

SPIERA
QUADRAGESIMALE

VENETIIS 1485

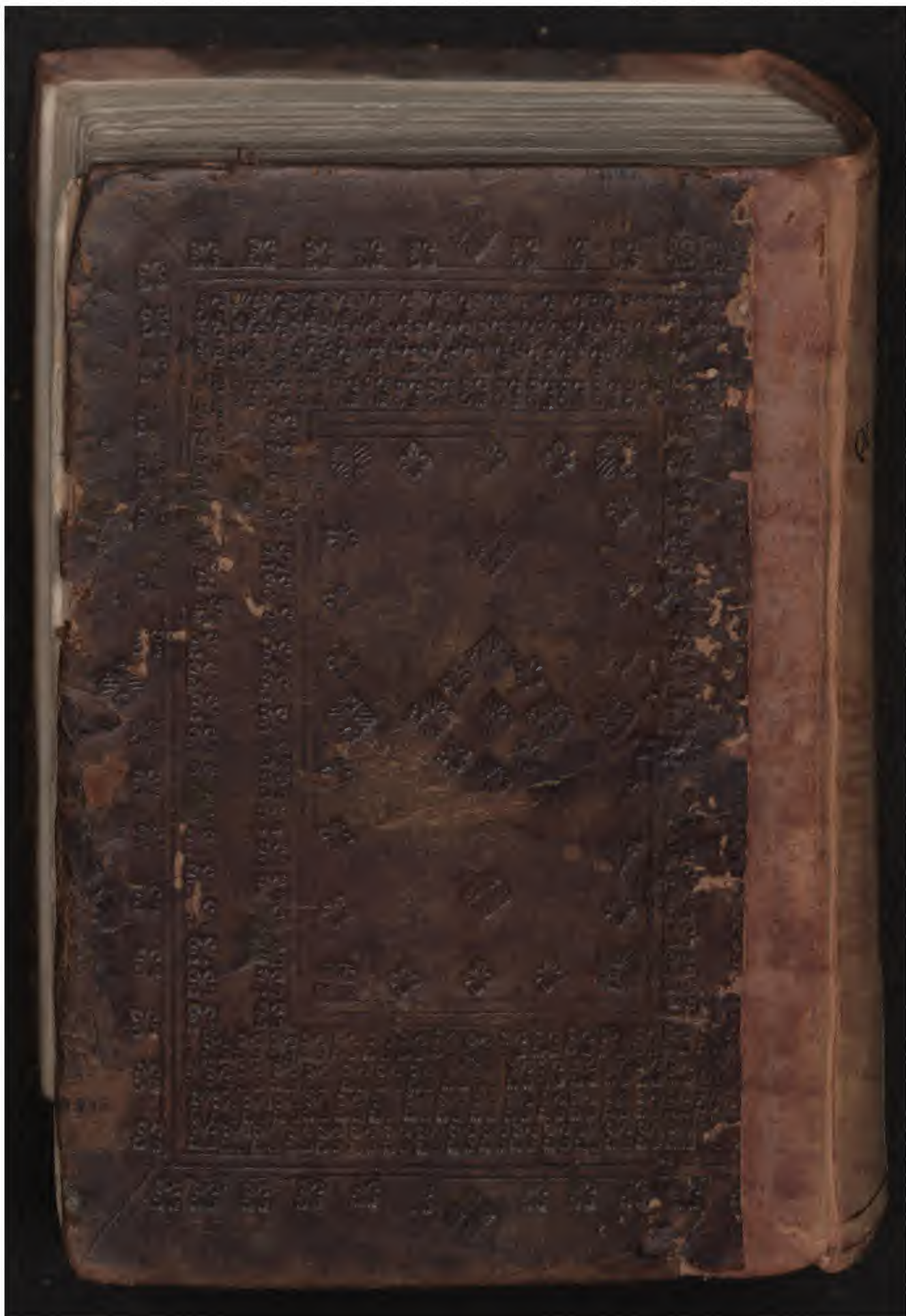
INCUNABULI

B

6

23

Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.6.23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.6.23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.6.23

INCUNABULI

B

6

23

Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

B 6 23

FRANCISCI
CAESARIS AVGVSTI
MVNIFICENTIA.

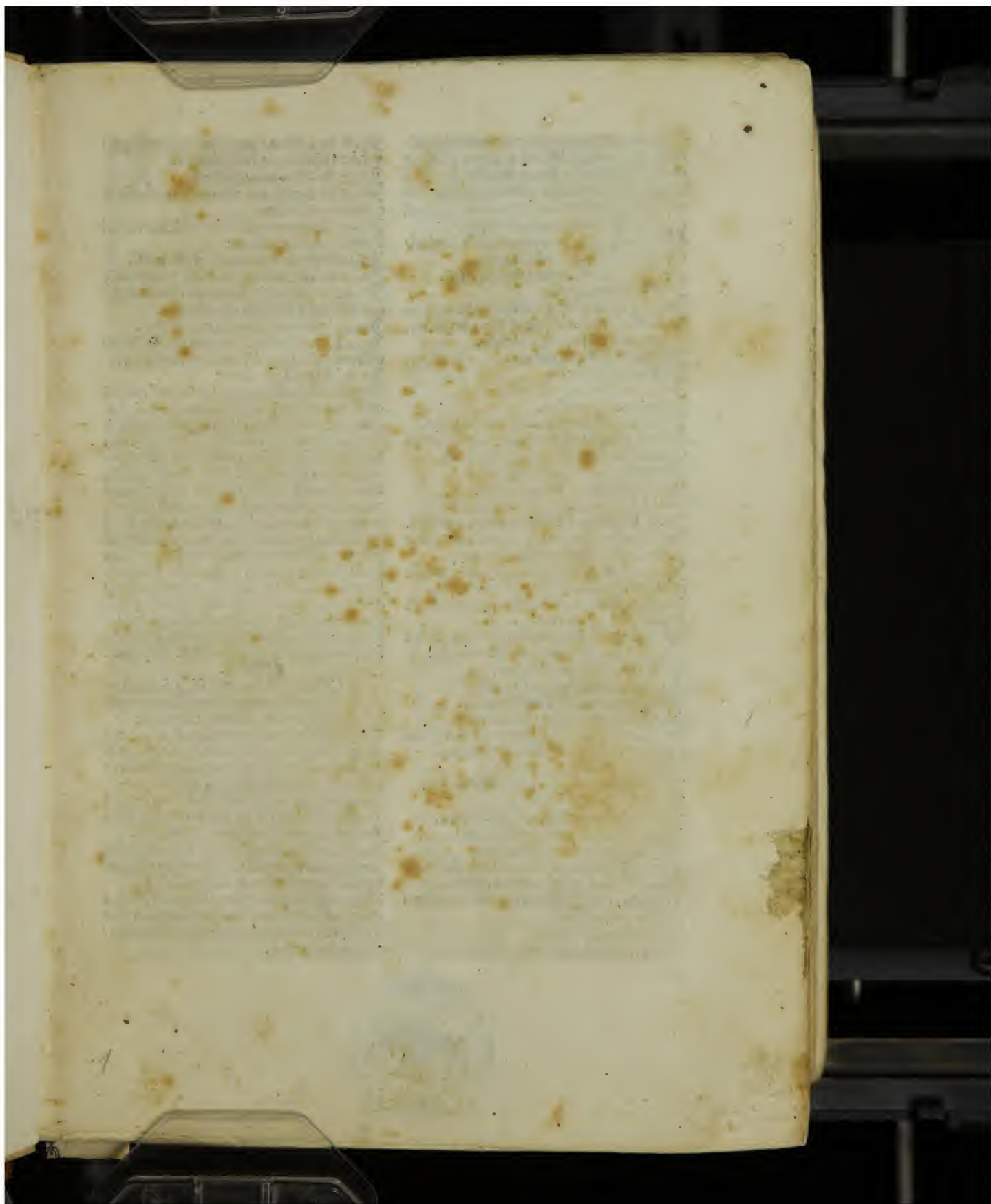

235

B.151.

B.6.23

235

Ad laudē et honore sancte et individue tri-
nitatis gloriose virginis Marie angelorum et sanctorum
cuiuslibet subsequens quadragesima de floribus sa-
pie. 45. finis continens tabulam principalem in
generalis circa quod uniuscuiusque finis intentio princi-
palis versetur. breuit per ordinem videamus.

In primis de scientia et sinderesi: et de quibus-
dam primum anime consideratur.

In 2° de oratione in generali et speciali.

In 3° de diuina gratia.

In 4° de virginis gloriose nobilissima nuncupatione
elegantissima rutilante et singularissima dotatione.

In quinto de sapientia et scientia.

In sexto de generali iudicio.

In septimo de timore.

In octauo de vera penitentia.

In nono de sancta fide.

In decimo de sacris antiquis et noue legis.

In 11° de virginis gloriose singuli et nobili inuolucra
et amabilitate ardenti et qualitate excellenti.

In duodecimo de predelinatione.

In decimo tertio de libero arbitrio.

In 14° de honore et dignitate sacerdotum.

In 15° de voluntate et dignitate qualitate et potestate.

In 16° de remuneratione bonorum et malorum.

In decimo septimo de sancta charitate.

In 18° de gloriose virginis Marie nobili potestate
perfecta participatione et reciproca retributione.

In 19° de sancte confessionis obligatione con-
ditione et fructificatione.

In 20° de confessione audientium conditio et
obligatione: et penitentium obseruatione.

In 21° de correctione fraterna.

In 22° de conditionibus filiorum.

In vigesima tertia de sanctificatione.

In 24° de iudeis et alijs infidelibus.

In 25° de virginis gloriose dulcorosa susceptio-
nis mystica descriptio et debita similitudine.

In 26° de diuina misericordia.

In 27° de honore et dignitate ecclesiarum.

In 28° de temerario iudicio.

In 29° de flagellis dei et utilitate eorum.

In 30° de morte et eius horribilitate.

In 31° de amore et eius effectibus.

In 32° Quasi virgo gloriose est lux mundi et em-
pyrei celi quo ad animam et quo ad corpus.

In 33° de christi Iesu perfectione incontami-
natione et conditione.

In 34° de indulgentijs.

In 35° de abusionibus christianorum.

In 36° de actibus et operibus hominis persone
vel per respectum ad voluntatem.

In 37° de Maria magdalena.

In 38° de consilij opportunitate peruersitate
et imperturbabilitate.

In 39° de virginis gloriose clarificatione luci-
datione et perustratione.

In 40° de gloria et triumpho Iesu christi.

In 41° de aie creatione custodia et honoratio-
ne.

In 42° de eucharistie singulari nobilitate fi-
gurabilitate et mirabili ostensibilitate.

In 43° de forma et materia eucharistie.

In 44° qualiter debeat sacerdos hoc sacrum mi-
nistrare: et suscipere se preparare et conseruare.

In 45° de passione christi.

Antequam in speciali ad tabulam procedamus. vtrum
quodlibet in particulari de quibuslibet quadragesimali agit in
quodlibet finone et in quodlibet passu locet pergere intendens
facilius repiat: et per non dum quod 45. finones in
huius volumine continet secundum cursum dicere quadragesi-
me per ordinem se consequitur. Et quod finonum quilibet
in tres principales partes diuiditur: et quilibet pars per
tres conclusiones demonstratur: et vnaquodque conclusionum
in triplici veritate perficitur. Vnde vnicuique eorum seorsum
quod in hoc libro tractatur: secundum ordinem alphabeti in
inferascripta tabula debito suo in loco collocato
quod ratio finonis et partis et conclusionis sic et veritatis:
habet ubi querendum sit immediate adiacere. et nota-
dum est quod in hac tabula per sermo. per psalmum. et per co-
clusionem denotatur. Item per primam veritatem. per secundam. per tertiam
et configuratur. Quibus premissis ad intentum
suum poterit quisque facillime peruenire. Et primo.

Angeli an habeant dotem. 4. i. p. 3. 2. c.
Angeli non iudicabunt tempore iudi-
cij. sermone. 6. parte. 2. con. 2. b.

Angeli non sunt redempti: et quare. f. xi. p. 2. 3.

Angeli sunt liberi arbitrii. et quod. f. 13. p. 2. con. 2. b.

Angeli ante casum cognouerunt que nunc co-
gnoscere non possumus. f. 4. p. 1. con. 2. b.

Angelus et anima an specie differant. f. 41. p. 2. 2. a.

Angelus secundum quam partem est anima nobilior visus a

Angelis quomodo mittuntur. ut supra b.

Angeli missi a diuina prouidentia visione. ut. a. c.

Angelorum custodia in hoc statu nunquam est neces-
saria sermone eodem. p. eadem. co. 2. a.

Angeli quod singulis personis deputentur. ut. a. a.

Angeli non cessant illuminare quos custodiunt. ut. a. a.

Angeli non cessant sibi in custodia deditos illu-
minare. ut supra a. a.

Angeli quō dicūt aliqñt mēte imitat: vt. s. a.
 Angeli quōtpe dantur in custodiā. vt. s. b.
 Angelorum custodiā est duplex: vt supra. c.
 Angelorum cognitio est duplex: vt supra. c.
 Angelorū cognitio ē duplex. f. co. p. ca. 2.3. a.
 Angeli custodiē an aliqd noui adificāt. vt. s. a.
 Angelorū cognitio an sit cābitudinis. vt. s. a.
 Angeli an mereantp custodiā nram. vt. s. a.
 Angeli an gaudeant de salute nostra. vt. s. b.
 Angeli an triscnt de dānatōe custoditi. vt. s. b.
 Angelorū custo an obstatif abstrahāt. vt. s. b.
 Angeli custodie qdruplex ē effectus. vt. s. c.
 Angeli dicuntur stelle. ser. no. 4. p. 2. cō. 2. a.
 Anime separare an habeant loca determinata
 sermone. 41. p. 3. conclusionē. 3. a.
 Aie separe an possint aliq mō iuuari. vt. s. b.
 Aie in inferno an patiant igne corpeo. vt. s. c.
 Aiam deus mouet tripliciter. ser. 3. p. 2. cō. 2. b.
 Aia qtuor ventis fluctuatur. ser. 4. p. i. cō. 2. b.
 Aia habet duos oculos. ser. a. p. i. cō. 2. a.
 Aie cōsiderō dz esse octuplex: ser. e. p. i. cō. 3. a.
 Aia vt videat qtuor dz hīc. f. co. p. i. cō. 3. a.
 Aia ornat. 7. artib⁹ libalib⁹. f. e. p. 3. cō. 3. a.
 Anima post iudiciū potest intelligi habere
 maius gaudiū multipl^r. ser. 6. p. 3. cō. 2. b.
 Aia trāformat in deū triplic^r. f. 7. p. 2. cō. 3. b.
 Anime triplex est potētia. ser. 9. p. 3. cō. 3. b.
 Anima in statu pēsentī tripliciter contaminari
 potest. sermone. xi. par. i. cō. 3. a.
 Aia a deo ifudif corpi istanti. f. 13. p. i. cō. 2. b.
 Anima quando infunditur est libera: et quā li
 bertate. vt supra parte. i. conclusionē. 3. c.
 Anima saluari non potest: sine misericordiā
 ad proximum. sermone. 26. p. i. cō. 3. a.
 Anima tripliciter illuminat. ser. 31. p. i. cō. 2. c.
 Anime dolor est duplex. f. 33. p. 3. concl. i. c.
 Anima est imaterial. sermo. 41. p. cō. i. a.
 Aia non ē de dei substantia. vt supra. a.
 Anima est a deo creata ex nihilo. vt supra. a.
 Anime similitudo ad deum. vt supra circa si.
 Anima creatur corpore formato. vt supra. b.
 Anima creatur virtute diuina. vt supra. c.
 Aia est tanq tabula rasa. sermo. e. p. c. 2. 2. a.
 Anima quomodo corpori humano conueniē
 ter vnita est. sermone co. p. ca. cō. 3. a.
 Anima vnitur corpori sine medio: vt supra b.
 Anime immortalitas tripliciter pbatur. vt. s. c.
 Aia a corpe separe an intelligat. f. e. p. 3. cō. i. a.
 Aia an intelligat substātiā separe: vt supra a.
 Anima an entia nālia intelligat. vt supra. a.

Aia an reminiscatur corū q gessit i vna. vt. s. b.
 Aia post separationē an habeat sciām. vt. s. b.
 Aie cognitio an ipediat distātia localitāt. vt. s. c.
 Anima separata an sciat quid agatur in hac vi
 ta. vt supra c. Et sermone. 22. p. 3. cō. 3. c.
 Aie dānatōz an videāt btōs. f. 41. p. 3. cō. i. c.
 Anime an possint exire paradysum vel infer
 num. sermo. 41. p. 3. cō. 3. a.
 Apparitiones que sunt in corpore christi mi
 raculose quid de eis. ser. 42. p. i. cō. 3. a.
 Apparebit christus in iudicio cum cicatricib⁹
 sermone. 6. p. 2. cō. i. c.
 Altaria quare denudantur. ser. 45. p. 3. cō. 1. f.
 Apostasia est multiplex. ser. 43. p. i. concl. i. a.
 Apostoli illustrati fuerunt triplici lumine. ser
 mone. 5. p. 2. cō. 2. c.
 Appetit⁹ hoīs ē duplex. f. 17. p. i. cō. 2. i. p^o
 Appetit⁹ exelētie est duplex. f. 31. p. i. cō. i. a.
 Et de appetitu quere in lra. u. §. voluntas.
 Attentio est triplex. f. 2. p. 2. cō. 2. 7. p. 3. cō. i. a.
 Accidie malignitas. f. 2. p. 3. cō. 3. c.
 Quaritū malignitas. vt. s. c. Et qd sit. 7 qd ē
 cā dānatōis. ser. 35. p. i. cō. 3. a. b. c.
 Aspiciat nos dōs multipl^r. ser. 3. p. i. cō. 2. c.
 Aspect⁹ diuini qtuor sūt signa. vt supra in fi.
 Antichristus dicitur stella. ser. 4. p. 2. cō. 2. a.
 Autore comparatur virgo maria ppter tria.
 sermone. quarto. p. 2. cō. 2. c.
 Amorem dei duo impediunt. f. 7. p. 2. cō. 3. c.
 Amor virgīs ad xpm omni amore fuit intensi
 or triplici ratione. ser. xi. p. 2. cō. i. c.
 Amor dei est triplex. sermo. 31. p. i. cō. i. a.
 Amās cū amato dupl^r vnif^r. ser. co. p. i. cō. 2. a.
 Amās quō trāformat cū amato. vt. s. cō. 2. b.
 Amoris septem sunt effectus. vt supra. c.
 Amor que et etiam in litera d. §. dilectio. vel
 in litera c. §. charitas.
 Amor dei est prim⁹ in ordine. f. co. p. 2. cō. i. b.
 Amoris quod est obiectum. ser. co. p. i. cō. 3. b.
 Amoris pprii qdditas et spēs triplex. f. e. p. 2.
 conclusionē. i. a.
 Amor est triplex fundamentum. vt supra. b.
 Amor pprie ē f⁹ in ordie. f. co. p. 2. cō. i. b.
 Amoris pprii vtilitas. vt supra. c.
 Amoris pprii triplex iordiatio. f. e. p. c. 2. 2. a.
 Amoris pprii septem signa. f. co. p. 2. cō. 3. b.
 Amorem verum tria in nos inducūt. vt. s. c.
 Amor priui septē requirit. ser. e. p. 3. cō. 3. a.
 Aduēsit^r viā xps elegit pp. 3. f. 7. p. 3. cō. 2. a.
 Aduerfitatis ipe quid est necessarium. vt. s. c.

Aduersa dant pp pēta. f. 15. p. 3. 2. 2. in pti.
 Auerſio a deo ſuper duo. f. 24. p. 1. cō. 2. c.
 Aduerſitas vel aduerſitates quere in ſſa. t. 5.
 tribulatio: vel in ſſa. f. 5. flagelluz.
 Abſolutio in articulo mortis ſit generalr: 7 ſie
 ri pōt: 7 quare. f. 8. p. 3. 2. 3. b.
 Abſoluere aliquem nō poceſt laicus in articu
 lo mortis: vt ſupra. b.
 Abſoluere quere in ſſa. 8. 5. ſacerdos.
 Acceptor pſonaz nō eſt de? f. 12. p. 2. 2. i. c.
 Abſuiat vitaregim iordiani. f. 16. p. 2. 2. a.
 Audire pſeſſiones. quere in ſſa. v. vbi ſacer
 dos. 7 in ſſa. c. vbi conſeſſio.
 Adam ante pētm cognouit qd nos nō cogno
 ſcimus. f. 24. p. 1. 2. 1. b.
 Acqſitū illicite dī aliqd triplr. f. 24. p. 3. 2. i. b.
 Act? humani hnt ſe indrūter. f. 28. p. 3. 2. i. b.
 Et de actu extiori vide in f. 36. p. 3. 2. i. c.
 Act? meritori? qd regrit. f. 36. p. 2. 2. i. b. qre
 ē i ſſa. p. vbi epa 7 vbi op? qre ē i ſſa. d. vbi
 dubia. 7 i ſſa. p. vbi pēta. 7 ibidē vbi pena.
 Armigeris quare deus tantam ptātem conce
 dit. ſer. 29. p. 3. 2. i. b.
 Aurea qd ſit: 7 qd aureola. f. 32. p. 3. cō. i. a.
 Et ſer. 12. p. 3. cō. 2. a.
 Adorare quō debemus xp̄m: 7 qua adoratiōe
 ſer. 33. p. 1. cō. 3. a.
 Adorare q uō debemus imāgēs: vt. 5. c.
 Auētas pape ē illimitata. f. 34. p. 2. cō. i. a.
 Aduocati q? ex auātia dānāt. f. 35. p. 1. 2. 3. c.
 Addiſcē debem? a qlib? doc. f. 37. p. 1. cō. 2. c.
 Aſcenſionis ieſu xp̄i mā bona: ſer. 40. p. 3. 2.
 3. per totum.

De B.

Beatitudo an in hac vita haberi poſſit
 ſer. 41. p. 3. con. 2. a.
 Beatitudo an oēs appetāt. vt. 5. a.
 Beatitudo en conſiſtat in actibus voluntatis
 vel intellectus. vt ſupra. b.
 Beatitudinē pā an faciat celū ēppreā. vt. 5. b.
 Beatitudo an idem ſit q? dos. vt. 5. p. 3. 2. 3. c.
 Beatus an videat corpus xp̄i in altari. ſmo
 42. p. con. 3. c.
 Beatitudo quid ſit. ſer. 41. p. 3. con. 2. a.
 Beatitudo an idem ſit q? vita eterna. vt. 5. a.
 Beatitudo an includat ſumam pacem. vt. 5. a.
 Beatitudo an idē ſit q? hīc regnū dei. vt. 5. a.
 Beatitudo an poſſit repiri i reb? creatis. vt. 5. a.
 Beatitudo vera anime an deus ſit. ſer. 41. p.
 39. 2. a puncto primo.

Beati ſunt angeli ſancti anime ſancte 7 cor /
 pora ſancta per participationes. vt ſupra. a.
 Beatitudo conſiſtit in actu intellectus ſpecu /
 latiu. vt ſupra. b. puncto ſecundo.
 Beati an deum videant per eſſentiam. vt ſu /
 pra puncto quarto.
 Beatitudines ſunt ſeptē: f. 2. p. 3. con. 3. b.
 Beatitudo multiplr accipit in ſcriptura. ſer. 6.
 p. 3. con. 2. a.
 Beatitudo quō pōt itelligi diuerſa: vt ſupra. b.
 Beatitudinis future triplex certificatio fieri
 poceſt. ſer. 32. p. 1. con. i. c.
 Baptizare quere i littera J. vbi iudeoꝝ filij
 Baptizare nullus poceſt ſeipſum triplici rati
 one. ſer. 27. p. 2. con. 1. c.
 Baptiſmatis gratia carentes quomodo pu
 niantur. ſer. 28. p. 1. con. 3. a.
 Baptiſmus quare valeat pueris ratione ca
 rentibus. ſer. 36. p. 2. con. i. b.
 Bona i pēto morali an valeant. ſer. 1. p. 3. 2.
 3. 7 an poſſit vniſicari. ſmo. 12. p. 3. 2. i. a.
 Boni diſtinguūt a malis in tribus. vt. 5. b.
 Boni 7 mali in qb? cōueniunt. f. 3. p. 1. 2. 3. a.
 Bona ſunt ſer. ſer. 4. p. 2. con. i. b.
 Boni alia cauſa fugiunt peccatum: 7 alia ma
 li. ſer. 5. p. 2. con. 3. a.
 Bonos quare deus peccare pmittit. vt. 5. c.
 Bonitas eſt duplex. f. 9. p. 1. 2. i. a. Et f. 36.
 p. 2. conſuſione. 2. a.
 Bñ agentes ſp remunerāt. ſer. 12. p. 3. 2. 3. a.
 Bñ ſacdoti miſſa melior eſt. f. 14. p. 2. 2. 3. c.
 Bonoz 7 maloz ſacdotū dīa. vt. 5. con. 1. a.
 Bonitas voluntatis a tribus habet ortum. f.
 15. p. 1. con. i. a.
 Bonū appetē 7 facē tria noſ excitāt. f. e. 2. 2.
 c. Et triplr adipiſci poſſuz? f. 34. p. 1. 2. i. c.
 Bone volūtāt ſer. ſer. 15. p. 2. con. i. a.
 Bona volūtās ſex debet habē. f. c. p. 2. 2. i. a.
 Bonis quare dantur mala. ſer. 16. p. 1. con. 2.
 per totum. Et ſer. 29. p. 2. con. 3. c.
 Bonum eſt triplex. f. 17. p. 2. con. i. b.
 Bon? q? pſupponēdus ē. f. 27. p. 3. 2. 2. b.
 Bona temporalia tripliciter poſſunt conſide
 rari. ſer. 31. p. 2. con. 2. c.
 Bona tpalia quō ſit ſub ptāte noſtra. vt. 5. c.
 Bona mīimōij ſi tria. vt. 5. p. 3. 2. 2. c. pū. 7
 Bōitas moral? qtuor regrit. f. 36. p. 2. cō. 2. b.
 Benefacere an propter ſcādalum pretermi /
 tendum ſit. vt ſupra. con. 3. a.
 Beniuelētia triplex in oratione domin. ca ca

ptatur. ser. 2. p. 3. con. 2. a

Bellū iustū tria faciūt. f. 7. p. i. 2. 3. b.

Bellare an iustū sit p̄rem et quō vt s. b.

Bellare an liceat clericis vt supra. b.

Benefacere p̄pellēdi sūt mali. f. 7. p. 2. 2. c.

Benefacere debet malus multis rationibus
ser. 36. p. 2. con. 3. c

De C

Conscientia dicitur facies. f. i. 2. 2. b.

Conscientia quō lauatur vt supra. c.

Conscientie multiplicitas. f. eo. p. 2. 2. i. a

Conscientie hūane triplex ē actus v. supra. b.

Conscientie nō semp obrepādū ē vt s. c.

Conscientia quō rectificat vt s. 2. a

Conscientia quō cōseruata i bono augeat: ser.
primo. p. 2. con. 2. c

Conscientie assimilatio: vt s. in fine. c.

Conscientia quō detur p̄at. ser. eo. p. 2. 2. 3. a. b. c.

Conscientie duodecim fructus. f. c. p. 3. 2. i. 2. 7. 3

Conscientia est necessaria ad vitam eternam

ser. eo. p. 3. con. 1. in fine. d.

Charitas dicitur f. nis triplici rōe. f. i. p. 3. 2. i. a

Charitas ē dīne claritatis capaciō. f. 7. p. 3.

conclusionē tertia. c.

Charitas dupliciter p̄siderat. f. s. p. 3. 2. 2. b.

Charitas semel amissa quomō non possit re/

cuperari vt supra. b.

Charitas excedit omnes virtutes. ser. i. 7. p. i.

con. i. per totum

Charitas datur dispositio per gratias vt supra

con. 2. in principio.

Charitas quō acgrat. vt supra. 2. 2. a

Charitas in hoc seculo perfecte haberi nō pō

test vt supra. b.

Charitas quō in seculo p̄fecta ē vt s. c.

Charitas quomodo ab anima expellitur. ser.

i. 7. p. i. con. 3. in principio

Charitas est forma virtutū vt s. circa finem.

Charitas tripliciter consideratur. ser. eodem

parte. 2. con. i. in principio

Charitas quō est vna vel diuersa vt supra. a

Charitas signum est obseruantia legis. ser.

eodem p. 2. con. 3. per totum

Charitatis fructificatio ser. eo. p. 3. cō. i. 2. 7. 3

Elum empyreum an faciat ad beatitudinem

ser. 4. i. p. 3. con. 2. b.

Eluz est quadruplex vt supra. b. Et ser. 9. p.

tertia con. 3. b.

Eli quare nō sūt plures: vt supra. b.

Culpe actuali assignatur duplex locus ser. 4. i.

partē tertia con. 3. a

Culpa habet magis rationem mali q̄ pena.

ser. 29. p. i. con. i. a

Corpus christi in altari an videatur a beatis

ser. 42. p. i. con. 3. c

Corpus christi quere in littera c vbi eucharis/

stia: et in littera s vbi sacramentum

Corpus humanū custoditur tripliciter ser. 6.

parte. i. con. 3. d

Corpus hūanū in ventre matris in. 45. dieb⁹

organizatur. ser. i. 3. p. i. con. 3. a

Comunio quere in littera. c. vbi eucharistia:

et in littera s vbi sacramentum

Campane quare tempore passionis christi nō

pulsantur. ser. 45. c

Crucē christi quare discalciati adorant⁹. ser:

45. b

Crucis p̄i decc nob liates. f. 40. p. 3. 2. i. a

Crux xpi quomō sublanata fuit vt supra. b.

Crucifixus si nō fuisset xps an mortuus alit

fuisset. ser. 38. p. 2. 2. 2. b

Conuersio corpis xpi in quib⁹ differt ab alijs

conuersionibus ser. 42. p. 2. con. 2. a

Conuersionis peccatorum impedimentuz f.

37. par. 3. con. 2. c

Conuersio ē triplex vt supra. a

Conuersi stant ad pedes christi vt supra. b

Conuersionem habere non possunt anime se/

parate. ser. i. p. 3. con. i. c

Conuersioni tria sunt necessaria vt supra. c.

Conuersione amota nō pōt aia sanari. f. rmone. s

parte. 2. con. i. a

Conuersione de quibus peccatis ē habēda et quō

est habenda vt supra. c

Conuersione an debeat esse maior de vno q̄ de

alio peccato. vt supra. c. in fine

Confessio q̄ sit necessaria tripliciter probatur

sermone. s. parte. 2. con. 2. a

Confessio orta ē d nec are salut. f. i. 9. p. i. 2. i. b

Confessionis declaratio. vt supra. a

Confessiones audire quomō possunt mendi

cantes vt supra. con. 2. b

Confessio nō ē laico tpe necessitatis. vt s. c.

Confessio nō pōt diuidi. f. vt supra. p. i. 2. 3. c

Confessiois multiplex p̄ditio. f. c. p. 2. 2. i. p. totū

Confessio regit dolorem de tribus vt s. b

Confessiois quadruplex discretio necia. vt s. b

Confessionis reiteratio. f. eo. p. 2. 2. 2. p. totū.

Confiteri qd nō ē factū ē peccatū. f. eo. 2. 3. a

Confessiois multiplex utilitas. f. i. 9. p. 3. 2. i. 2. 7. 3

Confessor debet esse bonus: f. 20. p. i. 2. i. a
 Confessor debet facere triplicem interrogatio-
 nem ut supra. con. 2. a
 Confessor debet multiplices circumstantias in-
 terrogare: ut supra. b
 Confessor debet peccatores recolere peccatum
 quod sit, probabiliter dimittit. f. 20. p. i. con. 3. a
 Confessor vocali non tenet murmur? ut. s. b
 Confessio nunquam est reuelanda. ser. co. parte. 2.
 conclu. i. a. et con. 3. et bene.
 Confessionem reuelanti que pena debetur. f.
 co. parte. 2. con. 2. a
 Confessor astrictus de reuelando peccati quod
 procedere debet: ut supra. b
 Confessor quomodo tenet tacere que sub sigillo
 confessionis dicuntur: ut supra. con. 2. c
 Confiteri quo tempore licet: ut. s. f. c. p. 3. 2. i. a
 Confessio debet fieri ex omnibus peccatis: ut. s. b
 Confessio generalis de omnibus peccatis est
 facienda ut supra. con. 2. a
 Confessio est triplex ut supra. b
 Confiteri cui debeat papa cardinalis etc. ut. s.
 con. vltima per totum
 Confessio cum proposito non cauendi non va-
 let. ser. 23. par. i. con. 3. b
 Confiteri christum ore spiritus tenemur. f. 24. p. i. 2. a
 Cognitionis dei modus. f. 3. p. i. 2. b
 Cognitionis est duplex. ser. 31. p. i. con. 2. c
 Cognitionis est futura per septem vi-
 sionum genera. f. 32. p. i. con. 1. b
 Consideratio alicuius est octuplex. f. 5. p. i. 2. c
 Confusio mala non est euadenda. f. c. p. 2. i. c
 Consilium quid sit. ser. 38. p. i. co. i. a. Et. f.
 31. parte. 2. 2. 3. a. circa finem
 Consilium est triplex ut supra. a
 Consilium quas debet habere additiones: ut. s. b
 Consilium de quibus est petendum: ut supra. c
 Consilium quando est dandum. f. co. par. i. 2. a
 Consilium ab omnibus est querendum. ut supra. b
 Consiliarius malus an peccet ut supra. c
 Consiliatorum ciuitatum condicione. ser. c.
 parte. 2. con. 3. a
 Consilium de quibus est sciendum ut supra. b
 Consilium quale in dubijs est dandum ut. s. c
 Consiliarius male sit quique. f. c. p. 3. con. 3. a
 Consilia plura fecerunt pharisei et sacerdotes
 contra christum ut supra. c
 Coniuges ostendit christus in iudicio. f. 6. p. 2. i. c
 Clericis an liceat bellare et quod. f. 7. p. i. 2. 3. b
 Clericum furcem detinere an sit excoicatio. f.

21. parte. 3. con. 2. c
 Clericus penes an sit excoicatus. f. 25. p. 3. 5. i. b
 Clerici quere in littera. s. vbi sacerdos
 Clericam debent portare facientes triplicem ra-
 tionem sermone. i. 4. p. i. con. 2. a
 Clementie dei declaratio. f. 25. p. 2. con. 3. a
 Clementia dei duobus reponibus demonstrata
 est ut supra. b
 Clementia dei omnia peccata remittit. f. 28. p. i. 2. 3. b
 Clementia dei que in littera. m. vbi misericordia
 Cogendi sunt fideles ad bonum. f. 7. p. 2. 2. c
 Caput totius ecclesie est christus. f. 9. p. 2. co. 2. b
 Caput est diabolus ser. genez. hominum ut. s. c
 Casus et fortuna quid sit. ser. 12. p. i. con. 3. a
 Casus et fortuna an sint idem ut. s. con. 3. b
 Casus et fortune qui sunt effectus. f. 12. p. i. 2. 3. c
 Carnis pugna cum spiritu vultu est. f. 13. p. 2. 2. 3. a
 Carnem assumere quod ponit vna persona sine alia
 f. 25. p. i. 2. i. a. Et. f. 33. p. i. con. i. b
 Carnem assumere magis congruum fuit filio tripli-
 cir? f. 25. p. i. con. i. a. Ideo quere in littera
 i. s. incarnari. et in littera. b. s. humana natura.
 Carnem quod assumpsit filius an propter excludat
 patrem et spiritus sanctus: ut supra. b
 Carnem assumere quod dicuntur pater et spiritus
 sanctus: ut supra. ca. con. b
 Carnem assumere quare tantum distulit deus
 ser. 33. par. i. con. 2. c
 Carnis assumptionis que fuerit principalis cau-
 sa. ser. 33. par. i. con. 2. b
 Carnis assumptio ex Virgine an fuerit in veteri
 lege demonstrata. ser. 39. p. 2. con. i. a
 Caro christi fuit de quadruplici statu hominum. f.
 33. parte prima. con. i. a
 Carni humane quomodo deus vniri potuerit
 ut supra. circa finem. b
 Carnem humanam quare filius dei voluit as-
 sumere ut supra. c
 Coactio est duplex. ser. 15. p. i. con. 3. a
 Coformari quere in littera. v. vbi voluntas nostra
 Cogitare de deo est duplex. ser. 16. p. 3. 2. 2. b
 Correctio quid sit. ser. 21. par. i. con. i. a
 Correctio est actus charitatis. ut supra. a
 Correctio an semper sit facienda ut supra. b
 Correctio tripliciter potest committi ut supra. c
 Correctio peccati occulti et manifesti quomodo fi-
 eri debeat. ut supra. conclu. 2. a
 Corrigendi causa nulla persona querenda est ut. s. b
 Correctio est duplex. f. co. p. i. con. 3. in pnt.
 Correctio superior quomodo per subditos fieri

debeat vt supra. con. 3. a
 Correctio et per peccatores facienda. et vt. s. b
 Corripe quod peccator possit et non possit vt. s. b
 Correctio an propter scandalum omittenda sit
 vt supra. c
 Corripere debet episcopus dominos. f. e. par. 2. p. i. a.
 Correctio iudeorum et infidelium quomodo facienda est: vt supra. b
 Correctio ex negligentia pretermissa est peccatum vt supra. c
 Correctionis sex modi. f. eo. p. 2. p. 2. p. totum. a
 Correctio equalium sex requirit. vt. s. b. p. totum.
 Correctio propria quod facienda est: vt supra. c
 Correctio est triplex. f. eo. p. 2. con. 2. a. b. c
 Correctio facta cum contumelia an sit peccatum
 ser. eo. parte. 2. con. 3. c
 Correctio quibus interdicitur. f. e. p. 3. p. 2. a
 Correctio per magistros facta i clericos an sit
 peccatum vt supra. b
 Corona quid sit. f. xi. par. 2. con. 3. a
 Coronat tria genera aiarum vt supra. b
 Contumelia quid sit. ser. xi. par. 2. co. 3. a
 Contumelia an sit peccatum vt supra. c
 Contrahere non potest fidelis cum alia infideli vi
 uente. ser. 24. p. 2. con. 2. a. circa medium.
 Creatura dupliciter potest dupliciter considerari. f. 25.
 parte. 2. con. i. b
 Credulitas non debet esse facilis. f. 28. p. i. p. 2. a
 Credere vel credulitas que in ista f. ubi fideles
 Credebantur antiqui et moderni. f. 9. p. i. p. 3. a
 Creditur perfectius moderni quam antiqui vt. s. b
 Credere pertingit dupliciter: vt supra. c
 Credere sufficit quattuor vt supra. c
 Creditores in idola vt pagani sarraceni et c. an
 excusentur in christum non credunt. f. eo. p. 2. p. 2. c
 Credere nos debere in christum triplex scriptura
 testatur vt supra. p. 2. con. 3. a
 Creditores in christum filii dei efficiunt vt supra. c.
 Credere pertingit tripliciter vt. s. p. 3. p. 1. a
 Creditenda sunt in quadruplici diffinitio. vt supra. b
 Credere equaliter non omnes obligantur licet fides
 sit necessaria ad salutem ut supra. c
 Creditum nihil est difficile vt supra. d
 Creditores vere in christum in multis gloriantur
 vt supra. parte. 3. con. 2. d
 Creditores in christum duodecim fructus conse
 quuntur. vt supra. p. 3. con. i. 2. 3. p. totum.
 Creditendum est Augustino in disputationibus
 ser. 37. parte. 1. con. i. c
 Creditendum est Hieronymo in translationibus vt. s. c

Creditendum est Gregorio in moralibus vt. s. c
 Canonizari non potest nisi papa. f. 33. p. 3. p. 2. b
 Clamavit christus in cruce duodecim rationibus
 sermone. 33. parte. 3. con. 3. c
 Conuiuia fieri possunt quattuor de causis. f.
 35. parte. 3. con. 2. a
 Continere est difficile. f. 37. p. 2. con. i. b.
 Conseruat deus res in esse suo. f. 38. p. 3. p. 3. b
 Concupiscit quod christus voluit de virginis. f. 39. p. 2. p. i. b
De
 Ignitates appetere utrum sit licitum
 sermone primo parte. 3. con. 2. b
 Desiderium malorum est vita presens. sermone
 tertio parte prima. con. 3. c
 Desiderium humanum ad tria se extendit. f.
 31. parte prima con. 3. c
 Deus mouet animam tripliciter. f. 5. p. 2. p. 2. b
 Deus est causa omnium que cunctis et quomodo
 sermone. 12. p. i. con. 3. c
 Deus non est exceptator personarum. f. e. p. 2. p. 2. c
 Deus habet libere arbitrium. f. 13. p. 2. p. 2. c
 Deus non regit ab homine impossibile. f. 20. p. i. p. 2. c
 Deus quod potuerit fieri homo. f. 26. p. 2. con. i. c
 Deus quod dicitur iustus et misericors. f. e. p. 3. p. 2. b
 Deus est ubique. f. 17. p. i. p. i. a. Et ser. 42.
 parte tertia con. 2. b
 Deus principaliter est in tribus locis vt. s. b
 Et sermone. 42. parte. 3. con. 2. b
 Deus diligit peccatores propter quod vt. s. b. circa meum
 Deus factus est homo quomodo intelligatur. ser.
 33. parte. 2. con. 3. c. in fine
 Deus require in littera vbi voluntas divina
 et in littera t vbi tacet. et in littera b vbi bonos. et in
 littera g vbi irascitur. et in littera p vbi providentia. et
 in littera m vbi malum. et in littera d vbi diligit. et in
 littera u vbi videre.
 Dies sabbati quod fuit scripta. f. 4. p. i. p. i. a
 Dies sabbati tria sunt specialiter facienda ser.
 eodem parte. i. con. i. b
 Dies sabbati que virginis marie dedicatur vt. s. c
 Dona sunt sex. sermone. 4. p. 2. con. i. b
 Dona spiritus sancti que dantur septem. f. 35. p. 3. p. i. c
 Dona spiritus sancti an dantur vt. s. c. circa medium
 Dormire et dormire et obdormire que modo
 differunt sermone. 5. p. i. con. i. b
 Diabolus tria facit contra animam diuina sa
 pientia illustratam. ser. 5. p. 1. p. 3. c
 Diabolus est et probatur tripliciter. f. 9. p. 3. p. i. c
 Diabolus quod est tetat. f. 8. p. i. con. i. c
 Diabolus est caput sex generum hominum. f. 9. p. 2. p. 2. c
 aa. 3

Diabolus tripliciter molestia conatur omnibus
 morientibus inferre. ser. 16. p. 2. 2. 3. c
 Demones quare non possunt agere penitentiam
 ser. 8. parte. 1. con. 1. b
 Demones sunt liberi arbitrii. f. 13. p. 2. 2. 2. a
 Deus spiritualis quid sit. f. 41. p. 3. con. 2. c
 Deus et beatitudo an idem sint ut supra. c
 Dotes an habeant angeli. ut supra. c
 Dotalitium quid sit. f. 37. pte. 2. 2. c. in fine
 Danatorum locus est infernus. f. 6. p. 2. co. 1. c
 Danatorum voluntas dupliciter potest considerari: ser. 16. p. 3. con. 1. b
 Danati demeriti non possunt. f. 60. p. 3. con. 2. a
 Danatis nulla est de peccatis pena ut. s. p. 3. 2. i. b
 Danati non cogitant de deo: ut. s. 2. 2. b
 Danati ex visione beatorum an affliguntur: ut. s. parte. 3. con. ultima. a
 Danati vident gloriam beatorum et quanto tempore ut supra. p. 3. 2. c. Et. f. 41. p. 3. 2. i. c
 Danati an voluntate deliberativa male non esse quod esse in tormentis. f. 16. p. 3. co. 1. c
 Danati etiam homines vellent danari: ut supra. par. ea. con. 2. in principio
 Damnati minus invident propinquis quam re moris ut supra in principio
 Danati cogitant de suis peccatis propter quod danati sunt et de gratia quas amiserunt ut. s. b.
 Danatis an sancti participant ut supra. b.
 Danatorum pena an satis legitime gnetur. s. c
 Defensio quando licet. f. 7. p. 1. con. 3. b
 Dilectio virginis Marie fuit maxima ad nos ser. 11. p. 2. con. 2. per totum.
 Dilectio virginis marie ad christum fuit omni dilectione intensior. f. 11. p. 2. con. 1. c
 Diligenda non sunt omnia equaliter. ser. 17. p. 2. con. 1. post principium.
 Diligi potest aliquid tripliciter ut supra.
 Diligere quid sit secundum affectum: ut supra. a
 Diligere quem debemus prius ut supra. a. Et parte. 3. con. 2. si ucti quarto.
 Diliger quod debeamus malos. f. 60. p. 2. 2. 2. a
 Diliger inimicos an teneamur. et quod: ut. s. b
 Dilectionis signa: ut supra. b.
 Dilectionis signa. 8. sunt inimicis ostenda ut. s. b
 Dilectio dei an ad omnes sit equal. f. 31. p. 1. 2. i. a
 Diligit deus quattuor genera hominum: ut. s. b
 Diligit deus peccatores propter. 3. ut. s. b. circa medium
 Dilectionis dei ad nos quattuor signa ut. s. Et sermone. 33. p. 1. con. 3. a. circa finem. c

Dilectionis dei signa ad quattuor genera hominum ut supra. c
 Diligens et dilectus quod ad inuicem coniunguntur: sermone. 31. p. 1. con. 2. a
 Dilectio quere in littera. a. ubi amor. et in littera. c. ubi charitas.
 Diligere deum ex tota mente quid est: ut. s. parte. 1. con. 3. c. circa finem
 Diligendus deus an sit sine modo: ut. s. in fine
 Diligere parentes debet filios suos. f. 31. p. 3. con. 1. a
 Dispositio est triplex. f. 16. p. 1. 2. 3. circa medium
 Dolendum est de tribus. f. 19. p. 2. 2. i. b. i. pncipio
 Dolor anime est duplex. f. 33. p. 3. con. 1. c
 Dolor duplex fuit in christo f. 60. p. 3. con. 3. c
 Diffusio an liceat cum infidelibus et iudeis. f. 24. parte. 1. con. tertia. c
 Dolor an fuerit in christo. f. 15. p. 3. con. 3. b
 Domus est triplex. sermone. 27. p. 2. co. 3. a
 Desperatio unde proveniat: f. 30. p. 3. 2. 2. b
 Desperatio an sit maior peccatum obstinatione ut supra. b.
 Dulcia quid sit. f. 33. p. 1. co. 3. b. in fine
 Dubia opera tria requirunt. f. 36. p. 3. 2. 2. a
 Dubie veritati quod succurrendum est ut supra. c
 Dupliciter verborum quod succurrendum est. ut. s. b
 Decretum an sit approbatum. f. 37. p. 1. con. 2. a
 Decretalibus dictis quando statum est ut. s. b
 Decisio quoniam pertinet ad papam: ut. s. 2. 3. b

Eucharistia quomodo est sacramentum ser. 43. p. 2. con. 1. a
 Eucharistia quomodo figurata fuit in veteri lege: ut supra. b
 Eucharistia an sit unum sacramentum vel plura. f. e. p. prima consideratio. i. b
 Eucharistia an sit nobilius sacramentum ut. s. e. 2. c
 Eucharistia an exprelius demonstrata fuerit in lege nate quam in lege moysi. f. 60. p. 2. 2. i. c
 Eucharistia proprium instituta est. f. e. p. 2. 2. 2. a
 Eucharistie institutio quo tempore facta est ut supra eadem con. b
 Eucharistia ex quo est memoria passionis christi quas pro passionem christi non fuit instituta: ut. s. e. 2. c
 Eucharistiam in peccato mortalitripliciter potest homo suscipere: ut supra eadem con. a
 Eucharistia an contineat verum corpus christi in altari. f. eodem. parte. 1. con. 2. a
 Eucharistia an contineat verum corpus christi secundum totam suam quantitatem. ut. s. b.

Eucharistia an contineat tantum carnem xpi
 ⁊ non animam. vi supra. b. c.
 Eucharistie propria spes an sit appente xpo :
 in spē carnis : iuventute vel pueri. vi. s. 2. 3. a.
 Eucharistiam an sacerdos cōmunicare volēs
 sumere debeat appente xpo in spē carnis crue
 tate vel pueri. vi supra. con. 3. b.
 Eucharistiam in altari an oculos glorificatus
 videre possit. vi supra. c.
 Eucharistia consecrata an substantia panis re/
 maneat. vi supra. p. 2. con. 3. a.
 Eucharistiam quatuor continere credere de
 bemus. vi supra. par. 3. con. i. c.
 Eucharistie. 9. sūt mirabilia. ser. eo. p. 32. 2. b.
 Eucharistia totum corpus xpi contineat: nō
 tū ppter hoc celum deserit. vi supra. b.
 Eucharistia dictis verbis consecrationis sta/
 tim conficitur. vi supra. b.
 Eucharistia habet quatuor sociates quan/
 do conficitur. vi supra. b.
 Eucharistie administratio an possit beatis ad
 augmentum glorie. vi supra. con. 3. a.
 Eucharistiam digne sumentes tria bona prin
 cipaliter consequuntur. vi supra. b.
 Eucharistia an pueri deat administrari. vi. s. c.
 Eucharistia quadruplī māducat. vi supra. b.
 Eucharistie virtute quomodo peccata morta
 lia delentur. vi supra. b.
 Eucharistiam conficiens septem conditiones
 debet habere. sermone. 43. p. i. con. i. a.
 Eucharistiam: an plures sacerdotes possint
 conficere. vi supra. b.
 Euchar. an laicus possit dispēsar. vi. s. 2. 2. a.
 Euchar. an diacon⁹ possit dispēfare. vi supra. b.
 Eucharistiam an mendicantes ⁊ alij religio/
 si possint dispensare. vi supra. c.
 Eucharistie consecrande materia est panis tri
 ticeus. sermone eodem. p. 2. con. i. a.
 Eucharistie materie qualitas requisita ad cō/
 ficiendum. vi supra. c.
 Eucharistie sacramentū quare sub duplici spe
 cie datur. vi supra. con. 3. a.
 Euchar. facim quare potius sub spēbus panis
 ⁊ vini datur q̄ sub alijs speciebus. vi supra. b.
 Eucharistie sacramentum quare māducatur
 ⁊ bibitur. vi supra. c.
 Eucharistie debet neccario assignari propa
 forma. ser. eodem. p. 3. con. i. a.
 Eucharistie forma an possit mutari. vi. s. b.
 Euchar. forma in q̄ lingua tradita fuerit. vi. s.

Eucharistie que sit forma tam corporis q̄ san
 guinis. vi supra. con. 2. ⁊ 3. per totum.
 Eucharistia an sacerdos debeat dare: quē sit
 eē in pctō mortali. sermone. 44. p. i. con. i. a.
 Eucharistiam an sacerdos statim dare debeat
 petenti. vi supra. b.
 Eucharistia petenti an in aliq̄ casu dari debeat
 hostia non consecrata pro consecrata. vi. s. c.
 Eucharistia a quo sumi debet. vi supra. p. 2. a.
 Eucharistia an in malo sacerdote accipienda
 sit. vi supra. c.
 Eucharistie cōmunio an sit de necessitate salu
 tis simpliciter. vi supra. ser. eo. p. 2. con. i. a.
 Euchar. quot temporibus sumenda est. vi. s. c.
 Eucharistia quo die accipienda sit. vi supra. c.
 Eucharistie cōmunionem que sunt impediē
 tia. vi supra. con. 2. a.
 Eucharistie cōmunio quam preparationes
 precequitur. vi supra. b.
 Eucharistiaz qui in peccato mortali existit nō
 sumens in pascare an peccet. v. s. con. 3. a.
 Eucharistiam sumens non formata conscien
 tia q̄ sit in peccato mortali an peccet. vi supra. b.
 Eucharistiam quis in peccato mortali vidēs
 an peccet. vi supra. c.
 Eucharistiam sumens per reciduationē p̄
 cipaliter tria mala incurrit. sermo. c. p. 3. 2. i. a.
 Eucharistiam an sumere debeat: qui dubitat
 se a peccato non posse abstinere. vi supra. b.
 Et post hoc sequitur de cōmunionē.
 Eucharistie sacramentum quere in littera s:
 vbi sacramentum corporis christi.
 Epi debent malos dñōs dīrigē. f. ii. p. 2. 2. i. a.
 Eps nō pōt subditū vberare. f. eo. p. 3. 2. i. c.
 Episcopatum dīderare quando bonum est ⁊
 quando non. sermone. p. 3. con. 2. b.
 Episcopus tria debz hīre. sermo. 5. p. 3. 2. i. a.
 Ecclesia est locus congruus orationi. sermo. 2.
 p. i. cō. 3. in fine. c. Et sermo. 27. p. i. con. 2. c.
 Ecclesia dicitur stella. sermo. 4. p. 2. con. 2. a.
 Ecclesiastica dignitate illegitimi propter tria
 priuantur. sermone. 22. parte. 2. con. a.
 Ecclesia est domus dei. sermo. 37. p. i. cō. i. c.
 Ecclesia dicitur domus dei ppter tria: vi. s. c.
 Ecclesia est venerāda ppter tria. vi supra. p. 3. a.
 Ecclesie dignitas est triplex. vi supra. con. 3. a.
 Eccle triplex reuerētia ē exhibēda. f. c. p. 3. b.
 Ecclesiam venerantes triplicem consequun/
 tur utilitatem. sermone eodem. conclusio. 3. c.
 Ecclesia in veteri testamento suū multipliciter

demonstrata ser. e. parte. 2. con. i. a.
 Ecclesia xpi est in perpetuū duratura. vt. s. 3. i. b.
 Ecclesia multiplex ē priuilegiū. f. eo. p. 2. 2. b.
 Ecclesiasticarū regū multiplex est priuilegiū. vt. s. b.
 Ecclesiam deus tripl'r inhabitat. f. e. p. 2. con. 3. b.
 Ecclesia ē tribus spiritalib' triplici rōe. vt. s. 2. 3. c.
 Ecclesia pphanat multipliciter. vt. s. p. 3. cō. i. b.
 Ecclesia quando est consecranda. vt supra. b.
 Ecclesia quando est reconcilianda. vt supra. b.
 Ecclesiastica furari ē maximū pccm. vt. s. b. i. fi.
 Ecclesia ro. est pncipalior oib'. vt. s. p. 3. 2. 3. a.
 Ecclesie priuilegium. vt supra. b.
 Exaudit deus malos. fmo. 2. p. 2. con. 3. a.
 Examinatio iudicij an fiet mentaliter vel vo-
 caliter. fmo. 6. p. i. con. 3. a.
 Examinatio principaliter fiet de sex. vt supra. c.
 Excedit omnes sanctos virgo maria in septē
 sermone. 4. p. 2. con. i. c.
 Excommunicatio est duplex. f. 9. p. 2. con. 2. c.
 Excommunicatio minor quō pbat. vt supra. c.
 Excommunicatio nulla est clericum tenere q
 furatur. fmo. 21. p. 3. con. 2. c.
 Ebriofus occidens hominem an peccet. fmo
 ne. 15. p. prima. con. 3. b. Et f. 36. p. 2. 2. i. b.
 Ebrietas tripl'r fit. fmo. 35. p. 3. con. 2. b.
 Eritus vite bonorum quomodo differt a ma-
 lis. sermone. i6. p. 2. con. 3. in prin.
 Elina est triplex. fmo. 23. p. 2. con. i. a.
 Elina est potior pars satisfaciōis. vt supra. c.
 Elina triplex cōsideratio. f. 24. p. 3. con. i. b.
 Elina cōsideratū duplex. f. 26. p. i. con. 3. a.
 Elina mā habet. vt. s. f. eo. p. i. con. 3. a. b. c.
 Eleuat mē triplici a se sibilib'. f. 31. p. i. 2. i. c.
 Excellentie appetit' ē duplex. f. 35. p. i. 2. i. a.
 Euangelium solum a quattuor receptum est :
 quare. fmo. 37. p. 2. con. 3. c.

Edes est triplex. ser. i. p. i. con. 2. a.
 f. ama est necessaria ad vitam eternā
 sermone eodem. parte tertia. con. i. in fine. d.
 f. ama mala nō ē arg' mali. f. 37. p. 2. 2. 3. b.
 f. letus est multiplex. ser. 4. p. 3. con. 3. a. Et
 sermone. 30. p. 3. con. i. a.
 f. leuit christus quinquies. vt supra. a.
 f. lere mortuū pccm' absq' peccato. vt. s. a.
 f. let' ordinat' tres pccitōes debet h're. vt. s. a.
 f. letus ordinatus habet aliquam mercedem.
 sermone. 30. p. 3. con. i. c.
 f. ides diuersimode sumitur. ser. 7. p. 2. 2. a.
 f. ides an sit necessaria in dei timore. vt. s. a.

f. ides est quadruplex. f. 9. p. i. con. 2. a.
 f. ides aliquid ē formale et aliqd male. ut. s. a.
 f. idem infusaz est necesse ponere. vt supra ca
 dem conclusionē b.
 f. ides infusa et acquisita non sunt eiusdē spe
 ciei. vt supra. c.
 f. ides fuit eadem antiquorum et modernorū.
 sermone. 6. p. i. con. 3. a.
 f. ides modernorum est melior. vt supra. b.
 f. ides simplicium qualis erat. vt supra. c.
 f. ides nostra dicitur testamentum nouum : et
 quare. sermone. 9. p. 2. con. i. a.
 f. ides antiquorum dicitur testamentū vetus
 et quare vt supra. a.
 f. ides christi magis est obfunda q' vetus
 testamentū : et quare. fmo. eodē. p. 2. con. 2. a.
 f. ides christi triplici scriptura : roboratur. vt
 supra parte secunda. con. 3. a.
 f. ides nostra redditur vera mltiplici testimo
 nio. vt supra. b.
 f. ides christi multa promittit. vt supra. c.
 f. ides multiplex utilitas. f. 9. p. 3. cō. i. 2. 7. 3.
 f. ides quō fit in reprobis et quō non. fmo. 24
 p. i. con. 2. circa medium.
 f. ides quomodo fuit in homine ante casum et
 quomodo non. vt supra.
 f. ides quomodo possit dici maior vel minor.
 vt supra in fine.
 f. ides quomodo etiam muneribus possit ad
 iuuari. vt supra parte prima con. 3. a.
 f. ides debet esse libera et non coacta. vt. s. b.
 Et fmo. 27. p. i. con. 2. a.
 f. ides disputatio an cum iudeis et infidelibus
 liceat. vt supra. c.
 f. idem tenere omnes professi tenentur. fmo
 ne. 28. par. i. con. 2. a.
 f. ides non debet esse ita facilis. vt supra. a.
 f. ame false sunt tres modi. fmo. 28. p. 2. 2. b.
 f. ama mndi est spēnda propter quinque.
 vt supra. b. circa finem.
 f. ilium dei concipiēdo quomodo se habuit
 virgo Maria. fmo. 21. p. 2. con. i. a.
 f. ilius dei in instanti conceptus est. vt. s. b.
 f. ilia vel filius spiritualis dicitur dupliciter. f
 mo. 14. p. 3. con. 3. a.
 f. ilij orimogeni sex sunt conditiones. fmo/
 ne. 18. parte. 3. con. 3.
 f. ilius quomō possit sine peccato a patre ver/
 berari. fmo. 24. parte. 3. con. i. a.
 f. ilij quot modis carnaliter generātur. fmo/

ne. 22. p. i. con. i. a.

¶ filius illegitimus quō legitimus. vi. 5. c.

¶ filij quales sunt legitimi. vi. supra. b.

¶ filij quomodo propter peccata parentum pu-

niantur. vi. 5. con. 2. b. Et f. 29. p. 3. cō. 2. b.

¶ filij peccati penti i qd bonis iputant. vi. 5. b.

¶ horum legitimorum triplex dignitas. ser-

mon. eodem. p. i. con. 3. a.

¶ filij quomodo vel quando possunt heredita-

te priuari. sermo. eodem. p. p. con. 3. b.

¶ filij potvendere pī necessitate famis. vi. 5. c.

¶ filij illegitimi non possunt ad sacros ordines

promoveri. 7. quare. vi. supra. p. 2. con. a.

¶ filij spurij quomodo sunt nutriendi. sermo.

ne. 22. p. 2. con. 2. a. b. c.

¶ filij legitimi propter ingressum religionis:

nō priuāt hereditate. vi. supra. conclusio. 3. b.

¶ filij quomodo debent parentum legata 7 de-

bita cito solvere. sermo. co. p. 3. con. 3.

¶ filij quomodo se debent habere ad parentes

sermo. 31. p. 3. conclusio. prima. b.

¶ filiorum dilectionem multa inducunt. vi. su-

pra. sermo. 22. p. i. con. i. c.

¶ filij nati ante matrimonium quomodo legiti-

timantur.

¶ filios querere non licet sterilitatis causa que

est in vxore. sermo. 3. p. 3. con. 2. b.

¶ filius dei quare carnem humanam assume-

re voluit. sermo. 33. p. i. con. i. c.

¶ fortuna quid sit. ser. 12. p. i. con. 3. a. circa fi.

¶ uriosus occidens hominem an peccet. ser.

mon. 15. p. prima. con. 3. b.

¶ orum est triplex. sermo. 19. p. i. con. i. a.

¶ lagella bonorum in quibus differunt a ma-

lis. sermo. 25. p. 2. con. 3. a.

¶ lagellozū utilitas. vi. supra. b.

¶ lagellum 7 si fiat sine culpa. non tamen sine

causa. sermo. 26. p. 3. con. i. b.

¶ lagellum non debet fieri sine causa vel sine

culpa. v. supra. b.

¶ lagellauit deus Pharaonez multiplici pla-

ga. sermo. 29. par. i. con. 2. b.

¶ lagellozū dei tria principaliter sunt indu-

ctiua. ser. 29. par. 2. con. i. a. Et f. 6. p. i. 2. i. a.

¶ lagellozū tria remedia. vi. supra. a. sermo.

29. par. 2. con. i. b.

¶ lagellozū dei utilitas. vi. supra. p. 2. con. 2. c.

¶ lagellat deus ita iam propter peccata. ser. 29

parte. 3. con. i. a.

¶ lagellozū dei multiplex cā. vi. supra. p. 2. c.

¶ fidelis quomodo possit cum inf. deli manere

sermo. 24. p. 2. con. 2. a.

¶ urari an liceat christiano a iudeo id qd sibi

extorsit. sermo. 24. p. 3. con. 2. a. b.

¶ urtum an liceat. vi. supra. c.

¶ utura an liceat a mortuis inquirere. sermo.

ne. 30. parte. 3. con. 3. a.

¶ estis an mercari liceat. sermo. 35. p. 2. 2. i. c.

¶ estis multa conceduntur que non sunt pec-

cata. vi. supra. conclusio. 2. b.

¶ estis que solatia sunt licita. f. 35. p. 2. cō. 3. a.

¶ estis que sunt nature opera prohibita. sermo

ne. eodem. p. 3. con. prima. a.

¶ estis a quibus abstinendum est. vi. 5. b. c.

De B.

Gratia dei quomodo cōseruatur in ani-

ma. sermo. 44. p. 3. con. prima. c.

Gratia est duplex. f. 3. par. 2. i. a.

Gratia est habitus supernaturalis datus. vi. 5. b.

Gratia dei nō pot. buti. sermo. co. in fi. 2. i. c.

Gratia dei gubernat mundus. f. 3. p. 2. 2. 3. a.

Gratia dei est necessaria in operibus huma-

nis. vi. supra. b.

Gratia dei multipliciter appellatur in sacra

scriptura. sermo. eodem. p. 2. con. 3. c.

Gratie dei duodecim fructus. sermo. eodē

par. 3. con. i. 2. 3. a. b. c.

Gratia dei erat necessaria in statu innocentie

sermo. 11. p. i. con. 2. a.

Gratiarum plenitudinem habuit virgo Ma-

ria. sermo. 11. p. 3. con. prima. a.

Gratia dei est causa meriti vite eterne. sermo

ne. 12. p. 3. conclusio. 2. a.

Gratia gratum faciens non datur nisi bonis

sermo. 16. parte prima. con. 3. per totum.

Gratia confertur in tribus sacramentis. ser-

mo. 30. p. 3. conclusio. 3. b.

Gratia plenus fuit christus in instanti sue cō-

ceptionis. sermo. 33. p. 2. con. prima. a.

Gratia dei preueniens est potissimum signū

conuersionis. sermo. 37. p. 3. con. i. a.

Gratia dicta an sint approbata. sermo. 37.

par. prima. conclusio. secunda. a.

Bule malignitas. sermo. 2. p. 3. con. 3. c.

Bule sermo. sermo. 35. p. 3. con. 2. p. totū. a.

Bubernatur mundus per gratiam dei. ser-

mo. 3. p. 2. con. 3. a.

Bubernantur omnia diuina prouidentia. f.

mon. 12. p. prima conclusio. prima. a.

Gloriam maiorem debere habere aiam post
 iudicium multipl. declarat. ser. 6. p. 3. 2. 2. b
 Gloriantur sancti in septem sermone. 9. p. 3.
 conclusione secunda circa finem.
 Glorandum non est de bonis operibus ser
 mone. 18. parte secunda conclusione prima. a
 Gladio triplici percutiuntur religiosi. sermo
 ne. 30. p. i. conclusione prima.
 Gaudia Aldarie septem. sermo. 11. p. 2. 2. 3. a
 Gaudia tria precipue virginis. vt supra. a
 De H.

Humana natura saluari non potuit p
 seipsam. sermone. 3. par. 2. con. i. b
 Humana natura non potuit iustificari
 cari per gratia virginis Aldarie. f. 4. p. 2. 2. 3. b
 Homo generat quatuor modis. f. 11. p. i. 2. i. c
 Dominus status est quadruplex. sermo. 3. p. 3
 2. 2. circa medium. Et f. 33. p. i. con. i. a
 Humanam naturam assumere quomodo di
 catur diuina natura sermo. 35. p. i. con. i. a
 Humana natura christo coniuncta tripliciter
 potest considerari. ser. 40. p. i. conclusio. 3. b
 Humanam naturam an aliter deus liberare po
 tuerit. f. 16. p. 2. 2. i. a. Et f. 45. fere p totum
 Humana natura an per seipsam satisfacere
 potuerit. vt supra. b
 Homo erat immortalis ante peccatum. sermo
 ne. 30. p. i. con. 2. a.
 Homo ad deum decem modis regulatur. ser
 mone. 31. parte. 2. conclu. 3. a
 Homo factus est deus quomodo intelligat.
 sermone. 35. p. 2. conclu. 3. b
 Homicidium factus per furiosum an sibi im
 putetur. sermone. i. 5. p. i. conclu. 3. b
 Honoratur aliquis quinqz locis. f. 4. p. 3. co. i. a.
 Honoris quinqz sunt loca. vt supra. a.
 Honoratus fuit christus quinqz modis. vt s. a
 Honor est duplex. sermone. 15. p. i. con. 3. b.
 Honor dei dupliciter pot considerari. vt s. b
 Honor qui debetur christo. vt supra. b
 Honorare ecclesiam quare debemus. requi
 re in littera c. 5. ecclesia
 Honor qualis debetur deo et xpo. f. 33. p. 1. 2. 3. a b
 Honoratur deus multipliciter. vt s. 2. 3. a
 Honor qualis debeatur imaginibus. vt s. b
 Humilitas est triplex. ser. 11. p. 3. con. 2. a.
 Humi itatis causa nemo se debet peccatores
 dicere sermone. 18. p. 2. conclu. i. b
 Humiliant se xps carne assumendo triplr.
 sermone. 15. p. i. con. 3. a.

Habitu mutare an possint sacerdotes: vel
 clerici seculares. ser. 14. p. 3. con. i. in principi.
 Habitus est duplex. sermo. 17. p. i. co. i. i. p. i.
 Hereditas quomodo possit a filiis subtrahi.
 sermone. 22. p. i. conclusione. 3. b
 Hereditate non priuantur iudei conuersi. f.
 mone. 24. parte secunda. conclu. prima. c.
 Hereditate nullus priuatur religionis i ges
 su. sermone. 22. p. 2. con. 3. b.
 Heredes debent compelli legata cito dispen
 sare. vt supra parte tertia conclu. 2. b
 Heredes tenentur restituere male ablata. vt
 supra parte tertia con. 3. a.
 Hereticus dicitur qd sepiet moies. f. 24. p. i. co. i. b.
 Heresis est maior peccatu qd infidelitas. vt s. c
 Hereticus an possit coficere. ser. 45. p. i. 2. i. a
 Hore canonice quare dicantur in ecclesia: ser
 mone. 27. parte prima conclusione. 3. a
 Hora completorii quibus priuilegijs priuile
 giata est. sermone. 42. parte. 2. con. 2. b

Intellectus est duplex. ser. i. p. i. 2. i. b
 Intellectus illuminatur sapientia et
 scientia. sermone 5. p. prima. 2. 2. b
 Intellectus an sit anime nobilior potentia. f
 mone. 5. parte prima conclusione. i. c.
 Intellectus ratio est duplex. ser. 31. p. i. 2. 3. c.
 Intellectus humanus tria intelligere pot. sermo
 ne nono parte. 3. con. 3. b.
 Inuidie malignitas. ser. 2. p. 3. con. 3. c.
 Iustificari non potuit humana natura gratia
 virginis Aldarie. ser. 4. p. 2. con. 3. b.
 Iustificari et iustificatio quod dicitur. f. 7. p. 3. 2. 3. a
 Iustificationis declaratio. ser. 8. par. 3. 2. i. a
 Iustificationi multa sunt necessaria. vt s. b
 Iustificationis impedimenta. vt supra. c.
 Iustificatio est maximu opus. f. 40. p. 3. 2. 2. a
 Iustificatio an sit maius opus resurrectione pecca
 toris. vt supra. b
 Iustificatio fit in instanti. vt supra. c.
 Iustificatio precequitur liberum arbitriu. ser.
 9. par. i. con. i. c. in fine.
 Iustificatio est quadruplex et dispo. f. e. p. 3. 2. 3. a
 Iustificationem precedit diuina iusticia. ser.
 26. parte. 3. con. i. b
 Iusticia dicitur tripliciter. ser. 8. p. 2. 2. i. a
 Iusticia dei est multum necessaria in regimine
 mundi. sermone. 26. p. i. con. i. b
 Iusticia et misericordia est infinita. vt s. 5. 2. b.
 Iusticia et misericordia quomodo sunt in omni

opere. sermone eodem. p. 3. con. i. b.
 Iusticia dei quandoq3 consistit in retributõe
 sermone. 26. p. 3. con. prima. b.
 Iustus quare dicitur deus. vt supra. con. 2. b.
 Iusticia originalis cõmunicata fuit primis pa
 rentibus. ser. 29. p. 3. con. 2. a.
 Iusticia originalis quid sit. sermo. 30. p. pri
 ma conclusiõe secũda. b.
 Illuminatio intellectus tripliciter fit. sermo. 5
 p. prima. con. 2. b.
 Illuminationis spiritalis est triplex disposi
 tio. ser. 40. p. i. con. 3. a.
 Illuminatio spiritalis quomodo conseruat:
 vt supra. a.
 Illuminat deus hominem quadruplici lumi
 ne. ser. 15. p. 2. con. 3. per totum.
 Illuminatur anima tripliciter. ser. 31. p. pri
 ma. conclusiõe secunda. c.
 Illustrati fuerunt apostoli triplici lumine. ser
 mo. 5. p. secunda. con. 2. c.
 Ignorantia est multiplex. ser. 5. p. 3. con. 3. b.
 Ignorantia quando excusat a peccato. sermo
 ne. 15. p. prima. con. 3. b.
 Irascitur deus principaliter propter tria pec
 cata. ser. 6. p. i. con. 1. a.
 Ire malignitas. ser. 2. p. 3. con. 3. c.
 Ira et turbatio quadrupliciter possunt consi
 derari. ser. 33. p. 3. con. 3. b.
 Iudicium vltimum futurum tripliciter proba
 tur. ser. 6. p. prima. con. i. b.
 Iudicium vltimum dicitur terribile. propter
 tria terribilia. vt supra. c.
 Iudicium erit hominibus ignotum. sermõe
 co. p. eadem. con. 2. a.
 Iudicij particularis alicuius ciuitatis signa
 sunt septem: vt supra. a.
 Iudicij tempore erunt multa signa. vt supra.
 b. Et sermo. eodem. p. 2. con. 3. a.
 Iudicij tempore virtutes celorum que et quo
 modo mouebantur. ser. eodem. p. ca. cõ. 2. c.
 Iudicij examinatio an fiet mentaliter vel vo
 caliter. sermone eo. p. i. con. 3. a.
 Iudicium generale an fiet contra auaritiã:
 vt supra. b.
 Iudicij examinatio fiet de sex. vt supra. c.
 Iudicabit christus in forma humana. sermo.
 6. p. 2. colũ. i. a.
 Iudicabit christus in forma humana glorio
 sa. vt supra. b.
 Iudicij iudices erunt plures. vt. 5. con. 2. a.

Iudicare est officium bonorum. vt supra. c.
 Iudicandi dupliciter citabuntur. vt supra. p.
 secunda. conclusiõe. 3. b.
 Iudicij triplex erit processus. vt supra. c.
 Iudicij tempore duodecim vocibus ad mor
 tem peccator acclamabit: vt. 5. p. 3. con. i. a.
 Iudicij locus vbi erit. vt supra. b.
 Iudicia dei non vident non habentes timo
 rem dei. sermone. 7. p. i. con. 3. c.
 Iudicium temerarium est maximum pecca
 tum. ser. 29. p. 3. con. 3. a.
 Iudicium temerarium ex quibus oritur. vt
 supra. p. 3. con. 2. a.
 Iudicandum non est ita de facili. vt supra. c.
 Iudicium temerarium est contra dei poten
 tiam. sermone. 28. p. i. con. i. c.
 Iudicium proprium quale esse debet. sermõe:
 28. p. 2. conclusiõe prima. c.
 Iudicare facta alterius ex quatuor: licituz est
 sermone eodem. p. 3. con. i. a.
 Iudicari facta primi an sit peccatũ. vt supra. c.
 Iudicantes temerarie tria mala faciunt. ser
 mone eodem. in fine.
 Iudicium humanum quadrupliciter peruer
 titur. sermone. 35. p. i. con. 3. c.
 Infernus est locus damnatorum. sermone.
 6. p. 3. conclusiõe. prima. c.
 In inferno nulla est redemptio. sermone. 26.
 p. 3. conclusiõe. 3. b.
 Infernus est locus terribilis et terrendus. s
 mone. 6. parte. 3. con. i. c.
 Infernus q3 sit tripliciter probat. vt supra. c.
 Inferni ignis an sit corporeus. sermone. 41.
 parte. 3. conclu. 3. c.
 Infernus multipliciter sumitur in kriptura
 ser. 16. p. 3. conclu. 1. in principio.
 Infernus non habet dei misericordiam. ser
 mone. 26. p. 3. conclu. 3. b.
 Innouatio post iudicium quomodo fiet: et se
 cundum quid. ser. 6. p. 3. a. b. c.
 Incarnationis xpi tempus dicitur plenitudo
 et quare. sermone. xi. p. i. con. i. c.
 Incarnationis xpi meritum. sermone. 25. p.
 prima conclusiõe. tertia. c.
 Incarnari magis congruum fuit filio tripli
 ci ratione. sermone. 25. p. i. conclu. i. a.
 Incarnari quomodo dicuntur pater et spiri
 tus sanctus. vt supra. b.
 Incarnari que tantum distulit deus. sermo
 ne. 33. parte prima. con. 2. c.

Incarnationis vnius psonę sue alia possibi-
 litas. f. 25. p. i. cō. i. c. Et. f. 33. p. i. 2. i. b.
 Incarnatio dupliciter consideratur. sermone
 25. p. prima cōclu. i. c.
 Incarnationis q̄ fuerit causa principalis ser-
 mone. 33. p. prima cōclu. 2. b.
 Incarnatio ex virgine an fuerit in veteri te-
 stamento demonstrata. ser. 36. p. 2. cō. i. a
 Infideles non merentur propter carentiam
 fidei sermone. 12. p. 3. cōclu. 2. c
 Infideles potest aliq̄s dici quatuor modis.
 sermone. 24. p. i. cō. i. a.
 Infidelitas et odium dei magis deo contrariā
 iur̄ q̄s de se pratio sermone eodem. p. i. 2. c.
 Infidelis est duplex. ser. eo. p. 2. 2. c. r. p̄n.
 Intentionē respicit deus. ser. 15. p. i. cō. 3. c.
 Et ibidem conclusio. i. a.
 Intentio quere in litera. v. f. voluntas
 Intentioni recte quinque requiruntur. ser. 36
 p. 2. conclusio. i. a.
 Intentio i sacramento siue sit bona siue mala
 an noccat sermone. 43. p. i. cō. i. b.
 Intentio qualis requiratur in sacramento. v̄s. b
 Inimicorum dilectio requirere in litera. d.
 Inimici vtrum liceat vitam eternam deside-
 rare. sermone. 17. p. 2. conclusio. 2. c.
 Impossibile non querit deus ab homine. ser.
 20. parte. i. conclusio. 2. c.
 Impossibile dicitur quatuor modis. sermo.
 25. p. 2. cōclu. i. b.
 Iudei quomodo nō possunt corrigi. ser. 2 i.
 parte. 2. cō. i. b.
 Iudeo vt conuertatur possunt munera dari:
 sermo. 24. parte. i. cō. 3. a.
 Iudeorum cum christianis. duodecim p̄hibi-
 tiones. sermone eodem. p. 2. cō. i. a
 Iudeorum consortium quare est prohibitum
 vt supra. b.
 Iudei conuersi sua non priuantur hereditate
 vt supra. c.
 Iudeorum pena debet esse pecuniaria sermo
 eodem parte. 2. cōclu. 3. b.
 Iudeis qualiter exactione sunt imponende.
 vt supra. a.
 Iudeorum pecunias an domini terrarum ter-
 re possint vt supra. b.
 Iudeorum conuersationem habentes qua pe-
 na sunt p̄niedī. sermone eodem. p. 2. cō. 3. c
 Iudeorum elemosyna an sit recipienda. sermo
 eodem parte 3. cōclu. i. b.

Iudeis christiani seruire non debent. ser. eo.
 part. 3. cō. 3 a.
 Iudeorum filij an sint inuitis parentibus ba-
 ptizandi. vt. supra. b.
 Iudeorum filij quomodo in etate adulta sunt
 baptizandi. vt supra. b.
 Iudeorum filios mulieres leuantes in articu-
 lo mortis possūt baptizare. vt. supra. b. i. fin.
 Iudeorum cōuersatio in quibus licet. vt. su. c
 Iudei in christum tripliciter peccauerunt. ser-
 mone. 38. p. 2. cōclu. 3. a.
 Iudei christum crucifigētes an peccauerunt
 vt supra. c.
 Ieiunium est triplex. ser. 23. p. 2. cōclu. j. a.
 Implicatio contradiciōis ē duplex. ser. 28.
 parte. i. cōclu. i. c.
 Infamia multa ma'a facit. vt. supra. c.
 Infirmitatis corporalis causa aliquando est
 peccatum. sermone. 29. p. 2. cō. 2. a.
 Impacientes an in suis infirmitatibus incre-
 antur. vt supra. b.
 Immortalitas quō cōsiderat f. 30. p. i. 2. 2. a.
 Immortalis erat homo ante peccatum et quo
 modo. vt supra a.
 Innocentie status habuit duplicem effectum
 sermone. 30. p. i. cōclu. 3. a.
 Innocentes an fuerint veri martyres. ser. 32
 parte tertia conclusionē prima. b.
 Impeccabilem hominem an deus facere po-
 tuerit. sermone. 33. p. 2. cōclōne tertia a.
 Impotentia est duplex. ser. 35. p. 2. cō. 3. c.
 Impassibilis erat diuinitas xpo patiente. ser-
 mone. 33. p. 3. cō. i. b.
 Indulgentie descriptio f. 34. p. i. cōclō. i. a
 Indulgentie in quo foro valeant. vt supra. b.
 Indulgentie quō aiam solunt. vt supra. c.
 Indulgentie relaxant penas tm̄. vt. s. 2. a.
 Indulgentie quam penam tollunt tempora-
 lem vel spirituale. vt supra. b.
 Indulgentie putatiue an habeant aliquas re-
 missionem. vt supra. c.
 Indulgentie an sumantur sola voluntate si-
 ue actu. sermone eodem. parte. ea cō. 3. a
 Indulgentie an dentur p̄o subsidio vt s. c.
 Indulgentias an vñ p̄o alio assumere possit
 vt supra. b.
 Indulgentias an prelati alij a papa dare pos-
 sint. 7 quas sermone eodem p. 2. cō. i. b.
 Indulgentie sumuntur ex quadruplici the-
 sauro. vt supra cōclu. 2. a.

Indulgentias dare possunt plati et an sint i peccato mortali sermone eodem. p. 2. con. 2. b.
Indulgentias dare non possunt simplices sacerdotes: vt supra. c.
Indulgentie quid debent hñe ad hoc vt valeant. sermone eodem. p. 2. con. 3. a.
Indulgentie an valeant ad remissionem peccatorum. vt supra. c.
Indulgentiarum quadruplex beneficiuz. sermone eodem parte. 3. con. 1. c.
Indulgentie valent danti. vt supra. b.
Indulgentie valēt his qui prope sunt vt. s. c.
Indulgentia quantum valeant. sermone eodem. parte. 3. con. 2. a.
Indulgentiaz qdr: plex impedimentū. vt. s. b.
Indulgentia quotiens valeat vt supra. c.
Indulgentia dupliciter potest considerari. vt supra. p. 3. con. 3. a.
Indulgentie an valeat mortuus. vt supra. a.
Indulgentie an se extendant ad eos qui sunt alterius parrochie. vt supra. b.
Indulgentiarum effectum an christus habuisset si ad illas iuisset. vt supra. c.
Incontinentia naturalis an sit excusabilis: f. mone. 37. p. 2. con. 2. c.
Incontinentie tria remedia. vt supra. c.
Ignis inferni an sit corpus. f. 41. p. 3. cō. 3:

De X.

Aus humana in quibus consistit. sermone primo. p. 3. con. 2. a.
 Laudatur deus a nobis per decem. f. mone. 31. p. prima. con. 2. b.
 Legati quas indulgentias dare possunt et ubi sermone. 34. par. 2. con. 1. c.
 Liberatus est homo per mortem xpi propter multa. sermone. 38. p. 3. con. 1. a.
 Luxurie malignitas. f. 2. p. 3. con. 3. c.
 Luxuria quid sit. sermo. 25. p. 1. con. 2. a.
 Luxurie sex species: vt supra. a.
 Luxuria qz sit detestabilis: vt supra. b.
 Luxurie tres abusiones. vt supra. c.
 Lumbia spūalia sunt duo sermo. 3. p. 3. cō. 1. a.
 Liber est quadruplex. ser. 4. par. 2. con. 3. c.
 Libi vite cognitio. ser. 11. p. 2. con. 3. b.
 Libi vite durabilitas. vt supra. c.
 Liber vite est duplex. vt supra. c.
 Liber vite quid sit. ser. 12. p. 2. cō. 3. a. Et qui scribuntur in eodem. vt supra. b.
 Reciones. 7. addiuncta 1°. f. 5. p. 2. cō. 2. b.
 Rex vetus dicitur vmbra. ser. 9. p. 2. con. 1. a

Rex noua et antiq in quibus differunt. vt. s. b.
 Rex noua et vetus qre dicunt testamta. vt. s. c.
 Libi arbitrij triplex dignitas. f. 13. p. 1. cō. 1. a.
 Libertas est triplex. vt supra. a.
 Libi ar qdditas. et an sit vna potētia. vñ. a. b.
 Liberalis et liberi differentia. vt supra. c.
 Liberz ar. an cogi possit. ser. co. p. 2. con. 1. a.
 Liberum ar. potest impediri. 6. mōis. vt. s. b.
 Liberum ar. coactum quomodo peccet et quomodo non: vt supra. c.
 Liberū. ar. est in demonib⁹. f. 60. p. c. 2. 2. a.
 Liberum arbitrij est in angelis et sanctis in patria. vt supra. b.
 Liberum arbitrium habet deus. vt supra. c.
 Libero arbitrio solo possumus resistere tentationi. sermone eodem. p. 3. con. 1. a.
 Lectantur sancti de penis damnatorum. ser. 16 p. 13. conclusionē vltima. c.
 Legitimare quis possit. ser. 22. p. 2. con. 1. b.
 Legitimatio quo ad actus seculares. vt. s. c.
 Legitia portio que sit. ser. co. p. 2. con. 3. a.
 Legatum quid sit. f. 22. p. 3. con. 1. in principio
 Legata differre est graue peccatum sermone eodem parte tertia con. 2. a.
 Latria cui debeat sermone. 25. p. 1. con. 3. b.
 Latria quid sit sermone. 33. p. 1. con. 3. b. i fine
 Libertas est triplex: sermone. 28. p. 1. cō. 2. a.
 ignum vite post peccatum vitam non contulisset. sermone. 30. p. 1. con. 2. b.
 ignum vite si non peccasse homo semp euz in vita conseruasset. vt supra. c.
 Ludus aleaz quare phibet. f. 35. p. 2. 2. 3. b.
 Ludi septem sunt abusi oēs. vt. supra. c.

De AD

Oritur in peccato mortali oratio non prodest. sermone. 2. p. 2. conclusio. 1. b.
Adoratus cito auxiliandum est et quomodo sermone. 22. p. 3. con. 2. c.
Adorui an scire possint que hic agimus vt. supra con. 3. c. Et sermone. 41. p. 3. con. 1. c.
Adoruis an indulgentie valeant. sermone. 34. p. 3. con. 3. a.
Adorui quo adiuuāi possint. f. 41. p. 3. 2. 3. b.
Adorui an a viuīs adiuuari possint et qmōdo. sermone. 44. p. 3. 2. 2. a. b. c.
Administrum dei triplex debet esse condicio in bonis dicendis sermone. 2. p. 2. con. 1. a.
Administrum dei quintuplex negligentia in

Adoria dicendis. *vi supra. a.*
Adali et boni conueniunt in gratia gratis da-
tis. *fmone. i. p. 3. con. 3. a.*
Adali distinguuntur a bonis in tribus. *vi. s. b.*
Adalorum desiderium est vita presens. *vi. s. c.*
Adali alia causa fugiunt peccata et alia boni.
fmone. 5. p. 2. con. 3. a.
Adali sunt ad bonum cogendi. *ser. 7. p. 2. p. 2. c.*
Adalis dat deus prosperitatem propter duo/
decim. *ser. 16. p. i. con. i. per totum.*
Adali mala morte moriuntur. *sermone. 16. p.*
2. conclu. 3. in principio.
Adalos quare deus vivere finit. *f. 16. p. i. p. i. a.*
Adalos non statim deus punit et quare. *vi su-*
supra. conclusionem. 2. c.
Adali require in litera. *p. 6. peccatores*
Adalus debet benefacere decem rationibus.
sermone. 36. p. 2. conclu. 3. c.
Adalum quare permittit deus *fmone. 12. p. i.*
p. 2. a. circa finem. Et fmo. 36. p. i. co. 2. a.
Adalum an sufficienter diuidatur per culpam
et penam. *sermone 29. p. i. con. i. b.*
Adala an omnia sint equalia. *vi supra. c.*
Adalum est triplex. *ser. 36. p. i. con. 2. a.*
Adalum an deus velit. *vi supra. a.*
Adori voluit christus pro peccatis hominum
sermone. 3. p. 2. con. i. a.
Adoris est omnibus timor. *ser. 7. p. 2. p. i. b.*
Adoris hora omnibus est incerta. *sermone*
16. p. 2. con. i. per totum. Et f. 30. p. i. co. i. c.
Adoris timenda est. *vi supra. a. Et sermo. co-*
dem. p. 2. con. 3. b.
Adore appetere an licet et quando. *vi. s. b.*
Adoris bonorum differt a morte malorum. *vi*
supra. con. 3. in principio.
Adorem anticipare nulli licet. *vi supra. a.*
Adorientibus malis tria occurrunt pericula. *vi. s. c.*
Adoris est triplex. *sermone. 30. p. i. con. i. a.*
Adoris multiplex est figura. *vi supra. b.*
Adoris occasio est triplex. *f. c. p. i. con. 2. c.*
Adoris diuersi euentus. *ser. eod. p. 2. p. i. a.*
Adoris est libenter suscipienda cum deus vult
vi supra. p. 2. conclusionem. 2. b.
Adoris plures euentus signum sunt diuine
providentie. *sermone co. p. 2. conclusionem. i. b.*
Adoris mala non est reprobationis signum.
sermone co. p. 2. conclu. i. c.
Adoris decem remedia. *ser. co. p. 3. co. i. b.*
Adorem propriam procurare non licet. *ser.*
eodem. p. 3. con. 2. c.

Adoris nostre causa. *ser. 38. p. 2. con. 2. a.*
Adoris christi decem vocibus clamar. *fmone*
ne. 38. parte. 2. con. i. a.
Adore christi aliter voluit perire et aliter iudici. *vi. s. b.*
Adore christi appetere an fuerit aliquibus. *vi. s. c.*
Adori an christus esset subiectus si non fuisset
cristus. *sermone eodem. p. 2. con. 2. b.*
Adore sua christus humanam naturam libe-
rauit propter multa. *vi supra. p. 3. co. i. a.*
Adoris christi occasio. *fmone. 45. p. 3. co. i. 3.*
Adirabilia. *7. sec. christus in vita ista f. 3. p. 2. p. i. c.*
Adiraculose verum regit quatuor. *f. 33. p. 2. p. 2. b.*
Adiraculose res sunt tres. *f. 42. p. 3. con. 2. a.*
Adorus multiplex est species. *f. 24. p. 3. con. i. a.*
Adundus gubernatur per gratiam dei. *ser-*
mone. 5. p. 2. conclu. 3. a.
Adundus renouabitur post iudicium. *fmone*
ne. 9. parte. 3. conclusionem. 3. a.
Adundus gubernatur diuina providentia. *f*
mon. 12. parte. i. conclu. i. a.
Adundum non potest deus facere meliorem
f. 25. p. 2. conclu. prima. b.
Adarie virgini quare sabbatum dedicatur. *f*
mon. 4. p. i. con. i. c.
Adaria virgo est nauis ad portum perducens
sermone eodem parte prima con. 2. c.
Adaria virgo de mare. *f. c. p. i. con. 3. c.*
Adaria virgo omnes sanctos excellit in sep-
tem. *sermone eodem. p. 2. conclu. prima. c.*
Adaria virgo dicitur stella. *f. co. p. 2. con. 2. a.*
Adaria virgo habuit omnes virtutes. *vi. s. b.*
Adaria virgo aurore comparatur. *vi supra. c.*
Adaria virgo fuit causa ne humana natura
annihilaretur. *sermone eodem. p. 2. con. 3. a.*
Adaria virgo habet imperium in triplici loco
sermone eodem parte. 3. con. i. c.
Adaria virgo septem modis in scriptura no-
minatur. *sermone eodem par. 3. conclusio. 2. a.*
Adaria virgo fuit vera mater dei. *sermone*
xi parte prima. conclusionem prima. a.
Adaria virgo negatur a quibusdam quod non sit
mater dei. *vi supra. b.*
Adaria virgo liberata fuit ab omni culpa. *ser-*
mone eodem parte prima conclu. 3. b.
Adarie virginis tria sunt privilegia ex sua pre-
seruatione. *vi supra. c.*
Adaria virgo qualiter se habuit filium dei co-
cipiendo. *sermone eodem. p. 2. conclu. i. a.*
Adaria virgo concepit christum in instanti. *vi. s. b.*

Maria amor ad xpm fuit maximus et quod videtur. s. c.
 Maria virgo pre omnibus dilexit nostras redemptionem. f. co. p. 2. con. 2. p. totum.
 Maria virginis septem gaudia. ser. xi. parte. 2. conclusionem tertia. a
 Maria virgo habuit plenitudinem gratiarum. ser. co. parte. 3. con. i. in principio
 Maria virgo tantum se humiliavit quantum possibile est. vt. s. p. 3. con. 2. totum.
 Maria virgo fuit pauperrima. ser. co. parte tertia con. 3. per totum.
 Mariam virginem deus creauit maiori excellentia quam angelos. f. is. par. i. con. i. p. totum.
 Mariam virginem creauit deus mirabiliori potentia. f. eodem. con. 2. per totum
 Mariam virginem deus creauit singulariori admiratione quam totum vniuersum. ser. eodem. co. tertia per totum.
 Maria virginis corpus quomodo miro modo deus conseruauit. f. is. p. 2. con. i. p. totum
 Maria virginis magnitudo oes seculi magnitudines excellit. f. co. parte. 2. con. 2. p. totum.
 Maria virgo fuit peccatis indiuidua ad dei gratiam magis diffusa. sermone. co. parte. 2. p. tertia per totum
 Maria virginis vietus mirabiliori modo habuit christum quam hostia. ser. co. parte. 3. con. i. per totum.
 Maria vietus perfectiori modo habuit christum quam digne sumentes eucharistiam. ser. eodem. p. tertia. con. 2. per totum
 Maria virgo sumopere debuit fieri heres regni dei. ser. co. par. 3. con. 3. per totum
 Maria virgo tripliciter ex dei potentia facta est potens. ser. 15. p. 2. con. i. c
 Maria Virgo multa nobis impetrat beneficia. vt. s. c
 Maria virgo tripliciter in se habuit diuinam sapientiam descriptam. ser. co. par. 2. con. 2. c
 Mariam virginem spiritus sanctus super oes statuit. ser. co. par. 2. con. 3. c
 Maria virgo assimilatur terre triplici ratione sermone eodem. par. 3. con. i. b
 Maria virgo habuit triplicem dispositionem. ser. co. par. 3. con. 2. a
 Maria virgo habuit spiritum sanctum triplici ratione. ser. co. par. 3. con. 2. b
 Maria virgo duplicem fructum produxit. f. co. parte. 3. con. 2. c
 Maria virgo intellexit verbum quod est sapientia dei patris. ser. 32. p. i. con. i. a

Maria Virgo habuit cognitionem omnium regum. vt. s. a
 Maria virgo futura cognouit. vt. supra. b
 Maria virgo suam beatitudinem precognouit. vt. s. e
 Maria virgo habuit a deo septem flamas. contra septem peccata mortalia. f. 32. p. i. co. 2. a
 Maria virgo deus scriptis laudauit. vt. s. b
 Maria Virgo affectum nihil mutare potuit. vt. s. c
 Maria virgo non obliuiscatur. f. co. p. i. p. tertia. c.
 Maria virgo secundum carnem fuit de domo David. ser. co. par. 2. con. i. a.
 Maria virgo descendit quatuordecim regibus ducibus et patriarchis. vt. supra. b
 Maria virgo accepta fuit in originali peccato. ser. co. par. 2. con. 2. c
 Mariam virginem quare Joseph carnaliter non cognouit. ser. co. par. 2. con. 3. b
 Maria virgo quare prius fuerit desponsata quam de spiritu sancto acciperet. vt. supra. c.
 Maria virgo an habuerit aureolam. ser. co. par. 3. con. i. c
 Maria virgo an deum totaliter comprehendit. ser. co. par. 3. con. 2. a
 Maria virgo an deum omnibus sanctis clarius videat. ser. co. par. 3. con. 2. c
 Maria virgo non videt deum oculis corpora libus per se. ser. co. par. 3. con. 3. a
 Maria virgo clarius in patria videt diuinam essentiam. vt. supra. b
 Maria virgo sanctos angelos illuminat. vt. s. c
 Maria virgini deus communicauit suam potentiam. ser. 39. par. i. con. i. b
 Maria virgini quare deus communicauit suam potentiam. vt. supra. c
 Maria nominis quanta sit excellens. f. e. p. i. p. 2. a
 Maria nomen est excellentissimum. vt. supra. b
 Maria nomen demonibus est terribile. vt. s. c.
 Maria virgo est dei templum. f. co. p. 2. p. 2. b.
 Maria Virgo quando facta est dei templum. vt. s. c
 Mariam virginem quomodo obubrauit spiritus sanctus. sermone. co. par. 3. con. i. a
 Maria virgini data est duplex armatura. vt. s. parte. 3. con. 2. b
 Mariam virginem qualiter spiritus sanctus tempore passionis christi fornicauit. vt. s. p. 3. co. 2. c
 Maria virgo a nullo potuit carnaliter concupisci. sermone. co. par. 3. con. 3. a
 Maria virgo est dispensatrix donorum dei. vt. s. b
 Maria dona quare multi non accipiunt. vt. s. c
 Maria magdalena habuit omnia peccata secundum modum
 t b

37. parte. 2. con. 1. c.

Maria magdalena fuit corpore corrupta. ser. eodem parte secunda con. 3. c.

Maria magdalena fuit triplici gratie splendore preuenta: vt supra. p. 3. con. 1. a

Maria magdalena satis fecit septem precibus vt. s. b

Maria magdalena recepit ad xpi pedes tres gratias vt supra. c

Maria magdalena quadrupli fletit. f. eo. p. 3. con. 1. a

Maria magdalene septem prerogatiue vt. s. b

Maria magdalena vitam eternam quomodo consecuta est vt supra. c

Misericordia dei quanta est. ser. 7. p. 2. c. 1. a

Misericordia dei quanta sit necessaria. f. 26. p. 1. c. 1. a

Misericordia est magis deo accommodata quam iusticia vt supra par. 1. con. 2. a

Misericordia dei et iusticia est infinita. vt. s. 2. b

Misericordia dei differt a bonitate dei vt. s. p. 1. c. 3. c

Misericordie dei quatuor sunt signa. f. c. par. 2. c. 2. a

Misericordie dei quatuor effectus vt. s. b

Misericordia dei omne peccatum tollit vt. s. c

Misericordia dei ad hoc quod aliquis consequatur quinq; requiruntur vt. s. c

Misericordia dei octo sunt respectus. f. c. p. 2. c. 3. a

Misericordie dei multiplex laus vt supra. b

Misericordia et pietas quod differunt vt. s. c

Misericordia dei est omnibus operibus dei sociata ser. eo. par. 3. con. 1. a

Misericordia et iusticia quod sunt in omni ope vt. s. b

Misericordia dei est duplex. f. c. p. 3. con. 2. c

Misericordia dei quod est in celo vt supra. c

Misericordia dei ad oculos se extendit. f. c. par. 3. c. 3. a

Misericordie quare deus differt. f. eo. p. 3. c. 2. b

Misericordie dei triplex abusus. f. 28. p. 1. c. 3. a

Misericordia proximi necessaria est ad salutem ser. 26. parte. 1. con. 3. a

Misericordia dupliciter sumitur vt. s. a. Et. 2. ca. c

Misericordia quolibet non saluat animam vt. s. a

Misericordia proximi quatuor requiritur. vt. s. a

Misericordia an sit in patria vt supra. a

Misericordie multe sunt species vt. s. a

Misericordie tria sunt inductiua. vt supra. b

Misericordia in nobis tria importat vt supra. c

Misericordia denotat triplex faciem. f. x. p. 3. c. 2. c

Misericordia et uirginitas quomodo simul stare possunt. ser. xi. par. 1. con. 2. a

Misericordia non est uirginitas opposita vt. s. b

Misericordia non fuit in ioseph et maria vt. s. c

Misericordia uerum an sit inter infideles. f.

24. parte. 2. con. 1. a

Misericordia causa stante legitima dissolui potest. ser. eo. par. 2. con. 2. a. circa finem

Misericordia querere in littera. f. 5. fidelis. Et in littera. c. 5. contrabere.

Misericordia fidelis ad infidelitatem reuertentis tenet vt. s. b

Misericordia fidelis cum infidelis an fieri possit vt. s. c

Misericordie declaratio. ser. 31. par. 3. c. 2. a

Misericordie septem regule vt supra. a

Misericordia solo consensu contrahitur vt. s. a

Misericordia quod habet per uerba obscura vt. s. a

Misericordia contrahitur alterutro consensu concurrente vt supra. a

Misericordia sequens legitimat filios ante natos vt supra. a

Misericordia culpa carnali perfectum in dissolubile est vt supra. a

Misericordia solummodo et inuitum habere possit vt. s. a

Misericordia cum meretrice contrabere pijsimum opus est vt supra. a

Misericordia habere non debet necessitari vt. s. b

Misericordia aliquibus lege diuina est prohibita et aliquibus lege humana vt. s. b

Misericordia in gradu prohibito contrahentes perdunt dotem vt supra. b

Misericordia non potest mulier uiuente vt. s. b

Misericordie septem sunt necessitates vt. s. c

Misericordie tria sunt bona vt supra. c

Misericordia non debet cognoscere uxorem ipsa nocte benedictionis. ser. 31. par. 3. con. 2. b

Misericordia qui uere dicuntur vt. s. b

Misericordia dei dupliciter impleri possunt. ser. 13. parte. 3. con. 2. a

Misericordia querere in littera per ubi preceptum

Misericordia ad sacros ordines promoueri non possunt. ser. 14. par. 1. con. 3. a

Misericordia leuantes filios iudeorum in articulo mortis illos baptizant per. f. 24. p. 3. c. 3. b. i. f. c

Misericordia an possit tangere res sacras sermone 27. par. 3. con. 1. b

Misericordia peccet quatuordecim noticiam prestant. ser. 37. par. 2. con. 2. a

Misericordia querere ubi peccatum.

Misericordia non perturbat efficaciam ministrantis sermone. 14. par. 2. con. 1. a

Misericordia boni sacerdotis est melior mali. f. 14. p. 2. c. 1. c.

Misericordia potest corrigere et verberare sine peccato clericos. ser. 21. par. 3. con. 2. b.

Maledictio quid sit. ser. 21. par. 3. con. 3. a.
Maledictio creature fieri pot. v. mo'is vt. 5. b.
Maledictio an sit peccatum mortale vt. 5. c.
Munera si pp fide sint dada. f. 24. p. i. 2. 3. a.
Meritu d' tripliciter. f. 25. p. 3. con. 3. c.
Meritu de p'gruo 7 de p'digno quid sit vt. 5. c.
Meritu est duplex vt supra. c. in fine.
Mens eleuat a sensibilibus tripliciter. f. 31. parte. i. con. prima. c.
Mentiri humilitatis causa nullus debet ser. 28. parte. 2. con. i. b.
Martyr v'z tria faciut. ser. 32. par. 3. 2. i. b.
Martyres an fuerint innocentes vt supra. b.
Mediator quid sit xps. f. 35. par. i. co. 2. a.
Mercantia v'z sit licita. f. 35. par. 2. con. i. a.
Mercantia quid reddat v'ziosa vt supra. b.
Mercari diebus festis an sit licitu vt supra. c.
Mostru capis duplr. ser. 36. par. 2. co. 2. a.
Mututu cu clamorib' quare dicat. f. 45. g.

Natura humana no potuit per se ipsa saluari. ser. 3. par. 2. con. i. b.
Natura humana in instati conceptionis tota a verbo assumpta est. ser. 33. par. 2. con. 3. c.
Natura humana quere supra in littera. b. v. delictet humana natura. Et. f. 45. a.
Natura diuina quomodo dicitur assup'sse naturam humanam. ser. 25. par. i. con. 2. a. 7. b.
Naturam aliam potuit deus assumere ser. 26. parte. 2. conclu. i. c.
Numerus salvandorum excedit numeru da'natorum. ser. xi. par. 2. con. 3. in fine.
Natus illegitime potest o dinai 7 quomodo ser. i4. par. i. con. 3. c.
Non ce duplr pot p'fiderari. f. i6. p. 3. 2. i. c.
Negligentia superior in subditos est graue peccatum. ser. 21. par. 2. con. i. c.
Necessitate famis pater potest vendere filiu ser. 22. par. i. con. 3. c.
Necessitas an habeat legem. f. 35. p. 2. 2. a.
Necessitas est duplex. ser. 36. par. i. con. i. a.
Necessariu dicitur triplr. f. 35. p. 2. con. 2. a.
Nome bonu q'li e' p'suadu. f. 28. p. 2. con. 2. a.
Mois Iesu 7 xpi d'ia. ser. 40. par. i. con. 2. c.
Mois multa habuit xps. ser. co. par. 2. co. i. a.
Mominis Iesu interpretatio vt. 5. b.
Mome Iesus componitur ex duab' sillabis: ser. co. par. 2. con. 2. a.
Mome Iesus p'ponit ex qinq' lris vt. 5. b.
Mome Iesu multi sunt vocati vt. 5. c.

Momine Iesu irrisoria. ser. c. par. 2. 2. 3. a.
Momen Iesu quadrupliciter honoratur. ser. eodem. par. 2. con. 3. b.
Mome Iesu quinq' modis exaltatu e' vt. 5. c.
Momini Iesu multiplex commendatio. ser. eodem. par. 3. con. i. c.
Momen Iesu quomodo ab ecclesia institutu est venerari. ser. co. par. 3. con. 2. a.
Momen Iesu quare tantu veneratur vt. 5. b.
Momis Iesu tria bona reportat ecclesia vt. 5. c.
Motiu est duplex. ser. 31. par. i. con. 2. c.
Negligentia multiplex 7 quando est peccatu ser. 31. par. 2. con. 2. b.
Nojari falsi quomodo ex auaritia damnantur: sermone. 35. p. i. con. 3. c. **De O**
Oratio an sit actus oris. f. 2. p. i. 2. i. a.
Orationis diffinitio: vt. 5. c.
Orationis obiectu triplex. f. co. par. i. 2. 2. a.
Oratio e' factis dirrigenda 7 quid vt. 5. a.
Orant, p nob sancti vt. 5. b. et. f. 4. p. 2. 2. i. a.
Orare no e' actus diuinax p'sonax vt. 5. c.
Oratio cadit sub precepto. ser. c. par. i. 2. 3. a.
Oet sermone. 27. par. i. con. 2. a.
Orandus est deus propter tria vt. 5. b.
Orationis effectus e' triplex vt. 5. b. circa me.
Orationis locus congruus e' ecclesia vt. 5. c. in fine. Et ser. 22. par. i. con. 2. c.
Oratio mali sacerdotis an sit mortuus valida ser. co. par. 2. con. i. b.
Oratio facta pro mortuis an valeat in peccato mortali. vt supra. b.
Oratio requirit attentione. f. c. par. 2. 2. 2. a.
Orationis quid e' continuare vt supra. b.
Oris quintuplex co'ditio vt. 5. c.
Oratio d'nica o'es excellit f. co. par. 3. 2. i. a.
Oratione d'nica quare fecit xps vt. 5. b.
Oronis d'nice vn' ratum e' fructus vt. 5. c.
Orationis d'nice multiplex fructus. sermone eodem. parte. con. 3. b. c.
Oris d'nice septe petitiones. f. c. p. 3. 2. 3. a.
Orare debuit xps vt calix trasiret ab eo. ser. i5. parte tertia conclu. prima. b.
Oronibus deus placat. vt. 5. par. 3. 2. 2. a.
Oratio e' triplex. sermone. 23. par. 2. con. i. a.
Orationi q're vox adiungitur. f. 27. p. i. 2. 2. b.
Oram' diuinu potetia triplr. f. 35. p. i. 2. 3. a.
Obligamur deo de trib'. f. 2. p. i. 2. 3. b. i fine
Obligat ho ad queda semp. f. 36. p. 2. 2. 3. c.
Obligatio ad pena peccati an debeat esse maior q' imponat ser. 8. par. 2. con. 3. c.

Oculus aie est duplex. ser. 5. par. i. cō. 2. a
 O matur aia septe liberalib⁹ artib⁹. f. 5. par.
 tertia con. tertia. a
 O matus corporis an sit peccatū. f. 31. par. 2.
 con. 2. a. Et ser. 35. par. i. con. i. c
 O cedere inuasorem quōd licet. f. 7. p. i. 2. 3. b
 O ciderunt se aliqui 7 quare vt. s. p. 2. cō. i. c
 O pera mortificata per peccati an possint viui
 ficari. ser. i. par. 3. con. i. b
 O pus bonum quādo dicitur. f. 36. p. 2. 2. b
 O pera humana sunt peiora 7 minus peiora vt
 supra. c.
 O perari bonum si sit pretermittendum prop
 ter scandalum. ser. co. parte. 2. con. 3. a
 O pus bonum pōt dimitti triplici^r vt. s. b
 O pus quodlibz humanum an procedat ex in
 ordinata voluntate vt supra. p. 3. con. i. c
 O pus dubiū tria requirit vt. s. p. 3. con. 2. a.
 O dinādi debēt hīe vsū rōis. f. 4. p. i. 2. 3. b
 O dinari non pōt alteri obligatus vt supra. c
 O dinari nō pōt aliquis homicida vt. s. d
 O dinari pessunt illegitime nati vt supra. c.
 O dinari non possunt simoniaci vt supra. g.
 O dies sacri a q̄ supserūt originē. f. e. p. 2. cō/
 clusione. 2. a.
 O dinum noīa quot sunt. vt supra. b
 O dinatur hō ad deū triplici^r. f. 31. p. 2. 2. 3. a
 O dinat hō ad p̄mū septē regulis ut. s. a
 O dinai debite pōt q̄s dupl^r. f. 43. p. i. 2. i. a
 O dinatio indebita ē ex parte ordinantis qn
 tripliciter vt supra. a
 O dinari pōt aliq̄s indebite ser. mōis vt. s. a
 O dinatur aliquis furtiue tripl^r vt. s. a
 O sfendere possumus proximū tripliciter. f.
 17. part. c. 2. con. tertia circa medium
 O sfendimus deū triplici^r. f. 19. p. i. con. i. b.
 O diuin 7 infidelitas magis a deo auertūt q̄z
 desperatio. ser. 24. p. i. con. 2. c
 O mhpotētia dei dupliciter pōt p̄siderari. f.
 25. parte. 2. con. i. b
 O fficiū diuinum quid significet. ser. 27. p.
 prima con. 3. a
 O fficiū matutinale cum tenebris 7 clamori
 bus quare dicatur ser. 45. g
 O bstinatoz triplex sp̄s. f. 28. p. i. 2. 2. b
 O bstinatio an sit maius peccatum desperatio
 ne. ser. 30. parte. 3. con. 2. b
 O bstinatio vnde proueniat. vt supra. b
 O riginalis iusticia data fuit primo homini. f
 mone. 29. par. 3. con. 2. a

O riginalis iusticia quid sit. ser. 30. p. i. cō. 2. b
 O biectū amoris quod sit. f. 31. p. i. con. 3. a
 O bedire tenemur ad ea que pertinet ad inter
 riorē motum. f. 31. p. 3. con. i. c
 O sfendit deus triplici^r. f. 35. p. 3. cō. 2. p. totū
 O pinio cōis est tenenda. f. 37. p. i. con. i. b
 O pinio plurimoz paucioribus p̄ferenda ē
 vt supra parte ea. con. 3. a
 O pinio illi magis est standuz que magia cū
 fide concordat vt supra. c

De p̄

Ecceati moralis que est. f. i. p. 3. 2. i. b
 p̄ p̄cti p̄hiberi pōt duplici^r scia. vt. s. b.
 p̄ccati cā est duplex vt. s. p. 3. 2. i. b
 p̄ccati aliter vitatur a bono 7 alter a malo:
 sermone. 5. parte. 2. con. 3. a
 p̄ccatum quare eternali^r punit^r. vt. s. b
 p̄ccare quare deus p̄mittit honos vt. s. c
 p̄ccatū mortale vir declinat. f. 7. p. i. 2. 2. a
 p̄ccatoz v̄cīaliū remedia sex. f. e. p. 3. 2. i. a
 p̄ccatoz mort^m duo remedia. f. e. p. 3. 2. i. b
 p̄ccati expellit ab aīa p̄mōre dei vt. s. b
 p̄ctm originale nō q̄ripniat. f. 8. p. 2. 2. i. b
 p̄ccatū veniale sine p̄fessione dimittit. f. e.
 par. 2. cō. 2. b. Et. f. 19. p. 2. 2. i. in p̄ncipio
 p̄ctm veniale nō remitti sine grā. vt supra. b
 p̄ctm mortale priuat boēm tribus ser. 13. p.
 ter tia cō. 3. circa finem.
 p̄ctm quō appetit a volūtate. f. 15. p. i. 2. 2. b
 p̄ccatus mortale vt vitē quadruplici lumine
 deus hominē illuminat. f. 15. p. 2. 3. p. totum
 p̄ccatū nullū est ex voluntate dei sermōc. co
 dem parte tertia con. 2. b
 p̄ccatum mortale tollit ab anima charitatez
 ser. 17. parte tertia. 2. 3. in p̄ncipio
 p̄ccatum mortale tollit deum ab anima 7 p̄
 batur tripliciter vt supra
 p̄ctm vt delect. 3. currūt. f. 19. p. i. 2. i. b
 p̄ccata populi inducūt deum in maluz dñm p̄
 mittere regnare. ser. 22. p. i. 2. 2. c
 p̄ccatum quodlibet mundari potest q̄z uicū
 q̄z magnum in hac vita. ser. 23. p. 2. con. 3. c
 p̄ccati mortalis duplex operatio. f. co. p. 3.
 con. 2. a
 p̄ctā in q̄tuor casibus redire dicunt. f. e. p.
 3. cōclu. tertia. a.
 p̄ccatum mortale est tā graue q̄ melius est
 non eē q̄z deū offendere ser. 26. par. 3. con. 3. c
 p̄ccatum in patrem in filium 7 in spiritum
 sanctum quomodo sit. ser. 28. par. i. con. 2. b

Peccatorum remissio non est ex vi. f. e. p. i. 2. 3. b
 Peccatis omnibus in via datur venia ut. 8. b
 Peccati in spiritu sanctum quale est irremissibile. ser. eo. par. i. con. 3. b. circa finem
 Peccati publicani sit gaudiu oculis. f. e. p. i. 2. 3. c
 Peccata an sint omnia equalia. f. 39. par. i. 2. i. c
 Peccare et malitia quid sit. ser. eo. p. i. 16. 2. c
 Peccatum quod sit in spiritu sanctum. ser. e. par. i. 16. 2. c
 Peccatum quod est pena peccati. ut. 8. a
 Peccare quare permittit deus homines. ser. eo. parte. i. con. 3. c
 Peccata est causa cuiuslibet infirmitatis corporalis. sermone eo. par. i. con. 2.
 Peccata primorum parentum quod transferunt in posterum. ser. eo. parte. 3. con. 2. a
 Peccatum mortale est contrarium bone morali. ser. 30. par. 2. con. 2. c
 Peccata vitantur sine considerato. ser. eo. p. tertia con. 2. a
 Peccatum potest esse in exterioribus rebus dupliciter. ser. 31. par. 2. con. 2. a
 Peccatum originale quid sit. ser. 32. p. 2. 2. a
 Peccatum originale quod contrahitur ut supra. b
 Peccare an poverit christus. f. 33. par. 2. 2. c
 Peccatum mortale non tollit iurisdictionem. f. 34. parte. 2. con. 2. b
 Peccatorum que sit origo. ser. 35. par. i. 16. i. a
 Peccati sit triplicis. f. eo. p. 3. 16. 3. p. totum.
 Peccatum unum quod est alio gaudiu. f. 36. p. 3. con. i. b
 Peccat quilibet in hac vita ut supra. a
 Peccata duo an possint esse deordinatio circa idem. ser. eodem parte. 3. 16. 3. a
 Peccatum mortale minuit bonum ne. f. 37. p. 2. 2. i. a
 Peccatum mortale an corrumpt omnia bona nostra ut. 8. b
 Peccato uno commisso quomodo multa commisit intelligatur. ser. eo. par. 2. con. 3. a
 Peccati delictum vitium crimen facinus quomodo differunt. ser. eo. par. 3. con. 3. a
 Peccata mortalia dupliciter delictur per eucharistiam. ser. 42. par. 3. con. 3. b
 Peccatores an diligant a deo. ser. 2. par. 2. 2. 3. c
 Peccato aliquando potest corripere alium et quando non. ser. ii. par. i. con. 3. b
 Peccatores quod de non statu possunt. f. 16. p. i. 2. 2. c
 Peccatore nemo se dicere debet humilitatis causa sermo. 28. par. 2. con. i. b
 Peccatores a bonis sunt tollerandi. f. 39. p. 3. 2. 3. a
 Peccator et si sit in peccato tenetur benefacere et quare sermone. 36. p. i. con. 3. c
 Patientia acquiri regnum celorum. f. i. p. 3. 2. 3. c

Patientia est virtus necessaria tempore ad veritatis sermone. 7. par. 3. con. 2. a
 Perditiones septem in oratione dominica. f. 2. parte. 3. con. 3. a. 2. c
 Predestinationis dei quatuor sine sermone. 3. parte. i. 16. 2. c. Et sermone. 12. p. 2. con. 2. b
 Predestinationis quidditas modus et qualitas ser. 12. par. 2. con. i. a. b. c
 Predestinatio non imponit necessitatem ut supra. c
 Predestinationis et reprobationis que est causa ut supra conclusio. 2. a
 Predestinatus non potest damnari. f. e. p. 3. 2. i. a
 Predestinatus voluntatem pro peccatis suis. f. 3. p. 2. 2. i. a
 Preparatio voluntatis humane. f. eo. p. 2. 2. b
 Pugnantem cum diabolo sunt consideranda. f. 5. par. i. con. 2. c
 Probat christus suos scolares i. 3. f. e. p. 2. 2. a
 Proclat dicitur bene sciam scire dicitur. f. 5. p. 3. 2. i. a
 Proclat pater dicitur dicitur. f. ii. p. 3. 2. i. a
 Proclat quas indulgentias dare possunt. f. 34. parte. 2. con. i. b
 Prospitas dicitur via peccatorum et quare. f. 7. p. 3. 2. a
 Prosperitate deus tribuit malis in presenti vita et quare. f. 16. p. i. 16. i. per totum
 Penitentia quatuor interpretatur. f. 8. p. i. con. i. a
 Penitentia diffinitio ut supra. a
 Penitentia quadruplex motuum ut supra. b
 Penitentiam agere quod non potest deinde ut. 8. b
 Penitentia ubi non est non potest esse peccatorum remissio. ser. eo. par. i. con. 2. a
 Penitentia quod dicitur f. a tabula. ser. eo. p. i. 2. 2. a
 Penitentia est peccatorum omnium remissio ut. 8. c
 Penitentia quod dicitur est virtus. f. eo. p. i. 2. 3. a
 Penitentia vera requirit propositum abstinendi sermone eo. par. 2. con. 2. c
 Penitentia necessaria pars est satisfactio ser. eodem par. 2. con. 3. a
 Penitentia in articulo mortis est dubia. f. e. p. 3. 2. 3. a
 Penitentia in articulo mortis soluit debitum in purgatorio ut supra. c
 Penitentia arbitraria et a iustis tarata. f. 14. p. 3. 2. 3. a
 Penitentia dicitur non est in damnatione. f. 16. p. 3. 2. i. b
 Penitentia quare iniungitur. ser. 35. p. i. con. i. c
 Penitentia quare arbitrarie imponitur. f. e. p. 2. 2. a
 Penitentia iniuncta iniquis quod expedit ut valeat ut. 8. b c
 Penitentia iniungenda debet esse discreta. f. eodem parte eadem. con. 3. c
 Penitentia iniuncta auctoritate cuius potest promulgari. ser. eodem. par. 2. con. 2. a
 Penitentia iniuncta in extremis an sit satisfactio

Cronia vt supra. b.
 Pnia nō valet sine satisfactōe. f. e. p. 3. 3. 2. b.
 Preceptoz dei distinctio. f. x. p. 3. con. i. b.
 Precepta legalia triplici rōe mutata fuerūt vt
 supra. c.
 Precepta ecclēica sūt tria. f. 31. p. 2. 3. a. i. f. 1.
 Plenitudo temporis dicitur tempus incar-
 nationis ⁊ quare. ser. xi. par. i. con. i. b.
 Pluratio multis mōis dī. ser. xi. p. i. con. 2. a.
 Plenitudinem gratiarum habuit virgo ma-
 ria ser. xi. par. 3. con. i. a.
 Pampima fuit vgo Maria. f. xi. p. 3. 3. a.
 Prouidentie dei declaratio. f. 12. par. i. 2. i. a.
 Prouidentia dei oīa gubernant vt supra. a.
 Prouidentie dei modus vt supra. b.
 Prouidentie dei adimpletio vt supra. c.
 Prouisor est duplex. ser. 12. par. i. con. 2. a.
 Prouider omnibus deus licet permittat tri-
 bulationes vt supra. a.
 Prouidentie ē q. deus permittat tot mortis
 euentus. ser. 30. par. 2. con. i. b.
 Pugna carnis aduersus spiritum vnde ē f.
 mone. 13. par. 2. con. 3. a.
 Pugnātes cū carne sunt tres. vt supra. b.
 Pugna carnis cum spiritu tria requit vt. 5. c.
 Promoueri ad sacros ordines qui possūt vi-
 de supra in littera o. 8. ordinari.
 Proximū tripliciter offendere possumus. f.
 17. par. 2. con. 3. circa medium
 Proximū dilectio septē requit. f. 13. p. 3. 3. a.
 Primogeniti sex sunt pditiones. ser. 18. par.
 tertia. con. 3. circa medium
 Peregrinari non licet sine licentia patris. f.
 mone. 20. par. 3. con. i. c.
 Pater quō possit filium sine peccō vberare.
 ser. 21. parte. 3. con. i. a.
 Pater potest vendere filius necessitate famis
 sermone. 22. par. i. con. 3. c.
 Patetū peccata in quibus bonis imputatur
 filiis. ser. 22. par. i. con. 2. b.
 Patet debet filios diligere. f. 31. p. 3. 2. i. a.
 Parentibus in illicitis nō ē obediēda vt. 5. c.
 Patri deo attribuitur potestas mittendi. ser.
 38. par. 3. con. i. c.
 Potentie dei diffinitio. f. 25. par. 2. con. i. a.
 Potētiā dei ē duplex. vt. 5. a. 7. f. 26. p. 3. 2. a.
 Potētia dei nō ē extēdit ad impossibilitatē. 5. b.
 Potētia dei ē infinita vt supra. b.
 Potētia dicitur quinqz mōis. f. 28. p. i. 2. i. a.
 Potētia dei triplici appellat. f. 28. p. i. 2. i. b.

Potētia ē cōis tribz psonis. f. 39. p. i. 2. i. a.
 Pietas ⁊ mīa quōdueniunt. f. 26. p. 2. cō. 3. c.
 Punitio ⁊ si fiat sine culpa non tñ sine causa
 sermone. 26. par. 3. con. i. c.
 Punitio nō dī fieri sine culpa vel cā vt. 5. b.
 Priuilegiū qd sit sermone. 27. par. 2. con. 2. a.
 Priuilegiū ē multiplex. vt. 5. b.
 Priuilegiū ecclēie est multiplex vt. 5. b.
 Priuilegio priuaf aliqs quinqz mōis vt. 5. c.
 Priuilegiū ecclēie. ser. eo. par. 3. cō. 3. b.
 Pueri nō baptizati quō pūit. f. 28. p. i. 2. 3. a.
 Pueri qñ hnt vsum rōis. f. 36. par. 2. 2. i. b.
 Puer an rationis vsū pmitēs malū si debet
 puniri vt supra. b.
 Pueri egi edientes ex vtero ⁊ moriētes quō
 intelligunt. sermone. 41. par. 3. con. i. b.
 Presumptiō sūt ipse ē pccū. f. eo. par. 2. 2. 3. b.
 Plaga multiplici flagellatus fuit pharao. f.
 29. parte. i. con. 2. b.
 Pestilētia ex tribus pccit. f. 29. p. 2. cō. i. b.
 Pestilētia tria remedia vt supra. c.
 Perfectum est duplex. f. 31. par. i. con. 3. c.
 Proprium habere cuiuslibz. f. 31. p. 2. 2. c.
 Profecit xps in vtrut. f. 33. par. 2. con. i. b.
 Pena mortis xpi quare fuit ita grauis. f. 38.
 parte. 3. con. i. a.
 Pena xpi interior fuit qntplex vt supra. b.
 Penas maiores hēre nō potuit vt supra. c.
 Pena ē mensura culpe. ser. 26. p. 3. 2. i. b.
 Pena an sit scdm ordinē actus infligēda. f.
 39. par. 3. con. 3. b.
 Penalitates nras an xps assumpsit. f. 38.
 parte. 2. 2. c.
 Passio xpi qñ i lra m. 8. mōi ⁊ cetis seqntibz
 Passiois xpi preparatio ser. 45. k.
 Pūs quōduertat i corpore xpi. f. 41. p. i. 2. 2. b.
 Premium ē duplex ser. 42. p. 3. con. 3. a.
 Potestas spiritalis ē duplex. f. 43. p. i. 2. i. a.
 Peruersio iudicij hūani quadruplici sit. ser.
 mone. 35. parte. i. con. 3. c.
 De D
 Veritur christus multiplici. ser. 27.
 p. i. con. i. c. in fine.
 Quōū decisio pūnet ad papā. f. 37. p. i. 2. 3. b.
 Quēsta grā quō pūat i aīa. f. 44. p. 3. 2. i. c.
 De R
 Actionis supioris ⁊ inferioris declara-
 ti. sermone. i. par. i. con. 3. b.
 Ratiois humane triplex operatio. ser

mone eodem parte prima con. tertia. a
 Ratio intellectus est duplex. f. 31. p. i. con. 3. c.
 Ratio nō conuenit brutis. f. 13. p. i. con. 2. a.
 Respicit nos deus multipl̃r. f. 3. p. i. con. 2. c.
 Resurgere non pō: homo a pctō sine gr̃a dei
 fmo. 3. p. 2. con. 2. a. Et f. 13. p. 3. p. 3. p. totum
 Refugere a pctō qd ē. f. 13. p. 3. p. 3. in p̃cipio
 Regnū celoz quō acqritur. f. 4. p. 3. p. i. b.
 Regnū celoz quib⁹ datur. fmo. 6. p. 3. p. 2. a.
 Refugiū i triblatōib⁹ ē triplex. f. 4. p. 3. p. 3. c.
 Raptus p̃dauili vsqz ad tertium celum quo /
 modo intelligitur. fmo. 9. p. 3. con. 3. b.
 Redemptionem humani generis p̃e omnib⁹
 maria dilexit. fmo. 11. p. 2. con. 2. p. totum.
 Resistere tentationi solo libero arbitrio pos /
 sumus. sermone. 13. p. 3. con. i. per iotum
 Regnare p̃mittit deus dñm sceleratum pp
 ter peccata populi. fmo. 22. p. i. con. 2. b.
 Religiois ingressu nullus hereditate priuaf.
 sermone. 22. p. 2. con. 3. b.
 Religiosi iplici gladio pcutiūt. f. 30. p. i. p. i. a.
 Religiosus resuscitatus an teneatur redi ad
 religionem. fmo. 30. p. 3. con. 3. c.
 Restituere tenentur heredes male ablata eius
 ui succedunt. sermone. 22. p. 3. con. 3. a.
 Restitutorū mā op̃ia. f. 35. p. i. p. 3. c. p. to.
 Rome nobi itas. fmo. 27. p. 3. con. 3. c.
 Ro. ecclie nobilitas. f. c. p. 3. p. 3. a. b. c.
 Remissio pctōz n̄ ē extraviā. f. 28. p. i. p. 3. b.
 Res de gb⁹ reddē debem⁹. f. 29. p. 2. p. 3. b.
 Re p̃batois figm̄ ē mala mōf. f. 30. p. 2. p. i. c.
 Reliquas s̄ se ponere an liceat. f. 33. p. 2. p. 2. c.
 Reatus est duplex ad p̃nam. f. 34. p. i. p. 2. b.
 Rapina quid sit. fmo. 35. p. i. con. 3. c.
 Reparationis humane nature quis fuit mo /
 dus congruentior. fmo. 45. b. c.

De S.

Scientia est prima p̃fectio intellectus.
 sermone. i. p. i. con. i. a.
 Scientia est q̃druplex. f. 5. p. i. p. 2. b.
 Scientia dupliciter p̃t haberi. vt. s̄ b
 Scientie libales sunt septem. f. co. p. 3. p. 3. a
 Scientie secularium possunt allegari in con /
 firmatione scripture. vt supra. c.
 Scientia an p̃ mōtē remācat. f. 41. p. 3. p. i. b.
 Sindereis declaratio ⁊ quomodo est in bea /
 tis. fmo. primo. p. i. con. 3. a
 Superbie malignitas. fmo. 2. p. 3. con. 3. c.
 Supbia est origo peccatoz. f. 35. p. i. con. i. a
 Superbie duplex acceptio. vt supra. a.

Superbia q̃z sit graue peccatum. vt supra.
 Superbie quadruplex species. vt supra. a.
 Superbia vnde habet originem. vt supra. b.
 Sabbati dies quomodo in scriptura sumatur
 sermone. 4. p. i. conclu. i. a.
 Sabbati dies vide. s̄. in littera. d. 9. dies.
 Sabba q̃re xp̃iāi n̄ custodiūt. f. 35. p. 2. p. i. c.
 Sancti quō orant pro nobis. ser. 4. p. 2. p. i. a
 Sancti splenduerunt in septem donis spiru⁹
 sancti. sermone co. p. 2. con. i. b.
 Sancti dicuntur stelle. fmo. co. p. 2. cō. 2. a
 Sci oēs tā noui q̃z vetis testi⁹ suscepunt pleni
 tudinez a virgine maria. ser. co. p. 2. con. 2. b.
 Sancti in patria habent liberum arbitriuz. f /
 mone. 13. p. 2. con. 2. b
 Sancti letantur de penis daminatorum. fmo
 ne. 16. p. 3. con. 3. b ⁊ c.
 Sanctorum imagines quare venerari debe /
 mus. sermone. 15. p. i. con. 3. b.
 Sci an equalr deū videāt. ser. 32. p. 3. cō. 2. b.
 Scificari aliud ē ⁊ sc̃m esse. ser. 33. p. 2. p. 2. a
 Sanctificari consideratur dupliciter. vt. s̄. a
 Sanctificatio est duplex. vt supra. a
 Sc̃us n̄ d̄z aligs dici d̄vūiūt. f. 33. p. 2. p. 2. b
 Sc̃dōrum dicta s̄t tenēda. ser. 37. p. i. cō. i. a
 Sci an videāt deū p̃ cēntiā. ser. 41. p. 3. p. 2. b
 Scelerati dicunt stella. ser. 4. p. 2. con. 2. a
 Sapie s̄t tres a se iuicē d̄ntes. f. v. p. i. p. i. a
 Sapientia est triplex. vt supra. a.
 Sapia diuina triplicem gratiaz cōfert. vt. s̄. b
 Sapientie diuine virtus. vt. s̄. c. in fine.
 Sapia consideratur tripl̃r. ser. c. p. i. cō. 2. b.
 Sapientia tria requirit ad suam illuminatio /
 nem. sermone eodem. p. prima. con. 3. a
 Sapie vere sunt decē splendores. vt supra. b
 Sapia vera multipl̃r sumit. ser. co. p. 2. p. i. b
 Sapia ⁊ scia ē melior q̃z h̄i carentia. vt. s̄. c.
 Sapie dei declaratio. f. 25. p. 2. con. 2. a.
 Sapientia dei non se extendit ad cognitionez
 diuine essentie. vt supra. b.
 Sapia dei itea suslicet errores. f. 28. p. i. p. 2. c
 Sapia consideratur tripl̃r. ser. 31. p. i. cō. 2. c.
 Speculatio est duplex. ser. v. p. i. con. 2. a.
 Splēdor vere sapie est duplex. f. c. p. i. p. 3. b
 Scripta sacra multipl̃r. f. v. p. 2. con. i. b.
 Scripturam sacram nullus proprio sensu ex /
 ponere debet. ser. co. p. 3. con. 2. a.
 Scriptura sacra oēs alias excellit: vt supra. b
 Scriptura sac̃ ē disp̃tada. ⁊ quō vt supra. c
 Subdit⁹ de trib⁹ examinād⁹ ē. f. v. p. 3. p. i. b

Subditi quomodo verbis et factis corrigi possunt: sermone. 21. p. 3. con. 1. b.
 Satisfactio est pars necessaria in penitentia. f. 3. p. 2. 2. 3. a.
 Satisfactio de peccatis est necessaria proposito nabiliter et quomodo. ut supra. b.
 Satisfactio quid sit. ser. 23. p. 1. con. 1. a.
 Satisfactionis peccatorum qualitas. ut supra. b.
 Satisfactio non potest fieri solum de uno peccato. ser. eo. p. 1. con. 3. a.
 Satisfactio iungenda debet esse discreta. ut supra. c.
 Satisfactionis prescriptores sunt tres. f. e. p. 2. 2. 1. a.
 Satisfactionis prescriptores quare ponuntur. f. eo. p. 2. 2. 1. b.
 Satisfactio quare in littera. p. 9. penultima ubi multa.
 Satisfactionis novae fructus sermone. eo. p. 3. con. 1. in principio.
 Satisfactio duplex est effectus. f. e. p. 3. 2. 1. i. in penultima.
 Satisfactio an fieri possit per alio. f. eo. 7. ut supra. b.
 Satisfactio actus tres. ut supra.
 Satisfactio quicquid est necessaria. f. e. p. 3. 2. c.
 Satisfactio iniuncta et facta in peccato mortali an sit necesse reiterari. f. eo. p. 3. con. 3. b.
 Satisfacere de peccato non potuit homo per se ipsum. ser. 16. p. 2. con. 1. b.
 Sacrificia in veteri lege propter sex causas instituta fuerunt. ser. 6. p. 2. con. 1. a.
 Sacramenta antiquae legis quare fuerunt instituta. ser. 1. p. 1. con. 1. a.
 Sacramenta novae legis quare fuerunt instituta. ut supra. b.
 Sacra novae legis an ad omnes se extendunt. ut supra. c.
 Sacramentis non indigebat homo ante peccatum. sermone eo. p. prima. con. 2. a.
 Sacramenta fuerunt necessaria tempore legis scripte. ut supra. c.
 Sacrorum que sunt essentialia. f. eo. p. 1. 2. 3. b.
 Sacramenta novae legis sunt septem. ut supra. a.
 Sacramenta novae legis aliquam habuerunt figuram in veteri lege. ut supra. c.
 Sacramenta quare dantur sub rebus sensibilibus. sermone eodem. p. 1. con. 2. a.
 Sacramentorum significatio. ut supra. b.
 Sacramenta novae legis et veteris in quo differunt. ut supra. c.
 Sacrorum que merita sunt. f. eo. p. 1. 2. 3.
 Sacramenta veteris legis quid purgabant animam vel corpus. ut supra. b. c.
 Sacramenta veteris legis quantum duraverunt. sermone eodem. p. 3. con. 1. a.
 Sacramentis an homo indiguisset si non peccasset. sermone eodem. p. 3. con. 2. a.
 Sacramentorum novae legis que est maiori necessitas. ut supra. b.

cessitas. ut supra. b.
 Sacramentorum novae legis nobilitas. ut supra. c.
 Sacramenta novae legis quomodo sunt causa gratiae. sermone eo. p. 3. con. 3. a.
 Sacramenta novae legis unde habent effectum. ut supra. b. Et sermone. 14. p. 1. con. 1. a.
 Sacra novae legis semper durabunt. ut supra. c.
 Sacramenta ministrare quibus sacerdotibus licet. sermo. 14. p. 1. con. 1. c.
 Sacrorum origo unde est. ser. eo. p. con. 2. c.
 Sacra dupliciter possunt considerari. f. e. p. 2. 2. 3. a.
 Sacramenta possunt a malis ministrari. ut supra. a.
 Sacramenta non sunt suscipienda a publico peccatore. ut supra. b.
 Sacra que sunt iteranda. f. 30. p. 3. con. 3. b.
 Sacramentum quid sit. sermo. 42. p. 1. 2. 1. a.
 Sacramentum corporis christi propter tria institutum est. ser. 42. p. 2. con. 2. a.
 Sacramentum corporis christi quare institutum. ut supra. b.
 Sacramentum corporis christi quare post passionem non fuit institutum. ut supra. c.
 Sacramentum corporis christi tripliciter in peccato mortali sumi potest. ut supra. a.
 Sacramenti corporis christi quatuor sunt crederenda. sermone eodem. p. 3. 2. 1. c.
 Sacramenti corporis christi novem sunt mirabilia. f. eo. p. 3. 2. 2. b.
 Sacramentum corporis christi dictis verbis sacramentalibus statim conficitur. ut supra. b.
 Sacramentum corporis christi habeat quantum societates quando conficitur. ut supra. b.
 Sacramenti corporis christi utilitas. f. eo. p. 3. 2. 3. b.
 Sacramentum corporis christi quod implere manducatur. ut supra. h.
 Sacramenti corporis christi brute peccata mortalia quomodo delectantur. ut supra. b.
 Sacramentum corporis christi conficiens septem additiones debet habere. f. 43. p. 1. 2. 1. a.
 Signum quid sit. f. x. p. 2. 2. 1. a.
 Signorum multiplex assignatio. ut supra. b.
 Signa dicebantur sacra veteris legis. ut supra. c.
 Salvandorum numerus excedit danandorum numerum. ser. 11. p. 2. con. 3. a. in fine.
 Salvandi si potuit humana natura per seipsam. f. 3. p. 2. 1. b.
 Salvandi si per aliam finem ad peccatum. f. 16. p. 3. 2. 1. a.
 Salvare an deus potuerit aliter hominem quam ci per postulationem veniendo. f. eo. p. 2. con. 1. a.
 Salus esse non potest sine gratia dei. f. 12. p. 3. 2. 2. a.
 Salus hominis est quadruplex. f. 13. p. 3. 2. c.
 circa medium. Et sermo. 33. p. 1. con. 1. a.
 Status hominis ante peccatum. f. 30. p. 1. 2. 2. a.

Status innocentie habuit duplicem defectum
 sermone eodem. parte prima. con. 3. a
 Sacerdotes ut essent vicarij dei instituti. sermo
 ne. i. 4. parte prima. conclusi. i. a.
 Sacerdos an perdat potestatem ratione peccati. ut. s. b.
 Sacerdotum auctoritas in ligando et soluen-
 do quomodo intelligitur. ut. s. c.
 Sacerdos si punitur primo suo. f. c. p. i. 2. 2. b.
 Sacerdos suscipiens dignitatem vel gradum
 in peccato an peccet. ut supra. c.
 Sacerdos malus non impenditur a ministe-
 rio sacramentorum. sermone. c. p. 2. con. i. a.
 Sacerdotum bonorum et malorum differentia. ut. s. b.
 Sacerdos habet duplicem actum. ut supra. c.
 Sacerdos boni missa est melior. f. i. 4. p. 2. 2. 5. c.
 Sacerdotes seculares debent habere tres ho-
 nestates. sermone eodem. p. 3. con. i. in princi-
 pio. Sacerdotes seculares possunt aliquando ha-
 bitum mutare. ut supra. a.
 Sacerdotes quare sunt honorandi. f. eo. p. 3. co. 2. b.
 Sacerdotes debent comparari peccatoribus. f.
 sermone eo. p. 3. con. 3. a.
 Sacerdos proprius quare dicitur. f. i. 9. p. i. co. 2. a.
 Sacerdos quem absolvere possit. f. eo. p. i. 2. 3.
 Sacerdos auctoritatem absolvendi non habens
 absolvere non potest. ut supra. b.
 Sacerdotes simplices indulgentias dare non
 possunt. sermone. 34. p. 2. con. 2. c.
 Simoniaci non possunt ad ordines promoue-
 ri. sermone. i. 4. p. i. con. 3. g.
 Spurij filij quomodo si nutriendi. f. 2. p. 2. 2. a. b. c.
 Spurij debent sustentari. ut supra. con. 3. i. fi.
 Sacrilegij declaratio. sermo. 27. p. 3. con. i. a.
 Sacrilegij tres sunt species. ut supra. a.
 Sacrilegij multiplex sunt species. ut. s. b.
 Sacrilegium includit multa peccata. f. c. p. 3. 2. 2. a.
 Sacrilegij pena multiplex. ut supra. b.
 Sacrilegij absolutio. ut. s. c.
 Simulatio est triplex. f. 20. p. 2. con. 3. a.
 Suspicio an possit vitari. f. 29. p. 3. con. i. c.
 circa finem
 Senectus tres potestates. f. 30. p. 2. 2. 3. a.
 Senes propter se sunt honorandi. ut supra. b.
 Senectus est nuntius mortis. ut supra. c.
 Spiritus sancti septem sunt effectus siue do-
 na. sermone. 31. p. i. con. 2. c.
 Spiritus sanctus quid et quomodo operatur
 in anima. vide in littera. g. s. gratia.
 Sollicitudo temporalis tripliciter potest esse il-
 licita. sermone. p. 2. con. 2. c.

Sollicitudo rationalis non prohibetur: sed in
 ordinata. ut supra. c. in fine.

Simonia quid sit. sermone. 35. p. i. con. 3. c.
 Simonia quomodo committitur. ut supra. c.
 Et sermone. 43. par. i. conclu. i. a.
 Sepultura ecclesiastica a quibus negatur. f.
 sermone. 36. p. 2. con. i. c.
 Scandalus quid sit. ser. 36. p. 2. conclusio. 3. a.
 Somnia quomodo fiunt. ser. 41. p. i. con. 2. b.
 Somnia an sint presagia futurorum. ut. s. b.
 Somnium quando est peccatum. ut supra. b.
 Suffragium mortuorum vide multa in sermo-
 ne. 41. p. 3. conclu. 3. b.
 Scisma quomodo sit gravius peccatum quam he-
 resis. sermo. 43. p. i. con. i. a.
 Sacrata an possit tangi a mulieribus. sermo
 ne. 27. p. 3. con. i. b.

De T:

Templum dei est triplex. sermone. pri-
 mo. par. 3. con. 3. d.

Templum quid sit: et unde dicatur. f.
 sermone. 39. p. 2. con. 2. a.
 Turbatio est duplex. ser. 4. p. i. con. 2. a.
 Turbatio bene septem gradus. sermo. c. 2. 2. a.
 Turbatio male quatuor gradus. f. 4. p. i. 2. 2. a.
 Turbatio est duplex. f. 21. p. 2. con. 3. b.
 Turbatio et ira possunt quadrupliciter consi-
 derari. sermone. 33. p. 3. con. 3. b.
 Tacet deus quinqz modis. f. 4. p. 3. co. 3. b.
 Tacuit xps in mundo quinqz modis. ut. s. b.
 Tacet homo multipliciter. ut supra. b.
 Tacere debet sacerdos que audiuit in confes-
 sione. sermone. 20. p. 2. con. 2. c.
 Tribulationum triplex refugium. f. 4. p. 3. 2. 3. c.
 Tribulationum tempus quod sit agendum. f. 7. p. 3. 2. 2. c.
 Tribulationes quare et quomodo de peccatis incurrere.
 ser. 12. p. i. 2. 2. a. Et ser. 26. p. 3. con. i. b.
 Tribulationes quare dantur. ser. 15. p. 3. 2. 2. a.
 Tribulationum quas deus permittit tria sunt
 principaliter inductiva. ser. 29. p. 2. con. i. a.
 Et ser. 6. p. i. con. 1. a.
 Tribulationum dei fructificatio. f. 29. p. 2. 2. 2. c.
 Tribulationum quadruplex diversitas. f. c. p. 2. 2. 3. a.
 Tentatur anima septem modis. f. 5. p. i. 2. i. b.
 Tentatores sunt quatuor. ser. 8. p. i. 2. i. c.
 Tentat diabolus meliores ut supra. c.
 Tentationum diversitas ut supra. c.
 Tentationibus solo libero arbitrio resistere
 possumus. ser. 13. p. 3. con. i. per totum.
 Temptare deum quid est. f. 30. p. 3. 2. 3. a.

Temptatur deus dupliciter. vt supra. a.
 Timoris dei descriptio. fmone. 7. p. i. 2. i. a.
 Timoris multiplex differētia. vt supra. b. Et
 sermone. 25. p. 3. conclu. 3. a.
 Timoris dei nobilitas. vt supra. c.
 Timorem dei septem iducunt. f. eo. p. i. 2. a.
 Timenda sunt tria. f. eo. p. i. con. 2. b.
 Timor quō in aia gnatur. fmo. eo. p. i. 2. 3. a.
 Timoris dei impedimenta vt supra. b.
 Timorem dei non habentes dei iudicia nō ti/
 ment. vt supra. c.
 Timor dei vt in nobis sit quid agendum est.
 fmone eodem. p. 2. con. i. a.
 Timor dei est in tota anima. et non in parte. f.
 mone eodem. p. 2. con. 3. a.
 Timor dei expellit peccatum. vt supra. b.
 Timor dei semper viuere debemus. vt. s. c.
 Timor dei est causa iustificationis. fmone eo
 dem. p. 3. conclu. 3. a.
 Timoris dei utilitas. vt supra. b.
 Timor an fuerit in xpo: et qd. f. 25. p. 3. 2. 3. a.
 Testamentum vetus et nouum in quibus dif
 ferunt. fmone. 9. p. 2. conclu. i. b.
 Testamentum debet cito executioni mandari
 sermone. 22. p. 3. con. 2. a.
 Testm iplere distulēs peccat mortāl. vt. s. c.
 Tempus incarnationis quare dicitur plēnū
 do temporis. ser. xj. p. i. con. i. c.
 Tempus pubertatis quando incipit. fmone
 36. p. 2. con. i. b.
 Tonsura seu clerica quare est portanda. fmo
 i4. p. i. conclu. 2. a.
 Trinitas vite tripliciter considerari potest.
 fmone. i6. p. 2. conclu. i. a. in principio
 Terminū vite cunctis deus prefixit. vt. s. i. p. n.
 Transformatio est duplex amariis cum ama/
 to. fmone. 31. p. i. conclu. 2. b.
 Transmutatio est duplex. f. 42. p. 2. con. i. b.
 Tristitia duplex fuit in xpo. f. 33. p. 3. con. 3. c.
 Thesaurus vnde indulgentie assumuntur ē
 quadruplex. fmone. 34. p. 2. con. 2. a.
 Taberne quare inuente sunt. f. 35. p. 3. 2. 2. a.
 Taberne quare diebus festis phibent. vt. s. b.
 Tabernaculum an sit peccatum. vt supra. b.

De V.

Inducta vix sit fida per scōs. fmo/
 ne. i. p. 3. con. 2. c.
 Vindicta appetere an semper sit pec
 catum. fmone. 29. p. 3. con. 3. b.
 Vindicat e qm sit peccatū. et qm nō. vt. s. c.

Virtutes septem sunt. fmone. 2. p. 3. con. 3. b.
 Virtutes celoz quō mouebunt. f. 6. p. i. 2. 2. c.
 Virtutis diffinitio. fmo. 9. p. i. con. i. a.
 Virtutes cardinales sunt quattuor. vt. s. a.
 Virtus theologica est triplex. vt supra. a.
 Virtus est duplex. f. eo. p. i. con. 2. a.
 Virtutum quomodo vna est dignior altera. f.
 mone. 35. p. 3. con. i. c. in fine.
 Vultus dei est triplex. fmo. 3. p. i. con. 2. a.
 Vētis quattuor aia ifluctuat. f. 4. p. i. con. 2. b.
 Virgo maria omnes sanctos in septem excel
 lit. fmo. 4. p. 2. con. i. c.
 Virgo maria. qre in littera. m. s. maria vgo
 Vita etia acgrif. 7. modis. f. 4. p. 2. con. i. b.
 Vitam eternam mereri sine gratia nullus po
 test. fmone. i. 2. p. 3. con. 2. a.
 Vite etne nēccitas est fides. vt supra. con. 2. b.
 Vita etna ifideles conseq nō possunt. vt. s. c.
 Vite fmin⁹ p⁹firus ē. f. i6. p. 2. con. 2. in prin.
 Vite duplex est abufio. vt. s. in prin.
 Vite abbreviatio vnde prouenit. vt supra. a.
 Vite prolongatio vnde est. vt supra. b.
 Vita consideratur duplr. ser. 41. p. 3. cō. 2. a.
 Vita qm ē pro prio pōneda. f. i7. p. 2. 2. i. c.
 Vita anqz qre erat sic lōga. f. 30. p. 2. 2. 2. a.
 Videt anima duplici oculo. fmo. 5. p. i. 2. 2. a.
 Visio aie quattuor se nēccia. fmo. eo. p. i. cō. 3. a.
 Visio est triplex. fmo. 9. p. 3. con. 3. b.
 Vidē deū quō possuz⁹ i bacvita. f. 31. p. i. s. i. c.
 Videns deum non omnia videt que deus vi/
 det. sermone. 32. p. 3. con. 3. b.
 Videri an possit diuina essentia in pūti vita.
 fmone. 41. p. 3. con. 2. b.
 Visiois dinc nō mltia pūta. f. eo. p. 3. 2. 3. b.
 Veritas est triplex. fmone. 5. p. 3. con. i. c.
 Vēitati dubie quō succurēdū ē. f. 36. p. 3. 2. c.
 Vēit xps ad iudm cū cicatricib⁹. f. 6. p. 2. 2. i. c.
 Virginitas non est opposita matrimonio. ser
 mone. xj. p. i. conclu. 2. b.
 Virginitas non perditur per violentiam. ser
 mone. i9. p. i. con. 3. a.
 Virginitas potestare cum secunditate. fmo
 ne. 32. p. 2. con. 3. a.
 Vestimenta et habitus clarum hominem faci
 unt. fmone. i4. p. 3. con. i. circa medium.
 Vestimentorum ornatus an sit peccatum. ser
 mone. 35. p. i. con. i. c. Et f. 31. p. 2. con. 2. a.
 Voluntas bona vnde oritur. quere. s. litta.
 b. s. benevoluntatis. Et f. i9. p. i. con. i. a.
 Volūtas dānatoz duplr p⁹fidat⁹. i6. p. 32. 3.

Voluntas mouet omnes anime potentias. f. mone. 15. p. i. con. i. b.
Voluntas quomodo ut sit nobis ior potentia intelligitur. ut supra. c.
Voluntas actus principales qst. f. e. p. i. 2. a.
Voluntas semper appetit bonum. ut supra. b.
Voluntas humana quomodo efficitur serua diaboli. f. mone eodem. p. 2. con. 2. per totum.
Voluntas humana quomodo ad vitandum peccatum illuminatur. f. mone. eo. p. 2. 2. 5. p. 10.
Voluntas nostra quomodo debeat deo conformari. gmo. eo. p. 3. con. i. in principio.
Voluntas tripliciter consideratur. f. mone eodem. p. 3. con. i. a. 2. ser. 36. p. i. co. i. a.
Voluntas xpi non fuit deo contraria. ut. s. b.
Voluntas dei est duplex. f. e. p. 3. con. 2. circa medium. Et f. mone. 39. p. i. con. 2. b.
Voluntas dei que 2 qm impletur. ut supra. b.
Voluntas nostra qm 2 formatur diuine. ut. s. a.
Voluntatem in operibus nostris principaliter respicit deus. f. eo. p. 3. con. 3. p. totum.
Voluntas potest triplici vinculo ligari. f. mone. 18. par. i. con. 2. a.
Voluntati solum imputatur meritum vel demeritum. ut supra. a. in fine.
Voluntates due fuerunt in xpo. f. mone. 33. p. tertia. conclusio. secunda. a.
Velle diuinum quomodo intelligitur. f. mone. 36. par. i. con. i. a.
Voluntas diuina an omnia velit ex necessitate. ut supra. a.
Voluntas dei an sit omnium ca. ut supra. b.
Voluntas dei an scit cam assignare. ut. s. c.
Voluntas dei an velit mala que fiunt in vniuerso. sermone eo. p. i. con. 2. a.
Voluntas dei quomodo est immutabilis. ser eodem parte. i. con. 3. a.
Voluntatis dei qnq sunt signa. f. e. p. i. 2. 2. b.
Voluntas dei an rebus necessitate imponat ut supra. c.
Voluntas beneplaciti 2 voluntas que fit fign. sermone eo. p. i. con. 3. a.
Voluntas dei an semper impleatur. ut. s. b.
Voluntas coacta an peccet. ser. eo. p. 2. 2. i. b.
Voluntas an pro facio reputetur. ut supra. c.
Violentia est duplex. f. 15. p. i. con. 3. a.
Venialia peccata an sint confitenda sermo. 19. p. 2. con. i. a. in principio.
Veniale peccatum. quere. s. in lra. p. 5. p. totum.
Verberare filium sine peccato pater potest. f.

mone. 11. p. 3. con. i. a.
Verberare possunt superiores suos subditos absq peccato. ut supra. b.
Vidua quid sit. sermone. 35. p. i. con. 3. c.
Vidua quomodo contrahitur ut supra. c.
Vidua quomodo detestatur. ut supra. c.
Vidua rationis quando est in pueris. sermone. 36. p. 2. con. i. b.

De X.

Idus fuit quinqz modis honoratus.
1. f. mone. 4. con. 3. p. i. a.
Xps fleuit quinqz. ser. 4. p. 3. 2. 3. a.
Xps tacuit i mundo quinqz. modis. ut. s. a.
Xps elegit viam aduersitatis. 2. quare. sermone. 7. p. 3. con. 2. a.
Xps stat pro nobis ante patrem multipliciter sermone. 8. p. 3. con. i. b.
Xps est caput totius fidei. f. 9. p. 2. con. 2. b.
Xps habuit plures voluntates. ser. 15. p. 3. 2. i. a.
Xps debuit orare ut calix transiret ab eo triplici de ca. 13. sciebat se no ee exaudiendu. ut. s. b.
Xps no habuit rebellionem carnis. ut supra. c.
Xps fuit in ventre virginis nobiliori mo qz in hostia. altaris. ser. 18. p. 3. con. i. per totum.
Xpianis cum iudeis multe sunt inhibitiones ser. 24. p. 2. con. i. a.
Xpiani non debent esse seruitores iudeorum sermone eo. parte tertia. con. 3. a.
Xps humiliavit se tripliciter carne assumendo sermone. 25. p. i. con. 3. a.
Xps q honore sit honoradus. f. e. p. i. 3. 3. b.
Xps fuit de domo David. ser. eo. p. 3. 2. i. c.
Xps qualem timorem habuit. f. eo. p. 3. co. 3. a.
Xps quomodo habuit dolorem. ut supra. b.
Xps quomodo meruit. ut supra. c.
Xps fuit viator 2 comprehensor. ut supra. c.
Xps fuit fili' abrahe. 2 David. f. 32. p. 2. 2. i. c.
Xpi caro fuit de quadruplici statu hominum. f. mone. 33. p. i. con. i. a.
Xps quo fuit mediator. ser. e. p. i. con. 2. a.
Xps qua adoratio deus adorari. f. e. p. i. con. 3. a.
Xps fuit plenus gra in instanti sue conceptionis sermone. 33. p. 2. con. i. a.
Xps quomodo pfectus in virtute. ut supra. b.
Xps an fuerit sanctificatus. ser. eo. p. 2. co. 2. a.
Xps an peccare potuerit. ser. eo. p. 2. co. 3. c.
Xps an suscepit humanos defectus. 2 an omnes. sermone. p. 3. con. i. a.
Xps patientie impassibilis erat diuinitas. ut. s. b.

Xpi dolor an fuerit fm rationem vel sensuali
 tatem. vt supra. c.
 Xpi volūtatē an fuerit difcordes. f. e. p. 3. 21 b
 Xps an ſemper fuerit exauditus. vt supra. c.
 Xps an habuerit carnis rebellionem. ſermo
 ne eodem. p. 3. con. 3. a.
 Xps an fuerit aliquando turbatus. vt supra. b
 Xps quomō habuit compaſſionē. vt supra. c.
 Xps quare clamauit in cruce. vt supra. c.
 Xps hūit duplicē dolorē ſiue triſtitia. vt. ſ. c.
 Xps an ſi iuiſſet ad indulgentias illas habuiſ
 ſet. ſimone. 34. p. 3. con. 3. c.
 Xps an fuiſſet mortuus ſi non fuiſſet crucifi
 xus. ſimone. 38. p. 2. con. 2. b
 Xps quomodo liberauit per mortē ſuam ge
 nus humanum. ſimone. 38. p. i. con. i. a
 Xps q̄rc nō dicit ſuū ſpūs ſcī. f. 38. p. 3. 2. i. c
 Xps qd ſit ⁊ quō fuit vinctus. f. 40. p. i. cō. i. a
 Xpi multi ſunt ſic dicti. vt supra. b.
 xpi aliqua nomina. vt supra. c.
 xps quare dictus eſt ſaluator. ſer. eo. p. i. 2. 2. a
 xpi virtus ⁊ potentia. vt supra. b.
 xpianoꝝ nomē vnde eſt exortū. f. e. p. i. 2. 3. a

xpianus dicit q̄s duobus modis. vt supra. b.
 xpiani quales ſunt boni. vt supra. c.
 xps an habuerit dotes. f. 41. p. 3. con. 2. c.
 xps iſ ſit in altari propter verba ꝑſecrationis
 nō tñ celum deſcendit. f. 41. p. 3. con. 2. b.
 xpo an competat vbiq; eſſe. vt supra. b
 xpi mortis q̄ fuit occaſio. f. 45. p. 3. con. i. 3.
 xpi paſſionis ꝑꝑaratio. vt supra. k

De Y.

Yperpulſia quid ſit. ſimone. 33. p. ꝑꝑ
 ma. conſuſione. 3. b. in fine.
 Ymagines quomodo adorande ſunt. vt. ſ. c.
 Ymagines quare fuerunt inuente. vt supra. c.
 Yelus nomen quante ſit dignitatis require in
 littera. n. ſ. nominis Jeſu.

De J.

Elus eſt duplex. ſimone. 39. parte. 3.
 3 conſuſione ſecunda. a.
 Zelus quantus fuit in virgine Ada
 ria. vt supra.

Finis Tabule.

Incipit quadragesimale de floribus sapi-
entie per opusculum edium et compilatum per
egregium sacre theologie doctorem Adagi-
strum Ambrosium spicra taruissinu vrdis
fratrum seruorum sancte Marie ad dei lau-
de et eius mris: totiusq; curie figne. **Assu**
g principio virgo maria inco:

Oegi- stisme

o iuvenes ha-
ud mediocri
charitate ve-
stra: ut hoc
quadragesi-
male confici-
ens: vestris
amorosis affe-

ctibus satisficerem. Sic enim me vestra sin-
gularis virtus: et studio: um solentia: ac incre-
dibilis: ut ita dicam eloquentia vestra coege-
runt: ut omne quidem grande onus: leuissi-
mum pondus arbitrarer. Et tanto id garrie-
do mente intrepida aggredior: quanto: ut ser-
tis gratus q; dici possit existimatis. Neq; is-
sum: qui velim apud ingenium vestrum ex
pua admodum re: velsamam: vel nominis
gloriam vendicare: quemadmodum multi n-
anis glorie cupidi: qui cum huiusmodi rex
quiq; erigiuuz: ac prorsus nullius dignitatis
in lucem pduxerint: e vestigio laudat et extol-
lunt. Ego profecto ab sceleratissimis his mori-
bus semp abhorui: ne videar in his landes
exposse: in qbus nulla virtus: nullus ampli-
tudinis splendor elucescit: quo fit: ut huiusce
nri opis tenuitate no in propatulo: sed i tene-
bris suari valuissem. Tñ ut ocu nrm in scri-
bedo aliqualiu copleter: nec nescio quo dicam
nomine germula: qbus fertu satis eriguum
strueret vestris exgfitis ingenijs cernenda:
ac non minus corrigenda reliqui. Hunc ta-
men ordinem suans vobis: ut spero gratum
Treo qdem omniu sermonum partes facie-
mus: et vnicuiq; parti tres pones per tria
notanda: aut p tres veritates: aut per triplet
pbandi genus diligenter subiungemus. Et
quandoq; cōclusiones ppter earu euidēciam
simplici medio probatas relinquemus. Assu-
igitur principio virgo maria inco.

Ferla quarta clneru de cōscientia et fūde-
refi et partibus quibūsdam anime: sermo i or-
dine primus.

Acicem tuam la-

ua. **Adath. 5.** Saluberrimis
qdem carissimū iuvenes theo-
logorū princeps. Iesus ame-
nus hodierno die consilium

anteponit. Hoc nanq; ne miserrimum cor-
pus pluribus sceleribus irreptū aiam paup-
culā sua mundana: ac infelici vica in barratz
sempiternum perdat principio illā lauandaz
edocuit: dicens: faciem tuā lava. i. ante oīa
consciam anime tue purga: nec iniuria sanc.
Audi hugonem lib. suo. 2. de anima. Bona
inquit conscientia titulus est religionis: tēplū
salomonis: ager benedictionis: ortus aroma-
tū: arcu reclinatoziū: angelorum gaudiū: ar-
marū legis: archa federis: thesaurus regio:
aula patris: camera filij: habitatio spiritus sā-
cti: liber signat⁹ et clausus: et in die iudicij ape-
riendus. beccille. **Dic** benedictus ille the-
saurus quem hodie dux noster Iesus et ma-
gister in celo thesaurizandum ammouit: hoc
illud infallibile humanorū operū testimoniū
de quo tubicen ille **Paulus. 2. corint. 2. ait.**
Gloria nra hec est testimoniū conscientie no-
stre. Audi **Bernardū** super cantica. Nihil i
quit hac luce clarius: nihil hac gloriosius: te-
stimoniū ē euz veritas i mente fulget: et cum
mens in veritate se videt tē. Ergo bene ait
dñs faciem tuā lava. In quibus sacratissimis
verbis tres p̄siderationes videam: videlicet
Humane conscientie notificationem.

Humane conscientie deturpationem.
Humane conscientie mundificationem.
De triplici humane conscientie notificatio
ne fūi quam tres ordinantur conclusiones.

Consideratio prima.

In noster ut a principio dicim⁹ oīum
cōsiderationū nostrarū fuabit ordo
et tres cōclusiones assignātes. Acci-
pe igitur circa primam huius sermonis par-
tem tres conclusiones videlicet. **Prima cō-**
clusio est ista. **Humana conscientia** dictamen
quoddam est rationis ad opus fugiendū vel
psequendū. **Secunda p̄cto** est ista. **Hu-**
mana p̄scia aie facies est: qua vnusquisq; bo-
nus vel malus discernitur vel iudicatur.

Tertia conclusio est ista. Humana conscientia coram quod intelligitur est quodammodo conclusio scientia.

Ad scientiam est huius intellectus practici: et quod sit intellectus practicus et speculativus. Conclusio prima.

Ecce prima conclusio videlicet.

a Humana conscientia dictamen quoddam est rationis ad opus fugiendum vel persequendum. Ad cuius declarationem tria notanda sunt. Primo notandum est quod sicut prima perfectio materie est forma substantialis: et oportet illius habere perfectio eius: ita scientia est prima perfectio anime: et actualis consideratio secunda perfectio eius. Hoc fundamentum sumitur a communitate. ij. de anima. c. ij. super verbo illo philosophi. Est autem quod materia potentia: forma vero endelechia. i. actus. Et accipit ibidem scientiam communem. lar go. in quo quoniam scientia proprie accipitur per habitum complectentem in conclusionis notitiam. Quo quidem modo scientia non est prima anime perfectio: quoniam talis habitus ex frequentatis actibus generatur: ut vult philosophus. ij. ethicorum. Secundo notandum quod duplex est intellectus. scilicet practicus et speculativus. Et hi duo intellectus non realiter: sed formaliter vel ratione differunt: ut contra scotizantes ferunt. Intellectus speculativus sine scientia circa necessaria speculatur: et scientia perficitur.

Intellectus practicus intelligentia: et perficitur opere. Hoc notabile colligitur de mente Aristotelis. vi. ethicorum. Tercio notandum quasi ex his contrarietate quod sicut scientia prima est perfectio intellectus: ita ignorantia est imperfectio eius. oppositorum enim opposita sunt operantes et actus. unde ex hoc sequitur quod sicut scientia in intellectu est tamquam suum perfectiōis: ita ignorantia que scientie est opposita sicut tenebra lumine: est in ipso eodemque intellectu sicut suum imperfectiōis: non tamen simul: sed successive respectu unius et eiusdem scibilis: sed respectu diversorum: quia cum scientia unius scibilis stat ignorantia alterius scibilis: ut oibus in philosophia expertis patet. Istis sic prenotatis nostram hanc conclusionem tripliciter modo probemus: videlicet ratione auctoritate: et exemplo. Ratione sic. Quicunque aliter regere habet et gubernare: debet plurima sapientia et scientia polere. Sed anima huic miserrimo corpori data est ut illud gubernet: vniuersum: atque regat: quod necesse est illam scientiam et sapientiam polere. maior huius rationis satis nota. Audi Platonicam sententiam. Qui enim inquit ad tuendam rem publicam evocantur: bene non se debent precepto munire. primum quod utilitate publica sic tueantur: ut quicunque agunt: ad eam

referant: suorum commodorum oblitum. Alter huius primum est: ut totum corpus reipublice curent: ne dum pre aliquam tueantur reliquos deserant. Quicquid enim civium consulant: et parte negligant: tunc perniciem in civitate inducunt seditionem atque discordiam. Sed queso quod ista sine scientia et sapientia fieri. Si enim cecus ceco ducatur preter: ambo in foueam cadunt. ore saluatoris Math. xv. Ad id autem huius rationis clara est ex sententia Aristotelis. ij. de anima. Anima inquit est illud quo mouemur scientia: et intelligimus: quoniam ipsa est actus corporis philosophici organici potentia vniuersa habentis. ergo necesse est ipsam scientiam fore reduntam: ut in eligendis et recusandis corporis perfecte regere noscat perfectam autem scientiam animam in agendis dirigens: est ipsa conscientia omnium huius ex recto iudicio rationis. Inquit Hugo li. ij. de anima conscientiam diffinientem aut conscientiam est cordis scientiam. Unde de conscientia dicitur quasi cum alio scientia. quod sonat illa positio contra. quod idem est quod simul. Et ex hac ratione sequitur quod conscientia est habitus intellectus practice non speculatiue. Nam cum conscientia sit rationis dictamen ad opus fugiendum vel persequendum. Et sic de mentatore. ij. de anima. et philosophus. vi. ethicorum. tale dicitur tamen ad intellectum practicum spectet: sequitur in tentum. scilicet quod conscientia est habitus intellectus practici: et non speculatiui quare etc. Secundo hec conclusio probatur auctoritate. Audi Gregorium super Ezechielē omel. nona. In omni inquit quod dicitur semper tacite recurrere debemus ad mentem: et interiori rem testem et iudicem. Quid enim potest si omnes nos laudent: et conscientia accuset. Aut quid poterit obesse si omnes derogent: et sola conscientia deficiat. Audi et Augustinum. xi. q. iij. c. senti. Senti inquit quod velis de Augustino sola me conscientia in oculis dei non accuset. hec ille. Ergo secundum legem conscientie nos ipsos regamus. Tercio hanc conclusionem probatur exemplo. pono animam meam quod nunc tibi aliquid ponatur delectabile bonum: et tu cum ratione polleas: tua ratione discernes: an sit iustum vel iniustum. si iustum: tunc conscientia de qua hic sermo est illud perfectio dicabit persequendum. si iniustum: et illud fugiendum ostendet. Et hoc intellige nisi conscientia ignorantia obtenebretur. Sed de hoc in secunda parte huius sermonis. Et hec dicta ratione sufficiant pro presenti conclusione: quare etc. De triplici facie. scilicet divina diabolica et humana et rationis quare humana conscientia dicitur facies. Et quod conscientia lauanda sit. Et de conscientia hypocritarum. Conclusio secunda.

veritate dico q. qdam bñ qdam male sciam
lauant. Adale qdē vt hypocrite. Cum ieiunatis inq. dñs nolite fieri sicut hypocrite tristes. Exterminat enim facies suas vt videat hoibus ieiunantes. Audi Grego. s. li. moralium. Quid inq. cunctis opibus suis hypocrita sperat nisi honorem reuerentiā gloriā laudis a melioribus menū. tū ab oibus appellari. hec ille. Et pulchra de huiusmodi hominū generē ibidē dicit. Audi qdō Aug. Hypocrite inquit volūt eē humiles sine despectu pauperes sine defectu: bene vestiri sine sollicitudine: delicate pasci sine labore: alijs adulantes: alijs detrahentes: mordaces. vt canes docti vt vulpes: supbi vt leones: intrinsecus aut sūt lupi rapaces: volūt esse sine auctoritate iudices: sine visu testes: postremo falsi accusatores: et oī veritate carentes. hec ille. Hec misa faciam? hodiernū viuendi modus cuncta i lucē pandit. Quare recte ait dñs: nolite cum ieiunatis fieri sicut hypocrite tristes. Secundo loco qdam faciem. i. sciam bene lauam. Vbi aia nota q. sicut tripliciter cōscia fedat. s. peccādo in deū in seipm et in primū: ita tribus modis lauat et purgat. Quantū ad deū scia purgat lachrymatione. ps. Qui seminant i lachrymis i exultatione metēt. Mathei. 5. Beati qui lugent: qm ipsi consolabū. Quantū ad seipm purgat scificatione. Ita q. sic spōte aiam tuā illaqueasti p delectationē et cōsensū: ita illā soluas p pñie asperitatē. Apoc. 18. Quantū glorificauit se in delitijs tñ illi date tormentū et luctū. Quantū ad primū purgat benigna cōpensatione vt si primū offendisti in fama: in fama te expniges: si in moribus: i moribus: si i reb' tpalibus: i tpsis teipm laua. Et sic breuit quomō offendisti: eo mō te expurga. Isa. Lauamini mundi estote: auferite malū cōgitationū ab oculis vris: quiescite agere peruerse: discite benefacē etc. et sic p3 cōclo. 2.

Quid sit scia qd sinderesis qd rō superior et inferior: et an ista sint i beatis et damatis pēlo. 3.

Capite tertiā psonem v3 hūana cōscia eoz que intelligunt: ē quedā cōcludēs scia. s. ut enim in mēte nra crebro disputatio quedā: cuius maiorē faciet sinderesis: et dicit. Qd malū est fugiendū. Adinorē vō faciet rō superior: et dicit. Adulterium ē quoddā malū: q. a deo pphibitū. Vel ēt for: te hanc ipsaz minōrē rō faciet inferior: et dicit

Adulterium ē quoddā malū: q. iniustū vel inhonestū. Cōscia vō hoc audiēs v3 q. oē malū ē fugiendū: et q. adulterium est quoddā malū: q. a deo pphibitū: vel q. iniustū vel inhonestū: concludet q. adulterium est fugiendum. Hoc colligit de mente bñ Tho. in. 2. s. iniarū di. 39. Ad quorū clariozem noticiā tres inquiramus veritates v3. Prima veritas ē qd sit sinderesis. Scda que sit rō superior et inferior. Tertia est vtrum in beatis et damatis sit cōscientia sinderesis et ratio superior et inferior. Quantum ad primam veritatē omnis plurimum opinionibus dico q. sinderesis ē quoddam rationis naturale lumen: cuius actus et officium ē hominē a malo retrahere: semp q3 ad bonum inclinare. Audi Aug. libro de baptismo paruulorum. Sinderesis inquit est lumen innatum: anime concreatū: quo dirigimur et mouemur ad faciendū ea q. pñēt ad vitiationem culpe et pene: et adptionē glorie. Et hanc sinderesim Basilius et dñs Bona. in. 2. sententiarū. Naturale indicatorium appellat. Et vt clarioz bonū habeat noticiā: ē notandum fm beatum Tho. pte prima. q. 77. et in qñibus de veritate. Rō humana tria facere in nobis habz. s. cognoscere delibere et iudicare. Primo h3 cognoscere. s. res operabiles que operari debēt: et talis ratio vt operabilium cognoscitur: a nō est sinderesis: q. in cognitionē boni vel mali: vt sic nō ē meritum vel demeritū. In sinderesi autem sic.

Scdo rō humana h3 opabilia cognita deliberare. Et talis etiā rō nō ē sinderesis: q. fm deliberationem peccare ptingit: non autē fm sinderesim: quoniam sinderesis semper inclinat et stimulat ad bonū: et non solū hoc ipsum facit. sed etiam cōtra peccatum reimmurat: et obstitit: et per consequēs fm sinderesiz peccare minime cōtingit. Tercio rō humana habet operabilia deliberata iudicare. Et hoc potest duobus modis facere: quia aut iudicat operabilia que ad mores nō pertinent: et talis ratio non est sinderesis: aut que ad bonos mores spectant: et tale naturale lumen dicitur sinderesis. Et nota hāc regulā generalem q. h3 sinderesis semp inclinet ad bonum non tamen in opus meritorum hinc gratia dei. 1. Corint. 13. Silinguis hominum loquar etc. Et hec sufficiant quantum ad declarationem sinderesis quantum ad propositum spectat.

Quāz ad secūda veritatē dico qd rō supi
or ē actus intellectus put complexus supiora et
eterna. Et rō inferior ē actus intellectus pro
ut ista inferiora et caduca cōsiderant. Sicut eiz
vna eadēqz potētia visus ista supiora: vt celū:
et ista inferiora: vt aqua et cetera cernimus:
ita eadem potētia intellectua supiora et in
feriora ista intelligimus. Sed inqz supio
ra meditamur: dicit rō superior: inquantū in
feriora: rō inferior noīatur. Audi Aug. xij.
de trini. Ratio superior iquit ē que rēdit i re
bus eternis cōspiciēdis vel cōsulēdis. Et ip
sis rebus eternis cōspiciēdis intēdit fm q in
seipsis rō supior cōtemplatur. Sed eternis re
bus cōsulēdis itēdit tāqz medio fm q: exte
rius ratio superior accipit regulas agendoz.
vel fm q: eterna applicat ad dirigēdā volun
tatez et actionē. Et vi hec intelligas aīa mea
exēplo declaremus. ¶ Donam⁹ eim q p iudi
ciū rationis quis deliberet de agendis: eo q
illud ē deo gratuz: vel diuina lege pibituz:
vel pceptū: tunc iudiciū tale ratōni attribui
tur superiori. Si vero per iudiciū rationis qd
de agendis deliberet per cās inferiores: vt fur
tuz vel adulteriū agendū nō esse: qz turpe dā
nosus: et inhonestū: vel pp aliud simile. tūc ra
le iudiciū rōni ascribit inferiori. Et diligē
ter nota q: prima de agendis cōsideratio sapi
entia dicitur. secūda vero cōsideratio scientia
appellat. Contrariū sapiētie ē stultitia. cōtra
riū scientie ē ignorantia. Vnde oīs ignorās
stultus et malus dicitur. quare et. Ad ter
tiam veritatē dico vt colligit de mente Alexā
dri de ales fa parte summi. q. xvij. q. tā i bea
tis qz in dānatis nō remouet quicqz qd sit aīe
cōsequens naturā. Ideo in eis aīe remanēt
natura: necesse ē in eis oēm cōditionē natura
lez remanere. Et augez funderis cōscientia:
ratio superior et inferior sint animā naturaliter
cōsequētia et inata: sequit q in eis talia erunt
Et primo declarem de beatis. Mā in bea
tis remouet oīs inclinatio ad malū: qz maluz
ē pter naturā. et iō in eis cōtingit oīs rō
ad malū inclinans. s; nō cōtingit in eis oīs rō
inclinans ad bonū: qz bonū est de cōditōe na
ture. Omnia eiz bonū appetūt: et illius causa
agunt quicūqz agūt fm naturāz. De dam
natis vero dico q in eis ē oīs inclinatio ad ma
luz: qz ibi est oīs imperfectio. et similiter i eis ē
oīs inclinatio ad bonū tamqz cōditio natura

lis. vnde dānati semp inclinant ad bonū et re
murmurant cōtra malū. s; hoc nō est ex displi
centia mali inquantū dei offensiuuz: s; inquantū
tum p illo malo penis cruciatur multis. Exē
pluz de diuite epulone. Luc. i6. Vnde regu
lam accipe generalē q dānati oēs vellēt fecit
se bonū: et semp ratio naturalis eos ad bonū
inclinat. Isa. li. si. Vermis eoz non moriet. i.
reimorsus cōscientie: qui causat ex inde est q
remurmurat a malo rōe pene. vt dictū ē. Et
hec sufficiant p presenti cōclusionē. Et sic p
prima cōsideratio in nomine Iesu et sue dul
cissime matris.

De cōtaminatione cōscientie humane: et
operationibus eiusdem cōsidera. 2

Secundo loco. Cōscie

ne deturpationē videamus. Vbi
tres cōclusiones subiungamus videlicet.

Prima cōclusio est. Nō semper omni cō
scientie obtēperandū est. quoniā non vnifor
mis omniū hoīum cōscientia est. Secun
da cōclusio est. Licet diuerse cōscientie re
periantur: vnus tamen modus in omnibus
rectitudinis est obseruandus. Tertia cō
clusio est ista. Sicut pluribus cōscientia diuer
sificatur modis: ita pluribus cōtingit modis
deturpari.

De multiplici diuersitate cōscientie: et q sit
seruanda: et que respuenda. Cōclusio prima.

Accipe primā cōclusionē et. Ad cui
a declarationē tres inquiramus veri
tates videlicet. Prima veritas ē quo
tuplex est cōscientia humana. Secunda q
sunt actus cōscientie humane siue operatio
nes. Tertia est cui cōscientie est obtēperā
dum: et cui non. Quantū ad primā dico q
cōscientia humana multiplex est videlicet.
Quedā cōscientia dicitur bona et non trāquila.
Quedā tranquilla et non bona.
Quedā nec tranquilla nec bona.
Quedā tranquilla et bona.
Quedā nimis angusta.
Quedā nimis lata.
Quedā perturbata.
Et quedā cauter iata.

Cōscientia quidem bona et non tranquil
la est eorum qui ad viam penitētie conuersi: et
in gratia cōstituti: die noctūqz omnes annos
vite sue recogitare non sinunt. Isa. xxxviii.

Recegitabo tibi omnes annos meos i amaritudine anime mee. **C**onscientia tranquilla et non bona est coram qui absque dei villo tior peccant: et dicitur: deus non requirit hec. Sap. 5. Dixerunt impii non recte cogitantes. Exiguum est tempus vite nostre: et non est agnitus qui reuersus sit ab inferis. Venite adoramus nos floribus antequam marerent. Nullum super pratum quod non transcat luxuria nostra etc.

Conscientia nec bona nec tranquilla est eorum qui in peccatis inuoluti et obduri de diuina misericordia desperantes: ut sunt armigeri facinorosi: et huiusmodi hominum genus: quorum copiosa multitudo: stimulari tamen a conscientia a malis non desistentes: vitas misere biliter finiunt. de quibus propheta ait. Domine a paucis: id est ab electis tuis qui dicuntur pauci in comparatione malorum. Math. 20. Adulteri sunt vocati etc. De terra diuides eos in vitta eorum: de absconditis tuis: id est de iudiciis tuis illis occultis. ps. Obscuretur oculi eorum ne videant: adimpletus est venter eorum. Impleti enim sunt tales iudiciorum dei quo ad ipsos quia vitam miserabiliter finiunt. sed adimplendi quo ad exemplum aliorum. Dicere. 20. Ipsi transibunt gentes multe per ciuitatem hanc: et dicent. Quare secum dominus sic huc ciuitatem tam grandi. et respondent: eo quod dereliquerit pactum domini dei sui. Et Isa. 23. ait dominus Babilon. i. anima plena confusione peccatorum posita es mihi in miraculum. etc. **C**onscientia tranquilla et bona est eorum qui carnem spiritui subdiderunt: sicut aiebat. Paulus. Alligo corpus meum: et in seruitutem redigo. Hic est ille locus in quo anima requiem capit: si orat deuota est: si legit attentata est: si loquitur moderata est. Quod si vere dici potest quod nihil aliud est hic quam domus dei. sicut per oppositum mali sunt domus demonis. Luc. 11. Reuertar in domum meam unde exiui. **C**onscientia nimis lata est tantum grossiora peccata considerantium. Contra quos Aug. ait. Nolite contemnere venialia eo quod minuta sunt sed time re eo quod plura sunt. Ipsi enim bestie minute nocent. Nunquid minutissima sunt grana arene: sed si arena amplius in nauim mittatur: mergit illam ut pereat. Quod minute sunt pluuie gutte. nonne flumina implent et demones dericiunt. Timenda est ergo ruina multitudinis: et si non magnitudo. hec Au-

gustinus de decem cordis. **C**onscientia nimis angusta est considerantium peccata mortalia et venialia. sed venialia non ut oportet: quoniam aut putant venialia mortalia esse: aut quod omnino peccatum non est: peccatus arbitrantur. Et hi discriminari se exponunt: quoniam ex illo eorum iudicio: quod peccatum est leue: aut nullum peccatum graue efficit: quoniam omnino quod sit contra conscientiam edificat ad gehennam. ut Augustinus ait. **C**onscientia perturbata est desperantium tantum: sicut Iude dicentis. peccavi. et tamen abiens laqueo se suspendit. et sic de alijs. **C**onscientia cauteriata est tantum minuta peccata considerantium: et proprie hi cribrant peccata. psalmista. Ille trepidauerunt ubi non erat timor. Et sic patet prima veritas. Quantum ad secundam veritatem dico quod tres sunt actus: siue operationes humane conscientie: videlicet.

Testificari.

Accusare.

Solueri vel ligare.

Primus inquit actus humane conscientie dicitur testificari. Audi Augustinum. xj. q. iij. c. cti ad tempus circa finem. ubi sic dicit. Quando deus iudex erit alius testis quam conscientia non erit inter iustum iudicem et conscientiam tuam noli timere: nisi causam tuam. Audi et Iheronimum de summo bono. Quamvis inquit humane iudicia subterfugiat homo quod male agat. Iudicium tamen conscientie fugere non potest. Nam et si aliquis celat quod agit: sibi tamen celare non potest qui plene nouit gessit: hec ille. **S**ecundus conscientie actus dicitur accusare. ad Ro. 2. Cogitationum inter se accusantium et defendentium. Audi Gregorium xj. q. iij. c. in cunctis. In cunctis inquit qui in hac vita aduersa prouenerunt sola est sicut nobis diuinitas dei discretio pensanda: atque ad eorum primum semper incurrendum est: ut nullius lingua implicet: ubi conscientia non accusat. Quod enim conscientia defendit liber est inter accusatores. et liber sine accusatione esse non posset: si sola que intus adiecit conscientia accuset. hec ille.

Tertius actus dicitur solueri vel ligare.

Ubi nota quod conscientia neminem ligat per modum coactionis. xv. questione. j. Non est quod cuiusque nostram asseribamus erumnas: id est culpam nisi nostre voluntati. nemo nostrum teneat ad culpam: nisi propria voluntate dilexerit

et hoc Ambrosius. Nec etiam conscientia ligat per
modum principalis auctoritatis: quoniam deus prin-
cipalis auctor est: qui suis nos preceptis ligat.
Matth. xix. Si vis ad vitam ingredi sua man-
data. Sed ligat tantum per modum suppositi-
onis vel conditionis: id est per modum consecutio-
nis cuius finis: ut puta nisi quis faciat quod con-
scientia dicat sine non consequetur optatum. id est pro-
prium salutem. Idem etiam intelligi per conscientiam ligat
per modum instrumentalis agentis. exemplo prece-
ptis qui precepta regis vel vniuersi domini pu-
blicat esse seruanda. sic et ratio humana precepta
dei vel ecclesie scire esse seruanda per con-
scientiam dicat hoc esse fugiendum. quia a deo.
vel ab ecclesia preceptum vel prohibitum.
Hoc totum ponit in sententia dominus Bo-
nauentura. Sed clarus beatus Thomas in
prima secunda distinctione. xxxix. Et sic patet secunda veri-
tas. Quantum ad tertiam veritatem di-
co quod non semper conscientie obtemperandum
est. Ad cuius declarationem notandum se-
cundum beatum Thomam: ut supra: quod con-
scientia non obligat in virtute propria: sed in
virtute diuini precepti. unde dicit beatus Tho-
mas. Non eo ipso conscientia ligat ad aliquid
faciendum vel non faciendum: quia sic sibi
videatur vel non videatur: sed ideo ligat: quia
est a deo preceptum vel prohibitum. Et ra-
tio: quia cum conscientia nihil aliud sit quam ap-
plicatione scientie: vel notitie ad actum: id est
cum conscientia nihil aliud sit quam scientia: vel
notitia illius operis: et actus sciendi: vel non fi-
endi: manifestum est quod conscientia non liga-
bit nisi in notitia precepti diuini vel legis vel
nature. Et ideo si aliquid a dictamine rationis
apprehendatur: ut directe sub precepto cadens
obmittens illud mortaliter peccat: etiam si sit
veniale quod sub precepto cadit. Si vero quod
sic a dictamine rationis apprehenditur: non
sit directe sub precepto vel prohibito: cadens
tunc obmittens non facit directe contra con-
scientiam: sed preter conscientiam. Facere
enim contra conscientiam edificat ad geben-
nam: sed preter conscientiam facere: vel est
veniale vel nullum. Sicut quod sub con-
fessio cadit sciendum conscientia dicitur. Quia
non apprehenditur a ratione: ut necessarium
ad salutem. Nam si tale dictamen obmittere-
tur: id est non fieret quod sic conscientia sci-
endum diceret non esset peccatum in mortale: ni-

si id fieret in contemptum. Audi pulchrum
textum. xiiij. q. i. c. quod nullum. Quod
precipitur et imperatur: quod imperatur ne-
cesse est fieri: si non fiat penam habet: ubi co-
nscientia datur offerentis est arbitrium: ubi pre-
ceptum necessitas seruientis. hoc ille. Sed
dices: contentor: iniqua pater Ambrosius.
Et his dictis mihi dubia quedam in men-
te veniunt. Primum quod aliquid sciendum vel non
sciendum conscientia dicitur: et tamen igno-
rem an illud sit preceptum vel prohibitum
a deo: nunquid contrafaciens mortali: licet pec-
co. Distinguo hic anima cara: quia aut ta-
le preceptum vel prohibitionem scire obliga-
ris: aut non. Si non: manifestum est quod non
mortaliter peccas. Si sic: certe tunc ignoran-
tia non excusat: ut patet. i. q. iij. §. ultimo in
textu et glosa. Contentor de hoc. Sed po-
no alium casum. Ponamus quod conscientia
diceret aliquid erroneum: quid sciendum: di-
co ut colligitur ex sententia beati Thomae in
secundo distinctione trigesima nona: quod quando
conscientia erronea durat: et creditur recta:
obligat durante illa credulitate ad illud facien-
dum vel non faciendum: sed ea deposita non
amplius obligat. Qui ergo fecit: quod
erronea conscientia dictauit non peccauit: sed
in hoc minus quam recte fecit: quia peritos in du-
bijs consulendum est. Sic pono regulam
generalem: quod quandoque quis in dubijs
habens copiam consulendi et non facit. et
sic impemeditate errat: proculdubio gra-
uiter errat. Audi Augustinum. Illis inquit
omnino ignosci non poterit: qui a quo disce-
rent copiam habentes operam non dederunt
distinc. xxxvij. §. ultimo. Sed de hoc con-
clusionem tertiam sequenti. Quare ex his satis
patet veritas presentis conclusionis.

Qualiter humana conscientia rectificatur
Conclusio secunda.

Ecce secundam conclusionem. vide
a licet. Licet diuerse conscientie reperi-
antur. vnus tamen in omnibus est mo-
dus rectitudinis obseruandus. Ad cuius de-
clarationem tres inquiramus veritates: vide
licet. Prima veritas est ista. quomodo con-
scientia humana rectificatur. Secunda quo-
modo rectificata conseruatur. Tertia quo-
modo conseruata augeatur. Quantum ad

primam dico q. tria perinatime requiruntur
ad rectificationem humane conscientie. vide
licet diligens consideratio sui ipsius. Secū
do cauta speculario culpe inficientis. Ter
tio prudens acceptio mediij puniētis. Pri
mo in quantum ad conscientie rectificationem
requirit diligens consideratio sui ipsius. Tria
enim quisq. in seipso consideret. s. mortis diē
imminētē: sanguinem crucis recētē. et faciem
iudicis presentem. Primo diē mortis imi
nentem: determinatū: inēuitabilē: et irrenoca
bilē. Et tunc immediate dicere incipies. O
miser ego in seculum et ad quid in hac iaceo scitanti
b: o da: qui iertus sū de castrino. Audi Ierem.
re. 3. c. Leua iquit o pauperula anima in di
rectum oculos tuos: et vide ubi nunc prostra
ta sis. Secundo considera sanguinem cru
cis recētē: quem pro humana mente excitan
da ablucenda: et inollificanda piissimus Iesus
tam dulciter effudit. Audi deuotissimū Ber
nardum. Super omniāte mibi amabilē red
dit q. bone Iesu calix passiois tue: opus redē
ptionis nostre. Tercio considera faciē iudi
cis presentē: que est inflexibilis: infallibilis: et
inēuitabilis. Audi sapientissimū Salomonē
Ecclesiastes. is. Ante lāgo: em adhibe medi
cinam: tante iudiciū interroga teipsum: et in
conspetu dei inuenies propitiationē. Nec
tria cum primo considerasti: caute tuas confi
dera culpas. videlicet earū negligentia: carā
concupiscentias: et earum multiplicem nequi
tiam. Primo considera culpā tuarū ne
gligentiam: quantū. s. negligens fuisti i male
tempus expendendo: i penitentiā procrasti
nando: et in munditia seruando. Secundo
considera tuarū culpā concupiscentiā. vide
licet. si viristi in concupiscentia voluptatis: vt
in cibis saporosis. Itē si in concupiscentia cu
riositatis: vt ire ad spectacula et c. Itē si in con
cupiscentia vanitatis: vt in preciosis vestimen
tis: altis edificijs multis famulis et c. Tercio
considera culpā tuarū multiplicē nequitia.
vt scilicet si aliquando fuisti in ira: ita q. deus
vel sanctos blasphemaueris: proximum ver
bo: facto: vel signo scandalizaueris. Item fui
sti aliquando in inuidia: que in tristitia boni:
et delectatione mali alterius consistit. Et sic de
alijs vitijs capitalibus. Quia hec anima ed
siderasti tercio loco pēdēter accipe mediū suf
ficiētē punibilitatē. Apocalypsis. is. Quan

tum glorif. cauit se in delictis tāto illi date tor
mentum et luctū. Unde contra tuarū culpā
negligentiā vigilanter expergiscere. Ioclis
primo. Expurgimini cibis vsquequo bibitis
vinum in dulcedine. Itē contra concupiscē
tiam amaritudinis prebe confidentias. psal.
Ioculum meum cum fletu miscebam. Itē
contra multiplicē nequitiam summe peniten
tie et castigatiois prudentiā. vt dicebat Pau
lus ad Corin. 9. Ego sic curo non quasi i in
certum. sic pugno non quasi aere: verberās
sed castigo corpus meū et in seruitutes redigo
Si he anima facies renouabitur vt aquile iu
uentus tua. Et sic patet pria veritas. Quā
tum ad secundam veritatem dico q. septē mo
dis conseruat rectitudo conscientie. videlicet
Primo diligentis sensuum exteriorū custo
dia. Ingressus enim diabolus per fenestras
has. Dicere. 9. Intrauit p fenestras has. In
de propheta ait. Auerte oculos tuos ne vide
ant vanitatem. Audi Job. 31. Depigi iquit se
dus cum oculis meis: vt non cogitarem qd
de virgine. Audi Augustinus. 32. q. 5. c. nec
solo. Non dicatis vos hēre animos pudicos
cum habetis oculos impudicos. quia impudi
cus oculus impudici cordis nuncius est. hec
ille. Secundo conseruatur Christi i cruce
pendentis meditatione. Audi Bernardus.
Nihil inquit efficacius ad purgandum acies
mentis: et sanādū consciētiē vulnera. q. chru
sti vulnerū sedula meditatio. hec ille. Ter
tio cōseruatur audaci repulsione. Audi Pe
trum apostolū. Fratres sobrii estote et vigila
te et vsque ibi. cui resistite fortes in fide.
Quarto conseruat vili detestatione. psal.
Iniquitate odio habui et abhominatus sum:
legem autem tuam dilexi. Quinto conser
uatur discreta punitione. Augu. de pe. dis. 3
Penitētia iquit ē quedā dolentis vindicta i se
puniēs qd dolet cōmisisse. Sexto cōseruat
sancta imolatio. i. Cor. 12. Emulamini caris
mata meliora. Est. n. tal' emulatio: qdā ardēs
appetit bñdi quedā spūalia bona q. i. primo
cernit: cū dolore quedā qd in se illa non inue
nit. Inde Martha hac emulatione de sorore
sua pquesta ē q. eā laboratē non adiunaret
et c. Septio et vltimo pseruat celesti medua
tione. Paul. Que sursum sunt sapite: nō q. sap
terra. Quātū ad tertiā veritatē audi mira
bilē pseruatiōis modū. Apoc. 21. Vidit iquit

Joānes ciuitates sanctā Hierusalē nouā de
scendentem de celoz a deo patam sicut sponsaz
ornatam viro suo. Audi quid ait. vidi inquit
ciuitatem. psal. Gloriosa dicta sunt de ciuitas
dei. Tria enim ciuitas habitantibus facit.

Primo habitantes defendit. Secundo
hostes intrare non sinit. Tercio quid sit in
ea exterius existentes hostes videre non pos
sunt. Primo inqz ciuitas materialis habi
tantes defendit. Circuit enim diabolus vt di
cum est die noctuz querens suggestionibus
suis vt tandem vincat. Bernardus. Al
sidua tentatione diabolus tentat: vt saltem te
dio vincat: cum resistitur: audaciam in primis
perdit. Audi Erisostinum super Math. In
primis inquit grauis et insufferibilis est impe
tus diaboli: quem si quis forti animo sustine
rit in secundo inuenies eum infirmorem.

Quanto enim plus percussus fuerit: magis
refrigescit et deficiit. hec ille. Secdo ciuitas
hostes intrare nō sinit. quia muroz fortitudie
vallata est. Aduri conscie sunt scilicet. ps. Adon
tes in circuitu eius. Montes. i. sancti. psal.
Leuauit oculos meos ad montes. castellanus
est christus. psal. dominus in circuitu populi
sui: et sancti cum eo circūstāt ciuitatem. Isa. 62
Super muros tuos constitui custodes: q die
noctuz nō tacebunt laudare nomen dñi etc.

Aque circundantes sunt quattuor euangelio
rum flumina. ps. flumen dei repletum ē aqz.
Audi Hiero. Ama scientiā scripturaz: et car
nis vicia nō amabis. Audi Hugo. sup psal.

In sacris scripturis quicquid docet veritas
quicquid precipit bonitas: quicquid puniti
tur felicitas est. Nam deus veritas est sine fal
laciā: bonitas sine maliciā: felicitas sine mise
ria. hec ille. Tercio ciuitas quid sit in ea ex
terius existentes hostes videre nō possunt: sic
demonēs quid intra nos sit: quoad interiōem
et sine rei discernere non possunt. Vnde theo
logi ponunt omnes q demonēs diligenti atē
tione humanos actus considerant: vt subtili
artificio quid intus corde lateat intelligant.

Quod cum conceperint: inde tentanēta ap
ponūt: vnde mentem conspiciunt inclinataz.
Audi Irido. de sumo bono. Diabolus iquit
qñ decipere quenqz querit prius naturā vniū
cuiusqz intendit: et inde se applicat: vnde aptū
boniē ad peccandū inspererit. Et ex ea pre
tentat qua eos per crescentē humore facile ad

via inclinare conspiciat. hec ille. Ecce igitur
ex his videt qualiter conscientia humana ci
uitas dei sit. Vidi ergo Joannes ait ciuitatez
i. humanaz consciaz in qua deus habitat. De
inde sequitur. vidi ciuitatem sanctam. Dicit
ait conscia bona ciuitas sancta: quia semper cū
timore dei opera sua metit: qd mistice scribit.
Apoc. xi. vbi dicitur. datus est mihi calamus
similis virge: et dictū est mihi surge: metire pē
plum et altare. Est enim conscientia bona re
cte sicut calamus qui ē leuis et vacuus. Leuis
quidem per despectum terrenoz ad psal. 3.
Nostra conuersatio in celis est: vacua vero a
propria voluntate. Math. 6. si seruitutis tu a
sicut in celo et in terra. Et ē similis virge: quia
virga solent insolentes castigari. puer. 3. qui
parcit virge odit filium suū. 5. q. 5. Non oscu
latur semper filium pater: sed aliquādo casti
gat: et conscientia semper rodit et stimulatuz
peccamus. ps. Scopebā spm meū. Et seqt
dictū ē mihi. s. per inspiratōes bonas: p pēdi
cationes et diuinas illuminationes. Surge pau
percula anima peccatis inuoluta: et metire tē
plum. i. conscientiā tuā. Paulus. An nesci
tis q mēbra vestra templū sūt spūs sancti. Et
metire. s. cū falce pritiōis et pfectionis: et sa
tisfactōis: multitudinē: turpitudinē: et magni
tudinē culpāz tuarū. Ecce quomodo pscien
tia dicitur ciuitas sancta. Et non solū sancta: s
etā noua per nouā inhabitantē gram spūis
sancti. ps. Inflāmatū est cor meū et renes mei
i. affectus mei cōmutati sunt. i. inouati. Et nō
solū noua: s etā Hierusalē. i. visio. pacis. i.
dei per pceptiones. Et q ne a nobis ante
dicta habere putaremus ait. descendente de
celo. Iaco. i. Omne datum opāum et om
ne donum perfectum et cetera. Et sic patet ter
tia veritas. quare cetera.

De quattuor primis bene conscientie fru
ctibus. Conclusio tertia.

Accipe tertiā conclusionē videlicet. Si
a cur pluribus conscientie diuersifican
tur modis: ita plurimis ptingit moif
detur pari. Ad cuius declarōem aīna cara
nouē subiungamus humane pscietie sedan
di modos in tribus ternariis distinctos.

Primus modus dicitur inflata elatio.
Secundus dicitur ignorans excecatio.
Tertius dicitur asinina ambulatio.

Accipe primū modū videlicet inflata elatio.

Quidam enī aut nobilitate generis aut pulchritudine corporis: vel simili fastu: et pompa suis agendis viros peritos cōsulere dedignātur. Et qđ ad eos fin diuersitatem status pertinet addiscere dedignatur. Audi Augu. in quodam libello de conflictu vitiōrū in talium persona loquentem. Quis tu inquit: vt peioribus obtemperes: magis te qđ illos decuit imparare: qui tibi non possunt ingenio vel industria coequari. Inde Bernardus in quodam sermone ait. Que namq; maior: superbia qđ vnus homo toti congregationi iudicium suū preferat tanqđ ipse solus habeat spiritum dei etc. Secundus modus dicitur ignorantia ceca: siue ignorans excecatio. Sūt enī pleriq; qui vt liberior peccent libenter ignorant vel infirmantur. Contra quos ait Augustinus di. 37. §. vltimo. Illis inquit omnino ignosci nō poterit qui habētes a quo discerent operam non dederunt. psal. Moluit intelligere vt bene ageret. Et allegatur etiā ab Augu. in dicto. §. vlti. di. 37. Tertius modus dicitur asinina ambulatio. Audi Augustinum super psal. Declina a malo et fac bonum. Que inquit sunt partes iusticie inuicem colligate: quarū vna sine altera fructum deo acceptabilem non reddit. Prima ē declinare a malo: et quantum possibile est illud remouere. Alia facere bonum: et omni cum diligentia illud adimplere. hec ille. Vnde accipe regulā generalem qđ quanto bonū qđ negligitur prestantius est tanto negligentia gravior. puer. 19. Qui custodit mādatū: custodit animam suam. qui aut negligit vitam suam mortificabitur etc. Et sic patent tres primi modi humanam conscientia inficiētes.

Subdantur tres alij modi maculantes conscientiam humanam videlicet.

Primus dicitur vitiosa inobedientia.

Secundus dicitur propria dilectio.

Tertius dicitur propria reputatio.

Primus dicitur vitiosa inobedientia. Audi Greg. ii. q. 3. quid ergo. vbi dicitur. Quid ergo mirum si peccator: homo obediētie in presentia vite breuitate se subiicit: quādo hāc medietate dei et hominū: et cum obediētes remuneret nō relinquit etc. hec ibi. Melior enī est obediētia qđ victime. Nota tamen anima mea has regulas generales. Prima regula est qđ nunq; maioribus obediendum

est in his que videntur contra preceptum domini. 25. q. 1. quid culpatur. i. sine. et extra de tempore. ordi. c. ad aures. glo. ij. Secunda regula est qđ non est de necessitate obediendum prelato precipienti id quod non ad eius officium spectat. extra de tempore. ordi. c. ad aures. in glosa. Tertia regula est qđ superioribus ultra modum precipientibus non est de necessitate obediendum. 2. q. 7. c. admonendi. Vbi dicitur. Admonendi sunt subditi ne plus qđ expedit sint subiecti: vt cum student plus qđ necesse est hominibus subijci compellantur eorum vicia venerari. hec ibi. Et sunt verba Gregorij. Quarta regula est qđ superioribus discretē et rōnabiliter imperantibus semper est obediendum. 8. q. 1. c. sciendū. Vbi dicitur. Sciendū sumope est qđ obediētia aliqui si de suo aliquid concupiscētie habuerit glo. 1. de propria voluntate: nulla est etc. Et dicitur glo. qđ hic sumitur argumentū qđ remunerari nō debemus de eo qđ inuiti facimus. 20. q. 1. illud. 32. q. v. c. ille. hec glo. Audi capitulum illud. Illud statuendū esse censemus: vt si in minore etate filij in monasterio oblati fuerint et sacram tōsurā vel velamina suscepit: dignū qđ ducimur: vt. 15. anno a platis monachis verbis inquirant: vtrū in ipso habitu permanere cupiant: an nō. Si vero in monasterio professi fuerint: vltū penitētie locū amplecti possunt. Si autē ad secularē habitū reuerti voluerint: redeūdi licētia nullo mō denegat. Quia satis inutile est: vt coacta seruitia deo prestantur. hec ibi. et sunt verba Marcelli pape. Audi. 7. c. ille. vbi dicitur. Ille autē famule dei que integritate pudoris oppressione barbarica perdidit: laudabiliores erunt in humilitate ac verecundia: si se incontaminatis nō audeant cōparare virginibus. Quāuis enim oē peccatū ex voluntate nascat: et potuerit corruptio: ne carnis mens inuita nō pollui: min⁹ tamen i. nō hoc illis oberit: si qđ potuerūt animo nō amittere doceant se vel corpore perdidisse. Nunq; ergo hec que violentia passa est: pudicitia amississe pbari non pōt: nullo modo conuincat fornicationis vel adulterij crimen incurrisse etc. hec ibi. Capitulum ille. vsq; ad. §. cū ergo. sūt verba Leonis. Et. §. cū ergo sunt vba Gratiani. Hoc volui notare pro ampliori materia ista. Et hec sufficiāt quantū ad hūc modū.

Secundus modus dicitur propria dilectio.

Audi moralissimus Seneca. Perit inq̄ oē
iudiciū cū res transit in affectū. Inde avarus
quia inordinare pecuniā amat: nō sibi cōscien
tiā format de vīrtutibz et de alijs iniustis lucris
Luxuriosus: q̄ i. ordinate vxorē diligit: nō si
bi p̄sciaz facit de ibonestis gelis de sodomia
et. Sicut et vane mulieres inordinato amore
vanitātē exerceat nō sibi p̄sciaz faciūt de bal
tīs muris: amplis manicis. Et sic de alijs.
Et de h̄ amore p̄prio pōt intelligi illud p̄ Pau
li ad Thim. vi. Radix oīz maloz ē cupiditas
et. Tertius modus dī p̄pā reputatio: de q̄b⁹
hodie dī. Lū ieiunatis nolite fieri sic hypocrī
te tristes. Audi Gregoriū. Sic inq̄ maneat
op⁹ in publico: q̄ tñ in iēnio maneat i occulto.
Matthi. Lū facis elemos: nā noli tuba canē
ante te. Luc. is. duo hoies ascederūt i tēplū et.

Subdant alij tres modi fedandi cōscien
tiam humanam videlicet.

Primus modus dicitur anxia perplexio.

Secundus modus dicitur fumosa laudatio.

Tertius modus dicitur nō vera humiliatio.

Primus modus dī anxie perplexio. pono
casū. Inrauit q̄s hoīem occidere: p̄sciaz tor
mar: q̄ si occidit homicida est. Si non occidit
p̄iurus est. Itē pono aliū casū. Quis alteruz
odit dies pasce appropinquat: forma: h̄ sibi cō
sciaz: nisi cōicet q̄ trāsgressor ē p̄cepti. de pe.
et re. c. ois. Si cōicet discriminē se p̄mittit: q̄
nō facit qd dicit Ap̄lus. Probet aut̄ se: sum
homo et. Et sic de alijs p̄plexitatib⁹. Pro
pterea audi aīa mea pulcherrimū tex. di. 13. c.
1. vbi sic dicit. Duo mala. s. que sūt de gene
re malozum: h̄ oīno cautissimē sint p̄cauē
da: tamē si periculi necessitas vnū ex his pa
trare compulerit: id debemus resolvere. i. fa
cere qd minori nexu. i. ligatione noscuntur obli
gare. Quid aut̄ leuius ex his: quidue graui⁹
sit: pure rationis acumine inuestigemus et.
hec ibi. Ex quo textu accipit illa cōis regula:
De duob⁹ malis minus ē eligendū. Vbi no
ta q̄ ibidē Variānus p̄bare intendit p̄ duo
capitula q̄ de duobus malis min⁹ est eligen
dum. Et ponit exemplū de homicidio et p̄u
rio: vt quis iurauit occidere hominē et. Sz
certo anima cara vt dicit ibidem glosa. Me
mo sic perplexus esse potest: vt peccat⁹ mor
tale viuere non possit. Nam si ex necessitate
id facere deberet ei peccatum non imputaret
23. q. 4. nabuchodonosor. Item inter venia

le et mortale: et inter duo venialia perplexitas
esse non potest: quia peccatum veniale nec li
gat nec implicat aliquem. Nota tamen q̄ pec
candi necessitatem error inducit: vt scilicet dis
rante errore necesse habeat homo mortaliter
peccare: puta iurauit q̄ se interfecurū hoīez
credens q̄ si nō interficiat: periuriū icurrat.
qd nō est vix. Durante tñ errore: vlt̄ necesse
est interficere: vel periuri⁹ reus est: qm̄ fm̄
Augu. Dime qd sit p̄tra p̄sciam edificat ad
gehennā. Sed si intelligi periuriū nō iurre
re: nō occidendo: soluit peccādū necessitas: q̄
nō occidendo: oīno nō peccat. 22. q. 4. c. si mu
lier. Similit̄ hoc ipsum errorē temerarie volū
tatis facit. puta aliquis eligit q̄ homicidiū vlt̄
adulteriū faciat. et reuocari a p̄posito non pōt
qn̄ alter⁹ faciat: tūc durat h̄ errorē necesse h̄z
peccare. Sed si errorē deserit: oīa sūt i toto po
stergāda. Si autem deserit nō pōt: min⁹ ma
lū eligat. Et sic intelligit dīcū caplm̄ duo mala
Ego tñ h̄ cōsiliū tibi aīa saluberrimū p̄sto: vt
cū aio quēqz vacillare p̄tingat: peritos iterro
get. Mā vt Aug. ait sup̄ p̄ma eplā ad corin.
Errare i reb⁹ ē mōtale peccatū: vt cū. s. q̄s pu
tat op⁹ esse bonū qd est malū. 11. q. 3. si q̄s di
xerit. s. firmiter iustū iniustū et iniustū iustū ab
hominabilis ē vterqz apud deū et. Sed
modus dī fumosa laudatio. Et certe hic mo
dus pessim⁹ est. ps. Et cū malefecerunt: et
exultant in reb⁹ pessimis. Et redarguēs eos
ait. Vt qd glāris in malitia q̄ potēs es iniqui
tate. Audi Hier. 9. Mō gloriē inq̄ lapidēs
in sapientia sua: neqz fortis in fortitudine sua:
neqz diues i diuitijs suis: s. in h̄ glē q̄ gloria
tur scire et nosce me: q̄ ego sū cū q̄ facio mi
sericordiā et iudiciū et iustitiā i terra et. Inde
cū de excessib⁹ platoz ponit regula gnālis q̄
publice se de crimine gloriās ab officio et bñfi
cio suspēdit. Vbi dīcū sic text⁹. Quā sit gra
ue. et infra. diacon⁹. q̄ publice p̄fessus ē se mu
licre cognouisse: p̄p̄ qd marit⁹ ei⁹ cā remisit
ad propriā: ab officio et bñficio suspēdat. hec
ibi. Tertius et vltim⁹ cōtaminādū et inficiē
dī p̄sciaz modus dī nō vlt̄ humiliatio. Sūt. n.
quidā se recte facere arbitantes: se oīa peccata
fecisse dicere: maximi⁹ cū meruit: si cū hūdi
tatis dicāt se oīa peccata h̄re. Contra q̄s bea
tus Thomas 1a 2a. q. c. 13. sic ait. Si quis in
se vile aliqd asserit esse qd nō est: aut negat q̄
piū strenuū qd in se vlt̄ate p̄cipit ē: vterqz

peccat peccato qđ iromia dī. Est autē ironia qñ quis minora de se, dicit autē maiora qđ sint i vi-
tare. Et est semper peccatū vt dicit beatus Thomas
mas ibidē. vñ ponit regulā gnālis q nulla cā
mentiendū est. 22. q. 2. cū humilitatis. vbi dī.
Cū humilitatis cā mentiris si nō eras pecca-
tor mētiendo efficeris. S3 ptra. Audi Bre.
di. v. c. ad cī in fine. Bonaz ingit mentiū est
culpas agnoscere: vbi culpa nō est. Dico fin
glo. ibidē q talis ter. sic d3 itelligi. Bonaz
mentiū est culpas agnoscere. i. i timere esse vbi
culpa nō ē. Et sic aī ad pās nō ē modos hēs
qbus conscia humana sordidari t coingnari
pōt. qre tē. Et h sufficiat p fā pte hui⁹ fmōis
De duodecim fructibus bone conscie.

Consideratio tertia.

Terio loco.

Humane conscie fru-
ctificationē videam⁹. Vbi vide-
bimus. i. fruct⁹ distinctos p tres
pclusiones. Iuxtaigitur primos
quatuor fructus sit h prima pclusio. Pululat
ab ea charitas: fugit: stimulat: atqz simplr scā
consciā viuūt. 2^a pclusio est ista. Laudes sp-
nit: honores non curat: indulget: t iniurian-
tes sancta conscia amat. 3^a pclusio est ista.
Bona conscia distribuit: vilē facit: sustinet:
atqz habitatio est spiritus sancti.

De quatuor primis bone conscie fructibus.

Conclusio prima.

Alpe primam pclusionē tē. In qui-
bus verbis quatuor ponūt primū san-
ctae boneqz conscie fructus.

Primus fructus dicitur charitativus.

Secundus dicitur fugitiuus.

Tertius dicitur stimulatius. Et

Quartus dicitur mundificatiuus.

Primus fructus dī charitativus: qz a san-
cta conscia pululat sancta charitas: qz arbor bo-
na fructus bonos facit. 1. Thī. i. si inis pre-
cepti est charitas de corde puro t conscia bo-
na, pcedens. s. dī aut charitas finis: nō tāqz
in quo vltimate quiescat: qz hic est deus glori-
osus. S3 est finis quo. s. mediāte in deo quie-
scitur. Dec aut charitas pululat a corde puro
i. a vitis purgato t consciā bona. Conscia at
bona fin Bern. est quando ratio decepta est
nec voluntas puerfa nec memoria ingnata.

Adic querit quare charitas dicatur finis:
quo mediāte acquirit de⁹: t nō sic fides t spes:

cā sint eque necessarie ad salutē sicut charitas
vt oibus notum est. Dico fm Bon. in. 3. di.
27. q. charitas dī finis triplici rōne: v3. Rō-
ne maioris assimilatiōis. 1° rōne perfecte as-
trictionis. Et tertio ratione finalis quietati-
onis. Primo rōne maioris assimilatio-
nis. Maz sicut deus ex amore tribuit oib⁹ sua
bona. Math. 5. Pluit sup iustos t iustos
sic charitas oīa obsequia t mandata exequi-
tur liberalr. ps. Voluntarie sacrificabo tibi:
qz fuitia coacta deo nō placent. 20. q. i. c. illd
statuendū esse censensus: vt oñsum est pclusi-
one precedenti. 2° charitas dicitur finis ra-
tione perfecte astrictionis. Nam sicut pater
t filius nexu amoris t charitatis coniungun-
tur suuiniunt: ppter quod spūs sanctus di-
citur nexu patris t filij: sic homo per chari-
tatem deo adherendo: vnus spiritus efficitur
per participationem cum ipso deo. Apocalip-
sis. 3. Sto ad hostium t pulso: si quis aperie-
rit intrabo: t cenabo cū illo. t Jo. 14. Sigs
finonem meum suabit: p meus diliget eus:
t ad eum veniemus: t mansionem apud eum
faciemus. 3° charitas dicitur finis rōne fi-
nalis quietationis. Mā sola charitate in deus
getamur: t sola charitate fruimur ipso deo: t
nō fide t spe: qz fides t spes padisum nō in-
grediuntur: sed pro fide datur clara visio: pro
spe firma rētio: sola charitas celū igredit: pul-
cherimā auctoritatē pspi. li. d. pteplaria vita
Et ponit de pe. di. 2. c. Radicata est charitas
Vbi sic dī. Charitas vñ mibi videtur est recta
voluntas ab oibus tēnis ac pñtib⁹ porsus
aduersa: inncta vero deo inseparabiliter: t igni-
ta igne quodā spūs scī: a q est t ad quē refert i
cēsa: ingnamenti oīs extranea: corruptōis ne-
scia: nulli vitio mutabilitatē obnoxia sup oīa q
carnaliter diligunt excelsa: affectionum oīum
potentissima: diuine ptemplatōis auida: i om-
nibus semp inuicta: sūma actionū bonarum:
salus morz: finis celestīū pceptoz: mors cri-
minā: vita virtutū: virtus pugnatiuz: palma
victoz: aīa scāz mentiū: cā meritoz bonoz:
pñmū pfectoz sine qua nullus deo placuit.
cū qua nec potuit aliqz peccare nec potuit fru-
ctuosa in penitentibus: leta i proficientibus:
gloriosa i pseuerantibus: victoriosa i marty-
ribus: oposa i omib⁹ oīno fidelibus: ex qua
gequid ē boni opis viuēt. Dec ib. ad lraz. Et
paz ista dicit Brān. Sicut finis via nullus

peruenit q̄ tendit: ita sine charitate que dēa ē
via nō ambulare p̄nt hoies s; errare. hec ibi.
Et sic p̄ primus fructus. Secūdu fructus dī
fugitiuus. Nam vbi bona p̄scia est ibi chari-
tas: vt dictum est: sed vbi charitas ibi fuga. S;
rij triū autē charitati ē mortale p̄cū: g° vbi
bona p̄scia: ibi fuga peccati mortalis. ps.
Dilexisti iusticiam ⁊ odisti iniquitatem: p̄pte-
rea vni: te deus iuns oleo lenticie. Sic que-
rit postq; bona p̄scia peccatum fugit vt dicitis
qd ergo est cā peccati. Nam peccata suos de-
bent hīe auctores. C. de penis. l. sancimus et
extra de his que sūt a maiori p̄e capituli. c. q̄
finit. Dico directe nec deus nec diabolus est cā
p̄cū. s; alie infirmitas ē cā p̄cū. Et hec oīa tibi
p̄babo. Et p̄bo p̄mo q̄ de⁹ non ē cā p̄cū. Et
arguat sic. Illi nō ē auctor de⁹ cui⁹ ē vltor: s;
deus ē vltor p̄cū: ergo nō auctor p̄cū: p̄na est
nota cū maiori. Adinor ē manifesta. Adanb.
15. Sic maledicti i ignē eternū g° ⁊ c. Item
si deus ē cā p̄cū: aut hoc ē q̄ peccaret ipse:
aut q̄ alterū peccare faceret. Istud ē optimū
mediū: vt p̄s: sed neutru istoz deo conuenire
pōt: ḡ non erit deus cā p̄cū. Et p̄bo q̄ nō p̄-
mū v; q̄ deus peccare possit. Nam vbi sum-
ma bonitas: ibi nulla imp̄fectio: s; de⁹ ē sum-
ma bonitas: ḡ nulla ip̄fectio: oīa ista patent:
Itē vbi pōt esse culpa ibi mors: sed deus est i
mortalis: ḡ ibi nulla culpa. Item vbi summa
charitas: ibi summu p̄cū odii: deus est sū-
ma charitas: ergo sume peccata odit: ⁊ p̄ p̄ns
nō p̄cū cā. Secundo p̄bo q̄ deus nullū pec-
care facit: ⁊ solum facio hanc rōnē: p̄cū est a
uersio ab vltimo fine: sed deus ē vltimus fi-
nis: ḡ si deus ē cā p̄cū: facit auertere peccantē
a seipso: hoc autē est inconueniēs: q̄ nihil fac
a seipso auertere: ḡ ⁊ c. Quod autē hoc sit in-
conueniens immo ip̄sibile ipsi deo p̄bo
de natura summi boni ē oīa ad se trahere ⁊ oī-
bus cōitari p̄ etibi. sed deus ē summu bonū: ḡ
oīa ad se trahet ⁊ nō repellet: quare igit ip̄sibi
bile ē q̄ de⁹ sit cā p̄cū. Secūdo p̄bo q̄ diabolus
nō ē cā p̄cū hac sola rōne. Dīc cā in se nō im-
pedita delectata in p̄ductione alicuius affect⁹
semp p̄ducit effectū: sed diabolus est cā pec-
cū vt dicitis: ⁊ non est impeditus: q̄ vt dicit
Job non ē potestas que comparet ei super-
rā ⁊ delectat semp in malo: ergo semp produ-
ceret ⁊ illū effectū: ⁊ p̄ p̄ns semp peccaremus
Sed manifestū ē q̄ non semp peccam⁹: ⁊ nō

semp deo rebellamur: ḡ diabolus nō ē pecca-
ti cā. Sed dices ille p̄ Ambrosi sunt hoc rō-
nes. Sed rīde parump mibi: ⁊ volo tibi p̄-
bare q̄ deus ē cā p̄cū: ⁊ p̄bo auctoritatē ⁊ rō-
ne. Auctoritate sic. Audi Isaulū ad Ro. 1.
tradidit illos deus in reprobū sensū: vt faci-
ant que nō p̄ueniūt. Audi ⁊ Job. 12. Immu-
tat inquit cor principū populi terre: ⁊ decipit
eos vt frustra incedāt: palpitant enim i tene-
bris ⁊ nō in luce: ⁊ errare faciet eos q̄si ebri-
os. Ecce q̄s clare dicūt de auctores. Secūdo
h̄ p̄bo rōne sic. Quicunq; iducit aliquem ad
peccandū ē cā p̄cū: ista est notissima: s; de⁹ in-
ducit ad peccandū: ḡ deus est cā p̄cū. Adinor
p̄bat p̄ Augu. lib. de gratia ⁊ libero arbitrio
vbi sic ait. Manifestum ē deū operari i cor-
dibus hominū inclinādo eorū voluntatē ad
quodcūq; voluerit siue bonum siue malum.
Sed inclinatio voluntatis ad malū est peccatū
ergo deus ē cā peccati. Q̄ autem diabolus sit
causa peccati p̄bo. Audi Sap. 2. Inuidia
diaboli mors introiit in orbem terrarū: sed
mors consequitur ex peccato. Bēn. 2. Qua-
cunq; hora comederitis moricimini: ergo di-
abolus ē causa peccati. Bene vtiq; aīa mea
arguis: s; tamē rōnes tue nō p̄cludūt. Ad
quorum declarationem est notandum q̄ esse
causam peccati pōt tripliciter intelligi: vt indu-
cens: vt permittens: ⁊ vt efficiens. Adō dico
q̄ diabolus est causa peccati: vt quoddam ex-
trinsecum inducens per suggestionem: ⁊ non
vt efficiens: propter rationem superius factā
Et deus est causa peccati vt permittens vel
gratiam suam subtrahens: ⁊ non vt efficiens
quia ex quo est summum bonum: nihil potest
a se repellere vt dictum est: quare ⁊ c. Nunc
vero ad tertiā veritatē probandam veniem⁹
videlicet q̄ infirmitas anime est causa p̄cū.
Ad cuius declarationē nota q̄ triplex ē cā
peccati: vna principalis: ⁊ alie due secundarie.
Cā principalis peccati est ipsa voluntas:
q̄ fm Augu. peccatū ideo p̄cū q̄ volūtarū
Et hoc idē ostendit mgr. 2. smarū. di. 40. Cā
secundarie sunt humana ignorātia ⁊ hūana i-
firmitas. Et primo ostendam quō ignorantia ē
cā peccati. Secūdo quō infirmitas. Est g°
notandū q̄ per sciam practicā hō dirigit i op̄i-
bus bonis: ⁊ retrahit a malis. Cū ḡ ignoran-
tia huiusmodi sciam tollat: erit ignorantia cā
peccati tanq; remouēs prohibēs. Et p̄bem⁹

labant: sic p3 qualr infirmitas aie est cā peti.
 Idōt etiā poni alia cā peccati q̄ dī ex propria
 malicia: vt quādo ex ppria industria vlt ex cer
 ta scia: t ex pprio motu absq3 aliqua passione
 inclināte: quic eligi peccare. Vñ peccans ex
 industria siue ex malicia prius eligit illā dele/
 ctationē peti. deū tanq3 illi delectatōi p̄iun/
 ctā eligit deformitate peccati. sicut infirmus
 p̄mo t p̄e eligit sanitatē. t medicinā amarā
 secūdario tanq3 sanitati p̄iunctā. Et h̄o osidit
 p̄hs. 3. et bi. dīcēs q̄ irrōnabilr est dicere q̄ a
 liquis cōmittere adulteriū veli: t nō veli e
 iniustus. Vñ p̄mo adulteriū eligit: t postea
 qz adulterio deformitas iuncta est: eligit secū
 dario deformitatē. Vñ igitur concludamus
 q̄ siq3 adulteriū eligit: q̄ ignorat adulterium
 eē malū ignorātia est cā peccati. Si eligit adul
 teriū ex aliqua passione inclināte: tūc infirmitas
 est cā peccati. Si ex pprio instinctu t industria.
 tunc malicia est cā peccati. Et ista sunt satis p
 pulchra. Et si vis ista videre: vide br3 Thō.
 in qōnibus de potētia dei. q. 3. arti. i. t tertio.
 Et ista sufficiāt p̄o isto fo fructu. Tertius
 fructus dī stimulatiū. Adira p̄fecto est na/
 tura hois: t mirabilior certe angeloz natura
 q̄tuz ad ea q̄ dicim9. Si n. angel9 peccat nō ē
 susceptibilis p̄nic. Si hō aptus natus est pe/
 nitere. Ille p nature subtilitātē ad qd se puer
 tit totaliter se cōuertit t irrevocabiliter: ita vt
 macula q̄ in ei9 intellectu cecidit: nulla possit pe/
 nitētia deleri. Homo q̄ cor porceus ē t fragil
 quācūq3 pōt in se culpa t macula p̄nia dele:
 Audi Lriso. lib. de repatiōe lapsi. Mūq3 sper
 nit deus p̄nias si ei sincere t simplr offeratur:
 etiā si ad sūmū q̄s pueniat malorum: t inde
 veli reueri fuscipit t libent āplectit cū deus
 Audi pulcherrimū tex. 26. q. 6. c. Si p̄s byter
 vbi sic dī. Si p̄s byter p̄nias abnegauerit mo/
 rientibus: reus erit atqz: qz dñs dicit: quāq3
 die peccator3 fueris fuerit ad p̄niam vita vi/
 uet t nō moriet̄. Idō p̄fecto aia mea si dīno
 nes hanc grām h̄re possent: vt cor3 voluntas
 rectificari posset t agere p̄niam: nullum esset
 tam asperrimū martyrij genus qd patienter
 nō sufferent. Q̄ grādīs grā. o grande donuz
 humane nature collatū: que cētics milies ca/
 dere t resurgere pōt: Adth. is. Non dico ti
 bi vsq3 septes: sed vsq3 ad septuagēfies septi/
 es. Tbi ponitur numerus finitus pro nūcro
 infinito: vt dicit glo. S3 queris an aie post hāc

vitā de eoz peccatis pterant. Hanc qñem mouet bñs Tho. in. 4. di. 1. art. 4. Et aparet q aie post hanc vitā pterant triplici rōne

Arguat. n. sic. Vbiqñq est charitas: ibi catur displicētia de pctis. Sz charitas remanet in aia post hanc vitā: et qñtuz ad actū: et qñtuz ad hñtuz. 1. 2. 13. Charitas nūqñ excedit ergo et ibi erit displicētia de pctis qd centialit idē est qd ipa pñtio. Itē magis dolenduz ē de culpa qz de pena: sz aie in purgatorio dolent de pena sensibili: et de dilātōe glie. ergo multo magis debēt dolere de culpa cōmissa.

Itē tertio sic. pena purgatorij est satisfactoria pro pctō: sz satisfactoria hz efficacā ex vi contritiōis. ergo pñtio manet post hanc vitā.

Aia mea istis nō obstantibus rōnibus: volo pro pñtione refusus: q aie siue i celo siue in purgatorio. siue i inferno nō hñt nec hñt pñtione de eoz pñtione in hac vitā pctis. Et pñtio sic. Contritiō est pñtione inqñtum ē sacz sz facta nō manet post hanc vitā. ergo nec contritiō. Item pñtione potest cē tanta q delet culpā et penā. ergo si aie in inferno vel purgatorio pñtione pñtione: seqq ex vi pñtione eoz pene reatus dimitti possent: et sic a pena sensibili liberari: qd ē fin. Et pñtio dico ad rōnes i oppositum q charitas nō causat dolorē de pctis nisi in his in qbus cāre pōt: et qñ doloris sūt capaces: sz plenitudo gaudij in bñs oēs ab eis doloris capacitatē excludit. Et iō qñuis charitātē hēant. tñ contritiōe carēt. Ad altā rōez dico: q aie in purgatorio dolēt de pctis: sz dolēt ille nō est pñtio. qz deest eis pñtione efficacā. vt declarabit in seqnti nobili. Et per pñs rñdēt ad tertiā q illa pena quā hñt aie in purgatorio nō est pñtione satisfactoria: q satisfactoria opus meritorij requirit. Sz accipiēdo satisfactoria large pro solutōe debite pene. sic est ibi satisfactoria. sed nō facit ad pñtione. Ad declarōnem oium dictoz est nōndum fin beatū Tho. vbi sup. q tria sūt in pñtione suāda.

Primū est pñtione genus qd dicitur dolor de pctis. Sedz est pñtione forma: qd est actus virtutis grā informā. Tertius est pñtione efficacā: qz est meritorij et sacramentalis: et quodāmodo satisfactoria. Aie igitur post hanc vitā que in patria sunt contritiōnem habere non possunt: qz ppter gaudij plenitudinē dolorē carēt. Ille vō que sunt in inferno et si dolcant de pctis: tñ qz carent grā

dolorem informans: contritiōnem non habēt. Ille vō que sunt in purgatorio: et si dolores habent de peccatis grā informati: tñ non habent contritiōnem: qz non sunt in statu merēdi Sz in hac vitā oia ista iueniri possunt. iō soluz in hac vitā pōt esse cōtritiō. Hec oia ponit beatus Tho. in. 4. di. 17. art. 4. quare et.

Quare pñtione dñ mundificatiuus. qz contritiō sancta simplr sancteqz viuūt. Audi Eriso. sup illud Math. 22. Reddite q sunt cesari: et que sunt dei deo. Minissima inqre cesaris aux est. Minissima dei homo est. In soli dis cesar videt. In hoibus deus agnoscitur. Iō diuitias vras cesari date. deo autē consciē vre puritatē et innocentia refuate. hec ille

Sz hic querit qd istoz duoz sit magis necessariū ad vitā eternā consequendam: an bona consciā: an bona fama. Dico aia mea sz vtrū qz sit nobis necessariū. puritas qdez consciē ppter nos bona fama pp primū. Audi Augu. Rudelis qpe est q cōfides de consciā negligibonā famā. Tñ vbi vtrūqz hēri nō pōt melior est consciē puritas qz bone fame claritas. Audi Breg. sup Ezech. omf. 9. Quid prodest inq si oēs nos laudēt cū consciā accuset. Aut qd poterit obesse si oēs nobis derogēt: et sola pñcia nos defendat. Audi pulcherrimū tex. q. 3. c. Non sunt audiēdi. Nō sunt inq audiēdi siue viri sancti siue semie: qui qñ reprehēdunt in aliq negligētia. f. fame: p quā fit in malā veniāt suspitionez. f. ppli: vñ suā vitā longe. f. a pctō abesse sciāt dicūt corā deo sibi sufficere pñciam. Extimatiōem hoium nō solū imprudenter. f. quoad alios: vex et crudelit pñtentes. cū occidāt aias alioz. f. aspiciētū eos. f. blasphemantiū viam dei: qbus fin suā suspitionez quasi turpis que casta ē displicet vita scioz: vel etiā cū excusatōe imitantūz non qd vidēt: sed qd purat. pinde qsqz a criminibus flaginoz aut facinoz vitā suā custodit: sibi bñficiū. Quisqz autē etiā famā: et i alijs est misicors. Nobis. n. est necessaria vita nostra: alijs fama nra. hec ibi. Et glo. sup illo vbo: vel cū excusatōe. sic ait. Vt si vidēt alii quos solū ieiunij iusta de cā ipi idē faciūt exēplo ei. cum tñ ignorant cāz qua ille facit: et sic se excusant. hec glo. Et eadē glo. in principio adducit pro concordantia huius capituli: alium textum Augustini de communivita de rīcoruz. duodecima questione prima. c. nolo.

Vbi sic dicitur textus. Nolo ut aliquis de vobis inueniat male viuendi occasionē. puidem⁹ enim bona: ut ait Apłs nō solū corā deo: sed et corā h. i. b. ppter nos pscia nra nobis necessaria ē: pp vos fama nra nō pollui: sed pol- lere d3 i vobis due res sunt i vobis pscia et fa- ma. Conscientia necessaria est tibi. Fama p- ximo tuo. Qui confidens conscie negligit fa- mā suā crudelis ē et. hecibi. Et h volo ti- bi sufficiant p pñti pcone. quare et.

De quatuor alijs bōe pscie fructib⁹ pco. 2.

Ecce fam pcone v3. Laudes spnit honores nō curat: indulget: et iniuriā / res scā pscia amat. Vbi ponunt alijs

quatuor bone pscie fructus v3.

Primus dicitur spiritus.

Secundus dicitur non curatiuus

Tertius dicitur remissiuius

Et quartus dicitur amatiuus.

Primus inq3 sed qñernarij bōe pscie fru- ctus dicitur spiritus. i. bona pscia laudes huma- nas spnit. Audi Bern. Qui pscias suas i alienis liguis posuerint: mō pui: mō magni mō nulli vident putliguis hōiuz eos laudat vel vitupare placuerit. Auditer. 83. di. c. nil vbi sic dicit. Nil illo pastore miserius q gloriā luporū. i. malorū vel laicorū laudibus. Qui- bus si placere voluerit: atq3 ab eis amari ele- gerit: erit hic ouibus magna pñicia. Null⁹

igit pastor lupis placere. i. malis: et gregibus ouū potest. Perduenim labiorū memoriaz i. pdicatiois mēa terrenis obligata carcerib⁹ Sic at artū i suo q3 ope inuenit mīr instātia: ita nouerca cruditiōis est negligentia. hec ibi Et sunt vba Anacleti pape. Adic querit in q bus magis consistit laus humana. Dico aīa mea q in illo magis laus hūana pñstet i quo magis delectat et qd possidet: inde aliq glām et laudē suā posuerūt arte bellādī: ut Her- cules Olirex Aīar Dector et. Aliq in edifi- ciorū menib⁹ sic Arphasar q gloriabāt i sua potentissima ciuitate Iudith. Quidam i me- tris et carminibus ut poete. Vnde ouidi⁹ in f. ne metamorphoseos ait. Jamq3 opus ere- gi quod nec iouis ira nec ignis. Nec poterit ferrū nec edax abolere vetustas. Cum volet illa dies q nil nisi corpis hui⁹. Ius h3 in cer- ti mibi spaciū finiat eui. Parte tamē meliore mei sup astra pbēnis. Alta ferar nomēq3 erit indelebile nostrum. Quaq3 p3 domus roma

na potentia frīa. De legar ppli p que oīa fe- cula fama. Si qd hñt vī vari pflagia viūam hecille. et sic de alijs dñm ē. Scōs fructus dñ nō curatiuus. i. bona pscia nō curat bono- res. Audi pphetā. Dñe inq3 nō ē exaltatum cor meū: neq3 elati sūt oculi mei. Neq3 ambu- laui i magnis: neq3 i mirabilib⁹ sup me. Ex- pone sic. Dñe nō ē exaltatū cor meū excellen- tiā. i. inordinate appetendo tanq3 putās illaz me ppria vtute habē posse. Neq3 elati sūt oculi mei. i. vltra modū leuari. i. putās bona mibi a deo pcessa: sed tñ meis meritis. Neq3 ambulau i magnis. i. me extollēdo hñe qd nō habebā: aut plusq3 habēbā. Neq3 i mirabilib⁹ sup me. i. me sup alios exaltando alijs despe- ctis. Adic querit an appetere epātū sit lauda- bile et licitū. Similit⁹ et de alijs dignitatibus. Dico fm beatū Tho. fa se. q. 19. q. i epāta tria dñt pñderari finis et intentio: dignitas et altitudo: gradus et honor: siue et reuerētia. f. i- nis et intentio ē vilitas pplor Jo. vi. Mette- amas me: dñe tu scis quia amo te: pasc oues meas extra de elec. c. significasti. Scōs pñde- ras dignitas et altitudo gradus. Adth. 25. f. idelis fuus et prudens quē cōstituit dñs su p familiam suā. Tertio honor et reuerētia pñ- ma ad Thi. 5. presbyteri sūt duplici honor di- gni: et nomine presbyteri intellige episcopos. Sic eni frequē accipit i decretis ut p3 inue- ni. Adō ad ppositū dico q appetere epātum fō et tñio mō ē illicitū: et pñens ad ambitionē et cupiditatē. Inde dñs ait de phariseis: Adā thei. 23. Amant pños accubir: et pñas cathe- dras in sinagogis. Et discipulos pñmarum qñentes redarguit. d. Adathei. 20. pñcep gē- tiū dñant eor et. S3 episcopatū appētē ppli vtilitatē et dei laudē virtuosū ē et lauda- bile. s. q. i. c. q epātū vbi dñ. Qui epātum de- siderat bonū op⁹ desiderat. Exponere voluit qd sit epāt⁹: qñ nomē ē opis nō honoris. gre- cū enī nomē ē: atq3 inde dictū vocabulū q. il- le q pñat illis qbus pñat supintendit curam eor. i. gerēs. scopos qd ē intentio ē: gēpos si vclim latine supintēdētes possum⁹ dicē ut i- telligat nō se cē epm q pñesse dilexerit: nō p- desse. Itaq3 a studio cognoscēde vitarū nōo phibet qd ad laudabile pertinet ocium: loc⁹ vō supior sine q regi ppli nō pōr: et si ita reti- neat atq3 administret ut decet: tñ nō decent appetitur et. hecibi. Quasi dicat Augu⁹ in

i dictis vbiis: qd si ad dignitate psequenda op⁹
bonu sub desiderio cadat: no aut pmar⁹ digni
tatis: licitū ē dignitate appetere. si aut sub desi
derio cadat pmarus & honor &c. nulli dubius
q⁹ ē peccatu appetere epatu & dignitate. Inde
Eriso. q ingit desiderauit pmarū. i. dignita
te: vel platurā iu terra: inuēiet cōfusione in
celo. Et qm pauci sūt pace prelatoz dixerim q
zelo charitat⁹ appetat dignitates. Inde tpe
scroz pauci recipiāt q velle tales afficer di
gnitates. Mā Aldar⁹ euāgelista vt indignus
sacerdotio bñct pollicē sibi pūpū apūtauit: vt be
atus Hiero. refert. Bñs Gregorius ab oi
populo & clero acclamat⁹ in papā occulte fu
git. bñs Hiero. cardinaliū Rome dimisit.
& vt sacris lris operā daret: Bedecem prexū.
Bñs Ambrosi⁹ ne a medio anēsi ppsō in ar
chiepū eligeret meretricis in domū suaz ire
fecit vt populū ab electōe renouaret. Grego
rius nazarenus epatū dimisit vt sapie vacaret
Augustinū: scūs Valeri⁹ inuimū pbr̄ez ordi
nauit. bñs Martin⁹ diaconatum a scō Hyla
rio epo noluit acceptat: idignū se clamās & di
cens. & sic de alijs: quoz inuērosam legimus
multitudinē. Quare igit cōcludam⁹ q oēs tā
rōnes qz auctoritates dicētes dignitates nō ē
appetēdas: de hīs intelligūt q appetūt vt p
fint: & nō vt pñt. Ecodard bñs Tho. Ray.
Hostie. & Boffre qre zē. Tert⁹ fructus
dī remissus. Lū. n. bonos vl plurimūz mali
psequātur. iij. q. i. nulli dubiū. bñs cōf. ia rēu
tere oēs iurias facit. Math. v. Dimittē no
bis debita nra: sicut & nos dimittim⁹ debitori
bus nris. Et rōne hui⁹ psecutiōis assignat do
min⁹ Joānis. xv. Si de mūdo ingt cēt: inū
dus qd suū ē diligeret. ppter eo dīt vos inū
dus: qz nō estis d hoc mūdo zē. Sed qñf
an de psecutiōib⁹ debeat p scōs aliq fieri vin
dicta. Licet hic multa dicēda essent fm dñm
Braianū. xxiij. q. iij. p. iōn. Tñ breuē di
co q si iuria cedit in cotumeliā dei & dedecus
ecclesie scē: nō solū a scīs: sed et ab oibus pote
statē iudiciariā hñtibz. ois talis iniuria pēa
plectēda ē. Sed iuria que in nram psonam:
aut cōiūcturā rez vgit: p nullū vdicāda est:
sed rēitēda vel dissimulāda. Audi Ambrosi
um. xxiij. q. iij. si is: vbi idr. Si is q pēla
tus ē dñico debitor culpas ipune dimittit nō
mediocri pfecto offendit q debita celestia re
gio & dñi sua pūptiōe resoluit. Ea nāqz: que

in nobis dimittit facile possum⁹ dītē. Ea vō
q i deū sūt dimissa cū magna discre. iōe: nec tū
sine pñia possum⁹ relatare. hec ibi. Et addu
cit glo. caplin si ca. cadē. q. & cā vbi sic dī. Si
ca d qb⁹ vehemēter de offēdit inseq vel vici
sci differim⁹ ad irascēdū: vtiqz diuinitat⁹ pati
entū puocam⁹. Mōne Archor⁹ fili⁹ Thare p
terijt mādanūz dñi. & sup oēm pplm israhel ira
ci⁹ cubuit: & ille erat: vn⁹ hō: atqz vīnaz solus
pijsset i seclē suo. h ibi. & sūt vba Augusti. et
bēnt i historia Josue. vij. Et cad glo. sup il
lo vbo Ambro. possum⁹ dītē dicit. imo iū
riā nobis factā tenēur rēitē. iuriā. i. rāco: ē
s; iuriā. i. satisfactiōe iurie nō tenēur: s; pos
sum⁹ dī. xc. c. figs p rīstāt⁹: vbi dī. Si qz cō
tristat⁹ nolūt rēcōciliari sri suo satisfaciēte eo
q tristauit acerrimis macerēdijis. i. pēis:
vs; dū gratiā aio satisfactiōe recipiat. h ibi.
Et dīc pēca glo. q bñ fac q iuriā sibi factā p
seqf. xlv. di. c. & q emēdat. & sūt vba Aug.
euchridiō. Sñia illi⁹ capli ē: q tā is q rēit
tū iuriā prio: qz q corripit: vterqz m iam fac
vū p pēca vba imēdiate Brān⁹ subdit. s.
vñū dicēs. Sūt. n. mltā gnā clynax: d gbus
Albin⁹ aut. Tria sī gnā clynax: vna cor: palis
egēti dare qeqd potis. alia spūal: dītē a q⁹ le
sus fūctis. tertia deliquētes corrigē. & crātes
i viā dūt vtar⁹. h ibi. Sz dubitā videf
ex his dictis hui⁹ capli: Et q emēdat: q ē ppa
iuria i qb⁹ bētur potestas vl isci pōr: qd vide
tur p caplin de occidēdis. xxiij. q. v. vbi dī q
p sua iuria iudex nō debet reū occidē. Et p ca
pitulū. xxiij. q. iij. iter qrelas: vbi dī: q pro
sua iuria nō debet eps aliqē excoicare. Re
spōdet vt ibidē p3 i glo. sup dēo. c. & q emēdat
q. p ppa iuria pōr glibz potestatē bñs aliqē
pūit e: dūmō h⁹ nō faciat aio vlticēdi. xlv. di.
seditionarios: s; aut vt magistat. xlv. di.
c. i. aut cā corrigēdi: vt i eodē. c. q emēdat. fa
tis p3. E h⁹ itelligit dūmō nō corrīgat ex indi
gnatiōe: qre zē. Et his igr p3 q pōr ad du
biū sic sōalr rīderi. q aut iuria ē in dei cōtu
meliā & dedec⁹ sicut ecclie: & sic vindicta que
renda & fienda ē vt bic in. c. si is. & c. f. ca: so
aut iuria respicit psonā ppiā: & hoc dēplr:
aut iniuriat⁹ hz potestatē in iniuriatē: & tunc
pōr: vt bic in. c. q emēdat. & in rīsiōne ad du
biū in oppositū. Si at non hz potestatē: tunc
si licz: vt bic. c. cū i lege. xxiij. q. iij. Quar
tus fruct⁹ dī amatiū⁹. Bona enim pscia non

solū iniuriāb⁹ p⁹ci: sed amare cogit. **Matth. v.** Diligite inimicos v⁹ros: bñfacite his q⁹ ode-
rūt vos. Sed querit an inimicos diligē de-
beam⁹ affectu: idest volūtatē tñ: an effectu et
affectu. Vide is: a feria sexta secūde dñice i ha
cōsideratiōe cōclusiōe p⁹ma ad secundam verua
tem q⁹re rē. Et hec sufficiat p⁹ p⁹esenti con-
clusiōe: quare rē.

De. iij. alijs fructib⁹ bñe p⁹scie p⁹cto tertia:
Ecce trā p⁹clōne: v⁹z. Bōa p⁹scia di-
a sribuit: vilē facit: sustinet: atz bitatio ē
spūs s⁹ci. ti. Vbi q⁹tuor alijs subdūtur
bone cōsciētie fructus: videlicet.

Primus dicitur distributiūus.

Secundus dicitur vilificatiūus.

Tertius dicitur suppositiūus.

Quartus dicitur habitatiūus.

Prim⁹ dicit⁹ distributiū⁹. **Tob. iij. c.** Si m⁹
tū tibi fuerit abūdāter tribue. h⁹ v⁹o modicu⁹:
et illud modicu⁹ impitri stude. Q⁹ tu incōfide-
rate vite: q⁹ bona paupib⁹ eroganda accipiri
bus: volucib⁹ canib⁹: histriōibus: meretri-
cibus: et ceteris vilib⁹ p⁹sonis distribuīs. Q⁹
miser anare qd d⁹ vino in celario: grano i hor-
reo: et silib⁹ supfluis facis. **Clamā:** paupes:
nostrū ē quod inutiliter expēditis: qd qz supā-
būdāter retinetis. Audite barbarū **Hiero.** in
suo trāsitu. Si vestimentū vel aliqd vltra ne-
cessitatē possides: et paup⁹ nō subueīs: fur es
et latro. **Ambro. di. xlv. c.** sicut hij: circa finē
es. Neqz enī igr mū⁹ ē crānis p⁹crūn bñ/
tū tollē: qz cū possis s. dare et abūdās fueris i
digētib⁹ denegare. **Eurietū** enī pāis quem
tu detices: nudoz vestimētū qd tu recludis:
miseroz ē redēptio et absolutio pecuniā: quā
tu i terrā bñodis. **Tātoz** q⁹ te scias inuadere
bona: qzns: idest quot possis p⁹stare qd velis
idest velle debeas: h⁹ ibi. **Sz** qritan exis
i p⁹cto mortali possit p⁹ elemosynā a p⁹is infer-
ni liberari. Et videt⁹ sic. **P⁹mo** q⁹ d⁹ **Tob.**
iiij. Elemosyna ab oī peccato aīam liberat: et
non patit aīas ire in tenebras. Sed i h⁹ nul-
la cōmēdario elēosyne cēt: si illo tñ a tene-
bris eripet: q⁹ tenebrarū nō crāt dñitor. ergo
et in p⁹cto mortali decedentes q⁹ tenebrarū
crāt dñitor: a tenebris inferni liberat. Se-
cūdo **Ambro. sup illo v⁹bo p⁹ma ad **Thi. iij.**
pietate ad oīa valz: sic ait. **Pietatē** seqvēs silu-
būcū pariat carnīs: vapulabit qdē: sed nō peri-
bit: hēc ille. **Sz** h⁹ d⁹ lubrico v⁹aliū intelligi nō**

potest: aut d⁹ mortali d⁹ quo aliq⁹ conteritur:
qm̄ ē sine elē: s⁹ntis p⁹ illa nō p⁹ret. ergo itel-
ligit d⁹ decedētib⁹ i mortali: ita q⁹ p⁹ el⁹ynā a pe-
nis liberant inferni. Sed certe aīa cara istō
quod p⁹bat ē falsissimū: qm̄ null⁹ a p⁹is i inferni
liberat nisi p⁹ grāz dī. grā enī dī vita cīna: ad
Ro. vj. sed d⁹ edēs i mortali dī grā caret. q⁹
nec p⁹ elemosynā a pena inferni liberari pōt.
Itē cā pene infernal⁹ ē culpa mortāl. manente
at cā manet effectus. vñ cū a decedētē i mortā
li nō possit vltērius culpa mortāl tolli: sic nec
a demonibus. qā ait **Damascenus:** q⁹ hoib⁹
mors est: demonib⁹ ē casus. **Manisctum** est
q⁹ p⁹ elemosynā per existentē in mortali faciā
i vitā: nec p⁹ aliū faciā i morte: a penis inferni i
nō poterit liberari. Ad p⁹mū aut argumen-
tū i oppositū dico: q⁹ eo mō quo aliquis a p⁹cto
mortali liberat⁹ elemosynā a p⁹is inferni libe-
rat. Liberat at el⁹yna a p⁹cto mortali adhuc in
vie statu exntē dupl⁹: i. p⁹cedēdo futur⁹ peccā-
tū: sic et alia meritoria opa: que i grā hoiez cō-
firmāt: vel a p⁹terito liberādo iquāntū. s. cū dis-
ponit: q⁹ in peccatū icidit ad grām recuperādā
sicut et alia opa d⁹ genē: e bonoz recta itentōe
scā. Ad illud at **Ambro. dico:** q⁹ illud non
pibit nō est s⁹z necessitatē itel⁹igēdū de lubrico
mortali: sed p⁹m quādā dispōne: q⁹ p⁹ h⁹ q⁹ ope-
ribus pietat⁹ aliq⁹ vacat i mortali exis ad dei
gratiā se disponit: vt nō facitē permittatur in
p⁹ditionē ire. Vel si itelligat de veniali effica-
cia el⁹yne i hoc ostēditur q⁹ p⁹ea vapulationis p⁹
cā diminuit: vel ipsū veniale ipedit: ne i mor-
tale trabē possit. **Hec** pōit brās **Tho. i. q. di.**
xv. ar. ij. q⁹re: c. Scōs fruct⁹ d⁹ vilificati-
ūus. i. bōa p⁹scia se vilē reputari fac. **Luc. v.**
Lū h⁹ feceritis dicite fui inutiles sum⁹: ad phi-
lip. 3. **Q**ia arbitror vt illecora: vt x⁹p⁹ lucri fa-
ciā. **Q** qz bōa p⁹mutatio: p⁹dere i tēna breuē
duratura: et acq⁹ ē celestia semp permansura.
Sz querit q⁹re scī sic seip⁹os viluerūt. **Aīa**
mea i plures cāc assignari possent: ista tñ ē p⁹
cipua. s. ardētissim⁹ amor dei: **Luc. xij.** Ignē
dicebat de v⁹ci mutē i terram: et qd volo: nisi
vt ardeat rē. **Tertius** fruct⁹ dicitur suppo-
sitiūus. idest hā cōscia p⁹ dī amore oīa sufferē
fac et supponere. i. **Corin. xij.** **E** baritas pati-
ens ē: benigna ē. **Matth. v.** **V**ñ erūt cū ma-
ledixerit vobis hoies: et p⁹secuti vos fuerit et
dixerit oē maluz aduersus vos mētiēte. p⁹p⁹
me gaudere et exultare: qm̄ merces v⁹ra copio

la ē in celis. Actū. v. Ibi apti gaudētes a
spectu cōclij: qm̄ digni hūi sum p noie Je
su pūeliā pati. Sz q̄it vtrū pcutiē vnam
marillā: alia sit pōēda. Dico sz augu. i epla
de puero cētūionis: q̄ pcepta patientie ma
gis ad pparationē cordis q̄ ad op̄ exteri re
ferunt. Vñ sic distigēdū arbitror: q̄ si pcut
sio i vñā marillā cedit i vilitatē fidei: t laudē
xpi q̄sū ad pmpitudinē ai etibēda ē altera
nec resistendū ē malo: q̄ pscutōib⁹ reg^m luc
tur cūnū. Sz si cedet i vilitatē fidei aut lau
dem di: nec i vilitatē aiax: tūc nec mte: nec
ope pōenda ē alia. Vñ ip̄s se pcutienti dixit
qd̄ me cedis. Et Paul⁹ pcutus i facie dixit
pcutiar te de⁹ rē. Actū. xxiij. q̄re rē. Quar
tus t vltim⁹ bōe cōscie fruct⁹ dicit hitati⁹. i.
in bōa pscia habitat spūs scūs. i. ad Corin. 3.
Tēplū dei scū est qd̄ est vos. Et. i. ad Cori.
vi. Aleat⁹ q̄ corpa vñā tēplū si spūs scūs. ol
lens g^m mēbra xpi: facies mēbra meretricis. ps.
Dñs in tēplo scō suo: dñs in celo sedes ei⁹.

Sz q̄it q̄plex est dei tēplū. Dico aia
mea gnālū loq̄ndo q̄ triplex est tēplū: v3: i
simū: mediū t supmū. Infimū est b⁹ matia
le. Jo. x. Ambulabat Jcs⁹ in tēplū in porti
cu Salomōis. Et 2⁹ regū vij. Cardines ho
stioz dom⁹ infior: saci scōz t hostioz dom⁹
tēpli ex auro erāt rē. Tēplū mediū triplex
ē. i. scā ecclia. ps. Suscepim⁹ de⁹ misericordiaz
tuā in medio tēpli tui. Item corpa nra vi di
cū est s. Jcs⁹ t aia nra. ps. Dñs in tēplo scō
suo rē. Tēplū supmū ē filr triplex. i. ecclis
patria: ps. In tēplo ei⁹ oēs dicē gloriā. Et
Jsaie. vi. Ea q̄ sub ipso erāt: replebāt tēplū
Jcs⁹ tēplū summū cor⁹ xpi ē. Jo. Soluite tē
plū b⁹: t in trib⁹ dieb⁹ excitabo illud. Jpsē it
dicebat de tēplo corpi sui. Jtes tēplū sup
mū est vgo glōsa. Eze. xliij. Et tu fili boia
onide domui israel tēplū. Apoē. xij. Aptuz
est tēplū dei in celo: idest reuelata vgo ma
ria celesti lucifero: rē. Et hec volo tibi aia
sufficiat p pñti cōclūsiōe. f. aciem igituam la
ua biē in presenti per gratiaz: t in futuro per
gloriam. Amen.

f. eria quinta cinerum de oratiōe in gene
rali t in spālī. Sermo in ordine secūdu.

Cessit ad eum

rogans eum t dicens. Domine:
puer meus iacet in domo paraliti

eus: t male torquetur. Mathel. viij. Infr
muananqz hodie spūs humanus: t ad bona
celestia sua natura inualidus: volens hodie
iuxta materiam pcedentis pmonis: lauatiōis
sue pncipiū inuocare: tot. palit⁹. i. totus tre
mulent⁹. i. diuina grā p culpā pcedentē desti
tut⁹: t male torquet. i. acrit torquet stimulo rē
mordenti pscie. Et iō cū Centuriōe. i. cū rōe
supiori: que semp ad optima depcat: xps glo
riofum: a q⁹ omnis grā venit: fideliter orat:
vt euz curare per gratiā vciat. Quare d orati
one tres hodie videam⁹ pclūsiōes. v3.

Orationis cōgruā necessitatē.

Orationis condignam qualitatem.

Orationis vberimā fructuositatem.

De qdditate orat⁹ t d ei⁹ necitat: p fide. p^a.

Ratiōis pmo cōgruā necessitatez vi
deam⁹. Vbi tres pclūsiōes inore so
lūo faciam⁹. v3. Prima pclūsiō est

ista. Oratio ē qdā oris rō: p quā deo nri cor
dis intima māifestamus. Secunda cōclō
ē ista. Sol⁹ de⁹ cui pphz ē semp miferi t pcei
est orad⁹. Ceti vō saci. q̄p nob ad deū inter
pellāt tūmō si depcadi. Tertia cōclūsiō est
ista. Diuini lz oculi sole sint lucidiores: n riqz
cordis intima penetrēt: iusta tñ causa si ab eo
gratiā vllā volum⁹. opz nos illū orare.

q̄ oratio est actus rōnis. Cōclūsiō pma.

Cape pma pclūsiō. Pro cui⁹ decla

ratione notanda sūt tria. v3. Primo

notādū est q̄ oratio nō est act⁹ oris: nī
si instraliū: ppric arē est act⁹ ipsius rōnis: vt di
cit btūs Tho. in. iij. di. xv. Vñ dicit ipse: ora
tio ex vi sui nois exp̄l. onē: māifestatiōemqz
alicui⁹ act⁹ rōnis p officiu nō stri oris signifi
cat. Vñ rō nostra dicitat volūtati: qd̄ perendū
sit. Et p officiu oris māifestam⁹: qd̄ diuina vo
lūtas petendū impauit. Inde glo. sup illo v
bo. pphē. Exaudi de⁹ orōnē meā sic ait. Orō
ē qñ vota nostra deo pādūm⁹. i. māifestamus

Secūdo nōndū fm btūm Tho. ibidem q̄
rō h3 duos pncipales ac⁹. Vñ dicit pōere
t diuidē. aliud discurrē de vno in aliud note
scendi cā: idest māifestādi vel declarādi aliqd
Tūc qdē rō cōponit t diuidit qñ ex terminis
plurib⁹ aliquod totū facit: vt cognitis istis tri
bus terminis: fontes: plato: t lego: rō iuicez
pōere ista pōt: vt dicendo: fontes legit plato
nē. Vel diuidē dicēs: fontes nō legit platonē
Et iste actus rōnis exp̄mitur p orationem de

qua p^o piarmenias Ar. dicit. Est at qdēz off
oro significatia nō sūt in sūm. i. nō est signifi
catia sūm nām: sed ad placitū. et de hac ofone
nō est ad pñs sūm. Scdus actus rōnis est
discurrere d vno in aliud notēdū cā. quē ad
modū dicim⁹ filogisimū et ofonem. Et sic ofo
practice loquēdo p quadā dicaria sūc narra
tione accipit: q per plures ofones acceptas p
mo mō aliqua narrādo discurrim⁹: eo mōdo
quo apud rhetores in ofonib⁹ et narrationib⁹
suis dici solet. Vos iudices critis. s. eoz que
dicturi sum⁹. Et de hac oratione est ad presēs
sermo. Nam dum mente quedam nobis ne
cessaria peruoluimus: et illa habere optam⁹
deo omnipotenti veluti iudici nostro: q nō o
rum actū curā habet: petitionem et ofonem
nostrā dirigimus cui postulam⁹ qd volumus
Hinc recte sanct⁹ ille Damascen⁹ ait. O rō
est decentiū petitiō a deo. Tercio notandū
q quandoqz actus rōnis actum voluntatis p
cedit: aliquādo subsequit⁹. Precedit qdē quā
do p cōsiliū rimat⁹: qd per volūtātē elici opor
teat. Electio enī sequit⁹ iudiciū ratiōis in agē
dis. iij. et hī. Electio ē appetitus preconiliari
Tunc vero subsequitur voluntatē quando
per imperiū voluntatis vnicuiqz instrumē
to corporie: ea ipsa ratio ordinat quid agēdūz
sit. O dīnata autem sic: vt eūz verba format vt
fac sic vel sic: et mēbra obtemperāt. Nec solūz
hoc in corporalib⁹ mēbris veritatē habet: ve
rū in oībus viribus aīe: q regulat rō omnes
aīe vires ad hoc sciendū vel nō sciendū. Et nō
solūz aīe vires: sed et hoīes ad alius opīs i
tenti executionē ordinat et disponit. Vnō hec
regula gūalis concludat⁹. v3 qñ rō instrumen
ta que in nostra sunt potestate opī applicat: ta
lis applicatio impiuz dicit⁹. Si vero non sunt
in potestate nostra: tūc talis applicatio aliquā
do petitiō: aliquādo deprecatio dicitur. Tunc
enī petitiō ē quādo amicos q nec supra nos
sunt: nec maioris dignitatis qz nos quicquāz
nobis sciendū vel non sciendū postulam⁹. De
precatio vero qñ aliquos supra nos et maioris
dignitatis qz nos: aliqd sciendū. vel nō sciendūz
eroramus. Et tam petitiō qz deprecatio est
ipsius rōnis actus. p ethicor⁹. Itō ad optima
deprecat⁹. Et quo sequit⁹ q ofo est qdā rōnis
actus applicatōis desiderii volūtatis ad illum
qui nō est in potestate nostra et maioris digni
tatis qz nos: q ē ipse de⁹: quo fit: vt non recte

dicatur peti: s3 deprecari. Et si qñqz dicit vt pe
tamur: hoc ppter carnis assūptē affinitatem
dicit⁹: q noster frater: et filius nobis fact⁹ ē. hec
oīa de intētiōe beati Tho. in. iij. di. xv. Qui
bus sic notatis facio istas tres rōnes: videlz.

Primo sic. O rō est quādo deo nra vota
pandim⁹: vt dicit glo. super illud. Et audi de
us ofonem meā. Sed pādere sūc demonstrā
re ē actus rōnis. g^o ofo ē rōnis act⁹. Se
cundo sic. O ratio est sūm Damascenū. decen
tium petitiō a deo. tūc sic. decētia iporat ordi
nem alicui⁹ ad altēz. ordinare aut aliq⁹ ē actus
rōnis. g^o oratio ē act⁹ rōnis. Tercio sic: o
ratio ē qdā pñciatio. pñ. Orationē meā an
te ipsū pñciō. sed pñciare ē act⁹ rōnis. g^o
oratio est actus rōnis. Nec te moueat aīa ca
ra. Augusti. d. O ratio est pius mentis affe
ctus in deū direct⁹: quoniam vt dicit bñs Tho
mas ibidē. Dirigere mēns affectū in deū po
test ēē duob⁹ modis. vno mō vt in subiectum
et sic affect⁹ in deū est amor dei. Et sic non loq
tur Augusti. de oratione. Alio mō vt in illū:
quo affectus mēns desideratū replendus est
Et hanc directionē affectus in deū facit ipa
rō applicando. s. ad ipsū id quod desiderat af
fectus. Et illa directio affectus in deū ofo
est. hec beatus Tho. vbi supra. Et hec volo
sufficiant pro prima conclusione.

Qualis ofones scis fieri debeat p dō scda.

Cipe sam p dōne. v3. Sol⁹ de⁹ cui⁹

a pñciū est miseri semp et peccare: oran
dus ē Ceteri vō sancti qz pro nobis
ad deū interpellāt: tñmō sūt de p. adi. Cir
ca quā cōclōnē tres ingram⁹ vīrates. v3.

Prima ē ista: an ofones factis sūt dirigende.

Scda ē: an sci orēt p nobis i celo. Ter
tia: an vna pñcia diuina orēt aliā. vt fili⁹ pñem.

et. Has qōnes tāgit et bñs Tho. i. iij. di. dis.

xv. ar. v. et vi. Quātū ad pñmaz pono hāc

distinctionē q triplex ē ofonis obiectū. v3 ob

iectū benigne exauditiōis. Obiectū grate in

tercessiōis. et obiectū amorose impetrationis

Primū ē solus de⁹: pñ filius et spūs sūs.

Mō vgo glōiosa: pacc tua dixerī vgo pñiosa

Nec illā egre ferre putes. pñ ilij. n. sui pñiuz

ē: q nō rapinā arbitrat⁹ ē ēē se equalē deo.

ad phil. ij. Nec aliquis scūs deo quantum li
bet grat⁹: tale vñqz poterit esse obiectū. Qm

vt ppha ait. Viam et gliaz dabit dñs a q^o oē

datū optimū et oē donū pñctū. Jacobi pmo.

Inde dulcissimus Iesus discipulis suis orandi
modum tradens: *Math. vi.* dixit: dicitur sic, pater
noster q. es in celis. *Mō q. his* vbi scilicet et spi-
ritu scilicet excludere doceat: cum sint ille tres persone
vnde deus: extra de sū. tri. et fi. catho. c. firmis
credim⁹. S. solū patrē tunc orādū edocuit:
q. nōdū nisi creatiōis bñficiū appebat: quod
patri attribuit. Quia et bñficiū redēptiōis in
illo vbo nō clā oñderet: quod attribuit filio.
Et bñficiū glificatiōis in illo vbo q. es in celis
vt clari⁹ in tertia pte hui⁹ fñdis oñdet. Et
p. h. cōcludam⁹ q. pater et filius: et spūs scūs vnū
scē nostre orōnis obiectum. Inde ecclia patrē
sic orat. pater de celis de⁹ misere nobis. Et filiū
sic. fili redēptor mūdi de⁹ misere nobis. Et
spiritū scūtū sic. spūs scē de⁹ misere nobis.
Ecce q. vnū orādū gen⁹ singulis tribuit. Et
si aliqñ vni tm p. scē videat ecclia porrigē orō-
nes: h. sit ex qdaz p. pte p. scē: q. vni tm p.
sone et n. plurib⁹ p. pte: sic p. az dicit. Nunc
scē nobis spūs. Vbi creator spirit⁹ et. *3. d. dīc*
beat⁹ Tho. Et h. de pmo obiecto. Secun-
dum obiectū dicitur gratia intercessiōis. Et hoc
tota scōz bñ societas ē. Vbi nō: q. cum sci ni
hil nobis eoz tanq. p. pum lar giri possint: et
dñs semp assistant: vñ ois origo bonoz il-
los tm vt aicos exorabim⁹: vt p. pte p. nobis
cōsequē. *D. q. 3. felix b. Italia cēt:* nisi scōrum
orōnib⁹ fulciret. Audi *Beato. sup. Ezech.*
Sic hosti inq. mur⁹ oppōit: sic i. a dei scōz
orōnib⁹ frāgit. Vide *cro. xij. c. Dimittite in-*
q. me dīc dñs ad Adoyfē: vt irascat furo: me-
us s. eos: et delectat eos: faciāq. te i. gētē magnā
Audi qd ait. Dimittite me o. gens forisq. s. a-
ctoꝝz seruoz: q. dñm furire nō sinit. *Adoy-*
ses at orabat ad dñz dicēs. *Eur dñe irascit fu-*
ro: tu s. stuz pplm. Et tādē obinuit *Adoy-*
ses quod petijt. vñ sequit⁹: Et placat⁹ est dñs
ne facit malū quod locut⁹ fuerat aduers⁹ po-
pulus suus. Hic ecclia aliqd a scis petens
sic ait: a glōsa v. g. i. in iūz famēs et dicēs: s. a-
cta *Adaria* ora p. nobis. s. a dei gēitrix ora p.
nobis. s. a v. g. v. ginuz ora p. nobis. Tripli-
ci enī noie si p. pte cernis: eam s. a ecclia
noīat: vt triplex decoratus gratiaz gen⁹ illi a
summa trinitate collatus oñderet. Illā nāq.
pater i. spūs elegit: fili⁹ i. matrē: spūs scūs i. gra-
tiarū snaz p. cōfissimū miraculū. Aut igit⁹ sic ec-
clesia scā. Scā v. g. v. ginū q. p. v. g. itatē etno
patri placuisti: ora p. nobis. Scā dei gēitrix q.

p. scām hūilitatē v. b. et nū cōcepisti io a. p. nio /
bis. scā *Adaria* stella maris deā que claritate
tua spūm scūtū te obumbrātes suscepisti: ora
p. nobis. Demuz ad alios scōs se cōuertens
incipit a capite ecclie *Petro:* et dicit. scē pe-
tre ora p. nobis. Et q. *Paul⁹* in ei⁹ passione
soci⁹ fuit. iō ait: scē paulē ora p. nob. et sic suc-
cessit. Et sic oibus dicit ora pro nobis. et nō
cōcedit: vel p. pte: vel misere et. *Ter-*
nū obiectū dicit amorose ipetratiōis. Et hic ē
gloriosus Iesus. Qui s. duaz nātū diuersi-
tatē. s. diuine et hūane duplex pōt oratiōis ge-
nus assignari. Si ad ipsū inq. iū deus est o. o-
nem fundim⁹ dicē debem⁹. Iesu fili dei mi-
serere mei. Si ad ipsum inq. iū hō tā sanctus
tā bonus et. dic sicut et alijs scis ora pro nobis
i. *Jo. ij.* *Advocatū* habem⁹ apud patrē Iesū
Christū. et ipse ē propiciatio pro p. cīs nris:
et nō p. nostris tm: sed et p. totū mūdi. Inde
Bernard⁹ glōriosus ait. Secuz habes o. hō
accessus apud patres vbi stat fili⁹ ante patrem
mater aīe filiū. Mater oñdit filio p. et vbe-
ra. fili⁹ oñdit patri latus et vulnera. Quis g.
dubitat de venia vbi sunt tot insignia charita-
tis. q. re et. Ex qbus satis appet q. ad scōs:
ad nostros tanq. mediatores orōnes nre di-
rigūtur: nō tanq. ad p. ciales: q. sic sol⁹ de⁹
est. Et sic p. pma vītas. Et tū ad faz veri-
tatē dicit bñs *Tho.* eadē dī. vt supra ar. vj.
q. qdā heretici dixerūt q. sci nos iuuare n. pnt
orādo p. nobis: q. vnusq. q. accipit s. m. q. facit
Sed h. dicit doctor ē s. articulū fidei. s. scōz
cōiōnē: que sit p. charitatē. Quā at ipsi sint in p.
sectissima charitate in patria: iō eis p. nobis
orare cōpetit: nō at pro se: q. ei oia succedunt
ad vota. Vñ arguit sic dictus doctor sancti in
patria magis q. in via feruent charitate: sed
charitas facit in via: vt scī pro nobis orent.
Math. xv. Dimittite illā: q. clamat post nos.
g. multo magis in via. Et si dicit q. n. q. pro
alio oret meret: sed sci in patria nō sūt in statu
merēdi: vt cōiter cōcedit. g. nec in statu orā-
di. Ad hoc dicit bñs *Tho.* q. qdam dixerūt
q. nō sunt in statu merēdi q. tū ad premiū ef-
sentiale: sed bñ quātū ad premiū accidentale.
et ideo etiā alijs mereri possunt. Sed q. me-
ritū tm viatorum ē. iō dicit q. aliud est mere-
ri: et aliud ipetrare. et ideo l. sancti aliqd me-
reri nō possunt: suis tamen oratiōibus aliqd
nobis ipetrare possunt. vñ accipe istā regulā

valēt ad ea ipetrādā que sepeant⁹ pcessu⁹ eē
 puidit de⁹. Audi bñm Tho. fa fe. q. lxxiiij.
 Et diuina inq⁹ puidēna dispoit⁹ nō solū q⁹ z qua
 les effect⁹ sūt: sed et er q⁹ caus⁹: z q⁹ ordie. p
 uēiant. Mō. n. sol⁹ effect⁹ cātū: s⁹ z ipse cāt il
 loz diuic subdunt. puidērie: vt et pōit i pma
 pte. q. xxiij. Nunc ex his bñi Tho. deis sic ar
 guam⁹. Hūani act⁹ aliq⁹ effectū cūc sūt. ij
 pbi. Sol z hō generāt hoīem. sol vt cā vltis.
 hō vt cā picularis. ergo ex diuina ordiāōe ad
 ipetrādā que ab etno pcessu⁹ se puidit deus:
 necesse ē vt hūan⁹ act⁹: q⁹ dī oīare: ad hūc cō
 currat effectū: q⁹ ē hūc q⁹ affectam⁹. Audi be
 atū Tho. vt s. i. fa fe. Mō. n. inq⁹ deū oram⁹
 vt diuinā dispōnē imitem⁹: sed vt ipetremus
 q⁹ de⁹ dispoit⁹ z ordiāuit p orōnes scōrum:
 supple tanq⁹ p cās farias eē iplēdū. Adulti
 pfecto aia cāra sūt pcediati ad vitā: quā ni
 si scōū q⁹ pcces iteruēssent: mūne fuisset
 affectū. Audi Aureliū Aug. i finē sci Ste
 phani. Nisi iquit ei⁹ oīo q⁹ p inimicis orauit
 i ei⁹ lapidatiōe interuēisset ecclia dei Paulū
 cōuerfuz nō hēt. h ille q⁹re zc. Scōo orādus
 ē de⁹. vt accendat hūan⁹ affect⁹. Brego.
 sup illo vbo. Dirigat oīo mea. It⁹ requēs in
 quit oīo si ignite i deū dirigat: mētē quā: oīā
 apprehēdit: in supni amoris ardore penit⁹ re
 soluit. vbi aia nō hūm bñm Tho. fa fe: vt s.
 q⁹ triplex ē oīois affect⁹. v⁹ mereri: impetrat⁹
 z i mētē refici. Idm⁹ effectū si bōa fuēt in
 tēio: tā mētali q⁹ vocali oīo cōit ē. Si l⁹ q⁹
 se h⁹ secūd⁹ effectus. S⁹ iūtiā refectio oīonis
 mētali ppiū ē. vñ h regula pcludat: si oīe z
 mētē oīaueris: pfecto h⁹ oīonis pscm ē gen⁹
 Tho. fa fe. q. lxxxiij. ar. j. Dēbis inquit vñ
 mur q⁹ ad deū: nō vt ei qui i spetor: ē cordiū
 nōs cōceptus māsescemus: s⁹ vt nos ipso⁹ ce
 tero⁹ q⁹ audietes ad ei⁹ reuerētiāz iducamus.
 Sequētiq⁹ arti subiūgit. Quēūq⁹ ad effectū
 hoīs. puocādū sūt vñlia: assumēda sūt vt cātus
 ceteraq⁹ buiūfinōi. p diuē as nāq⁹ sono⁹ me
 lodias ai diuersimode disponūt: vt pbs ait
 viij. politico⁹. Idēq⁹ sentit Severinus i p/
 logo sue musice. Audi Aug. ix. cōfessionum
 Adducor iquit cātadi cōsuetudinē approbat⁹
 i ecclia dei: vt p oblectamēta aurū infirmior
 aius i affectū pictatis assurgat. h ille. Sed s⁹
 iquies p Ambrosi. Bīranus. n. di. 92. op po
 sūū dicit i. i. z. 2. c. Audi Hiero. sup epla ad
 Eph. iij. Lātēs z psallētes i cordibz nris

dñō: audiāt h⁹ adolefcenti: audiāt bñ: q⁹ i ec
 clefia psallēdi ē offm: dñ nō voce: sed corde cā/
 tādū. nec i tragediāz modūz guttur z fauces
 medicamie. i. electuario limēde sūt: vt i ecclia
 theatrales moduli audiant z cātica. h ibi. Au
 di fo loco. c. 2. z si vba Brego. In scā iquit
 romana ecclia dudū pscū⁹ ē valde reprehēsi
 bilis exorta: vt quidā ad sacri altaris mīsteriū
 cātōres eligant: z i diacōatus ordie cōst uti:
 modulari vōcis infuiāt: q⁹ ad pdicatōis
 offm z elynaz studiū vacare pgrueb⁹. vñ
 sic plerūq⁹ vt i sacro mīsterio: duz blāda vor
 querit cōgrua vor negligat: z cātōz mīster
 deū māsibus stimulat: cū populūz vocib⁹ dele
 ctat. Quare pñi decreto constituto: vt i sede
 hac sci altaris mīstri cātare nō debeāt: solūq⁹
 euāgelice lectiōis offm iter missaz solēnia e/
 roluāt. psalmos vō ac reliq⁹ lectiōes cēscō p
 subdiaconos: si nēcūtas eregerit p mīores or
 dines exhiberi. Si quis at⁹ s⁹ h⁹ decretū meū
 vñre tētauerit: anathēa sit. h ibi. Aia mea: s⁹
 verba h videant aliq⁹l atēdis oppugnare:
 tñ nō sic ē. vñ dīc bñs Tho. fa fe. q. xij. q⁹ il
 lis auctoritatib⁹ n vitupat cātus: s⁹ hī tñ: qui
 i ecclia theatro mō cātāt. i. hī qui cātāt ad
 ostētatiōez secularē: z vt mūdānā delectatōez
 puocēt. Iti enī. pfecto vñis z acri vocē eoz
 accōmodāt. ps. Idpls h labijs me honorat:
 cor at eoz lōge ē a me. Esti glo. sup atēdē ca
 pitula legeri hūc finie videb⁹ gl. pcordari. vñ
 glo sup illo vbo limēde i p⁹. c. sup⁹ allegato
 sic dīc. Linir at vt melius cātēt: z pñūciēt: vel
 vñ electuario laudis pccm n est: si ad laudem
 dī: z n grā laudis pscq⁹nde delectant: ar. 22. q.
 iij. obijciunt. pcurat. n. obent vt clara voce
 n rauca pñūcient. vt. xij. di. c. i. vt populus
 plāc: idēst māsescit itelligēs dicat: am: vt. 28
 di. sedulo. Et sup vbo illo theatrales sic dīc:
 Tragedi sic faciebāt i theatro dēatādo trage
 dias. Et dī tragedia a tratos: q⁹ ē hircus:
 z oda q⁹ ē laus: q⁹ hircō remūcrabant: ad s
 notādū q⁹ n erāt alia remūcratōe digni: pp se
 dā mās laudis. h oīa i dēā glo. Et id i sinuati
 snia sup. ij. c. Et sic p⁹ rō fa: q⁹re orādus ē de
 us. 3⁹ orādus ē deus: vt supplicat nre in g
 tudinis dīctus: Audi Aug. ff illō dāt. vj
 pñ nē zc. Dīc inquit pñeri tua: q⁹ accepis
 n supbia ē: s⁹ duotio scā: z grāz actio. Tria
 n hō h⁹ dīc bñs tho. fa fe. q. 85. d quib⁹ dō
 tributū impēdere debet. f. bonū certius. f. bo /

na fornice: bonū interi⁹: vthōa corpis bonuz
intimi⁹ vthōa aie. **P**ro bōis fornice p elemo
synas deo grās agim⁹. ps. 7 puer. xxi. **A**da
mus suas apuū iopi: 7 palmas suas extēdit ad
paupes. **P**ro bōis corpis p mortificationez
satisfacim⁹: ad col. iij. **A**d mortificate mēbra v̄ra
q̄ sunt sup̄ trā. **P**ro bōis aie p orōnes deo
grās agim⁹. Audi **E**rifo. sup̄ **M**ath. vj. de
orōne iqt nobis fmo hnd⁹ ē: quā solā q̄si spā
le tributū: aīa affert deo de viscerib⁹ suis. Et
sic pz fa **V**iras. **E**t ad tertiā **V**irates dico
q̄ loc⁹ congruentissim⁹ orādī ē ecclesia. xli. dis. c.
p simōtam i si. vbi dī sic. Et oīa q̄ p̄ciūt tra
ditōib⁹ aplīc⁹: 7 scārū scripturaz pceptis in
ecclesia fieri exoptam⁹. h ibi. Et glo. ibidē dīc:
hic habet argumētū p̄ illos q̄ dicūt meli⁹ esse
orādū i puato loco: 7 nō corā hoīb⁹ q̄s i ecclesia
ex illa auēte. **T**u āt cū oraueris intra cubiculuz
tuū: 7 clauso hostio ora patrē tuū: s; de cubi
culo mētī itelligit: h glo. Sed de h^o deo duce
dicem⁹ infra feria secūda q̄te dñice: q̄re rē.
Et sic patet ista prima consideratio.

De qualitate orōnis cōsideratio secūda.

Ecundo loco ^{oratiōis} ^{adignaz}

q̄litate videam⁹. Et qm̄ duplex est
orō vthōa bñs **T**ho. i. 4. di. xv. s.
publica 7 puata. publica vthōa facē
dotū: 7 puata quā vnusq̄sq; p se facit: sic dicit
mus cōclonē pcedēti pma **V**itate. iō vthōa re
ligiō: si 7 sacerdotes: 7 seculares scīat qd i orō
nib⁹ corz fuare debeat: duas pmas p̄clonē d
h^o tñ faciem⁹. itia **V**o cōem vtrūq; subiūge
mus. Sitigit pma cōclufio ista. Tres su
mant quicūq; facēs p alijs orare tenent. 7 sic
dñm hūilīr depcent. hec q^o ad dños sacerdo
tes 7 religiofos. Secūda p̄clō ē ista. Non
attēdit de⁹ ad orōnes q̄ p̄cularit̄ fiūt: q̄ n̄ re
cte ab hoīb⁹ p̄orīgūtur: s; sine reglā dñz dep
cant. Et h^o ē q^o ad seculares. Tertia p̄clō
ē ista. Benign⁹ ille de⁹ q̄ nob̄ tāta dōauit: cū
ctos q̄cūq; sint orātes: atēdit 7 erandit.

De p̄ditōib⁹ q̄s h̄re debēt sacerdotes i dicē
dis hōis canōicis: 7 diuinis off. cū p̄clō p^o.

Ecipe p̄mā cōclonē rē. Ad cui⁹ de
a claratōez tres ingram⁹ **V**itates. vj.

Pria **V**itas q̄r cōditōea oēs mīstri
xpī i suis dicēdis hōis: 7 diuinis officijs h̄re d
bent. Secūda an orōnes sacerdotū possint d
fūctis cēp̄ficue. Tertia quā orōne d; facē

sacerdos qm̄ cōsecratā hostiaz vult leuare.
Ad p̄mā dico q̄ tres p̄marie cōditōes sūt.
Pria cōditio dī immaculata. Secūda dī dilige
tia scā. Tertia dī apparētia hoesta. **P**rio
inq; regit̄ vita immaculata. Aug. in reg^o. **E**t
inq; regit̄ vita immaculata. si q̄. n. se p
pplo peccāte itercessor obijciat: si sacerdos q
orare debuerat: gūiora cōmittat. Et id i ome
lia. Nullum inqt ab alijs mīst̄ p̄iudic⁹ q̄s a sa
cerdotib⁹ tolerat de⁹: qm̄ eos q̄s ad alioz co
rectionē posuit de⁹ dare de se p̄auitāt exē
pla cernit. 7 plerūq; quod graui⁹ ē sacerdotē
q̄ p̄pā dare debuerat: ēt aliā diripiūt. hec il
le. **I**nde i suo pastorali sic ait. Talis regred⁹
ē ad orādū q̄ sit idone⁹ ad placādū: q̄ cūz is q
displicet ad itercedēdum mittit: irati aīus ad
deteriora puocat. Sit igit icōramiat⁹: sit m̄
dificat⁹ sacerdos scūs. 7 q̄cūq; p pplo orat de
certāt luceant opa eoz corā hoīb⁹ vt ide glo
rificēt patrē q̄ i celis ē. hec ille. S; q̄re sit i sa
cerdotib⁹ 7 de mīst̄is bōa vita necessaria: sa
tis oñdēferia. iij. se dñice rē. Secūda cōditio
dī diligētia scā. nō enī sineopando. i. **V**s⁹ vel
lras omittendo: o sacerdotes 7 vos religiosi
oēs hore dicēde sūt: extra de cele. mīf. c. dolē
tes referim⁹. **E**xēplū illi⁹ scī p̄is diabolu vi
dētis i choro: vbi decātabat offiū sepi⁹ i sacco
aligd ponētis: q̄ a scō p̄e interrogat qd esset
mīdit: syllabas 7 **V**s⁹ repono: q̄s f̄res oīmt
Vbi nōre q̄ gñq; negligētie circa diuinas ho
ras cōmitti solēt. **P**ria qm̄ officiū sit de facto
abbreviatiōis cā. 7 omittit̄ feria: 7 hoc credo i
telligi debē: quādo omittit̄ feria: 7 sū de facto
vt citius se erpediat: 7 aliquib⁹ negocijs non
necessarijs se implicet. Secūda ē quando
ita velociter horas dicit q̄ sensus verborz nō
p̄cipit. dicit tamen **I**nno. q̄ dicens officia: si
Vba nō itelligat: dūz tñ deo i corde pfallat: et
Vba que p̄e fert p̄o posse itelligat n̄ peccat
sed si mētis euagatiōe. que dicit nō itelligat
nō est sine peccato. **M**ō credo tñ q̄ peccat mor
taliter: nisi hoc faciat in cōtēptū. **I**lam cū p̄e
ptū de dicēdo horas sit de iure positū: nō re
fert nisi ad ea: q̄ sub iudicio bñano eadē p̄nt.
7 ista si q̄ exercept̄ ad extiores: n̄ iteriores.
Tertia negligētia ē cū dimittit̄ syllaba: v̄ps.
Mō tamē q̄ qm̄ aligd oīmt: n̄ pp h^o cigit: vt
a p̄n^o offiū reassumat: s; tñ qd omittit dicat: si
ue sit ps. siue **V**sus: si tamē ex negligētia: et
nō rōnabili cā omittat: p̄culdubio mortaliter

peccat: vt i dicto. c. dolētes. satis pz. vñ in fi.
huius. c. sic ad lram dñi. Ad dec g z filia sub pena
suspēsiōis penitē inbibem⁹: districtē pēpietēs
in vñte obediētie vt diuinū officiū nocturnū
parit z diurnū: quātū eis dñs dederit: studio/
se celebrēt piter z deuore. hec ibi. Et glo. sup
vbo pena dicit. ita nō est casū. late siue s; po
n⁹ serēde: vt ex de iur. pat. c. relatū. vbi de h.
z ex de loca. z con. c. j. h ibidē glo. Quarta
negligētia ē cū his cātāt ad orationē z de le/
cationē mūdānā. di. xciij. c. cātātes. z. c. i. scā
s; de h vide pōne pcedēti. Quia negligē
tia ē nō stādo cū alijs i choro: s; sepati officiū
dicē. vñ accipe hāc regulā gnālē: q. oēs cieri/
ci eiusdē ecclie debēt ad illā officiādū sil pue/
nire: z multo magis religiosi: nisi cā rōnabiliter
exceperit. Auditer. 7. q. j. c. illud. Illud ingt di
uini oraculi. i. diuinū oraculū. mēte singuli. f.
clerici pcauētēs q scribūt: vt soli. q. cū ceciderit
nō hz subleuātē: sūmo p nob verēdū ē z cauē
dū: ne horis ill atqz tpiib⁹ qb⁹ dñs pfallit vñ fa
crificat vñ cuiqz dñs officijs singulr. i. soli
iñstetū pcauētēs dñs vñ vñ officiā dū sil pue/
do occurrit. q aut cōp⁹ subito obui faciat: aut
mētis alienatōe vñ terrore pñdat. hmoi g ca/
fib⁹ pcauētēs nēciūz dirim⁹ iñstutē vt vbi tpiis
vel loci siue clericorū copia suffragat. i. vbi lo
cus est diues vel copia clericorū: beat ille qsqz
ē canēs deo atqz sacrificiis possit. i. ppe se vi
cini solamīs adiutorē: vt si aliq casu ille q ipe
ctur⁹ officia accedit turbat⁹ fuerit: vñ ad trā cli
sus. i. cadat aliq accēte a tergo sp hēat q ei⁹ vi
cē exēqur itrepid⁹. h ibi. ex pñlio toletano. xj
qre. Ex qb⁹ ē vñ bis co lligi pōt quātū errēt hi
q ex negligētia i choato offō choz itrāt: z mo/
dicū ibi stātes recedūt. Exēplz illi monachi
quē scūs Bñdict⁹ alijs srib⁹ oñdit: p diabolū
ex choz trahi: s; disciplina Bñdict⁹ illū expu
lit. vt. 3. dialogorū pz. Tertia pñtio dñ ap/
parētia honesta. heu heu tpiib⁹ istis. pñl⁹ ho/
die ingt glosus Bern. calcaria qz altaria ful/
gēt. misit xpi cē volūt: z fuit antixpo. bono
rati de bonis xpi icēdūt: q xpo bonorē nō dēse
rūt. h ille. De qz honestate dicē tex. xj. di. §. j.
z di. 25. c. nūc p singulos. z. si. di. i. pñl⁹ ca/
plis. vñ qñ circa me. dci. c. nūc p singulos sic
dñ. Res pñe. i. qñ pñ nām ē: vt sine pñ aliq
sit: s; tal eligat⁹ p pñtōe ceti grex dicant. i. fit
dign⁹ pastoralis dignitate. h ibi. Nō m q sp ho
nēitate fuata clerici oēs se cū qb⁹ viuūt pfo z

mēt. ar. di. 4. erit aut lex. Et bñ nō. I clemē. d.
vi. z ho. de. c. qñ. qre zc. Quātū ad faz vñ
tatē dico q sacerdos aut ē in pctō mortali: aut
nō. Si nō: dico q siue oret p defūctis vt pfo/
na puata: siue cōis: z i psona ecclie: q orōnes
sue pñt defūctis: q sūt in statu charitat⁹ nō cō
sumate: vt ill q sūt in purgatorio. Si vñ ē in
pctō mortali: distingue: aut orat p defūctis vt
psona puata: aut vt psona cōis. Si vt psona
cōis: nō est dubiū q valent. nō enī intelligit q
ipse oret: s; ecclia in cui⁹ psona orat. In Dio
nyf. 13. celestis hierarchie dicē. Ille intelligit
aliqd facere cui⁹ noie vel vice fit. Si aut vt p/
sona puata orat: certū est q ill non pñt aut ad
exēdū de pñis: aut ad gliaz eternā capscē/
dā: sed forte ad aliqd aliud zc. Vide beatum
Tho. i. 4. di. 45. de suffragijs mortuorū. ar.
p. vñ accipe hāc regulā gnālē. pñio q nul
lo mō ē orādū nec a sacerdotib⁹ nec ab aliq p/
sona puata p aliq scō. Secdo dico q a nul
lo ē orādū p aliquib⁹ obeuntib⁹ in peccato
mortali. Tercio dico q solū est orādū pro
illis q sūt in purgatorio: aut i h mūdo quātū
cūqz sint pctōres. pñia ps hui⁹ regule nre p
bat ex de cele. mis. c. cū dñtbe. vbi circa fi.
c. sic dicitur. In iuriā facit martyri q orat pro
martyre. Idē ē rōne cōsimili de alijs sanctis
sentiēdū: q orōnib⁹ nris nō indigēt: p eo q
sint pfectebri: oia eis ad veta succedunt. Sed
nos potius eoz orōnib⁹ indigem⁹: quos cum
miser sumus: vñdiz mala nra pturbant. vñ
q in plerisqz orōnib⁹ continef. pñt vel pñciat
huic scō: vel illi tal oblatio ad glām z bonorē
ita d; intelligi: vt ad h pñt q magis a fidelib⁹
glificet in terris: s; pleriqz reputēt nō idignū
scōz gliaz vsqz ad iudiciū argumētari. Et iō
ecclia iteri sane possit argumētū eoz glificatōis
optare. Verū vt in h articulo locū habeat il/
la distinctio q docef q defūctoz alij sūt val/
de boni: alij valde mali: alij mediocrit boni:
alij mediocrit mali: vñ suffragia q sūt a fideli
bus in ecclia p valde bonis: actiōes sūt grā
rū. p valde malis: p solationes viuoz. exp a
tionēs vñ p mediocriter bonis: z p pñciatōes
p mediocrit malis: tua discretio velliget. hec
ibi ad lram. vbi glo sup illo vbo iuestiget: d i
cit sic. Sed qñt qre papa ponit hūc in hāc
dubitationē vñrū locū beat illa distinctio vñ nō
cū Aug. dicat q nō p valde mal⁹ pñciatōes
sunt. 13. q. 2. tēp. s; ote iō q dubiū ē qui me/

diocriter mali appellantur. Si. n. illi mediocriter
mali appellantur qd non decesserunt in aliquo mortali
peccato: s; tñ i venialib; peccatis. s; h idē ē qd medi
ocriter boni. Si aut illos appellas mediocriter
males qd decesserunt in aliquo mortali peccato:
nō tñ valde magnis obstat. i. q. 2. p. obeūti/
b; vbi dī qd p nullo ē orādū qd decesserunt i mor
tali peccato. Itē si pces valēt p illis qd decesserunt
i mortali: pone qd aliquē elemosyne vlt orōes
valcant ad tollēdā pē illi penitētiē: s; h tōr
pnt ēē orōes t elemosyne fieri qd pnia tollat
tota. Ad h possēt dici qd mediocriter mali dicūt
q multa hnt venialia. mediocriter boni q pauca
vel meli; dicas qd mediocriter mali dicūt qui
mortalia pmisserunt peccata: s; leuia: t in qb; nō ē
necēia inscriptio. ff. de accu. leuia. t in qb; pū
rator pstatui p. ff. an p aliū cau. ap. ex. pos.
l. i. Et s; h dicas: qd si vn; denari; aliquāz
pē pene tollat siue quārtā siue tertiā. Sed us
tollat tñ. tñ dico in ppositōe: s; nō tñ i quāti
tate. s; h etiā si tōr mūd; effuderet dedicatio
nib; ecclesiar; h glo. ad l. am. Et qb; vbi fa
tis p; rñsio ad alias duas ptes pdeē regule.
S; t vt clari; intelligant: andi p dicitur ier. p. o
beūtib; i. q. 2. p. obeūtib; qppe pfula iſſe co
gne feceris si licet p eis oblatōes offerri. scū
h tenet ecclesia vt quisq; p suis mortuis vere
xpianis: offerat oblatōes. atq; p b; cox fa
ciat memoriam. Et q;uis pccis oēs subiaceam;
pgruit vt sacerdos p mortuis catholicis me
moriam faciat: t incedat: nō tñ p ipi; q;uis xpi
ani fuerit: tale qd acē licebit. h. ibi. t sūt vba
Drego. ad Bomfa. cpm. t glo. ibidē sic ad
fraz dīc. qd si cui dēs ē aliq; decessisse i mor
tali: vt cū qd se suspēdit: vel pēpitar: vel alio
mō infic; p illo nō ē orādū. 23. q. 5. c. placuit
t. q. 8. q. cūq; cleric; vñ si aliquis ē i ebrietate
occisus: nō orat p illo. c. de reliq; c. audiui/
m. t. 23. q. 5. placuit. h. glo. Et qm h glo. alle
gat. c. placuit. 23. q. 5. iō audi qd dicat. placuit
inq; vt bi qd sibi pps volūtariē aut p ferrū aut
p venenū aut p pēpitiū aut p suspēdiū vlt q;z
mō inserūt mortē. nulla p; sus p illi oblatōe
pmemoratio fiat: neq; cū. ps. ad sepulturā. s.
alinox cox cadauera deducāt. multi. n. sibi h
p i gntā vſurpāt. Sūt t de his placuit fieri.
q. p suis scelerib; mortuū. h. ibi. Et glo. dīc sup
vbo volūtariē: qd scē ēē si p furore: qd tūc nō
iputaret: vt. i. q. j. si qd iſaniēs tē. Et qbus
oib; pcludit itia pāndēc regule vt p3. Et b

sufficiat qntū ad faz vītātē. Quān ad itia
vītātē dico vt no. gl. c. de cele. mis. c. sane. sū
p vbo idē: qd an pſecratōes sic dicē potes.
trāsubstātiēt res ille i corp; t sūgu nē tuū dīc
ad honore t laudē tui nois ad pſessioz pccōz
t ad salutē aīaz nīaz. p. vbo pſecratōes dicē
potes. salue lux mūdi: vbu pīa: hostia va:
viua caro: deitas itē: vci dō. h. gl. illa tē.

Quot p dīcōes d; hīc orō pūata. pēlo fa.

Leipe faz pēlōnē v3. Mō antēdū de

a ad orōes q picularit sūnt: qd nō recte

ad dñm porrigunt: s; sine regula ipz

de pēcāt. Ad c; declaratōes tres ingram; vīta

tates v3. p dīa an antētiō mētis i orōe sit ne

cessaria. 2^a an orō deat cē pīnua. 3^a an

sint aliq; p dīcōes i orōe necessarie. Ad pma

dico s; m bñm Tho. fa. q. 83. q. h i loco cla

ri; dī qz faciat i. iij. vbi ē qrit hāc dīfficultatē

di. i. dīc g sic qd necessariū dī duob; modis

Uno mō p qd meli; puenit ad finē. t sic antē

tiō absolute necessaria ē. Alio mō dī necessaria

riū illud sine qd res sūū esse tū pſeg nō pōt. Et

tūc distiguēdū ē qd orōis triplex ē effect;.

p dī m^o ē mereri. 2° ē ipeirare. 3° ē qdā mētis spūal

refectio. Quān ad pīū nō regrit ex neces

sitate qd mētis attentio asit orōni p totū. s; vis

pnie intētiōis totā orōnem meritoriā reddit.

Ad secūdū effectūz sūt sufficit intētiō pīma:

quā de pīncipalit; attendit. Sed ad tertiāz

de necessitate requirit antētiō mētis p totū. j.

Loz. i. 4. Si lingua orē. s. tñ: mens mea sine

fructu ē. Et aut triplex antētiō qd orōni vo

cali pōt adhiberi. vna qua antēdit ad vba ne

quis errei in eis. alia qua attendit ad sensum

vboz. alia q attendit ad finē orōnis. i. ad de

um qui orat: t ad rē p qua orat. Et h vltia sū

mope necessaria ē: quā t idiote etiā hīc pnt. t

qñq; etiā sic in qbusdā augmētari pōt: qd mēs

oiuz rerū obliuiscēt: vt dicit Dugo de sancto

victore. p dīma g attentio t tertia ē oibus

necessaria tam laicis qz clericis: tam doct; qz

idiotis. sed secūda solū peritis t clericis i orō

nib; quas p populo faciūt. sed duz vt pūata p

sona orāt: ille due tñ antētiōes requiruntur: h

colligiz ex dictis suis. Vñ Augu. in regula.

psalmis: t hymnis: t orōne dnica: cuz oratis

deū h verset in corde qd pſertur i ore. Et de

clericis. c. dolētes. c. de cele. mis. dī qd officiā

diuini quān in eis dñs dederit studiose cele

bret parit t deuote. h ibi in fi. c. t sic p3 pma

veritas. Quāru ad secundā dico fm eūdem
vbi. s. q. oro fm se pſiderata nō pē cōtinua
qz o3 enā alijs opib⁹ occupari. vñ in. 4. di. 15
sic dicit: q. duratio orōnis pōt dupliciter pſide/
rari: vel fm cōtūa actus: vel fm virtutē. si quā
tū ad cōtūam sic nō d3 cōtinue durare: qm̄ vt
dictū est alijs o3 operā dare. si quā tū ad virtutē
sic dicit q. orōnis virtus pēpue quā tū ad sāt/
itū in qbuscūq3 opib⁹ nra est: si ordinate fiat
quoniam omnia opera nra ad vitam eternā
ordinare debemus. Et iō desiderū vite eter/
ne qd est orōnis pncipiū: manet in oib⁹ operi
bus bonis fm virtutē. unde glo. j. Thesa. ait
Nō cessat orare q nō cessat bñ agere. S3 qm̄
vt Aug⁹ ait. a curis vite desiderū qdāmō fri
gescit. iō certis horis orōni insistim⁹ ne deside
riū qd tepescere incepat: oīo frigeſcat. Et p
pter h: dicit Aug. q. sine intermissione orare
nihil aliud ē nisi bñam vitā sine intermissione de
siderare. qre tē. Et sic p3 fa virtas. Quā/
tū ad tertiā veritatē audi aīa mea dñm Job.
16. dicētē. Si qd petieritis p3z i noīe meo da
bit vobis. Inde q3 plures qz hūc ordinē non
seruāt in petēdo: in corpe petitiōis nō exaudī
tur. Ja. 4. Petitis t nō accipitis eo q malō
petas. i. non debito modo. Signa igitur aīa
mea pdicta saluatoris vbi a. Si qd petieritis
p3em i noīe meo dabit vob. In qb⁹ vbi qnq3
ponuntur p3ditiōes i orōne seruāde. P3tia cō
ditiō dī qd petis. Scda a q petis. Tertia q ti/
tulo petis. Quarta q tpe petis. Quinta p quo
petis. P3tia est qd petas. qz ait. Si qd b est
aliquid ad hūc sensū: q i orōne tua aliquid petas
Et q3 ille inges tam insan⁹ q nihil petet. Cer
te aīa cara oīa ista trāstoria atq3 caduca p re/
spectū ad cīna atq3 celestia nihil sūt t qñ nō en
tia. Audi Aug. sup Job: Vbi qd p3et bñam
vitā petis: nihil petis. Mō qz oīno nulla res ē
sed qz in tate rei pparatōe quicquid aliud con
cupiscit nihil est. Inde Hiero. 4. di. Asperi
terram t ecce vacua erat. Et sap. 7. Diuitias
nihil ē dīri in pparatōe illi. Si enī ipalia h a
liqd dicāt: h certe est vt ordinant ad spūalia t
eterna. Iuuant enī vt ammicula qdā ad eter
na t spūalia capeſc. cda. Et fm h p3sum⁹ illa
a p3e cīno petere: vt. s. nobis illa pcedē digne
tur: tanq3 vite hūane necessaria: t qb⁹ tanq3
āminiculis mediātib⁹ vitam eternāz possim⁹
pmereri. h dicit cīnaz bñs Tho. fa. 4. q. 82
Audi pulcherrimū dēm L rīso. sup Albat. Si.

petis ingra deo terrena: aut difficile tpetras:
aut nō impetras. quō enī tibi illa libent p3at
nō hñti: q si bēs āmonet vt cōtēnas. hec ille.

Scda pſideratio a quo petis: qz ait: patres
vt innuat nō ad foralegos t idiuinos: t filios
in necessitatib⁹ esse recurrēdū sicut in Italia
misera fieri solet. Inde. 4. Reg. p. de ocho
zia rege isrl dī. q. dum sup infirmitate sua de
um Acharon cōsulendū misisset: ait dñs ppi
hoc moriet. Et p Parali. x. dicit. Adortuus
est Saul ppter iniquitates suas: eo q. pſbi/
tomissā cōsulerit: nec sperauerit in dño: ppi
qd interfecit eū: t trāstulit regnū ei⁹ ad Da
uid filiū Isai: t sic de alijs. Audi pulcherri
mū rex. 26. q. 7. c. āmoncant. Ammoncant in/
quit fideles sacer dotes: vt nouerint magicas
artes icātatōesq3 qbuslibet isirmitatib⁹ hōinū
nihil posse remediū pferre. Sed h cē laqueos
t insidias antiq hostis: quib⁹ ille pſid⁹ genus
humanū decipere nitit. hec si q3 exercuerit si
clericus ē degradet. si laicus anathematizet.
hec ibi. Tercio pſidera q titulo petis: quia
ait i noīe meo. Si enī q3 q3 a p3e petis: t i pec
cato mortali: Ve in noīe iesu nō petis. quō enī i
noīe ei⁹ petis cū sis cō nom xpi. Job. 9. Pec
catores de⁹ nō exaudī. Ambro. sup Vbi ima
culati. Dolare facit ingt orōnem bona vita: t
dat alas p3ib⁹ spūales: qb⁹ scōz ad deū vehaf
oro. p3o quidē graueſcit: t lōge fit a deo oro
ipsa. hec ille. Et si qñq3 peccatores exauditos
legam⁹: h iō est: qz aut i futurū illos puerſu/
ros cernit de⁹: aut ad corpe dānatōes sic Aug.
ait. Loccdit aliq de⁹ irat⁹ q negat placat⁹. t sic
de alijs. Quarto pſidera q tēpore petis: qz
ait dabit qd est futurū tēporis: qd ipso ē icertuz
vt innuat qz id nobis dandū petam⁹ qñ sue
placuerit voluntati. Audi Aug. sup Jo. Qui
ingt i xpi noīe petis: accipit qñ d3 accipe. Que
dā enī nō negant: s3 vt p3r uo deni tpe diffi
runt. h ille. ps. Tu das cīa illi tpe oportuno

Quinto pſidera p q petas: qz ait vobis vt
innuit: qz qñ si serui dei sic orant p ipsis: scp
exaudīuntur: sed non sic semp qñ p alijs p3es
fundūt: qd crebro ppi indignitatez illius p q
orat p3igit. Audi Hiero. sup illo vbo Hic
re. Moli orare p p3lo isto: qz nō exaudī. Et
qb⁹ ingt vbiis discim⁹ frustra aliquē orare p a
lio: cū illenō mereat accipe: p q rogat deus.
hec ille. Et hec sufficiant p pñti cōclusionē.

Et deus oēs exaudīt iustos q3 iniustos

tam fideles q̄ infideles. **Conclusio tertia.**

Ecce tertia dōne v3. Benign⁹ il
a le de⁹ qui nobis tāta donauit cunctos
quicūq; sint orātes: attēdit ⁊ exaudit.
vbi tres ingramus vītares. Prima ē ista
quō deus tm̄ inclinari pōt vt pēiores attēdat
⁊ auscultet. Sēda vītas est ista: postq̄ dei
oēs pēiores sunt ininici. vnde ergo ē. q̄ de⁹
illos ēt exaudit. Tertia vītas ē ista: quō er
go intelligit dīcū Jo. 9. Scim⁹ qm̄ deus pec
catores nō exaudit. Quātiā ad primāz di
co aīa mēa q̄ amor dei ad nos nō ē: sic amor
nri ad primū. Quis q̄s ille nrm̄ tāto amore
seruens: q̄ p̄ susceptis iniurijs puniēdū setra
deret: qd̄ tm̄ in nre redēptionis mysterio p̄fe
ctissime factū cernim⁹. De⁹ nanq; qui sine vl
lo pēto sine vlla iniusticie neq̄tia cōnitātē pos
sidebat p̄cā nra ī sanguinē suū trāstulit. Ecce
seruens amor. Adaluit enī in seipm̄ seu⁹ pu
tari q̄z in nos paz clemēs esse. Nō aurū de
dit: nō argēū apphēdit: nō pecuniā numera
uit: sed semetipsū tradidit: sanguinē suū sudit
⁊ p̄ nobis aīaz suā posuit. Dico aīa q̄s est
ne talis nr̄ ad primū amor. nō sane. Igit̄ de
mētissime de⁹ oēs tā clericos q̄z laicos: si recte
orēt: attendit. Audibeatū Hiero. de pe. di.
j. Importuna ī euāgelio mulier: tādē meruit
exaudiri: ⁊ clauso cū finis hostio: media lz no
cte ab amico panes amic⁹ accepit. Deus qui
nulli tm̄ se supari virib⁹ pōt: p̄cib⁹ vinct⁹ pu
blicani. Minuē ciuitas q̄ p̄cō perit: stertibus
stetit ⁊c. Vbi glo. sic ait. Lasus pbat ī h̄ capi
tulo: q̄ instant bona faciēda sunt: lz q̄s sit in
mortali pēto: vt ip̄et ⁊ veniam sic cananea: et
amicus ab amico: ⁊ alijs exēplis ⁊c. h̄ glo. f.
Audi textū de iose. di. 4. c. quō. vbi dī. Quō
exaudit de⁹ homicidā depeantē: vl̄ sup aquaz
baptismi: ⁊ sup oleū: et sup eucharistiaz: ⁊ su
per capita eoz: quib⁹ manus iponit. Que tm̄
oīa valent: ⁊ sūt etiā per homicidas: vl̄ p̄ eos
q̄ ēi oderūt fies. Lū nemo possit dare qd̄ non
h̄z: quō dat homicidā spm̄ sctū: ⁊ tm̄ int⁹ etiāz
baptizat. Ecce solutio. Deus q̄ dat ī baptizan
te spm̄ sanctū. Quāpropi sacm̄ gr̄e dat deus
ē p̄ malos. ipsā vō grām: nō nisi p̄ seipsū vl̄
p̄ scōs suos ⁊c. h̄ ibi. quare ⁊c. Quō aut̄ vita
bona necessaria sit sacerdotib⁹. vide ī fra seria
tertia se dñice. q̄re ⁊c. Ad fam vītatē sarl
p̄z ex dictis q̄ de⁹ peccatores exaudit p̄ meri
o sue bonitatis. Mā quos nouit idignos bñ

ficio p̄ sua benignitate dignos reddit. Aug.
sup Jo. Si p̄cōres inq̄t nō exaudit: frustra
dixisset publican⁹: de⁹ p̄piti⁹ esto mibi pec
cator: ⁊ tm̄ exaudit⁹ est. hec ille. q̄re ⁊c. Ad
tertiā dico q̄ i peccatore duo p̄siderāda sūt. lz
natura ⁊ culpa. Natura diligit: culpā odit de
us. Si igit̄ peccator oret inquantū peccator. i.
fm̄ desiderii p̄ci: sic nō exaudit de⁹ p̄cōres.
Jo. 9. Scimus qm̄ peccatores de⁹ nō exaudit
Si oret peccator: nō fm̄ desiderii p̄ci: lz ea q̄
iusta ⁊ honesta sunt: exaudit de⁹: nō ex debito
lz s̄na misericordia. Inde Eriso. sup Adath.
ait. Dis q̄ p̄cit accipit: siue iustus siue pecca
tor sit. Ista est vna responsio. Vel pōt dici q̄
in oīe tria sūt merita. Prīmū dī ip̄etratiū.
Secundū p̄miatiū. Et tertiū testificatiū.
Prīmū ⁊ tertiū cōe ē bōis ⁊ mal. lz scūdā
solū iustozū est. Impetrāt. n. oēs quicūq; sint
orātes: siue boni siue mali: dūmō in noīe iesu
petant ⁊ orēt. vñ ⁊ iudeo signū crucis p̄fluū
vt Gregori⁹ in dialogo ait. Silt ⁊ testificari
de fide xpi possunt tā boni q̄z mali: ⁊ miracula
facē. In noīe meo demōia eijcient ⁊c: ait euā
gelista. Adar. c. vlti. Et de Dionysio paga
no: postea Paulicariissimo discipulo legim⁹
aī ei⁹ cōuersionē Paulo p̄dicare dixisse. Si
hūc cecū in fide quā p̄dicās illuminaueris: cre
dā. Et Paulus ad illū. Tu ip̄e inq̄t si credis
in christum: hoc facies: qd̄ ⁊ factū est: ⁊ ita ad
christi fidem conuersus: quare ⁊c. Et sic pa
tet ista conclusio.

Defructib⁹ orōnis. Consideratio tertia.

Ertioloco. Orōnis

vberri
mā fructuositatē videam⁹ vbi
tres p̄clufiōes more solito sub
iūgam⁹ v3. Iste sequētes p̄clo

nes p̄cise de dñica orōne sensuū bñt: qm̄ vt ait
beat⁹ Tho. 2a 2e. q. 83. Orō dñica oēs alias
aīcellit. Sit igitur hec p̄ma cōclō. Nulla ī
toto oīuz orōnū genere orō dignior: est: nobi
lior: atq; p̄stantior orōne scā dñica. Secū
da p̄clō est ista. Nulla dici: cogitari: aut inue
niri pōt orō que sic nobis deum gratum beni
uoluz faciat ⁊ attentū: sic oratio sancta dñica.

Tertia p̄clō est ista. Nulla taz ingens grā
ore ⁊ corde pōt a deo ip̄etrari quin illā: ⁊ mul
to plura hec orō sancta contineat. Quāta
sit oratiōis dominice dignitas: ⁊ quare iesus
illā p̄prio ore fecerit. **Conclusio p̄ma.**

2
 Ecce pma pcone rē. Vbi ad eius
 declarationē tres ingram⁹ veritates
 videlz. Prima ē ista. Vñ h est q
 oſo dñica oēs alias ofones excellit. Scda
 ē ista qre dñs iesus sic eā breuē fecit. Ter
 tia ē ista q ē isti ofonis vtilitas: siue quā vtili
 tatē psequunt⁹ q illā dicūt. Quātū ad pma
 dico q oſo dñica oēs alias excellit: ppi h ma
 xime: q dñs iesus ore eā ppo fecit. f eci aut
 eā dñs ore ppo triplici rōne. p vt illi maior re
 uerētia debeat. fo vt maior cū diligētia dice
 ref. tertio vt illi maior pſidētia adhibet. De
 p. Si nanqz veltūcū xpī: qd corp⁹ extertus
 tengit: qd aliqū monū fuit tāta fuit reuerētia
 dignū: vt etnā mulier fluxū paries sāguis: il
 lud tāgē nō auderet: s; tñ in fimbriā ei⁹ se sa
 nādā speraret dicēs. Si tenger⁹ o fimbriā ve
 ſtīmī ei⁹ oñ: salua ero. *Adth. 8.* Quāto ma
 gis h scā oſo q ab ei⁹ bñdicta aia q viuūt i eter
 nū erūt: digna erit reuerētia maiore. Audi
 Paul. ad *Heb. 9.* Vñ ē fmo dei r eff. car.
 De fo. Audi *Liso. sup Adth. 8.* Ingt
 qz fidel⁹ r bñhece oſo ē: cū ordinē doctor vi
 te r mag⁹ celest⁹ iſtut. Ergo maria cū dili
 gētia dicēda ē: ne dicēt: eā negligēt dicat il
 lud. *Idps h labijs me honorat cor aut coruz*
lōge ē a me. De tertio. *Lū. n. ex petō pmo*
rū parētū fūi i hac miferie valē dicēt: vt ex
 oib⁹ opib⁹ vñtibusqz nris nō nifi ibecillitatē
 colligam⁹. ps. *I. fūi in limo pſudat: r non*
est subā q. f. mibi pſi auxiliari queā. Jo op⁹ ē
 vt oculos mēt⁹ leuam⁹ ad celos: vñ veniat au
 riliū nobis. Qd ne qspiā ibecillitate ppa pē
 ſatafacē pameſceret: imo pſidēter dñi auxi
 liū quereat. f eci hāc ofonē glorioſus ipſa di
 cens ſic orabātū. pñ nō rē. Inde hui⁹ pſiden
 tie forma deſcribit⁹ *Judic. 4. c.* vbi de ſcō mo
 yſe dī. q. *Amalech ſuis ſcīs oſoib⁹ miro qdā*
mō pualuit. Audi textū ibidē. *Admores in*
quit eſtoie moſi fūi dei: q amalech nō ferro
pugnando: ſ; pōib⁹ ſcīs deiecit. Inde glo. sup li
 bro numcū ait. *Idps valet vn⁹ ſcūs orādo: qz*
inumeri petōes pſiādo. Si eni oſo celū pene
 trat: quō in terris hoſtes non vinceret. Et ſic
 pz pma vītas. Quātū ad ſaz dico aia mea
 nō mureris cur dñs hāc dñicā ofonē ſic breuē
 fecit. Solet. n. i multiloqo nō deſſe petm. Et
 rhetores i narratōib⁹ r petiōib⁹: plixitatem
 fimonis fugiēdā edocēt: qm fmo plu⁹ pcul ē
 a fauore. Inde *Adth. 6.* dñs ait. Qantes

nolite multū loqui. Audi qſo Aug. *Paul*
 ingt vbia multiplices res pphēdū: vt ſic cū
 ſimplicitas ſidei ſufficiētiā ſue ſalut⁹ addiſce
 ret: prudētiāqz igenioſoz pſuditate myſterio
 rū ſtupēſceret. Et Ambro. sup *h vbo pat nō*
Vide inquit qz breuis oſo: r oīz plena vñ
tā pñ⁹ fmo quāte ē grē. Q hō facie tua nō au
 debas ad celū attollē: oculos tuos ad trā diri
 gebas: r mor accepisti gſam xpī. oīa peccata
 tibi dimiſſa ſunt. Ex malo ſuo bon⁹ fact⁹ es
 filius. Jo pſume: nō de operatiōe tua: ſ; de
 grā dei. *Vñ. n. dei ſaluati eſtis aī apls.* Mō
 hēc arrogātia eſt. ſed ſides pdicare qd acce
 peris nō eſt ſapbia: ſed ſcā deuotio. Ergo at
 tolle oculos ad pſem q te p lauacrū genuit. ad
 patrē qui te p filiū redemit: r dic. pat nō bona
 pſumptio. ſed moderata. pſem dicis qh filius
 ſed noli tibi aliqd ſp ſiū vendicare. Solius
 xpī pat eſt ſpecial. Nobis oib⁹ cōis eſt pater:
 qz illū ſolū genuit: nos vō creauit. hec ille. q
 re rē. Ex quib⁹ pñt tres formari rōnes qre
 dñs ofonē breuē fecit. pma vt a ſimplicib⁹ ſa
 cili⁹ d ſceret. ſcda vt prudētes in paucis ver
 bis tantā excellētiā mirarent. Et tertia vt pec
 catū in multiloquo vitareſ: qre pz ſa veritas
 Ad tertiā dico q eſt de hoc ſatis i tertia ſe
 quenti pcluſione dicat. in vnus inter ceteros
 ſpectoſiſſim⁹ fruct⁹ eſt animi dulcoratio. Au
 di queſo Bernardū. Qādo inquit bibiſ vi
 num ſpūale lctificās cor: hoīs. vinum: ſpiritus
 qd inebriat: r carnaliū voluptatū inſudit obli
 uionem: humectans interiora arētis pſciētie
 eſcas bonozū actū digerit: r deducū per que
 dam aīe mēbra: ſidem roborās: ſpem confor
 tans: vegetans: ordinanſqz charitatē r ipin
 guens mores. hec ille. quare rē.
 Quō beniuolētia captatur ab oipotēti deo
 in oratione dominica. *Concluſio ſcda.*
 Ecce ſcda v3. Nulla dici: cogitari
 aut inueniri pōt oſo: q ſic nobis deuz
 grātū: beniuolū: r attentū faciat: ſicut
 hec oſo ſancta dñica. Vbitres ingram⁹ veri
 tates v3. Prima vītas ē hec: que beniuo
 lentia eſt illa que captat a deo in ofonē dñica.
 Scda qualis eſt iſta beniuolentia q capta
 tur a deo in ofonē dñica. Terra ſi ē neces
 ſariū vt iſta beniuolētia capteſ a deo in ofonē
 dñica. Quātū ad pmaū dico q: *Tullius*
in ſua rhetorica noua talē regulā ponit. Et ſi
 quicqz ab aliq cupun⁹ obtine illū p nobis gra

tui et benivolū faciam. Et modū ostēdit dī.
 cens. A nostra psona inq̃r benivolētiāz dīe/
 m. i. i. vñā ficiē? si nrm officiū. i. qd fecerim
 sine arrogātia. i. sine supbia laudabimur
 aut in rē publicā q̃les. i. vñles fuerim? aut in
 parētes: aut in amicos: aut i eos q̃ audiūt ali/
 qd referam? dū hec oīa ad eā ipsāz rē de qua
 agit sint accōmodata. i. ad ppositū nrm como
 de adaptata. Itē si nra incōmoda referamus
 inopiā: solitudinē: calamitatē. Et si orabim?
 vt nobis sit auxilio: et sil' oīdem? nos in alijs
 spē noluisse ponē rē. Exempla cuiusq̃ pone si
 artē hanc nosti. Adis igit vbi luculētissi
 me ostēditur: ab auditore captāde benivolētie
 modus. Qm captabim? aut quāta in illū vel
 amicos fecerim? ostēdētes: aut quāta ille i nos
 gessit q̃ sit vt i ipso oīm spē nram locauerim?
 Quāobrē aīa mea cū nos ipsi deo q̃q̃z pfi/
 cui nō fecerim? qm vt dī postol' ait: Eū hec
 feceritis: dicite: fui inutilis sum. Ab ipso ne
 quāq̃z benivolētiā captare possum? q̃les in
 eū fuerim? recolētes. Q̃ potet g̃ vt nō in alio
 q̃z ipso spē voluisse ponere ostēdam? Quare
 pz que sit benivolētia a deo in orōne dñica ca
 pranda. Et sic pz pma vitas. Quātū ad se
 cū dā q̃ triplex benivolētia captāda a deo ē in
 ipsa orōne dñica: q̃ i vbi dñicis ostēdit cū dī
 p̃r nī q̃ es in celis. P̃ria benivolētia dī
 benigne creatōis. Scda dī amorose redē/
 ptōis. Tertia dī iocūde bñificatiōis. P̃ria
 ibi. P̃r. Scda ibi nī. Tertia ibi. q̃ es i celis.
 P̃rio igit a deo benivolētiā captam? cūz
 illi bñificiū creatōis referim? dicētes p̃r: q̃si
 dicere velim? Q̃ cīne deus in nullo p̃ter te
 spēz nraz ponē volum? q̃ tu es oīz nrm p̃
 p̃ creatōnē. s̃ cāsti enī nos: et inq̃tūz est cor
 nrm: donec gēkat in te. Deut. 32. Nunquid
 ipse nō est p̃r tu? q̃ possedit: fecit: et creauit te.
 Et Damascen' p̃ncipali' inq̃t. de' nī est p̃r:
 qui de nō entib' nos ad eē p̃durit. Et. 12. q. 2.
 qui abstulerit: dī: p̃r nī: sine dubio deus est:
 qui nos creauit. mī nra ē ecclia: q̃ nos baptis
 mo regenerauit. Et vide rē memoria dignā
 qm vt Aug. in s̃mone dñi ait. Mūq̃z in vete
 ri legē testamēto: deū se p̃rem: s̃ dñm nrm ora
 ri voluisse. dñs ent et nō p̃r israelitico pplo in
 sinuat'. E. 10. 26. Hec sunt p̃cepta aq̃z indi
 cia et leges q̃s dedit dñs inf se et filios israel rē
 Et alibi. Q̃ b̃seruate p̃cepta mea: ego dñs: et
 stetit i cerimonijs meis ego dñs rē. S. 30 i.

credule xpiane deum p̃rem appellas dicēdo:
 P̃r nī q̃ es i cel. Quā nāq̃ ē iste p̃r. Audi
 aīa que dī xpm. Jo. 17. P̃r scē sua eos i noīe
 tuo: q̃s dedisti mibi: vt sint vñm sicut et nos
 Vide aīa quāta hui' sit diligētia p̃ris. Ad. 17.
 6. Respicce volatilia celi: qm nō scrūt neq̃z me
 tunt: neq̃z p̃gregant i horrea: et p̃r vester ce/
 lestis pascit illa: nōne vos magis plures estis
 illis rē. Scda benivolētia dī amorose redē
 ptōis: et h cū dī noster: q̃si dicē intendamus.
 Q̃ p̃r cīne de? q̃ oīa tuo vbo creasti: memo
 rare q̃ nī p̃ filij tui glōsiam incarnationē et pas
 sionē effect' es. Jo. 3. Sic de' dilexit mundā
 vt vnigenitū suū daret. Audi aurelium Au/
 gust. nūq̃z inq̃t in veteri testamēto p̃ceptū iue
 nit q̃ orōni p̃mitteret p̃r nī. Quia p̃ spm ado
 ptōis xpo mediāre suscepim? vt sic de' pater
 nī est creatōe: sic sit p̃r nī singulari dilectōe
 et p̃solatiōe. Eriso. P̃rem inq̃t se magis vo/
 luit dici q̃z dñm: vt fiduciā daret ipetr' adī: q̃z
 scrui nō sēp ipetrant. Et Bern. Q̃ rō inq̃t q̃
 p̃rno dulcescit noīe: oīz petitionū meaz ipē/
 trādaz fiduciā mibi p̃stat. hec ille. S. 3. q̃re q̃so
 nō dicim? p̃r me? s̃ p̃r nī. Audi glōsā qd di
 cat. Nemo inq̃t dicat meus: q̃z soli xpo cōpe/
 tit: q̃ filius ē per naturā. Inde nō inmerito rē
 passionis dixit. p̃r mīsi possibile ē trāfer ali
 cē hūc a me. Ambro. de sacris. c. 6. P̃patrem
 inq̃t dicit q̃z filius. Sed noli tibi aliqd spālī
 vēdicare. Soli enī ē xpi spālī p̃r: nobis oīz
 bus in cōi p̃r: q̃z illū solū genuit. nos vō crea
 uit atq̃z redemit supple rē. Tertia beniuo/
 lentia dī iocūde bñificatiōis. ibi qui es in ce/
 lis: aq̃i dicere intendam? Q̃ cīne p̃r nī: im/
 mēseq̃z deus i nullo alio q̃z in tēspē nram po
 nere intēdim? qm nō dubiam? te illū ipsū cē
 q̃ in celis nō es glōrificatur? vbi nobis tue ef
 fectie glōrie clarā visionē: firmā tētiōez et p̃
 sectā dilectionez p̃parasti. ps. Bñ q̃ habitant in
 domo tua: in scla s̃lorū laudabūt te. Et Ansel
 mus in p̃solodion. Q̃ inq̃t qui hoc dono frue
 tur: qd illi erit: et qd illi nō erit. certe q̃q̃d vo/
 let erit: et q̃q̃d nolet nō erit. Aīa igit si deum
 glōsū tibi benivolū facē cupis: vt hēas qd itē
 dis: sic vel fili mō dicas. p̃r eterne de? q̃ nos
 in gignēdo creasti. ps. Veniit nos vbo ve
 ritatis. Qui nos nutriedo p̃seruas. ps. Ita/
 eta cogitatū tuū i dño: et ipse te enutrit. Qui
 nos docēdo instruis. ps. Lucerna pedib' me
 is vbatū tuū et lumē pedib' meis. Qui nos p̃r

legendo
 aures a
 rigis. ps.
 vberib' p
 sui dādo
 pat: s̃ p
 laudādo. ps.
 gūne fūoz
 eripit nos
 gūfū ad
 ne p̃r. ps.
 fūcti. Qui
 p̃ria. dī
 Terraz
 bos: stat
 Qui es
 trinitas
 ne glōria
 dignat
 p̃ncipali
 erit. dñs
 p̃r nī
 q̃z sēp
 ip̃sā bonā
 et coope
 nobiscum
 et
 a gen
 p̃r
 p̃ncipali
 p̃r nī
 deo p̃r nī
 natū: hūc
 nī ad ip̃sū
 de lū. bo. s̃
 ta lege p̃r
 p̃r nī
 dicit dñs
 qui orōne
 gō p̃r nī
 p̃r nī
 me dñe
 dñs oīz
 bñificat
 dñs sēp
 nī vñ
 cūcti nos
 vñat regē
 dñs vñ

egendo defedis. ps. *Quia dñi sup iustos: et aures ei in pces eoz. Qui nos puniendo corripis. ps. Visitabo i vga iniquitates eoz: et in verberib⁹ pta eoz. O pñe de⁹ ges nř silu suu dādo. pma pñe. p. Qui ppo filio nō peccat: s; p oib⁹ nobis tradidit illu. ges nř nos lauādo. Apoc. j. Lauit nos a pccis nřis i sanguine suo: ges nř redimēdo. ad Col. j. Qui eripuit nos de pñe tenebrarū: et trātulit i regnū filij adoptiōis sue. O cñe pñ q es i cel si ne tpe. ps. Tu aut idē ipse es: et ani tui nō deficiet. Quies i cel sine mutabilitate. Boe⁹. d. sola. Qui ppetua mūdū rōne gubernas. Terrarū celiq; sator: qui tēp ab euo. Ire iubeo: stabiliq; manēs: da sicut moueri tē. Qui es in celis cū oī simplicitate. Aug. li. de trinitate. Intelligenti⁹ deū quān possum⁹ si ne q̄litate bonū: sine quāitate magnū: sine indigentia creatorē: sine situ pñtē: sine bitu oia pñtē: sine loco vbiq; totū: sine tēpore sēpternū. Audi me famulū tuū: qz nō est cōfusio pñdentib⁹ in te dñe. qre tē. Et sic p3 celo fa. O septe sunt orōnis dñice pñtēdes: et q i iphis bona pñtēnt. et q mala p ipas ab aia et corpe expellant: et q sint dona spūs: et q bñt tudines: qzq; virtutes. Exclusio tertia.*

Expe terna pñtē v3. Nulla tā in gens gra corde et ore a deo impetrari potest: quin illa et multo plura h oīo scā pñtēnt. Adiro enī mō aia mea magister noster christ⁹ hāc orōne ordinaui. nihil. n. est a deo petēti dare possibile qd hac orōe nō pñtēnt: siue illud sit p mal amonēdis: siue p bonis adipiscēdis: siue p bonis pñtēnt. pñ. de sū. bo. si idē inq; simbolū et dñica orō p tota lege puulis ecclē ad celoz regna sufficē ca: pñtēda. ois enī altitudo sēpturaz i eadē orōe dñica et simboli breuitate pcludit. Et h idē dicit bñs Tho. fa. q. 83. ar. 9. Int oēs in quib⁹ orōes orō dñica pñtēntima est. Ut magis pñs celo lucidē tēca inquiram⁹ vitates.

Prima ē ista: q̄ sūt pñtēdes ista sacrasissī me dñice orōnis. Scda q̄ bona pñtēnt ista dñica orō sanctissima. Tertia q̄ mala tollit hec bñdicta orō. Quāntū ad pñm dico q cōiter septe assignantur dñice orōnis pñtēntes v3. Prima dñ sanctificatiōis. ibi. sanctificet nōm tuū. Scda dñ saluatiōis. ibi. adueniat regnū tuū. Tertia dñ pñtēntiōis. ibi. fiat volū. i. si. i. cc. tē. Quarta dñ rēfē

ctiōis. ibi panē no. quo. da no. ho. Quia dñ largitiōis. ibi. dimittē no. de. no. tē. Sexta dñ amiliatiōis. ibi. et ne nos iduc. i. tē. Septia dñ liberatiōis. ibi. Sed li. nos a malo

Obiaia nota q; sufficiētia hāz pñtēntiū sic bñt pñtē. Quā ois ad deū pñtēnt dirigēda pñtēntiō: aut est respectu vite pñtēntis: aut vite future. si respectu future: aut tal pñtēntiō spm solū respiciat: aut corpe solū. aut vtrūq; si respicit spm solū: sic ē pñtēntiō pma. s. factificet nōm tuū: qd nihil aliud dicē ē qz factificet spūs nř in noie tuo si respicit solū corpe: et sic ē fa pñtēntiō. s. adueniat regnū tuū. i. adueniat cōpōz resurrectiō in q marie xpi regnū glōse appebit. Si respicit vtrūq; sic ē pñtēntiō tertia. s. fiat volūtas tua sic i celo et i terra. p celū enī spūs. p irā vō corpus intelligit: vt inscri⁹ oñdes. Et sic bñt tres pñtēntēdes. Si vō pñtēntiō sit respectu vite pñtēntis aut h est respectu necessitatiū corpe: aut spūs. si corpe. et tū ē q̄rta pñtēntiō. s. panē nostrū q̄rtdianū da no. ho. panis enī h accipit p3 o q cūq; vite necessario. Si respectu necessitatiū spūs tūc aut h est respectu pñtēntiū: aut pñtēntiōz aut futuroz. Si respectu pñtēntiōz sic ē remissio peccatoz: et ē q̄rta pñtēntiō. s. dimittē nobis debita nřa tē. Si respectu futuroz sic pñtēntiō a tēptatione nō vincit: et sic ē sexta pñtēntiō. s. et ne nos inducas i tēptationē. Si respectu pñtēntiū sic pñtēntiō ab instāri malo liberari: et sic ē se pñtēntiō. s. h libe. nos a ma. qre tē. Accipe mō aia mea pñtēntēdes q ē pñtēntiō p3 gra spūs ipetrāda. Et dicas. o cñe pñ creator nē: nř redēptiōe: ges in celis glōrificatiōe. factificet nōm tuū. i. factificet spūs nř in noie tuo: qz tu potes facē mūdū de imūdo deceptus semie. Job. 13. Quia tu es qui a iam scificas. Hier. 14. Tu aut i nob es dñe: et nōm factū tuū iuocatū ē sup nos: ne derelinqs nos dñe de nř: qz tu es q trahis oēs ad te Jo. 6. Me mouit ad me nisi pñ me trahēt cū. et ad Ro. 9. Nō volēt neq; currēt: s; dei miserēt: et sic p3 pma pñtēntiō. Accipe faz. s. adueniat regnū. i. i. adueniat corpe resurrectiō in q xpi regnū glōsissime appebit: qm sic stell a a stella differt i claritate. j. Cor. 15. sic corpe glōsa. adueniat igit cterne pñ regnū tuū: qz siue es q me dilect⁹. Lāncor. 5. Vēiat dilect⁹ me⁹ i ortū suū et fluat aromata illi. veniat dilect⁹ me⁹ i ortū suū vt comedat fruct⁹ pomoz suoz. Adueniat regnū tuū: qz nō video in hoc mūdū re

no nisi miseria et vanitates. ad Col. i. De
us eripuit nos: per eripuit de patre tenebrarum
et transfudit per transferret nos in regnum filii dile-
ctionis sue: in quo habemus per habemus redemptionem
nec non et remissionem peccatorum. Adueniat re-
gnum tuum: ut tecum semper regnemus. Apoc. 19. Iste
gnauit dominus deus noster oporteret gaudere: et exul-
temus: et deum gloriamus: quia venerunt nuptie
agni: et uxor eius preparauit se. et datus est illi: ut co-
operaretur se bis in splendore et candido. Ac-
cipe tertiam petitionem. scilicet. fiat uoluntas tua sicut in
celo et in terra. per terram corpus nostrum: per celum ani-
ma nostram intelligit. Et est sensus precor ut
corpus nostrum. id est. omnes vires corporis. et anima nostra. id
est. omnes vires anime conformemur cum tua sancta volun-
tate. fiat igitur uoluntas tua sicut in celo. id est. splen-
ditus meus cum tua uoluntate semper concordet. per
fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis
ut non confundar. fiat uoluntas tua sicut in terra.
id est. corpus nostrum cum tua uoluntate conformemur.
Matth. 12. Quicquid fecerit uoluntatem patris
mei qui in celo est: ipse me facit: soror et mater est.
Ad Eph. 6. Sicut serui christi facientes uoluntatem
eius ex animo: quomodo uult deus. Si quis dei cultor est
et uoluntatem eius facit: hunc exaudiat. Ne mire-
ris quod celum animam dixi. quoniam sicut empireum celum
est sua quantitate capacissimum: sic anima rationalis suo
desiderio immensissima. Augustinus. per spiritum sanctum
nos dominus ad te: et ingreditur est cor nostrum donec quie-
scat in te. Et sicut celum empireum est locus dei
Isa. 66. Celum sedes mea: et terra scabellum pe-
dum meorum: sic anima rationalis dei sedes est per gratiam
Sapientie. 2. Sapientia in animas sanctas se transferret: et
amicos dei et propitios constituit. Io. 14. Si quis
diligit me sermonem meum seruabit: et pater meus di-
liget eum: et ad eum ueniamus. et mansionem apud eum
faciemus. Si uero non tenemus per terram corpus humanum
exposuimus: tum quod ex principio eius est: et in ipsa
reuerteretur. Beatus. Linis ce et in cinere reuer-
teris. tum quod frenis cibis alit. Gen. 2. Ecce de-
di uobis omnem fructum terre et cibum. tum quod ira a te
ro teris triuium triuium: et corpus humanum deus terere
terram. id est. irenos afficit. Quidam metum. id est. per lib-
erum. Quoniam cum spectent animas cetera terram. Quod homines
sublime dedit. celumque uidere. Iussit et erectos
ad sidera tollere uultum. per. Quia subiecasti sub pe-
dibus eius oues et boues etc. Accipe quartam
petitionem. scilicet. pane nostrum quoti. da nobis. In quo
uite presentis necessitia postulamus. Pane igitur nostrum
da nobis hodie de misericordia tua: quia

omnia te expectant: ut des illis cibum in tempore. per.
Dante te illi colligent: accipite te autem manu tua
omnia implebit bonitate. Pane nostrum etc. da nobis
bonum patris: quod omnibus indigemus. Job. 2. Mundus
egressus sum de utero matris mee: et nudus reuer-
tar illuc. Pane nostrum etc. quia diuersis tunc circum-
damur. ad Eph. 6. Non est nobis colluctatio
aduersus carnem et sanguinem. scilicet. tunc. sed aduersus
principes et potestates tenebrarum. scilicet. spiritus aia neque in
celestibus: propter quod accipite armaturam dei etc.
Pane nostrum etc. ut te glorificemur. Dan. 3. Fac
nobis sancti in misericordia tua: et fini multitudi-
nem misericordie tue: et erue nos in mirabilibus tuis: et
da gloriam nomini tuo deo. id est. da gratiam ut glorifi-
cemur nomine tuo. per. Da nobis dominus auxilium de
tribulatione: quia uana salus hominis etc. Accipe
quintam petitionem. scilicet. dimitte nobis etc. Dimittite
te igitur nobis debita nostra: quia multi tibi peccauimus. per.
Iniquitates meae supergressae sunt caput meum: et sicut onus graue grauate sum super me.
Dimittite nobis debita nostra. quia ubi sacrificare non
ualemus. per. Lito anticipet nos misericordia
tua. quia pauperes sicut sumus. Dimittite no-
bis etc. quia tuis solis in manibus posita sunt tempora
nostra. per. In manibus tuis opera mea. Non delicta
iuuentutis mee et ignorantiae meae ne memineris.
Dimittite nobis: quia quotidie multiplicans
delicta nostra. Eccles. 23. Domine pater et dominator uite
mee ne dereliquis me: ne accrescant iniquitates mee
et multiplicentur peccata mea. et delicta mea abundent.
Dimittite nobis etc. quia tu septies permissisti
dicere. 33. Emundabo eos ab omni iniquitate sua in
que peccauerint mihi. et propitius ero cunctis
iniquitatibus eorum in quibus deliquerunt mihi. Et
Ezech. 37. c. Emundabo eos et erunt mihi in
populum: et ego ero eis in deum. per. Si iniquitates
obseruaueris dominus: dominus quod sustinebit etc. Ac-
cipe sextam petitionem. scilicet. et ne nos inducas in tenta-
tionem. id est. ne perimitas nos uinci a tentatione: quia
inimici nostri semper nos infestant. prima per. per.
Diabolus circuit querens quem deuoret. Et ne
nos inducas in tentationem: quia tu solus omnia pos-
tea. Matthe. 13. Non est qui te possit resistere uolun-
tati: si decreueris saluare nos. per. Deo dominus
in uirtute sua in eternum. et per. per. 29. Tu do-
mine dominaris omnibus. In manu tua uirtus: magni-
tudo: et imperium omnium. Et ne nos etc. quia ex nobis
resistere non ualemus. per. per. Machab. 3. Quod po-
terimus sustinere autem faciemus: nisi tu adiuues
nos etc. Accipe ultimam petitionem. scilicet. Sed libe-

ra nos a malo inflati. s. cor. pali: tpali: et spuali
 vi tibi fidelit fiamus. ps. Da mihi intellectū
 et scrutabor legē tuā: et custodiā illā in toto cor
 de meo. Libera nos a malo: qz liberare nos
 pmisisti. ps. Intellectū tibi dabo: et instrua te i
 via hac q gradieris: firmabo sup te oculos me
 os. Itē libera nos a malo: vt tecū regnat pos
 simus. Jaco. 1. Vtū vir q suffert tērationem
 qm cū pbat? fuerit: accipiet coronā vitē: quā
 repromisit deus diligentib? se etc. Et sic pz pūa
 dubitatio. Quātū ad scdm dubiū. s. quot
 bda pūnet hēc oī scā dñica: breuit dico q au
 relius Aug? i f mone de qnqz septenis quez
 habui Tarvisij p manib? ponit hac oīe scē
 pte spūs sancti dona: septē bñtūdines: et septē
 vītes: adeo qz bene cōposite illa pneruit: vt
 nulli ibi meli? videri: ppterca tria hic aīa bre
 uit nō. Prio cui scias aīa cara q septē sūt
 spūs sancti dona. v3 donū timoris: donū pie
 tatis: donū scie: donū fortitudis: donū cōsiliū:
 donū intellect? et donū sapiē: de qb? Isa. xj.
 ait. Regesct sup eū spūs dñi: s. ūs sapiē: et in
 tellect? spūs pñlij et fortitudis: spūs scie et pie
 tatis: et repleuit eū dñs spū timoris. Secdo
 aīa nō q septē sūt beatitudines: v3 regnū co
 lorū: possessio frē viuētū: pñlatio: iusticie:
 facietas: mīa: vīho dei: et filatio dei. Al dñi
 s. Beati paupes spū. i. volūtate: qm ipsorū
 ē regnū celoz: beati mītes: qm ipsi possidebūt
 terrā: beati q lugēt. i. pñiam faciunt: qm ipsi
 cōsolabunt: beati q cōsiliū et sūt iusticia. i.
 ministrāt et cupiūt: qm ipsi saturabunt: beati
 misericordes: qm ipsi mīam consequent: bea
 ti mīundo corde: qm ipsi deū videbūt: bñ paci
 fici: qm ipsi deū videbūt: bñ q psecutionē par
 tiunt p iusticiā: qm ipsi filij dei vocabūtur:
 gaudere et exultare: qm merces vīa ē i cel? qre
 etc. Tercio nota q septē sūt vītes: v3 pau
 ptas spūs. i. humilitas: māsfuctudo siue bēni
 gnitas: cōpunctio siue dolor: et cūctas iusticie
 siue desiderij bonū: mīa: cordis mundicia: et
 par scā siue animorū vnitas. Quōāt vītes
 diffē rāta bñtūdineb? et a septē donis ad pñs
 relinquant. Sed qñt ista in oīone dñica in
 cludant: videbit i dubitatioē sequēti. Quā
 tū ad tertā dubitationē: v3 quot mala tollit b
 oī scā. Dico fm Aug. vbi sup q sic septē sūt
 pñcipales hui? bñdictie oīonis pñtūōes: sic p
 septē dona scī spūs: septē pctā mortalia pellūt
 Et ad bō oīdēdū. prio videam? qd malū i ani

mā ipz pctā mortalia inducūt. Et dicit beat?
 Aug? vbi sup q tria pctā mortalia. s. supbia: i
 uidia: et ira boiem spoliāt: qñtū. s. accidia bo
 minē spoliāt flagellat: qñtū. s. auaritia: bo
 minē flagellatū cūcit. sextū. s. gula: boiem cie
 ctū oī pñolatione pñat. scptm. s. luxuria: aīaz se
 ducta seruā facit. Hēc oīa sigillatiz videam?
 pmo supbia spoliataiam: et ei aufert deū. scdo
 iuidia aufert boī. pñmū: tertio ira aufert bo
 minē scipm. Dico q supbia aīam spoliādo au
 fert ab ipsa deū. Et enī supbia pñcie excellē
 tic amor: q mēs bonū qd singularit dil. git. i.
 sine coa q bonū accepit. In Aug. vt. s. O
 supbia inqrd agis: cur suades riuulo vt se a
 fonte diuidat: cur suades radio: vt se a sole a
 uertat. Quid aliū suades qñere: et iuentū sin
 gularit amare. Sicut enī oī bonū vcraciter
 a deo ē: ita nullū bonū extra deū viliū haberi
 pōt: imo p hoc ipm qd habet amittit q in eo
 et cū co: a qd ē nō amat. hēc ille. Inde Job.
 xv. ait. Lōra oīpotētē armat? ē: currit aducr
 sus deū extēto collo. s. nō curās an de? offen
 dat: dū tantū honorat. Sec. xij. Adimpleti
 sūt et saturati: eleuauerūt cor suū: et oblitī sunt
 mei etc. Secdo iuidia aufert boī. pñmū: cum
 enī supbia pñcie excellētic sit amor: vt dictū ē
 necesse ē vt bonū qd in alio pñpererit: quanto
 mai? fuerit: tāto amari? i eius aīo torquet: ex
 q sequit q iuidia est pena superbie deputata.
 Audi Augu. in quodā smōc. Inuidia inqrd ē
 aliene felicitatis odiū: respectu inferioz: ne fi
 bi equent respectu pñi: qz sibi equant respe
 ctu superiorū: qz illis nō equat. Laim inuidit
 Abel. pñuati. Rachel et secunditati. Saul
 Dauid felicitati: p inuidiā pcuratus ē mūdī
 lapsus: et mors xpi. hēc ille. Et idē lib. de do
 ctina xpiana. Auertat inqrd de? inuidie pestē
 ab animis oīuz: nec dū xpianorū. Inuidia. n.
 viciū diabolicū ē: qd solo diabol? re? ē. i. dam
 nat? ē: et incripiabilē. i. irruo cabilit re? non
 enī dī diabolo vt dñet: adulteriū cōmissit:
 furtū fecisti: villā alienā rapuisti: s. boī statim
 inuidisti. hēc ille. Tercio ira aufert boī scipm:
 mor enī vt de supbia iuidia nata ē: iram de se
 parit: qz miser aīas: ppterca iā sibi ipsi s. sua i
 iperfectide irascit: qz de bono alteri? p charita
 tem nō lctat. vno quoqz ē mīno deū scdōsqz
 et cūctā q in ei? aīam venterint blasphemar: at
 qz p impaciētie viciū agitat: vt malū qd patit
 se meruisse vel bonum quod h3 p grām acc

pisse non cognoscat: qz nihil int^{us} h^{ab}et qd non sit
adusu inuidia. Audi Grego. li. mor. Quā
ta ingratū sit iracūdie pena pēscare possum^{us} p quā
patientia pdis: vt qd quoue ordine sit agēdū
oio nesciat: qz nimirū intelligēcie lucē subtra
bit: cū mentē p̄mouendo pfundit. Indelpoe
ta. Ira ipedū aium ne possit cernē verū z sic
bēs tripliciter aiam spoliātā. Quartū p̄m
f. accidia aiam spoliātā flagellat. Q missis. n.
illis trib^{us}. f. deo: scipso: z p̄rio nihil sup̄: vñ
infelix p̄scia gaudeat: z iō p̄ tristitiā in semet
ipa collidit: vt qd alieno bono letari noluit d
suo malo iuste cruciet. Inde Ber. i. f. mone
alioz ingratū qd ad gustū dulcissimi cibi nause
as: si in gustu qz dulcis ē dñs. Aut certe mū
dū gustasti: z nescis qd sapiat xps: iō si appe
tis in exptū: aut si gustasti: z dulce nō sapit: sa
nū nō habes palatū. h. ille. Quito auari
ta aiam flagellatā cicit. nā dū aia sic se et ac
cidia i felice int^{us} p̄spicit velut ipsecta foris cō
solationē ingretere studz: mō domos mō agros
mō pecuniā cumulās: z velut bibēs falsa: in
felix aia se in p̄teritū terrenoz finit: z ita dū foris cō
solationē querit: int^{us} āpius torqat. Audi gre
go. li. mor. Auaritia desideratis reb^{us} nō extin
guis s^{ed} augef. nā more ignis cū ligna q̄ consu
mat excipit excrefcit. Et Jh. d. sum. bo. Qui
bona mūdi diligit: velut vel nolit: timor^{is} z do
loris pene succūbit: timor^{is} in acquisitione: do
loris in missione: qre zc. Sexto gula aiam
eiectā seducit. nā dū gule p̄m aium in exteri
oribus bonis inbiantē p̄spicit: i p̄mis q̄si e vi
cino tentās: nālē appetitū ad excessū illicet: et
ita deus eoz veni ē. Audi Hiero. Qm ni
mū cibis vtunt q̄sto ventrē p̄f. ut: tanto āpli
us sensū mētis obtundūt. Mā greci dixerunt
ex crasso vētre: subtile sensum gigni nō posse
zc. Septimo luxuria aiam seductā suā fa
cit. Mā caro postqz p̄ crapulā inflata ē: ardo
rē libidinis superuenientē emoluit atqz re
solutus aius vincē nō pōt: z sic fuit viliissime
dñationē: z nisi exorta subueniat saluatoris pie
tas iam nō erit: vnde captiuo fuenti amissa
restituaf libertas. Audi Hiero. i. f. mōe qdā.
Sēp saturati vicina lakiūia ē. vicina enim. f.
venit z gēitalia: hec ille. Et idē i epla. Q ig
nis infernal luxuria: cui^{us} mā gula: cui^{us} flāma
supbia: cui^{us} similla p̄ua colloqa: cui^{us} sumus i
sa mia: cui^{us} cinis inopia: cuius finis gehēna.
h. ille. Ecce qz ex bis claret qz inuassimis pi

culis miserrima z infelix aia hac i vita succū
bat: quā obrē ille Paul. ad Ro. 7. clamabat
Quis me liberabit d corpe mortis huius. Et
sic p̄ qd in aia ipa p̄ta mortalia causet. Ad
eni sūt fontes abyssi tenebrosi: d qd flūia ba
bylonis creūt i oēm trā deducta stillicidia in
gratis diffundūt. Ista sūt septē vicia vastato
ria: z vniuerse terre integritatē corrupētia
silqz maloz oium germula pducētia vt ingt
auris Aug. i ser. d. qnqz septenis. His sic
notatis videam^{us} quō p̄dictis septē p̄titiōib^{us}
dñice ofonis p̄ septē spūs sc̄i dona vicia hec
mortifera expellant. Accipe igit p̄mā p̄ti
tionē. f. sanctificet nomē tuū achi dicē itēda
m^{us}: Q cine p̄r da nob^{is} p̄ grām tuā tū ē z ve
nerari nomē tuū: q̄ten^{us} tibi p̄hūilitatē f̄bici
sim^{us} q̄ p̄ supbiā rebelles z p̄tumaces extitim^{us}
Ad quā p̄titiōnē donū p̄mū spūs sc̄i nob^{is} dñs
p̄stat. f. donū timor^{is}: vt ille ad cor vētēs p̄mā
vtutē. f. hūilitatē crect. Que supbie mēbuz
sanct: q̄ten^{us} ad regnū celoz q̄ p̄ma ē b̄ritudo
vt vñ diabol^{us} cecidit p̄ supbiā: hō p̄ hūilitatē
possit puenire. Q qz p̄clara z sc̄a h p̄ma vic
toria: q̄ capitale viciū p̄mū extitit debellatum
vz supbia. Accipe mō sam p̄titiōnē. f. Ad
ueniat regnū tuū. i. te o cine p̄r hōrtoze de p̄
cor vt oib^{us} salutē aiaz dones: q̄ten^{us} tibi p̄ hūi
liratē subiecti tecū in cūū viuē valcam^{us}. Ad
quā p̄titiōnē donū pietat^{is} ad aiaz celerit mit
tur: vt illud ad cor veniēs benignitatē seu mā
suetudinē q̄ fa v̄r^{is} ē: in illd accēdat: q̄ten^{us}
ad cine b̄ritudinis possessionē ad quā alios p
uenire cupit: qd inuidia nō finit: z ipsū pueni
re possit zc. Accipe tertiaz p̄titiōnē. f. fiat
volūtas tua. i. te de p̄cor o cine p̄r da nob^{is} gra
tiā tā in nobis qz in alijs: q̄qd diuina volun
tas fm sue dignatōis arbitriū dispēsat adiū
plere. Ad quā p̄titiōnē dñs donū sc̄ie p̄stat:
vt illd ad cor veniēs erudiat illud: z salubrit
cōpugnat: vt sciat hō malū qd patif: et culpa
sua puenire. si qd āt boni humilit^{is} ex dei mise
ricordia pcedere ac p̄ hoc discat siue i bonis
q̄ nō h^{ab}et siue in malis q̄ sustinet: p̄ creatorē nō
irasci vt cū cōpūctiōe cordis p̄ oia discat panē
suū h̄re: vt inde p̄solatiōis p̄mū cōsc̄q̄t: vt q̄ se
hic sponte corā deo p̄ lamētia affligit illic verū
gaudiū z leticiā mercaf. Accipe quartā pe
titiōnē. f. panē n̄m quotidianū: da nobis hō
die. i. te de p̄cor cine p̄r sollicita tua pietate: mī
bi languētū panē tuū ad iustia. Selet. n. aia

tristis quodammodo tabefacta bona interna non
appetere: atque oī vigore mortuo: nullo spūali
refectōis desiderio hilarescē. Ad quā petitiō
nē: donū fortitudinis dñs celerit donat: ut il-
lud ad cor veniēs aīam satiscēmē erigat p̄sti-
ni vigoris virtute recepta a defectu sui redij ad
desideriū supni saporis p̄ualeat. et ide famel
iusticie oriat: ut dū hic p̄ desideriū pietatis for-
titer accendit: illic p̄ p̄mō plenā iusticie satie-
tatē p̄sequat. Accipe gntā petitionē. s. et di-
mitte nobis debita nra sicut et nos dimittim⁹
debitorib⁹ nris. q̄si dicat o cīne p̄ te quotidie
tñi offendim⁹: corde ore: et ope dimitte pecca-
mur debita nra: sic et nos dimittim⁹ debitorib⁹
bus nris. Iustū. n. q̄ppe ē: ut i reddēdo alijs
debito anim⁹ anxi⁹ eē nō debeat: q̄ in erigēdo
p̄ se noluit eē auarus. Et iō q̄liter a nro debi-
to absolui debeam⁹: appositā ē salutis p̄dino
ut alijs dimittam⁹. Ad quā petitionē infun-
dit dñs donū p̄silijs: ut illud ad cor veniēs edo-
ceat i hoc seculo libetē in nos peccatib⁹: miseri-
cordiā nō denegare. q̄ten⁹ cū p̄ctis nris rōnē
reddiduri sum⁹: mereamur misericordiā inue-
nire. Se ne pigeat q̄so. dic p̄cor: cur huic peti-
tioni tñ p̄ditio appositā ē. simplr. n. si p̄side-
ras fieri nobis q̄d volum⁹ in alijs petitiōib⁹
orāim⁹: i hac autē p̄ditionē apponim⁹. B̄: enī
ad hoc aīa mea dico q̄ si alijs i petitiōib⁹ dñm
p̄prio orauerim⁹: charitas ad hoc ipsū mo-
uet: nec q̄q̄z calculi: ut ita loquar cū p̄rio face-
re obligamur: sed cū ab ipso p̄umelias pati-
mur: aliqd p̄ticulariter cū illo nobis agendū
ē. q̄re haud iustū ē: ut tua de libro dei si dele-
ri petā pos: is: pus proximi e tuo libello petā
cācelles. Audi barbam Hiero. sup hoc vbo
dimitte nobis. o formidolosa ingt snia: si pua-
frib⁹ nō dimittim⁹: magna p̄culdubio nobis
a deo nō dimittim⁹. pua qdē in nos facta vocat
p̄ respectū ad deū. si igit ingt ille volum⁹ deū
p̄pitiū effici fratrib⁹ nris: debita dimittamus
q̄re rē. Lōtentor iniquis p̄r Ambrosi: sed
dic queso: an in se peccatū nō dimittēs: in hac
orōnē dicēdo peccet dū dic dimitte nobis rē.
Et videt p̄mo q̄ sic. Nā cū dicit dimitte no-
bis sicut rē. et nō facit qd orat p̄ se deū. puoca-
re videt: ut intuitū p̄r. Audi Aug. Si nō di-
mittis ingt iniuriā q̄ tibi facta ē: nō orōnē pro
te facis. s. maledictionē sup te inducis: cū di-
cis dimitte nobis debita nra rē. Dico aīa ca-
ra q̄ h⁹ mōi vba dimitte nobis rē. tripliciter

intelligi p̄nt. s. p̄comitativē causatiue: et satissu-
ctiue. Si cōcomitativē: tūc dico q̄ sic orās pec-
cat: nō q̄ dicere illa peccet: s. q̄ non recedit a
p̄cto a quo exire tenet. p̄ semp et ad semp: dū
sufficiēre ad creūdū ad actū liberū arbitriū
noscat h̄re. Si causatiue: sic et peccat nō in
eo qd dicit: s. ex circūstātia qdā. nā cum talia
dicit: occasio illi faciēdi dat qd negligit: qd ne-
gligendo peccat. Sicut peccat q̄ indign⁹ oran-
tis officiū assumit: qd facere nō deberet. Si
tertio mō ut. s. satissuactiue orōnis debitum ad
qd tenet: sic p̄culdubio nō peccat: s. pot⁹ me-
retur: merito tñ nō sufficiēti ad vitā eternam
s. sic meret: ut bonū faciēs in mortali. Et tūc
ad argumētū in oppositū dico q̄ sic orans pe-
tere nō intēdit ut sibi plen⁹ dimittat. sic alijs
ipse. s. solū ordinē orandi datū: aquo q̄q̄z sub-
trahere non licet: insinuare intēdit. Et talis
maledictionē sup se iducit: ut dic Augu. non
q̄ orat s. q̄ negligit facē qd deberet. vel indi-
gnus orōnis officiū assumit. Adcref tñ si orō-
nis debitū p̄soluere intēdit: q̄re rē. Quarta
rūso est. Dimitte nobis rē. Sicut et nos di-
mittim⁹. i. dimittere tenemur. Et ut mihi ap-
paret ista ē satis bona rūso. Accipe sextas
petitionē. s. et ne nos iducas in tērationē. i. o
cīne p̄r ne inducas in tērationē. i. ne p̄mittas
nos vinci a tērationē. i. a p̄cto gule. qm̄ hec illa
tēratio ē qua nos illecebra carnis sue p̄ nālē
appetitū ad excessū trahere nitit: et latēer vo-
luptatē subijcit: dū manifeste nobis de neces-
sitate blandit. In hac igit p̄r cīne tērationē
oro te nō imergi. Ad quā petitionē infundit
de⁹ donū intellect⁹: ut illud ad cor veniēs in-
terna vbi dei refectōe exteriorē appetitū cor-
hibeat: et mētē spūali cibo roboratā: nec cor-
poralis egestas frāgere: nec carnis voluptas
supare valeat. p̄pterea dñs suo tētatori dum
cfurcti sibi fraudulētā de exterioris panis re-
fectōe suggestionē faceret: rñdit non in solo
pane viuit hō s. de oī qd p̄cedit de ore de i: ut
aperte demonstraret q̄ cū mēs illa inter⁹ pa-
ne reficit. nō magnope curat: si foris ad ipsa
famē carnis parat dat ergo dñs p̄ gulā spūm
intelligētiē ut ille ad cor veniēs emūdet illud
atq̄ purificet: et illū iteriorē oculū cognitione
vbi dei q̄si collitio qdā sanās serenā et illuō
sufficiat: ut ad ipsam diuinitatis claritatem
cōtēplandā p̄spiciat efficiat. q̄ beati mundo
corde: qm̄ ipsi deū videbūt rē. Accipe se-

primā petitionē. s. sed libera nos a malo. i. o
cine p̄ libera nos a malo. s. uinū carnīs: qm̄
dedec̄ non parū ācillā & fāā dñe sue dñari.
Ad quā petitionē ifudit dñs spm̄ s̄a pic: vt ipe
ad pueniēs amissa captiuitate aie: libertatē re
stituat: & iugū iniq̄ dñatōis: qd̄ suis virib⁹
fugere nō valuit: p̄ grām adiuta euadat: & p̄
dulcedinē intrisecā faciata: infemetipā pacifi
cata: foris nihil appetēs: tota p̄ amorē int⁹ ge
scat: & tandē ad intnū gaudiū colligat: vbi p̄
fecte ad imaginē dei reformet. Qd̄ nob̄ p̄ce
dat bñdici⁹? Iesus q̄ nobis tāta donauit: q̄ cū
p̄re & spū scō regnat i seclā gloriofus. Amen.
¶ *seria sexta cinerum de diuina gratia: ser
mo in ordinē tertius.*

Olem suum oriri

facit sup̄ bonos & malos. Adh.
*5. c. Legalis nanq̄ de neminē
violentat: neminē benefacē co
git: sed cupientibus & petentibus suaz miam
nō occultat: & qd̄ fortius est: & inimicis p̄pri
is: ne tantū vt humana audacia bonat: pecca
re sinat: sue grē lumē antepōnit: vt vita p̄gni
ta veritatē: bonū qd̄ peccādo p̄diderūt: seclā
do iusticiā ingrat: & ingitū iueniāt: & iuentuz
teneāt: & tentū possideāt. Ad hoc lumē hic ros
ē: quo sine aia fructificare nō pōtēstātē p̄pha
Aia mea sicut trā sine aqua tibi. Sed q̄ mu
nificē & liberalis existat in illā grām dādo de
us audi Iesū Adh. 5. Solē sup̄ tē. In qb⁹
sacratissimis verbis tres de diuina gratia ho
die faciamus p̄sideratiōes videlz.
Diuine gratie p̄clarā notificationem.
Diuine gratie oportunā requisitiōē.
Diuine gratie vberimā fructificationem.*

*De triplici notificationē grē p̄sideratio. 1.
¶ Primo igit̄ dñe grē p̄clarā notificati
ōnē videamus. Licet enī aia mea ea
ipsa diuina grā q̄tū ad eius effectiū
p̄ncipiū ineffabilis sit enitatio: qm̄ vt sic: idē
ē qd̄ ipse deus: tñ vt habi⁹ qdā i nobis nouit
infusus: cū sit qd̄ creatū: vt sic poterit aliq̄tis
per declarari. Ad cuius declarationē tres
ad p̄ns accipe aia p̄sones v3. Prima p̄clō ē
ista. Diuina grā qdā ē mētis q̄litas: siue ha
bitus qdā diuinit⁹ irrigat⁹: qd̄ quisq̄ bñ & nō
male vripōt. Secda p̄clō ē ista. diuina grā di
uini vultus qdā emanatio ē: qua tñ suos sin
gulari quodā amore discernit. Tertia p̄clō*

*ē ista diuina grā excellentissimū signū: donūq̄
dei ē q̄ filij dīa filijs diaboli p̄p̄tē discernūt.
Qd̄ diuina grā qdā hitus ē sup̄nālī infusus.
q⁹ male vti nō possum⁹: p̄clusio prima.*

*Accipe primā p̄clōnem tē. Ad cui
a ius declarationē tres ingram⁹ vitar
tes v3. Prima vtrū diuina grā sit q
dā hitus. & h⁹ ponit p̄ia p̄sonis. Se
cūda vtrū diuina grā sit hitus infusus: aut exerci
tio humanorū actū adept⁹: & h⁹ inuit fā para
p̄sonis. Tertia vtrū q̄s grā diuina male vti
possit: & h⁹ ostendit tertia p̄sonē antedictē p̄sonis.
Quantū ad primā v3. dico q̄ grā ē duplex. s.
creata & increata. Increata ē ipse de⁹: q̄ deus
charitas ē. Creata at̄ ē qdā hit⁹ mētis. i. aie
create. Et hoc p̄bat dupl⁹: & p̄io sic. oē qd̄ ē
i aia aut ē potētia: aut passio aut hit⁹. S3 di
uina grā i aia nō ē potētia neq̄ passio: g⁹ est
hit⁹: patet p̄ia ex sufficiētī diuisiōe. maior est
A2. 2. etbi. sed minor p̄ sic declarari. P̄rio
sic: grā nō ē potētia aie: p̄bo qm̄ fin potētī
as nullus bonus vel mal⁹ meritorie iudicat:
sed fin grām sic: g⁹ p̄bat minor ex snia apli.
1. ad 2. cor. 13. Si linguis hoīuz loqr̄ & angelo
rū: charitatē aut̄. i. grām nō hūero nihil mibi
p̄dest. Sūt enī idē reali: formali tñ dīa distā
tes: vt scotizātes volūt. Secdo sic p̄bat gratia
nō ē passio aie. g⁹ ē hitus: aia p̄bat passiōi
bus neclaus nec vituperiū ascribit. grē aut̄
p̄bat. Audi p̄s. Beat⁹ quē elegisti & assū
psisti: habitabit in atrijs tuis: maior est ciuisdem
A2. vt sup̄: g⁹ mō si grā nō ē aie potētia: nec
passio seq̄ q̄ sit ip̄ius hit⁹: & sic p̄ p̄ia vitar
Et si queris quō hūc habitū appellas p̄. Di
co aia mea q̄ cū multiplici possē illū vocabu
lo describere: tñ habitū aie viuificationiū appel
labis. i. aiam ip̄am viuificatē: qm̄ oppositoz
opposite sūt op̄atiōes: grā aut̄ & p̄m sūt oppo
sita & oppositas hūc op̄atiōes: p̄m aut̄ mors
aie ē: ergo grā erit illi⁹ vita. Inde Aurelius
ille Aug⁹. 13. d̄ trinitate ait. Adors aie ē: cu3
eā deserit de⁹: sicut mors corp̄is ē: cū id defū
aia. Et p̄firmat dicto P̄aul. Ad 2. cor. xv.
Vra inquit dei sum: id qd̄ sum: sed fin p̄m
esse & viuere in v iuentib⁹ idē sūt: iō que non
viuūt nō dicūt eē. & sic patet dubiū. Quan
tū ad sedaz veri. dico q̄ grā ē aie hitus super
naturali dāt⁹. Ad cuius declarationē ē notā
dū fin beatū Tho. 2a 2e. q. c. 12. Quod cum
de⁹ om̄ia diligit: necesse est vt creaturis ado*

supnāle bonū ordinatis magis pūdeat q̄s
ad bonū tantū naturale ordinatū. S; creatu-
ris ad bonū nāle tm ordinatū sic dī pūde vī
nō tm eas ad suos nāles mor⁹ sicut p̄m⁹ mo-
tor carū moueat: sed etiā vtutes s. mās q̄s f
dam suarū operationū: actiū p; incipiū p;e-
stat fm quas formas bñōi creature ad sua-
rū actionū motū nāle inclinent: vñ ignis ad
ignendū: aqua ad frigidandū naturalit in-
clināt: sicq; d alijs nālib⁹ formis. Quare mī-
tomagis rectū videbitur: q̄ illis ipsiā creatu-
ris ad supnāle bonum ordinatis qd̄ vita
eterna ē: sic pūdeat: vt quasdā supnāles for-
mas siue supnāles q̄lites infudar: fm quas
ab eo facilius moueant ad bonū ctnū adipi-
scendū. Sed sup̄mus habit⁹ ē ipa diuina grā
q̄ rē: Vnde Jo. 15. dī. Sine me nihil pote-
stis facere: s; d h ad plenū i s̄a p̄clōne se p̄s

Quantū ad tertiā Vitā dīco breuī q; nō
qm̄ si grā q̄s male vti possit: sequerēt q; grā
nō cēt grā qd̄ est p̄dictio. Nā dum grā male
vīt grā i s̄a mutat ad sanū itellectū q̄rē rē.
q; grā ē diuinus qdam aspectus: et d mul-
tiplici diuino vultu. Conclusio. 2.

Ecce fam p̄clōne v3. Dīna grā di-
uini vultus qdā emanatio ē: q̄ tantū
suo qdā singulari amore discernit.

Ad cū declarationē tres inquiram⁹ Vita
res vide3. Prima est q̄ res sit diuinus ipse vul-
tus. S. dā ē quō p vultū suū cognitus ē de⁹
Tertia ē quō de⁹ respicit tantū suos. Ad p
mā dico methaphorice q; vultus dei ē ad pre-
sens triplex: v3 vultus simulatiōis: vult⁹ ma-
nifestatiōis: et vultus indignatiōis. Vul-
tus simulatiōis ē fili⁹ ctni p̄is: sicut enī vul-
tu vnusquisq; cognoscit: sic et ctn⁹ p̄ p vultū
eternū. ps. Dñe i lumine vult⁹ tui ābulabunt
Est enī eternū vultū forma: splēdor: figura:
et gloria sui ctni p̄is. Dico q; ē forma eterni
patris ad p̄bil. 2. Qui cū i forma dei esset:
nō rapinā arbitrat⁹ ē eēse equalē deo. Moie
ā: forme dicit gloriofus Aug. nām diuinam
que tribus diuinis p̄sonis cōis ē debere in-
telligi. Dico sō q; ē splēdor p̄is. ad Hebr.
1. Qui cū sit splēdor glorie rē. Tercio di-
co q; est figura eterni p̄is. ad Hebr. vt. 5.
Lū sit figura s̄be etna: sedet ad dexterā maie-
statis in excelsis. Quarto est gloria eter-
ni p̄is ad p̄bil. 2. Et ois lingua p̄fiteat: quia
dñs n̄r Iesus xps in gloria ē dei p̄is. Se

cūdus vultus dei dī manifesta: iōis: et hic est
benedicta humanitas Iesu xpi filij ei⁹. In
de Jo. 14. dixit. Qui videt me videt et p̄cem
meū p hāc gloriofā humanitatē cognouim⁹
quantū amaret: q̄tūq; nos p̄deret de⁹. Jo.
3. Sic deus dilexit mūdū: vt vnigenitū suū
daret. p̄der hanc cognouim⁹ deū nobis esse
placatū. ad Titū. 2. Apparuit benignitas et
hūanitas saluatoris n̄r dei: nō ex opibus iu-
sticie: q̄ fecimus nos: s; fm suā mīam saluos
nos fecit. p̄der hanc glorie s̄a humanitatē ha-
bemus in celis gloriofū aduocatū. ad Ro. 3.
Quem constituim⁹ propitiatōrē p̄ p̄tis n̄ris.

Tertius vultus dī indignatiōis. ps. Vul-
tus āt dei. i. indignatio dei sup facietes mala
vt perdat de terra memorā cor. Sed de h
dice in tertia Vitā. Et sic p; p̄ma veritas
p̄tuz ad fam dico q; ex dictis satis apparet
quō cognitus p vultū suū ē q; se deus. Nā in-
telligentes memorā eterni p̄is insecundā nō
ē vultū p̄is ctnū diximus ē p̄ductū: et sic p
vultū p̄is nām cognouimus. Jo. 1. In fñci-
pio erat verbū: et vultū erat apud deū: et deus
erat vultū. Et cū hic vidēdi et p̄gnoscedi mo-
d⁹ difficil⁹ ē: vultū sue hūanitatē ad ipsū ostēdit
Jo. 1. Et vultū caro factū ē. barnab. 3. p̄post
hec i terris visus ē: et cū hoibus puerfatus ē.
Hunc vultū veteres antiq̄ legis videre neq;
uerūt. Exo. 33. Videbis inquit dñs postero
ra mea: facie autē meā videri nō potis: postero
ra autē dei signa sūt: et mirabilia q̄ fecit et figure
p̄ postero: a cni q̄s confusē cognoscit: sic per
illa tpe legis cognitus ē deus: q̄rē rē. Quātū
ad tertiā dico q; multis modis aspicit nos de⁹
vnde versus.

Aspiciat ipse deus bona cū spirat ex alto.
Acceptans: liberans: patriāq; domans.
Solans: et eligens: i patriāq; coronans.
In his vultū aia cara sepiem ponunt diuersi
diuini aspectus.

Primus aspectus dī inspiratiuus.

Secundus dī acceptatiuus.

Tertius dī liberatiuus.

Quartus dī flagellatiuus.

Quintus dī consolatiuus.

Sextus dī electiuus.

Septimus dī coronatiuus.

Primus dī inspiratiuus. Quo qdē mo-
do oēs xpianos p̄ctōres respicit cū peccauerit
Ecclē. 39. Q̄ pa omnis carnis corā deo: et nō

est quicq; absconditi ab oculis eius. **Q**uod patet res qd abscondet vos ab oculis dei: qd multo magis sole sunt lucidiores: circumspectantes oēs vias hominum: et profundū abyssi et hominum corda intuent: et al: scinditas ptes: vt dicit Ecclē. 24. **H**ic Petrus miser cū Iesu negasset: et xps cū re/ sperisset: recordatus est vbi Iesu qd dixerat et. **E**rexit foras et fleuit amare. **A**udi **A**ugu. Nisi inq; dñs Petru aspersisset: nūq; penitētia ductus amare fleuisset. **Q**uod misa Italia q sic i culpis pēpitiādo rotaris: qre nō aspici mi/ ficos des diuinos oculos. **A**udi **A**ugu. i solilo/ gis de seipso dicente. **D**e inq; caligantib; oculis meis qste videre nō pūt. **D**e auertētib; oculos vñ nō videāt vitatē. **N**equēunt. n. o/ culi in tenebris affuati: sūme vitatis radios in/ tueri: nec sciūt aliqd de lumine existimare: qz ē in tenebris bitatio tenebras vident: et tene/ bras diligūt: de tenebris cūtes in tenebras ne/ sciūt vbi cornuāt. **M**iseri nesciūt qd amittant qm cadent apertis oculis: et descendūt i infer/ nū viuētes: hec ille. **S**ecūs aspectus dñi acce/ ptatiuus. **B**en. 4. **R**espexit dñs ad **A**bel: et munera eius: vñ suborta ē pñ fratrū inuidia: ita vltē alterum interficeret. **Q**uod qz felix aia cuius opera oculis sunt grata diuinis. **A**udi dñm iniquoz opa spernētē. **A**mos. 5. **Q**ui i/ git et pici festiuitates vras: et nō capiam odo/ rez cētū vroz. **E**t si obtuleris mihi holocau/ stomata et munera vra nō accipiam: et vota pin/ guū vroz nō recipiā. **Q**uid autem deus: s; nō solū odit: sed pici festiuitates eoz: q nō ce/ lebrant festiuitates dei: s; suas. **E**t post pau/ ca. **Q**uid disse at et non odorari et piciere: būana loquit similitudie: vt nos affectū dei nris ser/ mōibus agiscam. **E**t ponūt h vba. 24. q. 1. c. odi pici. **E**t ppterca oēs sui dei oi mane/ vt bonoz opa respiciat deprecant: dicētes i pri/ mis. **R**espice dñe i snos tuos: et i opa tua di/ rige filios eoz et. **E**t tpe passiōis oram; dicē/ tes. **R**espice qsum dñe sup hāc familiā tuā p q dñs nri Iesus xps nō dubitauit manib; tradi nocentū: et crucis subire tormentum et. **T**ertius aspectus dñi liberatiuus. **I**udith. 9. **R**espice inq; castra assirioz: nūc sicut castra/ egyptioz videre dignatus es: qm post suos tuos armati currebāt. **S**ic respexit dñs pplz dei liberādo illū de manibus Pharaonis vt pz **E**xo. i plurib; ca. **I**nde iubilātes dño de/ cātābāt. dicētes. **L**antem dño: glōse. n. egit.

Equū et assessorē piciit in mare. **F**ortitudo et laus mea dñs: et scētus ē mihi i salutē. **I**ste de/ us me: et glorificabo eū: de pñs mei: et exal/ tabo eū: dñs q si vir pugnator fortis: oiporēs nomē ei: curru Pharaōis et exercitū ei: p/ iecit i mare. **S**z pplz iste maledict; vt ibidem ppha oñdir: nō credidit adhuc mirabilib; ei: et defecerūt i vanitate dies eoz et anni eoz cū festinatōe: cū occideret eos qrebāt eū: et reuer/ tebant et diluculo veniebāt ad eū: et remano/ rati sūt: qz deus adiutor ē eoz: et de excelsus redemptor: ē eoz: et dilexerūt eū i ore suo: et li/ gua sua mēti sūt ei. **L**o: aut eoz nō erat re/ cū: nec fideles hñi sunt in testō eius et. hec ppha. **Q**uod Italia flagellata hec cā runcat qz nō es memor beneficiōz dei: et obaudis vocē/ virtutis ei. **A**udi ppham. **S**i pplz inq; me/ audisset me: isrl i vñs meis ambulasset: p ni/ hilo forsitan inimicos eoz hūliasset: et sup tri/ bulātes eos misisset manū meā et. **Q**uare aspectus dñi flagellatiuus: heu heu tpibus nostris quot ānis nris exigentib; culpis: hoc nō mi/ serā Italiā respexit deus illā ferro: igne: stra/ ge: peste et. castigādo. **A**udi **H**iere. 22. **D**a/ bo inq; te in manu querentū aiam tuā. i: vitā et in manu quoz tu formidas facies. **E**t infra **P**etransibūt gentes multe p ciuitatē hāc: et dicent. **Q**uare fecit dñs sic ciuitati huic gran/ di: et rident. **L**o qz relinquerint pactū dñi dei sui: qre et. **Q**uintus aspectus dñi cōsolatiuus ps. **R**espice i me et miser ē mei: qz vñ et pau/ p sū ego. **S**ic respexit i orōne **S**usanne quā/ do clamās ad dñm exaudita ē: liberās eam a falso iudicio. **D**aniel. 13. ps. **L**ū ipso sū i tribu/ latōe cripiā cū: et glorificabo eū et. **S**extus aspectus dñi electiuius. ad phil. 1. **P**redestina/ uit nos in adoptionē filioz dei i laudē glorie et grē sue. **E**t ad **E**ph. 1. **E**legit nos ante mū/ di pstitutionē. **E**t ad **R**o. 9. **L**ū nōdū inquit nati essent: aut aliq egisset boni vel mali: dicit **I**acob dilexi. **E**t sū vero odio habui. **S**ed de hoc ad plenū dñica scda seqnti. **S**eptimus et vltim; aspectus diuinus ē coronatiuus. **H**ic nō opus ē vbiis: cū hoc qd aspiciit oculo: necesse ē vt paradisi menia tāgat. **S**z aniaducere aia mea q quattuor: sūt signa hu. **D**iuini aspectus **P**rimū dñi donatiōis. **S**cdm dñi pfirmatio/ nis. **T**ertū dñi approbationis. **E**t quartū dñi psumatiōis. **P**rimū dñi cōis donatiōis: qz benignus deus pāa bono qz malo: tā iusto qz i/

iusto suā grām gratis datā pparare disponit
et sic solē suū oriri facit sup bonos et malos:
ut dī hic. Scdm dī cōfirmatiōis: qm cōica
ta vtriusq grā dei: tūc illa bñ recte sancteqz vte
tibus auget atqz cōfirmat. Mō bene vtenib⁹
autem minuit et enervat. Ro. 8. Scimus qm
diligēb⁹ deū oia cooperat⁹ i bonū rē. et econ
tra argumentum est in malis. Tertiū dī
approbationis: quonīa videns de⁹ ipse hunc
bñ: hūc vō male: sua grā vtenib⁹: et cernēs
illos pfeuerare velle: hūc grām approbat ad
vite etne premiū: et ipm amat. Impiū vō re/
probat et odit suppliciqz pat. Sap. 12. Qd
fuit deo impi⁹ et ipcias ei⁹ rē. Quartū et vl/
timū signū dī psumationis: qm cernēs hunc
bñ in grā pfeuerantē sententiāt ad vitā etnā:
abutentē vō grā ad mortē. Et tūc impossibilis
ē reuocatio: q: hūc in bono pfeuerantēz neces
se est saluari: illum vero in malo necesse ē dā
nari. Intelligēdo semper proponens in sen/
su composito. ps. Delant de libro viuētiūz
et cū iustis nō scribant: quare rē.

Quomodo p diuinā grām distinguantur
boni a malis. Conclusio tertia.

Acipe tertiā psonē v3. Vra diuinā
a excellentissimū signū donūqz dei est:
quo filij dei a filiis diaboli poptime di
scernūt. Ad cui⁹ declaratiōem tres i gram⁹
veritates videlz. Prima est ista. In qb⁹ bo/
ni et mali in hac vita pueniūt. Secda veritas ē
in qbus boni et mali oio differūt. Tertia ve/
ritas ē qd ē mains desiderū qd possint hoies
mali hēre i hac vitā. Ad primā ve. dico q
tam boni qz mali oibus gratijs dei gratis da
tis i hac vitā cōicant. Ecclē. 9. Sunt iusti atqz
sapientes: et opa eorū in manu dei: et nō nescit
hō vtrū amore vel odio dignus sit: s3 oia i su
turū seruant icerta. Eo q vniuersa eque cue
niāt bono et malo: iusto et ipio: imolanti victi
mas et sacrificia ptēnenti. Sic bon⁹ ita et pec/
cator et piur⁹ ita et ille q vex dicat. Hoc ē pes
simū int oia q sub celo sūt: q: ea cūct⁹ euentāt
hec ille. Inde Job ille vir scūs de b sumope
mirabant. 21. c. dicens. Quare g impij viuūt
subleuati sūt: pfortatiqz diuitijs: semen eorūz
pmanet corā eis: ppinquorū turbe et nepotūz
n ppectu eorū: domus eorū secure sūt. Mō ē
virga sup illos. Vos eorū pcepit et nō aborti
uit: vacca peperit: nō ē puata fetu suo. Egredi
unt⁹ quasi greges puuli eorū: et infantes eorū

exultant lufibus. Tenēt rimpanū et cibaram
et gaudent ad sonitū organi: ducunt in bonos
dies suos: et in pūcto ad inferna descendunt.
Q malus imo pessimus finis: o ifelix lencia:
o mūdī cecitas q momēanco: vti ita dicā ioco
cū tū tibi paras cruciatū: qre rē. Quantūz
ad fam ve. dico q boni i plurib⁹ a malis
differāt: et cōuerso. tria sūt sunt principalis.
Primo in malo modo viuendi. Secundo in
malo mō tminādi. Tercio i malo fine cruciā/
di. Prio inqz differūt in malo mō viuē/
di. Et p i viuēdo sine timore. Ecclē. 9. Filij
hoiūz absqz vllō timore ppetrāt mala. Se
cūdo i glādo sine p fideratiōe. ps. Etant cū
malefecerit: et exultant i reb⁹ pessimis. Ter
tio i amādo etna cū iordinatiōe. ps. Qd os
suos statuāt declinari i terrā: ppterea dilect⁹
ille a xpo discipul⁹. i. eplā. c. 2. ad dei seruos
vociferabat. Nolite diligere mundū: neqz ea
q sūt i mūdo: qm mūdus ptransibit: et cōcupi
scentia ei⁹. Et Iesus dulcissimus Adth. 1. c.
ait. Qui amat pēs aut mēz plusqz me nō ē
me dignus. Secdo differunt i malo mō tmi
nādi: qm regula gnālis est. Qui male viuūt:
male finiūt. ps. Adors petōz pessima. Vnde
mali male viuētes d vicio i viciū ruūt: bōi de
vute in virtutē deducūt. Audi ppham di/
centē de malis. Tu vō deus deduces eos in
puteū interit⁹. Et Apoc. 17. Qui in sordib⁹ ē
sordescat adhuc. Et Brego. Pctm qd per
pniam nō delect mor suo pondē i aliud trahit
Et de bonis idē ppha ait. Ibiū d vute i v
tutē videbit⁹ deus deoz i syon. Differunt
tertio i malo fine cruciādi. Adth. 25. Ibunt
hi i suppliciu eternū. Iusti vō i vitā eternāz
Audi pulcherrimā auctōritatē Augu. de ciui
tate dei. In his inqt distribuēdis agit qdē de
us opatiōe sua. Nā si nūc oē pctm manifesta
plecteret pena: nil i vltio iudicio suar putare
tur. Sicut et si nullū pctm puniret apta vindi
cta: nulla d ina puidētia putaret. Et idē pla/
cuit inqt dine puidētie pparare qdē iustis
bona i posse: qb⁹ nō fruerēt i iusti. Adala sē
ipijs qbus nō excruciat⁹ boni. Ista āt rpa/
lia vtriusqz voluit cē cōia: vt ne bona auidius
appetant: q mali qz hēc cernunt. Et ne mala
turpiter euitent: qbus et boni plerūqz afficiūt
hec ille. Qū ad tertiā dico q sicut bonis h
vita nausca gnāt: ita mali hanc vitā durare p
optant: exemplū illi⁹ dinit⁹. Luc. 12. Aia mea

habes bona reposita i. ānos plurimos rē. In bono ille p̄dau. ad p̄b̄l. p̄. clamabat. Cupio dissolui: et esse cū xp̄o. Quis me liberabit de corpore mortis huius? q̄re rē. Et hec sufficient p̄ prima cōsideratione huius mōis.

De necessitate dīne gr̄e. Cōsideratio sc̄da

Secundo loco

gr̄e opportunā req̄sitionē videamus. Vbi i. tres p̄clones more solito subiūgam⁹ v3. Prima p̄clō ē ista. Quā hūana nā a volūtate dīna rebella/ uit: q̄uis i. vita p̄niam fecisset: nāq̄ tū sine dei sp̄ali gr̄a saluari potuisset. Sc̄da p̄clō est ista: q̄uis p̄ xp̄i mortē hūana nā fuerit repata: nū/ q̄ tū si dīna gr̄a cū bonis opib⁹ si p̄curreret: posset aīa ad cinā gloriā scandē. Tertia p̄clō ē ista. Et si deus cūcta q̄ sue nō derogāt digni/ tati p̄ seipm̄ facere possit: tū sine gr̄a sp̄ali ni/ hil regit eorum que creauit.

Et sine gr̄a sp̄ali humana natura saluari nō potuit. Conclusio p̄ma.

Ecce p̄mā p̄clōnē rē. Ad cui⁹ de clarationē tres ingram⁹ v̄itates v3.

Prima p̄pter q̄ p̄ctā xp̄s pati voluit. Sc̄da q̄re hūana nā p̄ seipam saluari non po/ tuit. Tertia q̄ fuerit mirabilis opus qd̄ fece/ rit xp̄s in vita ista. Q̄ntū ad p̄mā dico breui/ ter q̄ xp̄s pati voluit p̄ p̄ctis tōt⁹ hūane nāe: que in p̄ p̄ente fuit am̄bilata. Nec itelligas q̄ p̄ p̄ctis p̄ctis mortalibus: in q̄bus aliq̄s mor/ tuus ē: satisfecerit xp̄s: sed solū p̄ p̄ctis mor/ talibus p̄mox parentū: q̄b⁹ tota hūana natu/ ra erat p̄taminata. Nō enī liberauit de⁹ mor/ te xp̄i mortuos in p̄ctō mortali: q̄ in inferno nū/ q̄ vlla fuit redēptio eorū q̄ i. inferno dedicati sunt. Inde 3. sa. 53. ait. Vere langores n̄ros ipe tulit: et dolores n̄ros ip̄e portauit: et nos re/ putauimus eū q̄ si leprosu p̄cussū et hūiliatū a deo. Ip̄e at̄ vulneratus ē p̄pter iniquitates n̄ras: attrit⁹ est p̄pter scelera n̄ra: disciplina pa/ ris sup̄ eū et liuore ei⁹ sanati sum⁹ rē. i. p̄de. 2. Qui peccata n̄ra inq̄ p̄tulit in corpore suo sup̄ lignū: vt p̄ctis mortui iusticie vinam⁹. Et ad Titū. 2. Apparuit benignitas et hūanitas sal/ uatoris n̄ri dei: nō ex opib⁹ iusticie q̄ fecimus nos: sed fīm s̄cam m̄iam saluos nos fecit rē.

Quantū ad s̄cam dico q̄ triplici rōne p̄nā/ palī hūana nā p̄ seipaz saluari nō potuit. p̄mā

litatis. Tercio ratione impossibilitatis.

p̄mā rōne icōgruitatis. Nā si hūana nā p̄ seipam saluari potuisset: sequeretur q̄ xp̄s gra/ tis. i. frustra mortu⁹ eēt: p̄ns ē falsū et absur/ dū: q̄ illd̄ ex q̄ sequitur. Sequela p̄bat. Quid enī q̄sō medicus ad nos venire voluit: vlt̄ cur ad saluandū et querendū qd̄ p̄ierat venisse se dixit xp̄s: si nihil perditū: nihilq̄ qd̄ sanaret inuenit. Interroga nōdū p̄dauil: cur filius dei i. hūc mūdū venit: audi qd̄ dicat. p̄idel est p̄mo et oī acceptione dign⁹: q̄ xp̄s venit in hunc mūdū p̄ctōres saluos facere: quozū p̄/ m⁹ ego sū. Adaluit enī gloriofus de⁹ in seip̄a secul⁹ putari q̄z i. nos parū clemēs eēt. Ma/ gnū charitatis indicium: et oī s̄auitate replet⁹. D̄ ingens enī p̄is ardor amoris: q̄ vt nobis p̄cceret p̄prio filio nō p̄p̄erit: q̄ nō aurū dedit nō argentū app̄rehedit: nō pecuniā numera/ uit: sed semetipm̄ tradidit: sanguinē suū sudū et p̄ nobis oībus aīam suam posuit: q̄re rē.

Sc̄da rōne ordiabilitatis: sic enī sanxerat de⁹ vt hō p̄ seipm̄ eadē possit: s̄z nō p̄ seipz p̄ casū reuelare: qd̄ et p̄ pulchre d̄ns oñdit in fi/ gura illius hoīs ab hiericō: salē in ierico descē/ dētis: dic textū totū. Que v̄ba Aug. 3. pela/ giū sic exponit: hō iste gen⁹ humanā ē ab hiericō descēdētis i. ierico. i. de paradiso in hunc mūdū. Hiericō enī visio pacis int̄p̄cta tur. Anteq̄ enī hō peccaret i. visio pacis erat i. i. paradiso: vbi q̄q̄d̄ intuebat̄ pax erat atq̄ le/ ticia. Inde at̄ descēdēs hūmiliat⁹. i. mis̄ fact⁹ p̄ p̄ctm̄ venit i. hierico. i. i. hūc mūdū. Adie/ rico enī luna int̄p̄ctat⁹: q̄ mūdus velut luna mutat̄ hic incidit in lat̄ oēs. i. diaboli et ange/ los ei⁹. i. p̄ inobedientiā miserrimū gen⁹ hūa/ nū demonibus se m̄cipauit: q̄ dispoliauerūt eū. i. diuinā gr̄am libertiq̄ arbitrij i. bonū pos/ sibilitatē p̄didit: et plagis eū totū affecerūt: q̄ oēs posteri hac sūt plaga p̄culi s̄icq̄ oēs i. m̄i/ gnatib⁹ p̄cepti. Et eo seminuino relicto abierūt. Semī nanq̄ viuus i. vitalē habeat motū: ex se tū ambulare nec surgē pōt: sic et gen⁹ hūa/ nū p̄ p̄p̄ias vires resurgē nō potat. Descē/ dēs at̄ sacerdos eadē via: eo visio p̄transit: si/ milit et leuita. In his sane duob⁹ duo t̄pa itel/ ligat̄. s. legis et p̄phaz. In sacerdote legē p̄ quā sacerdotiā et sacrificia s̄i instituta. Et in le/ uita vaticiniū p̄phaz itellige: quozū t̄pib⁹ totū genus humanū sanari non potuit: qm̄ oēs ex Adā et matre p̄uina n̄: s̄c̄tes itq̄z ebrogro

¶ Primo q̄m p̄ clarificauit & m̄ificauit
filiū ei⁹ J̄su b̄ndictū i sua cōceptiōe. Miere.
zi. Mouē facier dñs sup terrā: mulier circū-
dabit vir gremio v̄i sui. In q̄ gl̄ia sa cōcepti-
one duo mirabilia suere. Quimū q̄ fine oī
p̄sus labe p̄cep̄. ps. Qui igredit fine ma-
cula. Scdm q̄ fine oī p̄sus alteri cōmixtiōe
Luc. i. Qd ex ea natū ē de spū kō ē. Scdo
in p̄ciosa nat̄itate. ps. L̄ate dño cāticū no-
uū q̄ mirabilia fecit dñs. Ecce mirabile ma-
gnū v̄go parit filiū & v̄go ē p̄tū v̄go p̄ p̄tū
& v̄go añ p̄tū. Isa. 7. Ecce v̄go cōcipiet &c.

¶ Tercio i deuota baptizatioe ⁊ i miraculoꝝ
opatioe. Luc. 3. Et ecce apti ſūt celi ⁊ vox pa-
tris inuonit. H ē filiꝝ mē dilectꝝ in q̄ mihi bñ cō-
placui. In ceteris uero opatioe. Jo. xij. c. M-
ne dixi ubi ſi credideritꝝ uidebis gliaꝝ dei. Et
Jo. 7. Si nō ueniſſetꝝ ⁊ locutꝝ eiꝝ nō fuiſſen-
tꝝ. Quarto i traſſiguratione. Math. 17. Re-
ſplēdūti facies eiꝝ ſc̄i ſol. ueſtimenta eiꝝ ſc̄a ſū
alba ſc̄i nix. Quito in paſſioe. Math. 27.
Petre ſciſſe ſūt ⁊ monumēta apta ſc̄i ⁊ c. ⁊ luc.
23. De: ē filiꝝ dei erat iſte. Sexto i reſurre-
ctioe. Math. 28. Angelꝝ aut dñi deſcēditꝝ de ce-
lo ⁊ accēdēs reuoluit lapideꝝ ⁊ itēx. Pore ti-
more aut eiꝝ exterriti ſūt cuſtodes. ⁊ facti ſū
velut mortui. Septio i uſio eiꝝ pꝛ glorioſum
filii ſuiꝝ hac in uita mirabilē fecit in glorioſa
aſcenſione. Actū p. Viri galilei qd admira-
mini aſpiciētes in celū ⁊ c. Et ſic pꝛ iſta pꝛdō.
¶ Et poſt reparationē hūane nac pꝛ ipm. fi-
ne alia dei poſt gra aia ad uitē meriti ſcādere
nō pōt. T conſuſio ſcādida.

a. *Ecce p[ro]p[ter] h[oc] p[er]f[ec]t[um]. v[er]o. q[ui]a p[er] ip[s]u[m] mor-
 tem h[um]ana n[on] fuerit rep[ar]ata: n[isi]q[ue] t[ame]n si
 diuina g[r]a c[um] bonis opib[us] n[on] c[on]cur-
 reret: posset aia ad etern[am] vit[am] sc[ilicet] ad cur-
 declaratione[m] tres ingrat[os] vitare. v[er]o. *Pr[imo]*
 ma q[uod] c[on]tra b[ea]t[um] sine g[r]a ad vit[am] resurg[ere] n[on] p[otes]t: sic
 et sine ip[s]a cad[ere]. Sc[ilicet] qu[od] ista g[r]a diuina ad
 hoc p[er]currit q[uod] n[on]q[ue] ordin[em] suat. Tertia
 an ista diuina g[r]a ad reu[er]sio[n]ib[us] r[ati]ficat[i]o[n]e sit ne-
 cessaria. Quanni ad prim[am] q[uod] triplex d[icitu]r hoc
 d[icitu]r assignari p[otes]t. Pr[imo] q[uod] b[ea]t[us] repugnans ho-
 cre scripture. Sc[ilicet] q[uod] repugnans recte r[ati]o[n]i.*

Tertio qz h^o repugnat m^aifeste exēplifica-
tiōi. ¶ Duo inqz hō sine dei spāli grā resurgē
nō pōt: qz repugnat sacre scripture & sacre le.

rationi. Et si de hoc multe sint auctores. et populi
 chre hō tāgal Aug⁹ pelagiū: et mgr. 2. finiaz
 dist. 28. Istas tñ tres ad pñs accipe auctes p/
 mo Aug⁹ in pñsolidion. c. 5. si pñumat inquit
 pctōr mudari nō pōt nec ex corde cōpungit: qz
 nisi dñs pñdetz asperitset: nūqz pñia ductus a
 mare fleuisset: qd de respectu spūali intelli
 dz: et nō corpali: qz dicit text⁹ qz Petrus erat
 foris stās in atrio sumi sacerdotis: xps vō in
 carnera tormēti. Itē pñsido⁹ de sumo bono
 pñs qz inqt nos pctō obligauerim⁹ et opib⁹
 diaboli: iā nos nra vñte resurgē nō valem⁹
 Et pñpha. Vñam igt et gloriā dabit dñs. Et
 idē. Vñsi qz dñs adiunxit me paulomin⁹ bitas/
 set i inferno aia mea. Et idē misericordia dñi p
 ueniet me: qre rē. Secō sine dei spāli grā
 hō resurgē nō pōt. qz h repugnat recte rōni.
 Nā si hō sine grā iustificari posset: seqret qz tā
 pñmū qz merita cēt hoi: nō deo attribuēdū: et
 hoi grās reddēdū pñs impiūssimū. qz rē. pñia
 nō et seqla clara. Quis qso negare cōtendat si
 gloriā sine dei grā adipisci possumus: qz filii
 et iustificationē sine grā possim⁹ adipisci. Sz
 quō ex nobis iustificari poterim⁹: cū apls di/
 cat: Iustificati sum⁹ p fide. i. p grās. Brā at
 vñ dic gliosus Aug⁹. Donū dei ē sine meritis
 qre ne h impiū seqt necesse ē vt grā opponat
 rē. Itē si hō scipfuz creari nō pōt. qz a fortiori
 nec scipfū recitari. pñs qz magis ē iustifi/
 catio ipij: qz creatio celi et terre: vt dicit Aug⁹
 Sz pñmū hō nō pōt qz nihil ē qd scipfū gignat
 p Aug. de trini. g nec fm. Propterea Aug.
 de ecclasticis dogmatib⁹ ait. Nullū credim⁹
 ad salutē: nisi deo mediante venire. Plures
 alias poteris si placet formare rōnes. si distin.
 28. secūdi finiaz legeris: qz tibi cā breuitatis
 obmitto. Tercio nō pōt hō sine dei grā re/
 surgē: qz hoc repugnat māifeste exēplificatōi.
 Plura. n. de hoc ponit exēpla Aug. p pelagiū:
 sz ad pñs tria colligam⁹. Primū exēplū
 plū ē Abrahā. Secōz Moysi. Terciu⁹ Adie
 rcimie. De pñmo sic dicit Aug. Dixit dñs ad
 Abrahā. Noli timē abrahā: ego pñegā te: et
 merces tua erit magna nimis: pñegā inqt te
 grā mea: qz pñs qz vocare me: vocauit te vt ex
 ires de terra et cognatiōe tua: et inuocares me
 rē. Itē de eodē sic ait. Si inueni grām i ocu/
 lis tuis: ne transcas puerū tuū. p grām g que
 nō ē ex opib⁹ deū ē ei merces tua magna erit
 nimis: qz nemo pñs dedit deo: et retribuet ei

rē. De sō exēplo sic ait Aug⁹. dicit Moysi
 ses ad dñm. Ecce tu mihi dicis: deduc poplū
 meū hūc: tu aut nō demonstrasti mihi quē in sit
 mitas mecū. Et dixisti mihi. Scio te poib⁹
 et grām habes apud me: nūc g si inueni grām
 in pñspectu tuo: onde mihi temetipfū māifeste
 vt videā te: et sim inueniēs grās aū te: vt scia
 qz gens tua et poplū tu⁹ hz grām apud deū. Sz
 ex deo nō ex se. Ecce qz Moyses dicit se inueni
 se grās in pñspectu dei: et nō habuisse ex se. Et
 cū dicit: onde mihi temetipfū manifeste vt vi/
 deam te: vt sim inueniēs grām ante te. Quid
 aliud indicat: nisi vt dū te video manifeste co
 gnoscā nō mei fuisse meriti: sz dono grē tue.
 Et paulopost ait. Nisi ipse creas nobiscū:
 ne me educas hinc. et quō sciret: qz inueni grās
 corā te: ego et poplū tu⁹ poib⁹ gentib⁹ que sunt
 sup terrā: qsi dicat: gloriabimur: quō: nō i no
 bis: sz in te a quo accepimus grām gloriandi
 hic Aug. De tertio exēplo sic ait Aug. vt
 s. de Hieremia dicit dñs. pñs qz te forma/
 rē in vtero noui te: et anteqz exires de ventre
 sanctificaui te: et pñpham in gentib⁹ dedi te rē.
 Ex qbus pñfecto vñbis manifeste onidū grē
 donū nō ē ex operib⁹: que nā erant eius opa
 mundū nati. Igit nō ex operib⁹: sz ex voca
 tione dictū est ei: pñs qz formare in vtero no
 ui te rē. hec Aug. vi. s. quare patet. i. vñtas.
 Quātū ad fam vñtatē dico fm bñi Tho.
 pñma prime. q. e. ix. q. duplex est pparatio vo
 luntatis. Vna ad bonū fruendū et meritorie
 operādū pparatō. Alia ad hanc pñmā dispo
 sitionē habendā disponens primā inquit ipse
 dispōnē volūtas sine habituali grē dono ha
 bere nō potest: quia sicut anima ē corporis vi
 ta dans ei motū et sensum ex secūdo de aia sic
 gratia anime vita dans ei motū et sensum ad
 meritorie operandū: bonoqz eterne fruēdū.
 Nec ad hanc habendā grām: ali⁹ requirit su
 peraddit⁹ habu⁹: qz pñcessus ēēt in infinitum
 cū nō esset potior ratio de vna qz de altera: sed
 sufficit ad hanc pparatōnē habēdā aliqđ di
 uinū pñsidiū interi⁹ ad bonū voluntatē mo
 uens: qm nihil sine vñte prime cause moue
 ri pōt. Io. 15. Sine me nihil potestis facere.
 Et motio hic ē dispositio aiam dispēnens ad
 grām gratiā facientē pmerendam. Apoc. 3.
 Sto ad hostiū et pulso rē. Tripliciter autē
 mouet et pulsat aiam deus vt grām acceptet.
 Primo pulsando ad rōnē illā. s. illiando

ut p[ro]p[ri]am malitiam et dei bonitatem agnoscat.

Secundo pulsando ad voluntatem: ut ad deum diligendum conuertat. Tercio pulsando ad memoriam: ne ipsa voluntas frustra bonum velit: Tua enim anima mea interest aspicere, quoniam deus ab initio constituit hominem: et reliquit illum in manu Philii sui. Eccl. 15. Si aperis intrabit Iesus per gratiam: quare etc. Quantum ad tertiam dico breuiter finem diuini Bonae. in. 2. dis. 27. quod aliud est resistere temptationi: et aliud vincere temptationem. Resistere temptationi est non assentire diabolice suggestioni. Vincere autem est oppositum illi: inducere quod diabolus suggererat. Ipsi deus quod per gratiam gratis data diabolice resistit suggestioni: tamen absque dono quod deo homines gratiam reddat: diabolus vincere non potest. ut. 1. contra ciuitatem mentem perficiat dignitate meriti: ut in merito digni: quare etc.

Quod diuina gratia tanquam congruenti medio deus hoc inferiora regit. Conclusio tertia.

Accipit tertia conclusionem. v3. Et si deus cum / ca quod sue non derogat dignitati per seipsum / sum facere possit: tamen finem gratia spirituali nihil regit eorum que creauit. Ad cuius declarationem / ne tres ingramus Vitates. v3. Diuina quidem hoc mundi machina diuina gratia gubernat. Secunda quidem hoc per diuinam gratiam in suis operationibus regat. Tertia quot modis diuina gratia in scriptura appellatur. Quantum ad primam assumo finem eorum beati Thome prima secundae. q. c. xi. v3. quod in corporalibus moribus duo necesse coocurrunt. primum principium intrinsecum. et principium extrinsecum motus. primum principium intrinsecum est forma substantialis mobilis. Unde ignis per suam formam intrinsecam habet ignire ad frigiditatem. et sic de alijs. Principium vero extrinsecum est motus primi mouentis. ad corpus super leuatis. Si enim primum mobilis motus cessaret: omnes motus cessarent. id est omnia quiescerent: ut tota tractat philosophica disciplina. Unde quoniam ignis per suam formam intrinsecam ignire posset tamen si motus primi mouentis non coocurreret: nequaquam ignis aliquid passum alteraret. Est autem alteratio una species motus. ut ponit philosophus in postpredicamentis. Ergo ad hoc ut ignis possit in actu exire non solum requiritur forma intrinseca tanquam principium mouens intrinsecum: sed etiam motus primi mouentis tanquam principium extrinsecum. Sic ad propositum in re gimine mundi. si enim deus in omnibus rebus primum motus: non influeret: omnia penitus in nihilum tenderent. Aug. Quis creatura vicissitudine / riam mutabilis est quod nisi bonitate sui conditoris ser-

uaretur in nihilum tenderet: Quis ergo vnaque / quod res per suam formam per se et intrinsece moue / atur vel conseruet tamen extrinsece per dei generale / influentiam gubernat Apoc. ix. c. Qui habet in ve / stimeto et in femore suo scriptum. Rex regum: et / dominus dominantium. Unde Iheronimus. i. Thimotee. f. Regi in / quod seculorum immortalis iuisibili soli deo: honor et / gloria in secula seculorum. Amen quare etc. Quantum / ad secundam Vitatem dico ex intentione beati Thome. ubi / est. quod in humanis operationibus et corporalibus motibus / rationis humane: non solum requiritur forma intrinseca / ut anima quod operari debeat: sed etiam requiritur ipse deus / ut principalis motor. Ad hoc autem dei habet in omni nihil / aliud est quam voluntas dei. vbi si diuina voluntas / in actibus extrinsecis non concurreret: perfectio nihil / fieret. Dicam ergo sic quod aliquid per nos agendum est / aut tale vires nostras excedit. aut non. Si non ex / cedat sed sit nostre nature forme: aut tale est purum na / le: aut mortale. si purum nature tunc non oportet deum aliter / ad tale opus concurrere quam per primum motum: sicut / per in comestione dormitio: et alijs operationibus / pure naturalibus. Si autem illud sit morale: tunc quia / humana natura est sedata ex peccato: multa operari sic non / potest: sine dei auxilio spirituali. Libere enim arbitrium / ex peccato primo parentium aliquoties offuscari habet: / ne sic simpliciter in actu virtuosum et moralium exire / possit ut vellet. Propter quod paulus agebat. Non / quod volo bonum ago sed quod nolo malum. Et ob hanc / liberi arbitrii infirmitatem necesse est deum in / operationibus moralibus humanis non solum ut pri / mum motorem concurrere. verum etiam manatiue. id / est quod virtus gratuita supradat virtuti nature. Et / ponit idem doctor notabile exemplum de infirmo / qui licet de se possit habere motum: non tamen motum / silem hominis sani nisi auxilio sanctorum siue iuuatur / medicantibus sic. Sic in proposito in natura humana ex / primo parentium peccato infirmata. per. Nisi quod / dominus adiuvit me paulominus habuisset in infer / no anima mea. Si vero bonum quod operari intendi / mus: humane nature facultatem excedat. ut sunt / fides: spes et charitas: que sunt virtutes infuse et non / ex libero arbitrio causate: ut per in. 2. dis. 28. / tunc necesse est ut ad talia adipsceda deus habitus: / quo ad illa disponamur infundat. Et hic habi / tus dicitur diuina gratia. Unde. i. Iheronimus. 2. de. dicit. Ad a / ximum et preciosa nobis promissa donauit ut per hoc / efficiamur diuine gratie consortes. id est gratiam tanquam / quoddam supernale donum nobis ad diuinam percipi / endam namque per gratiam deus ipse donauit quare / satis per predicta Vitas. Quantum ad tertiam:

dico de cōi theologorū intētiōe: q̄ diuina grā
multiplici solet vocabulo appellari. Aliqñ enī
dicit grā gratū faciēs. aliqñ gratis data. aliqñ
operans. aliqñ cooperans. aliqñ pueniēs. et
aliqñ subsequēs. Brā gratū faciēs ē habitus
supnālī i aīa a deo ifusus hoīez ad dēū ordi/
nās vt sibi iūgat tāqz vltimo fini. Et secundū
hanc meremur vitā eternā et sine ipsa null⁹ ad
vitam ē actus meritorius. de qua pmo Lo/
rin. 13. Si lingua hominū loquar et āgelorū
et ps. Anima mea sicut terra: sine aqua rēbi.
Gratia gratis data ē habit⁹ qdā a deo ifusus
q̄ supra nature facultatē et psonē meritū cōce/
dit: ipsū hominē ad quedā ipsi⁹ vltimū finis p̄
paratoria ordinās. vt sūt pphētia miracula et
similia. p has. n. grās gratis datas ordinat
hō: vt vltimo fini iūgat. p. Lozin. 12. Vnicui
qz dāt māifestatō spūs ad vilitatē aliorū. Et q
bus apparet: q̄ differētia est inter grām gra/
tis datā: et gratū faciēte: qñ grā gratū faciēs
ad pprie aīe iustificatiōē: et nō aliorū hoī in/
fundit. S3 grā gratis data ad aliorū iustifica/
tiōē et vilitatēz infundit. Māpositio q̄ tu aīa
mea sis in dei grā gratū faciēte cōstitutā: nō p
pter hoc erit aīa p̄dēti iustificata. S3 posito
q̄ infuderit tibi deus pphētiā spm̄ miracu/
la faciēdi: et huiusmodi: manifestū ē hāc ip/
sā grām grandī multitudinī xpianorū p̄su
isse. Luc. p. Ipse multos cōuerter ad dñm dī
cni ē de Jo. āne baptista: qd gl̄iosus de q̄tidie
facti in suis p̄dicatorib⁹: quos nisi dñs mittere/
ret: totus mūdus qñ sōdōma extitisset. Et nō
tū q̄ nō pprie grā gratis data ordinat ad iu/
stificatiōē aliorū: s3 bñ ad aliorū vilitatē. vñ
licet p̄ miracula et p̄dicatiōes hoīes disponat
et instruant ad fidē spē et charitatē: sine qbus
hō vltimo fini iūgi nō pōt: tñ ppter hoc nō
iustificat: vt ps. Requirit enī gratiā iustifica/
tiō gratū faciēte puiā: hic in sūia ponit btūs
Tho. p̄ma sc. q. cix. Brās opans dī diuī
mā quidā motus: q̄ volūtas mouet intērius
vt bonū velit: qd p̄us recusabat. Quō illumi/
natus fuit p̄ Paulus in dāmasū p̄ xpm̄ p̄gens
vnde percussus ait Dñe: quid me vis facere.
Brā cooperans est quidā diuin⁹ aspect⁹ quo
aīa ad bonū mota iuuat: vt ad actū pueniat.
Et p̄ hā: arām aīam ipsam de⁹ in bono p̄po/
sito meri⁹ firmat: et extērius p̄bet facultatem
opandi. Au. de li. ar. vt aut velim⁹ operatur
de⁹: vt p̄ficiamus nobis cooperare. Aliqñ tñ

strictiori mē grā operans dī habit⁹ aīe super/
nālīter datus: ipsam sanans: iustificās: et deo
gratū faciēs. Cooperans vō est idē habitus
aīe infusus: libez arbitriū adiuvans ad bonū
qd est p̄ncipiū act⁹ meritorij. Et sic grā nō ac/
cipit pro motu diuino seu auxilio ad bene vo/
lendū vel agendū: s3 pro habitu aīe a deo infu/
so et. Brā pueniēs pōt dici oīs grā: siue
sit diuin⁹ motus: quo aīa mouet tñ siue sit ha/
bitus infusus: dū tñ volūtatē antecedit siue
operatiōē eius. Et de hac ait Aug⁹: de na/
tura et grā dicēs. Brā puenit vt sanemur. ps
Misericordia aut dñi pueniet me. Gratia
subsequens pōt similiter dici grā quolibet ac/
cepta: aut p̄positū volūtatē firmās aut opī
coadiuuans: dū tñ volūtatē vel opatiōē eius
sequat⁹ et de hac Aug. vt. s. grā subsequit⁹: vt
sanati vegetemur. Nec oīa de intēntiōe bñ
Tho. vt. s. Nota vt et ipse dicit q̄ licet pluri/
bus aīditiis modis grā appellet⁹: nō tñ essen/
tialiter ad inuicē differūt: s3 solū fm̄ diuersos
modos accipiēdi grām. Et bona. sup illo ver/
bo m̄gri. 2. sniarū. dis. 27. v3. Brā operans
est inquantū volūtatē hoīs liberat coopans
vō inquantū eandē adiuvat. dicit sic Brā cū
vna sit: multiplices tñ h3 diuisiones. fm̄ p̄si/
derationes multas. Et facit idē doctor hāc di/
uisionē: grā pōt cōsiderari quantū ad subiectū
in quo est: et quantū ad p̄ncipiū a quo ē: quan/
tū a p̄positū qd est. et quantū ad effectū ad
quē est. Sed hoc ad p̄ns relinquam⁹ vide ibi
si placet. quare et.

De fructib⁹ diuine grē. Cōsideratio iīa.

Tertio loco

fructuositatē videam⁹ vbi tres a
lias p̄sones subiūgam⁹ v3. p̄mi
ma illuminat in fide: mādana di
scernere facit: cooperit delicta et grā refrige/
rat ellū. Scda nudat ipse deus: et celestia cu/
pere facit: restituit bona: et ipsa decerpere facit.
Tertia forma nobilissima est: et in neces/
sitatib⁹ clamat: aīam iuuat: et tandē gloria co/
ronat. In his trib⁹ cōclionib⁹ duodecim di/
uie grē fruct⁹ p̄tinef d qb⁹ p̄cularitē videas⁹.

De quattuor primis diuine grē fructib⁹.

Conclusio prima.

Cipe p̄mā cōclionē et. In qua con/
clone quattuor ponūt diuie grē fructus. p̄m⁹ dicit illuminari⁹. Se

cundus dī discernitur. Tertius dī cooperi-
uus. Et quartus dī reſiſgeratius. Pri-
mus dī illuminatius. Lū enī ingenij nri ſit
ēminata facultas: et p pns op's tminari: ſi ad
quorūdā ſuarū yriū excedentiū cognitionē p
tingere cupit: neceſſe ē vt aliquo ſupnaturali
lumine et dono iuuet. Duo aut ſit ad pns h
modi lumina. ſ. donū intellect⁹ et fides: vtrūq;
enī iſtoꝝ aiam i cognitionē dī dirigūt: diuerſi
mode tñ. Nā fides ē circa alta myſteria: per
ſimplicē aſcenſū. Sed domum intellect⁹ per
rationis amniculū: vt dicit dñs Bona. i fo
dilli. xxv. Inde ſit: vt quidam alta myſteria
tantū lumine naturali penetrari volētes: i va-
rios multiplicēſq; damnabiles inciderūt er-
rores. i. iſde. fo. Adeliuſ in quā erat illis nō
cognoſcere veritatem: q; poſt cognitā verita-
tem retroſum verti. Et Hiero. Quicunq;
aliter ſcripturam intelligit: q; ſpiritus ſanc⁹
eſt agitat⁹: a quo ſcripta eſt: licet ab ecclēſia nō
receſſit: tamen hereticus appellari poteſt. Et
Auguſtinuſ. Nunq; inuenio q; chryſtuſ aut
apoſtoli ſeminauerit: q; xps aiam nō habēt.
Immo ait. Tristiſ ē aia mea vſq; ad morteꝝ
ſed ora eſt hec zizania a ſecido appoliari. Mū
q; inuenio in canone ſeminatū: q; xps attulit
corp⁹ celeſte: ſed nata ē hec zizania a toſchato
Malēſino. Nunq; repio q; xps fuerit puruſ
hō: aut pur⁹ de⁹: ſ; vtrūq;. Quia puſ in ſor-
ma dei: poſtea i forma fui: ſ; nata ē h zizania
a ſecido Endide et Meſtorio maledicti h ille
Nec tñ aia mea his vbiſ credas poſſe cē:
hēticuſ ingreſſe opiniōes et deſenſare: dū m
ratiſum⁹ ſemp aſſentire vitarī. Audi Aug.
Si q; ſiniam ſuam q; ſuis ſaltam atq; puerſam
nulla pūnaci aioſitate deſendūt: q; rūt at tanta
ſollicitudine veritatē: pati corrigi cū inuenerit
nequaq; ſūt int hereticuſ pputandī. hec ille.
Inde beat⁹ Tho. ſa ſe. q. c. lxxij. dicit q; vī-
ciū curoſitatis nō ē circa cognitionē vitaris
directe: ſ; circa appetitū et deſideriū cognoſcē
de veritatis. Vñ curoſitas pōt ſic deſcribi.
Curoſitas ē circa rerū cognitionē qdā ſciēdi
inordinat⁹ appetit⁹. ppter ea Eccl. 3. dī. Al-
tiōra te ne q; ſicris: et fortiora te ne ſeruat⁹ tue-
ris: et in plib⁹ opibus ei⁹ ne fueris curoſuſ:
et iſra. Adultoſ enī ſupplāuit ſupſtitio illo-
rū: et in vanitate detinuit ſcſuſ coꝝ et c. Inde
Aug. Lū q; rūt ingt qdā: qd faciebat deus aū
mūdū pſtitutionē: i nūdendū q; cinā gehennaz

curoſiſ pparabat. Quare pcludam⁹ q; dina
grā p donū intellect⁹ aut p fidē: vel alio modo
intellectū illuminat ad verā ſalutis viā cogno-
ſcendā. ps. Declaratio ſimonū tuorū illumi-
nat et intellectū dat pūl. i. hūilib⁹ q; re et c. Se-
cūduſ fructuſ dī discernitur: q; dina grā
mūdāna diſcernere ſat. Vñ nota hāc reglām
generalē q; ſicut ſoliſ lumē ē tenebre oppoſi-
tū et ſua pſtia mediū illuminat: q; ē actus ei⁹
vt dī. 2. de aia. Lumen ē act⁹ diaphāi ſm qd
diaphanū: ſic dina grā tenebre ſpūali: que eſt
culpa ipſa mortalit⁹ ſria eſt: et ſua pſtia totam
aiam illuminat: vt ſuū caſū quē icurrit: penaꝝ
quā meruit: glā quā amiſit pſideret: multaꝝ
alia p pūū offuſcata māſeſtat. Audi Breg.
lib. moꝝ. Dū ingt noſ grā diuini reſpect⁹ il-
lūat cūcta mētis nſe abſcōdita māſeſtat: hoc
lumine illuſtrat⁹ filiuſ pdig⁹ ſui peccati putre-
dinē turpitudinē grauitatē et multitudinē re-
cognoſcūt dicēſ. Deu q; ſti mercenarij i domo
pſiſ mei abundāt panib⁹: ego āthie fame pe-
reo. Silr et illuminat⁹ latro i cruce pendēſ
vociferabat. Ademento mei dñe dū veneris
in regnū tuū: hoc luic claruit. Adagdalēa qñ
mūdantiſ abiectiſ: lachrymiſ ſuiſ pedea dñi
lauit. Luc. 7. Audi Aug. in ſoliloꝝis d ſci po-
dicentē. Conuerſuſ ſum: et vidi tenebras me-
aſ i qb⁹ fuerā: abyſſum tenebroſā i q iacuerā
et dixi. De tenebris meis in qbus iacui: ve ce-
citati mee in q lumen celi videre nō poteram
ve pteritū ignoſcē q nō te cognoſcebam dñe
et c. Tertiuſ fructuſ dī cooperitiū vbi ac-
cipe reglām generalē: q; ſicut veſtimētū coo-
perit coꝝ pſ vituperiū: ſic dina grā aie ſedita-
tem. i. iſde. 4. Charitas cooperit multitudi-
nē peccatorū: Apoē. 9. Datū ē illi. ſ. aie vt co-
operiat ſe ſiſino ſplēdenti et cādido: qd ē grā
dei. Inde miſer nſ prim⁹ parens dum hanc
inocētie ſolā pdidit ſe nudū vidit: nō q ante
pū ſe nudū non aſpiceret: ſed illa nuditas cū
illa deformitate: ſicut poſt peccatū viſui nō oc-
currit. Et ſic intelligit Aug. xi. ſup Bēn. ad
lſram vbi ſic ait. Non permittit de⁹ pūmoſ pa-
rentes ſuā nuditatē aduertere: eorū mentem
in dina ſuſtollens. i. cleuans in quadā ſimpli-
ciſſima et atten⁹ a diuinorū conſideratione: niſi
poſt peccatū: q; moꝝ vt peccatum conſumaue-
runt aperuſ ſunt oculi eorū tā mētis q; coꝝ
poris: vt ſe nudos aſpicerēt. Adentis qdem
vt bonū qd amiſerant: et malū in q ceciderāt

viderent. Corporis quidem ut sua vereda aspi-
cerent: et rebellionē carnis ad spūm sentiret:
nec iniuria sane. Adverito enim diuis iussioib⁹
rebellant: cuncta ei subdita rebellant. quare
et. Quartus fruct⁹ dī refrigeratiu⁹. Vñ
accipe regulā generalē: q̄ sicut aqua refrige-
rat et extinguit sitim: sic diuina gratia inordia
tū appetitū habendi. De quo appetitu Boe-
tius de consolatione audi metrizantē. Si quā-
tas inq̄ rapidis incit⁹ pontus. Vñt arenas.
Aut q̄ stelliferis edita noctib⁹: celo sidera ful-
gent. Tantas fundat opes: nec retrahit ma-
nus pleno copia cornu. Vñanū misas haud
ideo genus cesset flere q̄relas. hec ille. Quan-
tis queso piculis nauigāt naute mare. Quā-
tis et mercatores in ira piculis se exponunt
ut habeant: et hanc mundi miserā sām cumu-
lent. S; audi qd diuina gratia faciat. i. Thi.
vlti. Habentes alimenta qbus tegamur his
premi simus. Propterea Augustin⁹ aiebat.
Ingetum est cor nūm dñe: donec q̄scat in te.
Adanc spūales aquā petebat bona illa mulier
samaritana. Domine da mihi hanc aquā et.
Joh. 4. c. et sic patet presens conclusio.
De quattuor alijs diuine gratie fructibus
conclusio secunda.

Accipe secundam conclusionē vide-
licet. Mutat ipse deus: et celestia cu-
pere facit: restituit bona: et ipa decer-
pe facit. In hac conclusionē alij quattuor sub-
dunt diuine gr̄e fructus. videlicet. Primus
dicitur manifestatiuus. Secundus dicit de-
sideratiuus. Tertius dicitur restituti⁹. Et
quartus dicitur participatiuus. Primus
inq̄ fructus hui⁹ quatuor diuine gratie dicit
manifestatiuus. Vnde accipe regulā genera-
lem q̄ nūq̄ dñs fecit sup̄ aliquē ppl̄ iudiciū ali-
qd nisi p̄us reuelauerit s̄is suis. Amos. 3. c.
Non faciet inq̄ dñs vbi. i. opationē: nisi re-
uelauerit secretū suū ad seruos suos p̄phe-
tas. Prophetia enim dī a p̄ qd est sup̄ et
phanos apparitio: q̄. s. viris huiusmōi qdaz
a nra cognitione distantia diuinit⁹ reuellant.
Vnde dicit Isidor⁹ etymo. q̄ p̄phete appel-
lati sunt videntes: q̄. s. qd ceteris erat oculi
tū videbant: vñ et gēiles eos vates appellāt
et. 6. etbi. plus nī ait. Prophete dici p̄nt p̄-
phatores: eo q̄ p̄phat. i. a remot⁹ phant: et
de futuris vā p̄dicāt. Vbi nō q̄ ois p̄phetia
aut ē de preterito: aut de p̄nti: aut de futuro. p̄

phetiauit de preterito. 2 Moyses. Ben. 1. In
p̄ncipio creauit deus celū et terrā: de p̄nti p̄o:
phetiauit Elisabeth Luc. 1. Vñ h̄ mihi ut ve-
niat mī dñi mei ad me: p̄phetiauit de futuro
Isa. 7. Ecce vgo p̄cipiet et. sicq̄ de alijs: et
hoc vltimo p̄phetandi mō intelligit reglā no-
stra. Vñ tu ipse o lector declara qualis an di-
lunij diē sut cordis secretum dñs suo sc̄ssimo
Noe reuelauit. Sitr iudiciū Sodome Loth
et excidiū Ninive Jone de p̄nti: heu infe-
lix Italia anteq̄ tantis flagellis puniret: p̄
q̄t annoz curricula p̄dicatores sc̄ti pelamant
dic ut patet. Sc̄s fruct⁹ dī desideratiuus:
Vnde accipe regulā generalē q̄ sc̄ti et gl̄ibet i
gr̄a exites: mori p̄ xpo desiderant. Cupio
dissolui clamat Paulus et esse cū xpo. Quid
credis co illud intrepidū Petri p̄pulsauit:
rit: ut xpo audaci diceret parus sum: et in car-
cerē et in mortē ire: nisi hec sc̄a man⁹ sp̄s sc̄ti
Et vidimus ille vñ h̄ sibi ut diceret. Eain⁹
et moriamur cū eo. Et vñ sc̄ti apostoli ibant:
gaudentes a conspectu concilij: certe non nisi
ab vbertate diuine gratie. Quis nō infinita
tolleraret p̄ xpo: q̄ infinita tollerant p̄ p̄lo
christiano. i. De. 2. L̄uit⁹ passus ē p̄ nobis
nobis relinquens exemplū: ut sequamur vesti-
gia ei⁹: q̄ p̄ta nra ipse pulit sup̄ lignū ut pec-
catis mortui iusticie viuam⁹: et q̄ oia mēbra
nra nō vocabant a culpa: id oia mēbra xpi su-
stinuerunt penā. Sc̄tis enī fluit et lacryma-
tus ē: ut in suscitatione Lazari. Jo. 11. Auri-
b⁹ blasphemias audiuit. Mathei. 27. Vach
q̄ destruis et. Maribus spurcitas carnificz
odoratis ē. Totā faciē dedit conspuentib⁹ et
velantib⁹. Isa. li. irenorū. 3. ore et gutture gu-
stauit acetū. ps. Dederūt in escā meā fel: et in
siti meo potauerunt me aceto. Numeris por-
tauit crucē: pectus pugnis fuit percussū: dor-
sū flagellis cecit: caput corona spinea corona-
tū: manus pedesq̄ cruci affixi: lancea latus p̄-
forauit: oia ossa i cruce extensa. ps. Vinume
rauerūt oia ossa mea: p̄torū corpus cruor: et sū-
guis emanauit. Et hec oia p̄tulit p̄ p̄tis mis-
eria mea: q̄ ipse peccatū nō fecit: nec est inuen-
tus dolus in ore eius: et princeps mūdi n̄ ha-
buit in eo q̄cūq̄. Jo. 12. dicamus ergo sic oēs
Dñe Iesu mea dolēs vulnera nō tua: pro
me dolēs: q̄ p̄ te nō habebas vñ doleres. S;
prochdolo: tu vita p̄ me in ligno morieris: et
ego morticinū s̄ te adhuc in delicijs viuus: et

dolce: et ego gaudeo: tu ploras: et ego rideo:
tu crucem portas: et ego equito: tu inimicis
oras: et ego edia porto: tu nudaris vestimen
to: et ego nudo: purpura: tu acetuz gustas: et
ego cibaria bona: qd retribua dno p oibus q
retribuit mihi. Audi Greg. i mor. Si mens
forti intentioe i deu dirigat: qd sibi i hac vi
ta amarum sit: dulce existimat. Audi Augusti.
de cathetizandis rudibus. Costans inq: et p
fecit d: esse amor n: vt si necesse fuerit amo
re illius moriamur: qui amore nri placide: ac
benigne p nobis mori dignatus e. In Dau
lus ad Ro. 8. Quis inq: nos separabit a cha
ritate xpi tribulatio an angustia an fames et.
dic totam: et sic patet secundus fructus. Ter
tius fructus dicitur restitutus: vnde istam acci
pe regulam generale q sicut herba et flos sine
aqua palcescit et flarescit: vt ita dicat: et rore aut
aq supueniente virescit et renouit: sic bona feta:
et postea p peni mortificata: p superuenientes
gram renou scunt: et hoc de bonis an pcrn fa
ctis in ellige: no at i peccatis: qm talia nuqua
vita habuerut ppter gre defectu: q vita aie est
vt diximus. s. vii. vsus. Illa renouiscunt que
mortificata fuerunt. Viuere no pnt que mor
tua nata fuerunt: hec e cois theolo. scola. qre
et. et sic p ista pld. Quartus fructus dr pri
cipatius vii hanc alia accipe regulam generale
q sicut ho ob peni mortale velut putridum et ise
ctum membrum quantu ad glo: ie meritu a cor
pore abscondit ecclesie quo sit: vt beneficioruz
eius infusus nequaqs suscipere possit: vt de si
lio pdigo p Luc. 15. Ego aut hic fame perco
lis conuerso per vnione ad ecclesie corp qd
su per gram: necesse e q homo pnceps oium
bonoru q in ecclesia sunt. Audi ppheta. Par
ticeps ego sum oium vimentiu te. Oium die
vt totum designet orbem. ps. Pro hac. s. aia
in gra exte: orabit ad te ois sanctus in tpe op
poruno. Nec miru vt Augu. ait. Christiana
religio i xpo oius possessor oia possidz qre et.
De alijs vltimis quattuor diuine gre fru
ctibus. conclusio tertia.

Accipe tertia pldone vs. forma nobi
a lissima est: et in necessitantibus clamat
aiam inuat: et tand gloria coronat.
In qbus verbis quatuor alij subdus diuine gre
fructus. Primus dr nobilitatiuus. Scds dr
inuocatiuus. Tertius dr inuatiuus. Et quartus
dr coronatiuus. Primus inq: dicitur no

bilitatiuus: vnde accipe regulam generale q si
cut nobilissima forma in materialib: nobilis
sima erigit i materia dispositione: vt p pmo
physico. et. 2. de aia. Sic nobilissima forma in
spiritualibus nobilissima requirit in aia di
spostione. Nobilissima aut spiritualiu forma
est beatitudo ipsa eterna. Iuxta illud qd pro
dest hoi si vniuersu mundu lucret: aie vo sue
detrimentu patiat: q ad hndu hac aie formaz
requirit nobilissima dispositio: nobilissima
aut dispo e ipsa diuina gra. l. Corin. 13. Si li
guis hominu loqr et angeloz et. Et subiuge
hanc maximam q tanta est diuine gratie vtus
dignitas atqz potentia: vt cisi de de sua abso
luta potetia: sine aliquo formato pcedete me
rito pta relaxare possit. Tn de ei potentia or
dinata hoc facere no pot: nisi aia disposita re
peria f. Disponit aut ipsa diuina gra. ps. A
nima mea sicut terra sine aq nbi: q et. Se
cundus fructus dr inuocatiuus: vnde accipe
regulam generale q nullu in creatis reb: ita i
oronibus exauditionis singulare remediuz:
sicut est hec dina gra. Vbi nota q ta boni
qz mali deu inuocare dicunt: sed differunt in
mo inuocandi. Boni eni inuocant qd dupli
cit. Quidam inuocant i necessitate. ps. In tribu
latione mea inuocaui dnm: et ad deu meu cla
maui. Et idem in psona dñi ait. Inuoca me in
die tribulationis: et exaudia te: et eripia te. Et
Luc. 21. Tu steteritis an reges et pñdes noli
te cogitare et. vsqz ibi: s. sps patris vestri q
loquit i vobis. Et eccle. 18. Inuocaui patres
dñi mei: vt non derelinquat me in die tribu
lationis mee: et tpe supboru sine adiutorio.
Quidam inuocant dnm in pspc: itate. ps. In
uocate eu dum ppe: et idem dixit cor meu ques
ui vultum tuu: vultum tuum dñe requiram:
ne ancitas facie tuam a me. Quidam inuocant
ex maxima fide et crudelitate ad Ro. 1. Quis
inuocabit in que no crediderut. Inde Jo. 16.
Quicqd petieritis prem i noie meo dabit vo
bis. Et qto loco oes boni in oi corz bda
opatione: dnm inuocant ad Ro. 1. Dis eni q
iuocauerit nome dñi saluus erit. Et h Dau
lus in cõsiliu dedit dicēs. Dia qcuqz facitis i
noie dñi nri Iesu xpi facite. Mali aut dnm i
uocant ex iniquitate. Psouet. 1. Inuocabut et si
exaudia. Et si qnqz exaudir: b facit ad cor pe
na. Quedam eni deus pcedit iratus q negat
placet Aug. Tertius fructus dr inuatiuus

Inueni gratia dei accelerare ad vitam illam in
 dei amore inflammandam. Luc. xij. Ignem veni
 mittere in terram: et quod volo nisi quod ardeat. ad Ro.
 xvij. Erit super quod neque mors neque vita poterit
 vos separare a charitate dei: quod est in Christo Iesu domino
 nostro et cetera. Quartus et ultimus fructus dei coronati
 uis. ps. Beatus quem elegisti et assumpsisti hira-
 but in atrijs tuis. Et idem. Beatus et honore coro-
 nasti eum et cetera. Inde apostolus. 2. ad Thimotheum. vi. ait. Ne
 posita est mihi corona iusticie: quam reddet mihi
 beatus dominus in illa die iustus iudex: quam et nos feliciter
 expectantes hac ipsa diuina gratia: de qua beatus in fine
 diximus: meditare postquam valeamus: christi et eternam vi-
 suri: quod cum patre et spiritu sancto uiuit gloriosus in secula. Amen
 Sabbato ferie quartę cinerum de Virgine
 gloriosa: sermo in ordine quartus.

Ratnauis in me

dio maris. Adarci. vi. Ad lau-
 dem et gloriam ironizate et supple-
 cissime Virgis marie: cuius hunc
 gloriosissimum habitum fere: beatus in primo quodragesi-
 me sabbato: aliquod est gloria et dignitate: prout sua
 benignitate gratiam dicendi ministrabit: deuote vi-
 decamus. Quicquid tractandi ordine: omnibus in sequen-
 tibus sabbatis per posse obseruabo. Respice
 ad me queso o regina celi: et peccatorum refugium:
 an ego beninuncio exprobrata tua tanta dig-
 nitate: an rerum sublimitate confundar: an mul-
 titudine obruar. O virgo Virga sublimis: o
 Virgo sanctificata per stellas: quod mihi det: ut di-
 gnus ipse sum propter tuarum innumerabilium digni-
 tatum ipsa gressus meos dirigas: lumen pan-
 des. Tu spes: tu vita: tu mihi dur: tu mihi na-
 uis eris: quod hodie in medio huius mundi amari-
 smi nobis quasi naufragantibus portum salutis dona-
 bis. Eratigitur nauis in medio maris. In quibus
 sacratissimis verbis tres de hac gloriosa Vir-
 gine nauem videamus: videlicet.
 Virginis glorie se nobilissimam nuncupationem.
 Virginis gloriose elegantissimam rutilationem.
 Virginis gloriose singularissimam dorationem.
 De nobilissima nuncupatione virginis glo-
 riosę consideratio prima.

Primo virginis gloriose nobilissimam
 nuncupationem videamus. Vbi tres
 more solito conclusiones faciamus. Vnde
 de Lubitissimorum ecclesie virginis summo re-
 nescit: dies sabbatinus illi congruentissime de-
 dicatur. Hanc conclusionem per tanto posui: ne

quis miret: cur dica istos sabbatinos Virgini
 dedicare intendimus. Secunda conclusio est ista.
 Tot sunt tantique vndique huius mundi insufflant
 periculosi venti: quod nisi nauis tutissima habe-
 ret: vir vnus de mille saluaret. Tertia conclu-
 sio est ista. Esi hoc mare quod cernimus materia/
 le nauigantibus sit periculosum: mare enim spirituale quod
 fide intelligimus: gustantibus est periculosum.
 De die sabbati: et quare virgini dedicat:
 conclusio prima.

Accipe primam conclusionem: videlicet
 a. Ad cuius declarationem tres inquiramus
 veritates: videlicet. Prima
 veritas est ista: quod dies sabbati accipitur in scrip-
 ptura. Secunda quid debeant christianis in
 die sabbati facere. Tertia est quare dies sab-
 bati virgini dedicetur. Quantum ad primam
 dico ad presens quod sabbatum tripliciter acci-
 pitur in sacra scriptura. Quoddam enim di-
 citur sabbatum temporis. Quoddam sabbatum
 eternitatis: et quoddam sabbatum iniquitatis.
 Sabbatum ipsius quatuor modis accipitur: aliquan-
 do enim sumitur per septem totius ebdomade dies: ali-
 quando per totam ebdomadam: aliquando per quolibet die eb-
 domade: et aliquando per quolibet festo: dico inquit:
 quod sabbatum ipsius per septem totius ebdomade die
 accipitur in scriptura solet. Et hoc modo accipitur. Exo.
 xx. Ad memoriam ut die sabbati scifices. et ibidem
 xxx. c. Septimum dies erit vobis sanctus: sabbatum
 et reges domini. Et leui. xxij. Sex diebus facies
 opus: dies autem septimus: quod sabbati requies est:
 vocabitur sanctus: quod opus non facietis in eo: sabba-
 tum domini in cunctis habitantibus vestris: aliquando accipitur per
 totam ebdomadam. Luce. xvij. Ieiunabis in sab-
 bato. id est in ebdomada: aliquando per quolibet die eb-
 domade. Adarci. vi. Valde mane vna sabba-
 torum veniunt ad monumentum orto iam sole. et Lu-
 ce. xxij. Vna sabbati valde diluculo veniunt
 ad monumentum. Et accipitur. 4. loco per quolibet
 festo. Leni. 23. Sabbatum regitiois est: affligi-
 tis animas vestras. Et ibidem. Adhuc septimo prima
 die mensis erit vobis sabbatum memoriale elaganti-
 bus tubis: et vocabitur sanctus et cetera. Secundo accipitur in
 sacra scriptura sabbatum per sabbatum eternitatis. id est
 per felicitate beatitudinis eterne: quoniam sicut in die sabba-
 ti quiescit deus ab omni opere quod patrat. Sex diebus
 fecit dominus celum et terram et mare: et sequitur. Quiescit
 deus die septimo. Idcirco benedixit deus die sab-
 bati. Vnde. Sic nos in sabbato quod interpretatur
 requies eternitatis ab omnibus corporalibus

opibus gescemus: sola in diuina speculatione
sistentes. Apoc. 14. Amō enī tū dicit spūs vt
regeſcant a laboribus ſuis. Et. 21. Abſterget
ingredens oēm maculā ab oculis ſcōꝝ ꝛꝛ.
Tertio accipit ſabbatū i ſcriptura p ſabbato
iniquitatis. 2. Mach. 24. Date nō fuga vſa fiat
iēme vel ſabbato. i. orate nō pſecutio vſa fiat
iēme. i. tpe incoꝛpetē ex aeris turbatione vel
ſabbato. i. tpe coꝛpetenti ad fugā ex quacūqꝫ
alia cā. Iudei enī i die ſabbati vltra mille paſ
ſus abulare nō pnt: ꝛ tūc ſabbatū tps nō erit
obſeruandū: ꝛ p pñs dī ſabbatū iniquat. Ite
ſabbatū iniquitatis dī oīs feſtiuitas in q inho
neſta: ꝛ deo odioſa ſūt. Iſaie p. Meomeniaz
ꝛ ſabbatū ꝛ feſtiuitates alias nō ſerā: iniq enī
ſūt cetꝫ vſi. Amos. 1. Qui ꝛ pēci feſtiuitates
vſas: ꝛ nō capi odorē cetū vſoꝝ: vide in p
cedenti ſmōe i pma ꝛ ꝛelone ſa: quare ex
his pꝫ pma vſas. Et ad ſam breuitꝫ pio
nūc dico q loquēdo de ſabbato tps: a duobꝫ
pmarie declinare debemꝫ: ꝛ circa vñ ſollici
te opa nō dare: p inqꝫ declinare debemꝫ ab oi
bus opibꝫ coꝛpalibꝫ nō neceſſarijs. Exo. 23.
Ser diebus opabens ꝛ. ꝛ Deutro. 5. Ob
ſerua diem ſabbati vt ſanctifices illud ſicut pre
cepit tibi dñs deꝫ tuꝫ. Scōdo declinare debemꝫ
ab opibus ſpūalibus malis. Iſaie p. Quie
ſcite agere coꝛuerſe: diſcite bñſac ꝛ. Inde de
ſclerati: dñs ait. Ezech. 22. Scūaria mea ſpre
miſſis: ꝛ ſabbata mea polluiſti. Tertio hym
nis ofonibus ꝛ alijs bonis opibꝫ vacādū ē.
Ezech. 20. Sabbata mea ſanctificat vt ſit ſignū
ier me ꝛ vos. i. vt videatꝫ ſit ex pꝫ meo
ſꝫ de hoc ad plenū infra dicet ſeria tñā dñice
de paſſiōe: qꝛe ꝛ. Et ad tñā: vide queſo
aīa mea qꝫ recte totꝫ ebdomade dies: eccleſia
ipā diſpeſcit. nā dies dñicus ſanctiſſime trinitati
dies lunc defūctis: dies martis pctōibꝫ: dies
mercurij ſcīs angelis: dies iouis ſpūi ſcō: di
es veneris ſanctiſſime paſſiōis: dies ſabbati dul
ciſſime Vgini dedicauit. Sꝫ oibꝫ alijs diebꝫ
ad pñs omiſſis: tres ad pñs aīa accipe rōnes
qꝛe dice ſabbatū Vgini dīcat. Idia rō dī
acerbe paſſiōis. Scōda rō dī dīne iminatiois.
Tertia rō dī pſonalis dīctiois. Idia inqꝫ
rō dī acerbe paſſiōis: ſcōꝝ enī paſſio aīa ca
ra coꝛpo die ſecrari ſolet: qꝫ moꝛe pꝫ ſu
ſceꝛat: ꝛ p pñs equiſſimū ē: vt ille dies V
gini dedicet: qꝫ pꝫ eiꝫ dilecto filio paſſa eſt
Sꝫ die veneri ſcā ꝛ ſabbato ſcō: Vgis paſſio

pdurauit: qꝫ illi duo dies deberet Vgini dedi
cari: ſꝫ ecclā die veneris pꝫ eiꝫ dulciſſimo fi
lio dedicauit: qꝫ ſabbatū merito nſi dedica
bit. o aīa mea an credis Vgine ſolū mēte paſ
ſam: certe ꝛ mēte ꝛ coꝛpoꝛe. vt aſoſi Suro
nis vaticiniū iplereꝫ: ꝛ tuā ipſius aīam pꝫ ā
ſibi gladiꝫ. i. paſſio illius. ſ. xꝫ pꝫ ſibi aīa
tuā. i. penetrabit. Et ſane vt qdā ſerūe: tanto
erat Vgo tacta dolore coꝛdis: qꝫ p dolore peni
titeriſſet: niſi cā itus: ꝛ et Vꝫ ſpūs ſcī ſolū
daſſet ꝛ. Scōda rō dī dīne iminatiois. Duo
enī ſūt p marie dei opa. ſ. creatio ꝛ recreatio.
Creatiois enī opus dñi nō fuit: ꝛ ſer diebꝫ
iminatū. i. coꝛpletū extitit: ſꝫ dñs varie ſint opi
niones: vt pꝫ. is. diſ. 2. ſmari. Sꝫ opꝫ recre
ationis adeo opus creatiois exceſſit: vt ſi iꝫ
pore hō deus: ꝛ deus hō fieret. Jo. 1. Verbi
caro ſcū ē: vñ ſicut die ſabbati ſumus opꝫ ſer
opa nūc coꝛpletū: idcirco die ſabbati bñdixit:
ſic eadē ipſa die i Vgine glorioſa opa recreati
onis pſecit: vñ ꝛ die hoc quaſi ab oībus oꝛe
ribus vacans: bñdictus Jeſus in ſepulchꝫ q
cui: ꝛ ad ipſum locū Vgo glorioſa vſqꝫ ſocia
uit: ꝛ ibi geſcentē reliqꝫ ꝛ. 3^a rō dī pſena
lis derelictionis. Mā ſicut Vgo tpe paſſiōis
ſola in vltimis doloroſa remanſit: ſic congrue
illi vltimus ebdomade dies cū gaudio ſolen
niter dedicatur: quare ꝛ. Inde Aurel. Au
gu. O bñ ingꝫ 2. Maria quis tibi valeat iure
gratiarū ꝛ laudū: pconia impēdē: qꝫ duo ſingu
lari merito ſuccurriſti mūdo pꝫito. Quas tū
bi laudes fragilitas humani generis pſoluet
que tuo ſingulari coꝛuertio recuperandi adi
tum inuenit. hec ille. Et ſic pꝫ pñs conſuſio.
De tribulationibus ꝛ periculis mūdi: ꝛ q
Vgo glorioſa ē tutiſſima nauis. L. cōlō. 2.
Ecce ſam pꝫlone. vꝫ. Tot ſūt tanti
a qꝫ vndiqꝫ huius mūdi inſaſſant pi
culofī vñ: qꝫ niſi nauis tutiſſima ha
beret: vit vnus dñs mille ſaluaret. Ad cuiꝫ
declarationē tres ingramꝫ vitas vꝫ. Idia
qꝫ iſta maris tā grādis deſcripta turbatio.
Scōda qꝫ ſunt bi veni tam vehementꝫ pꝫarij.
Tertia in quā nauē aſcendē debemꝫ: ne in tā
tis pꝫelloſis vndis piclitemur. Etiam ad
pꝫam diſtinguo qꝫ duplex ē principalis tur
batio: vna mala: ꝛ alia bona. Turbatio bona
ad pñs habere ſeptē gradus. Idia: vnus dī ad
miratiois. Scōdus approbatiois. Tertiꝫ cō
paſſionis. Quariꝫ dī coꝛrectiois. Quitiꝫ dī cō

amarizationis. Sextus flagellationis. Et se/
ptimus oppressio. Primus bene turba/
tionis dicitur admiratio. Luc. 8. Que cum audis/
set turbata est in fine eius etc. Et Math. 14.
Videntes discipuli Jesu ambulantes super ma/
re turbati sunt dicentes: quia fantasma est. Et idem
24. Et turbati sunt discipuli: et perterriti existabant
spiritum videre: et dixit eis quod turbati essetis: et cogita/
tiones ascenderunt in corda vestra. et Luc. 1. Et Zacha/
rias turbatus est videns: et timor irruit super eum.
Secundus gradus dicitur approbatio: et hoc modo spiritus
turbatur est in passione: ut veritate carnis approba/
ret. Job. 23. Et cum hoc dixisset. Jesus turbatus est
spiritum. Et dixit. Amen amen dico vobis: unus ex
vobis me tradet. Tertius gradus dicitur compassio/
nis. Jo. 11. Jesus ergo vidit eam plorantem et in/
deos: quod cum ea venerat plorantes: interfecit spiritum: et
turbavit semetipsum: et dixit: ubi posuisti eum.
Quartus gradus dicitur correctio: et hoc modo tur/
bantur predicatorum. Isa. 21. Domini cum audieris
turbatus sum cum viderem. Que autem si illa quod predica/
res audieris: et videris. Audi Sap. 14. Quia cor/
mixta sunt: sanguis homicidii: factum: fictio: cor/
ruptio: infidelitas: turbatio: periurium: et tumultus
etc. Quintus gradus dicitur amarizationis sive pnie.
ps. Sana me domine: quoniam turbata sunt omnia ossa
mea. scilicet pro dolore peccatorum meorum: et anima mea tur/
bata est valde: pro multitudine iniquitatum mea/
rum. Sextus gradus dicitur flagellationis. ps. Non
gura multiplicabis et turbabis eos: et prima/
tunc in die iudicii. Hierc. 4. Sensus cordis
mei turbati sunt in me: non tacebo quoniam voce tube
audiuit: pauciet anima mea: tuba strilla erit deus
dominus. Surgite mortui venite ad iudicium. Se/
ptimus gradus ad hoc: non est virginis glorie dicitur
oppressionis. ps. Auertisti faciem tuam a me: et
sensui sum turbatus. id est carnis meae firmitas cor/
turbata est: quia auertisti faciem tuam a me. scilicet quantum ad
auxilium in tribulationibus. Turbantur enim sancti in
tribulationibus: sed non perturbantur. Turbari enim
opus est sensualitatis: sed perturbari est aialitatis et
bestialitatis. Mala et spiritus turbatur est in passione: ut
dicitur. Audi. Paul. 2. Cor. 1. Super modum
granati sumus: ita ut cedat et nos ruat. Supra
modum inquit quantum ad iudicium sensualitatis: sed non
quantum ad iudicium rationis. id est 2. Cor. 1. Infidelis est deus
qui non patietur vos tentari super id quod potestis: sed
faciet cum tentatione pueniam ut possitis sustinere
quoniam in eo in quo passus est ipse et tentatus potestis et
et eis qui tentant auxiliari: ut dicitur ad hebreos 2. c.

Inde Paul. 2. Cor. 4. ait. Apperiantur: sed non
desistunt. Propterea fugietis Helic a facie
ipie Jezabell. et dicitur. Sufficit mihi domine: tol/
le queso animam meam: neque enim melior sum quam pres/
mei: ut dicitur. 3. Regum. 18. Dominus auxilium vasis aque
ipso sub iunipo dormiente non negavit. Sed quare
dominus suos in hac vita tribulati permittat dicitur in/
fra feria. 5. sede domine in prima consideratione: et con/
clusionem sedam. Et hoc de bona turbatione dicitur suffi/
cient. Sed a turbatio dicitur mala: et hoc malum plu/
ribus modis quam bonum dicitur: tamen ad prius quique acci/
pe male turbationis gradus. Primus dicitur maligna/
tio. Secundus punitio. Tertius simulationis.
Quartus corruptio. Et quare dicitur damnatio.
Primus inquit gradus dicitur malignatio: quod
turbant iniqui cum corripiunt. 4. Regum. 18. Dicit
Acab Helic: tu ne es qui perturbas israel: at ille
ait. Non ego turbavi israel: sed tu et domus patris tui
Idem anima cara prochedolo: hodie ipse quis vidi
abusiones. Alii enim hodie predicatorum audien/
tium aures priuari non audiunt. Sed si quod eorum
ptagiosum deterrerit: mor predicatorum infamatur: et
expellunt: taceo insidias et tunc et alibi illatas in
deutissimum Bernardum. taceo quia ego spe/
g munimur oium sum sustinueri iacula. Testi/
monium reddat quicquid efficiat predicationis cret/
et: hec missa faciam. Accipe et hoc gradus
scilicet punitio: quod quidem modo in tribulationibus turbant
iniqui: deum et scitis suis maledictis. Vbis trucidat
tes. ps. Turbati sunt et me tunc sicut ebrius: et
ois sapia eorum deuorata est: quia scilicet perdit sensum et
intellectum. Tertius gradus dicitur simulationis
Math. 2. Audiens autem Herodes rex turba/
tus est: et ois hic osolima cum illo etc. vsqz ibi: ut
comodo veniens adorare eum. Quartus gradus
dicitur paminationis: quod modo boni a malorum ungue/
punit bonos mores colloca mala. Ecce. 27. Ad
iracundus intendit hunc: et vir peccator turbat ami/
cos. scilicet dei et bonorum. Quintus gradus dicitur cine/
damnatio. sap. 5. Videntes turbabunt timore
horribili: et mirabunt in subitide ipsa salutis
dicentes intra se penam agere: sed instructam
supple: et pangulstia spiritus gemetes: hi sunt quos
aliqui habuimus in derisum etc. Que omnia anima mea si
biu metasti: per faciem rursus ad penam veni. Et tunc
ad secundam veritatem. Idem quod anima mea ge bitu/
mundi vetos ingenio prehendend potest: quod quod
fidanos pnummerabit insule. Audi deuotionis.
mum Bernardum. Idem mihi domine deus: vindicqz

mibi bella: vndiqz tela volat: q̄cūqz domū me
vta nulla securitas: elurios z refectio militat
p̄ me. ¶ Propterea sapiēs ille salomō. Ecclē.
2. ait. ¶ Ili accedēs ad finitū dei: sta in iusti-
cia z timore: z p̄para aiam tāā ad tēstationem
Nec t̄ḡt̄ innumeri quodā mō sint circa aie na-
uē periculosi v̄t̄i: q̄t̄uor tū ad p̄ns accipe for-
tissimos v̄t̄os i nauē aie misere insufflantes
d̄ qbus Dani. 7. d̄r. Videbā in visione mea
nocte: z ecce q̄t̄uor v̄t̄i celi pugnabāt i mari
magno. Et zacharias. 6. Isti inq̄t̄ sūt q̄t̄uor
venti celi q̄ egrediunt̄: vt scēt coram d̄n̄atore
vniuerse terre. ¶ Prim⁹ ventus d̄r gaudiū fa-
tū. Scd̄s d̄r dolor bestialis. Terc⁹ d̄r spes i
fana. Et quartus z vltim⁹ d̄r timor carnalis
¶ Prim⁹ inq̄z v̄t̄us d̄r gaudiū fatum: qd̄
vulgarit̄ d̄ci solet aie greza desinē morati: ci h̄
ventus nanc̄ eorum qui hunc seculum sibi pa-
radisum statuunt: d̄e noctuqz exsufflat. Job
21. Vaudēt ad fontē organi ducūt i bonis
dies suos: z in puncto ad inferna descendūt.
Et ex h̄ nimo terrenoz gaudiō: tēpestas exis-
it̄ p̄ant̄. Inde. pl. clamat. Dimitte si affluat
nolite cor apponere. Scd̄s ventus d̄r do-
lor bestialis: z hic p̄maxie mūdānos tribula-
tos uehit: q̄ cū quicqz nō gratū sēserit despe-
rāt: ex q̄ sequit̄ tēpestas ip̄ariēt̄. Quotquot
ego ip̄e vidi: q̄ cū illis quicqz aduersi accide-
rāt: cū deo viliū pacem volūt. ps. Collocauit
me i obscuris sicut mortuos seculi: z anxiat̄ ē
sup̄ me sp̄s meus i me turbatū ē cor meus
s. p̄c̄ multitudinē tribulationū mearū. Ter-
tius vent⁹ d̄r spes infana: z h̄ v̄t̄onans p̄c̄
sūptuose in lōga v̄ta: aut grandī m̄ia dei spe-
rantū sumope quasiū. Exemplū p̄m̄ d̄ diuī
te epulone aie sue dicenti. Luc. 21. Aia mea
habes multa bona reposita in annos plurios
z nocte seq̄nti dictū ē ei: h̄ulte hac nocte mori-
eris. Exemplū secūdi d̄ origine oēs aias i si-
ne mundi saluante. Et ex h̄ v̄t̄o tēpestas in-
surgit p̄sumptiōis. vñ vt dicit inq̄t̄ in fo di.
26. Sperare aliqd̄ sine meritis: nō spes: s̄ p̄c̄
sūptio dici p̄t̄. Inde Ecclē. 18. d̄r. Vidit in-
q̄t̄ p̄sumptiōē cordis eoz: qm̄ mala ē z cogit
submersiōē q̄ neq̄z ē. Et sap. 17. d̄r. Semp̄
p̄c̄sumit̄ cūa p̄turbata s̄cia. Mōne seuū at-
qz ip̄iū: vt q̄s credat semp̄ male viuere: z tan-
dē m̄ia dei saluari: nā si misericors ē: z t̄m̄dē
iust⁹ ē. ps. Iustus d̄ns: z iusticias dilexit zc̄.
Quart⁹ vent⁹ d̄r timor carnalis: z h̄oz na-

uis i maris periculo ē: z ex h̄ enī timore tēpe-
stas exis despatiois. Sūt enī qdā diuina iustī-
cia cū eoz culpis pōder̄ iteo: z de p̄c̄is trepi-
dantes plūs qz exp̄ediat: cū Laym̄ aiūt. Alia
ior ē iustas mea qz vt veniā merear: z vna
cū Juda laq̄o se suspendūt. Audi Augu. de
v̄litate agende p̄nic. Et loq̄t̄ d̄ Juda. Mon-
tā inq̄t̄ cū qd̄ cōmisit: qz qz indulgētie despa-
tio fecit penit̄ interire. Et Leo papa. Ecclē
ratio: inq̄t̄ oib⁹ Juda z isrl̄itior extitit̄ quē
nō p̄nia duxit ad d̄m̄: s̄ despatio traxit ad la-
queū: h̄ ille: q̄r zc̄: z sic p̄z fa v̄itas. Et tū
ad tertiā veritatē dico breuē aia cara q̄ his i
p̄cellosis fluctuatiōibus: nullima salutis na-
uis ē Vgo glosa: p̄ucr. vl. f. cū ē q̄si nauis
instituta d̄ lōge portans panē suū: hic est ille.
panis qui de celo descendit. Jo. 6. Et ideo de
longe: qz d̄ celo in terrā z valde longe: qz n̄
his n̄ris exigentib⁹ meritis: sed fm̄ suā m̄iam
saluos nos fecit. vt dictum ē f. none p̄cedē-
ti. Hanc igit̄ nauē hunc ferentem panē aia
mea scandē: h̄ te ad portam salutis adducet.
Audi deuotissimū Bernardū. Qd̄ h̄ ad cō-
spectū p̄ris accedere timeas: ne liqueas quasi
cera a facie ignis: sed vade ad mediatricē ma-
trē m̄ic: z oñde ei vulnus z vlcera: z ip̄a p̄ te
oñdet lac z vbera: filius oñdet patri lac: z vul-
nera: p̄r nō negabit filio: nec filius matri: nec
m̄r tibi: hec ille. Et sic p̄z p̄ns conclusio.
De multiplici acceptiōe maris: z quare V-
go d̄r mare. Conclusio tertia.
Accipe tertiā p̄clonē v̄z. Et si h̄ mare
a qd̄ cernim⁹ m̄ale nauigantib⁹ sit picu-
losū: mare tū sp̄uale qd̄ fide intelligi-
mus: gustantib⁹ est saporosum. Ad cuius
declaranonem tres more solito ingram⁹ veri-
tates v̄z. ¶ Prima quor modis accipit mare in
dina scriptura. Scd̄a q̄l̄it h̄ mare m̄adi nauī-
gare dehemus. Tertia q̄r Vgo glosa dici p̄t̄
mare tā amarū. Ad p̄mū dubiū dico ad p̄-
sens q̄ q̄druplex ē mare v̄z mare ḡre: mare
mundi: mare culpe: z mare pene. Adare
ḡre d̄r sacramentū baptisim̄: z rō q̄r baptis-
mū i p̄ia mare dico ē: qm̄ sicut mare i sua nā.
amaritudine h̄z: z sic baptisimus amaritudi-
nem p̄c̄suppenit. s. penitētie. Et hoc i adul-
tis: vt dicit d̄ns Bona. in. 4. dis. 16. Actus
2. ¶ Penitentiam agite: z baptizet̄ vnusquisqz
vestrum: in nomine Iesu xpi in remissionē
peccatorum vestrorum: z accipiet̄ donū sp̄s

ritus sancti. Et sūt verba bñ Petri ⁊ Ma/
thci. 6. s. vñ Joannes in deserto baptizans et
predicans baptismum penitentie in remissio/
nem peccatorum: propter hoc enim a peniten/
tia baptismus Joannis incepit: q̃ in adultis
penitentia baptismum precepit: vñ dicit Bo/
na. vi. 5. Secundum mare dicitur presen/
tis vite: sicut mare mundi. Vñ heu q̃z ama/
rus ē in oibus vite suis hic mīf mund⁹. Job
tertio: anq̃z comedam suspiro: ⁊ tanq̃z iundā
tis aque sic rugitas meus. Et ad Roma. 7.
Semper inquit pugna est in corpore mortis
huius: hinc ⁊ bona illa sanamur. 4. Rñ. 4. di/
cebat. Anima mea in amaritudine ē. Inde p/
pheta clamabat. Saluum me fac deus: qm̃ in
trauerunt aque vsq̃z ad animam meam. Mō
ne amara turbario mūdi: qm̃ surrexerūt qdam
de synagoga libertorū ⁊ cirenēsiū ⁊ cōmouerūt
plebē ⁊ seniores ⁊ scribas ⁊ percurrentes. Ste/
phanū rapuerūt in consiliū ducētes ⁊c. Quid
dicam de tyrannis in ecclesiā dei sentētib⁹ ⁊
xpianorū nuncēz fere innumerabilē occidētib⁹
⁊ Roma q̃ q̃sta fueris ipsa ruina docet testi/
moniu hie reddere. Mōne vñdīq̃z scōz sāgu/
nē mades. Et qd multis moroz: an hoc parua
fuit mundi amara cōmōio: qm̃ vñs homīcio
suū dñm crucifixit. Et vt eia cōprehendam.
Quid amari⁹: qd turpi⁹: qd inhonest⁹: qd
nausca magis generās: q̃z q̃ hodiernis tpi⁹
tor⁹ h mīf mūd⁹: ⁊ dei ⁊ scōz blasphemias: ⁊
ipsi⁹ maledictiōib⁹ vsq̃z ad celū scādētib⁹
sine villo timore pūpit. Isa. 5. Dereliquēit
deū: blasphemauerūt scñm isrl: alienati sūt re/
tro: vsq̃z. Inde. ps. Inueniat man⁹ tua. s. vl/
trix oibus inimicis tuis: dextera tua inueniat oēs
q̃ te oderūt. Tertium marē dī mare culpe.
Solēt enī boni pctōres cū suaz culpaz multi/
tudine: turpitudine: ⁊ gravitate pensant volu/
unt: ⁊ recogitāt: ī grandē amaritudis vñdaz
mēte pūpere. Audi. ps. Veni in alitudine
maris: ⁊ tēpestas demersit me: q̃. s. ex boni/
cidij adulterijq̃z culpa a dei grā creidi ⁊c.
Quartū mare dī mare pene: vbi oēs sine dei
timore viuentes. vñ diuersis culpis s̃ deum
eleuant: ⁊ tandē p̃ dolorosā mortē i penaz in/
ferni p̃fundissimo pelago submergūt. Ero.
is. op. it eos mare. i. infern⁹ amaritudie ple/
n⁹: q̃ ibi erit flet⁹ ⁊ stridor dentū. Miere. 9.
Ecce ego cibabo pplm̃ ulū absinthio: ⁊ da/
bo eis potū aquā felis. Et idē. 6. c. Ecce da/

bo ī pplm̃ istā ruinā: ⁊ ruē i eos fces ⁊ filij si/
mul: vicin⁹ ⁊ prim⁹ pibūt. Et sic p̃ma vi/
tas. Ad sam ve. dico q̃ hñtib⁹ nobis vgi/
nē gloriosā p̃ navi turissimā: q̃zuis p̃ciosū sit
h mūdi mare: nullū tñ aliud singulare p̃fidū
q̃z vela nre volūtatis eridē dñis bñplacit⁹.
Vñ si eo i p̃spitate: pone velū tuū ad diuinaz
voluntatē. ps. Dimittite si affluāt nolite cor ap/
ponere. Si i aduersitate pone velū i volūtate
dñi: ⁊ cū sācto Job dic. Dñs dedit: dñs ab/
tulit: sicut deo placuit: ita factū ē: sit nomē do/
mini bñdīctū. Et si q̃q̃z te mergi sentias: cū
Pet̃o clama mergēti: ⁊ dexta dei erigēt te.
Matth. 14. quare ⁊c. Ad tertiā ve. dico q̃
triplici rōe vgo glōsa p̃dici mare. P̃mo rō
ne redūdatiōis. Scdo rōne gustatiōis. Ter/
tio rōne nauigatiōis. P̃mo rōne redūdati/
ōis. Mā sic flūta oia intrāt i mare: ⁊ d̃ mari re/
dūdāt. Ecclē. 5. sic oium scōz charisimata in/
trāt i mariā. Mā flumē angelorū: spiritumq̃z
oium beatorū intrat i mariā. s. lumē p̃pba/
rū intrat i mariā. s. lumē patriarcharū intrat
i mariā. s. lumē aploz intrat i mariā. s. lumē
martyrū intrat i mariā. s. lumē p̃fessorū
intrat i mariā. s. lumē virginū intrat i mariā
s. lumina oia intrāt i mare. s. lumina oīz gra/
tiarū intrāt i mariā. Ecclē. 24. In me ois grā
vite ⁊ vñtis: i me ois spes vite ⁊ vñtis: itā
sit ad me oēs q̃ cupiscit me: ⁊ a gñatōib⁹
meis adimplenunt: als exponā vba h. Inde
Augu. ait. Vñ plena es o maria: quā apud
dñm iuenisti: ⁊ hāc p̃ totū mūdū diffundere
meruisti: q̃ cētis p̃ ptes i maria tota se infu/
dit grē plenitudo. Scdo vgo glōsa p̃dici
ci mare rōne gustatiōis. Sic enī h mīle mae
qd cernim⁹ gustātib⁹ rōnez dulcedis mēte: sic
vgo oib⁹ cernētib⁹ amarissima i sui dulcissi/
mi filij passiōe amarissima fuit. Lucē. 2. Et tu
am ipsi⁹ aliam p̃transibit gladi⁹. Audi. Miere.
ro. in smone. Māria inq̃t q̃z mēte passa ē st:
plusq̃z martyr fuit. Minirū ⁊ c̃p dilectio am/
plius fortis q̃z mors: q̃z mortē xpi suam fecit.
Scd de hoc infra smone. 26. Terto vgo
dī mare rōne nauigatiōis. Mā sicut mare
nauigantib⁹ terribile ē: sic vrgo demonib⁹
mūdū nauigantibus horribilis est: vsq̃z enī
ad diē iudiciū hunc aerē caliginosum velūtāt
⁊ post iudiciū i infernū detrudent: vt cōter
theologi ferunt: ⁊ mgi ponit in. 2. finarum.
Quod autem vgo demonib⁹ terribilis audi

Audi gloriosū Bern. Mō sic igitur nūc hostes
visibiles quālibet castrorū multitudinē copio
sam: sicut aeree potestates marie patrociniū
vocabulum et exemplū. sicut luunt et pereūt sicut
cera a facie ignis: vbi cunqz inueniūt crebraz
huius recordationem: deuotā inuocationem
solitāqz imitationē: hec ille: nec iniuria. Mā si
terribilis demonibus ē filius: an mai illis pla
cida erit. Audi. ps. Dicite deo qz terribilia sūt
opera tua dñe. Et idē tu terribilis es: et qz re
sistet tibi. Audi Isaiā. c. 30. A uoce dñi pau
bit asur. Vgo percussus. i. diabolus percussus. V/
ga. i. sancta cruce pauebit. i. timebit: quāz et ē.
Et hec volo sufficiant p pñti pclusionē: et sic
patet pma pars huius sermonis.

De eleganti rutilatōe Vgis. Cōsideratō. 2.

Secundo gloriose

8 virginis elegantissimā rutilatio
nē videam? Vbi tres pclones
subiungunt v3. pñtia pclō ē
illa: s3 fcti oēs suis meritis et orōnibz hāc pau
perculā aiām: vt ad portū salutis veniat: cū ma
xima charitate dirigant. Nullum tñ ē adeo ru
tilans fidus i hoc piculoso mari nauigantibz
lucens sicut virgo gloriosa pclarissima stella
maris. Secūda conclusio ē illa. quāuis cū
ctis siderū splendoribus Vgo gloriosa cōpa
ret: singulari tamē auroza fulgēs appellat.
Tertia conclusio est illa: nisi fuisset hic portus
virginis alme: vbi non nisi salus sperari po
test: diuersis temporibus plures naues nau
fragassent.

De stellifera rutilatōe Vgis. Cōclu. i.

Ecce pñtia pclōne et ē. Ad cui⁹ decla

a rationē tres veritates ingramus v3.

pñtia ē illa. Quot modis fcti ora
re p nobis possūt. Secūda quō fcti i h mari re
splenduerunt. Tertia quō Vgo sup oēs scōs
radios sue lucis ondit. Ad pñtiā dico q
triplici fcti p nobis orare pñt. s. mente ore et
opc. pñmo mēte: et d h orādī genē ait do
min⁹. Math. 6. Intra cubiculū tuū: et clauso
hostio ora pñm tuū. Quadruplex ē enī cubi
le: exteri⁹: interi⁹: superi⁹: et inferius. Cubile
exteri⁹: ecclā scā est. Lant. p. Introduxit me
rex i cubiculū suū. Cubile interi⁹: secretū pñcie
ē: et de h d hīc. Math. 6. Intra cubiculū tuū
et. Cubile superi⁹: celestis pñtia ē. Luc. xi. Mo
li mibi molestus esse: iā pueri mei mecum sūt in

cubili Cubile inferi⁹ mala pñcia ē. ps. In cu
bilibz suis collocabunt. In pñmo cubili cu
bat ipe xps et requiescit. cant. p. Indica mibi
vbi pascas vbi cubes in meridie. Et ibidē dū
esset rex in accubitu suo: nard⁹ mea dedit odo
rē suū. In cubili interi⁹i gescit iustus. ps. In
pace in idipm dormiā et requiescā. In superi
ori gescit bñs. ps. Vti q habitāt i domo tua i
scā scōz laudabūt te. Apoc. i4. Amō enī
iā dicit spūs: vt requiescat a laboribz suis. In
inferiori gescit diabol⁹. Luc. 12. Assumit ali
os spūs nequiores se: et ingressi bñt ibi: et
sic p3 pñm orādī modus. Secūdo orare pñt p
nobis fcti ore. ps. Dirigat oēs mea sicut incē
sum in pñctu tuo: et sic paupercula Susan
na falso a iudicibz scñibz pñmata exclamauit
voce magna et exaudita ē. Daniel. 17. Simili
ter et xps in cruce pendēs. ad Hebrēos. 5. c.
Qui i diebz carnis sue preces supplicationes
qz ad deū offerēs: q possit cū saluū facē a mor
te. Luc. 22. s. factus i agonia pñm orabat.

Tertio mō orāt fcti opē: et h modo vltra oēs
p nobis xps orat. ad Ro. 8. Qui semp inter
pellat p nobis ad pñem. Multa d orōne ha
bes. s. finone fcti p totū. Et sic p3 pñtia Vitas

Ad fam re. dico q fcti i septē donis spūs scā
cti pñmarie splēduerūt. ps. In splēdore bz scō
rū. i. i donis spūs scī: q scōs splēdidos faciūt
Actu. 2. Apparuerūt illis dispersite ligue tā
qz ignis: sed itqz sup singulos corz. Vbi nota
q sex sūt dona pñcipaliē. s. dona nāe: dōa igre
dona glie: dona tpaliā: dona pene: et dōa cul
pe. Dona nāe sūt nālia bona a deo facta: et no
bis donata: vt rō ingeniū et ē. ps. Bñdicit⁹ de
us in donis suis: h autē dona concessit de⁹ ad
viuendū. Ven. p. s. Formauit deus hoīem de
limo terre: et inspirauit in eū spiraculum vite:
et factus ē hō in aiām viuētē. Dona gñe sūt
in duplici gradu pñmus ē ipse Iesus fili⁹ dei.
Isa. 9. pñuulus datus ē nobis: et fili⁹ nat⁹
ē nobis. et Jo. 3. Sic deus dilexit mundū vt
vnigenitum suum daret. Secūda gradus sūt
dona spūs. Isaiā. xi. Requiescit sup eū spūs
dñi: spūs sapie et intellectus: spūs pñlij et for
titudinis: spūs scie et pietatis: et replebit cum
spū timoris dñi. Et h dona dant ad increndū
i. Cor. 9. Ego sic curro nō quasi in incertū:
sic pugno nō quasi aerē vberās. Et. 2. Thi.
i. Scio cui credidi et certus sū: qz potēs ē dñs
depositū meū fuare vsqz in illū diē. Dōa glo

rie ē bñtudo cīna. ps. Qui dat salutē regib⁹
 rē. 7 idē. Si q̄bitant in domo tua in secula
 seculorū laudabūt: 7 h̄ dōa dant ad premiā/
 dū. Luc. 22. Ego dispono sicut disposuit mi/
 hi p̄ vobis regnū vt edatis 7 bibatis sup mē
 sam meā in regno meo. Donat palia sūt vt a/
 bundantia vini panis olei: 7 sic de alijs. ps.
 Qui dat iumentis cīcā 7 herbā fuituri boiū.
 Et hec bona petōrib⁹ tribuit ad alliciendū ad
 seipm amandū: s; vt plurimū petōres abutun/
 tur illis. puer. p. Vocauī 7 remisistis: extēdi
 man⁹ meas: 7 nō fuit q̄ aspiceret rē. S; bōis
 7 iustis dat talia dona ad solatiū vel alio bono
 respectu. ps. Nō vidi iustū derelictū: neq; se
 mē ei⁹ q̄rens panē. Dona pene sūt aduersa
 tes. Et hec dona petōrib⁹ ad corrigendū bōis
 ad purgandū tribuit: de p̄mis audi ppham.
 Multiplicate sūt ifirmiuitates cor: postea et ac/
 celerauerūt: d̄ bonis eundē audi: Vga tua: et
 baculus tuus ipsa me p̄s lata sūt. Dona cul/
 pe sūt carnalia vicia: 7 hec solū dat diabol⁹ ad
 dānationē. Mathei. 25. Ibūt hi in suppliciu
 eternū. Adō ad p̄positū q̄ q̄ris quōsci in h̄
 mūdo splenduerūt. dico q; p̄marie in septem
 donis gr̄e: q̄ sūt septē dona spūs sci. Ps̄o
 claruerūt sci in donotimorib⁹. Eccl. xi. Qui si/
 netimore dei ē: nō pōt iustificari. Et. c. 2. ait.
 Qui timetis deū diligite illū: 7 illū iabit cor ve/
 strū. Scōo claruerūt in dono pietat⁹. Mat
 thei. 25. Tunc dicet eis q̄ a dextris ei⁹ erūt esu/
 rini rē. 7 ps. s; lauit spūs ei⁹ 7 fluxerūt aque
 s. compassionis. Tertio claruerūt in dono
 sc̄ie. audi dñm. Anime bone petenti da mihi
 itelectū 7 scrutabor legem tuam: qd dicat. In/
 tellectum tibi dabo: 7 instrua te in via hac qua
 gradieris: firmabo super te oculos meos.
 Quarto claruerūt in dono sapie. Eccl. 51. In
 sapia eius luceat aīa mea: 7 igno:ātiā meas
 illuminauit. Quinto claruerūt in dono cō/
 filij: vñ 7 rpo dicebāt: ecce nos relinquit oīa:
 7 secuti sumus te rē. Sexto claruerūt i do/
 no intellect⁹. ps. Intellectus bonus oib⁹ faci/
 entib⁹ eū. Septio 7 vltimo claruerūt i do/
 no fortitudis. ad Hebr. xi. sc̄i p̄ fidē rē. vsq;
 fortēs facti sūt in bello: q̄re rē. Et sic p̄s fa vi.
 Quantū ad tertiā verū. dico q; i septē pul/
 cherrimis reb⁹ sup oēs enūciat. Ps̄o in p̄/
 ciofa nālī p̄ditione: q; sūt tota ignita. Scōo i
 sūma luciditate. Tertio in magna illuminatio/
 ne. Quarto in singulari directione. Quinto

in stupenda vnione. Sexto in firma duratiōe
 Et septimo in sup̄ma collocatiōe. Ps̄o in
 quā gloriosa Vgo sup ceteros emicuit in p̄e/
 ciofa nālī p̄ditione: q; tota fuit ignita 7 infocata
 dīno amore. vñ argnat sic: d̄ q̄ min⁹ videt in
 eē 7 inest: ḡ de quo magis. Nā ē vna regla
 logice generalis: tūc sic. Si Ps̄o ex grādi
 charitate ausus ē dicere ad Ro. 8. Quis nos
 sepabit a charitate dei: an angustia: an p̄secu/
 tio rē. q̄sta credim⁹ charitate gloriosa Vginē
 sup oēs caluisse: p̄fecto vt nihil creatū magi.
 Ps̄o propterea vere dicē posat illud Lant. 7 sūt
 Vba aīe i deo p̄silocap̄e. s; vult: me florib⁹
 q; amore languco. Scōo Vgo sup omnes
 emicuit i sūma luciditate. cant. 6. Que est ista
 q; p̄gredit pulchra vt luna: electa vt sol. S; d̄
 h̄ in seq̄nti cōclusiōe. Tertio in magna illu/
 minatiōe: q; oībus suarū operationū 7 virtutū
 exēpla mōstrauit: vñ rps discipulis. Mathei
 5. dicit. Sic luceat lamē vñ in corā hoībus: vt
 videāt rē. Quantū credis vt p̄s filij ei⁹ dulcis
 simi rpi glorificaret cetos sc̄os i bonis crean/
 tis aīasse. Inde Amb. i omelia. sup Lucas
 Errogens maria abiit i montana rē. dic. Di/
 scite vos o Vgines sc̄dilitatē quā pregnātib⁹
 debeatis exhibē cognat⁹ rē. Q̄m āt i oib⁹ v/
 tūtib⁹ ceteros separauerit: dicet p. lone seq̄n/
 ti. Quarto in singulari directiōe. Solēt. n.
 naute tpe noctis luie lucerne quodā ad portū
 ciuitatis attingē. Sic nobis nauigantib⁹ p̄
 mare magnū 7 spaciōsū in q̄ reptalia quorū nō
 ē numer⁹. i. diuersa genera inimicorū: q̄ cōpē/
 sato nobiscū agone luctant singularissimū lu/
 men ad portū salutis dirigēs ē dulcissima V/
 go: q; ipsa genuit rpm: q̄ illuminat oēm homi/
 nē venientē i hūc mūdū. Quinto claruit i
 stupenda vnione. Quis enī deo tñ vnari po/
 tuit sicut glosa Vgo. Eccl. 25. Qui creauit me
 regquit in tabernaculo meo. Et q̄z mirō mō q
 euerit: audiat angelū Luc. p. Spūs sc̄tūs supue/
 niet i te rē. Sexto claruit i firma duratiōe:
 q; nūq; ex p̄sp̄itate elata ē: s; audi qd dicat an/
 gelo ipsa dei m̄em dicēti. Ecce ācilla dñi rē.
 nec ex aduersitate turbata est. Luc. p. Stabat
 s. i firmo p̄posito iuxta crucē maria m̄ Jesu
 rē. Septio 7 vltio claruit i sup̄ma colloca/
 tione: q; nullo d̄ sic exaltata ē sc̄a dei ge/
 nitrū sup choros angelorū ad celestia regna:
 q̄re rē. Et sic patet p̄s conclusio.
 De q̄busdā alijs splendorib⁹ Vgis. Lō. 2.

Ecipe nam Jobez v3. Quis cunctis si
derā splēdorib⁹ Vgo gloriosa cōpara
tur: singulari tñ auroa fulgēs appel
lat. Ad cui⁹ declarationē tres more solito
Vitates ingram⁹ v3. P̄ia si aliud p̄et virgi
nē stella p̄or appellari. Scdā quē splēdorem
a Vgine acceperūt ceteri sancti. Tertia quare
super omnes stellas virgo auroa dicatur.

Et ad p̄mā dico aia mea q̄ nō sola Vgo
gloriosa stella p̄or appellari. Mā t̄ oēs ange
lici spūs stelle dicūt. Apo. 12. Et draco cau
da sua trahēbat tertiā p̄tē stellarū. Itē t̄ oēs
sci. Beñ. 22. t̄ Exo. 32. Multiplicabo semē
tū sicut stellas celi. Et. i. corinth. 15. Stella a
stella differt in charitate. i. sci. Itē t̄ stella dī
ecclesia scā. Apo. 2. Hec dicit q̄ septē stel
las i dextera sua. i. sanctā ecclesiā sepius formis
grē dei plucētē. Itē t̄ stella dī antīxp̄s. apo.
8. Et cecidit de celo stella magna ardēs tan
q̄ facula t̄. Itē t̄ oēs scelerati stelle appella
ri possunt. Math. 24. Stelle cadēt de celo. i.
ip̄i tollent: ne videāt gloriā dei. Math. 25.
Ibūt hī in suppliciu cernū: S3 Vgo glorio
sa singulari quēdā mō stella dī. Numeri. 3.
Dicit stella ex iacob: q̄ sicut stelle m̄ales face
sunt in ornamentū celi. Beñ. p̄. f̄ cēt deus
duo luminaria magna: mai⁹ v̄ p̄ct̄ dicit: t̄ lu
minarie minus v̄ v̄ct̄ nocti: t̄ stellas q̄ luce
rent in firmamentū. li. Sic gloriosa Vgo fa
cta ē: v̄t luce sua decoraret tonū cū p̄reū celus
p̄s. Astiat regina a dextris tuis in vestitu de
aurato circūdata varietate: q̄re t̄. Et sic patz
p̄ma Vitas. Ad fam ve. dico q̄ oēs scōz
Vtutes tā noui q̄ veteri testi a Vgine pleni
tudine suscepūt: veteris q̄dem in Vgine futu
ra. Moue v̄o legis sci i Vgine iā facta. Et v̄t
clari⁹ illa videāt q̄dā sanctorū noui t̄ veteris
testi cōnumerari Vtutes p̄nt. Claruit nanqz
Abel i veteri testō Vtute innocentie. v̄t t̄ dñs
respexit ad munera ei⁹. Beñ. 4. Claruit E
noch Vtute mūditiē: v̄t t̄ tulū illū deus vide
Beñ. 6. Claruit Moē Vtute spei: v̄t t̄ sp̄s
archa a diluuiō liberat: ex dei sp̄ali mandato
illa miro modo fabricauit. Beñ. 5. Claruit
Abraā Vtute fidei. Beñ. 22. Redidit abraā
am t̄ reputatū ē ei ad iusticiā: v̄t t̄ filiū imola
re voluit: v̄t ibidē dī. Claruit Isaac Vtute o
bedientiē. v̄t t̄ p̄ri i sui imolatiōe non d̄dixit.
gen. 22. Vbi sūt victima t̄ holocaustū p̄ mi:
t̄ m̄dēs p̄ ait: dñs p̄uidebūt fili mi t̄. Claru

it Jacob Vtute amicitie: v̄t t̄ dñs ei multa se
creta reuelauit: v̄t dī scala t̄. gen. 22. Claruit
Job Vtute paciētiē v̄t nec dñm locut⁹ ē. Job
p̄. Claruit Moyses Vtute m̄asctudis: v̄t t̄
dñs ip̄ m̄asctē r̄ndit: iō m̄asctissim⁹ dicit⁹ ē.
Numeri. 12. c. Claruit David Vtute hūilita
tis. v̄t t̄ iumentū se cē dicit. ps. Vt iumentū
fact⁹ sū apud te. Claruit Salomō Vtute sapie
v̄t t̄ sapientiē dī duab⁹ meretricib⁹ iudiciū d̄dit
3. Reg. 3. Claruit Escebas Vtute p̄nē: v̄t
t̄ v̄sa facie ad pietem flevit amore. Isa. 38. t̄
4. Rn. 20. Claruit Daniel Vtute itelligē
tiē: v̄t t̄ somniū Nabuchodonosor: t̄ p̄posuit
Dani. 4. c. Claruit Susāna Vtute castimo
nie: v̄t t̄ pot⁹ mori elegit q̄ semib⁹ p̄sentire.
Dani. 13. Et isti suffi iāt ex vetilege. M̄c et
scōs quosdā noue legis cōnumerem⁹. Cla
ruit nāqz Jobes baptista Vtute p̄nē: v̄t t̄ a
tēneris annis hēmū petijt. An dēfū tēneris
sb̄ anis t̄. dī ip̄o canit ecclesia. Claruit Petr⁹
Vtute p̄statiē p̄ spūs scī missiōe. v̄t t̄ lenit
ibat ad crucē. Claruit t̄ Paul⁹ Vtute fortitu
dis: v̄t t̄ dicebat: cū infirmor tūc fortior sū. 2.
Cor. 12. Claruit Andreas Vtute aiositatis:
v̄t t̄ crucē aiosē salutauit: dicēs. Salue crux
p̄iosa t̄. Claruit Jobes euāgelista Vtute
doctrinē: v̄t t̄ cetis ali⁹ itonuit dicēs. In p̄n
cipio erat Vbū t̄. Jo. p̄. Claruit Jacob⁹ f̄
ioānis euan. Vtute credulitat⁹: v̄t ip̄se t̄ Jo
nes reliet⁹ oib⁹ secuti sūt xpm. Math. 4. Al
ter Jacob⁹ Vtute claruit scitāt⁹: v̄t t̄ ab oib⁹
iust⁹ ē appellat⁹. Claruit Philipp⁹ Vtute so
licitudis: v̄t t̄ f̄ri suo natanabel dicit. Inue
nim⁹ messīā veni t̄ vide Jo. p̄. Claruit Bar
tholome⁹ Vtute p̄dicandis: v̄t t̄ m̄ltas pagra
nit regiōes dei Vbū seminādo: v̄t p̄z i legēda
Claruit mathe⁹ Vtute fidei: v̄t t̄ p̄m⁹ scripsit
euāgeliiū. Claruit simō Vtute obediētiē: v̄t t̄
simō obediēs interpretat⁹. Claruit Thomas
Vtute hūilitat⁹: v̄t t̄ dñs hūilit r̄ndit: dicēs
dñs me⁹ t̄ de⁹ me⁹. Jo. 20. Claruit iudas cha
de⁹ Vtute aiositāt⁹: v̄t t̄ hēnicos eplaz scripsit
dicēs: hī sūt nubes sine aq̄: Judas āt scarioth
suā Vtutē p̄didit: v̄t t̄ laq̄o s̄q̄ suspēdit: qd de
alijs dicit. D̄ sci t̄ scē dei: q̄ q̄stisqz Vtutib⁹ iō
ge a nobis dīstantib⁹ claruitis. Deu q̄so aia
mea audi Ihsidox de sumo bono. li. 2. c. xi. Si
ad beni inat incitāmētū: dīna q̄b⁹ monemur
p̄cepta deessēt: p̄ lege nobis scōz vita suffi
ceret. At p̄ dū t̄ deus p̄ceptis suis admoncat

et vita scōz boni opīs exēpla pponat nulla ē
iā d' reatu excusatio: qz et lex dei aures nras q
tidie ppulsat: et scōz docmēta nri cordis in
tima puocat. Et si prauoz sepe secuti sumus
exēpla: cur nō imitamur scōz digna et lauda
bilia facta. Et si apri sumus imitari inimicos
i malū: cur pigri sum⁹ imitari iustos i bonuz
Exēplo igit scōz varias sectare vrutes: hūi
litas ex xpo: deuotiōis ex Petro: charitat⁹
ex Johāne: obediētie d' Abraam: paciētie d'
Isaac: tollerātie d' Jacob: castimonie de Jo
seph: māfuetudis d' Moysē: pstantie de Jo
sue: benignitatis d' Samuele: mīe de David
abstinentie d' Daniele. Sic et cetera facta pōre
q labore q moderamine: que itētiōe vel com
punctiōe gerant: vir scūs imitando pideret
hec ille. Quid igit hic d' Vgine dices: nisi q
ceteris p ptes: i zldaria at rota se ifudit gre ple
nitude: qre zc. Et iō antiq i Vgie scā futura
suaz vtiū: et moderni ab ea tā dei mīe fa cta
supserūt originē: qre zc. Et ad tertiā ve.
dico q triplici rōne Vgo spālī aurore cōpara
tur: videlicet rōne in cōtaminatē nascibilitatis
Scdo rōne aūtis claritat⁹. Et itio rōne sūme
ppingatis. D' enī Lani. 6. Que ē ista q p
gredit tanqz aurore p sūrgēs: d' q pmo au
rore rōne icōtaminatē nascibilitatis. Respice
qso aurore oriū: nō enī noctis tpe: s; an cre
pusculū sue claritat⁹ comas emittit. Sic o tu
aia cara Vgis glōse oriū atre de nō pfecto in
nocte: s; i crepusculo fulgēssima claruit: per
noctē original culpe fuscēdine itellige. Lani.
4. Tota pulchra es amica mea: et macula nō
ē i te. Et sap. 7. Lādor lucis etne et speculū si
ne macula. Scdo rōne aūtis claruat⁹: pce
dit enī aurore solis oriū: sic et h glōsa stella
xpm audi deuotissimū Bernardū. Recte igit
o maria aurore offm iplesti: ipe enī sol iusticie
d' te pcessurus: oriū suū qdā matudinali irra
diatione pueniēs i te lucis sue radios copio
se trāsfudit: h ille. Tērtio rōne sūme ppin
gtatis vicinior enī aurore ceteris ē sol fiderib⁹
et Vgo glōsa oib⁹ scīs deo ppingor. Psopi
quāt enī qdā deo p excellētiā cognitiōe tantū
vt pphe: qdā cognitiōe et demonstratiōe vt xpi
pcurfor: qdā pgnitiōe onsiōe et portatione: vt
ita loqr: et h ē Vgo sola. Audi Bern. Mō in
gt decebat deū aliā mīez qz Vginē: nec Vginē
aliū filiū qz deum: qz nec maior int mīes: nec
maior int filios nasci potuit. audi Ansel. dñia

mī p quam talē hēmus frēm: qd grāz: qd lau
dis tibi tribuim⁹ h ille qre zc. et sic pz pīs cō.
Et meritis Vgis deuotā in nouo qz i vcti
testo pluma bñficia ptulit. **C**lōsio tertiā.
Ecipe itā psonē v3. Nisi fuisset hic
a port⁹ Vgis alme: vbi nō nisi sal⁹ spari
pōt: diuersis ipib⁹ plures naues nau
fragassent. Ad d' declaratōez tres ingramus
ve. v3. **P**ria vñ h accidit q mor vt nā āgel
ca peccauit pūta ē: et tñ nā hūana q lōge iferi
or ē: fuit a deo supposita. Scda si tāta potē
it ēē grā Vgi collocata: vt p cū nā hūana fuisset
iustificata. Tērtia q sū illi q meritis Vgis
sūt scripti i lib. vite. Et ad pñā ve. dico
q nulli dubiū q pmi pētes ex ppa trāsgressi
one: nō solū mori: s; et anihilatiōis eximiniū
meruerūt. Et dina vltio q psonaz acceptiōez
igrat pfecto sic nec culpā āgelicā: sic nec hūa
nā dimississet ipunē. S; pp precipuā reuerēti
am et singularē dilectōz quā hēbat ad Vginē:
ipsoz nauē presuauit: nec i cñū piturā pmi
fit. Et rō ē: qz h bñdca puella i lūbis ade erat
fm corpulētā sām: et sic nos scim⁹: potētiā p
ducēde puelle i pmiis pētib⁹ erat ipressa: do
nec reduceret i actū. Et d' ipsa postea dei fili⁹
xps ihs i adā fm corpulētā sām cñis erat e
ducēd⁹. Et ob hāc ētia mea eādē cām ags
diluuij oēm carnē nō eximiauūt: s; i nauī sacri
Noe in column presuauit. Sitr et successiue
pplm bebrēū qzuis rebellē et pñiacē pterit: et
gubernauit: qz d' ipso h bñdca puella erat na
scita: et d' ea fili⁹ dei. ps. testāte. De fructu vē
tris tui ponā sup sedē meā. Lūqz tps appio
piqsser: vt h bñdca nauis i q gener⁹ hūani sal
uator: trāsfretari debēt: mūdo largiret. Joa
chi ille vir deo grāz: et āna mīr illa scitissima
dño disponēte et coopāte insil cocuntes: hanc
bñdictā nauē pstruxerūt: dieqz statuto q dei fi
li⁹ hāc ipsā nauē itrare dēbat: vt gen⁹ hūanū
naufragantē saluaret: angelico e cclis nūcio
destinato: gubernatrice hui⁹ nauis humiliē fa
ctata: mor vt p sēnsit salubri itrauit. Jo. p.
Verbū caro factū ē: et hitauit i nobis. Sicqz
hūani gener⁹ obtēta salute: et a demonis fui
tute liberato. Luc. 12. Nūc pnceps h⁹ mundi
eijciē foras: tāto h bñdicta nauis fuit vigore
ac potētiā firmata: vt qsqz naufragari exiās
hāc ipsā nauē ascēderit: ad portū pūciēt opta
tū: qz nulla grā defēdit d' cel ad iras nisi trā
seat p man⁹ marie. Vñ o italia misera tot sec

leribus irreptis: tūta tibi patētia dei. vñ tan
 ta suppositio. nisi q: hec bñdicta nauis p no
 bis semp ē añ filiū: illi oia salutis nre ostēdens
 instra vt pccat⁹ vbera. Et vt breuiter singula
 cōphēda nihil ē tā in nouo qz in veti testō hu
 māo generi pdonatū te qd merito hui⁹ bñdicē
 nauis nō sit pcessū. Quare ex his pz q meri
 tis glōse Vginis de lūbis ade educēde pfer
 uata fuit illela r pferuat in dies ois hūana nā
 qre rē. Quātū ad scdaz dico q: hūana nā p
 merita Vginis nō potuit ppe iustificari q: in
 stificatio redēptionē psupponebat. Quō enī
 pfecte iustificari posat si redēpta mūdū erat.
 Redimī autē debebat p xpīn. qz iustificari p
 ipsū. Audi dñm Luc. 22. Nūc inqt calix no
 uū testm ē in meo sanguine q p multis effun
 det in remissionē pccōz. Ad Ro. 8. Qui p
 pñio filio nō pccat: s; oib⁹ nobis tradidit illū
 Jo. 3. Sic de dilerit mūdū: vt vnigenitū suū
 daret. Apoc. p. Laui nos a pccis nris in san
 guine suo. r. i. p. Mo corruptibilibus
 auro v argento: s; pñio sanguine Iesu xpi
 redēpti estis. i. Lo: vj. Empti. n. estis pñio
 mag⁹ qre pz quāobre p merita Vgis hūanū
 gen⁹ nō potuit iustificari rē. Qm ad tertiāz
 Vi. dico q: p declaratiōe q qdruplex ē liber
 v3. liber vite: liber mort⁹: liber lfe: r liber cor
 dis. Liber vite ē duplex. v3. ipe xps. Apoc.
 5. Vidi i dextā sedēti sup thronū libz scriptū
 int⁹ r foris signatū sigill. 7. pñmū sigillū
 r secretū fuit xpi incarnatio. Hier. 31. Mouz
 faciet dñs sup trā: mulier circūdabit vix. Et
 Adatb. p. Qd in ea natū ē de spū scō ē. Se
 cūdū sigillū fuit xpi natiuitas. Luc. 2. Virgo
 peperit filiū suū pñmogenitū. Isa. 7. Ecce Vgo
 pcepit r peperit filiū. Tertiū sigillū fuit bapti
 smus. Jo. p. Sup quē videris colūbā descē
 dētē hic ē q baptizat in spū scō. r Ezec. 37.
 Effundā sup vos aquā mūdā: r emūdabimī
 ab oib⁹ iniquitatib⁹ vris. Quartū sigillū fuit
 ei⁹ glōsa passio. Adatb. 12. Sic fuit Jonas i
 vētre ceti trib⁹ dieb⁹ r trib⁹ noctib⁹ sic erit fili⁹
 hois in corde tre. r Adatb. 26. p fili⁹ hois tra
 det vt crucifigat. Et Dan. ix. Adoriet filius
 me⁹ xps. Quintū sigillū fuit resurrectio. Ad
 thei. 26. p dñs tres dies resurgat. Et 2 sec. 6.
 Viuificabit nos p dñs dies r in die tertio re
 surgem⁹. Sertū sigillū ē ascētio. Actū p.
 Lū inuenerit in celū cū illū illum: ecce duo viri
 astitērūt iuxta illos rē. Et ps. Ascēdit sup ce

lū celi ad oriētē. Septimū r vltimū sigillū
 spūs sci missio. Jo. 16. Si ar abiero mittā euz
 ad vos. Joct. 3. Effundā de spū nico sup oēm
 carnē. Adūc libz nemo solue potuit: nisi sol⁹
 xps. qz de ipso solo h in veti testō erat pñcia/
 ta r pfigurata: Inde dixit i cruce pēdēs Jo.
 xir. Consumatā ē. Script⁹ ē aut h liber int⁹ r
 foris. Int⁹ qz ad dñitatē. qz erat ver⁹ deus
 Jo. x. Ego r p vnū sum⁹: foris qz ad hūa
 nitatē: qz erat ver⁹ hō. Jo. p. Verbū caro sa
 ctū ē. Baruth. 3. c. Et p h i tris vñsus ē: r cū
 hoib⁹ puer sat⁹ ē. In hoc libro legi Jo. cuan
 gelista i cena: vbi mira r pñda mysteria q n
 licz hoi log asperit sic pz qn postea i insula path
 mos Apoc. pscriptū qre rē. 2⁹ liber vite est
 ipa pñcia vlt pñstatio vlt mēoria dei. ps. In
 libro tuo oēs scribēt. Dan. 12. In tpe illo sal
 uabit ppls tu⁹ ois q iuēt⁹ fuerit script⁹ i libro
 vite. In h n scribūt q obstinati sū malū r oēs
 despat. ps. Delēat d libro vinētū r cū iustis
 n scribāt. Scribūt at i eo pñes: s; diuersimo/
 de. Quidā s; pñtē pñstatiōe. Jo. x. Ego
 cogico oues meas: r nō pōt eas rape d māu
 mea. Quidā i eo scribūt s; pñtē iusticiā r me
 ritoz formā. Adatb. 5. Gaudeat r exultate:
 qm noia vñ scripta sūt in cel. Et bi aliq⁹ delēf
 vt iudas r sic d al⁹ s; pñi nūqz delēf. Qui
 dā scribūt s; hois reputat⁹: vt oēs hipocri
 te de gb⁹ Aug⁹ ait. Adulta scōz corpa. s. s; re
 putat⁹ venerāt i tris: qz aie cruciāt i iser/
 nis d qz nūcro ille pharise⁹ fuit qui dicebat.
 Brās tibi ago: qz nō sū sic ceti hoies. Luc.
 18. s; h hēt infra hā dñica. in fa pte ad plenū.
 Accipe mō s; libz pñcipalē diuisiōis nre. s.
 libz mort⁹. liber mort⁹ ē pñcia mala siue fo
 mes pñti. ad Lol. 2. Delēs q aduersus nos
 erat cirogphū decretū: r illd d medio tulit affi
 gēs illd cruci. In h libro legūt iudas caiz r
 oēs iniq. Isa. 17. pñtē iude scriptū ē stilo
 ferreo vngue adamātino. 3⁹ liber dñi liber
 scripture. i. sac scriptura. Apoc. x. Accepi li
 brū d māu āgeli r duorū eū r i ore meo tāqz
 mel dulce. Lūqz duorū eū amarizat⁹ ē vent
 me⁹. f. acil ē. n. ad legēdū scripta sac: s; ad ad
 iplēdā amā. qz arta ē via q duc ad vitā r pau
 ci igrediūt p eā. Inde adolescētī interrogāt qd
 faciēdo vitā etnā possidebo. xpo rñdente. Si
 vis pñct⁹ eē vade r vēde oia q hēs r da pau
 pib⁹ iuucis ille abiit trist⁹ Adatb. 18. qz dur⁹ fu
 it illi b⁹ i hmo. In hō li. dñna mādāta scribūt.

Exo. 20. Diliges dñz deū tuū &c. honora p̄res
&c. n̄ occides &c. Scribūt dīna p̄silia. Adat.
is. Si vis p̄fectū ēē &c. Et scriptū ē int̄ & foris
Int̄ q̄m ad v̄t̄ t̄st̄m̄: foris q̄m ad nouū.
Quart⁹ & vltim⁹ liber dī liber cordis. i. se/
cretū p̄cie. Dan. vii. Iudiciū sedit & libri ap/
ti sūt. i. secreta p̄cie. In h⁹ li⁹ scribūt cogita/
tiōes bone v̄l male. Luc. vlt. Vt qd cogitatio
nes ascēdūt i. corda v̄ra & p̄s. Iniquitatē medi/
tat⁹ sū i cubili meo: sic facē solēt iamorati. In
h⁹ li⁹ sol⁹ de⁹ legē p̄t: & nō āgeli boni: nec de/
mōes nec s̄i nec s̄ē nec ipsa v̄go gl̄iosa. Hic
re. xi. Tu āt dñe q. p̄bas renēs & corda. ad Hic
bre. 4. O ia nuda & aperta sūt oculis dei &c.
Quib⁹ sic notatis satis claret predicta veritas
& bec sufficiant pro p̄a parte hui⁹ sermonis.

De nobili dōtatiōe v̄gis p̄sideratio itia.

Tertio loco

larē dōtatiōē videam⁹. Dñ. n. in
thēate n̄ro q. h. gl̄iosa nauis ē in
medio maris. i. i medio iustorū at
q̄s p̄tōrū iustos p̄uās & p̄egēs p̄tōres āt ad
iuuās & ad p̄nias iui. ās. Ad p̄dclaratōz t̄res
subdam⁹ more solito p̄clonēs. v̄s. P̄dīa p̄clo
ē ista. Et si i signū p̄fide b̄uilitat⁹ v̄go gl̄iosa
se appellauerit āgelo nūciātē: sumi dei iſimaz
ācūllā: ipsa t̄m oēs fideles venerat⁹ vt singlarē
dñaz. Scda p̄clo ē ista. I. v̄go b̄ndē ob di
uinaz gr̄āz v̄berrimā capacitatē noib⁹ p̄lib⁹
nūciat⁹ p̄cipue t̄m n̄r mic ab oib⁹ appellari
dēbet. Tertia p̄clo ē ista: sic v̄go gl̄iosa in
oīuz boīuz medio statuit⁹: vt nō nisi nō peten
tibus sue gratie munera denegētur.

De singlari dñio v̄ginis gl̄iose: p̄clo p̄ma.

Ecce p̄mā p̄clonē &c. Ad p̄dclara
tiōē tres igrām⁹ v̄i. v̄s. P̄dīa ē ista
q̄t loca & sedes sūt i q̄b⁹ aliq̄s p̄t hono
rari. Scda q̄t mōis s̄i sedes celestī p̄cie acq
rere p̄t. Tertia i q̄ loco v̄go gl̄iosa p̄ncipa
lū regit. Q̄tū ad p̄mā dico q. I. noia qdā v̄/
deat s̄ilia & penit⁹ idē significare. dñia t̄m ma
xia ē int̄ illa. P̄dūm⁹. n. loc⁹ honor⁹ dī sedes.
Et gnālī h. loc⁹ oib⁹ acc. modari p̄t. v̄n & ma
le dicūt volētes diuītē honorare: tu sede h. &
paupi dicūt: tu v̄o sta illic: p̄t. n. taz diuini q̄s
paupi dīci sede h. & b̄n. Scds loc⁹ dī cathe/
dra. Et āt cathedra loc⁹ p̄p̄e doctoz. Adat.
23. Sup cathedrā moysi sederūt scribe & p̄ba
nisi: q̄cūq̄ dixerit. i. docēt facite &c. Inde p̄s.

In cathedra ingit p̄filiē nō sedi. i. falsāz &
erroneā doctrinā nō tēnuī. Tertio locus dī
tribunal. Et āt tribunal loc⁹ iudiciū. Act. 25.
Adduxerūt Paulū ad tribūal. Lesaris &c.
v̄n & dī iudicio dī Paul⁹ q. oēs nos oī stare
ān tribūal c̄ni iudicē. Quart⁹ loc⁹ dī thron⁹
nus. Et āt thron⁹ p̄p̄e sedes regū. p̄. pali. vl.
Sedit. Salomē sup thronū p̄r is sui cū. i. c̄r/
pit regē p̄p̄m. & puer. 25. Adīa & v̄itas cu
stodiūt regē & roborat clemētia thron⁹ c̄r. Et
Hiere. 23. h. dīc dñs. Nō intrabit de David
vir q̄s deat sup thronū dom⁹ isrl &c. Quim⁹
loc⁹ dī solū. Et āt solū sedes dīne maiestātē
Iſa. 6. Vidi dñz sedentē sup solū excelsū.
Sext⁹ loc⁹ dī ferculū. Et āt ferculū sedes in
q̄ aliq̄s fert. Lāi. 3. f̄ ferculū fecit sibi rex Sa
lomō dī lignis libani colūnas c̄r f̄c argēteas:
recliatorū aurcū ascēdū purpurcū mediā cha
ritate p̄strauit p̄p̄ filias hierl̄. In oib⁹ his lo
cis x̄ps p̄p̄ duplicē c̄r n̄az sedit. P̄rio enī se
dit i sede tāq̄ vnus ex iudicis. Et h⁹ q̄n semel
i synagoga libz Iſaie legit sup v̄bo illo. sp̄s
dñi sup me eo q. vnxit me & cū legiss̄ ait: q. ho
die h̄ scri p̄tura i p̄cta ē i aurib⁹ v̄ris. & cū libz
p̄licuiss̄ sedit int̄ illos tāq̄ vn⁹ ex ill⁹. Scdo se
dit i cathedra: q̄n tāq̄ doctoz apperit⁹ os suū
docebat eos dicēs. Vti paupes sp̄s &c. Adat.
5. Tertio tāq̄ iudex sedit i tribūali: q̄n addu
xerūt ei mulierē de p̄bē s̄ā i adultio: & cā n̄ p̄dē
nauit. Jo. 8. c. Quarto sedit i throno tanq̄s
rex q̄n magi venerūt cū m̄uerib⁹ adorare eum.
Apoc. 18. q. h̄z scriptū i vestim̄to & femore suo
rex regū & dñs dñātū. Quinto sedit i solio tā
q̄s de⁹ q̄n discipuli ceciderūt i facies suas cū eis i
trāsfignatiōe dīnā gl̄iā oñdūt. Adat. 17. Se
nto sedit i ferdā q̄n i eccl̄ia dei regnās p̄ disci
puloz ora. In oēs trā eruiūt son⁹ eoz. Lōstru
cta ē āt eccl̄ia ex lignis libani. i. ex scis cādidiā
p̄ inoētiā. Liban⁹ enī cādidiatio int̄p̄at. Lo
lūne h⁹ eccl̄ie sūt p̄dicatores qdā ipsa eccl̄ia ful
cis & sustērat q̄ colūne argēte sūt p̄p̄ dulcis/
nū & puritatē dīni v̄bi. ps. Eloq̄ dñi eloga
casta &c. h⁹ recliatorū. i. p̄s post rēa i q̄ gescit ē
vita cīna. & ē aureū p̄p̄ splēdorē claritat⁹ cīne
i q̄ s̄i p̄ h̄ac vitā gescūt. Apoc. 21. Absterget
de⁹ oēs lachrymā ab oculis eoz. Ascēsus pur
pure ē passio x̄pi purpurata. Et mediā chari/
tate p̄strauit. i. coit oib⁹ p̄p̄o fuit charitatem.
Adat. 5. Solē suū oriri fac sup bonos & ma/
los. q̄r ex his p̄z p̄ma v̄i. &c. Q̄tū ad fam

vi. dico qd diuersimode regnū acquirēt eternū.
 Quidā enī illō mercāt qdā rapiūt qdā furāt
 qdā lucrāt qdā cōmutāt. 7 qdā gēre bāt 7 qdā
 ad illō cōpellūt. Quidā dico illō mercātur.
 Adat. 13. Sile ē regnū celoz hoi qdēti bonas
 margaritas iucta āt vna pōiosa margarita va
 dit 7 vēdit vnīuersa qbz 7 emīt cā. Et ibidē.
 sile ē regnū celoz thesauro abscondito in agro
 quē q iuēt hō abscondit: 7 p gaudio illi vadit
 7 vēdu vnīuersa qbz 7 emīt illū. Super q aut
 Breg. i. oia. Celoz regnū frēs carissimī id
 circo tēnis reb? sile dī vt ex his q aius nouit
 surgat ad icognita q n nouit qten? exēplo vifi
 billū se ad iuisibilia rapiat 7 p ea q vsu didicit
 qsi pfricat in alēat: vrp hō q scit notū dili
 gere discat 7 icognita amare. Celoz. n. rgnū
 thesauro abscondito in agro ppat: quē q iuenit
 hō abscondit 7 p gaudio illi vadit 7 vēdit vni
 uersa qbz 7 emīt cū: q i re hō qz nōndū ē q in
 uent? thesaur? abscondit vt fucf. qz stadiū cele
 stis desiderij a malignis spiritib? custodire nō
 sufficit q ab hūanis laudib? non abscondit rē.
 Scdo qdā rapiūt. Adat. xi. Regnū celoz
 vim patit 7 volēti rapiūt illō. Volētū sūt q p
 seueratē i bonis opib? elaborāt. Hoc qdem
 mō q ab amico tres panes petijt: sua ipotūni
 tate qd volebat obtinuit. h mō paupcula illa
 ebananea filie sanitatē accepit. Adat. 15. Di
 mite illam: qz clamat post nōs. sicqz de alijs.

Tertio qdā furāt: vt latrō in cruce pēdens
 totā. n. psuperat in scelerib? vitā: 7 vno vbo
 padisū rapuit. Luc. 23. Ademēto mei dū ve
 neris in regnū tuū. Quarto qdā lucrāt. s. p
 labores: dolores: psecutiōes: rē. Act. 14. c.
 pder mltas tribulatiōes o3 nos introire i regnū
 dei. p. Lo. xi. In labore 7 erūna i frigiditate
 7 nuditate: i plagis sup modū: i morib? frequē
 ter in carcerib? rē. Quinto qdā cōmutat.
 Adat. xix. Qēs q reliquit domū: aut agz ppe
 nomē meū cēplū accipiet 7 vitā etnā posside
 bit. Inde dñs Adat. 6. clamat thesaurizate
 vobis thesauros i celo: vbi neqz erugo neqz
 rēa demolit 7 vbi fures nō effodiūt nec furā
 tur. Scito qdā gēis accipiūt: vt pueri bapti
 zati morietes 7 sci inocētes. Jsa. lv. Qui nō
 bētis argēū vēte p pte 7 emite absqz argēto
 7 absqz vlla pmutatiōe. Septio 7 vltio qdā cō
 pellūt: vt p Paul? qm p xpz damas ū festiabat
 vt oēs xpianos victos pduceret in hierlin cui
 dñs ait. Saule saule qd me psequis: dux ē tibi

3 stulū calcitrare rē. Act. 9. Luc. 14. Cōpel
 le introire vtripleat dom? mea. Et gnālū pono
 vnā regulā gnālē q: regnū celoz tñ vniciūqz
 valz qstū expēdē pōt. p paupcule mlieri valu
 it duo minuta. Luc. 25. Jacbo dimidiū bo
 noz suoz. Luc. xix. Ecce dimidiū bonoz me
 oz do paupib? rē. Jacobo 7 Johi frīb? valuit
 mī: p 7 nanis. Adat. 4. At ille relit? renb?
 nam 7 pfe: secuti sūt cū. Adat. 10. Valuit lucrū
 tholonei. Adat. 9. Lū trāssit in Jēsus vidit
 hoiez sedētē in tholoneo 7 ait illi. Sequē me
 7 surgēs secut? ē cū. Adagdalene valuit vn
 guētū effusū super caput dñi. filr 7 lachryme.
 Luc. 7. Etia vō aplis qeqd hēbāt valuit.
 Adat. xix. Ecce nos reliqm? oia: 7 secuti su
 mus te. Alijs valuit pā pāis. Adat. 25. Ve
 nite bñdci pīs mei esuriri 7 dāist? mibi mā
 ducare. Alijs valuit vestimētū. Adat. ibidē.
 Alud? erāt. 7 d alijs filr seqre. exēplū d bto
 martino de q dñs ait. Adartin? adhuc cathecu
 min? hac me veste pterit. Valz q vniciūqz re
 gnū celoz tñ qstū expōnē potuit. Jñ Adat.
 14. qd hūit h. s. magdalēa hō 7 fecit. 7 si nū
 bēs valebit tibi sola volūtas. i. Lo. 9. Vnus
 qsqz pui desitauit ex corde suo rē. Et sic p. 2.
 vi. Et ad. 3. vi. dico breuē q vgo tripli
 ci pncipali i loco regit. s. i celo: i iferno: 7 i mū
 do. p dno i celo. ps. Astitit regina a dextris
 tuis in vestitu de aurato circūdata vīetate.
 Tres enī pulcherrīas digitatē ppha d vgie
 diē. p dno enī pōt vginē diuersis gratijs
 co: datā ibi astitit regia. Scdo pōt ipaz i glia
 exaltatā ibi a dextris tuis i vestitu de aurato.
 Tertio ab oib? honoratā ibi circūdata varie
 tate. S3 de h? alias. Jñ Aug. ait ad vginem
 Adichael dux 7 pnceps militie celestis cū oib?
 spiritib? admistratoz iustis vgo pceptis: i
 dēdē discōpe 7 suscipiēdis d cōpe aiab? h dñā
 spāl? tibi o dñā die ac nocte se pmedātū rē.
 Scdo regit i iferno qz ipa pstruit capē pncipis
 iferni: Ven. i. Jpa pter caput tuū. i. pncipatū
 neque tue pstriget 7 oēs malitiā tuā pfutabū
 p. Reges col. s. dñōes i vga ferrea. ferrea
 vga fuit vgis hūilitas q supbiā diaboli leta
 lit pculsit. audi Ber. duonit. vgo igt vgo
 sblunif ad qstā celsitudinē vricē km erig? vsqz
 ad sedētē i throno vsqz ad thronū maieftatis
 qm i altū mūtū radices hūilitat. h ille. Ter
 tio regit i mundo qm oīuz grāz qmundo dari
 pnt ipa dispēsat: 7 dñā ē. Audi pstatū Ber.

Nihil in ingratum deus habere voluit: quia marie in macula susceptum verbum veniale aut mortale potuit declinare. Et dicitur. n. et parum meruit quod constat nullum habuisse peccatum. Luc. 4. Tota pulchra es amica mea: et macula non est in te. In prima vero quod ante seculum omnium usque ad generale resurrectionis eorum corpora appetentes inqueant: ut cois est theologorum sententia: sed vergo gloriosa tam mente quam corpore in celesti sede gessit veluti fulgentissimum sidus emicat. Audi barbarum Hieronymum. De nullo ingratum seculorum credimus quod ultra angelorum aut archangelorum merita transcederit: sic de Vergine indubitater canit ecclesia. Exaltata est sancta dei genitrix super choros angelorum ad celestia regna: hic ille in fine assumpsit. Et sic per primum nomen. Sed: nomen dei scala humilitatis: quoniam sic per scalam descendimus et ascendimus: sic per humilitatem Virginis filius dei descendit in vterum eius. Resperxit autem ipsa dominus humilitate ancille sue. ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Luc. 1. Audi Bernardus. Quia inquit humilitas quod deum hominibus peperit: vitam mortali beatitudinem: celos invenit: mundum purificavit. et hominum animas a morte liberauit. sancta est Maria humilitas scala celestis: per quam descendit ad terras. Vergo quod Verginitate placuit: sed humilitate precepit. hic ille.

Tertium nomen dei rosa castitatis. Sic. n. rosa de spinis prodijt: sic Vergo ex spinis iudaeae prauitatis. Isa. 34. Quies in domibus spinarum. i. carnis iudaeae plene spinis iniquitatis. Stipes namque rose viridis est: et Vergo gloriosa vir ore virebat diuine gratie. Luc. 1. Spiritus sanctus superuenit in te. Et. 24. Quasi palma exaltata sum in caedes. et quasi platano rose in hierico. si folia siue frondes sunt septem. i. septem spiritus sancti dona. odor istius rose fuit refrangantia castitatis. Audi Ambrosium de officiis. Quanta est Verginitatis gratia quod meruit a christo elegi: ut esset corporale dei templum in quo corporaliter habitauit plenitudo diuinitatis. Virgo genuit mundi salutem: Vergo peperit vniuersorum vitam. hic ille. Quartum nomen dei thalamus pudicitie. volens. n. deus. imo ab eterno deliberans ex nostra massa suscipere carnem: ut tandem intus et extra felicitate inueniret hominem thalamum mirabilem sibi omni pudicitia plenum: sibi ad templum debitum: voluit sibi esse dedicatum. et hoc fuit gloriosa Vergo. Hieronymus. 31. Monum faciet dominus super terram: mulier circumdabit virum. Isa. 7. Ecce Vergo percipiet et: Luc. 1. Et concipies et paries filium. Quintum templum dei templum scitatum. Ezechiel. 43. Conuertere me ad viam portae. scilicet templi dei quod paulo ante dixerat. Et tu fili israel ostende

De diuersa Virginis appellatione cetero scda. Et cipe scdas de clonē. v. 3. Vergo bñ / deā ob dinar grāz vberimā capaci / tatē hoib⁹ plib⁹ nūcupet: pēpue tam / mī mīc ab oib⁹ appellari debet. Ad cui⁹ de / clarationē tres igrām⁹ vutates. v. 3. Prima / qd mōis Vergo glōsa i sac scripta appellat. Se / cūda qd ē illd nom q magl⁹ Vgini glōse due / nit. Tertia q ē illd nom qd magl⁹ cino pī / placuit. Ad pīma dico q lz ex vntū r dinar / grāz imēitate Vergo glōsa mīl r qñ isinitis / noib⁹ possit appellari tñ vltra ea q deā sē atqz / dicē septē sē noia Vgi glōse magl⁹ ppe accō / modata. v. 3. Primū ei⁹ glōsū nom i ordine / isto ē stella marl. Scdm ē scala hūilitat. / Tertū nom ē rosa castitat. Quartū nom / ē thalam⁹ pudicitie. Quintū nom tēplū scitat / Sextū nom plēa grā. Septimū nom ē mī / mie r glōsissimū dei. Primū igit nom Vgi / accōmodatū dī stella marl. vñ ecclesia cātar. A / ue ma. stel. r h⁹ triplici rōe. v. 3. Prio rōne / luciditat. Secdo rōe vtilitat. Tertio rōne / imobilitat. Prio rōe luciditat. Lucz nāqz / stella marl nauigātib⁹ r Vergo glōsa sua luce / vniuersū orbē plustrauit. nec mīz. qz ex ipa lu / mē idēficiēs q oia illuīat: dina vrute pcessit. / Inde Bernar. aut Ipa pēlara ē. r crūnia stel / la ex Jacob orta ē radi⁹ vniuersū orbē illuīat / ē splēdo: i supnis pfulget: r iferos penetrat. / Secdo rōe vtilitat. Stella nāqz marl iter sa / lutis nauigātib⁹ ondit r Vergo glōsa: ne dū on / dit sē iuitat. In Ber. Me auertas ingrat ocl⁹s / tuos a fulgore siderl si n vis obrui a pcellis. / Si isurgūt vti tērationū: si icurris scopulos / tribulationū respice stellā voca mariā. Mō re / cedat ab ore nō recedat a corde ipsa sequēs nō / decūas: ipsa rogās nō despās: ipsa cogitās nō / erras: ipsa tenēte nō comitis: ipsa ptegēte nō / meruis: ipsa duce nō sangaris: ipsa ppitia ad / portū puenis rē. hic ille. Tertio rōe imobilita / tis. Mā stella marl nauigātib⁹ imobilis r fir / ma sēp ē: qm si mobil ē: recte ad salutē portū / dirigē nō posset. Vergo at glōsa tā hic i via qz / in pīa sēp firma fuit. In via qd ē qz nunqz

domui isrl' tēplū: et pfūdant ab iniquitatē suis
et. Conuerit g me ad portā. f. tēplū q respicit
bat ad oriētē: et clausa erat et dixit dñs ad me:
porta hic clausa erit nō appiet et vir nō trāset
p eā: qz de isrl' ingressus ē p eā: eritqz clausa
p n' ipi. f. ioseph: qz nūqz coīgit eā: qz vgo ē
in p'tu vgo an' p'it: et vgo p' p'it et. Scitū
nomē dī plena grā. Luc. p. Aue grā plena.
Micro. Etia p p'ies i maria tota se infudit
grē plenitudo. plena qdē fuit nō tñ q ad se et
ad sufficiētia: s; et q ad alios et ad supabūdan
tiā. Bernar. d' plenitudo ei' oēs accepim' et.

Septimū et vltimū nomē dī mī mīe: et glo
riofissimū dei. vñ canit ecclia. Adaria mī grē
mī mīe et. Et de fo Adari. p. dī. Ipeperit
filii sui p'mogenitū: grē et. Quāti ad fin
dico q noia q adaptat vgnī: aut p'siderat q
ad dēū: aut q ad ip'saz: aut q ad nos. Quo ad
nos dico sic: q nullū ē p'clari' nomē qz mater
mīe. Nā si illā ipatricē noies: nōne hoc rigo
ris atqz timoris ē: b; at puella mitissima ē et oī
bus grā. Si reginā dicas: et ip'sa se ancillā hu
milē vocat. Euolue et reuolue oīz noīz se/
rē: nullū ita repies oīb' eōe nomē qz mī mī/
serico die. Adificordia nāqz ei' fulget i celo
i inferno: et i mūdo. In celo qdē p p'ctōib'
aduocādo. In inferno ab ip'so iustos p'seruā
do. In mūdo i necitatib' succurrēdo. Qua
re ecclia bñ cātat qd dixim'. Adaria mī grē:
mī mīe: tu nos ab hoste p'eger: et i hora mor
tis s'cipe. S; de hoc i finonib' sequētib'.
Et sic p'z fm dubiū siue fa vitas. Q'tū ad
itiā vuitē satis ex p'cedentib' p'z: qz hūilitas
v'gis fuit i n'ccēta grata deo p'ri: qz hūilitate
cepit et ē effecra mī dei. Inde Laffiodor' su
p. ps. Erubescit elari vbi credūt locū h're sup
biā cū celū et trā ab hūilitate videāt occupatos
hec ille. qre et. Et sic p'z fa cōclusio.

Quō vgo ē oīb' grā: et compatit cūli/
bet peccatori. Conclufio tertia.

L'cipe tñā pelonē. v3. Sic gl'iosa vir
go i medio oīaz hoīz statuit: vt non
nisi nō petētib' sue grē mīera bene/
genit. Ad cū' declaratiōe tres ingramus.
verū. v3. P'ria vitas ē ista. si hō debeat fle
re i suis aduersitatib'. Secūda v. ē ista. vñ ē
q dñs Iesus plerūqz clamātib' simular et dor
mire videt. Tertia v. ē: ad quē f. d'z p'ot'
i necitatib' clamare dōem'. Q'tū ad p'maz
dico q multiplex ē flet'. f; p'ncipali sui diuifio

ne duplex ē. v3. flet' bon' et flet' mal'. f. fletu
bon' q duplex ē. v3. flet' cōuerfiois: cōpassio
nis: dilectiois: et pegrinatiois. f. fletus malus
ē duplex. f. tribulatiois: et despatiois. P'ri
mus inqz flet' dī puerfiois. ps. Quia cinci ē
aiqz panē māducabā. et poculū meū cum fletu
mifcebā. et Joelz. Scindite corda v'ra i ie/
iunio: fletu et planctu et. Inde apl's ad r'o.
6. c. ait. Sic exhibuistis mēbra v'ra fute ini
giati ad iniquitatē: ita exhibeat fute iusticie i
sanctificationē. O magdalena p'hibe testimo
niū oculis vagis mille hoīz aias infecisti. et
ciusdē p'nam fecisti et. Dic d' p'nia ei'. Luc.
7. Stas retro sec' pedes dñi lachrymis cepit
rigare pedes ei' et. Secūs flet' dī p'passiois
Luc. 29. Vidēs Iesus ciuitatē fletu sup illā
dicēs. Si cognouisset et tu et. Vide maximā
xpi hūilitatē. et cōpassionē. Nā mor vt nat'
est plorauit miserie n're cōpatiēs. Sap. 7. Si
milē vocē hoīb' emisi plorās. Plorauit et i
Azari morte. Jo. xi. Vt ait vidit mariā plo
rantē: s'it et alios plorātes lachrymar' et ait.
Vbi posuistis cū. Plorauit et fecit. Iude sue
cōpatiēdo dānatiōi. Jo. 13. Turbat' ē Iesus
spū. et p'fatus est: et dixit. Amen amē dico
vobis: vn' ex vobis me tradet. Plorauit su
p ruiturā ciuitatē vt dēū ē. Q'fidera magnū
cōpassionis interiorē affectū. Q'fidera qzto
dolore cordis affligēbat: qz cātātib' turbis ip
se med' eoz plāgebat. f. leuit deniqz i mor
te et i passioe ingratitudini cōpatiēs iudeoz
Ad Hebre. 5. P'ceces et supplicatiōes cum
clamore validor: et lachrymis offerēs ad deū
eraudit' est p sua reuerētia: qre et. f. flet' dī/
lectiois est triplex sicut triplex est dilectionis
obiectū. f. dei: suūp'i: et p'imi. f. flet' dī/
lectiois dei. est p' magnitudinē dulcedinis dei et
glorie ei': et gaudiū spūalis qz p'cipit i la/
chrymis. Audi Aug. li. de ciui. dei. Quāto
ingt qsqz sanctior ē: et desiderijs sanctis pleni
or: tanto ei' i orando flet' vberior. f. flet' dī/
lectionis p'imi est qñ qz ex charitate p'imi
petā deflet. Hier. ix. Quis dabit capiti meo
aquā: et oculis meis fontē lachrymar' et plora
bo die ac nocte i infectos ppli mei. f. p' p' pec/
catū. Sili cū de amici aduersitate ex charitate
dolem' sicut dicit de amicis Job. Lūcl. uas/
fent amici Job. f. oculos suos. peul. non co/
gnouerūt eū: et exclamātes plorauerūt. Job
2. c. Plorat' dilectiois suūp'i ē qñ qz ex cha

uitate defectū aliquē sūp̄stī? defect. ps. Exi^o
aquarū deduxerūt oculi mei: qz nō custodierūt
legē tuā. Et 2° zech. cōuerſa facie ad parietem
fleurit fletu magno. Isa. 38. 22. 7. f. letus per
egritudinē ē qñ qz p incolatu p̄tis miserie
in lachrymas p̄p̄t. ps. Deu mihi qz inco/
latus me^o plongatus est: habitauī cū habitā/
tibus cedar: multū incola fuit aīa mea. Inco/
latus. i. habitatio mea. prolōgat^o ē. s. a patria
habitauī cū habitātib^{us} cedar. i. cū tenebrosio.
Cedar. n. fuit Iſinabel fili^{us} et interpretat cedar
tenebra. Iſinabelite. n. in tabernaculis habi/
tare solebat. qz nō habebāt domos. et vultēdi/
cere hitauī cū p̄secutorib^{us} ecclesie infidelitate ni/
gros 22. Inde paul. ad Ro. 7. Infelix ego
qz me liberabit de corpe mortis h^{uius}. f. let^o tri/
bulatiōis ē qñ qz impatiēt^{er} tribulatiōes su/
stinet^{es} prolat vñ dici solet. Plorat lachrymis
amissa pecunia. f. let^o desp̄atiōis ē oīus pessi/
mus vt Jude ad Mat. 26. Peccaui tradēs san/
guinē et abiēs laqz se suspēdit. hic erit et despe/
rator^{um} dānator^{um} planctus. Mat. 13. Ibi erit
flet^{us} et stridor dentium. His sic notatis appa/
ret rñſio ad Vitatē. qñ in tribulatiōib^{us} plora/
re ex charitate et hūana cōditiōe nō ē peccatus
sed ex desperatiōe et ipatiētia: tūc ē illicit^{us} et
petiū. qre 22. Quantiū ad sedam veritatem
dico qz ex alia cā tacet deus: alia cā xps. alia cā
hō. et alia causa diabolus. Tacet deus qñqz
modis. v3. dissilando: nō respondēdo: nō pu/
niendo: nō vlciscēdo et cōpatiēdo. Primo
inquā tacet de^{us} dissimulādo. Isa. xliij. Tacui
semp̄ scilui patēs fui: sicut prurēs loq̄r sup/
ple si nō emēdauertis vos. ps. Nec fecisti et
tacui. i. dissilauī. Et Isa. lvij. O aīa supple/
mei non es recordata: neqz cogitasti in corde
tuo qz ego tacēs et qñ nō vidēs. et mei oblita
es 22. Secōdo tacet de^{us} nō rñdēdo. s. ornati.
Isa. p. Moli orare p p̄plo isto: qz nō exaudī
manus. n. eius plene sanguine sunt. Et. ps.
Ne scilicas a me dñe de^{us} meus. Tercio ta/
cet nō puniēdo. i. penā cōdignā pro peccatis
in hoc mūdo nō dādo. Jo. v. Pater nō iudi/
cat quēqz. s. oē iudiciū dedit filio. s. i extremo
iudicio. Mat. 25. Cū venerit fili^{us} hōis in se
de iactat^{us} sue 22. Quarto tacet de^{us} nō vl/
ciscendo. s. etiā tēporaliter: vt ceteri nati^{us} duri^{us}
cruciet. isa. lxvij. Mūd sup his. s. miserijs cō/
tinebis te dñe: tacebis et affliget nos vehemē/
ter 22. Abachuc. p. Quare respicis p̄ceptores

et tacea cōcileāte impio iustiorē se. Quinto
tacet de^{us} cōpatiēdo. Isa. 37. ppter temetipsū
de^{us} inclina aurē tuā et audi: aperi oculos tuos
et vide desolationē nrām. Secōdo videam^{us}
quot modis tacet xps. dico qz in hoc mundo
tacuit xps tribus modis. primo tacuit volun/
tate. Isa. liij. Oblat^{us} ē quia voluit. Secōdo
tacuit voce. Isa. ibidē. Tanqz ovis ad occisiō
nē duct^{us} est: et quasi agn^{us} corā rōdente se finē
voce sic nō aperuit os suū. Tercio tacuit ope
Mat. 26. An putas qz nō possū rogare pa/
trē meū et exhibebit mihi plusqz. i2. legiones
angelorū. Mūc vō quāū ad nos dñ tacet xps:
qñ sua iudicia nobis occultat. Isa. 48. Veniet
super te malum et nescies oriū eius: irruet su/
per te calamitas quā nō poteris expiare. Ad
vō qñqz bñ: qñqz male tacet. Mat. 23. n. et peri/
culose tacuit ad dā: qñ hūit^{er} petū suū nō est
p̄fessus: s3 in muliere retorsit. dicēs: mulier
quā dedisti mihi ē 22. Ben. 3. Periculose ta/
cent iudices et mīstrātes iustitiā: ne maiorib^{us}
aut amicis displiceā: aut vt pecuniā cumulet
Isa. p. P̄nceps vñ infideles: socii farum:
oēs diligit mīera. xi. q. 3. Quattuor modis
oē iudiciū peruerit timore: odio: dilectiōe: et
censura. Periculose tacet oēs p̄dicatores timē/
tes pplin increpare. Audi dñm 2 zech. 3. Si
dicēte me ad ipiū morie morietis: et nō annū/
ciaueris ei: ipse in petō suo moriet^{ur}: sanguinē
autē eius de manu tua requirā. Inde Isa. xl.
Dicidñs sup montē excelsū ascēde tu q euan/
gelizas spon: et exalta in fortitudine vocē tuā
q euāgelizas Hierusalē exalta et noli timere
et Mat. 1. dicit ihs. Ad in aure auditis p̄di/
cate sup tecta 22. Et sic de alijs. Bñ autē tacet
hō ex discretiōe. Eccl. 37. Audi tacens silē q
rens et loqui in medio magnator^{um} ne p̄sumas
et vbi sūt senes: nō multū loquaris. Tacet qñ
qz ex p̄cia peccati. ps. petōri autē dicit deus.
Quare tu enarras iustitias meas: et assumis
testm̄ meū p os tuū. Et ad Ro. 2. Qui p̄dicas
nō urādū furaris: q p̄dicas nō mechandum
mecharis 22. Tacet qñqz ex insufficiētia audi/
tor^{um}. Jo. 16. Multa hō vobis dicere: que nō
potestis portare mō. et Pau. p. Corin. 3. Mō
petui vobis loqui qñ spūalib^{us}: sed qñ carna/
lib^{us} 22. Tacet et ex sacror^{um} veneratiōe. p. Eo.
14. Mulieres in eccl. a iaceant. et sic de alijs
Diabol^{us} vō tacet qñ diuersos tētiā mōs et
cogitat. Job. Dormit in secreto thalauī i lo

machinatiōib⁹ tegere: sensu vbi valere que
 falsa sūt vera ostēdere: que vera sūt falsa demō
 strare etc. O mercatores vbi sapia vestra vbi
 studiū vrm. Audite ppham. 2. Mendaces filij
 hoīz in stateris: vt decipiāt vanitate in idip
 sum. O doctores et scholares mūdi q̄ ē sapia
 vira: qd studiū vrm. Aud te Jsa. x. c. De qui
 cōdūc leges iniquas et scribeutes iniusticias
 scripserūt. vt opprimerent in iudicio paupes
 et vim facerēt humilū ppli mei. Audi qd di
 cāt. Sap. 2. O pprimam⁹ pauperē iustum: et
 nō parcamus vidue nec veterano. Job. 34.
 Oēs vias dei intelligē nolūt: vt puenire ad
 eū facerēt clamorē egeni: et audirēt vocē pau
 perū. Inde idē ait. c. 24. Anima vulneratoz
 clamant: et dñs inultū abire nō parit. Et tan
 dem vt breuib⁹ vtar vbi hec vera ē sapien
 tia mūdi: aliū pro utilitate ppha vbi facit
 qz decipe. Dicit. 9. Unusquisqz a prio suo
 se custodiat. qm oīs hō supplantat⁹ et oīs fra
 ter fratulēter incedit Jsa. 5. dicit De qui sa
 pientes estis in oculis vris: et corā vobis inet
 ipso prudentes. Secūda dicit sapiētia diabo
 lica. Quis. n. diabolicos poterit excogitare
 modos: quos in fallaci prudentia tēdō diabo
 lus seruat. Quādoqz. n. in angelum lucis se
 trāsfuratur vt supire faciat. vt exemplū patuit
 de duob⁹ sanctis patrib⁹: q vni cor in psona
 angeli descriuit: et tandē cū in puteū pēpita
 ri p̄uasit. vt martirij palmā adipisceretur.
 Quāqz in forma viri vñ mulieris se trāsfurmat
 et cubat cū hoīb⁹. vel alio mō tentat quādoqz
 vno: quādoqz alio mō maledicte sue sapiētie
 tela parat: vt aīam pauperculā depredet. In
 de Eccl. xi. dicit. Attende tibi a pestifero. i. a
 diabolo venenosissimo. s. abricat enim mala
 ne forte inducat sup te subnationē. i. rīf: nē
 Tertia sapia dicit diuina. Sap. 7. O p̄a
 ui et dat⁹ est mihi sensus: et inuocaui et dat⁹ est
 mihi spūs sapie. Et Eccl. 6. Cogitātū habet i
 pceptis dei: et segit: et ipse dabit tibi cor et cōm
 p̄sentia sapie dabit. Et. c. 15. dicit. Libabit il
 lū pane vite et intellect⁹: et aqua sapie potabit il
 lū dñs de⁹ n̄r. Que ar ista sapia sit audi Bre
 go. Sapia ingratissim⁹ est falsa deuitare: bona
 gratia exhibē: mala libenti⁹ tollerare qz face
 re: nullā vltionē iniurie q̄rere: p. Vitare cen
 sumeliā sustinē etc. Hanc sapiētiā mundus
 stultitiā vocat: et de⁹ mūdi sapiam reprobāt.
 Idē dā ingratissim⁹ sapiētiā: et prudentiā pui

demū reprobabo. Jsa. 29. Describū sapiētiā
 a sapiētib⁹ ei⁹: et intellect⁹ a prudentib⁹ ei⁹ abscō
 det. Et iō Baruch. 3. dī. Dereliquisti fontem
 sapie. Nā si in via dei abulasses hītales vñ
 qz in pace. Et ibidē. qm ingt nō habuerūt sa
 piētiā iniererūt ppi suā insipiciētiā: qre etc. Et
 sic p̄ pma vitas. Ad sam. vi. dico q: pro
 pheta verā sapiāz hīdā ostēdit. Audi qd dicat
 Illuīa oculos meos: ne vnqz obdormiā i mor
 te ne qm dicat inimic⁹ me⁹ pualui aduersus eū
 Tres. n. hic grās ppha petit. Prima gra
 dī illuminatiōis. Secūda dī exp̄gatiōis.
 Tertia dī sup̄ationis. Prima gratia
 dī illuminatiōis. q: illuīa oculos meos. dno nā
 qz si humane mētis oculi. s. intellect⁹ et affe
 ctus: vt dicit cōclōne sequēti quos qd illumi
 natos diuina sapia nō habuerūt: p̄orsus cor
 ruer. ps. Mesierūt neqz intellexerūt. i. intelli
 gere noluerūt. In tenebris ambulāt: meue
 bunt oīa sūdāmetā terre. i. rei renāz mentūz
 sentimēta. Illumina ergo o dñe deus oculos
 meos. vt. s. mūdi vanitatē intelligā: inferno
 rū horribilitatē: et eternoz iocunditatē. Item
 illuīa oculos meos: vt incipuz cognoscā p̄ctā
 mea cōsiderē: et tēpus amissū excogitē. Item
 illuīa oculos meos: ne te vnqz corde ore. vñ
 ope mortali offēdā. Audi qd benignus de⁹
 rīdeat. Intellectū tibi dabo et instruat te in
 via hac qua gradieris: firmabo sup te oculos
 meos. Trib⁹. n. principalibus modis instruit
 deus: et oculos nostre mentis illuīat. Pri
 mo inspirationib⁹. Secūdo predicationib⁹.
 Et tertio cōminatiōib⁹. Primo inspira
 tionibus. O sec. 2. Ecce ego lactabo eā. s. aīaz
 et inducā eā in sollicitudinē. s. cōtēplationis. et
 loquar ad cor ei⁹. s. inspirādo. Apoc. 3. Sio
 ad hostiū et pulso etc. Secūdo instruit predica
 tionib⁹. ps. Luccina pedib⁹ meis verbū tū
 et lamē semitis meis. Tertio instruit et illu
 minat cōminatiōibus. Maun. 3. c. De ciui
 tas sanguinum vniuersa dilaceratiōe plena.
 Nō recedit a te rapina: vor flagelli et vor im
 pectus rore: et sequit. Ecce ego ad te dicit dñs
 exercitūz: et reuelabo pudēda tua in facie tua
 et ostēdā gentib⁹ nuditatē maz: et regnis igno
 miniā tuā: et p̄iciam sup te abhominatiōes
 et cōtumelijs te afficiā: et ponā te in exemplū
 et prodigiū cūctor. Inde Jsa. 38. Sola vera
 rō intellectū dabit. Et Bre go. Oculos qz
 culpa claudū: pena aperit. Et sic poter prima

grā quā aia petit ad verā sapiam habendam.

Secūda grā dī expurgatōis ibi. *Me vn/ qz obdormiā in morte. Differūt nāqz isti iū/ ni ab inuicē: dormire: et obdormi/ re: dormire vbiū frequentatiū ē: et idē ē qd frequent dormire: leui in motu expurgatur. Dormire at ē qd cōpetent quiescē. Sed ob/ dormire ē imago mortis: qz mors cū dormiti/ one hos insequit. Et quibus tres collige pec/ candi modos. Primus dī fragilitatis. Se/ cundus dī infirmitatis. Et tertius dī iniqui/ tatis. Primus dicitur fragilitatis: et hi fre/ quenter dormiūt. i. peccant: s; leui bone inspira/ tionis pulsū expurgant. i. p̄scent et dolent. Et horū bona est conditio. ps. Dixi p̄tebor/ aduersū me iniusticiā dñō: et tu misisti impie/ tatē peccati mei. Scds inodus dī infirmi/ tatis: et hi dormiūt. i. competēt i culpis mori/ tur et qd. ut: qz vt doleant et confiteant: tps q/ dragesimalē expectāt: et hōz ē ē bona p̄ditio*

Tertius inodus dī iniquitatis: et hi obdor/ miūt. i. a deo in peccatis obnebrant et infir/ miantur: vt dormiendo pereant: et hi pessimi sūt. De his tribus peccatū generib; dī. Ec/ cle. 43. p̄lauit vētus aglo: et gelauit cristallus/ ab aqua. Tria dicit. s. gelu. cristallus et aqua.

Per aquā p̄mū peccatū genus intelligit: qz velut aqua fluxibiles sūt in culpis. Nec tñ in/ durant: qz crebro confitent. Per gelu scds peccantes intelligit: qz h; tpe quadragesime/ confiteant: tñ in p̄mīs sunt duriores. Per cristallū vero qd aqua indurata ē. Longa cni/ cōgestiōe aque cristallus efficit: vt dīc phus/ tertū peccantium genus intellige. Job. 44. Ipsi rebelles fuerūt lumini: nescierunt vias/ eius: neqz reuerfi sūt per semitas illius. Et i/ fine capituli dī. Dedit illi deus locuz p̄nic: et/ ipse abutit̄ eo: et in supbia oculi ei; s. Tertia/ grā dī supatiōis ibi. *Ne qñ dicat inimic; me/ pualui aduersus eū. In gbus vbiis nō qse/ p̄t insultus p̄ aiam paupculā facit: et nūqz ē/ eā nisi in septimo preualet. Primus insultus/ dī suggestiōis. Scds delectatiōis. Tertius/ p̄sensionis. Quart; operatiōis. Quint; plō/ gationis. Sextus gloriatiōis. Et septim; ex/ tinctionis. Primus inqz dī suggestiōis/ vbi p̄ marina teneam; qz diabol; malā cogi/ tationē i nobis generare nō pōt: s; illa ex no/ bis ē: sed diabolus pabulū et mām admiſtrat/ tñ: vt male cogitem; sicut de occurſu ormate*

mulieris p; que occasione cōcupiscētie pa/ rat. Qui viderit enī ait dñs mulierē ad cōcu/ piscendū eā iā mechatus ē in corde suo. At/ diabolus i nobis cogitationes malas genera/ re non possit: p; qz si posset: manifestū ē est qz/ scmp male cogitarem; cū scmp hominē pec/ care poptet. Suggestiō qz diabol; vt male co/ gitare disponat. Scds insult; dī delectatiō/ nis. Si enī aia mea suggestiōi nō resistis iā/ parate: insurget vtiqz delectatiō: s; se tibi: qz/ si scires que mala superueniēt tibi: cū dñō sup/ bierim. i. sup teipam aiam feres. Luc. 19. fle/ uit super illū dicens. Si cognouisses et tu et c.

Tertius insultus dī p̄sensionis. vbi p̄re/ gula tene qz p̄me delectatiōi p̄ suggestiōe/ secute nec meritū neqz demeritū ē assignatuz: qz p̄mi motus nō sunt in p̄tate nra. Secunda/ aut delectatiō que p̄mā imediate subsequit ē/ p̄ctū veniale: s; si vltorius p̄durauit: erit mor/ tale peccatū. Itē at p̄mū ē: qz p̄mus motus nō/ sunt in potestate nostra et c. Quartus insultus/ dī operatiōis: et in hoc insultu diabolus/ consentiēte aiam male suggestiōi grā gra/ tū faciente; spoliāt. Adarbei. 12. Amice quō/ huc intrasti nō hñs vestē nup̄ialem. S; grā/ gratis data per illud peccatū mortale paulatē/ cōsumit: qz hodie libros: cras mercantias: et/ sic de alijs a p̄tore tollit de. Amen dicit xps/ hñi dabit: et nō hñi. s. grām et qd h; auferet/ ab eo. Quintus insultus dī p̄longatiōis: et h;/ diabolicū ē: qz humanū ē peccare: diabolicū/ vō p̄seuerare. Sext; insultus dī gloriatiōis: et/ hoc pessimū ē. ps. Quid gloriaris i malitia qz/ potēs es iniquitāre: gloriānt enī cū malefecerit/ et exultant in reb; pessimis: et oculis ad celum/ eleuatis ait. Usqueqz p̄tōres gloriabūt dñe: effabunt et loquent iniquitatē. Redde illos in/ iniquitate eoz: et in malitia eoz dispe de eos dñe/ deus nr. Septim; et vltimus insultus dī exti/ ctiōis: et hic p̄ualet inimic; qz sic cū istis secle/ ratis suggerendo: delectādo: p̄sentiēdo: opan/ do: p̄seuerādo: et gloriādo p̄eliat; ē: qz tandē/ illis i culpa indurat; sine p̄nia moriunt: et ita/ victor istius pugne diabol; remanet: d; qz p̄/ gna misit. Eccl. 15. dī. Persequar. s. ait dñs o/ p̄ suggerēdo: cōprehēdā. s. delectādo: diuidā/ spolia. s. p̄sentiēdo replebit aia mea. s. opādo/ euaginabo gladiū meū. s. p̄seuerādo: interfec/ eos manus mea. s. gloriādo: et finalit ipenitēdo/ qre et c. Et sic p; scda veritas. Qñ ad iūā

c

veritatē dico q̄ et si plures sint vere sapiē vir-
tutes: istas tñ accipe q̄s Salomō sap. 8. c. po-
nit. Habeo inquit ipse ppter sapiam clarita-
tē et honorē apud seniores et turbas: iuuenis
et acutus inueniar in iudicio: et in cōspectu po-
tentū amabilis ero et facies pncipū mirabun-
tur me tacēte subtrībūt: et loquente me respī-
cient et sermocinante me plura ori suo manus
imponēt et. Inde paralipomenon. 9. dicitur
Magnificatus ē Salomō super omnes re-
ges terre: in iudicijs: sapientia et gloria et vni-
uersa terra desiderabat videre sapientiam sa-
lomōnis. Inde de eodicitur. Timuerūt re-
ges audientes sapientiam dci esse in eo ad fa-
ciendū iudiciū et. Et sic p̄ p̄ d̄ lo: q̄re et.

De sapientia magis in spālī: et de duobus
oculis anime. Conclusio 3a.

Lcipe fam p̄clusionē v3. Sicut mo-
nolus in pugna cū timore semp cer-
tat: et de facili vincit: sic q̄ oculos mē-
tis vera sapia non habuerit illuminatos: pa-
uid⁹ sp̄ ē: et a diabolo de facili superat. Ad cu-
ius declarationē tres inquiramus veritates.
v3. Prima qui sunt hi oculi q̄s vt vere sapi-
at paupcula aīa d̄ h̄re illuminatos. Scda q̄-
bus luminib⁹ d̄z oculos aīa h̄re illuminatos.
Tertia qd̄ debet homo considerare: cum fue-
rit diuina sapientia irradiat⁹. Ad primam
igit̄ dico q̄ duplex ē aīe oculus. s. intellectus
et appetitus. Intellectus at̄ est duplex. s. pra-
cticus et speculatiuus. Ocul⁹ dext̄ ē intellect⁹
speculatiu⁹. ocul⁹ sinister ē intellect⁹ practic⁹

Vnde accipe regulā q̄ sicut oculus dexter
sinistro perfectior est: ita speculatio perfectior
actione: que est i intellectu practico. Vbi nota
q̄ duplex est speculatio fm̄ Tho. sup cantica.
vna intuitiua tñ tres p̄siderans: et p̄cipue di-
uinas et spūales tñ. Et h̄ mō p̄hi dēu cogno-
uerūt: s̄ cognitū nō amarūt. Ad Ro. p̄. Qui
cū cognouissent dēu: nō sicut dēu glorificauē-
rūt: aut gratias egerūt: s̄ euauerūt i cogita-
tionibus suis. Quedā vero ē speculatio gu-
statua. s. cū hō diligit quē intelligit: dulcedi-
nē diuinorū et sapore spūaliū gustādo. Et hec
speculatio tñ bonorū fidelū ē. Inde. i. Cori.
2. c. ait Paul⁹. Nihil iudicauit me scire inter
vos nisi Iesū xp̄m: et hūc crucifixū. Ocul⁹
vō sinister ē intellect⁹ practic⁹. Intellect⁹ enī
practic⁹ nō solū vt sciat: sed et vt operet in qui-
rit. ps. Intellect⁹ bonus oibus facientib⁹ euz

i. bon⁹ ē in illis: q̄ nō solū vt sciāt intelligere
q̄rūt: s̄ et vt faciāt qd̄ sciūt. Scda aīe o. ul⁹
pncipalis ē affectus. Mathci. 5. Vti mundo
corde. i. affectu: qm̄ ipsi dēu videbūt. Et ibidē
Si oculus tu⁹. i. intētiō tua simplex fuerit: to-
tū corpus lucidū erit: q̄re et. Et sic p̄ p̄ veri-
tas. Quantū ad fam ve. dico q̄ intellect⁹
illuminat sapia et scientia: et appetitus dilectio-
ne et amore. Primo inq̄ intellectus illuminat
sapia et scientia. P̄do q̄ notandū q̄ sapia fm̄
dñm Bona. in. 3. sniari dī. 35. pōt confide-
rari tribus modis: ponit tñ ipse. 4. modos.
sed hi tres ad p̄positū sufficiūt. Quedā enim
sapia dī generalis et cōis: quedā spālī: et que
dā specialissima. Sapia generalis est rerū
qdā generalis cognitio. Et sic dicit p̄s q̄ sa-
piens ē q̄ oīa nō vit. Et Aug⁹. Sapia inq̄ ē
humanorū diuinariūq̄ rerū cognitio. Et fm̄
hunc madū scientia et sapia nō differūt. Sa-
pientia spālī ē rerū eternarū tñ quedam co-
gnitio. Et sic ait p̄s. Sapia ē causari altissi-
marum cognitio: de qua apl⁹s. i. Cori. 13.
dicit. Alij at̄ daf p̄ spūm fm̄o sapie. i. cognitio
rerū eternarū: q̄ qdem modo tam boni q̄s ma-
li sapientes effici et appellari possūt: cum talis
sapia sit grā gratis data q̄ cū peccato mortali
et stare pōt. Sapia spālīssima ē diuinorum
et eternorū cognitio qdam cum quadām spūs
dulcedine speciat: et sic est vñ de septem do-
nis. 3a. xi. Requiescet sup eū spūs sapientie
Sapia enī sic sumpta idē sonat qd̄ supda scia
q̄: cognitio rebus eternis aīa delectatur in il-
lis. ps. Gustate et videte: qm̄ suauis est dñs
Et dicit prefatus doctor q̄ sapia sic sumpta est
qdā actus mixtus: p̄m p̄mens ad intellectu
et p̄m ad affectum. Inchoatiue suppl̄ ē ex p-
te intellect⁹: et cōp̄tiue ex pte affect⁹. Eo mō
quo dicere solem⁹ q̄ actus fructiōis inchoatiue
ē in intellectu: vt dicit p̄s. 4. ethicorū: q̄ felici-
tatis in speculatione consistit: sed completiue
est in voluntate. Similit̄ notandū fm̄ eundē
q̄ scia est quadruplex. Quedam enī scia est q̄
in intellectu pure speculatiuo p̄sistit: et funda-
tur super p̄ncipia rōnis. s. de quolibet ē vel n̄
ē: et d̄ nullo ambo simul: et h̄ scia ē hitus hūa-
n⁹ acq̄situs: vt scia p̄hic: logice et. Inde ait
p̄s p̄. postrio. Dis doctrina et oīs discipli-
na ex p̄existenti sit cognitione. Quedā scia ē
q̄ consistit in intellectu inclinato ab affectu: et
hec fundat sup p̄ncipia fidei: q̄ est diuine scri-

pture: quam nullus bre pōr: nisi salte habeat
fidem informē. Quedā scia ē q̄cōsistit in in-
tellectu siue rōne inquantū inclināt affectū ad
operatiōē: et hec fundat sup p̄ncipia iur/ nā
lis: que ad vīte rectitudinē et honestatē ordia/
tur et h̄mōi ē scia virtutis prudētie. Quedā
autē ē scia que cōsistit in intellectu fm q̄ est in-
clinatus et inclinans. Inclīnatus inq̄z a fide et
inclīnans ad bonā operatiōē: et fundat sup
p̄ncipia fidei: et habet oriū a dono grē: et talis
ē scia que ē donū spūs sancti: hec ponit p̄fca/
tus doctor. Sed brās Tho. fa. se. q. 9. dicit q̄
scia dupliciū h̄ri pōt. Vno mō vt sciat qd opor/
teat credere: et distinguere credenda a nō cre/
dēdis. Et sic scia est vnū de septē donis. Alio
mō vt nō sōlū sciat quid opor̄teat credere et di/
stinguere credenda a nō credēdis: et et quō
pijs opitulet: et p̄ncipios defendat: et sic scia
ē qdā grā gratis data nō oib⁹ sed q̄busdā.
Inde Aug⁹. 15. d. trini. ait. Scia nō pollent
plurimū: q̄suis polleāt ipsa fide. Aliud ē enīz
scire immo qd bō credēde debeat aliud scire que
admodū et pijs opitulet: et p̄ncipios defendat.
hec ille. Ego vob̄: cui⁹ dico sic q̄ ois nra co/
gnitio: aut ē de superiorib⁹. i. diuinis: aut de
inferioribus. i. d. humanis. Cognitio diuorū
sapia cognitio humanorū scia vocat. Qd sic i
telligo. Cognitio diuinoz fm quā iudicam⁹
de rebus creatis dī sapientia cognitio huma/
noz: vt in cognitionē diuinoz vehit scia dī.
Sap. 13. A magnitudine speciei et creatur po/
terit et hoz creatori videri. Quare pcludam⁹
q̄ intellectus sapia et scia illuminatur: q̄re et ē.
Appetitus aut dilectione et amore illuminatur
duplex autē est iste amor. s. dei et proximi. In
his enīz duob⁹ tota pendet lex et pphē. Audi
Aug. li. 1. p̄f. Brās q̄ amat te: et inimicū p̄p̄
te. Qd p̄dīto: mundus q̄t hodie cernim⁹: qui
nec deū supra se: nec primū sicut se vt decet:
amant: dic de crudelitātib⁹ q̄s ad se inuicē si/
bi faciūt hoies et. et sic p̄z fa vītas q̄re et ē.
Quantū ad tertiā ve. dico q̄ octo d̄z vnusq̄s/
q̄z cōsiderare: q̄ recte cū diabolo pugnare cuz
victoria intendū. Primo aīa mea p̄sidera te
ipsam. Secūdo circa teipsam. Tercio supra te
ipsam. Quarto infra teipsam. Quinto retro
teipsam. Sexto aīa teipsam. Septimo a dex/
tris tuis. Octauo a sinistris tuis. Primo
inq̄z dico te oportet p̄siderare teipsā: si dēri/
cus sis cōsidera an nomen sit cōsequēs rei.

Clericus enī ē portio dei: vñ clericos grece: la/
tine dī fors quasi in sorte deo datus. dī. n. cle/
ros vbi dī. Cleros et p. i. clericos hinc ap/
pellatos credimus: q̄z Athanasius fors dei ele/
ctus ē: que p̄mū p ap̄los legimus ordinatum
Cleros enī grece: latine fors vel hēditas dī.
Id̄ propterea q̄ dicit clerici: q̄z de sorte. i. de pte
dñi sūt: vel q̄z parte h̄nt deū. i. p̄iceps dei: ge/
neratū aut oēs clerici nuncupant: q̄ in ecclesia
xp̄i defuiūt. hec ibi. Si religiosus es: cōfide/
ra q̄ duplici funiculo ligatus es. s. funiculo p̄
ceptorū: in baptisino: et funiculo regule tue.
Audi Aug. 47. dist. c. quantūlibz. circa fines
Simplicit inq̄tateoz charitati vestre corā do/
mino nostro: q̄ testis mihi est super aīam me/
am: et quo deo fuisse cepi: sicut difficile sūt ex/
ptus meliores q̄z qui in monasterijs. p̄fecerūt
nō sum peiores exptus q̄z in monasterio de/
fecerūt. Qd enī religiosi mortui sūt mundo
vt p̄z. 16. q. i. c. placuit. Audi p̄d̄mūz Ador/
tui enī estis mundo: et vita v̄ra a scondita est
cū xp̄o. Si es prelatus cōsidera teipm. In iu/
dicio enī sedes: vt dicit Eriso. di. 40. c. multi
Sibene viteris: et bene docueris: p̄p̄. n. in
struis quō debeat viuere. Si at bene docueris
et male viteris: deus instruis qualis te debeat
p̄demnare. Audi Aug. 2. q. 7. Qui nec re/
giminis i se rōne h̄z: nec sua delicta deterfit:
nec filioz crimē corerit canis impudic⁹ ma/
gis dicend⁹ ē q̄z c̄pus. Si es laicus cōsidera
teipz: q̄z dñs dedit tibi ista bona tpalia ad vsū
et nō ad abusū. iz. q. i. c. duo. circa finē. vbi sic
dī. Aliud ē xp̄ianoꝝ gen⁹ vt sunt laici laicos
enī grece latine p̄p̄los: his licz tpalia possidē:
sed nō nisi ad vsū. Nihil enī miser⁹ ē q̄z p̄/
pter nūmū deū cōtemnē: his cōcessū est vro/
rē ducere: terrā fodere: inter virū et virum is/
dicare: causas agere: oblationes super altaria
ponere: decimas reddere: et ita saluari potest
si vicia tñ benefaciendo deuota uerint. h̄ ibi: et
sunt verba Hiero. discurre potes de statu
x̄ginali: viduali: maritali: notarijs iudicib⁹
stipendarijs: aromatarijs et. et eoz dicere in/
honestā vitā et. Audi Bern. in quodā sermo
ne. Ad se humiliandū nihil aīa inuenire pōt
viuaci⁹: q̄z si se in veritate cognouerit. Nam
quō nō humiliaret se i vera cognitiōe sui: cuz
se p̄ciperet peccatis oncratā: male mortal cor/
poris aggrauatā: frenis curis circumdatā car/
naliū desiderioꝝ sece infectā cecā obliquā in

firmam: vniuersis erroribus expostā: isuius
periculis et timoribus trepidā: d' difficultatibus
anxiā: et suspicionib' obnoxia: mille necessitati
bus erūosa: p'luā ad vicia et inualidā ad
virtutes. Et ideo dicit idē Bern. i eodē sermo
ne. Quādiū incipim' confidero: in amaritudi
ne moratur anima mea: q're et c. Secundo aīa
mea considera circa teip'sam. Isa. 40. Leua i
circutu oculos tuos: et vide. s. circūquaqz: et
vndiqz creaturas te alloqntes inuenies. Re
spice o anima angeli dicunt ad nos: vide qz
grata esse debes creatori: qui nos natura te no
hiliores ad tui seruitium assignauit. ps. An
gelis suis de' mandauit de te: vt custodiāt te
in oibus vijs tuis. Hiero. Magna est dig
nitas animaz: vt vnaqueqz ab ortu sue natui
tatis habeat sibi i angelū deputatū et ponuntur
etiam hec verba fo s'marum. dis. xi. Respice
ad me aut terra o homo corpus habes ex me:
et in me reuerteris: ex me diuitias habes: ar
gentum et cetera metalla in tui seruitiū meis
visceribus porro. Animalia plura p' te pasto
rē. sicqz de alijs elementis suo modo discurrere
potes. Inde Bernardus in quodā sermo
ne ait. Considera ergo o homo qzta tibi largi
tus est dñs ad sustentationem quanta ad eru
ditionem: quanta ad consolationē: quanta ad
correctionē: quanta ad delectationē: quid in
de gratias ages et c. Tercio considera ani
ma supra te. ps. Leuaui oculos meos ad mō
tes vñ venit auxilium mibi: p' montes scōs
intelligimus sublimis: et altos p' altitudinem
contemplationis: dicit ergo. Leuaui oculos
meos ad mentes. i. ad scōs: qz diuersimode
sancti gratias a deo impetrant: vñ enīz gra
tiam ab vno sancto obtinebis: quā ab alio s'a
cto habere non poteris: sicut in nauigantib' us
pater: plerūqz enim plures sanctos inuocabūt
et nō exaudient: et postea ad aliquem sanctum
et minimuz reuertunt: et mox fulgentia super
arb' orē nautis apparebunt lumina: qd iō facit
deus: vt etiā scōs minimos faciat venerari: et
iō ait. ps. Vnde venit auxiliū mibi. Quō aut
hoc indulgendū sit: satis btūs Tho. 2a 2a. q. 83.
ostendit dicens. Sāctis porrigit oīo non
tanqz p' ipsos implenda sit: sed vt eius meritis
orones nre forment effectum. Quarto ani
ma considera infra te. Isa. 65. Leua te oculos
vestros in celū: et videte sub terra deorsum. i.
nō solū celestia: s; et inferna cōsideretis. Tria

hominū genera sūt infra nos. i. in inferno.
Prīmū genus ē cox q post euangelij diuul
gatā doctrinam sine baptismo vel alio p' p'tiā
originale remedio monētes: intenebris iser
ni sepeliunt in penā perpetuā dīne vīfidiā ca
rentiam bñtes sine omni pena sensus. Audi
Aug. 11. de fide ad petru p'c. 2. c. 24. s' firmus
sine tene: et nullaten' dubites: nō solū hoies
rōne vīctes verū et puulos: siue i viciis ma
tris vicio nati: siue sa. s'o baptismatis sci' qd
dat i noie p'ris et filij et spūs sci. de h' seculo trā
sierint ignis etni supplicio puniēdos: qz et si
p'cū p'p'e actiōis nullū habuerint original' tñ
p'cti damnationē carnali p'ceptiōe traxerunt:
hec ille. Et intellige penā illā ignis ipsoe ac
cipi: p' carentia enī visionis dīne itelligi d'z:
vt p' de p'se. di. 4. c. nullā p'ter. Scdm ho
minū genus infra nos etnā ē cox: q p'ctis co
rū p'titis: nō tñ satisfactis: d' h' seculo transierit
qz delictū oīo deus sine vltiōe nō patit. de pe.
di. i. iō ibi recludunt v' purgen'. Audi bo
nū ter. di. 25. c. q'lis. par' post p'ncipiū. De q
busdā ingt culpis aī iudiciū. s. extremū pur
gatiōis credend' ē ignis: p' eo qz vītas dicit.
Si qz in spm scm blasphemā dixerit: neqz i
hoc seculo: neqz i futuro remittet ei. In qua
snia dat intelligi. s. a p'rio sensu: qsdā culpas
in h' seculo: qsdā i futuro posse relaxari. Qd
eni de vno negat: p'ns intellect' p'z: qz d' qbus
dā p'cedit. h' ibi. Tercū hoiūz genus infra
nos ē oīum dānatoz. Exēplū de diuite epu
lōe. Luc. 16. Audi qd dicēte iud. ci. d' pau
perib': qz i mūdo p'p'serūt. Sap. 5. Ad sūt
qz aliqui habuim' in derisu: et in similitudinē
i p'p'etij nos insensati vitā illoz exstīnaba
m' isaniā: et sine illoz sine honore. Ecce quō
cōputan sūt inter filios dei: et int' scōs s'ors il
loz ē. Apoc. 15. Turbati sūt s' cōsuetiplos a
deo vt dōsiderarēt morē. i. anihilationes sui
p'siderātes qz meli' illis eēt nō eē qz male eē.
Audi Isa. 14. Subi te sternēt tinea et opimē
tū erūt vīmes: tinea ē s'indere sis: et murmu
ratio a malo: vīmes erunt stimuli? p'fic p'p' pe
nā quā nō p'pter deū sentiunt. Ecce scda pe
na. Isa. 23. Quis p'cū bitare h' nob' cū igne
deuorāt: qz de nobis poterit bitare cū ardo
rib' sempitnis: quare et c. Quīto respice aīa
mea post te. i. ad p'ctā p'missa: et doceas et satisf
facias. Marc. 9. Nemo mīctēs manū suā ad

aratum et aspiciens retro: aptus est regno dei
 Ponere manū ad aratrum et respicere retro est
 post assumptā religionē vel pñiam: ad pñm
 vel ad seculū redire. Adic inq; talis nō ē apt⁹
 i. dignus regno dei. ps. Qui disti oēs q operat⁹
 iniquitatē. s. verbo: mente: et facto. Verbo q
 dez. i. Lxxv. is. Corrupti bonos mores col
 loga mala. Adic qdem. Sap. p. In cogita
 tionibus impij interrogatio erit. s. in die iudicij
 Et dicere. 4. Usquequo morabunt in te co
 gitationes notie. Facto vero a fortiori: quoni
 am si de verbis et malis cogitationib⁹ rōnē su
 mus reddituri: a fortiori de malis et pñiosis
 operib⁹ et factis: quare rē. Sexto cōsidera
 aia mea ante te. s. futura picula: q tanto mag⁹
 precauenda sunt: quanto digniori quisq; fun
 git dignitate. Audi Ildo. de summo bono.
 Quāto quisq; in loco preeminētiōi ē: tanto i
 maiori periculo ē: tam aie. s. q; corp⁹. Eccl.
 3. Qui amat periculū peribit i illo. Audi Am
 brosius in suo pastorali. Magna inq; subli
 mitas magnā debet hēre cautelam. Brādis
 honor: grandi debz sollicitudine circūvallari:
 cui eni plus credi plus ab eo exigit: sicut scri
 ptū ē. Scienti legē et nō facienti: grāde pñm
 ē rē. Et eni obseruanda ē. 6. q. 3. c. scriptū.
 Et extra de voto. c. magne. quasi circa mediū
 capituli dī de prelati sic ad litterā. Qd enim
 agit a prelatis facile trahit a subditis in exem
 plū. Iuxta qd dñs inq; ad Moysen in Leui
 tico. s. 4. c. Si sacerdos qui cñctus peccauit
 rit: faciet delinquere populū. hec ibi. Et glo.
 super verbo illo a prelatis dicit sic. Prelati sūt
 tanq; signū positi ad sagittā: vnde inferiores
 vitam eoz respiciūt: infra de accusationibus
 qualē et qñ. hec glo. Quod capitulū post oñ
 dū q inferiores dñt corrigi a superiorib⁹: et di
 ligenter facta inferiorum perscrutari: pbans
 illud per euangelii de vilico diffamato. Luce
 16. Et per textū Ben. is. vbi dī. Descendaz
 ait dominus: et videbo vtrum clamorem qui
 venit ad me ope adimpleuerit: imediate post
 is. lincas dicitur sic ad lram in textu. Licet at
 hoc sit obseruandum in subditis diligentius
 tamen obseruandū est in prelatis: qñ quasi si
 gnū positi sunt ad sagittā rē. Et alia pulcher
 rima ibidē ponunt de correctione fienda cir
 ca inferiores: qre rē. Septimo anima mea cō
 sideraa dextris tuis. s. exempla sanctorū: et p
 maxime respice caput sanctorum omnium. s.

ad xpm. s. ad eius humilitatem: patientiā rē.
 Audi Ildorū de summo bono. Si ad bonū
 incitamentū rē. vide supra sermone precedē
 ti consideratione secunda: et conclusionē secū
 da rē. Qtauo et vltimo aia considero a fi
 nistris tuis. s. punitiones q; p culpis nostris
 mittit de⁹: vide qualē mundū p diluuiū flagel
 lauit sodomā gomorrā p cinere: pplz isrl per
 captiuitatē iudeos p dispersionē: patrias per
 desolationes hoies p diuersas infirmitates.
 rē. Audi ad te clamātē dñm. Q pple stulte
 dicere. 23. Dabo vos in opprobriū sempiter
 nū et ignominia sempitēnā: q nūq; poterit ob
 liuione peleri. Et. c. 6. ait. Ecce dabo i pplm
 isrl ruinā: et ruent i cos fies et filij: simul vi
 cin⁹ et primus peribit rē. Decigit aia octo
 sidera: et p diabolū preualebis. Audi Lri
 so. sup. Adh. In pñmis inq; grauis et suffe
 ribil ē iper⁹ diaboli: quē si q; forti aia sustinu
 erit: in fo cū infirmior ē inueniet: qzto eni pl⁹
 pcussus fuerit: mag⁹ refrigescit et deficit. Et
 idē sup illo vbo mitte te deorsum ait. Nō im
 pulur: nō terigit: s; tñ dixit: mitte te deorsū: vt
 intelligamus q; q obedit diabolo ipse sedepo
 nit: diabol⁹ eni fuggē pōt cogē at nō pñ h ille.
 Et ista sufficiant pro ista fa conclusionē.

¶ Vera sapia decem splendores in aia ger
 minat et oziri facit. Conclusio tertia.

Lcipe tertiā conclusionē v3. Tāta ē di
 vine sapie vlt⁹ et magnitudo: q; aiam
 totā rutilantē et splendidā reddit: et fa
 cit. Ad cui⁹ declarationē tres igrām⁹ vi. qñ
 Prima ē ista quō et qñt deat hō disponi:
 vt vā dei sapia possit illūiari. Scda postq;
 aia vā sapia fuerit adornata: quā vtilitatē ide
 segē sic irradiata. Tertia qd diabolus p an
 mā: sic dina sapia plustratā facit. Quantū
 ad pñā dico q; sicut ad pfectā visionē tria pñ
 cipalit requirunt fm phos: v3 subiectū recte
 dispositū: mediū sufficient illuminatū: obiecc
 tū pgrue coloratū: sic ista tria quasi necessaria
 sunt ad vere sapie illuminationē. Inde bon⁹
 ille Simeō. Luc. 2. clamabat. Munc dimittis
 suū tuū dñc fm vbi tuū in pace: q; viderunt
 oculi mei salutare tuū. Primo inq; requir
 tio. Vbi aia nō q; qtuor disponēs requirunt
 in oculo malī: ad h; vt bñ videat. Primo reg
 rīf cōcauitas et nō tumositas oclī: tūnetes eni
 et grossos hñtes oculos male certe vident ex

perientia teste. Rō arē: q; i pportonata lux
 fusca: pp qd impropa spa solē aspice nō vale
 mus. Oculi aut canus lucē pus recipit i cō
 cavitare: et oculis absq; lesione aliqua in obie
 ctū visibile mouet: vñ pspēctiui fuerūt q; si q; s
 in meridie tpe clarissimo in fundo pfundi pu
 tei esset: clarissime stellas in celo cernēt: quas
 tñ extra nullaten⁹ aspicere: aut videre posset.
 Scdo requirit integritas: h; enī oculos tu
 nicas vel velamina septe: q; aliq; lesa ipedit
 visio: vt dicūt pspēctiui. Tercio requiritur
 nigribilitas: hñtes enī oculos albos vel pal
 pebras nō bñ vidēt ē xpientia teste. Et re
 ce qdē: qm albedo illa visū h; disgregare et d
 bilitare: q; vñus disgregata debilior est ipsa
 vnita: iō aialia pupillā hñtia vel nigrā vel ad
 nigredinē tendētia meli⁹ vidēt. Quarto re
 grif oculi siccitas lachryma. n. visū nīmū tur
 bat. In 21 Dagdalēa p lachrymaz mltitudine
 xpm ei apparentē discernē nō potuit: s; tota
 nū putauit. Idcirco enī visū lachrymis amise
 rūt. Sic spūalit adapantes ista qtuor oculis
 aie regrūt: si vñ sapie lucē d; irradiari. Idcir
 co inq; requirit oculi pccatitas: et nō tumidi
 tas. Tumiditas enī supbie sapientissimū stul
 tū reddit. ad Ro. p. Dicentes se ēē sapientes
 stulti facti sūt. Et Jo. xi. Cōfiteor tibi p celi
 et ire: q; abscondisti h a sapientib⁹ et prudētibus
 et reuelasti ea puulis. Scdo requirit oculi
 itegritas: septe enī tunice q; gloriof⁹ de⁹ sup
 oculū nre menti apponit: sūt septe dona spūs
 gl⁹ ns pseruat deus spūalē visionē. ps. Custo
 di me vt pupillā oculi: q; s. sine donis grē tue
 videri tāta mūdī dīferentia neq;ō. Isa. xi. Re
 quiescet sup eū spūs dñi. et. Apparuit namq; i
 xpo spūs sapie: qm mysteriū sue preciose incar
 nationis diabolo occultauit: et hoc qm matrem
 sponsā hñc voluit: vt dicit beatus Amb. Re
 geuit spūs intellect⁹ sup xpm cū brūtis in sua
 natū tate quandā cognitionē dedit. Isa. p.
 Cognouit bos possessorē suū: et asinus p sepe
 dñi sui. isrl̄ at me nō cognouit: et p p̄s meus nō
 itellexit. Similit⁹ et pastorib⁹ rudib⁹. Luc. 2
 Cognouit et vbo qd dñm erat illis d puero
 h. Similit⁹ et Simeoni anco cū dixit. Muc di
 mittis suū tuū dñe fm vñū tuū in pace. Lu.
 2. vñ cāat ecclesia. Rñsū accepit Simeō et.
 Apparuit in eo spūs p̄sili: qm adolecenti di
 xit h vis p̄secutus ēē vade et vende vniuersa q
 habes: et da paupib⁹. Apparuit spūs fortitudi

nis: cū diabolu expulit d regno mādī. Jo. 12.
 Muc pnceps hui⁹ mūdī eiecit foras. Appa
 ruit spūs scie: cū ēēt annoz. 12. et in medio do
 ctōz disputaret. Luc. 2. Apparuit spūs p̄cta
 tis in cōpassione ruiture ciuitat⁹ et qm p p̄secu
 to:ibus exorauit. Mathei. 26. Apparuit vñ
 mo spiritus timor⁹ in ipsa die passionis. Mat
 thei. 26. Lepit Iesus pauere et terere et. In
 Aug. Hec sūt testimonia tua dñe ibi anticq;
 tibi sternerent fluctus maris: et cāpi cederent
 impātī: anticq; vñ te iubēte filuissent morui
 te vocante surrexissent: sol te moriente paluis
 set: ira te surgēte tremuisset: celū te ascēdēte
 paruisset: adhuc mris manibus porrabaris: et
 dñs orbis agnoscebaris. et. Tercio ad di
 spositiōnē oculi spūalis regrif nigribilitas. i.
 suuph⁹ abiectio: q;to enim q; mudo albio: ē:
 tāto deo abiectio: et p oppositū: q;to q; sublti
 ylior tanto deo p̄ciozor. Bern. i qdā episto.
 Adēs inq; assuetudine delictijs nec exculta discipli
 nefarculo: multas s;bit sordes. Et gre. i ome
 lia. Tāto inq; hūilior atq; ad fruendū deo pm
 ptior d; ēē q; ex munere: q;to se obligatio
 re ēē cōspicit i reddēdā rōnē. Quarto reg
 rif oculi siccitas: hūiditas enī mādanoz ab o
 culis mēis abstergēda ē. In i. Luiti. p̄cipie
 bas: ne q; oculos lip pos bñs ad dei anā ac
 cedēt: nec panē offertet. In lippis gpe ocul⁹
 pupille sane sūt: hūorib⁹ at defluētib⁹ i firmare
 palebre igrossat: et sic eo; crebra pfusio etiā
 pupilla oculi viciat. Quo enī oculos carnali
 tanb⁹ plenos hñs idone⁹ ad sacra mstrandā
 erit. Inde gre. di. 49. c. hinc eteni dicit. Lip
 pus gpe ē enī sensū nā acuit: s; puerfaciēis
 puitas pfudit: et sic p̄ dispō ex pte oculi. Se
 cūdo pncipalit requirit mediū sufficient illūia
 tū. Quatuor similit⁹ ex pte mediū requirit cō
 ditiones i oi recta mālī visioē. Primo suba
 litas. Scdo luciditas. Tercio puritas. Et q
 to p̄nuitas. Primo inq; requirit sublti
 tas. s. mediū: h ē aeris. Brosso enī extēte me
 dio: et visio grossa erit. Exemplū d re in aqua
 extēte: q grossior q; sit in scip̄a appz. Silr et
 aer qnq; sic ingrossat: vt vit sol videat. Se
 cūdo regrif luciditas: qm si mediū tenebrosū
 erit: nō videm⁹ xpientia teste. Nota in q; qdā
 media si ita et opaca: vt speculū et calib⁹. qdā
 trāspēntia et solida vt vitū: qdā trāspēntia
 et subtilia: vt ignis vel aer. Idcirco tamen in
 singulis illuminant: et rep̄tant: s; nō recipiūt

Secda illuminant fm se tota: sz clare nō oñ
dunt. Tertia clare oñdūt: z clare illumināt
sed diuersimode: qz quanto mediū vicin⁹ est
loco vbi radij terminant: tāto lucidi⁹ ē. Pro
pterea aer lucidior ē circa terrā qz sit superius
z nō media regio dī tenebrosa: vt pz ex nostra
phia. Tercio requirit puritas. i. qz mediū
ab oī accidente sit alienū: ita qz nō sit colorat⁹
nec aliquo repleat hūore. Qñ enī mediū ē co
loratū oīa vident eē illi⁹ coloris. vt pz trāscun
te lūe p vitru rubeū. Et similit si mediū esset
hūorib⁹ aut vaporib⁹ repletū: z inde ē qz sol alt
qñ sanguine⁹: aliqñ rube⁹ appz: qz. s. aer nō ē
i sua puritate vt expediat. Quarto requiritur
pūnitas: vt. s. pūnuct spēs visibilis p medi
um vñ ad oculū: z inde ē qz si aliqd ponat in
forti igne nō videbit: qz. s. mediū nō ē pūnua
tū. Sic spūalit ita quatuor ad visionē aīe re
quirūt. Subtilitas namqz mediū qā aīa dīna e
hūana ad salutē nēcia sūt pēdicatores: z si dō
ctores: qz i oēm terrā exiūt son⁹ eoz: z i fines
orbis ire vba eoz. Luciditas mediū ē fides:
qz si i fide ipossibile ē placē deo. Puritas me
diū ē mundicia a pctō mortali: qm bñ inundo
corde. Adhuc. 5. Continuitas mediū ē pscue
rācia: qm qz pscueratū vsqz i finē h salu⁹ crī
Adhuc. 10. Et sic patz fa dispō ex pte mediū.
Tertia pncipalis dispō ē ex pte subiecti: vt
s. obiectū. s. pgrue coloratū: qd enī nullo ē co
lore coloratū non videt: z iō aīam nec spūm o
culis corpīs cernim⁹. Et accipit hic color lar
ge vt exponit ingi Paul⁹ venit sup. 2. d. aīa
Et forte ista fuit vna rō: qre vñ caro factū ē
Mā cū de⁹ esset z p pñs inuisibil in ppa natu
ra carnē assūpsit: vt visibilis apperet: z h inu
it Aug⁹ dicēs. Propica de⁹ faci⁹ ē hō: vt int⁹
z cē pascua iueniret hūana nā. Intus in diuī
nitate creatoris: extra in hūanitate saluatoris
Et sic patet p⁹ ve. Et tū ad fam ve. dico qz
ex vera sapia decē in anima splendores gene
rant. Prim⁹ splēdor dī acceleratiōis. Secd⁹
dī manifestatiōis. Terc⁹ dī iubilatiōis. Quar
t⁹ dī icōtaminatiōis. Quin⁹ dī multiplicatiōis
Sext⁹ dī expulsiōis. Septim⁹ dī reflexionis.
Octau⁹ dī sublimitatiōis. Non⁹ dī iocunda
tiōis. Et decim⁹ dī penetratiōis. Hos enim
splēdores ad similitudinē. x. ppetatū luc⁹ mā
lis collegi. Accipe primū splēdore qz dī ac
celeratiōis. Est enī luc⁹ mālis hcc p⁹ condi
tio: vt phs ē Empedocle. 2. d. aīa oñdūt: qz b.

to z nō successive multiplicat: neqz ipeceptibili
ter vt voluit Empedocles. Sic enī ad hāz dī
cit Ap. Et nō recte Empedocles. s. dixit ne
qz si qz ali⁹ sic dixit qz ferat lūmē z extēdat in
medio tre: z pñenās. i. celi: nos autē lateat. i.
nobis nō appareat successive pducī. h enī est
cē cā qz i rōne fudata ē vitatē: z cē cā qz videt
i. apparēt ad sensum. In pūo enī spacio late
nos. Ab onēte āt i occidēs la ē mag⁹ qd ē: z i
possibilis imaginatio h ille. In qd⁹ vñ oñ
dit: qz cēsi dici possit qz lūmē multiplicatū in p
uo tpe ipeceptibile diceret: nō ab onēte in occi
dēs multiplicatū nō dēret dici ipeceptibile: sz
hec nulla aīa faciam⁹. Suffic enī tibi h ex mīa
phia colligē: qz lūmē subito z nō successive mlt
tiplicat i medio. A fili h ipm agit de⁹ in teipm
dū idoneā inuenerit aīa mea. Jo. 3. c. Spūs
vbi vult spirat: z vocē eius audis: z nescis vñ
veniat: aut qz vadat. Et Aug. in soliloq. Nō
ē ingrabbiēntata man⁹ dñi vt saluare nequeat
neqz aggrauata auris eius vt non audiat: sz
sp te o bone Iesu parat⁹ exhibes semper te
paratum offerre: si in paratū inueneri. Inde
discipul⁹ dat⁹ ē spēte spūs scūs. Act. 2. Quia
nescit tarda molimina spūs scī grā: ut Amb.
ait. Secd⁹ splēdor dī manifestatiōis: qm sic
lūmē māle abscondita pādīt. 2. d. aīa. Lūmē po
tētia colores facit actu colores. i. actus scibiles
Sic z de⁹ p grām adueniētē pctā latētia pan
dūt: vide i cruce latronē: mīam postulatē: vi
det Petru flētē: vide Magdalenā lachrimā
tē: sicqz d alijs. Audi Damascenū. Aufer in
glucē: oīa i tenebris crūt z ignota. In pau
lus h lūic puar⁹ ē xpī militabat: sed vt lux d
celo circūfulsit illū: mor suū cognouit errorē
z ad vocē Iesu dicētis. Ego sum Iesus que
tu persequis: illico rīdu. Dñe qd me vis fa
cere. Abscondita enī pdurūt in lucē. Joh. 28.
gre. li. mox. Dū nos grā diuini respect⁹ illū
nat cūcta mēt nre nob abscondita māifestat.
Terc⁹ splēdor dī iubilatiōis: sic enim lūie
solis orto aues i diuersos cātus modulof. sz p
rūpūt: sic z lūie sol xpī in aīa orto dulces dño
laudes pfoluit. Inde bon⁹ ille fimeō. Luc. 2.
decābat. Nūc dimittit suū tuū i pace zē. ps.
Bñdicā dñz i oī tpe: sp laus ei⁹ i ore meo: et
idē. Lātābo dño qz bōa tribuit mibi: psallam
noi dñi altissimi. Quart⁹ splēdor dī icōtami
natiōis. Sicut enī lūmē p corrupta trāsfiēs nō
maculat. Sic dīna grā pāt ab aīa tollēs nō

coinquinat. ps. *Lex dñi immaculata: puerrens*
aia: testimoniū dñi fideles sapiam pñs par
uulis. Et dñi immaculata. i. immaculatos hoies
faciens qz nihil coinquinati inrabit in regnū
dei. Math. 12. De oī verbo qd locuti fuerint
hoies sup terrā: in die iudicij reddēt rōnē: z si
d vbo a fortiori de facto zc. Quint⁹ splen
dor dñi multiplicatiōis. Lux enī i medio. i. in
aere multiplicat: z ē subiectiue in illo: z lz ira
videat: nō tñ ē subiectiue i ira: sz i aere: qz in
terra ē solū pñtialit z indistant: z si ira vñ: nō
credas h cē rōe lumis in ipa exñte tanqz act⁹:
z forma ei⁹: vidēt at colore ppo tñ: vt cōiter
nra edocet phia. Et si diceres: elemēta sūt sim
plicita: z p pñs nō sūt colorata: dico q nō ē in
cōueniēs elemēta cē suā nālē dispōnē cē colo
rata: sicut ē sūt odorabilia z gustabilia. Ex q
scquit q ira nālē disposita nō vñ: qz nō p co
lorē pñtū: ex q nō ē colorata: nec p lumen: qz
nō recipere in ea: cū nō sit corpus diaphanū
i. transparēs: sic z i pposito. Subiectū lumis
diuine grē aia ē: q spūalis ē: z nō corp⁹: quod
māle ē: pōt tñ dici i corp⁹ p qndā redūdantia: z
sz aia ppe ē ei⁹ subiectū. Audi Aug. in li. de
spū z aia. Vita inqz corpis aia ē: vita aie de⁹
qre zc. Sz d h satis diffuse in dñicali nro ser
mone p. Sext⁹ splēdor dñi expulsionis. Si
cūt enī lumē māle tenebras pellit: qz sria mu
tuo se expellūt: z tenebra lumi opposita ē. Sic
lumē grē tenebras pctōz destruit: z penit⁹ tol
lit. Tr. 3. Quō denigrata ē facies tua super
carbones zc. Audi pulcherrimū tex. 32. q. 1.
cū renūciat: vbi fñ dñi. Lū renūciat i probita
ti. i. vicio stati astitit vñtus. Egressus enī ma
licie vñtus opat ingressū. Eodēqz studio quo
crimē excludit: inocētia copulat. h ibi. Se
pñm⁹ splēdor dñi reflexiōis mālīs nāqz lux in
scipam reflectit. Ex m speculū vñū pcanū ac
cipe: z illud directe vñtus solis radios teneas
z ex opposito speculi vñtus solē stupa teneat:
pfecto stupa ex pte illa q speculū respicit: z nō
solē cōburet. Et lz ptingit ex radioz solis fra
ctiōe i speculo. A sñt z de⁹ oēm aie grāz i cor
p⁹ refrāgit: vt simul gaudeāt i iocis: z tristēt
i angustijs. In Aug. i sñmō qdā. Si verat⁹
ē aius. i. si spūs d pctis dōlet: lugeat z corpul
qñ corpis vicia sine ai cōpassiōe cē si pñt: pñt
z tristēt: vt pñt veniā psequat: qñ vñroqz si
mul aut bñficio foueri: aut iniuria vexari ne
cesse ē zc. h ille. Octau⁹ splēdor dñi subtilia

tionis: sic enī lumē māle expētia teste valde
subtile ē: qñ nō ē corp⁹ nec deflux⁹ corpis: vt
dñ. 2. d aia. Si enī lumē corp⁹ cē: cū corpa di
aphana trāseat: vt statī oñdet: tunc duo corpa
cēnt i eodē loco: qd oio pñfice iposibile est.
Sic z de aiam suā grā iustificā: adeo subti
lit opat: vt magl arduū z difficile sit ad sanuz
intellectū iustificare ipiū: qz creare celū z irāz
vt vult glosus Aug. In creatōe nāqz celi di
xit z facta sūt: i iustificatōe at ipij g fecit te sine
te: nō saluabit te sine te: vt idē ait. Audi gre
go. i dialogo. Si iustificā inqz pē sam⁹ i mīz
pñt: qz mat⁹ ē miraculū pñcatōis vbo: atqz
orōnis solatio pctōrē puerit: qz carne mortu
um fuscitare. h ille. Non⁹ splēdor dñi iocū
datiōis. Lumē enī māle suā pñtia cūcia iocū
da reddit Thobie. Quale mibi gaudiū ē q
i tenebris iaceo: z lumē celi nō vido. Et de⁹
glosus luie sue grē aiam totā pulchrā z specio
sam reddit. Lant. 4. Tota pulchra es amica
mea: z macula nō ē in te. Decim⁹ splēdor
dñi penetratiōis. Sic enī lumē nāle corpa dia
phana transit. 2. d aia. Lumē ē act⁹ diaphanū
sz q diaphanū: sic lumē spūale corpa diapha
na. i. spū viuētia: z nō carne: tā i nouo qz i ve
tī testō multiplici splēdore penetravit. ps. In
flāmatū ē cor meū de⁹: z renes mei. i. affectus
pmutati sūt: qre zc. z si zc p 3a ve. Et tñ ad
tūā ve. dico q int ceta tria diabol⁹ p quēlibet
vā sapia pollēt opat. Pñio nāz vñiuscuius
qz pñderat. Scdo viciū vñtutē paliat. Tertio
pñtūc se fornicat z armat. Pñio inqz nāz
vñiuscuiusqz pñderat. Audi pñ. d sū. bono
diabol⁹ inqz qñ decipe quēqz qrit: pñ nāz vñi
uscuiusqz itēdūt: z in se applicat vñ apñ hoiez
ad peccādū i spererit. Et gre. li. mox. Intuet
igt hūani generl vñiuscuiusqz mores cui vt
qio sint pping: z illa oppōit añ facie: ad q faci
li⁹ nouit iclinare mētē. z Leo papa i qdā ser.
Nō desinit inqz atiqu⁹ hostil: vbiqz tērationū
laqos pñdē: vt quō fidē credētū valeat cor
rūpere. Nouit enī cui illecebras carnis inge
rat: cui vñtus inuidie infundat: cui incitamen
ta luxurie apponat: nouit quē merore pñrbz
quē gaudiū fallat: quē metu oppmāt: quē ad
miratōe seducat: oīuz dñcutit mores: oīuz vñ
tillat cās: oīuz seruat affectus: z inqrit cās no
cēdi: vbi viderit quēqz diligēt⁹ occupari h il
le. Scdo viciū vñtutē paliat z cō. Audi gre
go. li. mo. Adōtis igt mī malicia tāta arte se /

palat: vt plerūq; añ decepte mētē oculos cul-
pas vīrutes fingat vt inde qsq; qñ expectet p-
mia: vñ etna dign⁹ ē īuenire tormēta hec ille.
Et hoc mō se in āgelū lucis sepe trāfformat.
29. q. i. c. p. circa mediū. S; statiz mouebit
vna difficultas satis bōa. Tercio cōtinue se
fortificat et armat. Audi Breg. li. mox. Ad-
stis inqt nř qzto magis nos sibi rebellare cō-
spicit tā to āplī expugnare pēdit. Eos enim
pulsare negligit qz qeto iur se possidē sentit.
Et Beda sup Lucā. Sepe inqt ātiqu⁹ hosti
p qz mētē nře tērationē cer tamē īstiterit: ab
ipso suo certamine ad tps recedit. Nō vt illate
malitie finē pbeat: s; vt corda q p qetē secura
reddiderit repēte rediēs facili⁹ iopinat⁹ irrū-
pat. h ille. S; h qñ an diabolo se ī āgelū lucis
trāffigurātī fidē pstās mortali⁹ peccet. dico si
nō leuī credidit: et nihil s; dei legē diabol⁹ p
suasit: q credēs in illū vt bonū āgelū: nī pec-
cat. 29. q. i. c. i. circa mediū. vbi dī sic Diabo-
lus nōmūq; se in āgelū lucis trāfformat:
nec est piculosus error: si tūc credit ēē bonus
cū bonū simulat se. Si g ab aliquo simplici q
rere: an sui bitudinis vellet ēē pnceps et ille
rūderet se in ei⁹ pfortiū velle trāfire: nūqd di-
cendus ē psenfisse diabolice dñatōi: an nō
pot⁹ ī picipatiōe eīne claritatis rē. Et h vo-
lo sufficiāt p pma cōsideratione. qre rē.

De pfectiōe vere sapie pñsideratio secūda.

Secundo loco Sapientie

vere diuersā pfectiōez videam⁹.

Vbi tres pñdones subiūgam⁹.

Prīa pñdo ē ista. Esi i dei
grā qsq; sit et purissime viuāt nī a studio ve-
sapie abstineat neq; declinet. Secūda pñdo est
ista. Esi suos suos de pñmīssimī diligat: nī
illos crebro si ve sapientes sūt diuersimode p-
bat. Tercia pñdo ē ista. Nihil nī dei suū p-
bat: qz qñ toto posse pñm mortale declinat.

De solertia habenda circa veram sapiam
conclu sio pñma.

Accipe pñā pñdōē rē. Vbi tres in-
gram⁹ vīrutes. v3. Prīa q ē pñie
vā sapia. Secūda quō pñminat vā
sapia. Tercia an pure viuētes atq; scē: de
beant sciētis opam dare. Quātū ad pñā
dico q vā sapia capī decē modis. Prīmo
p ipso filio dei: ē sapia pñs. i. Lor. p. Nos
autē pñcam⁹ xpm dei vīrute et dei sapiam. Et

ad Lor. 2. In ipso sūt oēs thesauri sapie et sci-
entie. dei absconditi. Secūdo accipit p vīrute
fidei. vñ oēs q i fide xpi nō dubitat sapiēs ē.
Breg. 2. mox. Sapia inqt nřa fides ē ppha
testāte. nisi credideris nō intelliges. Tercio
p ipsa cognitiōe rex: vt suū creatorē repñiat
et sic sapia dī qñ sap: entiū: qz oīs nřa cog-
nitio aut ē p supiorib⁹: aut inferiorib⁹ rē. vide
pñdōē fā i fā vīrute h pñe pñs. Quarto p
vita in deo ordiata: et tota a mūdo sepata: et
sic oēs sui dei ve sūt sapientes. i. Lor. 13. Si
qs videt inī vos sapiēs ēē: in hō seculo stult⁹
fiat vt sit sapiēs. s. ver⁹. Et. i. Lor. 3. Mōne
inqt fecit de stultā sapiam h mūdi. Breg⁹ in
libro mox. Ad verā inqt sciaz vēire nō pnt q
falsē sue sapie fidutia decipiūt rē. Quinto p
charitate inflammata. Vñ go li. 3. de archa
Noe. Charitas inquit sapia ē. qz p ipsā gusta-
mus dei. et gustādo cognoscim⁹ ps. Būsta-
te et videte qm suauis ē dñs. Sexto accipit
p ipso dīno cultu. Lactanti⁹ li. institutionum
c. 3. Sapia inqt nihil aliud ē: nisi deū veris ac-
pijs cultib⁹ honorare. Et idē dīc Aug⁹ li. 9. d
ci. dei. c. 22. Septio accipit p ordinato ti-
more. Job. 24. Timor dñi ipsa sapia ē et re-
cedere a malo intelligētia. Et Eccl. 2. Pleni-
tudo sapie ē timere dei. ps. Initiū sapie tior
dñi. Et nō intelligit de timore nulli. qz pfecta
charitas foras mittit timorē: s; ē timor fideis
de q ifra ferā. 3. Octauo p vā obfuatione
mādatoz. Deut. 10. Nec ē vā sapia et intelli-
gētia corā pplis vt audītes pcepta hec dicent
hem pplis sapiēs et intelligēs. Et Apo. xij. Sapia
ē scōz q custodiūt mādata dei: et fidē
Jesu. ps. Vā mādatoz tuoz cucurri: cū di-
lata si cor meū. Mono p pñda hūilitate
q sui pñderatōe catur. Aug. in pñemio qrti
de tri. Laudabilior inquit ē aīus cui nota ē in-
firmitas ppa qz q ea nō respecta menia mūdi
vias fidez: sūdamēta trax: et fastigia celozum
scrutatur. hecille. Decimo accipit p sacra
scriptura. d q ifra dicem⁹. Audi Breg. libro
mox. Scriptura inqt fac oculos mētis qñ spe-
culū qddā opponit: vt ī terna facies nřa. i. cō-
scia videat. Vbi. n. feda. i. pñā ibi pulchra nřa
i. vīrutes pñicim⁹. Et Hiero⁹ sup rplaz ad
galathas. Sūt inqt dīne scripture in manib⁹
scmp hñde: et iugiter mēte reuoluā: nec suffi-
cere tibi putet mādata dei memorie tradere et
opibus obliuisci: s; id illa cognosce: vt facias

qd didiceris. *Mō. n. auditores leges iusti sūt
fz factores. h. ille. Et sic p3 pma vi. Qm ad
fam vi. dico q accipiendo sapias vltio mō an
dicto qnqz mōis paminari pōt. Silr dico de
oibz sciētijs. *Primus modus dī elatōis. Se
cū dū dī obmissiōis. Tercus dī phibitionis
Quartus dī erupatiōis. Et qm dī indebite
relatōis. Et bi mōi colligūt ex dīis bti Tho.
2^a. q. clxviii. vbi de curiositate mōi sciēdi lo
quēs dīc. q qnqz mōis ptingit inordinate ap
petē scire. Accipe igit pīmū modū. *Primus
dī elatōis vī p3 qnqz sacre scripse filr z alijs
sciētijs dat opā vī supbiat. Aug. de moribz ec
clesie. Sūt igit q defnis vturibz z nesciētes qd
fū de qz sit ei maieestas sēp eodē mō ma
nētis nāc. magnū aliqd se agē putāt si vniuer
sam istā corpis molē: quā mūdū nūcupamus
curiose intēssimeqz pgrāt. vñ z tāta supbia
gignit vī i ipso celo de q sepi disputāt sibimet
bitare videāt. h. ille. Inde *Paulus. i. Cor. 2.
dicebat. *Predicatio mea nō ē i psuasibilibz hu
mane sapie vbiis: s3 in ostēsiōe spūs z vtutis
vt fides nra nō sit in sapia hominū: s3 in vtute
dei. hec ille. *Perdā inquit dñs sapiam sapiē
tū: z prudētiā prudētū reprobo. i. Cor. i. Se
cū dū modus dī obmissiōis. vī cū qd ad ipsuz
spectat scire negligit alijs nō opportunis insu
dādo. d. f. 37. p. totū. Audi *Micro. Sacerdo
tes inquit dimissis euāgelijz z pphetijs vide
m comedias legē z amatoria bucolicoz vsu
um vba cātare zc. S3 de hō ifra vide pclōne
3^a ptiis. ibi enī sūt pulcherrie auctes. Ter
tius modus dī phibitiōis vī cū qd sciētijs phibi
tis opā pbat sic dīnatōibz icatōibz: z arte no
toria. d. q btijs Tho. fa se. q. xcvi. cetisqz fili
b3: q oīno nō licēt. 26. q. 5. c. nō liceat. vbi dicit
textus. *Mō licet xpianis tenē traditōes gētiliū
z obfuarē vī colē elemēta aut lune aut stellaz
cursus aut ianē signoz fallaciā. p domo faciē
da: vī pp segetes vī arbores plātandas vī cō
iugia faciēda scriptū ē. n. *Qia q faciē: aut in
vbo aut i ope oīa i noīe dñi nri iesu xpi faciē
grās agētes deo h. ibi. Et. 27. q. 7. c. nō obf
uctis dī nō obfuctis dīc q dīcūt egyptiaci aut
calēdas ianuarij i qb cātū. ne qdā: z cōmēsa
tīdes sūt z adinuicē dona donāt: qsi in pnci
pio ānt bōi fiat augurio: aut aliqz mēscs: aut
tēpora: aut dies: aut ānos: aut lune z mensis
dīlīqz cursus. Quia qui z has. z qscūqz dīni
natōes: aut auguria obfpat: aut attēdūt: aut*********

cōsentit obseruātibz: iutilit z sine cā: z magis
ad sui dānationē qz ad suā salutē tēdit. h. ibi.
Et sūt vba Aug. Et sequentiū talīū oīuz pena
27. q. 5. c. qnqz. pōit ad plenū. vide ibi si pla
cer. *Quartus modus dī erupatiōis: vī cū quis
ingenij sui facultatē excedit: quō z bēfici pie
rūt: vī Aug. ait. Eccl. 3. *Altiora te ne qseris
z in pluribz opibz ei ne fueris curiosus: z se
quat. *Multos enī supplāuit supstitio eoz:
z i vanitate detinuit sēsus illoz. Et Aug. cū
qrūt iquit aliqd faciebat de an mūdi creatōz
rūdēdū ē q etnā gehēnā curiosis pabat. *3o
dicit btijs Tho. fa se. q. clxvi. q. vñ studio
sitatis oibz studentibz p necia ē: q appetitū sci
endi tēpet ne. f. ē. suā facultatē ingrat. aut mi
n3 rectū. *Cognitio. n. vītutis sēp bona ē: pōt
aut eē mala p accidēs. f. rōe alie pntis. h. de i
tentōe ciusdē. qre zc. *Quintus modus dīc
iudebite relatōis: vī cū quis de sui ingenij sub
tilitate siue pspicacitate pfidit: grāz z cōtiones
nō deo referēs vī o3 puer. 3. *Me sis sapiens
apud temetipsū: time deū z recede a malo. Et
ad *Hebre. xi. c. *Molite eē prudētes apd vos
metipsos. z Aug. de va religiōe. *Mō ē ingt
vana z pitura curiositas exerceāda: s3 gradus
ad imortalia z sēp manēda sciendus. hec ille.
Dis aia mea pulchrā qsi oīuz auditiōz bonū
hīc pclōne. audi glīosū Bernar. Sūt inquit
q scire volūt eo fine tm vī fiant: z turpis cu
riositas ē. z sūt qui scire volūt vī fiant ipi: z
turpis vanitas ē. Et sūt itē qui scire volūt vī
sciam suā vendāt vī sūt. f. aduocati pcurato
res zc. z turpis questus ē: z sūt qdā q scire vo
lūt vī edificēt: z hoc charitas ē. z itē sūt q scire
volūt vī edificēt: z sūma prudētia ē: hec ille.
f. acit h distinctio multū p vltia pclōne h3 ser
mons. qre p3 fa vītas. *Qm ad etiā vi. ar
guūt quidā sciam abhorētes: z scā rusticitā
te pollētes: q sancti z vtili ē viuē simplr: qz
sciētijs operā dare nō pfidētes q scm viuē
cū scia ē pciōsa corona. Et h3 oīdē trib3 me
dīs moliūt. *Primo sic. oē illud q oecasio
nē peccādi pstat: ē fugiēdū. s3 scia ē h3 i. q pna
nota cū maior: minor v3 pbat: qm q plura
scit. ad plura obligat: q si nesciret: nō sic eēt
scia fugiēda ē. *Jo. 15. *Si nō venissē z locu
tus eis nō fuissēz penū nō haberēt. Et Bre
go. in pastorali. *Quo glqz meli3 sapit: eo de
terius delinquit. Et idcirco inexcusabili me
ret suppliciu: qz prudētior si voluissē: pōtū***************

vitare peccatū. h. ille. Quare mīor: Vā t p pñs
delo. Et pñmāf ait. n. dñs pilato dñ examia
ref ppica q tradidit me tibi mal' pñm hz. Sa
piētes at illū tradiderūt: t iqrātes occiderūt.
Et sic mīn' q occiderūt: qz q tradiderūt horri
bilit' peccauerūt. Et nō alia de cā: nisi qz tra
dētes t accusātes sciēt: t occidētes iqrānter
peccauerūt. g. rē. Scdo arguit sic. oē qd ab
icōmutabili bona distrahāt ē postergādū dare
operā scie ē b'i. g. pñā nō cū maiorū. mīnores
at pbat Hugo sup eccliafies omelia. xij. vbi
sic in expositioe ait. vi scires pudentiā atqz do
ctrinā pñs vita ppa corrigēda erat p circun
spectiōē mox: atqz deinde cētis q extra ppa
nām fuerūt studiū adhibēdū: vñmū interiori
cordis oculi mīdent' a vñis t p' apperirent i
p'ceptationē vñtis. h. ille. Sz nulla deo mū
dari pōt: qn adhuc maculā aliquā nō inueniat
q: scires i die cadit iust'. g. nūqz a tali purga
tiōe cessandū ē t p pñs pñc tñ: t nō lris va
candū ē. Jñ Jñ. de sumo bono. Lector stre
nuus pon' adiplēdū q legit qz ad sciendū erit
pimpissim'. Alidnoz. n. pena ē nescire ad ap
petas qz cā q nouer' n' iplē. h. ille. Tctio ar
guūt sic. oē supbiēdi occasiōē pñās ē fugien
dū qz supbis de' resistit. h. scia ē b'i. g. pñā nō
cū maiorū. i. Lō. is. Scia inflat. i. extollit et
supbū facit. g. rē. Jñ Ambro. ille inqt. Vē sa
piēns. cui' anim' in xpo ē t cui' interior ocul'
erigit ad supna. h. ille. Quare aiūt meli' sciat'
qz cē simpliciter viuere qz sciētis opā dare.
Et adeo i qbusdā religiosi h' ignorātia in
ualuit vt iuvenes pl'mū ad scire capacissimos
i oīal' t vñis t pera occupātes n' nisi cū cox
aiāz discrimie vñā psumē faciūt t ne studeāt
sub obediētia mādāt supiores cox: cū tñ nlla
lex: nulla pñctudo. nullū mādātū p legē nāe
teneat. Plā aut oēs hoies scire desiderāt pmo
metha. qz aut tales cox cōsue. udines: nec cō
stutūdes nō sint seruāde. p. 22. q. 7. c. flagi
tia. vbi habet q si oēs hoies aliqd facerēt qd
p ius nāle militaret illud pot' quēdā corrupte
la qz cōsuetudo cēt t extra de cōsue. c. vlc. vbi
dicit sic tēx'. Lū tanto sunt grauiora pctō qzto
diū' infelicē aiām detinēt alligatā: nemo sa
ne mentis intelligit nāli iuri: cui' trāsgressio
periculū salutis inducit qūqz cōsuetudine di
cenda ē in hac pte vñ' corruptela posse aliqte
nū' derogari. hec ibi. Et sūt vba Dieg. no
uī. p. 2. t. rca ad aiandū frēs oēs: vt etiam

senes discē nō desistant adducā rōnes regine
scie qd' pbatit solerti studiōfīs: t pmarime
dinis laborādū cē. Et arguit p sic. Illud eli
gibili' ē: qd finit' intēto ppinqui' ē. h. scia ē b'
mōi. g. pñā nota. t maior de clarat' exēplo. nā
si qz dur venenaz effici intēdēt: mediū buie
finit' intēto ingre debēt vt q cēt pcurator sci
Adarci. qñ hoc officiū ppinqui' est: fm ve
nctoz pñctudines. sicqz de alijs. Alidnoz at
pbat qñ finis n' dei t dinoz cōtēplatio ē. i.
vita cōtēplatiua: quā Adaria veluti optimāz
pñe elegit. vita aut studiū t scie pñcplatiua ē. g.
finit' nro cōformior t p pñs eligibiliōz. Scdo
arguit sic. Illud ē eligibili' qd maiorū bono
filius ē. scia ē b'i. g. pñā nota. t maior filiter
declarat' exēplo. Si aut. 30. caractēz emē
velles t bre nō posses illud saltē ipñ pping'
oē recta rōne emere debēs vt p. Alidnoz aut
pbat. Nam illud ē optimū qd oīa nouit. Sci
entia at est b'i mōi siue sapientia: qñ sic vñti
bus moralib' vñtosi dicimur. ita vñtib' spe
culatiuis sciētes appellamur. Jñde pñs prio
meth. recte ait. Qēs hoies nā scire desiderāt
f. rāqz qd pñctissimū cī: t p pñs eligendum
Tctio arguit sic. illud eligibili' ē qd vñti'
est. sed scia t sapia ē b'i. g. pñā notata cū ma
iori. Alidnoz aut pbat. qñ illud vñlius est qd
recti' in agēdis dirigit. scia est b'i mōi. Qui
enī nudus oī pilus scia cēt: belua pot' qz hō
iudicādus esset. ppter qd pñs oēm ignoran
tē malū appellabat. g. rē. Audi Aug. de li
bero arbi. Nemo inqt sine sapia btūs ē nemo
enī btūs ē nisi sumo bono: qd i ca vñtate quā
sapiam vocam': cernit t tēcet. Sz pulchra ē
in tertia pte dicent. Et ne argumēta ignoran
tie: que m' oīuz erroz ē: p studētes militare
videant. rīdeant' ad argumēta scā. Et ad
pmū dico q ignorātia cox que qsqz scire obli
gatur nō excusat. Audi Aug. 37. §. vl. Jñis
inquit oīno ignosci nō poterit: qñ a q discē
rent copiaz btūtes opā nō dederūt. Adopter
b' pñt t i lege docti magi i xpi morte qz igno
rātes peccauerūt. qz ad eos simplr discēnē nō
spectabat: an xps cēt ver' messias in lege p
missus. Nec tñ imunes sūt a culpa: qz eos mi
raculis t doctrina de omnib' xps luculentis
sime pdocuit. idco ait. Si nō venissēm t locu
tus eis nō fuissēm pñm nō bñent. qz. f. ad eos
f. ista discēnē nō spectabat. Vñ accipe istā re
gulā gnālē: q qui peccat. t qui pctō cōfemitt.

vterq; re^o e. xi. q. 3. ita corpis. Et. 2. q. i. c. sce-
 lus. In q^o duob^o cap^{is} ponit idē casus: q^o
 liter. s. Nicola^o papa excoicauit oēs q^o defēde-
 rent malū siue delictū Rotharij regis. Et ibi
 ponit hoc sumariū: q^o q^o peccat: et q^o p^o d^o sen-
 tit: vterq; dānat. q^o re. Ad fmar^m cōce-
 dim^o p^onam cū maiori: s^o minorē negam^o. Et
 ad auctoritatē dico q^o illi^o auctoritatis sens^o est
 q^o vitij vacare nō d^oz g^ospā vt studeat. s^o p^ous
 corrigat et regnet vitā: et postea studeat. Nō
 negam^o bonā vitā: imo dicim^o q^o ad verā sciē-
 tiam et verū studiū necia ē bona vita. Sap. i.
 In maliuolā aīam nō introibit sapia: neq; ha-
 bitabit in corpe subdito p^oit. Et Bernar. de
 cōsideratiōe. qd ingt p^odest: si vniuersū mun-
 dū lucreris: te vni p^odēs. Et si alijs sapiēs sis
 deest tibi sapia si tibi nō fueris. Et cum dicis
 nūq; sine culpa sum^o. Dico q^o vex ē de veni-
 ali: nō autē de mortali: de p^oni. di. 3. septies. Se-
 ptes ingtin die cadit iust^o et resurgit. si cadit
 quō iustus. si iustus quō cadit. S^o iusti voca-
 bulū nō amittit q^o p^oniām scmp resurgit et nō
 solū septies: s^o enā septuagies septies. et delin-
 quēt si conuertat ad p^oniām p^otā donāt. Lui
 enī min^o dimittit: minus diligit: hec ille. Me-
 mo enī sine crimine viuit. xxv. di. 5. criminis
 q^o re. Ad tertiu dico q^o arguis de falsa et
 mala scia: nos v^o de bona ac v^o scia intelligi-
 mus. q^o re. Et q^o oib^o h^o documētū suma-
 mus: q^o s^o meli^o sit studē et bñ viuē q^o bñ vi-
 vere tm et p^oniis eligibili^o nihilomin^o h^o d^o ido-
 neis et capacib^o intelligēdū ē. Inde p^ous in
 ethicis. P^obari ingt meli^o ē q^o dīari: s^o nō ma-
 gis eligēdū indigēt. Animemini igit o scho-
 lares mei indies: et studio op^oatē date. Et hec
 sufficiant pro presenti conclusione.

Quomodo veri sapiētes pbat p^olo scda.
 Cipe scda^o p^olonē. v3. Et si seruos
 suos deus imēssime diligit: nō illos
 crebro si vere sapiētes sunt diuersimo
 de pbat. Vbi tres veritates ingramus. v3.
 Prima quō cognoscit qui sūt vere sapiē-
 tes. Scda quis est liber in quo vere sapiē-
 tes studēt. Tertia ē. qui sūt bi qui verā sa-
 pientia docēt. Quantū ad p^omā dico q^o tri-
 bus spāliter modis dñs iēsus suos scholares
 an veri sapiētes sint pbat. Videlicet in vera
 hūilitate. in scā patiētia. et in sancta charitate.
 Dico p^omo q^o dñs iēsus suos studētes pro-
 bat in scā hūilitate. Qui enī ex sua sapiē-

tia intrasās: nō sūt de numero sapientū xpi.
 Audi I^osi. de sumo bono. P^olerq; ingt acce-
 pta scia literarū nō ad dei gloriam: sed ad suaz
 laudem vniuntur: dum de ipsa extollūt. Et ibi
 peccat vbi p^oat emēdare debuerūt. Et Die-
 ro. sup illud puer. 4. Nā ego sum fili^o sui
 p^oris re. Qui ingt thesauros effodit. terram
 eijcit: foucā in altū facit: sedulus insistit donec
 iueniat qd qrit. Sic q^o thesauros sapie iuenire
 desiderat: oē pond^o terrenū a se deiciat: in se
 foue humilitatis faciat nec q^oscat donec inue-
 niat. h ille. Et Eccl. 30. Altelior ē q^o minuitur
 sapia et indiget sensu in timore dñi: q^o q^o abun-
 dat sensu et trasgredit legē altissimi. h ille re.

Scdo pbat in scā patiā: veni tuo tribulate
 qui deū suis in opib^o inculpās: et dicis te ne-
 minē ledere: neminē affligere iūria: et p^oce-
 pra fuare et tñ q^otidie tribularis. Quid ais.
 veni ad me: et te q^olibēter audia. P^odero in-
 quies fr Ambrosi oēs facultates meas. quid
 inde: si cū deo recte viuīs v^o sentis: h^o nō di-
 ces lesionē q^o dedit v^o p^ostint abstulit. nūqd le-
 dit te q^o repetit debiti: et mutuat argentum.
 Tu ipse q^o turbaris: ledis te. P^o p^o Ambrosi
 nō bēo vñ viuā dices. falsū ē. si sic existimas
 falsē sentis: et de deo et de p^oxio: q^o sūt pauper-
 rini qui nihil hñt et tñ viuūt. S^o dices hci mi-
 bi. Alde g^o medicare o^o vt viuā. nōne hic mag^o
 miseria ē certe nō. Quid enī mag^o facit ad rē
 vt panē lucrati a me cū furore māducē: q^o vt
 petā ab alio. Negabit fortitan. ibo ad aliū: di-
 ces erubesco. Certe dico q^o tota tue pauper-
 tatis rō in erubescētia cōsistit. Et certe h^o cui
 hic defect^o ē: sic enī existimas: et sic t^oipsū ledis
 et nō suas p^oceptū: vt te vilissimū reputes sicuti
 es. Nō erubuit fili^o dei medicare nō discipu-
 li eius. nō Bartholome^o nobilitē: nō Albat-
 theus diues. nō P^oder^o papa nō enī hoc ip^ou
 malū expi sunt: qd tu malū arbitraris: q^o ip^oi
 malū medicare nō extimabāt. Et ceteros inges
 vincis me p^o Ambrosi s^o paulisper adhuc me
 audi. dic. nō tm h^o q^o dixi idies expio: s^o p^ofer-
 to mala oia cū his mihi p^oter acciderūt. quor
 infirmitatibus multis: hec qd deo feci. dic q^o
 so: an deo oia licent. Et nescis te dignū passio-
 nib^o multis: et maiorib^o q^o dicas: q^o nō fuisti
 sollicitus erga creatorem tuū. Si de deo recte
 sentires et cū v^o ad amares amore: nihil vl-
 tra q^o deū sentires. Esti quouis mō corporeas
 sentires passiones exultares in eis: Ille. n. q

ardebat i xpo. et h^o pceptu suauit postq³. n. 2.
 Corin. x. et. xi. c. labores numerauit: et carce/
 res: plagas: mores: flagella: cessiones: lapi/
 dationes: naufragia: itinera: picum fluminum
 latronu et. tade cōcludēs ait. Libēter igit glo/
 riabor in infirmitatib⁹ meis ut inhabitet in me
 Christus xpi. Et ad Ro. 9. plurib⁹ enumeratis
 flagellis ait. Quis nos sepabit a charitate xpi
 tribulatio an angustia: an fames: an psecutio:
 an nuditas: an piculū: an gladius. Et eni
 sum q³ neq³ mors: neq³ vita: neq³ angeli neq³
 pncipat⁹. neq³ potestates et. poterit nos sepa/
 re a charitate dei q³ ē in xpo Iesu dño nro.
 Laurēti nōne deus te igne pbat. O Ste/
 phane nonne lapidib⁹ es obrut⁹. O Istaule
 scē nōne capite es trūcat⁹. O Petre aplō: u³
 pnceps: nōne es crucifix⁹. Et sic oīz scōz ag/
 mina discurre aīa mea et clarissime cernes qd
 nihil tibi accidit qd multo acut⁹ scis ipsis non
 acciderit. qre et. Ad Hebr. xi. Sci p fide vi/
 cerūt regna et. Audi. Hiero. il de eccleie fulgē/
 tissimū lūmē sap eplā ad phil. Si quicq³ ingit
 ē qd in hac vita sapiētē teneat: et int pssuras et
 turbines mūdi equo aīo manē pfluadeat: illd
 esse p mū reor meditationē et sciam scriptura/
 rū. h. ille. Tercio glosas Iesus suos sebo/
 lareo pbat in scā charitate. Audi Aug. li. cō/
 fess. Cōstās ingit et pfect⁹ d³ esse amor nri: ut si
 necesse fuerit amor illius moriamur q amore
 nri placide ac benigne mori dignat⁹ ē. h. ille.
 Propterea ibāt apli gaudētes a conspectu
 cōcilij: qm digni habitū sūt p note Iesu cōm/
 meliā pati. qre et. Quāti ad faz vītātē di/
 co q³ liber in q³ scī doctrinā ē Iesus bñdict⁹
 crucifix⁹. Apoc. 5. Vide in dextera sedentis
 sup thronū libz scriptū int⁹ et foris est aut xps
 intus et foris script⁹: et q³ int⁹ et foris pte tot⁹
 fāciat⁹ aīa mea. Vbi nota q³ septe in hoc li/
 bro legūt saluberrima documēta. Prīmū
 ē exhortatiōis et iuitatiōis. Math. 26. p³ igno/
 sce illis qz nesciūt qd faciūt. Scōz cōsolationis
 nis ibi bodie mecu eris i paradiso. Tertiū ē cō/
 firmatiōis. ibi mulier ecce fili⁹ tu⁹. deinde dic
 discipulo et. Jo. 19. Quartū ē approbatio/
 nis ibi psumatū ē. Quintū ē cōpassiōis ibi
 heli heli. Sextū ē iocundationis. ibi sitio. f.
 videre salūtē aīaz meaz. Et septimū ē pa/
 cificatiōis. ibi p³ in man⁹ tuas cōmēdospiritū
 meū. i. aīam paupculā meā p amarā passiōē
 In pmo documēto peccatores ad peniten-

tā exhortat. In se tribulatos pfortat. In
 tertio iustos pfirmat. In q³to pphetas ap/
 probat. In quinto iustis compatit. In sexto
 scōs ptes lenificat. In septimo hūanū gen⁹
 pacificat. Inde clamat Augu. Inspice vulne/
 ra pendētia: sanguinē moriētis: pēu resurgē/
 tis. Caput bz inclinātū ad osculādū: pedes af/
 fixos ad te expectādū. man⁹ ap³as ad te āplex/
 andū: cor apertū ad te diligendū totū corp⁹ ex/
 positū ad redimendū. hic fideles mei quanta
 sint cogitate hic i statra cordis v³i appendite
 ut totus pro vobis figatur in corde qui totus
 pro vobis fixus est in cruce. h. ille. Et idem
 in finōe. Exinaniuit ingit xps semetipsū for/
 mā sui accipiēs: fili⁹ erat et fact⁹ ē tanq³ fuus
 Nec solam formā serui accepit ut subesset: sed
 mali fui ut vapularet et fui pti ut penā solue/
 ret cū culpā nō hret. h. ille. Et idē in passiōe in/
 q³ dñi tria spāl⁹ puerit iueneri op⁹ modū et cām.
 In ope quidē patiētia: in mō hūilitas: in cau/
 sa charitas cōmēdat. qre et. Et ad tertiā
 vi. dico q³ doctores pncipales q xpi legē gen/
 tes docuerūt: fuerūt apli scī. qz in oēm terram
 exiuit sonus corz. et fines orbis terre vba co/
 rū. Tria etenī aīa cara habuerūt lūia apli scī:
 vū totū orbē illuminauerūt. f. lūmē fidei: lūmē
 scie. et lūmen eloquentie. Prīmo inqz apli
 scī habuerūt lūmē fidei: qz pfecte in xpm credi/
 derūt. S³ fides ut ait Augu. sup Ioannē
 ē credere qd nō fides: s³ discipuli viderunt: et
 manib⁹ suis xpm tractauerūt. g nō habuerūt
 fidē. Dico q³ due erāt in xpo nature: ut dicit
 mgf. 3. Iniaz. di. 2. vsqz ad distinctionē. 9. p/
 tetū. f. nā dina: et nā būana. Audi nām dinaz
 In pncipio erat vbu. Audi nām humanā et
 vbu caro factū ē. Itē audi nāz dinā ego et p³
 vnu sum⁹. Audi nāz humanā: p³ maior me ē
 Licet g oculis corporis xpi humanita: ē cerne/
 ret: nō m diuinitatē. videbāt. n. hoiez et credi/
 derūt deū. vū interrogātū xpo: quē dicūt hoies
 ess: filiū hois. Petrus rīdu tu es xps fili⁹
 dei viui et. Scdm lūmē fuit scientie. Lō
 tra discipuli fuerūt rudes et persone idiote qd
 pbo. p auctoritate Aug. 22. de ciui. dei. c. 22.
 vbi dicit sic. Ineruditos liberalib⁹ discipli/
 nis: et oīno quātū ad pboz attinet doctrinas i/
 politos: nō peritos grāmatica: non armatos
 dialectica: non inflatos rhetorica: piscatores cū
 renibus fidei: ad mare hui⁹ seculi paucissimos
 misit. atqz ita ex omni genere tā mltos pisces

et tanto mirabiliores: quanto rariores: etiam ipsos
 phos cepit. Et idem in quadam epistola. Et paucis-
 simis inquit: et ipitissimis: et abiectissimis: mul-
 tiplicat: nobilitat: sublimat: copiosissima ag-
 mina: clarissima ingenia cultissima eloga: do-
 ctorum auctoritas ac facundia. h. ille. Et idem. 22. de
 ci. dei. c. 5. ait. Siquid quod credimus dicat incre-
 dibile esse: non minus incredibile est homines igno-
 biles infirmos paucissimos ipiosque: re tam incre-
 dibile tam efficaciter mudo: et in illo doctis persuade-
 dere potuisse ut mundum illud credat sic credidisse
 se videtur. Et ibidem quod incredibile est ad legem
 propria carni et sanguini doctores pauci et rudes
 et pauperes possint plurimos potentes et sapientes
 convertere. quod quidem per de multos sapientibus primo
 fidei rebellibus: postea adversus paucos: ut de
 Paulo per se per se. et Augustinus. per se per se
 reos seductos: et postea doctore clarissimo. et de
 Dionysio ariopagita per pagano postea Pau-
 li strenuissimo discipulo: et de Crispiano per
 sanctissimo mago: postea martyre doctore et
 episcopo. Quare ex his omnibus apparet quod apostoli sancti lu-
 mine caruerunt. Absit hoc aia mea: ut tantos
 ecclesie doctores ignaros predicem. Vnde arguas
 sic. Illud quod abhominabile et horridum est in nobis
 predicatoribus: et in omnibus sacerdotibus a sanctis apo-
 stolis omnino tollendum: cassandum: et remouendum est
 si ignorantia est periculosissima: et abhominabilis
 et horribilis in predicatoribus et sacerdotibus ergo
 a sanctis apostolis tollendum omnino: cassandum et remouen-
 dum. Nota cum maiori. minor autem probatur sic
 Audi Augustinus de pe. di. 6. Laucat in quod spiritualis
 iudex: ut sic non commisit crimine negligit: ita non ca-
 reat lumine sancti. Iudiciaria namque potestas hoc ex
 postulat: ut quod iudicare intendit hoc discernat
 recte. Et quantum ignorantia nociva sit: habet dis-
 38. in pluribus capitulis. vide illa si placet. et quare recte.
 Propterea aia distinguendum est de duplici scia-
 tia. infusa: et acquisita. Scia acquisita ut plurimum omnes
 discipuli ignorant: fuerunt: sed non scientia infu-
 sa. Dixerat illis enim deus benedictus Iesus. Ego
 dabo vobis os et sapientiam: cui non poterunt resi-
 stere homines vestri. Luc. 21. c. et Matth. 10. Cum
 steteritis autem reges et principes nolite cogitare
 quod aut quid loquimini. dabitur enim vobis in illa
 hora quid loquimini. non enim estis vos quod loquimini:
 sed spiritus patris vestri qui loquitur in vobis. ps.
 Aperi os tuum: et adimplebo illud. Nec tamen ex
 his arguendum est ecclesiam et christi fidei nullos habu-
 isse valentes: propterea viros. Audi quod Hiero-

nymus in fine. prologi viros illustrius dicat. Bi-
 scant inquit Iulius: Porphyrius: et Julianus ra-
 bidi adversus christi carnes. discant sectatores co-
 rum quod ecclesiam putant nullos habuisse phos et elo-
 quentes nullos habuisse doctores: quanti et quales
 viri ea sudauerunt extruxerunt et ornauerunt et di-
 scant fidei nostram rustice tamen simplicitatis arguere
 suasque potest imperitia recoferant. h. ille. In illo
 enim libro multos ecclesie sancte doctores enumerat.
 Propterea ad hanc sanctorum predicatorum inspiratam
 et in quibusdam simul acquisitam sciam atque do-
 ctrinam festinenter omnes: qui audientes sapientes sapien-
 tior erit: et intelligens gubernacula possidebit
 Prover. 8. Et idem simul suam salutem ad-
 discant. Isa. xlviii. Ego dominus deus tuus do-
 cens te vtilia: gubernas te in via quam ambules
 vtilia attendisses mandata mea. Ecce vtilia in-
 quit et non subtilia: quoniam talia populo rudis predica-
 da non sunt. Unde dominus multitudinem ut plu-
 rimum in parabolis loquebatur. Tertium lumen
 fuit eloquentia. Act. 17. Loquebantur varijs
 linguis apostoli: dum conparetur dicitur dies perire
 coses et cetera. dic totum. quare recte.
 Quomodo veri sapientes deum offendere ti-
 ment Conclusio tertia.

Luce tert. a. 28. v. 3. Nihil tam
 dei servum probat: quam quod toto peccato benedi-
 ctum Iesu offendere timet. Ad cuius
 declarationem tres igitur vires. v. 3. Prima
 si una ratione tam boni quam mali deum offendere timet
 an alia et alia. Secunda quod illa ratio quare peccator
 adeo graue extimat: ut per ipsum hominem eternaliter
 crucietur. Tertia est ista. quare finit. i. perit de
 suis suos in peccati mortale cadere. Quanta
 ad primam dico quod alia de causa peccati boni fugiunt et
 alia de causa mali. Ad aliā namque timore pene quod est
 amor sui et mercenarii amor non peccat. de quo
 etiam loquitur magister in 3. di. 35. 23. q. 6. 9. ex his
 omnibus. dicitur textus. Bona facies timore pe-
 ne spiritus sancti non ducit. Et Augustinus. Ita re sue volun-
 tatis est: quod timore pene non peccat. Sed de hoc in
 fra ad plenam seriem tertiam sequenti. Sci vo proci-
 paliter ex gratia amore quem habent ad deum et christum
 Iesu: divinam maiestatem non offendunt. Ita enim est
 et ipsi secundario per vitia inferni penam peccati
 evitent: in hoc tamen differunt: quoniam mali si pena non
 esset peccare: non susterent. boni vero etiam si nulla
 pena esset: solum hac de causa: ut tamen dei bonitatem
 non offenderet: omnino peccare recusarent: immo
 potius mortem eligerent. Mone et illa paupercula.

Susanna ne deū offēderet mortē elegit. Da-
 mel. 13. Angustie sūt mibi vndiq; s; meli⁹ ē
 me incidere in man⁹ hoīū q; derelinqre legē
 dei mei. Nōne et paupcula illa mī septē fratꝝ
 machabeoꝝ filiis et scipam neci exposuit ne
 legē iudeoꝝ de esu carniū porcoꝝ trāsgre-
 deret: quā Antiochus mal⁹ ille tyrānus trāf-
 gredicndā psuadebat et minabatur. 2. machabe
 orū. 7. c. Nōne. Iste et ecclie pnceps et Iste
 lū docto: gentiū pncipib⁹ sacerdotū pcepten-
 tib⁹: ne de iesu loquerent⁹: audacter rēderūt.
 Si iustū ē vos pot⁹ audire q; deū iudicare.
 Act. 4. c. 5. Iterū dixerūt obedire oꝝ deo ma-
 gis q; hoībus: sic de alijs glōsīs scīs. Audi
 Joānē Criso. in s̄mone. Quicqd ingit terro-
 ris h; mūdus p̄tēno: q; qd delectabile irrideo
 diuinitas nō cupio: paupertates nō horreo: et
 mortē nō timeo. et. et. Micro. in eplā. Utinā
 ingit ob dei mei nomē atq; iusticiam vniuersa
 ine fidelīū turba psequat⁹ et tribulet⁹: vtiq; in
 obprobriū meū solid⁹: exurgat hic mūdus tū
 vta xpo mercat landari: et sue pollicitatiōis spe-
 rare mercedē. Et idē p bonā et malā famam:
 a dextris et a sinistris xpi miles gradit⁹: nec lau-
 de extollit⁹: nec v. tatiōe frāgit⁹: nō diuitijs
 tumet⁹: nō cōmūdit paupertate: et leta cōtenuit
 et tristia. Quātū ad s; vi. dico ad p̄s
 q; petm duo includit. v; dñi faciū v. dñi
 p̄tū p legē dei: et lo loco q; id q; fu dñi: v. dñi
 cupit. si fiat dicat⁹: vel cupit ad hō v. fiat
 v. hē p legē dei. Iste et em q; agē aliqd vel
 cogitare v. dñi qd cēra deo p̄bitū: et tū q;
 faciens id ad hūc finē nō intēderet. nō cēt pec-
 catū: vt p; in pueris q; defectu etatis nō im-
 putat⁹ petm. dñi at puer a septēnio vsq; ad. 14.
 annū d̄ etate et q̄itate. c. 2. glo. i. et i. p̄mio sexti
 libri ad finē magne glo. i. pncipio. et. 22. q. i. c.
 5. et. 22. q. 2. c. puē. et. i. q. i. c. puē. et. c. et. et.
 Iste optea si religionē an istō ipsi iraret ad li-
 bitū exire pōt: et vxori. extra de regularibus
 trāseantib⁹ ad religionē. c. ad n̄am: vbi dñe te
 xus. Ad n̄am noueris audientiā puenisse:
 q; heremite de mōte sol. qdā pueros seduxerūt:
 in tū q; quidā suasionib⁹ coꝝ assensū p̄e-
 bētes: statim religionis habitū in ipsoꝝ mōa
 stērijs susceperūt: quoz vn⁹ statim penituit
 q; habuū induisset. Duo circa mādām q̄ten⁹
 si p̄stiterit q; p̄stus puer an p̄sumationē. 14.
 ani habitū susceptū deposuerit: aut si p. 14.
 annū habitū sine p̄batiōe suscepit. et infra tri-

duū deposuerit eū ad ipetitiōē p̄dictoꝝ here-
 mitarū denūciēs absolutū: et eā quā p̄s q; exi-
 uit iurauit accipe vxorē libē possē traducē si
 alia cā rōnabilis nō exstat. h. ibi. Et dñe ibi
 dē glofā inlīnariis sup illo vbo heremite q;
 isti erāt religiosi p̄fessi. Et glo. sup illo vbo i
 fra triduū: assignās rōz illi⁹ absolutiōis quā
 quidā dixerūt dispensationē: qd nō ē vtz: dñe
 q; apud deū q; p̄siderat cor et nō op⁹. 14. q. 5.
 c. sic qd inuenisti. et. i. 5. q. 6. c. i. talis puer nō
 fuit obligat⁹: et iō nec apud ecclēsiā: cū habeat
 certa iudicia de tali voto scō ipetuoſe: ex co
 q; sine p̄batiōe habitū suscepit. et q; infra tri-
 duū penituit et q; p̄e pueritiā fuit iure cōi cū
 ecclēsiā absoluerē debuit. et ita nō fuit obligat⁹
 quātū ad deū et cī ecclēsiā. ar. 22. q. 4. c. vnus
 quisq; ex. 15. q. i. sane arg. 17. q. 3. sūt q; op̄ca
 et extra co. c. statummus. et. c. ad apostolicā se-
 dem. h. oia in glo. p̄dicta. Relinquit ergo q; i
 pctō p̄siderat intentio peccātis. Et p̄p hō vi-
 det quib⁹ scā dicendū q; filie Loth qn cū p̄e
 cōcubuerūt excusant⁹ a pctō putarūt enim oēs
 ciuitates destructas esse: et neminē nisi ipsas
 et p̄em remāsisse. et l; lex nālis dīcāret p̄ez
 cū filia cōmiseri nō debere. alia tū ex p̄e: lex
 ipsa nālis dīcābat q; mūdus sine sp̄e humana
 remanē nō deberet: dū aliq mō p̄flect cōserua-
 ri. Et hoc ipsum dīcānt filias cū p̄e cōmiske-
 ri cogit: quo etiā dīcāntine legis: anq; mun-
 dus multiplicatus ē: frēs p̄prias sorozes in
 vxores legimus accēpisse. Et re vera mibi ita
 videt q; posito casu q; Eua post suaz filiarū
 gnationē mortua cēt: licuisset ad de p̄prias
 filias accipere in vxorē. Infra tū p̄pter ali-
 quos textus alii dicent⁹: tu tū tene qd tibi pla-
 cet. Ad p̄positū g cū querit⁹: quē ē rō q; petm
 ita graue extimet⁹: vt p̄ ipso hō eternaliter cru-
 cietur. dico q; iō ē. q; de hoīū peccatiā malā
 et pessimā cernit intentionē: et videt q; si sem-
 per viuerēt. semp offenderēt. ideo euanescent
 in cogitationib⁹ suis: et morietes in tali malo:
 imo pessimo p̄posito: fuit illā coꝝ dep̄auatā
 intētiōē iudicat illos deus: et in sempiternū
 puniendos tradit. Ad. 2. xv. Ibi tū bī in
 supplicium eternū: iusti autē in vitā cinā. q̄re
 et. Quātū ad tertiā vitatē: et si curiosū
 sit ista discurre: q; iudicia de abyssus multa:
 tū dico q; deus suos scōs qnq; errare et labi i
 mortale culpā p̄mittit tribus rōnib⁹. Iste
 vi alijs cōparat⁹. Scō vi firmen. Ter-

tio ut exemplū oib⁹ fiant. Primo ut alijs
 cōpariāt. De petre cui dixit dñs: tu es Petrus
 et sup hanc petra edificabo ecclesiā meā: q̄re p
 misit de⁹ te in tñ ruere petm: ut tuū negares
 m̄gm. Audi pulchrū textū. di. l. c. Considerādū
 Considerandū inq̄ nobis ē: cur oipotēs de⁹
 euz quē ecclesie pferre disposuerat: ancile vo/
 cē pmisserit: et scipsū negare pmisit. i. nō p
 hibuit qd nimix. i. certe magne actū pie aīo
 dispēsanē cōguim⁹: ut is q futur⁹ erat pastor
 ecclesie. in sua culpa. i. infirmitate discederet q̄li
 ter alijs miseri debuisset. hec ibi et sunt vba
 Breg. in omelia dñice resurrectionis. Jō sole
 bant antiq dare torturā suis ciuib⁹ quos mit/
 tebāt rectores ut sciret cōpari reis: et nō ita de
 facili torturā dare. Secūdo ut magis firmēt
 Audi aliū pulcherrimū textū eadē di. s. ideli
 or. inq̄. i. magi p̄stās in fide fact⁹ ē Petrus:
 postq̄ fidē se pdidisse defleuit: atq̄ iō maiore
 i. digniore grāz recepit q̄z amiserat: ut q sibi aī
 infirm⁹ fuerat. s. peccādū fieret oib⁹ firmamē
 tum. Et q se interrogatōis tētatōe mutauē/
 rat: ceteros fidei stabilitate fundaret. Deniq̄
 p soliditate deuotōis. i. fidei: ecclesiaz petra
 dicit: sicut ait dñs. s. Math. 16. Tu es Petrus
 et sup hanc petra edificabo ecclesiā meā. De
 tra enī dī eo q p̄m in natōib⁹. i. gentibus fi
 dei fundamēta p̄pauerit: et tāq̄z sarum imo
 bile tot⁹ op̄is. i. ecclie xpianitatis cōpagem. i.
 soliditatē: molēq̄. i. fortitudinē cōtineat. hec
 ibi. Et sunt vba Amb. Tertio seruos suos
 de⁹ errare pmittit: ut sint alijs exemplū: ut. s.
 eoz exēpla discam⁹ p̄niam facē de peccatis. de
 pe. di. 3. ille rex. vbi dī. Ille rex. s. David iā
 tus ac potēs: nec eriguo quidē momēto ma/
 nere penes se delicti passus est p̄sciam. i. re/
 morsum p̄scie de pctō: s. prematura. i. tēpesti
 na cōfessioe atq̄ in mēso dolore reddidit peccatū
 suū dñō. s. dūcēdo peccauī. et isra. Admunitas
 itaq̄z venie p̄fudā regis fuisse p̄niaz dclarauit
 que tanti erroris effensam traduxerit. i. dele/
 uerit. hec ibi. Et sunt etiā verba Ambrosij.
 De p̄ditōe debita Ve sapie p̄sideratio fūa.

Tertio loco Sapientie vere con/
 grua conditionē videam⁹. Vbi
 more solito tres p̄sonas subiū/
 gam⁹. v3. Tā supiores q̄z infe
 riores: si dmonū cupiūt supare insult⁹: vera
 sapia o3 ē ornatos. Secūdo p̄lo ē ista. In or

dine oīuz scripturaz dī na scriptura oib⁹ p̄re/
 statio: ē et oīuz dignissima. Tertia p̄lo ē ista
 Nihil tam boiem in vita ornare: sicut scia et sa/
 crarū literaz summa intelligentia.

Que sapia et scia tam in supiorib⁹ q̄z infe
 riorib⁹ requiratur. Conclusio prima.

Cipe primā p̄sonē et. Vbi tres ve
 ritates ingram⁹. v3. Prima ē ista:

Que scia ad subditos regēdos regra
 tur in supiorib⁹. Secūda que scia et sapia regra
 tur in inferiorib⁹. Tertia an supiores p̄pter
 scādalu3 debeāt verā sciam et sapie veritatem
 ob. minere. Ad p̄mā dimissis ad p̄ns supio
 ribus tēporalib⁹: ut sūt dñi terraz: et corpali/
 bus: ut sūt p̄ces carnales: q̄ de his fiet iser⁹
 satisfimentio feria sexta dñice de passiōe. et fe/
 ria tertia terrie dñice. solū de supiorib⁹ spūali/
 bus: ut sūt ep̄i et oēs curā aīaz hñtes dicam⁹

Et pono hanc regulā generalem q̄ in q̄libet
 p̄clato d3 ē scia sufficiens et si nō possit ēē scia
 excellens. Ad regulā p̄bat. extra de renun.
 c. nisi. s. pro defectu. vbi dī sic. Pro defectu
 q̄z scientie plerūq̄z p̄t quis petere cessionem
 q̄ cū ipsa. s. sciētia circa spūaliā administratio
 nē sit potissime necia: et circa curā tpālū opo/
 tuna: p̄sul q̄ d3 cōmissa sibi ecclesiā regere: in
 vtrūq̄z. s. tpālibus et spūalib⁹ salubriter ei. s.
 ecclesie renūciat si sciam in q̄ ipaz regat iqrat.

Tu enī inq̄ dñs. s. d. sec. 4. sciam repulisti:
 et ego te repellā: ne sacerdotio fungaris mihi.
 Et q̄z et si desiderāda sit eminēs scia i pastore
 in eo in sit cōpetēs tolerāda. q̄. s. p̄ma scia f3
 aplm inflat. i. supire facit. 9. q. 3. si autē Lhari
 tas aut edificat: et iō impfecte scie supple p̄t p
 fectio charitatis. hec ibi vsq̄ ad. s. p̄pter ma
 litia aut plebis etē. Tria enī in ep̄o et in oi/
 bus ad sacros ordines p̄mouēdos requirūt

s. etatis maturitas: mox grauitas et līaz scia
 ingrēda. extra de elect. cū in cunctis. vbi dī
 sic ad līam. Lū in cūctis sacris ordinibus. i.
 p̄mouēdis ad sacros ordines et ecclīasticis
 sint etatis maturitas: mox grauitas. et līarū
 sit scia inquirēda multo fort⁹ in ep̄o hec op̄i
 quiri qui ad curā posus aliorum in scips: d3
 ostendere q̄liter alios in domo dei oporteat cō
 uersari. Ea p̄pter ne qd de q̄busdā pro neces/
 sitate tēporia scim⁹ ē: trabat a posteris in exem
 plū p̄senti decreto statuimus: ut n. 11. in ep̄i
 scopum eligat: nisi iam triginta annos etatis
 exegerit: et de legitimo matrimonio sit nat⁹.

Qui etiā vita et scia cōmendabilis demōstre-
tur: hec ibi: vñqz ad. §. Cum vero electus fue-
rit et c. Accordat hñc tex. de eta. et qua. c. quā-
uis: vbi glo. sup. vbo defectū dicit sic. Tria
scipue requirunt in epō līrā scia: etatis ma-
tūritas: et grauitas mox. Adde quartū. s. q.
natus sit de legitimo matrimonio. s. de elec.
cū in cūctis. et c. eā te et c. hec glo. In dco enīz
c. qzuis. ponit de quodam epō q nūqz audiuit
grāmaticā: et iō decretū ē pollea: vt defectū lī-
rū impediāt electionē epī: et si iā p̄mōt⁹ fuerit
ab pontificalis officij executione et administra-
tione ecclesie in qua promotus ē amoueatur: vt
in. d. c. qzuis in fine. Si autē querat q sit ista
scia sufficiens necessaria: dico q illa ē q scit mo-
dus et ritus et executio cuiuslibet sacramenti et
ordinis. Exemplū sacerdos inquantū deputa-
tus est ad celebrandū diuinū officiū tenet scī-
re tñ de grāmatica q sciat verba recte forma-
re et accentuare et intelligere: et q intelligat sal-
tē ea q legūt. Et ppter h statutū ē: vt in eccle-
sijs certis habeat doctor theologic et liberaliū
artiū: p̄sertim grāmaticē logicē et rethoricē
q p̄ncipalit̄ erudiunt hōies ad sciam pietatis.
extra de m̄grijs. c. i. et de p̄uisione scienda tam
m̄grijs qz sc̄holarib⁹ habet ibidē p̄tōn. Inqz
nū vero ē minister sacroꝝ: scire tenet q sit cu-
iuslibet sacri debita m̄a: et rite dispensandi mo-
dus. Inquantū vō ē doctor: tenet scire saltē
articulos fidei p̄ n̄r et c. Inquantū vō pater
p̄scie tenet scire discernere int̄ leprā et lepram
h bñs Thō. in. 4. di. 24. Et dicit q cpi scire
tenent: q i lege dei faciūt vel facere p̄nt qre et c.
Et hec sufficiāt pro p̄ma ve. Quantum ad
fam̄ veri. dimissis et p̄palibus et corporalibus
subditis: de sp̄ualibus tantū fimo hñdus ē vñ
qua scia p̄dī: iē debet q cultui dīno dedican-
tur: vel dedicari debet. Et dico q anteqz quis
p̄alicuius ordinis sacri assumptionē dīno cul-
tui dedice: de tribus p̄maxime examinand⁹
ē: extra de purgatione canonica: p̄stut glo.
3. vñ de natione: de natione: et de fama. De
natione qdem. s. an sint de illa diocesi: extra d
clericis peregrinis. c. vlti. Secō de natūita-
te. i. an sit legitime natus: extra d filiis p̄sbyte-
roꝝ. ca. p̄. Terno de fama. s. an sit bonē fame
q: in nullo dñz eius opinio vacillare. 33. dist. c.
laici: et an sit criminofus. 24. di. c. vl. h glosa.
Qz aut requirat examinatio nationis dicit sic
c. superius allegatū. Te nobis pponere didi

cimus: q quidā plati ecclesiarū tue iurisdic-
tio nis in ecclesijs sibi commissis sine licentia tua
clericos de alienis cp̄atibus instituere nō ve-
rent alicedentes: igitur id eis nulla rōne licē
cū sit honestati dñi: et a sanctorū patrū institu-
tionib⁹ alienū: et infra. Inquisitioni tue taliter
rūden⁹ qz tibi eos exinde remouere: nisi ali-
quos ex dispensatione in eisde ecclesijs duxer-
is dimittendos: hec ibi. Accordat decretum
71. di. p̄ totā distinctionē: et 72. di. p̄ totā. Qz
āt illegitime nati ordinari nō p̄nt: p̄z et de fili-
is p̄sby. c. i. vbi sic dicit. vñ filij p̄sbyteroꝝ: et
ceteri ex fornicatione nati ad sacros grad⁹ p̄-
moucant: supple statuimus vt dicit glo. Nisi
aut monachi fiant vel in congregatiōe cano-
nica regularit̄ viuētes. p̄d̄elationes vō nul-
laten⁹ hēant: sed neqz fuit nisi adñis suis liber-
tati dōnent: hec ibi. Hec sufficiāt p̄ p̄nti ve.
qre et c. Quantum ad tertiā ve. dico fm̄ bñm
Thō. in. 4. di. i4. qz circa sciam duo conside-
randa sunt. s. veritas que docet: et ipse act⁹ do-
cendi: veritas que docet nūqz ppter scāda-
lū obmittenda ē: vt p̄. s. veritatē quis doceat
sz actus docendi moderandus ē: et obmitten-
dus ad ip̄s: nisi vgeret in detrimētum fidei
aut bonū reip̄ublice. Nā oīa dicēda sūt cū mō-
et mensura. Nō enī sufficit verā sciam docere
sz vt et recto et debito modo doceat. Glosa tñ
de regulis iuris. c. 3. sic dicit veritas ē triplex
s. bone vite: et h nūqz obmittenda ē pp̄ scāda-
lū. Et hec ad quēlibet p̄tinet. Alia est veritas
iusticie: h ad iudicē p̄tinet: et alia veritas disci-
pline: et hec p̄tinet ad p̄latū. In his duab⁹
qñqz aliqua obmittunt pp̄ scandalū. di. 50. vt
p̄stutet h glo. ad līrā. Et glo. d̄ tem. ordi.
c. 2. sic dicit. Veritas ē triplex. s. iusticie d̄ re-
gulis iuris: q scandalizauerit: vñas doctrine
sue discipline. xi. q. 3. qñ ergo. et vñas bone
vite. 22. q. 2. p̄mū in p̄ncipio. 32. q. 5. c. ita ne.
hec nūqz dimittēda ē pp̄ scandalū. xi. q. 3. inf
vba. nec vñas iusticie: nec vñas doctrine:
sue discipline qñqz obmittunt pp̄ scandalum
vñas iusticie quo ad iudicē: doctrine sue di-
cipline quo ad p̄latū: bone vite ad quēlibet
p̄tinet. Qñ āt doctrine vel iusticie vñas pp̄
scādalū obmittēda ē: allegat p̄dicta glo. c. nisi
§. p̄ graui. extra d̄ renūciatiōe. vbi dicit sic te-
xtus. p̄pro graui quoqz scandalo evitādo: cū
aliter sedari n̄ p̄r: licz epō petere cessionē: ne
plus ip̄alē honore qz eternā videat affectare

salutē. Ademor illius qd dicit apłs. Si esca
f. carnū scandalizauerit frēm meū. non man
ducabo in eternū. Sed inter scandalū & scan
dolum est subtiliter distinguendū. sicut dñs &
ipse distinxit. s. Mathei. 18. Qui. s. dño cā di
rissent apostoli. Scis q pharisei audito h v
bo scanda lizant rñdit: finite: ceci sunt: & du
ces cecor. Alibi vō dixit. s. Matb. 18. Qui
scandalizauerit vñū de pusillis istis. i. puulis
qui in me credunt: expedit vt suspendat nō
la afinaria in collo eius: & demergat in pfun
dū maris: hec ibi vsqz ad. §. psone vō rē. Et
dicit abbas q hoc de mola afinaria itelligi d
de intrusione in monasteriū. Nota q glo. su
p illo verbo distinguendū dicit: q scandalo
distinguendū est: sicut distinguit Breg. sup
Ezec. onelia. 7. Vtrū scandalū sine pctō eu
iare possum⁹: an nō. Nā inquantū possum⁹
fine peccato scandalū vitare debem⁹. Alioqn
vtilius scandalū nasci pmitterē: qz vitas relin
quat & regu. iur. q scandalizauerit: vitas bo
ne vite & iusticie nunqz deferenda ē: discipli
ne atqz rē. h glo. Esti bñ has glosas aiad
uerim⁹: vident i hac pte & vitate iusticie dis
cordare: sed dicamus vt dicit glo. nonissima:
q glo scipam corrigit glo. p. & regu. iur. c. q
scandalizauerit: quā hic ad lram notauimus.
Et hec sufficiant p pñti conclusionē.

De dignitate sacre scripture. Lōclu. 2.
Lāpe fam conclusionē v3. In ordi
a ne oium scripturarū: dina scriptura
oibus pstantior ē: & oium dignissima
Ad cuius declarationē tres ingram⁹ vitates
v3. Prima est ista: quot modis exponit dina
scriptura. Scda veritas est ista: an sacra scri
ptura sit oibus alijs scientijs pferenda. Ter
tia veritas est ista: an sit de sacra scriptura di
sputandū. Quantū ad pnam pono hāc re
gulā generalē q nullus d3 ppo sensu sacram
scripturā exponet: s3 nñ sicut cā sacri doctores
exponūt dī. 37. c. relatiū. vbi sic dicit circa me
dicatē capituli. Sunt enim multi vba i scri
pturis diuinis q possunt retrahi ad cū sensū
quē sibi vnusquisqz sponte psumpsit: s3 nō o3
Non enī sensū extrinsecū alicnū. s. a lra & ex
neū debitis querere: vt quō ipm ex scriptura
rū auctoritate pfirmatis: s3 ex iphs scripturis
sensū capere veritatis. Et ideo o3 ab eo sciam
discere scripturarū: q cā a maioribus fm ve
ritatē sibi traditā seruat: vt ipse possit cā quoz

recte suscepit cōpetentē asserere rē. h ibi. Ad oc
p regula psumpositio dico ad vitatē q qdrū
pliciter sacra scriptura exponit. s. historie: ana
gogice: allegorice: & thopologice: vide. s. fe
ria. 3. pme dñice in pncipio. Quantū ad
fam vi. dico q nulla scriptura tā digna tāqz
sublimis sicut dina scriptura: & h p3 ex tribus
v3. Ex subtilitate obiecti: qm h3 dñi p obie
cto: vt cōis est theologoz disciplina. Scdo ex
sublimitate actus: qz docet acqre vitā eternā
& hec ē eius pncipalis intentio. Tertio ex sub
limitate scriptoz: qz supmi & solennes sūt: fue
rūt: & erūt sacre scripture doctores. Audi gre
go. li. mox. Dē inigt sciam atqz doctrinam
sacra scriptura transcendit: vt taceā q me pdi
cat: q ad celestē patriā inuitat: q a terrenis desi
derijs cor legentis reuocat: q dictis obkuro
ribus sortes ererect: & puulis humili smone
blandit: nō ē sic clausa vt pauesci debeat: nec
sic p3 vt vilescat: sed vsu fastidiū tollit: & tanto
plus diligit: qzto ampli⁹ meditāt: hec ibi. Jñe
& Hugo sup. ps. In sacra ingt scriptura q
qd docet veritas: qcquid pcpit bonitas: quē
qd pmittit felicitas ē. Nā deus vitas ē sine
fallacia: bonitas sine malicia: felicitas sine mi
seria: hec ille. Vbi nq p dñs Bratian⁹ di.
20. hanc qōnem mouet v3. Vtrū sacra scrip
tura sit canonicē & decretaliitē pferēda. Et sol
uit dicēs: q qzrū ad sacra scripturā exponēda
theologia pferit: s3 qzrū ad cās diffinendas p
ualer auctoritas romanoz pñficū di. i. c. vbi
sic ad lram dicit. Decretales itaqz eplē cano
nibus pñlio3 pari iure exequant. Nunc aut
querit de expositioib⁹ sacre scripture: an cre
quent: an cūciant eis. s. canonicis eplis de
cretalib⁹. Quo enī quisqz magis nitit: eo ma
ioribus cē auctoritate vba vident. Pluri
mi aut tractatoz. i. exposito3 sacre scripture fi
cut pleniori grā spūs sci: ita ampliori scia alijs
& pcellētes rōni magis adhehisse pbanf: sup
ple q3 alijs. Vñ nōnullor pñficū pñtut. Au
gustini Hiero. atqz alioz tractatoz dicta vi
dent cē pferēda. S3 aliud ē causis tūmū im
ponē: aliud scripturas diligēt exponē. In
negocijs diffinendis nñ solū ē necia. s. scia: s3
et pñs. Vñ xps dicitur. Petro. Qdūqz li
gaueris sup trā rē. pñs dedit sibi clauēs re
gni celoz. In alia dās ei sciam discernēdi in
leprāz leprā. In alia dās ei pñtē cūcēdi ali
q3 ab ecclesia vel recipiēdi. Lū q qh3 nego

cia sine accipiatur: vel in absolutione innocentium
 vel in condonatione delinquentium: absolutio vo
 vel condonatio non sciam tamen: sed et patet pre
 fidentium desiderat: apparet quod diuinarum scriptu
 rarum tractatores: et scientia pontificibus pre
 eminent. tamen quod dignitatis eorum apice non
 fuit adepti: in sacrarum litterarum expositionibus
 eis. scilicet pontificibus preponunt. In causis vero
 decidendis secundum eos locum merent:
 hec ad istam ibi. Quare concludamus sacras
 scripturas omnibus alijs scripturis et scien
 tijs anteponi. In infidelibus: o pharisei: o Italicum
 dani doctores: quod sacra theologia impugnat
 et dicitis illam non habere fundamentum bonum
 Audite Hieronymum barbarum viroque illustri
 in fine prologi. Discant igitur Eusebius: Por
 phirius: Julianus: rabidi aduersus christum canes
 Discant sectatores eorum qui putant ecclesiam nul
 los phariseos: et eloquentes nullos habuisse docto
 res quos et quales viri ea fundauerint: extruere
 rint et ornauerint: et desinam fidem nostram ru
 stice tantum simplicitatis arguere: suamque potius
 imperitiā recognoscant: huius ille. Quantum ad
 tertiam vero dico tria. Prima quod de sacra scriptu
 ra disputandum est: ut veritas clucescat. Se
 cundo dico quod de sacra scriptura non est disputa
 dum: ita ut reuocetur indubium. Tertio dico quod sa
 cra scriptura defendenda et tenenda est usque
 ad sanguinis effusionem. Secundum fati intel
 ligenti patet: et concludit dare ex conclusione se
 quenti. Secundum vero probatur. 26. dist. c. quis
 nesciat: ubi dicitur sic. Quis nesciat sacram
 scripturam canonicam iam veteris quam noui testa
 menti terminis suis contineri: eamque postero
 ribus omnium episcoporum litteris uti preponi: ut
 de illa dubitari omnino: et disceptari non possit:
 verum verum vel verum rectum sit: quicquid in ea scri
 ptum constituitur. Episcoporum autem litteras que per
 confirmationem canonem scribere sunt vel scribentur:
 et per sermonem forte sapientiorum cuiuslibet in
 ea re peritioris: et paliorum episcoporum grauiore
 auctoritate doctiorumque prudentium: et per concil
 lia licere reprehendi: si quid in eis forte a ver
 tate deuiatum est: hec ibi. Et glo. super illo verbo
 disceptari dicit quod disceptari de sacra scriptura
 ita quod in dubium ea que ibi ponunt reuocentur:
 non debemus: sed disputari licet de eis ad ma
 iorem intelligentiam: hec glo. Tertium autem probatur.
 25. q. i. c. sunt quidam. ubi sic dicitur. Sunt
 quidam dicentes Romano pontifici semper

licuisse nouas condere leges. Et nos non so
 lum non negamus: sed et affirmamus. Sciendum ve
 ro summoque est: quod inde nouas leges condere
 potest: unde euangeliste aliquid nequaquam dixerit
 ubi vero apte dominus vel eius apostoli et eos sequentes
 sancti patres sententialiter aliquid diffinierunt: ibi non
 nouam legem romanus pontifex dare: sed ponere quod
 predicatum est usque ad aiam. id est ad vitam et sanguinem
 confirmare debet. Si enim quod docuerunt apostoli et
 prophete destruere quod ab eis niteretur: non sinitur da
 re: sed magis errare et conuicere: sed hoc percul
 dubio ab eis: quod semper in luporum insidias disti
 ecclesiam optime custodierunt: huius ibi. Et sunt verba
 Urbani pape. Et dicit glo. Ber. quod papa non
 potest dispensare circa ea que spectant ad articulos
 fidei: circa istalia sic: excepto voto continentie:
 quod forte dicit ipse illud dispensare non potest: quis
 vir inuenit aliquid melius in quod posset commuta
 ri: et de statu monachorum. c. cum ad monaste
 rium. hec glo. Et hec sufficiant per se da conclu
 De ornatu sapientie. Conclusio tertia.
 Ecce tertia conclusio v3. Nihil tam
 in hac vita hominem ornat: sicut scia: et
 sacrarum litterarum summa intelligentia: ubi
 tres ingramus vi. Prima veritas est ista que sit
 grade ornamentum hominis scientis. Secunda est ista
 que sit vituperium hominis ignorantis. Tertia est
 ista an fuit dei possint ultra studium sacrarum l
 rum libris poeticis operam dare. Quantum ad
 primam vi. aia nota secundum Alex. phm li. de natu
 ris rerum: quod sicut septem planete celum ornant: sic
 septem liberales artes aiam. Sunt autem liberales
 artes hec: grammatica: rethorica: dialectica: arif
 metrica: geometria: musica: et astrologia. se
 pre planete sunt Luna: mercurius: sol: venus
 mars: iupiter: et saturnus. Dramatica lune: re
 thorica mercurio: dialectica soli arismetria ve
 neri: geometria ioui: musica marti: astrolo
 gia saturno operatur. Et sic de singulis aliqua
 breuiter discurrem. Dramatica inque lune co
 paratur: quoniam sicut luna ceteris planetis est terre vi
 cinior: sic grammatica prima est: et vicinior intelle
 ctui rudis et indocto. Est enim grammatica ut bu
 go primo didascalon ait: scia recte loquendi et ca
 uendi in congruitate in loquendo. Et dicit gram
 matica quasi lralis scia: grammatica enim grece: la
 tie scia dicitur. Unde Quintilianus per de oratoria i
 stitutiōe. Non sunt ingratissimi: quod arte grammati
 ca ut tenuē atque ieiunā cauillant: qui nisi fideliter
 sudamenta iecerit: quod struxeris corruū: ne

cessaria pueris: iocunda senib⁹ dulcis secretorū
conuers: et que vel sola di studioꝝ genere plus
h³ operis minus h³ ostentationis. hec ille: et
Alanus qdam. marim⁹ pbs roman⁹ i suo ma
ior anteclaudiano ait. Hec. s. grāmatica ad
huc lactantē ad vbera matris infantē cibāt: do
cet illa loqui ligasqz ligatas soluit rē. Et di.
37. Et dī in. c. si q³ q³ grāmatica docet recte lo
qui. Si q³ grāmatica a rē nouerit: vel dialecti
cā: vt recte loqundi rōnē hēat: vt int vera et fal
sa diudicet non improbam⁹: h³ ibi. Et si forte
q³ dicat q³ in. c. turbat acutū in fine: q³ cōp³ q³
pplo grāmaticam exponēbat acutū repēdit
mūdendū ē: vt nōrat Jo. 86. di. cū multa. vbi
sup verbo grāmaticā glo. dicit sic. S³ quō. ex
ponēbat ille grāmaticā pplo: q³ forte dicebat
cū ego dico hō: intelligat tā de mare qz de se
mina: q³ cōis generis ē. ff. de verb. signi. ho
minis appellatione. Sed meli⁹ dic q³ grāmati
cā huc appellat sciam auctoꝝ. Recitabat enim
in ecclesia fabulas Iouis: et eas moralit⁹ expo
nebat in pōdicatione sua h³ glo. ibi ad lram: qre
rē. Quare relinquit q³ grāmatica pma scia ē
anīmū ornans. Accipe sām sciam. s. retho
ricā. Et hec mercurio cōparat: q³ deus eloquē
tie antiquus dicebat. Et si aut oratoris officium
vt. Tuli⁹ in rethorica noua ait: de his reb⁹ pos
se dicere. i. hēre sciam dicendi: q³ res ad vsū ci
uile. i. vtilitatē ciuū moribus et legibus cōsti
tute sunt. i. ordinate cum assensione auditorū
quo ad eius fieri poterit. i. qz in se est. Tria
autē sunt genera causarum que recipere debz
orator: demonstratiuum: deliberatiuum: et iudi
ciale. Demonstratiuum ē qd tribuit in alicui⁹
terte psonē laudē: supple si sit bonestū: vel vi
tuperationē: supple si sit inbonestū. Delibe
ratiuum ē qd i pōsultatione. i. deliberatiōe po
sitū. s. ē: et h³ in se. i. expectat suasionē: supple
si sit vtile: et dissuasionē: supple si sit inutile.
Iudiciale ē qd posuit in controuersia h³ accu
sationē: supple si sit iniustū: aut petitionē. cum
defensionē: supple si sit iustū rē. b. Tuli⁹. Pro
pterea Alan⁹ rethoricā pingit induraz veste:
varios hūte colores: et dextera tuba tenentem
cōmūqz sinistra. Et sic de ea in cetera scribit.
Nūc ver bis luce cōruscet: nūc pluī: illa pces:
nūc laudibus ibi uit aurea: nūc vario fluctu. i.
inundatione lachrymarū vultus iundat: nūc
vultū pariat risus: nūc facie auroa scēnat.
rē. Tertia scia hoīem ornans: dī dialectica

et hec soli cōparat: qm sicut sol lumine suo te
nebras pellit: et nfm emispertū illuminat: sic di
alectica scia ē verū a falso nō discernant: sed qz
h³ sola methodus ē atqz via scientijs cunctis:
banc pmitus Parmenides adinuenit: quas
postea Plato p grecis dedit. et Aristotle. suis
discipulis amphauit. Nec te moneat o canoni
sta q³ Bratannus dialecticā spernit. dist. 37. c.
nonne. et. c. vino. et tribus capitulis sequenti
bus: qm vt bene nosti cā: etiā ibidē plurimū
cōmendat: vt patet in. c. si quis. Sed de hoc
inferius in tertia veritate rē. Quarta scia ho
mines ornans: arismetica dī. Et hec veneri
cōparat: qm sicut venus carnalis cōiunctionis
influentia h³: sic arismetica artē de numeris
coniungendis et pportionandis tradit: de q³
Alanus: vt supra ait. Ligat oīa neru: singu
la cōponit: mundū regit: et ordinat orbem rē.
Quia scia hoīem ornans dī geometria: et
hec Ioui cōparat. de qua Seneca ad Lucellū
ait. Ade geometer docet rē. vide ibi et Alan⁹
vt supra sic de ipsa scribit. Hec Vgo Vgam
geru: q³ torū circinat orbē: quā terre spaciū me
tū: quā mare claudit limitib⁹ certis: quā arcu
nat ardua celi: et docet quid sit punctus que li
nea curua recta vel equalis: cur centrū in me
dio sedet: cur angel⁹ dis: aut obtusus h³: aut
sursum tendit acutus rē. Et bene nota q³ sicut q
rismetica circa quantitātē discretam: sic ma
thematica circa quantitātē pnuam versatur
Et autē quantitas discreta vt numer⁹ et oīo
vt docet Ap. in. c. de quantitate: qre rē. Se
xta scia hoīem ornans: musica dī: et b. Alan⁹
cōparat: tum qz a fabro ad ignē sedente repta
ē: tū qz instralis musica: vt sunt tube et alia h³
modi: homines equosqz ad bellū excitare so
lent: vt dicit Ihsido. li. suo et bimol. Dicit n
ipse q³ musica sic repta est fm veritatē. Nam
post diluuiū qdā resititudinē mortuā repit: cu
ius tota carne psumpta: soli remanserāt nerui:
q³ ppter solis defecationē valde extensi erant
et amotis digitis paulisp super neruos aliqle
sensit melodiā. Et sic ad eius similitudinē li
ra qdā facta ē: et lino tradita ē: et tandē V
pbeo: vide Senecā vbi. s. et Alanū. Et dī h³
trib⁹ et scientijs Brianus loquit dist. 37. c. si
q³. vbi dī sic. Geometria at et arismetica et
musica hūin sua scia veritatē rē. Septia
et vltima scia dicit astrologia: et hec Saturno

comparat: qm̄ sicut Saturnus ceteris plane-
tis altior ē: sic et scia hec de aliorib⁹ q̄ ceteris
speculat. Tradit enī noticiā de p̄nexionē celi
regionib⁹ circulis: ortu et casu signorū: de na-
tuitate: et morte: de fortuitis et alijs euentib⁹ et c.
De his oib⁹ Seneca vbi. s. in principio sic
ait. Aditoria artificia sūt liberales artes ha-
ctenus vtilia si p̄parant ingeniu: nec detinent
Adiū enī istis inorandū ē: q̄d iū aiūs nihil
maius agere pot. Rudimenta sunt nostra nō
opera: quare liberalia studia dicta sunt: vides
q̄: boie digno digna sunt et c. Et sic p̄ prima
veritas. Quantū ad fam veritatez dico q̄
satis ex dictis apparet: q̄ si tanta ē sciariū sciē-
tijs dignitas decus: et excellentia: q̄ a contra-
rio sensu satis indignitas: dedecus: et cōfusio
hominis ignorantis: ipsiusq̄ ignorantie de-
duci potest. Est aut duplex ignorantia: s̄ p̄m
p̄ posterioz. s. ignorantia negatiōis: et igno-
rantia dispositionis. Ignorantia dispositiōis
est error prius scie. Et sit duplici. s. simplici
ter et sine filogifino: aut per filogifinū: que sit
sine filogifino: simplex ē. i. vnica: q̄ ibi tantū
simpliciter credit aliquid qd non ē: aut ecouer-
so. Sed que sit per filogifinū est plures. i. mlti-
plicititer sit: vt postea in lra ostendit: sed ista di-
mittamus. Scdm̄ autem dominos decre-
tillas duplex est ignorantia impediens oē bo-
nū. s. ignorantia iuris et ignorantia facti. i. q.
4. c. vlti. §. notandū: vbi dicit sic textus. Est
eniz ignorantia alia iuris: alia facti: alia quod
oportuit cū scire: alia qd oportuit cū non scire
sicut ait ap̄ls. Si quis infidelīū vocauerit vos
ad cenā: q̄qd vobis appositū fuerit: comedite
nihil interrogantes: si quis vobis dixerit hoc
idolis imolatū ē: nolite comedere. Ecce q̄ vo-
catū ad cenam non oportebat scire c. rnes sibi
appositas idolis fuisse imolatas: qd oportuit
eū scire: sicut ignorantia iudeorū et reliquorū i
fidelīū: q̄ ea que a p̄phis de xpō fuerant p̄nū-
ciata adhuc ignorant eē cōpleta. Vnde a iude-
is adhuc expectatur venturus: hec. neminem
excusat. Item ignorantia iuris: alia naturalis
alia civilis. Naturalis oib⁹ adultis damna-
bilis est. Ius vero civile alijs p̄mittit ignora-
re: alijs vero nō. Iuris civilis ignorantia ne-
mini obest in damno vitando si negatiuuz in-
de contingat et c. Et sunt verba Ambro. Et
ppulchre de hoc notat in glosa. Ad quorū
clariorē noticiā est sciendū q̄ ignorantia iur-

ris est septplex. s. discreta: inuincibilis: sim-
plex: difficilis: supia: affectata: et puerila. Ig-
norantia discreta ē q̄n q̄s scire nō curat q̄ sibi
ad salutē necessaria nō sūt. Audi Augu. d. v
bis p̄ Pauli. Ad elior inq̄ ē fidelis ignorantia
q̄s temeraria scia. Inuincibilis duplex ē. s. in-
troduta p̄ culpā: et p̄ter culpā. Introduta p̄ter
culpā ē i pueri: simplr in cis iuris cognitiōē
puat et filr ifuriosif q̄ oio vsu carēt rōnis. Et i
decrepito: et in eo qui nascitur amens. Et h̄ s̄
Bona. in. 2. sniarum. excusat a toto: q̄ caret
rationis vsu. Alia est ignorantia inuincibilis
que introduta est per culpam: sicut in ebrio:
q̄ se precipitauit: hec autem nō excusat a toto:
sed a tanto. vnde minus peccat q̄ si nō fuisset
ebrius: ar. di. 50. c. sepe. Quidam tñ dicūt q̄
excusat a toto: vnde si q̄s ex culpa sua: vt pro-
pter nūniū coitum mulierū cadat in amētiā
et hominē interficiat: dicūt isti q̄ si omni pro-
p̄ vsu rationis caruit excusatur a toto. s̄ a
cit ad hec. is. q. i. aliquos. et c. sequens: et hoc
p̄babilius est. Est tamen talibus si sanantur
pnia aliqua imponenda. is. q. i. c. si quis insa-
niens. Vbi dicit textus. Si quis insanies ali-
quē occiderit: si ad sanā mentē puenierit: leni-
or ei pnia imponenda ē: vñ q̄s nō peccauit
rit propter defectū rationis vsus: pnia: ei tamē
ad cautelam imponenda ē: vt dicit ibidē glo.
di. 50. p̄sbyteros. 34. q. 2. in lectum: et enaz
ne disciplina ecclesie deseratur. 32. q. 5. c. excō-
municatoz. Tertia ignorantia dicitur simplex
vt cum quis nescit qd scire tenetur. Laborat
tñ quantū potest vt sciāt: et tunc si plene operā
dedit vt sciret quod pertinebat ad ip̄sum pro-
culdubio si erat excusat a toto. scit eniz quod
potuit: si vero semiplene operā dedit: nūc excu-
satur a tanto et non a toto fin Bona. in centi
loquio. Quarta ignorantia dicitur difficilis: et h̄
est que non tollit totaliter vsū rōnis: s̄ ali-
quā tñ: vt patet in furiosis: qui tamē q̄nq̄ ali-
qua bñ lucida interualla: hec excusat a tāto: et
nō a toto. Simile est de pueris qui sunt doli
capaces: sed nō plene: sicut ad hec. 32. q. 7. c.
quemadmodū. Quinta ignorantia dicitur sup-
pina: vt cum quis neḡ igit scire qd ad ip̄sum
spectat: et talis excusationis rationem non h̄
di. 37. §. vlti. Illis inquit Augu. oino igno-
sci non poterit. qui a quo d. scerēt copā habē-
tes operam nō dederūt. ps. Noluit intellige-
re vt bene ageret: si allegatur etiam ab Augu.

in dicto. §. vlti. di. 37. Seta ignorantia dī affectata. i. desiderata: vt cum quis desiderat nescire quod scire tenetur: non tamē determinat apud se q̄ teneatur illud scire. Et hec sū Bonā. Ricardū & Alexan. di. 22. secūdi snia rum: sic ex vna parte excusat: q̄ ex alia parte aggrauat: inquatū affectata est. Audi Bern. de duodecim gradibus humilitatis. s̄ rursū sibi inquit de infirmitate vel ignorantia blandiunt: q̄ vt liberius peccent: libenter ignorāt vel infirmantur. Et Grego. 25. mox. Nescire inquit ignorantia est: scire noluisse superbia est. Et Isidorus de summo bono. Nescire simpliciter ad ignorantiam p̄tinet: scire noluisse ad contumacē superbiam: voluntatē qp̄ pe dñi sui velle non scire: qd aliud est q̄ dñm velle superbiendo contemnere. Septia & vltima ignorantia dī peruersa: vt cum quis nō tantū nescit: & vult nescire: sed etiam dispōnē vel habitum ignorantie induit: qua veritatez non tantū fugit: sed etiā persequitur & impugnat: qd qdem propiē est peccare in spiritum sanctum. Job. 24. Ipsi fuerunt rebelles lumen: nescierūt vias eius: & hi corū mala voluntate indurant: & penitus excecant. Isa. 6. Exceca cor populi huius: & oculos eī claudet & aures eius aggrauat. Sap. 2. Excecauit eos malicia corū: & hec nullam excusationem habet. Accipe modo scdam p̄ncipalem ignorantia que dicitur ignorantia facti. Et hec est duplex sū Alexan. vbi. s. p̄ma est ignorantia facti: qd oportuit cum scire. scda est ignorantia facti qd non oportuit cum scire. Quātū ad p̄mam dicit q̄ si fuit necesse scire factum: & fecit qd potuit: vt factum sciret: talis ignorantia excusat: tñ non a toto: tñ a tanto. Si autē neglexerit scire: cū sit ignorantia sapina nō solū nō excusatur: s̄ etiā ex ignorantia tali aggrauatur culpa: & hoc modo peccant iudei nolentes hoc factū scire. s. xpm verum messiam iaz venisse: cū ex opibus xpi & discipulorū & alijs signis iā plenissime id discernē possint. Quātū vo ad 2am ignorantia facti. s. qd non oportuit cum scire: dicit q̄ hec excusat: & de hoc intelligitur illud quod dictum est. §. q. 3. §. notā dum. c. vlti. Si quis infidelis vocauerit vos ad cenam. Et sunt verba apostoli. i. Cor. 1. vbi sic dicit. Si quis infidelis vocauerit vos ad cenam: & ire vultis quicquid appositū fuerit vobis comedite: nihil inde interrogantes

pp̄ter conscientia. Alij autem sic dicūt q̄ ignorantia facti est duplex: q̄ vel talis ignorantia est causa agendi illud factum: vel non est causa facti: sed cōcomitās facti. Si est cā facti & adhibita fuit omnis diligentia excusat a toto: sed si nō ois: sed aliqualis excusat a tanto: & nō a toto: verbi grā. Petrus si sciret illud factū fuisse peccatū: nūq̄ fecisset: & postq̄ sciret doluit non pax: dico si adhibuit omnes diligentia excusat a toto: si aliqualem a tanto. Si autem ignorantia nō fuit cā facti: sed cōcomitans ipsuz: vt verbi grā. Petrus fecit hoc factus qd ē peccatū mortale: & nesciuit: tamē si adhuc sciuisset: nō pp̄ter hoc delinisset de facto: ista ignorantia nullo pacto excusat. Vbi his concordāt bñs Tho. 1. fe. q. 76. Petrus de tarantasio in fo. di. 22. Bonā. & Ricar. & multi alij famosissimi doctores: quare. Et sic patet scda veritas. Quātū ad tertiā veritatem dico q̄ multi diuinari fr̄s uīgnari sic absolute sine distinctione dicere solent religiosi & diuino cultui dedicati: omnino vtra diuinarum scripturarum intelligentia alijs sciētijs: & p̄maxime p̄bie & poesi operam dare esse p̄bidiū. Et q̄ forte quibusdam hoc verū fuisse credimus. Ideo vbi huius rei veritas clarescit: exsententijs sancti Tho. 1a fe. q. 167. & Gratiani di. 37. Argumenta in oppositu pro vtraq̄ parte adducam: & postea argumenta ad partes negatiua clarissime soluā. Volo igitur oīno p̄bare poctis & p̄bie deo dīcatis nō esse operam dandum. Et arguo p̄ sic. Audi Bñā. eadē di. c. p̄. & p̄s inquit gēti liū libros nō legat. hereticorū autē p̄ necessitate & tpe: vt. s. sciat improbare heresim. Secūdo audi eundē. c. 2. Sacerdotes inquit dei omnibus euangelijs & p̄phetijs: comedias legere: amatoria buccolicorū versū verba cantare: tenere Virgiliū. s. in manibus: & id quod in pueris ē cā necessitatis: vt. s. erudiant crimē i se facere voluptatē. Et sūt vba Hiero. ad Damasū papā & filio p̄digo. Tercio audi cū dē. c. 3. Mōne inqt vobis videt in vanitate se sus & obscuritate mentis ingredi illū qui i diebus & noctibus in dialectica torquet. Et sūt vba eiusdem. Item audi eundem. c. 4. Vno inqt inebriant: qui sacras scripturas male intelligūt atq̄ pueriūt: vt sūt heretici. Licet q̄ abutunt seculari sapia. Et dialencorū tēdicul que nō tam tēdicula appellāda q̄s fantasma

1. vmbre qdam & imagines: q̄ cūo pereunt & et
 dissoluunt. Et sunt verba Hiero. in Isa. & i
 5. c. redarguit eos: q̄ tales doctrinas cor: fi
 lios instruebant. In scito vo. c. adducit cre
 plū bti Hiero. sic dicit. Legim⁹ de bti Hiero.
 ro. qm̄ libru cū legeret Licronis: ab angelo
 correctus ē. i. vberatus: eo q̄ vir xpian⁹ pa
 ganorū figmentis intendit. Et audita p. 5.
 hūic. c. immediate sequentē clare p̄firmat. Itē
 audi bti Hiero. ad Paulinū. Mūgd aut iā
 nō aduertitis o lras auidi & vītatis insci:
 an vos puertere debeat ad artū tenebrosos i
 uctores tē. lege ibi q̄ pulchra dicit. Quat ex
 his oib⁹ satis p̄s: talib⁹ sciētijs p̄ dei suos nō
 ēē operā dandū. In oppositū aut & pro pre
 affirmatiua idē Bratianus. 5. 3. obicit. alia
 plura. c. adducit. vbi sex rōnib⁹ dñdū q̄ cleri
 ci sciētijs secularib⁹ dñt operā dare. Et in. c.
 turbat sic ait. Turbat acūmē legentiū. i. subti
 litatē ingenij: & deficere cogit q̄ eos a legēdis
 secularib⁹ libris oibus modis cristināt p̄bi
 bendos. In qbus si qua inuenta sūt vtilia q̄si
 sua sumere licet: & nō q̄si gētilia supple. Alio
 qn Adorcs & Daniel sapia & lris egyptioz
 caldeorūqz nō paterent erudiri. Quoz. f. gē
 tilū tm̄ supstitiones simul & delicias honebāt
 Nec etiā ipe mgr̄ gētiliū. f. scit⁹ Paulus ali
 q̄ vsus poetaz suis scriptis indidisset: & su
 ia dicit: & sūt vba Bede in li. reg. Et sup b
 vbo nec mgr̄ gētiliū. glo. sic dicit. Legit q̄ cū
 Paul⁹ venisset athenas vidit arā ignori dei.
 In q̄ viuim⁹ & morimur & sum⁹. A q̄ scripta
 Paul⁹ suā p̄dicationē incepit & apperuit illis
 atheniensib⁹ sensū illi⁹ scripture. psequens de
 deo nro: & dicit. Quē vos dicitis ignotum
 ego p̄dico: & iō tūc Dionys⁹ ariopagita videt
 quendā cecū transseuntē dixit. Si illū iuētis
 hūc cecū credā: statim inuocato noie crucifiri p̄
 Paulū illuminat⁹ ē: & ille credidit: h ad lram
 in dicta glo. Itē in. c. q̄ de mensa sic ait. Qui
 dñmēta & vino regi. f. Nabuchodonoso: nō
 sunt comedē: ne poluant: vnqz si sapiam atqz
 doctrinā babiloniorū scirēt ēē p̄ctū nūqz acce
 scerēt discere qd nō licebat. Et sunt vba beati
 Hiero. ad Titū. & 5. cur ḡ dicit sic. Vran⁹
 Tur ḡ legi p̄hibent: q̄ tā rōnabili legēda p̄
 bāt hec Vran⁹. Audi peritū Hugo. ad ppo
 sitū nrm qd dicit. Quicūqz ingrat sciam per
 tingere cupit: si relicta veritate artū: reliquis
 se implicare voluerit materias laboris: vt nō

dicā infinitā: plurimā inueniet & fructū erigū
 um. Qua ppter mibi vī p̄mū dandā ēē ope
 rā artib⁹: vbi fūdamēta sūt oīuz & pura sim
 plaqz vītās aperiat. Et idē. Quis enī vni
 brā vītutū iduit q̄b⁹ videm⁹ floruisse gētilēs.
 Quis enī Themistodis diligentia & rōtōnis
 grauitatē. Socratis p̄tinentiā. & abricij fidē.
 Indiciā Scipidijs. Loganimitatē Vlyx
 Latōnis pictatē imitat: q̄ q̄si qdā suoz seculo
 rū sidera splēdaerūt: tēpa sua illustrantes tē.
 Quid hīc dices aīa mea. Reuera Vran⁹ in
 p̄dicta dis. 5. cur ḡ. poptime hāc q̄d nē. dissol
 uit. Audi qd dicit. 5. 3. secularcs inquit lras
 qdā legūt ad voluptatē: poetaz figmentis: &
 vboz ornāmētū delectati: & hī supple sūt mali
 Quidā vo ad eruditiōē eas addiscūt: vt er
 rores gentiliū detestent: & vtilia q̄ i cōs iueni
 unt ad vsū sacre eruditiōis deuoti inuertāt. f.
 in bonā p̄tē. Tales laudabiliū seculares lras
 addiscūt. Vñ bti⁹ Grego. quendā ep̄m nō
 rep̄bendit: q̄ eas didicerat: sed quia p̄ ep̄isco
 pale officiū. p euangelica lectiōe grammaticā
 populo exponebat: hecille. Quib⁹ sane vbi
 satis claret quō argumenta in opposituz solui
 possunt. Sic enī capituluz primū intelligit q̄
 ep̄s libros gentiliū nō legat. f. cā delectatiōis
 Quo quidē mō & caplm̄ fm̄ tertiū & quartuz
 exponi pōt. Qua ex re ē Hiero. ab angelo
 correctus ē: q̄ nimia. f. delectatiōe Licronē
 legebat: sicqz de alijs. Quidam aut ad hanc
 q̄d nē distinctionē istā apponūt: dicētes. A
 liqui addiscūt vt sciam tñ: & hoz finis supbia
 ē. Aliqui vt sciāt: & hoz finis vana gloria ē.
 Aliqui vt lucrēt: & hoz finis auaricia ē. Ali
 q̄ vt edificent: & hoz finis prudentia ē. Aliq̄
 vt edificent. i. instruant: vt sūt p̄dicatores: et
 hoz finis charitas ē. Ette ista ē bona disti
 ctio. & poptime difficultatē enucleat. Et vt la
 tissime hec mō habeat: notāda sūt qdā dēā bti
 Tho. 1a 2a. q. 167. in prima. q. ad vl. ar. vbi
 sic ad lram ait. Studiū p̄hic fm̄ se licitū est
 & laudabile ppter veritatē: quā p̄bi. p̄ceperūt
 deo illis reuelante. sed q̄ p̄bi qdam abutunt
 ad fidei impugnatiōem: ideo apostolus ad
 Col. 2. c. ait. Videte me q̄s vos seducat per
 phiam & inanē sciam fm̄ raditionē hoīuz: &
 nō fm̄ xp̄m. Hoc ēt voluit Hugo sic dīcēs
 P̄bi q̄ xp̄m non cognouerūt in cogitatiōi
 bus suis supbia tumēcentes: vera humilita
 te carētes: hūanā gloriā appetētes & seipos

sapientes existimantes et dicentes: stulti facti sunt
hec ille. Et Lactā. li. d. falsa pnia. c. i. Mō po
tuerūt illi pbi vitarē cognoscere: qz cū nō acce
pūnt q potēs esset. Jō Drān^o cad di. 3. c. figs
sic ait. Sigs grāmāticā artē nouit vī dīalēticā
vī recte loqndi. i. ppositē rōem hēat: vī inter
vera et falsa diiudicat: nō iprobam^o. Vī come
tria āt et arismetica et musica hēnt in sua scia
vitarē: s; nō est illa scia pietatis. Scia pīa
tis est noscere legē: scripturas sacras: et intelli
gere pphas: in euāgelio credere: aplos nō ig
norare. Drāmāticōz āt doctia pōt ēt pīficē
ad vīā: dū fuerit in meliores vīas assūpta tē.
h ille. Et nota qz geometria et arismetica et
musica vī dicit hic grān^o nō sint scie pietatis vī
exponit: de fūitū tū et famulānt scie pietatis.
pillas. n. clari^o in dīnoz venim^o cognitiōz: vī
p3 oib^o intelligētib^o. Et ista sufficiāt p pīū mā
Studijs igrī sacrarū līarū opam dem^o: vī en
fē doctrie diaboli laqos pīdere valeam^o: exē
plo militis nīi xpi diabolo tēntāt vīa sacri scri
pture rīdētis: nō in solo pane viuūt homo et ē
tū quo per grāz h: et in futuro per glīaz regna
re possim^o q ē bīdictus in secula. Amen.
Feria fa pīe dīnce qdragefime de genera
li iudicio sermo in ordie sextus.

Venite benedicti

pīs mei pīpīte regnū: qd pa
tū ē vob ab origine mūdi. Mā
thēi. 25. Mēllīflūū hoc sanc: io
cādūqz vībū Jhesu xpi nīi capīanei ē: ad oēs
vī sapiētes: q sic hac vīa: dēi sibi sapia et sci
entia pēssa cū carne: mūdo vīcījs: diaboloqz
pūgnarūt: vī nō iūria glīe coronā mereant:
qd et Māth. 5. oīdīr dicēs. Baudete et exul
tate: qm merces vīa copiosa ē i celis. Et A
pōc. 3. Esto fidelis vsqz ad mortē: et dabo tī
bi coronā vitē: et Jsa. 52. Sedebit ppls mēi
pulchritudīe pacī et i tabernaculū fiducīe: et i re
quie opulētā. et ps. Exultabū: scī in glīa: leta
būt i cubilib^o suis. Ac p locū pīis īspiciētib^o
dicit idē dñs. Jte maledicti i ignem eternū.
Māth. 25. ps. Mlucī sī pīōres laqos ignis
sulphur: et spūs pcellaz qfaciūt vībū ei^o: et idē
Rōge a pīōrib^o sal^o: qz iustificatiōes vīas nō
exquisierūt. Jsa. 51. Vermis corp nō moriet
et ignis corū nō extinguet. Venite igrī over i
sapītes pīpīte regnū et ē. In gbus sacranīssī
mīs verbīs nēs de extremo et generali iudi

cio consideratiōe et faciamus v3
Iudicij extremi necessariā entitatē.
Iudicij extremi stupendam qualitātē.
Et iudicij extremi vīā terminabilitatē.
De necessitate iudicij extremi: pīdiciatio p^a
Rīmo iudicij extremi necessariā enī
p tarē videam^o: vībī more solito tres cō
clusiones faciam^o: v3. Pīma p. lo ē
ista vī gubernatiō oīdīat: et irremuneratū
nihil relīquat: necesse ē vī aliq tpe aīa et cor
pus simul an tribunal xpi pīntē: et finalē iudi
cent. Scda p. lo ē ista. Et iudiciū extremum
sit hoībz cōiūti oīculīssimū: nō tū ab oībz ei^o
pīsus ignoratū. Tertia p. lo ē ista. Si iusti et
bī scīeqz viuētes iudiciū pauēt extremū: quid
facere dñt mīserī peccatores: q eternas penas
debent pati incernū.

Quibus modis probari pōt iudiciū extre
mū futurū ēē. Conclusio pīma.

Līpe pīma p. lōne tē. ut. s. vbi tres
a Ingram^o v. c. v3. Pīma vī. ē ista: qz et
qst illa pīa q marie irascit de^o. 2^a
v. ē ista. An possit aliq mō pbari q de^o ira
tus dēat oēs vīr iudicare. 3^a v. ē ista. An
vīamū iudiciū inter oīa sit horribilīus et pa
uendīssimū. Quantū ad pīma vī. dico q
tria sūt pīa pīcipalia: pp q pmarie irascit de
us p. Jō. 2. Qē qd ē i mūdo: aut est cōcupīa
carnis: aut cōcupīa oculoꝝ aut supbia vīe. i.
oē pīa: aut ē luxuria: et spes luxurīe: aut au
ricia: et ei^o nā: aut supbia et ei^o pīditio. Scd3 h
tria pīa tria sūt horribilia iudicia dēi. Pīma iu
diciū iā factū ē J angelos in corp creatiōe rer
belles. Apōc. 12. J factū ē plūū magnū in celo
et sequit. Et pīctus ē ille draco serpens anti
quus q vocat diabolus: et sathanas q seducit
vniuersū orbē: et pīct^o ē in terrā: et āgeli ei^o
cū eo missi sūt tē. Sed d h satia i mō dīnali
Et h iudiciū pīma factū ē J pīctū supbie: omnes
enī cōiter theologi tractatores pcedūt: vī dī
cit et dñs Ro. dī. 5. secūdi sīnarū. q oēs an
geli apostatantes supbia et clatione apostatāt
Sed i mō supbie dī fuit opīonū diuersitas:
vī ibi pīarus doctor oīdī. Quidā enī dicunt
q Lucifer pīmo et pīcipaliter supbīnīr diuīne
nō volēs subdī pīari. Inferiores vō sic sup
bīerū: qz volūtati luciferi pīscīerūt: sic Adāz
dī supbīssē: qz mulieri supbīenti pīscīerūt. S3
hic mod^o nō placet dño Bona. et rō: qz nemo
iordinate appetit aliqd bonū pī alī qz sibi: et

q' dñs p'us debuerit inferioris libertatē suā ap-
petē q'z luciferi. Quid ait dicit q' ē inferioris
ageli, p'pā excellētā z libertatē supbiēdo cō-
cupierit s'z intuetes ad illā puenire nō posse si-
ne sapbia luciferi q' erat eoz oib' excellētā z.
Ista. 14. Tu signaculū similitudinis plen' sapia
pfecte pulchritudinis i paradisi delitijs fuisi. luci-
fero adbeserit z sic p'pā supbia peccauerit. q'z ex
p'pā volūtate aliene supbie adbeserūt. Et h'p
placet dño Bona. Iō nō q' pnceps spiritū
reprob' suoz nālū antēdēs strenuitatē z ex-
cellētā: sine meritis alijs voluit spiritū dñi
ri: nec cupiā subiect' ēē. Inferiores vō spās
tm appetē mīme ausi sūt: s'z ē ipsi suoz nālū
strenuitatē p'fiderātes p'terati sūt supbie lucife-
ri p'sentire: ita q' sub ymbra illi' nō cupiā mī-
nistrarēt: s'z qdāmō sub illo potirent volūta-
ria libertate q' sub dño dñio se p'seq nō posse
videbāt. Et sic p'pā volūtate supbiē: q'z sine
meritis voluerūt b'ificari. Et q'z nō nō appe-
terēt posse sic lucifer tñ indebito mō appetierit
subesse q' sūt ut nō tñ appetierit deo p'ificari
sic lucifer z p' dñs nō tñ peccauerūt sic z luci-
fer. q're zē. Scdm iudiciū sc'm ē. Bēn. vi.
vbi dī. Vidēs at q' mltā malitia hoīz eēt in
tra: z cūta cogitatio hoīs itēta eēt ad malū oi-
tpe. penituit cū fecisse hoīz: z ait. Delebo ho-
minē quē creauit facie ire zē. z itroduxit dilu-
uiū ad delēdā oēs carnē. S'z quō penituit dēū
cū sine tristitia q's penitere nō possit: dico q'
iō dī dēū penituisse: q' opa penitudinis oñdit:
sic z hoīes penitē solēt qñ vidēt opa eoz finē
eoz z intētiōi agētis oīno p'riari: z aliq' signa
illi' penitudinis oñdūt. Sic z s'lt de' hūanū ge-
nus d'ebitū ei' finē z intētiōi ipsi' agētis qd
ē ipsemet: cernēs oppugnari: signa penitudi-
nis oñdit. q' irati morē gerēs Mōc iudiciū
futur' p'dicēs diluuiū sap vniuersā trā misit.
z oia viuētia dleuit q' extra archā erant. S'z q'
culpa dices p' Ambz. paupes aialū vt s'lt di-
luuiū pderēt. Ne mireris aīa mea. f'ccit. n.
de' hoc ipsū in maiore p'etōz mūdi detestatio-
nē. Mā cū aīa nō pp se: s'z pp hoīes scā sint
nō solū hoīes: s'z z cūta illi dī: p'entia voluit i-
pperuū terrorē z detestationē sempit'nā dilu-
uiō p'sumē: z p'etū luxurie. Maledicta
luxuria: nō tñ ppter te mūd' diluuiū perij: s'z
aīa quodāmō ifinita s'z subsecuta mala. p'p'o
pter te Sanson fortissim' a Valida meretri-

ce decept' ē. z morte finivit. Iudiciū. 6. p'p'o
pter te David scissim' in Bersabē se lauātē
exardefēs: adulteriū z homicidiū cōmīsit. 2.
Rñ. xj. p'p'o te Salomō sapiētissim' insa-
niuit z idolatruuit. 3. Rñ. p'p'o te strenuū
capitane' Holofernes a Iudib' capite ē trū-
cat'. Iudith. 12. p'p'o te duo p'fissim' iudi-
ces senes Susannā falso calūniantes: gladio
p'icrūt. Daniel. 12. p'p'o te Thamar regia
q'z ex adulterio cōcepit igni est indicata. Bēn.
39. p'p'o te Sodoma z Gomorra igne
cōsumpt' sūt. Bēn. xix. Quid multis moror.
O greci vbi Troia mag'. Jā seges vbi troia:
fuit i' escādāq'z falcē pp p'ctm luxurie. O ita-
lia tor ānis flagellata peste testionū tuaz lu-
ruriāz pbe. O hōicidia z ifamatiōes z picu-
la innūera religioz z seculariū q're nō cla-
matis. Mōne hodie mūd' vndiq'z luxuria se-
tet. O nares dei quō tāā fedatē sufferre po-
testis Adiscē nobis etne de' cōquīsti. n. fig-
mētū nrm recordat' es qm puluis sum'. Jnd
Breg. i dialogo ait. Carnal' dlectatio memē
quā ificū obscurat vt vidē veri lūis claritatez
nō valeat. s'z vñ infer' delectat inde caliginez
ad supna patiat'. Et idē i libro mox. Hodie
inq' filii hoīz aīe curā negligūt curā at car-
nis p'ficiat' oī dīderio. Neq'z. n. peccare me-
tuūt s'z puniri. Nec vtrū cordis dat opa: sed
valitudini corp'is: imo z voluptati. h' ille. In
de Innocēti' de vilitate p'dictis hūane sic in
clamorē p'p'it. O extrema libidinis turpitu-
do: que nō solū mētē effeminat s'z z corp' ener-
uat. nō solū maculat aīam: s'z sedat personam
O ē nāq'z p'ctm qdēq'z fecerit hō: extra corp'
suū ē. q' auiformal' in c' p' suū peccat: semp
illā pcedūt ardor z penulātia: semp cōcomitāf
feto: z imūdiātia: semp sequāf dolor z peniten-
tia. Tertiū iudiciū generale mudū f. m' est.
Expectatur aut maximo eoz timore apud dei
seruos. z hoc p' avaritiā fiet. Mat. 25. Tre
maledicti in ignē eternū. ps. Tunc loqu' f' ad
eos in ira sua z in furore suo cōturbabū eos.
Et idē. Quis nouit p'atē ire tue: aut p'mo-
re irā tuā dinūcere. Jō Apoc. 6. Dicēt re-
probi mōnib' cadūc sup nos z rupibus opire
nos z Jaco. 5. agite nūc diuites p'loate vlti-
tes in miserijs vris q' adueniēt vobis. Diui-
tie v're putrefact' sūt: aux v'rū eruginauit: z
erugo eoz erit vobis in testimōiū: z māduca-
bit carnes v'ras sic ignis zē. Et de hoc iudi-

tio futuro ē ad p̄s sermo. q̄re p̄ satis p̄ima.
 veritas. Quāti ad secūda Viratem dico q̄
 q̄uis simplici fide iudiciū extremū fieri debē
 assentire deberem? tū vt reat? q̄rādā rabiem
 mūdū hūc sibi padisū p̄stīnētiū: q̄ extremū
 iudiciū futurū sit triplici medio declarabo. s.
 auctoritate: rōne et exēplo. Auctoritate quidē
 p̄ veteris: deinde noui testi. Et clari? q̄ ad po
 tēro declarabo. Accipe p̄mā veteris testi au
 ctoritatē. Audi Job. c. 9. Scio inq̄t q̄ redem
 pto: me? viuit: et in nouissimo die de ira sur
 rectur? sum: et rursū circūdabor pelle et carne
 mea: et videbo deū saluatōrē meū. Et idēz. c.
 24. Lūctis inq̄t dich? q̄b? nūc milito expecto
 donec viciat imitatio mea. vocabis me et ego
 rēdebo tibi rē. Secūdo loco audi Ezech. 27.
 c. Hec dicit dñs ossib? his. Ecce ego inuro
 mittā in vos sp̄m et viuetis: et dabo sup vos
 neruos: et succrescēt faciā sup vos carnes: et su
 perextēdā in vobis cutē et dabo vobis sp̄m et
 viuetis et scietis q̄ ego dñs. et ingress? ē i ossa
 sp̄s et vixerūt et steterūt sup pedes suos erer
 cū? grādis rē. Tercio loco audi Malach. c.
 3. Ecce dies venie succēsa quasi caminus: et
 erūt oēs supbi et facietes iniquitatē vt stipula et
 inflāmabit eos dicit dñs excretiū. et nō dere
 linquet eis radicē neq̄ germē. h ille. Audi
 q̄rto loco Isa. c. lxv. Ecce inq̄t fui mei come
 dēt. et vos esurietis. Ecce fui mei bibēt et vos
 sitietis. ecce serui mei letabūt: et vos cōfunde
 mīni. Ecce serui mei laudabūt p̄ exultatōe cor
 dis et vos clamabitis p̄ dolore cordis. et p̄ p̄tri
 tiōe sp̄s vlulabit. Hec sufficiāt qm̄ clarissi
 me sūt. Accipe mō auctoritates noui testamē
 ti. p̄. Math. c. 12. Viri nūmūte surgēt i iudi
 cio cū generatiōe ista et p̄dēnabūt eā rē. Se
 cūdo Jo. c. 5. Et p̄cedēt q̄ bona fecerūt in re
 surrectiōe vite q̄ vo mala egerūt in resurre
 ctiōe iudicij. et c. xj. Resurget si tuus. dic ei
 Martha scio. q̄ resurget i resurrectiōe i nouis
 simo die. Tercio audi aplz. i. Cor. 15. Ecce
 mysteriū vobis dico: oēs q̄dē resurgem? sed
 nō oēs inmutabimur: et cetera q̄ sequūt. Et idēz
 ad phil. 3. vñ expectam? saluatōrē nrm̄ q̄ refo
 rmat corp? hūanitatē nre p̄figuratiū corpore
 claritatis sue. Quarto loco audi euāgelij
 hōd iernū. Lōgregabūt aū cū oēs gētes rē.
 q̄ oī declarabim? ista. Quare Viras satis cla
 ra p̄ locū ab auctoritate. Secūdo hec vi. p̄bat
 rōne. S3 p̄ fidamēto rōnū ē notādū h3 btm̄

Tho. in. 4. di. xlvij. ad rñsonē p̄me q̄nōis q̄
 sicut opatio p̄nēt ad rex p̄ncipiū q̄ pducunt
 i cē: ita iudiciū p̄nēt ad terminū q̄ res ad finē
 perducūt finē. Opatio at dei ē duplex. Vna
 q̄ res p̄mit? p̄duxit in cē. Vēn. i. In p̄ncipio
 creauit de? celū et terrā. Alia q̄ res creatas et p
 ductas gubernat. p̄ma opatio septio cessauit
 die. Vēn. i. Quicūq̄ autē deus die septimo ab
 oi ope q̄d patrarat. Secūda aut opatio nūq̄ va
 cat. Jo. 5. Idē me? opat vñ mō et ego operor?
 Hic dei duob? opib? duo iudicia cōrñdent.
 Mā si de? oia gubernat: necesse ē vt fm̄ vni
 uersūq̄ opus et fm̄ q̄ respiciūt p̄fectionē vni
 uersi vniūq̄ tribuat. p̄. Secūda opa manū
 meaz tribuat mibi. Et iō hūc recte guberna
 tiōi q̄ gubernat cūcta h3 opa sua: et h3 q̄ ip̄sa
 creata respiciūt p̄fectionē vniuersi. necesse est
 vt cōrñdeat iudiciū: h3 q̄d tribuat vniūq̄ h3
 q̄ p̄uenit vniuerso. Et p̄p hāc cām cū sit gnā
 lis prouisor p̄miationē vni? defert p̄ alterius
 vilitate. sicut et p̄mitionē: vt ēt dīc p̄fat? doctor
 in p̄ma parte sūme. Et hoc iudiciū q̄d respiciūt
 gubernatiōē nō respiciūt res quantū ad cē to
 tale et simpliciter: sed solū quantū ad bene cē.
 Iudicat. n. solū deus quantū ad gubernatiōē
 nrm̄ q̄d est vñle vniuerso. S3 cum hoc nō
 sufficiat: iō o3 vt sicut gubernatiōi iudiciū
 q̄d hūc esse respiciūt creaturaz cōrñdet: ita o3
 q̄ ope creationis q̄d respiciūt res fm̄ totale cē
 et simpliciter cōrñdeat aliq̄d iudiciū generale
 q̄d respiciat totale et simpliciter cē creaturaz.
 Ita q̄d mūdo vltima cēplērio def: vno quo
 q̄ finalit accipiente q̄d ei debet fm̄ scipsum: et
 nō fm̄ ordinē vniuersi. Et q̄d nūc occultatur
 ad alt erius vilitatē: tūc ad p̄nā p̄p̄riā vel
 p̄p̄riū p̄mū patefiet. Hec sic notabili p̄sup
 posito q̄ iudiciū sit futurū. tres for: mō rōnes
 p̄mā dī diuine iusticie clara notificatio.
 Secūda dī iugitatis maloz totalis p̄sumatio.
 Tercia dī bonitatis iustoz finalis et p̄fecta
 iocūdatio. P̄mā inq̄z rō dī diuine iusticie
 clara notificatio. Lū. n. de? cā p̄mā sit: et gu
 bernator rex optim? necesse ē vt et potentissi
 mus sapiētissim? et iustissimus existat. S3 in
 creatiōe rex satis eis potētia claruit. Vēn. p̄
 dixit et facta sūt. Sicut et ei? sapiētia in rerū
 gubernatiōe: iuxta illud Boetij. Qui per
 petua mundū rōne gubernas rē. q̄ necesse ē
 vt ei? p̄sumata et p̄fecta iusticia ondaf. sed b
 ondi nō posset nisi aliq̄ statuto tpe bonos et

naliter premiaret: et iniustos cinalit puniret:
cū aliqui iusti sine totali premio. et peccatores sine
plena punitione de hac vita discedat: ut vide/
bitur in scda rōne. Scda rō dī iniquitatis
maloz totalis psumatio. O clementissime de/
audi queso vocē seruū tui: nōnetu iustū in oi/
bus operib⁹ tuis. Iustus dñs et iusticiā dile/
xit: equitatē vidit vult⁹ eius. p̄pba clamat. Tu
blasphematorib⁹: lutoriosis: homicidis vsu/
rarijs ceterisqz inimicis tuis innumera p̄tinue
bona largiris. Null⁹ in hoc mūdo ut plurimū
felix: nisi qz tibi in oib⁹ debellat. Mūgd et hī
sine pena q̄s trāsibūt. Mūgd cū tot tantisqz
scelerib⁹ ad paradisu veniēt. Rñde queso do/
mine ut audiat fui tui. Mō turberis fili p̄cor:
ait mibi in spū dñs qm̄ qz seminauerit hō bec et
metet. Seminauit hic scelerat⁹ in vita sua sēp
mala: ecce veniet dies qz mala sēp colligit in
vita sua. silt et boni colligent bona. ps. Re/
tribuet mibi dñs s̄z iusticiā meā. i. opa iusta:
et fin puritatē manū meaz retribuet mibi.
Et dñe. is. Ego dñs seruās corda: et pro/
bas renes: qd do vni cuiqz fin viam suā et iu/
cta fructu adinūctionū suaz. Tertia rō dī
bonitatis iustoz finalis et p̄fecta iocūdatio. o
scissini athlete martyres dei. o dei amici pau/
lisp ad me erigite aures. Quare tot innumēris
tātisqz tormentis p̄secutōib⁹ et austeritatib⁹ vos
exposuistis dicite nobis p̄cor. Amore iesu cla/
māt oēs: id p̄ Ambro. egim⁹. S̄z queso qd
vobis i hac vita et his p̄tribuit dñs. s̄z amez
inquit: hūi p̄secutōes tribulatōesqz multas iu/
cta illd. p̄dop̄ te mortificamur tota die extia/
ti sum⁹ ut oues occidōis. Et tu bone Iesu an/
tu i grat⁹ es: ut mala p̄bois reddas. Absit a/
te iusto retributore: imo iustissimo. Sap. 3.
Bonoz dicite iusto qm̄ bñ: et de fructu adin/
nētionū suaz comedet. et puer. x. O p̄ iusti/
ad vītā: fruct⁹ at ipij ad p̄cni. Et p̄t addi rō
q̄rta. s. p̄gruētis nēcitatē approbatio: ut ar/
guat sic qñcūqz repit aliqd extremū: et mediū
de nēcitate repit aliez extremū s̄z repit sumā
felicitas: ut hī in mūdo. q̄ de nēcitate dabit al/
terū extremū. s. sumā. et extrema miseria s̄z hō
nō cēt si corpa sil cū aiab⁹ nō cruciarēt: ut p̄z
q̄ rē. Et ē rō sup̄ta ex dictis. Bona. in. 4. di.
rliij. q̄re satis vītā rōc ē clara rē. Tercio
p̄bat p̄ba vītā exēplo. Legit. n. i vītā pa/
trū: qz cū qdā scūs p̄ iunenē quēdā dissolute
viuētē vidisset dixit corā celo et ira reddituri

sum⁹ rōnē totū vītē nre: et tu rides. Nūc. n. ē
loc⁹ fēdi: loc⁹ ē nūc p̄cā lūcēdi: postea gaude/
bit⁹ qz nūc sua cūa flebit⁹. In dñe. i. oīa aut
p̄pba ipis ita ē agēda leticia: ut nūqz amari/
tudo seq̄nt⁹ iudicij a mēoria recedat: Et sic p̄z
sa vi. Et tū ad itā vi. dico ut colligis de in/
tenitōe. Ber. in qdā s̄mōe qz tria sūt i nūero
marie tribilia. v̄z. mors iudiciū et gehēna qd
n. ē horribil⁹ morte qd tribil⁹ iudicio qd iol/
lerabil⁹ gehēna. Prīmū iqz tribile s̄z potius
horribile ē mors. s. corpal. Audi Ber. i spe/
culo mōdachoz. Sumā p̄bia ē meditatio mort⁹
assidua hāc v̄bitūqz hō p̄terit: scēi p̄or: et
in eternū nō peccabit. Et Aug. in li. exhorta/
tionū. Nihil ingrat⁹ reuocat a p̄cis: sic sic/
quē meditatio mort⁹. bec ē. n. illa que hoiez
hūiliari facit: oīa p̄tinere. et p̄nias agē. Ad dñf
n. ut dī in libello de p̄tēptu mūdi i efecar: oīa
necat. qd carne creat. Adgnificos p̄mit et
mēdicos: cūctis dñat. Nobiliū tenet imperiū
nullūqz v̄ret: tam ducib⁹ qz p̄ncipibus cois
habet. Ad dñs iuuenes rapit atqz senes: nulli
miserec. Illa s. cmit: genus oē tremūt. qd in
orbe mouet. Illa scriu: caro tota p̄r dū sub pe/
de mortis p̄terit nec eripit vir robore fortis
Nil redimūt dū mors p̄mit. qz federamūqz
nec p̄cū: nec seruū mors accipit vñqz. S̄z
qd plura loqr. nulli mors ipia parat: nec eua/
dit inops nec qz mar supia farsit. bec ibi. Sed
d hō sat⁹ isra fēria qnta q̄re dñce p̄ totū. S̄z
ad p̄is bec tria declarem⁹. Dico. n. qz mors
hoiez hūiliare facit oīa p̄tinē: et p̄nias facē.
Dico inqz hoiez hūiliat. Acab. n. 3. Rñ.
21. audita cōminatōe mortis ab Helia hūilia/
tus ē: ita qz dñs Helie diceret. Mōne vides
Achab hūiliat⁹ corā me. Silt et Ezechias au/
dito ab Isaia morieris tu et nō viues p̄cra/
facie ad parietē fleuit amare. Inde ps. Sci/
ant ingt gētes qm̄ hoies sūt: hoc ē d limo tre/
p̄creati et iō nēcio morituri. Eccl. rli. Oēs qz
de ira sūt in terrā p̄uentent rē. Scdo mors
oīa p̄tinere facit. Dico. s̄ facile ingt cōtēnit
oīa qz se sēp cogitat moritū. Et sau qdē mo/
tē sibi iminē cernēs. terrena p̄tēpsit. Veni.
25. dicēs. An maior: qd mibi p̄derūt p̄mo
gemitura. Et sapiētissim⁹ Salomō mortē p̄si/
derans: oīa mūdāna vanitatē asseruū. Audi
qd dicat Eccl. 2. c. Adgnificau iqt opa mea
edificau mibi dom⁹ plāram vineas feci ortos
et pomeria et p̄scui ea cūcti gnō arboribus et

extruxi piscinas aquarum: ut irrigare silvas lig-
rum germinatum: possedi suos et ancillas: mul-
tasque familia habui: armenta que et magis ouium
greges: ultra omnes que fuerunt ante me in Hierusalem
conaceruavi inde argentum et aux et substantias
regum et prouinciarum. Et ecce in cantores et cant-
trices: et delicias filiorum habuiciphos et viceos
in misterio ad uina sudenda. et supergressus
sum opibus omnibus que fuerunt ante me in Hierusalem. Sa-
pientia que perscuerauit mecum: et omnia que desiderauit
runt oculi mei non negaui eis: nec prohibui cor
meum quoniam omni uoluptate frueretur. et oblectaret se in
his que parauerat: Quiaque me transiit ad uniuersa
opera que fecerant manus mee: et ad labores in
quibus frustra sudaueram uidi in omnibus operibus uanitate:
et afflicti omnes animi: et nihil permanere sub sole
le. hec ille. O gloria mundi fallax. O gloria mundi
vana. O gloria mundi transitoria. O fragilimum
dus. O inanis mundus. O perditio mundi: quot
tuis blademmentis perdis. O stultissima anima cur
non cito spernis que pereuntia cernis etc. Ter-
tio dico quod mors penam agere facit. Audi Am-
bro. sup. Lucam. De inquit mihi si peccata non diceret
uero. ut mihi si media nocte non surrexero ad
suscipiendum tibi dominice. ut mihi si dolus peritio meo
fecero. ut mihi si uitam non diceret: ad radicem
arboris securis posita est. h. ille. Et Job. x.
Paucitas dicitur meorum finis huius. dimitte ergo
me ut plagam paululum dolore mea amicum uadam
et non reuertar ad terram tenebrosam: et operas
mortis caligine. Et Aug. li. de decem cordis sic
ait. Melior est modica amaritudo in faucibus
quam eterna tormetur in uisceribus. Unde Jobes
bap. in deserto squalidus Luc. 3. clamabat. Et a
cure fructus dignos penam. Et subdit: securis ad
radicem posita est. i. mors. Audi notabile exem-
plum. Legit apud claruallum accidisse: quod quidam
uir sanctus cum in oratione esset: audiuit quidam uocem
misabilis lamentationis: et cum quid hoc esset inquireret
respondit. Ego sum anima cuiusdam damnati mea infeli-
cis deplorans perditionem. Et cum de pena eius que
reteret: ait quod gradus damnatorum pena erit ipsius
amissio. i. cum paula mora penam facere potuisset
sentire que eos a tanta infernali pena liberasset.
Ite etc. Secundum terribile est iudicium extremum
in quo omnia examinanda sunt. Sap. 5. Turbabit
timor horribili: pangustia spiritus gemet etc.
Et de hoc est ad penam nostram consideratio. Legitur
enim in uitis patrum quod abbas Agathon cum moritu-
rus erat per tres horas oculi apertis immobilis ste-

tit. Et fratres cum passeret damantes. abbas ubi
es. respondit. In conspectu iudicis omnium assisto. et fra-
tres ad eum. O pater tu times. et ipse ad eos: In-
tima inquit uirtute quam potui dei mandata seruauit.
Sed homo sum. et nescio uirtutis opera mea coram deo acce-
pta fuerint. quod aliter sunt dei. aliter hominum iudi-
cia. Idcirco: nec confido nisi uenero ante deum.
Eccles. 9. Sunt iusti atque sapientes et opera eorum in
manu dei. et nemo sit uirtutis odio uel amore di-
gnus sit: sed omnia in futuro seruati iuxta etc. Ter-
tium horribile est gehenna. i. infernus. Job. 7. qui
descenderit ad infernum non ascendet: nec reuertetur
ultra in domum suam. ps. Posuerunt me in lacu
inferiorum: in tenebrosis et umbra mortis. Legit
nam in uitis patrum quod cum quidam presbiterus asprum uita
in heremo duceret. interrogatus cur sic faceret. re-
spondit. Tor labor uice mee non est idoneus com-
parari ad unum diem tormetorum que per omnibus in
futuro seculo perseruant. Sed de his penis et ista in
fine dicemus. Ite etc. Et sic per nostram penam seculo.

Quibus diuinum et extremum iudicium erit oc-
cultatum. et quibus non. Conclusio secunda.

Capite secundam conclusionem. v. 3. Iudici-
um extremum sit hominum conuicti occultis
munda: non tamen ab omnibus est prius ignoratum.

Ad cuius declarationem tres inquiramus veri-
tates. v. 3. Prima. v. est ista. An extremum
iudicium est ad tempus sit omnibus prius ignoratum.

Secunda. v. est ista. Si quando erit propinquum tempus
iudicii erunt alique signa in celo: ut cometa et alia
signa generalia morte ostendunt. Tertia veri-
tas est ista. Quod debet intelligi illud dictum
saluatoris quod tempus iudicii uirtutes celorum moue-
bunt. Quantum ad primam ueritatem dico quod bea-
tus Theobaldus in. 4. dist. xlvij. q. 3. dicit quod deus
sit causa rerum per seiam suam: cum scia dei sit causa rerum: et
scia nostra causa a rebus: et igitur tam modum cau-
sandi quam scia creaturis suis coactet. tamen et aliquos
effectus sibi retinuit ad quos concurrere non po-
test creatura aliqua sicut est creatio rerum. cuius de-
us solus est propria causa. Similiter et in scia alique sibi
retinuit que noscere creatura aliqua non potest
et hoc est dies iudicii: ita quod finem ipsi erit creatu-
re omni totaliter ignotum. Et confirmat illud per Aug.
in epla de die iudicii ad Ephraim: et homo in nescione
ad finem argumetur. Ego autem dico saluo semper
iudicio meliori quod tria erunt hominum genera in illis
diebus. Primum genus erit quorundam quod re-
pus et dies iudicii erit omnino ignotum. Secundum
genus erit quorundam quibus generali quodammodo e-

6
rū aliquāliter notū. Tertiū gen⁹ erit quorū/
dā quibus particulariter poterit esse notum.

Prīmū inqz gen⁹ erit quorū dā quibz tēp⁹
et dies iudicij erit oīno ignotū. et hoc gen⁹ erit
cōitas hoīuz. Et h^o multiplici rōne. Prīo
vī semp tūcāt. Scdō vī semp tūqz de pri/
mo se pparent. Tertiū q: nō erūt digni vī
illis secreta dīna reuelent. Quarto ne mali
aut demones dīnū iudiciū impedīāt. Multa
enī eueniūt: et ventura sūt quoz euentū demo/
nes et hoīes impedīēt. Possent alie rōnes
adduci: s; iste sufficiāt ad pns. Scdm hoīuz
gen⁹ erit quorū dā quibz erit gnāle quodā mō
aliqūliter notū. Et qd de iudicio nūc dico ge/
nerali: pōt de oibz alijs dīnis futuris iudicijs
exponi. Mā a qbz s; illūiatas mentibus pnt
aliq signa cē nota qn dīna iudicia sup aliqū e;
pplm vī patriā ventura sūt. Signa aut talia q
bus ista dīna iudicia cōprehēdi pnt: sunt hec.

Prīmū signū ē horribilitas pctor. Scdō
signū ē multitudo pctor. Tertiū signū ē
inuercūdia et ipunibilitas pctor. Quartū
signū ē iocūditas pctor. Quintū signū ē stu/
diū pctor. Sextū signū ē glīatō pctor. Se/
ptimū signū ē pfeueratīa pctor. Et ista septe/
cernis signa in aliq pple puincia vī regno p/
culdubio illis de pīo aliqd diuinū flagellūz
erit. An. n. in toto trax orbe: vī de iudicio ex/
tremo dicam: horribilia pcta pullulabūt: tunc
erūt pīmū signū future messis. S; h^o nō sufficē
si hōrēda pcta cēt in paucis suffert deus:
S; cū multitudo pctor supuenerit: fm signū
erit future messis: S; qzuis pcta horribilia et
infinita cēt si tū fierēt occulte patiētiam hīet
de. Et si pueri māifeste fierēt: punirēt ad mi/
nus: adhuc patiētia hīet de: s; cū ipune trās/
eunt ad irascēdū: deū puocam⁹. 23. q. 4. si ea
vbi dī. Si ea quibz de⁹ offendit: in seq vī vici/
sej differim⁹: vtiqz dīnitatis patiētia ad ira/
cūdiā puocam⁹. Multū enī de⁹ delectatur in
pūnitione maloz: vī dī in. c. si quis. eadē cā
et qōne. Et qzuis pcta ista tā horrenda impu/
nita trāsīrēt: si tū fierent cū aliquali timore pa/
tiētia haberet de: s; cū sine timore et iocūda/
tione sūt: magis dīno iudicio ppinquamus.
Et qzuis etiā sine timore fierēt: si tū oē nostz
studū nō cēt in illis: patiētia hīet deus: s; qn
oē studū in illis erit: etiā appropinquam⁹ ma/
gis. S; si pur oē studū nīm cēt in male viuē/
uēdo: et hoīes tū ē ed: co pētis nō gloriareas

patiētia hīet de. S; cū cernim⁹ ptores in
malitia gloriari: aliud clarū ē signū diuinū iu/
dicij. In ppha clamat. Quid glīaris in mali/
tia qui potēs es iniquitate. S; si pur ista signa
cēt: et ptores nō pfeuerarēt in illis: adhuc
patiētia haberet de. S; qn benedict⁹ ihūs
cernet i toto orbe ista horribilia et infinita pec/
cata fieri: s; timore dei: publice et impune: oī
attēdē et studio glīando se: et ita sēp pfeue/
rare: nō poterit apl⁹ hīc patiētia deus. Tunc
qdē matura erit messis et nllō alio op⁹ erit nisi
vī falcē diuinū iudicij super totū orbe mītat.
Apoē. 14. Et ali⁹ angelus exiuit de templo. et
exclamauit voce magna ad sedentē sup nubē
mitte falcē et mete: qz vīt hora vī metat: qm
messis arida ē. Angel⁹ qdē iste: angel⁹ ē ma/
gn⁹ filij xps q de tēplo exiuit: qn p cūdiētiaz
facti iudiciū extremū qd ē in tēplo. i. i archano
mētis eterni pīs: mūdo nūciabūt: et clamabūt
voce mag ad sedentē sup nubē. p nubē hūani/
tate intellige leuē ab oī culpa. Clamabit inqz
voce magna. qnqz enī xps tacet: qnqz clamat
Tacet quidē qn nris exigitibz culpis sua no/
bis iudicia occultat. Clamat vō: cū signis. et
alijs suis opibz sua iudicia manifestat: Et dicē
mitte falcē et mete. Tūc qdē xps falcē in māu
tener: qn iudicia supponat ptores: quia nolo
morē ptores: s; vī magis conuertat et viuat
Ezech. 18. Tūc aut falcē mītat: qn pplm pe/
ste: fame: guerris: et alijs hī. modis flagellat
Et in die iudicij extremi nūc falcē mītat: qn re/
cte rōnis iudicio opa hoīum iuste discutiet: et
vnicuiqz pūi qsqz gesserit bonū vī malū tri/
buet. Et ne me leuare accuses q: tibi andicta
signa nō pbauerim ea in oī iudicio fō vī futu/
ro pcedē: vī pcessisse testō sacre scripture pba/
bo: qm vī tubicē ille p Paul⁹ clamat ad Ro.
15. Quēcūqz scripta sūt ad nīaz doctrinā: scri/
pta sūt vī p patiētia et pfoiationē scripturarū
spē hēam⁹. Ex scriptur⁹. n. sac⁹ hēt: deū nū/
qz dedisse mūdo aliqd extimū gnāle vī pri/
culare: nisi pdeā signa pcesserint. de extimū
gnāli lege. Ben. 6. au di textū. Vidēs aut de⁹
q multa malitia hoīuz esset in terra: ac cuncta
cogitatio cordis intenta esset ad malū: oī ipe
penituit cū fecisse boiem. Demūqz subdit q
de⁹ p vniuer sale diluuiū mūdū extimauit. h
pba si diligenter examinent: pdicta oīa repe/
rrent signa. Tūc enī ipis multa et horēda
pcta regnabūt: et pmaxime circa scelus p na/

turā et fetosam luxuriā. Ait. n. Ambrosius
historiographus quod mulieres supgressisse viris ab
urbā. Et dicit in textu. Vidēs autē de quod multa
malina hominum. ubi duo prima signa ponit. Et
quod ipse fiebat: id subdit in terra. i. manifeste
et ipse. et quod fiebat iocunde et sine aliquo dei timo
re: id sequitur et cuncta cogitatio. i. non primum neque di
uisim. Et quod fiebant omni attentioe et studio: dicit
intenta esset ad malū. Mā malū ē peccatū cōmune
re: sed prius de illis gloriari. Et quod fiebat talia
peccatū p̄cuerat: id subdit. omni tpe. Et quod in ho
septimo signo messis matura fuit: id facit ge
neralis diluvij misit sup terrā: et uniuersam
carnē deleuit. Sicut et quicquid alia p̄cularia iu
dicia diligenter cerne et videbis p̄dicta clarescē
signa. Vide Bēn. 9. Sodome et Gomorre
iudiciū: si diligenter inspereris p̄dicta signa repe
ries. sicque de alijs. quod et cetera. Tertio dicit quod erit
quorundā hominum generis tempus extremi iudicii
poterit p̄culariter esse notū. hoc autē ex scriptu
ris sacris arguere certimāinaliter nequē pos
sumus. v. quod nullus tempus iudicii sciat: aut sci
re debeat. imo incōueniēs etiā videt quod nulli
p̄sone sp̄aliter reuelaret: et p̄cipue alicui scē p̄
sone vel etiā v̄gini. Aliud. n. ē de nobis aliud
de beatis quod in nullo a dei p̄sente deuare voluntate
Ite aliud ē de cōitate hominum: aliud de singula
ribus scis: quod vnus sp̄s cū deo sit. Mā repro
bi l3 nesciunt horā aduentus diluvij in Noe illud
p̄cūit et familia eius. Bēn. 7. dixit dominus ad
Noe. Ingredere tu et filij tui archam. adhuc
enī p̄dices septē ego pluā sup terrā. xl. diebus
et xl. noctibus. Sicut Abrahā et Loth hora sub
mersiois Sodome et Gomorre p̄dicta fuit.
Bēn. 18. et 19. l3 cōitati hominum esset ignota.
Sicut et in p̄posito: l3 tēp̄ et hora iudicii gnā
tis: sit hominum cōitati ignota: m̄ poterit esse aliq̄
kā p̄sone: cui totū erit reuelatū. Sed dicēs: du
rus ē hic sermo p̄ Ambrosij. et a sacris elogijs
alienus. Dicit. n. Ambrosius. 24. De die autem et
hora nemo scit: neque angeli celorum: sed p̄ solus
Ite et ibidē. Vigilate inquit: quod nescitis quā hora
dñs vester venturus sit. Ite et 25. c. dicit. Adve
nia nocte clamor faciet. ubi Aug⁹ exponit me
dia nocte. i. nemine sciēte vel sperante Ite m̄
et Act. 1. Nō ē inquit v̄m noscē ipa v̄l mōmē
tū quod posuit in sua p̄tate. Ite et Ambrosius. 24.
Ite inquit et vos estote parati: quod quā hora nō puta
tis filij hominis v̄ict. Et i. ad Thessal. 5. Dies
dñi veniet sicut fur. Plures etiā alie sūt au

toritates hoc p̄formantes: ut ex p̄p̄. Et oēs
p̄ Ambrosio. sūt te. quod doctrina ista tua a no
bis imitanda nō ē. P̄dicationē quod habet aia
mea paulisper. v̄n qdē arguis: sed tibi n̄ debeo.
Et ad p̄mū dico quod nec xps nec angelorum sp̄s
scit diē et horā iudicii. s. nobis reuelādū: quod
hoc est in simplici dei volūtate. Ad finē dicit
quod intelligit de cōitate hominum: quod b̄ merito p̄
pter rōnes supius adductas talis occultatio
fienda erit. Sicut et media nocte quod sit v̄ctū
rus de cōitate hominum intelligit. Ad quartū
dicit quod discipulis loquitur xps adhuc carnalibus.
sicut et quā ait Jo. 16. Multa habeo vobis di
cere: que nō potestis portare mō. Et Ambrosius.
20. M̄scitis quod petatis: et seq̄. Sedē ad dex
terā meā vel sinistrā nō ē meū dare vobis. s.
sic dispositis: sed accipitis v̄tutē sp̄s sancti i
vobis et cetera. In p̄p̄. 1. Cor. 5. ait. Vos autē fra
tres nō estis in tenebris: ut vos dies illa tanquā
sur cōphēdat. oēs. n. vos estis filij lucis: et fi
lij dei. nō sumus noctis atque tenebrarū. Quibus
v̄bis satis claret illā occultationē iudicii non
ēē apud scōs et dei deuotos. Si que autē alie au
toritates oppositū sonantes iuueniant oēs
exponant: v. s. quod et cetera. Et sic p̄p̄ p̄ma vi
tas. Quāntū ad scōm v̄tutē dico quod tem
pore extremi iudicii sicut maxima signa in so
le: luna et stellis. Et hoc quod quibuscūq̄ videtur
impossibile. p̄pterea quod finē astrologos luna
et sol simul eclipsari nō p̄nt. ergo dicit quod tēpo
re iudicii nō poterit esse obscuratio solis et lu
ne. volo ostendere rōne: auctoritate: et exem
plo: quod tempore iudicii realiter erit in sole lu
nis maxima obscuratio: et in stellis maxima fu
turi iudicii significatio siue ostensio. Ratiōe
arguit sic. et rō sci Tho. in. 4. dist. xlvij. ar.
vlti. q. 2. et arguit sic. Lux corporum celestium or
dinat ad generationē inferiorum corporum. 2. p̄bi
ficio. Sol et hō generant boiē. Sol quidē
supple v̄t causa v̄niversalis: homo v̄t cā parti
cularis. et per istam lucem corpora supcelestia
influnt in ista corpora inferiora: et non solus
per motū: ut dicit Auerrois de substantia or
bis. Sed tunc generatio cessabit. s. tempore
iudicii extremi. q̄ et lux in corporibus supceles
tibus remanebit. et sicut p̄ p̄s ma ia in toto
mūdo obscuritas. Auctoritate p̄bat. p̄mo
veteris testamenti. Audi Joel p̄p̄bam. c. 2.
Sol et luna obtenebrati sunt p̄ erit. accipitur
enī p̄teritū p̄ futuro. p̄bat morē: et stelle ma

xerunt splendore suum: et dominus de syon rugiet
 et de iherusalem. i. de celo dabit vocem suam. s.
 surgite mortui venire ad iudiciu. Et mouebuntur
 celi et terra et dominus spes populi sui et fortitudo filii
 omni israel: et factis quia ego dominus deus vestrum etc. Item
 audi Isai. 54. Audite gentes et audite populi
 et attendite: audiat terra et plenitudo orbis
 et omne germen eius: quia indignatio domini super
 omnes gentes: et furor meus super omne ma-
 litiam eorum. Interfecit propter interfectos eos et
 dedit propter dedit eos in occasioe. Interfecit eorum
 propitius: et de cadaueribus eorum ascendit sermo.
 Tabeſcent motes a sanguine eorum et tabeſcet
 omnis malitia celorum. i. demones. q. vi malitia et
 spurcitia celorum expulsi sunt. Et multiplicabit sicut
 liber celi et omnis malitia eorum defluet sicut defluit so-
 lus de vinca et de ficu. quoniam ebriatus est in celo
 gladius meus. Ecce super idumeam descendet et su-
 per populum interfectionis mee ad iudiciu: gladius
 enim meus repletus est sanguine etc. Secundo pro-
 bat hoc auctore noui testam. Audi Apoc. vi. c.
 Et cum apparuisset signum sextu. i. manifestasset
 die iudicii signu in fine septe etatis: et ecce tere-
 motus factus est magnus: et sol factus est niger tan-
 quā faccus cilicinu: et luna tota facta est sicut san-
 guis et stelle celi ceciderunt super terram: sicut sic
 mittit grossos suos cum auctore magno mouet.
 et celum recessit sicut liber inuolutus. et omnis mons
 et insule de locis suis inuolunt: et omnes reges
 terre et principes et tribuni: et diuites: et fortes
 et omnes seruus et liber abscederunt se in spelucis
 et petris montium: et dicent montibus et petris ca-
 dite super nos et abscondite nos a facie sedentis su-
 per thronu: et ab ira agni. quoniam venit dies ire
 magnus ipsorum et quod potest ut stare. h. ille. Item au-
 di. Luc. 21. Et erunt signa in sole luna et stel-
 lis. etc. Tercio h. vias probat exemplo. Nam si
 tpe mortis alicuius magni principis celo signa
 fulgent ut cometa et huiusmodi. sicut ego ipse vidi te-
 pore mortis pape Martinini eclipsim solis. Si
 milit et in alijs. quod facient sidera cuncta in morte
 totius vniuersi certe stelle et planete plangent
 omnes et signa lamentationis ostendent. Et propter
 hoc quoniam mortuus est rex regu christus iesus: fecerunt
 hebrei generales ab hora sexta usque ad hora nona
 Et tunc notandum secundum beatus Thome. vbi. s. q. ista ob-
 scura io non erit in ipso momento aduentus christi ad
 iudiciu: quoniam credibile est quod cum maxima claritate
 veniet: sicut et ante iudiciu secundum ipsos propinquu: ita
 quod prius erit ista obscuritas et post hoc aduentus

mirabilis christi ad iudiciu ut infra videbitur. que-
 re. Quantum ad tertiu vitam dico secundum beatus
 Thome. vbi. s. q. sic potest intelligi virtutes celorum
 mouebuntur. i. angeli mouentes celos ab effectu
 suo cessabunt: vltimus. s. corpora non mouentes
 Sicut nec angeli qui sunt ad custodia hominum
 deputati vltimus custodie officio non vacabunt
 nec mutatio illa variat aliquid quod ad eorum sta-
 tu pertinet: sed refertur ad effectus eorum: cum eo-
 rum effectus mutari possunt sine ipsorum aliquid mu-
 tatione. Item et virtutes celorum. i. angeli dicuntur
 moueri propter admirationem nouitatis que in mun-
 do erit qua quidem nouitate qua secundum spiritus prius
 coactas videre non poterant: et huius mutatio non
 tollit eorum britudine. dicitur. n. Augu. q. de mo-
 uet creatura per tria. hec beatus Thome. Et ista sus-
 ficiant pro secunda conclusionem.

Qualis debet esse examinatio in die iudi-
 cij. Conclusio tertia.

Accipite. nam perconne. v. Si iusti be-
 neſcunt viuere iudiciu pauet extremis
 quod facere debent miseri peccatores quod eternas
 penas debent pati in eternu. Quantum. n. sci veterum
 iudiciu pertinebant satis sufficere habere. Hiero.
 audi quid dicat. Sine comedam: sine bibam: sine
 quodcumque aliud opus faciam: semper insonare videtur
 in auribus meis illa terribilis tuba: surgite mor-
 tui: venire ad iudiciu. Hiero. super Mattheu. 24. Sz
 audi et Greg. in omelia. Quid faciet inquit
 vga deserti vbi concunt cedrus paradisi quod fa-
 ciet agnus vbi aries tremit. Si iustus vir sal-
 uabit impius vbi apparebit. Inde Ber. in
 epla aut. Veniet veniet inquit dies iudicii: vbi
 plus valebit pura corda: quod altura vba: et co-
 scia bona quod marsupia plena: quoniam quidem iudex il-
 le nec fallit vbiis. nec flebit domus. hec ille.

Ad horum declarationem tres ingrammas vita-
 tes. v. Prima vita est ista. An examina-
 tio fidei in extremo iudicio debeat esse vocalis.
 Secunda vita est. que in euangelio hodierno
 fit tunc mentio de operibus misericordie. Tertia
 vita est: an sola opera misericordie discutiuntur et
 non alia opera mala. Quantum ad primam vitam
 dico secundum beatus Aug. 20. de ci. dei. et s. beatum
 Thome. i. 4. di. xlvi. q. p. certo huius non potest: an
 examinatio in die iudicii fidei mentaliter vel vocali-
 ter fiet. quoniam si vocalis fieret plura exquirere ipsi
 Si mentaliter nihil obstat quoniam in momento fieri
 possit. Sz dicit beatus Thome. Probabilius tamen
 videatur quod mentaliter quod vocalis fierenda sit tam

in accusationē et discussionē malorum: et quo ad
commendationē bonorum: et quod ad suam variisq;
Si. n. vocaliter sigillatim singulorum: et scilicet narra-
rentur: inextimabilis magnitudo temporis ad hoc
exigere. Non enim minus temporis in legendo quam in
dicendo requiritur. Et si scilicet nostra scripta sunt in libro
dei: ut dicitur Apoc. 20. et dicitur infra in secunda parte
facto diuturnitas temporis plurimasque gradus esset
opportuna. quare que in hoc dicitur euangelio
ponitur mentaliter quam vocaliter intelligenda sunt.
Et si diceretur pro christo in forma hominis iudicabitur
ut ab omnibus videri possit. ergo eadem ratione in cor-
porali voce loquetur: ut ab omnibus similiter audiri
possit. Dico quod similitudo non valet: quoniam appa-
ritio corporalis et visio subito fieri poterit. non
autem locutio que mensurat tempore. et ideo ni-
miam pollicitationem exquireret temporis: si vocali
locutione iudicii finale perficeretur. Audi Au-
gu. 20. de ciuitate dei. Vis inquit quedam intelli-
genda est diuina. quod fiet: ut cui opera sua vel bona
vel mala in memoria reuocentur: et mentis intui-
tu mira celeritate cernantur. hec ille. Et sic pa-
tet prima veritas. Quam ad secundam veri-
tatem breuiter dico quod ideo principaliter fit me-
ritum de operibus misericordie. ut ostendatur
hoc iudicium fieri contra auaritiam. Audi Bern.
Si tanta ingratum pena punitur quod sua non dedisse con-
uincitur: quia pena punitur quod aliena redarguitur
abstulisse. Opera autem nostre sunt: que continentur in
hoc versu. Visito: potum cibo: redimo: tego cel-
ligo: cōdo. Et potum sufficientia ipsorum hoc modo ac-
cipi. Indiget. n. homo hac in vita ex parte corporis
primo alimentum: sine quo viuere non potest. calor
enim naturalis humidum radicale consumens: nisi per hu-
midum cibale restauraretur et conuerteretur in man-
aliti periret homo. ut patet 3. 2. de anima. c. de alimento
homo autem alimentum est duplex. unum est calidum et humidum:
et hoc vocatur cibum. aliud est frigidum et humidum:
et hoc vocatur potum. per conuertitur primum in secundum opus. scilicet per
secere et surientem. ait. n. philosophus. 2. de anima. quod esurientes
est appetitus calidi et siccitatis. secundum alimentum conuertitur
secundum opus nostre. scilicet per potare sitientes. Audi. n. philosophus
ibidem. Sitis est appetitus frigidi et humiditatis: et sic
habetur duo opera misericordie. Secundo principaliter
indiget homo: non quantum ad esse: sed quantum ad bene
esse in dūmēto et domicilio in quo quiescere pos-
sit et a nocuiis tueri. propter hoc. n. sit domus
ut dicit philosophus: ut nos a caumatibus: frigoribus ni-
uibibus: et huiusmodi tucatur. Et huius duplici indi-
gentie alia duo conuertuntur opera nostre. scilicet vestire

nudum et colligere hospitium. Tercio indiget
homo ut conseruetur a fortuitis et accidentibus propter
inuentum. Accidit autem aduersa dupliciter aut ab
intrinseco: aut ab extrinseco. si ab intrinseco
et sic infirmitas. si ab extrinseco. et sic capi in
carcerari et. Et quantum ad hec duo etiam sunt opera
nostre. scilicet visitare infirmum: et visitare captiuum siue
in carceratu. Quarto cum homo mortalis
sit indiget post mortem sepeliri: et sic conuertitur ei
vltimum opus misericordie. scilicet sepelire mortuum.

His sic notatis accipe modum istam regulam genera-
lem. v3. quod tanta est istorum operum dignitas quod qui
cumque illa amore Iesu primo impeditur: si ubi
hoc fieri arbitretur. Audi. n. in euangelio bodier-
no. Quicquid vni ex minimis meis fecistis mihi
fecistis et. De operibus autem nostre spiritualibus nihil
ad presentem. patet ergo facta veritas. Quam ad ter-
tiā veritatem dico quod non solum de operibus misericor-
dies: sed de omni quocumque memento sumus rationes
reddaturi: ore saluatoris. Math. 12. De omni
vero quod locuti fuerint homines super terram: in die iu-
dicii reddent rationem. Vbi alia nota quod de sex rebus
fiet in die iudicii accerrima examinatio. Primo
de anima. Secundo de corpore. Tercio de
proximis. Quarto de bonis operibus obmissis.

Quinto de malis factis. Sexto de omnibus bo-
nis a deo receptis. Primo inquam reddenda
est ratio et examinatio fiet de anima nostra. quam ipsa pre-
ter deum et angelos secundum naturam nobiliores ceteris
est. Audi Bernar. in libro meditationum. To-
tus ingratum iste mundus ad vultum anime precium extima-
ri non potest. Et ut Aug. ait. Adaius dānū est in
amissione vultus anime quam mille corporum. Audi Au-
gonē li. de anima. Anima inquit est insignita dei
imagine: decorata similitudine. desponsata in
fide: dotata spiritu: redempta sanguine: depu-
rata cum angelis: capax beatitudinis heredes bo-
nitatis. ratioque participans. Quid igitur anima
tibi cum carne: nunquam vilius sterquilinum inueni-
sti. Et ideo si anima tanta nobilitate et dignitate
decorata: nonne maxima pena digni: maiorem
de caligine quam de anima facientes extinctionem.
Audi deuotum Bern. vbi. s. Cur carnem inquit
tuam preciosis rebus impinguas et adornas: quas
post paucos dies vermes sint in sepulchro: homo con-
mesturi: et animam tuam bonis operibus non decoras
que deo et angelis et in iudicio est presen-
da. Cur ergo animam vilipendis: et ei carnem an-
ponis. dominam ancillari et ancillam dominari: ma-
gna abusus est. ille. Et Lirio li. de regatione

ne lapsi. Si aiam negligimus: nec corp⁹ salua
re poterimus: nō enim aia ppter corpus scitā
ē: sed corpus p aia factum est. Qui ergo qd
primū ē negligit: et qd inferius ē extollit: virū
qz corrumpit. Qui vero ordinē suat: et quod
primū ē colit: et si negligat quod scdm est: per
primū salutē saluabit et secundum: hec ille. In
de Job ille vir a deo probatus: pellem inquit
p pelle: et vniuersa que homo hz dabit. i. da/
re dz p aia sua. s. saluanda. Inde de pe. et re/
mis. cū infirmitas circa finē: precipit medicis
corporis. Ne quid qd sit h animarū salutē qd/
piā consulat. Et dicit sic ad lram. L et cū cum
aia multo sit preciosior corpore: sub incrimia/
tione anathematis phibemus: ne quis medi
corp p corporali salute aliqd egro suadeat: qd
in periculū aie cōuertat: hec ibi. de conse. di.
5. c. contraria. cōcordat qre rē. Scdo red/
dēda ē de corpore. Est eni nobis in castrum
aie a deo datū: et ideo qualis custodierim⁹ assi
gnabimus rōnē Bern. Qui custodit corp⁹
bonū opus custodit. Triplici eni via custo
dit v3. Lū discreta sustentatione nāc. Lū dul
ci vga discipline. Et cū vtiuosa operatiōe.
Prmo inqz custodiendū ē corp⁹ cū discreta su
stentatiōe nāc. Qui eni suū suū delicate nutrit
postea illū sentit psumacē. Prover. 29. Sic
et corporū istud delicate nutritū spūi rebellat.
Deutro. 32. Incrassatus ē dilect⁹ et recalcitra
uit. et dicit. 5. Magnificati sūt et durati icras
sui sūt et ipiguati: et pterierūt f mōel meos pes
sime. Similit ne nimis attenuandū ē vt exco
riet. Audi Bern. ad fies d mōte dei. Sūt in
qt et alia corpis exercitia: i. qb⁹ necesse ē laborare
sicut vigiliē ieiunia et hmoi: q spūalia nō pedi/
unt: s; adiuvāt h cū rōne et discretiōe fiat: q si
ex i discretiōis vicio sic agant vt vel deficiēte
spū vel lāguēte corpe spūalia ipediāt: q sic est
corpi suo abstulit boni opis effectū: spūi affe/
ctū: prio exēplū: et honorē deo: sacrileg⁹ ē: et
hōz oīuz i deū re⁹ hec ille. Et greg. 30. mox.
Der abstinentia igt carnis vicia cūguēda sūt
nō caro: s; necesse ē vt artē ptenēne qsqz tene
at: q nō carnē: s; vicia occiderit. Sepe enim
dū in illa hostē iseqmur: et tūc quā diligimus
trucidam⁹ hec ille. Discretio eni ē mī oīum
vtutuz. i. q. 5. c. si. et de officio custodis. c. p.
circa mediū oia inqt cū discretiōe agant: q no
scit oīum vtutū mī rē. Scdo custodit cor
pus cū dulci vga discipline. Audi Bern. sup

cani. Iugo inqt discipline isolētia mox domā
da ē. Qz cōpositū dicit ipse i epla reddit di
sciplina oēm corpis statū: necnō et mētis hū
cervicē submitit: deponit supcilia: componit
vultū: ligat oculos: cachinos phibet: mode/
rat: linguā: frenat gulā: sedat iram: et format
mōsū: hec ille. Tercio custodit corp⁹ cū v
tiuosa operatiōe. Audi L rīso. Si mutuo inquit
accepis bouē aut equū: oparis instant: et dicit
forte cras a me tollet. Quare g h et n facit cor
pe qd facis cū eq aut boue: h ille. Sic igit aia
corp⁹ tuū nutrias: vt nā sustentet: et vicia do/
mētuz: sic vga discipline corrigas: vt i obedi
ētia maneat: sic ad laborē istruas: vt faciat di/
gna pnie opa: et finalit possis dño bonā et per
fectā in die iudicii reddere rōnē: quare rē. Et
sic p3 pns veritas: quare rē.

De stupēda qūitate iudicii. Cōsideratio. 2.

Secundo loco

Judi
cij ex
tremi stupendā qūitatē videam⁹
vbi tres pclones subiūgamus
v3. Prma pcelo ē ista. Lū plagis
cicatricib⁹ suis veniet xps Jhs dulcissimus
bonis bona: malisqz mala finalit tributurus
Scda pcelo ē ista. Adira cū societate stupēdo
qz mō veniet ihs bndict⁹ oīum pscias discus
sur⁹. Tertia pcelo ē ista. Adirāda cū resonāri
tuba veniet iesus gloriofus cū voluerit cūct
iuxta merita dispensare.

Et cū plagis in forma humana mundum
iudicabit. Conclusio prima.

Lcipe pma pceloz rē. ut. s. vbi tres
ingram⁹ veri. v3. Prma ve. ē ista. an
in forma humana xps ad iudicanduz
venire debeat. Scda ve. ē ista an forma i qua
veniet erit glosa: an infirma: ut fuit ipse mū/
do iudic⁹. Tertia ve. an veniet cū plagis et
cicatricib⁹: cū qb⁹ et resurrexit. Atū ad pri
mam dico q qbusdam visum ē q xps debeat
in forma diuinitat⁹ et nō humanitat⁹ appare/
re. Et rō ē ista. In ea eni forma dz xps in iu
dicio appare⁹: in q ip ē auctoritatē sup viuos
et mortuos hz: sed hāc auctoritatē hz inquan/
tū de⁹: sic eni ē creator et oīum dñs: g i forma
diuinitatis iudicabit. Itē sic deus p⁹ oē iudiciū
dedit filio: vt oēs honorificent filiū: sicut ho/
norificat⁹ ē p⁹rem: sed honor equal patri nō de/
bet filio fm humanitatez: g nec iudicabit fm
formā hūanitat⁹. Aia mea theologi oppositū

sentit. Et rō: q. Jo. 5. dī: Dedit ei p̄tatem
iudiciū facere: q̄ filius hoīs ē: ḡ d̄z in forma
humana iudicare. Itē eius ē iudicare cui⁹ ē
p̄dere legē: s̄z x̄ps in humana natura appēs
nobis legē d̄ dū: ḡ r̄ fin eadē nām iudicabit
Ad huius v̄tatis declarationē ē sciendū
s̄z bt̄m Tho. i. 4. di. 48. art. p̄. q̄ q̄nq̄z quē
piā q̄s iudicare intendit: necesse ē vt sup̄ iudi
candū p̄tatem habeat. S̄nia enī que a suo iu/
dice nō dāt: auctoritate rei iudicate nō obti/
net: de pe. r̄ remis. qd̄ aut̄ cōsultuistī: r̄ extra d̄
iudi. att̄i clerici cū glo. ipsa: r̄ extra de cōfuc.
cū ad n̄rām audiētiā: cū glo. vbi circa medi
um capituli dī sic. S̄nia a nō suo iudice lata:
nullā obtinet firmitatē. Et idē. C. si a nō cō/
petenti iudi. l. 2. r̄ 3. Sed x̄ps gl̄iosus cū i to
tā nām hūanā duplici rōne beat p̄tātē. s̄ rōne
creatiōis. p̄s. Ipse fecit nos: r̄ nō ipsi nos: r̄
rōne redēptiōis. ad Ro. 14. X̄ps mortu⁹ ē p̄
nobis r̄ i surrexit. Apoc. 1. Lauit nos a p̄ctis
n̄ris i sanguine suo: p̄ns ē vt x̄ps b̄ndict⁹ i hoc
ipso iudicio generali: vbi aliq̄ ad regnū celoz
admitti: aliq̄ excludi h̄nt i caip̄sa nā r̄ forma
appareat i q̄ crucifix⁹ ē. Math. vi. c. Data ē
mibi oīs p̄tās i celo r̄ in terra. Et p̄t̄ h̄ p̄z
r̄ n̄sio ad argumētū p̄mū in oppositum: qm̄
x̄ps fin diuinā nām h̄z auctoritatē d̄nīj respe
ct̄: v̄niuersalis creaturē d̄iure creatiōis. fin
at humanā nām h̄z auctoritatē d̄nīj sup̄ eadē
creaturā rōne passiōis: p̄ma auctas ē n̄lis r̄
eterna. fa acq̄sita r̄ ip̄alis p̄pter vnionem ad
nām humanā. Ad fin dī fin eundē q̄ nō
sufficeret ad humani generis redēptiōē: si
x̄ps pur⁹ hō fuisset: r̄ iō p̄p̄ h̄ q̄ x̄ps s̄z hūanā
nām genus humanū redēmit: r̄ p̄ hoc i ip̄am
iudiciariā p̄tatem consecutus ē: manifeste ap
paret q̄ x̄ps ip̄s ē deus: r̄ ita equaliter hono
randus cū patre: nō inquantū hō s̄z inquan
tum deus: quare r̄c. Et it̄ patet p̄ma v̄cri
tas. Quātū ad s̄am veri. dico fin beatus
Tho. vbi supra art. 1. fo q̄ filius dei i p̄mo ad
uentu hac de causa in mundū venit: vt p̄ no
bis ap̄nd patrem satisfaceret. ad Gal. 4. Lū
venit pleni n̄do t̄p̄is m̄it̄ deus filiū suū na
tū. i. nascendū sub lege: vt eos q̄ sub lege erāt
redimeret. Satisfactio aut̄ penā impōtat: de
us aut̄ fin diuinā nām pati nō pot̄: iō oportu
it̄: vt in ip̄so p̄mo aduentu in forma passibili r̄
infirmā appareret. In aduentu at̄ ad iudiciū
hac de cā venit: v̄ iudiciū patris in boīs r̄

equal: r̄ iō in forma gl̄iosa apparebit: nō tū
simpliciter se habēt: qm̄ apparebit maxio cū
terore r̄ stupore. Et confirmatur: qm̄ sicut iu
dicari ab alio est infirmitatis: ita iudicare est
auctoritatis r̄ gl̄orie: sed in p̄mo aduentu est
iudicatus: in secundo iudicare venit: ḡ me/
rito in p̄mo aduentu in formā infirmā r̄ pas
sibili: in secundo aduentu in forma gl̄iosa r̄
impassibili debuit r̄ debuit cōparere. Luc.
21. Tunc v̄lebunt filiū hoīs venientē i nube
cū p̄tate magna r̄ maiestate: q̄ oīa ad gl̄iosā
formam p̄tinent: ḡ in forma gl̄iosa appare
bit: sed dices p̄ dicit̄ enim glo. super illo v̄bo
Jo. 19. Videbunt in quē crucifixerant: x̄ps
in ea carne venturus ē in q̄ crucifixus ē: sed
crucifixus est in forma infirmā r̄ passibili: ḡ i
tali forma: r̄ nō in forma gl̄iosa d̄z ad iudican
dū venire. P̄cas inibi p̄r Ambrosi si p̄e
sumo nimis cupio clari⁹ informari. Dic aīa
mea: dic audaci aīo: ne paucas. s̄ acīa p̄r. Ar
guo igit̄ sc̄do sic. In ea forma d̄z x̄ps ad iudi
cū venire: fin quā ab hoīb⁹ possit inueniri: s̄
p̄ctōres gl̄iosā x̄pi videri nō poterūt. p̄p̄t im
proporcionē quā ocul⁹ non gl̄ificatus h̄z ad
gl̄iosā: siue ad vidēdū claritatē corp̄is gl̄ios⁹: ḡ
r̄c. Et cōfirmat̄: q̄z videre gl̄iosā hūanitatē p̄
mittit iustis in p̄miū: ḡ illa p̄ctōres nō vide
bunt: r̄ p̄ p̄ns oīs q̄ appareat in forma s̄z quā
ab oīb⁹ videri p̄t̄. Et h̄ idē dicit glo. sup̄
illo v̄bo Jo. 5. Sicut r̄ fili⁹ quos vult int̄fui
cat. In q̄ inq̄ forma inuise iudicā⁹ ē iuste iu
dicabit: vt possit ab ip̄ijs videri: sed iudicā⁹
ē in forma infirmitatis r̄ passibilitatis: ḡ r̄ in
eadē iudicabit. Itē r̄ L̄riso. sup̄ illud math.
24. Apparebit sign⁹ filij hoīs i celo dicit̄ sic.
Veniet in iudiciū x̄ps nō solū vultez cicatri
ces: sed et̄ ip̄s morē exprobatissimū oñdens
Et q̄bus v̄bis apparet q̄ nō apparebit i for
ma gl̄iosa. Dulcissime p̄r dec̄ ara mibi ista: r̄
ero p̄tent⁹. s̄ acīa aīa mea qd̄ dicit̄. Et nota
istā regulā q̄ v̄biq̄z aut̄ in textu aut̄ in glo.
ista veritas ponit̄. s̄ q̄ x̄ps i ea forma iudica
bit qua iudicatus ē: noīc forme intelligi d̄z nā
hūana. Sed nō sequit̄ q̄ in eadē qualitate ap
parebit: q̄ in carne apparuit infirmā cū iudi
cari venit: sed i forma gl̄iosa. i. i q̄litate gl̄iosa
iudicare venit. Et hoc p̄z solutio a d̄ p̄mū
Ad fin dico q̄ co: p̄ gl̄iosū h̄z i sua p̄tātē: vt
se oñdat oculo nō gl̄ioso: vt dicit̄ bt̄m Tho. i.
4. di. 44. Et iō ch̄rist⁹ i forma gl̄iosa posit⁹ ab

6
dibus videri. Et qñ dicit nō sic pñ Ambrosi
qm visio hūanitatē glorificat dñi i premium
bonis. Dico q sicut erit hūanitas xpi glōsa i
premium bonis: ita t in suppliciu malis. Exem
plū d amico. Mā ei q diligit amici glōa sūma d
lectatio ē: t p oppositu ei q odit: sūma displicē
tia t dolor: sic t in pposito. Et qd adduxisti
de glo. sup. Jo. pñ rñso p regulā ad primum
argumentū positū. Et ad illud Lrīso. dico q
xps ostendit mortē exprobatissimā: nō sensibili
ter cā oculis ingerens: ac si illā pateret: sed ex
iudicijs que apparebūt pterite passionis ho
mines in recordationē pterite mortis indu
cet. Et pmaxime iudeos: t eos q cū tpe passio
nis psecuti sunt: qñ rē. Quantū ad tertiā
veritatē dico q xps cū plagis siue suis sctis
cicatricibus mundū veniet iudicare. Simili
ter cū signo crucis: sed erūt cicatrices in glo
riā Lhristi t ostensionē sue maxime virtutis q
p passionis infirmitatē de hostibus triūpha
uit. Signum at crucis nō erit in signū infir
mitatis: quā tūc habuit xps. sed quam habuit
tpe passionis. Et hoc virtuosior: eorum dāna
no apparcat: q tantā miam contempserūt: et
eorū precipue q christum iniuste persecuti sūt:
Venite o ingratū inquit Lhristus vbi meri
tum passionis mee. O paupercula aia nuda
eras: t ego ppijs erant vestimentis coope
ruit te: per filias t mōtes herbas: qsiuit hu
meris meis apposuit te: laboravi: sudavi: esu
riui: sitiui: caput meū spinis obieci: latus lan
cea pforavi. Videre manū meas t pedes me
os rē. O iudei qd rñdebis dulcissimo christo
quē samaritanū: diaboliū: t hypocritā noia
stis: quē ita neglexistis. O Iuda qd dices ma
gistro tuo: quē uā vilissimū extimasti: t viliū
vendisti. O Pilate qd dices nūc christo tuo
iudici: quē tu ita iniuste snastis. O iudei mifi
qd dicitis regi regū: quē ita ihoneste derisistis
faciē vclātes t cōspuētes dulcissimū: alaphis
t pugnis illā cedētes: illud preciosū caput spi
ritus coronantes: t corpus nūc sanctissimum
flagellātes. O crucifixores q dñm celi t terre
audū t vituperatum in cruce affixistis felle t
aceto potastis. Mifi qd tūc dicitis iudican
di iuste ab iudicato a vobis iniuste. Audi aia
mea Lrīso. super Math. Plangēt ingt se iu
dei videntes viventē t vivificantē: quē qua
si hoicm mortuū extimabant. Et conuictō se
corpore vulnerato scelus suū negare nō po

terunt. Plangent t gentiles: q vanis dispu
tationib⁹ phoz decepti: irrationabilē stulti
ciā putauerūt dñm colere crucifixū. Plangēt se
xpiani pccōres q magis dilexerunt mundū qz
xpñ: hec ille: qñ rē. Et sic pñ pma conclusio.

¶ In qua societate veniet christus ad iu
diciū. Conclusio secunda.

¶ Cape hanc conclusionē v3. Adira cū
a societate: stupendoqz modo veniet ie
sus benedictus oīuz consiciam discuf
surus. Ad cuius declarationē tres ingram⁹
veri. v3. ¶ Prima veritas est ista. Si in h iu
dicio erunt alij iudices qz Lhristus. Secun
da veritas est ista: si angeli erunt etiā iudices
in hoc iudicio. Tertia veritas est ista: quō in
telligit illud pphē dicitū nō resurgent impij i
iudicio. Quantū ad pñam ve. dico hñs
beati Tho. in. 4. di. 47. q iudicare ppric dñi
q sniam loquendo fert in alterū. ¶ Erre autem
sniam in alterū duobus modis est. Vno mō
ex auctoritate propria: t hoc solūmodo cōpetit
illi: q in alios h3 dominū t pñtem: cui⁹ regi
mini subdunt q iudicant: t sic iudicare ē soli
us dei. Et cū xps sit ver⁹ de⁹ t hō: qzuis tota
trinitas iudicabit: in solū xpo attribuit: qz solū
xps in humana carne iudicatur⁹ apparebit:
sicut solū carnē hūanā induit. Alio mō iudi
care ē sniam alteri⁹ auctoritate latā pñuncia
re: t hoc mō sci iudicabūt impios t pccōres:
qz alios ducēt in cognitionē diuine iusticie vt
sciāt qd eis p meritis iuste debeat: ita vt ista
reuelatio iusticie iudiciū dicat. Vñ facias ta
lē distinctionē. Aliq iudicare pñt p modū au
toritatis. Et sic xps sol⁹ erit iudex: qz sol⁹ au
toritatē cōsecut⁹ ē. vñ a nā inquantū deus.
faza merito passiois iqtū hō. Jo. 5. Dedit
ei pñtem iudiciū facere: qz filius hoīs ē. Ali
q iudicabunt vt iudices assessores: t sic oēs
apli: t christū sectātes iudices erunt. Math.
19. Vos q reliquistis oīa. t secuti estis me: se
debitis t vos sup sedes duodecim: iudicātes
duodecim tribus isrl. Et si diceres solū hñc sit
mentio d aplis. Dico q de cis fit mentio i p
sona oīum. vñ Aug. 20. de ciui. dei dicit. Si
solū d aplis vba illa intelligunt: q fuerit duo
decim: cū in locū inde traditor⁹ Mathiā legi
m⁹ ordinatū. ¶ Paul⁹ q pl⁹ alijs laborauit vbi
ad iudicandū sedeat nō habebit: pñ igit q in
eorū psona: h oīb⁹ suis sectatorib⁹ pñticeat.
Sap. 3. Iudicabūt hñ natiōes t dñabuntur

p[ro]p[ri]is r[ati]o[n]ib[us]. Aliq[ui] iudicab[un]t op[er]is dem[on]strati-
 o[n]e sua o[n]d[em]t iudiciu[m] dei: q[ui] op[er]a ma-
 lo[r]u[m] o[n]d[em]t bonos debere puniri. Et s[ed] h[uius] mo-
 d[us] o[n]d[em]t malos debere puniri. Et s[ed] h[uius] mo-
 d[us] dicere possum[us] i[n] fideles iudices e[ss]e iudeo[r]u[m]
 et maloru[m] xpianoru[m]. Adh[uc] i[tem]. Viri niniuite
 surg[un]t i[n] iudicio cu[m] g[ra]t[i]a ista r[ati]o[n]e. Et sic p[er] p[er]
 re. Q[ui] ad sam[uel] ve[n]it. dico s[ed] eund[em] q[ui] age-
 li n[on] cr[un]t iudices assessores: sed t[ame]n s[er]uam dei
 approbates: et v[er]i nostri accusatores: et n[on] iudi-
 ces: siue v[er]i iudicij er[un]t executores: et n[on] v[er]i iu-
 dices assessores. Et r[ati]o s[ed] b[ea]t[us] Tho[m]as. c[ir]ca ista:
 q[ui] iudices assessores d[omi]n[us] e[ss]e iudici p[ro]portio-
 nales et p[ro]p[ri]os. Iudex d[icitu]r x[ristus] n[on] i[n] n[ost]ra sp[iritu]ali
 sed i[n] n[ost]ra corp[or]ali apparebit s[ed] q[ui] ab oib[us] vi-
 deri possit: v[er]i d[icitu]r e[ss]e i[n] p[re]cedenti p[re]d[ic]t[i]o[n]e: i[tem] o[mn]i-
 v[er]i iudices assessores n[ost]ram habeb[un]t humanam: i[n]
 q[ui] possint ab oib[us] malis iuri: q[uo]d angel[us] n[on]
 co[n]p[er]it: q[ui]e r[ati]o[n]e. Q[ui] ad t[er]tia[m] ve[n]it. dico b[ea]t[us]
 uiter s[ed] eund[em] q[ui] sicut x[ristus] p[ro] oib[us] mortu[us] e[ss]e
 h[uius] n[on] o[mn]i[um] effect[us] sue passionis p[ro]pter impedi-
 mentu[m] i[n] illis inuentu[m] accepit: sic et co[n]gru[us]
 et debitu[m] atq[ue] equissimu[m] e[ss]e: v[er]i et o[mn]i[um] i[n] tali iudi-
 cio co[n]gregent[ur] ad iudicandu[m] humanam naturam
 s[ed] q[ui] p[er] h[uius] i[n]stitutu[m] e[ss]e x[ristus] iudex viuor[um] et mortu-
 or[um] m[un]do quoda[m]o exaltat[us]. Illud v[er]o p[ro]p[ri]e
 d[omi]n[us] n[on] resurg[un]t ip[s]i i[n] iudicio sic exponit.
 M[ag]is resurg[un]t ip[s]i i[n] iudicio. s[ed] alios iudicantes
 Surg[un]t igit[ur] o[mn]es mali v[er]i iudicent[ur] et puniant[ur]
 boni v[er]i iudicent[ur] malos et premient[ur]. Et n[on] q[ui]
 ista assistentia s[ed] ad iudiciu[m] n[on] erit ad p[re]sulen-
 du[m] x[risto] q[ui] p[er] filio[m] n[on] idigerit ip[s]e: cu[m] i[n] ip[s]o siue o[mn]i-
 thesauro sapie[n]t[ie] et scie[n]t[ie] dei abscondit[us] e[ss]e: p[er] p[er] erit
 ad decor[em] i[n] retributione super erogationis
 bonor[um] op[er]u[m] ip[s]or[um]: q[ui]e r[ati]o[n]e. Et sic p[er] ista p[re]d[ic]t[i]o.
 Quanto cu[m] stupore et terrore apparebit x[ristus]
 ad iudiciu[m]. Conclusio t[er]tia.

Cipe t[er]tia p[re]d[ic]t[i]o[n]e r[ati]o[n]e. Adiranda cu[m]
 resonanti tuba veniet I[esu]s glorio[sus]
 cu[m] voluerit cunctis iuxta merita dispen-
 sare. Ad cui[us] declaratione[m] tres ingram[us] vita-
 res. Prima vitas est ista. Quatu[m] terribil[is]
 erit dies extremi iudicij. Sec[un]da vi. e[ss]e quali-
 ter vocabunt[ur] o[mn]es ad iudiciu[m]. Tertia vi. e[ss]e
 ista q[ui] s[ed] fiet p[re]cessus diuini iudicij. Q[ui] tum
 ad p[ri]ma[m] ve[n]it. dico q[ui] ante q[ui] ille vltim[us] seculi di-
 es adueniat: aliq[ui] terribiles dies p[re]ire d[omi]n[us]: v[er]i o-
 stendit b[ea]t[us] Hieron[imus]. quos dicit se i[n] annalib[us]
 debitor[um] inuenisse. P[ri]mo na[m]q[ue] die ante q[ui]
 m[un]dus s[er]uat[ur] p[er] generale s[er]uam iudicantis x[risti]

eriget se mare. i[tem] cubitis supra o[mn]es m[un]dos: su-
 oq[ue] i[n] loco imobile stabit: ex q[ui] alit[er] iudic[us] p[ro]spe-
 cta hoies fugient a facie maris. Luc[as]. 21. Erit
 i[n] terris p[re]sura gentiu[m]. s[ed] p[ro]pter fugam. ps. In
 sp[iritu] furoris tui co[n]gregate s[un]t aque. Sec[un]do die
 adeo mare descendet: q[ui] v[er]i poterit intueri. et
 hoc cu[m] marino strepitu. Luc[as]. 21. P[ro]pter co[n]fusi-
 one sonit[us] maris arescentib[us] hoib[us] p[ro] timore
 et expectatione q[ui] sup[er]ueniet vniuerso orbi.
 Tercio die marine belue vsq[ue] ad celu[m] rugit[us]
 dab[un]t. Sap[ientia]. 17. Adugientib[us] belue valida be-
 stia[r]u[m] vor: aut resonans de altissimis echon d[omi]n[us]
 siccietes facieb[un]t p[ro] facient illos p[ro] timore.
 Quarto die ardebit mare atq[ue] aqua. ps. Ig-
 nis succensus est i[n] furore meo: et ardebit vs-
 q[ue] ad inferni nouissima. Quinto die arbo-
 res et herbe stillab[un]t sanguine[m] rore. Isa. 27.
 Reuelabit[ur] ira sanguine[m] suu[m]. Sexto die ru-
 ent edificia mundi. Diere. 3. Egyp[ti]us i[n] de-
 solatione erit: et idamea i[n] def[ec]tu p[re]d[ic]t[i]o[n]is p[ro] eo
 q[ui] inique egerit. Septio die lapides ad iui-
 ce collident[ur]. Isa. 24. c. Comouentur p[ro] com-
 mouebunt fundamenta t[er]re: p[ro] fractione p[ro]frin-
 get[ur] t[er]ra: p[ro]ritione p[ro]teret[ur] t[er]ra: co[m]mouet[ur] co[m]mo-
 uet[ur] p[ro] comouebit[ur] t[er]ra. Octauo die t[er]re mot[us]
 ing[re]ssus fiet p[ro] vniuersu[m]. ps. Terra tremuit et ge-
 uit du[m] resurgeret i[n] iudiciu[m] deus. Nonno die
 erib[un]t hoies de cauernis: q[ui]q[ue] am[er]es ibunt
 v[er]i ad inuice[m] p[ro] timore loqui valentes. Isa. 13.
 L[oc]u[m] t[er]re s[un]t i[n] sp[iritu] p[ro]p[ri]os possidebit vniuers[us]
 p[ro]p[ri]as. Decimo die adequabit[ur] vniuers[us]
 sa. Isa. 3. Dis vallis implebit[ur]: et o[mn]i[um] m[un]dos et
 collis humiliabit[ur]: et p[er] s[ed] d[omi]n[us] sicut c[ir]ca flu-
 xerit a facie d[omi]n[us]. Undecio die stelle cadent
 de celo. i. igneas comas emittet[ur] et sinillabunt
 ita v[er]i cadere videant[ur]. Luc[as]. 21. Erit signa
 i[n] sole: luna: et stellis. Et Apoc[alypsis]. 6. Stelle celi
 ceciderunt sup[er] terram: sicut ficus mittit grossos
 suos cu[m] a vento magno mouet[ur]. Et Luc[as]. 20.
 Sol p[ro]uertet i[n] tenebras: et luna i[n] sanguine[m]
 Duodecimo die de sepulchris ossa mortuo-
 ru[m] egrediet[ur] et accedet vniq[ui]q[ue] ad iuncturam
 sua[m]. Decimoq[ue] die o[mn]es deficiet[ur]: v[er]i cu[m] mor-
 tuis resurgat[ur] et h[uius] igne fiet: q[ui] nullu[m] e[ss]e velo-
 ci[us] agit. ps. Ignis a[n]t[ea] ip[s]u[m] cedet. Ignis. s[ed] q[ui] e[ss]e
 i[n] spera sua: et ignis i[n]ferni et purgatorij s[ed] dina-
 m[us] tute iugent[ur] et vniq[ui]q[ue] suu[m] exercebit offi-
 ciu[m] v[er]i dicit d[omi]n[us] Bona. i. 4. Ignis q[ui] d[omi]n[us] t[er]restris
 purgabit iustos: cruciabit malos: corpaq[ue] in-
 cinerabit[ur] et cuncta t[er]re nascet[ur] p[ro]sp[er]abit. Ignis

elemētari elemēta sciliabibit: atq; ad inno-
 uationem disponet. Ignis purgatorij purgabit
 electos: illos qdē dico qd purgari necesse est.
 Et ignis iserni tā icipit ipios cruciari. De
 cio quarto die ardebit sup̄ficies aeris et fre: vt
 sic qia clis purgatis eoz cesset mor̄. De ci
 moq;mo dic fiet celū nouū et tra noua: et resur-
 rectio mortuoz. An tibi aia mea ista treme-
 būda vidēt. in Jo. apoc. 20. Vidi igit thronū
 magnū et candidū: a cōspectu fugiet tra et ce-
 lū. Thron⁹ cādū erit xpi imaculata caro: i q
 cū ad iudicādū venerit: fugiet celū et tra. i. oia
 creatura pauebit. Isa. 13. Bulate q: ppe est
 dies dñi: qre rē. Et sic pz p. vi. Quid ad se
 cādā vi. audi Paul. ad Thessal. c. 4. Ipse
 dñs i iussu et i voce archageli: et i tuba dei de-
 scēdit de celo: et mortui q in xpo sūt resurgent
 pmi. Veniet qdē xps i iussu: et aut hic Nic. d
 lir. q: spūali voce impās mortuis dicet. Sur-
 gite mortui venite ad iudiciū: et nō solū mēta
 li iussu dei: s; reali p mysteriū angeloz iussu
 dei general' citatio fiet: vt dic Nic. d lir. et Ri-
 car. in. 4. et Math. 24. Aditct angelos suos
 et cōgregabit electos ei⁹ a qtuor vēr. i. a q
 tuor mūd' pib⁹: et voce mag clamabūt. Sur-
 gite mortui venite ad iudiciū. Audi Adiero.
 barbarā. Siue comedo siue bibo: siue qd cū
 qz aliud op' facio: sp̄ aurib⁹ meis infonar vī
 illa terribil' tuba. Surgite mortui venite ad iu-
 diciū. Et sequit apls. Et in tuba dei descēdet
 de celo. Noie tube sūm Rcnigiū intelligitur
 manifestatio clara: iuxta illud Math. 5. Luz
 facis elemosynā: noli tuba canē an. i. alicui de
 mōstrare. In tuba g dei veniet xps. i. maise
 ste vt ab oibus videti possit. ps. Videbit ois
 caro rē. Et Adiebas. 7. Videbūt gētes et
 cōfundebunt sup oī: otitudie sua rē. et Job.
 21. Videbūt oculi ei⁹ interfectionē suā: et d su-
 rore oipotētis bibēt. Et loq; d mal: et d bōis
 dī. c. 22. Videbūt iusti et letabūt: et inocēs sub
 sanabit eos. Nōne succisa ē correctio eoz: et
 reliqas eoz deuorabit ignis rē. Inde Isa.
 18. Lū eleuatū ingt fuerit signū i mōtib⁹ vide-
 būs: et clāgorē tube audiet. Et. 17. c. dī. Et
 erit in die illa clāget i tuba magna: et veniet q
 p dūci fuerāt d terra asyrioz: et q cietū erāt de
 tra egypti: et adorabūt dñm i mōte scō i hierlꝯ
 Et segt Pau. vt sup dicēs. Mortui q in xpo
 sūt resurgēt pmi. S; idē paul. i. Cor. 15. ait
 In mōmēto in ictu oculi i nouissima tuba: g

ibi nō erit pōritas: q: ait resurgēt pmi. Dic i
 Nic. d lir. q qdā dicitur q ista pōritas sit di-
 gnitatis et nō tpis: vn sensus ē iste. Mortui q
 in xpo sūt resurgēt pmi. i. digniores: et hi sunt
 apli oēs: q xpo iudici erūt asseffores: vt dñm ē
 s. Et nō aliqs vetis testi: qre rē. Et sic pz qū
 oēs vocabūt ad iudiciū: qre rē. Quid ad ter-
 tiā ve. dico q: tria pmarine in processu fient.
 Primo veniet xps. Scdo oēs cōparebunt.
 Tertio oium facta: et libri discucient. Quid
 inq; veniet xps. Math. 25. Lū venerit filius
 hois in sede maiestatis sue. Sedes h dupli i
 telligi pōt: aut p hūanitate: i q sic dñm ē glofe
 apparebit: aut p vīte dīnitatis: sic dī Ma-
 thei. 24. Videbūt filiū hois venientē i nubib⁹
 b' celi cū vīte multa et maiestate. Et seqt: et
 oēs angeli ei⁹ cū eo. s. pp honore iudiciū: et pp
 executionē iudiciū: q: mali p malos angelos
 trahent: et boni p bonos ad iudiciū deducēt
 Et tūc sedebūt sup scdē maiestatis sue: h sedes
 iudiciaria significat ptatē q data ē hoi xpo l' et
 sua locūda hūanitas itelligi pōt: i q ei⁹ dīnitās
 sic i glōso throno sedet. Scdo erit oīuz con-
 uocatio. Math. 25. Et pgregabūt an cū oēs
 gētes. i. ois caro et ois sexus: vt dic glo. Et se-
 pabit eos ab inuicē: sic pastor sepat oves ab
 hedis. Sepabit inq; eos loco: mērito: et voca-
 bulo. Adiero qdē: q: oīuz mērita discunt vt
 statū videbūt. Ecco vo: q: diuersa loca bonis
 et mal assignabunt: vt dicet. Vocabulo ar: q:
 hos hedos: illos oues appellabit: p oues bo-
 nos intelligēs pp eoz scdūtatē: simplicitatē
 et trucidationē: iuxta illd: pp te mortificamur
 tota die: extīati sum⁹ vt oues occisiōis. Et pp
 scdūtatē: sterilitatēq; p hedos malos designat
 Et statuet qdē oues a dextris: hedos at a fini-
 stris: p dextrā stat⁹ glie: p sinistrā stat⁹ eterne
 pene designat. Tertio loco oium facta et libri
 discucient. Math. 25. Tūc dicet rex his q a de-
 xtris ei⁹ erūt. Sup ar xps dī fili⁹ hois: h antez
 rex: vt oīdas q iura et leges p dē ptatē h; et le-
 gis pcuratores punire: et obfuoatores pmi-
 are. Rex enī nō ē posita iusto: et d reglarib⁹
 c. 13. circa pnci. vbi dī sic. Quia vbi spūs dei
 ē: ibi libertas: et q spū dei agunt: nō sūt sub lege:
 q: lex nō ē iposita iusto rē. h ibi. Et idē. 19. q.
 2. due sūt rē. Et qui uider sniare nō pōt: nisi sū
 allegataz pbatā. et q. i. nos at. Nos at inquit
 ter. i. quēpiā sniam ferre nō possum⁹: nisi pui-
 cū aut spōte p fessū. Idē i. c. iuder. et i. c. nūth

et c. p'mates. Jd xps examinare incipiet: et p
 approbare bonos. d. Vnde bñdicti p'is mei
 p'cipite regnū qd vobis patū ē ab origine mū
 di. Quattuor eni facit. p' inuitat. d. venite.
 2° bñdic. d. benedicti. 3° suos instituit bē
 des. d. possidete vobis. Et 4° hereditatē offi
 dit. d. patū a p'stitutiōe mūdi. Q' dulcissima
 allocutio: o vox oī suauitate et iocūditate plēa
 Inuitari ad āplēxū totū felicitissime trinitatis
 Audi gl'fū Ansel. Q' h' bono fruct: qd illi
 erit: et qd illi nō erit: erit q'qd volēt erit: et qe
 qd nolet nō erit. Vnde seqt rō p'dictorū. Esuri
 ui et dedistis mihi māducare et c. q' sequunt de
 opib' pictat'. Et tē nūdebūt iusti n' q' si ignora
 tes: s' pot' admirātes. Vñe qñ te vidim' et c.
 dic totū. Et rñdēs ill' rex dicit. Amē dico vo
 bis qd vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis
 Deu q'so audi qd h' dicat pet' rauēnas i qdā
 s'mone. In regno inqt celoz corā āgel' dei in
 p'spectu resurgētū q' Abel passus ē q' fidē cu
 stodiuit Abrahā q' mundū salauit Moēs: et
 Adōp'sca legē dedit: q' p'det' resupin' crucē
 ascēdit: xps tacer: et clamat: esuriui: et nō dedistis
 mihi māducare. p'dictio erit iustoz: tūc seq
 tur examē ipioz. Math. 25. Tūc dicit ill' q' a
 sin'istris ei' erūt. Discedite a me maledicti et c.
 dic totū. Q' p'uidū tremūqz vbiū. Repellū
 nāqz p' dñs suos oēs a se rebelles. d. Discedi
 te a me: maledicti qz oēs. d. maledicti bēdes pe
 naz facit. d. In ignē etnū: et vile illis p'fortiū
 tribuit: d. q' pat' ē diabolo et angel' ei'. Si eni
 reprob' dicrēt: dñe si nō sum' digni possidē
 regnū: tua m' ex benigna p'ctate pcede: q' ad
 pedes tue scissime maiestatis stare possum': et
 ipse tūc dicit: discedite a me. Q' de me' q's no
 uit p'atē ire tue: et p' timore irā tuā dīnumerat
 Itē si reprob' dicrēt: si nos isēfices a te repel
 lis: tūc tua bñdictiōe effice dignos: et ipse dicit
 illis: discedite a me maledicti. Itē si reprob' dicrēt.
 Q' clemētissime de': si nos cū tua ma
 ledictiōe rep. llio: salte i aliq' refrigerij colloca
 re loco digner': Et ipse subiūget. In ignē qz
 to si dicrēt si tali ac tātō acerbō igne p'cipis
 cruciari: breue pcamur assigna ip's: et tpe dicit
 i ignē etnū. 5° si lachrymabili subdāt clemē
 tissime ihu xpc ad min' platū nob' tribue gra
 tū: et ipse dicit q' pat' ē diabolo. 6° si tādē mī
 scri dicrēt p'tores pcamur: clamam' orantes
 p'fortiū tribue iocūdū. Et ipse dicit q' pat' est
 diabolo et angel' ei': ecce horribile p'fortiū: h'

facto incipiet eos exaiare. d. Esuriui et c. vii. s.
 Sup q' vbo gl'ofus Bern. ait. Si tanta pēa
 puni: q' sua nō dedisse cōuincit q' pena puniē
 dua: q' aliena redarguit abstulisse. Si eniz ita
 cōdēnabit: q' esurientē nō pamt: q' into graui
 or' supplicio puniend' ē: q' v'sura rapina et fur
 to abundātē diuitijs fame et siti cruciat: et pire
 facit: aut q' d' p'pa domo cicit pegrinū et adue
 nā h' ille. s' cā exaiatōe imediate seqt Math.
 25. S'nia bonoz et maloz: qm. 2. q. i. c. sic d'r
 sic. Sicut sine iudicio. s. p'termisso ordiarij iu
 dicis quēqz nolunt cōdēnari: ita iuste q' diffi
 nita sūt. s. p' allegatiōez et p'bariōe: nulla pa
 timur executiōe. s. illegitima differrī: h' ibi. Et i
 tellige vt dicit glo. nisi sit lata p' falsa instia: cē
 de eric falsi: sup co. in glo. p'dicta et s'nia et
 executio sine oñdī cū d'r. Abūthi in suppliciiū
 etnū: multi at in vitā etnā. In Innocē. d' vili
 tate p'dictis hūane clamar. Quis si tīmeat istō
 examē: in q' idē ē accusator aduocat' et iudex.
 Accusabit. n. cū dicit: esuriui: et nō dedistis mi
 hi māducare. Aduocabit cū dicit q'qd vni ex
 minimis meis fecistis: mihi fecistis. Iudicabit
 cū dicit. ite maledicti in ignē etnū. h' ille. Et h'
 sufficiā. p' p'nti p'elone. De accusatorib' āq
 erūt in die iudicij: dicā p'one se. Minia enī
 p'ititate q'ntū ad vñā cōclonē spectat v' cēz:
 si illos accusatores i hac p'elone potuissē q're et c.
 De inuincibilitate dñi iudicij: p'sideratō. 3.

Tertio iudicij extri vltimā imina

bilitate videam' vbi tres alias
 cōclones subiūgem' v3. p' cō
 clusio ē ista. Augubris misabil'
 qz oīuz dānatoz loc' null' recit' assignād' ē
 qz tartaroz spiritūqz reprob' isel'it bitatio
 2° p'elo ē ista: felicissim' amenissimūqz oīuz
 bitoz loc' null' cōueniētiō: atqz dignior qz sū
 mi dei et tpi ei' triūphal' epirrei celi iocūdatio
 3° p'elo ē ista vltio extri iudicij sine dato sic
 cūctoz fuit creato: scā p'fecta purgatio: ut p'
 iudiciū erit omniū congrue facta innouatio.
 De loco iudicij et dānatoz. Q' clusio. i.
 Q' cipe p'mā cōclonē et c. ut. s. Ad 2° d'
 a clarationē tres ingram' ve. v3. p'
 ve. ē ista: q't et q' erūt voces tpe iudicij
 p'tores ad mortē. ad mortē vociferātes. 2°
 ve. ē ista: in q' loco fiet iudicij extrēmi ista rigo
 rosa exaiatio. 3° ve. ē ista q's erūt post iudiciū
 omniūz dānatoz locus et p'pa bitatio.

Quia ad primum dico q. i. erant tpe iudicii vo-
 ces clamantes oēs ad mortē: ad mortē nūfos
 piores. 1^a vox erit ppe cōscie. 2^a vox erit
 oium scōz. 3^a vox erit oium spūz reprobo-
 rū. 4^a vox erit oium oppreſſoz. 5^a vox
 erit oium infidelū. 6^a vox erit oium āge-
 loz. 7^a vox erit oium eloꝝ. 8^a vox erit
 oium creaturaz. 9ª vox erit oium scriptu-
 rarū. 10ª vox erit oium diuinorū secretorū
 11ª vox erit ppiorū pēoz. i. vox erit oium
 mysterioꝝ. Prima inqz vox erit ppe cō-
 scie. ad Ro. 2. Testimoniū illis reddēte pscia
 ipsoꝝ cogitationū accusantiū et defendentiū
 in die iudicii cū iudicabit dñs occulta hominū.
 Et rō fin bñi Thō. in. 4. di. 43. ē. q. cū dñs
 vbo rō fco reddēda sit i die iudicii rō Adāth.
 i. Amē dico vobis q. dñs vbo q. locū sue-
 rint hoīes sup trā in die iudicii reddēt rōnes
 Et dñs vbo a sol. tior: dñs q. voces sē carū: q.
 sū aia passionū notē. p. piarimēmas necē est
 vt oia scripta sint i cordibz nris. S3 h qro
 an mali videbūt opa bona q. fecerūt. 2° an bo-
 ni videbūt pēā q. aliq. cōmiserūt. 3° an vn^o
 poterit vidē q. erūt in pscia alteri. Ad p^m
 dico fin bñi Thō. vbi. d. q. oia bona q. vnqz
 dñati fecerūt: erūt i ppa pscia relucētia nec
 tñ ex h eoz minuet doloꝝ: s3 magis ex illoꝝ bo-
 noꝝ iuitiōe augmētabit eoz pena: cū cernēt
 oia illa bona pdidisse: qz supple ad meritū
 vite cine. Sumū. n. isorū gen^o: vt Bōe
 t^o ait fuisse felice. Ad fin dico q. mgi finiaz
 suū ist^o opiniōis: q. pēā p pniaz delecta: i iudi-
 cio nō apparebūt. Si. n. ad mēoriā pēā dele-
 ta reducēt: matie i scis viderēt q. maxim^o
 debēt succreſcē doloꝝ: qd ē falsū. apoc. 21. Mō
 erit ampli^o n3 luct^o n3 clamor. Et at debet
 succreſcē doloꝝ: p3 qm cā monēs ad flēda pēā
 ē charitas: g qzū magis creſcet: et effect^o cre-
 ſcet: s3 charitas in bñis erit pfectior tē tps qz
 fuerit in via: g si ex pſideratōe pēoz suoz h i
 via charitas ad lachrymas eoz corda puoca-
 uit: seqt q. magis tpe iudicii sua pēā defleunt
 Pēā si sit delecta quō pnt videri: a puatiōe
 n. ad habitū ipossibilē regressio: vt dic pñs
 in postpnt. Sane aia mea mgi i hoc pte n te-
 ē: qm si id. vñ eēt: seqret q. nec ē pnia de illis
 pēis pfecta ab eis cognoscēt: qd certe nullū
 glē scōz: et dñe laudiderogaret: qd mialiter
 suos electos liberauit. Seq̄la sars nō: qm sint
 glē augmētatiōe pñie scōz tpe iudicii cla: cū

debē necē eēt vt id dñs pniaz egerūt: qd n nū
 pñi ē claresceret: nec m pp h seqt q. talis cal-
 paz recordatio siue manifestatio in dedec^o scō-
 rū resuleret: sic nec magdalene nec i cel q. in
 ecc^{ia} peccatrix appelleret: nec eni vt fac^o notū ē
 Magdalene pēā publicā: vt illā pſudam^o: s3
 vt audita clpa sil^o pena: glōsa dñi iudicet: et
 scā clarissima: vñ pono hāc reglāz gñālē q. sic
 in scōz corpibz ad eoz glāz cicatrices corpa/
 les remanebūt: sic in aiaz glāz cicatrices spū-
 ales q. si ipsa pēā iuste dñi remanēt. Et n solū
 i eoz glāz tales cicatrices spūales remanebūt
 s3 et i dñatorū dolorū augmētū. Quis. n. abt
 gē pōt reprobos scōz pēā cernentes: et illoꝝ
 pniaz: et suoz tñi criminū sine pnia mltitudi-
 nē turpitudinē et horribilitatem intuentes ma-
 xio dolore n cruciari. audi Sap. 5. Vidētes
 turbabūt timore horribili. Et h in finia et bñis
 Thō. vbi. d. ponit. Ad 3^m dico fin eoz the-
 ologiā q. sic. audi Breg. sup illo vbo Job.
 27. Mō adeq̄bit inq. et aux^o l vñz. Ibi qppe
 vnū q. s3 iq. ab alit^o oculū mēbr. et compulsiō
 nō abscedet: s3 patebit aius patebit etiā corpa
 lib^o oculis ipsa etiā corpis aromonia. h ibi.
 Er qb^o qdē vbia vt dicit dñs Bona. in. 4.
 di. 49. n seqt in q. corpa glōsa sint quia. i. cor-
 pa trāsparetiā et n finiaia visu ita vt possit vi-
 dē q. qd erūt i te q. n magis videbūt mēs alit^o
 p cor^o puiū qz p cor^o solidū. s3 sic dz intelligi
 q. ita cogitantes et affectōes hēbūt lucidas in
 corde vt et er sint patētes. Et modū ista vidē
 di pōt pñia^o dextor dicēs. Corpa glōsa erūt
 solida et lucida sicut crystallus: et erūt i pñia
 corponibus porū minores etiam quomodo
 p qd qdē poros pp limpiditatē pōt vn^o vidē
 in mēte alit^o: achi illd cor^o eēt puiū: h ille. Et
 idē scit Scor^o. plire. n. d hac mā dic i. 4. di.
 49. idē et ricar. et bñi thō. i. 4. di. 43. ar. 5. q.
 i. dic sic: vñ pñie nre erūt q. qd libi. res ge-
 stas pñietes ex qbus iudiciū pcedet: sic et in
 iudicio hūano registris vñs. Apoc. 20. Et li-
 bri ngt apti sūt: et alius liber aptus ē liber vite
 et iudicantiē mortui ex his q. scripta sūt in libris
 Libri apti vt expōit Aug. 10. d. ciui. dei. signi-
 ficat libros noui et vetis test: in qbus de oñ
 det q. mādāta fieri iussit. Vñ et ricar. d. scō
 victore dicit. Eoz corda erūt q. si quedā cano-
 nū decerēt. Per libz vñ vite intelligit pñie
 singlōz q. dñr singlariē lib vnus: qz vna vñ
 te dina sūt: vt cū ad memoriā sua scā reuo-

cent: et h' vis inq' ad memoria' hoi reduc' fa-
cta ei' liber vuc dr. Vel p' p'mos libros p'scie
singulor' intelligit: p' fin' v'osnia iudic' i ei'
p'uidetia descripta. Et p' p' h' dic' idē. q. sc. ne-
cesse ē si snia d'z cē iusta: v' oib' nota sit: et oi-
b' si iusta snia: erit: nō oib' cē nō potit: si me-
rita vel demerita oib' nō cēnt: et merita v'
demerita oib' nō cē n' p'it: si oia bona l' mala
opa cēnt i g'ta. Quare necē ē v' vnusq'q'z ne-
dū scā p'pa ad mēoriā reuocet: s'z ēt aliena ei'
cognitōi subiaccāt: si iusta snia oib' d'z cē nō.
Et h' idē dic' doctor: hiet dina v'tute: v' snia iu-
dic' oib' iuste app'eat: s'z ad h' dic' ipse v' in-
ellect' creati n' suffic. Et idē si i scip'is app'cant
p'feti p'ctā p' p'ritōez delecta: b' nō nisi v'tute
dina: p' cāz assignatā: et n' v'tute būana: q'z a
p'uatōe ad b'itū ip'ssibil' ē r'gressio nātr loq'n
do: et si dicēs. si p'ctōez p'ctā: s'z ituent' mag'
erit p'susio s'cōz: et p'susio ip'ioz minuet: dico
q' n' seq'. Mā i s'is ip'ij vidētes s'cōz p'ctā i a-
liēo vitupio: suū vituperiū mag' auēdēt: au-
gmētāb' coz p'susio: et i magnam redūdāb'
gloriā s'cōz: q' suis meritis et gra dei illa p'ctā in-
terfecit. Et h' sufficiāt q'z ad p'ma vocem p'
p'ctōez clamāt tpe viditē. 1^a vox i die iu-
dicij clamās p'ctōez iusticia: iusticia a la mō-
te a la morte: v' ita loq'r c'ris ei' oēs a thyrānis
oppressi et laniati: apoc. 6. Clamabūt sci dicē:
res vsq'z d'ne v'c' et inocēs: scūs n' iudicas: et
n' vidicas sāguinē n'rm: et d' h'is q' b'itāt i t'ra et
datē s' i ill' singule Role albe: et d'cū ē ill': adhuc
susticte modicū tps dōec ipleat numer' frat'z
v'roz: h' ille. V' sci martyres: o curia celestis
q'ndie iuriata: si nūc iusticiā v'no ore clamāt
qd iudicij tpe faciet q' oīuz p'ctā cernēt. sap.
5. Stabūt iusti i magna p'stāna aduers' eos q'
se āgustiauerūt et q' abstulerūt labōes illoz et. dic-
tonū q're et. 3^a vox vindictā clamās erit oīuz
demonū. audi ang. k'issimū. Stabūt iqt oēs
aū tribūal xpi: et p'sto erit diabol' et scitabit v'
ba p'fessiois n're. s. scē i baptismo. Et obiciet
nob' i facie q'qd et i q' peccauim': et i q' loco: et
qd facē dēam': dicitur: ē eni ille aduer' sari' n'
eg'ssime iudex iudica istū cē meū ob cl'pā q' no-
luit cē tu' p' grāz tu' p' nāz me' p' mīaz iū' ob
passionē: me' p' suationē: tibi iobediēs: mibi
āi p'sentis: atc accepit imo: talitāt' stolā a me
hāc pāne s'ā: q' idut' ē tunicā: tuā vestē dimisit
et cū mea huc vēit. Eg'ssime iudex iudica g' istū
cē meū: et meā s'cōe p'denādū: h' ille et. 4^a

vox erit oīuz oppressor. V' iudices o aduoca-
ti o notari: vsq'z oēs c'ci: q' iusticiā mīstrat d'
bet: aures erigite: oēs falsē aduocatiōes. p'cu-
ratiōes: tpm dilatiōes: istroz falsificatiōes: et
occultatiōes: oēs extor'siōes: falsē sniatiōes oīs
sāguis pauper' p' vo. deuor'at' i die districti iu-
dicij clamabūt p' vos. Iusticia iusticia. deut.
22. Vidue inq't d'ns: et pupillo nō nocebit'. Si
leserit' eos vociferabūt ad me: et ego audīā cla-
more coz: et idignabit' furo: me': p'cutiamq'
vos gladio et erūt v'roz v're vidue et filij v'ri
pupilli. et Job. 24. c. Ag'z n' suū demerit' et vi-
neā ei' que oppresserit v' idemāt: nudo s'dimut
tū boies: idumētā tollētis: q'b' n' ē opimētū i
s'rigore: q's ibres mōtiū irrigāt: et n' būtes ve-
lamē āplexāt lapides: v' fecerūt depredātēs pu-
pillos et nudū pauperē spoliauerūt. Iudis ice-
dētib' absq'z vestitu tulerūt spicas. Et paz ifra-
Alia vulneratoz clamabūt: et de' iulnū abire n'
patit. Ipsi fuerūt rebelles nūmini: nec sciet. i.
necirc voluerūt vias ei' et. Hec q'ntū q'ndie
i paupes fieri cernam' aiaduerite: et p' singla
discuti ite. Et cū h'is p'cordat gl'os' Bern. De-
niet inq' aū tribūal xpi allegatio dura et cla-
mor pupilloz et orphanor' et viduar': q'z v'itē
p' vicerūt stipēdijs: nec dūnē p'ctā h' ille. In
deut. c. i. ait d'ns. Audite illos. s. vos sapiētēs
Et q'd iustū ē iudicare siue ciuis sit ille: siue pe-
grin' Nulla ē distātia p'sōaz: ita puū audiet
v' magnū: nec accipiet' cuiusq'z p'sonā: q'z dei
iudiciū ē et. 5^a vox dr oīuz iudiciū. Adh' b'
iz. V'iri niniuite surgēt i iudicio cū gnātōe ista
q' p'niāz egerūt i p'dicatiōe Jone: et ecce plus q'
ionas h'. Hec nob' mīstris q'ndie gl'os' de' au-
res n'ras dinis f'mōib' p'pulsat: et nos tanq'
aspides surde: aures mēt' corp'q'z obturam'
audi hiere. s. c. Attēdi et auscultauit: nēo q'd
bonū ē loq'r null' ē q' agat p'niāz sup' p'ctō suo
dicēs q'd scī oēs pueri si ad cursū suū q' equ'
ad ip'itū vadēs ad plū ex'plū in legēda Ma-
charij q' r'piani sūt inferiores i p'ctis q'z iudei: et
iudei inferiores pagāi q're et. 6^a vox ē oīuz
angelor': q'z. s. cōsilia et inspiratiōes p'p'fēt
Andi ouegenē. Vnusq'q'z inq' āgelor' in ex-
trō iudicio adcriet: p'durēs illos q'b' p'suit: q's
admir' q's instruxit. p' q'b' sp' facit p'ris vidē.
Eredibile ē. n. q' q' tradidit āgel' aīa s'custodiē
das ab eis d' h' mōi custodia rōnē r'grer: et cū
illi culpā d' p'ctis n'ris baud bēant opo: tēbit in
grēdū d'no. cl'pas n'ras accusat: q' nolūm' coz

inspiratōis et p̄silijs obedire. sic nulla ē culpa
 medici q̄ de p̄nētib⁹ ad se circa isirni curā ni
 bil obmutat si nō saluat lāguidū sibi iobediētē
 Hic. l. j. c. Curauim⁹ cā: igrūt āgeli loq̄ntes
 de babilone et nō ē sanata. i. q̄tū ex nobis ē feci
 m⁹ vt curaret⁹ s̄ culpa sū fuit q̄ nō ē curata de
 relinq̄m⁹ cā: et can. vñusq̄q̄ i trā suā. qm̄ p/
 uenit vsq̄ ad celos iudiciū ei⁹ et eleuatū ē vsq̄
 ad nubel. i. vsq̄ ad scdō tē. dñs āt. bōa. in fo
 sūaz. di. xi. dēclarat qnō āgeli pp̄ obstinatōez
 hōis custodie subtrahāt bñficiū. Et diē q̄ du
 plex ē āgeloz custodiā: vna ex pte corpis q̄ p̄
 sū i bōis repulsiōe. ne corpa opp̄mar. alia ē
 resp̄cū maligni spūs ne. s. malign⁹ spūs aīas
 opp̄mar et puerat. Et tū ad p̄mā custodiā an
 gel⁹ boiez vsq̄ ad diē mort⁹ nō dēclīngt q̄ cū
 opp̄mi v̄l occidi a demone mīne sinit nisi aliē
 dñi iudicij sūis dēposcat sic patuit i viri. fare
 et sic d̄ alijs. S̄ q̄tū ad fāz diē ip̄e. q̄ talis
 ac⁹ custodie p̄siliū p̄i i nob et p̄i i āgelo q̄tū
 ex sui pte vidēs hōis obstinatōez subtrahit b⁹
 custodie bñficiū. S̄ h̄ n̄ v̄l phabile q̄ āgel⁹
 oīno subtrahat tale custodie bñficiū. Sēp. n.
 trahit hōiez a petō q̄tū q̄q̄ sit obstinat⁹ homo
 hō iste mod⁹ nō placuit dño Bona. et ponēs
 suā opionē diē q̄ āgeli custodiā aut ē respectu
 bōi p̄fādi v̄l acq̄rēdi v̄l agēdi. aut respectu
 mali d̄scrēdi v̄l euitādi v̄l minūēdi: diē. ḡ sic
 angel⁹ p̄fecto hōiez obstinā d̄scrēdi q̄tū ad ac
 tū bonū q̄ frustra cēt tal ac⁹ s̄ nō q̄tū ad actū
 malū. qm̄ sp̄ hōiez retrahit ne labit i pei⁹. qm̄/
 to. n. ḡs peior tāto ad malum p̄nior. et q̄to ad
 malū p̄nior et p̄clīnīo: tāto mag⁹ idiget retra
 hēte. et rō ē. q̄ q̄ diu hō viuūt. sp̄ pueri pōt.
 Alō. n. medic⁹ relīqt egronū nisi d̄ q̄ totalr de/
 sperat. audī Leonē papā d̄ pe. di. 7. c. nemo.
 Alō igr̄ dēsp̄rād⁹ ē dū i hō corpe p̄silit⁹ est
 q̄ nōmūq̄ qd̄ diffidētia etat⁹ differt p̄silio ma
 turiori p̄ficiat. h̄ ille. Et. 26. q. 6. c. si p̄sōr. et c.
 coguim⁹ ac⁹. i. rep̄bēdūt sacerdotes: q̄ petōi/
 b⁹ p̄nīaz vltimā denegāt. s̄ his vidē obli. ro
 rā malignitatē. adeo. n. fārei et petrei v̄l ita di
 cā efficiūt v̄l v̄bis nec dulcib⁹ nec arcib⁹ emo
 liāt. signis n̄ mouēt et rep̄bēdūt peiores sūt
 dulcib⁹ nāq̄ v̄bis: bēli facēdes filios su. s̄ mo
 nēs nībil p̄fecit. d̄ iō mortui sūt i bello. i. rñ.
 2. Samuēl nūq̄ p̄p̄s ab ei⁹ mala potuit muta
 re volūtate. i. rñ. is. Et. dux Saul. nec Jo
 nathe v̄bis nec dei bñficijs emoluit. i. rñ. is.
 Maabal dulcib⁹ v̄bis nūcioz Dauid flecti n̄

potuit. i. rñ. 25. Viri Jude nūcios Ezech. d̄
 lis p̄dicatib⁹ s̄ sanabāt. 2. pal. 30. Cor. phara
 onis tātis signis p̄ Adoyfēfēis nūq̄ emolu
 it. Et. 7. vsq̄ ad. x. c. inclusiue. Judei tātis
 signis sc̄is p̄ xp̄s duriores fēbāt. Luc. x. et. 18.
 Laim p̄ āmōitōez dñi idurauit et frēz occidit.
 Ben. 4. Judei Azariā eos iēp̄tāie crudelū
 occiderūt. 2. pal. 25. Stephanū āmonētē et eos
 docētē lapidauerūt. Act. 7. Et xp̄s finalr occi
 derūt. o italia. o italia. o italia. q̄ docum⁹ rātoz
 fuoz dei tot tātisq̄ signis tāis iēp̄tāib⁹ nō
 mole fieri dēcreuisti n̄ p̄ces nō mine n̄ guerte:
 nō pestilētie. n̄ miracula nō iēp̄ratōis bōe nō
 āgeli te emolire p̄nt. de oib⁹ i die iudicij audi
 es et te āgelos vociferātes. Curauim⁹ s̄ n̄ sa
 nata ē tē. Septia vox erit oīuz cloz. Job. 20
 Reluabūt celi iūgatē ip̄ij. et ira aduer⁹ cum
 p̄surgēt audi Eriso. sup̄ Adar. In illo igr̄ die
 nībil ē qd̄ rñdeam⁹ v̄bi celū: et ira: sol: et luna
 dies et noctes stabūt aduer⁹ nos i testinoniū
 p̄ctoz n̄roz. h̄ ille. Octaua vox ē dēiq̄ oīuz
 creaturaz. sup̄. 5. c. P̄ngbit cū illo oib⁹ irarū
 s̄ isensatos. ibūt directe emissioē fulgur⁹ et tā
 q̄ habent curuato arcu nubū aduer⁹ sarij et
 miabūt et ad certū locū trāhēt et a petrosa ira
 plene grādief mīttēt et cādēt. et illos aq̄ mar⁹
 et flūia p̄currēt durit. s̄ illos stabūt spūs v̄tu
 tis: et tāq̄z turbo vēti diuidet eos et ad bēmūz
 p̄duet oēs irā iūgat⁹ eoz. h̄ ille. Et. 16. c. d̄.
 Creatura tuā h̄i scōi d̄fuit ex cādēscit p̄ ex
 cādēscit i tōmū aduer⁹ iūstos. et Breg. Si
 q̄ris igr̄ q̄s te accusabit. dico tōr mūd⁹. Mo
 na vox erit oīuz dīnaz scrip̄fay: q̄s ip̄i sc̄elli
 gere noluerūt. ps. 9. Dī. it. n. i cōde suo obli
 ē auertit facē suā ne videāt i sinē. et Daniel.
 13. Auertit sensu suū: et dēlinauerūt oculos suos
 v̄l n̄ viderēt celū: n̄ recōdarēt iudicioz iusto
 rū. et loq̄t d̄ falsis iudicib⁹ q̄ puerūt s̄ sū scrip̄fay
 rū v̄l sua vacēt voluptatib⁹ et. Dicē h̄ potes
 d̄ hētiē: falsis doctorib⁹ et. Decia vox erit
 dīnoz secretor. dīna. n. secreta: q̄ i malū con
 uertim⁹ dīne iēp̄ratōis q̄s n̄ autēdim⁹ et filia s̄
 petōres iēp̄būt. Reddet rōnē p̄siliy Laiphas
 qm̄ dixit. Expedi v̄l vñ bō moriat p̄ p̄p̄o: ne
 tota gēs peat. reddat rōnē Judas iēp̄ratōis
 bōe peccauit ad dēs s̄guinē iūstū. Reddet rō
 nē p̄siliy bōi et fami iūctet. Ecce nullā cām
 mortū iūctio i hōie illo. reddet rōnē falsi p̄di
 ca oēs donoꝝ spūs s̄ i tē. Hic. 23. Si sc̄nt
 sent iūgt i p̄silio meo: et nō fecissent v̄ba mea

pplo meo auertisse vtiqz eos a via sua mala et
 a pessimis cogitationibus suis etc. Undecia vox
 erit ppa pta. Hic. 2. arguet te malitia tua: et
 aduersio tua increpabit te scio et vide qm malum
 est et amara reliquit dñs deum tuum: et non est timore
 dei apd te. Et puer. 5. c. Iniquitates sue capiet
 ipium: et sumibz peccatorum suorum vnusquisqz stringet
 ipse moxet. qz non hñt disciplinā et in iustitie
 stultitie sue decipiet hibi. et ps. In opibz manuum
 suarū pphē et peccator. et Liso sup 21 dat. Ipse
 cogitatioes et opa spālī stabūt añ oculos nros ac
 cusantes nos añ deū. et Ber. Tūc igit opa nra
 sūt loqntia: dicet ad miser peccator: tu nos egisti
 opa tua sum. Note describitur tēcū crīm tēcū
 ad iudiciū pgem. Et Ezech. 18. Sic iustitia
 iusti sup eū erit: sic impietas impij erit sup eū qre
 etc. Duodecia et vltia vox erūt mysteria passio
 nis ihu xpi. clamabūt cicatrices clamabūt cla
 ui lācea corda spica clamabūtqz misteria cūcta
 audi. Aug. in tractatu d symbolo. f. orassio in
 qt dñs i coipe suo cicatrices obfuañt vt i iu
 dicio peccatibz exprobarer et pñces eos dicat
 Ecce hoies quē crucifixi sūt. ecce deū et hoies i
 quē credē nolui sūt. videte vulnera q i sicut
 Agscite lat? qd ipugnasti: q pp vos apñ ē: et
 itar nolui sūt. h ille. o miseri peccatores qd faciē q
 fugiet quē aduocati hēbūt: ira vos n capiet
 s apñes os suū dglunet vos. infern? vos ex
 pectat mūd? tot? vos accusat scñ collegiū vos
 recusat. audi qso aia mea qd dicat prosp d vita
 pteplatia quē vidi et legi et pñtu nro Arimi.
 cū ad illd igit iudiciū venerim? ab eo iudice iu
 dicādi q nec occultatōe criminū falli pñ: nec ad
 pñtatē puidēdā munē alie? corūpi cū cepint
 oia secreta reuelari et n act? vl vba sūt et ipe co
 gitatōes oñdi. qd faciē? sctāti iudicē maie
 state qd excusatiois hñe potiz? q nos dñs scia sūt
 opa q i hac vita n fecim? ad qā pplos ibimus
 ad qā alios scōs pfigituri sum? qz exēpla sūt et
 vba pñphz. an fōre aliqā si agilitas nra cor
 pal excusabit s? et excusatioes eoz reclamabūt
 oia scōz exēpla q fragilitatē cānis i carne vin
 cētis. qd fecerit vtiqz posse fieri docuit et paz
 ifra qd gñsuri sūt ipij si eis dñs dicat. si pñi
 stie qñ n restitit? peccatōs dñs iudicis si n potuisti
 qre meū pñtā n qñuisti auxiliū aut vulnera
 ti: qñ n adhibuisti vulneri vfo remediū. nū
 qd ad h obmutescēt? qd excusatioes referāt
 n hñtibz dicat ligati pedibz et mñtibz mutue eos
 i tenebras extiores. h ille. Et h sufficiat qstuz

ad pñā vi. Qm ad faz vi. dico fin beatū
 Tho. i. 4. di. 68. qz ex dimis scripturā d loco
 iudicij n clarescat pñabilr tñ colligi pñt: q cir
 ca locū mōt. oliueti. Act. i. quēadmodū vidi
 stis cū ē i celū ita vñet: s ipe ascēdit d mōte o
 liueti q pñiet valli Josaphat. g et circa locū
 illū ad iudicādū vñet. Et si dicat Joel. 3. dñs sic
 congregabo oēs gētes: et deducā illas i valle
 Josaphat et discipabo ibi. ecce q dic locū ex
 pñse dico q accipit vallē p oī loco circūstāti. et
 pñiet ad vidēdū xpz i aera. ita altusqz erit
 vt possit ab oibz videri vt dic bñs Tho. ibid
 qre etc. Qm ad fñā vi. q p iudiciū pñius
 locū dñatorū erit infern. Et qñ alig arbitrat
 infernū: aut nō ē aut leuissimū. iō infernū ē. et
 horēdissimū ē locū triplici medio pñm?
 v3. aucte rōe. Et exēplo. Aucte duplī. s. vete
 ris et noui testi. ex vñi accipit qdaz. et p audi.
 Eccl. 39. c. Ignis igit grādo famet et mors oia
 hec ad vidēdā sūt bestiarū dētes et scorpiōes. et
 spētes. et rōphea iudicās i extimīniū ipijs. f. o
 audi Jsa. c. 5. De q pñsurgit māt ad ebrieta
 tē scēdāt potādū vsqz ad vespā vt vino estu
 eris citbara et lira timpanū. et tibia et vinū i cō
 uiuijs vñs et op dñi nō respicit nec opa ma
 nuū ei? pñderat? pñca captiu? duct? ē pñus
 me? q n hñt scias et nobiles ei? infierūt fame et
 mltitudo ē eraruit pñca dilatauit infernū aiaz
 suā et aspirit os suū absqz vñlo timo: et dñcēt
 fortes et pñs ei? et sblimes et glōsi ei? ad cū
 et ifra paz. vt q dicit malū bonū et bonū maz
 lū pñcēs tenebras lucē et lucē tenebras. po
 nētes dulce amarū et amarū dulce vt q sapiētes
 est i ocul vñs et corā vobismetipsis prudēt
 vt q potētes est ad bibēdū vinū et viri fōtes
 ad mīscēdā ebrietatē q iustificat ipiū p mīeri
 b? et iustitiā iuste aufert ab eo pp h sñ dñorat
 stipulā flāma ligna ignis et calor flāme exurit
 sic et radix eoz qñ fauila erit et germē eoz vt
 puluis ascēder. abiecti. n. legē dñi crecituū.
 et eloqū sūt i sūt blasphemauerūt. iō irat? ē furor
 dñi i pplo suo et extēdit manū suā sup eū et p
 cussit eū etc. Tercio audi. ps. Quertat pñtō
 res in infer. om. gē. q obliui. deū. Et idē ca
 dēt igit sup eos carbōes. in ignē dñcēs eos. In
 mīijs n sblitēt. et idē. de? i ira sua turbabit
 eos. et dñorabit eos ignis. Et idē pñt sup pec
 catores laqos ignis sulphur et sps pcellaz ps
 calic eoz. et itez Jsa. 64. Et vos q der eligit
 dñs q obliui est nōm scñ suū q pñtis fouē

mēsa ⁊ libatis sꝑe cā nūcrabo vos i gladio ⁊
 oēs i cede corruētꝫ p eo qꝫ vocauit ⁊ nūc iudicis
 ⁊ locutꝫ sū ⁊ nūc iudicis ⁊ fecitꝫ malū i oculꝫ meis
 ⁊ qꝫ nolui elegissꝫ pp h h dīc dñs exerceatꝫ. ecce
 fui mei comedet ⁊ vos esurietꝫ. ecce fui mei
 mei bibet ⁊ vos sitietꝫ. ecce fui mei letabitꝫ ⁊
 vos p̃fudēti. ecce fui mei laudabūt p̃ exulta/
 tione cordis ⁊ vos clamabūt p̃ dolorē cordis ⁊ p̃
 p̃ritōe sꝑs ululabūt ⁊ dīmittetꝫ nomē vꝫ i iu/
 ramēti electꝫ meis. inficiet te dñs de⁹ ⁊ suos
 suos vocabit noīe suo alio in qꝫ bñdicetꝫ ē super
 irā bñdicet a deo. am. qꝫ obliuiscitꝫ datē si angu/
 stie porces qꝫ abscondit se ab oculꝫ nꝫ. ecce ego
 creō celū nouū ⁊ irā nouā ⁊ nūc erūt i mēoria p̃
 ora qꝫ ascedet sup eo; sꝫ gaudebūt ⁊ exultabi/
 tis vꝫ i sēpitiū in his qꝫ ego creō ⁊ mīa alia
 pulcherrima dīc tē. Et idē. c. 15. Ululare iqt qꝫ
 ppe ē dies dñi qꝫ vastitas a dño viciet pp hoc
 oēs man⁹ dissoluēt ⁊ oēs corꝫ hoīs tabetꝫ ⁊ de/
 ficiet ⁊ p̃fēt torfōes ⁊ dolores tenebūt qꝫ per/
 turietes dolebūt vniūqꝫ ad p̃ximū suū stu/
 pebūt facies p̃buste vultꝫ eoꝫ. ecce dies dñi ve/
 niet crudel⁹ ⁊ idigēdis plen⁹ ⁊ ire furorisqꝫ ad/
 ponēdā irā i solitudinē ⁊ p̃tōres ei⁹ p̃terēdus
 dea qm̃ stelle celi ⁊ splēdor: eaz nūc xp̃adēt lu/
 mē suū obtenebrat⁹ ē sol: lūa nūc splēdebit i lūe
 suo. ⁊ visitabo sup orbē malitiā ⁊ ipios ⁊ i iura/
 tes eoꝫ ⁊ reges ē facia supbiā ifidelitū ⁊ arro/
 gātiā forniū hūiliabo tē. Et idē. 59. Rugiem⁹ i
 qꝫ qꝫ vñ oēs. ⁊ idē. i. 4. c. Detracta ē ad infe/
 ros supbia tua. ⁊ idē. 33. qꝫ habitabit ex nobꝫ cuꝫ
 ardorib⁹ sēpitiū qꝫ p̃fēt d vobꝫ habitare cū igne
 duorate. ⁊ idē. c. 16. Vniūqꝫ nūc moriet⁹ ⁊ ignis
 eoꝫ nūc extinguetꝫ. ⁊ idē. dimittat hōrō: ⁊ p̃
 tē alijs. sū p̃fēt. audi mō dñs. 9. Ego iqt
 cibabo pplꝫ istū absintib⁹ potū dabo ci aquā
 fcll. ⁊ disp̃gā eos i gētib⁹ qꝫ nūc nouerūt ipi ⁊ pa/
 tres eoꝫ ⁊ mīnā p̃ eos gaudiū dōcē p̃sumāt
 tē. ⁊ idē. 15. c. Ignis succēdēt i furore meo sup
 vos ardebit. ⁊ idē. c. 5. In tenebr⁹ collocauit
 me qm̃ moruos sēpitiū hēc sufficiat p̃ autē
 b⁹ vñ i testi. noui at testi hēs cuꝫ gēliū hōdier/
 nū. ⁊ idē. 22. Admittit cū i tenebras extiorē
 ibi erūt flē ⁊ stridor dēniū. ⁊ idē. 19. Ad: f/
 si sūt i stagnū ignis ⁊ ardēt⁹ sulphuris. ⁊ idē. 16.
 c. Et stabūt iqt hoīs estu mag⁹ ⁊ merito qꝫ iꝫ
 ⁊ cū i corpꝫ ⁊ i aīa dānati icēsi erūt sic ferrum
 succēdēt i igne. qꝫ tē. Scdō loco hāc vitatez
 pbo rōe. triplici at rōe. pbat isernū ⁊ penas
 dīna: oꝫ eē. Idū rō sūt ab eēntia ⁊ q̃itate d

monū. Scda sūt a varietate tonitꝫ. Tercia
 rō sūt ex ordine tonitꝫ vniuersi. Idū inqꝫ rō
 sūt ab eēntia ⁊ q̃itate demonū. Et arguit sic
 si isern⁹ ⁊ loc⁹ dānatoꝫ nūc eēt dñs nihil eēt
 sꝫ dñs i rex nā sit. q̃ isern⁹ ē: pꝫ p̃ia qꝫ dñs
 nēc assignat p̃ societate ⁊ afflictōe ep̃eoꝫ. Adat.
 15. Ite i ignē eēnū qꝫ p̃at⁹ ē diabolo ⁊ āgel⁹ ei⁹
 qꝫ at dñs sūt pbat triplē. s. ex eoꝫ horri/
 bilitate ex eoꝫ crudelitate ⁊ ex eoꝫ potestate.
 Idū qꝫ dñs sūt pbat ex eoꝫ horribilitate
 ⁊ p̃ autē veris testi sō noui. Audi Job. 20.
 Dādēt ⁊ veniet iqt sup eā horribiles duorabit
 cū ignis qꝫ nūc succēdēt affliget relic⁹ i taberna/
 culo suo. ⁊ idē. iō. c. Adhuc iqt me⁹ i tribilia
 oculꝫ me iūit⁹ ē appuerit sup me ora sua expro/
 brantes tē. ⁊ c. xli. describit ei⁹ formā ⁊ figurā
 dicēs. Simulatō ei⁹ splēdor ignis ⁊ oculi ei⁹ vñ
 palpebre diluculi d ore ei⁹ lāpades p̃cedūt sic
 tede ignis succēse d narib⁹ ei⁹. p̃cedūt fum⁹ sic
 ol: i succēsi atqꝫ feruēt⁹. anibet⁹ ei⁹ p̃runas ar/
 dē fac ⁊ flāma d ore ei⁹ egredit⁹ i collo ei⁹ mora/
 bis fortitudo ⁊ facie ei⁹ egestas mēbra cāniū ei⁹
 coherētia sibi. Admittit ⁊ cū fulmīa ⁊ ad locum
 aliū nūc ferēt eoꝫ idurabit qꝫ lapis ⁊ striget qꝫ
 maledict⁹ i c. x. ⁊ sap. xi. p eo iqt qꝫ errantes
 celebrāt motos sp̃ites ⁊ bestias supnacuas i/
 misisti eis mltitudinē b̃mtoꝫ aliū i vidēt vñ
 ferēt qꝫ qꝫ peccat qꝫ p h ⁊ torqꝫ. Ad. n. ip̃es
 sibi erat oipotēs man⁹ tua q̃ creauit orbē fraꝫ
 er mā iūia iūitē ill mltitudinē vñsoꝫ: aut au/
 daces leōes seu noui gñas bestias ira plenas
 aut vapozē ignis sp̃irates aut odorē fumi p/
 ferēt⁹ aut hōmēdas ab oculꝫ simillas emittēt⁹
 qꝫ nūc solū lēfura potat illos eximare sꝫ p aspe/
 ct⁹ riorē occidē. h ibi. In his qdē vñbis apper/
 horribilitas demonū tā ex eoꝫ horribili forma
 qꝫ ex diuersa eoꝫ appētia. qꝫ appēt i diuersis
 formis aīaliū sic pꝫ legēda bti. Antio. lege ibi.
 Scdō h idē. pbo autē noui testi. audi Ber.
 deuotissimū. ⁊ idē. qꝫ aīa mea qꝫ erūt tibi pauor
 cū dimissis oib⁹ qꝫ tibi p̃ntia tā iocūda tā gra/
 tus aspect⁹ cohabitatio tā familiaris. Sola pa/
 uēs igredieris iqtā regionē cū tibi caūati de/
 terētia illa mōstra tetruma occurrēt. h. ille. p̃f.
 Lōrurbauit oēs qꝫ vide. eo. ⁊ timu. oīs hō.
 hic d qdā religiosi legūt qꝫ nocte qdā i dormito/
 rio iacēs triblīr clamare cepit accurrūt fratres
 hūc sūt i piete aspice cēnūt sicqꝫ tota nocte mī/
 rabili horroz p̃cuss⁹ ē. mīc sō irogabāt sc̃m
 fr̃s dīc ille se vidisse diabolū. ⁊ irogātib⁹

cui figure eēt: nōdū nō posse describi et adeo
 horribil erat qd si ex alia pte furn⁹ ardēs esset:
 et ex alia diabol⁹: qd pon⁹ furn⁹ pburēd⁹ intras
 ser: qz diabolū vidisset qre rē. Scdo qd diabo
 li sint pbat ex coꝝ crudelitate. Et aut demōes
 sint crudeles filii pꝛ autē noui et veteri testi et
 exēplo. Autē vetis testi audi Job. 16. Et ol
 ligi iqt furoꝝ suū i me: et pminās mibi infre
 muū p me dētib⁹ suis. Itē audi pphaz. Ape
 ruert sup me os suū: sic leo rapiēs et rugiēs et
 idē. Et prauert aut me subfanauert me subfa
 natōe: frēduert sup me dētib⁹ suis. et Adiere
 h. Comedit iqt me absorbuert me sicut draco.
 Scdo autē noui testi. audi Petꝛ. 1. pe. p.
 diabol⁹ tāqz leo rugiēs circū qreōs quē duoꝝ
 Audi et Jo. Apoc. 12. ve tre et mari: qd dñen
 dū diabol⁹ ad vos hñs irā magnā sciēs qz mo
 dicū tps hz. audi et Ber. 1. metro cā atē. Qd qz
 ipi tonores tūc torqūbūt ptores et irribiles vltō
 res vindicabūt malos mores. Tertio h etiā
 exēplo dclarat. refert. n. bñs Breg. i li. dia
 logoz. qd qdā Theodor⁹ noie qdē nō re mōa
 ch⁹ nedū bonā vitā dñcē h nec audire sue salu
 tis qd qz volebat vēit tādē cū i extremis labo
 raret et frēs circūstātes dñore p ei⁹ aia oraret
 ille irribili voce clamare cepit et ofones coruz
 turbare. itaqz dicebat. Recedite recedite rece
 dite. ecce dat⁹ sū draco dñor ad⁹: q ob vñ pre
 sentiā me deglutire nō pōt. Caput meū iā ore
 suo absorbuert. date locū ne apli crucier: ipi suz
 dat⁹. finite me rē. tūc ad eū frēs. Quid loqris
 paupꝛe sig crucis sig. Et ille alta voce n pos
 sū iqt. qd qmīs h⁹ dracois stimuloꝝ et premoz.
 Audiētes h frēs i ira pstrati oronib⁹ istāt. et
 p aia ei⁹ miaz poscūt. Inica ille valida voce
 clamauit. Brās ago deo. ecce draco q ad me
 duorādū venerat oronib⁹ vñs expul⁹ ē et oio
 recessit. qd rē. Tertio qd diabolū sint pbat ex
 coꝝ pte. pñs aut demōis filii autē vetis ex
 noui testi et exēplo pbat. autē qdē vetis testi
 audi Job. 14. Nō ē iqt pñs qd ppet ei sup irā
 q scūs ē vt nullū timēt. audi. Eccl. 39. Sūt in
 q spās q ad vidicā creati. si. et i furoꝝ suo cō
 firmauerit tormenta sua et i pte psumatōis effun
 dēt. Turēt furoꝝ ei⁹ q fecit illos. itē audi pphaz
 Irruerit i me fontes. itē fontes qñerūt aiaz meā
 Itē vi faciebāt q qrebāt aiaz meam. Scdo
 autē noui testi. ad Eph. 6. Nō ē vobis col
 luctatō aduers⁹ carnē et sāguinē. s. tm h aduer
 sus pncipes. et potestates tenebrāz harū. Et

Apoc. xli. nō hēbūt ingt regē die ac nocte qui
 adoraueit bestia et imaginē ei⁹. Tertio h exē
 plo pꝛ d demōiolo q totā vñā ciuitatē regebat
 et custodiebat. qre rē. Scda rō qd pbari pōt in
 fernū eē sūt a varietate tormentoz. et arguit sic
 vbiqz ē sūma penalitas: ibi ē loc⁹ dñatoroz
 h i inferno ē sūma penalitas. h infern⁹ eloc⁹ dñ
 atoroz tūc sic. Infern⁹ ē loc⁹ dñatoroz. h infer
 nus ē. pꝛ pñs a pꝛpōe d itio adiacēt ad hz ad
 iacēs: vt hō ē alb⁹ h hō ē. fontes currit. h sor.
 ē. maior pñe rōnis nō qm loc⁹ dñatoroz n dr
 aliō qz sūma penalitas: sic loc⁹ bñoz ē sūma fe
 licitas. Adior aut pbat ex mltiplicitate penaz
 ex acerbitate. et eternitate. Pñs iqt h pbat ex
 mltiplicitate penaz. Et arguit sic. vbiqz h
 mlti sig doloris ibi ē signū mltiplicis pñe. h
 in inferno sūt sig mlti doloris. h ibi signū mul
 tiplicis pñe. maior nō de se. mñs: pbat mul
 tiplici autē: et exēplo. Audi p dñz Deut. 32.
 Congregabo ingt sup eos mala: et sagittas me
 as pplebo in eis. ps. Sagitte potētis acute cū
 carbonib⁹ desolatorijs. Et ibidē. Inebriabo
 sagittas meas sāguie: et gladi⁹ me⁹ deuorabit
 carnes foris vastabit eos gladi⁹ et int⁹ pauor.
 Consumēt fomes et deuorabūt eos aues moris
 amarissimo dñes bestiaz mntā i eos cū furo
 re trahētū sup irā atqz serpentū. et Eccl. 20.
 ois dolor irruet i eū. Et. 15. c. Tenebit eū tri
 bulatio et āgustia vallabit eū. audi Soph. 1. c.
 vox ingt clamor⁹ a porta pisciū et vllulat⁹ a fa
 et pñino mag⁹ a collib⁹. Sūt. n. i hūano corpe
 gnqz pñe. i. gnqz scil⁹ p qd sigredif pñi mori
 biē. 9. Intrauit mōs p fenestras vñas. et tre.
 31. Qul⁹ me⁹ depdat⁹ ē aiaz meā. pmo h iter
 has ē vñ. fa audir⁹. itia odorat⁹. qñta gust⁹ et
 qñta tact⁹. Erīt q dñat⁹ i die iudiciij vox cla
 moris a pñia porta. s. vidētes inē sectōz suaz et
 vltatēs a fa. s. audiētes voces horribiles d
 pñoz et isulātē et pñino mag⁹ h nō va supple
 a collib⁹. Apoc. 6. dicēt mōtib⁹ cadite sup nos
 et rupib⁹ et collib⁹ opite nos. Nec tm isti duo
 sensus patiēt: h oēs. Oculi. n. puniēt i fletu
 Adat. 22. ibi erit flet⁹. audir⁹ i clamor. 3. sa.
 59. Rugiēm⁹ qñ vñ oēs. O dñat⁹ in fetore
 Apoc. 29. Adissi sūt i stagnū ignis ardētis et
 sulphur⁹. Bust⁹ i amaritudie. biē. 9. Ego ci
 babo pplz istū absinthio et potū dabo eis aqz
 fellis. tact⁹ i ardore. ps. Deuorabit eos ignis
 Propi h et mñs maiora paupes dñati stride
 bāt dētib⁹ ex tollerabili frigore. Job. 24. ad

nimium calorē trāsibūt ab ags nimium. Adāduca
 būt ligual suas ex intollerabili fame. Apoc. 16.
 Comederūt linguas suas p dolore. Blaphema
 būt deū cū tota curia celesti. Apoc. 16. blas
 phemauerūt deū celi p dolorib⁹ ⁊ vulnerib⁹ suis
 Hoc qz declarāt exēplo. Legit. n. i. vult parz
 d qdā hēmita q aspūmā pniaz faciebat a q cū
 qreēt cur se tū affligēt. ruidit. Tor⁹ vite mee la
 bor ad vñū diē tormētōz i alia vita q pēdōib⁹
 refuāt mīme pportōari p. Itē ⁊ beda i gess
 āgeloz narrat q tpe cōstātiū iunior⁹ qdā mī
 les defūct⁹ āno dñi. 86. dīna grā ad mādū re
 suscitāt⁹ rediit q memor penaz qz viderat ad
 hēmitū fugit cellulāqz iur fluiū qndā struxit i
 q vestib⁹ idur⁹ crebro igrediebat ⁊ vestimēta
 ita balncata ad cānē pglari sinebat. p⁹ ea vñ
 balncū caldissimū itabat: q interrogat⁹ cāz fci.
 ruidit. Si vidisset q ego vidi eadē vñ maiorē
 mēū facēis pniaz. Sedo eadē mior: s. q in
 inferno sit sūma penaltias. pbat ex pēaz ipsaz
 acerbūate. Et arguāt sic vbi cūqz clamore ma
 gno desiderat mors: ibi ē signū alie⁹ qūssimū
 p. s. q a dānat⁹ vobis clamorib⁹qz validis
 dñiderat mors g ibi ē signū alie⁹ qūssime pēn
 āna nō cū maior. mior vñ pbat auctē ⁊ cre
 plo. Auctē qdē audi. Isa. 45. Vos clamabāt
 p dolorē dñi. ⁊ p tūcē spūs vllulabāt. o di
 ues epulo. Luc. 16. Veni qd dñs de pēis infer
 ni. p. Abrahā igit ipe mīte Lazaz vñ itigat
 extremū digitū suū aq vñ refrigerē liguā mēā qz
 crucior i hac flāma. Apoc. 16. Et stabūt hoies
 estu mag. ps. Ignis sulphur ⁊ spūs pcellarū
 ps calicis coz. Apoc. 8. In dieb⁹ illis qrent
 hoies morte ⁊ n iueniēt eā: ⁊ dñiderabūt mori
 ⁊ fugiet mors ab eis. In legi de qdā iuvene
 delicate nutrito q cū igress⁹ ēēt religionē añqz
 pferet a pētib⁹ molestabat: ⁊ i pūia fratru
 dū pferi debēt dixeret ei. Attēde qd facias: d
 licate nutrit⁹ es rigore religionis sustinē nō po
 teris. q ruidit pp b ordinē itauit: qz sciui me d
 licatū ⁊ nihil aspūat sustinē posse i pparōe pe
 naz inferni. ⁊ iō hāc pot⁹ ordis penā elegi: qz
 inferni penas sustinē. qre ⁊ c. Tertio eadē mī
 nor pbat ex cūitate penaz. Et arguit sic vbi
 ē mltaz ⁊ diuersaz acerbūqz pēaz cūitas
 ibi ē sūma penaltias: s. i dānat⁹ ē multarū di
 uersaz acerbūqz penaz cūitas. g ibi sūma
 penaltias. Adāior nō. mior vñ p. v3. q pe
 na dānatōz sit cūna. pbat auctē ⁊ mult⁹ cre
 plo. Audi. p. dñs. Deut. 32. Ignis igit succē

sus ē p succēdet i furore meo: ⁊ ardebit vsqz
 ad inferni nouissima. h ē i ppetuū ⁊ sine fine.
 Itē ⁊ Judith. 16. c. Dñs igit dabit ignē ⁊ vñ
 i carnē coz vñ vñat ⁊ vñat: ⁊ sētāt vsqz in sē
 pitnū. Audi. Isa. 6. c. Vermis coz nō moriet
 ⁊ ignis coz nō extinguet. Et idē. c. 33. Quis
 potit stare cū igne deuorante aut qz hitabit ex
 vñ cū ardorib⁹ sēpitnis. Et idē ibidē. Erit
 ira ei⁹ i picē ardētē nocte ⁊ die nō extinguet i
 sēpitnū. Audi. Job. 1. c. vbi vmbra mōtis: ⁊
 null⁹ ordo: s. sēpitn⁹ horor inhabitat. Audi ⁊
 Apoc. 20. Diabol⁹ miss⁹ ē i stagnū ignis ⁊ sul
 phur⁹ vbi ⁊ bestie. i. hoies bestiale q adorauē
 rūt bestia. i. pētm hoies bestiale faciēs ⁊ pfe
 do cruciabūt die ac nocte i sēla sēloz. Audi ⁊
 dñs. Adā. 25. Itē maledci i ignē etnū. Quid
 mlt⁹ moroz qd mltā coacervare mō op⁹ ē ois
 scripta clamat dānatōs cruciari i etnū. Exem
 plū vñ qz accipiam⁹ i vñ parz legit q qdā
 fr dixit cuidā leni ex scis pñib⁹. p. mi. Minimū
 accidior sic pñue i hac cella stādo. Qui senex
 Nō vidisti ingt futura tormēta ppetue duratu
 ra. nā si illa i tuo corde posuisses: si cella vsqz
 ad collū vñb⁹ plena ēēt panēt sustineret. S
 amatores mūdi. o paupes pētores. Quid p
 fuit vob supbia qd diuitiaz pōpa ⁊ iactātia qd
 pēiofa corpis idumēta qd comēsatōes ⁊ crapa
 le qd risus ⁊ leticie qd oia ⁊ singla nobis pfe
 rūt: i qd vane ⁊ inutili: imo port⁹ dānabilitē
 pus nřz expēdim⁹ pchodolo sine fructu trās
 erūt h oia tāqz sum⁹ s. heu heu remāsit qd cru
 ciabit i etnū. qz mōmēta: cū ē qd delectat etnū
 vñ qd cruciat. s. die inibi cū ignis inf ceta cle
 mēta sit marie actiuitat⁹ ⁊ dānati ad min⁹ qn
 tū ad coz pa igne i fernali cruciēt: vñ p totum
 audiuit⁹. mīx ē q talia corpa durēt. Dico q
 dñs q nāz cūct⁹ reb⁹ dñt: sic salamadā i igne
 viuē fac s. nāz: vñ pōit Aug. 21. d. c. dñi. Sic
 ⁊ dānatōs qntū ad iustā penā. Iustū qppe est
 vñ pena culpe cōfideat. Apoc. 18. Et glifi
 cauit se: ⁊ i delitijs fuit: tāto illi dato tormētū ⁊
 luctū. Et āt mortali peccāt⁹ i illo moriet⁹ eter
 nali peccet: ⁊ deū etnū ⁊ i finitū offēdat: iustis
 finitū ē vñ ⁊ pena pūal etna. S. p certo pater
 Amb. appne miroz q cū mltos legam⁹ pic
 scēqz viuētēs i fine tū vite fuisse dānatōs mīx
 ē vñ tāta rigorosa oriat dei iusticia. legim⁹. n.
 de qdā hēmita q cū mlt⁹ virisset ānis: sup ar
 bore qndā cibo ill⁹ ab aub⁹ mīstrato pniaz fa
 ciēs: accidit vñ die qdā latronē nouissime cō

uersus a socijs occidi videtur: et ei aiam euolasse
clarissime videtur. Et intra se mor cogitare cepit.
Quid mihi apli? boi posuit pferre de? p tator
annoy meoy austrea pnia q huic scelestissimo
boi p vni? medie hore spacio dicit vita eterna
vadā: et ego et gaudebo mūdo et dū senescero
pniam faciā. Sicqz dliberās descēdēs cecidit
et mortu? ē atqz dānat? Alia cara lz iudicia dei
abyssus mltā et d hac mā tīgāt pulcherrie au
cto: itates i dñica seqnti m ad pñs pñ h mltipli
cū mderi. Pñio dicit pñt q dū cecidit pñt
ē et q de? pñm ē ei? tali dura et crudeli morte
pñuit. vñ pñt dicit q iusto dei iudicio dānat? est
ac qz d seipo pñdar. vñ pñt dicit q dīna pñdē
tia illū i futu: pessimū sūcī dñe cernebat et per
pñs i inferno mltā mereri penā mīa mor? ne
tāta pñret pena illū pñpitari pñmīst vt p illo
tm pñt pñret. quicqd m dñ h sit: noscat ille cui
cūcta clarescūt. qre rē. Tertia rō. pñas infer
nā ē sūcī ex o: die ton? vniuersi. Mltā. n. cōi/
tas null? dñatio tpalis sine aliq iusticie loco ē
qd maxie pñctōis ē. qm ait dñs malcficos ne
finas viuē sup trā. Et ego et i toto mūdi regno
de q null? al? nisi de? dñs qm dñi ē tra et pñtu
do ei? dñ iustie affigri aliqz loc? tormētoz: vbi
dīna iusticia i reprobos oñdat. et h dñ infern?
et pñmā posita vna dñā pñctas dñm? ponē
alterā. Et d celo et mūdo. h pñt sūme felicitas
loc? vñ? vt celū epīrcū. q dñ sūme calamitatis
loc? affigri. h ar ē infern?. Dñcti: o falsi xpia
ni q: vt vñs voluptatib? obtepet? dicit infer
nū nō ē: qd his tātis auctib? rōnib? et creptis
mīdebūt. Dñ pñ Ambz. audi et nos. Lege Tu
liū iuectiuaz i cathelinā. li. 3. Audi qd dicit.
Itaqz vt aliq i vita formido iprobis cēt posita
apud iseros h? i. qdā illi antiq supplicia ipijs
pñstituta ē voluerit. Idē Seneca maiedia se/
ra in metro gnto. vob mīdeat doctor ceclic egre
gius Breg? i li. dialogoz. si falsū ē igt qd mi
nat? ē: vt ab iusticia conigēt et falsa pollicit?
ē: vt ad iustitiā puocaret. Sz qz h dicit vt isa/
nus pñumat. Et si minar? ē qd n erat ipletur?
dū asserē cū mīficordē volum? fallacē qd dicit
nephas ē pñdicare pñellimur. Vobis h oia cō
firmēt stridor hūan? vñulat? et gemit? cetaqz
mestitie sig? vt pñt Stati? li. 2. Tebeaidos de
hūanūb? in achaia vbi ē mōs altissim? adeo vt
neqz vēti n3 pluue ibi aliqd possint. vbi talia
sepe audiūt. Et Breg. li. 4. dialogoz adduc
mōtē et bne i L icilia. vbi crebro audiūt penā
in voces. qre rē. Et h sufficiat p pñti pñone.

De loco saluandoz. Conclusio secūda.
Lcipe scdaz pñone. v3. f. elicissim?
a amēssimulqz et iuz locoz loc? null? cō
ueniētiō atqz dignior: qz sūmi dei et
xpi ei? triuphal? epīrci celi iocūdatio. Ad cō
claratōz tres igrām? vñ. v3. An aliq via pba
ri q bñtudo etna q ē vidē clare deū: et illo sem
pñnalr frui dñ bñfaciētib? i xpi fide. p retribu
tōe meritoz dari. Scda vñ. ē ista. An aie suis
pñ iudiciū vñite corpib? maiorē qz aīa hūerint
felicitatē et glā suscipiāt. Tertia vñ. ē An i
reg? celoz sint diuersi bñtudinis qd? Atqz
ad pñmā vñ. dico q fals? clare oñdi pñt ad dñe
cū nō credētū q bñ viuētib? in grā xpi sūma
epīrci celi: vbi ē oīuz bonoz aggregatō p re
tributōe meritoz dei felicitas. Ad cō at tibi p/
bo aucte rōe: et creplo. Sz h ē distinguēdū q
bñtudo mltis mōis accipit i scripta. Bñ. n.
dicit pñt qd de? pñtā dimittit: et n labit apli? in
illis de mortalib? itelligēdo. qz sine venialib?
viuē nō possuz? pñia Jo. i. pñ. Bñ qz fmissi
sūt i iugrā: et qz tē a sū pñtā. Bñs vir cui nō
iputauit dñs pñm suū nec ē i spā ei? dol? Et
idē Bñs vir q n abiit i pñilio ipioz. et in via
pñtōz n sletit et i cathedra pñstulētie n sedit sz
i lege dñi sūt volūtas ei? et i lege ei? medua/
bit die ac nocte. Itē bñ dicit pñt q oēs spē suā
i deo ponūt. pñ. Bñs vir ē nō mē dñi spēs
ei? et nō respexit i vanitates. et i sanias falsas.
Et idē. Bñs cō de? Jacob adiutor et pñctor
ei? ē. Et ad Titū. 2. c. Sobrie et pie et iuste vi/
nam? i h sēlo expectātes bñz spē et aduētū glo
rie magni dei. Itē bñ dicit pñt q videt xpm i
h mūdo pegrinū et viatorē Luc. x. Lōuersus
Iesus ad disciplos suos dicit. Bñ oculi q vi
dēt q vos videt. dico. n. vob q mlti pñbe et
reges voluerit. i. appetierit vidē q vos videt
et nō videt et audire q vos audist? et nō audi
crūt. itē et Bñ dicit pñt q bñ. i. i grā Iesu vitā
finierit. Apoc. 23. Bñ in omni q i dño moriāt
āmō. n. iā dñ spūs vt regēkāt a laborib? suis
Itē et mltā alia bñtōz gnā dñscribūt Adarb. 5.
Bñ paupes spūs qm ipsoz ē reg? celoz. beati
mītel qm ipi possidebūt trā: bñ q lugēt qm cō
solabūt bñ q esuriūt et sitiūt iustitiā qm ipi sa/
turabūt bñ mīficordes qm ipi mīam pñcōnt
bñ mūdo corde qm ipi deū videbūt bñ pacifi
ce qm filij dei vocabūt bñ q pñsecutōz patiunt
pp iustitiā: qm ipsoz ē reg? celoz. bñ est cū
maledixerit vob hoīes: et pñsecuti vos fuerint
et dixerint oē malū aduersus vos mēntēs pp

crediti filiū hēat vitā etnā. Et. c. 4. Aq̄ quas
ego dabo ei fiet i eo fons aq̄ saliet i vitā etnā
Et p̄ma Jo. 5. Hec scribo vob̄ ut fiat: qm̄
vitā bētis etnā: q̄ credit i noīe filij dei. Et
Apoē. 2. c. Esto fidelis vsqz ad mortē: et dabo
tibi coronā vite. Et h̄ sufficiat p̄ auctib⁹ noui
testi. Nūc p̄dca vitas rōe p̄bet. Et h̄ triplici
p̄dia rō sūt ex bonoz etnālū pulchritudie
et claritate. Secda rō sūt ex bonoz etnālū
militudie et copiositate. Tertia rō sūt ex bo
noz glorie duratōe et etnitate. P̄dia inqz rō
sumit ex bonoz etnālū pulchritudie et clarita
te. Et arguat sic vbiqz repit sumā pulchritu
do et claritas ibi sumā felicitas et bñtudo. s; in
celo ēpireo repit sumā pulchritudo et claritas
ḡ tē. p̄na nō cū maiori. ps. Dñe dilexi decorē
dom⁹ tue et locū habitatōis gl̄ie tue. Adior p̄bat
Tobī. 3. Bñs iqt cro si fuerit relige semis
mei ad vidēdā claritatē Hierl̄. Et Sap. 3.
f ulgebūt iusti et tanqz finitille i arūdineto di
currēt. Aldat. 13. f ulgebūt iusti sic sol in re
gno celoz. In Aug. i li. de li. arbi. Tāta iqt
ē pulchritudo iusticie: tāta ē iocūditas lucis eter
ne: vt ēt si nō liceret apli⁹ i ea dlectari qz vni⁹
dici bona: pp̄ h̄ solū inuērabiles h⁹ vite dics
plene delitij et affluētia bonoz spaliū recte et
merito despicerēt. Mō. n. falso aut puo affe
ctu dñi ē. Qm̄ melior ē dies vna i atrijs tuis
sup̄ milia. qre tē. h̄ ille. Secda rō sūt ex bo
noz etnālū militudie et copiositate. Mō. n.
aia cara sumā vni⁹ boni possessio bñm fac: sed
oīuz bonoz possibiliū aggregatio. vñ arguit
sic vbiqz ē oīuz bonoz copiositas: ibi sumā
felicitas: s; i gl̄ia bñoz ē oīuz bonoz copiosi
tas. ḡ ibi sumā felicitas p̄na nō cū maiori. eter
na. n. bñtudo i duob⁹ p̄sistit: vt ait Aug. f. in
necia abñtia oīs mali. et i necia pñtia oīs bñi.
Si. n. q̄ris qd ibi ē alit̄ rñderi n̄ pōt. q̄qd bñi
ē ibi: et q̄qd malit̄ ibi nūqz ē. mior p̄bat.
Audi Jo. Apoē. vl. Q̄ndit inqt i mibi flumē
aq̄ vite: q̄ sūt vēiat: q̄ vult accipiat aquā vite
ḡtis. ps. Replebimur i bñis dom⁹ tue. Audi
Aug. de ci. dci. Q̄d de⁹ ppauit diligētib⁹ se:
spe nō atingt ur charitate nō p̄bēdit: desi
deria et vota trāsgredit. Agri pōt. f. p̄ gram
nō p̄ nāz extirari n̄ pōt. h̄ ille. Et Ber. Alder
ces iqt scōz tā maḡ ē q̄ p̄ mēsurari nō pōt: tā
mīta q̄ nūerari nō pōt. tā copiosa q̄ finiri nō
pōt. tā p̄ciosa q̄ extirari nō pōt. h̄ ille. qre tē.
Tertia rō sūt ex bonoz gl̄ie: duratōe et eter

nitate. vñ aia cara regulam accipe gnālē: q̄ si
oīa bōa possideres: et illa etnā nō eēt: s; fini
ta certe nō eēs p̄fecte bñt illa. n. ē p̄fecta bñtu
do: q̄ ē stat⁹ oīuz bonoz aggregatōe etnā p̄fe
ct⁹: vñ arguit sic vbiqz ē oīuz bonoz aggr
gatio sēpitna ibi sumā felicitas. s; gl̄ia q̄ datur
bñis p̄ recōpēsatōe suoz meritoz ē aggrega
tio oīuz bonoz sēpitna. ḡ ibi sumā felicitas
p̄na nō cū maiori. Adior p̄bat. Isa. lx. Tūc
ingt videbis et affluēs deluijs: et gaudijs sem
pitnis et mirabit et dilatabit cor tuū. Et. c. 32.
Securus ingt erit i sēpitnū. Et p̄pha. Bñ
ingt q̄ abulāt i domo tua i sela scloz laudabūt
te. Et Breg. i oīa matyz. Que at ingt lin
gua dicē: vl̄qs itellec⁹ cape sufficit illa sup̄ne
ciuitat̄ q̄nta sint gaudia. Angeloz choris inf
cē: cū bñssimis spiritib⁹ gl̄ie p̄dioris assistē:
pñtē dei vultū cernē: i circūscriptū lumē vidē
nullo mort̄ metu affici icorruptōis p̄petue mu
nere letari. h̄ ille. Tercio hec vitas p̄bat ex
emplo. legif. n. de qdā viro dei q̄ cū grādi in
stātia supplicaret: vt dñs ei gl̄ia padisi oñdere
dignaret: venit ad euz auncula qdā miro qdā
mō decātas: quā in extasi mētis secut⁹. ecc. an
nis p̄ illā p̄erit: q̄ ad abbatiū postmodū redi
ens vir vt icognit⁹ recept⁹ ē. Q̄ miser mūd⁹
q̄ ista nō capis. o ecce mūde: q̄ ista nō intelligi
o bone Iesu oēs tecū vellēt regnare: s; nūll⁹
vellēt tecū laborare. tu elegisti paup̄tates et mi
serias nos voluptates et dñtias. audi Ber. na
scit dci fili⁹ c⁹ arbitrio erat qdāqz vellē eligē.
Tēp⁹ elegit qd molesti⁹ ē: p̄ferti puul⁹ et pau
pis m̄ris fili⁹ q̄ vir pānos bñer et cū grādū et
i p̄sepe reclinādē et cum tāta eēt necitas nullā
audeo facē pelliū mētionē tē. Q̄ nos stulti et
tardi corde ad credēdū volum⁹ h̄ gaudē cū se
culo. et p̄ea regnare cū rpo. Audi Hiero. in
epla ad Iulianū difficile ingt imo ipossibile ē
vt q̄s et pñtib⁹ et futur⁹ fruaf bñis vt et h̄ vētre
illic mētē ipleat vt de dñitij ad delitias trās
ferat et i vtroqz sclo p̄m⁹ sit: vt in celo et in tra
appeat gl̄iosus. nā. n. negat: vt Iria Irijs mī
secat. Mō possum⁹ deo fñire et māmōe. Aut
ego fallo: aut ipsi i sine d̄cipiē: q̄ mibi nō cre
dūt cū diuinit̄ sue trāscrit i egestatē. diues epu
labat q̄tidie: h̄ splēdide idūt purpura et bisso
s; mortu⁹ qd Adoyfi noluit credē. postmodū
sensit i tormēt̄. Abrahā. n. ait diuini epuloni.
tu recepitisti bōa i vitā tua: et Lazar⁹ sūt mala
nē at h̄ p̄solat: tu p̄o cruciari: quid dicem⁹ ad

6
b. Si talis erit finis et tale iudiciū: ubi extrēa
gaudij lūc⁹ occupat: nūq̄ p̄ceda sūt in b se
culo mala bonis. Audi Bre. i. oīa. S3 nos
volum⁹ gaudere cū scis: et tribulatiōes mūdi
nolum⁹ sustinere cū ill. Qui enim scōs mar
tyres vel in q̄m potuerit: noluerit imitari: ad
cor⁹ b̄itudinē n̄ potit p̄uēire. Sic enī et aplūs
Paul⁹ p̄dicat. d. Nō coronabit nisi q̄ legitie
certauerit: h̄ ille. Q̄ p̄ ambro. et q̄s ē q̄ possit
b̄dōz martyru vestigia seq̄: q̄ in q̄s tā fortis: taz
aiofius: tā sollers. Audi Hiero. i. epla. Mul
Plabor dur⁹: nullū tps lōgū videri d3: q̄ glia
cīuitat⁹ acgrit. Audi Eriso. sup. Adath. Si
q̄s viā laboriofā cristianit⁹ sue desidie ē accusa
tor. Si enī pelagi fluct⁹ nauis: si tēpestates:
hiemes: agricol⁹: si vulnera cedēs: si militib⁹ si
grauissimū ic⁹: plageq̄ pugilib⁹ leues vidēt
et tollerabiles sūt: p̄p̄ sp̄e t̄paliū ac p̄cūtiū cōmo
doz: mltomag⁹ cū celū pparat⁹ i p̄mū n̄hil ex
p̄senib⁹ asp̄itib⁹ d̄cat sentire. Adaxie labo
res mitigat: i benignū venire finē: ne asp̄itaf
q̄ via aspa ē: s3 q̄ ducit: nec aliā q̄ lata: s3 vbi
desinit tē. Et h̄ sufficiat q̄stū ad p̄mā veritatē
Q̄stū ad s3z ve. vbi querit an aīe suis post
iudiciū reumite corpib⁹: maiorē q̄s an gliaz hē
ant. Dico fm dñm Bona. i. 4. di. 49. q̄ cūz
b̄iūdo aīarū q̄ddā sit gaudiū p̄ cēntiā q̄ qua
drupl⁹ pōt intelligi i b̄tis sic t̄pīs gaudiū aug/
mētari p̄: q̄ aut de maiori bono gaudebūt aut
q̄ ex maiori bitu t̄ effectū: aut q̄ d̄ plib⁹ gau/
debūt: aut q̄ intēfiori actu et eodē bitu. Dicit
sic. Scī p̄p̄ cor⁹ vnionē ad cor⁹ nō mag⁹ gau/
debūt. p̄ mō q̄ maiori non p̄nt gaudere bono
b̄iū tā in aīa solū q̄s i aīa t̄ cor⁹ p̄e sūt: q̄ vtroq̄
mō i finito bono gaudēt: et vnū infinitū nō ē
mai⁹ alio. s̄lfr nec fo mō: nā grā h̄i⁹ ē aīe. Et
cū idē sit bitus aīe separe t̄ corpi vnite s3z talēz
bitū nō ē gaudiū mai⁹. Si vō gaudiū maius
3° mō intelligat sic mag⁹ gaudebit: q̄ de plib⁹
q̄ de glia p̄p̄i cor⁹ p̄is t̄ oīuz b̄dōz cor⁹ p̄is: s̄lfr
et 4° mō mag⁹ gaudebit. Mā cū aīa separe sp̄
appetat suo vniri cor⁹ p̄i: vt dīc Aug. Q̄ appe
titū inq̄t cor⁹ p̄is retardat: ne tota intēfior ferat
i sūmū bonū: et tal̄ retardatio sit ip̄fector que
dā: et oē ip̄fector ad suū p̄fectū reducat: necē
ē vt cū fuerit vnita corpi intēfior gaudeat eodē
bitu manēte q̄ p̄. Et hui⁹ s̄mē ē ē b̄rūf Tho.
i. 4. di. 49. Nō enī bitus gr̄e auget: s3 i vni
one aīe ad cor⁹ oē ip̄ediēs aīam remouet: et
ita intēfiori actu gaudēt eodē bitu manēte q̄

p̄us. S3 dic queso vñ h3 oīū glia cor⁹ p̄is b̄dō
rū an aīe p̄p̄is: an ab aīa. Dicit dñs Bona.
vbi. s. q̄ glia b̄dōz cor⁹ p̄is in sua dotib⁹ cō/
sistit q̄s dñs ill⁹ largit. Vñ si p̄ possibile aīa a
cor⁹ p̄e separet⁹ adhuc cor⁹ illud lucidū: agi
le ip̄assibile et imortale cēt. Ip̄fector t̄ ille
dotes p̄ aīam in ip̄m cor⁹: vñ sicut in p̄firi vi
ta aīa in cor⁹ influit: p̄ quā influentiā cor⁹ p̄
colorat⁹ ē durabilius v̄tuos⁹ et agilius q̄s sit
cū ab eo aīa separet⁹ sic et in p̄p̄fite aīa glōfā
inflūēs in cor⁹: oēs illas dotes p̄ficiet. Et p̄
p̄is si p̄ possibile cor⁹ cēt separet⁹ suas ha
beret dotes: sed nō ita p̄fice cū aīa illi vnita ē
q̄re tē. Q̄stū ad tētiā veritatē dico q̄ si ha
bēt respectus ad obiectū beatificū: sic nō sunt
diuersi beatitudinis grad⁹. Acciperūt enim
oēs in via laborātes singulos denarios. ma/
thei. 20. Sed q̄stū ad subiecta b̄itudinis: b̄n
sunt diuersi grad⁹. Vñ q̄d q̄s enī fm q̄ per
grāz et lūmē gl̄e ē mag⁹ dispositū: tāo p̄fector
gliaz suscipit. et h̄ i nūit dñs cūz aīe. In domo
p̄is. m. m. m. f. Et h̄ sufficiat ad p̄ntē p̄lōez
De innouatiōe oīum creaturaz. Ecclū. 3.
Ecce p̄ntā p̄lōnē v3. Vltimo extre
a in iudiciū sine dato: sicut cunctoz fuit
creatoz facta p̄fecta purgatio: ita post
iudiciū erit oīum congrua facta innouatio
vō tres inquiramus ve. v3. P̄dima veritas
Si est aliqua rō oīfua q̄ mund⁹ p̄p̄ iudiciū d̄
beat innouari. Scda veritas ē ista: an in tali
innouatione cor⁹ p̄is supercelestū mō p̄cessa/
bit. Tertia veritas ē ista: an plāte et aīalia bru
ta debeant innouari. Q̄stū ad p̄mā verit.
q̄ mundi debeat post iudiciū fieri inouatio p̄
p̄b̄ari auctoritate rōe et exēplo. Auctate sic
Audi Isa. 65. c. Ecce ego creo celos nouos:
et nouā terrā et nō crunt in memoriā p̄ora tē.
Audi et Jo. apoc. 21. Vidi celum nouum: et
trā nouā. p̄mū enī celū: et trā p̄mā abiit: et ma
re iā nō est tē. Scdo rōne b̄rūf sic. Mā cū p̄
pter boīem sc̄sūt. vt. f. boī famular enī con/
gruū est: vt boīe innouato: oīa similit̄ ei famu
lantia innouent. Sed hoc vt dicit b̄rūf Tho.
in. 4. di. 49. non intelligit q̄stū ad s̄bām s3
q̄stū ad q̄litatē et operationē: q̄m terra erit si
cut cristallus: aer clarior: ignis et aq̄ puriores
tē. Et hoc tñ fm beneplacitū dñe volan/
tat̄ que oīa innouabit ad cuiusdā boīe glōrie
p̄ficionē. Tercio p3 hec ve. exēplo: b̄n si
ut dñi terraz q̄sto s̄iunt in maiori statu tāto
b

pulchriora edificat: sic et de^o p^o iudiciū erit in pulchriori statu: nō q̄ ad se: sed q̄ ad creaturas sic et q̄ ad creaturā oīa innouabūt: q̄re tē. Et tū ad sam ve. dico fin bñi Tho. et cōit lo q̄ntes in hac mā q̄ corpa celestia innouabūt: q̄ntū ad mutatiōes et gnatiōes aīaz et plāaz Silr et clā q̄ ad actionē et passionē ad inuicē cessabūt. Nō enī op^o erit tūc motu celi: cū sit scūs pp^o r̄suationē rex h̄z cursū nālē: nec erit op^o gnatiōe et corruptiōe. audi Jo. Apoc. x. Et angel^o iuravit p̄ vīcentē i sc̄la sc̄loz: q̄ tps ampli^o nō erit: s̄ si ips nō erit: nec mot^o: quia tps ē mensura mor^o h̄z nām p̄biā. Et p̄firma tur sic. Ador^o celi ē pp^o p̄tinuā gnatiōes: vt p̄z s̄o d̄gene. S̄z i p̄cto nūcro electoz gnatiō ces sabūt: q̄ et mor^o celi q̄re tē. Et tū ad itā ve. dico fin eundē q̄ cū inuatiō mūdi pp^o hoīez fiat: oī inuatiōi hoīs p̄firmet: hoīe āt inoua to de statu corruptiōis ad icorruptionē trāfiet et p̄fectā gerēt. i. L. or. 15. oī corruptibile h̄ idu ere icorruptionē: et mortale h̄ inducere mor talitatē: et iō h̄ mō innouabūt mūd^o: vt abiecta oī corruptione et trāsmutatiōe: p̄petuo rema neat in q̄te. Et pp^o h̄ dīc̄ ip̄e ad istā inuatiōis nihil ordinari potū: nisi qd̄ ordinē ad icorru p̄tionē h̄z: vt sc̄ corpa celestia clā et hoīes. cor pa enī celestia fin sui nām icorruptibilia s̄: et fin: et tū et fin p̄tes. Et āt sc̄ corruptibilia fin p̄tes: et icorruptibilia fin totū: hō āt ē corru p̄tibilia s̄z p̄tē. s̄. ex p̄te m̄ae nō aīe: aīalia v̄o bruta s̄ corruptibilia: silr et plāte nō soluz fin mām: s̄ et fin formā: et silr oīa mineralia et iō nullo mō h̄nt ordinē ad corruptionē: et iō per ignē p̄sumata nō inouabūt aliq̄ mō. Et si dī cēt. si clā et corpa celestia inouabūt pp̄ quādā maiore glia et p̄solatiōis b̄d̄z: vt ēt seg q̄ plū te aīalia et cēta mineralia debēt hac d̄cā ino uari. pulcherrimū enī qd̄ ēt talia vidē inona ta. Dico q̄ nō seḡ. Et rō: q̄ talia vt vīsu est nullo mō fin se p̄nt p̄petuari: p̄petuāt aut fin spēm p̄ gnatiōes et corruptiōes: et iō q̄ cessabit gnatiō et corruptiō: iō cessabit eoz p̄petuatiō et p̄ p̄is nō potuerit inouari. Et si dicēs ista s̄ d̄ p̄fectiōe vniuersi: q̄ d̄nt inouari. Dico q̄ si d̄ p̄fectiōe vniuersi fin statū ista: q̄ subiacet ge neratiōi et corruptiōi: et n̄ simplr. Et h̄ volo sufficiā p̄ p̄nti mā. Talit̄ igr b̄n̄facere studea m^o: vt nos xps ihs possit vocare: v̄ente b̄ndi ci p̄is mei: q̄ cū ip̄o gl̄s^o regnat in sc̄. sc̄. A p̄cria tertia post primā d̄nīcam q̄dragesi/.

me de timore fino in ordine septimus.

Immotata est vniuer

tas 2^a Math. xi. Si aūdicta atē di mus p̄fēs opt̄ mī: nēd̄ ē nisi mī n^o hoīs sit: q̄ iure nō p̄tremiscat

Si enī barbat^o ille d̄icro. oī suo i ope iudici nū extremū aī suē mētīs oculos apponebat: qd̄ facere d̄z mīf bonūcio. In fin sc̄sū tropo logiū in p̄nti euāgelio d̄r q̄ igredierē ihs ci uitatē. i. aīam fidelē p̄ grām cōmota ē. s̄. p̄ tū morē d̄ni et extrēi iudicij. Me mireris qm̄ dī xī fin sensū tropologiū. Solet enī scriptura q̄ntuo: mōis exponi. s̄. historice. alegorice: tro pologice et anagogice. Historia ē narratio geste rei p̄ quā q̄ p̄terito acta sūt iudicam^o. i. cognoscam^o. historia enī d̄r ab histore an gre ce: qd̄ latine vidē l' h̄ḡkere d̄r. Apud enī vetes nēd̄ p̄scribebat historā nisi q̄ sed infucūsser: et scribēda vidisset. Alegoria ē trop^o q̄ aliud d̄r q̄z significat: et d̄r ab aleon qd̄ ē alienū et lo gos qd̄ ē fino: l' qd̄ ē dīc̄ q̄si alienū ab eo qd̄ d̄r. Tropologia ē fino p̄uer^o ad edificatiōis aīe: et iformatiōis bonoz mox docēs. s̄. qd̄ sit a gendū. Et d̄r a tropos qd̄ ē p̄uerfio: et logos fino: q̄si fino p̄uerfio. s̄. ad edificatiōis: l' p̄uer tēs lectorē ad ea q̄ faciūt ad aīe edificatiōem. Anagogia ē spēs alegorie vt cōit sc̄t̄. Dīf ferūt tū sic alegoria et anagogia: q̄z alegoria ē mystic^o sensus p̄nēs ad militantiē eccl̄ia: sed anagogia ad triūphātē. et sic p̄t describi. Ana gogia ē locutio d̄frenis q̄ p̄tēnabat itelligē celestia: et d̄r ab ana qd̄ ē surfū: et goge qd̄ est ductio q̄si surfū ductio. Exēplū d̄ his oīb^o i h̄ noīe hierlin. Historice nāq̄ nomē ē ciuitatē Tropologice tip^o ē aīe fidelē: alegorice nomē ē militantiē eccl̄e. Anagogice tipū gerit eccl̄ie triūphātē. Ad d̄ro ḡ d̄r fin sensū tropologi cū. Sen^o ḡ p̄dictoz v̄boz ē cōmota ē iō ciui tas. i. spūalis aīate ta p̄tremuit ex p̄sideratiōe p̄d̄toz de extremo iudicio. In qd̄ sacratissi mis v̄bis tres d̄uore faciam^o p̄sideratiōes v̄z Timoris cōgruā necessitatē. Timor^o p̄gru am q̄litarē. Timoris congruā vilitatē.

De necessitate d̄ni timoris. Consideratio. i.

Primo timoris cōgruā necessitatē vi deamus vbi tres more solito p̄lōnes ponam^o v̄z. 1^a Prama p̄lō ē ista. Tū p̄fecto ad aīe salutē tior dei necessari^o ē: q̄ si ne eo deu nec p̄xima vt oīz diligere n̄ valent^o

Seda cōclō ē ista: septēplici pūgīt aīa cal/
carib⁹ spūalib⁹: vt dēu tīcat toto posse: ⁊ ad ce/
lestē hierlīn cū xpo ību ītroducāt. 3^a cōclō ē
īsta: gradib⁹ qbusdā: ⁊ nō rēpētīne dīuīnus tī/
mor: īn aīa gnatur: vt dē ipse sūmope dilīgat
ad aīe salutē necēariū ē dīn⁹ tīor. L. d. i.
L. cipe pīmā cōclōnē ⁊c. ut. d. Ad c^o
a declaratiōnē tres īngam⁹ ve. v3. p^a
ve. ē īstāq¹ ē dīn⁹ tīor. 2ª qstū ē necēf
sari⁹ dīuīn⁹ tīmor. 3ª qstū ē nobīl⁹ dīn⁹ tīmor:
Pīmū ad pīmā ve. dico q¹ tīor īn genē sic p^r
describī fm aug. Tīor ē qdā spālīs fuga mā/
lī ne q¹ pdat bonū qd amat. Hec enī duo ī
uicē collīgāt: amor ⁊ tīor: vñ seq¹ q¹ amat tīet:
⁊ p^r pīs q¹ parū amat paz tīmet: ⁊ c^o. Ex q¹
seqūt q¹ nībīl amat: nībīl tīmet: ⁊ q¹ nībīl tīet:
nībīl amat. Adag¹ aut spālīe tīmor dēi pōt sic
describī. Tīor dēi ē qdā spālīs fuga malī: q¹
dīsplicībīlē dēo: ne pdat īpm sūmū bonū qd a/
mat. Tīet. n. ouīs malū: vt lupū venīentē ne
pdat vitā quā īclīnatiōe nālī amat: vt dīc Tu
lī⁹ p^r d^r offī. P^rīncīpio genēri aīantiū oī a nā
tributū: vt se corp¹ vītāq¹ tūeāt: declīnet que
nocitura vīdēt: ⁊ qd vīuēdū necīa sūt īngat
⁊ p^rct. S3 nō tīet ouīs malū q¹ dīsplicībīlē dēo
s3 q¹ ppe nāc nocīuū. Sol⁹ ar tīmor dēi vñ
malū tīnere fac: q¹ ē dīsplicībīlē dēo: ⁊ ex p^rīti
ne pdat bonū qd amat aut possīdēt. In audī
deuotīssīmū Bern. Mouet īngat: vt dēu tī
meas: nouerīs īpm: vt ⁊ īp3 dilīgas. In vno
īnītiarīs a sapīa: ī alfo psumar¹: q¹ īnū sapīe
tīmō dñi ⁊ plenitudo legī ē charītas. Quēad
modū ex notīcia tui vēīr ī te tīmor dēi: atq¹ ex
dēi notīcia venīt īn te amor dēi: sic ep^o d^r īgrā
tia tui supbia venīt. ⁊ de dēi īgnorātia despātō
h Bern. sup canē. ⁊ īdē īn cplā. s^r ngīr īnquīt
ouīs tremebūda venīentē lupō abscōdīt se co/
lūba tremēs ācīptre vīso: ⁊ d^r cāera mus cū
riens: ex īre nō audet: ābīetē cāto: ⁊ tu vīdēs
furē currebas cū co. h ille. Currit nāq¹ cū fu
re q¹ cū fure furat ⁊ furatī p^rsenūt. cē d^r fur. c. q¹
cū fu re. vbi d^r. q¹ cūz fure pūī p^r p^rscū supple:
vt dīc glo. l. accīpīēdo l. occultādo occīdīt aīaz
suā nō fur solū s3 īlle re¹ tenet q¹ furtī p^rsc¹ q¹ rēte
possestōre nō īdīcat. h ībī. diabōl⁹. n. fur. ē qm
die noctuq¹ q¹ r aīaz furarī possīt attēdīt īlle fu
rātī diabōlo p^rscū q¹ suggerentī nō obstat. Ille
cū īpo furtū accīpīt q¹ suggestīōī p^rscū ⁊ peccat
īlle occultat q¹ petā sacerdotī nō accusat: Et rō
oīuz īstoz ē testāte. ppha q¹ nō ē tīor: dēī aīu oeu

los eoz vltīq¹ pacīs nō cōfūcīt nō ē tīor dēi
aīu oculos eoz. ⁊ Eccl. 8. s^r īlīj hoīum absq¹
vllō tīore ppetrāt mala. ⁊ Eccl. p. Qui sine tī
more est nō p^r īustīficārī. qm nībīl melī⁹ q¹ tīor
dñi ⁊ nībīl dulcī⁹ q¹ rēpīcē ī mādat¹ dēi. vt d^r
Eccl. 23. c. Et sic p3 pma vī. Quātū ad h3
vī. dico q¹ nū ē necīus dīn⁹ tīmor qstū est ne/
cessāria sal⁹ aīe nre. qm sine tīmore dēi nō est
sal⁹. Eccl. 25. Tīmor dñi īnītiū dīlectīōīs cī⁹.
⁊ c. 27. Sī nō īn tīore dñi tenuerīs te īnstantē
cīto subucīet dom⁹ tua. Ad c^o declaratiōē
nō q¹ tīor īn cōī h3 sub se mltas spēs. v3. Qui
dā. n. tīor d^r crīmīalīs qdā mūdīal⁹ qdā sūal⁹.
qdā nālīs: qdā īnīcīal⁹: qdā vītual⁹: qdā sūalīs
qdā tīmor: admiratiōīs. qdā exultatiōīs: qdā
p^rturbatiōīs: qdā cōfusiōīs: qdā coactīōīs.
P^rīmo īnq¹ tīmor: d^r crīmīalīs. ī. a crīc cāt⁹ Le
ge Bern. 2. c. d^r pīmā pētib⁹ nris. d^r enī ībīdē
Erat ar nud⁹ adā: sīl^r ⁊ vroz cī⁹ nec erubescē
bāt. ⁊ c. se. d^r. Abscōdīt se Adā ⁊ vroz cī⁹ a
facīe dñi īn medīo līgnī padīsī: vocauīq¹ dñs
Adā ⁊ dīxī ei adā vbi es: q¹ aīr. Vocē tuā au
dīuī: s3 tūmū co q¹ nud⁹ cēs: cū dñs: q¹ īdīca
uīt tībī q¹ nud⁹ cēs: nīf q¹ d^r līg¹ d^r q¹ pcepā tībī
ne comedēs: cōcedīssī. Ex q¹ p3 q¹ h tīor: ex īn/
ebīa cāt⁹ ē. Sīl^r ⁊ Laim Bern. 4. occīso frē
vocauīt cū dñs. Laim ecce vor sanguīs frīs
tui clamat vīndīcītā ad me. ⁊ Laim tremebū
d⁹ aīr ad dñs. Ecce eīcīes me hodie a facīe īre
⁊ a facīe tua abscōdar ⁊ ero vag¹ ⁊ pfug¹ ī fra
Dīs īgr q¹ me īuenerūt occīdet me qd ⁊ scīn. ē
qm Lamech eū occīdīt credēs cū serā cē: pīlo
sus nāq¹ tot⁹ scīfū fūerat: vt īn. c. codē d^r. Ec
ce q¹ p^r crimē hōīcīdīj fugīt. Laim a facīe dñi
Sīl^r qm vgo vgitatē p^rdidīt: sp tīmet ne scīa
tur. Mūpta ē īnīmōnīj fracta fīde: sp tīmet
ne marīt illud scīat. s^r ur oēm aurā tīet sīc q¹
alīj p^rctōres ocellī. vñ p^r dārītāl⁹ reglā gnālīq¹
peccauīt nībīl tīmet. vī. q. 3. custodī. Custodū
īngat īp⁹ īnnocētiā tuā: vbi nō opp^rmet cāz tuā
P^rīmo vīalebūt īte. ī. sīe falsū testīmōnīū: s3 ap⁹
hoīes supple nō qd ad dēu: Mūqd apud dēu vā
lebūt: vbi cā tua dīcēda sūt. Qm dē⁹ erīt īudex
alī⁹ testīs q¹ cōscīa tua nō erīt. Inī īnīstū īudī/
cē ⁊ pscīam tuā nōlī tīmē nīfī cām tāā. ī. p^rīn
tūū h ībī. Audī ⁊ barbarū īdīcro. ad Dēme
triadē. Innocens īngat īnī īpā tōmēta frūīt
cōscīe bono. Et cū penā mēnet. s. nīlīf de īn
nocētia glōrīat: h īlle. Et Lato poeta. Lū rē
cre vīuas ne cures vba maloz. exēplū d^r Su

anna. Daniel. 13. 22. vide ibi historiam et bñ
Secus timor dñi mundialis: et quo qd timet
casum mundialiu rex et perditione: et peccat.
Sicut illi miferi iudei dicentes. Luc. xi. Si
dimittimus eum sic: veniet romani et tollent lo
cu nñm et gentē. Similit et miser Pilat⁹ audi
to. Si hūc dimittis nō eris amicus cesaris: ma
gis timuit: et vitā cōdēnavit ad mortē: et hñ
more plen⁹ ē hic miser mūdus. Quidā enī ne
alicui displiceat: iusticiam puerūt. Quidam
ne aliqd p̄dār p̄iurāt. xi. q. 3. si qd metu. 2. 2.
q. 2. q. per inrare patris ē: pius ē ante qz p̄i
ret: q. deus nō ē ex opibus iudicat: s; ex cogita
tionib⁹ et ex corde. glosa. De⁹ potius p̄siderat
animū qz factū. 15. q. 6. c. i. et deus interrogat
cor: et nō manū. 14. q. 5. si qd inuenisti: hñ glo.
ibi. Audi Lriso. in finone Jo. baptiste. f a
cile ingit deniat a iusticia: q in causis nō deum
sed hoies p̄timefecit. Et. c. si quis metu dñi sic
Si qd metu cuilibet potestatis vitatē occultat
irā dei sup se puocat: qz magis timet hoies qz
deū. Et sūt vba Aug. ad Asulanū. dilates
te vt placet. Terti⁹ timor dñi fuit: h a petis
aiam i terrabit cōsideratione pene tñ. Sicut et
timuerūt Miniute audientes Jonā vrbis mi
nante ruinā Jone. 3. Vñ oēs velliti fuit facel
a maiore vsqz ad minore: et ieiunauerūt oēs
et iunēta ē vt p̄z ibidē. Inde Aug. et allegat
a ingro in. 3. sniaz. di. 35. Timor ingit fuit
ē cū p timorē gehenne continet se homo a pec
cato. Quo pñam iudicis et penā metuit et tūc
re facit qui: quid boni facit. Non timore amit
tendi bonū quod non amat: sed timore patien
di malū qd formidat. Super quo vbo eadez
di. in suo tercio hanc distinctionē facit: et dicit
sic. Timere malū facere ppter penā intelli
gi duplici pōt: aut qz deū timet et p̄sideratiōe pene
et timet peccare: aut qz nec dū timeret: nec pec
care desisteret si pena nō eēt: pñus timor nō
ē in al⁹: s; dei donū ē. Sicut enī futuras p̄as
credere dei donū ē: qz ibi ē quedā cordis illu
minatio p quas futuras penas credit: sic tiere
penas illas qd credo: dei donū ē: qz ex tali do
no ē qdā cordis illatio: et cuiusdē emōtio: et
fruct⁹ p̄cupiscential relictio: et sic qdā rectifi
catio: et p dñs scqz q talis timor nō ē mal⁹: s;
scd⁹ timor mal⁹: hic enī actu peccare cōcupi
lit: et scd⁹ peccaret: nisi puniri timeret: et p dñs
malus hñ ille. Inde ponit regula gnālis. 23.
q. 6. s. ex his oibus. vñ dñi. Bona facies ti

more pene spū scd⁹ nō ducit: si at pū scd⁹ nō du
cit: cōplacere deo mīne valet: hñ ibi. Et aliaz
regulā ponit Aug. d. Ille re⁹ ē volūtas: q tū
more pene nō peccet. Inde. i. Jo. 3. dñi. Ti
mor nō ē i charitate: s; p̄fecta charitas foras
mittit timorē. f. fuit. Quari⁹ timor: dñi nō
lis: et dñi nālis: qz oī viuenti dñi ē a nā vt vi
tā tueat: et nociua declinet: vt dicitur i p^a ve.
Sic et tpe passiois apli timuerūt: qz scriptum
erat Zach. 13. et ponit Adarb. 26. P̄sertiaz
pastorē et dispergent oues gregis: tū discipu
li eo relicto oēs fugierūt. Sic timuit P̄terus
qn vnius voce analle p̄cussus vitā celestē ne
gavit i terris: cū latro p̄fuit i cruce. Adarb.
26. Tū cepit detestari et iurare: qz nō nouisset
hoiem. Sed et xps ihs sepius h timore expa
uit. Vix enī adhuc nat⁹ vt ita loquar: dū cum
Herodes ad p̄dendū quereretur: tpe cū m̄e in
egyptū fugit Adarb. 2. Et iudeis illū d super
cilio mōtis p̄cipitare volēb⁹ se inuisibile fecit.
Luc. 4. A lapidatoribus fugit et abscondit se.
Jo. 8. Et nolebat palā i gallileā ābulare: qz q
rebāt cū iudei in ihsic. Jo. 1. f. fugit i Efrē
cū data snia mortis. Jo. xi. Et sic. 33. annis:
vel circa mortē su glēdo preit. S; tādē dina
vtus amoris qnē cū incarnati fecit: xpm fugiē
tē apphēdit. In iudeā reuertit facit: et disuadē
tes reditū discipulis i crepat: diceres nōne. i.
hore iur diei. Et spōte i die palmarū p̄cessit ad
victimā. Adarb. 21. Sed affuit p̄sto timor: mor
tis ipm qz mādurit ad orū: et p̄z orare cō
pellit: vt trāsiret ab eo calix. Adest vñ amo
ris: et xpm aiavit: vt ad p̄cem voce dulcissima
diceret: nō mea volūtas: s; tua fiat. S; p̄
astatior: et iterū orare xpm fac. p̄ si possibile
ē. Astat charitas et p̄fortauit et dñi ē facit: non
mea volūtas s; tua fiat. Jicx tño xpm aggre
ditior: et clamat facit abba p̄r tē. Et scā una
gine mortis cepit pauē et tedē. d. Tristia ē aia
mea vsqz ad mortē: et fact⁹ ē sudor ei⁹: sic gut
te sanguis decurrētis i trā. S; scā charitas
mor affuit. d. O paup ihu q facis: ne timeas
nōne et tu p̄plos doctrinasti. Nolite timē eos
q occidūt corp⁹: aiam aut nō p̄nt occidē. Adar
b. x. c. Lōfortare et esto robust⁹ et accersito
āgelo p̄fortauit eū. Et eo p̄fortato cepit xps cū
manu sua: et ait: veni mecū et duxit euz vsus
Judā q venerat vt traderet cū i mād⁹ iudeo
rū. Et ait xps charitate mor⁹ ad p̄ditore. Ami
ce ad qd venisti. Et vsus iudeos p̄gēs: q ve

nerat et ea capet: et dice cepit que qrit. Cui cu
rndisset: amorē discipuloꝝ sue pposuit vite: et
ait. Si q me qrit finire hos abire. Tanta fuit
box vius et charitate plena: q mor iudei abi
erūt retro: sū et ceciderūt i trā qd et ter xps fec.
Et tandē dñā charitas xpm i māib⁹ inimicoꝝ
tradidit. Curratior mori ad ppetr vt xpm
defendat: pcutit Albalchū gladio pōsticis suū
cōuertere inquit charitas gladiū in locū suū.
Ne ptenat ad Dilatū currit: suadet vt xpm
dimittat: vñ ait: qd enī mali fec. charitas insti
gat iudeos vt clamēt: crucifige: crucifige. cū.
Currat ad Dilatū: suadet vt cū mori tradat
Smat xps Dilat⁹. Capis ligat⁹ ducit ad cru
cē. Amor associat et flēb⁹ mlierib⁹ rñdit. s. i
lic hierlm nolite flere sup me: s. sup vosmet
ipsas flete: q ecce veniet dies et. pderingit
xps ad crucē. Charitas sinistrā manū apphē
dit: et crucifixū t. Judei illū crucifigūt. Astat
charitas soror paciētia scā: et certaz xpi t. Ju
dei illā crucifigūt: venit alia soror: hūilitas scā
et xpi pēdes t. Judei illos amarissime cruci
figūt. Crucē sil capiat: et crucifixū leuāt i altuꝝ
Clamat pēdite sorores. Vos q trāstis pvia
anēdite et videte si ē dolor: simil: sic dolor isti
S. tior mori currit ad xpm ait. O paup xpe
qd facis: qre pīs tui auxiliū n pōscit. Clamat
xps bel: bel: bel: lamafabatāi: et se dēlicū ab
oib⁹ clamat. Astat charitas: pfortatqz illū: ve
nit tior: et dic. O celi qre n iunat filii dei et ce
li lacrymare ceperūt. et obsecrati sūt: dic timor
o Jhu paup qd vis tibi faciā: clamat Jhs: si
tio: cui feret accū: pfortat cū paciētia scā: venit
et alia pte charitas: et suadet vt spm cōmedet
pri. clamat Jhs. p d i inan⁹. t. c. f. m. Accur
rit hūilitas et hūiliat xpm. Et ipse inclinato ca
pite cūmisit spm. Ecce qstū tior mori xpm ina
sit: nec tñ pualuit: s. charitas p nob ipz mori
tradidit. Jñ Aug. li. cōfē. ait. Lōstas et pfe
ct⁹ dē ē amor nri: vt si necē fuerit amore illius
moriāmur: qui amore nri placide ac benigne
mori dignat⁹ ē: h ille. Quis tior d i inical:
et ē qqs abstinet a mali pri amore iusticie: et pri
tiorē pene. Et d i inical: q pōpiat scē charita
ti pare locū. p v. i. Initiū sapie tior dñi: et in
trāre charitate pellit iste tior: et qstuz charitas
crefcit: tāo ille decrefcit. h mgi. Tior nō ē cū
charitate: s. pfecta charitas foras mittit tiores
i. Jo. 4. f. qstū ē et ea pte q abstinet a malo pp
penā imo nullā penā existiat s. dei amore et iu

sticie aggredit qdūqz difficile. Tres enī sunt
pulcherrie q scē charitati i aia peccatrice locū
pparant. s. tior pene fufe: pudor cōmisse culpe
et amor iusticie: tior mēte a mala retrahit: pu
dor veniaz impetrat: amor iusticie ad supna
trāducit. Et d Thaidā meretrice i viti pa
trū: quā abbas panun⁹ i cella vna dñi solā re
clusit ei qtidie mīstrās paz panis et aque et illa
trib⁹ in associata puell: nec ocl⁹ ad celū leuaf
audebat: s. i suo corde dicebat: dñe q me plas
masti miserē mei. Et trib⁹ claphis annis: fue
latū ē paulo maiori mōacho Anthōij discipu
lo q lēus quē videbat i celo: nō erat Anthōij
s. Thaidis meretrice. Et ita d cellula ex com
passiōe cēta. is. trāfact dieb⁹ genuit i pace.
Sert⁹ tior d i vtiual vt enī i viciū si opposi
Et vtiual si fm nāz: q sum⁹ ad illas nā apri
i. dispositi: vicia at ifesta sūt i inimica nāc: et iō
h vtiual tior sp pauidā aiaz t. ne a vicijs cor
rūpat: cū mūd⁹ tor leqis plen⁹ sūt: vt vidit an
toni⁹. Nec solū tiere mūdū laqos fac: s. et astu
tos diaboli decipiē diānos: cū sepe noscam⁹ il
lū i angelū lucē se trāsfīgurare. 29. q. i. c. i. cir
ca mediū. Quo tior et discipuli p⁹ resurrectio
nē xpm fantasma cē putauerūt. Qui enī vt v
tuofus ē sp timer et cū cta picula pcauet aie p
posse. puer. t. d. Timor dñi fos vite vt dñi
net a ruina mori. Jñ puer. i. d. Timēti de
um bñ erit i extrēis: et i die defūctiōis sue bñ
dicef: et ibidē Timēti deū bñ erit: et i dieb⁹ cō
fūmatiois sue bñ dicef. Radix sapie tiere deū
Kamiet lōgeui tē. Septim⁹ tior d i filialis
et ē q qstū se abstinet a pō amore iusticie: ita
q si nulla pena ēt seqret ex clpa: pp dinā iusti
ciā abstineret: h bz duos vsus. s. cauere a pō et
hē reuerctiā: s. p mū actū ē h i via: s. s. aliū
ē tñ i pñia: et vt ē i pñia: d i tior reuerctiā. ps.
Timor dñi scūs pñāct i se. s. Et h timor non
excludit charitatē: imo charitate roborat et cre
fcit. Vñ ponit bñs Tho. fa se. q. 19. hāc re
gulā gnālē q necē est vt crefcere charitate cre
fcit timor: sic effect⁹ crefcit: crefcere cā. Et iō i
pñia vbi ē pfecta et cōsumata charitas ē pfect⁹
et cōsumat⁹ timor. Mō q scī i pñia deū pdē tic
ant. aut aliqd icurrē qd vis malū: s. sic itellr
vt exponit Bre. sup illo vbo Job. Colūne
celi cōtemiscūt et pauēt ad nutū dei. Dñe. n.
sic. Ipse vtiual celestiu: q sine cessatiōe cōspi
ciūt i ipa pteplatiōe ptemiscūt. S. idē tior ne
eis penal sit: nō tioris s. admiratiōis: q. f. ad

mirant deū: vt sup̄ se exiit: et eis icōprehēsi-
lē. Et h̄c et ind̄ aug. s̄b dubio h̄z reliq̄t pōit tō
rē i sc̄is. vñ sic ait. Tior ille cast̄ pmanēs in
secl̄s. s̄b: n̄ crut i n̄to s̄b: n̄ ei ut timor exiēs a
malo: qd̄ accidē p̄: s̄z tenēs i bono qd̄ amitti
n̄ p̄: vbi. n. bōi adepti amor inmutabil̄ pfecto
si dici p̄nt mali cauēdi tior: secur̄ ē: h̄ ille. et be-
at̄ Tho. vbi. s̄. dīc q̄ h̄z peti rōnēz reuerētie
q̄z tioris: q̄ ē rē. s̄ tior dr̄ admiratōis. Ab
acuch. 3. Cōsideraui opa tua et expaui. Tūc
B̄tiorē Aldar. a. Luc. 1. Me ticas maria: iuēi
sti. e. g. a. d. rē. Timuerit apli p̄ resurrectōz
stare xpo i medio cor̄z ianuis claus̄. Luc. vi.
Sicut ihs in rē. s̄ tior dr̄ eructatōis. gen.
28. Et tribulē loc̄ iste: vñ ē h̄ aliud nisi do-
m̄ dei: et porta cel̄i. ps. Seruite dño i tiorē:
et eructate ei cū tiorē. s̄ tior dr̄ p̄urbatōis
math. vi. P̄tior at̄ rē. s̄ tior ē p̄fusiōis et
iste ē t̄m dātor: q̄ tior nihil aliud ē nisi tor/
menū p̄tior de p̄a ignis. sap. 5. Vidētē tur-
babūt tiorē horribili: et mirabūt i subitacione
inspat̄ salut̄ rē. 12. et vltim̄ dr̄ coactōis: et
ē ille tior oīuz dēonū. iac. 2. Demōes erūt et
p̄tremisci: et sic p̄z fa. ve. s̄ tior ad t̄m dico q̄
tūa ē nobilitas d̄m̄tioris q̄z ē de q̄ue timē
debem̄: et de q̄ue inf. nū: q̄z ille tior erut i fini-
t̄ obiectiue. Eccl. 1. Qui timēt dñm p̄pabunt
coīda sua: et i cōspectu illi s̄cificabūt aīas suas
et ibidē. Qui timēt dñm ingrēt q̄ b̄n̄placita s̄
ei. et ps. B̄tū vir q̄ t̄m dñm: in. m. e. v. n.
i. valde: et idē. B̄tū oēs q̄ timēt dñm: g. a. i. v.
e. Vñ sic p̄t argu ex dict̄z auctatib̄: q̄z ē de
auctudo quā p̄seguimur ex tiorē: et q̄z ē de q̄ue
timem̄: t̄m ē tior: s̄ b̄tūdo ē c̄ma: et de q̄ue er-
n̄: igr̄ tior c̄m̄: q̄r rē. et sic p̄z ista p̄ p̄clusio
De septē sp̄ualib̄ calcarib̄ q̄bus aīa pun-
git̄: vt deum timeat. Conclusiō fa.

Acipe nam p̄clonē v3. Seq̄tē p̄ugit̄
aīa calcarib̄ sp̄ualib̄: vt deus timeat
toto posse: et ad celestē hierlīm cū xpo
ibū introducat̄. vbi tres ingram̄ ve. v3. p̄
ve. ē ista. Que sunt q̄ inducūt aīam et illi lār:
vt deū tons virib̄ timeat. et ve. ē ista. Que
sūt illa q̄ magis timenda s̄t. 3. ve. ē: q̄ mala
p̄stant tūc eueniūt nō timētib̄ deū. s̄ tū
ad p̄mā dico q̄: septē sūt stimuli q̄b̄ aīa p̄ugit̄
inducit̄ et moīctat̄. vt deū t̄cat toto posse v3
P̄m̄ stimuli dr̄ p̄sideratio misabil̄ stat̄
Scd̄s stimuli dr̄ p̄sideratio clemēt̄ flame bo-
nat̄. Tert̄ dr̄ p̄sideratio punitiue austeri-

tar̄. Quart̄ dr̄ p̄sideratio p̄ime calamitat̄.
Quint̄ dr̄ p̄sideratio arduē rigorositat̄.
Sext̄ dr̄ p̄sideratio p̄funde hūilitat̄.
et vlt̄ dr̄ p̄sideratio s̄c̄e eruditōis. s̄
m̄ inq̄z stimuli dr̄ p̄sideratio misabil̄ stat̄
d̄ q̄ d̄icē. 3. Cūa inq̄t indirectū ocl̄s tuos
et vide vbi nūc p̄strata s̄s. Brandis p̄fectio
misabil̄ n̄ra: vt nec cōcipi: nec nasci: nec viuere
possum̄ sine culpa. Deu infelix status. Ecce
enī inq̄t p̄ba. Inq̄r̄at̄ p̄cept̄ s̄r: et in. p.
cō. me. m. m. Vbi nota q̄ triplex ē misabil̄ n̄ra
stat̄. v3 cōceptiōis: subingrat̄is: et lacryma-
tiōis. Cōceptiōis: q̄ oēs ex semine concepti:
nisi sint de sp̄ali gr̄a p̄fuiti: nec ē cōcipi p̄cō
Sic enī statuit de⁹ in penā peti p̄mōz penat̄z
vt dicit dñs p̄d̄ctus de candia in suo s̄o. de
p̄sc. di. 4. c. firmissime. vbi d̄r. s̄t irmissime te-
ne et nullaten⁹ dubites oēm boīem q̄ p̄cubi-
tū viri et mulieris concipit̄: cū p̄cō originali
nasci: ip̄ietati subditū: morat̄z subiectū rē. vi
de ibi. Et sunt vba Aug. li. de fide ad p̄de-
trū. Et tanta fuit hui⁹ vulneris plaga gr̄adis
q̄ nō nisi p̄ xpm̄ sanari potuit: et p̄ xpm̄ null⁹
tūc baptisimare eis. Ad h̄ si plures ter. p̄
m̄ns ter. ē de conse. di. 4. filius dei: et. c. per
aquā baptizati. et. c. nulla p̄ter baptismum
salus. et eodem. c. firmissime. Et n̄ solū a p̄cō
originali. s̄z a mortali sūt remiss̄ o. de cōse. di.
4. c. regnante: et nō solū lauat a mortali: sed et
p̄fuit de cōse. di. 4. ad h̄. p̄d̄m̄ caplin̄ dīc
sic. s̄t filius dei q̄ carne peti suscepit̄: et penā sine
culpa: vt i carne peti et culpa solueret̄ et p̄a: p̄
fidē ḡ baptismū: h̄o et a p̄cō p̄ iustificatiōe
et a morte liberaf̄ p̄ resurrectōz: p̄nā et bap-
tizati int̄ fideles credētes reputant̄ p̄fati vir-
tutē. et offerentiū r̄sionē. Qui v̄o nō s̄t bap-
tizati int̄ n̄ credētes iudicāt̄ ex enāgelio Ioan.
Nisi q̄s renat̄ fuerit ex aq̄ et sp̄u sc̄o nō p̄t in-
troire i regnū dei. et s̄t vba Aug. li. de bap-
tismo puuloz. Et in. c. nulla d̄r sic. Nulla p̄ter
baptisimū sal⁹ p̄mittit̄ israh̄bus: q̄z israh̄es si per
sacr̄z qd̄ ad h̄ dinitus ē iustitū i credentiū nūe-
rū n̄ trāscāt i tenebris manēt. h̄ibi. Et s̄t vba
aug. c. firmissime vide i fra sabbato seq̄na i a
p̄clonē p̄me p̄sideratiōis: et aliud caplin̄. vide
dñica se. p̄clonē p̄. capl̄z v̄o regnate dīc sic.
Regnate at̄ carne: tūmō trahit̄ p̄cū origiale
Regnate at̄ sp̄u n̄ solū origialū s̄z et actualū
i remiss̄o p̄cōz: h̄ibi. et s̄t vba aug. et caplin̄
ad h̄ dīc sic. Ad h̄ baptismus valz vt baptiza-

ti xpo ico: porēt vt mēbra eius: ⁊ ꝑsepeliāt ⁊
oblāt ꝑ sacꝛꝫ charitatēqꝫ fidelīū recōciliāt dō
⁊ sī vba eiusdē: ⁊ sic ꝑꝫ mīsa. Sēda mī
sia hūana dī subiugatiōis. vide q̄so calamita
tē nīfāz. Mūqꝫ enī hī vīa ꝑt bī mīsa caro
castigari: ⁊ mī sūngari: qꝫ sine culpa viuē va
leamus. d. ꝑc. di. 3. septies ī die cadit iustus. ⁊
i. Jo. i. Si dixerimus qm̄ peccā nō hēmus: nos
īpos seducimus: ⁊ vītas ī nobīs ē: ⁊ hī itellr
d vīalibus. Sꝫ qd dīcā qꝫ ē ī peccā mortalia
horredissima: legimus q̄dā probissimos vi
ros cecidisse. Mā lz ꝑētes ꝑmī eēt īnocētia
scī ī locotā emīnētī deo tāqꝫ ꝑꝑig: nihilomi
nus ceciderūt. gen. 3. Roth vir ille bon⁹ egres
sus a sodomīs: cū duab⁹ filijs suis cecidit ī
peccā. gen. 19. Dauid deo grat⁹ ī peccā adulterij
⁊ hōicidij crimē incurrit. 1. rī. xi. Salomō sapi
entiss⁹ cōruit a dō vt q̄d ei⁹ salutē ꝑlūm dubita
rūt. 3. rī. 2. Sāso dī sterili miraculose ꝑceptus.
Valide deceptio cecidit: ⁊ tādē exsecutus obi
it. Judi. 16. Hieroboā sup decē tribus a dño
ꝑstitutus: ꝑꝑꝫ ad idolatriā ꝑctauit. 3. rī. 12.
Ihs. rex isrl qꝫ magno celo ꝑsecutus ē Baal
ab idolatria Hieroboā nō recessit. 4. rī. 1. Jo
has rex iuda scissimā vītā duxit ⁊ ꝑostea ꝑ dei
volūtātē cū rege egꝛꝫ ꝑꝑugnauit ⁊ ꝑdidit. 2.
pal. 35. Judas ⁊ Ihs. discipuli dñi ceciderunt
Abdab. 26. D mīsa hūana ꝑditio: qd faciēus
nos qꝫ nec tāta scitātē ⁊ dei familiaritatē: nec tā
ta scīa ⁊ fortitudie pollēt: q̄re ⁊ c. 3ª mīsa dī
lacrymatiōis. ꝑs. ꝑꝫ uerūt mibi. l. m. ꝑ. d. ac
n. Et idē poculū meū cū fletu mīseabā. f. ex cō
sideratōe mei isrlis status: vñ accipe istā re
gulā gnālē. Adalū ē ī clpa ꝑcipi: ꝑei⁹ ē viuē
nō posse sine vīali: sꝫ pessimū viuē cū mortali
Mō mī qꝫ d lege cōi sine vīali viuē nō possum⁹
sꝫ bñ sine mortali. Qm̄ si nō sequēt qꝫ nūqꝫ alī
q̄d bonū meritorū qꝫ ad vītā etnā fieri posset:
qm̄ fm̄ cōz theologorū scōlā bōa scāi ꝑcō mō
tali: nō valēt ad vītā etnā. q̄ ⁊ c. Itē sequerēt qꝫ
frustra qꝫ bñ agēt. ꝑ capescēda etnā vita. iū
cōit tenet qꝫ ꝑꝫ ꝑꝫ mīssio: sꝫ scī nūqꝫ mor
tali peccauerunt. Sꝫ q̄ꝫ vīs hī ꝑꝫ mī tāta
ē vīs mīse nre qꝫ vīt aut ꝑuo ꝑꝫ viuim⁹ sū
mortali. ꝑs. ꝑꝫ mēi s. m. e. sp. i. cī hora ꝫ
me ē ꝑugnās. Sꝫ mībil illd tā ꝑotēt erpellit si
cū tior dei. Eccl. 1. Tior dñi erpellit ꝑm̄ q̄re
⁊ c. 2ª stultus aīam vt tīcat dēū ꝑūgēs ē ꝫ
deratio eleūtissime bonitat. Cōsidera quefo
q̄ mētib⁹ ⁊ ānis te ꝑaciēt dñs ad vītā vt rēd

res iusticie expectauit: q̄tūdie cor tuū bōis ꝫ
pulsas īspiratiōib⁹. ad Ro. 2. An īgras qꝫ ꝫ
tiētā dei ad ꝫnīaz te adduc. i. iūit ⁊ vocat: tu
āt fm̄ duriciā tuā: ⁊ īpenitēs cor tuū thesauri
zasti bī irā ī die ire ⁊ reuelatiōis iusti iudicij dī
qꝫ reddet vñiciūqꝫ sꝫ opa sua. Cōsidera q̄s
tūb aures nīas q̄tūdie excitat clamātib⁹. apoc.
i. 4. Tīete dēū: tīete dēū: qꝫ vīt hora iudicij ē
tu āt Italia mīsa obaudis. Ihs. 28. Erū cis
vūb dñi. Ad āda remāda expecta īspecta mo
dicū ibi. f. ī lōga patia dei: modicū ibi. f. ī fru
ctu tubaz: vt vadāt ⁊ cadāt retrorsū: ⁊ ꝫerāt
⁊ illaq̄ēt ⁊ capiāt. ꝑꝫ ꝫa ait dñs. Ihs. 20.
Si reuertami ⁊ gescat. f. a vīa mala salui eri
t. sꝫ vīa maledictōz Italīe dā ꝫaciēs ē: ⁊ nō
credim⁹ qꝫ dā nō videat. Eccl. 7. Etenīz qꝫ nō
ꝫfert cito ꝫ malos sūia: absqꝫ tior vīlo filij
hōiūz ꝫꝫerāt mala. audi Bre. 25. moꝫ. Ex
tiabat dī iusta acta nō cernē: qꝫ differebat iuste
dānare. Et magna ei⁹ patia q̄si quedā negli
gētia ꝫutabat. Iniqu⁹ īꝫe toties se ī ꝫia suis
nō videri a dō credit: q̄s sūte peccauit: emē
dā nūvult negtiā. ꝫ q̄ dignā nō ꝫulit ꝫnā qꝫ ꝫie
expectat⁹: eo qꝫ ad peccādū negī īstīgat⁹. Et
patiaꝫ supne lōgamitatē dīꝫaciēs: vñ cōrigē
suā clpa debuit: mī cumlaunt: hī ille. Sꝫ antēdī
te ꝫꝫi dure ceruicē: q̄sto enī dīna patia expe
ctat vt emēdem⁹: tāto durī⁹ ꝫūet. audi Dale
riuz li. ꝫ. Lēto enī gradu ad vīdiciā sui dīna
ꝫcedit ira: tarditatēqꝫ supplicij grauitatē cō
ꝫēat. D sūi dei hāc sūmā Vi. eccl. 9. Iꝫtōz
eo qꝫ cētes fac malū: ⁊ ꝫ patiaꝫ sustēat: cog
ui qꝫ bñ erit tūmētib⁹ dēū q̄re ⁊ c. 3ª stult⁹ aīaz
vt dēū tīcat ꝫūgēs: ē ꝫsideratio ꝫūitine auste
ritat. audi Ihs. ap. 2. c. 2. Si dō āgel peccāti
b⁹ nō ꝫꝫit: sꝫ ī baraz tradidit illos ī iudiciū
refuādos cruciari. sūtr mūdo nō ꝫꝫit: sꝫ dīlu
uū mīst: sodomitas ī cinerē ꝫuertit. Quō q̄
supple tibi ꝫꝫ: qꝫ peccare nō cessas. D mīsera
Italia: q̄r ānis ꝫelle: gladio strage q̄stīati cōl
nec adhuc sūis. ꝫ. Mīsi ꝫuerit facit: ⁊ ī co
ꝫauit vasa mortis: sagittas suas ardentibus
effecit. Et Hier. 6. Ecce īngꝫ dñs dabo ī
populū istū ruinā: ⁊ ruentin eos frēs: ⁊ filij
sūl vīcīn⁹ ⁊ ꝫrīm ꝫibūt. ⁊. c. 19. Dabo īngꝫ
cadavera corū scā volatīlīb⁹ celi ⁊ bestijs tre
Et. 22. c. ait. Dabo te ī māib⁹ q̄rēt ū aīam
tuā: ⁊ ī manu q̄ꝫ tu formidāfaciē. Et. 23. c.
ait. Dabo vos ī obprobriū sēptīnā ⁊ īgnīnā
sēptīnā quē nūqꝫ obliuīōe delebit. Et. 27. c.

b. 4

Ego dabo oēs frās in manu regis babilōis
 fui mei. 7. 46. c. Dabo eos i manu q̄rētū aīaz
 eoz: 7 i manu Nabuchodonoso: regis baby
 lōis. Ad hēc autē 7 alie auctates q̄b⁹ ofidit q̄l
 pp̄ p̄cā iudicia mīa fecē: 7 mīa aīa de⁹: q̄s cū
 breuitatē obmīto. Quart⁹ Stimul⁹ ē p̄sidera
 tio plūne calamitatē. Cōsidera aīa paup̄cula
 picula mūdī: q̄ suffocāt i mari: q̄ necāt i t̄ra
 q̄ trucidāt i p̄lio: q̄ poculū venenāt p̄och mīz
 tāta ē mīlītudo. ps. Inueniēt nos mala. q. n.
 c. n. Exemplū d̄ illis trib⁹ socijs cūtib⁹ p̄ deb
 tū q̄ iuenerūt massā auri: quā p̄ ab heremira i
 uēta 7 fugiētē eo q̄ mors eēt: 7 ill⁹ sic dicēt: q̄
 garriētēs illū acceperūt: 7 tādē vno abscūtē vt
 victualia emēt duob⁹ rmanētib⁹ 7 cogitatōib⁹
 focū reuertētē occidēt: vt int̄ ip̄os diuiderent
 aux 7 alī poculū venenās sic oēs mortui sūt. o
 stultitia mūdī: o cecitas mūdī: o pessīa p̄ditio
 mūdī. Audi aug. d̄ singularitate c̄icōz. nimis
 inq̄ p̄cep̄s ē: q̄ trāsīt p̄cedit: vbi p̄spererūt alii
 cecidisse. Et vebemētē isrenis ē: cui nō incutit
 timor alio p̄cūte. Amator ē at̄ salutē suē q̄ 7 vi
 tat aliene mortis incurfū: 7 ip̄s ē p̄uid⁹ q̄ sol
 licit⁹ fut cladi b⁹ cēioz h̄ ille. Quī⁹ Stimulus
 d̄ cōsideratio ardue rigozitatē. cōsidera igit
 q̄ d̄ oī iudicib⁹ vbo facit cogitatō s̄ strictā co
 rā iudice cīno hēm⁹ reddere rōez: d̄ q̄sar dī
 rim⁹ aīrioni fūmōe: q̄re rē. Sert⁹ Stimul⁹ est
 p̄sideratio. p̄fūde hūilitatē. Cōsidera q̄s q̄z m̄
 deat cē piculofus stat⁹ eoz: sup̄ q̄s lacrymas
 xps. Ip̄s plāgit 7 p̄ctores cātāt 7 ridēt. Cre
 de mibi q̄ n̄ sū grādī mīsterio xps q̄ an oclōs
 ciuitatē hierl̄m exīniniū hēbat: fleuit sup̄ illā
 d. Si cognūscas 7 tu. s. sic ego cognosco fusa
 certe me ū flēs. S3 q̄s faciam⁹ arg⁹ a matorī
 Si enī xps glōs. sup̄ vnā ciuitatē n̄ fleuit qd
 credis nē sup̄ totā Italiā faceret cū oēs sint tā
 ta inīqtate repleti: vt p̄dicatōes 7 mīstia dei
 itelligere nolit: q̄ntidē studēt i p̄ctis inuolunt
 itenebris: 7 d̄ tenebris cūtes in tenebras mī
 fī nesciūt vbi corruāt. p̄fecto sine fictōe credo
 q̄ fili⁹ n̄ctatū p̄cēz: mī cū lachrymis an̄ filiū scī
 oēs an̄ filiū: n̄m infelicē statū deplozātēs: s3
 deu dicite scī mei q̄ cā tān vī plorat⁹: an p̄cō
 res vob⁹ q̄q̄z mali ingerit aut dāni. Certe, nō
 audi L̄riso. sup̄ Adath. Sic inq̄: bñfaciētē n̄
 deo p̄stam⁹? s3 nob⁹: d̄ at nō tristat d̄ suo dāno
 s3 d̄ n̄a p̄ditōe: h̄ ille: fili⁹ d̄ de seīs. Septim⁹
 7 vltim⁹ 7 Stimulus d̄ p̄sideratio s̄c̄e crudibilit
 atē. Et q̄zuis mīte sint auctates tā noui q̄z ve

ter⁹ testi ad h̄ faciētēs: solū istā andiam⁹. Le
 ui. 26. Si timētes me aut dñs i p̄cēptis meis
 ābulauerūt: 7 mādāta mea custodierūt 7 fece
 ritis ea dabo vob⁹ pluuiā t̄pib⁹ suis: 7 t̄ra gīg
 net gērinē suā 7 pomis arbores replebit: co
 medetis panē v̄r̄ 7 i sātitate: 7 absq̄z pauor ha
 bitabitis i t̄ra v̄sa dabo pacē i sinib⁹ v̄ris dor
 mietis 7 n̄ erit q̄ extreat. Et si n̄ timuerūt: deū
 7 n̄ audierūt me nec fecerūt mādāta mea: si
 sp̄euerūt leges meas 7 iudicia mea p̄cēp̄ti
 tis: 7 n̄ facietis ea q̄ a me p̄stituta sūt: vt ad irri
 tū reducatis pactū: ego q̄z h̄ facia vob⁹: visita
 bo vos audaci⁹ i egestate: frigore 7 ardore q̄
 p̄ficiat oclōs v̄ros: 7 p̄fūat aīas v̄ras: ponā fa
 ciē meā p̄ vos corruētis corā ocul v̄ris 7 sub
 ciemī his q̄ odeit vos. s3 uigilē nē p̄cēq̄ne
 h̄ ibi. vide ter. q̄ pulcher ē. Tete igit deū: q̄
 v̄cūt p̄ v̄cūt hora iudicij ei⁹: 7 sic p̄z p̄ ve.
 Q̄tū ad fam̄ ve. dico q̄ tria p̄marie timēda
 sūt v3 p̄cā p̄terita p̄ntia 7 futā. p̄dicta qdē ne
 ad iudiciū puniēda rēfuerūt: q̄n̄ hō: edū ē inci
 dē i man⁹ dei v̄uēt. ad Heb. x. c. p̄ntia at
 timēda sūt: ne lateāt i gr̄atib⁹ nob⁹. ps. Ab ocl
 t̄ meis. m. m. d. Ecce. 9. Mēs sit v̄r̄z odio v̄l
 amore dign⁹ sit. 7 puer. 2. Quis glābī se mū
 dū h̄re cor: q̄s p̄t dicē mūdū ē cor meū: puraf
 sū a p̄cō. s3 v̄sa v̄o p̄cā timēda sūt: ne incidam⁹ i
 illa. i. Cor. x. Quis exīstiat stare videat ne
 cadat. puer. 28. V̄r̄z vir q̄ sp̄ ē p̄uid⁹. ps.
 In me trāsīcīt. i. i mētē v̄enerūt i e t̄ue: 7 furo
 res tui p̄turbauerūt me. i. plenū tiore reddide
 rūt. In. 2. pal. 19. d̄. Si tior dñi v̄o b̄tū 7 cū
 diligētia cācta faciet⁹: q̄re rē. Q̄tū ad tērtā
 ve. dico q̄ satis appēt mala q̄ eueniūt n̄ tūm̄
 b⁹ deū i septio stūlo p̄ ve. h. vñ p̄t sic argui.
 Si mīta bōa eueniūt timētib⁹ deū: ḡ a p̄rio sē
 su multa mala eueniūt timētib⁹ deū: q̄ntidē
 Et sic patet ista conclusio: quare rē.
 De gn̄atōe diuinitioris. Cōclusio. 3.
 Ecipe t̄nā cōfōnē. v3. Bradib⁹ qui
 a busdā: 7 n̄ repēt ne tior: i aīa gnāt vī
 postea de⁹ ip̄s sumope diligať. Ad c.
 clarationē tres ingram⁹ ve. v3. p̄p̄ia ve.
 c̄ista: quō gnāt in aīa diuinitior. 2⁹ ve. ē
 ista que s̄ ista que ip̄ediūt diuinitiorē. vñ ē ori
 tur q̄ ppli n̄ timēt deū. 3⁹ ve. ē ista: vñ ori
 q̄ ppli n̄ timētes deū iudicia dei n̄ vidēt.
 Q̄tū ad p̄mā dico q̄ ordie n̄ faato: h̄ ē p̄cēf
 fias n̄: vt ab ip̄fectionib⁹ ad p̄fectionē p̄cedm⁹
 p̄ phisi. Innata ē ne b̄ vīa ab incertiorib⁹ ad

bono malū rē. ego at dico q̄ ista ardua s̄i v̄t d̄
finiēt. Credo. n. q̄ si p̄uadē v̄tā abs̄ m̄u
lariōe r̄ dāno p̄ri faciat s̄i ar̄ de ip̄e illi uet qd
faciēdū s̄i. q̄rē rē. Sedo ad bellū iustū reg
r̄it iusta v̄t. l. mouēs bellū p̄ s̄i offēns̄ r̄ q̄s̄ie
rū iustitiā r̄ uō iuenerit. vñ Aug. iusta inge
bella diffiniri debēt q̄ v̄lēt iustitias gēs v̄l
ciuitas plectēda ē. i. puniēda: q̄l v̄dicare ne
glexerit qd a suis ip̄obē. s̄i n̄ ē l̄ reddē qd p̄ i
iustitiā ablatū ē h̄ ille. 23. q. 2. dñs n̄r. hic ē p̄z
q̄ rēp̄saliē p̄cedūt v̄t tractat dñs Ber. in suo
tractatu. Tertio requir̄ itētio rēa h̄. s̄. itēdit v̄t
v̄t bonū. p̄moueat l̄ v̄t malū cuitē vñ ex odio
l̄ v̄idē bellū s̄iēi n̄ l̄z s̄z p̄p iustitiā r̄ charitatē
23. q. 1. qd culp̄ at r̄ in. c. militare. vbi p̄z p̄
p̄ncipiū d̄r sic. nocēdi cupiditas v̄lētēdi cru
delitas ipl̄icat atq̄z ipl̄icabil̄ aius feritas r̄
bellādi libido dñandi c̄si q̄ s̄i h̄ s̄i q̄ i bel
lis iure culp̄at rē. h̄ ibi. Aug. 3. Adāichcos
r̄ id d̄ v̄bis dñi sup̄ v̄bo militare d̄ic sic mi
litare n̄ ē p̄m̄ s̄z p̄p dā militare p̄m̄ ē. nec
rē publicā gerere criminōsū ē: s̄z iō agē rēpu
blicā v̄t diuitias augēas v̄t ēē dānabile. pro
pica. n. qdā puidētia militātib̄ s̄i stipēdia cō
stituta ne dū sum̄p̄ q̄rit p̄do crasset rē. h̄ ille.
his s̄iē nōs pono h̄ac r̄lam gnālē q̄ iustū h̄z
bellū q̄q̄d capit ab hoste l̄ a fautorib̄ suis siue
subdit̄ illi iuste retinē p̄ oī v̄sq̄z dū illi d̄ oī dā
no r̄ labore tā sui q̄z suoz suēt ei plene satiffa
cū l̄ dōcē hosti se ad ius offerat r̄ v̄lēt satiffa
cere d̄i. i. Ius gētū. 23. q. 7. si de reb̄ v̄ltra h̄
āt n̄ d̄z rape nisi forte cēt tal̄ hosti c̄bōa p̄p be
refiz v̄l aliqd h̄i forēt p̄dictū publicata. Et
tota p̄da q̄ v̄cūt d̄ bello iusto dñi ē r̄ ip̄se tenet
diuidē s̄z portione r̄ q̄litrē p̄sonaz. d̄i. 3. ius
militare vbi circa finē capl̄. d̄r sic. itē p̄de de
cīso r̄ p̄ p̄sonaz q̄litrē r̄ laborib̄ iusta diui
sio ac p̄ncipiū portio. supple ē ius militare vbi
glo. sup̄ v̄bo p̄ncipis d̄ic sic. Mō q̄ oīa q̄ ca
piūt i bello sūt p̄ncipis r̄ sic ē. 23. q. 5. c. di
cat vbi d̄ic q̄ regl̄ s̄i oīa. s̄z d̄ic q̄ p̄ncipis. sunt
oīa s̄z ip̄e tenet ea diuidē s̄z mēta p̄sonaz h̄
ibi. Idē d̄r i ter. r̄ i glo. 23. q. 5. dicat aliqd. s̄z
ista relinq̄m̄. Ad s̄az dubitatōz dico q̄. p̄ de
sensitē p̄rie v̄l fidei ē licitū ē p̄ p̄rez v̄l vxorē
v̄l filiū bellare d̄ p̄uē s̄iōe iustitiā. c. i. glo. 3.
D̄ic n. p̄dā glo. sic p̄pugnātes. p̄ p̄ria r̄ fi
de ob quā v̄t i filiū r̄ filiū ip̄rez p̄surgē d̄z. ff.
d̄ religio r̄ sup̄r̄. s̄i n̄c. l. m̄ime. Et marit̄ in
vxorē. 33. q. 1. vxor. i. fi. r̄ 23. q. v̄l. i. c. legi s̄i

romastē rē. h̄ glo. illa. q̄rē rē. Ad tertiu dubi
um dico q̄ c̄licis bellare n̄ licz nisi i casu necē
tatis. 23. q. 8. p̄ totū. Mā ad alioz terrore p̄nt
arma portare r̄ ē s̄i trāsiret p̄ loca piculosa ad
latrone terrore nō v̄t p̄cutiā s̄z v̄t se defendāt
23. q. 3. c. Maximian̄ c̄r de v̄t. r̄ ho. cle. c. cle
rici. Arma nāq̄z c̄licoz sūt ofones r̄ lachry
me. 36. di. c. fi. r̄ extra de voto. c. ex m̄tia glo.
pe. vñ licitū ē ēt c̄is r̄ alioz p̄cutē q̄n v̄t vi opoz
teret repellē q̄ c̄lex n̄lis q̄ cois c̄ib̄ ē ar. c̄r.
de ho. c. significasti. S̄z ad p̄positū redeam̄
q̄t q̄lo credis ēē dānatos p̄ illis maledicti gu
erris q̄ sūt i paup̄cula Italia. s̄z h̄ nō ob aliā
cām sūt nisi q̄ nō ē timor dei an̄ oculos corū.
Et sic p̄z p̄ma cā q̄rē nō h̄nt p̄p̄i timoreni dei
rē. Sedā cā vñ or̄t inodie timor dei ē bo
noz frugalitas. s̄z illi nāq̄z iustitū bōis f̄estri
b̄ abūdabāt ad idola se p̄uertebāt r̄ cū flagel
labāt diluculo veniebāt ad cū p̄s. Lū occidēt
eos q̄rebat cū r̄ diluculo v̄tebāt ad cū. r̄ Eze
ch. 18. hec fuit iniquitas. Sodome fororis tue. r̄
siliāz c̄i s̄aturitas r̄ abūdātia panis r̄ ocium.
Deui. 32. Incrassat̄ ē dilect̄ r̄ recalcitrauit
ip̄inguat dilatat̄. Et Osee. 13. Adipleti sūt
saturati r̄ eleuauerūt cor suum r̄ obliti sūt mēi. r̄
Job. 15. Lōra oipotētē roboz ar̄ ē currit ad
uer̄ p̄deū extēto collo r̄ pingui ceruice armat̄
ē. r̄ Diere. 22. ait dñs. Locut̄ sū ad te i abū
dātia tua dixisti nō audīā q̄rē rē. Tertia cā ē
ex̄is iustas. Adūplicata. n. p̄ctā ex̄ecāt p̄p̄i
intellectū v̄t v̄tātē intelligē neq̄ant. sap. 11. Er
rauerūt r̄ ex̄ecauerūt cōs malitia eoz. Sopho. i.
Ambulabūt v̄t cecī q̄ dñō peccauerūt Deut.
28. p̄p̄eruerūt te de amētia r̄ cecitate ac furo
re mētis r̄ palpes in meridie sic p̄cipare solet
cec̄ i tenebris. Tāte. n. i h̄. c. maledictio nes
dant nō timētib̄ deū q̄ legē illas expauit. Di
cit. n. sic. Si audire nolueris vocē dñi dei tui
v̄t custodias r̄ facias oīa mādāta ei r̄ cerimōi
as q̄s ego p̄cipio tibi hodie v̄cūt sup̄ te oēs ma
ledictōes iste r̄ app̄bēdēt te. maledict̄ eris in
ciuitate r̄ maledict̄ i agro. maledictū bonoz
tūū r̄ maledcē relige tue. Adādict̄ fruct̄ v̄e
tris tui: r̄ fruct̄ t̄rē tue armēta boū tuorum r̄
greges om̄iū tuaz. Adādict̄ eris igredies r̄
maledict̄ egredies. mittet sup̄ te dñs famē
r̄ esuriet r̄ i rep̄atōz i oīa opa tua q̄ facies dōcē
pterat te r̄ p̄dat velocit̄ te sub celo: p̄p̄ adiuē
t̄ dōcē tuas pessimas in q̄b̄ reliquisti me. Ad iū
gat tibi dñs r̄ silētiā donec p̄sumat te de ira

ad quā ingrediēti possidēdā. **P**erueniat te dñs
egēstāte febre: et frigore a calore: et estus et acris
corrupto ac rubigine et p̄s̄q̄ te doceat p̄cas. Sit
cēlū qd sup te ē cēnū: et ita quā calcas ferrea.
Det dñs imbrē t̄re tue puluerē: et de celo de
scēdat sup te cinis donec p̄teraris. Tradat te
dñs corruētē an̄ hostes tuos. p̄ vñā viā egre
diēris. **E**os et p̄ septem fugias et d. sp̄gatis p̄
oīa reḡre. sitq; cadauer tuū i cēlū cūcti volati
lib̄ celi p̄ueniat te dñs vlcē egypti et p̄te corp̄is
p̄ quā stercorea digerūt scabie qz et purigie ita
vi curari nēqas. Sustineas oī. p̄ calūniā: et
opp̄matis violētia nec hēas q̄libet te. **V**ro
rē accipias et ali⁹ dormiat cū ea domū edifices
et nō hites i ea plātes vineā: et nō vindemias
eā. **B**os tu⁹ imolet corā te et comedes ex eo.
Asin⁹ tu⁹ rapiat i p̄s̄cū tuo et nō reddat tibi.
oues tue dēf̄ i iunīs tuis et n̄ sit q̄ te adiuvet filij
tui et filie tue tradāt alij p̄s̄cū vidētib⁹ oculis
tuis. et officiētib⁹ ad p̄s̄cū eoz tota die: et nō
sit solitudo i mān tua fruct⁹ t̄re tue et oēs labo
res tuos comedat p̄p̄s quē i gras. **E**t sis sēp̄
calūniā sustinēs et opp̄s̄ cūctis dieb⁹ et stupēs
ad i rō ē eoz q̄ videbūt oculi tui. p̄ueniat te de⁹
vlcē p̄ssimo i gētib⁹ sanariq; n̄ possis a plāta
pedis vsq; ad v̄tricē tuū. ducet te dñs in regē
tuū quē p̄stitueri sup te i gēte quā i gras: tu et
p̄res tui et filies ibi dijs alienis liḡ et lapidi. et
eris p̄dū i p̄uerbiū ac fabulā oīb⁹ p̄p̄lis ad
q̄s te introduxerit dñs. **S**emētē mltū iacies i
i rā et modicū p̄gregabis. qz locuste oīa cōgre
gabūt et deuorabūt vineā plātabis et fodies. et
vinū n̄ bibes nec colliges ex ea q̄pp̄ia: qm̄ va
stabit v̄mib⁹. **D**iuas hēbis i oīb⁹ t̄mis tuis
et n̄ vngēris oleo: qz d̄fluēt et p̄ibūt. **I**llos ge
nerabis et filias et nō frueris eis. qm̄ d̄cēt i ca
p̄uitatē. **D**ēs arbores tuas et oēs fruges t̄re
tue rubigo p̄stinet. **A**duena q̄terū v̄s̄at i i rā
ascēdet sup te et iūq; sublimior. ipe fenerabit ti
bi: et tu nō fenerabē. ipe erit i caput: et tu eris
in caudā. **E**t veniet sup te oēs maledictiones
iste et p̄sequētes app̄hēdēt te: donec intercas.
qz nō audisti vocē dñi dei tui: nec fuisti man
data ei⁹. **E**t m̄l̄e alie sequūt ibidē maledictio
nē: q̄s scribēdo stupendā. **S**ufficit bas ad n̄ri
terrorē addū iste et. **E**rgo oēs t̄mēam⁹ dei
nēbis maledictiōib⁹ succubam⁹. q̄re et. **E**t
tu ad t̄rriā. **V**i. dico q̄: res s̄r̄ radices. vñ p̄
uenit q̄ nō t̄mētes deu iudicia dei nō videāt.
Prima d̄r iustū iudiciū dei. **S**cda iustā p

missio dei. **T**ertia iustā subtractio dei. **P**ri
ma inq; cā d̄r iustū iudiciū dei. **I**ustū q̄ppe est
vt nō t̄mētib⁹ deu iudicia dei nō reuelent. qz
indigni sūt. **I**sa. xlvij. **V**eniet sup te malum
et nescies oriē ei⁹. **I**rruet sup te calamitas quā
nō poteris expiare. veniet sup te repēte m̄l̄e
ria: quā nescis. **E**t p̄uer i. an̄ dñs. **E**go in in
teritū v̄ro ridebq; et sūt sanabo: cū vobis qd t̄
mebat aduenerit: cū iruerit repētinā calamitas
et m̄l̄e q̄si tēpestas ingruerit: qm̄ veniet
sup vos tribulatio et angustia tunc iuocabunt
me: et nō exaudiat m̄e cōsū gēt et nō iuueniet
me eo q̄ cōsaz habuerim d̄s̄c̄p̄lī nā et timorē
dñi nō s̄s̄c̄perim: nec acceperim p̄s̄ilio meo.
et de. raxerunt vniuersē corruētē me et. inde.
Dierc. 5. d̄r **A**udi p̄p̄le stulte q̄ nō hēs cor: q̄
hites oculos nō videt. **A**lde ḡ nō t̄mēbuis.
ait dñs. **A** facie mea nō dolebitis q̄ posui are
mā i m̄nū mari p̄ceptū s̄m̄p̄tū qd nō p̄t̄ri
bit. **E**t seq̄ p̄p̄lo aūthūic f̄m̄ ē cor: i credulū
et exasperas recesserūt et abierūt et nō dixerūt i
corde suo. **A**lde t̄mēam⁹ dñm deū n̄m q̄ dat plu
uā tēporācā et serotinā i t̄pe suo. **P**rop̄tea
Isa. 6. dñs clamat. **E**xeca cor p̄p̄li h̄ et aures
ei⁹ aggraua: et oculos ei⁹ claudē: ne forte vide
at oculis suis et aurib⁹ suis audiat et corde suo
intelligat et p̄ueriat: vt sanē cū. qz supple iste
p̄p̄s nō ē dign⁹ ista vidē nec audire nec intelli
gē et. **S**cda cā q̄re nō t̄mētes deu iudicia
dei pō vidēt d̄r iustā p̄missio dei. **I**uste. n. p̄
m̄l̄it de⁹: vt adiplēat desideria cordis eoz et
postea sic gaudētib⁹ irruāt mala iopinata. p̄s.
Dimisi eos s̄m̄ desideria cordis eoz ibunt in
adīuētīōib⁹ suis. et **J**ob. 21. **V**audēt ad soni
tū organi: ducūt in bonis dies suos: et i p̄ucto
ad inferna d̄cēdūt. **E**t itēz. p̄s. **D**esideriū
eoz attulit eis et non sūt fraudati ad desideria
adhuc esse ipsoz erāt in ore ipsoz. et ira dei ce
cidit sup eos. **E**t ad. **R**o. i. **P**rop̄ qd tradidit
eos de⁹ i p̄ssioes ignimie. nā scie eoz et mā
sculi eoz relicto vsu nālī scie exarserūt i deside
rijs suis et. **T**ertia cā d̄r iustā dei subtractio
subtrahit de⁹ p̄p̄ demerita p̄p̄lī grāz suā ab eis
et sūt sic nāvis in maris medio amisso clauo:
velo ancora: et remis: et ad oēm ventū iuoluit
Lcm̄. 26. **D**onā facie meā p̄ vos: et fugietis
nec m̄l̄e p̄sequēte. Subtrahit et bona p̄s̄ilia: vt
d̄r: ci solet. a chi dio vole male: a colui tole ei se
no: Subtrahit v̄nitatē. et pacē et occidit ad in
uicē. vt belue. **J**ob. 21. **I**mmutat eoz p̄ncipū

pphi tre: et decipit eos ut frustra incedat palpi
tanti in tenebris: et non in luce: et errare faciet
eos quasi ebrios. Decipit autem eos deus qui per eos
interitum et inopinatum eventum mittit super eos flagel
la sua. sap. 5. Subito veniet ira illius: et in ipse vi
dicte dispendet. Si ergo non euigilaueris o popule stul
te ait dominus. Apoc. 3. Veniam ad te tanquam fur: et
nescies quando veniam: quare et. Et sic per prophetam Ipsi.

De qualitate divini timoris. Considerato. 2.

Secundo loco

gravi qualitate videamus ubi tres
cōclones subiungantur. Prima
pelo est ista: timor dei sit marie
virtus: in fine spe et misericordia intuitu tantus est: et
diabolice virtutis. Secunda pelo est ista: non potest ve
rus in aia timor generari: si aia in fide christi nolu
erit illuminari. Tertia pelo est ista: in tota aia ti
mendus est deus ut revera et perfecte possit et debe
at a nobis esse glorificatus.

Adensurari debet timor cum spe misericor
die dei. Conclusio prima.

Ecce prima cōclonem per timor dei sit
marie virtus: in fine spe et misericor
die dei intuitu tantus est: et diabolice vir
tutis. Ad cuius declarationem tres igrantur. Ve. per
Prima ve. est ista: quem modum obfcurare debemus
ut deus fructuose tenere possimus. Secunda ve. est
ista si fieri vultis sic timuerit ut mori per christum scusa
ret. Tertia vi. est ista. vult accidit quod quidam ficti
muerunt quod ut legimus seiplos occiderunt. Ad
primam vi. dico quod due sunt pueriōes fide: ut re
cte scēqz vivat: ne i baratque pueriōemur. s. pui
fio timoris dei et pueriōis spei misericordia dei. Nam quod
Judas timore tantum vite sue pueriōemur. id laqueo abi
ens se suspendit. Et cum occiso fratre inde facies.
Benedicti. 4. c. aut. Ad aliorum est iniquitas mea quod ut ve
nia merear. Et diligens quod timor dei in aia p
nidit: falsam doctrinam seminavit: dicens In fine
seculi oēs saluari debent. s. iustis dominus et iustitiam
dilecti equitate vidit vult? et? Tu vero aia mea
timore non timor: nec spe misericordia tibi pueriōemur s.
viroque. Nam alterum sine altero re pueriōemur facit
s. vtrūque simul: re fructuosissima parit. Audi
Breg. 33. mor. c. 13. Pueriōemur inquit ac iustis et cō
dutor: nisi si nemo dicat: quod pueriōemur viciat peccator: et
neō quod peccaverit dicat: quod iustis et? de peccati remis
sione despo. Relaxat. n. de facinoroso quod de flet.
s. peccare quod timeat: quod si digne deslere pos
sit ignorat. An culpā igitur iustitiam metuat post

culpā tū de pietate presumat neque iustitiam timeat
ut nulla spei consolatio pueriōemur neque ita pueriōemur
de misericordia ut adhibere vulneribus suis digne pe
nitentie negligat medicinā. s. queque presumat sibi
ple peccare se et cogitet districte iudicare. Sub
pietate itaque spes gaudeat pueriōemur: s. sub di
strictiōe illius penitentis correctio cōtremiscat. s.
ille. Totā me consolatio refocillasti ait aia pater
Ambrosii. Aliquod pueriōemur tū cōtremiscat d. iustitia
quod misericordiam dei mihi aī mētis oculos aīpo naz
nec everso. S. dic quod mihi quanta est misericordia dei
an exauriri aut minui potest. Aia mea accipe
hanc regulā gnālē. quod tanta est misericordia dei: quātu
ipsum dei. Ezech. 1. Scdm ingrem magnitudines
ipsius sic et misericordius est ipso. In hoc tū differt
est dei et misericordia eius. quā ab eterno fuit est dei. et ab
eterno fuit cōicatus. quod cui cōicatus habebat. s.
aut fuit tribus personis eternus. n. pater eternus filius
eternus spūs scūs. S. misericordia dei ab eterno non fuit
cōicatus. quod ab eterno cui cōicatus non adinve
nit. Ad aia. n. misericordia presumptio. sed aī mūdī
exordiu nulla miseria erat. g. cui cōicatus non
erat. s. cōtū mūdī est i oī etate dina misericordia fuisse
Ab Adā. n. vsqz ad diluviū duonālia. cclij.
fluxerūt aī. A diluviū vsqz ad Abrahā. m.
c. lxxiij. aī ab Abrahā vsqz ad Adorfe. cccc.
xlj. aī a Adorfe vsqz ad xp̄m. m. cc. 7. 39. an
ni. Et summa istorū ānoꝝ est quod 13 milia gngenti
tribus aīis mīr. Adā legim. 30. filios et tori
de filias gnasse. Et i etia etate plūm fuerit re
ges ut per Bened. et tū audi mirabile vbi. nū
quod fuit aliq̄tas i q̄lemētissim de sua misericordiam
occultaverit. Nam et p̄mi p̄ntes se pctō totalit
ānihilari mererēt. grādē misericordiam suscepit quā
illos in hūc mūdū p̄niam acturos misit: et nō
p̄sus destruxit. Sic et tpe diluviū i fa etate cū
gigātes erāt i ira: et multiplicata hōiūz mali
tia erāt magnā misericordiam oñdit: dū p̄ archā hūanū
gen̄ saluauit. Sic et tertiā etate a caldeis depl
sam: verā fide destrūē volētibus et ignē odora
re misericordia sua nō desperit: s. Abrahā de igne cal
deorū extraxit: et illesum p̄seruauit. Bened. 15.
Sic et quartā etate nō dereliquit misericordia dei: sed
multis signis pplm suū de manib⁹ liberavit
p̄dharionis et illū afflictu p̄ desertū celesti mā
napauit et aqz de petra dedidit. Lxx. p̄ tonū. In
quanta etate multiplicauit p̄p̄as quod vna deū ado
rādū istā p̄dicarēt. Erant. n. idolatre effecti
boies mūdī ut i libris regū et p̄p̄is legim. et
et tertiā etate gementē ut filii sui mīrēt deus:

mie ocul^o nō desperit: s; vt ait ap^ls ad Bat.
 4. Adisti de^o filiū tuū natū. i. nascēdū sub lege
 vt eos q sub lege erā. redimēt. Jo. i. Abū ca/
 ref. m. ē. Et psumatis redē^o tōis nre mystijs
 r ad celos ascēdēte xpo n pp h illi^o obli^o ē. sed
 sup. enitēb^o ipatorib^o fidē xpi exāguē volēti
 b^o miracula m^o iuuir r tādē āpliauit r magni
 ficauit. Et idies r cernim^o ifinita scōz miracula
 clarescūt. Et tādē tpe antixpi cū i sūmo h etas
 q̄sata ei it: nō despiciet illā de^o nec p̄icbit in si
 nu mias suas. s; Enoch r Meliā Vitar^o p̄di
 catores: r Joāne euāgelistā s; q̄sdā: vt sic de
 lege nāe sit Enoch: de lege scripta sit Meliā
 de lege euāgelica sit acqlin^o Jo. publice xpi fi
 dē p̄dicaturos mittet. Et finalit^o extico āntixpo
 p̄ agelū r igne mūdo purgato electos in glia
 collocabit. Ecce q̄z m^o mōis diffusa ē p̄ ipa
 diuersa clemētissimā mīa dei. ita vt de dicere
 possim^o illud Deut. 4. Nō ē alia natio q̄ hēat
 deos appropinquātes sibi sic adest nobis de^o n^o
 Mō g aia mea de dei mīa diffidam^o. nec sine
 tiore psumam^o. s; terrū de iusticia de dei mīa
 p̄fid. m^o vt d^o p̄e. di. i. c. null^o debite. cū glo.
 Inde ap^ls ad Ep̄b. 4. hoc igit^o dico r testifi/
 cor in dño: vt iā nō ābulētis sic r gētes ābulāt
 in vanitate tēsus sūt tenetis obscuratū hñtes
 intel. cū tū alienari a via dei p̄igratiā q̄ ē i illis
 pp cecitate cordis ipsoz. Qui despātes semet
 ip̄s tradiderūt ipudicicie i opationē ois inū/
 dicicie i auaritiā vos aut nō ita didicistis xpm
 rē. q̄re p̄z p̄ma Vi. Q̄nū ad faz dubitatōz si
 ue Vi. dico. q̄ oēs scī q̄cūq; sūt illi q̄ hoies fu
 erint mortē nālī fugierit r tiore nālī nūq; mor
 tē elegerit sic patuit i p̄ma h̄sideratōe. r p̄fertiz
 de xpo r discipul^o ci^o. S; dices p̄. oñdā tibi tā
 i veti q̄z i nouo testō tā bonos q̄z malos mor/
 tē r q̄sile r sūmope affictasse. in testō veti de
 bōis h̄r de Thobia dicēte Thobie. 3. Et nūc
 dñe s; volūtātē tuā fac me cū mīam r p̄cipe in
 pace respice spm meum expēdit. n. mibi mori
 n ag^o q̄z vinē. h ille Bon^o ille scūs p̄pha be
 lias fugiēs a facie ip̄h sūne h̄iezabell cū sub
 iunipo cēt petiuit aie sue vt moreret^o dicens.
 Tolle q̄so dñe spm meū. neq; n. ego melior
 sū q̄z frēs mei r sic de alijs. 3. rñ. 29. Et fara
 bona illa matrona ai Thobie. 3. P̄cto dñe
 vt d̄ vinclō ip̄op n h̄ absoluas me. r d̄ malis
 appet de Baalā. Mūcri. 23. q̄ ait. Adoziat^o
 aia mea rē. De nouo testō vt cōstaccā nōne
 Paul^o vas electōis. Act. 21. dicebat. nō solū

ligari: s; mori cupio. Et crebro dicebat: cupio
 dissolui r cē cū xpo. q̄ rē. In Voc. p̄. d̄. 250.
 ait. mors beius felix q̄ nec se nec dulcib^o ānis.
 Inserit r mēst^o sepe vocata venit. Ad eu beu
 q̄z surda mīfos auertit aure. r flentes oculos
 claudē seua negat. q̄b^o Vbissat^o appz q̄ mlti
 mortē d̄siderāt. dico aia mea q̄ vep de oibus
 dic^o. s; nec boni nec mali vnq; mortē nālī ele
 gerūt nec vnq; eligēt mortē nālī qm vltimū est
 oīuz tribiliū s; iusti mortē eligūt p̄ grām nō p̄
 nāz: vt glia nō p̄ nāz s; p̄ grāz i cū nū poss^o deat
 r sic mors h̄z rōnē q̄ndā boni tāq; q̄ddā rmo
 nēs. phibēs. s. corp^o q̄d agguat aiaz ne cū^o ad
 glia cūā voluer possidēdā. mali ē i corz tri/
 bulatōib^o. m mortē appetūt s; n p̄ nāz: s; p̄ p̄e
 nā quā morte ip̄a fugē arbitrat^o. sic ip̄ib^o nris
 de mgiō q̄dā i sacra theologia ordis nre. beu
 eie sue misfabl^o accidit. qui q̄busdā tribulatōi
 b^o sui cā iundātib^o. Iud exēplo vitā mīst^o iunc
 finiuit oib^o posteris dat^o i exēplū q̄re rē. Q̄nū
 ad itā Vi. satis claret i n̄sio q̄ si legim^o q̄sdāz
 sic tiore p̄cussos vt seip̄os occiderēt h̄ nllā de
 cā p̄ncipaliori r vltiori ē: nisi q̄z spe caruerit. vñ
 poeta canit. Spet q̄ metuit morturos viuē vi
 di. spe duce victuros spe moriēte mori. 2. rñ.
 2. An i gras q̄ despāto piculossimā ē. Inde
 bon^o ille Job. 13. c. P̄dellq; corpe afflic^o erat
 filijs orbat^o reb^o oib^o spoliat^o dicit. Et iā si me
 occiderit i ip̄o spabo. Et vn^o ex septe scrib^o a ty
 rāno cruciat^o ait. E celo ista mēbra possideo s; p̄
 p̄ dei leges illa despicio. q̄z ip̄a me recepturū
 spo. audi Breg. li^o morz. Spes igit i cūitate
 aīuz erigit. Et idcirco nllā mala q̄ ext^o tollēat
 sēnt. tātoq; spesi dō solidior surgit: q̄zto p̄ illo
 q̄sge gūiora p̄ulerit q̄z neq;q; retributōis gau
 diū d̄ cūitate collit. q̄d nō h̄ p̄ pia tribulatiōe
 semiat. h̄ ille. r Ber. i f̄mōe. spes triplex est.
 Mā de fide p̄ceptoz oñi spēs venie: d̄ fide sig
 rū spes grē: d̄ fide p̄missoz spēs glie. hec ille
 Et h̄ dic^o p̄. Spes futuri lucri nō venit i exti
 mationē dām. ff. ad. l. acqlia. l. quēad medū.
 s. idē ē i arbitris. q̄ falsū ē q̄ ex spe glie q̄ ē lu
 crū futurz nō d̄z extimari p̄ dānis illatis. Di
 co q̄ nō ē similitudo in lucri opali r cūno spes
 n. lucri boni tpalis ē incerta. r iō nō extiman
 da. S; spes lucri vite cūne est certa. r iō debz
 extimari. Et iō q̄z extimat^o: iō scī oia tormenta
 passi sūt cū tormenta finia sint: r gloria infinita
 Ad Ro. 8. Quis nos sepabit rē. Et idē. 2.
 ad Thimo. vi. Bonū certanē certam cū lūz

Summaui: fide fuaui. In reliq̄ reposita ē mibi
corona iusticie: quā reddet mibi i illa die iust⁹
iuder. Mō solū āt mibi: s; z bisq̄ diligūt aduē
tū ei⁹: q̄re p; quō lex int. ligenda ē. Et addo
istud dēm fm dñs legistat: q; q̄zuis spes fu
turi lucri nō extinet q̄zū ad illatū dñm: mī rō
lucri sp̄ hñda ē. ff. de eo q̄ certo loco. l. iij. §. si.
cū glo. z lege sequenti. q̄re zc.

¶ ver⁹ timor in fide roborat. L. cōlō 2.
Ecce fam p̄lone v; Mō pt ver⁹ in
a aia timor gnari: si aia i fide xpi nolue
rit illuiari. Ad c⁹ vitatē tres igrām
dubitatōes. Prima dubitatō ē ista: An sine fi
de possit i aia ver⁹ ē timor. S. da ē ista. An
infideles p timorē pene z supplicij sint ad fidē
cōuertēdi. Tertia vi. ē ista. vtz p timorem
pene sint cogēdi mali xpiani vt bñ viuāt. Et
tū ad p̄mā dico q; cū timor dei ad dilectōz dei
ordinet z dilige vltimē nō possum quē igrā
mua si fides sit illa q̄ ignorantia pellim⁹: ne
cesse ē vt fide oculos illuminatos hēam⁹. Jō
d fide aliq̄ videam⁹. Notandū g fm ingim
sniaz in. 3. di. 20. q; credere nō ē fides: s; actus
fidei lps eius. vñ. c. 2. hāc distinctōez ponit.
¶ aliū ē credē deo aliud credē deū: z aliud cre
dere in deū: qd̄ poptime Aug. i gl. sup illud
ad Ro. 4. Credēti i cū q̄ iustificat ipiū. sic ex
ponit dicēs. Atēde qd̄ dicat. ait. n. credēti in
cū z nō ei. Mā aliū ē credē ei z aliud credē cū
z aliud credē i cū. fm quē modū loquēdi. Alex
an. de Ales in. 3. fidē distinguit dicēs: q; fi
des aut sūt p bitu acq̄sito aut p bitu infuso.
Si p bitu acq̄sito sic fides ē bit⁹ ex rōe vlti testi
monio acq̄sit⁹. Et sic pōt eici p̄m fidei act⁹: q
ē credē deo. i. deis ei⁹ z testimōijs fidē adbi
bere. fo pōt sumi fides p bitu gratiue infuso.
Et h̄ duob⁹ mōis. vno mō q; p talē bitū intel
lect⁹ eleuat sup se ad assentiēdū p̄me vitati p
pter se z talis bit⁹ intellectū tm mouēdo z nō
affectuz p amorē erit informis. Et elicit scds
act⁹ h̄ ē credere deū. s. creatorē: redēptorē tri
nū z vnū zc. q̄ oia nō pōt elici ab bitu acq̄sito
sic p; in p̄bis. L. cedūt. n. logici hāc ppōnē.
deū trinū z vnū cognouit Aristotelee: z tamē
Ax. nō cognuit deū trinū z vnū: q; illud p̄dica
tū trinū z vnū appellat formā z ē sensus. Ax.
nō cognuit deū trinū z vnū sub rōe q̄ trinū z
vn⁹. In p̄mā aut. ppōe illud trinū z vnū nō
appellat formā. z ē sensus deū trinū z vnū co
gnouit Ax. i. qd̄ ē trinū z vnū cognuit Ax. n

th vt trinū z vnū s; vt p̄mū motorē vlt p̄mam
cāz vlt p̄mū p̄ncipē. 12. metaphice i fine. En
tia nolūt mali disponi vn⁹ q; p̄ncipē. Et rō h̄
diuersitatis ē. ppter quādā logicē regulā dicē
tē: q; appellatio forme ē acceptio imini i ppō
ne limitati p̄ iminū p̄cedentē cōcernentē actū
mentis: vt intelligo rosa. i. intelligo aliqd̄ sub
rōne q̄ ē rosa. S; h̄ missa faciam⁹. Quācūq;
igit intellect⁹ sup se eleuat p bitū infusū ad as
sentiēdū p̄me vitati pp se absq; h̄ q; affect⁹
p amorē eleuat talis fides dī informis. hāc
fidē ē p̄dōres hñt sūt z demones. Jacobi fo
Demones credūt z strementur. z h̄ ē ponit
ingr vbi. s. Si vō per bitū fidē iustit
lect⁹ ad assentiēdū p̄me vitati pp se: z cū h̄ ē
affect⁹ p amorē eleuat ad amādū sumā bonita
tē ppter se: tūc erit fides formata. z h̄ pp̄t ē
va vitus a q̄ sumit tēti⁹ act⁹. s. credere i deū
h̄ ē credēdo deū amare credēdo in cum ire: z
credēdo ei adherē: z credēdo ei mēbris icor
porari. Et h̄ amor regit ad timorē. hic amor
ad verā fidē h̄ fides ad vtz amorē z timorē
Et sic p; p̄mā vi. Quātū ad fam vi. vide
infra seria. 6. tertie dñice in tertia p̄lone p̄ie
p̄sideratōis ad fam veritatē. Ibidē. n. h̄ mā
ppulchre ventilat. vide ibi. Quātū ad triaz
dico q; dñs Brān⁹. 23. q. 6. mouet hāc qōnē
vtrūq; mali sint ad bonū cogēdi: Et arguit ad
vtrāq; p̄tē: z tādē soluit sic. Et nō intelligit d
infidelib⁹ qm̄ iā in fa vitate dēminat q; non
sūt cogēdi. S; de malis xpianis intelligit nū
sio Brāni ex q̄ solutiōe z alijs dictis eis po
nūt iste regle gnāles. Prima regula ē ista
Oēs p̄tici sūt cogēdi ad fidē quā suscepērūt
23. q. 6. p totū. Secda regla gnālis ē ista oēs
solēniter vouētes si ad p̄nētiā cogēdi. 27. q.
i. si quis sacro. z. c. si custos religiosi. Sed
ad suscipiēdū nō sūt cogēdi. 32. q. i. integri
tas. Vbi dī integritas corpis expetēda ē a no
bis: quā ego p p̄silio suadeo nō iperio p̄cipio
Sola ē. n. integritas q̄ psuaderi pōt ipari n̄ pōt
Et nō vt dic̄ glo. q; h̄ dictio sola dēminat il
lud vbi suaderi. z ē sc̄sus. i. solūmō suaderi.
h̄ glo. Et in. c. p̄ns. 20. q. 3. dī q; mōasteriali
b⁹ disciplinis null⁹ subiciat iuu⁹. Et gnāliter
ponit alia regla q; oēs fideles ad bona neces
saria ad salutē cogēdi sūt z marie p excoicatio
nē. 24. q. 3. tā sacerdotes. vbi dī sic. Tā sacer
dotes q; relig fideles oēs sumā debēt h̄re cu
rādē his q; p̄cunt q̄ien⁹ corz redargutiōe: aut

corrigant a peccatis aut si incorrigibiles apparuerint ab ecclesia separent. Et sunt vba Anacleti pape. Et sic p[er] ista secunda conclusio.

De subiecto dini timoris. Conclusio tertia.

Capite tertia conclusio. v[er]o. In tota aia timor modus est deus ut reuera et perfecte possit. et debeat a nobis esse glorificatus. Ad declarandum tres in gram. vi. v[er]o. Prima vi. est ista. v[er]o. din[us] timor: sit i[tem] vna pot[entia] aie: an in tota aia.

Secunda vi. v[er]o. aia p[er] din[um] timor[em] possit tota liter h[ab]ere in via transformari i[n] din[um] timor[em]. Tercia vi. est ista q[uod] sit illa q[uod] magis impediunt din[um] amor[em]. Et tunc ad p[ri]ma vi. dico q[uod] ista a finis remotionis clare intelligit p[ri]ma intellectus si valeat. Et tunc ad sensibilia munuscula puer tam. Et tunc diligenter non dicitur est q[uod] sicut araser in malis istis nunq[uam] recte statuam p[ro]poner nisi ei tota ma cedat: ut cera v[er]o lapis v[er]o metallus. Sic sum op[er]is de n[ost]ris pot[er]it p[er]it sue charitatis et q[uod] forma i[n] aiam ip[s]e: nisi aia fin se tota disponat diuine p[ar]te voluntati. Ma i[n] aia s[ed] sui subam indubitabiliter: q[uod] simplex q[uod]da forma e: simplici et inuariabili c[on]tinua p[er]it: v[er]o de forma dic auctor: sex p[ri]ncipio[rum]. h[ab]et in ip[s]a p[re]s p[er] testatual. i. fin pot[entia]s: q[uod] sit memoria: voluntas: et intellectus. Et tunc dico q[uod] si in ip[s]a deat ista di dine. haritatis forma: cu[m] timor: sit via ad ca o[ra] v[er]o ip[s]a fin o[ra] sui p[re]s disposita sit p[er] din[um] timor[em]. Ita q[uod] aia s[ed] intellectus timeat cu[m] assidua meditat[ur]: s[ed] voluntas cu[m] seruati delectatione et fin memoria cu[m] c[on]tinua recordat[i]o[n]e et fin se tota cu[m] summa cordis attent[i]o[n]e. Eccl[esiastes] 7. In tota aia time d[omi]n[u]s et sacerdotes illi hono[r]ifica. q[uod] re. Et tunc ad s[ec]unda vi. dico s[ed] b[ea]t[u]m Th[om]a. fa se q[uod] cl[er]ic[us]. q[uod] tripl[ic]i p[ot]est intelligi aiam in deum transformari et p[er]fecta e[ss]e. vno mo d[omi]n[u]s totu[m] e[ss]e sui ip[s]i aie et s[ed] totu[m] e[ss]e ip[s]i dei v[er]o sit sensus. aia in deum transformat. i. s[ed] totu[m] e[ss]e sui et s[ed] o[ra] v[er]o res suas aia p[re]p[ar]at deum: et amat q[uod]d[em] con teplari p[ot]est et amari s[ed] seipsu[m]. Et sic hec trans formatio et p[er]fectio nec s[ed] p[ri]ncipio statu nec futur v[er]o creature co[n]cessa e[ss]e. q[uod] nulla creatura fin o[ra] v[er]o et pot[entia] sua ip[s]i deum q[uod]d[em] in se p[re] h[ab]ibilis e[ss]e co[n]p[er]it p[ot]est h[ab]ere. n. luc[em] in accessibile: v[er]o aut ap[osto]l[us]. Sol[us]. n. de s[ed] se totu[m] seipsu[m] co[n]p[er]it et p[ri]ncipio ista p[er]fectio soli dei e[ss]e. Alio mo p[ot]est intelligi aia p[er]fici et i[n] deum transformari v[er]o s[ed] o[ra] v[er]o vires suas et posse sua o[ra] ope deum amare et p[re]p[ar]at q[uod]d[em] se p[re]p[ar]at ad et amadu co[n]icari. Et sic hec p[er]fectio b[ea]t[u]m q[uod] e[ss]e possibilis: s[ed]

no p[er] statu vie. Est. n. scis oib[us] cois p[er]fectio talis. v[er]o aut ap[osto]l[us]. Tu videbim[us] cu[m] sciam[us] e[ss]e i[n] can de gl[ori]a transformamur. Tercio mo p[ot]est intelligi v[er]o sic i[n] deum transformet: v[er]o q[uod]d[em] in se est p[ro]p[ri]e oia impedimenta q[uod] din[um] p[ot]est impedire dilectio[n]em tollat et remoueat. Et sic aia i[n] hac vita p[ot]est p[er]fecta dici et i[n] deum transformari. s[ed] p[ro]p[ri]e istu[m] mod[us] tollendi oia q[uod] impediunt din[um] amor[em] v[er]o impedire p[ot]est: e[ss]e din[us] timor. Ita q[uod] q[uod]d[em] in se e[ss]e timore dei tollat h[oc] v[er]o illud impediens distanciam et no co iactum. Q[uod] si fil[ius] o[ra] impediens remouet no p[ot]est et io dici distanciam v[er]o h[oc] v[er]o illud puer. 19. Timor d[omi]ni ad vita[m] et plenitudie co[m]morabitur absq[ue] visitat[i]o[n]e pessimi. i. diabol[us]: q[uod] timet deum visitare no p[ot]est. q[uod] re. Et tunc ad t[er]cia vi. dico q[uod] duplex e[ss]e impediens din[um] amor[em] fin b[ea]t[u]m Th[om]a. vbi. s. vnu[m] impediens din[um] amor[em] s[ed] sub stantia. aliud impediens din[um] amor[em] fin seruo[re].

Primo e[ss]e morale p[er]tin[et]: q[uod] cu[m] sint opposita fil[ius] stare no p[ot]est. 22. q. i. cu[m] renu[n]ciat. vbi d[icitur]. cu[m] renu[n]ciat i[n]p[ro]bitati. i. vicio stati assitit. v[er]o. Egressus. n. malitie v[er]o op[er]is ingressum. Eodemq[ue] studio q[uod] crim[ine] excludit inocetia co pulat. hec ibi q[uod] re. Impediens v[er]o seruo[re] charitatis e[ss]e p[er]tin[et] veniale. di. 25. c. vnu[m] orariu[m] vbi p[er]tin[et] venialia nu[n]ciant. q[uod] re. Et hec suf ficiant p[ro] secunda consideratione.

De vtilitate timoris co[n]sideratio tertia.

Tertio loco

Timor[em] co[n]grua vtilitate videam[us] vbi tres p[er]sonas subiugam[us]. v[er]o. Prima p[er]sona e[ss]e ista. In oia faberrima remedia su g[ra]tia p[er]tin[et] nihil v[er]o q[uod] dei timor et suoz ma dato[rum] obf[us]cat[i]o[n]e. Secunda p[er]sona e[ss]e ista. Nihil sic in v[er]itate p[ro]bat[ur]: sic q[uod] timet deum q[uod] diuersimodo de flagellat. Tercia co[n]clusio est ista. Nihil e[ss]e tante virtuositatis: sicut timor dei ad capacitate dam vitam eternam felicitatis.

Prima dini timoris p[er]tin[et] fugat p[er]de p[ri]a.

Capite p[ri]ma conclusio. re. Ad declarandum tres in gram. vi. v[er]o. Prima vi. est ista. Quot sunt remedia p[er]tin[et].

Secunda vi. e[ss]e. Quot timor dei expellit p[er]tin[et].

Tercia vi. e[ss]e. Quo t[em]p[or]e magis e[ss]e timor dei de necessitate. Quatu[m] ad p[ri]ma v[er]itatem dico q[uod] possum[us] loq[ui] de remedijs circa p[er]tin[et] aut v[er]itatem aut moralia. Remedia p[er]tin[et] venialiu[m] in spe fut. 6. v[er]o. E[ss]e s[ed]io qua[m] sacerdos in missa facit Aquabenedicta. Inclutatio caput i[n] noie J[esu]

Reuerētia eucharistie. oro dñica. Et hñdco
sacerdoti. vi p3 in. 4. sniaz. di. 16. Qd decla
rās. bñs Tho. i. eadē di. ad rñsionē pñi argi
i qñe ista diē q. ista q. nūcrata si dñit pñā ve
nialia remittē inqñtū i actu nro seruo ē excitāt
Nam. ppe vñalia ex actib⁹ nris. tñ alienis
remittūt. q. ex eisdē cñis aliqd sit t corūpitur
vt p3. 2. c. bñcoz. t cē de reg. iur. ois ref. Sz
pñm vñale causat ex actu nro. g. t p aliqd qd
i nob erit remittēt missa aq bñdē tē tē opa a
licia. g. illa. ppe nō remittūt nisi vñdē ē. qre
tē. Si loqñmur d remedijs pñdē mortaliū
aut loqñmur d pñis mortali⁹ q. isūt aut q. isue
rūt t deleta sūt aut q. pñt inē. si d eis q. isūt pñi
tio t pñsio si corū remedia. ps. Cor cōritum
t hñi. de nō despi. t idē. Vñi pñtēbor aducr
sā me iustitiā meā dñō t tu remissisti impietatez
pñi mei. si loqñmur d pñis q. isue rūt. sic singla
rissimū corū remediū ē disciplina t scā pñia. ps.
Disciplina tua corū erit me i finē t disciplina tua
ipā me docebit. Si at loqñmur de pñis q. pos
sent inē. tūc dico q. pñtissima remedia sūt ti
mor dei. t obfuiatio mādatoz dei t pñtorūz
ecclie. Q. aut timor dei pñt a pñō videbit
i vñtate seqñti. Q. aut obfuiatio mādatoz dei
t pñtorūz ecclie. h. idē faciat p3 plurib⁹ aucti
b⁹. au tī Aug. de li. arbi. t ponit de pñe. di. 4.
grā. Vñi inqñ q. pñm dñi nō solū remissio/
nē pñdē facit s. ē vñtē i pñtē. vt nā libere ē.
nec pñm dñi. Vñtē. 19. Si vñs ad vñtē i gre/
di sua mādāta. De pñpñis ecclie. Audi textū
di. 17. c. nulli. Nulli inqñ fas ē velle vel posse
trāsgredi aplice sedis pñpñia. nec nre disposi
tōis mñsteriū. qd vñs o3 sequi charitatē. i. so
cietatē. Sup. q. c. dicit Augolin⁹ q. mortali
peccat q. facit pñi iuris pñpñi. Et extra de pñi/
tutiōib⁹. c. canonū. Canonū inqñ statuta ab oi
bus custodiāt. t nēo in actōib⁹ vñ iudicijs suo
sensu ducaf. bec ibi. Et glo. sup. illo vbo ca/
nonū diē gnaliū. s. qñ qdā canōes sūt pñsiales
t qdā locales. 29. di. si cñdū. Mō q. canones
pñsiales si statuta vñ leges q. sūt p respectūz
ad vñā pñsā vñ pñs s. nō ad oēs. t canōes
locales q. respiciūt aliquē locū. t nō gnaliē oīa
loca. tales. n. canōes nō ab oib⁹ s. ab illis nñ
p qd⁹ facti sūt. fuādi sūt. t pono h⁹ pp glofāz
Et sup. vbo. statuta. diē glofā. nō abrogata il
la. n. fuāda nō sūt. qualia sūt. 26. di. c. i. t. 26.
q. vi. c. vi. Et diē. Statuta pñtētia pñpñia vñ
pñbñdē. alias si de pñsio loquerēt nō obli

garēt. i. 4. q. i. qd pñpñi. Et sup. illo vbo. ab
oib⁹. diē glofā. s. subdñis. q. papa t impa/
tor legib⁹ nō pñtē. ff. de legib⁹. l. pñpñs
t. 9. q. 3. cñtū. Vñ legib⁹ se velle viuere pñi/
rent. C. de legib⁹. digna vox ē. t. C. de testis
ex impñcto. t. ff. de legatis. 3. l. ex impñcto.
Et instituta. quib⁹ modis testā ifirmāt. s. vl.
t. 2. q. 7. c. nos si cōpñtēter. Mō q. papa nō
subdñt legib⁹ vñ ipator quas ipñ faciūt. sed bñ
subdñt legi dñe. t nāli. q. si peccāt pñtē pu/
niūt a deo sicut t nos. imo t grauī pp dñi
tatē. t ita intelligit ista glo. ab oib⁹. Et super
illo vbo suo sensu. diē glo. s. malo. t est sile.
3. q. 9. pura t de pñtutiōib⁹. ne innitatis pñi
dēne tue. Et diē sic text⁹ pñdēne sue innitāt
q. ea q. sibi agēda vñ dicēda vident patz decre
tis pñpñi. h. textus. Pñpñia dñi ista regu
la gnaliē q. gliber subdñt tñtē ex supradictis
obedire legib⁹. t pñtētia h. regula. C. de legi/
bus leges. t. vi. c. dñi. t se. igno. pñtōnes.
Et has ē leges adduc glo. sup. pñdē vbo ab
oib⁹. vbi. s. Sub hac regula ponit alia q. nō
solū legib⁹. s. ē mādato epī sui subdñt debent
obedire p3 h. regula de maio. t obe. c. 2. vbi dñ
sic. Si q. venerit pñtē decrem epī. ab ecclia abij
ciatur. In li. rñ. legif. s. 2. rñ. 3. Qui nō obe
dierit pñpñi morte moriā. h. ibi. Et sūt vba
Breg. noui. Et glo. i. diē decrem. s. iustum
ex q. bñs q. epī s. i suo diocefi pñt facē decrem
siue pñtōne. de con. di. 3. c. i. Et glo. sup. illo
vbo. morte diē nē qd ecclia morte punit de/
linquētes. Et diē certe nō. Sz ofidit qd u/
der s. laris facē debeant vñ morte. s. cñā q. per
ibit pp delictū pñmācie nisi penituerit. Diē
g. sic. Quicūq. nō obedierit iusto pñpñi epī.
mortali peccat. Sz si pñpñi cñt iustū t sit ma
nifestū nō ē obediedū. rñ. q. 3. si de. t. c. Ju
lian⁹. Si vñ sit dubiū pp bonū obediēne tñe
inferio. faciat qd pñpñi. 23. q. i. qd culpaf. bec
oia ponit eadē glo. sup. illo vbo morte q. tē.
Quare satis p3 q. obfuiatio mādatoz dei t
ecclie pñuara pñis. qre tē. Quātū ad fam
Vi. dico q. tio. dei trip. ab oia pñm expellit
v3. Idē qd nō ē inclit. s. inē pñt. Sedo
pñm qd infuit. ne ampli⁹ infuit. Et tño pñm
qd iā indurātū in aia est. Idē inqñ expel
lit pñm qd nō inē s. inē pñt. Et nō solū h⁹
bz Vi. de timore filiali. g. stat cū charitate s. ē
de timore filiā q. nō stat cū charitate. Mā. 23. q.
6. s. fi. q. incipit. Itē Joānes. dñ q. abstine a

pctō nimore gchēne bonū ē: q: postea flor: ca/
 stus succedit. Et de vita z ho. de. c. vi. clicoz
 dr q: q nō timet pp amorē: timeat pp penam:
 vbi pprie dicitur. Vt clericor: mores z a/
 ctus in meli' reforment: pūnent: z caste viuē
 studeāt vniuersi pfertim. i. marie i sacris ordi/
 bus pstitui: ab oī libidinis vicio pcanētes: ma/
 rie illo pp qd venit ira dei in filios diffidētie
 i. de quoz salute diffidit: qicn' i p'spectu oīpo/
 tētis dei: puro corde ac mūdo corpe valeāt mi/
 strare. Ne vō facilitas venie incendiū. i. ap/
 penitū tribuat declinādi: statim: vt q de p/
 bēnli fuerint in incontinentie vicio laborare: p/
 ur' magis aut minus peccauerit: puniant' fm
 canonicas s'ctiones. Quas efficacit' z distri/
 ctius pcpimus obseruari: vt qd dinus tior a/
 malo non reuocat: ipalis saltē pena cobibeat
 a pctō rē. hec ibi. **I**talia pctōz plena: si nō
 cēt tior pene: o qsta innumeralia scā p deū: pri/
 mū: z teipam faceres. Si nō cēt iusticia i vni/
 uerso: qd qso mūd' cēt. audi Aug. in co. d. ci/
 ui. dei. Sublata ingiusticia: qd sūt regna nisi
 karocima. Tolle a ciuitate iusticiā mala mul/
 tiplicant'. I' ures trāsūt ipuncos: furant' oēs:
 iuicē se hoies inficiūt: depdāt pupilli: orpha/
 ni vidue clamāt: inrimonia violāt: stupra cō/
 mūtunt: z relicto nālī vsu gomorreāt. **I**talia
 sentina pctōz: receptacula oīum maloz: si
 i hac ciuitate ad quā nūc smonē vto: leo aut
 lup' serox intrasset. q qāt h're poffet: intumēt
 illū tō ciuitas arinaret: z erit vn' sceleratissi/
 m': q totū corrūpet ouile: z ad man' vras p/
 ueniet o rectores ciuitatis: z ipune relinquit.
 Castigate illū: castigate inqz illū: q: vulgarit'
 dici solet. chi spicha limpicato picha
 lui. Exodi. 20. **M**aleficos ne finas viuē sup/
 terrā. **D**e gl'ose fecisti tu vnqz iusticiā puni/
 tiuā pp aliq' pctū volue reuolue totā bibliam
 z quantā iusticiā fecerit de' pp pctā inuenies.
Ma z vt a p'mis incipiā p'ntes p'mi pp inobe/
 diētiā grauit a deo puniti sūt. Veti. 3. **A**lda/
 ledicta tra in ope tuo rē. **I**tē qdē colligens li/
 gna in die sabbati p pceptū **A**ldoyfi: iussu dei
 fuit a p'p'o lapidatus. nūci. 15. **I**tē q: **S**aul i
 cede **A**malech deo inobediēs fuit: a regina ē
 reprobatus. i. r. 14. **I**tē qdā vir scūs p pce/
 ptū dñi in domo, pphē comedēs panē: fuit a
 leone strangulatus. 3. r. 15. **M**ō tñ fuit dam/
 natus: q: de' i cor ci' tali iudicio pctū suū cor/
 rerit: dādo illi p'ns sue grē lumē: vt d p'co scō

suā culpā dicēt. **I**tē pp pctū luxurie totā mī/
 dū excepis octo aiabus aquis diluuij destrui/
 rit. Veti. 9. **S**odomā z gomorrā in cinerem
 puerit. Veti. 16. **E**t pctō cōmissio in vxo' le/
 uite qst tota trib' **B**ēiamī fuit destructa. Ju/
 di. 20. z sic de alijs. **I**tē pp pctū supbie itaz
 ps angeloz corruit. Apoc. 12. **P**harao cū su/
 is egit' i mari submersus ē. Exo. 14. **I**so/
 p' superbiā **D**avid septuagintadu milia ho/
 minū mortuist. 2. r. 24. **I**tē supb' **A**ntioch'
 fuit graui plaga p'cussus: ita vt vmb' scaturi/
 ret. 2. **A**dach. 9. **I**tē holoserues milicie prin/
 cepts a **J**udith milier occis' ē. **J**udith. 4. z. xi.
 vid' historiā. **I**tē **M**ichāo supbissim' a **A**lda/
 chabeo occis' ē. 2. **A**dach. vi. **I**tē **M**abucho
 donoso: rex in beluā puerus ē: z septēnem
 pniām scē: vt belua comedēs senū: z sic d' ali/
 is. **I**sopt' pctū vō idolatrie filij isti vna die
 35. millia ceciderūt. Exo. 32. **I**tē **M**adab z abin/
 q: ignē alienū obtulerūt: egressus ē ignis z d'
 uorauit eos. **L**eu. x. c. **Q**uid mīlū moroz. Si
 bibliā legeris stupēda colliges. **L**gū enī fin/
 gula enarrare nūmū cēt: z tediosū. **Q**uid di/
 cā d' blasphemātib' dēu: qd oēs p'plus lapida/
 bat. **L**eu. 24. **E**t **D**atan z **A**birō viuī in in/
 fernū descēderūt. **N**u. 16. **P**ropter pctū mur/
 muris foroz **A**doyfi lepra p'cussa ē. nu. 12. **E**t
 in pplm murmurantē de' ignitos spētes mi/
 sit. **N**um. 22. **P**ropt' pctū auaritiē. **O** auari
Achio: cum sup'ellectili sua p'it. **J**osue. 7. **E**t
Biezi munera. **M**aamā accipiens lep' p'cussus
 ē. 4. r. 5. **E**t **H**eliōdo: tēplū spoliēs: o sol/
 dati occisus ē. 2. **A**dach. 5. **P**ropt' irreuerēti/
 am **O** 3a q archā dñi irreuerētē tetigit: volens
 illā inuare a dño p'cussus ē. 2. r. 6. **E**t. 4. pu/
 eri **H**eliscū sublanantes: ab vris s' lacerati.
 4. r. 2. **E**t **O** 3ias q more sacerdotū sacrifici/
 um voluit adolē: lep' p'cussus ē. 2. pal. 26. quid
 plura. Si cūctas veterū etates voluerim' vn/
 diqz iusticiā dñi p p'ca sentire in'. **S**ed o **I**talia
 sceleribus plena: qd facis: gaudes ad sonū
 tū organi: dulcis in bonis dies tuos. **M**unqd
 z tu ipune trāsibis. **I**talia: o italia: o italia
 nunqd ē aliq' pctū in te: ex quo nulla de te sit
 supanda salus. **O** italia qui sunt hi filij diffi/
 dētie quos sup' allegatū caplin: vt clericor: uni/
 de vita z honestate clericor: nominauit. **L**uz
 dixit. **E**t mario illo: pp qd venit ira dei in fili/
 os diffidētie. **Q**ui s' hi filij diffidētie. **A**udi
 c. clerici. d' excessibus platoz. **Q**uicunqz ingt

tua incontinentia q̄ n̄ est: p̄p̄ quā ira dei
venit i filios diffidēte: et quq̄ ciuitates igne
psumpfit: deprehensi fuerint laborare: si cleri
ci fuerit deiciant a clero: vel ad agēdā p̄nias
in monasterio detrudant. Si laici ex cōmuni
catione subdant: et a cetū fidelū fiat penit⁹ ali
eni: h̄ ibi ex cōsilio lateranensi. Et glo. adduc
ad sui p̄positum. ii. q. 7. flagitia. Et glo. vt
clericorū glo. p̄ma idē adducit. Et addit autē
tūcā: vt non luxuriēt n̄m. Loc. 6. et dñt vlti
mo supplicio puniri. i. capite: vt dicit et gl. fa
sup. c. clerici allegans eandē autēnticā vt nō
luxuriēt n̄m: circa finē coll. 6. in qua col
latione in fine dñ de ciuitatibus igne cremat⁹
vt. s. in. c. clerici. Et hoc intelligit fm legesci
uiles. C. de adulterijs. l. cum vir. vt allegant
dicte glo. Et q̄bus oibus colligat reglā gnāl
vt sup̄ diximus: q̄ timor pene mltos retrahit
a p̄ctis q̄ patrent si ipone relinq̄rent. s̄ fac
litas enī venie incendiū tribuit delinq̄ndi: vt
dicto. c. vt clericorū. Et idē. 13. q. 4. ē iniusta i
fine. Et sic via alijs aperit vt maleficiat. 13.
q. 8. c. loci. 7. 83. di. c. puenit. q̄re satis patz q̄
timor et fūilis retrahit a p̄ctis: et expellit qd in
esset si ipunitas speraret: q̄re rē. Secdo ex
pellit diuinus timor p̄ctā qd iā actū ē: ne in aia
amplius infit. Prover. 13. Timor dñi disci
plina sapie. Et puer. 1. Timor dñi incitū sapie
Tertio expellit p̄ctā qd iā indurātū in aia ē
ne. s. aia in ipso moriat. Eccl. i. Timēti deum
bñ crūt: et in dieb⁹ p̄suationis illius bñdicetur
qm̄ vt ait aug. li. de doctrina xp̄iana. Nō pōt
male mori q̄ bñ vixerit. Et intellr d morte ei
nali: q̄ illa p̄pe mala mors ē. ps. Adors p̄ctō
rū pessima: q̄re rē. Quantū ad itia ve. di
co q̄ sp̄ in timore dei videndū ē: s̄ mag⁹ diebus
scitūis: et dieb⁹ p̄nie: sed d̄ h̄ satis infert⁹ colli
gef vi. clarior: et h̄ volo sufficiat p̄ p̄nti p̄clu.
Quōd verus timor dei in patientia probat.

Conclusio secunda.

Eccepe h̄az p̄clonē v3. Nihil sic i vi
tate pbat: sicut q̄ timet deuz qm̄ diuer
simode flagellat. Ad cui⁹ declaratio
nē tres ingramus ve. v3. Prima ve. est ista
Quare Iesus iā p se q̄z p suis elegit viā ad
uersitatis. Secda ve. Que arma necia sūt p̄n
cipalit⁹ tpe aduersitatis. Tertia ve. ē. Que si
p̄sideranda tpe p̄spitatis. Et ad p̄mā ve
ri. dico q̄ r̄a multe ad h̄ sint rōnes: q̄re p se et
p suis viā aduersitatis elegit ad p̄nō m̄ si tref

Prima ē rōne p̄spitatis. Secda rōe de
charitatē. Et 3^a rōne maioris felicitatis.
Primo inq̄z elegit ip̄s p se et p suis mag⁹ viā
aduersitatis q̄z p̄spitatis rōne ipsius p̄spira
tis. Nā status p̄spitatis ē occasio multorum
p̄ctōz. Secdo ē occasio mali finis. Et tertio ē
occasio false dilectōis. Primo inq̄z p̄spira
tis ē occasio multorū p̄ctōz. Vt se. 2. Et go de
di cis frumentū vinum et oleū: et multiplicari
eis argentiū: et ipsi fecerūt baal. Jecirco puer
tat et sumā fructū meū in tpe suo: et librabo la
nā meā: et linuz meū q̄ optebant i giminā eius
et nūc reuelabo stultitiā ei⁹ i oculis amatorū
eius: et vir nō eruet eā d manu mea: et cessare
faciā oē gaudiū eius: et solennitatē ei⁹. memo
riā eius: et sabba ū eius: et oia festa et tpa eius
et corāpā vineā ei⁹: et ficū ei⁹ rē. Saul enim
antēq̄ i regia cēt dignitate p̄stuit⁹: sūme bo
nus erat: s̄ accepto i regis cūcta q̄si dei mada
ra cōtēpsit. i. r̄i. 15. Hieroboā an regnā digni
tatē bone indolis puer fuisse legit⁹: s̄ accepto
igno vitulos adorauit. 3. r̄i. 12. Adanasse rex
iuda pessim⁹ fuit accepto igno s̄ flagellat⁹ i ba
bylone p̄niam egit: et bon⁹ effect⁹ ē. 2. pal. 32.
David p̄ sc̄is adepti victorijs multis adule
riū et hōicidiū p̄misit. 2. r̄i. xi. et sic d alijs: sed
et p̄ h̄ super⁹ dñm ē. Secdo p̄spuas ē occa
sio mali finis. Job. 21. Daudēt ad sonitū orga
ni: ducūt in bonis dies suos: et i p̄cto ad iher
na descēdūt. Et Memie. i. Adāauerūt iqt
et saturant⁹: habūdauerūt delitjs te ad irā p̄uo
cātes. Et rēplū de diuite epulone. Luc. 16. Et
de alio diuite. Luc. 12. q̄ dicebat. Aia mea ha
bes multa bona reposita i annos plimos gau
de: epulare: et bibe. Et nocte sequenti dñm ē ei.
Stulte hac nocte morieris. ps. Dormierūt sō
nū suū: et nihil inuenerūt oēs viri diuinariū i
manibus suis. Nihil. i. p̄ctū qd eos in oēs m̄
bilitatem: vt ita loqr. i. in oēm penuriā et mis
am finalit⁹ p̄durit. Tertio p̄spiritas ē occa
sio false dilectōis. Nihil enī sic falsos amicos
ōndit: sicut p̄spiritas. Nā de scēdēte ea: oia
bona t̄palia et cōpalia cū ea p̄i p̄gūt: vt ait bo
en⁹ de cōso. s̄ amule dñamq̄ sequūt. Job nā
q̄z cū in p̄spitate cēt: ab oibus venerabat⁹: sed
tactus a manu dñe p̄bariōis: oēs amici et cō
sanguinei recesserūt ab eo: et vxor deridebat
eū: et postq̄z dedit dñs ei duplicia: oēs ad eum
venerūt: munera diuersa portātes. Job. 41.
Sed d̄ h̄ nihil ad p̄nō. Natis enim h̄ exp̄ctia

docet: et multa dixim⁹ in quadragesimali hodie:
vide in tabula et oia summati collige. Et sic p³ p⁴
ro: qre de⁹ pspitane no elegit: nec p se nec p
suis. Scda ro qre xps pspitane no elegit: e
rone de charitat⁹. Si eni deus solu suis bo
na tpalia largiret: pon⁹ amore concupiscetie qz
amicitie diligere: et madata ei⁹ fuarent. ps.
Cofuebit tibi cu bnfeceris ei. Sz noluit de⁹:
vt h sine amaret: sz voluit vt vo amor dilige
ret: q i tpe pspitatis no pbat: sz aduersitat⁹
Audi Isido. 3. de sumo bono. In pspitate i
incerta e amicitia. Melior eni vtru psona aut
psperitas diligat. Et ibide. Mo fut ingt fide
deles in amicitia: qz mun⁹: no gra copulat.
Ma cito deserut: nisi semp acceperit: dilectio
eni q mun⁹ glunat: co suspeso dissoluit: bec
ille. Et Cassiodo⁹ in epla. Qui de ingt ami
e: o tpe diligit et. Tertia ro e rone ma
ioris felicitatis. audi Hiero. in qda epla: dis
ficile e: imo impossibile: vt i pntibus et futuris
qs fruat bonis: vt i hic ventre: illic mente i
pleat: vt d delinjs ad delicias trahat: et i vtro
qz slo pm⁹ sit: et i celo et in tra appareat glori
sua: h ille. Et tu ad sam ve. dico q nullo
oia aduersa vices: qz vtus parie se: et regra
natio dei. Ex vna pte ex epla bes vetis testi:
et ex alia noui: cui⁹ capitane⁹ Jhs e. Ecceca
tus eni Thobias stercore irundinu patienti su
stinuit. Thobie. 3. Job oib⁹ puar⁹: dno gra
nas agebat: dñs dedit dñs abstulit: sicut deo
placuit ita factu e. Sit nome dñi bndictu: tres
pueri in fornace ignis laudes dno decantabāt
Daniel. 3. Et d xpo nro qd dicat: q qsi agnus
ductus e ad victimā suae paupcula ouis. dic
vt placet. Inde Breg. sup Ezechiel modū
pulcherrimu bndi patiam ponit. Trib⁹ ingt
modis vtus parie exerceri solet: sicut a trib⁹
possum⁹ aduersari. Alia eni sūt q a deo: alia q
ab antiq aduersario. alia q a prio sustinem⁹.
A prio nanqz psecutiones: dāna et pūelias
sustinem⁹. Ab antiq aduersario tētamēta. A
deo at flagella tollerant⁹. Sz in his oib⁹ vigi
lanti oculo semetipam dz mēs circūspicē: ne p
mala priui ad retributionē mali ptabat:
ne p aduersarij tētamēta seducat ad delectati
onē v⁹ pscnsū delicti: ne p flagella opificis ad
excessū murmuratiōis pūpar: h ille. Inde
Lassio. sup. ps. Danicna ingt e q oia vincit
aduersa: nō colluctado: sz sufficiedo: nō mur
murado: sz grās agēdo: h ille. Et p locū a p

rijs q finetioze dei ē. murmurat frastū: bla
phemat: et ipatiēs ē. ps. Acuerūt linguas su
as sic spētes: et venenū aspidū sub labijs eo
rū: qre et. Et tu ad itia ve. ad pñs sufficē di
cere q tpe pspitatis regratiet deus: et pri
mus subueniat Thobie. 4. Si multū tibi suc
rit abundāt: tribue: si vo inodicū: et illud mo
dicū ipartiri stude. et h volo sufficiat p pñi cō
clusionē.

Et timor dei aiam coronat. Conclusio. 3.

Cape tertiā pñonē v3. Nihil ē tāre

a vtuositatis sicut timor dei ad cape scē

dā vitā cūc felicitatiā. Ad cui⁹ decla

rationē tres ingram⁹ ve v3. Isd⁹ ia ve. ē ista.

An timor dei sit cā nre iustificatiōis. Scda ve

ri. ē ista. Qd ē premiū veri et bōi rōis. Ter

tia ve. quā faciem⁹: vt illud pñiū habeamus

Et tu ad pñā ve. pono hāc distinctionē q

aliud ē iustificari: et aliud iustū ē. Iustū emz

ē i plus fe bz qz iustificari: ois eni iustificat⁹

iustus ē: sz non e⁹. Iustificat eni ille q qmz

iustus nō fuit sicut dr d publicāo defecit hic

iustificatus i de mū suā: q nūqz vo pco subdi

mus fuit: iustificari nō pōt: sz iustus dr: sicut de

Jesu cēturio dicit. Ve h hō iust⁹ erat. Et idō

sol⁹ pco: iustificari dr: et n iust⁹ appellari dz.

sol⁹ at Jhs et eius nre bndicta iustissimi sunt

Jesus p nām: vgo Maria p grās. Et si i sa

cra scriptura alq dicat iusti: sicut d Job dr q

erat vir iust⁹ et rect⁹ ac timēs deū: et de Simo

ne filr: et sic de alijs: dr q improprie dicūt iusti

Vel pōt dici q dicunt iusti picipatione: non

nā: sic ēt dicūt filij dei picipatiōe nā. Adoc

fic notato: dico q timor nō ē iustificatiōis cā:

nisi dispositiue tanqz q tā remouēs phibēs:

sicut aperies fenestrā ē cā illūiatiōis domus.

Sed de ista mā sars dicef smone se. in sa cō

sideratōe. Inde Eccl. i. dr. Qui sine timore

dei ē nō pōt iustificari. In dñs volēs legem

pplō dare cū igne et tonitruo eos pterrūt: et ti

more tēssit. Ero. 10. c. vt ex h ondēt q ad le

gē dei adimplendā pui⁹ si necari⁹ timor dei: qre

et. Et tu ad sam ve. dico q pñiū veritiōis

ē corona glorie. et ad Thimo. vl. Repōsita ē

mibi corona iusticie: quā reddet mibi i illa die

iustus iudex. Et pucr. 9. Timor dñi ad vitā. f.

etnā. Sz h qro tres ve. v3. Isd⁹ ia ve. ē: an

timētes deū in pñā p pñio hēant candē bñ

tutidinē et equalē an sicut fuit i eis i vitā ma

gis et minuo timor dei: sit mag⁹ et min⁹ pēfata

bitudo. Secda ve. e. Que sunt mansiões
 ille q̄ timentibus deū in p̄mū p̄mitat. Ter
 tia ve. e. vñ out in patria scis diuersas mā
 siones. Et ad p̄mā ve. dico q̄ sicut ignis
 subtilissimus oīum corpōz vnus ē specie: et
 tñ vnus ignis aliorū subtiliorq; ē alio igne. sic
 et bitudo vna ē s̄m sp̄m: tñ nīl p̄hibet bti
 tudinē vnus ē p̄fectiorē beatitudine alteri.
 Ista tñ p̄fectio diuersa nō erit ex pte obiecti:
 qz vnū ē oīum obiectū beatificū. s. deus. Ad
 thei. 20. Ac cepit oēs singulos denarios: p
 denarios enim nīl significat qz vnū aliqd p
 mū cōe oib⁹ qd ē ipsa bitudo. Sed ista p̄f
 ctio diuersa sumit penes diuersitatē subiecto
 rū. s. fm qd subiecta erunt magis disposita p
 lumē gr̄e: tāto maior erit delectatio et gaudiū
 in vno qz i alio. Quis ē vnusq; fm suā ca
 pacitatē erit sūme btus: nō tñ fm oēm btitudi
 nis gradū fm se: s; fm ipsos sic. Et sic intelli
 git Iḡau. i. Cor. 13. c. Stella differt a stella i
 claritate. sic erit resurrectio mortuoz. Et con
 firmat sic: p̄miū cor̄ndet merito: s; qdā sūt
 excellētiōis meriti alij: q̄ excellētiōis p̄e
 mī. Sed cū bitudo sit virtutis p̄miū: seq̄ q̄
 excellētiō: erit in vno qz i alio. S; dices s; h
 vn⁹ ē beatiō: alio: cū illa p̄fectior bitudo ha
 beat rōnē maioris boni: vñ q̄ beat rōnē ma
 ioris appetibilitatis: et p̄ns vnus scūs mior
 vñ q̄ debeat p̄fectioris sci btitudinē app̄tere:
 qz vnusq; p̄s et magis appetit bonum sibi
 qz alteri: s; talis appetit⁹ dicit ip̄fectionē: qz ē
 rōne carētie: vt dī fō de aia: et p̄ns ille san
 ctus nō ē scūs. i. btus: qd ē ip̄licatio p̄dictio
 nis: p; p̄ns: qz p̄fecta bitudo ē status omniū
 bonoz aggregatiōe p̄fectus p̄ Boetii d̄ p̄so.
 Dico aia mea q̄ ibi nō erit talis appetit⁹. Et
 ro: qz i scis erit p̄fectissima charitas: et iō qui
 libet plus deū diligit qz seipm. Et iō magis di
 liget: qd de pueniēti⁹ ē: qz id qd erit meli⁹ sibi
 Et iccirco qz quis ē meli⁹ sibi simlpr ē beati
 orē: tñ qz sic ē: in tali statu: qz āplius nō me
 ruit: ē dīne iusticie cōforme: et magis pueniē
 tius deo: cōtētabit vnusq; de statu suo: et
 vlti⁹ nō app̄et p̄ cōformitatē: vt diximus
 dīne iusticie: et dīne volūtāt: qz amplius se n̄
 meruisse cognosceret: qre rē. Inde btus Tho.
 in. 4. di. 49. Ad fam dubitationē dico q̄
 p̄mā siones nō intelligim⁹ nisi statū et p̄fectā
 getē: qz āpli⁹ nō esurient neq; sitiēt rē. Ad
 cuius declarationē ē notandū fm btū Tho.

vbi. s. q. motus localis ē p̄or oib⁹ motib⁹: et
 fm phos: et iō alij motus sumūt dilucidatiōz
 a motu locali. s. imis aut motus localis ē locus:
 ad quē cū venerit aliq; in eo q̄scit et manet: et
 in eo cōsuat: et talis loc⁹ vocat⁹ māfio illi⁹ qd
 mouebat ad locū. Nos igit cū in hac vita sp
 p̄grinemur. si sp̄ appetam⁹ felicitatē iux illd
 Boetij. Qis mortaliū cura: quā multipliciū
 studioz labor exerceat: diuerso quidē calle ad
 vnū tñ finē btitudinē nītr puenire. Assēu
 tio talis finis appetitui mor⁹ p̄pe dicit mansio
 et collocatio. Ista at māfio respectu obiecti bti
 fici vna ē. S; multiplex ē ex pte dīe q̄ repit i
 btitudine ex pte ip̄soz btōz. Et h̄ ē qd dīo.
 9. In domo patris mei māfiones m̄ce sunt.
 Et aug. exponit de varijs dignitatib⁹ p̄mio
 rū. Et cōfirmat ois ciuitas pluralitate māfio
 nū et distinctiōe ordinat⁹: s; celestis p̄ia ciuita
 ti cōpaf. Apoc. 21. Vidi ciuitatē scām hīer līn
 nouā descēdētē d̄ celo: a deo parā sicut sp̄sā
 omatā viro suo: qz ibi diuersas māfiones. i.
 diuersos btitudinis gradus assignare: qre rē.
 Et ad tertiā ve. dico fm btū Tho. vbi
 s. q. p̄ncipiū distinctiū māfionū ē duplex. s.
 p̄pinquū et remotū. P̄pinquum ē diuersa
 dispo q̄ ē i btis. ex q̄ resultat diuersitas p̄fecti
 onis in ope btitudinis apud eos. P̄ncipi
 um at remotū ē ip̄m meritū q̄ ip̄am btitudinē
 cōsecuti sūt. Et igit ad p̄mū p̄ncipiū disti
 ctōis dico sic: qz q̄to in aliq̄ charitatis fuerit p
 fectior: tāto erit dīne charitat⁹ capatio: et sic s; z
 eius augmentū augmētabit p̄fectio dīne mā
 fionis. Et ad p̄ncipiū remotū dico sic: qz
 distinctio māfionū distinguet fm charitatē vie
 vñ qzto maior erit charitas in via: tāto opus
 magis meritoriū: et qzto magis meritoriū: tā
 to magis p̄pabit maior et p̄fectior māfio. Mā
 nulla virtus de se ē meritoria ad vitā eternam
 s; rō merēdi ē ex charitate. Et iō tota ratio in
 merendo accipit fm diuersitatē charitat⁹ in
 via: et p̄ns charitas vie distinguit māfiones
 p̄ modū meriti. Et iō fm diuersos charitat⁹
 grad⁹ erit diuersitas gradū i gl̄a. Et q̄ cor
 relarie seq̄ qz opa bōa n̄a sūt māla i rōe me
 rēdi vitā etnā. Ad th. 25. Dedu vnusq; s; z
 opa sua. et āplius. Vnusq; accipiet p̄t i cor
 pe suo gessit siue bonū siue malū. Charitas at
 ē formalis rō merendi. i. Cor. 13. Silinguis
 hoīum loqr et angeloz: charitatē at nō hūero
 rē. Et confirmat. Quāto qz erit magis deo

diuictus tanto beatior: s; fm modū charitat' est
modus diuictōis ad deū: s; fm dīam charita
tis erit diuictas graduū beatitudinis et māsio
nū. Sed dices p̄ arguo sic. p̄diciū debetur
actui et nō hitui: s; beatitudo ē p̄mū: ḡ daf actui
et nō hitui. Charitas at ē hitus: et p̄ p̄ns di
uersitas beatitudinis erit fm diuersitatē actui:
p̄na nota cū maior: p̄ dī. p̄. et hicox. Et per
aplin. 2. Thimot. 2. Mō coronabit nisi q̄ legi
time certauerit. Adinor est nō ḡ rē. Dico aia
mea q̄ vix dicis. Vñ pono illā regulā q̄ da
to q̄ charitas nō possit meriti: cui debeat pre
miū ē m̄ p̄ncipiū et rō merendi: i ope et actu.
Et iō fm ei' diuersitatē p̄mā distinguunt: et
dicūt būs Thō. q̄ q̄uis ex ipso genē act' pos
sit aliq̄ gradus in merēdo p̄siderari: nō tñ re
spectu p̄mij cēntialis: qd ē gaudiū de deo: sed
bñ respectu alicui' p̄mij accēntialis: qd ē gaudi
um de aliquo bono creato: sicut p̄ d̄ Aureola
q̄ daf actui pugne: nō hitui: vt dicit d̄ domin' p̄
Ricard. in. 4. di. 49. q̄re rē. Ad tertiā ve.
p̄ncipalē satis p̄z ex dictis: q̄re rē. Intrañte
igit̄ Jhu p̄ gram i aiam fidelē cōmota ē tota
ciuitas. i. aia ipsa p̄ fitalē timorē: vt cū Jhesu
bñdicto regnare possit: q̄ ē bñdict' in. f. f. d̄.
f̄ c̄ria quarta p̄me dñice quadragesime de
vera p̄na. Sermo in ordine octauus.

Enitentiam

Pone Jde. in. Adath. Adira. p̄f
cto hodiernē lectōis dñice snia
Judeis enī iā signis et miracu
lis in xpm credē nolētib' quodā mō iā p̄scitis
et reprobatis niniuitar' p̄nam ad memoriā re
ducit: vt tandē de eis verificet: qd dicit. 5.
di. p̄p̄lo huic scū ē cor incredulū et traspe
rans: recesserūt et abierūt retrorsū. Nos vo
dilectissimi iā dinotiore dispositi p̄nam facē
de culpis nris virilū d̄sponam: qm̄ et niniui
te egerūt p̄nam i p̄dicatōe Jone. Circa q̄ x
ba hodie d̄ scā ac x̄a p̄na tractaturi tres. cōfi
derationes faciam' v3.

Sanctissime p̄nic subilem inquisitionem.
Sanctissime p̄nic adequatam conditionem.

Sanctissime p̄nic condignam retributionē
De subtili inquisitione p̄nic. Cōsideratio. i.
Rūmo scilicet p̄nic subile inq̄siūz.

P videam' vbi tres p̄lones mox soli
to faciam'. p̄ p̄clo ē ista: sicut p̄ cor
pallb' maculis abstergēdis aq̄ aut alio lauā

di mō plurimā idigemua: sic p̄ abluēdis spū
alib' d̄pis scā p̄na p̄marie op' hēm'. 2^a cō
clusio ē ista. Tāta fortitudie scā p̄na roborat
vt a n̄llo q̄stūq̄z grādī p̄co vincat. 3ª con
clusio ē ista. Mon tñ p̄cā p̄pha p̄ p̄na laua
ri: sed etiā charitate aliena purgari.

De quidditate scē p̄nic. Conclusio p̄ma

Cipe p̄mā p̄lonē rē. ut. d̄. Ad cui'

a declarationē tres igrām' ve. v3. p̄^a

ve. ē ista. Quid sit p̄na an. f. sac'z an

Xr'. 2^a ve. ē ista. Que sit incitāna ad p̄nāz

3^a ve. Quō p̄dā x̄a p̄na. Q̄tū ad p̄i

mā ve. dico q̄ h̄ tres ip̄ortata p̄ h̄ nomē p̄na

q̄druplici p̄ p̄siderari: p̄dico p̄ q̄dā cordis

p̄fessioē: q̄ diabolo p̄ d̄ mūdo et p̄p̄is. c̄^a re

nūciām'. Et h̄ mō p̄na x̄tus ē: et nō sac'ri

vt dicit dñs Bona. in. 4. dist. i6. Que q̄dem

p̄na an̄ baptisimū i oibus adultis necessaria ē

oz enī vt q̄libz baptizand' adult' cor de cōfite

atur oibus p̄dict' libere et sp̄ote renūciat. In

pueris at̄ sufficē sp̄sio tenentiū ad baptisimūz

q̄d postea dū fuerit i adulta etate op̄etenēf ad

ip̄lere. d̄ p̄f. di. 4. c. puuli. et c. m̄ ecclia. Et

p̄ h̄ Joānis p̄dicatio a p̄na et nō a baptisimo

incepit. Et talē rōnē assignat būs Thō. in

4. di. i6. d̄. q̄ cum i baptismo grā infundat: et

grā vbi ē p̄cū mortale: vel fixa volūtas ad il

lud introduci nō possit: cū sint p̄ria. . . q̄. i. cū

renūciat: hic necē ē vt an̄ baptisimū detesta

tio cōmissi sceleris et p̄positū destructōis ei'

añcedat. Nec at̄ detestatio p̄cū p̄na d̄r: q̄ est

x̄tus vel act' x̄tus fm quosdā. Scō mō

p̄na sūmi p̄t p̄ q̄dā doloratiōē vīte p̄nīs mo

mētance et caduce p̄cūciēte ex desiderio vīte

bñe quō p̄nam faciebat p̄dau. d̄. ad Ro. 7.

Infelix ego q̄ me liberabit de co: pe mortis

hui'. Et hec sūt nō ē sac'ri s; x̄tus vel actus

x̄tus. Tercio p̄t p̄na accipi p̄ aliq̄ penali i

flictiōe ab aliq̄ sup̄iore ptātē bñte alicui p̄ p̄cis

inflata siue assignata. Et hec diuidit i duos

grad' q̄dā enī d̄r p̄na solēnis: q̄dā p̄uata.

p̄na solēnis ē q̄ datur p̄ publico et enormi

p̄co cū solēnitare illa de q̄ in decretis di. l. i ca

p̄ite. Que iuuenib' imponēda nō ē. cadē d̄i.

c. penitēten. in fine. vbi d̄r sic. Iuuenib' etiā

p̄na p̄p̄ctatis fragilitatē nō facile cōmittēda

ē h̄ ibi. Que ē clerici ip̄onēda nō ē. di. s. r. c.

fi. q̄d incipit b̄es b̄r si fornicationem fecerit.

Et h̄ iō vt d̄r ibi: ne grex fidel' in eos scādālō

patiat. Et de hac p̄na plura capla notantur

e adē di. l. Et nota hāc regulā quāle. Quicūqz
 qz solennē pñiam fecerit: nec deinceps nec mi
 les fieri pot. p. hēc regula. di. l. c. si qz p. re/
 missionē pctōz. 7. 33. q. 2. c. lato. Et h de p
 mo gradu. Secūs grad. dñ pñia puata. De
 mētia at puata ē q cuilibet pēitētia sacerdo
 te puatē imponit ad quā cuilibet dolē capar te
 net singulis annis. de pe. 7. re. c. ois vtriusqz
 scūs. Et hēc pñia nulli neganda ē: et si infir
 m. loq. posset: si illā signis qrat. de pe. di. l. i.
 c. multiplex: qre 7c. Quarto pōt pñia sūmi
 p quādā volūtatē a scipo allūpta punitiōe p
 suis pctis. de qua Ambro. in qdā sēmonē: pe
 nitentiā ingt ē qdam dolentis vindicta: semp
 punitis in se qd dolet cōmississe: d qua habet i
 4. di. l. 4. per totū. Et de hac theologia diuersi
 mode loquunt. Quidā enī illā describūt p a
 ctū pñiā 7 pncipalē: qdā p actū pncipali ane/
 rū: qdā p eff. ciū: vt p. intuenti ingt i littera.
 Ego vō in hac pte 7 in singulis dino pñiā i
 uocato ex multis qdā colligā: 7 hui. pñie q
 to mō pñiā: qm de ea ppe fmo ē in hac
 pma pte: p posse completā ponā descripiōez
 Et dico sic pñia ē tristitia qdam voluntatē de
 pctō cōmissio: qz deformē 7 displicibile deo: cū
 pposito pñitendi 7 satisfaciendi: 7 in posteruz
 abstinendi. In hac pñie descripiōe aliquid
 ponit loco generis: 7 aliqd loco dñe. Loco ge
 neris tristitia ponit: qz ois pñia tristitia quedā
 ē: 7 nō cōp. Loco dñe ponit cēsa in diffinitio
 ne posita. Pñit enī volūtas ad dñaz tristitie
 que ē in appetitū sensitiuū: q ē i brutis sic mu
 lus qm de mēte abñte dolet. Pñit hō de pctō
 cōmissio: ad dñam tristitie viciose vel vane: si
 cut tristitia mechi: qz mechari nō potuit. Ter
 tio ponit: qz displicibile deo ad dñaz tristitie: q
 ē de pctō cōmissio: nō qz displicibile deo: sed qz
 nociuū sibi vel amico sicut tristitia furis: qz
 suspēdit: 7 homicidē. qz decapitat. Quarto
 addit cū pposito satisfaciendi 7c. ad dñaz tristi
 tie que oia pcedētia hz: 7 sibi solā pñitionē
 sufficere credit: qd nō est vix vt in sēmonē de
 cōfessione dicim. dñica itia 7 feria pma ciu/
 dē: qre satis p. pma ve. qre 7c. Et tūm ad
 fam ve. dico q incitantia ad pñiam sūt plu
 res voces que oēs clamāt ad pñiam ad pñiaz
 ad pñiam. Pñia vox ē sacra scriptura: 7 p
 audi Job. 22. c. Audite quēso sēmones meos
 7 agite pñiam: 7c. 7 Ezēb. 18. Cōuertimini
 7 agite pñiam: 7 nō erit vobis in ruinā inig/

tas: pñite a vobis oēs pñaricātiōes vras in
 qbz pñaricati estis: 7 facite vobis cor nouū et
 7 spū in nouū. Et quare moriemini domus isrl
 qz nolo mortē innocentis: dicit dñs. Et idē pa
 rā an h vba sic ait. Si autē iphius egerit pñiaz
 ab oibus pctis suis que opatus ē: 7 custodie
 rit vniuersa pcepta mea: 7 fecerit iudiciū 7 ius
 ticiā: vita viuet 7 nō moriet: oium iniquitatū
 ei. qz opatus ē nō recordabor. In iustitia sua
 quā opatus ē viuet. Nūqd voluntatē mee est
 mori ipi dicit dñs: 7 nō vt cōuertat a vijs su
 is: 7 viuat 7c. Itē audi 7 cundē. 33. c. Si autē
 dixerō impio ait dñs morte morieris: 7 egerit
 pñiam a pctō suo: feceritqz iudiciū 7 iusticiā
 vita viuet 7 nō moriet 7c. Itē Ecē. 2. Si pe
 nitentiā nō egerim: incidet i man. dei: et
 nō in man. hominum. Et. c. ri. ait. Altissim. hz
 edio pctōres 7 misit ē penitentib. Et. c. 17.
 Penitentib. ingt dedit de. viā iusticie. i. vite
 etne. Et pulcherrimam auētē. audi. 2. pal. 7.
 Si clauso celū ait dñs: 7 pluuia nō fluxerit:
 mādauero 7 pcepto locustē: vt deuoret i. mī
 fo pestilentia in pplin: 7 pueri sui pplē me. 7
 clamauerit ad me 7 egerit pñiam a vijs suis
 pessimis: pñit. ero pctis eoz. Inde Jsa. 58.
 ait. Dissolue colligationes i pietati: solue sa
 sculos depmētes dimitte eos q cōtracti sunt
 liberos: 7 oēs on. dirūpe. Itē rāge efurēt panē
 tuū: egenos vagosqz induc in domū tuā: cū
 videris nūdū opī cū: 7 carnē tuā ne desperet
 Tūc erūpet qsi mane lumē tuū: 7 sanitas tua
 cit. oriet: 7 an ibi facie tuā iusticia tua: 7 glia
 dñi colligete: tunc inuocabis 7 dñs exaudiet:
 clamabis 7 dicet assū: qz misicors dñs sū de
 tu. 7c. Et non solū scriptura ant. qz ē noua
 clamat. audi Adab. c. 3. Pñiam agite: ap
 propinquit vobis regnū celoz. Et. c. 4. ait.
 Facite fruct. dignos pñie. Et mar. 6. Eūtes
 discipuli pñicabāt vt pñiam agerēt. Luc. 5. c.
 nō veni vocare iustos: sed pctōres ad pñiam.
 Et. 15. Vaudū ingt ē angel. dei sup vno pctō
 re pñiam agēte. Et tu o paup 7 nud. in def
 to: q clamas: qd es tu. Ego vox ingt claman
 tis in deserto: dirigite viā dñi: rectas facite se
 mitas dei nostri. Adab. 3. Ego vos bapti
 30 in aquā in pñiam. 7 Adab. 1. Itē iob
 in deserto pñicās pñie baptismū: 7 pñicās in
 remissione pctōz. Et Luc. 3. Venit iobes i
 oēm regionē iordanis: pñicās baptismū pe
 nitentie in remissione pctōz. Hēc sufficiant

p̄ma voce. Secūda vox ad p̄niam clamās
 ē p̄dicatoꝝ. *Iſa. 58.* Clama ne ceſſes: q̄ſi tu /
 ba exalta vocē tuā: ⁊ annūcia p̄plo meo ſecle
 ra eoꝝ. Tubis enī ad tria p̄marie viciāſ aūt /
 q. ſ. ad cōuocandū pplm. *Mu. x.* Qñ inq̄t cō
 gregandus erte ppl̄s: ſimpler tubaꝝ clangor
 erit. *Ire* ⁊ ad mouēda caſtra. *nu. x. c.* Si erie
 ritis ad bella d̄ ira v̄ſa: ⁊ hoſtes clāgetis: vlu /
 lantes tubis: ⁊ erit recordatio v̄ſa corā dño deo
 v̄ſo. *Ire* tubis viciāſ in p̄nijs ſeſtis ⁊ calē
 dijs. *Mu. x.* Si qñ hēbitis epulā: ⁊ dies ſeſtos
 ⁊ calēdas: canct̄s tub̄ ſup̄ holocaustis ⁊ paci
 ficis: vt ſint vob̄ in recordationē dei v̄ſi. Sic
 ⁊ h̄ offiū ſuāt p̄dicatoꝝ xpi: pplm clamādo
 vniūt: qñ fides ex audir: audius autē ſper
 v̄bū xpi ad *Ro. x.* ⁊ tuba magna *Iſaule* o
 ſcitiſimi buccinatoꝝ xpi: apl̄i ſci q̄t ad fidem
 xpi adunaſtis. Vna enī dic apl̄i p̄dicando in
 hic lin tria milia: ⁊ alia die qñqz milia ad fidē
 puererūt. *Act. 4. c. 2. ps.* In oēm irā erunt
 ſon̄ eoꝝ. *Adar. vi.* Ipſi autē p̄fecti vbiqz p̄e
 dicauerūt dño coop̄ate ⁊ f̄monē ſfirmāte ſc̄qñ
 ab̄ ſignis. Ad vocē p̄dicatoꝝ mouēt caſtra
 n̄ſa v̄ſus irā ſc̄rām: ⁊ clamāt oēs. A vita ei /
 na: a vita et̄na: a vita eterna. Et hec tuba aiat
 oēs ⁊ fidei hoſtes. *ps.* Benedictus dñs qui
 docet manus meas ad p̄clū. Et idē. Si con
 ſiſtant aduei ſū me caſtra: nō timebit cor meū
Inde d̄ apl̄i d̄r. *Act. 4.* *Ibāt* apl̄i gaudētes
 ⁊ c. Conuocāt fideles in conuiuijs ſp̄ualibus
 ⁊ ſeſtis: vbi xps eſt panis v̄uius: q̄ de celo de
 ſcendit. *Jo. 6.* vt ſit in voce exultatiōis ⁊ con
 feſſiōis ſonus epulanti. Nā ſicut qd̄ irenū ē:
 ireno cibo aliū. *Ben. i.* Ecce v̄b̄ dedi ⁊ c: ſic
 qd̄ ſp̄uale ē ſp̄uali cibo reſciat. Ex quo ſit q̄ ſi
 cut corp̄ humanū abſqz corp̄ali cibo viuē nō
 pōt: vt p̄ ſo d̄ aia. c. d̄ alimento: ſic aia que
 ſp̄s ē ſine ſp̄uali cibo viuere nō pōt. *Adath.*
 4. Mō in ſolo pane viuūt hō: ſed in oi verbo
 qd̄ p̄cedit de ore dei. *Iſa. 55.* figura habet *Ezech.*
 37. de cāpo plēo oſſibz mortuoꝝ. *Exēplū* illo
 rū duoz ſc̄toꝝ patrū q̄ in ſero ſimul cenātoꝝ:
 inica d̄ cibo ſp̄uali inuicē p̄ferētes: cibo obliu
 toꝝ pal: in diuici tali eloquio: vſqz mane inad
 uertent̄ p̄durarūt. *ps.* ⁊ dulcia ſaucibz meis
 eloga tua ⁊ c. *Inde* *Hiere. 3.* ait dñs. Vade
 ⁊ clama f̄mones iſtos ⁊ aquilonē: ⁊ dices re
 uertere aduerſat̄r iſr̄ ſait dñs. Et d̄ cite con
 gregamini ⁊ ingrediamur ciuitas es munitas
 Vñ pono hāc regulā gñālē: o p̄dicatoꝝ: q̄

ſi v̄ſa negligētia p̄c̄ritate: in die iudicij dño
 reddet̄ rōnē. Audi dñm *Ezech. 3. c.* Si dicē
 te me ad impiū: morte morieris ⁊ nō annun
 ciaueris ei: neqz locutus fueris: vt auertat̄ a
 via ſua impia: ⁊ uiuat: ⁊ ipſe ipſius in iniqua
 te ſua moriat̄: ſanguinē at̄ eius d̄ manu tua re
 gram. Si autē tu annūciaueris ipſo: ⁊ ille non
 fuerit auerſus ab iniquitate ſua: ⁊ a via ſua ipſa
 ipſe qd̄ in iniquitate ſua mouet̄: tu autē aiam tu
 am liberaſti ⁊ c. hec ibi. Qui autē ſunt illi q̄ p̄ di
 care p̄nt notat̄ de ſtatu monachoꝝ. c. qd̄ dei.
 glo. ſi. vbi dicit ſic glo. Nemo d̄ p̄dicare niſi
 ſit ei cōmiſſū ab ep̄o loci: vel aplica ſede: iſra
 de hereticis: excoīcamus. *ſ. q. 2. vo. 2. c.* cum
 exiniuncto. Et illi q̄ ad b̄ p̄ electionē eligunt̄
 h̄ glo. *ſ. at̄ q. 2. vo. q̄ hic allegat̄ dicit ſic.* Quia
 vñ nōnulli ſub ſp̄e pietatis v̄tutē ei⁹ q̄ apl̄s
 ait: abnegātes auētē ſibi vendicāt p̄dicandi.
 Lū idē apl̄s dicit: quō p̄dicabūt: niſi mittant̄
 ad *Ro. x.* ⁊ d̄ q̄ p̄hibiti vel nō miſſi p̄ter
 auētātē ad aplica ſede. vel catholico ep̄o loci
 ſuſceptā publice vel p̄uatiū p̄dicationis offi
 ciū vſurpare p̄ſuſerint: excoīcamōis vi
 culo inodēt̄: h̄ ibi. Et melius d̄ hoc d̄r: de re
 ligioſis domibz. c. i. ſup̄ v̄bo p̄dicent. i. glo.
 i. clemē. Accipe tñ hāc regulā gñālē: q̄ null⁹
 audere d̄ p̄dicationis officiū exercere: niſi ſit
 ſacerdos: p̄ h̄c regulā in codē. c. cū exiniun
 ctio: ⁊ c. excoīcamus: extra d̄ here. ⁊ c. ſicut i
 vno eoꝝ. c. 2. i. q. i. adiungunt̄ per *Jo.* Et rō
 q̄re laici p̄dicare non poſſunt: vt d̄ in p̄dicto
 c. excoīcamus. *ſ. q. 2. vo. ⁊ in. d. c.* ſicut eſt: ne
 ſub ſpecie v̄tutū occulte vicia ſubintrēt. vbi
 glo. dicit. Sub p̄teritu pietatis: nō ē impietas
 cōmittenda. *3. q. i. noſce:* ⁊ ita nullus pōt p̄dir
 care: niſi imitat̄. Vñ dñs diſcipulis ſuis dixit
 cūtes p̄dicare enangelii oi creature: ⁊ iubēte
 dño in toto orbe diſperſi ſūt. *xi. di. i. nouo. vñ*
Iſa. l. c. 6. ait. Ecce ego mitto me. *8. q. i. c. in*
ſcripturis. ⁊ i. 6. q. i. ſ. h̄ idē. B̄ in dicto gl. et
 glo. ſup̄ ſa v̄bo apl̄os in ſine ait. Laici q̄ cu
 iuiſcūqz o: diſ vel meriti ſunt p̄dicadi offiū n̄
 dñt aſſumere: h̄ ibi: ⁊ glo. *Ver. q̄re ⁊ c.* Et b̄
 ſufficiāt p̄ ſa voce. Tertia vox ad p̄niam
 uitans eſt nature hūane p̄ditio: vide mirabi
 lem dei ordinē: aliqua enī creauit: qd̄ de⁹ de
 du tñ cē: vt inaiata: q̄buſdā cē ⁊ viuē v̄ plā
 tas: q̄buſdā eſſe viuere ⁊ ſentire: vt aialia
 bruta: q̄buſdā cē viuere ſent̄ re ⁊ intelligē cū
 ſanaſinac: vt hoīem: q̄buſdā cē viuē ſenti

re et intelligere sine fantasmatibus et sine discursu:
ut angelos. Et solus homines ratione dotantur: ut. s.
ageret per rationem: sicut angelos. Et talis est inter
illa ordo: quantum ad bene vel male operandum: quoniam
nec res homines esse debent: nec homines esse et vivere: nec
homines esse vivere et sentire potest peccare: non pec-
care. Solus autem hominibus et angelis posse dedit
peccare et non peccare. Sed hec fuit inter eos
diferentia: quod angelis in prima sua creatione: sibi dedit
ut peccare et non peccare possent: sed quod peccaret
amplius: pueri non possent. Et quod non peccarent
ita in gratia firmarentur: ut nunquam amplius peccare pos-
sent: Homo autem habere naturam dedit: ut peccare posset
et per penam et conversionem ad summum bonum resur-
gere posset. *Alidath. is.* Quotiens peccabit in
me si meus: dimittat ei usque septies: et ego di-
conbi non usque septies: sed usque septuagesies se-
pties. Quare igitur anima dormis. *Jobel p.* Ex-
pugnasti ebum. Mobilitas nature tue te ad pe-
nitentiam inuitat. Non enim es in statu: sicut an-
geli reprobi: qui ita peccato adheferunt: ut resurgerent
nequaquam possent. Et adit enim septies in die iustus:
et septies resurgit: de pe. di. 3. septies. Sed dic
per Ambrosium. quod angelis penam facere non possunt
Vides enim quod possint penitere. Nam in eis est ma-
gnus timor dei. *Jacobi. i.* Demones credunt et
contremiscunt: quod penitere possunt: quod timor est
initium penite: ut dicunt doctores omnes circa. 4. senten-
tia. di. 14. Item unumquodque facilius mutat: in id quod
est finem naturam quam in id quod est propria naturam: sicut per 3. d.
aqua per violentiam calefacta: que per seipsum ad natu-
ram disponere reddit: sed angelus potest mutari in
penam: quod est propria naturam eorum: quam multo fortius
possunt reuocari in id quod est finem naturam. Sed hoc
facit penam: quam poterat penitere. Item si hoc fieret
hoc esset digne magne laus: quam si debuerit
posse penitere. Anima cara si hoc verum esset
cum per penam homo reparetur ad vitam: sequere-
tur quod demones aliqui saluarentur contra catholicam
disciplinam. Et beatus Damascenus dicit: quod
homo penam fungitur propter corporis infirmitatem:
et angelus vero cum sint incorporei: ut determina-
tur in seculo futurum. sequitur quod penitere non possunt: et
timor ille quem habent: non est timor virtuosus: sed
propter penam tantum: et ideo instructuosus. Et eorum
liberum arbitrium: adeo est in malitia obstinatum
ut nullo modo possint reuertiri. Et ideo quod
his motus eorum naturalis sit semper bonus: in
quo actus virtutis et vicij non consequuntur inclinatio-
nem naturam: sed magis liberi arbitrij: ideo non est

quod quis naturaliter inclinatur ad bonum quod motus.
Virtutis igitur sit vel esse possit. Ad quorum de-
clarationem est notandum finem beatum. *Thomas. in*
4. di. 14. quod penitentia dupliciter in nobis ac-
cipi potest. Uno modo finem quod est passio quedam
si sic nihil aliud est quam tristitia de malo commis-
so: et sic est in concupiscibili: sicut amor et alie
passiones que sunt in appetitu intellectivo. Alio
modo potest accipi ut est virtus: et hoc modo
eius actus est detestari malum commissum cum
emendationis proposito: et intentione crepian-
di vel dei placandi. Ad hoc dico sic quod detesta-
tio mali et habere inclinationem ad bonum est
conditio naturalis: et nulli creature totaliter tol-
litur: et deo talis detestatio per inclinationem est et in
demonibus: et etiam in damnatis. Et per hoc
quod remanet in eis pura passio vel similis.
Sap. 5. c. Intra se penam agites. Non autem est in
eis penam: quod est virtus: propter defectum liberi arbi-
trij obstinati in malo. Et quo sequitur quod in bo-
nis angelis non est talis passio: quod in eis nulla
pena precesserit de quibus tristari debeant: quare etc.
Sed dices quod eorum liberum arbitrium est ita ob-
stinatum. Dico obmissis multis modis dicendi
quod tangit dominus. Bona. i. 2. sententia. di. 7. de eorum
irremediabilitate: quod ratio est ista: quod status merendi
et tempus meriti angelis prefixus erat usque ad pri-
mam operationem bonam vel malam. Et ideo quod tempus me-
rendi pertransit: amplius in bonum virtuosum et meri-
torum transire non possunt. Audiat augustinus. de fide ad
Petrum. Sic inquit creauit deus angelos: ut qui
vellent perpetuo boni essent: et qui noluerint: nunquam
dino munere repententur: habile. Et si iterum quis
re preterit deus ita modicum tempus merendi: ut non ha-
beret spatium reduci. Dico quod divina sapientia facere
decreuit duplicem naturam rationalem ut vniuersum pre-
terite compleret vnam corpori vnitam vitam rationalem
et aliam absolutam: et pure spirituales. Quia ergo natura
spiritualis omnino ignabilis et corruptibilis est: non po-
tuit vni angelus et alie produci: ideo si produci sunt
et ita si dispositi ad se glorificari: et ita de prior
ad gloriam dispositi: et per prius tempus merendi eis
breue prefixum. Ad hoc vero quod conditum est in corpe
aialii ad precreandum plenum ad cultum dei: et ita in
disponere remotionem ad glorificari: datum est ei tempus
diurnum ad merendum. In quorum signum deus ange-
los in empirico celo creauit: ut inuenerit quod de
priori dispositi erant ad gloriam eternam: per merendam
hoies vero in paradiso terrestri tanquam inuenerit quod
reotro erat ad gloriam: per merendam dispositi: quare etc.

Et sic p3 tertia vox. Quarta vox ē dīne grē
frequēs visitatio. s. requirēt bōis ispiratōib⁹
nos visitat de⁹. t. vt puer tamur illuiat. Apoc.
3. Sto ad hostiū t. pulsor cū hō ab initio sit in
libero arbitrio pstitut⁹. Eccl. 15. De⁹ ab initio
cōstituit hoies t. reliquit illū in manu p̄sili sui tē.
ad ipsū p̄ncipi iurātis t. vocātis dei grām ac/
ceptare. nihil. n. aliud ē penitē: nisi visitati grs
psentire. O luxuriose qre nō intrat ad te grē
dei q: firmasti hostiū cordis tui vectib⁹ t. kris
catenis: t. pessulis. i. malis ppositis t. oble/
ctamētis. t. p̄sustio hostiariā pessimā vitioz
voluptatē dñam luxuriā cū tota sua legiōe car
naliū voluptatū. Et tu auare dñam auaritiāz
cū oi turba mūdānaz cupiditatē. Et tu ambi
tiose dñam mōstruosā supbiā cū oi turba mē/
taliū supstitionū. t. sic d' alijs. t. hec de q̄rta vo
ce. Et breuit ne nimia p̄lixitate vtamur. oīa
clamat ad p̄nīaz. ad p̄nīaz. Et amat gl̄ia cēna
ad quā creat⁹ ē hō vt acceleret. clamat culpa. p
pter quā p̄uat⁹ ē hō gl̄ia dei. Et amat de⁹ q̄ tan
ta dixit t. fecit vt ad gl̄iā ex q̄ hō exciderat reuo
cetur. Et amat angel⁹ q̄ ad nri custodiā est de
putat⁹. Et amat creaturē oēs mūdi: q̄ obediūt
suo creatori. Et amat purgatoriū: qd ē locus
marie pene. Et amat infern⁹ q̄ in sempiternū
durat. p̄nīa: p̄nīa: p̄nīa q̄ nō coronabit nisi q
legitime certauerit. qre tē. t. sic p3 2ª vias.
Quātū ad 3^{am} vitatē dico q̄ p̄nīa x̄a t. bo
na pbat tēnatione. Eccl. 2. s. i. accedēs ad
fuitatē dei: ita in iustitia t. timore t. aīaz tuam
p̄p̄a ad tēnationē. Jacobi. i. Bñs vir q̄ sus
ferit tēnationē. qm cū pbat⁹ fuerit accipiet coro
nā vīe. S. ad declarationē m̄ae de tēnatione
ē sciēdū q̄ quorū sūt tēnationes. Tētat. n. homo
tentat caro. tentat de⁹. t. tentat diabol⁹. Ten/
tat quidez hō: vt experiat. i. Corin. 13. Vos
ipsas tētat si estis i fide xpi. t. Act. 9. Eū ve
nissit Saul⁹. Hierlm: tētauit se iūgē cū disci
pulis: t. oēs timebāt eū credētes q̄ nō cēdi/
scipulus. Et Dāiel. x. ait Tēta nos obsecro
dieb⁹ decē tē. Talis ḡ tēratio n̄ ē nisi expimē
tatio quedā alicui rei de q̄ hō cerior fieri cu
pit. Et hāc dimittamus. Sedō tentat caro
vt deleat t. alliciat. Jacob i p̄. Vnusq̄sqz tē/
tatur a cōcupiscētia tua. de qua etiā p̄saulus.
ait. Caro cōcupiscit aduer⁹ sp̄m t. sp̄s ad/
uer sus carnē. Tētat tētat de⁹ vt p̄bet. Ero.
9. Tētat vos de⁹ vt. vt sciat si diligitis eū. i. vt
cuidēter appareat alijs qd⁹ dat⁹ estis in exem

plē si diligitis eū. Dia. n. nuda t. ap̄a sūt oculi
dei: nō q̄ ad se: s. q̄ ad nos vñ expiētia. Job 8
Thobia exccato dr. Thobia. 2. Ad ac aut ten
tationē iō p̄misit de⁹: vt posteris daret exēplū
patie ei⁹. Quarto tētat diabol⁹ vt decipiat.
Gen. 3. Serpēs decepit me. t. i. Cor. 4. nō
eni ignoram⁹ astutias ei⁹. Et p̄p̄e t. per anto
nomasiā diabol⁹ dr tētatōr. Math. 4. Acce/
dens tētatōr dixit ei. Et. i. ad Thobal. 3. Ad i/
simus ad vos Thimotheū frēm nrm t. muni
strū dei in euāgelio xpi ad p̄firmādoz vos t.
exhortādoz: p̄ fide nra. vt nō moueat in tri
bulatōib⁹ istis. Ip̄s. n. scitis q̄ in h̄ positi
sum⁹. nā t. cū apud vos essim⁹ p̄dicabam⁹ vo
bis passuros vos passiōes t. tribulatōes sic t.
factū ē t. scitis p̄pterea t. ego ampl⁹ nō susti/
nēs nisi ad cognoscendā fidē vram: ne forte
tētauerit vos is q̄ tentat: vt inanis fiat labor
v̄r. Et qm nūqz bñfaciens tētare sinit pono
aliqz regulas de hac pessima tentatōe. p̄. p̄. p̄.
ma regula ē ista. q̄ diabol⁹ hos tētat q̄s nō/
uit cē meliores in fide qz xpi seruētiores. Ista
regula patet. 2. ad Thimo. 3. Dēs ḡ pie viuē
volūt in xpo Iesu: p̄secutiōes patiūt. Et ibi/
dē enūerat passiōes q̄s ip̄s. p̄ xpi amore pas/
sus ē. Et. 3. q. i. c. Multi dubiū. vbi sic dr. nul
li dubiū q̄ hōi a malis p̄sequūt t. tribulat⁹ grā/
matica antiq̄ ē. pp. q. o. nos hūiliari sub potē
tiā m̄u dei: vt liberet. nos in tpe tribulationis.
Nā t. diabol⁹ nō cessat circuire q̄rēs quē de/
uoret: t. q̄rēs ex fidelib⁹ p̄dat: t. marie illos
q̄s ardēiores i fuitio dei ei qz familiares ine
nerūt. hec ibi. Et sūt vba Alex. pape veniat
de testō veteri scūs Job cui nō erat filis i tra.
t. sollicitudinē tētandi demōis dicat. Tētauit
n. illū p̄mo in reb⁹ mobilib⁹. Job. i. Boues
arabant: t. asine pascabant iur cos: t. irrucrūt
sabbei tollent qz oīa t. euasi ego sol⁹ vt nūciarē
tibi. Et ibidez. Ignis cecidit de celo t. tactas
oues puerosqz p̄supsit. t. ibidē caldei fecerunt
tres tinas: t. iuasit cāelos t. tulerūt eos tē. 2°
tētauit eū i reb⁹ imobilib⁹. Job. i. Repēte vē
tus vehemēs irrucit a regie de fū t. p̄cussit q̄t
tno: āgulos dom⁹ tē. Tētat tētauit i familia.
Job. i. Meenō t. p̄eros p̄cussit gladio. t. es
fugi ego sol⁹ vt nūciarē tibi. 4° tētauit i filios
suos Job. i. s. filijs tuis t. filiab⁹ v̄scētib⁹ i do
mo fr̄is tui p̄mogēniū dem⁹ corrupēs opp̄sit
filios tuos t. mortui sūt. t. tādē tētauit eū in p
prio corp̄e. Job. 2. Egress⁹ igit Satban a sa

cie dñi p̄cussu Job vlt̄ pessimo: a planta pe-
 dis vsq; ad vñcē totū. s. corp⁹. ita vt nec aliq
 p̄s corp̄is integra remanē. Serto tētauit eū in
 v̄rore Job. 2. dixit aut̄ illi v̄ro: sua: adhuc tu
 p̄mācs i simplicitate tua. bñdic dño ⁊ morere
 eū ēt pellē p pelle: ⁊ cūcta q̄ habuit hō dedit. p
 aia sua. i. v̄ita suāda ⁊ rñdit Job. quasi vna
 de stultis mulierib⁹ locuta es. Si bona suscepī
 m⁹ de m̄au dñi: mala aut̄ q̄re nō sustineam⁹.
 dñs dedit: dñs abstulit: sic dñs placuit ita sc̄m
 ē sit nomē dñi bñdictū. Et in oib⁹ his nō pec-
 cauit Job labijs suis neq; stultū qd̄ dñm lo-
 cut⁹ ē ⁊c. ¶ Pro testō nouo veniāt oēs sci. ve-
 niat Antonius baro: ⁊ testimoniū reddat. dic
 vt i legēda ci⁹ hēt. Et qd̄ mix si nos assidue
 tētare audeat cū m̄gim n̄riq; exercit⁹ capitaneū
 xpm̄ Jēfū tētare ausus ē. Aldat. 4. ⁊ accedēs
 tētor ⁊c. Scda regula ē ista: q̄ nō soluz in
 vno loco: s; vbiq; tētar: vis grādē demonis
 videre audaciā. Angelos. n. in celo tentauit:
 ⁊ cauda sua tētiā p̄tem coꝝ traxit. Apē. 17.
 ¶ Priuos parētes in paradiso de superbia:
 gula: ⁊ auaritia. Bēn. 3. Eū p̄cepit vob de⁹
 ne de ligno qd̄ ē in medio padisi comederetis
 ⁊c. Cai tētauit i agro. Bēn. 3. Eūq; egressi
 fuissent i agro: cōsurrexit aduers⁹ Abel: ⁊ ini-
 fecit eū. Lam tētauit i antro: qñ iebriato Mo-
 derisit venerādā p̄ris. Bēn. 9. Loth i mōte:
 qñ iebriat⁹ cū duab⁹ filiis cōmisit icesū. S; q̄-
 liter hoc intelligit declarauit⁹. 8. Bēn. 19.
 Jacob in ciuitate: qñ exiuit vt videret mulie-
 res regiōis illi⁹. Bēn. 34. Judā in itinē: qñ
 iuenit Thamar ⁊ cognouit eā. Bēn. 38. Et
 sic de alijs veteris testi. In nouo at̄ testō dñm
 n̄m tētauit in deserto. Aldat. 4. Jachēū i p̄n-
 cipatu publico: qz erat p̄nceps publicanoꝝ. 13.
 Luc. c. 19. Aldatēū in tholoneo: vbi multos
 decepat. Aldat. 9. Aldagalenā in ciuitate: qz
 erat mulier i ciuitate peccatrix. Luc. 7. ¶ De-
 trū in atrio Lapphe: vbi xp̄s negauit. Jo. 18.
 Antōnē in cruce cū au saluū fac temetipsum.
 Luc. 23. Et sic de alijs. Tertia regula ⁊ vlti-
 ma est ista. 13 cōstentent q̄ sūt dolici capaces
 nō tñ vincūt oēs. Vbi nota istā distinctionē.
 ¶ Quidā nec tentāt: nec mouēt: nec inducūt
 in tēnationem: vt paruuli baptizati. Apōc.
 Ambulabūt mēcū in albis: qz digni sūt. Qui
 dā tentāt: s; nec mouēt: nec inducūt in tē-
 nationē. Et hi sūt qui cū tentāt: statim resistūt
 ⁊ repellāt. i. ¶ De. 5. Qui r. hñte fortē in fide

ps. Aldat⁹ p̄cōis nō moueat me. Tales. n.
 nullo motu mouēt. ⁊ hōꝝ p̄ncipalis fuit xp̄s
 q cū a diabolo tētare mor resistebat: vt patz
 Aldat. 4. Quidā tentant: vt aliq mō mouent
 i. veniali motu: s; nō inducūt in tēnationē. ps.
 Si dicebā motus ē pes me⁹: mīa aut̄ tua ad-
 iuuabit me. i. Jo. 1. Si dixerim⁹ qñ p̄ctū nō
 habem⁹: ne s̄psos seducim⁹ ⁊c. Quidā tētat
 mouēt ⁊ inducūt in tēnationē vt reprobi mor-
 taliter peccātes. ps. Moluit intelligere vt bñ
 ageret. ¶ Drouer. 2. delectāt cū malefecerint ⁊
 exultāt in rebus pessimis ⁊c. Et hec volo sus-
 ficiant p̄ prima ista cōclufione.

De potentia scē pnie. Cōclufio secūda.

Cepe sam cōclonē. v3. tāta fortitūdi-
 a ne scā penitētia roborat: vt a nullo
 quātūcūq; grādī peccato vincat. vbi
 tres vitates ingram⁹. v3. Prima vi. ē ista
 Virū sine pnia possit esse peccatoꝝ remissio.

Scda vi. ē ista. An penitētia sit secūda ta-
 bula p⁹ naufragiū. Tertia vi. ē ista. An sit
 aliqō tā grādē p̄ctū: qd̄ pnia deleri nō possit.

Quātū ad p̄mā vi. dico aia mea q̄ sine pe-
 nitētia salus eē nō pōt in p̄cōre. Salus enim
 aie ē iustificatio ⁊ pacificatio ei⁹ cū deo: quem
 peccādo offendit. Iustificatio at̄ ⁊ pacificatio
 sine grē infusione eē nō possūt. Infusio grē si
 ne expulsioe culpe expulsio at̄ culpe sit p̄ dolo-
 rē ⁊ ceteris regitio dolor aut̄ nō ē nisi pnia. q̄
 salus eē nō pōt sine pnia. S; dices arguo
 sic. Sicut se h3 auersio a deo ad dānationē: ita
 cōuersio ad deū ad salutē. s; auersio a deo sine
 oī delectatiōe pōt eē cā dānationis: vt patet in
 blasphemante. q̄ cōuersio ad deū sine oī dolo-
 re peccati poterit eē cā salutis. Pnia nota cū mi-
 no 11. qñ in blasphemā nulla delectatio ē: s;
 tñ iniquitas: vt alias ē oñsum ⁊ expictia no-
 tū ē. q̄re ⁊c. Scdo arguo sic. Aldat⁹ fidei qui
 p̄cedit pniā tñ intendi p̄sser: q̄ sufficēter
 disponeret ad grām. S; grā sufficit ad salutē
 q̄ sine pnia poterit eē salus. ¶ Dicitur pos-
 sibile ē i q̄ vltimo instanti vite peccatoꝝ infu-
 datur grā post qd̄ instans nō remanebit ali-
 qd̄ instans in q̄ possit fieri salubris pnia. q̄ oī
 actu pnie cessante poterit eē sal⁹. Declara mi-
 hi p̄ ista tria p̄cta ⁊ ero cōtēta. Cōtēto: aia
 mea. Et dico nō obstantib⁹ istis rōnibus q̄
 conclusio n̄ra vera ē. Et eam tibi rōne ⁊ au-
 thoritate ⁊ exēplo p̄babo. Rōne quidē sic. si
 cut baptismus ordinat ad peccatoꝝ originale:

sic penitētia ad peccatū mortale. istud cōcedūt
 oēs: et est expressa sententia magistri in 4. sūiax.
 di. 14. Sed nemo potest ab originali mūdari
 sine baptismo vel equivalente. Jo. 3. Nisi q̄
 renatus fuerit ex aqua et spiritu scō: nō potest
 intrare in regnū dei. ergo nec peccatū mortale si
 ne penitētia. Et cōfirmat. quia omnes po-
 nunt penitētiā esse sacramentū necessitatis.
 qd nō esset: si sine ea possit esse salus. Scōdo
 pbat auctoritate. Audi Aug. li. de pnia. Me-
 mo inquit sue volūtatis arbiter cōstituit: pōt
 in. hōare nouam vitam: nisi peniteat cum ve-
 teris vite. vetus vita est vita vitiorum. g. rē.
 Iñdor de sūmo bono: Pnia ingē medicina/
 mētū vulneris spes salutis p quā pctōres sal-
 uat p quā de ad mīam puocat. que non tpe
 pēlat: s. p̄funditate luct⁹ et lachrymarū q̄re rē.
 Tercio hō exēplo pz q̄ nec i nouo nec in vete-
 ri testō legit q̄ q̄s saluat⁹ fuerit sine pnia. Iñ
 i decret. de pe. di. i. c. mēsurā p Jo. pōt pul-
 chra regula q̄ pnia q̄zūcūq; modica a facēdo
 te iūcta sufficit ad salutē. Jo q̄. Ezechias fle-
 uit trāstulit dñs penitētiā suā. Isa. 38. Quia nini-
 uite fecerūt pniā et ieiunauerūt: peccit illis
 de? Jone. 2. Quia Dauid doluit de pctō di-
 cēs. f. uerūt mibi lachryme mee panes die ac
 nocte iō remissit dñs impietate pcti sui. Quia ea
 nāca defecuit iō sanata ē filia ei⁹. Adar. 15. q̄
 mulier dephēsa in adulterio doluit de pctō: di-
 xit illi dñs. vade et noli apli peccare. Quia
 Adagdalena paupcula lachrymauit. iō dixit
 dñs remittit tibi pctā tua. Quia sūm⁹ aploz
 Iñdor flēnit amare iō dñs eū p rēurrectōez
 visitauit. et sic de alijs. Adēigit medicina aia
 mea ē necia ad salutē. Et ad tuā pniā rōnem
 dico s. bñm Tho. i. 4. di. 14. arti. vl. q̄ i auct-
 sione a deo semp ē puerfio ad bonū cōmuta-
 bile et q̄zuis ibi nō sit delectatio sensibilis est tñ
 semp qdā placētia volūtatis et p dñs in blas-
 phematore ē delectatio volūtatis nisi. n. place-
 ret volūtati nō assentiret pctō. Et pp h q̄ sp
 in auēfione ē ad min⁹ placētia volūtatis. o3
 vt in cōuersione sit ad min⁹ displicētia volūta-
 tis. talis aut displicētia nō pōt ēē sine pena et
 dolore. talis aut dolor sine pena ē pnia. g. o3
 q̄ semp sit in curatiōe pcti mortalis medicina
 pnie. q̄re rē. Ad sam rōnē tuā dico s. eum/
 dē: q̄ nūq; mor⁹ fidei pōt tñ inēdi q̄ grē pri-
 nuet: nisi pnia subsequat⁹. Et ideo illa tua ma-
 ior aia mea est falsa. Ad tertiā rōnē dico s.

eundē q̄ posset negari q̄ datur vltimū istans
 vite: s. bene dat primū instans mortis. alias
 inter penultimū instans vite: et primū instans
 mortis cū sint aliud et aliud instans et tē tps me-
 diū: vt pz in pbia exptis. Vel d. cat q̄ posito
 q̄ sit vltimū instans vite. dico q̄ i illo eodē in-
 stāti et grā infidit et mortē motū pnie hēbūt
 et tal pnia sufficit ad salutē vt dicē Aug. in li. d
 ecclīasticis dogmanb⁹. vñ sic ex mera volun-
 tate dei pōt grā i aia infidit: sic ex eadē pctōni da-
 bit grā mor⁹ ad pniā: q̄ nihil aliud erit nisi
 displicētia d pctis et d h ēt dicet i Vitatē tū se
 quēt. q̄re rē. Qñ ad hāz Vitatē dico q̄. b.
 Iñdor. vt ponit in. 4. sūiax. di. 14. determi-
 nat q̄ pnia sit fa tabula p naufragiū. Nau-
 fragiū. n. aie tūc scā ē: cū pntes pmi pecca-
 uerūt q̄ ne totalr pēlitarēt pmi illis tabula da-
 ta ē. s. baptisim⁹ scūs. S3 q̄ postmodū p culpā
 a dei grā p baptisimū adēpta decidi. n. indicē
 ne totalr submergamur fa nobis tabula data
 ē q̄ ē pnia scā. Et h pnia vt dicē. b. Tho. cū sit
 vnū de septē sacris in dispēfatiōe mistroz ec-
 clefie cōnstitit: q̄ sacra nō nisi illis q̄ de ecclie
 gremio sunt: nec nisi p illos q̄b⁹ data ē dispen-
 sari pnt. Et nō q̄ l3 alia sacra subuēniāt nau-
 fragiū passis p pctm mortale nō tñ sine pnia:
 vt et dicē bñs Tho. vi. 8. Et si dicis. 3 beat⁹
 Iñdor Act. 2. dicē pniaz agite et baptizet vn⁹
 q̄sq; vrm ex q̄ seqt q̄ pnia nō ē fa tabula p
 baptisimū s3 pōt ecouerfio. dicē bñs Tho. q̄
 Iñdor ibidē loquit de pnia que requirit i adul-
 tis ad baptisimū suscipiēdū et hec pnia ē virt⁹
 vt dixim⁹ i pma Vitatē pme p. lōnis. S3 pe-
 nitētia que ē fa tabula ē pnia que ē sacrm que
 de necessitate requirit ad salutē aie facto: vel
 pposito vt dixim⁹ dñica tertia sequēt. q̄ rē.
 Et sic pz fa vi. Quātū ad tertiā Vitatē
 dico q̄ nullū ē tā grāde scēl⁹ per pnia mūda-
 ri nō pōt. Et hoc pbo triplr. s. auctē rōnē: et
 exēplo. Auctē quidē p saluatoris. Adath. 18
 Interrogāte nāq; Iñdor. Quonēs pecca-
 bit in me frat me⁹ dimittā ei. vñ septies. di-
 xit ei Iesus. Mō dico tibi vsq; septies s3 vsq;
 septuagies septies. vbi ponit numer⁹ finit⁹
 p nūcro infinito fm glo. Scōdo audi L rīso.
 de repatione lapsi. Nūq; inquit spernit deus
 pniā si ei sincere et simplr offerat. etiā si q̄s
 ad sumū pueniat maloz et ideo velit reuertī su-
 scipit cū et amplctit libēter de⁹. Tercio audi
 Aug. li. d ecclīasticis dogmanb⁹. Pnia igit

boleri petā indubitāter credim⁹ etiā in vltimo
vite spū: si admissōz pēteat. Quarto audi
De rauēnas i qdā fmōe. Quisq⁹ i sēto pec
cauit eno: m⁹? Paulo q⁹ i religiōe q⁹ui? De
tro illi tū p pniaz meruerūt asseq nō solū mini
steriū s; z magisteriū scitatis zc. Quito audi
z L rifo. vbi. s. Latro ingi ille: q pēdebat in
cruce nō eguit plicitate tps: vt ingressū padisi
meret. S; tū ei suffecit qzū expēdi potuit. do
nec vnū posset pferre fmonē. Ita vt ira mo
mētū tps totū vite scelerib⁹ absoluit pcedē ad
padisū etiā aplos mereret. Propter h⁹ decre
ta sanxerūt. 26. q. 6. c. si pbs. vt nūqz pctōz pe
nitētia denegēt. Vbi dic⁹ sic text⁹. Si pbs pter
pniam abnegauerit morietib⁹ re⁹erit aiarum
q: de⁹ ait. Quacūqz die pctōz fuerit suerit
ad pnia vira viuet z nō moriet. Vera. n. cō
fessio i vltio tpe pōt eē. qz nō solū tps: s; et
cordis inspector ē de⁹. sic latro vni⁹ momēti
pnia meruit eē in padiso in hora vltima cōfē
sionis z sūt vba Iuliani pape. z. c. cōgūim⁹.
dicūt sic. L oūim⁹ pnia morietib⁹ denegari:
nec illoz dēfiderijs ānuī: q obitus sui tpe hoc
aie sue cupiūt remedio subueniri: Adorem⁹
fateor: tante ipietatis aliqūē repiri vt de dei pi
etate desperet qñ nō possit ad se q vstpe cō
currētib⁹ subuenire: z periclitantē sub onere
peccatoz hominē redimere: qui se velle expe
riri dēfiderat z liberari hec ibi. Et multa alia
pulchra sequunt in eodē. c. vide si placet. In
de Hieremias. 26. c. ait. Vona facite vias ve
stras z studia v⁹a z audite vocē dei v⁹i. z pe
nitebit dominū mali qd locut⁹ ē facē aduersus
vos. Mouit. n. dñs mutare sniam si tu no
ueris mutare ppositū. Et idē. c. is. Si pniaz
egerit gens illa a malo suo qd locut⁹ est aduer
sus eā: agā z ego pniaz sup malo qd cogitaui
vt facerē ei. qre zc. Scdo hec v⁹as pbatur
rōne. Et breuiter arguo sic. Quicūqz ē aliqd
agēs nō ipeditū: z aliqd passū pportioatū il
li agēti pportione vitalis imutatiois qñ nihil ali
ud est qz illud passū ab illo agēte pati: tunc de
necessitate sequit actio. Sed de⁹ est agēs non
impedit: z potēs ex grā sua remittere qd cūqz
pctm: z hō quicūqz vult ē sufficiens passūz va
lens se disponē ad i lā remissionē. g de neces
sitate pōt sequi talis remissio. Pnia ē satis intel
ligenti nota. Et exēplū p3 in igne z stupa de
bite dispositis z pportioatis z approximatis
vbi seq⁹ cōbustio. 21. Dinor ē nō qzūm ad pū

mā ptē. s. q de⁹ sit sufficiens agēs potens cau
sare talē remissionē. Nulli. n. dubiū q. h⁹ pos
sit. Et fa p pbat. Quia si hō nō possit se di
sponere adiut⁹ dina grā ad posse suscipe oīz
suoz pctōz remissionē. seqret q dem dñi cēt
falsū. qūqz hora ingemuerit pctōz zc. s; hoc ē
incōueniēs. g pōt se hō disponē ad suoz pec
catoz remissionē. Et si hō se disponit z fac qd
in se ē. z de⁹ illū donare nō velle: h⁹ nihil aliqd
esset qz ei⁹ miam denegare vt in dco. c. cogno
uim⁹. 26. q. 6. qre zc. Tercio hoc idē p3 ex
emplo tā noui qz vctis testi. Mā de Adanas
sen legim⁹. q cū pp sua petā in babilonē du
ctus esset qm petiuit dñs illū benigne recepti.
z in gradu pristino collocauit. 2. pa⁹. 33. Silr
z de niniuiis: qd dñs in hodierno euangelio
in exēplū adducit. Quid dicā de Adagdale
na peccatrice: quā dñs tā benigne gratifica
uit. Et suo ore xps dixit gaudiū ē angelis dei
sup vno pctōre pnia agēte. Luc. 15. z audi
mirabile vbu. Dicunt. n. sci q dñs benigne
pniam Iude acceptafler: cū dixit peccauit tra
dens sanguinē iustū: scipsū laqueo nō suspen
disset. ps. Adia dñi plena ē terra. Sed dicēs
p⁹ Amb. ista pulcherrima sūt: s; hōo multas
auctes in cōtrariū. Dabēt eni p. Adacha. 9.
de Antiocho scelestissimo viro q dū flagellis
dñi torqueret. orabat dñm vt cōpatē illi. z bi
cit ibi text⁹. Orabat scelest⁹ deū a quo nō erat
miaz cōsecut⁹. Itē Sap. 5. de reprobis dī
dicent intra se pniaz agētes z p angustis spi
ritus gemētes z tū pnia illa erit infructuosa
fmōes. g. zc. Itē Ihdor⁹ de ordie creatura
rū dicūt. Angeli mali nō penituerūt. z si peni
tuissent. veniā minime iuenissent. Et fortissi
ma auctas ponit. Adat. 12. vbi ait dñs. ē pec
catū i ipm scm qd nō remittit neqz in h⁹ seculo
neqz i futuro. Et qb⁹ oib⁹ apparet q ē aliqd
pctm qd p pniaz deleri nō pōt. Dilarescas
aia cara: z nihil dubites. Regula gnālis z in
fallibilis ē. quacūqz hora ingemuerit pctōz nō
recozdabūt iniquitates illius. Ezechielis. 28. z
btūs Tho. pre tertia. q. 86. arti. i. dicūt. Non
ē tā graue pctm in hac vita: qd per pniaz de
leri nō possit. S; pp arguētā in oppositūm
facta ē. sciēdū q si pctā per pniaz ab aia dele
ri debēt: tria ista necessaria sunt. s. firma fides
pctās spes: z ardēs amor. s. irma fides vt. s.
peccatoz firmiū credat deū posse sibi quantū
cūqz culpā remittē dū ipse ex parte sua fuerit

qđ ponit: et disposuerit, quātu valuit: qđ sine fi
de impossibile ē placere deo. Secdo requir̃ fir
ma spes: vi. s. sp̃et qđ nullū sit adeo graue pec
catū qđ mīa dei deleri nō possit. Augu. Qui
gaudet inq̃ in spe tenebit et rē. qđ aut̃ spem nō
habet ad rē puenire nō pōt. Terno requir̃
ardens amor. vi. s. peniteat amore dei: et non
timore pene aut afflictiois. Et qđ postea aia
hāc p̃clonē collige qđ si oīum nīm mēbra vte
rent in culpis: sūt et maris arena et stelle celi.
et arborū si odes: et lapilli terre: et oīa sūt mī
neralia: et tu aia tribus illis p̃ditōib⁹ humiliter
dñō mīam et veniā postules: tū gratias et
benign⁹ ē: qđ oīa solo illo actu p̃tā relaxabit.
nec vltra illoz memorabit: vt notant auctes.
Ezech. is. s. in p̃ma ṽitate p̃me p̃sideratōis
Et gratiosus et exultat⁹ a nō rē. Ad argu
menta aut̃ in oppositū dico qđ dolere de p̃ctis
dupliciter cōtingit. vno mō: qđ inde seq̃ pe
nalis lēio: et p̃prie nature detrimētū alio mō
qđ p̃siderat⁹ offensa dei: et dīne iustit̃e recitū
do. Primo intelligūt argumēta in opposi
tū facta. Nā dolēt iniqui: dolentqz dānati de
p̃ctis. nō p̃pter dei offensam: s; p̃pter penas
eorū. De p̃ctō at̃ in sp̃m sc̃m dico qđ p̃prie tale
p̃ctū finalis ipenitētia ē. Et hoc ṽx ē nō dī
mitti: nec facit ad p̃positū. qđ finalr̃ ipeniten
tēs nō dicit suā culpā: qđ ad mīam cōsequen
dā de necessitate requirit. S; si quis de p̃ctis
dolēt. qđ. s. incurrat dīnā offensam. p̃culdubio
nulla est tā grauis culpa que per p̃niam et dei
mīam nō delectat quare rē. Et h̃ sufficiant pro
presenti conclusione.

Ecce tertiā p̃clonē. ṽz. Nō tū p̃tā
p̃p̃a p̃t p̃niam lauare. s; ex charitate ē
alīca purgari. Ad p̃ declaratōez tres
ingram⁹ ṽitates. Prima vi. ē illa. ṽx p̃niam
sit p̃ma ṽtutū. Secda vi. ē ṽx p̃niam sit fun
damētū eīuz ṽtutū. Tertia vi. ē ṽx ex cha
ritate ṽn⁹ p̃ alio possit p̃niam facē. Et ad p̃
mā vi. dico s̃m bñm Tho. in. 4. di. 14. qđ vir
tutes oēs sūt infusit̃ qm̃ ad habitus. Sed qđ
vna dicat p̃ior alia h̃ ē s; ordinē p̃sideratū in
earū actib⁹ cū atp act⁹ ipsarū ṽtutū nō tendat
in deū oz ordinē p̃siderari s̃m ordinē eorū qđ i
motu sūt. Adorū aut̃ volūtatis cuiusmōdi ē mo
tus ṽtutū moralū p̃cedit mor⁹ cōgnitōis. qđ
appetibile imaginatū ṽl intellectū mouet appe
titū: vt dī in tertio de aia. Et iterum extima
tio est possibilitatis: qđ electio que est p̃ncipa

lis motus virtutis non sit de impossibili exti
matio. Addeus autem appetitus in duob⁹ cō
sistit. s. in fuga mali: et p̃secutione boni. Adde
aut̃ duo diuersimode ordinant. qñqz enī quis
fugit malū p̃pter desiderū boni. qñqz autem
eōtra. Et hic motus ē vt plurimū in reuerfio
ne p̃ctōis ad deū p̃ p̃niam. Et p̃ hoc motus
fidei p̃cedit motū p̃nic: qđ accedēt ad deū oz
credere. ad Hebr. xi. Et itē mor⁹ sp̃ei cōiū
ctus motū timoris p̃ quē sit extimatio ē possi
bilitate venie cōsequēde. Et iō dicit Greg. qđ
penitēs mouet̃ inter spes et timorē: deinde vt
in plurib⁹ seq̃ mor⁹ p̃nic: et deinde mor⁹ cha
ritatis et aliarū ṽtutū p̃ ordinē. Quāqz ē mo
tus amoris motū p̃nic p̃cedit: s; ille amor non
ē charitatis. qđ charitas nō recuperat nisi per
p̃ritionē de p̃ctis p̃cedētib⁹: qđ ē mor⁹ p̃nic ṽ
tutis. Et s̃m hoc dicendū qđ p̃niam p̃or est qui
busiā. s. charitate et sequētib⁹ ipsā et posterior
alijs. s. fide et sp̃e. hec beatus Tho. ad Iram.

Et ad h̃z ṽitatē dico qđ fūdamētū in spi
ritualib⁹ dī ad similitudinē in tēporalib⁹ siue
in corporalib⁹. Lo: pale aut̃ fundamētū duas
h̃z p̃prietates. p̃ma ē qđ ipsū ē p̃ma p̃s edificij
alia ē qđ per fundamētū totū edificij sustentat̃
Sūt dicit in sp̃ualib⁹: qđ aliquid pōt dici fun
damētū: aut rōne p̃oritat̃is: aut rōne sustenta
tionis vel cōsecutionis aliorū: aut rōne virtutis
qđ. Si rōne p̃oritat̃is. et h̃ duplicit̃: aut q̃m̃z
ad disciplinā sp̃ualīū: aut q̃m̃z ad vitam sp̃ualē
Si q̃m̃z ad disciplinā sp̃ualīū: sic illa que p̃mo
occurrūt docenda in fide xp̃iana dicūt funda
mentū. Quātū vero ad vitam sp̃ualē: sic fi
des dī simpliciter fūdamētū p̃imū: et p̃niam et
timorē in genere eorū qđ ad fugā mali p̃inēt. Et
charitas q̃m̃z ad p̃fectionē boni ē p̃mū fūda
mētū. ad Eph. 4. In charitate radicati et fun
dati. Si autem cōsiderat̃ fundamētū q̃m̃z ad
rationē sustentatōis: tūc in p̃speris humilitas
erit fundamētū. in aduersis ṽo fortitudo. In
recedendo a malo dīxi qđ timor et p̃niam sūt fun
damētū: s; diuersimode. qm̃ timor est p̃imū
fundamētū in isto genere: qđ ē recedē a ma
lo. S; p̃niam ē p̃mū fundamētū q̃m̃z ad hanc
sp̃em que ē recedere a malo. Et iō timor p̃ce
dit etiā penitentiā: sicut p̃ncipia generis pre
cedūt p̃ncipia speciei. q̃re rē. Adde s̃m bñm
Tho. vbi. s. Quātū ad tertiā ṽitatē dico
qđ tanta est benignitas dei qđ qm̃ ṽn⁹ nō potest
p̃niam facere de suis p̃ctis: si erit aliquis qui

velit in bona charitate iuuare illū: et pñiam p ipso facere acceptabit de p illo pñiam. Et ca su possibili posito q ille oēs dñtū pñiaz facēt pñior illi p q satisfactū ē euolaret ad parriaz si ne aliq pena. Et hanc pulcherrimā vītātē p bo tibi auct. rōne: et exēplo. Auctē qdē audi p aplm ad Gal. 6. Alii ingt alteri onera por tate et sic adimplebit legē xpi. S q gñiora onera qz pñia ad quā q obligat p culpe dimissi onē. ps. Iniquitates mee supgreffe sunt caput meū: et sic onē que gñate sūt sup me. s. pp pene obligationē. Et q ē lex xpi nisi h. hoc ē pceptū meū vt diligatis inuicē sic dilecti vos. Dilexit aut nos xps. q: pñā nra. i. penā pñior nro in corpe suo ipe pñit. i. sustinuit sup lignū. pñia pñe. 2. c. Et. c. pñs pñit ipe ex charita penā nro pñior sustinuit: ita et nos pñiam p pñia pñior facientes: legē xpi adimplebim.

Secūdo audi Cassiodorū i qdā eplā. Necesse sitas ingt amicū pbat: et intine charitatis ardore splendor exhibite subuentiois elucida. hoc ille. S q maior necessitas qz stat pñic. p secto nulla. Ergo ibi subuentio maxie necia ē. Et pp hāc cām brās Aug. in Encheridion. 6. 12. Et dñs Vran. 13. q. 2. Et ingt pñiaz i 4. di. 17. c. 2. sic cōcorditer aiunt. Nō est negandū defunctorū aias pietate suorū viuētiū reuelare posse: cū p ipsis mediatori sacrificiū offerit. hec ibi. Et si charitate id efficiat vt aie d functorū in eaz pñia iuuari possint: ita vt eolent ad patriā: qre nō aie viuētiū: qre videtur magis cōsonus q: hic in via inuicē cōicamus possumus nos inuicē in nostris pñijs adiuuare.

Tertio audi aplm. Sumus oēs ingt inuicēz mēbra. g si vnū mēbz alteri cōpatit sic et nos alter alteri compati debem. qre et. Secūdo h vītās pbat rōne. Adagio pualere d3 charitas apud deū qz apud hoīes. S q apud hoīes vnū pñt alii dñtū satisfacc. g a foriori apud deū pñia nō cū maiori et mior filr nō ē. qre et. Tertio pbat exēplo. Legit. n. in qdā lib. 9. Panteon dñ. q mulier qdā defūcto marito meretricis effecta ē: q cū senuisset: ab oibz amatoribz spreta est. Cui diabolus apparuit dicens. Si meis ingt obicpabis mādatis: ditaberis: itaqz venerabūt oēs. contentat vetula. pponit diabolus qd inuēdit. Volo ingt vt ista mibi obserues. Primo vt qscūqz potes religio foris hospitio introducas et tecū fornicari facias. Secūdo vt paupes veros nō acceptes. Ter-

tio vt in ecclia orantes disturbes. Quarto vt nūqz de talibz nec pñiam nec cōfessionē facias. Qd et pñit et fecit. accidit vt egrotaret ad mortē filiū quē hēbat clericū matrē d cōfessionē hortatur. Nihil ē facturū posse. ait. qm diabolus se ita tradidit vt cōfessionē nūqz facēt. Instat filiū et matrē lachrymis hortat. et pñit tit p ipsa pñiam se facturū. Corētat et ait voca sacerdotē. Audiui. n. dici q: grandis est mīa dei: et maior culpa mea. Inicā dū accersitū si lius sacerdotē accelerare: astant illi vctule de mōdes horribilibz aspectibz et vlulantibz et minis infestates illā et pñtōz timore obijt. recurtit filiū: et cū scm cōperū mor ad pedes sacerdotis pñus cū lachrymis pñm pñssus ē mīa. Et septennē p ipsa pñiaz acceptās et pñiciens pñ decursū tps mīem vidit lucidissimā: d sui salute sibi grās referēt. Et sic pñ pñō nra auctoritate rōne et exēplo. h dicit pñ pñ Amb. diē n. b. Amb. et pñt i. 4. pñiaz. di. i. 4. q pñia ē pñia mala plāgē et plāgēda itēz n pñit qm vt ait. b. Aug. Ināis ē pñia quē seqns culpa coignat. Et ingt in. 4. 15. di. diē q: h duo pñiaz integrāt. s. emēdarō pierite clpe et pñitū cuitā de fute. h stat q alii pñio ista iplere nō pñt g tua pñō nō bñ posita. Ad h nbi aia rñdeo h3 doctrinā bñ Tho. i. 4. di. Et dico q pñia dupl'r pñt pñiderari: aut qzñt ad absolutōz debiti m aut qzñt ad remediū sequētis culpe. Et tū ad pñā alii alii dñtū mō sit in charitate pñiaz facē pñt. qm si nō ēēt in charitate: nō satisfacc ret p debito alteri. s. m opinione ei. Tñ forte aliter diceret fm. Secūm in. 4. di. 15. vbi vult q pñia ē i pñtō mortali scā qzñt ad solutionē debiti satisfacciat: licz nō qzñt amicitiam dei: s3 de hac alias. Sufficit ad pñā q si quis est in charitate pñt alteri inuicē pñiam facē et explere quantū ad debiti solutōz. Et addit bñs Tho. q nō expedit q maior pñia imponat: illi q p altero facit qz pñcipali: vt quidaz dixerūt. hac rōne moti. q: pñia pñia magis satisfaccit qz aliena. Dicit bñs Tho. q rō satisfaccit di in pñia ē charitas. et q maior appet charitas in satisfacciente pñio qz pñio pñio: iō illi maior nō ē iponēda pñia. Si aut sumatur pñia quantū ad remediū culpe sequētis: clarū ē q vnū pñio satisfaccere nō pñt. Am ex ieiunio vnū caro alteri nō dormatur. Nec ex actibz vnū alii bñ agē pñuuit nisi forte pñ accit dēs inquātū. s. aliq p opa bona pñt effectus

grē alteri pmereri que ē efficacissimū reme-
diū ad culpā mortālē euitandā. Sz b ē p mo-
dū meriti magis qz p modū satisfactōis. Ac-
cipe tñ p regulā gnali qz nūqz pminendū est
vt aliter p altero pñiam faciat: nisi in penitē-
te defectū appareat siue sit corpālis siue spūal-
is: qz ipotēs vlt qz nō ē ita pñipt ad illā pñiaz
exequendā. Hec ēt suat in penitētijs z debi-
tis mundi. qm vnus nō soluit alterius debi-
ta nisi ille ipotēs sit zc. Et hec sufficiant p p-
ma parte huius sermonis.

De integritate vere pñie cōsideratio fa.

Secundo loco vere

adequatā pñitionē videam⁹ vbi
tres pñiones subiūgamus. v3.
Pñia pñō ē ista. v3. Quicūqz
aīaz suā pñis sauciātā sanare cupit: op⁹ ē: vt
corde sumope cōterat z amare lach: pñetur.
Secda pñō ē ista. Dolore pñi aīa disposita ad
dei vicariū pperet z illa mālifestet. Tertia cō-
fō ē ista. Vulnere patfacto disciplinā sumat
z carnē pposse discretū castiget.

Et in vā pñia de omnib⁹ peccatis dolere
oportet. Conclusio pñia.

Ecipe pñā pñōnē zc. vt. 5. vbi tres
igram⁹ vñates. v3. Pñia vñ. ē ista
An ad pñōz delectationē sit nēcia con-
tritiō. Secda vñ. ē. An regnat⁹ pñitō de pñō
originali. Tertia vñ. ē. An requirit⁹ con-
tritiō tā de pñis obliis qz de alijs. Quātmz
ad pñā dico qz nūqz poterit aīa sanari nisi de
pñis suis vlt quoz fuit cā siue occasio amarit⁹
sime doleat z pñerat. Et hāc vñatē oñdo tibi
auctoritate: rōne z exēplo. Aucte pñio sic au-
di pñham. Sacrificiū deo spūs cōtribulatus
cor: cōtritiū z humiliatū deus nō despiciet. vbi
glo. sic au. Spūs cōtribulat⁹ z cōtritiū ē sacri-
ficiū in q pñā soluit. Secda audi Ezechielē
is. c. Couertimini ingt z agite pñiam ab oī-
bus iniquitatib⁹ vñis. z nō erit in ruinā vobis
iniquitas pñete a vobis oēs puaricatiōes ve-
stras in qb⁹ puaricati estis z facite vobis cor
nouū z spm nouū. Et idē paz añ. si auerterit
se iust⁹ a iustitia sua z fecerit iniquitatē sz ab ho-
minatiōes qz opari solet imp⁹ nunqd viuet.
Dēs iustitiae ei⁹ qz fecerit nō recordabūf. In
puaricatiōe qz puaricat⁹ ē: z in pñō suo qd pec-
cavit in ipso moriet. Ergo per locū a pñia si
deplorabit pñā suā: vñā viuet z nō moriet vt

et ibidē idē pñia oñdit. Itē audi pulcherri-
mā auctē decretorū. 33. q. 3. sic Achab. Sicut
ingt Achab rex iniquus a pñia repñsus cū
p se diuinā sñiam audisset: pñituit z magno
merore dephēsus ē. ita vt pñie suo dñs dice-
ret nōne vidisti Achab humiliatū corā me. quia
humiliatus ē. g cā mei nō inducā malū in die
bus ei⁹. In qb⁹ dei vñis pensandū ē: quō ei
in electis suis merore amaritudinis placeat q
amittere timet deū. i. off. nōdē. si sic ei z i repro-
bo pñia placuit q timebat pdere pñis seculū h
oīa ibi. Et sūt vñā Diego. oīa. x. sup Eze-
chielē. Hic pone illos tēp⁹ infra nōtos dñica
tertia in fa pñideratōe z in pñia concione qd
faz vñatē. Terc⁹ incipit. dolēdū zc. Secda
h nīa pñō pñat rōne: z arguo sic. Sic potē-
tē nāles sūt ad ipm agē: sic vñates sūt ad ipm
bñ agere z vñia ad male agē. g sicut per vñia
dicūtur mali z iniqui: ita per vñates dicemur
boni z iusti. Sz nūqz p vñia dicimur mali ni-
si cū delectamur in malo. g nūqz dicemur bo-
ni nisi cū tristamur de malo. sz h tristitia nō ē
aliud nisi cōtritiō. g zc. z pñiat sic. opposi-
ta oppositiōis curant. sz delectatione pñi aīa
sauciāt z vulnerat. g z tristitia eiusdē aīa sa-
nat z in grā restituit. Itē sic qzto. n. aliqd pla-
cet: tāto ei⁹ pñiū displicet vt ēt d. c. bñs Tho. i.
4. di. 17. de⁹ autem q ē vltim⁹ finis super oīa
placet. cū oīa ppter ipsuz desiderēt. g pñā
qd ab vltimo sine auertit⁹ debet sume displice-
re. Hec aut⁹ displicentia volūtatis essentialit⁹
vt idē doctor dic nō ē nisi pñitio. ergo ad salu-
tem aīe est necessaria contritiō. qre zc. Ter-
tio hec cōclusio pñat exēplo. lege Isa. 38.
c. vbi ad litterā sic dicat. In dieb⁹ illis egro-
tauit. Ezechias vsqz ad mortē. z introiuit ad
cū Isaias filiū Amos pñia: z dixit ei. hec
dicit dñs: dispone domui tue qz morieris tu z
non viues. Et conuertit Ezechias faciez suā
ad parietem z orauit ad dñm: z dixit O bñe
cro dñe memento. queso quomodo ambulaue-
rim coram te in veritate z corde pñfecto z qd
bonū est in oculis tuis fecerim. z fletite. Eze-
chias fletu magno. Et factum ē vñbz dñi ad
Isaiā dicēs. Vade z dic Ezechie. Hec dicit
dñs Dauid pñis tui. audiui ofonē tuā z vidī
lachrymas tuas. ecce ego adiciā sup dies. 25.
ānos z de māu regis assyriorū erua te. z cui-
tatē istā pñegā zc. qre ista vñ. satis nō. Pñiū
ad faz dico sz bñm Tho. in. 4. di. 14. qz pñia

ut est *vi* potest dupliciter considerari. scilicet per se et impro-
prie. Improprie penitus dolor ipso de peccatis
culpae a nobis commissis: et sic non est necessaria penititio
de originali: quia a nobis commissum non est: sed in no-
bis est ex peccato priorum parentum. de *ps*. di. 4. sur-
missime. ubi dicitur sic. si remissime teneat nate
mus dubites: omnino hominem qui peccatum viri et
mulieris percipit cum peccato originali nasci. hille.
Et sunt verba Augustini ad petrum diaconum. Si autem
accipias penam improprie: tunc omnis displicentia peccati
commissi aut a nobis aut non a nobis committis dici
potest penam. Et sic de originali potest esse penititio et
pena tamquam de obstaculo impedire vitam eternam
Nec tamen de ipso penam imponi debet: quia originale pec-
catum respicit penam dantem et satisfactionem penam sententiam
quod est. Quantum ad tertiam veritatem dico sed cum
de in. 4. di. xvij. quod obliuio potest esse dupliciter. v.3.
aut quod illa totaliter a mente excidit aut partim. quod scilicet
aliquid illius memorie tradit. Recolo. n. h. sic fuisse
in generali sed in speciali prius ignoro. Si totaliter
a memoria recessit tunc agendum per virum est ut ad
memoriam reducat si fecit quod potuit nec ad me-
moriā reducat eo modo de ipso doleat sic illius notitia
habetur. Et quod in generali nouit: in generali doleat. Si
autem per in a memoria excidit: et fecit quod potuit:
ut residuum ad memoriam reduceret: nec potuit:
tunc illius cuius recordari doleat: et de obliuio sufficit
generalis contritio. Sed si post ipsam interuallum
residui memoriam: tunc de toto specialiter cōterat
Exemplum de paupere qui soluere non potuit quod ex-
satur. et tamen quod penam soluere potuit: obligat soluere
Sed amore dei dicit mihi per. an oporteat me de
singulis peccatis specialiter dolere. et per se de vnoquoque.
Dico quod sicut in quolibet peccato mortali est actualis
aversio voluntatis a bono incommutabile: et actu-
alisaversio ad bonum commutabile: sic oportet ut in omni
remissione peccati sit specialisaversio a commutabili
bono et specialisaversio ad incommutabile bonum quod
est ipse deus. Hoc autem averti et converti nihil aliud
est quam cōteri de malo. Dicit tamen beatus Thomas. in. 4.
di. 17. quod dolor siue penititio potest dupliciter conside-
ri. aut quantum ad principium aut quantum ad terminum. Si
quantum ad principium. scilicet quod de peccatis suis cogitat.
sic oportet ut de singulis doleat siue per contritionem: si-
ue per attritionem. Si autem considerat quantum ad terminum
quod nihil aliud est nisi dolor gratia informatus: sufficit
vna contritio de omnibus. Et ille moratur agit in
virtute omniū peccatorum disponit. hille. Et dicitur in
gen. 3. adhuc dicit mihi per. An iste dolor debeat
esse maior de vno peccato quam de alio. Ad id nolome

apliciter de h. ingras. dicem. n. ubi est in dñica itia
sequenti aliquo pulcherrima. Ad id autem quod quis oico
ubi fuit per de tarafasio i suo. 4. di. 17. Quod
sicut maior est delectatio de vno peccato quam de alio
sic debet esse maior dolor de vno quam de alio. et non sit
tamen dolor iterior quod est displicentia voluntatis de peccato
sed est exterior. scilicet penam et sensibilis. Et h. siue sit in ge-
nerali siue in speciali. Ma d. peccatis in cōi iqtu sunt
offensa dei debet esse penititio de maiori peccato habitualiter
non actualiter. Et in speciali sicut eo quod habet maiorem rationem
doleat de maiori peccato quam de minori et maiori offensa ma-
iori peccata debet quod est. et h. sufficit per penam delationem
Et in vera penitencia que est sacramentum re-
quiritur confessio. Conclusio secunda.

Accipe hanc delationem. v.3. dolore peccati aia
a disposita: ad dei vicarium perperet et illa
manifestet. ubi tres ingram veritates
v.3. Prima vi. est ista veritas ad veram penam requirit
confessio. Secunda vi. est ista. veritas veniale possit
sine peccato de et gratia infusione lauari. Tertia vi-
tas. veritas ad veram penam in requiritur propositum
candem in futurum. Et tunc ad penam vi. dico quod
ad veram penam requiritur de necessitate confessio
Et hoc tripliciter probatur. scilicet auctoritate ratione et ex-
emplo. Auctoritate quidem. audi per prophetas. Dixit
ingratum confitebor aduersum me iniustitiam meam domino
et tu remisisti impietatem peccati mei. Vbi non super
illo verbo. dominus quod in veteri lege non tenebatur ho-
mines ad confessionem speciale suorum peccatorum et disti-
ctam: sed solum ad generale et indistinctam: quam
condebatur per determinatam sacrificiorum institutionem
nem. Nam offerentes sacrificia pro peccatis vo-
rum: deo sua peccata propitiabantur. Sed in lege noua
quod deus visibilis apparuit: visibilis est deo. et de-
stinata scienda confessio. Sed cum ipsi visibiliter
loqui non possimus: vicario eius omnia confitenda sunt.
Alid est. is. Quodcumque ligaueris super terram
et c. 24. q. 1. quocumque. Est enim papa vicarius christi
in terris. et quicquid facit. facit auctoritate dei. extra de
translatione episcopi. c. corporalia. cum glo. super verbo
dina. et c. q. 30. ubi in glo. dicitur de potestate pape.
Unde textus parum post principium dicitur sic. Eum
quod foris sit spirituale vinculum quam carnale dubitari
non debet quod oportet deus spirituale coniugium quod est in-
firmum et ecclesiam suo non iudicio reseruauerit dis-
soluendum. Quia si de dissolutione etiam carnalis
coniugii quod est iter viri et feminam: suo non iudicio
reseruauerit precipiens: ut quos deus coniungit
homo non separet. Ma. n. hoc humana sed potius
diuina potestate coniugium spirituale dissoluit cum

p translationē: de positionē: aut cessionē auctē
 Romani pontificis quē constat eē vicariū ibi
 xpi eps ab ecclesia remoueat rē. longū caplin
 ē. Et gl. super vbo dina diē sic. Qd sit auctē
 pape sit auctē dei. Et hoc ē vox si iusta causasti
 at. 24. q. 1. qdēqz. q. 3. si qz nō recto. Et capi
 tulū qzro parū an medietatē capli sic dicit. Nō
 enī hō s; deus sepat: qz Roman⁹ pontifex q
 non puniri hōis: sed vicē veri dei gerit in ter
 ris ecclesiarū necessitate vel vilitate pensata:
 non humana: sed dina potius auctē dissoluit
 rē. hec ibi. Et sunt vba Innocentij tertij. et
 glo. sup vbo illo puri hōis: dicit q rps lz nō
 sit purus hō. ē tñ vus hō: r nō solū ver⁹ hō: s;
 ē verus de⁹: cē de here. c. cū rps. vbi dr. Lū
 xps pfectus de⁹ r pfectus hō sit: mandamus
 qtenus sub anathe indicas: ne qz de cō au/
 deat dicē rpm nō eē aliqd fm q hō: qz sic rps
 verus de⁹: ita ver⁹ hō ē: ex aia rōnali r hūa
 na carne subsistēs. h ibi. Et si vba Alex. 3. r
 glo. sup h verbo anathe. dicit. Quicunqz q
 rtiū dicit: excoicatus ē: qz hoc dicere ē hereticū
 r hereticū oēs sūt excoicati: vt in. c. ad abolen/
 dā. de here. r. c. excoicamus. Et qz rps ve
 rus sit hō ex humana carne subsistens habet
 extra d sum. tri. c. i. r articulus fidei nre: h i
 glo. Lū igit ex his oibus satis clareat vicariū
 xpi eē in terris: cui oēs vices suas cōmisi ne
 cesse ē vt ei pstitamur. Alij autē epi r sacerdo/
 tes a brō p Petro sumpserūt auctē. di. ii. clerof
 r. c. qzuis rē. Lēcordant būs Tho. in. 4. r
 p Petr⁹ de tarāasio. di. 17. rē. Scdō h nra
 ve. pbat auctē bti Bre. i. li. mox. Qui ingt
 pmereri vult qd expedit. i. desiderat: d; ma/
 lū cōfiteri qd fecit. Inde nō tenē mūdatis le/
 profis rps air: Ite oñdite vos sacerdotibus.
 Quē. 17. Tercio audi ambro. Mon pōt ingt
 qz iustificari a pctō: nisi fuerit pctū an pfectus
 Et intelligit scōl. pposito: scōdū pōt. pposito
 dū facultas nō ē: qre rē. Scdō pbat h vi.
 rōne sic: vno nī pus dicto psupposito fm mē
 tē Petri d tarāasio. di. 17. in. 4. Motādū
 igit q passio gloriofa xpi ē tā pcti originalis
 qz actualis singularē remediū: vtrū āt passi
 onis in sacris ipressa ē: q fit vt nō possimus a
 pctō: aut originali: aut actuali purgari sine sa
 cramentoz: sumptione: vel in facto: qm facul/
 tas adest: vel i pposito qm articulus nēcītans
 sacm excludit: r nō pceptus religionis. Sa/
 cramentū baptisimī ē institutū p pcti originā

le. de cōse. di. 4. e. firmissimē tene. in fi. r Jo.
 3. Mi qz renatus fuerit rē. Lēfessio āt inīti/
 tura ē p pcti actualē: de pe. di. 5. q sicut sū ba
 ptismo ab originali nō possum⁹ iustificari: dū
 illd hē possum⁹: sic sine sacro pfectiois a pctō
 actuali: si facultas aderit: nō possum⁹ iustifica
 ri. Et accipe regulā gnālē: quā ponit. beatus
 Tho. in. 4. di. 17. qz qz possit iustificari sine
 sacris. null⁹ tñ pōt iustificari pntēs sacra: s;
 de hoc infra. Adis sic notatis pōt sic formari
 rō. Sicut se h; baptisimus ad originale: sic cō
 fessio ad actualē p notabile. Sed sine bap/
 tismo dū facultas adest: nō possum⁹ ab origina/
 li mundari: q sine pfectione dū facultas adest
 nō possum⁹ ab actuali mundificari. Oia ista i
 intelligenti nota sūt. Tercio hec vitas pba
 tur exēplo. Mā sicut in egritudinib⁹ corpali/
 bus si qz sanari cupit: o; vt vulnus detegat:
 vt dicit Doct⁹ de. d sola. Si opam medicāis
 expectas: o; vt vuln⁹ detegas. Sic in spūali/
 bus egritudinib⁹ necesse ē pfectio. Inde p mī
 pntes: qz suā culpā nō accusarūt: sed alter in
 alterū culpam retorfit: graui⁹ est a dño punit.
 Ven. 3. Et sic p; ista ve. Qū ad faz ve.
 dico qz duas h; ptes. pda ē vtrū pctū venia
 le sine pfectione dimittat. Scda ē vtrū pctū
 veniale sine gra dimitti possit. Qū ad pte
 mā dico qz pfectio ad h nēcia ē: vt penitēs sa/
 tisfactionē accipiat fm modū delicti. Ad d pō
 veniali nō debet pena satisfactoria tārata: qz
 pena illa eēt. pportio nata pctō mortali a q ipm
 pctū veniale in infinitū distat: vt p solā ptri/
 onē interioz veniale pōt remitti. Et si aliq
 satisfactio exterior inīugat: h magis ad deuo
 tionē excitādū vt ptriōnē qz ad satisfactioē
 Et iō ad pfectionē venialiū nō tenet ē de ne
 cessitate absoluta. Quia si nec de eis penitere
 nec ea evitare tenemur. Nec ē ex necessitate
 q ē ex suppositione finis. s. remissiois eoz: qz
 ē sine pfectione vel actu vel pposito possunt
 venialia remitti hec fm bti Tho. in. 4. dist.
 16. Ex qbus vbi apparet q venialia sine cō
 fessione dimittūt. Nota tñ q si qz eēt in pctō
 mortali: r remedia circa pctā venialia faceret
 de qbus dñi ē. s. antecedenti finone: de qbus
 ē i. 4. sniaz. di. 16. dr. Et tñ nō cōfiterē q
 adest facultas: nō pp h remittit vēiale. Mō
 enī pōt veniale ab aia remitti durāte mortali
 Et rō ē: qz fm Brea. hec ē dña vna int pctū
 mortale r veniale: qm veniale mentē offuscat

h morale totalit tenebrosa facit. Ad hoc sic: ob-
scuritas siue offuscatio peccati venialis: non tollit
nisi per lucem spirituale. Lux autem spiritualis est gratia. Sed
gratia in mente ingredi non potest nisi per mortale tol-
lat. Quod quidam homo est in mortali. non potest fieri remis-
sio de veniali. Et beatus Thomas in. 4. di. 16. dicit
sic. Remotio peccati remouet et posterius. Nec
posterius restituit nisi peccati restituto. Item seruo: aut
charitatis cui veniale opponitur: est posterius: ipsa
charitate. unde quidam charitas non restituit: nec
seruo: charitatis reparari potest. In quo reparatio co-
nstitutio peccati venialis dimissio. Sicut et reparatio
charitatis siue dimissio peccati mortalis. Et ideo pec-
catum veniale non dimittit durante mortali: hoc il-
le. Sed dices amore dei dicit mihi: posito quod quis
viueret sine peccato mortali et veniali: sic creditur
beatus Virgine: cum ne ille obligatur confessioni sacrali
de qua dicitur pe. 2. re. c. ois vtriusque sexus dicit. Itaque
aia est duplex ratio doctorum: quidam dicit cum sic per
preceptum ecclesie. Alij dicit quod sufficit se reuertere:
et se inuicem a peccato ostendat: ut ad communionem ad-
mitti possit. Et dicitur quod preceptum ecclesie obligat
illos qui habent quod confiteri debeant. Et hanc vitam in se
quirit beatus Thomas. Et hoc sufficit quod ad istam per-
tinet istius veritatis. Quod ad hanc vitam. scilicet ve-
niale dimitti possit sine gratia: apparet ratio quod
non imo per ipsam gratiam expellit quodcumque peccatum
Mala dum homo peccat et confitetur gratia infunditur per di-
ta. Luc. 15. Asserte illi stolam primam: et per dominum ois
tenebra et offuscatio ab aia pellitur tenebra: aut dicitur
mortale peccatum: offuscatio peccati veniale ut ex dictis
apparet: quod re. Et sic per hoc ve. re. Quod ad istam
ve. aia non pertinet: v3. An ad veram penitentiam requi-
rat. propositum cauendi in futurum: et dico quod sic:
et hoc probatur auctore: ratione et exemplo. Auctore sic. au-
di pulcherrimam auctoritatem decretorum de pe. di. 3. c.
irrisor. Et sunt verba Ipsi. de sum. bono. Irri-
sor inquit non penitens est: quod adhuc agit quod peni-
te. Nec vult deum poscere subditus: sed subfana
re superbus. Laniis reuersus ad vomitum: est
penitens ad peccatum. Multi enim indefinenter lachry-
mas fundunt: et peccata non desinunt. Quosdam ac-
cipe lachrymas. i. funder ad penitentiam cerno: et ef-
fectum penitentiae non habes: quod inconstancia mentis: nunc
recordatione peccati lachrymas fundat: nunc vero
requiescente visu ea que fleuerunt iterando com-
mittunt. scilicet in voluntate vel in actu: ut dicit glo.
inter linearis. Et ibidem alie etiam ponunt auctores
ad hoc facientes. Nec sufficit ad penitentiam: quod est in
tertia sequenti dominica de illis dicimus. Secundo

ista veritas probatur ratione. Recidivum enim peius est
quod casus primus in egritudinibus corporalibus
et summe fugiendum ut dicitur medici. Similiter in
egritudinibus spiritualibus intelligendum est: ut dicitur
cum dominus Bona. in. 4. di. 22. quod re. Tertio hec
ve. probatur exemplo. Mala pharaonis flagellato a do-
mino propter populum dei quem captivum tenebat: nihil
profuit eius confessio: cum dixit peccavi: quia
peccato desistere non intendebat: nec derelin-
quere sui cordis duritiam. Quid autem dicens
peccavi cum intentione cauendi in futurum: indul-
gentiam per meruit delictorum: unde dominus per Nathan
propheta dicitur. Transulit dominus peccatum tuum. 2. re.
12. Sed dicitur per Ambrosium gradis mihi dubitatio
in mentem venit. Propono per casum quod quis confiteatur
cum proposito non cauendi in futurum: est ne talis con-
fessio acceptanda. Item dico de fide accedente
ad confessionem. Dico aia mea quod doctores no-
stri sanxerunt quod talis confessio acceptanda est. Et
et canonice confirmat. Sanctus Thomas in. 4. di.
17. dicit sic. Quis taliter confitens fructum absoluti-
onis non recipiat: tamen recedente tali proposito vel
fictioe percipere incipiet. Sicut et dicitur de alijs sa-
cramentis: unde confessio iterare non tenetur quod ad
confessionem factus accedit: sed illa recedente causa co-
fiteri tenetur. Hoc est per de pe. di. 1. c. mensura
§. non ita. Unde vero canonice ponitur pulcherri-
mum text. de pe. 2. re. c. quod quidam. ubi dicitur text. sic
Quod ad confessionem de criminibus veniunt.
Et quis confiteri velint: se tamen asserunt absti-
nere non posse. contra talem respondemus quod eorum
confessionem recipere debes: et eis consilium de cri-
minibus exhibere. Et non bene dicitur glo. inter quod non
dicit absolueret. Quia hoc non fit verba hominis penitentia
admittenda tamen est eorum confessio. Et crebris et salu-
tibus monitis est penitentia inducenda: hoc ibi. Et glo.
inter linearis super verbo inducenda dicit sic. Mon-
dicit quod fiat absolutio: sed i penam criminum quod co-
miserit: ne desit sibi misericordia despandis: hoc ibi. Et ratio quod
re sic statuit ecclesia: quod talis confessio non fit verba
est tamen bona ut disponat quidam ad veram penitentiam. Pro-
terit enim dei gratia penitentia. 3. q. 2. c. ancilla in fine
ubi sic dicit. Memo despondi est dum in corpore con-
stitutus est: quod nonnulli quod dicitur etatis differunt consi-
lio maturiori perficiat. Et sunt verba Leonis pape
Mala quod penitentia differat ad tempus: donec deuenie-
scat culpa luxurie de pe. di. 3. c. sunt quod arbitrat
Quare concludamus ut est penitentia glo. super de cto
c. quod quidam. ubi dicitur sic. Talis penitentia non est verba
i. fructuosa quo ad vitam eternam: tamen valet ei: quod

sentiet fructū eius: cū de alio crimine pñiam egerit de pe. di. 3. §. vi. in fi. Et ideo tal' cōfessio admittit d; put hic dicit hec glo. Et pōit dicta glo. hanc dubitationē. Sed pone q; nō peñteat de alijs valebit ei pñia: vnq; . Alaz oia bona q; quisq; facit in vita ista: pñit ei ad vitā eternā pmerendā: vel salte ad min' suppliciu subeundū. de pe. di. 3. c. vi. et incipit: si q; aut aut ad bonū tpale obtinendū. d. pen. di. 3. c. ea nēdū. et. 2. q. 2. c. si qlibet clpa. aut ad h' vt de' cū' illustret cor ei' ad vera pñiaz. de pe. dist. 5. c. falsas. h' glo. t. Quā ob: ē ad min' tal' cōfessio valet vt dispō sic deū ē. S; ego circa dicta bñi Tho. dubito. Dicit enī q; talis pñessio nō ē reuerāda: s; recedēte talificiōe et ppositio d; d' ficiōe et de ppositio malo qd habuit pñite nō vt h' stare nō possit: q; l; talis pñessio accepta: et pñia ei aliq' imponat: nō tñ d; absoluti vt patet ex dictis. Et nō Raymūd' et Hosti. dicūt talē pñessioē reuerāda: q; pñia nō fuit in charitate: iō nō valet. Sed ego dico q; be' at' Tho. intelligit qñ ille q; pñit vadit cū ppositio nō abstinenti: nec de hoc dicit culpam suā: s; tñ oia alia pñia sua dicit: manifestū ē q; sacerdos d; cū absolueret: cum nō sit inspector cordis: et tal' talis absolutus veniēs postea ad verā cōfessionē: nō d; pñia cōfessionē reuerāre: s; sufficit q; de malo ppositio se accuset. Et ita intelligit de ficiōe. Ad āt deū ē. s. ex gl. q; tal' absolue' nō ē: sed cōsulendū ei: vt dicitur. q; qdā. Intelligit qñ cōfite's libere sua pñia dicit: et cōfite't: et expresse dicit se nō posse abstinere: nec intendere se velle abstinere. manifestū ē q; talis absolue' nō est: s; cōsulendus et acceptari d; talis cōfessio: q; postea pñia gram poterit ad verā pñiam illuminari: ad quā forte illuminationē nō puenisset si illā cōfessionē non fecisset. Et tamen saluū consiliū: vt et pñia cōfessionē reuerāret. Nā vt dicit aug. Laudandus ē q; de pñis cōfessio pp spē venie denuo cōfite't: de pe. disti. Quāto inq; plurib' q; cōfite't sub spe vñe tanto facili' consequit gram remissionis: hec ille. Et hec sufficiant p ista conclusionē.

Ad verā pñiam requit satisfactio cō. 3.

Capit' tertiaz pñone v3. Dulnē pñia patefacto: aia disciplinā sumat: et car/nēz pposse discrete castiget: vbi tres inqram' ve. v3. Pñia ve. ē ista. Vtrū satisfactio sit ad verā pñiam necia. Scda ve. est

Vtrū satisfactio possit poni fm qñtitate clpe in hac vita. Tertia ve. ē. An peccator sit debitor maioris pñe q; in confessione acceperit

Ad ad pñia ve. dico q; cū satisfactio sit pñie: vt pñ in .4. di. i6. Et totū nō sit pñectum sine suis pñibus sequit q; pñia vñ requit post cōfessionē satisfactioz. Nā l; pñitionē et cōfessionē nobis culpa dimittat: tñ pp dei iusticiā q; nū inultū abire pñitit: adhuc q; pñia ad aliquantā penā obligamur. Et h' obligatio h; doctores reat' pñi dr. In ps. Apprehēdite inq; disciplinā: ne qñ irascat dñs: et pereat' oia iusta. f. quā pñecti clis pñitionē et pñitionē. et si dr. Nullū simplex h; pñe h; Ambro. Q' ē fact' ē simplex: q; nō h; pñes: s; pñia ē fact' q; nō h; pñes. Dicit bñs Tho. i. 4. di. i6. q; dubitat an illa auctas sit Ambro. h; pñito q; ne dicat q; fact' ē simplex rōne effectus pñipalis et vñtis simplicis q; opat: s; anāle ē fact' pñe cōpositū: sic pñ i cōfirmatiōe et eu' charistia: vñ i pñia āt ac' pñiam si mā: q; acus q; qñdā recōpensationē tollit offēsa clpe pñedētis. Et cū i actib' hūanis sit grad' qdā ad pñitionē pñgendū pp diuersas hois pñes: q; vñ alia mouet o; q; diuersa fm ordinē ad pñfectionē pñie pñiderē: h' āt diuersa dicit pñes pñie. Et sic pñ q; pñes pñie assignant h; ināz pñie: qñe rē. Et ad fam ve. dicūt qdā q; nō ē possibile q; dēf. sufficiens pñia p respectu ad qñtitate culpe. Et rō: q; culpa nra infinita ois nra opatio finita: sed finiti ad infinitū nulla ē pñitio: q; nō vñ aliq' nra satisfactio sufficiens. Ego āt dico sic q; duplex ē pñitio sicut duplex ē eqūitas. Nā qdā dr eqūitas qñtatis et qdā ē eqūitas pñitiois. Eqūitas qñtatis ē sicut in duas lineas pedales: q; adequant ad inuicē fm qñtate: et isto mō vñ magna qñtitas minori adequi nō pōt. Eqūitas pñitiois ē octo ad qñtuor: et ad qñtuor duo: q; adequant i pñitioē dupla: et sic maria qñtitas mīme cōpari pōt: sic octo ad qñtuor: et c'p. qñ vñrobi/ q; ē pñitio dupla. Ad ad pñitioz dico q; l; opa nra adequari dñe offēsa nō possint cōqñtate fm qñtate: bñ tñ fm equalitate' pñitiois. vñ l; h' clemosyna l' o'fo sit finita et offēsa infinita fm qñtate: pōt tñ esse infinita h; pñitionē qñ tñ erit vaio illi' rōne alicui' ad iuncti q; ipsa erit infinita: h' āt adiunctū charitas ē: rōe ois nra opatio meritoria ē. Dicit tñ be' at' tho. q; sic offēsa h; qñdā infinitate ex pñe di

uine maiestatis: ita opa ista hnt quada infini-
tate ex pte dinc mie: qre rē. **¶** Ad tertiā
ve. dico q: difficile ē posse assignare debitā pe-
nā p pccis: nī si sacerdos debitā diligentia ad-
adhibuit: et penitens patius ē facere totū: et ex
rōnabili cā: ut debilitate vel simili sacerdos nō
ipōnit debitā penā illa q hīc nō sufficit: supple-
bit in purgatorio: et forte illud modicū in tan-
ta charitate fiet q: statī euolabit. Adagis pēsa
tur cū qzta charitate aliqd fiat qz q: fiat quare
rē. Sed volo notare hic vnu dēi pp supradī-
cta in pma ve. q: pccatio: pccatio: et satisfactio:
sūt ptes pnie sacri et nō vtutis. Et sic in satis-
factione act? nī q se hnt p modū mae: sūt par-
tes satisfactiois pnie sacri et non vtutis. Et
hanc rōnem assignat btūs Tho. in. 4. di. 16.
Qm illud qd sequit rem nō cōponit illā. qm
ptes sūt pccatio totū. vñ cū act? nī finit postero-
res vtutib?: a qb? eliciūt diuersi act? q fm or-
dinē a vtute aliq. pgregiūt nō faciūt cōpōnē
aliquā in vtute. et iō pdicta tria nō sūt partes
pnie vtutis: s; pnie sacri: q: ipsi act? sūt quasi
mā sacri. et penes mām: seu penes diuisione
mē ptes refumūt qnqz. Et sic dī 3. Iustitia
exigit ut p q qd peccat: p illa puniat. Sed hec
tria q assignat ptes pnie: sūt qdā pene corri-
dentes illis qb? peccam. q ad pfectōz iustitie
erigūt: s; nō nisi ad pte illam: q pnia dī. q illa
tria sunt ptes pnie vtutis. Dīc btūs Tho. q
vex ē: q ista tria requirūt ad pniā vtutem
nō tū vt ptes eius: s; bñ vt actus pnie vtutis
q: in oib? illis trib? actib?. s. pccatio: pccatio:
et satisfactio inueniunt oēs circūstācie qb?
integrat medium vtutis. Et hec sufficiant p
secūda parte huius sermonis.

De iustificatōe aie peccatricis. Consi. 3.

Erito quidem

m pniaz aie paupente qd seqt vidē
dū ē: et q ē cōdīg rētributō. iustū
qppe et egssimū ē vt remoto lucē
obstaculo lux i aiaz īgrediat et alio mō bituata
et velita reperiat. Iō h p pda d iustificatōe
aie peccatricis videam. Ad e declaratiōē
tres pccōnes subiūzam. v3. **¶** Pma pccō est
ista. Sic p mortale culpā efficit aia deo rebel-
lis et inimica: sic p verā pniaz iustificat: et dei
fit amicissima. Secūda pccō ē ista. maiō: et mira-
bilior res ē aie peccatricis iustificatio qz mū-
di creatō et Azari aliozqz mortuoz suscitatiō

Tertia pccō est ista. V3 qz diu aia est in hac
vita corpi vnita possit penitere: nō tū tū est
vite terminum expectare.

Quo aia iustificatur. Conclusio pma.

a Leipe pma pccō ē rē. Satis. n. aia ca-
ra ex deis apparz q: ex pccō amicitia
dei pda. iō illud tanqz p se notū reli-
quam. **¶** At p pniaz amicitia dinā pham? af-
fidue meditandū durim? et pbandū. Ad cui?
declaratōē tres more solito vi. ingram? v3
pma ve. ē ista. Quid ē aie iustificatio. Se-
cūda vi. ē. Quor regunt ad aie iustificatōz
Tertia ve. ē. Quor impediūt aie iustificatōz

¶ Ad pma ve. dico q iustificatio ē pccōz
remissio et bonoz ope p psumatio hec diffini-
tio siue descriptio tollit ex glo. sup eplam ad
Ro. 8. Et ponit btūs Tho. in. 4. di. 17. Ad
cui? declaratiōē notandū fm btū Tho. ibi
dē q iustificatio d sui rōne iporat motum ad
iusticiā. Iustitia at vt ponit phus. 5. et bico.
trib? modis dī. Vno mō inqzū ē qdā spālis
vtus eqūitate pstitues et huans i cōmutatiōi:
bus fiedis vel distributiōib? fiedis bonoz
cōcabiliū q sūt necia in vita. Mā qn qz bona
que deberēt cōmunicari: distribui: vel cōm-
mutari debeite. i. nō suata eqūitate psonarum
distribueret vt cōmutaret: pfecto iustū dice-
ret. Et iste ē vn? mod? accipiēdi iusticiā. A-
lio mō capis iusticiā inqzū ē quoddā nomen
gnale ad oēs vtutes inqzū. s. actus eaz ad
bonū cōe ordinat fm directionē legi. Et hec
iustitia legal dī: fm quā oēs leges iuste qdā-
mō dīcūt: vt dicit phus in lra. Tercio mō ca-
pis iusticiā methaphorice inqzū. s. dīc quēdā
statū rectitudis i hoie qzū ad ptes ipsi? vt qn
aliq ps aie subdit supior pti: vt ipsi deo: et dī
h iustitia methaphorica: eo q diuerse ptes ho-
minis picipiūt sicut diuerse psonae. Ista at re-
ctitudo et iusticia q inferiores vires subdit su-
piorib?: vel ipsi deo: tollit p mortale pccm: et p
gram recuperat. Iste g mort? q aia a pccō rece-
dit: et adheret icōmutabili bono dī iustificatio
Mā i qlibet motu ē recessus a imino a q et ac-
cessus ad terminū ad quē: et iō in iustificatōis
diffinitōe dī remissio pccōz tanqz recessus a
termino a quo. Et bonoz ope p psumatio: tā-
qz accessus ad iminū ad quē. Et nō q: ista
rectitudo originalit sit a volūtate: q ē p n me-
rendi et demerēdi: ē tū i oibus pti? aie qn re-
tificans sicut in subdō. S3 dubitat. Mō enī

vi mibi q iustificatio sit remissio pctoz: qz re
missio pctoz e effectus dine gre z no iustificati
onis. Dico q iustificatio pot dupli sumi: aut
vt respicit ad iustificari: aut vt respicit ad iusti
ficatu ee. Si vt respicit ad iustificari: sic iustifi
catio nihil aliud e nisi motus ad iusticia pdicta. s.
ordinatio z dispo viriu aie inferioru ad obedi
edu viribz supioribz. Ipsi dd. Si at respicit ad
iustificatu ee: sic e effectus pdicte iusticie. Na p
tal e iusticia aia dr iustificata: sic albedie aliqd
dr albatu. Talis aut rectitudo z iustitia fluit a
dina gra: qm gra dei e illa q dirigit z illuat in
feriores vires vt subdant supioribz: vel ipsi
deo. Na sicut ab eentia aie fluit potencie aie:
ita rectitudo potentiaz ab ipa gra q e pfectio
eentie ipsius aie: z int potentias ipsi aie: dna
voluntas q alias vntes ad opat one mouet: p
dicta rectitudine alijs potens largit. Ex q
bus apparet q pdicte iusticie z rectitudis cau
sa p e gra dei: z pnter charitas q voluntate ad
fin e pducit: a q e rectitudo pdicta. Et pp hoc
ipsa iustificatio e effectus pdicte iusticie: sicut z
pctoz remissio: sicut cae formalis prie z et ef
fectus gre z charitatis: sicut cae q pria e cae p
rime. s. ipsi iusticie. Et q: a primis causis vl
timis dz fieri denotatio: io pdicta mot? vl de
inatio mot? qd e ipsa iustificatio: magi de
notat a iusticia: z dr iustificatio: qz a charita
te vel gra: qz no dr gratificatio. Et sic ex his
p q pctoz remissio z iustificatio qd id e: est
effectus iusticie z gre z charitatis: s. iusticie vt
cae prie z charitatis z gre: vt cae prime: ipsi
cae prie. s. ipsi iusticie. Nec posui d itione
bri Tho. in. 4. di. 17. ar. i. Et h sufficiat p p
ve. Et ad hanc ve. dico q ad pns set reg
runt ad iustificatione aie v3. 1o gratia z be
nig voluntas dei amorosa. 2o dulcissima xpi
iclu intercessio speciosa. 3o expulsio pcti z gre
infusio vigorosa. 4o merito liberi arbitrij aio
sa. 5o fides sca illuinesa. 6o pntio va z o
posa. No curas si declarado aliq pponat vl
postponat. Accipe pma pditione q regrit
ad aie iustificatione: z dr grata z benigna vo
luntas dei amorosa. Lu eni ds sita p a z vltis
qrucis effectus: nece e vt ad cu effectus co
currat Jo. i. Dia pipm sca si te. Audi aug.
in psolodion. c. 5. Si voluntate ingt sua psu
mat pctoz mudari n pot: nec ex cord ppa qz
petr nisi eu rps asperisset: nuqz pnia duct
amare fleuisset. Et intelli d respectu spuali z

no corpali vt sepe ondim: qz rps erat i caera
tormentu: z Petr foris i atrio stas. It e audi
z cunde i li. de pdestinatoe scōz. c. 3. De igt
e q iustificat ipiu: n puent? huana voluntate: s.
ipe puenit? huana voluntate sua mia: z mgr i
i. 4. di. 18. Sol ingi de imdat hoicm iteri? z
a debito etne moris absolutu: q p ppham ait
Et go sol de leo iniquitates z pca pi li. Et nota
hanc regulā gnālē qz tu ex pte dei q nulla rō
bonitatis huana deū mouet ad pctōre iustificā
dū: nec vlla malicia mouet ad eūde reproban
dū: s. sola dinā mia mouet deū ad diligendūz
pctōre ad vitaz. Et sola iusticia dei mouet ad
pctōre rprobādū ad mortē. Et ita intelli q de
fine meritis iustificat z dānat ad Ro. 9. Nō ē
volēt neqz currēt: s. dei misericordis: vt illd si
ne meritis deciminet vbu a pte suppositi. Si
at deciminet vbu a pte appositū: tūc de nul
lū eligit ad vitā: vl reprobat ad mortē fin me
ritis. Ista expositio ē Nicolai d lir. sup eplāf
Pauli sup illo vbo nō volētis neqz currēt
ad Ro. 9. Et sic pz p pditio. 2a pditio est
dulcissima Ihu xpi intercessio speciosa. Sic. n.
passio xpi nos iustificauit a pctō prū pcentum.
Apoc. i. Lauit nos a pctis nris i sanguine suo
sic p ei intercessionē a pctis liberamur z iustifi
camur. ad Ro. 5. Quos peccauerūt z egēt e lra
dei. iustificati gratis p gram ipsi p redēptio
ne q ē in xpo Iesu quē de posuit ppitatorē
p fidē i sanguine ei: ad onfionē iusticie sue pp
remissionē pcedentiū delictōz. Vbi nō fm ni
co. d lir. q rps ihs multiplici mō stat p nobis
an prem. Idio vt nr redemptor. Job. 9.
Scio q redēptor me viuit zc. Et ps. Redē
ptionē misit dñs in pplō suo zc. 2o vt media
tor. i. Thimo. i. Mediator dei z hoīuz homo
xps Ihs. 3o vt doctor z mgr. Jobe. 1. Eta
mi in dño deo vto: qz dedit nob doctorē iusti
cie. Et ipse dicebat discipulis suis: vos voca
tis me mgr z dñe: z bñ dicitis suz eteni. 4o
vt aduocat nr. i. Jo. 1. Aduocatū hēm apud
prem ihm xps iustū: z ipe ē ppit o: p pctis no
stris: z nō p nris nris: s. eton mundi. 5o vt
defesor. Ihs. i9. In illa die eritaltare dñi i me
dio egypti: z pax infra. Et lamabūt eni ad do
minū a facie tribulāt: z mittet eis saluatore z
ppugnatorē q liberet eos. ps. Dñs defensor
vite mee a q trepidabo. 6o vt testis nr. apoc.
3. Hec diē q ē testis fidel: z ver q ē pncipiuz
creature: z Malachie. 3. Accedā ad vos i iu

dicio: et ero testis velox maleficus: adulter: p/ iuris: et galuniat mercedem mercenarij: viduas: et pupillos: et opprimunt pegrinū: nec tunc rāt me dicit. d. c. rē. 7° stat vt iudex nr. Act. x. Ipse ē q pstituit ē a deo iudex viuorū et mortuorū. 8° stat vt ppiator: vt dixit supra apls ad Ro. 3. c. 9° cū bñdictiōe dei stat ihs an ptem: vt nr saluator. ad Jhbil. 3. Saluatorē expectam⁹ dñm nr̄m ihs xp̄m: q refoz/ mabit cor: p⁹ nr̄m cōfiguratiōi corpi claritatē sue h̄ Mic. 8. l. r. sup eplam ad Ro. 3. Et nō q tā tus ē amor dei quē ad pctōres h̄z: dñi sūt i hac vita: tātaqz cū mīa et charitas q nūqz pōt pctō rū obliuisci: s̄ corz crebro memorat. ps. Mū/ qd obliuiscet miseri de⁹: aut continebit in ira mīas suas: qñ dicat n̄. Et adeo grādis ē mīa ista: q nulli tā graui pctōri tolli possit. Aba/ chuch. 3. Lū irat⁹ fuer⁹ mic recordaber⁹. Jte nec tpe mēsurat. ps. Mīa dñi incinū. m. rē. Jte nec iminis claudis. ps. Mīa dñi plēa est ira: qñ ppiū dei ē miseri sp et pccre: qre rē. 3° ad aie iustificatiōē fides lūmōsa. Jaco. i. Sine fide ipossibile ē placē deo. et ad Ro. 3. Iustificati estis p fide. Lū enī volūtas nō ferat i incognitū necē ē vt moueat ab obiecto pccognito: et a potētia cognoscēte. Mā obiectū cognitū i imaginatū vel intellectū dī obiectūz volūtati vt sepe dixim⁹: et ē doctrina Ap. 3. d aia. Ador⁹ at in deū amādū ē fides. ad Ro. 1. Eorde enī credit ad iusticiā: ore at pfectio fit ad salutē. Dicit enī s. riptura. O is q credit in illū nō cōfundet. Et notant dicit i illū: et non illi vel illū: cū sint diuersi act⁹ credēdi. vt deū ē. s. fmone septio. Regrīf q fides tanqz qd/ dā diriges i deū amādū. Jo. xi. Si qs ābula uerit i die nō offendit: q lucē hui⁹ mūdi vidz qre rē. 4° regrīf mor⁹ liberi arbitrij: qñ q/ fecit te sine te: nō saluabit te sine te. vt Augu. ait. Null⁹ enī muite sit bon⁹ aut mal⁹. 15. q. i. nō ē. Mō ē ingt q cuiqz nfas ascribam⁹ erū/ nā. i. culpā: nisi ppe volūtati. Mō n̄z tenet ad culpā nisi ppa volūtate deslexerit: volūta/ riū enī milite sibi elegit de⁹: volūtariū suū di abol⁹ actionat: h̄ ibi. Et si vba bti Amb. sup ps. volūtarie sacrificabo tibi. 5° regrīf pti tionis mor⁹ liberi arbitrij i pēn. i. displicētia pci. ps. Sacrificiū. d. s. c. s̄ d h̄ dixim⁹ i fa cō sideratiōe pcedēti. 6° regrīf clpe expulsio et grē iussio. ista ē ppiūq cā. Et pbat sic beatus Tho. i. 4. dist. 17. Actus hūanū q ad vitā be

atā capefcendā sūt necessarij cū sint finite vtutē necē ē vt ad infinitā gl̄iā adipiscēdā qdā nō i finitē: et sup eoz nām vigozē: h̄ at fac dīna grā: q idē ē realit cū charitate s̄ differat sō ma/ l. i fm scōtistas. vel rōne fm alios. vbi aut ē charitas ibi pēn mortale cē nō pōt: q expellit suo aduētū pēn mortale: sic lūmē tenebiam. Ex his q infero tres ve. 1^a Dīa ve. ē ista. q sic i gnātionib⁹ nālibus duplex regrīf dispō: vbi vna forma d̄z iroduci: et alia corūpt. vna dispō p quā pēnis corūptat: alia dispō p quā forma generāda iroducat: vt p̄z exp̄t i pbia sic i iustificatiōe ipij vbi delamiciāa Jhbil: et p hēdo culpa mortalis expellit: et dei grā iroducit: o3 cē dispōnē fm p̄puz actū ad vtrūqz Et iō sicut ē motū liberi arbitrij i deū amādū ad gratiā obtinēdā disponit aia iustificāda: sic p motū liberi arbitrij i pēn: q nihil aliud ē nisi p̄tritiō: o3 ad culpe delationē aia disponatur: qre rē. 2° seqt ista ve. q nō eodē mō est iustificatiō innocētis et pccōis: qñ ad iustificatiōē innocētis vna sola dispō regrīf. s. dispō ad dei grām iroducēdā: q ē motio liberi arbitrij i deū. 3° ad iustificatiōē pccōis regrīf duplex dispō: vna p quā disponat ad culpe delationē: et h̄ ē p̄tritiō: et alia p quāz disponat ad grām suscipiēdā: et h̄ dī mot⁹ liberi arbitrij in deū amādū. Has duas ve. collegi ex dictis bti Tho. in. 4. di. 17. 3^a ve. q sequit ex dictis ē q qstūqz qs se de sui sentiat: nequaqz in sine pnia viuē d̄z. nā s̄ Job i dei grā cēt: crebro tñ dicebat: ego ago pniām i sauilla et cinē Job. 42. Et Jo. bapt. i vō scificat⁹: speculū illud pnie a p̄mēua etate i desito esprunā vitā duxit. Math. 3. Et saluator nr q pēn n̄ fecit: nec iuent⁹ ē dolus i ore ei⁹. 40. dieb⁹ et n. t. i. Math. 4. nec talis sit pnia vt qēqz i suis dei purget⁹: s̄ vt in grā p̄fuect: ne cadāt: q enī putat se stare: videat ne cadat ait ap. lo: qre rē. 2^a ad tertiā ve. dico q multa ipediūt iustificatiōē aie. 1ª Dīo enī difficultas vinēdi in h̄ mūdo multū aie iustificatōz ipedire h̄z: qñ bñ viuē certe ē valde difficile. Quid enī i mūdo nisi vanitas. Eccl. 1. Vanitas. v. r. o. v. Quid i mūdo nisi malignitas. i. Jo. 2. Dē qd ē i mūdo: aut ē p̄cupiscia carnis: aut p̄cupi. oculo: aut supbia vite. Quid i h̄ mūdo nisi instabilitas. i. Jo. 2. Molte diligere mūdū: neqz ea qst i mūdo: qñ. m. t. r. p. c. et sic d alijs. Quare necē ē ist⁹ aduersari mūdānis

iustificari optam⁹: ad Titū. 2. Abnegātes ipi
 etatē sobrie iuste et pie. v. i. h. s. lo expectātes be
 atā spē et aduentū magni dei: et saluatoris nrī Je
 su xpī q. dedit semen p. nob: vt. n. r. ab. o.
 i. 2. m. si. p. a. se. bo. o. rē. Impedit secundo
 loco mūdi fauor: ad Gal. i. Si hoib⁹ iqt pla
 cerē xpī fuus nō eēm. Jaco. 4. Adulti nesci
 tis q. amicitia h⁹ scti inimica ē deo. q. q. q. er
 go voluerit eē amic⁹ hui⁹ scti: inimic⁹ dei con
 stituet⁹ rē. et ad Gal. 6. Nō enī. p. f. d. et ma.
 et ad Gal. 4. Dūm deū tuū adorab⁹ rē. Impe
 dit 3^a mūdi error. ad Gal. 3. Diristis va
 n⁹ ē q. fuit deo: et qd emolumētū: q. custodiui
 m⁹ mādāta ei⁹: q. si dicat q. fuit deo abiecti sūt
 ab oib⁹ s. q. substatū. ps. Et iati sum⁹ rē. sed
 nō ē sic. S. 3. puerūmi dicit ibidē. ad Gal. 3. et
 videbit⁹ qd sit in iustū et ipiū: et in fūientem
 deo et nō fūitē: h. ille. Impedit q. to ifelicitatē
 ps. nec fideles. b. f. i. t. e. vide itālicā ifelicitatē
 qm i q. b. f. i. q. n. f. nec fūitē: ad aurioloa
 et i. c. a. t. r. c. r. q. d. p. h. i. t. i. o. b. 9. et lege
 Audi apo. Jac. c. 5. Delias inq. erat sctis vo
 bis passibil⁹: et orōne orant⁹: vt nō pluēt super
 trā: et nō pluēt annos tres: et mēses sex: et rur
 sū orauit: et celū dedit pluuiā: et trā dedit fru
 ctū suū: q. si dicē velit. Sic facite vos i tribula
 tiōib⁹ et necessitatib⁹ vris. Adiephēde in līe
 res: q. oia faciūt cū histriōib⁹ et vetul⁹ et spōsa
 litia: et oia opa eoz. Impedit q. to despiciōis
 tio: f. ne possit saluare. S. q. s. audi aplm ad ro
 5. c. Commendat inq. de⁹ suā charitatē i nob
 qm adhuc cū eēm⁹ p. cōrōres rps p nob mortu⁹
 ē: mltomag⁹ igit iustificati nūc i sāguine ipi⁹
 salui erim⁹ ab ira p ipm. ps. Illie trepidauit
 rē. Impedit sexto inuidie liuor. Jac. 4. Dū
 bella et lites i vob: nōne hic et cōcupiscētis
 vris: q. militāt i mēbris. Cōcupiscētis et nō ha
 beris: occidit⁹ et zelat⁹: et nō potestis adipisci
 litigatis et belligeratis: et nō hētis pp qd nō po
 stulatis: petitis et nō accipit⁹ eo q. male pecca
 tiō: h. ille. Impedit pugna carnis ad Gal. 5.
 Caro cōcupiscit aduers⁹ spm: et spūs aduers⁹
 carnē. i. pe. ii. Obsecro vōs tāq. aduēas et pe
 grinos: abstinetē vōs a carnalib⁹ desiderijs:
 q. militāt aduersus aiām. Itē ipedit diabolus
 Ber. Assidua tēratōe diabol⁹ tērat vt saltes
 tedio vncat: ad Eph. 6. Induite vōs arma
 turā dei rē. Itē ipedit obauditiō vbi dei. ps.
 O bturauerūt. a. f. rē. et idē. Moluit intēligē
 vt bñ agē. ad Gal. alia sūt ipedimēta q. cā bre

uitatis relinquo: q. rē.

¶ mirabilior ē p. cōrōis iustificatio q. mo:
 tuorum suscitatio. Conclusio secunda.

¶ Cipe fam. p. cōrōe v. 3. ad Gal. 2. mi
 a rabilio: res ē aie peccatricis iustificatō

q. mūdi creatio. et Lazari mortuorū

q. oium suscitatio: vbi tres in gram⁹ ve. v. 3.

¶ p. cōrōis q. mūdi creatio. 2^a ve. ē. Vtrū sit

mirabilior et stupore dignior: p. cōrōis iustifica

tio q. mortuorū suscitatio. 3^a ve. ē. Vtrū iu

ustificatio p. cōrōis sit in istāi lūcessiue.

¶ tū ad p. m. ve. dico q. maior ē res vni⁹ aie pec

catricis iustificatio q. creatio totū mūdi. Ad

2^a decla. nō. ē f. m. b. m. Tho. p. r. 2. q. i. 3. arg.

et q. duob⁹ modis aliqd opus dicit⁹ magnum

¶ Vno⁹ ex pte modi agēdi: tūc ista p. p. o. ē falsa ma

ior res ē iustificatio p. cōrōis: q. creatio mūdi

qm ex nihilo mūdi⁹ creal⁹ ē: vt illud de nihilo:

et dicit ordinē duratiōis: q. oia inceperūt per

simplicē dei volūtātē: et nihil ē etnū p. cōrōis

cāz: vt theologoz schola 13. p. cōrōis at iustifi

catio: ex aliq. scō ē: vt ex gratia: ad Ro. 5. Iu

ustificati estis p. fide. ¶ f. ideas at ex dei grā ē: vt

dicē inq. in. 2. snia. Si aut magnū p. siderat

ex pte rei q. f. tūc iustificatio ē martiniū opuz

dei: q. iustificatio ipiū tūminat ad bonū etnū

et ad p. cōrōis dīne bōitat⁹: alia at q. f. i. mū

do ad bonū cōmutabile termināt. Vn ista p.

positio maior ē iustificatio rē. q. tūc ex pte rei

pt habē p. cōrōis sensus. ¶ Dūm⁹ sensus est iste

ad Gal. 2. iustificatio p. cōrōis q. creatio mūdi

q. ad mai⁹ bonū tūminat vt dēi ē. Scōs scōs

ē iste. ad Gal. 2. iustificatio: q. ē mai⁹ bona qd

de⁹ facere poss⁹ et: nihil enī v. ali⁹ facē pōt q. im

p. cōrōis facē: et iustos iustos. Terti⁹ sensus est

ad Gal. 2. iustificatio. i. iocundior. Luc. 15.

¶ Audiū mai⁹ ē āgel⁹ rē. In ang. ait. Iudicē

q. p. vtrū mai⁹ sit iustos āgelos creare q. ipi⁹

os iustificare. Lerte si eq. ē vtrūq. potēne s

maioris ē mīe. ¶ David magne rex teli⁹

dei mīa p. b. q. dixisti peccauit: mor dñs na

thā p. p. hām ad te mītēs dixit. Trāstulit dñs

p. cōrōis tuā. 2. m. 15. Quid tibi ait o Ezechias grā

diffimo p. cōrōis mīficors de⁹. p. Isa. Vidi in

q. lachrymā tuā: et audiui orōnē tuā rē. Isa.

¶ Magdalena mīsa rē. Remittāt tibi p. cōrōis

tua Luc. 7. ¶ magna mīa dei. Audi criso.

sup ad Gal. Quattuor mirabiles mutatiōes

sic de. De piscatore p'm eccle pastore: d p/
 secutore m'grin g'etiu r doctor: de publicano
 p'm euangelista. Et de latro: p'm celicola h ille
 r gl'ofus Ber. tate refragane scietis odor: ex
 clamat. O b'oe ihu i odor: vnguentoz tuoz
 currim: audietes qz no spnas pauper: p'cor:
 n abhorreas. Mo eni horruisti lacrymate pec
 carie: n supplicare publica: n sedere i tho/
 lonco: n negare disciplin: n psecutore disciplo
 ru: n ipos crucifixoies. In odor: oiu: horuz
 tuoz currim: h ille: r sic p' p' ve. An ad
 sam ve. dico. p'culdubio mirabilior res e p'co
 ris iustificatio qz oiu: mortuoz suscitatio. Ad
 e' decla. e no. fm b'm Tho. p'c. 2. q. 113. ar. 1.
 Et fm cude i. 4. di. 17. q' aliqd dr mirabili' r
 stupedi' r mag' miraculosu trib' mois. Vno
 qn forma iroducit i ma v' i po' nali sup nam
 ipi: sic h in corpe mortuo: qd fm nali dispo
 ne aiam nbi p'feret: vna suscipe n p'c: nisi aia
 itez reuniret: r illa vira daret. 2o p' d'ci mi
 rabil' r mag' miraculosu: qz pter p'futu mo
 du nae: sic cu ifirm' a medic' delict' i puo tpe
 sanat l' sic ag' si p'ueret i vniu: vt i mira' xpi p'
 sco cora discipul suis. 3o p' mirabil' d'ci: et
 mag' miraculosu qz p nulla creatura po' m'fie
 ri p'c: nec ad illud sua p'ute attinge: vt e gl'ia
 scoz i resurrectioe l' file. Ad p'positu dico qz
 iustificatio ipi n e mirabilio: l' mag' miraclo
 sa: p' mo qz gra dei q' e formalr iustificas: n e
 sup nam aie recipient: qzuis mod' recipiedu
 sit sup nam ei. Aia eni exis i p'co mortali no
 e apta nata ad gl'ia p'merenda nec recipieda
 r sic fm modu recipiedu possit iustificatio dici
 mirabil' r miraclosa. Silr n e mirabilior aut
 miraculosior: fo mo. f. q' sit pter p'futu modu
 nae: qz iustificatio icofuena n e l' cois. Erut g'
 mirabilior r miraculosior 3o: qz nulla poten
 tia creata ad tale actu p'currere p'c. i. ad tm meri
 tu: vt d' p'digno possit iustificari. Que eni po
 tentia creata possit p'fute p'ra p'm expellere r
 gram i aiam iroducere: l' eni soli dei e: d' pe.
 di. i. Vbu vbi dr. Vbum dei dimittit p'ca. vbi
 gl' sic dr. Vbu. i. fili' dei q' dr Vbu: qz sic per
 Vbu manifestat volutas alicui: ita p' filiu vo
 lutas p'ris. ar. 22. q. 2. is at. Et no dicat ista gl'.
 q' l' dicat Vbu: n in pp b' excludit sp'as scus p'
 que et dicat p'ca dimitti. i. q. i. f'missionem. nec
 p'c: qz isepabilia s' opa trinitatis. d' p'c. di. 3.
 oes. Anqz e charitas dr dimittit p'ca: d' p'c.
 di. 4. eccle charitas: h glo. Sz utellige qz chari

tas dimittit p'ca: vt ca format. i. delet: r d' vi
 ca efficiens. Sz dubitat v' eni h d' d'ice se ve.
 aius p'lonis: vbt p'ritio libez arbitriu p'fuf
 fio r'e. p'currat ad iustificationem: sz iustificatio
 n e aliud qz p'coz remissio: v' d'ic p' ve. dicte
 p'lonis: g' libez arbitriu: r p'ritio remittunt
 p'ca: r p'rit attige ad gre ifusionem: qd e d' dicta
 Aia mea dico qz r'i andea ad iustificationem co
 currat: h d' p'gruo e vt mereat ipi iustificati
 onem: n ar d' p'digno: vel dicat qz p'ritio r mo/
 t' libez arbitriu i deu amandu p'currat ex p'ie
 hois: vt. f. faciat qz dina sapia i ordie rex di
 spofuit q' d'ctinauit cas has concurrere ad ali
 qd effect' cu ipa dina volutate. Q' ulpe at remis
 sio: r gre ifusio ex p'ie dei p'currunt. Ad q'
 duo n' la creata potentia attinge p'c. Ist d' col
 ligat ex dict' b'ti Tho. in. 4. di. 17. Mirabi
 lissima g' r miraculosissima res e p'cois iustifi
 catio: qz nulla ad ipam creata potentia p'currere
 p' illa attige. In aug. sup Jo. p'p' ingrad
 salutem n'az e qz d' scus est ho p'p' hoiez: qz q'
 miracula fecerit int hoiez. Et p' e q' vicia sana
 uerit n'az aiaz: qz q' sanauit languores cor/
 poz mortuoz: h ille. An mirabilior r mi
 raculosior sit iustificatio qz mortuoz suscitatio
 hac tm r'e p'bat. Ma i mortuoz suscitacione
 nihil dine potencie oppugnare p'c. In Jo. xi.
 voce mag' ipado clamauit. Nazare vbi foras
 r i suscitacione filij vidue iteru n' miori voce cla
 mauit. Adolefces tibi surge. In p'cois at iu
 stificacione d' potentia ordiana loqr: n p' sua volu
 tate r ipio vni: nisi r huana volutas velu cose
 tire. Ecce. is. De ab iuno constituit hoiez: r re
 ligi illu i manu cosiliu sui r'e. is. q. i. c. no e i fi.
 volutariu militie elegit sibi d's. r Aug. Qui
 fecit igit te fin te n saluabit te sine te. qz r'e. Sed
 care p' dic m'ba aia at. Audio ex dict' qz per
 p'niaz dina gra mediate r amicitia dei: p' p'm
 amissa recupat: sz n'qd recupant oia merita
 p' p'm p'dita. Dico aia mea q' n. Ma Vgo co
 rupta l' amicitia dei p' p'niaz rebre possit: n tu
 certe p'niu qd p'ditu v'gitat. f. aureola q' v'
 gib' martyrib' scis p'dicatorib' dat i p'muz
 potu rebre. Sic nec p' p'niaz integritate carnis
 potu r'cupare: n' b'ic q. ad custochiu auda
 ctet loqr: cu oia possit de' suscitare v'ginem no
 p' p'ruina. Valer. i. p' liberare d' p'ca: sed n
 vult coronat corrupta: h ille. Recordat R/
 edr. i. 4. di. 49. r cois alij doc. the. fa. Cora
 ris inqz aia. Corator igit: sz vnu mibi ex dict'

grāde dubiū vēit i mētē. Dixisti. n. crebro q
grāp pēnū pāit. h salua reuerētia nō vī vēr.
Aut. n. apls p. 1. cor. 13. charitas nūqz excidit.
h seqt q si nūqz amittit p. itē t Aug. ad Julia
nū comitte. charitas igt qdeseri p nūqz va su
ū g ppo. 1. Itē t idē sup eplaz Jo. Radicata
ē igt charitas secur? esto nūqz mali pāe pōt.
Itē Beg. li. mox. r. valida ē vt mors dile
ctio tua vnti. n. mort? dilectio ppat. qz nūqz
mētē quā semel cepit a dilectioe mūdī fūdit. i.
totalr occidit. itē t Aug. sup eplaz Jo. vncio
iustibz charitas ē. Que i quūqz fūit radit illi
erit qārdēte sole arecē nō pōt. Nutrit calore
solis nō arefcit. h ille. Et mlti et auctibz alijs
h pfirmari pōt. itē pbat de pe. di. 2. 6. itē sine
charitate. qd ē dēn bti Aug. s. allegati. Ra
dicata ē charitas rē. Et ibi imediate seqt illud
dēn Beg. i. mox. Valida ē vt mors rē. Et
plēs auctes ponūt i codē. s. itē siue charitate.
Rede mibi p Amb. mlti sūt auctes p te p
bātes q charitas sel bta nūqz amittit pōt. Aia
cara. ista fuit opio qdā ātūqz q charitas sel
bta amittit nō pōt: q pōit a mōro sniaz di. 31.
fij. t iprobāt ab codē ibidē aucte t rōc. Et ē
fina cōis oīuz theologoz. Et vt mibi crdas h
tibi pbare itēdo aucte rōc t ex. s. ātūqz h tibi
pbē volo p vt diligent notes: q charitas pōt
duplīr pñderari aut put ē i pñia aut put i via
si put ē i pñia: sic illa nūqz pñit eo q sum? i ter
mino vitē nre pñitū. Et pñis vacillare am
pli? nō possum? nec ruere a dei grā aliq mō
valet? Dotata ē. n. ibi aia qz tū ad oēs potē
tias suas qz itellect? clare dinā cēntiā ituct? vo
lūtāt pñctē dina pñitū bōitāt t mēoria firma
tentōe iocūdāt qz iustitia iuste mact i selz sch. si
ho charitas pñderat? put ē i nob i via tūc pōt
pñderari triplīr aut qz tū ad sufficiētiā aut qz tū
ad effectū aut qz tū ad pñeuerantiā. si pñderat
qz tū ad sufficiētiā sic dico q qz tūcula charitas
suffic ad aie iustificatōz. ar. d pe. di. 2. c. talib?
Si cōsiderat q ad effectū tūc dico q qz tū ē
q dñs pñit bōitāt a velle mōi p rpo d pe. di.
2. si qz tāta vbi dñ. Si qz tāta hūerit charitatē
vt pñt? sit ē pñitū mōi pñctā ē i illo charitat
rē. Si pñderat q ad pñeuerantiā tūc dico q ipā
ē q pñeuerare facit in via dei. Albat. x. q pñeue
rauerit. vsqz in finē hic salu? erit. Hoc sic no
tato dico q quocūqz accipiat charitas h in via
p pñitū mortale pñit pōt. Et h vt dixi pbat au
toritate rōc t ex. Aucte qdē. audi pbat. p.

1. cor. 9. Qui se putat stare videat ne cadat sed
nō loqz nisi de statu pñe q ab ea q cadē pñ. itē
audi Aug. mors igt aie ē: cū eā dñerit de hē
mors corpis ē: cū id dñerit aia: Et Luc. 15. d
filio pñigo dñ q abijt i regionē lōginquā t cō
sumauit oēm subz suā. Quo māifeste p3 qd
pñidit grāz dei. hoc idē dñmāt i decretis de
pe. di. 2. 6. nō ē mixt? h de pbat sic vbiē nqz
ē vñibilitas ibi pñt ē pñm s3 qz dñ hō ē i vi
ta in eo ē vñibilitas. h in eo pñt ē pñm. Sed
vbi ē pñm mortale ibi grā t charitas ē n pñt
cū sint opp. 32. q. i. cū renūciat q rē. itē fru
stra nos tētat et iimic? hūane nāc si q charitate
excidē nō possem? s3 tpe assidue tētat vt tota scri
ptura t expiētiā clamat. g. Tertio pbat ex.
nā pñt? dñs pñt? erat p rpo mōi parat? sū
igt t in carcerē t i mōrē tecū ire. Et mī xpm
trina negatōe negauit t gī āz pñidit Nicola?
aduena discipulo pñt? s3 cū alijs spm scñ re
cepit t i sūe apōstatauit t xpi grāz pñidit t mī
hablr vitā finiuit. s3 t pñes i hō vitē sculpti t
scripti fūit q dñatū postea fūit. audi Amb.
sup eplaz ad 1. cor. t h ē pñt mōi i lra. qbus
dā igt grā data ē ad vsū vt Sauli Jude t ill
discipul qd dñs dixit Luc. 1. Ecce noia vñā
scripta s3 i celis t pñ abierūt rer. h ille. t mōi
vt. s. dñatū quō erāt scripti ex itēdo eiusdēz
bti Amb. dicēs sic. s3 h dixit. h. s. ecce nomia
vñā scripta s3 i celis supple pp iustitiā cui dñe
bāt qz bōi erāt. pñt? n. an s3 mali q futu
ri sūt bōi. t aliqñes pñ sūt boni q futuri sūt: t p
māfuri mali s3 q dñr scribi i li? vite t dñer. h
ille. Qm ad tñā vi. dico fm boni Tho. i. 4
di. 17. q forme s3 i triplici gdu. Quedā. n. sūt
q recipiūt magi t min? fm elōgationē a pñio
t fm accessū ad cām pñā t tales forme succē
siue recipiūt in subō t postqz suscepē sūt: ad
huc pñt intēdi t remitti sic albedo t nigredo t
hōi. Nā albedo qzto magis distat a nigredie
qd ē suū pñio tāto ē intērior albedo t p pñis h
succēsiue suscipit in subō. t postqz ad huc su
scepta ē: pñt succēsiue intēdi t remitti. Que
dā sūt fore q nec i subō recepte pñt succēsiue i
tēdi nec remitti nec ē dñ i subō suscipiūt suc
cessiue suscipiūt sic fore subales. Nō. n. fore
subales succēsiue suscipiūt i subō. qz i idiuifi
bili sūt i eo nec postqz suscepē sūt intēdi t remit
ti pñt. Quedā sūt fore q medio mōse pñt. v3.
q nūqz recipiūt magi t min? s3 elōgātōz a suo
pñio q nūqz suo pñio pñmiferi pñt t i bōc

pueniunt cū forā subali. s; in suscipiunt magis et
 min⁹ q̄tū ad accessū ad suā cāz. sic p; de luce.
 Et ista forā n̄ recipit successiue in subd: sic nec
 forā subālis s; postq; suscepta ē itēdi et remitti
 pōt et i; p̄uenit cū forā a accēntali hūte dīuī. dīna
 ḡ grā cū sit qdā forā aliq̄ istoz mōz erit s; n̄ p̄
 q; nullā p̄mittōz patit cum suo dīo: eo q; sūt
 p̄pata grā ad suū dīuī qd ē petm̄ mortale: ipsa
 bz magis rōe p̄uatōis q; p̄ositōis et c; sic tene
 bra lūi. et cōuenit i; cū forā subāli. et p̄ p̄ns o; z
 vi subito recipiat i; subdō sic forma subālis. Nec
 etiā grā ē forā subālis. q; grā pōt intendi et re
 nutti s; accessū ad suā cāz. iō sapit nāz formaz
 z mō se hūitū. q̄re. p̄cludam⁹ sic q; sic i; instāti ē
 intro⁹ fore subālis i; mā. et i; codē instāti expul
 sio ali⁹ fore: et i; codē instāti cōpleta dispō que ē
 necitas ad formā et p̄ se i; min⁹ altatiōis. ita in/
 fusio grē ē i; instāti: et in codē instāti ē remissio
 clpe et remot⁹ liberi arbitrij q; ē q̄ dispō p̄pleta
 ad suscipiendā grāz. et p̄ p̄ns totū qd ad iustifi/
 cationē regit ē i; instāti. Quare iustificatio n̄
 ē successiua: s; subita. q̄sta nō oib⁹ sunt predi/
 canda: s; s; in auditorz audientiā. Adoucrem
 hic aliqua dubia: s; ne tediū inferam: volo q;
 ista sufficiant pro p̄senti conclusionē.

De serotina pnia. Conclusio tertia.

Ecipe inā p̄clonē. v; 3. q̄z diu aia ē
 corpi vnita possit penitē nō tū tū est
 vite iminū expectare vbi tres igrām⁹
 vi. v; 3. p̄dia vi. ē ista. vix pnia scā i; vltio fi
 ne vite: sit p̄a et bōa et signū salutis. 2. vi. ē i;
 vix sacerdoti fine vite possit absolue penitēte
 a q̄cūq; casu papali et epali: et ab oib⁹ casib⁹ ref
 uat. 3. vi. ē. An finalr penitēs i; alio mūdo
 vt i; purgatorio soluat d̄bitū suor p̄tōz. q;
 tū ad p̄m vi. dico q; q̄z diu hō pōt li⁹ arbitrio
 vū nōdū ē obstat i; malū. Et q̄z diu pōt vū li⁹
 arbitrio pōt se disponē ad grāz dolēdo d̄ p̄tis
 et p̄ p̄ns cū i; fine vite hō possit adhuc li⁹ arbitri/
 trio vū p; q; pōt se disponē ad vitāz et p̄ p̄ns
 suscipe remissionē suor p̄tōz. s; aciat. n. hō
 tūc t̄pis qd pt. q; mīa dñi arcēda nō ē neq; re
 strigēda. audi pulcherrimū textū. 26. q. 6. c. si
 p̄lbr. vbi d̄r sic. si p̄lbr abnegauerit pniaz mo/
 riētib⁹ re⁹ erit aīaz. Quia dñs dīc. Quacūq;
 hora pueri fuerit p̄tōr ad pniaz vita viuet et
 nō moriet. vera. n. p̄fessio i; vltio t̄pe pōt ēē q;
 nō solū t̄pis s; et cordis inspector: ē de⁹. Sic la/
 tro vni⁹ mōmēti pnia meruit ēē i; paradiso: i; ho
 ra vltie p̄fessiois. h. ibi. Idē. c. cōguim⁹ vide

dñica 3. seq̄nti p̄clonē vltia. s; accipe hāc regu
 lā gnālē. Q̄s q; i; pnia p̄crastiat et more cor/
 ui viuit ad cadauera volūtatis et dicētis cras
 dñi faciem⁹. 2. s; pnia i; vltio fine hri possit et
 acceptare dēat nō tū ē certū vix bōa sit et deo
 grā. Et creb⁹ n. hri nō pōt. Et q; sit valde du
 bia et icerta ego auctē rōe et crep̄lo. p̄babo. au
 ctoritāte qdē audi p̄ t̄x. de pe. di. 7. qd q̄zuis
 Timēdū igr ē d̄ p̄nie sero quē. n. morib⁹ vrget
 et pena terret vix ad verā satisfactōz v̄ict. 2.
 audi aliū t̄x. d̄ pe. di. 7. c. null⁹ vbi sic d̄r nul
 lus expectet qn̄ peccare n̄ pōt. Arbitrij. n. sui
 q̄rat libertatē vt d̄lē possit cōmissa n̄ necitate.
 Qui p̄ itaq; a p̄tis reliq̄t q̄z ipsa relinq̄t: nō
 ea libē: s; q̄n necitate relinq̄t. h. ibi. 3. audi
 aliū textū pulcherrimū. de pe. di. 7. s. q̄z q̄z. et
 ponit etiā a m̄gfo sniaz. di. 20. q̄rti. vbi d̄r sic
 Si q; possit in vltia necitate: voluerit accipe
 pniām et accipit et morē cōciliabit et hic vadit
 fateor vobis nō illi negam⁹ qd petis. s. facta ec
 clesie: vt eucharistia et c. supple s; nō p̄sumim⁹
 q; bñ hic erit. Si secur⁹ hinc exierit nescio pe/
 nitētiā dare possum⁹: securitatē vō nō nūqd
 dico dānabit: s; nec dico liberabit. vis q; a di
 bio liberari. Age pniaz dñi san⁹ ea. Si sic agis
 dico q; secur⁹ es: q; pniām egisti t̄pe q; peccare
 potuisti. Si vis agē pniaz qn̄ iā peccare n̄ po
 tes petā te dimiserūt nō tu illa. h. ibi. Et m̄gr i;
 lra sequit sic. Sū tñ vba Augu. in li. de pnia
 Et oia ē sup̄dicta sūt vba eiusdē Aug. Sed
 m̄gr in lra aliq̄n in p̄ponit aliq̄ vba in verba
 Aug. vt p; i; lra. Dic q; sic m̄gr sequēs p̄di/
 cta vba Aug. Et ponit ē i; decreti p̄ sup̄di/
 cta vba pax p̄. due res sūt aut ignoscit tibi:
 aut nō ignoscit. Quid horz tibi futurz sit ne/
 scio: Ergo tene certū et diuinitē icertū. h. ibi. s;
 noli vltier p̄gredi p̄ Ambz. Ego h̄ app̄me
 dubio. Arguo sic necitas nō h; legē. de regu
 lis iur. qd nō ē. vbi d̄r qd nō ē lege licitū neci/
 tas licitū facit. S; ex illis auctib⁹ h̄c q; peni/
 tēs in fine et necitate petā relinq̄t: si ex neces/
 sitate q; de eo nō ē sperāda sal⁹ aut d; excusari.
 volūtariū. n. militē eligit sibi de⁹ et nō coactus
 . 15. q. 1. nō ē q; cuiq; i; nram ascribam⁹ crūnā.
 i. culpā. Dico q; illa necitas nō ē ex p̄e liberi
 arbitrij. imo libex arbitriū sponte illa relinq̄t
 q; si cogere nō eēt meritū. s; necitas illa intel
 ligit ex p̄e finis vite vt sit sensus de necitate
 cū moriet petā relinq̄t s; in volūtariē d̄ illis do
 let adiut⁹ lūc dīne grē. Et sic ēt intelligūf v;

ba ciuſdē. Aug. ſic dicētis. Illi q cū potuerūt
nūq̄ auerti voluerūt cōſtitēs cū iā peccare ne
querūt. nō ſic facile acgrūt qd volūt. h ille. Iſda
ret. q̄ q̄ Aug? nō negat p̄niam: ſ; an cert? ſit
dicūt ſe neſcire z dat cōſiliū: vt qn peccare poſſu
imus p̄niam facē ſtudeam? Et ſic p̄z iſta vi.
aucte noui teſti. Scdō p̄bat auctib? veteris
teſti. Audi Eccl. 5. c. Me tardes conuerſi ad
dñm z ne differas de die in diē. ſubito. n. ve/
nic ira eius. z in tpe videte diſperdet te. Et
Eccl. 8. Nō ē i hoīs dictiōe phibere ſp̄m ſuū
nec h; p̄tāt in diē mortis ſue. Et Job. 14. de
dit eis dñs locū p̄niē: z ipſe abutit eoi ſupbiā
q̄re zc. Scdō p̄bo hāc vitatē rōe. z arguo
ſic. Vbi cūq; iminēt p̄ura picula: ibi valde ſa
tū ē ſperare ſalutē. Sz in p̄iō mortis imi/
nēt plura picula. q̄ eſt valde ſanū nūc ſperare
ſalutē. p̄ia nō z maior p̄z. Eccl. 3. Lō: durū
male hēbit in nouiſſimo. z h amat periculum
illo pibit. Alidno: aūt p̄bat inſuplicit. Iſdō
n. in penitētē ſcro ē piculū maloz habitū. ge
neraſ. n. hī? ex frequentis actib? z ē hī? q̄li/
tas de difficili mobilis p̄pterea habit? p̄tōz
z vitioz in corde firmata radix p̄aſſuſſactiōez
z p̄ſuetudinē ligū p̄tōis ligatā tenet itelle/
cū ſuffocāt: memoriā obnubilat: volūtates
excecat vt nec ore p̄niam petē aut ligua poſ/
ſit. Suffocat? intellet? in cōtēplationē exire n̄
pōt memoria obnubilata bñſicia dei: z ſuam
ingratiitudinē z p̄tōz multitudinē ad mentē
r̄ducē nō pōt: aut recordari. volūtas excecā/
ta in amorē dei reſurgē nō pōt. Sz in qb? v/
ſat paupcula illa aia: Mā p̄fecto experientia
teſte ea que vſata ſūt iū. mente viuētis: ver/
ſant in mētē morientis. Er̄ illi? qui dum a ſa
cerdote querebat de ſalute aie ſue: z ipſe dice
bat. quantū valet granū in platea zc. Et vide
grandē boiū ſtultitiā. q; qn aliq; iſtoz pin/
guiū infirmat vit iucnī aliq; q de ſalute aie
ſue loq̄ audeat. Exccutores ſollicitāt circa di/
uitias. Lōtra corpis infirmitatē medici parāt
medicinas. Amici vxor filij ſpē illi ponūt ſa/
lutis. t̄ps currit: z ſic intricat? miſer p̄tō: ad
mortē feſtinat. Aliud periculū ē in reſenta
tionib? mūdanoz. Videt. n. miſer p̄tō: aff u
ennā t̄paliū natos peritos: familiā pulchram
horreā plena opothecas habitare zc. Lōſpici in
ſelix ſe derelinq̄re orbatos filios: q̄s tū dile/
xit z q; pp ipſos aiaz ſuā dānauit: videt lachry
mantē vxorē: familiā meſtā. Conſpiciat breui

pūto ſe his oib? in eternū priuari debere. Q
quāt? dolor. o quāt? horroz. o quātus meror.
Audi Job. 20. c. Si aſcēderit vſq; in celū ſu
perbia ei? z caput ei? nubes tetigerit: qñ ſter
gliniū in fine p̄det. Tertiu piculū ē demonū
inſidiano. ſm. u. Brez. diabol? tētationes in
gerit aciozes: q̄nto magis p̄tō: ē fini cōſpici
appropinq̄re. Inſidiat. n. i abſcōdito qñ leo i
ſpelunca ſua. vt p̄pha ait. Inſidiat vt rapiat
pauperē rapere pauperē dī dū attrahit eū. in
laqueo ſuo humiliabit eū. vñ ſic muri leg? in
ſidiat muri ad foramen: ira diabol? p̄pe exitū
aie inſidiat infelicia. Vñ arguit ſic. Si miſer
p̄tō: nō potuit tollere impias tētatiōes niſi
caderet qñ erat ſan? quō grauiores tollerabit
cū erit inſirm?. grandis p̄fecto infania velle
expectare pugnare cū diabolo tā acerrimo pu
gnatore qñ nec te e igere potes: nec vnuz vir
p̄ferre ſimonē. ad Ephe. 6. Nō ē vobis col/
luctatio aduerſus carnē z ſanguinē ſupple tñ
ſ; aduerſus p̄ncipes z poteſtates: z aduerſus
mundi rectores tenebray hāz p̄a. Iſdō. 5.
Vigilate q; aduerſari? vñ diabol? tāq; leo ru/
gens circuit: querēs quē deuoret. Qui reſiſti/
te fortes in fide. Quare igit cōcludam? q; hic
aia ē in piculoſo ſtatu. Ab vno. n. latere mū
dus: vt vro: filij: familia diuitie. Ab alio ma
la diſpō ſuiſp̄i ab intra. Ab alio latere dia bo
lus impugnat infelicē aiam: z ipſa p̄cogitatio
ne ſuiſp̄i diſtrahit. z de ſalute ſua nō recorda
tur. Vñ hac ai aduerſiōe pcutit p̄tō: vt mo
riens obliuiſcat q dū viueret obliu? ē dei. quid
q̄ cogitabat infelix peccator moriens: ad penſa
bit: quid diſponet. vulgariter. n. dī. Laua la
lingua? donec el dente dole. Cogitabit ergo mū
dana z vana que in vita dilexit. Alid. 12. ma
lus hō de malo cordis ſui proſert mala: quia
vbi ē theſaurus tuus: ibi z cor tuū erit. Alid. 6. c.
Vnde dñs clamat. Alid. 6. c. Theſauriza
te vobis theſauros in celo zc. Tertio h veri
tas p̄bat exēplo ponam? q; ſit aliq; p̄curator
oium bonoz: mobiliū z immobiliū cuiuſdam
potētiffimi dñi per quadraginta ānos labitur
ann? vn? labūſ duodecim. viginti q; dñs nul
lā de ſuis reb? adminiſtratiōe per illū p̄cū fieri
rationē. Qd videns p̄curator de cetero non
curauit aliqd ſcribē d cōmiſſis labūſ anni alij
decē z nulla penit rō. Lūq; ſit rot āniſoia ſine
rōe trāſſent: vno ſtatu die vocat dñs p̄cu
ratorē: z ait. Jf ac q; p totū diē hodiernū tuos

adoptaueris libros qz cras volo vidē rōnem
redduntz meoz quos tot ānis mīstrasti. cogit
a dño vt die statuto rōne reddat. nūqd qso po-
terit talis oīuz recordari. sic ad ppe finū o in-
sensate. 30. l. 40. l. 60. ānis sine calculo tpe vi-
te r sine pcessiōe viues r vno extre pūto tuo-
rū oīuz pēōz credetis recordari. In Eccl. 12.
dr. Admēto creatoris tui in tpe iuuetut. an-
qz obtenebasciat sol. i. intellect⁹ r luna. i. cor-
pus r stelle. i. sensus corpis. Et reuertāt nu-
bes p pluuia. i. cecitas oīuz dinaz grāz. ps.
Viues viues inqt cōfitebit tibi. Et noli expe-
ctare tps qñ nihil aliud dicē lingua poteris. ni-
si babla. beble. ach. och. hep. hep. ben. rē. Au-
di pulcherrimū dcm Ver. deuotissimū. Mō ē
tēp vite ipensū qd nō exigat qñ sit expēsū.
qre rē. Et sic pz ista vītas. Scot⁹ de hac mā-
bñ dīc in. 4. sniaz. di. 20. qre rē. Qm ad faz
vī. rūdet fm bñm Tho. in. 4. di. 20. q quili-
bet sacerdos qzū ē de vīture clauū hz pātē in
differēt in oēs r qzū ad oīa pātā. Sz q nō
possit oēs ab oīb⁹ absolue. h ē qz p ordinatōez
ecclie hz iurisdictionē limitatā vī oīno nullā sz
qz necessitas legē nō hz de reg. iur. qd nō est
r de pse. di. 5. discipulos. iō iminēte necitatis
ar⁹ p ecclie ordinationē nō ipedit qd dñs. oī-
b⁹ gnālī pcessit. Auditer. d. pe. di. 1. c. deus.
De inqt diffinitōz nō facit. i. diffinitionē pso-
naz. q mīam suā. i. remissionē pēōz a se per
mīam pferēdā oīb⁹ pmisit. s. vere penitētib⁹
r relaxādī līnīaz. i. penā pātā dimitte dī facēdo
nō suis sine vlla exceptiōe pcessit. s. dāt. 16.
Ad cūqz ligaueris sup trā rē. vñ accipe istas
regulas. Pria ē q oīs absolo q rēfuaat pa-
pe intelligit piculo mortis nō obstat. pz ista re-
gula d imuni. ecclia. c. clericis. li. 6. r de snia
excōl. qzuis. Et qz dicat i mortis ar⁹ nō glo.
q casu de offi. ordi. pastoral. r ibi Innocēti⁹
Verba glo. nūc iseri⁹ ponā. Secda regula ē
ista. Absolut⁹ pp iminēs piculū ab eo a q alit
absolui nō poterat cessante ipedinēto si se nō
pstat ci a q absolui debebat icidit i eādē sniaz
pz hec rla. de sen. excōl. eos q li. 6. Tertia
r la ē ista qz i in mortis ar⁹ qz possit laico pite
rī: nō i illo casu non pōt a laico absolui. pz hec
r la de offi. ordi. pastoral. in glo. q casu. d. pe.
di. 1. c. quē penitet. vñ. tāta itaqz r di. 6. q vult.
in pñ. glo. q q casu sup vñ pter qz in mortis
ar⁹. dīc sic ad lāz. Quo casu de qz gñē r de
excōicatōe r a qz ctiā laico pōt absolui. ar. 17.

q. 4. c. si qz suadēte r de sen. exco. qd de bis.
ar. ad hoc. de pse. di. 4. c. scñ ē baptisimū: sed
nūqd in obfidiōe posim⁹ vtrāstī: ctare volentē
lz absolue. Vincētū dīc q sic. qz iā iminet pe-
riculū mortis. Sz hic vidēdū ē an imineat pe-
riculū mortis vel naufragiū. Mō. n. intrādo
mare: sp iminet naufragiū qd si eēt null⁹ vñ
fretaret. Sz cū sit in naufragiū vñ piculo mor-
tis tūc satis pōt dici q liceat. vel si intret bellū
campestre p saracenos vel alias iustū mani-
festū apparet periculū mortis: lz absolue ē
laico. argumēto pdicti capituli scñ ē. Quidā
dicūt Priu q nūqz laico licz absolue a tali excōi-
catione. qz potest ei succurri post mortē cū cō-
stet per aliquē de cōfessionē per euidētia sig-
infra de sen. excōica nobis. Sed hoc nō pos-
set ita hīc locū in naufragio. si oēs submerge-
rent. qz tūc cōe ē periculū oīuz d nauī. Et si p
ma opinio benignior est r securior. Et sic pōt
laicus in necessitate intūgere pñiam vel absol-
uere ab alijs pātis mortalib⁹ dū recipit cōfes-
sionē ill⁹: qre nō eodē mō ab excōicatōe. Mō
videt rō qre pōt in vno qz in alio. Vel dic
q laico pōt qz pferri in necessitate: lz laic⁹ nō
pōt ipsū absolue vel ligare. qz nō hz clauis
hec oīa ad lām in predicta glo. Ex vñ. tāta
de pe. di. 1. c. quē penitet. supra allegatū dīc
sic. Tanta itaqz est vis cōfessionis: vt si deest
sacerdos confiteat pñio. i. cuiusqz fideli. Se-
pe. n. cōtingit q penitēs nō pōt verēcūdari.
i. pātā sua cū verēcūdia corā sacerdote dicere.
Quē. s. sacerdotē: nec locus: nec tempus pōt
offerre. Et si ille cui confiteat potestātē soluē-
di nō habet. s. ex officio: sit m dign⁹ venia ex
desiderio sacerdotis: qui cōfiteat socio rursū
dinē criminis rē. hec ibi. Et hec sufficiāt quā-
tū ad istā veritatē. Quātū ad tertiā dico hz
bñm Tho. in. 4. di. 20. q rō qre potest remis-
sionē culpe exigit pena ē. vt ineq̄litas in iusti-
tie cōmissē per peccatōrē ad qualitātē reducat
Equalitas aut quantitatē cōsequit vnde sicut
ad ordinationē culpa exigit q pena p culpa
inferat: sic exigitur q p tāta culpa tāta pena
inferatur. Et iō cū pām inordinatū remane-
re nō possit: qzuis reatus pene p contritiōez
cōfessionē r absolutionē sit diminut⁹: necesse
adhuc ē vt penitens q in hac vīta satisfactio-
nē nō implet post hanc vītā puniatur nisi tan-
ta fuit cōritio q ab omni pena purget. quod
quādoqz cōtingere pōt vt in. 13. di. expse idē

bius Tho. declarauit. qre rē. Et hec sufficiat
p pnti sermone. Idem tēnā igit agere et culpe
vte dimitte: hic p grāz et in futuro p gloriāz.
¶ Seria quinta prime dominice de sancta fi/
de sermo in ordine nonus.

Alga est fides

m tua. Math. 15. Vtinā dilectissi/
mi de quibz fidei dicē in vitate
possem? qd hodie huic mulieri
magis dixi vitaris. Magis ē fides tua. marie ho
die p xpianoꝝ vt iudeos relinqm? qz satis
nob erit reducere xpianos nec timore hz nec sig
pnie ostēdit. Et si qm aliquatūlā pniām agūt
sine sapore et gusto illā faciūt. Et qd pci est fi
des xpianoꝝ dēfuit et indies ad nibilū tendē
videm? ita vt nō dicā q magna sit fides nra:
s; nec quidē vicia vere fidei appareat in nob.
Et si q illā se hēre ostēdat: tñ cū ad pbatōnē due
nerint: vt in bello tribulationū illā pniāt leui
tentationis vento mouent: et velut pallea tol
lunt ex arca. hi credūt ad tēp? et in tpe tēatio
nis reccidūt. Quidā fidē tenent: s; fm fidem
viuē nolūt: psequūt moribz qd confitent ore.
Quare vt eos ad verā fidē reducam? et ea il
luminari pniāz faciāt laude dignā: q meditate
iustificari possint fide hodie fmōnē faciam?
vbi tres more sortito psideratōes faciam? v3.
Sanctissime fidei suam pcedarā entitatem.
Sanctissime fidei suam perfectam stabilitatē.
Sanctissime fidei suā fructuosam vilitatē.
De entitate fidei. Considerano prima.
¶ Rimo scissime fidei suā pcedarā en/
titatē videamus: vbi tres more solito
pcones faciam? v3. Prima pēlo ē ista
Inter oēs vites regulātes aiaz i via dei er
rantē: est scā fides: que pfecte dirigit oēm pe
nitere volētē. Scda pēlo ē ista. Tanta ē vir
tutis scē fidei pēlara entitas: q tā in bonis qz
in malis fm se nulla ē diuersitas. Tertia cō
dō ē ista. Quis dupler testm i fide xpi appro
bet vna tñ fidē saluāt nos: t āng pces saluabāt.
Quō fides ē vna. Conclusio pma.

Ecipe pma pconē rē. vt. s. vbi tres
a ingram? vitates. v3. Prima vi. ē
Quid sit vna. Scda vi. est. Quō
scā fides sit vna? Tertia vi. ē. Quō fides sit
prima vna. Quātū ad pnam vi. dico q
vna est que bonū facit habētē. vt dicit phus
in ethica sua. Ad cur? declarationē ē nōndū

q dupler ē bonitas. s. bonitas nālis: et bōitas
moralis. In bonitate nāli nō ē distinctio lati/
ni et greci: iudei et xpiani: et sic de alijs. Mā bo
nitas nālis respicit ordinē mae: put a deo cō
dita ē. Et qz cūcta a deo bona creata sūt. iō vt
sic oia bōa sūt. Ven. p. Vidit cūcta q fecerat:
et erāt valde bona. Alia dī bonitas moralis: et
h respicit ordinē liberi arbitrii. fm. n. motū li
beri arbitrii vites psiderāt: et nō fm mor?
nāles vt dic phs in ethicis. et b. Tho. in. 4. et
in pluribz alijs locis. Et sic oīs vites dicit
bon? et oīs vitiosus dī mal? et oīs bon? dī iu/
stus et oīs mal? dī iustus. s. ethicoꝝ. Vnt aut
moralis diuidit. qm aliq dī v? theologica: et
aliq cardinalis. Vnt theologica dicit a theos
grece qd ē de? latine: et logos fmō: qm ē in? ser
mo. qz habet deū p obiecto: put ē vltim? finis
Et hec ē triplex. s. fides: spes: et charitas. ob/
iectū fidei ē vltim? finis increate vitaris. ob/
iectū spei ē vltim? finis in rōne increate maie
statis. obiectū charitatis ē vltim? finis increa
te bonitatis. Virtutes cardinales sūt qtuor
s. prudentia: iustitia: fortitudo. et temperantia.
Et dicūt cardinales a cardine. qm sicut cardo
hostiū vehit. i. hincinde cōducit: sic he vites
aiam vehunt. i. regulant in operationibz suis
Vn nō hāc regulā gnālē q cadē est mā decē
pceptoꝝ et virtutū. S3 pcepta respiciūt ad qd
agendū ē: vites vero qualiter agendū ē. vā
virtutes sunt admonendas difficultates circa
bonū. Quia vna bonū multa mala circūstant
Vnt tertio ethicoꝝ exempla ponunt de centro
et circūferētia. qz bonū est in indiuisibili malū
vero omnifariā. Qdo aut istaz vitarū sic est
qm prudentia in agendis cōsiliū prestat. Sa
lustius. Idiusqz incipias consulto: et postqz
saluberris cōsulcris mature opus facito. Iu
stitia in agēdis dirigit: vt recte qd cōsulimus
agamus ne. s. turpiter in op? nrm nos ingera
mus: vel alienū vsurpem? s. fortitudo dirigit
ne bene agere ppter impetū aduerse fortune
detestam? Temperantia dirigit ne in prosperis
extollamr. qre rē. Nec solū in cōi de viti/
bus dixim? qz longū eēt de vnaquaqz dicere
in spālī. Et sic p3 prima vitas. Quātū ad
fam vitarē in qua querit vū fides sit vna
dico q ad hū? declarationē tria notanda sūt.

¶ Primo notādū ē q fides fm q multiplici
ter cōsiderat: sic multipliciter notificari et de/
clarari potest. Quāqz eni cōsiderat quantum

ad propriū genus. Et tūc describūt sic ab Aug.
 si ideo ē vtrūqua credūt q̄ nō vidēt. Et nō de
 oib⁹ q̄ nō vident: vt dicit m̄gr in lra. s; de his
 q̄ necia sūt ad salutē. Et idem Aug⁹ sup Jo.
 Quid ē ingr fides nisi credē qd nō fides. Qū
 q; p̄siderat fides q̄tū ad finē. Et sic ab aplō
 ad Heb. x. describit. si ideo ē suba rerum
 sperandaz argumētū nō apparentiū. i. fides
 est habit⁹ sustentās nos ad possidendū beatā
 vitam: quam in hoc mūdo sperantes credim⁹
 in futuro possidere argumētū nō apparentiū.
 Quia vt dicit hic. M. olaus de lra: fide tātū
 intelligim⁹. Ita. 3. c. Misi credideritis nō in-
 telligētis. Tercio q̄nq; fides p̄siderat q̄rum
 ad obiectū siue ad p̄ncipiū moriū. Et sic ab
 Aug. ad Rescētū describitur. si ideo est p̄i-
 ma illuminatio mētis ad sumā veritatē. Quo
 modo autem fides sit p̄ma mentis illuminatio
 declarabit in tertia sequēti vitate. Quarto
 q̄nq; cōsideratur fides quātū ad actū p̄prium
 Et sic a Damasceno li. 4. c. 3. describit. fides
 est nō inquisit⁹ cōsensu circa p̄mā veritatē.
 Quinto q̄n cōsiderat fides quātū ad subie-
 ctū. Et sic a Dionysio li. d̄ d̄inis noib⁹. c. 7. de-
 scribit. si ideo est vnicū credentiū fūdamētū
 sōs collocans vitati. Sexto cōsideratur fi-
 des quātū ad hitū dispatū. Et sic ab Augo
 nel. de factis describit. si ideo ē certitudo q̄/
 daz de reb⁹ abntib⁹ sup opinionē et infra sciam
 p̄stituta. P̄mo. n. scia et fides sūt habit⁹ di-
 sperati: vt p; intelligēt. q̄re rē. Secdo notā
 dū q̄ fides vltra p̄dictos modos pōt p̄sidera-
 ri ē triplr: vt p; p̄ m̄grm i. 3. di. 23. Vno mō
 p̄siderat p̄bitū fidei p̄ quā credim⁹. Secdo p̄
 actu credēdi qd̄ credē. Tercio mō p̄ obie-
 cto credito. i. p̄ re q̄ credit sic sūt articuli fidei.
 q̄re rē. Tercio nōndū q̄ ex his sic nōis quō
 fides sit vtrū manifestū ē. qm̄ fides nec vt capif
 pactur nec p̄obō ē virt⁹: s; tū vt capif p̄ ha-
 bitū q̄ assentiū p̄me vitati p̄p se. Et nōter
 d̄ p̄pter se. qm̄ d̄ emones etiā credūt et assen-
 tiūt p̄me vitati: s; nō p̄pter se: s; p̄ aliq̄s expiē-
 tias vlrōnes: vt miracula. Et p̄pterea corū
 fides nō ē vtrū. Et sic p; 2. vitas. Qū ad
 certā v. 3. quō fides sit p̄ma vtrū. Ad de-
 clarationē hui⁹ vtrū nōnda sūt. P̄mo nōndū ē
 p̄m d̄m Bona. in. 3. di. 23. q̄ sicut null⁹ vo-
 lūtatis affect⁹ d̄ regulat⁹ nisi adhereat p̄ime
 donitū p̄pter se. Ita null⁹ int. llect⁹ d̄ regu-
 latus et iust⁹ nisi adhereat p̄me vitati p̄p se

qm̄ vt dicit b̄n̄s Tho. fa. fe. q. i. vitas p̄ma ē
 formalis rō oīuz vitati. Ad aut potētē. s. in-
 tellect⁹ et volūtās ita ordināt: q̄ rectitudo vo-
 lūtatis inseq̄t rectitudinē intellect⁹. Mūq; n.
 volūtās assentiū sūme bonitati p̄pter se: nisi in
 tellect⁹ adhereat sūme vitati p̄pter se: Augo.
 Inuisa diligē p̄ ossim⁹ incognita neq̄q; s;
 intellect⁹ nō pōt in cognitionē p̄me vitati ten-
 dere: nisi aliq̄ lucē dir igit cū sit tāq; tabula ra-
 sa ex. 3. de aia. Inter cetera aut lucia potissimū
 ē fides. ḡ necessariū ē vt fide illucit. Id dicit
 sep Aug. q̄ fides ē p̄ma illuatiō mētis ad sū-
 mā veritatē. Et Ita. 3. Misi credideritis nō
 intelligētis. Secdo notādū q̄ fides d̄ lumē
 intellect⁹ p̄pter tria p̄ncipaliter. v; 1. P̄mo
 q̄ a sūmo sole orit. 2. q̄ tenebras pellit. 3. q̄
 abscondita manifestat. P̄mo inq; d̄ lumē
 intellect⁹. q̄ a sūmo sole orit. qm̄ sicut malis
 lux a sole mali est p̄ncipaliter sic fides a solo
 deo vt pbat m̄gr in 3. Et p̄ma Cor. 12. Vni-
 cuiq; dāt manifestatio spūs ad vtilitatē. alij q̄
 d̄ p̄ spm̄ datur sermo sapiētie: alij sermo scie-
 tiam eundem spm̄. alij fides in eodem spū rē.
 Et. i. Cor. 2. Sermo inquit mē: et p̄dicatio
 mea nō ē in p̄suasione humane sapie et vbi
 s; in ostēsiōne spūs et virtutis: vt fides nra nō
 sit in sapia hoiuz: s; in virtute dei. Secdo si-
 des ē lumē intellect⁹. q̄ tenebras pellit. qm̄ si
 cur lumē male ē tenebre fugatiū: ac rēq; pur-
 rificās. sic et scā fides. puer. 15. Vtr fidei et
 p̄niaz purgant p̄tā. et ij. Cor. 4. et de q̄ dicit
 de tenebris lumē splēdēte illuxit. in cordib⁹
 nris ad illuatiōē scie claritatē dei. Tercio
 d̄ lumē intellect⁹. q̄ abscondita manifestat. qm̄ si
 cur lux malis abscondita denudat. 3. R. 3. de il-
 lis duab⁹ mētricib⁹ d̄ q̄ vna eaz dicit Salo-
 moni. diligēt⁹ intus dare luce p̄phēdi nō ē
 mēū quē genuerā. Sic et scā fides ad Heb.
 xi. si ideo ē suba sperandaz rē rē. Tercio et
 vltio nōndū s; b̄n̄ Tho. fa. fe. q. 4. q̄ theo-
 logice virtutes sūt p̄ores alijs virtutib⁹ qm̄ ipsi
 hnt deū p̄ obiecto: qd̄ ē p̄m simplr. Alic aut v-
 tutes nō: vt p; qm̄ prudētia ē in p̄cauēdis iu-
 fidijis: vt dicit Boe. de p̄so. Rex erit p̄ruden-
 tia metif. si oritudo in sufferēdis molestijs.
 T̄p̄tia i coherēdis delectatōib⁹ p̄uif. Iusti-
 tia i reddēdo vnicuiq; qd̄ suū ē. Et hec oīa sūt
 creata. Virtutes aut theologicē habens deū p̄
 obiecto: vt p; in p̄ma vitati. ḡ ipse sūt p̄ores
 alijs. Inter virtutes autem theologicas fides

olus prima. Mā postqz finis vltim^{us} est ipsa x
obiectū necesse ē: vt sit p in intellectu ipse s nro
qz i voluntate: qz vt dñi ē voluntas nō fert i ali
qd nisi sit ab intellectu apprehensū: s; tale ob
iectū nō ē in intellectu nisi p fidē qz nō pōt p nālē
cognitionē attingē deū: put tendit in ipz spes
et charitas: qz fides ē pma virtutū. Et iō s mōe
pcedēt dicitur i pte s; qz ad iustificatiōē pō
ris regit actū fidei: vt dicebat et p Paulus ad
Ro. 5. Iustificati sum^{us} p fidē: nō qz fides sit
forma iustificatiōis ppe: qz h ē charitas que ē
forma oīum virtutū: sed iō fides dī iustificare:
qz mot^{us} liberi arbitrii regit ad iustificatiōē:
qm donū grē absqz consensu recipiēt: eē nō p
vt dīc glōsus Bern. et Augu. Qui fecit te si
ne te: nō saluabit te sine te. Et qz hūc motū li
beri arbitrii in deū seqt iustificatiō: et p mō
tus i ista iustificatiōe sit mot^{us} intellect^{us}: postea
mot^{us} affect^{us}: qz bonū imaginatū intellectū mo
uet affectū vt dicitur: et p 3° ex 3° d aia. Et mo
t^{us} intellect^{us} i deū sit p fidē: iō dī qz iustificatiō su
m^{us} p fidē tāqz p virtutē pma mouēt intellectū
hoc ē ponitū bñs Tho. in. 4. q. 16. dīc tamē
idē doctor: s; fa. q. 4. qz p actiō aliq virtutis
pnt dici pōtes ipsa fide. Inqz tū. s. remouēt i
pedimēta credēdi. Sicut fortitudo remouet i
ordinatū rōis i pedicē fidei: et sic d alijs. Itē
mouere aut phidens pnt ad cāmp actiōis:
vt p 3. s. phis. Et h iufficiāt p pma pclone.
Et fides ē vna tā i bonis qz i mal^{is}. Cōclu. 1.
Cipe tam pclone v3. Tāta ē virtus
scē fidei: et pclara cñtas qz tā in bonis
qz i malis s; se nulla ē diuersitas vbi
tres ingramus ve. v3. p pma ve. ē. Vtrū vna
sit fides tā bonis qz malis cōis. 2° ve. ē ista
Vtrū sit d nēciatē ponē fidē infusā. 3° vi. ē
Vtrū fides infusa differat a fide acqzita. Qz tū
ad pma vi. dico qz vna ē fides cōis tā bonis qz
mal^{is}. Ad 2° declaratiōē tria nōnda s. 1°
nōndū ē qz qdruplex ē fides. v3 fides exorta
fides motiua: fides modica: et fides magna: h
pōit Nic. d līr. sup cplās pau. ad Heb. 3. s. i
de exorta ē fides demonū. Jaco. 3. Demōel
cr dūt et ptemiscūt. s. fides motiua ē pōz ad
Tū p. Lōtūnt se nosse deū: s; is āt negāt. et
Jaco. 2. c. s. fides sine opib^{us} motiua ē. s. fides
modica ē fides ipfector. Albat. 15. Alodice fi
dei grē dubitati. s. fides mag^{is} ē fides pfecto^{rum}
Albat. 15. Alulicr mag^{is} ē fides tua. Scdo
nōndū qz oīs fides reducit ad ista duo mēbra

qm aut fides ē informis: aut formata. Fides
informis ē sine charitate. fides formata est i
des cū charitate. i. Cor. 13. Si habuerō oēm
fidē charitatē aut nō habēā et c. Tertio notā
dū qz virtus duplex ē. s. cōis et p pma. h ponit
dñs Bona. in. 3. dī. 13. Vtrū ppe dca ē ha
bitus dirigēs in finē pp se. Et sic fides infor
mis nō ē virtus vt dīc bñs Tho. fa. sc. q. 4.
qm fides informis nō credit pme vritati ppi
se: s; ppter aliqz expientias et rōnes et mira
cula. Vt cōter dicta ē hūc rectificās aliquam
potētā: aliqz rectitudine iustitie: et vigorās caz
circa opus difficile: qz vīs nō pducit cā i finē.
Et h mō fides informis dī vtrū. qz p habitūz
fidei qdāmō rectificat intellect^{us}: dū captat in
obsequiū xpī ad assentiēdū pme vritati pp se:
et sup oia. Et p ipsū bitū et vigorat: vt credat
va nō expiēta et vūet erronea: sic expiēta p3
in multis xpianis carētib^{us} charitate: qz libenter
attēteqz audiūt vba spectātia ad doctrinā fi
dei et pnt firmūqz abhorēt bēticā pntatem.
Et his g tria correlariā inferūt: qz sūt et d mē
te bñi Tho. fa. sc. q. 7. p pma correlariū ē
istud qz fides formata et informis differūt spē
sic albedo et nigredo: s; sic pfectū et in pfectū.
Scdo correlariū ē qz fides bono^{rum} et malo^{rum}
nō ē vna nūcro: s; vna gnē vlt spē. Mā cū si
des sūctabit^{ur}: et habit^{us} plurificet sūm subiectū
p3 qz ali^{us} ē habit^{us} fidei in me et ali^{us} in te: qz nō
ē vna fides nūcro i me et in te. 3° correlariū
ē. qz s; vn^{us} sit habit^{us} fidei bono^{rum} et malo^{rum} nō
tū eodē mō. qm boni illā hnt charitate p firma
tā et p pns meritoria. nō sic aut mali. Ne tū i
telligas qz charitas sit fidei forma tāqz subie
cti vel mae: s; qz p illā sit de nouo meritoria q
an nō erat. In malis āt fides ē informis et per
pns meritoria. nō. n. dī informis eo qz caret
forma s; qz caret forma gū facitē. Mōndū tū
hic et bñ qz i fide aliqd ē mālē. et aliqd ē forma
le. Alidāle fidei ē illud qd credē debem^{us}. et hoc
bñ nō possum^{us} sine auditu vlt i qz sūt: sūm legē
cōez. iō dicebat p Paul^{us} ad Ro. 1. s. fides ē ex
auditu audit^{us} āt p vbu xpī. Et h repit tā inf i
de informi qz formata. s. omale fidei ē illud q
qz inclināt ad assentiēdū illis de qz cogitauit
vt doct^{us} ē. et h pōt dupl^{is} ē: aut p acqzitiōē:
aut p infusiōē et sic qdā dīcet fides acqzita: q
dā infusa. s. fides acqzita ē qn assenti^{us} pme vi
tati: aut p amorē et reuerētiā dicētis: aut p p
miracula: aut ppter rōnes et argumēta et hīta

et tal' fides vt sic n' hz meritu: q' vt dic' Breg.
 fides nō hz meritu: vbi hūana rō pbet expi/
 mēti. fides ifusa ē qñ assentiū? Vitati p dinā
 illustratōz. Et h' duob' mōis. q' aut assentiū?
 pme Vitati pp se et sup oia: et sum' i charitate
 et ista ē vba fides q' soli bōi xpiani credūt. Aut
 assentiū? pme Vitati pp se et sup oia: et n' sum'
 in charitate: et sic fides ē donū dei: q'uis sit in
 forma. q' et i mal' dei dona sūt vt dic' mgr' di.
 23. c. 4. in fi. c. et h' ibidē dic' Bona. i. 3. ea. di.
 q'rc rē. et sic pz p' vi. Q'ntū ad faz vi. dire/
 rūt qdā nō ē de nēccitate ponē fidē infusā. Et
 rō q' pluralitas nō ē ponēda sine nēccitate. sed
 posita fide acq'sita nō videt nēccitas ponēdi si/
 dē infusā. qm' h'ir' ponit pp actū: s' act' fidei ē
 credē: possū aut ita credē p fidē acq'sitā sic p in/
 fusā. sic de hōie q' nūq' vidit Romā. et ex au/
 ditū tū credit Romā ēē. Sed dilectissima aia
 ista opinio nō ē sana. Et q' sit de nēccitate po/
 ner' fidē ifusā: pbo tibi auct' rōe: et ex'. auct'
 qdē sic. Sine fide ingt apls ipossibile ē placē
 deo. q'ro de q' fide itelligat nō de fide acq'sita q'
 puuli baptizari deo placēt. et nō p fidē acq'sitā
 q' loq' de infusa. Scdo audī aplm. i. Corin.
 13. Nūc manēt fides: spes: et charitas. s' ē po/
 nere charitatē infusā. q' et fidē ifusā. Scdo p
 bo rōne sic. Si volūtas eleuat ad bonitatem
 sup'nālē sic ad finē: ita intellect' ad obiectū suū
 sup'nālē vt ad finē. s' volūtas eleuat p charita/
 tē infusā q' intellect' p fidē infusā. Et cōfir/
 mat. sic volūtas seruēt' eleuat i dilectōz dei p
 charitatē infusā. sic intellect' cū maiori assensu i
 credulitatē dinōz p fidē infusā. 3° h' pbat'
 ex'. Mā Adā i statū inocētie habuit fidē infu/
 sam et nō acq'sitā q' daf fides ifusa. Sz i Vitate
 ista idigēt altiorū speculatōe: iō aia mea sic re/
 neam'. q' cōi' doctores tenēt q' daf fides ifu/
 sa. Et ar' in opp' soluit sic negādo minōrē.
 Et qñ d' h'ir' pōit pp actū. Dico q' fidei acq'si/
 te pōt subeē aliqd falsū: sic pz de hērico: q' h'z fi/
 dē acq'sitā circa vnū arg'm' nū fidei. fidei ar' ifu/
 se nō pōt subeē aliqd falsū: cū def a deo q' nō ē
 verx q' ita tu potes credē p fidē acq'sitā: sic p i/
 fusā. Ista pōt Scotell' in. 3. di. 21. Et h' volo
 tibi sufficiār p fa Vitate. Q'ntū ad inā vi. di/
 co q' fides ifusa et acq'sita nō sunt eiusdē spēi et
 rōis. q' si essent eiusdē rōis vna sup'fluēt qd ē
 incōnēnicā. qm' frustra sit p plura qd eq' bene
 pōt fēi p pauciora p pbicoz. dico tibi tñ q' ista
 reliqrē potes q'stū ad actū p'dicatōis. Sz vt or/

do fuaret ista nōi. et ista sufficiār p pūti p' ne
 De fide antiquoz. Conclusio tertia.
 Ecipe tertiā p'conē. v3. Q'uis du/
 a plex testm' infide xpi approbet vna tñ
 fide saluamur nos et antiq' p'ces salua/
 bāt. vbi tres ingram' Vitates. v3. Prima
 vi. ē ista. Virū vna cēt fides antiq' et mo/
 dernoz. Scda vi. ē. Quare fides moder/
 noz ē p'fectior fide antiquoz. Tertia vi. ē
 Quomodo simplices quibus nō crant reue/
 lata mysteria de xpo in testō veteri saluabāt.
 Quātū ad p'mā Vitatē dico fm mgr' m' sen/
 tentiā in. 3. di. 35. q' sicut nunc nullus salua/
 ri potest nisi in fide xpi: sic nec i veteri testō.
 vnde ait sic mgr'. Sine fide mediatoris nullū
 hominē vel ante vel post fuisse saluū auctōrū/
 tates scōz nō testant: vñ Aug'. ad optatum.
 Illa fides sana est: qua credim' nullū hōiem
 siue maioris siue minoris etatis liberari a cō/
 tagio mortis et obligatione p'ci. qd p'ma nan/
 uitate contrariū: nisi per vnū mediatorē dei et
 hōiūz Iesū et xpm. Q'ntū hōis eiusdēmqz dei
 saluberrima fide etiā illi iusti salui facti sunt q'
 pusqz veniret in carnē: crediderunt in carne
 venturū. Eadē. n. ē fides n'ra et illoz. et infra
 Et sūt vba etiā Aug. Mēo ingt libera't a dā/
 natōe q' facta ē p Adā nisi p fidē Iesu xpi. et
 idē. s. de nuptijs et p'cupia. Eadē inquit fides
 mediatoris q' nos saluat saluos iustos facie/
 bat antiq's pusillos cū magnis. q' sic credim'
 xpm in carne venisse: ita illi vērur. et sic nos
 mortuū: ita illi moriturū. et sic nos resurrexisse
 ita illi resurrexur et nos et illi ad iudiciū viuo/
 rū et mortuoz vērur. et Breg. sup. Ezēch. et
 q' pibāt et q' subseqbāt clamabāt dicēt. O san/
 na fili dānid rē. q' oēs electi q' i iudea ēē potue/
 rūt siue q' nūc i ecclia si i mediatorē dī et hōiūz
 crediderūt et credūt h' mgr' ad l'raz. Et ita ex his
 v'bis sat' appz q' i vna fide saluabāt antiq' et
 saluamur nos. s' fides antiq' q'stū ad ra q' spe/
 ctāt ad redēptōz erat de futurō: n'ra vō d' p'ce/
 rito. qd. n. illi credebat futurū nos credim' fuis/
 se et ea q' nōdū fuerūt credim' d' fuisi sic et ipi vt
 d' iudicio errēt. Job. 9. Eredo q' redēptōz
 me' viuit et i nouissimo die de ira surrectur'
 sū rē. et sic pz vi. p'. Q'ntū ad faz vi. dico q'
 q'sto hūana nā appropinquāt miserijs xpi tāto
 fides erat p'fectior: s' fides n'ra p'fecte appro/
 pinquāt mysterijs xpi et ē p'fectior. ad c' d'clara/
 tionē ē nōndū fm b'm' Tho. fa. fa. q. i. q' ali'

95
e ordo i causis malib⁹: ⁊ ali⁹ i caus⁹ efficiētib⁹
In caus⁹ cni agentib⁹ nālī pus ē qd pfectū ē
⁊ p pns nā vt dic⁹ Boe. de pso. Nā sp a pfe/
ctis inītiū sumit. In caus⁹ āt malib⁹ ē p oppo^m
illud p⁹ ē qd ipfectū ē: ⁊ fm b nā pcedit ab ip/
fecto ad pfectū: vt p⁹ ē i artificialib⁹. Ad p/
positū g qstū ad manifestationē fidei: de⁹ ē sic
cū agēs: hō āt sic cū malis ⁊ pānēs. i. recipiēs
influrū dei agēs. Et p pns qstūz er pte hois
oportuit qstū ad manifestationē fidei ab ipse/
ctis pcedere ad pfecta. Ad agis āt pficiebāt i
fide: qstomagis ad vey lūmē qd ē ipe xps ap/
propinqbant: ⁊ q fides nra multū pp nq fuit
iō pfectiūma. Inde Bre. ait. Qto aduētui
xpi hoies viciniores erāt: tāto sacra salut⁹ ple/
ni⁹ recepūt. S⁹ d h infra in fa pte ad plenum
Etū ad tertiā ve. dic⁹ mḡ di. 15. in. 3. c. 4.
q simplices qb⁹ mysteria xpi nota nō erāt siue
reuelata: in fide iplicita saluabāt: sic ⁊ xpiani
simplices distinguē nescientes: an iste articulus
pntineat ad dinitatē: an ad diuinitatē: credētes
tū va ē oīa q i symbolo pntē: ⁊ q cīs a ma/
ioribus predicāt i fide hac iplicita saluāt: ⁊ il/
la qbus mysteria reuelata erāt in fide explici/
ta saluabāt. Quatuor āt explicite credebāt se i
h⁹ natiuitatē: mortē: resurrectionē: ⁊ aduētūz
ad iudiciū. Alia āt iplicitē credebāt: verūz est
q mḡ in. c. dicto duas adduc opinioēs: s⁹ q
dicta ē sanior ē i iudicio meo: vñ dic⁹ sic tex. S⁹
qrit cū sine fide mediator: si antiq⁹ nō fuerūt sa/
lus: sic nec modernis: vey oportuēit illos cre/
dē oīa de mediator: que nūc credim⁹. Qui/
busdā vī q suffecerit ill qtuor: tū credē. f. na/
tiuitatē: mortē resurrectionē ⁊ iudiciū. Ad ex/
premissis vbis aug. colligūt: supple i. c. 3. au/
ctoitate 3^a qd. c. p^o b notat: ⁊ seq^r. Alijs autē
vī bira fide trinitatē id de mysterio icarnatio/
nis suffecisse: vt dei fili⁹ credēt na scitur⁹ d ho/
mie ⁊ iudicatur⁹. Qui d Jo. bap. documētū
assumūt h⁹ rei: q de xpi morte ⁊ de scēsu ad ise/
ros i euāgelio dubitasse vī fm expōem gre/
go. qñ interrogabat p discipulos: tu es q vctur⁹
es: an aliū expectam⁹: qñ es tu p teipm de scē/
sur⁹ ad infernū: ad aliū ad h sacra missur⁹ es.
Quidā tñ dicūt cū n dubitasse d iḡrātia: s⁹ de/
pictate id est dubitare se oñdissē: nō q iḡraue/
rit: s⁹ pictat⁹ affectu cōpassū ēē xpo: ⁊ ei⁹ hūa/
nitate admirādo isinuasse: h ille. Ex qb⁹ vī
appet mḡz tacūe magis approbare pma opi/
nionē: qre ⁊ ⁊. ⁊ h sufficiāt p pma pte hui⁹ ser

monis. Et nō q oīs ista ps pma si ē sat⁹ pte/
dicabil⁹ nisi vbi vna mag⁹ audiciū ēēt qre ⁊ ⁊.
De stabilitate ⁊ pmanētia fidei chritiane
Consideratio secunda.

Secundo loco

Sanctissimi,
me fidei pfectā stabilitatē videā
m⁹: vbi tres pcones sūūgam⁹
v3. p^o pco ē ista. Nō credant
xpiani veyz legem esse reprobatā: s⁹ tāq⁹ vñ
bra pcedens nūc est dēminata. 2ª pco est
ista. Xpianoz fide nulla est magis obfūada
⁊ q i ecclia catholica ē xps caput ē n iueniet:
pculdubio in baratro sempiterno sepeliet. 3^a
pco ē ista. Tātis p optimis fidamētis fides
xpi ē roborata: ⁊ i dies roborat⁹: q oīo nō cre/
do: q credāt in eam oēs filij dei efficiant.

De veti lege ⁊ noua. Conclusio prima

Ecce pma pco v3. Nō credāt xpi
ani veyz legē ēē reprobatā: s⁹ tāq⁹ vñ
bra pcedēs nūc ē dēminata. vbi tres i
gram⁹ ve. v3. p^oria ve. est ista. Quare fides
nra dī testm nouū: ⁊ antiq⁹ testm vet⁹. 2^a ve
ē ista. Quod dīnt testm nouū ⁊ testm vet⁹ 3^a
ve. Quare dicūt he due fides duo testā. Q
tū ad pma ve. dico q antiq⁹ fides dī testm ve/
tus triplici rōne v3. Rōne pcedent⁹ significa/
tiōis. 2° rōne pcedent⁹ figuratiōis. 3° rōne
antiq⁹ cōcessiōis. p^orio inq⁹ dī fides antiq⁹
rū vetus testm: rōne pcedent⁹ significatiōis
Nā cū antiq⁹ fides ⁊ pfecti sacrificioz pribus
data ēēt vt vmbra ⁊ nubes. i. Lōr. 1. p^ores
nri sub nube fuerūt: ⁊ itez. Qia in figura cō/
tingebāt illis: ⁊ figura significabat figuratū ⁊
vmbra sit signū noctis ⁊ futuri dici. Jō testm
vet⁹ tanq⁹ nouū pcedēs: dī antiquū ⁊ vetus.
Vbi nō q Nic. de lir. sup pma epla ad Thi/
mo. c. i. dicit q triplici rōne lex vetus dī vñ
bra none legis v3. p^o p^o instabilitatē: p^o p^o
occultabilitatē: ⁊ p^o p^o infructuositatē. p^orio
pp instabilitatē: qñ sicut vmbra adueniēte so/
le euanesceit: sic nata xpo sole: nebula legis eua/
nuīt. Hier. 31. Ecce dies veniūt dic⁹ dñs ⁊ cō/
sumabo sup domū isrl: ⁊ sup domū Iuda ⁊ cō/
stimoniū nouū: nō fm testm qd feci prib⁹ coz
i die q apprehēdi manū coz vt educerē illos d
ira egypti. Dani. 9. Cū venerit scūs scōz cel/
sabit vñctio vra. Trāslato enī sacerdotio ne/
cesse ē vt legis trāslatio fiat: vt dicit M^o. d li.
⁊ ad Heb. x. c. ⁊ extra de pstitutiōib⁹. c. trāf

lato. Scđo pp occultabilitatē: nā sicut vmbra
diminute repñtat rē cur^o ē vmbra sic r lex
antiq verā xpī fidez sub figuris occultabat: r
diminute ondebāt. ad 1Ro. 13. Mox pcessit di
cī at appropinquit: p nocte fm vnā sensū legē
ānquā: r p diē legē nonā itelligē. 1Sa. 9. 1So
pulus q abiat i tenebris vidit lucē magnā
ps. Exortū ē lumen rectis corde rē. 1Sa. 60.
Surge illūtare hierlīm: qz venit lūm tuum r
gl. a dñi sup te orta ē: r ambulabūt reges i lu
m. ne tuo rē. Luc. 2. Laruas dei circūfulsit il
los. Jo. 1. Erat lux vāq illūtat rē. Tertio
pp instructuositatē: qm sic vmbre loc^o modice
ē fructificatiōis: sic tpe antiq legis boīes paz
fructificabāt. Mā mō ad idōia puerbebāt: mō
de deo murmurabāt: mō blasphemabāt. ps.
In oībus peccauerūt adhuc: r nō crediderūt i
mirabilib^o ei^o: r defecerūt i vanitate dies eoz
r anni eoz cū festinatioe: cū occideret eos q/
rebāt eū r reuerbebāt: r diluculo veniebāt ad
eū: r rememorantur qz deus adiutor eoz ē: r
de^o excelsus redēptor eoz ē: r dilerūt eū in
ore suo: r lingua sua mētiūt sūt ei. Lor aut ipō
rū nō erat rectum: nec fideles hñt sūt in testō
ei^o: hñt qre pz p^o rōi qre lex ver^o dr testm ve
tus. s. rōne pcedētis significatiōis. 2° fides
r lex antiqz dr testm ver^o rōne pcedētis figu
ratiōis. Vbi nō q Nic. d lra sup eplā pau
li ad Heb. x. r. 1. Thimo. i. ser ponit pncipa
les rōnes: qre sacrificia i veti lege instituta sūt
v3: pp idolatrie deletionem. 1So ppi veri sa
crificij nouā figuratiōē: pp viroz spūaliū cō
solatiōē: pp iudeoz distictiōē: pp xpiano
rū eruditiōē: r pp supboz domatiōē. p^o p
pter idolatrie deletionē. Leui. 16. Adolebūt
adipē suauitat^o oīo r nequaqz imolabūt vltra
sacrificia demonib^o. ps. Holocausta modula
ta offerā tibi cū icēso arietū rē. Sz d h fmōe
se. 2° pp veri sacrificij nouā figuratiōē. i.
Lor. x. oia i figura pñgebāt illis. oblatio. n.
agnipascal: xpī significabat oblatiōē futurā
vt dicef ibidē: r sic de alijs. 3° pp vicioz spū
aliū cōsolatiōē: vñ nāqz spūales expectātes
beatā spē: r aduentū magni dei illoz signorū
pñtia. interi d abñtia signati r figurati cōsola
bant. Adacha. 4. Obulerūt holocausta cum
leticia. Has tres rōnes ponit sup eplām. ad
Heb. x. Tres alias rōnes ponit. i. ad Thī.
i. 4° sacrificia instituta sūt pp iudeoz distin
ctiōē. ps. Mō fecū talis oī natiōi: supple sic

fecit pplo iudeoz: r iō pplis dei dictus ē. 5°
pppter xpianoz eruditiōē ad 1Sa. 3. 2er. 1.
ver^o pedagog^o fuit i xpo: pedagog^o dr a pedos
qō ē puer: r gogos qō ē ductio. Inde peda
gog^o dr qñ ductor pueroz. Indeos enī pue
ros appellabat: qz more pueroz illos ab illici
tis tiorē penē legīs: p viā verā dirigebat. 2er
g^o ver^o pedagog^o fuit: r nō solū iudeoz: s; ē nē
i xpo. i. in exeqndis mādātis xpī. At vbi ve
nit fides: dicit apls: iā n. sum^o sub pedagogo
i. postqz fides q occultā pñb^o erat: iā. i. in pñti
vna habem^o a fide q n. sum^o sub pedagogo. i.
sub actiōē r fuitute legis: s; sub euāgelij liber
tate. 11dat. xi. 2er r pphe vsqz ad Joannē r
Jo. 8. Si fili^o vos liberauerūt: ve liberi eritis
h oia dicit Nic. d lra. ad 1Sa. 3. 6° r vltimo
sacrificia instituta sūt pp supboz domatiōē
ps. Tūc acceptab^o sacrificiū iusticie: qre rē. 5° fi
des antiqz dr testm ver^o rōne antiqz cō. effio
nis. nā in ipsa qdā antiq mādāta data sūt: vt or
culū p oculo: dēre p dēre rē. q mō cessauerūt
1Cui. 16. Supueniētib^o nouis: vera abiciēt q
re rē. Vñ qre fides antiqz dr ver^o testm
nūc videam^o qre fides xpī dicat^o nouū testm.
Dr aut nouū testm. 8. d causis. 1So qz no
uus rex factus ē. Veni. 49. Mō auferet se
ptū d Inda: nec dur d semore ei^o: donec ve
niat q mittend^o ē. 11dat. 1. Vbi ē q nūc est rex
iudeoz. 2° qz noua grā spūs sci data ē. Eze.
15. Dabo vob cor nouū r spū nouū. 3° qz de
dū nouū pceptū. Jo. 14. 11dāda^o nouū do vo
bis: vt diligatis inuicē sic dilerit vos. 4° qz
nou^o viuēdi mod^o oñdit. ad 1Ro. 6. In noui
tate vite ambulem^o. 5° qz noua pmutantur
1Poē. 2. Dicēti dabo māna abscōditum. Et
11dat. 19. Lēntuplū accipiet^o r vitā rē. 6° qz
res noua facta est imo nouissima. 11dicē. 33.
Nouū faciet dñs sup trā: mlt circūdabit vix
7° qz noua par facta ē. ad 1Col. 1. 11pacificās
qī cel^o r qī trīs. Luc. 2. Vñ in excelsis deo:
r in fra par. 8° qz ad celū ascēdēs nouū testm
fecit. 11dat. 5. Vñ paupes spū: qm ipoz ē re
gnū. cloz: bñ mites rē. dic totū vsqz ibi: gau
dere r exultare: qm merces vīa copiosa ē i cel^o
Et tū ad hām dico qz dato qz ex dicti i prima
ve. satis patere possit quō testm nouū r vetus
differāt: dico tū qz plures alie sūt dñe tñt ipsa.
11d^o drā ē qz pñm datū fuit scriptū i duab^o ta
bul^o lapideis. Veni. x. In illo tpe dixit domi
nus ad me: dabo tibi duas tabulas lapideas

sicut pores fuerat. Testm̄ at nouū scripturaz
ē in cordib⁹ nr̄is. 2. Cor. 3. Dabo leges meas
in corda eorū: et mētēs eorū scribā eos: nec si
ne grādi mysterio scripsit deus legē vetis te/
stamētī i lapideis tabul. Ex hoc enī isinuabat
q̄ p̄p̄s ille dure ceruicis erat. Ero. 31. E rno
q̄ iste p̄p̄s dure ceruicis sit: dimitte me vt de/
lca cos: faciā te in gentē magnā. Sz p̄p̄s xp̄i
anus i auditu auris obediuit dño. ps. P̄p̄s
quē nō cognoui fuit nubi rē. 2. testm̄ ve/
tus datū ē i monte synai: et testm̄ nouū i mōte
syon: ad Gal. 4. Scriptū ē qm̄ Abraam du
os filios habuit: vnū d ancilla et alterū d libe/
ra: q̄ sūt p allegoriā dicta: h enī sūt duo testā.
vnū qdē i monte synai rē. 2. m̄ mōtē syō. Isa.
2. q̄ d syon erit ier: et vbi dñi de hierl: rē.
3. testm̄ vet⁹ datū fuit sub velāie. i. ad Cor.
1. P̄p̄s vti sub nube fuerūt rē. Testm̄ no/
uū sine velāie q̄stū ad ea q̄ figurabant i veti.
Luc. 8. Vobis datū ē noscere mysteriū dei ce
teris at in pabol. In h̄ rei signū qm̄ Adoy
ses d mōte descendit: posuit velamē sup facie
suā: q̄ filij isrl nō poterāt intēdere i gl̄iaz vul/
tus ei⁹: q̄ velamē lre vet⁹ opit testm̄: ne carna
lis p̄p̄s gloriā ei⁹. i. spūale intelligentiā pos/
sit aspicerē. 4. testm̄ vet⁹ bonū et iustū et sc̄m
ē ad Ro. 7. Lex qdē sc̄a: et mandatū bonum
sc̄m et iustū. Sed testm̄ nouū ē meli⁹. ad He
bre. 9. Mūc at meli⁹ foritū ē mysteriū q̄sto et
melioris testi mediator ē. 5. et vltio ad p̄s
testm̄ vetus p̄mittit spalia: vt ponit glo. super
vbo spōsione. i. c. trāslaro: de p̄stitutiōib⁹ et al
legat ter. deuī. 6. Audi isrl mādata vite et fua
ea i corde tuo: et dabo tibi itā fluentē lac et mel
Nouū at testm̄ celestia. ad Heb. 9. Et iō nō/
ui testi mediator ē vt morte iterueniēte repro/
missionē accipiāt q̄ vocati sūt etne hereditatē
i xpo ihu dño nr̄o. Et ad tertiā dico q̄ iō
iste due leges dicunt duo testā: q̄ i ipsis p̄den
dis recipiunt oēs p̄dīdēs q̄ ad testā regunt.
Nā charta vbi scripta sūt i testō veti fuerūt ta
bule due: d q̄b⁹ dixim⁹: scripta sūt ipsa lex ob
suanda. Ero. 31. Reuersus ē Adoy ses d mō
te porās duas tabulas testimonij manu scri
ptas et viraqz p̄c. Notari⁹ suū scūs Adoy/
ses q̄ p̄dictis oib⁹ insuit. Ero. 19. Vcl. endit
Adoy ses sup montē synai i ipso mōtis vīce
et vocauit Adoy sen i cacumē ei⁹. Et. c. 20. dī
Sicut p̄p̄s d longe. Adoy ses accessit ad cali
ginē: i q̄ erat dñs. Lalam⁹ scribēs h testm̄ fu

it digitus dei. Ero. 31. Dedit dñs duas tabu
las scriptas digito dei. Testis h̄ testi sunt ob/
ligatio illa et pmissio p̄p̄i: q̄ se illa que scripta
erāt: fuare p̄misit. Ero. 24. Venit q̄ Adoy
ses. et narrauit plebi oia vba dñi atqz iudicia
Rēdit cūctus p̄p̄s vna voce: oia vba q̄ locu
t⁹ ē facim⁹. Et sic gl̄osus de⁹ h̄ tūc nō morē
tur: q̄ fm̄ nām diuinā mori nō potat: morie/
bat m̄ figura: qm̄ ondebāt se aliqñ moriturū:
fm̄ nām humanaz quā assumē debebat. Et h̄
figurati ē p agnū imolatū. Ero. 12. Decima
die mēsis h̄ tollat vnusqz agnū rē. Et sic i
alijs figuris ondebāt imolatio xp̄i. Sed istud
testm̄ nō erat p̄mansurū: q̄ adueniente vita
te: cessit figura. vt dī in. 4. sūiariū. 3. aduc/
niente xpo q̄ ve moriturus erat: necē fuit vt
aliud pderet testm̄: et h̄ diceret testm̄ nouū: in
q̄ ei⁹ vltia volūtas poneret. Tabule siue char
ta vbi scriptū ē: corda oīum fidelīū sūt: et p̄ma
xime illoz q̄bus xps p̄dicauit. 2. Cor. 3. Mon
in tabulis ingt lapideis: s̄ in tabulis cordis
carnalib⁹ ip̄ressio figurarū scripta ē: et figure
q̄s spūs scūs ip̄ressit cordib⁹ d̄. sc̄ipuloz quan
do apuit illis sensū vt intelligeret scripturas.
Et ibidē. Vt nra vos estis: scripta nō atra/
mēto s̄ spū dei viui. Et vt istd testm̄ magi cēt
autenticū: nō vn⁹ tūc insuit notari⁹: s̄ q̄tuor
elegantissimi. s. 4. euāgeliste. Zach. 6. Vidi et
ecce q̄tuor: q̄drige egrediebāt de medio duo/
rū montiū. s. dinitatis et hūanitatis xp̄i. alti cer
te mōres p̄ p̄replationē: h̄i q̄tuor notarij p̄sē/
tes fuerūt. Act. 4. Mō possum⁹ nō loq q̄ vidi
m⁹ et audiui. et Jo. 10. Adlia qdē et alia si/
gna fecit Iesus: q̄ nō si scripta in li. h. h̄ autē
scripta sūt: vt credētes vitā hēatis i noie eius
Testes aut fuerūt oēs discip̄i. Luc. 9. c. Erīt
mibi testes in hierl: et i oi iudea: et samaria
et vsqz ad vltimū ire. Multa le gata spalia i h̄
testō secu rps. P̄dīo religt P̄etro p̄ncipat⁹
et magisteriū. Math. 18. Tu es P̄etrus: et su
p hāc pet̄ i rē. disti. 2. i nouo testō. et. 24. q. 1.
qdēuqz. Et Jo. vlti. et Luc. 22. P̄dāsc oues
meas. Joāni religt spālē amoris indicationē
Jo. 16. Dic ē discipul⁹ ille quē diligebat ihs
Itē religt oib⁹ discip̄. l. gnālīē palmā marty/
rij. Jo. 15. Si me p̄secuti sūt: et vos p̄sequent
et postea fecit ip̄os hēdes vite etne. Luc. 22.
Vos estis q̄ p̄māsit rē. Quat ex his p̄s q̄re
ista duo testā dicāt. s. et noua et lex vet⁹ q̄ rē.
Et fides xp̄i ē magi imitanda. Lōclū. 2.

Ecce fam. Adhuc v3. Christianorum fide
 nulla est magis obfusca: et qui christi ecclesia
 cuius caput est non inueniet, proculdubio
 in baratro sepelietur: ubi tres igrum ve
 ri. v3. *Prima* ve. ista. Quare fides christi magis
 obfusca est. 2^a ve. est ista. Quis in ecclesia dei est
 capitaneus et caput. 3^a ve. est. Quis est illi qui non sit
 sub capitaneo crucifigi. *Prima* ad 1^m ve. 13
 plos sunt rationes quare fides christiana sit magis inmi
 tuta: tamen aliquas ad prius videamus. *Prima* igitur
 ratio: quia magis approbata est: ut dicitur ad corinthios se. p
 pter quod, prope via dei dici potest. Ecce. 10. Qui ti
 met dominum ingreditur benignitas sancti eius: et qui diligunt
 eum replebuntur lege ipsius. ps. Viam mandatorum tuorum
 cucurri recte. Ecce. 13. Nihil dulcius quam respicere
 in mandata domini gloria magna est sequi dominum. Quia anima
 mea quod dulcius vobis istis. Diliges dominum tuum
 ex toto corde tuo: et primum tuum sic te ipsum. To
 ta fides ista christi et charitate fundata est dicente domino
 Jo. 14. Ignem veni mittere in terram: et quod volo nisi
 ut ardeat. Per hanc fidem cognoscimus deum nos
 velle habere coheredes: quia ipse nostre miserie solum
 inijt: et quod maius est tam acerbissimam mortem sustinu
 it. Quid insuper mentes nostras ad spiritum venie ma
 gis allicere potuit: et deum in se cognoscere largitorem
 quam per hunc primum maiorem propositum ut nobis peccatum non pe
 ccat recte. 2° est magis imitanda ratio maioris boni
 facti. Nulla enim secta alia ab ista honestior est.
 Quid quod honestior quam dicitur illud Matthei. 5. Que
 cuique vult faciat vobis hoc: sed facite illi. Quid
 honestius o deceptissimi sarraceni adducere pote
 stis. Quid ille vilissimus porcus Adachumet? pro
 secta sua approbata adducere potuit honestatis.
 Quid enim ibonesta turpis? et vituperosus quam gula
 coitum et omnem lasciviam pro vltima felicitate suis secta
 toribus promittit. O porcosissimi et carnalissimi Adachumetani
 vltimam ad vos finem non euolare. O
 paupercule vestre aie excecate. O infamia magna.
 nam et Quicena vestri qui illi fuit secte: hanc seli
 citate condempnavit. Aut enim. 5. sue metus. sic.
 Lex nostra quam dedit Adachumet? ostendit perfecti
 onem felicitatis et miserie que est finis corporis. Et ait pro
 missio que appropinquat intellectui. Quid dicemus
 multis variisque philosophorum doctrinis multa irrationalia
 bilia continetur. Et prout de politicis diuersis vari
 is moribus ordinat. At enim philosophorum precepta: mira cum
 autem attentiore logica philosophiarum rationalis moralisque pro
 positum. Et cum ad mores philosophos deuenisset: ali
 quod ibonesta in sua politica construxit: igitur enim sic
 Expedit quod ad ipsam contumaciam habere in semet: et

honoranda infamia superaddit. Si quis inquit gnauiter
 filios vltra sufficientiam diuitiarum: antequam sciat si
 at ab eis. Et multa dicitur: nam ponit Scotus pro
 go pro muli. super infamias. Nulla igitur secta ut alia ca
 bre. taccantur honestior: est quam secta christiana. 6. ma
 gis inuadit. Mat. 19. Si vis ad vitam ingredi
 uia man. s. ihu christi. 3^a ratio est ratione profectus instru
 ctio. Quicunque enim que scripta sunt in euangelio
 eplis: actibus apostolorum: et alijs omnibus sancte scripte lo
 cis: ad nostram eruditionem scripta sunt. ad Ro. 15.
 Quicunque scripta sunt ad nostram doctrinam scripta sunt
 ut per orationem et solatioz scripturarum spiritus habea
 mus. Et Jo. 10. Nec autem scripta sunt ut credas: et
 vitam habeas in noie eius. Que autem sint illa que scri
 pta sunt in lege christi. Mico. 6. lxx. super eplam Pauli
 ad Ro. 15. plura ponit. Scripta enim sunt si si
 ma precepta dei ut bonum faciamus. Deui. 6. Et
 Verba habet que ego precipio tibi in corde tuo: et narra
 bis ea filiis tuis et meditaberis in domo tua se
 des et abulas in iunere domus: et quod surgens
 recte. Et Josue. 1. Non recedat volumen legis huius
 ab ore tuo: sed meditaberis in eo diebus et noctibus
 huius. Et ecce. 3. Aliorum ne quiescis: et fortiori
 ratione ne scrutatur fueris: sed que precipi deus tibi
 habet cogita spiritus. Et ezech. 10. ait dominus. Dedit eis pre
 cepta mea: ostendit eis quod faciat hoc: et vinat in eis
 recte. Et ibidem i. c. xi. Auferat cor lapideum de
 carne eorum: et dabo eis cor carneum. ut in preceptis
 meis abulet recte. Item scripta sunt ibi beneficia dei
 ut deum laudemus. Meemie. 9. Surgite benedicite
 deo domino deo. et ps. Benedicite dominum qui. m. i. Et
 idem. Benedicite dominum in omni tempore recte. Et omnes creatu
 ras iuuat: ut dominum deum laudent. Benedicite inquit
 omnes angeli eius potentes Virtute quod facitis Verbum
 ad audiendam vocem finem eius. Item deus benedi
 cit omnes Virtutes eius ministri eius quod faciunt voluntatem eius
 Item benedicite omnia opera eius in omni loco dominationis eius
 Et ad aliam suam ait. Benedicite aia mea dominum et no
 li obliuisci omnes retribuciones eius. O blasphematores
 quod acutissimi linguas vestras sicut serpentes: et in ce
 lum posuistis os vestrum. Benedicite inquit propterea: et
 nolite maledicere. Item scripta sunt ibi ex eplam scilicet
 ut filii faciamus: quia ait christus. ex enim dedit vobis.
 Item scripta sunt prima eterna: ut illa appetamus.
 apoc. 14. Viti mortui qui in domino moriuntur. Via
 qui in ea scripta sunt ad nostram doctrinam scripta sunt: 6
 ista fides super omnes fundata est: quare recte. Et tunc ad
 fam dubi. dico quod capi aeneas totius ecclesie sancte
 et caput est christus Ihesus rex regum et dominus dominantium
 et vixit illi est lignum sancte crucis rubicundatum sanguine

xpi. Nec Vitas qm fidei vnu e fundamētū p
 bat rōne aucte r exo. Aucte qdē vctis r noui
 testi. Vctis qdem p sic. Audi ppham. ps. 9.
 Dñs ingt regnabit ietnū. Et ne dicas h d di
 uinitate tm intelligi debere i psal. 95. Quidit h
 ēt fm hūanitatē debē intelligi dicēs. Dicite in
 gētib⁹: qz dñs regnabit: h at intelligi n p f3 di
 uinā nām: qz fm illā sp regnat: q si regnabit i
 futurū: d3 intelligi d aliq nouo respectu adueni
 ente: h h nō ē nisi fm hūanitatē fm quā reg/
 re incepit: qz. Et idē. ps. 92. Dñs regnavit
 r decorē iduit p iduet. decor iste hūanitas est
 q ē decor r sublimitas tot⁹ regni celestis. In
 i figura h⁹. i. Adacha. 3. dr qz cū Jhs naue i/
 plēi fmonē scūs ē rer isrl. Vbi nō q tres fue
 rūt in vcti testō qb⁹ iposuit fuit h nomē Jhs:
 q ex vntib⁹ eoz figurabāt xp3. p⁹ fuit Jhs
 naue fort⁹ i plio. Eccl. 46. f omis i bello Jhs
 naue. 2⁹ fuit Jhs filius Jodech sacerdos sa
 cratissim⁹: d q Ange. 2. c. 3⁹ fuit Jhs girach
 doctor sapientissim⁹. Ad oēs xpi Jhs figura
 fuerūt. f uit eni ihs vir fortissim⁹: qz b acbio
 fort⁹ r manni termi debellauit aereas ptates:
 vt dic Aug. fuit sacerdos sacratissim⁹. ps. Tu
 es sacerdos in etnū rē. fuit vir sapientissim⁹
 qz astutia sua debellauit supbū. i. diabolū: q p
 athonomasā dr caput supbie. Job. 26. Jhsu/
 dētia ei⁹ pccūit supbū: q dñs nr rex ē: r dñs
 dñantiū. Ben. 49. Mō auferet septrū de Ju
 da: r dur d femore ei⁹: dōcc veniat q mtrēd⁹ ē
 Muc No pbem⁹ p auctates noui testi. Et p⁹
 audi. Apoc. xi. Scm ingt ē regnū mudi hui⁹
 dñi nr ihs xpi. r regnabit i scla. f. S3 quō bec
 stant fil q regnū h⁹ mudi sit dñi nr ihs xpi: et
 alio i loco Jhdaro tpe passiois dicēte: q rex es
 es tu. Rndit ihs: regnū meū nō ē d h mudo:
 si regnū meū eēt d h mudo: mistri mei vtiqz d
 certarēt: vt nō traderer iudeis. Dico aia mea
 q dñi nr ihs fuit ē: r sp erit regnū tot⁹ mudi
 qz dñi ē tra r plenitudo ei⁹: f3 h i mudo exps/
 se nō oñdit p plenariā possessionē: f3 p suoz
 opationū clarā oñtionē. An nō oñdit se dñm
 mar: r aq: qn sup aq3 abulauit: r illas puer/
 tit i vinū. An nō aer: qn vct⁹ ipabar. An nō
 tre qn maledixit siculnec: r stat⁹ aruit. An nō
 oium hoium: qn sola voce hoies p⁹ se vct⁹ fa
 ciebat. An nō oium isirmitatū qn oēs lāguo/
 res curabat. An nō oium spirituū maloꝝ qn
 suo ipio d hoium coꝝpib⁹ eribāt. An nō infer
 ni: qn filiū vidue r Azaz⁹ suscitauit. An nō oi

um bonoꝝ angeloꝝ: qn ei i de fto mstrabant
 r tpe passiois pfortabāt. An nō oium plane/
 tarū r stellarū: qn i morte sua luc⁹ sue claritatē
 abscōderit: r sintillas fulguraqz innumera emi
 serūt. An nō dñm celi: qn latroni cñnū regnū
 pmittebat. Dñs g vī Jhs xp3 rex r ipator
 fuit ē: r sp erit vniuersi orbis: f3 nō sp isto dñio
 vsus ē. Qui eni venerat ad celestia regna vo
 care: mūdana voluit possidē. Impossibile est
 eni purpura fulgē: r nō supbire. In idē Jo.
 aglin⁹ Apoc. 19. clamat. Regnauit dñs deus
 nr oipotēs: gaudeam⁹ r exultem⁹: r dem⁹ glo
 riā ci. Et. 2. c. ait. Muc at scā ē sal⁹ r vnt⁹: r
 regnū xpi ei⁹: qz pccat⁹ ē draco accusator frum
 nroꝝ. Quare pcludam⁹ q: regnū dñi nr ihs
 xpi est regnū oium scloꝝ: vt dicit. ps. 144. Et
 qzuis oiu sit rex r dñs: p athonomasā ē dñs
 r rex xpianoꝝ. Que eni nario tā grādis: q ba
 beat de⁹ appropinquātes sibi sicut adest nob
 dñs de⁹ nr. Exo. 15. Dur fuisti i mīa tua pplo
 tuo quē redemisti: qre rē. Et nō solū ē dur nr
 r dñs: f3 ēt mgr. Jo. 3. Rabbi scim⁹: qz a dō
 venisti mgr. Et Jhdar. 24. Vn⁹ ē eni mgr vī
 iō vt plurimū cū discipuli rabbi vocabant: qd
 idē ē qd mgr. Jo. 9. c. Rabbi qs peccauit hic
 an pntes ei⁹ rē. r. c. 4. Rogabāt cū discipuli
 ei⁹ dicētes. Rabbi māduca. r. c. 1. Rabbi nē
 qrebāt te iudei lapidare. Et xps dicebat. Vos
 vocat⁹ me mgr r dñe: r bñ dicitis: sū cteni: q/
 re pz ista veritas auctanb⁹. Item ad Ephe. 1.
 Jpm dedit caput sup oēm ecclīā. Et. i. Jpe.
 5. dr. Lū appuerit pnceps pastoꝝ pcpictis i/
 marcessibile gle coronā. Et Apoc. 1. Ego sū
 alpha r o: pncipiū r finis. Et Jo. 1. Ego suz
 hostiū p me si qs introierit saluabit⁹: r pas. in/
 ue. itus r foris. Et nō solū caput ē hoium sed
 angeloꝝ. Jhdar. 4. Et ecce angeli accesserūt
 r ministrabāt ei. Scdo ista ve. pbat rōne rē.
 Scdo ista ve. pbat rōne. Triplci eni rōe
 pbat q: xps dñs rex r capitane⁹ ē: pfrū xpia/
 noꝝ. p⁹ rō dr rōnabil honestas. 2⁹ dr vltis
 charitas. 3⁹ dr singularis pncipalitas. p⁹
 inqz rō dr rōnabilis honestas. Et arguit sic
 Jhdaro: honestas ē rōnat illoꝝ res ē eligē ca/
 pitaneū: q nūqz fuit ab inimic⁹ supat⁹: f3 sp ab
 eis victorios⁹ eruit: qz eligē q sp pdir: aut ali
 qn fuit ab inimic⁹ supat⁹: f3 nūqz fuit nec i ve
 tcri nec i nouo testō qspiā: q nō fuerit aut a mū
 do aut a carne: aut a diabolo supat⁹: r xps ic/
 sus nūqz ab aliq istoꝝ fuit ptaminat⁹: q rōna/
 13

blisiores ē: et congruētiore honestas q̄ ipse eliga-
 tur et sit xpianorū: turchorū: sarracenorū: inde/
 ex: et oīum viuētū: et nō viuētū dur dñs et
 capitane⁹: q̄z aliq̄ue d̄ secta iudeorū: sarraceno-
 rū: et sic d̄ alijs sectis: p̄na nota cū maiori. Ad i-
 nor at p̄ singlos tā noui q̄z vetis testi scōs dis-
 currat: null⁹ vnq̄z possit repirī q̄ totalit̄ immunis
 fuerit a culpa. Scē Job an fuisti sine clpa
 Sū p̄ Amb. vbi h̄ dicit. Dico. 43. c. mei di-
 citi. Adund⁹ ingt sū: et sine pcō: et nō ē i me ini-
 q̄tas. De q̄ pcō itelligi te eē mūdū. Dico d̄ pcō
 mortali et nō d̄ veniali: q̄ d̄ his plen⁹ sū. Job
 14. Et tas bēo iūgates et pcā et scelera oīde mi-
 bi. Et tu David fuisti mūd⁹ a pcō. Nō p̄
 Ambro. Audi qd ipse dicat. ps. 33. Propter
 nomē tuū p̄pitaber⁹ pcō meo: mltū ē enī. Et
 idē. ps. 50. Ampli⁹ laus me ab iniquitate mea
 et. Et ibidē. Ecce enī iniquitib⁹ p̄ceptus sum
 et. Et tu Salomō fuisti sine pcō. Audi qd r̄
 deat. Ecē. 5. Nō ē enī hō iust⁹ in ira q̄ faciat
 bonū: et nō peccet. Et tu Iſa qd aī. Audi qd
 dicat ad dñm. c. 38. Tu aut̄ eruiſti aīam meāz
 et nō p̄iret: p̄ieciſti p̄tergū tuū oīa pcā mea.
 Et breuē nullū iuenies aliq̄ mō nō fuisse sine
 pcō in veti testō. Quid dicā d̄ scis noui testi.
 audi Aug. Si oēs ingt scōs et scāf p̄gregam⁹
 i vnū: et interrogare possem⁹: an eēt sine pcō:
 vtiq̄z r̄deret illud Jo. Si dixerim⁹ qm̄ pcā
 nō hēm⁹ nosipſos seducim⁹: et vitas i nob nō
 ē. Quis ḡ ali⁹ hō a clpa immunis repiet⁹: q̄s ali-
 q̄ mō aut mūdō aut carni aut diabolo nō suc-
 cubit⁹: q̄s i pugna sp̄ illeſus exiuit⁹: et nūq̄z p̄di-
 dit nisi ihs glōſus. Jo. 8. Quis arguet me d̄
 pcō: q̄si dicat null⁹. i. Ipe. i. Qui pcā nō fecit:
 nec iuent⁹ ē dol⁹ i ore ei⁹. et ad Gal. 6. Nūqd
 xps p̄ci miſter ē: q̄si dicat nō. Quare merito
 oīum tā vetis q̄z noui testi xps Iesus dur: ca-
 pitane⁹: et dñs ē. Sz tñ non oēs illū sequūt⁹: et
 peccādo factē suā auertūt. audi dñz Hierē. 2.
 c. Verterūt ingt ad me tergus et nō faciē. In
 tpe tribulatiōis sue dicēt: Surge libera nos:
 Vbi si dñi tui q̄s fecisti tibi: surgāt et liberēt te
 in tpe afflictiōis tue et. Et sic p̄z p̄ rō. 2^a rō
 q̄re xps oīum p̄marie xpianorū dz merito esse
 dur: capitaneus: et dñs: d̄ v̄lis charitas. Ille
 enī merito dz coronari et p̄nceps vni⁹ p̄p̄icē
 q̄ se sp̄te p̄ ppli liberatiōe ad mortē poneret:
 Sz xps sp̄te se ad mortē obtulit p̄ liberatiōe
 tot⁹ ppli: ḡ ipe dz pot⁹ coronari et p̄nceps po-
 puli ē: p̄na p̄z cū maiori. nā et Romani maxi-

mis extollebāt triūphis: q̄s p̄ p̄rie liberatione
 pugnaſſe cernebāt: vt p̄ Rome i edificijs ad
 huc i corū memoria erect⁹. vide Gal. d̄ amor
 p̄rie. imoz at p̄z Iſa. 53. Nō ē ei sp̄s neq̄z d̄
 cor. et vidim⁹ cū: et nō erat aspect⁹. Et deſide-
 rauim⁹ cū deſpectū et nouiſſimū viroz vix do-
 loz: et ſciētē iſſimū: et q̄si abſcōdūt⁹ vultus
 ei⁹ et deſpect⁹: vñ nec reputauim⁹ cū h̄c lan-
 guores n̄ſos ipse tulit: et dolores n̄ſos ipse por-
 tauit. Et nos putauim⁹ cū q̄si leproſū: et p̄cul-
 ſū a deo: et hūiliatū. Ipse vulnerat⁹ ē p̄p̄ in iū-
 gates n̄ſas: attrit⁹ ē p̄p̄ scelera n̄ſa: diſcipula pa-
 cē sup cū: et liuore ei⁹ ſanati ſum⁹. Q̄s nos q̄
 si oues errātes errauim⁹: et vnusq̄z i viā suā
 declinauit. Et dñs appoſuit i eo iniquitates oi-
 um: n̄ſm oblat⁹ ē: q̄ ipse voluit: et nō appuit ei
 ſuū. Sic ouis ad occaſionē ducet⁹ et q̄si agn⁹ co-
 rā tōdēte se obmureſcet: et nō apiet os ſuū: de
 anguſtia et iudicio ſublatus ē: gnationē ei⁹ q̄s
 enarrabit: q̄ abſciſ⁹ ē d̄ ira viuētū: p̄p̄ ſcelus
 ppli mei p̄culſi cū. et d. i. p. f. t. d. p. m. f. e.
 q. i. n. f. n. d. f. i. o. e. h̄ ille. Et q̄z hūc n̄ſo
 p̄poſito h̄ vba faciāt tuiſe pcā. Sz et h̄ etiaz
 Bratian⁹ d̄ndit d̄ p̄ſe. di. 2. c. ſel. vbi ſic dicit
 Semel imolat⁹ ē i ſemetipſo. i. i p̄p̄a p̄ xpus.
 Et tñ q̄tidie imo at i ſacr⁹. Q̄ ita itelligim⁹ ē
 q̄ i maniſeſtatiōe ſuoz oīum vus d̄s et ver⁹
 hō ſel tñ i cruce p̄p̄edit: offerēs p̄ri ſcipm̄ ho-
 ſtiā viuā et paſſibile mortale viuoz ac mortu-
 orū redēptiōis efficacē. Eoz. f. q̄s altitudo di-
 uini p̄ſilij rediētē dos iudicauit: p̄ſiuit: p̄deſti-
 nauit vocauit modis atq̄z t̄pib⁹ q̄b⁹ id fieri cō-
 gruebat: h̄ ibi. Vbi gl̄ sup illo vbo altitudo
 dic̄ ſic q̄ xps p̄ oib⁹ mortu⁹ ē: q̄ ad ſufficiētiāz
 nō q̄ ad effectū. i. xpi mors ſufficiēs erat p̄ oib⁹
 h̄: ſz nō oēs illi⁹ effectū ſuſceperunt: apti nati fuerūt
 ſic p̄z d̄ dānat⁹. Idē d̄. s. q. i. i ſcripturis iurē
 p̄n^m. 3^a rō q̄re xps dz eē oīuz et p̄marie xpi
 anoz caput: dur: et dñs d̄ p̄ncipaliū. vñ
 arguat ſic. Ille merito dz eē oīum caput: et p̄-
 marie xpianorū q̄ ē p̄ncipalis oīum. Sz Ihs
 b̄ndict⁹ ē oīum p̄ncipal⁹: q̄ dz eē merito oīum
 caput: p̄na p̄z cū maiori. Nā ſp̄ maior et p̄nci-
 pal⁹ domo ſi ſenſat⁹ et bñ morat⁹ ſit: rector: do-
 m⁹ ē et caput. Adinor at p̄bat. audi aplm̄ ad
 Col. i. O ia ingt p̄ ipm̄ et i ipō creat⁹ ſit: et ipse
 ē aī oēs: et oīa i ipō p̄ſiſtūt: et ipe ē caput corp⁹
 ecclē: q̄ ē p̄n^m p̄genit⁹ ex mortuis: vñ ſit ipe in
 oib⁹ p̄matū tenēs: q̄ i ipō cōplacuit oēm plēi-
 tudinē diuinit⁹ h̄itare corp⁹ palr: et p̄ cū recōcilia-

re oia. In ipo pacificas p sanguine crucis ei⁹ si
ne q⁹ i cel: siue q⁹ i tr⁹ s⁹ b ille. Et gl⁹ dic⁹ q⁹ rps
ih⁹s caput eccl⁹e e⁹ fm huanā naz: q⁹ f⁹z dīnā oī
um ē caput. Et sic. d⁹ li. sup epl⁹as pau. expo/
nēs anīcā vba dīc sic. Dīnitas viuendo sibi
hoīem. i. huanā naz illā tāq⁹ caput regēs: et in
ta influēs p modū meriti oēs sēsus spūales in
xpo cē voluit. i. oēm pfectiōz sēsuū spūaliūz p
modū caput: ad Ephe. i. Ipm dedit caput su
p oēm eccl⁹ā. Et dī pgeniū ex mortuis. i. pm⁹
ex mortuis ad immortalitatē resurgēs. apoc. i.
p⁹geniū mortuoz vt sit ipe i oib⁹ tā pcedētib⁹
q⁹z se. pmanē tenēs. q⁹z caput ipe ē tā antiq⁹z q⁹z
modernoz p fide icarnatiōis pmisse t exbi/
bire. Et merito b ē. q⁹z i ipo placuit. i. toti tri
nirat fil placuit: oēs plēitudinē. s. nāe grē et
glīe bitare. Nāc qdē: q⁹z dā grē. i. oīum vtu/
tū inq⁹zū viator glīe inq⁹zūz cōphēsor: b ille.
Nō q⁹ rps dī caput eccl⁹e ad silitudinē hūa
nī caput. In q⁹ta possum⁹ p⁹siderare. s. ordi
nē pfectionē et vtuē. Q⁹z dīc q⁹z ē p⁹ ps cor
pis icipiēdo a supiori: et in ē q⁹z oē pm⁹ solz vo
cari caput. fm illō. Adie. 2. Ad oē caput vic
posuisti me lupanar tibi. Pfectionē: q⁹z i ca
pūe vigēt oēs sēf⁹ mīores et cūiores. Et in
ctis fit sol⁹ ract⁹. In dī f⁹z. 9. Genet et bono
rabil ipe ē caput. Virtutē q⁹z v⁹ et mo⁹ cūoz
mēbzoz et co⁹z gubernatiō: co⁹z actūū ē a capi
te pp vi sēnsitiuā et motūū ibi dīnātē: vñ re/
co: dī caput p⁹fi. i. rñ. i. s. Lūcēs puul⁹ i ocul
tūis caput in tribub⁹ isrl⁹ scūs es. Ad eccl⁹ā tria
cōpētūt xpo. p fm p⁹q⁹ratē ad deū: q⁹z et⁹ grā
celis alio: fuit. Ro. 8. vide tex. ibi. p⁹fecti/
onē pp plēitudinē oīuz grāz. Jo. i. Vidim⁹
cū plēnū grā et ve. 3. Virtutē bz influēdi i oīa mē
bz. Jo. i. De plēitudinē ei⁹ oēs accepim⁹: et
sic p⁹z veri. rōnc pbata tē. Est igit caput: nō
oīs influīt grām: autē e vt de⁹ instrumentali vt
vt hō tē. 3. pbat h ve. cr⁹. Mō enī sūi grā
di mysterio a dō ispirat⁹ p⁹ilat⁹ cū ibm snīal/
set ad mortē: voluit vt sup caput xpi tabla ap/
poneret⁹ vbi scriptū l⁹ris grēc cēt latinis et he
braic⁹. Jhs. n. r. i. Vbi nō q⁹z inī gnā ligūaz
q⁹z nūcro s⁹z. 7. tria gnā pncipalia crāt. s. La/
tina pp nobilitatē Romāi ipij. Luc. 2. Exiit
edictū a L⁹cfare augusto. vt describēt vniuer
sus orb⁹. Breca pp sapiam. i. Cor. i. Iudci si
gna petūt: et grēc sapiam q⁹zrūt. Ad hebraea pp p
matū: q⁹z h p⁹ ligua fuit: q⁹z oīum alīaz ligua
ruz inf. Nā v⁹q⁹z ad edificatiōē turr⁹ gabel

sola ligua hebreā fuit: q⁹z p⁹z: q⁹z nōia q⁹z legun⁹
v⁹q⁹z ad diuisionē ligūaz: hebreā f. Ven. xi.
Ecce vñ⁹ ē p⁹pl⁹s: et vñ⁹ labiū oib⁹ tē. Venite
g⁹ de fēdam⁹ et p⁹fidam⁹ ibi ligua co⁹z: vt non
audiat vñ⁹q⁹zq⁹z vocē p⁹imi sui. i. n. itelligat
Adcirco vocan⁹ ē nomē ei⁹ gabel: q⁹z ibi p⁹fu⁹
ē labiū vniuerse tē: h ibi. Titul⁹ g⁹ xpi script⁹
erat his trib⁹ liguis: vt hāz trū pncipaliū lin
guaz hoīes q⁹z p⁹nerāt ad sēsuū illō legē pos/
sēt et itelligē. Vtrū at p⁹m⁹ tituli ill⁹ trib⁹ lin/
guis scriptū cēt icētū ē. S⁹z finis iste rex iude
o⁹z: bñ sic script⁹ ē: hebraice qdē sic. male⁹ iud
o⁹z grece sic. basilius exomoleō: latine. sic: rex
cōfuctiū. Erut enī xpi desup p⁹ lignū trāsuer/
sū nō hēbat: s⁹z tñ hēbat formā Thau. Sed
p⁹ilat⁹ tabulā affixā desup posuīt: et sup illam
aliā tabulā i trāsuerfo erat p⁹fecta i hāc formā:
et i ipā trāsuerfa script⁹ erat titul⁹ ill⁹ trib⁹ lin/
guis script⁹. Jo. i. 9. Scriptū at et titulū p⁹ila
r⁹ et posuīt sup crucē. Erat at scriptū. Jhs. n.
r. i. hūc g⁹ titulū mlti iudeoz legēt: q⁹z p⁹pe ci/
uitatē erat loc⁹ vbi crucif⁹ ē ihs. Et erat scri
pt⁹ hebraice grece et latie. Dicebant g⁹ p⁹ilato
pōtīfices iudeoz. Noli scribē rex iudeoz: q⁹z
ipe dixit rex sū iudeoz. Rndit p⁹ilatus quod
scripsi scripsi. Et Luc. 23. Erat at et supscri/
ptio scripta sup cū l⁹ris grēc latinis et hebraic⁹
h ē rex iudeoz. Et Adat. 27. Et iposuerūt sup
caput ei⁹ cām ipsius scriptā: h ē ihs rex iu.
i. i. crucifixus ē: q⁹z erat rex iu. et Adar. 15.
Et erat titulus cām eius iscriptus: h ē rex iu.
ecce q⁹z oēs euangeliste d⁹ h titulo testāf. Quia
igit h trib⁹ liguis scriptū erat: i h⁹ rei mēo⁹riā
eccl⁹ā statuit: vt i missa d⁹ trib⁹ istis liguis aliq⁹
vba ponāf. Brece enī ponūf. kyrieleyson:
xpeleyso: kyrie. triplicat at p⁹dicta vba: quia
mīam sēc tritat iuocāt celebrātes anq⁹z p p⁹lo
sūdāt. Inip⁹retat enī kyrie. dīc mīfere. Mā
kyrie sonat dīc: eleyso mīfere: et xpeleyso. i.
xpe mīfere. Et dī nomies s⁹z vñ⁹ modū expo
nēdi. S⁹z nouē gnā p⁹co⁹z p⁹mū gen⁹ ē original
p⁹ci: fm venial: 3⁹ mortal. Itē p⁹cm cogitatio
nis locutiōis et opatiōis. Itē p⁹cm fragilitatē
simplicitatē et malignitatē. vñ nomies dicim⁹ q⁹
si d⁹ oib⁹ istis gnibus p⁹co⁹z mīam posulem⁹
S⁹z h trāseam⁹. Adhebraice vo i missa ponit⁹
alleluia. Est aut alleluia angelica laus: sni i q⁹
dē breuis magnū p⁹ntēs tubilū: et vt dīxi alle
luia hebraicū nomē ē potius qdēz significās
q⁹z ex p⁹mēa ieffabile gaudiū ab hac vita p⁹gri

nū. gaudiū. s. angeloz et hoīuz i cīna felicitate
 letantiū pp merita passiōis xpi. ad Col. i. *¶* Pa
 cificas q i cel' et q in trīs. Aug. at scūs alleluia
 sic expōit. al. i. saluū. le. i. me. lu. i. fac. ia. i. ad
 dñm *¶* Dico. sic. Alle. i. cātate. lu. i. laudē. ia.
 i. ad dñm *¶* Greg. aut sic. alle. i. pf. lu. i. filius
 ia. i. spūs scūs. Vel alle. i. lux. lu. i. vita. ia. i.
 salus. *¶* Ad gr' *¶* Petrus altissiodorēsis sic exponit
 al. i. altissim'. le. i. leuatus i cruce. lu. i. luge/
 bāt apli. ia. iā resurrexit. Et dicit brūs Aug.
 i glo. p salij q. alleluia ē vbiū impatiui modi:
 et sonat allelu. i. laudate. ia. i. vlem. s. deū. vel
 i. vlr: q si dicat vlr laudate deū. Trāseamus
 ista: q i sinonib' d' sacris q's deo duce p' hoc
 op' cōponē intēdo istā mā d' fusi' declarabit.
¶ Etia vō q i missa dicūt: i latia ligua expmūt
 vt pz. Quare ex his fact' euident' cludē possu
 m'. q. i bus glōsus dur et dñs et caput ē totius
 xpiani exercit'. *¶* Tū ad tertiā ve. dico q ser
 sūt genera hoīuz qz xps n' ē caput: s. diabol'
 ise mal' v3. *¶* Pagani iudei hēnici excōicati pec
 cātes mortali' et n' penitētes: et finalit' oēs dā/
 nati. *¶* *¶* Inqz gen' cui' dur et caput diabo
 lus ē: s. oēs pagani. Audi *¶* Paulū. i. 2. cor. 6.
 Quid ad nos d' his q foris sūt et ifra. *¶* Mescitis
 qm corpa v'ra mēbra sūt xpi. Tollēs q mēbra
 xpi faciā mēbra meretricis: absit. An nescitis
 qm q adhēt meretrici vnū cor' p' efficit. Erunt
 inqz duo i carne vna: q at adhēt deo vn' spūs
 ē: h ille. Et q b' v'bis arguo sic. Quicūqz nō
 vnif' p'po caput: n' p' verā vitā h'c: s. xps est
 v'z caput oīum: vt ē oīū i alia ve. q q n' vnif'
 ei: n' p' verā vitā h'c. Tūc vltra pagani si vni
 unt xpo: q vitā veram nō h'nt. Itē arguit sic.
 Quicūqz nō ē despōsat' vō spōso ē i adulterio
 s. ver' spōs' ē xps *¶* Ihs. 2. sec. 2. Et spōsui te
 mihi i fide: q q n' ē ei despōsat' ē i adulterio.
 Tūc vltra pagani nō despōsat' xpo: q s' i adul
 terio. Sūt i adulterio: q i mortali p'cō: et p' p'nt'
 dānati. S. qrit an pagani ad q's aploz p'dica
 tio nō puenit: aut vbi nō p'dicat alia fides pp
 i grānā fidei xpi excusari possint. *¶* Ecce dico q
 epli i oib' p'ib' p'ncipalib' mūdi fidē xpi p'di/
 cauerūt: vbi oēs vicine cinitates puenire pote/
 rāt: q i oēm frā erunt son' cor' zc. et iō null'
 tūc t'pis excusat' ē. Sili' nec nūc: q vbiqz fides
 xpi noīat. *¶* Sūt q pagani illā iqrere et sectari
 si vellēt. Audi pulcherrimū tex. dist. 37. §. vt
 itaqz. et c. si. i. f. d' sic. Mō enī oīs i grātia ē i
 munis a cl'pa. S. i grās p't excusari. s. a pena

cīna: q q d'iceret nō iuenit. Illis at oīo i q'ci n'
 potit q q d'iceret copīa hntes: opā nō dede/
 rūt. Et si vba bi Aug. qre zc. *¶* Sedz gen'
¶ Diabol' caput ē: s. oēs hēnici. audi ppham
 Qui videbāt me. s. i lege et euāgelio foras su
 gierūt a me. s. p' cor' male intellecta. A male in
 tellect' inipretantqz scriptur' tāta hēnicor' mlt
 titudo iniciū sūp't: vt dīc aug. d'ci. d'ci. *¶* Inde
¶ Pau. ad Ro. 16. O bsecro iqr vos frēs: vt
 obfuct' eos: q diffēsiones et offēdīcā p'ci do
 ctrinā quā didicistis faciūt: et declinate ab illis
¶ Mō enī xpo nō sūiūt: s. suo v'ctri. Et per
 dulces s'mōes et blāditiōes seducūt corda ino
 cētū. i. simpliciū. *¶* Ii s' falsi pphē: d' qd' dñs
 ait. *¶* Adat. 7. Attēdite a falsis pphīs. *¶* P'p'us
 enī ait *¶* Ber. sup Lanf. lōge nocet fals' catho
 lic'. qz si ver' appeat hēnic'. *¶* Adat. 7. Veniūt
 ad vos i vestimēt' oīū: i trise' at si lupi rapa/
 ces. *¶* Adta dici possent circa istā mām: tñ ali/
 bi ē istā mām tangim'. Accipiam' p oib' hē
 nic' istā regulā gnālē q ponit. 13. q. 3. c. q. vbi
 dī sic. Qui i ecclā xpi morbidū aliqd p'uūqz sa
 piūt si correcti vt sanū rectūqz sapiūt: resistunt
 p'uacit': et sua pestifera et mortifera dogmata
 emēdare nolūt: s. defēdē p'sistūt: hēnici sūt: hec
 ibi. Et si vba aug. *¶* Māicheos. Et ita sup/
 ple vt hēnici puniēdi sūt: qre zc. *¶* Tertiū gen'
 ē caput et capitane' diabol' ē: s. oēs excōicati
 vbi notandū q duplex ē excōicatio. s. maior
 et minor. *¶* Maior ē sepatio a cōione fidelium.
¶ Adino: a cōione sacroz. *¶* Adino: a canone di
 uersis modis iustific'. p oēs q iecerūt manus
 violētās i clericū: s. maiori excōicatio p'cussi
 17. q. 4. si q's suadēte. Et d' sen. excō. nō dubi
 um. Itē oēs i cēdarij cē de sen. excō. ex tua. et
 sic d' alijs: q vidē i *¶* *¶* Sanella potis si placet.
 Excōicatio minor plurib' mōis p'igit. p hac
 excōicatioē excōicatus ē oīs mortali' peccans
 xi. q. 3. audi vbi dī. Audi deniqz aplm dicēte
 d' eo q peccauerat. Tradidi inqz h' mōi hoīez
 sathane i intm carnis: vt spūs saluus fiat in
 die dñi: h ibi. Et h excōicatio p' p'cō mortali i/
 fligit a deo ipō. Itē oēs p'ncipātes cū excōica
 to i comedēdo bibēdo loqndo: et h' mōi: dū/
 mō nō sit p'iceps cris p' p'sensū auxiliū p'siliū
 p'fauere. xi. q. 3. cū excōicato: vbi dī sic. *¶* Tū ex
 cōicato neqz orat' neqz loq nisi q ad eādē excō.
 p'tinet: nec v'st' itz. Si q's enī cū eo aut pala
 z aut abscōse locut' fuerit: itati cōcz excō. penaz
 p'bat: h ibi. *¶* Sūt tñ tales a simplici facēdore ab

solui. et de sen. exco. nup. ut hac excoicatioe se
riut oēs notorij simoia. i. q. 1. repiut qzplimi
vbi de ordinat. simoia. d. sic de alijs. **¶** Do
nam q ista regula gnale. qz qñcūqz qz publi
ce excoicat irarēt eccliaz vbi dina officia cele
brarēt oēs qibi sūt tā laici qz clerici in testi^m q
sūt mēbra diaboli dñt sine mora offm dimitte
t fugē de ecclia aut ipm expellē sic fecerūt iu
dei cecū natū pñtētē xpm. Jo. 9. **¶** Hec regula
declarat. 24. q. 1. ois q. 2. xi. q. 3. sic apli. i. gl.
vbi dñ sic. sic apli statuēt dicētes. cū excoicat
nō ē coicadū. Et si qz cū excoicato auertēdo re
gulas. s. ecclia sticas. i. canōes sciētē i domo
fil locut^r suū vlorauerit ille coione pñet. hic
ibi. vbi gl. sic au. si q excoicat irat eccliaz oēs
eribūt. 24. q. 1. ois q. Et notat dñi. si qz publi
ce excoicat irauerit eccliaz. qz si cēt occult^r t
nō public^r solū illi exiri dñt qz b notū fuerit:
t honeste ne alios scādalizēt. **¶** facit ad h. c. si
tñ. 6. q. 2. vbi dñ. si tñ ep̄s alieni sceleris pñtū
nouit qz diu. pbare nō pōt nibil pferat: sed cū
ipo secret^r ad pñtū cōrrectōib^r elaborēt
hec ibi. idē cū pma glo. h. c. 2. q. 1. si pecca
uerit. 2. xl. vj. di. c. clericus. q fm Archi. tñ
Elem. fa d se. exco. i. gl. sup vbo. publice cū
glo. se. S3 hic qro tria. **¶** Dñmū pono p casuz
q pñt: inceptū missā t dixit ofones t eplam t
euāgelij: t publice excoicat eccliaz intrat oēs
astātes fugiūt: qd faciet pñt: dñ glo. sup dco
c. sic q apli. q si sacerdos missā inceptat: non
eribūt ipse. qz nō d3 relinqre offm incōpletuz.
hec glo. Dñs Inno. de sen. exco. c. nup ex
ponit istā glo. t dñ q hoc d3 intelligi si cauo
nē inceptat. aliē nō. Sedo qro an excoicatus
possit intrare ecclia ad dicēdū suas ofones: t
faciēdū suas deuotōes. Dico q sic. dñmō tali
hora intret q dina officia nō celebrat. p3 hec
rñso. i. q. i. q studet i glo. **¶** Tercio qro an ex
coicat qñ pñcat t intrās ecclia t audit pñca
tozē debeat expelli. t pñcatōr: nō pñcare: dñ
co q nec expelli: nec pñcatōr a sua pñcatione
desistē d3. p3 ista rñso de cō. di. i. c. ep̄us. vbi
dñ. Ep̄s nullū phibet ingredi ecclia t audire
vbu dei siue gētilē: siue hēticū: siue indeū tē.
Et cetra de sen. exco. c. rñso. t. c. cū volūtate.
Caplin rñso dñ sic. Rñso nro postulas edo
ceri: an cū ferrariēses ciues excoicatiois t in
dicti sentētijs sint ligati: liceat tibi viros t mu
lieres seculi t ebdomoda vñ mēse apud aliquā
ecclia cōuocare: qz pñdices vbu dei: vt cōsāē

ad correctōz ind ucas. Sup q rñdemus q sine
scrupulo pñe h facē poteris cū videris expe
dire: dñmō circa formā indicti nullū eis dñū
offm celebrēt tē. t gl. sup vbo cū videris ex
pedire. adducit. xi. q. 3. añcessor: t. s. dñm. c.
cū volūtate. qd dñ sic: t facit multū p supdñs
Lū volūtate ingt ac pposito maleficia distin
guant excoicatiois finiam nō incurrit: q excoi
catio. s. maiori excoicatione supple in his q ad
absolutōz vñ alias ad salutē aic pñtēt i locutō
ne pñcipat: s3 etalia vba incidēt vt apud euz
magi pñfciat iniponat. **¶** Predicatorēs qz q pe
nes excoicatos vñ alios alienaz rex dñtōres
in pñcatōib^r t pñfciōib^r qñ gerūt cāz coz ad
qz res pñdite spectare nōscūt: elemosinas pñt
ab illis licite recipere pñfci si alias nō valeat in
illo loco sustētatoz hñe tē. t gl. sup vbo ad sa
lutē. dñ q oib^r mōis qz pñfci possum^r ad sa
lutē aic: licz cū excoicato pñfari t pñcipare:
alias nō ē gl. **¶** Ber. Et hec sufficiat p pñtū mā.

Quintū gen^r boiuz: qz diabol^r caput ē: sūt
oēs in pñtis mortalib^r pñfuerātes. i. ad Lor. 6
An nescitis q intg regnū dei nō possidebunt
nolite errare: neqz fornicari: neqz idolis finē
tes: neqz adulteri: neqz molles neqz auare neqz
ebriosi neqz inaledici neqz rapaces regnū dei
possidebūt. h ille. Et ad Gal. 5. Adāfesta sūt
opa carnis q sūt fornicatio inuidia tē. t seqz
Qui talia agūt reg^m dei nō pñt. t ad Ephe. 5
Scitote itelligētes q ois fornicator aut imun
dus aut auar^r qd ē idoloz sūt: nō h3 hēdita
tē in regno xpi t dei. h ille tē. Sextū t vlti^m
gen^r sūt oēs dñnati. Adat. 13. Bonos elegerūt
in vasa sua malos āt foras miserūt. t Breg.
sup Adat. Caput oīuz maloz ē diabol^r: t h^r
mēbra sūt iniq ppe tñ iniq sūt oēs dñnati qui
nūqz bñ faciūt. quare tē. Et ista sufficiant tibi
aia mea p presenti cōclusionē tē.

De fudamēt^r t roboratōe fidei. **¶** Ecclō 3^a
Lcipe tñā pñonē. v3. Tāt poptimis
a fudamēt^r fides xpi ē roborata t robo
rat indies q oio credo qz qz illā cre
dūt filij dei efficiēt: vbi tres ingram^r vi. v3.
Dñia. vi. ē. Quō fides xpi est roborata. 2^a
vi. Quō fides xpi ē sublimata. 3^a vi. ē quō
fides xpi credētib^r sit accommodata. Quātū
ad pñmā dico q fides triplici roborat fudamē
to. v3 fudamēto sacre scrip̄e fudamēto imita
tionis scōz t fudamēto multiplicatōis signoz
Dñm inqz fudamē^m ē sacre scrip̄e Triplex

scriptura corroborat et significat fide gl'iofi ibi
 v3. scriptura euāgelica: scripta canōica: et scri-
 ptura civil. **P**ro scripta euāgelica. audi Jo:
 8. et fuerit vba xpi. Ambulate dū lucē habetis:
 vt nō vos tenebre pphēdāt q' ambulat i tenebrs
 nescit q' vadat. dū lucē hētis credite i lucē vt si
 lii lucis sitis. Ego lux veni in mūdū: vt ois q'
 credit i me i tenebris nō maneat. **D**octores
 ad quē sensū trahi debēt ista vba an ad sensū
 ppriū certū. an ad ppriū sensū. audi pulcherr
 ter^m di. 34. c. relatu. vbi sic circa medietatē ca/
 pituli dī. sūt enī mltā vba q' i scripturis dīnis
 pnt retrahi ad cū sensū quē sibi vn' q'sq' spōte
 p'supfir: s3 nō o3. nō. n. sens' extrinsec' alienū. s.
 a lra et cēncū debet' q're: vt quō ipsū ex scriptu
 raz aucte pfirmen: s3 ex ipso scripturis sēsu
 cape vitar'. Et iō o3 ab eo sciaz dīcē scriptu/
 raz q' cū a maiorib' s3 vitarē sibi traditā fuit
 vt et ipse posset eā quā recte suscepit cōpetēt af
 ferere et. facit. c. ne initeris prudētie tue et de
 p'sti. Ex his vbi apparer q' null' sacras scri
 pturas p'pō sēsu audeat exponē. s. malo s3 fm
 qd a scis doctorib' ē declaratū. quō q' debet' ex
 ponē xpm eē lumē v'z illuā o3 hoies veni
 entē in hūc mūdū: et q' ipsū seqt in tenebris nō
 maneat. Lerte xps n'z lumē ē p'fidē q' fides
 bit' ē illuā intellectū ad assentiēdū p'me vi/
 tati pp se. g. q' fidē xpi nō h3 in tenebris ē et q' i
 tenebris ē: nescit q' vadat vt dīc h' ter' Jo. Et
 pfirmat sic. Reges gnāles ab oib' subdit' de
 bēt fuari: s3 xpi lex sup posita ē lex v'is. s. o3
 dīnās vt oēs credē debcāt i eū. g. d3 ab oibus
 obfuari p'na nō. et maior sat' nō. et de p'sti. c.
 i. cū glo. minor p3: q' dīc. oīs q' credit in me in
 tenebris nō maneat. Jre et Jo. 3. dī. Misi q'
 renat' fuerit denuo nō pōt intrare i regnū dei g'
 q' i xpi fide nō ē saluari nō pōt. itē **A**d ar. vltio
 dī. Eūtes p' vniuersū mūdū p'dicate euāgelīū
 oi creature: baptizātes eos i noīe p'ris et filij et
 spūs sci q' crediderit et baptizat' fuerit salu' erit
 q' vō nō crediderit p'dēnabit. Quid q' obsta/
 culi ē: ex q' gnāl'r dī q' nō crediderit p'dēnabit
 p'p'ures sūt alie euāgelice auctes: s3 iste suffi/
 ciāt. Scdō fides nra corroborat aucte cano/
 nica. audi ter. pulcherr^m. 24. q. 3. c. oīs. vbi
 dī sic. Oīs q' recedit et nō pmanet in doctrina
 xpi: deū nō h3. Qui pmanet i doctrina xpi: hic
 et filiū et p'cem h3. Si q' venerit ad vos et hāc
 doctrinā nō affert nolite eū recipere in do^o glo.
 interli. si dixerit se eē p'dicator: nec aue ei dixe

ritis: q' supple ē excoīcat': q' q' dīc illi aue: cōi
 car opib' ei'. h' ibi. audi aliū ter. 93. dī. c. g. ca/
 thedrā. vbi dīc ter'. Qui cathedrā p'dicti su
 p' quā sedata ē ecclia deservit: i ecclia se eē nō cō/
 fidat. Et sūt vba **L**epiani. Jdē in. c. teneā/
 mus frat'z vnitatē. i. q. i. Jre audi aliū ter. dī.
 21. c. i. nouo testō. vbi sic dī. In nouo testō p'
 xpm dñm a p'dicta sacerdotialis cepit ordo. q'
 ipsi p'mū p'm' pōtificar' in ecclia xpi dat' ē dīcē
 te dñō ad eū. Tu es p'dict' et sup hāc petrā edi
 ficabo ecclia meā. et porte inferi nō puaiebunt
 aduersus eā. et tibi dabo clauēs regni celozū.
 hic q' ligādī soluediq3 p'tatē p'm' accepit a dño
 p'mulq3 ad fidē pplm v'ute sue p'dicatoris ad/
 duxit. Leteri vō aplī cū eo pari p'sortio ho/
 nore et p'tatē nō tñ i dīsp'fatōe: dīc gl. interli.
 acceperūt ipsū p'ncipē q3 co3 eē volucit. q' et iu
 bente dño: in toto orbe it'az dīsp'it: euāgelia p'
 dicauerūt. Jp'is q3 decedētib' in co3 loco sur
 rexerūt cpi q' ordīatio p'tarato. i. p'dcō ordīne
 et mō fieri d3: q'sq' recipit: et vba co3 deū reci
 pit. Qui aut' sp'it eos cū a q' missi sūt et c' fun/
 gūt legatōe sp'it et ipse idubitat' sp'net a dño.
 Vidētes aut' et ipsi aplī mēse multā et oparios
 paucos rogauerūt dñz mēsis vt mitteret oparios
 i mēse suā. vt ab eis electi sūt. 72. dīsp'itū q' rū
 tūpū gerūt p' b'ri atq3 i co3 loco s' p'stituti in ec/
 clia. h' ibi et s' vba Anaclei pape. Jdē i. c.
 se. qd' l'cipit. q'zuis. itē. c. oīs. c. c. se. et pfirmat
 oia p' ter. trāslato sacerdotio. et d' p'sti. vbi sic
 dī. Trāslato sacerdotio necesse ē vt et legi trāsl
 atio fiat: q' fil' et ab eodē et sub eadē sponfione
 vtraq3 data sūt. qd' d' vno dī nec ē qd' de alio
 intelligat. h' ibi. Et ē sensus istoz vbo3. qd'
 ex q' sacerdotiū a iudeis trāsiuit i p'dictz: necē
 ē vt et lex trāseat i p'dictz et p' p'ns s3 legē p'de
 tri viuē et rō. q' ab eodē et eodē tpe et eadē spō
 siōe: abo data sūt et d' filib' ad sile val3 arg^m iō
 necē ē: qd' de vno dī de alio intelligat. **B**lo.
 aut' fa sup vbo trāslata declarat qñ fuit trāsla
 tū sacerdotiū in p'dictz. Et penit duas expōs
 p'dicta expō dīc q' nīc trāslatū ē: qñ xps dixit
 p'dictro p'ace oues meas d' electōe significasti
 Scdā expō dīc q' tūc trāslatū ē: qñ xps dixit.
 Jre docete oēs gētes. de p'sc. dī. 4. c. p'p'e. Et
 cōcludit glo. Nō ē q' lex apud iudeos: s3 apd
 p'dictz et suos. Et q' fuerit trāslatū p3 dī. 21. in
 nouo testō qd' ego adduxi paulo añ. Adē dīc
 ista glo. Et glo. sup vbo sacerdotio declarat
 qd' fuit illud sacerdotiū trāslatū. et dīc q' nō fu

it illud Melchisedech. q. Melchisedech bñ
 p qngēros ānos fuit añ legē. Si. n. de isto in
 telligere text⁹ esset falsus: cū dicat q eodē tpe
 vtrqz data sūt. Intelligit ergo de sacerdotio
 leuitico qd cum lege sūt Adoyf a dño datū est
 in mōte: et eadē sponsiōe. qm̄ data lege dixit si
 lius isrl' p Adoyfen. Audi isrl' mandata mea
 et ea serua in corde tuo. dabo tibi terrā fluētes
 lac et mel et c. et tūc ibi pmisserūt seruare legem
 et sacerdotiū. et iō dixit sup eadē spōsiōe. Nec
 ponit glo. sup. Vbo spōsiōe. et hec sufficiāt qñ
 nū ad legē canonicā. Tercio roborat fides
 xpiana p scripturā ciuile sive p leges ciuiles.
 Tot. n. potissimū impatores pcedētes i suis
 legib⁹ sp. pfitent fide xpianā. Audi qd dicat i
 perator in decretis notan. di. xix. in. c. in me/
 moria vbi dī sic. In mēoria bñ Petri ho/
 norati scām Romanā ecclīā et aplicā sedem
 vt que nobis sacerdotalis mī ē dignitatis de/
 beat cē ecclēsiasticē magistrā institutōis. qua d
 re seruāda est cū māfuetudine humilitas. et h
 vir ferendū ab ipsa sancta sede imponat iugū
 tū feramus: et pia deuotiōe tollerem⁹. hec ibi.
 Et vide martinā patrē q impatores non pnt
 facere de iure leges: que essent ius diuinum
 vel ecclēsiasticū. Audi ter. di. x. leges impera/
 toz. vbi parū post pncipiū dī sic. Lex impera/
 toz nō est supra legē dei. s. subius. Impiali
 iudicio non possūt iura ecclēsiastica dissolui et
 Et. c. non licet dicā sic. Mōlicz impatori nec
 cuiqz pietatem custodienti. i. fidei religionem
 aliquid cōtra dīna mandata psumere. nec qe/
 qz de euangelicis pphetis: aut apostolicis re/
 gulis ob vim agere. hec ibi. Aduertendū
 tñ q leges impatoz non ppter hoc legib⁹ ec/
 clēsiasticis credas contradicere. qm̄ vtrumqz
 ius rōnabiliter constitutū est. ar. capli. certū ē
 di. x. Sed intelligunt verba predicta quo ad
 causas spūales: et salutem aīe cōcernētia. quia
 alia est rō seculari: et alia dinarū causarū vt
 patet de cōse. di. 4. c. celebratē. in fine. Itaqz
 et canon leges ciuiles vocat leges venerādas
 vt p. 30. q. 3. c. i. S. an papa possit tollere le/
 ges impiales. notat de regulis iuris. c. 2. gl.
 i. li. 6. Vnde igit accipiam⁹ istā regulā gnālē
 q sic leges nō dedignāt sacros imitari canōes
 et de iudicijs. c. clerici. et de noue operis icho/
 atione. c. i. et in autentica. vt clerici apud pro/
 prios epōs. s. penl. col. 6. Ita et sacroz statn/
 ta canonū: pncipiū cōstitutiōib⁹ adiuuāt. vt p. 3

in eodē. c. i. de noui operis inchoatione: vbi
 dicit sic text⁹. Quia vo leges nō dedignāt sa/
 cros canones imitari: ita et sacroz statuta ca/
 nonū: pncipiū cōstitutiōib⁹ adiuuāt. Et glo.
 super hoc vbo adiuuāt. dicit q et hoc in cā
 ecclēsiastica leges possum⁹ allegari. et si cano/
 nes deficerēt in cā iudicāda: possum⁹ iudica/
 re sin leges: et allegat pdcā glo. c. lege. x. di. 2.
 c. si in adiutoriū. 33. q. 2. historia. 2. 54. di. et
 antiqz. Et sic satis p. 3 quō sanctissima xpiana
 fides roborat per triplicē scripturā. De an/
 tiqua scriptura ad pns nō facim⁹ mētiōē qm̄
 illa vmbra fuit noue: vt antea in pma pte b⁹
 finonis dixim⁹ quare et c. Secōdo scissima fi/
 des roborat scōz imitatiōe. Mōne hoc ē ma/
 ximū nre fidei sūdamētū q tot et tanti viri tan/
 teqz genere mulieres: et antiquo et presenti
 tpe pro xpiana fide tot spernant: et spreuerint
 vniuersa q laute possidebāt: et xpm paupculū
 sint imitati. Et nō tñ mūdana. s. et p. p. vi/
 taz sp. cucerint et pro xpi amore interierint ad
 Hēbre. xi. Si p fidē vicerūt regna et c. dic to/
 nū textū. Hic veniat Paul⁹ pus xpiane fidei
 acerrim⁹ psecutor: q postea p xpi noie capite
 trūcari maluit: q sine ei⁹ fide viuere. Veniat
 Petrus crucifix⁹. Veniāt tot reges: tot princi/
 pes: q p xpi noie corona martyrij coronati sūt.
 Veniat ille clarissim⁹ ecclēsiē lumē et splēdor
 Aug. q pus fuerat p manicheos seduct⁹: et po/
 stea xpi doctissim⁹ doctor. Veniat et Dionys⁹
 pus pagan⁹ et ph us maxim⁹ et postea Paul⁹
 secretissimus discipulus. veniat Lyprianus
 pus sceleratissim⁹ magn⁹ et postea sanctissim⁹
 martyr doctor et c. p. qd multis moroz. Acci/
 pe aīa mea barbat⁹ Micro. et lege libellū vi/
 roz illustriū quātā nobilē multitudinē et certā
 scōz fidei xpiane cōnūctet. inde Aug. S. epi/
 stolā sūdamēti. Quis ingt tātā multitudinē
 pronā ad legē s. riā carnī et sanguini suādā in/
 duceret nisi sol⁹ de⁹. qre et c. Tercio scissima
 fides roborat signoz multiplicatiōe. Dicite q
 so q nā illa secta q miracula hēat: sic fides xpia/
 na. nā ab ipō Abel vsqz ad legē datā p Adoy/
 fen. et in gēte hebreoz ab erisu egypti vsqz ad
 ingressū terre pmissiōis in fide xpi vcturi mi/
 racula innumera claruerunt. Nec vnqz pplm
 hebreū: donce ipsi in fide pmiāserūt miracula
 derelinqrūt. Et cū fides in aplis et alijs credē/
 tib⁹ in xpm trāslata est: ita per dei grām mira/
 cula subsequuta sūt: q posita fide videant nri

racula apponi et ea remota remoueat. Neq;
 n. idolatre q̄s paganos vocat neq; gēs Adā
 chumeti quā dicitur sarracenos: neq; iudei mi
 feri neq; hēti legū aut sectarū suarū miraculū
 aliq̄t hnt. Adirāda n̄ fidei n̄c p̄ter oēs nature
 cursū miracula clarescūt: vt fuscitātiōes mortu
 orū: illusiōes cecorū: liberatiōes demoniacorū:
 et filia: que nō nisi v̄tute dīna fieri possent
 Et qd mirabili⁹ apparet nō solū in v̄tutib⁹: sed
 et i mortuis in hac n̄c fide miracula fulgent.
 Infideles aut oēs sic nec viui aliqd possunt sic
 nec mortui. nec possūt se nec alios iuuare gau
 deant q̄ in sectis suis. ego aut gaudebo in deo
 Jesu meo. Quid dicā de miseris iudeis. Si
 n. dñs Ies⁹ xps ex v̄o et recto celo fuit ab eis
 reprobat⁹: tūc fm legē et pphaz promissa de
 buerūt taz spūaliter q̄z corpāliter a deo foueri
 et plus q̄z aī. Quō ḡ et ex q̄cā a tpe illo et citra
 sūt captiuati et spūaliter a grā dei destituti:
 et a spūali intellectu dīno: et a dei regimi
 ne destituti: q̄z dīa in fide xpi v̄turi steterunt
 exaltauit illos deus: postq̄z aut filii dei nega
 uerūt: nulla gens fuit a deo depressa: et obic
 ta oppressiōib⁹ tyrānoꝝ persecutiōib⁹: gla
 dio fame captiuitate: strage nec seruilitute: v̄
 ditione derisione despectiōe sicut legist euenis
 se super eos. Nam tēpore Tit⁹ et Vespasiani
 capta Hierlīn: oēs fuerūt capti: xxx. p vno
 denario dant sunt. In captiuitate illa liberos le
 gis h̄c non poterant: et filios non circūcidere
 cogebant. Quā etiā Shebāt. aīq; corū vxores
 cognoscerēt: sub pena capitalis sententiē eas
 ad gentiles iudices adducebāt: vt eas violen
 tando cognoscerent: et alijs tradrent vel ipsi
 haberēt quantū vellent. Hec oia cernere po
 teris: si finē et libros legeris egipti. Et si oīs
 scriptura deficeret: h̄ oib⁹ saltē clarissime p̄z q̄
 gens iudaica q̄ clarissima fuit: pulcherrima at
 q̄z decora: mō est vilissima et abiectissima: tur
 pissima: debilis et meretricula vltra oēs alias
 natiōes. Q̄ igit fides p̄clarissima xpianorū: q̄
 scripturis miraculis et signis innumeris coru
 / scas idica. Erigite o xpiane aures audite. Ki
 char. li. de trinit. c. xl. Vtinā inq̄t attēderēt i
 dei v̄tinā aduerterēt pagani cū quāta p̄seie /
 curitate p hac pte ad dīnū iudiciū poterim⁹
 accedē. Mōne cū oī p̄sidētia deo dicē poteris
 dñe si error ē i nobis a teipso decepti sum⁹ nā
 ista tātis signis et p̄digijs p̄firmata sūt et tali
 bus q̄ nō nisi p te fieri possent. Et certe a sum

me scilicet viris nobis tradita sunt cū summa et
 autētica testatiōe p̄bata: teipso coopante et ser
 monē p̄firmate seq̄ntib⁹ signis. h̄ ille. Et hec
 volo sufficiāt p̄ p̄ma v̄tute. Quātū ad faz
 vi. intēdētes de sublimitate fidei xpiane feri
 bere te horroꝝ aīa mea diligēter aures fm oib⁹
 n̄ris accōmodes. vbi nō q̄ tria reddūt xpianā
 fidē sublimissimā et altissimā. v̄z. fidei xpiane
 testificatio. Scdo fidei xpiane p̄duratio: et fi
 dei xpiane coronatio. T̄cddit igit p̄mo fidem
 xpianā sublimissimā et altissimā clara veraq;
 fidei n̄c testificatio. Vbi accipe istā regulā ge
 neralē q̄ oīs res tā creata q̄ increata tā corpa
 lis q̄ spūalis vt sublimitatē fidei xpiane oīde
 rent de ipsa testimoniū reddiderūt. Et ip̄a oia
 cōnumere⁹ et p̄bem⁹. Primo nāq; fidei
 xpiane testimoniū reddidit tota scīssima trini
 tas. 1. mlti⁹ āgelorū. 3. mlti⁹ hoīū. Quar
 to multi⁹ mltic⁹. Quito puuloꝝ. Sexto vi
 roꝝ. Septio senū. 8. v̄ginū. 9. coniugatoꝝ
 x̄ccēmētū. 10. lasciuoꝝ. 11. seruorum.
 12. liberorū. 13. regū. 14. p̄p̄loꝝ. 15.
 militū. 16. rusticorū. 17. oīum p̄p̄loꝝ.
 18. nantaz. 19. mercatorū. 20. antiq̄rū.
 21. modernorū. 22. gētiliū. 23. iude
 oꝝ. 24. grecorū. 25. p̄iarcharū. 26. vi
 aploꝝ. 27. malorū. 28. bonorū. 29.
 auū. 30. pisciū. 31. beatorū. 32. in
 sc̄fatorū. 33. elemētoꝝ. 34. sacerdotū
 35. leuitaz. 36. p̄cursorū. 37. di
 scipuloꝝ. 38. euāgelistarū. 39. sol. 40.
 stellaz. 41. lucif. 42. tenebrarū. 43. vi
 noꝝ. 44. mortuorū. 45. oīū pphaz. Et
 46. tot⁹ mūd⁹. Ista oia numera p̄bem⁹: et
 erubescāt postea q̄ i xpm iesū crucifixū credē
 nolūt. Idio inq̄z dico q̄ testiū reddidit fidei
 xpiane tota scīssima trinitas. j. Ioh. v. Tres
 sūt q̄ testiū dāt in celo p̄r v̄bū et spūs sanctus
 Et tres sūt q̄ testiū dant in t̄ra spūs aqua et s̄a
 guis. Expone sic. Tres sūt q̄ testiū dant in
 celo. i. de celo. i. de dīnitate xpi iesu. s. p̄r v̄bū
 et spūs sanct⁹. Quō aut testiū reddiderint sta
 tim dicā. Et tres sūt q̄ testiū dāt i t̄ra. i. de ter
 ra. i. de hūanitate. s. spūs. i. aīa. In man⁹ tu
 as p̄mēdo spm̄ meū. Et aq̄ et s̄a guis. Ioh. xix.
 Vn⁹ militū lancea lat⁹ ei⁹ p̄forauit: et p̄tinuo
 exiuit s̄a guis et aq̄. Videam⁹ quō p̄r testiū p̄
 hibuit d̄ xps. Ioh. viij. Qui misit me p̄r ipe te
 stioniū p̄hibz d̄ me. j. Ioh. v. Ad testiū qd̄ ma
 ius ē: qm̄ testificat⁹ ē de filio suo. Tripl⁹ autē

testificat^r ē p^r de Iesu filio ei⁹ q^u ad p^rs. v3
In baptizatiōe. In trāsfīguratōe. Et in pas
siōe. Primo in baptizatiōe. Mā dū a Joāne
in iordane baptizaret^r vor d^r nube vēit dicēs.
Dic^r fili⁹ meus dilect⁹ i q^u mibi hū cōplacui.
S^cdo in trāsfīguratōe. M^{at}h. 17. Adhuc
eo loquēte: ecce nubes lucida obūbrauit eos
et ecce vor patris intonuit dicēs. Dic^r fili⁹
me⁹ dilect⁹ in quo mibi bene cōplacui. p^rs. sⁱ i
lius me⁹ es tu: ego hodie. i. sp^r genui te. Ter
tio app^ropinquate passiōe. Jo. 17. Ip^se eleua
tis oculis in celū dixit. Ip^si venit hora clarifi
ca filiū tuū: vt z fili⁹ tuus clarificet te. Et post
paucā. Pater ego te clarif. caui sup^r terrā op^r
p^rsumāui q^u dedisti mibi vt faciā. Et nūc clari
fica me tu p^r apud te mēcipiū claritate: quā ha
bui p^r q^u mūdus fieret apud te. Et Jo. 12. d^r
q^u vor patris in celo audita ē. Et clarificāui. z
iterū clarificabo. Ecce quōd p^r testi^m reddidit
xpo. qm⁹ fili⁹ ei⁹ erat ab eo generat⁹. Nūc vi
deam⁹ quōd ip^se met⁹ fili⁹ reddidit testi^m fidei sue
Nec mireris qm⁹ sic tota trinitas testificat qm⁹
opa trinitatis ab e⁹ sūt indiuisa: vt dic^r Aug.
de trim. z de p^rs. di. 3. c. oēs q^us legere potui.
Et sūt vba Aug. li. de trini. Tripliciter autē
reddidit fili⁹ testi^m de fide sua. s. In diuinitatis
oñfione. In miraculoz opatiōe. Et in hūani
tatis v^r p^rbatōe. Primo in diuinitatis oñ
fione. Jo. x. Ip^si me⁹ q^u dedit mibi mat^r oī
bus est: z nēc pōt rapē de manu patris mei
ego z pater vnū sum⁹. s. in diuinitate. Dicit enī
vnū z nō vn⁹: q^u adiectiuū in neutro genere
dicat nām z in masculino vl^r feminino dic^r p^ro
nā. z iō d^r ali⁹ p^r. alius fili⁹. ali⁹ spūs scūs. z
nō aliud. q^u distīcte sūt p^rone: nō nāc. iō dic^r
vnū z nō vn⁹. Et Jo. 8. dicebat. Est p^r me⁹
q^u glorificauit me: quē dicitis. q^u de⁹ v^r ē z nō
cognouistis eū. ego autē noui eū. z si dixerō q^u
nō noui eū: ero fili⁹ vobis mēdax: sⁱ scio eū z
sermonē ei⁹ seruo zē. Sēdo i miraculārū
opatiōe Jo. x. Opera que ego facio ipsa testi
moniū perhibēt de me: sⁱ vos nō creditis. q^u
nō estis ex ouib⁹ meis. Si mibi nō vultis cre
dere operib⁹ credite: vt sciatis z credatis: q^u
ego in patre: z p^r in me ē. Sⁱ que nā sūt opa
ista. Audi Jsa. 55. Tūc aperient^r oculi cecoz
z aurca surdoz patebūt: tūc saliet sic ceru⁹ in
montib⁹ claudus z apta erit lingua mutorum
zē. Et vbi repit^r ista xpm⁹ fecisse. lege M^{at}h.
xi. Sic renūciat Joāni q^u audistis z vidistis

dixit Iesus discipulis Joānis. Ecce vident
claudi ambulāt. leprosi mūdāt. mortui relur
gūt paupes euāgelizāt. i. euāgelio instruit^r zē.
Et iō Jo. 15. dicebat. Si nō venissem z locu
tus eis nō fuisset p^rctm⁹ n⁹ hēnt. Et iez. Si nō
fecissem eis q^u opa nūq^u ali⁹ fec^r p^rctm⁹ nō hēnt
nūc autē excusationē nō hnt super p^rctō suo zē.

Tertio reddidit testi^m fidei sue in humani
tatis vera p^rbatōe. Mā crescebat etate. Luc.
2. P^roficiebat Iesus sapia z etate apud deū
z hoies. c^rurijt. M^{at}h. 4. Et cū ieiunass^r. xl.
dieb⁹. z xl. noctib⁹ postea c^rurijt lassus fuit.
exēplū d^r samaritana. z sic d^r alijs passiōib⁹ nālī
bus hūanc nāc cōueniētib⁹. Mō. n. cēt verus
hō si ea q^u sūt hōis nō hēnt. Tertio videam⁹
quōd spūs scūs reddidit testi^m fidei xpi. Tripliciter
enā z ipse testificat^r ē. In xpi cōceptione. In
xpi baptizatiōe. Et in suor⁹ dono⁹ replēde.

Primo in xpi cōceptione: qm⁹ ipse mām p^r in
troducēda forma in carne v^rgis p^rfecte dispo
suit. Luc. 1. Spūs scūs sup^rueniet in te: z v^r
pus altissimi obūbrabit. Sēdo in baptizatio
ne. Jo. 1. Snp^r quē videris spm⁹ scm⁹ dīscēdētē
hic ē q^u baptizat in spūs scō. Tertio in dono⁹
suor⁹ replēde. Jsa. xi. Regesct sup^r eū spūs
dñi spūs sapie z intellect⁹ spūs scie z pietatis.
spūs p^rscilij z formudinis z repleuit eum dñs
spū rioris. Jo. i. plenū grē z vitat⁹. Et sic p^r
pmū testi^m fidei xpiane. Sēd^r testi^m ē ange
loz. M^{at}h. 1. At^r āgeli d^r xpo testi^m reddiderūt

Primo i sua p^rceptōe. qm⁹ qm⁹ cōcipi d^rebat
oiuz saluator: missus ē angel⁹ Gabriel a deo
in ciuitatē galilee ad v^rginē desposatā v^ro:
cui nomē erat Ioseph zē. v^rqz ibi. ip^se enī sal
uū faciet ppl⁹ suū a p^ris cor⁹. Luc. 1. itē i sua
natiuitate. Luc. 2. B^ria i excelsis deo zē. J^rē
in sua māifestatiōe. Luc. 2. Annūcio vob⁹ gau
diū magnū: q^u natus est vobis hodie saluator:
mūdi. J^rē in sua p^rma Herodis p^rsecutione.
M^{at}h. 2. Apparuit angel⁹ dñi i sonis Ioseph
dicēs. surge z accipe puer⁹ z matrē ei⁹ z fuge
i egyptū: z esto ibi v^rqz dū dicā tibi. J^rē i sua
ab egypto reuerfōe. M^{at}h. 2. Appuit angel⁹
Ioseph dicēns. Surge z vade in terram isrl⁹
defucti. n. sūt qui querebāt aiām pueri. Nec
sine grādi mystērio iste paup^r scēx dat^r i spō
sū puelle v^rgini nā solā vagat^r d^r isrl⁹ i egyptū
z cō hō nestū mīne fuisset. Et ne illā Ioseph
q^u v^rgo grāvida erat i v^rorem timēret accipe
mor appuit illi angel⁹ in sonis dicēs. Moli ti

incre accipe **M**aria vrorē. i. in vrorē tuā. qd
 n. in ea natū ē de spū scō ē. in sua acerba pnia
Mat. 4. **E**n̄ iciunasset. xl. dieb⁹ rē. 7 in fine
 diabolice pugne dī: q. angeli tāqz gaudentes
 accesserūt 7 ministrabāt ei. q. ppha ait. Ange/
 lis suis de mādauit de te: vt custodiāt te oib⁹
 vīs tuis. Itē in sua deuota orōne. p̄ nisi pos/
 sibile ē rē. dic totū. 7 scā orōne scūs ē sudor ei⁹
 sicut gutte sanguinis decurrētis in terrā appa/
 ruit aut illi angel⁹ pforās cū. **L**uc. 22. itē in
 sua passione. **M**iere. Angeli pacis amare
 flebūt. itē in sua resurrectione. 7 hoc plurib⁹ vi/
 sib⁹: vt p3 **M**at. vi. **V**iderūt iuuenē sedēte
 in dextris coopertu stola candida 7 dixit illis.
Molite expauescē. **J**esu q̄ritis nazarenū sur/
 rexit. nō ē h. idē **L**uc. vi. itē i sua ascēsiōe. q.
 letantib⁹ angelis ascēdit rē. **Q**uid plura sem/
 per angeli xpm comitant sūt tāqz cox dñm 7 re/
 gem rē. **T**ertiu⁹ testi⁹ ē multitudo hoīuz
 nā hoīes illi qd⁹ miracula fecerat: cū vidissent
 qd⁹ fecerat signū voluerūt cū facere regē **J**o.
 6. **Q**uartū testi⁹ ē multi⁹ mulier. **E**t hoc p⁹
 in sua passiōe. qn̄ p̄ eū plorantib⁹ dixit. **I**f ille
Mierim nolite flere sup me rē. 7 qo in sua re/
 surrectione. **M**at. 16. **M**aria **M**agdalene: 7
Maria **J**acobi 7 **S**alome emerunt aromata
 rē: **Q**uintū testimoniū ē multitudo puulo/
 rū inocētū: quoz adhuc corpa videm⁹ sup irā
 vor. n. in rama audita ē: plorat⁹ 7 ululat⁹ ml/
 tus ploratū ad filios referas ululatū ad m̄res
Jtem illi scī pueri in die palmar: laudē dño
 decantātes. **S**anna filio **D**avid rē. clax xpo
 testi⁹ reddiderūt. ps. **E**t ore infantū 7 lactē
 tiū pfecisti laudē. **E**t increpantib⁹ xpm iudeis
 ait ipse. **A**me dico vobis si tacebunt: l. pides
 clamabūt. **S**extū testi⁹ ē multitudo viroz
 q. puerrebāt tpe xpi 7 tpe pdicatōis discipuloz
 vna. n. die tria milia 7 alia die. 5. milia. **I**pe/
 trus 7 **I**saūl in suis predicatorib⁹ puererūt
Aci. 2. 7 ē multitudo q. nūc ē xpianoz testi⁹ p
 hibet q. q̄uis minor sit infidelū tū pulchrior: 7
 dñm hō: hōneitiorqz ē: vt ex pcedentib⁹ p3.
Septimū testi⁹ ē multitudo senū. ex qbus
 duos clare scim⁹ veniat **Z**acharias qd dixisti
 xpo qn̄ angelo nō credidisti. **L**uc. 1. **A**pertū
 ē aut illico os **Z**acharie 7 pphauit dicēs. **B**n̄
 dic⁹ dñs de⁹ isrl: q. visitauit 7 fecit redēptōez
 plebis sue. **E**t tu p̄ scē **S**imeon qd dixisti qn̄
 xpm parulū in v̄nas tuas accepisti. **A**udi.
Luc. 2. **N**ūc dimittis dñe fuū tuū in pace rē.

Octauū testi⁹ ē multitudo **V**ginū qz caput
 ē gloriofa **M**aria 7 **V**rsula verilū portat rē.
Neuū testi⁹ ē multitudo cōiugatoz. **M**ā 7
 socrus **S**imonis tenebat magnis febribus 7
 stās sup illā ipauit febrī: 7 dimisit illā. **L**uc. 4.
 7 **I**pet⁹ apls cōiugat⁹ firmissimū dedit d xpo
 testi⁹. **M**at. 19. dicēs. **T**u es xps fili⁹ dei viui.
Decimū testi⁹ ē multitudo cōtinētū. 7 inter
 oēs ē illa scissima **A**nna q. p̄stebat dño 7 loq/
 bat de illo oib⁹ q. expectabāt redēptionē isrl.
Luc. 2. **M**ā septē ānis h. cū viro vixit. 7 a **V**/
 ginitate sua vidua erat vsqz ad ānos. 84. qre
 rē. **V**ndecimū testi⁹ ē multitudo lasciuoz:
 qz caput est **M**agdalena. **L**uc. 7. **E**rat mu/
 lier i ciuitate peccatrix rē. dic modū quē tenuit
 rē. **D**uodecimū testi⁹ ē multitudo fuoz. vciat
Malchus fu⁹ pontificis cui dñs p. **I**petrum
 abscissam auriculā bñdiciōe restituit. **J**o. 18.
Et vciat illa filia. i. sua **A**rchisina **G**ogi a xpo
 suscitata: 7 testi. reddat. **M**at. 5. c. **D**ecimū
 tertiu⁹ testi⁹ ē multitudo liberoz. **J**o. 4. **L**ogno/
 uit q. p̄ illa hora cēt q. dixit ei **J**esus. filius
 tu⁹ vixit 7 credidit ipse 7 dom⁹ ei⁹ p̄ota. **D**eci/
 mū qrtū testi⁹ ē multitudo regū 7 p̄serti illi tres
 scissimi magi reges. **M**at. 2. vbi ē q. nat⁹ ē fr
 iudeoz. **I**tē rex **H**erodes q. turbat⁹ est: ei
 ois **I**erosolia cū illo rē. **D**ecimūgtū testi⁹
 est multitudo p̄ploz. **J**o. 12. **T**esti. g. phibuit.
 turba: qn̄ **Z**azarum vocauit a monumento. 7
Mat. 21. **T**innuēt turbā qm̄ sic ppham eum
 hēbāt. 7 **M**at. 21. **T**urbe aut dicebāt. h. ē ihs
 a nazareth rē. **D**ecimūsextū testi⁹ ē multitudo
 militū. 7 p̄serti ille scūs **L**ōgin⁹. **J**o. 19. vnus
 at militū lācea lat⁹ ei⁹ pforauit 7 p̄tinuo exiuit
 sāguis 7 aq. **E**t ille magn⁹ centurio. **L**uc. 23.
Audiēs at cēturio 7 q. cū eo erat. ait vere fili⁹
 dei erat iste. rē. **D**ecimūseptimū ē multitudo ru/
 sticoz. **L**uc. 2. **I**sdiores q. erat in regiōe coz
 custodiētes vigilas noctis sup gregē suū. ve/
 nerūt 7 iuenerūt sic dñm erat illis de puero hoc
 rē. **D**ecimūoctū testi⁹ ē multitudo ciūz po/
 puloz. **L**uc. 21. **E**rat potēs corā deo 7 oī p̄plo
 vñ nō solū sui s. ē cēnci cupiebāt xpm videre
 vñ 7 cēnci venerūt ad philippū dicētes volūz
Jesu vidē. **J**o. 11. **D**ecimūnoū testi⁹ ē mlti/
 do nāz. vñ vidētes naure q. xps ipabat vctis
 7 mari: 7 n. āglitate faciebat ad libitū dicebāt.
 qualis ē h. q. vcti 7 mare obediūt ei. 7 **I**pet⁹
 magn⁹ naua 7 p̄sca o: 7 alij qz p̄sces relict⁹ na/
 uib⁹ 7 r̄bete dñz seqbāt. **M**at. 4. 22. testi. est

multitudo mēator: et pmarie Adathe? Adat.
 19. Vidit hoies sedēte in tholoneo: et ait. seq/
 re me: et secus est cū. et Zachē. Luc. 19. et Ja/
 cheus erat pnceps publicanoz et ipe diues: et
 ait. Ecce dimidiū bonoz meoz dñe do paupi/
 bus: et si quē defraudauit reddo qdrupluz et c.
 xxj. testi. ē multitudo annū. Jo. 8. Abrahā
 exultauit ut videret diē meū: vidit et gaudiū est
 et c. xxj. testi. ē multitudo modernoz. Luc. 11.
 Bui oculi vidēt q vos videt. atq. n. oia cō/
 rigebāt i figur. i. L. 1. r. oia i figura pñgebāt
 illis. xxij. testi. ē multitudo gētiū. Jo. 4. mul/
 ti samaritanoz crediderūt i cū pp vbu mlieris
 testi phibēt. q. dixit mibi oia qdūq feci. et
 mulieri dicebāt. q. iā nō pp mā loqū credim?
 tibi. Jpsi. n. audiuim? et scim? q. h ē saluator
 mudi. et Adat. 21. Auferet a vobis regnū dei:
 et dabit gēti faciet fruct? ei? et Act. 13. Quia
 repulisti vbu dei: et indignos vos iudicasti
 Ecce puerimur ad gētes. Quid dicā d tātis
 sibyllis de qb? Lactāti? tāta diē. q de xpo ven/
 turo tāta dixerūt. Sibylla nāq. sūburtina mul/
 ta cū Romāis vētura dixisset inē alia sic repit
 pphasse. Iudiciū signū tel? sudore maderet:
 Et celo rct aduēiet p secula futur? Seilz i car/
 ne pñs: ut iudicet orbē: vñ deū cernēt i credu/
 lus atq. fidel? et c. Jf ecit. n. ibi d xpo vēturo ad
 iudiciū vñs. 27. decē. n. repio fuisse sibyllas
 Jpsia de pñs. 1ª libica. 3ª delphica: q an/
 troiana bella vaticinata ē. 4ª chimera: et bec
 fuit in italia. 5ª herithea i babilonia orta. deā
 ē herithea ab insula in q ei? deā sūt caruina.
 6ª sammia. a samo insula sic vocata. 7^a cu/
 mca. 8ª hellespontica. 9ª frigia. 10ª aburri/
 na grece. abulena latine vocat. ex cui? carmi/
 nib? multa de xpo hñt. Hec circueus multas
 puincias et ptes orbis: afflūā pñcauit mace/
 doniā vsq. i ad palermū. Sexdecim mudi reg/
 siuc puincias pphando et pñcādo discurreūt.
 Audietes atq. famā ei? Romani pñcipes. Tra/
 fano ipato i nūciauerūt. Quā cū mag. honore
 legatōe missa Romā veniri fecit. et cētū viris
 Romanis vna nocte sil vñū sōniātes. v3. no/
 nē se vidē soles in celo: q sigillati diuisi diuer/
 sas in se figuras hēbāt. pñ? valde lucēs. 1^a
 lucidoz. 3ª sanguine? igne? ac iñbilis et splēdia?
 fas? et c. et tādē oia expleuauit et c. xxij. testi.
 ē multi? iudeoz. Lxxv. testi. ē multitudo gre/
 coz. de qb? Act. 14. dñ. Jf actū ē aut iconij: ut
 fil introrēt sinagogā iudeoz et loqrent. Jsa

ut crederet iudeoz et grecoz copiosa multu/
 do. ad Ro. 1. Mo. n. ē distinctio iudei et greci.
 et c. xxvj. testi. ē multitudo pñ archaz. Adat.
 22. Et go sū de? Abrahā. de? Isaac de? Jacob
 Lxx. 3. Hec nomē ē mibi i et. q. bi tres testes
 viuūt in cinū et c. xxvij. testi. ē multitudo aplō/
 rū. Luc. 11. Vos eritis inq. dñe testes horū
 Jo. 19. Qui vidit testi. perhibuit et c. Et alibi
 Eritis mibi testes in oi iudea et samaria et c.
 xxvij. testi. ē multitudo maloz. Adat. 22.
 Adat. scim? q. verax es: et viā dei i vitate do/
 ces. Jo. 1. cū illis mādūcabat et bibeat. Adat.
 9. Quare cū publicanis et pctōib? manducat
 inq. vñ et c. xxix. testi. ē multitudo bonoz iu/
 ps. Innocētes et recti adhererunt mibi. Luc.
 Qui ex deo ē. vba dei audit. ppter ea nō au/
 ditis q. ex deo nō estis. xxi. testi. ē multitudo
 amū: et pñctim columbe in baptismo. Luc. 3.
 xxj. testi. ē multitudo pisciū. Luc. 5. Duc i
 altū rhere. et inf. a. Rūpebat aut rhere p multi/
 tudine pisciū et c. xxij. testi. ē multitudo bmo/
 rū. et pñctim bonis et asini Jsa. 1. Loqut bos
 possessorē suū et asin? pñcep dñi sui. isrl at me
 nō coguit. xxij. testi. ē multitudo uisceratoz
 Adat. 27. Jpētre scisse sūt et monumēta apri/
 sūt. xxij. testi. ē oīuz cloz. testimōiū pñi/
 buit aq. qñ fectis pedib? sup ip. saz ambulauit.
 Adat. 14. Et qñ ipsa puerit in vñū. Jo. 2.
 Terra phibuit qñ i morte ei? circumuit: et in re/
 surrectōe. ps. Terra tre. et qc. Aer qñ obitu/
 ratur ē. A tūa. n. hora vsq. ad horā nōnā scē
 sūt tenebre sup vñuersā trā. Jgnis qñ spūs
 scūs i forma ignis in die pñtēcosten descendit
 Act. Jgnis a facie ei? erat sit. i. erat de deo de/
 scēdit et carbones. i. discipuli dispositi sic car/
 bones succēsi sūt ab eo. xxv. testi. ē multi? sa/
 cerdotū. Dñ. n. sacerdotes magni i testō vēti
 ut Aaron melechisedech et alij f. gura fuerūt xpi
 summi sacerdoti. ps. Tu es sacer. in eter. et c.
 xxvj. testi. ē multi? leuitaz et pñcti ille Lau/
 renti? scūs dicebat. Accusat? nō negauit et assa/
 tus grās ago et c. xxvij. testi. ē multi? pcur/
 soz. J3. nō clari? q3 Jo. baptista q3 pphauit
 dixit. n. Ecce agn? dei ecce q tollit pēta mudi h
 ē de q dicebā vobis q p me venit an me scūs
 ē: cui? nō sū ego dign? ei? corrigiū calciamentū
 soluere. Jo merito a dñō plusq. ppha vocat?
 ē. xxvij. testi. ē multi? discipuloz. Act. 4.
 Mō possum? non loq q vidim? et audim? o3
 deo mag. obedire q3 homib? et c. xxvij.

testi. ē multi euāgelistaz. Adāthō scribit hu
manitatē. liber igit gnaōis Iesu xpi rē. Jō i
fora hūana dep ingit. Adāre resurrectōez: iō
i fora leōis ē. Lucas singularissime scribit pas
sionē. iō in forma bonis pingit qd ad sacrificiū
erat ordiatū. Jōh̄s ei⁹ dīnitatē alte volās: iō i
fora agle de h̄it rē. xl. testi. ē sol. qz i passiōe
dñi obscurat⁹ ē. Et. xli. testi. ē stellaz. qz no
ua stella i natiuitate dñi appuit. Adā. 7. xlii.
testi. ē lucis. qz qñ pastorib⁹ āgel⁹ appuit clari
tas circūfulsit illos. Adā. 2. Et i trāfiguratiōe
resplēdiuit facies ei⁹ sic sol. Adā. 17. xliij. te
sti. ē tenebray. vi. dñi ē. Tenebre facte sūt sū
per vniuersam t̄rā in xpi passiōe. Adāth. 17.
xliij. testi. ē oiuz viuoꝝ. Luc. 4. Dē testi^m
illi dabant 7 mirabāt de vbi⁹ q pcedebāt de
ore ei⁹. xlv. testi. ē mortuoꝝ vt fili⁹ vidue La
zar⁹ rē. xlv. testi. ē oiuz pphaz. Null⁹. n. fuit
ppha q nō dixerit aliq de xpo. Et volo q au
dias aliq eoꝝ dē. Et icipiam⁹ David q fuit
rex magn⁹ in isrl⁹ 7 ppha crimi⁹ q p quādā an
tonomasiā, ppha dr. audi qsto de xpo, pphaue
rit. audi p qd dicat. Dē ingit n̄r an scia opar⁹ ē
i. ab eīng disposuit opari salutē i medio terre.
Jtē foderūt man⁹ meas 7 pedes meos 7 totū
illū psalmū. Dē dē me⁹ respice i me. dic quia
pulcherrim⁹ ē. Jtē ira n̄ra. i. vgo glosa d̄ tra
i. pgenie n̄ra dedit fructū suū. Jtē ascēdit dē
i iubilatiōe. Et dñs i voce tube. f. dēscēdet. itez
Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis. Jtē
pfregit portas ereas 7 vectes ferreos pfregit
itē attollite portas principes v̄ras. itē Ero m̄ ē
in tenebris lumē rectis. i. scis p̄rib⁹. rē. mltia.
Vides aīa mea q plura h̄ ppha dixit: 7 tñ cla
rissime int̄ ceta d̄ xpi passiōe locut⁹ ē. Est ego
auctes 7 ei⁹ dē fin acta 7 ordinē gestoꝝ non
posueri: ordina tñ tu vt placet. nūc vō videā
mus Jsa. dē. hic sane ppha int̄ ceta de v̄gie
gl̄iosa pla dixit. Audi ipm. c. xi. Egrediet igit
vgo de radice iesse 7 flos d̄ radice ei⁹ ascēdet
7 regnabit sup cū spūs dñi rē. per v̄gā v̄ginē
p flore itelligit xps. Et. c. 7. ficat. ecce alma. i.
vgo p̄cipiet 7 piet filiū: 7 vocabit nomē eius
emanuel qd interpret nobiscū de⁹ hebrei alma
h̄nt qd latē d̄r semia. qd si intelligēt de corru
pta: cū ibi ppha de Adēssia loq̄t vt 7 ipi fatēf
nullū miraculū eēt si de corrupta Adēssiae na
keret. qz Diere. isra dicet. Mouū faciet dñs
sup t̄rā qd miraculū expm̄it p illud aduerbiū
admirādi. ecce. ppter ea Diere⁹ pot⁹ sensum

qz vba p̄siderās latine p̄dē vba exponens:
dixit. ecce vgo p̄cipiet rē. Et de xpo ait. c. 9.
Idaruul⁹ nat⁹ ē nob. 7 fili⁹ dat⁹ ē nobis 7 scūs
ē p̄cipat⁹ sup humer⁹ ei⁹ 7 vocabit nomē ei⁹
admirabilis p̄siliari⁹ de⁹ fortis p̄r futuri s̄cl̄i:
p̄nceps pacis 7 multiplicabit ei⁹ ipiū 7 pacis ei⁹
nō erit finis. q̄oia v̄ficata sūt in puulo. i. h̄āli
xpo. Et qz pacis tpe nasci debebat ait. c. i. Lō
stabūt gladios suos in vomeres. 7 lāceas su
as i falces. 7 nō leuabit gēs 7 gētē gladiū nec
ererebūt vltēri⁹ ad plū. Et. c. xi. ait. bitabit
lup⁹ cū agno 7 pard⁹ cū bēdo accubabit. vitul⁹
leo 7 ouis sūt morabūt. 7 puer pius minabit
eos rē. Et d̄ miraculis xpi sic dixit. c. 35. Tūc
aperient oculi cecoz 7 aures surdoꝝ patebūt
tūc saliet sic ceru⁹ in mōtib⁹ claud⁹ 7 apta crū
lingua mutoꝝ rē. 7 de passiōe xpi q̄nta dixit.
Mōi. n. sup⁹ ei⁹ dē. c. liij. in fa p̄clōne s̄cl̄i de
ptis in fa rōc. vide ibi rē. Jtē veniat Diere
m̄as. audi p qd dicat de incarnatiōe xpi Diere
re. 31. Mouū faciet dñs sup t̄rā: mulier circū
dabit v̄iz. duo noua hic sūt. f. qz vgo p̄cipiat 7
hō p̄cept⁹ sit vir. i. p̄fect⁹ oī v̄ute qd denotat
p v̄iz. Et idē. c. 31. Ecce dies veniet dñs
7 suscitabo David germē iustū: 7 regibit rex 7
sapiēs erit: 7 faciet iusticiā 7 iudiciū i t̄ra. Jtē
dic. 33. c. q̄oia exponūt d̄ xpo. Et de passione
xpi q̄nta dixit i trenia. i. i lamētatiōe sua. Tre
no. p. D vos q̄ trāstis p viā antēdite 7 videte si
ē dolor filis sic dolor me⁹. r. c. 3. Recordare
pauptat⁹ mee: 7 trāgressiōis mee absinthij 7
fellis 7 mltia pulchra ponūt ibi. Et d̄ glosa ei⁹
resurrectiōe ait. c. 4. Ascēdit leo d̄ cubili suo 7
p̄do gētū leuauit. v̄ciat Ezechias. Jtē p̄p̄ie
de v̄ginitate. Adārie glosa locut⁹ ē. c. xliij.
Lōuēti me ad vnā portā scūarij exterioris q
respicit ad oriētē: 7 clausa erat. 7 dixit dñs ad
me. h̄ clausa erit 7 n̄ apiet: 7 vir nō igrediet p
eā qz dñs de⁹ isrl⁹ ingress⁹ ē 7 p igrediet p eaz
pōia tēpli. i. eccl̄ie vgo ē q̄ clausa fuit. qz vgo
fuit an p̄tū p̄tū 7 in p̄tū. 7 a spū scō concepit
rē. V̄ciat Daniel. audi. c. 9. Lū venerit scūs
scōꝝ cessabit v̄nctio v̄ra. Et mltia d̄ destructiōe
regni iudeoꝝ ibidē dixit. vt expōsum⁹ in n̄ro
dñicali rē. V̄ciat D̄scas. c. 13. De māu moꝝ
liberabo eos: 7 d̄ morte redimā eos. ero moꝝ
tua o moꝝ ero moꝝosus tuus inferne. q̄oia ve
rificata sūt in xpo rē. V̄ciat J̄obel. c. 2. J̄ illij
Sion exultate 7 letamini in dño deo n̄ro. qz d̄
dit p dabit vobis doctorē iusticie. Jō dicebat

Iesus vos vocatis me mgi^r & dñe: & bñdicit^s
 sū cieni^r & c. Veniat amos. c. i. Sup^r trib⁹ scele
 rib⁹ isrl: & sup^r q̄tuo: nō puertā cū: p eo q^d vē
 diderūt argēro iustū & c. i. xpm iustū: q p anto
 nomasiā dñi iust^s. 1^m scel⁹ fūm vnā expositio
 nē fuit: qñ veniētes i trā pmissiōis & comedē
 tes mānā: s dñs murmurabāt recolētes ollas
 carnū: & dicētes: vti nā eēm⁹ i egyp^{to} & c. 2^m
 scel⁹ fuit: qñ vitulū fecerūt & adorauerūt dicētes
 hīst^s dij tui isrl & c. 3^m scel⁹ fuit occisio tot p
 phaz hūc lapidātes: hūc sectātes & c. 4^m Mi
 co. 6. l. r. sup. it. pphā. alij sic exponunt. 1^m
 scel⁹ fuit veditio Joseph. 2^m adoratio vituli.
 3^m negatio dom⁹ David: qñ q̄ Hieroboaz
 scūs ē rex: oēs trib⁹ recesserūt excepta tribu Ju
 da. 3. rñ. it. Et quartū scelus fuit mors xpi & c.
 circa h nō puertet apli⁹ cū. In oibus enī scele
 rib⁹ trib⁹ fec⁹ pacē dñs: aut p incessionē Al⁹ dōy
 si aut alter⁹ pph⁹: vñ dicebat Al⁹ dōy scs aut p
 ce⁹ ppho tuo: aut dele me de lib. vite. Et Jobel
 alta voce. c. 2. clamabat. Parce dñe: pce ppho
 tuo: & ne des hereditatē tuā i obprobriū & c. &
 p⁹ pauca rñdūt dñs: & dixit ppho suo: ecce ego
 mitā vob⁹ frumētū: vinū: & oleū: & replebimī:
 & nō dabo vlt^rā vob⁹ i obprobriū i gentib⁹ & c.
 S; adco pp q̄tū scel⁹ irat⁹ ē dñs: vt nūqz fe
 cerūt pacē: s; eos p fūgos & errātes dispfit per
 orbē. vt sup^r oñdīm⁹: qre & c. Vēiat abā dñs. c.
 i. In mōte syō erit saluatio: & erit scūs. Mō
 enī intelligēdū ē q i mōte syon fuerit saluatio
 nra: q: h fuit i mōte Aluarie: s; i mōte syō fu
 it pfecta cōsumatio salut^{is} nre: q: ibi celos ascen
 dūt & c. Veniat Jonas: q i figura sepulc⁹ xpi
 trib⁹ dieb⁹ & trib⁹ noctibus fuit i vētre ceti & c.
 Veniat Al⁹ dicheas. c. 5. Et i Bethleē terra
 effrata nequaqs es inima i pncipalibus Juda
 Et te mibi egrediet⁹ q sit dñator: i isrl: & egre
 diet⁹ ab inīcio a dieb⁹ cēnitar⁹. pp h dabit dñs
 eos vsqz pturēs piet⁹ & c. In Bethleē enī na
 tus ē xps. Al⁹ dñs. 2. Lū nā ēēt Jhs i bethleē
 & c. Veniat Mauz ppha. c. i. Et nūc pterā v
 gā ci⁹ d dorso suo: & vīcula tua dirūpā vga q
 erat i dorso hūane nāe: pās erat diaboli: vīcu
 la vo reat⁹ pci pmo⁹ penū. ad Ro. 3. Dñs
 i Adam peccauit: & egēnt glia dei & c. Vēiat
 Abacuch. c. 3. Ego ingi i dño gaudebo: & ex
 ultabo i deo ihu meo. Veniat Sopphōias. c.
 3. Acc dñe dñs. Lauda filia syon: iubila isrl:
 letare & exulta i oī cor: de tuo filia Hierl⁹. Ab
 stulit dñs iudiciū tuū: auertit p auertit iūmī/

cos tuos: rex isrl dñs i medio tui: nō tēb malū
 vlt^rā. In die illa dicet hierlm. Noli timē sy
 on: nō dissoluant⁹ man⁹ tue: dñs de⁹ tu⁹ i me
 dio tui fort⁹: ipse saluabit te. Et d resurrectioe
 xpi: & iudicio fil⁹ ibidē ē locut⁹ ē: dicēs. Expe
 cta me dicū dñs i die resurrectiois mee i futurū
 q: iudiciū. mēū ē: vt pgregē gētes & colligā
 reg⁹ & c. Veniat agge. c. 2. Adhuc vnū modi
 cū ego cōmouēbo celū & trā & mare & aridā: &
 mouēbo oēs gētes: & veniet de siderat⁹ cūctis
 gētib⁹: & iplebo domū istā glia dñe dñs exerci
 tuū & c. Vēiat Jacha. Jste pla dixit & c. 9. ait
 sic. Exulta satis filia syon: iubila filia hierlm.
 Ecce rex tu⁹ venit tibi iustus & saluator: & ipse
 paup⁹ & ascēdēs sup^r asinū: & sup^r pullū filū as
 inē. Et ibidē. Tu qz i sā guine testi tui emisisti
 victos d latu i q nō erat aq: & c. xi. dic sic. Si
 bonū ē i ocul⁹ vris auferte mercedē meā: & si
 nō gescite: & appenderūt mercedē meā. 30. ar
 genteos: & dixit dñs ad me. Id⁹ vīce eos in
 scūariū deco⁹ pciū: q appreciat⁹ sū ab eis: & tu
 li. 30. argenteos: & pici illos i domū dñi ad
 scūariū & c. Que oia vificata sūt i rpi veditioe
 & c. it. ait. Et aspiciēt i me quē pfererūt & plan
 gent cū plāctū: qñ sup^r vīgnitū. & dolebūt su
 p cū: vt doleri solet i morte pgenitū & c. Veni
 at Al⁹ dalach. c. 3. & loq⁹ de pcurfore. Ecce ego
 mitto angelū meū: & pparabit viā aī facie me
 ani: & statim veniet ad templū scū suū dñator
 quē vos qritis: & angel⁹ testī quē vos vultis.
 ecce veniet dic. d. e. Et qz potit cogitare diez
 aduent⁹ ei⁹: & qz stabit ad videndū cū: ipse enī
 qñ ignis pflās: & qñ herba fullonū: & purga
 bit filios leui: & colabit eos qñ aux & qñ argē
 nū: & erūt offerētes sacrificiū in iusticia & c. & h
 ē finis pphaz. Et Job ille vir scūs qz bñ de
 xpo aliq sentit. Ait. n. c. 20. Vulnerauit me
 lācea: pcutit me vulnē sup^r vuln⁹ faciat⁹ si pe
 nis meis. & c. 9. d glia redemptiois nre ait.
 Scio q redēptor me⁹ viuit: & d trā surrectur⁹
 sū: & in carne mea videbo deū saluatōrē meū
 & c. Vltimū testm xpiane fidei ē tot⁹ mund⁹
 ē enī p totū mundū sps xpiana fides: & sci il
 lā in manib⁹ nris i bono statu relinqrūt. Mos
 at illā suare nesciunt. In oēs enī trā exiuit
 sonus eoz & c. vt ait ps. vñ vēcludē possu
 m⁹. Dñe dñs n^r & c. Et sic satis ex his appet
 quō fides xpi sit sublimata: qre & c. Q̄tū ad
 vltimā v. pono istā regulā gnālē q nulla fi
 des pmittit vitā etnā nisi fides xpiana. Mā

ut machinetti secta q̄ nō nisi carnis volupta-
tē p̄ vltia felicitate statuit: relinquitur: & d̄ be-
bica & xpiana videam⁹. Mā illege veti bona
tñ tpalia p̄ obfuatione legi p̄mūtebāt: s; in
xpiana fide bona spūalia & etna. h̄ p̄ i glo. de
p̄stitutionib⁹. c. trāslato sacerdotio: sup̄ vbo
spōsione: & p̄ concordia adducit. c. cū marthe
d̄ ce. mis. Scdo pone istā regulā gnālē q̄
oēs credētes in xp̄s filij dei efficiūt. Jo. i. De
dit eis patrē filios dei fieri. Vbi nō q̄ triplici
gs p̄t dici filiū dei. s. p̄ nālē gnationē p̄ipalem
adoptionē: & p̄ cīnālē p̄destinationē. p̄ p̄ nā
lē gnationē: & sic sol⁹ xp̄s fili⁹ dei ē. ps. Dñs
dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu &c. vñ sic p̄ carnē est
ver⁹ fili⁹ virginis. Mat. i. p̄cepit filiū suū p̄ge-
nitū sic & p̄ cīnā gnationē ē fili⁹ cīni pris &c.

Scdo dī fili⁹ dei p̄palē adoptionē. ad gal.
3. Dēs filij dei estis p̄ fidē in xp̄o ihu: & sic ca-
pit i. p̄posito. Itē p̄ charitatē dī h̄ mō ē fili⁹
dei. ad Eph. 5. Estote imitatores dei sic filij
charissimi & abulate in dilectione sicut & xp̄us
dilexit vos: & tradidit semetipm oblationē p̄
nobis: & hostiā deo i odorē suauitatis. Item p̄
pacē in puerfado. Mat. 5. Vñ pacifici: qm̄
filij dei vocabūt. Itē p̄ patiam i sufferēdo ad
Heb. 12. p̄ illi mī noli negligē disciplinā dñi:
neq; fatigeris cū ab eo corripieris: quē enī di-
ligūt de⁹ castigat flagellat enī oēs filij quē reci-
pit &c. 3⁹ fili⁹ dei dī p̄ cīnālē p̄destinationem
& isti pauci sūt. Mat. 10. Multi sūt vocati &c. h̄
ponit Nic. d̄ līr. ad Ro. 9.

De fructibus fidei.

Consideratio. 3.

Errio

Virtutē scē fidei fru-
ctuosa vtilitatē vide-
am⁹. Et h̄ immenī finitidi fru-
ctus duodeci mī p̄ tres p̄clones
distinguiam⁹ v3. p̄ 1⁹ p̄clo. p̄ 1⁹

des nre ē salutē inīciū clara lucēs: neciaq; cū
cūctis: & oia credēti possibilia fac. 2⁹ p̄clo est
illa. Martyres fides roborat: aduersa vincit
deū q̄rere: & i ipso gloriari facit. 3⁹ p̄clo ē: p̄-
piciat deū fides rapit stabilitatē & arbitrari facit
ut stercora cuncta.

De q̄tuor p̄mis fructib⁹ fidei. Lōclu. i.

1. Cipe p̄mā p̄clonē v3. fides nostre
&c. In hac p̄clone ponūt p̄mī q̄tuor:
fidei fruct⁹ v3. p̄ 1⁹ dī inīciū 2⁹ dī
directiū. 3⁹ dī obligatiū. 4⁹ dī p̄batiū
Accipe p̄mū v3. Inīciatiū. i. fides oē nre sa-
lutē inīciū. Act. 15. fides purificās. c. eo. ad

Ro. 5. Iustificati igit ex fide pacē hēam⁹ ad
deū p̄ dñ. n nrm̄ ihm̄ xp̄m: p̄ quē accessū habe-
m⁹ p̄ fidē i grām istā. Vbi aia p̄ nō finit Mi
co. d̄ li. ad Ro. 1. q̄ qdā nec ore nec corde deū
p̄fiterent. Jo. 3. Qui aut nō crediderit iā iudi-
cat⁹ ē. ps. Mō crediderūt in deo &c. Quidam
fatent ore: nec tñ corde credūt. ad Titū. i. Lō
fuerit at se noscere deū: scis aut negāt de pe. di-
sti. 2. scienti. vbi dī par p̄ p̄m. Scien bonuz
& nō facien illud p̄m ē hec ibi. Adiero. Qui
dā corde credūt: s; nō p̄fiterent ore de q̄b⁹ infra
Quidā vtroq; mō se hñt: vt boni xp̄iani. ad
Ro. 1. Lōrde enī credis ad iusticiā: ore ut cō-
fessio sit ad salutē. 2⁹ nō. h̄ bñi. Tho. fa fe
q. 44. q̄ cōfessio fidei cū p̄ceptū affirmatiū
sit: nō obligat p̄ sp̄: s; loco & tpe. Accidē nāq;
posset: vt si q̄s deū nō p̄fiteret ore q̄zuis cor-
de crederet mortali peccaret. vt d̄ capto inter
infideles. vñ Aug. i glo. sup̄ Mat. 26. de ne-
gatione petri sic ait. nihil p̄dest h̄ cē i cor: qd
vex ē si hoc dī ore qd falsū ē. Et. xi. q. 3. nō so-
lū dī: nō solū ille abiēgat xp̄m. s; et ille q̄ cum
sit se negat cē xp̄ianū: h̄ ibi Aug. Et ibidē. Ti
mēdo mortē carnis tue dabis mortē aie tue:
q̄sta enī vita ē p̄fiteri xp̄m: tāta ē mors negar
ipm. An apls p̄de. sic cū qdaz fauore puerfo
excusare nitūt: xp̄m nō negauit: q̄ interrogatus
ad ancillā: hoīem se se nō negare rñdit. Et. c.
se. dī. Nolite timē eos q̄ occidūt corp⁹ ne libē
dicat⁹ qd audistis. s. ab alijs & fiducialr p̄dice-
tis oib⁹ qd i aure audistis. s. p̄ reuclationem.
Si ḡ ex his vbiis oñdit q̄ nō solū ille p̄dior:
ē veritatē: q̄ trāsgrediēs vīratē p̄ vīratē palā
mendaciū loq̄: s; et ille q̄ nō lib ē vī. p̄nūciat
quā libē p̄nūciare o3: aut nō lib ē ve. defēdit
quā libē defendē p̄nūciat. p̄dior: ē veri. becibi
Liso. Et nō h̄ q̄ se q̄. Mā sicut sacerdos de
bitor est vt vī. quā audim⁹ a deo: libē p̄dicat:
sic laic⁹ debitor ē: vt vī. quā audim⁹ a sacēdo
te. p̄bat⁹ qdē scripturis defēdat fiducialr: qd
si nō fecerit: p̄dit vī. Lōrde enī credis ad iu-
sticiā: ore at sit p̄fessio ad salutē: h̄ oia i. d. c.
nolite. Mō nī q̄ tal vī. trāsgrediēs nō ē di-
cēd⁹ apostota: nec hēnē vt dicit glo. allegans
Angoli. S; sup̄ c. nō solū dubitat glo. dō
enī cor: & nō manū respicit. i. q. 5. si qd iuēni-
sti. i. si. ḡ qd deū cōfiter corde & nō ore nō peccat
Et rñdet glo. dicēs q̄ nulla p̄ditiōe d3 qd de-
duci ad negandū xp̄m. 2. q. 2. p̄mū. vbi dicit
p̄ditiū & capitale mēdaciū & lōge fugiendū

q̄ fit i doctrina religiōis: i his. s. q̄ p̄nēt ad
articulos fidei: vt dīc glo. intli. Ad qd̄ mēda
ciū nulla p̄ditōe: ē. s. mōtis: q̄s debz adduci
rē. h. ibi. Et q̄b̄ oib̄ p̄cludit ista vē. q̄ nul o
tiorē xpi fidē occultare debem⁹: p̄dicatores il
lā publice p̄dicēt: sc̄lares ⁊ potētes illā armis
fiducialit̄ defendāt. Q̄ p̄fusio o ignomia xpi
anox: q̄ meliores reliq̄ xpianox tenēt sarrā
ceni: vinā o glōse d̄s: tot annis bellis armis
strage nece depopulatiōib⁹ rē. p̄tuasā fide
fecissent cumulat̄ ⁊ expēdissent xpiani: q̄ ⁊
q̄sta fecerūt. p̄ rabiata caninagz supbia. Q̄ in
ferne si sic xpiani bellasset: hēres nēto t̄milia
armigerox p̄ditū militū scopetox balistario
rū capitaneox rē. R̄nde mibi: dic alit⁹: p̄fun
d⁹ ē lo. tū⁹: nō te itelligo. Mō nō nō. Et q̄re
dic vt te singuli supbi itelligāt: q̄ oēs eox aie
euolassent ad celū: q̄ lex dicit. 23. q. 5. nosce oī
um inqt vīm volum⁹ sc̄ire charitatē: q̄ gl̄s i
h bellis certantē fidelit̄ mortu⁹ fuerit: regillu ce
lestia mīme negabūt. h. ibi. Lerte h ē grande
dēm. Sed dic q̄lo: cēt ne hōicide xpiani si oēs
ifideles occidisset. Mō nō. Et q̄re: q̄ lex dicit
23. q. 5. cōcōcatox. pax p̄ p̄m. Nec eni eos
hōicidas arbitramur: q̄s aduers⁹ cōcōcatos ce
lo catholice m̄fīs ardētēs aliq̄s eox trucidat/
se p̄tigerit h. ibi: ⁊ sic p̄ p̄ fruct⁹. 2⁹ fruct⁹ dī
directiū. i. fides xpi dirigūt. ⁊ i manu dūc i vi
tā etnā. 34. 7. M̄si credideritis nō itelligetis
s. viā salutis. Vbi nō. s. m̄ hug. p̄c. i. q. 3. arti.
34. q. oia credēda Quēdā s̄ ē rōnē: vt necia
q̄ eni ignis calid⁹ sit: ⁊ q̄ currēs moueat: cre
dē nō oī: q̄dā s̄ ex rōe: vt p̄babilia. i. q̄ p̄bati
p̄nt: q̄dā sup rōnē vt mirabilia: vt d̄ 2⁹ d̄oyse
tpe 1⁹ d̄haradīs. Exo. i. p̄lib⁹. c. q̄dā s̄ rōnē
i. q̄ nullā h̄nt credibilitatē rōnē: vt icredibilia.
Duo ista extrēa. s. necia: ⁊ q̄ rōnē sūt credē
nō oī: vt q̄ nīr alba sit: q̄ p̄z ad s̄sū: aut q̄ hō
sit lapis l̄asīn⁹ ⁊ silia q̄ nullā h̄nt rōnē credibi
litatē credē nō oī. Solū illa duo media. s. q̄ s̄
ex rōnē. ⁊ sup rōnē fidē capiūt: nā fides rōnē
iuuat. Et si aliqd̄ asserēt q̄d rōnē iuuari n̄ pos
set: s̄ sup rōnē existēt sufficē ad illud credē q̄
ipm̄ rōi n̄ oppugnet: q̄suis p̄ rōnē h̄nt possit
et debilitatē capiat⁹ n̄c. vñ accipe regulaz
gnālē. 2⁹ q̄ rōe būana iuciri n̄ p̄nt nec iuuari
ex dīna reuelatōe noscūt: vt incarnatio passio
resurrectio q̄ x̄go sit p̄gnās: ⁊ gnēt itacta: et
his filia. 2⁹ nō. q̄ sic oīs creatā rōnalis ex d̄
bito ⁊ ordiato motu tā nāc q̄z grē sūmā d̄z dīli

gē bonitatē. Et ex debito morali tā spūalr q̄z
ipali sūmā d̄z reueriri maiestatē. Sic ex debi
to ⁊ ordinato motu itellec⁹ tā nālr q̄z supnāl
eleuari d̄z p̄bē assensū ad cogscēdā sūmā ⁊ p̄i
mā. Vi. q̄ ē d̄s. Ista p̄patio optia ē pp̄ p̄porti
onē quā ad se iucit h̄nt aīdē potētē. Ad d̄o ad
p̄positū itellec⁹ p̄iucit. i. h. i via n̄ p̄t p̄mā ⁊ sū
mā. Vi. acgrē ex p̄ncipiis ⁊ cāis q̄b⁹ acgrit scia
p̄pē dēā: d̄ q̄b⁹ 2⁹. i. post. c. d̄ sc̄ire. nec s̄lr
p̄ sūllo alio mō discursiū: l̄ p̄ aliā būanā iuc
stigationē: q̄ vt cogitationē talē p̄me. Vi. acq
rat: regrit fides: q̄ nihil aliud ē nisi apphēsis
firma: ⁊ assens⁹ firm⁹ circa p̄mā. Vi. vt dīc da/
mafcen⁹. li. 4. c. 3. Et duas rōes assignat hu/
go d̄ sc̄o victore: q̄re itellec⁹ p̄iucit p̄ p̄ncipia
nālia n̄ p̄t assentire p̄me. Vita. pp̄ se. v3. pp̄
p̄. Vi. maximā excellētā. qm̄ itellec⁹ n̄ ad il
lā se h̄z: vt ocul⁹ nocticoracis ad lumē sol vt ē
ōndit p̄bs. 2. metha. 2⁹ pp̄ ibecillitatē n̄r itel
lec⁹ q̄ ē ifimā itelligibiliū s̄m p̄bm. 3. d̄ aia. ⁊
sic p̄z quō fides ē lumē lucēs ad vitā n̄r salu
tis oīdēdā. Adar. i6. Quī crediderit ⁊. b. s.
f. c. rē. 3⁹ fidei fruct⁹ dī n̄r salutis obligat⁹
vbi accipe h̄ac rē. gnālē: q̄ ⁊ si fides necia sit
ad salutē: n̄ m̄ cōlit oēs credē obligāt. Quaz
rlaz būis Tho. fa. se. q. 2. sic declarat. d. Ad
iōres ad q̄s alios erudire p̄uēt vt cpi i sua di
ocesī: eccliarū rectores ⁊ publice ad pplz p̄di
cātes ⁊ s̄iles plenā notitiā h̄re tenēt d̄ credibi
lib⁹ reuelat⁹ ⁊ d̄ oib⁹ articulis fidei. Et rō qm̄ ta
les n̄ solū pplōs instrūt: s̄ et oib⁹ fidē ipugnā
tib⁹: sc̄ire r̄ndē tenēt vt ponit barbar⁹. 3⁹ d̄iero.
exp̄sse sup. Exo. Inferiores x̄o mystia xpi q̄
p̄nt i ecclā solēnizāt explicite sc̄it tenēt vt si ar
ticlū d̄ incarnatōe passionē resurrectionē ascēsis/
nē: ⁊ dīc iudicij: ⁊ q̄ oia explicite credi n̄ p̄nt si
ne fide trinitatē: dīc idē doctō q̄ oī ēt eos fidē
trinitatē explicite credē: nā cū incarnatōe dicat q̄
x̄bū carnē assūpsit. Jo. i. x̄bū caro. f. ē. iō x̄
bi c̄ni notitiā necia ē. Ad ecclā rudib⁹ atqz
simplib⁹ cūct⁹ p̄stēdū signo crucis oīdīt: docz
atqz declarat: cū dīc. In noīe. p. r. f. r. i. f. a.
Alia x̄o q̄ s̄bilia ⁊ altissima s̄t circa fidē: ⁊ q̄ se/
quāt notitiā trinitatē explicite credē ⁊ itelligat
n̄ oī: s̄ sufficē illa t̄m simplicitate credē h̄ d̄ itēto
ne sc̄i tho. ut. 3. p̄cōdāt oēs theo. 4⁹ sc̄ē fidei
fru. dī salutis n̄ c̄pbat⁹. vbi accipe h̄ac reg.
ge. q̄ nihil ē tā diffī possi arduū q̄ c̄dēt n̄ sit
facile. Lerte h̄ac r̄laz saluator: edocuit cū dixit
Si h̄ueritis tantā fidē q̄stū ē granū sinapis: ⁊

dixeritis huic monti transferre ad tale locū tē.
 Credit cūturio: et sanat^r ē fū^r eius. *Adath. 8.*
 Creditit leprosus dicens. Dñe si vis potes
 me mūdare et curat^r ē. *Luc. 5.* Creditit cana
 nea: et filia ei^r liberata ē. *Adath. 15.* et sic d^r alijs
Adar. xl. Signa eos q^d crediderūt h^u me scqnt^r
 In noīe meo demonia eijs ciet: linguis loqnt^r
 nō eis nocebit: sup^r egros man^r iponēt et bñ
 hēbūt: h^u oīa i actib^r aploz: et vita scōz legenti
 b^r patēt. Et sic fidei nre pñi sanctissimi fruct^r
 patent: qre tē.

De alijs q̄tuor: fidei scē fructib^r. *Eccl. 2.*
 Dant^r alijs q̄tuor scē fidei fructus in
 hac 2^a p̄lōne p̄cti v3. *Adartyres fī-*
 des roborat: aduer^rsa vincit: deū q̄rē:
 et i ipso gloriari facit. p^r fructus dī roborati
 uis: 1° dī supatiuis. 3° dī ingitui. 4°
 dī gloriatiuis. p̄m^r inqz fidei fructus dī
 roboratiuis. p̄s. Verbo dñi celi. i. hoies ce
 lestes. i. fī firmati sūt: et spū oris eius oīs v^r
 coz. ad *Ephe. 3.* Det vobis fīm diuitias glie
 sue v̄tutē corroborari p spm eius: in interio
 ri: oīe hitare xpm p fidē i cordib^r v̄ris. Que
 v̄ba sic *Mico. 8 li.* exponit. Det vobis fīm di
 uitas glie sue. i. fīm qd ipm diuitē et glōsum
 dect: qz sic nō puenit ei modicū et ipsecū: sed
 pfectū et grāde donū pcedere. *Jaco. i.* Dē da
 tū optimū: et oē donū pfectū ē descendēs a p̄e
 luminū. Det inqz vobis v̄tutē: q p spm eius
 corroborari possit ad modū ignis i interior
 hoie nō exterior: qm roboratio exterior: quā
 doqz ē infioris roboris imp̄pimentuz: sic ex
 opposito ifirmitas ē iuuamētū. 2. *Loz. 12.* Cū
 infirmor: tūc fortior sū. f. i infioris hoie. i. i spū.
 caro enī et spūs inuicē aduer^rsan^r: et roboratio
 vni^r alteri^r debilitatio ē. Et det et xpm hitare
 i cordib^r eius p fidē q. f. purificat habitaculuz
 cordis. *Act. 15.* p̄durificet fide corda coz. Sic
 igit fideles corroborati a nullo i ribili p xpi no
 mine pterri potest. ad *Ro. 8.* Quis nos se
 pabit a charitate xpi an psecutio an nuditas an
 piculū an gladias tē. Certus etenī sū q neqz
 mors neqz vita tē. poterūt nos separare a chari
 tate dei q est in xpo ihu dño nro. i. p xpm nob
 accōmodata. Inde barbae^r ille *Miero. i epla*
 ait. p̄der bonā et malā famā a dextris et a fini
 stris xpi miles gradit. h ille. Et. i. p̄de. i. v̄
 p̄batio fidei v̄re multo p̄ciosior sit auro qd
 p̄ignē pbat. Et *Ja. i.* p̄robatio fidei nre pa

tientiam opat. Inde dñs *Luc. 11. ait.* In pa
 tientia v̄ra possidebitis aīas v̄ras: qm beatiq
 psecutionē patiunt^r pp iusticiā: qm ipsoz ē re
 gnū celoz. *Adat. 5.* Dic d^r constantia martyru
 si placet. Et sic p3 p̄mus fructus. Scōs fru
 ctus dī supatiuis. audi aplm *Idau.* Nec est
 victoria q vincit mundū fides nra. Inde cu
 mag^r fide *Jonathas* armigero suo dixit. Nō
 est deo difficile saluare in multis vel in pauc^r
 et sic postea victoriosius fuit. i. rñ. 14. In hac
 causa fide audaci aio dicit *David* ad *Boli*
ath. 2. Ur venis ad me cū gladio hasta et clipe
 ego at venio ad te in noīe dñi et sic trūphauit
 in pugna. i. rñ. 17. In hac fide ples victorias
Judas machabē^r cum socijs suis obtinuit. i.
Adacha. 3. c. In hac fide *Josaphat* exercitui
 suo dixit. Credite in dño deo et securi erit. 2.
Parat. 2. Jic *Edras* p piculosa viā hierlīn
 venturus a nullo subsidii petēs orōnib^r tñ
 et iciumijs auxilium a dño petijt. *Edre. 8. c.*
Adagna cū audaciā i hac fide dixerūt pueri re
 gi. Deus petiit nos cripe d māt^r tuis. dan.
 3. Dēs istas historias in locis suis lege. Sed
 qd dicā d fidelibus xpi. audi aplm ad *Heb.*
 xi. Scī p fidē vicerūt regna opatū sūt iusticiā
 adepti sūt repromissioēs tē. Singulis glōsā
 tor: *Mic. 8 li.* v̄ba *Idan.* d antiqu^r ē. pbat
 et sic exponit. Scī p fidē vicerūt regna: vt ge
 dcō q q̄tuor reges deuicit. *Judiē. 7.* *Josue*
 31. et. 12. Op̄ati sūt iusticiā. i. equū iudiciū ipse
 ctu subdūoz vt *David* et iudices. Adpti sūt
 repromissioēs: et h^u qd dñi. i. ea q eis pmit
 tebāt: vt victorie et h^u mōi: et *David* pmissi
 onem d successioē regni: vel repromissioēs
 i. freqnt factas pmissioēs d ira lacte et melle
 manāre: q pmissioēs facte fuerūt p̄rib^r ātigs
 f. *Abraā tē.* Nec nī implete: ad *Hebr. 11.*
Defuncti sūt omnes nī acceptis repromissio
 b^r. *Obtulerūt* ora leonū: qz nō tñ p̄ homi
 nes s3 etiā p bestias pugauerūt et p̄ualuerūt
 Et fīm glō. ponit plurale p singulari: qz nō
 legi^r nisi d *Daniele* q claus^r i ora leonū. *Da*
ni. 6. et. 14. Et interūt ipetū ignis: vt tres pu
 eri. *Dan. 3.* Et fugauerūt aciem gladij. i. ex
 citū accinctū gladijs: vt p3 in lib. reg. alijsqz
 plurib^r i locis. *Eualuerūt* d infirmitate: vt
Ezech. 34. 38. f. ortes fci sūt in bello *Abna*
uc: et *Judas machabēus. i. Adach. 3.* Simil
 scūs est leō i opibus suis et alijs p̄sca. *Castra*
pterūt in fugā extiorū. i. inimicōz vt *Judi.*

8. et Adacha. 12. Acceperunt mulieres d' resur/
rectioe mortuos suos. i. resuscitatos. sic factu
e p' Adia. 2. rñ. 17. et p' beliscu. 4. rñ. 3. Alij
ai distenti sñ. i. i. euleo et alijs tormentis: vt de
mulierib' circūcūtib' filios suos. i. Adach.
i. et d' seprē sñib'. 2. Adacha. 8. Nō suscipietes
s. ipsi redēptionē. i. pñtē d' manu inimicorū
eualionē vt mclorē iuenirēt resurrectionem
mcliorē. s. illa liberatiōe. i. vitā cinā. Alij aut
ludib'ia crepti sūt. s. qñtū ad pñsionē et vbe/
ra qñtū ad dolorē. In sup. s. eisdē pñonis vin/
cula et carcēs qñtū dēnechāf: vt p' de Adiere.
Adiere. 38. et d' Adicha. 4. rñ. vl. Lapidati sñ
vt bieri. q' cū lapides sub porta dom' Adia/
radis supposuisset: i. signū q' res babilōis ibi
thronū suū ponēt: et iudeos q' ibi trāsfugerent
captiuaret: a iudeis eisdē lapidib' obutus ē.
Silt' Zach. fil' Joia de: q' arguēs regē iohas
lapidat' ē. 2. pal. 24. Silt' Stephan' nūc tpiis
lapidat' erat. Act. 8. Secti sūt vt Isaias quēz
manassē ei' necros serra lignea secari fecit. Tē
tan sūt. s. pmissiōib' anteq' occiderent: vt se/
prē sñes. 2. Adacha. 7. Et q' pmissiōib' nō ac/
geuerūt: tandē i occasione gladij mortui sñ. vt
Jofias. 4. Reg. 24. Circueiunt. s. diuersas
mūdi ptes i mclotis. i. in veste d' pil' camelo/
rū facta: cuiusmodi erat vestis Jo. bap. Adia
tbei. 3. Vel i mclotis. i. i vestib' factis d' mclō
i. tasso. In pellib' capnis. i. facis d' b' mōi pel
lib': vt Adias. 4. rñ. i. E gētes. f. necijs quo
ad victū Angustiati. s. cura ai: afflicti laborib'
corpis. Quib' dign' nō erat mūd': et duobus
modis exponit: vt li qñtū pñtū ablatiui casus: et
sit scil' qñtū: i. qñtū pñtū dign' nō erat mūd'
d': sñ: vt li qñtū sit datui casus et ē sen' q'
b'. i. quoz pñtū dign' nō erat mūd'. i.
digni nō erāt mūdū inhabitare: qñtū a mundo
viles reputabāt: vt nō eēt eis ad bitandū di/
gn'. In solitudib' errātes. s. p' deuia ābulā/
do vt David cū socijs. i. rñ. 23. et Judas ma/
chabe. 2. Adacha. 5. In mōtib' sic David
quē Saul psequab' i mōtib' et collib'. i. rñ. 25.
Et i spelūcis. s. cōmorātes. Spelūca ē locus a
nā scūs: vt Adias. 4. rñ. 19. Et filij ppharū
sub Jezabel. 3. rñ. 18. et David cū socijs. i. rñ.
24. Et in cauernis tre: cauerna ē loc' a casu sa
ctus: vt inundatiōe aquaz l' hmōi. Et bi oēs
testimonio fidei. i. testimonio qñtū fides d' eis p
hibuit: qñtū dicat mītra opati sūt p fide. pbat' p
approbati a deo i xpo Jhu dño nro tē. Ecce

aia cara qñtū ex his v'bis claret antiq' tpe dei s
uos mītra pñtū. Sz certe nō minorib' signis
fulget ecclia: qñtū enarrare sufficit scōz pñtū
ones tormēta: sublanatiōes: mort' gnā et hu/
iusmōi. Lapidat' ē Stephan': assat' Laurēti
us: excoiat' Bartholome': crucifix' p' d' d' d'
decapitat' p' Paul': et sic d' alijs. Q' gl'iofi victo
res qñtū distat' a mō nro viuēdi. In aug. ait
Solēnuates enī martyx exhortatiōes marty/
rioz sñ: vt imitari nō pigeat: qñtū celebrat' dele
ctat: sñ nos volum' gaudē cū scīs: et tribulatio
nes mūdi nō lann' sustinē cū ill'. Qui enī scōs
martyres inqñtū potuerit noluerit imitari ad
coz bñtudinē nō potū pñtū: et i sñra. Sz di
cet alijs: et qñtū qñtū martyx possit vestigia
seq. Quic ego iudeo: qñtū nō solū martyres: sñ
ipm dñm cū ipm adiutorio si volum': possu/
m' imitari tē. Vide i fñmōe pñmōz martyx
qñtū. 3. fruct' d' ingñtū. Inde Lanē. i.
Aia fidelis ad xpm ardoris fide plena ait. In
dica mibi quē diligū aia mea vbi pascas: vbi
cubes i meridie: ne vagari incipiā p' greges
sodaliū tuoz. Tria ad deū qñtū iueniēduz
qñtū oportuna: v3 loc' mod' et tps. Aia mea
vis dilectū iuenire spōsū: nō illū i lecto qñtū:
qñtū nō iuenies. Lanē. 3. In lectulo meo. i. i cō
cupiscētia carnis qñtū quē diligū aia mea qñtū
ui illū tñ i uēti. Nō illū qñtū i foro. i. i pñtū
scētia oculoz. Lanē. 3. p' plateas qñtū illū
et nō iueni. Qñtū. 5. In gregib' suis ibūt ad
qñtū dñm et nō iueniēt. Nō qñtū illū i pom
pis: qñtū nō iuenies: qñtū paup' i m' ē. Adach. 12.
Dulpes foucas hñt. et volucres celi nidos: si
li' at hois nō h3 vbi caput suū reclinet. Item
qñtū aia mea dulcissimi ihu diuitias. p' famili
am paup' i m' tñtū mīn' occupatā elegit. Jsa.
48. In camino paup' tñtū elegit: nō enī pōt
duob' diuis fñre. Adat. 6. Secō paupes ad
custodiendū suscepit. ps. Tibi derelicti ē pau
p' tē. et idē. Qñtū ci' i paup' respiciūt. Jsa.
vl. Ad quē respiciā: sup quē regesct spūs me
us: nisi sup paup' et hñt. Quid dicā d' paup'
rima mīre: qñtū filiū pñtū caput i uoluit.
Adach. i. pñtū cū i uoluit: et reclinauit in p
sepio. Qñtū xpe paup' mīrem hēs: paup'
mū locū: vñtū pñtū: paup' turbā: paup' cru
cē: qñtū mūd' i illa pēdes. Qñtū meos: o vita
mea. Tre. 3. Recordare paup' tñtū mee absin/
thij et sellis: et tu aia peccatrix: aia deuata xps
iuenire credis: i ioc' cñtis tripudij epul' luru

rijs p̄ctib⁹ falsis rapinis ⁊ h̄mō: s; nō sic un
pij nō sic. Job. 21. Vaudēt ad sonitū organi:
duci ti bonis dies suos: ⁊ in p̄cto ad inferna
descendūt. 2º ad deū q̄rendū iueniēdūq; re/
grit mod⁹: ⁊ b̄ ē vrillū toto teipo q̄ras: lingua
tua illū ingrat p̄ deuorā orōnē. Lant. 3. Mū/
qd quē diligit aia mea vidistis. Cul⁹ tu⁹ per
rectā mētionē. Sap. 1. In simplicitate cordis
vr̄i q̄rit illū: ⁊ pes tu⁹ p̄ seruēre affectionem
Lx̄m d̄ Magdalena cui x̄ps. Jo. 10. Mulier
qd ploras: man⁹ tuc p̄ bonā opationē. ps. Ex
q̄m d̄m ma. ib⁹ mēis rē. ps. Querite faciē
ei⁹ sp̄. 3º regit ips̄ q̄ras illū die: q; vix i no
cte iueniri pōt. Lāt. 3. Per noctes q̄m quē
diligit aia mea: q̄m ⁊ nō iueni. Et bñ dicit p̄
noctes. s. tā mōtis q; culpe. Isa. 21. Si q̄rit
i. querē disponitis: querite i mane. Mūc enī
aia mea ē tps̄ m̄fendi. Mūc ois q; petiit acci/
pit. Jo. 8. Sz̄o mīsa Italia: quo deū queris
Attendi ⁊ auscultavi inq̄t. Miere. 8. c. Mēo
qd bonū ē loq̄ null⁹ ē: gagat p̄niam sup̄ p̄cō
suo. d. qd feci: oēs declinauerūt ad cursū suū
sicut equ⁹ ad ipenū vadēs ad plū. ps. Qēs d̄
clinauerūt sil̄ iuiles s̄i s̄i. Nō ē q; faciat bonū
nō ē vsq; ad vnū. Quidā enī i p̄cis iacēt: q;
erire nō curāt. Jobel. 1. Lōputruerūt iumēta
i. boies bestiales i stercore suo. i. i delicijs suis
q̄s s̄i arbitrat̄ v̄i stercore. ad p̄b̄l. 3. c. Qui
dā sedēt: q; aliqñ surgūt p̄ grām ⁊ p̄tutionē
ps. Illūinare bis q; i tenebris ⁊ vm. mort. i.
p̄cōz sedēt. sic filij isrl̄ i egypto sedebāt sup̄ ol
las carniū. Eto. 13. Quidā stāt: q; a futuris
p̄cis cauet̄: s; d̄ p̄erit̄ non dolēt. Math. 10.
Quid stans h̄ tota die ociosi sic stabāt Datā ⁊
Abirō. Mū. 6. Quidā ambulāt: q; paulatī i
p̄cis pficiūt. ps. Lōfringēt d̄ capita inimi/
coz suoz rē. Quidā currit: q; sp̄ peccāt. Job
15. Currit aduersus deū extēto collo. ps. De
des coz ad malū currūt rē. Deu deu igit: q;
oēs declinauerūt sil̄ iuiles s̄i s̄i rē. v̄i diē su
pra p̄p̄ba. Quari⁹ fruct⁹ d̄r gl̄atiū⁹: q; gl̄i/
ant fideles i. Jesu saluatore suo: tu dñe inquit
ps. Susceptor me⁹ es rē. Miere. 9. c. Nō gl̄i
ei sapiēs i n̄sapia sua rē. s; i hoc gl̄iē: q; gl̄iē
scire ⁊ nolle me. s. p̄ fidē vbi nō q; veri fideles
i octo papue gl̄iant. Et p̄ i p̄fetu alioz cū
s. alios pficere i dei fide p̄ficiūt. Audi apl̄
thessalōicē s̄ib⁹ scribēs. 1. Thessal. 2. Que in/
qt ē n̄ra sp̄s ⁊ gaudiū aut corona gl̄ie: nonne
vos aū dñm n̄m i bñm x̄pm c̄lis i aduētū ei⁹

vos enī c̄lis gl̄a n̄ra ⁊ gaudiū. Et ad p̄b̄l.
4. Itaq; fres mei charissimi ⁊ desideratissi/
mi: gaudiū meū ⁊ corona mea. 2º gl̄iant fide
les siue fide scā gl̄iari faciūt i p̄ueriōe p̄cōz: si
cut p̄nceps i sub iugatiōe hostiū. Isa. 9. c. Le
tabūt igit corā te: sicut q; letāsi mēse: sicut exul
tāt victores capta p̄da: qñ diuidūt spolia. 3º
gl̄iant i futura gl̄ia b̄tōz tāq; d̄ bono p̄po ad
Ro. 5. ⁊ namur i spe filioz dei. 4º gl̄iant
i coz bona itentōe: ⁊ bonoz opoz fructificati
onc. ps. Etami in dño ⁊ exultate iusti rē. Et
Sap. 3. Bonoz labioz gl̄iosus ē fruct⁹. 5º
in coz tribulatiōe. ⁊. Lor. 21. Libet gl̄iabor: i
infirmis meis. v̄i inb̄it i me v̄m x̄pi.
Inde glo. sup̄ Jo. 15. aut. f̄clit illa iniuria ē
d̄ ē cā. 6º gl̄iant i p̄cōz sup̄tatiōe. ps. Aia
n̄ra sic p̄asserere. ē. d. l. v. Laqus p̄rit̄ ē. s.
p̄ dei grām: ⁊ nos liberati sum⁹. In c̄ figurā
p̄pls hebr̄: trāfacto mari: ⁊ a p̄d̄barādis fui
ture liberati: cātare ceperūt. Lāt̄m dño glo/
riose enī egit rē. Exo. 15. Et iux̄ iudei Ari/
litobolo scripserūt. ⁊. Adacha. 1. De magnis
picula deo liberati: ipsi grās agim⁹. Et uci s̄
Judas machabe⁹ b̄ita victoria ⁊ mūdato tem
plo: b̄ndixerūt oēs deū celi. i. Adacha. 4. Si
mille hēt. ⁊. Adacha. 8. d̄ victoria Jude aduer
sus Thūmo. 7º gl̄iant i multaz grāz largi
tione: ⁊ sic b̄ndixit ⁊ laudauit dñm Anna pro
sublato sterilitatis obp̄obio. i. Reg. 2. Tres
pueri liberati d̄ camino ignis b̄ndixerūt dñm
Dani. 3. c. Daniel d̄ multas b̄nficijs a deo fi
bi collat⁹: dicebat. Sit nomē dñi b̄ndictū. da/
ni. 2. Silr ⁊ p̄Paul⁹. 1. ad Th̄i. 1. V̄ras inq̄
ago ei q; me p̄fortauit. i. roborauit in x̄po Ihu
dño n̄ro: q; fidelē me existimauit p̄ponēs i m̄i
sterio: q; pus fui blasphem⁹: ⁊ p̄secutor ⁊ p̄u/
meliosus: s; m̄iam p̄secut⁹ sū: q; igrās feci in i
credulitate: sup̄abūdauit at grā dñi n̄ri cū fide
⁊ dilectione: q; ē in x̄po Ihu. Et v̄i peludamus
accipe v̄ginē gloriosā q; magnifice deū lau/
dauit d̄ grāis collatis. Magnificat inquit
aia mea dñm rē. 8º ⁊ vlt̄ gl̄iant s̄i i crucē
ihu saporatiōe. ad Mal. 6. Adibi absit gl̄iari
nisi i. c. d. n. i. x. Et rō q; i ea p̄p̄dū gl̄ia d̄ci
s̄i. fil̄i c̄in⁹. ad Heb. 1. Qui cū sit splēdo: ⁊ si
gura s̄be eius: portās oia v̄bo v̄tutis sue rē.
2º q; crux fuit gl̄ia celi. Isa. 22. Dabo clauē
dom⁹ David sup̄ hūc cē: ⁊ apiet: ⁊ nō erit q;
claudat ⁊ claudet: ⁊ nō erit q; apiat: ⁊ figā illuz
paxillā i loco fideli: ⁊ erit i solū gl̄ie dom⁹ p̄

trix fuit: et suspēda sup eū oēm glāiam dom^o pa
tris ei⁹. Et pax infra. In illa die dicit dñs ex
ercitūū auferet paxill⁹ q⁹ fixus fuerat in loco fi
deli: et franget et cadet: et pibit qd⁹ pependerat
i co: q⁹ dñs locut⁹ ē: als diffusi⁹ exponā. 3° q⁹
crux ē mystēriū nre redēptiōis. ad I^o dñi. 2.
Hūiliauit semetip⁹ fact⁹ obediē⁹ vsqz ad mō.
m. a. c. 3° ecclā ei⁹ iuentionē statuit celebrari
d⁹ p⁹ se. di. 4. c. crucis dñi nri ihu xpi. Sup h
vbo crucis q⁹ rē glo. q⁹re festū crucis celebra⁹:
cū i ea fuerit debonestat⁹: et nō festū a fine: i q⁹
dñs fuit honorat⁹. Et dicit q⁹ laus q⁹ in aīna
dñi opēsa ē: fuit mūdāna laus d⁹ curādū nō
est: s³ debone ratio xpi i cruce: nra fuit redē
ptio: q⁹re rē. Et ita ex his octo hēs aīa mea scē
fidei gloriosissimos fructus. q⁹re rē.

De q⁹tuor alijs scē fidei fructib⁹. Lon. 3.

Līpe tētiā p⁹clēnes v3. I^o opiciat
deū fides: rapit: stabilitatqz: et arbūra
ri facit vt lēter oia cūcta. In qua ponū
tur q⁹tuor vltimi scē fidei fruct⁹ v3. p⁹ fruct⁹
d⁹ p⁹pitatiūus. 1° d⁹ eleuatiū. 3° d⁹ firmā
tiūus. 4° d⁹ despectiū. P⁹im⁹ inqz hui⁹
tertij q⁹ternarij fructus d⁹ p⁹pitatiūus. i. q⁹ si
des dēū sibi p⁹pitū facit. ps. Oculi dñi sup iu
stos rē. Vbi nō sūm I^o nico. d⁹ līr. sup epla ad
I^o ch. 8. q⁹ ad dēū sibi p⁹pitandū: q⁹tuor cāc
regit⁹. s. efficiēs finis forma et mā. p⁹ regit⁹
cā efficiēs: et hic ē fili⁹ dei: q⁹ iō i hūc mūdū vēit
vt p⁹ nobis apud p⁹res p⁹pitaret. i. 3o. 4. In
h⁹ apparuit charitas dei: nō q⁹ dilexerim⁹ euz
s³ q⁹ ipse p⁹ dilexit nos: et misit filiū suū p⁹pi
tatiōe p⁹ p⁹is nris. Et ad I^o Ro. 4. Quē p⁹po
suit nobis p⁹pitatiōe p⁹ fidei et sanguine ei⁹. et
i. 3o. 2. Ad uocātū hēm⁹ apud p⁹rem Iesum
xpi: ipse ē p⁹pitatiō p⁹ p⁹is nris. Et. ps. I^o v⁹
p⁹ nōmē tuū dñe p⁹pitaberis p⁹co meo: multū
ē enī. 2° regit⁹ cā finalis et hec ē vtilitas ho
mis. nā xps p⁹pitando p⁹ nob apud patrē: sa
nat iniquitates nras. ps. Qui p⁹pitaf oib⁹ ini
q⁹ratib⁹ suis rē. Itē remittit debitū gehenne.
ps. Ipse ē misericors et p⁹pitius p⁹is eorum
rē. Itē nō derelinqt fideles suos. Meemīc. 9.
Tu aut dñe p⁹pit⁹ et clemēs: nō dereliquisti nos
3° rebūt cā format et hec ē ex p⁹te hoīs aliqua
dispō: q⁹act⁹ actiūox⁹ p⁹ p⁹atēne bñ disposito
1. d⁹ aīa. Triplex ē aut in nobis dispō nēcia. s.
3° p⁹cm⁹ vā indignatio. Hierē. 36. Reuertat⁹
vnusqzqz a via sua pessima: qm⁹ magn⁹ furor
et indignatio ē: quā locut⁹ ē dñs aduer sus pplz

būc. 1° vā cōuersio ad deū. Ex⁹ m⁹ d⁹ publicāo
Luc. 18. Deus p⁹pitius esto mihi p⁹coi. ps.
Quia apud te p⁹pitatio ē. 3° deuota fuorūz
dei supplicatio. Leui. 4. Rogante p⁹ eis sa
cerdote: p⁹pitius erit ei dñs rē. 4° requirē
cā mālīs: et hec est defectus hoīs: q⁹ maxime i
diget p⁹pitatiōe. Triplex ē aut hoīs defect⁹
s. culpe lapsus. P⁹rouer. Septies in die ca
dit iustus. Scdā defectus: reatus ad penaz
ipalē. ps. Qm⁹ ad flagella patu⁹ sū rē. Ter
tius defect⁹ infirmitas ad bonū: et p⁹nitās ad
malum. ps. Infirius sum in limo. p⁹fundi: et
non est substantia. Scdā fructus d⁹ eleuati
uus. Ezech. Eleuauit me dñs int celū et terrā
Audi I^o Pau. 2. Cor. 12. Veniam inq⁹ ad visi
ones et reuelationes dñi. Scio hoīem in xpo
ante annos. 14. siue in corpe nescio: siue extra
corpus nescio: deus scit raptū h⁹ mōi vsqz ad
tertiū celū. Et scio huiusmodi hoīez siue i cor
pus nescio siue extra corpus nescio: deus scit:
qm⁹ raptus est in paradisu: et audiuit archana v
ba q⁹ nō licz homini loqui. In q⁹ b⁹ sacratissi
mis v⁹bis tres notant⁹ p⁹siderationes. P⁹ri
ma I^o Pauli eleuatio vsqz ad tertū celū. Sc
cūda I^o Pauli eleuatio vsqz ad paradisu. T⁹er
tia I^o Pauli eleuatio vsqz in archana v⁹ba dei.

I^o Prima eleuatio p⁹inct ad contemplatiōez
intellectus. Scdā ad delectatiōē affectus.
Tertia ad v⁹tranz. Ex⁹ pone ergo sic l⁹am:
scio hoīem. s. seipm: nec nomē sui exprimunt
vt iactantiā euitare demōstret. Aug. Nihil
inq⁹ deperit v⁹utis qm⁹ res ipsa d⁹: et dicenda
iactātia qdāmd euitat. Dicit q⁹ scio hoīem in
xpo. s. manentē p⁹ grām. alit⁹ enī ad gl⁹osā vi
sionē ascēdē nō potuisset. si i xpo p⁹ grām nō
māsisset. An⁹ ānos. 14. i. 14. annis an⁹ p⁹ntem
reuelatiōē: tot enī fluxerūt āni int⁹ visionē et
narratiōē: ex q⁹ satis p⁹ q⁹ ad narratiōē nī ia
ctāna s³ nēciatē cōpulsus ē. Eccl. 31. Sapiēs
tacebit vsqz ad tps. Credit⁹ atq⁹ ille rapt⁹ fu
erit in p⁹uersione sua: qm⁹ trib⁹ dieb⁹ et trib⁹ no
ctib⁹ nō fuit comedēs neqz bibēs. Act. 9. c. si
ue in corpe. s. manente aīa: nō tñ corpi⁹ orga
nis vītē: siue cō corpi⁹. s. assūpta: et postea cor
pi restituta: nescio: de⁹ scit. s. v⁹trūqz facē pōt.
Raptū hūmōi. i. eleuati vītra legem nāc quasi
violenti p⁹ grām. Et I^o Paulus dicat se nesci
re: an fuerit in corpe an⁹ cō corpi⁹: p⁹habiliū nī
credim⁹ q⁹ aīa in corpe manente: ei⁹ spūs siue
rit sup se eleuatus. Triplex enī ē potētia aīe. s.

vegetalia q̄ corp⁹ viuificat: sc̄fina q̄ corp⁹ mo/
uer: intellectiua q̄ ipa aia intelligit ⁊ p̄siderat. Et
uis q̄ aia p̄ Paul⁹ i raptu corp⁹ viuificaret: ab
opib⁹ m̄ sc̄finitue. s. sens⁹ ⁊ mot⁹ oio erat abstra
cta. In q̄ abstractōe ei⁹ intell. t⁹ ad vltimū gra
dū possibilitat⁹ intell. hūani erat absorpt⁹. tria
enī intelligē pōt intell. hūan⁹. s. illa q̄ infra se s̄
vt oia corpalia q̄ intelligit p̄ suas formas. 2°
illa q̄ si iux̄ se. i. sibi s̄ilia vt āgelos ⁊ alias aias
Et itio illa q̄ si sup̄ se: vt dīnā cēntiā ⁊ p̄sonas
Et h̄ ē h̄n̄ triplicē cognitiōis gradū. s. nālē:
q̄ oib⁹ s̄m Boetii dei cognitio ē nāl̄ infra:
⁊ sic deū p̄hi cōgnerūt. aut enī p̄bs. i. metha. i.
fi. Lētia nolūt male disponi: vn⁹ q̄ princeps.
2° q̄ sūt sup̄ nos: p̄nt ab intellectu cōgsci p̄ fidē
⁊ h̄ mō cōgscim⁹ nos. 3° p̄ simplicē visionē
ituitiua dispositi p̄ lumē gl̄ie: ⁊ h̄ mō b̄ti cog
nitiōnē h̄nt d̄ deo. Hic vltim⁹ ē i via ipossi
bil̄ nisi dīna. Virtute mirabili q̄dāmō intellectus
absorbat eleuet ⁊ rapiat. Dicit q̄ Paul⁹ q̄
rapt⁹ ē vsq̄ ad tertiū celum in qua Pauli ele
uatio vsq̄ ad tertiū celum denotat. Ad cui⁹
decla. ē nō. q̄ celū capis q̄tuor modis. p̄ ca/
pit s̄m distinctionē locor. 2° s̄m distinctionē
modi vidēdi. 3° s̄m distinctionē videntium
4° s̄m distinctionē rex visaz. p̄igit celum
capit s̄m distinctionē locor: ⁊ sic intelligit ce
lū corpale: ⁊ h̄ ē triplex. s. celū aerēū in q̄ stant
aues. Adat. i. 3. Volucres celi comederūt illō
2^m ē siderēū q̄d d̄ firmamentū: i q̄ sūt stelle.
Deū. i. Vocauit d̄s firmamentū celū. 3^m ē
empirēū: i quo sūt b̄ti: ⁊ d̄s empirēū nōa colo
re: s̄ a splēdore: d̄s ē spūale: q̄ loc⁹ spiritunz
cū n̄ reuera s̄ corpale. Deū. i. In p̄n̄ crea
tū de⁹ celū ⁊ trā. 2° mō capit celū s̄m diuer/
sitate modi vidēdi. Triplex at ē visio s̄z au
gu. ⁊ q̄libet d̄s celū. s. visio corpalis: visio ima
ginaria: ⁊ visio intellectiua. Visio corpalis est
q̄n aliq̄ corpali videt ex spālī munere dei: q̄
alig p̄ntes videre non p̄nt. sic Balthasar vidit
manū scribentē i picte. Dani. 5. Et iō hec vi
sio d̄s celū: q̄ aliq̄ sic videt q̄ ē p̄ntib⁹ occultā
tur. Visio imaginaria ē q̄ in extasi vel somno
nō corpa: sed imagines corporor dīna reuelati
one vident: sic Petrus vigilās discū plenū
sp̄ntibus vidit. Act. 1. ⁊ Itharao dormiēs
vaccas ⁊ sp̄cas septē vidit. Deū. 40. Visio
intellectual⁹ ē q̄n nec corp⁹ nec imagines corpo
rū vident: s̄ mētus ituitus in incorporeis sub
stantijs figit: ⁊ h̄ mō vident res q̄ imagines

vel s̄litudines sui nō h̄nt rē. 3° mō capit ce/
lū s̄m distinctionē videntū. Et h̄ ē triplex. s.
infima hierarchia: vbi s̄ angeli archangeli et
virtutes media hierarchia vbi s̄ p̄ncipat⁹ p̄rātes
⁊ d̄naciones. Supina hierarchia: vbi s̄ th̄o/
ni cherubin ⁊ seraphin. Et impidiores dicūt
celi illi q̄ si sup̄me hierarchie: q̄z alij. Illumi
nat enī illos medie hierarchie ⁊ mediū illos i
fime s̄m doctrinā b̄ti Dionysij d̄ angelica hie
rarchia. 4° capit celū s̄m diuersitate rex vi
sarū. Et h̄ s̄l̄r ē triplex. p̄m d̄s cognitio cele/
stij corporor. 2^m cognitio celestij spirituum.
3^m cognitio sup̄celestij p̄sonaz. Dis igit
sic notatis d̄s q̄ vsq̄ ad tertiū celū raptus est
Paulus. p̄ q̄ vsq̄ ad celū empirēū vbi est
sedes dei. 2° vsq̄ ad celū intellectuale: quia
nō corpali vltimā imaginariē: s̄ intellectuali su
it eleuatus. 3° vsq̄ ad celū sup̄me hierarchie
Et quarto vsq̄ ad celum cognitiōis dīne cēn
tie ⁊ personarum: q̄ deum vidit in intellectu:
non in aliqua figura corporali sicut vidit moy
ses. Ero. 33. Vidi d̄m rē. sed vidit essentia
dīnam sicut ⁊ beati: exceptio h̄: q̄ in tali visi
one non cōcurrat lumē gl̄ie: q̄d concurrat in
b̄ti s̄m b̄ti Th̄o. in. 4. q̄n si tale lumē fuit
set tūc in Paul⁹: ipse fuisse b̄ti: q̄d n̄llī vn
q̄z viator p̄cessū ē: exceptio x̄po. Et sic p̄z p̄ia
cōtemplatio h̄ b̄ndicti raptus. 2^a p̄templa
tio ē: quō Paulus rapt⁹ fuit vsq̄ ad paradysū
Dico breuiter s̄m glo. q̄ raptus ē in paradysum
i. in ea translata qua fruunt ilī d̄ paradiso. A
po. 2. Vincenti dabo eadē d̄igno vitē: q̄d est
in medio paradisi dei mei rē. 3^a p̄tēplatio est:
quō Paul⁹ fuit raptus ad archana dei. Et di
co q̄ Paul⁹ audiuit archana vba. i. p̄cepit di
uinā essentia q̄ si p̄ archana vba. i. p̄ secretam
⁊ alā reuelationē. S̄z dubitat dic̄ q̄s an pau
lus p̄talē visionem q̄d viderat retinuerit: an
nō vt postq̄z in se reuersus ē: oblit⁹ fuerit que
viderat. Dicit Nic. 8. l̄r. h̄ i loco q̄ paul⁹ post
visionē retinuit q̄d viderat q̄z ad ad rē visā v̄
scitā: nō tñ q̄z ad modū sciendī: nec eā nar
rare poterat. q̄ multi scire p̄nt: que n̄ p̄nt nar
rari sicut s̄: sicut p̄z in iubilo. Et si queratur:
quō retinuit ista: aut p̄ cēntiā: aut p̄ s̄litudinē
s̄p̄e cēntiā: q̄ post visionē adhuc deum vide/
q̄d ē falsū: q̄ illū nō vidit nisi in raptu: ⁊ n̄ sp̄
fuit raptus: q̄ nō sp̄ deū p̄ cēntiā vidit. Nec
ē p̄ s̄litudinē: q̄ vt deū ē sup̄ deū p̄ s̄litudi
nē i raptu n̄ videt: q̄ nec d̄scēdēte raptu reti

nuit qd viderat p similitudinē. Rndit idēz do
 cor: q retinuit i mēoria qd i raptu viderat: nō
 p spēm habitā: q: vt dñi ē nūde cēntiā dinaz
 vidit: s; p spēm nouit in recessu visiois infu
 sam t derelictā. Et si mē lector in hac pte ob
 iurges. qm alibi dixerim Paulū nō nūde: s;
 aho nō dinā cēntiā vidisse. Nūc illud teneas
 qstū ad rem: ibi tūc illū sui opinionis. Et ista
 sufficiat qstū ad s; fructū scē fidei fructū hō itij
 qternarij. Tertiū t penultimū scē fidei fructū
 dī firmatiū. s; firmat. n. de suos fideles: ne
 crebuis tentatōib; succubāt. i. 2o. r. s; fidelis
 de q nō patit vos tētari sup id qd potest: sed
 facit cū tētatiōe pūctū. i. vtiutis augmentum
 fīa. xl. Dar lassō vtiutē: vt possit sustinere:
 ne. f. deficiat in pug. Vide qd si cāz hēs tē/
 tatiōib; succubē o aia mea: t tuū dulcissimū
 fīu offēdē. nā vēr dulcissimū fīes i mūdū
 vt pēdēs saluos facit. i. tbi. i. t Jo. 3. Sci/
 tis q: iste apparuit vt tollerēt pēā. Et tu ingra
 itez ad vomitū redire intēdia. Tecū xps con
 uersat est. 2d. 9. Quare cū publicanis t
 pēdōib; māducauit mgt vestes. Te vocat ad
 pniām venit. 2d. 9. Nō enī veni vocare
 iustos: s; pēdēs. Et Jo. 15. Si nō venissem
 t locut; cis nō fuisset pēnā nō haberēt. Et tu
 ingra ad pēnā velud pusillanimit redibis. Et
 si aia mea fragilitate peccasti: nōne cōsideras
 qsta benignitate fīes lent gdu tuā pniām
 expectauit. Exēplū f. l. y. pdigi. Vide qd i
 cruce pendēs ille bñdicit sanguinolent; xpus
 clamat. Nōne audis: mīam volo t nō sacrifici/
 ciū. ad Hebr. 12. Accessistis ad sanguis asp/
 sionē meli; loquētē qz Abel. Mā ille aia mea
 vindictā: iste mīam clamauit. Ecce xps caput
 inclinat in signū offēnsiois pēdē. Exiuit san
 guis t aq de latere in signū pene abstergēde.
 Aia mea: hic bñdicit; sanguis pro te fusus:
 dirigit oculos tuos ad tāti amīcī amorē cōfuz
 meduand. ad Ro. 5. Lōmēdat aut suā cha/
 ritate de; in nobis. qm cū adhuc pēdēs esse/
 mus xps p nobis mortu; ē. L amor in cruce
 fact; allicit ad diligendū. ad Hebr. 5. L um
 el amore valido t lachrymis offerēs exaudit;
 ē p sua reuerētia. L amēratio ei; dū dicit. de;
 de me; t c. allicit ad ppatiedū. Treno; i. au
 dierūt qz ingemisco ego: t nō ē q cōsolēt me.
 oēs inimici mei audierūt malū meū: t letati sūt
 qm tu fecisti. i. me istis. penis tradidisti. Et sic
 dactib; discurrē aia mea potes. Que oia te aia

psuadet vt fortis in tētatiōib; pmanas: ne tuū
 amorosū xpm offendas. Exēplū de Susanna
 Daniel. 13. Angustie ingt mibi sūt vndiqz: s;
 meli; i. min; malū ē incidē in man; vras qz
 derelinquē legē dei mei. qre tē. Quartū t v/
 tim; fruct; i noie dei dī despectiū. Tāta enī
 est fidei scē virtus: vt p amore fīes cūcta vt
 sterora faciat arbitari. ad 2d. 3. Propē
 quē. i. xpm oia detrimētū feci: t arbitrator vt
 sterora: vt xps lucrificā. i. i futuro: t in pnti
 iueniar in illo. Oia enī mūdi oblectamēta sūt
 paradisi sterē. 2d. 2. Disperdā super vos
 sterē solēnitātū vraz. Inde ad 2d. 2. idē
 apls dicebat. mibi viuē xps est t mori lucruz
 qre tē. Et sic hēs aia mea duodecim scē fidei
 fruct; collige illos: q: dulces sūt gutturi meo.
 Tu vo gloriose xpe q es via veritas t vita: sic
 nos dirige: sic illūia: sic robur sanitatis psta:
 vt nos tua scā fides sic tua grā sanctificet vt te
 tanqz fideles tui vidēre t possidere possimus
 cū spiriūb; t corpib; illis. scis: q cū patre t spi
 ritu sancto viuīs in secula gloriosus. Amen.
 Feria sexta pīne dñice de sacramentis anti
 que t noue legis sermo in ordine decimus.

Alcebat multitu

i
 do mag; lāguētū cecoz claudoz
 aridoz: expectatiū aq motū Jo.
 5. c. qz fidei catholice dignitas t
 claritas fulgeat ex aīdēis aia cara cēnis. vñ b
 euidē collr q secte alie q ab ipa discōdāt nūbīl
 aliū qz laqī fathāc sūt t semite pēdōis eterne.
 Audi Breg. sup 2d. 2. 34. q. i. c. quicūqz.
 Quicūqz igt ab vnitare fidei vī societatis fīde
 tri apli. quōz scipos segregauerit tales nec
 vīculis pēdōz absolui nec pnt ianuā celestis
 regni igredi. cōcordat. c. q cathedrā. c. iij. di.
 qd hodie mystice i pisciā onr. p quā sacra no/
 ue legi figurāt vctis. qd. n. dīcē volūt h cūā
 gelica vba v3. Angel; dñi ad ipa dīcēdebat i
 piscinā t mouebat aq t vn; salu; fiebat a qdū/
 qz detinebat ifirmitate: nisi q vbu cēnū ma/
 gni pīlī āgel; verā cū vēr plenitudo ipis in
 piscinā. i. i fidē catholicā verā piscinā venit: t
 turbata est aq. i. Herodes t oīs hierosolima
 cū illo. t iacebat ibidē mltitudo lāguētū. i. scō
 rum patz clamātū t expectantiū aque motuz.
 ci xpi aduētū in carnē. t tandē vn; sol; piscinā
 ingressus est. s; pplis gentiis hebreoz popu/
 lo reprobat; q sanat; ē a qdūqz detinebat in/

imitate. Apo. p. Xanū nos a peccatis nris
 in sanguine suo. Jacebat g. multitudo. s. patrū
 scōz languētū ppter longā morā incarnatio
 nis cecoz: ppter carētā veri luminis aridoz
 ppter defectū veri amoris expectantiū aq mo
 tū. i. missionē eterni vbi in carnē. In quib⁹
 sacratissimis verbis tres de noua et veteri le
 ge cōsiderationes faciamus. v3:
 Antiquē et nouē legis necessitatē.
 Antiquē et nouē legis vtilitatem.
 Antiquē et nouē legis terminabilitatē.
 De necessitate nouē et antiquē legis **Co.**
 fideratio prima.

Rimo antiquē et nouē legis necessitas
 tē videam⁹. vbi tres cōclōnes subiū/
 gam⁹. v3. Prima pōtō ē ista. Rōna
 billi de cā glōsiosus deus qui frustra nihil agi:
 sacra antiquē legis pstituit et ordinauit. Scda
 cōclō est ista. V3 sacramenta antiquē legis ex
 rōnabili cā fuerunt instituta: nō tñ oī tempore
 fuerunt necessaria. Tertia cōclō est ista. Et
 si lex scripta fuerit nouē legis figuratiua non
 tñ omnia noua sacramenta in veteri lege fue
 runt demonstrata.

Quare sacra fuerūt instituta. Cōclō pma.

Cupe pma pōtō ē. vi. s. vbi tres
 ingram⁹ vitates. v3. Prima vi. ē
 ista. Quare de sacra antiq⁹ legis insti
 tuit. Scda ē ista. Quare sacra nouē legis su
 peradiūxit. Tertia vi. ē ista. An sacra antiq⁹
 legis ad totū pplm se extēderēt an ad aliq⁹s p
 sonas spāles tm. Quātū ad pma vritatem
 dico sūm bñm Tbo. p. fe. q. cij. q. institutiōis
 cā sacroz antiquē legis fuit duplex. s. o:diatio
 populi in dinū cultū: et remotio ab idolatria p
 ma rō ē moralis. scda lralis. Et addat tertia
 rō. s. vt essent figura mysteriorū xpi. et dī rō fi
 guralis. Tres g sunt rōnes quare sacra antiq⁹
 legis instituta sūt. s. rō moralis. rō litteralis: et
 tertia dī rō figuralis. Prima rō dī mora
 lis: vi. s. ppls in dinū cultū ordinaret. Nam
 cū oīs hō in vita de cōi lege sit ad malū magis
 qz ad bonūz maxime inclināt: vt in phemio
 decretorū. et. 21. q. i. c. oīs ctas. et in autētica de
 monachis. s. si quis igit. col. i. Necesse erat
 vt homo per aliquid inuaret: et ad deū aman
 dā et colendū induceret: hoc autē recte scū fuit
 per illa sensibilia signa et sacra. qm excitabant
 per illa ad seruorē et deuotionē. et per pns ad
 dinā dilectionē. quare rē. Scda rō ē littera

lis. Instituta enī sūt talia sacramēta: vt ppls
 hebreus ab alijs tanqz fidelissimus distingue
 retur. Ideo Abraham pms patriarcha. et pri
 mus ab infidelib⁹ a dño vocatus et separar⁹:
 de cognatione sua cxiens: pms a dño circū
 cisionis signū accepit. Ad Ro. 4. Signū ac
 cepit circūcisionē: signaculū iusticie fidei: qd et
 tradidit iudeis omnib⁹ in signū vere fidei. Et
 Beñ. 17. Erat pactū in carne vestra in sedus
 eternū. s. iebat autē circūcisio die octaua: q: an
 temp⁹ hoc puer valde tenellus erat: nec quasi
 bene solidat⁹ arbitrabat: imo nec aialia ante
 pductū diē offerbant. Nec vltra octauū diem
 differebat: ne dolore aliq signū circūcidēbāt
 effugerēt. Viri autē nō mulieres circūcidēbāt
 quia pctm originale quantū ad culpā et reatum
 vt dicit presar⁹ doctor: a viro et nō a muliere d
 scendit. quia vir est cā efficiens in generatiōe
 et mulier solū materiā ministrat. S3 qualiter
 hoc fiat: latissime notauit in scripto nro sup fo
 smay. Circūcisio autē data ē in remediū pecca
 ti originalis fm Augu. et per pns ille a q onū
 habuit tale peccatū debuit circūcidi. et hic fuit
 vir. Mulieres autē per alia sacrificia purga
 bant. vt patet in. 4. di. i. d ffer ebant enī. 14.
 die in templū. Xui. 12. Silr et alia sacra suaz
 litteralē rationē habent. quare rē. 3a ratio
 est figuralis. Instituta enī sūt talia sacramēta
 vt mysteria dñi nri iesu xpi pfiguraret. Nam
 circūcisio de qua nūc dicim⁹: ablutionē corru
 ptionis humane nature sciendā per xpm figu
 rabat. ppter qd Paulus dicit xpm ministrū
 fuisse circūcisionis. Et iō cū terminata iam sit
 ampli⁹ fieri nō licet. extra de baptis. c. 3. s. ad
 id. vbi dicitur. Ad id autē taliter rñdemus
 q: baptisma circūcisioni successit. Absit enī vt
 in illā dānatā heresim incidam⁹. que perperā
 affirmabat legē cū euāgelio: et circūcisionē cū
 baptismo seruandā. qm f3 apostolū dicere ad
 Gal. 6. c. 5. c. circūcidim⁹ xps: nō tñ vobis. p
 dest rē. Cōcordat glosa pma i caplo. trāslato
 de cōstitutiōib⁹. vbi diē sic glo. Quidā heb:ci
 licet facti sint xpiani: legē tñ seruare volebant
 que dicebat sabbatū custodiri: et circūcisionem
 esse seruandā. que hodie ad litterā seruari non
 dz. hec illa glo. Similiter de alijs sacris vñū
 queqz enī aliquid xpi figurabat: vt cūs agni
 de quo in ebdomada scā clare dicim⁹. Et sic
 patet pma vritas. Quātū ad sam vritatē
 dico q: mgi fuit. in. 4. di. i. in. c. triplici autē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.6.23

lia cernebat ut quid sic cecarent: quod extra sensibilia nihil esse crederetur: et si quod ad intelligibilia cognitione perveniret ea tamen in modum rerum sensibilibus iudicabant. Si autem affectus adeo circa sensibilia erat occupatus: ut de spiritualibus parvicuraret. Ex quibus sequitur quod et ipsis rebus sensibilibus abutuntur: quare opus erat quod ipse legis gratie quod erat tempus conficiendi perfectam medicinam: homo per aliqua sensibilia sic ordinaretur ut intellectus vere illuminaretur: effectus vere inflammaretur: et circa operabilia optime regularetur. Hoc autem perfectissime factum est per viam sacramentorum. et hoc voluit ostendere magister cum dixit. Triplici autem ex causa instituta sunt sacra quas super adduximus. Primo ergo ista regula generalis quod sacramenta nove legis fuerunt necessaria necessitate finis. id est non quod de fine sacris homines sanare non potuissent, sed quod congruenti fuerit hominibus sancta natio. sicut dicimus. Passio Christi fuit necessaria non quod de aliter homines saluare non potuissent: sed quod congruentius id factum est. Et pro hac regulam habet rationem. Sicut se habebant sacramenta antique legis ad nova: ita nova sacra ad statum glorie. sed sacramenta antique legis fuerunt instituta ut sacramenta nove legis figurarent: quod tempore legis gratie fuit necesse ut sacramenta aliqua instituerent: statum patrie figurantia: prima nota cum maiori per Dionysium de ecclesiastica hierarchia. ubi ostendit quod status legis gratie est statum medius inter statum legis scripte: et statum glorie minor autem per magistram in. 4. di. 1. et dictum fuit in prima veritate. quare etc. Unde Paulus prima ad Cor. 13. Videmus nunc per speculum in enigmate. tunc autem facie ad faciem. Ubi Nicolaus de lira in his verbis ait. Tria apostolus ostendit. scilicet statum viatoris: cum ait videmus nunc hoc enim adverbium nunc dicit statum vie et non patrie. pro ponit cognitionem ipsius statum inspectionem cum autem per speculum in enigmate. id est non clare. secundum ponit statum perfectorum. cum ait facie ad faciem. quoniam ut ibidem apostolus subiungit. Tunc lingue cessabunt tunc scientia destruetur: tunc prophetie evacuabuntur etc. Et elegans verbum ponit Dionysius ut super dicens quod triplex est status. scilicet status vimbis sine veritate: et status vimbis cum veritate. et status veritatis nude et aperte. primum fuit synagoge: secundus est ecclesie et tertius erit patrie. Et accipe exemplum Cirotece sine manu que est figura manus et non in veritate manus: et postea cirotece cum manu: que est figura manus cum veritate manus. et tertio

loco manu sine cirotece que est in veritate manus sine aliquo vimbis: sed nuda et aperta manus. Sic ad propositum: quare satis patet quod sacra nove legis fuerunt necessaria. Ad hoc sic declaratis respondeo ad primum manum rationem primum propositam quod omnia. Et dico quod sacra nove legis sunt veritas respectu sacrorum antique legis: sed sunt figura status patrie. Ad hoc dico quod sacra antique legis gratiam non pertinebant: ut ostendetur: et ideo vacua erant et egenae. et per primum quod eis subdebant erant sub elementis pure corporalibus: sed non sic in sacris nove legis: quod gratiam continent. ut ostendetur. Ad hoc dico quod veritas foris maliter sonat sic sanitas: sed sacra nove legis quod damus effectivae: sic medicine quoddam. unde sic non sequitur sanitas sanat. sed medicine non sunt necesse: ita in proposito gratia sanat. sed sacra non sunt necessaria. prima non valet. Ad hoc dico quod eadem primum non accepta sunt veritas et veritas corruptio. ut patet per cibicorum. Et quod sequitur quod sic in homine veritas corruptio sancta est: rebus sensibilibus viriliter se subdedit: ita eisdem per dei reverentiam se subdedit: et humiliter conuenienter fuit repensio veritatis. Quare primum tue dubitationi anima mea videtur satisfactum. Et hec est in fine ponit beatus Thomas in. 4. di. 1. ar. 2. Et tu ad finem dubium ad primum rationem dico si cut dixi quod ista ratio habet. 13. quod per eadem primum motu hita sit veritas et corruptio etc. Illa ratio est huic argo satisfaciatur. Ad hanc rationem dico quod in sensibilibus non remanentibus et sensibilibus tamen specularibus veritas est quod sensibilia sunt eis causa erroris. et ab homine divina occultare perfectissimum est congruum. ut dicit Dionysius per ecclesiasticam hierarchiam. Sed his qui sensibilia considerant: nec in ipsis cognitionem fingunt: sed ex illis ulterius spiritualia meditantur. modo cognoscendi per sensibilia congruum valde est et optimus. Unde propheta delectasti inquit me in saturam manuum tuarum. Ad rationem tertiam dico quod corporaliter exercitatio finem se accepta in comparatione ad pietatem modicum utilis est. et sic apostolus intelligit: sed si et pietas adiungatur sicut fit in sacris que ad religionis pietatem pertinent exercitatio talis valde utilis est quare etc. Nec sufficiant tibi anima cara per presentem veritate. Quam ad tertiam verbi dico finem beatum Thomas per. 4. q. 111. quod sacra antiquae legis quoddam erant generalia: et quedam specialia. generalia dicebantur que se ad totum populum extendebant: specialia quod ad aliquos personarum tantum. Et hoc filius distinctio in sacris reperitur nove legis. Generalia sunt ut baptismus confirmatio et extrema unctio. Specialia sunt ut eucharistia ordo. matrimonium potestas ligandi atque solvendi.

10
Dnalia antiq legis erant circūcisio: sine q ad aliqd legalit null^o admittēbat^r esus agni pasca lis ad quē null^o ad circūcisus accēdebat nec p^r mitterebat. Spālia sūt q spālib^o psonis deputa bant: vt sacerdotib^o et leuit^o victimarū oblatio esus panū pponis. et alia q erāt vsib^o sacerdo tū deputata. Et q null^o imū^o ad dīnū cultū accēde d^o. iō quātū ad pplm qdā exteriore spu rificatōes erāt institue: vt mūditiā oīderēt in teriore. s. a ptiis. quānū vō ad ministrōs ablu tio manuū et pedū et rasio pilloz instituta erāt hōia idē doctor. Et hec sufficiāt qntū ad pntē pūnam conclusionem.

De duratōe saciōz antiq legi. Lēclō fa. Lēpe faz pōlōnē. vj. Et sacia antiq legis rōnabili cā fuerint instituta non tū oī tpe tpe fuerūt necessaria. vbi tref igram^o vi. vj. pōlōnē. vj. Et ista. An aū pec catū hō sacri indiguisse. Scda vi. ē. An in statu legis nāc erāt nec saria sacia. Tertia vi. ē. An tpe legis scripte erāt necēcia sacia. Et tū ad pntē vi. dico q nō. Et rō. q sacia data sūt in medicinā pōtōz. s. sanis nō ē opus medicina: ore saluatoris. s. sanis nō sūt neces saria sacia. pna bona. et maior ē Adugonis d scō Victore in lī de sacris. 9. c. 4. Adinor: est xpi Jēsu. Adat. 9. c. Nō ē opus valētib^o me dicus: s. male habētib^o. tūc vltia. Sanis non est necessaria medicina: s. humana nā aū pec catū erat sana: vt manifestū ē. s. sacia ei nō erāt necessaria. Sed s inquit aīa p Ambro. ar. guo sic. homo in statu inocēcie indigebat grā dci: vt expresse determinat ingri in. 2. sniarum di. 26. Vtrū Adam indiguerit grā opcrāre et coopante. dicit q oīno indignū oī grā et ē. sed sacramēta ad grām acqrendā sūt instituta. vt ponit idē ingri in. 4. di. i. ergo et ē. Item ma trimoniū est vnū de sacramētis et sūt institutū in statu inocēcie. Bēn. 2. Lēscite et ē. s. ma trimoniū ex quo a deo institutū: sūt in statu i nocēcie necessariū. Anima rīdeco breuiter. et dico ad pntē q gratia pōt dupliciter pōderari pmo vt sanās et iustificas: alio mō vt rō et cau sa meriti. tunc dico q homo in statu inocēcie nō indigebat grā: vt sanāter iustificante quia nulla adhuc erat infirmitas q sanari deberet: aut impiū qd iustificare oporteret. Sed bñ in diguit gratia secūdo mō. q sine gratia vitam eternā mereri nō poterat. hui^o snie ē Bona nen. in. 2. et bñs Tho. in. 4. di. i. arti. 2. q. 4

mīdens ad hoc argumētū. Ad secūdū dico q matrimoniū in statu inocēcie sūt institutū in offiū nature et nō ē in cōremediū. Et q sa cramēta remedia sūt: iō ppe mīmonū tūc nō fuisset sacm nisi forte inqstū rē sacā significa bat. s. vnionē xpi et ecclie. Nō tū intelligas q hō ex mīmonio illā sacā rē cognuisset: s. po tius ex illa sacra vnione scitātē et cōuenientiā mīmonū accepisset qre et ē. Et tū ad faz vi. dico q tpe legis nāc fuerūt necēcia sacia. Et rō quānū fuit morib^o fuit necēcia medicina s. tpe le gis nāc fuit morib^o. s. fuit necēcia medicina sacia aut in remediū instituta sūt. vt ait mō in lra i 4. di. i. art. n. sic. Saciōz remedia de^o instituit et bñs Tho. in. 4. di. i. art. q legi nāc tpe nō solū opa q de dictamie legis nālis eēnt: necēcia erāt: s. etiā aliq q ptestatōes eēnt et signa corū q ad repatiōnē pūnebāt. cū etiā i ipso statu nā hūana infirma repiret. Et si qris q erāt illis tpi^o sacia: dico q erāt sacrificia decime obla tōes et h^o i. q oīa erāt signa repatiōis. Et si di cis. quōd ē vix p^r: q tpe legis nāc nō sūt data alia pcepta sup pcepta nāc s. videt q etiā sacia nō debuerūt sup addi ad bñ viuendū in statu le gis nāc: p^r pna. q nō nū^o ad bñ viuendū vī fuisset necēcia eruditio pceptoz qz eruditio sacio rū s. pcepta alia nō supaddita sūt: s. fm rōnis dictamē viuēbat. s. a fili d sacri. dico aīa mea q filiūdo et pna nō valet ad bñ viuendū rō nā lis sufficiebat qz nōdū p pna p suetudinē hūa na cognitio erat obtenebrata: et iō nō fuit alia supaddita pcepta s. qz ad dīnoz cognitioē bñ hūana itelligētia erat obtenebrata. et ideo sacia q ad dīnoz itelligētiā assuefacerēt et di sponerēt fuerūt necēcia. Ista ē snia oīuz theolo goz. s. iux p arguo sic si sacia erāt necēcia i sta tu legis nāc s. talia debebāt dici sacia nālia: s. qd nāle ē alicui spēi oib^o inest illi^o spēi. sacia aut nō erāt cōia oib^o: vt p^r s. et ē. Ad hoc dico q aū legē scriptā aliq sacia fuerūt necessitatis et qdā volūtatis: necessitatis tria erāt. Vnū in remediū peti originalis et h^o erat sacm fidei: q p latric religionē deo subdebāt. Scdm erat i remediū peti actuali et h^o erat pna. Tertiū in remediū multiplicatiōis. plus vt mīmonium Volūtatis sacramēta erāt vt sacrificia oblatō nes et h^o i. q erāt necitatis in cōi s. volūtatis i pticulari. Vñ in cōi necesse erat vt aliqd sic / ret in ptestatiōe fidei sue q p latric religionē deo subiciebant. Sed in pticulari et in spāli

qd cēt illud qd facē deberēt. f. an oblatōes an sacrificia. v. l. aliqd hōi. idipm volūtāt erat potērat. n. ad libitū facē qd vellent. dū tñ id facerēt in sue fidei ptestationē. et hō oia erāt illi sacra. Et p hec p3 rñsio ad argm tuū. Qdcludam⁹. qd q i statu legi nāc erāt nēcia sacra. et audi vnā bonā rōnē quā facit bñs Tho. in. 4. di. i. ar. 2. q. 3. di. n. sic. Ea q ab hoie sūt a cognitiōe ortū hñt. alr nō dicerēt hūana opa. et p pñs o3 q opatō cognitiōni rñdeat sic effect⁹ cē. In statu aut legi nāc nō sufficiebat ad salutē solū co/ gnitiō nālis: s3 erigebat fides aliq3 q sup rō/ nē sūt. et p lapsū erigebat fides de reparatōe p quā erat medicīna morbi. et iō in statu illo nō solū erāt nēcia opa q sūt de dictamie legi nālis s3 etiā aliq q eēt ptestatōes: et sig co3: que ad repationē pñebāt et hec erāt illo tpe sacra: si cur sūt sacrificia: decime oblatōes. et hōi. quare et c. Qñ ad tertiā vi. dico fm. b. Tho. vi. a. q. 4. q cū sacro3 v3 fidei pportioabilr rñde at o3 vt s3 diuersū statū fidei sacra traderent. f. ides at qñtū ad articlo3 explicatō3 sp magis ac magi creuit s3 q magis appropinqbat tpi legis grē: vt dicit⁹ doctor declarat in. 4. di. 25. Et fm hāc appropinqñtione oportuit vt magi ac magis determinaret. et iō q in Abraham fides qdāmō habuit qñtitatē: vt ppter fidei re ligione ab alijs separet. vñ et p fidei dr q: si dei sigculū siue sacm sibi determinatū fuit. f. cū cūcūso. et qz Adopfi iā fides ad totā qñtitatē de uenerat: vt nō solū in vno hoie v3 i vna fami lia. v3 et in vna gēte et pplo resulgeret data fuit tali pplo lex in q necesse fuit sacrificia de/ terminari. s3 oblatōes et decimas qñtū ad oēs singulares circūstātiās et mñmōia ordinari: et pñe satisfactōes distingui. hec bñs Tho. S3 p Amb. Tu dicis q qñto magi appo pinqbam⁹ statui grē. tāto magis sacra detimi/ naban. et clariora erāt. mō sic. In lege natu/ re fuit vnū ad min⁹ sacm clarissimū: vt obla/ tio Melchisedech que pfecte oñdebat sacrifi/ ciū eucharistic. et nullū tale tpe legi fuit qñtum ad hoc ita clarissimū. q nō oportuit ad minus qñtū ad hoc aliud sacm tpe legis scripte sup/ addi. Dico aīa mea mea q qñtis qñtū ad ma teriā oblatio Melchisedech pfectissime nfm sacrificiū repñtaret. tñ qz aliē circūstātie et mo dus symēdi i nfo sacrificio nō erant: iō aliqd ordiari oportuit i lege scripta qd has circūstā tiās repñtaret. et hō fuit cr⁹ agni pascalis qd et c.

Et h sufficiat anima p pñti cōclufione.

De concordantia sacramentorū antiquē et noue legis. Conclusio tertia.

Ecce tertiā cōclonē. v3. Et si lex scri pta fuerit legis noue figuratiua: nō tñ oia noua sacra i veteri lege fuerūt de monstrata: vbi tres ingramus veritates. v3.

Prima vi. ē ista. Quot sūt sacra noue le/ gis. Secda vi. ē. An sacra pñstāt in v3bis et reb⁹ mālīb⁹ tñ. Tertia vi. est. An oia sa cramenta noue legis. fuerint figurata in lege scripta. Quātū ad pñā vi. dico q sacra no ue legis sūt septē. Vñ dat ille xpus. Abluo: firmo cibo dolet vngit ordino iūgo. i. bap/ mus: cōfirmatio eucharistia pñia extrema vn crio: ordo. et mñmōniū. Sufficiētia aut istorū sic ostendi pōt. Mā postq3 hō p xpi passionem repat⁹ ad spūalē vitā pgruū erat vt mod⁹ q in dicta vita cōseruaret hō: ordinaret. Et qz hō in penā mortem accepit. ita q mori necesse fit. ad Heb. 9. Statutū ē hōi semel mori. et vita spūalis sine corpali in hac vita nō fit glō sus de⁹ mñmōniū instituit: vt vita nālis pser uaret: et sic hēm⁹ vnū sacm. Vltier⁹ qz gnātī a parentib⁹ mñmōniū in penā pcti pmo3 pa/ renū: sub pctō originali nascimur oēs. iō ne illud vitā spūalē impediret bapti⁹ ordiauit. qui aīaz a tali pena lanat. et qz sic lauati et purgati: roborari indigem⁹: ne i pctis inuoluamur. iō pfirmatō3 ordiauit. Et qz sic roborati in hoc mūdo itram⁹ vt epeimur: ne in mūdi laqueis icidam⁹. et ab ei⁹ fatigatōib⁹ ipediamur: et pse uerem⁹. iō eucharistic sacm instituit. qd ē vite spūalis nutrimentū. et qz a vita spūali p pñm di scedē possum⁹. si forteb⁹ acciderē: vt nos recu/ pem⁹ pñiam instituit: q ē fa tabula p⁹ naufra/ giū. vt dicit mgt in. 4. di. 14. Et cū p⁹ pñiaz re maneāt adhuc aliq reliq pcti pcedēt⁹ ordina/ uir de⁹ extremā vñtō3 que ē vite spūali medi/ camētū. itē qz hō dū peccat a spūali officio ca/ dū qd deo assistē et ipm laudare: vt oñdīm⁹ fe ria fa pñe dñice: iō sacm ordiā instituit: qd est sublimatio ad dñū mysteriū i vita spūali. S3 vt h clar⁹ itelligam⁹ aliq de vno q3 dicamus. ¶ Dico q dñm⁹ q de⁹ vñ hō i vita corpali si ue nāli viuē posset: mñmōniū instituit. de hoc pōit. 27. q. 2. c. i. p totū. In q cā Bñan⁹ duas qōnes ponit. In pñia qñt an piugū cē possit nī vouētes. Et soluit q nō si votū fuerit solē ne scē si fuerit simplex. In fa qōc qñt an lice

at spōs a spōsō recedē. et alij nubē. et soluit q
nō: si desponsatio fuerit de pūi. S; h mā pero
ptine dilucidat in. 4. sniaz a bōs Tho. in di.
27. vsq; ad. 36. inclusiue. Scōo istituit deus
baptismū. Jo. 3. Nisi qs renat^r fuerit ex aq^r et
spū scō: nō pōt introire in regnū dei. et habet
text^r. de pūi. di. 4. c. q̄uis. vbi dī sic. Q̄uis
vnū baptismā sit hēticōz eoz. s. q̄ i noie pūi^r et
filiū et spūs sci baptizant: et ecclie catholice. tū q
foris. i. q̄ cē ecclia baptizāt sumūt baptismum
ad salutē: s; ad pūiciē hūies nimiz foris. i.
sabām facit: Virtutē at ei^r abnegātes. i. effectū
Et iō ecclia eos nō rebaptizat: q̄ in noie scāte
trinitatē baptizant sūt. et ipso pfecto ē forma ba
ptismi. Jōcū reuerſi fuerint: accipiūt Virtutem
spūs sci: quā bi q̄ foris ecclia baptizāt nondū
hūt h ibi. Et sūt vba Aug. ad Roſū. et glo.
sup vbo. ad salutē. sic dīc. h dī de illis q̄ sciēt
ab hēticis baptizāt. et eoz errores imitantur.
S; in necitate mortis meli^r est a tali baptismū
accipe: q̄ sine tāti sacri susceptiōe decedere. h
glo. Et tā a ē dignitas h^r sacri: vt ianua oīz
factorū sūt. vt p̄ cē de p̄bypiero nō baptizato. c.
i. cū gl. et c. 2. et qd sit baptism^r q̄ ei^r forma qn
fuit institut^r: et q̄ sint ei^r gnā. et q̄ si ali^r liq̄r aq̄
mūscat poptime nōf. de p̄se. di. 4. c. i. et c. ba
ptismi. Et de p̄byp. nō bap. c. 2. gl. i. ponit q̄
triplex ē baptism^r. Et qd pferat pūlis. notat
in clementina p̄ma de sumā tri. s. si. cū glo. et
de p̄se. di. 4. c. baptismi. Et qd si dubitat an p
uulus sit baptizāt. nōf ea. di. c. puulos. et duo
b^r caplis sequētib^r. et cē de bap. c. 2. Ad lra de
hac mā nō h^r p̄ theologos. et p̄ m̄grm i. 4. di.
3. vsq; ad distinctōz. 6. inclusiue. Tertio in
stituit de^r p̄firmatōz. de q̄ habet text^r. de p̄se.
di. 5. c. oēs fideles. vbi dī. oēs fideles p̄ man^r
epoz ipōnē: spm scm p̄ bapm^r accipe debent
vt pleni xpiani inueniāt. s. q̄ ad oia sacra. q̄ cū
spūs scūs insūdīt: cor fidele ad prudētiā et con
stātiā dilatat. h ibi. Et sūt vba Urbani pape
oib^r xpianis. Et qb^r vbi apper q̄ in bap̄s
mo dat v^r spūs sci regētiā et scificatiua. s; in
p̄firmatōe dat v^r spūs sci roboratiua p̄ dia
boli insidias: a q̄ q̄dū vīmim^r molestamur. h^r
dīc caplin sequēz qd icipit spūs scūs sup aq̄z
baptizati rē. In deā distūto. 5. c. d̄p̄se. Brān^r
tractat de hac mā. et d̄ iciumo. Et būs Tho. i
4. di. 7. plures qōnes facit. Quarto in au
xiliū p̄firmate hūanc nāc insiliū de^r euchar
stie sacrm. de q̄ bī text^r. de p̄se. di. 2. c. an būdi

et onē. vbi dī sic. an būdictōz alia spēs. i. res
noiat. p̄ būdictōz xpi corp^r significat. itē i illo
sacro rps ē. i. sub illo. q̄ māducauerit. s. digne
h corp^r fiet ei remissio p̄ccōz. h ibi. et sūt vba
bri Anb. li. de offi. De hac mā mīsa notant
doctores nri sup. 4. sniaz. di. 8. vsq; ad. 13. i
clusiue. Et pulchra quedā notabiz^r i ebdoma
da scā in. 4. fmōib^r satis diffuse. Quinto in
stituit p̄nam. Adat. 3. p̄nam agite rē. et d̄ hac
tractat de pe. di. 3. et a m̄gro in. 4. sniaz. dif.
14. Et sup plura notauim^r scia. 4. p̄me dūi
ce. Sexto instituit extremā vñctionē d̄ q̄ bēf
text^r. 26. q. 7. ab infirmis. vbi dī sic. Ab in
firmis in piculo mortis positis pura ē ingren
da p̄fessio p̄ccōz. Nō tū illis ipōnēda est p̄nie
q̄stas: s; inotescēda. Et cū amicōz orōnib^r
et elemosynaz studiis pond^r p̄nie subleuādū
si forte migrauerit ne obligati. s. ad p̄fessionē
a cōione et p̄fessio venie fiat alieni. A q̄ picu
lo si dīnit^r eripit^r dualuerit p̄nie modū a sacer
dote sibi ipositū diligēter obfuet. et fm digni
tatē canonicā: ne illis ianua pietatis clausa vi
deat orōnib^r cōsolatiōibus ecclasticis. sacra
vñctiōe olei iniūcti fm statuta canonū. scōz pa
trū cōione viatici reficiāt. h ibi. ad lram. De
hac mā tractat. i. 4. di. 23. et pulcherrimas qō
nes mouet ibidē būs Tho. q̄re rē. Septio
et vltio instituit sacrm ordīs. de q̄ di. 76. p̄ totū
et sūt circa. 4. c. de q̄ mā tractat. in. 4. di. 24. et
25. et aliq̄. s. dirim^r scia 3^a fe dñice. Et hec
sufficiāt q̄stū ad p̄nam Virtutē. Q̄tū ad fām
vi. dico q̄ m̄gr sniaz. in. 4. di. i. in. c. duo at
sūt. mouet hanc ipsām qōnē. i. in qb^r cōsistat
sacrm. Et rīdet q̄ in duob^r. s. i. vbi. et i reb^r
In vbi: vt inuocatio trinitatis. In reb^r vt
in aq̄ et oleo. In vbi qdē foraliter. In reb^r
mātr. Ad quoz intelligentiā ē notādū q̄ hoc
ē cōe in oib^r sacris. vt. s. oia sacra cōsistant in
visibilib^r reb^r inuisibile grām significātib^r.
S; q̄ reb^r vba addāt: h ē spāle sacris noue
legi: vt ait Aug. Accedit igit vbi ad clemētū
et sit sacrm. et i. q. i. detrabe vbi qd ē aq̄ nisi
aq̄. addū. at vba sacris noue legi triplici rōe
vz. rōe emanatōis rōe signis. et rōe scificatōis
Primo rōe emanatōis. In hoc enī sacra
antiq̄ et noue legi p̄ eniebāt. s. gignē nre redē
ptōis op^r q̄ p̄ xps scā ē. S; i h^r differebant: q̄
noua ex xpilate fluerit antiq̄ at n. Et obre sacra
noue legis tāq̄ effect^r p̄mi hūt sui cāe ima
ginē et sūt. iudicē q̄stū pnt. et p̄ p̄ns hē xpus ex

Vbo et carne fuit vnus deus et homo sic ex duobus. s. Vbo et rebus consistens sua sacra. Et confirmat ex snia. n. Aug. li. de sacris pte. 9. c. 2. sacra ex similitudine reputantur. cum ergo sacra noue legis reputentur quod per christum gesta sunt et in ipso fuerit vobis rei sensibili ad iudicium sequitur quod sic oportuit sacra ordinar. bñ ergo dixit Aug. accedit vobis ad elementum et fit sacramentum. 1º addit vba rōe signis. sacra. n. antiqui legi fuit solū significabant: sacra aut noue legis pñtia et pterita et futura. Tria. n. principaliter significant. s. cāz pñtia scificatōe sic baptismus mortis christi. 2º effectū scificatōis quē faciūt et hic significatio ē principalis. nec obstat si quod scitatur non recipit. quod non ē ex defectu sacri quod non ē in se: sed ex defectu recipientis vt in 2º consideratōe ostendit. 3º significat sine scificatōis. s. cāz pñtia et has si significatōes pōit. b. Tho. i. 4. di. i. ar. i. q. i. Ad hoc pñtia et pterita expñt et certū significari pñtia quod futura tñ et iō significatio vborum quod expñt ad adiungit signi rexp. 3º addit vba rōe scificatōis. sacra. n. noue legis grāz pñnent ex scificatōe et creatura scificat per vobis dei. 2. thi. 3º ergo i eis non oportuit res tñ ēē s. et vba dei. Has rōnes pōit. b. Tho. i. 4. di. i. ar. 3. Et pōt addi ista qñta rō. medicina dñz ppositionari morbo s. morbo pñti boies qñtū ad aiaz et corpus infecerat ergo i sacris oportuit vba ēē qñ aie et res quod corpus rñdeat. S. 3. igitur aia pñt Ambrosi. Ex duobus. n. quod cōiuncta si sūt non pōt fieri aliqd vnū nec vnū pōt ēē forma alteri quod rō cōponē di ē quod vnū se hēat vt mā et reliquū vt forma pñtis pñtia. Verba aut et res sūt oīno sepata. ergo ex eis non pōt fieri aliqd vnū. sacra aut suā bz vnitatē. qñ ēē. Itē arguit sic. sic in sacris rexpñt vba ita et aliq sacra. vt dicit Aug. de scō Victore s. scā non ponit de integritate sacri. ergo nec vba. Itē sic. pñtia et infunditū sūt sacra. vt dixisti i pñtia vitate s. d integritate eorū non sūt aliq vba ergo ēē. Itē ita sacra antiqui legi non habebant aliq vba ergo nec sacra noue legis quod figura bñt pñtia. Bñ aia arguit et ad pñtia dico quod sacra ē vnū i gnē signi vñ cāe qñ vñtūqz relationē ipōtat. non ē aut in cōueniēs quod ea quod sūt in se dñta in relatōe vñtū ad aliqd vnū. si cut accidit de mltis trabētib⁹ nauis quod sūt diuersi tñ sūt vna cā tract⁹ nauis. Et filii pñt et mī sūt vnū in gnātōe sic ēt ad pñtia vba et res sūt vnū in significatōe et pñtia efficiūt vñm sacra. Et quod vñtū cāndi i reb⁹ ē et vñtis significationib⁹. vt dixit Aug. dñtrabē vñtū et ē. iō vba

sūt foralia et res mñles pñ modū quod ēē pñtia forma dñt. Ad s. dñt s. dñt. Aug. de scō Victore quod ad sacra tria pñtū. s. res vba et scā: s. scā ad vñtū vñtū dispētatōe pñntet vba aut et res sūt de cōntia sacri et iō ingit dñt in his duob⁹ et nō in factis sacra pñtare. Vñtū pñntet dñt quod scā ad res reducūt. Ad tñtū dico quod matrimoniu sñm quod ē in cōmū nāe et pñtia sñm quod ē vñtū nō hñt aliqñ vborū formā. sed sñm quod vñtūqz est sacra i dispētatōe mñstroz ecclēie pñntēs. vñtū quod aliq vba bz. In mñtūō erūt illa verba expñntia pñntis et bñdictōes ab ecclēia institute In pñtia aut ē absolutio sacerdotis vñtūtenus scā. Ad vñtū dico quod nō ē sñtia rō de sacris antiqui et noue legis vt pñt ex dñt. qñ ēē. Itē ad tñtū vñtū dico sñm. b. Tho. pñt. q. c. 2. quod nō oīa sacra noue legis in veteri lege figuram habuerūt qñtū videam⁹ quod sñnt hñtia figurā. et quod nō. Accipiat ergo pñtia baptism⁹ et dico quod figura ei⁹ fuit circūcisio ad 2. col. 2. c. circūcisio estis circūcisio dñi nostri Iesu christi cōsepul i in baptismo et tñt. de pñt. di. 4. quod apud nōs. et sūt vba Dñt. li. 4. mor. Et eadē vba ponit ingit in. 4. di. i. c. querit aut. vñtū dñt sic. Quod apud nōs valet aqua baptismi apud veteres valet circūcisio tñt. Eucharistic figura fuit eius agni pascalis. pñt. n. Adpñt i mēōiā liberatōis quod oēs agnū acciperēt et limirēt su pñtia domoz de sanguine ei⁹ in hñt pñtia tes se a ritib⁹ egyptioz quod arietē colebāt rece dere velle. In cōmētiōe vñtū ist⁹ agni duofu erūt. s. festinātia. et piculū. s. estinātia quidem quod egyptij eos ad egrediēdū ocina ipellebant. Exo. 12. periculū aut ne si remunerēt ab egyptijs occiderēt pñt quod Adpñt sic pñt vt agnū comederēt. Iñtū vt illū assuz igni facerēt. quod citius preparat. et nō cōminuerent eū. quod filii spatij nō hēbant cōminuēda ossa. Et quod panes azimos filii comederēt. quod spatij fermētadi panē nō hēbant. Scōdo pñt modū comēdi ostēdēs. Tñtēs vñtōs accigētis calciamēta hēbitis in pedib⁹ vñtis tenētes baculos in manib⁹. et comēditis festināt. ista oīa itinerantiū signa sūt. Item pñt dñt. In vna domo comēditis neqz ferētis de car nib⁹ ei⁹ foras. quod. s. pñt festinantiā cōntia / ri inuicē nō poterāt. Et comēditis cū lactucis agrestib⁹ quod amaritudinē quā in egypto pas si fuerāt significabat. declarē⁹ figurā hñt quod agnū sic paratū christi imolatio figurat. pñtia

Cor. v. Pasca nra imolatus ē xps. Sanguis
sup lumina domoꝝ sus? sanguine xpi i cordi
bus filioꝝ fundēdū p fide figurabat. i. **De. i.**
Redēpti enī estis pioso sanguine agni iēdāmi
nari i imaculatū xpi Iesu. Eius agni: elem
corpi xpi figurabat. **Jo. vj.** Caro mea xps ē
cib⁹. Et q affat⁹ erat agn⁹ xpi carne igne cha
ritatis i verū crucis affat⁹ figurabat. **Incens**
accendi castitatē i puritatē ad rānū sacm reg/
sitā i calciamēta pedū: exēpla scōꝝ i tali sacro
mēti fidelū tradēda. baculi i manib⁹ curam
pastoralē quā i ministrādo tale sacm curati ha
bere debēt: vt dignis illud tribuāt: indignis
dare recuset: figurabāt. Eius pās azimū iēu
niū i pñiaz ad hō sumendū sacm requisita fi
gurabat. i. **Cor. v. c.** Itaqz epulcū i azimū
sinceritatē i vītā. Lacuce agrestes amari
tudine cordis i pñitōz ondebāt. **Decebat**
agn⁹ i domo vna: qz vna debebat ē fidelium
ecclia: i q corp⁹ xpi ministrari deberet. **Figura**
pñie erat oēs purificatōes vītis testī: **Isa. i.**
Lavamini: mūdī estote: auferte malū cogita
tionū vřaz ab oculis vřis: discite bñfacē rē.
Admōtio at i veti testō aliquid corripēbat.
put erat in offm nē: s; n; put erat sacm diuin
ciōis xpi i ecclie: q nondū scā erat. vñ in veti
lege dabat libell⁹ repudiij: qd ē p rōz sacm.
Figura sacri ordi erat psecratio pñificū i sa
cerdotū. **Alia** sacerdotes in veti testō p p di
uinas volūtātē eligebāt. **Ero. 28.** Applica te
ad aarō cū filiis suis in medio filioꝝ isrl vt sa
cerdotio sūgāt mibi. i sic in nouo testō fiebat
ipe scō i bono: vt p i elcōe **Adarbie: Act. i.**
Tu dñe qui nosti corda hoīū rē. 2º vngēbā
tur: **Ero. 30.** Aarō i filios ei⁹ vnges scificā/
bisqz eos v: facit dotio sūgāt mibi: ait dñs ad
mofen: i hōi figura: vt sic exteri⁹ vngēbant
oleo vñtū: ita nri sacerdotes oleo spūs s; i
vngēnt. vñ qñ dñs dñs iplos ordinauit i sacris
dirit **Jo. 20.** Accipite spūs scm qd p remissū
pcta remittat eis rē. Tertiū debebat scē vi
uē. **Ero. 19.** Sacerdotes q accēdūt ad dñz sci
ficātur: dirit dñs ad mofē. i. scē vñtū. p. Sa
cerdotes tui iduā iustitiā: i signū qd nri sacer
dotes i maria cotinētia viuē debebāt. **Luc. 12**
Sint lūbi vři pñiati rē. si qd vbo **Drego.**
ait. **Lūbos. n.** pñiati cū carnis luxuriam p
cotinētiā coartam⁹. 4º pñitias i ptes secta
riū bonoꝝ i decias hebāt: vt pñitias oib⁹ i a/
līs diuīs opib⁹ uēdē possēt: **malach. 2. c.** La

bia sacerdotis custodiāt i iaz: i signū q sicut
ipfi ppo obscura i ena pñicabant. sic nri sa
cerdotes lucida clara i celestia pñicarēt. 2. **co**
rin. 3. Nō sic mofes pñebat velamē sup fa
cie suā: vt nō tēdēt filij isrl in facie ei⁹: qd ē
uacuat rē. 5º sacrificia ppo ministrabāt. **ij.**
pal. 29. Surrexerūt sacerdotes atqz leuitē bñ/
dicētes ppo: i signū q sacra xpi fidelib⁹ per
sacerdotes dispēdari debebāt. **Adm. xvij.**
Deūqz ligaueritis sup tē rē. Et h tibi ata
mea p pñenti consideratōe dicta sufficiāt.

De utilitate atque noue legis **Considero p**

Secundo loco **antique:**
et noue le

gis utilitate **videam⁹.** vbi tres cō/
clusiōes subiūgam⁹. v3. **Prima** p
clusio est ista. Sacra atqz legis veris
suma sig⁹ sacm legi dñi nri iesu xpi. **Secūda** p
clusio ē ista. Ex q signa erāt claz ē q nō pa
rū differebāt. 3ª cōclō ē ista. Quis talia sa
crāmēta differēt: pgruū tamē ē vt vnūqque
ipsoꝝ effm ppiū habere.

Qualiter sacra atque legis signa fuerit no
ue legis **Conclusio prima.**

Cipe pñā pñicōz: v3 atqz legis sacra
menta legis dñi nri iesu xpi fuerit ve
rissima signa. vbi tres ingram⁹ vīta
tes. v3. **Prima** vītā ē ista. Quid ē sig⁹. hº
ē. Qd si gnā sig⁹ x. 3º. Quid sacra atqz legis
erāt sig⁹ noue legis. **Quā** ad pñāz dico fm
magm sūiaz i. 4. di. i. signū: q vba ē ponū
tur d pñ. di. ij. c. signū: q signū ē res pñicēz
quā igerit sūb⁹ aliquid aliud extra se facit i co
gnitionē vřit: quā descriptionē declarās bea
tus ho. i. 4. di. i. arti. i. q. 2. dñc sic. Sig⁹ igit
iporat aliqd notū qd ad nos: qd māduciur i
alteri⁹ cognitōez. Res at p nob note sūt res
cadētes sub sū a qd oīs nra cognitio vñtū hz
vt i li. de sū i sen. r. ij. de aia pñit ax. **Et iō**
sig⁹ qz ad pñā sui iustitiōez significat rem
aliquā sūbīlē: put p eā māduciur i cognitōez
alic⁹ occultū: i sic accipit h magr sig⁹. **Constit**
m aliqui q aliqd magis notū qd ad nos: ē si n
sit res cadēs sub sū: qsi saria significatione
sig⁹ dicat: sic dñc pñus i 2º etbi. q sig⁹ gnāi
bit⁹ i nobis ē hrc i ope delcātōez qñ ē dñcāro
sūbīlē: cū sit rōia. **Ista** sē vba ē. Si hñ aia
mea his vñs antēra sū: clare pñicet diffi
cile māz tāgē hūc scm doctore. Quid n. si p
notū nobis grādem faciūt doctores. pñi diffi

cultatē sī lī^o p̄bificox i p̄mīo: quā ad p̄s re
 līq̄m^o. Sed v̄ba bñ tho. rēlīq̄m^o: t v̄ba ma
 grī accipiam^o. dīc̄ enī q̄ sig^m ē res. Illud v̄
 male dcm̄: qm̄ res t sig^m marie a se dīstāt. g^o
 vñ n̄ d̄z notificari p̄ aliud. Itē sig^m dūc̄ i no
 tīā rei: qm̄ g^o ē res. Itē at sig^m t res sūt op
 poīta p̄z t exp̄sse collīgūt ex dcm̄s p̄būm tho.
 i p^o sūīaz. Itē multi effcūs sp̄uales cog^o scūt
 a nob̄: t oīs effcūs ē sig^m sue cāc: q̄z p̄ illuz in
 notīā cāc deucim^o: v̄t p^o p̄ox postērioz
 t p^o p̄bīcoz p̄z: t m̄ illī effect^o nullā sp̄ēz ige
 rūt f̄sib^o: g^o nō oē sig^m aliq̄uā sp̄ēz igerūt f̄sī
 b^o. Itē locū ē qdā signū cōcept^o mētūs: p^o
 pīat me. s̄z āgeli loquūt adiucem: v̄t oēs theo
 logi determināt i fō sūīaz: t Dionys^o de an
 gelica hierarchia: t m̄ talis locū ē n̄ igeūt aliq̄z
 sp̄ēz f̄sib^o: cū ipsi sūt i cōp̄ci: v̄t theologit enēt
 g^o tē. Itā tria argum̄ta declarem^o: t suffici
 at. V̄cūit dico q̄ res t signū n̄ dīstīgnūt: l
 n̄ dīnt: sīc oppoīte dīnt: qm̄ si sic cēt: q̄qd
 cadēt sub vno n̄ cadēt sub reliq̄: sīc p̄z de rō
 nali t irrōnali. S̄z dīstīgnūt tāq̄z oppoīte rō
 nes. vñ eadē rē pōt ē hīgnūz t res dīuēf re
 sp̄cūb^o t rōib^o: sīc p̄z de fumo: q̄ ē i se qdā rēf
 t ē signū ignis. Itā ē bōa rō^o. Ad f̄m dī
 co q̄ aliud iudiciū ē de reb^o itelligibilib^o: t ali
 ud de f̄sibilib^o. In reb^o itelligibilib^o sūt p̄ces
 sus ab hīs q̄ sūt notīora simplr. i. q^o ad nos: t
 q^o ad nām: sīc p̄z i mathēaticis. i. i tali p̄cessu
 app̄et q̄ effcūs n̄ sūt sig^m cāz: s̄z pōt^o cō cāc s̄c
 effectū sig^m: q̄z p̄ illas deucim^o i notīaz effe
 ctū: t sic cā t signū sūt idē realit̄: v̄t p̄z itūcū:
 t exptō i p̄bīa. In cognitiōib^o at f̄sibilib^o effe
 ctus sūt cārū sig^m: q̄z i p̄mo p̄cessu itelligēdi p̄
 effect^o i cāz p̄gnitōez deucim^o. Et h^o ē gnāl^r
 v̄ex i oīb^o cognitiōib^o rēz f̄sibilib^o. t b^o mō i
 tellīgūt p̄bīa: q̄ effect^o sūt sig^m cāz. q̄re p̄z q̄ il
 la p̄p̄ō n̄ ē gnāl^r v̄ex. Accipit g^o magr sig^m
 p̄ rēf̄sibili t nō itelligibili m̄. Ad tērtiūz
 dico q̄ nō ē gnāl^r v̄ex q̄ oīs locutiō sūt signū
 vñ locutiō āgeloꝝ ē p̄ ea q̄ sūt notīora simplr:
 t nō p̄cedit ab effectū ad cāz: iō nō oīz q̄ v̄rāf
 aliq̄ sp̄ē f̄sibili. vñ ea q̄b^o ad inuicē loquūt: n̄
 p̄p̄e dicunt signa: s̄z solū larg^o: v̄t. f. signum
 accipit. p̄ oī co qd̄ dūc̄ i alicui^o notīā. p̄p̄e. g^o
 signū ē i rēf̄sibili. Et h̄ sufficiat. p̄ p̄ma v̄ita.
 Itē ad scdaz v̄i. ē nōndū f̄m magr: sūīa
 rū i. iiii. dī. i. i. dēō. c. sig^m: q̄ sig^o aliq̄ sī nā
 lia: aliq̄ ad placitū. Mālia v̄t sum^o q̄ nāl^r ē fī
 gnū ignis. ad placitū. i. q̄ uā placuit illitūcū

v̄t res talis talit̄ significaret. q̄z nō h^o a nā nō
 b̄rēt: v̄t circūl^o atē tabernā. Et hoc mō sacra
 dicūt^o g^o. vñ nō oīa sig^m sūt sacra: s̄z i p̄p̄e
 sig^m q̄z sacra. nec ēt oīa signa ad placitū sūt
 sacra: s̄z solū illa que sūt iudicē rēz h̄nt: q̄z
 sūt signa. vñ dīcūt sic magr ibidē. Si enīz sa
 crāmēta nō h̄nt sūt iudicē rēz q̄z sūt sacra:
 n̄ p̄p̄e sacra dīcēt. vñ p̄r ē aliq̄d sig^m ad pla
 citū: qd̄ m̄ sūt iudicē nō h̄nt cū co qd̄ signifi
 cat vel signat: sīc p̄z de circulo atē tabernā. nā
 l̄z vñū signat: n̄ tñ sūt iudicē vñū gerit. Sa
 crāmētū at nō solū signat: s̄z ēt ex sūt iudicē
 p̄ntat. Sēp̄ enī ad h^o v̄t aliq̄d sig^m dīcat sac
 mētū: oīz v̄t sūt iudicē rei h̄nt cū ē sac^oz h̄c
 oīa collīgūt ex sūīa magrī. Itē sic nōndū v̄t
 tellīgūt q̄d sacra signa sūt. vñ mō dīstīcōez
 signoz magr gnālē sūt iudicē. t h̄ magr ad
 p̄dicationē p̄ntat. Dicam^o g^o sic. Signa aliq̄
 dīcūt miraculosa. aliq̄ tiorosa: aliq̄ vñosa. ali
 qua glīosa. Sig^m miraculosa sūt alīque res q̄
 p̄p̄e s̄ nām sūt: v̄t p̄e moīfī ad pharaonem.
 exo. iiii. c. Vīrgaz q̄z h̄nt sūt i māu tua in q̄
 factur^o es sig^m. Itē t tpe xpi t dīscipuloꝝ mī
 racula dē sūt sig^m. Jo. 3. Mō pōt h̄c sig^m fa
 cere que tu facis: nisi sūt dē cū co: ait Mico
 dem^o ad iēsū. Et Mar. vi. Sig^m at cos q̄ cre
 dīderūt h̄ sequēt: i nōie meo demōia eīcīent.
 tē. Sig^m tiorosa sūt sig^m iudicij extēi: de qd̄ dī
 xim^o s̄eria f̄a p̄ dīnce. lu. zi. Et sūt sig^m in sole t
 lūa t stellis tē. Et gēn. 9. Itē ē sig^m federis
 qd̄ dō iter me t vos. Arcū meū ponā i nubī
 b^o celi: t erūt sig^m federis iter me t terrā. De
 arcu hoc dīuēf sūt opīones. qdā ad l̄ram dī
 cūt arcū refulgētē solaris i nubīb^o gnātū: de
 dīsse dēū p̄ sig^m diluuij v̄turi. Aūt. n. q̄ an
 diluuiū nō fuerūt nubes nec pluue. t p̄ nō
 nec talis arc^o. Qūcūq̄z at arc^o app̄z sig^m est n̄
 magne s̄z p̄ue irrōratiōis: q̄z arc^o iste nō gnāl^r
 i nube: nisi qm̄ ex ea emanat subtile t p̄uū sūt
 līcīdū: qd̄ fieri nō pōt qm̄ tor^o aer ē nubīb^o dē
 sīs t pluuijs magnis op̄t. Et dīcūt ēt q̄ arc^o
 h̄ sig^m ē nō cito v̄turi iudicij p̄ v̄lēz p̄flagiō
 nē igniū s̄cīdi. Itē dīspō oīum ignitaz unīp̄
 sionū t mā ē exaltatīo cala t siccā: cū oppoī
 tū arc^o iste dīgīt: q̄z nō sūt i nube siccā: nec i tpe
 siccō: s̄z i nube aq̄osa: t in tpe aliq̄z tūlū pluuiō
 sō. S̄z l̄z ista appeāt p̄bīce bñ dēā: arguo tam
 Itē cos sic. Nō enī certū nec v̄lē ē q̄ arc^o dī
 lūuīū nō fuerūt nubes nec pluuiā: nec talis ar
 cus. Mūq̄d terra p̄mīssīōis: t multē alīc tūc

pluuia indigebat irrigari: et fecundari: et contra
nimium plurimumque estu refrigerari. Nunquid et
per calorem solis tunc vapores de terra et aqua eleua
bant sic nunc: quod si sic erat nubes vtiq; tunc si
ebant sic et nunc. Propterea igitur iste arcus pluuiarum
erigatur: non tamen per hoc sufficiens signum est aut
argumentum: quod deus non delectat mundum per diluuium
que vel ignis cum dei potentia vel actio non depe
deat ab aeris dispendio vel nubium: quod potest talia
iudici facit et factum est tunc dubio et incerto. Nec
obstat quod de illis arcibus Moyses i signum federis de
derit: quoniam tale signum ponitur et nunc quod spalis gratia
siue alicuius pacti. Propter autem illud deus per signum quo
dum spalis federis sui ad nos: et stirpem eius. dico
ergo saluo semper iudici meliorum: quod ex similitudine ar
cus aeris temperie nostrae erigens voluit clare for
male et principale eremplar et signum inuolabilis fir
mitatis federis sui ad genus humanum: saltem quod ad
electos significat. Et hec firmitas re. iiii. or
tibus sumit. Primum autem talis ab imago dei pietate ad
genus humanum. 2. ex ipsa libili virtute suarum pro
missionum scriptarum: quod inspiratur: et voce pro
mu gatur. 3. ex imago charitate christi in passione
ostendit. 4. ex magna charitate sanctorum patrum: et
electorum: quod merito christi saluari cernebat ipse
deus. Vnde igitur deus a nullo obiecto calidius moueat nisi
hilominus in superdicarum rex visioe quam habuit non
de nouo: sed ab eterno recordatur: est federis: quod
et mera gratia cum electis pepigit. et sic cum veteris ple
nitudo temporis: vnde est arcus. s. cum diuinitas ad infi
ma nostra arcualiter. i. humanando descendit: et bra
chia in modum arcus in cruce extendit: vnde manu
iustis: alia per duobus porrigens: quare et. Aliqua
signa dicunt vitiosa. Adat. vii. c. A fructibus
eorum agnosce eos: quod non potest arbor mala fru
ctus bonos facere. Aliqua igitur sunt gloriofa: Apoc. ix.
Signum magnus apparuit in celo: mulier amicta
sole et luna sub pedibus eius. et exposita deus: qui
ne gloriosa: ut alias ostendit: quare et. Et hoc suffi
ciat per ista virtute. Propter autem tertium. Vi. dico
quod quantum in sequentibus de ratione sacrorum noue et ve
teris legis concludamus. hec tamen: ut possit ma
gis ubi est: potissima est: quod sacra antiquae legis
figura erant sacrorum noue legis. Propter autem deum
magis quod sacra in noue legis significat et significat.
vnde ait significat tamen. Sed de hoc infra. quare et.

De ratione sacrorum Conclusio secunda.

Capite secundam conclusionem. Ex quo
sacra antiquae legis signa erant clarum est
quod non parum differant: ubi tres inq;

ram virtutes. vii. Prima Virtus est ista. Quare
re sacra ordinata sunt: ut per sensibilia fierent. Se
cunda. Vi. e. Quid sacra ex sua ratione significet
et representent. Tertia. Vi. e. Quomodo sacra a se
in uicem differant. Propter autem primam dico quod ideo
sacra sub rebus sensibilibus dantur: ut per sensibilia in di
uinarum cognitionem ueritatem. Rationales enim su
mus. et ideo in modum intelligendi rationis intelligere
debemus. modus autem intelligendi consequitur modum
evidendi. modus autem evidendi quo ad animam est ut sit in
ita cum re sensibili. s. cum corpore: quod est sensibile: quod est
actus eius ut dicitur. i. de anima. ideo modus intelligendi non
dicitur esse per re sensibile. et hoc ostendit philosophus. non. 3. de anima
Necesse est intelligere sensum inanimatum speculari. et i
li. de sensu et sensu. Alibi igitur est intellectus quoniam per sensum
erit in sensu. Quare ergo igitur per sensibilia ad intelligibilia
cognitionem deuenit. In ista de sensu. bo. Qui
busdam igitur gradibus intelligit. per gradum hoc ad intel
ligendum deum creatorem: quod et Paulus. non. per firmat
ad Rom. i. Inuisibilia igitur dei per ea quae sensa sunt
intellectus percipiunt: quod ut facilius fieret: sacra ordinata
sunt: ut per sensibilia fierent. Et ideo igitur diuersa sensibilia
diuersa est acceptio sacri. aliquando. n. sacrum impositat
re quod consecrat: et sic per christum dei sacrum: quod lau
nos a peccatis nostris in sanguine suo: Apoc. i. c. Ali
quod dei sacrum solus sacrum significat et non efficitur
et hoc modo sacra antiquae legis dicuntur sacra. signifi
ficat. n. quae in christo gesta sunt: et et significat sacra
nouae legis. Aliquando. n. sacrum facit quod significat:
et hoc modo per sacra nouae legis sacra dicuntur: ut
dicit magister. i. iiii. di. i. c. signum in se. Sacrum. n. igitur
per deum quod ita signum est gratia dei et inuisibilis gratia
fora: ut ipsius imaginem gerat: et ea existat. Propter
autem modum accipiendi sacra non considerat magister
i. 4. quod de sacris loquitur: sed tamen finem et terminum
in modum. Tamen. n. sed quod igitur modus accipiendi sacra
meta sit per res sensibiles: quoniam vniuersumque suam maiorem
et fortius: ut per singula discurre. Et hoc re
cte: ut dicitur. est: quoniam in illa sensibilia in cognitionem
diuinarum mysteriorum deuenit. Nec tamen credas
omnia sensibilia posse dici sacra: quoniam illa repugnat
diuina: ut puta deum creatorem suum: ut philosophus ait. De
lectasti in eis factura manuum tuarum: quoniam de ratione
sacri est non tamen re sacra et diuinam repurare: sed re
sacra et sacramentum. unde vis vocabuli sonat. sa
cramentum est sacramentum mentem. Res autem sensibi
les quae non sunt sacramenta: rem sacra tamen rep
sentant: et non sacramentum. ideo per se non sunt sacra. Et
hanc distinctionem facit beatus thomas. i. iiii. di. i. arti.
i. q. i. ad rationem sed argumini: quare et.

ad faz vi. dico qd cōs significatio sacroꝝ ē q
sint visibiles sōme iustitū grē: vt pōt magr
i. iij. r. s. vba aug. ¶ Dōmūat vū p sibi
i cōi: qū sicut res sūt visibiles: ita r verba sūt
audibilia. Lū āt rā res qz vba sint d' essentia
sacri vīdē ē s: videt q sacra nō solū sint vi/
sibile forē: s; ē audibiles. Et iō dīc bñs tho.
q. vīf pōit p sensibili in cōi. S; pōt dī forā
visibil: q; audibilis: q; visus ē pfectior cūctis
alijs f sibi: vt dī p mēbaphi. r pō posterio.
qre rē. ¶ Tū ad tertiā vi. dico q sacra ātq
legis sūt sacra fm qd. sacra āt noue legis fm/
plicat r ppe. De rōne enī ppe sacri ē quod si
gurat r significat etiā facē r cāre: qd p pūm ē
sacroꝝ noue legis. Et pp hō dicit bñs Tho.
q dīuīso sacri i sacra noue r ātque legis nō ē
sicut diuīso generis in spēs: s; sicut analogi i
snas ptes: vt ē diuīso sam in significās sāta
tem r bñs cā. Admagr āt in. iij. dīf. i4. dīfās
pōit iter sacra noue r ātque legis. ¶ 1ª dīfā
ē qz noua significāt r scificāt. veta āt signifi/
cāt tñ. Et pp hō dīcū q noua efficiūt quod
significāt: veta āt n. noua aīaz iustificāt: veta
āt carnē mūdāt. 2ª dīfā est: qz noua spūalia
sūt: vetera carnalia tñ: qz fm aliq's soluz car/
ni cōferūt: vī q carnāl fm nudā carnē itelli/
gunt. 3ª dīfā ē: qz noua posita r instituta sūt
in libertatē vetera in onē r fuitutē. 4ª dīfā
ē: qz noua sūt ppe sacra: vetera āt fm qd. hec
oīa pōt magister in lītēra: qre rē. Et clariū
parebunt in cōclūsiōe sequenti.

De effectib' sacroꝝ ātq legis pōlo tertiā.

Cape tñā pōlōne. v3. Quis sacra ā

tiq r noue legi dīant: cōgruū tñ ē: vt
vñq dōqz sūt p pūz effcū habeat: vbi
tres ingram vi. v3. ¶ 1ª dīfā vi. ē ista. An vī
sacroꝝ veteris legis eēt meritoria. 2^a vi. ē
An sacra veteris legis aīaz aliq'r purgarēt:
an corp' tñ. 3^a ē an talia sacra grām cōferi
possent. ¶ 4^a ad p mā vi. dico q de hō fuit
duplex opio. ¶ 1ª dīfā dicit q qz nūcūqz in chari/
tate fierēt: in nullo erāt meritoria. r hō pp a
liq's rōnes. ¶ 1ª dīfā: qz nūcū ē meritoria: nisi sit
deo grātū. i. cori. i3. Si linguis hoīum loq'r.
rē. sed sacra ātque legis nō erāt deo accepta.
gō nō erāt meritoria. pñs nō cū maior: r mi/
nor p3. 3^a i. i. sūguīnē hīcoꝝ nolui: vbi glo.
sic ait. ¶ Dīctū vīes tpe cōdit se nūqz sacri/
ficia iudeoꝝ amasse. 2ª sic. nullū op' i vīle ē
meritoria. sed sacra ātq legis erāt inutīlia. gō

nō erāt meritoria. pñs nō cū maior: r minor
p3 p dēā i alia cōclūsiōe. nō enī efficebāt qd
figurabāt: vt dicit et magr in lītēra. 2ª sic: ait
enī Dīge. q ea rōne q libellā repudiū pmissit
de: ē sacrificia fieri pmissit. S; nouū ē q li/
bell' repudiū fuit semp mal': r nūqz meritori/
us: gō sūt talia sacra. Itē rōnes sufficiāt ad
pñs. Et certe aīa cara tñ opionis videt fuit/
se magr sūt. apz i. iij. dī. i. Alia opio dicit: q si
fiebāta pōis i charitate cōstituitis q vīf eoꝝ
erat meritoria. Absurdū enī ē: dicit bñs tho.
i hō passu q labores scōrū patrū i bñdī sacris
deo accepti nō eēt. Quidāz tñ magr exu/
sant dicētes q ipse intellexit ipse opa operata
nō iustificāt: qz nūcūqz i charitate r ex charita/
te fierēt: qzuis ipse opano ex charitate scā pos/
sit ē meritoria i eo q ē i statu merēdi. Et cer/
te istud pōt sustēari. Ad p mūz gō alterius
opionis: qm fa a doctōib' sustēat: rīdeam
Et dico q grā pōt dupl' considerari: aut p re/
spectū ad op' opantū. i. ad sacrm: aut ad opā/
tē. pmo mō nō erat meritoria: qz grām nō cō/
ferebāt: vt videbūt i lītēra vīate. S; sō mō: et
hō ppter charitatē q erat i opantib'. Sic gō
telligam' illud dēi. sacra ātq nūqz fuerit deo
igrata: id est nūqz grām habuerūt: nec cōfere/
bāt: p quā aliqd ē deo grātū. Erāt autē grata
r accepta p accōis. s. pp charitatē r deuotiōnē
offerētū. Ad 3ª dico q cū de' sit pfectissim'
agens: necesse ē vt res qz ordiat ad pfectū si/
nē i suo gñe ordiet De nā āt bōi agētis ē: vt
agat pp finē. De' aut p ptes veteris testi illa
sacra instituit: gō necesse fuit vt pp aliqū debi/
tū finē illa instituer. ¶ 1ª dīfā dīcū gō illa pō supb:
r duris in flagellū r on' vt. s. diuīte sacrificijs
oncratū nō placeret eis ad idola declinat. 2^a
data sūt bōis r pfectis i sigm' mysteriorū futu/
roꝝ. Et 3^a data sūt puul' in pedagogū. r qz
finis iste bon' ē: sacra illa fuerūt vīlia. Inuti/
lia āt dēā si pp defectū grē quā nō cōferebāt.
Ad 3^a dico q Dīge. loq'r de sacrificijs illis
q hēbāt aliquā rōc3 displicēt: ex hoc. s. q i/
dol' imolabant: r qz tū ad hō nō hēbāt rōnem
meriti. ¶ 4^a ad sam vīta. dico q intentio
dei i vīf lege erat bōic3 ad rōrē r reuēntiam
dīnoꝝ iducē: r a carnalib' ad spūalia trahere
paulatiz. r vīb' cōgruēter facē possēt: sacra
istituūt: r ad illa mīstrāda mīstrā tpe iūta ap/
posuit: q imūdiuīe carnis dicebant: vt q illas
hēt ad illa mīstrāda nō eēt idone'. vnde iste

trāt que sacerdotib⁹ dabant in pceptis. **Id**
 v. sacerdotes nlla debilitate segnes sint. i. pi
 gri. nec ceci: nec clauditi: nec puo vñ gradi. nec
 toto naso. nec fractio pede aut manu. nec gib
 bosi: nec lippit: nec albuginē hñtes i oculo: nec
 ingēte scabiē: nec ipēginē in co:pe: nec pon
 derosi. Ista oia patēt **Leui. 21. c. Et q⁹ p3 q⁹**
 Ille imūditie carnis nō crāt aliq spūales ma
 cule i aīa ex carne derelictē: sed crāt qdā pbi
 bitōes a sacris reb⁹ pbiētēs. Nec tñ vaca
 bāt hec a mysterio. nā cec⁹ sacerdos ē q scriptu
 rā nō intelligit. Et q⁹ gressus doctric vñ opīs
 dirigat ⁊ porrigat p segninez. i. p ignorātiā
 nescit. **Laud⁹ ē q qd⁹ decet intelligit: s3 mī id nō**
 opēiplet. **Idarūo naso: q ad discretiōis insu**
 rā idonē nō ē. gradi ⁊ toto naso q furibūd⁹
 ⁊ cū supbia ⁊ arrogātia: i imoderata discretiō
 ne ē. **Ist⁹ rāto pede vel māu ē: q viā dei quam**
 docet n̄ seqt. **Bibbō⁹ est q īrene cupiditatis**
 pōdē pmit: ⁊ tā d⁹ ad supna ē. **Lipp⁹ ē: q īge**
 nij acuitate doctria s3ā pollet: s3 carnalī vīnē
 do obscurat. **Albuginē h3 in oculo q arrogā**
 tia sapie vel alteri⁹ erceat. **Ingēte scabiē h3**
 cū cānis penulātia sine cessandē dñat. **Impe**
 rig. nē q3 h3 i pectore q auaritia cōtaminatur i
 mēte. **Id dero⁹ ē q h3 turpitudinē co: pore**
 nō erceat: ab hac mī ptagiōe cōtinua sine mo
 deratōe grauat i mēte. **Talia g⁹ nec scā igre**
 di: nec nom̄ antitris poterit possēdē: q i terre
 nio grauat desiderijs: ⁊ rēpa ē scie vitatē.
Ad ppositū g⁹ redeūtes dico q sacra ātiq le
 gis solū carnē purgabāt ⁊ lauabāt. nō ā mē
 p p grē defectū: vt dicit⁹ ē: ⁊ dicit⁹ vitare se: uē
 ti. **S3 mī loto talis figura erat purgatiōis cul**
 pe: iēde p rōm ⁊ ei⁹ sacra. **Multa igit⁹ tērimo**
 nalia tūc rēpis obfūbant p sacerdotes vt oñ
 deret qzta cū nitiditate noue legis sacerdotes
 ad rpi sacra mīst āda accēdē deberēt: qre ⁊ ē.
Ad tertiā vitare pō pono quādā cōez
 distictionē: quā ē pōit bñs tho. i. iij. di. i. ar
 ti. i. q. i. q. in sacris duo pñderāda sūt. i. sac
 mētū ipsū ⁊ vñ sacri. **Ipsū sacm cōiter appel**
 lāt pñs op⁹ opau. vñs āt sacri ipsa opatio.
Quē ergo querim⁹ an sacra ātiq legis grāz
 cōferrēt: res: redū ē ad op⁹ opau. i. ad sacm
 in se: ⁊ nō ad vñs. i. ad ipsā opationē. **Et tūc**
 dico q de hac mī sūt due opiones. **Idia ait**
 q ex quo sacra ātiq legis fideā p rōm ⁊ ei⁹
 passiōē significabāt ⁊ ex pass⁹ oc rpi sacra no
 ua efficiā ⁊ vitare hēant: nō incōueniens est

dicit⁹ ipsa sacra ātiq legis idirecte ⁊ qñ p ac
 cidēs g⁹ i3 cōferre ⁊ aīaz iustificare. vñ n̄ i v
 tute. ppa: sed nroz sacroz ⁊ christi pass⁹: cōfā
 ctificabāt. nra āt sacra directe sacificabant: qz
 ad hoc instituta sūt: vt oñdetur cōsideratiōe se
 quēti. ⁊ iō illa ātiq qñ mediātib⁹ nris iustifica
 bāt ⁊ grām cōferebant. **Et ista opio sūt** **Idu**
 gonis de scō victore. **Sed ista opio cōiter nō**
 tenet: qz scōrū deis nō cōcordat. **Quā si sic ef**
 fct pua aut modica dñia cēt inter sacra noue ⁊
 veteris legis: qz ē sacra noue legis a fide Je
 su christi efficiā hñt. **Vñ dicit bñs Tho. q**
 meli⁹ dicit⁹ asserētēs sacra ātiq legis grām
 nō cōferre: sed solū ad illū dispōebāt sic baptis
 mus iōānis dispōebat ad baptisimū xpi. **Quo**
 enā intellectu dici poterāt medicie: nō qz grām
 pferret directe vel idirecte: sed qz dispōebāt
 ad vcrā medicinā: ⁊ illā figurabāt. **Et ad de**
 hoc q qñ dicit⁹ q sacra ātiq legis nō iustifica
 bāt. nec purgabāt aīam a culpa. dicit⁹ hoc cē ve
 rū in oib⁹: circūcisidē excepta. qñ circūcisio
 aīam a culpa originali purgabāt. ⁊ per pñs ex
 pñt grām cōferebat. **Nec tñ dicas baptisimū**
 supflū ē. qñ circūcisio i3 a culpa purgat ⁊
 originali: nō tñ liberabit a pēa. sed baptisimus
 virūqz facit. quare ⁊ ē. **Et ista sufficiāt qz tūm**
 ad secundam cōsideratiōē.

De cōsideratiōe ātiq ⁊ noue legis pñderō 3.

Anteriori loco ātiq:

n ue legis i mīabilitatē videam⁹. vbi
 tres cōclusiōes subiūgam⁹ v3.

Id 1° pñlo est ista. **Sacra ⁊ legalia**
 cūcta ātiq legis: rpi euāgelio diuulgato meri
 to debuerūt cē finita ⁊ tñiata. **2° pñlo est ista**
3° ātiq sacra sūt tēmiata: noua tñ sūt firm o
ra: ⁊ qñdīc p mūdū publicata. 3° pñlo est
ista. 23 finis mūdī sūt nob ignot. tamē noua
sacra sūt tñ duratura qz tūm mūdus n̄ erit
extēminatus.

2° ātiq sacra sūt tēmiata. Cōclusio p^a.

Ecipe pñmā pñlōnē ⁊ ē. Vbi tres inq

a. ram⁹ vitare. v3. Idia vitare est

ista. Quā sacra ātiq legis tēmiata fue

rūt. 2° vitare ē. Quare nō ita sūt mī tata p

cepta legis sic sūt mutata sacra. 3° vitare ē

ista. Quare legalia fuerūt tēmiata. 2° ad

pñmā vi. dico q sacra ātiq legis ⁊ legalia qñz

fuerūt viua: salutifera ⁊ nēcia qñz fuerūt inor

tua s3 n̄ mortifera. qñz mortua innoxifera ⁊ ve

nenosa. Tūc. n. viua salutifera et neceria fuer
qñ dē illa istituī: et illa duratura ē vsq ad di
lectissimū sui passionē. Sz xpo crucifixo:
mortuo tādū illa congruit durat debē: qz diu
xpi euāgelii nō erat p̄mulgatū: qm̄ lex aī suā
p̄hibitionē nō ligat: d̄ cōst. c. 23. scētes: vbi di
cit sic lex. Cogitētes et ista. Rē que culpa ca
ret i dānū vocari nō cōuēt. Quoties vo qd
nouū statuim⁹. Ita solet futuris formā ip̄er
vt dispēdijs et dānis p̄erita nō cōmēdet: ne
detrinētū aī p̄hibitionē possint ignorātes in
currē: qd eos postmodū dignū ē vetitōs susti
nere: hec ibi. Et sūt verba Grego. i registro
Quare seqt qd aī p̄mulgationē euāgelij lex
noua nō oēs ligabat: qd nō ignorātes. Et p
p̄ns a iudicio noui cōuersi ad fidē poterāt ob
fuari. Nō tāqz sp̄e suā in illis ponētes: qd ali
cui⁹ virtus cēnt: aut qd sine eis grā xpi nō suffi
ceret ad salutē. Sz ne aīqz lex mox vidētur re
probāda: si statū qñ idolatria fugeretur. Erat
enī scā synagoga ducēda ad tumulū et sepeliē
da cū bono: c. Ex qb⁹ seqtur alia diuisio t̄pis
sacrorū. f. qñ fuerūt mortua: sed nō mortifera et
hō a morte xpi vsqz ad euāgelij p̄mulgationē
Mortua qdē: qd xps illa morte sua scissima i
terfecerat: qd mouēdo ea adimplēuerat: ita vt
diceret i cruce pēdēs cōsumantē. Mortifera
āt nō erāt: qd ex qdā adhuc cōgruitate licebāt
ne. f. ita repēte tāqz erronea reprobaretur.
Hō p̄ Paul⁹ voluit circūcidē Thimoteum: qd
ex m̄re iudea genit⁹ erat. Titū āt nō: qd ex gē
tilib⁹ parētib⁹ erat. Mā gētilitatis ru⁹ oīo erat
illicit⁹: et a deo semp p̄hibet⁹. Rit⁹ āt leg⁹ aī
que nō semp vsqz ad t̄ps qd durim⁹. Tūc autē
et mortua mortifera et venēosa fuerūt: qñ i oēs
terrā exiuit son⁹ discipulorū ad Gal. v. Si cir
cūcidimini: christ⁹ nihil vobis p̄dest. De hō
ē bon⁹ ter: 35. di. c. ab exordio vbi d̄ sic. Ab
exordio cōditiōis hūane. i. a p̄nō mūdi ne: cā
nib⁹ vescēbamur: nec dabam⁹ repudiū: nec p̄
putia nob̄ eripiebant i figm̄. Et hō cursu ad di
luuū vsqz p̄uēim⁹. p̄ diluuiū āt de datione
legis. f. mosaice: quā iplē null⁹ potuit qd ad sa
lutē eternā: carnes sigelle. i. deesse ad vescēdū
sūt: et repudiij cōcessa diuorcia: et cultell⁹ circun
cisiōis apposit⁹. Postqz āt christ⁹ vēit in fine
tēporū. f. antiqz legis reuolat: ad. A. i. extrēita
tē retraxit ad p̄ncipiū: hō ē rediit xps ad mo
dū viuēdi sic in p̄o statu. et hō ē dicit reuolat
ad. a. qm̄. a. ē p̄. ita n̄ra. nec repudiū nob̄ daf

p̄mittit: nec circūcidimur: nec comedim⁹ car
nes. i. suadem⁹ nō comedē dicēte ap̄lo. Bo
nū ē vinū nō bibē: et carnes nō comedē. i. ab
stinē a vīo et carnib⁹: qd hō ē de cōst. et nō de p̄
cepto. Nec tū aīa credas Vranū hūc tertum
ad p̄positū hoc ad quod adduximus non ad
durisse: quoniā ibi de sacramētis non tractat
Sed propter illud vltimū apostoli verbū ap
posuit. f. nō comedim⁹ carnes. tractat enī ibi.
Vranian⁹: qd potatōibus vacare christianis
nō licet: vt patet. c. sc. vbi sic dicitur. Lururio
sares est vinum et cōtumeliosa ebrietas. Quis
autem qui cū his miscetur: scilicet cōsuect sapi
ens nō est: hec ibi. Et tā p̄mum qz secundū
capitulum hic allegata sunt beati Hieron⁹
mi verba. Patet ergo quod durim⁹: qd acra
menta aīque legis vsqz ad christi passionem
mortua fuerūt: sed nō mortifera. Sz post euā
gelij diuulgationē tā mortua qz mortifera fu
erūt. Et ista ē expositio b̄ri Aug. 23. Dico.
aliū expōat. Sz b̄rius Tho. in. 4. aī. qd expositio
Aug. melior ē. Et hoc idē dicit Tho. fa fe
q. iiii. Sed dicit p̄ Ambro. Semel p̄ Pau
lus Petrū redarguit: eo qd ritū iudeorū obf
uabat. Dico nō iō redarguit: qd obfuabat: f
qd nimīa circa illā diligētiam adhibebat. vide
bat enī ex illa obfuatiōe gētiliū: ad quos xpi
fides puenierat scādālū suboriri. Et sic pōt cō
cedi petrū aliqua leui culpa peccasse. qre rē.
Sic etiā r̄ndet b̄rius Tho. in. iiii. dicto argu.
Et tū ad fam. vi. ē notādū sz b̄rius tho. p.
fc. q. ciii. Et p̄cepta quedā sunt moralia:
quedā cerimonialia: et quedā iudicialia.
P̄cepta moralia sūt illa que h̄nt vim obli
gādī hoīem ex dictamine rōnis quoniā rō
naturalis dicitur hoc ē debitū fieri et imitari
Et dicitur moralia: quia informāt mores qd
rum p̄ncipiū est ratio ipsa. P̄cepta cere
monialia sunt illa: p̄ que homo ordinatur in
deū: siue per que deū colit: que habēt vim ex
institutione diuina. Et sunt huiusmodi p̄
cepta qñ quedā determinatiōes moralitū p̄ceptorū
P̄cepta iudicialia sūt p̄ que homo ordinat⁹
ad proximū: et habent vim obligādī ex institu
tione diuina vel hūana. Dico g⁹ qd cum ceri
monialia et iudicialia aīque legis postqz chri
stus natus ē et mortu⁹: nullius sint significa
tiua et figuratiua: nec similiter aliqd de gesti
bus eorū: quoniā statim cessauit iudaici popu
li status ēē propheticus et figuralis. et p̄ns

cessauerit cremorie oēs: et eoz sacra. **P**recepta autē mōalia cū nībil fig^r p^rterierit: s; tū boies ad bñ vinēdū ordiaret: rōq; nāl ad ea suāda dīctet n̄ fuit op^r ipa cessar aut mutar. **E**st q^r q^r a^r pcepta supaddidit xps. Dico q^r pcepta et p^r h^r xpi appoita s; n̄ ad onēdā dīnūtiō nē: s; p^rfectōez dēoz pceptoz: s; p^ron^r ad eoz dīlucidatōnē. **E**st itē q^r q^ris: iste due leges s; ne dīuēse: Dico f; b. tho. vbi s; q^r due leges p^rnt dīcī dīuēse duob^r modis: aut q^r ordinant ad dīuēfos fies: et sic s; dīuēse: q^r mor^r dīuēse fīcant f; dīuēfos fies. alio^r n̄: q^r ordināt ad dīuēfos fies. s; q^r vna ē mag^r p^rpiq^r ip^rsi fīni et sic mor^r capit dīas f; mag^r p^rscm et min^r p^rfectū. **A**d s; ad p^rpo^r dico: q^r lex ānq^r et noua n̄ dīcūt dīuēse eo q^r ordinēt ad dīuēfos fies: q^r ābē ordināt i dēū et p^rmi. s; s; dīuēse fīn mag^r p^rscm et min^r p^rscm: q^r noua lex p^rpinqui^r et ānq^r dīstāt^r hoīez ordiat i dēū et p^rmi. et fīn h^r oēs dīn^r ānq^r et noue legis accipiūt. et p^r p^ris lex ānq^r noue legis pedagog^r ē. lex noua p^rfectōis ē ad gal. 3. **E**t noua vīculā p^rfectōis ē. **E**t rō ē: q^r oia que i euāg^r scripta s;: aut s; vī dīspōsīta ad grāz: aut vī ordīatīa ad vīuz grē. dīspōsīta ad grāz s; dīcūnta fīdei: et que p^rīnēt ad cōtēptū mūdī. p^r fīdē cū et mūdī cōtēptū sūt hō capax grē dei. **O**rdīatīa vō ad vī grē sūt opa vīutū: ad q^r scriptura nouitēlī et cīat: hoīes mltīplī: et hōat. h^r ponit bñs tho. vī s; q^r vī. q^r rē. **A**d 3^m vī. dico: q^r q^ruis et mūc dīcis rñ^r pateat: tū tres pono rōnes fīn. b. tho. i. 4. q^rre legalia cessauerūt. **P** rō dī significatōis: q^rm lex īstītura fūit ad significādū grām nouā: testī: que p^r Jesū rñm fca ē: vī dīc apls. **E**t iō aduētiēte xpo cessare debuerūt: s; vīcīte eo p^rpe cessat vīmbra. **E**t hāc rōnē tāgūt apls ad heb. x. c. ibi: **D**ñi bñs bñs lex futurorū rē. 2^a dī īmpsectōis: q^rm talī lex grāz n̄ cōferebat quātā oporebat: i vīcī testō dari. **M**ā s; h^r nālīs rei nālī p^roportōat: ita vīr^r sacralīs sacro. **D**ñi oporuit a^r s; fā fā īstītni: i q^r b^r īplīor grā cōferebat. et hāc rōnē tāgūt apls ad heb. vīj. c. ibi: **R**eprobā qdē fū p^roīs mādātī p^r īstīrnūtātē et īutilitatē 3^a rō dī māductōis: q^rm hūanū gen^r q^r dātā fūit ei lex: erat puulū: et n̄ adhuc ī p^rscā cītate p^rstītnū. et iō debuit p^r aliq^r legalia paulatī a cultu īdolatrīe strābi. s; cū ad p^rscā p^rerūcīt etatē: que fūit īpe xpi debuit a talīb^r obfūatīf īberari. **E**t hāc rōnē tāgūt apls ad gal. 3. et 4.

et bñs **P**etr^r Act. xv. vbi ondit illa legalia i nō iudaico p^rpō data ēē. et et ondit^r i supio rib^r. q^rre illa suffīcīar p^ro p^rma conclusīōe.

De manifestatōe sacramentoz noue legis **C**onclusio secunda.

Lcipe fāz p^rclōncz: vj. 2ª ānq^r sacra sūt īmīata. noua tū sūt īrmīora et q^r tū dīc p^r mūdū publicata: vbi tres īng ram^r vī. vj. **P** vī. ē illa. **D**ix h^r hō nō peccasset: et sūt^r dīcī carnē assūpīssēt: vt tenent **S**conīte: xps īstītuīssēt aliq^r sacra. 2^a vī. ē illa. **D**ostq; īstītna sūt illa. 7 sacra noue legis qdē ipsoz ē magis nēcīū. 3^a ē. **A**d īpforū ē magis dīg^m et nōbīlī. **A**d p^rma vī. dico q^r de h^r sūt due opī. **P** dīc q^r s; p^r hō mīnīs p^rscāz fīclītatē p^rsumādaz hō q^r mīs nō peccassz vībū oīo īcānatū ēēt: vī. f. hō sūe īg^r dēf: sūe eg^r dēf pascua īuēret. **I**ng^r dēfī p^rīe platōe dīuītatī: eg^r dēfī p^rīe platōe hūanitatī: vt aug. ait. **S**ic **I**es^r glōf^r ēt s; hō n̄ peccasset: aliq^r sacra dīstīfz: n̄ ad curādū vuln^r: s; ad īnī uādīcū ad gl^r īaz: nā l; n̄ nēccassz hō: vt sic īn statū grē fūīssz: m̄ ex īmerīta p^rpīe: et īpīa dī uīa grā ei op^r erat vt gl^r īaz adīpīscē. vī. p^r illa sacra et fībī^r edoc^r ad bñ opādū et spūa^r p^rīe plā^r īuūacē. et opī. q^r īsequūt cōīū cēf dīc q^r hō n̄ peccassz: et poīto p^r possībīlī q^r de^r īcārma t^r ēēt: n̄ līa sacra data ēēt: nā sacra data sūt: vt p^r fībī^r hō ī p^rgnītōez spūalīū dūēret: vt oēs p^rcedūt s; s; n̄ peccassz n̄ līa p^rgnītōez accēpīssz a fībīlīb^r: s; mag^r ex īfluē^r dīnī līas: vt dīc b. tho. i. iij. dī. i. ar. q. 4. et p^r hāc n̄ fūīssz nēcessaria sacra. vī ī statū īnocē: l; hō ī padīso ad opandū op^rerēf: h^r m̄ n̄ vī dīfēf: s; vt qdē scīebat ex pīrēf fūī ē. **E**t s; q^r p^rma opī. tēnēf vīllet appz: q^r ex dēis fē opī. īfēf. p^rpo^r. **M**ā poīto q^r a fībīlīb^r p^rgnītōem n̄ accīpet: tū ex ex pīrēf a fībīlīb^r aliq^r nouā p^rgnītōez hīfī: s; cū dīcī^r d^r p^ro: q^r p^rscīebat sapīa apō dēnm et hoīes. f. q^r sūmpt^r scīebat: ex pīe^r dīfēf: vīdē dñs **B**ōa. i. 3. dī. iij. glōfā auētes **A**mb^r. dīcētīs rps p^rscīssē f; hūanū fīlū: dīc q^r fīlū rps exīo: **V**acī p^rscē q^r ad p^rgnītōez ex pīe^r vt p^r h^r ī ipso p^rbaref vītas hūane nē. **Q**uāf p^rclūdē possūm^r q^r s; rps n̄ p^rscē q^r tūz ad cōgnītōez sūplīcī notī. tū q^r fīf^r exīo ad aliq^r d noua quērebāt: ad qdē. f. p^rus dūer^r n̄ fūēat. iō q^r ad p^rgnītōez ex pīe^r dīcēt p^rscīssē. **S**ic et hō n̄ peccassz: l; ex fībīlīb^r p^rgnītōez nō accēpīssz: sūmpt^r ex illīf cīs plura ex pīrēfīa dī

gl'is: et q' expiēda feruēt' i bonū meriti
 um cū grā dei pfectissē. Tū q' d' in historiis
 scolasticis p magr'm. Ad d' ē pie dubit' q's
 temere diffinire ad p'ns tibi aia relinque hāc
 difficultatē trutinādā. q're rē. Q'm ad fāz
 v'itatē dico q' l'z i p' p'clufiōe p'me considero
 nis de necessitate scōrū absolute dixerim: tū q'
 h' q'rit p'pado ea iter le qd' ipsoz est magis ne
 cessariuz r'ndēbo dupl'r. p' fm decretales.
 2° fm theologos q' sādā. Quo ad p'm r'ndz
 glo. i. de trālatiōib'. c. veniēs: vbi sic dicit.
 Quēdā sacra sunt necēria: qdā volūtaria. h'
 distictio pōit. i. q. i. §. si q' v'f. l'z nōndūz est.
 Sacra necēssitatis sūt ista. baptisim': cōfirmatō
 pnia: vltia vinctio t corp' xpi. Et iō dicit ne/
 cessitatis: q' sine istis hō saluari n' pōt: si ex cō/
 tēptu obnitātur t h'ri pōssint. Sacm v'o
 baptisim' a q' cūqz pōt recipi: dūmō in forā ec/
 clestie cōferat: de sū. tri. t si. ca. c. i. i. si. t d' p'f.
 di. iiii. a q' dā. Et p'nia. Et cōfiteri possū cui
 libet ex necessitate iuxta v'bu illd'. Cōfitemi
 alterut'z p'ctā v'ra. Sacra v'o volūtates sunt q'
 obmittit nō ē p'ccm q' dicitur sacra dignitatis
 vt i. d. §. si q' v'f. sed nōndū ē: vt sūt ordies
 q'ra digniorib' cōferūt. i. c'p'is: v'f q' nō nisi di/
 gni ad ordies assumēdi sūt. Itē m'rimonium
 sine h'mōi sacro b'n pōssum' saluari. 22. q. iiii.
 §. vi. ad si. h'ec d'ca glo. ad l'ram. Et h'uc glo.
 cōcordat glo. ij. de cōiugio r'uoz. c. i. Et hoc
 q'zū ad decretales fm istas duas glo. Se/
 cūdū v'o theologos q' sādā daf vna distictio
 de ipa necessitate: dicētes q' necessitas qdaz est
 absoluta. qdā d'cterminata. qdā cōditionata
 t qdaz c'rcūstantionata. Tūc dicunt q' neces/
 sitate absoluta solum sacm baptisimū est neces/
 sariū: q' sine ipō n' saluat. Jo. 3. Nisi q's rena/
 tus fuerit ex aq' t spū scō rē. Necessitate deter/
 miata s' dno. s. p'nia t eucharistia: q' ad ea su/
 scipiēda q'libz fidel' i anis discretiōis d'ctimaf
 vt i. c. ois de pe. t re. De necessitate p'dictōa
 ta sic ē sūt duo. s. m'rimo' t ordo: v'p' votuz
 aut iuramētū: q'n. n. cū illis cōditiōib' sūt: obli/
 gāt: v'p' i. 4. s'niaz i locis suis. De necita/
 te c'rcūstantiōata sic ē sūt duo. s. p'fatio t extre/
 ma vinctio: q'n si q's tps hūit: nec necitas ipe/
 d'mit i' nō' n' sūt i p'culū aie cedit: v'rdic p'mē/
 taroz de regul' thelo': regula. cxiiij. q're rē.
 Q'm ad t'nā v'i. dico q' diuēf respectib' sacra
 se inuicē excedūt. nā respectu efficacie sac'z ba/
 ptisim' oia alia supat: de cōf. di. iiii. p' baptis

mū. nā oia i e' v'ute p'ctā dimitūt: de cō. di.
 iiii. q. c. regnāntē: Respcū digitat' t f'itatis
 eucharistia ē p'fatiō sac'z. de cō. di. ij. c. m'bil'
 Respcu v'o cōfētēis p'fima' ē p'fatiō or: q'
 p'fatiō solo c'po: de cō. di. v. māus q'z ipōnif
 Respcu vero significatiōis m'rimo' ē p'fatiō
 t'f. significat eni v'niōnē xpi ad eccl'iaz p' v'niō
 nē diuie t hūane nē: c' de biga. c. debitum
 Debitū iqt p'fatiōal' officij t i'f'ia: s' f'initati tue
 durim' r'ndēdū. q' cū duo sūt i cōiugio. v'z p'
 f'f' aioz: t p'mio' corp'oz: q'z alt'z significat
 charitatē que cōstitit i spū int' deū t iustā aiaz:
 ad qd' p'fatiō illd' qd' d'ic apls. Qui adhēt deo:
 v'nt' ē spū cū eo. Reliquū vero desig'at p'fomi/
 tatē que p'fistit i carne iter xpi t eccl'iaz. ad qd'
 p'fatiō illd' qd' euāgla testat'. Verbū caro scm ē
 t h'itauit i nob'. p'fctio cōiugii illd' qd' n' ē i cō/
 iugitiōe corp'oz p'sumatū n' p'fatiō ad illd' iugū
 um desig'ndū: qd' i' xpi t eccl'iaz p' icarnatiōis
 mysteriū ē s'ctū. Iuxta qd' p'pau. exponēs il/
 lud qd' d'ic'at p'p'oplaust': h' nūc os ē ex offi/
 b' m'is: caro de carne mea. t p'p' h' reliquet
 hō p'f'z et m'f'z t adhēbit v'ro a' f'ic: t erit duo
 i carne v'na. Stati s' b'ūgit. Q' ut dico ma/
 gnū sacm i xpo t eccl'ia rē. ibi. Et sūt verba
 Inno. iiii. Et glo. expōit qd' sit p'p'oplaust':
 id est adā p' p'fatiōat'. Et tēz gl. sup verbo
 sacri: qd' pōit p' illa verba que adduxim': q'
 totū caplm n' posuim'. pōit bonā doctrinā sic
 dicēs. Triplet sacm desig'at i m' iugūo carna/
 li copula p'sumato. p'mū ē v'niō fidelis aie.
 ad deū p' dilectiōnē t charitatē. t h' desig'at p'
 p'fatiōnē aiaz i ipsa p' despōsitiōe: cū alter
 p' mutū cōf' sū p'f'it i alt'z. s' h' sacro sūt mē/
 tio ibi. Alt'z significat charitatē rē. Secū/
 dū ē hūane nē ad deū: que scā ē i v'itro virgi/
 nali p' icarnatiōēz verbi dei. t h' desig'at p' car/
 nālē cōiugitiōē viri t vxoris. t de hoc s'itibi
 m'ctio. Reliquū desig'nat cōfōrmitatē que cō/
 sistit i carne inter christū t sanctam eccl'iaz
 p'mū est v'niō voluntatis. Secūdū ē nē p'
 fōrmitas: vt. 26. di. acut': t de cō. di. ij. i xpo
 vbi h'ēs de p'fōrmitate nāe diuie t hūane. Et
 nō intelligas q' ille actus corp'al d'ignat hoc
 sacmētū: sed p'pter actū consumariuz sacramē/
 tū significat. Tertiū sacramētū ē v'niō eccl'e/
 sic ex omnibus generibus collecta: t vni viro
 christo subiecta hoc sacramētū significatur p'
 illū cōiugatiū q' vnicū t'n m'rimo' f'iauit. S'z
 vbi 2^m m'rimo' p'fatur. i. q' bigam' f'ic. hoc

facr'm tertiu nō hz locū: qz recedit ab illa vnitate q' p'mo significabat p' vniciū m'f'moniu: qz i' hō m'f'moniu diuilit carnes suā in plures: vñ vnitate significat nō pōt rē. Multa alia dīc h' glo. de h' tertio m'f'monio. r' h' solū vt onide rei itētionē tēp'. s. bigamū nō cēt ordinādū. Et in fine cludit q' h' vnigam' possit ordiari tñ q' nuqz vxorē hūit libent' p'mouet: qz ab vnitate nō recedit: sed in vnitate p'mansit. hec glo. Et sic patet ista veritas.

De duratōe facioz noue legi. L' dō 3^a.

Capet tētiā p'clonē v3. L3 finis mū di sit nobis ignot': noua in sacra sūt tñ duratura qz: nūdus nō erit exterminat': vbi tres ingram' vitates v3. P'ria vi. ē ista: an sacra noue legis sint aliq' mō cāc vt i' aia dīna grā gnēf. 2^a vi. ē vñ sacra noue legis tāā vtutē r' efficacīā hēant. 3^a vi. ē ista quātū durabūt sacra ista. Quātū ad p'mam vi. dico s'm b'm Thō. i. 4. di. 1. q' cē cām grē pōitelligi duob' modis: aut vt p'ncipale agēs aut vt instrūm. Sacra sūt cā grē: nō vt p'ncipale agēs: qz grāz r' gl'iaz dabit dñs. s. sūi sic in ista sic dicitur q' vas aq' plenū ē cā purgatōis sordū qñ man' lauant. Nec tñ vñ de sacris in grāz p'ferēdā r' aiaz iustificādā tāqz idigeat medio: s. h' est ex p're nra tāqz p'gruentior: mo dus nobis vt dixim'. s. Et q' scqur q' sacra duos effect' hūt. vñ in quātū sūt entia qdā nā hā vt aq' corp' abluat. Aliū in quātū sūt instrū dine grē. i. qd' de' vñ tanqz p'gruentissimū i strumētū nobis ad infusēdā dīnā grāz i aia nra r' illā iustificādā. Nō tñ dīc b' ūs Thō. q' sacra noue legis nec instrūm't p'currunt: vt cāc efficiētēs: sed solū vt disponētia qdā. Et h' in nuere vñ m'gr' in lra cū ait. hō nō q'rū salutes a sacri: q'si ab eis: s. p' illa a deo: qd' erponēs p' dicit' doctor sic ait. Ista p'positio a denotat p'ncipale agēs qd' ē ipse de'. s. h' bec p'positio p' cāz denotat instrūm't: nō. s. q' efficiāt aliq' mō grāz sed sūt ei' optime disponēs. Possēt tñ fine er roze dici q' h' sacra nō sint cāc grē vt sic: tñ sūt cāc grē: vt ip'a grā insit. s. in aia. Et bec suffi ciāt quātū ad p'mā vitatē. Quātū ad scdāz vi. dico s'm b'm Thō. vbi. s. q' efficacīa fac' mētoz a trib' ouū capu v3 ex iustitōe dīna ex passioe xpi: r' fide eccl' e. P'rio in quātū ex di uina institutione tanqz ex p'ncipalē cā agente. Q'is. n. tā phoz qz thcologoz schola clamat: q' ois cā sa agū in vtute p'mc cāc: r' q' p' iustit

fluit i' effectū p'mā qz: p'a: vt p3 ex p'ma p'pōne d'causis. Qd' r' xpa p'pō v'bo declarat. Jo. 1. Sine me inq' nihil potestis facē. r' b'ūs Ja/ cob' i' sua eplā canonica ait. Q' ē datū opt'mū r' oē donū p'fectū rē. Quare sat' p3 q' si sacra vim r' efficacīā hūt: h' a p'ma cā q' ē ipse de' tot lūt. 2° efficacīā hūta passioe dulcissimi iesu xpi. h' p3 p' glo. ad Ro. v. c. sup' illo v'bo. fili/ tudinē p'uaricatōis ade. vbi sic ait. Et latē xpi p'fluerūt sacra: p' q' saluata ē eccl'ia h' at factū fuit in passioe: q' ex passioe efficacīā hūt. Et p't fieri rō tal. sacra sūt qdā medicine p'ctā: s. p' xpi passionem p'ctā sūt ablata. Apoc. 1. Lauit nos a p'ctis nris i' sāguine suo. Et ad Ro. v. Adortū ē p'p' delicta nra. q're rē. 3° effica/ ciā hūta fide eccl'ie sic ex qdā p'tinuate instrūm cū p'ncipali agēte: qm' p' fide eccl'ie ad p'ncipa/ lē cām q' ē ipse de' p'tinuant sacra: p' q' hōis ad ad dīnā grām disponūt: r' oēs illa sacra susci/ piēdo grām illā suscipiūt: nisi sit de'fect' ex p're suscipiēt: q're rē. S3 p' Ambro. valde mibi abigū ē q' sacra ex passioe xpi efficacīā hēant

P'rio q' r'ps inquantū hō nō dat sp'm nec grām cāt: vt clare ondit: p' s'max. di. 14. Sed passio puenit xpo s'm q' hō: vt p3: q' nō pōt da re ex passioe sp'm neqz grāz ip'is sacris. 2° sic sacra dñt h're efficacīā ab eo p' qd' iustificati su/ m'. s. iustificati sum' p' xpi resurrectōez: q' ma gis efficacīā h're debuerūt a xpi passioe. Et cō firmat: qz sacra hūt efficacīā a fide vt tu ipse di cis: q' nō a passioe. p3 p'ia. q' fides nō respicit tñ passionē. Vñ aia arguis: s3 breuī tibi n. deo. Et dico ad p'mū q' r'ps inquantū hō ē cā me ritoria n're iustificatōis. Ad eruit. n. p' passio/ nē suā iustificatōez aie n're: vt p3 i. 4. s'miarū. di. 18. S3 inquantū de' ē cā iustitōe grāz r' illā ef ficiēs. vey q' ē q' r'ps inq'tū hō nō cāt grāz: si cut p'ncipale agēs effiēs: s3 sic p'ncipale agēs meritorū: qz. s. meruit suo p'ciosissimo sāguie sacra h'rent hāc vtutē: vt ad grāz quā cāt ipse inquantū de' disponerēt. Ad scdū dico q' resurrectio ē cā iustificatōis tāqz ad t'minū ad quē: r' passio tanqz t'min' a q. mō sacra respi/ ciāt t'minū a q: r' iō direc' p' respiciūt passionē q' ad p'cti delectōne q'si satisfactio ordiat. Ad t'mū dico q' fides dat efficacīā sacris: sic qdā cō tinuatiū p'ncipali agēti qd' ē ipse de'. Et iō si des passiois a q' imediate r' directe sacra effica ciā hūt: eisdē sacris efficacīā largit: quare rē. Ista ē s'ma b'm Thō. vi. s. q're rē. P' tñ ad iustā

Vitae dico q sacra noue legis vsqz ad finem
mudi duratura sūt. audi xpm Mat. 24. Le
lū & ira trāsibūt vba at mea nō pteribūt. vba
aīa xpi sūt i factis: vt pz: g. rē. Et ibidem ait.
Amē dico vobis non pteribūt gnatio h donec
oīa sūt. Et p hāc gnationē L. rīso. gnationē si
deliū cōponu. Mō in h q. būs L. bo. p. sc. q.
cl. p. dca vba. L. clū. s. & ira trāsibūt dupl. ex
pōt. Vno mō qz ad variationē stat. Alio
mō qz ad variationē iph. modi viuēdi. Et
tū ad variationē stat. mūd. i. sine scī nō erit:
q. i. sine scī null. al. stat. succedet statui fidi si
ue legis noue. & rō: qm null. ē status pfectio:
statu noue legis. Cū nihil possit cēppinqui
vltimo fini qz illud qd i sine vltimū imediate
introducūt. b. aut lex xpi ē. ad Heb. x. Ad hūc
itaqz fides fiducia in introitu scōp. i. fāguie xpi
quā inītauit nobis viā nouā: q. s. null. ascē.
dit aīa cū. Ad hūc. 2. Ascēdit ut pādēs ante
eos. & seqt. Paul. p. viā nouā & viuēte. i. nō
deficiēte: s. pmanēte: q. de cetero nō claudet.
Apo. 5. Apertit & nemo claudet. Luc. 22. ait
dñs petro. Ego p te rogau. Petre vt nō defici
ai fides tua. Et fm hūc scīu intelligit q. lex xpi
duratura ē i cū. Alio pōt intelligi mūdū va
riari fm variationē modi viuēdi: vt. s. q. ho
die meli. cras pfecti. hoīes viuāt: & h mō qn
die mutat hūan. nāc stat. cū q. idie hoīes ipse
et se habeāt ad dei obfūdā mādata. puer.
x. c. Vīa pctor tenebrosa. nesciunt mīseri vbi
corruāt. q. rē. Tu clemētissimē iesu xpe q. h
ordinasti sacra & tua scīssima passiōe corobo
rasti illūina corda nra vt tua valeam. i. plere p
cepta: h p grām: & in futuro p gliaz. Amē.
Sabbato pme dñice qdragfime de v gine
glōsa fmo in ordine vndecimus.

Ecce filius meus

b dilect. i. q. mibi bñ p lacui. Ma
th. 17. Verba haīa mea i trāsfi
guratōe clemētissimū filij altissi
mi dei pīs dca sūt. Nec h pīs cū vba itel
ligēda sūt de gnāōe tpali: s. cīnali. de q. Jo. p.
In pñ. ingrat. vbi: & vbi erat apud deū.
Mā cū nihil sit apud seipm subtili mysterio pa
ris & filij psonalē distinctionē ostēdit cū ait: & v
bi erat apud deū. Sz cū hūanādo fili. ē sit fa
c. glōse v gis fm carnē Jo. j. Vbi caro scm
ē. poterit & cadē mī glōsa v go dicē: aīa fidel
ter de: qm h ē fili. me. dilect. i. q. mibi bñ p la

cui. In q. sacratissimū vbls tres de glōsa
v gine faciam. p dēratōes v3. Glōse v gis
singularē & nobilē mīnitatē. Glōse mīnua
tis ardētē amabilitatē. Glōse mīnitatis ex
cellentem qualitatem.

De singlari mīnitatē v gis glōse p dē p.
Lorose v gis p singularē & nobilem
mīnitatē videam. vbi tres more so
lito p dēos faciam. v3. p dēia p. ē ista
virgo maria p dēosissima nō solū fuit mī hoīs
xpi: s. etiā mī glōssissimi dei. Scda p. est ista
p dēia v. & real. fili. dei hō nat. de v gine su
erit tū illa scā v gitas ex tāta & tali fecūditate nō
fuit aliq. mō dāmiana. Tertia p dēia ē ista. Mō
solū v go glōsa nō fuit ex fecūditate in sua pu
ritate carnis p taminata: sed nec ante: nec post
fuit aliq. mō quātula macula polluta.

q. v go glōsa v. fuit mī dei p dē pma.
Ecce p dēia p dēne rē. vbi tres ingra
m. vitates v3. p dēia vitas est ista.
An possit aliq. mō pbari v gine glōsa
fuisse v. m fēz dei: & nō dēnoianue tū. 2. v
tas ē ista. Qui sūt illi hēici q. negāt glōsa v g
nē cē m fēz dei. 3. vitas ē quō v go glōsa scā
ē m fēz dei. Et tū ad p m az v itatem dico q. de
hac mā pulchra dicem. sabbato dñice sequē
tū quantū ad pīs spectat: dico q. p dēia v ritas
pōt pbari auctib. & rōne. Anctib. arguit sic:
Audi p. Aug. i. vigilia ephie. Qui nat. ingt. ē
sine mīre i cel: hodie nat. est sine pīe in terra.
p dēia o miracula pīs carissimū nāc inra
mutant. In hoīe de. nascit. v go mī fca: s. i.
corrupta. Virgo hūa filiū: nesciēs vix: semp
clausa: s. nō sp ifecūda. hec ille rē. 2. audi oī
genē in omel. natīat. dñi. Mā ingt. intacta
mī imaculata: mī ci. Cui. ci. mī dei vnige
niti dñi & reani oīus plasinatoris: & creatoris
cūctoz. Illi q. i cel. est sine mīre: & i trīs ē sine
pīe. Ipse q. in cel. fm diuiniatē: i sinu ē pīs
& in trīs fm corpīs susceptōem: i sinu ē mīs
o magne admiratōis grā: o icnarrabil. sua
uitas: o ineffabile magnūqz sacm. Ipsa ca
dēqz v go: ipa cadēqz mī: ipa & genitrix: ipa
et ancilla: plasimatio ei. i. creatura ei. ipa qz
genuit: qz inqz ista audiuir: qz vidit talia. qz
h ex cogitat potuit vt mī v go cēt & itacta gnā
ret: q. & v go p m āst & genuit. h ille. 3. audi
Damaf. li. 3. c. 12. Theoton ingt. i. dei gen
trix ē pncipal. & v. scāz mariā p dēcam. v g
nē. sic. n. ver. de. ē q. ex ipa nat. ē: ita v. theo

totos. i. dei genitrix est q̄ vep̄ deā ex ip̄a icar/
 natū genuit. h̄ ille. H̄ac sniam poptime dilu/
 cidat dñs Bona. sup. 3. sniaz di. 4. 2. Lirill⁹
 doctor ille grec⁹ inatim⁹: vt videbit ifra. 2⁹
 h̄ vitas pbat rōe. Arguo. n. sic: Añdes sūt
 suppositi ex fo de aia. s̄ hois xpi 7 xpi dei ē
 vnū suppositū: siue vnica p̄sona. s̄. dñu: ḡ
 opatio itat act⁹ gnātiōis erit p̄sone dñe: 7 p̄
 dñs vgo genuit p̄sonā vbi: 7 p̄sona vbi est
 de⁹: ḡ genuit deū: ḡ ē m̄r dei. 2⁹ nō cū maio
 ri: q̄ ē ppō. Aristo. 2. de aia. minor p̄z ex cōi
 snia theologor dicitū i xpo vnā p̄sonā cē du
 as nās suppositate. s̄. nāz dñā 7 hūanā: vt p̄z
 3. sniaz di. 5. q̄rē. 2⁹ ad h̄az vbi. dico
 q̄ ip̄issim⁹ bēne⁹ verā dei m̄nitatē i v̄gine
 negās est. Eluid⁹ heretici: q̄ suis q̄busdā rō/
 nib⁹ sophisticis 7 erronciis nūq̄ pbare p̄fidū
 mentis sue venenū 7 iniquū p̄posuim⁹. Arguit
 ei sic. Idē ē q̄ de suba sua genuit sibi filiz i sp̄e
 filii: dicit de m̄re: sed fili⁹ dei nūq̄ accepit sub
 stātiā dñā a v̄gine: s̄ ab eīno p̄re: ḡ vgo nō
 p̄or dicit m̄r dei: sed solū mō bonis q̄ hoīem a
 v̄gine accepit. 2⁹ nā nō. 7 maior ē de cōi snia
 phoz: 7 colligit ab Aristo. 2. de aia. Māissi/
 mū. n. opoz viuētū q̄cūq̄ nō sūt orbatā: neq̄
 gnātiōne sp̄onēā hūanā: ē gnāre sibi alteruz
 q̄le ip̄sū ē: vt hō hoiez: 7 plāta plāta. minor cū
 am ē clara: ḡ rē. 3⁹ arguo sic: m̄r ē p̄ncipiū
 filii: m̄r nō ē p̄ncipiū dei: ḡ nō est m̄r dei: 2⁹ nā
 nō cū maior: 7 minor p̄z Jo. p̄. In p̄n⁹ erat
 verbū. i. ab eīno. q̄rē. 3⁹. Itē m̄r ē p̄o: filio v̄
 go nō ē p̄o: deo: ḡ. vgo nō ē m̄r dei. alias rō/
 nes relinq̄mus. Q̄ dulcissima m̄r dei adiūua
 credulitatē n̄raz porrige lumen v̄te verā dei
 m̄re ondā. Me timeas inq̄t fili m̄r: ego tecuz
 sū 7 tecū laboro. lege Lirillū doctorē m̄cū quē
 sup̄t noīasti: h̄ ubi oia me iuuāt ne p̄adet. In
 q̄. n. sic: m̄r ē irenoꝝ filioꝝ m̄strāt paulatiz
 carnē p̄ficiēda sp̄e hūana: inuitit āt aīalē sp̄m
 de⁹. s̄z ille sint irenoꝝ co:porum m̄res: attū
 p̄ietes: totū aīalē: 7 nō p̄re pepisse dicunt. Ta
 le te aliqd gestū p̄cipim⁹ i gnātiōe Eīmanuel.
 Natū. n. ē ex dei suba dei v̄bū: q̄ vgo carnez
 assūp̄it: p̄p̄tā eā faciēs: necessariū est cōfueri
 q̄ nat⁹ est fm carnē p̄ mulierē: q̄ igit 7 deus
 vere ē: quō dubitabit quispiā v̄gine dei di
 cere genitricē. h̄ ille. Et q̄b⁹ sane v̄bis appet
 quō dei cēni p̄ris filius sit: bñs m̄r em i terris
 siue p̄re: sic in celis h̄z p̄rem sine m̄re: q̄ q̄dem
 mō 7 catholicē credim⁹ v̄bū assūp̄isse cē quā

uis eēt eternā. Silr fm hūc ip̄sū sensū: q̄ po/
 sterior fuit q̄ aī oia creata fuit fm diuersas na/
 turas. s̄. dinitatē 7 hūanitatē q̄ in ip̄o erant.
 7ē. vt p̄z inuentū. Et sic p̄z h̄a vitas. 2⁹ tū
 ad tertiā vitatē dico q̄ non sufficit aliqd fieri
 nisi fiat tpe p̄p̄etū vt p̄z de electiōe in. c. cū in
 veteri: io fuit necesse. vt vgo glōsa tpe p̄p̄etū
 n̄ fieret m̄r dei. 2⁹ ep⁹ aut p̄p̄etū fuit q̄n ip̄is
 plenitudo scā est de q̄ Paul⁹ ad Gal. 4. ait
 Lū venit plenitudo ip̄is misit de⁹ filiū suū 7ē
 Dī āt tps icarnatiōis plenitudo ip̄is p̄p̄t ser
 rōes fm dñz Bona. i. 3. di. 1. Idē rōe cīne
 p̄uistiōis. 2⁹ rōe implete p̄missiōis. 3⁹ rōe finitē si
 guratiōis. 4⁹ rōe plene p̄fectionis. 5⁹ rōe p̄
 secte gnātiōis. Et serro rōe omniū eratū
 p̄fecte terminatiōis. Idē dī plenitudo ip̄is
 rōe cīne p̄uistiōis. Mā de⁹ ip̄e cū oculi oia
 cernut anq̄z sūt: debito ordine tpe: 7 mēsurā
 p̄ficiat quēcūq̄ suenda p̄uidit. Lū ḡ h̄ magnū
 op⁹ 7 nouū int oia fieri decreuiss⁹. s̄. carnē hu
 manā assūmē. 2⁹ dīre. 31. Neui faciet dñs sa
 p̄ terrā: mulier circūdabit vīrū. Necesse fuit
 vt p̄fectū tēp⁹ ordinē 7 mēsurā p̄fideraret
 que oia q̄n in p̄uio fuerūt ip̄i soli nota erant
 Quēis ergo quare tēp⁹ incarnationis tēp⁹
 plenitudinis dicat. Rōdeo q̄ tps aduenerat
 qd p̄fuerat deus. Et hec ē rō colligit ex glo.
 sup̄ p̄dā apli v̄ba. Lū venit plenitudo 7ē.
 vbi sic ait. Lū plenū ē tēp⁹ qd finierat pater q̄n
 mitteret filiū suū. Scdō rōe implete p̄mi
 missionis. q̄. s̄. nobis ille datus ē: q̄ fuerat re
 promissus. Hec rō colligit ex glo. super illud
 Jo. p̄. Plenū grē 7 vitas. glo. quo ad ple
 nitudinē p̄missiōis. 3⁹ rōe finitē figura/
 tiōis. q̄. s̄. in xpi. aduētū figure ille veteris te
 stamētū implete sūt vitas. Et hec rō colligit
 ex dicto xpi. Mat. 5. Mō veni solvere legem
 sed adimplere. Qd exponēs bñs Tho. i. 4.
 dis. i. ait in r̄sione cuiusdā argumētū. In hō
 xpus legem impleuit: quia moralib⁹ p̄ceptis
 consilia apposuit: 7 p̄cepta magis elucida/
 uit. Sed figuris ceremonialium vitatē ap/
 posuit: 7 ea i seipso suscepit. Dec ille. Quar/
 ta rō ē plene p̄fectionis. quia. s̄. in aduētū
 xpi fuit tēpus grē: que fuit oīum plenitudinū
 p̄ncipiū. Et hec rō colligitur ex snia Apli ad
 Col. 2. c. vbi sic ait. Videte ne q̄ vos seducat
 p̄ phias 7 inanē fallaciā: s̄z traditōz hoīnz: s̄z
 elemēta mūdi: 7 nō fm xpm. q̄ in ip̄o inhabitat
 ois plenitudo dinitatis eo: palr. 7 estis i illo re/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.6.23

explicite. Nec dicitur intelligi sic implicite. In effectus sua causa: quia prius carnalis copule i quam presentis est causa carnalis copule: sic prius videtur re sua est causa plus. Sed de hac materia facit dicendum seriatim dñice. 4. et sabbato eiusdem dñice i 2. pñi/deratōe. quare concludit quod solū consensus per verba de pñi vel equalitate est de eēntia mñimonij. s; pñi talē pñensu dat prius legitimā carnalitē cōmiseri: ita quod carnalis copula actualis est pñis ad cōsensu quod mñimonij facit. Idcirco si vir carnaliter pñiseri si vult. et si nō vult: nō pñit hūc soluit mñimonij. Et quod legat quod carnalis copula in virgine et ioseph nō intucnerit. in quod vñq; pñi de pñi pñit vñq; int eos fuit mñimonij. vide plene i sabbato. 4. dñice: quare rē. Audi Ambrosio. li. de marie pñetia virginitate fuada. Nō te ingrat moueat quod ioseph accepit mariā coniugē suā: et pñit ē i egypti. De spōsa ta. n. viro coniugis nomē accepit. nō. n. de sol/ratio virginatē coniugij facit: s; pñit iugale. hūc ille. quare rē. Quātū ad tertiā vitatē dico: quod pñis rñio pñit dē vitatē. s; vñq; clari/ntelligant: volo pbare quod int virginē et ioseph nō fuit vñq; mñimonij. Arguo. n. sic: votum pñit ē i pñit mñimonij: vt pñ. 27. q. 1. pñ. 10. tñ. In Hiero. Douētib; igit virginatē: nō solū nubē: s; velle nubere dñabile ē. Sed vñq; glōsa vouerat castitatē. Luc. 1. vñq; nō cog/sco. i. si cogniturā ppono. votū. n. nihil aliud ē nisi alie bonicū deliberatōe scā pñit. 28. q. 1. de viduis. cl. 2. q. 1. virginis et ioseph nō fuit vñq; mñimonij. Dicitur gñā rñit quod votū solenne i pñit mñimonij: et dirimit iam scū: vt pñ. 27. q. 1. et di. 27. c. vouētib; Douētib; ingrat verba de pñi. s. solēnt: nō solū nubē. s. de scō: s; et velle dñabile ē rē. Et dicunt quod vñq; votū nō fuit solenne: s; pñit. Et hūc votū pñit i pñit mñimonij: nō tñ dirimit iā scū. Non peccauit aut vñq; hūcō pñit dispēsatōe dñā Luc. 2. Noli timē accipe mariā coniugē tuā. et sic hūc pñit qñdā satisfaciatur iudicio saluo sp mcliori. Ego tñ dicere sic. Quod vñq; votū nō fuit pñit: s; et solenne nō quod i pñit sp/nagoge castitatē vouerit: sic nūc solēnt voue mñqñ in pñit ecclie pñit pñit: sed quod sic firmū suare castitatē vouit: achi i pñit sp/nagoge vouisset. Vel forte et mclī dicat quod iō solenne ei dñi votū: quod i pñit scissime pñit vñq; bābriel votū suū sic firmū pñit achi i pñit eius faceret dñi et religionū vouisset. nā

sim doctores et et solenne votū: quod i pñit alie pñit religionis approbare aliqd vouem. Re ligiosissima aut pñit fuit bābriel gñā. In Bern. Admīt ingrat agel ad mariā vñq; vñq; corpe: vñq; mēte: et vñq; pñit hūc ille. Et si dicat si fuit solenne: gñā nō fuit verū mñimonij ei. Dico quod nisi dispēsatō dñā intucnisset de scō: dubiū ē: s; de hūc dispēsa/uit. Et hūc triplici rōe vñq; hūc maioris digni/tatis maioris singularitatē et maioris cōgrui/tatis. Idcirco rōe maioris dignitatē. Nulli. n. dubiū ē quod vñq; viduitate: et qñlibet alio sta/tu pñit ē. sic pñit ē pñit qñ impur: icorru pñit qñ corruptū: simplex qñ mixtū: et pñit sta/tus vñq; fuit pñit filij dei pñitissim. Isa. 7. Ecce vñq; concipiet et pñit filium rē. 2. rōe maioris singularitatē. Ecce pñit singularitatis. nā sic vñq; i gñatōe cñā ē filij sine mēte: ita debuit i gñatōe tpali ē filij sine pñit. et sic i gñatōe cñā nulli filij pñit: repi ri pñit: nisi pñit: pñit: ita i gñatōe tpali decuit vt nulli cñit pñit: nec vñq; cñit pñit mñit: aut mñit est: vt vñq; et mñit dicat: qñ mñit solū: cū plures pñit i hūc mñit: et nō i hūc mñit. quare rē. 3. rōe maioris pñit tatis. nō. n. fas ē vt pñit aduētū violaret iugri tas quod venerat sanare corrupta: vt aut aurelius Aug. i fmōe. Et hūc sufficiat pñit pñit. De puritate virginis. Conclusio tertia.

Ecce iñā pñit vñq; nō solū vñq; glōsa nō fuit ex sua scā secūduate i sua puritate carnis cōtaminata: s; nec ante nec post fuit aliqñ mō quātula macula polluta: vbi tres ingrat vitates. Idcirco ē ista: qñ mō dis aia rōnal in hac vñq; pñit pñit. 2. vñq; tas ē: si pñit vñq; vñq; nūq; fuisse pñit 3. vñq; qñ pñit vñq; glōsa: quod sic fuit pñit. Quātū ad pñit vitatē dico quod tripli aia pñit pñit vñq; culpa originali: cñp veniali: culpa mortali: et malo penali. Idcirco inq; pñit culpa originali. sol. n. hō nasci tur i pñit: nō bos: nō lup: nō asin: et sic de alijs. Organizato. n. hūano corpe: et aia rōna li introducta mōx i penā pñit pñit: cul pñit originalē vt ostendit bñs Aug. li. de si de ad pñit pñit fa. q. 24. et canonizat i decre tis: de pñit. di. 4. c. firmissime. vbi dicitur. Ir missi me tene et nullatenus dubites oēs hoies quod pñit viri et mulieris pñit cū pñit origia li nasci: i pñit subditiū mortis subiectū. et ch

dicere nati filii. de q̄ dicit Ap̄s. Eram⁹. n. a
filij ire: sic ⁊ ceteri. A q̄ ira null⁹ liberat nisi p
fide mediatoris hoīs iesu xpi: q̄ sine pctō pce/
pt⁹: sine pctō nat⁹: sacrificiū deo f. c. p. p. p. p.
mīa rē. It̄ iūmīssime tene nō solū hoīes rōne
victēs: vey ēt puulos: q̄ suē i vteris matruz
viuē incipiūt: ⁊ ibi moriunt⁹: suē iā de mīb⁹
nati sine baptisimī sacro qd̄ dat i noīe p̄is ⁊ si
lij: de h̄ s̄cō trāsūt sempiterno igne puniēdos
q̄: cū p̄m. ppe actiōis nullū hnt: original nī
pcti dānatiōe carnali pceptiōe ex n̄itate trare
rūt. h̄ ibi. Quē certe lachrymabilē statū deplo
rās q̄libet hō nascēs ait. ha. ha. he. q̄si dicē ve
lit: o quātī guar: q̄q̄t nascunt⁹ ab eua. 2º cō/
taminari pōt aīa culpa veniali: ⁊ itē: i penam
nobis datū est: vt sine veniali culpa viuē non
possim⁹. 1. Jo. 1. Si dixerim⁹ qm̄ p̄m nō ha
bem⁹ nos ipsos seducim⁹: ⁊ vitas i nobis nō
ē. 3º tamiat culpa mortali ⁊ hāc fugē pos
sum⁹ si volum⁹ cū i n̄ra reliq̄rit p̄ate nos de
ipse. 4º tamiat malo penali. s. i inferno:
q̄: p̄ culpā rmanet reat⁹ ad penā. De oib⁹ int̄
plene dicem⁹: feria sexta. 4. dñice. p̄sideratiōe
p̄. Breuit h̄ dirim⁹ quām tū suffic ad p̄posi
tū. Quātū ad secūdā vi. dico q̄ sic. sed ad
p̄is breuit trāscam⁹. Sabbato. n. 4. dñice ad
plenū ista mā v̄nīlabit. Dico q̄ p̄ vgo glōsa
ab oib⁹ p̄dicti fuit icōtaminata qd̄ glōs⁹ Aug.
oñdēs ait. Eū de pctis agit nullā p̄sus volo
de maria facē mētiōē. Et cāticor. 4. c. Tota
pulchra es amica mea ⁊ macula nō ē in te. Et
sap. 7. c. Lādor lucē cine. ⁊ speculū sine macu
la: q̄ oīa v̄ intruēti p̄z magi de v̄gine glōsa q̄z
aliq̄ alio s̄cō vitatē hnt. Et ea duab⁹ rōnib⁹ cō
firmo. p̄dia rō ē ista. si. n. v̄ginē glōsā tali
b⁹ maculā p̄aminatā aliq̄ mō dicem⁹ seq̄ q̄ in
iuriā faciūt filio dei. s. h̄ est incōgruū: q̄ rē.
Seq̄la pbat. qm̄ dei fili⁹ sibi m̄sem incōtaminā
tā elegit: ⁊ tu ponis eā p̄aminatā. q̄ male. p̄.
ps̄ aīcedēt p̄z cārie. 2. c. Sic inq̄t liliū inī spi
nas: sicaica mea inī filias. Spine autē sūt oīa
pctōz gnā q̄ aīaz pūngūt. vt dic̄ brūs Bieg.
sup̄ illud 2. dñi. Aliud semē cecidit inter spi
nas. q̄re rē. Et p̄firmat. maioris. n. 2. gruita
tis ⁊ dignitatis erat filio dei m̄rez eligē sp̄ in cō
taminatā q̄z p̄aminatā ⁊ postea sc̄ificatā: sed h̄
nō fūisset si ponun⁹ eā p̄aminatā. q̄ rē. 2º rō
est ista. ponam⁹ vt qdā aiūt q̄ vgo fuerit i pec
cato o.iginali p̄cepta: s. sc̄ificata: dic̄ qd̄ q̄z p̄/
rogatiua m̄i p̄tulisset: quā ēt nō p̄tulisset alijs

his. Nā h̄c in terris nulla nobilitas: ⁊ v̄ginis
m̄nitate: ita decuit nobilē p̄cedē m̄i p̄rogati
uā aīq̄z i illa q̄c. ēt. nō p̄t autē dici q̄ fuerit k̄ifi
catio a pctō originali. q̄ ē: Sūlon. Dicit m̄i
as Jo. baptista. h̄ a deo in munē acceptū: q̄
debuit p̄seruari ex p̄uilegio sp̄ ali ne p̄aminata
fūisset. Eccl. 24. Qui creauit me. s. talē rege
ur i tabernaculo meo. Nec ē h̄ sufficiebat ad
dignitatē m̄nā dei: s. oportuit vt ille s̄a a pctō
veniali ⁊ mortali ēt p̄seruaret. nā si s̄cō suos
a mortali p̄seruauit: quātō magi decuit m̄sem
Et si a mortali ⁊ nō veniali: qd̄ magis m̄i cō
tulisset q̄z milin b⁹ suis: q̄re p̄cludam⁹ fuisse ne
cessariū m̄sem dei oīo ab oī culpa ēē icōtaminā
tā: ⁊ p̄ p̄is ab oī reatu: ⁊ sic ab oī pena ierna
li. q̄re rē. Quātū ad etiā vi. dico q̄ tria ma
xime p̄uilegia ex p̄dca p̄seruatōe v̄gini p̄cessa
sūt v̄z. audacia in p̄elladi. gr̄a ipetradi. ⁊ gr̄a
disp̄sadi. p̄dio ci p̄cessa ē audacia in p̄el
ladi. Audaci⁹. n. corā iudice loq̄t q̄ nūq̄z i cri
mie dep̄hēsus ē q̄z q̄ aliq̄i corrui: ista fati nō
ē. S. vgo nūq̄z fuit i aliq̄ crimie dep̄hēsa: vt
p̄z ex p̄cedēti vitate: q̄ rē. In glōsus Bern.
ait. In cel̄ securos nos aduocatos h̄re dicēs.
Secur aduocati o hō h̄es apud p̄fz vbi fili⁹
stat aī p̄fz: m̄f aī filiū rē. 2º ci p̄cessa ē gr̄a
ipetradi: qm̄ null⁹ cū p̄pctōib⁹ ap̄ deū gr̄a
ipetrat q̄z glōsa vgo: ⁊ magi p̄ orbē ei⁹ mira
cula clarescūt q̄z ali⁹ h̄i vt p̄z erpt. 3º ci p̄ces
sa ē gr̄a disp̄sadi. It̄ ē. n. gr̄a disp̄satrix:
vt barbat⁹ p̄iero. oñdit. Nulla igit gr̄a d̄cē
dit d̄ cel̄ ad iras nisi trāscar p̄man⁹ marie. q̄re
rē. Et ista sufficiant. p̄ p̄ma consideratione.

De dulcissimo amore v̄ginis p̄sideratio 2ª

Secundo loco. De ar/
more v̄ginis videam⁹. vbi tres cō

locos subiūgam⁹ v̄z. p̄dia p̄lo ē
ista. Nūq̄z fuit: aut nūq̄z erit al⁹ qd̄ idūduūz
maīnū qd̄ adeo int̄sc amaret filiū v̄l filia: s. i
glōsa vgo toto corde dilexit suū dilectissimūz
filiū. 2º p̄lo ē ista. Nūq̄z fuit aut nūq̄z erit a
liq̄ idūduūz qd̄ sic gn̄i s̄būani redēptōz ama
ret sic tot⁹ virib⁹ amant glōsa vgo ⁊ singula
rit expectauit. 3º p̄lo ē ista. Nūq̄z fuit: aut
nūq̄z erit m̄f q̄ tāta p̄solatōz ⁊ leticiā hūerit de
filio sic glōsa vgo h̄uit de dulcissimo iesu xpo

De dulcissimo amore v̄gis ad xpm̄. 2º p̄.

Eripe p̄mā p̄lonē rē. vbi tres ingra
m⁹ vitatēs v̄z. p̄dia vitas ē: quō v

go se hūit in papiēdo filiū dei. 2^a an successi-
ue vel suūto concepti fuerit filiū dei. 3ª quāt^o
fuit amor vgis z xpi filij eius. Quātū ad
pūā dico breuit q^d d^e h^e ē apud doctores nros
nō modica diuersitas vt declarat dñs Bona.
in. 3. di. 4. p^o dñs. n. bñs. Tho. p^o c. 3. q. 3. ar.
ti. 4. dīc q^d vgo i dei filiū cōcipiendo passiue
tñ se hūit in mām mīstrādo: z nō actiue: qm̄
mī in gnātiōe p^olis se hz sicut pncipiū mālē: z
semē viri sicut actiūū z cooperatiūū vñ coopera-
tur tale viri semē ad semē mulieris sic artifex
ad suā māz. Adulci vñ nō facit aliud q^d māz
ministrare: z exteri^o fouē. Et h^e fuit i virgine
p^otea vñ dī nī: qm̄ p rōnem illā mulier dī
mī sic p^o effectiūū pncipiū semis viriūpe vir
dī p^o. Dñs autē Bona. Scot^o z oēs illū leqñ
tes dīcūt q^d nō solū mām mīstrauit: s^z virtutem
quādā ē actiua a spū scō accepit: vt etiā actiue
pcurrēt: vñ dīcūt ipse potētia gnātiua i v^ogine
a spū scō exuata fuit z eleuata sup posse suūz.
Exuata g^ode vt posset pceptū mām preparare
fm q^d cōpētū sexui muliebri. s^z sup nām fuit
eleuata: dū ei p^oas data ē sine potētia vt mām
preparat fm q^d pceptbat tā nobili z pfectissi-
me pceptiōni z iō habuit potētiā sup nāz z fm
nām. Erat. n. sup nām q^d vgo p se solā māz
ministraret quātā ministrat mulier pūcta vi-
ro: fm nāz vñ potētiā hēbat: qz cōsonū erat:
vt būore sufficēte ad pceptū qzū. s. mīstrat se
xui mulier. vgo ipsa mīstraret. Et meo iudi-
cio ista ē vior: opi. Ipsa mī clare oīa nouit ipa
nobis sensū apiat. qre zc. Q^o ad fam dī-
co fm Aug. m^og^oz sen. i. 3. di. 3. z Bona. ibi
dē. z cōit doctores oēs q^d pceptio xpi facta i in-
stāti: ita q^d subitō pcept^o est: z pfecta distinctio
mēbroz facta ē. Et assig^o dñs Bona. tres rō-
nes. p^o dñs ex p^ote assumēt. Mō decebat ei
deū ptem hūane nāe accipe vt cēt aliqñ hō s^z
gd. Tota autē hūana nā i carne z aia sūt vnita
p^ostīst: z q^d aia nō vnīf cōp^opi: nisi pfecte o^oga-
nizato: oportuit vt i ipsa filiū dei pceptiōe cor-
pus esset pfecte organizatū. 2^a rō est ex p^ote
v^otutis opantis: q^d erat viri spūs scī: q^d tarda
molimina nescit. Inaudita. n. res ē vt virgo
pceptiat sine virili semie: z iō vt mām apperet
miraculū subitō ē organizatū cōp^o. 3^a ē ex p^ote
v^oginis: qm̄ mor dū p^ostīst vgo: repleta ē
spū scō z mor pceptu. Deo autē non pgruebat
vniri carni nisi cēt organizatū. qre zc. Mō mī
q^d nō subitō innotuit p^ote quātūat^o puitatē: s^z

p^o. xl. dies ita ad pfectā quantitātē creuit v^ora
spectib^o hōiūz patē posset. sic. n. mag^o i lra ex
ponit auctoritatē Aug. li. 3. de trini. sup vbo
illo. soluite rēplū h. Et q^d p^oz q^d l^oz pcept^o z o^o
ganizatio scā fuerit i instāti. pfectio tñ quātūa-
tis successiua fuit: z h^e vt v^oitatē carnis oñdēt
vt dīc dñs Bona. vt. s. qre zc. Q^o ad itā
dico q^d amor v^oginis fuit itē hōi^o oīamōre mū-
di. Et h^e p^obo triplici rōne. p^o dñs rōe pfecte
similitudinis. Mā sic in gnātiōe etna nulla p^o re-
p^ori pfectior aut eq^olis ipa gnātiōe vbi q^d idē
ē cēntialit^o q^d p^oz: s^z sita p^ote psonalit^o disti-
ct^o. 3^a fa. j. Cōnatiōe ei^o q^d enarrabit. ita in
gnātiōe tpali nulla rep^oit potior: hac q^d vbi ca-
ro semē ē. 3^a fa. j. Et q^d seg^o q^d sic i gnātiōe etna
null^o rep^oit p^o filiū itē hōi^o diligēs: sic p^o etnus
vbi. 2ª dāt. i. 7. Itē ē fili^o me^o dilect^o: in quo
mibi bñ p^oplacui. Sic in gnātiōe tpali: nulla
pōt rep^oiri mī: q^d sic itē hōi^o diligēt filiū: sic glo-
sa vgo dulcissimū xpm. 2° rōe p^oplete gnā-
tiōis. Mā sic i possibile ē psonā vbi aut spūs
scī gnāre deū: qz i eis nō ē nā cū p^omitatē feci-
ditatis z intellect^o cū actu dīcē: sic est in p^ote: z si
cur i possibile ē p^ori etno aliud. pducē vbi: qz
vbi dī ē pfectissimū: z totā potētiā gnādi ex-
hausit i p^ote: vt dīc p^ote^o aureol^o: vel qz in filio
est termin^o adq^otus illi^o gnātiōis vt dīc Sco-
tus: sic i possibile est aliquā mulierē parcre de-
um: nisi p nonā potētiā collatā a deo: qd cer-
tū ē deū nūq^oz facturū: qz potētiā pceptiōi z pa-
riēdi deū: q^d hūane nature copulata fuit fm q^d
xpm dicim^o i lūbis fuisse ade s^z corpulētā sub-
stātiā z descēdisse ab adā vsq^oz ad v^oginē z su-
it i possibile illā potētiā deduci ad actum i aliq^o
muliere: nisi i vnariā v^ogine: q^d potētiā i natūa
te xpi ita exhausta ē: q^d q^dz dīcēt aliquā p^oso-
nā cē hūanādā i aliq^o fm corpulētā subāz cēt i
p^ostīst^o hēc^o: s^z sic p^o etn^o p^ote dīctā potētiā
gnādi i filio sic exhaustā sūme diligē filiū: vt
nihil mag^o. sic z glo^osa vgo: qz in gnātiōe filij
sui exhausta ē potētiā tal^o. s. posse gnāre talē fi-
liū sūme diligē illū: ita vt nihil mag^o. 3° rōe
p^ote plenitudinis. vñ arguat sic. Quātū a-
gis voluntas pfectiori mō si nō ē ipedita sig^o
i illud: s^z volūtas v^ogis p^ote ē mouebat a dīno
vbo z n^o erat ipedita q^d pfectissimū mō figebat i
illō: p^ona nō: z maiore de cluro per^o. si. n. obz
s^z duplici g^odu hōitāt^o cognitū trahit volūta: ē
ad amādū: a fortiori magis trahet sub triplici

et tua sub quadrupli. minor pbat: q: voluntas
virginis ppe gra spūs s. i carissimū plenitu
dine: nō erat ipedita: et diuinū vbu cū pfectis
sine mouē poterat: et de seō mouebat: q: nō vī
alia volūtas creata q: pfectior: nō mouē dfer
q: ipsa vginis. q: pfectissime illā trahēbat ad
cū diligēdū. Et adeo grādis talis amor erat:
vt nūq: potuisset nō amare. Sic et bñs Tho.
dic in p sūiax. de bñs. f. q: eoz volūtas adeo
ē imersa i p̄sideratōe i mītiboni: vt et stāte li
bertate volūtatē: ipa nō possit deū nō amare
Sic ad ppositū. Et nō curem⁹ ad pūs ingre
re: vtrū volūtas possit suspēdē actū suū: vt mi
norisse ingrūt. qre rē. Et cōfirmat p̄dēa vī.
auctoritate. Audi Bern. sup cārica. Est ingt
sagitta amor xpi: q: marie vginis aiaz nō mō
p̄fuit: s: et p̄rāsiuit: vt nullā i pectore vginā
li p̄culā vacuaz amore relinqueret. Item audi
Aug. Tāp ingt vnusq: s: q: tū amat si parū
diligūt: pū ē si marie amat: magn⁹ et marit⁹
ē: et q: sequit cū vgo maria sit testāte Breg.
Quib⁹ te laudib⁹ referaz nescio q: amor ci⁹ et
marit⁹ fuit. Itē audi Breg. 31. li. mox. Si
ne ingt dolore amittit: ad sine amore possidet
q: vō ardent diligim⁹ quī suspiram⁹ ablata.
S: glōsa vgo i amissioe filij marie doluit.
Luc. 2. Ego et p̄ tu⁹ dolētes q̄rebam⁹ te: q: sū
me et marie dilexit illū. Et p̄firmat ex. f. n. n.
m̄tes terrenoz filioz q: modicā sue carnis p̄ti
culā p̄bēt: sū cū viris tā itēssime filios diligūt
qd facē debuit vgo glōsa erga xpm i quē p̄ci
piēdo null⁹ hūit p̄tē: nisi ipsa sola. Luc. j. Et
ce p̄cipies et paries filiū: et tā dulcē de suo la
ctant lacte. Luc. xj. Bñs vter q: te portauit
et vbera q: sūxisti. certe nulla lingua expmē sus
fic q: tenera dilectōe vgo amaret dulcissimū
xpm. qre rē.

De d̄siderio vgis circa xpi aduēnū. p̄clo 2.
Cipe secūdā p̄cloz v3. Nunq: fuit:
a aut nūq: erit aliqd idiuēduū qd sic a/
maret gn̄is hūani redēptiōe sic totis
virib⁹ amauit glōsa vgo: et singularit affecta
uit. Has p̄cloes sequētes hui⁹ fm̄is tñ pbe
m⁹. p̄dēbat q: h p̄clo triplr. f. rōne autēte: et
er. Rōne triplr. p̄dēo rōe p̄secutōis. Mā
h glōsa vgo hūanā redēptōez tāto apli⁹ q: ali
ga scōz patz affectabat: quāto qd illi lōgo tpe
expectarūt: ipa de p̄pinq: sētiebat. Auide eniz
hāc redēptōez ab abā p̄tarcha affectabat di
cēs. Adhī q: filiū nō dedisti: supple: et quō in

semie meo bñdīcēt oēs gētes sic p̄misti. Audi
di⁹ moyses dicēs. Adhūc quē v̄ su⁹ cēs. Audi
dissūne sci p̄p̄e. Isa. 64. Vix dirūpes celos
et. et sic de alijs p̄p̄is. et h solū: q: i spū hūane
nāe liberatōez itell⁹ gebāt. Quid q: vgo glōsa
facē debebat q: et itelligebat: et ab āgelo i scīpa
eē h iplēdū audiebat et. Ecce igēs desiderū
p̄ iat ingt m̄bi fm̄ vbu tuū. L̄c̄bro. n. credo
illā sic an ci⁹ filij aduēnū apud semet p̄sā sic vul
gariū eē loqūtā. Mō c hūana creatura degnac
daucē grā da te o alto segnore. De nō resguā
dare al h̄fō grāde erroze. Adā volzia nō iua
tua p̄cta benigna. 2o h p̄clo pbat rōe imia/
tionis. Est. n. apud phos p̄iosq: oēs regula
gnālis q: oīs mot⁹ veloci⁹ ē i sine q: i p̄n⁹: s:
vgo glōsa oib⁹ indiuiduis mūdi aduēnū xpi
erat vicinior: q: nē ē p̄cedē illud veloci⁹ affe/
ctasse. et multo apli⁹ q: Zacharias q: scā scōz i
gressus nihil aliud postulabat. sic vba cuāge
lij ibidē i sinuāt. Exaudita ē oīo tua cū cetis q:
sequat. Luc. j. et. 3o rōe mutue dilectōis. sic
n. xpi et vginis erat vna caro fm̄ Aug. ita vir
ginis et xpi erat vn⁹ amor: s: xps sup oēs dile/
xit suā m̄fē: vt p̄z i passioe: q: et vgo sūme di
lerit xpm: s: xps sūme amauit et affectauit hūa
ni gn̄is redēptōz: q: spōre se obtulit. ad phil.
2. p̄uiliatit semetipm̄ fact⁹ obedies vsq: ad
mortē. q: et vgo sūme debuit idē affectare et a/
mare. qre rē. 2o p̄nciplr h p̄clo pbat autē
Audi Bern. i qdā fm̄oe. Nec ē ingt q: tot⁹
mūdi salutē obtinuit: repatōez oīus ipetravit.
L̄ostat. n. ipaz p hūano gnē fuisse sollicitam
cui dēm fuit. Inuenisti grāz apud d̄m: grāz
vriq: quā q̄rebas. h̄ille. 3o h p̄clo pbat et
Si. n. xps adhuc i v̄tre et̄is m̄fīs iōāni bā/
pn̄ste tñ p̄tulit lumē: vt i v̄tro m̄fīs crultarē
scōz patz desiderū p̄ p̄m̄fētis adipleri quā
to magis i virgine debebat eē cū xpo cōiō aio
rū. Q b h. n. vbu eternū hūanauit p̄p̄ nīmā
charitatē: quā erga nām hūanā hēbat. nec ho
rā videbat vt hūanaret: qd cū hūanass: quānū
credio i vgie desiderū i lūd p̄ficiēdi fuisse au
gmē atū: certe nihil mag⁹: vñ q: recte h̄ ercla
rare libet. illō Luc. xj. Bñs veni q: te porta
uit: et vbera q: sūxisti. Et h̄ sufficiat: p̄ 2o p̄cloe.

De gaudio virginis. Conclusio tertia.
Cipe tertiā p̄cloz v3. Nunq: fuit aut
a nūq: erit m̄r q: tāta p̄solatōez et leticiā
h̄ret de filio sic glōziosa virgo de suo
dulcissimo iesu xpo. Septē solēt i gnāli vī

ginis assignari gaudiū. **1^m** gaudiū dī salu-
 tatiōis. **2^m** dī visitatiōis. **3^m** dī exulta-
 tiōis. **4^m** dī adoratiōis. **5^m** dī pūitatiōis.
 Sertū dī inuētiōis. Septimū dī glorificati-
 onis. **1^m** dī salutatiōis qñ. s. āgel⁹ ad eaz
 vñ dicēs. Ave grā plēa Luc. p^o. **2^m** dicit
 visitatiōis: qñ. s. p^{re}gāudio sue gravidationis
 visitavit Elisabēth. Luc. p^o. **Erurgēs** **Adā**
 rīa rē. **3^m** dī exultatiōis qñ. s. filiū parens
 cāntes audiuit āgelos. Gloria i exēl⁹ dēo
 Luc. ij. Quartū dī adoratiōis: qñ tres
 reges. s. venerūt cū munerib⁹ adorare dñm.
Mat. ij. Quintū dī pūitatiōis: qñ. s. xpm in
 tēplo pūitās. Simconē ānspū cātātē audiuit.
 rē. Sertū dī intēctiōis: qñ. s. christū in me-
 dio doctoz sedentē inuēit. Luc. ij. Septi-
 mū dī glorificatiōis: qñ. s. gloriōsa in corpore
 et aīa i celis fuit exaltata: et cum filiō suo glōse
 sublimata: vñ tenz fides nra. **Hec sūt cōit. 7.**
 gaudia: qd xpo iesu hūit bec dulcissima **Ygo**
 An credis aīa mea plura qz septē gaudia fuisse.
 Vbi gaudiū qñ xps resur⁹ erit. **Dic** enim
 credim⁹ xpm ipsaz p oib⁹ visitasse: vñ dō duce
 dicet. Vbi gaudiū qñ illū sūt cū discipulis vi-
 dit celos glōse ascēdē. **1^m** opit⁹ ca inī oīa vir-
 ginis gaudia de xpo tria singularia volo aīa
 mea notes: mētiqz tradas. **1^m** fuit scāte
 electiōis. Scdm fuit scē liberatiōis. Terti-
 um fuit scē repatiōis. **1^m** inqz singulare
 gaudiū: qd **Ygo** glōsa hūit fuit scē electionis.
 Quale queso putas fuisse gaudiū qñ se in ina-
 trē dei: lz se reparet indignā electā audiuit.
 vñ nāqz āgel⁹ ad eā facit rutilātē: fundē terri-
 bili. i. cē fucto: ad **Yginē** hūit mīā cōtēplantēz
 et ait. Ave grā plēa. Et nō dixit ave **Adāria**
 Et hoc triplici rōne. vñ. **1^m** p^o virgis ex-
 cellētiā. **2^m** ppter virgis dignitatē. Et **3^m**
 ppter virgis singularitatē. **1^m** ppter virginis
 excellētiā. Excellētes enī psonas cū salutam⁹
 nomē tacem⁹: et eoz excellētiā noīam⁹: vñ a-
 ue ret: salve p^o. Excellētiā aut virginis erat
 grē plēitudo: quetota se ifudit: et ceteris p^o p-
 ter: vñ dicūt scti vōes. iō ait Ave grā plēa.
 Scdo nomē tacuit ppter **Ygis** dignitatēz
 Et cū qd ad dignitatē pmonet: vñtū nomē
 relinqur: et nomē dignitatis pmonet vocam⁹
 vñ hic ē p^o: hic ē abbas: h ē c^os rē. Excellē⁹
 āt **Ygis** erat grē plēitudo. iō merito ait. Ave
 grā plēa. Tertiō nomē tacuit ppter virgis
 singularitatē. Nō enī ad **Yginē** missus ē an-

gel⁹: sicut ad **Adāriā**: sed ad grā plēnā. ideo
 ait. Ave grā plēa. Sed eccia i hac salutatiōe
 nomē addit: qz mariā p suo singulari fidere
 rē. **Adāria** enī idē sonat qd illuminata. Tu igr
 h aīa cōsidera qzto gaudio: qd explicat nō pos-
 sum spūa **Ygis** exultare debebat. Audi mī
 rā exultatiōē. **Adā** magnificat aīa mea dñz. Et
 exultavit spūs me⁹ i deo saluari meo. **O** felix
 exultatiō. **Adā** cū ceteris suis posteris
 flagitabāt: expectabant: et sumope cupiebant.
 Eredo pfecto aīa cara: si scti p^{re}s disputatēz
Ygis cū āgelo audissēt vno ore clama⁹ scti: **O**
Ygo glōsa rñd **Ybū**: et suscip **Ybū** p^o et **Ybū**
 trāstoriū: et suscipe etnū: tuū cōruptible et nō
 eternū. Qd ē istd rā expectatū **Ybū**. Ecce an-
 cilla dñi fiat mibi f3 verbū tuū: q^o i instāti vñ
 dicūt scti foratū fuit xpi corp⁹ et aīa: simulqz co-
 dē i istā **Ybo** vnita et corpi ifusa: ita q nō p-
 us tpe fuit caro facta qz verbū vnitū. nec p^os
 aīa creata et ifusa: qz caro assumētur: sed fuit
 gnāto corpe: et aīa cēcata: et **Ybo** vnita et assū-
 pta: vñ docet **Aureli⁹** **Aug.** in lib^o. de fide ad
Petrū: et pōitur in. iij. sniaz di. v. qre rē.
 Et sic hēs p^omū gaudiū. **2^m** pncipale gaudiū
 um gloriōse **Ygis** fuit scē liberatiōis. Quā-
 tā credis letitiā i corde **Ygis** subortā: qñ cōse-
 rens i corde suo p^osiderabat ex fructu ventris
 ei⁹ rōnū gen⁹ bñanū liberari. Nā si mag⁹ gau-
 diū ē āgelis dei sup vno p^octō: et p^ontiam agēte
 Luc. xv. Quāto mai⁹ resultare debebat sup
 nām bñanā recōciliatā. Quid enī Luc. xv. p-
 ouē p^oditā dñs ifinuare voluit: et inētam: nifi
 bñanū gen⁹: qd ad vnitatez suppositi assum-
 pserat: et saluauit qd pierat. **O** ingratū hñma-
 nū gen⁹. Audi **Augu.** cōtra qnqz hēses. Lū-
 cēs imic⁹ patri: ait **Iesus**: reconciliaui te per
 me: cū iter mōtes et siluas errares quesuiste:
 humeris meis apposui te. p^o meo reddidi te
 laborauit: sudauit: caput meū spinis opposui.
 māus meas clauis obieci. Lācea pect⁹ meum
 aperuit. tot nedū iurijs: sed aspitatib⁹ laccra-
 tus sū. Sāguinē meū fudi: aīam meā. i. vñā
 meā posui: vñ cōiūgerē te mibi: et tu diuidēs
 a me⁹ paupcula aīa rē. Tertiūz gaudium
 virgis gloriōse fuit scē repatiōis. Ingēti nāz
 qz gaudio spūs virgis exultabat qñ se inat⁹ c3
 dei electā adiuit: q fructu ei⁹ bñanū gen⁹ ca-
 ptiū liberaret. sed sumope exultauit: q eius
 fructu angeloz ruina restaurari debebat. ad
 col. iij. **Pacificā** p sāguinē suū: q in celis: et

que lris. Que lris. i. hūanū gen^o. p^o. Jo.
iij. In h^o cognofim^o charitatē dei: qm ipse
p^or dilexit: et mīstū filiū suū p^ociatorē pro pec
catis n^oris. Et atē hoc sic ait. In hoc apparuit
charitas dei in nobis: qm filiū suū vnigenitū
mīst de^o i mādū: vt viuam^o p^o eū. Scdō pa
cificauit q^o i cel. i. ruina āgelicā: ad heb. ix. per
p^oriū sāguinē iroinuit. Et nō q^o l^o p^o sāguinē
suū āgelicā ruina repauerit: n̄ n̄ āgelicā nām
liberauit: ad heb. ij. c. Nusq^o. n. āgelos app
bēdit: s^o semē abrahā: qd Nicola^o d^o lira sic ex
pōit. nusq^o enī āgelos appbēdit. i. i nulla s^o ri
ptura legit āgelicā nām appbēdisse. vñ nec ē
nām āgelicā liberauit. Et hui^o rei affig^o ime/
diatē p^oles rōnes dicēs. p^o rō q^ore āgelicam
nām nō liberauit: fuit: q^o āgel^o p^o f^o sine alio in
stigate cecidit: iō nō debuit p^o aliū reuclari.
Scdā rō: q^o tota nā hūana ceciderat: et ita fru
stratē hō totat^o suo finc: nisi hūana nā repa
retur. nō sic tota āgelica nā cecidit: s^o in p^ote.
3^a rō: q^o reparatio āgelice nē nō p^oficet vniuer^o fi
tati: sic reparatio hūane nē. In h^o. n. q^o nā hu
mana repat: q^o tota vniuersitas repat: q^o hō
ē oīs creatura i g^one: nō sic āgel^o. 4^a rō: q^o ga
āgel^o nō pōt ēē finc p^o p^osoalitate. Et duab^o
ar p^osois nihil sit. hō at pōt ēē finc p^o p^osoali
tate. et iō pōt nā hūana subsistē i p^osoa diuina et
ex ip^o fieri i vnū. Istis. n. rōnib^o nusq^o āgelos
appbēdit: s^o semē abrahā. i. carnē de abrahā
appbēdit: q^o h. f. lōge fugiēt. Isa. xli. Semē
abrahā aī mei i q^o appbēdit. Et dīc abrahā
be pot^o q^o alter^o: q^o ei p^o fā ē p^omissio: gen.
xv. In scie tuo bñdicent^o oēs gētes. h ad lū/
tera pōit Nicola^o. Et q^o oib^o p^o q^o nām an
gelicā l^o repauerit: nō tamē liberauit. S^o
q^o rīf an nūc^o saluādoz fm nūc^o ructū ange
loz cē debeat: an maior. Et hāc. q. mouet ma
gister i. iij. di. ix. Et vere si Augu. i. encheri/
dion iteoz: mibi appet hāc n̄ determinare. q.
Ait. n. sic. Supna hierusalē m^o n^o n^o ciuitas di
nulla ciuitū suoz nūc^o sitate frustrabat aut v/
beriore ēē copia fortassis regnabit. Meq^o. n.
nūc^o aut scōz boiuz aut imūdoz dmonū no
uim^o: i q^o p^o locū succedēt filij catholice m^o f^o
q^o sterit^o appbat i tris i ea pace de q^o illi cecide
rūt sine vilo ip^o: s imino p^o mācbūt. Sed illoz
ciuitū nūc^o: siue q^o ē: siue q^o fuit: siue q^o futur^o ē
i cōreplatiōe ei^o artificis ē: q^o vocat. i. g noiat
ea q^o sūt tāq^o ca q^o nō sūt. h ille. Sup quā p^oez
dīs Bona. dīc q^o nūc^o saluādoz excedit nu

merū spūituū reprobōz. Et hoc pbat altā rōe
cū i hac mortali vita qdā ad tāā meritorū ex/
cellētiā nō pueniunt: vt exalcent^o ad āgeloz
choros: sed meritis xpi saluati decimū gradū
tenēt: p^ois ē vt vltra āgeloz choros decimū
assignet^o chōz. Alij vero q^o meritis p^orijs di
uina grā suffulsi coronā regni adepti sūt: fm
q^o maiora gratuita dona suscipiūt in vita: sic
in glā scōm āgeloz vacuas sedes replēt. vñ
sicut de singulis ordib^o aliq^o ceciderūt: sic et sin
guli ordies p^oboies restaurabūt. q^ore rē.
Et sic hēs tres iocūdatiōes et exultatiōes vir
ginis gloriose: q^ore rē. Et hec sufficiant pro se
cunda p^ote huius sermonis.

De sublimi conditione et qualitate virginis
gloriose Consideratio tertia.

Terio loco gloriose ma/
ternitat^o ex /

cellētē qualitatē vidcam^o vbi etiā
tres faciam^o more solito cōclones.

v3. p^o cōclusio ē ista. Et hac

singulari mīnitute gloriofa vgo tāta^o suscep
gram: q^ota ē possibilis hūane creature susci
pere: et deo glōso infūdē. 2ª cōclusio ē. Et
l^o grad^o dignitatis faciat supbit: n̄ vgo glo
riosa tñ ex hac mīnitute se hūiliauit. q^ota hūa
ne nē ē possibile imagiari. 3ª cōclusio. Et l^o
vgo gloriofa regē oīuz genuerit: et ei^o sit m^o
p^oiosa: tamen nunq^o fuit: aut nunq^o erūt indi
uiduū humanū pauperius.

De pletudie grē vginis Cōclu^o p^oma.

Cipe p^oma p^olonē rē. vt s. p^oecō

a clu^o pbat rōe: autē et exēplo. Rōe

fic. Nūcūq^o ē aliqd agē: potēs agē

in aliqd subiectū: tāto p^ofect^o agū. si nō ē ipe
diū: q^oto subiectū p^ofect^o erit dispositū ad il
lud agē. sed de^o ē p^ofectissimū agē: potēs oē:
qd nō iplīcat ei cōtradictionē. et virgo glōsa ē
subiectū sufficētē dispositū ad posse recipere
oēm diuic grē i^olūm: et nō ē impedīa. g^o om
nē grām possibilē deo creature infūdē vir
go glōsa suscepit. et nō videt^o q^o in alio actu q^o
hoc ē scā m^o dei. g^o rē. p^oia nō. et aīas declara
tur exēplo solis. quāto enī subiectū ē d. spōsi
tū: tāto magis formaz lūmīs et lucis iūmīnū.
iō agla altissime volūtās in lūic solis cōsonat^o
et vespilio illud bonū et. Sic et bñdīc^o de^o fm
creataz rex dispōnē luc lucis grārū cōicat cla
ritatē: qm nihil aliud diuina grā ē q^o qdā diuī
ne bōitatis radi^o diuic sinode creaturis cōi

ear. Quibusdā cni creaturis grē sue copiaz
 cōicāt: illis dādo cē: et cōseruādo. qbusdā dā
 do cē et viuere. qbusdā cē viuē et sentire. qni
 busdā cē: viuere: sentire et intelligē: nō tñ sic
 cōicāt: vt ea vsqz ad intima trāscāt cognitōis
 lucē largiēdo: q nō ē eis capacitas nē data si
 cut et sol qzuis lapidē illuminet: non tamē sic
 vt cognoscat. qz oculos non habet. Soli autē
 homini lucē sue claritatis ondit et tribuit co
 gnitiuā: et fm hoc homo dicit oīs creatura in
 genere: vt dñi ē in cōclutione pcedēti. Nam
 cū lapidibus cōicāt hō in picipatiōe cēndi cū
 plātis in viuē: cū aialibz et bestijs in sentire:
 sed cū seipsa et angelis picipes facit in intelli
 gere: vñ qlibet hō natura ē intelligēs. i. ad in
 telligendū aptus. et nisi homo obicē pōat: tā
 ta pōt intelligētia irradiari: vt supra hūanum
 flū et nāe capacitatē plura cognoscat. Et ob
 rē peccatores parū aut nihil de diuinis intelli
 gūt: qz sue mētis oculis obicē ponūt: sicut et
 hō oculos obstruōs tenēs nō videt: quia vi
 dere nō placet: et obicē pōt. Idē propterea dicit
 i. Corin. iij. Qui ignorat ignorabit. s. āte
 iudicē et ps. Noluit intelligē vt bñ agēt. Qua
 re māifestū ē q benedictus de⁹ fm subiectoz
 diuerforz capacitatē: grāz suaz lucē non oc
 cultat. Et postea accipiat rōz. s. qz virgo fuit
 subiecta sufficiēter dispositū ad posse recipere
 oēm diuic grē influtā. s. creature possibilem
 Nūqz hēc pfecto bñdicta āilla diuīs lumibz
 obicē posuit. nec deū aliquo vnqz peccatoz
 genere q⁹uis mō offendit: vt dictū ē in 3. cō
 clusione pme ptis hui⁹ fmōis. et go necesse ē
 cōcedē: vt sup oēs grā diuini lumis ei⁹ aiām
 perlustrauerit. idō Adaria illuminata dī.
 Scūdo hēc cōclusio. pbat auctē. Audi Die
 ro. in sermōe de assūptiōe. Ceteris ingt per
 pres grā. Adarie vero se totā in sudū grē plēi
 tudo. Audi Ber. in fmōe. Idē te ingt vir
 go scā celū impleū ē infern⁹ euacuatus ē: re
 staurare ruine celestis hierusalē expectātibus
 nris vita p dīta data ē. Et qbus correla
 rie inscūtur tres vītates. Prima est ista.
 Et oēs ob hoc fulgētū fidere lumē suscipiunt
 Mā per illā tubaz Joānis baptiste dicentem
 Ecce agnus dei. Andreas credidit. per An
 dreā Petrus. per Petrū Roma. per Ro
 mā credidit vniuersus mūdus. g⁹ a puino ad
 vltimū Joannē credidit vniuersus mūdus
 Sed q q⁹ Joānes lumē accepit: nisi a virgine

i vētre portātes solē: dā Elisabet ei⁹ mfez v
 go glōsa visitauit. vñ et i vētre exhaui. lucē. p
 D glōiosa illustratio: nōdū erat nat⁹ et iāz s
 cificatus: et propheta et plusqz propheta fact⁹
 et. Scūda veritas est qz virgo per grām
 deo fuit magis vnita qz aliquis sanct⁹. Māz
 solus christus deo vnitus ē per vnionem bī
 posticam: alij vero oēs per grām alio et a
 lio mō. Quidā cognitione tm: vt Hiero.
 qui clarissime de deo prophetauit. et ideo in v
 tero meruit sanctificari. Quidā cognitione
 et demonstratione: vt Joānes baptista q chri
 stū in vtero cognouit: et ad Jordāne christuz
 digito demonstrauit. et iō in vētre matris scifi
 catus ē: et plusqz propheta appellatus est. Et
 sic de alijs. Virgo aut glōiosa et fide cogno
 uit: et digito et manu tetigit: et deum verū suo
 immaculato vtero portauit. ideo nō fuit in vē
 tre scificata: quia nulla erat sanctificationis cā
 sed ab omni peccato preseruata: vt differret a
 primis. et postea plena grā facta: vt semp sta
 ret immaculata. Qz bene igitur dicitur. grā
 plena. Tertia veritas est qz in xpo et i Ada
 ria: et in multis sanctis fuit grē plenitudo: s
 alio et alio mō. In xpo per excellētiā tanqz in
 capite. In Stephano et alijs sanctis p sufficiē
 tiā tāqz i mēbris: s i virgine p superabundantiā
 tāqz i collo trā scūte. Et hāc vītatē et ondit
 barbar⁹ Hiero. i fmōe assūptiōis. Et sic ve
 ritas isti⁹ pelonis pz auctē et rōe. Tercio eā
 dē cōfirmem⁹ exēplo. Regif. n. de bñ Dio
 nysio: cū semel vt vginē vidēt a dño supplici
 ter peiissz: vt ipse i qdā epla sua Joāni euāge
 lisse directa ondit. et tādē obtēta grā sic dicit.
 Si diuīs lris erudit⁹ nō cēm: et fide illumina
 to: oculos nō hēm: aliud lumē sub dō cē nō cre
 derē. h ille. qf et. Et h sufficiāt. p fñti pelo
 De maria vgis hūilare. Lōco 2.
 Ecce fam cōclonē. v3. Esti gdua di
 gnitaffaciā supbī. tamē ex hac glo
 riosa maternitate virgo bñdā s: tan
 tum hūiliauit qz nō ē possibile humane menti
 imagiari. Primā hui⁹ pelonis partē tāqz
 p se noiā nris tēporibus relinquantus: Job.
 xv. Ambulauerūt eretico collo. Sedam
 phemus. Eth⁹ triplr. s. rōne: auctoritate: et
 exēplo. Sed āteqz ad hēc veniam⁹ pmo
 distictionē quādā hūilitatē videam⁹. Est. n.
 quedam hūilitas mala falsa et deo iūmica et
 quedā bōa vera. et deo aicissima: et aliq pūp

falsa et p[er]i mala et p[er]i deo inimica. Humili-
tas tota mala et deo inimica est triplex. scilicet delectio
nis: pusillanimitatis et mal[iti]e g[ra]tias. Deie-
ctio: ut cu[m] flagellis deus sup[er]bia mundi ster-
nit. Isa. xxy. Humiliabit gloria Moab cu[m] alli-
sione manu[m] eius: et munimenta sublimia mu-
roru[m] mox cecideru[n]t: et humiliabuntur et detrahentur
ad terra[m] usque ad pulvere[m] et Osee. vij. Humili-
abitur israel facie eius. nec reuersi sunt ad d[omi]n[u]m de-
um suu[m]: et no[n] queru[n]t cu[m] re. Secunda dicit
pusillanimitatis: ut cu[m] q[uo]s veritas est diceret per u-
mescu[m]. vel co[n]tra illa[m] impugnatib[us] resistere no[n]
audet. Ecclesiast[us]. xiiij. Noli esse humilis in sapi-
entia tua: ne humiliar[is] in stultitia[m] seducaris. In
de. xi. q. iij. c. nolite paru[m] post principiu[m] dicitur
Mo[yses] solu[m] ille p[ro]ditor est veritatis: q[uod] transgreditur
veritate[m] p[er] veritate[m] palaz me daci[u] loquit[ur]: sed
et ille q[ui] no[n] libere veritate[m] p[ro]nunciat: qua[m] libere
p[ro]nunciare o[mn]es. aut no[n] libere veritate[m] defendit:
qua[m] libere defende[n]s co[n]uenit: p[ro]ditor est veritatis
h[ic] ibi. Et sunt verba beati L[uc]is. Tertia ma-
la humilitas dicitur malignitatis: Ecclesiast[us]. xix. Est:
q[ui] negret se humiliat. et uicioria eius p[re]la sunt dolo-
ris. Psal[terium]. lxxv. loquitur cu[m] primo: et occulte p[ro]i-
stis dias. Humilitas tota bona est virtus quedam: qua
passio redde[n]s ad magna recta r[ati]o[n]e regulatur:
ne passio irruat sine r[ati]o[n]e in magna: sicut ma-
gnanimitas est qua regulat passio: ne despatio
ne retrahat: sed recta r[ati]o[n]e p[er]sequat magna.
Magnanimitas ergo ipellit: et humilitas retra-
hit. Et de hoc Audi Ambro. sup[er] ps. Qui
paup[er]tate ingrat[us] co[n]t[ra]tus est: no[n] est co[n]t[ra]tus iniuria
et q[uod] p[ot]est p[er]ferre verbe[m] penas: et agitat verbo
p[ro]nu[n]cie. et q[uod] p[ot]est administrare co[n]t[ra]nere: dolet
sibi aliq[ui]d honorificetia esse p[re]latu[m]. grade est i[n] o[mn]i-
bus tene humilitatis me[n]sas bona humilitas: q[ui] ni-
hil appetendo totu[m] q[uod] co[n]t[ra]nit adipiscit[ur]. Et q[uod]
desideriu[m] redde[n]s ad magna: ingrat[us] est: iordianu[m]
est origo o[mn]ium maloru[m] p[er] T[er]ti. iij. Radix o[mn]i-
um maloru[m] est cupiditas: i[n] humilitas dicitur retra-
hit o[mn]ium virtutu[m]: sicut qua[m] q[uod] r[ati]o[n]e humilitatis
o[mn]ium virtutu[m] de suadame[n]tu[m]. Audi Rabenu[m] su-
per Ma[th]. Logit[us] ingrat[us] magna fabrica p[er]stru-
ere celsitudinis: de suadame[n]to p[er] cogita humili-
tatis. et q[uod]to mai[us] erit edificiu[m]: tato alt[us] fodit
suadame[n]tu[m]. et Brego. o[mn]e. vij. Qui sine hu-
militate virtutes co[n]gregat: i[n] v[er]u[m] pulvere[m] por-
tat. Radix aut[em] hui[us] virtutis p[ri]ncipalis in o[mn]i-
bus est sup[er]bia cu[m] celu[m] et tra[n]s videat ab humilitate oc-
cupatu[m]. Et id est. Supbia ingrat[us] de a[n]gelo diabo

gnescit et vivit ut ho[m]o. Quia q[uod]s ut L[uc]is. aut
Bestialior: boie r[ati]o[n]e h[um]a[n]a et r[ati]o[n]e no[n] viciat:
ps. Mo[yses] cu[m] i[n] honore esse no[n] scellerit: comparat[us]
est i[n] i[n]m[en]s ispienib[us] et s[an]ctis fact[us] est illis et c.
Humilitas mixta est q[uod]da[m] corporalis dem[er]sio qua
q[uod]s exteri[us] no[n] i[n]ter[us] humil[is] at: ut ho[m]o placeat:
ut est humilitas hypocritar[um]: de q[uod] d[omi]n[u]s ait. Att[en]-
dite a fals[is] p[ro]phetis q[ui] veniunt ad vos i[n] vestime[n]-
tis ovium: i[n]trascunt aut[em] sicut lupi rapaces. et de mi-
stra: q[uod] no[n] totaliter est mala: nec totalit[er] deo ini-
mica. Ma[th]. n. malu[m] est humilitate[m] ostende cu[m] ma-
litia: q[uod] i[n]g[ra]t[us] publici ostendit. Psal[terium]. lxxv. q. vij. e
tpa penitentie: et de pe. et re. c. iij. glo. ij. In
ma[n]ifestis aut[em] fueru[n]t statuta iuris de pe. et re. c.
i. et ij. Dicit. n. p[ri]mo sic. Ma[n]ifesta p[ec]ca[n]t no[n] se
occulia co[n]correctio[n]e purgada. Sed ista missa sa-
ciamus. His sic notatis humilitate[m] virgis
p[ro]bem[us]. scilicet r[ati]o[n]e: aut[em] et crep[er]o. R[ati]o[n]e p[ri]mo
sic. q[uod]to q[uod] virtuosior est: tato d[icitu]r p[er]o esse simili-
or. s[ed] virgo glorio[sa] fuit virtuosissima: ut pa-
tuit[ur] seclusio[n]e p[ec]cedenti. g[ra]t[us] p[ro]p[ri]o debuit esse simi-
lior. sed iter ceteras xpi virtutes humilitas sc[ilicet]
potissima est. Ma[th]. xj. Tollite i[n]gu[m] sup[er] vos
et discite a me: q[uod] mitis su[m] et humilis corde: vbi
b[ea]tus Augusti[nus]. ait. Mo[yses] dixit: discite a me no[n]
tuos suscitare: siccis pedib[us] sup[er] aq[ua]s ambulare:
sed q[uod]d ait. Quia mitis su[m] et humil[is] corde. g[ra]t[us] i[n]
hoc virgo debuit filiu[m] i[m]itari. et sic i[n] ceteris
tunib[us] excellens est: sic i[n] ista excellat. 2o ar-
guis sic. q[uod]to q[uod] p[er] gram deo p[ro]p[ri]o: et tanto
sibi ipsi abiectior: et humilior. s[ed] virgo glorio[sa] o[mn]i-
bus puris creaturis erat deo p[ro]p[ri]o. g[ra]t[us] o[mn]i-
bus humilior. p[ri]mo no[n] cu[m] maiori p[ro]p[ri]o Breg.
i li. mox. T[ame]n ingrat[us] fit q[uod]q[ue] vilior deo: q[uod]to p[ro]-
ciosior: sibi et tato p[ro]ciosior deo. q[uod]to p[ro]p[ri]o vi-
lior: sibi. Ma[th]. ar[tem] hui[us] r[ati]o[n]is p[er] ex p[er]tione p[ec]-
cedenti. Audi I[de]o. de su. bono. Psal[terium]. lxxv. i[n]g[ra]t[us]
i[n] oculis tuis esto ut sis magn[us] i[n] oculis dei. T[ame]n
to cu[m] cr[is] apud deu[m] p[ro]ciosior: q[uod]to fueris ate
oclos mox d[is]pectior g[ra]t[us] et. 3o arguis sic. Su-
ma vitia sime sunt detestanda. g[ra]t[us] p[ro]p[ri]o a p[ri]us
suma virt[us] est aplectenda. Sumu[m] aut[em] vitu[m] est sup[er]-
bia: q[uod] sup[er]bis de[us] refellit. g[ra]t[us] humilitas q[ui] illi op-
p[ro]it maria est virtutu[m]. marie aut[em] virtutes ma-
ximu[m] vix decet. s[ed] virgo fuit o[mn]ium maria. g[ra]t[us]
illi maxime humilitas sc[ilicet] decuit. Audi L[uc]as.
sup[er] ps. Rubescat i[n]g[ra]t[us] elati vbi credu[n]t locu[m]
h[ic] sup[er]bia cu[m] celu[m] et tra[n]s videat ab humilitate oc-
cupatu[m]. Et id est. Supbia ingrat[us] de a[n]gelo diabo

lū fecit: et hōiuz mōtē itulit: et pēssa bñmīdine
vacauit rē. 2° pñcipalr becc cōclo pbatur
auēre. Audi bernar. Virgo vgitate placuit
sed bñlitate pcepit. s. cā ē marie bñlitas sca
la celestis p quā de deo cēdit ad iras. Itē au
di Bedā in oīe. Decebatinq vt sic p supbi
amr. Eue mōis irauit. ita p bñlitatez. Adarie
vīte itroūt pādere. Audi et bñz Hiero. i trā
fūu suo. Adaluit ingē de de brā maria icarna
ri pp bñlitate qz ob aliā qz tā aiqz vturē. Sic
enī ex sola supbie radice oīa oriunt mala. sic
ex sola radice bñlitis oīa gnānt bōa. Audi
et ipsā de se ipsa testatē. Luc. j. Resperit bñli
tatē ācille sue. i. approbavit. 3° hec pēlo pz
exēplo. nā cū vīstās āgel? mīem dñi vocat
et ipsa se bñlē dñi ācillā pñtē. Luc. i. c. Ec
ce ācilla dñi fiat mibi fin verbū tuū. Itō dicit
poeta vulgaris. Quādo desitī rīspōstā al mē
sō sūto. Ecco lācilla dī signor dīcedo. La ter
rena veritā suo carnalimēto. s. ece del sangue
del tuo cor pīdēdo. Sopra di te nāa gratia i
sondēdo. Ebe cīasun āgel della sōma altura
E se subgetto come bon fameglio rē. Et ista
sufficiāt pro pñenti conclusionē.

De magna vgis pauprate. Lōclū 3^a.

Ecce itā pēlonē. vj. Et l3 vgo glo
riosa regē et oīum dñm genuerit et c
sit mī pēloa: mī nūqz fuit: aut nūqz c
rit iā mīdū ipsa paupr. Adē pēlo sūl nī pītr
pbat. s. rōne: auēre et exēplo. Rōe breuī sic.
Ebrū? fuit fili? paupr? et sūme diligēs pau
pratē. Adat. xij. Vulpes foueas hñt et vo
lucres celi nidos. s. illi? at hōis non hz vbi ca
pur suū rediet. g^o et mī pauprīa cē debuit.
Itē arguit sic. Bōi dīf. ipuli bonā debēt dī
sciplinā imitari magrī virgo maria bōa: imo
optia fuit dñi discipula. g^o magrī debuit imi
tari doctrinā: pñ nō cū mā oīa et mīon tē sic.
Adē at fuit xpi optia discipula: nisi qz renūci
auerit oīb? qz pōss det: nō pōt ēē me? discipul?
g^o rē. Audi Aug. de cathetizādīs rudibus.
Et furit xps qz oēs pascit. situit: p quē causat
oīs pōr? et qz spū alr? ē pās esurientiū: sōnsqz
fūctiū. ab intēre terre rīstīfatīgāt? ē qz seipū. nō
bis vīā fēc in celū: velut dūis obmutuit: et ob
surdut corā cōuiciantib? p quē mīr? locutē
et sord? audiuit. vicē ē qz de vicul? sūmītatū
nō soluit. flagellatē ē qz oīuz flagella dolor ab
hōiūm cor pīb? expulit: nō mī? ē qz mortuofu
citauit: et resurrexit: nūqz mōtū? rē. b. ille. Et

et hoc terna rō sōfatur sic. O is vere xpian?
xpm imitari d3. sed virgo fuit plecta xpiana.
g^o christū debuit imitari. Ebrū? at fuit pau
prim? vt dñi ē: g^o rē. oīa ista de se patēt. Itē
Aug. sic ait in li. de vīa xpīana. Nōmē i
qz ille frustra xpiani sōnt: qz xpm mīme imita
tur. Quid enī pdest tibi vocari qz nō es et nō
men vsurpare alienū. sed si te xpianū cē dele
ctat qz xpianitatis sū gere: et merito tibi nōmē
xpiani ē rē. 2° pñcipalr becc cōclo auēre p
batur. Obtulit p dñō par turtur: aut du
os pullos colūbax: qd pauperū erat sacrifi
3° pbat exēplo. Nā ex bōitate fruct? et qūta
te: qūtas arboris et bōitas arguit. Adat. vij
Bōa arbor: fruct? bonos fac. sed xpūs fuit fru
ctus vētris Adarie. Luc. j. Et bñdīct? hī uci
vētris tui: et fuit pauprī. g^o et arbor d3 esse
pauprī. et sic pz pēlo pñs. Bñ igit dīcē pē
becc glōsa vgo. Sic ē fili? me? dilect? i q^o mī
bī bñ cōplacuit: qz bñdīct? cū pte et spū scō regē
in secula seculorum Amen.

Dñica 2^a. xl. v pdestiatōe fmo i ordie. xij.

Sumpsit Jcl. Petrus

Jacobū et Jo
annē: et durū illos in mōtē excelsū
et trāffignat? ē āre eos. Adat. x

vij. Adira ē dilectissimū hodierni cūāgelij do
ctrina. Plures enī christ? hēbat discipulos:
et tñ ad sue trāffignatōis pādēdū secretū nō
nisi tres: et nō q^o sūblet? es: sed petrū: iacobū
et iōānē āstūpsit. Petr? pgnēkēs interpretat?
Jacob? supplātor. Jeānes in q^o ē grā dei
vt mystice ad supnā patriā scādēdū īfīnuet il
la tria sūmope cē nēcīa: quos cū sic viderit: e
ligit: et grām pñtās pdestiat ad vīaz. Inde
Aug. hō de pdestiatōe. scōp ait. Pdesti
natio ē diuīc volūtatis p grām electio. Audi
Idau. ad Ro. vij. Scūm? igt qm diligētibus
deū oīa cōopantī bonū hīl qz fin ppo^m vocari
sī sī. nā q^o s pscūt et pdestiant p sōmes sīcī
īmaginī filij sui: vt sit ipse p mōcū? i mīstis
sīb? Q^o s at pdestiant hos et vocant: et q^o s
vocant: hos et iustificant. q^o s at iustificauit
illos et glorificauit. Et ad Eph. j. Elegit nos
ān mūdi cōstōnē: et Jo. xv. ait dñs. Nō vos
me elegistis: s3 ego vos elegi. Altissim. n. est
hō negō^m aīa cara: et nī pua idīgēs īngītīdē
De hac igit pclara et sublimi pdestiatōis mā
tres hodie faciam? pulcherri s3 pñdērōnes.
v3. Scē pdestiatōis āccedētē pñsionē. Scē

pdestinatiois subtilē investigationē: Scē p/
destinatiois possibilē ruinationē.

De diuina puidētia Consideratio pma.

Ar: cōpdestinatiois pō aīcedētē puidē
nē videam? Vbi tres pōlo faciam?

1ª pōlo ē ista. Tāta ē cūctoꝝ crea/
toꝝ summi dei diligēs cura vt nihil dari possit:

aut iuēiri q. sua puidē n regat z gubernet.

2^a pō ē ista. Oīa mala: vt guerre: pestilē:

zē. dina puidē eucūit. Et hī ill puidētiā nō p

uidet: n mī dicēd ē male seculū gubernat. 3^a

pōlo ē ista. Et hī pōa dina puidē gubnet n ē

tū iēsonū si aliq dicāt a cū z a forma ptingē.

4^a cūcta dina puidē gubernant: pōlo p

5^a cūcte pma pōlo. zē. vt s. pōlo ē

6^a pōlonis dēlarōē trefigam? Vi. pō

7^a ē. Quidē puidē dei. 1ª Quidē dō

8ª cūcti reb puidē itelligat. 3^a Vi. Quidē dina

9ª puidē dī adipleri. Accipe pma. f. qd ē p

10ª uidē dei. Dico f3 Boe. i. 4. de pō. pōlo

11ª uidē ē illa ipsa dina rō i sumo oīū pncipe p

12ª stituta: q cūcta dispōit. Quā diffinitōēz bñs

13ª Tho. i. sū. 3 gēales dēlarōē diffinitōē fati

14^a a Boetio datā: sic et pōit dicēs. Quidia rex

15^a i finē f3 q ē i mēte dina nōdū reb ipsa pui

16^a dē ē. f3 m vō q ē explicata i reb fatū dī. Et

17ª Dama. li. ij. c. xliij. pōuidē i q ē volūtas

18ª dei pp quā oīa q sū pūciētē dductionē suscipi

19^a unt. Et aug. lxxij. q. 4. ait. pōuidē ē lex

20^a cūa icōmutabilis manēs: q m oīa mutabilia

21^a pulcherrima gubnatōē moderāt. Et Boc. vt

22^a s. De i q r alta puidē: spectatōē r spic: z qe

23^a qd vnicuiq pūciat cōgscit. z q cōuēire nouit

24^a accōmodat. Quā hīat: z quō dina rō zē.

25^a Quā dina rō res ordiet i finē: oīdū Dreg.

26^a li. xij. mox sī illo vbo Job. xij. Cōstitui

27^a i mios ci: q pteriri nō poterit dicēs. Nulla q

28^a i bō mūdo hoib fuit absq oīpotētis dei ocul

29^a to iudi cūcūit. Mā cūcta dēsecutura psciens

30^a an seclā: decreuit q līt p seclā dīf: oant. Staru

31^a tū qppe q3 m hū: mūdī pspitas seql: l3 m ad

32ª ueritas fertat: ne elcōs ci: aut imoderata p

33ª spitas eleuet: aut nimia aduēstas guct. Sta

34ª tutū q3 ē q3 m i ipsa vita mortali ipalr vīuat.

35^a zē. hīlle: Jñ dñs ait Adat. vj. Me solleci

36ª tis eic vfe qd māducc: aut corpi vfo qd idu

37ª amini. Mōne pl corpi q3 elca z isra. Respici

38^a te volatiliaceli: qm n ferūt neqz nent. z m dō

39ª pascu illa. Et qb appet q oīa dina puidēna

40ª gubernet: siue sit nē siue pūgē: siue nātia

siue libera: siue bōa siue mala: siue casualia si

ue fortuita. Sap. xij. Tu q p oīa gubnat

puidē. z Dier. x. Qui secl i q tērrā i iōmū

dine sua preparat ē in sapia sua: z erēdit ce

los puidē sua. Ad vocē suā dat mltitudinē

aqz i celo z eluat nebulas ab erēritatib tē

fulgura i pluuiā secl: z educ vctos de thesaur

suīs. hībi. Jñ aug. li. s. 3. q. ait. Sumo dō cū

cta bñ admittat: q secl nil iordiatū i vniuer

so: nil iustū ē: siue scētib nob siue nescētib

qz zē. Et sic p3 p. Vi. 2^a Vi. ē quō dē oib

reb puidē itelligat. pōlo ē dēclarōē nōndū

pō fm. b. mō. i. pte sū. q. xij. q oē bonū qd

i reb creatis ē creatū z finitū ē. Tale āt ē du

plex. f. bonū fm subāz: z bonū ordia. Bonū

f3 subāz ē q dē creatis bōitatē ipz sūt: Bēti.

pō. Vidit cūcta q fecerat z erat valde bōa. f.

f3 subām. Bonū ordia ē q oīa creata ad bō

nū finē ordiauit. nō. n. sufficēt vt bōa oīa cre

asset fm subāz nisi ēt ad bō finē ordiaf3.

2ª nōndū fm cūde ibidē: z vt ēt pbat. xij. q

ar. v. q dē ē cā rex p itellctū. vñ i bō dī nō

strū scīr a scia dī: qm scia nra cāt a reb: z scia

dei ē cā rex: Si g dē res p itellctū cāt nēc ē

vt ordo rex i secl sit itellctū dei pēns. b. āt or

do rex i finē vt ē itellctū dñō pēns puidētia

dī. z sic puidē ē ps puidē: ē ps puidē ad finēz

aliq i finē: vt ēt dīc pbs. vj. etbi. 3ª nōndū

fm cūde q ordiare aliq i finē cōtūgū duplici

vno q: talia ordināfin finē suū p3. z bō mō

hō dī puidēs q suos ac recte ordiat ad finēz

vite sue. z hoc mō nulla ē i deo puidē f3 pū

dētia: q: nihil ē i deo ordiabile i finē: imo oīa

ordiant i ipsū: cū sit vltimū oīū finis. Alio

dicūt ordiari i finē respēctū sibi subditōz: vt fa

milia: reg l ciuitates. z sic p3 filios z filiā ca

stigādo: docēdo monēdo dirigēs i finē bō

dī puidēs. Silr dñi iuste z secl i tiorē dñi ppli

gubernātes puidēs dicūt. Adat. 24. f idel

fu z puidēs quē pstituit dñs sī filiā suā. Et

hō mō dī ē i deo puidē: q p dicationib lectō

nib: ispiratōib: castigatōib: z silib boies

dirigit i finē. Et sic p3 fa Vi. 3^a Vi. ē quō

dina puidē dī adipleri. Ad hō dico f3 cūde

q l3 dispō rex i finē sit a deo: m erēcu illius

dispōnis z ordia ē a rō creat. nā l3 dē qbus

dā caus fm vntē pducēd: q l3 dā cūct dē

rū. m cū i suo itellctū bēat rōnē ēt mīnnoz q fi

unt: nēc ē q ordinē illoz effectū i sua rōe

bōerū. z sic n solū res: f3 ēt ordo ipz i finē

ē sub dīna puidē. vñ qēqd fiet: et qd ordie fi
 et: et qd fiet oia fut i uellu dīno: et sic intelligi
 qibz puidē. ²² it ad executōez illi ordie sic
 n̄ imediate puidē dī. s; si aliq media dīne pui
 dete: q; inferiora p supiora gubernat: n̄ pp de
 fecū sue vñt: s; pp abūdiā sue bōitat: vt
 .s. dignitatē cālianit et suis creatur cōicet. et
 vide mirabilē ordīnē. qbusdā. n. rebz cās as
 figuit nēctas vt nēctio euēiāt qbusdā cās cō
 ligētes: vt pūgēter euēiāt. et sic qd de ordīa
 uit nēctio euēiāt nēctio euēiēt et qd pūgēti sū
 rōtūgēter euēiēt. ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

et vñe sue fuitq; s; filijs saturabūt. Et em
 et defect? nōne tu? q obaudisti vocē dñi. ps.
 Nō audisti ppls vocē meā: isrl n̄ tēdit mibi
 Jñ, ppha dñz exorabat dicēs. Da mibi intellē
 ctū et scrutabor legē tuā: et custodiā illā in toto
 corde meo. Et dñs rñdz. Intellectū tibi dabo
 et instrua te: firmabo s; te oculos meos. Sed si
 hodie hoies icōsiderate viuūt: nec pōtētiōes
 frequētāt: nec fidelia pñā qñr: s; oclis clausis
 dinā puidētā executōi mādāt pūcurāt. et po
 stea i baratrū mergūt dānāt. ² qd dpa: an
 dī: vult. n. d. oclis hoies saluari. i. ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰

Quasi de n̄ ibulatioes et flagella curreti si
 nit nec tñ pp hoc dicitur rebz non puidere.
 Conclusio secunda.

Lape faz pconē. vñ. Oia mala: vt
 a gucri pestilē. ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰

mediū adhibē: q̄ aut n̄ videt icōmoda ista an̄
q̄z fiāt: aut male ill' dicit: puidet. Sz absit aia
alicz aut vtrūqz istoz: d̄ deo affiri. Respi
cit. n. de v̄ias hois: x oēs gress' illi' p̄siderat
proucr. v. Qm̄ ocli ei' multo pl' s̄ lucidio
res sole: z circūspiciētes oēs v̄ias hoiz: z p̄fū
dū abyssi: z hoiz corda iuētes i absconditis p
tes. Ecclesiastes. xxiij. Propterea nō aia fm̄
b. Tho. i. p̄c sūme q. xxiij. q. aliō ē iudicādūz
d̄ p̄uioze v̄s: aliud d̄ p̄ticulari. P̄ticulari
n. p̄uioze q̄ ad p̄t: p̄cauet ne his q̄z curā gēit
q̄qz accidat icōmodi aut q̄qz sinistz subīpat
p̄uioze at v̄s q̄ s̄dā defect' i aliq' p̄ticulari
currē: aut accidē finit: ne ipediat bonū totius
vniuersi: vñ a' z alia ē rō v̄tiusqz: z ali' p̄
uidēdi mod'. Quas hāc accipe regulā gnālē
q̄z mala q̄ sūnt n̄ nām p̄ticularēz finit: nō m̄
n̄ nāz v̄lez toti' vniuersi. defect'. n. vni' i bo
nū cedat alteri: s̄ ē vniuersi. Mā gnā vni' ē
conūp' alteri. z sic spēs rex p̄uioze in cē. Q
p̄ple scelerate: qd̄ guerret: qd̄ p̄tūit' h' v̄l h'
ciuitat s. Quid stipēdiarij z filia cūcta. Certe
mala oia s̄. z deu q̄b' ulla accidūt. Sz optia et
scā bōa sūnt p̄ respectū ad a' loca: q̄ ill' flagellis
āmōiti p̄pli vicini ex' d̄scūt: z cauet a dimis' of
fens: quib' erigētib' tot mala accidē finit. Q
p̄ple s̄tice. o gē fecerit audite quid n̄ t̄m̄tib' deū
p̄ Hier. c. v. dñs cōminet. Ecce i gēgo ad
ducā sup. vos gēre de lōgic' dom' isrl. gēre
robustā. gēre c' i ḡrabitis ligūā. nec intelliget
qd̄ loquat. s̄ aretra c' q̄i sepulchz patēs: vni
uersi fortes z cōdet legētes tuas: z panē tuū
duorabit. filios tuos z filias tuas cōdet: gre
gē tuū z armētā tuā cōdet vineā tuā z ficum
tuū. z p̄teret vrbes mūltas tuas i q̄b' tu hēs
fiduciā gladio. A si dixeris q̄re fecit dñs de'
n̄ h' oia. dicetis ad eos. Sic dereliquit me z
fuiſtis dō aliēo i ira v̄ra: sic fuiſtis aliēis i ira
n̄ v̄ra. Annūciate h' domui iacob: z audiat
facite i iuda dicētes. Audite p̄ple stulte: qui n̄
hēs cor q̄ h̄ntes oculos n̄ videtis: z aures: z n̄
auditis. Ad c' q̄ n̄ t̄iebitis: aū dñs: z a facie m̄a
n̄ dolēbit: q̄ posui arenā i minū mari: p̄ceptū
sēpit nū: qd̄ n̄ p̄tēbit z p̄mouebūtur: z n̄ po
tērit: z iuicēt s̄ua c' z trāfibūt illd'. P̄p̄lo
at h̄nic s̄m̄ ē cor: i credulū z exasp̄as recessērit:
z abierūt: z n̄ dixerit i corde suo: metuam' dñz
deū n̄r: q̄ dat nobis pluuiā tēporaneā z sero
tinā i tpe suo: plēitudinē i mēssis custodientez
nobis. Iniquates n̄re dedianc̄t h̄: z peccā n̄r

p̄hibuerūt bonū a nobis. h̄ b̄i. Ec' ē fat' ex
his v̄bis oñat' q̄ de' glōs' multa mala t̄gēi
re finit: p̄p̄ bonū vniuersi: z nocina z dānosa
sint q̄b' p̄tūit. In Aug. i eucheridiō ait. Q̄i
potēs de' nullo aliq' malū finit i opib' suis
nisi v̄tūfacēt ē d̄ malo. Et l̄z hec satis clare
ant ex'. m̄ h' ē d̄ declarē m'. Quidāz ciuitatis
dñs puidet q̄ si vñ cūc' sūc' ciuitatis gladio
expōat. i. illū iter sic finit: tota saluabit respu
blica: z regni stat'. qd̄ si ipeditit cūcta sudit'
euerent. Adāscēlū ē q̄ h̄nic dñs l̄z illd' homi
cidū n̄ turbat v̄t p̄p̄s salu' fiat stat'. Debit
enī v̄t gnāl' sui regni. p̄uioze defectū illū nō im
pedire v̄t i bonūz cederet cōitatis. Sic z deus
multa mala i p̄ticulari cūc'ire finit: ne bonū i
pediat vniuersi. Q̄ b̄ quā ē t̄z p̄ntes p̄mos
l̄z casuros puidet: v̄t bonū icarnatiōis v̄bi
etm̄ gnālē cēt: nō ipeditit. S̄tice z inde p̄dim
tū: iudeoz p̄siliū: t̄p̄i cōp̄b̄sione: ligationez:
z tādē mortē cōturbauit: v̄t cōe bonū redem
ptiōis h̄ret. Sicqz de martirib' sc̄is alijsqz
b̄mōidicat. Et sic p̄z hec p̄ns p̄c̄lo. q̄re zc.

q̄ aliq' a casu z fortuna cueniat: z quid sit
casus z fortuna Conclusio tertia.

Leipe itā p̄clonē. v̄z. Esti d̄ca diui
na. puidē' gubernēt. n̄ ē m̄ icōsonūz
si aliq' dicatur a cāu z a fortuna p̄tingē
Et hāc p̄clonē itelligē q̄ ad nos: z nō q̄ ad
deū: qm̄ nihil i deo cadit a cāu. Circa hāc cō
clusionē tres iquiram' v̄itates. P̄d' v̄i. cā
ista. Quid sit cāus z fortuna. 2' v̄i. An finit
idē cas' z fortuna. 3' v̄i. Qui sint illi effectus
q̄ pueniūt a cāu z a fortuna. P̄d' inqz v̄i.
ē ista. Quid sit cāus z fortuna. Ad cui' decla
rationē nō fm̄ p̄bm̄ 2' phi. q̄ d̄ cāu z fortuna
tres sūnt opi. P̄d' ē negātiū simplr̄ fortu
nā z cāuz: dicētes nihil a cāu z fortuna p̄tingē
Et h̄b̄at duo motia: v̄t p̄t p̄sibidē. P̄
mortuū erat. Q̄ qd̄ sit: a cāu d̄cimiata sit. g'
nihil sit a cāu z fortuna. z sic añs p̄bat iūdebat
Si. n. aliqd̄ a cāu z a fortuna s̄tice: marie cēt in
tēno debitoris: s̄ h' nō: imo ē a cāu d̄cimiata
p̄bat: qm̄ si ad for' p̄go emēdi v̄l v̄dēdi ge
qz cā: z i foro d̄bito: ē iueniā. h̄mōi iueniō cāz
h̄z d̄cimiata. s̄ me ad for' iuissē emēdi v̄l ven
dēdi cā. Si enī nō iuissē ad for' debitorē nō
iuissē. g' nihil sit a cāu vel fortuna. Sc/
cundū motiū cor tale erat. Quia sapienē
antiqui nihil de cāu z fortuna dicebant. ergo
non sunt ponēda. P̄d̄s at ibidem hāc d̄

struit opi. et negat hanc pmi motui. et cedit
 ams. Et ea qre hanc negat e h. qm oz diee q il
 la ca determinata sit sp vl frequit: et q posita tali
 ca sp determinato mofeq tal effea: qd deficit i
 pposito sui argumeti. Nec valet si antiq de h
 tacuerut: qm i h ondit illos fuisse diminutos.
 Et subdit q ex deis Empedocles antiq puta/
 nerut fortuna ee. Dicit. n. Empedocles acere
 qm multu dclari: et h maxie i pmo gnatois
 mudi: et h dicit ee a fortuna. Secda opi. pho
 ru fuit: q casus et forma maxie poneda erat in
 celo: et dicebat casu et fortuna ee cas mor celi: q
 re. f. mor celi magi mouet ab oriene q ab oc
 cidete vl ecouerso. Et dic phs h ee flm: qm si
 in istis inferiorib i multu no repit casus nec for
 ma a fortiori nec i celo. ams. pbat. qm aial n ge
 ncrat ex qm qz semine: nec a qm qz agere: s ex
 determinato semie et determinato agere. filr de
 oliua: et sic d alij. et hanc pbat: q cpa celestia
 sut diuturniora et nobiliora his inferiorib: q si
 no e casus i ill nec i istis. 2o arguit phs sic:
 mor celi finitios e a casu et a fortuna. q a fori
 ori erit i istis inferiorib cas et fortuna. 3o opi.
 dicit q casus et forma sut entia dina occulta no
 bis: et nihil felici e qz casus et fortuna. Et hac
 opinionone ibi no iprobat phs: s m inferi vt pz
 dicta et pfiderant. 2o nondu fm eude q co
 ru q fuit qda fuit sic sp vl frequit et eode mo
 qda raro et no sp vl frequit. ex. sp sic e q
 ho gnat boiez: et equi equu. fo phi. Sol et ho
 gnant boiez: et fo de aia. Malissimu. n. ope
 viuettu qm qz no sut orbara neqz gnatione spo
 ranea hntia. est gnare sibi alteru qle ipse e: vt
 ho boiem. plata plata. Et fuit ista sp. i. sp duz
 ho gnat. boiez gnabit. Ex de his q frequit
 fuit. Ma ita e q magna caliditas viget diebus
 canicularib. Ex de his q fuit raro. Ma ra/
 ro h accidit vt sodiesthe fauz iueniat. 3o no
 adu q cox q fuit: aut sut fm pposito. aut non
 i. cox q fuit. qda sut ab agere hntie intellectu. q/
 da a no hntie intellectu: vl no intelligete. 4o
 nondu q cox q fuit: aliq fuit ppi h: et aliq no.
 Et no expono h illud ppi h. i. ppi finc. s sic:
 aliq fuit ppi h. i. sut notabil bonitatis vl mali
 cie. Aliq no. i. no sut nobilis bonitatis vl ma
 licie. 5o est nondu q cox q fuit: qdam fuit a
 ca p se. qdam a ca p accides vt dom p se fit a
 domificatore per accidens ab hoc albo. Ista
 no abilia sunt de mente phi. fo phisicorum in
 tra. Adis sic habitis dico de intentione Arist.

ibide. Q fortuna e ca p accides in ageribus a
 pposito. i. fm intellectu. ee semp et frequenter i
 his q ppter h fuit. In q diffinitioe ponuntur
 qm qz additiones fortune. Prima additio e q
 fortuna e ca p accides: et p h excludit ca p se: qm
 ca p se. pducit suu effectuz p se: et no pot ab alia
 ca p se. pducit in eode gne cae. effect aut cae p
 accides pt ab infinitis causis p accides. pducit. vt
 edificatio pt fieri a musico albo: et sic d alij. i.
 pot edificator q est ca p se dom esse musicus:
 albus: niger: et tunc albu et musicu sut cae per
 accides edificatiois: qz accidit q domificator sit
 albus vel musicus. 2a additio e i agerib a p
 posito. i. fm intellectu: et p h appet q ageria q h
 hnt intellectu no. pducit effectuz a fortuna vel a
 casu. vii dicit Arist. q fortuna aut e ipse intel
 lectus: aut no e sine intellectu. ager. n. a pposi
 to e ipse intellectus huan. 2o appet q no qli/
 bet intellectu est fortuna: sed intellectus opans: et p
 pter h dicit phs ibide q pueri no sut fortunati
 q: no agut a pposito. 3a additio e. fortuna e
 cox q fuit ee semp et frequit. i. raro: qz si fre
 quent vel sp fieret: non eent a fortuna. oz q
 raro fiat. Quarta additio e. q fortuna e eo/
 ru q fuit ppi h. i. cox q sut notabil bonitatis vl
 malicie: qm si no eet tale non eeta fortuna: vt
 pburere illud strame. velleuare illa festuca: et
 ppi h no dicim illa ee fortunati: ob h q pter
 intentione fragt vnu strame. s si accidat illi p
 ter intentione aliqd notabile bonu dicit fortuna
 tus vel aliqd notabile danu dicit ifortunat: h
 ego heu ifelix expe su: ano dmi. Ad. cccc. li. sit
 bndict de. Et dic phs q ista diffinitio cois e
 fortune et casui. Et sic pz pma vitas hui pclo
 nis. 2a vi. e. an casus et fortuna sint ide. et
 dico breuit q no. Pro q fortuna e solu in
 hntib intellectu. vii solu boies dicuntur foru/
 nati. Casus at repit ta in hntib intellectu qz h
 hntib: et io casus i plus se bz qz fortuna: et no
 in qbuscuqz hntib intellectu repit fortuna: s in
 hntib intellectu practicu qz infans no bz intel
 lectu practicu: et io nec fortunat vt et dictu est
 pri. Et si dicat h erit metaphoric: Casus at
 repit ta in reb aiatu qz inaiatis. vii deridet
 phus fo phi. phm queda dicet qda lapides
 ee formatos: vt sut lapides altariu: vl lapides
 sup qs veies inolabnt: q osculabant vl vene
 rabant. Alios vo lapides p via reptos: qz co
 culcat dirit ifortunatos. Mo e g format vl in
 fortunat nisi ho. Alia at q agut a casu ag di/

aut. Et nō q̄ sup̄ auctōz diffinitōz q̄z itelligē
 q̄ agēs a casu vel a fortuna agat p̄ter itēn: vt
 iocū trā thesaur̄ q̄s iuenit: q̄ nō p̄p̄i h̄ fodiit
 vt thesaur̄ iueniret. h̄ ē p̄nti p̄b̄i i textu vñ
 quicūq̄ aliqd̄ euenit a p̄posito p̄ter i. ē dēz illi
 tū itellec̄ ē fortuna. h̄ q̄n euenit cū itētiōe nūc
 respectu illi effect̄ nūq̄ itellec̄ dicit̄ fortuna.
 Silt̄ dico de casu. cū. n. a nā nāli opante: nō
 vt agēs volūtariū ē: euenit aliqd̄ fmi i tēdē
 nāc: nūc nā illa nūq̄ dī casus: vt si plāta trēdēt
 p̄ducē plāta h̄ sic p̄ducēt vt itēdēt tal nā plāte
 nō ē casus respectu plāte p̄ducte. h̄ q̄n i actiōe
 nāc aliqd̄ euenit p̄ter inclinatōez nāc: nō intētū
 a nā: achi nā cogit̄ ē: sic q̄n gnāt mōstrū: tunc
 nā dī casus respectu tal effect̄: 2. p̄p̄i h̄ appet
 q̄ casus h̄ p̄m̄ interi. 2. fortuna h̄ p̄m̄ ex
 teri. q̄ itellec̄ p̄actic̄ refert̄ ad artē: 2. arti
 ficialia dicunt̄ h̄c p̄m̄ cē. hic ē q̄ fortuna dī
 itellec̄: 2. h̄ p̄m̄ cē. S̄z aia mea ista sūt al
 te p̄sideratōis: 2. p̄feri popul̄ p̄dicāda. tu vo
 vt prudēs accipies. p̄r auditorib̄ videris ē
 oportū. Et h̄ suffi. iat̄ p̄secūda vitare. 3.
 X̄i. ē ista. q̄ sint illi effect̄ a casu 2. a fortuna. p̄
 ueniat. Dico h̄runt q̄ effect̄ casual̄ vñ fortui
 tus dī cē oīz ille effect̄ q̄ ē aliē notabilis boni
 tatis vñ malicie: nō itē ab agēte cē sp̄ 2. frequē
 ter. i. raro: 2. nō de necessitate sequēs talē cās
 q̄ si de necessitate sequēs talē cām: talē dicere
 p̄se 2. dēminata: 2. nō a casu. 2. q̄ fiat ab agē
 te a p̄posito: ita q̄ talē agēs nō dicat̄ mere nā
 le in q̄ dī cē p̄m̄ sui mor̄ 2. quietis: sed dicat̄
 agēs volūtariū. Adas oēs p̄ducēs ponit̄ p̄b̄i
 sō p̄b̄i. in lra. Et sic h̄c aia tres p̄b̄ificales vi
 tates. Et q̄b̄ inferiunt̄ quēdā p̄dones corre
 lare. Idia p̄lo ē q̄ dicētes fortunā cē se
 licitatē: nō bñ dixerūt. nisi h̄ itelligāt mor̄ vul
 gariū dicētiū q̄ cū aliqd̄ bonū alicui inopināte
 acciderit illū talē cē felicē. felicitates in bonis
 exteriorib̄ vt diuitijs 2. cōsistere arbitrates
 q̄ nō nō est vix: vt p̄z ex p̄ ethi. Felicias. n.
 fmi p̄b̄os in speculatōe p̄sistit. 2. p̄lo ē ista
 q̄ marie erant credētes fortunā cē illaz q̄ tri
 buit̄ hōib̄ bona vel mala. 2. singētes fortune
 statuā fabriāt 2. in deas p̄numerāt: vt ponit̄
 gl̄sus Aug. 4. de ciuit̄ dei de q̄ Boet. 2. de
 cōsol. p̄sa p̄ma sic ait. O pes bonos cōtraq̄
 taliū nri iuris sūt. dñam famule cōgscūt. Adē
 cū veniūt. me ab eūte discedūt. audacter affir
 mē si tua foret q̄ amissa p̄queris: nullo mō p̄
 didisset. An ego sola meū ius exerceo. p̄hibeo.

h̄ celo p̄ferre lucidos dies: cōsē de tenebris
 sis noctib̄ p̄dere. Et ista p̄z. H̄c p̄ntiūz
 ludū ludun̄. sūma iūmis: sūma sūmis muta
 re gaudem̄. Adēde si placet: h̄ ea lege ne vñ
 p̄ postq̄z cū ludieri mei rō possit̄ descēdē. inu
 riā putes. h̄ ille. Et q̄b̄ vbi sūt appet q̄ loq̄
 tur mora antiq̄z: q̄ fortunā reginā quādā figu
 rabāt i medio rote: 2. circu rotā quāto: boies
 depigētes. Qnū ex pte sup̄iori 2. ridētē. Aliū
 ex pte inferiori mīserū: nudū 2. cagētē. Aliū a la
 tere vno sur sū manib̄ pedib̄q̄z rapātē. Ali
 um alio ex latē dep̄ssim pedib̄ elevat̄ ad ima
 corruētē. Et h̄ carmē scripserūt. Regno: re
 gnauit: regnabo: sū sine regno. q̄n h̄ sūt ap
 p̄ntia. tñ oia q̄ eueniūt bona vñ mala sūt a dō
 bona effectiue. mala vo p̄missiue: q̄re 2. 3.
 2. ē ista q̄ h̄ ea q̄ sūt a casu 2. fortuna sūt p̄ter i
 tētiōē agēis p̄iculari cāc: n̄ tñ p̄ter itētiōez
 cāc vñ q̄ ē tpe de. Si. n. tales effect̄ itellige
 rent fieri p̄ter itētiōē cuiuscūq̄ cāc. tales ef
 fect̄ oīno nihil cēt. 2. n. ex null̄ causis oīz
 oīno nihil ē: vt dicit̄ Boet. 5. de p̄so. q̄re q̄ p̄z
 q̄ effect̄ fortuiū sūt p̄ter itētiōez agēis p̄i
 culari 2. n̄ vñ. In Lactān̄: q̄ de hac m̄a bñ
 tagit̄. 3. ait. 2. fortuna ē accidētū rez subi
 ti 2. iopināt̄ euenē. Et h̄ tibi aia cara sufficiat̄
 p̄ p̄nti p̄lo: 2. sic p̄ma p̄sideratio p̄z. q̄re 2.
 De p̄destinatōe p̄sideratio secūda.

Secundo loco Sācte p̄ destinātō

nis subtilē investigationē videam̄
 vbi tres p̄. Tones subiūgamus vñ.
 Prima p̄lo est ista. Quicūq̄ q̄s poterit̄ cē sal
 uar̄: nisi sit a deo p̄destinat̄: 2. ecōuerso. nū
 q̄z q̄s poterit̄ cē dānar̄ nisi sit a deo reproba
 tus. 2. p̄lo. Tāta ē dīne p̄destinatōis rō:
 vt q̄ saluādi aut reprobaādi solū apud gl̄sum
 deū sit clara noticiā. 3. p̄lo est ista: quicūq̄ a
 deo fuerit p̄destinat̄: mor̄ gl̄sus deus cui p̄
 p̄nti ē oia humana facta approbare 2. reproba
 re: illū facit in libro vite describē atq̄z notari.

Quid sit p̄destinatō 2. q̄lis. 2. p̄lo p̄ma:

Ecipe p̄mā p̄lonē 2. Ad cui p̄decla
 ratōz videam̄ tres pulcherrimas vñ
 res vñ. Quid ē p̄destinatō. Quālit̄ sit p̄
 destinatio. Quālit̄ sit p̄destinatio. Idia vi. ē
 qd̄ sit p̄destinatō. Si tibi aia mea dī a q̄ p̄de
 stinatio ē illa ipsa p̄scia dei respectu saluādorū
 in gloria finali: nō me itelligis. Adē. n. a mē
 q̄res. Et qd̄ ē p̄scia dei si dixerō. Idia p̄scia dei

est certa cognitio dei: daturat futuroz bono-
rum et maloz. Item non reitit ligo in ges. dic mi-
hi qd e scia dei. dico tibi aia cara. Et scia dei e
certa cognitio dei ei pteritoz: pntu: et futuroz et
fieri possibilu bonoz et maloz. Ecce aia cara
q ista res q pdestinatio dr: oia ista includit: et
oia b in deo id e reali sut: lz formalit: vel rone
differat. Alia. n. rone: respicit res qut euenire
pnt: sut vel fuerut. et alia rone respicit res qut
solu euenire pnt. et alia rone respicit res futu-
ras in qtu ordinant ad vita eternu. et ali er in
qtu ordinant ad igne eternu. Inqtu. n. re-
spicit res vt ordinant ad vita eternu: dr pde-
stinatio. Inqtu respicit vt ordinant ad igne
eternu. dr reprobatio: Huc snic pco: dat Ri-
car. in. 4. et coter oia. Et vt b rei claru qtu
possum sciam capiam: oes ceteras docto-
rioz snias ad pns pglutinat. glosu docto-
re scilicet Tho. in sua pma pte. q. 23. pduce nro
hoc in loco accipiam: nec finones ei qm du-
ri sut. sed snia vt clariorib: qz potero vbi
Quid igr aia mea scire intendis. Idr Amb.
qd sit pdestinatio: qquo tibi possibili mo scire
peropto. Libeti aio facia. Dico igr de mente
psan doctois. Et pdestinatio nihil aliud e: ni-
si alicui psona: vel aliqui psonaz ad vita eter-
na qda transmissio certa. Et n. ronal: creatura
sit vite eterne capax: et virtute sua ad b signu p-
uenire no possit: nec e vt a deo sibi dte vir-
tute transmittat: sicut sagitta a sagitate mittitur
ad signu: ad qd sua virtute nunqz deuenisset et
pprie vulgari fmonone transmissio tal dici pot.
Vno balzare de dio de qsto: et de costui a vita
eterna. Et no: dic id e docto: q sic ro ordina-
oiz reru in fine dr puidetia vt dicit e i pma
pte hui fmonis. sic ro hui transmissiois ad vi-
ta eternu dicit pdestinatio. Et q sequit q pde-
stinatio qtu ad obiecta erit puidetia vt ma-
nifestu est. Et sic habes qd sit pdestinatio. 2o
videam qut sit ista pdestinatio. o. i. q sit ei or-
do. Dico aia mea q mirabil est ei ordo. Au-
di Paul. ad Ro. 8. vt etia dixim i pncipio.
Quos inquit pdestinam. i. ab etno ad gram
elegit. hos et vocauit. f. ad fide adduce do: et h
duob modis. aut exteri: aut interi. Exteri
ppdicatione vel fide. Interi uesp inspiratione.
Et qz vocauit: hos et iustificauit. f. peccato: u
remissione: et bona opatione. Quos aut iusti-
ficauit. f. pta remittendo: illos et magnificauit
f. virtutib ampliando: vel i glia exaltando. Et q

b. vbi satis pz: q de nunqz dr ad vita eter-
na pdestinare nisi illu prius eligat int ceteros
et no eligi nisi pus diligat: et nqz diligit nisi
prius diligere velit: et qz vult diligere vocat.
et qz vocat iustificat: et qz iustificat hos et ma-
gnificat. Audi Paul. ad Gal. 1. de seipo scri-
bet. Et aut placuit ei q me segregauit ex vie
ro mris mee: et vocauit p gram sua: vt reuela-
ret filiu suu i me: vt euangelizar e cu in gtribus
ptinuo no acceui carni et sanguini. Vn seqt
h regula gnalis: q de volēs huanā creaturā
ad finē etnū beatū pducere: aliqz ab h fine er-
rare pmitit: et hos dr reprobare: et aliqz ordi-
nat ad illu finē: et hos dicit pdestinare. 2o re-
gula e ista v3. Qes pdestinati sunt a deo electi
et dilecti: et oes psciti sut a deo reprobati et odi-
ti. 3a regula e ista: lz de oia diligat: non tū
oes sic diligit: vt oib b bonu velit: qd e dare
vita etnā: qm inqtu h bonu qd e dare vitam
etnā aliqb vult: illos dr pdestinare. Inqtu
vult aliqb non vult: illos dr reprobare. Et lz
glosus de suā bonitate oib absolute coicet:
no tū absolute coicat oib b bonu: qd e dare vi-
ta eternā: s3 solu ill qz eligit. In bñs Damā-
scen sup illud apli. 1. Th. 2. Deus vult oes
hoies saluos fieri. duplicē dei distinguere volū-
tate. f. antecedēte et pntē suae absolutā et p diti-
onalē. Volūtate absoluta et antecedēte respic de-
ordinē nāe put ab ipso p diti e. Et q: oē bo-
nū est a deo volitū: et hoies salutē etnā obtine-
re: est qdā singulare bonū: iō inqtu in se est
vult oes hoies saluos fi eri. Volūtate aut re-
spectiua et p ditiuali respic de ordinē psonae
et pte liberi arbitrii. et q: no e bonū oes hoies
saluari: nisi sub p ditiōe ista. f. q saluari pscitū
et volūt: iō hi nō saluant q volūt et executioni
mā dāt: et sic nō oes hoies vult de saluos fieri
vt remittēs suae grē: et auertentes a lege sua.
sic in pte pma hui fmonis creplicitatū est de
sole: q oes illuminare e apt: s3 nō illos q ra-
dios ei nolūt tueri: qd nō culpa s3: s3 recipere
nolētū e. Et sic pz scda vitas. 3a vi. est
qut sit pdestinatio: viz. f. futūcia: aut pūgēf
i. an iponat nēciatē: ita q pdestinat nō pos-
sit dānari: aut nō. i. q pdestinat possit repro-
bāi. Et breuit aia scias q ois theologoz scho-
la pte negatiuā 3. f. q nō ponat nēciatē: qd p-
bari possit rōnib multis. s3 aliqz adducam
ad pns. Et pmo arguit sic. Sic puidetia dei
reb oib nō iponit nēciatē: sic ordo pdesti-

nationis nō tollit libertatē: s; p^oba. Nā nō
tūc ex dictis i p^oma p^ochui^o p^omonis q^o nō oia q^o
dine subdūtur p^ondēne necessaria sūt: s; ē q^o
dā p^otingētia. i. qdā nēcio: qdā p^otingenti eue
niūt s^om p^oditōz cāz p^oriaz: q^o ad talē effectū
dina ordinatū p^ouidētia. Et ar^o ordo p^odestina
tiōis nō tollat libertatē. i. q^o effect^o p^odestina
tiōis p^otingenti eueniat: p^obo fortissimo argu
mēto sic. Quicūq; aliq^o effect^o p^ouenit a dua
b^o causis q^oū vna ē nēcia: t^o alia p^origēs. s; ille
effect^o erit p^origēs: s; p^odestinatio ē i^o effect^o p^o
ueniēs a duab^o causis: q^oū vna ē nēcia: t^o alia
p^origēs. s; s; p^odestinatio erit p^origēs. p^ona nō
cū maiori apud oēs. Et p^oz ex^o de p^olōne p^oue
niētē ex p^omissa nēcia t^o p^otingenti: q^o sēp erit
p^origēs: q^oū p^olō s; p^o debiliōrē p^ore sequit^o. mi
nor^o p^obat^o: q^oū ad p^odestinatōz p^ocurrū diuī
na volūtas tanq^o cā v^olō t^o nēcia ad p^odestina
tiōem t^o libez arbitriū qd^o ē cā p^origēs: s; effe
ctus erit p^origēs. Sic. n. dina p^ouidētia ordi
natū vt p^ocurram^o ad p^odestinatōz tāq^o cā p^ori
cularis. Eccl. 15. De^o ab initio p^ostituit hoīez
t^o religit illū in manu p^ofilij sui. Apposuit aut^o cū
ignē t^o aquā: vitā t^o mortē: vt ad qd^ocuq; volu
erit manū extēdar: de q^o ēt dīcē^o s^omōe seq^onti.
2° rō ē ista. si p^odestinatio iponat nēcitātē: se
quit^o q^o bō de nēcitātē saluabit^o. t^o p^ons nūq; po
terit a g^ora dei excidē. p^ons ē s^om. exp^oiciētia: q^oū
multi s^oi viri peccauerūt mortāl^o. s; t^o. Itē nul
lus peccat i eo qd^o vitare nō p^ot p^o Aug. s; si p^ode
stinatio nēcitātē iponit: s; t^o reprobatio nēcita
tē iponet. t^o p^ons s^oi p^odestinatio nēce ē s; p^o b^oi
facē: ita t^o reprobatio nēce erit s; p^o malefacē. p^ons
ē incōsonū t^o absurdū: vt q^o vi saluē: t^o vi dā
nē: q^o alit^o facē nō potuit: s; sibi nō ē ipurādus
si dānē: aut saluē. Q^oia aī iura clamant^o: vt
volūtatē p^oetnī iputet. 15. q. 1. p^o totū: s; t^o. An
di Aug. ad p^oetrū diaconū: ibi i decret^o nōtū
f^o i^omissime ingit tene t^o nullaten^o dubites ex
ceptis ill^o q^o p^o noīc x^opi suo s^oguie baptizant^o. s;
si sunt i charitate. alit^o nō: vt dīc glo. nullū bo
mūc accepturū vitā eīnā: q^o non h^o a mal^o suis
fuerit p^o p^oriaz. s; iteriorē. fidēq; p^ouerfus: t^o p^o
faciē fidei. i. p^o baptisimū liberat^o. Et maiori
b^o qd^o ē. i. adult^o nēcariū cē: t^o p^oriam de malis
suis agē: t^o fidē catholicā s^om regulā vitat^o te
nē t^o faciē baptisimat^o accipe. p^odarunt^o v^o q^o
nec dū p^opa volūtatē credē: nec p^oriam p^o p^ori
qd^o orīnalit^o trahūt agē p^ont^o faciē fidei: qd^o ē
s^om baptisima: cui^o duratōis etas coz capax cē

nō p^oot: sufficē credim^o ad salutē. h^o ibi. Audi
t^o Ambro. in exameron. ibidē i decret^o allega
tū. Illa ingit cauēda sunt q^o ex volūtatē n^ora p^o
deunt delicta iuuentutis: t^o irrōnabiles coz p^ois
passiones: q^o iuuenes magis q^o sēnes delinq^o
re p^ofuēerūt. dicit glo. inflincat^o. Quoz igr
nos sum^o dīu. i. actores coz p^oncipia. i. cās ex
trifecas nō regram^o. s; i. altēz. Nec deriuem^o
i alios. i. nō ascribam^o alijs: vt Adā fecē. dicit
glo. inflit. Sz agnoscam^o q^o p^opa n^ora sūt. i. n^ora
volūtatē p^omissa: q^o possum^o nō facē si volum^o
Qui^o electionē mali nobis poti^o debem^o ascri
bere q^o alijs. iō t^o in vitis ist^o modi volūtari
os reos nō ex nēcitātē. s; absoluta p^opullos cul
pa p^ostriget: pena dānat. Neq^o. n. si p^o furozē
aliq^o inocētē pimat: obnox^o ē inoz: quin ēt
ip^o dīne legis oraculo. i. i^oriso. Si q^o p^o violē
tiā intulit: necē accipit ipuniriatis spēm t^o refu
giū facultatē vt possit euadere. Adāla. n. si sūt
q^o necerim^o nēcē iplicāt: nec p^osciam ligant
hec ibi. Itē si p^odestinatio nēcitātē iponit. s^ol^o
t^o reprobatio. sequit^o q^o non ē nēcāria lex. neq^o
p^osilū: neq^o eruditio: neq^o p^odicā^o t^o. q^o si iste
ē p^odestiat^o saluabit^o: vel i^ol^o nolit. si iste ē repro
bat^o dānabit^o: vel i^ol^o nolit: s; q^o ista icōsona
sint. cui^olibet discreto pensāda relinq^ont^o. s; lex
p^opt^o trāsgressorē: s; p^oposita ē. 19. q. 2. due sūt. due
sūt inquit leges. vna publica: t^o altera p^ouata.
Publica lex ē q^o a s^oiis p^orib^o scripta ē t^o p^ofirmā
ta vt lex canonū: q^o qd^o p^opt^o trāsgressorē: s; ita
dīta ē. h^o ibi. S^ol^o dīcēdū de correctōib^o p^odicā
tionib^o: t^o s^ol^oib^o. 3^osa. 58. Lania ne cesses et
q^osi tuba exalta vocē tuā: t^o ānūcia p^oppo scelera
coz t^o. s; ista nō regrerēt si necessitate q^oq^o dā
naret^o t^o saluaret^o vt p^oz intuent^o: s; p^odestinatio
nec reprobatio non iponūt nēcitātē. Et ita ex
his relinq^omus notū p^ore vitatis negatiuaz ve
rā. Et his correlatiue vna regulā gnālē cōclu
dam^o v^o. q^o p^odestinatio nūq^o p^oot ipediri: sed
b^oi effect^o p^odestinatōis. Et hanc regulā ponit
b^oius t^obo. vbi. s. Nā effect^o siue executio p^ode
stinatōis est a nobis t^o i nobis passiuē. s; rō p^o
destinatōis est in dina volūtatē. dina volūtas
nunq^o fallit^o: s; alit^o eueniat q^oz tū ad ordinē cāz
secūda: q^oū dina volūtas sic dīcit idē doctor.
q. 19. cū oīuz rerū sit cā v^olō: ipossibile ē q^o suū
effectū non p^osequit^o. vnde qd^o recedūta diuina
volūtatē s; v^olō ordinē: relabit^o i ipaz s^om aliū
ordinē. Nā peccator inq^oz tū i se ē: peccatō: s; h^o
a dina volūtatē recedit^o: sic p^o iusticiā i ordinē

divine iadit volūtas: dū. f. p. et iusticiā pūit.
 Quare ad ppositū nūm dico q. dīna volūtas
 cū sit cā vltis vult te saluari: hec tñ salus tua p
 cās secūdas ipediri pōt. nec tñ seqt q. scia dei
 sit fallibil: q. sic ordinavit de^o ad tuā salutē cō
 sequēdā q. libet arbitriū tuū pcurrar: qd ē cā
 pūges. iō pūgenti evenit pdestinatio. 7. n. ē ē
 q. pūgenti eueniat. p. rā: i. f. m. maronis i cō
 stanli. di. xli. dicit q. ista ppositio pdestinatus
 pōt dānari: 7. p. p. pōt saluari. in sensu ppositi
 to ē falsa: q. adeq. significat q. pdestinat^o pōt
 dānari vt sic: qd ē ipossibile. In sensu at diu
 so ē vera: q. significat q. ille q. ē vlt^o pōt pde
 stinat^o pōt dānari 7. h. est verū: vt oib^o logic
 p3. Et h. tibi sufficiat p pūti pōtione.
 Et q. sint pdestinati q. reprobandi soli deo p3
 qd n. a nob^o pcurrari p fig. qdā pōt. 2° 2^a.
 Ecce secūda pōtione v3. T. ita ē dīne
 a pdestinatiois rō: vt q. saluadi aut re/
 probadi sint soli apud deū glōsum sit
 hui^o rei clara noticiā. Ad cō declaratōez tres i
 gram^o vitates. P. ita vitas ē ista: q. hūc de
 us dī pdestinare 7. nō illū vlt illū 7. c. 2^a vitas
 an possim^o p signa q. dānadi aut q. saluadi sint
 facē pcurrari 7. certā h. e. noticiā. 3^a v. an p b
 q. hūc ad vitā eligūt: hūc reprobat: sit apud eū
 psonaz acceptio. Ad pūm breui dī q. rō q.
 re hūc eligat: hūc reprobat: diuini ē secreti cō
 filij: 7. apud aliū certa noticiā h. nō pōt. Di/
 uine enī sic ē placitū volūtat: vlt placet: nulla
 alia rō reddēda ē. multū ad h. facē qd notabit i
 fra seria q. rā dīne de passiōe. in 2ª pōtione p
 me p. ita 3ª vitate: 7. l3 h. qd ad p. n. notam^o
 plurib^o possit modis pbari: tñ tripl^o volo pba
 re nūc. p. auct. 1° rōne. 3° ex^o. Audi g. p. mo
 Aug. doctorē extimū p. Delagiū. Inscruta/
 bil: a ingt 7. icōphēbilia nolo vt icelliges: q.
 qd lego credo 7. venero. nō aut discūto. q. ē
 aut hō q. rīdeat deo. Mūgd dīcū figmētū ei q.
 se fixū: q. me sic fecisti. H. ē. n. p. ita figul^o
 luti ex eadē massa: aliud qd ē vas facē i bono/
 rē: aliud i p. tūclia: s. i. i. n. t. r. o. g. a. e. u. q. d. i. r. i. t. u. r. M. e.
 mo venit ad me nisi p. m. e. traxerit illū: 7. nō
 oēs capiūt vbi: nisi cui dāti ē: 7. vob dāti est
 noscē m. p. t. e. r. i. u. r. e. g. n. i. c. e. l. o. r. e. c. e. t. e. r. i. s. a. t. n. o. ē. d. a.
 tū. i. c. r. i. t. u. r. M. o. n. o. u. i. t. f. i. l. i. u. m. n. i. s. i. p. r. e. p. r. e. z. q. s.
 nouit nisi fili^o: 7. cui voluerit fili^o r. e. c. l. a. r. e. 7. f. i.
 cut p. f. u. s. c. i. t. a. t. m. o. r. u. o. s. 7. v. i. u. i. f. i. c. a. t. i. t. a. f. i. l. i. u. s. q. s.
 vult v. i. u. i. f. i. c. a. t. 7. q. s. p. u. s. v. b. i. v. u. l. t. s. p. i. r. a. t. 7. q. s. n.
 pōt hō a se facē q. c. q. s. n. i. s. i. i. l. l. i. d. a. t. u. f. u. e. r. i. t. d. e. s. u. p.

Et itez interroga illū q. dicit. Vob dāti ē p. r. p. o.
 nō solū vt i. cū credatis: s. et iā p. illo patiamur
 7. nō volētis neq. currēt: s. i. m. i. s. e. r. e. t. i. ē. d. e. i. 7.
 cū vult m. i. s. e. r. e. t. i. 7. q. uē vult i. d. u. r. a. t. Et spūs s. a.
 c. d. d. a. c. a. r. i. s. i. n. a. t. u. s. u. o. r. u. m. d. i. u. i. d. i. t. s. i. n. g. u. l. p. u. t. v. u. l. t.
 nō p. u. t. v. o. l. u. n. t. 7. q. b. o. v. o. l. u. n. t. 7. nō q. v. o. l. u. e. r. u. n. t.
 hec Aug. vbi. s. Et in Encheridion sic ait:
 Null^o ingt sit salu^o: nisi quē vult de^o saluari: 7.
 iō rogād^o ē vt vclit: q. necesse ē fieri si volue/
 rit. h. ille. 2° loco audi glōfū. Reg. 29. li. mo
 ra. c. 12. Multos ingt videm^o q. uide q. iustitie
 luce resplendēt: 7. tñ ad finē suū neq. obse/
 ritate tenebant: 7. multos cernim^o p. t. o. r. u. m. tene
 bris obuolutos: 7. tñ iuxta vitē suē iminū repē
 te reddi iusticie sue liberos. Multos enī nō/
 uim^o semel iuenta via iusticie illibate vsq. ad
 obitū tēuisse 7. plerūq. p. s. p. e. r. i. m. v. s. q. ad obī
 tū cepta sūt crimia sine cessatōe cumulasse. q. s.
 g. i. n. t. i. l. l. a. o. c. c. u. l. t. o. r. u. m. i. u. d. i. c. i. o. r. u. m. n. u. b. i. l. a. m. e. t. i. s. s. u. e.
 radiū mūtāt: vt aliq. p. f. i. d. e. r. a. t. o. e. d. i. s. c. e. r. n. a. t. v. e. l.
 q. s. p. d. u. r. e. t. i. m. a. l. o. v. l. q. s. p. s. e. u. e. r. e. t. i. b. o. n. o. v. l. q. s.
 a. b. i. f. i. r. m. i. s. p. u. e. r. t. a. t. a. d. s. u. m. a. v. l. q. s. r. e. u. e. r. t. a. t. a.
 s. u. m. i. s. a. d. i. f. m. a. L. a. t. e. t. h. s. e. n. s. u. s. h. o. i. u. m. n. e. c. q. c.
 q. s. d. e. c. u. i. u. s. l. i. b. e. t. s. i. n. e. c. o. g. n. o. s. c. i. t. q. d. i. u. i. o. r. u. m. i. u. d. i. c.
 i. o. r. u. m. a. b. i. s. s. u. s. h. u. a. n. e. m. e. t. i. s. o. c. u. l. o. n. u. l. l. a. t. e. n. p. e.
 n. e. r. a. t. V. i. d. e. m. n. a. q. s. q. d. e. i. a. d. u. e. r. s. a. g. e. n. t. i. l. i. t. a. s.
 i. u. s. t. i. t. i. e. l. u. c. e. p. s. u. f. a. ē. 7. J. u. d. e. a. d. u. d. u. d. i. l. e. c. t. a. p. f. i.
 d. i. e. ē. n. o. c. t. e. c. e. c. a. t. a. S. c. i. m. e. t. q. l. a. t. r. o. d. e. p. a. n. b. u.
 l. o. t. r. a. s. i. t. a. d. r. e. g. n. u. J. u. d. a. s. d. e. a. p. l. a. t. g. r. a. ē. l. a.
 p. s. u. s. i. t. a. r. t. a. z. 7. s. e. g. t. u. r. Q. u. i. s. g. d. i. s. c. u. t. i. a. t. i. n. q.
 v. i. a. h. a. b. i. t. a. t. l. u. x. 7. t. e. n. e. b. r. a. z. q. s. l. o. c. s. i. t. v. t. d. u. c. a. t.
 v. n. u. q. d. z. a. d. i. m. i. n. o. s. s. u. o. s. 7. i. c. e. l. l. i. g. a. t. s. e. m. i. t. a. s.
 d. o. m. i. c. i. 7. i. f. r. a. v. i. d. e. o. I. d. a. u. e. t. i. l. l. a. p. s. e. c. u. t. o. i. s.
 s. e. u. i. c. i. a. a. d. g. r. a. m. a. p. l. a. t. v. o. c. a. t. u. 7. t. n. i. s. i. c. i. n. i. i. u. d. i.
 c. i. a. o. c. c. u. l. t. a. f. o. r. m. u. d. a. t. v. t. r. e. p. o. b. a. r. i. s. e. ē. t. p. o. s. t. q. s.
 v. o. c. a. t. ē. t. i. c. a. t. a. i. u. n. s. f. j. L. o. r. x. L. a. s. t. i. g. o. c. e. p. p.
 m. e. u. 7. s. e. r. u. i. t. u. i. s. u. b. i. j. c. i. o. n. e. f. o. n. t. e. a. l. i. j. s. p. d. i. c. a. n. s.
 i. p. s. e. r. e. p. o. b. u. s. e. f. f. i. c. i. a. t. 7. i. n. f. r. a. v. e. m. i. s. e. r. i. s. n. o.
 b. i. s. q. d. e. e. l. e. c. t. i. o. n. e. n. r. a. n. u. l. l. a. m. a. d. h. u. c. d. e. i. v. o. c. e.
 c. o. g. n. o. s. c. i. m. 7. i. d. e. o. i. n. o. c. i. o. q. s. d. e. s. e. c. u. r. i. t. a. t. e. o. r.
 p. e. m. u. s. d. z. p. s. e. t. o. i. s. p. e. e. s. s. e. s. e. c. u. r. i. t. a. s. s. e. d. e. t. i. a. z.
 a. m. o. r. i. n. p. u. e. r. s. a. t. i. o. n. e. v. t. i. l. l. a. c. e. r. t. a. t. o. s. f. o. n. c. a. t.
 7. i. l. l. a. t. o. p. e. n. s. p. u. g. a. t. h. e. c. i. l. l. e. A. u. d. i. i. n. o. l. o.
 c. o. v. a. s. e. l. e. c. t. i. o. i. s. I. d. a. u. l. a. d. R. o. g. c. V. e. l. e. n. s.
 i. n. g. t. d. e. o. n. d. e. r. e. t. r. a. i. v. i. n. d. i. c. t. a. i. u. s. t. i. t. i. e. 7. n. e. t. e. z.
 f. a. c. e. p. o. t. e. n. t. i. a. s. u. a. i. m. i. s. e. r. i. c. o. r. d. i. a. s. u. s. t. i. m. i. t. i. p.
 m. i. s. i. t. i. m. u. l. t. a. p. a. c. i. e. n. t. i. a. v. a. s. a. i. r. e. a. p. t. a. i. i. t. e. r. n. u. v. t.
 o. n. d. e. r. d. i. c. i. a. s. g. l. e. i. v. a. s. a. m. i. s. e. r. i. c. o. r. d. i. e. q. p. p. a. u. i. t. i.
 g. l. a. z. 7. m. u. l. t. a. d. e. h. n. a. r. r. a. t. I. d. a. u. i. b. i. d. e. v. i. d. e. s. i.
 p. l. a. c. z. 2^a h. v. i. p. b. a. t. r. o. c. 7. p. s. i. c. a. g. e. s. n. i. l. u. m. i. n. a.

tū: neq; lignū: pōt cui placet sue bonitatis do-
 na pcedē: sed de^o ē agēs illuminatū: nec liga-
 tū: q̄ cui placet pōt sue bonitatis et glie dona cō-
 cede: maior ē nō. **Adar. 20.** Amice nō facio tū
 bi iniuriā: tolle qd tū ē et vade: minor ē ma-
 nifesta: qm̄ de^o nec limat^o ē. imo ifinit^o: nec li-
 gat^o: imo nulli obligat^o ē: et p pns pōt gliam
 suā dare cui placet: qre si paulū aplm̄ fecit: et n̄
 aliū: vocavit magdalēnā: et nō te qd inde: sus-
 ficiat tibi: q plus qz mercaris accepisti. gran-
 dis ē dicēti: sic ingitudo: qre me nō fecit sic
 et sic: tot diuitias dedit huic et nō mihi tē. **Lo-
 gita paulū** qre te fecit aīal et nō lapidem: qre
 hoīem et nō asinū et filia. cui. n. de^o obligatus
 erat vt sic vel sic facēt. 1° pbat sic: qd et grā
 dat ad libitū dari et donari pōt: s; vita etna da-
 tur ex grā: q ad libitū dari pōt: maior est nota
Adar. 20. An nō licz mihi facē qd volo: mior
 p; p **Aug. 5** Delagiu: q̄ tē. Et confirmat testi-
 monio **Pauli ad Ro. 8.** Existimo ingt q n̄
 fuit p digne passioes hui^o scilicet ad futurā gliam
 q renelabit in nobis: q glia dat gr̄is. si datur
 grati: q ad dantis stat arbitriū: q̄ tē. 3° hec
 eadē vitas pbat ex^o et p ex^o phi. Sic. n. mā-
 cū sit vna in oib^o gnābilib^o et corruptibilib^o ex
 p phi. nō pōt assignari rō: qre vna eius pōt sit
 sub forma hoīs. alia sub forma eq: nisi diuina
 volūtas. Silr qre de^o hūc eligat: hūc reprobet
 nō ē alia rō nisi dina volūtas. Audi **Paul.**
 loquētē de **Esaū** et **Jacob**: ad **Ro. 9.** Eū. n. i
 qd nondū nati fuissent: aut aliqd egissent boni
 aut mali: sed fm̄ electionē ppositū dei manēt
 nō ex opib^o: s; ex volūate dictū ē ei. s. **Isaac**:
 qz maior: fuit minor: i sic scriptū ē. **Jacob** qd ē
 dilectus. **Esaū** vō odio hūit. h̄ ille. 2° pbat ex^o
 artificiali: et h̄ ponit būs **Tho. pte pma. q. 23**
 dicēs. Sic ad plemētū vniuersi rex diuersi
 grad^o regnāt: qm̄ aliq altū: aliq ifinū tenēt q/
 dū i vniuerso: et ob h̄ multa mala pmittit de^o i
 vniuerso: vt dictū ē in pma pte hui^o fm̄oīs sic
 i toto hūano gnē voluit de^o aliqb^o suā bonita-
 tē cōdē seu repñtare p modū misericordie p/
 cēdo: et hos dī pdestinare. aliqb^o illā repñtare
 p modū iusticie puniēdo: et hos dī reprobare
 Silr pōt dī i q non pōt alia assignari rō: qre
 iste lapis sit i pte illa pietis: et ille i alia: nisi vo-
 lūtas artificis sit: et qre h̄ sit pdestinat^o: ille nō
 nulla ē alia rō nisi diuina volūtas. ad **Ro. 9.**
 Nō ē volēns neq; currētis: s; dei misericōs.
 3° h̄ pōt pbari ex^o vitri. Sic. n. nō pōt alia

rō assignari: qre artifex ex eadē massa vitri **B**
 vas fecit. p crismate scō: vt ad tenēdū vinū in
 mēsa regis. aliud vō vas fecit i stumeliā: et i
 honore: vt vinale vel silē nisi volūtas mgti.
 Sic nec i pposito qre de^o hūc eligat: hūc repro-
 bet. nulla ē alia rō nisi dina volūtas. qre tē. et
 sic p; pma h^o scōmōs vitas. 2^a vi. ē si ali-
 q pnt cē euidētia signa pdestinatōis et repro-
 batōis. **B:** cui dico q sic de p digno nū la est
 alia cā pdestinatōis aut reprobationis nisi di-
 uina volūtas: sic nec de p digno sūt aliq hmoī
 signa. Nullū. n. ē p dignū oī suū signū pde-
 stinatōis aut reprobatiōis. s; de pgruo dico q
 pnt cē signa. phabilia quedā. Quattuor. n. si
 gna **Alex de ales de pdestinatōe** scōz in cēta
 ponit. 1° pūmū sig^m dī pceptantis. 2° signū dī
 pfirmātis. 3° signū dī approbātis. 4° signū
 dī stabilitis. Accipe pūmū signū qd dī pce-
 pant. nā glōsus de^o cū oīa vlr diligit. ps. Mi-
 hil odisti eoz q fecisti. hic ē q pūmū et pncipali-
 ter grām suā oib^o cōicādum parat: nō bono qz
 malo: nā iusto qz ipio. **Adar. 5.** Solē suū oīri
 facit sup bonos et malos. 2° signū dī cōfir-
 mātis: qm̄ cōicata grā gr̄is data vltir oib^o tūc
 bñ illa vltirib^o pfirmat illas et auget. **Adar. 5.**
 vltirib^o nec pfirmat nec auget: imo paulatiz
 decrescit. **Sap. 12. c.** O dio sur deo ipi^o et ipie-
 tas ei^o. 3° signū dī approbātis: qm̄ cernēs
 deus hunc grā gratis data et aucta pseuerant
 bñ vti illā bñ approbat ad vite etne meritiū: et
 sūme hunc talē amat. **altex vō male vltir ca-
 ip^o a grā et pseuerant n̄ approbat cā: nec amat**
Sap. 12. vt. 5. Quartū sig^m dī stabilitis:
 qm̄ de^o videns hūc pseueratē i mente sua fir-
 mat illi dare vitā eternā. **Quic vō in malo p-
 seueranti pponit firmū dare penā eternā. ps**
**Retribuet mihi dñs fm̄ iusticiā meā et s; pu-
 nitare manū meaz retribuet mihi.** Et puer.
x. O p iusti ad vitā: si uct^o at ipi ad penā. qre
tē. et sic p; 2ª vitas. 3^a vi. ē an p h̄ q deus
 hūc eligat. illū vō reprobat. sit apō deū psona/
 rū acceptio. et certe apparet q sic. Audi aplm̄
 ad ro. 9. Qui vult iqt misēt: et quē vult iduāt
 snia ista clara ē. Absit h̄ aīa vt pñalē deū di-
 cam^o. Mō. n. itelligēdū ē vt de^o ita quēq; idu-
 ret qsi peccare cogat. s; tū qz qbusdā pñorib^o
 misericordiā iustificatiōis sue nō largit: idurare
 dī. nō qz cōpellat vt peccent: et eoz misēt qd
 grāz nō cē obēdā qrate oculatissima: et ab hu-
 māia scilicet remotissima iudicat. **Idropica ē**

nōdū fm bñm Tho. fa. fe. q. 65. q. acceptio p /
sonaz ē qñ distribuit aliqñ dignitas nō inspecto
pſone merito. i. an tal dign⁹ sit: s; tñ qñ ē pde
u⁹ vñ dñm. ex. m. si q. pmoueat ad magi
ſteriu. p. i. ſcic ſufficiētiā: h antēdū cā debūa n
pſona. ſ; ſi ad dignitatē talē nō attēto merito
pmoueret: h antēdū acceptio pſone. Ad dō ad
pſonū cū in nobis nō ſit aliqd meriti vt di
gni efficiamur pdeſtinari nō oꝝ q de cōſidēt
hic meret vñ nō meret. vñ ſi i te merita cētū p
deſtinatōis nō pdeſtinaret te de⁹: ſ; aliū lo
co tui: certe h ēē acceptio pſonaz. ſ; cū oīa nra
ſua ſint. qd. n. hēs qd nō accepīſti. nullū i no
bis erit meriti q illū nobis obligatū faciam⁹ g
gegō boni in nobis ipēdit nō ex nra meritis
ſ; ex ſua grā z benignitate donat: qñ i eo nul
la pōtē acceptio pſonaz. Laude tñ oēs et
erultate: qñ z ſi nihil i nob ſit qd illi ſi dēam⁹
tñ h pactū nobiſcū fecit. Quicūq; bñ egerit in
charitate z pſecerant gliaz cñā illi dabit. ſi at
male penā aſſigbit eternā: z h mō dicē poſſu
mus q in deo cām hēim⁹ vt nos pdeſtinat vt
reprobet. In Beñ. 4. c. dixit dñs ad Laim.
Mōne h bñ egeris recipies. ſinaut male ſtati
pam tuū i ſorib⁹. Mōne igr bñ agē i deo: dic
cāz nre pdeſtinatōis. z nra male agē i deo di
cit cām nre reprobatōis z dñatōis zc. Et h
mō exponū glo. illud apli ad Ep. 6. Mō ē ac
ceptio pſonaz apud deū: q iudex dicē glo. re
ſpicit cās nō pſonaz z h fm ordinē obligatū: qz
l; i deo nullā hēam⁹ cām nre ſalutis de p dig:
vt declaratū ē. tñ de pgruo. ppi ordinē ſtatutū
a deo: vt. ſ. ad nram ſalutē vt reprobatōez cō
curram⁹ p libez arbitriū cām i deo nre ſalutis
vt reprobatōis hēim⁹. Ppōpica apls petr⁹ p
ma ſua eplā. c. 2. ait. Satagite vt p vſa bona
opa certā vſaz vocationē faciat. Et h nbi ſuſ
ficiat p pñm pſone. Et oēs pdeſtinati ſcri
bunt in libro vite z reprobatī nō pſo tertia.
a
Lcipe tertiā pſonē v3. Quicunq; a
deofuerit pdeſtinat⁹ mor gloſus de⁹
cui ppū ē oīa būana ſcā approbare vt
reprobare illū ſcā deſcribē atq; notari. Audi
pphaz. Et i libro tuo oēs ſcribāt. ſ. iuſti. Et
de reprobat. Deleant de libro viuētiū z cū iu
ſtis nō ſcribāt. z Dani. 12. In tpe illo ſalua
bit oīa q iueſt fuerit ſcript⁹ i libro vite i hierl;
Ad dē declaratōz tꝛea ingram⁹ vitareſ. Pſoria
vi. ē. qd ſit liber vite. 2. q ſit hīg ſcribāt i li
vite. 3. anſcript⁹ li⁹ vite poſſū d ipſo deleri

Accipe pñā vi. ſ. qd ſit liber vite: z breui⁹ dñ
co fm bñm Tho. pte p. q. 24. metaphoriſe dñ
fm ſilitudinē a reb⁹ būanis acceptā. Et autē
apud hoies pſuctū: vt hī q ad aliqd agēdū eli
gūt: z pſerit ad plādū ſcribāt i li⁹ vt ſupēdia
rij vt et ad pſulēdū: z fm h dicēbāt antiquo
pſes pſcripti: ſic z i ppoſito oēs a dō electi ad
vitā cñā: z ad pugnādū cū hoſtib⁹ ei⁹ ſcribāt
i li⁹ vite. Liber at vite nihil aliud ē niſi illa bo
noz electio: z pſcriptio eoz i mēte dei. ſic. n.
id metaphoriſe ſcriptū dñ qd qſq; in memoria
firmi⁹ tenet. puer. 3. Ne obliuiſcar legi mee
z pcepta mea cor tuū cuſtodiat: z p pauca. ſcri
be ca i tabul⁹ cordis tui. i. firma i memoria te
neas: ſic z in ppoſito illa ſimpler noticia dei q
nouit pdeſtinatos dñ pſcripti. iuſtoz i mēte di
Quare ex hīs p3 q lib vite nihil aliud ē qz cō
ſcriptio qdā i mēte dei eoz q eligūt ad vitā. z
ſic p3 p. vi. 2. vi. ē. q ſit hīg ſcribāt i li⁹ vite
Dico breui⁹ q ſic apud nos nō ē certa noticia
pdeſtinatōis: nec alia cā niſi dñna volūtas abſo
lute loqñdo vt oñſū ē i pcedētī pō ſic nec apd
nos ē noticia certa q ſint ſcribēdi i li⁹ vite: nec
alia cā niſi dñna volūtas. Jo. 15. Mō vos me
elegiſtis: ſed ego elegi vos. z Eccl. 9. Memo
ſit vix odio vt amore dign⁹ ſit: ſ; oīa i futurū
ſuant incerta. z ſic pdeſtinatōis nre poſſum⁹ rō
nē p ſig pſabilia cogſcē: ſic z p pſalia ſig q
ſcribēdi ſint i li⁹ vite p ſig poſſum⁹ pſiectari. z
h ēi ponit bñs Tho. i. q. de vitare. q. 27. ſit
at plura ſig p q pſiecturari p q ſit i li⁹ vite ſcri
bēdi v3. Pm ſig dñ deſideriū mori p xpo.
2. dñ deſideriū viuēdi cū xpo: 3. ſig dñ nūdi
neglectio p p xpm. 4. ſig dñ cordis mūdū
i xpo: 5. ſig dñ ſcia vigila. ppi xps. 6. ſig
dñ opatōis pſec⁹ i xpo. 7. ſig dñ oīuz ſenſu
um ſenſatio i xpo. Ad ec. 7. ſig videam⁹ ad lau
dē vgis gloſe: l; nullā eoz dicat certitudinē:
vt videbit: neq; nēitate ipoſtāt. Pm igr ſi
gnū dñ deſideriū mori p xpo. audi aplm ad
Pſal. j. Mōbi viuē xps ē: z mori lucrū. duo
dic v3. q xpus ē cū vitā: z q mori p xpo ē ſibi
lucꝝ. q at xps vita ſit iuſti: audi aplm ad Col.
3. Mōmī. n. eſt. ſ. mūdo: z vita nra abſcō. ē
cū xpo. Et dic abſcōdita: qz n hē certitudo rei
vt dēim ē. Eccl. 9. Mō ſcū vix odio l' amo
re dign⁹ ſit. q a iuſti z ſcribēdi i li⁹ vite dñ eſi
derēt mori p xpo. audi aplos tpe paſſiōis xpi
Jo. xi. Eam⁹ z moriāt cū eo. Et petr⁹ auda
citer dixit Tecū ſū pama i mortē z i carcerem

126

tre. In Bre. i. p. mone att. Quales nāq; do-
ctores sūt ecclie an aduētū hui⁹ spūs fuerit: ki
m⁹ p⁹ aduētū illi⁹ cur⁹ fortitudis sint sci⁹ spi-
ritū. Ecce ipse ecclie pastor Petrus quāte de-
bilat⁹ qnteq; formidis an aduētū h⁹ spūs fue-
rit ancilla hostiaria requisita dicat. Vna. n. mu-
lieris voce percussus dū mori timuit: vitāq; ne-
gauit. Et tūc Petrus negauit i ira cū latro pfi-
tebat in cruce. Sz vir iste tāte fortitudis: q̄lis
p⁹ aduētū h⁹ spūs exiterit audiam⁹. Sz it cōue-
nī gratiū et senioz. Ehis denūciat aplis ne
i noie iculog deant. Petrus magis aucte rñdit.
Obedire oz deo magis q̄z hoib⁹. Et rursum
Si i p̄pectu dei iustū ē vos pon⁹ audire q̄z de
iudicare. hille. Et ponit et ibi ex⁹ de b̄ro
Andrea rē. Et ut h⁹ signū i sufficiens. i. icertū
oīderet oēs tpe passiōis eo reliq; cō fugierūt et
Petrus vna mulieris voce percussus dū mori ti-
muit xp̄s negauit. et David p̄p̄a postq; dixit
Ego at i abūdātia m̄a nō moueboz i cinū: mor-
i p̄m̄i adult. rñ et hoīcidij irruit et dei aicitū p-
didit: iō ait apls. Quis putat stare videat ne
cadat. et. ps. Nisi qz dñs audiuit me paulomi-
n⁹ bitasset i infernō aia mea rē. Scdm signū
dī desiderū viuēdi cū xp̄o. Audi aplm. 2. ad
Cor. 5. Scim⁹. n. qm̄ si trestris dom⁹ nra h⁹
bitatōis dissoluat qz edificatōez ex deo hēam⁹
domū nō manufactā etnā i cel. nā et i h⁹ igemi-
scim⁹ bitatōz nra qz de celo ē sup̄idui cupietes
fi tñ vestiri et nō nudi iueniamur. Mā et q sum⁹
i h⁹ tabernaculo igemiscim⁹ guati: eo q nolu-
m⁹ expoliari: sz sup̄uestiri ut absorbeat qd mō-
tale ē c vita. Quis at efficit nos i h⁹ ipm. de⁹ q
dedit nob pign⁹ spūs. Audētes igr sp et scie-
tes: qm̄ dū sum⁹ i corpe pegrinamur a dño rē
Expone h⁹ vba sic f3 Nicolaū de lira. Scim⁹
s. p certitudine spei: qz si trestris dom⁹ nra h⁹
bitatōis dissoluat. i. corpe nrm i q bitat aia mo-
riat qz edificatōez. i. bitatōez hēam⁹ ex deo opi-
fice: domū nō manufactā. i. nō hūane gnatiōis
ope pductā et formatā. etnā. i. ab etno pdesti-
natā i cel. Mā et i h⁹ igemiscim⁹. i. in⁹ i corpe
gemim⁹. bitatōez nram. i. corpe nrm i q bitat
aia q de celo ē. i. celestib⁹ silez. i. ipassibile: cla-
rā: subtile: agibile. Math. 13. Sz ulgebūt iusti
sic sol. sup̄idui cupietes. i. sup̄ vestimētū aie
qd ē idumētū. Virtū idui cupietes: qd supple-
fici. fi tñ vestiri. s. charitate: et alijs virtutibus:
et nō nudi iueniamur. Apocalip. 16. Vtū qui
custodit vestimēta sua sua: ne nudus appareat.

Mat. 22. Quō huc itrahi nō hñs vestē nuptia-
lē. Mā et nos q sum⁹. i. ecē adhuc volum⁹ in h⁹
tabernaculo. s. corpe. et loq⁹ Dau. i. psona i
pfectoz: ut facili⁹ alios ad bonū puocet. inge-
miscim⁹. s. celestib⁹ bitatōis desiderio guati co-
corpe. qz corpe qd corrupit agguat aiaz. sap. 9.
Qd corpe qz co guati sum⁹: nolum⁹ expoliari. s.
q ad nāz: sz q ad corruptionē bñ vellem⁹. sz su-
pueriri. i. sup̄ vestē nāc corpe: stola glie et i
mortalitatē induit. Eccl. 15. Stola glie induit
eū. ita tñ supple ut absorbeat qd mortale ē evi-
ta: ut. s. nō fiat iniuria vestimēto celesti. Quis
at efficit nos i h⁹ ipm. i. qz h⁹ efficit: ut expolia-
ti corpe immortalitate vestiamur. de⁹ et q dedit
nob pign⁹ spūs. i. spm̄ scm̄ i pign⁹ qd ē signū
q nos saluare itēdit: si tā grāde pign⁹ dedit.
Audētes igr. i. fiduciā magnā hñtes: et cū si
ducia opantes et sciētes: qm̄ dū sum⁹ i h⁹ corpe
mortalitē pegrinamur. i. remoti sum⁹ a dño: et
sp̄ tēdētes i eū ut pegrini ad priā. Debre. xi
Pegrini et hospites sūt sup̄ irā. qre rē. 3^m
signū dī mūdi neglexio ppi xp̄m. ad ps̄ bil. 3.
pp̄ quē. s. xp̄m oia dētrimentū feci: et arbitoz
ut stercora ut xp̄m lucrificā. s. i futuro: et i pñ
ti iueniar i illo. et. aploz et scōz oia relinqn-
tiū ppi xp̄s. 4^m signū dī cordis mūdicia i xp̄o
Math. 5. Vñ mūdo corde: qm̄ ipsi dēū vide-
būt. Multiplicat aut maculat cor fin Nicolaū
de lira sup̄ eplā s̄a ad Tbi. 3. c. Ps̄: iō mō per
falsā doctrinā. j. Cor. 15. Corrupūt bonos
mores colloq̄ pua. 2. p pua itētiōne. ad gal.
5. Modicū sermēti corrupit torā massā. i. mo-
dica mala intētiō totū bonū op⁹ corrupit. 3° p
sensu incautā cōsideratōez. 2. Cor. xi. Timeo
ne sic serpetes seduxi: enā a stucia sua: ita cor-
rupūt sensus nri: et excidāt a simplicitate: q est
in xp̄o iesu. Et h⁹ sufficiāt ad pñs de h. Quin-
tū signū dī scā vigilatio ppi xp̄m. j. Ps̄. 5.
Vigilate qz aduē sari⁹ vñ diabol⁹ tāq; leo ru-
gēs circuit qres quē deuoret. et Mat. 25. Vi-
gilate et orate ne intretis i tētiōne. Celestis.
22. Iust⁹ cor suū tradet ad vigilandū dilucu-
lo. Luc. 12. Adc aut scitote: qm̄ si p familia
sciet q hora fur vētur cēt: vigilate et vtiq; rē.
Sextū signū dī opatōis pfectio in xp̄o. j. Ps̄.
tri. 1. Succincti lūbos mētis vñ: sobrii et pfe-
cti sperate in eā: q offeret vobis grāz. Si qz ci-
in seipso experiat qz vba in honesta sibi displi-
ceāt: qz libent⁹ p̄dicatōes audiat: et in ipsis dele-
ctat: sentit qz ei⁹ volūtas i h⁹ fundata est: qz po-

nus vellet eternatē dānari q̄s deū offendē: vi
det se dolē de cōmissō erga p̄m se h̄re chari
tatē. Et sic de alijs cōiecturis et bōis op̄ez fru
ctib⁹ poterit p̄bilit arguē de se nūcro eē il
lor⁹ q̄ sunt in lib⁹ vite. Septimū et vltimūz
signū dī oīuz s̄suū in x̄po dulcis sensatio. Sē
sus. n. audir̄ s̄ci ibēdoz in lib. vite d̄z spūali
meditari x̄pi glōsū clamorē. Jo. p̄cū. i. c̄p̄. cla
mās voce magna emisu sp̄m. Hier. 3. Sē
cordis mei turbati sūt i me: qm̄ vocē tube. i.
x̄pi audiuit aīa mea. Sēsus vis⁹ cōtēpletur li
uidū x̄pi colorē. Isa. liij. Nō ē ei spēs neqz d̄
cor: et vidim⁹ eū: et nō erat ei aspect⁹ et deside
r̄ autim⁹ eū despectū. Sēsus olfact⁹ suauitatem
passiōis inolari x̄pi odorē. Eph. v. c. Tra
didit semetipsū p nobis hostiā deo in odorez
suauitatis. Sēsus gust⁹ suauē x̄pi gustet amo
rē: qm̄ dilexit nos: et lauit nos a peccis n̄ris i
sanguine suo. Sēsus tact⁹ x̄pi dolorē sēriat asp
ritū. Tre. i. O vos q̄ trāsitis p viā attēdite
et vide e si ē dolor similis sicut dolor in eis.
Sēnat q̄ audit⁹ credēdo p fidē. sentiat visus:
inūdo p meditationē. sentiat olfactus attrahē
do p deuotionē. sentiat gust⁹ cōdolēdo p amo
rē. sentiat tact⁹ imitādo p sufferentiā: et suppō
tationē. His igit signis aīa argue: si illa in re
sentis: q̄ de nūcro eris cr̄stianū i lib. vite. Apo
ca. xij. i. fi. Nec intrabit in eā. s. scāz hierlimali
qd cōgnatū: et faciēs abhominatiōē et mēda
ciū: nisi q̄ scripti sūt in libro vite agm̄: q̄re et ē.
Et sic p̄z fa vi. hui⁹ tertie p̄sonis. 3^a vi. ē
si bī q̄ scripti sūt i lib⁹ vite possim deleri et radi
fue cācellari. Et h̄cū dico q̄ n̄ i rei Vitae.
Jo. r. Ego p̄gn̄ sco oues meas: et nēo pōt e
as rape de manibus meis. ij. Th̄. ij. Mouit
dñs q̄ sūt ei⁹. sed dicūt deleri solū fm̄ op̄i. bo
minū: vt dic̄ b̄t̄as Tho. p̄c. i. q. xxiij. vñ scri
bi fm̄ op̄i. boimū i lib. vite ē: qm̄ p̄ntē iustitiā
i aliquo vel aliqb⁹ vidēt et deleri de libro vi
te fm̄ op̄ionē hoīuz ē: qm̄ i eis p̄riū iustī ap
paret. Nō tñ q̄ inq̄tū cōscriptio in lib⁹ vite p
uēit ex ordine dīne p̄destinatiōis: sic nunq̄z ali
qa deleri pōt de libro vite. Inq̄tū vō dicūt p
uēire ex gr̄a q̄ dign⁹ ē: vt scribāt in lib⁹ vite: q̄
ista ordiatio interdū deficiat. et h̄o p̄ peccū mor
tale. iō s̄z ordiatiōē dīne gr̄e a q̄ exciderit ali
q̄ p̄ peccū mortale: solū dī deleri de lib⁹ vite: nō
q̄ delerio ad dīnā notitiā referat: q̄s aliqd dō
p̄ficiat: et postea nesciat: s̄z referat ad rē scitā
vt q̄ de ad cīnā vñ s̄cū aliq̄e ordiari: et po

stea nō ordiari cū deficiat gr̄a. Et dicit idē do
ctor q̄ hī q̄ sic ex gr̄a scribūt i lib⁹ vite dicūt
scripti fm̄ qd vō scribunt ex ordine p̄destinatiōis
b̄: simplr scribūt i lib⁹ vite. Et h̄c b̄s aīa carā
tres huius cōclusiōis vitales. Et hoc p̄ fa p
te huius finis deā sufficiant et ē.

De ruina et auri⁹ p̄destinatiōis p̄siderō 3^a.

tertio loco Sē p̄destia

tiōis possibi
lē ruinationē videam⁹: vbi tres sub
iagam⁹ cōclusiōes. vj. 1^a p̄lo

libri vite scriptiōe cadē possit: n̄ m̄ de necessitate
dānabit: s̄z p̄ p̄nias ref̄gē p̄t: et sic p̄ gr̄az et dei
mīam liberabit. 2^a p̄lo ē ista. Esti infidelis
sint a deo reproba: i: m̄ i suis bōis opib⁹ apud
mīsericordiā iustī iustū aliqd meret. 3^a p̄clu
ē ista. Esti cr̄stianus i peccō mortali semp vt sic a
deo reproben: tñ bene agentes de corp bene
agere semper aliquid reputant.

2^a p̄scūt et reprobat⁹ per p̄niam fructu
osam resurgere pōt. Conclusio prima.

Cape p̄mā p̄sonē. vj. Esti h̄o a

scā dei p̄destinatiōe et libri vite scriptio
ne cadē possit: n̄ m̄ de necessitate dānabi
tur: s̄z p̄ p̄niam ref̄gē pōt: et sic p̄ gr̄az et dī mī
ficorniā liberabit. Et itellige h̄o p̄sonis iustū
i s̄su diuiso: et nō i s̄su cōposito: qm̄ p̄destinat⁹
et i lib⁹ vite s̄ript⁹ in s̄su cōposito nō pōt mōta
lit peccare: nec p̄ p̄nias a dei gr̄a cadē: s̄z de ne
cessitate saluabit: vt pōt f̄r̄ciscus maronis
i p̄sanli dī. xj. vt oñsū ē i fa p̄c b̄o fm̄oīs.
Dēt q̄ Vitatē i s̄su diuiso. Audi p̄phaz. Du
ri cōfitebor aduer sū me iustitiā meā dñō: et tu
remittis i pietatē peccā mei. Exēplū magdale
ne Luc. vij. remittit tibi peccā tua. Ex^m pe
tri apli: et sic de alijs peccōib⁹ reuer f̄ discurre.
Audi dñz Ezech. xvij. Si ipi⁹ inq̄tegerit pe
nitentiā ab oib⁹ peccis suis q̄ opar⁹ ē: et culte die
rit vniuersa p̄cepta mea: et fecerit iudiciū et ius
titiā vita viuet: et nō moriet: oīum inq̄ratuz
ei⁹ q̄s opar⁹ ē n̄ recordabor. In iustī sua quā
opar⁹ ē viuet. Nūqd volūtatis mee est mors
ipi⁹: dicit dñs. et nō vt cōuertat a vijs suis: et
viuat. Si at auertit se iust⁹ a iustī sua: et fece
rit inq̄ratē fm̄ oēs abominatiōes q̄s opari so
let ipi⁹: nūqd viuet. Oēs iustī ei⁹ q̄ fecerit n̄
recordabor: et i peccō suo q̄ peccauit i ipo mo
riet. et dirisistis nō ē eq̄ via dñi. Audite dom⁹
isti. Nūqd via mea nō ē eq̄: et magi n̄ vie v̄re

pue sūt rē. Ad cui⁹ pelusiois declarōnez tres i
 gram⁹ verita. 1ª ver. ē illa. Quō intelligi
 git q⁹ pdestiat⁹ in fsu pposito nō pōt a dei grā
 cadē: r i fsu diuiso pōt cadē: r p pñiam resur
 gere. 2^a vi. An pdestiat⁹ a grā cadēs: et
 postea p pñiam ref⁹gēs: scim⁹ ē bona p pccm
 amissa ref⁹gāt. 3^a vi. ē An opa scā i pccō
 mōtali possint p sequētē pñiaz viuificari. Ac
 cipe pñā veritatē. v3. Quō intelligit q⁹ pdesti
 nat⁹ i fsu pposito nō pōt a dei grā cadē: r i fsu
 diuiso pōt cadē: r p pñiaz ref⁹gē. Dicob: cui⁹
 q⁹ fs⁹ h⁹ veritatis ē tal⁹. Pdestinat⁹ inq⁹ p
 destitatus nō pōt cadē a dei grā. Et pono hoc
 ex^m. Socrates vel plato absolute q⁹ in se pōt
 stare vel currē: tñ dū soz. vel plato currit: necē
 ē ipsū moueri. Sic q⁹uis hō pōt ēē pdestina
 tus l nō pdestitatus: absolute tñ qñ est pde
 stinat⁹ vi stat: pdestinat⁹ nō pōt reprobari.
 An q⁹ ē pdestiat⁹: r postea nō pscuerat i bo
 nis opib⁹: tūc a dīna grā cadit: ad quā si ref
 gere tēdit: necēria ē pñia. Ad e⁹ declarationē
 ē notādū fm. b. tho. in. iiii. di. xiiij. q⁹ ex in
 fluē⁹ dīni lumis cānt in aīa nra dei grā: r q⁹
 cūq⁹ virtutes. ps. Dñm r glām dabit dñs.
 2° notādū fm eūdē q⁹ sic nubes interponi
 tur iter nos r isluētā lumis sol: sic pccm mor
 tale interpōitur int aīam r isluētā dīni lūis
 Isa. lix. Pccā vīa diuiserūt inter vos r deū
 vīm. r pccā vīa abscondērūt facie ei⁹ a vobis:
 ne et audiret. Adon⁹. n. vīe pollure sī sūguie
 r digiti vīi iniquitate. Labia vīa locuti sūt mē
 daciū: r lingua vīa iniquitate fatēf. Mō est q⁹ vo
 cet iustitiā: neq⁹ q⁹ iudicet vere: s⁹ pfidūt in ni
 hilo. i. in pccō: qd vere nihil fac. r loquūt va
 niates: r parū infra. Opa eoz opa inuilia:
 r op⁹ iniquitatis in māib⁹ eoz: pedes eorum ad
 malū currūt: r festināt vt effundāt sanguinē
 iudcātē. Cogitāōes eoz cogitāōes inuiles
 Et ifra. Pdropi hoc elōgātū ē iudiciū a vob:
 r nō appchēdet vos iustitia. Expectauim⁹ lu
 cē: r ecce tenebre splēdore: r in tenebris abu
 lauim⁹. Ppauim⁹ sic ceci pietē: r qñ absq⁹
 oculis attractauim⁹. Impegim⁹ i meridiē qñ
 i tenebris: r i caligiof qñ mortui rē. Tertio
 notādū q⁹ sicut vēr tenebras pellūt: r radij so
 lis ad nos fluūt: sic pñia pccm pellūt: r diuine
 grē ad aīam veniūt. Et quo segtur sic i codē
 istāti p vēm rēouētur nubes: r lumē psequit⁹
 sic i codē istāti i q⁹ ē act⁹ pñie pccm rēouētur:
 r dei grā restituit. r sic pñia ē cā per accō: ga

tanq⁹ remouēs phibēs. Inde Ambro. airz
 Pēnitētia res optia ē: que oēs defect⁹ reuo
 cat ad pscm. Et sic p⁹ pñia veritas. 2ª veri
 tas ē illa. An sit bōa pdestiat⁹ p pccm amif
 sa p pñiaz cū grā ref⁹gāt. Dico aīa breuit fm
 bc. tho. vt ē: q⁹ aliud ē ēē mortificatū: aliud ēē
 mortuū. Illud. n. mortuū ē: qd oī pccm opa
 tione puat: vt sentire: intelligē rē. Illud autē
 ē mortificadū qd aliqñ fuit viuū: sed postea v
 tūē operādū aīsit vt opari nō possit. Ad dā
 ppositū dico q⁹ illa opa nra que facilitatē hnt
 nos pducēdi ad vitā viua dñtur cē. que autē
 hoc facē nō pñt inuolua sūt. Opa autē illa hāc
 facultatē hnt que scā sūt in charitate: qñ chari
 tas oīum bonoz operū vitā ē. i. Lōm. xiiij.
 Si lignis homin loqr r āgelo: chrutates ā
 nō habēā nihil nūbi pdest. Et aug. sup Jo.
 fmōe. ix. Tāta igt ē v⁹ charitatis: qñ si p
 deest frustra hñtur cetera: si ad sit recte hñtur
 oīa. Que vero ēē charitatē scā sūt: nūq⁹ hñt
 vitā. r p pñis nūq⁹ pñt vel poterūt pducē ad
 vitā. Si queras et charitatē que bōa sūt. Di
 co q⁹ illa sūt que sūt i pccō mortali: r hec mor
 tua sūt: vt dñm ē. Sed bōa que sūt in grā vi
 ua sūt: sed p pccm mortale mortificari dicunt⁹
 nō mori: q⁹ hñrūt vitā. sed postea si dicunt⁹
 totaliter extingui per pccm: sed extinguūtur:
 ne virtutē bēant pducēdi ad vitā. Et hec b⁹
 bōa anima cara adueniēte grā p pñiaz viua fi
 unt. Et hoc ppulchre pz de peni. di. iiii. c. in
 terimētes. r. c. si auerterit se iust⁹. r. c. b⁹ no
 bis. r. n. d facclō pūso. Dic. n. sic. c. iterimē
 tes. Interimētes smōnē ichoatiōis xpi. i. in
 quo xpus ichoat ēē i nob p fidez. seramur ad
 eius psecutiōē nō rur⁹ iaciētes sūdāntū pñie
 ab opib⁹ mortuis dicēs opa mortua pōra bōa
 significat. Apl⁹ q⁹ psequēs pccm crāt mōtus
 idest mortificati: q⁹ hīq⁹ pccādo irrita bōa po
 ra fecerūt. Ad ec sic i pccādo fuerūt irrita p pñiaz
 reuiuiscūt: r ad meritū eterne bñtūdis singla
 pdesse icipiūt. b. ibi. Et q⁹ vcrbis hāc regu
 lā nō q⁹ opa i charitate scā semp ap⁹ deū effi
 caciā hñt. r sic qñtū i ipf ē semp viua sunt. Si
 vō in faciēte pp sequēs pccm efficacīā nō ha
 beāt pducēdi ad vitā. b⁹ p accō ē pp pccm:
 q⁹ ipfū faciēte i dispositū facit ad pcipiēdū ipō
 rū meritū. Mō āt pp b⁹ q⁹ aliqd ab ipfis opib⁹
 diminuat. Mā cū semel a charitate fuerit eli
 cita nō pāt ab eis p pccm tolli quod suū ē. r iō
 indispositiōe a pccōre rēota: quod sit p pñiaz

deā opa suū sortitūtur efficiē: et sūm h^o viuifica-
ri dūtur. Quia atq; i mortali scā sē sic nūq; vi-
ua fuerit. nec efficiētiā pducēdi ad vitā hūerūt
sic nec p sequētē pñiam viuificari pñt: q; pñia
nō ē cā p se viuificandi opex: s; p accūs: si/
cut remouēs phibēs: vt dēū ē. grā at vlt cha-
ritas ē cā p se. et pñis opa bōa i mortali pec-
cato scā: cūq; nō hūerūt aliqñ cām per se: vt uita
ecēn: nō poterūt viuificari p cām per accūs: sic ē
ipsa pñia. Et hac declaratiōe p; rñ^o ad tertiā
vitātē: v; q; opa i mortali peccō p sequētes
pñiam nō refgūt: cū nūq; fuerint a charitate
elicitā l'impata: et p consequēs semp mortua
et nullo modo postea viuificanda. quare et.

¶ infideles bene operando apud deū a/
liquid merentur. Conclusio secunda.

Cipe fam delonē. v; Et si infideles
sint a deo reprobati: tñ in suis bonis
opib; apud misericordissimū Iesū
aliquid merent: vbi aiaduēte q; circa scām merē-
di diuerse fuerūt opi. ¶ 1° opi. sūt ¶ Delagij
monaci: et multoz sequentiū q; ex puris nālīb;
sine grā alia dei superaddita: hō vitā eternā
mereri possit. Et hec ē vna inter alias potissi-
ma rō. vñ quodq; ingt ipse pōt finē ad quez
ē ordinatū adipisci. ¶ Inis at hōis ad quez
dinat^o est: uita etna ē: q; poterūt illud adipisci.
pñ^o nō cū maiori: qm si nō poss; ex se illd adi-
pisci: frustra tale scām vidētur ad finē: quez ex
se adipisci nō possit. Adior at p; p magrū li^o
ij. di. i. c. vj. Jñ aug. ait. ¶ Ecce de rōnālē cre-
aturā: vt sumū bonū intelligēt: et intelligē ama-
ret: et amādo frueret. Sz certe aia cara si hec
opi. recte pcedēt oio reprobabil^o nō cēt. verum
nāq; ē: q; si hō suis nālīb; virib; sumū bonū
qđ ē ipse de^o: studeat inuēire: de^o q; pñio oi-
bus bonū agē cupiētib;: ne labor ille sit in va-
nū: mor grām ifuder: q; mediate consequē vi-
tā eternā. Sed ¶ Delagij sic nō intellexit. volu-
it. n. hōiem puris ex nālīb; vitā eternā mere-
ri posse: qđ oio falsū dixerūt oēs catholici tra-
ctatores. Et ad rōnē ei^o dico: q; quelib; crea-
tura ex puris nālīb; pōt finē nālē adipisci. s;
supnālē nō pōt sine grā dei. vñ Linconienf
p^o poste. c. xvij. dic. q; illa nā pfectior ē: q; p/
fecit^o i suū finē pōt. ¶ Inis at hōis est duplex.
s. nāl et supnāl. Et puris ergo nālīb; pōt hō
adipisci finē suūz nālē: sicut ē scīr vel aliquid
aliud. nō at finē supnālem: nisi supnālū fūit
adiut^o p grām. et q; de quolibet sine ¶ Delagij

in: illigū. ideo tanq; erronea ab ecclia eius o-
pinio reprobatur. xxiij. q. iij. pelagiā. ¶ Delagij
am ingt a ¶ Delagio mōaco exort. bi liberum
arbitriū dīne grā apponūt: dicēs sufficē vo-
lūtātē ad implēda dīna iussa. hibi. Et hoc idē
cōfirmat magr sūtax di. xxvij. secūdi. 2^a
opi. ē q; sine grā dei nō pōt hō mereri vitam
eternā: sed hō pōt mereri aliud a vi a eterna:
sic p; de ifideli et exiū i peccō mortali: q; qñ ali-
qd bōi agūt: q; nec fidet: nec bōis moribus re-
pugnat: nō videt rō quare nō debeat apd deū
aliquid mereri: q; si nō frustra cor; ecē bōa ope/
ratio: sed p Aug. nullū bonū irremuneratū
g; et. ¶ 3° opi. ē dñs Bona. sup fo sūiarūz
di. xij. Et q; plures alij: et sūt ego. vt p; et cō-
clufione posita. 3ª opi. dicit q; nullo cōtin-
tingit apd deū aliquid meri sine grā dei. Et hō
fundat dicto quodā magr i nōra vt s. vbi ait:
q; ois vita infidelū est peccū. i. sine meritis.
Sed certe ista opi. crudel ē. nec magr hō ibid
itēdit: sed sic expōitur. ¶ Is vita infidelū est
peccū. i. nō ē sine peccō. q; q; diu i ifidelitātē p
f. sūt p cor; opationez a culpa nō liberātur. et
hoc et intelligit Aug. dicēs Non sūt bōa opa
supple ad merēdū vitā eternā que p fidē et di-
lectionē nō sūt. q; alterū sine altero nullū vir-
tutis fructū partit. s. ad vitā eternā efficiue. Au-
di Cassio. i. eplis suis. Valde ingt iustitiam: et
maloz oīuz pbat extremū: vt ide q; cogatur
detrimenta suscipe. vñ credebat auxilia. pueni-
re molestiam pati sine causa: penam sine cul-
pa. damna sine debitis. hec ille. ¶ His trib; sic
recitatis opionib; tres inquiramus veritates
v; ¶ Prima veritas est ista. Que est ratio q;
sine gratia nō possit homo mereri vitāz eter-
nam. 2ª Veritas est: an aliud vltra gratiam
gratum facientez requiratur ad vitam eter nā
Tertia veritas an propter charitatis defe-
ctum infideles alias virtutes habentes pos-
sint virtuos appellari. Ad primam dico q;
ideo anima non potest vitam eternam mere-
ri sine gratia gratūz facientē triplici rōe. ¶ 1°
pp eēntie bonitatē. 2° pp bonozū ipropoz/
nonabilitatē. 3° pp dinaz ordinabilitatem.
¶ 1° ppter eēntie bonitatē. Nā nūq; pōt
ēē sine eo qđ ē de eēntia ei^o: sic hō nō pōt ēē
sine sua diffinitōe: q; diffini^o et diffiniū puer-
tunt. grā at dei ē de eēn^o bōitatis hūane: quia
bōitas hūana nulla ēē sine grā dei. i. L. or. xv
Bōa dei sum id quod sū: et grā ei^o i nō vacua

nō fuit. Propter hoc aīa nō q̄ duplicē hūit
in gñe hēm⁹. Prīm⁹ ē de cēnta bōitatis
būane: et h̄ reddū hōiem simplr bonū merito
rie loquēdo. et h̄ hūit⁹ dī charitas sine grā gñuz
faciēs. Alī⁹ hūit⁹ ē q̄ nō ē de cēnta bōita/
tis hūane. Et h̄ ē triplex. Quidāz p̄supponit⁹
a charitate de lege cōi: vt fides et spes. Qui/
dā p̄supponēs charitatē: sic ē ille. bñs p̄ quez
aureolaz q̄s p̄mēt. Est āt aureola glā quedā
accntal de opib⁹ a se scīs rōe hūe excellēt vi/
torie: vt dīc Ricar. i. iiii. di. xlii. Quidā ē b̄
hūit⁹: nec necrio p̄supponit⁹ a charitate. nec ne/
cessario illā p̄supponēs: sic grā p̄phie: reue/
lariōes: vīdōes: et p̄silia mīra: q̄ p̄nt ēt exñti/
b⁹ i culpa mortali cōicari. Euzigīf charitas ex/
dcis sit de cēnta bōitatis hūane meritorie lo/
quēdo. iō bōa meritoria sine charitate cē non
p̄nt. In aug. sup p̄ canōica Jobis omel. 8.
ait. Quicqd hēs charitatē solū nō hēas: nihil
tibi p̄dest. hāc habet: iplēuisti legē: puto istam
margaritā cē illā quā hō negociator q̄sisse i c/
uāge dēscribit. Qui iuēt vñā p̄ciosā mar/
garitā: et vēdidit oīa q̄ hēbat: et emīt eā. Hec
p̄ciosa margarita charitas ē: sine q̄ n̄ hīl tibi p̄/
dest q̄cūqz laboraueris: quā si solam hēas tibi
sufficit. f. ad meritiū vite cīne. h̄ ille. 2⁹ hoc
mereri n̄ p̄t sine grā vitā cīnā pp bonoz nro
rū iproporciōabilit. tē. Mō. n. tān sūt p̄ci act⁹
nri: tāteqz vtutis: vt ad vitā capefcedā suffi/
ciāt: ad rō. 8. Mō sūt cōdigne passiōes h⁹ se/
culi ad futurā glām q̄ reuelabit i nob. Mā be/
sūt p̄ue. j. p̄c. vi. In xpo icu modicu passio/
nis: vitā at cīna mag⁹ ē. ps. Adag⁹ ē g. ci⁹ i sa.
mo. be finite: illa i finita rē. 3⁹ n̄ pōt hō me/
reri vitā cīnā sine dei grā pp dinā ordiabilita/
tē: qz sic. f. de ordiauit: vt illā adipisci sine ei⁹
grā nō possem⁹. vt illi solū grās p̄soluēmus.
Sic ille bon⁹ exult⁹ Laurēti dicebat. Vras
tibi ago diē: qz ianuās tuas īgredi merui. q̄r
rē. 2⁹ vi. ē. An aliud vltra charitatē ad vi/
tā cīnā capefcedā regraf. Et dico breuīf qz de/
lege cōi cī regraf fides: qz sine fide iposs. bile ē
placē deo. Jaco. i. Mā fides inchoatic ē p̄m
act⁹ merito: i. j. charitas p̄pletie. Itē regraf
āi spes: qz q̄ sperāt i dñe n̄ ēt i credibiles vbo
illi⁹. et si oppositū q̄ n̄ sperāt i dño ēt i credib i
les. Hec. n. Vtutes de necitate regraf f̄z tres
aīe vires. Mā fides īformāt itellēm. spes me/
moriā. et charitas scāz volūtatez. q̄r rē. 3⁹
vi. ē. An pp charitatis defectū infidele estias

Vtutes hūit⁹ possint vtuosi nūcupari. Ad h̄
aīa duas tibi famosas opi. adducā: ipf n̄ alr i
iprobatis: qd mibi videat. postea subiūgā.
1⁹ opi. ē qz infideles charitate careāt: alias
tū vtutes hūe p̄nt et moralr viūt valēt. q̄ opi.
sumi p̄t ex dcis glōf aug. 3. Julianū hēticuz
li. 3. c. 4. et i li. 8. va inocē: siue de sūijs p̄p̄i
qd idē ē ppōne septia vbi sic ait. Dilectio dei
et p̄ximi p̄pā et spālis vī ē p̄ior atz scōz: cuz
ceterc vtutes bōis et malis possint cē cōcē: et
Hiero. ait. Virtutib⁹ romāi meruerūt iperū
Et possi mltip̄r p̄fari: f̄z ad p̄ns trāscām⁹.
2⁹ opi. quā mlti īsecuti sūt et hacten⁹ gta ē ta/
lis ē: qz infideles nullā vtutē hūit: f̄z oīs coz vi/
ta ē pecm. Et pōt hec opi. ex Aug. dcis vt s.
robōzari: vbi de itēdōe sua loq̄t. Et pōt sic ar/
gui. Quicqd n̄ ē scm f̄z rectā itēdōe ē pecm
Qis act⁹ infidelitū ē faci⁹ 3. rectā itēdōe. g⁹
oīs act⁹ infidelitū ē pecm. Doco āt h̄ rēam itē/
dōe: q̄ fm legitimū agit et debitu finē. f̄z inūf
āi dñi⁹ f̄z oēs ē: c⁹ grā oīa sūt: velfici debet:
ad quē singula referūt: vt dīc Auic. 1⁹ sic fuf/
ficiēt. c. xv. et. ij. metha. p̄hō ait. f̄z inīs ē qd
n̄ ē alie cā: f̄z a illi⁹. Et Lōm. ibidē p̄mē. 8.
dīc dēscrip⁹ cāc finalē ē vt n̄ sit pp aliā cāz. Lū
āi oīs opa infidelitū n̄ sit pp hūc finē. scā ergo
ipsoz opa⁹ fm rectā itēdōem mine ē. et per
p̄ns nulla coz opa⁹ ē vī. et p̄ p̄ns ē pecm.
et h⁹ voluit magr in lra oūdē: cū s̄ dicit. Qis
vita infidelitū ē pecm. Audi aug. 3. Julia. li.
iij. c. xiiij. Moueris īgrt n̄ officijs: f̄z finibus
a vitijs discernēdas cē vtutes. Officijs āt ē
qd faciēdū ē. finis vō ad qd faciēdū ē. Lum
īgrt hō aliqd facē vbi peccat n̄ videt si n̄ pp h⁹
facē: pp qd facē d̄z: peccat cōuincit. et paulop⁹
ait. Quicqd bōi sit ab hōie: et n̄ pp h⁹ sit. pp
qd fieri vā sapiā p̄cipit. et si offō videat bonū
ipso n̄ recto fine pecm ē. Et in eo. li. 3. Jul.
miltip̄r Viciū cōmēdātes dīc Viciū nō
fuisse virtuosū: q̄r rē. Vides q̄soptimis inni/
tātur be opiones sūdañtis aīa cara: nō aliter
de ipf ad p̄ns expōncns vñā tū regulā pono
vz. 2⁹ dato qz infideles virtuosī moraliū sint:
vt ait opi. p̄: siue nō: vt dīc sa opi. sufficē fm
oēs theologicos tractatores omnes infideles
mortuos esse q̄stā ad vite etne meritiū. et sic
credo aug. intellerisse omnes infideles virtu/
osos n̄ esse. f. q̄m ad meritiū vite cīne. In an/
gu. xij. de tri. i. fi. ait. Just⁹ ex fide viuūt: q̄ si/
des p̄ dilectionem opaf: ita vt virtutes queqz

ipse gbus prudenter: fortiter: temperanter: iusteqz
vixit: oēs ad eādē referantur fide. nō enīz alit
potest eē virtutes. et sic pēcludi q nō sūt vī
tutes: s; virtutū imagies. nā sic imago oīs nō hz
s; oīs similitudinē hz: similitudinē oclorū. nec tam
oculosa hz: et sic de alijs mēbris: sic infidelium
virtutes. virtutes nō sūt: s; imagies virtutū
vñ sicut sequitur: iste ē hō mortu⁹ g^o nō ē hō
sic ista: est virt⁹ infidelis: g^o nō ē virtus: quia
infidelitas mors iusti ē: qm iustus ex fide vi
uit. Tunc vltra: Virtus infidelis non est virt⁹: g^o
ē peccm. Vñ glo. sup. Math. c. viij. ait. Quid
qd facis: aut dei amore aut diaboli fuit facis
diabolo ē peccm: g^o rē. Et aug. d. Va inocē^a. p.
positiōe. c. vi. d. is vñ infidelis ē peccm: et nihil
ē bonū sine sumo bono: vbi deest cognitio in
cōmutabilē veritatis: falsa virt⁹ ē: enīz in opti
mis morib⁹. Et Idem. ad Ro. xij. ait. Qd
qd nō ē ex fide peccm est. Intelligunt mō oia h
qz ad meritū vñ eīne: vt sic. d. is vñ infide
liū ē peccm. i. nō ē sine peccō: vt exponit dñs
Bōa. si fō sūia p. di. xij. vñ sic ait. Nō ē sic i
telligēdū q oīs opatio quā agūt infideles in
tota vīa s; a sit culpabilis et demeritoria: s; iō
dī oēs vīa. corz pēccm: qz p nullā opationē
quā agūt liberant a culpa: qd in infidelitate
pñstūt. Et sic ex his cōcludit: qz quibz infide
liū opa sūt sine fide et charitate: tñ corz ope
ra fidei nec bōis morib⁹ repugnātia secū por
tāt remūeratiōis cā: nō qz ad vīa cēternam:
sed qz ad aliud: sicut de cōfessib⁹ in peccō mor
tali dicitur cōfessio sequēti. Et hec sufficiāt
pro presenti conclusionē.

Ex crītes in peccō mortali bñfaciēs tñ al
qd apud deū merentur Conclusio tertia.

Cipe tertiā pēclonē. vj. Esti crītes
in peccō mortali semper vt sic a deo re
probent: tñ bñ agētes de suo bñ agē
aliqd reponāt. Vbi aia nō sūt bñm Tho. p.
se. q. vl. argu. vl. et pte tertia. q. penul. Et. 4
sūiā di iij. multisqz alijs in locis: et oēs si
deles tractatores in hō vñanimes sūt: qz glo
sus de qz nihil irremūeratū relinqt: bñfaciunt
bonū in peccō mortali copiosissime remūerat.
sed qm sic i culpa iacēs mortu⁹ ē quo ad deū
et spūalia bōa: pñstāt tñ in bōis spūalib⁹: et nō
eternis. et declaro p ex^m. Joānes ē i peccō mor
tali: et amore dī vñā elpñā tribuit pauperi: ie
iunat in. xl. rē. qd hec sibi bona pñstunt. Dico
aia mea qz illi tribuit dō mltā spūalia bōa. red

dū nāqz illi de⁹ p elpna diuina augmenta
tionē: p suationē et bñ: p iunio corpis sani
tate: p culorū euuationē et c. d. ciuitas opulē
ta. M. qd te ab ira dei tāto tpe pñstavit. certe e
lemosyne: ecclia: edificat^a rē. Dicit. n. barba⁹
Diero. qz Sibyllis: ēt paganis mēto vgi
nitatis dō spm pphie pñstū. Itē creb⁹ pñstū
qz pp bōa i peccō mortali fā qz ad tps dī grā il
lūnat: et de peccō erit: sic legit d. Lorne. Act.
x. Vir atqz dā erat in Cesarea nocte Corneli⁹
religiosus ac timēs deū cū oī domo sua: faci
ens elpnaas mltas plebi. et depcās deū semper
vidit in visu māsse qm vna hora dīcī āgelū
dei introcūtē ad se: et dicētem sibi. Corneli.
At ille intus cū tiorē corrept⁹ dixit. Quis es
dñe. Dixit at illi. d. fones tue et elpne tue a
scēderūt in mēoriā in ospai dei. et nunc mitte
viros i Jopē: et accerse Sintonē: q cognōiat
Petr⁹: et ille dicit tibi quid te oportea. facere
Lūqz discedisset āgel⁹ vocauit duos domesti
cos sibi: et mltas meruētēz deū ex his: q illi pa
rebāt. i. obediebāt. Quib⁹ cū narrassz oia mī
sit illos in Jopē. Postera at die iter illi faciē
tib⁹ et appropinquātib⁹ ciuitati: ascēdūt Petrus
in supiora: vt oraret circa horā sextā et c. Et in
fra in sūia dī: qz accedētib⁹ illis ad domū Pe
tri iterrogātes vbi petr⁹ moraret⁹. et cōpro ipz
ēē quē qrebāt: narrāt scñ: hospitant illa die si
mul. altera die veniūt i Jopē. occurrit corne.
cū aicis suis et salutāt se iuicē. cām accersionis
qrit per⁹. narrat seriatim corneli⁹ qd acciderat
Tūc Petr⁹ ait. In veritate cōperi qm nō est
psonaz acceptator de⁹: s; in oī gēte q tñt euz
et opat iustitiā accept⁹ ē illi. Et sic petr⁹ de fide
rpi corneliō iso: mato: baptizauit eū cū copio
sa multitudie. lege textū si placet. Ecce ex his
verbis appet corneliū cēturionē suis bōis o
perib⁹ sanitate aie suscepisse: qd nō fuisset asse
cut⁹ si semp m. le egisset. Quid de Traiano
impatore dicā q pp iustitiā et pietatē quā erga
mulierē viduā exerceuit ofomib⁹ Gregorij a
pēis iferni in qb⁹ erat liberat⁹ ē: vt hētur i le
gēda bti grego. vidē ibi: qz pulchra ē. Quid d
Lōstātino impatore: qz iuuu pietatis infanti
b⁹ occidēdis pepit: grāz visiois vt ad beatū
Siluestrū pget: qz ei piscinā in q mūdād⁹ erat
onēdēt hīe meruit rē. d. igrī felices iusti bene
opantes: q nō solū pñia spūalia: s; et cēna dei
grā n. cēnt. de hō plurius nō dicā. Dabes. n.
de hac mād pñmū in dñicali nro sūmōe. 7. ar

ti. f. c. iij. ibi. n. ppulchra inuicēs. Quā dilectis/
simi bñ agē studcam⁹. ⁊ sic tādē pſeuerāb⁹
dei grā mediāter: mōtē excelsus padifi xpm ie.
sū mirab⁹ iter trāſfiguratu. i. glōſū clare pſpi
ciemus glorioſe regnāte cū patre ⁊ ſcō ſpiritu
in ſecula ſeculo: um. Amen.

Jf cſia ſecunda ſecunde dominice quadra/
geſime de libero arbitrio ſermo in ordie. xiii.

In peccatis Dñs mo/
ricmi. Jo.

ix. Quā felix ſit pdeſiatioꝝ ſtatus
qzqz iocūduſ beſterno ſan⁹ i fmo
pꝛehēdē valeam⁹. nec a miſſerio
vacat qꝛpſa hodie iudeis audir nolēb⁹: ⁊ o
culos auertēb⁹: ne viderēt ⁊ intelligēt vi
tatē: iſtatis vici⁹ dirit. In peccis: vris mori
emini: n̄ mei dſectu. ſed vſa malignitate: qm̄
aia qꝛ peccauerit ipſa moriet. Ezech. 39. Sic
eni iſtituit de⁹ vꝛ qꝛpōte bñ agēt pdeſiatiōē
qꝛ No male i coꝝ p. cis moriet. Eccl. xv. De
us ab initio pſtituit boiez: ⁊ ſitqꝛ illū i māu pſi
lij ſui. appoſu. t āre cū ignē ⁊ aquā: vitā ⁊ mor
tē vt ad qdēqz voluerit manū extēdat. De li
bero igiſ arbitrio hodie dilectiſſimi tractat in
tēdo. de qꝛ tres pſideratiōes faciām⁹. vꝛ. xi.
beriarbi. nobilē ētātē. Liberi arbi. pcla
rā q̄litate. Liberi arbi. fructuoſa vtilitate.

De nobili ētate liberi arbi. Cōſi p⁹

Liberi arbi. nobilē ētātē videam⁹

vbi tres pſiones mor ſolito ponam⁹

1⁹ p⁹ ē iſta. Tāta ē liberi arbi.
pclariffima dignitas: vt nibil pclari⁹ hūane nē
ab ipſo oipotētī deo dari potuiſſet. 2⁹ p⁹ ē
iſta. Tāta ē liberi arbi. nobiliſſima ētātis:

qꝛ alijs aialib⁹ de⁹ bñdict⁹ cōcedē dedignatſet.

Tertia pſiō ē iſta. Tāta ē liberi arbi. pre
clara bōitas vt nō pū ⁊ pū: aut ſucceſſiue ani
me concedatur. ſed ea creata ⁊ coꝝpōti vnita i
eodē iſtanti ipſi cōiatur.

De triplici ſpāli nobilitate libe. arbi. 2⁹ p⁹

1⁹ p⁹ ē iſta. Tāta ē liberi arbi. pclariffima

gnitas dñi libertatis. 2⁹ dñi pꝛicipa

tionis. 3⁹ dñi electiōis. 1⁹ dñi inqz dñi liber

tatis. Si tibi o aia mea ter q̄terqz milia talēta

largirēt: ⁊ i pꝛedib⁹ duriffio i carē aſprio

victu vī: ēs: qd qſo dignitatis opū illaz apli

tudo pſtaret: ſicqz dñi alijs dignitatib⁹ n̄ libtati

datis diſcurrē pōies certe paz aut nibil. Mō

eni bñ p toto: vt poeta ait. libtas vēdit auro.

Ad eccleſie bonū pterit o: bia opes. In ma
giſtē i 2⁹ ſūiaꝝ di. 25. triplice libtate pōit i. c.
ē at libtas. Quedā. n. libtas dñi a neccitate. q
dā a peccō: ⁊ qdā a miſia. Libtas a neccitate
ē qm̄ aliqd a nullo ſimplr ce gi pōt. ⁊ hoc mō
libez ai bi. dñi libez tā an peccū qz p⁹: ita i bo
nis ſic i mal. Sic. n. volūtas an peccū cogi n̄
potuit: ſic nec p⁹ peccū. ē. n. libera libtate pñ
ctiōis: vt pꝛ 3⁹ de aia. 2⁹ libtas dñi a peccō. ſ.
mortal: qm̄ a veniali liberari nequa qz poſſu
m⁹: niſi grādi ſpāli dono: ſic ſuit in vꝛgie. i.
Jo. i. Si dixerim⁹: qm̄ peccū nō hēm⁹. g⁹ d
mortal i intelligiſ. ij. ad 2⁹. iij. Vbi ſpūs dñi
ibi libtas: cē d regula. c. 13 circa pñ. ⁊. xi. q. ij.
due ſt. ſ. c. n. peccū mortale fuit utē iduē. Jo.
s. Qui fac peccū ſu⁹ ē pñ. ita grā libtate.
3⁹ libtas dñi a miſia. ⁊ h⁹ ſolū ē i pñ. qm̄ i
mūdo n̄ niſi miſia ē: ad Ro. viij. Jf ſa ingt
creatura liberabit a ſuitute coꝝruptiōis in li
bertatē filioꝝ dei. Et diē magi vꝛ s. hāc lib
tatē hūit hō ante peccū: qꝛ ei carebat miſia: ⁊
n̄ ſa tāgebat moleſtia: ⁊ plen⁹ hēbit i futura
bñtūdie vbi miſer cē n̄ poſit. ſz i hac vita: qꝛ ē
ini pñ peccū ⁊ vltimā pſi mationē: nemo a
miſia liber ē: qꝛ pñ pñ n̄ caret. h ibi. Et ſic
pꝛ pñ liberi arbi. dignitas. vide ibi magi m
de dignitatib⁹ pñ hōis an peccū. qꝛ optie lo
gtur. Secūda dignitas liberi arbi. dñi pꝛicipa
tionis. Cōſi. n. aliquid vber⁹ ipſu bonū pñci
pat: tāto pſecti⁹ ē. h clariffia. ppō ē. ſz iſte due
potēne hōis. ſz iſtellec⁹ ⁊ volūtas vber⁹ pñci
pat ipſū bonū. g⁹ cē potē pſectiſſime: qm̄ in
tellect⁹ pñcipat ſumū bonū i rēe iſallibil vira
tis. volūtas i rōne iſallibil hōitatis. g⁹ ſit
pſectiſſime. Tē vltra. Intellect⁹ ⁊ volūtas vber⁹
rine ipi ſumō bono pñcipāt. ſz libez arbi. de
iſt⁹ duab⁹ potētijſ pñcipat. g⁹ libez arbi. qdā
erit rea pſectiſſima. 2⁹ dñi pꝛ p magi m in lra
dñi. Libez arbi. ē facultas rōnis. i. intellect⁹
⁊ volūtatīſ. ſz de hac clari⁹ vitate p⁹ bñt⁹ cō
cluſiōis declarabit. 3⁹ dignitas dñi electiōis
23. n. de⁹ vt pñm cā p grāz ſuā moueat volū
tatē: vt ipſa bonū eligat. nō tñ tollit qn libere
ipſa illud bonū elige poſſit. vñ ſic de⁹ mouē
cās nāles n̄ tollit qn act⁹ eaz ſint nāles ſic mo
uēdo cās volūtarias ⁊ libtas n̄ tollit qn act⁹
eaz ſint liberi ⁊ volūtarij. Opaf. n. dñi i vno
quoqz ſm ci⁹ pꝛctatē: ad 1⁹ dñi. vij. Deus
opatur in nobis ⁊ velle ⁊ pſicē. Et puer. 21.
2⁹ regis i māu dei quocūqz voluerit vira

illud. Et brās iho. p̄e p̄^a. q. lxxj. ar. i. decla
rās illō Aplī s̄. dicit. Q̄ p̄atur de^o i nob̄ velle
vt illud velle ē qd̄i act^o nālīs: ⁊ de^o sic mouet
vt cā vhs oīuz motuū: q̄ p̄o ifluru oīa mouz
sed inq̄tū de^o opatur in nobis velle. n̄ solum
vt ē act^o nāl: s; vt ē act^o meritor^o. tūc deus nō
solū opat illud velle meritorū tāq; prim^o mo
tū: sed et hoc p̄at p̄ ifluru; sue gr̄e agit. qm̄
uolūtas ad actū meritorū: vel velle meritorū
sine spālī dīne gr̄e ifluru moueri nō poss; . p̄^a
Lor. rv. Br̄a dei sū id qd̄ sū. Et sic hēs tres
liberi arbi. dignitates. P̄^o clariorī notū
hic tres ingram^o vītales. P̄^o ē qd̄ liberū
arbi. 1° an liberū arbitriū sit vna potentia: l
plures. 3° ē que dīa est inier eē liberum ⁊
ē liberalē. Q̄tū ad primā dico q̄ de qd̄ dī
tate liberi arbi. diuersi modi dicendi fuerunt
Aliq. n. sic dixerūt q̄ liberū arbitriū ē factās
rōnis ⁊ volūtatīs. q̄ volūtario ⁊ spōtāco appe
titū ferri q̄s pōt ad ea q̄ bōa vl^o mala iudicat: l
iudicat valz. Ad̄c diffinitionē tāgū magi dī.
rxv. scōi. c. iā vō i prim^o capli. Et arguit ma
gister istā nō eē bonā triplici inedio. Et p̄ sic
q̄sta d̄ p̄^a nō cōpetit deo q̄ ē sūme liber. q̄ n̄
ē bōa. p̄^a p̄z: ⁊ aīz. pbat: qm̄ dī q̄suis sit
sūme liber: nō tū ad malū flecti p̄t. Audi aug.
rxj. de ci. dci. Ecce ipse d̄s nūq̄ qm̄ peccat
nō pōt. iō liberū arbi. hīc negād^o ē: q̄si dicat
nō. S. dō magi arguit sic. q̄sta diffini^o n̄
p̄petit āgel q̄ liberi sūt. g^o nō ē bōa. p̄^a nō ⁊
aīz. pbat: qm̄ āgel i gr̄a stabiliti nequaq; ad
malū flecti p̄t. Audi aug. vt s̄. Sic p̄^a imor
talitas quā peccādo Adā p̄didit fuisse posse n̄
mori: sic p̄mū liberū arbi. posse nō peccat. nō
uissimū vō n̄ posse peccare. g^o ⁊c. 3° argu
it sic. Q̄tō liberū arbi. magis imune est a ser
uitute creatā: tāto ē liber^o. sed liberū arbi. q̄z
to n̄ in^o pōt flecti ad malū: tāto ē magi imune
a fuitute. g^o ē magis liber^o. Et miorē ⁊ ma
iorē pbat magis i illo. c. mltro p̄pe libālī ⁊c.
Aliq dixerūt vt p̄bi: sic idē magi ibidē dicit.
Liberū arbi. ē liberū de voluntate iudiciū: ga
piāz ī p̄a ⁊ habilitas volūtatīs ⁊ rōnis q̄ idēz
ē fm̄ rē q̄ liberū arbitriū libera ē ad vt libz
ga libere pōt moueri ad hoc vel ad illud. Am
bzo. vō d̄ c. Liberū arbi. ē potās c̄seruandi
rectitudinē p̄p̄e. ⁊ q̄to ḡs magis vīf in bo
nū suo liberū arbitrio: tāto magis est liberior
Audi aug. Tanto ē liberū arbi. magis libez
q̄to ḡs magis vīf bono. sicq; multi mltā dī

verit. Mos vero accipiam⁹ diffinitione^m cōpō-
tiorē. Audi ang. z pz cū in lra magri. Liberū
arbi. ē facultas rōnis z volūtatis: qua bonuz
eligī grā assistente: z malū grāa detinente.
In hac diffinitione ponitur tres pīculi. 1° p^o
enī dicit: q. liberū arbi. ē facultas. i. potentia
expedita z libera rōnis z volūtatis. Idē h^o:
q. dīc potētia declarat q. liberū arbi. nō ē act⁹
rōnis z volūtatis: q. actus nō semp manet in
hoīe: s; mīst. Liberū arbi. at semp māet. Itē
p hoc q. dicit potētia ēt innuit q. libe. arbi. nō
ē habitus rōnis z volūtatis: quia hitus dicit^r
sū quosdīamur hōi vbi mali carat^r l^o pas-
siones. ij. etbi. vī pz: qm p hitū tēperātie nos
bñ hēmus. circa cōcupiscētiās. p intēptātiāz
at male. p hitū scie nos bñ hēmus ad actū in
intellect⁹: dū p sciam cognoscim⁹ verē: p scire ē
adeq̄tio rei intellecte ad intellectū. p hitum autē
frūi q. ē ignoātia nos male habem⁹ ad actū
intellect⁹: z sic de alijs. Liberū at arbi. indif-
ferētē sc hz ad vtrūq; s. bñ vbi male. z loq̄
h i via. g^o liberū arbi. nō ē hitus volūtatis z
rōnis. Si igit^r ē act⁹ nec hit⁹ ē potētia.
2ª pīcula diffinitionis ē rōis z volūtatis ex
q. dāf intelligi q. nō ē vna simplex potē⁹: s; qd
cōpōsitū ex rōne z volūtate. Et rō h^o ē: qm iō
dicimur liberi: q. de duob⁹ vnum eligē possū
m⁹ alio recūsāt. Ad dō ad verā electionē duo
ncērio cōcurrūt. 1° vt cognoscim⁹ qd recte
debem⁹ eligē: z q. appetam⁹ qd eligē iudicim⁹
Et t ad hoc vt cognoscim⁹ qd recte eligēdū sit
p siliū regitur in pte intellectū qd dīiudica-
tur qd sit i electiōe pferēdū. Et pte ar effectū
requir^r q. acceptet^r qd p rōnis iudiciū dīiudica-
tū ē. Null⁹. n. bñ eligit: nisi eligēdū p gēat: z
q. liberū arbi. ex electiōe ē: z in electiōe requi-
ritur intellectus z appetit^r. iō dīc q. liberū ar
bitriū ē facultas rōis z volūtatis. 3ª pīcula
ē ista q. bonū eligīt grā assistēte: z malū grā
desinente. Mā liberū arbi. si comparat ad a-
ctū suū: vt act⁹ nālis ē: sic mouet a deo: vt gē-
nerali motore: nullo alio habitu sup inf. so im-
pso. S; si p sīderat ad actū suū vt dī meritū
rūi sic mouet a deo p spālē hitū supinfusū: z
h ē grā q̄re cōcludit q. actū meritiuū nō eli-
git libe^r arbi. sine spālī grā: q̄re tē. Et sic pz
pma veritas. 2^a Vi. est ista an liberū arbi.
sit vna potētia vbi ples. Et dico breuīt q. nō:
vt dōn ē in sapīcula diffinitionis. 1° dō c^o
declaratōe notādū sūm bñ Thō. pte pma. q.

viiij. arti. iiii. q. potētie appetitue pportionan-
tur potētijs apphēsiuis. et p pñs sic ex pte ap-
phēsiōis se hz itellect⁹ et rō: ita ex pte appetit⁹
itellectui se hz volūtas et libex arbitriū qd nī-
hil aliud ē qz virt⁹ electiua. et sic itelligē impo-
tat simplicē apphēsiōē rei: pp qd dicim⁹ q p
ma pncipia sūt itellect⁹: qz illis imēdiate no-
tis terminis assentim⁹. rōcinari āt iporat v/
nūis pgnitiōē: vt dūc in pgnitiōē alteri⁹.
ita ex pte appetit⁹ velle iporat simplicē appeti-
tū alie rei: vt finē: qz volūtas ē respectu finis
q pp se appetit. Eligē āt ē appetē aliqd pp ali-
qd cōsequēdū: qz ppe eligē ē eoz que sūt ad fi-
nē. Vñ breuiter arguat sic. sicut se hz itelle-
ct⁹ ad rōnē: ita volūtas ad vim electiua siue li-
berū arbitriū. sed itelligē siue itellectus: et
rōcinari sūt eiusdē potētie: vt probat .b. tho.
pte p. q. lxxix. g sic velle et eligē erūt vni⁹ po-
tētie. s. volūtas: sicut itelligē et rōcinari sunt
vni⁹ potētie. s. itellect⁹. sed qm tale eligē siue
cognitiōē fieri nō pōt: nec ē pognosci qd re-
cte sit eligēdū. Ad recte āt eligēdū regrit pfi-
liū: qd ē in rōnē. iō ad libex arbi. pcurrit rō:
et volūtas. Et qsequit q libex arbi. nō ē vna
potē simplex: s. qdā pposita ex rōnē et volun-
tate. In pbs. vi. etbi. An electio pteat ad vi-
pgnitiua vel appetitiua sub duo relinqt. Di-
cit. n. q. electio ē itellect⁹ appetitiua: p appe-
tit⁹ itellectiua. Sz i. iij. etbi. magis delectat vi-
detur q sit appetit⁹ itellectiua noians delectōis
desideriū pphabile. et rō: qz obiectū electiōis
ē id qd ē ad finē. et hō inqzū tale hz rōnē bōi
qd dī vile. Et cū bonū iqzū bonū sit obiectū
appetit⁹: seqt q electio sit pncipalr appetitiue
vtutis et p pñs libex arbi. ē potē appetitiua
et hō pncipalr. Et qm nō seqt q nō sit et rō-
nis: hz sit pncipalr volūtas. Et sic pz fa vi.
3. vi. ē q dīa ē iter cē liberū et cē liberalē
Dico q cē libex nihil aliud ē qz nō cōcoactū
sed cē liberalē spectat ad vtutē magnanimitatis.
vñ ille dī liberalis qui liberalr et modeste
sua cōicat: qz si modeste et regulate nō fieri: trā/
scēdēt i vinū pdigalitatē. vñ p reglā accipe
aia cara: qz liberal dī cē i subuēdo aicis sic
mora: qz q cito dat bis dat. In qdē viri bōi dī
isti caprios vestierūt iudeos. et q ābulare nō
poterāt ex nimia liberalitate iumentis iposue-
rūt fo pali. xxviiij. Et Dauid rex pcepit: vt
Mschiboseb q fuerat regis nepos vna semp
i sua mēsa cōdēt. q. regū. xix. Et idē Dauid

multā gratū hūit: qm Berzelai exercitus eius
necēria detulerit. i. Reg. xviiij. Et ad nra ve-
niam⁹ magi dño liberalr dona obtulerūt. Adā
th. ij. Liberalr paup dñs turbā. Adā. xv. Et
qd oculis nris vidim⁹ liberalissimē philippus
maria regē aragonū: et regē Nauarre. alios
qz dños infinitos ēit milites p ianuēses cū eoz
classib⁹ debellato pphie restituit libertati. et sic
d alijs. Et h volo tibi aia sufficīat p pñi p.

Et h aialia irrōnabi⁹ qd eis pphicū et nocū-
m sit discēnār et eligār: nō tñ i eis ē libex ar-
bi. s. solū rōc vītētib⁹ ē pcessū. Loco fa.

Ecipe faz pclu. vj. Tāta ē liberi ar-
bi. nobilissima cētās q alijs aialib⁹
bñdētis dō pcedē dīgiss: vbi aia nō
qz aialia bruta bonū eligē et malū refugē vi-
deāt. hō i eis p iāto nō ē: vt libero fugāt arbi.
s. solū nālī qdā incliatōē absqz oī rōc discū-
sua hō eligūt: illō vō rōcūfāt. ouis. n. extaria
lupū vītēre videt et fugit. videt pascua sic nē
pformia: et illa pseqt nō discursiua rōc vt dicat
hō mibi ē nociuū. g illud fugiā: aut hō ē mibi
pphicū. ergo illud pseqt. sed hoc tñ quadam
nālī incliatōē ptingit. Inde magister in secūdo
di. xv. c. iā vōcō aut. Libex arbitriū ab arbi-
trādo nomē accepit. Arbitrar āt ad iudiciū p-
tinet rōis: ad cui⁹ nutū et regulaz oēs alie mo-
uētū vtutes et obediūt. Iudicat āt fm rēaz
rōc pñct ad illud qd iter iustū et iustū iter p-
sum et alienū discernē nouit. Nulla āt ē alia
potē q hō i discernē noscat nisi potē rōnī. i.
itellect⁹. Idōc āt rōnis brutis nō conueni-
Et hoc pbat triplr. s. ex pte dī. ex pte nri et ex
pte vniuersi. Ex pte dei p. Illud. n. qd ē
sūme trinitati nobilissimū nō dōuit viliissimis
creaturis cōicari. s. itellect⁹. volūtas et mēoria
s. i deo nobilissime vtutes: Nā mēoria secūda
cū actū dicēdi pducit verbū. Vna volūtas ē
pñm pductiua sps sancti: q sūt nobilissima iter
oia diuina. Aialia āt bruta ignobilissima sūt
pallūqz de terra querētia. ergo indecētissimū
fuisse rōnem et itellectū illis cōicari. 2. ex
pte nri sic. Indecētissimū fuisse brutis cōicari
id i q siles deo sum⁹. sed s. itellectū oēs sum⁹
siles deo. faciam⁹ dicit deus boiez ad imagi-
nē et silitudinē nraz: qd nō itelligit nisi s. tres
virtutes aie fm Aug. in li. de trini. Nā i itel-
lectu relucet forma et silitudo filij in volūte
imago silitudo spūs sci. in mēoria imago. et si
miliūdo pñs cñi. g tā nobile talentūz inde

centissimū fuisset brutis fuisse cōicātū. 3° h
 pbat ex pte vniuersi. Dec^o. n. et pulchritudo
 ordinis vniuersi exposulat rōne brutis non
 esse cōicandā. Attende ordinē vniuersi. qdaz
 n. sic fecit de^o vt agāt sine iudicio: sic lapis dū
 deo^o sū tendit: sicqz de alijs cognitōe carētib⁹
 Aliq agūt iudicio: sed nō libero vt bruta. In
 dicat. n. ouis lupū fugiēdū ēē nāli inclinatioe
 et iudicio: s; nō libero: vt dcm ē. Quedā agūt
 iudicio libero vt hoies: q; p vim cognitiuam
 iudicant⁹ aliqd fugiēdū et psequēdū esse. Sed
 q; hocipso iudiciū nō est ex nāli insticu in pti
 culari opabili: imo ex collatōne qdā rōnis: iō
 agim⁹ libero iudicio: potētes i obiecta diuer/
 sa. Rō. n. circa ptingētia ad opposita viā bz:
 vt pz in dialecticis filogifinis. et p suaficiōib⁹ rbe
 toricis. Particularia ū opabilia sūt qdā pūn
 gētia: iō iudiciū rōnis se bz ad diuersa. Et q
 volūtas sequit iudiciū rōnis: nec ē volūtātē
 esse liberā libertate p dicitōis. alias frustratē
 p filia: exhortatōes et filia. Sol^o pigit hō i suis
 agendis reb⁹ vut rōne. Inde pbs i pbenio
 phic pme sic ait. Aialia imaginatōib⁹ et mēo/
 rijs viuūt. expimēt aut paz picipāt. hoīus at
 gen⁹ arte et rōnib⁹ viuūt. Ad h etiaz facit illud
 qd dicit Tull⁹ p de officijs. In pmissis inquit
 hōi est pba veri inqsiuio: atq; iuestigatio. Ita
 qz cū sum⁹ necijs negotijs: curijsq; vacui: tūc
 amam⁹ aliqd vidē: audire: addiscē: cognitōes
 qz rex: aut oculaz: aut mirabilius ad beate
 viuēdū neciam ducim⁹. Ex q intelligit q; ve
 rū simplex sincerūq; illud ēē nāe hoīs apuissi/
 mū. h ille. Et Quid⁹ p metamor. P dionag
 cū spectet aialia cca irā. Os hōi sublimē de/
 dit: celūq; vidē Inssit et erectos ad sidera tol/
 lē vult⁹. h ille. Et hūbi sufficiat p pūni p dōe.
 Et i eodē instāi creatōis aie libez arbitriū i
 ē ei: et i eodē instāi q creat⁹ corpi vniat. 2° 3°.
 Ecipe terrā psonē vz. Tāta ē liberi
 arbitrij pelara bonitas: vt nō prim p p
 tim siue successiue aie dcedat: s; ea cre
 ata et corpi vnita in eodē instāi ipsi cōicatur.
 Ad e⁹ p dōis declarationē tres ingram⁹ vi.
 P dōia est: q; in dieb⁹ organizet corpi⁹ hūanuz
 in vtre mris. 2^a Vitas: qm insūdūt aia in ven
 tre mris. 3ª Vitas: an aia sit libera libertate p di
 ctionis in vtre matris. Ad primam dico
 breuiter: qm mā ista nūmia nō indiget specu/
 latione p p mūlicz honestatē: q; mā ex q for/
 mat hō: p sex dies stat sub forma lacris. nouē

sub forma sanguis: duodec sub forma carnis
 et is. dieb⁹ mēbra figurant. vñ vñ sus. Sex in
 lacie dies: tres manēt in sāguine terni. Bis
 sen carne: ter sen mēbra figurant qre et c.
 Ad sam vi. dico q; originizato corpe et debi
 te disposito p introductōe aie intellectiue: creat
 deus bndictus vnā singulare et picularē ani
 mā in celis: ad imaginē et similitudinē suā: et in
 eodē instāi creatōis illā corpe insūdūt. ita q; i
 eodē instāi creatōis insūdūt: et insūdēdo creat⁹
 Q heretice comētor: pace dixerī phoz: qui
 vnicū mendacit affigisti in hōib⁹ cūctis itelle/
 ctū. Et tu o miser Jobes de grandino: q tuo
 in ope in qōne de vnitate intellect⁹ in fine: ita
 dicis. Sed lz ista sit positio Aristo. et comēta
 toris: et lz nō possit remoueri rōnib⁹ demōstra
 tiuis: tū ego dico alit⁹ q; intellect⁹ nō est vnus
 numero in oib⁹ hōib⁹: imo est numerat⁹ i di
 uersis sūm numeratōem corpoz hūanor: et p
 sectio dans ēē simplr. hoc aut non pbo aliqua
 rōne demōstratiua: qz nō scio h ēē possibile:
 qz si q; h sciat gaudeat. Nec sūt vba ei⁹. Q
 miserrimi scolares hui⁹ opiniōis sectatores:
 an h potissima rō. Quō qso vīri facti de corū
 bonis opib⁹ premiant⁹: aut scelerati sp ma/
 le viuētes punirent⁹: nō i aia cogitatiua qūā
 ponit comētor pfectissimā in gnē formatuz
 abstractaz de potētia mae: qm illa cū sit de po
 tētia mae cōduca: corumpit ad corruptiōem
 mae: nō in corpe premiant⁹: nec puniunt⁹: qm
 boni mala plima p p deū paciunt⁹: et ipi letāf
 cū malefecerint et gaudēt in h mūdo. Similitē
 nec in isto intellectu vnico: qz sic silitraretur
 et gauderet. Quō g saluabis iusticiā dei: que
 dat vnicuiq; sūm opera sua. An deū dices in/
 iustū: an nō p diderantē ista: qui cuncta guber
 nat. Q q ppetua mundū rōne gubernetas. in/
 quit Bact. de pso. Terraz celi sator q rēpus
 ab euo. Ire iubet: stabilisq; manēs dat cūcta
 moueri. Audite pbi oēs. Job. xxi. de mal lo
 quentē. Vaudent ingt ad sonitū organi. du/
 cūt in bonis dies suos: et in pūcto ad inferna
 descēdūt. Et ps. 36. P dōes ingt eos vt cli/
 banū ignis i tpe vult⁹ tui. f. ad iudiciū. dñs in
 ira sua. i. i modū irati: turbabit eos et deu/
 rabit eos ignis. et Isa. 5. P dōpica igt dilata
 uir ifern⁹ aiaz suā: et apuit os suū absq; villo i/
 mino: et descēderūt forica ei⁹ et p pta ei⁹: et sūl
 mes: glosiq; ei⁹ ad cū. Audite qd de hōis di
 cat Isa. 61. Nō esuriēt: neq; sitiet apli⁹: neq;

adter sup eos sol: neqz vlt^o est: qz misfator: eo
rū reger eos: et ad fotes aqru potabit eos. Et
c. 62. ait. Induit p induci me vestimēto salu-
tis: et idumēto insticie circūdedit me: qñ spōsū
decoratū corona: et qñ spōsā omatā monilib⁹
suis. et vñ ista pmiādi diuersitas. Audi dñm
Ezech. 7. Scdm viā corz facies eis: et fm in-
dicia corz iudicabis eos. q iudicātes aiaz vnā
eē intellectuā i oib⁹ hōib⁹ male iudicāt: tgit
et i malo iudicabūt. Ego inqz de⁹ Hierc. 15.
fm dñs scrutās corda et phās renes: q do vni/
cuiqz iux viā suā. s. bonis bona: et mal⁹ mala:
qre et c. Accipe tñā vi. v3. An aia sit liba li-
bertate dicitōis i vtrē mris. Dico q de libo
arbitrio possum⁹ duplr loq: aut put dic potē/
tiā: aut put dic actū: et vsqz liberi arbitrij. Si
dic potētiā. dico q i codē instāti in q insudif et
creaf aia ē sp libera: qz cū libez arbitriū sit fa-
cultas rōis et volūtatis: vt oñsū ē: et intellectu
et volūtas nō sūt due aie: sed due potētie vni
us aie. et cēntialit et realit vna aia fm Augu.
sequit q qñcūqz et vbiqz repit aia sp libera
sit et inuentat. Si aut libez arbitriū dicit actū
et vsqz liberi arbitrij: sic dico q libez arbitriū
nō inest hōi nisi discretōis tpe. In pñt nō ē
datū meritū vel demeritū: nisi cū ad etatē pu-
bertatē. i. discretōis puēritiē. Pubertas āt i
mafeul est infra. i. 4. ānū. et mulierib⁹ infra. i.
et de desposatōe ipubez. c. et lra tuus. et de
regularib⁹ et trāseūtib⁹ ad religionē. c. signifi-
catū. vbi dr. significatū. et infra. Quisra ānos
a parentib⁹ ablat⁹ in monasterio vsqz ad an-
fios pubertatis dz lbi expectare: sed postea p-
egredi: si nō oblat⁹ infra. i. 4. ānū potē exire nō
obstātē pfeffione a se fca. Idē. c. cū sum⁹. Cū
sum⁹ inqz: et infra. Si qs intrās monasteriū
fecerit filiū suū infra ānos habiū fufcipe puer
pōt cū venerit ad etatē exire: et bona q ei ex suc-
cessione puēniūt postulare. h ibi. Quib⁹ sane
vbiis cōcludit q puer liber nō est: nisi dū ad
discretōis puēritiē annos. qre et c. Et h fuf-
ficiāt p pma pte huius sermonis.

De qualitate et conditione liberi arbitrij cō-
sideratio secunda.

Ecundo loco ^{libei ar}bitrij pre-
clarā qūtatē. i. pditionē videamus
vbitres pclones more solito subiū-
gam⁹. Ista pclō ē ista. Nulla est
potētia: nullaqz tā ingena vtus: nūbilqz tā ar-

duū: qd libez arbitriū cogē possit. 1ª pclō ē
ista. Et si multū interst. i. multa dñia sit inter
creatōrē et creaturā: tñ h liberi arbitrij pclara
vint⁹ ē in deo et in creatura eqūit cōicata. 3^a
pclō est ista. Et si vnusqzqz libero fūgat arbi-
trio: tñ i pti pmi penā i hac hac vita pegrinā-
tes: scim⁹ carnē et spm inuicē altercātes.

Et libez arbitriū cogi simplr nō possit: tñ
a multis ipedit: ne libē exire possit. pclō p^a.

Ecipe pma pclonē v3. Nulla ē potē-
tia nullaqz ingēs. i. potēs vlt⁹: nūbil-
qz tā arduū qd libez arbitriū cogere
possit. et itelligē simplr: qm fm qd nō icōuēt
Cogi. n. simplr ē: qñ qs ab actu sub nullo re-
filire pōt. i. nō pta it facē: et sic qñ qs cogēt ali-
qd malū facē nō illi putaret i pti: vt Aug. ait
Et h mō nūqz libez arbitriū pōt adeo cogi:
vt pti vtare nō possit. In mgt i fo. di. 25.
ait. Iō volūtas sp a dño merito iudicat: q sp
a nēccitate libera ē: et cogi nō pōt. Vbi. n. nēcc-
tas ē: ibi libertas nō ē. et vbi libertas nō ē nec
volūtas ē: et iō nec meritū. h ille. Cogi vō f3
qd ē: qñ qs ad actū ita mouet et ipellit: vt cum
difficultate resistat: et h mō libez arbitriū cogi
pōt: qz multiplr inclinari pōt et induci: vt cū
difficultate resistet: et aliqñ ad aīqd agēdū vlt
nolēdū dēcūmabit. Circa istā pclō tres ing-
ram⁹ vtates. Ista ē ista. an possit sufficiēt
rōe pbari libez arbitriū simplr cogi nō posse
2^a vi. q sūt illa tā ingētis. i. magne vtutis q/
bus libez arbitriū fm qd cogi possit. 3^a vi. ē
ista: an libez arbitriū cōacte malū eligēdo pec-
cet. Et ad pma vi. dico q multiplr pba-
ri p libez arbitriū cogi simplr nō posse. Et ad
pna triplr pbat. f. rōe: autē: et ex^o. Et p rōne
sic. Actib⁹ hūanis vnā cāz ppa et imediatā af-
figre oz. Et āt imediatē nō pte ē ipse de⁹: qm
q sūt a deo imediatē: nisi bona cē nō pnt. act⁹
aut hūani aliqñ boni sūt: aliqñ mali: q de⁹ nō est
ipsoz imediatā cā. Itē nec n. cūtas pte ē ime-
diatā cā: qm q ex nēccitate eueniūt: sp eodē
mō se hnt: vt or⁹ sol⁹ et hmoi. Sz act⁹ hūani in-
numerabiliū variant: q nēccitas nō ē eoz ime-
diatā cā. Itē nec dicē possum⁹ q fatū vlt dispō-
stellaz sit eoz imediatā cā: q q ex pstellatōne
eueniūt de nēccitate sūt: et sic pūct tota morat-
phia et ordo politie⁹: vt clare p3: q nō ē eoz i/
mediatā cā: et ex pte reprobaf. 26. q. 4. c. Igr
gen⁹ dinatiōis. qñ in fine capli. vbi sic dicit
Astrologi dicit sūt eo q in astis auguriātur

Venerabiliac appellati sūt, ppter natalicio-
rum siderationes dierū. Veneres. n. hōiū. i. na-
talia boiū p duodecim signa celi describūt
sides cursus: nascētū mores: act⁹: et euentus
pdicere conant. i. qd quali signo fuerit natus
aut quē effectū habeat vite q nascit: interpretan-
tur. hi sunt qui vulgo mathematici dicuntur:
cuius supstitionis genus cōstellationes latini
vocat. i. nationes sides quo se habeant cum
quis nascit. Idmū aut gen⁹. i. stellaz intpre-
tes magni nūcupant: sic de his legi i enāge-
lio. Matū xpm ānūciauerūt: postea h noie soli
mathematici dicti sūt: cuius artis sciētia vsqz
ad xpm fuit pcessa: vt rpo edū. i. nato: nemo
erinde natiuitatē alic⁹ de celo itēpre-
tatur. qd horas natiuitatē hōiū speculant
diffili et diuerso fato. h. ibi. Ad ppositū g h m
aut sidera nō erūt hūanoz actū imediata cā.
Itē nec fortuna vlcus erūt imediata cā: qz
eorz q raro eueniūt nū cāc sūt: vt pz. 2. pbi. vt
declaram⁹ āncedēti fmoē pma pie. p. 3. 4
Act⁹ aut hūani nō raro eueniūt: nec pter itē-
onē agētis: q nō sūt eoz imediata cā. Quare
rclingitur q nulla alia erit hūanoz actū ime-
diata cā: nisi ipsemet hō. Sz hō ad actū suū p-
cedit vbi ē discretio. et vbi ē discretio ibi t ele-
ctio: qz qd dīcērnit eligi: et electio nūc alud ē
qz duoz alteri⁹ acceptatio: altero recusatio. Eli-
gere aut vñ t omittē aliud ad libez arbitriū
pñet: qz hō in suis opib⁹ ē liber qz in se est.
Sed si simplr cogit possit: nō cēra nā liber:
qz qd a nā est: sp est. qz cogi simplr nō pōt. 2.
h pēlo. pbat āncē. Et p Aristo. 3. de aia. i. fi.
vbi dicit volūtātē esse appetitū deliberatiū:
qz p electionē deliberat h cē psequendū. illud
vō fugiendū. 2. pbat auctoritate. Eccl. 15.
Deus ab initio cōstituit hōiez tē. vt dictū est
in pncipio hui⁹ sermonis. 3. pbat auctoritate
barbati Hiero. 3. Iovinianū: vbi sic ait. Li-
beri arbitrij nos pdidit de⁹: nec ad vitia: nec
ad virtutes de necessitate trahimur: alioquin
vbi necessitas: ibi nec corona. et. 15. q. j. c. n. ē.
Nō est cuiqz q nram ascribam⁹ erūnam. i. i.
culpā: nisi nre volūtati. Nemo nīm tenet ad
culpā: nisi ppa volūtate desierit. Nō habēt
crimē q inferiūtur reluctantib⁹. i. ex toto dis-
sidentib⁹. Volūtaria tñ smissa. i. peccata seq-
tur inuidia. i. pena delictoz quā in alios deri-
uamus. i. dam⁹ alij ex. Volūtarium enim
mūc elegit xps. volūtariū feruū sibi diabol⁹

actionat. i. emittit vt p actionē petat. Meminem
sibi iugo fuitus astrictū possidet: nisi se pns
pctoz ere. i. delectationib⁹ vendiderit. h. ibi.
facit capitulū. Illa caueda sunt. 15. q. j. nota
tū infra. Et vba beati Ambrosij de bñ vita.
Et Arist. 5. ethi. c. 7. ait. Iustū opari oē vo-
lūtariū ē. Et. 3. li. c. 3. Viri⁹ volūtariū ē: et ni-
hilomin⁹ et malitia volūtariū ē. Et Seneca li-
bro de moribus. Dē pñti actio volūtaria ē.
Et Salusti⁹ in Jugurtino ait. Dux atqz ipa-
tor vite mortaliū anim⁹ ē. Et. 5. de ci. dei. c. x.
Sūt nre volūtates in nobis et ipse faciūt qd
volēdo facim⁹: siue bonū: siue malū. Cullius
in. 2. rheto. Volūtātē in oib⁹ reb⁹ specare cō-
uenit. Bārian⁹ de pe. di. ij. c. si eni. 5. liberi
arbitrij. Nec ad virtutes nec ad vitia nēitate
trahimur: s; volūtate. Sen. ad Lucillū. Da-
lēti⁹ oī fortuna anim⁹ ē: et i vtrāqz ptem ipse
rea suas dūc. beateqz ac misere vite sibi cā est
Itē habet de snia excoi. c. cū volūtate. Et i ci-
uili lege. ff. de furtis. l. q in iure. in pñ. Et sic
pz auctoritate q libez arbitriū cogi nō pōt. 3.
hec eadē veritas pbat exemplo notabili. 23.
q. 4. c. nabuchodonosor. vbi dicit. Nabucho-
donosor: penitentiam meruit fructuosa. nōne
post innumeras impietates flagellat⁹ penituit: et
regnum qd piderat rursus accepit. Pharao
aut i illis ē flagellis duuioz effect⁹ et perijt. hic
mibi rōem reddat q diuinū cōsiliū nūmū alto
sapiētiqz corde iudicat. cur medicamentū vñ
us medici cōfectū: alij ad interitū. alij valuis
ad salutem nisi qz xpi bon⁹ odor: alij ē odor
vite in vitā: alij ē mortis i mortē. Quānū ad
nām ambo hōies crāt. quānū ad dignitatē am-
bo reges. quānū ad cām ambo captiui dei po-
pulū possederāt. quānū ad penā ambo clemen-
ter flagellāmonī. Quid g fines eoz fecit cē
diuerfoe: nisi qz vñ⁹ dei manū seruiēs i recor-
datōe ppe iniquitatis ingenuit. alij libero pñ-
dei misericordissimā veritatē pugnavit arbi-
trio. h. ibi. Et sunt vba beati Aug. Exempla
plurima vide i Valerio li. 6. d. mutatōe mox
et fortune Lucius sylla tē. Et ibidez legi de
Themistode q adolescēs ifamia pollut⁹ orat.
vide ibi. Accipe faz vītātē v3. Que sunt illa
tā ingēt. i. magne virtutis: qd libez arbitriū
fin quid cogi possit. Et lz multa cē possint li-
bez arbitriū ipellētia ad aliqd determiatē vo-
lendū: vel nolendū. ser tñ ad pñs ponamus.
Primū ligis libez arbitriū est aliq passio

vel habitus. sic cum per habitum timoris gehenne ho-
 mo se abstinere a malis peccatis. 23. q.
 6. §. si. ubi dicitur. Et primo gehenne conu-
 nescit homo a peccato sic consuetudo iusticie: et incipit
 quod durus erat amari: et incipit excludi timor a
 charitate: et succedit timor castus. h. ibi. Et sic
 de alijs habitibus et passionibus. Secundum ligas
 libere arbitrii est obiectum. An. n. repit aliquod
 obiectum in quo nulla est ratio mali: tunc voluntas per ho-
 nitatem illius obiecti inclinatur: et quodammodo
 tenet ut illud obiectum determinate velit: quod
 dicitur de beatis: qui ratione bonitatis summi boni
 quodammodo vincuntur et stringuntur: ut illud
 summi boni velint: quous ex natura sue potentie li-
 beri sint: non quod possint odire: aut non amare: sed
 secundum Scotum possent actu suspensum non amando nec
 odiendo obiectum tale. Vel dicitur quod quis ex bo-
 nitate illius obiecti liberum arbitrium totaliter inclinet
 ad illud obiectum velle: non in ita determinatam quoniam non
 possit ut libere ex natura sue potentie ab actu resi-
 lire: quous nunquam resistit: propter ordinatorem factum i-
 ter tale potentiam et obiectum: quod si resistere esset deor-
 dina: a. Dicitur tamen beatus Thomas. quod voluntas nec resi-
 lire nec suspensum actu quodammodo potest. sed dicitur quod de
 necessitate potentie fertur in illud obiectum: ita quod non pos-
 set non velle illud: nec propter hoc dicitur ipse tollit vo-
 luntatis nostre libertas. Cum. n. plurimum est glorie volun-
 tate nostram inmutat: non cogit esse: sed facit ut procedat
 et inclinatio alia inclinatio succedat: et ita prima
 expellitur: et sic introducit et manet. Vbi gratia. la-
 pidis ratione sue gravitatis inest inclinatio ad locum
 deorsum. hac autem inclinatione manente si lapis sursum
 projiciatur: ille violenter erit. Si autem deorsum aufe-
 ret lapidis inclinatio gravitatis: et inclinatio deorsum
 levitatis tunc ferri sursum non erit ei violentus.
 Et per hunc modum intelligi debet quod deus inmutat
 voluntatem absque hoc quod cogat eam: quod potest in omnem naturam
 operari deus vult. Hoc de intentione beati Thomae. i.
 questionibus de veritate. q. 22. Et sic dicitur de obiecto
 in quo nulla repit malicie ratio: quod voluntas dei
 minatur ad volendum sic: ita proportionabiliter dico de
 obiecto: in quo nulla repit ratio bonitatis quod volun-
 tas determinatur ad fugiendum vel nolendum ipsum vel
 contra dignum quod nullus potest velle non esse felix: nec vel-
 lus potest velle esse miser: quod in felicitate in ludis
 ratio omnis boni. in miseria autem ratio omnis mali. Et lo-
 quor de felicitate et miseria estimata. Sed circa
 dicta ego dubito. Si. n. deus sic voluntatem inmu-
 tat: quod tollit primam inclinationem: et aliam imponit.
 Jam non videtur nubi quod voluntas remaneat in sua na-

li inclinatione: nec per se est voluntas: sed potest po-
 tentia naturalis: quod naturaliter non libere agere possit: nec
 similitudo de lapide valet: quod facit illud de poten-
 tia absoluta: cui nihil est impossibile: quod non impli-
 cat contradictionem: quod procedo et fieri posse in volun-
 tate. sed manentibus ordinibus naturalibus dei poten-
 tia ordinata: appetit quod deus non faciat: ideo videtur
 mihi quod alius modus dicens sit rationabilior. Tu
 vult tene exponere ut placeret: et tibi gratum.
 3^m impedies libere arbitrii ne ita facilius agat in
 opposita: est ipse deus. Et hoc dupliciter. Primo modo
 quando sine impressione alius habitus movet ipsum ad
 aliquid volendum et eligendum quod ipse nolit: vel non
 elegit. puer. xxi. Et regis in manu dei: ad quod
 cumque voluerit uter illud. Et hoc modo mutavit
 paulum apostolum in eius conversione dum dixit. Vnde quid
 me vis facere. Act. 9. c. 7. Gal. j. 2° potest deus
 movere voluntatem ipsius in modo aliquam formam in ipsa:
 quod ipsa voluntas inclinatur in hoc vel hoc obiectum. Et
 hoc duobus modis fieri potest: aut perfecte: aut im-
 perfecte. Imperfecte cum dat gratiam viatoribus de no-
 vo quod voluntas inclinatur ad aliquid volendum: et hoc
 modo movet voluntatem omnium penitentium. Perfecte
 vero tunc in modo formam. id est gratiam suam voluntatem
 movet quando perfertur aie gloriæ: et hoc modo movet volun-
 tatem in beatis in quibus voluntas se inclinatur per chari-
 tatem perfectam in ipsum summi boni: non solum ut vult
 munus: sed et quous ad ea quod sunt ad finem. Hoc
 de intentione beati Thomae. vi. c. 5. Quartum impedies li-
 bere arbitrii: ne ita libere eligat sic debet esse: est
 demonis infernalis: et hoc propter instigationem alius app-
 etis boni propter quod ducit voluntatem ad determinate
 volendum hoc vel illud. 5^m impedies est ange-
 lus quod per inspirationem bonam movet voluntatem:
 ut determinate hoc vel illud velit. ps. 7. 2. 2. 4. 4.
 Angelus suis deus mandavit de te: ut custodiat te
 in omnibus viis tuis. 6^m impedies est spiritus: quod
 plurimum si multum voluntatem movet ad determinate
 volendum hoc vel illud. Et ista sufficiat ad presens: sed
 plura alia sunt quibus movetur voluntas ad determina-
 te volendum hoc vel illud. Ad ista. vi. dico bre-
 viter quod cum voluntas simpliciter ligari non possit: ideo spiritus
 illi dum est in statu vice putatur meriti vel demeriti
 tui. 15. q. 6. c. si a sacerdotibus: in fine. ubi dicitur.
 Motum autem dedita sunt quod sunt quanto que aie. id est vo-
 luntate fiant. Amplius. n. deus respicit ad cogitari
 onces et spontaneas voluntates quod actus per simpli-
 citatem aut necessitatem sunt. Hoc tamen intellige nisi ob-
 liget homo ad ordinandum actu simul cum voluntate. ut
 decepto ab infidelibus. sicut declaratum est supra

fmone nono. *fmone pma: p fideratois itie. q*
re rē. Et h sufficiat p pnti p dōne. qre rē.

libez arbitriū est eqūl in deo t i crea: u
ra rōnali. Conclusio secunda:

Cipe secūda p dōne v3. Et si multuz
inist. i. mltā dīa sit inf creatorē t crea
turā: tū bec pclara liberi arbitrii vnt
est in deo t in cretura eqūl cōdicata. Ad p de
claratōes tres ingram vntates. p dīa si i de
monib sit libez arbitriū. 2. vī. si in angel est
libez arbitriū. 3. si in deo ē libez arbitriū.

Ad p dīa dīco q in demonib ē liberi
arbitriū: sed illud ē obstinātū in malā. vñ nō
q obstinatio iponat quādā ai firmitatē pati a
q reuertit nō pōt. Nō posse aut reuertit a petō ē
duplicit: aut q de h vires nō sufficiūt. vt. f. a
petō totalit libere. t h mō oēs exites i mora
li petō reuertit nō pōt. vñ fido. 2. Lūiā nos
patō obligauerim t opib diabolū: tā nīa vir
tute resurgē nō valent: t h mō nō dī q ob
stinat. 2. mō accipit i firmitas in petō: qñ q
coopari nō pōt: vt a petō resurgat. Et h duo
b modis. vno mō: q nō pōt coopari. i. nō de
facili pcoopari vt a petō resurgat: t ista obsti
natio ipsecta ē: t pōt in vita pnti repiri sic pa
tuit de p dīa rone t alijs adeo affuct i petō
q cū magna difficultate possēt resillire. 2. o iel
ligit nō posse coopari vt a petō resurgat sin
pōt itelligēdo: ita q nullo mō possit coopari:
vt a petō resurgat: t h mō dē dē dē ppe dīcūt
obstinat: q nullo mō a malo pnt reuertit: adeo
in malo sūt imersi. vt p3 p mgtz i. 4. dī. vl. c.
bic aut orit qō ex pmissis hīs originez: vide si
placet. t hac obstinatio null i vita pnti dī ob
stinari. audi Aug. sup illud ad Ro. ij. Tu at
fm duriciā tuā: t ipemēs cor tuū rē. De nul
lo i q dē sperādū ē q dīu patiēcia dei ad pniaz
adducē. t subdit. p dīgan ē hodie: ifidel ē ho
die. iude ē hodie: bēn ē hodie: fclinatē est
hodie. Quid si cras āplectat catholiciā fidē: t
scq̄tur catholiciā vitatē. Quid si illi qō i q cūqz
gnē erroris dānas tanqz despatissimos anqz
vitā istā simāt agāt pniaz t i futuro iueniāt ve
rā vitā. audi t Leonē papā. Nemo ingt ē de
sperād: dū i h corpe pstituit: q: nō nūqz qō
diffidētia etat differt: p filio maturiori p fclit
de pe. dī. 7. c. nemo. Et sic p3 p^a vntas. Ad
fa in dico fili: q i angel ē libez arbitriū: silt et
in bñs. h ē pfirmatū i bono p grāz dei. Vbi
nō q cē pfirmatū i grā pōt dupl itelligi. vno

mō cū libez arbitriū nullo modo pōt fclit ad
malū sine lumine glie: t h mō vgo glōsa p
pter mīnūtatē pūilegiū fuit i grā pfirmat:
vt nullo mō peccare possit: vt Aug. ait. Lū d
petis agīt nullā volo p fclit de maria facē inē
tionē. Ap lī vō post spūs scī mīssionē in grā
tū pfirmatū sūt: vt mortalit peccare nō possit
h nō vt vīalit. j. 30. j. Si dixerim qm pnti
nō hēm rē. Alio mō libez arbitriū ē firma
tū i grā cū sequēti lumine glie: t h mō solū āge
li t bñ libez arbitriū hnt i grā pfirmatū. ps.
Uino: dñi fclis pmanet i fclm fclī. q qdē mō
null i hac vita fuit i grā pfirmat: excepto xpo
q p p duplicē nāz i vñā psonā suppositatā erat
p fclit vīator: t p pbenso: t sic dī. Si grā i bñs
facit vt peccare nō possint. vt q eis tollat rō li
beri arbitrii. Dico q fclit ad malū ē defectus
liberi arbitrii: q tollit p grām. vñ grā nō tol
lit aut corrūpit nām: sed p fclit. vnde cū liber
tate liberi arbitrii stat inflexibilitas ad malū
p p p grām p fclit libez arbitriū. Et sic p3 fa
vntas. Ad p dīa dīco q i deo ē libez
arbitriū. h nō est i grā cōfirmatū: q nūqz fuit
instās in q dē fclit vntitū aut possibilis ad
posse de ad malū: iō nō idiguit pfirmatōe ali
q. Et ponam q cē pfirmatū dē libez arbi
trū i grā qō a q. Confirmari. n. dicit ab aliq
firmari. nō ē pfirmatū aut pfirmatū i grā h ē
ipā grā: t a q oīs grā. Et sic p3 3. vntas. Ad
ad ppositū p dōnis: vt itelligam q mō libez
arbitriū sit i deo t i nob eqūl. Mōndū q libe
rū arbitriū tria icludt v3 imunitatē coactōis
dignitatē sublimatōis: t 3. facultatē electōis.
Ad p dīa imunitatē coactōis sic libez arbitriū
ē in oib eqūl: tā in creaturis qz in creatore.
Quaqueqz. n. volūtas libera ē: t cogi nō pōt.
Ad p dīa n. a nā sic vnaqueqz h3. Ad p dīa digni
tatē sublimatōis sic nō ē in deo t creatura eqū
lit. Nemo. n. ē q nesciat q digniori mō ē i cre
atore qz in creatura: t in creaturis fm digni
tatē est in oib eqūl. qm oē libez arbitriū sub
deo ē pstitutū: t h nō differūt. Ad p dīa ad fa
cultatē electōis t pntē iusticie fclit nō solū
est i deo t in creaturis ineqūl. h etia in creatu
ris ad se inuicē pparit. Vna. n. creatura mul
to potērior ē alia i rectitudine fclit: sic beata
qz mīsera. Audi Anselmū h^o de libero arbi
trio. Libertas ingt liberi arbitrii alia qdē a se
q nec ē fclit: nec ab alia accepta q ē solū dē alia
ē a deo fclit t accepta: q ē angelo p t hoīuz. Et

Quidē: alia hīs rectitudinē quā sentiret: alia carēs. hīs rectitudinē: alia tēpabiliū: alia i sepaibiliū. carēs rectitudinē: alia caret recupa- bilit: alia irrecupabiliū. h ille. anctas illa clara est. Et beati sibi sufficiat p secūda pōne.

De pugna carnis cōtra liberum arbitriūz et bene. Conclusio tertia.

Accipe tertiā pōnē v3. Et si vnusqz q3 libero fungat arbitrio: tū in pti p mi penā in hac vīa pegrinātes: caro ipuget libez arbitriū vt nō qcuqz velim illa fa- ciam. Audi aplin ad Gal. 5. Caro pcupis- cit aduersus spm: et spūs aduersus carnem. Hec. n. sibi inuicē aduersant: vt nō qcuqz vul- tis illa faciat. Pro declaratōe hō tres ingra- mō vitates. Prima ē: qd ē illa pugna carnis ad uersus spm. 2^a ē: qd sūt hī q cū carne pugnant. 3^a ē: qd regit ad virilit pugnandū cū carne.

Ad nū ad pma breuiter tibi aia rñdeo q glia- sus Aug. i libro de pfectu vitioz et virtutū illā poptime declarat. audi Aug. Si aliqui ingre- dit spūs carni. Admēto q: cinis es et ad hūi- litatē inducat. Stati obstat caro et ait. Multū i- mo pene oib⁹ melior es: verbo: scia: diuinitis: honorib⁹: et hmoi: q te cogit: et nō te despici- as plus qz o3. despice cūctos: et peminē oib⁹. Si rñdeat spūs: cūcta h sūt a deo: et vana sūt. Querēda sūt celestia solū. i occulto ē opandū vt de⁹ i ocelto pmiū reddat. Stati caro rñdet. Nō sic: s3 oñde qd agis. Laude⁹ de⁹ in opib⁹ tuis videāt oēs et addiscāt: et qre occultare de- bes bona q facis. Si dicat spūs: pcedum ē ini- micis. Obuiat caro: reputabit pusillānimitas dabis cām ceteris te iniuriādi: qz vindictas nō sūmis: et sic cā cris peccati. Si spūs dicat opa- re qz nascit hō ad laborē. Obstat caro. Quid pdest se nimis affligē. Quare ad mortē an tē- pus vis currē: labor nimis facit hoiez suūp⁹ homicidā: q gese. Si spūs ait. Largire bona q hēs pauperib⁹ vt habeas vitā etnā. Prudē- tia carnis ad h: qz malū ē h. nā si null⁹ daret elemosynas ois hō conaret lucrari. Mūc aut qz dam⁹ multi sūt ociosi. debes pl⁹ te dilige qz primū. Custodi g p te. nescis futuros casus Si dicat spūs. Nō loqris malū de aliq: dicas sp bonū. ois murmuratio mala ē. Aut prudē- tia carnis. Mūqz malū ē loq⁹ vitia: nō ē mur- muratio: sed peccati reprehensio. Quid si oēs laudabis: nōne falsū dices: et hoc ē peccatum. Quid pdest de alijs bona dicere: et sic i vanā

glam surgāt. Si dicat spūs. Abstine⁹ dūz est a cibis et a potu. Aut prudentia carnis. Quare de⁹ creauit delitiosa nisi vt comedamus. Nō creasset si noluisse eis nos vti: deo fuidū est in hilaritate. Abstinentia facit hoiem meliōli- cū et pigrū. Et demū si seqret i sūmitas: nōne magnū eēt ptiā nō posse deo suire. Si dicat spūs. Laste viuēdū ē: vel i vginitate. Pru- dentia carnis rñdet. Si oēs v gines eēt mū- dus destrueret: et qre d3 deo displicē qd nāle ē. Et sic multa alia sapia carnis hīs qb⁹ dñaf: rñdet: et ad mortē duc. Et sepe nūero h prudē- tia carnis de altissimis rebus disputat dicēs. Quare fecit de⁹ hoiez quē sciebat eē peccaturū qre nō fecit cū i peccabile: qre finit tot mala fieri qre iniquas pspat: et iusticia dñaf. Quare h et qre illud. S stolidā hoīz iuestiga⁹. Quis v3 ait: xps p ad staturā suā cubitū vnū addē et multa alia adduc q pulchre sūt meditatiois. Rege ibi et videb mltā tibi gūssima et. Et sic p3 h⁹ vi. Accipe faz vi. v3 q sūt hī q cū car- ne pugnat. Dico q tria sūt pncip⁹ hoīz gnā q cū carne pugnt. Quidā. n. sic pugnt vt car- nē vicāt: et nullo mō sēm⁹ carnis hnt. qdā pu- gnāt et vicūt et marie carnis sēm⁹ hnt. Quidā pugnt nec vincūt: s3 carnē spūi dñam faciunt. Accipe pmiū gen⁹. et dico q qdā sic cū carne pugnt vt carnē vicāt: et nullo mō sēm⁹ car- nis hnt: et ho3 paucor⁹ ē numer⁹. Et ad xpia noz cōfusione nō ex⁹ cuiusdā phi: vt recitat valeri⁹ maxim⁹ lib. 4. c. 3. de reocrate pho. s3 ecerūt nāqz iuuenes qdā tūc ptiā cū mētrice qdā pactū vt ph3 illū ad peccādū iducēt i ptiā carnis. Accessit meretrix sūmonib⁹ blādis et domire dixit secū se velle: psetit ph3: blādis vñt vbis et facti magis: imobil⁹ et ptiā ph3 pdurat: et victa tādē phi castitatē: p fusa abiit meretrix: dicūt iuuenes meretrix: pdidisti: nō potuisti op⁹ qd pmissisti pficē. Qui illa. pda- ctū ingt de hoie feci: h at nō hō: s3 imobile li- gnū. Silē qz ex⁹ de brā agata i legēda legif: vñ de ea dictū ē. s3 acili⁹ possūt fara molliari: et plūbi duricies i molliciē pueri: qz co: ei⁹ ali⁹ qb⁹ in honestis deturpari: et sic de alijs. 2° a lig cū carne pugnat et vincūt: et tū maximū sē- tinētū carnis hnt: et hī incipiētes oēs sūt: qm in pncipio caro fortior est qz spūs. et nondum spū seruētes: caro eos acrit in spū molestat a- deo vt crebro spūs obilitet et pigrior fiat ad di- mandata: nec tū ob h q carnis sūt sectant. Et

certe h est maxia pugna incipitū oīz. In q
rū psona glōsus Anselm⁹ in suis meditatio
nib⁹ dicebat. Aia sterilis qd agis. Quid tor
pes aia peccatrix. Aia tepida ⁊ digna cuomi
qd, donitas. Arbo: infructuosa: vbi sūt fru
ct⁹ tui. Arbor digna securi: ⁊ igne digna succi
di ⁊ succedi: q sūt fruct⁹ tui: vtiq; spine pūgen
tes ⁊ amara pēā. h ille. S; hāc regulā nō: q
quāto lōg⁹ spūs pugnat ⁊ vincit: sit tādē vi i
talib⁹ canis vtus debilitet: nec tū totalit libe
rant: s; qūdiana illa pugna pdurat: nō tū sen
timētū carnis hnt. Ex^m de brō Hieronymo
q in eplā. s; se plurimas abstinentias fecisse
narrat: tū in mortua carne adhuc libidovi
uebat. Sic habet de p^oau. ad Ro. 7. Ego
aut carnalis ingt hō sū venūdā^r sub p^oto. qd
n. opor: nō itelligo. nō. n. qd volo bonū h a
go ⁊ c. 3° aliq sūt q pugnat nec tū vincit: s;
curnē spū dñam faciūt: ⁊ bonū mala ē p^oditio.
ad Ro. 8. Qui i carne sūt. s. submerfi dō pla
cē nō pnt. Et quo segit q: q deo placē volūt
carnez subdere spūi conent. ad Gal. 5. Qui
xpi sūt carnē suā crucifixerūt cū vitij ⁊ pec
catis: ⁊ ad Ro. 8. Qui. n. fm carnē sūt: q
carnis sūt sapiūt. q vō fm spū q spūs sūt sen
tiūt. nā prudētia carnis mors ē: prudētia spūi
tus vita ⁊ par: qm sapiētia carnis inimica est
deo ⁊ c. Et sic p; hā vitas. Ad tertiā vitatez
dico q: tria pmaxime regit v; cogitatio vir
tuosa: castiga^o vigorosa: ⁊ attentio aiosa. p^orio
inquaz regitur cogitatio vtiosa. Tria. n. d;
cogitare qd qz deo militare intēdēs. s. tpalia
eterna: ⁊ infernalīa. T^o palia ⁊ sic innuēti illa
mēdacijs piurijs luxurijs: ⁊ oib⁹ p^octis plena
Maū. 3. De ciuitas sanguinū vniuersa dila
ceratione plena. Nō recedat a te rapina: vor
lagelli: ⁊ vor ipet^orote. ⁊ sequitur. Ecce ego
ad te diē dñs exercituum: ⁊ reuelabo pudēda
tua i facie tua: ⁊ oñdā gēib⁹ nuditatē tuā: ⁊ re
gnā ignominia tuā: ⁊ pūciā sup te abhominā
tiones ⁊ t^orumelijste afficiā: ⁊ ponā te i ex^m ⁊
enī oīq viderit te resiliat a te. Et ita d scō ē q
qñ alicui dñs tm lūmē cognitiois pstat: vt mū
di cōgiscat calamitates ⁊ inigates a se cunctos
sic cogitātes resiliat a te: ⁊ fugere: qm qd pro
dest hōi si vniuersū mūdū lucret: aie vō suc d
trimētū patiat. 2° d; cogitare eterna ⁊ illa
amare. ps. Vltā mādator tuoz cucurri: cum
dilatasti cor meū: ⁊ dicti cucurri: vrsollicitudo
bñfaciēti oñdā. Tertiō infernaliq ⁊ illa time

re. ps. Timor ⁊ tremor venerūt sup me timor
in aia: tremor i corpe. 2° regit in hac pugna
castigatio vigorosa. Castigo ingt p^oau^o cor
pus meū: ⁊ in fuitatē redigo: cū discretiōe tū
Audi p^ouero. in qdā eplā. Corpis ingt debi
litas nūmia: ⁊ vires aie frāgit: mētis qz inge
niū marcescē facit. Quicqd cū mō ⁊ t^oramēto
sit salutare ē. Opum^o in oi re mod⁹ laudabil
vbiqz mēfura. h ille. S; heu nobis tal discre
tio nō est op^o: s; carnē mortuā impigum^o:
⁊ aiam in cūv victurā pdim^o. Audi p^ouero.
de clauistro aie. Cur ingt carnē tuā p^octiois re
b^o ipinguas ⁊ adornas: quā post paucos die f
vires deuoraturū sūt in sepulchro: ⁊ aiaz tuā
nō adornas bonis opib⁹ q deo ⁊ aīgel^o ei^o pū
tanda ē in iudicio. Cur g aiaz tuā vilipendis
⁊ ei carnē pponis. Dñam ancillari: ⁊ famulā
dñari magna abfusio ē. h ille. 3° regitur attē
tio aiosa: vñ vulgaritū dici solet: mala guarda
sa chi dōme. In p^ouero apls ait. p^o rcs sobriū
estote ⁊ vigilate ⁊ c. Nā si blādumēt^o ⁊ fugge
stioib⁹ nō resistit. suggestio delectatōez parit
delectatio p^osentū. p^osentū op^o. op^o p^osentū
nē. p^osentū nēcitatē. nēcitas dēspationem.
⁊ dēspatio mortē. p^oicipijs g obita: sero me
dicia pat. Et h sufficiat tibi p^o 2° p^ore h^o t^o mōis
De fructuosa vilitate liberi arbitrij consi
deratio tertia.

Terio loco

Liberi arbitrij fructuosa
utilitatē videam^o: vbi tres p^octes
more solito subiūgam^o v; p^oama
p^octo est ista. Solo libero arbitrio ⁊ absq; dei
noua supueniente grā pōt aia hac in vita ten
tationib⁹ resistere: ⁊ illis viriliter repugnare
2^a p^octo ē ista. Solo libero arbitrio ⁊ sine alio
diuine grē nouo adueniente subsidio: pōt aia
p^ogrina dī mādāta iplere. 3^a p^octo ē ista. Me
qz sine diuine grē nouo adueniente respectu po
terit aia cū ceciderit solo libo arbitrio sileuari
⁊ solo libero arbitrio possum^o tētatōib⁹
resistere. Conclusio prima.

Ecce prima p^octōne ⁊ c. vi. d. Et ne
a aia cara me i pelagianū errorem incidē
arbitreri: hāc accipe distinctōz quā po
nit Bona. eximi^o cardinal sup 2° sūiax di. 28
Aliud est resistere tētatōi. ⁊ aliud vincere tēta
tionē. Plus. n. iponat victoria qz resistētia.
Resistere nāqz p^ostū in h q: qz suggestiōi di
abolice nō p^osentat. s; cē vicio: ē p^ostū i oppo

An ci? psequendo qd diabolus suggerbat ut
 reddebat. Inetio diaboli e hoicz a bono retra
 bere: et illu deo inimicari: et cino dignu facere
 supplicio. Tunc igr viat qn sic ci resistit: ut ci?
 oppositu qd iredebat facim? . et amicabilez
 deo efficiunt: et pmo cino appropinquam? merito
 pgrui: et qm h sine spali dei grē dono gratū fa
 ciētis pmiū cīnū mereri n̄ possum? . i. cor. xliij
 Si liguis hoīuz. et. Que m̄ nō regit ad h̄ vt
 resistat. Eccl. xv. Apposuit an cū ignē et aquā
 vitā et mortē vt ad qd cūqz voluerit manū extē
 dat. Iō pcedendū ē q solo libero arbitrio cū
 grā gratis data sine alia grā gratū facit de no
 uo frueniente poterit hōtentionib? resistere:
 vt illis nō pſentiar: q n̄ facere nō poterit vt vi
 cat. Nota m̄ q si solo libero arbitrio eū diabo
 lo pugnare: nec alio subsidio dīne grē iuu
 remur pfecto succūberem? . Vñ glo. sup illud
 tre. 3. Adic dñi multe: q nō sum? psumpti qz
 nō defecerūt mīfades ei? . Aut sic. Mō pōt hō
 diu stare p diabolū i fule? . nisi mīa dñi adiuuēt
 Et replū de pugilatore: q cū cerna se pte scuto
 operit: alia ex parte remanet discoperitus: et a
 magis experto pugilare vlnerat: qre et.

Et libero arbitrio solo mandata dei imple
 re possumus. Conclusio secunda
 Leipe scdas plocz. v3. Solo lib. ar.
 et sine alio dīne grē nouo adueniente
 subsidio pōt aīa pegria dei mādāta adimplere.
 Ad e declarōz nō andū fm. d. Bon. q dei
 mādāta implere pōt duplr itelligi. s. qz nūz aut ad
 genus opis: aut qz nūz ad intentionē mandan
 tis. Implet mādāta qntū ad genus operis ē
 facere: nō facere: qd pceptū vel pphēf nō pſi
 derata pceptū itentōē. s. qre pceptū sic: vt
 pphibuit. Implere qntū ad itentōē mādā
 tis est nō pceptū adimplere: sed et attendere p
 cipientis itentōē. Iſrecepit. n. deus. Mō ado
 rabis deos alienos: et. ad h̄ vt psequimur vīaz
 cīnā. Mō ad ppositū dico q ex naturali qdā
 inclinatione possumus dei mādāta adimplere
 qntū ad genus opis: vñ nālis inclinatō dīcat:
 vt pntes honorēmus homicidia vitēmus. et
 binōi. Sed sine grā ratū faciente nō possumus
 dei mādāta implere qntū ad itentōē mādā
 tis. Cum densilla pceptū vt dīne pformemur
 voluntati: et sic glām cīnā psequimur qd sine ca
 ritate fieri nequaquā pōt. vñ. b. tho. i. 2. q. cix
 c. ix. dicit. Et homo si ad dei mādāta implenda
 quātū ad genus opis dīna idigēat grā. hoc

nō ē ex nāe defectu: s3 ex defectu pcti. Ad. n.
 pctm pōt at hō dei mādāta per nālia dona imple
 re. Alioqn vt dicit ipse: nō potuissz hō i illo sta
 tu nō peccare. Et n̄bū aliud ē peccare qz trā
 sgredi dīna mādāta. S3 in statp nāe corruptie
 gratia gratis data idiget hō vt dei mādāta pos
 sit implē. Et qbu sverbis appet q alr cōue/
 nebat hōi librū ar. in statu inocēcie: et alr nūc

Donit. n. magi sen. inrr: di. xv. qdrupli
 cem hoīs statū. Iſdūm? an pctm. 2? post pctm.
 et an repationēz grē. 3? post repationēz grē: et
 an cōsumationēz. iij? post cōfirmationēz et af
 sumptā glīaz. In pmo statu sic liber erat hō
 vt n̄bū ad bonū faciendū haberet quo ipedi/
 ret: nec ad faciendū malū quo impelleret. Et
 sic sine errore poterat iudicare: et volūtas sine
 difficultate bonū appetē. In 2o statu quo i
 pelleret ad peccandū hūit hō. qm rō a pcepti/
 scia pmebat et vincebat. Et iotali statu nō po
 terat nō peccare. In 3io statu hūit ad peccā
 dum impellent: sed rōnēz non vincens: ita q
 pōt hō mītalr nō peccare sed nō pōt ventalr
 nō peccare propter infirmitatez carnis nōduz
 per grām absōptā et pfecte psumatā. In q
 to statu habebit homo libez ar. pfirmatū i bo
 no: ita vt per grām psumatā oīno peccare nō
 possit. et soc nō h3 per nām: sed per grāz: qz p
 nām semp h3 homo vt possit peccare et nō pec
 care sed p grām h3 vt nō possit peccare. Et
 corpus humanū dī corruptibile per nām et sit
 incorruptibile per grām. i. cor. xv. Semat
 corpus corruptibile surget incorruptibile. et.
 Et tamen ex eo q incorruptū le per gratiam
 fat non sequitur q non sit humanū. Sic et li
 berū arbi. hoīs flexibile est in malū p nām: et
 tū per grām poterit confirmari vt bonūz sem
 per velit: et malū nunqz possit velle. qre et ceta

Et sine gratia a peccatis resurgere nō pos
 sumus. Conclusio tertia.
 Leipe tertiā pconem. v3. Nequa
 q sine dīne grē nouo adueniente respe
 ctu aīa cum ceciderit solo libero ar. poterit sub
 leuari. Audi Iſido. de sumo bono. Cum nos
 inquit peccato obligauerimus: et opibus dia
 boli iam nostra virtute surgere non valeamus
 Audi pphetam. Nisi q dñs adiuuit me pau
 lomius dirasset in in inferno oīa mea. Qm
 qui facit peccatū suū ē peccatū. Ad cuius
 declarōnem est sciendū q resurgere a pctō nī
 bil aliud est qz ad ea restitui que per peccatūz

are passionē vel post: vide isra i fa p̄siderōe
se p̄ia in p̄ma veritate: Ibi nō in q̄ p̄ illa v̄
ba: rē. Iddē h̄ illos decretos text⁹ q̄ ponit s̄.
i finōe. ix. p̄siderōe fa p̄clone terna. Ibi: i
nouo testō rē. O p̄tie eni ad p̄positū facit. Et
hec de p̄ma veritate. Q̄ tū ad fam veri. di-
co ponēdo h̄ac regulā ḡnalē q̄ glōs⁹ de q̄ so-
lē suuz oriri fac sup bonos ⁊ malos p̄curat
an hō sit bon⁹ vel mal⁹: heretic⁹ vel scismati-
cus vel excoīcat⁹. si in hō sit sacerdos: ⁊ sacer-
dotij caracterē h̄eat: poterit q̄libz sacz corpis
christi ⁊ s̄gūis in rei veritate cōficē. O p̄re-
clara dignitas: ⁊ nō min⁹ stupēda dei magni-
tūa bōitas. H̄ac regulā pōit b̄tus tho. i. iiii.
di. xiiij. Qui cōcordat Iddē de Tarāstio in
iii. ⁊ cōiter cōf. Et rō b̄ri Tho. ē. Quia sicut
baptis̄m⁹ q̄ p̄secrationē dāt nūqz aut q̄stū
cūqz in heresim labat. I scisma l̄ excoīcatione
sic nec sacerdotat⁹ ordo aliquo mō aīni pōt. et
iō q̄ p̄as p̄ficiēdi sacra ordire p̄sequit sacer-
dotalē: a quocunqz p̄ficiat sacerdotē: erit i ve-
ritate p̄fectū. Et dicit idē doctor. di. xiiij. q̄
i quolz ordie sp̄al: p̄ferē p̄as vt sacerdoti po-
testas p̄ficiēdi corp⁹ ⁊ s̄gūine dñi. Diacono
euangēl⁹ legēdi: sacra dispēdādi in cāu necita-
tis ⁊ hō d̄ mādato ep̄i. Subdiacono cōfertur
p̄as sacra t̄gēdi ⁊ p̄epandi. Et sic dāt singu-
lis sp̄al p̄as: ita singul sp̄al is caracter imp̄mi-
tur. Et nō q̄ caracter vni⁹ ordis n̄ p̄suppōit
caracterē alteri⁹ ordis. Vñ si q̄s suscepto or-
die posteriori p̄terminēt ordinē p̄orē: nō pp̄
hōi p̄ori ordiari debēt: p̄ hōi d̄ decretali de cle-
ricis p̄ saltū ordiari sanis clare. Et sic p̄z 2^a ve-
ritas. Q̄ tū ad t̄nā diē dñs Kaimū. i. summa
sua: q̄ anctas illa: Quēcūqz ligaueris sup ter-
rā rē. nō sumpl̄r itelligēda ē: s̄ cū p̄ditōe. s̄ si
sacerdos iuste soluit ⁊ ligat: ita q̄ clauis n̄ er-
ret. Qdēcūqz igit solueris s̄ fr̄a: clauē nō er-
rātē: erit solutū ⁊ i cel⁹ i. approbatū xiiij. q̄. i
c. māet. Adactingt petri p̄uileg⁹. i. ligat: vbi
cūqz ex ip̄s egitate fert iudic⁹. i. s̄miam: q̄ s̄miam
iustē lata nō t̄z vt diē glō. ⁊ h̄ic arguit d̄finita
q̄ad deū: nō q̄ad eccliam: s̄ illa q̄nqz n̄ t̄z. cē
de sen. ex. p̄uas. h̄ i glō. Iddē. n. papa errat
vt p̄z di. xl. c. si papa. S. papa sue ⁊ fine salu-
tis negligēs d̄p̄chēdit i iust⁹ ⁊ emiss⁹ i opib⁹
xxij. di. c. Inferior: vbi d̄r: Inferior sedes p̄-
orē solue n̄ pōt: Sola eni p̄rior: idē iupior
i inferiorē p̄uicent: idē de iure absolutū Iddē

liq̄do p̄uidef: q̄: quē n̄ pōt absolueri: n̄ pōt iu-
dicio. s̄ suo infer. or p̄riorē ligat. Vñ p̄p̄ba
ait. s̄. Ista. Mūq̄ gl̄a: i f̄ securi. i. seca ⁊ cū q̄
secat i ca: aut exalt. b̄it seca ⁊ rū q̄ trahit eam.
Ista ita ex d̄inis scripturis. s̄. p̄ph̄cis p̄mō
ratis sole clari⁹ exhibuim⁹ quēcūqz q̄ mior⁹ au-
toritatis ē eū q̄ maioris p̄tāse iudicijs addi-
cere. i. adiudicari: aut p̄p̄is diffonib⁹ subiuga-
re. s̄. p̄dēnādo vel absolue do. h̄ ibi. Et q̄bus
vbi p̄z q̄ illa auctas sacerdotib⁹ cōcessa. Qdē
cūqz ugaucris n̄ ē absoluta: s̄ p̄ditōe itellēda.
Ista q̄ sit f̄p̄. Qdēcūqz liga. rē. supple clauē n̄
errātē: l̄ h̄ntes p̄tātē: q̄ rē. Et sic p̄z p̄a p̄clō.
Q̄ sacerdotēs apti. i. māifesta debent por-
tare tōsurā: ⁊ q̄re Conclusio fa.

L̄cipe faz p̄clonē. v3. In sig^m mari
a me digitali sacerdotēs oēs caput rasū i
corde modū sine rubor pōtar d̄bēt: at
q̄z tenent. Ad p̄deklarationē tres igrām⁹
vita. Iddē ē. Que ē rō q̄ institutū ē vt illa
tōsura capitis pōret. 2^a an pōtātēs istā tō-
surā puenf h̄editate primōiati. 3^a vñ ē an
suscipiēs tātā dignitatē in mortali peccō mortā-
liter peccet. Q̄ tū ad p̄m dico d̄ m̄te. b. tho.
i. iiii. di. xir. q̄ tres s̄ rōnes q̄re sacerdotēs: ⁊
ordiati in sacris deseri tōsurā debēt. Iddē i si
gnū regie dignitatis. 2° in sig^m tpal vilita-
tis. 3° in sig^m approbate vita. Iddē rō est
i sig^m regie dignitatis. nā sacerdotēs ad dina-
mysteria ⁊ regis cōf: i sacra m̄strāda electi ac
ordinati deputati sūt. Iō sig^m regis eterni de-
ferre debēt: qdē ē ipsa capitis corda. Iō diij tā
i nouo q̄z i veteri testō sepi⁹ appellātur Ero.
xxij. Iijs n̄ detrabes. Et p̄a. Mōne dixi diij
estis ⁊ filij excelsi oēs. s̄. ad quos fimo dei fa-
ci⁹ ē. Luc. xi. c. 2° tōsurā deferre debēt in si-
gnū tpal vilitatis. Quid. n. piloz rasio ar-
cū circa tpa ⁊ sup caput capilloz abrafio aliud
significat: q̄z q̄ d̄inis dedicati inferi⁹ radātur
circa tpa. i. inferi⁹ oib⁹ negocijs nō iplētur:
⁊ i vñce capitis capillū nullū deponēt vt toti
p̄replacēi deducēt. ij. ad Thimo. ii. Memo-
militās deo iplēt se negocijs seclatib⁹: q̄: ne-
mo pōt duob⁹ dñis suis. Iddē. Audi barba-
tū Iddē. i. decretis. lxxviii. di. Negociato-
rē c̄licū ex iope diuītē: ex ignobili glōsū tan-
q̄z p̄stē fuge. In q̄b⁹ verbis tria boiū gnā
fugēda describit. Iddē c̄licus negociator. 2°
paup̄ fact⁹ repentine diues. Et iustic⁹ in dñio
⁊ statu exaltat⁹. Audi pulcherrimū textū in d̄

cretali: ne clerici in mōacī seclārib⁹ negocijs se
 inīficāt. c. i. vñ sic dī. Multa nego⁹ tñfra
 Secularia ad que pñctōis carnal⁹ deupiscētia
 qūqz pl⁹ iusto appetit hō: turpe lucrū ē. Mōn
 nera iuste accipe: vel ē dare p aliquo secula
 ri questu. precio aliquo pducē cōtētiōes vel
 lūes amare: i placīs secularib⁹ disputā: ecce
 pñā defēsiōe pupilloz vel viduaz: cōductores
 vel pcuratores seculariuz rez. turpia verbi: l
 facti ioculariores: vñ iocū seculare diligē. aleas
 amare. pōdera iusta vel mēsuras hīc. nego/
 ciū iustū exerce. canes vel aues ad venandū
 seq. ornāmētū incōueniēs. pposito suo qñre.
 i delictijs viuē. gulas t cbr. etates seq. Ecce ta
 lia t his similia mīstris altaris dñi t monacis
 oio iherdicim⁹. hec ibi. Vis tu aīa tā de p⁹ qz
 de fa rōne pulcherrimū audire textū. xj. q. i.
 c. duo. Duo igit sūt gnā xpianoz. Et ā vnuz
 gen⁹ qd mācipiū ē: dīno offō t debitiū pcepta/
 noni t ofoni ab oī strepitu tpaliū cessat cōue/
 nit: vñ sūt clerici t deo deuoti: vñ cōuersi. E le
 ros. n. grece latine for. Inde hñōi hoīes vo
 cātur clerici. i. forte electi. s. spūālī. Dēs enīz
 de⁹ i suos elegit. Mō nāqz sūt reges. glo. i. cē
 debet. i. se t alios i vñtib⁹ regētes. t ita i dō
 idest i ecclia regm⁹ habēt. t hoc designat coro
 na i capite: hāc coronā hñt ab institutiōe Ro
 mane ecclie: t in signū regni qd in xpo expe
 ctatur. Ratio vñ capitis ē tpaliū oīum depo
 sitio illi victu t vestitu pñcti nullā inter sc. ppe
 tatē hñtes. s. in reb⁹ ecclasticis debent oīa ha
 bere cōia. sed hō veritatē hñt in pñctia ecclia
 Aliud vero ē gen⁹ christiāoz: vñ sūt laici. lai/
 cos enim grece latine populos. his licet tpalia
 posside: sed nō nisi ad vsū. Nihil enī mīseri⁹
 ē qz pp nūmū dēū pñcē. his pcessū ē vñrez
 ducere: terrā fodere: iter vñz t vñz iudicare:
 eās agē: oblationes sup altaria ponere: deci
 mas reddē. t ita saluari poterit: si vñta mī bñ
 factiōe debitauerint. hñ ibi. Et sūt verba beati
 Hiero. 3ª ratiōdī i figm⁹ approbāt vñatē
 Dicit⁹ enī rñ: cū noui testi vñbre cēnt: vt o
 stēfū ē hñōe. x. Hñc ē q que i veteri sicbāt
 testō impfate i nouo pfecte fieri opz. In ve
 teri nāqz lege nazarei lz dputati nō cēnt ad di
 uina mysteria: sic leuite. in in ostētiōe tpali/
 um pñcti⁹ comas non deferebāt: sed oīo ca
 put sibi radēbāt: sic t apud regulares pueri
 caput rasū ferūt vel ferr debēt: t nō coronam
 qz ipsi diuinis mysterijs nō sūt deputati: in q

b⁹ dina eos cōiēplare oporteat. S; clerici or
 dinati t matie sacerdotes qz ad dina myste
 ria dedicātur coronā portare debēt: in signū
 qz diuinis sunt ordinati mysterijs. Et dicū bñs
 Tho. in. iij. di. xiiij. q. nazarei coronā nō de
 ferebāt: qz nondū tēpus erat regalis t pñse
 cti sacerdotij. Sed quero an laici peccēt coro
 nā portātes. Dico qz sic: vt p; de cleri. comin
 ga. c. Joānes in fi. vbi sic dī infnia in fi. ca/
 pituli. Accolitus si contraxerit nō tenet defer
 re tonsurā: dñ non habeat bñficiū ecclasticū
 quia si exercēs secularia negocia tonsurā dñer
 ret in vñperijū nñi mīsterij redūdaret. Et sē
 verba Aleandri pape. iij. Et hec sufficiāt qz
 tum ad primā veritatē. Dic de faciētibus
 clericulis bestiis t atuis: quod quantum sit
 fidei dedecus tuipe pensa. Quantum ad
 secundā veritatē. An scilicet coronas fere
 tes hereditate pñentur patrimoniali: ita qz
 nec possessiones proprias vel domos habere
 possint. Et videtur qz nihil propriū habē pos
 sint. Et hoc probatur rōne t auctoritate t exē
 plo. Ratione sic. vñmīstrorum noui testa/
 mēti iustitia abundare debet iustitiam mīni/
 strorū veteri testamenti. sed leuite non accepe
 runt hereditatē cum fratribus suis. g⁹ nec
 ministri noui testamenti debent hereditare.
 Itē Hugo ait. p possqz qd ē effect⁹ ē: d; d
 stipēdijs ecclie sustētari. s; hñ cēt: si pñmo
 suū retineret. g videtur qz abrenunciet in eo
 qz clericus est. Secundo hoc patet auctori
 tate superius hñc allegata in pñma veritate. ibi
 duo sunt genera xpianoz in fine capituli.
 Tercio exemplo: quoniam tempus nihil pro
 prium retinuit. g⁹ pariformiter suis officijs d
 dixat nihil debēt habere e. pp. iij. Vñ dicebat
 eis. Nolite cogitare de crastino. Ad hñc ve
 ritatē: l; sūt plures alij modi respondēdi
 tamen hñc mibi gratior est. qz qzuis clerici cō
 ronā accipient: sūt t sacerdotes. nō tñ patri
 monio renūciāt. neqz alijs tpaliib⁹ reb⁹: qz ter
 renorū possessio nō contrariatur diuino cultui
 ad quē clerici deputant: sed bene nimia eoz
 sollicitudo: quia vt dicit Greg. Affec⁹ in cri
 mine ē. Et ad illud qd dī de leuitia. Dico qz
 leuite hēbāt ius i hereditate pñma. sed iō non
 acceperūt partē cū alijs tribubus: qz ipsi erāt
 p oēs trib⁹ dispergendi: qd f. eri n po. uisset si
 tñ vñā pñe terre accepissent: sic. t alie tribus
 Ad illud Hugo: dico qz sic intelligit. qz si cleri

ci sunt indigentes: et ad sacros ordines, p'moti:
 eps q' eos p'mouit eis p'uide tenet: al' n'. Ipsi
 a' p'moti ex ordine suscepiunt tenent ecclesie m'istrat
 re. Si eni clerici n' possent h're possessiones i' pri
 culari: n' videt' d'ria iter eos et religiosos. hec
 btus tho. i. iij. di. xliij. Ad declarone' m' cla
 rior: q'm s'nt pl'mi decretor' text' q' p' viraqz
 p'te sonare vident'. Quandā regulā pono: q'
 clerici oēs q' p'p'is nō renūciauerūt: h're possunt
 p'p'ias domos: possessiones: et sic alia bōa ipa
 lia, p'p'a: vt p'z. xij. q. i. c. epi et duob' sequentibus
 cap'is. Et s'nt q' p'p'ias renūciauerūt solēniter
 l'et volūtati sue: et i' ipso se suaqz mōasterio t'f
 diderūt: p'p'iu h're n' licet: vt i. c. nō dicat' xij.
 q. i. vbi d'r. Mō dicatis nos h're aliqd' p'p'iu
 s'z i' nobis oia cōia. Qui vō n' solēnit: s'z sim
 plicit' p'p'ias renūciauerūt: p'p'iu qd' h're pōt
 s'z nō sine peccō mortali: nisi cū ipso fuerūt dis
 p'ctat'. In clerici i' signū q' p'p'ia p'p'a h're p'nt:
 puā tōfurā portāt. Religiosi vō et mōaci mo
 dicū h'n: de capill': et tōfuraz maiorē portāt: q'a
 oib' p'p'ias renūciat': et q'qd' eis cēdit: dat
 ad eor' vsū: et p' eor' mōnēsiūt oia mōasterij:
 nō sic at' clerici: q' solū bōa ecclesie ecclesie remanēt
 q' s'nt de p'prio aut idustria p'nt cui placet
 largiri et legat'. h' de tōsura maiori et minori
 colligit' ex glo. c. duo sūt. xij. q. i. sup' illo vbo
 oium depositio. Et at' possunt p'p'a legat' et do
 nare et c. p'z cad. q. c. epi et c. m'ifesta: et c. se
 quēti. Audi. c. epi. Epi inq' de reb' p'p'ias l'
 acq'uitis: v' q'qd' de p'p'o h'n heredit' suis: si
 voluerūt: derelinquāt. Quicqd' vō de p'p'io
 ecclesie sue: siue de agris siue de frugib': siue d'
 oblatiōib': oia i' iura ecclesie reseruāt cēsum'
 Et sic p'z fa vi. Q'ntū ad tertiā vi. dico: q'
 peccm: siue fuerit occultū: siue m'ifestū: q'cūqz
 i' illo ordine suscipiūt mortāl' peccāt vt p'z. xj.
 q. iij. Audi apl's. Idē s'nt btus tho. i. 4. di.
 xliij. Et dic' ibidē btus tho. q' n' pōtal' ordie
 suscepto vñ sine mortali peccō. Indigne. n. sa
 crū p'tractat. neqz i' h' aligs disp'ctat p'et: q' d'
 iure nālī ē: vt hō scā scē p'tractet. Deut'. xvj.
 Iuste qd' iustū ē exeq'ris. Et q' s'g'ur q' tonēf
 peccat quoties scā t'g'it: aut m'istrat. Et h' in
 tellige si necitate nō cogēt: vt scā t'g'et: vel
 exequētur: q' ēt cū laicis licet: vt si necitate
 baptizaret: vel corp' christi de terra colligeret
 Recordāt Alanus et Raymūdus q're et c.
 Et hec tibi aia sufficiat p' p'nti cōclusionē.

Qui p'nt legitime ordiari et q' nō. p'lo 3^a.

Accipe tertiā p'clonē. v3. Et l3 facdo
 a tū nobilissim' sit grad' et dignitas: nō
 m' illū oēs suscipe p'nt et sacerdot' scē

Pro declaratiōe hui' septē ingram' vita.
 v3. Id' vi. ē ista an mulier possit ad ordi
 nes p'moueri. 2^a veri. an carētes rōis vsu
 possint ad ordines p'moueri. 3^a veri. an ser
 uis possit ad ordines p'moueri. 4^a veritas ē
 an homicida possit ad ordinē p'moueri. 5^a
 veritas ē an illegitime nat' possint ad ordines
 p'moueri. 6^a veri. ē an defectū mēbrorum
 hēntes possint ad ordines p'moueri. 7^a vi
 tas ē et vitiā ad laudē virgis gl'ose ē an simo
 niac' ad ordines possit p'moueri. Q'ntū ad p'
 mā verita. arguit d'ne mulieres d'nes: Qua
 re et nos episcopisse: et facci donisse et diaconis
 se et c. p'moueri n' possunt. Mā p'p'as ordinis
 n' p'sistit i' sexu: sed in aia. ergo diuersitas se
 xuū nō facit ad ordinē suscepiōnē. Itē multe
 ex n'ris sūt abbasse q' ē qdā p'clatio. g' sic ex
 n'ris cē potuerūt episcopisse et fa cē donisse. Itē
 offm. p'p'he ē mar' offō sacerdotis. q' p'p'a est
 mediū iter deū et sacerdotē: sic sacerdos inter
 deū et pplē: s'z in se ex n'ris fuerūt p'p'isse: vt p'z
 de sibyll de qb' aug. et Lactā. mētiōē faciūt
 g' et potuerūt cē sacerdotisse. S'z d'ni viri i' n' dē
 tes d'nt. Mō sic d'ne mulieres. nā i' ordinādis
 p'ceciat' corōa q'uis nō de necitate facit. Lō
 siderate qd' i' p'p'etib' hōiuz cēt vos tōsataf
 se: nec vos moueat q' multi clericoz comas nu
 triunt: et clericulaz vir apparētē ferūt: qd' fieri
 nō d'z: vt oñdes p'ce sequēti hui' f'mōis. Pro
 p'erea doctrinā bt' tho. in. iij. di. xv. acci
 pian': vbi sic ait. Quēdā sūt que regrūt d' ne
 cessitate facit i' suscipiēte: qb' carētib' nec facit
 mētiū: nec res sacri suscipit. Quēdā regrūt n'
 de necitate facit: s'z de necitate p'cepti p'p' cō
 gruitatē ad suscipiēdū sacm. et sine his susci
 pit sacm: s'z n' res sacri. Illa que de necitate
 sacri regrūt sūt q'tuor. s. debita m'a: debita p'
 sona. debita fōra verbor': et debita itētiō. p'p'a
 at suscipiēs ordie characterē ē vir et nō mulier
 q' p'p'et si oia q' in ordib' s'unt: in mulierem
 fierēt ordinē illa nō suscipiet. vñ non t'm ordi
 nē sacerdotale suscipe nō p'nt: imo etiā si fa
 te sūt: tātē paucissime sūt dignitatis mulieres
 oēs: pace v'ra dixerim o d'ne q' nec vasa sacra
 p'tigē p'nt: vt p'z. xliij. di. c. sacratas. Sacras
 deo feminas i' mōacas sacra vasa i' sacras pa
 las. i. corporalia pence vos p'tigē: et incēlū cit

sa altaria deſert: platū ē ad aplicā ſedē: q̄ oia
rephēſiōe ⁊ vitupatiōe plēa ēē nulli recte ſa/
picnū ē dubiū. Quapp̄ hui⁹ ſcē ſedis auctori/
tate: hec oia vobis reſtare fudū? q̄to citius
poteritis reſcē? ⁊ ne peſtis hec lauius dimul/
getur: p̄ oēs puīcias abſtergi cū ſime man/
damus. h̄ ibi. Sed p̄tra ingt̄ dñe mulieres
in decretis. xxvij. q̄. i. c. diaconiſſa. ſit mētiō
de muliere ordinata in offiō diaconat⁹: vbi di/
citur. Diaconiſſas āte ānos. xl. nō debē ordi/
nari ſtatim: ⁊ in. c. ſigs rapuerit vel ſollici/
tauerit diaconiſſam: ēt̄ ibi mētiō ſit de diaco/
niſſa. ⁊ in. c. p̄ſbyterā di. xxij. ſit mētiō de p̄/
ſbytera. Et ex his videt̄ mulieres ad ſacros
ordines p̄moueri poſſe. Dico h̄ ſm dñz Bo/
na. in. iij. diſ. xxv. q̄ diaconiſſe vocabant̄: q̄
cū diacono i aliquo actu p̄cipabāt. ſic ille que
in eccl̄ia omeliā legebat̄: q̄ offiū diaconi eſt.
Quib⁹ ſiebat aliq̄ b̄ndictio. Id̄ p̄ſbytera vō
dicēbatur vidue ⁊ ſeniores ⁊ matrone vt etiā
colligit̄ ex dcō. c. p̄ſbyterā vt p̄z intuei. Di/
cū. n. ibi. t̄. Id̄ p̄ſbyterā vō quā d̄beam⁹
accipe. Lugdunēſe p̄ciliū oñdit. Mulieres
q̄ apud grecos p̄ſbytere appellant̄: ap̄d nos.
vidue: ſeniores ⁊ m̄ curie. i. b̄ſes curā d̄ re/
bus eccl̄ie appellant̄. h̄ ibi. Id̄ p̄ſbytera etiā
p̄t̄ dici vro: p̄ſbyteri: vt. c. p̄ſbyter q̄dam
Et ex his p̄z q̄ n̄ ſolū de iure: ſ; nec de facto
mulieres ad ordines p̄moueri p̄nt. Et hoc hac/
rōe p̄firmo. Sacerdos ⁊ q̄ ordiat̄ i ſacris xp̄s
mediatorē reſtat: vt viſū ē in p̄ma cōcluſiōe
Mediator̄ at̄ ſolū hō ⁊ nō mulier ſuit. ſ. xp̄s
gloſus. q̄re t̄. Et iō dñe mulieres ad rōnes
vras r̄ndem⁹. Et p̄ ad p̄mā dicim⁹ q̄ or/
do nō reſpicit aiam abſolute: ſ; aiam vt corp⁹
cōiūctā. Corp⁹ at̄ virile vnit⁹ aie ē p̄ſona ad
ordinum ſuſceptionē idonea ⁊ reſſita: vt vi/
ſū ē. q̄re rō v̄ra nihil valēt. Ad illud de ab/
batiffis dicim⁹ q̄ abbatiffa locū platōis ordi/
nariē n̄ h̄nt: ſed q̄ſi loco abbatis ſūt ſubſtitute
p̄ p̄culū cōhabitādū cū viris. vñ cis p̄t̄ cō/
petē regiū ſ; nō ordo. ⁊ iō nec ligat̄ nec ſolūē
p̄nt. Ad illud de p̄ph̄ia d̄r: q̄ p̄phetia dei
donū ē ⁊ n̄ ſacrm. ⁊ ga in ſuſceptione ordinis
character imp̄miſ: n̄ at̄ in p̄p̄etie dono. iō nō
ē ſimilitudo. Cōtētemi iḡt̄ dñe mulieres. volo
q̄ hec ſufficiat p̄ p̄ma v̄itate. Et nū ad ſam
verū. breuiter dico q̄ ad ordis ſuſceptionē nō
regit̄ rōnis vſus: niſi p̄ ſacri dignitatē. et
iō n̄ expedit de neccitate ſacri vel p̄cepti. Mōn

dū tñ q̄ ad ſuſceptionē ordis regit̄ iſ p̄ſeſſio
caſtitatis: vt p̄z extra de eta. ⁊ q̄ſita. ⁊ q̄ multis
⁊ nō de grecis: ſ; de latinis. vñ d̄ glo. iij. c. d̄
his di. xxvij. ſup. illo v̄bo. octauū decimū di/
cū q̄ in cl̄ico ſeculari regit̄ votū cōnēntie in
decimo octauo āno: vt p̄z dcō. c. de his ⁊. lxxv
ij. di. in ſingul⁹: ſed i monaco in. xv. anno: vt
p̄z. xx. q̄. i. c. illud q̄d iō ſit ne monacal̄ hitus
p̄ nuptias deſeratur: niſi vbi dura eſt cōner/
ſatio: vt in inſulis: c̄ de regula. c. quia in in/
ſulis. hec in glo. Sed de hoc aliq̄ nūc imedia/
te ſubiungam⁹. Dico ergo q̄ cū ad ordinis
ſuſceptionē regit̄ p̄ſeſſio caſtitatis: q̄ ſer/
uanda eſt. iō doctores decretorum ⁊ theologi
ſanctū q̄ ad ordines minores poſſit p̄moue/
ri q̄s āte ſp̄s pubertatis t̄dū. ſ. neccitas adſit:
⁊ p̄ſeſſio bonus ſperet̄: q̄ q̄zuis tunc idonei ſi
ſint ad officia que eis cōmūtūtur: tñ p̄pter al/
ſuſfactionē idonei reddēt̄. Ad ordinū aut̄
maiorū ſuſceptionē regit̄ rōnis vſus de hōe
ſtare ſacri: ⁊ de neccitate p̄cepti: ⁊ hoc p̄pter cō/
nēntie votū q̄d h̄nt annexū: vt dictū ē: ⁊ etiā
q̄ cis ſacra tractāda cōmittunt̄. Id̄ cōt̄ i
ſnia ponit̄ b̄ſis tho. in. 4. di. xxv. Vñ a ſepti/
mo āno vſq̄ ad. xij. p̄t̄ q̄s p̄mā conſur̄ acci/
pere: ⁊ ad minores ordines p̄moueri p̄ter aetoli/
tatū: que p̄. xij. tñ ānū recipiet̄: vt p̄z. lxxvij.
diſ. c. in ſingulis. Subdiaconatū vero recipe/
pt̄ i. is. āno. Diaconatū in. xx. āno. Id̄ p̄ſby/
teratū i. xxv. āno: ⁊ ſufficit̄ attigiffa illud ſp̄s.
argu. extra de elec. c. r̄ in cūctis. S; ep̄atū n̄
niſi poſt cōplectū. xxx. ānū: vt in dcō. Et in
cūctis in p̄n. vbi ſic d̄r. Et in cūctis t̄. Mul/
lus in ep̄m eligat̄: niſi prius. xxx. ānū eregēt̄
⁊ legitimo m̄ſmō ſit nat⁹: vñ ⁊ ſcia p̄mē/
dabilis. p̄ cur⁹ p̄firmationē b̄ſificia q̄ habitat
is ad que ſpectat̄: poſit̄ p̄ſeruare alij. Inferi/
ora vero m̄ſſeria q̄ curā h̄nt aiaz: āncrā nul/
lus accipiat iſra. xxv. ānū: ſcia ⁊ morib⁹ p̄mē/
dabilis: ⁊ tpe cōgruo archidiacon⁹: decan⁹ ⁊
reliq̄ in ſacerdotes ordinē. aliegn ab ipſi of/
ficijs āmouēant̄. Qui cōtra formā iſtā elege/
rint: eligēdi p̄t̄e p̄uent̄. ⁊ a b̄ſificijs eccl̄iaſti/
cis triēnio ſinu ſuſpēſi. h̄ ibi. Et ſūt verba ale/
xandri. iij. S; qm̄ ābiguū ē reliq̄ de voto p̄ri/
nēntie ad declarationē capitulorū: que. xxvij.
di. nōntur: glo. ibidē ſic dicit̄. Notabis q̄ in
orientali eccl̄ia ⁊ occidental̄ licite p̄b̄ i minori/
bus ordinibus: vt. xxxij. diſ. ſ. q̄o cor ⁊. c. lecto/
res: ⁊. c. placuit. ſed p̄ſtituti in ſupiori ordie

a subdiacono s nec apud nos: nec apud gre
 cos put contrahē. nec poterat a tpibus aploz
 z si phant nō ē infumoniū. hoc pz ex. vi. sino
 do que in oriēte fu t celebrata: z regulā statuit
 eis: vt xxij. di. sigs eoz: z. xxi. di. in cena
 z. lxxiiij. di. cū in pterito. In hoc at ē distin/
 ctū inter eos z nos. Ipsi eni siue sint cōiuga/
 ti siue nō: pmouent ad sacros ordines nō p
 missa cōtinētia: vt. xxi. di. c. qm. sed occidēta
 les nunqz pmouētur nisi cōtinētia promissa:
 vt pz. xxviij. di. c. nullū: z. c. assumu aliquem
 Atpe aut p iūmi z Innocēti nō licuit occidē
 talibz ad diaconatū. vel supz. i. pbyteratum
 pmoueri: nisi pmissa pntinentia: vt pz. lxxij.
 di. c. pposuisti z. c. plurios. sed subdiaconibz
 usqz ad tps Breg. licuit: vt xxi. di. c. c.
 ate triēniū. Occidētales g licite vniur mri
 monio Itō ate ordies sacros: postea i sacris
 ordibus: vt pz. xxiij. di. c. qm: z. c. aliter: z cē
 de cleri. cōiuga. c. cū oim. sed p receptū sac/
 tū ordinē nō pnt ptabē: vt ibidē dī. hec oia
 i glo. ad lram qre zē. Et hō volui dicē pp da
 riorē notitiā. z vidi dē oia allegata capla in
 locis suis. ne phorēscas illa pdicare: Et hec
 tibi sufficiāt p fa veritate. **Q^m** ad tertiam
 Vita. dico fm bñm Tho. i. iij. di. xxv. q. nī/
 lus alteri obligat: z q sui pātē non hz ad sa/
 cros ordies pmoueri pōt: si nī pmoueant or/
 dinē suscipiūt: qm libertas nō ē de necitate sa/
 cramēti: lz sit de rōne precepti. Hoc pfirmat
 di. liiij. c. nullū. Nullus inqz epōz seruū alte/
 rius ad clericatus officiū pmouē pssiat: nisi
 forte eoz pēitio aut volūtas accesserit: supple
 z si tacita: vt dicit glo. eadē di. c. si seruū. Qui
 aliqd sibi i eo. f. suo vēdicāt potestatis. debet
 eni cē immunis ab alijs q dīuine militie est cō/
 gregāduz ut a castris dñicis. i. ecclēsijs gbus
 nomē eius ascribit nullū necitatis vincū ab/
 strahat. Et sūt vba Lēōis pape. Itē dī i ca/
 pitulo null vbi dī. Nulli de seruili pātōe ad
 sacros: ide ecclēsiasticos ordies pmoueantur
 nisi prius a dñis ppijs: id est p uatū legitimā
 libertatē psequātur. Cui libertatis charta an
 ordinationē i albōne. i. pulpito publicē legat
 Et si nullus p dixerit: rite cōscribātur. i. ordi/
 nātur. De hac materia vide i pisanella. fuuf
 ho: p totū. Et hoc qzū ad tertiā veri: **Q^m**
 ad quartā veri. dico fm bñm Tho. vbi sup.
 q nullū homicida vel reus sanguis ad ordies
 ecclēsiasticos pmoueri pōt. Et rō eius est tal

Am oēs ordies ad eucharistie sacm referun
 tur: q pacis nobis facit per christū ē sacramē
 tū. Et cū homicidiū paci dicit: z tales occidē
 tibus xpm pformētur: z nō christo cui p mari
 me oēs ecclēie mīstri debēt pforari. iō d necita
 te pcepti ē q homicida lre sūguis nō ordies: qz
 uis nī sit de necitate sacri. vñ reglari tenēduz
 ē q oēs picipes i cā sūguis ad sacros ordies
 pmoueri nī pnt: vt iudex: aduocat: siue p a/
 ctore siue p reo. Itē assessor: official: testis nō
 rī sūiam scribēs l pferēs: l q scribit. antestano
 nes vel legit eas dū publicātur. Itē q scribit
 l dictauē lras p tali mā sūguis: oēs ibi rre/
 gulares efficiunt: z nī pnt pmoueri. Hec oia
 pstant di. l. c. sigs p remissione. z di. h. call
 qzros ex bis: z extra ne cle. vel mōaci. c. sūuz
 vbi dī. Sūuz sūguis nullū clericū dicit vl p/
 ferat: nec lras scribat: l dicit p vinctā sūguis
 destinādos: lz nec vinctām sūguis exerceat:
 vl vbi exerceat iter sit. hibi. Et sic pz qnta veri
 tas. **Q^m** ad qntā veri. breuiter dico q de ne
 cessitate precepti ē q ordinād sit legitiē nat
 pōt nī per papā dispēdari: z tāto facilior ē dis/
 pēfatio qzto eoz origo ē turpior. Nō mī q si
 tales religione ingrediant: de iure cōi ad sa/
 cros ordies pmoueri pnt fm kaunū. Et de
 hoc ppulchre dī di. lvi. c. i. z. §. i. vbi sic ad
 lram dī. Presbyteroz filios glo. interli. su/
 sceptos. f. ex illicito coim: l p susceptū sacrodo
 tiū a sacris ordibus reuocem. i. ab ecclēsi/
 cis officijs: nisi aut mōaci: f. antī canōicē. i. re
 gularibz religiose pban fuerit pueriari. Sed
 h itelligēdū ē iste. §. ad pncm capli i fct: dīc
 glo. de ill q pīne icōtinēte imitatores fuerint
 De x si mox bēctas eoz cōmendabil fuerit
 exēplis z auct: nō solū sacerdotes: sz sūmi sa
 cerdotes fieri possunt. f. ex dispēfatiōe. f. elix
 eni ternū natiōe romāus ex pīe f elice pīe by
 tero fuit. Itē Belasū natiōe affer ex pīe Va
 lerio epō natū ē. Itē Agapitū natiōe romanū
 ex pīe gordiano pīe bytero originē dūrit.
 Aples ē talū incūnt: qui de sacerdotibz nati
 aplice sedī p fuerit. Et capū seqnti rōne affig
 p. ug. dicēre. Vñcūqz. i. ex quocūqz pīe ho
 mince nascunt: si parētū vitia nī sectant: bene
 sūi z salui erūt i vita eterna. Semē. n. hois ex
 qlicūqz hoie dei creatura. i. factura ē z eo ma
 le vrētibz male erit: nō ipsū aliqn. malū erit.
 hec ibi. Et hoc cōfirmat pluribz caplis seqn/
 tibus usqz ad caplin fm quosdā. Sed acci

pe documentū correlatū ex his q̄ null⁹ illegi-
time nat⁹ manēs in seclō: nec ad ordines: nec
ad platurā possit sine dispensatiōe p̄moueri. h̄
satis claret ex deis. De hac mā vide i. p̄disa-
nella. Illegitimē nat⁹. p̄ totā. Ad sextā ve-
rita. sicut dico q̄ si sit defect⁹ q̄ i corpe nō
bilē maculā iherat: vt absctio nasi vel sile nō
possit h̄ ad ordines p̄moueri. Et igit. n. de
necessitate p̄cepti mēbroz integritas. Jñ di.
lv. dñ. Si q̄s p̄ egitudinez nālia. i. virilia sic
deā pp vsū in p̄pagādo a medicis secta habue-
rit. sicut ē q̄ a barbaris: aut a dñis suis castra-
ti fuerit: et mon⁹ digni inueniunt: hos canon
admittit p̄moueri. Sigs aut san⁹ nō p̄pter di-
sciplināz religiōis et abstinentie: sed supple p̄
hipocritism: vt. l. videtur ab hoib⁹ vt dicit gl.
sed pp absctiōe a deo plasmari corpis existi-
mar posse a se carnalis occupatiōis āputare.
et iō se castrauerūt nō eū admitti decernim⁹ ad
aliq̄d clericat⁹ offm. Et si iā fuerit p̄mor⁹ ad cle-
ricū p̄hibet⁹ a suo ministrio opōat. h̄ ibi. De hac
mā vide in p̄disanella. c. vinar⁹ corpe p̄toruz.

Ad septimā veri. dico fm. b. Tho. vb. s.
q̄ efficacia sacroz nō ē ex hūano merito. et iō
p̄ pccm hois nō p̄dicit. et p̄ pccm simonie
nō p̄dicit p̄mouēdū. nec iā p̄mouē. Distigue
in sic: q̄ si dicat simoniā: et hoc q̄ recipiat or-
dinē p̄ simonā tūc tal⁹ nō recipit executionē or-
dinis: s̄ ē ipso iure suspē⁹: et quo ad se et q̄ ad
alios. et p̄uiri d̄z p̄ depositionē q̄n cōstituit d̄
erie iudici. Si at dicat simoniā: q̄z p̄milit ordi-
nē simoniā: l̄q̄ mediator fuit simonie. Si sit
occultū suspēsus ē ipso iure q̄ ad se. Si at ma-
nifestū tūc ē suspē⁹: quo ad se et q̄ ad alios.
Et iter ille q̄ recipit bñfī p̄ simoniā tenetur
ad restitutionē oīum fructū p̄ceptoz: et bñfi-
cio renunciare. h̄ bñs Tho. vi. s. Et sic patet
p̄dcē vita. Et vide de hac mā i p̄sanella. o. i.
dinādus. Et ista sufficiāt p̄ p̄te h̄ fmōis.

De hōestate sacerdotū p̄sideratio fa.

Secundo loco

Quidum clericorū et religiosorū p̄gruā hōestatem
videam⁹: vbi tres uoce soluto con-
clusiones faciam⁹. v. 3. Prima
p̄lo ē ista. Adalita et pccm p̄sone: et si ad cu-
mulū maloz p̄uenerit: viti nō nocet sacra-
mētū. nec eēntiā eius nec efficaciā h̄z disturba-
re. Secda conclusio ē ista. Magna cū sancti-
tate diuina sacra fuerūt iustitia: et magna cu-

ritate sūt exercēda et p̄p̄lis ministrāda: 3. p̄lo
ē ista. Et si p̄les recipiant clerici: religiosi poti-
us sūt p̄p̄ q̄z Jhu xpi ministri: tñ q̄z diu ab ecclia
tollerantur non sunt in corz officijs euitandis
p̄vito ihonestatē sacris nō nocet. p. i.

Capte p̄maz p̄clōnez: v. 3. Adalita et
pccm p̄sone: et si ad cumulū maloz p̄-
uenerit viti nō nocet sacri: nec eēnti

am ci⁹ nec efficaciā h̄z disturbar. Et vt dilectis
simi errorē quorūdāz eneuem⁹: sacra nō esse
credentiū q̄ a sceleratis clericis ministrant: ad fun-
damentūz dicendoz: h̄oīlin eē: et p̄tice auctibus
p̄firmem⁹. Adūd⁹. n. ccc. int p̄sonā et graduz
distigue nescit. Mei mercatores nōne cari
p̄deretis edoceri i oibus mercib⁹ vti lucz si
nedāno cumulandū. Tāto igit magis sit gra-
tū in spūalib⁹ lucrandū amoneri. Brad⁹ igit
spūales distigue. et accipe papā: cardiale. ep̄os
p̄sbitos fies: et clericos: deniqz et spūales oēs
Et i his oibus et vna p̄te p̄sonā: et ex alia gra-
dū p̄sidera. Et tūz ad p̄m claz ē: q̄ bi oēs ita
peccare possunt sicut tu iūo magis: qm i alio
ri et piculosisi sūt statu. xj. q. iij. nulli dubiūz.
vbi dñ. Nulli dubiū q̄ diabo⁹ tētat quos no-
uit eē meliores. Si gradū p̄sideras eos pecca-
re ipossibile ē. qm null⁹ peccare pōt: vt papa:
nec vt ep̄us et c. s̄ bñ vt hō: iō dīscas. hoc vlgar
p̄uerbiū. p̄diglia el bono del hō e el cariuo las-
sa andare: sicut spia colligis rosa et c. Ad p̄sup-
posito vita et h̄ p̄te p̄clōis p̄z. Virtus. n. sacro-
rū nō ē a tali sacdote vt h̄ hō sacris vti d̄z
q̄libz hō hoc ipm facē possz: s̄ hoc fieri nō pōt
qm sol⁹ p̄sbit⁹ et i sacris ordinatis fm corz gra-
dus id p̄gruit. s̄ vti sacroz et efficaciā nō est
ab hoc hoie: vt h̄ hō: s̄ ab hoc hoie sacerdotē.
vel alio hoie ministrante in sacris vti xpi. Et
hoc p̄firmat auctibus p̄mīs. decretorū. i. q.
i. c. sacra. et c. neqz. et c. sine sodomite. et c. ve-
rū p̄cipia. s̄. p̄mo. ad hec. 22. di. Audi istud
c. verū p̄ncipia. Vtrū ingt p̄cipia harū aucto-
ritatū. s̄. duorū p̄cedentiū caplorū dicit gl. cō-
tra ire vident. Augu. Hieron. et cetis glo. vt
greg. i. q. i. mlti et nicolao. xv. q. vi. c. vi. q. i. p̄i
sacra n̄z in bono n̄z in malo hoie fugiēda de-
monstrat: sicut subsequē cā simoniacorū pleni
us ostendit: sed Urban⁹ 2. in epla destinata p̄e-
posito scti Vincentij hanc p̄teritatem determi-
nat dicens Ad hoc vō qd subiungitur in eadē
epistola. s̄. missa tibi. et a te mibi dicit glosa.
ntrum sit utendum ordinationib⁹ et religiaē:

metis a crimiof exhibitio vt ab adultis z sci-
monialiū violatorib⁹: lab h⁹ i glo. vt hēcia.
scismatias simonias z fornicatorib⁹. Ad h⁹
in qz rīdem⁹ si scismate l' hēsi ab ecclia n̄ sepā-
tur: s; supple tolerat corū dē ordiatōes: z reli-
q̄ sacra scā z venerāda n̄ negam⁹ sequētes. b.
aug. q sup Joāne de h⁹ i. f. mā tā copiose tāqz
vāciter asserit. Aut. n. Baptizat fū bon⁹: si
ne mal⁹. nesciat se ille q baptizat baptizari: nī
si ab eo q dedit sibi potatē baptizādū qz. f. de⁹
dedit. Et paulop⁹. Mō horreat gl. adhuc ista
sūt vba aug. colūba. glo. Quilibet bon⁹: vlt
ecclia mīssio xmaloz. i. offm̄ sp̄s at dū prā-
tē. Attamē āccēssores nūi Dreg. z Nicola⁹
a mīssis sacerdotū: quos tales reuera cē cōsti-
terit: facies abstīnē decreuerit vt z peccādū liz-
centia ceteris auferret. z h⁹ i ad digne pñe
lamēta renouaref. f. pp̄ veredictā. Scribit e/
nūi p̄ccēssor Dregio. Radolfo z Bemiso
ducib⁹ in tēra. Quia simoniacoz z i forni-
catōe ia: etiā. f. p̄ amonitiōe nullo. f. mō re-
cipians z qzū potestas tales a scis mīsteris
vt oportet phibētis. h̄ ibi. Et p̄firat d̄ p̄scē.
di. iij. c. qūo. Quō igitraudiet de homicidā
f. sacerdotē de p̄cātē: l' sup aquā vapor q: vlt
sup oleū l' si crubaristā: l' sup capita et silibus
māus ipenit. i. recōciliatoz. q̄ tū oia sunt: et
valēt: et p̄ homicidas. i. p̄cos q dderūt fies:
et i ipsa itus ecclia cū nēo dar possit qd n̄ hēt
quō dar homicida spm̄ scm̄. z tū it⁹ et baptizat
f. mal⁹. De q̄ dar: ista ē solō i ipso baptizāte
spm̄ scm̄. Quapp̄ sacz grē dat de⁹ et p̄ malos
ipsū vō grāz n̄ nisi p̄ seipsū l' p̄ tōs suos. et
iō remissionē p̄cōz l' p̄ seipsū fac. vlt illi⁹ colū-
be mībra qb⁹ ait. Etia si cui dimissus dimitt/
tent. gl. si h⁹ vbo dic i si. Sol⁹ xps dar i mī-
sionē p̄cōz p̄ autē. bon⁹ dat p̄ mīstrationis
meritū. mal⁹ vō dat p̄ mīsteriū. h̄ gl. Quib⁹
oib⁹ ex v̄b hēs q̄ vita scelerata n̄ ipedit cēnti
am facit: nec v̄tatē. Ad q̄ declarōne tres ig-
ram⁹ vita. v. z. p̄ d⁹ vi. ē ista. Si mala vita n̄
ē sacroz efficacā z cēntiā p̄turbatā. ad qd g⁹
ē nēcia bōa vita in sacris. 2⁹ vi. p̄ d̄ qz
vlt z efficacā sacro tā bōis qz malis cōicat: q̄
ḡ d̄ia ē iter sacra bonoz z maloz. 3⁹ vi. si
oēs q si sacerdotes possint b̄ sacra mīstrare.
4⁹ ad p̄mā veri. dico q̄ bōitas v̄tē pōt
dupl̄ p̄siderari: aut qz⁹ ad nēciatē sacri: aut
qzū ad nēciatē p̄cepti. Si qz⁹ ad nēciatē p̄-
cepti sic dico q̄ v̄tē bōitas oib⁹ tā p̄stituit qz

p̄stituit dīsi sacris nēcia. Adat. v. V̄tēat lu-
ve. co. ho. zē. z p̄ ad l' bi. iij. Qz igit qz cē-
irrephēsiū: sobriū castū pudicū: ornatū zē.
Et ead verba ponūt di. xv. c. nūc p̄ singlōs
circa mediū capli. Et ibidē adducit et verba
ad Titū. v. z. qz cē fine crimie. i. fine pec-
cato q possit accusari: vt ad adulteriū: vlt n̄ lē:
vt dic gl. ierical. Et p̄firat dēa verba p̄ bar-
batū hiero. ad Decanū scribētē. Res pene.
i. q̄l n̄ nām ē vt sine p̄cō aligs sit. f. v̄tē:
s; tal' eligat: cui p̄p̄tōe ceteri grex dicāt vbi
glo. sic dic. Brān⁹ volēs expect̄ autēz apli
oz cē. cē. si. cri. affligit h̄ p̄les significatōes h⁹
nois crīm. Et h̄ qdā. v. significatōes affligit
s; ego n̄ affligit. 4. d̄. n. qz crīm oē deli-
cū siue v̄tē siue mortale siue ex deliberōne
p̄cedat: siue ex ignā fīm q̄ d̄. Mō sine cri-
vi. z h̄āc s̄gōne inuitibi. noie āt cris zē. qz
d̄ crīm ifamia. p̄ edēs ex cric. put ibi sumit. i
eplā vero ad Titū d̄ crīm id qd ex deliberōe
p̄cedat. siue veniale siue mortale: put ibi sūt
cris appellatō zē. Et q̄no mō d̄ crīm solū
illd qd ē dig⁹ depositiōe. put ibi sūt. al' h̄ cad
h̄ vidē potis q̄l dixi i carinib⁹ h̄ oia i dēa gl.
z carmina dic̄ notasse sūt ista. v. z. l' rīm ipsa
ifamia erial p̄ci vt ibi i eplā vō ad Titū.
Qd libz p̄cēm ex ignā l' deliberatōe p̄mis/
sū: vt ibi nom̄ at crīs. Qd libz p̄cēm qd semel
p̄missū fuisse d̄anatiōe: ibi crīs appellat. qd/
libz p̄cēm ex deliberōne p̄missū: vt ibi. als ca-
demū. Qd libz p̄cēm criale qd ifamat. vt ibi:
als mea tū. Mis. v. noib⁹ accipit a Brāno
sic pōt facile distingui h̄ glo. De b̄ et h̄ē. si.
di. p̄ totū: vbi agit qzta scitatz d̄nt cē epi: sacer-
dotes zē. Quat ex h̄is satis p̄z q̄ vita bōesta
multū nēcia ē cuius i sacris ordib⁹ p̄stituto de
nēciatē p̄cepti. Si āt vita bōa z bōesta p̄side-
rat qz⁹ ad nēciatē sacri: māifestū ē ex dēis s̄
q̄ n̄ ē nēcia: qm̄ sacra nō suscipiūt efficacā ex
merito hois vt offm̄ ē. Et sic p̄z p̄ma veri.
4⁹ ad fam veri. dico q̄ ista ē ex potissimis
d̄ntijs: vna v. z. q̄ bōi p̄ficiūt z mīstrāt sacra i
charitate z cū charitate. s; non sic mali. Audi
aug. i. q. i. c. multe. Adulte at opatiōes spūs
sci sūt. i. multa sūt dona q̄ spūs sc̄tūs opat: q̄s
cū quodā loco. f. i. eplā ad Lōz. apls cōmēo /
i asser: ita cōclufit. Qia aut h̄ opatur vn⁹ atqz
idē sps: diuidēs p̄p̄a vnicuiqz. put vult. Lū
ḡ aliud sit sacz: qd h̄ēc ēt Simō mag⁹ potuit
Aliud p̄phā q̄ i malis hoib⁹ fieri soler: vt i

in Saul. glo. et in Lappa. Expediit ut unus
homo moriatur. i. q. j. c. pphetanit. Aliud opand
eiusde spūs quā nisi bōi hīc n pnt. i. charitas.
Et qdlibet hōz hētiā scilicet accipiat cda
ritas nī q opit mī audine pōz p pū donū est
catholice unitatē et pacis: necce donū i oibz ē.
qre nec oēs sūt ei. h ibi. et sic p. 2. vi. 2.
tū ad iūā vi. dico fm bīm Tho. in. 4. di. 24.
Et sacerdos duos act⁹ p. s. p. mariū: et sedari
um. P. dīan⁹ ē respectu corpis xpi vi. Sedari
us ē respectu corpis xpi multici. 2° dependet a
pmo. Et corp⁹ xpi multici oēs xpi fideles sūt.
Ad dō ad ppositū dico q sacerdotū qdā qz tūm
ad actū pmiū tū: qdā ad vtrūqz pmoū ē. Re
ligiofi. n. solū ad sacerdotū pmoū ē qz nū ad
pmiū actū. sacerdotes vō s. l. ares qz tū ad scōz
actū: sūc qz tū ad vtrūqz. Ad dō ei sacra de iure
mīstrare incūbit et nō religiofi sine licētia p
pū s. l. ares. i. p. chīal aut pape. Ad p. 3. c. 2.
de pūlegiis i clemētis. c. religiofi. vbi dr.
Religiofi q clerici aut laici facim vnciōis
extreme l' eucharistie mīstrare: mīmonia ve
solēntare n bīta sup bis p. chīal p. s. l. ares
licētia spālī: aut q excoīcatos a canone pter qz
in casibz a iure expulsi: v. l. p. pūlegia sedis aplī
ce p. c. s. s. c. i. s. l. ares p. statuta. puincialia
aut fūdalia pūulgant: sūc v. v. bis coz v. r. a
mur a pena et a culpa absolue quēqz pūmpse
runt: excoīcatōis sūm i cūrr. āt ipso scō p. sedē
dūtarat aplīcā absolue dī: qz et locoz ordiarij
postqz eis de h pūstuerit excoīcatos faciūt p. bī
ce nūciari donec de absolutiōe ipoz fuerit scā
fides. h ibi. Et h sufficiāt p pūm p. dōc. qre et
De origine ordinū et sacroz. Lōcō 2.
a. Cipe fam p. c. lōnē v. 3. Ad dō cū scita
te dina sacra fuerūt iūstuta: et magna
cū scitate sūt exercēda: et p. p. s. mīstrā
da. P. dō declaratōē hōz tres ingram. vi. P. dī
ma vi. ē ista: vū sacri ordines sūpserūt originē
2^a vi. ē. q. sūt officia v. l. q. cumlibet ordīs. 3^a
vi. est: q. sūt cā q. sacra fuerūt iūstuta. 4^a
tū ad p. mīa dico q. ordies sacra nulla pura cre
atura sūpserūt originē: s. a. xpo iesu: h. p. 3. cū p.
tro p. sacerdotē ordinauit: et caput ecclē iūstuit
dicēns. Tu es petrus: et sup hāc petrā edifica
bo ecclām meā: et tibi dabo clauēs regni celo
rū. Et postea alios sūl aplos ordinauit. Ad dō
th. 18. Qd cūqz ligauē iūs sup terrā et c. et hoc
clare p. bāt dī. x. p. totū. In oēs q. i. xpi ecclia
fuit clerici appellatī: cadē dī. c. clerici. vbi

dr. Cleros et clericos hic appellatos credim⁹
q. 2. d. d. b. i. s. f. o. r. i. e. d. i. e. l. e. c. t. a. e. q. u. e. p. u. n. i. p. a. p. l. o. s.
legim⁹ ordinatū. Cleros ei grece latine s. o. r. i. e. s.
hēditas dr. P. d. o. p. t. i. c. a. g. d. i. e. t. u. d. e. r. i. c. i. q. d. s. o. r. i. e.
i. de pte sūt dñi: l. q. pte hnt dñi. i. p. t. i. c. i. p. e. s. d. e. i.
gnāluer aut clerici nūcupant omnes q. i. ecclā
xpi defūit. h. c. c. i. b. i. et c. q. z. u. i. s. d. i. c. i. t. P. d. e. l. a. g. i.
papa. Quāuis vniuerse p. o. r. b. e. ecclē cathali
ce vnus thalam⁹. i. vna ecclā xpi sūt. tū sacra
romana ecclā catholica et aplica nullis. s. a. p. n.
cipio sinodiciis p. s. t. i. t. u. t. u. s. c. e. i. e. r. i. s. ecclē s. i. s. p. l. a.
ta est. sed enāgelica voce dñi et saluatoris nri
p. m. a. t. u. m. o. b. t. i. n. u. i. t. Tu es enī ingens dñs p.
t. r. u. s. et sup hāc petrā edificabo ecclām meam
Qui data ē etiā societas beatissimi pauli q. sūt
vas electōis: q. nō diuerso s. e. z. t. p. e. s. i. c. h. e. r. e. t. i. c. i.
garrūt: s. vno tpe: vno eodē die glōsa more
cū petro in vrbē romana sub cesare Nerone
agonizās. i. pugnās coronat⁹ ē. Et sup dīctaz
romana p. t. e. r. ecclām xpo dñō p. s. e. c. r. a. t. u. r. glo.
sic: ecclā p. s. e. c. r. a. t. sanguine alicui⁹: sic aliq. in
sanguine baptizāt suo. de p. s. e. d. i. 4. baptisimi vi
ce. 2. q. 3. v. b. i. b. o. o. i. b. s. e. z. v. n. i. u. e. r. s. o. mūdo sua
p. n. t. i. a. atqz venerādo triūpho p. t. u. l. e. r. u. n. t. Est g.
p. m. a. s. e. z. dignitate aplī P. d. e. t. r. i. s. e. d. e. s. romana
ecclā nō hīs maculā neqz rugā. i. neqz morta
le neqz veniale p. t. m. neqz aliqd h. m. o. i. h. i. b. i.
Et dīxi p. s. e. z. dignitate: qm tpe antiochena p.
c. e. s. s. i. t. c. a. 2. 4. q. j. rogam⁹: v. l. p. o. u. glo. Et q. b. o.
v. b. i. s. s. a. t. a. p. p. e. t. q. ordines a xpo origine sūm
p. s. e. r. u. t. q. b. P. d. e. t. r. i. s. ordinauit: et postea alios: et
Ad dō b. i. a. s. p. m. s. u. i. t. ab aplīs ordinat⁹: v. l. d. e. m.
est. Ad dō m. p. p. i. t. l. l. a. v. b. a. Tu es P. d. e. t. r. u. s. et c.
q. b. t. u. s. P. d. e. t. r. u. s. nō sūt pastor ecclē ante passio
nē: sed post passionē tū. Ad dō enī passionē sūt
aplīs tū: sed post passionē sūt pastor creat⁹ p.
illa v. b. a. S. i. d. i. l. i. g. i. s. m. e. p. a. s. c. e. o. u. e. s. m. e. a. s. Et
q. a. n. nō fuerit pastor clare p. 3. d. i. 50. c. p. s. i. d. e. r. ā
dū. et c. fidelior. vbi dr. L. o. s. i. d. e. r. ā. dū nobis ē
c. u. r. o. m. i. p. s. d. e. cū quē cūte ecclē p. s. e. r. r. e. d. i. s. p. o.
suerat: ancille voce p. t. i. m. e. s. c. e. r. et seipm negat
p. m. i. s. i. t. i. n. p. h. i. b. u. i. t. Q. d. n. i. m. i. x. i. c. i. e. m. a. g. n. e.
actū pietatī dispēsatōe cōgūm⁹ v. l. h. i. s. q. s. u. t. u. r.
erat pastor ecclē: in sua culpa. i. infirmitate dī
f. ē. t. q. l. i. alijs misereri debuisset. h. i. b. i. Et sūt
v. b. a. b. n. B. r. e. g. in hōm. dñice resurrectōis.
Et. c. fidelior. dr. sic. I. d. e. l. i. o. r. fac⁹ ē P. d. e. t. r. u. s.
postqz fidē se p. d. i. d. i. s. s. e. d. e. f. l. e. u. i. t. atqz iō u. a. i. o.
rē grām receperit qz amiserit: v. l. q. s. i. b. i. a. n. i. m.
firmus fuerat. s. ad peccādū: s. i. c. e. t. o. i. b. s. f. i. r. m. a.

uentū: et q̄ se interrogatōis rētiōe mutauerat
 ceteros fidei stabilitatē sudaret. Deniq; p̄ so-
 liditate deuotiōis. i. fidei eccl̄az petra dicit: sic
 ait dñs. s. Math. 16. Tu es petrus: et sup̄ hāc
 petra edificabo eccl̄am meam. Petra enī dī
 eo q̄ p̄mus in nationib⁹. i. gentilib⁹ fidei fun-
 damentū. p̄posuerit: et tanq; saxū imobilez tot⁹
 op̄is. i. eccl̄e xp̄ianitatis p̄pagē. i. soliditatem
 molēq; i. fortitudinē p̄tineat. h̄ ibi. Et sūt v-
 ba Ambrosij. Ex q̄b⁹ v̄bis appet q̄ b̄n̄s pe-
 trus p̄ negatōez pastor eccl̄e a dño sit institut⁹
 Et ista sūt etiā v̄ba Bratiani: di. 50. añ dēm
 c. p̄siderādū. qd̄ etiā plene insinuare ē v̄r xps
 cū ait Petro. Tibi dabo clauēs: qd̄ nihil aliū
 ē q̄z sibi p̄mittē: dīc̄ glo. q̄re rē. Et sic p̄z p̄ma
 v̄itas. Et ad fam v̄itates tria ingram⁹.
 P̄mo q̄ sint noīa ordinū. 2⁹ q̄ sint significatio-
 nes eorū dē noīuz. 3⁹ q̄ sint officia singulorūz.
 Et ad p̄mū dico q̄ oīuz clericorū dīno cul-
 tui delicator noīa sūt hec v̄z. Hostiari⁹. P̄s
 Lector. Exorcista. Accolūt⁹. Subdiaconus.
 Diacon⁹. P̄resbīt. Ep̄s. Et hīc ē q̄dr̄nplex
 v̄z. P̄riarcha. Archiep̄s. Metropolitānus. et
 Ep̄s. Dec oīa di. xij. c. clerof. Et dīc̄ ibi tex.
 q̄ oēs sup̄r⁹ desīḡt ordīes. s. P̄riarcha rē.
 vno codēq; vocabulo. Et p̄i noīant: s̄z iō p̄ua
 ro. i. approp̄ato noīe qd̄a v̄nt: p̄p̄t dissīctōez
 p̄iātū. i. dignitatū v̄l p̄lationū: quā singularit̄
 acceperūt. P̄riarcha p̄ atrū p̄nceps dīc̄. Ar-
 chos enī p̄nceps interpretat: q̄ p̄mū p̄ ap̄licū
 tenet locū: et iō q̄ sumo honore fungit: tali no-
 mine censet. Sicut Cōstātinopolitan⁹. Antio-
 chēn⁹. Alerādrīn⁹. Archiep̄s p̄nceps ep̄orū
 dī: et p̄m⁹ archiep̄s ē papa: q̄ ē sumus ep̄orū.
 Tenet ei vicē ap̄licā: et p̄sīdet tā metropolita-
 nis q̄z ep̄is ceteris. Metropolitān⁹ a mēsurā
 ciuitatū dī. Metros ei idē ē qd̄ m̄r: et p̄l ciui-
 tas ē: q̄ alijs ciuitatib⁹ ē v̄rī m̄r: v̄r dīc̄ glo. in
 terli. Mā metropolitāni singul⁹ p̄uincijs p̄e-
 minēt: q̄rū auctē et doctrine ceteri ep̄i subie-
 cti sūt: sine q̄b⁹ reliq; ep̄is nihil agē licz. s. qd̄
 spectet ad totā p̄uiciā. Sollicitudo enī ton⁹ p̄-
 uincie ip̄s p̄missa ē. Ep̄s autē grece latine spe-
 culator interpretat: eo q̄ speculet atq; p̄spiciat
 p̄p̄lorū infra se positōrū mores et vitam. Dec
 Brān⁹ sic p̄ declarauit in dicto. c. clerof. et po-
 stea v̄sus finē capli declarat alios ordīes p̄-
 cedētes. Mos v̄o ordine recto illos sic decla-
 rem⁹. Et p̄ dico q̄ hostiarij siue ianitores sūt
 q̄ in v̄terri testō electi sūt ad custodiā tēplī: v̄r n̄

ingrederet imū d̄ in oī re. i. ab oī re q̄ tūz h̄a-
 illa. Hoc ponit sine capli Brān⁹. P̄salmi-
 ste a spallendo sūt vocati. Ip̄si ei canūt v̄r ad
 deuotiōem excitēt oēs audīētes. Lectores a le-
 gēdo dēi sūt. Ip̄si ei p̄dicāt. i. legāt: rēcūdo n̄
 exponēdo v̄l p̄dicādo p̄p̄lis q̄ sequant: v̄r p̄z i
 legēda Veruasi⁹ et P̄orasi⁹. Dec i. tex. et gl.
 Exorciste et greco in latinū adiurātes siue in
 crepātes vocant. Innocant. n. sup̄ cathecu-
 minos: v̄l sup̄ eos q̄ h̄nt sp̄m imū d̄ nomē do-
 mini adiurātes cū p̄ iesū v̄t egrediat ab eis. s.
 sp̄s imū d̄. Hoc ponit Bratiani⁹ p̄p̄si. c.
 Accolūt⁹ grece latine ciraphonarij dicunt co-
 q̄ ordinant ad portandū cereos q̄n legif̄ cuan-
 geliū: aut offerit sacrificiū v̄l sub tipo. i. figura
 luminis corpal illa lux oī dāt: de q̄ in euange-
 lio legif̄. Erat lux v̄a que illuminat oēm ho-
 minē veniētē in hunc mūdū. Dec p̄it Brā-
 tianus ante declarationē exorcistaz. Subdia-
 conus siue hipodīacon⁹ dī: quia subiacet offi-
 cijs et p̄ceptis diaconi. Ip̄si ei oblatōes. i. ho-
 stias nō p̄scētas i tēplo dñi a fidelib⁹ suscipiūt
 et leuitis. i. diaconib⁹ supponēdas altarib⁹ de-
 ferūt. Ad apud hebreos nathim. i. mīstri mī-
 nistroz vocant. Hoc ponit Brān⁹ retro qd̄e
 sic p̄cedēdo. Diacon⁹ leuita grece dī: q̄m leui-
 te i tēplo dei mystici sacri ministeria explebāt
 q̄ sic in sacerdote ē offeratio: ita i diacone mī-
 nisterij dispēsarō. i. dispositio. Dec Brān⁹
 sic successiue. P̄resbyter grece latine senior i
 terptat. non mō. i. nō solū p̄ etate v̄l decrepi-
 ta senectute: sed p̄p̄ honore et dignitatē quaz
 acceperūt: p̄sbyteri vocant. Ad p̄sbyteri et sa-
 cerdotes v̄r cant: q̄ sacz dāt sic ep̄i. q. s. p̄sby-
 teri l̄z sint sacerdotes i m̄ pontificatus apicem
 non h̄nt: q̄ nec crīsmate frōrem sīgn̄: nec pa-
 raditū dāt sp̄m: qd̄ solē ep̄is debet lectio actū
 ap̄lorū demonstrat. Vñ apud veteres idē ep̄i et
 p̄sbyteri fuerūt: q̄ illud nomē. s. p̄sbyteri di-
 gnitatis ē: et nō etatis. Dec Brān⁹ circa me-
 diū capli. Et añ h̄ ponit q̄ papa ē sum⁹ sacerdos
 et sum⁹ p̄ntifex. P̄ntifex ei v̄r ibidē dīc̄ ē p̄n-
 ceps sacerdotū. glo. s. minor. S̄z papa dīc̄ sū-
 mus p̄ntifex et sumus sacerdos: q̄ ip̄s effīc̄ sa-
 cerdotes atq; leuitas: ip̄s oēs eccl̄asticos ordī-
 nes. i. dignitates disponit. s. offerēdo. Ip̄s ei
 qd̄ vnusq; facē debeat oīdit. Añ aut. i. anti-
 quo tpe p̄ntifex et reges erāt. i. dicebant. v̄r
 di. x. de caplis. Mā maior h̄ est p̄fectio v̄r
 rex et sacerdos et p̄ntifex. Vñ et romani i

peratores potestates dicebant. Aliqñ papa dr
antistes eo qñ stat. Idmº ci in ordie eccle
est: vt supra le nullũ habeat. Aliqñ et dr sacer
dur zc. Hec oia ad lraz ponit Branº i dicto
c. clerico. Qu ad tertiu qd qñt huius pñci
palis s. de vitatis: breuiter dico q satis ex his
nũc positis apparẽ pñt qñt officia singulorũ
m ad huc vt clariº hec materia clareat: dca gra
tiani ponemº notata di. 25. c. plectis. vbi figi
latum officia singulorũ conumerat. At eni sic
Ad hostiarũ nãqz pñt clauca ecclesie vt clau
dat z aperiat tẽplu dei: z oia q sunt intra cõqz
custodiat: fideles recipiat: excoicatos z infide
les excipiat. Ad exorcistas pñt exorcismos
memoria retinere: manusqz sup mergumĩ/
nos z cathecuminos i exorcizãdo ponẽ. glo.
hic interlinearis dicit q ex hac lra habet q ad
iurationes q sũt baptizãdis i exorcismo pñe
ant ad exorcistã: s; i aliqbº locis nñ p psyterz
siant. h glo. Ad accoliũ pñt pparatio lumi
nariorũ i inferario. Ipse cereũ portat. ipse sug
gesta p eu haristia parat. i. q ordinata sunt p
hostia pparanda: vt dicit glo. in li. Ad psal
mista pñt officiu canendi: dicit bñdicens. i.
bñdicamº dño. laudẽ. s. factus sãcº. sacrificiũ
z offertoriũ: z agnº dei: z cõionẽ: z rñsoria: z
qçd ad cãtãdi pñtia pñt. Et hos vocamº
nos cãtores: qz faciũt cãtonã. Ad lectore pñ
net lectiones pñnunciare: z ea q pphetavati
cauerũt pñs pñicare: non exponẽdo: s; reci
tando intelligẽ qz exponere est officiu sacerdo
tis. dicit glo. in li. sicut etiã expouimº hic ante
hanc vitatẽ. Ad subdiaconũ pñt calicem z
patenã ad altaria xpi deferre: z leuitis tradere
eisqz ministrã: vñccolũ quoqz aquã z manuĩ
gũ tenere: epº z psyteris z leuitis p lauã
dis ante altare manibº aquaz pberc. Ad dia
conũ pñt assistere sacerdotibº: z ministrare
in oibº q agunt in sacro xpi: in baptisate: in
crismate: in patena: in calice. i. i sacris altaris
oblatis quozqz inferre. i. oblatas hostias cõ
ponere. i. ornare z disponere. Lõponẽ. i. or
nare et mẽsã dñi atqz vestire. i. altare crucem
ferre. s. in processionibº. hoc in paucis locº ob
seruã. dicit glo. in li. z euãgeliũ pñicare. Mã
sic lection. i. subdiacono vtº testĩ: ita diaco
nibº nouũ pñicare pceptũ est. Ad ipsũ qz
pertinet officium pñci. i. dicitur letantias: s; z
xpe audi nos. z recitatio noim. i. ordinando z
baptizãdo z moxuor z excoicatoz. Ipse p

monet aures hñe ad deũ. s. cũ dñi u. flectamus
genua. Ipse hostas clamare. s. R. vñeleison i
rogatõibº. Ipse ipse donat. s. cũ dñs vñ
biscũ. Et anũciat. s. festiuitates. Ad psyterũ
pñt facim corpis z sanguinis dñi i altario
dñi conficere: orones dicere: z dei dona bñdi
cere. Ad epm pñt basilica z pñsecratio: vñ
ctio altaris: z confectio crismatis. glo. alia plu
ra spectant ad epm: vt p. 68. di. c. qzuis. Ipse
predicta officia z ordines ecclesiasticos distri
buit: ipse sacras vñgines bñdicit. Multa alia
omittamº: q si legere velles: vide di. 25. c. p/
lectis. Ad mœi eni officia ibidem ponuntur ad
lram. Et hec volo tibi sufficiãt p scda vitate
pñcipali huius pñclusionis. Quantũ ad ter
tiam pñcipalẽ veritatẽz huiº pñclusionis. s. q sũt
causa q sacra fuerunt instituta: dico vt colligi
tur de pñ. di. 2. Institutio: vt glo. satis clare
ponit q triplicis fuerũt de cã: instituta scz ppter
hũmiliationem: eruditionẽ: z ppter exercitatio
nem. Primo ppter hũmiliationem. Nam
dum homo ex dei pcepto se rebº insensibili
bus z se inferioribus reuerẽt subijcit. ex hac
obediẽtia apud deũ magis meretur. 2º p
pter eruditionem vñ id qd foris in specie vi
sibili creditur ad inuisibile virtutẽ que intº est
agnoscenda mens erudiatur. Hec p de pñ.
di. 2. c. qz corpº. 3º ppter exercitacionem: qz
cum homo ociosus cẽ non debeat: pponit ei
vñilis z salubris exercitatio in sacris: q vanaz
z noxiam declinet occupationẽ. Hec patet de
cõse. di. 5. c. nunqz. vbi notabilia hũana exer
citiã declarant. Hec sufficiant p pñti pñcone.
Tu collige ex hac pñcone qd placet: multa po
sui bono respectu z intentione recta.

Et mali religiosi z inhonesti clerici nō sũt i
coz officijs euitãdi qz diu a b ecclesia tollerãt
conclusio tertia.

Lcipe tertiã conclusionẽ vñ. Et si plu
a res reperiant clerici: z religiosi pñt
anũcipi qz xpi ministri: tamẽ qz diu ab
ecclesia tollerantur: non sũt in co:uz officijs
euitanda. Primam huius cõclusionis pñt
pro manifesta relinqimus. Audi Bernardũ.
Ad mĩlti ingt xpi sũt z seruiũt anũpº. bo
norati de xpi bonis incedũt: q xpo bono: cẽ nō
deserũt. hũmilionie coz est habitus: z regi ap
paratº. plus calcaria qz altaria fulgẽt. Ad itoz
o clerici q aliud sũt aliud vident volũt. Ad mĩ
mĩltis: questu rustici: z actu neutru exhibẽt.

q̄ nec vt milites pugnant: nec vt rustici laborant.
h̄ ille. S; ista relinq̄nt. Q̄tum ad fam p/
tē q̄ro tres v̄itates. Prima ē: an sacra sint reci/
piēda a p̄blico pctōre sacerdotē v̄ religioso. 2^a
est: an sacerdotes et religiosi scelerati sint i eo/
rū officijs cuiādi. 3^a Vitas ē: an missa boni sa/
cerdotis sit melior q̄ missa mali sacerdotis.
Q̄tū ad p̄mā pono casuz in īminis. Instat
nūc q̄dragesime ip̄a. et veniet dies s̄c̄t̄ p̄asce.
et cuiuslibet fidelis i c̄tate discretōis p̄cipit vt cōfi/
teat: et eucharistiā sumat: d̄ pe. et re. c. ois v̄tri/
usq; ser. Et scis q̄ tu p̄p̄i sacerdos ē p̄bli/
cus peccator: tunc animo p̄plexus es: si huic
non p̄siteris: et ab eo cōiōnem non accipias:
ecclesie noſels p̄ire p̄cepto. si aut facias: oīno
id indeuote facies. Quid h̄ agendū. Adictria
facē intēdo. Primo quādā distinctionē po/
nere. 2° quādā optiōnē nō bonā recitare. 3°
ad v̄itatē r̄ndere. Primo distinctionē inq̄z
istā ponere intēdo: q̄ sacra possunt dupliciter
p̄siderari. Vno mō q̄tū ad ea q̄ sūt de necessi/
tate. Alio mō quantū ad ea q̄ sūt de idoneitate
Q̄tū ad ea q̄ sūt de necessitate sic dico q̄ sac/
mentis sufficit donū spūs sancti fm̄ gr̄az gra/
tis datam: q̄d q̄dem donū ex dīna institutione
dat̄ taz bonis q̄z malis. Et rō q̄ tale donū in/
q̄tati nō repugnat: ita q̄ cū ea stare nō possit:
sic p̄z in sc̄ia: potestate ligadi vel soluedi: et sic
de alijs spūs s̄c̄ti donis. Et rō est: q̄ talia do/
na ad v̄ilitatē alioz ordinant: p̄p̄i q̄d et dñs
iesus phibere eū noluit: q̄ in noīe eius demo/
nia eiiciebat q̄z uis eū nō seq̄ret. Si v̄o sacra
mēta p̄siderant q̄tū ad ea q̄ sūt de idoneitate
tūc dico q̄ ad debitiū vsū sacroz cōcurrat meri/
tū: ita q̄ p̄latōis auctoritas d̄z eē in s̄c̄titate iō
ministras d̄z eē sanctus et bonus. Nam cū sit
mediator pctōris ad deū nullus in culpa mor/
tali existens: vt sic poterit bon⁹ mediator esse
cū ip̄se sit inimicus dei: et quomodo poterit a/
micitiā inī deū et peccatōrē p̄curat: de p̄se. dī.
4. c. quō. Et q̄ distinctōe apparet q̄ etiā ma/
li p̄nt ministrare sacra. Q̄tū ad fam v̄itatē
dico q̄ q̄rūdā fuit op̄inio: q̄ q̄tūcūq; mal⁹ et
scelerat⁹ p̄t sacra ministrare: et p̄ p̄nō licitū erit
ab eo illa suscipe. Et h̄ pbant multiplici me/
dio. Primo q̄ vita bona nō est necessaria s̄c̄t/
mentis q̄tū ad necessitatē: h̄z quātū ad idonei/
tatē: q̄a q̄cūq; ministrent sacra v̄a sūt. 2° q̄
sacra non h̄nt efficaciaz ex merito hoīs: sed in
virtute dei et xpi filij eius. 3° h̄ p̄firmatur per

illa capla sup̄ius allegata in p̄ma p̄elone hui⁹
secnde p̄tis. Quare oēs s̄c̄ti clamāt q̄ neq; i
hoīe bono: neq; in hoīe malo q̄s sacra dei su/
giat. Sed vere charissimi non sic. Aliud est
n. dicē: malus minister p̄t sacra p̄ficere sicut
et bon⁹. Et aliud est an a malo ministro sacra
suscipiēda sint. Verū. n. dicūt s̄c̄ti q̄ a q̄cūq;
h̄ntē pr̄atē siue bono siue malo sacra p̄fici p̄nt
nec q̄s sacra mali fugiat tan q̄ credēs illa n̄
esse v̄a sacra. Mō tū ex h̄ p̄cludere possumus
q̄ si alii fieri p̄t: oīno ab eis sacra recipiam⁹
p̄p̄ia dico q̄ a publico pctōrē sacra nō sūt
recipiēda. p̄p̄lico dico q̄ nulla p̄t occulta/
tione celari: vt nūc declarabit in fa veritate.
Et h̄ etiam ponit b̄tus Tho. in .4. dī. 13. Et
clare ponit: eē de coha. cle. et muli. c. q̄sūz. et
capla ē p̄cedēb⁹. s. c. sic ad extirpādū. et c.
si at clerici. et c. tua nos. vidi oīa ista capla ad
lram. Ab alijs aut pctōrib⁹ occultis p̄nt sacra
recipi. p̄dotuit. n. in instatū diuina gr̄a mediā
te emēdari. Difficile ē. n. cōscias hoīz p̄ua/
tas iudicare. xj. q. j. c. sacerdotib⁹. in fi. vt p̄z
in p̄clusionē seq̄nti. q̄re rē. Q̄tū ad fas v̄i/
tatē q̄ īmediatē ad istā p̄cedētē subseq̄nt. s. an
tales publici pctōres debeāt i eoz officijs cui/
tari. Dico ad h̄ b̄cū aut tales sūt publici et
notorij aut p̄uati. Si p̄uati tūc q̄z diu ab ecclia
sustinent non debent in officijs euitari: q̄ sic
nō sūt suspēsi nisi quo ad se: sic et gl̄bet cr̄is i
pctō mortali. Si aut sūt notorij: tūc in tali casu
cū nō sint tū suspēsi q̄ ad se: s; et q̄ ad alios: di/
co q̄ sic sunt i eoz officijs euiādi. H̄ac r̄sio
nem ad lram habes. eē de coha. cle. et muli. c.
q̄sūz. Q̄sūz ē inq̄t d̄ clerici i fornicatōe. pla/
p̄lis si eoz sit offm̄ p̄usq; penituerit audiēdū.
Dez et si quēlibet p̄ mortali pctō q̄ ad se p̄z cō/
stet eē suspēsus. nō d̄z tū in officia euitari: q̄a
q̄tū ad alios in casu p̄posito suspēsus n̄ ē: nisi
pctū h̄ sit notoriū p̄ sniaz seu p̄fessionē f̄am i
iure: aut euidētiā rei q̄ tergiuerlatōe aliq̄ celāi
n̄ possit. h̄ ibi. et sūt v̄ba b̄ti Bieg. De h̄ etiā
ter. 32. dī. c. null⁹. vbi d̄r sic. Nullus missam
audiat p̄sbyteri quē scit indubitanē p̄cubinam
h̄re: aut subintroducā mulierē. Vnde et ip̄a
sancta sinod⁹ hoc caplm̄ sub extōicatiōe statu/
it dicēs. Quiūq; sacerdotū diaconoz et c. hec
ibi. Nicola⁹ papa oibus ep̄is: glo. ibi expōit
sicut hic dictū est. Hoc idēz ponit beatus Tho.
in. 4. dī. 13. Et est omnium Theologorum ge/
neralis doctrina: quare rē. Et ista sufficiant

p secula Vitate. **¶** tū ad tertiā dico fm bñm
Tho. in. 4. di. 13. q. de missa possum? dupl'r
loqui. Vno mō quāu ad id qd cēntiale in ea
est. s. corp' xpi. Et sic a quocūq; dicat equalit'
bona est. qz opus operatuz equalit' bonū est z
virtuosū. Scdo modo pōt p'derari quāu ad
illud qd est annctū sacramēto: z qsi se iudariū
Et sic missa boni melior ē qz mali sacerdotis:
qz nō solū ex ope op'ato efficacit' hz: sed etiā ex
operante. s. ex eius deuotōe vel virtute. z iō
ceteris parib' melior ē audire missā boni sa/
cerdotis. Idē dicit petr' de tarantasio addēs
q. iō d'r ceteris parib': qz obediētia cogē pos/
set audire missā mali sacerdotis. Et sic ppi
obediētiā meli' esset audire eius missā. qm
obediētiā melior ē qz viciā. Ita sūt bene di/
cta z sanc. Sed qd faciē parochiani vnuz tñ
p'eschytex bñtes: z ille scelestissim' sit. **¶** Duto
b' rñdendum sicut dicit' est in. c. q'stuz. v3 q. si
petr' c' sic puatū z occultū: tunc ē puat' qd ad/
se: z sic non dz in ei' missa euitari. Si aut' no/
torū sit eo mōquo notorū in p'dico. c. q'stuz.
accipit vt qz d'nat' ē de illo: aut inspōte in iu/
re p'ssūs ē: v' ē euidētia facti qd nulla possit ē
giueri s'atōe celari. v'puta qz mulier ē valde su/
spectā: z aut qz inde apparēt argumēta g'diē/
tia sup' terrā: cū tal' rā quo ad se qz qd ad alios su/
spēsus sit: c' missa audiri nō dz: sed dēn' pro/
chiā ad aliā ecclā audiri missāz accedere.
An di. 32. c. nullus. d'r. Nullus missā audiat
p'sbyteri quē scit p'cubinā i dubitari h're. Sa/
nū ego h' p'siliū darē qz pot' vadāt ad ecclā
cathedralē: qz ibi oēs gnālī illi' ep'at' possūt
sacra recipē. c' de officio archiep'sbyter. c. offi/
cium. in glo. Ergo a fortiori ibi missā audire
v' ē ad ecclāz religiosoz ire. Nec h' d'ic' de
cretali. c' de p'chijs. c. 2. vbi d'r. q. qz p'cepto
ppo sacerdotē audit missā i alia ecclā dz ex/
pelli z remitti ad ecclā p'pam: qm h' non sit
in p'ceptū: sed qz ecclā z sacri canones ita statu/
erūt publicū p'ceptū in officijs euitari debē: cū
suspensūs sit qd ad se z qd ad alios. q're zē. Et h'
sufficiāt p' p'ic hui' finonīs. q're zē.

De honestate p'uerfatōe d'icoz p'sidera' 3^a.

¶ Tio loco **¶** diuz clerico
rū dignissimā familiaritātē videā/
mus. vbi tres mores soluo p'clōnes
s'biugam' v3. **¶** Dria p'clō ē ista. de
rici z religiosi oēs qz dino cultui dedicati sūma

cū honestate cū s'larib' p'nerfent: vt iehus dñs
cissim' in ip'is gloriificet. 2^a p'clō ē ista. Sum
ma cū reuerētia s'lares oēs: z q ad dīna m'p/
steria nō sūt electi: clericos: religiosos: oēs qz
ad dīna officia deditos fm p'sonaz diuersos
grad' venerēt z dēfēdāt. 3^a p'clō ē ista. Beni/
gne se habeāt sacerdotes oēs si qz deligrit ex
s'larib' vt possint facili' eis affligā p'sic p'niāz
Quō clerici z religiosi debēt cū s'larib' cō
uersari. **¶** Conclusio p'ma.

¶ Cipe p'mā p'clōne zē. vi. 8. Vbi nō
qz oēs aīdēi z p'maxime clerici s'lares
qm religiosi strict' viuunt: nec ita ad
eor' libitū discuti ē p'it o' s' infra scriptas ho/
nestates h're z obf'uare tenēt. **¶** Dria honestas
ē cū mulierib': qm mulier sagitta diaboli est:
oīa fere scādala q in clericis z religiosis acci/
dūt: a sceleratissimis mulierib' ortū hñt. **¶** Deu
heu qb' accidūt inopinata. Debēt igit' cōuer/
sationē mulier' p' posse fugere: z cap' cohabitati
onē declinare. 33. di. hospitoliū. z. si. di. c. le/
git. vbi d'r. Legit. s. i. regula bñ Aug. q. be
at' Aug. nec cū sorore bitare p'serit dicēs: q
cū sorore mra sūt: sorores me nō sūt. gl. qz so
ci' socij mei: soci' me nō ē. Mā cohabitatio qnqz
est adulterij occasio: vt p3. 18. q. 2. c. diff. nūm'
vbi circa mediū cap'i sic d'r. Adulteriū. n. aīl
cipit. i. inuadit cohabitatiōne si h'eat. **¶** Ibi. n. mī
ta d' monialib' z monachis ponūt: vide si pla
cet. Excipiūt oēs iste: vt mī soror: amita mat/
tera: z gnālī p' lineā trāsfuerfalē oēs p'sāgui/
nec q sūt ifra fm g'dū. ar. si. di. cū oib'. **¶** Cū oī
b' inqt clericis c' nec femine nō cohabitēt: s' so/
le m'res auie māttere amite sorores z filie fm
z soroz: z qūqz ex familia domestica nēitate
i. p'sāguinitate v' affinitate zē. h' ibi. S3 p' li/
nēā ascēdētū z dēscēdētū vsqz ad quartū g'dū
ar. c' de p'sa. z affi. c. nō dz. z eodē. c. cū oib'.
si. di. z. 32. di. c. **¶** Inter oīa dixit. vbi d'r. **¶** Inē
oīa dixit. i. statuit sinod' scā: nō epō: nō diaco
no: nō subdiacono: nō alicui oīno: qui i dero
ē: licē subitroductā h're mulierē: nisi forte aut
m'rem aut sororē aut amitā aut ēt idēncas p/
sonas q fugiūt suspitōes. h' ibi. S3 certe si qz
posset oēs gnālī declinare deberet: qz mūd'
tor' in malo ligno posuit ē. Audi. **¶** Hiero. di.
33. c. hospitoliū. vbi d'r. **¶** Hospitoliū tuum aut
raro aut nūqz mulier' pedes tīgāt v' tērāt. qz
nō pōt toto corde bitare cū deo qz semina' ac/
cessib' copulat. Et par' ifra. **¶** Mūqz de mulie'

ris formis disputes: semie nomē tuū nesciāt.
feminā quā bñ videris pueriāt: mēte dilige
nō corpali frequētātōe. Si bonū ē mulierē nō
tāgē malū ē g tāgē. h ibi. Et sic habes pnam
honestatē clericorū et oīus religiosorū. 2ª corū
honestas ē in caput. 23. di. c. pñibete. vbi dñ.
Dñs bñe fides p vniuersas regionū vñarū
ecclesias vñ clericū iux Aplm comā nō nutrant:
sed desup caput in modū spere radāt. Et de h
ēz. q. 1. duo sūt. qd notatū ē. s. in pma pñone
pme pñis huiusmōis. 7. c. clericū. eadē di. 23
dñ. Clerici q comā nutriūt: ab archidiacono
et si noluerit: iuri detōdeant. h ibi. Hoc idē
pñmas de vi. 7 ho. cle. c. clericū. 7. c. clericū.
Clerici inqt. 7 infra. clericū q comā nutriūt
et iuri a suis archidiaconis tōdeant. qre 7 c.
Et i. c. clericū. dñ ē de barba. 3ª honestas
ē in vestimētis: vñ. f. vestimēt. honesta potēt
fili 7 calciamēta. di. 23. c. clericū. vbi post ver
bū detōdeant imēdiate subiūgit. Vestimen
ta eis vel calciamēta nisi que religionē deceāt
vñ aut hñc nō liceat. f. ad vñdū. Et cōfirmat
xxi. q. 4. i. snia. Dicit. n. pñm caplm sic. Dñ
iactātia 7 ornatura corpali aliena est. i. aliena
esse dñ a sacro ordine. f. clericorū. Et ibi alia
plura ponunt. Idē in. c. nullū. vbi dñ. Mul
tus corū qui numerat in clero vestimentū in
decens habeat: siue sit in ciuitate decens siue
in itinere ambulās: nisi fuerit. dicit glo. iusta
causa timoris: vñ pñ extra de vi. 7 honest. cle.
c. clericū. 7. c. epī. xxj. q. 4. dñ. Clerici: pñbete
ri: diaconi: 7 clericū oēs vñ dicit glo. interline
aris cōfirmās per supradictū. c. omnis. secu
laribus indumentis nō vñant: nisi vñ decet tu
nica sacerdotali: sed neqz dñ ambulauerit i ci
uitate: aut in via: aut in placeis sine opimēto
f. capa vel palio: vñ dicit glo. in lineariis pñu
mat ābulare pñerqz si i iuinē lōgo ābulauerit.
q: sicut mulier orās in ecclesijs nō velato capi
te deturpat caput suū iuxta aplicā vocē. f. j. ad
Cor. xj. Ita sacerdos sine opimēto deturpat
sacerdotiū suū. Ex his pono tres regulas gnā
les. pñia ē q si clericū: et cā pegrinādois vñ i
moris: vel alia fili de cāliciu ē bitū trāssorma
re: h pñ ex dicto. c. clericū. de vi. 7 ho. cle. 7 er
de c. c. epī. xxj. q. 4. 2ª regula est ista: q: clīci
qñtū pñt i vestimētis 7 alijs morē pñe fuēt: dñ
mō nō excedat: nec pñ i talib⁹ forma certa dari
marie cū scilariū cult⁹ qñdīe variet quē seq o 3
vñ pñero. 3ª ult^a ipse pñe morē sequēs: nul

la sit diuersitate variabil: ne pñerentiū dignitō
demōstret. 3ª regula ē q si qñs ex supbia ha
bitū pñosū ferret: qñtūqz i dignita cēt 7 g
dñ suo pñerret: nec suā facultatē excedēt: mō
talit peccaret. Audi Greg. Si cult⁹ inqt pñio
sax vestiliū culpabil nō cēt: fmo dei nō tā vñgi
lāter di. et q: diues purpura 7 bisso idut irre
mediabiliter torqret. Quare seq q: si sit i digni
tate pñit⁹ 7 vestimēta pñat pñiosa fmo pñue
tudine cū qb⁹ viuūt vt honorabilior habeat: 7
mag⁹ timeat: n̄ erit morale pñiti 7 marie ho
diernis tpib⁹: qñ vestes poti⁹ qñ vñ boic⁹ cla
rū faciūt. ar. i6. q. j. c. pñim⁹. vbi dñ. q mul
tudo fidelīū ex vigore aplicē sedis ordinēt i
epos: pia n̄ moderatōe ne vilescat dignitas
epar⁹. sic a fili tāta ē hōdiernis tpib⁹ ecclesiaco
rū pua aut nulla reuerētia q: si plati more ātiq
in talari veste iccederēt: sic pñ di. 23. c. nō liceat
vbi paz pñ pñ dñ sic. Nec oñ clīcos comāz
nutrire 7 sic ministrare: s; a tōso capite patētib⁹
aurib⁹: 7 fmo Aaron talari veste idue vñ sint
i bitū ordinato. h. ibi. ex pñlio Martinī pape
pñecto dignitatē qñ vñ lescēt. qre sic dñ mei p
lari vestib⁹ 7 alijs ornāmētis vñat: vñ pñ eo: n̄
vñatē dignitas n̄ pñnat: 7 nimia supptiosi
tate ppl⁹ fidel nō ādaltet: qñ vñ dñ. xxj. q.
4. c. ois. circa fi. Dñ qd n̄ pp n̄citatē. i. pmo
ditatē 7 hōclatē suā: s; pp vñustatē accipit:
clatōis. i. supbie calūniā bz: vñ gnāl pñuda
m⁹ q null⁹ qñtūqz sit i dignitate clīcali pñi
tū vestes icifas 7 frābadas neqz vari⁹ colo
ris neqz virides neqz rubeas neqz nimis. lō
gas vñ nimis breues offerat: fili nec de serico
sic de bitō Basilico dñcter. xxj. q. 4. c. ois. i. fi.
vbi dñ. S; neqz ex seriei tectur⁹ vestē variatā
qñ iduebat neqz apponebat colorū varioz or
namēta i sumitate vestimētoz. Audierāt. n. f.
Ath. xj. q. q mouit vestimēt i domib⁹ regū
fi. h. ibi. Et sic pñ 3ª clīcorū honestas. Sūt āt
7 alie plures hōclatēs qñ iupse vidē poteris
i pñanella. c. clīc. 2. pñtū. Que i snia ponūt
et de vi. 7 ho. cle. c. clīci vbi sic ad lñz dñ. Cle
rici officia 7 pñertia scilariā: 7 marie i honesta
nō exerceāt: ioculatores cuitēt 7 tabnas nisi i
itinē. ad aleas 7 taxillos nō ludāt: nec bmo lu
dis intñt: tōsūtā 7 coronā hēant supgruentē:
clausa desup deferāt idumita: n; nimia breuita
te lōgitudie nōnda pñnis rubeis viridib⁹ ma
nic⁹ pñtis scilariib⁹ lñ eis sell pñccosilib⁹ cal
carijs deaurat⁹ capis māicāt⁹ si vñat marie sa

cerdotes psonat hñtes nisi cū tioris iurē sibi
las l corrigias auri l argētū ornatū hñtes n se
rāt nec anulos nisi qb ex dignitate pperit. epi
i publico t ecclesia lincis vñt iduñt nisi mona
ci sint qz o3 fert bñm mōacalē palliis vñt i pb
lico sūbulari p colū l an decā bñm pneris. h
ibi ad lras. Et hñt suff. ciāt p pma pñi p^o.
De honore sacerdotū. Lōcū secūda.

Cape fam p^ovez v3. Sūma cū reue
rētia scāres oēs: t q ad dñā nō sunt
electi clericos religiosos oēs qz ad diui
na officia deditos sūm psonaz: d uer sos qd ve
nerent t defēdāt. Septē aut rōib aia nora q
scāres oēs clericos t pferim sacros sacerdo
tes sūme vnerari debēt v3. Rōne institutōis
Rōne mediātōis. Rōne filiātōis. Rōne si ū
ctificatōis. Rōne significatōis. Rōne cre
plificatōis. Rōne vigoratōis. Idio inqz sa
cerdotes oēs sū: b. nōrādī rōe institutōis. Qis
n. pñas t dignitas a dño deo ē: siue sit i bñs si
ue i mal: q oēs siue boni siue mali sint sū hono
rādī. j. p^o. 2. Serui iqt subditi estote i timōe
dñis n tñm bonis t modestis: s; ēr discēl. xj. q
3. Qui resistit pñi dñe ordiatōi resistit. S;
de q min^o vñt in eccl. g de q magis. Et p
pñs cū pbyteri t clerici sint ipsi dñs scāri
b^o digniores: qñ dñi scāres corpib^o subditōz
pbyteri t qñqz clauēs ecclē hñt: aia hñt. nō
corpib^o mñ dñant. ad Ro. i3. Dei minister ē.
Jñt i Remig^o sup dēa vba pfirmās ait. Itaqz
q resistit pñi: dei ordiatōi resistit: siue bona sit
illa pñas siue mala: qñqz ei resistit: subtrahen
do ab ea fuitiū: denegādo tributū: t honores
ñ pbedo quē d3 ei pbedē dei ordiatōi resistit t di
spōsitōi. Lū^o dispositōe ille pñcipat. i. ē i pñā
te pñtū. hille. p^oer me. n. iqt dñs reges re
ge nāt t pñcipes decernūt iusticiā. qñcigat reli
gtur cūz sacerdotes oēs dei ministri sint: t ei^o
locū tenētes i terris: vt dictū ē in p^o p^ove p
me pñs siue sint boni siue mali sūme sūt hono
rādī. Sedo sūme honorādī sūt rōe mediati
onis. Sūt. n. mediū inē nos t deū: vt etiā dic
btūs Tho. in. 4. di. i3. t. 25. Et orāt. p nobis
vt de^o nñi misereat: t nobis ū pacificet. de ce
le. mis. c. pbyter. t. xj. di. c. j. t. 2. Et vt pra
ctice loqr. Sūt. n. sacerdotes tot^o ppli qñ os
qddā: t iō semp in orōnib^o suis publicis di
cūt qsum^o: t nunqz qso. Inde magister i. 4.
di. i9. c. 3. adducit Aug. vbi sic inqt. Dictū ē
a dño in numer^o: ad Moysen t Aaron sacer

10
dotes. Vos ponite nomē meū sup filios isrl
ego dñs bñdicā eos. ergo sūme sūt honorādī.
3° sūt honorādī rōne filiātōis. Adonca m
qt dñs pñm tuū: s; sacerdotes sūt oīuz fidelīū
pñas. g sūme honorādī. pñā nō. t maio. qz di
pceptū ē. minor pbat. xvj. di. c. qz dubitet.
vbi dñ. Quis dubitet sacerdotes xpi: regūz t
pñcipū oīuz qz f deliūm pñes t mgtos cēferti.
Mōne infabil^o i sūc cē cogitit si fili^o pñes si di
scipul^o mgtz sibi conat sūngare t iniqs obli
gatōib^o subiacē illū siue pñā a q credit n solū i
tra: s; eti celligari posse t solui. Et si vba bñi
Breg. 4° sūt honorādī rōe fructū cēfōis.
Q vos discite t vane ligue q die noctuqz nū
aliud cogitatis nisi quō possit dilacerare pau
perē sacerdotē. Quis. n. qso vñm i sua neces
sitate t moris tpe cādēla bñdictā accensā eru
cē facia: aquā bñdictā eucharistiā extremā vn
ctionē spernit. Ad ec tñ oia t filia nō nisi p ma
nus sacerdotis fieri pñt. Despicitis eos: siue
qb^o viuere nō potestis. audi ter. 6. q. j. c. sacer
dotes. Sacerdotes q pph ore supple l3 nō p
pria vñte corp^o dñi pñciūt ab oib^o sunt obe
diēdi t timēdi nō dilacerādiant detrahēdi q
a qb^o se dñi ppli bñdicti saluari t instruit cu
pñ nullaten^o eos d3 arguē nec vulg^o i corp^o ac
cusatōez suscipi. p^oplus. n. ab eis docēd^o ē: n
ipsi ab eo: qz nō ē discipul^o sup mgtz. De i g or
diatōez accusat q eos q ab eo pñstuit sacerdo
tes accusare l dñare cupit. hñt. Et i. c. oues
dñ sic. Ques pastore suū nō repbedāt: plebs
cpm si accuset nec vulg^o cū arguat: qz nō ē disci
pul^o sup mgtz. Epi. n. a dō se iudicādi: qz cos
sibi oculos elegit. Mā a subditis aut pñe viue
hñt^o n sūt accusādi l arguēdi l lacerādi. Me
mo bonū faciēs: alteri vbo aut scō necē vult.
i. velle d3. Et pax isrl. Qis suspitio pot^o est
repellēda qz approbāda l recipiēda. hñt. 5°
sūt honorādī rōe significatōis. Mā si i veteri
testō sacerdotes i tāta sūma vneratōe erāt. p
pter figurā sacrificiōz quā mātous tractabāt.
Quid obstat q t nūc n sūme vneret^o p^o vñā
te sacri quā tāgūt t mīstrāt. p^opropica dñs ie
sus cū decē curauit leprosos dixit. Ite osidite
vos scēdotib^o Luc. i6. auditer. xxiij. di. c. dñs
nr. Dñs nr iesus xps rex iudex t de^o nr vsqz
ad passiois diē suauit honore pñficib^o t sac
dotib^o qzuis illi neccimōre dei nec agnitōz xpi
suassēt. Mā cū leprosu mūdass: dixit illi. va
de t mōstra te sacerdotib^o: t offer domū. Ad dñm

ē nos hūills docuit. Sacerdotē adhuc appel
lat quē sciebat eē sacrilegū. Itē subdit passio
ni cū alaphaz accepisset: et ei diceret sic rīdes
pōtifici. Nihil ille p̄meliose locut⁹ ē in p̄so
nā pōtificis: s; sic magis tur⁹ ē. i. de se lauit in
nocētiā suā. Si male locut⁹ sū exproba me de
malo: si āt bñ: cur me cedis. Quē oīa iō ab eo
scā sū hūillit atq; patient: vt nos hūillit atq;
patient hēam⁹ ex^m. Decuit. n. sacerdotes vos
legittē et plene honorari. dū circa falsos sacer
dotes ipse tal extitit. h ibi. 6° sū sume honorā
di rōe exēplificatōis. Sumit obsecro miores
exēpla maior: sic poeta canit. A boue maiori
discat arare minor. Regit. n. de Alexandro ma
cedone: q; dū bñ: sū p̄gēt: et sūmū sacerdotē
pōtificālib⁹ idutū o: manūq; vidisset: mor de eō
descēdēs illū p̄nū adorauit. Qui cū sup h a
suis militib⁹ argueret dicit. Adūc mibi vt deū
nocte hac sūma pietas dīmōstrauit. Dis tu aīa
mea plura ex^a. audit ex. r. vi. di. c. duo sū. vbi
sic dī. et sū vba Delasij pape Anastasio ipa
tori. Duo ingit ipa: or Auguste: q; p̄ncipa
lū h mūd⁹ regit. auctas fac pōtificū: et regalis
ptās. In q; rāto graui⁹ ē pōd⁹ sacerdotū quā
io p̄p̄is regib⁹ hōiū i dīno sūt reddendi era
mine rōs. Mos itaq; in h ex illoz. s. sacerdo
tū pēdē iudicio. s. q; ad spūalia: nō illos ad tūā
posse redigi volūatē. Et alib⁹ igit i sūmū tali
busq; sūti auctib⁹: pleriq; pōtificū: alij reges
alij ipatores exēcāuerūt. Mā si aliqd spālē d
p̄sonis p̄ncipū exgrat⁹: Ex^m bñs Innocēti⁹
papa Archadiū ipatorē: q; p̄fēit vt scūs Joā
nes crisostom⁹ a sua sede pelleret: exēcāuit.
Bñs ēt Ambrosi⁹ s; kūs: nō tñ vlis epe ec
clesie p culpa q; alijs sacerdotib⁹. i. epiis n̄ adeo
q̄uis videbat. Theodosiū mag^m ipatorē exēcā
tās ab eccēla excludit: q; ēt i suis scriptis cōdit q;
aux n̄ tā p̄ciōs⁹ sit plūbo q; regis ptāte sit alij
or ordo sacerdotal⁹: h mō circa p̄n^m sui pastora
lis scribēt. Adono: fies et sublimitas epāl nul
lis poterit p̄p̄atōib⁹ adeq̄ri. Si regū fulgori
p̄pes et p̄n^m diademati. i. regie ptāti: lēgo erit
iferi⁹: q̄si plūbi metallū ad auri fulgorē p̄pes.
Quippe cū videas regū colla et p̄ncipū sūmit
ti genib⁹ sacerdotū: et oscula eoz dextra ofoni
b⁹ eoz credāt se exēcāre. h ibi. S; qrit glo.
quō potuit Ambz. ipatorē exēcāre cū nō eēt
papa. qdā dicit q; auctē p̄ciliū h scē. Mos vō
dicim⁹ q; glibet epe p̄t exēcāre regē v^t ipa
torē si eēt p̄ochian⁹ et rōe dīmōstrat v^t rōe et d

licti. 6. q. i. c. placuit. h gl. Et sup oīa aīa mea
nō illū ter. cadē di. r. vi. c. in scriptur. vbi sic
dī. In scripturis narrat Lōstānū ipatorē
dixisse: Vt si p̄p̄is ocul⁹ vidisset sacerdotē dei:
aut aliqū eoz q; monastico bitu circūamicti sū
peccātē: clamidē meā expoliāt: et coopirē cū
ne ab aliq; videret. vbi glo. dīc q; h intelligit
de oculis. 2. q. i. c. si peccauerit i te fr tu⁹. De
māifestis āt tenet accusare. i. denūciare: p̄mis
sa tñ amōitide. 3. q. 7. q̄p̄op̄i. āre rē. 7° et
vltio si honorādi rōe vigozātōis. Si vnq; aīa
mea aliqd notasti. h ad p̄ns aīaduerte. Tāta ē
n. ptās sacerdotū et v^t q; oēs ifernales demo
nes superāt et tñ vn⁹ ex eoz mīnis maiorē hz
ptātē q; oēs hoies mūdi et vn⁹ mīm⁹ sacerdos
maiorē hz vltutē oib⁹ ill. Si. n. vn⁹ p̄ciō: eēta
sacerdotē absolūt⁹ tor⁹ ifern⁹ illi p̄ciōi padisū
clausū tenē n̄ possz. qd inuit dñs petro. cū dixit
Tibi dabo clauēs regni celoz: et q̄coq; tñ
p̄ualebūt aduersus eā. It maior ē vn⁹ mīm⁹
sacerdot⁹ ptās q; oīuz spūuz bñoz. p̄bo. Mū
q; n. alijs bñoz spūuz xpm i trīs descēdē facē
posset. et glibet mīm⁹ sacerdos dū rite celebrat
xpm glōsū de cel⁹ suis tractādo mām⁹ descēdē
facit. Et ponit i. 4. sen. di. xi. Et sunt vba bñi
Breg. vbi sic dīc. Quis fideliū īgraret vāz i
ipsa imolatōis hora celos apiri: et āgeloꝝ cho
ros adeē: sūma inuisq; sociari. h ille. Itē ma
ior ē ptās vn⁹ mīm⁹ sacerdot⁹ q; sit ptās vgis
glōse. Vgo glōsa egre aut moleste nō feras
dico ego. Rūde mī: dic ingt fili mī. Scio re
oīa bñ dictur. Adāior: certe q̄si incōpabili est
ptās vn⁹ mīm⁹ et paupculi sacerdot⁹ q; ptās
vgis glōse. O o qd h est: qd audio hodie.
Mūq; huiusmodi ifmo p̄dicat⁹ ē. Cere aīa
mea sic ē: nec mirer⁹ et ex^a declarē. Adono
p̄casū. h ē vna sera: vna clauis qnq; illā reuo
lutionib⁹ apit. alia vō septē: et nō pauciorib⁹
nōne q̄so p̄a potētiō ē q; scda. Sic et i p̄posi
to. an incarnatōz filij dei celi porta clausa erat.
Ad cū plēitudo ipia venisset: vt dīc Apl⁹ ad
Gal. 4. vt de filio suū mittē debēt i trīs. et an
gel⁹ ad vginē mittē q; de ea vbu incarnādū
nūciaret dic q̄so quō illa bñdicta ācilla celi por
tā apuit. Et reliqua sua. Quō q̄so. Septē v
bis q̄i reuolutōib⁹ septē v3. Ecce ancilla dñi fi
at mibi sū vbu tuū. Sacerdos āt ēt mīm⁹ dū
eoz xpi p̄fic. qnq; tñ reuolutōib⁹ celos apit.
et suis i mām⁹ v^t deū descēdē facit. Et mira
biliori mō venit i manib⁹ sacerdot⁹ q; fecerit i

19
vix virgō. Venit nāq in v̄gie passibil' & i
mortal'. i manib' sacerdotis ipassibil' & imortal'.
In v̄gie sc̄l'm nec ampl' venire pōt: in māi
bus sacerdot' quotidie & sp̄ dū celebrat. In ex
clamare libz cū deuoto illo Ber. O p̄lara et
venerāda p̄as v̄ra o sacerdot'. cui nihil in celo
v̄l in terra compari pōt. vos potest' cōsecrare
corpus & sanguinem domini nr̄i Iesu xp̄i su
p̄ p̄tate & p̄uilegio nis creature. Stupz cor: mi
ratur terra: cōtremiscit hō & reueret': v̄l p̄mū
angelica celsitudo h̄ ille. O igit' raledicite lin
guc. vos nō dicā de paup'cul' s̄rib' & cl'ic' mur
murare de v̄s. imo vt eos quotidie deuot'et
nephādissimā sonat'. H̄eu. h̄eu. h̄eu. aiabuf
v̄ris. H̄ic. n. in sc̄oruz legim' gestis q' sc̄i āge
lo & sacerdot' obuiantes: pōt' sacerdot' q̄z ange
lo reuerētia exhibuerūt. Audi pulcher. ter. ri
q. i. c. sacerdotibus. vbi sic dī. Sacerdotib' at
nō ex trena p̄tate dñs nr̄i. i. ipator cin' idigne
sz excellēt' p̄siderē pp̄ cū e' fuit sūt. f. dī. ita eī
dñc'. f. i. tpal bus vt & debitā reuerētiā ipēdat
f. i. sp̄alib'. Nā in dñis elogijs sacerdot' alii
dij: alii āgelic' vocat'. Nā & ad Moysen de eo q
ad iuramentū deducēd' ē. f. Exo. ij. dī. Appli
ca illū ad deos: v̄z ad sacerdot'. Et rursus scrip
tū ē. f. Exo. ibid. Dñs n̄ dīrabel'. i. sacerdotib'
Et p̄pha. f. Malach. 2. ait Zababā sacerdot' cūf.
Ki. & iu. & le. re. ex ore e': q' an. d. ex. ē Quid
igit' murū si p̄ctas n̄ra illos digne honorare.
qb' i suo eloq' honorē tribuēs: vt eos āgelos
aut deos et appellat de'. Ecclesiā q̄z testat'
h̄islo. dicēs: q' cū pie memorie Cōstantio p̄n/
cipi i scripto oblate accusatōes p̄tra ep̄os iui/
ser. libellos qdē accusationis accepit: & eosdē q
accusati fuerāt ep̄os puocās in eorū cōspectu li
bellos quos accepit icedit: dicēs. Ite & inter
vos. ās v̄ras disponite: q' dignū nō ē vt nos
iudicem' deos. i. ep̄os. In q' snia sibi magis ex
hūilitate q̄z ill' aliqd p̄stitit ex reuerētia ipensa
an cū. Istō ē aliqd ex' p̄ppe pagani in repub.
p̄ncipes fuerūt. q' verū deū nesciētes: dōs ligne
os & lapideos colebāt: & m̄i corū sacerdotibus
honorē mari' tribuebāt. Quid g' mirū si xp̄i
an' ipator veri de sacerdot' honorē. dū pa
gan' vt p̄dicim' p̄ncipes honorē impenderēt
eorū sacerdotib': q' dñs lignis & lapideis fuit
ebāt. H̄oc ergo nō m̄i sp̄alr. f. p̄ bonis q̄zū
gnāl'r. p̄ oibus affim' sacerdotib': qm̄ adhuc
nescim' q's in tribili dei iudicio q̄tis sit futur'
Eueniz Paulus egregi' p̄dicator dicit. f. i. ad

Cor. iij. Nolite dic' ip̄o iudicare: q̄adufqz ve
niat dñs. & reliq'. f. q' h̄ntur. xxx. q. vi. c. Ince
ta. Nā sūt m̄lia qdē iudi' illi' hōis igrāt: q̄
fortasse que uos laudatis: ille reprehēdit: & q̄
uos reprehēdit ille laudabit. hec oīa ibi ad lit
terā. O p̄r Amb. iā nos his n̄is v̄b obtūde
ris. Si nos ita ascēdē pulpitu' possem' d' vo
bis mirāda dicēim'. P̄nariis paulisp̄ audir'
p̄r. Contētor. Quid dicis. An ne uides p̄r
Amb'. sacerdot' religiosos clericos & h' i
xp̄iane religiōi aduersari: & p̄r aliq' xp̄o in fe
rū q̄z iudei. Q' illi semel xp̄s crucifixerūt: isti
quotidie dū i peccō mortali celebrāt. Illi xp̄m
xxx. argēcis cinerūt: isti duob' denarijs euz
vēdūt: & sepe n̄ celebrat' nisi p̄ciū sāguis ex
pectat'et. Illi ad pedes crucis reuertētes pec
tiebāt pectora sua isti nūqz onidūt p̄tē: & vir
sel' i āno p̄stēt. Illi christū passū de cruce de
posuūt i monūto nouo posuerūt: isti christū
glōsū p̄piciūt i latias suorū peccōz. O p̄fusio
babylonis. o abhoatio i tēplo dei. vidēt xp̄s
& si diabol'. vidēt de' & si iudas. v̄n xp̄iāi
& sūt iudei. H̄eu dico euz venerabili H̄ugōe
de solero li. de. xij. abusiōib' claustrī circa fi. p̄
mili. Corā dñō p̄sisto ad altare: extēf m̄ib'
q̄i cru. i. affix'. cruce s̄lans: cui' cruce fo: suan
latrōis. Sz v̄tinā illi' cui dicit' ē. H̄odie me
cū cris i padiso. sz malitratrōis crux: crux ē di
aboli. h̄ ille. Audi Ber. li. iij. d' p̄siderē ad
Euge. i. si. Adiroz ingi' c' ordis sint nr̄i cl'ici.
Nā i cōgregatiōe sp̄aliū se h̄nt vt laici i appa
ratu nobiliū vt milites in acq̄sitionē redditus
um vt cl'ici: sz n̄ vt laici laborāt: nec vt mili
tes pugnāt: nec euāgelizāt ut cl'ici. Et cū utri
usqz ordis eē cupiūt: utrūqz confūdūt. h̄ ille.
Eōcedo carissimū qdē fertis: sz rōnib' assigna
tis illos honorate: qm̄ xp̄m i eoz p̄soas hono
ratis. vt dēn ē in p̄n. c. sacerdotib' at. vi. q. i
honorat. n. oz suū pp̄ dñm dī in p̄n' illi'. c.
Ecce dñs h̄odier nā i lect' ē docet. Quetunqz
vero dixerit vobis facite & seruate: opa autē
eoz nolite facere. Et hec sufficiant p̄ p̄nti p̄.
Q' sacerdotib' seclariib'. r̄rātib' p̄pan de
bent suā iſirmitatē p̄gnescētes Lōclo p̄.
Lāpe iūā & vlti. h̄ fm̄ōis p̄cl'ez. v̄z.
a Benigne se h̄eant sacerdot' cōss'i
gs deliquerūt ex seclariib': ut possit sa
c̄lue eis affigā p̄hic p̄nias. Mā dilectissimū
cū oēs in hac uita peccis subdamur & sacerdo
tes & cl'ici: religiosiqz n̄nulli gūiter delinquāt

ut ex pcedenti patuit cōclusionē necesse ē cōce-
dere: ut cū qdam laicorū ad eorū māns p abso-
lutiōe suorū pccōrū accesserint: erga illos mi-
sericorditer se habeāt: et qstū pnt in seiphsu-
manā fragilitatē cernāt. Null^o. n. qstūcūq;
bon^o de sua stabilitate cōfidat. qm̄ qui se putat
stare uideat ne cadat. Audi notabile ppositū
vi. q. i. c. imitare circa mediū capli. Nam et si
Petrus lapsus ē: igit ter. q. dixit. Esti oēs scā-
dali. f. ite: s; n̄ ego. Quis ali^o iure de se presu-
mat: q. d. null^o. Deniq; et David q. dixerat.
Ego dixi i abū. m. n̄ moue. ie. Et sibi iactan-
tiā offuisse cōfitef dicēs. Auertisti fa. t. a me et
fa. sū cō. h̄ ibi. Et o cōfessores mīaz i pccōres
scēlares dispēsaē cū moderata iustīa. Indecēf
enī ē p̄ez piū filiūz h̄re crudelē. Id^o. n. ē d̄s
tibi alijs esto clemēs. In apls aut. s; res siqs
poccupat^o fūit i aliq^o delictio: vos q spūale se-
stis h̄i iustruē i spū lenitatis: p̄siderās reipz:
ne et tu tēteris rē. S; h̄ unū dubiū tm̄ igram^o
vz. An p̄fessorib^o et iponētib^o p̄nias graues:
sit p oia obediēduz. Dico q aut ipōit p̄niam
a iure taratā: aut arbitrarīā. Si a iure taratā
debēs: et si grauis sit illā pficē. Adlic. n. sunt
p̄nīe a iure tarate fm̄ q̄litate crīs et p̄fōe. Ep̄o
enī fornicario. f. cū illa spūali p̄ca. xv. ānorūz
ipōit: p̄sbytero vo. xij. ānorū. xxx. q. i. c. Si
qs: et. c. n̄ dz: ubi dīc̄ ter. Si qs sacerdos cū si-
lia spūali fornicat^o fuerit sciāt se graue adulte-
riū cōmīssisse. f. si scia cōiugata ē. Jō scia si lai-
ca ē: oia derelinq̄r: et res suas paupib^o tradat
et p̄uersa i mōasterio deo vsq; ad mortē fūiat
gl̄. dīc̄: n̄ n̄ erit mōaca: q. h̄o ē volūtatis: sed
tenebit ibi rōne delicti. xx. q. i. sic. Et sequi-
ter. Sacerdos at q malū ex^m dedit hoib^o ab
oi offō deponat: et pegrinādo. xij. ānis peni-
teat. postea vero ad mōasteriū vadat. ibiq; cū
crīs dieb^o uite sue deo fūiat. Et. c. n̄ dz. dī sic
Mō dz c̄ps aut p̄sbyter p̄miserit mīserib^o que
ei sua fuerit cōfessa pccā. Si forte h̄o qd absit
cōtingēt: sic p̄teat qūo de filia spūali c̄ps. xv
ānis p̄sbyt. xij. et deponat in si i fūiam ppli d̄
uenerit. glo. q. nō ē deponēd^o nisi p publico
eric. Et dīc̄ gl̄. q magis peccat sacerdos cōg-
scēdo filiā spūalē qz uxorē alī^o q. p vxoze ipo-
nit p̄nīa. x. ānorū tm̄. lxxij. di. c. p̄sbyter. Est
at filia spūal p̄mo que baptizaf. xxx. q. i. c. filia
fo q i p̄fessōe audif et absoluit. xxx. q. i. c. siqs
sacerdos et. c. oēs et c. Alias at p̄nias a iure ta-
ratas q re i n̄fo dūicali sermōc. viij. arti. iij. p

totū: q̄s ēt magi Adare^o d̄ ripa i suo qdrage-
simali i hac feria i suis dubijs b̄cūit pōit. vid
ibi si placet. Si at h̄i i p̄nīa arbitraria fūit: ut
st cōit oēs: qz cōit oēs arbitrio reliquit sacer-
dotis. tūc dico q p̄fessor diligēt caueat: ne in
discretā p̄nīaz assignet cōfitef: cū illa magi ob-
sit qz pficiat. xxvj. q. vij. c. alligāt ubi c̄ca me-
diū capli sic dī. Sic. n. fascē sup hūeros ado-
lescētis quē n̄ pōt baiulari posueri nccē ē ut aut
fascē reiciat: aut sub pōdē cōfrigat. Sic et h̄o
cui q̄ue pōd^o p̄nīe iponīs: aut p̄nīam reiciat
aut suscipiēs dū sufferi n̄ pōt scādalizat^o apli^o
peccat. Deinde et si errant^o modicā penā iponē-
tes: nōne meli^o ē pp mīam rōnē dāt qz pp cru-
delitatē. Vbi. n. p̄ filiūz larg^o ē dispēsafor: nō
dz cē tenar. Si d̄s benign^o ad qd sacerdos cē^o
auster^o ult apper. h̄ ibi. Est et verba dī Joā.
Eriso. gl̄. h̄ sic dīc̄. Hic argumētū ē q iudex
pot^o fūabit mīam qz rigorē dī. l. pōdēt i si. et
et. lxxvj. c. n̄ sat. xj. q. iij. n̄cō p̄tor et cē d̄ sō
tilegij. c. ij. Quz at pot^o fūat rigor qz mīa.
Et h̄ ibi ē ubi spes correctōis n̄ ē. xxvij. q. iij. ē
et alia cā ubi dī. Est aut a^o cā q correctio ver-
boz l uerbez videt. i. appet cē i null^o supflua
p̄destinati. n. ad uitā sine correctōe v̄borū
mutat. i. d̄ malo i bonū p̄uertit: sic petr^o quē
d̄ns respiciēs nemic corripiente p̄mouit ad la-
chrymas. f. Adat. xxvj. p̄desti in ad mortē iē
flagella defiores fūit. Sic pharao. f. Exo. vij
cū sequē. capli. Vōis g^o supflua: dānat^o h̄
cē inutilia inuēianf. h̄ ibi. S; d̄ h̄o dicem^o h̄
mōc. zi Et igr pcludā^o q qūq; tales p̄nias
importabiles acceptauit ad eūdē l̄friorē cō-
fessorē: p mutacōe aut mitigacōe festinet. Dia-
ḡ qūq; dixerint vob portabi^a iusta et hōesta
facite et fuate: opa at eorū nolite facē: f. q mala
sūt. S; eos dei et xpi amor e honorem^o h̄ in p̄-
senti p gram: et in futuro p gloriā. Amen.

¶ Etia q̄rta se dūice de voluntate fmo. xv.

Testis bibē calicez quem
ego bibitur^o sum.

¶ Adat. xx. Qm̄ dilectissimī volūta-
te p̄pa vnusq; mis efficit: ut ait
Aure. aug. li. d̄ tri. et ea vnusq; qz
bonus ē: ut id ait d̄ vera reli. Bōa inq; uolū-
tas ē q rē hōesteq; appetimus viuē: et ad sū-
mā p̄nīaz p̄uēit. Que nisi rē sit: nullū qd ap-
petimus aut postulamus: obtinemus. H̄ine
hodierno in euā^o: paupcula mī filioz zebedi
describit: q christū audiēs se post passionē re

fortectur simpliciter quādammodo affectu ad christū
accessit di. Dic ut hi duo. s. m. vnus se. ad de
rte. r. t. a. ad si. t. in. r. t. Sz qz ipmeditate pe/
tist. id ips ait. Me. q. p. b. c. q. c. b. f. i. paf.
ut inue uellet q. n. dat glia. p. uolūtate bōa tū
sz p. uolūtate t. ope. Igr ut r. nos rē appetē
t. uelle dīcam⁹: hodie de hūana uolūtate tra/
ctabim⁹: vbitres p. si. faciam⁹. v3. Hūane
uolūtati sūmā dignitatē. Hūane uolū. nobi
lē qūitatē. Hūane uo. oportuna p. sūmitatē.
De dignitate uolūtatis hūane p. sidero p.
Dignitatis hūane p. sūmā dignitatem
uideam⁹. vbi mor soluto. 3. p. clu. sub
iugam⁹. v3. p. d. p. e. 3. p. les sit aie
v. n. l. t. m. ipa uolūtate dignior ē aut nobi/
lior repit. 2. p. e. Tāta ē hūane uolū. no
bil t. singlaris r. citu⁹ ut nā sua sp. i bonū tēdat
t. illō sp. qrat. 3. p. e. ista. Tāta ē hūane vo
luntatis p. cipua c. gregiaq. dignitas ut nul/
la alia anime uirtus sit domina sui actus.

¶ uolūtas oīum uirū anime nobilissi/
ma uirtus t. potētia est Conclusio p. ma.

Ecipe p. m. a. p. clu. v3. 3. p. les sint aie
v. n. l. t. m. ipa uolūtate dignior aut
nobilior repit. Circa istā p. clu. tres
ingram⁹ v. ita. q. b. d. c. a. p. p. atel. et. p. d. v. i.
ē. Vñ oriat bōitas uolū. 2. p. v. i. ē. Que sit
p. o. v. i. t. aie an itellcū an uolūtas. 3. p. v. i. ē.
Que sit nobilior t. dignior: potētia i toto rego
aie. p. m. ad p. m. a. dico ad p. n. s. q. bōitas uo
lūtatis a trib⁹ orū h3. v3. ex obiecto: ex rōe. et
ex lege cīna. p. d. i. q. bōitas uolū. orit ex ob
iecto. Vbi nō s. m. p. h. m. v. i. et. q. sic iusti⁹ ē
f3 quā aliq iusta uolūt. sic t. v. i. q. aliq bōa vo
lūt. g. si uolūtas uult bōa ipa de nēitate erit
bōa. Bonū āt duplex ē. s. bonū uer t. bonū
appens. In q. cūq. eoz uolūtas ferat: ipa bo
na erit sz dīnter: qm sic bonū i qd fert crit: ita
t. ipa bōa ē. p. d. o. p. t. e. r. c. a. nō q. ad h. u. uolū.
bōa sit ex obo: o3 ut i bonū ferat s. m. rōnem t.
i apperēdo debitas cīrūstātiās f. uct. Sigf. n.
uult bonū q. i. si d3: aut mala itētiōne l. sine illa
malā reddūt uolū. l3 ipa ferat i bonū. In bo
nū. n. fert sz n. bñ: q. r. e. appet qūo bōitas uolū.
sit ex obo. 2. p. bōitas uolū. ē ex rōe. Bonū
enī itellcū ē obm uoluntatis sibi p. p. o. r. t. i. o. n. a.
tū. Vñ hāc accipe regulā g. n. a. l. ē q. uolūtas p/
p. o. r. t. i. o. n. a. b. i. l. t. se hñs ad itellcū n. e. x. ē bōa t. p.
p. o. r. t. i. o. n. a. b. i. l. t. se hñs ad itellcū falsū ē mala.
Vñ illā q. d. i. u. e. l. l. cū ē u. e. x. i. uolūtate ē bonū

t. q. d. i. u. e. l. l. cū ē falsū i uolū. ē malā: t. q. d. i. n. a.
t. e. l. l. e. c. t. u. ē a. f. f. i. r. m. a. t. i. o. l. n. e. g. a. t. i. o. i. uolūtate ē f. i. g. a.
l. p. s. e. c. u. t. i. o. Hec oīa in s. m. a. p. o. i. t. b. t. i. s. T. h. o. f. a.
f. e. q. 20. Et p. h. s. v. i. l. b. e. i. b. i. 2. p. accipe aliaz
regulā. v3: q. obm f. s. i. b. i. l. e. s. i. u. e. i. m. a. g. i. n. a. t. i. o. n. i. ē
p. p. o. r. t. i. o. n. a. t. i. u. uolūtati: qm oē f. s. i. b. i. l. e. ē p. t. i. c. u. l. a. r.
t. p. p. n. o. d. e. t. e. r. m. i. n. a. t. i. u. uolūtas āt i. d. e. t. e. r. m. i. n. a. t. a.
ē t. p. o. t. e. s. i. o. p. o. p. o. s. i. t. a. u. t. i. f. e. r. i. d. e. c. l. a. r. a. b. i. t. S. e. d.
t. a. l. e. o. b. m. f. s. i. b. i. l. e. e. s. t. o. b. m. a. p. p. e. t. u. s. f. i. t. i. u. i. q. h. e. c.
s. i. n. g. l. a. r. i. a. p. g. n. o. s. c. i. t. u. t. p. 3. p. p. h. m. i. i. j. d. e. a. i. a. E. t.
h. r. e. g. l. a. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. p. c. i. s. q. d. i. r. i. t. d. p. o. r. t. i. o. n. a. t. i. o. n. e. o. b.
i. e. c. t. i. 3. p. bōitas uolūtatis orit ex lege cīterna.
Bōitas enī cīna a nulla alia bōitate depēdet
sz oēs alie ab ipa. Iō q. q. d. b. o. n. i. t. a. t. i. s. ē i. uolū
t. a. t. a. b. o. n. i. t. a. t. e. d. i. n. a. ē. p. o. S. i. g. n. a. t. i. u. e. s. t. s. u. p. n.
l. u. v. l. t. d. S. i. g. n. a. u. i. t. n. d. e. u. s. i. n. a. i. a. n. r. a. r. o. e. m.
v. i. l. l. a. b. o. n. u. u. e. l. m. a. l. u. d. i. f. e. r. n. e. r. e. p. o. s. s. u. m. S. i.
g. n. a. u. i. r. u. o. l. u. n. t. a. t. e. v. i. b. o. n. u. u. e. l. m. a. l. u. e. l. i. g. e. p. o. s.
s. e. n. u. s. g. o. s. e. q. q. b. o. n. i. t. a. s. r. o. n. i. s. t. b. o. n. i. t. a. s. v. o.
l. u. n. t. a. t. i. s. e. s. t. e. x. b. o. n. i. t. a. t. e. d. i. n. a. p. n. c. i. p. a. l. t. i. t. e. l. l. i. g. e.
Q. i. s. n. c. a. p. p. l. u. s. i. f. l. u. i. t. i. e. f. f. e. c. t. u. q. 3. f. a. e. x. p.
p. p. o. n. e. d. e. c. a. i. s. E. t. o. b. h. o. c. o. 3. v. t. q. n. r. o. d. i. f. i. c. i. t. n. a.
t. u. r. a. l. s. i. u. e. h. u. a. n. a. a. d. r. o. n. e. m. c. i. n. a. r. e. c. u. r. r. a. t. q. u. e.
l3 s. i. t. n. o. b. i. s. i. g. n. o. r. a. f. i. n. q. e. s. t. i. n. m. e. t. e. d. i. n. a. i. n. o.
t. e. l. c. i. t. t. i. n. o. b. i. s. p. e. r. n. a. l. e. 3. r. o. n. e. 3. q. b. i. p. a. v. i. p. r. o.
p. r. i. a. i. m. a. g. o. d. e. r. i. u. a. t. v. e. l. p. a. l. i. q. u. a. r. e. u. e. l. a. t. i. o. n. e. 3.
s. u. p. a. d. d. i. t. a. t. a. l. i. u. d. s. i. l. e. E. t. s. i. c. p. 3. p. v. i. Q. u. t. u.
a. d. s. e. d. a. 3. v. i. d. i. c. o. q. v. i. t. u. t. e. s. a. i. c. q. 3. t. u. a. d. e. e. n. t. i. a. 3.
a. i. e. s. u. n. t. e. q. u. a. l. e. s. : q. m. e. q. u. a. l. t. s. u. d. a. n. t. i. n. a. i. a. q. 3.
t. u. v. o. a. d. p. p. a. t. i. o. n. e. i. n. t. s. e. s. i. c. r. o. e. s. t. p. r. i. o. r. uolū
t. a. t. e. a. s. p. e. c. t. u. r. e. c. t. o. A. d. o. u. e. t. n. r. o. uolūtate q. s. i. t. v. t.
a. p. p. e. t. e. n. p. o. s. s. i. t. i. c. o. g. n. i. t. u. : v. t. a. i. t. A. u. g. I. n. u. i. s. a.
d. i. l. i. g. e. p. o. s. s. u. m. i. c. o. g. n. i. t. a. n. e. q. 3. A. d. o. u. e. s. āt ē
p. m. o. t. o. q. l. r. āt r. o. uolūtate moueat: o. n. d. i. t. b.
T. h. o. p. i. q. s. o. a. r. 4. d. A. l. i. q. d. a. b. a. l. i. o. m. o. u. e.
r. i. d. u. p. l. i. c. d. r. a. u. t. p. m. o. d. u. f. i. n. i. s. : a. u. t. p. m. o. d. u. a. g. e.
t. i. s. S. i. p. m. o. d. u. f. i. n. i. s. t. u. c. i. t. e. l. l. e. c. t. m. o. u. e. t. uolūta
t. e. : q. 3. b. o. n. u. i. t. e. l. l. c. m. ē o. b. e. c. t. m. uolūtati: t. i. p. a. 3. m. o.
u. e. t. v. t. f. i. n. i. s. S. i. p. m. o. d. u. 3. a. g. e. t. i. s. s. i. c. u. t. a. l. i. a. s. m. o.
u. e. t. a. l. i. a. t. u. 3. t. i. p. e. l. l. e. s. i. p. u. l. s. u. 3. t. h. o. c. m. o. u. o. l. u. n.
t. a. s. i. t. e. l. l. c. m. m. o. u. e. t. s. i. l. r. t. o. e. s. a. l. i. a. s. a. i. e. v. i. r. e. s. : v. t.
d. i. c. i. t. b. A. n. s. e. l. l. i. d. e. s. i. l. i. u. d. i. e. E. t. r. o. q. r. e. s. i. c. v. o.
l. u. n. t. a. s. o. e. s. a. n. i. e. v. i. r. e. s. m. o. u. e. t. e. s. t. q. m. i. n. o. i. b. u. s.
p. o. t. e. r. i. j. s. o. r. d. i. n. a. t. i. s. a. c. t. i. u. i. s. : p. o. t. e. r. i. a. i. l. l. a. q. f. i. n. e. m.
v. l. e. m. r. e. s. p. i. c. i. t. o. e. s. a. l. i. a. s. p. o. t. e. r. i. a. s. m. o. u. e. t. q. r. e. s.
p. i. c. i. u. n. t. s. i. n. e. p. t. i. c. u. l. a. r. e. : t. h. o. c. t. ā. i. n. n. ā. l. i. b. q. 3. i. n.
p. o. l. i. t. i. c. i. s. p. 3. E. l. u. 3. n. q. d. a. g. i. t. a. d. p. s. e. r. u. a. t. i. o. n. e. m.
g. n. a. b. i. l. i. u. 3. t. c. o. r. u. p. t. i. b. i. l. i. u. m. o. i. a. c. o. p. a. i. n. f. e. r. i. o. r. a.
m. o. u. 3. : q. m. v. n. i. q. d. 3. a. g. i. t. a. d. p. s. u. a. t. i. o. n. e. 3. p. p. e. s. p. e. i.
t. d. i. u. i. d. u. i. S. i. l. r. i. p. o. l. i. n. e. l. r. e. x. n. q. c. o. e. b. o. m. o. t. i.

regni intrēdit singlos ppositos ciuitatē p ipiuz
mouet q singulū illis ciuitatibz regni curā im
pēdūt. Adō ad ppositū obiectū volūtātē cū sit
bonū: vt declarabit pōlōne seqnti. ⁊ tale bo^m
nō sit aliqd pīculare bonū: s; vlc in rōne finis
⁊ qlibz a^a potē^a si ppet ad aliqd bonū pīclat
sibi pueniēs: sicut vī^a ad pfectionē coloris in
tellectus ad pgnitiōē rei. Iō volūtās p mo
dū agētis oēs aīe potētias mouet ad suos act⁹
pīer vires vegetatiue ptis q nō ipio nō sub
dunt ex ordiatiōe dīna: q sic statuit vt vita et
mors sit in māu ei⁹ ⁊ nō nra. h ille doctor: vt
ē. Et hec qztu ad fam vitā. Q^m ad inam
dico q nō pua ē apud itelligētes difficultas: q
istaz duaz potētiarū aīe sit nobilior. s. an itel
lect⁹ volūtate an volūtātē ipio intellectu. Quidā
n. volūt⁹ q itellect⁹ altior potē^a sit i te to aīe re
gno. ⁊ arduis mouēt rōnibz. aut. n. sic. Illa
potē^a altior ⁊ nobilior ē: cui⁹ obm ē abstract⁹
illa ppo nōtissā ē: s; obm itellect⁹ ē abstract⁹
obō volūtatis. pbo. Obm itellect⁹ fm cōem
modū loquēdi ē vey: obm volūtatis ē bonū
s; bonū in oibz rebz repit. vey āt solū in aīa.
g obiectū itellect⁹ ē abstract⁹. Iō. vi. metha.
phs aut. Bonū ⁊ malū sūt i rebz. vey ⁊ falsū
sūt i aīa. Irē mouēt ē nobilior moto: ⁊ agēs pīstā
ti⁹ passo. iij. de aīa: sed itellect⁹ mouet volūtā
tē: q nō pōt ferri i bonū nisi pgnitū p intelle
ctū: vt dcm ē: g^o itellect⁹ erūt nobilior: ⁊ altior
aīe vtus ⁊ potētia. Alias rōnes relinqm⁹
Quidā vō alteri⁹ sūt opionis: ⁊ dicūt q vo
lūtās nobilior ē potē^a. Qm illa potē^a nobiliō
ē q nobilior i format hitu. volūtās nobilior i
format hitu qz itellect⁹. g^o nobilior est. Maz
volūtās charitate: itellect⁹ fide informat. mō
charitas nobilior ē fide: q ipsa ē forma oīuz
vtutū. i. l. or. xij. Siliquis hominū lo. ⁊ an.
⁊ c. g^o ipsa ē nobilior intellectu. Molo aīa mea
vt hāc mām disputem⁹. has tibi rōnes addu
xi vt altitudinē hui⁹ mē pīd eres. Et vt vā
fatear phifice sigs has duas potētias cōsidēt
itellect⁹ erit pīstātor ⁊ nobilior volūtate. Et
phs ethi. intellectum ponit altissimā poten
tiā vt pī tuētī. Theologicē vō loquēdo vbi
merita ⁊ dmerita pīderant: certe volūtās no
bilior: ⁊ altior erit. qm s; volūtātē iputāt pccm
⁊ p pīs meritū vel demeritū: vt i vltia hui⁹ f
monis pōlōne oīdef. ⁊ p pīs ipa erūt dignior
vñ ad c^o iperitū itellect⁹ ⁊ oēs aīe vires: ⁊ ipa
ēt aīa tota saluātur ⁊ dānat. Mō. n. dānatur

qz ob h^o: qz malū itelligit: aut saluat: qz bo^m
discernit. s; co dānat: qz voluit malū ⁊ saluat
qz voluit bonū. Audi Ameliū aug. de ci. def
Lū ingt volūtās relicto supiore ad inferiōra p
uernūt: efficiūt mala. nō qz malū ē quo se puer
tit. s; qz pueria ē ipsa puerio. Mō tū q nū
qz veller id qd sue dānatiōis ē: nisi id pū pūelli
gēt. ⁊ sūt nec qd sue saluatōis ē. ⁊ p pīs. dāna
tio ⁊ saluatio pīnēt ad itellectū sic ⁊ ad volun
tatē. S; h dīa ē: qz ichoarie pīnēt ad itellectū
cōpletīue vō ad volūtātē. Et ex h^o appet quō
phī itelligāt dītes felicitatē i speculatiōe cōsi
stere: vt pī. iij. ethi. Et illud pīdau. Vīfio ē
tota merces: vt ēt deducit Aug. in co de trini
tate. ⁊ Iō. xviii. Hec ē vita aīerna ut cogno
scāt: ⁊ c. qm inītiatiue in itellectū: cōpletīue vō
in volūtate felicitas pīstāt. Et ē vna i pīs Sco
telli. Sanct⁹ vōro Tho. pīma pīe sūmē dicit q
absolute itellect⁹ pīfectior ē ⁊ altior potētia:
volūtate: sed voluntas fm gd: eo q obm vo
lūtatis i altiori re: epīf. ⁊ ponit exēplū de au
ditu ⁊ visu. Mā possūm⁹ dicē audītū nobilior
rē cē visu fm gd. i qzū. s. res aliq⁹ c^o ē son⁹ no
bilior ē aliq⁹ rē c^o ē color: qz vīf color: sūt simplr
nobilior sono. Sūt ad ppositū actio itellect⁹
cōsistit i hoc q rō rei itellecte ē i itelligēt actō
volūtātē pīfici i h^o q volūtās inclinat ad ipsā
rē put i se ē. Iñ phs. vi. metha. dic q bonuz
⁊ malū q sūt obiecta volūtatis sūt i rebz. verū
⁊ falsū q sūt obiecta itellect⁹ sūt i aīa. Lū g^o ob
iectū volūtatis pīfissime sūt i deo: ⁊ volūtās
illo fruāt. id s; hoc volūtās erūt nobilior. sed
ego nolo vt dīri disputat. sufficit tibi aīa cara
q bōa volūtās padisū: mala volūtās infernū
adipisci facit. Et hec sufficiāt p pīma cōclōne.
Q^m volūtās qzq appetit ē rōne boni. ⁊ q
mīta ipsā stimulat ut semp bonū velit p^o fa.
a Līpe faz. vj. Tāta ē hūane volūtā
tis nobil⁹ ⁊ singularis rēitudo: vt nā
sua semp i bonū tēdat: ⁊ illō semp q
rat. pīro c^o declarōne tres i gram⁹ vi. pī
vi. ē ista. Qui sūt pīncipales act⁹ ipī⁹ volūta
tis. 2^a vi. ē. Si volūtās appetit sēp bo^m. 3^a
vi. ē. Que sūt illa q volūtātē adiūnt vt velut
bo^m. Q^m ad pīma dico q pīncipales act⁹ vo
lūtatis sūt velle l nolle frui l vti: ⁊ itēder siue
eligē l recusare. Et rō ē: qm cū actus volūta
tis sit respcū finis: ut cōitē pcedim⁹: volūtās
respcū finis pot i se hēc triplr. Qm au est re
spectu finis absolute. ⁊ sic act⁹ c^o erūt velle siue

voluntio. Aut voluntas est respectu finis non absoluti: sed ut in fine quiescat: et tunc est secundum actum quod dicitur frui. Aut est respectu finis secundum quod est in finem alicuius quod in ipsius ordinatur: et tunc talis actus dicitur intentionis siue electionis. non enim dicimur intendere salutem: quia volumus eam: sed quia volumus per aliquid aliud ad eam pervenire: ut per medicinam. Nec de istis sciens Thome. prima secundum. quod. quod. quod. quod. De singulis autem istis locis est enarratum. quod ista sufficiat per prima. vi. Et tunc ad secundam. vi. quod semper voluntas fertur in bonum et nunquam in malum: immo malum refugit. Et dicit beatus Dionysius. iiii. de divinis nominibus: quod malum propter voluntatem est. unde sic ait. Multus aspiciens ad malum facit quod facit: quod malum fit quod tale est propter voluntatem. Nec tamen omne bonum voluntate movetur: sed bonum possibile et operabile: ut dicitur per philosophum. iij. de anima. Malum deitas sit quod bonum non tamen movet voluntatem: quia impossibile est illud adipsam. sed bonum possibile tamen ipsa movet. quare etc.

Quod autem sit illud bonum: dicitur omnes quod est bonum vix apparet bonum. Hoc enim ostendit Dionysius. vi. s. et Egidius: bene circa hoc peccat ipsum similia dicitur. xl. vij. Et ad x. 3. de anima id exponit. unde sic ait. Quod est motum appetitum non refertur utrum sit bonum vel apparet bonum. Quod declaratur beatus Thome. secundum. quod. viij. ar. i. sic inquit. Voluntatis cum sit quod rationalis appetitum: non poterit appetere nisi convenientes bonum aut est convenientis omni et ceteris. Et si bonum appetitum est ipsa erit circa bonum: nec aliud appetere poterit. Unde duo sunt genera appetitus. unum naturalis: et aliter rationalis. Appetitum naturalis tamen persequitur formam in natura existentem. Appetitum autem rationalis quod est ipsa voluntas consistit in forma apphensam. secundum. quod. voluntas per intellectum apphendet: ita appetit. Et quia aliqui appetitum appetens bonum et non bonum in re. ideo bonum quod appetit aliqui est bonum appetens: aliqui bonum vix. In philosophia 2. per philosophum. dicitur: quod finis est bonum appetens bonum. Et tunc quod ad naturam absolutam voluntatis sic semper ipsa bonum appetit absolute: siue sit bonum siue appetens bonum. Malum autem semper fugit. Unde dicit philosophus. v. ceteris. Lamentum malo habet rationem boni. ideo illud fugit. Quare inquit concluditur quod quod appetit voluntas habet rationem boni. Sed hoc deinde videtur quod peccat: cum peccatum tam grave sit malum: et nullo habeat rationem boni: immo dicitur nihil: quod nihil animam red dicit. Certe anima cara ut dicitur: voluntas non appetit nisi cognitum. Et quod intellectus peccatum ostendit ut apparet deceptum a falsitate: sic mercatores decipiuntur superficie re: et illud voluntati ostendit. ideo voluntas illud volunt ut bonum: non ut malum. Nec tamen sequitur quod est imputari non debet: ex quo decepta est

quia cum ipsa in toto anime regno divina sit: ut ostenditur ipsa intellectui mandare debebat ut rimaretur: an illud esset verum bonum: sic falsitas vel demeritum sentavit: et non fecit. ideo sibi imputandum. Damnum enim. non quod quod sua culpa sentit sibi imputet. dicit enim iura. De hoc est bonum textus. xv. quod. i. c. merito. Et sic per 2. vitam. Et tunc ad tertiam dico quod tria nos maxime stimulant ut bonum velimus. scilicet. deus supra nos. angelus noster bonum in custodia deputas iuxta nos: et conscientia nostra intra nos. Ipse est gratia divini luminis supra nos. per. Legem per. mihi. de. vi. iuxta. et ex gratia est semper. Da mihi intellectum. Et dominus respondet. Intellectum tibi. d. et in te. i. via hac quod gratia. fir. super te. o. m. Ad cuius declaratio nem non finit beatus Thome. prima secundum. quod. x. ar. iij. quod deus sit omnium voluntas causa: eo modo res movet quo modo eas condidit. quoniam ad ipsas pertinet res suas persuas non corrumpit. Condidit autem deus quodam uniuerso quod bus causas necessarias dedit ut earum effectus necessario eveniret. Quodam quod causas contingentes dedit: ut contingenter eveniret: hoc dicitur idem doctor per 2. quod. xxiij. Quare ex his sequitur quod deus causas necessarias necessario movet: ut ex illis sequitur effectus necessarii. Et causas contingentes contingenter movet ut ex illis contingenter sequitur effectus. Voluntatis autem cum non sit determinata ad unum: sed se habeat indifferenter ad plura ut deum est serva per precedentis dicitur. sequitur quod deus in movendo voluntatem ad bonum non ita eam determinat quoniam illud recusari non possit: quoniam libera est. igitur eam libere movet. Eccles. xv. De ab initio constitui hominem rectum. 2. movet voluntatem in bonum angelus iuxta nos. Si enim quilibet ab ortu sue natiuitatis habet sibi angelum deputatum in custodia prout est ut angelus ille bonus in bonum semper stimulet. Ad hoc rationem ponit magister in littera dicitur. xi. scilicet: quam ex deus beatus Gregorius collegit ut per introiti. In deo. in finem quod dragesime super illo verbo. Angelis suis. d. m. a. d. t. ait. Unde dicitur es dominus quod non es pretius nostra fragilitate muro: sed ipsius hominum custodibus angelicam custodiam supponis. Et Origenes. super librum numero ait. Adest cuiuslibet nostrum et minimis quod sit in ecclesia dei angelus bonus angelus domini quod regit quod movet quod gubernat: quod per actibus nostris corrigendis et miserationibus et respiciendis quod videtur faciem praeferre in celum est. Et idem beatus Gregorius. ubi est concludens ait. Lamentum quod am bula ubi sunt angeli in quovis diversorio: in quovis angulo angelo tuo semper reverentiam habet. et ne audeas illo praefacere: quod me praesente facere non auderes. h. ille. Tertium quod nostram vo-

luntatē ad bonū stimulat est cōscia ipsa. Quā
do aliquod maluz sibi repñtari uides aia mea
nōne q̄so vocē quādā itē ipsa audis. noli. noli
noli. s. b. illud facē. Qui q̄so vox illa aia ca
ra. certe p̄scie tue. 2. Cor. 1. Bñ nra hec ē te
stimo. p̄scie nre. Audi moralissim. Sene. Cō
sciaz inq̄t magi q̄z samā antēde. fallē nāq̄z po
terit fama. p̄scia nūq̄z vide ē seria. iij. ciner
p̄ 2. p̄mē p̄is. Et hñbi sufficiat p̄ 2. p̄clō.
De libertate volūtatis. Cōclūo tertia.

Cape tñā p̄clūo. v3. Tāta ē hūane
volūtati p̄cipua egregiaq̄z dignitas vt
nulla a. aie. Vnus aut potē. s. fit sup̄si
us act⁹ dñā. Mā h̄ p̄clē sint uolūtati p̄prij act⁹
vtdm ē p̄clōne p̄cedenti in p̄. Vta. tñ isti. s.
velle et nolle sunt act⁹ ei⁹ p̄prijssimi. et hōz po
tissime dñā ē. q̄ cogit nō pōt. p̄ro cui⁹ decla
ratiōe tres ingram⁹ Vta. p̄. ē ista. An V
go Vgīratē p̄dēs corp̄alē uiolē. p̄dat sue vir
ginitatis meritū. 6. an furios⁹ hoīes occidēs
mortalē peccet. 3. Vt. an vi tura dñs imo
lās sit idolatra. p̄. ad p̄mā dico q̄ dupl̄
ē coactio. s. intrinseca aut extrinseca. Extrinseca est
qñ sic extrinsece cogimur ut aliud facē n̄ possu
m⁹. vt si q̄s ligat⁹ mād⁹ et pedib⁹. s. h̄. mō V
gīnē carnalē cognoscēt. Intrinseca vero uiolē
tia ē qñ ita nolūtās captiuat ut nullo pōt re
sistē. p̄ro. p̄ 3. q̄ hō cogi pōt. s. fo mō non.
Nihil. n. adeo uoluntatē cogē pōt ut sui actus
dñā nō sit. vt oñsū ē s. f. mōc. xij. p̄clōne p̄ma
Alidō ad p̄po. dico q̄ virgo uiolata exteri⁹. i
teri⁹ nō p̄sentia sue uirginitatis meritū n̄ p̄dit
Vñ scā Lucia p̄dascasio dicebat. Si me inui
tā seceris uiolari. castitas mibi duplicabit ad
coronā. Mō. n. corūp̄t corp⁹. s. q̄stū ad me
ritū nisi de cōsū mētis. Vñ accipe hāc regu
lā gnālē. q̄ si integritas mētis remāet. q̄zuis ite
gritas corp̄is uiolē. meritū uirginitatis n̄ p̄dit
x. xij. q. v. magis timeam⁹. et. c. nō pōt corp⁹.
Adagis inq̄t timeam⁹ nē fū inīlōre corrupto
p̄cat castitas fidei. q̄z nē seie cōstuprenē uiolē
ter in carne. q̄z uiolē. non uiolat pudicitia. si
mētē suat. qm̄ nec q̄s in carne uiolat qñ nolū
tas patētis turpū carne n̄ utit. sed sine cōsē
one tolerat qd̄ ali⁹ opat. Et sūt Vba bñ aug.
ad Honoratū ephm. Et. c. nō pōt dñ. Mō pōt
corp⁹ corūp̄t nisi corūp̄t aius fuerit. Alidūda
nāq̄z a p̄tagiōe aia caro n̄ peccat. Et sūt Vba
bñ Jñ. Et ecōuerso accipe aliā regulā gnālē
Si integritas mētis p̄dit q̄zuis i corp̄e mēat.

p̄mū uirginitatis n̄ acq̄rit. cadē. q. c. Si paulus
vbi p̄ p̄m. paucis intiectis dñ. Cū oia possit
de. s. suscitāt uirginē nō pōt p̄ruinā. Valet q̄
dē liberat de p̄a. s. h̄ n̄ ualet coronat coruptaz
Timeam⁹ illā p̄p̄iam ne i nob̄ ē p̄pleatur. s.
Jñ. iij. Et uirgines bñc deficiēt. Obfua qd̄
dicat. Et uirgines bñc deficiēt. q̄ sūt et uirgines
male. Qui uiderit inq̄t mulierē ad p̄cupiscē.
cā. iā. m. ē. i. c. s. Adat. vj. Perit g⁹ et mte V
ginitas. Jñ sūt uirgines male. uirgines carne
nō spū. uirgines stultē. q̄ oleū n̄ hñtes excludū
tur a sp̄so. Si āt ille que uirgines sūt ob ali
as tñ clpas uirginitate corp̄is nō saluant. qd̄ si
et ill̄ que p̄stiterit m̄ba rpi. et mutauerit tēplū
sci spūs i lupanar. et. Et si Vba bñ Hiero.
ad Eustochiū. Et m̄ba a. pulchra ibi ponit.
q̄ cā breuitatis omittam⁹. Et sic p̄ p̄ma vi.
p̄. ad sam veri. dico q̄ duplex ē h̄ doctoz
opi. Quidā dñt q̄ n̄ peccat. s. h̄ m̄ dñz illi ad cau
telā quedā leuis p̄nia assigni. xv. q. i. c. si q̄s in
sanctis vbi dñ. Sigs infanctis aliquē occidēt.
si ad sanā mētē puenierit. leuior ei p̄nia iponē
da ē. s. ad cautelā. Quidā dñt distiguētes. q̄
aut talē sua culpa incidit i furia lāmēnā. aut
n̄. Si ex sua culpa dicit illi iputari peccm̄. quia
cām dedit. q̄a vt dñm ē. dānū qd̄ q̄s sua culpa
sentit sibi iputari. Si āt nō ex sua culpa. m̄aise
stū ē q̄ sibi iputari n̄ dñz. Et ponit ista opi. xv.
q. i. s. Sigs h̄ imediate p̄. c. si q̄s infanctis vbi
sic dñ. Sigs h̄ forte itelligit d̄ co q̄ p̄a clpa ad
furore ducit. vbi gl. dñc q̄ hec opi. n̄ ē appro
bāda. q̄z satis ipso furor p̄uit. iij. q. ix. idicas.
Ergo h̄ opi. verior ē. Jñ dico de cōuolō et
fi. Et pono hāc regu. gnālē. Qd̄ mte alicui
sit. n̄ iputat faciēt ad peccm̄. s. solū ad p̄mōrio
nē. vi. xv. q. i. c. vl. Et pōit ibi pulcher casus
vñ sic dñ. Sigs n̄ irat⁹. s. p̄p̄ disciplinā palmā
alicui dederit et cāu occidēt ut fieri solet. q̄z
ad grāz. s. dei inoēs ē. q̄z uolūtātē. nō op⁹ re
grit. q̄z. āt ad legē. s. p̄mōdis re⁹ ē. q̄z opa
q̄rit lex. Jñ si i p̄secutiōe uirgo fuit opp̄sa le
ge repellit. glo. s. canōica. q̄z n̄ pōt m̄ uirgines
p̄scēri. x. q. v. c. ille. q̄z op⁹ inspiē. n̄ uolūta
tē. Jñ grā āt q̄s uirgo suscepit. gl. q̄a nō pec
cauit. q̄a nō opa querit. s. uolūtātē. Si q̄ p̄p̄
disciplinā cāu hoicidii fac q̄zū ad legē. s. pro
motiōis re⁹ ē. q̄zū ad grām. s. dei inoēs.
Sic iste sacerdos q̄ furor hoicidii fecit q̄zū ad
culpā inoēs ē. q̄zū ad suscepti m̄ctis execu
tionē re⁹ p̄bat. h̄ ibi. Et sic p̄ p̄ma veri. p̄.

ad inā. v3. An vi dijs ibura inolās mortāl
peccet: et idolatra efficiat. Dico distinguē de
coactiōe sic de uirgine dcm ē. qm de frib. i. i
tētionibus et volūtātibus iudicat de. xxij. q
v. §. i. in fine. Et hec sufficiat pro ista pēlone
Et sic p3 prima pars huius finonīs.

De pēlōe volūtātis hūane pēlōe 2^a.

Secundo loco

ne nobilē qūatē videam: vbi tref
pēlones subiūgam. v3. Pēlō
pēlō ē ista. 2ª bonā qūatē in se ē de
us: rectaq3 fecerit volūtātē: m ad hoc vt i acti
bus suis meritū reponet: et bōa meritū sic
o3 vi ples respectū hēat et pēlōes. 2^a p^o ē
ista. Et si volūtās oib3 inferiorib3 aic potentijs
dñcl: m si cauta nō fuerit: sua diaboli multis
modis efficiet. 3^a p^o ē ista. Si volūtās hu
mana quādoq3 ceciderit et fuerit diabolo sub
iugata. tñ deus glōsūs illuminat festinat: vt
de peccato eruat et saluetur.

Quo rectificat volūtās Cōclu^o pma.

Lcipe pma pēlōe rē. vi ē. Vbi nō

a q3 sūt gēme bōe volūtātis meritū

ric. v3. Arrogatiōis sepanio. Dece

pōis segregatio. Infectionis purificatio.

Retributiōis alienatio. Afflictiōis impmedi

tatio. Blozie irretitutio. Pēlōia inq3 gēme

ma bone volūtātis meritorie dī arrogatiōis

sepanio. Mō. n. te credas aia cara volūtate bo

na aut ope bono qūq3 merito tuo glām apud

deum posse mereri. ad Ro. viij. Mō sūt cōdi

gnc passiones hui3 seculi ad futurā glām: qm

finiri ad infinitū nulla ē ppoitio. Sic. n. creatu

ra cē finiti ē: ita et qūlibet ei3 opatio. premiū at

eternū ē infinitū. qre rē. De h^o poptime dcm

ē s finōe. xij. i. te 3ª cōclōne fa in p^a veritate

quere ibi si placet. 2ª gēma est deceptionis

segregatio. Mō. n. credas aia te deū decipere

posse. qd agis rē intēdē age. nō cupit de

vnū altare vt discoperias: alterum ut dñcs.

Moli fenerari vt capellas edifices. Moli fu

rari ut pauperibus largiaris. i. q. i. Non est

putanda elemosyna. s. que valeat ad vitā eter

nā. Et si paupibus dispēctur: quod ex illi

citīs rebus acqritur. Quia qui hac intentio

ne male accipit vt bene dispēct: grauatur

potius q3 iuuatur. Et parum infra. Ne cr

go. sub obtentu elemosyne cum peccato stu

deamus aliquid accipere: prohibet sacra scri

ptura dicens. Nōstie impiorum ab homi
nabiles sunt que ex scelere offerunt. Quicqd
i sacrificio dei offert: oipotent dī nō placat ira
cundiā: s3 irritat. Hic rursus scriptū est. Na
nora dñm de tuis iustis laborib3. Qui g^o ind
le tollit qsi bñ pbeat: pstat sine dubio q dñz
nō honorat. Hic q3 p Salomonē dī. Qui of
fert sacrificiū de sba paupis qsi victimat filium
in ppectu pñs. Quantū sit at pñs dolor ppe
damus: si in ei3 ppectu fili3 victimet. et multa
alia dī. h ibi. 3ª gēma dī ifectiōis purificatio
Laueas ne sis aia in opibus tuis bonis i pēlō
mortalī. i. ad Cor. xij. Si distribuero oēs sa
cultates meas in ci. pau. et ba. tā. si. vt. mon.
trāf. cha. at. nō ha. ni. m. p. xij. q. ij. c. taciāt
faciat bō pro tpali salute hoīz qd pōt. Lū
at ad h ventū fuerit: vt tali saluti nisi peccando
psulere nō possit: tā re existet bō nō hre qd fa
ciat. Quarta gēma est retributiōis alienatio
Mō. n. te o3 aia cara bñ agē vt tpale3 a deo vi
litate psequar. Jo. vj. Quicqd me nō q3 vi
dit3 signa: s3 q3 manducastis ex panib3 et satu
rati estis. Et Adāb. Opa faciunt vt videant
ab hoibus. amē dico vobis receperunt mer. su.

Quinta gēma est afflictiōis impmeditatio.
nō. n. bñ agē et voluntatē bonā hre o3: hoc iō
vt penas aut tribulatiōes effugias: sicut Agab
fecit. 3. R. xi. Aug. Is reus ē sue voluntarie q
timore pene nō peccat. Et. 15. q. 6. §. Ex his
oibus dicif. Bona faciēs timore pene spū scō
nō ducif. si at spū scō nō ducif cōplacere deo
minē valet. hec ibi. Et plura ibi dicunt de h.

Sexta gēma est glorie irretitutio. Adā
gna certe dei ordiatio. et admirāda. vide rem
grandē. nō vult. n. deus vt bñ opandi volun
tatē hēas h respectu pñcipali: vt gloriā cīnaz
cōsequarif: qm talis voluntas mercenaria cēt
Audi Jst. iij. de sumo bo. nō sūt fideles in a
micitia: quos mun^o nō grā copulauit. Dile
ctio. n. que mūcre cōglutinat eo suspēso dis
soluit. Qd ex his cōclndif q nullo alio pñci
pali respectu s3 solū dei simplici et charitati a
more bonā volūtātē hre studeam. qm deus
pp se ē diligēdus. Dico pmo et pñcipalr rōe
sue bōitatis et deitatis. tñ scūdario et accessō
rie pōt diligi pp aggrēdā vitā cīnā: cū ipsa sit
finis hūane mētis rē. Cum sit status omniū
bonorum: et quies anime rationalis: vt dedu
cit ipse Augusti. dicēs. Dñe fecisti enīz nos
ad te: et ingēum est cor nostrū donec in te re

gescat. Et iō David dicebat. Gatiabor cū ap-
paruerit glā tua. Iō dicebat Boe. q. bñtudo
ē finis sanās appetitū nrm. Vide dñz Bōa.
i. iij. rē. Et n̄ solū i bōa uolūtate: s; in oib; uo-
lūis bōis operibus. Nec supradicta seruabis
quantum ad glorie meritum. Et ista suffici-
ant pro prima conclusione.

¶ Q̄ntuor modie diaboli uolūtas humana
efficitur serua. Conclusio secunda.

Accipe fam cōclonē. v3. Et si uolūtas
a oib; inferiorib; aīe potētis dñetur: tñ
si cauta nō fuerit serua diaboli multis
modis efficit. Vbi aīa nō q̄ q̄ntuor modis
uolūtas captiat. v3. 1° mod^o dñ iustitie
derelictio. 2° mod^o dñ iusta p̄siderō. Ter-
tius mod^o dñ acerria pugio. 4° mod^o dñ du-
ra obfessio. 1° mod^o dñ iusta captiat cū iustitiaz
derelinqt. Vbi diligēter aduerte q. in nob
qdā vītes sūt intellectuales fm q̄s āgē assila-
mur: r qdā aīales fm q̄s brutis p̄pamur. Et
tñ illas occurrēte aliq^o delectabili bono quedā
onit discordia. qm̄ vītes aīales illud p̄sequi
cupiūt: eo q. corpi expēdiēs uideat. Virutes
intellectuales illd fugiēdū suadēt: eo q. a sūmo
bono retrahat. qm̄ ipossibile ē p̄ntib; r futuris
frui delitijs vī h uētrē: r illic mētē ipleamus:
ut dñc aug. Volūtas at cū dñā r regia sit in to-
to aīe reg^o: vt p3. iij. de aīa. r s̄ onfū ē: coram
ipsa ista qō uēlāt. r ut ipsa statuer ita fiet. p
pre at r iū aīaliū aduocata est prudē^a carnis
1° pro pre uirtū intellectualiū aduocata ē prudē-
tia spūs. 1° prudē^a carnis allegat q. bōa dele-
ctabilia sua p̄sequēda: qz ad h^o scā sunt. 1° du-
dētia spūs nō sic ē ingt: s; ad suā glīaz ondēdā
r vt ordiate appetātur creauit illa de^o. Tūc re-
gīna dñā uolūtas h dētermīare h3 qd eligēdū
sit. Et qm̄ crebro iudices p̄tigit corūpi mūe-
rib; .xj. h. q. iij. q̄ntuor modis. Ita r dñāz uolū-
tatē corūpi p̄tigit qbusdā alterōnib; a fualiti-
tate oblati. Et sic iudex corrupt^o mūeribus i
iustus efficit: sic r dñā uolūtas corrupta dele-
ctatione fualiti: aut alio appetitū aīal iūsta efficit
Quare si delectātiōe fualiti corrupta p viribus
aīalib; r fualitatis snam p̄fert: vt. f. tale ole-
ctabile bonū p̄sequēdū sit: manifestū ē q. iūsta
ē. Ob h^o pccōres iustos: r bonos iustos scē
scriptura appellat. i. Thimo. i. Iustus n̄ ē po-
sita lex s; i iustis. i. pccōrib; . Et sic p3 p̄m^o mo-
dus. 2° mod^o quo aīa sub diabolo captiat
dñ iusta p̄siderō. Mā sicut mercatores i sup-

ficie rex decipi solēt: vspe uilia p̄ preciosis.
emāt. qz tñ merces in supficie colorata p̄side-
rāt: sic cōtingit i uolūtate. Mā vīus imagi-
natiua intellectui offert f̄sibi^a bōa desup colora-
ta dulcedie r delectatiōe: r sibi^bus. nec sub ill
diuinā trāsgressiōe occultatā ondit: r alia: q
inde sequātur innūerabi^a mala. Et tūc inelle-
ctus illa f̄sibi^a sic ordiata sibi rep̄itata at nō
discernēs uolūtati rep̄itat. r illa incaute acce-
ptat: r ad illa cōuertit: r sic pessimas merces
emūt. Nec obstat si dicas: ex h^o sequit q. sibi i
putādū nō ē cū ignorāter id fecerit. Mā ut di-
ctū ē: cū ipsa oib; aīe virib; dñcē: intellectui im-
pare debebat ut illa delectabilia bōa discerneret
r medullū^a seruaret. s; qz nō fecit merito ipsi i
putet. qre rē. 3° mod^o dñ acerria pugio.
1° it. n. crebro ut i h^o castro aīe vires f̄sualita-
tis p̄ rōnē infnī gāt: r adeo acerrie pugnent:
q. plerūqz rō pusillanimitate deuicta f̄sualita-
ti subiacet: r totalr succūbit. q. si disciplina r ie-
iunijs car nē fatigasset mīne p̄tignisset. Et ac-
cipe ex^m. Si p̄p̄s p̄ dñm isurgat: r mor tre-
mebūd^o dñs latebras petit. h3 qz illac discit
rēs expauescit: p̄fecto statū p̄det. s; si armis
aīa dñ vocatis obstitit statū p̄fecto p̄fualit
illefū. h^o n. exp̄iē^a idies nouim^o accidet. Sic
a sibi q. f̄sualitati p̄ rōnē infgēti nō obstat: sed
tiet mīgilar: ieiunat l̄ sile facē posse. q. ignorat
aīe p̄dē statū. Audiat p̄z ad 1° Ro. vij. Video
aliā legē i mēbris meis repugnātē legi mētis
mee: r captiuū me ducēt in lege peccati. Su-
p q. vbo 1° Remig^o ait. Duas leges mēorās: ex
qb^o unā in mēbris suis vidē flagitat. i. i. extio-
re hoīe q. ē caro l̄ co: pus. Nec ē lex aduersa
r repugnās animo trabēs illū captiuū i p̄ditio-
ne peccati. Alia ē lex mētis q. ē lex 2° Moysi v̄l
nālis q. ē i aīo. h. pressa ē violētia peccati negli-
gētia qdē sua: qz duz vītia diligit subicē se pec-
cato vt ipsa cōsuetudo teneat captiuā. Dñā
enī hoī cōsuetudo. h. ille. Et nō q. ille passio-
nes p̄ spm̄ insurgētes qnqz nullā hnt resisten-
tiā: sic in hoibus sceleratis r feralib; sine de-
stabilibus. Qnqz p̄nā sicut in hoibus nō toia-
liter intēperatis. Quādoqz magnā: sed tādēz
vincē nō valentes succūbit. sicut in continen-
tibus quorū personā assumit ap̄lus vbi supra
dicens. Non quod volo hoc facio bonum.
s; qd nolo malū hoc ago. q̄s di. vt 1° Remi. ait
1° placet mihi facē qd a lege iubet r uolūtas ē
faciēdū s; vt ipleat deſt^o vī^o atz p̄nā. qz sic hō

p̄ssus ē p̄tate p̄ccī. s. p̄mi p̄ntis: vt quo vult ir
 n̄ possit: nec p̄tradice valeat: q̄a p̄tatis eius al
 ter ē dñs: qm̄ p̄suetudine p̄ccādi ḡuat: et facili
 us p̄ccō q̄z legi succūbit: quā sit bōa docē: et si
 velit bōa facē p̄mitillā p̄suetudo adiutor in
 mico. Qñ igr̄ hō p̄ssus ē p̄ccō: n̄ suā sed illi p̄
 ficit volūtātē. Et mouet Remigi⁹ hāc q̄nē
 dicēs. Nūqd̄ ga iuitū hoiez diē peccat: inuīs
 d̄z vidēa crīmē: q̄a h̄ agit qd̄ n̄ vult p̄ssus vi
 ptāt. Et r̄ndet dicēs. Illo vtiq̄ ē. s. inuīs
 p̄ssus. n. vicio et defidia excepta sinit: q̄a. n.
 m̄cipauit se p̄ assensu p̄ccō: iur̄ p̄ccm̄ fili⁹ dñi
 tur: h̄ ille. Quart⁹ modus dī dura obfessio.
 Quob⁹. n. mōis ab inimicis citati obfessio dñi
 p̄dē solēt. Aut ga custodiētēs dormiūt: et ab
 inimicis p̄muros sit igr̄ssus: et capis guardijs
 q̄rēt sibi oppositos iucnerit p̄imūt. Aut d̄ dñz
 p̄spirat. p̄ditorib⁹ cib⁹ dñi mēbrati occiso aut
 icarcerato: citatē dāt in m̄ib⁹ inimicōz. Sic a
 fili⁹ hui⁹ aie ifelici i hoc corpis castro posito sie
 ri p̄tigit. Custodes castri q̄nq̄ sensus corpis
 sūt: sine iteriores: siue extiores: h̄ aliqñ dormi
 unt dū icauti tentatiōib⁹ n̄ cuigē. Jobel p̄.
 Epḡgificimini ebr̄ i q̄ bibitis vinū i dulcedine
 qm̄ p̄it. i. p̄bit de ore v̄ro. Quq̄z vo. p̄ditōes
 sūt: tūc. s. qñ v̄antib⁹ se p̄uertūt. ps. Auerte
 oculos tuos ne videāt vanitatē. Lūes ciuita
 tis h̄ aie sūt rō et p̄scia. q. p̄ditōib⁹ p̄sentitūt. i. si
 mul cū sensib⁹: delectatiōib⁹ sensualib⁹ se p̄uer
 tūt: n̄hil obstat q̄ dñi volūtas i malo p̄ucto ē
 q̄ si negligens fuerit suos corrigē ciues: ad bar
 bā ei⁹ capiet: ligabit: et inimicis. i. p̄ccis igr̄es
 sus illā ex dñi suam facient. Jo. 8. Qui facit
 peccatum suus est peccati. Et sic patet i⁹ p̄o
 Qd̄ de cuilibet volūtati exiit i p̄cis q̄tuor:
 p̄onigit lumina vt creat. p̄clusio terna.

Ecipe iūā p̄clusiōē. v̄z. si volūtas hu
 mana q̄nq̄z ceciderit et fuerit diabolo
 subiugata: tñ eā gl̄iosus de⁹ illūinat
 festinatē vt de p̄ccō creat et saluet. Vbi nō q̄
 q̄tuor sūt p̄clara lūina qd̄ d̄s aiaz cuiuslibet
 p̄ccōis vt saluet illūinat: et de p̄ccōz fece creat
 v̄z. Lūmē aspectiōis. Lūmē p̄motiōis. Lū
 mē abrafatiōis. Et lūmen aīatiōis. p̄di
 mū inq̄z lūmē quo peccatrix lūuat aia vt resur
 gat: dī aspectiōis. p̄d̄stq̄z. n. aia mīsa i fece
 p̄ccōz cecidit: nunq̄z iter v̄itatis et salutis iue
 nit: nisi dñs iēsus lūmē accomodaret. ps.
 Illūina faciē suā sup̄ fūm̄ tuū et saluū fac filiū
 acille tue. Ecce mis̄ petrus: q̄io viā v̄itatis

quā negauerat inēit. Resperit igr̄ dñs petrus
 i. lūmē gr̄e porerit vt p̄ccm̄ suū agnosceret.
 Et seq̄. Et recordatus ē pet⁹ Vbi iēsu qd̄ di
 xerat tē. Audi Aug. in p̄solodion. c. v. Si
 volūtate sua p̄sumat p̄ccōi mūdari nō p̄t: nec
 ex corde cōpūgi q̄a nisi dñs petrū aspersisset:
 nunq̄z p̄nia ductus amare fleuiss̄. Inde am
 bro. vi. q. i. c. imitare ait. Imitare inq̄ petrū
 3⁹ dicentē. Dñe tu scis q̄a amo te. s. Jo. vlt.
 Et. n. q̄a 3⁹ negauerat. 3. cōfitef. S̄ negauit
 i nocte: p̄fuef in die. h̄ ille. 2⁹ lūmē dī com
 motiōis. p̄uenēta. n. aia dīna gr̄a suū mor
 p̄ccm̄ et ifelice statū agnoscat: et p̄turbātur oīa
 viscera eius. Job. xxiij. Emoluit d̄s cor meū
 s. singulari duotiōe et dulcedie: et oīp̄tēs cō
 turbauit me. s. cōpūctiōe p̄ccōz. Adic testimo
 niū reddat pet⁹ q̄ exiuit et fleuit amare. Veni
 at meretrix maria egyptiaca: veniat peccatrix
 magdalena: et suis lachrymis et p̄nia testimo
 niū reddat: et sic de alijs: ps. p̄ uerūt mibi la
 chryme mee panes die ac nocte: et idem. p̄do
 culū meū cū fleu miscēbā. p̄decasti aia mea
 bis te adiuge: bis te associa: h̄ fac et viues tē.
 3⁹ lūmē dī abrafatiōis ps. Locauit cor me
 uz itra me. s. ex bono p̄posito p̄suerādī: et in
 meditatione mea exardescet: ignis et non tñ
 dicit ardescet: sed exardescet vt iter⁹ et extra
 illud bonū p̄positū oñdat: int⁹. s. firmū p̄po
 nēdo: extra ad effectū mandando. Luc. xv.
 Scio qd̄ faciā: ibo et dicā p̄: peccaui i celū et
 corā te tē. Quartū lūmē dī aīatiōis. Eccl.
 xxiij. Illūinabo igr̄ oēs sperātes i dño. i. illu
 minatiōe mea faciā: vt sperēt i dño oēs et ui
 gorēt ad p̄positū p̄ficiēdū ope. Qm̄ vt ait au
 gu. Qui dedit certādī audaciā: dabit et certan
 di victoriā. In Dauid cū Mathā p̄phetā ex p
 te dñi sibi minātē audisset: mor ait. p̄peccauī
 .ij. kl. xij. Et sic trāstulit dñs p̄ccm̄ suū. Audi
 Remigiū sup̄ epl̄as pauli ad Ro. vij. Ad
 igr̄ cū fragil sit et p̄mo subiugat⁹ dīcto vt p̄tā
 te sui vt n̄ possit circa obediētiā legis. s. spūs
 Jo ad dī mīficordiā p̄fugiedū ē: vt seueritatē
 legis. s. carnis effugiat. Et exonerat⁹ delictis
 d̄ ceto dō fauētē iūmico resistat: h̄ ille. Et h̄ suffi
 ciāt p̄ p̄ni p̄clōne: et sic p̄z fa ps h̄ p̄mōis.
 De cōformitate volūtatis hūane p̄sideratō 3⁹

Ertio loco voluntatis hu
 mane oportu
 nā p̄formitatē uideam⁹: vbi tres p̄
 clusiōes subiungam⁹. v̄z. p̄d̄ina

conclusio est ista. Non tenet homo i volito dine voluntati conformari: sed bene i ratione volendi obtemperare diuinam voluntatem imitari. 2^a 2° est ista. Si autem crederetur diuinam voluntatem illam ut expedit in obsequium: tot i miseria hac Italia tribulationibus non molestareretur. 3^a 3° est ista. Diuini iuitus humana voluntate tamquam speculum nostrorum operum considerat: et sic ut in ea relucet opus approbat uel damnat.

Quomodo tenet humana voluntas dine voluntati conformari. Conclusio prima.

Accipe primam conclusionem: 23. Non tenet homo i volito dine voluntati conformari: sed bene i ratione volendi obtemperare diuinam voluntatem imitari. Declaro autem mea quod sit i volito conformari: quod est i ratione volendi. Tunc enim conformant voluntates i volito: quando idem obiectum volunt: siue ea de ratione: siue diuersa. Tunc conformant i ratione volendi: quando eadem ratio aliquid volunt. Si igitur dicatur diuinitas conformare. Tunc enim voluntates diuine sunt i volito: quando non idem sed diuersa volunt. Tunc si diuersa i ratione volendi: quando diuersis rationibus aliquid volunt. Et ut clarior secundum conclusionis intelligas duas generales regulas non. Prima regula est quod voluntas cuiuslibet principis et omnium subditorum gubernantium: semper bonum commune intendere debet et non particulare. Alio enim dicitur iudex et ciuitatis rector: homicidas et fures reliquere impunitos: quia illis iniquitas et punitio sit in detrimentum: quia ait dominus. Maliticos ne finas viuere super terram: quia i uilitate et communi bonum. Viginti secunda regula est ista. Voluntas deus cum sit generalis pater ut dicit beatus Thomas per philosophum. q. xxij. Bona deus commune et non particulare attendere debet: et ob hoc eas quod sunt finis deus in vniuerso persequitur: quod sit particulare non: non tamen non vult: ut plene ostendimus diuina precedentia i philosopho per conclusionem 2^a. His sic notis prius 2° claret: et declaro per eundem. Vult enim deus i mortali peccato existeret carnalis danari. Tamen homo autem mea si finis: quod absit te i homo volito dine voluntati conformari non est necesse: quoniam quod propter naturam necessarium est: neminem optare expedit. Sic filii arguuntur exemplo dei: quod cum voluntate iudicis i volito conformari non debet: quod est proprium viri suspensio. Sic autem filii tu es in mortali peccato deus vult ut danentur: non expedit autem mea ut et tu ipsa idem velis. Sed i modo volendi necesse est: cum deus quod velis: recte velis. Proprius homo autem beatus Thomas per philosophum. q. xix. Voluntas nostra diuine voluntati conformari non magis tenet conformari: quare et. Quia nec tenet quare danum sui vel pri-

mi: sed in modo volendi tenet: quia deus quod vult iuste vult et ex iustitia. Non tenemur ex ratione iustitie ei conformari cum deo. Ad tres igitur voluntates. Prima voluntas est ista. Vult i christo fuerit plures voluntates. 2^a vult voluntas christi in quantum homo dine voluntati i omnibus conformis est. 2^a voluntas. An in christo fuerit rebellio carnis ad spiritum. Et ad primum magis dico quod voluntas tripliciter considerari potest. Vno modo secundum se: ut scilicet est natura quodammodo. Alio modo ut potest natura quodammodo aliquid volumus. Alio modo ut motus quodammodo volendi secundum quod volumus. Si consideret voluntas i se et ut natura quodammodo: sic dico quod i christo duplex natura est: ut ostendit Damascenus li. iij. Quorum igitur substantia. i. natura eadem: voluntas eadem: quod homo diuersa voluntates: horum diuersa substantia. Sed i ipso due fuerunt substantie. scilicet natura divina: et natura humana: et due voluntates divina. scilicet et humana. Et huiusmodi ostendit magister sententiarum in. iij. di. xviij. Si homo voluntas consideretur ut potest natura quodammodo aliquid volumus: sic i christo triplex voluntas fuit. scilicet voluntas divina: voluntas rationis. i. sequebatur rationem: et voluntas sensualitatis. i. sequebatur sensualitatem. Prima erat christi tamen in quantum deus. 2^a homo et 3^a in quantum homo. Et huiusmodi claret per magister sententiarum li. i. di. xviij. sic ostendit dicens. Quis voluntas christi prima sui dissoluitur fuit: aut voluntas diuina aut humana. Et humana autem est sequens rationem et sic est bona: aut sequens sensualitatem: et sic est 3^a. Si homo voluntas consideret per respectum ad modum volendi sic dicitur. Dugo quod quatuor fuerunt i christo voluntates. vult diuinitatis: ratio: pietas ista: et carnis. Voluntas divina per iustitiam christi debere mori dicebat. Voluntas rationis per obedientiam: sententiam approbabat. Voluntas pietatis per compassionem i malo alieno suspirabat. Voluntas carnis per passionem malo proprio murmurabat. Et summe iste motus diuersarum voluntatum i christo. i. diuersorum modorum volendi: sed diuersum modum intelligendi i christo. Nam sicut i christo quadruplex fuit cognoscendi motus: vult sensus exterioris: sensus interioris. intellectus diuini: et intellectus humani. Logicebat enim. sensus exterioris et sensus interioris: cognoscebat intellectus diuini: et intellectus humani. Sic autem filii istius diuersis cognoscendi modis quatuor conueniunt ad idem modum volendi: et sic per primum voluntas. Et ad secundum voluntatem. Vult enim quod discordes cent: quia autem ratio assensuebat sensualitati refutanti mortem: aut refutabat et repugnabat. si assensuebat: et huiusmodi erat diuina voluntas quod i carne illa verbum assumptum fecit ut moueret: et per prius modum talis peccasset. Si ratio repugnabat: ergo erat discordes: et per prius iordatio et culpa: quare et. Sed

Si rō nō erat cōcōis cū sēsualitate: seq̃t q̃ in xpo erat repugnātia aduersus spm̃. S; non nullū vitiiū ē cum caro concupiscit aduersus spm̃: vt dicit Aug. li. xii. de ci. di. c. iiii. Et al legatur a magro iij. di. xvij. c. i. q̃ i xpo fuit aliqd vitiiū & peccū. Ad ista rñdet dñs Bōa. vbi s. q. oēs volūtaes i xpo i mō volēdi pso mes erāt: s; nō i volito. Volebat. n. appetit? sēsitiu? sic rō volebat cū velle: & appetit? rōis sic volebat sicut dina volūtas volebat cū velle. Sic. n. tria hec ordinātū. s. sēsualitas rō & dina volūtas: qm̃ sēsualitas ad rōes iserior ē rō ad dinā volūtātē. Sicut igit dina volūtas rōes velle volebat: sic rō voluit: & sicut rō voluit: sic & sēsualitas volebat. Et h̃ ē dīcere pformari i mō volēdi. S; i volito lōge difformes erāt. Mā vt ait Hugo de sō victore. Volūtas dina qd iustū ē voluit: volūtas ratiōis cōfēsit: & qd iustū fuit approbauit: volūtas pietatis misēcōdē voluit: volūtas carnis l; iustitiā nō accusaret: in penā recusabat. Ecce pulcherrim⁹ ordo. Mā volūtas dina iustitiā seq̃bat: volūtas rōis obediētiā: volūtas pietatis misēcōdiā: & volūtas carnis nālē cōditiōnē: nec ex h̃ seq̃t q̃ l; he volūtaes aliū & aliū velle: oppositē eēt: qm̃ i mō volēdi oīno cōformes erāt. S; igit dic q̃to. Cū rps i oīno peccat p̃ez vt calit ab eo tolleret: cuius queso illa vor fuit: an sēsualitatis an rōis. Dicit dñs Bona. q. sēsualitatis: qm̃ rō dīne volūtati cōformis erat. Et h̃ ē dīc magr i lra. p̃pōsui it. n. sic rō sēsualitati vt sic p̃eter: & sēsualitas fuit vt mouēs: & p̃ oīs rō aduocat? sēsualitatis fuit. S; amore dei: si rō seiebat sēsualitatem i ipsa oratiōe exaudiēdā nō eē: nec exaudiri dignā: q̃re q̃ ipsa p̃pōsui: & pro ipsa allegauit Dico aia cara q. h̃ factum est triplici rōe: v; p̃pōt bñanitatis assūpte vītātē. p̃pōt nōstre ibecillitatis p̃firmatiōez. Et p̃p nre volūtatis p̃formitatz. p̃p̃ inq; rō sēsualitati xpi orare dictauit: p̃p bñanitatis assūpte veritatē Mātr. n. hō refugit mōie: vt patuit supra sermone. vij. pte p̃a p̃dōe p̃ timore q̃to. Et iō vt v; carnē assūpsisse oñdēt: & n̄ fāsticā ut qdā bñici mēdāci dicerūt. Dictauit rō sēsualitatis xpi: vt oraret p̃ez calicē remotiōez. Scūdo h̃ scūz ē p̃p nre ibecillitatis p̃firmatiōez vt. s. n̄ diffidam⁹ i nris tribulatiōib⁹ recurrē ad deū. ps. Ad dñz cū tribularet clamau i & exaudiuit me. Tercio h̃ factū ē p̃p nre volūtatis

p̃formitatz: vt. s. oñderet volūtātē nraz i cunctis dīne eē subiiciēdā volūtati: p̃p̃ea dixit. s. i at volūtas tua rē. Et sic p̃z fā vītās. p̃tum ad etiā breuit dico q̃ i xpo n̄ fuit rebellio carnis vt i nobis: qm̃ i nobis. nō solū caro concupiscit aduersus spm̃ in uolito: sed ē in mō volēdi. In xpo at q; sēsualitas totalit rōni erat subiūgara nullo⁹ potat s̄ rōnē calcitrā. Tres enīz respect⁹ siue cōditiōes h; rebellio carnis i nobis. p̃dio q; caro oppositū appetit qd spūs. Secūdo q; alio⁹ vult caro aliqd: & alio mō spūs i diuers⁹ respectib⁹. 3⁹ q; n̄ subiicit totalit rōi: s; recalcitrāt. ad Ro. vij. Mō qd volo bōm ago: s; qd nolo malū. In xpo at l; sēsualitas iseq̃ēs nām aliud q̃z rō uellet: n̄ tñ a mō uoluit q̃z rō dictaret. nec eīdē rebellabat: q̃re rē. Ista ē Bōa. pōit vbi s. Et ista sufficiāt p̃ p̃nti cōclufione p̃ma. p̃ volūtas dei nō semp implet cōclū 2⁹. Cūpe fāz cōclōnē. v; Si attēdēm⁹ a dinā volūtātē: & illā ut expedit i nobis implem⁹: ret i hac misēcōdē italia tribulatiōib⁹ nō q̃tremur. p̃p̃robat aia cara h̃ cōclū triplici. s. auctē: rōne & ex. Diffusi⁹ & subtili⁹ d̄ hac mā dicē⁹ se. 3⁹ dñice d̄ passioē i 3⁹ cōclū: p̃ p̃t. S; q̃z ad p̃ns h̄ triplici mediō hāc nraz vt dixim⁹ p̃bem⁹ cōclōnē. Auctē qd p̃. Audi dñz Lcui. 26. Si timētes igit me: i p̃ceptis meis ābulaueritis: & mādāta mea custodieritis: & feceritis ea: dabo vob pluuiā t̃pib⁹ suis: & ira gignet germē suū: & pomif. ābores replebūt. L comedet. panē ṽm i saturitate & absq; pauore habitabit in ira ṽa. Dabo pa/cē i sinib⁹ ṽris. dormiet. & n̄ erit q̃ exterrcat. q̃ si nō timueritis deū & nō audieritis me: nec feceritis mādāta mea: s; sp̃eueritis leges meas: & iudi⁹ mea cōtēp̃sitis: ut n̄ facias ea: q̃ a me cōstituta sūt: & ad iritū pducatis pactum meū. Ego q̃q; h̄ faciā vob. Visitabo vos ne lo cū in egestate: frigor & ardor q̃ cēficiat oculos ṽros: & cōsuat aīas ṽras. p̃donā faciē meam p̃ uos. cōruet corā oclis ṽris: & subiiciē mini h̄s q̃ odest uos. fugiet. n̄c psequēte. h̄ ibi. Audi h̄o loco Mōysen deuotō. dicentē Si at audieris uoces dñi dei tui: vt facias atq; custodias oīa mādāta eius: que ego p̃cipio tibi hodie: faciet te dñs de⁹ tu⁹ exaltatiōē cūct⁹ gētib⁹ q̃ versatur in ira. Venietq; sup te oēs bñdictiōes iste: & apphēdēt te: si tñ p̃cepta e⁹ audieris. Benedic⁹ tu in ciuitate. bñdictus

in agro: bñdictio fructus uentris tui: et fructus irre-
duc: fructusq; iumentorum tuorum: bñdicta horrea
tua: et bñdicte reliquie tue: bñdictus eris ingredies
et egredies. Dabit dñs inimicos tuos q con-
surgēt aduersus te corrūtes i p̄spectu tuo: p
unā uia ueniet ad te et p̄ septē fugiet a facie tua
Et mutet de⁹ bñdictionē sup cellaria tua: et su-
per oia opa manuum tuarū: bñdicetq; tibi i ter-
ra quā accipis. Suscitabit te sibi dñs i pplm
scm̄ sicut iurauit tibi: si custodieris mādāta do-
mini dei tui: et ambulaueris i uis eius. Vide/
būq; oēs frāz ppli q nomē dñi iuocatū sit su-
per te: et timebūte. Abundare te faciet oibus
bonis fructus uentris tui. et fructus iumentorum tuorum
fructu terre tue: quā intrauit dñs p̄rib⁹ tuis ut
daret tibi. Apiet dñs thesaurū suū optimū celū
ut tribuat pluuiā terre sue i tpe suo: bñdicetq;
cunctis opib⁹ manuum tuarū. Et fenerabis gēti/
b⁹ multas: et ipse a nullo fen⁹ accipies. Constitui/
et te dñs i caput: et nō i caudā: et eris sēp supra
et nō sub: si tñ audieris mādāta dei tui q ego
p̄cipio tibi hodie: custodieris et feceris: ac non
declinaueris ab eis: nec ad dexterā nec ad sinis-
trā nec secus: fueris dñs alienos: neq; colue-
ris eos. Et si uolueris audire vocē dñi dei tui:
ut custodias et facias oia mādāta ei⁹: et cerimo-
nias q̄s ego p̄cipio tibi hodie: ueniet sup te
oēs maledictiōes iste et apprehēdet te. Maledi-
cit⁹ eris i ciuitate: maledict⁹ i agro: maledictū
horreū tuū: et maledicte reliquie tue: maledictus
fructus uentris tui: et fructus terre tue: armēta bo-
uū tuarū: et greges ouium tuarū. Maledict⁹ eris
ingredies et egredies. Maledict⁹ dñs sup te famē
et esuritiē: et i crepationem i oia opa tua q facies
donec cōterat te: et pdat te uelocit̄ pp aduētiō-
nes tuas pessimas: i qb⁹ reliquit me. Adiūgat
tibi dñs pestilentiā donec psumat te de terra ad
quā ingredieris possidēdā. Percutiat te dñs
egēstare febris et frigore: ardore et estu: et acre
corrupto: ac rubigine: et p̄leq̄ris donec pereas
et c. Vide ibi qm̄ toribi legi maledictiōes q p/
territ⁹ lōg⁹ notare nequi. In ps. ait. Oculi
dñi sup iustos: et aures ei⁹ i p̄ces eorū. Vult⁹
āt dñs sup facientes mala: ut pdat de ira memo-
riā eorū: qd̄ et c. 2.º h cadē p⁹ pbat rōe. Ipsi
pccā ueniūt aduersa: q p locum a p̄trarijs: pp
bōa opa ueniūt p̄spa. Et c. xxiiij. Timētū deū
nō eueniēt mala: s; i tētiōe dñs illū p̄suabit
3.º h p⁹ pbat ex⁹. Mā filiū isrl̄ i egypto afflictū:
audiētes q dñs eorū tribulationū asperiss; p/

ni adorauerūt i ira. Exo. iiii. Itē offerēte sa-
muele sacrificiū: a tribulatione philiistinorū po-
pulus isrl̄ libat⁹ ē. i. R. viij. Itē filiū isrl̄ ab
Boloserne tribulati: orātes clamauerunt ad
dñm iudith. iiii. Et dñs p iudith scāz libauit
eos. Itē Azarias et socij eius in tribulatione
formacis dñm orauerūt ut eos adiunaret: qd̄ et fe-
cit. Dan. iij. Itē Jonas afflict⁹ i ventre ceti do-
minū orauit: et icolumis euomit illū. Jone.
ij. Itē ut ad nros ueniā. Saulus p̄tra dñm
Damascū ueniēs: excecatus clamauit: et doli-
it de cōmissis: et libat⁹ ē. Act. ix. et sic de alijs
Tu q; pplē stulte fac sis i tē uices. Vides in/
grāia clara oia eē exp̄ctā teste. Sed q̄so tria
mibi dubia declara. Et p. ap̄p̄me. n. miror q
dñi uolūtas nō sēp iplcat. Audi Salomō/
nē. Dñe i dictiōe tua cūcta sūt posita: et non ē
q tae possit resistē uolūtati: quō q nō sp̄ iplct di-
na uolūtas. 2.º q̄ro an pccā mortalia uel uenia-
lia sint de uolūtate dei. 3.º qd̄ regit ut uolūtas
hūana dīne uolūtati p̄formet. Aia mea atten-
de. Ad p̄m dico de di uolūtate distinguēdo qm̄
duplex ē dei uolūtas. s. uolūtas signi: et uolū-
tas bñplaciti. Uolūtas signi sūt p̄cepta et dca/
logi p̄hibitiōes: q; p illā dīnā cognoscim⁹ vo-
lūtate: sic fum⁹ ē signū ignis i camio. Uolūtas
bñplaciti dīc̄ s; rāciū maris. di. xlv. p̄mī sē-
tētiarū ē di uolūtas efficit respectu cuiusq; p
ducibil̄ uel p̄ducti. Et accipe ex m. Dñs citat⁹
statuta qdā suāda a ppli ordiat statuta illa oñ
dūt dñi uolūtate: et uolūtas signi dīcūf: qā si/
g na. s. sē qdā: qb⁹ suā cognoscim⁹ uolūtate: s;
qm̄ ait: sic uolo: sic iubeo: tot⁹ uirib⁹ aliqd̄ adi-
plē conat⁹: h dī uolūtas bñplaciti. Ad 2.º ad p/
positū dico q di uolūtas signi nō sēp iplct: sed
uolūtas bñplaciti sic: et de hac itelligit sapiens
Rō at q uolūtas signi nō sēp iplct ē. q; libi ar-
bitrij nos p̄didit dñs ut dīc̄ gl̄iosus Miero.
qre et c. Ad 3.º dico q nullū pccm̄ ē de uolūtate
dei qm̄ pccm̄ nō alia de cū pccm̄ ē: nisi qā a deo
p̄hibitiū. Aliqd̄ n. si cū p̄cipit de⁹ nō ē pccm̄.
Et accipe ex m. Dicit de casu possibili posito.
Auser bōa illi asporta illa tua sint: si id facis nō
ē pccm̄. Sic. n. p̄cipit filiū isrl̄: ut uasa egyptio
rū argētea et aurea asportet: ut hēf cro. xij. c.
Sic si dīcēt dñs. Occide filiū tuū et imola eū
mibi: sic dīxit abrahā. Ben. xxij. si id facis nō
peccas: et sic d̄ alijs: et p p̄ns pcludit q nullū
pccz ē d̄ di uolūtate. si at pccā et mala fieri finat
h; nō iō ē ut malū itēdat i uelit: s; bōm⁹ q; ex illo

malo intuet supnēre. Sap. 12. O dīo ē dīo
ipius et ipietas ei⁹. qre rē. S. vis ad plenū d
hac informari mā : vide ista fēna. 4. dñice de
passiōe 2° 2ª pñe pñs. Ad 3^m dico q sēp
volūtas rectā seq̃tur intētiōez: qz intētiō modū
operi iponit vñ dici solet. Quicqd agat hoīes
intētiō iudicat oēs. Dicit ei bñs Tho. p^a fe.
q. 12. arti. 1. qz intētiō ē pbe act⁹ volūta 18. Et
intēdere siue intētiō iph^a volūtas nūl aliud
ē qz ordinare motū alteri vñ aliē i finē. Et vñ
idē dicit arti. 4. 2. intentio sit respectus finis:
non tñ respectu finis vltimū sp: qm plures res
intēdē sit possūm⁹. Vbi grā. Intēdē possū sa
nitatē tanqz finē: et medic nā tāqz ordinatū ad
finē. In aia accipe hanc regulā gnālē: qz si qz
credēt qz ire ad plateā eēt mōrale pñm: si h ad
iplēt mōalr peccaret. S3 pñ de hac mā dēz ē
s. finē p. qre rē. Et h sufficiat. p pñm p dōc.
Qz d^o in actib⁹ hūanis sup oia volūtatē cō
siderat. Conclusio tertia.

Capitulum tertium. De diuina intuitu

a hūanā volūtatē tāqz speculū nōrum
opez pñderat: et hēv i ea relucet op⁹

approbat vñ dñat. Hec 2° sūtr tripl^r pñat. s.
aucte rōe et ex^o. Aucte sic. Audi Vñm. 15.
q. 6. c. si a sacerdotib⁹. in fine. Mō tñ inqz at
tendēda sūt qz fūit: qzto que aio sūt. Amplius
enī d^o respic ad cogitatōes et spōtancas hōiuz
volūtatē: qz ad act⁹ qz p simplicitatē aut ncē/
tatē fūit. et sūt vba Alerādrī papē. Audi cun
dē. 14. q. 5. c. si qd iueni. i. si. vbi dī. De^o in
terrogat cor et nō manū. s. tñ. Et sūt vba Aug.
i home. Audi eūdē. 32. q. 5. c. sic. vbi dī. Sic
n. pñm op⁹ sine volūtatē nō fac: ita et iusticia ex
ope nō pñmā nūl et volūtas affuerit. Ad sū. n.
corpe castitati studēt: et adulteriū volūtatē cō/
mūtāt: cū dñs dicat. Qui viderit mulierē ad
pñpiscēdū cā: iā mechā^r ē i corde suo. qz et vo
lūtas sine ope frequēt peccat. h ille. Et sūt v/
ba bñi Jo. cris. sup Adatb. Idē i. c. qz vide/
rit. Et sūt vba Aug. qre rē. 2° h eadē 2° rōe
pñat. Illi nāqz iputādū ē pñm qz auctō et mo
tor pñcipal^r ē ad mouēdū ad culpā: s3 volūtas
ē hñmōi. Illi ē iputādū. pñm nō cū maior. mi
nor at p3 p bñm Tho. p^a fe. q. 16. vbi ait. Vo
lūtas ē respectu finis: et oia mēbra et vires cor
pis et res extēiores ad op⁹ applicat pñ finē. vñ
itellēctū ad itelligēdū: oculū ad vidēdū. pñ vo
lūtatē applicam⁹. i. cū volum⁹. Silt et res ex
tēiores vñ aquā cēmētū et arcuā ad edificatōz

dom⁹: et sic de alijs. Et dīc idē doctor: qz si rō
aūdicta applicauerit ad op⁹: h erit vñ dirigēs
nō vñ pñcipale mouēs. Silt si aūdē alie vi/
res et aie potētie applicāt ad op⁹. h faciūt vñ i/
pñū creqñt volūtatē: ad quā pñant sic ista ad
pñcipale agēs. Et iō qz actio attribuit pñcipa
li agēti et nō istis: iō opa nra dicūt bona lma
la pñ volūtatē. qre rē. 3° h ipsa 2° pñat ex^o
Mā xps crebro iudeoz pñenauit volūtatē.
Mat. 22. Vñ at iesus vidit cogitatōes eoz et ē
Et sic p3 2° pñs. Dulcissim⁹ iesus nob rectā et
validā tribuat volūtatē: vñ qñ nob p bonam
spiratōz dīct. pñ dīct bibē calicē. i. passiōē
et āgustias mei amore portare. hilarit rñdē vs
leam: possūm⁹ h i pñm p grām. Amen.

¶ eria quinta scdē dñice quadragesime de
reimuneratōe bonoz et maloz. scmo. 16.

Actum est ut mo

¶ rirē medic⁹ noie Lazar⁹ et por/
tare ab āgelis i sinu Abrahē.

Adortu⁹ ē at diues et sepult⁹ ē in
inferno. Luc. 16. Adira hodie dilectissimī i B
mūdo viuētū retributio. Ecce qz h miser di/
ues qz purpura et bisso iduebat: et epulabat qz
tidie splēdide: mortu⁹ ē. Et h paupcul⁹ Laza/
rus vlcētib⁹ plen⁹ cupiēs saturari de mic^a qz ca
debāt de mēsa diuī: et nemo illi dabat mo:ru⁹
Deu heu heu qd seq̃t audi Adortu⁹ ē diues:
et sepult⁹ ē i inferno: mortu⁹ ē et Lazar⁹: et ab an
gelis i sinu Abrahē felicitē collocat⁹. Et mēito
vñ vñe dispitas fini diuerso cor rñdēt. qm nō ē
putāda bona mors cui⁹ mala vita pñcessit. ps.
Adors pctōz pessima. Et redimet dñs aias
suoꝝ suoꝝ: et nō derelinqz oēs qz sperāt i eo.
In qb⁹ sacūssimis vñbis tres ponūt pñdere
tīdēs v3. Bonoz et maloz i hac vita diuersa
reimuneratio. Bonoz et maloz cōl i hac vita
imīna^o: Bonoz et maloz diuersa post hāc vi
tam pñmiatio: De diuersa reimūratōe
in hac vita bonoz et maloz. Cōsidera^o p^a

¶ Rimo bonoz et maloz diuersa reimū
p neratōez videam⁹. vñ tres mo:re so/
lito pñdēs faciam⁹ v3. pñia 2° ē ista
Mō sine magna cā vult de tam bonis qz mal
ista ipalia cōia esse et ipartiri. 2^a 2° ē ista: non
sine cā vult deus bonos et iustos i hac vita se
pñsime flagellari. 3^a 2° est ista. 2. 3 ista ipalia
in hac vita velut de^o tā bonis qz malis cē coia
radiū tñ diuine grē gratū faciētis nullo pacto

ipsa malis patitur de^o coicari.

Quare de^o sceleratis in vita ista magis q^u bonis palia bona donat. **C**oelo prima.

Lepce p^{ri}ma p^{er}one^m r^e. vt. s. Et vt de bonoz p^{er}spiratitaccam^o: de maloz so lu aliq^u trāscam^o. Multi plerūq^u aia cara sceleratos p^{er}spari intuentes: in dei cultu t^{er}p^{er}siūt: t^{er} bñ agere retardant: t^{er} q^ui de dei gu bernatiōe in co^oz mētib^{us} dubitant: t^{er} murmu rare vident. In q^urum p^{er}sona Job. xij. c. ait. Quare g^o ipij viuūt: subleuati sunt: p^{er}fortatig^u diuitijs. Semē co^oz p^{er}manet corā eis. p^{er}pinq^u rū turbe t^{er} nepotū in p^{er}spectu co^oz: dom^o eozū secure sūt. nō ē v^{er}ga. i. tribulatio sup illo. bos co^oz p^{er}cepit t^{er} nō abotiuuit: vacca pepit t^{er} nō est puata fetu suo: egrediūt q^ui greges puuli co^oz t^{er} infātes co^oz exultāt lusib^{us}. Tenent t^{er}panū t^{er} citbarā: t^{er} gaudēt ad sonū organū. Ducūt in bonis dies suos: t^{er} i p^{er}cto ad iferna descēdūt. Q^u malū gaudiū: peiorq^u son^{us} t^{er} cāt^{us} t^{er} oīuz p^{er}cfim^{us} exu^{us}: q^ui r^uinis mors cina ē. Nec mirer^{is} aia cara si bec palia affluēt tribuat sceleratis de^o. Dis tu aia mea ho^oz oīuz itelligē rōnem Tribuit. n. vt plimū de^o in hac vita sceleratis p^{er}spiratē. i. rōib^{us} siue de causis v^{er}z. **D**ico p^{er} p^{er}ter maloz excitatōez. 1° p^{er} p^{er}ter maloz duriorē flagellatōem. 3° p^{er} p^{er}ter maloz p^{er}miatōez. 4° p^{er} p^{er}ter maloz exccatōez. 5° p^{er} p^{er}ter maloz reprobati onē. 6° p^{er} p^{er}ter bonoz cōfortatōem. 7° p^{er} p^{er}ter bo noz exercitationem. 8° p^{er} p^{er}ter bonoz uariatio nem. 9° p^{er} p^{er}ter bonoz p^{er}miatōem. 10° p^{er} p^{er}ter mūdanoz reprobationem. 11° p^{er} p^{er}ter dei boni tatis onfionem. 12° p^{er} p^{er}ter maloz durā castiga tionē. Iste sūt. i. rōnes q^ue de^o in h^{is} mūdo vt plurimū sceleratos exaltat t^{er} vberior diuitiaz copia dāt. Accipe p^{ri}ma rōnez. Et añ omnia vos in xpo oēs ho^oz: si nūq^u aures adhibui stis beniuolas t^{er} attētas ad p^{ri}s accōmodate. Multos enī circa h^{is} legi describētes: s^{ed} iudi cio mco iste sūt pulcherrime rōnes. si vob gra te erūt: vna mceū grās oīpotētū deo referam^{us}. Dico g^o q^u de^o mal in h^{is} mundo tribuit vberri me palia bona. p^{er} p^{er}ter malozum ex itationē. Mult. n. g^{lo}sus de^o his cū p^{er}palib^{us} bōis iniq^uis t^{er} sceleratos domesticos facē vt ad dinā voca tōez cū spirāt: i bono festinēt t^{er} accelerēt. Mō ne t^{er} aues illo pauco cibo illis a nobis mīstra to ad nos volitāt. Et tu o miser ingte q^uridie tibi a dño plurima bona donant t^{er} surdescis. p^{er}uer. j. Docuī t^{er} tenuistis: extēdi man^{us} me

as: t^{er} nō fuit q^u aspicer. Vide. s. i hac dñica cō clone p^{ri}ma in fine. Dis tu aia mea imēsa dei cogitē bonitatē. p^{er}sidera q^uo q^u t^{er} quāta inume rabilia fere bona p^{er}plo iudeoz p^{er}tribuit: vt co rā ceruices durissimas ab idolatria renocaret Amore. n. ipsoz dure pharaonē flagellauit: illūq^u tādē cū suis oib^{us} i mari rubro submer sit. Adāna ill^{ud} de celo dedit: aquā de p^{er}tra ru pit: t^{er} alia innumerabilia bñficia p^{er}tulit: t^{er} ipsi duriores efficiebāt indices. p^{er}s. Q^u bliti sūt bñ ficioz ei^{us} t^{er} i numerabiliū e^o que oñdit eis. Sz nec h^{is} sufficit: voluit t^{er} apli^{us} eos domesticos sa cē. Venit nāq^u cūni p^{ri}s fili^{us} i mūdū: t^{er} carnē n^{ost}raz iduit. Infirmos curauit: cecos illū inauit mortuos resuscitauit: t^{er} mīta alia bñficia cōtu lit: t^{er} ipsi siluestriores efficiebāt: t^{er} pilato dice bāt. Nolum^{us} hūc regē sup nos. s^{ed} tolle crucifige eū. Nec adhuc p^{er}nuuit de^o mīas su as: s^{ed} aplos suos scōs p^{er} oib^{us} vt eos reducēt destinauit: at ipsi occiderūt eos. Sz nec adhuc p^{er}ntat de^o: s^{ed} eos p^{er} suā g^{lo}sā passiōez. 40. an nis vt p^{er}uerterēt expectauit t^{er} ipsi duriores effe ciu^{us} sūt. Vidēs h^{is} p^{er} clemēsq^u de^o flagell vt p^{er}at benign^{us} i filios solet eos amonē cepit. Et tūc i vespasianū mīst q^u citatē co^oz depopularūt t^{er} vsq^u ad filioz cōfessionē eos iducit: t^{er} mīstis tādē co^oz cessit q^u remāscāt. 30. p^{er} denario vno vēdidit t^{er} p^{er} mūdū veluī p^{er}fuga disp^{er}si sūt. Q^u iudei ceci: o idurati: o smemorati: q^ue nō ad dei voces accelerati: q^u obdormitari. Iudeos ca rissimi omittam^{us}. q^ud dicā de mīsis xpianis q^u b^{er}reg^{em} p^{er}mittit cūnū q^u peiores iudeis hodie nis ipib^{us} efficiūt. q^us bñficia: q^us sig^{na} iū diu mīti plicae narrabit. q^ud q^uo guerre: q^ud pestilētiā tē: nisi dei voces clamātes. reuertē reuertē su namis: reuertē reuertē t^{er} itucamur te. Reuertē inq^u a p^{er}cto cogitatōis: reuertē a p^{er}cto locuti ois. reuertē a p^{er}cto opis. reuertē a p^{er}cto iniq^u cō suctudis. Mōne o mīsi p^{er}dicatoz cernis mīti tudinē copiosā q^u vno ore dina iudicia oñdāt. Ista. 55. Llama ne cesses t^{er} q^ui tuba exalta vo cē tuā t^{er} ānūcia p^{er}plo scelēa co^oz. Et nouissime ipib^{us} ist^{ud} tubā illā fulgētissimā suscitauit sōm b nardinū ordis s^{er}im mīoz cū q^u d laudes sepe locut^{us} sūt: t^{er} pluris cōcedi i istā pusini lac^{us} que papa Nicola^{us} q^unt^{us} in festo pent^{ecostes}. solēni āno iubilei cōonizauit. āno dñi. M^{il}. cccc. li. De^o nob grāz largiat vt cū i bōis opib^{us} initemur amē. Q^u mīsa italia obcecata: vna ex p^{er}te p^{er}di catoreb^{us} alia ex p^{er}te pestilētiā t^{er} guerras:

et domus Iob. j. Expugnati ebrii et flete oēs
 q bibūt vinū i dulcedie: qm perijt. i. pibit ab
 ore vfo. Bēs ei afeēdet sup trā meā fort. et i
 numerabil. dētes eoz dētes leonis. Ista est
 egēs eōstris. et molares vrcatuli leōis. Ista ē
 gēs pedestrīs. posuit vineā meā i destrū et sicū
 meā decorauit et c. Et vis tu grāde iudiciū
 audir dei. Jā ei a millesimo aūdco hāc misas
 italiā trib. elapp āntis pesti acerra flagellauit
 et misit italia adhuc supba i vestib. ioc et
 pōpis dinas voces obaudir. O cōfusio mag
 xpianoz. Vos igit dñs cōguit possessorē suū
 et asin. p sepe dñi sui Jñ lāt. i. ppls indaie me
 n cōguit. et ppls me. f. xpian. n itellerit. i. itel
 ligē n vult. ps. Tenuit eos supbia. O pri sūt
 iniquitate et ipicrate sua. Idiodij q ex adipe ini
 qtas eoz trāsierit affectū cor dis. Cogitauerit et
 locutū nēgitiā: iqtatē i excelsu locutū. posu
 erit i tenebrasos suū. f. dñi et scōs blasphemā
 do: et ligua eoz trāsui i trā et c. et iō idē ppha
 clamat i ps. A tēdite celi q loqr dētes. Dñs
 pua atqz pueris hecēie reddis dño pple stulte
 et isipici. Mūd n ipse ē p tū q possedit et fec
 et creauit te. Ad cūto dicit ātiqz: cogita gnā
 tōes singulas et c. vide aliqz vsus ēa sine qtr
 de. mias ill. quā qso excusatōes hē o italia po
 ter. vna ex pre dei tubas. i. p dīcatores alia ex
 pre flagella puma hē. alia ex pre abūdātiā fru
 mēti vini et alioz tpaliū bonoz. et tu supbe mi
 ser si hō a dño accipis itūck. Job. 15. Eurrū
 ad. de. ex. col. Et tu miserrime auare si a dño
 puma bona largiū recalcitras et paupes sper
 nis. Deut. 32. Inēssat ē dī. me. et re. ipi. et di
 latat. et O sec. 13. Adipletū sūt et sa. ele. cor suū:
 et oblitū sūt mei. Et tu luxuriose si sanitate et cō
 pis valitudine potiris librodariis: vt qz loqr i
 luxuriosa fece. Ezech. 18. Nec fuit iniquitas so
 dome fororis tue supbia saturitas pās et otū
 Adira certe igratitudo hoium et igrātia ceca
 cūcta aialia hñficio domesticū. sola hūana cor
 da p dei bñficia i durant. Jñ Hiere. 5. dicif.
 Ipso hñficio factū ē cor: icredulū et traspanis re
 cessit et abierit et n dixerit i corde suo: metu
 am. dñm dñi nrm q dat nob pluuiā tpancā et
 scrotinā i tpe suo. et legf. Iniquitates nre decli
 nauerūt h et pta nra phibuerūt bonū a nob.
 Quare ex his satis p q de. mal tpalia bona
 tribuit vt eos dōcticos et sibi gnos faciat. Si
 vo nolūt ipse i pte. qre et c. 2o tribuit de
 mal tpalia bona ppi maloz duriorē flagellari

dnē. Lū. n. scelerati in hac vita nec digni sūt
 pane q vescūt et aq quā bibūt: si illos i h mūdo
 exaltat: h iō fac vt acerbiorē i futurū pena feri
 at. Jñ criso. sup Adath. 2to inqt maiorā sūt
 bñficia hōib. pstituta tāto sūt gūiora peccatib.
 iudicia. et Sap. 7. Potētes potēt totūta pa
 ciunt. Quēbet. n. maioritas i tpabilib. bo
 nis pēu aggnat: vt dic bñs Tho p. 4. fe. q. 73
 ar. x. Et rō ē: qm qsto maior ē i gūitudo: tāto
 pēu graui. et p pns pena maior. ps. Idēte
 memoria eoz cū sonitu: et dñs i ctnū pmanet
 Sic. n. perit turpior: son. q devētre hōis egre
 dit ferēs sic huiusmodi pēores morte repēti
 na et ferēt i fania subito ab ocul. hōiūz eleuāt.
 ex. Amon Hester. 5. g aicis pūcatio suaz
 diuitiaz magnitudinē et filioz turbā expofuit
 et qta cū glia sup oēs pncipes et fuos ei. rex
 eleuasset cū et c. Et tādē pcludit q suspē. ē a
 mon i ligno. vide ibi. Jñ Idēte rauēnas ait
 i qdā fmōe. Sepi. i alto qz tollit: vt reuēfō
 ti. qssēf. h. ille. audi Biego. i homel. super
 Adath. Lectio igit f. i euāgelij ftes carissimū:
 nos sollicitē pfiderare amōet ne nos qpl. i h
 mūdo accepisse aliqd cūmur: ab auctē mūdi
 gūi. ide iudicemur. Lū. n. augēt dona rōes
 et crescūt donoz. qre et c. 3o tribuit de. fecte
 ratis tpalia bona ppi maloz pmiatōz. Lū. n.
 pēores aliqz qdā bōa opa exerceāt de gnē bo
 noz: et nullū bonū irremūeratū reliquat teste
 Aug. Et q ad pmiū ctnū ob charitatē defectū
 remūerari n possint: vt dicet pēoe 3. sequēt
 pns et rectū equūqz ē vt tpaliū remūerent. vñ
 sic fuerit et eoz bona opa: sic recōpēfat de. si
 elemofynas faciūt ecclās et pauprima locavisi
 tāt diuitias possēdēs salutē nauū et filia rtri
 buit eis de. Si ieiunāt disciplināt et alia bōa
 corpalia exerceāt: corpalit retribuit deus vt dā
 do bonā vxorez: pulcherrimos filios: corpis
 sāatē et filia. Si bñ pfulūt docēt castigāt mo
 nēt: et alia bona spūalia exerceāt: spūalit retri
 buit de. dādo sanū itellctū. discretā atqz ppo
 sitā locutōz: et his filia: vt d eis vsicēf qd dñs
 Adath. 6. ait. Amē dico vob receperit merce
 de suā. qre et c. Jñ. 22. q. j. si qlibet. i glo. sup
 vbo i ctno. dñ. q. pspitāt hñs i hac vita spez
 pāt i ctna vita. Et caplm illud loqr de obste
 ricib. Idaradis q mētē sē illi. et dic q. de
 de pietate carū retribuit eis meriti i tpalibus
 bonis. Mā dicit ibi tē. sic. Mā benignitatē ca
 nū merces q eis i ctna potuit vna retribui. cul

pa pmissa mēdaciū in trena ē recōpēfātōe de
clinata. hec ibi. Et glo. ibi dicit qd duab⁹ vici
b⁹ mēte sūt. **P**ro pharaoni pmissit qd oēs
makulos inificēnt: et h⁹ fuit veniale. 2° cū dix
rūt mulieres hebreorū h⁹ sciaz oblititizādi et
et h⁹ fuit mortale: qz h⁹ dixerūt ne ipse inificēnt
Et p⁹ h⁹ mēdaciō intelligit iste tex. qd p⁹ dederunt
mercedē cīnā: sed eaz pietas mercedē accepit
ipale. h⁹ dicit glo. In ē bon⁹ ter. ad ppositū: de
pe. di. 3. qd g⁹ turbamur. vbi dī. Qū itaqz vi
dem⁹ malignū dūctē nō subuamur: et qū vi
dem⁹ bonū mala pati nō turbemur. Illie co
rona illi. supplicia. Est et alia rō: qz nō p⁹ ma
lus i oib⁹ mal⁹ ec: s; aliq⁹ bona h; neqz bon⁹ i
oib⁹ bon⁹ ec: s; h; aliq⁹ pā. Qū g⁹ pspiratē h; z
mal⁹: malū capiti suo ē. Lū. n. p⁹ ill⁹ pauc⁹ bo
nis retributio ē: h⁹ accipit: v⁹ illie plen⁹ pūat.
h⁹ ibi. 4° tribuit de⁹ sceleratis tpalia bona p
pter maloz exccatōz. Isa. 6. Exceca cor: ppli
hui⁹: et aures ei⁹ agguā: et oculos ei⁹ claudē ne
forte videat ocul⁹ suis: et aurib⁹ suis audiat: et
cōde suo intelligat et puerat: et sanē eū. et Lūc.
12. Aia mea hēs multa bona: dixit d⁹ ues qdā
reposita i ānos plūmos. Requiesce: comedē: et
bibe: et epulare. S; audi qd seqt. Dixit ā illi
de⁹. Stulte hac nocte morieris: et q⁹ pasti cui⁹
erūt. audi **B**ieg. 6. mox. Quasi ingt p ame
na p⁹ ad carcerē venit q p pūis vīe. p⁹ p⁹ ad
iteritū currit. Et puer. 5. **P**rospitas ipioz p
dercos. 5° tribuit de⁹ p⁹ p⁹ maloz
reprobatoz. audi **M**icro. i suo trāitu. Sig^m
ing: māfelle dānatois ē qū malo oia p⁹ p⁹ ac
tidat. audi **B**ieg. 6. mox. Successio ingt bo
noz tpaliū signū eīne reprobatois ē. Audi et
dñm **A**dar. 17. Quid pdest hōi si vniuersum
mūdū lucret: aie v⁹ o sue detrimētū pariat. su
p q⁹ vbo **M**icro. ait. Si hēs sapiām salomo
nis: pulchritudinē **A**b salois: fortitudinē **S**ā
pson: lōgeuitatē **E**noch: diuitias **L**ressi: po
tēnas **O**ctaniani: qd rādē pdesset si caro dare
tur **X**mb⁹. aia v⁹ o demōib⁹ cruciāda sine si
ne rē. Et^m h⁹ b⁹ **A**mbrosij q⁹ ābulās verius
tūciā inuenit hospitē diuitē. piguē cū pulch⁹ a
familiā: et cū interrogasset qd boni facēt: rñdit.
Yo me do beltēpo. Stati **A**mbrosij⁹ eque pare
fecit et recessit. **A**ldirāf oēs: statitotū hospitū cō
buit: et oia ei⁹ bona et familiā igne pierut. 6°
tribuit de⁹ p⁹ p⁹ maloz cōfortatōem.
Mā iust: i hac vita: v⁹ dicit p⁹ seqnti de coz
opib⁹ nō p⁹ miant: s; i plag⁹: i carcerib⁹: i tri

dulatoib⁹ multis i mūdo vluat: et ne crederē
suoz laboz mercedē nō eē recepturos: bona
ista caduca et trāstoria mal⁹ cōcedū i hac vita.
vñ ipsi arguerē possint. **S**ibenign⁹ adco ē de
us v⁹ sceleratis et suis p⁹ suis inimicis tot h⁹ bo
na tribuit: qd nob⁹ mercedis erit: nisi p⁹ mium
eīnū q cī mādara suam⁹. **N**ec mix aia cara
Lōgo. n. tpe suū ppl⁹ de⁹ aīqz ad terrā p⁹ m⁹
fiois adducēt flagellari p⁹ m⁹ **E**ro. et **M**ume
riptotū. In. 2. **A**da. 7. **V**n⁹ ex septē f⁹ /
b⁹ a t⁹ rāno cruciat⁹ aut. **D**e celo mēbra ista pos
fideo: sed p⁹ dei leges h⁹ ipsa despicio: qz ipsa
me receptū spero. Et scūs ille **T**hobias pen
tib⁹ irridet⁹: et dicit⁹. vbi spēs tua. rñdit. It⁹ i
lij scōz sum⁹: et vitā illoz expectam⁹ quā da
tur⁹ ē his q nō mutauerūt fidē ei⁹. s. dei. **T**ho.
2. Et ille paciētissim⁹ **J**ob filijs oib⁹at⁹: spolia
tusqz cūct⁹ dicebat. Si occiderit me i ipso spe
rabo. **J**ob. 13. In bon⁹ ille tubicē. **P**aul⁹ aie
bat. Bonū certamē certavi: cursū cōsumauit
dē suavi. in reliq⁹ posita ē mibi corōna iusticie
quā reddet mibi i illa die iust⁹ iudex. **M**ō solū
āt mibi: s; et his q diligūt aduētū ei⁹. **A**d et m⁹
stice xpus oñdit. **A**dar. 6. dices. Si senū agri
q⁹ hodie ē et ros modice fidei. **P**er senū p⁹ o
res intelligēs: q⁹ rū glia ē sic senū agri. ps. **A**da
ne sic hba trāscat: māt floreat et trāscat: vespe
decidat iduret et arefat et c. 7° tribuit sceleratis
p⁹ p⁹ deus pp bonoz exccatōem. Audi
Aug. 11. de ciui. dei. **P**aciētia dei ad p⁹ niaz i
uitat malos sic et flagellū crudit bonos. Et dic
q⁹ o. Quō si alios i tribulatoib⁹ et tētatōib⁹
possent erudire: si ipsi talia nūqz su⁹ flet ex⁹ n.
Mō. n. p⁹ secuto bonoz argomētū reprobatio
nis ē: s; v⁹ tū. Audi pulcherrimū t⁹ ter. 7. q. 1.
c. aduersitas. vbi dī. Aduersitas q⁹ bōis vōt⁹
i. bñtib⁹ bona vota obijcit: p⁹ batio v⁹ tū ē: n⁹
iudiciū. i. signū reprobatois. Quis. n. nescit
qz p⁹ p⁹ fuit q bñs ap⁹ paul⁹ cā p⁹ dicationis
italiā vēiebat: et tū veniēs naufragiū p⁹ ulit. s;
tū nau⁹ cordis i mar⁹ fl⁹ uctib⁹ itē q⁹ fletit. h⁹ ibi
Blo. allegat. c. cū p⁹ uctio. eadē cā et q⁹ n⁹ vbi
dī sic. **L**ū p⁹ uctio corp⁹ iminet v⁹ p⁹ purga
tōe aut p⁹ iudicio p⁹ g⁹at dei iudiciū i h⁹ igrat: et
iō nō d; a nob⁹ addi flagellat⁹ afflictio. ne nos
clpe qd absit offēsa recipiat. h⁹ ibi. **A**ug. i epla
ad **L**ādidiū. audi et **B**ieg. li. mox. **P**nt⁹ vi
te p⁹ p⁹ itas ino⁹ cēte test⁹ n⁹ ē: qz mlti ad phēne
vitā p⁹ flagella redeūt et plūmī rōe ifinita sup

16
 plicia pducēdi sine flagello moriuntur. Job. 21
 Gaudēt ad sōnūz orgāi. ducūt in bōis dīca
 suos: et in puncto ad iferna descēdūt rē. 8^a
 tribuit sceleratis pspa de^o pp bonoz aiatiōez
 Si. n. de^o tñ bōis ista tpalia daret: iā pfecto
 pot^o amaret vrbōa ista recipient qz dīno hito
 intuitu: et sic amor iste mercenari^o cēt et impfe
 a^o. Et iō bōi ista tpalia sceleratis dari intuen
 tes ardenn^o in dei amore suz gūt: spantes i su
 tuz meli^o suscepturos. Audi Aug. Placuit
 igt dīne puidē^o ppare qdē iust^o bōa in postez
 qb^o n^o si uēnt iniusti. mala āt impijs qb^o nō ex
 cruciābūtur bōi. Ista āt tpalia vtrūqz voluī
 tē cōia vt ne bōa auidi^o apperāt q mali qz hīc
 cernūt. et ne mala turpit^o euuent^o qb^o et bōi ple
 rūqz afficiunt. h. ille. 9° tribuit scelerat^o p/
 spa de^o pp bonoz pmiatiōez. Audi aug. In
 his igt distribuēdis bōis agit qd^o d^o opat^o de
 sua. Mā si nūc oē pccm māifesta plectēt pena
 nil n vltio iudi^o fuari putaret. Sic tñ nullū
 pccm pūret apta vindcā nlla puidē^o putaret
 dina. Et q seq^o q si nūc pccā sceleratoz nō
 pūit: illa i iudi^o extrēo accerrie puniē^o refuat.
 Silr et ti nūc bōa iustoz n pmiat: illa i eodem
 iudi^o sūme pmianda retardat. qz rē. 10° tri
 buuit pspa impijs dō pp mūdanoz reproba
 tiōē. Viri nāqz dei pīctā i pspitāib^o latēti a
 pīderāt p posse fugiūt et illa spnūt. Ex^m be
 remite fugiētis p dēfū q a qdā sicario pphē
 s^o. iterrogat^o cur fugēt. ait. A facie mortis fu
 gio. Vbi igt ille mors h. a ille iūz sepē auri
 illi oñdit mltitudinē copiosā. Tres nāqz socij
 erāt. Bōa ingunt mors h. heremitā licētiāt.
 Aux p dēfū asponāt. Inīca fame cruciātur
 ducūt ad iuicē. vn^o n^oz ad castz pgar: victualia
 emat ne fame mōiamur. Sortē mītūt: cadit v
 ni foris. mītūt ille et ppar. Inīca duo q remā
 ferāt vt ipf^o iū thesaurz remāeret socij occidē
 dcreuerit i reditu. Alī sol^o pīncrās qliū sol^o au
 rū hīc possz mediat. Libaria et vinū emūt. ve
 nenu peshfex imiscuit. Ad socios uēū. occidit
 Sumūt i li cibū. Et moriūt. Q indi^m dei. Q
 pessimū thesaurz. Audi Brego. li. mox. Sci
 viri cū sibi suppetē pspa mūdī spiciūt: pau
 da suspitiōe turbat. Timēt. n. ne h laboz suo
 rū fruct^o pēpiāt. Timēt ne dina iusti^o latēsin
 eis vuln^o aspiciat: et exiōib^o eos mūerib^o cu
 mulās ab inimis repellat. h. ille. 11° tribuit
 sceleratis pspa de^o pp dei bōitat^o oñsionē. nō
 pt. n. sūme bon^o dō se cōtinē qn opib^o suis cōi

cet bōitatē. nā si ipf^o et dānatis fux bōitatis co
 piā pstat ifra cōdig^m eos puniē^o: qzto magis
 h^o ipfū mīsis pccōib^o nōdū iōlt^o reprobāt^o mī
 fico: dī d^o ipdē. Adat. v. Solē suū oriiri fac
 si bonos et malos. Et qd mīz si pccōib^o ipa
 lia pstat q i cruce pēdēt^o p pccōib^o corp^o et aīaz
 dedit. Audi aug. Ipo ppo igt a q crucifixus
 ē: a q lācea vulnerat^o ē: a q aceto et selle potat^o
 ē dixit. Ipo igt ill^o qz ne. qd fa. Et qd g^o aīa
 mīz si ill^o bōa mūdī tribuit^o qz rē. 11° tribu
 it de^o pspa mal^o pp maloz durā castigationē.
 Ipo. n. dō pccōres mīn^o potētes p potentio
 res sic sūi iust^o pūit si p chaldeos. Ista. r. Vi
 dicabo igt dñs me de iūicis mēis cū inimi
 cis mēis. Sic. n. si l^o qz rex p pphz filiū male
 factores pūat et suspēdat: qn pot^o et pueniēti
 us ē q ad h^o viles qdā et abictas deputet p
 sōas. Sic et i pposito nō decet q de^o viros bo
 nos et tūctes cū q debēt sūme pīctat^o et būili
 tatis sūg oñdē facē i ipios isēuī. Et iō iserio
 res et impfectiores ill^o sūt ad h^o deputādī: et si
 unt tales qdā mō manegoldi de dio. In dñs
 p Eze. ait. Lōforabo brachia regis babilōis
 daboqz ei gladiū meū i māu. Et uid^o grādē iu
 stitiā dei. Sic. n. pccōres i hac vīta trib^o dī bñ
 ficijs abutunt^o. s. tpalib^o: corp^o palib^o et spūalib^o.
 Sic tripl^o p alios malos et pccōres ill^o potēti
 res fac flagellari. Mā pp abusus tpaliū mītūt
 armigeros et sacomānos. An cū lapidib^o flo
 qz. Mōne aiaduertit^o q plus qz. xxx. ānistota
 italia stetit i stipēdiarioz ptāre: et denarij quos
 qdā auari cupiditate rapaci uarios p dēt^o cu
 mulāt stipēdiarijs effūdunt. velles supflue
 et vane que in capf tūcis et herugini suabāt
 vēdunt^o p soluēdis stipēdiarijs arua utnee: et
 viridana speciosa destruunt: i vindictā corū
 ipij v^o. doin^o de rapis et sāguie paupez vsz
 ad celū erecte corruūt. destruunt et pburūtur.
 Italia mīsa tot et tātis calamitatib^o psterna
 ta. In Ista. i. dī. Dereliqit deuz^o blasphemā
 uerūt scā iust^o alieant^o retrofū. Et seq^o. Ter
 ra vīa defra: ciuitates vīe succēse igni regio
 nē vīaz corā vob^o dēuorāt alieci: et desolabit sic
 i vastitate hostili: et dereling^o filia spon vt vin
 braculū i vinea: et sic tuguriū i cucumerario et
 sic ciuitas q vastat. Et sic cū bñdictōe dei hēs
 aīa cara duodecim pulcherrimas rōnes qre
 deus tpalia bona tribuit sceleratis. Et sic pz
 conclusio prima.

Quare vt pl. mū bōi tribulant^o cōlō sedā.

Ecipe faz pñone vñ. Nō sine cā vult
de bonos et malos in hac vñ sepissi
me flagellari. Et hñ pñone sñ ex pñe
dñi clarescat: in flagellis id est obmissis qñ
id raro pñgit. xij. hñ subūgami? rōes qñ deus
bonos i hñ mūdo flagellari pñmittit. Tribulāf
gñ bñi i hac vñ pñ purgationē delictorū. 2º
pp acqñsñōz meritorū. 3º pp castigationē inīq
ritū. 4º pp pñservationē pñtorū. 5º pp fornicati
onē aīorū. 6º pp laudationē electorū. 7º pp bel
lationē demoniorū. 8º pp hñiliationē iustorū
9º pp exemplū electorū. 10º pp numerationē
fīlorū. 11º pp imitationē xpianorū. 12º pp
pñcūduatē oīum bonorū. Primo in quā tribu
lāf boni pp purgationē delictorū. Quis ille
qñ tā iust? tā deo gñs: qñ dicē possit. mūdus
et purus sñ a pñtō: nōne septies cadit i die iu
stus. i. Jo. i. Si dixerim? qñ pñm nō hñmus
nos ipsos seducim? et vñas i nobis nō ē. Et
Aug. Si oēs scōs et scās pñgregare possem? et
illos interrogarem? an sine pñtō cēnt: vñqz rñ
derēt illud. Si dixerim? qñ pñm nō hñm? et.
Lū āt cuilibz pñtō aliquāta corñdeat pñe: ne
cesse ē ut pñ talibz eorū pñtis in hac vñ: aut in
purgatorio aliquāta pñtiāt pena. Pñrgato
rij āt pena oēs hñ vñe penas supñdit. Jo gñ
sus de? pñmīfīcordie nō ē numer? ut mñt? i su
os dilectos amicos penā exerceat: eos aliquā
ta i hac vñ tribulātōe flagellat. Audi Bre.
Qñ lima igit ferra. fornax auro. flagella grāo
hñ faciū tribulatio iusto. Audi Bñer. Rubigo
igit pñtis sine igne tormēti pñsumi nō pñt. Hñnc
bon? ille Aug. aiebat. hñ vñe. hñ seca dñe: ut in
eternū parcas. Et bñis Breg. āgelo sibi di
cēti. Et duobz sibi vñū elige: aut pñ duos dies
i purgatorio manē: aut pñ totā vñā cruciari i rñ
dit. volo ponē pñ totā vñā cruciari. Et ita aut sit
pñrgatorij pena vide fēria 2º pñ dñice. qñ et.
Secūdo tribulāf bñi i vñā pp acqñsitionē me
ritorū. Tāto. n. āpli? meret i hñ mūdo qñpiam:
qñto i bello āpli? victoriosus extērit. qñ ut dñ
Job. v. Adilitia ē vñā hñia supñ terrā. Igit
hñ tribulāf ut āpli? meret. Adat. v. Baude
te et exultate qñ merces vñra copiosa ē in cel. et
dicit copiosa. qñ maior erit qñ exigit numerus
meritorū. Audi Bñer. i qñdā eplā: Mñqz inqñ
iust? arbūrat se pñbēdisse. mñqz dicit sñ ē sed
semp esuriit sitiqz iusticia: ut si semp viveret
quātū i se ē iustior et pñderet. hñ ille. Et mñ aīa
cara nec tñ velle et facē pñt: ut tñ cumulat nu

meritorū possint: qñ pñdigno vñā cñnaz
valeant pñmereri. Qñ ut ait Paul? ad Ro.
vñij. Nō sūt pñdigne passiōes hñ seculi ad futu
rā glāz. Et rōes assignat ibidē. Nicola? de li
ra dicēs. Nō sūt pñdigne passiōes pñ qñ pñe sūt
i. Pñetri vñi. In xpī modicū passus: glā āt
magna ē. ps. Magna ē glā ei? i saluari tuo
Sebo passiōes nō sūt pñdigne: qñ sūt gaudio mñ
xte. ij. Cor. ij. Sicut abundāt passiōes xpī in
nob ita abundāt pñsolatōes vñre. glā āt sine oī tri
stitia ē. Apoc. xxi. Absit ergz de? oēs lachrimā
ab oculis eorū. Et ad Ro. vñij. Ipsa creatura
i. hñ liberabit a hñitute corruptionis. i. a cura
corruptibilis corpis i libertatē filiorū di: ps. La
qñs pñtrū ē et nos liberati sum? Tercio passi
ones nō sūt pñdigne. qñ passiōibz nec meremur
nec demeremur: ut dicit pñbus. Blā āt merē
ē ad Ro. vñij. Blā et par et bono oī opāti bo
nū qñ bñ dixit deus. Baudere et exultare: qñ
merces vñra copiosa ē i cel. qñ vñtra nūcz me
ritorū: ut dictū ē. qñ et. Tercio tribulant boni
pp castigationē inīqritū. Et rebzo aīa mea susti
gat canis i pñtia leonis: ut leoni iucias tñmō
Sepe pñ filiū i pñtia famli castigat: ut famul?
corrigat. Sic et pñ pñ de? rebzo suos suos i
hñ mūdo flagellat: ut pñtōres qñ mūdū possidēt
castigēt. Vñ eis mā dat arguēdis suos suos
qñ die noctqz bñ agere studēt: et in penitētijs
viuūt: de? hñ dure flagellat. nobis qñ mundum
possidem? male agere studēt: semp et nunqz
pñterrib? in futurū qñ reddet. Audi Bre.
gloriosū. Lū inqñ video Job in sterquilio ia
centē: Joānē in heremo esurientē: Jacobuz
Herodis gladio interceptū. Pñtrū suspēsus
in pñbulo: cogito qualis de? cruciabit quos
reprobat: qñ hic ita dicit flagellat: quos amat.
hec ille. Quarto tribulāf boni pp pñserva
tionē pñtorū. Sicut. n. medicus infirmū pñ ab
stinētiā et dietā a multis egritudinibz ex indi
gestiōibz pñcedētibz pñservat: ut dicit Hypo
cras i secūda pte amphorismorū. Et pñfirmat
Valienus in cōmēto quarti amphorismi par
te pñma aphorismorū Hypocratis dicēs. Qñ
dicta in singulis mēbris ut humana corpora
purgēt: ordināda ē: et ut augmentet et virtus
fortior fiat. Sic et gloriosus deus mundanis
istis flagellis iustos ab aduersis pñservat egri
tudinibz qñ ex abundātia mūdanozū humorū
gnāri solēt: sicut ex abundātia magnificētiarū
et bonorū supbie et clatiōis infirmitas oritur.

16
Et abūdiātia dīniāz hūor luxurie: ex abūdiātia
diuitiāz hūor: 7 infirmitas auaritiē. Et iō flagel
lis corrūdiētib⁹ iustos flagellat de⁹. n̄ qz i cul
pis illi sint: s; i qb⁹ cēt nisi flagell⁹ prefuarēt
Audi Paulū. ij. ad Eolo. xij. Et ne magni
tudo reuelationū extollat me. s. occasionalit in
supbia: dat⁹ est mihi. s. a deo stimulus carnis
mee. i. rēratio libidinis. s. d. Thēca v̄gie. vel
s; aliq̄s stimul⁹ carnis fuit dolor capitis: l̄t illi
aca passio: ut dicit Nicola⁹ d. lira. s; p̄sa expo
sitiō v̄crio ē. āgel⁹ sathane. i. missus a satha
na ad meā submersionē: s; a deo ad hūilitatis
p̄seruationē q me colophizet. i. attingit pp qd
ter dñz rogauit: 7 ponit nūcrū finitū p̄sinito:
ut discederet a me. 7 dixit mihi suppleciē boni
medic⁹. sufficit tibi Paul⁹ gra mea quā. s. de
di tibi i abūdiātia rāta: ut possis 7 visiones vi
dere: 7 tribulātiōes tollerare. nā v̄t in infir
mitate p̄ficiat. i. roborat⁹ 7 augetur. Et ē glo.
Nicola. qz rē. Quito tribulātiō boni ppter
fortificationē animorū. Nā sic ignis cōpetēti
veto pulsat⁹: in maiore erigit flāmā fortiusq;
vigorat⁹ 7 icalēscit: sic mēs iustorū cū veto tri
bulationū ppulsat⁹: 7 for⁹ in dei amore cōstri
git. Audi Greg. Electorū desideria dū p̄mū
tur aduersitate: cōfiscit: sicut ignis flatu p̄cimi
tur ut cōualecat: 7 vñ exingui credi⁹: roborat⁹.
Audi 7 Bernardū de puidētia dei loqn
tē. Mō ē inq; arbor: tā grandis neq; ua fortis
qz frequēs v̄tus nō incuruat. ipsa. n. verati
one cōstringit⁹: 7 radices celsius figit. hec ille
rē. Ideo verano dabit intellectum: ut Isaias
ait. Propterea. L bi ha bel tēpo nō cognosce
dio. S; cū tribulat⁹ amādo i se reuertit⁹: 7 deū
forte cognoscit. Et m̄ filij pdigi rē. Setto
tribulātiō boni p̄p̄ laudationē electorū. Audi
pulcherrimū tex. vi. q. i. c. sūt plurimi. vbi dī
Sunt plurimi q viā bonorū forasse amplius
qz debent laudāt. Et ne q clatio de laude sub
repat: p̄mittit oīpōres de malos in obtraccio
nē. 7 oburgationē. s. bonorū operū p̄rūpere
ut si q culpa. i. supbia ab ore laudatiū in corde
nascit⁹ ab ore vituperatiū suffocet. Hinc est q
doctor gēniū. s. Paulus se in predicatione cur
rere testat⁹ in infamia 7 bonam famā. hec ibi
Et sūt vba beati Grego. Septimo tribu
lant⁹ deni ppter bellationē demoniorū. vnde
ponit vna regula gnālis iij. q. i. c. nulli dubi
um. vbi sic dī. Nulli dubiū ē: qz boni a malis
semp psequūt⁹: passiuē ponit h verbum: 7 tri

bulāt⁹: passiuē et ponit. ppter qd nos oportet
humiliari sub potēti manu dei: ut nos eraltet
in ipe tribulationis. Nā diabolus nō cessat cir
cuire quēres quē deuoret: 7 querere quos ex
fidelib⁹ pdat. Et maxie illos quos ardētiōres
in seruitio saluatoris: ei⁹ familiares inuene
rit. hec ibi. Et sūt vba Alexandri. Audi 7
Greg. xiiij. mox. Hostis inq; n̄ quāto nos
rebellare sibi cōspicit. tāto āpli⁹ expugnare cō
tēdit. Los. n. pulsare negligit: quos geto iur
possidē se cernit. hec ille. Legit qz in vit⁹ pa
trū de quodā mūdano iuvene: qui crebris in
spiratiōib⁹ a deo vocat⁹ ut mūdana relinqret:
7 lasciuia ut fieri solet implicat⁹ p̄craftinaret
tandē dū die quodā p desertū: vbi quoddā re
ligiosorū scē vite monasteriū erat sic solus per
ambulare supra dormitoriū demonū infinitū
vidit multitudinē 7 territ⁹ mirās infra se di
xit. Putabā hos viros scōs cē: sed ut cerno
pessimi sūt eo q cū demonib⁹ hitāt. Et ciuitatē
v̄sus veniēs vnicū tñ demoniolū cū baculo
i puluere pingentē inuenit: 7 mor infra se ait
Tutior loc⁹ ē ciuitas qz herem⁹. Dūq; sic illa
mēte reuolueret quidā illi monasterij here
mita obuiā venit. Turbati mēte iuuenis. rē
qrit heremita. Factūq; narrat iuuenis. Lū
vir ille scūs rīdit. s; ilī nō ielligis visitiōis tue
grāde mysteriū. S; audi. scis qre demonio
lū vñ tñ i porta reperisti ciuitatis. Nā qz se
re b⁹ ciuitatis oēs amici sūt demoni: eos tēta
re nō expedit. s; vñ tñ demoniolus q eos i
tērationū exercitiō cōseruet: sufficit. Nri vero
religiosi: qz sūt oēs de monū inimici: acies su
as ibidē accerrime parāt: ut aliq mō dei suos
valeāt superare. Sicq; iuuenis abiit edifica
tus. qz rē. Octauo tribulatur boni p̄p̄ hu
miliationē iustorū. Ecce sanctus ille. Thobi
as a dño excecatur hūiliter 7 patiente. sustinuit
Thobi. ij. 7. iij. Job filios 7 substantiā p̄dens
7 grauitē infirmat⁹: hūiliter vxoris 7 amico
rū derisioes sustinuit. Job p totū Eleazarus
duros humiliter sustinuit cruciatus. ij. Alida
chabe. vj. Quid dicā de factis nris: q tam hu
militē omnia aduersa dei amore portabant:
Veniat aplūs Thomas: veniat ceteri i p orbē
nomē Jesu pdicātes 7 testientū reddāt. Tho
mas. n. capite ē trūcat⁹ in minore india. Bar
tholome⁹ excoriat⁹ ē i maiori idia. Jobel cū
gelista i seruētis olei deliū missus Rome in
ephesū abiit. Et h quantū ad partis orientis

Quanti ad occidēs Petrus ap̄lo nulla est
in Antiochia passus: et tandē Rome crucif⁹
est. Jacob⁹ gladio capite trūcar⁹ ē in Hispania
Philipp⁹ crucif⁹ i Bithinia. Quantuz ad
Septentrionem Simō crucif⁹ ē in Edissa.
Thadēus truncatus in Armenia. Mathias
macellat⁹ in iudea: Et nū ad meridiē Mathe
us capite ē truncat⁹ in ethiopia. Jacob⁹ macel
lat⁹ in hierlin. Andreas crucif⁹ i Achaia.
Ecce oēs isti humiliat pro noīe xp̄i passi sunt.
Quid de alijs dicā. certe aīa ann⁹ nō sufficēt.
Audi aplm ad Heb. xi. Sci p̄ fidē vi. re. et
Dic illā auctoritatē si placet. Si expōnem hīe
velles vide fmo. ix. pte. iij. p̄lone fa. in. 2° si
dei fructu. q̄re et. Mono tribulant⁹ boni pp
erem^m electoz. Mō. n. Thobias de quo dixi
mus pp̄ p̄cū suū vīsum p̄didit: et in tātas tri/
bulatiōes incurrit: sed ut exēpluz fieret oibus
futur⁹ electis. Semp. n. ab infantia deū timuit
et eius mādāta seruauit. Et igit exēplo discim⁹
in tribulatiōibus p̄stantes esse. Silr et de alijs
Audi pulcherrimū ter. Isido. lib. ij. de sum/
mo bono. c. xi. Si ad boni incitamentū: diuīa
q̄bus admonemur p̄cepta descent pro lege no
bis scōz vita sufficeret: at pro s̄z dū dñs p̄cep/
tis suis amoncat: et vita scōz boni opis nobis
exēpla proponat: nulla est iam de reatu excusa
tio. q̄ et lex dei aures n̄as quotidie ppulsat.
et scōz documenta bonoz n̄i cordis intima
puocant. Et si p̄anoz sepe sumus secuti exē
pla cur nō imitatur scōz digna et deo placī/
da facta. Et si apti sumus imitari inimicos in
malū: cur pigri sumus imitari iustos in bonū
Exemplo igit scōz varias sectare virtutes.
Humilitatis ex xpo. deuotiōis ex Petro. cha
ritatis ex Joāne. obedientie de Abraham. pa
tientie de Isaac. tollerātie de Jacob: castimo
nie de Joseph. mansuetudinis de moyse: cōstan
tie de Josue. benignitatis de Daniele. miseri
cordie de Dauid. abstinentie de Danie. Sic
et cetera facta priora: quo labore: quo moderami
ne: que intentione vel p̄punctiōe gerantur.
vir sc̄us imitando p̄sideret. h̄ ille. Decimo
tribulant⁹ boni in mundo pp̄ numerationez si
lioz dei. Mōne patz bonoz mos est filios q̄i
q̄z castigare. v. q. v. nō osculat dicit ter. Mon
osculat semp p̄r filiū: s̄z aliqui castigat. Et dñs
deus pius n̄r p̄r. Math. vj. P̄r n̄r q̄ es i cel⁹
In suos idē facit electos: ad hebre. xij. J̄r lagel
lat deus oēm filiū quez recipit. Quis. n. est si

lius quē nō corrigit pater. Inde Salamon
Prover. 3. Disciplinā ingi dñi fili mi ne abij
cias: nec despicias cū ab eo corripieris. Quez
n. dñs diligit corripit. et q̄i p̄r i filio p̄plaz sibi
q̄re et. Undecimo tribulant⁹ boni pp̄ imi
tationē xp̄iano. Dic q̄so si mēbra corp̄is im
pporionata eēt: nōne monstr⁹ fieret in nā.
Ecce sic. S̄z sum⁹ ne oēs inuicē mēbra et vñ
corp⁹ in xpo. certe sic. Sed cōsidera n̄m caput
i. xp̄m Ecce ut natus ē p̄secutus ab Herode:
et fugit in egyptū: Math. 2. Discurrē p̄secuti
ones et tribulationes xp̄i vsq̄z ad crucifixionē.
O fideles: o xp̄iani audite Greg. Mō. n. de
cet q̄ sub capite spinoso sit mēbz delicatum v
Luc. vi. Mō est discipulus sup̄ ingrm. Audi
Aug. de chatbenzādīs rudib⁹. Esuriuit ingi
xps qui oēs pascit: sitiuit per quē cātur oīs po
tus. et qui spūalr panis est esuriennū: fonsq̄z si
tientū: ab itinē trestri fatigat⁹ est. Qui seipsz
nobis viā fecit in celū: velut ouis obmutuit: et
obscruit corā p̄uiliantib⁹: per quē mutus lo
cutus est: et surdus audiuit. Vincit⁹ est q̄ de
infirmatū vincit nos soluit. J̄r lagellat⁹ est q̄
oium flagella doloꝝ ab hoium corp̄ib⁹ expu
lit. Crucif⁹ est qui cruciat⁹ n̄ros finiuit.
Mortuus est q̄ mortuos suscitauit. s̄z et resur
rexit nunq̄z moritur⁹: ne ab illo q̄q̄z sic disce
deret mortē p̄denaret q̄i nūq̄z futur⁹. h̄ ille.
q̄re et. Duodecimo tribulat⁹ bōi pp̄ bonozū
iocūditatē. ps. Scōz mltitudinē doloꝝ meoz
c. t. l. a. m. Dupl^r eni viri sc̄i p̄solant⁹. s̄z i hoc
mūdo et i vita b̄ā. In vita. q̄m mltipl^r cos in
tribulatiōib⁹ p̄solat⁹ dñs. Mā iacob a facie fr̄is
fugit: a dñō i somno mltipl^r p̄solat⁹ ē Ben.
xxvij. Mōysi exulāt apparuit dñs i deserto p̄
solat⁹ eū. Exo. iij. Judeoz luctū i gaudiū p̄uē
nit dñs: cū p̄ Hester fuerit a tāto p̄clō libera
ti. Hester. ix. et sic de alijs. Silr discurrē po
tes de petro i carcē posito visitato p̄ angeluz: et
a carcere liberato. de paulo i rapu cōsolato.
de Latherina Lucia et alijs sc̄is q̄z cōsolatio
nes fuerit innumere vt p̄z. In morte at et Ste
phan⁹ lapidatus p̄solabat a dñō. Vñ exclama
bat. Ecce video celos ap̄tos et iesū stātē. Lu
ce. xvj. Tristi⁹ v̄ra cōuertet in gaudiū: et gau
diū v̄m nēo tolleta vob̄ ij. Cor. i. Sic sc̄i
passionē estis ita et resurrectionis eritis. Quā
o tribulati mei gaudete et exultate: q̄m nō sine
cā flagellat vos de⁹. Mōrce eni v̄ra multa
ē in celis. Et ita cū dei benedictione habetis

qñ bñi tribulāt i hac vita. Et sic p3 dñlo scda.

Qd gratia gratum faciēs in mūdo nō nisi bonis et dei seruis cōicatur. Cōclusio tertia.

Cape tertiā pñonē v3. Licet ista tpa lia velut de^o tā bonis q3 malis eē cōia radiū tñ diuine grē gratū faciēti s nul

lo pacto ipfis malis patit de^o cōicari. pñro

declaratōe volōtaria nōbilia declarare. pñro

notādū q charitas ē gdā hñ^o siue qdā disposi tio aiaz habitūas et disponēs ad vitā eternam

q sine oēs viutes dicit i sōmes. Vide s. scr mōe 3° et fmōe seqnti. Secō notādū ut colli

git a Cōmēdatore fo de aia cōmēto. lñ. q tri plexē dispositiō. s. pñiq; remota et remotissi ma. Et declaro p creplū. Si qs scribēdi artē

h3 et modū nec tñ scribit. h dñ i pñiq; potētia. q3 ad libitū scribē pōt. Si vo nec actu scribit:

nec artē h3 i sōas tñ et ceta reglita cōgscit hic in potētia remota ē. Si vo neutri illoz h3 bñi

tñ ē igenij ad d scdū: h i potētia remotissima ē. Hec idē pōit Auctēna. vi. nālū. Terti

notādū ex his q triplr aia dispōi pōt ad vitāz etnā. s. pñiq; remote. et remotissime. Remo

tissime dispōit p qdōiq; supadditū nālū bñi adiuuās et pparās volūtātē ad bñū siue vsum

grē siue bñi sit finis timor: siue sit sic pteras aliquozū vñscrib^o inserta abisūdia: siue ēt sit

aliqua act^o. sicut aliq locutio vel vocatio q dñs aiaz excūat: ut se pparet ad grāz granū facientē

Remore vo dispōit aia p aliqz grās grīs da tas supinfusas: ut ē scie et pphetie donū: pñas

pñrēdi ligādū atq3 solucēdi. i. l. or. xij. Alij da tur p spm fino sapiētē: aliq gnā liguarū: aliq i

terptatio finonū tē. Hec at opaf vn^o atq3 idē spūs: diuidēs singulis pur vult. pñro pñiq; at

disponi ad vitā etnā ē qñ hō qdqd boni opa tur ad bonorē dei: deo sp ē gratū et ascribit

sibi ad meritū vite eterne. Et h non facit nisi vñscē charitatis: q bonū reddit meritorie qñ

q3 hñtē. i. l. or. xij. Si liguis hoīnz loqr tē. Quib^o sic nōtis p3 q3 pñmis duob^o mōis ad

vitā etnā pccōres disponāf. nō tñ aliq mō p charitatē. q3 cā sic stātes i mortali pccō hñe nō

pñt ad Ro. vi. Stipēdia pccī morā: glo. i. di gna rētributiō p pccīs mortalib^o ē morā etnā

grā at dei vitā etnā. glo. i. vitā etnā hñtibus charitatē daf. Jo. xij. Si qs diliget me: dili

get a pñe meo: et māifestabo ei meipsū. In q māifestatōe pñt vitā etnā. Jo. xvij. hñc ē vi

ta etnā ut pñscāt te vep deū: et quē misisti. Je

sū rpm. Si q diligēt deū vitā etnā pñtūf: se qñ a pñro scū q nō diligēt deū morā pñtūf etnā. Mō diligētes at si oēs i mortali pccō ex istētes. Jo. xij. si qs diligit me fmōnē meū f uabit. qñ tē. d hac mā ad plenū dicit fmōe se qñti. qñ tē. Et hec sufficiāt p p^o h^o fmōis pñe De hñc et mōre bonoz et maloz pñdcratō 2°

Secundo bo noui et ma

i hac vita iminationē videam^o vbi tñca ponam^o cōdconca v3:

pñro pñlo ē ista. Licet de^o de grā

spāli possit cuilibet diē extremū siue vite notifi care: de cōi tñ lege pñcū et hora mortis voluit ab oib^o ignorari. 2° pñlo ē ista. Licet de potētia

absoluta possit de^o ad libitū cuilibet vitā plon gare: de cōi tñ lege statuit: ut cū venerit mōis

hora vitā nō possit āplari. 3° pñlo ē ista. Licet vite finit^o cuilibet sit assignat^o: tñ bonorū et malo

rū longe diuer sus et alienus est vite exitu s.

Qd de cōmuni lege tā boni q3 mali siue vi te terminūf ignorār. Cōclusio pñma.

Cape pñmā pñonē tē. ut. s. pñro ps

p3 dñs Martinus epō et pñfessor i le gēda sua: filr et de alijs s. f. gb^o et spā

li pñilegio horā mortis dñs reuclauit. 2° aut

ps h^o pñonis triplr pñaf. v3 auctē rōe: et

emplo. Auctē qdē sic. Audi dñm i sū. Estote parati. q3 q hora nō putatis fili^o hoīs veniet.

Et l3 de aduētū ad iudiciū itel^o igaf: tñ de ad uētū mortis ēt itelligi h3. Hec sufficiāt qñ in

rōib^o pulcherrias nōbim^o auctēs. 2° hñc p^o baf rōe: et h triplcūt. pñro rōe maioris puri

tatis. 2° rōe cōioris vñlūtatīs. 3° rōe bñanioris pñerabilitatis. pñro rōe maioris puritatis

Ignorāns. n. diē et mortis nñc horā puri^o vi uim^o. pñro n. hñs Cyprian^o hñc regulam

gnālē: q ēt ponit i decretis de pe. di. i. c. nūqd. Qualē te iuenerit dñs talē te iudicabit. Et di.

xxv. c. qñlis. dñc hñs. Greg. Qual hñc quisq3 egredit^o: tal i iudicio pñtāf. hec ille. S3 cū de

momētō i momētū mori possim^o expientia te ste: rō pñcūt ut hō viuāt puri^o ut puri^o iudice

tur. Audi Bre: i li. mox. Ad h iqt pñtor nñ latere nos voluit finē nñm: diēq3 nñe mori: cē icernū: ut dñ sp iqrāf: sp pñm^o cē credaf. Et

tātōq3 sit seruētior i opatiōe quātō et incert^o ē de vocatiōe: ut dñ incertū sumus qñ moria mur: sp ad mōrē pari venire debeamus. h il le. 2° rōe cōioris vñlūtatīs. Vñlū. n. omniuz

finis ē bonū cōc q̄ p̄culare. S; hō si sciret ut
breui se moritur: a bōis plurimis q̄ i vilitatē
aliōz cederēt: dīstet: sibi solūq; vacar. Et vt
de mēpō loqr: si mihi hora finis vi. e mee cla/
rescet: p̄culdubio h̄ op̄ nō p̄ficerē: s; aie mee
et p̄nic ardēt: solūo vacarē. In būs B̄c. in
li. dialogor de quodā scō viro pōit ex^m. Cui
cū per angelū mortis termin⁹ nunciaret. et ille
plura bona reliquisset q̄ cepat: solū p̄nic vacā
dixit illi angel⁹. Age qd agis: opare qd opa/
ris. Simul ex^m d̄ Ioseph adducē potes: qm̄ tu
hincinatoris mortis mihi tan palatū sūū rē. Itas
duas rōes ponit būs T̄ho. i sūma sua. 3° b̄
idē p̄bat rōe hūanioris p̄uersabilitat̄. Si. n.
homini vitē termin⁹ inotesceret. aut diu vi
uē: aut i breui se moritur sciret. Si diu: tūc illi
daret p̄ccādū m̄a. dicere. n. posset. tot et tot an
nis triūphabo: et cū termin⁹ aduenerit me ad
p̄niā disponā. Sic etiam quidā mundo ce/
cati adhuc dicere solēt. si in breui se mori uruz
sciret: a peccatis nō dei amorē: sed mortis dī/
steret: et cētūmō: seruiliā et amorē. Quare vtz
q; inconueniēs sit: cuius aia mea considera.
Ergo bene viuam⁹. qm̄ si adhuc milie viuere
mus annis i cōparatione inferni: vel paradisi
oīs vita hec momentū ē. Audi Aug. in qdaz
fm̄de. Vita inqt hūana tota breui ē ab isātia
vīq; ad dēceptā senectutē. Adā si adhuc viue
ret et hodie mōrēt: qd illi q̄s vitē lōgitudō p̄
fuisz: h̄ ille. 3° h̄ec p̄clo. p̄bat exēplo tā d̄ bo
nis q; d̄ mal̄. Ipharao pessim⁹ suā submersio
nē ignorauit. Vir dei q̄ strāgular⁹ ē a leōe do
mū recitēs. iij. R. xij. hoc ipm̄ nesciuit. sicq; d̄
alijs. Vñ dici solet. Nihil certū mōte: q; statu
tū ē hōi semel mori: et nihil icertū hora mōtis.
Mesciz⁹. n. an dñs cū falce mōtū p̄ma aut scda
aut t̄tia vigilia sit v̄tur⁹. Iphā vigilia etas iu
uētut̄ ē. 2ª etas virilis. 3ª senectut̄. ps. Adāc
h̄c herba trāscat. mane floreat et trāscat. vespe
scidat iduret: et areseat. S; h̄ tres i gram⁹ v̄ta
es. Iphā vitas ē. An mors timēda sit. 2^a
An p̄p̄ tribulatiōes d̄beat hō appetē mōtē.
3^a An d̄siderio vitē beate licitū sit appetē mōtē
Ad p̄mā dico q; nāl̄ a q̄cūq; mors timēda
ē. Iō Leth. timuit mōtē ascedē: ne forte app/
h̄cēt cū malū et mōtū. Ven. xij. Ite Eze/
chias bon⁹ et iust⁹ audita mortis finis p̄ Iphā:
orōne lachrymabili p̄ vitē ploganōe dñz exō
uit. Ista. xxxviii. Et sic d̄ alijs. Et an spūs scī
missionē oēs apli timor mortis fugiēt. Adāb

xxvj. Et qd plura. Mōne et xps tpe passiōis pa
uit et timuit. Est. n. vltimū tribiliū mortis. Hoc
at nāle ē vt vñ quodq; mōtē cūiet et fugiat:
cū simplr et absolute mors sit cōruptō nāc. et p
p̄mā nō h̄z i se rōnē appetibilitat̄. Iō ait Tul
li⁹ p̄ d̄ officijs. Iphā p̄ncipio generi aiantū oī ē a
nā tributū: vt te vitāq; et corp⁹ tueat: et dclinet
q̄ nocitura vidēt: et q̄ ad viuēdū nccia sūt igrat
et parēt. q̄re et c. Ad sam vitatē dico q; tpe
tribulatiōis appetē mōtē p̄ vitare aie: i cu/
lū et fugē calamitates sccl̄ialiū licz. Iō vir ille
scūs Delias sedēss b̄ iunipo: petijt vt moriret
iij. R. xij. Et scā illa Sara p̄ ab ācilla sūscē/
prā iniuriā: orauit ad dñz dicēs. O b̄scro dñe
vt a viculo ip̄: opij h̄ absolua me. T̄ho. iij.
Si ai q; mōtē appetēt: q̄si d̄ auxilio dei d̄spa
t⁹ vt cōit mūdāmi corz tribulatiōib⁹ facē solēt
sic ē p̄m̄ mortale. In poeta canit. Speret qui
metuit: morituros viuē vidi. Spe duce victu
ros spe morietē mori. Si q; vō mōtē appē/
tēi p̄p̄ amorē passiōis xpi: sic d̄ p̄l̄b⁹ scis legi
b̄ scāssimū ē. In xps ait. Nolite timere eos q
occidit corp⁹: atq; vō n̄ p̄nt occidē. Et Iphā
p̄ aplūs dicebat. Adibi viuē xps ē: et mōtū lu/
cz. Potest igitur ad hoc dubiū sic formaliter
rideri. v; Appetere mōtē pōt ē tripl̄. Aut
p̄pter vitare aie piculū et mūdi calamitates ne
de⁹ offendat. aut p̄pter fugere tribulationes
tm̄. aut amorē passiōis xpi. Iphā 13. fm̄ est
ipū. 3^m est eq̄ssimū. patēt h̄ oia ex declaratis.
Ad tertiā vitatē dico q; si hō est in grā dei:
appetere mōtē p̄pter gloriā brām est sanctissi
mū: dū semp sit volūtat̄s dei. Inde Iphāulus
ille dei tuba vociferabat. Lupio dissolui et cē
cū chryso. Et lachrymabili orās ad Rō. vij.
dicebat. Infelix ego: q; liberabit me d̄ corpo
re mortis h̄. i. de hac pug carnis que est mihi
mors. q̄re et c. Et sic p̄z p̄clo prima. De q̄ Da
uid. Deu mihi quia incolatus meus et c.
Et tā bonis q; mal̄ p̄fuit deus vite finimū.
a Ecce scdaz p̄clōnes. v; 23 d̄ 23. 2
potentia absolutape sūdeus ad libitūz
cūlibet vitam prolongare. de communi tamē
lege statuit: vt cum venerit mortis hora vita n̄
possit ampliari. Iphā huius conclusionis pars
fatis nō est. 13: 2^a prebatur. Ad cuius declara
tionē nōndū q; imin⁹ vite n̄ pōt tripl̄ p̄fide
rari. Vno mō q̄stū ad ordinē diuic d̄spōis
2° q̄stū ad sedaz cāz p̄patōes. 3° q̄stū ad hūaz
regulatiōes. Si p̄siderat⁹ sic dico q; tam bo

mo qz malis glisus deus vite ininu statuit :
vt nullo possit preiri. In dicbat Job. Bre
uca dieg hois sc: mterus mstuz apote e. Et co
stutisti finis ei q pterri no potunt: zc. Itz
Bre. In mtr. ait. Idcirco si dica seculi singu
lis ab etna dei pscia nec augeri pnt nec minui:
nisi ptingat vt psciat: aut optimis opib lōgio
res fiat: aut cū pessimis breuiorea. Lū. n. de
noscat rez fines: sic plongat z abbreviat vitā p
ut viderit opportunū. Ad iustos z bonos se
pe añ vite ininu fm ordine cāz evita tollit: ne
fvlcri viuerent dānarent: sic i filios sodo mo
rū z gomozoz añ ipsa mouē inuit igne z sul
phur. Et filr dici pōt de illo viro dei a leōe strā
gulato: de q sup dicitur. In Sap. di. Rap/
tus. f. ab in natura morte ne malitia inuaret i
tellectū illi. aut ne fictio decipet aiam illi. Et
ita placēs deo crata ei. Et loq de morte iu/
sti. Silr z qñ: plōgat vitā alicui dato q fm or
dinē cāz fāz mori debet: sic patuit d Ezechia.
Mā z si pp malā corpis dispōem: z pp suā pēti
demeritū mori debet: m q ordiatuz erat i mēte
dei: sic qz dispōitū vt. xv. ānis adhuc supuine
ret: tot supuirit. Mectū aia mea Jsa. nunciās
illī morē falsū. pmlit. qz locut: de ordie quem
ei vitā hēt arad cās scōas. Et h gda mō: z bō
bñ nō: crebro dē sua secreta reuelat. Et iō si
qñz alr qz pphe dicāt cuciat nō tñ mntūf. Et
h pp respct diuersos ad cāz vlem q est ipe dōs
z ad alias cās fās qb ordine cādi ddit: nō q
dē pp sui ipseccōne tāqz. f. sine cās scōis cāre
nō possz: f. vt bōitate cālitat: suis creatur coiciz
vt dēm ē dñica pcedēti. Et do ex^m. Adedic^o q
dā fm oia medicie signa mōre alicui pōit: q tñ
p dī vtutē z scōz miracā sanāi dī: nō pp h scgē
q m dī: ille mēdatū dixerit. qm f3 ordinē quē
illa ipa hēbat egri^o ad cās fās: z nō ad cāz vlez z
h^o mō. illi p dīf. silr fuellabit d^o qēqz fuosuo
f3 q ordinē ad cāsfā hēbit: z nō f3 dispōez mē
sue: z iō si nō eueniat sic p dīxir: nō tñ erit ille dei
fu^o m dāz. Et h distictio aia cara plib^o occultis
vi. sanīfāc. z h d p respctū. Si ar vite ininu^o
qz m ad fāz cāz ordinē ppet: nulli dubiū q vi
ta f3 ordinē talē plongari nō pōt: nec breuiari
Sic. n. dō ordinē cādi reb^o i dīdī: ita cānt.
Lāc at nāleo si ifluētie celestes. dispō aeris: cō
plo corpis: regim vīe: z b^o. n. expiē^o fa
tis clarct. Ad hēioz. fruct^o z lapozosiores fm
dispōem aeris z tre z aspectū celi ad eas i vno
nascūt loco qz i alio. Et a fili diurni^o f3 iflu

ctiā celi viuūt qdā i vno loco qz i alio. Vñ z b
quadā insula circa terre extrema dicat q hoies
illius ita suauissime viuunt: vt multū senescāt
z vix mori pnt: nisi ad aliā insulā transferantur
Itē expiētia docet q i ira ifecta pelle morient
centū in die: z in alia illi ppinq nō moriēt dē
ppterea laudo ad loca fugē sana. Et bestialr
loquūt qdā illud dissuadet. Ordinē. n. dōit
causis secūdis: vt suos effect^o agāt. Infectō ae
ris effectū mori^o l alit^o coruptōis i res disposi
tas iduē. S3 d h infra fm dē. xxi. Si aut vūe
ininu^o psciderat qz m ad hūanā rēgulatōez: sic ē
idubitan vitā allōgari z breuiari pōt. Mā sic
bñficio bñ vīes meret augeri: ita z abutēs me
ret diminui. Iō regulā accipe gnālē. q gūqz
sua abutit vitā: illa puari mret. Lu. xiiij. Suc
cide illā vi q ē rā occupat. Vbi nō q duplici
i q abutit vitā sua. f. mātr: z spūalr. Ad hē cū
qs cibosidebit sumit. Spūalr cū vitā pccōis i
numeris ipicar. Et q sequūt iste duc vīates

Ip^o q regim vīe iordinatū merito vitā ipaz
abbreviat. In Seneca ait. Plures occidit vo
luptas qz gladi^o. Audi pulcherimū ter. d pse.
di. v. c. Mectales. vbi dī. Mectales accipia
m^o cibos qz aut diff culti digerē: aut comestos
magno pcos. i. acqstos z pd^o os labore dolea
m^o. Qlex z pomoz ac leguminum: z faciliōz
appat^o ē: z arte ipēdij. i. expēsis coqz nō idi
get. Et sine cura sustētat hūanū gen^o modēate
sup^o. Qz nec auide duorāt qd irritamta gule
nō bz: z linioze digr^o fide dcoqz zc. Et sūt vba
Joānis Lrisostomi. Et adducit Valienū et
Hypocratē i estea sui dicti: vt ibidē p3. Mect
m his vbi credas: diuites z galtior^o sūt digni
tar^o ad cibos pauper vescedos dē cogi. vi p3
di. xliij. c. Mō cogāt. vbi dī. Mō cogāt diuites
pauper cibis vesci. vīāz pfuctudie ifi mītar^o
i. fragilitat^o sue. S3 doleāt alit se nō posse sustē
tare. f. qz vīe dliciose. Si pfuctudinē mutāt
egrotāt. Vīāz supfluis. i. pccōis. dēt iop bus
nēcia. i. paupib^o. Et f vba Aug. i. li. d vbi
dñi. Et idē sup eplaz Joānis ait. Delicie qli
bz. i. dliciofi cibi: si absqz dñiderio pcpitāt: nō
officiūt. i. nō obfūt. Et viles cibi appētēt. i. ardē
i accepti: ipēdiūt pfectū abstinentie. David. n.
aquā cupitaz effudit. f. ij. R. xiiij. supple z
peccauit. Ad hē cānē cōdū. f. iij. R. xix. si p
plez nō peccauit. Jsa vba ponūt añ dictū cap.
nō cogāt ē tūc p^o v. p3. v. q iordinatū vīe r
gim mīto vitā ipaz abbreviat ex q scgā^o b^o ep

posita. v. q. moderatū vīte regim vīa plōgat
de psc. di. v. c. nihil. vbi dī. Nihil sic iocūdū
ē sic cib⁹ bñ digest⁹ ⁊ bñ decoct⁹. nihil sic salutē
nihil sic sū acūmē opat: nihil sic egritudi/
nē fugat sic moderatā refectio. Sufficiētia qp
pe nutrimentū ⁊ sospitatē sūl percat voluptates
i. hilaritatē. Ex abūdātia vō morib⁹ fac ē mo/
lest⁹ igerit ⁊ egritudines gnānt ⁊ facit. Qd ē
facit famēs: h ē i plēitudo ciboz. Adagis at
mīo peiora. p ames qppe i paucis dieb⁹ au/
ferit boies. ⁊ liberat ex hac vita pēali. Exa s⁹
vō ciboz psumit ⁊ putrefcē fac corp⁹ hūanū:
⁊ macerat egritudie diuturna: ⁊ tūc cū morte
crudeli psumit. h ibi. Et sūt vba Joānis cri/
stostomi. q. 7. 2. Vi. est illa. q. qūq; mo/
derate qzū ad cibos: imoderate tū qzū ad vi/
tia viuūt merito vīte abbcuiri dñi. In ppi/
peccoz mīstudinē. Bñ. v. dicit dñs ad Moē
Erūt dies ei⁹ cētū viginti ānoz. Lūq; boies
adhuc abuterēt vīta: a deā qzitate. xx. lū. tra/
xit ānos. Mā cētū trāfactis ānis diluuiū iun/
dauit eximīas. Et sic expōu barbar⁹. Hic
ro⁹. Et pōit i decretis di. i. c. pdixerat. Vide
historiā quādā Hic. xxviii. ⁊ ij. rñ. xij. aliā
legē. Illas. n. breuitatē cā filq. ⁊ sic p. 32. Vi.
Ex q. q. alia huic opposita. v. q. vīta sū me/
rito plōgari i scis d. 3. Eccl. iij. Qui honora
t p. rez vīta viuēt lōgiore: ⁊ sic de alijs. Hic oī
b⁹ p. cordat scīs Tpo. p. p. q. xxiij. Et h vo/
lo tibi sufficiāt. p. p. nū p. lōne. i. a. c. d. n. o. ma/
ledixerit p. i ⁊ m. i. mōie morat. i. n. breui⁹ viuēt
De diuersitate finis vīte bonoz ⁊ maloz:
⁊ de p. zelijs anime in fine vīte. Lōclo tertia.
Lipe tñā p. lōne. v. 3. Licz vīte imi/
n⁹ cuilibet sit aff. q. i. m. bonoz ⁊ malo
rū lōge diuersus ⁊ alien⁹ ē vīte exitus
P. h⁹ p. lōnis p. s. at. nō ē: tñ ex p. tē dīne or/
diatōis qz ex p. tē ordīscāz s. l. a. r. i. ⁊ regulatōe
hūana. dīna. n. ordiatio sic statuit: ut mors a
nemio creato cuitari possit. ps. Quis est hō q
vinit ⁊ nō videbit mortē: qñ dicat null⁹. ⁊ ad
hebre. ix. Statutū ē hōi s. l. mori. Silr ⁊ ordo
causarū seculariū h. oñdit. Necesse ē. n. ut
oē p. positū ex q. tuoz elemē aliqñ corripat: ut
dic phs 2. d. gnātōe. diē. n. Quicēna p. ria sp
appetūt ire i regīdes p. rias. Silr ⁊ regulatio
hūana imortalē boies facit si p. p. p. c. m. p. mox
pentū. Dirūt. n. dñs Ade. Bñ. iij. Quia au/
disti vocē v. ronis tue ⁊ comedisti ex ligno ex q
p. ceperā tibi ne comedēs: maledcā ira in ope

tuo. Et paulisp p. In sudor vul⁹ tui vesceat
pane tno: dōcc fructus i. i. ira d. q. sūp. es pul/
uis es: ⁊ i puluerē reuertis. In origenes sup
L. cūitū ait. Si hō ab initio facit elegiss vīa
nūq; gen⁹ hūanū mōtalē p. dūoz teret. Q. p.
ps h⁹ p. lōnis s. at. ciara. ⁊ at v. 3. q. cru⁹ bono
rū lōge diuersus ē ab exitu maloz. Hec at p.
rōe. auctē. ⁊ ex. p. bat auctē sic. Audi Aug. d.
d. c. tria xpiana. Mo p. t. igt mali mori q. bñ vīte
rit. ⁊ vī bñ mori q. male vixerit. Et idē i. li.
d. ci. di. Adala igt mors putāda ē: vbi nō bona
vīta p. c. s. s. it. neq; ē t. facit malā mortē: nisi q. se
q. i. p. s. a. mortē. hec ille. Hic qz plures errant:
putātes illā malā ēē mortē: quā q. s. rōmis ocul
⁊ m. i. b. a. l. i. s. q. s. p. a. u. e. d. i. s. f. i. g. n. i. s. f. a. c. i. t. Et illā bo/
nā ēē quā q. s. l. e. u. i. c. m. i. s. s. i. o. f. l. a. t. u. p. s. e. q. s. ⁊ h. i. c
ē q. m. ⁊ plures legim⁹ bonos i morte penasse:
⁊ s. c. l. e. r. a. t. o. s. ut p. u. e. r. u. l. o. s. o. b. i. i. s. s. e. Audi Bre.
i. li. mox. Justoz aīe leuib⁹ q. b. u. s. c. u. q. z. c. o. t. a. g. i. s. f.
i. c. u. l. p. i. s. i. p. s. o. s. e. p. e. m. o. r. t. i. s. p. a. u. o. r. e. p. u. r. g. a. t. ⁊ c. i.
ne retributiōis gaudia iā ab ipsa carnis soluti/
one p. p. u. i. t. P. l. e. r. i. q. z. vō p. r. e. p. l. a. t. i. o. i. s. in c. i. n. e
ē p. u. s. q. z. c. a. r. n. e. s. p. o. l. i. e. f. i. c. i. t. h. i. l. a. r. e. s. c. i. t. D. v. v. e. t. u. s. t. a.
tis d. c. b. i. n. i. s. s. o. l. u. i. t. n. o. u. i. i. a. m. u. n. e. r. i. s. l. e. t. i. c. i. a. p. f. r. u.
u. n. t. h. i. l. l. e. Adorē g. facit sine p. n. i. e. i. u. d. i. c. i. s. h.
p. e. s. s. i. m. a. m. o. r. s. ē. ps. Adorē p. e. c. c. o. z. p. e. s. s. i. m. a. ⁊
m. o. r. i. i. g. r. a. d. i. m. o. r. i. s. i. n. s. t. o. z. ē. Apoc. vi. bñ mō/
tui q. i. d. n. o. m. o. r. i. u. t. In f. i. d. o. z. d. e. s. i. m. o. b. o.
ait. Illi s. f. d. i. e. d. i. i. m. o. r. t. e. q. s. m. i. s. e. r. o. s. i. f. e. r. n⁹ ex
hac vīta recipit. si q. s. l. e. n. i. f. i. c. a. d. o. s. c. e. l. e. s. t. i. s. a. u. l. a. i.
c. l. u. d. i. t. h. i. l. l. e. q. r. 7. c. S. e. c. d. o. h. i. d. e. p. b. a. t. r. o. e. q. l. i. s.
v. n. u. s. q. s. q. z. ē. t. a. l. f. i. n. i. s. d. e. b. e. t. c. i. g. i. u. s. t. i. s. ⁊ p. e. n. i.
t. e. n. i. b. ⁹ q. b. o. i. s. f. i. b. o. n. i. s. d. e. b. e. t. In i. u. s. t. i. s. a. t.
⁊ i. p. e. n. i. t. e. n. i. b. ⁹ m. a. l. i. s. i. n. i. s. d. e. b. e. t. q. r. 7. c. T. e. r. t. i. o. h.
p. b. a. t. e. x. e. p. l. o. Et ad i. r. o. e. p. e. c. c. o. z. ⁊ g. a. u. d. i. u. i. u.
s. t. o. z. d. e. q. b. u. s. d. ā. p. e. c. c. o. z. i. b. ⁹ ⁊ i. u. s. t. i. s. e. x. e. p. l. a. q. d. a. z.
v. e. r. i. s. t. e. s. t. i. p. o. n. a. m. ⁹ ut p. v. e. i. e. s. s. u. t. u. r. a. a. r. g. u. a. m. ⁹
Vbi nō q. h. o. s. o. e. s. i. v. e. r. i. t. e. s. t. i. o. l. e. g. i. m. ⁹ h. o. r. e. a.
m. o. r. t. e. a. b. i. s. s. e. Mā p. p. p. e. c. c. m. h. o. m. i. c. i. d. i. j. p. m. a. l. e.
o. b. i. t. L. a. y. n. q. f. r. e. s. s. u. i. o. c. c. i. d. i. t. ⁊ i. p. s. e. a. b. A. m. e.
l. e. c. h. f. u. i. t. i. n. f. e. c. t. ⁹. B. e. n. i. i. i. j. c. 2. Pharaō q. f. i.
l. i. o. s. h. e. b. r. e. o. z. o. e. s. v. o. c. a. r. i. i. u. s. s. e. r. a. t. i. p. s. e. p. h. i. n.
m. a. r. i. r. u. b. r. o. s. u. s. f. o. c. a. t. i. t. e. r. i. j. t. E. r. o. x. i. i. j. 3. A. d. o.
n. i. b. e. z. e. c. h. q. m. a. u. u. ⁊ p. e. d. u. s. u. m. i. t. a. t. e. s. a. l. i. j. s. p. e. i. d. e.
r. a. t. i. p. s. e. f. i. l. r. ē. p. e. s. u. s. J. u. d. i. c. i. 1. v. b. i. d. i. f. i. c. i. t. p. s. o.
m. o. r. tē J. o. s. u. s. p. s. u. l. e. r. i. t. v. i. r. i. i. s. r. i. d. n. i. m. d. i. c. e. t. e. s. q. s.
a. k. e. d. e. t. a. n. n. o. s. J. L. a. n. a. n. c. u. ⁊ e. r. i. t. d. u. r. b. e. l. l. i. d. i.
x. i. t. q. z. d. n. s. J. u. d. a. s. a. s. c. e. d. e. t. Et e. c. c. e. t. r. a. d. e. f. i. r. a. i.
m. a. n. e. i. ⁹. Et a. i. t. J. u. d. a. s. s. y. m. o. i. f. r. i. s. u. o. A. s. c. e. d. e.
m. e. c. u. i. f. o. r. t. e. m. e. a. ⁹ ⁊ p. u. g. J. L. a. n. a. n. c. u. ⁹ ut ⁊ e. g. o

pga tecu i forte tua. Et abiit cu eo Simeon. Al
 ceduqz Judas: et tradidit dn̄s cananeu et phe
 rezcu i man⁹ eoz. Et percussit i Bezech decē
 milia viroz. Inuenitqz adonibzech in Be
 zech. et pugnerit s̄ cu. et percussit cananeu et phe
 rezcu. It̄ ugit at adonibzech que p̄secuti p̄pre
 bēderit cecis sumitand⁹ manu ei⁹ ac pedu. di
 xitqz adonibzech. Septuaginta r̄ges ap̄putatis
 manu ac pedu sumitand⁹ colligebat sub mēsa
 mea ciboz r̄liquis. sic feci ita reddidit mihi dn̄s
 Adduxeritqz eu i bierlin: et ibi moru⁹ ē. Quā
 to zebec et salmana qz occiderit r̄fēs. Vedeo s̄
 filr a gedede misecit. Judic. viij. vbi sic dī
 It̄ ugiertqz zebec et salmana: q̄s p̄sequit Vede
 on p̄phēdit. Et isra dixit gedeco ad zebec et sal
 mana. Quales fuerit viri q̄s occidit is i tabō
 Qui dixerit: siles tui: et vn⁹ ex eis q̄s fuit regl
 Quib⁹ ille ait. It̄ rēs mei fuerit filij mris mee.
 Viuit dn̄s si fuasctis eos n̄ vos occidē. dixit
 qz Jether p̄genio suo. Surge et infice eos.
 q̄ n̄ eduxit gladiu. tūnebat. n. qz puer erat. Di
 xeritqz zebec et salmana: Tu surge et crue i nos
 qz iur erat robur ē hois. Surrexit gedeco et i
 terfecit eos h̄ ibi. Quito Abimelech qui mille
 hois fame et fumo inficē. ab vna scia fragmi
 ne mole percussus obiit. Judic. ix. vbi i si. c. dī
 qz Abimelech venies ad oppidu Tebel circu
 dedit eu cu exercitu suo. Et isra accūs Abime
 lech iur turri pugnat forni. r̄appropiq̄s ho
 stio ignē supponē nitebat. Et ecce vna m̄l̄r
 fragmi mole desup iaciēs: illi sic capiti. Abime
 lech: et p̄fregit eū. Qui vo. aut cito ar
 migez suu: et ait ad eu. Euagina gladiu tuu et
 pcutē me: ne forte dicat qz a scia misecit⁹ sim.
 Qui iussu p̄ficiēs inficē eu ē. Sexto adolefcē
 qz dixerat Saul occidisse dauid iussib⁹ ē misce
 c⁹. ij. r̄i. p. s̄ qm oēs ad lraz h̄storias ponē ḡ
 ue mihi ē tuipse si placz i loc⁹ suis h̄stōias ple
 gif. Septio latrōes qz h̄stōseth occiderat a da
 uid inficē si. ij. r̄i. iij. Qatano Joab qz duos
 viros p̄ditiose occidit. Salomōis ipio misce
 c⁹ ē. iij. r̄i. ij. Mono Lāber qz belō occiderat
 regē suu p̄ dies. viij. i. p̄prio pala⁹ se p̄bussit.
 iij. r̄i. xvi. Decio Achab qz iuste fecerat Ma
 both lapidari. canes ei⁹ sāguinē potauerit. iij.
 r̄i. xxi. Vndecio Jesebel hōicida ichu p̄cipi
 tar mādauit: et eqz pedib⁹ p̄culari. 4. r̄i. ix.
 Duodecio Andronic⁹ i codē loco occubuit
 occisus i qz dn̄a fecerat trucidari. ecce ex p̄cō
 bōicidij q̄t mala mōie finiet. 2° p̄p p̄cōm luxu

ric p̄ fere totū p̄ijt būanū gen⁹. Vēn. vij. vbi
 dī qz oīs caro cōm̄par viā suā. s. i. fece luxurie
 zē. 2° p̄p luxuriā sodomā et gomōrā igne et sul
 phure: et alias vicinas citates extirpauit Vēn.
 xix. 3° filij beniamī qz vroz leuite turpē deū
 scit incredibilē extirpauit. Judic. xx. Quarto
 duo senes susānā oppinē volētes: a p̄p lo gūi
 pūit. Dan. xij. zē. 3° p̄p p̄cōm mali p̄ filij p̄
 Achitophel. qz dauid male p̄sultit laq̄o se fa
 spēdit. ij. r̄i. xvij. 2° falsi accusatores Dan. a
 ledib⁹ duozan si sine r̄imissōe. dan. xij. et sic d
 alijs: Quarto p̄p p̄cōm crudelitatis p̄ syfar aty
 rān crudel p̄ manu semie clauo et maleo inficē
 c⁹ ē. Judic. iij. 2° saul crudel p̄sequēs dauid
 seipsū p̄pō gladio inficē. i. r̄i. xxi. 3° ipi⁹ Be
 nadab a suo suo di iudicio fuit iuglatus. iij.
 r̄i. vij. Quarto Josias r̄p̄rān qz zachariā la
 pidari fecit. a suis p̄p̄s fuit inficē. 4. r̄i. xij.
 Quito holofernes crudel p̄ manu semie ē ca
 pite trūcat⁹. Judith. xij. Sexto supb⁹ et crūd
 lis Amā qz se adorari fecit: i patiblo qz Adardo
 cheo paucrat suspēdē hēter. vij. et sic de alijs
 Et ne tedio tibi molest⁹ sim. ista sufficiāt d̄ ma
 la morte ipioz i v̄tēstō. In nouo at̄ testō le
 gēdas scōz cerne: et pulcherr̄ ima iuenies. s̄
 qd dicā de glōsa morte iustoz: tā vetis qz no
 ui testī. Q martires sci: vraz glōsa mortē nar
 rate. Veniat Abel iustus a Lhaim fr̄e suo i /
 nocēt occisus. Vēn. iij. Veniat zacharias fili
 us Joiade: ab ipijs inoccēt lapidat⁹. ij. paral.
 ij. Veniat eleazar⁹ vir ille fortissim⁹ et scūs p̄ si
 de mortu⁹. ij. macha. vij. Veniat Jēhs bap.
 p̄ vitate decollat⁹. Marc. vi. Veniat Ste
 phan⁹ lapidat⁹. Actū. vi. et sic de alijs. Vēi
 ant cūcū bñ viuētes i timore dn̄i. Veniat sc̄a⁹
 patriarcha Abrahā: qz i senectute bona mortu⁹
 ē. Vēn. xrv. Veniat scūs Isaac: qz 180. ānos
 habēs fidelit mortu⁹ ē. Vēn. xrv. Veniat
 Darō pijsim⁹. Veniat Adopfes sc̄issim⁹
 Dauid dulcissim⁹. Veniat ceteri patriarche et
 p̄phete oēs. veniāt singuli sci et scē noui testa
 mēti: et testimoniū reddāt sui felices erūt. Q
 felix mors. o felicissim⁹ finis. bñ mortui qz in
 dn̄o moruūt. Et sic p̄z ista p̄clo. Ad oīz dicto
 rū maiore declarationē tres vitates ingram⁹
 v3. 1ª vitas ē ista. an aliq̄ casu mortē liceat
 anticipare. 2^a. Quōd3 se hō an mortē p̄para
 re. 3ª vitas. Que sūt illa qz morientib⁹ accidē
 solent. Q̄tū ad p̄mā breui dico qz nullo mō
 cuipiam licet mortem anticipare per seipsū.

Inde Aug. i. de ciui. dei. c. xvi. narrat de q
busdā vginib⁹ Rome: q̄ ne a paganis viola
rēt; i flumie se piccerūt. de q̄rā salute dubitat
Qui enī sibi mortē inferunt: sibi attribuit qd
dei est. ⁊ p p̄ns diuinū sibi vsurpāt honorē: ⁊
sic mortalit peccāt. q̄r zc. Audi pulcherrimuz
ter. xxiij. q. v. c. si n̄ lēz vbi dicit ter. Si nō lēz
puata p̄tate alicui hoiez occidē inocētē: occi
dēdū hēctā nulla lex cōcedit p̄fecto q̄ seipsum
occidit homicida ē. Et tātō sūt nocētior cum se
occiderit: q̄zto inocētior sūt cā q̄ se occidendū
putauit. Et infra. Judas enī cū se occidit: see
leratū hoiez occidit: ⁊ tñ nō solū xpi: vēr ē sue
mortis re⁹ finit hāc vitā: q̄ lēz pp scelus tra
ditūdis. s. xpi: alio tñ suo scelere occisus est q̄ si
dicat dupl̄r peccauit. s. tradēdo: ⁊ occidēdo se
Et ut at hō q̄ nihil mali fecit sibi malefaciat: ⁊
seipsū inficiēdo inficit hominē inocētē: ne
aliū patiat nocētē. s. psequēdo. atq; i se perpe
tret pccm̄. ppriū: ne i eo ppetret alienū: longus
ter. ē hēc ibi. Et sūt vba Aug. p̄ de ciui. dei.
Itē et alī nōbilitatē ibidē: vbi dī. Placuit
ut hī q̄ sibiip̄s volūtariā: aut p ferrum: aut p
venenū: aut p precipitiū: aut p suspēdū: lquo
libet mō inferūt mortē: nulla p̄sua p illis in
ofone cōmemoratio fiat: neq; euz p salm̄is ad
sepulturā eoz cadauera ducāt. Multū n. sibi
hī p ignorātiā vsurpant. Silr ⁊ de his placuit
fieri q̄ i s̄is s̄clerib⁹ moriūt. hēc ibi. Et gle.
sup. vbo ad sepulturā dicit q̄ pp hoc nō dz in
telligi q̄ tales debeant sepeliri in locis sacris:
s; itelligit de sepultura asinima vlcana zc.
De h̄ ē dīcīm⁹. s. seria. v. cinex i p̄ p̄lone
se p̄is. Itē v̄rannus i fine dīcī capli. si nō lēz
sic ait. Itē h̄ dīcīm⁹ h̄ asserim⁹ h̄ modis oib⁹
affirmam⁹ neminē sibi spōtancā mortē infer
re debē: ut fugiat molestias tpales ne incidat
i ppetuas. Meminē supple dīcīm⁹ sibi mortē
isferre debē pp aliena pccā: nec h̄ ipso incipiat
habē granissimū ppriū. Meminē. s. dīcīm⁹
zc. pp sua p̄terita pccā que magis i hac vita
op⁹ ē ut possint penitēdo sanari. Meminē. s.
dīcīm⁹ zc. ex desiderio melioris vite q̄ p mor
tē sperat: q̄ reos sue mortis melior p mortē
vita n̄ suscipit. hēc ibi. Et immediate subiūgit
tria capla ad h̄ ppositū v̄z. c. tu dixisti: ⁊ c. nō
ē n̄m. ⁊ supradictū capl̄s. placuit. q̄r zc. Et tū
ad sam v̄i. dico hēcū q̄ sp̄ vigilare debem⁹
Audi Aug. Nescis iq; q̄ hora vēiat. sp̄ ḡ vi
gila. Et q̄ nescis qn̄ veniat: paratū te iueni

at cū venerit. ⁊ adhuc q̄ nescis qn̄ veniat sp̄
parat⁹. q̄r zc. Et tū ad tñā dico q̄ moriētibus
oib⁹: ⁊ marle pccōrib⁹ tra honorēdā plia acci
dūt. Prīmū p̄lū est demonum molestatio.
2^m p̄lū ē ppinqrū iustitio. 3^m p̄lū ē ei
um sensu cruciatio. 4^m p̄lū ē de
monū iustitio. triplicē molestia ut plurimū
conat diabol⁹ oib⁹ moriētib⁹ isferre. 1^a mo
lestia ē de infidelitate. 2^a de raciturnitate. 3^a
de desperatōe. 4^a molestia ē de infidelitate.
Sciūt enī demones oēs q̄ sine fide ip̄sibi
lē ē placē deo. Ad Heb̄re. xi. Et q̄ dubius i
fide ē infidel. ē de hereticis. c. dubi⁹. Dubi⁹
inqr i fide infidelis ē. Neq; eis oio credendū
ē q̄ fide v̄tatis ignorāt. h̄ ibi. Itē ad dubitan
dū de fide plurimū iustitāt. Et nō solū i morte
sed etiā i vita. Apoc. iij. Esto fidelis vsq; ad
mortē ⁊ dabo tibi coronā vite. Vñ legi de q̄
dā annū doctore: q̄ cū exiret iustitū: cēt: ad
ē diabol⁹: ⁊ suggē cepit p qōnis modū: qd ip̄e
credēt. Et sibiip̄s mēte r̄ndit. Tāli se crederē
q̄lū credū scā m̄r ecclā. Et diabol⁹ qd inq̄t cre
dū scā m̄r ecclā. Et ille articulos q̄ i finib⁹
p̄tinent. Et diabolus ait. Mōne p̄bia q̄ vera
s̄ia ē: ⁊ pcedit p veras rōes: docet h̄ ip̄sibi
lia cē. Et sic paulatim mēte illi intricādo in
infidelitatē incidit: ⁊ sic mortuus ē. Post vo
paululū tp̄s spaciū: alī doctore: nō minore do
ctrina fulgēs infirmat⁹ ē ad mortē. Euf appa
rēs alī mortu⁹: qm̄ illi familiaris erat: intro
gauit cū d̄ fide qd credēt. ⁊ ille qd credit ecclā
r̄ndit. Eui ille: ⁊ qd credit ecclā: ⁊ ille ipsa cre
dit qd ego credo: ⁊ ille qd tu credis: ⁊ ille qd
credit ecclā: ⁊ ille qd credit ecclesia: ⁊ ille qd
ego: ⁊ sic nunq; eius sermonē potuit ab illis
imminis reuocare. Ad vidēs ille mortuus vo
ce magna clamauit. Deu n̄bi q̄ sic non feci
volui enī in infirmitate mea vltia i meipso de
fide cū diabolo disputare ⁊ succubui: iō cina
lit su dānat⁹. q̄r zc. Scdm̄ p̄lū demonū ē d̄
raciturnitate. s. p̄fessiois. Sciūt enī sp̄s imū
di q̄ p̄fessio scā a pccis aiaz purgat. ps. Dixi
p̄fitebor: aduersū me iniustitiā meā dño: ⁊ tu
remisisti i pietatē pccī mei: iō i infirmitate quā
tū p̄ntillā. plōgare studēt. vñ i vitis patrū d̄ q̄
dā. pbo religioso legi: q̄ illi appuerit duo de
mōes i forma āgeloz: q̄ dīcūt se a dño missos
ut ei⁹ aiaz pōtarēt i celū: s; ita gūc cū ip̄ebant
q̄ n̄ possēt a ferrī. Nihilomin⁹ darēt ei ad sua
pccā leuāda modū poptimū. v̄z ut exiū firmis

finū tēnēt silētiū. Quib⁹ credētib⁹ nulli loque
 bas nec rīdebat. Qd qdā alī vir dei p̄siderat
 illū vīstās: cū monē cepit: ne a demōe se dēpi
 p̄mittē: qz aliqñ se trāsfīgūrā i āgelū lucī: et sic
 edocet locut⁹ ē: et se n̄ ruc̄lauit. et p̄ paucos dies
 cuiusdā peccatō qd i se lo fecerat: de q nūqz p̄fess⁹
 fuerat rēcordat⁹ ē. q mor p̄fess⁹ ē. et postea obi
 it i dño. 3^m plū demonū ē de despatōe. Et h
 pugna piculofissima. ē. ij. R. ij. c. iduc. n. di
 abol⁹ turpiudine mltitudine: et horribilitate
 peccōz i mētib⁹ peccōz: et disputādo i desperati
 onē q̄rere iducit. vñ de scō Bernardo legit i
 ei⁹ legēda: qz cū ifirmitate ḡuarēt despatōis si
 bi tētatio sup̄uenit de p̄p̄a salute p̄siderans qz
 cū mīla negligē deo seruiss⁹: et se nībil bōi se
 cisse. vñ tān p̄mū rēpē debet. Qua cū mētā
 tōe vagaret. grā dei ad se fēdiēs tētatiō rīdit.
 f̄ateor igit nīl bōi fecisse dignū tāto p̄mīo: sed
 xps duplici rōe illud obiectit. Tū qz dei filiū
 q benign⁹ ē et p̄ p̄re. Tū qz p̄p̄ me passus
 ē. et iō sue passōis meritis spero illud obinē.
 Et sic diabol⁹ p̄fusus f̄cessit. qz et. Scdm p̄n
 cipale plū qz moriētib⁹ p̄ferti peccōtib⁹ accidit:
 dr̄ p̄p̄nqz i f̄fessario. Q̄ currit nūqz filij: p̄iūt
 et aliq qd iordinate dilexit. et durū atqz asperū
 videt illos de elinq̄re. Videt vna ex pte vñ
 affūne querē sibi legari tñ alterū tñ. Tota co
 rā sollicitudo ē de lana et non de aīa. f̄ illy vel
 vxor accipiūt capfarū clauēs: et icipiūt euacua
 re. Mō p̄mittūt ad cū itrare deuotiū religiosus
 ne forte sibi p̄scīaz faciat de restitutiōib⁹: et de
 elemosynis paupib⁹ dādis. Decipiūt illuz di
 cētes cito sanādu. Ad edic⁹ vēit. et dicūale spa
 zato. op. op. bey. Abbeatiōne diabolī. Q
 medici. o medicinōre. si quēpiā ifirmū vīstā/
 tis n̄ pus accersito p̄fessore oīa bona q̄ facitis
 nībil vob̄ ad vitā cinā plunt. In nōre tex. de
 pe. et re. c. cū ifirmitas. vbi dr̄. Lū ifirmitas
 co: pal nōnūqz ex peccō pūciat: dicēte dño lan
 guido. Vade et aplī noli peccare: ne deterius
 tibi p̄rigat: p̄mū decreto statum⁹: et dūlctie p̄
 cipim⁹ medic⁹ co:poz. cū eos ad ifirmos vo
 cari p̄rigrit ipsos aī oīa mēcāt et iducāt. ut
 medicos aduocēt oīaz ut postqz fuerūt ifirmitas
 de spūali salute p̄p̄iū: ad co:pal medicie i me/
 diū salubz: p̄cedat: ut cū cessāte cesset effectus
 hec ibi glo. host. diē. Et q̄ diē p̄cipim⁹ necessi
 tatē iponit: et trāsgressor mortali peccat: nec h
 statutū p̄scribi pōt. nec aliq p̄luctudine tolli: cū
 p̄ salute aīaz iudocnū sit: hec host. Q̄tis igit

molestijs credis palpeculos peccōres i fine vite
 eoz p̄rurbari. Q̄tis credis vndiqz v̄sc̄. Q̄to
 credis i piculo aīaz curāt. heu heu heu finē ta
 lē hñtib⁹. Audi Aug. de pe. di. vij. c. nullus.
 Quē igit morib⁹ v̄get: et p̄ea t̄ret ad veniā vir
 vēiet. et marie ut dictū ē qñ vxor cū filiis lachri
 mādō se p̄nat. q̄ sit ut tali amore iordiaro op
 p̄ss. aliena restimē n̄ velit: ne paup̄atē icurrāt
 et sic filijs aut alijs ut restimatur testā: qz nec
 ipsi faciūt: et sic oēs ad tartara ruunt. Erigite
 oēs aures et nōte qz oēs q̄ i v. ta restitue potue
 rūt et n̄ fecerūt: s̄ alijs legānt restimāt ne sciant
 se oēs i cinū baratiū demerituros. Legit: m. d
 qdā vsurario. qz cū qdā grāni ifirmitate deti
 nēt: filij p̄suadebāt ut aliena restitueret. qbus
 ille. si h̄ fecero iūis ad hospitalē: et sic obiit p̄
 mortē vñ cū vñ ex ei⁹ filijs totā snā p̄c pau
 pib⁹ erogauit. et ad dei finū se nācipauit.
 Alusā: suā p̄c suā tenēs nādicane viues i
 breui mortu⁹ ē. Quadā ar die ille dei finis cū
 semel oraret vidit terrā aprā: et ifundo iferni
 vidit filiū supra p̄ez: et se inuicē maledicentes
 et. Et sic p̄z t̄m p̄liū. Tertio p̄ncipale p̄eli
 um ē omniū sensuū crucia: d. Mā cū ifirmus
 in extremis laborat. ora pallent fastidit spūs
 arefuit mēbra. oculi cōcauāt. lingua palato ad
 heret. ossaqz omnia uident. torqz co:poz. vlu/
 la. lamentat. hem. hei. Et qd̄ in oīa stultiss/
 mū est dū mori adhuc euadere se sperat. qz qz
 optat sperat. qd̄ abhorret nō expectat. cupit vi
 uere: credit viuē: et viuere veller: nō vellz mo
 ri: et mirat mori. qz oīo noller mori. Sanitatē
 optat: sanitatē expectat. Simul vñ qz tēpore
 hyemis. dū nullū signū pomoz apparet: ele/
 uato capite ad art. o: es ait. Vdecāno crūt ml/
 ta poma. H̄ ideo dicit qz sic veller. Sic infelix
 peccator diabolo p̄suadente ne animā suā dis/
 ponat: sperat adhuc viuere. sicut dicebat ille
 diues. Luce. xij. Aīa mea hēs multa bona re
 posita i ānos plurimos et. Audi Job. xvij.
 Diues ingt cū dormierit nībil secum affert: et
 aperiet oculos suos et nībil iueniet. id ē peccū
 Audi aug. li. de aīa i p̄fona peccōz loquētē
 Quid p̄fuit ingt nobis inanis glō:ia. breuis
 leticia. carnis voluptas: falsē diuiniē: magna
 familia: et magna cōcupiscētia. vbi rīsus vbi
 iocus: vbi iactantia. vbi arrogātia de tanta
 leticia. In quāta tristitia et dolore et ruina ma
 xima hec deuenerūt. qz et. Et hec tibi: ani
 ma sufficiant p̄ p̄fenti conclusiōe.

Et sic p3 secunda pars huius sermonis.

Ad boni et mali post hanc vitam diuersimodo de premiantur Consideratio tertia.

Tertio loco

malorum diuersa premiatione videamus ubi tres personae subiungamus. v3
p3do p3lo e ista. p3do miserimi diuitis: oimq3 dñator loc9 infern9 e: loc9 certe oimq3 miseriaru et angustiaru plen9. Secda p3lo. Est miser hic diues i tormentis abrahaz p fratib9 supplicaret. nullu m credam9 in dñatis regulatu amore e: sed rabiata: ut ita loquar inuidia in eis sume malignare. Tertia p3clusio e ista. In signu acerrimi cruciatus dñatoru. h miser diues epulo gunt aq postulat: qua lingue incendiū posset refrigerari.

De loco damnatorum: et eorum mala voluntate.

Conclusio prima. Ecce pma p3sona v3. Du9 miserimi diuitis oimq3 dñator loc9 infernus e. loc9 certe miseriaru et angustiaru plenus. p3do declarat de hui9 est scienduz q infernus multiplicat p i in sacra riptu/ra solet. Aliqn. n. accipit p pena inferni. Et fm hoc dicit beatus Hieronim9 q diabolus quocūq3 vadat: semp in inferno est. et eternu plū adducit de fabricitate: qui vbiq3 sit: se/babns cruciatur. Aliquando accipitur p loco inferni. Apocal. xx. Infernus et mors de derūt mortuos suos. et hic locus est i cētro terre. et de hoc intelligit p3sens p3clusio. Hoc p3 supposito hcc p3clusio. p3bari p3 i trip3r. s. aucte rōe. et exemplo: Vide supra seria secunda p3 dñice i fa p. e p3sone p3ma. Circa hāc questio/nem tres inquiramus veritate: p3ma an voluntas dñatoru sit semp mala. Secunda an dñatos aliquādo suoru peniteat peccatoz Tertia an voluntate deliberatiua mallet non esse q3 esse in tormentis. Ad p3mā dico fm be aru Thbo. in. iij. di. l. q voluntas in damnatis pōt duplici cōsiderari. vno mō ut deliberatiua. alio mō ut nālis. Et dico q voluntas nālis nō ē ex ipse dñatis: s3 ex deo q auctor cuiuslibet nāe ē. et ista nālis voluntas nō est aliud nisi qdā nā in q nālem quandā inclinationē posu it ad bonū. et cū hec nālis inclinatio in eis post corpis vitam remaneat. hinc ē q i eis poterit bona voluntas reperiri. Voluntas at deliberatiua ex ipse ē. q i coru ē potestate ad h l ad il/

lud inclinari. Et talis voluntas in eis est semp mala. et rō q tenacissime ab vltio sine aduersi sūt. et cū nulla voluntas recta dicat. nisi p respe ctu ad ipsū. id coru voluntas semp obliq est. et p p3is mala. Vñ dato q voluntati nāli: q i bo/ nū nālit ferf ipsi bonū velint: m voluntas deli beratiua illud bonū nō bñ vult. et id coru volū as ē semp mala. S3 dices obiectū voluntat/ bonū et nō malū: quō g pnt velle malū. Vñ / cit idē doctor q malū nō mouet voluntatē ignā / ū est malū. s3 inquantū est extimatu bonum. et ideo in h voluntas coru semp mala. q3 oē malū et oē pccm estimat bonū. vñ sicut in vita n est mabāt q luxur ari esset pccm: dicētes. deus il lud ordinauit. nō fecisset infra nisi voluisset illis opari. et sic voluntate deliberatiua malū ut bonū eligebāt ita in inferna: cū coru voluntas sit a deo totaliter auersa: quodcūq3 malū est/ māt bonū. et oē bonū nō bñ volūt et. Vñ nō pulcherrimū textū. rxiij. q. i. c. cū renūciatur. vbi dī. Lū renūciat i probitati. i. vitio l pccō: statim asistit Vr9. i. g3a. Egredite vitio intrat g3a. Eodēq3 studio quo crimē excludit: inno cētia copulat. i. innocēs et bon9 efficit. hec ibi Et sūt vba bñ Ambrosij. Ex quo seq3 q vo lūtas dñatoru i probitati nūq3 renūcians: nū q3 bona et vniusa erit. Et sic p3 p3ia vi. Ad secūdā dico fm eūdē q penitere de peccato est dupli. vno mō p se. alio mō p accūs. p se qdē illū peccati penitet: qui abhominat pccm i eo q pccm nputa q displicibile deo. Et hoc mō dñatos nūq3 penitet. q3 volūtas malitie peci semp remanet in eis. Illū at p accūs penitet quē nō penitet de peccatis inquantū deo displi/ ciabilis: s3 inquantū iūcta est eis pena q in coru vgiū itollerabile dñu. Et hoc mō semp dā/ natos penitet. q3 semp p coru culpis cruciant Et fm h dicit dñs. Bōa. di. cadē i. iij. q vo lūtas coru semp est ad pccm inquantū pccm: sed nō inquantū pccō: iūcta est pena: quā acerrime patiūf. Et pōit istā pulcherrimā rō3 dicit do/ ctor. qm suilis timor nō aufert bitū male vo/ lūtat/ s3 actū vbi g3a. Istē n vli luxuriari q3 timet puniri. ecce q iste timor aufert actū: s3 n bitū. p3 qm si sparet ipunitas: vellet vtiq3 lu/ xuriari. Sic de scō i dñat9. nā dolor et pēa q3 p coru culpis tollerāt: aufert ab eis actū volē di peccare. q3 de scō nō appēit luxuriari: sup bire et. et h ppter penas quas tollerant ut dī

xi. Remanet tñ bitus male voluntatis p que
 peccare appeteret: si nō puniri se crederet. Si
 g̃ q̃reres. p̃r Ambrōsi credis q̃ dānati vellēt
 peccasse. Dico certe q̃ nō. nō pp hoc q̃ pccm̃
 eis displiceat iquātū iniustū t̃ deo d̃riū: sed q̃
 p pccō penas acerrimas gustāt. q̃r t̃c. Ad
 tertiā dico s̃z bñm Tho. vbi. s̃. q̃ nō cē p̃t du/
 pliciter p̃siderari: vno mō fm̃ se: t̃ sic n̄ cē nullo
 mō pōt cē appetibile cū nō habeat aliquā rōez
 boni: imo ut sic ē priuatio boni. Alio mō pōt
 p̃siderari inquātū illud nō cē aliqd̃ pprie nāc
 lesiūū remouet t̃ malū tollit. Et sic nō esse ac/
 cipit rōnē boni. Carere. n. malo ē quoddam
 bonū: ut dicit phus. v. etbi. Et s̃z h̃ s̃c̃t̃ dā/
 natis cēt nō cē q̃z cē miseros. In glo. sup̃ illd̃
 Hiere. xx. maledicta dico i q̃ nāt̃ sū. meli⁹ in
 q̃t̃ nō cē q̃z male cē. Et fm̃ h̃ dānati eligere
 possūt fm̃ deliberatiuā rōnē nō cē. S̃z dic in
 ges quō intelligit illud de Iuda dictū. bonū
 erat ei si nāt̃ nō fuisset. Dico q̃ m̃ultipliciter ex/
 ponit. Quidā. n. dicūt. meli⁹ ē nō offendē de
 um t̃ nō cē: q̃z offendē t̃ cē. t̃ p̃ p̃is q̃libz po/
 tius eligē d̃z nō cē q̃z offendē creatorē t̃ esse.
 Et sic intelligit illud Job. vtiā p̃sup̃t̃ effem
 ne oculus me videret. i. potius velle nō nasci
 q̃z deū offendere. Quidā di cūt q̃ nō cē simpli/
 citer nō ē malū: sed malū ē post cē annihilari.
 q̃ ibi sūma priuatio ē que ē sūma imperfectio. n̄
 esse aut̃ anteq̃z hō sit: nō ē aliqua priuatio. Mā
 Ant̃rps eo q̃ nōdū ē: nullo priuāt bono. t̃ p̃
 p̃is nihil malū bz. Quare dicunt q̃ si Iudas
 nunq̃z fuisset nullū pateret malū: s̃z postq̃z fuit
 t̃ dānatus est: malū est illi fuisse. Sed h̃ mihi
 nō placet. q̃ q̃n aliqua duo cōparant̃ ad inui/
 cē: õz q̃ in aliquo cōparent̃: sed nō esse simpli/
 citer sicut p̃ ip̃os nō dicit aliquod malum: ita
 nec aliquod bonū: t̃ p̃ p̃is nō potest fieri cō/
 paratio nō cē simplr̃ ad cē in penis: q̃z cē in
 penis aliqd̃ de bonitate participat. nō cē autē
 simplr̃ nō participat aliqd̃ mō. cū sit simpliciter
 nō ens. t̃ ens t̃ bonū conuertūt. g̃ q̃ simplr̃ ē
 nō ens. simplr̃ non ē bonū nec malū. t̃ p̃ p̃is
 non potest fieri cōparatio ut dictū ē. Ad deo di/
 co saluo semp̃ iudicio meliori. q̃ sensus p̃dicti
 cōz verbor̃ est iste. Adeliū illi erat si natus
 non fuisset. q̃ si natus nō fuisset: s̃z i vtero ex/
 tinctus. aīa ad lūmbū t̃ nō ad ifernū fuisset. t̃
 ideo nō dixit x̃ps. melius illi erat non fuisse:
 sed si natus nō fuisset. q̃r t̃c. Et sic p̃z p̃ia 90

De p̃ditiōe t̃ statu dānatoz̃ concludo scūda.

Accipe scūda p̃ditiōnē ṽz. Et si mis̃
 hic diues in tormētis Abrahā p̃fra/
 tribus supplicaret: nullū tñ credam⁹
 damnatis regulatū amorē esse: sed rabiātum
 ut ita loquar inuidiā in eis sūme malignare.
 Ad cui⁹ declarationē nō fm̃ Bona. i. iij. di.
 l. q̃ et si in dānatis affectiōes iordinate remit/
 tāf pp̃ penaz̃ acerbitate. t̃ loquor de affectiō i
 b̃ q̃ h̃nt annexā delectationē. Alie tñ affectiō
 nes in q̃b⁹ nō ē penalitas vige tāf. Vñ eis ces/
 set actualit̃ est: t̃ luxuriādi: ut d̃t tñ affect⁹ si/
 ue furor ipatiētie t̃ liuor inuidie. vñ tūc dētib⁹
 fremēt t̃ tabescēt. Et ob hoc q̃ in eis semper
 odiū crescit t̃ liuor inuidie: oēs vellēt cē dāna/
 tos. t̃ q̃n vidēt aliq̃s saluari dētib⁹ suis stridēt
 Sed tñ ut dicit beatus Tho. vbi. s̃. minus iui/
 dēt. pp̃inquis q̃z extraneis. q̃m maior idest i
 tēsiō: cēt eoz̃ pena si oēs pp̃inqui dānarent.
 t̃ aliq̃ extranei saluaret̃. Et inde fuit dicit ille
 doctor q̃ hic miser diues fratres suos a dāna/
 tiōe petijt eripi. Sciebat. n. q̃ aliq̃ saluaret̃.
 ideo ip̃os saluari q̃z alios pōt affectabat: h̃z ex/
 ei⁹ pessima volūtate vellēt oēs dānari. Et ut
 clari⁹ ista intelligat̃ tres ingram⁹ vitates. Ipsi
 ma vitas ē an dānati pp̃ eoz̃ malā volūtate
 dimerēt̃. Seda an dānati aliq̃n de deo cogitēt
 Tertia an dānati glām videāt beatoz̃. Quā/
 tū ad primam dico fm̃ bñm Tho. ut. s̃. q̃ oēs
 cōiter p̃cedūt q̃ post diē iudicij nō erūt in dam/
 natis aliqd̃ meritū vel demeritū. q̃z meritū vl/
 demeritū ordinat̃ ad bonū vel malū vlt̃erius
 p̃sequēdā post diē at̃ iudicij erūt p̃sumatio vlti/
 ma oīum bonoz̃ vel maloz̃. ita q̃ nihil vlt̃erius
 erūt addēdū d̃ bono l̃ malo. vñ t̃ bona vo/
 lūtas in beatis non erūt meritū: s̃z p̃mū. Silt̃
 mala volūtas in dānatis nō erūt demeritū: s̃z
 supplitiū. Mā ut dicit phus p̃ etbi. O patiōes
 virtutis sūt p̃ase in ifelicitate: t̃ eoz̃ d̃rie sunt p̃
 cise i mis̃ia. S̃z an diē iudicij dicit bñs Tho.
 q̃ ē quorūda opinio q̃ beati merent̃ t̃ dānati
 demerēt̃. S̃z h̃ q̃līt intelligat̃ exponit dicens
 Q̃ nō pōt̃ intelligi beatos mereri quātū ad pre/
 mīū essentiale: nec dānatos demereri quātū
 ad penā p̃ncipalē. q̃z quātū ad h̃ vterq̃z ad ter/
 minū deuenit: s̃z beati merēt̃ quātū ad p̃mīū
 accidētale: sicut etiā i angel̃ ecrefecit gaudium
 d̃ saluatiōe bonoz̃. Luce. xv. Gaudū ē āgel̃
 dei sup̃ vno peccatōe p̃niam agēte. Silt̃ t̃ dā/
 nati dimerēt̃ q̃z ad penā scdaria. t̃ h̃ p̃maxie
 ē ṽez i demonib⁹. In r̃n̄siōib⁹ tñ q̃s beatus

Tho. facit ad p'dictā qōez apparet q' teneat dā
 natos aliq' mō nō posse demereri. Et rō q' ad
 maloz sinē puenerūt: nec ē sile de demōib' q'
 demōes si vsqz ad diē iudicij demerēt quātū
 ad penā secundariā. hē q' hnt offiū alios ad dā
 nationē p'trabē s'z dānari nō sic. Silt' etiaz dī
 de āgelis. si vsqz ad diē iudicij merēt h' est q'
 officiū hnt alios ad vitā eternaz inducere. Et
 iō qñ aliq' inducūt: gaudēt t' merēt acciden
 tale premiū q' rē. Et ad secundā vitatē dico
 fm bñm Tho. vbi s. q' cogitare de deo ē du/
 pl'r. s. fm se. t' fm id qd ē ei p'pitiū. s. cē totius
 dūani generis p'ncipiū. t' vltim' finis oium: t'
 sūmū bonū rē. Alio mō fm qd. h' est fm aliqd
 qd ē qñ accidentale deo i suis effectib': utpote
 pūire t' h'mōi. P'rio mō cogitatio d' deo nūqz
 h'ri pōt sine aliq' delectatōe d' deo. Et q' dāna
 ti ab oī sūt p'uan delectatiōe: t' sūt in cōsummata
 tristitia: iō de deo sic cogitare nō pñt. S'z scdo
 mō bñ pñt dānari d' deo cogitare. dū. s. se p'di
 uinā iustitiā pūiri s'ciūt. Et tal' cogitatio est in
 eoz tristitiā affectiua t' nō gaudiū. Vñ accipe
 istas vitates. v'z. Dānati de suis p'etis qd' dā
 nati sūt cogitāt. Itē de gñis qd' spreuerūt. Itē
 de tpe male expēso rē. Et oia gnābūt tristi iā
 singularē. Nā sic in bñs dicit bñs Tho. ois
 eoz cognitio ē mā gaudiij. ita i dānat' mā tri/
 stitie: Quare igr' reliq' q' ois dānatoz cogita
 tio d' dō: ē ut de' ē pūior eoz. qd' eoz volūtati
 nō psonat t' p' pñs deū s'z odio hēbūt. q' rē. Et
 tū ad itā vī. breui' dico q' glām beatoz vsqz
 ad diē iudicij dānati vidēt: nō tñ qñ sit intue
 tur. Verbi grā. Si vn' i carcerib' cēt t' supi'
 i sala choree ducerēt t' festizaret: ille i carcera
 t' cogitā' videt q' sup' eū ē glā: s'z qñ sit igno
 rat. Sic t' i dānatis vsqz ad diē iudicij rema/
 nēt tales discursus: ut de glā cogitēt beato: ut
 s'z post iudiciū ad penas diuertēt: t' d' glā bñoz
 nō cogitabūt. Et s'z Bona. t' Tho. Diffusi'
 tñ hāc mās tēgi i f'mōe sci Stephani i dñica
 li nfo: qñ ibi si placet. Et sic p'z' d'elo q' rē.
 De pena dānatoz magis in spālī d'elo 3^a.
 Cape tertiā d'elōnē v'z. In finū acer
 rimi cruciat' oīuz dānatoz: h'mis epu
 lo guntā aq' postulabat: q' ligue icēdiū
 posset refrigerari. Audite. hodiernū. Dic
 ut Lazar' intingat extremū digiti sui in aq': ut
 refrigeret lingua mea q' cruciori hac flamma.
 In qb' sacratissimis v'bis tres ingrede sunt
 pulcherrime vitates. P'ria vitas. Si dāna

ti sola pena ignis cruciē. q' ait crucior in hac
 flāma. Scda vitas ē. Si sci aliq' mō cōpatiāt
 dānatis. q' dicit Recordare q' recepisti bona
 i vita tua. vbi sibi subidiū negat: ut p'z. Ter
 tia vitas ē. An sci letēt de afflictioe dānatoz
 q' ait. Hic letat' tu v'o cruciario. Et tū ad p'ri
 maz breui' dico q' sicut dānati in eoz vitā de
 sūmo bono p'eto: reb' cōruptibilib' adhele/
 rūt: sic in cōplemētum diuine iustitie. ois res
 creata dānatos cruciabit. Et adducit beatus
 Tho. in. iiii. positionē quandā beati Basiliij
 vbi sic ait. In vltia mūdi purgatiōe fiet sepa/
 ratio quedā in elemētis: ut q'qd ē purū t' nō/
 bile superi' remaneat ad gloriā beatoz: q'qd
 v'ro ignobile ē t' sculētū inferius p'iciat ad
 penā dānatoz. Et sic omnis creatura dei est
 beatis materia gaudiij: ita dānatis materia
 tristie t' pene. Sap. v. Pugnabit orbis terra
 rū p'tra insensatos. i. peccatores. Et quare di
 cet fecit mētiōē diues de solo igne. Dico q'
 ideo de solo igne mētiōē fecit: nō q' alijs nō
 torqueret penis: sed q' ignis maxie actiuitat'
 ē: t' maxie afflictiuis: ideo illū nominās tanqz
 acerbius dat intelligere alia p'sequētia. Vñ/
 de sicut glōsus deus in mōte Thabor tribus
 discipulis i forma claritatis apparuit: ut alias
 dotes exp'meret i ipsa forma lucis: ut dīc Ale
 xāder de alcs: ita h' miser diues graui' sēnsibi
 le tormētū exteriorū qd' patiebat exp'essit: ut t'
 alia intelligerēt. t' ac igr' aia mea hāc d'elōnē
 q' sicut q'libet res quantūcūqz minima pura t'
 bona ipsis beatis cedit i glāz. ita ois res quan
 tūcūqz mīna ipura t' mala: i penā dānatoz
 v'get. Q' de' me' adiua me ne de illoz sim
 numero dānatoz. Q' virgo glōsa aduocata
 mea dulcissima nō me derelinq's. Et si dicet
 q' mō mālita tot pñt sil' agē. Dico q' h' erit iussu
 dei iustitia erigēt. t' oia talia erūt infra diui
 ne iustitie. q' rē. Et tū ad fam vī. dico q' cō
 pati alicui nihil aliud ē qz bona qdā voluntas
 tollēdi si possem' malū qd' i co p'spicim' v' au
 dim'. Lū āt oē malū qd' patiunt dānati sit fm
 diuine iustitie ordinē datum: t' irremocabile: ne
 cesse ē pcedē q' bñ i nullo p'patiūt dānatis: ne
 dine sint volūtati rebelles. Et iō Ababā per
 quē scōs oēs itelligim': diuini aq' guntā nega/
 uit. nobis āt qz diu sum' i vita: quantūcūqz pec
 catores sum' p'patiūt. q' nō sum' a sūmo bono
 a dō aduersi: qñ possum' p'pniaz p'ueri. L' 3c.
 xvij. Quātūqz hora igemuerit peccator. rē.

2ª Math. 18. Nō dico tibi vltz septies: s; vsqz
septuagies septies. ponēs numerz finitū pro i/
finito. qre 77. Etum ad tertiam vi. dico q
letari de aliquo pōt duplt itelligi: aut fm se. i.
in q̄tum tale: aut fm aliqd illi iunctum. Le/
tari de malo alterius in q̄tū tale h̄ p̄inet ad o/
dium. Sed letari de malo alteri⁹ qz tibi noci/
uū hoc nō p̄inet ad odiū: sed ad charitatē que
incipit ascripso. Sic ad p̄positū dico qz bñ nō le/
tantur de penis damnatorum in quantum ma/
la quedam sunt. quoniam nullus de malo al/
terius letari debet. in quantum huiusmodi.
S; bñ letat de p̄is corz i q̄tū illi ē p̄iūcta dia/
iust^a. iust illd p̄p̄e. letabit iust⁹ 77. 7 sic p̄z 3^a v/
qz bñ sc̄m ē. s. a dina iusti⁹ vt mox iust⁹ indic⁹: 7
portaret ab an. mortu⁹ ē at 7 di. 7 se. ē i iust⁹. a q̄
nos p̄ grāz libet bñ. iust⁹ ē bñ. in se. Amen.

Auferetur

a vobis re/
gnum dei: 7
dabitur generationi facienti fru/
ctus eius. Math. 21. Jam
enim dilectissimi reprobaiones
miserorū iudeorum 7 christianorum gloriosaz
electionem clare ostendere his verbis p̄cta/
tis possumus. Jam concors est sententia no/
stra cum dico spiritus sancti. Benefis. xlii.
Non auferet sceptrū de Iuda: 7 dux de se/
more eius: donec veniat qui mūtendus est: 7 ip/
se erit expectatio gentiū. Qd non solum de re/
gno mundi: s; de regno celi itelligere debem⁹
Verus. n. ppl̄s xpianus vincam dñi dei sa/
baoth ingressus est. sol⁹ fructus reddit bonorū
operum. solus gloriā celi triumphat. Q
felix populus in quem dominus deus sibi cō/
placuit: 7 dedit singulis potestatem filios dei
fieri: gratiam domini possidemus. sui sumus
Tenemus custodiamus: se: uemus: quod
dedit: 7 mortale peccatum fugiamus: qui mor/
taliter deū offendit: ei⁹ charitatē p̄dit: 7 ei⁹ ini/
micus ē. q illi obedit ei⁹ amic⁹ ē: 7 eius chari/
tatē hz: quā qui hz totū hz. vt Aug. ait: Vnde
oib⁹ charitatē nō hñtibz dicere possum⁹ ause/
refa vobis regnū: 7 dabit oib⁹ facientib⁹ fruct⁹
ei⁹. In qb⁹ sacrificiis vbi tres de facta cha/
ritate considerationes faciamus: videlz.

Sanctissime charitatis nobilem cñtatem.

Sanctissime charitatis discretissimā q̄litate

Sanctissime charitatis iocundā vtilitatem.

De nobili cñtate bonitat⁹. Lō. p^a

Anciss. me charitat⁹ nobilē cñtatem

faciamus. vbi tres more solito conclusiones
videam⁹: videlz. 1^a p̄cto est ista. Tan/
ta est sc̄e charitat⁹ nobilissima claritas: tātaqz
luciditas: vt inter vtutes oēs sicut sol inter ce/
tera sidera luceat rutillet 7 splendeat. 2^a p̄cto
est ista. Et si vtutes oēs q̄ntuz in se ē charitas
sc̄ta super: tñ q̄tum sc̄m in quo est nitidus 7
magis depurata fuerit: tñ radios sue claritat⁹
diffundet: 7 subiectū illud erit limpid⁹. 3^a
p̄cto est ista. Vno tāto mino mortali p̄cto dei
charitas ab aia expellit: 7 oio vna bitar n̄ p̄nt.

2ª chāitas oēs vtutes suo splēdore ancellit

Ecce primā p̄conem 77. vt Lō. i.

8. Ad c⁹ decla. notandū est qz duplicē

bituz in gnē hēm⁹. Vnū qui est de ne

cessitate salutis. Aliū qui nō est de necessitate

salutis. 1^a p̄m⁹ reddit boiem simplr bonuz

7 est de essentia bonitatis humane. 7 hitus dr

charitas. qz charitas boiem deo grātū facit: 7

simplr boiem bonū reddit: nec hō bon⁹ ēē pōt

sine charitate meritorie loq̄ndo. Mō. n. hic lo

qz d bōi. nālī q̄vnaqz res in se bona ē. Bñ.

i. vidit cūcta q̄ fecerat 7 erant valde bona. Lo

quo: g de bōitate meritoria 7 deo grata ad me

ritū vltimū finis. Alius est hitus q nō est de es

sentia bonitatis humane: Et hic est triplex.

Quidā est quā bonitas humana de cōi lege p̄

suppōit⁹ hi sē duo. s. si. 7 spes qz grā gñū fa. p̄

supponit. Quidā econuerso. s. qui grām gra

tū facientē p̄supponit. Et hic est hitus grē per

quē qz aureolā p̄meref. s. vgnitat⁹: marty.

rij atqz doctrie: qz his tribus gnibus boium:

aureola daf. vt dicit Ric. in. iij. di. xlii. 7 be.

Tho. ibidē. Quidā est hitus qui nec p̄suppo

nūt nec p̄supponit: 7 hec sunt sicut donū p̄p̄ie

extasis: raptus: reuelationes: visiones: 7 h⁹ i.

Lū igit charitas fit de cēntia bonitat⁹ hūane:

alie ac vtutes nō: ipa erit oium vtutū p̄clarissi

ma. Hoc p̄supposito p̄bas h̄ p̄cto auēte: rōne

7 cr⁹. Auēte p̄ sic. Audi aplū. i. Lō. xiiij. Si

linguis ingt oium loqr 7 an. cha. at nō ha. sa.

sū velut aes so. aut cim. ti. Et si hūero oēm. p.

7 no. my. cia. Et si ha. oēm. fi. ita vt mō. trāf.

cha. at nō ha. ni. sū. Et si distrib uero oēs fa

cul. me. i. ci. pa. cha. at n̄ h. n. m. p. sup qb⁹ v̄b

Remi. sic ait. Sigdē angeli nec linguā nec pa

latū: nec dētes hñt: v̄pote spūs qbus v̄ba for

mēt. Qñ v̄o hoib⁹ appent: sūptis corz p̄ib⁹ acrl

fm corz linguā loquunt⁹ 7 appent hoib⁹. Maz

loq corz ad deū nihil aliū ē qz in p̄ntia eē. Et

deū loq ad illos nihil aliud ē q̄ p̄ntia vult? sui
q̄ fructū illis manifestare. Et ip̄ox vor i laudē
p̄dioris ipsa ē animi rō itime p̄tēplatois. In
ter se q̄z āgeli loquūt nobis effabilt. Sz corū
ad inicē collocutio: bone volūtatis est p̄corda
tio. Necesse nec ē ut ibi sonēt v̄ba vbi i di cō
tēplandē oium angeloz p̄cora ē volūtās ho
na. Id q̄ q̄ dicit ap̄lus. h̄ liguis hoiūz loqr z
āgeloz intelligi p̄ angelos p̄nt scolasticissime
i. rethorice z lumate loquētes q̄ liberalib⁹ arti
b⁹ instructi polit⁹ disserit v̄bis p̄ hoies v̄o sim
plicis loquētes. Et post pauca ait. Reuera sic
sonat aēs: z sibi nihil p̄fert: delectat at audie
tes ita ligua charitate puata. Aēs q̄z z cimba
lū nō a se sonāt nisi ab aliq̄ tāgāt: aut alie⁹ rei i
pulsidē p̄moueāt. sic z q̄ liguis loqr nō a se lo
qr: sz potēna spūssācti p̄ eū loqr. Qui v̄o cha
ritatis p̄ceptū exercet iunāte dño opat̄ hic ille
Nicola⁹ at d̄ lra sup epl̄as p̄dauli codē i lo
co sic expōit. Si liguis hoiūz. s. min⁹ p̄fectozū
z min⁹ sciētū. z āgeloz: i. hoiūz magis p̄fecto
rū z sapiētū q̄ dicūt āgeli. Adalachie p̄ Ange
l⁹. n. dñi crecituū ē: z loqr d̄ sacerdote. Cha
ritatē at n̄ hūcro siue q̄ ligue hri p̄nt. sz act⁹ sū
velut aēs sonās. s. alijs vult z delectās: z se d̄
struēs. aut cimbalū timēcs: alios. s. delectās z
scipm p̄sumens. Luce. x. Ex ore tuo te iudico
fue neq̄z. Ergo z tal̄ cñs alios iſtruat q̄ ad spi
ritū: si alios mulcet: quo ad effectū scipm de
struit pp̄ charitatis defectū. Ista ē vna expōi
tio fm cū. Secūdo mō expōit sic fm cū. Si
liguis hoiūz oīz. s. loqr z āgeloz. i. nūtib⁹
āgeloz: q̄bus angeli loq dicūt ad angelos.
Charitatē at zc. ut sup. Tētio mō p̄t expōi
sic fm cū. Si loqr liguis hoiūm q̄b⁹. s. hoies
loquūt ad hoies. Et liguis āgeloz. i. reucla
tiōib⁹ q̄b⁹ angeli loquūt ad hoies. Charitatē
at non habuero zc. sicut p̄i⁹. Et si hūcro oēs
pp̄henā. i. futuroz cognitiōz quā z habuerit
mali. ut Galaā Mūeri. xxiij. z Laiphas Jo.
xi. Et nouerim mysteria oīa. i. occulta noui z
veteristestī. ut scribe q̄b⁹ d̄ Adath. xxiij. De
vobis scribe z p̄baris: q̄ tulistis clauē scie: et
oēs sciaz dñā. s. hūanā: q̄ p̄i hri sine charitate
ut p̄z i demōib⁹. q̄ a scia demones expellāt.
Et si hūcro oēs fidē. i. fidē de oī re credēda. q̄
rū q̄dā sūt p̄terita. q̄dā p̄ntia. q̄dā futura. sz
dē inq̄z ita p̄fecta ut mōtes trāsserā. Qd̄ du
pl̄r itclūgi p̄t. l̄ mōtes corpales ad l̄raz inq̄ illd̄
Adath. xxiij. Si hūcūis fiae sic gñū sinapif

z dixeritis mōti huic. trāsi hinc trāssibit. Imō
tes spūales. i. demōes trāsserā. i. ab oblectis
expellā. Charitatē at n̄ habēā nihil sū. s. quā
tū ad eē moris: z nihil mihi p̄dest quātū ad vi
tā eternā: sz p̄fir ad alia. Et si distribuerō i ci
bos paup̄ez: z n̄ i p̄iuita diuiti⁹: oēs faculta
tes meas: z n̄ alienas. Et si tradidero corpus
meū. s. ad martiriū. ita ut ardeā. i. p̄burar sic
brūis Laurēt⁹. q̄ sine charitate ē fieri p̄t ut
p̄z i heretic⁹. Charitatē at n̄ hūcro: sine q̄ oīa
āndicta fieri p̄nt: nihil mihi p̄dest. s. ad vitā
eternā. Ecce ex his oib⁹ clare oñdit sic chari
tatē excellēna. q̄ zc. Scdō audi aureliū aug.
sup p̄ia epl̄a canonica. Joānis homelia. v.
p̄dūto igr istā margaritā cē illā quā hō nego
ciarō: q̄hisse i enāgelio describit. q̄ iuenit vnā
preciosā margaritā: z vendidit oīa q̄bēbat z
emit eā. hec p̄ciosa margarita charitas ē: sine
q̄ nihil tibi p̄dest q̄cūq̄z laboraueris: quā si so
lā hēas tibi sufficit h̄ ille. Tētio audi eādēz
sup Jo. fmōc. ix. Tāta igr ē charitas: q̄ si de
est frustra hūtur cetera. si adfir recte hūit oīa.
Et sic remanet p̄cō n̄ra. p̄bata triplici auctē.
Scdō h̄ p̄cō p̄bat rōne. Et ē rō bti Thō. fa
se. q. xxiij. ar. vi. Dūani act⁹ eo mō dicūt bōi
q̄ mō regulāt. Et p̄ p̄is illi act⁹ q̄ p̄fectiōi
mō attigūt regulā illos regulārē p̄fectores sūt
his q̄ nō ita p̄fecte illā attingūt. Dūc at dicit
ip̄ se sūt regulē regulātes humanos act⁹. s. de
us z rō. De p̄tāq̄z cā vlt a. rō tāq̄z cā p̄tula
ris. Ergo illi act⁹ q̄ p̄fectiōi mō attigūt deuz
p̄fectiores sūt his q̄ n̄ attigūt. Et p̄t h̄ virtu
tes theologice cardinib⁹ p̄fectiores sūt z excel
lētiores. Quia Virtutes theologice hūit deū p
obiecto. Virtutes at morales n̄: sz p̄sistūt in atti
gēdo regulā. i. deū fm humanā rōez. Virtutes
at theologice sūt tres. s. fides spes z charitas
Ergo istarū triū illa crit p̄fectissīma z excellē
tissīma. q̄ excellētiori mō attiget p̄mā regulāz
q̄ ē ip̄se de⁹. Sz fides attigūt ip̄sū deū ut ip̄sūz
cognoscat v̄ez spes ut ip̄sū affectet: sed chari
tas attigūt ip̄sū deū ut i ip̄sū fīstat z p̄maneat.
q̄ de charitas ē: z q̄ manet i charitate i deo
manet: z de⁹ in eo. In p̄daulus p̄⁹ Cor. xxiij.
Nūc igr manēt fides. spes. z charitas. Ad
ior at hōz ē charitas. Sz scūs Thō. mouet
tale dñbiū dicē. Nobilissīma v̄r⁹ d̄z h̄c nō
bilissīma potētiā. sz itellec⁹ ē nobilior: volūta
te ex. r. et bicoz. Charitas at n̄ ē hitus inel
lectus. sz volūtās. ḡcharitas n̄ est nobilissī

ma virtutū. Dato q. b. argumētū minor nega-
ri posset: ut dixim⁹ s. feria. 4. pcedēti tñ, ppi
dictū pbi notem⁹ rñsionē doctoris aūdicti. Et
dic sic i snia. q. cū opatio intellect⁹ a tēdat pe-
nes rē intellectā. 7 opatio volūtatis penes rē
oparat ut ad iminū. Et res intellecta sit i intelle-
ctu: 7 res opata n̄ sit i volūtate. vi. methaphi-
sice. verū 7 falsū sunt in aia. bonū 7 malū sūt
i reb⁹. Et qd ē in intellectu pfectiori mō se ha-
beat qz i seipso: qz oē qd rēcipit i aliq recipit s3
modū recipiētis ex. iij. de aia. Et bonū qd vo-
lūtas optat l' diligit ē i reb⁹ tñ i volūtate. seqt
q. intellect⁹ ē nobilior volūtate fm hoc. Dicit
g bñs Tho. q. illa q sūt ifra aiaz qñ sūt in aia
nobiliori mō sūt in aia qz i seipsis p rōz assig-
tā: nā in seipsis sūt mālia. in intellectu spūalia.
Et ideo eoz q sūt in fra nos: nobilior ē cog-
nitio qz dilectio. pp q. phus. vi. ethicoz virtutes
intellectuales moralib⁹ ptulit. S3 illa q sūt sup
nos nobiliori mō sūt in seipsis qz in aia. 7 per
pñs dilectio dei q ē supra nos pfectior ē qz co-
gnitio. Ad dilectionem ptinet charitas ad co-
gnitionē ipsa fides. g charitas ē pfectior fide.
Ista ē satis bona rñsio. S3 qd de h dicēdū sit
feria. 4. pcedēti satis dixim⁹. Et sic p3 ista 2°
pbata rōc. Tertia p dco. pbat exēplo. Tal. n.
ē scā charitas respectu aliax virtutū: sicut sol
respectu oīuz stellarū. s3 sol oēs stellas i clari-
tate supat. g charitas oēs virtutes excellit. Itē
sic solis claritas qz qz speciosa rddit: sic 7 cha-
ritas oēs virtutes. Itē sic auz oīuz metalloz
pctio⁹ ē 7 cūcta vilissima ornat: ut p3 sic 7 cha-
ritas. Itē illa virtus ē nobilior q ē pmanētor
charitas i patria remanet iue dicta apli. Cha-
ritas nūqz excedit ceteras virtutes ut fides 7 spes
euacuat 7 desinūt. g rē. Similitudo optia ē ppi-
am dicta. qf rē. 7 sic patet pñs cōclusio.

De subiecto charitatis 7 mō hñdi eā 2° 4.
Lape fam p dlonē v3. Esti virtutes
oēs qz tñ i se ē charitas scā super: tñ qz
tū subiectū i q ē nitidius 7 magis de-
puratū fuerit: tñ radios sue claritatis diffudet
7 subiectūz illud erit lūpidius. Ad dēclā-
rationē ē nōndū s3 bñm Tho. fa. fe. q. xiiij.
arti. i. q. duo sūt i hoīe appetit⁹. s. sensitiu⁹ 7 in-
tellectu⁹. Obiectū appetit⁹ sensitiu⁹ ē bonum
apphēsu p sensū. Obiectū appetit⁹ intellectu⁹ ē
bonū apphēsu p intellectu. Charitas at n̄ ē ob-
iectū sensibile: s3 diuinū quod solo intellectu co-
gnoscat. 7 p pñs charitas n̄ erit obiectū appeti-

tus sensitiu⁹: s3 intellectu⁹. i. volūtatis. 2° no-
tādū q s3 volūtas 7 liberū arbitrium sūt vna
potētia: ut oñsū ē feria. 4. pcedēti. tñ charitas
nō ē in volūtate fm rōz liberi arbitrij: sed in
rōe voluntatis tñ. Qm act⁹ liberi arbitrij est
eligere. 7 electio ē eoz q sūt ad finē. 7 volūtas
est respectu finis. iij. ethicoz. Lūz at charitas
hēat p obiectū vltimū finē: 7 volūtas sit i spe-
ctu finis seqt q. charitas magis ē i voluntate
qz i libero arbitrio. 3° nōndū q charitas nō
dat hōi fm quātitatē nālū bonoz. l' fm capa-
citātē nālū virtutis: qm charitas cū excedat oēs
hūanā virtutē: n̄ pōt depēdē ab aliq hūana ca-
pacitate: ut dicit idē doctor arti. ij. 7. iij. S3 so-
lū dependet ex volūtate spūs sci. dona sua di-
stribuētis. put vult aplūs ad Ephe. iij. Vni-
cuiqz vñm data ē gfa fm mēsurā donationis
xpi: verū tñ ē q. quāto hō magis disponit me-
diare dīna grā: tāto vber⁹ de charitatē ifun-
dit disponit at hō magis: dū lūpid⁹ 7 purius
viuit: 7 p pñs sic pur⁹ viuit: ita vber⁹ chari-
tas p grāz dei i fūdit. Et h ē qd nra itelligit⁹
Et formo hāc solā rōz. Nā cū viator es finis
7 i deū tēdē debeam⁹ q ē vltim⁹ finis bñtudi-
nis nre. tūc quāto magis virtus ipsū incedim⁹
tāto magis illi appropinquim⁹. Appropinquim⁹
at illi n̄ passib⁹ corpis: sed affectibus mēti. s3
nihil ē qd ita affect⁹ nros deo appropinquet si-
cut charitas: qz p ipsā mēs nra deo vnū. g s3
qz qz magis 7 min⁹ diligit: ita magis 7 min⁹
charitas i eo ē. Et fm q magis 7 min⁹ i eo ē:
ita magis 7 min⁹ i eo relinquit. Hec oīa tāgit i
snia bñs Tho. fa. fe. q. xiiij. arti. iij. in cor-
pore qd nra. Et sic p3 2° nra. h tres in gram⁹
virtutes. 1° Vi. ē quō acgrit scā charitas. 2°
an possim⁹ h pfectā hre charitatē: ita q n̄ maio-
rē. 3° ē quō dī pfecta charitas h in mūdo. Qz
tū ad pñm dico q charitas successiue in aia ge-
nerat. Sicut. n. i corpibus expientia teste au-
gmētatio sit successiue: ita i spūalib⁹ augmēta-
tio successiue ut charitas i aia gnāf. Ecce nūc
corp⁹ hūanū ifantili etate ē: 7 h aū vñ rōis po-
tēta succedit ali⁹ stat⁹: 7 icipit rōc vñ post hoc
succedit tert⁹: 7 dī pubertas: Et h ē qñ icipit
gnāre: 7 vltorius pcedit vsqz pueniat ad pfe-
ctū hoīs statū. A. sili⁹ charitate aff. gnāf diuer/
si stat⁹ p diuerfa studia 7 exercitia qb⁹ mediāri
b⁹ puenit ad charitatis augmētū. Nā p ad ha-
bēdū chāitātē o3 q pncipale studiū hēat hō ad
recedēdū a pccō: 7 ad resistēdū pcupiscētijs q

in primum charitatis mouet. Et hinc pñet ad iei
pietatem. Et isti cū hēnt charitatē studeāt et diligē
ter aduertāt: vt cā ita foueāt et nutriāt ne corru
pat. 2. sollicitudinē dñz hñc hō: vt d bono i me
li⁹ pficiat. Et h pñet ad pficiētes: qm̄ ipi ma
rie iugulare dñt: vt chari. quā hñt q̄tūdie aug/
mētē et roborēt. 3. dñz hō diligēt opam dar: vt
p chari. quē hz: et sentit i eo augmētari deo ihe/
ret et ipo si naf. Et h pñet ad statū pfectoz: q
cupiūt de solui et cē cu xpo. Et sic triplex ē gū⁹
charitatis: ficipientiu: pficientiu: et pfectoz.
De coia in snia ponit. b. Tho. 2. 2. q. xliij. ar.
9. Et sic p⁹ p⁹ v. Et ad. 2. dice f3. b. Tho.
2. 2. q. 7. q. in hac vita nō pōt dari tñm⁹ cha
ritatē: imo q̄sto ampli⁹ i hac vita hñt: tñtō s. cū
ad vltiorē pficiat. Et rō fm̄ ipñ: ē: qz qñ imi/
n⁹ augmētatiōis assignat alicui forme. aut h cō
tingit: qz forma hz dēminatā mēsurat: ad quas
cū puentū fuerit nō pōt vltior⁹ pcedi in forma
illa. et si pcederet pueniret ad formā aliā: sic si
cērvnū fm̄ pallidū: et pñino aiteraret: patz q
veniret ad albedinē vlt nigredinē. Aut h pñm
git qz vñs agentis nō vltior⁹ se extēdit: nec po
test vltior⁹ augere formā i sbo. Aut qz sbin nō
est capax aplioris forme. Isti sunt tres modi q
redant i minus et finis alic⁹ augmētatiōis respe
ctu alic⁹ forme. Sed nullo istoz modoz i statu
vie pōt assignari charitati tñm⁹ augmētatiōis
Ita qz q̄cunqz signata in via est dabilis itēfior
Mō⁹ p⁹: qz chari. fm̄ rōez pñic spēi tñm⁹ aug
mētatiōis nō hz: qz ē qdā pñicipatio spūs sc̄i q
i finitā ē. Silt nec 2. 0. qz agens et infundens
charitatē in nobis est deus qui est infinite vir
tutis. Nec 3. 0. qm̄ q̄sto magis h i via excreuit
cha. tñtō mag⁹ hō ad apliorē dispōit. ex qb⁹ se
gt qz nunqz chari. h i via finē hz: qz pñine apli
us et augeri pōt fm̄ dinam grām infundentē.
Solūmō at finis ei⁹ est in pñia vbi ē psumatio
et oium bonoz tñminatio et finis. Nec mā dile
ctissimi alte pñiderēnis est. Et ppulchre nota
ui cā in nro 2. 0. sniax di. xxvij. q. ij. lege ibi erit
nbi sp̄s grātū. Sz q̄stū ad pñia h sc̄i Tho. doctri
na sufficiat. Et tñm ad itā vi. dico fm̄ bea.
Tho. 2. 2. q. xliij. ar. viij. q. pfectio charitatē
p̄dupl⁹ itelligi. Aut ex pte diligibil⁹ aut ex pte
diligentis. Si ex pte diligibil⁹ cha. pfecta ē.
qñ aliqd diligit q̄tum diligibile ē. Et cū deus
tñm diligibil⁹ sit q̄tmz bon⁹ ē: qz bon⁹ ē obz cha.
vt dictū est in p⁹ pñone. Bonitas at dei cū sit
infinita ei⁹ diligibilitas erit per pñis infimua.

Nulla at creatura pōt cū infinite diligere: qz q
libz creatura finita est. Et sic nec in via nec i pa
tria chari. pōt cē pfecta. Si at pfectio charita
tis atē dāc⁹ pte diligētis: h pñingit duob⁹ mo
dis. Vno⁹ qñ diligit fm̄ se totū in dilectū fer
tur. Et h mod⁹ nō est possibil⁹ in via pp huma
ne carnis i firmitatē. Mō. n. totis viscerib⁹ et o
to corde illū diligit⁹: sed vñā itā ipis ptem
in deū pñemplādo expenderem⁹. 2. 0. mō est pfe
cta chari. ex pte diligētis: qñ oibus cētis pñer/
nullis q̄stū humane i firmitati possibil⁹ ē cor
nfm̄ in deū et in his q in deū mācipam⁹. Et h
modus satis ē possibil⁹ i via. Mō tñ est oib⁹ hñ
tibus chari. cōis: sed tñm pñecie. Sed si q hñ
tial⁹ totū cor: suū in deo ponat: itaqz nihil cogi
tervel cogitare itendat: qz dñc sit dilectiōi pñi
Itē modus cōis erit oib⁹ chari. hñtibus. vt
pñiuenti. Et h volo tñi sufficiat p pñi pñone
Qual⁹ chari. p pñm corripit. Et o. ita.

Ecce itā pñonez v3. Vno tñm mini
mo mortali pñō dei chari. ab aia expel
lit: et oio vñā hñtare n pñt. Nec pñō p
ba fauēte rōne et ex⁹. Auēte qdē. Audi Au.
xij. 8. ci. di. Ad dñs igrā est cū cā defu dñs: sic
mors corpis ē cū id defu aia: h ille. Mūqz aut
defu aiam dñs nifi p pñm mortale. ergo mūqz
est cū ipo nisi cū est sine pñō mortali. De⁹. n.
cha. ē et q ma. i cha. i dō ma. et dñ i co. Jñ Au
gu. in soliloqis de seipso dicebat: pñci fuf sum
et vidi tenebras meas in qbus fuerā: abyssum
et nebrōsā i qua iacuerā. Et dñt. ve. ve. tene
bris meis i qb⁹ iacui: vt cecitari mee i q viderē
lum̄ celi nō pñiaz: vt pñe ignorāte i q n cog
scebā te dñe: et. Et i dñe i h. pñel. Tñore igt mō
sepabar a te.: et mō i flata facies mea n sinebat
apire oculos meos. 2. 0. h pñō pñat rōe. Impos
sibile. n. ē duo dñs fil stare: qz lex dñoz est vt
mutuo se expellāt. Impos. n. ē q aliqd sit fil
calidū et frigidū. Sz mors et vita si pñia. g ipos
sibile ē illa fil repiri. Sz p vnoqz pñō mortali
dñet mors. ad Ro. vi. Stipēdia pñi mors:
Et haruati at dñet vita. Jo. xliij. Si qz diligit
m̄ diligit a pñe mō. et diligā cū m̄ mñifestabo ei
m̄ pñz tal⁹ at mñifestatō nbi aliqd ē nisi vita bñā
Jo. 17. Nec ē vita cīna vt cogitāte vñ deus
et qñ mñifi Jñm xp̄m. Sz null⁹ fil et sel pōt
cē dign⁹ vita et morte. g ipossibile ē q aliqz fil
cū mortali pñō hñat chari. Sic igt vñū pñz tol
lit pñ aliqd: sic grā p pñez et c⁹. Et pñmāi dñe
di. v. c. s. rēs. vbi dñr qz q i vno offēdū lū⁹ ē oīuz

re^o. i. p. vnu mōtale pēn ita charitatē pdir: ac
fi oia peccasset. Tercio h̄ pōlo p3 ex^o. Mā pp
mōtale pēn Lucifer d̄ celo cōmūt. pmi pētes
d̄ padiso trestri expl̄ h̄ s̄. dilunū iūdauit. igne
sodomā pbussit. et sic d̄ alijs. Et q̄b^o oib^o p3 q̄
vbi pēn mōtale ē: ibi charitas n̄ ē. et c^o. In
i vitis patz legif q̄ qdā s̄ s̄ p p̄ d̄ fctū ābu /
lās duob^o comitat^o āgel: iū ad cadauer hois p
uēssit: obaurat^o nālib^o et fecisset a loco: fetorez
sufferre nō valēs. Angeli āt diuerit n̄ obtu
rat^o narib^o. Inica ill̄ sic iccedēb^o obuiū quē /
dā iuuenē p̄berrimū habuēt. obturāt āgeli
nares. mirat^o senex. cām ingrit. It̄ fiderit āgeli
Tu ingūt q̄ caro es carnē fetē ē s̄c̄. nos aut̄
q̄ spūales sum^o spūalē solū fetore pēti sēim^o.
q̄re rē. Et h̄ b̄ s̄nt b̄i dicta: tñ igrāia. sumope
dubito. et volo pbare q̄ p pēn mōtale n̄ ex
pellit de^o. Sic. n. obiectu charitat^o est de^o: ita
obiectū fidei et sp̄ci ē de^o. S3 p vnu q̄q3 mōta
le pēn nō pdir fides aut sp̄s q̄ nec charitas.
Itē charitas ē h̄i^o: vt oñsū ē. s̄ ex supueniēte
actu p̄rio n̄ corūp̄t h̄i^o acq̄sit^o imediare: vt p3
exp̄iētia. q̄ ex supueniēte mōtali pēn n̄ d3 ita
ti corūp̄t h̄i^o charitat^o. Tercio arguo pulcher
rima aucte et cōis pape i t̄mōe d̄ passioē dñi.
vbi ipse p̄detro negāt r̄pm sic allegq̄. Vidit i
te dñs nō s̄c̄ ē victā: n̄ dilectioēz aduētiā: s̄ cō
stātia fuisse turbatā. abūdauit flet^o vbi n̄ d̄fect
efficit^o. et flect^o charitat^o lauit vba fornicidia.
Et q̄b^o vbi dicit^o s̄us Ber. coll. i. p̄det^o cha
ritatē n̄ fuisse extincā: s̄ p̄sopitā. et tunc vltra.
Charitas i petro n̄ suū extincā: s̄ sopita. et ip̄e
negādo r̄pm peccauit mōtali v. cōs p̄cedūt.
q̄ p vnu pēn mōtale n̄ corūp̄t charitas. qd̄
ē d̄ d̄cā. Alia mea ppulchrā mouez qd̄ez: tñ d̄
mēte b̄ti Tho. fa. fe. q. xxiij. ar. viti. ad singu
la r̄ndebo. Et ad p̄mū arg^o dico q̄ n̄ ē s̄c̄ d̄ si
de et sp̄c. q̄ fides et sp̄s p pēn mōtale r̄manēt
i forma. qm̄ absēte charitate q̄ ē forma v̄tutū
vt dictū ē p̄lusiōe p̄^a. v̄tutes ille i formes s̄i.
s̄ charitas i formis r̄manēt n̄ pōt. q̄ ip̄a ē forma
et n̄ i format̄ alia forā. Et iō p pēn mōtale sum
pl̄r tollit q̄re rē. Ad s̄az rōez dico q̄ qm̄ h̄i^o ē
acq̄sit^o a nob̄iūc op̄edeter v̄tute subī. et p p̄is
tē n̄ o3 q̄ statū ex vno actu p̄rio tollat. q̄ p̄fua /
tio h̄i^o n̄ regit p̄muationē actūz. Charitas
aut̄ nō ē h̄i^o acq̄sit^o: s̄ a dō aīc i fufus. et p p̄is
depēdeta deo in cē et p̄fuari. S3 de^o i fufedēdo
charitatē: et cā p̄fua dō se h3 sic sol i illūinatioē
aeris. Et iō sic lum̄ statū cessaret i aere si altq̄

obstaculū ponētur: ita et charitas statū defieq
aia qm̄ ē ierpositū obstaculū pēti mōtalis. et
pēn mōtale vt dictūz ē s̄iaz charitati. Inde
Au. viij sup Ben. ad l̄razait. Deo sibi p̄ntē
illuminant: absente aut̄ p̄mūc tenebrat: a q̄ n̄
locoz interuall: s̄ volūtāt^o auerfioē discedit h̄
ille. q̄re et c̄. Ad iūā rōez dico breuif q̄ charitas
dupl̄r amittit. s̄. directe et indirecte. Directe per
actualē p̄tēptū. Et h̄ mō p̄det^o charitatē nō
amittit. Indirecte qm̄ p̄mūit aliqd̄ s̄iaz charita
ti p aliq3 passioēz p̄cupisioē lūmōr. Et h̄ mō
p̄det^o charitatē amittit: s̄ cā cito r̄cupauit. q̄re
apparet quō dicta auctoritas itelligat. q̄re rē.
Et hec sufficiant p p̄ma p̄tē h̄ finis.

De discreta charitatis q̄litate p̄sideratio 2^a.

Ex modo loco Scissi /

ritatis discretissimā qualitātē vide
am^o. vbi tres p̄lones subiūgam^o
v3. p̄^o ē ista. Licet vna diuin
sit cēntial^o charitas: n̄ cōlūter tñ oia s̄c̄ diligē /
da. 2^a ē ista. Q̄ia q̄ fecit d̄s siue in celo siue
in inferno: siue i t̄ra ip̄sūs gl̄iosī dei respectu
et amore sumi d̄ ligenda. 3^a ē ista. Mō ve
rā charitatē h3 q̄ dī mādāta negligit obfuarē.
De ordine charitatis Ex modo prima.

Ex modo prima p̄lone rē. vt. ē. p̄ro d̄
claratione p̄ch^o p̄lōnis. p̄is ē s̄c̄ ē
dū q̄ amor vt sic r̄spicit bonū i cōi. et
iō nō d̄n̄cris̄ cas̄ s̄ ē pp̄ pluralitā ē bōitāt^o dī
uerfioz obiectoz: dūmō ad vnu bonū cōe qd̄ ē
d̄s referāt. vno igr̄ amore vnaq3 charitate a
manf oia pp̄ s̄c̄: et oia alia pp̄ deū. In Breg.
i r̄gistro. p̄det amorē ingt dei amor. p̄mū gi
gnit et p amorē p̄mū amor dei nutrit. h̄ ille.
Et vt clari^o ista p̄ p̄ch^o p̄lōnis itelligat: nō
aia mea s̄z Bona. dif. xxvij. tert. i q̄ charitas
pōt tripl̄ci. p̄siderari. p̄rio mō q̄stū i se. Se
cūdo mō q̄stū ad obiecta. Et 3° mō q̄stū ad mo
dū. Si charitas p̄siderat q̄stū i se ē: sic vna est
q̄ oia diligūt. s̄ creator et creatū. h̄c vn^o ē effe
ctuū p̄ncipiū a q̄ ē: qd̄ ē ip̄sē sp̄s s̄c̄. Si āt p̄si
derat q̄stū ad obiecta. s̄ q̄stū ad deū: et creatū ā
tē s̄z illā diuerfuitatē obiectoz ordināt duo mādā
ta. et sic s̄ duo mō^o dilectiois. vn^o i deū. ali^o i
p̄mū. Iti āt duo mō^o dīc Bōa. dupl̄r p̄nt
p̄siderari cū sunt ordinati ad iuicē. vno mō p̄si
derari p̄nt s̄z p̄mā iclinatioēz. alio mō s̄z exer
cūz p̄fectionē. s̄ s̄z p̄mā iclinatioēz dīc q̄ mo
tus dilectiois in deū prior ē motu dilectiois in

primū. qm̄ charitas prius inclinā i deū qz in
primū: cū dō sit pncipali obiectū: et inclinatio
dei sit cā iclinatio respectu primi. qm̄ chari-
tas fecit diligē deū pp se: pxiūmū āt pp deū.
Ita q li pp dicit bitudinē cāc finalis et cāc mo-
uētis et induētis. Scdm̄ igit primā inclinatio
nē charitas in deū: nō solū est prior charitate p
ximi dignitate: s: et origine. Si āt pxiūm et cir-
ca exercitiū pfectionē: cū exercitiū circa dilectio-
nē in primū vitā actiūā respiciat: et exercitiū
circa dilectionē i deū vitā respiciat pteplariā.
et vitā actiūā sit inferior et ipfectionē pteplariā:
in patria prior erit dilectio pxiūm qz dei. Qui
n. vult pfectus ē amator dei: pxiūm se exerce dō
in amore pxiūm. Sicut q vult esse pfectus pte-
plariū prius dō: cū pfectū actiū. sicut docet
bñs Grego. Et i hō rei signū bis dat fuit spi-
ritus scūs. d pmo Jo. xx. dixit q eis itez par vo-
bis: sic misit me p et ego mitto vos. h cū dixit
set i suslauit et dixit eis. Accipite spm̄ scū. qz re-
miseritis pecā remittūt eis. et qz finueritis re-
tēta sūt. De fo bñ Actū. ij. Dū plerent di-
ces pē: becc. ites et. pxiūm. n. charitatem exerce-
o: i his q videm: vt p amorē visibiliū rapia-
mur ad amorē invisibiliū. 3o pōt pxiūm chari-
tatis qz ad diuersos modos. Et sic ē chari-
tas nō ē vna. qz modi sūt diuersi. Ad dō amādi
deū ē ex toto corde et ex tota aia et. Ad dō amā-
di pxiūm ē sicut nos ipsos. Itē deū pp se: et p
ximū pp deū. Iti āt modi sūt diuersi. et p pxiūm
charitas erit diuersa. Et ex his apparet q cha-
ritas ē vna qz i se ē: et diuersa qz ad obiecta
pncipalia: nō qz ad obiectū i cōi ad qd obiecta
pncipalia referūt. Et ē diuersa qz ad mo-
dos diligēdi. Et sic p pxiūm pxiūm huius pxiūm.
Iti ad fāz pte. f. qz nō cōlūt oia sint diligēda
Iti. n. de se pxiūm. Alia. n. dīc dñs Bona. i. iij.
di. 29. Dilectio diligēda sunt irrōnalia: alia
rōalia: alia co: pa: alia spūs et aia: et sic d alijs.
Irrōnalia. n. qz charitate ipāte diligē debet.
Sic. n. charitas ipat et mouet ad faciēdū: dicē-
dū: cogitādūqz oia spectāna ad salutē nrām et
laudē dñā: sic ēt ipat et mouet ad amādū crea-
turas irrōnales: qm̄ facte sūt i laudē dei et nrī
adiutorij. Et nō solū charitate ipante illa diligi-
m: s: ēt nāli qdā pietate: vt pxiūm ad sēfū. cōpani-
mur. n. illis i mactatōe illaz. S3 charitate eli-
ciēre nō debem illa diligē. Charitas. n. eliciēs
est qm̄ huius charitatis respicit formalr. et directe
dilectū. i. formalr illd eligi. et tale elicibile nō ē

nisi sūmū bonū. Cui sūmū bonū natū ē vniri
p cognitionē et amorē. Et qz irrōnales creatu-
re h mō nō sūt deicapaces. qz nō sūt ad imaginē
ei create: iō p charitatē nō pōt eis exoptari sūm-
mū bonū. S3 ne tedio dicēdi aia mā te afficiā
accipe istā difficiēdē. v3 aliqd diligi pōt tripli-
ci dno mō totū effectū et spē et finē nrī i dile-
ctū ponēdo qzū possum. et h mō sol de dīli-
gēd ē. Alio mō affectū ponēdo i dilectū: s3 nō
finē. et sic primū diligēd ē. optare. n. debem
cui libet primo sūmū bonū pp deū et nō pp se.
Alio mō affectū nō ponēdo in dilectū rōe sui: s3
rōe illi pp qd diligit. Et h mō diligit canis. n.
pp spālē affectionē quā ponat circa canē: sed
circa amīcū. Sic cūte irrōnales create diligē
de sūt. qz dō i illis relucet. et de dō i illis diliga-
tur. qz et. Et sic vt arbitro: satis h 2o nō est.
Dicitres ingram vitates. pxiūm ē si pxiūm di-
ligēd ē vnū. pxiūm qz ali. 2o vi. si bonū pxiūm
nō pponēdū sit bono pxiūm. 3o vi. huic concla-
ria ē. si pro salute pxiūm pxiūm vitā debeam
exponē. Iti ad pxiūm. i3 sint plurs modi rōi
dēdi. et dñs Bona. in. iij. di. xxix. satis clar rōi
dat: ad pxiūm expositōes magis sniaz di. xxix.
tertij videam. Duas. n. opiniones adducit
optimis roboratas auctib. pxiūm. n. opinio
distinguit de duplici dilectōe. f. affectu et effectus
Et dicit qz qz et nō fin pxiūm et posteri diligēdi
sūt oēs affectu: s3 effectū nō. Quid aut sit dili-
get affectu oēs: et nō effectū. Audi Aug. p de
doctrina xpiana p mediū. Qēs igit hoies eq di-
ligēdi sūt: s3 cū oib p dēse nō possis: bis potis
sūmū cōsulēdū: q p loco et tēpo et qz libet
re et opportunitatib tibi qdā sone pxiūm iū-
gūt. hec ille. Audi et cundē sup illud pxiūm
ad Val. opemur bonū ad oēs. Opemur igit
bonū ad oēs: marie ad dōcticos fidei. i. xpia-
nos. oib. n. pari dilectōe vitā cīna optāda ē.
Et si nō oib possint eadē exhiberi dilectōis of-
ficia: q sup frībuz marie sūt exhibēda: qz si iui-
cē mēbra: q hnt eadē pxiūm. h ille. Et sic his fil-
bus qz auctibz cludit oēs piter diligēdos ē
charitatis affectu: s3 in opē exhibītōe differē-
tiā esse debē et. Alia opinio dicit qz nō solum
effect: us3 etiā affectu pxiūm vnū diligēdus ē
qz alter. Et h expse ondit ex snia bñ pxiūm.
sup Ezecb. et bñ Ambrosij sup illd canticor.
D: dinauit i me charitatē. vbi expse ondit qz
pxiūm diligēd ē de qz pxiūm. et ini. primos pxiūm
mat et pxiūm filius: et filius magis qz affinis: et

xpianus magis q̄ iude: ⁊ sic ordinate pcedē
 do. Et hec opinio vior ē. Et auctes q̄ cōlū oēs
 diligēdos dicit: intelligi debēt ad hūc sensum.
 Equat̄. i. cōiter oēs diligē debem⁹ affectu. i.
 oib⁹ optare sūmū bonū: q̄ idonei sūt illd⁹ adipi
 sci. Mō tū p̄ hoc tollit̄ ordo: qn̄ p̄ pus illud
 mib⁹ ipsi veli: postea p̄r̄ m̄ri: ⁊ sic successiue.
 Et si h̄ mō p̄ma opinio intelligē voluit: vā est
 nec p̄mū dicēdū ē. Et hoc etiā clari⁹ in sequēti
 v̄itate cōf̄f̄et̄. Et ad hūc fam dico q̄ sc̄p
 bonū p̄p̄m: est bono p̄mū p̄ticulari p̄ponē/
 dū. bonū bono equat̄ suū p̄p̄tōiābilit̄ r̄f̄e/
 rēdo. Triplex. n. ē bonū. s. bonū spūale. bo/
 nū cōp̄ale. ⁊ bonū tēp̄ale. Dū accipe regulā
 gnālēz q̄ bonū spūale: vt sal⁹ aīe: bono spūali
 p̄mū. i. saluti aīe. p̄mū p̄ponēdū ē. Sūl̄ bo/
 nū cōp̄ale. p̄p̄m bono cōp̄ali. p̄mū. Et bonū
 tēp̄ale. p̄p̄m bono tēp̄ali. p̄mū. Ec̄. xiiij.
 Qui sibi nēq̄ ē quib⁹on⁹ erit. Audi Aug. li.
 de v̄bis dñi s̄m̄nē. ij. s̄ fac̄ inḡr̄ clynā ē fa/
 c̄ misericordiā. Si intelligis: a te incipe. Quō
 .n. cr̄s misericors alicui si crudel⁹ es tibi. Et ha/
 ritas. n. ordiata icipit a seipso. xiiij. q. iij. si nō
 lz. ⁊ d̄ p̄. di. iij. q. vult. ⁊. xij. q. ij. c. duc. ⁊. i. q.
 di. c. qd̄ ait. ⁊ notat̄ur iste p̄cōdāt̄e i. c. lz. d̄ re/
 gulari⁹ d̄i glo. sup̄ v̄bo. vti itas. vide ibi. Et
 nullū istoz textū facit ita ad p̄positū sic cap̄lz.
 qd̄ ait. xiiij. di. vbi i sūma dicit̄: q̄ nō sūt a nob̄
 aliq̄ p̄mittēda delicta ne aliq̄ quiora p̄mittāt. ⁊
 si v̄ba Aug. sup̄ B̄c̄n. i. li. qd̄nū. ⁊ h̄ idē cō/
 cludit glo. ibi ⁊c̄. S̄z de h̄ etiā dicit̄ p̄ma p̄clo
 ne it̄e p̄tis q̄re ⁊c̄. Et ad itā v̄itatē dico
 q̄ si v̄itā. p̄. p̄mū exponēre oportet ne iustitia
 des̄rat̄: s̄ne morte eterna p̄rer̄: necesse ē expo/
 nē v̄itā. S̄z si piculū aīe nō imineret n̄ tenent̄
 v̄itā p̄ ipso exponē. si v̄o id faceret signū esset
 infiniti amoris. Et ob hāc cāz J̄esu x̄po imēse
 sum⁹ obligati. q̄ vt nos a amore eīna libera/
 ret: se morti turpiss̄me exposuit. Apoc. p̄. La
 uit nos a p̄tis n̄ris i s̄guie suo. Audi Aug.
 Mis̄er̄ igit̄ ego q̄stū debere diligē deū meuz q̄
 me fec̄ cū n̄ erā. Redem̄t cū perierā. Mō etiā
 ⁊ de nibilo in fec̄: n̄ lapidē: n̄ arborē: n̄ aūc̄: s̄z
 voluit me hoīez cē. Dedit mibi viūc̄. s̄c̄ire. ⁊
 discēnē. Mis̄er̄c̄ ⁊ ad mōtalē d̄scēdit. mōtali
 tatē suscepit. mōtē sustinuit: ⁊ sic in s̄laurauit h̄
 ille q̄re ⁊c̄. Et hec tibi sufficiat̄ p̄ p̄l̄cti p̄clōne.
 Quia si dī amore diligēda s̄c̄da.
 Ec̄cipe s̄az p̄clōnē. v̄z. Dīa q̄ fec̄ de⁹
 siue i celo: siue in inferno. siue in terra

ipsi⁹ gl̄oriosi dei respectu ⁊ amore sūt diligēda
 Hec p̄clo. p̄bat̄ breuiter auct̄. rōne. ⁊ exēplo.
 Auct̄e qd̄e. audi p̄p̄am. Delectasti me in sa/
 ctura manū tuaz. i. in creatura. s̄z delectatio
 nō ē sine dilectōe. q̄ ⁊c̄. Rōne arguit̄ sic. Q̄ si
 xp̄i actiō ē n̄ra instructiō p̄. Bre. s̄z x̄ps oīa di/
 lerit. ps. Nihil odisti eoz q̄ fecisti. q̄ ⁊c̄. Ter/
 tio p̄z exēplo. Lōgū qd̄e de rebus oib⁹ exēpla
 ponē ⁊ tediosū ēēt. s̄z lege i v̄itis pat̄z: ⁊ vide
 bis q̄stenerime oīa dilex̄r̄. Mis̄ero⁹ pedē cu/
 raui l̄c̄is. Ali lūpe c̄rca borā nonā de celi/
 quīs mēse sue cibū m̄strabat: ⁊ ipsa ei⁹ man⁹
 lingebat ⁊c̄. Mis̄er̄c̄ tres pulcherrimas veritates.
 P̄ma ē. An ego teneat̄ diligē sceleratos: q̄s
 dictim video s̄c̄os blasphemare. luxuriari ⁊c̄.
 Sc̄da ē. An de necessitate salutis teneat̄ inī/
 micos diligere: ⁊ eis signa dilectiōis ostēdere
 Tertia: An teneat̄ diligē demōes: quoz occa/
 sione sepe mortāl̄r̄ deū meū offēdo. Et tūm
 ad p̄mā dico s̄z b̄n̄i Th̄o. fa. fe. q. xxv. ar. vj
 i cor̄pe. q. q̄ in p̄tōre duo p̄siderāda sūt. nā. s̄.
 ⁊ culpa. Sc̄dm̄ nām qd̄z b̄titudinis capaces
 sūt ⁊ iō sūt ex charitate diligēdi. s̄z q̄z culpa
 deo aduersant̄: ⁊ ipsa ē b̄titudinis impedimētū
 iō vt sic oēs odio h̄ndi sūt. siue p̄aī. siue m̄f̄ ⁊c̄.
 ps. Iniquos odio habui. Audi Aug. d̄ ciui.
 dei. Mis̄er̄c̄ inḡr̄ odiū bz de malis q̄ s̄m̄ deū
 viuūt vt nec pp̄ vitiū oderit hoīez: nec amet vi/
 tiū pp̄ hoīem. s̄z oderit vitiū amet hoīem. Et
 Mis̄er̄c̄ ait. Sic diligēdi sūt homines vt eoz
 nō diligat̄ errores. Dñs aut̄ Bona. i. iij. di.
 xxvij. dicit̄ q̄ p̄tōres iq̄stū viatores sūt: d̄nas
 h̄nt rōnes diligibilitatis. s̄. relucēnā imaginis
 dei ⁊ capacitātē b̄titudinis: qm̄ adhuc saluari
 p̄nt. Et p̄z de David. Audi Ambro. Mis̄er̄c̄
 cauit igit̄ David qd̄ solēt reges. s̄z p̄m̄az gessit
 fleuit: ⁊ igēuit: qd̄ n̄ solēt reges. cōfessus ē cul/
 p̄az obsecrauit indulgētiā. Et p̄lūlatrōis. Au/
 di ⁊ Eriso. li. de rep̄at̄e lapsi. L̄atro inḡr̄ iste
 q̄ p̄debat i cruce n̄ eguit p̄l̄ritate ip̄is vt iḡr̄
 sū padis̄ mereret. s̄z tū ei sp̄acij suffecit q̄rum
 exp̄di potuit: donec posset vnū p̄f̄er̄ s̄m̄onē
 Ita vt intra momētū ip̄is totū v̄ite sceleribus
 liberari p̄cedē ad padis̄ etiā ap̄los mereret
 hec ille. Et sic habes q̄ duplici de cā teneamur
 diligē p̄tōres. Sed dubito inges. dic̄ q̄s an
 ista dilectō d̄z cē effectū tū: optādo. s̄. cū sūmū
 bonū. an ē effectū: vt teneat̄. s̄. eis necessaria
 v̄ite m̄strare. Dico s̄z cōez theologoz: s̄. h̄olā
 qd̄ ē p̄t̄ p̄pus: i. x̄. c̄bi. q̄ amicitie d̄n̄ficiā ab

amicis peccatib⁹ subtrahenda n^o sunt: dāmo salutis eor⁹ spes habeat. Sed magis eis auxiliū dū ē ad virtutis re. operandez qz pecunie. cum amicis magis debeam⁹ esse virtutis qz pecunie. Et h^o sit p^o correctionē fraternā. d^o q^o infra dūca se q^o n^o feria tertia diei. Audi pulcherrimū te xru. xru. q. iij. c. dz hō. vbi sic d^r. Debet hō diligere primū tāqz seipz. i. ad id qd seipz. i. ad vitā eternā. vt quē potuerit boiez bñficio: p^o solatiōe: l^o informatiōe doctrine: v^o discipline correctiōe adducat ad colēdū deu. Et sūt vba Aug. ad Thacedonum. vbi glo. sup vbo. dz hō. sic a^r. Hic ē argumētū q^o pecunia aliqūe possum⁹ alligē ad fidē. vt. xru. q. vii. c. qd aut^o z. xl. di. q^o sincera. Sub tali p^o dūtiōe possum⁹ aliqūa ducē i^o v^o rōē vt fiat xpiana. xru. q. i. caue. z possum⁹ eos gūiorib⁹ p^o ficiōib⁹ enecrare vt pueriant. xru. q. v. iā vō. qd sat^o ad mūti pōt. Et sic i talib⁹ spūalib⁹ licite fit pactio vbi agi^o de puerfide alicui^o ad fidē. Et sic nō obstat. i. q. ij. qz pio. hec glo. ibi. Si vō spes salutis eor⁹ nō ē: n^o sūt^o amicitie familiaritates exhibēde. Et p^o maxime qū eor⁹ vita ē potius alioz nocumētū z subuersio: aut reipublice: aut eccle^o: aut fidei detrimētū: qz sit eor⁹ emēdatio. Similit^o dico d^o puerfatiōe. Mā qz diu eor⁹ salute speram⁹: cū eis puerfatiō ē: alias n^o. La ueārtū fragiles. In Salomō suo filio Robo az dicebat. fili si te lactauerit p^o dōres: ne acquiescas eis. aut si dixerit cōmisce te nobiscū vnū sit mar supiū n^o m^o: ne ambules cū eis zc. Et sō vulgarit^o dicit soler. La mala cōpagnia fa fia char el collo. Qualit^o soci^o: collega: comica: cōfors: sodalis differāt. Et qualit^o qz dicat soci^o criminis: p^o siliari^o: fautor: seu defensor: notat glo. magna in elemē. p^o ma de penis. vide ibi si placz. Et sic p^o p^o ma vi. Quātū ad fam vi. dico q^o dubiū duas ptes hz. p^o prima an d^o salutis necessitate teneat diligēti^o inimicōs. Secūda an teneat illis signa dilectiōis ostēdere Quātū ad p^o mā cōiter doctores oēs dicūt q^o h^o p^oceptū de diligēdis inimicis. Mat^oh. v. Diligite inimicos v^o s zc. ē necessario distinguēdū. Et ad p^o accipiam⁹ dūz Bona. i. ij. di. xxx. vbi sic a^r. Diligēti^o inimicū p^otingit duob⁹ modis. aut affectu. aut effectu. Affectu dupli^o eit aut affectu inocētie. i. n^o appetet ei aliqd malū: vt necē: l^o vindictā. l^o affectu beniuolētie. i. sibi bonū optādo. p^o p^o mo q^o l^o bet inimicū diligēti^o icnet. nullus. n. alicui necē q^o r^o dz.

Secūdo mō: l^o affectu beniuolētie. h^o pōt esse duplici^o: aut optādo ei bonū spūale: aut tpale. Spūale: vt optare ei grām in p^o n^o i: z gloriā in futuro. Et sic glibet de necessitate salutis tenet diligere inimicū. Rudelitas at magna eēt nō optare cuilibet hōi grām z gloriā: p^o quaz z vt quā acciper mereret hō: xps Iesus i ara amariss^o me crucis sanguine suū copiosissime fudit Secūdo mō affectu beniuolētie: optādo ei tpale bonū. Et h^o duob⁹ modis aut ē inimicus p^osonalis. aut inimicus cōis: vt reipublice: aut eccle^o. Si ē inimic^o p^osonalis. aut inimic^o cōis: vt reipublice. nō tenet hō de necessitate salutis illi bonū tpale optare. sed si optat h^o ē p^ofectiōis n^o necessitatis. Si vō ē inimic^o eccle^o: nullo mō tenet illi optare: nisi speraret emēdatō. Et sic p^o q^o l^o iter inimicos diligēti^o debeam⁹ q^o ad affectū Accipe fm mēb⁹ hū^o d^o distinctiōis v^o z. q^o diligēti^o inimicos debeam⁹ effectu. Et dico q^o diligēti^o inimicos effectu pōt intelligi dupli^o v^o z cf^o sectu inocētie. aut effectu beniuolētie. Effectu inocētie tūc inimicos diligim⁹ qū eis nō nocem⁹ n^o c^o p^o aliuz nocē p^ocuram⁹. Et sic glibet de necessitate salutis inimicos diligēti^o dz. qū dūz h^o gen^o nocēdi sibi refuat vt dicit apl^os. Ad i bi vindictā z ego retribuā dicit dñs. z Apoc. vij. c. Nolite nocere ire z mari neqz arborib⁹ q^o adusqz zc. s. i p^o n^o i vita. Expone: qz nemini ēbz rōē odij ē nocēdū. mltomagis hoib⁹. De effectu at beniuolētie distinguēdū est. aut ille est inimic^o p^osonalis. aut cōis: vt reipublice aut eccle^o. Si p^osonalis nō tenet cū diligēti^o nisi in casu necessitatis. si at n^o ē ei casu necessitatis: h^o eēt p^ofectiōis. Si at sit inimic^o fidei aut eccle^o tunc nullo mō ei tenet subuenire: nisi speraret ei^o salus. Mā inuuis malū ē ip^o sūz mozi punit tere qz q^o malū i^ogerat fidei eccle^o xpi Iesu. Similit^o est dicēdū si sit inimicus reipublice z hōi cōis. Iō Breg. xru. mox. dicit. Euenit plerūqz soler: vt non amissa charitate. delectet nos ruina xpi: z ruit sus eor⁹ p^ospitas sine inuidie culpan os p^o r^o llet. Lū ruere eo quosdam: hūi crrigere dūm⁹: z p^oficē illo quosdā iuste op^o p^o m^o tomidam⁹. Iō filij di vt habet Exo. xv. letati sūt in mari in d^o mo p^opharaone cum ereritu. L^o antabant. n. dicētes. L^o atēni^o dñs. vide ibi hystoriā si vis. Vis. Et sic p^o qualit^o p^oceptū d^o diligēdis inimicis intelligat. p^o Decoia i snia dñs Bona. vi. s. Accipe mō saz p^otez anteduce virtutis. v^o z. An de necessitate salu^o

tis teneantur in multis signa ostendere charitatis
 Et dico fin bñi Tho. 2^a 2^a. q. xxv. ar. ix. q. q
 dā sūt signa dilectōis que exhibent primis in
 cōi: vt orare p toto populo. aut cū bñficiū im/
 pedim⁹ toti cōitati. Et huiusmodi bñficia r di/
 lectōis signa de necessitate salutis et inimicis
 cōicare dare debem⁹. Quod si n̄ fieret: iudicē
 lino: is r vindictē signū eēt. In Lcui. xix. dī.
 Mō grāf vltōnē nec memor eris iniurie ciuū
 tuorū. Quedā sunt beneficia r charitat⁹ signa
 que cū quis alicui p̄cularit⁹ ipedit. Et talia n̄
 tenet de necessitate salutis ipedere: nisi fin p/
 parationē animi. i. vt pponat: q quqz neces-
 sitas occurreret: illi liberalit⁹ subueniret. Et hec
 intellige si sit inimicus p̄sonalis. Si vō cōis
 inimic⁹ eēt vltēllie: nullo mō teneat nisi spe
 raret emēdario. Et sic intelligit illud p̄rouer.
 xxv. Si elurierit inimic⁹ tu⁹: cū illuz. si finit:
 potū da illi. Hec de dilectōe bñi Tho. vbi sup.
 Ego aut vt clarior d signis charitatis iūnicos
 ostēdēdis noticiā hēatur: pono regulā hāc gnā
 lē: q: cuilibet inimico iniuria parcēda ē: sed n̄
 dānū. Vñ si qz tibi p̄fēz: l' matre: l' fratrē oc/
 ciderit: l' aliquā grāuē iniuriā intulerit: sine aliq
 glō. d necessitate salut⁹ qz vt illi p̄cas. Adāth.
 v. Diligite inimicos v̄ros: bñfacite his q ode
 rūt v̄ros. Audi pulcherrimū ter. xxiij. q. iij. c.
 cū i lege. Lū i lege i q scriptū sit. Dilige alicū
 r odio hēbis inimicū tuū. acceptā tūc hēctia iū
 stū fuerat: vt dei suosqz aduersarios q̄nta pos
 sēt v̄tute p̄primeret: eosqz iure gladij ferirēt.
 Qd in nouo testō p̄culdubio p̄fēctū: cū p se
 metipsū vitas p̄dicat: dicēs. Diligite iūnicos
 v̄ros rē. Et sūt vba bñi Dīc. i expōitiōe euā
 gelij. Sile factū ē regnū celoz hōi regi q fecit
 nuptias filio suo. Quare ex his p̄z q q odium
 potat mortāl⁹ peccat. di. xxv. c. crimis. Et oīs
 q frēz odit homicida ē. Jo. iij. Et d pe. di. i. c.
 oīs iniquas. Quā ob rē o: vt cuilibet iniuria re
 laxet. dānū aut dimitte p̄fēctōis est r nō neces
 sitat⁹. vt dicit Nicola⁹ delira. Sz qz ego q iū
 riā feci: tui mētē scire nō possuz. qz hoc dei p/
 p̄tū ē. quāt ego h̄ scire potero q mibi. l' iūri
 am p̄donaueris: ignoro i quies: nisi tu mibi si
 gna aliq remissionis ostēderis. p̄optera aia
 nō q octo signa sūt iūnicia spāliter ostēdēda.
 p̄mū ē in v̄bo. 2^m ē i aspectu 3^m in gestu.
 4^m i oratiōe. 5^m in generali. 6^m i particulari
 7^m in dispositione. 8^m in operatione. p̄mū
 inqz signū inimicis spāluc ostendit

dum est in v̄bo. Signa. n. charitatis ex inte/
 riori dilectōe p̄cedunt: vt dicit bñs Tho. 2^a.
 fe. q. xxv. ar. ix. Si. n. mētē mibi p̄ceres: r mi
 bi nō loqrer⁹: sig^m pot⁹ eēt rancorū r odij qz
 amor⁹. Mō tū q si ex loq̄la piculuz icurreret:
 aut v̄r̄is̄r̄ crederet icurri: iā inimico loq̄ndō
 nō est. qm nō sunt faciēda bona vt eueniāt ma
 la. 2^m sig^m p̄st̄it i aspectu. Simulac⁹ enīz
 mētis faciēse. ait be. Hiero. r iō amor i v̄ltu
 fluz. Et. 32. q. v. c. nec solo Au. ait. Impudi
 cus oculus ipudici cordis nuncius est. 3^m si
 gnū est in gestu. vt. f. nō recedas aut alia decli
 neavia cū videris inimicū. qm oppositū facere
 odij signū est. Quartū sig^m ē in orōne. vt. f.
 inimicū ab orōne cōi nō excludas. qz alr mor/
 taliter peccares. 5^m est in gnālī. vt. f. tpe fa/
 mis etiā inimico frumentū vendas. i. si oib⁹ vē
 das. 6^m est in spālī. i. si ex spālī grāclpnā pau
 pibus facias: r inimic⁹ accedat: vt s̄r̄r̄ cū alijs
 illum nō repellas. Septim^m ē in dispōne. i. vt
 semper aio firmes. si inimicū tuus in extrema
 necessitate veniret: illi subuenires: r hoc intelli
 ge v̄r̄s̄r̄ est declaratū. Octauū sig^m ē in opa
 tione. i. cū inimicus tuus de facto est i extrema
 necessitate: illi subuenia: p̄posse ad intellec
 tū supius darū. his octo signis ostēdis qz sit ve
 rus amor. In Aug. in s̄mone s̄cti Stephani
 ait. Memo se seducat. qui. n. vñū hōiez in hoc
 mundo odio h̄z: qquid deo in opib⁹ boni ob
 talit totuz p̄t: hec ille. Et sic p̄z fa veri. Et tū
 ad itā ve. breuit dico q illos tāqz amicos ama
 re nō debem⁹. qz amic⁹ de necessitatē tenemur
 optare vitā eternā: quā illis oīno appetet non
 debemus. qz charitate dei repugnet: p̄ quas
 eius iustitiam approbam⁹. Sz debem⁹ eos tūc
 diligere: qz gl̄ie dei sunt. rectissimū exemplar.
 Et hoc etiā modo illis optare debem⁹ eoz con
 suationē ad gl̄iam dei. Hoc in snia. b. Tho.
 2^a 2^a. q. xxv. ar. xi. in corpore questionis. Et h̄
 sufficiat pro p̄nti p̄lone. quare rē.

De obsequantia mādator. Lo. lo. itia.

Lcipe itiam p̄lonein v̄z. Mōverā dī
 chari. h̄z q p̄fius mādata negligit obf
 uare. Ad e⁹ declarōnem nota q chari.
 omia leg⁹ r xpi mādata in se v̄tualr p̄inet: r
 ad eā velut ad finē ordinant oīa p̄ma. Tbi. i.
 si inis p̄ceptū est chari. de corde puro. conscien
 tia bona r fide f̄cta de corde puro. i. nihil cum
 dei amore equalr misceatur. i. m̄ qz r̄ū ipe dili
 gat: s̄z ipse sup. oīa. p̄ficia bona. i. sine p̄tō mō

tali: q̄a n̄c bona p̄scia ē. p̄ idē n̄ ficta. i. mobili
 et fragili: s̄ i aduersis forti et p̄stā. Hoc p̄sup
 posito bec p̄clo triplici pbat. s. aucte. rōne. et
 exēplo. Aucte qdē audi dñm Jo. xiiij. Sigs
 diligit me s̄monē meū suabit. Audi. et Aug.
 de laude charitatis. Totā ingt magnitudinē
 et latitudinē diuinor̄ eloq̄or̄ possidet charitas
 q̄ deū. primūq̄ diligit. Docet. n. eā magis no
 ster celestis: et dicit. Diliges dñz deū tuū ex to
 to corde tuo: et ex tota mēte tua: et ex tota aia tua
 et primū tuū s̄c teipm. In his. n. duob⁹ mada
 tis tota lex p̄det et p̄p̄e. Si q̄ n̄ vacas oēs sa
 cras paginas p̄seruari: oia volumina s̄monē
 euoluere. oium scripturaz secreta apire et pe
 netra: tene charitatē ubi p̄ndēt oia. bec ille.
 Audi et Paulū aplm ad Ro. xiiij. Memini i
 q̄t q̄q̄ obeari nisi ut iuicē diligat. Nec dī ex
 cludit dilectō. qm̄ primū diligit p̄p̄ deū. et iō
 i dilectōe primi dei cludit amor. Et ob h̄ ibi
 idē subiūgit Paul⁹. Qui diligit primū legē
 implet. q̄re rē. Secūdo bec p̄clo pbat ratiōe.
 Quicūq̄ recte et sancte i deū et primū regula
 tur p̄fecta charitatē h̄z. S̄z dē p̄ceptis hō f̄cte
 sancteq̄ i deū et primū regulat. q̄ ipse p̄fectam
 charitatē h̄z. Adaior ē s̄cū nota. s̄ minor pba
 tur. Trib⁹. n. p̄mis mādatis sufficiēti s̄cūq̄ i
 gulat hō i deū: et alijs septē i primū. q̄rē. Et
 p̄bo p̄mā p̄tē ist⁹ annis. Mācū de se beat ad
 creaturā i triplici genere cāe. s. ut creator. gub
 nator. et glorificator. Inq̄zū ē hōis creator de
 be ei fuit et reuerētē subiectō. Adat̄ci. iij.
 Dñm deū tuū adorabis: et illi soli fues. et ut
 h̄ facit hō ut debet: p̄mū p̄ceptū ip̄s fuit: dicēs
 Mō h̄ebis deo aliōs corā me. Inq̄zū ē hōis
 gubernator: debet ei nois scificatio. q̄ nomen
 scū e⁹. Et ut h̄ faceret: addidit s̄m p̄ceptū di
 cēs. Mō assumes nomē dei tui frustra. Inquā
 nū hō ē hōis glorificator: debet ei qdā aliē ope
 ris scū dīcatio. et iō addidit itū p̄ceptū dicēs.
 Memento ut diē sabbatifices. Et sic fuit or
 dinat hō q̄ ad deū. Secūdo p̄s aūtis pbat. s. q̄
 alijs septē p̄ceptis ordiet hō quo ad primū p
 bat. vñ nō q̄ h̄ septem p̄cepta sup duo p̄cepta
 nāc sūdamētū. v̄z Ad tibi vis fieri: alijs faci
 to. Et qd tibi fieri nō via alijs ne feceris. Sic
 igif ordiat p̄mo hō i primū. Ingratitudo. n.
 vitii grāde ē. Et qm̄ iter primos p̄ncipalio
 res sunt p̄ et m̄: q̄ cū deo p̄cipāt i nobis esse
 dādo. qm̄ de aīam: parētes corpus prestant.
 Jō in sa tabula ubi bec septem p̄cepta digi

to suo scripsit dō: ne i grati pentib⁹ tanti bñfici
 cēm⁹. p̄m et p̄ncipale mādātū fuit honora p̄ez
 et infem tuā. Alia at̄ sex gnālī circa quēlibz p
 rimū boiem regulāt. Mc. s. primo aliq̄ modo
 noccam⁹. Et qm̄ primū triplī offendē possu
 mus. s. cō: de: ore: et opē. Et opē triplī. s. in p
 ria p̄sona: in p̄iucta et in reb⁹ suis. Jō ut istis
 trib⁹ moīs ope primū offendē caucam⁹: tria p
 cepta dedit. Ip̄m nō occides. Et h̄ respicit p̄so
 nā p̄riā. 2⁹ nō mechaberis. Et h̄ respicit p̄so
 nā p̄iunctā. 3⁹ nō furtū facies. et h̄ respicit res
 extiores p̄rias. Et sic remanet hō regulatus
 ne primū ope offendat. S̄z q̄ nō solū ope: sed
 etiā maledicta lingua. primū offendē possum⁹:
 p̄s. Lingua tua sicut nouacula acuta rē. Jō ut
 caueat s̄biunxit nō falsus testimoniū dices. ubi
 ois linguae offensa p̄hibetur: ut dicit Alex. de
 ales. Et q̄ non solus lingua: sed etiā corde of
 fendere possumus: iō subiunxit talia duo. non
 p̄cupisces v̄rozem primi tui. nō bonē: nō ali
 num: non suum: non ancillā rē. Et sic rema
 net regulatus quoq̄ in primū. et p̄ p̄is ibi p̄fē
 cta chari. 3⁹ h̄ conclō p̄batur exēplo. Nam
 Adoyfes p̄plo dixit. quid petit deus a te. nisi
 ut ambules in v̄ijs eius et diligas eū. Deut. x.
 In dñs legē Adoyfi datur⁹ dixit ei. Ego dñs
 facia miam his qui diligunt me: et custodiunt
 p̄cepta mea. Exo. xx. c. Quare bñ concludit
 q̄ finis p̄cepti est charitas. et per p̄is q̄ p̄cepta
 nō seruat: charitatē nō habet. Et sic p̄z ista cō
 Et sufficiant hec. pro secunda p̄te h̄ sermonis
 De vtilitate sc̄e charitatis. Lōside. itia.

In tertio loco.

n̄ Sācte charitatē iocundā vtilitatē
 videam⁹: ubi tres p̄clones sub
 iungamus. In q̄bus duodecim
 fruct⁹ colligem⁹. Ip̄m 2⁹ ē ista. Vex a falso in
 stū ab iniusto: seruentē a tepido: gaudiosum a
 mesto amore discernit et cognoscē faci⁹. 2⁹ p̄
 ē ista. Patēis: benigna p̄seuerās ē sc̄a chari
 tas: atq̄ regulās cūcta. 3⁹ p̄clo ē ista. Distinguit
 p̄comitit: p̄ficit sancta charitas atq̄ triumphat
 De q̄tuor p̄mis fructib⁹ cha. Lon. i.
 Lōpe p̄mā cōclonēz rē. ut. s̄. In hac
 cōclōne q̄tuor ponunt sc̄e charitatis
 fruct⁹. Ip̄m dñs dī chari. vera. 2⁹
 dī chari. iusta. 3⁹ dī chari. op̄osa.
 iij: dī chari: gaudiosa. Ip̄m inq̄z sc̄e cha
 ri. fruct⁹ dī chari. vera. ubi nō q̄ charitas que

dā ē. Vā. quedā falsa. Charitas Vā ē qñ ama
 m' nō spē pmodi: aut alie vtilitatis: s; amore
 amicitie tñ. Charitas falsa p oppositū ē qñ. s.
 amam' spē alie vtilitatis. q cessante illud non
 amarem'. 2 h dī amor cōcupiscētiē. Ad cū
 declaratiōe notādū s'm pñm. viij. etbi. q nō
 qlibet amor h; rōne amicitie: s; amor q ē cum
 beniuolētia h; rōne amicitie h; . Vbi grā si ali
 quē sic amam' ut ei bonū velim' tūc est amor
 cū beniuolētia. Si at reb' amatis nō bonū ve
 lim': sed eoz bonū volum' nobis: sicut amare
 vltm': 2 equi: 2 huīsmōd: q nobis vilia sunt
 erit h; amor nō ē beniuolētiē: s; cniūsdā cōcu
 piscētiē: qñ si talis vtilitas tolleretur nō esset
 amor. Audi ex. d. pe. di. i. c. primos. vbi dici
 tur. Proximos at tūc diligim' sic nōs: si nō pp
 aliq's vtilitates nras: nō pp sperādā bñficia l'
 accepta: nō pp affinitates l' p s'agumitates: sed
 pp h' tñ. h' tñ nō nāc participes diligamus
 hec ibi. Audi Jhdo. d. summo bono li. iij. Nō
 sūt igt fideles i amicitia. q's mun' nō grā copu
 lat. nā cito deserūt: nisi semp acceperint di. le
 citio. n. q munere glutināt. eo suspēso dissolui
 tur. hec ille. Audi 2. Lassiodox i quadā epla
 Necessitas ingt amicu pbat: 2 innine charita
 tis arboze splēdor exhibet subuētionis eluci
 dat. Et idē q verus amicu est oī tpe diligit: nō
 tōmētū separat: labor nō lassat: thesaur' nō su
 perat: alienus amor nō occupat. hec ille. Idē
 sent h' puges 2 cōsanguinec 2 gcūq; parētes
 q si se invicē amāt pp cognatiōē 2 vtilitates
 nō illos sic seipso amāt. S; a fortiori si tales
 nō diligūt vero amore sicut ipso. quō g dili
 gēt inimicos. Si propriā vxorē quis diligit. p
 pter suā pulchritudinē. 2 ea leprosa effecta vl'
 fenctur: vl' qūq; alia infirmitate tñpter de
 formata eā nō diligit: pellex erit ille amor. i.
 amor de pelle. Sic igt eā amabat: sicut gluto
 pcellū assatū. Similit' si quis famulū amat co
 q; diligenter 2 cū multa sollicitudine suat ei.
 demū infirmatū: l' senē effectū cū derelinqt. vl'
 mittit ad hospitale: quō talis diligit inimicum
 suū sic seipso: q ei vbi 2 factis iniuriatus est
 Ex qbus sequit' q si amor inter hoīes ex vili
 2 delectabili causat: 2 nō ē ibi honestū: nō ē ibi
 amor ver': s; fallax 2 mercenari'. Audi apo/
 stolū. i. l. cor. xij. Charitas ingt nō qrit q sua
 sūt. i. ppriā vtilitatē. nūq; n. legim' sanctum
 Moysen suis filiis aliquod officiū dedisse. 2
 cū de hac vita migraturus esset. dñs rogās ut

ppo suo de idoneo pueret duce: nullā de fi
 liis aut cōsanguineis mētiōē fecit. Muneri
 xvij. Et Josue terrā distribues filiis isrl': mī
 nōre pte tribui sue dedit. Josue. xvij. Et dñs
 Jhesus nō Joannē: nec vtrūq; Jacobū: sed
 solū Petrū pasto: ecclesie instituit. Jo. xxi.
 Vera igitur charitas nō querit q sua sūt. id est
 ppriā vtilitatē: Sed heu infelicitati nre: oēs
 enī nūc querūt que sua sūt: nō que Jesu chrisi
 ut aplūs ait. Nō tñ ex his deludim' q homo
 sibi 2 suis necessaria pcurare nō debeat. imo
 ut statim ostendat pbatio. charitatis exhibitio ē
 operis: ut dicit Breg. Mā 2 xps in cruce pē
 dens curam matris habuit: 2 illam discipulo
 cōmēdauit. Et dum in horro a iudeis querere
 tur. dixit. si ergo me queritis finite hos abire
 2c. Sed ideo dicimus mordinatum amorem
 qui. s. oia p se 2 suis appetere 2 deuorare facit
 quare 2c. Et sic patet primus fructus. Secun
 dus fructus dicitur charitas iusta. Iustitia nā
 qz erigit: ut maius bonū minori: 2 maximum
 maiori anteponat. Sūt autē in bonis tria bo
 na gratis data. s. anima corp'. 2 substantia h'
 mudi. Et s; hunc gradatū ordinem nā docet
 p amorē vñū alteri esse antepōndū: quod
 vtiq; experiētia patet. cū mallit hō pvari oclō
 corporali: qz oculo spūali: q ratio ē. q deficiēte
 sit hō amēs. Rursus p corpali tuēda vita nālū
 hō cūcta postponit. Job. iij. Pelle p pelle. i.
 alteri vitā p sua seruāda: 2 cūcta. id est tpalia
 q habet hō: dabit p sua aīa. i. p vita sua. Sūt
 tñ plurimi qui qzū ad predicta ordinem natu
 re peruenerūt. cū ppter corporeis sui salutē vir
 tutis bona postponūt. Alij vero ppter tempo
 ralia bona grauissimis laborib' 2 manifestissi
 mis periculis se exponūt. Ad enī manifestus
 ē q i amore suo ordinationē nō seruāt. ppter ea
 nō se amēt: sed potius nālū se odiunt sicut
 ipso. ps. Qui diligit iniquitatē odit animā
 suā. Sed 2 parētes qui per vsuras rapinas 2
 alia iniusta lucra filijs pgregāt temporalia bo
 na in puidiciū animarū suarū: quō amabūt
 filios ordine recto. Et si proprios filios pprio
 2 recto amore nō amāt: quō recto amore ama
 bunt inimicos. Similit' 2 matres quomo
 do iusto 2 recto amore diligit paganos 2 infi
 deles: que pro sanādis liberandisq; filiis: oia
 demonū: atq; demoniacarū mulierū: seu viro
 rum ludib'ia incātatiōesq; sequūtur: sanitates
 corporis saluti animarū antepōnētes. Et qz

sequit q. quicūqz primo suo contra salutē ani
me sue bona tēporalia pcurat: vel optat: aut tē
poralia in detrementū anime querit: nō diligit
eum amore iusto sicut ipsum. Audi textū no/
tabilē. xxiij. q. ij. c. faciat: vbi dī. s. faciat homo
p tēporali salute hoīum qd potest. Lū āt ad b
vētū fuerit: ut tali salute nisi peccādo cōsulere
nō possit. iā se existimet hō nō haberet qd faci
at hec ibi. Tertius fructus dicit charitas ope
ra. Jo. iij. s. illo nō diligam? lingua et verbo
tū s. ope et vitare. idest veraci opatiōe. Et q
sequit q. q parētib? cognatis et amicis i. necessi
tatis? pstitutis denegāt opera pietatis: nō illos
amore recto diligūt. Et si eos amore recto nō
diligūt: quō sicut seipsos diligēt inimicos. vñ
oib? hāc regulā pono q. in quolibet casu neces
sitatis qlibet iuxta possit tenet amico et inimi
co. pprio nō tū corde: s. et ope subuenire. Qui
enī habet vñ subueniat sub peccato mortali te
net subuenire ope. Jo. iij. Qui habuerit sub
stātiā huius mūdi: et viderit fratrem suū neces
sitates hīe: et clausit viscera sua ab eo: quomō
charitas dei manet in illo. Et i. de cret. lxxvi.
di. c. pascet. Pāscet inq. fame moriēte. si nō pa
ueris occidisti. Et sunt vba Ambro. i. lū de
officijs. Et. c. se. dī: Qui clemētia nō hz. nec i
durus est viscera misericordie et lacrimarum
qzuis spūalis sit nō impleuit legē christi. s. Adar
ci. xi. Qui vō nō hz vñ opere possit subuenire
mēte saltē subueniat. In bñs Tho. fa se. q.
xxi. ar. ij. ant. Lū. n. simpliciter loquēdo oib?
bñfacere nō possumus: hec exigit charitas: ut
animū subueniā dī si vñ cēt bēamus. Sz beu
auaritie nre: nō ope cū possumus egenis: nec
mēte cū nō possum? subuenimus. Audi tex.
xlvi. di. c. sic hī. vbi dī paz p pncipiū. Ad es
anari semel. i. pfecte vicul cupiditatis astricta
semp aurū: semp argētū videt. s. in aio sp red
dit? cōputat. grātius au: ū qz solū inuēt. idest
deū. Ipsa. n. ei? oro et supplicatio ad deū dīm
s. directa. qrit aurū. Et post pauca. Interdus
et vñ arte negissima ex ipso aux nascit. i. ac/
quirit. Sz nec facietas nec finis vnqz aderit
cupiditat: qz. s. auarus semp eger. Et ifra qh
in fine capli. Meqz. n. minus ē criminia hūi
tollē: qz cū possit. s. dare: et habūdas in dilige
b? denegare. Et lūcentiū. n. panis quē tu dēti
nes nudoz vestimētū qd tu recludis. misero
rū ē redēprio et absolutio: pecunia quā tu i rer
ra desodis. Tātoz g te scias inuadē bona: quā

tis. i. q. possis prestare qd velis. i. velle debet
ref. hec ibi. Et sūt vba bñ Ambrosij. Et. xij.
q. ij. c. et illi. vbi dī. Et si illi q nulla ex rebus
suis pauperib? xpi distribuāt. s. necessitatē tpe
eterna iudicis voce p demnabūt in futuro. s.
Adar. xxv. Et suriur. Et. Quanto magis hī q
auferūt pauperib? qd nō dederūt. hec ibi. Et sūt
vba ex cōsilio Tolerano qrit. q. et. Quari?
fruct? dī charitas gaudiosa: vbi nō q sicut pfe
cta charitas ex respectu dei et primi est: ita pfe
cta charitas duplex gaudiū gnāt: vñ respectu
dei. alterū respectu primi. Respectu dei: et b
duob? modis. vñ in se et in suis creaturis. In
se qñ ei? if nitā bonitate. clemētia. et alia ei? at/
tributa: et pfectiss mā entitate mediātes gaude
m? et in nos ppos iubilamus. ad. Psal. iij.
Vaudetere i dño sp: itez dico gaudete. Bis
dicit gaudete ut gaudiū interi? et exteri? oñdat
interi? i corde: et exteri? i facie. ps. Et cramini i
dño et exultate iusti. et sic exponit Nicola? de li
ra. In suis autē creaturis: ut cū dei bonitate
tam diuersimode a creaturis picipari gaude
m? ps. Delectasti me i facturā manū tuarū
et. Scdm gaudiū est respectu primi: ut cū de
felicitate primi ac dñā cōtēmur et leti sum?
et de malo tristamur. vñ bñs Tho. fa se. q.
28. ar. p. dicit q tristitia de malo primi etiā ex
charitate sic et leticia de bono gnāt. Inde res
amici Job venerūt p solari cū. Job. ij. c. Audi
Cassianū i qdā eplā. Iustū qppe ē ut q amic?
erat i pspertis: amicitias pferat i aduersis: et
Vre. i. mox. Qui inq. ex aduersitate primū
despicit apie quincit q. hūc in pspertis nō ama
uit. Et idē i registro ut aliquid inq. secularis au
toritatis loquar. Lū amicis oia tractāda sūt: s.
pua de ipsis. q. et. Et hec volo tibi aia mea
sufficiat p pma cōlusione bñe tertie partis.

De quatuor alijs fructib? scē et charitat. p. 24
Et cipe fam cōlonem. vñ. Patēs be
nigna pseruās ē scā charitas atqz re
gulās cūcta. In hac cōlone alij quat
tuor ponūt scē charitatis fructus: vñ. p. dīm?
dī charitas patiēfica. 2. dī charitas benignis
sima. 3. dī charitas pseruatissima. 4. dī cha
ritas ordinatissima. p. dīm? inqz fruct? dī
charitas patiēfica. i. ad. L. or. xij. Charitas
patēs ē. Audi bñ Tho. fa se. q. xxxviii. ar.
p. Lū bella igt nos vñdiz pñar: ne rō tristi
tie succubat: necesse ē vñuē aliquā hīc p quas
bonū rōnis p tristitiā pseruet. hec ātē patien

ita. hec ille. Virtus aut patencie nūq̃ perfecta
erit sine charitate: qm̃ ut ait *Psalmus* rauēnas
Nil durū: nil amarū: nil graue: nil letale *ppu*
tar ver' amor. Qd̃ ferz: q̃ v' lnera: q̃ pena: q̃
mors amorē pfectū pualer superat. Amor
i penetrabilis ē lor. ca. *Recl* utiacula gladiū
erutit: piculis insultat: mortē u' uidet: si amor
ē vincit oia. Audi *Jacobū* i epla sua canoni
ca. Būs igt vir q̃ suffert iētiā nē: qm̃ cū p
bar' fuerit: accipiet oronā vite: quā repromi
fit de' diligēb' se. Audi *z* *Bre. sup. Ezech.*
Trib' igt modis vltus patencie exerceri solet.
Alis nāq̃ sūt q̃ a deo: alia q̃ ab antiq̃ aduerfa
rio: alia q̃ a primo sustinem'. A primo nāq̃
psecutiōes: dāna: z pumclias sustinem'. ab
antiq̃ aduersario iētiā mēta. A deo āi flagella
tolleram'. Sz i his oib' vigilāi oculo semel
ipsū dz mēs circūspicē: ne s' mala primi ptra
ba' ad retributionē mali. Me s' iētiā mēta ad
necrariū seducat ad delectationē p'seūi dlicti.
Me s' flagella opificis prūparat ad excessū mur
muris. hec ille. In ille seruēssim' *Isaia* ad
Ro. viij. vociferabar. Qui nos sepabit a cha
ritate xpi tribulatō an angustia: an fames: an
nuditas: an piculū: an psecutiō: an gladi' sicut
scriptū ē pp te mortificamur. tota die extimati
sum' ut oues occisiōis. Sup q̃ vba *Nicola*
d' lira sic ait. D' is. n. passio penal aut ē mors
aut pparatio ad mortē. si mors sic d' b' gladi'
si pparatio ad mortē aut ē ppinq̃ aut remota.
si ppinq̃ sic d' piculū. glo. i. apparat' mortis.
Si remota aut ptingit tū interi' aut tū exteri'
aut interius z exterius. passio pnalē ad mō
tē: q̃ ptingit interi' z exteri' d' tribulatio. si inte
ri': aut hoc erit ex parte aie: z sic erit angustia
aut ex parte corporis: z sic erit fames. si exterius
z tūc aut hoc erit ppter defectum necessarie rei
z sic erit nuditas: aut per illationē rei nociue. z
sic erit persecutio. hec ille. Nihil ergo horum
dicit *Paulus* separabit nos a charitate dei: q̃
ē in xpo iesu dño nro zc. Secundus fructus
dicitur charitas benignissima. i. ad *Cor. xij.*
Charitas benigna ē. i. larga egēis. Char
tas nō emulat. i. nō inuidet. vel tristatur. s. su
per aliena facultate: non agit ppter eam. s. per
uerse impediendo ne bona fiant: nō inflat. s.
superbiēdo de bonis: vel non inflatur. s. con
tra primum: z si prosper e cedat sibi nō ē am
bitiosa. i. nō vult alijs pponi. Mō querit que
sua sūt tantum. s. sed etiam que aliorū sunt pro

curat. Mō irritatur. i. nō puocat ad iram vel
vindictam pro iniuria sibi facta. Non cogitat
malū. s. alteri facere: nec facit etiam si puocet
Non gaudet super iniquitate: sed potius. s.
dolet si viderit aliquem peccatorem. Lōgau
det autem veritatē. i. verbis veritatis: vel ve
ritati. s. in operibus iustitie. Hec glo. ē *Nico*
lai de lira ut supra. quare zc. Terti' fruct' dicit
tur charitas perseverantissima. Audi *Basilū*
in exameron. *Thesaurus* inq̃ indeficiens est
amor diuinus: quē qui habet diues est: quo q̃
cūq̃ careat pauper ē. Audi *Aug. sup. ps.* Lō
stans inquit z pfectus debet esse amor noster:
ut si necesse fuerit amore illius moriamur. qui
amore nostro placide ac benigne mori digna
tus ē: hec ille. Audi *Hugonē* de sancto Vi
ctore de laude charitatis. Nescio inq̃ si mar'
in laude tua dicere possū: q̃s ut deū de celo tra
heres: z hominē de terra ad celum eleuares
Adagna virtus tua ut per te vsq̃ ad hoc hu
miliaretur deus z vsq̃ ad hoc exaltaretur ho
mo. hec ille. Q̃ perfecta charitas tantum ante
xpi aduentum clamare persecrasti. veni ve
ni z noli tardare: q̃ filiū suum eternus pater
de celis in terram humanādum misit. i. *Jo. ij.*
In hoc cognoscimus charitatem dei: quonā
ipse pro nobis animam suam posuit. *L. c. iij.*
ait. In hoc apparuit charitas dei in nobis. q̃
niam suū vnigenitū misit deus in mundū: ut
viam' per eū. Et ibidem in hoc est charitas.
Non quasi nos dilexerimus deum: sed quo
nā ipse prior dilexit nos. quare zc. Quartus
fructus dicitur charitas ordinatissima. Audi
Augustinū libro primo de doctrina christiana
Quattuor inquit sūt diligēda: vnum sup nos
s. deus. alterum quod nos sumus. tertius qd̃
iuxta nos est. s. primus. quartum quod est an
fra nos. s. proprium corpus. hec ille. Que v
ba sic exponamus. Quod supra nos est: deus
est: qui causa efficiens nostre beatitudinis est:
z obiectum in quem omnia tanquam in fines
ordinantur. Et per psequēa merite super oia
diligendus. Si. n. cūta que fecit deus ppter
ipsum amamus: ipsum a fortiori magis ama
re debemus. pmo posteriorum. ppter quod
vnūquodq̃ tale z illud magis. Secūdu ē nos
ipsi: quonā post deū nosmetipsos diligē debe
m'. *Isaia. n.* charitas incipit a seipso. *xxij. q.*
v: si nō licet: q̃s circa medij capli. Tertium
est primus z inter proximos est ordo. prima

ad Tbi. v. Si qd maxime suoz domesticorū curā nō habet: fidem negant. s. ope. ad Tbi tum primo. Confitent se nosse deū factis autē negat: et infideli deterior 2^a. *De. ij. Delit⁹* erat eis viam veritatis nō agnoscere. qz post agnitā retrorsū verti. Et ita fin magis vlt mi nus affinitatis et parietale gradu prior et potior et potior sit propinquoz amor. Et non loquor de alijs respectib⁹. quoniā accedere posset ali qua rō diligibilitatis in prio extraneo: q magis diligere qz p^r. *Prover. xvij. Vir ami cabilis ad societate: magis erit amicus qz frater* atēdo igit lineā consanguinitatis et affinita tis. Sed ad declarationē dictorum: tres volo inquirere veritates. v3. *Prima* veritas est an quis magis teneat diligere filium qz patrem. *Secunda* an filius magis diliget pa trem qz matrem. *Tertia* an filius magis tene atur diligere vxorem qz patrē et matrē. Quā tū ad primā dico qd dilectio inter affines et pa rentes et filios potest attendi: aut penes cōiū ctionem ad seipsum: aut penes rōem notabili oris beneficij. Si primo modo: tunc tenemur magis filios diligere qz patres: qm nobis ma gis coniuncti sunt. Si secundo modo: tunc ē ecōuerso. qm eminent⁹ beneficiū a patrē qz a filijs suscipimus. Ad cuius decl: rationem notandū fm beatū Tho. 2^a 2^a q. xvi. ar. 1^a. in corpore qōnis. 2^a gradus dilectōis ex du obus pensari pōt. vno modo ex parte obiecti alio mō ex pte subiecti. Ex pte obiecti illd ma gis diligitur quod h. bet maiore et nobiliores rationem boni: qd bonum est obiectum amo ris: ut diximus in secunda conclusionē prime partis. Et fm hanc rōnē pater magis dilige dus est qz filius. qz rationē habet eminentio ris boni et similitudinis deo. quoniam deus animam: pater corpus p^restit. et ideo magis diligēd⁹. Ex pte vero subiecti. i. illi⁹ q diligit illud magis diligit quod est diligenti coniun ctius. Et fm hoc dicit philosophus. viij. ethi coz. qd est magis diligēdus filius qz pater. et hoc quadruplici ratione: ut patet ibidē in ter. *Prima* qz filius est aliquid patris. p^r autem non est aliquid filij. ideo magis hō filius dili git tanqz aliqd sui: qz patrē qui nō est aliquid sui. Vnde dicit p^rus ibidem qd filius ē qdam pars generantis separata. totum autem conti net in se partes: et nō ecōuerso. et ideo magnā p^rpinquitatem habet ad ipsum totum. *Par*s

enī licet sit aliquid totius: non tamen est idem ipsi toti: sicut pars tota cōcludit in toto qz ma gis rōnabile ē qd pater magis diligat filios qz patres. Secūdo qz hō magis scit hē suū filiū qz hūc esse suum patrem. et ideo magis diligit filiū qz patrem. Vnde arguatur sic de intenti one phi. ut sup. Tanto rationabili⁹ ē qd aliqz amet: quanto magis nouit dilectionis causā. Sz cū quare pater amat filiū est qz est aliquid substantiē ei⁹: et hec est magis sibi nota qz filio qz magis nōscit p^r hūc ē suū filiū qz ecōuerso qd magis pater diligit filium: qz filius patrem. Tercio qd maiore p^runctionē habet cū filio qz cū patre: ut p3 quarto qd diuturnus amat filiū qz patrē. Nā p^r statim incipit diligere filiū: pa trē aut post aliqd temp⁹. Dilectio autē quanto diuturnior ē: tanto seruētio et fortior. Et c^r. 1^a. *Nō* derelinquas amicū antiquū: nouus autē nō erit s^ris illi. Et sic p3 p^ria veritas. Quantū ad 2^a dico fm beatū Tho. vbi sup et fm p^rim vbi sup: qd p se loquēdo pater magis amādus ē qz mater. cōparādo eos ad inuicē ut p^rincipia quedā naturalis originis. qd pater ē p^rincipiū p modū agentis. mater vero per modū patiē tis et materiā ministrātis. Ad ministrat enī m^r materiā corporis informē. virtus autē formati ua qd ē in semine patris: illā materiā informat et disponit illā ad forme intellectiue susceptio nē. Et iō p^r in quāqz pater magis diligēd⁹ est qz m^r. Et pōt cōparari pater vni qui domum formatā largiret. Et m^r vni q tibi daret mate riā: ut lapides cēmētū et c. *Nō* virtus genera tiua in semine patris corpus humanū format cū oibus organis et mēbris de materiā illā sū guinis quā ministrat m^r. et ideo p^r dat domū i. corpus formatū: m^r aut materiā sū. iō ma gis diligēdus est pater qz mater. *Pōt* tamē qnqz quedā ex consequētū ratio diuer sitatis inter eos suboriri: ut bonitatis vel malitie: qd qnqz mater magis diligit: et qnqz pater et qnqz neuter: ut dicit p^rus. viij. ethicoz. Ad quē intellectū beatus Ambrosius ait. qd boni domesticē sunt malis filijs p^rponēdi. Vnde formalit⁹ ita dicam⁹. Si qd patrē sceleratum et pessimū haberet: matrē vero iūctē deum tūc in dilectione p^rponēda ē mater patri. Si aut pater bonus esset: mater vero inhonestā: nul li dubiū qd p^r p^rponēdus esset duplici ratiōe tum ratiōe p^rincipij naturalis originis: tū rōe bonitatis et virtutis. Si autē ambo malī cēt

ratione principij antedicti pater esset magis diligendus. Si autem ambo boni filii dicendum est. Et sic patet secunda veritas. Quantum ad tertiam veritatem dico sicut ad primam: videlicet quod parentes ratione obiecti sunt magis diligendi quam viros: quoniam parentes rationem habent eminentioris boni et similioris cum deo: quod simulantur in ratione principij ut dictum est. Sed ratione coniunctionis viros sunt potius diligende. quoniam viros una caro cum viro est. autem. et ideo illa magis diligimur: et dimittimus patrem et matrem et viro adheremus. Vide in li. Beati in principio. scilicet quantum ad cohabitationem: non quantum ad reuerentiam. quam maior obiecti fuerit patris nostri quam viro. Et tibi sufficiant pro secunda questione.

De alijs quatuor fructibus charitatis. *Le. 3.*

Accipe tertiam questionem. videlicet. Distinguitur promittitur scilicet charitas: atque triumphat. In hac questione alij ponunt quatuor scilicet charitatis fructus. Primo dicitur charitas distinctiva. 2° dicitur charitas promittativa. 3° dicitur charitas perfectiva. 4° dicitur charitas triumphativa. Primo inquit fructus dicitur charitas distinctiva. Sicut. n. gen. 2° vni exercitus a gente alterius exercitus per aliquod distinguitur signum: sic et gens et populus dei per charitatem a gente et populo diaboli distinguitur et discernitur. i. Jo. 3. In hoc manifesti sunt filij dei et filij diaboli antiquis: ois qui non est iustus non est ex deo et qui non diligit fratrem suum: quoniam hoc est annuntiatio quas audistis ab initio: ut diligatis alterum. Et. c. iij. ait. si res charissimi diligamus inuicem: quoniam charitas ex deo est. et ois qui diligit fratrem suum ex deo natus est: et cognoscit deum: qui non diligit non nouit deum. quoniam deus charitas est. Et Aug. li. 3. de tri. c. x. ait. Charitas est quo nullum excellentius est: quod diuidit inter filios regni et filios perditionis eterne. 2°. Secundus fructus dicitur charitas promittativa. Et committitur. n. charitas spiritus sanctus tanquam suum singulare donum: ita quod ubi charitas ibi spiritus sanctus pervinculuz amoris. O dulcis societas o dulcis amicitia. o dulcissima fraternitas. i. Jo. 4. iij. Si diligamus inuicem deus in nobis manet. et charitas eius in nobis perfecta est. In hoc cognoscimus quoniam in eo manemus. et ipse in nobis: quoniam de spiritu sancto suo dedit nobis. Audi Aug. super ps. cclix. Quisquis inquit charitatem habet ad quid illum mittimus longe ut videat deum. Consciam suam attendat: et ibi videt deum per charitatem nanque venit deus ad homines. et

homines sequeuntur et diligunt deum: et ad eum currunt: et ad deum perveniunt. Si familiaris est deo charitas: ut ipse mansionem habere nolit ubi charitas non fuerit. Sic ergo charitatem habemus: deum habemus. quod deus charitas est. Ad intelligitur sic. deus charitas est. scilicet essentia. ver. quoniam deus non diligit amore accidentali addito: sicut nos diligimus. quod illa essentia simplicissima est. quare 2°. Tertius fructus dicitur charitas perfectiva. Nam virtutes si quis sint in anima: vel acquiruntur per exercitium humanorum actuum: ut temperantia: fortitudo: et similia vel infuse: vel desunt et spes: et si que huiusmodi ponantur: sine charitate dicuntur infirmes et vacue et mortue. et cum charitate dicuntur formate: et cum deo feliciter vivunt. Audi Aug. super Jo. ante sermonem non. Tanta inquit est charitas: ut si deest: frustra habeant cetera. si adhiere recte habeatur ois. i. 1°. xij. Si linguis hominum loquar 2°. ut in principio sermonis. quod 2°. Quartus fructus dicitur charitas triumphativa. Triumphat. n. charitas in terra vincens ois peccata. Triumphat in celis. quod nunquam perditur. i. De. iij. Charitas operit multitudinem peccatorum quantum ad primum triumphum. Expellit. n. charitas invidiam a corde. i. 1°. xij. Charitas non emulat. expellit superbiam. ibidem. Charitas non inflatur. expellit avaritiam. ibidem. Charitas non querit que sua sunt. Et breviter expellit scelera cuncta ibidem. Charitas non gaudet super iniquitate 2°. 1°. 2°. Abominatio dei vita impij. 2°. 3°. Iniquis odio habui. quod 2°. Quantum vero ad finem triumphantium. Audi Apollon. 1°. 1°. xij. Charitas nunquam excidit. i. nunquam annihilatur in patria. Et stabit nunquam in patria fides. i. 1°. xij. Videmus nunc per speculum in enigmate: tunc autem facie ad faciem. Et stabit spes. quia ibi erit perfecta tentio et firma possessio. Sed deus charitas nunquam excidit: sed perficitur quantum in nobis erit. Et huius rei potest triplex assignari ratio. Primo ratione diversitatis habituum. quod dilectio est respectu presentis et absentis: spes vero et credulitas respectu habitui et absentis. et per primum charitas vie magis conformis est charitati patrie quam habitus credendi habitui videndi: vel quam expectatio firme tentio. Secundo ratione dignitatis potentiarum. quoniam voluntas est dignior potentia quam intellectus. et hec est habitus et actus est perfectior. Inde Dionysius. vij. de divinis nominibus. Multo inquit altius ascendit effectus noster: quam vis cognitiva. et ideo statui glorie magis

conformior. Tertia ratio ē ratione largitatis d i
uinoꝝ denoꝝ. **Lū. n.** diuina benignitas mēta
largiatur dona gratuita sanctis: ⁊ quodammodo
hic dat gustare eternā beatitudinē: ut tribula
tiōibus nō succubat. ⁊ ecclesia gustare nō pos
sunt nisi sūm dispositionē illi statui cōueniētes
disponant. ideo diuina largitas cum in patria
se cōmunicet in omnibus bonis: vult ut etiā
dispositio cōueniēs illi glorie statui detur sūm
quā tanta possint gustare dona. hoc autem est
charitas. qm̄ sūm Hugonem charitas est ha
bitus per quē dispositi sūm ad spiritualia de
gustanda: quam si nō habuerimus: auferetur a
nobis regnū dei: ut diximus in pncipio. Qd
anctat a nobis benedictus Iesus meritis sue
dulcissime matris: cum qua regnat in celis in
gloria sempiterna. Ad quam nos per grauias
peruenire possimus. Amen.

Sabbato secunde dominice quadagesime
de gloriosa virgine sermo in ordine. xvij.

Ihu tu sem per mecum

f mea tua sūt. Virginis gloriose
ad suū dilectissimū filiū Iesum
predicta verba mystice esse pnt:
q̄ tanto verius aff. r̄matur quanto ipsa in mul
tis cum suo filio participat. Si enim rei tene
mores filios sibi maximo cum labore nutriunt
⁊ quicquid faciunt filijs impendūt sternunt. ⁊
cumulant: quāto magis hec benedicta virgo
q̄ filiū cū tanta puritate genuit: nutriuit: ⁊ alu
it cuncta ad christi vilitatem excrecere debebat
Inde merito dicere poterat. fili tu meū sem:
per es: ⁊ omnia mea tua sūt. In quibus sa
cratissimis verbis tres de gloriosa virgine mo
re solito considerationes faciamus: v3.

Virginis gloriose nobilem corditatem.
Virginis gloriose pfectam participationem.
Virginis gloriose recipiendam retribuonē.

De nobilitate cordis virginis cōsiderat. p̄
Rūno v̄ginis gloriose nobile p̄diti
onē videamus. Ecce nobilis cōditio
qm̄ eū q̄ dei p̄ris in eternitate ē fili⁹ tē
porali sūū filiū vocat. di. ēs. fili. vbi tres po
nam⁹ p̄ditiōes. **Pr̄ia** p̄do ē ista. **Maiores** enī
excellētia ⁊ dignitate creauit de⁹ v̄ginē glori
osam. q̄z creauerit angelos ⁊ totū orbē. **Se
cūda** p̄do ē ista. **Maiores** sūūp̄ius potentiam
in creando v̄ginē ostēdit deus: q̄z in creando
angelo ⁊ totū orbem. Tercia cōclusiō est ista

Maiores admirationē humanis mētib⁹ religit
de⁹ v̄gie creādo: q̄z reliquerit in creando an
gelos ⁊ totū orbē. **Iste** sūt pulcherrime cōclu
siones. **Queso** aīa mea illas diligēter attēde.

Et mirabili cum excellentia creauit de⁹ vir
ginem gloriosam. **Conclusio p̄ma.**

Ecce p̄ma p̄ditiō ē. hec p̄do p̄ba
tur tripli. s. aucte. rōc. ⁊ cr̄o. aucte sic
Audi p̄pham. **Ecce** dñs syon. i. vir
ginē: ⁊ p̄legit. s. p̄ p̄ditiōnē eā i hītanōz
sibi. **Sz** nec āgelos nec totū orbē hac rōc crea
uit. ḡmaiori dignitate ⁊ excellētia ipsā creauit
Sēdo audi **Ecl. xliiij.** Qui creauit inq̄t me
requieuit in tabernaculo meo. q̄si dicat virgo
Creator me⁹ q̄ creauit me fili⁹ me⁹ requieuit in
me. s. p̄ carnis assūptionē: s̄z n̄ sic creauit āge
los: nec totū orbem. q̄z rē. **Audi** ⁊ ipsā **Ecl.**
xliiij. Ego inq̄t sicut nebula texti oēm carnē. i.
xp̄m p̄ quē oīs caro. i. tota hūana n̄ saluata ē
sed nō sic angelos terit nec totū orbem. quare
rē. **Sēdo** hec p̄clusiō p̄batur rōne. **Audi** q̄so
discurfū n̄m. Cum. n. deus aīa cara hec q̄ cō
spiciamus creare veller: dixit ⁊ facta sūt: manda
uit ⁊ creata sūt. **Ist** iat inq̄t lux ⁊ facta ē lux: quo
nonunc ut **Aug.** exponit angeli et ā intelligū
tur. **Lū. v̄o** ad hōis creationē deuenisset: nō
dixit: s̄z mirabilr̄ accessit p̄r ⁊ fili⁹ ⁊ spūs scūs:
⁊ ad inuicē dixerūt. **Ist** aciamus hōies ad p̄ma
ginē ⁊ similitudinē nostrā. Ad p̄maginē qui
dē quātū ad aīas. q̄z sic de⁹ ē in essentia vnus
⁊ trinus in p̄sonis. ita aīas trinā fecit: in poten
tijs: ⁊ vnā in essentia. **Tres. n.** ille potētie. s. i
tellectus: memoria: ⁊ volūtas: sunt distincte
realit̄ sūm cōiter loquētes. dimittamus difficul
tatē **Scoti** ⁊ suor̄ ad p̄ns. s. quō potētie distin
guāt: ⁊ teneamus nūc q̄ realiter distinguunt
sic docet brūs **Tho:** ⁊ q̄z plures alij. **Adagis**
n. hic ad ostēdēdum p̄positum facit tenere q̄
iste realiter distinguāt. **Vna** ergo istaz potē
tiar̄ realit̄ nō ē altera: tñ essentialit̄ sūt idē. q̄z
vna aīa ⁊ nō plures: ut dicit **Aug.** in plurib⁹
loc. ⁊ p̄sertim in li⁹ de sp̄ritu ⁊ anima. vbi sic
ait. Quis maior honor potuit ēē hōi: q̄z ut ad
p̄maginē sui conditoris conderet: ⁊ ciuīdē v
tutibus ⁊ ornāmētis ornaret ⁊ vestiret q̄b⁹ et
cōditor. Quare igit sic de⁹ trin⁹ in p̄sonis ē et
vn⁹ i essentia: sic hōiem quātū ad aīam ad hāc
p̄maginē fecit trinū in potētijs: ⁊ vnū i esse n
tia. In potētia memoriē imp̄ressa ē p̄mago
patris: q̄z memoria secunda est p̄ncipium pro

ductiuū filiū. fm Aug. In intellectu ē impōssa
ymago filiū: q̄ p̄ intellectum p̄luat. In volū
tate ymago spūs sancti. q̄ p̄ voluntatē sp̄rat.
Et nō solū summa trinitas dixit. faciam⁹ hōiem
ad ymaginē: sed addidit. et similitudinē n̄as:
quā. s. habiturus est filius eternus aliqñ in/
carnādus. Et hoc quātū ad cōpus. Mō enim
talis creatus ē hō p̄pter hominē: s̄ p̄pter ver
bū. et hō creatus fuit hō: q̄ verbū fuit. rū ei at
homo. Et sic expō. Bruno. sup. Bcū. expo
nēs hūc possū. Mūc vera aia mea considera si
deus tam excellētia mō venit ad hominē crea
re: quē casuz p̄uidebat: quantū miro credis
mō qñ venit tempus ut massa illa fieret q̄ in/
carnādū erat verbū: materiā illā carnē cōci
pi et gnāri faceret. Et quāta cum excellētia cre
dis ad yginis aiaz creandā atēderet. Erte
nec alq̄s angeloz aut sp̄rituū beatoz q̄ sp̄iaz
in animā yginis creādo se immiscuit. Sed so
la trinitas animā creauit: et materiā illā omni
labe et infectiōe sublata miro mō concipi fecit
adeo ut nihil pulchrius dici et fieri posset. Au
digloriosū Anselmū. Decuit inquit ut ea pu
ritate q̄ maior sub cōlo nequit itelligi: virgo il
la niteret. hec ille. Et ps. Sāctificauit dñs ra
bernaculū suū. i. omni s̄anctitate decoauit.
Et sic p̄ h̄ cōclusio rōe q̄ rē. Tertio proba
tur exemplo. Si enī domini terreni domos si
bi mira excellētia ornāt et faciūt s̄ccie sas: quā
to magis domus illa in qua reguz rex magn⁹
et dominus dominantium habitare debeba:
mira debuit dignitate excellētia fabricari. et c.
Inde de Aman dicitur Hester. v. q̄ voca
tis ad se amicis exposuit eis magnitudinē di
uiniatū et filozum turbam rē. Et Arphasat
gloribatur in potentissima sua ciuitate. Ju
dith primo. Et sic patet prima conclusio.
Et mirabili potentia creauit deus virginē
gloriosam. Conclusio secunda.

Leipe fam p̄donē. v3. Adāiorēz sui
ipsius potentia in creando virginem
ōndit deus: q̄ in creando angelos et
totū orbē. Adē p̄lo ut itelligat notādū q̄ po
tētia dei potest dupliciter cōsiderari. vno mō
absolute. alio mō respectiue. Si absolute: tūc
dico q̄ potētia dei cū sit infinita ut sic nō magis
reliet i vna creatura q̄ in alia. Si cōsiderat
respectiue. ut s. exi ad actū ad creaturā. Tūc
in tali potentia duo sūt termini. Vnus termi
nus dicitur a quo. Secundus dī ad quē. siue

terminus ex quo: et terminus ad qd. Termini
n̄a quo creatiōis cuiuslibet creature ē ex ni
bilo. Termin⁹ ad quē ē ipsa aia intellectiua in
creatiōe hoīs. vel ipsa tota creatura qñ fuit cre
ata i p̄ncipio mūdi. nā p̄p̄e creatiō ē de nihilo
aliquid fieri. Si p̄siderat potētia dei i q̄tū exi i
actū creādo creatur⁹ q̄tū ad iminū a q̄: sic si ma
gis reliet potētia dei i vna creatura q̄ i alia
qñ tāta ē sic potētia i creādo granū mulij q̄sta
i creādo celū et terrā: q̄ sic oēs creature ex ni
bilo create sūt. Si vō p̄sideret potētia dei q̄z
tū ad iminū ad quē: sic sine dubio magis dei
potētia i vna creatura reliet q̄ i alia: q̄z ma
gis vna a nihilo recedit q̄z alia: et ad gradū p
fectiōis simplr magis accedit vna q̄z alia. Mō
tū fm lineā accessus et recessus: cū q̄libet sit in
finita: s̄ fm cōtinētā gradū p̄fectiōis ex quā
b⁹ p̄stare dicūt. Et do ex. Mā l3 lapis et an
gelus qno ad quidditatuas p̄fectiones a deo
distent p̄ infinita: tū angel⁹ dī propinquior v̄
similior deo q̄z lapis. Et q̄ vna et eadē poten
tia p̄ducit lapidē et angelū: q̄ tū v̄r potētie
in angelo p̄ducto magis reliet q̄z in lapide
dicimus maiore ē potētia qua creauit angelū
q̄z lapidē. Adē sic notato hic aliquatūer fista
mus. dic mihi p̄ Ambrosi inquires. Que sūt
ille creature in quib⁹ magis potētia dei reliet
at. Et si aia mea multoz fuerit opinio q̄ hūm
modi fuerit angelus. dico tū ego saluo semp iu
dicio melior q̄ ē aia rōnalis. Mā l3 fm essen
tialē nām angelus aia ipsa sit p̄fectior: et nobili
or: ut volūt Aug. Diony. et cōiter cūncet. In
aia tū multa mirāda reliet: que in angelo nō
credūt. Mōne mirū q̄ aia tā speciosa cū corpe
tā vilissimo vnibilis sit amore tā intēso. Mon
ne miruz q̄ aia possit deo vniri ipostatice: qd
factū fuit in xpo. et tū aia xpi nō fuit alteri spe
cier ab aia b⁹ ceteroz. Mōne mirū q̄ aie sit cō
donatū q̄ nō solū possit sup̄remo sp̄ui coequari:
sed et transcendere in grā et gloria: sicut de ani
mabus yginis et xpi firmiter credim⁹ et p̄fite
mur. M. ne mirū q̄ in creatiōe rerū deus ma
gis delectat⁹ ē in creatiōe animarū q̄z angelo
rū et aliaz rex. Quattuor. n. p̄ncipalit creauit
deus. s. mām primā celos: nām āgelicā: et ani
mā rōnalē. de primis tribus in exordio mūdi
se expediuit deus victus necessitate p̄ditionali
et ad id de cetero nūq̄z manus posuit. At vbi
denenit ad aie rōnalē creatiōē: ita in ope illo
delectatus est q̄ nūq̄z cessauit: nec vnq̄z cessa

bit vsqz ad diē iudicii i oi hora: t forte i oi no
 tabili pte hore aliqua aiaz rōnalē creare. Sed
 forte h diues dato q de creatōe āgelozum se ex
 pedit: tū qz adeo nobilis est illa nā: t adeo in
 creatōe illoz delectat. iō innumerā illoz crea
 uit multitudinē. In vitate ita credo q nō so
 lū in decuplo: s; ē in cētuplo crect numez aia
 rū qz angeloz. Mā penam q tātē debeat cē
 aie salnate quātī sūt angelici spūs beati multo
 plures sūt aie dānatoz qz spiritū maloz. q
 multo plures sunt aie qz angeli. Quare pono
 hāc psonē. Sicut pī oipotens nūqz defisit a
 generatione sui dilecti filij. ps. Ego hodie. i.
 xvij. Dic est filius meus dilectus in quo mi
 bi bene cōplacui. Sic celoz reuelatōe durāte
 nūqz cessabit a creatiōe hūanarū animarū.
 qz delitē meē cē cū filiis hominū: ita deus p
 ppham. Et ita relinquit qz illud qd diuinā
 potētiā manifestat magis: ē aia rōnalis. 2°
 nō dato q oēs aie specif. ce cōles credāt: tamē
 q ad suaz potētiāz pfectionē: vna creat alia
 pstatior: sicut poprimē magr oñdit. ij. li. snia.
 rū di. Et sine pari due creellentissime aie sunt
 create. s. aia xpi t aia vginis gloriose. Et per
 cōsequēs cōcludit q nulla alia pura creatura
 sic dei potētiā oñdit: sic aia vginis glōse. Et
 pbat auctē: rōe t ex. Auctē audi quid ipsa.
 Eccl. xxiij. de se ipsa dicat. Ab initio t an se
 cula creata sū: t vsqz ad futurū scīm nō desinaz
 t i bitatiōe scā corā ipso ministravi. In qb^o sa
 cratissimis vbis tres expmūt de glōsa vginē
 dignitates. 1° dignitas dī singularis creati
 onis. 2° singularis purificatiōis siue incōta
 minatiōis. 3° singularis opatiōis. 1° inqz
 vgis dignitas dī singularis creatiōis. Quia
 ab initio t an scēla creata sū. Si h itelligat. ab
 initio. i. i cōitate sū pūsa creati: ut qdē expo
 nūt: nulla erit vgis glā. nulla i ea progiatiua
 qm sic ois creatura pūsa ē creati i tpe. 1° dī
 pterea ut aliqd admiratiōe dignū t singulare
 pūilegiū i ipsa itelligat: dico q p initiū itelligi
 tur pncipiū ut sūsus. ab initio. i. a pncipio
 i. ab eo q ē pncipiū. Jo. iij. Ego pncipius q
 t loqr vob. t Apoc. iij. Ego sū alpha t o. pū
 cipiū t finis. ab initio isto creata sū. i. a filio dī
 pūsa sū creati: q cēt creator me t filius meus.
 Eccl. xxiij. Qui creauit me regenti i taber na
 culo meo. i. ad h creauit me ut qseret i taber
 naculo meo. i. i vtero meo. Deinde subdit. t

an scēla. h nō dicit alie ipso duratiōe: ut de v
 gi e expdit: qm mltē creature an ipsā create sū
 hōie platiōis dignitatē. sm illd Jo. xi. Qui
 post me venit an me facit. i. i. plar ē mibi. est
 g sensus. an h scēla creatus sū. i. pēordinatū sūt
 ut cēmp: elata seculis: t his q secul mēsurat.
 i. oibus creaturis. Eccl. xxiij. Ego ex ore al
 tissimi. p dī pūogenita an oēs creaturam. Et
 ibidē. Virū celi circuiui sola: t pūdū abyssi
 penetraui: t i oi pplo t gēte primatum tenui.
 Quib^o vbis oñdit q oib^o creaturis pferf
 s. angelicis ibi gprū celi circuiui sola. Secun
 do infernalibus ibi. t pūdū abyssi penetra
 ui. Tercio omnibus terrestribus. ibi. t in. oi
 pplo t gente primatū tenui: qz nec pūa sumi
 lē v. sa ē nec habere sequentē. Et sic pūa prima
 vginis dignitas. Secunda dicitur singula
 ris incōtaminationis: qz subiungit. Et vsqz
 ad futurū seculū nō desinam. i. nūqz peccabo
 nec venialiter: nec mortaliter. Nūqz enim v
 go desinit. i. deficit: nec ex parte dei: nec ex p
 te praxini: nec ex pte sui. Ex parte quides sui
 nō deficit ut aliquam cōmūteret culpam pecca
 re enim quoddam deficere est. Audi Augu.
 Eū de peccatis agit. nullū volo. p sue d Ma
 ria facē mētiōe. Cōpe. n. t parere meruit
 quē stat nullū habuisse pccm. Nec ex pte dī.
 qm sp deus parus ē gāz insūdē: t ipsa semp
 parata erat ipsā recipē cū nihil habēt ipediēs
 ut oñdet in sequentib^o: nec ex pte primi: qz sp
 fuit in. pūmū clemētiss. ma. exēplū de visitati
 one Eli sabetb. Quare bñ de ipsa dici potest.
 Maria optimā pte elegit q nō auferet ab ea in
 eternū. Tertia dignitas dicit singularis opa
 tiōis. ibi. Et in habitatiōe sancta coram ipso
 ministravi. Administrare. n. hūilitatis ē. Lozā
 ipso ministrare pure intētiōis ē: s; in bitatiōe
 sancta ministrare marie dignitatis ē. Tripli
 ci. n. in loco vgo glōsa hūilit mīstrauit. 1°
 in tēplo in q fuit puella oblata. Scdo in habi
 tatiōe scā habitaculi: in quo fuit ab āgelo sa
 lutata. Terno in habitatiōe celi: in quo t sup
 qd fuit singularit exaltata. In p^o habitatiōe
 s. tēpli deo mīstrauit bñficia laudis. ps. In tē
 plo ci oēs dicēt glōriaz. Itē bñficia orōnis:
 qz dom^o mea dom^o orōnis vocabit. Itē bñfi
 cia bñdictiōis. ps. In ecclesijs bñdicite dñm
 q vgo pfecte impleuit. Lāicoz vl. Que habi
 tas in hortis. i. i clausura tēpli: amici. i. āgeli
 q fuerūt semp familiares illi: auscultāte te o: ā

Et diuidebatur pars ista per quoddam ve-
lum. In scā sanctorum sol^o sum^o sacerdos
et semel i anno introbat. In alia pre. s. i scā in-
troibāt sacerdotes quādie: nō at ppla. Sed so-
lū qñ sacrificare volebāt in atrio vbi sacrificia
offerebant introbāt. Qlib^o igit alijs dimissis
qñ vidē poplas bñi Tho. vbi s. l. hoc solū p-
nostro pposito notare debem^o. q. scā scōrum
significabat seculū alterū: q. sicut occidentalis
plaga finis ē mundi: ita scā scōp. i. s. l. in alte-
rū finis ē pfectiōis nre. In scā vō q dicebat
tabernaculū exteri^o pñs seculū significabatur
et crata pte oriēti. q. a pte oriēti. in h mūdo
lūmē gentiū qd ē xpūs apparere debebat.
In ppheta ille zacharias cecinit suo in canti-
co. Per viscera misericordie dei nri in qb^o vi-
sitauit nos oriēs ex alto. Illūinare his q in te-
nebris et vmbra mortis sedēt ad dirigēdos pe-
des nros i viā pacis. Hic sic notat accipe mō
aucto: itatē Ezech. allegatā. Vidi ingi portas
sanctuarij q respicit ad oriētē. hec porta virgo
glōsa est. porta qd ē huius seculi p quā ingres-
sus ē de^o in hūc mūdū vt omnes illuminaret
Et clausa erati eternū: q. virgo aū pñ: vgo
in pñ: et virgo post pñ. O vgo bñdicta: o
virgo scā: o vgo vga sublimis: o ve celestis
plāta: pñsior: cūctis: sacior vniuersis: pte ac-
cessū habem^o ad filiū: vt ait glōsus bernard^o.
S. ista nō pñt verificari de angelis nec toto
orbe: g. d. n. vera. 3° h^o pbat ex^o. nā
sancti angeli tantā virginis dignitatē mirant^o
et pteplant. Cāticōp. vj. Viderūt eā filie syō
i. angeli. syon. n. speculatio interpretat. et angeli
sp speculant^o faciē pñs q in celē. Ergo a forti-
ori humana nā debet illā admiratiōe summa
pteplari. In ipsa ait Luc. j. Strām me dicēt
oēs generationes. Et iō loquēte iesu ad tur-
bas extollēs vocē quēdā mulier de turba dixit
illi. btūs vter q te portauit: et vbra q suxisti.
Luce. xj. Quare tē. Et sic patet prima pars
huius sermonis.

De pfecta picipatiōe vgis glōse pñsidera^o 2^a.

Secundo loco Virgis

glōse p-
fectā picipatiōe videam^o: q. di-
xit oia mea tua sūt: qñ dicat omnes
dignitatē excellētā et nobilitatem a-
te accepit: a quo oē datū optimū: et oē donū p-
fectū: q. oia tua sūt diuidisq. singul^o ad libitū
vbi tres subiungam^o pñsiones vj. Pñs con-

clussio ē ista. Etsi de^o miris modis aiam vir-
ginis creauit: et corp^o purissimū fecerit gnāri
nō min^o miris modis corp^ois et aiam vgis in-
esse pseruauit. 1ª pñs est ista. Tū ac talē si-
gnū dignitatis i virgine oñdit de^o vt salua re-
uerētia dei: nec mai^o: nec excellētius q. fece-
rit in virgine facere pōt aut vnq. fecit. 3^a cō-
clō ē ista. Etsi deus cūctā q. sue maiestati non
derogauit possit facē ad libitū: tamē nūq. fecit
aut nunq. faciet indiuiduū hūanū sic ad grāz
dinā sic vginē glōsā tā mīro mō dispositū.

De puerfatiōe vginis. Ecclō pñs.

Ecce pñs pñsionē et. vt. s. Pro-
a declaratiōe hui^o pñsionis et notandū
q. nō solū deus res creat: sed etiam p-
ficiat et cōseruat. nullus. n. artifex sui epis de-
structionē querit. Audi q. s. oia mea pñs ber-
rimū rex pseruationis diuinū ordinē. Pñs
nanq. deus mām creatur informē: postea illā
debitis pfectis formis lineamētis: mēsuris:
et ceteris q. lantibus quidditatiuis et qualitati-
uis: que ad pfectionē vniūscuiusq. nō tū spe-
cici: sed et indiuidui pñnebāt: et ad ornatū cu-
iulibet rei. Q. naut nanq. terrā terrenic: aq.
ticis aquas: acrē volucib^o: sideribus celos:
empireū angel^o: et cos mira decorauit pulchri-
tudine: et diuersitate: sicut stella a stella differt
in claritate. aiam vō hūanā cū in creatiōe sua
fiat tanq. tabula rasa in qua nihil ē depictum.
o. vt illā pficiat virtutibus supinfusis. Et iō
qui virtutes adco nō habēt veras nō habent
virtutes: s. virtutū imagies: vt dicit Micro.
barbat^o J. iniquū Julianū. Et iō deus Ade
virtutes q. inuenire nō poterat ex grā dona-
uit. vñ in maxie pfectiōis signū noia singulis
reb^o Adā posuit: quas tandiu cōseruauit q. z
diu sub obediētia stetit. sed cū inobediētiā cecidi-
dit: cōparatus ē inuentis in sapientibus: et si-
milis factus ē illis. Et ita glōsus deus sic cū
ctas res fm suas naturas et cavit sic cōserua-
uit et cōseruat. Et vnaqueq. res que nālī ope-
ratur sue pditionis obediētiā seruat. Ecce
terra nunq. per cōtinuas generationes et cor-
ruptiones innumerabiliū rex producere cessat
copiosam multitudinē: vt vermes: arbores
lapides: metalla et. Et ipa i eternū imobilē
quiescit. In aqua similē fiunt alteratiōes plu-
rime: nō tū tot sic in terra: sed plures q. sint i
acre. Quis. n. sufficit nūmex existiare pisci-
um qui trahūtur ex aqua. Jgnis vō et h pau-

elissima nutritat gñabilia et corruptibilia. sic fa-
lemādra: et forte alta qdā: in in spera sua mul-
tas partur alterationes: et noua generat. vt co-
metam et similia. celi vero peregrina: ipressi-
ones nō suscipiūt. nō. n. alterari possunt nisi
visu diuino. O deus meus quāta immutatione
felici spiritus angelici cōseruādi erant atq; no-
biles anime prime: si peccato nephādo etiā in
seriores bruiā facta nō essent. Et cōseruant
de facto quib; brutales conditiones in se nō ad-
mittūt: sicut restatur propheta. Non dedit in-
quit p̄moueri pedes meos. Hoc sic notato q̄z
miro modo virginē deus cōseruauerit in esse
ratione: auctoritate: et exemplo monstratur.

Ratione sic. Si de cuncta que creauit fm
eoz naturas miro mō cōseruat: vt dictum est
i notabili: q̄z miro mō vginē gloriosā: quā cū
tāta excellētia. potētia et miratōe creauit: obui-
lit fm aiam et corp⁹ cōseruare: p̄tāto vt nihil
magis. De cui. n. deū vt illā quā sibi i mrem
elegerat: filiali p̄tētiōe s̄uaret. q̄re rē. Scdō
audē p̄bat sic. Audi p̄pham. Scificauit igit
dñs tabernaculū suū. i. oi plenitudine sc̄itatis
decorauit: de⁹ i medio ei⁹ nō p̄mouebit tāq; .f.
columna firmā i medio dom⁹. Quatuor. n. an-
gulis firmat spūalis dom⁹. .f. gaudio. dolore
spe. et timore. De aut i medio sue dom⁹. i. in
medio vginis q̄. ix. in sc̄ib; hitauit: sic eā fir-
mauit vt nūq; inani letata sit. Thob. p̄. Mū
q̄z cū ludētib; me miscui. et h vginis tēperā-
tiā manifestat. Itē sic firmavit vt nūq; vane
p̄tristata sit. puer. xij. Nō p̄tristabit iustū qd
ei acciderit: q̄ multo magis m̄ez iusticie: et
h vgis iusticiā oñdit. Itē sic eaz firmavit vt
nūq; de se p̄s̄pserit: q̄ dixit. Ecce ancilla dñi
Luc. i. et h oñdit vgis prudētiā. Itē sic eam
firmavit vt nūq; vāo timore trepidari. puer.
vlti. c. p̄ oñtudo et decor idumētū ei⁹. et h oñ-
dit vgis fortitudinē. Et nō solū vginē in q̄
tuor angel cū q̄tuor v̄tutib; cardinalib; fir-
mauit: v̄z et ex trib; v̄tutib; theologis to-
tā circūdidit: vñ rōnale v̄tutē fide. p̄cupisci-
bile charitate: et irascibile ipsa spe roborauit.
O igit q̄z felix maria sic sacrificata: o q̄z brā sic
v̄tutū isusificē firmata. Vñ igit deū ē. De⁹ in
medio ei⁹ nō p̄mouebit. Hier. xxij. c. Mo-
uē faciet dñs sup trā: mulier circūdabit virū.
Matth. j. Qd i ea natū ē de spū scō ē. q̄re rē.
Terno h p̄lo p̄bat ex. Refert. n. barbat⁹
Hier. in historia Joachīm et Anne: q̄ pan-

nos. xx. Anna et Joachīm vñā sc̄issimāz sine
liberis duxerāt. Et aut Joachīm in cōfessio-
Hierosolimā ascendisset: Isacar p̄tifer vidēs
cū int ciues suos cū oblatōe astāre illā cū suis
munerib; sp̄cui dicēs cū cū suis m̄erib; do-
gratū nō ēē quē tāq; indignū ple iudicauerat
At ille pudore et rubore p̄fusus ad pastores q̄
cū pecorib; suis i pascuis erat: secessit. Mō. n.
domū reuerēte voluit ne forte a p̄trib; q̄ hoc
a sacerdote audierāt i eodē obprobrio voca-
ret. Et q̄z aliq̄z diu ibi moraret die qdā cū sol⁹
ēēt imēlo cū lumie affuit angel⁹ et ait. Moli ti-
mere Joachīm: angelus dei sū: vt qdā nūciē
tibi. Ecce. n. v̄roz tua pariet n̄b filia et vocabi-
nomē ei⁹ maria. hec enī erit vt voluisti ab in-
fantia sua deo cōsecrata et spū scō replebit ex
v̄roz m̄ris sue. Et i mūdū non comedet neq;
bibet int p̄p̄s for: in sc̄: sed in tēplo dñi eru-
pueratio ei⁹. Dixerūt. n. Joachīm et Anna
si de⁹ eis sobolē daret: eā se ipsi fuitio manci-
paturos. Et cū venerit plenitudo ipis ipsa fi-
liū altissimi gñabit saluatōre oīuz gentiū. Et
sic ab eo discessit angel⁹: et apparēs Anne ca-
dē nūciauit. Itaq; iuxta p̄ceptū āgelicū de lo-
cia i q̄b; erāt discēdēs Hierosolimā ascen-
derūt et ad portā aureā fil obuiātes de mutua
visiōe letant et securi dñō debitas gr̄as reddi-
derūt. Et cepit q̄ Anna et peperit filiū et vocauit
eā mariā. Et cū triū ēēt ānoz cū ad tēplū du-
xerūt: et seruitio dei m̄ciparūt. et ea eaz cum
alijs in tēplo nutriendā relinquētes domū re-
dierūt. Et vt refert Jacob⁹ fil⁹ Joseph in li.
de isatīa saluatōris: Vgo glosa illa i etate. r̄ijs
ānoz ea p̄posito gressu ābulabat et discrete lo-
quebat et diuina orōnib; isistebat vt in etate
iunētili auctoritatē senū obtineret. Sed hoc
fieri nō potuisset nisi oipotēs de⁹ de q̄ p̄cipit
et nasci debebat summa cū v̄tute i seruitio eius
p̄seruasset. q̄re rē. Et sic patet ista p̄lo.

De mirabili magnitudine vgis. p̄o. 2^a.
Ecce fam cōcl. c. 3. Tale ac tāru
signū dignitatis oñdū de⁹ i v̄gine vt
salua reuerētia dei n. e mal⁹ nec excel-
lent⁹ q̄z fecerit i v̄gine facē p̄t: aut nūq; scē
p̄o declaratiōe hui⁹ p̄lōnis nōndū ē q̄
magnū et puū sūt passioēs quātitatē fm se: s;
pui sūt i aliq; sūt t̄mini p̄dicantū relatiōis. hic
ē q̄ vñ i idē p̄ eodē tpe dī magnū et p̄m
p̄ cōpationē ad diuersa. Magna q̄ppe ē po-
tētia pape p̄ respectū ad c̄pos. minima v̄o p

respectu ad diuinā. Magna est diuinitas pusino
 rū s; minime p respectu ad diuinitas venetorū.
 Magna ē ciuitas Bononie: s; minima p re
 spectu ad Romā. Et sic de alijs. Et vt magni
 tudinē Vginis ostendamus plura i seculo mag
 discurramus. Magnū certe ē orbis hunc p re
 spectu ad quatuor elemēta: s; mai⁹ celū mercurij
 Magnū ē celū mercurij: sed mai⁹ celū veneris
 Et sic discursus vsq; ad celū empyrē. Descen
 dam⁹ ad opa mag⁹ dei in hūmādo iseridi. Ma
 gnū qppe fuit q; signis multis et potētis isoli
 tis i manu foris frequēter pplm hebreorū libe
 rauit. Magnū q; xl. ānis eūdē pplm solo mā
 napauit. Magnū q; mel eduxit d; petra: et ole
 uz d; saxo durissimo. Et sic de alijs magnis in
 veteri factis testō. S; i nouo q; nō stupefat i
 enarratiōe singulorū. pauca tñ ad pñs colliga
 m⁹. Magnū certe fuit mortuos suscitare. ce
 cos illūinare: dīmōes effugā. d; paucis panib⁹
 magnā turbā satiā. sup aq̄s siccis pedib⁹ abu
 lar. Et sic d; alijs. Nec qdē aia cara mag⁹ p pa
 tōnē ad minora: s; minia ad maiora q̄ facta su
 erūt i Vgine. Alit⁹ ascēdam⁹. Magnū qppe
 est vt cuilibet aie āgelū vnum bonū deputari.
 Magnū q; tātoꝝ angelorū mltitudinē ad nrī
 fuitiū fecerit. Aditunt. n. ad nos: et ofones
 nrās in celū s; frūt. Magnū q; tāta sit btōꝝ spū
 um mltitudo: et specifica differētia differāt oēs
 vt qdā aiūt. vel plures sint in vna spē: sic alij
 dicūt Magnū ē q; supiores iseriores illūinā et
 sic de alijs. Nec qdē magna fuit p cōpationez
 ad minora. minūna vō p respectu ad ea q̄ scā
 sunt in Vgine. Et h; pbo rōe. auctoritate. et ex
 ēplo. Rōe sic. Accipe p⁹ mag⁹ q̄ nūerauim⁹.
 Et pmo celū. magnū certe ipsū fecit. similiter
 et terrā: sed nō adeo magnā vt sui capacia fecē.
 Ex p⁹ vō Vginis minimū formauit: i quo es
 sentialr tot⁹ ē de⁹ pten⁹. vñ cārat ecclia. sancta
 et imaculata Vginitas: qbus te laudib⁹ referā
 nescio. q; quē celi capē nō poterāt: mo gremio
 pculisti. Magnū pteca fuit populū hebreū li
 berare. Pharaonē cū suis i mari rubro sub
 merso. In Vgine vō nō vñ pplm: s; totū hu
 manū saluauit gen⁹ diabolo infernali deuicto.
 Lucē. xij. Mūc princeps h; mūdi cūctis foras
 Magnū fuit grāde mltitudinē paucis satiāre
 panib⁹: s; mai⁹ est q; i Vgine panē hominū et
 angelorū fecit. Magnū fuit q; māna descēdit
 de celo: sed mai⁹ q; de⁹ in Vginis vter⁹ tot⁹ de
 scēdit de celo. Et vt breuit oia. magnā i crea

turā scā cōprehēdā: nñā i eis tā magnificū dē
 ctu: qn vno solo actu vgo glōsa oēs ei supet.
 Ecce magnū: imo maximū oīū. Illū. n. quē
 genitū ex pte etnalit dicim⁹ et nō factū: q cuꝝ pte
 cōsubstantialis ē et cōlis: in Vgine factus: et mī
 noratū dicim⁹. ps. Adinuisi cū paulominus
 ab āgelis. et ad psal. ij. Qui cū in forma dei
 eēt nō rapinā arbitrat⁹ esse se equalē deo: sed
 semetipsū exinanīuit formā seruī accipiēs in si
 militudinē hominū fact⁹ et hūc iuctuq; vt hō.
 Bñs Augu. li. de trini. dicit q; nōie forme
 dei intelligit nā dīna. nōie forme fuit itelligit
 natura hūana. Nicolaus āt d; tira dicit q; qdru
 plici rōe nā dīna appellat forma dei. ps. imo
 pp sui imortalitatē. q; solus d; oīno ē imorta
 lis. 2⁹ pp sui formositatē. q; oīs pulchritudo i
 ea ē. 3⁹ pp sui diffusionē siue cōicabilitatē. q;
 oē esse ē a forma. Quarto pp sui exēplaritatē
 q; ē oīūz idea et exēplar. q; nō habuit aliū exē
 plar d; ad: et similitudinē cūcta crearet q; scipū
 Vñ exclamare libet o magna et mirāda o stu
 penda et incōfucta bñgnitas. d; fit hō et hō d;
 us. qd erat hoīs accepti d;: et qd erat dei acce
 pit hō. In finit⁹ fit finit⁹. Etern⁹ ex tpe. Im
 mortal⁹ fit mortal. ditissim⁹ paup et egen⁹. vñ
 xps ait. Math. xij. Vulpes foucas hñt: et vo
 lucres celi nidos filit⁹ at hoīs nō h; vbi caput su
 uz scēlēt. Q glōsa puella p cipit dēu: general
 dēu. lactas dēu. Quis vnq; ista audiuit ptes
 nā nō caput: vñ nescit: rō hūana nō pphēdit: cal
 gāt oculi stupefāt aures turbāt oēs sens⁹: nec
 nō āgelū nō pphēdit: mūd⁹ pugillo pñct: spe
 ra cētro claudis: i cētro iacet circū de vase p
 dijt figul⁹: fortē excedit rinuluf: ps excedit totū
 lux mōstrat p ignotū: stella gignit solez: vgo
 facta nutrit. plē. Nec ātoia et singula huius
 mōi d; nlia creatura alia vñficari possūt. q; et.
 Scdo h; pbat aucte. Audi ipsā. Ecce. xliij
 de se loquētē. Ego igit feci i celis: vt oīres lu
 mē idēficē: et sic nebula teri oēm carnē. Et
 pone sic. Ego supple mām in pceptione vbi
 mīstrādo feci et spūs scūs formādo. Dimittā
 m⁹ diffcultatē scōizātū. an vgo aliqmō pcur
 rerit effectiue: aut solū passiuē. vt volūt plur.
 ff cū i cel. i. op⁹ attigēs vsq; ad celos: et p ce
 los supiores mālīs. q; d; pceptiōe et nitate xpi
 et Vginis tora celestis curia sublaui: et gaudz
 et collaudat filii dei. Scdo attigēs celos spūa
 les et iseriores. q; lenificauit torā eccliaz. Vgis
 .n. ntitas gaudū. ānunciāuit vniuerso mū

do. 3° celos inferiores et corporales et spirituales si
muk qz hūana nā ad diuinā visionē eleuatur
Ego igit feci i cel. i. op^o altū vsqz ad celos: vt
ostret lumē indeficiēs. i. xps iesus q ē lumen
illūinās oēm hoiez veniētē in hūc mūdūz. Et
vnde indeficiēs: qz nūqz celsat: nec diminiuit
nec vnqz in se decreuit: qz h est ipseciōis: qd
diuine derogat dignitatē. Et sic nubecula terti
i. coopui oēm carnē. i. oēs pplm et gentē. O
stēns h sancta nubecula refrigerat estū dīne
indignatiōis exorū. et h cū impet^o arelētis so
lis. i. dei irati et seuitis i nos i se recipit: ostē
dēs filio pecc^o et vbera: vt ait glōsios Bernar
dus. et Bern. 9. Arcū meū inqz dīspōnā i nu
bib^o celi. Nubes celi caro vginis: et caro xpi
et vginē ē: in qb^o are^o. i. fili^o dei posu^o ē in si
gnūz dīne reconciliatiōis: et h mediātē nube. i.
vginē: qz are^o h gnāt nifi ex nube aqlā vt vult
nra pbia. qre rē. Dec āt vificari nō pnt nisi
de vginē glōsa. 3° nra vā. 3° h p^o pbat
er^o. Mā si Salomō lūme mīez suā magnifica
uit. 3. Reg. 2. Mōne h q pl^o qz Salomō ē suā
debut mīez sup oia creata et creabilia magni
ficare. Certe sic. qre p^o clara rē.
De singulari dispositōe vgis ad grāz bi p^o 3°
Ecipe itā p^o dōne v3. Et si de cuncta
q sue maiestati nō derogāt possit facē
ad libitū: tū nūqz fecit aut nūqz faciet i
diuīdū sic ad grām dīnā sicut vginē glōsaz
tā miro mō dispositā. Dec p^o pbat rōe au
toritate et ex^o. Rōne qdē sic. cā actiua talit^o ef
fectū in passū pducit qūter passū est dispositūz
fo de aia. act^o actiūoz sūt in pacēte bñ disposi
to: sicut exēpli grā ignis maiorē effectū pducit
in ligno qz in lapide in eodē tpe et cqli distātia
et ceteris pibus. Itēz maiorē effectū i ligno
arido qz viridi pducit. Et maiorē in ppiquā
qz in distās. S3 glōsiosa vgo ex supiorib^o fu
it deo vicinior et ppinquior: oibus creaturis:
vt ēt ex effectib^o p3 virgini cōicatis: alijs crea
turis nō: qz in ea fuit maxima dispositio ad om
nes illas pfectiōes qz aliqua alia creatura. Si
enī nō fuisset magis disposita cūctis creaturis
in ea tāta nō fecisset q nūqz fecit aut faciet i
aliqua creatura. Et cōfirmat. Mā si de^o mira
bilis est in sanctis suis et in cunctis rebz fm
eoz nām qualis esse debet in sancta sanctorūz
que ē sibi singularissima mī. Certe mirabili
or qz in cūctis creaturis. qre rē. 1° beccon/
clausio pbat auctē. Audi qd ipse dicat Ecclē.

24. In me inqz oīs grā vie et vitatis. In me
oīs spes vite et vitutis. Trāstis ad me oēs q
cōcupiscitis me: et a gnātōib^o meis adimplēmi
ni. In qb^o dñlciūm vbis audi p hūilē cō/
mēdatōz. 2° benignā iuitatōz. et 3° sufficiētē
iplotōz. Audi p hūilē cōmēdatōz. In me i
qt oīs grā vie. i. hīs q ē sūma via. Jo. 6. Ego
sū via vitas et vita. Et h respicit affectū. In
me oīs grā vitatis. i. iesus q est sūma vitas.
Jo. 6. vi 8. Et h respicit intellectū. In me oīs
spes vite. i. xpi iesu q ē vita bñ. Jo. 17. Dec
ē vita eterna vt cōfiscat te solū deū vep et quē
misi fili iesu xpm. Et h respicit memoriā. In
me oīs grā vitutis. i. xpi iesu q ē sūma virt^o.
Jo. 3. Ego veni vt vitā habeāt. iō dī Jo. 1.
De plenitudine ei^o oēs recipim^o grām. Et h
qz nū ad oēs vires aie. 2° audi benignā iuita
tionē. Trāstis inqz ad me oēs q cōcupiscitis me
qñ dicat. si nō me habetis vobis iputetis q nō
cōcupiscitis me. audi Bern. i. fmone. Ille so
lus inqz o vgo bñ tuas laudes scalar: q te fi
delit inocatā: fēserit i suis necessitatib^o sibi de
fuisse. Et qd mirū si vocata adest: q cū nō vo
cata psto ē. h ille. Qui q vult vitā corpālē trā
scat ad me. qz q ē vita. i. cā vite oīum est apud
me: et ipsū inuenietis vt filiū apud mrem. Jo.
1. vita erat lux hoīuz. Qui vult vitā spūalē
trāscat ad me: qz i me ē spes vite spūalis. Jo.
14. Ad cū veniem^o et mātionē apud cū facie
mus. Qui vult vitā vitatis: q ad pñs nō ē in
mūdo. O see. 4. Mō ē veritas nō ē scia dei i
terra: nō ē misericordia: veniat ad me: qz i me
oīs vita vitatis: et iuenietis illā: qz caro mea
ē vt dicit Aug. sup. ps. Adorate scabellū pedū
ei^o. Caro inqz xpi de carne marie ē. Qui vult
vitā vitutis veniat ad me: qz genui oēm vitutē
i. q pstat oēs vitutē. Jaco. 1. O ē datū optimū
et oē donū pfectū desursū ē descēdens a pte lu
minū. i. a xpo q ē origo oīuz grāz. Jo. 1. qre
rē. 3° audi sufficiētē iplenonē: quia a gnāt
onibus meis adimplēmini. Et dicit i plurali
a gnātōib^o meis: qm tot sunt pfectiōes gen
te vginis q ab vno intellectu picipi nō pnt: nec
vno gnātōis mō impmī. iō scī vginē diuerfi
mode i spū appellatūt. Balaaz sub metapho
ra stelle. Numeri. 14. Dicit stella ex Jacob:
Salomon sub metaphora aurore: sol. et lune.
Surgēs: pulchra vt luna: electa vt sol: et sic b
alijs: vt deo duce i sequētī oīdem^o. qre p^o

nra satis claret ex audire. 3°. pbatur exemplo
Mā si Sem et iaphet p̄rem denudatū honora
uerūt: et p̄p̄i b̄ benedictionē patris susceperūt
Ben. 9. q̄ro magis de^o Vginē cui⁹ fili⁹ esse
debebat: m̄rem suā aliq̄ ex p̄tā corpis q̄z aie
nudā gr̄e sue vestimēto relinq̄re nō debebat.
q̄re rē. Et iō ait b̄tis Hiero. i. f̄mōe assūptō
nis. Leteris p̄ p̄tes p̄stat in maria tota se ihsu/
dit gr̄e plenitudo. Et sic p̄z conclusio p̄tis.
De reciproca retributōe Vgis. L. oñdera³.

Terio loco

se reciprocā
retributōne videam⁹: q̄ ait. Tu sp̄
meū es. vbi tres p̄loes faciām⁹.

1°. Prima conclusio ē ista. Mirabiliori mō
fuit xps in v̄tre Vginis: q̄z q̄ndie m̄strat⁹ i
altari. 2°. conclusio est ista. P̄fectiori modo
suscepit xpm ihsu virgo in ei⁹ v̄tero q̄z sūmant
illā f̄deles in pasca: aut alio t̄p̄e cōicando. 3°.
conclusio est ista. Quia virgo gl̄osa magi q̄z
aliqua creatura fuit sp̄ cum xpo. merito consti
tuitur heres xpi in toto regno celesti.

Qualit̄ xps fuit. ix. mētib⁹ in v̄tero Vgi
nis mirabiliori modo q̄z i hostia et calice i aka
ri. Conclusio prima.

Capē p̄mā p̄lenē rē. Pro declara
tione hui⁹ nōndū est q̄ corp⁹ xpi in al
tari p̄secratū est idē corp⁹ qd fuit i v̄te
ro Vginis: sed differenti. qm̄ in altari ē glori
ficatū sub alijs sp̄ib⁹ absconditū. In Vgine autē
imortale passibile. et cū p̄p̄ijs q̄litatib⁹ sociatū
Mā f̄m̄ theologiā nr̄am christ⁹ ihsus in instā
ti sue p̄ceptionis fuit p̄fect⁹ hō: vt etiam dicit
glo. i. clemētina p̄ma. de sūma trini. s. p̄ v̄bo
vnitas. Et p̄ p̄ns oēs defect⁹ n̄ros assūmp̄it
p̄tē ignorantia et peccatū: qm̄ sue dignitati de/
rogabāt. Et iō pati potuit calōrē frig⁹ famem
et sitim: v̄tū ibi notat glo. sup̄ verbo passibili
le. Et plura pulcherrima notant ibidē in gl.
super v̄bo virginali. et sup̄ v̄bo cruci. i. glo.
sup̄ verbo virginali. ponit q̄re pot⁹ nat⁹ ē ex
maria magis q̄z ex alia. et sup̄ v̄bo cruci. no/
tat q̄re xps elegit sibi mortē crucis: et q̄re crux
xpi ē de quatuor lignis. et q̄re magis adora/
mus crucē q̄z asinū quā xps egtauit: nōtur p̄/
fecte de cōse. di. 3. c. crucis. sed ista dimittam⁹
Sufficit q̄ notare q̄ xps in instāti cōceptionis
fuit p̄fect⁹ hō quātū ad organizationē mēbro/
rū: et cū oib⁹ p̄ p̄ns cōditionib⁹ hūanis: sed in
calice et hostia nō ē cū p̄ditionib⁹ hūanis. Ad^o

p̄suppositio p̄bat hec conclusio auctē rōne et ex
plo. Rōne qdē sic. Quāq̄z aliqd est in altero
f̄m̄ aliquā cōditionē nō sibi cōuenientē f̄m̄ su
am nām: et dicat p̄fectionē p̄fectissimā in illo.
in altero autē sit f̄m̄ p̄ditionē p̄p̄iā: et dicat et
am p̄fectionē p̄fectissimā: mirabiliori mō est
in p̄mo q̄z i sedo. Sed de^o fuit in v̄tero Vgis
f̄m̄ p̄ditionē nō sibi p̄ueniēte. i. cū humanis
p̄ditionib⁹. in hostia autē nō: sed f̄m̄ p̄ditionē
p̄p̄iā. Mā q̄ de^o sit in hac hostia et in illa: et in
illa: b̄ ē p̄p̄iū dei q̄ sit vbiq̄z. sed in v̄tero vir
ginali ea mō quo ibi erat nullibi erat qd nō ē
ita p̄p̄iū dei: nec eo mō quo ibi erat poterat i
pluribus v̄teris esse. Ergo p̄ns in hostia tenet
modū dēitatis in cēndo vbiq̄z: et idē ē in plu/
rib⁹ hostijs. Non sic autē in v̄tero Vginali: q̄
sic ibi clausus erat q̄ nō poterat in alio v̄tero
eē eodē mō. Ergo mirabiliori mō fuit i v̄tero
Vginis q̄z in hostia. Nec itelligas mirabilio
ri mō. i. p̄fectiori mō. qm̄ p̄fectiori mō ē in ho
stia: q̄z innotat et incorruptibil. in v̄tero autē
mortal et corruptibilis: sed itellige mirabilio
ri. i. cū maiori admiratōe: qm̄ valde mirū fuit
vt de^o essendi rationes suas nō obtineret: sed
tam vilis et paup̄ in mundo appareret. Inde
Hier. xxx. dr. Nouū facit dñs sup̄ trā. mu
lier circūdabit virū. Nouū qdē et a miratōe di
gnū ēē si ipator v̄l papa i forma sui igredē
ciuitatē: sic nouū atq̄ mirādū q̄ tot⁹ de^o velat⁹
hūana carne in v̄tero vni⁹ mulieris cēt: et mā
do vt paup̄ apperet atq̄ despectus. Isa. 53.
Nos reputam⁹ eū q̄si leprosus et p̄cussū a deo et
hūiliatū rē. 2° h^o p̄bat auctē. audi qd ipsa
dicat. L. antioz. 3. Inuenit quē diligit aia mea
tenui illā nec diuina. f̄l et q̄ inuenit: felicior q̄
tenuit. et felicissima q̄ nūq̄z dimisit. Triplr. n.
Vgo deū inuenit et tenuit. s. i corde p̄ fidē: i v̄
tre p̄ceptū: i tēplo p̄ p̄tēplatoz. P̄rio Vgo
gl̄osa deū inuenit et tenuit p̄ fidē i corde. p̄ fidē
n. de^o i cordib⁹ hōiuz bitat. ad Ephe. 3. Mita
re xpm p̄ fidē i cordib⁹ v̄ris. et ad Ro. x. Lor
de inqt credis ad iusticiā rē. ex q̄ sequit q̄ vbi
inziō: fides: ibi maior bitatio dei. fides at vir
gla oīnz credentiū fuit maior: q̄ et i ip̄i⁹ corde
maior dei bitat. audi gl̄osū Berni. Tria inqt
marie mirabilia scā i p̄ceptōe xpi inuor. deu
hoiez: m̄fēz Vginē: et co: Vgis fidele: vt. scā
firmē credēt q̄ oia q̄ i se fieri agel⁹ nūciabat n̄
dubitarēt. In dū Elisabet visitasset illā Eli
sabeth de fide plurimū p̄mēdauit dicēs. et b̄a

q̄ credidisti: q̄ p̄ficiē i te ea q̄ dēi s̄i n̄b̄i a d̄no
 Luc. 2. Adaria at̄ p̄suabat oia v̄ba h̄ p̄ferēs
 i corde suo tē. 2° iuenit et tenuit v̄go glōsa
 dēi i v̄tre p̄ceptū: q̄ v̄ex dēi p̄cepit. Luc. j
 qd̄. n. ex te n̄scet s̄m̄ vocabit̄. s̄. i v̄tate fili⁹
 dēi. ps. Elegit d̄ns s̄rō. i. v̄ginē. elegit eā i h̄i
 tarōz sibi. bis dicit̄ elegit: q̄ v̄go v̄ginate pla
 cuit: s̄ h̄ūilitate et sc̄a fide p̄cepit: vt dicit̄ Ber.
 3° iuenit et tenuit dēi i tēplo p̄ p̄tēplācēm.
 L̄aticoz. 2. Lena ci⁹ sub capite meo: et dext̄a
 illi⁹ āplerabit̄ me. leua. i. v̄ita actiua: dext̄a vi
 ta p̄tēplatiua. q̄ bis duob⁹ brachijs v̄go t̄pm
 āplerata ē. In t̄pm cū q̄s̄s̄et i tēplo disputātē
 eū iuenit. q̄re tē. Istā āt̄ mirabilia i hostia n̄ si
 unt. s̄ magi admirari debem⁹ x̄pm i v̄tre vir
 gis q̄z in hostia i altari. 3° h̄ 2° p̄bat̄ ex̄plo
 Mā x̄ps in v̄tre v̄ginis p̄ salute totū mundi
 fouebat̄. In hostia āt̄ solū p̄ ext̄rib⁹ in x̄pi gr̄a
 ad salutē imolat̄. Eḡresso x̄po de v̄gis v̄tre
 tota hierosolima turbat̄: et magi ab extremis
 finib⁹ cū m̄ierib⁹ adorare p̄ stellā ducūt. x̄po i
 altari m̄istrato nullū nouitatis sig^m demōstra
 tur. x̄po nato pastores angeloz s̄ctierūt iubi
 latōes. x̄po imolato nulla sentit̄ armonia. q̄
 re tē. Et sic patet p̄ns conclusio.
 Qualit̄ p̄fectioni mō x̄ps i v̄tre v̄gis fuit
 q̄z sit in aia q̄rūcūqz illū digne i eucharistia su
 mēntū. Conclusio secūda.

L̄cipe fam cōclonē v̄z. p̄fectioni
 mo suscepit x̄pm i cū v̄go i cū v̄tero
 q̄z sumāt̄ illum fideles i p̄sca aut alio
 cōcādo t̄pe. p̄do declaratōe hui⁹ p̄mo vidē
 dū est quō x̄ps sacralit̄ sup̄tus a fidelib⁹ sit i cō
 pore mētib⁹ q̄z cor. quo viso patebit̄ cōclusio
 p̄ns. Mō q̄ in sacro tria sūt. s̄. caro: aia: et
 diuinitas. Et v̄nūqzqz illorū suo mō aliquid
 opat̄ idigne suscipiētib⁹ illa. Mā caro x̄pi v̄nit
 sibi cōcāns cor⁹. Aia v̄nit sibi cōcāns volū
 tatē. Et diuinitas v̄nit sibi cōcāns intellectū.
 Et vt nō s̄p̄os intelligam⁹ rē ponam⁹ in ter
 minis. Accedit qd̄ ad sacm̄ cor⁹ x̄pi susci
 piendū cū p̄cō mortali sciēt̄. Istē caput̄ s̄c̄
 mētū et nō rē sacri. Et p̄ p̄ns cor⁹ illud d̄nū
 nō v̄nit sibi cor⁹ illud nephādū: s̄z rapit et tol
 lit ab illo cor⁹ q̄qd̄ h̄z in se vestigij corporis
 glorificati vt sanitatē fortitudinē v̄itaz et q̄qd̄
 boni repit̄ in illo cor⁹ mortali inf̄m̄ fin nālē
 inclinatonē: s̄z nobis nō ita appeat. Ex q̄ seq̄
 tur q̄ illud cor⁹ derelictū a x̄po: min⁹ solito
 h̄z de v̄ia: min⁹ roboris: min⁹ sanitatē: et sic d̄

aliso. Hinc ē q̄ post cōionē indignā dormi
 unt multi: et ibecilles multi sūt et infirmi vt testa
 tur ap̄ls. et sit v̄nūqzqz tal⁹ cū iuda p̄cō: p̄o: c
 Silt aia x̄pi ad aiam peccatricē nō trāsīt: sed
 sicut d̄m̄ est de cor⁹: dicendū est de aia q̄m̄
 siquā bonā inclinatonē repit̄ in se illā trahit.
 p̄p̄t qd̄ sit longe deterior aia illa misera p̄ cōi
 onē q̄z ante: et ad odiū bonorū turpi⁹ inclinatur
 volūtas illa misera cōcāns indigne: et tenaci⁹
 mal⁹ adheret. Similit̄ et x̄pi d̄nitas ad intelle
 ctū indigne cōcāns nō accedit: sed recedit vt
 sic loq̄r cū d̄itate lumē fidei sigd̄ ibi iueniat.
 Et h̄ v̄e exp̄ctia docet q̄ indigne sepi⁹ cōcā
 tes cernunt⁹ indices i deteri⁹ ire: et q̄ q̄tidie ad
 malū sūt p̄cluiōes. Et cōtra v̄o accipiam⁹ di
 gne cōcātē. Tūc cor⁹ illud x̄pi b̄ndictū cor⁹
 digne sumēns sibi v̄nit et v̄tutes q̄z ibi repit̄
 roborat: et p̄suptis accūtib⁹ in stomacho: et p̄
 p̄ns def̄nētū ibi eē cor⁹ x̄pi v̄tutes cor⁹ p̄is et
 aie nō recedūt: s̄z aucte remanēt. et p̄ p̄ns v̄itā
 cor⁹ p̄is auget sanitatē fortitudinē et q̄cūqz sunt
 bona cor⁹ p̄is. Itē auget fidē sp̄e et charitatē: et
 oēs ip̄s⁹ aie v̄tutes. O magne de⁹ m̄ibi gr̄az
 p̄be vt cū celebrato te digne sumā. Adoc sic nō
 p̄clonē p̄bem⁹ aucte rōne et ex⁹. Rōe sic. cōfi
 deret x̄ps i v̄tero v̄gis: et ex alia p̄te digne sū
 p̄t⁹ in sacro. Tūc arguo sic. quāto magis di
 sposuit⁹ ep̄ gr̄am ad x̄pm suscipiēdū: tāto digni
 us illuz suscipit. sed v̄go glōsa magis fuit di
 sposita ad x̄pm in ei⁹ v̄tero suscipiēdū q̄z v̄nūqz
 q̄zqz digne cōcāns: q̄ p̄fectioni mō fuit x̄ps in
 v̄tero v̄ginis q̄z in q̄cūqz digne cōcānte. oia
 nō sūt intelligenti. ḡ tē. Et p̄firmat. q̄z tūcūqz
 q̄z digne cōcēt: nō pōt cūtare veniale p̄c̄m̄:
 vt sepe p̄bauim⁹. j. Jo. j. Si dixerim⁹ q̄m̄ pec
 catū nō habem⁹ tē. S̄z v̄go nūqz aliq̄ modo
 peccauit. L̄aticoz. 4. Tota pulchra es amica
 mea: et macula nō ē in te. et Sap. 7. L̄ādor lu
 cis cine et speculū sine macula. et Aug. Lū de
 peccatis agit: nullā volo de maria facere mē
 tionē. ḡ tē. et h̄ec 2° p̄bat̄ aucte. audi L̄
 cle. 43. V̄as inquit admirabile opus excelsi.
 V̄as. n. h̄ exaltū manu sapiētie dēi: v̄go glō
 sa ē. Adoc. n. v̄as triplici gr̄a fuit plenū. s̄. gr̄a
 infusa diffusa et effusa. Infusa i carnaliū mo
 tū rēp̄s̄iōe. Diffusa mūdi recōcāatōe. Effu
 sa in donorū et gr̄az suarū largitiōe. p̄do h̄
 inqz v̄as plenū fuit gr̄a ifusa i carnaliū motū
 rēp̄s̄iōe. Eccl. 24. In me oia gr̄a v̄itē et vir
 tutis tē. 2° fuit plena gratia diffusa in mun

directio ad hoc. ps. Diffusa est gratia in labijs tuis
propterea benedixit deus in cinere. Diffusa tunc est
gratia in labijs virginis: quoniam ea profert et dicente
Ecce ancilla domini: fiat mihi secundum verbum tuum. mu-
dus sue discordie cum deo reconciliatus accepit.
Luc. j. Ipse. n. saluum faciet populum suum a peccatis
eorum. 3° plena fuit gratia effusa in donorum et grati-
arum suarum largitione. Bernardus. Maria mi-
sericordie sinu omnibus apuit: ut de plenitudine
ei acciperet uniuersi. Captiuus redemptor. eger
curatorem. tristis consolator. peccator veniam
iussit. gratiam angelus leticia. filius dei carnis hu-
mane substantia. denique tota trinitas gloriam.
hec ille. 3° hec coelo probat exemplo. Nam si
corpus christi mirabilia operatur in digne sumere
et est sub accidentibus velatum: quanto magis debe-
bat i. propria forma in vero virginis cristes operari
perfecto nulli dubium quod si cuiusdam spiritus est unum per
gratiam: quod potissimum unum fuerit in virginem. Et sic
per coelo probatur. Dic quod operatur spiritus in vero matris.
Et summo virgo christi heres est coelo 3°.

a **L**ape in a pelone v3. Quia virgo glo-
sa magis quam alia creatura fuit spiritum cum
christo: merito constituitur heres christi in toto re-
gno celesti. Pro virginitate huius pelonis non ducit
quod tota principalis ratio quare creatur et hoc est ut regnum
cinere ad tempus possideret. audi Bernardus. in li. mo-
ral. Ad hec inquit erat positus homo in paradiso: ut se
ad peccatoris sui obuiam vinculum caritatis astrige-
ret: et ad celestem angelorum patriam sine carnis mor-
te transiret. h. ille. Scis autem anima mea illud iobedi-
tia corruisse: quod merito peruenit hereditate. Sic. n.
iura voluit quod quicquid aut penitus suis manibus inie-
cerit: aut quod aut honestam iniuriam eis igesserit
merito exhereditetur: et possit alius heres institui.
Sed per hunc quodammodo iniuriam intulerit peccato
nosce. ps. Propter causam in honore eorum non intellexit.
quod merito peruenit hereditate: quod comparatur est iumen-
tis insipientibus: et filius factus est illi: quod merito dicitur
alius heres institui. Hoc per supposito probo ante
ratione et exemplo pelone nostram. Et per rationem sic. Al-
le merito regni celestis dicitur heres institui: in quo
nulla fuit causa exhereditationis. Sed i. virginis nulla
fuit causa exhereditationis: quod merito illa dicitur heres insti-
tuta. prima nota est maior apud oculos iuristas. mi-
nor per. Multum. n. scit: aut nunquam erit creatura
sic suo obediens creatori sic rebus honoris: sic
quod voluntati divine conformis sic gloria virgo: quod ipsa
nullo pacto debuit exheredari. per prima. quoniam nulla
alia de causa peruenit fuit per hunc homo hereditate: nisi quod

illa non seruauit. ante per. audi Ambrosius. li. de vir-
ginitate domini. Quid inquit nobilius dei misericordie: quod splendi-
dius causa: quam splendor: elegit: quod castius causa: quod corpore
sine corpore letagide generauit. Et ut de ceteris ci-
uitatibus racia: virgo erat non solum corpore: sed et me-
te. Et ordo huius: virginis gratia: alio prout dicitur: loque-
di parior: legendi studiosior. Et multum prout dicitur
tis ei: prout dicitur virtutibus ista ait. Tale hanc euage-
lista monstrauit. tale angelus repit. tale spiritus san-
ctus elegit. Quid. n. in singulis moribus. quod dicitur fuit
et quod filius dei nasceretur. h. ille. Et confirmat ista ro-
sic. Nullus primogenitus dicitur iure suo prout dicitur
ginita non obstat. sed virgo est omnis primogenita: quod iu-
re suo prout dicitur non dicitur. Primogeniti autem iure sunt
heredes. Bernardus. 25. g. 2. Pro declaratione
huius rationis est non ducit quod ceteris ille sunt prout dicitur
primogenitorum. Sunt. n. heredes in sede. Bernardus. 43. Se-
derunt coram Ioseph primogenitus iuxta primogenita et mi-
nimus intra etate suarum: et loquitur de fratribus Ioseph.
Secundo primogeniti sunt in dignitate successores. vnde
primogenitus regis rex est. Bernardus. 49. Ruben primo-
genitus meus maior imperio. 3° modo primogenitus
potior est in hereditate. Bernardus. 25. dixit Iacob
s. ad Esau. Vede mihi primogenita tua. ille respondit
En morior fame. Quid mihi perderunt primo-
genita. Quia. n. erat tunc temporis igitur fame. Et
secundum unam gloriam. Iacob illa prout dicitur verba solatio
tunc tactus a spiritu sancto: quod ad ipsum instituerat deus
rationem primogeniture: ut per Bernardus. 27. illa ver-
ba dixit. 4° primogenitus est in veneratione no-
bilior. Bernardus. 27. Lucas Esau primogenitus meus
quod respondit. Esau suus: et patet ad eum. Incuruent ante
te filij matris tue. 5° primogenitus est in bene-
dictione maior. Bernardus. 27. Qui benedixerit ti-
bi sit ipse benedictus. 6° in veste delicatior.
Bernardus. 27. Ut sensus odor vestimentorum 2. Et
legitur de vestibus Esau. De sunt prout dicitur pri-
mogenitorum principales. In his omnibus secundum spiritum
lia carissimata et spirituales prerogativas virgo gloria
primogenita fuit. Et breuiter singulas transcamus.
Primo namque fuit primogenita in sede: quod sup-
er omnes creaturas in celesti throno est exaltata: ut ca-
tat ecclesia. 3. Reg. 2. Et posuit eum thronum matris
regis iuxta thronum regis. ps. Assitit regina a
dextris tuis. 2° ipsa est primogenita in dignita-
te. j. Genes. 2. Adamauit eam rex super omnes mu-
lieres: et posuit diademata regni in capite eius. 3°
ipsa est primogenita in hereditate. Eccl. 24.
Et in hereditate domini. s. iesus. li. mei quod est dominus do-
minatum morabor. Hieronymus. x. Adde sunt di-

17
 aine et gloria. Quarto ipsa est primogenita in ve-
 neratione. Et merito: quia mater dei. et ideo sic ho-
 nis filius honorat eam. Eccl. xxv. Obuiabit illi
 quasi mater honorificata. Quinto modo est primogenita
 in benedictione. Luce. Beata me dicent omnes
 generationes. et Iudith. xij. Non recedet laus
 tua de ore hominum. Sexto ex primogenita in ve-
 ste delicata. quia ita duplici gloria. scilicet corporis et anime
 est ornata. Apoc. xij. Mulier amicta sole et luna
 sub pedibus eius etc. Quare hec cuncta est facta non
 ratione. Secundo hec cuncta probatur autem: uno presupp-
 sito. scilicet quia Virginitas et Christi est una caro. Tunc audi
 apostolum ad Col. p. In Christo igitur posita sunt universa
 in celis et in terra visibilia et invisibilia: siue throni
 siue dominantes: siue principatus: siue potestates etc.
 quod sub Virgine gloria dicitur in filio suo condita erunt ita
 quod in singulari domina. Audi Aug. in sermone assu-
 ptiois. Si Christus inquit secum esse vult: eos quod hic sua
 fide iuncti unum cum eo esse iudicabit. quod exisimandum
 est de infante. ubi digna sit esse collocata nisi in proutia
 filij. Et infra. Maria fide et opere Christi misteria
 trinitatis. si ibi non fuerit ubi Christus misterios suos vult
 esse. ubi ergo erit. Et si ibi fuerit nunquam in equali gloria
 Et si in equali gloria: ubi cuncta dei celsura: quod reddit
 unicuique secundum merita. Si merito pro omnibus. Ma-
 rie viuenti donata est gratia: mortuo erit minuen-
 da: absit. Si. n. omnium sanctorum mors est preciosa
 Mariae sane est preciosissima. Si non finire in
 vere recte corruptum voluit sola misericordia.
 Mariae corrupta nonne suabit. Si gratia Christi ser-
 uat est Daniel in interpresissima fame leonum: non
 ne fundata est Maria tantis donata meritis di-
 gnitatem. Et post. Christus gloriaris ac Maria
 anima et corpore: nec vlla sequi corruptionis crinam: quod
 nulla secuta est tamen piendo filium integritatis cor-
 ruptione. h. ille. vide in h. finem: quod pulcherrima
 dicit. quod etc. h. probatur ex. Idcirco nimia enim
 claritate et hereditate celi autem angeli dicebant
 ad se invicem. quod est ista quod ascendit sic Virgula fumus
 ex aromatibus myrrhe et thuris. Et dicitur sic Vir-
 gula fumus. Sicut fumus in modum Virgule formatus
 in terra oritur: leuius exalans sursum Christus celi te-
 dit: sic gloria Virgo in terra orta secundum carnem leuius
 exaltans. i. sine peccato viuens celos ascendit propter
 ream dicitur quod Virgula fumus generata est ex aromati-
 bus myrrhe et thuris: non ex vaporibus terrestribus
 quod Virgo lasciuia non fuit: neque ex vaporibus ignis
 resolutis: quod Virgo superba non fuit: sed ex aromati-
 bus myrrhe et thuris. myrrhe. i. integritatis car-
 nis: quod myrrhe a putrefactione preseruat. et thuris

deuotionis mentis: quod Christus in sacrificijs offer-
 ur. ps. Accedat oratio mea sicut incensum in conspe-
 ctu tuo. Et sic per cunctos. Bene igitur Virgo in
 principio mundi dixit. fili tu semper mecum es: et omnia
 mea sunt per gratiam qua mediante gloriam assequi-
 mur per infinita secula seculorum. Amen.

Dominica tertia quadragesime de sancta con-
 fessione sermo in ordine decimus octauus.

Ratiesus euiciens

demonis: et illud erat mutum. Luce.

xi. et lebilem beu bodie dilectissimi
 humane fragilitatis conditione in demonia
 cernimus. Qui. n. ideo creatus est ut sedes. vii
 diabolus per superbiam corrumpere: repletur cul-
 pa mortali a diabolo. opprimis. quia Jo. viij.
 Qui facit peccatum suum est peccator. et. ps. Iniquitates
 mee supergressae sunt caput meum. i. ratione meam: et
 sicut onus graue per continuam indurationem: gra-
 uate sunt super me. scilicet tenentes me oppressum et
 suffocatum. Qui nisi dominus per gratiam succurrat: ipe-
 rit ille status. ps. Infixus sum in limo profundum: et
 non est substantia. Qui si preuentus gratia dei peccata
 euomerit: diabolo fugato quod mutum et surdum ani-
 mam possiderat: libertas prima atque sanitas re-
 uertetur. Inde ps. Dixi confitebor aduersum me in
 iustitiam meam domino: et tu remisisti iniquitatem pecca-
 ti mei. Erat igitur. Iesus per gratiam euiciens demo-
 num: et illud erat mutum quantum ad confessionem: h. per
 gratiam et confessionem cum eiecit est demonis: locutus est mu-
 tum. scilicet benedicens deum quod illum a manibus diaboli libe-
 rauit. In quibus sacratissimis verbis de sancta confes-
 sione tres more saluo faciamus considerationes
 v. Scilicet ac salutare confessionis necessitas obligatio
 ne. Scilicet ac salutare confessionis gratia adiutorio.
 Scilicet ac salutare confessionis optima fructificatio.
 De necessitate confessionis consideratio prima
 Vnde primo loco sancte ac salutare co-
 fessionis necessaria obligatio videtur
 amari ubi tres conclusiones more ita cepto
 faciamus. v. Prima est ista: scilicet carnis sani-
 tas recuperari non potest: nisi medico vulnus denun-
 det. sic et anime sanitas recuperari non potest: nisi spirituali
 medico vulnus ostendat. 2. est ista. Quod plures
 medici spirituales inueniunt: non omnes tamen equaliter me-
 deri possunt. 3. est ista. Licet non omnes mederi
 possint: tamen cum ad infirmos vocantur: omnia videant
 nocumeta: et quod possint adhibere medicamenta
 Quomodo confessio oris sit de necessitate
 salutis. Conclusio prima.

Cape pma pclusionē et ut. s. Audi
 Boetiu. Si operā inqt medicā s ex
 peccas: o3 ut vultus detegat. Circa
 istā cōclonē tres ingram? vitaras: qb? declara
 tis vitaras patebit cōclonis. p^o v. i. ista. qd
 ē cōfessio. 2^a an confessio ad peccati deletionē
 sit de necessitate salutis. 3^a an confessio sit de iu
 re diuino vlnaturali. Quāto ad primā: l3 h
 multi multa descripsi int. ad pns tamē dicta
 Petri de tarantasio in scripturis suis super.
 iij. sniaz. di. xviij. colligam? vbi ait. Cōfes
 sio ē ois fassio. i. māifestatio: p quā morib? la
 tēs apperit spe venie. Tria. n. hic dicit: ut p3
 p^opterea nō q triplex ē for. s. for interior
 corā deo: for exteri corā dei vicario. et for cō
 tritiōis corā iudice seculari. In quolibet istoz
 pōt fieri cōfessio. In foro interiori coram deo
 tūc confitemur peccā: dū vitā nram pntem atq3
 preteritā in bonellā ad mētē reducim? et solo
 corde lachrimabili diuinis iusticiis offēsiōibus
 clamam? peccavi. dñe miserē mei. dico meam
 culpā et ē. hic ē vn? modus cōfiteōdi peccā. Sed
 pfecto in hac cōfessione peccm latēs nō apperi
 tur. qm deo iā appertū erat: cui nuda et appa
 sit oia anteq3 fiat. xxij. di. c. erubescāt in fine
 vbi dī sic. de manifestis quidē loquimur. Se
 cretoz at cognitoz et iudex ē deus. ibi glo. ex h
 ingit p3 q ecclā nō iudicat de occultis. De foro
 at cōtētiōis. s. corā iudice seculari: et si cōfessio
 peccoz: s3 nō spe venie: imo quibet criminofus
 inuire suū facinus manifestat. In tertia vero
 cōfessione q. s. sit corā dei vicario: su peccatoz
 pfectio spe venie. Misi. n. venia sperare: nul
 l? pfecto pfectet. Audi p^osidioz i sinodis: cō
 fessio inqt sanat. cōfessio iustificat. pfectio pecc
 veniā donat. ois spes i cōfessioe pstitit i pfect
 siōe loc? misericordie ē. h ille. Et idē. Vnā in
 qt cordis tui reuela. prauas cogitationes tuas
 illico māifesta. peccm iuu. p^oidm cito curat. crim
 at tacēdo āpliat. hec ille. Audi et Bre. in pa
 storali. Vulnera inqt clausa plus cruciat. naz
 cū putredo q interi? seruet eijcit ad salutē delō
 apif. hec ille. Et sic p3 vitaras p^o. Qm ad sa3
 vitaras dico q ē docto3 vari? dicendi modus
 Quidā. n. dicūt q peccoz pfectio nō ē necessa
 ria q ad deletionē ē macule. q illa i p^oritiōe de
 let. Et hec p^oprie ē opinio Hugolini decreto
 rū docto3. Et dīc q si q autēs iueniāt q pec
 cata sine cōfessione et satisfactiōe dicāt deleri
 non posse: illas dicit intelligi debere de cōfesi

sione interiori: q ē recognitiō peccati: vln p^op
 sitū p^ofiti: vel grā q sic hō disponit ut deleat
 de peccō: et velit p^ofiti si loc? et tēpus affuerit.
 Et idē dicit intelligi debē de satisfactiōe interiori.
 q ē dolor interior et amaritudo qdā aie de pe.
 di. iij. satisfactio. et c. et si ap^ous. et de pe. di. i.
 s. his vbi. Et si ab eo q^oret. Si q peccm in
 sola p^oritiōe dimittit q^o peccat hō mortali si nō
 p^ofitat et nō satisfaciāt. Dicebat ipse q h non
 erat pp peccati deletionē: q illud iā erat i cō
 tritiōe dimissū: s3 h iō fiebat ut qdā hūilitas et
 iusticia exerce de demonstraret. de pe. di. iij. p
 ductio. et ut satisfactio quedā fieret ecclie que
 offensa erat. Si dñs Hugolin? carissimi mei
 simplicitatē intelligat cōtritiōe sufficē ad macule
 deletiōis cū tali p^oposito: nec illd iplet cū factas
 aderit de scō p^oprie si possū qm aut tal? fer aut si
 cōfiteri p^oprie. si ve appet q macula nō oleat
 nisi dū factas adfit: adimpleat p^opositū. Et n. n.
 i tali p^oposito qdā latēs p^oditio. s. dñe su3 male
 p^ontēte offendisse: et ppono i posterū quo ad
 potero te nō offendē. et certe p^ofitetor et satisfi
 ciā. s. dū aderit cōmoditas. p^opono q p^omissa
 nō serues: q iure peccm tibi relatarī d3. Si aut
 fiete p^oponit appet q iā nō ē alie? macule dele
 ttiō. p^opterea ē alia opinio. s. q ad verā aie
 sanitatē regrūt tria. s. p^oritiō. p^ofectio. et satisfi
 ctiō. de pe. di. i. pfecta pnia. vbi dī. pfecta
 pnia cogit p^oritiōe oia libenter sufferre. Et i fra
 In corde ei? p^oritiō. i ore p^ofectio. i ope tota hu
 militas. i. satisfactio. hec ē fructuosa pnia. h ibi
 Et sūt vba Joānis os auri. p^opono q opinio
 nis declaratiōe nō q sic deū tripli offendim?
 s. dletōe cogitatiois i prudētia locutiōis. et sup
 bia opis sic ecduerit o3 q tripli p^ocasidē dissol
 uif. et de re. iij. c. ois res. Sic q aia deū p dle
 ctationē cogitatiois offēdisti: sic delectationē i
 amaritudinē pueras. et h dī p^oritiō. Et sic i
 prudētia locutiōis peccasti: sic illā i prudētiā
 verā prudētiā locutiōis pueras. s. p^ofitēdo ore
 te male fecisse. et h dī p^ofectio. Item sic supbia
 opis a deo delinasti: sic illā supbiā i verā hūili
 tatē pueras. et h dī satisfactio. Et h pfecta pnia
 ē: ut dīc ter. Audi barbarū Micro. exponens
 vba Amos p^ophe. c. i. cōminant. Et cecili
 rgi damasci: et dīcēt sup trib? scelerib? damas
 ci: et sup q^otū n puerā. p^oidm iqt scel? ē cogi
 tasse mala. Scdm acq^ouisse cogitatioib? puer
 his. Tertiū qd mētē decreueris ope p^oplisse p

172
 eopleuisse. Quartū sup qd si pueret eū dñs: ē
 p peccatū n agē pniaz. Tria. n. p dicit scelerā p
 cit de: s. qm penit abborer. t sic ista opinio
 vult q ad deletionē peccatū regat et p fessio duz
 facultas adest. Et dic q si q auctes senare vi
 deat q peccā sola p rōde delect: dicūt hīe itel
 ligi: cū oris p fessione articulū nēctatis exclu
 dit ut si qd vere cōterat: t pueniēte morte cōfi
 teri nō pōt. nīc ad salutē sufficit ei mera cōritō
 Adulce alie opinionēs sūt: tū iste due sūt pnci
 pales. Illas. n. p pncie Boffred^o exūm^o dēre
 toz doctor in sūma sua. titulo d pnia t re. pōit
 vide ibi si placet. Ego ārdico sic. q ad peccā de
 lationē aliqd pcurrit ut cā effectiua. aliqd ut cā
 formalis. aliqd ut disponēs ad cām formalem
 Ecurrēs ut cā effectiua ē ipse de^o. Et sic itel
 ligū Aug. de cōse. di. iij. c. nemo. vbi dī. Mē
 mo tollū peccā mūdi nisi sol^o xps q ē agnus tol
 lēs peccā mūdi. h ille. Ecurrēs ut cā formalis
 ē ipsa diuina grā. de cōse. di. iij. c. grā. Gra
 iqt q p xpm dat: nō solū remissionē peccōz fac
 i q ē ut let ipleat: ut nā liberet: nec peccatū do
 minet. s. facit. Spūs ē grē dat fidē q ē nō pe
 tita. i. nō merēti a deo pcedit ut omni petēti t
 alia cōcedat. Nā fides nō ē liberi arbitrij nū
 s. donū dei. h ibi. Et sūt vba Aug. de libero
 arbitrio. Qd dī i pncipio capli facit ad pposi
 tū. Ecurrēs āt ut disponēs ad cāz ex q inseq
 tur macule delētiō ē vā p rōitio. In nullo. n.
 ē grē infusio t culpe remissio nisi vā ibi fūit
 p rōitio. ps. Lōz p rōitū t hūiliatū. i. satisfaciēs
 de^o nō despicies. Vera āt p rōitio nō ē dolor d
 peccatis tū: s. vā p rōitio ē fm theologos: ut
 pz i. iij. di. xvi. dolor qdā volūtariē assūpt^o p
 peccatis: cū pposito p rōitū t satisfaciēdi: sup
 ple dū facultas nō adest: s. in facto cū facultas
 adest. di. xij. Mō satis inqt ē bñ velle: s. ē bñ
 facē. i. nō sufficit voluntas dū adest facultas. t
 glo. sup illud ad Ro. iij. Et cū q opat mer
 ces nō imputat fm grāz: s. fm debiti: sic ait.
 Et q bz facultatē nō sufficit sola voluntas. In
 audi qd dicat Petrus de tarantasio in. iij. di.
 xvii. Passio iqt xpi oīum peccōz. s. originalis
 venial. t mortalis remediū ē. Illi āt passiōis
 vtus i factis ē. quo fit ut nō possum^o al pecca
 to: siue actuali: siue originali: siue ecclie factis
 sanari: i facto vel i pposito. In facto cū oppor
 tunitas suscipiēdi ē. In pposito cū articul^o ne
 cessitatis sacrm excludit: t nō p rōit^o religiōis
 hec ille. Et cōfirmat. audi Aug. sup ps. qz in

quit. Deus cor querit: cor inspicit: intus testif
 est. iudex: approbator: adiutor: coronator: sus
 ficit ut offeras voluntatem. Sed cum potēs
 ore conficere ad salutem. Cum autem nō po
 tes: corde crede ad iustitiā: corde laudas. cor
 de benedicis: corde in ara cōscientie victimas
 sacras imponis. h ille. Inde ad sacerdotes lo
 quor ponendo regulam generalē. q oīs sacer
 dos qui cōstitūdi copā nō bz. cū aio tū cōrito
 cōstitūdi: pōt sine peccō missas celebrare. Nec
 pulcherrima regula collr ē de cele. mi. de ho
 mine gl. si. Quat ex his clar pz q: p rōitio vā
 p fessione t satisfaciētiēcludit i facto v l in p
 posito. Et p p rōis regit de necessitate salutis.
 Et h volui dīxisse saluo sp iudicio meliori. t
 sic pz sa Vital. Ad opinioz āt Hugelin dice
 possum^o q intelligit q ad cāz efficiētiē: s. nō quo
 ad cāz formale: l dispositionē ad illā. Quis tū
 illa tria vñ sine altero n agat expellēdo pecca
 tū de potētia dei ordiata. In codē. n. illanti ē
 p rōitio vā: grē infusio: t peccā repulsio. Intel
 lerit. n. p rōitioz solū ē dolor: ē intrinsecū d peccā
 q q ad deū sufficit: s. qz ordiatur de ipse ad pec
 cati deletionē n cōcurrē sine p fessione sō v l p
 posito. i. nō delect culpa sine illa: qz nō q ad deū
 sufficiat illa peccā displicētia. Si sic intelligē vo
 lum^o vā cū opinio. si āt alio mō ut exposituz
 ē: nescio quō saluari satī possit. Tu vō si me
 li^o scia exponē: deū lauda. qz tē. Qm ad terti
 am vi. dico fm bñ Thō. i. iij. di. xvij. q: cō
 fessio factalis nō ē de iure nālī: s. solū de iure
 diuino. De iure nāqz nālī p fessio mētalis tū
 necessaria erat: q soli deo fit. s. de iure diuino
 nō sufficit mētāl. s. ē regit vocal sacramētāl
 Et rō fm Petru de tarantasio ē. qm cū pnia
 fit iudiciū quoddā: t oī i iudicio regit ad mi
 n^o iudex t re^o i pnia regit iudex t re^o. Re
 us āt peccator ē. Iudex āt pncipal nō pōt esse
 nisi q absolueret t p dēnare pōt. hic autē ē solus
 de^o. iō solū deo tale iudiciū relinquīt. Lū autē
 de^o an carnatiōz ēē simplr de^o t nō hō: suffici
 ebat ei solū mētālī peccōis cōfessio. Sed dū
 fac^o ē hō: statuit ut ē vocal cōfessio ab oī boie
 fieret. Et qz ipse in forma hūana vbiqz ē pñs
 nō pōt. iō vicarios hoies instituit: qbz p fessio
 nē facē debem^o. In h. n. iudiciariā ligādī at
 qz soluedī apls dedit p rōit. xxiij. q. i. qd cum
 qz. Et p p rōis illis tāqz iudicib^o p fessioes debē
 fieri insinuauit. Qd postea sci apli divulga
 uerūt. Jaco. vl. Cōfitemi alterutrū peccā v rā

Et sic pz q: oib' nēcia ē p̄fessio. Quā nēcia /
tē antēdēs ecclia illud exp̄sse sub multiplici pe /
na oib' fidelib' rōe vītēib' mādauit et de pe. /
et re. c. oī s. Vbi sic dicit ter. Qis vtriusq; se /
xus fidelis postq; ad ānos discretiōis puenē /
rit oīs sua pēā saltē semel i āno p̄fiteat. pprio /
sacerdoti: et in iūctā p̄ntiam pprijs virib' stude /
at adiplē: suscipiēs in pasca eucharistie sacra /
mētū: nisi forte de pprij sacerdotis arbitrio du /
xerit abstīnēdū. alioquin et viuēs ab ingressu /
coherceat ecclie: et mortēs ecclesiastica careat /
sepultura. hec ibi. Et pulchra ibi notat in gl. /
q̄ rē. Et sic pz 3ª vītas. Quibus oib' sic de /
clarat' pz p̄lo p̄nt. Sz vñ nū dubiū peto dic /
q̄so. Papa pōt ne dispēlare ne hō cōfiteatur /
Dico fm bñm Tho. q: nō: q: sacra sūt ex insti /
tūte diuina: nec pōt et noua sacra inchoare. /
Sz bñ pōt d' tpe dispēlare: ut. s. vltra differat /
Tps. n. p̄fessiois deiure ecclie ē: sz cōfessio /
de iure diuino. Itē papa ea q̄ sui statuerūt: de /
struē nō dz. xxv. q. ij. si ea. vbi dī. Si ea de /
struere q̄ antecessores nri statuerūt: nō struor: sz /
euerfor cē iuste p̄probarer: restātē vītatē voce /
q̄ ait. Qē regnū i seipsū diuīsū desolabit. Et /
oīs scia et lex aduersus se diuīsa destruet. hec /
ibi. Et sūt vba Bre. felici epō. Idē p̄ totam /
qōnē: et qōnē p' p̄ totā. et q. ij. c. postea. s. si. /
q̄ rē. Et hec sufficiant pro prima conclusiōe.

2^a p̄fessio est proprio sacerdoti cōfessio. /
Ecce p̄fessio conclusio. v3. Sz plures /
medici spūales inueniant: nō oēs m̄ /
eq̄līt mederi p̄nt. Sensus h' cōclōnis /
2^a q̄llet oēs sacerdotes in eoz ordinatiōe re /
cipiāt p̄tātē ligādī atq; soluēdi. Jo. xx. Quo /
rūcūq; remiseritis pēā remittātur eis: et illis /
solis sit p̄fessio nēcessitate nō obstātē. In qui /
busdā tñ hec auctas ligata ē: ita q̄ cā exeq nō /
pōt nisi sibi auctē cōcessa ab epō diocesano. vñ /
papa: vel ab alio bñti p̄tātē. Audi ter. de pe. /
di. i. c. vbi. vbi dī. Verbu3 dei dimittit pēā /
et sacerdos ē iudex. Et infra. Qis p̄mīus et /
soluēdi cē voluit et ligādī: q̄ vtrūq; .i. p̄tātē li /
gādī et soluēdi pari cōditiōe p̄mīsit: q̄ q̄ soluē /
di ius nō h3: nec ligādī h3. hec ibi. Et sūt ver /
ba Ambro. gl. sic exponit. Vbū .i. fili' dei qui /
dī vbi: q̄ sic p̄ vbi manifestat volūtas ali /
cui: ita p̄ filiū volūtas p̄ris. arti. xxi. q. ij. is /
ā: vel vbi. i. p̄dicatio q̄ q̄q; ē cā cōfessiois. /
Et p̄ p̄ns remissiois. Et nō q̄ licet dicat vbi /
nōtū p̄pter b̄ excludit spūs scūs q̄ quē etiam

dicūt pēā dimittit. i. q. i. remissione: nec p̄f: q̄ /
iseparabilia sūt opa trīnitatis. de cōse. di. vj. /
oēs. Qnq; etiā charitas dī dimittit pēā de /
cōse. di. iij. ecclie charitas. hec gl. Deinde il /
lud vbi iudex sic exponit. Iudex. i. minister /
misterio. n. nō auctē pēā dimittit. d' cōse. di. /
iij. aliud. hec gl. Quō at hec p̄tās absolūcā /
et ligādī in quibusdā sit ligata. vide in p̄fisa /
nella absolūtio p̄mo. p̄ totū sicut ibi notatū ē: /
et pone q̄s tibi erit gratū. Qis sic notatū tref /
ingram vītatē. p̄d' ē. q̄s ē pprius sacerdos /
cui cōfiteat' ē. 2^a ē an frēs mendicantes sine /
licētia dioecani possint cōfessioes audire. 3^a /
vi. ē an in casu necessitatis possit laico confi /
teri. Quātū ad p̄mā q̄ prius sacerdos quō ad /
cōfessioes audiendas intelligit oīs q̄ aiarum /
ordinariā curā h3. sic papa: legat' epō: et pa /
rochialis sacerdos. Sz nec parochialis ab oī /
b' absoluerē pōt. excipiūt. n. casus epales. oīs /
q̄ pprius sacerdos ligare et absoluerē pōt: et /
huic regulari p̄fiteat' ē: ut pz d' pe. et re. c. oīs /
et idē ponit et bñs Tho. i. iij. di. xvij. Alie /
n' at nec absolue nec ligare pōt. et co. c. oīs: /
vbi q̄si in fine text' sic dī. Si q̄s aut aliena sa /
cerdoti iusta de cā voluerit sua pēā cōfiteri: li /
cētia p̄us petat et obtineat a pprio sacerdote: /
cū alr ipse illū nec soluē pōt nec ligare. h̄ ibi. et /
de pe. di. vi. c. placuit. Placuit deiceps nul /
li sacerdoti liceat quēlibet cōmissū alteri sacer /
doti ad penitētiā suscipere sine cōfessu: cui se p̄ /
pri' p̄mīsit nisi p̄ i grātā illi' cui penitēs p̄us /
p̄fessus ē. h̄ ibi. Et sūt vba Urbani. Vbi gl. /
placuit et: cui se p̄us. xvi. q. i. s. ecce in hoc /
vbi dī. Nulli sacerdoti h̄ alteri' pochanū li /
gar' vñ soluē. Et sup vbo p̄us dicit gl. Nō q̄ /
prius debet p̄fateri suo sacerdoti h̄ alteri post: /
modū p̄fiteat. Qui se p̄us. i. c' pochan' ē ab /
alio n̄ pōt ligari l' absolui. et d' pe. et re. qd̄ at et /
c. oīs. p̄der i grātā vbi gl. q̄ p̄ i grātā pprij sa /
cerdotis auctē h' capli poteris ire ad aliū sine /
licētia illi' impitū. sufficit h̄ iure cōcedi. Et mo /
uet gl. h̄ac qōnē immediate subiūgēs. Sz nūqd̄ /
credit ille extrane' sacerdos simplici vbo ei' /
petētis: q̄ dicit suū sacerdotē impitū. Dic q̄ sic /
q̄: nō ē verifile q̄ cū mēdacio veniat ad p̄ntāz /
hec gl. Et an tal' p̄fessio facta suo n̄ iudici vale /
at. dicit eadē glo. q̄ nō. q̄ rē. Ad declaratio /
nē eoz que dicta sūt ē notandum q̄ non cuili /
bet sacerdoti est cōfiteandū: sed fideli. et nō cuili /
bet fideli: sz discretio. et nō cuilibet discreto: sed

ppo. Dico qd p n culbet sacerdoti pntedū
 ē: s; fideli de pe. di. i. c. vbum dei. i. fi. vbi dī
 Heresia virūq; s. pntē ligādī t soluedī non
 hz. hec ibi. Vbi accipe istā regulā gnālē q in
 nulla necessitate qd pnterī d; sacerdoti hēico
 scismatico excoicato: l' alia de cā ab ecclā pōso
 p; hec reglā de pe. di. vi. c. i. s; doceat de peis
 t q tū distulit pssionē: t sufficit. L' oco dāt
 Ray. t Hosti. Vbi nō q inī sacerdotes sy /
 moniacos fornicarios hēicos l' scismaticos: h
 ē dīa. Qm a sacerdote fornicario t symonia
 co tpe necessitatē pnt accipi sacra: s; ab hēico
 t scismatico n sūt recipiēda sacra pter baptis
 ma. Est. n. alia pssideratio i baptismo: t l' alijs
 sacris: q; morturo pus cōsulit de sacro baptis
 mi q; de alijs sacris: q; meli' ē a talib; sacra m
 tū baptisui accipe q; i eternū perire. Baptis
 mus cni oīuz sacroꝝ ianua ē. i. o. i. si qd pssu /
 gerit: t cē de pssytero n bapti. c. p. A nullo g
 hēico l' scismatico pnt accipiēda ē: ne i dīspa
 tionē iducāt sic iudei fecerūt Judā dicētes. Tu
 vidēris de pe. di. vi. c. i. vbi Aug. ait. Jōq; nemo
 penitē digne pōt: quē n sustineat vntatē
 ecclie. Jōq; n petat sacerdotē p aliquā culpā
 ab vntate ecclie diuisos. Judas. n. q penitēs
 iuit ad phariseos: reliquēs aplos nihil iuenit
 auxilij. nisi augmētū desperatiōis. dixerūt ei.
 Quid ad nos: tu vidēris. Si peccasti: tibi sit
 nō ubi succurrim? tē. hec ibi. Scdo pntedū ē
 n solū sacerdoti fideli: s; et dīsceto: de pe. di.
 vi. c. i. vbi Aug. ait. Qui vult pnterī pccā: ut
 iueniat grāz: qrat sacerdotē sciētē ligare t sol
 uere: ne cū negligēs circa sctēritatē: negligā
 tur ab eo q cū misericordiā monet ne ab o i fo
 ueā cadāt: quā stultus euitare noluit. hec ibi.
 Terno dico q pntedū ē ppo sacēdoti: ut dictū
 ē sup. Sūt tū octo casus i qbus qd pōt audire
 pssionē alteri pchialis sū Host. Quere
 i pssanella cōfessio. s. s. vtrū i aliq casu qd
 poterit cōfiteri alteri qd ppo sacerdoti tē. p
 lire. n. ibi. ista mā tāgūt t bñ. Et h suff ciāt q;
 tū ad pma vntatē. q; tē. Et tū ad s; dico q
 frēs pdicatores t minores ex quodā pūlegio
 Bndicti. xi. poterāt oīm libē pssiones au
 dire. qd pūlegiū icipit. Inī cūctas: sed hodie
 vacat. S; ad hec q; possint pssiones audire
 o; q; puincial vltimīstri eoz: l' eoz vicarij acce
 dāt ad pntiam ordinarioꝝ p se vlt alios frēs
 t petāt q frēs q electi fuerint i eoz diocēsi cō
 fessiones audire valeāt: t penitētiās iponē t

absolue. Host h dicti ordinum prelati eligāt
 pdoneas psonas: t pntent faciat pntari dict
 eccliaz prelati. t de ipsoꝝ licētia t grā pnt cō
 fessioes audire. Qui tū pntati poterūt audire
 pssioes i alio epam. Et debēt ipsi electi ēē i
 numero put vniuersitas cleri t ppli h exigūt.
 Et si plati licētiā cōcesserūt illi officiū exerceāt
 Si aut illi nō placerēt: loco eoz alij presentētur
 Si aut absolute licētiā dare recusauerūt: ut q; di
 cerēt epi. Notum' aliqū vīm pssioes audi
 re debēt: cū pntati pdonei cēt: tūc pcedit eis li
 cētia aucte aplica. Tales tū nō pnt apli' absol
 uere q; sacerdotes pchiales: nisi eccliaz pre
 lati vltiori dare vellent. Hāc pssutionē ordi
 nauit papa Clemēs in clem. de sepul. dudum
 Nec pp h sit pūdictiū sacerdotib; pchianis.
 Eo q iurisdicciōis pntis n ē alicui pmissa in sa
 uore sacerdoti: s; i plebis vtilitatē ad dei ho
 noꝝ. S; h volo pulcherrimā vntatē ingere
 Dū ē s; q; cēne sacerdos absolue t ligare n
 pōt sine licētiā sacerdotis pchialis: ita q; q al
 teri vult q; ppo sacerdoti pnterī pus o; ut li
 cētia petat a ppo sacerdote: ut satis declarātū
 ē i pcedēti vntate. S; nūq; sūt crūt i religiof
 pūlegiatis. Ita q; si vni eoz pnterī velim: li
 cētiā me oponeat a ppo sacerdote obtinere.
 Alia caraqd tibi dicā nō erit certe i respectu ps
 rū mcoꝝ pchialiū: s; pfecto dicam ut vntas
 eluceat. Dico q; q glo. Bernardi sup dicto
 e. ois. dicit q; sic. S; p clemētē qrtū tanq; oio
 ssa dānata ē i qdā pūlegio idulto frīb; pūlica
 torib; t minorib; qd icipit. qdā timē. In q de
 terminatū fuit: q; illi qb; cōmunit talis licētia
 audire pssioes: pnt audire et sacerdotibus
 pchialib; pūdictib; t iuitis. Et h t; Jo. an.
 dreas de pntia. c. si epis. li. vi. Et nō q; pssio
 tali sacerdoti bñti pntē: nō tenet eadē pntā cō
 fiteri ppo sacerdoti: cū iā dimissa sint: ut p; i
 cūagāt Jo. xxi. q; icipit. Das electiōis. S; p
 pp statutū ecclie de pssioe semel i āno facien
 do ppo sacerdoti: sufficit q; peccatoꝝ eo mō se
 hēat sic ille q solū vntalia hz. Et d; se a pto
 mortali immunē ēē pnterī. q; tē. Si vis circa f
 ligiosos plura vidē. vide i clem. dudū. s. statu
 imi. vq; i finē capli. Et h sufficiāt p fa vi.
 Qrtū ad tertiā vntatē dico q; est duplex rīso.
 Quidā. n. di. ut q; sic i articulo necessitatē ut si i
 articulo mortis sacerdotē hēre n possit laico pfi
 teat. de pe. di. i. c. quē penitet vsus finē pūxū
 n. aplm ē. vbi sic dī. Tantaq; ē vis pssio /

nis: ut si deest sacerdos p[ro]ficiat p[ri]o. i. cuiusq[ue]
 fideli. Sepe. n. p[ri]m[us] q[ue] penit[entia] a n[on] p[er] verecun
 dari. i. p[er] sua c[on]f[ess]i[on]e dicit corā sacerdo
 te. quē desiderā nec loc[us] nec t[em]p[us] p[ot]est offerre. et
 si illi cui p[ro]ficiat p[ri]atē soluedi si h[ab]et. s. ex officio
 sit t[ame]n dign[us] v[er]n[us] ex desiderio sacerdot[is] q[ui] cōfi
 t[ur] et scio turpitudinē c[on]f[ess]i[on]is. m[an]dati. n. si iep[ro]si
 dū irēt o[mn]iē ora sacerdotib[us] a[n]q[ue] ad eos pue
 nirēt. vñ p[er] dñs ad cori spicē. dū ex necessitate
 p[ro]hibet ad sacerdotes puenire. hec ibi. h[ab]et cō
 firmat p[er] gl. s. si g[er]m[an]i. s[ed] nōndū. i. q. i. vbi d[icitu]r
 sic. Mā p[ro]ficiat p[ri]o cuiusq[ue] in necessitate et
 s[ed] d[icitu]r vide gl. i. c. pastoral. d[icitu]r offi. ordi. i. vbo
 i q[ui] casu quā s[ed] notat. Quidā dicunt ver[um] et p[ro]
 babil[iter] q[uod] nullo m[od]o p[ro]ficiat ē laico: s[ed] de tali iu
 dicādū ē: sicut de illo q[uod] nō h[ab]et cop[er]ia sacerdo
 tis. Et q[uod] dicitu]r de pe. di. i. c. quē penitet in
 telligat de p[ro]ficio et nō p[re]cepto. Ego t[ame]n dice
 re q[uod] laic[us] p[ot]est cōfessionē audire: nō t[ame]n absolue
 re p[ro]pter defectu clauis. Et s[ed] hoc dicit b[ea]tus
 Tho. in. iij. di. xvij. q[uod] cōfessio facta laico: l[icet]
 nō sit sacra: est t[ame]n quid sacrale. Quare regu
 larit[er] tenendū ē et s[ed] b[ea]tus Tho. et s[ed] de decreta
 q[uod] de p[re]cepto solis sacerdotib[us] h[ab]itib[us] auctorita
 te cōfite dū ē: q[uod] solū ip[s]is deus auctoritatē li
 gād[us] et soluedi p[re]cessit. de pe. di. i. vbo. et Jo.
 xx. Quoz remiseritis p[ec]cā et c. Et de pe. di. i.
 c. quē penitet p[ro]p[ter] medietatē s[an]ctis. Que et v
 ba ponit d[icitu]r de pe. di. vi. c. i. vbi d[icitu]r. Qui vult cō
 fiteri p[ec]cā ut iueniat g[ra]t[ia]: querat sacerdotem
 scietē ligat[us] et solue[re] et c. et h[ab]et sufficiat p[ro]p[ter] p[ri]m[us].
 Et l[icet] sacerdotes absolvere non possint ab
 o[mn]ibus p[ec]catis: t[ame]n nō deb[et] partem peccatoz
 t[ame]n audire: sed totum. Conclusio tertia.

Capitulum tertiū cōclusionem v[er]z. Et non
 o[mn]es cōfessores cōlū m[er]eri possint:
 t[ame]n cū ad infirmos vocāt o[mn]ia videāt. i. o
 cumēta: et q[uod] p[ri]m[us] adhibeat medicamēta. Sen
 sus ist[us] cōclusionis ē q[uod] l[icet] exco[m]m[un]icatio p[ri]at[us] ab
 soluedi et ligādi in aliquib[us] ligata sit: ut. s. non
 possim[us] ab o[mn]ib[us] p[ec]catis absolvere: t[ame]n quicūq[ue]
 confit[etur] d[icitu]r o[mn]ia p[ec]cā audire: et d[icitu]r illis quib[us] p[ot]est
 absoluat: et q[uod] nō p[ot]est remedia adhibeat. Ad c[on]
 declarationē tres formo casus. Prim[us] casus
 ē Ponam q[uod] articulo necessitatis: nō inveni
 ar. Accedat peccat[or] vñ: et huic p[ro]fitero se p[ro]
 tat. ut p[ro]ficiat. h[ab]et culpabilis ē i culpa a qua hic
 p[ro]fiter cū absolvere nō p[ot]est. q[uod] hic agēdū est
 Secundus casus ē. hic accedit et p[ro]ficiat huic sa
 cerdoti q[uod] auctoritatē nō h[ab]et: et absoluit illū. q[ui]t

an iste sit i statu salu[is]. Tertius casus ē. Duo
 sunt hic sacerdotes vñ auctoritatē h[ab]et. p[ot]est ne
 illi q[uod] auctoritatē nō h[ab]et peccat[or]ē audire: alter
 aut[em] auct[orit]em b[ea]ti absoluē. Et ad p[ri]m[us]m di
 co q[uod] sacerdos absolue nō p[ot]est: nisi quē credis
 a deo absoluit. sed poss[et] q[uod] a deo absoluit ē per
 p[ro]p[ri]etate tenet adhuc cōfiteri ecc[lesi]e. Et q[uod] dis
 p[er]fatio absolutiois nō ē inferiori sacerdoti to
 ta credita: tenet o[mn]ia sua p[ec]cā inferiori sacerdo
 ti integre p[ro]fici. q[uod] auditis d[icitu]r ip[s]i absolue
 ab o[mn]ib[us] p[ec]catis quib[us] p[ot]est. deinde remittat su
 periori absoluedū de residuo. Nec ē r[ati]o b[ea]ti
 Tho. in quadā q[ue]stione de q[ui]libet. Et Alani i sup
 i ij. finiaz. di. xvij. f[undamētum] h[ab]et r[ati]onis ē
 q[uod] cū in p[ec]cā duplex sit pena cōr[re]ctiois. vna ē
 na quā remittit deus de p[er]se. di. iij. n[on]o. et h[ab]et i
 p[ro]p[ri]etate interiori. alia t[em]p[or]alis ad quā remanet
 peccat[or]ē obligat[us]. de pe. di. i. In actione q[uod]m
 remissa pena et[er]na: non t[ame]n remittit t[em]p[or]alis quo
 ad deū: nec q[uod] ad ecc[lesi]as. de pe. di. i. si p[ec]cā da
 uid: et talis p[ro]p[ri]etate sit i arbitrio sacerdotis: xij.
 q. iij. c. si i q. et cū hec p[ro]p[ri]etate in aliq[ui] ligata sit
 ut patet i cōclusionē p[re]cedēti. seq[ue]t[ur] imediatē r[ati]o
 dicti casus q[uod] si ad sacerdotē accedat quis ut
 cōfiteat[ur]: et h[ab]et casus in q[uod] absolue nō p[ot]est t[ame]n
 si viderit illū cōr[re]ctū: et verisimil[iter] credit q[uod] ve
 ra sit cōr[re]ctio. et p[ro]p[ri]etate putat illi a deo penaz
 et[er]na ē dimissa: t[ame]n quo ad penā t[em]p[or]alem ad
 ecc[lesi]as spectat[ur] in quib[us] p[ot]est liget et absoluat
 In reliquo aut[em] ad superiorem mittat absoluedū
 Et at de i cōr[re]ctioe culpā dimittat. p[er] p. c. ne
 mo. de cōf[ess]i[on]e. di. iij. vide in p[ri]ma cōcl[us]iōe. Et
 at dimissa pena et[er]na: non t[ame]n remittit t[em]p[or]alis q[uod]
 ad deū nec et[er] quo ad ecc[lesi]as: adduxit. d[icitu]r de pe.
 di. i. c. si p[ec]cā dauid. Audi rex. Si p[ec]cā da
 uid dñs t[ra]nsulit tā detestabile. q[uod] ē h[ab]et q[uod] p[ro]p[ri]etate
 q[uod] de eodē p[ec]cā. i. de remissioe eiusdē p[ec]cā per
 p[ro]p[ri]etate et a dñō dicta sūt: postmodū tanta tol
 leravit. S[ed] p[er]culdib[us] dñs delictū sine vltiōe
 nō dese. it. Aut cui i[st]e h[ab]et in se hic penit[entia] p[ro]
 nit. s. sufficiter. Aut deus cū hoīe vindicans
 p[er]cutit. i. p[er] hoīes tāq[ua]m p[er] m[is]trū: ut p[ro] hostē. Ne
 q[ui]q[ue] igit p[ec]cā parit. s. ex toto. q[uod] nullaten[us] sine
 vindicta laxat. Sic. n. dauid audire p[ro]fessio
 onē meruit: dñs t[ra]nsulit p[ec]cā tuū. Et t[ame]n m[is]tr[us]
 post cruciatib[us] afflictis ac fugiens: reatū culpe
 quā p[ro]p[ri]etate exoluit. i. sustinuit penā p[ro] cul
 pa: sicut nos salutis vnda. i. sacro baptisimi a
 culpa p[ri]m[us] hoīs absolui[mur]. s. q[uod] ad reatū pene
 et[er]ne et nō t[em]p[or]alis. s[ed] t[ame]n reatū eiusdē culpe dillu

entes: absoluti qz adhuc carnalis i. carnali pe-
nalitate obim? qz delicta nra siue p nos. f. in
pnia siue p semenpsu. f. ibapismo refecat etiā
cū larar ab electis. n. suis iniquitatū macul. s. sty-
det ipali afflictioi tergere: qz i eis i ppetuū nō
vult videre. hec ibi. Et sūt vba bti Bre. qz
āt pena ipalis q ad ecclie offensa sit i arbitrio
sacerdotis. p. xxiij. q. iij. c. si is qui. vbi dicit
Si is q prelat? est debitori dñico: culpa ipane
dimittit. i. ei q in deū deligt: nō mediocriter p
secto offēdit: q debita celestis regis z dñi sua
presūptione resolutum. Ea nāqz in nobis com-
mittunt facile possumus dimittere. ea vō q in
deū cōmissa sūt cū magna discretōe: nec tñ sine
pnia possum? relaxare. h ibi. Et glo. sup vbo
nō mediocriter offēdit. adducit. xxiij. q. iij.
c. si ea. vbi sic dr. Si ea qb? de? vehemēt offē-
dit in se q vltis differunt? ad irascēdū vñ/
qz dñā pā iam puocant? Nōne Alaban fili?
Sare. i. ncpot: qz vñū sepe p alio i sac scriptu-
ra ponit: ut dñe gl. pter iymādātū dñi. f. furās
vga auream z alia. Josue. vij. c. Et sup oēs
pplm israhel ira ei? cubuit. Et ille erat vñ? hō
atqz vñā sol? tenet negatōe dñe glo. i. n plu-
res puffer i scēl suo. h ibi. Et sūt vba Aug. z
addit gl. s. q. culpa ē qñqz relaxare vidictā. xx
viiij. dñi qz si culpe. vbi dñe ter. Quia si culpe
i qb? culpa ē relaxare vidictā: qreda ē sp veri-
tas z dñi ingri: vñ accusatū nota. i. culpa con-
dēner: an a pena inocētia pascā subducatur. i.
liberet zc. h ibi. Adoc. n. sic posui ut alibi etiā
valcat. qz zc. z sic p? vñas. Nū ad faz vi-
ta. dñe bñs Tho. in eadē qdne de qñlibet. qz l3
alig aīr scēferit: nō m ille ē absolut? Excusat
en ille q absolut? p ignorātiā iuris: nō āt sacer-
dos cui ius circa h ignorare nō licet: z p pñs cū
tal ignorātiā nō excusat. i. q. iij. s. vi. qd inci-
pit: nōndū zc. vñ ex pñlo tolerāo di. xxx viij.
pulcherrīa capla subdūf. Audi. c. p. Ignor-
rātiā. i. negligētiā adiscēdi mai cūctoꝝ erroꝝ
marie i sacerdotib? deuitāda ē: q docēdi. i. pre-
dicādi offm i ppo suscepit. Sacerdotes. n. le-
gē scās scripturas admonēf. i. iubēf. Paulo
aplo dicēte ad Thimo. Attēde lectiōi z exhor-
tatiōi doctrine sp mane i his. Sciāt g? sacerdo-
tes scās scripturas z canones. f. pñales: z oē
op? coꝝ i pdicatōe z doctia pñstāt: atqz edifi-
cēt. i. iūtruat cūctos tā vñs qz operū disciplina
hec ibi. Et. c. iij. au Leo papa epo pñstatiopoli-
tano. Si i laicis videt? tollerabil? scia qz to ma-

gis i his q pñst nec excusatōe digna ē nec vñā
Et. c. iij. Celestin? papa sic ait. Nulli sacerdo-
ti liceat canones ignorare: saltē ut dñe gl. peni-
tētiāles: neqz qñqz facē. qd paz possit regulis
obuiare. Que. n. a nobis res digna seruabif
si decretaliū normā. i. regulā pñstatoꝝ p alio
rū libitu. i. volūtate licētia pplis pmissa frāgif
qñ dicat nulla. Et. c. ix. zepherin? papa sic ait
Sic stellas celi nō extinguit vox: sic mētes fide-
liū inherētes firmamēto scē scripture nō obscu-
rat mādāna iniquitas. hec ibi. Et. c. se. ait Bre-
go. i. moꝝ. Qui ea q dei sūt sapiūt a dño sapi-
unt. i. approbāt. Et ea q dei sūt nesciūt a dño
nesciūt. i. reprobāt. Paulo attestāte: q ait. si
qs i gnat. f. nēcia ad salutē: i gnat. i. reproba-
bit. Idē qñqz stult? ē i culpa. f. cuiāda: sciēs
erit i pēa. f. sustinēda. h ibi. Et qñ mltiplex
i gnatā ē: iō gl: sup p. c. sup? allato. f. i gnatā.
zc. sic ait. Ignorātiā alia iuris nālīs: alia ciui-
lis vñ canonici. Ignorātiā iuris nāl neminē
excusat si ē adult? z discret? qz i his paz ē de-
cipe z decipi posse: ut. xvi. q. i. si cnpis. de hac
dr. Ignorāsi gnat. Ignorātiā iuris ciuil vñ ca-
nonici neminē excusat. z de hac dr i. c. supius
nōto. si i laicis. qd intelligit de his ad qz pñnet
talīa scire. z seq gl. Aliqs excusat: ut mulier ef-
miltēs: rusticos: z minores. In dño tñ vitā
do nulli nocet. ut. ff. de iuris z facti ignorātiā
Error: i si. nisi i his q introducta sūt ad rigore iu-
ris pñuādū: ut i pñstatiōe. si qs i tāta: z i pñ-
ptiōib? Ignorātiā facti: alia phabil: z h excu-
sat: qz ē pñssimū falli. i. q. i. si qs a simonia
cis: z. ix. q. i. ordinatiōes. Alia ē crassa z supi-
na: ut cū aliq i gnat qd publice factū ē i ciuitate
hec neminē excusat: ut. xvi. di. qd dicit. xij.
q. ij. q z hūanis. Nec iuēnes. i. q. iij. s. vi.
hec oia i pñdicta gl. z qñ forte qz petēt. q si illa
q sacerdotes scir obligāt: iō volo adducē ter.
q nōt eadē di. xxx viij. z sūt vba Aug. q ingt
ipsis sacerdotib? necessaria sūt ad discēdū sup-
ple h sūt. Pñio sacroꝝ liber. i. missale. l. sacro-
rū lib. i. lectionari? antiphonari? f. nocturn?
z diurn? baptisteriuz. i. ordo. Spur? d luna si
q ad dies z mēses. Canōes pñiales. psalteriū
homilie p circulū āni dñic? dieb? z singul festi-
uitatib? apte: ex qb? oib? si vñū defuer: facēdo
tñ nom vir. j. nūqz i eo pñstabit: qz valde picu-
lose euāgelice minc sūt qb? dr. Si cec? ceco du-
catū pñstet ābo in foncā cadāt. hec ibi. Et gl.
sup verbo. vir. dicit. Vbi res deest z nomen

necessariū sine q̄ fine itēni p̄seg n̄ valem⁹. Et
 q̄ v̄cia līa ipediūt glāz cīnā p̄sequēdā: iō hac
 necessitate sic tenet de p̄cia venialib⁹ cōteri si
 saluari d̄z: sic ēt n̄ h̄is aliud qd̄ p̄ficat p̄ciē ve
 nialia p̄cia: venialia p̄ficat. Tene qd̄ placet.
 q̄re rē. r̄ sic p̄s p̄ma vi. Et tū ad fam dico:
 q̄ ppulchre Aug. istas circūstātiās ponit. de
 pe. di. 5. c. 1. Tū alij catholici tractatores aliq̄
 supaddētes: clari qd̄ ad verā p̄fessionē opor
 teat oīdūt. P̄p̄tēca aīa mea v̄ tibi v̄tīlē tra
 dā disciplinā singula colligēs. i. tibi noto cō
 ditiōes v̄s. P̄dia p̄ditio d̄r amaritudinis. 2. d̄r
 discretiōis. 3. d̄r festinatiois. 4. d̄r frequēti
 onis. 5. d̄r accusatiōis. 6. d̄r v̄itātis. 7. d̄r vo
 lūtatīs. 8. d̄r iudiūtiōis. 9. d̄r cōditiōis. decia
 d̄r loci. v̄ndecia d̄r ip̄is. duodecia d̄r p̄seuerā
 tie. deciaītia d̄r purgatiōis. Et deciaītia d̄r ob
 latiois. Iste. n. sūt clariōres et v̄tīliōres cir
 cūstātie. Accipe p̄mā. P̄dia inq̄s circūstan
 tia d̄r amaritudinis. au d̄r Dicere. xxxj. Sta
 tue inq̄t tibi spelūcā. s. p̄tōz tuoz. i. pone q̄n
 oculos mēis tue p̄tōz multitudinē tenebro
 sū. In spelūcā. n. morant latrūculi et in mente
 p̄tā aīam d̄nāta. Statue igit tibi spelūcā. po
 ne tibi amaritudines dirige cogitū v̄iā rectā.
 h̄ ille. audi Aug. de pe. di. 1. quē penitet. quē
 penitet inq̄r oīno p̄teat. i. itēgit. Et dolo: ē
 lachrymīs oīdāt. rep̄nit v̄tā suā deo p̄ sacer
 dotē. pueniat iudiciū dei p̄p̄fessionē rē. h̄ ibi
 De trib⁹ aīa marie dolēdū ē: v̄t reponit gl. de
 pe. di. 5. c. cōsidēt. v̄si. dolēdū. P̄dio de mal
 cōmissis. 2. de bonis amissis. 3. de malo ex
 P̄dio inq̄s doleat infelix peccator de malis
 cōmissis. audi p̄p̄ham. I uerūt inq̄t mibi la
 chryme mee panes die ac nocte. audi Aug. de
 pe. di. 5. c. 1. v̄si. dolēdū. Dolēdū inq̄t ē r̄ do
 lore purgādū ē: nō solū q̄ peccauit: s̄ q̄ se v̄t
 tute puauit. nā h̄ se speret cōsecutur venia: z
 dolore tū p̄t: q̄ nō p̄meruit v̄nde remunera
 ri confidat rē. 2. doleat de bonis amissis.
 audi Aug. ibidē. Doleat inq̄t ēt qm̄ offēdēs
 in vno fact⁹ ē oīum rē. Inq̄tus enī extitit q̄
 plen⁹ v̄tūb⁹ deū nō oīno timuit. In h̄ enim
 q̄q̄s peccator sit culpabilior: quo ē deo accepti
 or. In h̄ enī Adam plus peccauit: q̄ oī bo
 no abundauit. Et alio mō offendens in vno
 reus ē oīum: q̄ oīs v̄tus detrimētū parit in
 vno v̄tū rē. In q̄b⁹ v̄bis fm̄ glo. ibidem.
 Aug. exponit quō intelligat auctoritas illa: q̄
 in vno offēdū rē. P̄dum⁹ s̄sus ē q̄ in vno

offēdū fact⁹ est oīum reus: q̄ ad v̄tā eternāz
 ita enī p̄ illo dānabit: sic si esset oībus inuolu
 tus. 2. s̄sus ē q̄ in vno offēdit. rē. i. per
 v̄nū p̄cū mortale mortificat in se oīs v̄tū
 tes. Terti⁹ s̄sus est. Qui in vno offēn
 dit. s. peccator: vel i vno. i. in charitate factus
 est oīum rē. i. inq̄tus oīum bonoz acceptoz
 P̄das duas expōnes inuit h̄. h̄ oīa dicit glo.
 Et cadē glo. sup v̄bo isto. In h̄. n. q̄q̄s rē.
 dicit q̄ h̄ ē argumētū q̄ p̄fct⁹ i codē gnē delicti
 plus peccat q̄ ip̄fct⁹. h̄ m̄ antēdendū est fm̄
 cōceptū. 32. q̄ 1. cū renūciat. h̄ glo. 3. dolē
 dum est de malo exēplo. audi Aug. ibidem.
 Ai aduertere inq̄t etiā oīs: et ai aduertendo de
 flere aīam. primi quā f. m̄icator: deo eripuit: et
 creptā i malo p̄firmavit. etiā q̄ ex. extitit ma
 li in opatiōe sui criminis: cui magis p̄fuisse et cā
 cōuerfōis. et p̄p̄. De tristitia doleat quāz
 bonis peccādo itulit: et de leticia quā cis nō ex
 hibuit rē. h̄ ille. Adis igit trib⁹ p̄siderat in r̄se
 ce dolēdū fūme ē: et cū p̄p̄ba dicit dūz. Adiser
 mei de rē. Qm̄ v̄t dicit Aug. vbi s̄. p̄iū ē cre
 dē v̄t recepta grā dei q̄ i eo destruit oīa mala p̄
 oia: et remūcret bona v̄t cū destruit qd̄ suū n̄ i
 uenit: amet et d̄ ligat bonū qd̄ ē i peccāte p̄iā
 tauit. h̄ ille. Et sic p̄z p̄ p̄di. 2. p̄ditio d̄r di
 fcretiōis. P̄dura. n. requit discreta p̄fessio. p̄
 enī requit discretū p̄fessorē. de pe. di. 1. quē pe
 nitet. v̄. s̄. 2. v̄t alienū p̄cū taceat si aliū facē
 possit. h̄ p̄ r̄tō dico. q̄ si q̄s peccasset cū sorore
 vel m̄re rē. oīs illas noiari. In glo. sup illud.
 Dixi p̄tebor aduersū me iniusticiā meā d̄no
 dicit p̄tā mea: nō aliena. Et P̄ter⁹ de tarāta
 sio dicit in. 4. di. xij. q̄ h̄ itelligit qm̄ piculū im
 minet: aut aliū p̄tā p̄p̄a specif. caripossit q̄s ali
 ena specifcādo. 3. requit v̄t fiat sine supbia v̄t
 hypocrisis. audi pulcherrimū. 5. de pe. di. 1. et
 ponit imediate post. c. quē penitet. Dicit enī
 sic. 5. ille. Taciturnitas p̄ci ex supbia nascit
 cordis. iō. n. p̄cū suū q̄q̄s celare desiderat ne
 iniquas sua alijs manifesta fiat: ne tal̄ reputet
 apud hoīes foris: q̄ se iā dudū exhibuit d̄no
 p̄spectui. s. quē latē nō p̄t. Qd̄ ex s̄te supbie
 nasci nulli dubiū ē. Spēs eteni supbie ē se vel
 le iustū videri q̄ p̄tōr ē: atq̄ hypocrisis p̄uicif
 q̄ ad imitāz p̄cū p̄mōz v̄t tergiverfatiōe
 v̄boz. i. si iuola excusatiōe p̄tā sua leuigar. i.
 lenia oīdē p̄redit. v̄t sic L̄ayn p̄cū suū rectice
 do. i. negādo p̄cū sup̄p̄mē q̄rit. vbi at supbia
 regit v̄t hypocrisis: h̄uilitas locū h̄re n̄ v̄s. Sine

humilitate alicui veniā sperare nō lz: Non g
vbi taciturnitas ē cōfessionis: veniā sperāda
est criminis. hecibi. Idē pz codē. c. quē peni
ter. 7. c. qzuis. 7c. Quarto requir̄ verecun
dia. de pe. di. quē penitet. vbi dr̄ parū ante
mediū capli. Laboret. n. mens patiēdo cru
bescētiā. Et qm̄ Verēdia maḡ ē pena: q̄ cru
bescit. p̄ xpo sit dign̄ mīe. s. vt nō pūiat cīnali
ter. vñ pz q̄ quāto plurib⁹ cōfitebit̄ in spe ve
nie turpitudine criminis tāto facili⁹ psequit̄ gra
tiā remissiois. h̄ ibi. Sed bñs Tho. in. 4. di.
19. Et cōiter oēs decretisse mouit sup̄ predi
cto vbo laboret. hanc difficultatē. Dīx̄ sacer
dos possit absoluerē eā cū qua peccauit. 7. s̄ sit
dicēdū de oib⁹ cū quib⁹ ē p̄iceps in crimine.
Et breuit̄ oēs vnanim̄ dicūt q̄ nō debet eaz
absolue: qz tollit eierubescētiā q̄ est magna ps
pnie vt dictū est. Vnde d̄z cā ad aliū sacerdo
tem mūtare: 7. h̄ honest⁹ est. Et hoc oñdit p̄
optime Adugolin⁹ sup. c. oēs q̄s. 30. q. 1. 7. fa
cit ad h̄. c. placuit. q̄s audi qd̄ dicat dictum. c.
oēs. D̄s inq̄t q̄s in pnia suscipimus: ita nri
spūales sūt filij: vt q̄s vel nobis suscipiētib⁹ vl
sub trine mēfionis vocabulo mergētib⁹: vn
da sacri baptismi regnauit. Siluester q̄s am
monet vnūquēqz sacerdotē: vt null⁹ cā forni
catiois ad suā penitētiā accedat: qz scriptū est.
D̄s q̄s i pnia accipim⁹ ita nri filij sūt vt ba
tismate suscepti. Quia ppi si q̄s h̄ scel⁹ ppetra
uerit: nō solū dignitatis honorē amittat: verū
etiā vsqz ad crīm vīte ingi pnie se subdat h̄ il
le. Et. c. se. dr̄. Si q̄s sacerdos cuz filia spūali
fornicat⁹ fuerit: sciat se gūc adulteriū cōmisisse
7c. h̄ ibi. Si tñ illā absoluerit: soluta ē diē bñs
Tho. vt. s. Et h̄ sufficiat p̄ sedā cōditione con
fessionis. 3ª conditio dr̄ festinatiois. Eccl.
5. Metardes pueri ad dñm: 7. ne differas de
die i diē. subito. n. venit p̄ viciet ira illi⁹: 7. ipe
tpe vindicte dispdet te. Et rō fm̄ Dreg. ē: qz
penit qd̄ p pniā nō delect̄ mox i aliud trahit.
Et iō q̄s citius possibile est exoneret̄. Alō tñ
fm̄ glo. de pe. di. 5. c. j. q̄ peccat statī cū pōt
pniā faciat 7. p̄fiteat. 7. h̄ cū peccatū manife
stum ē. de pe. di. 3. c. illerex. vbi dr̄. illerex. s.
David tāms ac potēs: nec eriguo qdē monē
to manere penes se delicti passus ē cōsciām
i. remorsū cōscie de peccato: sed p̄matura. i. tē
pestina cōfessione atqz immēso dolore reddit
petm̄ suū dñō. s. dicēdo. Id̄ecam. 7. ifra. Alida
turitas itaqz venie p̄fundā regis fuisse pniā

declarauit: quē tanti et roris offensā traduxit.
i. delcuit. h̄ ibi. Et sūt vba Ambrosij. Si at
petm̄ sit occultum 7. p̄terit: nō credo cum pec
care si differat oris cōfessionē vsqz ad pnie tē
pus deputatū. h̄ glo. Tamē saluberrimū ē ci
to cōfiteri. q̄r 7c. 4^a conditio dr̄ frequenta
tionis: qd̄ duob⁹ modis pōt̄ intelligi. Primo
vt sit frequēs. i. sic frequēt in peccatū incidi
mus: ita p pniā resurgam⁹. de pe. di. 3. se
p̄tes. Septies inq̄t i diē cadit iust⁹ 7. resurgit
Si cadit. quō iust⁹: si iust⁹: quō cadit. Sz iust⁹
vocabulū nō amittit q̄ p pniā semp̄ resurgit
Et nō solū septies: s̄ etiā septuagies septies
delinquenti si p̄uerat ad pniā petā don anē
h̄ ibi. Qui. n. min⁹ dimittit minus diligit. hec
ibi. Aliud audi. c. eadē di. adhuc istāt. vbi sic
dr̄. Adhuc istāt p̄fidi: qm̄ sapiūt pl⁹ q̄s opor
et. nō sobrij: s̄ excedētes mēsurā. s. sapiēdi da
tā ab aplo. ad Ro. it. c. Mō pl⁹ sape qz opor
teat sape. dicūt. n. est semel peccatū: post ba
ptismū valeat pnia: nō tñ sepe vel sp̄ peccanti
bus. pderit iterata. Alioqz remissio. s. peti ad
petm̄ eēt incitatio. Dicūt. n. Quis non semp̄
peccaret si redire semp̄ posse. Dicūt enī dñm
incitatorē mali si semp̄ penitētib⁹ subuenit.
etiā ei petā placē qbus semp̄ p̄esto est gratia.
errāt autē: imo cōstat ei petm̄ multū displicere:
qui sp̄ p̄esto est ea destruerē. Si. n. amaret ea
nō sp̄ destrueret: s̄ cōseruaret atqz vt sua mu
nera sp̄ foueret. Semp̄ destruit petā q̄ inuenit
ne soluat qd̄ creauit: ne corrūpat qd̄ amauit.
Et infra videm⁹ adhuc quotidie in ecclesia:
sepe febricitantes: sepe languidos: sepe passio
nib⁹ captos liberari s. in corp̄ vt appareat to
tiēs opus misericordis: quotiēs cōfessio sit peni
tētis. Quō. n. corp⁹ qd̄ vili⁹ ē: 7. ab ipso dissu
mili⁹. s. qz aia sepe sanaret: 7. aiaz digniorē et
redēptā nō toties liberaret: medicū se vocat. s.
Luc. 5. 7. non sanis: sed male bñtib⁹ opozu
nū. Sed gl̄is hic medic⁹ qui malū iteratū ne
sciret curare. Et infra. Quapropt̄ eliminād⁹
est ab ecclia q̄ vnqz peccatib⁹ neget indulgen
tiā 7c. Et sunt vba Aug. Et sic pma expositi
tio pz. Alio mō pōt̄ exponi q̄ confessio sit fre
quēs. i. q̄ petā q̄ semel p̄fessus ē frequēt p̄fi
teat. Id̄ecū nō ē de necessitate nisi i casib⁹ q̄
bus dā: vt docet p̄lone sequenti. Est tñ popu
mū p̄filiū. Valer nāqz reiteratio tal̄ ad remis
sionē penē 7. gfc augmētationē: vt de pe. di. j.
quē penitet. circa mediū capli. vbi dr̄. quanto

plurib⁹ p̄fite i spe venie turpitudinē criminis:
tāto facili⁹ p̄fetur gr̄az remissiois. Quib⁹ ei
restituūt. s. sacerdotes: remittit de⁹. Lazari ei
iā suscitatu obtrulit discipul⁹ soluedū: p̄ h̄ ondes
ptatē soquedi p̄cessā sacerdoti. dixit. n. qd̄cuqz
solueritis sup̄ terrā erit solutu⁹ ⁊ i cel. h̄ ē. Er/
go deus ⁊ oēs celestis militie ordines ⁊ oēs
s. i in gloria mea laudāt vobiscū: ⁊ p̄firmāt q̄s
ligatis ⁊ solutis. Nō dixit: quos putatis liga
re ⁊ solvere: s̄ in q̄s crecentis op⁹ iusticie ⁊ mi
sericordie. h̄ ibi. q̄re ⁊c. Quinta c. ditio dī
accusationis. i. vt accuset ⁊ nō excuset. exēplo
Layn. Ven. 4. audi Crisost. de pe. di. j. Si
obliviscaris peccat⁹ tuorū. s. ea p̄fiteri: vidit
glo. in illicariis. nīc cor recordaberis nolens
q̄n i toto publicabūt: ⁊ i p̄fectu p̄ferent oīz
tā amicoꝝ tuorū q̄z inimicoꝝ ⁊ scōꝝ angeloꝝ
celestiūqz virtutū. Nō. n. ad David solu dice/
bat. tu secreto fecisti. ego h̄ cūctis manifestabo
sed ad oēs nos h̄ dī. h̄ ibi. ⁊c. At sit necessaria
denudatio peccat⁹ ⁊ nō excusatio. Audi pulcher
rūm ter. de pe. di. j. s. deniqz. Vbi sic dī. de
niqz vt p̄spicue appareat: nemine sine p̄fite o. a
peccat⁹ mundari: ab ipso humani generis prin
cipio sumamus exordiu peccat⁹ ingressiois p̄mi
parētes corrupti a deo sunt ingressi de culpa vt
petm qd̄ transgrediendo cōm. serāt: cōficiendo
delerēt. Serpēs aut de culpa regit⁹ non est:
q̄ p̄ confessionē nō reuocabit ad vi. ā. Layn
q̄z cū p̄me p̄uocationi. i. p̄moꝝ parentū pec
cato fratricidiū addidisset: similis a dño de cul
pa regitus ē: dū dī ei. s. Ven. 4. vbi ē Abel
frat tu⁹. sed quia supbus petm suū cōfiteri no
luit pot⁹ mēdaci negando. dominū conatus
est fallere dicens. Mungd custos fr̄is mei sū
ego. Indignus venia iudicatus ē. vñ in de/
sp̄rationis pfundū est meritas dū ait. maior
est iniquitas mea q̄z vt veniā merear. vagus et
pfugus exijt a facie dñi: significāscos q̄ petm
suū cōfiteri diff. mulant. i. diff. rūt especu di
uine gr̄e miserationis indignos h̄ri. Reges
quoqz. s. Ven. xxi. qui ignorātia ducti i abra
ham deliquerant non nisi eo. s. abraham oran
tem sanari meruerunt. In quo figurat q̄ pas
siones moꝝ. i. peccata non sanant nisi oroni/
bus ecclesie. Mōy si quoqz p̄cepit dominus
s. Leuitici. 13. ⁊. 14. capitulis. vt lepra siue in
cute siue in domo siue in veste appareret sacer
doti ostenderetur: ⁊ iuxta eius arbitriu sepa
rata eius iudicio contaminaretur vel munda

retur. Saul quoqz cum a spiritu maligno ve
raretur. s. j. Reg. 16. non poterat ad sanē mē
tis officiu redire: nisi p̄us David psalteriū
arriperet ⁊ coram eo pulsaret: ⁊ ita ab ei⁹ ve/
ratione diabolus cessaret. In quo mystice on
ditur: q̄ quicūqz per peccatum diabolo manci
pat ab ei⁹ dño recipi n̄ valet: nisi David. i. ec
clesia psalteriū accipiat: ⁊ corā eo psallar. i. spū
al gr̄e ipm p̄ncipē faciat: ⁊ salubris admonēdo
⁊ pie p̄ eo opando: ⁊ ex bono opis sibi p̄bēdo
diabolū ab ei⁹ iustibili veratōe p̄pescat. Da/
uid q̄z cū adulteriū cōmisset ⁊ homicidiū nō
an̄ audiuit a p̄pha. s. 2. Reg. 12. Trāstulit dñs
petm tuū: an̄qz petm p̄fiteret. p̄f. n. p̄p̄he. s.
Mathā redarguent petm p̄fessus ē. ⁊ postea
audiuit. trāstulit dñs petm tuū. Acab q̄z in
nocētis signis. s. nabutte q̄ ei noluit vēdē vi
nē. 3. Reg. xxi. effusioe sniam p̄minātis dei
audiret seipsū cilio satisfaciēs deo iduit p̄ pe
nētētiā. vñ dñs ad Helīā ait: qm̄ Acab reue
rit⁹ ē facie meā: nō inducāt malū i dieb⁹ ei⁹.
Muniuit cū audirēt adhuc. xl. dies. s. sup̄sūt
⁊ nūtiue subuertēt. Jone. x. Ex edicto regis ⁊
p̄ncipū p̄niam egerut diectes. Quis s̄ it si cō
uerat ⁊ ignoscat deus: ⁊ relinqt post se bñdi/
ciōes. Et hac hūilitate satisf. citōis inuicē sub
uerfione euadē meruerūt. Quorū exēptia cui
dent ondis q̄ null⁹ a deo p̄legi veniā nisi p̄i/
mū sibi facerēt p̄ p̄nias. Nabuchodonosor
p̄ supbiā suā a rōnali mēte i bestiale aiuz cō/
mutat⁹. atqz a regno suo pfug⁹ recedēs nō an̄
regnū recepit q̄z p̄uerlus dei p̄dicauit. s. Da
ni. 5. vsus si. Deniqz plebs israelitica ob cul
pā sue transgressiois captiu tan tradita nō an̄ li
berari meruit q̄z petā sua p̄fiteas. Ero. 12. Da
niel ⁊ alioꝝ scōꝝ p̄cib⁹ veniā accepit. s. Ero.
x. In euāgelio q̄z ⁊c. Relinqm⁹ sequētia vbi
Brian⁹ postea adducit ex m̄ noui testi incipi
ens a baptismo Jo. ⁊ sic successiue p̄cedēdo.
Et ita ab isto. c. vsqz ad. c. quā ob rē ⁊c. xxi.
autēb⁹. p̄bat petā nō dimitti sine oris p̄fessioe
Quare igit aia si gr̄az dei cupis culpā tuā ne
pales: s̄ accuses. q̄re ⁊c. 6. dñio dī vi/
tas. i. q̄ p̄fessio tua va sit ⁊ n̄ falsa. Que aut sit
falsa p̄nia ondis. de pe. di. 7. c. falsas. ⁊. c. se.
p̄ falsas ingt p̄nias dicim⁹: q̄ nō s̄m aucto: ita/
tem sanctorū patrum pro qualitate criminū in
ponunt. Ideoqz miles vel negociator vñ ali/
cui off. cie dedit⁹: qd̄ sine peccat⁹ exerceri nō pos
sit: si culpis gutorib⁹ irrepetuus ad penitētiā

176

venerit: vel q bona iniuste detinet: vt q odiuz
in corde gerit: recognoscat se veram peniten-
tiam non posse peragere p quam ad eternam
vitā puenire valeat: nisi negociū relinquat vl
officiū deserat: et odiū ex corde dimittat. Bo-
na quidē q iniuste abstulit restituat: arma de-
ponat: vlti⁹ vsqz nō ferat: nisi p filio religio
soz epoz p desē dēda iusticia. nō in desperet:
geqd boni fecerit vel facere poterit: bonamur
vt faciat vt deus oipotens cor illius ad pniāz
illustret. et c. se. dicit sic. Negociū qd ante cō-
uersionem sine peccato exercuit: h etiam post
conuersionem repetere culpa nō fuit. Sūt au-
tem plura negocia q sine peccatis exhiberi aut
vix aut nullaten⁹ possunt. Que q ad peccatuz
implicant: ad hec necesse est vt post cōuersio-
nem anim⁹ non recurrat. h ibi. et c. se. p res
ingt nostros epōs et presbyteros amonem⁹ ne
falsis penitētijs laicoz animas decipi: et i iher
num p trahi patiant⁹. p aīsam aut pniā esse
cōstat: cū spētis plurib⁹ de vno solo penitētia
agit: aut cū sic agit de vno vt non discedat ab
alio. vnde scriptū est. s. Jacobi. 2. Qui totam
legem obseruauerit. offendat aut in vno: fact⁹
est omis reus. s. qm ad vitam eternam. Sicut
enī si p cā oībus esset inuolutus: ita si in vno
tū maneat: et ne vitā ianuā non intrabit. p al-
sa enī est penitētia cū penitēs ab officio vel cu-
riali vel negociali non recedit: qd sine pētis
agi nullatenus p̄aler. Aut si odium in corde
gesserit. aut si offēso cuilibet nō satisficiat: aut
si offendenti offēsus nō indulgeat. aut si ar-
ma qd gerat p iusticiā. Nec oīa tibi. p̄drinū
et secūdu. c. e. Beorgij. Etteritū Innocētiū se-
cūdi. Ex qbus pōt colligi quib⁹ modis falsa
penitētia dicat. Tu ipsos collige modos: et
declara. qre rē. Septima conditio dī volū-
tatis et non coactionis: sicut confessio Achor
fuit. Josue. 7. c. audi p̄ham. Volūtarie sa-
crificabo tibi. audi Hiero. p̄ Iovinianuz. de
pe. di. 2. c. si enī. circa mediū capli. Liberi in
gt arbitrij nos p̄didit de⁹: nec ad virtutē: nec
ad vitia de necessitate trahimur. alioqn vbi ne-
cessitas ibi nec coactio. h ibi. qre rē. de velū-
tate satis dictū est supra. Octaua p̄ditio di-
citur indiuisio: quia vni sacerdoti et nō plu-
rib⁹ oīa peccata confiteri debem⁹. de pe. di. 5.
c. j. circa finem vbi dicitur. Lautus sit ne ve-
recūdia ductus diuidat apud se confessionem
vt diuersa diuersis velū sacerdotib⁹ manife-

stare. Quedā enī vni celat: q alij manifestāda
conseruat. Quod ē se laudare: et ad hypocri-
sim tendē: et seipm venia carere: ad quā p̄fusu-
stra putat puenire. h ibi. Et glo. sup illo verbo
diuersa diuersis. dicit. Secus si quis omnia
plurib⁹ confitet: quia veniam ciūis meretur
de pe. di. j. quē penitet. Et ratio quare venia
de vno et non de alio consequi nō possum⁹ est
qm summus deus summe bonus: op⁹ imper-
fectum nō nouit. aut enim totum hoīez sanat.
aut nihil. Audi pulcherrimū tertū. d. pe. di. 3.
sunt plures. vbi dicit. Sunt plures quos pe-
nitet peccasse: sed nō omnino: reseruātes sibi
quedam in qbus delectant⁹. Nō aiaduertētes
dñm sumū mutū et furdum a demonio libera-
se p hoc docēs nos nūqz nisi de oīb⁹ sanari.
Si enī vellet p̄cā ex pte reseruari: sōptē hñt
demonia p̄ficere potuit ser expulsi. Expulsi
autē p̄tē vt oīa crimina sū cūctā docēt. legi-
onē aut ab alio eiectā: neminē religt de oīb⁹.
s. Luc. 8. et Mar. 5. Qui liberatū possideret
ostendens q si peccata sint mille: oportere de
omnib⁹ penitere. Laudat⁹ enī dñs. qm ei-
cro demonio locus est mur⁹. Nūqz aliqez
sanauit quē nō oīne sanauerit. Totū. n. hoīez
sanauit in sabbato. Jo. 12. qz et corp⁹ ab ifirmi-
tate et aīam ab omni cogitatione iudicēs peni-
tentē oportere simul dolere de omni crimie or-
to et in aīa et in corpore. Scio. n. dñm inimicum
oī criminoso. Quō ergo q crimē reseruauit: de
alio recipiet veniā: sine amore dei cōsequit⁹
indulgentiam vel veniam: sine q nemō vnqz in-
uenit grām. Hostis. n. dei ē dum offendit p
seuerant. Quedā. n. impietas infidelitatis est
dimidiā sperare veniam. Nam sine vera pe-
nitētia inueniet grām. p̄dñia. n. vera ad ba-
ptismi puritatē confuentē conat ducē. Recte
n. penitēs geqd sordis p⁹ purificationē. s. ba-
ptismi contrariū: oportet vt abluit saltē lachry-
mis mētis. Sed satis durus ē cuius mentis
dolorē oculi carnis nequeūt declinare. Sz sci
at culpabili se durū q deflet dāna tps: vt mor-
tem amici: et dolorē p̄cā nō ostendit i lachry-
mis. Nō itaqz est vt quis excuset se nō hñc sō-
tē lachrymar: q nunqz lachrymis enīdū tēpo-
raliū dolorē. Quē ergo penitet oīno p̄teat.
hec ibi. Et sūt vba Aug. Nonā p̄ditio dī
conditio: qz vnusquisqz sū statū suū et statū
psone cum qua peccauit pbat et confiteat. de
pe. di. 5. c. j. post principium paruz. Oportet

enī penitēre fornicatē fm excellentiā sui stat⁹
aut officij: aut fm modū meretricis: et in mo/
do opīs sui: et q̄lū turpitudines suā pegit. hec
ibi. Et glo. sup. vbo status. adducit ter. xj. q.
3. excellentissim⁹. vbi de pnia danda cū parti
cipatibus cum excoīcato agitur. vbi circa finē
capli dicif. Ad q̄ ex necessitate aut ignorantia
delinquūt: auctē nra pte absolvant. si tū ipsa
coz igrātia vlt necessitas vba fuerit nō simula
ta: vlt nō peccerit ex voluntate: q̄ vt bñ nosti si
plēriq; g pnt: s; nolūt recte noscē: vt. f. etiā p3
di. 3. §. li. vt dicit glo. vñ. ps. de hmoi. noluit
inq̄ intelligē vt bñ agēt. Qui at studio suo ob
ligant et pcepta infidē nra postponūt: nō nisi
digna satisfactioe pueniēre: nolum⁹ a te pnt
absolui. h ibi. Et allegat et dca glo. c. cpm. et
de clerico venator. vbi dī. Epim pshyter: dia
conū canē aut aues ad venādū hñe s; licet. Si
gs coz i hac voluptate sepi⁹ detē⁹ fuerit. si est
ep̄s trib⁹ mēib⁹ a cōione: pshyter duob⁹: diaco
nus ab oī offō suspēdāf. h ibi. r. c. se. dī. Di
b⁹ suis dei venatōes et siluanales negotiatio
nes cū canib⁹ et accipitres aut falcones infidē
m⁹. h ibi. Hic nō q̄ nūc sit ecclē. i. pla⁹ oꝝ sta
tus. Et eadē gl. adducit ter. 34. q. j. c. q̄ p pa
cē. vbi ponit q̄ ppo spoliens honore: q̄ p pa
cē ecclē nūc. dimitto ter. p nūc. q̄re rē. De
cima p dno dī loci. de pe. di. 5. c. j. vbi p an
dicta vba de statu ait. Si i loco scō aut cui d3
excellētiā fidei vt si dom⁹ dñoz et aīoz multo
rū. h ibi. Et glo. adducit ter. de pe. di. j. c. aut
scā. vbi circa mediū capli dī. Loc⁹ faci vt idē
vlt furtū vlt sacrilegiū sit: et capite luedū. i. pūē
dū vlt minori supplicio. i. pena. h ibi. Vnde
cima p dno dī tps. de pe. di. 5. c. j. p. s. d3
de loco dī. Si i tpe ofoni pstituto vlt sūt festiui
tates scōz: et tpa ieiunij. h ibi. d pe. di. j. c. aut
scā. Tēp ingt discernit emāforē vlt furtiuum
i. fugitiuū effractorē vlt furē diurnū ac noctur
nū. h ibi. Duodecima p dno dī pfeueratīe: d
pe. di. 5. c. j. p illud de tpe dī. Cōsidēt q̄ntū p
seuerauerit: et q̄ defecat q̄ pfeuerant peccauit
h ibi. pfeuerāna. n. multū agguat pntm. 24. q.
j. scisma. Decima p dno dī pugnatiōis.
de pe. di. 5. c. j. imediate p vba ante dca. Et
q̄nta ingt vici⁹ fuerit i pugnatiōe. Quarta/
decima dī oblatiōis. Postq̄z. n. pētoz sic dili
genti oīa pfectus fuerit ponat se oīno i p̄tate iu
diciū i iudicio sacerdotis nihil sibi refuās su i
vt oīa eo iubēt par⁹ sit facē p recipienda vita

aie: q̄ntq; faceret p cuiāda corpīs morte. Et
h cū desiderio: q̄ vitā recuperatū fuit vt de⁹.
Lū gaudio. n. d3 facere imortalitū vt q̄ sa
ceret p differenda morte moritur⁹. Sēp de
pcept deū cert⁹ de venia: qui oibus modis et
fine tedio dubius rogaret p̄tē tēnā. Et pa
rū post. Deniq; et qd pōr de possessiōe tūc qd
offerat secur⁹ offerat. glo. postq̄z. f. obtulit mē
tē. Et seq̄ text⁹ pax post. In iudicio itaq; cor
dis pferēda ē elyna tribuētiā. Nec tā p fide/
randū ē quātū: sed q̄ mente q̄ affectiōe dat qd
pōt. vidua. n. duob⁹ q̄ habuerat minut⁹ larga
plus oib⁹ posuit vt. f. p3 dī dī. 12. Qui igit
sua pēta redimere vult p salū oblatione prius
offerat mētē. hec oīa ponunt ad lram. de pe.
di. 5. c. p fideret. circa finem capli. q̄re rē. Tu
igi fāia mea ne q̄so obstupesceas nec nāuseam
hac tāra allegatiōe sumas: n̄ tū i p̄dicatiōib⁹ si
placuerit poteris allegare loca decretorū assig
ta et rē ita fructuosas accipe. Hec plura posui
vt alijs i materijs valeāt. Vides. n. capla
cū glossis ad plura satisfacē. Et ita h volo nbi
sufficiat p pnti p̄. Q̄ntū ad triā vi. dī gl.
sup. c. c. de pe. di. 5. q. nō. nisi eēt tales circū
stantie q̄ in aliq̄ gen⁹ peccati inducerēt vt dī
ctū est in pma vitate. q̄re rē.

In q̄ casibus reueranda ē p̄fessio. p. 2. a.
Lcipe hāc p̄conem v3. Lū anim⁹
a in dubio an sit bñ cōfessio: p̄eritā d3
hō p̄fessionē iterare et itegre pēta p̄sti
na cōfiteri. Ad declaratiōes hui⁹ p̄cōis tres i
quiram⁹ vitates. p̄dia vi. ē. In q̄ casib⁹
teneat q̄ p̄fessionē iterare. 2. vi. an recidi
uādo teneamur p̄ora pēta cōfiteri. 3. vi. que
vilitas ē eadē pluries cōfiterēdo. Q̄ntū ad p
mā dico q̄ in quattuor casib⁹ fm cōiter loque
tes cōfessio reueranda ē. p̄rim⁹ est vbi defe
ctus scie ēēt. Scōs vbi defectus p̄tatis. Ter
ti⁹ casus vbi ēēt defect⁹ taciturnitatis. Quar
tus vbi ēēt defect⁹ satisfactiōis. p̄dio inq̄z te
net reuerari p̄fessio vbi defect⁹ scie ēēt. de pe.
di. j. que penitet. Qui vult p̄fiteri ingt pēta vt
iueniat grām: sacerdotē q̄rat s; iētē ligare et sol
uere. Et fm alexād̄ de ales in. 4. Scire sol
uē est scire q̄ regrāt ad absolutiōes a pētoz: et li
gare eū pnia p̄petēti. Est. n. multū sacerdoti
b⁹ igrātia piculosa: vt dī. 38. c. igrātia. Vñ si
nō hnt sciaz eminētē: hēant tñ sciaz p̄petentē.
S3 de h satis dcm ē. s. In Brex. pmo passo
raliū ait. Nulla ingrats doceri p̄sunt: nisi pus

in iuncta meditator discat. Ab iperitis q̄ tene-
ritate officii docēdi aīas sumit: qm̄ ipsi i cecita-
te vsqz ad labia sūi imerit rē. Qui igit i gr̄atē
habuit sacerdotē cōfiteat denuo aīdēā petā.
Si. n. cec̄o ceco ducatū p̄stet abo i foueā cadū.
Adat. 15. c. Scd̄s casus ē defect̄ p̄t̄is. i.
q nō h̄z auctē solūēdi: p̄fessionē t̄i audit. est t̄i
absolut̄ si i gr̄atē cōfessus ē. sacerdos m̄gū i
peccat: vt dcm̄ ē. s. p̄lōe itia: p̄me p̄tis huius
simonis. T̄c̄n̄ casus ē defect̄ taciturnita-
tis: vt qm̄ p̄stēs sciēti p̄t̄m̄ mortale tacet vel
dimidiat: tūc n̄ valet p̄fessio. de pe. di. j. c. quē
penitet. circa p̄n. capli. Et p̄ h̄ facit. s. taciturni-
tas. allegat̄ p̄lōe p̄cedēti i scd̄a p̄ditiōe cō-
fessionis. Quart̄ casus ē defect̄ satisfactio-
nis: vt qm̄ p̄niaz in iunctā nō satisfecit: aut obli-
tus ē illā. Si t̄i eā sciet r̄ eā iplere veller: nō
oporet p̄p̄i h̄ p̄fessionē reiterare: vel etiā si
sacerdos de in iuncta p̄nia recordaret nō reite-
rabit p̄fessio. Adis v̄l sil. b̄ casib̄ exceptis po-
no tūc regulā gnālē: q si peccator p̄fessorē dī
ligētī cura q̄suū idoneū: r̄ p̄t̄or: ipse q̄z tuz i se
fuit oīa petā cū p̄ditiōib̄ debitis p̄fessus sit:
r̄ t̄i p̄scia stimulet de p̄fessione more mulierū
trepidās vbi nō erat timor: p̄fessionē illā non
tenet reiterare: qm̄ cōfessio bona ē r̄ scā. Nec
v̄l innere caplin cū mēsurā. de pe. di. j. s. his
auctib̄. Et aliq̄ h̄nt nō ita. q̄re rē. Et sic p̄z p̄
ma vi. Et tū ad fam̄ dico fm̄ b̄m̄ Tho. in
4. di. 22. q. h̄ dubitatio p̄t̄ intelligi directe r̄ in
directe. Vñ dicit q̄ directe loquēdo nec i gnā
li nec i spālī tenet recidiuās p̄ma petā cōfessa
it̄ex p̄fiteri. S̄z idirecte tāqz illud sine q̄ debi-
tus satisfactōis mod̄ sciri nō p̄t̄: tenet recidi-
uās dimissa petā q̄z tū fuisse vt sciat q̄ satisfactō
illi p̄iūgi d̄z notificare. vñ si lapsū carnis ex ali-
q̄ occasiōe frequēti passus ē illa occasio p̄ satisf-
factōem p̄scidat. s̄l̄r r̄ de alijs p̄tis. In gnālī
t̄i qm̄qz ad aliq̄ spālīa ōz descēdē fm̄ qd̄ p̄fess̄
viderit oportunū. Nō p̄t̄. n. i his certa mēsu-
ra p̄figi. Nec de it̄it̄ōe b̄m̄ Tho. vi. s. Et tū
ad t̄rtiā v̄itatē dico q̄ p̄fegtur āpliorē gr̄am
dēi r̄ pene diminitōz. de pe. di. quē penitet.
vide. s. 2° p̄cedēti i q̄rta p̄ditiōe. circa fi. dic-
tex. ibidē allegatū. Et h̄ sufficiat p̄ p̄nti p̄lōe.
q̄ nō licet hūilitatis cā mētiri. p̄lōe itia.

Leipe t̄rtiā p̄lōnez v̄z. 23 humili-
tas sit maria v̄r: nō ea tū de cā licet
quēpiā dicē mala q̄ n̄ fecit. Ad d̄clara-
tionē h̄ tres ingram̄ v̄itatos. Idia. vi. est

An q̄s peccet dicēdo se fecisse petm̄ qd̄ nō fē
hūilitat̄ cā. 2° vi. est. Quid faciēdū ē qm̄ du-
bitat v̄l i gr̄atē an fecerim̄ h̄ petm̄ v̄l illud. 3°
vi. ē. An teneamur petā sacerdoti alio mō q̄z
p̄fessionē nota p̄fiteri. Et tū ad p̄mā dico
fm̄ b̄m̄ Tho. r̄ p̄t̄rū de taratasio in. 4. di.
xix. q. nullo mō. i. nec bono nec malo respectū
licet p̄fiteri petā que q̄s nō fecit. Et de hoc est
p̄lōcherrim̄ r̄et. 22. q. 2. cū hūilitatis. vbi d̄r.
Cū hūilitatis cā mētiris si nō cras p̄t̄or aīqz
mētiris: mētendo efficiēris qd̄ euitaras. ve-
ritas aut̄ ipsa in te nō est nisi ita te dixeris p̄t̄o-
rem vt etiā eē cogitas. Veritas aut̄ ipsa ē vt
qd̄ es dicas. Mā quōd est hūilitas vbi regi falsi-
tas. q. d. nullo mō. h̄ ibi. Et sūt v̄ba Aug. de
v̄bis aplī. S̄z p̄inges di. 5. c. ad ei^o q̄si i fi. c.
d̄r. Et sūt v̄ba b̄m̄ Beg. Bonaz ingit mētū
ē ibi culpā agnoscē: vbi culpa n̄ ē. Ergo falsū
ē qd̄ doces. Vere aīa mea pulchra ē auctas: s̄z
dicā tibi modū r̄ndēdi scī Tho. deinde qd̄ di-
cat glo. decretorū sup̄ dicto. c. cū hūilitatis cā.
Sāc̄r Tho. vbi. s. ita r̄ndet: dicēs q̄ illud dī-
ctū nō intelligit de substantia act̄ vt. f. credat se
p̄misisse qd̄ nō p̄misit: q̄ h̄ cōferrare. S̄z iel-
ligit de p̄ditiōe act̄ vtputa q̄ p̄fiteris d̄z sp̄ eē i
formidie act̄: ne aliq̄s. f. sit defect̄ ex p̄ie sui:
vt sup̄bia v̄l vana gl̄ia v̄l hypocrisis v̄l aliq̄d
taliū. Et fm̄ hūc sc̄sū aiebat ille sc̄s Job. De-
rebar. i. tiebā oīa opa mea. c. ix. h̄ b̄m̄s Tho.
i snia. glo. aut̄ vt s̄ sic r̄ndet dicēs. In gnē p̄t̄
q̄s dicē se eē p̄t̄orem: q̄ nemo sine criminie vi-
uit: vt. 25. di. 5. criminis. Et recognoscēdo i se
clpā eē nō peccat. dū h̄ credat ne p̄e qd̄ dicat
ut. xl. di. an̄ oīa. r̄. 2. q. 7. q̄z q̄z. S̄z spālī dicē
aliq̄d petm̄ d̄ se cōftrariū scit: mōtalit̄ peccat.
S̄z obijciō facēdote q̄ oīa d̄ se cōftrariū p̄fiteri. Dic-
h̄ fac i p̄sona eccl̄ie. Nullū. n. vitiū ē qd̄ nō re-
piatur i aliq̄ mēbro eccl̄ie. Vel die ut dicit Au-
gu. q̄ in uno peccato multa peccata possunt po-
tari: Lū ciz q̄s peccat mōtalit̄ homicidiūz p̄mit-
tit: occidēdo aīaz. Lūmittit furuz q̄ se subtra-
bit d̄o. Adulteriūz: q̄ recedit a deo r̄ fornicā-
tur cūz diabolo. Iduriūz q̄ fidē p̄missā in
baptismo nō suat: Et q̄ dicit in oibus vitijs sin-
gulis cadit miser homo ibi cōp̄chēnditur ge-
nera singulorū: r̄ non singula generā. i. non ē
aliquod genus mali qd̄ non possit intelligi in
mōtali. Tres enim sunt modi peccādi. s. dele-
ctatiōe: cōsensu r̄ ope. h̄ oīa in glo. illa ad l̄raz
q̄re rē. Et tū ad faz v̄itatē dico breuī q̄oz

ut illud dubiū p̄fiteat. r. rō. q. i. p̄fessio regri-
tur vt os cordi p̄cordet. Si aut dubiū an illud
q̄d feci sit mortale vlt̄ ventale. Illud. n. dubiū
p̄fiteatū ē p̄p̄i dubiū. alii discrimini me erpo-
no: nō tñ debeo illud asserē mortale: s̄ sem de
beo nā. are r iudiciū sacerdoti relinq̄re. q̄ rē

Q̄tū ad itā vi. dicūt bñs t̄ ho. r. p̄de. in
4. di. 17. q̄ nō sufficit aliqd eē notū iudici nisi
sit ei notū i forma iudicij. Et iō q̄tū q̄q̄ p̄cā
manifesta nota sint sacerdoti: q̄ tñ in forma iu-
dicij nō nō s̄t: iō illa ōz p̄fiteri q̄ rē. Et h̄ volo
tribaia sufficiāt p̄ p̄nū p̄c 2ª hui⁹ f̄monis.

De. i. fructib⁹ scē p̄fessiois p̄sidera⁹ 3^a.

Ernioloco

Salutifer cō-
fessionis opti-
mā fructificatōz videam⁹. Quode-
cim. n. fruct⁹ aia cara in cōfessioe scē
fructifereqz p̄fessiois p̄tres p̄des
more solito colligim⁹. Quaz p̄ma ē ista. De
um placat: p̄cā delet: nausēā reddit: despario
nēqz scā p̄fessio tollit. 2^a p̄elo ē ista. Audaciā
gnāt: silētiū facit: germinat r cūcta speciosa scā
p̄fessio reddit. 3^a p̄elo ē ista. f̄ allit: liberat: sp̄
bona ē: r ad glām scā cōfessio ducat cinā.

De q̄tuor p̄mis sanctē cōfessionis fructib⁹
Conclusio p̄ma.

Lcipe p̄mā cōclonē v3. Deū placat:
p̄cā delet: nausēā reddit: despario nēqz
scā p̄fessio tollit. In q̄ p̄elo q̄tuor: p̄o
nunt p̄mi scē p̄fessionis fruct⁹ v3. p̄rim⁹ d̄r
placatu⁹. 2° d̄r anulatu⁹. 3° d̄r abhominatu⁹.
4° d̄r remetu⁹. p̄rim⁹ inqz fruct⁹ d̄r pla-
catu⁹. Nihil. n. sic deū placat sic scā cōfessio.
Amb. de pe. di. j. Mouit ingrdñs mutare sen-
tētiā si tu noueris mutare p̄positū. audi r bar-
batū d̄iero. sup Amos. c. 2. r. 3. Si agimus
pniaz: ipsi q̄z sue penitebit s̄nt. i. p̄miationis.
Rursus iur cundē. f. Amos p̄mizū p̄spa. f.
de si pniaz eger m⁹. Qd si negligētia. f. p̄nie
dissoluamur: r illū penitebit p̄fessiois suc: p̄-
missaqz mutabit. Qui rei ex^m samaria. f. osee
j. r. vl. c. r hierlm h̄re possum⁹. Quoz alij de
inumeris supplicijs. i. picul⁹ liberati s̄nt. r alij
f. p̄tēptores q̄ p̄missa p̄rib⁹ fuerāt possiderūt.
h̄ ad lram. de pe. di. j. c. si agim⁹. Et. c. se sic
d̄r. Quā ob rē p̄siliū meū placeat tibi: r p̄cā
tua elynis redime. Et ponit istud v̄bū redi-
me puatiue: q̄ p̄p̄e nō ē h̄ redēptio vt d̄ic gl.
Sic forte iḡscet de⁹ delictis tuis. Si p̄d̄rit sen-
tētiā q̄ mutari nō p̄t quō horat ad mīaz r ad

elynas paup̄ū vt dei snia p̄mutet. qd facile sol-
uit ex⁹ regio Ezechie: quē Isaias dixit eē mo-
rituz. f. Isai. 53. i. p̄n. r. 4. Reg. 20. Et nini-
uitaz q̄b⁹ d̄cū fuerat. f. Jone. 3. Adhuc. 40.
dica r niniue subuerteret. Et ide ad p̄ces eze-
chie r niniue dei snia p̄mutata ē. Rursū bona
agēti se asserit polliceri r indulgētiā. Alioquin
r irreuerētiā loq̄ de⁹ se mala minari sup gētē
f. d̄iere. is. Esi bona fecerit minas clemētie
p̄mutare rursū asserit polliceri. r si mala fecerit
dic suā mutare sniaz nō i hoies: s̄ i opa q̄ mu-
tata s̄nt. Neqz de⁹ hoib⁹ irascit: s̄ vitijs. qz. f.
nō odit de⁹ hoies s̄ p̄cā. 36. di. odio. vt d̄icit
glo. h̄ ibi. Mutat. n. snia dei q̄ ad cās scdaz:
vt declarauit ē. s̄. f̄mone. 16. p̄e 2^a. p̄elo 2^a.
p̄d̄cipiū hui⁹ capli gl. sic declarat dicēs. quā
ob rē rē. Illud tāgū qd nabuchodonosor i so-
no vidit arborē i medio t̄re p̄tingēre vsqz ad
celū. Et sub ea habitāraiaia bestie: r i ramis
volucres: r ex ea vescebat ois caro. Et ecce vi-
gil r scūs de celo descēdit: r ait. succidite arbo-
rē r ramos: r fruct⁹ ei⁹: r fugiāt ex ea volucres
r bestie. s̄z germē ei⁹ i trā s̄nt: r cūz feris sit
ps ei⁹. r ab hūano p̄mutet ore ei⁹: r. vij. tpa
mutet sup ea: Qd s̄onū Daniel interpretat⁹
ē: r ait. Tu es rex arbor: ea q̄ iualuisti: r p̄tās
tua i finis t̄re: r audisti puigilē alt⁹ s̄mū sniaz
sup t̄e: r ab hoib⁹ cūciēt t̄e: r cū feris erit hira-
tio tua. s̄nt vt bos comedes. septē tpa. i. vij.
āni mutabūt sup t̄e. r relinq̄t tibi semē vlt̄ ger-
mē radicis: qz regnū tuū i estituc tibi. Quaz
ob rē audi p̄siliū meū. p̄cā tua elynis redime
forā iḡscet tibi de⁹. p̄d̄ost ānū āt deābulabat
rex in aula sua: r supbe loq̄bat dicēs. nōne h̄
est babilon quā edificauit in robore regni mei
adhuc erat f̄mo i ore ei⁹: r ecce vox de celo d̄i-
cene: tibi d̄r nabuchodonosor. regnū trāsbū
a te r cū feris habitabis. vij. tpi⁹. i. septē ānis.
d̄ocē scias qz d̄nē altissim⁹ i vniuersis regnis
hoiuz. Et itati ex hoib⁹ abiect⁹ ē: r vt bos fe-
nū comedit r roze celi caput ei⁹ iscutū ē donec
capilli ei⁹ i similitudinē aglaz crescerēt r vn-
gues ei⁹ q̄si vngues auiū. p̄de oia i deā glo.
Ab illo iḡt caplo. si agam⁹. vsqz h̄ oñdū q̄ si-
cut d̄nā p̄ pniaz reuocat sniaz in p̄uaces larā:
sic p̄p̄ penitēdi negligētiā bona reuocat q̄ p̄-
misit. Et h̄ p̄bat Brian⁹ exēplis. d̄ier. r sa-
marie nabuchodonosor r ezech. q̄r e aia cara
si vis placare deū p̄fitearis p̄cā tua: r cū pro-
p̄ba dicas. Ego āt iniusticiā meā nō abscōdi:

nbi. n. dixi cāz meā rē. 2° fruct^o dī annulla/
 tiu^o. i. q. scā p̄fessio p̄cā delet. audi Augu. de
 pe. di. i. c. de^o. De^o igit diffinitōz nō fac. i. di/
 stinctōez p̄sonaz. q. miam suā. i. remissionem
 p̄cōz a se p̄ mīaz p̄ferēdā oib^o p̄misit. s. vcre
 penitētib^o. s. Ezech. is. 7. r. clarādi licētiā. i. pe
 nā peti dimitēdi sacerdotib^o suis: sine vlla ac
 ceptiōe cōmisit. Math. s. 16. S3 q. culpā erag
 gerauerit: eraggeret p̄niam. i. si grandis fuit
 culpa grādis sit dolor dī culpa vlt satisfactio ma
 iora. n. cū maiorib^o abluat fletib^o. h. ibi. In
 p̄p̄a ingt. Mō obsobeat me p̄fūdū neqz vr
 gear sup me put^o os suū. Qd sic Aug. expōit
 dicēs. p̄p̄tē ē p̄fūditas hūane infirmitatē: in
 quā si cecideris nō claudis sup te put^o os suū
 si tu nō claudis os tuū. E dñe g: r. dic de pro/
 fūdīs clamauit ad te dñe. r. euadit. Laudū sup
 illū q. in p̄fūdū p̄tēnit: aq. mortuo. s. i p̄cīs ve
 lut ab eo q. nō ē perit p̄fessio h. ille. inde r. būs
 Jo. bapti. r. saluator nē exordū suē p̄dicatōis
 a p̄nā sūp̄ferit dicētes p̄niaz agite appropinq
 bit. n. regnū dei oñdētes neminē ad regnū ce
 loz posse p̄tingē nisi p̄ p̄niaz dei curauerit
 satisfacē. r. si vba Brāni d. pe. di. i. s. deniqz
 vt p̄p̄icue. i. fine. In r. Liso. sup Jo. Non
 pōt igt qz grāz dei celestī accipe: nisi purgat^o
 fuerit ab oī sordē p̄cī p̄nīe p̄fessionē vlt p̄ do
 nū baptisimi salutarē. s. ipsū regnātis. r. sic p̄z
 secūd^o fruct^o. 3° fruct^o dī abhominatōis. s. pec
 catōz. ver^o. n. penitēs p̄ posse p̄cīm i posterū
 fugit: r. velut inimicū cuitat. Audi p̄fidoz de
 sumo bo. de pe. di. 3. Irriroz ingt ē: nō peni/
 tēs q. adhuc agit qd peniter: nec vlt deū poscē
 subdiū: s3 sublanare supb^o. Lanis reuersus
 ad vomitū ē penitēs ad p̄cīm. s. rediēs. multi
 n. lachrymas idēfinent fūdūt r. peccare n̄ defi
 nūt. Quosdā accipe lachrymas ad p̄niaz cer/
 no r. effectū p̄nīe n̄ h̄re. qz icōstātiā mētē nunc
 recordatōe p̄cī lachrymas fūdūt. nūc vō reuē
 uiscēte vsu ca q. fleuerūt iterādo p̄mittūt. audi
 r. Brego. i. mox. Incassū ḡppe bonū agit si
 añ vite iminū deseras: qz r. frustra velocit cur
 rit q. p̄usqz ad metas venit: deficit. h. ille. Nec
 tñ his vbi aīa mca itelligas q. si p̄trū r. p̄fes
 sus es de p̄cīs cū cauēdi. p̄posito. r. tñ postea
 itez ruas: qz illa p̄nā nihil valeat: qm vt v̄ra
 nus oñdit de pe. di. 3. q. p̄niaz n̄ sel tñ: s3 se/
 pissime pe m̄ dimitit: r. plurib^o illud caplis p̄
 bar: vt. c. septies. c. ille rex rē. Sed dēnt p̄cā
 vba itelligi q. illa p̄nā p̄nā p̄sequēs p̄cīm ef

sectū p̄nīe vltiatū n̄ h̄z q. ē vita etna. q̄t mō i/
 telligit Aug. i. soligis dicēs. Inanis ē p̄nā:
 quā sequēs culpa coingnat. Inanis qd ē q. ad
 vitā etnā. audi pulcherrimū tex. Aug. i. enche
 ridion quē adducē v̄ran^o vt. s. Sane ingt ca
 uēdū ē ne qfāz existit ifāda illa cūa q. a/
 gūt regnū dei n̄ possidebūt q̄tidie p̄p̄tādā r.
 q̄tidie elynis r̄dimēda. In meli^o ḡppe ē vita
 mutāda: r. p̄clinas de p̄ierit p̄cīs. p̄p̄ciād^o.
 i. placād^o ē de^o: n̄ ad h̄ emēdād^o. i. placād^o q.
 dāmō: vt ea sp̄ liceat ip̄one p̄mittē. Memi. n.
 dedit laramētū peccādī. i. licētiā q̄zuis misen
 do delect iā scā p̄cā: si n̄ satisfactio p̄grua ne/
 gligat. q. d. p̄p̄t h̄ q. de^o benign^o ē sep^o misen
 do: n̄ tñ licētia peccādī p̄cedit. Quisqz igt v̄e
 p̄itēs ē i futurū p̄cā cauet r. odit. ps. Inigra/
 tē odio hūi r. abhōiat^o sū rē. 4° fruct^o dī re/
 motiū. i. oēm despatōz tollit. Legit. n. q. mī
 les qdā cū p̄p̄a filia carnali se imiscuit. videt
 sem mī filie. p̄ v̄cūdia. s. obiurgat filiā mī. si
 lia ipatēs: vetule cuiusdā p̄silio mīrem vene/
 no necat. Rē p̄p̄eriet p̄: odio illā h̄z r. p̄tēnit
 Egre fert filia: r. p̄fēs filr veneno p̄cmit. ridet
 diabol^o. In despatōe puella viuūt: r. qd faciat
 igrat. Accedit ad p̄dicatōz: r. v̄bū dei antē au
 dū nullū adeo itelligit q̄ue ēē p̄cīm qd misfioz
 dia dei nō delect i p̄nā. Suspirat r. p̄fiteri p̄
 pōit finita p̄dicatōe p̄fessorē adiūt r. p̄ dolor lo
 q. n̄ pōt. E dñe: n̄ a p̄e sp̄uali: r. tādē elpā suā
 p̄trita narrauit. facta p̄fessioe r. absolutōe i q.
 dā eccle āgulo p̄strata: adeo suā culpā p̄truit
 vt p̄ dolorē sp̄m̄ emittēt. orat. p̄ ca p̄fessor: affi
 duat: r. idies p̄ ca bōa cumulat. dūqz sic oratz
 vox scā ē dicēs: q. pōt ip̄se mulier^o ofonib^o i
 digebat: q. lachrymaz iundatōe q̄i itez baptiza/
 ta sine oī purgatōij p̄ea ad p̄fēs euolauit. qz rē
 De q̄tuo alijs scē p̄fessiois fructib^o. p̄o 2°.
 E cipe faz p̄clōez v3. Audaciā gnāt: si
 a lētū facit: germinat: r. cuncta speciosa
 scā p̄fessio reddit. In q. p̄clōe aliū sub
 dñnt scē p̄fessiois fruct^o v3. p̄drim^o fruct^o dī
 aiatiōis. Scds dī tacurnitatis. Terti^o dīcē
 germinatōis. Et q̄rtus dīcē speciositatis. p̄di
 mus inqz scē p̄fessiois fruct^o h̄ sedī q̄ternarij
 dī aiatiōis. Tria. n. remedia p̄ ipedimētū cō
 fessiois h̄z p̄cōz. p̄drimū dī rō nālīs. Scdm
 dī rō diuinā. Tertiū dī rō cōfusiōis. p̄drim^o
 dī rō nālīs. audi Aug. Si non erubuiſti facē
 qd malū ē: nō erubescas facē qd bonū ē. malū
 vtiqz r. inhonestuz est peccare. erubescē vō. r.

pueri honesti et viles. Secundum remedium dicitur de
 diuina. Quid. n. celare credis illi cui oia nu-
 da et apta sunt antequam fiat. Qui. n. peccata tua no-
 uit: nudare te vult illa p[ro]fessori: cui ligandi et sol-
 uendi p[ro]fessit p[ro]p[ri]e: de pe. di. c. i. Qui vult cōfi-
 teri ut inueniat gratia: gratia sacerdotis sciētē ligat
 et soluē. Tertiū remediū dicitur de rō p[ro]fessiois. Ma-
 ior. c. Reuelabit igitur pudēda tua: et ostēdā gēti
 b[us] nuditatē tuā: et regnis ignominia tuā. i. in
 extremo iudicio. Quisq[ue] igitur p[ro]f[ess]it peccata sua
 corā dei vicario: audaciā p[ro]f[ess]ionis diabolum sūm[us]: et
 tandē illū vicit. Dicit. n. ing[re]ssus i[n] historiis schola-
 sticis cū filiis isrl[ael] ad terrā p[ro]missi: i[n] d[omi]no p[ro]f[ess]i du-
 ctu duceret. et mare rubrū i. xij. p[re]s[ent]is sic et xij.
 trib[us] erant. diuisi cēt: nulla trib[us] mare intrare
 audebat. s[ed] tribu Iuda intrāte audaciā o[mn]iū sum-
 ptis virib[us]. alie s[un]t trib[us] intrarūt. et sic a p[ro]p[ri]a
 rationis fuit liberati s[un]t illo cū exercitu suo
 p[ro]f[ess]us suffocato. Sic et xij. aie trib[us] q[ui] si quicq[ue]
 sēsus interiores: et quicq[ue] exteriores: et ipsa rō et
 volūtas intrare mar[is] p[ro]p[ri]a nō audet sēsuālitās cū
 sēsb[us] interiorib[us] et exteriorib[us] erubescit. rō illis
 mediātib[us] refrigerat. S[ed] volūtas dei grā vigo-
 rata ingredit[ur]: et aie cū p[ro]p[ri]a: Dixi cōfitebor ad
 uersū me in iniusticiā meā d[omi]no. et tu remisit. et c.
 Et sic pedes ad p[ro]fessio[n]is: lingua: oculi man[us]: et
 breuit oēs aie vires currūt atq[ue] festināt. Ista.
 p. Auamini: mūdī estote: auferte malū cogi-
 tationū v[est]rā ab ocul[is] v[est]ris. gēscite agē puerse
 discite b[ea]t[us] facere et c. Scōs fruct[us] dicitur taciturnitatis
 Audi Origēne sup[er] leuiticū. exponēs illud. p[ro]f[ess]io
 p[ro]f[ess]io. Dixi p[ro]fitebor. et c. Vides ing[re]ssu[m] p[ro]nūcia-
 re p[ro]nū remissione[m] peccati meret[ur]. Iste dicitur. n. di-
 abol[us] i[n] accusatōe vltra nos accusare nō poterit
 Et si ipsi n[ost]ri accusatores sum[us] nobis p[ro]ficat ad
 salutē. Si v[er]o expectem[us] ut a diabolo accu-
 mur accusatio nobis cedet ad penā: et socios
 hēbit i[n] gebēna q[ui]s p[ro]uenerit criminū socios ha-
 buisse. h[ic] ille. Tercū fruct[us] dicitur germinatiōis fac-
 ti. scā p[ro]fessio bona q[ui] p[ro]p[ri]a mortificata erat re-
 uiviscit ad vitā. Audi. Ezech. p[ro]ph[et]am. xviii.
 Si ip[s]i egerit p[ro]niam ab oib[us] peccatis q[ui] op[er]at[ur] est.
 et custodierit vniuersa p[re]cepta mea. et fecerit iu-
 diciū i[n] iustitiā: vita viuet et nō moriet[ur]. omniū
 ingratū suā q[ui] op[er]at[ur] ē nō recordabor: i[n] iusti-
 tia sua q[ui] op[er]at[ur] ē viuet et nō moriet[ur] aut d[omi]n[us] o[mn]i-
 potēs. h[ic] ille. I[n] i[n] b[us] figura Bēth. p[ro]f[ess]io dicitur q[ui] cum
 ira ags coopta cēt. ianis erat et vacua. i. nihil
 germinabat. Cōgregatis aut ags i[n] vnu locum
 et arida apparēt: luce calcfacta solis germina-

re cept[ur]: et fructuum diuersa p[ro]ducē g[ra]tia. Sic et
 ags criminū sup[er] aiaz iundatib[us] sterit vniq[ue] ē q[ui]
 ad vitā cōtinuā: s[ed] ags i[n] vnu locū p[ro]p[ri]a p[ro]fessio[n]is
 collocatis: germinat: fructūq[ue] diuersū ad vitā
 cōtinuā p[ro]ducit. Audi Ambro. Egressus igitur ma-
 litie: v[er]itatis op[er]at[ur] ingressū. Eodē. n. studet q[ui]
 crimē expellit: in cōtētia copulat. h[ic] ille. Quar-
 t[us] fruct[us] dicitur speciositatis. Audi Breg. i. mox.
 xij. sup[er] illud Job. Si celauit i[n] sinu meo iniquita-
 tē meā. Adiret ing[re]ssus i[n] bono Job q[ui] voluit casti-
 tatis cōtētia: mirē i[n]tegritatē iustitie: mirē
 viscera pietatis. Ego i[n] eo nō min[us] amiror p[ro]fessio-
 nē hūilimā peccatōr[um] q[ui] tot s[un]t blimia v[er]itatis. h[ic] ille
 De alijs quatuor vltimis sancte confessio-
 nis fructibus. Conclusio tertia.

Ecce tertia conclusio. v[er]o. s[ed] allit[er] libe-
 rat sp[iritus] bona ē: et ad gl[ori]am scā p[ro]fessio p[ro]f[ess]io
 ducit cōtinuā. In hac p[ro]fessio[n]e alij. iij. su-
 paddū s[un]t p[ro]fessio[n]is fruct[us]. v[er]o. s[ed] dicitur d[icitur] de
 ceptiu[us]. Scōs dicitur liberati[us]. Tercū dicitur p[ro]fessio
 ratiu[us]. Quart[us] dicitur coronati[us]. Quint[us] dicitur
 deceptiu[us]. Nihil p[ro]fessio sic diabolu[m] decipit: n[on]
 bilq[ue] sic flagellat sicut peccatōr[um] v[er]o p[ro]fessio. Au-
 di. Bre. i. mox. Neq[ue] ing[re]ssus facill[us] ab inimico
 decimur q[ui] cū cū sup[er]biendo imitatur. Nec
 cū vehemēt[er] p[ro]fessim[us] q[ui] cū hūilitate d[omi]n[us] se
 gimus. nec actiores ei dolores infligim[us] q[ui] cum
 plagas peccatōr[um] n[ost]r[um] p[ro]fessio[n]is et penitēdo sana-
 m[us]. h[ic] ille. Ideo aia cara malign[us] sp[iritus]: vi aut
 idē Breg. i. dialogo cogitatio[n]is: locutio[n]is: atq[ue]
 operi n[ost]ro sp[iritus] i[n]filit. si fortasse aliqd iueniat. v[er]o
 apud examē cōtēti iudicis accusator existat. h[ic]
 ille. Audi et Bernar. i. f[er]mōe. Adit ing[re]ssus nos
 iniquitas diaboli atq[ue] versutia. S[ed] multo am-
 pli[us] cū n[ost]ra simplicitas et m[od]ia torquet. hūilitatē
 n[ost]ram nō sustinet. v[er]o charitate n[ost]ra. m[od]i s[un]t
 ne et obediētia cruciat. h[ic] ille. Secundus fruct[us]
 dicitur liberati[us]. nihil. n. aia cara sic ab infamia
 liberat. nihilq[ue] sic peccata celat. sicut scā p[ro]fessio.
 Si vniq[ue] ex[em]pl[us] notasti. b[ea]t[us] p[ro]f[ess]io nō. s[ed] v[er]o. n. Ro-
 me quedā matrona nobilib[us] orta natalib[us]: et n[on]
 minus v[er]itatis fulgens: v[er]o: nō indignioris
 viri. Sola. n. ci[uitas] p[ro]fessio[n]is decrat deū suppl[er]e exo-
 rat: ut eis filiū vnu p[re]stet. exaudit deus. con-
 cepit mulier et peperit filiū quē sup[er]uolose aiunt
 diuini b[ea]t[us]fici obliuiscūt. et pigriores ad diuina
 efficiunt solito. In se t[ame]n reuersus vir ei[us] ad se
 pulch[us] d[omi]n[us] i[n] remissione[m] peccatōr[um] ire decreuit
 discedit. et mulier iā q[ui] d[omi]n[us] erant liberi cogita-
 bat. liberalitatē i[n] pauperes exercebat. In te

reparuulū suū a lacte suspēsu a canisq; subla-
tū in ppiūlectū collocauit. h̄ ar puerulus aut
matris heribat gremio aut pēdebat e collo.
noctibusq; singul' in m̄ris vbera morabatur
Sic succedētib' etatib' adolefcēte m̄r āplexu
nō arcebat nō ab oculo repellebat: non ē a le-
cto. morit̄ interea vir ei' : et dolori mariti post
artnū mitigato interiori amore ad se inuicē di-
ligūt : ita grādi i etate inuicē dormiebant. qd
plura. It̄ ilialis amor i carnalē cōmutat filius
p marito admittit : cōcepto fetu : mulier mise-
ra corde et corpe angustiat : spe ar venie ducta
ab ieiunijs : oronib' : ceterisq; cōsuetis bonis
nō discedebat. Intera veste v̄tris celato nio-
re : puenit ad diē part'. Mascit' isās : s; seua ti-
gris. i. m̄r p̄pa vir bñ natū arripiens suffoca-
uit. et ipsū i lattinā. p̄je ens nullo sentiēte cēla-
uit. Adūdi pnceps i. diabol' cū i aia mulierē
capriuā teneret : cogitauit scuire. sup̄to igit de-
mone secularis clerici scemate. Romā vēit cu-
riā intrauit. p̄ceres salutauit. Nol lū sibi silez
i soluēdis qōnib' : et secret' edicēdis fore dixit
Et ut perine sue certā expiētiā hēret mltis cis
reuelauit. Placet cūcia regi : et amor regis cre-
scit ad illū. Tūc spūs ille malign' sic vice qdā
allogit. ēgē. Adiroz certe mltū q; oēs p̄m̄p̄ri
fi estis. Romaz nō corruit : funditusq; non sit
eucta. It̄ acin' i ea quoddā crecrabil' cūctis i
ea ē perpetrātū. Illa quā dicitis mulierē sacris
simā feminaz oīuz scelestissima atq; crudelis/
sima ē de p̄pio. n. filio cōceptū filiū manibus
pprijs interemit. ac ne videt' p̄iecit. in latrī-
nā. stupet rex : cūctiq; mirātur astantes. Moli
inquiunt oēs m̄r̄ndit' et pietatis blasphemā
refēplū. difficult' ingi sp̄e : qd dixi credē poteri-
tis : sed aduocet' : et examinet' : factū cōpict' et ut
credatis : ignis in medio platee paratur. si cō-
uincat. in ipso cōcremet. si inocēs sit iucta p̄so-
na mea in ipso sine cōpassione. p̄ijciat. placet
sanctū cūctis. bone ste mulier regi p̄ntat. nō re-
inquit lateat o mulier noni fama v̄tis : quē de-
us i saluē romanoz suscitauit. accusaris i m̄l-
tis. It̄ ē p̄ade : et glāz reddē deo. autte inocen-
tia p̄bet. De illa deo ispirāre r̄ndit' qz gr̄atis ē
cā. tūc p̄silio idiget sapiētū : nec tutū fore credo
corā regi satrapisq; suis : absq; cōsilio h̄ facere
velle. Accepit ḡ iudicijz egi csa ē : et n̄ in ho-
mine : s; in xpo p̄sisa : sumo mane p̄ p̄niam cō-
fugit ad xpm̄. Vir ar Luci' dei suus tūc dei f̄-
gebat cēclām. Illum p̄sisto adiit. pedisq; ad

uoluit suis. plorat : veniā petit : peccatū facit :
confiderat vir dei lacrimas facinusq; et alia
p̄te misericordiā dei maiore cernit oī p̄ritio. ē
ait illi. Quictior filia tu aio esto. maior est dei
pietas qz sit inq̄tas hoīs. Adariā glōfaz i tū
auxiliū voca. q neminē iuocata deserit vnqz.
Breue tibi ē tps. p̄niaz p̄dignā tibi assignare
nō possū. dñica sit tibi oīo. p̄ tui absolutiōe pec-
cati. p̄git illa domū et facit qd docuit Lucius.
Statua dei mulier accepit. p̄torū irat : spe
ciaculū cūcti expectāt ut loq̄t. Vgo glōsa asse-
ciat iuisibilib' illā. duq; sic astaret : sari nec inci-
pet qsq; ait rex clero. hem quam accusasti dñā
p̄nīs ē. aduersus illā si qd hēs : narra murefcit
ille. mulierēq; mirat. n̄ igit hec illa ē scelerata
atq; dira scissima hec mulier ē et veneranda :
Turbat rex : oēsq; cū illo. cremari m̄iat illum
nisi qd dixerit p̄bet. Dicē ingi demō me v̄ita
tē oī. h̄ adest Vgo xpi glōsa m̄r. signo se crucis
munuit oēs. territ' qz demō. nec crucis v̄tutē
sentir potēs : fictionē suā p̄dit. et setori horribi-
li relicto enauit. mulier innocēs iudicat. deo
laudes p̄soluit. glōsa Vgo magnificat. p̄niaz
qz facies mulier tandē genuit i pace. Terti' fru-
ct' dī p̄seueratiū. l. n. p̄fessio Vagz p̄nia sit
difficil' extremis : tū qūq; ē i extremis p̄fite-
tur : i bonoq; p̄posito p̄seuerat : a demonijs s̄-
uitute liberat. audi bñm̄ tho. i. iij. di. xx dñā i
qz grā nulli se subtrahit qd i se ē. vñ hō qz diu
i se vsū liberi arbit' iij hz : ad dñā grāz p̄para-
re se pōt : dolēdo de p̄terito : et h̄ndo p̄positū ca-
nēdi d futuro. Audi d̄pe. di. iij. c. nēo. Mēo
igit desperād' ē dū i h̄ corpe ē p̄stitut'. Qz nō
nūq; qd diffidētia etatis differt : p̄silio maturi
ori p̄ficiat. Audi pulcherrimū aliū tex. xxvi. q.
vi. c. si p̄sop̄. si p̄sop̄ p̄niaz abnegauerit mori-
entib' re' erit aīaz. qz dñs dicit. qūq; die pec-
catoz : p̄uerfus fuerit ad p̄niaz. vita viuēt et nō
moriēt. Vera. n. cōfessio i vltio tpe pōt ē : qz
n̄ solū tps : s; ē et cordis inspecto ē de'. Sic la-
tro vñ' mom̄ti. p̄nia meruit cē i paradiso i hora
vltie p̄fessiois. h̄ ibi. Et idē dī. c. cognouim'
post medietatē capli dī. Quisq; mortis tpe
p̄niaz sibi denegauerit : et dī spe rauert de mi-
sericordia dñi q cū ad subuēdū monēta suffice-
re vel in momento posse nō credidit. p̄derdī
dissēt latro in cruce p̄miū ad dexterā pēdēs
si illū vñ' hore p̄nia non inuenisset : cum esset
in pena penituit : et pro vniū cōfesside sermo-
nis habitaculū in paradiso eo p̄minēte p̄meruit

Vera igitur ad dominum confessio in ultimis positorum me-
re est ponere estimanda quippe, propter hoc taliter asseren-
te. Et in ingenuis tunc saluaretur. Et si dominus sit
cordis inspector quoniam tunc non est deneganda
pena postulanti: cum ille se obliget iudici cui ocel-
ta nouit reuelari. h. ibi. Et de pe. di. i. c. mesu-
ra. dicitur quod si est consideranda mensura temporis: sed doloris
et. Sed intellige tamen quod illud quod dicitur. c. si presbyter
negauerit penam morientem: reus est aiaz. intelli-
gitur quod tamen in se est. Mo. n. sequitur quod ille moriens dam-
nat fit si. f. contritus. Et est: et fecit quod potuit: ut
presbyter: nec valuit: excusatus, profecto talis. h. dicit
Hosti. sup. dicto. c. si presbyter. Sed pono casus
Infirmitas accersiri iubet sacerdotem: dumque veni-
ret infirmus loquela perdit: vltimam. Et tunc: vlt
aliquid homini: quod romus vsu impediat: sibi accidit.
quod facit sacerdos. Dico quod sacerdos veniens
accepta haec fide et credulitate ab his qui infirmum
penas petere audierunt. Sed ei quod huiusmodi
ipede absolueo et reconciliando: et si sine pien-
lo fieri potest ei eucharistia ministrando. Et collit h
rursus. xxvi. q. vi. c. si quis de corpore exiens et. Aut
dixit. ibidem et ubi sic dicit. Si quis infirmitate peti-
penas si casu dum ad eum inuitatur sacerdos venit
oppressus infirmitate obmutuit: si frenetis puer-
sus fuerit: dent testimonium quod eum audierunt: et acci-
piat penas. i. absolutio: Et si per nouo creditur
morum reconciliet per manus impositionem: et infundat
ori ei eucharistia. si superuerit amoneat a su-
pradictis testibus peti siue satisfacti: et subdat
statutis penae legibus: quod diu sacerdos qui penam
dedit probauerit. h. ibi. Et omnia absolutiois ha-
beret et de sen. exco. a nob. Et dicit hosti: quod si tal-
mur signa peritiois ostendit: ut quod manus ad celum
leuat: l. peccatum tunc: si hinc sufficit ei in hoc casu. et si
anquam sacerdos aduenisset obijisset talibus peccatis
tibi signis. dico quod in ecclesia sepeliatur. Et accit ad h
ter. ibidem. Si aliquis igitur mortuus fuerit: quod iam con-
fessus. f. velle accipe penas testimonium huius bonum.
et non possit venire ad sacerdotem: sed preoccupaverit
eum mors in via. faciat per eo oblationem ad altare: et
debet redemptio per captiuum. h. ibi. Nec sufficiat
per fructu penam. Quare fructus dicitur de dei laudem
perceptionis. Vnde glossa dicit coronatio. Audi
Ambro. i. li. de paradiso. et ponit de pe. di. i. non
potest igitur quis iustificari a peccato nisi fuerit penam an-
tecessus. Et idem in fine. xl. Ecce nunc tempus acce-
ptabile adest. in quo confessio a morte. f. eterna aiaz li-
berat. et confessio appit paradisu spemque salutem tri-
buit. Vnde scriptura dicit. Dicitur iniquitates tuas

in iustificasti. h. ille. Et Brianus immediate post
predicta verba dicit. His verbis ostendit quod si mere-
tur iustificari in vita sua peccata non vult perfueri. h
ille. Audi h. et. Quidam sceleratissimi in quidam
seculo demerite confessus est: quem cum ad indignam penam
induxerit non posset illi iniungere ut forte iuveniret et aqua
sursum ascenderet: et plenam vicecolam que sibi dede-
rat sibi portaret. Super hoc ille apertius non confide-
ras letatur penam illam accipit. Quam aqua cum pan-
na quassaret: non illam iuvenire: ad heremitam rediit.
et lachrymis inandantibus heremite veniam petiit
Dumque si lachrymas doleret: gutta lachryme in vi-
cecolam cadens mor illud impleuit. Hic igitur scitis he-
remite et fons ille qui sursum ascendit: et ascendit fac-
in vita eterna. Vnde beatus Theobaldus. in. iij. di. xvij.
ar. v. ad. iij. q. respondendo ait. Eum a paradisi introi-
tu prohibeat quod culpa et pene reatu: et talia ipe-
dimetra per confessionem tollat. consequens est: ne aia
confessione saluetur: et ad gaudia perveniat paradisi. ad
quod pervenire possumus per gratiam domini nostri Iesu christi.
qui benedictus et gloriosus regnat in secula se-
culorum. Amen.

Secunda. et tunc dominice quadagesi-
me sermo in ordine vigesimus.

Repleti sunt omnes

in synagoga ira. Lu. iij. Idem
ra dilectissimi antioxi sermone de
seculo confessione scriptum. nec ut ve-

ra fatear cum multi opinati idcirco casus occurrat
vno valent in sermone hanc ipsam enucleare manum
nec vos horrore si veritate dixerem antea beniuo-
las tedeat accommodare: indecorum est. Nam cum
eorum ingratitudine sub viduae tipo Helie tpe et
Maana pro tpe Helisei consideret. quoniam ut Te-
renus ait h. tpe. Obsequium aicos. Veritas odium
perit. omnia iura in synagoga repleti sunt. De sacra igitur
confessione itex h. in fine tractaturi tres glorio-
sas considerationes faciamus. v. Omnia
confessionem audientium debita conditione. Omnia
confessionem audientium exquisitam obligatione.
Omnia peccato: unum generale observationem.
Primo omnium confessioni audire volenti
unum debitam conditionem videamus. ubi
tres personas mor solito faciamus. Idem
scito est ista. Diligentiam confessiones insistant: ut
per viribus peccatores a culpa revocet: et sufficien-
ter ut id fieri possit: interrogent. Secunda conclusio
Hoc sibi memorie tradat quicquid confessiones au-
dire poterat: ut debitis circumstantiis peccatores in-

bona necessaria: an sufficiat scia. Secda vi. an
illa sit bona p̄fessio: qm̄ penitēs solū dicit n̄ vel
fic: 7 sacerdos inrogat p̄ singula. Tercia vi.
ē. an liceat sacerdoti specificationē inrogat p̄
sone. Quid ad p̄mā dico v̄te bonitas pō: cōsi-
deratū duplī: aut quānū ad necessitāē sacramē-
ti: aut q̄tū ad h̄ ut p̄fiterē dign⁹ efficiat facioꝝ
mister. Quid ad p̄mū n̄ ē necessaria. qm̄ tā b̄-
nis q̄ malis sacerdotib⁹ p̄tāst tal̄ p̄fessā ē. Mo-
n. gñalis disp̄sator 7 gubernator de⁹ vult ut
malitia p̄ticularis p̄iudicet bono cōi: ut dic̄ bo-
na. i. iij. di. r. viiij. Si aut̄ p̄fiderat v̄ta bona
q̄tū ad fm̄: tūc dico q̄ sic ē. Idē. iij. Sic bo-
ni disp̄satorē multiformis gr̄e dei. Et h̄ tibi p̄
bo anctē rōc. 7 ex⁹. Autē qd̄ sic. Augu. de
pe. di. vi. c. i. circa medū capli. Sacerdos in-
q̄t cui oīs offert p̄ccōr: 7 an quē statuit oīs lan-
guoz. i. anāstetaz in nullo cōe iudicad⁹ sit q̄
in alio iudicare ē p̄mpt⁹. Iudicās. n. alij q̄ ē iu-
dicad⁹ p̄dēnat seipsū. Egnoscat igit se 7 pur-
get i se qd̄ alius videt sibi offerre. Laucat ut
a se. piecietit q̄qd̄ i alio dānosum reperat 7 c̄. h̄
ibi. Auditer. iij. q. vij. c. g. sine p̄ccō. Quis i-
ne p̄ccō ē v̄m p̄uā i illa. f. aia peccatrice lapi-
dē mittat. ad aliena q̄ppe diluēda p̄cā ibāt. f.
iudei 7 sua relq̄rāt. Reuocet itaq̄z inuē⁹ ad cō-
sciam ut pus p̄p̄ia corrigat. 7 tūc aliena repe-
hendat. hec ibi. Et. c. se. dr. Iudicet ille de al-
terius errore: q̄ nō h̄z qd̄ in seipso p̄dēner. Iu-
dicet ille q̄ nō agit cadē q̄ i alio putauerit puni-
enda. Ne cū de alio iudicat i se ferat sn̄iam. i.
faciat se dignū cōdēnatōe 7 c̄. h̄ ibi. Et sūt ver-
ba Ambro. sup̄ beati immaculan. Et. c. se. dr.
In grauib⁹. i. moralib⁹ p̄ccis q̄s possit⁹ dū su-
is p̄m̄t aliena n̄ diluit. f. de v̄te imio. Cūc
n. liq̄: q̄ cū ē disp̄lect qui ad intercedendūz
mittit: irati animus p̄culdubio ad deteriora p̄-
uocat. Scriptū q̄ppe ē. f. Ps̄ouer. xvi. Victim-
e im̄pioꝝ abdominabiles sūt deo. vota iusto-
rū placabilia. hinc. n. ē qd̄ scriptū ē Bcñ. iij.
Respectu dñs ad Abel 7 ad munerā eius. ad
Eayn āt 7 ad munerā ei⁹ respectu 7 c̄. h̄ ille.
Et si vba B̄re. Eadē vba ponunt. xij. q.
v. c. scriptū q̄ppe ē 7 c̄. Idē. c. se. qd̄ icipit. po-

Cipe fam cōclōnē. v3. Hoc sibi me
 mozie tradāt qūqz cōfessiones a uidi
 re peroptāt: ubi debitis circūstātijs pec
 catores inrogent: vbi tres inquam. vi. ¶ 1.
 vi. ē. qā sit mod⁹ fñad⁹ in inrogatiōis in cō
 fessioe sciēdis. 2. vi. q sūt iste circūstātie in
 rogande. 3. vi. si vnū pēm vel plura relinq
 rent p obliuione. Quo dehisit illud. Qnām
 ad hñā dico fñbñm. Tb. in. iiii. di. xii. i. ex

positiōe lre i fine. q. in interrogatiōibus fiedis
 tria seruāda sūt. **P**rio ut fiat interrogatio de
 peccatis q. cōiter in talib. eiusdē cōditiōis ha/
 būdare solēt. **M**o. n. requir. in mīlite ut querat
 de peccatis clericor. aut religiosor. zc. **S**ecdo
 requir. an n. fiat explicita interrogatio nisi de pec/
 catis q. cōit manifesta sūt: ut de supbia: ira: ac/
 cidia: gula: auaritia: inuidia: z luxuria. Et de
 circūstātijs q. trabūt in aliud gen. peccati: ut in
 luxuria: an cū masculo: an ut debz zc. In alijs
 autē adinuētiōib. peccor. ita fiat interrogatio
 ut. s. si cōmiserit: dicat z si nō: ut non adificat. z
 h. b. n. notēt ciar marozes ut ita loqnar: q. confes/
 siones suis bubulis z magis vendūt. 3. requi/
 rit ut in peccatis carnalib. nimis ad panicola/
 res circūstantias nō descēdāt. **Q**u in huiusmōi
 delectabilia quanto magis in speciali confide/
 rantur: tanto magis ad cōcupiscētiā sunt apta
 nata mouere: ut dicit phus. iij. etbi. **I**nde cō/
 tingē posset q. sacerdos tā sibi qz cōficiēti noce/
 ret. hec **T**ho. **Q**uantum ad secūdā dico q. he
 sunt permaxime circūstantie peccatorū in con/
 fessione: sciende. v3. **Q**uis. quid. vbi. p. quos q.
 tiens. cur. quomodo. quādo. **E**xpone quis. s.
 peccauit an. s. mascul. vel femina: nobil. vl. ig/
 bilis: liber vel seruus: sciēs vel ignorans: iu/
 uenis vel fener. i. dignitate vel officio: solutus
 vel cōiugat. secularis vel claustralis: cleric.
 vel secularis. cōsanguineus vel extraneus: iu/
 deus vel paganus: z bis similib. **S**ecundo
 quid. i. quid cōmiserit: an adulterium. fornicati/
 onē: homicidium: furtum: z an publicum vel
 manifestum. **I**tem an quadriduaniū z fetēs
 an recens zc. **T**ertio vbi. i. in quo loco sacro
 vl. nō sacro: honesto vel inhonesto. zc. **Q**uar/
 to per quos scilicet an socios vel non: an secu/
 lares vel clericos: z cum quibus. z contra qz
Quinto quotiens. idest quot vicibus. **Q**uia
 vulnus iteratum tardius sanatur. de pe. dist.
 iij. **I**nanis est penitentia. **S**exto cur. i. quali
 intentione. q. q. q. agūt hoies intētiō iudicat
 oēs. **I**te cur. i. an coacte l. sp. dte. vl. an paupre/
 te. vel cupiditate. vel i. aīo nocēdi vl. non. **S**e/
 ptima ē quomō. i. q. tū fecit. honeste tū interro/
 ger. **Q**uarta ē q. i. i. quo tpe. s. an dieb. festi/
 uis: z an post p. nīm vel an. **S**z dices q. sū: ille
 circūstātie trabentes in aliud gen. p. cti. **D**ico
 q. quedā sūt totalr. aggrauātes p. cti. q. dam nō
 ita aggrauātes. **T**otalr. aggrauātes sūt he q. i
 bis v. s. b. cōtineēt. **A**ggrauat ordo. loc. p. s. o

scia tēp. **E**tas. cōditiō. numer. mora. copia.
 causa. **E**st mod. i. culpa: status alter. lucta pu.
 filla. **E**xpone sic aggrauat ordo. s. facer. ut p.
 s. pter. diacon. zc. **L**oc. ut facer vel nō. **I**der/
 sona. s. iugata l. religiosa. **S**cia. q. vl. iugant
 vel sciēti. **T**ēpus. s. sacru. **E**tas iuuenis l. an/
 tiqu. **L**ōditiō ut fuus l. liber. **N**umer. i. q.
 vicib. **M**ora q. tū. s. stetit in p. cto. **C**opia. i.
 q. tū abstulit. **L**ā. i. q. sic fecit. **A**ddod. i. mā/
 feste l. occulte. **S**tāt. alit. i. si nobilis l. nō. i. di/
 gnitate l. nō. **L**ucta pu. filla. i. pu. tētiōe. vel
 magna stimulat. **C**ircūstātie at nō aggrauā/
 tes totelr. sūt. ut feci sic l. sic. **E**t ut intelligas quō
 circūstātie in aliud gen. peccati trabūt: do tibi
 exemplū. **H**ic luxuriaut cū cōiugata trabis i
 aliā spēm. s. in adulteriū zc. **Q**uantū ad tert/
 am veritatē dico q. deus non requirit ab hoie
 ampli. qz possit. **L**ū q. peccata oblita i hois nō
 sint p. tate sufficit deo mētē offerre. audi **A**ug.
Si a mētē ingt penitētis alig exciderit: p. s. tēf
 veritatē deo cui generalit. dicūt. **Q**ui nosti oc/
 culta cordis opera mea z delicta mea a te non
 sūt abscondita quib. veniā pargiaris. **A**dec. n.
 z veritas cōfuentis quā dil. git deus testante
 p. pba. **E**cce enim veritatem dilexisti. hec ille.
Adoc idem ponit magi in. iij. di. xxi. q. re zc.
De reuocatione peccatorū ad memoriam i
 confessione scienda. **C**onclusio tertia.
Expone tertia cōclonē. v3. **I**nuigilent
 oēs p. s. s. iōes ut p. virib. p. cti studeāt
 ad memoriā reuocare. **S**cius illi. cō/
 clusionis ē cū viderit p. s. s. iō: q. peccō: sup. aliq.
 peccō nūbil. dicit. **E**t tā ipse certā vel p. babilē no/
 ticiē h3: insudare. p. viribus d3 ut illud sibi ad/
 memoriā possit reuocare. **P**rio c. declaratiōe
 tres pono casus. **P**rim. casus ē. **A**udit facer/
 dos in p. s. s. iōe hūc vix z hūc mulierē: z cox/
 colligit ex v. b. q. vero n. copulāt m. f. m. o. n. i. o.
 credētib. in ipsis tom. n. p. p. s. i. r. u. z tpe p. s. s. i. o. i. s.
 neurz cox q. q. cū ignozēt hoc ip. s. u. dicunt scit
 tū sacerdos q. stant i peccō mortali. qd hic faci/
 et paupculus p. s. s. i. o. r. **S**ecūs casus ē. **H**ic pre/
 sbyter curā aiaz h. n. s. quosdā mutos. surdos.
 cecos. aut furiosos: vel filēs sub ei. h3 curā q. s.
 firmit scit in p. cto mortali esse: quid hic faciet.
Si. n. interrogat surdū nō intelligit. **S**i mutum
 loq. n. pōt. **S**i cecū ille dubitat an sit sacerdos
 z sic de alijs. **T**erti. casus ē. **S**acerdos petrū
 i p. s. s. i. o. c. audit: q. cōmiserit aliq. grāde scit. nō
 tū clarissime sacerdoti: z in p. s. s. i. o. c. nō p. s. tēf z

181

ille ad mēoriā fducit. **Petr.** Vo negat qd faci
et sacerdos. **Q**uā ad pūm dico q si id clār no
tū sit pūteri: et de h pbabiles bz testū rōes. il
lud supiori suo. i. epō. l'alteri pātē hntū nūcia
re d3. et pōt ēt ipfis nūciar ut aut faciāt diuorū
u3: aut q sil mancāt sic sit et forō. si at n cēte scit
sz nū pbabilr credit l' suscipiat nec ad supiorē
d3 accedē. nec ill' factū apire. nisi i ill' cōcernēt
crassā igratiā habūdār. **D**ec rīssio ē sz gl. sup
vbi. Inuitēdū de pe. et re. qd rē. **Q**uā ad fin
diē **Ray.** Sacerdos p virib' studeat ut tales
ad pūtiōz et merā pūtiāz iducat signis scriptis
et alijs modis qd pōt. xxi. q. ij. faciat hō p ppa
li salute bonū qd pōt. **G**i at nec signis nec aliq
cernit se pūcē mō oret tūc p ipfis dūm. **I**dez
bonet ut faciāt pōchian: ut. f. dñs corā eoz
illuminet: ut ad pūtiāz reducāt d psc. di. iij. c.
soler qri. i. si. **E**t si nihil omiserit d pūgētib' rē
n iputabit sibi. di. xliij. **E**phefjs. vbi dī ephe
fjs **Paul.** diē. f. Actū. rr. **A**ldūde si man
mce a sāguie oīuz vīm. **M**ō. n. subfugi. i. ne
glori. q min'. i. ut n nūciare oē pūtiū de vob.
Aldūde q a sāguie eoz n cēt si eis pūtiū dei an
nūciare nolūisset. **Q**uia cū i crepar deliqntes
noluerit eos pculdubio tacēdo pastor accidit.
h ibi. **E**t si vba **Breg.** Et. lxxiiij. di. error.
vbi sic dī. **E**rror cui nūq3 resistit approbat.
Et vūtas cū minime desēsat: oppmif. **M**egli
gē qppe cū possit. f. sine peccō arguer puerfos
nihil aliud ē q3 fouē. **N**ec caret scrupulo scie
tati occulte: q māifesto facinorū desinit obuiar
qī rē. **A**d tertiu3 p3 ex dictis q si sacerdos qd
potuiffet. t. excusat et absoluat eū. q pūm qd an
tea nouit: n ut uidet et pū a cōis: sz ut psona p
uata nouit. **E**t h itellige si pūm sit occultū. n vo
māifestū ita q nulla possit terguerfatōe eclari
n absoluat. **E**t ponit casus nobil. de cōse. di.
ij. n pbibet vbi dī q si pūm est occultū: ut dixit
gl. et **Petr.** publice cōic nē petat: quē certe scit
n cē pūssū: n d3 illi sacerdos eucharistū dene
gare. sec' si pūm publicū cēt. **A**uditer. **M**ō. p
hibeat inqt dispēfator. i. sacerdos pīgues ter
re. f. peccatores diuites i peccatis mēfam dñi
māducat: sz exatore moneat amē. i. deū q ex
igit ab eis moneat amere: ut diē glo. hccibi.
quare rē. **E**t hcc sufficiant pro prima parte hu
ius sermonis.

De obligatione confessorum quantū ad ce
lationem confessionis.

Consideratio secunda.

Secundo loco **P**ess

onē audiētū exqstā obligatiōez
vidcam'. vbi tres pclones sub
iūgam'. v3. **P**clō ē ita q
qs peccatores i pūssioe audire itēdit: sūmope
caucat ne aliqd sic patefactū cuipiā. reuelat. 2.
p' est ita. **N**on sine graui aie dispendio quis
pōt qd secrete habuit alteri reuelare. 3. p' est
ita. **N**ullus quātacūq3 data licentia d3 qd sub
figillo. confessionis accepit alteri denudare.

Q confessores que audiunt in confessione
celare debent. **C**onclusio pma

Cipe pma pclonē rē. m. s. **A**d o' de
clarationē tres igrām' vīrutes. **P**clō

Vi. ē ita. v3. p aliq grādū euitādo pi
culo qd hntū ē i pūssioe possit reuelari. 2. vī.
v3. alia q pūssioe pūcē pūssioe scit: sit obliga
t' n reuelar. 3. vī. ē abbas l'ali' supior pūm ali
c' sui inferioris p pūssioe nouit: peccat ne ille
supior illud pūm ipunitū liquēdo. **Q**uā ad p
mā dico q qūq3 casu occurrēt nūq3 sz pūssio
nē reuelar. vbi nō fmbūm **Tho.** i. iij. di. xxi.
q i sacris ecclie illud qd gerit erius signū est
ill' qd gerit inter'. **I**nter' at in sacris opaf
de'. erius at opaf ecclie mīter i positōe ma
nūū rē. **D**ñ h regula accipit q sic de' iterius
pūm boīs tegit: sic t sacerdos q ci' vicē gerit i
tris: occultare d3 erius. **P**ropterea qd cūq3
piculū imineat: siue sit de mīmonio int aliq3
illicite pūssio: siue heretico q corūpet fideles
siue de aliq tpali dāno rē. et illud si p pūssioe
sciat: mīto pacto d3 illud pūssioe reuelar: sz qd
agēdū ē. **D**ico q tales p pūssioe admonēai si
ut desistat. **E**t si cēt malū qd d eccliaz iminerz
d3 prelato nūciare ut vigilet sup gregē suū vl
huiusmodi. **E**t si ē malū tpale. utputa. pāimē
tū: obuiare d3 quātū pōt. et supiores mō mag
pplī cautos reddē. **I**ra mī q cōfessionē nullo
pacto reuelat. **I**nno. tū i gl. sup. c. oīs. de pe.
et re. opimone qūdā pūm dicētū q iminēte
aliq aūdictoz piculoz poterat pūssioe. sacer
talib' psonis reuelare: q possēt pdesse et n obeē
ut pri l' mī rē. **E** sumūtar gūmentū. xxi. q.
v. c. h videt diē. ifine. **E**t f. c. mltū mēter. ad
suū ppositū. vbi ponit casus de iurāte falsū. et
scias certe illū i. rasse falsū. cui fici lud idicādū
Et rīdet ibi dicēs: videt mībi q se a pīci sol
uat viculo. si idicet talib' q magis pdesse pos
sent q3 obeēte pūro: siue cū corrigē: siue dñs

pro placando: si et ipse confessio sibi adhibue-
rat medicinā. h. ibi. vbi gl. si. aut. Qui ergo dicit ta-
libus quod potest esse et non obesse: non dicitur. q. i. si
peccauerit. h. gl. Si h. opinio perfecta ab omnibus
nris improbat: ut patet per bñm Tho. i. iij. di. xxi. et
Petru de tara tasio: et ceteros. Et Ludolphus
doctor quidam eximiis ordinis minorum super iij. suarū
di. xxiij. q. vi. dicit quod confessor: in casu et quod moraliter
culu sacerdoti immineret: si dicitur quis pacto nec
vbo: nec signo: nec aliquo alio possibili modo confessio
nec reuelare. et per pñs dñi potest mortē eligere quā
confessione reuelare. hec Ludolphus. Quis ergo
suū pñm confiteretur si reueladū aliq. modo sciret et c.
Et ad hanc dico s. bñm Tho. ut. s. Si confessio
alio modo quā per confessionem pñm alie non uenit: poterit
illud reuelare si placet. tñ per euitadū scādalu
quod potest dicitur abstinē. vñ pono casu h. confessor au-
diuit i. confessione h. pñm: quod tñ alio modo an sciuir.
potest sacerdos dicere tale pñm mihi notū ē: s. si dicitur
cat illud i. confessione habuisse. Et si ut dicitur ē. pñi
scādalu euitadū oīo taceat: nisi aliq. gradis rō-
nabili cā immineret. Et dicitur Petru de tara tasio
i. iij. di. ut. s. Et ad tertiā breuiter dico quod
absq. reuelare si placet. tñ pñm euitadū relin-
quere nec ullū tenet adhibere remediū: nisi eo modo
quod ad ipsū deferatur. dicitur ergo i. foro pñali adhibere re-
mediū tñ: ut monendo eū. Et potest et aliq. alia
rōnabili occasiōe pñat ipsū officio. ita tñ quod oīs
confessione suspitio euitet. q. i. dicitur bñm Tho.
di. xxiij. i. iij. sniaz. Et h. sufficiant per pñti pñe.

Et grauitur peccat reuelans confessionem
et penitentiam eius. Conclusio secunda.

Accipe hanc pñonē. v. s. Mō sine grani-
aie dispēdio quod potest quod secretum habuit
alteri reuelare. vbi tres inquiramus
vi. pñe ista. q. si pñia reuelans confessionem
1. vi. est ista. Joānis iudici presentat alicui
grauis criminis suspitio: de quo nulla nisi per
confessionem noticia haberi potest. Accersit sacer-
dos hoc sciēs. Instat minus atq. tormentis iu-
dex ut sacerdos illud detegat crimē. patet suf-
fert sacerdos, tñ iudex prebet sibi facim ut vi-
tatē dicat. qd faciet h. sacerdos. 3. vi. est ista:
vtrū quod teneat celare secretū sub sigillo confes-
sionis dictū: nō tñ i. cōfess. s. c. Ad primam dico
quod grauis ei pñia iponit. Reuelans. n. cōfessi-
onē ē sacramenti violatō. et ordinē sacramenti p-
uerit. qm ut dicitur ē facim exterius significat.
quod interius gerit. Interius autē deus crimē
peccatoris celat. ergo qui illud exterius pādīt

violator erit sacri. et per pñs mortaliter peccat.
Inde de pe. et re. c. oīs. circa finē dicit. Sacer-
dos aut prudenter ingrat peccat circūstātiis. et
pax ista. Et caueat ne oīo vbo vel signo aut
alio quouis modo pdat alteri pñm. Si prudē-
tiori cōsilio indiguerit: illud absq. vlla expres-
sione persone caute requirat. Quā qui pecca-
tū in iudicio pñali sibi tectū presumpserit re-
uelare. nō solū a sacerdotali officio ē deponen-
dus. vñ et ad agēdū arcā pñiaz i. arcto mo-
nasterio ē detrudendus. hec ibi. Et de pe. di.
vi. c. sacerdos. dicit Bre. Sacerdos ante oīa
caueat ne his qui ei cōfiteant peccata sua alicui
recitet que ei cōfessus ē. Mō propinquis. s. su-
is vel consuetis: nō amicis: nō extraneis ne-
quod ob sit pro aliquo scandalo. Mā si hoc se-
cerit deponat: et oībus diebus vite sue igno-
miniosus peregrinādo pergat. hec ibi. Dñs
aut Hosti. in gl. sup. c. oīs. exponit quod pñia
Breg. intelligenda sit. Et dicit sic. Intelligas
pñiam Breg. s. m. peregrinationē quā diu est i.
pñia pñali. puta vsq. septēniū vel decēniū vel
plus vel minus s. m. q. pñia limitata erit. xxx.
q. i. si quod sacerdos. Quo tpe elapso ē i. mona-
sterio detrudendus: ut ibi perpetuā agat pñiaz
et sic vñ ius supplet per aliud. Et hanc pñiam i.
telligit assignari qm de reuelatōe sufficiēt fue-
rit i. iudicio pñati. Quia si nō pbarē nec con-
uiceret de crimine tñ sacerdos arbitrarie pu-
nirēt. h. Hosti. i. pñia gl. q. i. dicitur. Et dicit glo.
sup. dicto. c. oīs. sup. vbo deponēdo. quod oli illa
pñia Bre. ipōbat: s. hodie iponit illa q. po-
nit i. dicto. c. oīs. Ad hanc vñatē dico quod si facē-
dos nō posset iniquū iudicē declinare: vñ trāsse-
rēdo s. monē ad aliud. vel alio modo declinare:
credo quod rñdē posset. nihil idē oīo scio. s. ut hō
vel nihil scio sibi reueladū. Sic dicitur 2. dñi. xxiij.
De die aut et hora nō scit: neq. angeli i. celo: ne-
quod tñ hōis: subitelligit nobis reueladū: In
et de excessib. pla. c. dilect. fili. d. q. talis iudex
a tali i. q. s. tōde q. s. cōpellat. vbi dicit sic ter. Di-
lect. filius Honorii. iij. cuidā presbytero car-
dinali vicario suo scribit: quatenus rectores vñ-
bis q. cogebāt presbyteros reueladū sibi de q.
dā furto: quod fuerat tāq. sacerdoti reuelatū: per-
niciosa coartatōe q. s. cōpelleret. vbi dicit sic
ter. Quia pñiosa cēt predictū presbyterū si-
bi talitē credita reuelare: et cogi ad id quod nō rapu-
it: exoluēdū discretiōi tue mandamus: quate-
nō rectores corā te cōueniētes iniungas cōsē-

ura memorati pſhyteri ſup hoc grauamine ꝑ
geſcāt. h. ibi. Et glo. rōne reddidicēs q ꝑ ſa
cerdos ille illud furtū ſciebat ut deus: ⁊ nō ut
hō. de offi. or. c. ſi ſacerdos. Ad tertiā Vi
tatē dico ſm bñm Tho. i. iiii. di. xxi. q hō non
d3 ſo ſacili aliqd ita recipe. ſi tñ accipit: tenetur
clare aſci i ꝑfeſſiōe hēret. Et h de iure nālī. h
idē dicit Doſti. ſup dicto. c. ois. de pe. ⁊ re. ſ3
pono ꝑ caſū. Petr⁹ certā pecunie quātitatē n
ſuā ſub ſigillo ꝑfeſſiōis apud me depoſuit. ſu
publica iſſit o qd h ē agēdū. Dico ſ3 Bñl.
q ſi q3 h mō reuelat ſacerdoti qd habuit ꝑ fur
tū: vel alio mō cū peccō: ſacerdos tenet celare.
Si āt absolute dixerit: vel alio mō ſciuerit id
eſſe furtū: d3 dicē veritatē. S3 ꝑſito q nō ac
ceperit illud i ꝑfeſſiōe: ſed ſub ſigillo ꝑfeſſiōis
ſacerdos nō d3 illud recipeb mō. ſed ſi accipit
⁊ ſiat iſſuio ꝑ cōm: vel aliu bñtem ſup hoc po
teſtate: tenet Vitatē dicē: q ſi ſic recepit: de h
caſu nō cogitauit: vel ſi cogitaſſet vñ ꝑmiſiſſet
ſeu ēt iuraſſet nō reuelare: illicitu ēēt ꝑmiſſus
iuramētū. nec obſuādū ē i ꝑiudiciū ali⁹. Se
c⁹ ſi iuſſet ⁊ ꝑtṛanū iſſet. q tē ſubſiſſet d3 ta
cēdo l' ſophiſtica. i. ſophiſtice rñdēdo. q tē.
De nullius licētia debet quīs cōfeſſiōne
reuelare. Concluſio tertia.

Ecce tertiā ꝑſonē. v3. Null⁹ q3tū
cū q3 data licētia d3 q ꝑ ſub ſigillo ꝑfeſ
ſiōis accepit alteri reuelat. Ad qd qd
tur tres Vitates. 1⁹. Ean de licētia ꝑſitēus
poſſit q3 ꝑfeſſiōne reuelare. Secda Vitas. an
ſacerdos teneat ſcelat ꝑm qd absolute n potu
it. Tertia Vi. an ſacerdos teneat celat ꝑm qd
tñ cōſutēs nō curat ut absolute ſciat. Et tum ad
pṛmā quidā vidēt rñdere q ꝑ ſacerdos poteſt ſo
licētia cōſutētis ꝑm i cōfeſſiōe auditū reuelat
d3 m. ꝑ poſſe ſcādālū vitare: ⁊ nō vñ licētia ta
li vbi ſcādālū tñmet. Ille āt cui ſic reuelat de li
cētia ꝑſuēdi illud celare tenet. Et hi dicūt hāc
uiſſe intēnnonē bñ Tho. in. iiii. di. xxi. S3
h arguit ſic. Lege nature diuina: ⁊ enā gelica
q3q3 tenet cōfeſſiōne celare. Iſtā ꝑpoſitionē
cōter oēs cōcedūt. S3 cōſutēs nō ſup his legi
b⁹ diſpēſare pōt. q ſi par i parē iperitū nō h3:
a ſomoni nec minori i minori: ut. c. Inotuit cē
de electiōe. ⁊. xxi. di. c. inferior. ⁊ ꝑ pñs nullo
mō d3 qd dī i ꝑfeſſiōe cuiꝑiā reuelari. Itē dī
cū ē i antecedēti cōclōne q cōfeſſiō exteri⁹ eſt ſi
gnū qd ſit interi⁹. S3 de ꝑcā cōfeſſū nullo
mō reuelat. g nec ſacerdos exteri⁹ vñ mō d3

illud exteri⁹ reuelare. Hāc expōem facit. Lu
dolphus i. iiii. di. xxi. Et mḡr 21dare⁹ de ripa
i ſuo qdrageſimali illā iſſet. ambo ſit ordinis
minoz. S3 certe miro: q tātus doctor: ⁊ q ēt
bñm Tho. legit. dicat illū ſciſſe. Volui nāq3
ad lraz legē vba ei⁹: ipſe āt ad qōnē dicit ſic.
Duo ſūt ꝑpter q ꝑ ſacerdos tenet ꝑcā occultat
re. 1⁹. ꝑio ⁊ ꝑncipalit q: ipſa occultatio ē ſo cōm
tia ſacri. ſ. inq3tū ſcit illud inq3tū de⁹ vice ge
rit q3tū ad ꝑfeſſiōne. Alio mō ꝑpter ſcādālū
vitādū. 2⁹. dī āt ꝑntēs ſacē ut illud qd ſacer
dos ſciebat ut de⁹: ſciat ēt ut hō. qd ſacit dū cū
licētiat ut hō: ⁊ iō ſi ſciat nō ſi āgit ſigillū ꝑfeſſi
ōis. tñ d3 cauē ſcādālū i dicēdo me fracto: ſi
gilli ꝑdici reputet. Nec ſi vba ei⁹. dicite q3o
qd itē dī dīcē bñs Tho. i. bñs vbi. 3⁹. dī ꝑſi
tēs ſacē: ut illud qd ſacerdos ſciebat: ut de⁹ ſci
or ēt ut hō: niſi q ille ꝑſtēt ēt illud hō i ꝑfeſſiō
ne dicit: cē ꝑfeſſiōne dicat. ⁊ ſic ſacerdos alia
via h ſcit q3 ꝑ ꝑfeſſiōne ⁊ tñ ſi vult ꝑſitēt ut
illud reuelat hōt ſine fracto ſigilli ſclenare: q
reuelat illud inq3tū ſciuit ut hō. ⁊ nō ut deus.
Et q fuerit iſta itētiō bñ Tho. appet ſi q3 cū i
ꝑdicta di. ar. iij. legerit. vbi q3tū ſi illud qd ſa
cerdos alias ſciuit q3 ꝑ ꝑfeſſiōne poſſit reue
lar. ⁊ mātelle appet i corꝑe qōnis recitat: qui
buſdā opintōib⁹ ſibi nō gratis q ſi aliq3 aliqd
nouit ut hō poſſit alteri reuelare: ſ3 m ꝑ ꝑ ſcādā
lū euitare d3. Sic i ꝑꝑſito. Nec oia deā ſint
cū oi ſupponatōe. Et tñ ad fam Vitatē breui⁹
dico q ſic: ⁊ rō q3 licz ab oib⁹ cū absolute nō poſ
ſit tñ q3 oia audit i ꝑfeſſiōe ut dei vice gerētis
man iſſetū ē ex dictis q exteri⁹ reuelare nō d3
qd interi⁹ celat deus. Et tñ ad tertiā verita
tē dico ſimiliter ſicut ad primam. q ſi peccator
nō curat: q eius peccatū absolute ſciatur: deb3
illud dicere ſacerdoti ut homo eſt: ⁊ non tñ in
cōfeſſiōe: q ſic ſciat illud ut deus: ⁊ ꝑ pñs q3
tūcunq3 cōſutēs ut ſciatur nō curaret. nō ta
men poterit ipſe alteri reuelare. quare ⁊. Et
ſic patet ſecunda pars ſuius ſermonis.

De gnālī obſuātōe ꝑfeſſiōis ꝑſideratō 3⁹.

Terrioloco gnālē obſuātōe vidcam⁹. vbi tres ꝑſo

nēs more ſojito ſubiungam⁹ v3.

1⁹. ꝑſo ē iſta. Sic iſſimilitudinē
corꝑis celerit ꝑuidem⁹. ſic iſſimilitudinē aie citi⁹
q3 poſſum⁹ debem⁹ ꝑuidē. Secda cōclō ē iſta
Si qd nō negligētia peccator obmiſerit: ⁊ nul

lo mō possit recordari: gnālū illud debeat suā culpā dicēdo. 3° q^o ē ista. l3 p^oessorē optimū i grē debeam⁹ nō oēs cui voluerit poterit p^ostū.

Quā sit confitendū. Conclusio p^oma.

L^o cipe p^oma p^osonē rē. vi. s. Ad cū⁹

a declaratōem tres ingram⁹ vi. p^oria vi. ē ista. An subito r^o mor vt q^o p^occauit sit p^ostūcēdū. 2° vtrū ista p^osessio debeat cē spālīs vl gnālīs. 3° vi. ē: vtrū romipete r^o p^ogrini possint: in via cuiuslibet sacerdoti cōfiteri.

Quā ad p^oma notare debem⁹ q^o q^oto q^o in p^occō diu⁹ manet: tāto ad dinā grāz r^o glām sit ihabili⁹ r^o p^oteru⁹ior: q^o p^o locū a d^oia q^oto ci n⁹ a p^occō eribit: tāto ad dinā grāz r^o glāz sit habili⁹ r^o hūili⁹. h^o aut sit p^o p^osessionē. ps. Dixi p^ostūcēboz aduersū me i iusticiā meā d^ono: r^o tu re misisti impietātē p^occī mei. Jte sal⁹ aie p^occōderat salutē corpis: g^o si q^oto⁹ possū⁹ corp^o p^ouide m⁹: aie celerit p^ouide debem⁹. Jte q^o vita n⁹sa incerta ē: vt dic⁹ Boet⁹. Nihil ē in tpe p^ostūm tū q^o sue vite spaciū possit āp^oecti: q^o i dubijs s^o cno: ps eligēda ē. Sed quō h^o p^osessio sicda in telligat: an. s. de p^osessiōe i p^oposu⁹: r^o ad tēp⁹ postea ab ecclā statuto ope adiplēdo: an de cō sessiōe i scō. Ita q^o cū q^o p^occauit mor actu cō fiteat: nō pua ē apud doctorū difficultas. Jn p^occō de tarāfatio i. 4. di. 17. duas ponit opi niones. p^oria opinio scēti p^opi rōes adductas h^o q^o data oportunitate q^o p^occauit cōfiteri tē nē. Nec decretalis illa ois. de p^occ. r^o re. excu/ sa. q^o ecclā iudicū tps arctare p^opi hoīuz negli gētiā r^o nō āpliare. Sic ecclā p^ohibet nē q^o vlt tra annū in excōicātōe p^omaneat: nō tñ licētiāz p^obet i excōicātōe vsq⁹ ad horāz illā p^omanēdi. Alia opinio dicit q^o cū p^occpū ecclē sit affirma tū nō obligat nisi p^o loco r^o tpe. Ecclā v^o po/ tuit tps dēminare: cū sit p^occpū ecclē: nō nāc. vñ gnālē nō tenet q^o nisi semel i āno sacerdo ti p^ostūteri. Dñs Jnno. i glo. sup. c. ois. dic⁹ p/ mā opinionē cē securiorē. Et bñs Tho. dic⁹ sam opi. cē p^oabili⁹orē. s3 p^occō de tarāfatio q^otuor ponit casus i q^o tene⁹ hō an q^odragēsi/ male tps statū p^ostūteri. Jdūm casus ē i cōione sacri. vñ si q^o velle⁹ aut celebrare aut cōicare: aut ordinē fac⁹ recipē d3 hita opo: tuniāte sibi to p^ostūteri. 2° casus ē qñ hō ē in piculo mortis suat⁹ i firmiūate. r^o hos duos casus ponit etiāz bñs Tho. i q^o dā. q. de q^olibet. Et pp hūc scōm casū statuit decretal. cū infirmūas. de p^occ. r^o re. vt medici oēs infirmos p^ous faciāt cōfiteri. dic

textū. 3° casus ē qñ p^oscia statū p^ostūcēdū deāret qñ q^o su⁹ p^osciam. s. p^occpū vl p^ohibitiōis edi/ ficat ad gehēnā. 28. q. 1. s. ex his. r^o sūt verba Aug. Et aliq⁹ sic expenū vt dicit ibidē glo. oē q^o su⁹ p^oscia: nō erroneā edificat ad gehēnā 4° casus ē qñ hō ē in dubio: an tpe statuto ab ecclā poterit cōfessorē h^ore idoneū vel copiam vt si quis peccauit i aliq⁹ p^occō de q^o absolutio ad papam p^otinet: r^o nō h3 copiam penitētiāz pa pe: tenet illi cōfiteri opo: tuniāte famulāre. bca tñ m⁹ Tho. i q^o dā. q. de q^olibet dicit q^o laudabi le ē q^o peccator q^oz cū⁹ p^occō suū p^occū cōfiteat. p^o accūs aut dilatio vsq⁹ ad tps ab ecclā statutu⁹ meritoria cē p^osser: dñmō vltia ānū n⁹ diffēat Et itel⁹ige si differat vt p^oudēti⁹ cōfiteat vl deuotius p^opp⁹ fac⁹ tps. Dñs aut Bona. i. 4. di. 17. modū quēdā mediū ponit. s3 q^o p^ostū cēt. si vis tu vltierius sua dicta ponē: vide ibi. Et sic p^o p^oma vi. Ad hāz dico fm bñm Tho. i. 4. di. 17. de his de q^o b⁹ ē recordatō: spālīs re grif cōfessio: qñ sicut in q^olibet p^occō ē specialis delectatio r^o deordinatio: ita in q^olibet p^occō ad/ huc vt abstergat. regrif spāl⁹ displicētiā r^o ordi natio. Jn Hostien. ait. Mō ē approbāda im mo vitupanda q^oruā capellanoz cōsuetudo: q^o addū de pollutiōe putātes sibi h^o sufficē p^o cō sessiōe. Sed seiplos seducūt. q^o ad hūmōi p^occā mōralia regrif spālīs cōfessio r^o faciat. h^o ibi.

Ad tertiā dico fm Jnno. r^o Host. q^o si ro/ mipete r^o pegrini perā r^o baculū a p^ohis sacer/ dotib⁹ acceperint: siue ali⁹ de eoz licētiā iter ar/ ripuerint: p^osumēdū est q^o eis data sit licētiā cō sitendi. Si aut sine licētiā p^opi⁹ sacerdotis pe grinat⁹. ab aliq⁹ absolui nō p^ont nisi i necessita tis articulo. Et idē dicēdū ē de negociatorib⁹ r^o viatorib⁹. Sed ponam⁹ q^o q^o de licētiā sui sacerdotis pegrinet: nunqd pegrin⁹ a simplici sacerdote absolui p^ot a p^occō. cui⁹ absolutionez sibi c^ops resuauerit. Dic⁹ Guilelm⁹ q^o p^occ. r^o p^omarie si tps gnāl⁹ cōionis istaret vt i p^oasca: s3 d3 ei iniūgi vt cū sui c^opi sacerdotē h^ore potuēt ei denuo p^ostūcat ab illo p^oniām suscep⁹. h^o il le. veri⁹ tñ v⁹ q^o si tanta fuit necessitas q^o opo: tuerit cui potuit cōfiteri: non expedit vt iteruz p^ostūcat vl absoluat. o3 tñ q^o si aliqd satisfaciē dū ē satisfaciāt. Esi ē ob dēz cāz fuisset excōi cat⁹: r^o ab ipso sacerdote fuisset absolut⁹: si po stea si p^ostūcat se epo: reicidit i eādē sniāz. vñ po nif h^o regula gnāl⁹ q^o absoluti a sniā canōis vl bōi cū nequnt recurrē ad illū a q^o iuridice ab/

y

183

soluēdi erat pp piculū mortis l'aliū ipediuntū: si
cessante piculo l'ipediuntū se nō pnt illi a q̄ obe
bāt absolui: accepturi inādamē et satisfacturi
vt oz riciāt i eandē sūas. Et codē riciādūt
a sedcaplica l'egatī absolui: q̄ i iungit vt oz
diario l'aliū se pntent p pnia: et q̄ i iuratis fari
ffaciāt: nisi b̄ faciāt q̄z cū p̄mode pōint. et de
excō. eos. li. 6. si vō nō fuit nccitas nec ab solo
valuū.

¶ d̄ p̄tis oblitū suffic p̄fessio gnāl 2.2.

¶ Cipe fam p̄loes: v3 Si qd nō negligē
tia p̄tōr obmīsit: et nullo pacto possit re
cordari gnāl illd̄ delect suā culpā dicēdo. vbi
tres ingram? ve. **¶** d̄ ē ista. Que sūt illa q̄
reddunt p̄fessionē diminutā. 2^a ē ista. An in
adulti regrat p̄fessio de p̄tis an̄ babūmū. 3^a
est. Quā delect p̄tā quoz nō recordat pec
cator. Ad p̄mā dico q̄ tria sūt q̄ reddūt p̄fessio
nē diminutā. s. defect malitie. defect circūstā
tie. et defect negligētie. **¶** d̄ defectus malitie
vt puta q̄ ex p̄p̄ia malitia aliqd̄ p̄tū in p̄fes
sione relingitur. Tales. n. mīne p̄fent. q̄ p̄
fiteri est fil' fateri. Mō. n. benignitas dei vnu3
p̄tū sine altero p̄t: de pe. di. 3. sunt p̄fēs. vt s̄
in p̄cedēti sermōe. Idē. c. illd̄ aut si f3 vbi sic
d̄r. Si fm̄ Aug. ingratibū sue volūtāt nō pōt
inchoare nouā vitā nisi peniteat cū v̄tis vite:
quō ad nouitāt idulgentiā pueniet q̄z diu v̄tu
statē nō deposuit et. 2^a defect d̄r circūstātie:
qn̄. s. circūstātie p̄tū aggravātes: v̄l in aliud
gen⁹ trabētes ex negligētia p̄p̄ia negligunt:
de quib⁹ satis dēū ē sup̄. Terti^a defect est ne
gligētie: ut cū q̄s p̄tū sacerdotē querere negli
gūt s. c. faciēs. de pe. di. vi. c. i. Qui vult ingt
p̄fiteri peccā ut inueniat grāz querat sacerdotem
scientē ligare et soluē: s̄ cū q̄s negligūt ip̄reme
diute accedē. Vñ Ber. ait. sūt q̄ p̄fitendo sic
fabulā peccatorū suoz narrāt hystoriā: et egri
tudines aīe sue sine p̄fusiōe dimmerāt. et pene
i. q̄s sine p̄nia et doloris affectu et. et sic p3 p̄^a
vi. Ad fam dico q̄ triplex est p̄tōr p̄fessio.
Vna m̄tal q̄ sit deo. et hec regrit i oib⁹ adult
baptizādis: ut cōter omnes volūt. Alia ē cō
fessio vocal q̄ fit b̄d̄i et dei vicario. et hec nō re
grit an̄ baptizū: nec post. Tertia ē q̄ fit h̄d̄i:
ut sapiētī cōsiliario ob p̄siliū aīe: et h̄ regrit ex
p̄gruo: nō ex debito. Hec de intētiōe p̄d̄tri
de tarāstio i. iiii. Ad tertiā dico q̄ sufficit cō
fessio gnālīs. q̄ non regrit de⁹ ab hoīe nisi qd̄
pōt. Vñ cū p̄fiteri peccā oblita non sit spāl' in

potestate hominis: sufficit contritio et p̄fessio
general. Et hec sufficiāt p̄ p̄ma p̄loes.

¶ nō cuilibet aliq̄ p̄fiteri p̄nt. 2^a 3^a.

¶ Cipe itā p̄lone v3. 23 p̄fessorē op
a timū ingrere debeam⁹: nō tū oēs cui
voluerint potuerūt p̄fiteri. vbi tres i/
gram? vi. **¶** d̄ ista: cui curiales debeāt cō
fiteri. 2^a cui debeant cōfiteri plati. 3^a est cui de
beant cōfiteri reges. **¶** tū ad p̄mam dico
fm̄ d̄ostī. q̄ papa pōt eligere quicūq̄z vult
et ab eo cui papa sua p̄tā cōfict ligat: et eo su
perior: ē q̄tū ad h̄. et de offi. dele. c. sane quia.
glo. scda. Cardinal aut h̄ns cām legatiōis eo
dē mō pōt quē vult sibi in p̄fessorēz eligē. ar.
et de pe. et re. c. ne p̄ dilato vbi d̄r. Ne p̄ dila
tōe p̄nē piculū imineat aīaz p̄nitum⁹ ep̄s et
alijs sup̄iorib⁹ necnō et inferiorib⁹ platis exem
ptis vt etiā p̄ter sui sup̄ioris licētiā puidū et di
serenū possint sibi eligē p̄fessorē. h̄ ibi. Et sunt
vba Greg. 9. Si aut dicit cardinal est i curia
d3 cōfiteri pape v̄l penitentiario. Tū tū ē q̄ s
papa licētiā beat. Capellan⁹ vō et ceteri curia
les si sūt de familia pape p̄nario suo p̄fiteant
et nō alij. **¶** d̄ura h̄ cā de uirūtat relinq̄. Ad
faz dico fm̄ eūdē q̄ p̄tāre archiep̄i ep̄i et oēs
etiā inferiores plati exēpti p̄nt sibi p̄fessorē eli
gere puidū. vt p3 et de pe. et re. c. ne p̄ dilato
S3 nō si elect⁹ nō h3 a maiori excoīcatōe p̄tātē
absoluēdi v̄l a casib⁹ gūiorib⁹: l3 qdē d̄ia d̄i
xerit. ar. et de pe. si ep̄s li. vj. Alij inferiores p̄
lati nō p̄nt sibi eligē nisi de potētia pape: l' et p̄
p̄ij sacerdotē. vñ abbas v̄l qlibet plar⁹ n̄ ep̄s
nec exēpt⁹ d3 p̄fiteri ep̄o. Adonaci vō abbati
v̄l fm̄ statuta regule p̄nt et p̄fiteri ep̄o si ei sub
sint: decan⁹ p̄posu⁹ thesaurari⁹ et qlibet cano
nic⁹ et sacerdotes procbiales et familia ep̄i p̄f
teri debēt ep̄o l' alii de licētia ei⁹. q̄re et. Ad
itiā vi. dico fm̄ eūdē q̄ si rex h3 domiciliū p̄
cipale i aliq̄ ciuitate illi ep̄o p̄fiteri d3 v̄l sacer
doti nisi sup̄ h̄ h̄et p̄uilegiū. Idē dicendū de
duce marchione et oib⁹ h̄ntib⁹ latas iurisdicēf
i diuersis ep̄atib⁹. S3 si h̄nt domicilia i diuers
locis et si appet qd̄ sit p̄ncipali⁹. p̄nt p̄fiteri ei
cui⁹ procbia morant. v̄l qd̄ tū⁹ ē de licē⁹ ep̄i
eligāt. aut si leca sint i diuersis ep̄atib⁹. eligāt
de licētia v̄l m̄q̄z ep̄i. et h̄ volo tibi sufficiāt p̄
p̄nti p̄lone. Vñ igr n̄ ielus xps p̄ nob̄ mō
tū in cruce: nos oēs reddat p̄ suā grāz imūca
a crimine: sicq̄z digna ac plena p̄ritōe h̄ i via
v̄l faciat: vt p̄ egressū ab hac vita i glām cele

27
his regni digni suscipiamur: in q̄ cū p̄re t̄ sp̄i
scō viuūt t̄ regē b̄ndict̄ in sc̄la s̄ox annē.
¶ Etia tertia terti d̄ominice de correctione
fraterna sermo vigeſimus prim⁹.

I peccauerit in

te fr̄ tu⁹ vade t̄ corripe eū in te
t̄ ip̄m solū. **Adat. i8.** Saluber
f̄mā h̄ia i v̄b̄ carissimi d̄n̄s n̄r
t̄ m̄gr̄ doctrinā edocet. **Dis. n.** cadēs idigz s̄b
leuātē. Et tāta cū sit fragilitas n̄ra vt nemo s̄m
crie viuāt. **i. Jo. i. 2 de pe. di. 3. c. septies. t̄ p̄**
ner. 24. Septies i die cadit iust⁹ t̄ resurgit. Et
vnusqz diligē d̄cat̄ primū s̄c̄ sc̄ipm. de pe.
di. 2. c. prios. In vnusqzqz primū corrīgat
dū cadit. Audi d̄nm. Si peccauerit t̄c. In q̄
b⁹ s̄c̄tissimis v̄b̄ tres p̄sideratōes faciam⁹ v̄z
fraterne correctōis necessariā obligationē.
fraterne correctōis debitam conditionē.
fraterne correctionis amorosā castigatiōē.
De obligatiōe sine correctōis. p̄sidera⁹ p̄^a
¶ Rimo sine correctōis n̄cariā obliga
tione videam⁹. v̄b̄ tres p̄does pona
m⁹ v̄z. **¶ D̄ia 2^a ē ista.** Dulc̄ t̄ s̄c̄ra
correctio ē hūane vite multū necessaria. 2^a p̄^a
ē ista. Diffonit iust⁹ p̄sona p̄ diuersa statū in
primū dirigēda ē atqz excedēda sc̄a correctio.
3^a p̄^a ē ista. Quisqz ille sit a via declinās vi
t̄is oēs illū corrīgat t̄ ad vitā reducāt eq̄tāt.
¶ ad regulādū vite humane statū necessa
ria ē sc̄a correctio. **¶ Oclūso p̄ ma.**

¶ Cipe p̄mā p̄dōē t̄c vt s̄. v̄b̄ tres i
gram⁹ vi. **¶ D̄ia ē ista.** Si correctio ē
act⁹ charitat̄. 1^a si sp̄ teneat ad hunc
actū charitat̄. 3^a si ē sp̄ p̄tū obminē hūc a/
cū charitat̄. ¶ tū ad p̄mā dico fm̄ beatū
Tho. in. 4. di. 19. q̄ correctio nihil aliud est q̄
remediū q̄ddā p̄tū illi q̄ peccat. D̄plex ē
aut̄ remediū tale. **¶ Primū ē ip̄edire ne prim⁹**
n̄r malū faciat. Sedm̄ ē si s̄c̄ admonē t̄ p̄cu
rare vt a malo desistat: t̄ cui malū irrogatū ē
fiat debita satisfactio. Et qm̄ tā ip̄edir e maluz
q̄ primū q̄ p̄curare bonū cī: ē act⁹ charitat̄is
iō co:rectio ē act⁹ charitat̄is. Et nō regulā ge
neralē q̄ p̄tior t̄ s̄c̄tior charitat̄ act⁹ ē a p̄rio
remouere piculū aie t̄ p̄sone q̄z oīum bonoz
ip̄aliū. Vbi gr̄a. q̄daz iuuir res tuas ab igne.
¶ Ette h̄ bonū ē t̄ signū magne charitat̄. Itē
iste liberauit te a piculo p̄sone ne occideris
¶ Istud ē signū maioris charitat̄is. S̄z iste libe

rauit te a piculo aie ne. s̄. d̄āctis: q̄d peccādo
mortalit̄ incurrisse. Ette h̄ ē potissimā sig^m
charitat̄ qm̄ mors h̄ aie innumcrabiliū co:po
rū mores excedit: vt dīc̄ **Aug. 14. q. 3. c. si ha**
bes post mediū capli. ē. n. aia p̄cior: cunctis
opib⁹: t̄ oia q̄ d̄siderant hūc nō valēt p̄pari
oēs. n. taz paganos q̄z sarracenos q̄z iudeos
debem⁹ ad finē b̄titudinis sic nos ipsos diligē
t̄ singul⁹ q̄d possum⁹ illū p̄curare. In de pe.
di. 2. c. prios. §. p̄ide. d̄r sic. ¶ Proinde sic nos
p̄rios diligim⁹ qm̄ ad bonos mores t̄ ad eter
nā vitā p̄sequēdā: sic nob̄ co:z saluti p̄sulim⁹:
qm̄ nos in co:z p̄ctis ac picul. s̄. tā aie q̄z co:z
cogitam⁹. Et sic nob̄ subueniri optarem⁹: ita
eis subuenim⁹. aut si facultas defuerit: volun
tarē subueniēdi teneam⁹. Quaprop̄ p̄rimi to
ta dilectio est: vt bonū q̄d sibi i ferri vis: vel t̄
p̄rio. Illi v̄o plus q̄z se diligit d̄cū q̄ p̄ci⁹ a/
more ad r̄ps sue salutē nō parcat. Sc̄ipos tri
bulationib⁹ ac picul tradidit: nudari facultatib⁹
p̄p̄is p̄rie sue exteriorēs fieri: pentib⁹ t̄ v̄rozi
b⁹ ac filiis renūciare pati sūt: t̄ vt totā dicā ip̄
sā mortē co:z p̄is nō solū nō refugiūt: s̄ etiā li
beni excipiūt: abiētes a co:z p̄is sui vitā magis
q̄z a deo vitā aie sue discedē. h̄ ibi. Vidēs ex
his v̄bis q̄ q̄zū possum⁹ p̄ salute p̄rimi labo
rare debem⁹ q̄d signū magne ē charitat̄is. au
di **¶ Hiero. i trāsitu suo.** Adagnū inq̄ dilectio
nis ē signū hoiez i gbusqzqz minimis rep̄hēdē:
multū sepe nōz vana hūilitas. nō v̄a hūilitas
ē vitia tacēdo p̄mittē. Llama ne cessēs **¶ Isai.**
as inq̄: t̄ q̄si tuba exalta vox ē tuā: t̄ ānūcia po
pulo meo scelera co:z. vtinā p̄ vitia ois clama
ret creatura. h̄ ille. t̄ sic p̄z p̄ma vi. ¶ tū
ad fam̄ dicit b̄n̄s **¶ Tho. 1a se. q. 33. ar. 2. q. si**
nis correctio sine ē cmēda fr̄is. Et fm̄ hūc
finē correctio f̄ma n̄cariā ē q̄libet loco t̄ t̄pe.
qm̄ defect⁹ cuiuslibet circūstācie nō tollit bonū
vtutis fm̄ p̄bm. 2. ethicoz. nā si pax discedit
a medio nō ē p̄ virtutē. sed si multuz discedit
a suo actu corūp̄t̄ vt⁹: t̄ tūc soluz ē obmissio
p̄cepti q̄ d̄anabil ē t̄ p̄ctū mōtale. Tūc dīc̄ t̄pe
cū p̄ceptū correctōis sine sit affirmatiū nō ne
gatiūm. t̄ p̄ceptū affirmatiū nō obliget ad
sp̄: s̄ loco t̄ t̄pe: nō trāsgrēdiēs nō sp̄ mortalit̄
peccat. v̄n̄ talit̄ t̄ tali t̄pe. primū corrīgē p̄s
sc̄a q̄ pot⁹ peccares q̄z mererēris. **13. n. bona**
sit i se f̄ma correctio n̄ m̄ b̄n̄ facta. S̄z de h̄ in
fa p̄te sequēti. ¶ tū ad iūā dico s̄z b̄n̄ **¶ Tho.**
vbi. s̄. s̄. fa se. ¶ t̄mbus modis p̄t obmitti

fraña correctio. v3. meritorie cū pctō veniali
et cū pctō mortali. Ad meritorie cū qd oportunit
tū ingrit: vñ cū meruit ne ipsi delictiores fiant vñ
ad bonā vitā alios ipediāt et hñdī. 2° pōt ob
mitti cū pctō veniali: qñ. s. timor et cupiditas
tardiorē facit cū ad corrigēdū delicta fñs. Nō
tū ita q si paret ei q si frēz posset a pctō retra
here: pp tiorē obmittēt: et cupiditatē q i aio. p
posuit charitatē: vñ dīc Aug. Tercio mō pōt ob
mitti cū pctō mortali. vñ cū iudiciū vulgi forni
dat: vñ carnis cruciatio siue pemptio. dū tū h
sic dñent i aio q si frne charitati pponant. h de
intentiōe bñi Th. vi. supra.

¶ Difformiū primū corrigēdi sūt pctō 2^a.

Acipe fami pñone v3. Difformiū iū
a pñonaz dñci sū statū in primū dirigē
da est atqz erredā scā correctio. vbi
tres ingram⁹ vi. pñia ē ista. vñ pctā publi
ca. et puata sint vñformiū corrigēda. 2^a an qñ
debeant qd corrigam⁹. 3^a vi. ē: an q pñmīst ali
qd crimē ignorant inibi tñ notū: sit p me fñna
lit corrigēda. vñ grā. h pñbri pñmīst pñmī
et inde mortu⁹ ē. nescit tñ hoc ipñ pñbri: et sic
nec de celebratione cessat et. Itē vñ scio hunc
nō ē rite ordinatū vñ baptizatū: et tñ celebrat.
Itē scio aliquē hñe vñorē quā nō pōt: aut tenē
ecclīaz p symoniā: aut possidē rē alienaz. h tñ
oia pctōi incognita sūt. qd h faciēdū ē. pñ
tū ad pñmā dicēdū ē q si pctā publica sūt: publi
ce sūt arguēda. audi aplm. i. Th. 5. peccātez
s. publice corā oib⁹ argue vt et ceteri tñorē ha
beāt. audi Aug. nō tñ ingrit pctis publicis ē ci
remediū adhibēdū q peccant vt melior fiat: s3
ē vt et alij i qñ noticiā deuenierit nō scādalizēt
audi pulcherrimū tex. di. 45. c. 3. illud. vbi dñ
S3 illud nō ociose. i. negligēt trāscurrēdū ē
i. obmittēdū: qd vñ pctō ira. s. dei sup oēm
ppm venit. h qñ accidit. Quō sacerdotes q
pplo pñmīst ergo delinquētes benivolū videri vo
lūt. Et verētes. i. timētes pctōz linguas: ne
forte de eis male loquāt: sacerdotāl severitatē
i. iusticie inmemores: nolūt cōplere qd scriptū
est. i. j. ad Th. 5. peccātes. s. publice corā oib⁹
b⁹ argue vt et ceteri meriti hñant et. h ibi. Idē dñ
23. q. 4. c. ita plane. vbi dñ circa mediū capli.
Et corā oib⁹ peccātes arguat vt ceteri timēat
Itñ dñ Eccles. 8. Quia nō pñfēt cito pñmī
os fñia: iō s. hñ hñmāb s3 vño tñore pñmīst
mala. Si āt pctā sūt occulta distiguēdū ē: aut
alia pctā nō solū sūt in te. i. pñ te: s3 et pñ alios.

vt si qd occulte trahet quō ciuitas tradat hosti
b⁹: vñ si qd hñe occulte fideles a fide retrahat
aut pñurbet. Et sic sine aliq glofa tenet tal⁹ ad
denūciationē pñdē vt hñmī nocumētū ipedi
at. Et h dupli: ex respēu: tñ ex pñe corā q pas
suri sūt: tñ ex pñe corā q peccare intēdit ne. s. suū
pñmī pñleat: vt patuit. s. pñlor pñdēti. de pe.
di. 2. c. pños. 5. pñinde. Sūme. n. vñmī ē so
cios et pñiaz dñfēare. 23. q. 3. fortitudo. vbi dñ
pñmīudo. s. corpal q bello tñfēa barbari pa
triā: vñ dñfēdit iñfirmos. i. debiles: vñ a latro
nib⁹ socios plena ē iustitia. h ibi. Et si verba
Ambro. li. de offi. Idē. c. se. vbi dñ. Si qd sō
ritudinē latronis vel pirate enernat et debiles
reddit. pñst ill sua iñmītas. Debilitata. n.
mēbra vt pes vñ man⁹ supple fñm glo. qd pñf
nō hñ vñebāt a malo ope cessabūt. et dñc gl. q
itelligit de famosīs latronib⁹ q licite i furca
spēdūt. s3 si nō ē famosīs latro tñ castigat in
bē: et nō dñ tñc vitā vñ mēbz pñdē. h gl. Et vñ
ba hñ ter. si vñba dñero. sup Sopboniā. et. c.
se. sic dñ. Nō iñfēda: s3 iñdēpellēda iniuria lex
vñmī ē. Qui. n. nō repellit a socio iniuriā si
pñt: tā ē i vitio qz ille q tñc et. et si vñba dñm
bro. vi. s. et. c. se. dñ Qui pñ obuiare et pñurba
re pñeros et nō fac: nihil aliud ē qz fouē ipie
tatē corā. Vñ carz scrupulo societātē occulte
q manifeste facinorū dñfinit obuiare. et si vñba
Anastasi. 23 oia ista capla itelligāt fñm q cōi
ter exponūt de his qd ex offi icūbit: qd pñf
sūt ē i iusticia pñfēt vt occidēt mñlēt et filias
vt pñ pñ totā cādē qñē. tñ qñlibet licitū ē no
cturnos et depñlatores agroꝝ vñ latrones in
publicis strāt occidē: vt. 5. qñ licet vñcuiqz
scipm sine iudice vñdē. l. 1. Et ē multū fac. c.
fortitudo. sup alle. Itē licitū ē cūlibet dñfē
dēdo se aliū occidē: tñ bñ caucat ne occidat si a
lio nō euadē pñ. et de ho. c. 2. circa si. vbi dñ
sic. Si sine odij mēditatiōe te magz dñfēdēdo
et liberādo mñbz diaboli occidisti si aliqd ieu
nare volueris bonū ē tñbēl pñā fac largi. Si
pñbri hñ fecerit nō depñet: nō qñdiu viuūt pñmī
agat. et 23. q. 5. cū hñ. sic dñ. Lūbō ab hoieoe
cidit mñlū distat vñz fiat nocēdi cupiditate vñ
iustē aliqd auferēdi: sic fit ab iñmīco. s. nocēdi
cupiditate a latrōe. s. iustē aliqd auferēdi an
vñscēdi lōbediēdi ordie sic a iudice sic a car
nifice. i. mñstro lēuadēdi lōbediēdi nēitate si
cut qñ iñmīst latro a viatōe. hosti a mñlre et.
h ibi. Ad pñfētū igr redeam⁹. Si igr pñmī ē

occulis: et illud cedat i dānū plurium: et pma
 rine reipu. sine mora denūciādū ē vt pria vel
 ciuitas defēdat: vt pz i dicto. c. foritudo. 23. q
 3. Si vo pēnū sit occulū: et illud solū sit i te. i.
 pte: tūc vūatē hz qd dicit xps i pñi euāgelio
 Si peccauerit in te fr tu? et. vbi salūtera do
 ctrina edocet q an denūciationē sua secreta
 ad monito pcedat. Mō semel: s; pluries. Lūz
 āt iā pbabiliū cognoscē possum? q secreta mo
 nitio nō valet: pcedēdū ē vltē qz nūq; pec
 catū sit occulū ad testū iudicē: qui tū testē
 possint pdesse et nō obeē. Nisi forte extaret
 q ad emēdatōez frs nō pferet: s; exinde detior
 fieret. Vltē i testū pfusiōe adhuc ille nō
 vult emēdari: ē dīc xps. dīc ecclīe. i. plato quē
 si nō audierū sit tibi sic et nich? et publican? i
 nō comedas: nō bibas: nō cōuersatōez cū illo
 hēas. Et hū sufficiat qz tū ad pma vi. Et tūz
 ad fam dico fm bñi Tho. fa. se. q. 33. q illa
 bñicia q nō debent certe psonē: s; oib? cōuer
 siue sint palia siue spūalia. nō o; nos qre qb?
 illa ipēdam? alioqn efficeremur vite aliene ex
 ploratores. et p pñs cū frna correctio se ad oēs
 extēdat: sic frna dilectio: manifestū ē q qre nō
 debem? q; corrigam? s; solū q nob occurrūt.
 Ex q infert q nec religiosi claustrū ex re licz
 vt delinquentes corrigāt et. Et tū ad itia dīc
 Bñil. q si tales labo: at crassa et supina igran
 tia q nō excusat. et credat q corrigibiles fiant:
 ad monēdi sūt. S; si laborāt igrantia. pbabili
 dicit q credit nihilomin? eis dīcēdū ē vūatē
 nō q ipsi peccāt: s; ppi piculū et dānū alienū et
 iniuriā scōz. Nā nō rite ordinat? decipit audi
 entes. Et q t; rē pñi dānificat cū. Hec et si
 milia dico si ē psona pñasibil: sec? si nō: s; po
 ti? timere et de scādalo. Tūc. n. sufficē si dicā pla
 to: nō denūciādo vl accusādo: s; simplr nonfi
 cādo: si forte remediū ueniēs possit adhibē.
 De eo at quē sit tenē p vore quā nō pōt: dīc
 idē: q si pbare nō pōt: dīcēdo agi i discreto nī
 si credat q audiet par? sit i hac pte pitoz philio
 obedire. Si vo ppha e possit et sciar tūc d; eis
 dīcē: et cū supiorib? si nō credē diuortū pcurat
 nisi forte iuicē manē vellēt sic fr et foroz. q; et
 q a correctioe frna null? excipit. pēdo itia.
 Ecce tertia cōclonē v3. Quisq; ille
 sit a via declinās vūatio oēs illū cor
 rigāt et ad viā reducat egratis. Hui?
 dclonias sēsus ē q h pceptū de correctioe frna
 ad oēs se extēdit. Et ad hui? declaratōez bñis

Tho. fa. se. vbi. s. dicit q duplex ē correctio.
 Vna q ē act? charitatis: q ad emēdatōem frs
 delinquent? p simplr cē admonitōez spālī tēdit
 Et h ad oēs charitatē hñtes pñet: siue sit h
 dū: siue plat? Alia ē correctio q ē act? iusticie
 q itē dīc bonū cōe qd nō solū p simplicē adinomi
 nationē frnā pcurat. s; qnq; p pñtōez vt dīcēt in
 fra i itia pte hui? finonias: et tal? correctio ad p
 latorz et ad oēs rēpu. gubernātes spectat. Ad
 hōz āt clario: ē nēciā tres igrant? vi. 1^a vi.
 Et q oēs pñmū corrigē dēt correctioe q est
 act? charitatis: qro an supiores p inferiores sint
 corrigēdi. 2^a vi. ē si nō hñs charitatē tene: et ali
 os corrigē. i. vn? q ē i pēto mortali teneat aliū
 pētoe corrigē. 3^a vi. ē si q timēdo ne delin
 quēs deterior fiat debeat a correctioe cessare.

Et tū ad pma pono hāc regulā gnālē q oēs
 supiores maria cū reuerētia sūt p inferiores cō
 rigēdi. Audi aplm. j. ad Thi. 5. Seniorē igt
 ne itrepaueris: s; obsecro vt pñz. Mō. n. di
 cē dēs vt fieri solet: fratrachione: pñchiōe. Et
 h itellige vbi piculū fidei nō iminēt qm tūc pu
 blice arguēdi eēt. In Paul? Petr?: q le
 galia suaba publice rephēdit. ad Gal. 2. Cū
 at venisset petr? ātōe hā i facie ei restit. i. pu
 blice rephēdi. glo. ipē. s. petr? b de legalib? se
 tiebat: s; alios ex? suo et p indiscretōez suā i er
 rore ducebat. iō dīc Paul. In facie ei? restitū
 q rephēsi bil? erat. Et infra si tu iude? cū sis. s.
 natiōe: gnālī et nō iudaice vinit. s. cibū gētili
 um nō discernēdo a cibis fm ritū iudeoz: quō
 gētes. i. gētilēs cogis. s. mo exēplo iudai. are
 i. legalia obfuarē. glo. Legebat coa nō docē
 tis iperio: s; puerfatōis exēplo. Ex^m. n. plati
 qd amō qdā subditi coa pñō ē. h glo. et Nicola
 us de lira sic ait. Et his pōt elici tal? rō minus
 d; gētilis qz iude? iudaice vinit. s; petr? iude?
 nō vinit et iudaice: nec vinit dēbat: g min? gē
 tiles. i. galatē. Et ita redarguēd? erat. Petr?
 q suo ex? gētilēs trahēbat ad ritum iudai. h
 Nicola? de lira. h missa faciam? Sufficē hāc
 regulā accipe gnālē q vbi scādalo fidei nō ē:
 et aliq ex supiorib? delinquā: sūma cū reuerē
 tia p inferiores corrigēdi sūt. aug. Aug. Pau
 l? ingt corrigēdo petr? supiorib? et m dēdit: vt
 si aliqū deuicārēta via: nō turbēt si a minori
 b? rephēdant et. Seniorē g ne i. repāner? s;
 obf? vt pñz: iuuenes vt frce vtulas vt mīes
 iunēculas vt foroz et. Et sic pz b^a vi. Et tū
 ad faz dico q correctio frna pōt pñderari: aut

sū a. l. illud qd ē cēntrale: aut qstū ad illud
 qd ē cē de idoneitate: h qstū ad cē cēntrale sic ē
 emēdatio fr̄is ⁊ reductio ad viā eq̄tatis ⁊ h sū
 dat i recto iudicio rōis. Quā p̄ p̄mō morale
 nō corrūpat bonū nature qn̄ i ec remācat ali
 qd de recto iudicio rōis fm̄ illud poterit petōr
 aliū corrige petōr. Et h̄ dīc b̄n̄s Tho. 2a 2a
 q. 33. ar. 5. Si vō correctio cōsiderat qstū ad
 id qd ē de idoneitate: tūc triplici rōe petōr indi
 gn⁹ reddidit alios corrige. P̄mo rōe gūioris in
 iustitias. 2o rōe cōfessionis supbe iustitias. 3o rō
 ne p̄p̄e cōdēnabilitatis. P̄mo inq̄ reddidit
 petōr indign⁹ alios corrige rōe gūioris in iustitias
 f̄ ore. n. q̄ aliū corrigit gūioris trabe cecit. au
 di dñm 2da. 7. Quid vides festucā fr̄is tui.
 trabe autē nō videras. f̄ acut ad h̄ capla illa
 de pe. di. vi. c. j. ⁊ 3. q. 7. q̄ sine petō. ⁊ c. iudi
 cet. ⁊ c. in quib⁹. ⁊ c. postulat⁹. sup̄ allegata
 in p̄ma p̄loc p̄me p̄is f̄monis p̄cedētis. 2o
 cōdidit indign⁹ rōne cōfessionis supbe iustitias
 videret. n. aut ex supbia aut iniquitate p̄cedē q̄ i
 ceco cr̄is alios corrige velle. audi 2o rō. su
 p̄ 2da. h̄. In q̄ iqt̄ p̄posito putas ex charitate
 vt salues p̄mū ⁊ nō vt saluas aū teipm̄. ⁊
 infra nūq̄ debes adeo supbiri: vt petā p̄ior
 maiora iudices q̄ tua. audi ⁊ August. in ser
 mone dñi in mōte. Cogitemus cū aliq̄ rep̄
 bēdē nos necessitas cogit: virū tale sit vitiū
 qd nūq̄ hūm⁹: ⁊ tūc cogitem⁹ nos hoies ēē: ⁊
 h̄re potuisse. Del tale qd habuim⁹: ⁊ m̄ nō ha
 bem⁹: ⁊ tūc t̄gat memoriā cōis fragilitas vt il
 lā correctionē nō odiū: s̄ misericordia p̄cedat
 Si aut nos iuenerim⁹ i eodē vitiō cē nō obiu
 gem⁹: s̄ p̄tremescam⁹: ⁊ ad eq̄lit̄ penitēdū in
 nitēm⁹. h̄ ille. 3o cōdidit indign⁹ rōne p̄p̄e dā
 nabilitatis. ad Ro. 2. In q̄ aliū iudicas teipm̄
 p̄dēnas. dic ter. de pe. di. vi. c. j. sup̄ allega
 tū. q̄re ⁊ c. Ad itiaz vi. dico fm̄ b̄n̄s Tho.
 vbi. s. art. 6. q̄ correctio q̄ dicit actū iusticie p̄
 quē inēdit bonū cōe: p̄p̄ turbationē illi⁹ q̄ cor
 ripit nō ē relinq̄da. ⁊ rep̄u. gubernātes nū
 q̄ dare s̄nias s̄ ipios t̄mēat: qm̄ m̄str̄i dei s̄.
 ⁊ rē gr̄a deo ip̄ēdūt. S̄z correctio inq̄m̄z dicit
 actū charitatis: cui⁹ f̄nis ē f̄na emēdatio si spe
 rat p̄secutio hui⁹ f̄mis: correctio f̄iēda ē: si aut
 nō tūc a correctione delinquit: qm̄ nullū agēssu
 fra agere intēdit. h̄ de intēone b̄n̄s Tho. vbi
 s. Et sic patet p̄ma pars buius sermonis.

De qualitate ⁊ conditione fraternē corre
 ctionis. Consideratio scda.

Secūdo loco

f̄ratne
 correcti
 onis debitā additionē videam⁹
 vbi tres p̄locos faciam⁹ v3. P̄a

p̄lo ē ista. ois supior cui ex offi
 cio vlt dignitate incumbit alios corrige gūit deli
 q̄ si negligit obuiare. 2o p̄lo. Rūm debitūq̄
 modū si meritū voluerim⁹ h̄re: i correctione de
 bent⁹ obseruare. 3o p̄lo ē ista. nō est sp̄ illia
 tū correctionis p̄mēliā ferre i p̄mū: cū si
 nis debet⁹ s̄. erat p̄mēliā.

De negligētia supior qstū ad correctionē
 inferior. Conclusio p̄ma.

Ecce p̄ma p̄lōne ⁊ c. vi. s. Ad cui⁹
 a declarationē tres ingram⁹ vi. P̄ria
 vi. ē ista. vix ep̄s possit corrige p̄nci
 pes ⁊ dños s̄lares qn̄ iusticiā dereliquit: vel
 alio mō errat. 2o ē ista. vix ep̄s possit indeos
 ⁊ alios infideles corrigerē. 3o ē ista. vix supio
 res ⁊ q̄ curā recipi. vlt rei familiaris h̄nt: mor
 talis peccet: si circa subditos sint negligentes.

Qstū ad p̄mā dico dico q̄ glibet p̄la
 loco iudiciariā h̄is p̄rāt oēs xp̄ianos cū pec
 cāt corrige d̄z: q̄ rōe peti ois xp̄ian⁹ de foro ec
 clesiē. Adie. 1. Ecce cōstitutū te sup̄ gētes
 ⁊ regna vt euellas ⁊ desti uas ⁊ dispdas ⁊ edī
 fices ⁊ plātes. Idē ē d̄ iudicijs. c. noui. vbi
 d̄r circa mediū capli. Ecclā pōt de morali pec
 cato quēlibet xp̄ianū corripere. Itē ad eccliam
 spectat suare pacē ⁊ facē obseruare. Itē ecclā
 cōglicū de sacri religione. Itē pōt inducē legē
 cū p̄ ipsa ē: s̄ tenet eā m̄me rec. pe. s̄ se. h̄ ibi.
 Propica nōte q̄ si supiores ⁊ rep̄u. guberna
 re h̄ntes negligāt i suos subditos administrare
 iusticiā: pōt ep̄s ⁊ glibet p̄la iurisdictionē h̄nt
 p̄pellē illos ad iusticiā tenēdā. ⁊ si negligēt
 pōt eorū defect⁹ supplē ⁊ de eorū subditis iudi
 care. ē d̄ foro p̄pe. c. ex trāsmisā. vbi d̄r. Eā
 feudi p̄ dñz feudi d̄z t̄m̄ari. Et si maliciose d̄
 stulerit pōt ecclastic⁹ iudex iminare. h̄ ibi. ⁊ c.
 licet. sic d̄r. Mō valēt h̄re a sede ap̄lica ip̄trate
 sup̄ reb⁹ ad for̄ s̄lare p̄ncipib⁹: d̄ ū ip̄i iudi
 ces s̄lares pari sint iusticiā exhibē. S̄z si gūa
 mē intulerint vlt merito suscepti recusari fuerit
 si nō inenit supior ad quē h̄eant recurfū: tunc
 ad ecclasticū iudicē recurrat. h̄ ibi. ⁊ c. ex te
 nore sic d̄r. Cause ēr viduaz qd for̄ s̄lare p̄
 tinēt nō det̄ ēr p̄ ecclasticū iudicē iminari: dā
 mō p̄ s̄lare possint suā iusticiā obtinē. Alio
 q̄ ecclastic⁹ poterit eas iminare. h̄ ibi. Et h̄

idē ponit. 33. q. 5. c. administratores. Et nō
 dico tibi ad istas textū: qz sāt ex pōcis q̄ dixim⁹
 clarer. De dñō āt nō o Nicolao papa gñto: c⁹
 sub tpe h̄ q̄dragesimale pposui dū rome cēm
 r. pcurato: forē ordinis mei: fratx̄ fuoz beate
 marie aliq̄ notare decreui fin Jo. an. Dic. n.
 ipse q. vbi papa iurisdicōes tpālē nō bz legem
 tollē n̄ por q̄ ad forē civile: nisi i his i q̄bz v̄gū
 aie piculū: cū p̄ates distictē sint. xvj. di. cum
 ad vbi. vbi circa mediū caplī rōes reddēs q̄
 re p̄as ipatoris a p̄ate pape disticta sit: r ecō
 uerfo sic dī. Et vī xpiani ipatores p cīnavita
 pōuiscib⁹ idigerēt: r pōuifices p cursu tpaliuz
 rex tñmō ipatoz legib⁹ vterent: q̄ten⁹ spūal
 actio a carnalib⁹ distaret i cursib⁹ r cler⁹ mili
 tās mīme se negotijs sc̄larib⁹ iplicaret ac vicis
 sim. s. ex alia pte n̄ ille. s. ipator reb⁹ dñis p̄si
 dere videret. i. reb⁹ ecclasticis vī exponit. 3.
 q. 5. c. suspectis. vī dīc gl. in illi. q̄ cēt negotijs
 sc̄larib⁹ iplicat⁹. h̄ ibi. Nec p̄p̄a vba ad istam
 ponit. di. r. c. qm̄ idē mediator dī r hōiuz hō
 xps iesus rē. In his āt i q̄bz piculū aie v̄gū
 q̄ ad vīūqz forē tollit legē vī p̄ i sup̄dco. c. ino
 tuit. Et exp̄sse declarat c̄ de p̄scrip. c. vlt. vbi
 sic dī. Qm̄ oē qd nō ē ex fide p̄tū ē. r infra.
 Nulla valeat absqz bona fide p̄scriptio tā ca
 nonica qz civil. Quia oī p̄stitutiō atqz p̄futu
 rini derogādū ē: q̄ sine p̄tō moralī n̄ pōt ob
 seruari. Vñ oz q̄ p̄scribit r nulli⁹ ipis pte con
 fiaz b̄eat rei alieni. h̄ ibi. facit ad h̄. c. sup̄ illa
 qōne. r. c. cū fin eplm̄. de sc̄dis nup. r de so.
 p̄e. c. vl. li. vj. r de sc̄. ex. c. decreum⁹. li. vj.
 Mō. n. dedignā i talib⁹ leges ipatoz sacros
 imitari canones. c̄ de iudicijs. c. dīci. vbi dī
 A lici rē. de oī erie dī clerico corā ecclastico iu
 dice pueniri: nulla lege v̄l p̄fuerudine p̄iudici
 um gnāte. h̄ ibi. Et h̄ volo sufficiāt q̄stuz ad
 p̄mā vītātē. Et ad faz vī. dico h̄z Kap.
 q̄ eps r glibet iurisdicōne ecclasticā h̄ns dire
 recte iudicare n̄ pōt de his q̄ foris sunt. s. aliq̄s
 religionis regulas eis iponēdo: s̄ idirēc indi
 care p̄t. s. subtrahēdo xpianos ab eoz cōtione.
 c̄ de iudeis. c. r si iudeos. Itē iudicat de eis
 dū loquūt⁹ xp̄m. vī extra de iudeis. c. i non
 null. i. si. r sic de alijs. De ista m̄ā dīcē ifra se
 ria. vj. p̄tō. Ad istā dico q̄ q̄nī deliquit:
 cū mala ad eoz noticiā venerit r n̄ corrigunt:
 aut aq̄z h̄at obuiare desistūt n̄ fiāt. aut iter.
 86. di. faciēt. vbi dī. s̄ faciētis p̄culdubio cul
 pā bz: q̄ pōt corrīgē negligit emēdare. s̄ rī

p̄tā q̄ppe ē. s. x̄cul. r. Mō solū q̄ faciūt: s̄ ē
 q̄ p̄sentūt faciētib⁹ p̄cipēs iudicāt. Et libat
 dñō p̄p̄a q̄ ab afflictis pellit aduersa. q. d. et
 sacrificiū placet deo q̄ ab afflictis remouet pec
 cata. Et negligē cū possit deturbare puerfos
 nihil aliud ē q̄z fouere: nec caret scrupulo p̄se
 sionis. i. societatis occulte: q̄ manifesto facinori
 desinit obuiare. Et pbat se odisse vīta q̄ p̄dē
 nat errātes. Nec reliq̄t sibi locū deuādi. i. pec
 cādi q̄ nō p̄p̄erit excedēti. i. peccāti. Et p̄m⁹
 innocētie ḡdus ē odisse nephāda. Tres. n. si
 innocētie ḡd⁹ dicit glo. p̄m⁹ ē malū nō facē.
 Sc̄d⁹ faciētib⁹ nō p̄sēire. Terti⁹ si pōt peccā
 tes corrigere. 23. q. 4. ita plane. r. 45. di. 3. h̄
 glo. Q̄ rectores ciuitatis quō regunt vīe ciui
 tates. Q̄ plati quō regunt subdū vī. Q̄ ciui
 tates quō seruāt leges vīe mūicipales. Audi
 te 3sa. 59. q̄n i fine. Conuersū ingt ē retrōsū
 iudiciuz r iusticia lōge stetit: q̄ corrui i platea
 vītās r equitas nō potuit ingredi. Et facta ē
 vītās i obliuione rē. audi. ter. 83. di. ē. error
 Error cui nō resistit approbat. r vītās cū mi
 nime desensat app̄m̄it. Negligē q̄ppe cum
 possis. s. sine peccato arguere puerfos: nihil
 aliud ē q̄z fouē. Nec caret scrupulo. i. suspitio
 ne societatis occulte q̄ m̄ifesto facinori desinit
 obuiare. h̄ ibi. r. c. p̄sēire. dī. Consentire vī
 errātū q̄ ad rēscāda q̄ corrīgē debēt n̄ occurrit
 h̄ ibi. Et h̄ volo sufficiāt p̄ p̄nti p̄lone.

De p̄ditiōib⁹ suādīs circa correctōes. 202^a

Ecipe faz p̄lone v3. Rūū debitiqz
 a modū si meritū voluerim⁹ h̄re: in cor
 rectiōe debem⁹ fuare. vbi tres ingra
 m⁹ vītates. p̄p̄ia vītās ē. quē modū debent
 tenē sup̄iores i corrigēdo is̄iores: qm̄ de is̄e
 riorib⁹ ad sup̄iores dcm̄ ē in 3^a p̄lone huius
 p̄m̄e p̄is. 2^a vī. ē. quō equales in cāllib⁹ cor
 rectionē exercere debēt. 3^a vītās. quō ad se
 ipsū. Et ad p̄mā dico q̄ inī p̄claras sermā
 das p̄duōes iste p̄m̄atūne suāde sūt v3: p̄fide
 ratio. charitas: aiositas: mīritas: prudētia. Et
 discretio. p̄p̄io inqz regrit diligēs p̄sideratō
 Mō. n. corrigere dīz app̄iam aliq̄e nisi h̄n p̄
 m⁹ nouerit p̄sonā deliquisse. xi. q. 3. ḡue. Vīa
 ne ingt ē r indecēs vī i re dubia certa def̄ s̄nīa
 r si vba Brez. r. c. q̄zuis. dī. Quis vba sint
 qdā tñ iudici nō sūt credēda nisi certis iudicijs
 demōstret. Et sūt vba Aug: r Eccl. 3j. r al
 allegat ibidē. c. eoz q̄ accusant. Quis inquit
 scruteris nō rēp̄bēdas. intellige prius: r tunc

inrepa. anqz audias nō repbēdas. 7. c. n. solū
ponit re. ula dicēs. Mō solū ille re⁹ ē q falsū &
aliq pber: s; 7 his q cito aurē criminib⁹ pbz: b
faciūt isti hy poeritē igrātes dure cervicis. naz
qō i aīo hñ volūt. p iure hñi 7c. 2° regrit cha
ritas vt nō ex odio vl viditac correctio fiat. iz.
q. 2. c. finitas tua. vbi dr. 7 finitas tua ex pfo
na furis pefare pōt qli valeat corrigi. Sūt. n.
gdā q hñtē subsidia: furtū pferat. 7 sūt aliq q
in hac re ex inopia deliquit. vñ necesse ē vñ q
dā dānis: vt sūt illi supple q sūt soluēdo. qdaz
vñ. vberib⁹: vt sūt illi supple q sūt nō soluēdo.
do cōrigat: 7 cū 7 paulo distric⁹ agi. Ex cha
ritate agēdū ē. 7 nō ex furore 7c. Et si verba
Gregor. Et idē dr: 23. q. 5. c. pdest. qñ circa
mediū capli vdi dr. Nihil nocendi cupiditate
fiat nihil ibūanti: s; oīa pfulēdi charitate. Et
pax ifra. h solū bñfū vt vita hoīum corrigat
7c. 7 sūt vba Aug. 2. cor. 13. c. ea vidē. 23. q. 4
7c. 3° regrit aiositas: vt. f. nō sit nimis i cor
rigēdo remissus: qdū vñ pū indigno ad cō
tagiū. puocat vniuersos. 7 acilias. n. venie i
cēdiū tribuit deliquēdi. 23. q. 4. c. ē i iusta. vbi
dr. Est iusta misericordia. i. sūt aliq q iniuste
miserent. deniqz in lege scriptum ē de qdā. f.
Deut. 19. Mō mifeberis illi. Et i li. regū le
gi. f. j. Reg. 15. q. Saul hñt offēsa: qñ miser
tus ē Agag hostiū regē. f. amelechitaz q phi
buerat dina fua seruari. Ita si qs latronē fi
lijs depeant⁹ mor⁹ 7 lachrymis piugis ci⁹ in
fletus absoluedū putat: cui adhuc latrocinādū
aspiret effect⁹: nōne inocētes tradet erino. i.
morte. q liberat multa exitia cogitatē. q. d. sic.
Lerte si gladiū reprimit. f. ipse iuder vincula
soluit: laxat eriliū. Lū latrocinādū q pōt clemē
tiori via nō erripit facultatē q volūtātē extorq
re nō potuit 7c. Et sūt vba Ambrosij. 7. c. se.
sic dr. Me amisso iudicio sis paup⁹ n mala cā
misericors. Cui⁹ si parcis: sacello pcutis cor:
7 tāto negotē reddis quāto iusto sibi fauere vi
det. Et sūt vba Aug. i li. psalmoz. 4° reg
rit mititas vt. f. nō sit ē nimis crudel. Iusti
tia. n. sine misericordia ēē nō dīz. vt p3 di. 45.
c. 13. vbi dr. 23 pterūqz accidāt sacerdotib⁹ q
sūt repbēdēda: plus in erga corrigēdoz agat
beniuolētia qz seueritas. pl⁹ cohortatio. i. am
monitio qz cōmonio. pl⁹ charitas qz pīas. Lū
nemo nīm sine repbēdēdo aut sine pēdo viuat.
Mā si dñs statim p⁹ trinā negationē bñm pē
trū pceptozē nīm aplm indicasset. i. p dēnass;

nō tñ ex co fructū sic fecit recepisset: q. f. mul
tos puerit 7c. h ibi. 7. c. disciplina. sic dr. Di
sciplina. i. iusticia lū misericordia mītra destruit
si vna sine altera teneat. S; circa subditos in
esse dīz rectorib⁹ 7 iuste pfulēs misericordia 7
pie seuiēs disciplina 7c. multa exēpla ibidem
adducit vt de hoīe q icidit latrones: exponēt
polecū infusu in vulnerib⁹ misericordia: 7 p vi
nū iusticiā siue pūitōnē. Et ex⁹ pōit de Da
uid sic dicēs. h ē David ait. Vga tua 7 bacu
lus tu⁹ ipsa me pfolata sūt. Vga. n. pcutimur
baculo sustentamur. Sūt q districio iusticie q
feriat. sit 7 pfolatio baculi q sustētet. Sic itaqz
amor: s; nō emolēs. sit rigor: s; nō exaspans
Sūt zelus: s; imoderate seuiēs. sit pietas: s;
nō plus qz expediat parcēs 7c. 7 in ista alia po
nit pīre 7c. 5° regrit pūdētia vt. f. cōside
ret qūtatē crīs 7 psonē. Alio. n. mō fornicato
res. alio mō fures corrigēdi sūt. alio mō secu
lares. alio mō religiosus: sicqz de alijs. 7 acit
ad h. c. supius h allegatū. iz. q. 2. finitas tua.
de pc. di. 5. c. cōsideret qūtatē crīs 7c. 7 cū de
ho. sic dignum. 7. 24. q. x. corripian⁹. vbi dr.
Corripian⁹ itaqz a ppositis suis subditi corre
ctionib⁹ de charitate veniētib⁹ p culpaz diuer
sitate diuersis vl minorib⁹ vl aplioib⁹ 7c. Et
sūt vba Aug. 6° 7 vltio regrit discretio si
ne q vites sūt vitia: de dīc. 7 Petr⁹ rauēnas vt
qñqz cū dilectōe: qñqz cū aspitate corrigat. p
xin⁹. 24. q. 3. ecclie. vbi dr. Ecclie crīa qñ
libet si ipsis criminosis pīteri nolētib⁹ vñcūqz
claruerint. i. eibus notī sint: qñqz nō fuerit
patience leui medicamēto sanata. i. leui admo
nitione: velut igni qdā pie increpatōis vīdēda
sūt 7 curāda. q. si nec liquidē. i. certe cōnimit
sustinētis ac pie increpantis medela. pcesserit
vt in eis qz diū portati 7 salubrit oburgati cor
rigi noluerint: tūqz putride corpīs ptes debe
ret ferro excōicātōis abscidi. Me sic caro mor
bis emortua si abscisa nō fuerit salutē reliq car
nis putredis sue cōtagione corrūpit. ita isti q
emēdari despiciūt 7 i suo morbo pīstū: si i oī
b⁹ dēpauans in scōz societate pmāserint cōa
exēplo sue pūitōis inficiūt. h ibi. qñ 7c. 7 sūt
vba 7 drosperi. Et tū ad fam dico q. ad h
vt eqlis eqle recte corrigat. pmo regrit discre
ta amonitio in te 7 ipm solū. audi Aug. de v
bīs dñi. Quid ē ingt si peccauerit i te fr tu⁹: mi
si si tu scis q: peccauit. Mā si sol⁹ nosti q: pecca
uit i te: 7 cū vis corā oīb⁹ arguē: nō es corre

aor sed p ditor. **O** maledicta hie t p b p suetm
 do cu scun mininu prmu pen: r adhuc vir
 bu scunns: illud i placis: apotecis: r mutuis
 collocuioib publican. Et q celestis e crebro
 vir crededa somniam. Sz ve ingt Jsa. xi. q.
 iij. q dicitis bonu malu: r malu bonu r c. 2.
 regit discreta ro. i. ut illu corrigas sui r n tui
 amore. id dr. si te audierit lucrat eris frz tuu
 g pp illud fac: dicit Aug. vbi. s. ut lucrer illu
 Tertio. regit disc reta cōsideratio. audi Lri.
 sup Adat. qto igt inucreuioz r ptiacioz su
 erit: tato nou magis ad medicinā studē oz: nō
 ad itā r edū. Et eni medicū cū viderit morbu
 n remita nō desistit. sz tūc magis preparat ad
 curādū. vide g qū n vidit e grā h conecio sit
 sz emedatiois. Et pp h pelli nō inbet duos
 accipe. sz qū ipse corrigē n valuerit. Neqz tūc
 ad eū misit multitudinē. sz vnu vl duos. r ad h
 legis testimoniu iducit dicēs. In ore duoz l
 triū stat oē vbi. h ille. 4. regit discreta pro
 catio: ut p uocet aliqz i corrigēdo si sol tuis am
 monitiōib noluert emedari. r h innuit i ter.
 5. regit discreta nūciatio. qz si n audierit dic
 ecclie. qd duob mōis exponit fm glo. Vno
 mō dic ecclie. i. plato q pceit ecclie. r sic. s. ex
 positiū ē. Secdo mō dic ecclie. i. multitudini. Et
 sic exponit Adiero. sup Adat. dicēs. Idono si
 nec illos audire voluerit tūc multis dīcēdū ē.
 f. amicis q possint pdesse. r nō obesse: ut dete
 statidū eū hēant: ut q nō potuit pudore saluari
 saluet obprobrijs. h ille. 6. regit discreta se
 patio. qz si n emedauerit: sit tibi sic et h nē
 i. gentilis r publican. Ad duob mōis pōt in
 telligi. Vno mō ut euitet i puerfatōe sic credō
 car: r infidel. r h videtur aplus inuere fa ad
 Thessal. 3. Denūciam? at vobis frēs i noie
 dñi nri iesu xpi: ut subtrahat vos ab oī fratre
 ābulāte iordiate. Secdo mō ut excoicet a sacer
 dote. r h videt dicē ter. 24. q. 3. abi dr. Tā sa
 cerdotes qz relig fideles sumā hnt hre curā de
 his q peunt. qten? redarguēde aut corrigāf aut
 si icorrigibiles appareāt ab ecclia separēt. f. p
 excoicationē. Idē dicit. c. ecclie crimina. supi
 us allegati. qz r c. Ad itā vi. dico q bec sola
 ad pns discreta pdlio i correctōe supi hē suā
 da ē: ut aliena facta nunqz diiudicet peiora qz
 sua. Nec festuca socij trabē putet: sz se cunctis
 peiorē arbitret icelligēdo de generib singulo
 rū: r n de singul genēz. Audi pulcherrimum
 ter. i. q. i. c. multi. vbi dr. Multi seculariū ho

minū cū pl sacerdotū vitā qz suā discutiēt ma
 gnū pceptiois diuinoz sacroꝝ crimē icurrūt.
 Adagna. n. trabe vulnēatos habētes oculos
 cāqz negligētes: festuca tenuem i alioꝝ pspicē
 unt ocul. Quā dū icauē festināt euellē: erro
 ris i fouēā dillabūt. min? qdē p fiderātes. qz si
 eos sacerdotū vna lederet: si ipsi hūiit bonis
 sacerdotū amonōib aure accōmodarēt. Sed
 dū hypocritarū more pl illoꝝ samā qz ppiaz
 vitā. l. vite negligētiā diiudicāt: spemunt scā
 monita r spūalia dona. vñ sit ut nō solū ab eis
 dicta respuāt: sz qd deteri? ē diuina ēt misteria
 ptenāt: ut nec corpis cōionem aut sāguis dñi
 nri iesu xpi eoz misterio pfectā assumāt: putā
 tes hāc. f. cōionē min? ēē sāctificatā: si illoꝝ sit
 at officio qz vitā eoz ocul videt igbil. i. mala
 Deu i qz magnā laqueū icidūt: ut dina r oc
 culta misteria plus ab alijs scificata possē fieri
 credāt. Lū vñ idē spūs sāct? i ecclia diffusa p
 totū orbē terrarū icōp:rehē sibilū ea misteria r
 occulte atqz iuisibilū operādo scificet: r bñdī
 cēdo bñdicat. hibi. Et idē pbat de oib? sacris
 vñ vsus finē sic dicit: Vñ? dina discret? opa
 tur i eis. Et dīne solūmō ē h vi? siue ptās nō
 hūane efficacie r c. Qz igt o i sensan ppli dinā
 pot? antēdūte vtutē: r vram vitā p fiderate: q
 scelerib? plena ē r corrigite vos ipsos. Audite
 Jsa. c. p Lauamini ingt r mudi estote. aufer
 te malū cogitationū vraz ab oculis vris disci
 te bñfacē. gescite agere puerse r c. Et bec volo
 sufficiāt p p:enti conclusionē. qz r c.

Qz qz l3 ptumelia ferre in prīmū cōclo 3.
 Lcipe tertiā p:conē. v3. Nō ē sp illid
 tū correctiois cā ptumeliā ferre in prī
 mū: cū finis debitus sperat ptumeliē.
 vbi tres ingram? vitates. Id? vi. est ista. qd
 ē ptumelia. Secda vi. ē. an liceat cā correctio
 nis p:edē. Tertia vi. ē. an cā correctiois lice
 at dicē ptumeliā in prīmū. Qm ad pma dico
 fm bñm Tho. fa. fe. q. 22. q ptumelia iporat
 dehonorationē alie? p vba aut facta: ut si dice
 rē. Tu es vn? latro. tu es vna merūrix. r simi
 lia. Vbi nō q ista duo. f. ptumelia r pūciū
 ab inuicē offierūt. Mā tūc pūciū ē cū alicui p
 sone iproperat aliqz defect? siue sit culpe siue
 pene. Sz ptumelia ē cū alicui iproperat defe
 ctus. pprie culpe. Vñ si ego dicerem iniuriōse
 alicui. Tu es claudus vel cecus pūciū est: sz
 nō cōtumelia. Si autē dicat q si fur: nō solum
 pūciū: sz et cōtumeliā infert in prīmū. Sepe

tamen vnum pro altero ponitur. quare. rē.
 Quam ad secundam dico fm bñm Tho.
 fa se. q. 38. q. coniectio pot considerari tribus mo-
 dis. Aut. n. importat ipugnationē agnitione ve-
 ritatis et inordinatū modū. Et sic Ambro. ait
 Lōtenio ē ipugnatione agnitione veritatis cū cōsi-
 detia clamoria. Et hē ē pñm mortale. Secūdo
 mō pñno iporat ipugnationē falsitatis cū de-
 bito mō acrimonie. Et sic pñtio ē laudabilis
 Et sic cā coniectio licet pñdē: presertim cū
 sperat fr̄is emēdatio. Tercio mō pñtio ipor-
 tat ipugnationē falsitatis: s; nō cū debito mō.
 et sic potuerit ēē veniale pñm: nisi forsā tanta
 iordinatio fiat i pñdēdo q ex h scādālū gene-
 ref. Inde ap̄lus cū dixisset ad Thm. ij. Mo-
 li v̄bis pñdē. imēdiate subdit. At nihil. n.
 v̄tile ē nisi ad sabuerfionē auditiū rē. Et tūz
 ad tertiū dico s; bñm Tho. fa se. q. lxxij. q. tā-
 quitiū q; ptumelia ē pñm mortale. Et nō mī-
 n⁹ q; furtū vel rapina. Null⁹. n. si sane mētis
 ē mīn⁹ b. nō ē pñm amat q; rem tēporalem.
 Audi Bernardū i quodā sermone. Lōuiciū
 ingre leuis ē sermo: s; grauit vulnerat. leuiter
 trāsit: s; grauit v̄it. leuiter animū penetrat: s;
 nō leuiter erit. leuiter p̄fert: s; nō leuiter renocat.
 f̄ facile volat. ideo facile charitatē violat. tene-
 rā mēbrū lingua: attū vix teneri potest. Sub-
 stātia quidē infu mū atq; exiguum: s; v̄lu ma-
 gnū et validūz inuenitur: tenuis ē et lata. ideo
 ap̄rissimū p euacuandis sordibus instrumen-
 tū. hec ille. Dicit tñ beatus Tho. vbi. s. q. si
 q; coniectiois causa conuiciū vel contumeliāz
 sed p accidens. Et per consequēs dicit q. hoc
 q; q; erit peccatum veniale. q; nullū. discre-
 tio tñ necessaria est: ut. s. homo moderate suis
 v̄tat verbis. Qñ adeo graue conuiciū ēē pos-
 set: q. per incautelam p̄olatū auferret honorē
 ei us contra quē proferretur: et tunc posset ho-
 mo peccare mortaliter: etiam si debonoratio-
 nem alterius non intenderet. Quādo igitur
 quis honeste et debito mō coniectiois causa i
 alium contumeliāz proferat: multum meretur
 presertim cum speratur fr̄is emēdatio. Et
 hoc modo discipulos in Emaus cuntes stul-
 tos vocauit. Lu. vii. Et apostolos ad Gal.
 ij. galatas insensatos dicens. o insensate gala-
 te. Et Jobel. i. Et pergecimini ebri omēs q
 bibitis vinū in dulcedine. Dicit tñ Aug. q. ta-
 les obiurgatiōes ex magna necessitate sunt ad
 bibēde: in qb⁹ nōus nobis. sed ut dñs inferui

at instam⁹ de hoc ē beatus Tho. fa se. q. xij.
 quare rē. Et hec volo tibi sufficiat pro secūda
 parte huius sermonis.

De amorosa castigatiōe primi pñdēdo

Errioloco

Errioloco
 cū amorosa castigatiōe videat
 m⁹: vbi tres pñones faciamus
 v3. pñlo ē ista. Quisq; su-
 perior ē et curā h3 rei familiaris. si nō pot ver-
 bis suos corrigē inferiores vberib⁹ v̄tat maxi-
 ma cū maturitate. 1⁹ pñlo est ista. Et ex zelo
 charitatis oēs primū corrigē teneat: nō tñ li-
 citū ē oibus illos castigare. 3⁹ conclō est ista:
 Nulli tam superiori q; inferiori concedit tam
 cā coniectiois q; alio bono respectu verba pro-
 ferre maledictionis.

Qualiter superiores debent inferiores ca-
 stigare. Conclusio prima.

Ecce pñm pñone rē. ut. s. vbi tres
 ingram⁹ vi. v3. pñlo ē ista. Si pñ pot
 sine peccato filios vberare. 1⁹ vi.
 ē. Si dñs sine peccato pot seruū vberare. 3⁹
 vi. ē. Si ep̄s pot suos subditos sine peccato
 vberare. Et tñ ad pñm dico s; bñm Tho. fa
 se. di. lrv. q. vberatio qñ sit ex charitate et nō
 odio vel vindicta. h3 rōne pene infligēde pp
 malitiā. Nullus ar alterū punire pot: nisi i il-
 lū habeat pñtem: et q; filius subdit pñ. iō filij
 castigat e debēta parētib⁹ cū delinquant. v.
 q. v. non osculat. dr nō osculat semper pñ fili-
 um: s; aliqui castigat. q; qñ castigat q diligitur
 tñ circa cū pietas exerceat. h3. n. amor plagas
 suas que dulciores sūt cū amarissime inferunt
 dulcior. n. ē religiosa castigatio q; blanda re-
 missio. vñ ait ppha. Dulciora sūt vulnera ami-
 ci: q; volūtaria oscula inimici. h ibi. Et sūt v-
 ba Ambro. Si vō talis castigatio ex aio iniq
 et odio fieret. tñ esset peccatum mortale. Et
 ideo cū corrigūt discrete corrigant. q; rē. Ad
 fam vi. dico fm bñm Tho. ut. s. q. dñs habet
 etiam potestātē castigandi cor subditos. et iō
 cum verbis non corrigunt. ur castigant. Di-
 cit enim pphus. x. et bico. q; aliqui iā bone sunt
 conditionis et nature q; minime suburgatio-
 nis verbunculo emendatur. quidam vō as-
 ninc nature q; sine verberibus nō corriguntur
 Ideo omnes ad quos spectat inferiores corri-
 gere: cū verbis subditos corrigere nō possunt
 illos corrigāt cū mazans. facit ad hoc ppositiō

terius ante omnia. di. 35. et di. 45. cum beatus.
 Audi ter. v. q. v. non ois. Non ois inq. par
 cit amicus e: neq. ois q. verberat inimicus et
 infra. Quis nos pot. amplius amare q. deus
 et th. non solu. nos docere suauiter. veru. et sa/
 lubriter terrere non cessat fomētis leuib. qui
 bus deus cōsolat. s. p. n. mordacissimū medi
 camētū tribulatiois adiūgit. Exerceat fame pa
 triarcas. s. Jacob et filios eius q. fame iuerunt
 in egyptū. Etia. pios et religiosos. pplm. cōtu
 macem penis grauioribus agitat. Mō anfert
 ab apostolo. s. Paulo stimulu. carnis. tertio
 rogar. ut virtutē in infirmitate pficiat. et. h. ibi.
 Et sūt vba Aug. Et pncipiū huius capli po
 nit. et. 25. q. 4. c. nūmū. Et h. i. terna rōe textus
 ibi. Itē post pauca. Mō oēs q. parcat amic. est
 et. Ad tertiā vi. dico q. nullus ep. aliq. su
 is manibus vberare d. di. 76. c. nō licet vbi
 dicitur. Non licet ep. suis manibus cedere
 aliquem. hoc enim alienum a sacerdotē cē de
 bet. hec ibi. Id. test. in peccantem subijcere v
 beribus per aliū. v. q. v. illi qui. vbi dicitur.
 Illi qui aut fide catholica. aut inimicitia suspe
 cti sūt. ad pulsationē. i. accusationē ep. non
 admittantur. nec illi qui sponte alio. crimina
 confitentur. et ideo replicanda est sollicitudo veri
 tas. quam sponte prolatum nullius vox habe
 re potest hanc. s. veritatem diuersis crucian/
 bus. tamē leuib. dicit glo. elatebus. i. absco
 sionibus suis religiosus toro. erigere debet.
 ut dū penis copora subijciuntur. que gesta sūt
 fideliter et veraciter exquirantur. s. ab eo p. iu
 dicem. hec ibi. Et quibus patet q. licet ep. po
 po subditum subdere verberibus p. aliū. nō
 tamen per laicum. sed per cler. um. s. a verbe
 randus est clericus. Si enim per laicum vbe
 raret. ambo. s. ep. et laicus inuaderent in cano
 nem late. s. n. extra de sen. exco. vniuersitas.
 Et h. intellige nisi clericus vberandus esset.
 incorrigibilis. quia etiam per laicum posset il
 lū vberibus castigare. di. 17. c. nō licuit. i. fi.
 Et melius extra de sen. exco. ut fraternitati.
 Laucat. tū laicus ne apli. sua violētia se exten
 dat q. defensio vel rebellio exigit clericor. ut
 i. eadē di. 17. in fi. vide gl. et c. de sen. exco. ut
 fraternitati tue. vbi sic dr. ut fraternitati tue. et
 infra. plati pnt et debēt cleric. os poliq. fuerint
 de crimine canonice p. dēnari. sub arcta custo
 dia detinere. si sint incorrigibiles. nec monas
 rijs valeāt custodiri. Laici vō citra excoicati

onis sniaz cape clericos et ad iudiciū trabē pnt
 si o. et violent. dū in idē faciāt de mādato co
 rū quor. e. corrigere criminosos. dū tū nō am
 plius eor. violētia se extendat. q. defensio vel
 rebellio exigit clericor. h. ibi. Et pono tres s.
 regnlas gnāles. Pmo accipe istā regulā ge
 neralē. q. nūq. cleric. q. tūcūq. criminofus et
 istat. tradēdus ē curie seculari. dū nō possit cō
 rigi. di. si. c. dictū ē. nisi p. p. bēsi sint in crimi
 ne falsi. c. de cri. falsi. c. ad falsario. vbi dr.
 sic. Ad falsario. et infra. Qui p. se vel palium
 vitiū falsitatis lra. pape exerceat. cū fautorib.
 et defensorib. suis anathemate feriūt. Clerici
 dep. bēsi de. h. degradēt. et p. tūi seculari tradāt
 p. nēdi. Laici vō p. uicti graui. p. nēdi. h. ibi
 Et et accipe istā aliā regulā gnāle. q. vbi cūq.
 deficiat ecclesiastica p. as. sp. currit ad brachiū
 scilare. xi. q. i. petim. ut dignemini. et. 25.
 q. v. de legurib. atq. venencis et bistrijs ep. is
 et. i. fi. Figures dicunt q. sūt i. italia citra padū
 et c. d. offi. iudi. ordi. ci. i. fi. h. idē dr. di. 17. c.
 nō licuit. i. fi. q. et. 3. regula est ista. q. l. ep.
 et plati peccātes et deliquētes subditos. p. prijs
 manib. vberare nō possint. tū suos de familia
 et q. cūq. docerēt et erudirēt. si cā correctionē p.
 prijs manib. et er. ira p. uerit. nō idē dāt in ex
 coicationē sniam. h. ex. p. p. de sen. exco. c.
 cū volūtate et p. p. suo malitia distiguit. et. i. fi.
 c. Nec regit q. i. vberādo. discrete tū actuali
 ter de correctionē coguer. s. sufficit dicit. Bull.
 q. hūc tūc hēat i. hitu. Nec distiguo vix ver
 berat. s. i. i. sacris vel nō. q. decretal. cū volūta
 te i. indistincte loquitur. q. id cā correctionis si
 at. Et hec sufficiāt pro p. nē conclusionē.

Et nō oibus castigare licet. Cōclō secūda.

Cepe faz p. lonē. v. 3. et zelo eba
 ritatis oēs. primū corrigere teneāt nō
 licitū tū oib. illos castigare. vbi tres
 ponamus veritates. Pmo vnt ista. An liceat
 nō bnti potestate. ut iustitia p. seruct. p. p. hen
 dere furē vel homicidā et filis. Scōda vntas ē
 An ingri. et scholaz rectores. clericas et in sa
 cris ord. nibus p. stitutos. possint. sine p. cō
 rectiois cē illos vberare. Tertia vi. ē An si
 ne p. cō q. possit detinere clericū. vel i. sacris
 ordinibus constitutū furē asportantē re. s. as
 Et tū ad p. m. pono hāc regulā generalē. Qū
 q. ad aliq. delinquentē corrigi. e. nō p. nē.
 quia non est sui iuris. si castigat. graui. de/
 linquit. Et h. p. plura exēpla declaro. Et p. hic

hō ex malignitate hūc hoīem occidit. Et cū iu-
stitia poscat q̄ talis p̄ potestate p̄dēnēt ad mō-
tē: tū homicida ille impune vadit. Et vñ exul
eē deberet libere inhabitare civitatem. Ecce q̄
h iustitia perit. Nulli tūc nec iustitia periat
absq̄z auctē p̄p̄dēdē iale: aut vberat: aut oc-
cidē. Nā l̄z talis merca mortē: n̄ m̄ nisi a debi-
to iudice et debito mō: ut i auct. de iudicijs. q̄.
sedebūt. col. vi. Nā q̄ iustitū dānat. et q̄ iniustitū
sine iuris ordine dānat: vterq̄z mōtalit̄ peccat
Non .n. suff. cit bonū agē: s̄ ē ut vñ agat: ut
sepe dixim⁹. Deut. 16. Iuste qd̄ iustū ē exeq̄-
rio. Silt n̄ l̄z zelanti religioso p̄ iustitia p̄fina
da furē capē: tenere vel castigare vel vberat
q̄ ad ei⁹ statū nō spe ctat. S. l̄r nec iudici dñi
vel officiali seculari l̄z religiosū vel clericū de-
liquēte: ne iustitia percat: iuris ordie p̄ctimis
fo punire vel p̄dēnare: l̄z p̄ suū supiorē nō cor-
rigat. Aliē nō eēt corrigē mala: s̄ addē mala
malis. Nā si ipiū ē clericū vel religiosū opari
scel⁹. Iniquū q̄s ē p̄ supiorē nō puniri scelus.
Iniquissimū q̄s ē p̄ illū ad quē nō p̄inet castiga-
re scelus. Audi dñm Deut. 23. Nemo mitat
manū i mēse alienā. f. acit ter. cē d̄ sen. excō.
ut tue fraternitari. i p̄cedēt p̄lone allegat⁹.
q̄s tē. Q̄tū ad fam dico q̄ ingri oēs vberare
et castigare p̄nt quoscūq̄z sibi subiectos cā cor-
rectionis: ut expresse patet extra de senten ex-
cō. cum voluntate. in fine. nec sniaz excō. ieurit
ut ibidē p̄3. Sz ponam⁹ q̄ p̄ncipal̄ ingri repe-
titori p̄cipiat ne clericū p̄c tāt. et ille cā con-
ectiois p̄culit: qd̄ erit. Dico q̄ nō videt q̄ inci-
dat i canō ē. qm̄ p̄ncipales ingri bñficiū iurē
auferre nō p̄nt. p̄ qd̄ p̄ceditur q̄ q̄ alios docet
corrigere p̄o sūt: nec dicta decretalis mēt. onē
facit de p̄ncipalib⁹ aut infer. orib⁹ ingris. Di-
citur. n. ibi sic ad l̄fay. Et ibi q̄ obtētū prelato-
nis et uagisterij subditos et scholares coneci-
onis cā: seu aliq̄s de familia: vel p̄p̄nquos in
inferiori gradu: ut cā correctionis leuis p̄uisse
runt: sniaz. i. excō: atōis nō incurrunt. h̄ ibi.
Sz ponam⁹ q̄ tales modū coneciōis excedāt
Dicit dñs Adisti. Nū ex p̄posito et aio irato
m̄lū excedāt: nō credo q̄ incidāt i canō ē. q̄
solū mō doli p̄fegit. vñ violentia nō p̄mittit si
ne dolo. Et h̄ colligit cē de sen. ex. c. i. vbi sic
d̄r. sup̄ co. et ista. Si clerici iuxta pubēs ānos
se iniucē: l̄r vñ alie p̄culit: vel maior es si
leuitate iocosa: vel ingri si scholarē cā disciplic
vel coneciōis p̄culit: nō sūt ad sedē aposto-

licā p̄ absolutē minē di. Nisi odio i iniuria vñ
indignatōe: idē scholares se p̄culit. h̄ ille. et
h̄ ēt onidit. c. cū voluntate in p̄ncipio. Et. 17. q̄.
4. si q̄s suadente. q̄s tē. Ad tertiā vītātē dicit
Dm̄l. q̄ n̄ credit q̄ icidat i canō ē: si res illas
auferret. dū ille asportaret eas: et anteq̄z ad lo-
cū destinatū pueniret. sec⁹ si iniuallo id fieret.
Alidula de iniciētib⁹ man⁹ i clericos vidē po-
tes i p̄disanella. excoicatio 2⁹ p̄ totum. q̄s tē.
Vnusq̄z igit se emēdare et corrigē studeat et
q̄lūq̄z errātes ad viā vītātē q̄tū possam⁹ re-
uocem⁹. q̄ charitas lata esse ad oēs d̄z. q̄s tē.
Et cā coneciōis n̄ l̄z maledicē quēq̄z p̄o 3⁹.

Ecce tūā p̄lone v3. Nulli tā supiori
q̄s inferiori p̄cedit tā cā coneciōis q̄z
alia bōa respectu vba p̄ferre maled i
ctiois. vbitres ingram⁹ vi. v3. p̄o vi. ē ista
Quid sit maledictio. 2⁹ vi. An liceat aliquo
respectu maledicere aliq̄z rē creatā. 3⁹ vi. est
vtr⁹ sp̄ sit mortale p̄cū. Q̄tū ad p̄mā dico fm̄
bñm Tho. fa se. q̄. lxxvi. q̄ maledictio fm̄ quā.
nūc loq̄mur ē q̄n p̄nūciat alicui malū: vñ i p̄cā
do. vñ i optādo. de q̄ p̄ Paulus. neq̄z maledici
neq̄z raptōres regnū dei possidebūt. i. ad cor.
vi. Et tātē sūt p̄cū ē: q̄io p̄sona cui maledi-
cū magis amari debem⁹ et reuereri. Cum
ci. xx. q̄ maledixerit p̄ri l̄m̄i: morte moriatur
Et nō isti duo tūmī blasphemia et maledictō
p̄pe loquēdo a se iniucē differāt. Nā blasphe-
mia ē q̄n attribuit deo: qd̄ ei nō puenit: aut re-
mouet ab eo qd̄ ei p̄u. n̄r ut alias onidēt. Sz
maledictio ē q̄n alicui ut deo vñ creature aliq̄d
malū ip̄ccat vñ optat. In q̄busdā m̄ locis. ut
i thustia idē ip̄ccat. et h̄ ēt p̄bat p̄ decretalem
cē de maledicē. c. statuum. q̄s tē. Q̄tū ad faz
dico q̄ maledicē creature fm̄ bñm Tho. fa se
q̄. lxxvi. p̄gigit q̄nq̄z mōis. Vno mō f3 q̄ cre-
atura ordinat ad boiez p̄ modū subiectiois: q̄
s. p̄ cas subuenit hūane necessitati. et h̄ mō di-
rū de hōi. Adal dicta tra i ope tuo: ut. f. p̄ ei⁹
sterilitatē hō puniret. Et sic intelligit qd̄ dicit.
Deut. viij. Vñdicta horrea tua maledictum
horreū tuū. Et sic David ēt maledixit montes
Belhoc. ut expōit Bre. 2⁹ f3 q̄ creatura or-
dinat ad boiez p̄ modū significatiois. Et sic
dñs maledixit siculnee in significatione iudee
Adai. xi. c. 3⁹ fm̄ q̄ ordinatur ad hominē p̄
modū cōtinētis. f. loci vñ sp̄is. Et sic Job ma-
ledixit nocti in qua natus ē. Job. iij. Et h̄ p̄
culpā originalē. quā nascēdo cōrruit: et p̄ p̄

malitatis ide sequens. et fz h pōt ēt dīcī. dauid
maledixisse mōtib⁹. Deiboe. 2. rñ. 9. v3 pp po
puli cedē q i eis trigerat. his trib⁹ mōia dicit
bñs Thō. n licet creature maledicē: nisi forte
spāli dei fuelatōe. 4° mō pñgū maledicē cre
aturā i qzū sē creature dei. et h ē ppe pñm bla
spemīe. 5° pñt pñgū maledicē eis. in qzū pñ
derāf fz se. et h ē vanū et oīōsū: et p pñs illi
tū. hec bñs Thō. ex qb⁹ fat⁹ p3 q nllō mō li
cet dei creaturas maledicē. si igr i fac scriptu
ra. repiāf aliq maledictōes ille itelligit fz vñ
illoz trīn aī dīctoz mōz. vñ qñ dauid dīc. ma
ledicti q declināt a mādāt. tuis. itelligit n illis
iprecari malū: fz dīc illos cē maledictos p pe
nā quā bituri sē pp culpā. vñ cōit qñ qz ad
uerfī alicui acciderit: dīcē solēm tu es bñ ma
ledictus. Sīlī et fci dīcūf benedicti p glāz quā
bituri sūt p grāz. Sīlī illud dñi. maledicta ter
ra i ope suo. itelligit sic. q p ei sterilitatē mul
ta patiet⁹. iō erit maledīcā nbi. et sic oēs auctes
intelligi dñt. qñ rē. Ad tertiū dico fm beorū
Thō. vbi. s. q aliqñ ē pñm mortale: qñq3 ve
niale. 2° mortale qñ odio mala volūtate: et aīo
vidicādī iprecat alicui malū vel optat: et tanto
graut⁹ qzto psona cui iprecat l optat malū ma
ioris ē dignitatis. vñ maius pñm ē maledicē
dcū q3 xpī et hominē. et maius xpī q3 virgī
nīe: et maius vginē q3 alios scōs. Sīlī i h mū
do maius pñm ē maledicē pñm l matrem q3
frēm: et frēs q3 aff. nes alios rē. Tūc āt est ve
niale: qñ ex pñtate et lingue lapsu: vel leui mo
tu: et ex ludo: l i pñmeditate talia vba pferit. et
rō q pccā vboz pmarime et affectu pēsanf.
Ipmo tñ ego q valde graue sit veniale: et per
marie cū i pfuctudinē vñf. Et forte pptalē p
fuctudinē eff. ciet mortale. pceptus. n. veniali
um: dignū facit pena cīna. de pe. di. i. c. tres sē
vñf. Est ēt pñia. vbi sic dr. Est ēt pñia būlū
et bonoz fideliū pena quotidiana: i q pectora
tendim⁹ dicētes. dimitte nob debita nra. Me
q3 ca dīmīti nobis volum⁹ q dīmīssa i baptis
mo nō dubitam⁹: fz illa vñq3 q būane fragili
tati qzuis pua tñ crebra subrepūt. Que si col
lecta p nos fuerit: ita nos quābūt: et oppmēt:
sicut vñū aliqd grande. i. mortale pñm. Quid
n. interest ad naufragiū: vñ vno grādī fluctu
nauis opiat et obuat: an paulatī subrepēs aq
i sniaz: et negligētī culpā derelictā: atq3 cōtē
ptā ipleat nauē: atq3 submergat pp hec. f. pccā
venialia: ieiunia. elpne: et orōnes iuigilent. i.

vigilāt fñt. In qb⁹ cū dīcūm⁹ dīmīte nob et
māifestam⁹ nos hīc qd nobis dīmītraf. atq3 l
his vñb būlliantes aīas nras qñtidianā qdā
mō agē pñaz n cessam⁹. h bñ. et f vba aug.
Quare igr cū sine pctis viuē nō possum⁹. hīc
charitate. pñmū et nos ppos moncam⁹ p sic lu
crat⁹ i fratrem nostrum sumus. et aīas nras
a gehenne incendio liberamus: hīc per grati
am: et in futuro p gloriā. Amen.

f^o eria quarta tertia dominice de conditōi
bus filiorū sermo vigesimus secundus.

¶ Maledixit

q Pri l mri: mōte moriat. Adar.
rv. Ipaūda cūctis filijs vba si
ista. Si. n. dilectissimi pcedēti

fmōe didicim⁹ q extraneos corrigē cū charita
te tenemur: qzto magis parētes et pmarie fili
os. Et si inferiores suis supiorib⁹ obtpat tenē
tur: quāto magis et filij. q q maledixerit pñ vñ
mri: morte moriat. In qb⁹ sacratiss. mis vñb
tres d filijs et pentib⁹ pñderatōes faciam⁹ v3.
f filioz diuersa pñderatōe. f filioz diuersa ob
ligationē. f filioz paternā hereditatē.

De diuersa pñderatōe filioz pñderatō pma.
¶ Rmo filioz diuersa pñderatōem. vbi
tres faciam⁹ pñderatōes. v3. Ipaūda pñlo ē
ista. f filij carne a pentib⁹ descēdētes
nō oēs sūt legitimī: fz aliq sūt illegittime gnātī
2° pñlo ē ista. Ipaūda sepe filij pentū pñm: l3
i pñā nō pñferit i corz delictū. 3° pñlo ē ista: Sic
glā filij ē bona pceptio et bñ nasci: ita filiū sapi
ens ē glā magna pñs.

¶ Diuersimode filij carnales gnānt p p^o
Ecipe pñm pñderatōem. ut. s. Ad declara
tionē bñtres ingram⁹ vñ. Ipaūda vñ. est
ista. Quot modis filij dicūt carnaliū
gnāri. 2° vñ. ē. Qui sūt filij q pñrie dicūt le
gitimi. 3° ē An q sūt illegittime nati: possint
aliq mō legitimari. ¶ Itā ad pñm dico q fm
cōit de hac mā loqntes: qñtuor sūt mōi gnātōis
filioz carnaliū. Mā qdā dicunt filij nāles et le
gitimi. Quidā nāles tñ. quidāz legitimī tñ
quidā neutro mō. Quisint filij legitimī et nā
les dicē i 2° vñ. se. de alijs trib⁹ dicam⁹. Vñ
dico q filij nāles tñ sūt oēs q d soluto et soluta
q vxor ēē posset pñcipiūt gnānt. filij legitimī
tñ ut sūt filij adoptiui. f filij nec legitimī nec
nāles sūt q de adulterio incestu nati sūt: q ex coitu
dānato p leges nascūt. Incestus ē p sanguī

neay: l'affinitu abusus. Ita qduplicē filioz
distictōz tāgū gl. si. c. q. si. sint l. c. tāta ē mri
monij vis rē. Ad faz dico q illi dicūt filij le
gitimi z nāles q de vxoribz pcreāt ex vō z le
gittio mrimo. l. de mrimonio qd legitimū pu
tabat. legitimū at purat mrimoniū qñ abo. s.
vir z mlier publice i facie ecclie bōa fide pūcti
si credēt se legitie coplatos. et postlo q vn
coz sic credēt legitimū putabit mrimoniū: q
cūqz igr sic ē pcreat d legitimio mrimonio: fili
ē legitimus z nāl: s. pōsito q clādestine pcreit
q: vī ibi cē igrātia affectata: aut ei si abo ipedi
mētū sciētis publice pcreit: tē filij l filie q vī q
ex eis gnāt: n si legitimū z nāles. c. d. clā. de
spō. c. cū ibibito. s. statum. vbi dī. statum
ut cū mrimio fuerit pta i ecclie publice p pre
sbyteros pponāt ut ifra legitimū iminū pfini
tū voluēt legitimū ipediuntz opponat q op
positio indicat pta dōce appcat qd agēdū. si qf
clādestina mrimonia iure pspserit i qdu pibibi
to ē igrātū: l. et i facie ecclie pceclaz indicatū:
si abo pntes ipediuntū sciebant soboles ex h
mōi nuptiis illegitima censat. h ibi. z sic p3 fa
vi. p. tū ad inā dico q ser mōis pūgit illegit
timū legitimari. Quos f3 canones. alij vō q
tuor f3 leges. Sed3 canones isti duo s. p. qñ
soluē d soluta filios nāles h3: z postea pbit cū
illa: tē sine aliq lege filij aūdicti legitimat. sed
n ē sic de spuris. q. s. ex adultio nati s: c. q. si.
sint leg. c. p. qñ. vbi dī. p. qñ. ē nobz ifra. p
les an dīpēsarōz mrimonata: z postea p e mīe
accepit i vxorē: ad hēditatē pīnā legitimā repu
tat. h ibi. Idē dī i. c. tāta ē rē. Sedo mo pō
legitimari p spālē indulgētiā pape. c. r. co. c. p. ve
nerabilē. vbi dī. p. venēabilē. z ifra. q. vxorē
tuaz temē sepasti: z i pceptū ecclie aliā supidu
risti: nihil ei obiciēs qd diuortū i ducēt. Cū z
fides thori sit vnū d tribz bōis pūgij: n m ipsi
na violato violat viculū pūgale. z tā lex cāo/
nica q3 mofātra sobolē suscepā ex adultio de
testat. n solū a pmoide l a successiōe pīnā spel
lē: s. ē negā cis alimta: pntiōz suā i legitima
tiōe filioz tuoz n duxim admittēda. h ibi. bi
duo mōi ut dicit i canonibz repliūt: qtuor at se
qntes si f3 leges. p. dīm. ē si p filii nālē offe
rat curie ipatoz: fiat curial ut i auct. qb mōis
nāles efficiāt legit. s. si q3 igr. coll. vij. Itē si
offerat eū curie citat: d q z d vīcō ē oriūd
ut isti. d nup. s. vl. 2. ē. si p deccedēs nālē si
cū m testō noiet legitimū hēdē: z ipse postea
pīnā cicipi offerat testm: fiet legitimus. 3. mo

d. ē si nullo filio legitio exite ipse nāl filiū scriptū
offerat curie: ut dcm ē i auct. qb modis nāles
efficiāt legit. s. i. r. s. si q3 igr. 4. mod. ē si p
i istro p publicā manū psceto l alia scriptor cū
subscriptōe triū testm cū filiā noiet. nec nālem
ad ijar: ut i auct. ut l3 mri z auct. s. ad b coll.
vij. Spuriū vō nō pnt legitimari qñ ep leges
pmpatoz m l ali. aucte ci. alū de gra eos legi
tiat. Silr z papa qf rē. z sic p3 pīnā cōclusio.

De pēis parentū in filios. Cōclusio fa.
Acipe faz pōs v3. p. dīm. sepe filij
pēm pēti: l3 ipse n pscerit i coz delē
cū: vbi tres igrām. vi. v3. p. vi. est
ista. v3 filijs noceat pēcā mōtalia pētiū q ad
vitā cīnā. 2. ē. v3 filijs pēcā pētiū noceat q
ad ipalia l corpalia. 3. ē. v3 filij pūtiāt iuste
p pētiā pēti. p. tū ad pīnā vi. dico q dāplex
ē pena cīnā. s. pēcā scūs: z pēcā dāni. Si qñ
d pēcā dāni: sic dico q oēs deccedēs ab Adā
nisi a pēcō originali laucē: pūtiāt pēcā dāni p
pēm pmoz pētiū ut p3 d pē. di. iij. c. firmi
me. z. c. regnāte. z. c. nlla. z c. de baptismo
c. iij. s. s. adhuc v3 pētiā pētiā n fectat. boneti z
qrat d pēcā cīnā scūs: tūc dico q si filij pētiū
pēcā n fectat: minie pūtiāt. Audi ter. di. lvi.
c. vncūqz. vbi dī. vncūqz. i. ex qūqz pcreatōe
boies nascūt: si pētiū vitia n fectat. boneti z
salut cī. s. i. vita cīnā. semē. n. boies ex qlicūqz
boie dī reatura. i. factura ē. z co. s. femie ma
le vtētibz male erit n ipsū aliqū malū erit. h ibi
z si vba aug. z. c. se. dī sic. nūqz de vitijz cru
bescam. i. ticam pētiū: s. vnu illd qram z sp
āplectamur vtutē: hmoi. s. vtuos filij v3. ē
si alienigenam. s. a fide nobilitate: l gēte hēat
mīez ē si fornicatōe pollutā: l qlibz hmoi de/
decore sordidatā: nihil tū de ei. aut vilitate sus
cabif: aut crimie pollucē. s. q ad vitā cīnā rē.
h ibi. z si vba l rīf. sup math. z. c. se. dī. nas
ci de adultio n ē ei. l pa q nascit: s. illi q gnāt
rē. z de ista mā tāgit gran v3 qz ad finē distin
ctiōis. qf rē. Ad faz vi. dico q pēcā pētiū in
mīs ipalibz bōis noceat. ut i pmoide facer doti
i hēditatē pīnā: z mīs alijs q nōnt. i. q. 4. s.
itē pēcō. Vñ q ex adultio nascūt nec ad sacer
dotiū pmoūē pnt i bōis pētiū. hāc hīaz pōit
gran. ca. di. lvi. audi ter. c. d. elec. c. cū i cūct.
Nulli. igr i epm eligat nisi p. xxx. ānū ctatis
erigerit: z de legitimio mrimonio. si nat vīta z
scīa pmedabil dīmōstret rē. h ibi. audi z. c. p
mū ē de filijs pshy. filij igr pshyteroz z cete/
ri ex fornicatōe nati ad sacros ordies n pmo/

neat: nisi aut monachi fiant: aut i congregatōe ca/
nonice viuētes. plationē vā nullaten⁹ hēant
S⁹ neq; fuit: nisi dñs suis libertati donet. h
ibi. qf. S⁹ de h vide gl. i. c. vñcūq; di. lvi.
Ad tertiā dico q; aliq; p alteri⁹ malitia puni
ri triplr fieri pōt. vno mō qñ res vni⁹ ē qdā
mō res alteri⁹. Et sic filij fin corp⁹ sūt qdā mō
qdā res pñs. Et fuit qdā mō qdā res dñor. ⁊
h mō pñrūq; pñgit q; filij ex mal⁹ penitib⁹ ori
puniūt pp peccā parētū. quō ille fili⁹ d q Bre.
ij. dialogor. refet q; fuit a diabolo asportat⁹ in
corpe punit⁹ ē. tāq; res qdā mñs: ut exponit
bñs Tho. fa fe. q. x. arti. i. 2⁹ mō ali⁹ p alte
ro punit. qñ crimē vni⁹ i alter⁹ deriuat. Et h
pōt triplr accedē. v3. p imitationē: p meriti cō
ditionē: ⁊ p aliqualē pñsū ⁊ dissimulationē.
Primo p imitationē: ⁊ sic filij imitātes peccata
penitū pp illa puniūt: ⁊ fuit pp peccā dñorum
Secdo mō p meriti pñsionē. ⁊ sic pp peccā po
puloz qñq; pmittit de regnare dñm sceleratū
Job. xxxij. c. Qui regnare facit hominē hy
pocritā. i. sceleratū pp peccā ppli. 3⁹ p aliqle
pñsū ⁊ dissimulationē: qñ v3: qñ malū mal⁹
pñbē pōt: ⁊ nō facit vel dissimulat nō vidē
⁊ sic infidū boni puniūt cū mal⁹ q; maloz peccā
nō arguūt i dissimulacōe ut dñc Aug. p de ciui.
dei 22. 3⁹ mō aliq; punit pp peccā alti⁹. qñ iul
cē si vni⁹ loci ⁊ focitāt. ⁊ sic qñq; pp peccā ali
qñ gnālū totū pplm flagellabit ⁊ punit deus
qñ oēs sint vni⁹ corp⁹. quō filioz gomozeano
rū gnālū igne cōbussit. qf 22. Dec oia ponit
bñs Tho. fa fe. q. c. viij. ar. i. ⁊ h ē mā diffu
sua tāget feria. 4. dominice sequentis. Et sic
p3 ista conclusio.

De pñleghs filioz legitioz pñlo tertiā.

Cipe tertiā pñsionē. v3. Sicut glā fi
lij ē bona cōceptio ⁊ bñ nasci: ita fili⁹
sapiens est gloria magna patris. vbi
res ingram⁹ vi. v3. pñ. vi. ē. Quid pñest
nilijs eos cē legitimo: vñ sic. q fuit pñlegha fi
sioz legitioz. 2⁹ ē. an filij legitimi possint p
luari hereditaria successione. 3⁹ vi. ē. Quaz
pñtē hñt penes in filios suos. Quātū ad pri
mā dñca bñt q; ⁊ si plu; ib⁹ gaudeāt pñlegh
is legitie nati: tria hec sūt pñcipua. pñm ē di
gnitas xpi. q de legitio mñmōntio ortus est.
fm ē. q ad pñlationē assumi pñt. ut p3 ex de
elec. c. cū in cūctis. ⁊ ex de filijs pñly. c. i. 3⁹ ē
q; i oibus bonis parētū succedunt: nisi ex here
ditatē aliq de cā: ut statū dñc. etia q filij sint le

gitimi. pñest. ⁊ c. bñs. ut. 5. addntrm⁹ con
dñone pñm 22. Ad sam dico q; sic. Et in qbus
casibus h liceat plura legi. Adnald⁹ i summa
sua decē ponit casus. c. pat. Dñi at legisse ut
dicūt duodeci cās exheredatōis ponūt in au
tentico. ut cū de appellatione cognoscitur. 5.
aliud quoq; ca. Aliqñ at solū tres ponunt:
Ego at clariōres ⁊ vñllores colligā. Prīm⁹
igit casus i q filij exhereditarij pñt. ē si pat ci⁹
fuit hereticus. q; bona hereticorū ipso iure sūt
ecclie cōfiscata. ex. de here. cū fm. li. vi. 2⁹ ca
sus ē. si pat cōmiserit crimē lese maiestatis. ut i
l. qsq; ad. L. ad legē iulā maiestatis: vbi pēa
ponit cōfiscationis bonoz ⁊ deportatōis fili
orū ⁊ vltimi supplicij delinquentiū. 3⁹ casus ē
si pat h3 aliquod vis l feudū ecclie: qd here
ditario iure trāsire deberet ad filios. ⁊ ipse in
terfecit: ⁊ mutilauit rectorē l clericū illi⁹ ecclie
tunc pñdidit ipso facto oēm dignitatē. ⁊ oē ius
qd in ecclia habebat. ⁊ nihil ex ipis pueniet
vel peruenire potest ad filios. ut p3 extra de
penis. c. in quibusdā pñuincijs. vbi dñ q; ta
les homicide beneficium pñsionis amittant: ⁊
de pñmissis nihil pñueniat ad heredes: ⁊ vñ
q3 ad quartā generationē eoz posteritas i col
legiū clericorū nullatenus admittat: neq; i do
mibus religiosorū alie pñlationis ⁊ honorē si
ne dispñtione assiquat. h ibi. Quart⁹ casus ē
si filius manus iniecerit in parētes. Quintus
ē si eos criminalit accusauerit de cā q nō sit ad
uersus pñcipē: l rēpu. siue dominationē nñaz
Sextus qñ vite parētū infidiat: sicut fecit qui
dā filius pñdauit me pñte. āno. Mcccc. xlvij.
qui ppriū patrem venenauit. Septim⁹ est
si vxorē patris vel cōcubinā carnalit cōgucrit
Quauis ē si p debito patris vñ pñona iquan
tū potuēt fide iube noluerit. Non⁹ ē si pñbu
erit patrē facere testm. Decim⁹ ē. si penitibus
furiosis vñ amētib⁹ debuit curā nō adhibuerit:
l vitā nō ipēderit. Undecim⁹ si pñtes d car
cere nō eduxerit. Duodecim⁹ si pñ scit filiū be
reticū cē. ex. de bñficiis. c. excoīcam⁹. 5. credē
tes. L. redētes inq; eoz errorib⁹ bñficos iudi
cam⁹. Et h sufficiāt p fa vitā. Ad tertiā
dico q; l3 magnam hēant pñtes i filios pñtē
tū hec ē pñcipua q; pat necessitate famis tm: f3
leges cñiles filiū pñriā vñdere pōt. Alias hō
liber obligari nō pōt. L. de pñtib⁹ q filios distra
xerūt. l. ij. ⁊. L. de pcuratorib⁹. l. pat. qf 22.
Et hec sufficiāt p pñma parte huius sermonis.

De obligatiōe filioꝝ magi i spali pside. 2^a.

Secundo loco

uersa obligatiōz videmus. vbi tres pōtiones subiugam⁹. v. 3. p^a pōtō ē ista. 1ª illegitimie nat⁹ de iur cōi n̄ possit ordinari: et ad dignitates ecclⁱasticas p̄moueri: tñ quātū ad seculares dignitates n̄ sp̄ dī phiberi. 2ª pōtō ē ista. Quisquis fuerit illegitimie natus: nullissima ei⁹ via ē religiōnis ingressus. 3ª cōclō est. Quisquis fuerit legitimie nat⁹. iura volūt vel legitima ei porziō de bonis parentū assignetur.

De dispensatiōe illegitimoz p^o prima.

Ecce p^{ma} pōtione. ut s̄. Ad 2° declaratiōz tres i gram⁹ vi. v. 3. p^{ma} vi. ē ista. Que sūt cāc q̄re illegitimie nati q̄stū ad ordies et ecclⁱasticas dignitates dicūt ita reprobari. 2^a ē. Quis pōt dispēfare cū illegitimie natus. 3^a ē. Ut legitimat⁹ q̄ ad ecclⁱasticos act⁹ sit legitimat⁹ q̄ ad seculares. Q̄tū ad p^{ma} dico q̄ triplex ē p^{ma} rō q̄ illegitimie nati ita vidēt q̄stū ad ecclⁱasticos ordies et dignitates reprobari. p^{ma} ē dignitas clerical⁹ q̄ vili⁹ et isamib⁹ psonis p̄mitti n̄ d̄. et d̄ ecclⁱ pla. int̄ dilectos i h̄. Secūda ē p^{ma} crimis detestatio. et d̄ her⁹ xgēl. vbi dī q̄ hōa hēticorū dūt publicari: nec ēt ab errorib⁹ reuertētib⁹ nisi de mia p̄terius eis n̄ reddūt. Ecce q̄ in detestatiōe crimis hēticis q̄uis reuertētib⁹ bona corū n̄ reddūt. Tertiā cā ē p^{ma} scelcris imitatio. Solēt. n. tales filij p̄nos imitari errores. di. lvi. si gens angloꝝ. et sic p^{ma} p^{ma} vi. Q̄tū ad faz⁹ vi. dico q̄ q̄stū ad ordies miores et ad bñficiū sine cura pōt ep̄s dispēfare. Q̄tū ad psonat⁹ et dignitates n̄ pōt nisi papa. et d̄ filijs p̄bsteroz et alijs illegitimie nat⁹. c. is q̄ li vi. Vñ accipe rām gnālē q̄ si ab ep̄o scā fuerit dispēfatio q̄ ad ordies l bñficiū ecclⁱasticū tūc dispēfatio n̄ vltra se extendit q̄ possit ep̄s: ut i eodē. c. is q̄. Si vō a papa: tūc poterit p̄moueri ad ecclⁱam p̄bchālē: n̄ tñ ad psonatū vel rectoriā: ad quā p̄ electionē p̄cedi p̄fuerit. et d̄ p̄bchē. c. vl. vbi dī. cū oī. et infra. Lū papa scribit alicui p bñficio p̄ferēdo: mādātū n̄ extendit ad rectoriā l dignitatē. h̄ ibi. Q̄tū ad tertiā vi. dico q̄ de h̄ si m̄lie op̄inōes p̄babilio: tñ videt opinio Inno. q̄ sic dicit. Qui legitima t⁹ fuerit ab al⁹ q̄ p̄ncipe seculari: vel a ciuitate intelligit legitimat⁹ q̄ ad oēs actus seculares in

iris q̄ legitimatū sub sūt: et ēt i alijs iris q̄ ad seculares: nisi sint talia q̄ cōt i alterius p̄iudiciū. Mā nec i alijs iris succedūt ab iustato: q̄ sic auferēt bona ab hēdibus defici. S̄ tal⁹ n̄ intell⁹ legitimatus q̄ ad ordies: q̄ n̄ ē de iurisdicōe laici iudicis. Si vō fuerit ab ep̄o legitimatus in q̄stū potuit. s̄ q̄ ad miores ordines et bñficia sine cura: tūc ēt i alia diocefi p̄terit ad p̄dicta p̄moueri: q̄ h̄ ē de iurisdicōe ecclⁱastica. et i nulli⁹ p̄iudiciū. Et m̄lo mag⁹ si a papa: s̄ n̄ erit legitimat⁹ q̄ ad act⁹ seclares nisi i iris q̄ pape tēpl⁹ subdūt. Nec de intētiōe Inno. i gl. sup. c. venerabilē. et q̄ filij sint legitimi. Et cū his p̄cordat Ber. ibidē. et ff. de curiōib⁹. l. spuri. et l. gnālī. s̄. spurius. dī q̄ q̄stū ad seculares dignitates non sp̄ illegitimi phibent. Videmus. n. his tēpibus spurius q̄z plures dños et potēssimos i scā. q̄ tē. Q̄ illegitimi debēt religionē intrā 2° 2^a

Ecce faz⁹ pōtione. v. 3. Quisq̄ fuerit illegitimie nat⁹: nulli⁹ ma ei⁹ vita ē religiōis ingressus. Solēt. n. dilectissimi occulte qdā illegitimi indebite hēditate p̄na fructus recipi. Et qm̄ sine gūaie et corpis piculo id fieri n̄ p̄git. Et tres i gram⁹ vi. 2^a vi. ē ista. Quid facere debēt mulieres h̄mōi filios adulteros gnātes: q̄ d̄ bonis mariti idebite nutriūt: et sepe herediāt legitimo bona. 2^a vi. ē. posito q̄ m̄ filijs spurij dicēt veritatē. q̄ro an ipsi m̄ri credē obligēt. 3^a vi. ē. posito q̄ credant: qd̄ m̄frimi facē debeant. Q̄tū ad p^{ma} dicunt cōit doctores q̄ sacerdoti p̄ito: vel ep̄o: vlt̄ vtriq̄z factū reuelēt. Et tūc q̄ b̄ audierūt de p̄ditiōib⁹ spurij diligēt inquirāt: cauto tñ mō. Et si illū timētē deū et spūalē iuenerint: tūc corā muliē si viderit expedire: p̄us ab ea recepto iuramēto q̄ n̄ calūniōse aut caudolose p̄cedat: et ēt a spurio q̄ secrete reuelabit: factū poterūt reuelare. Si vō ille spurius hō sit q̄ verifil⁹ credat n̄ accēfēt dicis matris: vel q̄ er tali reuelandē grāde scādālū hēret gnāri: tūc inūgāt mulieri q̄ de reb⁹ suis si q̄s h̄z: l̄i sūuz habitura sit: viro suo int̄ posse satisfaciāt: et dolcat d̄ p̄missis p̄ccō. q̄ qdē satisfactio p̄ inpositā psonā secrete fiat et caute nō reuelādo viro vrozis psonā. et ita mulier erit i bono statu. ar. xxi. q. v. c. h̄ videt dicē vsus si. et et de pe. et re. officij. vbi dī: sic mulieri. quia i grāte marito de adulterio plē suscepit: n̄ ē p̄na denegāda: sic nec illi q̄ tūmēs ne viri heredi

tas ad alios deueniret pñ sibi supposuit alie /
nū. L'opostū d3 ei satisfactio p discretus sacer
dote inuigi. Text' sic dicit ad lram officij. r in
fra. Significalli qñdā mulierē i pñia tibi suis
k pñessā: qñmēa ne deuolneret viri possessio
ad alios qñdā herbaz succū potauit: r sic vē
ter c' itumuit. r inde gñdā se ondes sibi pñ
supposuit alienū. Tūēsqz maritū nō vult fa/
cin' ipñi detegē. q. pñe credit sine dubitatōe qñ
bet eē suā. Qm̄ igit' postulas edoceri vtr ū ei
hac fraude durāe sit pñia iūgēda. R. q. ficut
mulieri q' igrāte marito de adulterio pñe sus/
cepit qñuis id viro suo timeat pñiter nō ē pñia
denegāda: ita ne illi d3 pñia denegari. marie
fi p alios itelligas alienos ad qñ timeat posses
sionē viri deuolui: s3 pñetēs satisfā p discre
tū sacerdotē ei d3 inuigi. h. ibi. S3 ponam' q'
vir vxoris sit mortu' r illa i ei' vita nihil de su
pñict' fecerit r vir ei' credēs spūiū esse legiti
mū reliq' illū hēdē: r ad portionē cū alijs legi
timis. qd h faciēdū. Dico q' si spūi' sit bone
pñie vi. ē. mī illi factū narret ordie sup' dco
Et si crediderit ad vnā religionē se trāstērat l'
ad regionē lōgiquā pgar: ita q' de hēditate nī
hū pēpiat. hēditas āt dēf viris ab itestato: v'
hēdib' scripti: l'q' b' vñsitr credit q' vir relig'
set. Et si h nescit paupib' dēf. Si āt spūi' hō
sit q' vñsitr credit infm̄ nō acqēscē dēis tūc d'
bōis pñis hēdib' sup'dcis ad sumā qñitāre ipi
us hēditat' satisfaciāt. l' si nō sint: tm̄ paupib'
xpi dispēset. Si āt ad h faciēda ipotēs eēt p vi
rib' iūgilet ne hēdes legitimi dñfraudent. f. l' r
fiscm̄ sine scādalo reuēla: e nō possēt: vñputa
q' timet occidi l' fite tūc fiteat: qñ min' dñnū est
tpaltū bonoz amissio qñ piculū corpis vñ aie.
Hec snia satis colligi pōt ex dēis Scoti i. 4.
di. 15. r cōit i b' pñcordatōēs. Qñ ad faz b' i
tatē dico fin Buil. q' si mulier ē suspecta de
fallacia r nō sit bone pñcie: nō tenet ei credē nec
restituē hēditatē: imo ē absoluit' tā de pñceptis
qñ de pñcipēdis. Si āt hōestas scie r alie pba
biles circūstātie faciūt ei pñabile pñcie r vult
tutiorē viā eligē nihil vñt' de hēditate pēpiat
De pñcept' āt pñsūp' dat pñiliū Ray. vt resti
tuat' pñonāt l' remissionē pñat. Dñc tñ q' ad
h nō ē cogēd': q' bōe fidei erat possessor. ar. C.
de testa. l. neqz pñessio. Hosti. tñ r vñlder. di
cūt simplr q' nō tenet de pñsūp'. qñ diu fuit bōe/
fidei possessor: s3 mulier tenet de pñsūp' ad va
lorē pñis filij putatiui vt dñc Hosti. Et dñc ē

Host. q' spūi' nō tenet infm̄ credē. Si tñ h3 cō
sciaz ipet' ex dispēlationē q' i b' casu fact' facile
obtineri d3. Et sic pñ 2^a vi. Qñ ad itā dī
co q' si spūi' ē tūc deū r bone pñcie: r mī
credidit. qñ cāz pñabile credēdi h3 tūc tres vic s'
pñia r tutior q' religionē igrēdiat: r hēdita
te cui de iure pñgūt reliq'. Alia via q' ad reg i
onē se trāstērat lōgiquā ita q' mortu' arbitret
r hēditas ad man' pueniat cui d3. Alia via q'
de h dispēlatōe a papa ingrat. L' cōcordat in b'
cōit i hac mā loquētes vbi nō itas duas regu
las. pñ q' si tal' ingredit' religionē tūc de iure
cōit pōt ad oēs ordines pñmoueri extra de si
lye pñsūp' r. c. j. videt' pñone fa b' pñe pñ
textū. r di. 56. §. j. Religiois. n. igrēssus oēs
irregularitatē tollit sic r ingitūdinē pñtū. i9
q. vlt. c. nūc aut. r illud ponā pñoe sequēti. tñ
ad plationē abqz dispēlatōe pñmoueri mīme
pñt: vt pñ in. d. c. j. extra de si. pñsūp'. 2^a r la ē
si remanēt i sēlo nec ad ordies nec ad platurā
sine dispēlatōe pñmoueri pñt: vt i. d. c. j. Sed
circa eos plerūqz adhibet dispēlatō mag' v3 vt
ordinent' r i eccl'ijs pñint: vt pñ ex de si. pñsūp'. c
et tua pñe. vbi dñ. Et tua pñe rē. Si cōp' auct'e
aplica dispēlauit cū filijs sacerdotū i pñis ec/
clesijs cū dē sustinēdo l're postea ipet'ale dispē
latōe h' nō poterit irritare. Alij vñ dēfici i ec/
clesijs sine auct'e pñsūp' iustitū nō debēt i eis
remanere. h. ibi. qñe rē.

De legitima portio filioz legitioz. 2^a 3^a.

Lege itā pñonez v3. Quisqz fuerit
legit' nat'. iura volūt vt leg itima ei
portio de bonis pñtū assignetur. vbt
tres igrām' vi. v3. pñ 2^a vi. ē ista. an filij le/
gitimi in bonis pñtis aliquā legitimā hab cāt
portionē. 2^a vi. ē. an filij legitimi religioz
intrātes pñnt hēditate pñna. 3^a vi. ē. an fi
lij illegitimi aliq' mō pñi i hēditate succedant.
Qñ ad pñmā ē nōndū qd sit legitima portio
Et circa h sic diligue q' triplex ē legitima pñ
tio. vna q' debita ē iure nāc r h dñ debita sub fi
diū bonoz: qd debet filijs tñ q' sine cā ex hēdi
tari nō pñt. C. de inof. testa. l. oimō. r duab'
legib' sequētib'. r. C. dñ offiōiosis donatōib'
cū multis alijs legib' qñ cā bñuātis obmit
to. Et ista portio ē tal' q' si sūt qñtuor filij l' ifra
i. pauciores debēt hñe infm̄ ipos itā pñe. Si s'
gnqz l' vltia. i. plures debēt hñe medietatē ei'
qd eis debebat ab itestato. C. de ioffi. testa. au
tētica nouissima. Et h itelligi d3 debēt dñtract

fiqua efflor. Et hanc puto portionem illam esse
quam fili⁹ pdigus petebat pri⁹. Luc. 15. Da
mibi portem sube q^{ue} in^{te} p^{ro}ngit. Alia dr legi
tima portio q^{ue} vocat quarta falcidia. Que ha
bet⁹ z agrif iure institutis vi⁹ cu^m extrane⁹ est in
stitu⁹ heres alic⁹ z illa hereditas est exhausta p
legata: tuc ille iⁿstitu⁹ pot^{est} sibi detrahe^{re} quarta^m
partem hereditatis de singul^{is} legatis pierq^{ue} d^{icitu}r
legatis ad pias cas^{us} de quib^{us} nihil pot^{est} detrahe^{re}.
extra de testa. c. r^{ay}naldus. z. C. ad. l. falcid
diam. p^{ro} totum. 3^a legitima portio dr trebel
lanica vt cu^m q^{ui} est institu⁹ heres z rogat^{us} vt
alij restituant hereditate^m. Tal^{is} inq^{ue} institutus
pot^{est} retinere q^{ui}nta^m p^{ro}test de tota hereditate: ff. ad
trebellianu^m. p^{ro} totus. Et dr trebellanica a tre
belliano hui⁹ legis auctore. Et sic v^{idetur} p^{ro}ma vi.

talib⁹ liberis aut. licet. Epi in facere debet q^d
vterq^e peniu talib⁹ liberis ncia submistrat. sz
q^d suppetit facultates. extra d^o eo q^d durit i mri.
qua po. padul. c. cu brent. Et si volo sufficiat
p fa parte bui⁹ fmonis.

charactēz eoz q̄ diri de iuctario: q̄ iuctariū cū
 scriptura s̄z leges d̄z hēs ichoare ifra. 30. dief
 a m̄q̄re tellatoris l' postq̄z scit se heredē iſtitutū
 7 d̄z deſcribere ibi oēs res defūcti ſub teſtib⁹ 7
 d̄z illū p̄ſcē ifra. 40. dief l' ifra. 40. ſi res ſint
 tēote. 7 tūc ſz leges debitorib⁹ n̄ tenet vltra id
 qd̄ iuctū fuerit d̄ hereditate ſine fili⁹ ſit potēſ ſi
 ne ſi. Si vō nō fecerit iuctariū tenet ſolidū vlt
 dēm ē. Adis mō ſic nō ſ n̄ ſas tres ſ b̄ugam⁹
 iqrēdas vi. p̄d. vi. ē. q̄ ordie ſit pcedēdū in
 ſoluēdo legata 7 debita pri⁹. 2^a vi. ponam⁹
 q̄ ſint plures filij 7 q̄libet ſit heres p ſua pte:
 quōdēnt pcedari i ſoluēdo d̄bita pri⁹. 3^a vi.
 ē. an fili⁹ ad vota pſoluēda pri⁹ teneat. Q̄nū
 ad p̄mā diē Ray. q̄ ſi creditōes 7 legatarij ſit
 vciāt: tūc p̄ creditōib⁹ ſatīfaciēdū ē. ſi ſi ſepa
 ti vciāt libat heres ſoluēdo p ordines cuilibet
 veniēti ſue creditōi: ſue legatario dū n̄ ſiat i
 dolo vlt fraude. Verū ſi legatarij p̄ciūt cre
 ditōes: tūc accipiūt legata q̄bre dēnt vlt et poſte
 riores creditōes p̄ciūt p̄ores tūc p̄ores 7 po
 tiores in iure pueniūt. Et creditōes poſtmo
 dū venientes non debent heredē ingreſſe niſi
 ei remāſerit de hereditate vñ poſſit ei ad huc ſa
 tiſfacere. S̄z h̄nt t̄q̄z potiores ius ſuū ſaluū p̄
 legatarios q̄ p̄ accepit. ſi ſt̄ an̄iores creditō
 res q̄ p̄ accepit p̄ poſteriores ius h̄nt t̄q̄z po
 tiores i iure. q̄ de itēde Ray. diē in vlt. de.
 ſi heres ſcit creditū dubitat hereditatē vltra de
 bita n̄ extēdit: niſi d̄z legatarijs dare: dōcc cre
 ditōib⁹ ſatīfecerit. Et ſi niſi de hereditate re
 manet niſi d̄z legatarijs. S̄z ſi creditū heredi
 tatē ſufficē: 7 in debitoz q̄zitatē neſcit. tūc d̄z
 p̄ creditōib⁹ ſatīfacere: et ſi legatarij p̄us l' ſil
 cū creditōib⁹ legata petāt. Silr 7 de creditōi
 b⁹ poſteriorib⁹ reſpectu p̄oz. Debet. n. p̄ poti
 orib⁹ creditōib⁹ ſoluē. Si at heres h̄uc ordiez
 ſoluēdo mutarēt. ſ. p̄ legatarijs l' poſteriorib⁹
 creditōib⁹ n̄ abſoluit hēs i foro p̄ſcē niſi h̄ ſe
 cerit iſtigrani reputās. ſ. hereditatē ad oia ſuffi
 cere vel neſciēs h̄uc ē potē l' poſteriorē credi
 torē. h̄ de itēde vlt. de. Et nō duas regulas.
 1^a ē q̄ heres an oia pōt deducere expēſas
 funeris: 7 et alias q̄s ſcē i cās n̄cias heredita
 tis ſue in funere ſue i teſtō l' iuctario 7 h̄mōi
 Et breuē ſic q̄n debita tota hereditatē erhan
 riūt heres debet imuniſa lucro: ſic 7 a guami
 ne. p̄bat h̄. C. de iure deli. l. ſim⁹. §. c̄ſi p̄fa
 tā. 7 q̄nq̄z. §. ſequētib⁹. 2^a regula ē iſta q̄ l'z
 obligatio teſtatoris ad heredē trāſcat q̄z iū ad

debitū vlt legata ſm̄ expōez datā. ē. nō tū q̄z iū
 ad p̄culū p̄iurij: vel et q̄libet aliud qd̄ ex ſua
 vi vlt ſormā p̄ſſet excedere ſingularē p̄ſonā
 vt fractio voti vlt h̄mōi. h̄c r̄l̄az pōt vlt. de. 7
 vlt. de. 7 ſic p̄z p̄. vi. Q̄nū ad ſaz dico ſm̄
 Ray. q̄ r̄l̄az tenet q̄libet heres p̄ heredita
 tia pte. C. de actio. her. l. 3. Exap̄iſ tū q̄nq̄z
 caſus. 1° p̄m⁹ ē ſi aliq̄s ſit i obligatiōe aliq̄d
 faciēdi l' n̄ faciēdi. n̄. n. q̄libet tenet ſolidū. ff.
 de vbo. obli. i. exēcutōib⁹. §. 2. Et glo. pōt h̄
 ex^m dicēs. Si teſtator p̄miſit ſe aliq̄d op⁹ factu
 rū: vlt p̄miſit p̄ ſe vlt p̄ ſuū heredē n̄ fieri q̄ m̄
 n⁹. 1. vlt p̄ ſuū ire tibi liceat. h̄ q̄libet be
 redū in ſolidū obligat. Scd̄a caſus ē: ſi res
 q̄ d̄z reſtitui i ſolidū poſſidet ab vno. C. d̄ ag.
 heredi. l. 2. ff. p̄modati. l. 3. mibi. §. heres. 3°
 caſus ē i alimētis legatib⁹. ſ. p̄ volūtatē defūcti: l'
 iudicis: vel ab vno i ſolidū: l' a plurib⁹ p̄ p̄tib⁹
 deſiḡtis petunt. ff. de alimē. lega. l. 2. 4° ca
 ſus ē: ſi teſtator ab vno heredū legauerit credi
 tori hereditario recōpenſandi aīo: tunc heres
 ille vltz ad quātitatē legati onus debitū illius
 ſuſtinebit. ff. de lega. ij. l. cū ab vno. 5° ca
 ſus ē in expēſa funeris vxoris q̄ nō tū alſtrū
 git heredes p̄ hereditarijs p̄tib⁹. ſed enā vix
 p̄ potēde q̄ puenit ad cū de dote vxoris ſue vt
 puta ſi ad cū puenit cēnū 7 i hereditate ſi. cc.
 ipſevit tenet p̄z 7 heredes p̄ duab⁹ p̄tib⁹. ff.
 de religioſis 7 ſup̄tib⁹ ſuerū q̄tēs. 7. l. veluti.
 h̄ oia pōt vlt. de. vlt. qd̄ ſi plures. 7 vlt. ſc. q̄
 re rē. Ad t̄nā vi. diē Ray. q̄ voti pegrinā
 tiū nō pōt p̄ filio iniūgē niſi 7 ipſe fili⁹ appo
 baret. et de voto. c. l'z. vbi circa ſinez capli ſic
 diat. Qui on⁹ voti p̄mi p̄ ſua volūtatē ſuſcepit
 niſi p̄ſoluerit p̄ma ſe reddit ſuccēſſōe i dignū
 h̄ ibi. S̄z diē Ray. q̄ pecūiariā ſatīſfacēz h̄
 pōt iniūgē. et de vltur. c. tua. vbi ſic d̄r. Tua
 nos. 7 ifra. Heredes vlturarioz caſſi diſtricti
 one ad reſtitutōz cogēdi vlti ſi viuerēt cogēn
 tur. 7 et de ſolutōib⁹. c. j. S̄z dū s̄ vlt. de. §. j.
 7 vltz a voto. vlt diē q̄ be res gnālī ſi vult ad
 ire h̄editatē. tenet ipſe vota pri⁹ ſi vire s̄ h̄di
 tat h̄ patiāt maxie ſi vota pri⁹ volūtariē ſuſce
 pit vt dēm ē. Si at h̄editatē n̄ adiit: nō tenet.
 q̄ nec heres ē niſi forte ſp̄ōte p̄miſit. Et tūc ſi
 i oī caſu itellerit ſp̄ōte ſua obligat p̄ſonā d̄z vo
 tū oīno iplē. S̄z ſi t̄q̄z heres h̄ p̄mittebat p̄
 ſans h̄editatē adiit: poſtea mutato p̄ſilio abſti
 nuū nō tenet vota adiplē. 7 ſic pōt itelligi. c. l'z
 extra de voto. i ſi. S̄z q̄cūq̄z illā h̄editatē adie

rit. vota illa adimplere tenet: vt i. d. c. tua. extra d
vlturis. Dicitur Adisti. i. gl. sup. c. l. q. q. emit
tū votū trāsmarinū p subsidio ire scē. si ipedit
moxet alio ipeditio: eogendū ē alit pmitte
q votū iplcat. Et si nō pmitte: heres pelli p
t vt iplcat votū pīs l'expēsas aut subsidii qd
ipse vt p' vel testator factur' ēēt exhibeat. Ad
an intelligit qm p' vel testator vouisset votū trā
marinū p subsidio ire scē. sec' si p deuotōe vi
dēdi irā scām. tal. n. supueniēte legitimo ipe
dimēto nō tenet ire nec mittere: qz subintelligi
tur si potero. qre rē.

Et grauiū peccat q testamēta adimplere p
crastinant. Cōclusio fa.

Lcipe faz delonē v3. Mō sine gūi cō
scie dāno trāsit fili' si negligētia diffe
rat testm iplere pīs. vbi tres igrām
vi. v3. Adia vi. ē. an executor test. differēs
excutōes vt res meli' vēdant peccet. 2^a vi. ē
ista. qd agēdū si negligat excutōi mādare.
3^a vi. est. an testator aic detrimētū sciat ex re
tardatōe tali. Et ad p'mā dico fm beatuz
Tho. in qdā qōne de qlibet q i mora modici
tpis nō vt valde piculū. vñ si p aliquō tps si nī
mis lōgū differat excutio testi vt res melius
vēdant' et ampliores elyne fiant: laudabile est et
discretū. Sz si p nōbile tps differat sic cōit fit
vt excutio: pot' sua scā faciat qz defuncti. aut a
liq negligētia asinina. Nulli dubiū talē tanto
gūi peccare qzto psona defuncti magis idiget
auxiliari. Et nō q testator pot' ipenē penā suo
heredi l' suis hēdib' si sue nī paruerit volūari
vt instituta de lega. §. penul. Ita tū q testa
tor nihil p'cipiat hēdib' p' t. stm qd sit ibonestū
l' ridiculosū. ff. de p'diti. infer. l. qdā. Et sic p3
p^a vi. Ad faz dico q: hēdes p epm cogēdi
sūt infra anū testm exple. Et si neglexerit: tūc
ipsometēps exēq' extra de testis nos qdē. vbi
dī sic. Mos qdē. et infra vltie defūctor pie vo
lūatēs epali decēs ē studio adimpleri. h ibi:
Nec obstat si testator in d'iterit ne ei p'sse iro
mirēt. extra de testa. c. tua. vbi dī sic. tua nob
et ista. Epā monitōe p'missa pōt et d3 p'cellere
excutōes testi vt bō decedēt i p'mos vsus ex
pēdāt fm defūcti volūatē. h ibi. Sz ponam
casū q: plures sint testi excutōres: et vn' eoz
nō vult exēq testm l' monit' qd agēdū. Dico
q: ali' d3 excutōes iplē nisi testator aliud ei p's
serit. extra de testa. c. religio sus. li. 6. qf rē.
Ad iūā dico fm. b. Tho. i qdā. q. de qlibz q

qzū ad meritū elyne nullū patit defūct' detri
mētū ex tali retardatōe. Adarie si qzū i ipso ē
cām adhibuit: vt b'mōi elyne cito darcnt' me
ritū. n. ex volūate et intēōe. extra de se. ex cō.
c. cū volūate. i. p'n. Et uz vo ad effectū elyne
patit defectū siue deimētū: nī qz vt p b'mōi re
tardatōe paciat' sz qz ei remedium nō adhibet
dū suffragia differunt: qb' plurimū iuuaret.
Silt' nō patit deimētū si r'stitutio differat quā
ipe fieri mādauit. et lz tarde et in morte: tū scit
qd potuit vt restitueret. h de iurēde b'ū Tho.
vi. 3. Et bis sic nōis ifero hāc regulā q: qd
qz negligētia asinina testā. pcraslinat excutōi
mandari mortaliū peccat et d3 exēōari. Audi
ter. l. 3. q. 2. c. clari. vbi sic dī. Et lici l' clares. i.
laici q oblatōes penū aut dōatas. s. i vna: aut
testō relictas. s. i morte: retinē p'stiterit: aut qd
ipsi donauerit eccl' ja l' monasterijs crediderit
auferēdū sic scā synod' p'stuit: l' vt necatores
paupū quqz reddant ab eccl'ys excludāt rē. h
ibi. et c. pcedēt dī. q oblatōes defūctorz reti
nēt et eccl'ys tradē demorant' vt ifideles si ab
eccl'ia abijciēdi. s. p' exēōatōes. et i fine. c. dic
Amico qd qz rape fortū ē: eccl'ie vo fraudare
sacrilēgiū ē. h ibi. 2^a accipe istā regulā gnālē
Errigite aures o'pentes et q bona paupū pos
sidentis. Querat et illudcat vnusqzqz aias defū
ctorz iuuare et nō ploret p' mortuū amorē car
nalē cōndēdo: et p'curāe an aia patiat' i p'is
Audite pulcherrimū ter. l. 3. q. 2. c. n' estimem
Mō estimem' igr ad mortuos p qb' curā geri
m': supple puenire aliqd de bis q agim': nisi
qd p eis siue altar' siue ofonū siue elynax sa
crificijs solēniū supplicam'. i. suppliādo agi
m'. Et nō nī p qb' l' iut oib' p'sint: sz bis tū q
dū viuūt coopāt' vt p'sint. sz qz nī discernim' q
sint: o3 ea p regnātis oib' facē vt null' eoz p
termittat ad qd b' b'nficia possint et debeāt pue
nire. Adeli' n. super iūta bis qb' nī cbsūt vt
s. valde bōis. Nec p'sū. vi. s. valde mal' qz eis
deciū qb' p'sūt: vt. s. si mediocrit' bōi. Dilige
n' mī fac qzqz p n'arijs. i. p'sanguinis q pur p
illo fiat silt' a suis. Et opī āt hūano qd qd ipedit
nī ē p'fidiū salut'. s. d'fū. tū: sz hūanitat'. offm sz
affectū q nō vnqz carnē suā odiā bz. vñ o3 vt
quā p't carne. s. sepeliēda. pri curā gerat: cū
ille. s. spūs mī. i. d' cōpe recesserit q gēbat. s. cu
rā carnis. et si h' faciūt q carnis ifurrectōz nī ere
dū. vt pagāi. s. qzto magis dñi facē q credunt
vt co: p'i: sz mī vt resurrectio et i cōmūte māsū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.6.23

remaneat obligat. Ad hoc spalem penam
pmisit deus clauigeris suis. i. ecclesie rectorib.
ut p illos dei voluntas penitentib. innotescat: et p
illos tal. pctorib. assignet pnia: ut sic deo pnci
palit satisfaciatur: deinde eccle. Et qd. vbi sa
tis p3 qre sit assignda et ipone da satisfactio tal
De hac ma vide. s. seria fu pcedenti pctorum
Et sic p3 pma pco.

Quarta sit pctor satisfactio. Cetero sa.

Ecce pma pconem v3. Vera satis
factio e q ad illud qd remanet de pctor
in sacerdotu ptrae a deo relaxata. Ad
cui declaro: dem et etia ta pctor q3 sequenti
tres ingram. Vi. ptra vi. e illa. An sit aliq
determinata satisfactio cuilibet pctor mortali. 2.
vi. est. An satisfactio iniuncta pctori a sacerdo
te minor q3 debeat fu va satisfactio. 3. vi. est
An pctor publico puata assigna pnia sit va sa
tisfactio. Et na ad pnam dico q de districta
iusticia canonu cuilibet p pctor mortali septen
nis pnia assignat: vi p3. 33. q. 2. c. hysu. 7. s.
se. Diu. n. in. c. hysu. Hoc ipsu qd canonu
censura post septē ānos remeare penitenti in
statu pstinu pcepit: nō electione pprii arbitrii
sci pree: sed pot. et snia dñi iudicij sanxerūt
Nā legi q. Adaria soror Aaron pphetissa:
dū detractiois vbi aduersu Adoyfen incur
risset delictu: illico stigmatē lēp pculsa ē. Lū
q3 pctori Adoyf: a vi emūdarē. pcepit eam
dñs extra castra septē dieb. egredi: et p cmen
datōem rursum eā in castra dimitti. Adaria g
soror Aaron et caro dimittit sacerdotis: q cuz
supbie deducta sordidissimis cogitationū macu
lat ptagijs extra castra septē dieb. h ē cē colle
giū scē eccle septē ānis piciat. et p emūdarē
vitioz loci ppline dignitatis reapiat meritū et
h ibi. 7. s. se. dñi sic. Hoc q3 q3 de sacerdotib.
videat spaliū dēz. gnaliū tñ de oib. penitentib.
o3 intelligi rē. Et de hac mā plura habent ca/
p3. di. 50. v. et adduc glo. inili. sup. c. hysu
Et qd. vbi vides q dice ibi accipiūt. p an
no. Et rō ē. qñ sic p pctor septisimo meū gram
spūs sci amittit: sic et p septēnem pniaz caz aia
recupet. Ergo de districta snia canonu p qñ/
bet pctor mortali septēnis pnia d3 imponi: nisi
adhuc maior. minor reapiat a canōe expulsa sic
illa de publico fornicatore. 82. di. c. p3. vi. Et
sitr alic pnia a canone assignate. de qbus ad
plenū dñi in dñicali. smone. 9. arti. 3. Tñ pia
mī eccle nra p pās peccatū fragilitatē et vi

te nre breuitatē: pñas arbitrarías scē et ordi
nauit: q3 vñ dñi. b. Hiero. de pe. di. .c. mē
surā. plus apud deū valet mortificatio vitioz
q3 abstinentia ciboz. audi ter. 26. q. j. c. tēpa.
Tēpora inq penitudinis hīa pfectiōe cōsti/
tuenda sūt tuo iudicio: put diuer op aia p3 o
spereris eē deuotos. Et sū vba Leois. Adē
in. c. mēsurā. Et rō hū ē: q3 sic iuriste tenēt
penā scriptā i iudicio criminali et pñetico pos
se mutari: a foriori i iudicio ecclesiastico vbi ē
sūma eqtas et rectitudo cum mīa. Et intellige
pñiam arbitariā eē p occultis criminib. extra
de pe. et re. c. 3. gl. 2. sec. i manifestis in qbus
iuris statuta seruā. eo. ti. c. j. et 2. Necm etiā
in occultis pōt totus tps remittē. 26. q. 7. h sit
positū. in glo. et adduc glo. ter. 23. q. 4. c. si is
q plat. vbi dñi sic. Si is q plat. est debitor do
m. nico culpā ipone dimittit: nō medicetū p/
fecto offēdit rē. h ibi. Et sic p3 pma vi. Ad
sam vi. dico fin. b. Tho. in. 4. di. 20. q. act.
mīltri bon. vñ mal. efficacīa sacroz nō diuer
sificat. vñ siue sacerdos discrete si hēat i nū/
ctioe pnie: siue nō: nihil q3 ad efficacīa abso
lutōis et sacri pñi sionis diuersificat. et ideo si
debitā pñiam nō iniūxit: nec hic. i. in hac vita
pñit: in alia vita i purgatorio finiet. Nec tñ
credas sacerdotē minore debito pñiam iniū/
gētē sp peccare. tñ q3 non pōt determinate penē
quātitatē cōfigere. tñ q3 sepius penitētī magi
pdest ad aie sue salutē pnia leuis q3 grauis. tñ
q3 gñus sit et a iō libetiori. Vnde q3 q3 mīma
pnia a sacerdote iniūcta sufficit p at solutōne
peccati: vi dñi glo. de pe. di. j. c. mēsurā. vñ
sic ad lram dñi glo. Quid si inique arbitratu
est: et minore penā iponat q3 debeat: si ē ordi
nari. et iudex siue sacerdos: et dispēdi a iō
h facit: suffic illa pnia l3 modica ad delēdū m
pctor. Si p errore: et ab isto pnie credebatur pa
tus suffic illa modica pnia ad pctor delēdū: et
oēz alit. vite: dūmō penitēs q cā recipit: susci
pere pat. eē maiorē si sibi iponē. ar. de pe.
di. j. quē penitēt. vñ. si qd. Si at cū credebatur
impū i culpa ē: nec releuabit hac sola pnia.
Adē iuris ē si ad aliū iuit nō ad suū iudicē cū
su sacerdos eēt pñus: q3 eo casu in culpa fuit
Si at sacerdos suus non erat pñus: et iō iuit
ad aliū: q3 h sibi licet. dñi. 5. c. placuit. et il
le male ē arbitrat. dñi. vñ dñi i ordiario. h ibi
ad lraz. Dñs tñ Adoyf. sup. vñ. sacerdos. sic dñi
Sacerdos prudēt sibi pñuluit: si dicat penitētē

fic. *Carissime tu dimisisti tot et tanta peccata: et propter quod liber sic debetis penitus: scilicet fore vita tua ad hunc partem. Et decedo autem tibi quod quicquid ieris: et oia bona quod facis: et mala quod sustines in iugo tibi in penam in remissione peccatorum. Et decedo tibi quod indulgentie quod colit dant in ecclesia dei a quicquid per te fiat: nbi, pñt: quod alii non possunt. extra de pe. et re. c. qd aut. h. Hosti. et sic per 2° vi. Ad ita vi. dico fm Ray. q. neriū non ē q. singul^r peccatis assignet penam. Diligent^r tñ cauēdū ē: q. si peccatū publicū sit h. mō: q. nulla tergiverfatōe celari p. sit publicā penā maiorē l. minorē q. scripta repiat iponēda ē. nisi ex mag^r cā dispēset: extra de pe. et re. c. qñtū. Si aut^r sit peccatū occultū tñc indistincte i arbitrio pōit sacerdotis. Vñ si sit vñ^r penitētia q. marie i fece luxurie submersus sit illi assignet ieiuniū et carnis marceratōes: et sic de alijs. Et sup^r oia pñdēt pñtōes penitētia. de pe. di. j. c. mēsurā. vbi dñ. Ad cēsurā autē pñs i agenda penā: idcirco nō satis apte pñgūt canones. p vnoq. crimine vi de singulis dicat qñtū vñq. q. c. mēdatū sit. S. magis i arbitrio sacerdotis intelligētis reliquēdū statuit. Vñ apud deū nō tā. p tñ valet mēsurā ipis q. p qñto mēsurā doloris: nec tñ abstinētia ciborū q. mortificatio vitiorū. Propter qd tpa pñe fide et pñtatiōe penitētiā abicienda pñpñt et p negligētia pñtēda existimāt. Tñ qbusdā culpis modi pñe si iponēdi. h. ibi ad lraz. Et sic per illa pñtō.*

Quō satisfactio ad peccati deletionem ordine/
tur. Conclusio tertia.

Capite tertia pñtōe v3. Vbi ē vñsa satisfactio ibi dei charitas ē. et nulla per pñs peccati mortalis aie sordidatio. S. s. s. h. pñtōis ē: q. si q. vñt de peccatis satisfacc: qñtū sit i charitate: q. si i charitate nō cēt neq. q. saluaret. j. ad l. ox. i3. Si distribuero oēs facultates meas et c. Alia vi dñ. pñtō de tarā satisfactio. 4. di. i5. Vñ satisfactio duo icludit. pñtō culpe deletōis: et aicitie dei p peccatū amisse restitutiōes q. sine grā neq. q. fiet. Ad h. pñtōis delectatōes tres igrām vñ. pñtō vñ. ē. an possit vñ fieri satisfactio de vno peccato sine alio. 2° ē. an pñtōes cū pñtōis nō cauēdū et penā facienda: vñ satisfacciat. 3° vñ. ē. qd faciet sacerdos si peccator dicat se illā penā facē nō posse. sic cōt qdā di. cē solēt. Date nubi oēm aliā penā excepta abstinētia. q. ieiunare nō possū. Ad pñm dico fm pñtō. vbi. s. q. peccatū mortale ex pñtō pñt si

onis differt: et ex pñtō auertitōis pñtōis. Dñ. n. pñtō mortale: vi dñ Aug. auertitō ē ab icōm tabili bono: et pñtō ad pñmutabile bonum. Vñ q. pñtā i h. pñtōis: q. ab vno et eodē singlū sumo bono auertit. S. qñtū ad pñtōis differt: q. l3 qd l3 pñtō ad bonū pñmutabile pñtōis: nñ ad vñm tñ: s. h. pñtō ad illud pñmutabile bonū: et h. ad illud. Vñ luxuria ad delectatōes et voluptatē carnis. Avaritia ad delectatōes et voluptatē pecunie. Supbia ad delectatōes et voluptatē hōis et abitōis: et sic de alijs. Et dicit b. Aug. q. pñtō mag^r h3 rōes offēse ex pñtōis auertitōis q. pñtōis. vñ sic ait. pñtō nñ ē ap pñtōis malā pñtōis: s. desertio bonorū. S. cū satisfactio tollat offēsa. g. tollit auertitōis. Mon tollit aut^r offēsa qñtū manet i aia id qd dei amicitie pñtōis ē. Et pñtōis nūq. pñtōis vñ satisfactio fieri qñtū manet offēsa dei. qñtū aut^r i aia ē pñtōis mortale: tñtū rēanet offēsa dei: gñtū pñtōis de vno peccato sine alio vñ satisfactio fieri. audi Aug. de vñ et falsa penā. Et pñtōis de pe. di. 3. c. si plu res. Scio igit dñz inimicū ē oī crioso. quō g. q. crimine rehuat: de alio recipit veniā. Sine amorē dei pñtōis rehuat: sine q. ēt iue et gram. Et de pe. di. 3. c. fies. sic dñ. si res vñs. i. cpos et pñtōis amōem. Ne falsis pñtōis laicorū aias decipi: et i isernū dñtā patiāt. si falsa ēt penā ē pñtōis: cū spret^r pñtōis de vno solo penā agit: aut sic agit de vno q. nō recedat ab alio. vñ scriptū ē. f. Iaco. 2. Qui totā legē iplēuēt offēdat aut^r i vno: facit ē oīz re. f. qñtū ad vñtā cēnā. Sic si oīb^r peccatis cēt iuolūt. Ita si i vno tñ maneat cēne vite ianuā nō irabit. h. ibi. q. re et c. Et sic per 3° vi. Ad h3z dico q. cū pñtōis iuēte satisfactio pñtōis pñtōis culpe deletio nē: pñtōis q. tantū cōfiteas nō cōfetur culpe reissio nē: et pñtōis qñtū cū pñtōis pñtōis nō cōfetur ad vñtā S. valet tñtū quātū et cēnā bōi mortali facta. Et laboret tñ sacerdos salutarib^r mōitis: illum ad verā penā reducē: et si nō pñtōis neget sibi penitētiā quā pot. Et de pe. et re. c. qdā. vbi sic dñ. q. qdā. et infra. Eox q. cū pñtōis pñtōis: et tñ asse / rñtōis nō posse abstine: pñtōis ē reipiēda l3 nō sit vñ. et cū dñtōis pñtōis dñtōis et crebris et salubris mōitis ē penā eis idicēda. h. ibi ad lraz qñtū. S. ponam^r q. postea ad verā penā pñtōis ducat: nūq. dñtōis oia peccatā pñtōis cōfiteri: et de eis satisfacc. Cōt: enet q. sic. Et rō: q. i pñtōis cōfiteat nō fuit dimissa culpa. et si nō fuit culpa dimissa quō potat vñ satisfacc vi gram pñtōis

feret. Arbitror tñ q' leuior pnia fit iniūgēda: qz si nulla fecisset. qf rē. Ad itā dīc dñs. Ho sti. q' sacerdos nullaten' pctōrē a se recedē de spera.ū relinqt. Qui. n. pniaz denegat: rē est aiaz. 26. q. 6. c. si p'sbyr. vbi dī. si p'sbyr pniaz ab negauerit morietur: rē crit aiaz. qz dñs dicit Quacūqz hora pctōr: puerf'us fuerit ad pniaz vita uiuet: r non morietur. r si vba Iuliani pa pe. Quare cōcludam' q' sacerdos pon' iponē dī: ei vnū p' nē: l'q' semel i ebdomada ad ecclē siā vadat: aliud ēt leuissimū. r insup alia bo/ na q' fecerit: aut mala que patienti tollerabit: p pnia iniūgat: qz illū abire qñ desperatū reliqt. Tñ qz tū pōt sacerdos faciat: ut ad verā pniaz illū idueat: illi magnitudinē pctōr declarādo q' r quāta bōa amiserit: que oīa p pniaz recupa bit. ondu ēt qzta penam. p vno solo pctō Adā p' nē sustinuit: r quāta p illo xps passus ē pas sione: r filia. Si istis fil'ib' monit' illū ad ve rā pniaz inducē pōt bñ gde. Si at nō pōt: rā/ lē ei pniaz iponat cū voluntate sua: quā vñsfr potare possit: ne deter' ei postea p'igat pniaz violādo. Ad h' m. p virib' studet: ut cās exci dat pctōr: q' fm Aug. Va satisfactio ē pctōr cā s eridit: r eaz suggestiōib' aditū non in dulgere. Decciaz dicit Hosti. qf rē. Et sic p3 pma pars huius sermonis.

De sufficiēti quantitate satisfactiōis p' h' d' 2^a

Secundo loco

San te sa tisfactiōis sufficiēte qzitate vide am'. vbi tres p'elones more soli to subiūgam'. v3. p' 2° est illa

Debilis in se ptes āplectit satisfactio: ad q's oīs reducit pnia. 2° p'. Quocūqz i tpe va pnia dño offerat: ēt si ad cūmulū pctōr deue/ niret: acceptat illā de' r dei grāz. pmeret. 3^a p'. Quisqz flagellis patienti castigat: si in grā sit satisfacti: l3 a sacerdote non iniungat ur.

De partib' vere satisfactiōis concolo pma.

Ecipe pma p'elone ut. s. vbi tres inq ram'. vi. v3. p' 2° vi. ē illa. Que sūt ptes vere pniē. 2° vi. ē. Quare po nūt ptes pniē. 3^a vi. ē. Que illaz porior ē. Accipe pma vi. s. que sūt ptes vere satisfactiōis Et breuiter dico q' tres. s. o'fō: ieiuniū: r elyna. Ieiuniū satisfactum ē luxuriā: o'fōne ē supbia r elyna ē auaritiā. Dico p' deo satisfacimus ē luxuriā p ieiuniū. vbi nō q' ieiuniū triplex est. s. ieiuniū corpis a cibo māli. ieiuniū afflictiōis

a gaudio tpali. r ieiuniū spūalitat' a pctō mor tali. Et q'libet istoz castigādū ē corp'. par um ant nihil. n. valei ieiunare a cibo r nō ieiunat a pctō: r q'ndāis tripudijs delectari. Isa. is. Ieiunauim' r nō asperisti: hūiliauim' aias no stras r nescisti. vñ vsus. Ieiunat auar': eger i. ifirm': gula. i. bō gulof' ut a uidi' comedat simiaz. i. hypocrita: vñ. i. vñofus. Hic vl tim' mod' rigna celestia capit. vñ cōtat Bre. q' corpali ieiunio vñia p'pniis: mētē eleuas v tute largiris r pnia rē. q. n. se a cibis abstinet r pue agūt deinde iuniat: qb' eca nē ē: r neg/ tia sp ē. ut Cris. aut up Adat. 2° dice q' o'fōe satisfactum ē supbiaz. r pōt ēt distigui de o'fōe q' triplex ē. s. vocal' tñ: mental' tñ: r cōposita Vocal' tñ est pctōr. ps. p'p'ul' h' labijs me honozat cor at cox lōge ē a me. Adēat tñ est bonoz. ps. Adeditatio cordis mei i p'spū tuo sp. 3^a ē p'fectoz. ps. D'ronē meā aū ip'sū. p. d' p'le. di. v. c. n. medicit' circa mediū capli ait Hiero. Mō vbi tñ. s3 corde. s. ēt o'fō: ē de us. Quapp melior ē qnqz psalmoz cātatio cū cordis puritate ac serenitate r spūali hilaritate qz ton' psalterij modulatio cū anxietate cordis atqz tristitia rē. hibi. 3° satisfactum deo elyna ē auaritiā. r h' fil' i triplex ē. vna p'ritiōis q' gl scipsū deo offert. Eccl. 30. Adifere aie tue pla cēs deo. r Eccl. iij. Ignē ardētē extinguit aq: r elyna refistit pctis. audi Aug. d' vñs dñi. p' a cē inq' elynā ē facē miaz. Si itelligis a teipso icipe. Quō. n. eris in h'icors alti: si crudel es tibi: fac verā elynā. audi scripturā dicētē. Ad i serē aie tue placēs deo. mendicat aū te aia tua redi ad p'ciaz tuā q'cūqz male vñis: r tibi iue nies mīdicatē aiaz tuā egētē pauperē: r crūno sū. r foue nē egētē: s3 egestate mutescētē. 2ª elyna d' p'passiōis: q' q's alieis tāqz p'p'ij p'pa tit calamitatib'. Jo. 31. Abisāria creauit mēcā misatio. 3^a d' auxiliariōis: q' p'p'is qz tū pos sum' i cox necessitatib' subuenim'. Lu. xi. c. date elynā: r ecce eia mūda sūt vob. Auditer. d' pe. di. i. c. medicia. vbi sic dī. Adēcia mie i. elyna tollit pctā. Adāq' hēm' pul. hia subfi/ dia qb' pctā nra redumim'. i. redimē debem'. p'p'ecunia hēs. redime p'p' tū pecunia. Mō venal' ē dñs: s3 tuipsc venal' es. pctis tuis ve mundat' es. redime te opib' tuis. redime pctā tua. Nil ē pecūia: s3 p'ciosa est mīa tua. Elyna inq' s. Abob. 4. a pctō libat crimia. g elynis redimūt. hibi. r si vba Amb. r sic p3 p' 2^a vi.

Ad has dico qd sic edificatio mali qda sunt ptes
 principales: ut paries: sudamini: et tectum respectu
 domus. et qda ptes remore et minores principales: ut
 lapides: lignum: cemenrum etc. Sic edificatio spuali
 scilicet satisfactiois alii sunt ptes principales: ut ieiunium:
 oratio: et elyna: et vigilie: pegrinatio: disci
 pline minores principales. Nam oes ptes pnie ad illas
 tres rati ad principales reducuntur. vñ ois carnis
 maceratio ad ieiunium reducitur. Quia opa mie
 ad elynam. Quia spualia opa ad orationem. et sumit
 oratio largo modo: putat pphedat oem actum pteplati
 vñ i deum relatum. Quod autem pteplati tria ponunt
 ptes principales satisfactiois: vñ sic homo triplici
 a deo p pte pteplati iudicatur. scilicet supbia avaritia
 luxuria: rati tribus principalibus elpis: ad qas oes
 alie ordinantur. audi Jo. i sua epla canonica. Quod
 est i mundo: aut est pcupia carnis: aut pcupie
 oculorum: aut supbia vite. sic p opposita refocine
 tur. Quod pposita cni opposita curat. 32. q. i. cum
 renunciat. vbi sic dicitur. Quod renunciat ipse obitatu. i.
 vicio: statim assistit vicio. Egressus. n. malitie
 vñ opas ingressus. codemq studio qd erunt exclu
 dit: innocetia copulat. hibi. Jo. 2. g. ruc. 3. luxu
 ria ieiunium ordiat: 3. avaritia ipa elyna: 3. sup
 bia ipa oratio. qd. etc. Quod ad tria dicitur bñs tho.
 i. 4. di. 15. q. elyna potio est ecclesie: q. elyna duo
 pteplati includit. Et h. duplici rone dicitur ipse. p
 q. elyna illa cui datur pteplati et facit debitor: et ad
 orationem ieiunandum: et ad alia bona faciendum. p eo q
 elyna dedit. 2. q. elyna pp deum data est qñ q
 est obligatio deo facta. Vñ dicit phs. 4. ethicoz
 Dona hñt aliqd sile deo facta. Oblatio aut deo
 facta vi orationis hñt: qñ sic oratio ad deum i pteplati dei
 pte. scilicet iat oratio mea sicut incensum respectu tuo
 sic elyna. ps. Bñs vir qui intelligit sup ege. et
 pau. i die mala libe. cum deo. Inqñtu. Vo elyna
 bona eritiora ad vite pteplati ordiata sibi abibit q
 si vñtute pñmet ieiunium q macerat corp. Silr
 oratio potior est ieiunio: q. vñtuali oratio illud pñmet
 nam cum oratione et ai attētiōe ad deum corp. debiliat
 et maceretur: vñtute ieiunium pñmet. Mō bñ istud
 deum: q. vñ pñari alijs suis qbusdā diebus isra
 dicēdi. Hec oia sibi bñi Tho. vi. 5. Bona aut
 i. 4. di. 15. ar. 4. in fi. vñ dicit bñi Tho. pceda
 dari. Die eni sic ad hñz. Vñ qd qz istoz triū
 sibi suā pteplati est satisfactio. Tñ gnāl. loqn/
 qd dōm ē q. i satisfactioe tria pcurrūt. scilicet vitatio
 elpe. et hñc maxie valet oratio Augmentatō grē
 et ad hñc maxie valet elyna: q. bñ facit sibi amī
 cosq. ipetrat grāz. Et solutio pñet: et hñc maxie

est i ieiunio: Et hñc est i ieiunio i satisfactioe. Ista si p
 cise vñb ei. Ecce q. tñ bñs Tho. qz Bñs. cō
 cordat q. ieiunium est ieiunium i gnē satisfactioe. Aliq
 vo arguit oppositū sic. Illud est magis merito
 rium et satisfactio qd de meliorib. bonis deo offertur:
 scilicet ieiunio deo offertur corp. elyna res tpale scilicet
 ge i gbiliora a bonis corpis: q. ieiunium est magis me
 ritorium et satisfactio. Audi ad hñ ppositū pñbet
 rinūter. d. pte. di. 5. c. nō mediocri. Mō me
 diocri errat q. magis bono pñfert mediocre bo
 nū. Mōne ronal hñ dignitate amittit: q. i ieiunio
 nū charitati: aut vigilias pñfert scilicet integritati
 ut pp innocetia imoderata atqz idiseretā pñat
 mox lofficioz decatatōz: aut amētie: aut tristit
 tie incurrat notā etc. hibi. Si qñ nō mediocre bo
 nū pñfert edū ē magis ieiunium cū offert corp. ē ma
 gnū bonū: et elyna sit mediocre bonū q. offert
 deo res tpales. qd. etc. Ista rō vñ satis appens
 Ego aut dico saluo sp iudicio meliori: q. cum rō
 formal meriti et satisfactiois sit dina charitas.
 d. pe. di. ij. si. n. pñm: post pñcipiū. Illud op
 magis satisfactoriū erit qd magis erit i charita
 te. de pe. di. i. c. mēsurā. et p pñsta i elyna p
 pōderabit: qñ. sic i charitate. et sic de alijs. for
 malr igr ad vñtate rñdē. scilicet q. illoz sit magis
 satisfactoriū. dico q. ista tria. scilicet ieiunium: oratio
 et elyna pñt ppari ad tria. vñ. qñtu ad formale sa
 tisfactōis i qñtu ad male: aut qñtu ad effectum
 Si qñtu ad formale satisfactiois qd ē charitas
 sic vñtū alii pñderat. sic sñt charitate. et iō nō
 dat de eis alia rta. Si pñderant qñtu ad male
 qd ē ipsū extrinsecū: nulli dubiū q. male orationis
 ē bonū spuale: ut attētiō mēti. et male ieiunioz
 ē bonū corpale: ut tenuatio corporis. et male ely
 ne ē bonū tpale. mō spuale pñderat bono cor
 pali: ut sic. et bonū corpale tpali: ut sic ore salua
 toris. Mōne pl. qz esca etc. et p pñs oratio ieiunio
 et ieiunium elyne pñderabit: ut pñ. Si vñ pñ
 derat qd ad effectū. q. elyna qdā mō i penitēte
 eff: cū oronit et ieiunij reliq. qñ sit i vñ charita
 te: sic elyna potior cūct erit. et sic itellerit bñs
 Tho. Inde. i. Thim. 4. apostolus ait. Exerce
 teipsū ad pietatē. pietas enim ad omnia valet
 qñ etc. Et sic pñt illa cōclusio.

Quod semper penitentia deo grata est si pure
 domino offeratur. Conclusio secūda.

Cipe has pteplati. vñ. quocūqz tpe ve
 ra pnia dñō offerat: et si ad cumulū
 pteplati dñē ref: acceptat illā de: et illā
 grām pmeret. vbi tres ingram. vi. vñ. pñ.

charitate: aut nō. si ē in charitate: tūc sē merito
na: et nō solū satisfaci p peccis pccatis: s; et ca
uere facit a futuris: ut dicebat Paul. Me ma
gnitū reuelationū extollar me et. et ultra hec
sp vltior acquit gra. q; vlti i infirmitate pficiet
ut idē ait. Si at pccō: nō ē i gra: tūc satisfaci de
peccis pccatis de qb fuit vere pccat: s; nō sunt
alia flagella meritoria q ad vitā cōnā. vñ talia
flagella ē charitate nō hnt nisi respectu satisfi
ctōis et nō meriti: s; i charitate hnt vtrūq;.
Ar hēant vim satisfactōis pccatorū pccatōr de q
b vere pccat fuit: nec pñiaz fecit: apparet. qm
si ille moriet. p talē satisfactōez in infirmitate
ego sū oium timētū te. q; et. Ad hanc dico s;
Et nō hnt h qd dicit nūc. q; multū f i p pccone
tertia sequēti. s; lag ella ar bonoz augēt. gra;
purgat: si qd purgādū ē: alios iuuat et pñiaz p i
f. delib in charitate cōtinuab. p. Particeps
Tho. in. 4. di. xv. q; si flagella sūt aliquo
mō ipsius patiēti: qd sūt qm patiēti supportat
ut dicebat Paul. Libent gloriabō in infirmi
tātibus meis: ut inhabitet i me Christus xpi. sic di
cit q oēs tribulatiōes valēt ad rōez satisfactio
nis. Si at patiēti p impatientiā oīo dissentit
ar: sic nō sūt aliquo mō patientiss; solū dei mī
sericōis. Et sic cū nō hēant rōez q debent satisfi
cere p tali: cū oīo dissentiat: et dīne instet volū
tati: talia flagella: nec rōez habebūt meriti: nec
satisfactōis. q; et. Ad tertiā breuiter dico q in
bac vita nulla pōt adeo culpa grandis repiri:
dū pccōr de oībus doleat: et qstūcūq; sero pe
niteat: que aut h aut in futuro igne purgatorij
nō delectat: de pe. di. i. c. nemo. Vide. s. pccē
tū dñica i vltia pccone sine pñiaz pulcherrimos
ter. S; si qd i pccō mortali sciēt mortu fuerit
sine vlla satisfactōe cruciabit in eīnū. Audi
ter. di. 15. q. 10. pax post pñiaz. De qbusdā
inqt culpis an iudiciū. s. extremū: purgationis
credēdū ē ignis. Pro eo q veritas dīc. Si qd
i spm scū blasphemā dīcū: neq; i h seculo: ne
q; i futuro remittet ei. In q snia dat intelligi
f. a pñio. sensu: qdā culpā i h seculo: qdā in
futuro posse relaxari. Ad enī de vno negat
pñiaz intellect p; q; de qbusdā pccatū et. h ibi.
Et glo. sup illo vbo blasphemā. sic dīc. Qui
peccat p ipotētiā dī peccare i pñiaz: q; pñiaz attri
buit potētiā. Qui peccat p ignorātiā dī pecca
re i filiū. q; filio attribuit scia. Qui ex pñiaz
peccat. dī peccare i spm scū: ut ille q ē obstina

i in pccō. et illud dī irremissibile. i. nō ita de fa
cili remittit sic pccatū. hec gl. Mō tñ q gl. h
accipit pccū i spm scū large: s; si accipiat p cō
temptu finali. i. i pñia finali: tūc sic intelligit.
Et si irremissibile. i. nullā cā remissiois secum
ponat. Et sic intelligit h i nra veritate. q; et.
Et sic p; secunda pñiaz huius sermonis. q; et.
De vilitate satisfactōis consideratio 3^a.

Terio loco Sate satis
factiois fru
ctuosa vilitate videam⁹. vbi tres
pccones subiugam⁹. v3. pñiaz
pccō ē ista. Iuuat satisfactio: cōti
net debitū deo reddit honorē. 1ª pccō ē ista.
Purgat satisfactio: nō valet: est q; sp uerāda
3ª pccō ē ista. Nō redeunt: valent: atq; satisfi
ctio scā coronat. In his trib⁹ pccōnib⁹. 9. po
nūt scē satisfactiois fruct⁹ q; s; rari videam⁹.
De tribus pñiaz sancte satisfactiois fructi
bus. Conclusio pma.

Cape pñiaz pccōnē. ut. s. In qb⁹ ver
bis tres pñiaz ponunt scē satisfactiois
fruct⁹. v3. pñiaz dī iuuatiū. 1^a dī
pñiaz. 3^a dī redditū. pñiaz inq; fructus
iuuatiū. Solet qñ an vñ⁹ pñiaz vñ⁹ satisfi
possit. Cui difficultati pñiaz de tarantasio i
4. di. 15. sic rñder: dīcēs q; duplex ē effect⁹ sa
tisfactiois. v3. solutio pccatōr pccatū. et cōfio
pccatōr sublequētiā: sic. s. dīcīm⁹. Satisfactio ē
pñiaz mala plāge: et plāge dā itē nō pñiaz
h; Aug. Quātū igr ad h; effectum planū ē q
vñ⁹ pñiaz satisfi nō pōt. Nam caro vñ⁹ p
ieiuniū alteri nō domat. Nec p clymā aut oro
nē vñ⁹ ali ad filia bona afuicit: nisi p accñs.
Inq; qñ qñ. s. p bona q; pñiaz facit: pñiaz illi grē
augmētū de pñiaz pñiaz q; facili⁹ affuicit
ad bonū faciēdū et malū vitādū. s; h subnēno
nō ē p modū satisfactiois: s; p modū meriti. Et
tū vñ⁹ ad pñiaz actū q ē solutio debiti pccatū
pccatōr: ē distiguēdū. q; aut tal ipotēs ē p se sa
tisface. Et ali⁹ q ē i charitate potū. p eo satisfi
cere. Et illi⁹ scī pñiaz q sil cū pccatōr deslebat. et
sic paulatīne de carta vbi pñiaz illi⁹ pccatōr scri
pta crāt: dīpe lauabāt. Si vñ⁹ sit potēs: nō o;
q; ipsemet satisfi p seipso pñiaz adiuuari
pñiaz alterū. Ista ē sn a pñiaz doctoris. Beatus
Tho vero dīcīt q; dato ē q; potēs sit: poterit
ali⁹ p eo satisfi: s; pñiaz dū nō est: nisi dese
ct⁹ rōnalis appet in peccatē: l' corpāl p quem
sit impotēs ad sustinēdū: vel spūali p que nō

fit pūpē ad portādū penā. Nec ē snia Tho.
Ego vō sanis sufficiēt h scripsi i dñicali fmōe
pīcābulō. iij. ar. iij. c. i. Accipe f3 ructū q dī
pīctū. Coīnet. n. scā satisfactio. tres actus si
ue opatiōes. Pūm^o act^o ē an baptisimū: si ba/
ptisimū ē ad ult^o. Quia ut dicit Aug. quē non
penitet vītis vītē: nonā vītā inchoare nō pōt
p^o sic expōit Pētr^o d tarātasio: dīcēs q pnia
an baptisimū pōt dupl^r pīderari. Vno^o ut sa/
ctm. 7 sic nō pcedit baptisimū. qm baptisim^o ia/
nua ē oīuz factōz. Alio^o pōt pīderari ut vīr/
t^o. 7 tūc dīstīguēdū ē. q: inqzū ē vīr^o forma/
ta nō regit^r. q: si cēt: tūc culpa i tali non re/
mīteret vīrūe baptisimī. s; si pīderat inqzū
ē vīr^o fōrmis. i. qdā pti dēctatio: qzūis non
sufficiēs cū pposito cauēdi: sic i baptisim^o regri/
tur: ut cā remouēs. pībēs. qz volūtatē fmanē
te ad pēn n cēt hō susceptibīl grē. h ille. Se/
cū d^o act^o ē p baptisimū: ut qm hō dolet 7 satisfā/
cū de pīs moralib^o. Tēru^o act^o ē q sit de ve/
nialib^o: 7 de hīs trib^o mōs dī dī pē. dī. i. tres sī
vbi sic dī. tress actiōes pnie. qm mecū vīa eru/
ditiō cogit. Vna ē q nouū hōīez pīrit: do/
nec p baptisimū saluāt oīuz pīritoz fiat abo/
litio pēoz. Dīa. n. q volūtatē sue iā pīstīn^o ē
cū accedat ad factā fideliū: nisi cū pīteat vītis
vītē: nouā n pōt inchoare vīā. Ab hac pnia cū
baptisim^o sōh pūūlū immūet sī. Mōdū. n. vī
pīr lībō arbutio. qb^o tū ad pīctatiōez fīmissiōz
qz origīnal pti pdest cor fides a qb^o offerūt.
Alia āt pnia ē: cui actio p totā iā vītā. q i car/
ne de iūm^o mortali ppetua supplicatiōis hūlli/
tate subeūda ē. Pūo qz nō vītā cīnā icorū/
ptibīl i mortālē dēfiderat: nisi cū vītē h^o cor/
ruptibīl ipal mortāl pīteat. Mō. n. sic i nouā
vītā qz p scīficatiōē baptisimī nascit^r: ut quē
admodū ibi pōt oīa pcta pīerita: ita ē stāi
mortalitātē ipsā carnis corruptiōez vītē dpo/
nat. 3° actio ē pnie q p ill pti subeūda ē: q le/
gis decalog^o pīnet. de qb^o apls ait. s. ad Ro.
13. si nos diiudicarem^o a dño n vīqz iudicare/
mur 7 c. h ibi 7 c. 3° fruct^o ē reddim^o. i. scā sa/
tisfactio deo honorē p culpā ablatū reddit. Audi
Anselmū. iij. Tur de hō. Satisfacē ingrest
de honorē debim^o reddē. 13 qrit an i cqli grā
mīorī maō hō fīgar. vīd i 3° bōa dī. 31. q. r.

De trib^o alijs fructib^o satisfactiōis pēdō 2°.

Accipe sam pēlonē. v3. Pūrgat satisf/
factio: nō valet: cīqz sp iteranda. In
q pēlonē tres alijs ponunt satisfactiōis

fruct^o. Pūm^o dī purgatiū. 1° dī fīctūtiū.
3° dī iteratiū. Pūm^o inqz dī purgatiū:
vbi nō f3 Pētrū q pēn mortālē duo facit. p^o
tollit amicitia. Secō tollit debim^o honorē dēi
q ad verā satisfactiōē regit^r ut vīrūqz resti/
tuat. s. pētrū ipsa amicitia: 7 deo debim^o ho/
nor. Pūcūqz p pīctatiōē 7 pīctatiōē pētrū
dēi amicitia restituat: nisi tū satisfaciāt nō red/
dit deo debim^o honor. Et p pīs aut h i purga/
tōz requirit debita satisfactio. 7 h ē ostendit
brūs Tho. i. 4. dī. 22. qf 7 c. 2° fruct^o dī resti/
tutiū. vbi accipe regulā gnālē. q: qz aliēnū
h3 iniuste: dū nō satisfactum pōt: nīl ei sua
pnia valet. Audi Aug. i. 4. q. 6. si res aliēa pp/
quā pēn ē reddi possit: 7 nō reddīt pnia nōn
agit: s; simulat. si āt veracit^r agit: nō remittit^r
pēn: nisi restituat ablatū: si ut dīxi restitui pōt
7 c. h ibi. vbi norādūm f3 bñ Tho fa fe. q.
62. q: circa h ē sic dīstīguēdū. aliqñ. n. datō ita ē
p legē dēi sic acceptio: ut p3 in co q simoniace
aliqñ dedit. 7 tal tenet^r annitē qd dedit. vñ nō
d3 ei restitutiō fieri: qz ē ipse p legem accepit.
Et iō d3 ipios vsus erogari. Aliqñ datio nō
ē illicita nec acceptio ex pte dāctis acceptōis
s; ex pte modi q daf. sic illud qd daf mēretici
qzūis. n. mod^o 7 rō qf daf sit illicit^o. tū non te/
net ei restituere. Qūcūqz igr qd aliq ab aliq
p fraudē dōlū aufert tūc eidē restitūē tenetur
7 si nō restituit: nō est vā satisfactio. Et iō dī
xiii. q. v. c. clyna. Clyna ingt redēptōis nīi
oculis illa placer: q nō erilli citis 7 inigatē cō/
geritis: s; q de reb^o pcessis 7 bñ acqfītis ipen/
dit. h ibi. Et sūt vba Bre. 7. c. forte. rephēn/
dit quorū dā error. vbi sic dī. s. forte aliq co/
glat 7 dicit. Mōnū sī xpiani diuītes: auari: cu/
pīdī. Mō hēo pēn si sūū ill abstulero: 7 paupī
h^o dederō. Illi. n. nīl boni agūt. vñ meret/
dē hīc potuit: s; h mōi cogitatio ei diabolica
caliditate suggerit. Mā si totū distribueret qd
abstulerat: addit pōn^o pēn qz minuat. h ibi. 7
si vba bñ Aug. Et. 16. q. 2. c. vīsio līs. pax
p mediū capli. sic dī. Dīc. n. leges hūt 7 se/
culares: ut ē pōssessio: et fiat institutiō 7 c. h
ibi. Et. c. nīl. i. 4. q. v. fīnouet ali^o er oz. vbi
sic dī in līi sine pēdō ē putāt: si aliēnū qd inter/
uenerit tenet^r: 7 dīcūt: de mībī dēdī. Lūi ha/
beo reddē. Dīcūt q pēn sīle cē rapine si qd i/
uētā nō reddūt. h ibi. Et sūt vba bñ Hiero.
Vā igr satisfactio parit verā restitutiōē i debi/
toz: aliqñ ficta erit 7 c. Tēru^o fruct^o dī uera

qua. vñ regulā accipe gnālē q̄ totiens dolen
dū ē de pñia ⁊ satisfaciēdū. quotiens labi in
p̄. tis. vñ toties satisfactō fiat: quoties fornicā
st: adulterasti ⁊ c. 6. q. i. c. imita re. i. glo. vbi
sic dicit gl. b. videt q̄ tot pñias faciā: q̄ p̄mitto
fornicationes: ⁊ cum eadē muliere. Et q̄ si p̄ di
uerfis delictis sit mibi diuersa idicēda pñia: ut
d̄ pe. di. v. p̄sideret. ⁊ d̄ pe. di. i. mēsurā. Itē
si p̄ p̄mā fornicationem q̄s p̄mitter: iniūgit ei
pñia. ḡ tal' nūcloria p̄ditionis crit si p̄nitēat a
p̄ncipio: q̄s si p̄nitēat postea. Itē si s̄o accedis
ad aliā mlierē c̄gle p̄m̄ p̄mittis: sic si s̄o acci
deres ad p̄orē: s̄ p̄ illo s̄o p̄tē q̄s facis cū al
tera: noua pñia tibi indicit. ḡ ⁊ noua pñia idi
cēda ē tibi: si ad eadē denuo accedis cū par sit
p̄m̄. Et h̄ p̄cedi p̄orē: s̄ fm̄ leges q̄s p̄p̄rē cō
trahat: nō p̄mittit diuersa furti. ff. de furtis.
ei qui. Hec oia in dicta glo. q̄ ⁊ c.

De alijs trib' vltimis fructib' p̄cto tertia.
Accipe itā p̄lone. vñ. nō redēt. va
let: atq̄ satisfactio facta coronat. Vbi
tres ponūt alij satisfactōis fruct'. vñ
p̄m̄ d̄r nō reditū. ⁊ d̄r p̄fectū. ⁊ d̄r
coronatiū. p̄m̄ inq̄ fruct' d̄r n̄ reditū
Hic dilectissimi ē doctor nō pua difficultas.
P̄tūt. n. doctores: ⁊ tāgū B̄ran' de de. di.
4. h̄c q̄onē: an p̄ v̄rā ⁊ debitū satisfactiōē
q̄s reciduas: p̄ora p̄tā redēt. Et l̄ plura in
dñicali sm̄e septio. ar. i. c. i. nōrū tū ad p̄is
lati' istā māz v̄tilare decreui. Itē diligēt ad
uertēdū ē q̄ circa hoc mltū multa dixerit. Qui
dā. n. dicē videt ea simplr: ⁊ q̄ ad culpā: ⁊ q̄
ad reatū: ⁊ q̄ ad penā redire. p̄bat illd. Adar.
is. Serue neq̄s oē debitū dimisi tibi eo q̄ ro
gasti me. Et irat' dñs ei' tradidit eū tororib'
donec redderet vniuersūz debiū. ⁊ sup̄ h̄ ait.
Kaban'. Considerādū ē q̄ dicit vniuersū debi
tū. q̄ n̄ solū p̄tā q̄ p̄baptismū hō egit reputat
ei ad penā: verūctū p̄tā originalia q̄ ei i bapti
smo dimissa s̄t. h̄ ibi. Hec eadēz v̄ba Kabai
ponūt de pe. di. 4. s̄. i. ⁊ b̄rūz Tho. ⁊ Petr'
de tarārafio. di. 22. i scriptis suis dicūt. sup̄ di
cto v̄bo Kabai. Originali noiat i plurali. q̄
l̄ sit vñ scēntia: ē tū multiplex i effectu inq̄uā
tū. s̄. cōrūpū plures aie vires: ⁊ ad plura p̄tā
iclinat. h̄ ibi. Et gl. h̄ sic dicit. q̄ dicit i plurali
originalia pp̄ diuersos effect' q̄s h̄z i hoib' ori
ginale. q̄ quosdā inuidos: quosdā auaros: q̄s
p̄a lutoriosos facit. Et alias plures expositio
nes punit ibidē gl. Itē arguū h' op̄iniōis ob

ernato x̄s s̄o sic ex aucte Aug. i. l. i. p̄saluor:
de pe. di. 4. c. si iudas. vbi d̄r sic. Si iudas te
nuisset illud ad q̄s vocat' ē: nullo mō ad cū v̄
sua p̄tā l' p̄tā iniquas p̄tinet. q̄s nō tenu
it ad op̄ionē i familiā dei: s̄ iniquatē vetustū ge
neris peti' eligir: redi. i. iniquas parz i p̄spectu
dñi: ut in eo ē ipsa puniret. h̄ ibi. Et glo. sup̄
v̄bo illo. p̄tā dicit. p̄d̄rētū. i. p̄tā ab ipso
cōmissa parētes inuādō. Ad h̄a circa h̄c māz
huius op̄iniōis de fūctia capla ponunt. que cā
brevitatis obmitto. Itē op̄iniōez carissimī
theologi n̄rī cōit rep̄obāt. Sequitur. n. et
hac op̄iniōe q̄ vñ p̄m̄ fornicationis cēt ita ḡ
ue p̄m̄ sic decē hōicidia p̄cedētia: q̄s ē in cōso
nū. Itē quō p̄m̄ reuerri eadē nūero p̄tā: cū se
mel i totū fuerit i p̄tā ⁊ p̄fessioe delata. De
p̄uatōe. n. ad hūū impossibil' ē regressio: ut tota
clamat p̄bia. Itē alij dixerit q̄ n̄ redēt simplr
q̄: h̄ ē impossibile ut dictū ē: s̄ redēt q̄ ad equa
lētā. q̄ q̄ i vno offēdit: facit' ē oīuz rē. Jaco
bi. ij. c. ⁊ de pe. di. v. c. Alij dicūt. q̄ redēt in
q̄m̄or casib'. p̄m̄ c. sus q̄n. vñ. n̄ vult
p̄cē alteri. Adar. is. Serue neq̄s ⁊ c. Sed s̄ ca
sus. q̄n. s̄. q̄s apostatarēt a fide. ⁊ casus si q̄s
sp̄rmit facē p̄niam. Quart' casus q̄n dolet pe
nituisse. Et q̄ ita sit oia p̄bēt. ⁊ redēt in p̄
casu p̄bat. de pe. di. 4. c. diē. vbi d̄r. Dicit de
us. dimitte ⁊ dimitte tibi. Mā si nō dimiseris
reuocabo te: ⁊ q̄qd dimiserā replicabo tibi. h̄
ibi. ⁊ s̄ v̄ba Aug. p̄tā redēt i 2' casu p̄bat d̄
pe. di. 4. c. q̄cūq̄. vbi d̄r. Quēcūq̄. n. p̄bati
sua: siue p̄uitas bēica siue mūdāna cupiditas
arripiūt: mor oīuz p̄sternit i inna vitioz. h̄ ibi
⁊ s̄ v̄ba Bede. q̄ at i 3' casu redēant p̄z. 7.
q. 4. si q̄ opes. circa. si. vbi sic d̄r. Sūt q̄s p̄ni
tuit opes suas dimississe pauperib'. Sic cōs q̄
p̄niam agūt h̄ solū tūne oī: ne ipsi' p̄nic agant
p̄niaz. i. de illo delore que h̄nt dedisse sua pau
perib': agūt p̄niaz ut dicit gl. h̄ ibi. ⁊ s̄ v̄ba
Ambro. q̄ at i q̄rto casu redēt. s̄. q̄ cū p̄ni
teat p̄rio p̄p̄asse. p̄bat. de pe. di. 4. p̄stat vbi
d̄r. Cōstat q̄ ⁊ si i nos qdē qdē delinq̄t et cōde
nō dimittim': ⁊ illud rursus exigit qdē nobis
p̄niaz iā dimissūz fuisse gaudebam'. h̄ ibi. ⁊
s̄ v̄ba Bie. Vñ dā v̄suet' r̄s odit: apo
stata su: sp̄rmitq̄z latēri. penituisse piget. i. al
teri pe p̄c̄ s̄c̄ dolet. ⁊ l̄ ista op̄iniō dñs B̄oat. i
lij. nō placeat. n̄ certe videt op̄iō reboari s̄a
damito. Videt. n. illi casib' qdā latēs p̄ditōi q̄
fracta frāgitur ⁊ sibi qdē accepit. Vñ dicit sole

Frāgēti fidē fides frāgat eīdē: s; de b; dixi in
 dñicali vbi. s. Hīs oib; obmissis: q; illa n̄ ūa
 eōū acceptat: modernorū theologorū expōem
 videam. Dicit q; p̄cā n̄ redēt q̄ntū ad cul
 pā. q; ūa fuit totali i p̄fessōe anihilata: nec re
 dēt q; ad penā sc̄sus. *Planū ē. n. q; si q; nūc*
p̄fessus: p; p̄p̄cā sibi inuictā p̄niam recidiuer
et moriat: i inferno n̄ puniet cīnāl n̄ s; p; recidi
nio. et si p̄p̄cā p̄cōz sufficēt p̄niaz nō fecisset:
i inferno p; illū t̄p̄alit puniret p; residuo: q; p̄cā
tētia expleta: tū i inferno pena cīna sc̄sus puni
ret p; recidiuio. Redēt at q; ad penā dānt. q; si
hic ex recidiuio illo cīnāl dānabit: ac si oībus
p̄cīs quācūq; cēt. q; ut dicitur ē. q; vno offendit fa
cit ē oīz re. Verūm recidiuū m̄lū aggraua
 tur p; ingratitudinē i quā incurrit ex tali reci
 diuio. In de pe. di. v. c. fr̄es. circa mediū ca/
 pli sic dī. Dñ scriptū ē. s. Jacobi. ij. Qui totā
 legē obfauauerit: offēdat ūa i vno: facit ē oīum
 re. s. q̄ntū ad vīā cīnā. Sic. n. si p̄cīs oībus
 eēt inuolūt: ūa si i vno t̄m maneat cīne vīe ia
 nuā nō irabit et h; ibi. et si vba Inno. Et ita
 soluit Dñan. ca. di. 4. Ita videt etā sentire
 dñs Bona. i. 4. finiaz. di. 22. q̄. 17. Secūda
 fructū p̄fessū. Mō minore h; ingratū dilectis
 simi sacri de cōres vīatē. Quicūq; n. beatus
 Tho. i. 4. di. xv. vīrū satisfactōz inuictā: s; in
 mortali p̄cō expleta: necesse sit iterari. Et hūc
 q̄nō d; si quē r̄nder dīcēs q; aliq; si satisfactio/
 nes ex q̄b; i satisfactiōe remāct aliq; effect: et
 postq; act; trāsiit. Sic ex ieiunio manet corp;is
 debilitatio. et ex clymis largis: sube diminitio
 siq; de hīlo. Et hās nō o; reiterari. q; q̄stuz
 ad illud qd de eis manet. p; p̄niaz sequēt accē
 pte fūt. Satisfactiōes vō q; n̄ reliquūt aliq; effectū
 i satisfactiōe: postq; act; trāsiit reiterāde
 si. sic p; i orōne et sibi. Mā act; uerior q; tota
 lit trāsiit: nullo mō viuificat p; sequēt p̄niaz.
 iō o; q; reiteret. Decernit ē sci Tho. Alan.
 vō et Dñl. addūt q; talitē ad suscipiēdum
 p̄niaz siue satisfactiōz: n̄ ē ci iponenda p̄nīa
 tāta ac si nullā fecisset. q; p; supponēdū ē q; p; p;
 talia inuicta q̄ fecit: c; charitatē dñs maiore;
 ei p; r̄tione dederit: q; ē mag; p; satisfactiōis
 Sūmā q; ad dubiū illi dū q; satisfactiōes i
 penitēte effectū i liquēt: ut ieiunū et clymā:
 si reiterāde. q; q̄stuz ad id qd de c. s; remanet p;
 p̄niaz sequēt accēpte fūt. Satisfactiōes q; effe/
 ctū n̄ reliquūt: postq; act; trāsiit iterāt. Ita cer
 te dicta videt ipugnare aliq; alijs suis dñis

Mā ut. s. oñsū esset q̄ querēbat q; illoz trū mā
 gis satisfactiōum eēt. dixit dñs Tho. q; clymā
 oīum potior erat. q; virtualiter alia duo p̄tinet
 sibi q; orō ieiunio potior erat. q; orō vīualr iei
 unū p̄tinet. q; orō sit cū attēōe intellect; ad de
 ūz. ex q; antēōe dī lūat cū corp; macerat q̄ si v
 nte ieiunū p̄tinet. Ita si vba ei; ad lraz. ex q;
 ib; vbi p; q; ex orōne ilig; i penitente aliq;
 effect; et postq; act; trāsiit. i. corp;is debilitatio et
 maceratio: et de scō ūa ē. Māiorē certe sentie
 corp;is debilitatōez ex vna hora genuflexiōis i
 orōne q; ex ieiunio vni; dicit. Irē idē beatus
 Tho. i. 4. di. 14. q̄rit an opa scā i p̄cō mortali
 p; sequēt p̄niaz viuificet. et dīc q; n̄: et ro q; nō
 erāt a charitate elicitā nec ipata. et p; p̄nīs n̄ po
 terāt viuificari. si q; sic ē et ita ē i rei vīute quō
 g; illud qd remāet i penitēte de satisfactiōe q; reli
 q̄ effectū i eo p; sequēt p̄niaz potit viuificari.
 Ecce q; p; ipsū i penitēte relig; ex ieiunio corp;is
 debilitatio. Illa q; debilitatio ē qd dā bonus: et
 m̄ nūq; fuit a charitate elicitū nec ipatū ut p; ca
 su p; q; explet p̄nīa i p̄cō mortali: quō g; p; se
 quēt p̄niam possit viuificari si intelligo. Si tu
 kis gaudeas. iō ē alia opinio iudicio meo vior
 v; Scoti i. 4. xv. Et ponā vba ei; ad lraz ait
 n. sic. Dico sine p̄iudicio q; quē v; semel pene
 tet et suscipit satisfactiōez i p̄niaz sibi iposita ab
 ecclia clauī n̄ errāte: q̄ntūq; postea recidiuer
 nūq; tenebit nisi ad illā vnicā satisfactiōez iplē
 dā. et si cā ipleat i charitate meli; ē: q; nō tāuz
 soluit penā: s; mēf: s; si ipleat cā voluntarie et
 ex charitatē: soluit qdē penā. s; nō mēf grām.
 In p̄mo q; ē simplr satisfactio recedētiā et pla
 cās. In 2° at ē satisfactio. q; voluntaria ē s; nō
 placās nec recedētiā. et seq; penē ex^m. Si ali
 cui effese i regē corrūdet p̄se s; leges absci/
 fio man; Qd si fiat sat; sufficit regi: nec s; le
 gē vīiorē penā d; erigē. et tū n̄ scipit cū i grāz
 famicitā: et leg; si q; p; nouū p̄m in q; recidi
 uat moriet anq; p̄plenisset totā p̄niam sibi in
 iuctā: puniret i inferno pena cōmūde illi pe
 ne q; h; soluta nō fuit. Et p; ips aliq; nō puni
 ret apl; illa pena: sic et moriet cū mortali et ve
 niali nō puniret pena cīna p; veniali. Illa est
 opinio Scoti. Et si bñ ei; dīca p̄siderēt: i p̄le
 magnā dīam facit inī satisfacē et mereri grāz
 Mā satisfactio n̄bī aliud dicit n̄bī voluntaria
 pene solutiōem in hac vīa a sacerdote inre/
 missionem pene quam peccator portare p; suis
 p̄ctis d; iudicē inuictā. Quē cūq; g; p̄niam

impleat: satisfacti mādato et pene infūte. S; h
dria ē: q; si i gra illā facit: nō solū satisfacti: s;
et dei meret amicitia et grē augmentū: et prepa
rationē glorie in futuro. Si et grōz ut i pctō
mortalī illā pficiat satisfacti qdē: s; grāz nō me
ret: nec amī citiā dei. Imo psequēs pctm tollit
caipfa quā hēbat grā et amicitia dei. et sū ei p
paratio ad gehēnā: nisi se emēdet. Illud ē sū
damētū tot i iū pōnitōis. Et facio ego istas
dnas rōes p hac opiniōe. Pria rō ē ista. P
nitētia q dāt pctōi a ppro sacerdote non pce
dūt a iure dīno: s; ab aucte ecclie a xpo relicta
successorib; suis. de pe. di. i. c. multiplex. post
pncipiū aliquantulū. vbi dī. Mēdiator dei et
hominū hō dnā nī. Je sus xps hanc ppositis
ecclie tradidit pātē: ut pfitētib; pnie satisfacti
onē darēt. Et eadē salubri satisfactōe purga
to: ad edificatiōē sacroꝝ p ianuā recōciliatō
nis admitterēt et. h. ibi. Ad hēc ecclie auctas
qlibet peccatōrē ad pniāz iniūctā sub pctō mō
tali astrigit pficiēdā. Si ā illā ptenis: ut ex p
iob edictiā mortalitē peccas. Et p pns quocū
q; sit: tenet illā adiplē: ne ut ex mortalitē peccet
et sic satisfacti ecclie. Et qd ē ecclie satisfacti: nō
āplē regit de. q; nō punit bis i idipm. Et p
pns acceptat illā de q; tu ad cassationē pene
ipalis: quā pctōr facē debebat p pns pus i cō
fessōe dimissis. S; pctm sequēs hīpsū peccatō
rī talit penitenti facit q nō saluat. Et p satisfacti
onē illā nō liberat ab etna morte: ad quā pp
tale sequēs pctm obligat. q; illa satisfactiō nō ē
recidivij: s; pctōz pcedētiū. Audi ter. de pe.
di. i. c. multiplex. immediate post vba que nūc
antea dixim. Si q; ar eoꝝ p qd dno suppli
cam quocūq; interēpt ob staculo a munē in
dulgētie pnis excesserit. i. obierit. Et pūq;
ad pfiti: una ramedia. s. pnie pueniat ipalē vi
tā hūana p dūde finierit. Qd manēs i corpe:
i. i. vita nō recepit: p segerit carne nō poterit
et. h. ibi. q. d. q i hac vīa cōiōnē sacroꝝ negle
xit: in alia vīa nō recipiet. et p pns cīnālī dā
nabit. i. q. 4. tps. Et pfirmat ista rō sic. pce
ptū ecclie nō min⁹ obligat q; pceptū dīnū. s; p
ceptū dīvinū sp d; ipleri: siu c hō sit i pctō mor
tali siue nō. q; et pceptū ecclie. Et do ex^m. acci
pio h pceptū honora patrē tuū et matrē tuā:
et quero an debeat adipleri ab existēte in pctō
mortalī: aut nō. et planū ē q; sic. q; obediētiā
obfinas mādati. et sic nō mortalitē peccas qd fa
ceres si nō seruares. S; dico in pnia. Si fa

ctis pniā nōl iniūctā ē i pctō mortalī ecclie
pceptū seruare: et nō mortalitē peccas: qd ta
ceres si nō seruares. S; tu voti facti diē v
ginis ieiunare. et co ipe inuenie te i pctō mor
tali. si nō ieiunas q; es i pctō mortalī: votum
frāgis et mortalitē peccas. Et si illa diē i pctō
mortalī ieiunaueris: nō pp h ieiunū ierādūz
ē. fecisti. n. qd debebas. S; si pniāz iniūctā
facis i pctō mortalī et dānaris: nō reitēraf pnia
illa. q; fecisti qd debebas. et si i vīa illā pctō pfi
ci q; postea pferis: nō debes illā postea reite
rare. Itē ecclā pcepit i qdragesima ieiunare si
i pctō mortalī ieiunas iplesti mādātū. et fecisti
qd debebas. Nec pp h vīa qdragesimā tene
ris reincipē. s; i. pposito. Itē tu es sacerdos
et obligaris dicē officiū tuū. et de eccl. mis. c.
i. Si illud i pctō mortalī dixisti obiam fecisti:
nec teneris illud reitērare. S; i. pposito. Et
multa alia possent adduci exēpla: s; ista suffici
ant p pfirmatiōē pme rōnis. q; et. Scdā rō ē
ista. sic i pctō mortalī accedēs ad baptisimū est
baptizat⁹: nec qn de pctō dolebit. erit rebapti
zād⁹. q; caractarē suscepit baptisimū. sic quāq;
satisfacti i pctō mortalī non d; ut ex satisfacti
Dñ Ricar. i. 4. querens an sic accedens ad
baptisimū sit baptizat⁹: duo dicit. Prio q; est
baptizat⁹. q; caractarē baptisimū recipit. Scdō
dicit q; tal nō recipit grāz. Et sic dicit q; fictione
recedēte nō ē baptizād⁹. sic ad ppositū. Vex
ē q; ista rō nō ē Achileas: nō. n. ē similitudo i
ter baptisimū et satisfactiōē. q; in pmo ipimit
character: in satisfactiōē ā i nō. Pria rō melior
ē cū sua pfirmatiōe. Nec sp volui dixisse cum
suppositione tāti doctoris. Posset m saluari
sic: et credo q; sic intelligat q; scūs Tho. itellerit
de satisfactiōe pfecta. vñ satisfactiō pfecta cum
duo icludat. s. amonitiōē offense: et dei amī
tie restitutionē: qd sine charitate fieri nō pōt
i. ad Cor. i. 3. Itē tal pnia i pctō mortalī sibi: nō
erit pfecta satisfactiō. et p pns ut fiat pfecta: rei
terādā ē: et pmarie illa que post actū nullū esse
cū relinqt i penitente. Si h v. let valeat. Sin
ā tu melius apponas. xps Iesus ille Vitates
onidat qui est benedictus in secula. Amen.
Iseria sexta iertie dñice de iudeis et ceteris i
fidelibus sermo. 24.

En courūtur iu /
dei samaritais. Jo. 4. Error di
urnus et aiaz xpianoz carissimi

hodie de iudeis et ceteris infidelibus? zelus fidei
me scribere appellat. Id. n. prius cum iudeis his
ipsum agunt christiani: ac hostes et gentes eunt: et
quod horribile est meditari: christiani cum mulieribus iu
deorum turpi promiscuit in maximam dedecus christiani
ne fidei. Inde hodie samaritana mirantibus et
discipulis. ipse quidam redarguens dicit. Quod
tu iudeus cum sis: bibes a me potestis: quia sum mulier sa
maritana. Mo. n. contra iudei samaritani.
In quibus sunt infimae vestes tres de iudeis et cete
ris infidelibus? Considerationes faciamus? v3.
Iudeorum et infidelium reprobationem.
Iudeorum et infidelium curatorem.
Iudeorum et infidelium principatum.
De iudeorum et infidelium reprobatione. 5° p. 4.
Ratio iudeorum et infidelium reprobationis
p. videamus. ubi tres ponamus? locos v3
Prima ratio est ista. Ad maiorem omnium infideli
tatem pestis: et fidei iesu magis inimica est heresi
corum denegantium aut sophisticantium fidei euangelii
ca. 2^a ratio est ista. tanta est iniquitas et scelus fidei christiani
reputantur quod Iudei peccatum excedit et omnem despati
onem. 3^a ratio est ista. et si gradus sit infidelitatis: er
ror. nullus in quo fidei christiani habuit aut habet ad credendum
cogendum: sed amens suauitatem? ubi amonendum.
De hereticorum erroribus. Locutio prima.
Capitulum primum de ratione 2^a. vi. s. Ad 2° de
claratorem tres igitur? v3. v3.
Vi. e. quod modis dicitur quod infidelis. 2^a est. quod
modis dicitur quod hereticus. 3^a vi. est. quod grauius in in
fidelitate peccat: an iudeus? an hereticus? Ad p
ma vi. dico quod quadruplex quod potest dici infidelis. p
quod de deo nulla fide habet: et sic omnes pagani infide
les sunt. 2° dicitur infidelis quod fidei? habet: et hoc modo iudeus
dicitur infidelis. 3° dicitur infidelis quod fidei corrupta habet: et sic he
reticus dicitur infidelis. 4° dicitur infidelis quod fidei motu habet: et hoc
modo falsi christiani in mortali peccato existentes sunt infide
les: quod non faciunt quod promittunt. Ad hoc satis clara sunt
sed quoniam an infideles ad quod non puenit predicatio apostoli
non excusent. Dico breuiter quod non: quod omnibus datum est
via veritatis posse inuestigare. audi Aug. di. 37
c. vi. v3. si. Mo. n. inquit omnes igitur immunes est
a culpa. Sed ille igitur potest excusari a pena. scilicet
na: quod quod dicitur non inuenit. Illi autem qui igitur non pote
runt: quod habentes a quod dicerent: operibus non dederunt. Ad
fam vi. dico quod multis modis quod dicitur hereticus.
Primo quod falsa de fide inuenit opinionem: vel inue
nit legatur. 2. q. j. c. hec est fides papa beatissime
et c. 2. q. 3. c. hereticus. ubi sic dicitur. Hereticus est qui ali
cuius ipsalis modi: et maxime glorie: principatusque

sui gratia: falsas ac nouas opinionem? l' gignit vi
segit. Ille autem qui huiusmodi? credidit h' est imagina
tione quod dicitur vitat? illusio. h' ibi. Et si v3. Aug.
2° modo dicitur hereticus? quod male sentit de ecclesie sacris.
extra de heretico. c. ad abolendam. ubi sic dicitur. Ad ab
olendam. et infra. Quicunque de sacro corpore et san
guine christi baptismate professione in fimo et aliis
sacris aliis sentit et docet? romana ecclesia et do
cet. et quod iudicant? si ab ecclesia heretici excoiunt. Ad
le autem sentit de sacris vno? quod illa emittit? vedit. j.
q. j. q. 3. p. pecunia. Et de hoc pulchre in pluribus se
quentibus capitis dicitur. 3° modo dicitur hereticus? quod male in
terpretatur et dinam scripturam exponit. 2. q. 3. c. hereticus
ubi pax post p. m. Dico. aut. Quicunque igitur
aliis scripturam intelligit? sedus spiritus sancti flagitat
a quod scriptura est: et l3 ab ecclesia non recesserit: in hereti
cus appellari potest: quod de carnis opibus? est eligens quod
peiora sunt. h' ibi. 4° dicitur hereticus? quod publice? ca
tholicam fidem predicat: et suum defendit errorem: vel con
tra? est vel? professus errorem suum contra? platis et iudi
cibus? finis: vel p. finis? est? denat. extra de v3.
fig. c. super quibusdam. ubi dicitur. Super quibusdam mada
torum. et infra. Ad manifestum dicitur hereticus? fidei ca
tholicam publice predicat: errorem? profut? seu defen
dit. Contra? platis suis deuictis? vel? professi: vel ab
eis finaliter? denati: quoniam bona? p. p. phiscant: et
ipsi iuxta legitimas sanctorum actioes puniunt. h' ibi.
5° dicitur hereticus? quod dubius? est in fide. extra de heretico.
c. j. ubi dicitur. Dubius? est fide infidelis: neque eis om
ni no credendum est: quod fidei vitat? igitur. h' ibi. Et ro
quod debemus? firmis? credere. et de f3. tri. et fid. car.
c. firmis. Et intellige de eo quod de cimate in dubie
tate persistit. secus? de illo quod tenet de fide cum dolore
cordis? quod? arbitror? est ad vite eterne coronam
sicut? Paulo stimulus? carnis. audi tex. 2. q. 3.
c. qui in ecclesia. ubi dicitur. Qui in ecclesia christi morbi
dum aliqd? p. uis? sapiunt: si correcti? ut sanum rectum
quod? sapiunt resistunt: et? p. uis? sua pestifera et mor
tifer dogmata emendare nolunt: sed? defende? p. si
stunt heretici sunt. h' ibi. 6° dicitur hereticus? quod aduersus
romana ecclesiam agit? et ei? dignitate a domino tra
dita auferre conatur. 22. di. c. oes. circa medius
capituli ubi sic dicitur. Vbi non dubium est. quod quod? cuius
bet ecclesie ius suum detrahitis iniusticia facit. Qui
autem romane ecclesie puilegiu ab ipso summo omnium ec
clesiarum capite traditum auferre conatur: h' p. culdu
bio in heresim labit? et c. h' ibi. 7° dicitur hereticus? lar
go in? modo ois excoiunt. 4. q. j. q. autem h' ubi sic
dicitur pax? an medietate capiti. Hereticos autem di
cimus? ta eos quod oli ab ecclesia? piecu? sunt? quod post h

anathematizati sunt et c. h. ibi. **A**duersus et alios modos **A**donaldus i. summa sua not. c. bēti-
cus. **I**sta sufficiat ad pns. Et sic p. 2. vi. q. re-
tē. **A**d inas vi. dico tres ponēdo regulas
gnāles. **P**ria ē q. duo pncipalit ad p. p. am
rōnem hētiā regunt fm **P**etr. de tarāstio
in. 4. di. 13. **P**rimū dī ē in rōne: et h. dī hē-
sis inītiū. **A**liud ē in volūate: et h. dī hēsis cō-
plementū. **P**incipiū igit hēsis ē in rōne:
vt. s. in his q. fidei sūt errat rō. **E**xplēmetum
vō hēsis est in volūate: vt. s. pncipalit illi ad
hēreat falso: ita q. nō trā falsū eliciat qd rō fal-
se dictauit. sed ē illi falso pncipalit ad hēreat: vt
veritati declarate nequaq. velit assentire. **S**ic
tpe **J**ohānis bus et **M**icronimi et cōplicitas
manifeste perdocuit: q. cremari pōt q. vita-
ti assentire maluit et c. 2. regula ē q. quisq.
in eis p. s. credēdis rebus ad q. explicite crede-
re non cogit erat heretic. nime censendus ē
Adā pōnit regulā būs **T**ho. in. 4. di. 13. **E**x
q. bus seqtur q. idem ē iudiciū de opmionibus
doctoz diuersis nondū ab ecclā deīminatis:
vt idē declarat pma pte. q. 32. sic exēplificare
possumus de v. g. in pceptione. audi nōbiles
ter. 22. q. 2. c. in q. b. vbi sic dicit. **I**n q. b. reb.
nihil inest ad capescēdū regnū dei vtz credā-
tur aut nō. et vtz vera putent: aut falsa. in his
errare. i. aliud p. alio putare non ē arbitraduz
et p. m. **A**ut si ē mīmū et atq. leuissimū. hēc
ibi. **E**t sūt vba **A**ug. **T**ertia regula ē ista q.
hētiā gūiori infidelitatis p. s. t. f. a. n. i. q. m.
seri iudei ex duplici rōne: vt pōnit. h. **T**ho. fa-
se. q. x. **P**ria rō ē hēc: qm iudei nūq. xpiane
vritati ad hēserūt. hētiā vō ē quā susceperūt
suis scelerib. machinationib. et sōphisticatio-
nib. pncipalit p. m. i. n. āt atq. p. uertūt. audi **P**e-
trū aplm. **A**d elī ē il. veritatē nō agnosce: q. q.
post agnitā retr. sū verti. 2. rō ē: q. et paga-
nis sūt deteriores p. p. candē cām. q. re. **E**t
sic patet ista p. s. o.

Et infidelitas excedit desperatōez. p. s. o. fa.
Et cipe sam p. s. o. nē v. 3. **T**anta est iniq-
tas et scelus fidei xpi repugnare q. **I**u-
de p. m. excedit et o. 3. desperatōez vbi
tres ingram vi. v. 3. **P**ria vi. ē. vtrum sp. fit
necessariū fidei xpi ore p. s. t. i. 2. vi. ē ista: que
sūt illa q. sūt explicite credenda. 3. vi. ē. an i-
fidelitas sit graui. p. m. desperatōez. **A**d p. m.
vi. dico q. q. cūq. loco et tpe non satef. x. p. 3. mor-
talit. peccat. **E**t notant dico loco et tempore: q.

vi. dicit. h. **T**ho. fa. se. q. 3. ar. 2. **C**onfiteri fidē
p. s. t. u. affirmatiuū est. **I**deo nec semp. nec q. u.
bet in loco. sed tpe et loco solū de necessitate fa-
lut. ē. vide. s. scria gnta p. m. dñice p. s. t. i. d. r. a. t. i. o.
ne tertia p. s. t. i. d. e. p. m. p. t. o. n. i. **A**d sam vi. di-
co fm. b. **T**ho. fa. se. q. 2. **E**t maior es ad q. s.
p. t. i. n. c. t. alios erudire de credendis plenior ē te-
nent hē noticiā q. s. i. f. e. r. i. o. r. e. s. **Q**uā m. gnāliter
fidē explicite hēc debēt de xpi mystēris p. m.
xime quidem de his q. solēnizant in ecclā dei
et publice p. p. o. n. i. t. sicut de incarnatiōe passio-
ne resurrectione et h. m. d. i. **S**imiliter et explici-
te mystērium credere trinitatis vt q. d. n. i. s. t. e. s. t.
pater filius et spūs sanctus. **A**lias aut subtili-
tates ingenij quidā magis vel min. explicite
credere tenent fm q. vniūq. statui congruit
et dignitati. h. de intētiōe bti **T**ho. vi. s. **S**z
dic q. s. o. inq. a. i. a. l. 3. hēc intelligā ediscere mibi:
tū. p. a. t. **A**mb. q. d. a. m. q. in mēte cuciniūt populo
v. 3. **V**tz in angelis an reprobatoez: et in hōie
an rebellionem vā fuerit fides. 2. q. r. o. an
in angelis reprobis et spiritib. dānatis huma-
nis sit vā fides. 3. q. r. o. v. 3. fides in nobis
possit intēdi fm magis et min. **D**ifficilia pe-
tis et rē p. s. u. s. antēde dignā: tū. t. q. s. c. a. s. n. b. i.
rūde decreui. **D**ico igit ad p. m. fm. b. **T**ho.
fa. se. q. 5. q. cognino angeloz an reprobatio-
nez. et hōis an rebellionē: filis non sūt cog-
nitioni de dñis: quā habēt bti: quoz visio dñe
eēntie luculentissima ē. **E**rat g. e. o. x. p. i. e. p. l. a. t. i. o.
altior: q. nūc nra sit et isērio: illa btoz. **V**n. pla-
ra poterāt de effectib. dñisq. mystēris mani-
feste cogscere q. s. possit nūc mortal. intelligētia
Mō. n. c. i. s. d. i. u. s. i. a. a. b. s. e. n. s. e. r. a. t. : vt ab cie p. s. i.
dem q. r. e. r. e. t. s. i. c. i. n. n. o. b. p. t. i. n. g. i. t. q. m. i. l. l. i. s. p. l. u. m. e.
sapientie magis p. s. e. n. s. e. r. a. t. q. s. n. o. b. : non tū sic
beatis ob defectum luminis glorie qd regit
in vera b. t. u. d. i. n. e. **N**ota tū q. l. 3. in illo eoz
statu nulla culpe vel p. e. n. e. ē. t. o. b. s. c. u. r. i. t. a. s. : tū cū
creature dei ē. s. e. n. t. : o. b. s. c. u. r. i. t. a. s. q. u. e. d. a. m. i. n. e. r. a. t.
nālis s. 3. quā omnis creatura creatori relata re-
nebra est. **E**t talis obscuritas ad fidei rōnem
sufficit et idonea est. **I**tem nō q. in obiecto fi-
dei aliquid est mālē. et aliquid ē formale. s. f. o. r-
male quidem est ipsa p. m. a. v. e. r. i. t. a. s. s. u. p. r. a. o. e. m.
cognitionem naturalem creature exis. **A**d a-
teriale autem est cui assentimur p. m. e. i. n. h. e. r. e. n-
do veritati. **N**unc vō ad dubium dico q. q. 3.
um ad formale fidei sic fides in omnibus est
cognitionē de deo habentibus futura beatitudo

29
dine nondum adepta inherendo p̄meritatt
Sed quantum ad ea que m̄lūt nobis credenda
pponunt: tūc quedā sūt credita ab vno q̄ cla /
re manifestant alteri etiā in p̄nti statu. Et s̄m
h̄ p̄r dicit q̄ angeli t̄ h̄d̄n casū q̄dam de diuī
nis m̄st̄eris manifesta cognitiōe cognuerunt
q̄ nunc nisi credendo nequaquā cognoscere vale /
mus. q̄re satis tūc diff̄cultati clarē est r̄s̄sum.

Ad sc̄cū dubium dico s̄m. b. Tho. 2a 2e q̄. 5. q̄ dupl̄r volūtas intellectū ad assentiendū
mouere p̄t. vno modo ex ordine ip̄s̄ volun /
tatis ad bonū. t̄ sic credere actus laudabilis ē
Quo q̄dē mō in reprobis spirītib⁹ fides nō ē
q̄ cū cor volūtas inordinata sit. nō p̄t intel /
lectum mouere ad assentiendū veritati i ordine ad
aliq̄d bonū. Alio modo p̄t mouere intellectus
ad credendum: ita q̄ intellectus conuincatur
credendū esse his que dicunt. ex^m gratia acce /
dū p̄beta hanc in ciuitatem iudicium q̄dāz
predicens esse futurum. t̄ p̄ confirmatiōe sua
mortuum suscitauit. Et hoc q̄dem signo vidē /
tis intellectus conuincitur illud futurum cre /
dere iudicium: s̄ iudicium tale nondum vide /
retur. Et h̄ modo fides in eis est. Multa. n.
manifesta iudicia conspiciunt: quib⁹ euidēti i
telligunt eccl̄e doctrina. t̄ que ē fides nostra a
deo celis data: q̄uis res ipsas quas docet ec /
clesia minime videant: v̄puta deum esse tri /
num t̄ vnum t̄ h̄mōi. Ex quibus sequitur q̄
demonium fides quod d̄modo coacta est ex si /
gnorum euidētiā. Ideo quod credunt nō ad
eorum p̄tinet laudem: t̄ per p̄ns etiam seq̄ /
tur q̄ illa eorum fides non est gratie donum:
sed magis ex p̄spicacitate intellectus cogit̄ur
vt credant t̄ assentiant. Inde Jacobi. 2. dicit
Demones credunt t̄ contremiscūt. quare t̄c.

Ad tertium dubium dico s̄m eundem ibi /
de q̄ intensio t̄ remissio alicuius habitus ex
duobus oritur. Aut ex parte obiecti: v̄puta q̄
obiectum est intensius vel remissius: ideo ha /
bitus erit intensior vel remissior. Aut ex par /
te subiecti: vt quia subiectum intensius vel re /
missius tale suscipit obiectum. Accipe modo
fidei obiectū: t̄ distingue. qm̄ aliqd est materi /
ale: t̄ aliqd formale. s̄ formale quidez ē v̄ritas
p̄ma vt antea dixim⁹. Adale v̄o ē id q̄d cre /
dendum p̄ponit. Dico q̄ q̄ habet fidei q̄tūz
ad illud q̄d est formale in ip̄so non diuersifica /
tur: s̄ est vn⁹ in oib⁹. Et tū ad m̄le at q̄s du /
bitat q̄ vn⁹ intensius suscipe p̄t bibū vn⁹ cre

dibilis q̄z alter eo q̄ magis explicite credit il /
lud. Potest tamē t̄ alit̄ respōderi q̄ fides po /
test esse maior vel minor dupl̄r. Vno mō ex p̄ /
te intellectus p̄p̄t maiorem certitudinem t̄ fir /
mitatē. Alio mō ex p̄te volūtat̄s p̄p̄t maiores
p̄mptitudinē seu deuotionē v̄t cōfidentia. t̄
sic intelligi p̄t illud Math. 13. Mulier maḡ
est fides tua. Et h̄ sufficiat ad fam. vi. Ad
tertiam vi. dico s̄m. b. Tho. 2a 2e q̄. 10. q̄ pec /
cata illa q̄ virtutib⁹ theologicis opponunt s̄m
se alijs p̄cis sūt ḡuora. Et rō: q̄ v̄ritas the /
ologicē deū h̄t p̄ obiecto. Et p̄tā q̄ illi oppo /
nunt directe t̄ p̄ncipalit̄ ip̄onāt auersionem a
deo. Vñ seq̄t q̄ illud p̄t m̄ ḡuū ē q̄d maḡ t̄
p̄ncipalit̄ auertit a deo. vñ si p̄ssere p̄uersio
ad p̄mutabile bonū: sine dei auersione: illa con /
uersio non est p̄t m̄. Accipe mō v̄ritas theo /
logicas. s̄ fidem sp̄m t̄ charitatē. Istis trib⁹
tria p̄tā p̄nt. s̄ dei s̄iat ifidelitas. Spei
s̄iat despatio. Charitat̄: odiū dei t̄ p̄ri. In
fidelitas t̄ odiū dei magis a deo auertit q̄z de /
speratio: t̄ p̄ns ḡuora p̄tā sūt ipsa despatio
ne. Et p̄bo q̄ magis auertit. nā ifidelitas ex
hoc puenit q̄ h̄o ip̄sam dei v̄ritatē non credit.
Vñ puenit ex h̄ q̄ volūtas dine bonitat̄i cō /
trariat. Despatio puenit ex hoc q̄ homo non
sperat de bonitate dei se posse p̄icipare. Idia
duo s̄m se dine bonitati t̄ v̄ritati p̄nt: s̄ de /
speratio s̄m q̄ dina bonitas ē bonum partici /
patū a nobis. Adodo mai⁹ p̄t m̄ est nō credē
veritatē dei s̄m se t̄ odire deū q̄z non sperare
posse gloriā consequi ab ip̄so. Ad m̄ q̄ ista
tria p̄tā ad iuicē cōpēt q̄zū est ex p̄te nra: sic
despatio piculiosior est: q̄ p̄ sp̄m renecamur a
malis t̄ excitamur t̄ introducimur ad facienda
bona. Et iō sublatō spe effrenate labemur in
p̄cis: t̄ retraheremur a bonis. Et h̄ dic̄ glo.
super illud Ps̄ouer. 24. Si desperaueris la /
psus in die angustie: minuetur fortitudo tua.
dicit glo. Nihil execrabilius est desperatio /
ne. quare t̄c. Et sic patet conclusio ista sc̄da.
q̄ nullus qui nunquam fidem L̄bisti su /
scep̄t ad fidem est cogendus.

Conclusio tertia.

Accipe itā p̄tā v̄z. Et si gr̄adis sit
ifidelitatis error: null⁹ m̄ q̄ fidē x̄pi n̄
h̄t aut h̄z ad credēdū ē cogēd⁹: s̄z a /
menis suauibus q̄z v̄b̄ amonēd⁹. v̄b̄ tres igr̄a
m⁹ vi. v̄z. Id⁹ vi. ē. an iudei t̄ alij ifideles
p̄ munera t̄ p̄missiōes ad fidē sint inducēdi.

2^a Vi. ē. an finit vi trahendi vt credāt. 3^a Vi. an cū eis fir disputādū. Qm̄ ad p̄mā di/ co q̄ munera nō sūt p̄p̄ fide pollicenda q̄li ex pacto: q̄ nō infundit fides: nec dat ex pacto: s; ex mera dei bonitate et clemētia. Nō igit ap̄ls ad Titū. Et opib⁹ iusticie q̄ secum⁹ nos: s; fin suā miam saluos nos fecit. h. Ray. S; Buil. dic: q̄ si q̄s iude⁹ vlt⁹ ali⁹ ifidel⁹ xpi veller fidem suscipe et i xpianitate tūet paup̄tē icurrē ne ob h⁹ iste pderet: posset sibi munera dari et spō fides fieri. ar. 23. q. 4. c. d; hō. vbi dī. D; hō diligē. p̄mū tanq; seipm̄. s. q̄ ad vitā cinā vt quē potuerit hoīem bñficiēte p̄solatōe l'isoz/ matōe doctrine: vlt⁹ discipline correctōe addu/ car ad colēdū deum. h. ibi. Et sunt vba Aug. Nō in hāc regulā gnālē: q̄ si q̄s iudeo vlt⁹ fideli p̄p̄ captādā beniuolētiā aliqd donat vlt⁹ p̄mittit vt. s. p̄gruētiōi mō inducat ad fidem nō peccat: sed meret. S; si donat vt beniuolētiā capiet achi xpian⁹ cū vt puerfēt. s. cū eo: co medat bibatq; cū illo: sic nūc q̄s plures faciūt xpiani: manifestū ē q̄ mortalit⁹ peccat. Sed d⁹ h. infra. S; pono p̄ casū. Est qdam iude⁹ pau per: et infra se dicit: si efficiar xpianus: ibo mē dicēdo et meli⁹ viuam: et hac intētiōe baptisimū petit et suscipit: est ne hic hac corrupta intētiōe baptizat⁹. Dico de h⁹ sic d⁹ fide accedēte ad ba ptisimū. Dico q̄ q̄ baptizatus est: sed non reci pit grām. iō tū de corrupta intētiōe dicē suaz culpā tenet. Ad sam vitatē dico breuit⁹ q̄ nullus vt cogendus ē ad fidez. qm̄ opa nra iō deo grata sunt: q̄ volūtariē sūt. sed vbi blā/ dis puocandi sūt. audi ter. di. 45. c. q̄ sincera Qui sincer aīngt intētiōe extraneos a xpiana religiōe. i. infideles ad fidē cupiūt rectam ad ducere: blandimentis debent: non aspitatib⁹ fludere. s. adducere eos. Ne quoz mētē red/ dita a plano. i. de facili rō poterit puocare: pel lat procul aduersus tē. hec ibi. Et sunt verba Breg. Et. c. de iudeis sic dī. De iudeis autē p̄cepti sancta synodus: ne nīnī deiceps ad cre dendū vim inferre. Qui vult deus miseret: et quē vult indurat. Nō. n. tales iūti saluādi sūt: sed volūtate: vt integra sit forma iusticie. Sic enim homo p̄p̄ij arbitrij voluntate serpentī obediens p̄ci ijt: sic vacante gratia dei p̄p̄ie mentis conuersione quisq; credendo saluat. Ergo non vi: sed liberi arbitrij volūtate vt cō uertant suadendi sūt: non potius impellendū tē. h. ibi. Inde p̄s. Voluntarie ingt sacrificia

bo tibi. Idem in. c. sicut iudei. extra de iude/ is. non pono ter. causa breuitatis. Sed ponas mus q̄ quis coacta intentione vituta per mū nas vel suarum rex ablationem: vel perver/ bera: vel per aliam coactionem xpi baptisimū suscepit: et postea apostatauerit a fide: qd fa ciendum. Dico ne nomen domini nostri iclu christi blasphemet: et fides quā suscepit contē/ ptibilis fiat: ad fidem omnib⁹ modis vt rede at cogendus ē. Hoc expresse dicit. c. de iude/ is. ē. allegatū. §. q̄ aut. Sed pono q̄ quis iu/ deum vi mergat in aqua et vi baptizet eum: vlt⁹ alio modo fieret: est ne talis baptizatus. Vt co q̄ non: quia non suscipit caracterem baptis mi. et de bap. c. maiores. Nūc finē. vbi sic dī Qui penit⁹ p̄tradicit: nec rē nec sacz suscipit q̄ plus est exp̄sse dīcē q̄ nō p̄nture. h. ibi. Hoc idē ponit. b. Tho. fa fe. q. x. ar. 8. tē. de h⁹ infra feria t̄ia q̄rē dñice in prima parte.

Ad t̄ia Vi. dico fin. b. Tho. vi. ē. q̄ in di sputatōe fidei duo sunt consideranda. vñ ex pte disputatōis: et h⁹ ē indubitabilitas. alter ex pte auditiū: et h⁹ ē docibilitas. P̄mū ē indu bitabilitas. vbi pono hāc reglāz gnālē q̄ si q̄s cū ifidelib⁹ disputat: exp̄iri volēs vitatē tanq; dubi⁹ i fide tūc pculdubio mortalit⁹ peccat. Et de hēri. c. j. dubi⁹ i fide: ifidel⁹. Si at dī spu/ tat ad p̄furādū errores vlt⁹ exercitiū: tūc qdem laudabile ē. Et h⁹ q̄tū ad p̄mū qd regit in di sputatōe. fin qd regit ex pte auditiū ē doci/ bilitas. vbi pono r̄lāz talē: q̄ q̄cūq; cū ifideli/ b⁹ de fide disputat bñ xpianos q̄ p̄iēta atten dāt. Nā si audientes si i fide fortes et bñ docti: nullū ē piculū cū ifidelib⁹ disputare. Si at sim plices si et de fide titubātes tūc dīnguēdū est. aut disputātes sūt p̄pulsati et a iudeis molestati. et ifideles nitūt corūpe fidē tūc necē ē q̄ se fortes et p̄tos sētiūt publice disputat siue hīc ibi simplices xpiani: siue docti. fides. n. et fa cra scriptura defēdēda ē vsq; ad sāguis effusi onē. 25. q. 1. c. si qdā. vide dñica p̄ p̄elo fa ter tie p̄ns. Si at nō molestāt: s; solū qdā aiosita te aggrediūt in disputatōe iudeos vlt⁹ alios ifi deles vt vitas tū fidei clarcat. si ibi sint simpli ces xpiani valde p̄fecto piculosū ē cū ifidelib⁹ disputare. iō p̄sulēdū ē q̄ talib⁹ int̄sūt: si argu mētoz subtilitatē se cape nō posse sētiūt: vt in discēdāt et dent sathane locū q̄ eos alienos a fi de facē possit. Hoc de itētiōe eiusdē. q̄rē tē.

De cuitatōe iudeoz. Consideratio 2^a.

Secundo loco

Judeo
rū et isti
delitū cūtarōem videam⁹. vbi tres
p̄ctōes subūgam⁹ v3. 1° p̄ctō est
ista. 13 cū iudeis cētisq; infidelibus
ut ad fidē p̄uertant sit aliq̄lū p̄uersiduz; tū in
coz; comestōib⁹ et alijs illicitis si oīno fugiēdi
2° p̄ctō est: q̄uis iudei sint declinādi: nec iudea
cū xp̄iano i infūdiō copulari possit: tū int̄ cos
sp̄salia fieri p̄nt. 3° p̄ctō est ista: rectores et mini
strātes in ira iusticiā q̄uit p̄ccāt: si errorib⁹ iu
deoz; et falsoz; xp̄ianoz; cū ip̄sis indebite p̄uer
satiū: aut dissimulāt: aut p̄uidē nolūt.

Qualit̄ sit p̄bita p̄uersatio iudeoz; 3° p̄ctō

Capite p̄nā p̄clonē et. vi. s. vbi tres

ingram⁹ vi. v3. 1° p̄ctō est ista. 13 q̄b⁹

debent se xp̄iani cū iudeis abstīnē. 2°

vi. ē: q̄re sit p̄bitū ut iudeoz; p̄sonā vitent̄.
3° vi. ē: an iudei p̄uersi suis a possessōib⁹ ex
cludant̄. R̄tū ad p̄nā dico q; plura s̄ circa
iudeos a xp̄ianis p̄marie obs̄uāda v3. 1° pri
mo debent oēs xp̄iani cū iudeis neq; comedē
neq; bibē: neq; ad iuicē p̄uiri. 2° nō debēt
i eadē domo s̄il manē. 3° nō debēt cū iudeis in
eadē stufa v̄l balneo lauari. 4° nō debēt i su
is infirmitatib⁹ medicos iudeos ad se vocare:
nec coz; medicinas recipere. De his q̄tuor: h̄r
18. q. 1. c. null⁹. vbi sic d̄r. Null⁹ coz; q; i sacro
ordine sūt: aut laic⁹: a zima coz;. i. cibos mādu
cet aut cū cis habūct: aut aliq̄e coz; in infirmi
tatib⁹ suis vocet: aut medicinā ab eis p̄cipiat:
aut cū eis i balneo lauet. Si v̄o q̄s h̄ fecerit
si cleric⁹ ē: deponat̄: laic⁹ v̄o excoicet. h̄ ibi. et
c. sic d̄r. Q̄s deinceps cl̄ici siue laici iude
oz; p̄uiriā vitēt. Nec eos ad p̄uiriū q̄s exci
piat: q; cū apud xp̄ianos oib⁹ cibis nō vitātur
indignū atq; sacrilegū. i. maluz ē coz; cibos a
xp̄ianis sumi et. h̄ ibi. Et q; h̄ obs̄eruat negli
gūt sūt infames. 6. q. 1. infames. in p̄n. vbi d̄r
Q̄s q; xp̄iane legis normā abijciūt: et statuta
ecclesiastica p̄tēnūt infames sūt et. h̄ ibi. Sed
dubitat̄ dic̄ q̄s an sic iudeoz; ita et oīuz; infide
liū a xp̄ianis p̄uiriā vitari debeāt. Et dico s̄z
gl. 23. q. 4. c. infideles. q; non ē idē iudiciū
de iudeis et ceteris infidelib⁹. q̄re. c. null⁹. et
c. oēs. sp̄ālīt̄ intelligūt de iudeis. audi. c. inf̄
deles. 23. q. 4. Infideles ingt nō possum⁹ xp̄o
lucrari si colloquim coz; vitam⁹ et p̄uiriū. vn/
de et dñs cū publicanis et p̄ctōib⁹ māducauit
et bibit. In his v̄o qui int̄ sūt. i. infidelibus

putredo refecit. h̄ ibi. Et sunt v̄ba Augu.
Et. 11. q. 3. ad mēsa. sic d̄r. Ad mēsa pagano
rū quippe si volueris ire: sine vlla p̄bitione
p̄mittit⁹ et. et infra. Si q; vos vocauerit ex
infidelib⁹ paganos signifi. cās: et vultis ire: oē
q̄s apponit vobis comedite et. h̄ ibi. Et sunt
v̄ba L̄riso. Idē d̄r. 2. q. 1. c. multi. q̄re et.

5° xp̄iani p̄mittē nō debēt ut iudei int̄ eos
publica officia habeāt vel exerceāt ne occasio
nem hēant i xp̄ianos sc̄uēdi. di. 54. c. nulla
officia. vbi sic d̄r. Nulla officia publica iudeis
iniūgant p̄ q; eis tribuat occasio penā xp̄ianis
isferre et. h̄ ibi. Et. 17. q. 4. d̄r. L̄stituit̄ sacū
p̄ciliū ut iudei. i. maiores iudeoz; aut q; ex iu/
deis sūt. i. minores officia publica nullaten⁹
appetāt quia sub hac occasione xp̄ianis iniuri
as faciūt et. h̄ ibi. 6° null⁹ xp̄ian⁹ p̄t̄ aliquid
iudeo v̄l p̄gregationi coz; et alioz; infidelū a
liq̄d in testō relinq̄re: q̄s si fecerit et post mor/
tē indicat anathema. et de h̄ereticis. c. si q; ep̄s
vbi et glo. sic p̄cludit. q; null⁹ d̄z instituerē h̄e
ticū heredē siue sit p̄ sanguine⁹ siue nō: ut p̄z
ibidē in. c. sequēt̄. text⁹. ḡl̄. sic. f. si q; ep̄us. sic
ordinat̄ p̄ glo. q; si q; ep̄s instituerit heredes
extraneos a p̄sanguinitate sua: v̄l et instituerit
paganos v̄l hereticos: et p̄ sanguinos h̄edes
post mortem ei anathema dicat. h̄ ibi. Aliq̄ tū
dñi iuriste dicunt q; si xp̄ian⁹ h̄ereticus iudeos
et. si legaret aliquid talib⁹ nō ad d̄tandū. s̄ ad
succurrendū extreme v̄l multū arcte necessua
ti q; nō eēt p̄ciend⁹. 7° p̄mittere nō debent
ut nouas synagogas errigāt: s̄z in antiq̄s re/
ficere: dū tū nec ampliores nec p̄ciosiores so
lito fecerit. Ritūs tamē coz; et solēnitates q̄s
obs̄eruare consueuerunt seruari p̄mittantur
extra de iudeis. c. iudei. vbi d̄r. Iudei nouas
non errigāt synagogas: veteres h̄re p̄mittan
tur. glo. sup̄ v̄bo h̄re. dicit q; si corruerint de
nouo p̄nt illas edificare in p̄stinuz; statū: nō tū
ut ampliores fiant. et allegat. c. p̄sultuit. et co.
vbi d̄r sic tex. p̄sultui. et infra. Iudeos de nouo
p̄struē synagogas: vbi nō h̄uerūt: pati nō de
bent. V̄o si antiq̄ corruerit v̄l ruinā mināt: ut
ea reedificēt p̄t̄ eq̄nimit̄ tollerari. nō aut eas
exaltēt aut āpliores aut p̄ciosiores faciāt q̄s an
tea fuisse noscūt. q; vtiq; p̄ mag⁹ debēt h̄re q; i
veterib⁹ synagogis et suis obs̄eruatijs tollerā
tur. h̄ ibi. 8° dñi t̄raz iudeos cogē debent
talē habitū portare p̄tinue ut ab alijs discernā
tur. et de iudeis. c. nōnull⁹. vbi d̄r. In oī xp̄ia

et s̄

noꝝ puicia iudeoꝝ ⁊ sarracenoꝝ hūi⁹ i vtroqꝫ
seu publice a pplis distiguan⁹ ⁊c. c. ad lraꝫ h
pone. vbi dī sic. In nōnull. puicijs a xpianis
iudeos siue sarracenos hūi⁹ distiguit diuersi/
tas. Sꝫ in qbusdā sic inoleuit p̄fusio vt nulla
dīa discernat. vñ p̄. igit inidū q. p. erroꝝ xpi
ani iudeoꝝ ⁊ sarracenoꝝ : ⁊ iudei seu sarrace
ni xpianoꝝ mulierib⁹ p̄mifcēt. Ne igit tā dā
nāde p̄mixtōis excess⁹ p̄ velamē erroꝝ hūi⁹
vlti⁹ excusatōis possit hūe diffugiū: statuim⁹ vt
tales vñsqꝫ ser⁹ xpianoꝝ i oī. puicia ⁊ oī tpe
q̄litate hūi⁹ p̄blice ab alijs pplis distiguan⁹ ⁊c. h
ibi. 9. in die passiois nō debēt p̄mūi etire
in publicū: nec fenestras aptas tēnē. ēr de iu
deis. c. sup̄ his. vbi dī. Quia sup̄ his. ⁊ ifra.
Vñlū inidicim⁹ iudeis vt hostia l fenestras
i die pasceat apta nō hēant: sꝫ clausa teneāt tota
die. h. ibi. ⁊. c. i nōnull. ifi. dī. In dieb⁹ passio
nis dñice nō p̄deat iudei i p̄blicū nec crucifurū p̄
nob aliq̄ten⁹ blasphemare p̄sumāt. h. ibi. 10.
null⁹ iude⁹ pōt xpianos ferre testionū: sꝫ bñ
cogēdi sꝫ xpianos accipe i testes sꝫ ēr de te/
sti. c. iudei. vbi dī. Iudei siue sarracēi. ⁊ ifra.
Testionū xpianoꝝ aduersus iudeos i oibus
causis cū illi aduersus xpianos testib⁹ suis vñ
p̄sumāt: recipiēdū ē cēfem⁹: ⁊ anathe decre/
uim⁹ feriēdos: q. uqꝫ iudeos xpianis voluēt
i hac pte p̄ferre: cū eos xpianis sbiacē oportet.
at: ⁊ ab eis p̄ sola hēanitate foueri. h. ibi. ad lit
terā. vñ nō q. iudei p̄nt p̄nēri corā iudicibus
nris. sꝫ nō xpiani corā seniorib⁹ eoꝝ. Arbitrūz
p̄nt ētelligē iudeū c⁹ sniaz ordiari iudex ereq̄t
C. de iude. s. l. iudei romano. In sabbat⁹ tñ
suis nō dēnt ad iudicia trahi: nec ip̄i alios tra/
hāt. sū i alijs eoꝝ festis nō dēnt turbari. C. c.
ti. die sabbato. ⁊ ēr de iudeis. c. sic iudei ⁊c.
xi. null⁹ xpian⁹ obtētu forte pecūie dz eoꝝ se
pulchra fodē: l aliud fuiciū facē. ēr de iudeis.
c. ad h. vbi dī q. null⁹ p̄ quīs mercede iudeo
rū fuitio se exponat: neqꝫ cāobsticēdā: l pue
ros nutriēdi. Idez dī i. c. j. ⁊. 2. ⁊. c. iudei. ēr
eo. q. c. glo. ēr addnē ibidē. 12. ⁊ vltio gnā
lū iudei p̄hibēdi sꝫ facē q̄qd i xpianos ecē mā
fuiēdi: ⁊ fidē subuertēdi. p̄p̄p̄ca Mico. 4.
i qdā exuagati q̄icipit. Qlignāli. statuit ⁊ ino
uauit q. null⁹ xpian⁹ arma eq̄s ferruz ligamīa
victualia: ⁊ alia q̄cūqꝫ mercedia i alexādrīaz
l alia loca sarracenoꝝ tpe egꝑti deferre l m it
iē siue de suis portib⁹ vt eis differat ērbē ve
extrahi p̄mūi: aut eis alio auxiliū l fauorē p̄e

stare p̄sumat. Alia q̄cūqꝫ fuerit ip̄o scō sꝫ excoi
cati. Nec p̄nt absolui nisi tñ de bonis suis p̄p
is i dicte tꝛe l hīdū p̄ueriēdū exoluerit: q̄ntz
ad p̄es p̄dēas deuileti l miferi. Et nihilomi/
n⁹ li capiāt hīa sui capiētia. Et sūr statuit d oī
b⁹ iris. soldano l hīctis. Et addit q. p̄ter p̄dēas
penas sint p̄petuo ifames: ita q. nec testari va
leāt: nec aliqd ex alieno testō p̄cipe nec ex testō
l ab itellato succedē: nec ad publica officia ad/
mitti. Et oēs act⁹ legitimi sint eis p̄petuo inē
dēi. Et q. postqꝫ de h⁹ p̄stiterit dēnt p̄blice de/
nūciari: ⁊ oia eoꝝ bō ad fscū deuolui. h oia in
p̄dēa decretali. Qñqꝫ tñ itelligebat reuocata
p̄. p̄mūi ferti. sꝫ p̄ factū fertū infra ānū papa
Bonifaci⁹ inouauit eā i qdā exuagati q̄icipit
Extra illos. p̄p̄p̄ca ānū papa Clemēs qñt⁹ i
nouauit: ⁊ pape absolutōes p̄terqꝫ i mori ar
refuauit. i exuagati q̄icipit. Multa mētis ⁊c.
Et h sufficit p̄ p̄. vi. Ad fam. vi. f. q. sic
p̄hibiti ē iudeoꝝ p̄forū. dico q. sic sani a le/
p̄. sis si cū eis p̄uerfant p̄tigit coigna: ita pi
culosissimū ē xpianis cū iudeis p̄uerfari. 28.
q. j. c. sepe maloz. vbi sic dī. Sepe maloz cō
forma ē bonos cōrūpūt. ⁊ tāto cin⁹ q̄sto mag⁹
ad vitia p̄ni sū. Nulla igit vlti⁹ cōio sit bebcis
ad fidē xpianā trāslat⁹ cū his q. adhuc i veti ri
tu p̄stīhū ne forte eoꝝ p̄ciparōes fuerit. q̄cū
qꝫ ānū ex his q. baptizat sū. i. neophiti i fide
liū p̄fortia nō vitauerit. ⁊ hī. f. neophiti xpianis
donēt. s. ad cōrectōz. ⁊ illi. f. iudei p̄blice cedi
b⁹. i. flagell deputē. h. ibi. p̄p̄ca i. c. ifideles
23. q. 4. i. f. dī. In his vbo q. i. f. i. ifidelib⁹
pute⁹ refecāda ē. s. p̄ excoicōz. gl. iterli. j. omī
morb. da eijs ias ab omī. 24. q. 3. refecāda sū.
vbi dī sic. Refecāda sū putride carnes ⁊ scabi
osa a caul omīs repellēda: ne tō dom⁹ mēssa ⁊
corp⁹ ⁊ pecora ardeat corūpā putrescat ⁊ ite
reat. Arri⁹ i alexādrīa vna fauilla fuit: sꝫ qñ
nō statū oppellus ē orbē flāma pplata ē. h. ibi. ⁊
f. vba hīero. Qñqꝫ. n. iudeos p̄uit ecclā. ēr
de vsur. p̄mifabile. ⁊. 28. q. 4. c. p̄stituit. h.
nōt glo. sup̄ dēo vbo. i hīs vbo q. i. f. s. alle.
Et tñ nōndū fm. b. l. bo. fa. fe. q. r. ar. s. q.
si xpian⁹ xpianig firmi ⁊ stabiles sint in fide
ita q. ex eoꝝ p̄uerfatōes p̄af mag⁹ ifidelū con
uersio q̄s ecōtra: i licit⁹ ⁊ benefici cū iudeis ⁊
ecclis ifidelib⁹ p̄uerfari p̄hibēdi nō sū. Infirmi
āt ⁊ debiles i fide p̄hibēdi sū ne p̄p̄culū sub
uerfōis absqꝫ mag⁹ nēmate cū talib⁹ p̄uerfent
⁊c. Ad iūā vi. dico q. nō. ēr de iudeis. c. u

dei fuit sarraceni. vbi dicitur si. Sig. Vo eo
rū ad fidē xpianā puerterit: poffeffioea hēdi/
tates r oia bō et integro eis exhibeant. h ibi.
Vbi gl. dicit: q bō infidelitū puerfor sequunt
eos nisi sint vforarie vel de rapina compata.
Dec. n. reffituēda fūt vl vēdēda hīs q bō ac/
cepta fūt: vl hēdib⁹ eoz: q si nō inueniunt po/
terint fic puerfha tanqz paupib⁹ p epm a fign
rē. Sz dic qfo. pofito q filij iudeoz ad fidem
puertant: pnt sine pctō alqd de bonis pentuz
retinē. Dico q tales fue hēditatis debēt hē
portionē. Et d iudeis. c. iudei. 2. r h f3. Mos.
r Ber. itelligit pter fuos eoz: q eos pceffe/
rūt i fide: q illos nō recipiāt. C. de epife. r
de. 80 nob. §. is ita. ar. di. 5. 4. c. fmitatē vraz
Efficiūt. n. iudeoz fui liberi cū volūt effici
xpiani. Dicit tñ Ray. q si xpian⁹ emt fnum
iudeū vel ifidelē r fiat xpian⁹ nō ppi h effici
liber: fed remanet fuus: q fuit⁹ inducta ē
Et diure dino. 35. di. c. ferto die beffice f create
r per ius gentiū. di. 1. c. ius gentiū. r a iure ca
nonico pfirmata. 12. q. 2. ecclazuz fuos. vide
glo. di. 1. c. ius gentiū. fup vbo feruitutes. qz
ibi adducit duos modos vū inducta fit fuit⁹.
Et tandē dicit q fuit⁹ inducta ē de iure gētiū:
nō q cā fmo iuenerit: f3 vā iuctā approbanit
vū fi bellū fit iuftū q capif fit feruus capitiū.
23. q. 5. c. dicat. r peccat cap⁹ fi recedit a dño
fuo. 17. q. 4. c. fi qz fuit. f3 fi bellū fit iniuftū
q licet ei fuaere dū pōt. ff. de captiuis. l. nihil
interet. h dicta glo. 30. His dictis pccordat
Boff. r Mos. Et addit Ray. q vbi de bo/
na pfuetudine fi fōlēt xpiani cē fui: cōfulercm
q dñs i remiffionē pctōz manumittēt eos vl
faltē p pecūia medicata vl fuitio ad tps pftito
fm arbitriū boni viri fciptos redimēt. 12. q.
2. cū redēptoz. vbi fic dī. Lū redēpt⁹ nō totū
pctor creature ad h ppiat⁹ hūanā volūt car
nē affumē: vt dinitatis fue grā dirrupto q te/
nebamur captiui vinculo fuitutis: pftine nos
reffitueret libertati. Salubrit agif fi hoies qz
ab initio nā liberos pulit: r ius gentiuz iuso
fubftituit fuitutis in cā q nati fuerit manumit/
tentis bñficio libertati reddant rē. h ibi. Et
fi vba Breg. Et h fane purile est pftitū dñis
venctoz q iftos ifideles emunt r fuos poffi/
dēt rē. Et h volō tibi fufficiāt p pnt pde.
De mrimōio iudeoz r alioz ifidelitū p 2^a
Lcipe fam pdeoz v3. qz ius iudei fuit
declinandi. nec iudea cū xpiano mri /

monialiē copulari poffit: tñ poterūt inter eos
fponfalia fieri. Idio cui⁹ declaratiōe volo nō
tem⁹ qdā dēa dñi Bona. r poftea noftras fo
litas ingrem⁹ vitates. Et igit notādū fm
Bona. di. 39. 4. fñiaz. q in veteri testamēto
duo erant muliez infidelitū gnā. Quedam
n. erant de ira Lanaan quā dñs filijs ifrl spo
ponderat: r ppi illius gentis obffinationem
in ifidelitate mādauerat eas occidēdas. Et cū
talibus mrimoniū fieri erat phibitū. vñ fi qz
de pplō ifrl cū ill⁹ fctiffet cū cēt pceptū dñi: n
erat mrimoniū. Alie aut de alijs nationib⁹ ifi
deles erāt: r cū eis mrimoniū fieri nō erat p/
hibitū: vbi tñ lapfus ad idolatriā nō tñneret.
Et fic Iofeh fuit cū mulie egyptiaca. Bēti.
xij. Et Moyses cū ethiopiffa. Mācri. 12. Et
fm h d3 intelligi illud Deui. xij. Si egressus
ad pugnā rē. Et rō qre nō phibuit de⁹ iftas
r pmas fic: fm Bona. est duplex. vna qz p/
mas iudicauerat de oēs reas effe mort. alia
est qz erant obffiate i malo. In nouo autē te/
ftamēto alie ē. qz infidel ē duplex v3. aut qz ca
ret fide. aut qz caret fidei fctio. Si cūct f dñi
vbi h notū ē: tal⁹ difpitas ipedit mrimoniū: f3
nō dirrimif iā fctū: vt fi bēti⁹ pbat cū bēica
baptizata. Si āt ifidel fit: qz caret fidei fctio:
vtputa baptifmo. fi fbit cū ifideli nihil facit r
dirimit iā fctū. Sic g i veti testō iul⁹ difpari
tas mrimonio pftabat ipedinētū: nō fimplr:
f3 vbi tiebat piculū: r dñū adeat iudiciū: r fu
per h additū erat mādātū. Ita i lege noua cul
tus difpitas nō fimplr ipedit mrimoniū: f3 vbi
tief piculū: r vbi ē diuerfiras fcti: r phibit o
ecclafici ftaturi. Dec de itentōe predci docto/
ris i. 4. di. 39. His fic prefuppositi tres igra
mus vi. v3. Idia ē ifta: an iter iudeos r ali
os ifideles fit vcz mrimoniuz. 2^a ē: an ifideli
puerfo cū xpiano mrimoniāl r iucto reuertēt
ad ifidelitatē fit folutū mrimoniū. 3^a ē: an xpi
an⁹ poffit cū ifideli mrimonio copulari. Qz
tū ad pma dico fm Idet de tarātafio: r fm
cōiter de hac mā loquētes q inf ifideles ē ve
rū mrimoniū: inqzū ē ordinatū ad bonū plis
fm pfectōem nāc: nō fm pfectōz grē. Et iō co
rū mrimoniū vcz ē: f3 nō pfectū: r ppi h ifide
lee carnāl cogitētes fuas nō peccāt: fi ppi bo
nū pl s: aut ppi mrimōij fide q tñerēt vroz de
bitū reddē: h faciāt. h eadē fñia pōit di. 26. c.
dein oppōit. lōgū cā^m ē p vnā colūā. nō po
nu ipm pp plicita: ē. Sz ad h⁹ vi. clario: em

noticiam pono duos casus. **I**deo pono q
 aliqui ifideliū mīmonio copulari efficiat xpian?
 potit ne postea cū pinge sua ifideli adhuc sit
 manē. **R.** ad h. fin. b. **T**ho. i. 4. di. 39. q. in fi
 deli puer sus potit cū ifideli manē sub spe puer
 fiōis: h. si obstatū viderit recedat. **I**n **P**aul.
 j. **L**or. 7. di. Si qd fr vxorē hīs ifideli siue
 nō credēt: si pscit vxorē hīare cū illo: nō di
 mittat eā. **E**t di. b. **T**ho. ibidez q. ad h. tū
 nō tenet. **S**z p. dīnitē ē si psona ifidel vna
 cohabitare velut sine pūctia creatoris: s. pueri
 tū nō vult. h. b. **T**ho. **M**ō tū q. i decretali q. 30
 ē de dīno. 7. 28. q. 2. c. vxor. 7. c. n. solū. 7. c.
 si ifidel. h. oia ponūt clare. **T**res ponūt casus
 i q. b. ifidel ad fidē puer sus cū ifideli cui mī
 monio copulari erat manē si d. **I**dem q. i fi
 deli puer sus nomē dñi blasphemaret. 2. q. p
 trahēt ifideli puer sus ad ifidelitātē. 3. q. cū in
 ducēt ad aliqd pcrim mortale: vñ solēt dari ta
 l. o. **V**ltus. **S**pnas spnēt: vñ blasphemare volē
 tē. **V**ltē credēt scē ad mortale trahēt. **V**lt
 f. absq. mora sic vicula rupta pōra. **S**i vñ nō
 sit aliqd pcrim casus: 7. spāt illi ifidel puer sus
 potit ifidel puer? cū alio ifideli cū mīmo
 nialit ē copulari? si placuerit remanē. h. colligū
 tur ex snia dē decretali q. 30. 2. cas. ē. qd si ali
 ifidel q. mīmonialit ē ifideli puer sus copulatus
 nolit ad fidē pueri. nūqd potit ifidel puer sus
 alii xpiano copulari mīmonio. **E**t circa h. aia mea
 diuerse fuerit opinioes: vt diē **B**ona. vbi. 8.
 7. diē **B**ona. q. n. si **A**ug. 7. **I**deō. **V**ba re
 torquant n. videt quod ad p. ordātā reduci pos
 sint. **V**ltis igit **I**deō. sunt istī opinionis q.
 ois vita ifideliū pcrim ēēt 7. q. mīmonio ifideliū
 ad veterē boiez ptinēt. **E**t q. i baptisimi laua
 cro ver? expellat hō cū actib? suis: nouusq. in
 duat. hic ē q. sic pcrim pcrā istī ifideli puer sus
 7. baptizato n. iputāt nec pputant: sic nec pū
 gia. **E**t p. pñs licitū qd ē cū ifideli puer sus: cū
 alio ifideli mīmonio copulari illo adhuc ifideli
 viuēt. **E**t sic fin. b. **I**deō. ad casū rīdetur.
Vltis at **A**ug. alii scē v. 3. **C**ōiugia ifideliū
 7. si meritoria n. cēt: tū culpabilia n. crāt: s. bo
 na ac licita. **E**t h. t. p. rōe. **I**deō q. de? mī
 moniū instituit. 2. q. ius nāle dīcat. 3. q. ap. s.
 pfirmat. j. ad **L**or. 7. Si qd fr vxorē hīs 7. c.
 vbi. 8. **E**t q. h. licita sūt p. baptisimū nō delent
In dñs **B**ona. ait **A**ug. recti? scē fuisse. pp. qd
 canones cū **A**ug. scēre p. dēcreuerūt. **E**t sic
 ecclā firmat v. 3. q. mīmonio pcrā cū vna aut

baptisimū: 7. p. baptisimū cū alia bigamū fac. si
 cur expse dr. di. 24. c. si q. viduā. h. si vba dñi
Bona. v. 8. **E**t h. itaq. vbi p. q. viuēt
 vxorē ifideli: nō p. ifidel puer sus alteri ifideli
 mīmonio copulari. audi ter. 28. q. 3. c. acut?
 vbi sic dr. **A**cut? intelligūt q. nec cū ordinādū
 cē fuerit q. an bap. ismū hūerit vñ: 7. p. baptis
 mū alterā. **I**n baptisimo. n. cū abolent: n. se
 deratio pūgij soluit 7. c. 7. sunt vba **A**ug. **E**t
 idē dr. 8. se. vbi sic dr. **I**te **I**nnocē. **R**uffo 7.
Eusebio ep. macedonie mīis argumēt. p.
 bat talē bigamū reputari. **Q**uā? iste c. i. p. n. i
 agit an baptisimū hūit vñ: 7. p. baptisimū alte
 rā bigamū reputat. **E**t 3. vite merito: idustria
 scia polleat: i. ep. mī ordiari nō p. h. ibi. **A**d c.
 rñsiois declaratiōes ē nōndū fin. **B**ona. vbi
 8. q. i tali casu distinguēdū ē v. 3. aut ifidel vult
 cohabitare cū ifideli puer sus: aut n. **S**i sic aut vult
 cohabitare cū blasphemia nois xpi: aut n. **S**i nō
 tūc aut itēdū pcrim 7. p. urbat ad ifidelitātē
 aut nō. **S**i igit vult cohabitare sine blasphemia
 nois xpi 7. sine pcrim puer sus ad ifidelitātē
 nec ad aliud mortale pcrim. diē **B**ona. q. n. p.
 alteri mīmonio copulari illo ifideli viuēt: q.
 nec iuriat: nec fac. pūctia dō: nec mīmonio:
 nec marito: si mulier sit q. ifidel ē n. puer sus.
Si at ifidel nō vult cohabitare: h. n. vult sine cō
 tumelia creatoris: h. sine impulsōe ad ifidelitātē
 vñ ad aliqd pcrim mortale tūc soluit mīmonio
 7. potit alii mīmonialit copulari. s. ifideli. h. ē
 rñsio dñi **B**ona. **B**uil. tñ. 7. **R**ay. dīcūt q. si
 tria pcrā. s. pūctia creatoris. iducto ad ifide
 litātē: 7. ad aliqd pcrim mortale nō sint 7. clara:
 potit ifidel puer sus mīmonio copulari nō expe
 ctato iudi? eccl. **S**i vñ illa tria dubia sint: tūc
 ep. sine ecclā aliq. ad mulierē mittat q. p.
 rāt volūtātē in casib? pcris. **S**z vñatē p. p. 7.
 nolit qd expedit facē tūc potit vir mīmonio co
 plari. **I**sta ē hō rñsio. **S**i tñ ego h. dubito **E**t
 n. mīmonio sit facim 7. viculū dīno iur. istita
 tū vñ ē q. soluit i. b. cū mīmonio: 7. n. alia sacra
 vñ q. semel ē baptizat? p. ē baptizat? 7. q. semel
 est ordinat? sp. est ordinat? 7. p. p. mī vbi su
 it v. 3. mīmonio illud sp. erit. **E**t p. pñs q. tū
 cūq. illa mulier reuertit nolit aut aliq. triū p.
 dēox fuerit n. erit ille ifidel puer sus absolū
 a mīmonio 7. vinculo c. 7. p. pñs n. potit mī
 monio alteri ifideli copulari. **V**ico q. mīmo
 nio ē pure sac. ecclāsticū. **M**ō. n. p. scē g. g.
 tū faciēs cū p. b. i. l. exerceat: 7. p. pñs i. p. p. p.

perita inueniunt. 32. q. ij. c. conubia. qd i alijs n
lic. Et io qz graz n cosert: et caractare no imp
mut: sic facit baptisim^o et ordo. io dissoluit ca le
gitia obli ite. Auditer. 28. q. ij. c. si infidelis
vbi sic dr. si infidel defecit odio xpiane fidei
discedat. Mo e. n. frai aut foro: subiect^o frutu
ti i hmoi. Mo e. n. pmi dimisso. f. illo pp dea
si alij se copulauerit. Et otumelia qppe creato/
ris soluit illi^o mrimoniū circa cu q relinqt et c.
h ibi. et sic pz p^o vi. qf et c. Ad faz vi. dico fz
Bona. ut. s. q. nō crū solutū mrimoniū q ad
subaz. Et h triplici rōe. Pmo rōne cuitade si
mulatiōis et deceptiōis. Possent. n. aliq iside
les ad fidē accedē et iuges xpianas accipe: et
postea illas reliquēdo illudē. Jo eis talia faci
endi mā pstat cox mrimoniū nō soluit qstūcā
qz ad ifidelitatē relabāt. Sedo rōe approbāde
vitat^{is}. Mā i xpianis et fidelib^o mrimoniūz fi
gnificat isolubile vnionē xpi et eccle. et p nōs
illud erit isolubile. Iste due rōes sūt dñi Bōa.
Tertia rōe rōe pfecte fūdatiōis. Mā qz baptis
m^o ē oīuz sacroꝝ fūdamētū: et in ipso iprimis ca
ract idelēbilis: et p nōs durāte fūdamēto durant
oia sacra i eo fūdata. Ad rimon. um ē sacm. q
erit i qcuqz idelēbile qstūcūqz ad ifidelitatē dil
labat. Et h expse cū alijs et dicitis i alia vira
te oñdit Inno. in. c. qto. et de diuor. vbi sic
ad lraz dr. Si alij ifidelitū iugū ad fidē xpi cō
uertat: alio f nullo mō: vñ nō sine blasphemia
xpi: sūt trahat cū ad mortale ei cōbitare nolen
te: si fidel ē pōt ad scda vota cōuolare. Si aut
alij ifidelitū i hēsim labat. et relinqt vñcte alio
ad scdas nuptias nō trāsbibit. h ibi. qf et c. Sz p
diccs. sic infidel puerfus ad fidē pōt alteri co
pulari: qñ alij iugū faci aliqd i otumeliā cre
atoris: sic et iste fidel ad ifidelitatē puerfus: qz
facit i cōtumeliā creatoris: poterit ali in fide re
manēs alteri mrimonio copulari. Dico q nō
ē hile. qz in p ifideli ad fidē puerfo: licet matri
moniū cēt vex: nō tñ erat ratū et firmū. 28. q.
i. Mo ē ratū mrimoniū qd sine deo ē. aut Au/
gu. in 2° ar ad ifidelitatē puerfo est ratū. et io
in p soluit. i 2° nō. qf et c. et sic pz 2° pncipal ve
ritas hui^o cōclonis. Ad tertia vi. q. ppe ē sen
sus pconis dico duo. P^o qz simplr et abolu
te fidel cū ifideli nō pnt vñ mrimonio coplari
et si copulat nō erit mrimoniū. 28. q. i. s. ex his
itaqz euidēt colligif. et c. caue. vbi sic dr. La
ue xpiane gētili aut iudeo filiā tuā. f. xpianam
tradē et c. h ibi. Et. c. f. dr sic. Mo oz cū hōib^o

bēctis. i. infidelib^o dicū gl. infimiscē conubia:
et filios vel filias dare: s; potius accipe. f. per
verba de futuro. si tñ se plicet xpianos eē sūt
ros et catholicos. hec ibi. Et dñs Deut. 7. et
Exo. 32. hiplū phibuit dicē. Mo accipias vro
rē filijs tuis de filiab^o alienigenarū: ne tradu
cāt eos post deos suos et c. h ibi. Sedo dico q
sub pditōe pnt spōsalia pbi in fide lēcū infide
li. hec at ē pditio: ut dicēdo si infidelis puerfus
t ur. p^o ad Exo. 7. Sanctificat mulier infidel
p virū fideles: h et oñdit dictū. c. nō oz. 28. q.
i. in fi. Mo tñ qz postqz puerfus ē ad fidē: non
sufficiat eoz mrimoniū illa pmissio scā p sub
pditōe qñ ifidelis puerfus ifidel erat: s; idigz
nouo pnsu. tū qz illa pditio fuit p vba de fu
turo. ut i. d. c. nō oz. tū qz nō erat mrimonium
s; spōsaliū. spōsalia g cū pditōe supdca pnt fi
eri in fide lēcū ifideli. s; nō mrimoniū. qf et c.
Et sic pz tertia veritas. Edeor. beat^o Tho. et
Petrus de tarantasio. in. 4. di. 39. qf et c.

De negligētia dñoz circa erroꝝ iudeoz p^o 3°
Accipe tertia pconē. v3. Regoz et nā
strātes in terra iustitiā graui errāt: si
erroꝝ iudeoz et falloꝝ xpianoz cuz
ipsis idebite puerfantū: aut dissimulāt: aut p
uidē nolūt. vbi tres ingram^o vi. v3. P^oima
vi. ē. vix dñi terraz possint exactiones facē ius
iudeos. 2° vi. ē. an licite possint tenē penas
qz iudeis. p trāsgressiōe legū et statutoꝝ isfire
rūt. 3° vi. ē. ista: q pena debēt cū iudeis idebite
te puerfates puniri. Ad pma dico fm beatuz
Tho. q qzuis iudei merito sue culpe fm leges
subdāt fuituri: dū et dñi terraz eoz bona oia
accipe pnt tāqz sua: ita tñ q eis vite necessaria
nō subtrahāt. tñ ne nomē dñi blasphemet. B
suare debēt: ut ex actiōib^o icōsuetis nullaten^o
pgrauēt: ad puetas tñ eos cogere possūt sine
pcto. Mo tñ fm gl. 23. q. 7. c. si qā pñsi: super
vbo. qz illi^o ipio: q iudei nō possūt spoliari re
b^o suis: qz nra volūtate suas res tenent. et dicū
tur dñi rex suaz. Sarracenos vero bñ possu
m^o spoliare: qz res nras inuūt nobis tenēt. f.
terra scāz: s; vbi illā dimittēt: vñ alia dimite
rēt q nra nō cēt. eos expoliare nō possem^o. Et
de h plene notat Inno. et hosti. et de voto. c.
q sup b13. h ibi. Ad faz vi. dico fz bñ tho.
q iudei cū peccāt: puniēdi sūt pecuniaria pena
si expdit: et tāto graui^o qto indebite pecuniā
extorquent. h tñ itellige si iudei bona habeant
pct vsural. Si aut nibil habet et pct bona acc

na sub vſuris dñi terrarū illas penas retinere
nō debet: ſ; in plos conuertere vſus. an i bō
nū cōe ciuitatis ⁊ c. Ad itā vi. dico. ſ; Ray.
q; ſi clerici ſint: ⁊ admoniti ſatiffacē: ⁊ emēda/
ri noluerit: dñi puari officio ⁊ bñficio. Si vo
laici. ⁊ h ſine ſint dñi nolētes exequi cānōum
ſtatuta. ſiue alij q aliquid apponūt impedimētū ſi
admōti nō ſatiffecerint: dñi excōicari. 28. q. i.
c. null⁹. vide. ſ. p. clonē. i. h⁹ ſe p. ſ. Si vo ſu
erint iudei ſi fideles ⁊ pſecerit. Tādū xpiani
ab eoz totali pſortio ſub excōicatiōis pena ſūt
remouēdi. q; diu ſe nō emēdauerit. ut debent
ut p3 eē de iudeis. c. ⁊ ſi iudeos. vbi dñr ſic. Mi
ſi iudei nutrices ⁊ ſuicētes dāmiſerint xpianos
ſub pena excōicatiōis oibus ihibeat xpianis
ne cū eis cōmerciū aliqd audāt exercere. h ibi
q; ⁊ c. Et h ſufficiāt p pa pte b⁹ pmonis.

Quō ſit picipiādū cū iudeis pſideratio 3^a.

Artio loco

Iudeoz ⁊ ſi delinuz
picipatōz videam⁹. vbi tres cō/
clones ſubiūgam⁹. v3. p. d. 2° ē
iſta. Quicūq; pecuniā accipiunt

a iudeis diligēt autē dāt: an ſit iniuſte iuſte: de
bñe l' indebite acqſita. 2^a p. 2°. ⁊ 3ª iniuſte iudei
⁊ vſurarie adā pecuniā ⁊ aliā mūdi ſubaz cu/
mulēt: nō tñ līz bona illoz ſurtine l' alio inde
bito mō rape. 3^a p. 2° ē iſta. i. hī q; ad vite puer
ſatiōz ſi neceſſaria: nō peccāt xpiani: debito tñ
diſcretioq; mō cū iudeis puerſationem bñe.

Quō ſit xpianis licitū bōa iudoz accipe 2° p. 2^a

Accipe p mā p. clonē ⁊ c. ut. ſ. vbi tres
vi. ingram⁹. v3. p. d. vi. c. iſta. An
liceat p ſuo labore a iudeis dono vel p
cio aliqd accipe. 2^a vi. An elyna a iudeis ſi/
ne pctō a xpianis acceptari poſſit. 3^a vi. c. an
aliqs peccet dono l' elyna l' alio mō retinendo
qd nouit eē illicite acqſitū. ⁊ tñ ad p mā dico
q; recipere aliqd a iudeis dono vl' p. cio pōt itel
ligi dupliciter. aut. n. iudeus quicqd habet ex
vſura eſt. aut alio modo debito: ut induſtria l'
labore. Si pmo modo adhuc diſtinguendum
ē. aut recipiens certat de dāno ſuo vitādo: aut
p lucro ſuo captādo. Si de dāno ſuo vitādo: aut
tunc licet accipere: nec ſic accipiēdo peccat: ſic
ſi quis a ſure vel raptoze dāniſicatus eſt: puta
per incendiū ⁊ huiusmodi: nō peccaret ſi recu
peraret ab eo dāniā ſuā: niſi ipſe ſur l' raptor:
niſi haberet niſi qd eſſet acqſitū ex furto vl' ra
pina: tunc. n. non recipiat: quia ſic recipiet in

ſpecie res alienas. ut ſuo dāmino ſatiffacēt: ſi
autem facit p ſuo lucro captando: maniſeſtum
eſt q; recipere nō pōt. Si at habet aliqd p. ceter
vſuras: poterit accipere dono vel p. cio a iu/
deo pecuniā. Ad c. rñſio eſt Buil. ⁊ bti l' bo.
in quadaz epla ad duciſſam lothringie. q; ⁊ c.
Ad ſam veritatē pono tria notanda. p. d. io
notandū q; tria ſunt in elemoſyna cōſiderāda.
ſ. iuſtitia: ordo: ⁊ intentio. Iuſtitia ut. ſ. elemo
ſyna de iuſte ⁊ licite acqſitū fiat. i. q. i. nō eſt
putanda. vbi dicitur. Non eſt putanda elemo
ſyna: etiam ſi pauperibus diſpenſetur: qd ex il
licitis rebus acqſitur. Quia q; hac intentiōe
male accipit: ut bene diſpenſet: grauatar poti
us q; iuuatur ⁊ c. h ibi. Secundo requirit or/
do. ut p. cimo ſibi: deinde p. cimo tam ſpūaliter
q; tpaliter pvideat. De ſpūali patet. Adat. 7. ⁊
Luce. 6. c. Eſce p mū trabem de oculo tuo: ⁊
tunc videbis cij cēſeſtuca fratris tui. Vide. ſ.
fmōe pcedēt. de corpali at p3 rōne. qm agēs
ſus agit in pte p. pinquā q; remotā ⁊ c. 3° re
quiriſ intentio: ut. ſ. fiat dei amore. Ad c. ē p. i.
mū notabile. Secdo nōndū ſ; bñi l' bo. ſa ſe
q. 32. q. aliqd dñr illicite acqſitū tribus modis.
Onomō qñ id qd illicite acqſitur debet ei a q
acqſitū ē. ⁊ hoc ſine nō trāſſerat dñum: ut i ra
pina ⁊ furto ſiue trāſſerat ut i vſura. l3 moder
ni magnā faciāt difficultatē: an i vſura trāſſe
rat dñum. ⁊ ſ talib⁹ dñr bñis l' bo. elyna fieri
nō pōt. Alio mō pōt eē illicite acqſitū qd qd
iuſtitia accepit: nō tñ d3 ei a q accepit reddere.
ſ; tñ iſte q; dedit i iuſtitia dedit: ⁊ h p m ſtitiam
accepit: ut in ſymonta: ⁊ h debet paupib⁹ ero
gari. nec pōt p ſe retineri. Alio mō dñr illicite
acqſitū: nō q; ipſa acqſitio ſit illicita: ſ; illud ex
q; acqſitū ē illicitū: ſic illud qd meretrix p artez
lupanaris acqſitū. Et vocat p. pte turpe lucrum
L3. n. meretrix p legem dei faciat exercendo
ſe tali in imūdicia: tñ i eo q; accipit lux nō facit
p legē dei. ⁊ iō pōt illud retinē. q; tranſſetur
dñinz: nec ppetū repetitio. Et de talib⁹ poteſt
elyna fieri. Et hāc diſtictōez approbat Aug.
i. 4. q. v. c. nō ſane. q; qd ab iuito ſumit ⁊ c. in ſi
ne. Tertio nōndū qñtū ad veritatē diſtinguē
do. Aut iudei bñt aliqd qd non ſit ex vſuris. ⁊
tūc ⁊ ipſi elynas facē pñt: ⁊ xpiani accipe ſine
pctō. Aut aliqd bñt ex vſuris ē. ⁊ tūc diſtinguē
dū ē. Aut. n. efficiūſ nō ſoluēdo ⁊ tūc qui ſcien
ter ab eis elynā acciperet: mortaliter peccaret.
Aut efficiūſ ſoluēdo. ⁊ ſic poſſunt dare ⁊ ac

cipere. qd sic de iure oia pauperum sunt. qd rē: Et ē exposito. Dicit. qd rē. Ad tertiā dico qd nō. īmediate cū noueris illa ex usuris acquisita esse debes reposare iudeo a q̄ accepisti: si cū inuenieris. si nō tunc pauperibus xpi de consilio dio cessant: vel aliorum pborum virozum: vel in utilitatē cōm ciuitatis dispenses. qd rē

Alius modus retinēdi iudeorum bona. 2° 2ª Ecce hāz p̄sonem. v3. 23 inuiste 7 usurarie iudei quidā pecuniā 7 aliam mūdī fabilitatē amulēt: nō tñ licz bo-

na eoz furtiuo vlt alio īdebito mō rāpere. vbi tres ingrami? v3. 23. 2^a v3. 23. An liceat iudeo usurario occulte tān accipere: q̄tū ipse il lip usurario extorsit. 2^a v3. 23. an a iudeo usura rō aliq̄ bona intentiōe possū occulte bona sua accipere: v3. 23. qd vide rē de facili ad man^u me as puenire: 7 ipse nūq̄ scier q̄ fuerit. 7 ego po stea aut restitūā i līs cui res fuerit: s; p̄dite p usuras. aut ēi paupib^{us} erogabo. 3^a v3. 23. an liceat alicui p extrema sua necessitate aliqd iudeo usurario: vel ab alio occulte rapere. ut inde me possim subuenire necessitati. 2^a tū ad p̄mā dic: licet aliqui oppositum dixerint qd p̄ piculū infamie lētū p̄p̄e p̄sonē. qm̄ si cape ret licite ut lauro puniri possit. Nulli enī licet suū sic extorū ab usurario occulte surripere. Si tñ fecerit: satisfācē nō tenet: nisi sibi plus debi to exoluisset. Tal. n. l3 iustū faciat. s. tñ accipe q̄tū ille denorauit: non tñ iuste. Dicit. i6. Iu ste qd iustū ē exegris. qd rē. Ad hāc dico qd a nullo q̄tūcūq̄ usurario l3 q̄cūq̄ bona intēde bona sua accipe ipso nēciēte l' iusto. Mō. n. s; faciēda mala ut inde cūeniat bona. i4. q. c. for te. vbi dī. s; ore aliq̄ cogitat 7 dicit. Aduln- s; xpiani diuites: auari: cupidi. Mō hēo p̄tū si suū illis abstulero 7 paupib^{us} dederō. vñ qd illi nil boni agūt. mercedē hēc potero. Sed hūc cogitatio diabolica caliditate suggerit. Māz si totū tribuat qd abstulit: addit potū p̄m q̄z mi nuat: qz. s. asfert sibi copā restitūēdi. hēc ibi. qd rē. Ad tertiā dico qd tpe necessitatis oia s; cōia. xij. q. i. c. dilectissimis. 7 di. 47. c. sic hī q p infamā. Et p̄ p̄s cūlibet licitū erit a q̄cūq̄ tñ accipe q̄tū p tunc necessitas cogit. qd tunc vult iure suo. de p̄s. di. v. c. discipulos suos. vbi dī sic. Discipulos suos cū p segetes. s. alie nas trāscuti ēdo euellerēt spicas 7 ederēt ipsi us xpi vor inuocēs vocat. q. p. qz coaci hēc cerunt. h. ibi. Sed si non sit extrema necessitas

tūc nō erit licitū. Cessante. n. necessitate cessat 7 id qd p̄m̄tebat. i. q. 7. qd p̄ remedio. vbi sic dī. Qd p remedio ac necessitate ipis statutu ē: cōstat p̄m̄ nō fuisse. Quod q̄ necessitas p remedio repit: cessante necessitate vtiq̄ d3 cessare p̄ter qd vigeat. Nec eadem verba ad l' rāz p̄m̄t. i. q. i. qd p necessitate ipis statutu ē cessante necessitate 7 c. 7. q. i. c. ordiatōes in fine. qd rē. Et sic patet ista conclusio.

Et discrete cū iudeis pueri sacro si peccāt 2° 3^a

Ecce tertiā p̄sonē. v3. In his q̄ ad vite p̄seruationē si necessaria: nō peccāt xpiani: debet q̄ discretioq̄z mō cū iudeis hēc p̄seruationem. vbi tres ingramus v3. 23. 2^a v3. 23. ista. v3. xpiani possint seruire iudeis. 2^a v3. 23. ista. v3. licet puulos iudeoz clam accipe: 7 illos inuitis parentib^{us} baptizare. 3^a v3. 23. iudeis liceat que vite s; necessaria vnderē. Quantum ad p̄mū dico fm̄ Hosti. Cum p̄hibitum sit qd nullum inācipium xpianū iudeo seruiat: multo min^{us} libe ri xpiani eis seruire debent. Vnde accipe regulā generalē qd nullus xpianus assidue intra domū iudei neq̄z tanq̄z famul^{us}: l' pedisq̄: aut oblitrit: aut nutrit: aut aliq̄ futuris officio cōmorari debent. Et si qd hoc fecerit. 7 amonitus noluerit emēdari excoicetur. c. de iudeis. c. iudei. 2. vbi dicitur sic. Excoicent mancipia xpiana: 7 qui cū iudeis in domib^{us} suis p quali b^{us} causa habitauerint 7 c. hēc ibi. 7 c. ad hēc dī. Nullus p quauis mercede iudeoz serui tio se exponat. Māz causa obfetrizandī: vel pueros nutriendi. h. ibi. Et c. 7 si iudeos. in fine dī sic. Sub pena excoimunicacionis om nibus inbibetur xpianis: ne cum eis p̄mer tum aliquod audeant exercere. h. ibi. qd rē.

Ad hāz v3. dico qd ē duplex de eoz opimo. vna scī Tho. fa se. q. x. ar. xij. q. simplr iude ozū puulos 7 quorūcūq̄ isideliū inuitis penti b^{us} baptizare nō l3: aut occulte subtrahē. Sed cū ad ānos discretiōis puenierit: ēi inuitis parentibus poterūt si noluerint baptizari. Et rō ut dicit in quādā gōne de quolibet ēt qd si ante vsū rōnis fidē susciperēt: de facili p̄suasōe p̄rēt puerteret. Alē ēt an rōnis vsū fin rectā iustitiē regulā debēt filij sub cura cē p̄rēt. Nec de intēde hī Tho. Alia opinio ē mēri Adar: de ripa in quēdā suo quadagesima li in hac scria: quā plures isequit modernoz Lūp^{us} vba sūt hēc. Si pueri iudeoz sūt vsu rō

nis carceres: pñt licite pñcipes et barones: et inuitia paritib⁹ ad fidē induci: imo esset gran de boni si dñi terrarū in suis h̄ facerēt terrores: et illos defenderēt: ne ad man⁹ suorū parentū de nentirēt: et sic multorū eēt cā salutis. Ad h̄ faci unt ter. 28. q. i. c. iudeorū. vbi sic dī. Iudeorū filios et filias ne parentū inuoluant errorib⁹ ab eorū pñtio separari decretūm deputatus aut monastcrijs: aut xpianis mulierib⁹: aut viris deū tinentib⁹ vt sub eorū puerfatide cultuz dei discant: atq; meli⁹ institutiā in morib⁹ q̄ in fi de pficiant. h̄ ibi. Et de conse. di. 4. c. pleriq; circa sup̄ dī sic. eos at quos circūcidunt si filij eorū sūt a parentū pñtio separēt: si sui p iniu ria corpis sui liberati tradant. h̄ ibi. Ad rōes aī bti Theo. sic posset rñderi. Et pmo ad pñā dī qd intelligit de illis xpianis qui nō possent iudeorū defēdē filios. sic. n. veruz ē q; de facili ad pñsionez parentū puerterēt. Ad fam dī q; si filij iudeorū subderēt cure parentū fm nā lē iustitiā secus eēt: sed etiā suis vltra hoc sub dūf falsis erroribus quos illi pueruli i tenera etate suscipiētes: i posterz difficulti corrigent⁹ q; habitus est qualitas de difficulti mobilis per pñm in pñdicamentis. c. de q̄itate. Et qñ noua testa capit inueterata sapit. Nec ē snia aūdicti doctoris. Et hoc opinio magri Marci pia vi deat. in non pñsonat deīminatiōi decretorū. vñ gl. 28. q. i. c. iudeorū. sic dī. Quidā intelligūt hoc ca⁹ q; iudeis auferēdi sūt puuli eorū et ba pizādis: aduli nequaq; s. S; certe sicut nec ad uli ita nec puuli vt trahendi sunt. imo s; hoc in breui nullus esset indens. Quō g reliquie israhel postea salue fierēt. Iō uellige h̄ d filijs iā xpianis: quos forte parētes circūcidere vo lebāt. de cose. di. 4. c. pleriq; Et h̄ idē ibi lra innuit. Nec i gl. illa. Et pfecto mibi videt q; sci viri q; ipatorū intimi fuerūt: sic sanctus Gil uester cū Constantino Ambrosius cū Theo dosio impatorib⁹: si hanc ita grandem ut dicit magri Marci vidissent vtilitatē: cū ipatoribus laborassent: ut lege gnālē de h̄ instituisent: nec in actū ē. Ne forte dicas illos h̄ ipsū ignorasse cū circa fidei vtilitatē vigiles pmaxime essent. Nō g credo alia destitisse de cā: nisi q; spūs s̄i et nō edocuit: q; n̄ oportuit. Sub bono. n. illo plura forte mala suboriri possent. Et iō sniam glo. magis approbo. et cōit ita tenet. Nō m̄ q; si vñ pñti iudeorū ad fidē puerat: ipsum se quāt filij puuli. et de puerfide israhelū. c. fina

li. qd incipit ex lris. S; dic qd an mulieres le uantes pueros possint eos occulte baptizare. Dico fm Vñl. q; sine pñdictio si i mori artī culo puuloz h̄ fieret laudabile eēt: nec ēt pñt alia: at n̄ l; ne iniuria fieret sacro p reiteratione: si forte ad tps puerterēt: aut ob aliā rōnā bilē cāz rē. Ad tertiā vi. dico q; claz ē ex di ctis q; i his q; ordināt ad vite necessitatē: l; cū eis puerfari et vedē et alia vite necessaria ipē dē: dā m̄ oia sint sine dei pñmelia et fidei sub uerfide. q; sic meli⁹ eēt eos relinquere mortui q; illos i fidei puerfione et dei pñmelia iuuat vñ Aug. ait. Vñl ē mori fame q; idolatrijs veki. Eueāt igit xpiani a iudeorū i debito con sortio: et more fidelū fidelr viuāt: ut tadē illis dicatur. venite benedicite patris mei mei hic p grām: et in futuro p glām. Amen.

Sabbato tercie dñice quadragesime de vir gine gloriosa sermo. 25. in ordine.

Jesus autem Incl nans

se digito scribebat in trā. Jo. 8.

Principiū hūane nāchodierno die iudiātib⁹ iudeis: mlieri adul tere qñē pponētib⁹ ondit cū se iclinās in trā scribebat: ut qdā aiūt. terra terrā accusat: s; mi stice glōsus de⁹ se icliauit i trā q; dedit fructuz suū: cūz hūiliādo se de v̄gie carne assūpsit. ad pñb. 2. Qui cū in forma dei esset: nō rapinā arbitrat⁹ ē eē se eq̄lē deo: s; semetipsū etināui uit formā sui accipiens in similitudinē homi nū fact⁹: et habitū iuuent⁹ ut hō. Ecce mirabil inclinatio in terrā. i. in carnē gloriose virgis. In quibus sacratissimis verbis tres de glo riosa virgine considerationes faciam⁹. v3.

Gloriose virginis dulcorosam susceptionem
Gloriose virginis mirificam decriptionem
Gloriose virginis debitam similitationem.

De glōsa v̄gis susceptōe pñsideratio pñma.
Eund. q; popia est illa p⁹ pñtate dñi.

Rūno m̄q; glōse v̄gis dulcorosa su szeptōz videam⁹. nā cū vñū etini pñs se veller scōz patz vocib⁹ iclinare: q; q dāmō tāi clamorib⁹ dicētes. vñā dirūpce lū et descēdēs vñ ad ima tē: aures di obtūdē videbāt. descēdit i trā n̄raz q; vgo glōsa est. et fructū pñtuli amenissimū. d. pñtūdie oēs ac cepim⁹ grāz. Qd ut clare videaz⁹ tres pñdōes p ordinē ponam⁹ v3. pñd. pñd. illa. se dñarat verbū eternā a pñe eternātr pcedens declina

ut i tra: a fili fac est ta glose mris. 2° est
illa. 23° p^{ri}is fili^o sol^o i^o v^ogie huanad^o descende/
rit. candē tū nāz nūero tres ipsas psonas assu
mere potuisse nihil incōgruū. Tercia pclusio
ē ista. Adiro certe modo dei filius exerceuit: ut
in v^ogine inclinaret tūi quātū inclinare potuit
De inclinacōe vbi dei in v^octu v^ogie 2° p^o.
Lcipe p^{ri}mā p^{ri}one: ut. s. vbi more so
lito t^{ri}co ingram^o vi. v3. p^{ri}a vi. est
Quare vbatū i t^{ri}ra descēdit: t de
v^ogine solū huanari voluit. 2° vi. ē. an q^o so
l^o icarnat^o ē dei fili^o: am^osterio icarnacōis ex
cludat p^{ri} t spūs scūs. 3° vi. est ista Quō est
possibile cū p^{ri}one dīne n^o possunt separi q^o vna
sine alia potuerit incarnari. Et ad p^{ri}mā vi.
dico q^o de te o cīne fili n^o iniuria meramur. dīc
q^oso cur tibi magis decuit hūanitatē depēdētia
Nūqd p^{ri} ut tibi p^{ri}uenit h^o op^o diligētia. Nū
qd tu mag^o q^o p^{ri} boiez dilexisti: q^o p^{ri} charita/
tē hūasti. Nūqd tu sol^o t n^o p^{ri} a p^{ri}ncipio boiem
creasti. Nūqd tu magis q^o p^{ri} sapiēs t potens
hūanasti. An p^{ri} noluit t tu voluisti. Si h^o nō
q^o g^o sol^o icarnasti. dico aia cara q^o l^o ista n^o sint
q^o deduc^o. vñ sit q^o nec ipotētia nec al^o qd dicto
rū ierucnerit. Et q^o hāc pono regulā gnālē q^o
l^o tā p^{ri} t spūs scūs q^o fili^o potuerit incarnari:
p^{ri}gruū tū fuit solū v^obū huanari. Et h^o triplici
rōe ex pte dei: t triplici rōe ex pte hois oñdo:
ut collig^o ex snia dñi Bona. i. 3. di. i. Et pre
dei qdē rōe p^{ri}maginis. rōe p^{ri}ductōis sine māt
se la tōis. t rōe filiatiōis. P^{ri}o p^{ri}gruū fuit v^o
bū huanari rōe p^{ri}maginis. vñ dīc sic dñs Bo
na. ut. s. Lū hō a deo assūp^ohib^ol^o cēt rōe digni
tatis p^{ri}magis: t fili^o sit p^{ri}magis p^{ri}is: p^{ri}gruum
fuit ut p^{ri}magis p^{ri}magini vniret. audi p^{ri}auluz
ad Hebr. p. q^o cū sit splēdor glē: t figura sube
r^o: potās oia v^obo v^otrutis sue tē. Tria dicit
h^o p^{ri}aul^o de filiō dei. P^{ri}a. n. dīc q^o ē splēdō
glōrie. i. sonat radi^o i se paternā glōriā mani
festās: ut Dionis^o ait. Scdo dīc q^o est figura
substātie p^{ri}is. t h^o respectu spūs scī. q^o ipse ex
se t n^o a se spū scī vñ^o sustātū cū p^{ri}e p^{ri}ducit.
Tertio dīc q^o ē potās oia v^obo v^otrutis sue.
i. p^{ri} quē oia sūt t gubernāt. Ista a^o s clari^o de
clarabo. Luz g^o fili^o figura t imago sit p^{ri}is t
tota c^o cēntiāl^o filius^o t dens decreuisset fieri ut
ita loq^o filius^o hois: p^{ri}gruū fuit ut q^o i cēntitate
imago t silitudo p^{ri}is cēnti erat: silitudo t ima
go hois fieret i tra. h^o sit fili^o p^{ri}is erat. g^o p^{ri}gruū
fuit cū cū pot^o huanari. Scdo rō dī manifesta

tlōis. vñ fiat hec rō. Sicut ad manifestationes
verbi intellectuali regit ut verbo vel voci vñ
at sensibili t corpali: sic ad manifestationes vbi
eterni p^{ri}is cēntialis t intellectual^o exigitur: ut
verbū ipsū vniret nāc corpali. Et q^ozuis oñm
nāz potuisset sibi vniri ut dīc^o Scot^o: l^o aliqui
p^{ri}u^o sentiat. t q^oz hūana nā peccauerat: t ob h^o
p^{ri}marum siebat hō. cōgruū fuit ut hūane nāc
vniret. t h^oipostatice cōiūgeret. Tercia rō dī si
liatiōis: cōgruentissime. n. actū est: ut caip^osa p
sona que i cēntitate celestis p^{ri}is dicebat fili^o t i
hūanitate fili^o fieret gloriose v^oginis. Et hanc
rōem tangit m^ogr in l^ora. t Aug. in l^o de trīni/
tate. Vñ m^ogr sic ad l^oraz ait. S3 sol^o fili^o in car
ne missus ē: nō spūs scūs nec p^{ri}. Qd^o iō factū
ē: ut q^o erat in diuinitate dei fili^o: in hūanitate
fieret filius hominis. Et subiungit innuere
vñ posset vna q^ota rōso: mari dicēs. Nō p^{ri} l^o
spūs sanctus carnē induit: ne alius in diuini/
tate fili^o esset: alius in humanitate. t ne idē cēt
pater t fili^o: si deus pater de hoie nasceretur.
Vnde in ecclesiasticis dogmatib^o sic dī. Non
p^{ri} carnē assūp^ohit neq^o spūs sanctus: sed filius
tū ut q^o erat in diuinitate dei fili^o: ipse i hoie si
et fili^o hois: ne filij nomē ad alterū transiret: q^o
nō cēt natiuitate eterna fili^o. Adc sunt verba
m^ogr in l^ora. di. i. terij. Nūc vero videam^o cō
gruitatē istā ex parte hois. Triplici. n. alia rō
ne ex parte hois p^{ri}bat cōgruū fuisse filiū t non
p^{ri}em nec spū sanctum de virgine humanari.
P^{ri}ma rō dī ruinationis. Secunda dī repa
rationis. Et tertia dīc^o fructificationis. P^{ri}a
ma dī ratio ruinationis. vñde arguat sic. Si
cut homo quodāmodo dei similitudinē appe
tēdo corrūit: sic cōgruū fuit ut p^{ri} dei similitudē
nem repararet. Verbū autē ē similitudo pa
tris: ut dictū ē. g^o tē. Et hāc rōez ponit Ber.
sup illud Jone. iij. P^{ri}opter me venit hec tē/
pestas. Et sūt b^oūs Anselm^o libro cur de^o hō
ait. n. sic Anselmus. Homo p^{ri} quo erat orata
rus: t diabolus quem erat expugnaturus. sal
sam dei similitudinē p^{ri}esūperat: t ideo speci
alius aduersus filiū peccauerūt. quā mōb^oem
ei spālīs vindicta^o t idulgētia p^{ri}petebat. Secū
da ratio dīc^o r^o repationis. vñde arguatur sic
Sicut p^{ri} orationē t supplicationē sumus repa
ri: sic p^{ri} cū cui magis orare t supplicare cōueni
ebat: humanā naturam reparari cōueniebat.
S3 filio magis orare t supplicare q^o p^{ri} t spū
ritui sancto cōueniebat. Ergo magis per euz

205

humana natura reparari debebat. Audi An
selmū vbi. s. Conuenientius inquit est filium
supplicare patri q̄z aliquā aliā psonam. Ecce
grādis supplicatio. Pater ignosce illis. quia
nesciūt qd faciūt. Tertia rō dī f. uctificationis
vnde arguat sic. Cum omnes p deum huma
nandū filij adoptionis fieri debebat: congruū
fuit ut illa persona humanaret q̄ filius dci erat
in diuinitate. sed hoc fuit verbum. q̄ verbum
magis incarnari conueniebat. Inde Aug. su
per illud. Ipe. i. Qui fact⁹ ē ex semine Dauid
fm carnē. Et ponit etiam ista verba a m̄gro
di. i. terti. circa fine secundi capiti. Dei ingt
q̄ filius hominis factus est filius. Natus fm
veritatē naturē ex deo dci filius. et fm ve. ita /
tē nature ex homine hominis filius. ut ver uas
geniti nō adoptione: nō appellatōe: s; i vtra /
q; natiuitate filij nomē nascēdo haberet. et cēt
verus deus et verus hō vnus filius. h. i. b. Et
hec sufficiant pro prima veritate. Quantū ad
secundam veritatem dico q̄ ad hoc respondet
textus de lamma trini. et si. catho. c. i. coniūcta
gle sa super verbo. a tota trinitate. vbi dicitur
q̄ a mysterio incarnationis nō excluditur pa
ter nec spiritus sanct⁹. Textus dicit sic. Et tan
dē vnigenitus dci filius Iesus christus a tota
trinitate cōiter incarnatus ex Maria sp virgi
ne spūs sci cooperatōe. conceptus. Vnus hō fact⁹
ex aīa rōnali et humana carne cōpositus: vna
in duab⁹ natur⁹ psona: vīa vite manifest⁹ mō
strauit. Qui cū fm diuitatē sit immortalis et im
passibilis idē ipse fm humanitatē fact⁹ ē passi
bilis et mortalis. Qui ē i ligno crucis passus
et mortu⁹: descēdū ad inferos: tertia die resur
rexit a mortuis: et ascēdit i celū. S; descēd. i in
aīa: et resurrexit in carne: et ascēdit parit i viro
q; venturus in fine seculi: iudicatur⁹ viuos et
mortuos: et redditurus singulis fm opa sua:
tā ip̄obis q; electis. Qui oēs cū suis pprijs
resurgēt componē q̄ nūc gestāt: ut recipiāt fm
opa sua. siue bona fuerūt siue mala. Illi cū dīa
bolo penā ppetuā: et illi cū xpō glaz sempitnā.
Vna vō ē fidelīū vniuersalis ecclia tē. Pul
cherrim⁹ ē iste tex. Sic cernis et vides q̄ in eo
narrant oēs articuli fidei. Quare pcludam⁹:
q; l; p̄is fili⁹ incarnationē iminauerūt. i. hūa
na carne ne solū v. stierūt: nō tñ a mysterio in
carnationis certe dīne psonē pēdūt. Ad ist nā
q; deus p̄ filiū suū ut hūanaret: s; nō hūanauit
ipse nec hūanari intendēs. ad. Bal. 4. Ad ist

deus filiū suū natū. i. nascēdū sub lege: ut eos
q sub lege erāt redimeret. Jo. iij. Sic de⁹ dile
xit mūdū ut vnigenitū suū daret. Spūs sanctus
quoq; carnē qua vestiiri debebat. Vbū disposu
it: et organizauit: nō tñ ipse vestitus est. nec ve
stiri intendebat. Luce. p. Spūs scūs supuenit
et in te. S; Vbū et venit et carnē induit. et i no
bis manifest⁹ apparuit. Baruch. iij. Post h
i terris visus ē: et cū hoib⁹ uersat⁹ ē. Jo. p. V
bū caro factū ē: et bitauit i nobis. Et hec suffici
ant. p. fa. vi. De hac tñ mā multa dixim⁹ i nro
dīcali. in dīca pma aduēt⁹: et in fmone nati
uitatis dñi. Ad ic tñ ea posuim⁹ q̄ ad nri. pposi
tū faciunt. q̄ tē. Et tñ ad tertiā. vi. dico q; h
nō d; videri tibi incōueniens. Et rō. q; l; tres
p̄sone sint vna cēntia: tamē tres p̄sone sūt: et es
substētē. Et incarnatio imināt ad substētē: a
iō vna psona potuit incarnari sine alia. Et iō
faciam⁹ istā distinctionē q; incarnatio pōt du
pliciter considerari. aut. s. quantum ad cāz efficien
tē. aut quantum ad cām iminātē. Si pmo mō
sic opus incarnationis fuit indiuisū. q; vna pso
na nō efficit incarnatōz sine alia. Si sō mō: tunc
nō ē incōueniēs q; fuerit diuisa. q; vna psona
potuit incarnatōz iminare sine alia. et ita intelli
gūt doctores de hac mā loquētēs. q; tē. Et h
sufficiat p ista pma cōclōne. q; tē.

Et candē naturā numero tres p̄sone dīne
assumere potuissent. Cōclusio fa.

Ecce fam⁹ p̄clōne. v; l; p̄is filius
solus in virgine humanād⁹ descende
rit: candē tñ nāz nūero tres ipsas pso
nas assumere nihil icōgruit. Ad cōclōratio
nē tres ingram⁹. vi. v; l; p̄is. Et ista. vtrum
ista. ppō sit pcedēda. dīna nā assūpsit nāz hūa
nā: an debeam⁹ dicē psona dīna assūpsit nām
hūanā. 2^a vi. ē ista. an ista ppō sit pcedēda.
p̄sone dīna assūpsit psonā hūanā. 3^a vi. ē i
an ista. ppō sit pcedēda. tres p̄sone dīne sūt: et
dē nāz nūero potuerūt assumē. Et iū ad pnam
dico aīa mea q; m̄gr sniāz i. iij. di. v. hāc. Vita
tē poptic vtilat. Et tādē. pcedit q; iste due. p /
ponēs pcedi p̄it. v; l; p̄sone dīna assūpsit nām
hūanā. et nā dīna assūpsit nām hūanā. Ad q̄at
ppōz. p̄sone dīna assūpsit nām hūanā: pbat
p dictum Aug. li. de fide. ad. Ipe. c. vi. vbi dī
sic. Ad ic de hūanā nāz in vnitatē p̄sone susce
pit. q; se hūanane p mīaz icorrupte. Agis vtex
ex ea nascitur⁹ ipleuit. formā q̄ fuit. i. nāz fuit i
suā accepit ille de⁹ psonā. h. m̄gr i lra. Religt

g mgt illa ppone eē catholica. psona vbi affū
 pfit nāz hūanā. Scdm vō ppone. s. nā dīna
 assūpfit nāz hūanā. dīc idē mgt valde eē diffi
 cile. qz i h dicit ipse plurimū doctores dissentit
 vidēt. Et dicit qz illi doctores q oppositum
 istū ppōia ferat pclarissimū fuerit: m i h nō so
 lū ab alijs doctorib⁹: s; et a seiphs discordare
 vidēt: sic subiecta capla docēt. Et iō trīum te
 ner mgt h: dīcēs q illa ppō ē pcedēda. nā dī
 na assūpfit nāz hūanā. Et arguit sic ut pz ex
 lra ibidē. s. forma dei accipit formā hoīs. Sed
 noīe forme dei itelligit nā dīna. Moīe forme
 hoīs itelligit nā hūanā. g illa ppō vā. pna nō
 ē maiorē pbat p Aug. p. de tri. c. 7. sic dicēt.
 Et nā scipso xps mior fact⁹ ē: formā sui accipit
 Mcc. n. sic accipit formā sui: ut d imiteret for
 mā dei: i q erat eq̄lis p̄ri: ut i forma dei et i for
 mā sui: idē ipse sit vnigenit⁹ fili⁹ p̄ri. h si ver
 ba Aug. dicit g mgt. Si forma dei formā sui
 accepit: pfecto nā dīna nāz hūanā accepit. mi
 norē vō idē mgt pbat p illud dictū Aug. i li.
 de fide ad Petrū. c. 8. Lū ingit de xpo audis
 qz in forma dei erat: oīe tē agfē sū mūqz tēnē i
 illo forme noīe nālē plenitudinē. i. plenā nām
 dīnā debē itelligi. h si verba Aug. qz rē. Idē
 ē pbat p dictū Hilarij i li. xij. de trīni. sic dī
 cēt. Et sic i formā dei: nā alia itelligētia ē qz in
 dei manē nā. et imediate mgt subiūgit. didici
 si ingit noīe forme itelligētia fieri nāe. et audī
 si q i forma dei formā sui accepit. vñ psequē
 ē q nā dīna nām hūanā suscepit. Hec sūt ver
 ba mgti. S; dīcēs p Ambro. hoc valde du
 bīū est: et vidēt expresse cōtra dicta aliorū con
 clusionis. Vñ arguo sic. Solū verbū carnem
 accepit p dicta oīum doctoz: ut cōclusum est p
 pcedentē cōclusionē. g nō nā dīna. aīcedēs
 et pz ex cōsilio teletano. g rē. Dico q il a di
 ctio exceptua solū nō excludit nāz dīuinā. sed
 alias personas. s. p̄rēs et sp̄m sc̄m. Sic et rī dēt
 mgt in lra. S; p̄m quic⁹: hoc mibi nō sanffa
 cit. Arguo. n. sic. Mā dīuina ē cōte trib⁹. si q
 nat ra dīna naturā hūanā assūpfit. sequit q q
 libet persona sit hūmana: quod est cōtra dicta.
 Dico oīa mea q bene argumētū tuū cōclūde
 ret: si natura dīna assūpfit naturā hūanāz
 ad vnitatē ppriāz. S; nō est sic: sed assūpfit
 eā solū ad vnitatē ip̄osā i supposito filij. S;
 adhuc istab. Arguo. n. sic. inges. si q nā dīna
 nāz hūanā assūpfit. ut dīc: vñ seq p Amb. q
 sic ista pcedit. verbū caro factū ē. ita ista d; cō

cedt. nā dīna caro facta est. Ad h ubi aīa mea
 mgt i lra rīder dīcēs q ista nō ē p̄cipua rō qre
 vbi caro factū ē. qz ip̄s vbi carnē hūanā
 assūpfit: s; qz assūpfit eā i vnitatē suppositi. p̄ h
 nō at sic nā dīna vidēt ē. qm nō suscepit eā i vni
 tatē ppriam: s; i vnitate suppositi verbi. Et iō
 ar^m non pcludit. qz rē. et h ubi sit satis p pma
 veritate sufficiat. Qm ad sam veritatē dico q
 mgt i eadē di. s. tertij ponit alias duas ppōes
 oīo negādīs. vñ istā: nā dīna assūpfit psonāz
 hūanā l psona dīna assūpfit psonā hūanā. vñ
 sic ait i. c. iō vero. Idē vero ingit n psonā hoīs
 accepit siue assūpfit. qz caro illa et aīa illa nō
 crāt aīa vnita in vnā psonā quā assūpfit. qm ex
 ill nō stabat psona qm illis vnitū ē verbū. Nā
 sibi iūicē s; vnita sūt cū verbo s; vnita. Alia tū
 vnione iūicem vnita sūt illa duo. s. aīa et caro. et
 alia vnione verbo vnita sūt. qz alia est vnio aīe
 illi ad carnē. alia ē vnio vbi ad aīaz illā et car
 nē. Mō g accepit vbi dei psonā hoīs: s; nām
 qz nō erat ex carne illa et aīa illa vna cōposita p
 sona: quā vbi accepit: s; accipiendo vnuit: et
 vniedo accepit. h ille. S; mgt i. c. sequēt qd
 icipit: h a gbusdā arguit sic. psona ē nā rōnal
 idiuidu a substantia. aīa at quā vbi assūpfit est
 hōi. g vbi assūpfit psonā. Dicit mgt qz l; aīa
 sit psona. qm ē a corpe sep a ta: sicut āgelus: nō
 tū qn ē corpori vnita. Et cū aīa quā vbi assū
 pfit nūqz fuerit qn alicui rei pūcta sit: iō nō se
 quit ar^m. S; certe aīa mea cara: h nō tenetur
 mgt a doctorib⁹. vult. n. ipse ut cernis qz aīa
 separata sit psona. et h doctores nō pcedunt. vñ
 scotellus i. 3. sūiaz. q. p̄ncipali. dicit. q de oīo
 ne psonē ē negatio depēdētie actual et aptitu
 dinal. et iō. qz aīa separata sp̄bz depēdētia apti
 tudinalē ad corpus. iō nō ē psona. et qz diuinē
 vnita h; depēdētia actualē ad corp⁹. iō et non
 est psona. Et qz aīa xpi sp̄s sūt vnita. iō nunqz
 s; i psona. In hoc bñ dicit mgt. qz ex hoc con
 cludit rñsio: qd nō sufficit ad rōnē psonē q sit
 nā rōnalis idiuidua substantia: s; oīz q nō hēat
 depēdētia ad corpus aptitud. nālē. nec actua
 lē. Et idē i 3. p̄ncipali maronis. di. 23. in
 qōc illa. vñ psona sit fa intēno i rñsio qōis
 Ethāc negationē dependentie vocat ipse icōi
 cabilitatē: qz pprie ista rō ē constitutiva per so
 ne. et p̄p h persone dīne per hāc rōez perma
 rime pstituit: cū sint sūme icōicabiles. Et hoc
 qstū ad istud dubium. Vltra dictū ar^m magr
 codē. c. adducit aliquas auctōes. ut Aug. in

etpositioe simboli dicere. Vbi hoies assuphse
 et sic de alijs. s. exponit mgi hoies. i. humanā
 nāz: ut sit sensus hoies accepit. i. humanā nāz
 et h volo sufficiat p fa vi. Etum ad tertiam
 vi. dico q de h si varie opinioes doctorum.
 Vbi opi. est Bona. di. l. tertij. v3. q. plures
 psonē vnā et eadē nāz numero silāsumere n
 possint. Mō qd ē pp assumētis defectū siue im
 potētiā: s. pp repugnātiā dī. tōis iplicite. Et
 q bfit ipossibile sic pbat. qz aut tal' assuptio ter
 minat ad vnitatē nāz: aut ad vnitatem psonē
 aut ad vnitatē idiuidui. Si ad vnitatē nāz. g
 et vnitatē nāz humane et dīne vna tertia nā re
 sultaret. et sic i rpo nō ēēt distinctio assumētis et
 assupti. et p pns n va assuptio. Si vō ad vni
 tatē psonē seqret q plures psonē cōicarent in
 vnā psonā. et sic plures psonē eēnt vna psona
 qd iplicat dīctiōz. si at ad vnitatē idiuidui cū
 tal' vnitatē sit ex pte assupti: et sic pte assumētis
 seqret q assuptū traheret ad se nāz assupti qd
 ē icōueniēs. nō. n. trahit hūanitas ad se dīni
 tatē i rpo: s. pōtēditas hūanitatē. assumere ē
 n. ad se trahē: siue ad se sumere. Et pp hanc d
 dictiōz dicit pbat doctor q ipossibile ē plures p
 sonas eadē nāz nūero assumere posse. Et h itel
 gu put icarnatio vbi fac pdeomani cōicatioz
 p quē modū dr. f. ili' dei fact' ē hō. Sicut on
 diu Anselm' li. cur de hō. c. 9. dīctis plures p
 sonē nequnt vnū et eadē hoies assumere. Et dī
 cit idē doctor q pp hoc non excludit ois alijs
 mus assuptiōis. qz cū intellect' nī multa intelli
 gere nequeat q de facē pōt: qd asserere audebit
 tres psonas vnā nāz nūero assumere potuisse
 Ita q p gram efficere potuisset: ut tres psonē
 vnā sibi nāz ex tpe venissent siue suppositas
 Et creatura ois creatori suo obedēs sit. et ille
 tres psonē essent vn' hō. et ita trib' psonis eēt
 cōis vna singularis nā hūana assupta. dato q
 nō eēt cōis vnitas in vnitatē psonē. Et ista in
 snia ē opio pbat doctor. Alia ē opio sci Tho.
 pte. 3. q. 3. ar. 6. q. l3 tres psonē nō possēt eadē
 ipossahz assumere nihil tñ obstat qn possit eadē
 nāz assumere. et hāc opionē inscgt. Barro li. 3.
 q. 4. Et pfirmat eaz sic. Quāqz aliq duo se hnt
 sic pns et poster' nō o3 q multiplicato poster
 ori multiplicet pns: s. nā et suppositū se hnt sic
 pns et poster'. et p pns multiplicato suppositū
 to: nō o3 q multiplicet nā et p pns nihil repugt
 q eadē nā possit eē i plurib' suppositis siue pso
 nis. Itē sic aia vna nāli pot esse i plurib' pti

b' corpis. et vnū corpus supnalit in pluribus
 locis: sic multo magis vna nā i plurib' suppo
 sitis. Itē absolutū nō distinguit neqz multipli
 cat p respectū. nā ē absoluta: suppositūz siue
 psona respectiua. q nō o3 multiplicari nām pp
 multiplicatiōē psonaz. qz et. Alia ē opio
 Scoti: q iudicio meo optia ē: q dīc sic. q de in
 carnatiōe possum' loq duplr. aut voluim' dīc
 q eēntia dīna sit formal' termin' icarnationis
 et tūc p: edit q plures psonē possint dīna esse
 tia mediātē assumere eadē nāz nūero. aut volu
 m' dīc q p ptiētas relatiua: siue ipsa psona sit
 formal' termin' tal' icarnatiōis. et tūc dīc ipossibi
 le eē: eadē nāz nūero a trib' psonis assumi pos
 se. Et rō ē qm oē eēntialit ab aliq lab aliqbus
 depēdēt o3 q hēat vnū. qd imiet eēntialit illā
 depēdētā. s. i illa assuptiō ē eēntial' qdā de
 pēdētia vni' nāz et psona vbi totali dēminat
 ea. igr eadē nā nō pōt totali a plurib' depēdē
 psonis: vlt' assumi a plurib' psonis pntia nō. et
 maior pbat. qm ipossibile ē idē creatū i eodez
 genere eēndi b're plures cās totales a qb' de
 pēdeat. Mā h dato: seqret q aliqd possz eē ab
 aliq ut a cā: pposito i nūero nihil min' ēēt: qd
 ē apd. ē sicōueniētissimū. mior vō pbat. Mā
 psonalit' creata imiat depēdētā nāz i creatu
 ri. et psonalit' sic creata imiat depēdētā nāz hū
 mane. ut p3. q sic psonalit' creata totali imi
 nari: sic psonalit' vni' psonē dīne iminante
 nāz hūana: illa sic stāt nō pōt alia psonalit' imi
 nari. Ita fat' nō si itelligēt. Et nō istud sū
 damtū q l3 nā hūana eēt i potētia obiectiuali
 aqz assumere et p pns assuphibil a pte: tñ nē d
 ducta ad actū i supposito filij: nō possz aliq mō a
 pte assui: cū pfectissime et depēdētia imiet i
 supposito filij. et h sūdamtū mibi magnā fidē
 fac' d b brenit loq' scotellus i. 3. et bñ vide ibi.
 Tene tu tñ hāc opionū q tibi gratioz ē. qz et.
 De hūilitatē vbi i v gine gloriosa. 2° 3°.
 Cipe tertiā psonē. v3. Adiro certe
 mō dei fili' exercuit: ut i v gine icliaret
 qz tū iclinari potuit. vbi tres ingram'
 vi. v3. Vbi. vi. ē ista. Quāta fuit iclinatio
 vbi eēnt: qn ex sua benignitate de v gine carnē
 assuppsit. 2^a vi. ē. Quā' et qlis honor debet
 a nob vbo dari pp suā tantam charitatē. 3^a
 vi. ē. Quā excellētā meruit xps apud dcū pp
 hoc qz carnem nostram assuppsit. Et ad pri
 mū vi. dico q vbi de v gine carnē assumere

tripliciter se inclinavit. **Primo**, n. se inclinavit sub angelica nā. 2º inclinavit se sub humana nā. 3º inclinavit se sub passioe dura. **Primo** inqz inclinauit se sub angelica nā. pñ. **Adinuit** cū pau. ab ang. glā et ho. cor. cū et pñ. cū su. o. ma. tu. **Que** vba glo. sic expōit. **Adinuit** i. i. passioe lē et mortale fecisti: paulom in ab angel q sūt i mōtales sū nāz. Sz ista minoratio p nāz fuit postea i magnā glāz p grāz pmutata. iō seqt: glā et hōre coronasti cū. glā. s. i. resurrectione et bonore. s. i. pñā. **Et pstituit** cū. i. exaltasti cū sup opa manuū tuar. i. sup rōnālē creaturā su p celestē. i. angelicā: et rōnālē creaturā irescre i. hūanā. **Et sic** pñā inclinā vñ q sū nāz vñ hūanātū mōratū ē ab angel sū nāz itelligē al sūptā nō assumētē. 2º vñ i assumēdo vñ gis carnē inclinavit se sub hūanā nā. audiat pñā ad phil. 2. Qui cū i forma dei eēt nō rapinā arbitrat⁹ ē cē se eqle dō: sz semetipsū exinanivit formā sui accipiēs: i. similitudinē hoīz fact⁹: et habuit iūct⁹ vñ hō. **Que** vba sic Remi. expōit dicēs. Qui i forma dei eēt. i. in eqūitate dei pat⁹ nō deitatis pūbālis et cōqñ illi i oib⁹. **Et Augu.** in lib. de fide ad **Hebr.** vt deducit magr iniaz. di. 5. tertij. exponit sic formā dei dicēs. Cū audis d xpo q i forma dei erat. oz te aglce firmūqz tenē: i illo forme noie nāc plenitudi nē debē itelligi. **Nō** rapinā arbitrat⁹ est cē se eqle deo. **Remigij.** Rapina ē qñ qspā rē ali enā p violētiā sibi vsurpat q illi nō conuenit. **Et dñs iesus:** rapinā qdē facit qñ se pñ eqle in oib⁹ seē dicēs. Ego et pñ vñū sum⁹: nisi in vītate amet filij dei cqlis illi i oib⁹. Sic et per cursor illi a scrib et phariseis et ppo an xps eēt interrogat⁹: si dicitur: ego sū: rapinā fecisset: sz nū nō sū. **Dicit. n.** plene qd nō erat ne mētiē do dicet qd nō erat: vt dicit **Breg.** i. omel. sup **Mat.** Si mō vñ magn⁹ fili⁹ p dicitōis et nēra pinā qdē fecit: q cū fili⁹ diaboli eēt: dixit ego sū fili⁹ dei: ego pacit⁹: ego oia dei. Seqt sed se metipsū exinanivit **Remigij.** Exinanitio est qñ res magz et icōphēsiū i pua pphēdiū formu la. Sic si qspā mūdī artifex totā mūdī machi nā: oia ēt mīma q in illo sūt i modica cera vel pictura pphēdē voluerit: h exinanitio dñ. **Idē** dñ de ciuitate vel tēplo vel de alia qñqz grādi re itelligēdū ē. Sic et vñū dñū cū lucē ha. biter inextēssibilē totū sua magnitudine mūdū implēs: semetipsū exinanivit. i. qñ pñratit vñ in pua formula visibil⁹ apperet. **Dicit. 3j.**

Mōdū faciet sup trā: mulier circūdabit vñ ē. **Jo. j.** Verbū ca. fa. ē et habi. i nob. Et sequit formā sui accipiēs. i. i vītate hoīem. i. hūanā nāz suscipiēs. In similitudinē hoīz fact⁹. i. hō ver⁹ fact⁹ ē. pñ. n. similitudo p vītate. Et hūm inuēt⁹ vñ hō. hū ab abicēdo nomē accepit. qñ e qd alterū abit illi hū ē. **Remigij.** **Ad** ill. i. modis habit⁹ dñ. Quidā. n. habit⁹ illi cū ac cidit mutat⁹: sz nō mutat⁹. vt sapiētia: qdē stul to sapiētē facit: sz nō mutat⁹ sapia ipsa. Quidāz hū mutat⁹: sz nō mutat⁹ vt cib⁹ q lāgorei fori lamētū corpis mutat⁹. iuxta illud. et pñs cor hoīs pñmet. Quidā ē habit⁹ q nec mutat⁹: sz mē aliā pseqt formā. sic vestis q induta aliā se: mē capū qñ exuta ē et plicata. **Alā** sine idē a tur qd veste siue nō: sp vestis nāz vest⁹ fuit sz formā mutat. Ita vñū pñs hoīz assumēs i hoīe mutat⁹ nō ē neqz ipē hō assūpt⁹ mutat⁹ ē i vñū. sz aliā formā accipit hō qz pñs: qñ ma ioris postea dignitatis fuit qz fuerit antea: qz speciosus forma p filijs hoīz. In **Aug.** i. de trini. c. 7. **Mō. n.** sic accepit formā suā vt dimit tēt formā dei i q erat cql pñ: sz vt idē i fō: dei i fō: hoīs filij vñigenit⁹ eēt pñs. h sup dēa de mēte **Remigij.** vt. 6. Ad h. ppositū auditer. cū xps. de hēti. Cū inqz xps pñat⁹ de⁹ et pñat⁹ hō sit: mādām qñc⁹ sub anathē inēdicās. ne qd de ceto audeat dicē xpm nō ēē aliqd sūm q hō. qz sic xps ver⁹ ē de vītā ver⁹ ē hō et aia rō nali et hūana carne subsistēs. h ibi. Et glo. su p vñū anathemate. dic q q dñū dñ ē exēcōia: et qz hō dicē hēncū ē: et oēs heretici sūt exēcōiati vt i. c. ad abolēdā. et c. exēcōiam. de hēti. et c. 3º vñū dñū i assumēdo de vñ gine carnē i clinauit se sub passioe dura. **Isa. 53.** **Nō** est cū spēs neqz decor et c. **Idē** autē sepi⁹ i h ope i nētes. In aplos vbi. s. **Idē** liauit igit semetipsū fact⁹ obediēs vsqz ad mortē. **Remi.** f cūs igit ē obediēs pñ et volūtas suā vt gen⁹ hūanū re dimēt. Et nō solū pñ. sz et mñi fact⁹ ē obediēs. **Luc. 2.** et erat sūdit⁹ illi. **Ad** xē ar cruce. **Re migij.** **Idē** crucifiret eū: qz oib⁹ mortib⁹ cru cis mors seuior ē pp lōgū cruciatū. **Si. n.** glā dio trāsuerberasset cū cito finijssz: i sic placuē ei: vt qz p lignū peccauit hō p lignū redimēt⁹: qre et c. h **Remi.** Et sic pñ pñā vñ. **Et tūm** ad faz vñ. dico vt colligis de mēte dñi **Bona. i. 3. di. 9.** q duplex ē pñcipit honor. s. p se: et p accūs. honor p se ē duplex. qdā p se: et pp se. q dā p se tñ. honor p se et pp se ē ille q soli dō de

207

bet. *Nā sol de q p se r p p se honorād est.*
Et hōnor a grec lātā dī. r a lātā sic dīfīnīt
Latia ē cult' solī dō debū. Vbi ē nōndū f3
Bona. vbi. s. q. cult' dēi p t rīpl'r p sīderari:
s. cōit p p e r magis p p e. *E ult' dēi cōit dīc' dī*
acē dīrect' i dēū sub rōe fīnīs. r sic cult' dī cōit
ē oib' vnt'. 2. accipit p p e: r tūcē dī acē
i dēū dīrect' nō solū sub rōe fīnīs: s3 ēi sub rōe
obi: r sic cult' ē qd p p u3 vnt' b' theologic' q
vnt' b' theologic' hnt dēū p obo: vī cōit sēu/
unt oēs: r iō dī. nō oib' vnt' b' p sīderatores. 3.
mō accipit mag' p p e r sic dī c' dī dēū dīrect'
nō solū i rōe fīnīs r obi: s3 ēi sub rōe hōis. Et
sic ē p p u3 adorātōis iph' lātīe. Et sic dīc' idē
doctōr: lātā ē qdā spāl' vī. *Nā sic idolatīa nō*
dī qd cūq3 p p u3: s3 illud q creatura adorāt: sic
latīa nō dī qd qdā vī acē: s3 ille q sol' de adō
rat. Et dīc' dīc' acē l' bī: q latīa dīc' pōt
cultū infīorē r extīorē. *E ult' infīor' p sīderatī cre*
dēdo dīlīgēdo r spādo: r sic ipōpē accipit la
nīa. nec vī sic ē vī cardinal' s3 theologic' nō tū
ab alijs dīfīcta: s3 psequēs oēs. E ult' extīor'
p sīderatī qdā imolatōe r sacrificīo: r sic p p e dī
latīa q nībī alīd ē q3 fūit qdā vī erpōu sacer
Aug. i li. de trī. r vī sic ē vī cardinal' p tīa s3
īulīcia q p p e dī religīo. In Aug. r. dīc' dī. dī
ficat. Religīo ē vī q colit q ē supīor' nāe. īn
dīc' pōssūm' q latīa sic accepta nō solū ē i gnē
vnt' b' rāq3 i gnē rōrō: s3 ēi i gnē vnt' b' cardī
nāl' sic i gnē subalīno: r i gnē īulīcie tāq3 īn
gnē p rī. q īn gnē vō religīōis tāq3 i gnē p rīo
Et h' collīgīt de mēte aurelīj Aug. li. xj. de cī.
dī. c. j. vbi dīc' q dī cult' q tuor nōb' appellat
s. latīa theosolīa: sūe eusebē: r h' fīn grecos.
I dīctat' religīo: r h' fīn nos: q dīc' s3 qd duo
p: s3 i p l' s' h' cant. Mō tū q latīa r theosolīa
sic dīfīrūt. qm latīa dīc' extīorē fūitūc' q spē/
ctat ad īulīcīā q ē vī cardinal' s3 theosolīa dīc'
fūitūc' infīorē q spēctat ad vnt' b' theologic' al
Itē nō q qm lātā ē īpā dīlō: r iō l' sapīa ītelligīt
de actū infīorī. s3 qm dī q lātā ē c' ītelligīt de
actū extīorī: s3 de h' alī. I dīctat' q q honor q ē
p se r p p se debet solī dō. 2. honor dī p se r
nō p p se: r h' honor debet hūāne nāe xpi vī v/
b' vnt' ē. Vbi nō q nā būāna i r p vnt' v
b' p rī: i p l' p sīderatī. vno i q3 tū sūstēfīcat dī
nō supposito. 2. i q3 tū vnt' dīnūtātī tū. 3. i q3
tū creatura scīssīma tū. Si p sīderat' p tē dīco
q cū hūānītas sū a dīno supposito sūstētata sū
vī vnt' q vnt' ē psona xpi: r vnt' cū supposito

vī dīctat' i sū dīc' dīc' pcedēt: sēq3 q vī sic hūā/
nītas xpi latīa d3 adorari: q latīa nō debet
p rī rōe p rī: s3 rōe tōt'. tōt' at xps ē psona xpi:
s3 latīa adorāt hūānītas eīus vī sic p sīderatā.
Si vō hūānītas xpi p sīderat' vī vnt' tū: r nō
vī suppositū. Dīc' rīgā q ip dūlia d3 adorari
Alīj at latīa: q nīl aliud sonat nām hūānā ē
vnt' q3 i supposito dīno cīfī: suppositā. Si
vō p sīderat' 3. nō nullī dubīū q dūlia d3 adō/
rari. hīc' tū dīa Bona. vī. s. Accipe mō s3
mēb' pncīpale v3. q alī honor dī p accīō. i.
q accīdīt illī rēvīc' sic honorēt. Et h' t rīpl'r fīcī
p rīgīt q3 tū ad p rīa v3. rōe sīgnīfīcatōis. rōe p rī
tātōis. rōe p tūnēcīe r rēfūatōis. I dīc' rōe
sīgnīfīcatōis: r h' vnt' at sacra: q sīgnīfīcat
rē sacra. Mā vī dī. 4. sīnīax. dī. j. Sacm ē la
cre rē sīgnū. Honor. n. q debet sacris ē rōe
sīgnī: r nō sīgnātīs. Et h' vnt' d3 ēī sacris
vnt' legī. i. l. m. ad hīc' bēat honor īn rōe sīgnū
rati r sīgnīfīcatī p illa vī p3 p sīgnūla dīcurrē
do. sīlī r sacris noue legī. S3 dīcēs quō sacra
noue legī dīcūt ēī fīgure cū res nouī testī sīnt
sīgnīfīcata r fīgurata p sacra antīq3 legī. Ad
uenīēte. n. res cessat fīgura: qre sacra noue le/
gī nō dēnt ēēnt fīgure: s3 res. Dīcō breuīt' q
sacra noue legī sī res p rēspēu sacra vnt' legī
s3 sī future p rēspēu ad futurā p rīaz. et m. de cī
roteca q ē fōma man': r tū nō ē man': r pōlīca
de manu īnt' pōlīca: qm ībī ē res r sīgnū r pō
līca de nuda manu. Nuda man' sīgnīfīcat lātā
tū celestīa p rīe: vbi oīa clarebūt. Mā dīc' rōe
cata statū legī gīc: i q tūnīnāt vīmbre veterīs
testī: r tū fīgura ē stat' gīc. h' īstīnare vī pau/
lus cū atēbat. Vīdēm' nūc p speculū ī emīgīna
te: tūc facīe ad facīe. Et roteca at sola q ē fōma
man' tū legī sīpīte statū tū dēfīgbat. qre ad
p pōlīca dīcām' q honor q sacra debet ē rōe
sīgnīfīcatī: r nō rōe sīgnīfīcatīs. 2. honor p accī
dēs alīcū debet rōe p rīatōis: r h' īmagīnē v
gīa glōse crucīfīxī r alīor' scōz honorām' nō
rōe sūī: s3 rēp rīatī. vī vīlūs. Vīrgīs īactē cū
vnt' an fīgurā. I dīctat' eūdo caue nē sīlīcāt
aue. Sū. n. fīgure bē r īmagīes adīuētē: aut
p p rīcītoz rēcordatōz. de pīc. dī. 3. c. vnt' b'
h' les. Vnt' b' lēos īqī īmagīes xpiānī nō dōs
appellat: neq3 fūlūt cīs vī dījō: neq3 spēs salu
tīs pōnūt ī cīs neq3 ab cīs expectāt futur' iudī
cīū: s3 ad mēorīā r rēcordatōz p mīttūor' vnt'
rāt caa r adorāt. h' ībī. aut p p sīmplicīr crūdī
tīōnē. de pīc. dī. 3. p lātū. vbi dīc' tē. cīca sī.

25
Ad qd legatur scriptura. qd idiot' pstat pictu
 ra certenibus. qd ipa in igrates videt qd leg
 debeat in ipsa legere qd frus nesciunt. vnde p
 cipue nescientibus lege p lectione pictura est
 bibi. Gregorius scribit qd masiliensi. aur pp
 metis nre exortatione et seruoze. vt poit Bo/
 na. vbi. s. 3° honoz p accis debet alicui rone
 continencie et pseruatois: et hec duo pmaxime
 sut vt eucharistia et vgo glosa: qd veraci xpm
 pinent: sed vgo tm semel: s. eucharistia qti/
 die. de pferatoe. di. 2. c. qm die. vbi accipe re
 gula gnale: qd nunqz in sacro eucharistie ado
 res vt deū qd oculi copie cernit: sed qd mente
 credis qd cernis facim tm est qd credas vera
 res. de psc. di. 2. c. panis. et. c. an bndictio. et
 plurib' alijs caplis: vt deo duce declarabitur
 in ebdomada sacra p totis. Et h sufficlat qstuz
 ad fam vi. Et ad ita vi. dico breui q
 ad h tibi rñdet Paulus ad pph. 2. dicens.
 ppi qd et de exaltauit illū: et dedit illi nomen
 qd est sup oē nōmē: vt in nōie iesu oē genu fle
 tras celestiu terrestriu et infernoy et oia ligua
 stitit: qd dñs nr iesus xpi gla pñs. Ex qb9
 qdem vbi postea gnale statutu in eccla ma/
 nauit: vt h nōie iesus sup oia nōia venera/
 retur: vt p3 de emunitate ecclay. c. docet. li. 6.
 de q ad plenū dñica de passione dicim'. qd et
 Et h sufficlat p pma pte bu' fmonis.

Qualit tota trinitas se in vigne descripse
 rit. Consideratio scda.

Secundo loco uir

ginis gloriose mirificā descriptio/
 ne videam'. Vbi tres alias pdes
 subiugam'. Pma pdes. Blosus p cui po
 tētia attribuit sic se hac vigne glosa descriptit
 vt eā potētissimā ad singulos inuadū fecerit.
 2^a pdes est ista. Blosus filius cui sapiētia at/
 tribuit: sic se i hac bndicta vigne descriptit: vt
 eā sapiētissimā aduocatā fecerit. 3^a pdes est ista
 Spūs sanct9 cui bonitas et clemētia attribuit
 sic se in hac bndicta vigne descriptit vt eā cle/
 mentissimā in oēs piores fecerit.

Qualit glosa et in p in vigne glosa de/
 scripserit suā potētia.

Octo pma.

Ecce pma pdes. vt. s. Ad cui
 declarōem tres ingram' vi. v3. Pma
 ma vi. est ista. qd su potētia dei. 2^a vi.
 est ista. Ad q obiecta se extendat ista potētia

dei. 3^a vi. est: quō in vigne descripta est ista
 potētia dei. Et tum ad pma vi. lz in pte/
 denti sabbato aliq de hac mādica sint ad pñg
 in qdā et sic pto breui colligamus. Ad cui
 declarōem tres regulas gnāles subiugam'.

1ª regula ē qd potētia gnālī loquēdo
 quēdā dī actiua. qdā passiua. Potētia actiua
 ē pncipiū trāsmutatiois vt actiua i aliud. Pdo
 tētia passiua ē pncipiū trāsmutatiois et passiua
 ab alio. Ista diuisio potētie accipit ab Ar. 5.
 metaphisice. c. de pte. Ex q regla seqt inue
 diate fa regla v3. qd cū in deo nullo mō sit po
 tētia passiua. i. nullo mō pncipiū patiēdi ab al
 tero. qm id ipsecōz includēt satis liquet qd in
 deo sit actiua potētia: que regla sic pbari pōt.
 Vnūqz qz pfecti est tāto pfectius agit: et
 qzto imperfectius ē tāto magis patit. i. trans/
 mutari pōt ab agēte. Sz de ē ens pfectissimū
 nihil in se ipsecōis hñs: cū sit bonū illud quo
 mai'. i. pfectius excogitari n pōt: vt Anselm'
 ait. q nullo mō pōt ab aliq trāsmutari et pati:
 sed solū pfectissimē agē. Dia ista satis nō sit.
 q regula nra va. 3ª regula ē ista q lz i deo
 sit vna realit volūtas. tm formalit vt rōne fin
 qdā. alia ē volūtas dei absoluta. et alia ordina
 ta. Ad cui declarōem nō q varia ē doctorum
 opinio d potētia absolutā et ordinatā. Quidā. n.
 scit q potētia absoluta nihil aliud ē qz potē
 erecutiua simplr supra qstū ad oia q qd p facē
 Potētia at ordinatā ē eadē potētia erecutiua i
 hindie ad regulā recte rōis. Vbi grā. qd i po
 tētia absoluta dicit qd simplr aliqd pōt. sed in
 potētia ordinatā qd. i. solū aliqd fm rectā rōis
 rōis facē pōt. Iste ē pma modus declarandi
 qd sint potētie tales. Alij autē aiūt q potētia
 absoluta est q oia possibilia respicit. Sed ordi
 nata q solū possibilia mortalit respicit. i. inqstū
 talia sut de pderatoe mox. Et ista opinio di
 stinctionē har potētiay a distinctione obiecto/
 rū sumit vt intuenti p3. obiectū. n. potētie ab/
 solute ē possibile simplr: sed obiectū ordinate
 potētie ē possibile in habitudine mox vt v
 nutis. 3^a opinio ē q potētia absoluta est an
 determinatōem volūtatōis: vt. s. pderat in illo
 signo: in q intelligit suā precedē determinatio
 nem. Et ipsa eadē potētia dū seqtur determinatio
 nē ordinatā dicit. Nā qd simplr nō determinat
 agēs ad h vel ad illud qzuo vtrūqz possit
 tūc dī i potētia absoluta. sz qd postea id ē agēs
 seqt suā determinatōem: qd determinat ad hoc

nō ad illud: tūc dicitur i potētia iordinata. 4^a At
 opinio expōit loq̃ de potētia absoluta dei. Et
 dicitur q̃ potētia dei absoluta ē dina volūtas ab/
 solute p̃siderata. Potētia ordinata ē caipa di/
 na volūtas vt iformata ē p̃fectōe iusticie legal/
 ex^m i creaturis. Nā illud dicitur absolute aliqd
 posse qm̃ nihil ei absolute repug̃t qm̃ illud facē
 possit. Et tūc ordiat potētia qd facē potētia nō
 absolute p̃siderat vt sue. s. subest volūtatū tūc:
 s. fm̃ q̃ ordinat ad ordiatōes legis et statutoz.
 Et q̃ seq̃t q̃ mltia de potētia absoluta facē pos/
 sum⁹: q̃ de ordinata potētia neq̃m⁹. p̃t. n. dñs
 absolute dñare in oīe: et saluare nocētē: sed
 ordinata potētia negd: qm̃ dñs i acib⁹ suis fm̃
 leges et statuta ordiari. Sz ad p̃positū i dō di/
 na volūtas absolute p̃siderata ad oīa possibi/
 lia dicitur potētia absoluta. Sz eadē volūtas vt
 ordinata legib⁹ et ordiatōib⁹ q̃s ipsa instituit dī
 ordinata potētia. Et q̃ seq̃t q̃ multa p̃t de po/
 tētia absoluta q̃ negat ab eo de potētia ordina/
 ta: vt iusto negare vītā cīnā. et reo ipsā ecōtra/
 rio dare: qd tūc nō pōt de ordinata dei potētia fi/
 eri. s. rācīf⁹ at marōis i statū sup̃ p̃ finiaz di.
 4.4. q. 6. aliq̃stulū ista strigēs dīc q̃ sibi dō vī
 q̃ potētia absoluta nil aliud sit q̃s dina potē/
 tia executiua q̃stū ad oīa q̃ sibi caipa potētia vī
 mali p̃icta. Potētia vō ordinata sit eadē po/
 tētia executiua dei p̃ns actū rōis dīne p̃ns de/
 terminatōez dīne volūtatū. Vult dicere h̃ q̃
 postq̃ itellect⁹ dīn⁹ intuitiue p̃spererit q̃ dina
 volūtas sic dīcīant: tūc potētia executiua dī
 seq̃t tale dictamē: et tūc dī reglata vt sic. Et q̃ se/
 q̃t q̃ q̃qd potētia dina executiua an talē regu/
 latoz pōt: illud dī posse de potētia absoluta. vt
 an seq̃t dictamē talē et huiusmodi reglatōez.
 potētia tūc ordinata dicitur. sic. n. imaginādū est
 Mā dina volūtas q̃ absolute ē resp̃cū oīuz gē/
 tīū p̃t dīcīnare se ad h̃ ad aliud cū libera sit
 et tūc itellect⁹ dīn⁹ imitue illa cernēs dīc potē/
 tia executiue sic in dina volūtatē eē ordinatū: et
 postea dictat eīdē potētie vītālē dīcīnatōez ere/
 q̃t. Ista ē opinio s. rācīf. Nec tūc ista sue efflue/
 fieri: s. i eodē istā intelligas. Et sic dī quō tu/
 ais illas potētiās distīgū: cū p̃te cū potētia ab/
 soluta q̃s ordinata sit ipsa eadē potētia executi/
 ua. Vīc s. rācīf. q̃ potētia ordinata addit ad
 potētia absolutā bītūdīnē q̃sdā: et p̃p̃ illā bītū/
 dīnē ipsa int se q̃ndā distīctōez fm̃ rōez h̃nt. et
 h̃ volo suff̃ciat p̃ p̃ vi. vide et s. rācīf. q. 5
 Et tū ad faz. vi. pono s̃lt̃ tres r̃las gnāles

P̃ria r̃la ē q̃ dei potētia ē infinita. 2^a r̃la ē q̃
 de⁹ n̄ se extēdit ad ipossibilia. 3^a r̃la ē q̃ de⁹ p̃t
 meliōrē facē mūdū q̃s fecerit. P̃ria r̃la di/
 uerfos h̃z p̃bādī mōs. oēs tūc tā p̃bī q̃s theolo/
 gi dēū infinitū ponūt: et h̃re potētiāz infinitam.
 P̃bō. n. s. p̃bīfīcoz. sic infinitatē dei p̃bare vt
 dicēs: oē qd mouet motu infinito vt h̃re potē/
 tiā infinitā: s. de⁹ mouet motu infinito. g̃ h̃z po/
 tētiā infinitā. p̃ntia nō cū maiori. minor ē nō ex/
 doctrinā cī⁹ q̃ pōt motū cīnū: et t̃ps cīnū: et nū/
 q̃s icēpisse. Sz q̃ h̃ ē p̃fīdē istā rōz postler gē⁹
 Vō alij sic p̃bāt. de⁹ creat g̃ h̃z potētiā infinitā:
 p̃ntia p̃bāt. q̃ de⁹ h̃z potētiā sup̃ extrēa i infinitū
 distātia: sic sic ens et nihil: creatū at extrēmū est
 nihil il. q̃ dicit et scā sat ipse mandauit et creatū
 sunt. Alij sic p̃bāt. intellect⁹ s̃lt̃ infinitū intelli/
 gē s̃lt̃ infinitū. intellect⁹ dīn⁹ ē h̃i g̃. itē pō q̃ p̃t
 iduo ē aliq̃zta pō. et q̃ p̃t i. iij. ē maior: et sic de
 alijs. Et m̃d̃ forte potētiā pōt vt duo et nō am/
 pli⁹ potētiā valentē: et d̃ p̃latōez potētiā vt. iij.
 sicq̃z d̃ alijs. g̃ pō q̃ pōt i infinita: ipa erit i infi/
 nita. et p̃ p̃ns si intellect⁹ dīnus potētiā infinitā intelli/
 gē: potētiā et volūtas infinita facē et sic d̃s erit infi/
 nite potētie. Ires s̃lt̃ d̃s nō est infinitū: poss̃ eo
 aliqd mai⁹ excogitari. s. deo nihil mai⁹ excogi/
 tari p̃t. g̃ r̃t. Scūs Tho. p̃te p̃. q. 7. ar. i. sic
 hanc regulam probat. s. oīa non recepta in
 materia nec possibilia recepti est infinita. s. de
 ua ē h̃mōi. g̃ r̃t. Et si dī q̃ h̃ dato seq̃rēt q̃ an/
 gēl⁹ cēt infinitū. dīc ipse ar. i. q. 5. q̃ agēl⁹ est
 infinitū q̃stū ad iserr⁹: s. finitū q̃stū ad sup̃r⁹. d̃s
 at ē infinitū ṽ rōz mō. Suff̃ciat g̃ oēs p̃cedē d̃
 um infinitū eē et infinite potētie. Et q̃ cōcludunt
 oēs q̃ de⁹ ex q̃ infinite potētie ē: erit oīpotēs. et
 p̃firmat h̃ Ricard⁹ p̃. de tri. dicens. Ad oīa q̃
 fide tenem⁹ nō deficit rō necessaria: s. deū esse
 oīpotētē fide tenem⁹. g̃ circa h̃ nō deficit rō ne/
 cessaria. Mōndū tūc ē q̃ alr de oīpotētia p̃bī. et
 alr theologi p̃siderā. nāz oīpotētia dei duplt̃
 p̃siderari p̃t. vno mō mediate. s. inq̃stū poten/
 tia dei resp̃cū possibilia oīa mediātib⁹ causis
 sc̃dis. alio mō immediate. i q̃stū. s. potētia dei resp̃cū
 oīa possibilia circūscripta oī cū fa. P̃bī at
 p̃siderat d̃ oī potētia p̃ mō: s. theologi fo mō.
 Et iō dico q̃ dei oīpotētia p̃ mō accepta p̃t nāli
 rōez p̃bār. s̃lt̃ cī⁹ infinitas. vnde p̃cedūt q̃ de⁹
 i oīa potētiā mediātib⁹ causis sc̃dis. Sz ipoten/
 tia fo mō. p̃ statu isto. p̃bār non pōt rōne nāli
 q̃ h̃ h̃ esset h̃ rō potissima est. s. q̃ de⁹ p̃tinct
 oīe cōs̃ fas. virtualiter: s. hoc nō valz. qm̃ po

fito q sol vtuallit pmet causaliatē bonta: nō
m pcederet pbi solē posse sine causis s. dis p
duge bouē. qf rē. Et sic p3 p regla. Vnde m
si placet s. rāciū. di. 43. q. 1. qf rē. 2^a regu
la. s. q. dei opotētia n se ctedat ad impossibilia
declarat sic. Vbi p nōndū q. impossibile dī qf
tuor modis v3. simplr. s. m qd. p accūs. 7 ex vi
imioz repugnans. p dūmū impossibile dico dī
impossibile simplr: 7 sic oē illud dī impossibile qd
nulli cause nec vtuallit agēt subijcit vt ena
phibitū qd cūq3: vt posse facē aliū deū rē. 2^m
impossibile dī s. m qd: 7 sic oē illud qd alicui cāe
create n subiacet: s3 bñ cāe icreate dī impossib: le
s. m qd: vt mortuos suscitā v3 gine parē: 7 s. f. a
q l3 causis scdis sint impossibilia: n m cāe p q
ipse de. 3^m impossibile dī p accūs 7 sic oē il
lud qd n ē rōe sui: s3 rōe pūcti n ē possib: cē
i rex: nā dī impossibile p accūs. ex^m. accipiam⁹
motū extrise. ā vt de abulatoz locutōz comstir
onē 7 s. illa. Ista oīa de se possibilia s: m si vni
unf cū tpe pterito nūq3 possibilia s. vñ q deā
bula pterita nō sūt p. erita. s. r. 7 de alijs s. l. b⁹
oīno impossib: le ē. 4^m impossibile dī ex vi imi
noz repugnans: 7 tūc qn cūq3 aliq sic se hnt q qd
libet illoz de se ē possib: le: n m pūcti: imo iui
cē repugnē 7 s. l. stare n pnt. illa dicūt impossibi
lia ex vi imioz. ex^m. l3 albu 7 nigrū qd l3 scōz
s3 sit possib: le: n m pū. ti. vñ q vñ 7 idē oīo
sūt albu 7 nigrū oīo impossib: le ē. s. si pnotato ad
declaratō istā: s. l. qm: pono p. l. oēs. tres qdē
negatiuas: 7 vñ affirmatiuā. p d⁹. 2° negati
ua ē ista de⁹ n pōt facē qd ē impossibile simplr. i.
i lud qd nulli cāe nec alicui vtuallit agēt subia
certā create q3 icreate de⁹ facē n pōt. ista s. l. nō
s. l. nā qd oīo ē ens phibitū: oīo p nullā cāz si
erit p. Et si dicēt 3. Chimera: mōs aure⁹: 7
bmoī s. entia phibita 7 n m repugn qn illa de⁹
facē possit 7 sic facē mōstz. Dico q mōstra n
s. l. oīo entia impossibilia: nec oīo entia phibita: 7
p p nōs de⁹ illa facē possit l3 n subijciant causis
scdis p. p. s3 q: facē aliū deū oīo ē ens phi
bitū: iō oīno impossibile p quācūq3 cāz. 2° ne
gatiua ē ista: nullum impossibile p accūs pōt fieri
possibile p dinā pōm: vt q mōt p. erit n s. l. p
terit⁹: oīo de⁹ facē n pōt. Et nō q mōt p. erit⁹
s. l. rōe pteriti ē impossibile p se: 7 n p accūs: m dī
p accūs. q: accidit illi mōtū s. l. rōi fōmali e⁹
q sit pterit⁹: 7 iō dī impossibile p accūs. s3 du
bitat arguo sic: sic pteritū de⁹ n pōt facē n ē pte
riū: q: ē n cno: ita futūz de⁹ n pōt facē n futu

rū: cū sit ē n cno. 7 p p nō oīa nōio 7 nō pōt
ter aliq eueniēt. Vnde p mltiplr rāderi. p dūo
q: n cōdē mō pteritū ē nō cno q mō futūz ē n
cno. nā qd ē pteritū nullo⁹ ē vt pteritū ē. s3 fa
tūz ē i sua causis: 7 i cō obiectiuo. Vnde dicat
q alit se h3 dina volūtas ad futūz: 7 alit ad p
teritū. ad futūz pōt pteritū se h3: qz ē i bñplacito
suo q sit vñ nō sit. nō āt sic de pte: ito: qm n ē ti
gent se h3 ad pteritū: s3 effica. it. ita q: effica. it
vult pteritū cē pteritū. Ista est rāciō s. rāciū
43. di. q. j. 3° negatiua ē. nullū impossibile ex
vi imioz repugnans pōt de⁹ facē cē possib: le. p3.
q illa repugnā ad inuicē. Nā q nūc sit s. l. alba
7 nigra oīo de⁹ facē nō pōt. Itē q aq sit s. l. so
lida 7 labil⁹ 7 sic de alijs oīo ē impossibile. S. l. r.
q idē sit cē 7 videā rē. Et si dicēt 3. p. n. a 7 p.
uatiua nō includūt p dictionē: cū sint spēs op
positiōis p. n. e: vt p3 p p m i post p dictionē. s3
q nō includūt p dictionē de⁹ fa. ē p. q ista 2° fal
sa. Dico aīa mea q i tuo argumēto ē pti⁹ p
cipij. ē. n. valde dubiū apud doctores an de⁹
possit facē qd cūq3 n implicāt icludūt p dictionē.
Dico m ad p. n. q si intelligit maior de opposi
tiōe p dictionē q ē affirmatio vel negatio: q dī
pma dignitas: q v3 ē q nō includit i p. n. e vñ
p uatiue oppositiōis: q illa oppositiō marā est:
7 maximū nō includit i minor: s. m oēs phantes
7 theologātes. s3 si accipiat p dictionē p icōpos
sibilitate qdā q ē ex rōnib⁹ formalib⁹ iminorū
tūc dico q in relatiue oppositiōis i p. n. a 7 p uati
ue oppositiōis inest tal p dictionē. Impossibile ē. n.
q aliqd gignat sciōm: q impossibile ē idē cē
gnans 7 genitū respectu vni⁹ 7 eiūsdē: 7 h ex
repugnātia iminorū: 7 h ex^m ē de relatiue op
positiōis. Itē in p. n. a 7 p uatiue oppositiōis: vt
oīu ē. qre rē. 4° p. l. o 7 affirmatiua ē q qd
ē impossibile s. m qd de⁹ pōt facē cē possib: le. i. qe
qd subest potētie soli⁹ dei qz nō n subit causis
scdis p i cē deduci p potētia dei. Ista m p. l. o
nē pbi n admittet cū negēt deū cē cām ime
diatā rex: s3 immediatā: qz ait mediātib⁹ causis
scdis. Theologi m q cām p m. ā p dīderāt potē
tissimā: dicūt oīa q nō s. l. oīo phibita s. l. e absint
causis scdis: s. l. e n: a deo fieri posse: s. l. e i p. p o
sito vt q. vgo pariat: 7 n solū pariat: s3 ē deuz
pariat rē. Et h sufficiāt qz tū ad s. m regulam
q tū ad i nā r. l. a3 v3. q de⁹ pōt facē mūdūz
meliorē q3 fecerit: ē diligēt nōndū q res oēs
create pnt duplr p dīderari v3. s. m eaz s. l. a3 vñ
m eaz ordinē. S. l. e rex creataz s. l. i q n plicat

gdu. qda hnt ee tm. qda ee t viue. qda ee vine
 z sentie. qda ee viue sentire z itelligē cū saraq
 mag: qda ee vine sentire z itelligē sine saraq
 te. ex^m pmi: vt lapides z filia. ex^m scdi: vt plā
 te. ex^m tñj: vt aialia bruta. ex^m qñti: vt hō. ex^m
 qñti: vt āgel^o. Qñdo āt ipax ē duplex. yñ in
 qñtū ordināt ad deū. alⁱ in qñtū ordināt ad iui
 ce: vt sic iferiora p supiora regāt: vt oia corpa
 lia p corpa si: p celestia: z oēs aie fin nāz regā
 tur p āgelos. Et nōn dico s; nāz: q; fin gras
 plures aie āgelos regāt vt pñti credim^o de
 aia Xgis z xpi. Hia sic nōi dico q; triplex p
 formari q; vñ. vñ de^o possit facē res creatas
 fin subāz meliores q; fecerit. 2° qd vñ melio
 res q; fecerit qñtū ad ordinē z depēdētiā quā
 hnt ad deū. 3° qd vñ meliores q; fecerit qñtū
 ad ordinē quē hnt in se. Et p addi 4° vñ. s.
 possit vt pñti meliori mō facē res creatas
 q; fecerit. Et ad pñtā qdē: sūū qñdā opio
 vt adducē mgi i lra di. 4. 4. pñti. c. j. q; de^o non
 possit neq; potuerit res creatas meliores facē
 q; fecerit. Et h duplici rōc. 1° rō ē: si de^o p
 vt potuit facē meliores z nō fecit seq; q; de^o fuit
 iud^o: vt iud^o ē t ipse^o: s; qdlibet iñloz ē fal
 sū. q; tē. pñtā z seq; patēt. s; falsitas pbat. 2° al
 li. n. ē deū inuidū ē. s; falsū ē iudū imple
 cū ē: q; ex ope cogitāt vt ē sapia opifici. s; p
 te iud^o est ipse^o. q; vt upit: z nō laus opifici
 reddēdū ē: qd ē incōueniēs. Itē fo arguūt p
 dicte opitōis ex sentētia Aug. in li. 83. qdñtū
 vbi sic ait Aug. De^o quē genuit: qm meliorē
 se gnāre nō potuit. nihil. n. de meli^o: genuit cū
 lē. Si. n. voluit z nō potuit infirm^o ē. Si noluit
 z potuit inuid^o ē. ex q; pñti ē qd genuit filiū
 A fili arguēbāt d creatōne rex. si de^o potuit z
 noluit inuid^o ē. si voluit z nō potuit infirm^o est.
 s; certe ista opinio ab ipso mgiō tab oib^o cōit
 doctorib^o reprobāt. Et pñti ab Aug. super
 Bēn. ad lraz vt adducē mgi i lra. Et ad rōcā
 bñti dico q; nec ibi inuidia ē. qm pñti chari
 tati: nec illa silitudo valet. Mō. n. de^o res meli
 oēs fecit qñtis facē potuisset: eo q; ipotenā aut
 iud^o ē: s; q; qñtū ad ordinē vniuersi nō fuit
 expēdiēs eas facē meliores. vñ nec silitudo t; qm
 pñti tenet ex charitate filius sibi velle gnāre
 cōlē: cū illi cēntiā suā cōiect q; ē iudamētū oīuz
 pfectionū. s; cē. n. oia creata nō desba sua: z iō
 ponit creare z facē pfectionē. s; illū aut genuit
 de suba sua. iō genuit cū sibi cōlē. q; alⁱ fieri nō
 po. nisset: z p pñs illū genuit pfectionē mūta

nec pfectionē potuit gnāre. Itud ē sentē mgi
 lra. Et ad sam qōnē dī sili q; nō pot meli
 orari ordo creaturaz i deū p respectū ad ipsuz
 deū: q; de^o ē sūmū bonū nec sumit creatū sue
 bonitatis p decemētū. S; si pñti iste ordo
 in deū vt ē qdā rēdētiā i deū planū ē q; melio
 res potuisset facē. ita q; expēdit^o z autem^o res
 dirigēt i ipso. S; iō nō fecit q; nō expēdiebat or
 dī vniuersi. Et ad itā dico q; creaturas
 meliores pñti facē qñtū ad ordinē in se: sed nō
 fecit: q; nō fuit expēdiēs qñtū ad ordinē vniuersi
 si. Et ad qñtā qōnē dico q; meliori mō facē
 rī nō poterat res creatas q; fecerit qñtū ad modū
 agēti ipso. qm nō meliori sapia vtute aut meli
 ori diligētia q; fecerit facē potuisset. Si vo re
 ferat mgi ad rē quā fecit de^o nulli dubiū q; me
 liori mō cā facē potuisset. Alidēl^o pñti si hōies
 i peccabilē fecisset hōi extinguerit: imo z certe me
 liori mō i pñti erit q; nūc sit. S; qñtū hōies i pec
 cabile nō fecerit ē: qm nō pñti erat vniuersi. nā
 cū aialia bruta aut entia nō cē hnta sic fecerit
 vt nec peccare nec nō peccare possent cū rōcā
 reāt z libā facultate. Angelos vo spectabiles
 i istā creatōis vt vñ. pñti corpopano siue bo
 na siue mala ordinaret i cñtū pñti vt supple
 ciū ita q; q peccaret firmaret i malū: z q bo
 nū eligeret firmaret i bonū. pñs fuit vt hōies
 peccabilē faceret z posse pñti resurgē. S; de
 hac mā ppulchre dixim^o in scripto nro sup 2°
 lñtaz quē edidim^o. z i nro dñtali smone qñ
 to ibi vide si placet. Et b volo sufficiat p ista sū
 nra pñtiā vñtate. Et ad itā vi. dico q;
 cū i Xgine glōsa qñtū ad suscipiēdā cñti pñti
 potētiā q; possit oib^o subuenire nulla cē repu
 gnātiā: manifestū ē ipsa cē potētissimā. Vbi
 nō q; triplr Xgo scā ē potēs i hac descriptōne
 cñti pñti ad oēs succurrēdoz. Luc. j. Vñt^o
 altissimi obūbrabit tibi. Idio scā ē potēs ad
 succurrēdū i vita. 2° in morte. 3° post mortē.
 Si qñtiā amīcū hñt q oēm suā indigētiā sub
 leuaret caripēdēdā cē: s; q in morte ille cario
 bñdus pñti cē. S; q in vita i morte z post
 mortē h lōge i amīcū ceteros ancillit. Sed
 paulisp aia mea pñti in gram^o q; hac i vñtate
 nō vñt amīcū. Si iudū qñtū decipit. Si parē
 tes: z ipsi mortuū associāt tñmulo z abeū illuz
 hñtū reliquitos. Et p mortē q; qñtū pñti iō
 cedet pñti: o Xgo glōsa: tu i vñtate i morte
 tu p mortē succurre miseris si desistis: q; po
 tēs ē: z sūmū noniē tui bñficia tria: ab ecclā

denote de potest. d. Maria mī gfe mī mīcēt
nos ab hoste, ptege i hora mortis suscipe. **P**ri
mo i vita duo bñficia pokit. **P**rimū p iustis
ibi. Maria mī gfe. 2° p pccōib⁹. ibi. mī mī.
Primū inqz bñficiū p iustis. ibi. Maria mī
gfe. q. d. o. Maria q ē grāz dinaz resuatrix
p sua nos i grāq nīhil incli⁹. 2° quam q hz vt
Aug. ait hz rē: 2° q ea nī hz frustra bñficia 2°
bñficiū pokit p pccōib⁹. ibi. mī mīe. q. d. o.
glosa Maria mīc mī. i. iesu xpi q ē summa mīa
mī oia p pccōib⁹. qz mīe roze indigēt recofil
lari. In **B**er. deuotissimū audi. Si inqt cri
mīnū immanitate turbatis: si pscie scditate pshu
tis: si iudicij horrore perritū si baratro despa
tois absortū. Maria iuoca. Mō recedat a cor
de nō recedat ab ore. Mā ipsa cogitās nī erras
ipsa rogās nō despas: ipsa sequēs nō deuias:
ipsa tenēt nī corrūis: ipsa pteget nō metuis:
ipsa duce nī fatigaris. Et sic i teipso potis expi
ri q merito dicat stella maris i hille. 2° ecclī scā
pokit q tpe mortis vbi i gētia pīa pccōi panf
3 hostes victoriā donat. ibi tu nos ab hoste p
tege. **P**aul⁹. Mō ē nobis colluctatio aduer
sus carnē 2 sanguinē supple nū. 3° aduerspōn
cipest pccōes: 2 aduersus mūdī rectores tene
brax hax. de pugā deimonū i morte fati dū
n⁹. 3° scia. 5. sedūte in 3° pccōe pccōratō
nis ad pīā vitatē vide ibi. 3° subsidū q
virgo pīat ē p⁹ mortē. i. i hora exi⁹ mortis. ibi
2 in hora mortis suscipe. 3° nī nīsi mortētib⁹
in grā dat: 2 misos tali hora relinqt pccōes.
A stat. n. Vginū regina amenissimū cetū vgi
nū comitatu: 2 cātātib⁹ angelicis scē ad paradisi
glīaz celerit deponat. qd nob oib⁹ grā sua do
net. amē. Qd aia cara fati h⁹ nīa claret. iō
illa sufficiat. ex⁹ nī posui: qd ea nō hnt.

Quod dīnū vbiū in Vgine descripsit suā sa
piam. **E**clūsiō scda.

Ecipe sam pccōem v3. **B**ksus fili⁹
a cui sapia attribuit: sic se in hac bñdēa
Vgine descripsit: vt eā sapiētissimam
aduocatā fecerit. Ad d^o dectōnē tres igramus
vitates v3. **P**ria v3: ē ista. qd ē sapia dei. 2°
est. ad q extēdit se sapia dei. 3° ē quō in Vgine
fuit descripta sapiētia dei. **Q**uā ad pīā v3
tātē dico q sapiētia dei pōt dupl⁹ accipi v3: p
3° dā habuit pfectōis exiētē i intellectū dei. **P**lu
res. n. pfectiones p modū hitus ponunt in in
tellectū dei: vt scis sapiētia ars pīlū 2 hīōt.
Mā tales habitus dicāt pccōem in nob vt

2 in deo ponant nēcessē ē. **D**is. n. pfectio qī
hāantis ē deo attribuit. 2 ab eodē oīs ipfectio
tollit. 2 p pīs sapia in nob cū vna maria p⁹ ē
cū sit ab ipso deo mīme tollēda ē. In **S**alo
mon **S**ap. 7. **S**ptuū inqt 2 dat⁹ ē mīhī scīus
2 iuocant: 2 vnti i me spūs sapie. Vn ad oēs
reges. c. 6. clamat dīcēs. Si q delectamini i se
dib⁹ 2 scēptis o reges ppli: diligite sapiāz rē
Prepositū cā. n. cūcī opib⁹: 2 nīhil oīa valē
ait i pparēc illi⁹. Et si i scripturū qnqz legam⁹
deū mūdī sapiētes reprobasse. p dā. n. iqt dīs
sapiāz sapiētū 2 prudētā prudētū reprobabō.
j. **L**or. j. 2. j. **L**or. 3. c. Sapia h⁹ mūdī st. i⁹
ē apud deū. 2 eadē cplā. c. j. **D**e⁹ iqt stōlā rē
sapiām h⁹ mūdī. 2 he files auētes de sapiā istā
2 sine timore dī possessa intelligunt: 3 sapiā
vera 2 cūiore dei ē pīmū cōmodata. **E**ccl. g
c. In manu artificis opa laudabūt 2 pncīpes
ppli i sapiā fīmīs sūt. i. iesu. n. senox vbiū. q
ā i deo sit iste sapie hū⁹ andi **S**alomo. p dā. 3.
Dīs iqnī sapiā sūdant terrā 2 stabiliuēt
los prudētā: i istā. Sapia illi⁹ erūpt abissi:
2 nubes rēre pccōes. rē. **E**ccl. j. **D**īs sapiā a
dīo dō ē: 2 cū i lo sūt sp 2 ē an cū rē. 2° pōt
pīderari sapiētia dei p ipso filio dei. j. **L**or. j.
Iudei signa petūt: grēci sapiētiam querunt.
Mos aut pīcam⁹ xpm crucifixum. Iudeis q
dein scandalum: gentib⁹ aut sūlīcā. **I**psa āt
vocatis iudeis atqz grecis: xpm dei virtutem
2 dei sapiētā: 2 ad **L**or. 2. c. in ipso sūt oēs
thesauri sapiētē 2 sciētē dei abkonditū. Et p
pter h dicit **F**ranch⁹ maronis dī. 6. q. 1. q. 10
la sapiētia pcurrit eliciue in pductōe vbi. 2
omnis pfectio habitual⁹ coepat sue potētē ad
actū de obo q. s. act⁹ est de tali obiecto. **V**bū āt
dīumū ē diuina eētā respēcū cūius ē vā sapi
ētā: 2 p pīs in pductōe vbi pcurrit sapiā qī
vt qdā hū⁹ intellect⁹ dīni q ē pīn⁹ pductiū pī
cularē respēcū dīuini vbi. **A**lī āt hū⁹ dīni intel
lect⁹ vt sciētā pīlū ars nō ppe pcurrit: qz nō
ppe pīncē ad memoriā sam: 3 pon⁹ ad intel
ligētā. Mā scia ppe ē p respēcū ad creaturas
2 prudētā p respēcū ad pīngētā 2 ars p re
spēcū ad faciētia: 2 sic de alijs. Et si allega
ret **A**ug. q ait q. sūl⁹ ē ars pīa romib⁹ omniū
viuētū plena. Et sūt q. vbiū ē scia de scia 2 cō
siliū de pīlū rē. **D**īs h dīc⁹ **F**ranch⁹ ielligat
idēptē: 2 nī in rōe hū⁹ pcurrit cū pīn⁹ pdu
ctiū totali iph⁹ vbi qd ē diuina ipsa memo
ria. Et h tibi sufficiat p istā pīa v3. **Q**uā

ad fam. vi. scia p3 qdina sapia ppe n se ext
dit nisi ad cognitioe dine eentie. In q cogniti
one ista tria pcurrit. i. intellectus dinus i rde pote
rie. eentia dina i rde obi. r dina sapia i rde bi/
t pfectiois: r qto loco pcurrit ipsa dicio passi
ua q e ppe ro formal pstituta cini vbi. Et ad
claratoez h mac ponit st ractioe di. 27. q. 2. qd
tuor pfectos. **1°** p^o e q vbu dinu e acti i/
rell gedidm inat r n elicit. Ma cu acti et iel
liged: fiti pre: r i pre nihil e illicitu: segt q a/
cti elligedi n crit illictu. Itc ois ppe simpli e
dine eentie inata. acti at ielligedi e ppe sim/
plr. g. r. c. **2°** p^o e q vbu dinu e acti ielligedi
di id e pte r no formalit. p3. qz ista pdicatio:
vbu e acti ielligedi: n e pdicatio i p^o. oia at q
formali pdicaf de aliq pdicaf i p^o r. c. **3°** p^o
e ista: vbu dinu e acti ielligedi appropate r
n ppe. qm q de oib psonis ppe r vniformit p
dicaf n dicit ppe de vna psona. acti at ielligedi
di puer oib psonis vniformit. gn ppe vni p
sona pte puenire. Appropaf at vbo: qz oia
q pinet ad intellectu appropant fuit cu p. ielle
ctu filio pducas. sic et amor appropaf spui sco
tu pteat amor ad volutate: q e pncipiu pdu
ctu spui sci fm oem theologoz disciplinaz.
4° p^o e ista: ista ppetas siue appropaf acti i
telligedi ad vbu n e ex ppetate pductiois: sed
ex pte r rde emanatiois siue passiue. Ma sapia
dr appropata vbo: qz ipsa pcurrit vi bte ad p
ducedu vbu: s3 actual noticia siue acti ielligedi
di appropaf vbo: qz emanat ipsuz vbu ad mo
du actual noticie i creaturis: qz sic i creatur n
bil dr nisi ipsa actual noticia: sic in dinis nihil
dr a pte nisi illa actual noticia q e ipsa dina es
sencia intellectus. r p pns ipa dina eentia intellectus
r dicta p ptem dicet vbu sic et nos dicet sole/
m de vbo nro qd r. c. **5°** ad ista vitatem
dico tres regulas gnales. **1^a** rla est ista:
q vbu etnu sic sua i vgie sapiaz dskriptio: qm
ipsu mer qd e vte filio dei de ea vera carne essu
psit vi sic erat filio dei in cinitate ficut filio v/
ginitis i palitate. **2^a** rla e ista: totu qd genuit
vgo fuit vna hypostasis duas nas sultentis
3^a rla e ista: qz vgo e m sapiet dei i filij di
q e sapia dei: id singulare sapiet pntegiu obri/
nuu vi in cunctos adacata ptoz singularissi
ma existat. **4^a** rla e ista: clarissime posuit Da
mafen li. 3. c. 56. vbi sic ad lram ait. Theo/
toton ar. i. dei genitricis pncipali r vte sciaz ma
ria vginis pdicam. Sic. n. de vte q ex ipa

ar. e. ita vte theototos. i. dei genitrix e q vte
deu ex ipsa incarnatu genuit. deu. n. ex ipsa ani
m incarnatu ce: n. vi dinitate pncipiu accipien
te ex ipsa: sed vi dei vbo qd an scla inpalit ex
pre genitrix e. r anarcos. i. sine pncipio. r etne
i. etnali existit cu pre r spui sco i vltimis dieb
pp niaz salute i vto et inbitate: r ex ipsa iras
mutabilu incarnato nato. Et ista aliquatulu il
lud pauli vbu ad Gal. 4. expones. **1^a** dicit de
us filiu suu natu ex muliere: ficat. Mo. n. di/
xit natu p muliere: s3 ex muliere. Significauit
igit du apls qz ipse vnigenit filio dei r de: q
ex vginis natu e ho: r ipse e q ex vginis natu e
filio dei r de. Et ista dicit qz n debem dicet vir
ginis genitricis rpo toton. i. xpi. qm s3 h voca/
bulo destruet theototos. i. dei genitrix. Ma h
nom rps pueru solu filio dei iqst ho: qm rps
i. vna dr r huanitas vnica e: qm ei dinit e
vnita. Et de h et fac id e Damascen. co. li. c.
80. spale mctione. Et sic p3 p^o rla. **1^a** rla
pbat p eude. Et p co. c. 56. dices i finia. Vba
sua postea dicat. qz mirari possz qspia: quois q
ex vginis nascit an vginis perislet. Et rudet
h singularu mysteriu ce: r docetia salutare. na
coipso qz dicim eu q ex vginis nascit: an vginis
perislet nulli dubiu q duas i xpo nas affirmat
m. vna ex pre cina atqz dinaz. altera ex mte
tpale atqz huanaz. Istasit g verba ei ad lraz
Quatr. n. ex muliere qz te secula existit r bab
eritiam: si no ho genuit e. filio. n. hois manife
stu: qm vn e q ex do pre genitrix e: s3 dinas biaz
r anarcos. i. sine pncipio r vltis apib ex vginis
natu e fm iceptu r i tpe sbiaz. i. huanaz. **2^a** n.
vna hypostasis r duas nas r duas gnades si
gnificat dnu nri Ihu xpi: h i. **3^a** id e r pbat
eode li. c. 80. sic dices qsi circa medietate rap li
Hypostasis igit ingt genuit sca dei genitrix:
i duabus cognita naturis. deitate qdem ex pre
inpaliter. in vltis at in tpe ex seipsa incarnata
r. Et tibi pcludit q fm nam humanaz passus
est: crucifixus mortuus r. i. passibili manente
ei dinitate r. Et c p3 ista fa regula. Et q
b oib satis tertia regula clarescit. ex q. n. vir
go glesa sumā in vtre ppo gestauit sapietia
qua r. Joanes i vtero eius sensit r exultauit.
Luc. 1. Quid dubit e in ipam vginis plent i
undasse. In deuot? Ber. ait. Q peto h ad co
pectu pns accede times: ne hqscas qz cera a fa
cie ignis: s3 valde ad medietate mte r mte: r
onde ei vlti r vlti qz i ipa pte ondet filio pet

et vera. fili? pñlar? vulnera. **I**psi nō nega-
būt filio: filias nō negabit mñi: et nñ nō negabit
tibi. h. ille. qñ rē. et h. sufficiat p pñi conelone.

Quō spūs scūs in vginē gl. sam suam san-
cissimā clemētiā descripsit dco 3°.

Ecce filiā dclōnē. v3. Spūs sctus cui
bonitas et clemētia attribuit sic se i hac
bñdēā vgie descripsit: ut eā clemētiā
mā i oēs pctōres fecerit. vbi tres ingram? vi.
v3. **I**psi. vñ. ē ista. qd ē clemētia dei. 2° ē. qñ su-
it mag? nō ipsa clemētia dei. 3° ē. quō i vgie
fuit d. scñta ipsa clemētia dei. **E**t ad pñam
vñ. dico q clemētia dei pñat pñi dupl. vno^o p
ipso spū scō g idē pñe et clemētiā ē ipsa dei cle-
mētia. alio^o p hñ qdā pñat? et clemētiā dei p
fñ. et tū ad creaturas. p clemētiā ut idē pñe et
clemētiā et reali? pñat pñi spū scō sic idē ē rea-
lit qd spūs scūs. Si 2° sic dico q i hñ bz aliā
realitatē a pñe et filio. qñ oia absoluta cōlū di-
cūtō trib? dñis pñia. Sz appropate loquē^o
clemētiā spū scō attribuit sic sapia filio et potē-
tia pñi. **I**n Danakē. li. i. c. r. postqz ondit
spū scñ cōlū pñi et filia i oipotētia: pñe dñia
tūc rē. circa medicatē capli sic ait. **E**t ia qñm
qz bz filios et spūs scūs: ex pñe bz i ipū eē: et si
pñ nō ē: nñ filius nō ē: nñ spūs scūs ē. et si pñ nñ
bz qd: nñ fili: nñ spūs scūs bz. et pp pñe. i. cē
pñe fil? et spūs. et pp pñe bz i ipū et spūs scūs
oia qñqz hñ: hñ ē q pñ bz capli i gnāz a gnā-
tōe et pñe. **I**n bñ. n. solipostatē pñe
taub? ab iucē differt hñ scñ tres ipostates: nō
sba rē. **E**t vñ ad appropatōz dicim? q spūs
scūs ē ipsa clemētia. ad Ro. 5. **E**charitas dei dif-
fuit ē i cordib? nñis. p spū scñ q dñt nobis
Et Jo. 3. Spūs vbi vult spirat rē. pñ. fñ labu-
spūs eē rē. f. dñaz grāz: q oia affluēte spūs
fñ i bonitatē et clemētiā ondit. qñ rē. **E**t tū ad
faz vi. dico q bz dñā clemētiā de? i suis crea-
tur? onderit dñm i pñā scñ qñ maria fñ siue
clemētiā dedit. **I**psūm tpa fuit tpe **A**ldopfi
Scōz suū tpe **I**esu xpī: et i vñroqz tpe mñta
fñ dederit. vñ tñ i qñbz pñe ceta ondit. Acci-
pe tpa **A**ldopfi. **M**ene hñ fuit maximā dñe cle-
mētiā signū qñ pñz ist? d egyptio eduxit et an-
nis. xl. dñt eē fuit. nocte i colūia ignis: die vo-
i colūia nubis iñt pādē añ cos. ut i **E**ro. le-
gim? Sz hñ nil si pñatōz ad ipā xpī. qd. n.
magia sue clemētiā signū claz ondit potuit: qz
ut sub tunica nra mortali immortalis deus ap-
pāret. Jo. 3. sic deus dilexit mundū ut vñi-

genitum suum daret. Audi Aug. 13. de trini.
Quid enī tā neciūm fuit ad erigendū spē nō-
strā mētēqz mortaliū pñitōe ipius mortaliū
tis abiectas: ab immortalitatē despa: de liberan-
das qz vñdē mōstraret nobis qñti nos pñe-
ret qñtūqz diligeret. hñlle. **E**t sic pñ ista ve:

Et ad fam ve. dico q i3 spūs scūs vginē
oēm grē plenitudinē dederit. mñ tres ci sue cle-
mētiā grā plenitudinē dedit. 1° dñ pñe mētiā
2° dñ iñdñe. 3° dñ cōmunicantē.

Ipsa
in qz dñ pñe mētiā. **M**ā si **V**irgil? magnus
ille poēta i pñeidos. vi. **I**unonē pñarā ostē-
deret. quodā in loco pñm lib? i eā **D**īe pñat et
illā cēas deas ancellere ostendū. sic. d. **H**ec
dñ dardanio. **E**nc miranda vñ. **D**uz stupet
obituūqz heret regitus i vño. **R**egina ad tē-
plū forma pulcherria **D**ido. **I**ncellit magna
iuuēnū stipatē ceterua. **Q**ual? i **E**urete ripf
aut p iuga cinthi. **E**xeret **D**iana coros: quā
mille secute. **H**ic atqz hñ glomerant horeades
illa pharetrā. **S**erit hñero: gradiēqz cās supe-
minet oēs. **A**lone tacitū pñat gaudia pñe.
Talis erat **D**ido talē se leta ferebat. **I**per me-
dios istās opī regnūqz futur? rē. **Q**uō g spūs
scūs vginē sup oēs deas. i. scās eminentē nñ
statuer. audi **I**hero. i fñmōc assumptōis. **M**ō ē
ingr loc? i mado dignior vñro vñgiali: in q dei
filiū **A**ldaria suscepit. **M**ecñ cel? regali folio q
Aldaria dei fili? sublimauit rē. 2° grā dñ in-
differentie. qñ vñgo glōsa oib? illā iuocantibus
se offert. audi **B**ernar. i qdā fñmōc. **I**lle sol?
ingr o vñgo brā laudes suas filcat q se fideliter
iuocata fñserit i suis necessitatibus defuisse.
Et qd mñz hñ iuocata adest: q ē nō vocata pre-
sto ē. **E**t idē qdā i alio fñmōc. de plenitudine
eī accipiūt vñuici si egri curatōes tristes pño
atōz: pctōres veniā: iusti grāz āgeli leticiā fili?
bois hñanc nāc subaz tota trinitas glām. **I**ta
ut nō fir q se abscondat calore eius. qñ rē. 3°
grā dñ cōcāntē. **E**t hac. n. benignitate et lar-
gitate virginis sequūf cōcomitant miracula et
grē infimē. **H**ic nunciare florentine ciuitatis
menia surgant: et nostro opcri hñ testimonium
reddāt. **E**t si vacet magnas vñginis audire co-
ronas. ut virgiliano vocabulo vñar. **A**nte diē
clauso cōponet vesper olipo. Sz aia mē ipsa
expientia testet: qd silo pingē non valemus.
qñ rē. et hñ sufficiat pñe clemētiā. **A**ldira
cula plima ette. pñicator ipse iuuentias.

De filiā vñmib? qbusdā vñgis pñdētiā.

¶ Tertio loco

debita simili-
tudoz videamus, ubi tres celo
nes subiagam⁹. v. 3. ¹o ²o ³o ⁴o ⁵o ⁶o ⁷o ⁸o ⁹o ¹⁰o ¹¹o ¹²o ¹³o ¹⁴o ¹⁵o ¹⁶o ¹⁷o ¹⁸o ¹⁹o ²⁰o ²¹o ²²o ²³o ²⁴o ²⁵o ²⁶o ²⁷o ²⁸o ²⁹o ³⁰o ³¹o ³²o ³³o ³⁴o ³⁵o ³⁶o ³⁷o ³⁸o ³⁹o ⁴⁰o ⁴¹o ⁴²o ⁴³o ⁴⁴o ⁴⁵o ⁴⁶o ⁴⁷o ⁴⁸o ⁴⁹o ⁵⁰o ⁵¹o ⁵²o ⁵³o ⁵⁴o ⁵⁵o ⁵⁶o ⁵⁷o ⁵⁸o ⁵⁹o ⁶⁰o ⁶¹o ⁶²o ⁶³o ⁶⁴o ⁶⁵o ⁶⁶o ⁶⁷o ⁶⁸o ⁶⁹o ⁷⁰o ⁷¹o ⁷²o ⁷³o ⁷⁴o ⁷⁵o ⁷⁶o ⁷⁷o ⁷⁸o ⁷⁹o ⁸⁰o ⁸¹o ⁸²o ⁸³o ⁸⁴o ⁸⁵o ⁸⁶o ⁸⁷o ⁸⁸o ⁸⁹o ⁹⁰o ⁹¹o ⁹²o ⁹³o ⁹⁴o ⁹⁵o ⁹⁶o ⁹⁷o ⁹⁸o ⁹⁹o ¹⁰⁰o ¹⁰¹o ¹⁰²o ¹⁰³o ¹⁰⁴o ¹⁰⁵o ¹⁰⁶o ¹⁰⁷o ¹⁰⁸o ¹⁰⁹o ¹¹⁰o ¹¹¹o ¹¹²o ¹¹³o ¹¹⁴o ¹¹⁵o ¹¹⁶o ¹¹⁷o ¹¹⁸o ¹¹⁹o ¹²⁰o ¹²¹o ¹²²o ¹²³o ¹²⁴o ¹²⁵o ¹²⁶o ¹²⁷o ¹²⁸o ¹²⁹o ¹³⁰o ¹³¹o ¹³²o ¹³³o ¹³⁴o ¹³⁵o ¹³⁶o ¹³⁷o ¹³⁸o ¹³⁹o ¹⁴⁰o ¹⁴¹o ¹⁴²o ¹⁴³o ¹⁴⁴o ¹⁴⁵o ¹⁴⁶o ¹⁴⁷o ¹⁴⁸o ¹⁴⁹o ¹⁵⁰o ¹⁵¹o ¹⁵²o ¹⁵³o ¹⁵⁴o ¹⁵⁵o ¹⁵⁶o ¹⁵⁷o ¹⁵⁸o ¹⁵⁹o ¹⁶⁰o ¹⁶¹o ¹⁶²o ¹⁶³o ¹⁶⁴o ¹⁶⁵o ¹⁶⁶o ¹⁶⁷o ¹⁶⁸o ¹⁶⁹o ¹⁷⁰o ¹⁷¹o ¹⁷²o ¹⁷³o ¹⁷⁴o ¹⁷⁵o ¹⁷⁶o ¹⁷⁷o ¹⁷⁸o ¹⁷⁹o ¹⁸⁰o ¹⁸¹o ¹⁸²o ¹⁸³o ¹⁸⁴o ¹⁸⁵o ¹⁸⁶o ¹⁸⁷o ¹⁸⁸o ¹⁸⁹o ¹⁹⁰o ¹⁹¹o ¹⁹²o ¹⁹³o ¹⁹⁴o ¹⁹⁵o ¹⁹⁶o ¹⁹⁷o ¹⁹⁸o ¹⁹⁹o ²⁰⁰o ²⁰¹o ²⁰²o ²⁰³o ²⁰⁴o ²⁰⁵o ²⁰⁶o ²⁰⁷o ²⁰⁸o ²⁰⁹o ²¹⁰o ²¹¹o ²¹²o ²¹³o ²¹⁴o ²¹⁵o ²¹⁶o ²¹⁷o ²¹⁸o ²¹⁹o ²²⁰o ²²¹o ²²²o ²²³o ²²⁴o ²²⁵o ²²⁶o ²²⁷o ²²⁸o ²²⁹o ²³⁰o ²³¹o ²³²o ²³³o ²³⁴o ²³⁵o ²³⁶o ²³⁷o ²³⁸o ²³⁹o ²⁴⁰o ²⁴¹o ²⁴²o ²⁴³o ²⁴⁴o ²⁴⁵o ²⁴⁶o ²⁴⁷o ²⁴⁸o ²⁴⁹o ²⁵⁰o ²⁵¹o ²⁵²o ²⁵³o ²⁵⁴o ²⁵⁵o ²⁵⁶o ²⁵⁷o ²⁵⁸o ²⁵⁹o ²⁶⁰o ²⁶¹o ²⁶²o ²⁶³o ²⁶⁴o ²⁶⁵o ²⁶⁶o ²⁶⁷o ²⁶⁸o ²⁶⁹o ²⁷⁰o ²⁷¹o ²⁷²o ²⁷³o ²⁷⁴o ²⁷⁵o ²⁷⁶o ²⁷⁷o ²⁷⁸o ²⁷⁹o ²⁸⁰o ²⁸¹o ²⁸²o ²⁸³o ²⁸⁴o ²⁸⁵o ²⁸⁶o ²⁸⁷o ²⁸⁸o ²⁸⁹o ²⁹⁰o ²⁹¹o ²⁹²o ²⁹³o ²⁹⁴o ²⁹⁵o ²⁹⁶o ²⁹⁷o ²⁹⁸o ²⁹⁹o ³⁰⁰o ³⁰¹o ³⁰²o ³⁰³o ³⁰⁴o ³⁰⁵o ³⁰⁶o ³⁰⁷o ³⁰⁸o ³⁰⁹o ³¹⁰o ³¹¹o ³¹²o ³¹³o ³¹⁴o ³¹⁵o ³¹⁶o ³¹⁷o ³¹⁸o ³¹⁹o ³²⁰o ³²¹o ³²²o ³²³o ³²⁴o ³²⁵o ³²⁶o ³²⁷o ³²⁸o ³²⁹o ³³⁰o ³³¹o ³³²o ³³³o ³³⁴o ³³⁵o ³³⁶o ³³⁷o ³³⁸o ³³⁹o ³⁴⁰o ³⁴¹o ³⁴²o ³⁴³o ³⁴⁴o ³⁴⁵o ³⁴⁶o ³⁴⁷o ³⁴⁸o ³⁴⁹o ³⁵⁰o ³⁵¹o ³⁵²o ³⁵³o ³⁵⁴o ³⁵⁵o ³⁵⁶o ³⁵⁷o ³⁵⁸o ³⁵⁹o ³⁶⁰o ³⁶¹o ³⁶²o ³⁶³o ³⁶⁴o ³⁶⁵o ³⁶⁶o ³⁶⁷o ³⁶⁸o ³⁶⁹o ³⁷⁰o ³⁷¹o ³⁷²o ³⁷³o ³⁷⁴o ³⁷⁵o ³⁷⁶o ³⁷⁷o ³⁷⁸o ³⁷⁹o ³⁸⁰o ³⁸¹o ³⁸²o ³⁸³o ³⁸⁴o ³⁸⁵o ³⁸⁶o ³⁸⁷o ³⁸⁸o ³⁸⁹o ³⁹⁰o ³⁹¹o ³⁹²o ³⁹³o ³⁹⁴o ³⁹⁵o ³⁹⁶o ³⁹⁷o ³⁹⁸o ³⁹⁹o ⁴⁰⁰o ⁴⁰¹o ⁴⁰²o ⁴⁰³o ⁴⁰⁴o ⁴⁰⁵o ⁴⁰⁶o ⁴⁰⁷o ⁴⁰⁸o ⁴⁰⁹o ⁴¹⁰o ⁴¹¹o ⁴¹²o ⁴¹³o ⁴¹⁴o ⁴¹⁵o ⁴¹⁶o ⁴¹⁷o ⁴¹⁸o ⁴¹⁹o ⁴²⁰o ⁴²¹o ⁴²²o ⁴²³o ⁴²⁴o ⁴²⁵o ⁴²⁶o ⁴²⁷o ⁴²⁸o ⁴²⁹o ⁴³⁰o ⁴³¹o ⁴³²o ⁴³³o ⁴³⁴o ⁴³⁵o ⁴³⁶o ⁴³⁷o ⁴³⁸o ⁴³⁹o ⁴⁴⁰o ⁴⁴¹o ⁴⁴²o ⁴⁴³o ⁴⁴⁴o ⁴⁴⁵o ⁴⁴⁶o ⁴⁴⁷o ⁴⁴⁸o ⁴⁴⁹o ⁴⁵⁰o ⁴⁵¹o ⁴⁵²o ⁴⁵³o ⁴⁵⁴o ⁴⁵⁵o ⁴⁵⁶o ⁴⁵⁷o ⁴⁵⁸o ⁴⁵⁹o ⁴⁶⁰o ⁴⁶¹o ⁴⁶²o ⁴⁶³o ⁴⁶⁴o ⁴⁶⁵o ⁴⁶⁶o ⁴⁶⁷o ⁴⁶⁸o ⁴⁶⁹o ⁴⁷⁰o ⁴⁷¹o ⁴⁷²o ⁴⁷³o ⁴⁷⁴o ⁴⁷⁵o ⁴⁷⁶o ⁴⁷⁷o ⁴⁷⁸o ⁴⁷⁹o ⁴⁸⁰o ⁴⁸¹o ⁴⁸²o ⁴⁸³o ⁴⁸⁴o ⁴⁸⁵o ⁴⁸⁶o ⁴⁸⁷o ⁴⁸⁸o ⁴⁸⁹o ⁴⁹⁰o ⁴⁹¹o ⁴⁹²o ⁴⁹³o ⁴⁹⁴o ⁴⁹⁵o ⁴⁹⁶o ⁴⁹⁷o ⁴⁹⁸o ⁴⁹⁹o ⁵⁰⁰o ⁵⁰¹o ⁵⁰²o ⁵⁰³o ⁵⁰⁴o ⁵⁰⁵o ⁵⁰⁶o ⁵⁰⁷o ⁵⁰⁸o ⁵⁰⁹o ⁵¹⁰o ⁵¹¹o ⁵¹²o ⁵¹³o ⁵¹⁴o ⁵¹⁵o ⁵¹⁶o ⁵¹⁷o ⁵¹⁸o ⁵¹⁹o ⁵²⁰o ⁵²¹o ⁵²²o ⁵²³o ⁵²⁴o ⁵²⁵o ⁵²⁶o ⁵²⁷o ⁵²⁸o ⁵²⁹o ⁵³⁰o ⁵³¹o ⁵³²o ⁵³³o ⁵³⁴o ⁵³⁵o ⁵³⁶o ⁵³⁷o ⁵³⁸o ⁵³⁹o ⁵⁴⁰o ⁵⁴¹o ⁵⁴²o ⁵⁴³o ⁵⁴⁴o ⁵⁴⁵o ⁵⁴⁶o ⁵⁴⁷o ⁵⁴⁸o ⁵⁴⁹o ⁵⁵⁰o ⁵⁵¹o ⁵⁵²o ⁵⁵³o ⁵⁵⁴o ⁵⁵⁵o ⁵⁵⁶o ⁵⁵⁷o ⁵⁵⁸o ⁵⁵⁹o ⁵⁶⁰o ⁵⁶¹o ⁵⁶²o ⁵⁶³o ⁵⁶⁴o ⁵⁶⁵o ⁵⁶⁶o ⁵⁶⁷o ⁵⁶⁸o ⁵⁶⁹o ⁵⁷⁰o ⁵⁷¹o ⁵⁷²o ⁵⁷³o ⁵⁷⁴o ⁵⁷⁵o ⁵⁷⁶o ⁵⁷⁷o ⁵⁷⁸o ⁵⁷⁹o ⁵⁸⁰o ⁵⁸¹o ⁵⁸²o ⁵⁸³o ⁵⁸⁴o ⁵⁸⁵o ⁵⁸⁶o ⁵⁸⁷o ⁵⁸⁸o ⁵⁸⁹o ⁵⁹⁰o ⁵⁹¹o ⁵⁹²o ⁵⁹³o ⁵⁹⁴o ⁵⁹⁵o ⁵⁹⁶o ⁵⁹⁷o ⁵⁹⁸o ⁵⁹⁹o ⁶⁰⁰o ⁶⁰¹o ⁶⁰²o ⁶⁰³o ⁶⁰⁴o ⁶⁰⁵o ⁶⁰⁶o ⁶⁰⁷o ⁶⁰⁸o ⁶⁰⁹o ⁶¹⁰o ⁶¹¹o ⁶¹²o ⁶¹³o ⁶¹⁴o ⁶¹⁵o ⁶¹⁶o ⁶¹⁷o ⁶¹⁸o ⁶¹⁹o ⁶²⁰o ⁶²¹o ⁶²²o ⁶²³o ⁶²⁴o ⁶²⁵o ⁶²⁶o ⁶²⁷o ⁶²⁸o ⁶²⁹o ⁶³⁰o ⁶³¹o ⁶³²o ⁶³³o ⁶³⁴o ⁶³⁵o ⁶³⁶o ⁶³⁷o ⁶³⁸o ⁶³⁹o ⁶⁴⁰o ⁶⁴¹o ⁶⁴²o ⁶⁴³o ⁶⁴⁴o ⁶⁴⁵o ⁶⁴⁶o ⁶⁴⁷o ⁶⁴⁸o ⁶⁴⁹o ⁶⁵⁰o ⁶⁵¹o ⁶⁵²o ⁶⁵³o ⁶⁵⁴o ⁶⁵⁵o ⁶⁵⁶o ⁶⁵⁷o ⁶⁵⁸o ⁶⁵⁹o ⁶⁶⁰o ⁶⁶¹o ⁶⁶²o ⁶⁶³o ⁶⁶⁴o ⁶⁶⁵o ⁶⁶⁶o ⁶⁶⁷o ⁶⁶⁸o ⁶⁶⁹o ⁶⁷⁰o ⁶⁷¹o ⁶⁷²o ⁶⁷³o ⁶⁷⁴o ⁶⁷⁵o ⁶⁷⁶o ⁶⁷⁷o ⁶⁷⁸o ⁶⁷⁹o ⁶⁸⁰o ⁶⁸¹o ⁶⁸²o ⁶⁸³o ⁶⁸⁴o ⁶⁸⁵o ⁶⁸⁶o ⁶⁸⁷o ⁶⁸⁸o ⁶⁸⁹o ⁶⁹⁰o ⁶⁹¹o ⁶⁹²o ⁶⁹³o ⁶⁹⁴o ⁶⁹⁵o ⁶⁹⁶o ⁶⁹⁷o ⁶⁹⁸o ⁶⁹⁹o ⁷⁰⁰o ⁷⁰¹o ⁷⁰²o ⁷⁰³o ⁷⁰⁴o ⁷⁰⁵o ⁷⁰⁶o ⁷⁰⁷o ⁷⁰⁸o ⁷⁰⁹o ⁷¹⁰o ⁷¹¹o ⁷¹²o ⁷¹³o ⁷¹⁴o ⁷¹⁵o ⁷¹⁶o ⁷¹⁷o ⁷¹⁸o ⁷¹⁹o ⁷²⁰o ⁷²¹o ⁷²²o ⁷²³o ⁷²⁴o ⁷²⁵o ⁷²⁶o ⁷²⁷o ⁷²⁸o ⁷²⁹o ⁷³⁰o ⁷³¹o ⁷³²o ⁷³³o ⁷³⁴o ⁷³⁵o ⁷³⁶o ⁷³⁷o ⁷³⁸o ⁷³⁹o ⁷⁴⁰o ⁷⁴¹o ⁷⁴²o ⁷⁴³o ⁷⁴⁴o ⁷⁴⁵o ⁷⁴⁶o ⁷⁴⁷o ⁷⁴⁸o ⁷⁴⁹o ⁷⁵⁰o ⁷⁵¹o ⁷⁵²o ⁷⁵³o ⁷⁵⁴o ⁷⁵⁵o ⁷⁵⁶o ⁷⁵⁷o ⁷⁵⁸o ⁷⁵⁹o ⁷⁶⁰o ⁷⁶¹o ⁷⁶²o ⁷⁶³o ⁷⁶⁴o ⁷⁶⁵o ⁷⁶⁶o ⁷⁶⁷o ⁷⁶⁸o ⁷⁶⁹o ⁷⁷⁰o ⁷⁷¹o ⁷⁷²o ⁷⁷³o ⁷⁷⁴o ⁷⁷⁵o ⁷⁷⁶o ⁷⁷⁷o ⁷⁷⁸o ⁷⁷⁹o ⁷⁸⁰o ⁷⁸¹o ⁷⁸²o ⁷⁸³o ⁷⁸⁴o ⁷⁸⁵o ⁷⁸⁶o ⁷⁸⁷o ⁷⁸⁸o ⁷⁸⁹o ⁷⁹⁰o ⁷⁹¹o ⁷⁹²o ⁷⁹³o ⁷⁹⁴o ⁷⁹⁵o ⁷⁹⁶o ⁷⁹⁷o ⁷⁹⁸o ⁷⁹⁹o ⁸⁰⁰o ⁸⁰¹o ⁸⁰²o ⁸⁰³o ⁸⁰⁴o ⁸⁰⁵o ⁸⁰⁶o ⁸⁰⁷o ⁸⁰⁸o ⁸⁰⁹o ⁸¹⁰o ⁸¹¹o ⁸¹²o ⁸¹³o ⁸¹⁴o ⁸¹⁵o ⁸¹⁶o ⁸¹⁷o ⁸¹⁸o ⁸¹⁹o ⁸²⁰o ⁸²¹o ⁸²²o ⁸²³o ⁸²⁴o ⁸²⁵o ⁸²⁶o ⁸²⁷o ⁸²⁸o ⁸²⁹o ⁸³⁰o ⁸³¹o ⁸³²o ⁸³³o ⁸³⁴o ⁸³⁵o ⁸³⁶o ⁸³⁷o ⁸³⁸o ⁸³⁹o ⁸⁴⁰o ⁸⁴¹o ⁸⁴²o ⁸⁴³o ⁸⁴⁴o ⁸⁴⁵o ⁸⁴⁶o ⁸⁴⁷o ⁸⁴⁸o ⁸⁴⁹o ⁸⁵⁰o ⁸⁵¹o ⁸⁵²o ⁸⁵³o ⁸⁵⁴o ⁸⁵⁵o ⁸⁵⁶o ⁸⁵⁷o ⁸⁵⁸o ⁸⁵⁹o ⁸⁶⁰o ⁸⁶¹o ⁸⁶²o ⁸⁶³o ⁸⁶⁴o ⁸⁶⁵o ⁸⁶⁶o ⁸⁶⁷o ⁸⁶⁸o ⁸⁶⁹o ⁸⁷⁰o ⁸⁷¹o ⁸⁷²o ⁸⁷³o ⁸⁷⁴o ⁸⁷⁵o ⁸⁷⁶o ⁸⁷⁷o ⁸⁷⁸o ⁸⁷⁹o ⁸⁸⁰o ⁸⁸¹o ⁸⁸²o ⁸⁸³o ⁸⁸⁴o ⁸⁸⁵o ⁸⁸⁶o ⁸⁸⁷o ⁸⁸⁸o ⁸⁸⁹o ⁸⁹⁰o ⁸⁹¹o ⁸⁹²o ⁸⁹³o ⁸⁹⁴o ⁸⁹⁵o ⁸⁹⁶o ⁸⁹⁷o ⁸⁹⁸o ⁸⁹⁹o ⁹⁰⁰o ⁹⁰¹o ⁹⁰²o ⁹⁰³o ⁹⁰⁴o ⁹⁰⁵o ⁹⁰⁶o ⁹⁰⁷o ⁹⁰⁸o ⁹⁰⁹o ⁹¹⁰o ⁹¹¹o ⁹¹²o ⁹¹³o ⁹¹⁴o ⁹¹⁵o ⁹¹⁶o ⁹¹⁷o ⁹¹⁸o ⁹¹⁹o ⁹²⁰o ⁹²¹o ⁹²²o ⁹²³o ⁹²⁴o ⁹²⁵o ⁹²⁶o ⁹²⁷o ⁹²⁸o ⁹²⁹o ⁹³⁰o ⁹³¹o ⁹³²o ⁹³³o ⁹³⁴o ⁹³⁵o ⁹³⁶o ⁹³⁷o ⁹³⁸o ⁹³⁹o ⁹⁴⁰o ⁹⁴¹o ⁹⁴²o ⁹⁴³o ⁹⁴⁴o ⁹⁴⁵o ⁹⁴⁶o ⁹⁴⁷o ⁹⁴⁸o ⁹⁴⁹o ⁹⁵⁰o ⁹⁵¹o ⁹⁵²o ⁹⁵³o ⁹⁵⁴o ⁹⁵⁵o ⁹⁵⁶o ⁹⁵⁷o ⁹⁵⁸o ⁹⁵⁹o ⁹⁶⁰o ⁹⁶¹o ⁹⁶²o ⁹⁶³o ⁹⁶⁴o ⁹⁶⁵o ⁹⁶⁶o ⁹⁶⁷o ⁹⁶⁸o ⁹⁶⁹o ⁹⁷⁰o ⁹⁷¹o ⁹⁷²o ⁹⁷³o ⁹⁷⁴o ⁹⁷⁵o ⁹⁷⁶o ⁹⁷⁷o ⁹⁷⁸o ⁹⁷⁹o ⁹⁸⁰o ⁹⁸¹o ⁹⁸²o ⁹⁸³o ⁹⁸⁴o ⁹⁸⁵o ⁹⁸⁶o ⁹⁸⁷o ⁹⁸⁸o ⁹⁸⁹o ⁹⁹⁰o ⁹⁹¹o ⁹⁹²o ⁹⁹³o ⁹⁹⁴o ⁹⁹⁵o ⁹⁹⁶o ⁹⁹⁷o ⁹⁹⁸o ⁹⁹⁹o ¹⁰⁰⁰o ¹⁰⁰¹o ¹⁰⁰²o ¹⁰⁰³o ¹⁰⁰⁴o ¹⁰⁰⁵o ¹⁰⁰⁶o ¹⁰⁰⁷o ¹⁰⁰⁸o ¹⁰⁰⁹o ¹⁰¹⁰o ¹⁰¹¹o ¹⁰¹²o ¹⁰¹³o ¹⁰¹⁴o ¹⁰¹⁵o ¹⁰¹⁶o ¹⁰¹⁷o ¹⁰¹⁸o ¹⁰¹⁹o ¹⁰²⁰o ¹⁰²¹o ¹⁰²²o ¹⁰²³o ¹⁰²⁴o ¹⁰²⁵o ¹⁰²⁶o ¹⁰²⁷o ¹⁰²⁸o ¹⁰²⁹o ¹⁰³⁰o ¹⁰³¹o ¹⁰³²o ¹⁰³³o ¹⁰³⁴o ¹⁰³⁵o ¹⁰³⁶o ¹⁰³⁷o ¹⁰³⁸o ¹⁰³⁹o ¹⁰⁴⁰o ¹⁰⁴¹o ¹⁰⁴²o ¹⁰⁴³o ¹⁰⁴⁴o ¹⁰⁴⁵o ¹⁰⁴⁶o ¹⁰⁴⁷o ¹⁰⁴⁸o ¹⁰⁴⁹o ¹⁰⁵⁰o ¹⁰⁵¹o ¹⁰⁵²o ¹⁰⁵³o ¹⁰⁵⁴o ¹⁰⁵⁵o ¹⁰⁵⁶o ¹⁰⁵⁷o ¹⁰⁵⁸o ¹⁰⁵⁹o ¹⁰⁶⁰o ¹⁰⁶¹o ¹⁰⁶²o ¹⁰⁶³o ¹⁰⁶⁴o ¹⁰⁶⁵o ¹⁰⁶⁶o ¹⁰⁶⁷o ¹⁰⁶⁸o ¹⁰⁶⁹o ¹⁰⁷⁰o ¹⁰⁷¹o ¹⁰⁷²o ¹⁰⁷³o ¹⁰⁷⁴o ¹⁰⁷⁵o ¹⁰⁷⁶o ¹⁰⁷⁷o ¹⁰⁷⁸o ¹⁰⁷⁹o ¹⁰⁸⁰o ¹⁰⁸¹o ¹⁰⁸²o ¹⁰⁸³o ¹⁰⁸⁴o ¹⁰⁸⁵o ¹⁰⁸⁶o ¹⁰⁸⁷o ¹⁰⁸⁸o ¹⁰⁸⁹o ¹⁰⁹⁰o ¹⁰⁹¹o ¹⁰⁹²o ¹⁰⁹³o ¹⁰⁹⁴o ¹⁰⁹⁵o ¹⁰⁹⁶o ¹⁰⁹⁷o ¹⁰⁹⁸o ¹⁰⁹⁹o ¹¹⁰⁰o ¹¹⁰¹o ¹¹⁰²o ¹¹⁰³o ¹¹⁰⁴o ¹¹⁰⁵o ¹¹⁰⁶o ¹¹⁰⁷o ¹¹⁰⁸o ¹¹⁰⁹o ¹¹¹⁰o ¹¹¹¹o ¹¹¹²o ¹¹¹³o ¹¹¹⁴o ¹¹¹⁵o ¹¹¹⁶o ¹¹¹⁷o ¹¹¹⁸o ¹¹¹⁹o ¹¹²⁰o ¹¹²¹o ¹¹²²o ¹¹²³o ¹¹²⁴o ¹¹²⁵o ¹¹²⁶o ¹¹²⁷o ¹¹²⁸o ¹¹²⁹o ¹¹³⁰o ¹¹³¹o ¹¹³²o ¹¹³³o ¹¹³⁴o ¹¹³⁵o ¹¹³⁶o ¹¹³⁷o ¹¹³⁸o ¹¹³⁹o ¹¹⁴⁰o ¹¹⁴¹o ¹¹⁴²o ¹¹⁴³o ¹¹⁴⁴o ¹¹⁴⁵o ¹¹⁴⁶o ¹¹⁴⁷o ¹¹⁴⁸o ¹¹⁴⁹o ¹¹⁵⁰o ¹¹⁵¹o ¹¹⁵²o ¹¹⁵³o ¹¹⁵⁴o ¹¹⁵⁵o ¹¹⁵⁶o ¹¹⁵⁷o ¹¹⁵⁸o ¹¹⁵⁹o ¹¹⁶⁰o ¹¹⁶¹o ¹¹⁶²o ¹¹⁶³o ¹¹⁶⁴o ¹¹⁶⁵o ¹¹⁶⁶o ¹¹⁶⁷o ¹¹⁶⁸o ¹¹⁶⁹o ¹¹⁷⁰o ¹¹⁷¹o ¹¹⁷²o ¹¹⁷³o ¹¹⁷⁴o ¹¹⁷⁵o ¹¹⁷⁶o ¹¹⁷⁷o ¹¹⁷⁸o ¹¹⁷⁹o ¹¹⁸⁰o ¹¹⁸¹o ¹¹⁸²o ¹¹⁸³o ¹¹⁸⁴o ¹¹⁸⁵o ¹¹⁸⁶o ¹¹⁸⁷o ¹¹⁸⁸o ¹¹⁸⁹o ¹¹⁹⁰o ¹¹⁹¹o ¹¹⁹²o ¹¹⁹³o ¹¹⁹⁴o ¹¹⁹⁵o ¹¹⁹⁶o ¹¹⁹⁷o ¹¹⁹⁸o ¹¹⁹⁹o ¹²⁰⁰o ¹²⁰¹o ¹²⁰²o ¹²⁰³o ¹²⁰⁴o ¹²⁰⁵o ¹²⁰⁶o ¹²⁰⁷o ¹²⁰⁸o ¹²⁰⁹o ¹²¹⁰o ¹²¹¹o ¹²¹²o ¹²¹³o ¹²¹⁴o ¹²¹⁵o ¹²¹⁶o ¹²¹⁷o

filia tua? nōmē q̄ppe mris facit: ne verbi hu
iusmodi iaculo acris virgīs alia feriret. Sūt
n. alia cara. ut v̄gil. ait. lachrimę reę & mentē
mortalia tangūt. q̄r. tē. Q̄tū ad tertian: v̄i. d. i
eo q̄ flos pullulatus ab hac redolēt terra. fuit
Iesus dulcissim⁹ q̄ postea fuit oib⁹ si uer⁹ ame
nissimus & bñdict⁹. Lu. i. Et bñdictus fruct⁹
v̄eris tui. de quo bñdicto flore. ysa. xi. c. ait.
Egrediet⁹ v̄ga de radice iesse & flos de radice
ei⁹ ascēdet: & regesct sup eū spūs dñi. tē. Que
v̄ba Nicola⁹ de lra sup. 12. p̄phetas sic expo
nit. Egrediet⁹ v̄ga. i. v̄ga 2da. r̄ia: que v̄ga
q̄ppe gracil⁹ dr pp paupiatē & hūilitatē: & flexi
bilis pp pietatē. Et flos de radice ei⁹ descēdet
i. r̄ps q̄ dr flos roc puritatis: q̄ nullū peccatū
actuale seu origiale in eo locū habuit. & fructus
p̄tulit nre salutis. Dicit n̄ ipse q̄ nobis virū
q̄ exponunt de xpo. qm̄ & r̄ps v̄ga dr pp re
gū dignitatē. & flos pp v̄tē puritatem. Et dr
r̄ps ascēdisse de radice iesse. qm̄ r̄ps descēdit
de dauid et fm̄ iudeos. ysa. p̄r dauid dicit⁹
ē ysa. & iesse. vñ sensus ē iūc. Egrediet⁹ vir
ga. i. r̄ps de radice iesse. i. de gñatōe dauid
q̄ fuit fili⁹ iesse: & regesct sup eū spūs dñi. q̄
in baptismo ei⁹ spūs scūs in spē colūbe appa
ruit. spūs sapie. i. dator sapie. l. spūs q̄ est sapia
& sic de alijs donis ibidem enumerat. Et dicit
idē doctor: q̄ septē dona spūs dñi ad p̄ficiēdū
& operadū. ad Ro. 8. Qui spūs dei agūt h̄i f̄i
lij dei sūt. Et pp h̄i dicit ipse dona spūs sūt i rōne
& volūtate. v̄rō at ē duplex. s. practica & specu
latiua & i v̄traq̄ ista duo p̄siderāt. s. apphen
sio v̄itatē: & iudiciū de v̄itate: apphēnsio verita
tis p̄inct ad inuētiōē veritatē: & iudiciū de ve
ritate ad p̄discernēdū de veritate. Q̄tū q̄ ad app
hēnsiōē veritatē p̄ficiat rō speculatiua p̄ donū
intellect⁹: & rō practica p̄ donū p̄siliij. Ad recte
v̄o iudiciādū & v̄itate p̄discernēdū rō specula
tiua p̄ficiat p̄ donū scie. rō v̄o practica p̄ donū
sapie. Voluntas v̄ro p̄r duplex p̄fici. s. aut q̄
ad se: aut q̄ ad alie. Quo ad alie p̄ficiat p̄ do
nū pietatis. Quo ad se & h̄ duplex: aut q̄ ad ter
rore p̄culorū. aut q̄ ad p̄cupiāz iō dīnārā de
crabiliū. q̄ ad p̄mū p̄ficiat p̄ donū fortitudinis.
q̄ ad secūdū p̄ donū timoris. Et x̄p̄ dicit ipse
apparet: q̄ dona se extēdūt ad oīa ad q̄ se extē
dūt virtutes intellectuales & morales. Ista aut
dona fuerūt p̄fectissime in aīa x̄pi que fuit p̄se
ctissima in oib⁹ donis & cristianib⁹ spūs scī. h̄
oīa i. ē doctor. Si p̄dicta recte ut decet p̄side

rāt due difficultates insurgūt. Ista ē q̄ dei li
ue spūs scī dona sint tm̄ septē. Secda an dona
spūs scī differāt a virtutib⁹. q̄ dicit q̄ dona se
extēdūt ad ea ad q̄ se virtutes extēdūt. Et p̄r
addi iūa. s. q̄s istorū habitū sūt p̄fectior. Q̄tū
ad p̄mā dico q̄ si plures dicēdi mōi. vñ suffici
entia donorū spūs scī accipiat. In h̄ tñ concor
dāt oēs: q̄ septē sūt virtutes: septē dona spūs:
& septē b̄tuties. Quidā. n. sufficiētia dono
rū accipiūt a septē p̄tis morātib⁹ dicētes q̄ iō
dona sūt septē. q̄ p̄ctā moralia sūt septē. Nam
sapia ē & luxuria: scia & iūa: itellect⁹ & gula: cō
filiū & auariciā: fortitudo & accidiā: pietas & i
uidiā: timor dei & supbiā. Et ist⁹ opionis fuit
et b̄tis Bre. i. mor: s. alit̄ ordinauit ipse: & dī
cū q̄ sapia ē & stulticiā: itellect⁹ & ebrietatē: p̄si
liū & p̄cipitiōis: fortitudo & pusillanimitatem
scia & iūa: pietas & duriciā: timor & supbi
am. Alij at h̄c dñt: q̄ dona sūt q̄dā b̄t⁹ ad expē
dit⁹ b̄n agēdū. Vñ virtutes disponunt ad b̄n
agē: & dona ad expēdit⁹ b̄n agē. Ista ē op̄i
mo Bona. m. 3. di. 34. Accipiat q̄ dona spūs
aut illa expēdit⁹ mouent circa finē vltimū: aut
circa ea q̄ sūt ad finē. Si p̄r h̄ p̄r ē duplex: v̄l p̄
modū vidēti: & sic ponit donū itellect⁹: aut p̄
modū gustāt: & sic ponit ad donū sapie. si aut
mouēt p̄ respectū ad ea q̄ sūt ad finē. Et h̄ duplex
l. ē bonū superrogatiōis: l. necessitatē. Si sup
errogatiōis h̄ duplex. q̄ donū ad illud bonum
aut se h̄z p̄ modū dirigēti: & sic ē donū cōsiliij
aut p̄ modū exequēti: & sic ē donū pietatis. Si
at donū ē necessitatē. & h̄ duplex. q̄ aut donū
ē ad bonū ut ad actū iūfiscū: & sic ē donū scie
l. extriscū: & sic ē donū fortitudinis. Accipe suffi
ciētia quō mō sufficiat dona septē eē & totides
eē virtutes. q̄d oñdūt Bre. sup. Job. Matī si
ci filij septē & filie septē. filij septē ait ipse si se
p̄tē dona spūs. filie si septē virtutes. Et sic p̄r
p̄mā dubitatio. Q̄tū ad ad sam dubitacionem
sūt et plures mōi dicēdi. Prim⁹ mod⁹ ē de
recti q̄z q̄rto. q. 33. q̄ dicit q̄ virtutes. dona &
b̄tuties h̄ mō differūt. qm̄ virtutes mouent
hoīes ad agēdū mō hūano: dona mō supbiā
no: & beatitudines mō iūmāno. i. diuino:
verbi grā accipiat iste habit⁹ virtuosus q̄ dicit
fortitudo. Tñ qm̄ hō ne deū offendat oīa bo
na sua negligit p̄p̄tē deū: & mortis se pericu
lo exponit. h̄ sit mō q̄dā hūano & recte & iūste
iustij. n. est v̄o oīa bona minora postponantur
maiorib⁹ bonis. deus at ē bonū quo maius

excogitari nō pōt. q̄ iustū ē ut oīa alia bona ne
 gligam⁹ ⁊ pcul. cñ⁹ ⁊ oīa aduersa supem⁹ ⁊ h
 sit p virtutē fortitudinis. fortitudo. n. est. mediū in
 audaciā ⁊ timiditatē. audacia. n. facit aggredi
 irribilia sine discretione: ⁊ timiditas. f. cit timē qd
 nō oī. fortitudo facit timē ut oī ⁊ aggredi cū rōe i
 ribilia: qm̄ vobō ne deū ⁊ iustitiā offendat n̄ tu
 met mori: imo ⁊ moriē pp deū eligit ⁊ vtra b.
 letat⁹ ⁊ catādo ad moriē suscipiendā pgiū. h ē p
 donū fortitudinis. sic d martirib⁹ p3. Iban. n.
 apli gaudētes p̄spectu p̄siliū qm̄ digni hūi sē p
 noīc ihu p̄tūmēlā pari ⁊ c. qm̄ vobō nō solū mor
 tē elegit ⁊ letat⁹ ad crucē vadit ex bti Andree:
 s3 ēt ignis ⁊ alia mōie ē seipsū spēs ita ut i
 san⁹ videat⁹ qd nō ē hūanū: s3 pot⁹ dīnū est. h
 sup b̄titudinē illā dāt. 5. bti q p̄secutōz pati
 unt ⁊ c. ⁊ Lu. 6. Bti erit cū vob maledi. ⁊ c.
 De qb⁹ Sap. 5. Nos i sēlati vitā illor existia
 bam⁹ isanā ⁊ c. Virtutes gūt et his dicti ap
 p̄t sē q ad bti agēdū hoīez regulāt mō hūano.
 dona mō sup hūano: ⁊ b̄titudines mō in hūano
 i. dīno. nā seipsū sp̄et: ⁊ mūdāna ut stercoza
 arbitrari: ⁊ oīa aduersa tollerare: ⁊ ad tormēta
 letat⁹ amare xpi p̄gē: ⁊ filia h pot⁹ dīnū est qz
 hūanū: ⁊ iō tales dīni ⁊ bti appellāt dāt. v.
 Bti erit cū maledire. ⁊ c. 2⁹ at mod⁹ rīdēdi
 ē dñi Bona. i. 3. di. 34. dicēs. q dīa istoz bti
 tui sanū ⁊ p̄p̄is actibus. Et distiguit ip̄s
 ac⁹ dicēs. q qdā ac⁹ dñtur p̄m: qdā mediū: ⁊
 qdā vltimū sine p̄fecti. ex m̄ intellect⁹ pōt h̄re tres
 ac⁹. 1⁹ dñm ē credē. 2⁹ ē intelligē. ⁊ tern⁹ est
 mūdo corde vidē. ⁊ h ē p̄fect⁹: ⁊ i p̄tā tñ. fm̄
 igr distictōz istoz triū actū accipiat m̄tī h̄r
 vñ virtutes sī ad credēdū: dona ad intelligendū
 b̄titudines ad mūdo cōde vidēdā. Nā fides v
 1⁹ ē. ⁊ iō bz actū p̄m q ē credē donū intellectus
 bz actū s3 q ē intelligē. ⁊ b̄titudines h̄nt actū tñū
 q ē puro ⁊ mūdo corde vidē. i p̄m̄ actib⁹ po
 tētie aīe rectificāt: i lēdis expēdiūt: i tētijs p̄fi
 ciūt. Ex q seqt s3 ip̄s q virtutes i aīa sī ut recti
 ficēt ad bti agēdū: dona ut expēdiāt: ⁊ b̄titudi
 nes ut p̄ficiāt. 3⁹ mod⁹ ē bti Tho. p̄t p̄ma se
 q. 68. ar. i. dicēs q virtutes dñt q p̄ficiūt appe
 tū i qzū a rōe mouet recta dona dñt in qzū p
 ficiūt appetitū ut mouet a sp̄a scō. Alij at dñt q
 p virtutes p̄rigit p̄fecte agē p dona p̄fecta. ⁊ p
 b̄titudines expēdit. Ad modernī al dñt q virtutes
 ⁊ dona sī idē realr s3 differt rōe. nā nlla p̄tias
 siue distictio ponēda ē sine nēccitate: s3 ponē di
 stictōz realē in ista: nulla ē nēccitas. g ⁊ c. p̄na

nō cū mēiori mōr at p̄bat. qm̄ ad oīz actum
 hūanū virtutes hāne sufficiūt sine aliq alio ad
 ueniēte. nā ad oīz actū sup nālē virtutes h̄re colo
 gice sufficiūt. q nō oīz alies h̄r realr ab illis dī
 stictōz ponē. virtutes igr ⁊ dona distignāt fm̄
 rōz siue p̄spect⁹ qdā. qm̄ in qzū p̄ficiūt sūbm
 iordie ad actū sī virtutes. i qzū vō sī a deo di
 cūt dona. ⁊ dicūt isti tria illa dona. s. intellectus.
 sapie: ⁊ scie. eē cadē cū istis trib⁹ virtutib⁹. s. si
 de spe ⁊ charitate. alia at quoz dona idē realr
 eē cū alijs virtutib⁹ cardinalib⁹. nā donū pietatis
 rducit ad iustitiā: donū tior ad t̄pantiā donū
 fortitudinis ē ipsa fortitudo donū p̄siliū ē ipsa p̄u
 dētia. ⁊ addūt vltēri⁹ q si accipiat tres virtutes
 tñ: ⁊ septē dona: bti dīa ē inī dona ⁊ virtutes
 ⁊ ponūt i numex sī at p̄siderāt dona ut septē ⁊
 virtutes ut septē: sic sī realr idē: differt in rōne
 qz ⁊ c. Ista volui sic nōre pp̄ intelligentiā istius
 mae q tibi ḡior ē nēccio. mibi p̄ multū placet
 sufficiat tibi q ad s3 istā dubitāz. Et tū ad
 istā dubitāz dico q isti bti p̄nt p̄siderari tri
 p̄r aut qzū ad sūdamtū ⁊ originē ipoz. aut qz
 tū ad act⁹ p̄pos: aut qzū ad act⁹ p̄ntes. si qzū
 ad sūdamtū: tē cū charitas sit sūdamtū oīuz v
 tutū. dico q vna n̄ ē alia dignior. si vō qzū ad
 act⁹ p̄pos: sic vna est nobilioz alia. nā virtutes
 theologicē nobiliores sī cardinalib⁹ qm̄ ip̄e h̄nt
 dēū imēdiate p̄ oīo. ⁊ inī theologicas charitas
 oīuz ē p̄. si p̄sidēt qzū ad act⁹ p̄ntes: cū vlt
 virtutū h̄at i statu ip̄fectiōis: ⁊ vltus donoꝝ p
 moueat ad statū p̄fectiōis: sic dona sī excellēti
 ra virtutib⁹: sic stat⁹ p̄ficiētū ē p̄fectio: statu
 incipientiū. Nec de intentōe dñi Bona. i. 3.
 di. ut. 5. Et hec sufficiāt p̄ p̄senti p̄sone.
 Qualiter virgo fuit disposita ut fructus sua
 uissimum xpm̄ Jesum p̄duceret conso fa.
 Ecce h3 p̄sonē. v3. Sic ira mālīs
 sine debita aratūra gñū frumenti ex q
 hoīs panis p̄ vita ei⁹ p̄ficiat: sic nec hec
 glosa ira b̄ndcā vgo dātaria q dedit fructū su
 um pane agloꝝ ⁊ boīuz: nisi arata ⁊ disposi
 ta fuisset: mūdo p̄durisset. vbi tres ingramus
 v1. v3. 1⁹ v1. est ista. quō fuit vgo disposita
 ⁊ arata: ut tñ fructū dare mūdo posset. 2⁹
 v1. est ista. qd fuit seminator ist⁹ b̄ndicti grani
 seminādī ista glosa ira. 3⁹ v1. est ista. qd fu
 it fruct⁹ collectus ex hac b̄ndcā ira. Et tū ad p̄i
 mam dico ad p̄nō q tripl̄r h̄ ira. i. vgo glosa
 fuit arata ⁊ disposita. v3. an̄ p̄ceptionem i p̄ce
 p̄tōe: ⁊ post p̄ceptionē. Ante quidem p̄ceptio

ne qñ dñs pños pñes pñi pñuauit eē
Lōtar. n. iplos a sue trāsgressiōis inīrio non
solū morē: s; destructiōis exīniū meruisse
q; h bñdi cta terra sñm seminale rō eē: siue sñm
corruptā s; hāz i lūbis. Ade erat. de q. s. ira na
sei debebat fructū salutis. **Lū. i.** Ipse. n. saluuz
faciet ppz suū rē. **Jo. ill.** idulit: r i cē pserua/
uit. **Idicē** cū hūana nā mltiplicaret r viā suā
corrupisset ois caro. diluculo oēs carnē non si
niuit: s; illū i Moē r alijs ex suis octo parcam
pseruauit. Et h solū q; virgo ex carne illa nasci
debebat. Deinde succedēb; anis mltis cū ppz
beb; elc gisset: qñis postea rbellē: m illū mi
ris modis pseruauit. pterit r gubnauit. Et h iō
q; de ipso de fēdē debbat h. c. lēsa vgo. **Isa.**
xi. Egrediet vgo rē. ut vñs ē in alia pōne
pcedēt. **Lū. qz** tps appropinqset. ut h bñdicta
ira exiret i actū. i. pcedēt. tūc Joschiz ille vir
scūs: r Anna illa deuor: sñma dñā dñō dispo/
nēte r copāte fil se mīmonialitē cogētes hāc
glōfā frā i cē pduxerūt. r h pma fuit aratura.
2ª aratura siue dispo fuit i pceptōe qñm fice/
n^o de dispo finit ut i illa pceptōe nulla macula cō
taminaret. **Sap. 7.** Lādor lucē cīne r speculū
sine macula. r **Anselm.** i. li. de pceptu vgiāli.
Deum igr urilla puritate h vgo niteret q ma
ior: sub cēlo negritelligi. 3ª arata siue dispo fū
i. p^o cē pceptionē: qñ. i. cū tps seminatiōis gñi
it vbi cūm venīt: miss^o ē āgel^o **Vabriel** ut eaz
salutarer: r plenā grā applicaret. **Lū. i.** Ave
grā plena rē. **Lū. ad hāz vi.** dico q; seminator
dñs spūs scūs. **Lū. i.** Spūs scūs sup. rē. **Tripli**
ciāt rōe spūs scūs fuit seminator: r pparator: ut se
miaret i vgie vbi cūm. v3 rōe dispōnē: rōe
vnionē: r rōe scificatiōis. **Ipso** rōe dispōnē.
Lōgruū nāq; erat ut amor mīaz pparer: cū fo/
lū pp grādē amorē erga hūanā nāz vbi eter
nū deberet semari. **Jo. 3.** Sic de^o dilexit mū/
dū ut vnigenitū suū daret. r ad **Tū. i.** Appa
ruit benignitas r hūanitas saluator: nīl dei: nī
ex opib; iustitiē q fecim^o nol: s; h; suā mīaz sal
uos fecit. Quāobz ē sic amor vbum traxit i
carhē: sic amor q ē i rē ipsa spūs scūs: carnē il
lā dispōnē debebat r semiare. 2° rōe vnionē
Plācū hūana nā r dīna hypostatice in psonāz
vbi vniri debebāt: pgruū fuit ut hāc vnionē
disponeret q appropate ē ipse amor. h āt ē spūs
scūs. q. 3° rōe scificatiōis. **Mā** cū ille fructus
scificissim^o eē debebat. **Lū. i.** Qd. n. ex te nasce
tur scūm vo. rē. **Lōgruū** fuit ut illū semiare: si

ue disponēt: cūl appropate scificatio attribuit
s; h ē spūs scūs. **Isa. xi.** Regesect sup cū spūs
dñi rē. qñ bñ r pgrue incarnatio attribuit spūs
scūs. **De h vide** mīgrm sñiaz i. 3. di. 4. c. cū vo
r h sufficiāt qñtū ad hāz vi. **Quz** ad iūā vi.
dico q; qñis infinitos: ut ita dixerī hūana nā
collegerit fructus. mī tres ad pñs declarauit
Ipso fruct^o dñs pacificatio. 1° dñs illuminatio
3° dñs sanatio. Accipe pñā r dñs pacificatio. vbi
regula gnāl ponat tal. q; in toto scōz collegio
nulla tā sollicita a duocata ē ad pñiādū: pacifi
cādū r hūiliādū deū glōfū i hūanū gen^o turba
tū suis exgētib; culpis: sic glōfā r bñdicta v
go. **In Bre.** sic dñs virgie ait. **Stilioli** h pñōr
scāla: h mea maxia fiducia: h tota rō spēi mee.
qd. n. mīz: pñe nē fūit aut rpellē mīem: aut su
stine mīis rpulla. **Mēur** plane. qd ad mariā
trepidat currē hūana fragilitas. nihil i ea un/
stet. nihil tridile. tota suauis ē: Agite grāf ei
q talē mediatrix sua benignissima nomifato
ne puidit. h ille. 2° fruct^o dñs mūdi illuminatio
iō stella mar^o dñs. audi deuotū **Ber.** Dñe Je
su igr q voluisti ut tua mī cēt stella mar^o p hāc
stella qñ illumia tenebras meas rē. r **Idicē.**
d laude vginis sic ait. si diligenti^o spicias nil
speciositat^o: nil v. ut: nil splendor^o: r glē: qd i
ea nī resplēdeat. **Lādor.** n. ē lucē cīne: r speculū
lū sine macula: h ille. r h ē vba de ipsa ponit
Sap. 7. 3° fruct^o h bñdictate i rē dñs sanatio. ex
gñis. n. vgis r vtunib; qñs qbusdā medel oēs
hūane spuales infirmitates curant r sanantur
Idicē sñā nāq; hūilitatē su pbia expellit. q; d
posuit potētēs de se. r eral. hu. p suā vgiatē
luxuria enervat. qñ ut sei unt sei ex ei^o aspectu
mī carnalitas extigebat p suā paritātē denu
dat auaritia. q; surientes i ple. bo. rē. r sic de
alijs. **In glōf.** Aug. exclamat. **Eya** igr gnāl
oīz spēs dulc^o vulnēz nostror medēcia nīl
qz medē vulnētib; q p saluator^o lanacp r ab/
lurōz tot ablucēda pūissim^o q illic ita puocem^o
qñ rē. Et h sufficiant qñtū ad fam cōclonem.
De meritō xpi. Conclusio tertia.
Lācpe itūā pñonē. v3. **Tal** ac tant^o ex
illa vgiāli trāf i fructus: ut i finituz
mūdo sapo ē dederit suauit degusta/
r. vbi nēe igrant^o vi. v3. **Ipso** vi. ē illa. **Lū**
vgis fruct^o q fuit rps bñdict^o fū mī pfer^o ut m
ipso sint oīa dona spūs: ut vñs ē ex pcedētib;
qñtū an i rpo fuerit elioū timor meus. 2° vi.
an i rpo fuerit verus dolor r vera passio mor

215

A 125. ⁊ dñm Bōa. in. 3. di. id. vbi ista collegi
qꝛ ꝛc. Et tunc ad 843. vi. adduco tibi rex. ingre
ssus est. in. 3. di. is. c. 5. vbi sic ait. Sz qꝛ nō nul
li de suo fesu in passioe hūanitatꝛ xpi male sen
sisse iueniūt. afferētes silitudinē: et atqꝛ imaginē
passiois ⁊ dolorꝛ xpi boies pꝛulisse: lz nullū oī
nō dolorē ⁊ passionē scisse auctoritatē testimo
nijs eos pꝛuicētes: indubi abile faciamꝛ qd su
pdirimꝛ. ⁊ ppha 3sa. dicit sic. s. c. 53. Vere lau
gores nros ipse tulit: ⁊ dolorē nꝛos ꝛc. ⁊ vi
tas ipa in euangelio ait. Tristis ē aia mea ⁊ ꝛ.
Vbi ēi 3esus cepit pauē ⁊ tedē. ppha ē ⁊ ꝛp
sona xpi ai. Repleta est mal aia mea. Ad ꝛ
ponēs Aug. ait. Mō vnijs ⁊ ꝛtio: sz hūanis
mal. i. doloribꝛ ⁊ repleta fuit aia mea xpi qbꝛ ipa
ꝛpatit carni. Mon. n. dolor corpis pōt ē sine
aia. dolē aīa nō dolēte corpꝛ pōt. Hos autē
hūane infirmitatꝛ defectꝛ sic ipsā carnē ac mor
tē nō ꝛditiois necessitatē: sz misatōis volūtate
suscepit. h ibi vide. qꝛ mltas auctes. ut Amb.
⁊ euāgelistaz sui pꝛpositū adducit. Ad de la ra
tioēz tamē dictōꝛ suoz ē nōndū sz dñm Bo
na. vbi. s. qꝛ xpi dolor pōt dupli considerari.
Vno mō ut pꝛcedat a rōe in sensualitatē. alio
mō rēuērsū: a sensualitatē in rōēz: Si pꝛ mō
tūc talꝛ ordo erat. qm rō ꝛctōꝛ nꝛoz multitudi
nē puidēs. Itē in dōꝛz ingratitudinēz: mris
dolorē: ⁊ silitꝛ in volūtate imaginēz predictōꝛ
fecit. qꝛ sucto xps nꝛis miserijs ⁊ ꝛduci indeo
rū ꝛdoluit. Si vero ꝛsideras dolorꝛ qꝛ a scsua
litate in aīaz ꝛcedebat tunc dico qꝛ aia xpi pōt
ꝛsiderari ut sz ⁊ ut nā. Si ut rō: sic aia corpi
nō ꝛopariēbat: rō de ciꝛ passioē letabaf. Si aut
ut nā tūc cū. cūlibet rei nālī oīuz necioꝛz surqꝛ
diātino: nālīs inferꝛ. ut oñsū fuit. s. feria. 3.
sc dñice. Et aia ipsa sit corpis ꝛlectio: nō tamē
sz ꝛotētas scsibiles: sz fm totā. i. fm ꝛōplem
tū oīuz suaz ꝛotētiāz: ⁊ ad corꝛꝛ hꝛ nālē incli
nationē ⁊ appetitū ⁊ p ꝛns delectationē in misti
ciā. necē erat qꝛ aia ꝛatiēte corꝛ ꝛateret. ⁊ sic
aia xpi ut rō gaudebat: ⁊ ut nā tristabaf. gau
debat qdē ꝛꝛ gratiā ciꝛ ꝛiētiōz ad diuinita
tē: sz tristabaf ꝛꝛ mutnā qū hꝛ cū corꝛꝛ viꝛi
bilitatē. h de mēte ꝛlati doctōꝛ. qꝛ ꝛc. Et tū ad
tertīā vi. dico qꝛ h tria nōnda sūt: ut rectꝛ nꝛi
dere possimꝛ. 1. ꝛio nōndū qꝛ meritū dꝛ tribꝛ
mōis. Vnoꝛ ꝛꝛ ꝛꝛ ꝛꝛ. 2. ꝛꝛ. 3. magꝛ ꝛꝛ ꝛꝛ
ꝛꝛimo mō ꝛꝛ ꝛꝛ ꝛꝛ. ut qm aliqd bonū de ge
nere bonoz facimꝛ: malo tñ aio. ut facē cly nā
ꝛꝛ ꝛꝛ ꝛꝛ: ⁊ sile. Ad erentur. n. aliqd in tali bo

no quis sit mala et non recta intentione facit, et non
solum fama illa. Adat. 6. amē dico vobis: recepe-
runt mercedē suā. Sed et quā ad eo aliquam p-
a-ctis recipiunt remunerationē: sic patuit de
Nabuch. et multis alijs. 1º meruit de magia p-
pe: ut tū bonū bona intentione facim⁹: s; sine cha-
ritate: et tūc illi bonia de p-gruo meremur: aut
bona spalia: aut dispōne ad grāz. et filia. ut. 5.
om̄idm⁹ feria. 5. se dñice. 3º qd daz meriti de
magi ppe: ut cū bonū genē bonoz facimus et
bona intentione: et in charitate: et de meriti condi-
gni. nō qd sim⁹ et opib⁹ nris sufficiens carper
regnū. s; de p-dignū pp charitatē. q. dat ill vī
atq; vīute: ut dicitur. 5. feria. 6. se dñice. 2º
nōndū qd duplex fuit meriti i po. vñ ex pre-
sui. aliud ex pre nri. Et pre nri ut dicit mgr i. 3.
di. 8. Adverit xps nob redēptionē a diabolo
a pena. et a pctō: et regni refectioz: ut amona
igna rūphea libē paret itroī et filia alia bo-
na. Ex pre vñ sui dñe idē mgr q. xps pp hūili-
tatē et obiaz passiois meruit corpis glificatioz
nec id solū: s; et ipassibilitatē aie. Aia. n. ipsi⁹
ante mortē erat passibilis: sic caro mortal: sed
post mortē merito hūilitatē et aia impassibilis
scā: et caro immortal. Ita si vba eiusdes. 3º
nōndū qd meriti qd fuit i xpo nō fuit meriti p-
mis duob⁹ moīs ac. ipiēdo meriti: s; soluz. 3º
mō. s. meriti p-digni. Aderebas. n. d p-digno
tū sibi qz nob qd dēa s. S; qñ s; sit intelligēdū
nō qd mereri de p-digno pōt trib⁹ moīs intelli-
gi. Vno⁹ ex idēbato facē dbitū. et h mō nō me-
ruit xps qd ad se. nā sic ppe meret qz qñ p-
cul pe effugationē et grē ifusionē aliqd bonū d ge-
nē bonoz fac. qd ut p; xpo puenire nō potest
2º mō et debito facē magi debui: sic cū pfici
mō de ipfecto ad pfectum: et de virtute in vru-
tē. et h mō et nō meruit xps. s. et qd ad se. qñ nū
qz grāz l vīute hūit diminute: s; plēnis erat.
3º. i. grā et vīute. l. vīute. 3º mereri et de-
bito ē facē id qd ē debitū vno⁹ facē meritiuz
plurib⁹ moīs. et h mod⁹ ppe puenit xpo. Mā
cū dign⁹ ēet oī bono nō potuit sibi qzqz mere-
ri. ut faceret sibi debitū qd pue nō erat debitū
nec ēt potuit facē sibi magi debitū: s; solum h
mō sibi meruit corpis glificationē: et aie ipassi-
bilitatē. qñ qd erat sibi debitū vno⁹ fecit debi-
tū plurib⁹ moīs et h om̄idm⁹ mgr in lfa dīcō. q.
xps nō pfect sibi qz tū ad vīute meriti: s; qd ad
numez meritoz. plura. n. merita habuit ipas-
sione qz in pceptō. S; qz ad rōez meriti p-

respectu ad nos oīb⁹ p-digni moīs meruit xps
vnde patēdo nob magi meruit. qz qd nō erat
nob debitū: fecit nob debitū et magi debuit: et
plurib⁹ moīs debitū. Et sic et his trib⁹ mōib⁹
libus p; rñsio ad vīute. S; dices p; Ambi.
valde dubito in his tūc dīcī. rñde mībī ad h
dubia. Ego ostendā tibi nullo mō tps mereri
potuisse. Idē sic. Illud nō hz rōez merendi
qd in malū exire nō pōt: s; ē determinatū ad bo-
nū: s; xps ab istāi sue pceptiois hūit libez ar-
bitriū determinatū ad bonū. q nullo mō mereri
potuit. Ideo dīc sapia. Qui potuit irāsgredi
et nō ē trāsgressus: facē malū et nō fecit iō flaz
bilis si bona illi in dñō et. Itē bñ mereri nō
pōt: s; xps fuit vere bñs. g. et. Itē meriti ra-
dit et sudamēti ē ipsa charitas s; in xpo nunqz
aucta fuit. q nec meriti. Possēt tibi p; plura
argumēta facē: s; istis tñ mībī rñde. Aia mea
libenter faciā qd bonariis. Dico ad primū q
vñā potentia ē determinatā ad vñū et nō posse
in aliud exire: pōt duplici⁹ intelligi: aut pp ne-
cessitatē nāc. aut pp plenitudinē grē. Si pp
necessitatē nāc: tūc talis necessitas tollit oēz li-
bertatem liberi arbitrij: et sicut tollit meriti di-
gnitatē. Si ā illa determinatio ad vñū ē pp ple-
nitudinē grē: cū grā stet cū libero arbitrio: et
nō tollat ab ope ipsā bēitatē mor: cū sit volūta-
riū. et p pñs ne qñtatē meriti. p; q. tal determi-
natio nō tollat meriti. cū ā in xpo fuerit bñmōi
p; q. argumētū tuū non pcludit. Ad sūm dico
regulā istaz gnalcim q qñ qz ē simplr in statu
prie mereri nō pōt. xps ā nō erat simplr i sta-
tu prie: ita q. ē pfect⁹ pphēfor et nō viator qz
diu. n. fuit in e. rñe mortal: viator fuit. et hz h
merebas. fuit et pphēfor. et sūm h pcedit argu-
mētū tuū. Mā sicut aia xpi p cōiūctionē sui cū
dinitate hz statū prie ita p cōiūctionē sui cū car-
ne hz statū vie. Ad tertiū argumētū tuū dico
qd duplr ē meriti. s. adeptiois vite etne: et me-
ritū dimissiois pene. Adveritū pñm pñstū i ra-
dice charitatis: s; meritiū dimissiois pene duo
hūamēta regit. s. charitatē: et passiois acerbi-
tatē. 1º ps q nō meruit pñm meritiū p opa nec
ritoria sua: q oī oē op suū ut in instāi pceptō
nis suū pfecte beat⁹: s; bñ meruit sū meritiū.
s. dimissionē pene nobis ppi sue passiois acer-
bitatem. Et non soluz meruit nobis. s; et sibi
vz. corpis sui glorificationē. Mā cū pateret et
nobis mereret antedicta et in tali passione fa-
ceret op valde grauissimū. et p pñs aliqd etiā

sibi mereri debet. et non possit remunerari quod ad
solam primam. quod quoniam ad solam secundam et tertia ad sui
compositi glorificationem. Propter quod et principium meruit nobis
secundo sibi. quod satis tibi claret in ista aia cara. Vnde
des igitur quod recte ira nostra dedit fructum suum dulcissimi
in iustitiam. ad quem videndum et fruendum: ipse nos sua
sua gratia producat: quod est per oia secula benedictus. Amen.

Dominica quarta quadragesime de diuina
misericordia sermo in ordine. 26.

Vit Iesus transmare ga

beriadis. et sequatur cum multitudine magis
Jo. 6. et si de cunctis in opibus suis mirabilis
et gloriosus existat: nihil tamen in lapidibus locum daretur
inmedicabili in ipso sperientibus pietatem atque clemenciam.
nam ut per fatcat si accurate et studiose divina
meminerim bonitatem nunquam in peredias gratias et
beneficentias quod humanum genus plurimum misit stipatum iu
uaret: desit in propitius. ecce hodierna ut euange
lia tradit historia cum galilee mar transiretaret: et
cum multitudine magis sequeretur nec essent quod madduca
ret. ex quibus hodie accipit plurimum piscibusque duobus
quingulis milia hominum misericorditer satiauit: nec tamen
aia mea credas vna ovis christi interduces fuisse secu
tos. quod dicitur. nam qui infirmi ut curaretur sequatur. quod dicitur
ut pasceret. quod pauperes. quod ut videretur ut curi
osum. quod ut detraheretur: ut scribe et pharisaei. quod dicitur
ut addisceretur: ut discipuli. vnde Iesus. moribus
cibus calumnia dogma fuerit. Tunc cur dominus turba se
cuta fuit. quoniam igitur ista dominus super oia opera eius. vnde et
David ait. misericordia domini in eis cantata. id est in primum fructu
de misericordia videamus. ubi tres considerationes more
solito faciamus. vnde dicitur misericordia et iustitie necessitas con
ducit. dicitur misericordia et iustitie oportuna accommoda
tio. dicitur misericordia et iustitie congrua associationem.

De necessitate diuine iustitie et misericordie propter

Iuue misericordia et iustitie necessitas adducit propter vi
deamus. ubi tres conclusiones more solito
pulcherrimas ponamus. Propter quod est. In
certa quod clarescunt divina attributa: misericordia et iustitia
ad mundi perfectiorem si primarie necessaria. 1. propter quod. et si
in deo tanta iustitia quod misericordia sunt infinita: tamen diuina
misericordia est deo magis accommodata. Tertia conclusio est
ista. Quis in deo et in nobis misericordia et iustitia re
periat: alia tamen ratione his duobus participatur.

Quod divina misericordia et iustitia sunt necessaria cunctis propter

Ecce prima conclusio est. ut. ubi tres
vi. igitur vnde. Propter quod ista. vnde
divina misericordia fit ad bene regendum mundi machi
nam necessariam. Secunda vi. ista. vnde ad hispanum sit ne

cessaria diuina iustitia. 3. vi. est. vnde possit deus
quod piam piam sine misericordia. et conuersio: quod piam et
munerat sine iustitia. Et tunc ad primam vi. vnde dicitur
quod tanta misericordia non est circa peccatores ad bene mundi ma
chinam regendam necessariam. Illud autem potest multipliciter proba
ri. et sic. Illud ad bene regendam necessariam non est: imo
superfluum propter quod homines peccatores essent: iustitiam idcirco mi
sericordia dei bene hominum. quod tunc. Propter quod non cum maioribus et minoribus pro
bat auctore. Et cetera. 8. c. ubi sic ait. quod non propter quod iustitiam
propter quod malos finia. id est filii hominum absque illo tunc propter
tristitia mala. quod tunc. 2. arguitur sic. Illud est superfluum
et vanum propter quod divina laus tollitur. sed divina misericordia est bene
quod tunc. minor probat per prophetas. Et ecce n. igitur laudat
peccatores in desiderijs aie sue. et iniqui benedicti: non
est deus in conspectu eius. iniquitatem si vult illi in oia tunc. et
idem noluit intelligere. ut bene agere assitit oia vnde non
bonum. malicia autem non odium tunc. 3. illud est super
fluum et inefficacius quod quod in semini desperatores cunctos induc
it divina misericordia est bene in quod tunc. Ad maiorem non. et minor propter
plurimum auctorem scilicet. et sic audi scilicet Job. c. 21. quod
ipsum viuunt quod superbi. 5. sed dicitur. in prima conclusio
ne propter quod in principio. 2. audi. Vnde. quod dicitur via
in ipso propter quod in bene in his quod opus malum tunc. legem
ta. 3. audi. ps. quod homines peccatores dicitur quod quod peccato
res gloriabuntur: effabuntur et loquentur iniquitatem: viduas
et aduenas interfecerunt: et pupillos occiderunt. et di
xerunt non videbit dominus: et non intelligit deus Jacob.
4. audi. Voc. i. 4. ps. i. divina providentia con
grua est. ubi sic ait. Laus est in matia nostri doloris
cum. quod cum rex omni bonorum rector existat. si deus propter quod
oio mala possint: lipuita ptereat. Quod solus quod
dignus sit administrare perfectio considera. At huic
aliud malum maius supple adiungit. Nam ipse et flo
rete negetia. Vnde non solum primis caret: verum et
sceleratorum pedibus subiecta calcatur. et loco faciorum
supplicia luit. i. recipit. Et reuera non parat
mirandum est quod hodierna die tamen peccatores suppo
nent et perspent. quod his satis claret hac divina patientia
tanta et misericordia quod tunc ad vix mundi regimine esse potius
necesse quod necessaria. Sed aia cara non sic. Divina. n.
providentia possumus viuere finit. et propter quod recta ratio
et necessaria ad mundi machinam gubernandam. Audi
Aug. malum igitur aut id viuunt ut corrigat: aut ut propter
eum bonum exerceat. et Voc. ut. 8. propter quod deus propter quod
lognamur auctore cognosces. Sed quod potentes esse
bonos malos aut obiectos esse se propter quod atque ibecille
nec sine pena vitia: nec sine primo virtutes hominum
felicia: malum propter quod in forma coniungit. h. ille. Et bona
dat scilicet Job. ut. 8. in ratione dicens. Attamen
peccato: ex eo quod ceteris facit malum: et per patientiam a

deo sustentatur: ego cognoui q. bñ erit tñcñ
bñ dñi q. vrent facie ei. qñ dñat. Siclemen
tissim⁹ de tā benign⁹ ei supportando malos
qñta erit bona danda bonis. Erte adeo grā
dia q. ocul⁹ nō vidit: nec auris audiuit q. ppa/
uit de diligentib⁹ se. Inde ex oibus accipe re
gulā gnālē q. vix: imo qñ ipossibile ē q. qñ pñ
tib⁹ et futur⁹ pñuat delictis. 2. ad Thī. 3. Q. ē
q. pie volūt vivere in xpo Jesu rē. Audi enim
aplin⁹ Idē. 2. Idē. 2. Mouit enī deus pios
de tentatiōe eripe: iniqs vō in die iudici⁹ re
uare cruciandos. Et aplos ad Thī. 1. Sobrie
iuste vt pie viuamus in hoc seculo rē. De hac
puidētia dei pls diximus dñica hā q. dragefi
me: et seria qñta eiusdē. Adis q. sic hñtis pōt re
gula poni q. nēcia ē ad verā: scām q. mudi gu
bernatiōe ipa mīa dei. Et pōt pbari ratione
aucte r. exēplo. Aucte q. dez lege. ppham. In
plurib⁹ enī sue snic locis dñā mīam comēdā
tē sup oia opa dei. Adia dñi inqt plena ē fra.
et idē. Adias dñi inctnū cantabo. et idē. It ac
nobiscū mīam ppter nomē tuū. et idē. Adia
sua sublequat me oib⁹ dñb⁹ vñte. et idē. Quē
admodū pñ misetur filior. misetur ē dñs tñcē
tib⁹ se. qñ ipse cognouit figmentum nñm rē.
Audi illā scām Iudith. 7. c. Idē. 2. cum
pñb⁹ nñs: iuste egim⁹: iniquitē fecimus: s. tu
q. pius es misere nobis. Et Idere. Trecū. 3.
Adie dñi multe: q. nō sum⁹ pñpti. Ecce grā
dis mīa. audi aplm ad Ro. 8. Qui ppo filio
nō pepci rē. Jo. 3. Sic deus dilexit munduz
vt vñgentū suā daret rē. S. lo qñt pphē. et
p Adopfes. 34. Dñator dei misicors clemēs
et patēs. Et deus. 4. Audi vocē dñi. q. misic
ors ē dñs. d. 1. Et Ecē. is. Quis adijciēt: et e
narrare mīam dñi. Et sap. 15. Tu aut dñe sua
uis et vñs es: et mīa disponēs oia. Et Isa.
55. Derelinqt impius viā suā. dic eā. Et. ca.
54. In mīa sempiterna misicors sū deus. d. 1.
Et Iock. 2. Conuertimini ad dñm deū ve. rē.
Et Jonas. 4. Scio q. Et tādē Luc. 2. Et
mīa eius a. pge. in poge. ti. c. Et. 16. q. 6. c.
his q. Adie dñi nec mēsuras ponim⁹ n. c. tpa
diffinim⁹. Jo dicēbat. 19. Eūes dñe qd est
mīam volo: et nō facm. nō enī rē. Secun
do pbat eadē r. lā rōne. Illud q. sume laudat
bñdiciē et glorificat dñs: ē sume i gubernatiōe
mūdi nēciū mīa dei ē bñ. q. rē. Adiaior ē fa
lis nō. qñ i bono regimie laudat singuli re
gētes. q. oia sumēda sūt et nēcio q. faciūt ad di

uinā laudē. Adiaior at ē sāt clari vt ex dñi p
qñ rē. 3. pbat ex. s. s. bñ nñi nñalid ad
duco: cū tā i veti q. i nouo testō: ois dñe mīe
sonte plena sint: et vñū iñtēta ex. bñs singl
2. Re. 23. vbi dñi q. cū extēdit et manū tuā āge
lus dñi sup Idierl: vt dispget eā mīst⁹ ē dñs
sup afflictione: et ait angelo pcutiēti. Sufficē nē
pñne manū tuā. Aliudq. ex. bñs d. Abrahā
Ben. is. vide historiaz qñ pulchra ē: qñ rē.

Qñ ad fam ve. dico q. dina iusticia ē mal
tū ad mūdi regimē nēcia. Et h. p. aucte rōne
et ex. Aucte qd ē h. audi. ps. Iustus dñs et i
sticia dilexit rē. Mā cū dñs opm⁹ at mūdi r. c
et nēce ē vt oib⁹ iusticiā succ: bonis bōa ma
lis mala tribuēs. Qñ vt ait Aug. li. vñ mīa/
lā. Iusticia ē vñs q. sua vñcuiq. tribuit. In
de. ps. ut ex ait. Iusticia manet in se. se. Adia/
net qd ē in sñl nñl iusticia dei. qñ nūq. corrū
pi modis gbus hūana corrūpi iusticiā pōt. rī.
q. 3. c. qñtuor modis. Vñ Xp. Quattuor ista
timor odiū dilectio celsus. Sepe solēt hoīuz re
ctos pueritē sensus: sed nō sic in dei iusticia.
Quis enī tā prudēs et caur⁹: vt dei iusticiā sal
latur. Dia enī nuda et apia sūt oculis dei ad
Idē. 4. et ibidē. Nō ē vlla creatura inuisibil
i pñpectu ei. Et puer. 15. In oī loco oculi dñi
pñplātur bono s. et malos. Et ppha. Quo
ibo inqt a spū tuo et q. a facie tua fugiā. Si ascē
dero i celū tu. illuc es: si descēdero i infernum
ades. Celū et infernū tāq. duo extēta ponit: vt
oia alia cōprehēdat in tñtē dia: et quia hoīz in
medior nullū secretū corde. Jo idē ppha ait
Ipse nouit absco dñt cordis. Adia. 9. et Lu
ce. 11. Iesus aut itelligēs coitaciōes cor rē.
1. Cor. 2. Nemo nouit ea q. sūt hoīs: nisi spūs
hoīs q. i ipo ē. Idere. 16. Idiaut ē cor hoīs
et iserutabile q. cognoscerit illud. qñ dñat null⁹
nisi de⁹ et ipc hō pñcularis respectu sui. Vñ
igf dñi ē. iusticia ei manet i se. se. 2. h. nñā
r. lā. pbat rōne sic. Iusticia i hūanis ē qd pfe/
cissimū et nēciuz in reb⁹ gubernādis: et dñis
pñuadīs. q. sume ponēda et nēcia ē i governa
tiōe dei pñā. qñ q. qd pñcidiōis ē i hūanis
a dñis n. e. negādū. Añs āth⁹ pñe. pbat per
Aug. pñb⁹ i loc. Et pñti audi cū. 2. de ciui. di
Oēs inqt sapiētes i h. pñuerūt q. absq. iustī
cia regnari nō pōt. Et idē. 8. d. ciui. dei. Qui
s. inqt regna absq. iusticia. nisi magna latre ci
nia. Et ponit ex. d. diomedē pirata. dide. ibi
audi Tullū. 2. de of. Tāta ē iusticie vñt iustī

q malefido & scelē potuit sine vlla ci^o pūcula
vivere nō possunt. Mā & pncipes lutronū nisi
eqli ipdā diuidat aut relinqt: aut inficiet a su
is. audi Amb. 2. d. of. Iusticia impia pfirmat
iusticia Vo dissoluit. nec mix. Audi aia mea
pulcherrimū deni L ipani d. 2. abusionib⁹ mū
di. abusiēc. 9. pax p^o p^m. Qm inq iusticia
regis exaltat solū. & i vitate solidant guber
nacula p^o p^o. Iusticia Vo regis ē neminem
iuste p potētiā oppmē: sine psonaz acceptio
ne in virū & primū suū iuste iudicat. adue
nis & pupillis & viduis defensor ē: cohibere
furta: adulteria punire: iniqis n exaltare: ipu
dicos & hūiūdes nō nutrire: ipios d ira pdē
pūcidas & pūce viūes viūc nō sine ecclias
defēdere. paupes alimonijis alere: iustos sup
regni negocia pstruere senes & sapiētes & so
brios piliatores hēc magoz & arioloz pūto
nissazqz nō intēdē: iracūdiā suā differre: pū
am fortit & iuste p aduersarios defendē: p oia
i deo pf. dēre: pspiratib⁹ animū nō eleuare cū
cta aduersa patienti tollerare: fidē catholicā in
deū hēc filios suos nō sinere ipie agē: certū ho
ris oroni insitē: an horas pgruas cibos n gu
stare. De eni tre: rex puer ē: & cui⁹ pncipes
mane comedūt. Hec regni pspiratē i pūti su
ciūt. & regē ad ecclia regna meliora pducunt
h ille. Et alia pla d scā iusticia pcludit: qre rē.
3° h rla pbat ex^o. Dis tu aia mea cernē qz
tū dina iusticia nēcia sit. accedat i mediū olim
iocūdiffima & potētissima Roma. Quid eniz
adeo Romanā potētiā p iras: mareqz dissen
dere scē nisi h scā iusticia: & qz diu ipm comita
tiūt: iādiu potētissime claruerūt. At vbi frige
facta ē. & tandē p sua liqfacta: ruina tm Ro
manā potētiā fāt & pdicat. Rege Valerium &
stupendos decerpes iusticie flores. Quidam
enī Lun⁹ b. v. r. 5. li. refert duos filios
suos ferro pcutti iussit. i. decapitari eo qz h li
bertatē Romanā hostē reipublice. f. Targni
um suū bū & iurānū: quē b. v. r. sua prudētia ex
pulerat reintroduci pcurabāt. vñ dīc sic Dale
ri⁹ ad lram. Lun⁹ b. v. r. 5. li. par Romo. q: il
le: f. Romul⁹ vrbē h. f. Lun⁹ libertatē pdidit
filios dñationē Targni: a se expulsā reducen
tes: sumū ipiū obtinēs. i. exiūs p^o sul idē Lu
n⁹ p^o p^o bēcos p qz tribunali. f. sedēs Vgia ce
jos. f. cosqz filios suos: & ad palū religatos se
cūri pcutti iussit. i. decapitari fecit. Exiit p^o em
& p^o sul agēt. p^o pulchū certe nōbile: qsi dicat

maluit expoliari pietate pūna: qz facere p liber
tatē Romanā: orbūqz vivere qz publice vin
dicte decesse maluit. h ille. Et. c. seqnū ponit
qdā alio noie Lassi⁹: qz filiū hēbai tribunū qui
vt i offō tribunat⁹ ppli. bentuolētia captaret p
senatū & Romanā nobilitatē placuit p^o p^o d
diuisione agro: & ppleto offō dīc⁹ Lassi⁹ oc
cidi p^o p^o filiū. pcurauit: qz nobilitatē Ro
manā fecerat. Et. c. se. ponit qdā noie gai
manili⁹ to: qz. qz filiū hēbai i macedonia. D bti
nuerat eni is fili⁹ ci⁹ dīc⁹ pūciā & facta qrela
p macedōes ad senatū. ppi filij iuder effect⁹ ē:
& cū i cā furti d qz accusabat reū iuenisset: cū bā
niuit. i. i cūliū relegauit: qd fili⁹ cernēs nocte
seqnū se suspēdit. vñ dīc sic valent⁹ circa medi
um illi⁹. c. Lū fillanū filiū meū: sic enī appella
bat: pūciās a socijs accepisse pbatū mibi sit:
& republica cū e domo mea idignū iudic⁹. p
tin⁹ p^o p^o p^o meo abis iubeo. Tā tristi pū fūia
pūciūs Sillan⁹ lūc⁹ vlt⁹ iueri n sustinu
it: suspēdioqz se pūa nocte pūpfit & c. & vñ
certe mirabile int cēta ponit. 6. li. Dīc eni sic
qz qdā Zalcuchus noie cū legē statuisse i vrbē
locrētiū qz qūqz d adulterio pūceret: abob⁹ lu
minib⁹ pūaret: & fili⁹ ei⁹ dānatū crimē icide
ret sniam dedit vt pena andē pūceret: & cū
a ciuib⁹: totoqz p^o p^o ei⁹ filij venia pūct. tan
dē vt & p^o p^o & iusticie satisfaceret: sibi vñ & fi
lio ater n oculū erui iussit. vñ dīc sic Valerius
Zalcuch⁹ vrbē locrētiā a se saluberrimis arqz
vtilissimis legib⁹ munita: cū fili⁹ ei⁹ adulterij cri
mine dānat⁹ fūm ius ab ipso pūciū vrbē o
culo carere dēret: actota ciuitas i honore pūis
nēciū pene adolefēcēlo pūmit: et aliqdiū ipu
pugnauit. ad vltimū pūb⁹ p^o p^o vlt⁹: suo pūis
deinde filij oculo eruto: vñ vñqz vidē di reli
qt. Ita debitū supplicij modū legi reddidit e
gratis admirabili pūmēto se int misēcordem
pūem: & iustū legislatoz pūis. h ille. Multa
alia exēpla adducere possem⁹: s; ista sufficiant
ad pū. At pcludam qz si i optie regēdis ciui
tatib⁹ iusticia pūarie oēs coluerūt: qz illa a re
gi regū eqssimo & iustissimo auferre molietur
Et tū ad tēriā vi. dico l3 d h ad plēnū dīc
m⁹ i itia pūderatōc: qz d potētiā absoluta sim
plicis id facere pūsser: cū nulli sit obligat⁹: s; h
potētiā ordiata n pūteret. Mūqz enī nūa pati
tū sibi abēc iusticia: nec c^o: sed de h inferi⁹
De maxima patientia dei: & quare nū sup
portant peccatores. Conclusio. 2.

Ecce fiam p[er]one vs. Esi i deo t[em]p[or]e iu
sticia q[ui]s mia sunt infinita: in dina mia e
deo mag[is] accomodata. Vbi tres ing
ram vi. vs. P[er]ia ve. e ista. q[uo]d istoz attri
butoz e do mag[is] accomodata: iusticia an mia
2^a ve. e ista. q[uo]d istoz e mag[is] infinitu: an iusti
cia an mia. 3^a ve. Si de^o e sume iust[icia]: q[ui]e n[on]
supponat p[er]ores. P[er]u ad p[ri]ma ve. dico q[uo]d
mia e mag[is] accomodata deo q[uam] iusticia. et h[oc]
p[ro]p[ter] auct[orit]e r[ati]one: ex[em]plo. Auct[orit]e. i. ecclesie.
Vn sic ecclesia v[er] plurimu p[er]oz ppli commissoru
venia petit. d. Deus cu p[ro]p[ri]u e miseri semp
et p[er]ere: In sit vi nuq[ue] p[er]ozib[us] penurere vo
lentib[us] iusticia: s[ed] miam clamet. d. P[er]at de cel
deus. m. n. jf illi rep[er]it. m. d. m. n. Sp[irit]us sic
de^o. m. Semp eni miam petit: q[ui]s mia sit deo
qd p[ro]p[ri]u. P[er]anire at[er]ne cu alienum. audi
Sap. 15. c. Tu deus ing[er]it n[on] suavis et ver[itas] es
Et ps. Tu aut[em] d[omi]ne deus m[isericordi]e factor et c.
In Jo. 3. c. o[mn]es iu[n]ta deus. d. Conuer[n]tini ad
d[omi]nu[m] d[omi]ni v[er]m et c. Et Jo. 4. Scio q[uo]d tu es de^o
clemens et c. Et he auct[orit]e ad p[ri]s sufficiat. 1°
h[oc] n[on] n[on] p[er]at r[ati]one. Si g[er]a q[ui]s q[ui]e mag[is]
approp[er]at deo mia q[uam] p[er]uino. dico q[uo]d h[oc] p[er]ig[er]
ad p[ri]s triplici r[ati]one v[er] n[on]is disp[er]is r[ati]o ma
gnanie inclinat[i]o[n]is et r[ati]one exp[er]ientia p[er]bat[i]o[n]is
P[er]io inq[ui]s mia e mag[is] p[ro]p[ri]a deo q[uam] p[er]uino
r[ati]one n[on]is disp[er]is. Vbi aia n[on] q[uo]d q[ui]c[ui]q[ue] in
aliq[ui] sub[er]cto: v[er] aliq[ui] m[ag]is aliq[ui] rep[er]it disp[er]o faci
es p[er] p[ro]p[ri]at[i]o[n]e alicui[us] forme: durate ei[us] disp[er]one
et cet[er]is p[er] ei[us] p[ro]p[ri]at[i]o[n]e regit[ur]. i. p[er]ossibile e illaz
form[am] cor[ru]p[er]i. sic p[er] i[us]t[icia] e g[er]it[ur] et h[oc] i
Vn d[omi]n[us] ad p[ro]p[ri]u adaptat[i]es q[ui]tu de v[er]ire p[er]t i
dinis tal forme p[ro]p[ri]atio i s[er]bo sic dicamus. In
deo e n[on]is q[ui]das dispositio q[ui] inclinat ad dili
gendu q[ui] condidit. q[ui]m nihil odissi eoz q[ui] fecissi
ait p[ro]p[ri]a. et ista inclinatio e p[ro]p[ri]atia mie. s[ed] nu
q[ue] decritat disp[er]o. g[er] nuq[ue] decrit mia. et p[er] p[ri]s
sic n[on]is inclin[er]at de^o ad diligendu. ita et n[on]is ad
mifandu. s[ed] q[ui] de^o que p[ri]a p[er]it. h[oc] n[on] lib[er]t facit.
nec p[ro]p[ri]e inclin[er]at ad p[er]uendu. igit mag[is] p[ro]p[ri]a e ei
mia q[uam] iusticia. In audi I[er]a. i. c. Deu inquit
de^o p[ro]solabor et c. vbi gl. sic ait. Adore p[er]i patr[is]
i[us]t[icia] inimicos plagit et p[er]uuit. neq[ue] eni io dolet.
q[ui] ipse ab eis offendit. s[ed] q[ui] violent[er] cogit ali
que p[er]dem q[ui] velle o[mn]es saluos fieri. h[oc] ibi. 2^a
ro d[omi]n[us] magnanie inclinatio[n]is. Decet eni p[ri]ncip[em]
libale ee. vt. l. i. palis i p[ri]n. C. de nuptijs. et fac
qd notat in. e. gradi. de suppl[er]da negl[ig]ia pla
toz li. 6. Et q[ui]to p[er]sona nobilior e et d[omi]n[us] tato

dz ee liberalior. ut. l. cu i plures. s. cu tutor. n[on]
de admistratoe tutoz. Si diues daret vnuq[ue] q[ui]
ternu: q[ui] cet ei[us] lib[er]t[as]: et sic de de alijs: sed q[uo]d
dinoz et nobilior xpo n[on]o et c. It[em] decet p[ri]ncip[em]
p[ri]u et clem[en]te ee. au. n. Seneca li. i. de clem[en]tia.
sic. Nullu bonu ex oib[us] bonis mag[is] q[uam] clem[en]t[ia]
tia reg[em] et p[ri]ncip[em] decet. et Tullius. i. de offi. c.
iz. Nihil igit laudabili[us] magno p[er]claro viroq[ue]
digni[us] placabilitate atq[ue] clem[en]tia. Et Amb[rosius].
P[er]ocul igit e a magnanimitis cupiditas vltio[n]is
S[ed] q[uo]d p[er]clarior: dignior: excelleniorq[ue] xpo
Jesu n[on]o. M[ag]ne et plusq[ue] Salom[on] h. Adat.
iz. Est. n. de n[on] rex magn[us]: pot[er]es: et d[omi]n[us] vni
uerse t[er]re. Adalach. i. c. Ego rex magnus die
d[omi]n[us] et c. ps. 46. q[ui]m de^o ex[er]c[us]us terribil[is] rex
magn[us] sup[er] oem t[er]ra. et 2. Adalach. i. Tu sol[us] es
rex bon[us]: sol[us] p[er]stas et oipot[er]es: et et c[eter]is. Et De
ster. 13. D[omi]n[us] rex oipot[er]es i d[omi]n[us] tua cuncta s[un]t
posita: et n[on] est q[ui] possit resist[ere] volitat[ur] tue. Et
Eccl[esiastes]. i. Vn[us] e altissim[us] creator: oipot[er]es et rex
potens et c. g[er] marie deo n[on]o debet pietas atq[ue]
clem[en]tia. Ista e b[ea]ta r[ati]o. Tertia r[ati]o d[omi]n[us] exp[er]ime
ntat p[er]bat[i]o[n]is. N[on] et si de^o oia noscat: ut dictu e
p[er]one p[er]cedu. et iusticia nuq[ue] p[er]ficiat: imo anq[ue]
fiat cuncta d[omi]n[us] k[er]n[us]. Adita in postq[ue] carnem
n[on]am iduit exp[er]ientia didicit. q[ui] p[er]u tali exp[er]ientia
igrauerat. vt clare colligit a theologi et exp[er]isse
ponit b[ea]tis Tho. p[er]c. 3. q. 9. ar. 3. et 4. Et iter
ceta q[ui] exp[er]ientia i carne didicit. h[oc] p[er]ossimu fuit
q[ui]m vt p[ro]p[ri]a ait. Eoguit figmentu n[on]m. recor
dat[ur] e. i. exp[er]ientia didicit. q[ui]m puluis sum[us]: et io
mag[is] inclin[er]at ad mifandu q[uam] ad p[er]uendu. v[er]
bona accipe doctrina q[ui] sic theorie et p[er]tice ali
qd scire possum[us]. sic et de^o an incarnatione theo
rice q[ui]dam[us]. s[ed] p[ro]p[ri]at[i]o[n]e n[on]am vt ita dic[er]e iust
muare nouit. q[ui]m passus e o[mn]es iustitias h[oc]u
nas q[ui] sue dignitati n[on] derogabat. ut dic[er]e m[ag]i
i. 3. di. 5. et p[er] p[ri]s lib[er]t[as] copat[ur] siue mifet q[ui]
p[er]uuiat. audi P[er]aulu vas electio[n]is ad Heb. 1.
c. Debuit ing[er]i p[er] oia s[er]ib[us] similari. vt mifecos
fieret. Et. 4. c. N[on] h[oc]m[us] ing[er]i p[er]t[ur]si. et et c. Et
dd. i. ps. Quos mifet p[er]silioz mif[us] e de^o tim[or]e
tib[us] s[er]et. Et sic p[er] n[on]a p[ri]s ve. r[ati]one. 3^a can
de p[er]bem[us] ex[em]plo. Apes ei. i. duo inse[ct]e habent
s. mellificare et aculeis pungere. Et t[em]p[or]e p[ri]mu
mag[is] sibi p[ro]p[ri]u e q[uam] s[er]m. Nec aculeis que
q[ui] s[er]uut nisi molestent. Volat eni ad flores.
et d[omi]n[us] illis succu colligentes dulcia mella disten
dit. audi Virgiliu i. l. li. encidos postq[ue] dixit
q[ui]lit Encas thartaginem edificat: cernebat. et

Alu pſeqnē criminasset. ſi Judā z iudeos et
Pilatu oēs xpi mortē pcurātes subito de^o oc
diſſet: nō cētāta xpi paſſiōis vtilitas. Silr
ſi Petrū negantē. Paulū pſeqnē. latronē i
malo pſeuerantē. Adattheū i tholonio ſedentē
Adagdalenā peccatrice: z ingrātus: z pnci/
pes oēs i xpi diſcipulos ſecutētes ſine mora i
teriniſſet. vñ tāta bōa cēctia collegiſſet. Qua
re ſupportat malos. vt aliq bona capiamus.
Iſta ſat clara ſūt. z h volo ſufficiāt p pñti cō.
Quō mia ſit in deo z in nob. Conclu. 3.

Ecipe tertiā pſolū v3. Quis i deo z
i n nob mia z iuſticia repiaſ. alia tñ rō
ne ab his duob⁹ pſcipiatur. Vbi tres
ve. ingram⁹ v3. 1^a ve. ē iſta. Si nob erga
primū ē nēcia iſta mia. 2^a ve. Que ſūt idu/
cētia ad miaz. 3^a ve. Quō i deo z i nob diſtin
guat iſta mia. Quā ad pñā pono tres rlas
1ª rla ē iſta. q. ſine mia ad primū aia ſal/
uari nō pōt. 2ª rla ē iſta. nō in qlibz mia aia
ſaluari pōt. 3ª rla ē. multe ſūt ſpēs mic.
Accipe pñā rlam. Ad cui⁹ decla. nōndū p q
mia dupl⁹ pōt pſiderari: aut p actu aut p ha
bitu. Pro actu ē ipa actual⁹ ſubuetō. Pro ha
bitu ē ipa mental⁹ cōpaſſio. Dū accipit p actu
ē ppe ipa elyna. dū accipit p bitu ē ipa mia.
1ª nōndū q. mia inqñtū accipit p bitu. tunc p
pncipali⁹ tota rō ipius mic ē defect⁹ alicuius
Et h dupl⁹ pſiderari pōt. aut. ſ. vi. pp⁹: aut vt
alteri⁹ z nō vt. ppus. Si pſiderat defect⁹ alit⁹
vt. pp⁹: z ſic d illo defectu dolem⁹. Inī cēta
eni amicitie ſigna. vt ponit pbs. 9. etbī. ē con
dolere amico. Qd z Paul⁹ ad Ro. i. r. oñdit
d. Daudē cū gau. z ſic cū ſc. Si vō defect⁹
alteri⁹ pſiderat nō vt. pp⁹: tū q. nos eiufdem
ſpēi pſideram⁹ cē: z id ipm nob accidē poſſe.
alieno ē d dolem⁹ defectu. Si q vō repian⁹ q
ſe oēs fortune ipet⁹ effugiſſe arbitrent⁹. bi atro
e iſſum i z imaniſſimi ſūt. Qr q. pcludam⁹ q
defect⁹ alien⁹ ſine vt. ppus pſiderat⁹. ſine vt
nobis accidē poſſet ē ſp rō miſendi. Deol/
ligit de mēte bti Tho. fa ſc. q. 30. 3ª nōndū
ſm eundē q. mia pōt pſiderari ſm ſe. aut per
reſpectū ad hñtē. Si ſm ſe tūc mia ē maria v
tutū. vñ cū mia reſpiciat defectū alteri⁹: vt di/
cū ē: z cōpatiēdo miam miſo infundit: z ſub
leuat miſias ei⁹ q ad pōt. z cū h ſit marie ppri
um dei: vt oñdūm. ſeq⁹ q. ipa ē maria vñtū
Si vō qñtū ad hñtē pſideret planū ē q. nō eſt
maria vñtū: niſi ille q cā tenuerit ſit oīuz ma

xlm⁹: nullū. ē. ſc. hñs: ſicut xps glorioſus. Sig⁹
vō ē ſe ſuperiorē hñerit: tūc mag⁹. i. melius ē
ei ſuperiori pungi qz ſupplē defectū inferioris.
Si vō mia accipiat p actu q ppe dī elyna: tē
tal actus pōt dupl⁹ pſiderari. vno⁹ ex pte dant⁹
alio⁹ ex pte recipient⁹. Ex pte dāt⁹ regit⁹ ſup
fluū. Luc. 6. Qd ſupeſt dāt elynā. Supfluū
āt dī qd vltra ſufficientē ſuſtentionē ſuit: z q
rū curā hz reſtat. 1ª aut ſic ſupfluū idigētib⁹
erogādū ē. Ex pte vō recipient⁹ regit⁹ nēcitāt⁹
Larcie enī nēcītē nō ē rō qre cui⁹ elyna dā
da ſit. Et itelligo h nēcītē qñ qñ ſic idigēns ē
vt ſine aliq elyna viuē nō poſſit ſic dicit. Am
bro. z ponit i decretis. 86. di. paſce fame moriē
tē: ſi nō pauper⁹ occidiſſi. Sz d h ala. Iſta enī
ponit pſar⁹ doctor fa ſc. q. 32. Iſis ſic notatio
pono mō rlam nñam v3: q. ſine mia ad pri/
mū aia ſaluari i n pōt. Quā rlam p. pbcimus d
mia vt accipit p bitu: z q. ſine mia bituali hō
ſaluari nō poſſit. Audi augu. 9. de ciui. dei vt
pōit ē bñs Tho. fa ſc. q. 30. Adiam enī iqd
elylene miſie i hūano corde cōpaſſio. Duo di
cit pncipali⁹ q. ſ. mia ē aliene miſie. 1ª dīc q
ē qdā cōpaſſio ſive qdā dolor cordis. Dīc enī
p aliene miſie. q. iprope qd dī miaz ſui⁹ p hñe
Et ſi allegat. Ec. 30. c. Adifer ē aie tue pla/
cens deo dī q. mia imprope accipit. ppe enīz
mia alienā miſiā reſpic. vt dēn ē. 1ª dīc q. ē
qdā dolor cordis: z h pōt ē duplex. Aut. ſ. eſt i
appetitū ſenſiuo tñ. z ſic ē ēt in beſtijs. Aut
vt ē i appetitū iſtellectiuo a rōne regulatū. z h
ppe ē i hoib⁹. De alienis enī miſijs. cū recta
tñ rōne dolem⁹: z h ppe ē mia. Ecce g q. ſine
iſta cōpaſſiōe ad primū: nec vā charitas nec
vñs amor ē: z ſine charitate ſaluari nō poſſu
m⁹. vt. ē. plene oñdūm⁹. ſeria ſerta ſe dñice. g
ſine mia ſaluari nō poſſum⁹. Silr oñdit q. ſi/
nēcia aia ſaluari nō pōt. vt mia accipit p a/
ctu. Dīc enī ſic bñs Tho. fa ſc. q. 32. q. ſicut
dilectio primi cadit ſub pcepto: ſic z oīa illa ſi
ne qb⁹ dilectio primi nō pſeruat cadit ſub p
cepto. Adō a. primi dilectionē pñiet nō ſolu⁹
ei velle bonū: ſz etiā illud qd poſſum⁹ bonū ei
dē faciam⁹. i. 30. 3. Mō diligam⁹ vbo z ē. z
ſic pz p rla nra. Scda rla ē iſta. nō in qly
mia aia ſaluari pōt. Pro cui⁹ decla. nō aia mea
q. qñtuor ſūt ad pñā pñiōes reqſite ad veraz
primi miam v3. 1ª pñiō ē obm mic. Sc
cūda pñiō ē mor⁹ mic. Tertia pñiō ē erecu
tio mic. Et qñta pñiō ē rectitudo mic. Ac

eipe pñā z dico q. b. 2° dñio vere mie ad pri-
mū ē oīm mie. Nā vt dictū ē cū mia sit qdam
cōpassio. requit de nēitate cui pparēdū sit. h
āt dñs oīm mie. cui aut pparēdū ē: misia; hñe
nēce ē. Et h soluit vna q. v. an i pñā celesti
sit mia cū ibi su pfecta charitas. p. cñi cū i pa-
tria euacuēt oē qd ex pñe ē. vt apls ait. z mia i
nobis in sua rōne misia respiciat: vt i pcedē/
ti rla oñsū ē: z i patria nulla miseria sit: vt oēs
pcedūt. seqt q. in pñā nulla mia est. In audi
Aurel. Augu. in omel. sup Jo. in omel. is.
Nemo ingt dicturus ē post iudiciū in regno
dei: frāge esuriēt panē tuū. z egenos vagosqz
duc i domū tuā: q. nō iuenies esuriētē neqz
egentē: nēo tibi dicturus ē: vesti nudū: nā oī/
um tunica immortal erit: nēo dictur ē suscipere
pegrinū. nā oēs in pñā sua uiuēt: nūc. v. oēs
pegrinū suū: nēo dicit. visita egrū. vbi ē sē/
pitna sanitas: nēo dicit. sepeli mortuum. vbi
mors mouēt. Ista oia pietatis offā i vita etna
necia nō crūt: vbi sola pax erit z letitia sempit
na. h ille. Secda dñio ve mie ē mor^o mie
vt. f. q. misia pñi cernēs: i ipm pparēdo
moncat. Audi Remigiu. Adificorū ingt dñ
qñ misia hñs cor: q. vt malū alteri^o vt pñs
iudicat: z de ipso tanqz d. ppo dolet. Et in his
malis dolēdis ordo hñd^o ē: vt d malo. pri cor
pali mag^o qz tpali z d spūali mag^o qz corpali:
z d aic dānatione sup oia doleam^o. Nulla p/
fecto misia maior qz i pñā uiuēt. audi Breg.
sup Ezch. Peccātes igt tūc pñideram^o ampli
us misos zc. Et Aug. li. d tri. Adagna ingt
hois misia ē cū illo. nō ē: sine q nō pōt ē zc.
Et idē d vbi dñs. Qui ingt neqz vult uiuēt
nōne tāto miserior ē: quā nā: qz facili^o eius
mala volūtas i pñe: hille. Adac misia plora/
uit dñs nñ sup ciuitatē hierlm. Luc. is. Adac
deflenda ē oñdit. Inno. d vilitate pñitōis
hūane. Quis ingt det oculis meis fontē lacry
marū: z fleā hūane pñitōis ingressū: d pabile
hūane puerfatiōis pgressū: dānabile hūane
cōditiōis egressū. E oñderem^o cū lachrymis d
q factus est hō: qd faciat hō: qd futurus sit hō.
Sane format^o ē d tra: pcepti dī dpa: nat^o ad pe
nā. Agū pua qñ licet: qñ offēdit dñs: pñmū
z scipm. Agū turpia q nō dect: qbus polluit
famā psonā z pñiam. Agū vanā q nō expedi
unt: qbus negligūt scia vilia z necia. It ab^o
ignis q spardet z vrit: z inextinguibilis est: sit
etia vermis q sp rodit: comēdit: z immortalis est

sit massa putredinis q sp sciet: sordet: z horribi
lis ē h ille: qre zc. Tertia dñio ve mie ē
exerccio mie. i. qñ facultas adest ope mor^o ille
ipleat. Nā de nā cuiuslibz vñtis ē: vt ad su/
os actus inclinet. audi Aug. i lib. de salubrib^o
documentis. Iudicia ingt pudicos nos facit
iusticia iustos: pietas pios: hūilitas humiles:
māfuctudo māfuctos: mia misicordet: sic d
alij. Quarta dñio ē rectitudo mie. vt. f.
mia iusticie associet: z rōne regat: h de hñs
dñi ē feria sexta fe dñice in pa pñide. Acci
pe rñam tertiā. v. q. multe sūt spēs mie. Vbi
nō q. doct. qñqz assignāt spēs mie. v. 3. 1^a
spēs ē dare qd supēst. Luc. 6. Date z dabitur
vobis. 2^a ē cōmodare. Luc. 6. Date mutū
nihil inde spantes. 3^a ē condonare. Luc. 6.
Dimittite z dimittet vob. 4^a ē cōpan. 5^a ē
1ª Dau. Inuice cōpanētes zc. 5^a ē corrigere
2ª Dau. 18. Si peccauerit fr tu^o zc. vbi glo. ait
h sō air: ne publice correat^o verēcūā pdat: h
d his aplorū mō aut declarāde vlti^o nō intē
dim^o. q. lōg^o pcederem^o qz expēderat pñs
z sic p. 3^a vt. Qñ ad fam ve. dico q. tria
sūt iducētia z mouētia ad miām. Quedā enī
iducūt: qdā pbat^o z qdā demōstrāt: z qdā mō
cogūt nos ad hñdā miāz. Dico p. q. qdā nos
iducūt: z qdā mō nos inuitāt ad miām. z sūt in
triplici dñā. v. 3. mie dignitas: mie nobilitas z
mie creplarietas. Accipe pñā z dñ mie di/
gnitas. Dis enī cognosce mie dignitatē: autē
de vniuersa opa dei. i. null pfecto sic laudat^o fi
cut i mia. ps. Adificatiōes ei^o sup oia opa eius
Et rō qñ mia qdā mō pualet bonitari. dei enī
bonitas bonis tñ ē cōcata: h mia ei^o tā bonis
qz mal. Adac. 5. Solē suū oriū fac zc. Dat
enī bona tpalia ad vsus nēcios dat boa spūa/
lia. i. vñtes i tpe p merit^o acgrēdīs z dai bo/
na etnalia sup oē tps. p pñio etno z vltia re/
tributōe. Quid ē qd nob dare debuit qd. nē n
dderit. Isa. 54. Adōtes z colles cōmouebūt.
mia at zc. Si g dñs z creator misicors ē: cur
suus z creatura crudelē ē d. audi Leonē pa
pā i smōe d appūde. Adia ingt tāta vñtis est
zc. Scdm ad miām inuitāt ē mie nobilitas
Dis mie attendere nobilitatē. Nā mia oleo
cōparat^o: vt eius nobilitas oñdat. Et^o d boie
q incidit i latrones. Et rō ē. qñ sicut oleū alijs
supnatat liqribus: sic mia cūctis hūanis opib^o
Nulla pfecto boia opa sic cū cōmitant^o: sicut
opa mie: z sola mia cēmes ē defuncte: vt po

nu auga. in lib. de agenda cura p mortuis. 7
 13. q. 1. c. nō ē negandum. 7 ingr in. 4. di. 42.
 Nō ē inge negandum aias defunctor pietate
 suoz viuētiū reuerari posse. Propterea i. c.
 vñ. de cōse. di. i. ecclesia statuit i oibus missa
 rā solēnis fieri ofones p defunctis. Et rōnez
 assignat Břan. d. q. si parētes 7 amici defū /
 ctis desint: ab vna oīuz mīe ecclesia fidelī sup
 plect. Tertiū inuitās ad mīam ē mīe erem
 plaritas. Regē aīa mea exempla scōp. Ecce
 Martinus clamidē diuinit. Lauretius ecclesie
 pecuniā pauperibz dedit: nec ignitos carbōes
 ptinuit. Et vt ceios taceam? xpi imitare vesti
 gia q. p nobis redimēdis totū se dedit. vestis
 lufonibus: carnē flagellatoribz: pedes? in an
 crucifixoribz: faciē spūis 7 velantibz: caput co
 rone spinee: os amaritudini: aures blasphem
 mantibz: cor lancee: sanguinē frē 7 cruci: vi
 tā mortis: aīam pñ. Quid pla: oīa suā p nobis
 exposuit: 7 in se oēm infirmitatē assumēs: oī
 um nřm debita pfoluit. Jsa. 13. Disciplina pa
 cis nře sup cū: 7 liuore eius sanati sum. pmo
 cor. 6. Impri enī cūis pñio mag: nō qdē au
 ro 7 argento corruptibz: sed pñio sanguine
 Jēsu xpi. Apoc. vi. Lauit nos a pñis nřis in
 sanguine suo: qre 7c. Et sic pz q nos iūit ad
 mīam. 1º dixi q qdā alia sūt q pbāt vt mīaz
 faciam. Et b ē i triplici gnē v3 mīe cōpatio
 mīe fructificatio: 7 mīe stupefactio. Adouet q
 dā: 7 pbāt nos mīam facē debē mīe cōpatio.
 Si enī b in corpore cernim? q vno mēbro vul
 nerato p alterū mēbrū subuenit: 7 nos sumus
 inuicē mēbra q iure: que rōne vn? alii subue
 nire nō dz Audi aplm. Alii alteri onera por
 tate: 7 sic adimplebitis legē xpi. Audi Cassiodo
 rū i q dā epla. Necessestas ingratū pbāt. 7 i
 tunc charitatis ardore: splēdor exhibite sbue
 tiōis elucidar. h ille. Scdm pbans dī mīe
 fructificatio. audi Barbatuz Hiero. in epla
 ad Nepotianū: nō memini igr me legisse ma
 le mortuū q libentī opa pietatis exerceat. habz
 enī multos incessores. 7 impossibile ē multoz
 pces nō exaudiri. h ille. 3º pbās ē mīe stu
 pefactio. Mōne qso stupēdū ē vt ho. ea sic cru
 delea sibi i pñis inuicē existant cum bnta se in
 uicē iuuent. Lōica enim vt nāles ferūt pēti
 bus iā debilibus: 7 antiquis necia submistrat
 7 Pellican? suo rustro pectus vulnerans: sa
 guine ppo filios nutrit. 7 sic de alijs. Ter
 tio dixi q qdā sūt q mīam demonstrant. 7 q

dāmō ad eā cogūt. Et hec sūt i triplici gnē
 v3 mīe pceptū: mīe fundamentū: mīe fomētū
 pñmū inqntū ad mīam cogēs ē mīe pceptū
 Luc. 6. Estote misericordes sic 7 pñ vī celestis
 misericors ē. Et d actu mīe. aud i Thob. 4. c.
 Et substantia tua elemosynam fac. si multum
 tibi fuerit habundanter tribue. si vero modi
 cum etiam illud modicū impartiri stude. Se
 cundum cogens est misericordie fundamentū
 vide maximū fundamentū: si mīe grām pñmo
 negauerim? dine nobis inie viscera negabū
 tur. audi Aug. i fundē dñi i mōte. Beati ingt
 illi q subueniunt miseriis: qm eis repēdit ut p
 misericordē dñm d mīa liberet. Nā 7 idipm
 7 sūt alic auctoritates idem sonātes. Adis sic
 vī iustū: ut a potētiōi iunari vult. adiuuet ife
 riorē in q ē ipse potētiō. Tertiū cogēs ē mīe
 fomētū. Audi Senecā i eplis suis. Quī i ca
 lamitosos misericors ē: sui meminit. i. sue ne
 cessitatē memor ē. Et idē. Clemētia inquit ali
 eno sāguini tāqz suo parit: 7 sit hoīs cē hoīs
 nō pde. Et Aug. sup eplaz ad Gal. Nihil i
 grad mīaz sic icliat qz ppi pñi cogitatio. 7 idē
 d spū 7 aīa. Igit igr mediātōe aīuz nřz exerce
 am? 7 phiderem? mīas 7 calamitates nřas
 labores 7 dolores: lugētes. n. i hāc vītū intra
 uim? cum labore viuim? cū dolore morimur
 7 nō rectituri sum? h ille. Quat relinqm? q
 hūdanū ad cōpatiēdū alienis malē speculum
 miserie nře: i q suim? sum? Ecce possemus
 Et b sufficiat p fa vi. Et nū ad tēnā vi. aliq
 pus nōnda sūt. pñio ē nōndū h3 Bona. in.
 4. di. 46. q mīa i nob duo pñcipalr iporat. s.
 effluxū bonitatis i alter: 7 alienis mīis pñal
 sionē qdā. Effūdē bonitatē i alter: h pñectōis
 ē. Cōpati alienis mīis ipñectōis ē. h dīc ille
 doctor. Scdm nōndū q mīa i nob pōttriplici
 accipi. v3. aut p ipsa sēstina passiōe. que rōni
 obedire: aut passiōe sēstina non subiecta rōni
 aut p passione sēstina ut subēa rōni. Si accipi
 tur p mō: sic mīa nec virtus nec vītū ē de se.
 qz tal motus nā est 7 ad vītū: 7 indifferens.
 Si sō mō: sic mīa vītū ē. Nā si qz maleficijs
 mīaz faceret: 7 cōpatiēf sic ut iusticiā defererz
 pñus tal mīa vītū ē. cū dñs Ero. 23. dicat.
 pñus nō misereberis i iudicio. Si vō ac
 cipiat 3º mō sic ppe ē vītū: 7 sic intelligit illud
 Adat. 12. Adiaz vōlo 7 nō sacrificiū. i. potius
 qz sacrificiū. Et Adat. 5. Beati misericordes
 qm 7c. sūt alic auctores idem sonātes. Adis sic

notatis apparet quod mia in nob fit: s; nō quō
in deo ppterca dico q; cū oē dicēs pfectionēz
in creaturis sit ponēdū i deo. vi. sepissime oñ/
dīm⁹. et mia in qñzū dicit cflurū bonitatē i alie/
rū dicit pfectionē: et fm q; dicit ppassionē siue
dolorē d alieus misijs dicit ipfectionē. mani/
festū ē q; mia i deo solū erit fm pmiū respectū
et nō fm aliū: in creaturis aut vtroq; mō. Et
iō qñq; doc. diffiniū miam tm. vi. ē in creatu/
ris. Sic et Breg. 20. li. mora accipe vi: dum
dicit q; mia a misio corde dicta ē. Et laz eni est
q; de eo: misex neq; hīc pt. qm vi ponitur
7. et hī. Vaudet tpe de⁹ simplici et purissima
delectatiōe. Dicit g da misericordie. q; misias
nīas lauet et abstergit. ps. Qui ppiat oib⁹
iniquitatibus tuis et c. Sz dices h p Amb. isur/
git vna maria difficultas. Videt eni ex h con/
cludi posse q; dina hōitas et dina mia sint eius/
de rōnis. h aut falsū. g illud ex q; seqt q; ē ipsa
doctrina tua. q; aut sequat probō. Mā p te di/
uina mia nō dicit aliud nisi affluxū bonitatē in
alterū. h aut ē d rōne bonitatē qm bonū est sui
ipsius cōicariū g et c. q; aut h sit falsūz probō.
qm qñq; sūt eiusdē rōnis sūt eiusdē ambitus
s; mia et bonitas nō sūt eiusdē ābit⁹. qm boni/
tas dina cōicat oibus creaturis. nō āt mia: q;
nō in lapidib⁹ piscibus et hī. prope eni creatu/
re rōnales capaces diue mīe sunt. Mā cū mia
misericordiam respiciat: et mia sit dīa felicitati. et se/
licitas nō possit ēē nisi rōnabili creaturarū. se/
q; q; nec mia ēē p nisi respectu earū dē. Quid
dicit ad h p Amb. Aia mea tibi dico q; qz/
uis dina mia sit dina bonitas: nō tm cō. addit
eni mia qdā ad dinā bonitatē. Vbi nō fm be/
nūtho. in. 4. di. 46. q; dina mia differt a diua
bonitate i trib⁹. et ipse postea addit q; rium.
Ips⁹ differt in imino. qm dina mia respicit ter/
minū a q; s; dina bonitas terminū ad quem.
Mā mia respicit remotionē defectus: et p pñs
facit d deficiente pfectū qd ē propuz ipsius dei
s; bonitas respicit cōicationē pfectiōis: q; bo/
nū ē supius cōicariū: et sic solūmō respicit ter/
minū ad quē. Ista dīa iudicio meo nō ē suffi/
ciēs. q; tā i cōicatione bonitatis qz i remotiōe
defectus pferat terminū a q; et terminū ad quēz
Iō accipiam⁹ aliā dīam: q; ē q; dina mia. ppe
loqndo pñet ad dinā puidentiā: q; cōicat bo/
na sua creaturis rōnabilib⁹ tm. cū ipe nō sint
felicitatis capaces: s; bonitas respicit dinā p/
uidentiā pui cōicat sua bona oibus creaturis

3ª dīa ē: q; mia assimilatiōz qndā iporat p/
uidentiā ad eū cui. puidet inqstū puidēs alte/
ri⁹ miserā reputat qñ suā: et sic mia nō pōt ēē
nisi i creatura q; aliene miserie estimatiōe h;
et h solū ē rōnalis. Bonitas aut iporat cōica/
tiōne simplici: et p pñs cuilibet creature boni/
tas cōicari pñ: nō sic aut mia. 4ª dīa quā ad/
dit doctor ē. q; mia remouet debitū ab eo cui
puidet. Nō eniz dī dari misericordia it cūpiā
qd ei debet: s; bonitas nō remouet debiti rati/
ōne ab eo cui aliqd dat. vñ bonitas se h; cōit
ad largitiōne iusticie et mīe: qñ rē.

De accommodatiōe diue mīe. Consi. 2.

Secundo loco diuine miserie

cordie opportunā accommodatiō
ne videam⁹. Vbi tres pñones
subiungim⁹ v3. Ips⁹ dīo ē ista
si accurate studiose qz dinā meminerim⁹ boni/
tatē. h ēē pñuū et qd singulare colligem⁹. q;
cū pñ vi nobis succurreret tā miseris: filiūz
sūū vigenitū mīte dignatus sit. 2ª dīo est
ista. q; utis geometre mēsurēt imēstetē: et aris/
metrici pñderēt numerositatē: null⁹ in dyame/
trū cōmēsurantē: et numerū numerantē dinā
qb⁹ posset decimīat imēstetē potuū reperire
3ª dīo ē ista. si q; dīcī mia scripture st reuol/
uem⁹. dignā oi laudē cāpaz dinā mīaz spiem⁹
Quanta fuerit mia dei pñis in mītendo si/
lium suum. Conclusio. i.

Ecce pñā dīone v3. vi. s. vbi tres
a ingram⁹ ve. v3. Ips⁹ ve. est ista. an
de⁹ potuisset alit p mīaz inuare būanā
nāz qz ei hypostatice se viuēdo. 2^a ve. qñ n
potat hō p se satisfacere: sic p seipm peccauē/
rat: 3^a ve. ē ista. an de⁹ potat assumē oāzihu/
manā alio mō qz d gñē Ade. Et tā ad pñā
ve. dico q; hui⁹ intētiōis ē mgi i. 3. disti. 20. et
Hugoli. i. pte octaua. ca. 1. et cōit oēs q; deo
cū pñā cūcta subiacēt: nullus fidelīū īgrare
d; aliū modū fuisse possibīlē. audi Vba mgi
ut. s. c. 1. Dīs aut Bona. vi. s. hāc pgruen/
tiā ostendit tā ex pte dei qz ex pte nra. Et par/
te dei sic. Nulla ratio pñuadet vi de⁹ suo voto
et intētiōne frustretur: qm deus et nā nībil a/
gunt frustra. ex p de celo et mundo. sed de⁹ iō
hoiem se. it vico frueretur cūta enīū. ppter
hoiem fecit hoiem aut ppter se: vi refert au/
gu. s; nūq; ad h puenisset hō qz dīū in ruine
statu pmanisset. g decemissimū tui vi iua/

ref. et ex h^o p^ot. isseri correlarie dcm q^odas bti
Ansel. li. i. cur de h^o. f. q^o opa dei de necessitate
eueniunt necessitate supple fuadi inmutabilitate di
uine disponis. n^o h^o idem p^ob^o ex pte h^uane n^ue
n^u nisi n^u h^uana repata fuisset tot^u mudi ordo
frustrat^u cet. p^ob^o. n^u n^u repato hoic. h^o ad suu
fine n^o puenisset: vt p^osi alia r^oc. et si ipe n^o p
uenisset. g^o nec ea q^o ordinat ad ipsu. f^o cuncta cre
ata ordinant ad ipsu. g^o et oia suo fine frustrata
eent. p^opterea imaginadu e q^o h^uana n^u o^u mi
seria plena ab imis dina miaz iplozabat. et sup
plicat postulabat: vt sibi man^u clementissimas
porriget adiutrices dina miaz miserie n^ue voces
audiebat et ea misericordiu antedebat: et alia ex p
te dina iusticia satisfactoz pofcebat. et sic diuina
m^ua vna et pte iusticia: et alia ex pte miseriam
n^uaz clamorib^u instate audies et p^osideras me/
te reuoluebat: quod dine iusticie satisfaceret: et
h^uana n^uaz lunare posset. et q^o sic argumetans
dicebat. h^o d^uz satisfact^u f^o neg^u fili^u di^u vbu cter
nu p^ot: f^o n^o d^uz qd facta vna vbu carni et oia
recte fieri. et sic se ad dina iusticia volues pace
petet allectura e. f^o acta o iusticia sca qd regis
et tibi misere h^uane n^ue subsidiu dabo. et sic vt
ps. ait. Adia et vitas. i. iusticia osculate sut. et
pace facit. inde p^oaul^u ad Gal. 4. Qu venit
plenitudo sp^us misie de^u filiu suu natu et. Au/
di pulcherrimu dcm m^ugru. vi. s. in eode. c. i.
Quid. n. m^utes n^uas m^u eri igit: et ab imoria/
litas desperati de liberat q^o q^o tarios nos fecit
vdei fili^u inmutabilis bon^u i se manes qd erat
dignat^u n^uz i. re p^ofortu mala n^ua moriedo per
ferret. h^o ille. f^o de h^o et seria 6° dnu de passi de
q^ore et. Et tu ad faz vi. videt qda diuiffe: f^o
n^u recte q^o nullu e icoueniens: q^o n^u h^uana p seip
sam satisfact^u potuisset: m^u voluit de^u vt icarna/
do ipe et satisfaciendo p n^u h^uana grade amore
suu erga ipsa ondet. Et possibilitate hac sic on
dur. Ma sic p p^octo mortali et si infinitu sit p nos/
ipso satisfactum^u sic et p p^octo suo poterat pmi
petes p seipso satisfact^u. It^u cu n^o sit ab breui
uitata man^u dnu ad oia possibilia: vt satis h^o fu/
isse possibile deu alterz hoiez n^o etne i lubis.
Ad faz compulseta^u faz creare potuisset vputa
ex tra sic pmi hoiez fecit. et h^o nulla labe pollu
tus etnis potuisset. p gne h^uano satisfact^u. o aia
mea salu tue erige aures: h^o tota salus tua. hic
ois spes tua: h^o ver^u amor tu^u. Sit sp^u bndictus
de^u et gl^osus q^o intelligetia taie hoib^u dedit. vo
lo aia mea pced^u q^o ista facit. Et volo q^o xpus

fuert pura creatura: et purior o^u creatura pos
sibili. et volo q^o satisfact^u v^u fecit negare non
poteris q^o humana creatura xpo obligata non
sit. T^uc sic h^uana n^u redempta p xps erat xpo
obligata: f^o q^oto gra et bnficiu maiora sut ex p
te d^uis: nato maior insurgit obligato ex pte ve
cipiens vt p b. Tho. p^oz 2°. q. 106. ar. 2. L^uz
at bnficiu redemptois sit mai^u bnficio creationis
segt q^o h^uana n^u mag^u obligata erat pp bnficiu
ctu redemptois q^o creatois: f^o a xpo h^uit bnficiu
redemptois: a deo at bnficiu creatois. g^o magis
erat obligata xpo pure creature q^o deo purissi
mo creatori h^o at absonu e: tu h^uentia tu infideli
bus cunctis: et o^u p^ois r^oi p^ori vt creatura ma
gis alti creature q^o creatori sit obligata. g^o ne
cessse fuit vt redemptor creator e^ut et creatura fil
vt iq^utu de^u posset inq^utu creatura debet. inde
audi Aug. li. 2. de sacris. Qui creauit inqt te
ille redemit te ne amore tuu diuideres p^u tri/
buas creatori et p^u tribuas redemptori. hec ille.
Sit bndict^u de^u. audi Ber. Si totu igit debeo
p mefacto qd debeo p me refact^u. It^u addo
ista r^one q^ore h^o p seipso satisfact^u n^o potat: vt
f. q^oz p sua pte satisfact^u dubitare. n. qda so
lent dicetes q^ore n^o potat vnuq^usq^u p sua pte
satisfact^u vt tu tua ego mea et sic de alijs. p^oo
pterea dico q^o r^o q^ore h^o fieri n^o potuit e qm sa/
tisfactio q^oz q^oz pncularit exsoluit respicit satis
faciere vt psona pncularit: f^o p^unti origiale cuz
sit de p^uatio n^ue respicit p^upagatoz et nam c^oez
Quare pcludam q^o oportebat vnu hoiez af
signari i q^o et tota n^ue c^ois cet h^o at sol^u potuit ee
xps de^u et h^o. et p^ois sic i Ad^u tota n^u c^oserat
corrupta ita et i vno hoie xpo erat saluata. et
p^ois sic i Ad^u o^us mortui sum^u ita i xpo o^us
sum^u viuificati. q^ore et. Et tu ad tria vi. d^uo
q^o m^ugr finiaz in. 3. di. 12. c. 2. hac r^one t^ugit sic
ad lram dicet. Solet et q^ori vix alijs hoiez q^oz o
gne illi^u Ad^u de^u assum^u potuit. Ad qd sane
dici pot ipsu et alia aiaz et alia carne potuisse af
sum^u: q^o ex gra tm asumpta e illa aia et cara a v
bo dei vt. n. aut Aug. f. 13. de trini. c. 33. In re
bus p t^up^ooris illa suma gra e q^o h^o i vnitare
p^uone c^oiu^u e deo. p^ootuit igit de^u et alia ani
ma et alia carne assum^u et carne vnuq^u aliunde
q^oz de gne Ad^u. v^u Aug. 13. de trinita. c. 38.
p^ooterat de^u vnuq^u hoiez aliunde suscipe i q^o cet
mediator dei et hoiez n^o de gne illi^u Ad^u q^o
p^octo suo obligauit gen^u h^uanu: sic ipsu que p
creauit n^o de gne alie creauit. p^ooterat g^o vel

Revl' alio q' velle mō creare vñā aliunde: de q'
 vinceret victor: poris. i. diabol'. Sz meli' iu/
 dicanit de ipso qd' victu fuerat gnē assumē ho/
 minē p' que hoīs vicē iūicū tē. b. ille. Et q'
 bus vobis p'z quō possit rō fōmari: t' dicat sic
 Illud qd' ex mera grā sit: pōt alteri fieri: sz h' q'
 de' de gnē Ade hoiez assumpserit ex mea dei
 grā ē g' t' pōturali fieri p'ia nō cū maiori mi/
 nor aut pbat' ex deis Aug. adduct' in lra. qre
 tē. Et q' b' tres sequūt vitates. **Prima** vi.
 ē q' absolute loquēdo potuit de' assumē qz libz
 nām: vt hoīs asini: lapidis t' h' i. p. qm' q' as/
 sūperit hūanā nām sūt ex grā. g' absolute autē
 vnire sibi poterat. Ita nī vñas aliqb' abigua
 ē: inibi tñ sic videt'. **2^a** vi. ē q' l'z oēz aliam
 sibi nām vnire potuit in cōgruē' fuit: vt hu/
 manā assumeret: p'z ex dict'. **3^a** vi. est q' l'z
 absolute nām hūanā in seru muliebri assumē
 potuisset cōgruē' tñ fuit vt in seru virili assu/
 meret. t' pbat' h' vitas p' Aug. li. q. s. q. xj.
 sic dicentē. Hoīs liberatio in vitroqz seru de/
 buit apparē. g' q' vix oportebat suscipere: quia
 seruus honorabilior ē: p'ns ē vt seminei seruus
 liberatio hic apparēt. q' ille vir de semina ē hec
 ille. Et hec sufficiāt p' pñi cōclōne.

De imēitate dīne mie. **Conclusio** scda.
Acipe faz cōclōnē. v. 3. **Prima** geome/
 tre mēsurē imēitatē: t' arismetrici cō/
 siderēt nūerositatē: null' tñ dyametrū
 cōmēsuratē: t' nūex nūeratē: dīnā q' p' possit
 dei miare imēitatē potuit repire. vbi tres inq'
 tam' vi. **Prima** vi. ē ista. Que sūt sig' diuine
 mie. **2^a** vi. ē. Qui sūt effect' dīne mie. **3^a**
 vi. ē. An sit aliqd' p'ctm tam grāde qz dei mia
 tolli nō possit. Iste tres vi. poplie declarāt di/
 uine mie imēitatē. **Acipe** pma vi. t' breui
 ter. dico q' l'z multi sint dīne mie respec' ad p/
 sens tñ qtuor: sig' ponam': q' in qtuor actib' xpi
 Iesu crucifizi oñdūt. **Prima** sig' dī grāte
 expectatōis. Scdm dī gratiose amplexatōis.
3^m dī amorose pacificationis. **4^m** dī ignite
 dilectōis. **Prima** inqz signū dī grāte expe/
 ctatōis. **Isa. 30.** Expectat dñs mīscat nri. nō
 enī benign' de' ad erecutōz sine currit: nō se/
 stinat irāci: sustinet dissimulat. t' spectat. augi
 deuotū **Ber. Adag** i qm'ia dñi oī expectatōe
 plena. **Id. n.** āgelū peccātē expectauit: sz pci/
 pitauit de celo hoiez vo peccātē nō dserit. hūc
 ē expectat sustinet ānis plūmis. t' vsqz ad se/
 nctā t' senū de'. **Molo. n.** i qd' de' mouē p'ctō/
 ris: sz mag' v' puerat' t' viuat. **O iudei.** vbi
 tāta mia dei vobis ostēsa. **Quadragesima** enīz
 ānis p' xpi passionē expectati estis. t' noluit
 audi' Iesu de te hierusalē cōqrētē. **Hierusalē**
 hierusalē q' occidit pphas t' lapidas coq' ad
 te missi sūt qñes voluit cōgregare quēadmo/
 dū gallina cōgregat pullos suos sub alis: t' no
 luisti. Et tu ciuitas potentiss. ma. **M.** qd' facis
 an i gras ad patiētā dei ad pñiaz te adduc'. vt
 apl's ait ad **Ro. 2.** Sz ve: ve: ve: tibi si idura/
 ueris ē petrā. Tu inq' **Isau.** thesaurisas tibi
 irā in die ire fin duritiā tuā t' ipenitēs cor tuū
 t' Valeri'. **Acto. n.** gdu ad vindiciā sui dīna
 pcedit ira tarditatēqz supplicij gūitātē p'p'at
 An diuitias bōitatis ei' p'icnis. ait apl's. audi
 ppham. **Lū** accēpo tēp' ego iusticias iudica/
 bo tē. **Hec** āt grādis patiētā dei oñdis in pe/
 dū xpi crucifiziōe. Scdm sig' dī grōse aplē
 ratōis: qd' oñdis p' h' q' rps man' in cruce ex/
 pādū qñ tali sig' dicere videat illd' **Mat. xi. c.**
Venite filioli mei. venite ad me: t' ego reficiā
 vos. audi grōsā acceptatōz saluatoris. **Dief.**
3. Tu fornicata es cū amatorib' mltis tñ reuer
 tere: reuertere. t' ego inspiciā te. Et bñ dīe for
 nicata qm' cū deo sit t' rpo iū de spōsata in fide
 aliū pter deū amās fornicaria effecta ē. o pple
 stultic. **M.** auerte aures aures retro: sū abi. sz
 timeo q' o' adū. ē ne fiat ne illd' deū puer. i. e.
 de te intelligat. **Docui** t' renuisti. expādī ma
 nus meas t' nō fuit q' aspiceret despectis oē cō
 filiū meā t' increpatōes meas neglexit. **Ego**
 in interitū v'ro ridēdo. t' subanabo vos: cum
 vobis qd' timebat' aduenerit cū irruerit repē/
 tina calamitas. t' interi' qñi tēpestas igruerit.
Quā veniet sup vos tribulatio t' āgustia: tunc
 iacob dūt me t' nō exaudīā mane p'urgēt t' nō
 iueniēt. me tē. **3^m** sig' dī amorose pacifica
 tiōis. Et h' in h' mirabili actu oñdis. cū rpus i
 cruce pēdes caput iclinatū a dextris bz. t' ocul'
 respicit a pre sinistra. vbi cōit ē p'ctōz loc' qñ
 p' h' sig' dicere velit. **Venite** o p'ctōes venite
 ad padisū. ecce pedib' affixis cruci mātib' expā
 sis expecto. t' caput iclino vt faciā pacē. **Inde**
 aia philocapta clamat. **O** sculet me osculo oris
 sui: q' meliora sūt vbera ei' vñō fragrantia vn
 guēns optimis. dic vt tibi grā spirat. **4^m** si/
 gnū dī ignite dilectōis: qd' in latere xpi aperto
 oñdis: vt qñ p' h' oñdat q' nulle mie ianua clau
 uit. **Jo. 7.** **Iā** die festo med iāte stabat **Ihs** t'
 clamabat voce mag'. **Si** q's sūt: veniat ad me

et bibat. et audi. **Hiere. 2.** Derelinquit fontem
aq vine et fecerit sibi cisternas dissipatas. i. co
cupis et ias et iugiter suas aias dissipatas que
aqua dine gre ptingere no valer. de oib' his q'
tuor signis Aug. audi. Inspice vulnera p'de
tis sanguine mortis p'cu redimendis. cicatrices
resurgenti. **L** apud bz inclinatu ad osculadu ma
nus et ias ad apleradu pedes affixos ad erpe
ciadu. lat' apu ad diligedu totu corp' erpositu
ad redundu. **H**ec q'ia sint cogitate h'i statera
cordis v'ri appb'dite. vt tot' p' vobis figat in
corde: q' tot' p' vobis fixus e in cruce. **I**nde et
gloriosus Amb. li. de suga seculi. **X**ps inqt me
lus locut' e in sanguine suo q'z abel. **I**lle enim
vidicta clamaui: ille indul' etia ille p'cu fris
accusat h' p'cu inuadi remittit. ille p'du et inu'e: h'
i d'et'it. h' i'. **A**udi et deuoti **Ver.** Dulcedo
ingit tua tpe lapide st'et hano: **L**aur' etia cra
picula: p'pe pellis subtractione Barthola. dul
corauit. et ide. **S**up oia te mihi amabile reddit
o bone ihu calix passiois tue op' redemptiois n're
h' ille. **E**t sic pz p'ma vi. **Q**u' ad h' vi. di
co q' quoru: s'it p'cipue dine mie oculi effectus
Idm' q' ondit misereri: nec m' miset. **S**e
cudus q' ondit misereri et miset. 3' q' n' ondit
misereri et miset. 4' q' nec ondit misereri nec mi
seret. Accipe p'ma vt q' de' ondit misereri nec
m' miset. **E**t huc effecti in obstinatis in p'is
ondit bona mudi multiplicas de qb' satis d'iri
ximus in p'ma p'done p'me p'is h' finis. et fe
ria. 5' 2' d'ne s' vide ibi. 2' effect' e q' ondit
misereri et miset. et hunc effecti opat bonos
et in p'alib' et t'asitorijs bonis p'sperando. h'ic
legim' de sc'o **Iob.** q' in suis tribulatioib' a
deo iudicaret derelict': et ab amicis et coniuge
subsanaret. tand' a deo liberat' bona oia illi
in decuplo auxi et c'feruauit. et sic in opul'ena
fideliter viues suos dies in pace finiuit. **J**ob
p' totu. **S**ilr et **I**sc'ph a fratrib' suis **I**snabe
lial' vedu' a d'no liberat' felicissim' fuit. **B**en.
37. et 45. **S**ilr et **D**avid plurimas post **S**aul
insidias a d'no liberat' feliciter regnu **I**sr' re
cupauit. et sic de alijs. 3' effect' e q' n' ondit
misereri et miset. et huc effecti opat tribulando
bonos. v'n **B**reg. **A**dala q' nos h' p'mit: ac
ad deu ire c'gpellit. **S**z de h' et dixim' feria 5'
2' d'ne s'. 4' effect' est q' nec ondit misereri:
nec miset. et huc effecti opat malos in hac vita
flagellando. **E**t de **I**sharac ne: de q' ponit
pulcherrun' tex. in decretis. 13. q. 4. c. **M**abu

chodonosor. vbi sic d'r. **M**abuchodonosor et p:
nitentia meruit fructuosa: **M**a p' innumeras
pictates flagellar' penituit regnu qd amiserat
rursus accepit. **I**sharac at' b'ide flagellis c'et'
durior affect' p'it' et. q' sup' feria fa se d'ne
i p'ma p'ce i' p'tis. et h' sufficiant p'fa v'itate
Et tu ad tertia vi. dico q' indubitat nullu e
ta gr'ade felus qd p' d'ina m'iaz idulgeri non
possit: qd p'bat aucte r'one. et ex'plo. **A**uct:
qd' **I**ntrogati. n. **I**sharac d'ni q'ies peccabu i
me frat' me' d'ni tra ci v'iqz sepiens. r'udu ip se
d'is. **M**o dico tibi v'iqz sepiens: h' v'iqz sepiens a
g'elies sepiens. vbi numer' finit' p' inu'ito de
scribit v'ic'it doctores ex'ponit. **I**re audi. 2.
Et r'ido. de repate lap' sic dicet. **M**uqz ingit
sp'it de' p'miaz si ei sincere et simpli offerat. et
si ad sanu qd pueniat maloz: et inde m' velu re
uertit suscipit eu libet. et ap'caut de'. **I**re. 3. au
di **Aug.** li. de eccl'asticis docmanib'. **I**dm' in
q' aboleri p'cu idubitat credim' etia in v'lnno
vite sp'u h' admissoz penitcat. **A**lie sunt ad hoc
auctates: h' ille sufficiat ad p'no. 2' bec vi. p
bat r'one sic. **I**sharac nuqz derelinqt id cui'
e p'p'iu: s'z misereri et p'ere est p'p'iu dei vt. s.
ondim'. q' nunqz poterit a deo separi. et p' p'is
semp' miset. et nullu est adeo grande p'cu qd
mia sua no super. **A**d aior. n. est mia sua qz mi
seria n'a. **I**nde ps. ait. **Q**ui redimit d'it'itu
vitam tuam q' redimit omnes iniquitates tuas
q' p'p'i. om. ini. t. qui sanat om. is'it'it. tuas et.
3' bece. p' exemplo. **N**ullu. n. tam in v'ce/
ri qz nono test'o repice humiliter et vere m'iam
p'stulasse et non impetrasse. **S**ingula p'curte:
cernes hanc veri. vide in lib. **R**eg. de **D**avid
de **A**chab de **E**zechia et alijs multis. **S**ed ing
es pater **A**mbrosi. hic no modicu dubitamus.
Iplures. n. legim' m'iam postulasse: et m'ime
illapsecutos ec: sic pz de ant. bo. 2. **A**dach. 9.
c. vbi d'r. **O**rabat secl'et' deū a q' no erat m'iam
p'secutus. **E**t de reprob. **S**ap. 5. d'r. **D**icet in
ter se p'nam agentes et p' angustia sp'us gemen
tes: h' s'ut q's ali. ha. in deri. et i si. ip'operij et.
Et **I**si. de ordine creaturaz ait. q' angeli mali
n o penituerunt: et si penituisent veniam mu
nime inuenissent. **E**t **A**dach. 12. d'r q' e aliqd
p'cu qd no remittit nec i h' seculo nec i futuro.
Et ne ex' de l'oge petam' de **J**uda exempluz
claz h'ent' q' reportat' triginta arg'etis dicens.
Isharac i trad'is sanguine iustu m'ime in l'ua
et m'ia m'iam adiucunt. **M**ulac scias a ia mea nec

dubites de his adductis exemplis. quoniam regula dei
 generalis est. Quacumque hora ingemuerit peccator non
 recordabor iniquitatum illius. et scilicet Thome in 3. pre
 q. 86. ar. 1. dicitur quod non est ratione aut consuetudine peccati
 in hac vita: quod per penam delicti non possit et op
 positum tenere habitum est. Ad quod intelligendum non per
 quod ad hanc penam quod posset de peccatis regitur per
 positum fidei. ut scilicet credat deum sibi propitiu fieri.
 quod sine fide impossibile est placere deo. 2. regitur per
 positum spei: ut scilicet speret quod tanta est misericordia dei: ut nul
 lo peccato excedi possit. Aug. Qui gaudet in spe
 tenebit et re: quod autem spe non habet: ad rem non poterit per
 venire. 3. regitur per positum charitatis: ut scilicet amo
 re dei et charitate et non penarum timore peniteat. quoniam
 perfecta charitas foras mittit timorem. 4. regitur in
 postea per positum cautelae. scilicet: et satisfaciendi.
 5. regitur ut data opportunitate temporis: quod pro
 posuit ope adimpleat. Et quod omnibus aia hanc deo
 ne collige: quod si oia non in membra viderent in lin
 guis. et sicut arena maris: et stelle celi: et arborum
 frondes et oia creata in terra ania peccatrice peccata
 oia esse dicerent. et ita esset de facto. et tunc si sponte
 illis adductis fuerat ad benedictum ihm curreres ei
 nam postulauit: non dubites filia: quoniam te cer
 te implebit. et brachijs suis stringet: et oia illa
 peccata tua dimittet. O magne deus o exultate
 amor. o miser peccator: cur non tollis lectum tuum. i.
 facinorosa peccatorum tuorum: et non perperas. leua indire
 ctum oculos tuos. et vide ubi nunc prostrata sis. et
 per solutionem eorum quod in oppositum adducta sunt scilicet
 dum quod adeo minus peccata et penam facere potest dupli
 intelligi. aut. n. peccator: nam clamat per alicui
 pene infligere vel infligere lesionem. aut per diuine
 maiestatis offensam considerat. Duo modo plura
 in sacris codicibus legimus minus postulasse nec tamen
 illa affectuosius esse. scilicet de ambrosio et alijs quos
 adduximus. Volent. n. dantes de eorum peccatis. do
 let et demones et filios: sed non per peccata offensa: sed
 propter eorum penas. Quare satis liquet quod ver
 itas nostras intelligat.

De laude diuine misericordie. Conclusio tertia.

Accipe titulum deus. v. Si ca quod divina
 misericordia scripta sunt reuoluamur digna omni lau
 de capsa divina gratia repleta. ubi tres
 ingramus vi. v. Prima vi. est. Quomplex
 est misericordia dei. Secunda vi. est ista. Quomplex est
 laus misericordie dei. Tertia vi. est. an pictas disse
 rata misericordia dei. Quartum ad primam vi. dico quod misericordia
 octo respectibus habet. v. 3. Primum respectus deus inno
 ces. Luc. 6. Dimitte et di. vo. Mat. 6. Di

mite nobis debita nostra et. de quibus verbo vide sermone
 5. cinex. Secunda respectus deus de penarum relaxans.
 Luc. 7. Mulier remittit tibi peccata tua. Ter
 tius respectus deus de corripientis. Sap. 12. Tu de no
 bis iudicis speramus misericordiam tuam. Quartus re
 spectus deus de intercedens. ad Hebr. 7. Interpel
 lat pro nobis apud patrem et. De qua causa est in
 cruce per inimicos orauit. Quintus respectus deus
 subueniens. Eccl. 35. Speciosa misericordia dei in tem
 pte tribulationis. et ps. Transiunt per ignem et. Se
 rtus respectus deus de reuocans. puer. i. Vocauit et re
 nuistis et. 7. de expectat. Isa. 30. Expectat
 dominus ut misereatur nostri. 8. de dissimulans et beni
 gne acceptans. Hier. 3. Tu fornicata es cum
 amatoribus multis et. Multa ad hoc dicenda
 essent: sed ista sufficiant ad presens. Quartum ad secundam
 vi. dico quod multiplex posset describi diuine mis
 laus. Sed ad presens tres declaramus. Prima laus
 deus de recreationis. ubi hanc regulam accipe quod sic de
 us sua infinita bonitate mundum creauit: sic ex sua
 infinita misericordia recreauit. Pars prima per ex diffi
 nitio boni. quoniam bonum inuipsum est concitium. ut dicit
 Aug. in libro de natura boni. et Boet. 3. de personis. i me
 tro. o quod perpetua. ubi sic ait. Quae non externe pe
 pulerunt fingere cae. Ad hanc fluctuantis: opus verum
 insita summi. forma boni liuore caris tu causa
 supno. Ducis ab exemplo pulchrum pulcherrimum
 ipse. mundum mente gerens siliqz imagine formans
 Imperfectasque iubet. perfectum absolute peras. Tu
 numeris elementa ligas: ut frigoris flammis ari
 da concuiscas liquidis ne purior ignis. Luolat
 et incensas deducant pondera terras et. Secunda
 pars probat per apostolum ad Thim. 2. finem suam misericordiam sal
 uos nos fecit. et Hier. 31. In charitate inge
 perpetua dilexite et. Et tanta charitate quod entra
 xit ut non solum de celo in terram descenderet: sed nostras
 miseras sumes: videri voluit et flagellari atque
 mori. Iach. 1. Appropinquauit mercedem meam tri
 ginta argenteos et. Sed de his pluries diximus.
 Secunda laus deus de oppositionis. Nam cum cum per humanam
 naturam ferire iusticia velleret filium eius: quoniam quoddam patris
 brachium se opposuit: et quoniam per peccata corporis ob
 eis amoris extitit vulnerat. Isa. 53. Parauit
 dominus brachium suum in oculis omnium gentium et. 3.
 laus deus de retributionis. facit. n. oibus misericordiam
 debitorum. puer. 11. si enerauit domino qui
 miseret pauperum. Et hoc sufficiat per sua veritate.

Quantum ad titulum vi. dico quod misericordia et pietas sunt
 eadem virtus sed in his differunt: quia misericordia est in affectu
 et pietas in effectu. unde philosophus sic misericordiam in se dif

finit. mīa ē vi. p quā mouet aim sup calamitate afflictioz. Pietas at ē triplex. pma ē theosebīa. Et ē theosebīa cultus dei. s. Aug. 2ª pietas dī op^o cōpassiōis q̄ mīfīā pxi subleuam⁹. ad Thi. 4. Exerce teipm ad pietatē. 3ª pietas ē veneratio siue obsequiū siue bñficiū pētib⁹ dñi. Et hāc sic describit phs. Pietas ē p quā sāguis iūctis et pñe beniuolū offm diligēs tribuit cult⁹. s. d. h. alia. et h. suffi. p. 2ª pte h⁹ ser. De amorosa societate iusticie et misericordie.

Considerano tertia.

Ertholoco

dine mīe et iusticie amorosa associatōz vidcam⁹. vbi tres p̄clo/ nes more solito sibiūgam⁹. v. 3. Ipsi ma p̄clo ē ista. tāta ē p̄finitas dine mīe et iusticie vñe i oib⁹ dī opib⁹ sp associēt. 2^a p̄o ē ista. nō solū i h mūdo vbi p̄ctōres i mīse ria viuūt. s. et i cel⁹ vbi nīllā mīfīā ē suā mīam de⁹ expādit ita vñ cēs ex ea pncipēt. 3^a p̄o ē. et si i mīfīā mīa et irrecupabili oēs dñatit sp̄s reprobi viuāt tñ et ipi de dīna mīa pncipant. Qd in omnib⁹ operib⁹ dei mīa et iusticia se

semper associant. Conclusio pma.

Leipe pma p̄clonē. v. 3. vñ. s. vbi tres a igram⁹ vi. v. 3. Ipsi vi. ē ista. vñ i oī opē dei associata sint dīna iusticia et mīa. 2^a vi. ē quō dei iusticia et dīna associare sint. 3^a vi. ē quō istoz i opib⁹ dei pncipali⁹ ē. Qm ad pma. vi. dico tres regulas gnāles. Pma regula ē ista. In oib⁹ opib⁹ q̄ spectāt ad regimē mūdi sūme mīa et vītas deo dī recipi. audi. puer. 20. Alia et vītas custodiūt regem vītas. i. iusticia vñ cōit expōit. et de h p̄pule re tāgu. Brān⁹. 45. di. c. disciplina. et q̄ p totaz distictōz. audi. c. disciplina. Disciplina igit vñ mīa destruit si vna sine alia teneat. s. circa s b ditos iesse dīz rectorib⁹ et iuste p̄sule mīa et pie secutiēs disciplina tē. et mīa exēpla ibide ponūt vñ de hoīe q̄ iacūt i latrōes exponēdo p̄oleuz mīaz et p vīnū iusticiā. Itē pōit exēplū dī Dauid vbi sic dīc ter. hic ēt Dauid ait. Vga tua et bacul⁹ tu⁹ ipsa me p̄solata sūt. Virga. n. p̄curi mur. baculo sustētamur. Sit q̄ distictio iusticie q̄ scriat sit et p̄solatio baculi q̄ sustētar. sit ira q̄ amor. s. nō enolēs sit vigor. s. nō eraspās sit zelus. s. nō imoderatē seuiēs. sit pietas sed nō plūs q̄ expēdiat p̄cēs tē. Et plura alia ibi dē. plix ponūt. Audi et aliū ter. pulcherrimū ibidē. Qis q̄ iuste iudicat statcrā. i. examē in

mano gestat. et in vtroq̄ p̄enso iusticiā et mīa p̄portat. i. p̄portare dīz. S. p iusticiā reddit p̄ctis finaz. s. dñatōis. et p mīa p̄cti tēpat penā vñ iusto libramte qdā p̄ egatē corrīgat qdā vñ p̄ misericordie indulgeat tē. h. ibi. 2ª regula ē ista. q̄ q̄cuq̄ vītes i nob sūt i deo hñt exēplar. p̄ qm cū vītes sint qdā bona. et oīa bona sūt in deo. q̄ oēs vītes crūt i deo. 3ª regula ē ista. Necesse ē vñ i oib⁹ dei opib⁹ sint associate iste due domicle. s. mīa et iusticia. Et rō. vñ etiaz ponit. b. Tho. in. 4. di. 46. ē ista. Qm nō magis differt i deo iusticia et mīa q̄ p̄ctia. bōi/ tas et sapia. s. oē op^o sapie ē op^o bōitatis. s. vñ det q̄ op^o mīe sit op^o iusticie. et cō. Ad c. tñ fm Scotistas cēt aliq̄ difficultas. s. oīmitam⁹ ad p̄ns. i. cū mīa et iusticia maxie sint necē i opib⁹ regimē s mūdi. et sint due vītes et oēs vī/ tutes bōe sint et oē bonū sit i deo necē ē illas cē i deo. Ide audi Aug. dī p̄cordātia euāgelisaz. De igit q̄ res hūanas curat iuste et misericordie curat. vñ nec pcludat mīa iusticiam nec iusticia mīaz excludat. q̄re satz p̄ pma vi. Qm ad faz vi. quō. s. iusticia et mīa i oib⁹ dei opib⁹ repiāt duos m̄ mōs expōndi ad p̄ns ponaz vñū dō. Bonanē. i. 4. di. 46. ar. 2. q. 2. Aliū b. Tho. ea. di. i. 4. suo. mod⁹ Bona. tal ē dīc n. sic. Tā mīa q̄z iusticia dīna triplē p̄siderari p̄nt. s. cōit p̄p̄e. et magi p̄p̄e. et p̄ de iusticia dī/ cam⁹. iusticia. n. cōit accepta ē qdā dine bōi/ tis p̄cedētia. p̄p̄e ē i retributōe p̄mīoz qdā li/ beralitas. Adag⁹ ar. p̄p̄e ē i punitōe maloz q̄ dā seueritas. Silr dī mīa dicam⁹. nā mīa cōit dē ē dine bōi/ atz qdā affluētia. p̄p̄e ē in si p̄ errogatōe p̄mīoz qdā benignitas. magi p̄p̄e ē in subleuatōe mīfīaz et maloz qdā pietas. Accipe illa s. cox mōs cōpā. lo. Vñ accipe p̄mū modū iusticie et p̄mū modū mīe. s. p̄ dine bōitatis p̄cedētia q̄ ē p̄mū mod⁹ iusticie. et dīne bōitatis affluētia q̄ ē p̄mū mod⁹ mīe. et tūc dīc q̄ s. istos mōs i oī opē dei sūt iusticia et mīa qm nīhil de⁹ ex affluētia sua bōitate facit. qd ē nō sit s. p̄cedētia sue bōitatis. et p̄ p̄ns qdēuq̄ illud cēt nīsi diceret bōitatē nūq̄ facit. vñ s. ex affluēti bōitate posset de⁹ ipiū et nephādissimū hō minē iustificare et glificare. tū nūq̄ faciet. qm nō decet suā bōitatē. Accipe s. modū. s. boni/ tatē dei i superrogatōe bonoz et p̄mīoz. et li/ bertatē i retributōe p̄mīoz p̄z q̄ sp̄ ista cōcur/ rūt i oib⁹ opib⁹ dei. Nā si de⁹ cūpiā bona et p̄ mīa n̄ retribuit nisi mei ēi. et s. iū ē qd mērit

ad Ro. 8. Nō sūt digne passiōes b^o feli ad
futura glia. Iō si illa tribuit s^o meritū tribuit.
v. p. 3. Accipe 3^m modū. s. dīnā pietatē in sub
leuationē miseriāz et maloz et seueritatē in pu
nitōe maloz. p. 3. et q^a dīnā mīa et iusticia se sp
sit associat qm nūq³ de^o ita seuerē pūit qn aliq³
pene dūit relaxet v^l minuat vt dicit i p^osoni
b^o sequētib⁹. Et hīc dīcī do. Bona. colligit
p^ofect⁹ se sus ist⁹ vīat⁹. v. 3. q^a f. 3. p^omū modū iu
sticia et mīa sūt i oī ope dei s. 3. modū f. 3. tū sī
in ope retributōis bonoz et f. 3. 3^m modū sūt tū
in retributōis penaz et supplicioz. al⁹ tū et al⁹
Inq³zū. n. retribuit hōi qd meruit: tūc ē iusti
cia q^a tribuit vnicuiq³ qd suū ē. i. q³zū v^o retri
buit s^o id qd meruit vt in retributōe bonoz v^l
ifra id qd meruit vt in retributōe supplicioz: sic
ē diuina mīa. Nec de intēdōe p^ofati docto⁹is.
f. 3. v^o The. in 4° v. 8. in oī ope dei dīnam
mīaz et iusticiā p^ocurrē sic oīdūt: dīcēs q^a opa
tio dei ē q^a qdā mediū inī deū opātē. et ip^oz
opātū. Q³ ē at mediū aliq³ mō p^oicipat de exte
mīa. et iō in oī ope dei oī aliqd inueniri ex p^ote
ip^oz dei opāt⁹ et aliqd ex p^ote opanti ad qd ip^oz
opatio dei inīnct. Et p^ote igit opāt⁹ erigūt vt
sit suphabūdātia i collatōe bñficioz. et i dīmi
nutōe penaz cū ipse de⁹ sit excellētissim⁹ opa
tor. Et i hac suphabūdātia collatiōis bonoz et
dīminutōe penaz p^ostīst dīnā mīa. Et p^ote aut
opāt⁹ regūt receptio. vt. s. recipiat id qd dēns
ex tali suphabūdātia p^ostāt. hec at receptio sūt f. 3.
p^oportionē recipiētis. i. f. 3. qd ē disposūt⁹ p^o me
ritū ita illā collocatōz suscipiat. et i h^o apparet dī
uina iusticia. et ita dīcē ip^oz app³ q^a in oī ope dei
aliqd mīe et aliqd iusticie reluceat. Nec mīe iu
sticia repug³. nec e³ qm mīa nō ē laudabil⁹ mīa
sūt f. 3. rōnē rectā: q^a ē regla iusticie siue f. 3. ordi
nē sapie i dīnis. Nec mīa iusticie repug³. q^a
elargiri aliqd s^o debītū de bōis: v^l circa dīnūz
de mal⁹ nō ē iusticiā. s. p^oter iusticiā. et iō nec
imēstas mīe excludit iusticiā a dīno ope: nec
imēstas iusticie mīaz. Iste ē mod⁹ p^ofati docto
ris. f. 3. h^o inges p^o Amb. ego volo oīdē aliqd
eē op⁹ i q^a tū ē vñū p^odcōz. et p^o h^o p^oz i ope crea
tōis. Mā iusticia p^osupponit dūitū et mīa p^osup
ponit mīfā: s. creatio nībil p^osupponit. a. rē.
2° p^oz in pūitōe alteri⁹ qm vñ⁹ p^o alteri⁹ cri
mine pūit. p. 3. q^a h^o nō ē debītū. q^a talis sūt me
ret. et p^oz nō ibi iusticia nō ē. vñ pūit pulchra
re glā in. c. cognōtōe de p^osonib⁹ q^a tal⁹ ē. Rēz
q^a culpa caret i dānū vocari nō puenit. et gl. su

p^o vbo culpa dīcē sic. Q³ ē legūe sūt penā nō
meret. C. de adul. l. grace. cū p^octā suos dēcāt
tenē auctores. C. de pe. l. scissim⁹ et c. de his q^a
sūt a maiori p^ote capl. c. q^a sūt. et pulchre ibi de
h^o. q^a qm aliq³ p^o alteri⁹ p^octō pūit nulla vī ibi eē
iusticia. Et h^o p^ofirmari pōt exēplo. Mā dauid
peccauit et p^oplus pūit⁹ ē. r. R. v. l. sūt p^o p^octō
Layn maledict⁹ ē Lanaan. Ben. 9. rē. Ite
p^octō israhelitar⁹ archa dñi. p^obilistia tradita
ē. itē p^octō Achān plebs i māib⁹ Josue tradita
ē. Josue. 7. itē p^octō belī p^opls i māu p^obilistioz
corruit. i. R. 4. in p^o p^octō. hec nōnī. i. q. 4. f. 3.
itē p^octō. Ite arguit sic. vbi nullū meritū p^ocl
sūt ibi nulla iusticia ē: s. in ope iustificatōis ip^oz
nullū meritū p^ocessit. g. rē. Ite q^a ē iusticia iustā.
qm Jacob et Esau anq³ nati essent. aut aliqd
bonū v^l mali egissent vñ⁹ ad glā al⁹ ad penā
elect⁹ ē. Ite q^a iusticia ē iustā: vt q^azto q^a sūt me
lior tāto mag³ bonis spalib⁹ carer. et q^azto p^oior
tāto glōsior. Job. 21. Quare g³ ip^oz viuūt rē.
Quid dicā de puer⁹ decedētib⁹ sine baptisino
q^a acerrime dīne vīfōis p^oea plectūt vt sepe oī
sūt ē. Sūt et q^a iusticia sūt sine merito baptizati et
moriētes ad celū volāt. et p^opha decāt. Non
sūt p^octā nra rē. Ergo ibi nō ē iusticia. et glōsa
sup illud. ps. Et vltis et iniquitate rē dīcē sic.
p^oius ext de⁹ in penis q^az cōmissū sūt i culpis
ergo ibi nec iusticia ne mīa. et Ista. 40. c. dīcē.
p^oterea q^a in aliq³ op^orib⁹ nō sūt mīa: sed
sola iusticia: p. 3. Apoc. 18. Quānū glōrificauit
se rē. p^olures al⁹ habeo rōnes: s. istis respō
deas ad p^ons. Reuera ista optima sūt aīa mea:
et nō parua indigent attentōe. Et iō aīa pono
in regulas q^adam: quib⁹ inspect⁹ aīo rōuolues
tu apte oīum rōsiones. p^ouina regula est ista
q^a dīnā iusticia qm q^az cōsistit in retributōe meri
toz qm q^az in dīne bonitatis cōcedentia. Ista re
gula patz. ex dictis s^o in mō exponēdi dñi Bo
naue. Et qua sequit⁹ q^a in creatōe nō relucet iu
sticia sūt retributōe meritoz: s. sūt cōcedē
tia dīne bonitatis. Nam iustū ē et vnaq³ res
sic in creatōe sua se habere: sic dīne bonita
tis cōcedebat: et in dīna sapia p^oordinatū exta
bat. Sūt dicat⁹ q^a in ope creatōis fuerit diuina
mīa: vt mīa dīcē dīne bonitatis affluētiā: vt p^oz
tūcenti. Secda regula est ista. q^az q^az p^oz
nīat sine culpa nō tū sine cā. Et h^o exp^ote pōit
glō. sup dēā in solutōe qōnis adducēs. c. reno
uantes. 22. di. et c. de p^ouilegijs. c. antiq³. Ista
regula ist⁹ glō. duo p^oncipaliter dīcē: p^ouina ē

q fine culpa vel sine ea nemo puniendus ē. Et
cordat hunc pñ alia glo. in. c. antiq. et de pñle/
gijs. et dñm. c. renouat. 22. dis. et ē hodie ter.
in. c. sine culpa. de re. iur. li. 6. vñ accipiat hec
doctrina. si cessat ea culpa nulla iuridice dz i
poni pena. vt pz in iurib⁹ allegat⁹ p glo. sup⁹
allegat⁹ sup. c. cōfessio. Et h idē nōt Inno.
in. c. q in ecclia: et de pñlomb⁹. Scdm qd
pñcipalr pñt hac regla nra ē q fine culpa pñt
aliquis puniri: nō tñ sine cā: pz in iurib⁹ p dñm
glo. allegat⁹. et pñcordat Bar. i. l. fi. C. si pñ ius
vt vtilitate publicā et in. l. si hz legē. C. de iure
reipublice. li. xj. et in. l. omnes populi. ff. de iu
sticia et iure. et Inno. et Jo. an. in. c. in nra de
iurijs et dñno dato. et angel⁹ in. l. bñ a genone
C. de qdrñi pñscriptōe. et glo. p Bal. in pñbe
mo digestoz in pñ. Mas pñcordat⁹ posui
vt cernas aia mea qz recta sit iusticia dei: vt. f.
nemine sine cā puniat. Et qd⁹ pz rñsio ad mlt
ta exēpla sup⁹ adducta si bñ cernis. 3⁹ regla
est ista q. l. i iusticia de impij nullū meritū p
cedat tñ pcurrit dñna iusticia: vt iusticia accipit
p pñcedētia dñne bñtatis et ē hz exēbitōz pro
missi: vt dic glo. sup illud. ps. Vt iustificeris
in fñmōib⁹ tuis. Iustū qppe ē postqz dñ⁹ pñi
fit peccātib⁹ qz qz hora veniā peccātib⁹ se veniā
largiturū: vt illud seruet. Et sic pz rñsio ad id
ē qd dicebat de iusticia de peccātib⁹. 4⁹ regla
ista q. pena est mēsurā culpe. Nec regla pz in
c. sanc. et. 2. de offō delegat⁹: et in. c. si dignuz
et de homicidio. Mō pono ter. ad lram ppter
breuitatē. ut ita sonāt. vt dñt. Et q regula seqt
istud corclariū qd⁹ qz pena ē mēsurā culpe
seqt q. si qz dz puniri p mō culpe puniat vt p
culpa leuissima: leuissime puniat. vt. l. sciaz. §
q. cu. ff. ad. l. acq. Et p leui culpa leuiter puniat
vt. l. caloz. ff. de re iudicata. et l. q. edes. ff. de
incendio et naufragio. et in. c. cū dilect⁹. de ac/
cusatōib⁹. Et vbi erigit lara culpa nō puniatur
ex leui vel leuissima. vt nōt in. l. si qz nō dicaz
repe. C. de epīs et clericis. p Linū et Bal. Et
in. l. i. C. de sicarijs. et p Bar. l. i. ff. de legi/
bus. et pñi⁹ in repetitione legi. q. nerua. ff. de
positi. et in. l. i. ff. si qz testō iussus fuit. Qua
re regulariter tenēdū est q. hz qz tñtate culpe dz
et plagaz mod⁹. et h est qd dñt Apoc. is. Et tñ
glorificauit se et. Qd btus Tho. in. 4. di. 46
sic exponit. dicens q ista duo. f. pñ et qz tñ non
dicūt neqz impōnāt ibi eqñtate qz tñtatis sed p
pñtōis. et dic q. pena pñtōis ad culpā pñt du

pliciter accēdi. aut in gnali. f. aut in spali. In
gnali sic intelligit. vt q peccauit puniat: et qui
multū peccauit multū puniat. In spali. et h du
pliciter. aut accipiendo pñtōis pñe ad culpaz
fñm debiti culpe absolute: aut pñsupposita mīti/
gatione dñne mīe. q aliqd sp de pena dñmūt.
Ad dñ ad pñtōis dic ipse doctor q. p et 2⁹ modo
mīqz de pñtōis cōdignū. qz sp multū pec/
cantes multū puni. nec aliqd de pena taratōe
q p dñne mīe mītigationē remanet: relaxat si
ue dñmūt. Quātū ad hz modū sp puni qz
cūtra pñdignū. qz. f. nō tñ pñt qz qz tñ p culpā
meruit. Ista rñsio et modificatio videt bona:
tñ ipse ponit aliū modū. et dic q ista eqñtatis p
portionabilitatis nō ē qz tñtatis: et nō ē attendē
da fñm pñtōis pñe ad culpā: hz hz pñtōis
nē duoz peccatū ad duas penas. vt. f. q. pl⁹
peccauit plus puniat. et fñm qd exordit in pctō
sic excedat in pena. Et sic intelligit de sunt oēs
auctes q vident eqñtate culpe et pñe demon/
strare. Nec sūt vba ei⁹ et dic hūc dicendi mo/
dū et veriorē. Ad ibi multū placet in practica
ali⁹ mod⁹. Et his apparet respōsio ad auctē.
Apoc. sup⁹ allegat⁹. Ad auctes vñ q dicunt
duplicare penā. dic btus Tho. ibidē q illa du
plicatio nō intelligit fñm excessū pñe ad culpā
in duplo: hz q hō in duob⁹ puniet. f. in aia et i
corpore. Et illud glo. pl⁹ erigit in pñis qz pñt
sū sit in culpis: dic ipse q intelligit qz tñ ad tñp
durationē. qñ p delectatōe mōmētanea pena
istiget cōna. Que at iusticia sit h. vt p pctō mo
mētaneo pena det cōna pluries oñdim⁹. et sic
ex his pz rñsio ad auctes in oppositū adductas
Et pñt alie sicqz adduceret: exponat. ad illd
de pueri sine baptismo deccētib⁹ pz q. nō sit
sine cā. Vel dic fñm btū Tho. q et illis sit mīa
cū nō solū pctō originali debeat pena carētie
visiōis dei: hz et iā nāc pñt an. hilato. fact⁹ g
cis ē q pñt in esse. Quid aut melius sit: an
non esse: an esse et esse in pñis: dicetur conclu
sione tertia sequenti. Quare anima cara claret
q miser: cordiaz iusticia in omnib⁹ dei opib⁹
inueniuntur. quare et.

Et in celo et mīa expādit. Lōdo secūda.
Lape faz pñlōne vñ. nō solū i h mū/
do vbi pctōis i mīa viuit hz et i cel
vbi nulla mīa ē suā mīaz de⁹ erpan
dūt ita vt oēs ex ea pñcipēt. Vbi tres igr am⁹
vi. vñ. pñia vi. ē ista. an de⁹ iuste possit dā
nare pñtōis. 2⁹ vi. est. vñ sumit sumā iusti/
tatis

cia dei: filii et summa mea est. 3^a Vi. e. Quare
i celo sit mia dei cu ibi nulla sit miseria. Et
ad pma Vi. distigue o3 d duplici potetia di vt
coit doctores distigue soler v3 q duplex e po
tetia dei. s. absoluta et respectiua. potetia dei ab
soluta respicit res absolu vt. s. hnt et a deo tm
potetia respectiua res creatas respicit s3 ordine
que vnicuiq rei s3 eaz pcedetia ididit. Et h
seqt q licz de possit d potetia absoluta danare
p detz no tm de potetia ordiata. Sic. n. ordia
ut vt q bti sut ppetuo saluet. Et licz et de pote
tia absoluta h facit possit tm de eade potetia nu
q3 id facit: q3 diceret sua bonitate bonia mala
etnaliter dare. Et licz i vita pnti h faciat: h tm
sit ad utilitate ipsoz testate. Brez. mala q nos
h pmut cu ad deu ire copellat. qre et. Et tu
ad faz Vi. dico q id de d sume iust q: nullu
malu relinqt ipm. Adaz. h. i. Amē dico vob
q de oi vbo qd locuti fuerit hoies sup tra: in
die iudicii reddet rone et si de vbo qd de sco.
Silt dr sume misicors: q3 nullu bonu relinqt
irrenueratu vt Aug. ait. et Cassiodor i eplis
suis. Irrenueratu no reliq qd teste scial au
daf. et idē Equu gppe e vt vnicuiq pficiat la
bor su: et sic expēdēdo cogit in comoda: ita
cu reb pfectis pseqt augmēta. Ad hoz decla
rationē ē nōndū et bñ q qdā vires sūt qz p
fectio p accessu ad sumu atēdit cuiusmodi est
charitas et qdā sūt qz pfectio atēdit p accessum
ad mediū: vt iusticia et mia. vñ nō sume iustif
dicet p excessu seueritat et recessu a mia: sed p
recessu ab iusticia. Silt nō dicet sume miseri
cors p recessu ab oi inflicōe pene: s3 q3 tm mi
seret q3tm vnicuiq pueniēs ē: silt et tm punit.
Et h seqt quō in iustificatōe pctōis mia et iu
sticia se habeāt. Duo. n. sūt in pctōe. s. offēsa
ipsa et reat ad penā etnā. Adia remittit penā
etnā: et iusticia illā comutat in penā tpalē: vt
sic mia et iusticia iuicē i iustificatōe pctōis am
plexet. Et crē accipe possum de baptismo.
qm baptisū s3 libret a penā etnā: nō tm a pe
nā tpali: q3 misce penalitates tā i corpe q3 i aīa
p baptisū patimur vt p3 i iuicē. sic ad ppo
fina. h et ponit do. Bonauen. i. 4. di. 46. qre
et. Et tu ad trā Vi. dicūt qdā q i celo nō est
mia aliqb rōib motū q: mia miseria p sup
ponit. vt ex pcedētib. p3. In celo at nulla mi
eria ē: q3 ibi neq3 luct n3 clamor et. et abster
get de o3 lachrymā ab oculis scōz. g et. Itē
et glo. sup illd Xcui. 15. Sabbatū regētōis

et. dic sic. In snfo cessabūt mādata euāgelica:
s3 in illa potissimū mādatū ē de mia. Adaz. 5.
bti misicordes et. et estore misicordes et. g ibi
nulla erit mia. itē et Aug. i li. de charitate. tol
le inqt misos et cessabūt opa mīe. Et ples sūt
ad h auctes. qre et. S3 reuera aīa mea i celo ē
maria mia. s3 distigue qm duplex ē mia vna
relatās l dispēsas circa pena vt culpā: alia con
seruās. vñ i celo nulla sit mia relatās cul
pā vt dispēsas penā. q3 nullū ibi incircūcis vt
imūd. Ista. 3. m ibi ē summa mia p suans. qm
nisi de de sua infinita clemētia btōs et angelos
p suaret. i ē sua nā et nibilū tēderet: vt coit di
cūt Aug. et ceti sci. vñ Damas. D ē inqt crea
bile vñibile ē ad sui nā ad nō ē pueribile. q
re et. Et ista sufficiāt p pnti cōclusionē.

Ad i inferno ē et mia dei. Lēcto tertia.
Ecipe tertiā pcedē. v3. et in inferna
a maria et irrecupabilōes dānati et spi
ritus reprobi viuāt: ipsi tm et de diuina
mia picipāt. vbi tres ingram. Vi. v3. Adia
Vi. ē ista. v3 tāta debeat ē mia vt tāde stat
to pē oēs saluari dbeat: tā hoies q3 demōes.
2^a Vi. ē ista. Qui sūt illi q in inferno dei mi
sericordiā cōseq. 3^a Vi. ē ista. Ad dānatis
meli cēt: an nō ē: an ē et in penis. Et tu
ad pma Vi. dic Aug. xi. d ci. dei q digenes
istū opiniōis fuit: vt oēs dānati et cōnumera
tis demōib in fine mūdi p dīnā mīam salua
rent. Et de h vis tua aīa mea aliq3 venenosif
finas et critiales audire rōnes. Arguit. eniū
sic. Sap. xj. dr misereris oībz dñe. et mibil odi
sti cor q fecisti. S3 in oia cōnuerāt et demo
nes et dānati oēs. g et illoz miserebit de. itez
Ansel. li. cur de hō. sic ait. Mō ē iustū vt de
creaturā rōalē quā ad bñtudine fecit oīno pire
finat: s3 in rōalē creaturā cōnuerāt dānati. g
illos in eternū pire nō sinet. itē Ven. 6. dicūt
Mō permancebit spūs me in eternū. q3 caro ē
s3 spūs dei vt ibidē glo: dic accipit p indigna
tione. Indignatio at dei et penā quā infligit vi
dent idē ē. g si spūs nō pmanebit. i. indigno
dei in hoie in etnū. nec pena silt. Itē si chari
tas scōs i via manet vt p cor oīet inimicis: a
fortiori et in celo. vbi ē cōsumata charitas p dā
natis orabit et cū cor orōnes nō debeāt vane
aut casse cēseri videt q sicut salu atōes effe
ctū et p pns dānati in fine saluabūt. Et h inuit
pa. cū ait. Mūgd i ira cōtinebit mīas suas q3
dicat nō. Ira aut dei punitio et ē. g et. Et dō

in. ps. hoies et iumēta saluab dñe. h̄ expōit d
rigenes. s. hoies. i. rōnales creaturas et iumē
ta. i. demones. Ad h̄c alie s̄t ad h̄ auctes extō
te p. pphanos hēricos: q̄s cā bre. omīto. Tu
vō aia mea doctrinā accipe salutarē q̄ i infer
no nulla ē redēptio. Et h̄ tibi pbo aucte: rōe
et ex. Aucte qdē. audi p̄ d dcmōib⁹ apoc.
10. Diabol⁹ ingit q̄ seducebat eos misiss ē in
flagnū ignis et sulphur⁹ vbi beſtia et p̄fudo p
phe. cruciabūt die ac nocte i ſclā. s. sed per h̄
ſclā ſclōz in ſcriptura ſolet etnitas deſignari:
q̄ rē. Jte et Mathei. 25. dī. Jte maledicti in
ignē etnū q̄ parus ē diabolo et angel⁹ ei⁹. Jte et
et Damascen⁹ ait. H̄oc ē hoib⁹ moris qdē āge
lis cāus: s̄ āgeli p̄ casū irrecupabiles fuerūt:
q̄ et hoies ſilr p̄ mortē. Auctes p̄ſes addurius
s. ſeria ſa p̄me dñice q̄drageſime i 3. p̄ſidera
tiōe: vide ibi ſi placet. 2. h̄ vi. p̄baſ rōe. Mā
ſi i fine oēs ſaluareſ ſeq̄ret q̄ oēs poſſent ad
libitū offēdē deū: et mūdo gaudē: et poſtea vel
let i nollet dñs ſaluaret eos. Quis ille tā amēs
q̄ nō libent h̄: et i celo gaudēt qdē tū ipōſſi ē vt
aūt ſci: qm̄ q̄ h̄ ventrē et illic mētē iplcamus
oio ipōſſi ē. Jte arguit ſic. Sic p̄ puerſionē
ad bonū angeli boni effectiſt. ita p̄ puerſionē
a bono qdē ē ipſe dñs āgeli mali ſci ſc̄. ſi q̄ miſa
maloz angeloꝝ aliqñ timinabit et finiet p̄te: q̄
et ſelicitas et bñtudo bonoz aliqñ finiet et imi
nabit: qdē erroneū ē dicē. Silr et p̄ formari rō
d alijs dānat. 3. h̄ vi. p̄baſ et dīc vt placz
qm̄ crepla pla ſi: et q̄b⁹ ſeq̄t q̄ nō oium miſe
biſ dñs: s̄ tū eoz q̄s dignos miſeri dina iuſti
cia noſcet. Vel dicat ſm̄ bñm̄ Tho. q̄ illa di
ſtributio miſer⁹ oium intelligit p̄ gnib⁹ ſin
guloꝝ: et nō p̄ ſingul⁹ genēz: vt ſuſenſ⁹. Ad i
feris oium. i. d ſtatu vic: q̄ iudeoz gētilium
et: miſtus ē dñs: s̄ nō oium: vt p̄z deñ. Anſel
mi intelligit dñā rōnali absolute: vt ſi ſenſus
De nā angeloꝝ et dñā hoium mortaliū nō eſt
iuſtū. neq̄z dñe bonitat⁹ dignū p̄ire. Vñ nec
oēs āgeli: nec oēs hoies dānati ſi: et p̄ p̄ns ni
hil p̄hibet al. qdē eoz dānari: et aliq̄d ſaluari: et
i his q̄ ſaluāt iplēſ dīna volūtas nām rōnalez
creās ad bñtudiſ ſinē. Illud āt deñ Beñ. in
telligit dñe h̄oie ſm̄ gen⁹ ſuū: vñ indignatio illa
ablata fuit p̄ xpī paſſionē ad Lok. 3. p̄ſaciſ
cās p̄ ſanguinē cruci ſue q̄ i cel⁹ et q̄ i tris. Et p̄
p̄ns ſeq̄t q̄ bi q̄ i hac pace ſcā p̄p̄m manē per
poſſi neglexerūt: iuſte debeāt i etna pena cruci
ari. De ofonib⁹ āt ſcōz dñt Aug. 11. d. ci. dei.

et Breg. 15. mox. et in. 4. dialogoz q̄ ſeti in
hac vita mortali: iō p̄ inimicis orant vt puer
tanſ: qm̄ q̄z diu viuūt ad cōuerſionē bñtiant:
ſz n̄ ſic d dānat iō p̄ eis nō orāt. Et certe ſi ſus
ſcl d̄ coꝝ iimicis certificarēſ q̄ p̄ſciū cēnt vñ
q̄z p̄ ill nō orarēt: q̄re rē. Et ad ſaz ve.
dico q̄ mīta h̄ qdā d. xerūt. Mā ſi q̄rim⁹ q̄ ſi h̄
q̄ debeāt i inferno dei h̄re mīaz. Quidā rñdēt
dicētēſ q̄ oēs baptizati: et illd m̄ſip̄r. p̄bāt. p̄
p̄ 2. Mar. vi. Qui crediderit et baptizat⁹ fuerit
ſalu⁹ erit. ſz oēs xpiani ſūt h̄oī: q̄ oēs ſalvi erūt
Jte Jo. 6. Qui manducat meā carnē et bibit
meū ſanguinē h̄z vitā etnā: ſz oēs xpiani h̄oī
bo coicat. q̄ oēs ſinalr ſaluabūt. iſta ſufficiant.
ſz ſn̄era n̄ ſic aia mea. audi apl⁹. i. Cor. 6. in
regnū dei nō poſſidebūt. et. i. p̄. 1. dī meli⁹
erat eis viā vitat⁹ n̄ agſcē q̄z ō agnitā retro
ire. Sz illi q̄ fidē xpī n̄ coguerūt etnāl⁹ puniēt
q̄ et h̄i mali xpiani. iō Jaco. i. c. dī ſi ides ſine
opib⁹ morua ē et 2. Mar. 7. nō oīs q̄ dixerūt mi
hi dñe dñe itrabūt i regnū celoꝝ ſz q̄ fecerūt vo
lūtatē p̄ris mei q̄ i cel⁹ ipſe itrabūt i regnū celo
rū et in mīſis locis legim⁹ q̄ ſinaliter in fide p̄
manētes a pena etna nō erunt imūnce: niſi et
ab alijs criminibus reperi. ſ. absolute. Et ad
auctem p̄mā in oppoſi. ſi dī q̄ intelligit de ſi
de iſormata: in q̄ oēs q̄ iuēñ ſuerūt ſinalit⁹ ſal
uabunt: ſed tali fidei non ſolū opponit iſide
l. tanis error: ſz et p̄m̄ mortale. Silr ſa auctas
intelligitur de ſpirituali et non corporalit⁹ m̄
ducantibus: qm̄ q̄ māliter vel corporaliter tñ
ſūmit: et nō ſpiritualit⁹ iudiciū ſibi mādncat et
bibit: vt dic apl⁹. i. ad Cor. xi. c. Alij āt dīc
rūt q̄ nō oēs xpiani: ſz ſolū illi q̄ mīam i alijs
oñderūt ſinalit⁹ ſaluabūt. Et ſic p̄bāt. Jac. 2.
Iudiciū iq̄ t ſm̄ mīa fiet illi q̄ n̄ ſec mīaz q̄ a
rio ſeſu q̄ fecerūt mīaz ip̄e et mīaz p̄ſeq̄t. Jte et
mar. 15. Mō dānat niſi n̄ faciēt ſmīaz. d. Eſu
riui et. Jte 2. Mar. 6. dimitte nobis debita nra
ſic et nos dimittim⁹ et. Jte alibi. dimitte et dī
mitteſ vobis. Jte gl. ſup illd. i. ad Thi. 4. pi
tas ad oia valet. dic dñs ſūma diſcipline xpia
ne i mīa et pietate ē quā aliq̄s ſeq̄ns ſi lubricuz
carnis patit⁹ ſine dubio vapulabit: n̄ tñ p̄bit.
Si q̄s āt ſolū exerantiū coꝝpis hūerit: p̄hēnes
penas patiet⁹. h̄ ibi. Et q̄b⁹. Vñ p̄z q̄ ſi q̄ ad pie
tatē ſe exerceat et i p̄tis carnalib⁹ vinceret: nō
dānarēſ tñ i p̄petuū. ſz neq̄z iſte mod⁹ dicēdi ē
ver⁹. audi apl⁹. i. Cor. 6. Neq̄z fornicarij ne
q̄z aduſti regnū dei poſſidebūt. Sz multi exer

223

ceteros se i opib⁹ mīc: talē vitam trahunt: q̄ rē.
Itē Jac. 7. Quicūq; legē suaueri: offēderit
at i vno: scūs ē oīum rē q̄ quis opa mīc fa-
ceret: et i alijs offēdet: nō pp h ab etna morte
libaret. Itē sine charitate nō saluari p̄t. Ista
ē cōis oīum theologoz schola: s; si q̄s opamīc
facēt: et i alijs mortalib⁹ rē cēt: planū ē cū cter
nālū mori: qm̄ aīa q̄ peccauerit p̄a morietur.
Ezech. 18. Idropica dico ad p̄mā auctem q̄
oēs illi mīaz p̄seqnī q̄ ordiate mīaz ipendunt
ordiate at nō ipendūt q̄ seipos i mīfando negli-
gūt. Iō aug. ait. Itē acē elpam ē facē mīaz: si i
telligi a te icipe rē. Ad aliā dī q̄ nō solū fīct d
epib⁹ mīc examinatio et snatio: s; de h vide
s. seria fa p̄me dñice. Ad illud glo. dico q̄ in
telligū d lubrico p̄ci veniat qd p̄ opa mīc pōt
lauari. Et si intelligit d mortali: tūc d; intelligi
q̄ opa mīc disponūt ad p̄mā: q̄ mediātē p̄ci
tens nō moriet incinū. Lōcordāt Aug. vbi
s. et bñs Tho. i. 4. et cōiter oēs. Iō Va opi.
ē q̄ soli xpiani sine p̄co mortali morietes a pe-
nis iferni totalit liberabāt i p̄petuū: q̄re rē.
Itē ad inā vi. dico gnālū: cū ē fī nobilissi-
mū qd i nā et dānati sint i rex nā: meli⁹ ē ipos
ēē et cē i p̄cis q̄z simplr nō ēē. Et i h vi dicūt
doc. appet i dānat mīa dei: qm̄ cū p̄p̄coz p̄cā
deberēt extenuari. i. anibilari ipos pp suā ifi-
nitā clemētiā i cē p̄fuar. S; dicēs p̄. Mā xps
d̄ Juda dicit. Adeli⁹ erat ci si nat⁹ nō fuisset. et
Apoē. 9. dī. In dieb⁹ ill⁹ desiderabunt hoies
mortē: et fugiet ab eis. Itē si i mūdo vi mīfā
fugiat mortē clamāt. Vñ boe. i. d̄ p̄so. Deu
bcu q̄z furda mīfos auertit aure. Et flētes o/
culos claudē secua negat: a fortiori et damnari
mortē appetē dūt: et p̄ p̄ns nō ēē. Lariendo
aīa mea te ista q̄re: q̄ pul: perria h accipies.
Itē ad p̄mā auctē t̄rcs si mōi rīdendi. p̄
mod⁹ ē. Adeli⁹ erat illi rē. sic expone: q̄ meli⁹
us ē nō offēdē dēū et nō ēē: q̄z offerēdū dēū et
ēē: et p̄ p̄ns q̄z dēret pōt⁹ eligē nō ēē q̄z offē/
dē dēū et cē. Adeli⁹ igit fuisset Jude nō ēē q̄z
q̄z fuisset: et sui dñi p̄dūorē extulisse. Et h; hūc
sensū pōt expōni illud Job. Vtina p̄fup⁹ ēēz
ne ocul⁹ me⁹ viderē. i. malūiss; nō fuisset q̄z dēuz
offēdē. Si q̄z d̄ auctēb⁹ lib⁹ aiūt. Ali⁹ mo/
d⁹ dicēdi ē q̄ nō ēē simplr sumptū nō ē malum
ad h in arg^m pōt deduci. c. cū accessissent cē d
p̄stītiōib⁹. vbi agūt d̄ dignitate p̄miceriatul
quā qdā ipetram a sede ap̄lica iāq; vacātē cū
m̄ cap^m sin statutū fecisset: et ab eadē sede ap̄lica

p̄firmatū fuiss; q̄ p̄miceriat⁹ dignitas i eccl̄a
Tulnensi vltēri⁹ nō ēēt. Vbi colligūt docto.
istud notabile qd nō ē vacare nō pōt. Lū q̄ ta-
lis dignitas sublata ēēt: vacare nō pōt. Va-
cario enī p̄supponit ēē: et iō qd nō ē nō vacat:
ēē d̄ despon. ipub. c. ad dissoluendā. et d̄ eccl̄e
sija edificandis. c. ad audientā. Sic ad p̄po-
sitū qd nō ē malū ēē nō pōt. S; cē pus et po-
stea nō ēē h malū ē: q̄ p̄uat optio bono. Quā
ob rē aut q̄ meli⁹ erat Jude nō fuisset simplr
s; postq̄z fuit: p̄z q̄ nō erat illi meli⁹ nō ēē: si
enī simplr nō fuisset: nec bonū nec malū pas-
sus ēēt. S; iste mod⁹ mibi nō placet. Mā qm̄
aliq̄ duo p̄pan^t: o; q̄ i aliq̄ cōpēt⁹ fm̄ magis
vel min⁹ vlt⁹ file: sic p̄z d̄ duob⁹ albis: si at vnū
cēt albū et alter nō: p̄z q̄ i albedine cōpari nō
pōt. Sic ad p̄positū qd nō ē simplr nō ē bonū
neq; malū: bonū enī vel malū p̄supponit ēē
Quō q̄ fieri p̄pario ad nō ēē simplr: et ad ēē i pe-
nis: cū ēē in penis aliqd de bonitate habcat
nō ēē aut simplr nullā q̄ adinuicē cōpari non
pōt. Ista rō sumit a fili a frācisco maronis in
p̄logo p̄mī sniaruz. q. 3. s. his suppositis rē.
Iō dico sic saluo iudicio meliori: q̄ p̄dicta v-
ba attendēda sūt: dicūt enī. Adeli⁹ illi erat si
natus nō fuisset. Si natus dicit et nō simplr si
nō fuisset: qm̄ si natus nō fuisset: et in vīo ma-
tris extinctus: aīa eius ad limbū vel finū pue-
roz: et nō ad penas infernales portata fuisset
Tene qd tibi placet. Iō alij auctatib⁹ et rō
nib⁹ q̄ fieri possent: p̄bates meli⁹ ēē rē nō ēē:
q̄z ēē in penis: ē notandū fm̄ bñm Tho. i. 4.
di. 50. q̄ nō ēē pōt dupl^r p̄siderari. Vno mō
fm̄ se et simplr et absolute: et sic nō pōt ēē appeti-
bile: cū nulla habeat boni rōnem: sed si pura
puatio. Alio mō nō ēē pōt accipi. pur ē quid
ablativū et remor: nū pene vel mali vel alteri⁹
nocumēt: et h mō nō ēē accipit rōnem boni
Mā carē malo qdā bonū ē: vt dicit phus. 5.
ctibi. Et fm̄ hūc modū meli⁹ ē dānat nō ēē q̄z
miseros ēē. Vñ gl. sup illud Adiere. i6. Adā
ledicta dies in q̄ natus sū ait. Adeli⁹ ē nō ēē
q̄z male ēē: et p̄ p̄ns dānati h mō et q̄cūq; mīsi
volūate deliberatiua eligē p̄n nō ēē: q̄re con-
cludi cō: relarie pōt q̄ nō ēē nō ē eligibile p̄ se
s; p̄ accūs: et sic patet ista veritas. Et p̄ p̄ns to-
ta ista mā de mīa. Ille q̄ nobis mīfreat q̄ no-
bis hec scribendi dedit facultatē hic p̄ grām et
in futuro per gloriā. Amen.

Itē etia fa quarte dñice quadragesime d̄ ho

nore ecclesiarum: et de honore earum a fidelibus
impensio: fimo in ordine. 17.

Domus mea do

Domus oronis vocabitur. Adarci.
xi. Et sit dei mia supiori fimo de
fati vidui? merito hodie uo die
videdū ē q̄i loco p̄gruētius accommodatiūq;
dina ipa mia possit repiri. Et dñs ait. Dom⁹
mea dom⁹ oronis vocabitur. s. ille loc⁹ vbi apt⁹
atq; facil⁹ dei mia recipi. S; beu mīse Italic
p̄chdolo: nō paz. Hodie enī qd deo dedica
dū ē: ipio sathane p̄secram⁹. An cernit? sce
lestissimū i ribalda italia: vt ita loqr errore s; b
onū. Ecce enī scē dei: et tēpla sacra deo ho/
die p̄stibula et lupinaria sūt. Inde dñs hodie
clamat. Dom⁹ mea dom⁹ oronis vo. In qui
bus vbi tres pulcherrimas consideratiōes
faciamus v;.

Ecclesiarū dei debitā honorationem.

Ecclesiarū dei singularem roborationem.

Ecclesiarū dei vituperosa calūnationem.

De glorioſa ecclesiarū dei honoratiōe. L. oſi. i.

Eccliarū dei debitā honoratiōne vid
e am⁹ i p̄mis. Vbi tres p̄clōnea more
solito subiugam⁹. p̄ p̄clō ē ista. Et
h; glōſus de⁹ sit vbiq; singulari tñ mō ē i dei
tēplo. 1^a p̄clō ē ista. Et si de⁹ possit in oi loco
orari: singulari tñ in ecclesia dē p̄cari. 3^a cō
clufio ē ista. Et si deus vbiq; debeat venera/
ri in ecclesia: tñ eius honor d; obſuari.

Qd deus sit vbiq; et quō. P̄clufio prima

Lcipe p̄mā p̄clufionē tē. vt. s. Vbi
a tres ingram⁹ veri. p̄^o ve. ē ista. Lū
ds sibi celū ep̄itruū i sedē elegit: q̄ri
tur an alibi sit: an tñ i celo. 2^a ve. ē ista. quō
cū ds sit vbiq; singulari tñ hēat cē i ecclesia xp̄ia
na. 3^a ve. ē. Quare ecclesia xp̄ianorū p̄cipue
dī dom⁹ dei. Et tñ ad p̄mā ver. dico q; ista
ve. ingrit a m̄grō sniax i. i. di. 37. et cōū doc.
exponētes m̄grm i eadē di. hāc difficultatē tā
gūt. Ad dē decla. q̄tuor p̄cta ad p̄ns igrām
p̄ p̄ctus ē si ds ē vbiq;. 2^a p̄ct⁹ qd sit illd
p̄ qd formātr ds ē vbiq;. 3^a p̄ct⁹ ē an sit p̄
p̄mū dei ē vbiq;. 4^a p̄ct⁹ qd mōis ds sit
vbiq;. Ista q̄tuor p̄cta q̄rit Scotell⁹ in eadē
distin. Et tñ ad p̄mā dico q; vplimū oēs
doc. theologi p̄cordit aiunt q; ds ē vbiq;. Et
b dicit m̄gr ilra i. c. cū nā dina. et c. faciamur
Sed quō p̄bari h; veri. possit diuerſi sūt p̄bā

di modi. Vñs Tho. p̄re. l. q. 9. art. 1. sic ay.
guir. Dē agens o; cē coniunctū ci in qd agit
s; deus agit imediate i oibus reb⁹: q̄ p̄ p̄na ē
in oib⁹ reb⁹: si sic ē vbiq;. Adaior p̄z ex p̄bo
7. p̄bifi. vbi p̄bat q; mouēs et motū sit simul.
Adinor p̄bat: q; creature sūt p̄pus effectus
dei: et q; creature imediate cōſuant a deo, quē
admodū lunē i acre p̄fuata sole. S; certe ista
via nō v; sufficiēs: qm̄ nō o; q; oē agēs sit p̄
ſentialit cōiunctū patienti. Nā sol agit in vi/
ſcrib⁹ tre: et tñ ci p̄ntalit nō p̄iungit. Itē rō
v; bona et sufficiēs: q; q̄to agēs for⁹ et vtu
oſius ē: tāto pōt agere i magis distās. Ipro/
ducē enī pōt sol vñe: et tñ lōgiōr ē vñis ali
ja reb⁹ inferiorib⁹. Sed ds ē fortissimū et po
tentiſsimū agēs: q; poterit in qd. unq; distans
Et ponamus q; illa rō sit bona: tñ q; d; nō
ibi cā ponit: nisi vt veri. hēat agētib⁹ nālib⁹
Et cū deus sit agens p; volūtātē et nō nāle: se
quit q; nō o; ipm cē cōiunctū effectui ſue cre
ature. Alius ē at modus p̄bandi p; viā imē/
ſitatis vel illuminatiōis. Nā oē qd ē limitatū
et dēminatū i vno loco et nō in alio dī iperfe/
ctū: s; si ds nō cēt vbiq;: s; limitat⁹ in vno lo/
co cēt ipfectus qd ē absurdū q; tē. Et p; p̄ns
p̄cludit isti q; sic ds ē iſinitus intēſue ita extē
ſue nō q; hēat p̄tē cē p̄tē: s; q; pōt exiſtē in iſi
nitis locis. Sed ne longi⁹ q; expedit p̄cedaz
ſolū appono modos declarandi: oppositiōes
at vide in frāciſco. di. vt. s. et Scotellū. Alij
dñt si deus nō cēt vbiq; possit cōmutari d; lo
co ad locū. qd ē p̄ ius et rōnē. Vñ Boc. d; cō
ſo. li. 3. Q; p̄petua mūdū rōe gubernas ita
rū celiq; ſato: q; ipa ab cuo. Irc iubēs ſtabil
q; manēs dā ſcūta moueri. Et p; plura ne va
gemur accipe dē m̄ Scoti. Dicit enī ipē q; ista
p̄clō. s. dē cē vbiq; ē credita: s; si aliq; rō p/
babil ē vt air ē rō m̄grī ſniarū: vt. s. q; ſic ar/
guir. De⁹ aut nuſq; ē aut alicubi: ſic et alicubi
nō aut vbiq;. Mō p̄ mō vt p̄z: nec ſo mō: qm̄
ſi cēt maior: rō q̄re cēt h; q; ibi q̄r tē. Et q; iſte
mod⁹ placet tñ teneas q; tibi gratū ē. Iō di
co q; ad itelligēdū ſilrudinē q̄ndā d; aia accipi
am⁹: Aliut enī p̄bi q; aia ē tota i toto. et tota in
q̄libet p̄tē: et h; q; ad p̄fectionē aie ad ipm cōp⁹
Sic et ds p; p̄ntiam ē vbiq; tot⁹ i q; p̄tē mūdī
Inde Aug. ſup. p̄s. et allegat a m̄grō in. c. p̄
dcō ſateat tē. Ad vñū ingt p̄tinet nō cē i p̄tē
s; vbiq; cē p; ſeip̄s. Hec. n. ſapia dei q; attigit
a ſine vñq; ad ſi. ſo: tñ: nō tñ locali motu: ſed i

A 2

mobilitate sui: velut si moles aliq̄ sarea aliq̄
locū ipeat: dr q̄ attingit finē illi⁹ loci vsqz ad
finē: cū tñ aliter nō deferat aliter occupādo: n̄
ḡ hz motū locale vbi illud z sapia illa solida
ē z vbiqz: h̄ ille. Ex p̄dictis inotescit igit mgr
q̄ de⁹ ita ē vbiqz p̄ cēntiā q̄ nec spacioſa ma/
gnitudine diffūdit. nec vllō deſto loco aliū oc/
cupat: q̄re zc. Et sic p̄z p̄m⁹ p̄ct⁹. Scōus
p̄ct⁹ ē q̄ sit rō cēndi q̄re d̄s sit vbiqz. Et h̄ di/
co l̄z alij modi dicēdi reperiant q̄ rō cēndi in
deo vbiqz ē sua infinitas. Et p̄bat sic. Illud
ē rō cēndi deū vbiqz q̄ posito d̄s ē vbiqz: z q̄
remoto de⁹ n̄ cēt vbiqz. S̄z posita simplicitatē
z infinitatē dei d̄s ē vbiqz: z ea remota, nō: ḡ
rō cēndi deū vbiqz ē sua infinitas. Ad alior p̄
bat p̄ augu lib. d̄ q̄ritatē aie: vbi aut q̄ sicut se
bz aia ad corp⁹: ita se h̄z ad vniuersū p̄ter h̄ q̄
nō informat. S̄z aia ē tota in toto: z tota in q̄li
bet pte: vt dēn ē: z h̄ nō p̄p̄t aliud nisi p̄pter
suā simplicitatē z suā vnitatē. vnitatis autē dei ē
sua infinitas: ḡ zc. Franciscus m̄ maronis vt
ē. z iudicio meo bonū deū ē: dicit q̄ d̄s nō est
formali⁹ vbiqz p̄ aliqd qd sit formali⁹ i eo: sed
p̄ aliqd qd ē formali⁹ in creatura. Mā illd qd
ē formali⁹ in deo ē cēnū: s̄z deū cē vbiqz nō est
cēnū: q̄z aū creatiōnē mūdi non erat vbiqz: q̄z
null⁹ locus nec creatura erat i q̄bus reali⁹ cēt:
p̄ h̄ q̄ d̄s formali⁹ cē vbiqz p̄ respectū q̄ ē/
dā p̄ntialitatē ad deū. Vñ sicut d̄s reali⁹ dicit
creās z agens p̄ respectū q̄ ē formali⁹ i creatu
ra: ita d̄s cē vbiqz p̄ respectū p̄ntialitatē q̄ ē for
malit i creatura. Et s̄z h̄ d̄s nūc cē i hac re
nouit facta in q̄ p̄us nō erat reali⁹ p̄ mutatiōz
rei z nō dei. Ista est subnl imaginatio. Ali⁹
ār mod⁹ ē Scotelli: q̄re zc. Et tū ad tū p̄
ctū dico q̄ tres s̄i modi gnā'es: fm̄ q̄s d̄s ē in
oibus creaturis v̄z p̄ntiāz z indistantiā. per
potentiā z virtutē: z 3° loco p̄ cēntiā. Iper p̄/
sentīā z indistantiā ē vbiqz d̄s p̄ intellectū: q̄
mediatē cōsiderat cūcta: z suis queqz ordib⁹ di
sponit. Iper potentiā z virtutē ē vbiqz dū oēs
creaturas p̄ducit z p̄fuit p̄ volūtātē. Iper ef
sentīā ar ē vbiqz dū illabit i oibus creaturis.
Vñ d̄icam⁹ sic. De⁹ p̄ntiā ē vbiqz p̄p̄t iel/
lectū z p̄p̄ volūtātē ē vbiqz p̄ potentiāz z p̄p̄t
ill⁹ p̄fū ē vbiqz p̄ cēntiā. Mā p̄p̄tū dei est per
cēntiā illabi cūlibet creature. Et tū ad q̄r/
tū p̄ctū dico q̄ p̄p̄tū dei ē cē vbiqz. Audi
amb. lib. d̄ spū scō. Spūs iūqz scūs in cōib⁹ er
vbiqz sp̄ ē: qd vtiqz deitatz z dītat ē p̄p̄rium.

Ite p̄p̄tū deo ē cē infinitū: s̄z d̄s ē vbiqz p̄/
pter infinitatē z suā simplicitatē ḡ erit ei p̄p̄ri
um cē vbiqz. Ista tñ rō nō p̄uincit vt p̄z. Et
facit eū Scotelli: q̄re zc. s̄z dices. Si d̄s ē vbi
qz: ḡ i sordib⁹ ē: p̄cedo. In sordib⁹ ē d̄s pater
Ambro. Est inqz. S̄z h̄ nō v̄t stare posse qm̄
nō video si i sordib⁹ ē d̄s gn̄ z sordidat i n̄ pos
sit: an ḡ sordidatā sumā puritatē dicim⁹. Ab
sit aia inca. H̄ac q̄nē mouet mgr in l̄ra. i. c.
solet ēt q̄ri. di. vt. d̄. Et dicit h̄ac q̄nē rō esse
dignā r̄n̄sionē: cū z spūs creant sordib⁹ corpis
ēit leprosi vel q̄z tūcūqz polluti ingnari n̄ po
sunt: sol q̄z radios suos sine sui pollutiōe effū/
dit sup loca z co: pa nō solū mūdā: s̄z ēt in un/
da ac sordibus sc̄tētia. Mō ē igit mūdā si ef
fētia dīna oīo simplex z icōmutabilis oīa re/
plet loca: z oīb⁹ creatur⁹ cēntialr̄ inest: nec m̄
cūisqz rei sordib⁹ cōtaminet vel p̄tingat: q̄
re zc. Quare sc̄ar p̄z q̄ d̄s ē vbiqz z quō.
Et tū ad sam ve. breuit dico q̄ l̄z h̄ v̄itas fact
clare exēplo aie cōdi zc. Vñ l̄z aia sit tota in
toto: z tota in q̄libet pte: vt ē oñs in p̄ma ve.
m̄ fm̄ aliā z aliā opationē nobilissimā ē i vna
pte corpis q̄ nō i aliā. Vñ cōiter tenet q̄ aia
fm̄ h̄ac nobilissimā opationē q̄ ē intelligē sit i
crebro. fm̄ aliā opationē v̄puta viuē sit i cor
de: z sic d̄ alijs opationib⁹. Sic z b̄ndict⁹ d̄s
l̄z ex sua infinitate z simplicitate sit vbiqz: vt oñ
sū ē in p̄cedenti vi. m̄ h̄z tres nobilissimas o/
pationes ē in trib⁹ locis. Vñ p̄ glorificatiōē
ē in celo ēpirreo. Inqz enī ipse. Ecclā mibi se
des ē. Iper grām z iustificatiōē ē i aia iusti
ḡ aūt. Qui manet me z ego i co. Et ē i ecclā
catholica p̄ singularē venerandēz: vt dicit in
seqnti vi. Et tū ad tertiā ve. dico q̄ triplici
rōne ecclā catholica d̄i dom⁹ dei: vt p̄p̄t eter
nalē electiōnē: p̄ saluſerā cognitiōnē: z p̄
documentalē eruditiōnē. p̄ q̄libet ecclā catho
lica d̄i dom⁹ dei p̄p̄t finalē electiōz. Ad cuius
decla. s̄t aliq̄ nō. p̄ notādū ē ex. glo. i. c. cum
clerici. d̄ v. sig. q̄ h̄ nomē ecclā varias h̄z si
gnificatiōes. Qñqz ecclā designat tñ ep̄m: vt
7. q. i. c. sc̄ar. Qñqz viros ecclāsticos: vt. 63.
di. c. i. Qñqz restit igit ad canonicos matricē
ecclē. vt. 63. di. q. vl. z. q. i. c. antiq̄s. z de c.
tū clerici. d̄ vbo. sig. Qñqz designat quālibz
eccliam p̄uicē: vt in. c. cū super. d̄ vsu palij.
Qñqz p̄gregatiōnē fidelīū d̄ p̄e di. a. ecclā.
z sic sumit. 3. q. 4. c. egeldrudā. z. c. pe. d̄ se.
ex. b̄ oīa in deā gl. 2° nō. fm̄ p̄fū q̄ v̄b̄s

dñi bitaculū vni⁹ ppli z orbis domiciliū tñ⁹ ge-
 neris hñani: z dom⁹ dñi bitaculū vni⁹ familie.
 Ad hoc sic notat p⁹ ex q⁹ xpiani dicūt solū dñi fami-
 lia dei. Luc. 12. s⁹ idel⁹ fuus z prudēs quē con-
 stituit dñs sup familiā suā. Et dom⁹ sit bitacu-
 lū vni⁹ familie: vt notauim⁹ necē ē vt ecclā xpi
 ana sit marie loc⁹ dei: z tot⁹ xpiani ordis. pa-
 rali. 7. Maestas dñi iplēuit domū dñi. Sed
 quō bitet de⁹ i ipsa: dicet i fā pside. i. 3ª pclu.
 ps. Elegit eam i bitatiōe sibi. 2° ecclā xpia-
 na dñi dom⁹ dei pp salutēfā cognitionē. Vi-
 de ecclē xpiane inatimā dignitatē: qm̄ ē eani
 nūq⁹ inuēnit: nec recte cognoscit deus. Et ita
 fit vt q⁹ extra ecclā dei igrūt: idē pditiōe eoz
 iueniāt: vñ salutē reppare se sperāt. Jñ. 1. q.
 i. c. tencam⁹ frēs vnitatē dñi q⁹ ē vnitatē ecclē
 xpiane nullū op⁹ valer ad salutē. Et. 24. q. i. c.
 q⁹ ex sola dñi q⁹ ē ecclā null⁹ saluat: z. c. qui
 cathedrā. 93. di. dñi. Qui cathedraz pe tri su-
 quā sudara ē ecclā defuit: i ecclā se cē nō pñdat
 Dñi inuēnit qd tñ⁹ tpe dormitat: o infide-
 les cñi: vbi vñ sal⁹: vñ nā h mea vox diffūde
 rel p⁹ orbē. Qui nō itrat p hostiū. i. eccliam
 catholicā sup ē z latro: z pñs tanq⁹ latro ei/
 nali suspēdēd⁹. Duo cñi h pmarie sūt necia
 ad salutē fides. i. z baptis⁹. Audi lex d⁹ con-
 se. di. 4. c. necium ē. Meum inq⁹ ē visibile
 sacm̄ aq⁹ ad ablutionē visibilē op⁹is: sñ necia
 ē docurina iuisibil⁹ fidei ad sacrificatiōē iuisi-
 bil⁹ aie: sñ ibi. Et sūt vba aug. sup Jo. 3^a rō
 ē pp documētalē eruditiōē. Mā z xps Jhs
 ecclē sibi i domū elegisse exēplo docuit cum
 hier lūibat: ecclā q⁹ sūm⁹ visitabat. Luc. 7.
 Inuēnit illū i tēplo. Vbi crisost. ait. Id⁹ op⁹/
 um erat boni sñij: vt ventēs. Hieron⁹ p. Dc
 currēt ad domū pñs. Et pp h xps ipe māda-
 tū dedit. d. Querite pñm regnū dei. i. ecclā
 Et Math. 13. Quis fecerit z docuerit sic hoies
 magn⁹ vocabit i rēno celoz. i. i ecclā. Et vi-
 de mirabilē discipuli nā. Mā cū m⁹ Jhu z Jo-
 seph qñsissent xpm̄ in cognatos z notos: illū i
 tēplo mirifice honoratū in doc. sedenti inue-
 nerūt. Jñi cognatos z notos illū qñt nec in-
 uenūt i tēplo qñt: z illū reperūt. Diuersimo
 de cñi qñt xps. Querūt cñi cū mali: z qñt
 boni. Adali qdē qñt: sñ nō i vñtate: sñ tñ vo-
 ce z signis. Jsa. 18. Ad eueni dñi dñi qñt
 z scire vias meas volūt qñt gēs qñt iusticiā fece-
 rit: z iudiciū dñi sui nō dereliqñt tē. Et Jsa.
 39. Id⁹ pñs h labijs me honorat: cor at eoz lō

ge ē a me. z Jo. 78. Querit me z nō inueniet
 z i petō vñ. moriēmī. Judas xpm̄ qñuit vt
 tradēt: iudei vt crucifigerēt. Id⁹ dilāt vt dñm
 teret. Herodes vt pñt: z mali oēs vt scipos
 decipiāt. Boni aut xpm̄ qñt spū. Math. 7.
 Querite z inueniet⁹ oēs eni q⁹ petit accipit: z
 q⁹ qñt inuenit: z pulsā aperiet. Jñ. ps. Inq⁹
 retes aut dñm nō deficiēt oi bono. Aliq⁹ enim
 cū qñt de bonis loquor: vt glā etnā habeant
 ps. Dñā petij a dño hāc regnā tē. Et idē.
 Querite aut faciet ei⁹ sp. Aliq⁹ vt bona: aliqua
 inferiora recipiāt. Luc. 6. Dis turba qñbat
 cū tangē: q⁹ vñs dñi exibat: z sanabat oēs
 tē. Et tēc sufficiāt qñt ad istā pñā pñsionē
 Que in ecclā xpiana pñpue orōnes sūt
 de sunt. Conclusio secunda.

Ecce sam pñsionē vñ: Esti dñi oī lo-
 co possit orari: singularit⁹ mī i ecclā dñi
 deprecari. Vbi tres inquirām⁹ vñ.
 vñ. Jñia ve. ē ista. Quare oēs q⁹ dñi oremus
 3^a ve. Quare magis in ecclā qñ alibi deuz
 oram⁹. Qñ ad pñā dico q⁹ idē dñi oram⁹:
 vt ipetrem⁹ qd ab cñd disposuit. Sed dñi
 vide super⁹: smone. z p totū. Qñ ad faz
 ve. dico q⁹ vox nō ē i orōne necia pp effectū
 orōnis: sñ pp affectū orōis. Dñi ipsa voce hu-
 mili excitat i deuotionē affectus: vt dic⁹ bñs
 Tho. fa se. q. 83. Et si aliq⁹ auctates iueniant
 qñ nō voce: sñ corde orandū iñnuat: itelligant
 qñt ad effectū orōis: z nō affectū orōis. Audi
 Cassiodor sup misere. Magna inq⁹ voce da-
 mat ille ad dñm: qñt lingua taccat: bonis
 mī opib⁹ icessant clamat. Et Liso. sup Adā-
 the. Mō voce inq⁹ clamorosa pulsand⁹ ē deus
 sñ pñia recta placand⁹: qñ nō ē vox sed cordis
 auditor. Sñ dñi ē i pñio smone fo pla dixi-
 m⁹: qñt tē. Qñ ad sam ve. dico q⁹ triplici
 dñi i ecclā fideli pñpue orād⁹ ē dñs vñ pp gra-
 tiorē ipetratiōē: pp pñōz remissionē: z pp
 dei grē pñsionē. Jñio pp gratiorē ipetratiōē.
 sñ acili⁹ cñi i ecclā orātes ipetrām⁹.
 Audi pulchrā auctē. z. Jñal. 7. Vocat⁹ cñi
 sic fuit dñs Salomō. Si clauso celū z pluma
 nō fluxerat: māda uero z pñpue locuste vt de-
 uoret irā: z miso pestilentia i pplm̄: L dñet
 sus at pplm̄ me⁹ sup quē iuocatū ē nomē meū
 deprecatus me fuerit: z erguerit facie meam: z
 gerit pñiam a vñs suis pestim⁹: ego exaudia
 d celo z propin⁹ ero pñis eoz: z sanabo iram
 eoz: oculi mei erūt apñi z aures mee erecte ad

alle q sece celiā psecrari: vel altare dote facē te/
 neas. vi die. c. nēo. sac. clare i. c. cū sic. d. psc.
 ec. vel altar: vbi die sic ter. Lū sic ex relatiōe
 capli ordiētia nobis notuit eoz feceris ecclesiā
 psecrari. Et isra. Lū nō sit ecclesiā nisi de dote
 pūsu fuerit psecrāda: eo liberali ad dōtādū
 pūctā ecclesiā apire man? in mīficētie tue de
 bes: q ad h formā tanqz ex debito iā tener? hec
 ibi. Et sūt vba honorij tui scripta regie Dn/
 garie. 3° dignitas eccle ondit i h q eps psc/
 crās ecclesiā: trib^o vicib^o circuit eā: t i q l3 cir
 cuitione eps ad ianuā eccle q clausa tenet: euz
 baculo pastoralis pcutit. d. Auollite portas. p.
 v. rē. Triplex circuit^o dei vbi hūanā p salu
 te nra triplicē circuitū ondit. p^o eni circuitus
 fuit qñ d celo i mūdū venit. Jo. i. Verbu caro
 scā ē rē. 2° qñ d mūdū ascendit ad celū. Luc.
 vi. Vidētib^o illecluar^o. Et 3° i sine sili erit
 qñ itez d celo i mūdū veniet vt iudicet mūdū
 p^o circussio at baculi cordis illūinationē ondit
 Lani. 5. Aperi mibi foroz mea rē. Apoc. 3.
 Et ad hostiū r pulso. Quare pcludamur q
 pp ecclesiā scissimā psecrationē ipe plimuz
 venerāde sūt. 3° rō dī dinoz offoz deuota
 auditio. Mā qñdic i p dicit ecclesijs septē ho
 re canonicē dicūt. Quare at tales hore dicant
 dico breuit q h ē i memoriā septē nobiliū rez
 gestaz i xpi passiōe. p nāqz i hora matu. xps
 i domo Anne r Lapphe mīta obprobria r du
 ra vba sustinuit: r iō dinis officijs dedicari: ea
 ipsa hora matutiniū decātāt: vbi laudes d tāt
 obprobrijs xps p soluit. 2° hora p^o xps i cō
 silii iū. ducit falsa p cū testi^o qñt: falsis accu.
 vicis: r p dilato tradit: i c^o grāz actōes horaz
 p decātāt. Hora 3ª Herodi mittit: r ab
 ipo cū suo exercitu spnit: r illuz cū veste al. ad
 p dila. remittit r clamātib^o in. Crucifige: cru.
 a p dila. flagellat: r iō i c^o honorē hora iūariū
 decātāt. Hora 6ª xps p dēnat: cōspuit illu/
 dit: sps coro. arūdie cedit: r cruce baiulās: ci
 nitatē egredit: felle r ac. po. cū scelerat cōnu
 merat: plasphēat: irridet: sol obtenebratur r
 nos i honor c^o tali hora sextā dicim^o. Hora
 7^a mīfz cōsolat: clamās morit: velū rē. scidit
 ira mouet: petre scidit: monu^o apūit. Lētu.
 cōstut: r ceti fueritē spectora pcutiebā: mīaz
 postulātes: r iō nouā decātāt. Hora vesp.
 lācca la. c^o pso. r ex vulnē san. r aq egredit:
 r iō vespe decātāt. Hora cōple. i. sero h oia
 fec. p sacz iūit: pedes ap. la. litho xps exsit

aplis p dicit: p eis p rez orat: ad locū p dūitōs
 pperat: hora sue mor. nūciat trinā oronē fac
 san. sudat: d cruce deponit: sepelit: r lapis si/
 gnaf r custodit: r nos i hoz mēoia hora cō/
 ple. dicim^o. Que oia ppha spū cōgscēs aie/
 bat. Septies i die laudē diti tibi: qz horas ē
 dicēdas iūit. cē d cele. mīf. c. i. qd icipit p/
 sbyr: abi circa mediū capli sic dī: ppha dicēte
 septies i die laudē diti tibi: q septenari^o nūer^o
 anob i plet: si matutini p 3° 6 9 vespe cōple/
 rij tpe nīc fuitut: offā p soluat. Mā d noct
 nia vigilijs idēz ipe ppha ait. Medīa nocte
 surgebā ad p dēdū tibi q h i spib^o laudes cre
 ator: i nro sup iudicia sue iusticie referam^o: hec
 ibi. Ad ad sam ve. dico q triplex ē pnci/
 pal reuerētia quā sacri tēplis ip dēdēm^o: v3
 hūil: scā deuotio: va r d dīta rēotio: scā r ho
 nestā locatio. p^o inqz r: ucrē. dī hūil r scā d
 votio. Audi pulcherrimū ter. d psc. di. i. ca.
 qñ vbi sic dī. Qñ at stamul frēs carissimū ad
 oronē: iugillare r icūbē ad pēa toto corde de
 bem^o: cogitatio oīs carnalis r seclat abscedat
 neqz tūc aīn aliū qz id solū cogitēt qd pcat.
 Jo sacerdo. an oronē pstatōe pmissa pa: fruz
 mētes: dicē^o sursū corda: r dū rīdet plebs ba
 bem^o ad dñm: amoueat nihil aliū cogitat qz
 dñm claudat p aduersa^o pcat: r soli deo pate
 at. Nec ad se hostē dei tpe orōis vire pariat
 hūil. Audi r aliud. c. applica. vbi dī sic applica
 aucte mādām^o dū sacra cūage. legūf i eccle vt
 sacerdotes r ceti oēs nī sedētes: s3 venerabiliū
 curui: r i p spectu euāgelij stātes: vba licēte
 audiat r fidelit adozēt. audi r. c. decet d imu.
 ec. li. 6. vbi dī. Lōueniētes. s. ibidē nomē il/
 lud: qd ē sup oē nomē: a q aliū sb celo nō est
 hoib^o datū: i q saluos credētes fieri oporteat
 nomē: v3 Ihu xpi: q saluū fac p p l3 suū a pētis
 eoz: exhibitōe spālis reuerētie attellāt: r qd
 gnālū scribit. In noie ihu oē genu fle. singl i
 singulari i scipis iplētes pcpue dū agūf mīf
 laz sa^o mīstia glōfū illd nomē qñcūqz reco. iē
 flectāt genua cordi sui: qd capis idmatōe testē
 tur. hūil. Et qd^o trib^o. c. appet q qzta hūil/
 tate d3 cē i gressus eccle: r qzta deuotiōe stat^o
 Et d h pulchre ēt no. Jo. an. sup. d. c. decet.
 r sup vbo testēt: dicit q p exteriora signa iū/
 dicant interiora. Ad hoc. c. vñū pñ^o d sacra
 vñctione li. 6. r. Instituta de re. diui. 5. galli
 narū fm Jo. an. in. dēd. c. decet. f acti ad h
 ex nō codicillū. C. dēd. c. iij. s. r. c. ex studijs

d' p'sup. li. 6. Et sic p' b' fuerit q' exhibenda
 ē ecclesijs xpianor. Sedā reuerētia dī. Vt et
 debita remōtio. i. v' oia dīnū cultū ipediētia
 remoueant: vt accipitres: falcones: canes: et
 h' i. p' d' inde s'm f' fido. i. ecclā ordiatū s' ho
 stiarū q' clauēs ecclē tenēt: vt oia idebita d' ec
 clētia expellāt: et debita introducāt. Quo offō
 hodie v'sus ē d'ns: cū v' dētes et emētes cicut d'
 tēplo. p' inde hic p'siderēt q's grauis tunc deum
 offēdāt: q' arādo p' eccliam dīna officia suis p'
 cationib' p'turbāt. Et qdā q' peius ē p'us co
 medūt et bibunt q's missā audiāt: et cū inebriati
 fuerint stāt ante portā ecclē p'sbulātes: et cū
 cāpanullā p' eleuātē corpus xpi audiūt: cum
 strepitu eccliam intrāt: et v' dīno sacro viso:
 eccliam egrediūt: putātes se missā audiuisse:
 qd nō ē v' d' p'se. di. i. c. missas. Inde i legē
 d' sci Job. c' p'nari legif q' cū s' missa veller
 celebrare p'pla id obf'uabat q' nūc dixim'. qd
 scūs vidēs et ip'e s'lt' exiuit et i medio ppli fide
 re cepit. qb' admiratib' r'ndit. vbi grex ibi pa
 stor: aut igit' eccl'ā intrare et intrabo aut sic simul
 sedram'. et sic edificato p'plo missā deuote ce
 lebrauit. Et cludam'. q' q' oē ibe nēstū et dīnū
 cultū ipediēs exēplo xpi ē remouendū. Inde
 p' d' au. i. Cor. i. 4. ait. Mulieres i ecclia silētiū
 teneāt et p'p' honestatē vela debēt habere sup
 caput vt dicit scūs Amb. 33. q. 5. c. m'lr. vbi
 dicitur. Mulier d'z velare caput: nō: q' nō est
 imago dei: s'z vt ostendat' b'icta: et q' p'uarica
 tio p' illā ichoata ē: h' signū d'z b'fē i ecclā: p'p'
 reuerētiā epālē. i. sacerdotālē n' b'eat caput li
 b'et: s'z velamēte tēnā b' ibi. Et cōcordat apl's. i.
 Cor. xi. Mulier igit' d'z b'fē velamē sup' caput
 p'p' āgelos. vbi gl'. p' d' op' āgelos igit'. f. q' orā
 tiō circūstāt. ps. Illic p'nceps. i. āgeli p'nnēti
 p'sallēt' in medio iuueculaz n'p'antitaz. i.
 aiaz orātū: v' p'p' āgelos q. f. sacro corpis xpi
 circūstāt: vt p' 1. 4. sniaz. di. 15. v' p'p' āgelos
 f. q' nobis i custodia datū sūt: vt p' 1. 3. sniarū.
 di. xi. q' āroia talla ipediētia dīnū honorem
 ab ecclesijs remoueri debēt onidit. c. 2. de cu
 stodia eucharistie. et c. cū ecclā. et c. ecclā de i
 mu. ec. L'aplin d' custodia eucharistie dīc sic.
 Reliq' nolum' icorrecū q' qdā elici ecclias sic
 expenit suppelletilib' p'p'is et t'aliēis vt po
 ti' dom' laice q's dei basilicē videāt: n' p'siderā
 tes q' d'ns nō sincha: vt vas trāficret p' tēplū
 sūt et alij q' n' solū ecclias dimittūt icultas: ve
 rū et vasa mīsterij et vestimēta mīstroz ac pa

las altaris: necnō et ipsa corporalia tā imūda re
 linquāt q' inidū aligb' sūt errori. Que v'o ze
 lus non comedit dom' d'et: firmū p'hibemus
 ne b' i suppelletil' a in ecclesijs admittāt: nisi
 p'pter incursum aut icēdia r'pentina seu alic
 cessitates v'gētes ad eas oponeat b'fē refugi
 um: sic tū vt nēdū res in loca p'stina repoz
 tēt. p' d' c'ipim' q's vt oratoria vasa: corporalia:
 et vestimēta p'dicta mūda et nitida p'sentur.
 Minis enī v' absurdū i sacris sordes negli
 gē: q' d'edecrēt i p'phanis: h' ibi. Et glo. sup
 v'o vestimēta dicit. Vestimēta ecclē bone
 sta et mūda dūt cē d' p'se. di. i. c. vestimēta et c.
 cū ecclā. d' mu. ecclē. dīc sic. L'ū ecclia dei f'z
 euāgelicā v' d' dom' orōis cē debeat n' speli
 ca latrētū. aut sūguis f'oz: seculares iudices
 cās: vbi d' sanguis effusione et corporali pena
 agit: in ecclesijs v' l' mīsterijs agitare sub ana
 themat' int'miatōe p'hibem'. Absurdū enīz
 ē et crudele iudiciū sūguis exerceri vbi ē tūcla
 refugij p'stituta: h' ibi. Vlo. i. sup. c. relinq. d'
 eusto. eucha. distinguit d' iudicio ecclēastico
 et seculari: et dīc q' iudiciū ecclēasticū p' et d'z in
 ecclijs exerceri. vt. 2. q. 2. c. p'ceptū: s'z n' scilicet
 vt. d. c. cū ecclā. d' mu. ec. Et c. ecclia sic dīc
 Ecclā in q' officia dīna celebrāt: s'z adhuc n' ex
 titit it' p'secrata: nullo iure p'ilegiū immunitatis
 adimūt: q' obsequia dīnis dedicata: nullū ē tē
 merarijs ausib' p'p' banāda. h' ibi. Ad vltim'
 fac ad. p'positū. Et sic p'z fac r'ue. Accipe ter
 tiā reuerētiā q' d' f'cā et honesta locatio vbi ac
 cipe istā r'fām q' vnuq'sq' i ecclia suū locū te
 nē d'z. de p'se. di. 2. c. sacerdotū. Vbi circa me
 diatē capituli dī. Nulli laicoz liceat in co lo
 co vbi sacerdos: et reliq' clerici p'sistāt. qd p'sb' y
 terū nūcupat: qū missa celebrāt p'sistēt: vt lib' ē
 ac honorifice possint sacra offā celebrari: h' ibi
 Et h' idē p'z d' vi. et ho. de. c. i. vbi dīc sic: vt lai
 ci sec' altare qū sacra mīsteria celebrāt stare v'
 sedē int' clericos n' p'sumāt: s'z p's illa q' cā cellis
 ab altare diuidit tū p'sallēt' pateat cleric' ad
 adorandū v'o et coicadū laic' et semis sic mos
 ē pateat scām scōz: h' ibi. ex cōcilio. Adagūtio
 glo. ibidē i fi. dīc: q' scā scōz p' cōpe ecclē acci
 pīt: siue p' pte maior' ecclē vbi stāt laici. s'z ac
 et ad h' c. puenit. de p'se. di. 2. Sumite igit' o
 xpiani ex' publicā: q' a lōge stās nec oclōs su
 os audebat leuare ad celū: et cū eo q'sq' dicat.
 p' d' opia' esto. m. p. Et n' ad tūā v' dico bre
 uit' q' ecclias honorātes tria int' c'ia officia: i.

bñficia reponat. f. ptoz reclaratōz: amicorum
 cōione: et vite bone iminationē. **I**psio inqz
 reponat ptoz remissionē ad min⁹ venialit⁹.
 vñ accipe regulā q. nūqz dicit deuote et in gra
 orōne dñici: qñ sp pta venialia dimittat et h
 qz sine eis vñ nō possum⁹. pbat h. c. p. qñ
 dianis de pte. di. 2. 2º reponat amicor⁹ cōio
 nē. vñ accipe regulā q. nūqz intras ecclia euz
 deuote: et dicit vñ pñ m qñ oēs aie tuoz af
 finiu et amicor⁹ i purgatio pñcipent. Audi
 Micro. barbatū d. pte. di. 5. nō medioerit cir
 ca finē. Eū igit ingit p oib⁹ pfallim⁹ aiab⁹ vel
 massa dñi nil min⁹ qz si p vno qz ipoz canaref
 accipit et. Inde. ps. aut. **I**psarū ego sum
 oiu timētū te. 3º reponat vite bone iminatō
 nē. vñ accipe regulā q. nūqz honoras ecclias
 et dina libet audies. p. dñi mala morte finire. et
 accipe h. ex. **A**egif. n. de qdā pte q filiu vo
 lēs i curia cuiusdā regl ponē tria h pcepta illi
 ini ceta dedit. **I**psū vñ singlis dieb⁹ ppet
 f. deuote eccl. a itaret. et septe pñ nē et totidem
 auc maria di. et. et si posset missa audiret. Se
 cū dū pceptū fuit vi a mēdat o canet oio. **T**er
 tiū fuit vt alteri nō faceret qd sibi fieri nō vel
 let. Sic istruciū filiū i curia regl locat. fuat il
 le iussa pñs: et pbe: scēqz pñciebat: ita vt ab
 oib⁹ carus haberet. oñ i mēte ali⁹ curial: ita
 vt fieri solet inuidia. iuuenē hūc obfuit vt i ali
 q detrahat: et regi accuset. die noauqz pñfat q
 via in odiū regl illū ponat. **T**ādē die qdā re
 gine aqua ad man⁹ mīlitrās regina annulo ex
 tracto de digito vt recti⁹ inan⁹ lauaret illū iuue
 ni suadā dedit. et ipm in mar supio collocauit
 diligebat eū regia sūme vñtutib⁹ suis. **I**nni
 dus h cernit ad regē festinās: qd⁹ pñt verbis
 regū se diē sp optasse honorē. et tādē pñuadet
 reginā turpi iuuenē adamare signū anulī ad
 dūc capite trūcari pñt: si i i mar supio nō repñt
 credit rex p iuuenē mittit bur sū qñt. factū re
 pñt morte corde minat illi. **I**ps ornacē ardētē ex
 ciuitatē parari iubet fornassarioqz ait. quē ad
 te mittā talia vba ferētē. pñcisti iussa regis p
 tinus i fornacē ardētē pñce. parāf oia. mittit
 iuuenis acceleret ipsa iussa vt pñciat regl. **A**t
 cū i mediū iter pñcisset eccl. a qdā regit suas
 nō dixisse orōnes memorat illā ingredit an
 guloqz in vno orōnes incipit et deuote. instat
 interca inuid⁹ vt cū ad fornacē mittat. vt vide
 et si fornaxari⁹ iussa cōpleuit fornax ardet mit
 tit iste et ingro fornaxio ait. **D**ie rex me⁹ si iul

sa cōplesti. cui illi. **V**eni et vide. **E**t cū intro
 spexit a magistro pñcipat cōburit: et sic pena
 cōdigna pñit qd cñi alteri iuste pauperat i te
 iuste pñit. **I**ps inita orōne accedit iuuenis si rē
 pñceat ait. **E**ui ille. **I**ta cōsupit⁹ cor ingit ac
 cede et vide **A**ldiraf ille factū reuertit. et factū
 narrat **A**ldiraf rex. **E**t tādē vñtate cōperta iu
 uenē magit qz antea pñauit. qñe et. et sic pñ
 ista cōclusio. **E**t ita p oppositū notate. **L**ines
 Si qz violauerit tēplū dei. et vitupat hec duo
 illū isequit. **S**. **Q**ue oino mala morte pñit vt
 fuit anthioe in liº paralepomenon. **A**ut do
 mus ei⁹ fiet postribulū: et vel ei⁹ vroz aut filie
 meretrices efficiūt. et domū isallāt. cui vitupa
 biliter. **E**t hec vult dina iustitia. **V**t q domū
 dei inhonorat dom⁹ ei⁹ inhonoret. et iō diē de
 talib⁹ qui honorificauerit me honorificabo cū
 q at pñtūt me. **E**t iū tēpales. **D**e roboza
 tione eccliaz christiano⁹ cōsideratio scda.

Ecundo loco ecclesi

arum
 dei singularē roborationē videat
 mus. vñ tres pñclufices subitū
 gam⁹. v3. **I**psia pñclufio ē ista.
 et si xpi ecclia mltis possit tribulatōib⁹ qñari tñ
 nūqz poterit extenuari. **S**cda pñclufio ē ista.
Est i multis tyrānis ecclia xpi cōcūct nūqz
 tñ sua puilegia depdūt. **T**ertia pñclufio ē ista.
Quia ecclia xpi ē dom⁹ dei demones illam ti
 ment: et fulgiūt a facie dei.

De durandē ecclie. **C**ōclusio pma.

Acipe pma pñclonē. v3. **E**st i xpi ecclie
 a mltis tribulatōib⁹ possit qñari: nū
 qz tñ possit extenuari. vñ tres igrām⁹
 vi. v3. **I**psia vi. ē i. **Q**uō scis pñb⁹ vetis
 testi ecclia xpi fuit demōstrata. 2º vi. est ista
 qñtū duratura ecclia xpi. 3º vi. ē ista. **S**i qz
 pñt scipsū baptizare ad h vt ingrediat fides et
 ecclia xpi. **Q**ñ ad pma vi. dico q. tñ ib⁹ pro
 batissim⁹ viris veti testō ecclia xpi fuit i figu
 ris demōstrata. pma demōstratio scā fuit pñ
 arche **I**acob. **S**cda scissimo **A**ldorfi. **T**ertia
 docissimo **G**alomōi. **I**psia pñi arche **I**acob
 i forma scale. **V**en. 28. **Q**ni expgefact⁹ erexit
 ibidē lapidē i titulū et dixit vere loc⁹ iste scūs
 et ego nesciebā nihil aliud ē h: nisi dom⁹ dei et
 porta celi. **I**n qdē loco vt dñi in historijs scō
 lallicis fuit postea edificata **B**ethel: qñ ierptat
 dom⁹ dei. et postea vocata ē **I**dicim qñ ier
 pñat visio pacis. **E**rrectio aurez ista lapidis

h gura erat q' f eodē loco tēplū dñi edificari de
 bebat vt p'ca scñ ē. Et at vocauit locū illū por
 ta celi figura erat q' ibi passioe xpi crux erigi
 debebat p' quā patētes fierēt porte celi. Vnde
 Hiero. sāguis xpi ianua paradisi ē. Ageli descē
 dētes et ascēdētes figurabāt q' apta ianua celi
 p' xpi passionē ageli ad nos vēire debebāt: et sa
 crificā. ib' nob' adde et oratib' ad deū vota nra
 ponere. q' rē. vide historiā ibi et lege eū. 2.
 dīmōstratō scā suū scīssimo Adoyfi. Exo. 40.
 c. et Plū. 7. c. vbi dī. scē Adoyfes tabernacu
 lū dñi et scīficauit iūē creplū qd' ei mōstratū su
 erat i mōte. Exo. 26. Sic facies tabernaculū.
 rē. vide ter. Ad totū scñ ē i figurā tabna
 culū xpi qd' ecclia ē. in q' p' sacerdotes n' carnes
 bircoz aut vniulox offerūt: s' ver' de' et bō. d
 p'le. di. 2. c. scē. vide seria. 5. p' dñice i sa p'fide
 ratōe p'fēe sa circa finē. 3. dēmōstratō scā
 fuit doctissimo Salomōi: qñ p'structo templo
 p' ipsū dñs ad eū ait. Scīficauit mibi locū istū.
 2. pal. 7: vbi nō q' hoc tēplū qd' Salomō edi
 ficauit fuit i autūno edificatū in. 4. die septem
 dñis qd' postea p'phanatū et destructū fuit. per
 Nabuzardum. vt. p. 3. 4. R. 25. et Hiero. 52.
 fuit at p'ca a Zorobabel sub Dario rege in
 ver' tpe. s. die. 12. mēsis renouatū: vt p. 3. Def
 dre. 3. et 6. c. Et h' tēplū postea a supbissimo.
 Antiocho rege fuit turpi p'phanatū. Adach.
 i. c. S3 p'ca iuda Adachabeo purgatio tēpli
 scā ē. s. die. 25. mēsis casleu. 1. decēbris. d hac
 purificatōe hēf. i. Adach. 4. c. vbi dī. Elegit
 iudas sacerdotes sine macula vt mūdaret san
 ctuariū. Et isra. Statuit vniuersa ecclia viage
 rent dies dedicatōis p' dies octo cū gaudio.
 Enceniauerūt. n. octo dieb'. et Adach. 8. dī.
 Cū encenia agerēt Hierosolimū. et Job. 1.
 f'acta sūt encenia Hierosolimū et h'pēs erat
 Encenia. n. dedicatio tēpli ē. et dī in p'sali: qz
 octo dieb' enceniabāt. i. festū ptenebāt. et nō
 q' bñ. 25. die mēsis decēbris Judas purifica
 uit tēplū et altare nouū p'struxit. figurabāt. n.
 natiuitatē dñi n'fī Ihu xpi altare nouū et ho
 stia nona. Dī ari historijs scolasticis q' h' tem
 plū p'ca a p'picio extitit violatū. v3. i eo sta
 bulatō suos eqs. vñ i postex isonuat' i bellis
 fuit qre et ē. Et sic p3 p' vi. Et tū ad faz vi.
 dico q' nūqz ecclia xpi pōt m' vcrari q' totaliter
 debeat deficē et extenuari. f'ac ad h. c. 3. i pñ.
 et de baptismo: et glo. 2. ibidē caplm. sic dicit.
 Ad aior e ecclie cās p'senti articulos fidei cō

tingētes ad Petri sedem referēdas intelligit
 q' cū q'ret dñō quē discipuli dicerēt ipsū cē rñdīf
 se nōbat. Tu es xps fili' dei viui et p' eo dñm
 exorasse ne oficiat fides ei' et ē. Et gl. sup ver
 bo deficiat sic dīc. Et h' pbat q' ecclia n' pōt cē
 nulla. 24. q. i. c. pudēda vbi Aug. h' pbat. ad
 id fac. 21. di. 5. i. ad fi. Vñ. ego. p' te rogauit vt n'
 deficiat fides tua. h' gl. S3 querit q're rogauit
 dñs ne deficiat fides p'dcti nūqd' et alij disci
 puli nō credēbāt in eū. dico q' iō de fide p'dc.
 spāl'r ait. qz p'dc. spāl'r cū dīc filiū asseruit dī
 cēs. Tu es xps fili' dei. s3 h' cū dīc. Ma
 tanabel. Jo. i. c. Rabi. tu es fili' dei tu es rex
 Ihs. et Adat. is. c. q' qdā exñtes in nauī: dire
 rūt vere fili' dei es. Dico q' p'sfesso fidei p'dc.
 fuit p'secta ad hēfio sine exātatiōe: alioz at solū
 ex opiniōe. Vel dicam' q' alij farebāt xpm si
 liū adoptiuū et nō nālē. p'dcti aut nō sic. Vñ
 qdē credēbāt xpm cē filiū dei p' adoptionē tñ
 vt h' q' cū Elram. Dierem' a aut vñ ex pro
 phetis cē asserēbāt. Illos enī cōgūerāt puros
 fuisse hoies s3 tñ scōs. Quidā p' adoptionē et
 vñonē nō tñ p'sonālē distictōz. vt p'phanabel
 Quidā p' nāz et p'sonālē distictōz: et h' ē p'secta
 fides: vt p'dc. et iō ait xps. sup hāc petrā edifi
 cabo ecclia meā. Quidā at credēbāt q' nec p'
 adoptionē nec aliq' mō cēt fili' dei: vt p'harisi
 vñ et illū aiebāt in pñcipe Belzebub eijcē de
 mōia. q're et ē. hec et pōit f' rācīc' d' Adarchia
 i qñtib' suis sup Adath. Et tū ad tñā vi. di
 co hāc regulā gnālē q' null' pōt baptizare se
 ipsū de h' ē casus ad l'raz cē de baptismo. c. de
 bitū vbi dīc sic ter. Debitū et isra. Sane iūma
 sti q' qdā iude' in mor' articulo p'stitu': cum
 in iudeos tñ existeret in aquā scīpsū imersit
 dicēdo. ego baptizo me i noie p'ris: et filij et spi
 rit' scī. Rñdem' q' cū in baptizātē et baptiza
 tū deat cē distinctō: sic ex v'bis dñi colligit dī
 cētis apls. Baptizate oēs gētes i noie p'ris et
 filij et spūs scī. Ademorat q' iude' edemuo ab
 alio baptizādus vt ostēdāt q' ali' ē q' baptizat et
 et ali' q' baptizat. Ad qd' cñā d'signādū ip'e xps
 nō a seipso: s3 a Joāne voluit baptizari. Et
 uis si talis p'nuuo decessit: s'let ad p'riā p'p'no
 lasset pp' fidei sacri: et nō pp' fidei sacm. In
 baptismo quippe illa spūalis gnātiō celebrat.
 de qua Viras ait. Oportet vos nasci denuo.
 Quia nisi q's renatus fuerit ex aq' et spū scō nō
 intrabit i regnū celoz: sic q' i carnali gnātiōe
 q' p'lex viro et semina nascit: ali' ē q' carnali

ter gignit: et alii q carnaliu gignit. Sic et in sa-
cramentali gñatōe q soboles ex aq et spū scō re-
nascit: alii q dicit q spūalit genit: et alii q spūalit
generet et. Et qd vbi triplex rō format q
re qd seipm baptizare n pt. p pp diffictōz ba-
ptizat: et baptizati. 2º q: xps h exº docuit cū
a Joāne voluit baptizari. 3º q: si in gñatōe
carnali generas et gñatū regnāt. q et in gñatōe
spūali: vt sic vir nō pōt sibi filiū carnalē legiti-
mū q̄rere: cuiº vtor inf nō sit: ita nec spūalē ni-
si vtor eiusdē sit cōmat pentū illiº. 3º. q. 4. c.
sic h ponit glo. sup vbo i carnali. s. an iudeº
sit saluº. videt dicē ter. q sic p fidē sacri: et n
pp fidei sacm. Vlo. m ibidē sup vbo cuo-
lisset: ait q nullº expectat ad ecclesiam redire qñ
peccare nō pōt. de pe. dist. 7. c. vl. qre et. Et
hec sufficiat pro pma cōclusionē.

De pñlegijs ecclesiar. Cōclusio secūda.
Lcipe hāz pñlegiū. v. Et si a mltis tñra-
nis ecclesia xpi pñlegiū nūqz m sua pñ-
legia dñat. vbi tres i gram. vñtates
pñtia vi. ē ista. Quid ē pñlegiū absolute et
pñlegiū ecclesie. 2º vi. ē. Quotuplex ē pñle-
giū ecclesie. 3º vi. ē. Quod et qñ tollit pñlegiū
pñtia ad pñia dico q pñlegiū nō ē aliud nisi
puata lex. de vbo. h. 3. c. abbate sacri Siluani
circa mediū. c. Vñ ē pñlegiū qñ pñas legez
dñ. q: ē pñe pñas cōc. vt ibi et c. pñlegia dñ.
3. p. Ber. Et q̄ qd sit pñlegiū ecclesie q: ni-
hil aliud ē pñlegiū ecclesie nisi qdā puata lex ec-
clesie vñ rex q pñiēt ad ecclesiā. S. q̄ qd pñ
ser: an possit alicui p pñlegiū dare id qd iure
cōi sibi pcedit. et dñ qñ. q: et q̄ ē pñas cōc nō
pcedit pñlegiū id qd ius cōc. pñia m hē i. c.
i. de rescriptis. vñ vñi scñ ē pñlegiū vt sibi li-
bere licet appellare qd ē de iur cōi cūlibz pce-
dit. vñ qñiā cū quaf pōt libe appellare vt pñ-
iura allegat glo. i. cū deo. c. i. de rescriptis. Vi-
co q pñlegiū pñe ē puata lex. et de sua nā est
q sit pñas cōc. m pōt etiā pñlegiū dari ad for-
tificadū ius cōc. Mō m q glo. pñca ponit tres
intellectus declaratiuos: qd vñtis et roboris
habeat pñlegiū cōcedēs id qd ius cōc. pñia
glofa ē: et iō nō pono illā gnālī tñ dico q semp
aliquid addit sup ius cōc. et si nihil aliud facit ad
mñtū hoc facit: vt pñlegia pñsit tertio ap-
pellare. vbi alias sine idulgētia nō possit: vt
in. c. suā. de appellatiōibz. et c. ne liceat i vna
eadēqz cā tertio pñuocare in rubro et nigro. et
intelligē: nisi in casibz in qbz qd pp delictū p

uaret facultate appelladi. de qbz in. §. sū qz
2. q. 6. et l. 2. C. qz appellatōes nō recipiant
Mā ad illos casus ibi notatos nō vñ pñlegiū
extēdi: qz pñceps nō vñ pcedē in gñe qd i spē
nō pcessit: vt i. c. generi. de reg. iur. li. 6. s. q
d ista mā vide doctores in deo. c. i. de rescriptis
et Hosti. sup deā glo. i. Ista sufficiat qñtuz ad
pñas. Et ad hāz vi. dico q aliud ē pñlegiū
pñone ecclesiastice: aliud ecclesie aliud rex ecclesiastica
rū. Pñlegiū pñone ē qdā puata lex pcessa
oibz pñonis ecclesiasticis: et diuer sitatē istoz pñ-
legioz accipimº s. diuer sitatē qdū pñonari
Quoz oīuz ordinē nūerat lōgū ē: s. grā ex
empli accipiat h pñlegiū: q nulla pñona eccle-
siastica tenet aut dñ solue gabellas: taleas: ex-
actiōes: aut collectas: rōne suaz possionū do-
mōz: pñioz et. vt pñ et. de inqni. eccle. c. qz
nōnulli. li. 6. s. q̄ nec de rebz qz nō cā nego-
ciatōis desit vñ deserre facit: vt pñ et. de cētibz
et extractibz. c. qz qz. li. 6. dñi terraz qñ ista
obfuer opibz nñas vos iudices critia: et sic de
alijs. S. qñ penā incurrit. dic. c. nō minº.
et c. aduersus pñiles et de inuē. eccle. q oēs
taleas vñ collectas iponētes dñcis vñ ipoz iu-
risdictionē occupātes: si moniti nō desistāt: ex-
cōicati sūt cū suis fautoribz et. c. dic. c. nō minº
q pñe bodii accidit illd dñe. dñi. pñceps
pñtiar. i. ecclesia dñia mudi: ita intelligēdū ē:
facta ē sub tributo. s. ista relinqmº. q in vanū
scribimº ista. Accipe pñlegiū ecclesie: et dico q
sūt duplex. Et qz directe de ecclyis nūc faci-
mº mētiōē aliq et si nō oia pñlegia videamº
pñmū pñlegiū i h ordie ē: q ecclesia ex q est
domº dei dñ cū maxia honestate custodiri: ita
q i ea nulla ibonesta sūt. audi bonū ter. c. euz
decorē. de vi. et ho. de. vbi sic dñ: Lū decorē
domº dei. et ista. Interdū ludi sūt in ecclesijs
theatrales et nō solū ad ludibrioꝝ spectacula in-
troducūt i ea mōstra laruaz: vñ etiā in aliqbz
festiuitatibz diaconi: subdiaconi: pñbri: vicissiz
isane sue ludibria exercere pñsumūt. Et infra.
pñtati vñ mādām qñenº ne pñi turpitu-
dinē ecclesie ignet honestas pñbatā ludibrioꝝ
pñtudinē: vñ pñiº corruptelā cūctia a vñis
ecclyis extirpat: h ibi. Inno. 3º. vbi nō q. gl.
sup vbo mōstra laruaz: dic q et pñbitū ē cā
ludibz: i habitu monachali: vel alio religioso
bitu vñ. Et qñt pñit q hº facit: vt i autērica
dñis epis. §. vl. et facit in argº. C. de epali.
autē. l. mune. h ponit glo. Mō m intelligit qñ

deuote repñtādoes fieri possunt: vt repñtare p
sepe dñi. Adheredē: magos: et h^oi: q^o pon^o indu
cūt ad deuotionē q^o ad vanitatē: sic in pasca se
pulch^o et alia repñtā ad deuotionē incitādā.
Et q^o h^o possunt fieri ē arg^m de psc. di. 2. c. fel.
et di. 4. q^ois circa finē. vñ q^olibz festū signū ē
et repñtatio pñtitar^o rex: vt. 75. di. q^o die dñi/
co. Ad dec oia ponit et pda glo. sup. vbo. mon
stra: Et gl. sup. vbo pon^o corruptela dīc q^o tur
pis pñtudo pon^o dī corruptella q^o pñtudo
s. di. mala pñtudo. et. 28. di. c. pñtudo est
int^o nos. et. c. cū venerabil. et c. d. ex celsib^o pla
toz. c. int^o dilectos. h. glo. Sed pñtudo ecclie
ē q^o de iur^o bono null^o in ecclia sepeliri d^o: nisi
abbates: ep^oi: aut digni pñt^o aut et fideles laici
Audi ter. 13. q. 2. c. null^o. Null^o inq^o mortu^o i
tra ecclia sepeliat nisi ep^oi aut abbates: aut dī/
gni pñt^o aut et fideles laici: vbi gl. sup. vbo.
fideles laici. dīc sic. Et intelligūt qdā fideles lai
cos q. i. miracula faciūt. alig^o at intelligūt d^o fideles
b^o in dignitatib^o pñt^o. sic si reges: pñt^opes
et h^oi. S^oz beu hodiernis corruptelis. vñ q^olibz
q^oz. n. q^ozūq^oz pñt^o: nisi in loc^o emmitionib^o s
xp^om collocet. sepulturas spñt. Dic vt placet
qñ h^o fati nō sūt. qre et. Tertiu^o pñt^olegiū ec
clesie ē: q^o oēs pñt^ogētes ad ecclia: siue homici
da siue debitor: siue q^oquo alio mō q^ouar^o: exce
ptio q^obusdā casib^o: sūt oēs salui et liberi. pñt^o
nū h^o regula i. c. int^o alia. de imu. eccliaz. dīcā
postea ter. vñ allit^o regula in q^obusdā casibus.
pñt^oio si ille q^o ad ecclia pñt^ogē ē public^o latro
et q^o stratas publicas infidijs et aggressib^o obfi
det: vt i. d. c. int^o alia. 2° si sit nocturn^o popu
lat^o: agro: vt q^o nocte agro s^o deuastat vt cō
burit: vt ibidē p^o. et nō in. c. sic. q^o ecclia dei d^o
uastat. 17. q. 4. 3° fallit i. c. q^o ecclia deligt. i.
i ecclia maleficiū vt siue delictū cōmiserit: sperā
se ab ecclia defēdi qd^o sp^o pñt^omit nisi dñi pñt^o
et de imu. ecclie. c. imunitatē. vbi dīcū sic ter.
Imunitatē ecclia sic. Et infra. Mōnulli im
punitatē sup^o ex celsū p^o defēsignē ecclie obit
nere sperātes homicidia et muñtādoes mem
broz in ipsis ecclie vñ eaz^o cōmiserit cōmit
tere nō verēt q^o nisi p^o ecclia ad quā pñt^ogūt cre
derēt se defēdi nullaten^o fuerāt cōmissuri. Et
infra. cū vbo i loco in q^o deligt pupiri q^o obear
et frustra legis auxilium iudicat q^o cōmiserit in legē
mādam^o: qñ public^o mūcti sales nō debē
muniatatā gaudē pñt^olegio: q^o faciūt se indī
nos. h. ibi. Et ē pulcher ter. Et de b^o et notat

Joānes monaci. de imu. ecclie. c. 2. in vbo. k
ditionē li. 6. et Jo. an. eo. n. c. si. sup. gl. si. Et
nō ē d^o fo. pñt^o. c. 2. gl. pe. et. 17. q. 4. ad cpos
et. c. se. et. c. si. vñ allit^o m^o in eo q^o occidit hoiez in
ecclia nō infidiōse vt nō. Inn. d. imu. ecclie. c.
int^o alia. 4° fallit i. fuis. vñ qñ fu^o fugēt ad ec
clesia et pñt^oaret a dñō de ipunitatē cautio: et ide
cirē nō veller inuit^o expellit et dñō suo reddit
vt nō. 17. q. 4. c. q^oq^o. et. c. diffiniuit. ita m^o q^o
nō accedat ad alias domos. 17. q. 4. c. id pñt^o/
tuim^o et in. d. c. int^o alia. Qñ at alijs bis sup
dictis except^o gnāt^o regula dat^o: q^o cū fugiētes
ad ecclia qñtūq^oz criminosi sine saluāt p^o bec
regula in sup^o dō. c. int^o alia. cū glo. et. c. si. gl.
si. 17. q. 4. c. fra. p. Jo. et. c. sic antiqu^o p. Jo.
audi. c. int^o alia. Inter alia inq^o et infra. Quis
qñonib^o rñdētes sacroz statuta canonū et tradi
tiones legum ciuiliū: ita durimus distinguēdū
q^o fugiētes ad ecclia: aut liber aut fu^o crist^o. Si
liber qñtūq^oz gñia maleficiā cōmiserit. al^o p
petrauerit nō ē violēt ab ecclia cñhend^o: nec
indē dñari d^o ad mortē vt ad penā: s^o recto
res eccliaz sibi obtinē obēt mēbra et vitā. sup
eo tñ qd^o fec^o iniq^o ē ala legitime puniēd^o. et h^o ve
rū ē nisi public^o fu^o latro vt nocturn^o popu
lato: agro: q^o dñ itinera frequēta vt publicas
stratas obsidet aggressiōis infidijs. ab ecclia
extrahi pōt ipunitatē nō pñt^oita. fm canonicas
sanctiōes. Si vō fuerit fu^o q^o pñt^ogerit ad ec
clesia postq^oz de ipunitatē sua dñs ei^o clerici iu
ramētū pñt^oerit ad suū dñi sui redire cōpel
lit et iuris alioq^ona dñō pñt^o occupari. h. ibi.
ad l^oz Inn. 3. et de b^o bñ in gl. et nōre te vo
lo q^o hāc imunitatē ecclie siue libertatē h^o etiā
pñt^ogētes et ecclia pñt^ogita pass^o: vt. 17. q. 4. c.
q^oq^o et. c. diffiniuit. Ita tñ q^o nō accedat ad al
domos: vt i pñt^o dō. c. diffiniuit. Et solū h^o imu
nitas trigita passū ē cōpetēs ecclie et nō ca
pell^o. vñ capelle q^o sūt intra abinū muroz et cast^o
nō hñt hāc libertatē vt i. d. c. q^oq^o. Sed volo
ingēs pñt^o ambrosi scire vñ vñatē dīc q^o po
nam^o q^o vñ iude^o pagan^o vt cñcōicat^o ad ecclie
sia pñt^ogāt nūq^o defēdet: Dicūt doctores q^o
de iudeo et pagano credēdū ē q^o sic. p. l. i. C. d
his q^o ad ecclia pñt^ogūt. De credicatio at dubiū
ē. Quil. in dīc q^o i dē ē indicū. Ego aut dīco
pñt^ogūt dē sēruādā. Mā dubio cñtē tur
or via eligēda ē. et de homi. c. ad audiētiā. cū
glo. Tert^o eni in si. sic dīc in dubijs semitā de
bemus eligē ratioē. Et gl. sup. vbo i dubijs

allegat. c. iuuēis. r. c. significasti. r. c. pe. eo. n.
qm̄ i iur dubia certa n̄ pōt ferri snia. xi. q. 3. g.
ue. r. 30. q. vi. §. vi. vide gl. illā si plz. r. si uex
q̄rēs q̄s. puidē d3 d̄ victu illis pfugientib⁹ dico
q̄ cecilia vt i. d. c. d. finiuir. 17. p. q. 4. 30. Et
h̄ sufficiat d̄ p̄uilegijs ecclie. P̄uilegiū autē
rex eccl. sticaz ē ē mltiplex s3 h̄ solū ponam⁹
v3. q̄ oēs res ecclasticē dñi sūma cū fuerētia r
h̄estate custodiri: vt p3. c. 2. d̄ custodia eucha
ristie. qd̄ s̄ posuim⁹ in 3^a p̄elone p̄ d̄sideratio
nis h̄ fm̄ois: s3 vnā v̄itatē m̄sū neciāz h̄ inq
ram⁹. v3. an oēs relige q̄ repiūt sint veneran
de r i loco honesto suāde. dico q̄ nulla corpa
scōz nec aliaz reliq̄az sūt venerāda nisi ab ec
clesia sint app̄ebata. p̄bat h̄ p. c. i. d̄ reliquijs
r veneratōe scōz. vbi d̄ sic. aud. uim⁹ q̄ qdā
int vos diabolica fraude decepi hoiez q̄ndā i
potatōe r ebrietate oculū q̄m sc̄m more infidelitū
venerāt. Lū v̄ir p̄ talib⁹ in ebrietatib⁹ pēp̄t
eccl. sūa p̄mittat orare. D̄ic. n. ap̄ls. Ebrii si re/
gnū dei nō possidebūt. Illū ḡ de ceto nō p̄su
mat colere. cū r̄ p̄ cū miracula fierēt nō licet
vobis ipsū p̄ scō absq̄z aucte ecclie Roma. ve
nerari. Et q̄b⁹ v̄bis apparet q̄ facē miracula
nō ē cūidēs signū sc̄ritatis r veneratiōis. Vñ
gl. ibid sup v̄bo miracula d̄ic q̄ miracula q̄n
q3 c̄sūi p̄ malos. i. q. i. teneam⁹. iō nō d3 pro
scō teneri q̄s miracula fac: nisi ab ecclia Ro
ma. p̄ fuerit p̄ legitimis testib⁹ approbat⁹: vt
d̄ic sup d̄ic ier. r. c. se. eo. ti. r c̄ de testib⁹. c.
venerabili. vbi testes sup v̄ita r miraculis re
cipiūt. vñ quē v̄ita ipa reprobāt: reprobāt: r
quē approbat. approbat⁹. 24. q. i. h̄ ē fides r
c. qm̄ ver⁹. r. q. 2. c. sane p̄serf. b̄ iura pōit d̄cā
glo. q̄rē rē. Et si velles aliq̄ de ebrietate vidē.
lege p̄dictā gl. q̄rē satis ista p̄elo nō. de religijs
aliq̄ dicim⁹ i p̄sideratōe 3^a h̄ fm̄ois. Et tū
ad tertiā v̄i. dico q̄ gl. sup. c. suggestū. c̄ de
decimis ponit q̄nq3 mōs q̄b⁹ amittit p̄uilegiū
Vñ d̄ic in solutōe q̄nōia. s. an p̄uilegia sint p̄
petua q̄ gnāl: loquēdo p̄uilegia sūt p̄petua r
immutabilia: s3 q̄n aliqd cālit̄ supuenerit bñ p̄
uilegiū p̄dit. P̄dio cū q̄s abutit p̄uilegio. r.
q. 3. p̄uilegiū r di. 74. c. vbi ista didicisti. Itē
p̄p̄ delictū ciniū. 25. q. 2. c. ita nos. Itē p̄pter
negligētiā spaci. r. ānoz. ff. de nūdūis. l. i.
Itē p̄p̄ s̄riū sc̄m: vt in. c. p̄illoz de p̄bēdis.
r. c. cū accessissent. de p̄sōmb⁹. r. c. si de terra
de p̄uilegijs. Itē cū enoime iudiciū aliq̄ indu/
cū: vt i. d. c. suggestū. d̄ decimis. vbi ille tex.

in sūma d̄ic q̄ p̄uilegiū cōcessū sup decimis nō
soluēdis reuocat si incipit ēē nociuū. Nā d̄ic
ibi tex. q̄ q̄n facta sūt p̄uilegia q̄busdā fratrib⁹
de decimis nō soluēdis abbacie ita crāt pauce
q̄ scādālū nō poterat suboriri. s3 postq̄z multā
plicate sūt: r nō soluāt decimas multis scādā/
lū oriebat. r iō q̄ alijs ē nociuū tale p̄uilegiū.
iō tollit. Allegat gl. c. qd̄ p̄ nouale. c̄ d̄ v̄bo
rū sig. 30. an. sup. c. suggestū. addit aliq̄: scd
illa dimitam⁹. q̄rē ex his satis claret p̄dicta
conclusio nostra.

Qualiter r quare demones ecclēsiā xp̄ia/
nam timeant. Conclusio tertia.

Ecce p̄tū p̄elone v3. Quia ecclia xp̄ia
na ē dom⁹ dei: demōes illā fugiūt. r ti
mēta facie ei⁹. vbi tres igrām⁹ v̄ita.
v3. P̄ria v̄i. ē ista. Qne ē dom⁹ demōis.
Scdā quō in ecclia xp̄iana hitat de⁹. 3^a ē.
Quare demōes ecclia xp̄ianā timēt. P̄tūz
ad p̄mā faciam⁹ istā distinctōz q̄ triplex ē do/
mus. s. hois: d̄mōis r dei. P̄ria dom⁹ d̄icū
dom⁹ hois. s. vbi hitāt hoies quā nāles iuene
rūt: vt defendat nos a caumatib⁹ nūis r alijs
nociuis: vt p̄hs n̄r ait. Et de hac ad p̄is nō ē
fmo de hac dicebat dñs p̄hariseo Luc. 7. In
travi domū tuā: r aquā pedib⁹ meis nō dedi/
stū rē. Dom⁹ demōis sūt corda maloz. Luc.
xi. Itē uertat in domū meā vñ exiui. Dom⁹
dei mltiplex ē. P̄rio aia cuiuslibz iustū qm̄ aia
iusti sede s ē sapie. ps. Dñe dil. deco. do: tue.
i. dile. me facc. deco. ds. tuā. r. i. Cor. 3. tēplā
dei sc̄m qd̄ estis vos. Itē ecclā empirreū: Vñ
ait in domo p̄ris mei mansiones m̄le sūt. ps.
Vñ q̄ ba. in do. tua. in sc̄la sc̄loz laudabūt te.
Itē tertia dom⁹ dei ē mltitās ecclia. de q̄ ad p̄
sens vltra ea q̄ d̄cā sūt aliq̄ subiūgam⁹. Et p̄.
q̄s fuerit fūdatoz istī dom⁹. Scdō q̄s p̄famā
lias. r 3ª quō ordiata ē. Et p̄ dico q̄ fūdatoz
istī dom⁹ ē ipe de⁹. r p̄famālias ē ipe deus
q̄ exiit p̄ mane p̄ducē op̄arios in vineā suā: s3
q̄r sit ordinata videam⁹ p̄ fūdamētū istī do/
m⁹ xps ē. i. Cor. 3. fūdamētū aliud nēo pōt
ponē p̄ter id qd̄ positū ē. qd̄ ē xps ihs. Lapi/
des istī fūdamētū sūt ap̄li ad Ep̄s. r. Supedi
ficata s fūdamētū a: loz r p̄p̄baz. r Apoc.
21. Adur⁹ cinitans h̄ns fūdamēta. iz. r in ip̄is
iz. noia. iz. ap̄loz r agni. i. xpi rē. Aduri cini
tatis sūt ecclī sc̄i Apoc. 21. Lapidēs p̄ciosi oēs
in uri tui: r turres d̄icr̄z gēmis edificabūt
Anierioz aut mur⁹ suū intelligētiā r doctrina

229

discipulor. Luc. vi. Agnit illis sensu vi intel
ligeret scripturas. inur posterior fuerit priar /
che 7 pphe. Et dicunt posteriores: qz dñ lucē il
lā que illuiat oēm hoiez veniētē in hūc mūdū
aspicē nō poterāt: qñ ad occidēte plagā positi
erāt. Luc. x. Multi reges 7 pphe voluerunt
vidē. q̄ vos videtis 7 nō videt. Solz. n. poste
rior dom⁹ ps ad p̄e occidēte p̄strui 7 ante
rior ad oriēte: qz Luc. i. dñ. Distavit nos
oriēs ex alto. s. xps: q̄ illuiare debebat aplos.
vñ dicebat. cū stertēt añ reges 7 p̄fides nolue
cogitare quō aut qd loq̄mi tē. Et alibi. Ego
vos elegi de mūdō: vt caris 7 fructū auferat
7 fruct⁹ vñ maneat. Adis duob⁹ p̄cib⁹ muri
collaterales p̄iūci sūt. Aduri collaterales ceti
xpiani 7 oēs in xpm credētes sūt. Dñ aplus
De. vno die in hierlm tria milia: alioqz die
q̄qz milia ad fidē xpi p̄uertit. 5. dñ Act. 2. c.
Adar. vi. Eūtes p̄ vniuersū mūdū tē. cōstitit
h dom⁹ ex q̄tuor āgulis. i. ex q̄tuor credentiū
generib⁹ vt icipientiū p̄ficiētiū p̄fectoz 7 hōz
vñ ex q̄tuor euāgelistis q̄ ecclia ornāt suis glo
riosis doctrinis: de q̄b⁹ tradit doctrinā glo. 9.
di. c. vt vetez. s. de hō alias. colūne sustentātes
hāc domū sūt p̄dicatores. ps. Ego firmavi co
lūnas ei⁹. Idauimētū dom⁹ ē hūilitas: Luc.
17. publican⁹ a lōge stās tē. Hostiū est fides
xpi siue ipse xps. Jo. x. Ego sū hostiū: p̄ me si
qs introierit saluabit. s̄ enestre sūt hōa crepla
p̄dicatoz: vñ p̄p̄ia lux fidei i gredit. Adar. 5.
c. Mēo accēdit lucernā 7 ponit eā sub modio:
s̄ sup cādelabruz vt luceat oib⁹ hoib⁹ q̄ in do
mo sūt. Adēta ē sacra scriptura. ps. Parasti
in p̄spectu meo mēfā. 7 idē. Quā dulcia fauci
b⁹ meis eloqa tua sup mel ori meo. Lib⁹ sūt dif
ficilia loca scripture q̄ qñ fragmēta comedim⁹
vt ista: In p̄ncipio erat v̄bū. 7 Verbū caro
scm ē: s̄ sic de alijs. Idor⁹ sūt alia loca scriptu
re faciliōra. i. Petri. 2. Quasi mō geniti infā
tes lac p̄cupiscite. 7. i. Cor. 3. Tāqz puulis in
xpo lac potū dedi vob⁹ nō escā. vasa in honore
sūt p̄destinati vasa i cōtūmētiā sūt p̄fici: vt lon
go p̄cessu declarauim⁹ a fa dñica. Thalamus
fuit vter⁹ v̄ginis. ps. Tāqz sp̄s do. p̄e.
de thal. suo. A cē⁹ ē dulcedo sp̄s. Lāti. i. Le
ctul⁹ n̄r florib⁹. s̄ familia sūt oēs iusti. Luc. x.
Quis putas ē fidelis fr⁹ 7 p̄ndēa quē p̄litu
it dñs sup familiā suā. Ecce q̄bñ ordiata ē do
mus dñi. q̄re tē. Q̄tū ad faz vi. dico q̄ ba
bitatio dei in ecclia cōgscit p̄tributa dei. vñ

dico q̄ p̄ potētiā inhabitat p̄: p̄ sapiā inhabitat si
lius: 7 p̄ clemētiā inhabitat sp̄s sc̄s. Idor po
tētiā inhabitat p̄. Quantā potētiā in tēplis suis
ōiderit p̄ etern⁹ lege lib⁹ Adachabeoz. nō
ne heliodor⁹ q̄ sup negocia regl erat ab Apol
lonio duce hierlm miss⁹: vt pecuniā depositā
in tēplo ad regē asportaret: ab eā q̄ tribilē hūte
scffore calce p̄cuss⁹ ē: 7 satellites ei⁹ eriminati.
heliodoro. n. volētē intrare tēplū: 7 q̄busdam
iā suis intrat⁹ tota lachrymāte hierl: ecce mor
equ⁹ qdā cū hoie qdā bñ armato q̄ angel⁹ erat
in medio coz apparuit: calce mō hūc mō illuz
cōtristās: ad vltimū p̄cutiēs heliodoz. 7 d̄ sel
la p̄cipitās multa caligine circūfusus. in sella
tandē a suis reposit⁹: 7 militib⁹ suis q̄ iā intra
uerant tēplū p̄ duos āgelos in forma duorum
iuuenū inde expulsos. ad Apolloniā ducē mi
serabiliter redijt Apolloni⁹ aut dina vrute hu
mo p̄strat⁹ erat oī spe salur orbat⁹. Iudei āt
bñdicebāt dñm q̄ magnificauerat locū suū 7
tēplū. q̄re tē. Aliā historiā vide. 2. Adach. 9.
Sicqz de alijs. Scdo hitat in ecclia xpiana si
lius p̄ cinā sapiāz. Ecce mag⁹ sapia. Jo. 6. ca
ro mea v̄c ē cū 7 sanguis me⁹ v̄c ē pot⁹. nō
ne mag⁹ sapia h: vt in hoc sacro sit ver⁹ deus.
Ezech. 2. Solē nube tegā. Solē. i. xpm v̄p
deū. q̄ illuiat oēs hoiez veniētē in hūc mūdūz
audi Dreg. 7 ponit etiā v̄ba a m̄gro sniax.
in. 4. di. 13. Quis ingt fidelij ignorare valet
in ipa imolatiois hora celos apir: 7 angelozū
choros adesse. sūma. s. dinitatis imis. i. sp̄b⁹
panis 7 vini. 7 ima sūmis. s. p̄ trāsubstātiātoz
sociari. S̄ de hoc plent⁹ dicit in ebdomada
scā. Tertio inhabitat: sp̄s sc̄s p̄ sūmā clemē
tiā. Quor. n. bonis in ecclia p̄cipiam⁹ clemē
tiā dei: h baptizamur. h p̄ctoꝝ i remissioes acci
pim⁹ h instruimur. h dina officia celebrāz tē.
Nec mix certe si de⁹ in terris vñ sibi p̄cipiū
elegit locū. Nā 7 res vñ ciuitatē aliax caput
eligūt. s̄lr 7 dñi ceteri: vt veneti venetias: flo
rentini florentiā tē. S̄lr 7 papā vñ eccliam
p̄ncipalē. vt Romanā. epi ceteri vñ eccliam
cathedralē sarraceni vñ moscā i q̄ Adachu
meth adorāt: iudei synagogā. q̄ xpiani vñ
debēt h̄re locū sp̄alē in quo deū v̄p adorant:
7 in quo sp̄aliter habitat ipse de⁹. ps. Adcha
bitabo qm̄ elegi eā. Inde antiq ecclia tēplūz
appellarūt. Tēplū. n. fm Papiā dñ qñ tectū
amplū: vel tenēs amplū. Lōtinet. n. deū quē
ecclia 7 terra p̄tinere non p̄nt. q̄re tē. Q̄tum

ad f. az. vi. dico q. ecclesia xpiana demonib. iri-
bilis e. ppter tria v. pp. tribile ifignatione: p-
pter mirabile pfuatione: et pp. fuaue iubilati-
one. p. inq. tribilis e. fpiritu. rep: ob eccle-
xpiana pp. tribile ifignatione. Infpiciunt enim
demonies i xpianoz ecclesia crucis baculu. crecti
q. cos xps ac. i. vberauit. Ifa. 30. Pauebit
affur vga pculfus. Et. n. c. in pfona dei ait.
p. fga veriliu i loco fideli: et erit in foliu glorie
dei. Inde ecclesia i dnica d. paffioe carat. Der-
illa regis pdeut fulget crucis myfteriu. zc. 2o
pp. mirabile pfuatoy: pfuat eni i eis die no-
ctuq. xpi facim: km crifina: et alie reliqe fce.
Audi ter. c. i. d. custodia euchariftie. Statui-
mus inq. vi i cuctis ecclyis crifina et euchar-
iftia sub fideli custodia clauib. adhibitu. pfuen-
tur: ne poffit ad illa temeraria man. extendi
ab aliq. horribilia vel nefada exerceada. Si ve-
ro is ad que fpectat custodia ea incaute reliq-
rit: trib. mchib. ab off. fufpe dat: et fi p. et. i cu-
ria aliqd ne phadu in pngerit grauiori fbiace
at vltior: h ad fiam ibi. Inn. 3. f. ac. et ad hoc
c. fane d. cele. mif. vbi die fic ter. Sane cu oli
et infra: ne pp. icuria facerdotu dina idignio g-
ni. erard fcat diftrictie papiendo madam: qre
n. a facerdotib. euchariftia i loco finglari mu-
do z figno fp. honorifice collocata deuote ac fi-
delit. pferuet. Sacerdos vo glz frequet. doce
at plebe fua: vt cu i celebratce miffaz cleuetur
hoftia fclutar. fe reueret. ielinet. ide faciut cuz
ea portat pfb: ad ifirmu. Qua in decenti bitu
fup pofito mudo velamine ferat et referat mai-
feste ac honorifice an pect. cu oia reuerentia et ti-
more fp. luic pcedete: cu fit cado: lucis cine vt
ex h. apud oes fides et deuotio augeat. p. de-
lati aut hui. mandati grauter punire no diffe-
rant transgreffores fi et ipfi diuina et nram vo-
lunt effugere vltione. h ibi Inno. In glo. fu-
pe r. b. c. fane vbo inclinet: ponit que oio di-
ceda fit in tali genu flectioe: qua n. d. i. a. feria
g. cinex in pma pclone fe pfideratoy ad ter-
tia vitate vide ibi. Tercio ecclesia xpiana
demonib. terribilis e. pp. fuaue iubilationem
Iubilat. n. ageli fil. cu deuote pfall. trib. z oia
nb. Hier. 30. Doce frois audiuim. vñ z
demoes dicebat Bartholomeo. D. feneo tue
incedit me. qre zc. Et fic p. pñs pclor z fda
confideratio huius fermonis.

De diuerfis colunijis que fclantis tēplis in-
feruntur. Consideratio terna.

Terio loco ecclyaz. dei

lūniatōz videam. vbi tres pclor
neq. fubiūgam. v. 3. p. dia pclor
ē ifta. fic eccle xpiane oib. alijs
tēplis digniores fi ita ac. i. honefti i eis fci in-
decetiores fi. Scda pclor ē ifta. fic ac. i. hone-
fti i tēplis dei fci idcetiores et pleni dedecore
fi: ita et pēa turpior illa ppetrātes plectēdi fci.
3a pclor ē. et fi i oib. ecclyis de offēdi poffit iū
i Roma. eccle qd inhonefte fi: gñi. pñfant.

Quid fit facriligiū: et quot modis cōmittit
Conclufio prima.

Accipe pma pclone. v. 3. Sicut eccle-
xpiane oib. alijs tēplis digniores fci
ita ac. i. inhonefti in eis fci idcetiores
fci. Vbi tres ingram. v. 3. p. prima
vi. ē. Qd ē illud petū quo eccle dei. ppha-
nant et calūniat. Scda vi. ē ifta. Quot mo-
dis poffit eccle xpiane pphanari. Tercia
vi. ē ifta. An ponētes fclias in mona-
fterijs p carū volūtate: et poftca religionem et
ecclefia fclandalizātes peccēt cōtra deū morta-
liter. Quātū ad pma vi. dico q. gnāliter lo-
quēdo id q. magis fclandalizat eccle ē facriligiū
vbi de facriligio tractari intēdetes tria pūta
ingram. v. 3. facriligij diffinitionē scdo facri-
legij diffinctionē. tercio facriligij ipropationē
Accipe pma: et qrit qd fit facriligiū ppe. Et
dico f. m. b. Tho. in fuma q. facriligiū vt vīs
vocabuli oftendit d. qñ fclatū ledēs. Vñ nō.
q. ois res diuino cultui dedicata d. fclatū: fic
et corona regis corona regalis d. Et q. fclatū
q. quicūq. circa rem diuino cultui dedicatam
aliqd nō agēdū facit: vel ad aliū vfū qz ordia-
ta fit ipudice tractet. facriligiū cōmittit. i. fclatū
ledit. Vñ correlarie feq. q. qzto res dino cul-
tui dedicata erit maioris dignitatis: tanto ab-
utens illa graui. facriligiū cōmittit. Vñ fi qz
aliqd nō agēdū faceret in fclatū grāuius
peccaret qz in diaconē. et graui. in diaconē qz
fubdiaconū: et grauius in fubdiaconū qz in
clericū. et fic de alijs. Scdo videam. facri-
legij diffinctionē. Et dico breuiter q. tres fūt
facriligij fpēs. Vna refpectu perfone ecclefia-
ftice. fclatū refpectu rerum ecclefiafticarū et ter-
tia refpectu ipfius ecclefie. Refpectu pfone
ē qñ aliqd fit inhoneftū vt nō debuit in pfona
diuino cultui dedicatū. vt fi qz vberaret cle-
ricū: vel monialē rapet. 17. q. 4. c. fi quis fua

mente. vbi dicitur. Si qd suaderet diabolo
h^o sacrilegij vitium vel crimine incurrit q^d in cleri
cu vel monachū man^u iniecerit violētās ana
thematis vinculo subiaceat. et null^u ep^oz au
deat illū absolūē: nisi mori^u vergēte periculo
donec aplico cōspectui p^{re}stet: et ei^u mādātū su
scripiat. hec ibi. Scdō sacrilegij spēs ē respe
ctu rex ecclesiastic^u. vt cum res sacra v^l sacro
v^l sui deputata in loco sacro: v^l p^{ro} sacro habito
vsurpat. Et h^{oc} diuidit in tres grad^u: q^{ui} aut au
ferit sacru^m et de sacro: aut sacru^m de nō sacro aut
nō sacru^m de sacro. De his oib^{us}. 17. q. 4. c. q^{ui}
et c. sacrilegiū. vbi d^{icitur} sic. Sacrilegiū ē q^{uod} quē
cūq^{ue} q^{ui} sacru^m violat: v^l auferēs sacru^m de sacro
vel sacru^m de nō sacro rē. 3^a spēs sacrilegij ē
respectu loci vt ecclesie vel cimiterij. 17. q. 4.
c. sic. vbi d^{icitur}. Sicut q^{ui} ecclesiā dei denastat et e^{ius}
p^{ro}dia et donata spoliāt et inuadit sit sacrilegus:
sic ille q^{ui} ei^u sacerdotes inseq^{uitur} sacrileg^{us} iudicat^{ur}
rē. 2^a Italia sacrilega q^{ui} q^{ui}tidie tā in p^{er}sonis
ecclesiasticis: q^{ui} in eaz^{um} reb^{us} et q^{ui} in locis scis
sacrilegia cōmittit: q^{ui}ā in cimiterijs: q^{ui}ā in
ecclesijs: q^{ui}ā sacrilijs: q^{ui}ā in cāpanili mille i
hōesta cōmittit: q^{ui}ā tobaleas et mātilia furā
q^{ui}ā candelas asportāt. et q^{ui}ā p^{er}ci^u ē q^{ui}ā sacro
māni tabernacula corp^{is} xpi absq^{ue} v^llo timo: i
re frangūt q^{ui} ego p^{ro}p^{ri}is oculis vidi dum tpe
comitis f^{rat}rāci saxū ferratū in puincia mar
chie fuit saccomānatū vt ita dicā rē. Quid di
cam de pingerib^{us} p^{ro}putia in figura v^{ir}ginis et
oculis euellentib^{us} figure crucifixi. q^{ui} de pec
tore v^lo gladio: q^{ui} de pingerib^{us} cru
ces in āgulia viāz ne mingat. 2^a scel^{us} nephā
dissimū et infādū facin^{osum}. Inde d^{icitur}. C. nemin
licet. l. i. v^lsi. d^{icitur}. Memini. n. licz signū salua
toris in terra vel in silice v^l in marmorib^{us} hu
mi positū insculpē v^l pingere: ne pedib^{us} con
culcet: q^{ui} aut in tra posuerit vel positi nō leua
uerit morte mulcet. Et 3^a h^{oc} q^{ui}ā allegat cōsue
tudinē q^{ui} d^{icitur} q^{ui} p^{ro}fectu sine v^{ir}tate corru
ptela ē. s. di. c. p^{ro}fectu. et p^{ro} p^{ro}ns credo q^{ui} h^{oc}
q^{ui} b^{us} inotescit: et ex officio malefacta corrigūt
si nō p^{ro}viderint moraliter peccent. q^{ui} dicā de
mulier^{um} vanitatib^{us} et p^{ro}catib^{us} q^{ui} q^{ui}ndie dieb^{us} p^{ro}
marie scitis ad virupū dei et scōz cōmittunt.
2^a inde mōiati xpiani sarraceni maiori cū re
uerētia suas mosqueas honorāt q^{ui} xpiani ec
clesias Iesu xpi: et in signū maxime honestat^{is}
sarracene velata facie ad cor^{por} ecclesias pergūt et
mēreticule vt ita loq^{uitur} xpiane oī se pōpa ador

nant: vt ecclesias paup^{er}um xpi bonenda lupa
naria cōstituāt. 2^a p^{ro} p^{ro} vinctā clamās v^l
q^{ui} ad celū. audi 3^a c. 3. In die illa. i. iudicij
auferet d^{omi}n^{us} ornāmētū calciāmētōz et armillas
i. ornāmēta brachioz et murenulas. i. ornāmē
ta q^{ui} fuit circa collū: et olfactoria. i. istra q^{ui} b^{us} ferē
muscus: et cris p^{ro} suauī odore fetoz p^{ro} zona su
niculus: et p^{ro} crispani crine caluitiū rē. Acci
dit. n. semel cuidā sacrille q^{ui} nocte q^{ui}ā p^{ro} horā
anq^{ue} ad matutinū surgeret in visioe q^{ui}ā muli
er q^{ui} de p^{ro}imo sepulta fuerat a medicare s^{ed} to
ta cōbusta apparuit. cūq^{ue} de hoc miraret vocē
q^{ui}ā audiuit. 2ª modica ingens reuerētia q^{ui}ā
crinib^{us} suis ecclesijs xpi exhibuit tibi illā cōb^{us}
stam oñdit. q^{ui} rē. 2^a p^{ro}pterea d^{icitur} lex. ff. d^{icitur} iu
sticia et iure. l. ex his. in glo. q^{ui} mulier^{um} mulie
res male: bone aut rare. Et de v^l b. fig. c. for^{is}
s. v^l. d^{icitur} q^{ui} mulier^{um} sp^{iritus} ē fallax: et mutabilis. Et
p^{ro} hoc illud caplin d^{icitur} q^{ui} mulieres in cā cri
minali: vt exponit gl. nō p^{ro}nt eē testes. q^{ui} rē.
Et sic p^{ro} secū^{da} p^{ro}ci^u h^{oc} p^{ro}me vi. 3^a p^{ro}ci^u ē
videre sacrilegiū ip^{ro}pationē. 2^a h^{oc} sup^{er}dicti
modi sint sacrilegiū p^{ro}pe accepti: sūt tñ quedāz
sacrilegioz gnā nō ua p^{ro}pa. 2^a p^{ro}mo sacrile
giū improp^{ri}e cōmittit q^{ui} quis t^{ra}sgressor: ē iu
ris publici: q^{ui} cōstituit in sacris ordinib^{us} mgra
tib^{us}. vt p^{ro} di. i. c. ius publicū. Scdō q^{ui} q^{ui}
nescit articulos fidei: p^{ro}cepta: et p^{ro}hibitiōes dei
vel negligit 2^a d^{icitur} intelligēdū ē h^{oc} b^{us} t^{ra} ho.
faste. q. 99. q^{ui} legē dei ipugnat sic heretic^{us} vel
blasphem^{us} q^{ui} q^{ui}de ex eo q^{ui} deo nō credit inq^{ui}r
rit infidelitatis p^{ro}ctm et ex hoc q^{ui} dina v^lba le
gis p^{ro}uertit sacrilegiū cōmittit et incurrit. 3^a
q^{ui} publica officia iudicis cōmittit. 17. q. 4. c. cō
stituit. 2^a cōstituit inq^{ui}r^{it} t^{ra} sacru^m cōciliū vt iu
dei aut qui de iudeis sūt. i. familia ip^{ro}z aut de
iudeis de noue ad fidē cōuersis officia publi
ca nullaten^{us} appetāt. 2^a Multi sūt alij mōi. s. isti
sufficiāt ad p^{ro}ns: q^{ui} in sequēti v^{ir}tate multa di
cent. 2^a tū ad faz vi. dico q^{ui} multis modis
possūt p^{ro}phari dei tēpl^{um}: oēs nō reducātur ad
tres p^{ro}ncipales. 2^a m^{od} aut ille p^{ro}phanationes
sūt in tēpla dei: aut in sibi reb^{us} dedicatis aut in
p^{ro}ntis ecclesie fuitib^{us}. Vñ nota istā disti
nctiōē q^{ui} inter res ecclesiasticas p^{ro}mū locū obti
nēt sacra: inter que sūmū sacro^{rum} ē eucharistia
2^a 2^a t^{ra} q^{ui} maximū sacrilegiū inter oēs spēs
sacrilegij est istud: sicut fuit sacrilegiū illi^u ru
stici q^{ui} posuit corp^{us} xpi in alucolo apū vt apes
vicinas cōgregaret. 2^a Post h^{oc} ē p^{ro}sona pape et

hic fm diuersitatem graduū z psonarū scitatez
Deinde post sacra in res ecclesiasticas h3 lo /
cū tenent vasa sacra apta ad sacroz susceptiōz
Et imagines scōz z reliqz scōz: i qbus quo
dāno ipse psona scē venerant vel debonorāz
Tertiu locū obtinent ea que pntinent ad ecclie
ornamentū vel mistroz. Quartū locū tenent
ea q ordinant ad ministrorum sustentationez
siue mobilia siue imobilia sint. Circa hec oia
pnt cōmitti plura indigna z inhonestā. De q
bus oibus aliqua videam. Et p circa pso
nas ecclesiasticas. Secdo circa loca z tēpla
sacra. Tertio circa res ecclesiasticas. Et
tū ad p^m querit an sp iniiciendo man⁹ in cleri
cos sacrilegiū cōmittat. Secdo qrit an furā
tes vel accipientes occulte reliqas: vt secretio
ri loco z honorationi locent sacrilegiū commit
tāt. Tertio an portantes reliqas alicui⁹ sci
ad collū mortali⁹ peccēt: z in crimē sacrilegij i
currāt. Circa eccliam z loca sacra qrit ista
p^mio in qbus casib⁹ ecclia violat: ita q debe
at recōciliari. Secdo in qbus casib⁹ violat.
vt debeat recōciliari z non psecrari. Tertio
an loca vbi pagāoz cōpa seplia fuerūt possint
consecrari. Circa res ecclie qrit ista. An
mulieres tangendo tobaleas z paramenta: z
alia h⁹ vel lauādo: v⁹ alio mō peccent: z sacri
legiū cōmittāt. Secdo an res ecclie vt vasa
sacra: palle altarū vestes sacerdotū: z filia pos
sint pueri in vsus laicoz. Tertio qrit pcc
cent hi q bona ecclie vsurpant. Dia ista sigil
larim discurrem: qm p pulchra sūt. Et tūz
ad p^mū dico. q. c. si qz suadente. i. q. 4. su
per allegatū nō h3 vlt⁹ vitatē. Vn regla ge
nerat ē q non semp iniiciens man⁹ i clericos
mortali⁹ peccat: nec sacrilegiū cōmittit. f allit
enim in multis casibus: sed tres ad p^mis vide
am⁹. p^mio casus ē i casu i grantie. Secdo in
casu discipline. Tertio in casu iocositatū. p^m
In casu ignorantie: vt si ignorabat illū clericū
ecclie: z adhuc distingue fm Ray. q aut tal⁹ ig
rantia fuit i psona aut in q^mitate z p^mitiōe per
sone. Si i psona tūc non incidit i canonē: nec
incurrit sacrilegij crimē: do er^m: sotes inten
dit pcutere platonē: sed accidit q pcutit cice
ronē: z cicero cleric⁹ ē non incurrit i canonē
sed h⁹ intellige si nō discernbat q cicero ē cleric⁹ et
nō laic⁹: incidit i canonē: qzuis nō intenderet
pcutere cicronē. Si v⁹ erro: nō sit in psoa

h3 i q^mitate vbi grā. Quidā cleric⁹ erat idutus
habitu seculari: z qdā vberavit cū putās ipz
ēē secularē: hic nō incidit i canonē. De h⁹ est
tex. in. c. si v⁹. cl. 2. de sen. excō. vbi d^r sic. si
v⁹o aliqz in clericū nutrice comā man⁹ iiece
rit violētas: ppter h⁹ nō d3 se aplico pntare cō
spectui: nec etiā excōicatioe notari: dūmō ipm
ēē clericū ignorauerit: vel si h⁹ dubiū fuerit: z
p^msa manu dūtarat pntit iuramentū q cū esse
clericū i grasset. Ab eo aut si pntare noluerit iu
ramentū: q qz violētas man⁹ pntat cū in cleri
cū iieciisse: sic ab excōicato: donec d^r mandato
sūmi pontificis absoluat puenit abstineri: bec
ibi. Alex. 3. Vide d^r h⁹ i pisanella: irregulari
tas. i. absolō. 2. f allit fo i casu discipline: vt
cū qz discipline z erudiōis cā: cū discretionē
trij clericū vberat: si inc idit i canonē. cē d^r scē.
c. cum volūrate. 5. fi. vbi sic d^r. Si q v⁹ rōne
officij qd in ecclia obtinēt: aut etiā clericū senio
res zelo deuotiōis pueros vel adolefcentes in
minorib⁹ ordib⁹ pstitutos turbātes dūmō offi
ciū: z hi q obtēto platiōis z magisterij subdi
tos z scholares correctiōis cā leuif⁹ forte pcut
serint: excōicatiois sniam nō icurrāt. Qd de
his etiā dōm ē q aliqz de familia sua vel p^min
quos inferior graduū sili mō: vt cohibeant a
suis isolētijs. z scia bonisqz morib⁹ informē
duxerint corrigēdos: h⁹ ibi. Et glo. sup illo v
bo i minorib⁹ ordib⁹. dicit sic ad lram. Ergo
nō pnt sic psecere pstitutos i sacris ordibus
h3 turbent officia: qz es q pmitit spāl⁹ d^r istis d^r
alijs phibet: sic qd d^r vno negat d^r alio pcedi
tur. 25. di. q^mis. z cē d^r psump. c. nōne. Et quia
nobiliora mēbra excepis grauiorib⁹ culps v
berib⁹ subijci nō dnt. 45. di. cū bñs. p^muniā
g alijs admonitionib⁹: z si se nō correxerint:
pnt suspēdi cē de ce. mif. c. dolētes ar. Bern.
z glo. super vbo plationis: sic dicit. Si g pla
lati pnt corrigere subditos: z pcutē leuif⁹ si
ne metu excōicatiois cā correctiōis: z non ex
odio ēē eo. ti. c. ex tenore. Leuif⁹ enī h⁹ facere
dnt: qz leuif⁹ castigar⁹ reuerentiā exhibet casti
gātū. 45. di. cū bñs. Et glo. sup vbo magiste
rij: adduc⁹ p^mcordantiā. c. i. d^r sen. excō. Et di
cit q: modica z leuis castigatio pmissa ē docto
ri. ff. ad legē ag. l. 50. i fi. Et d3 ēē doctria ma
gistri hūilis. de mai. z obe. c. hūilis vbi ples
p^mcordatias inuenies ad h⁹. Et nimia seueritas
culpe pnumerat. ff. ad. l. agl. l. pceptoris. Et
glo. sup vbo de familia dicit sic. Nota q: qz

B

familia sua corrigere: et ei spectat iure patrie
 potestatis. 23. q. 4. c. duo ista. 7. 45. di. §. Salo/
 mo. 7. c. disciplina. Et q. suorum domesticorum cu-
 ra non habet fidei negavit. 47. di. §. necesse. ad fi-
 de. 7. C. de priora priore. l. si filius. Et non solum
 prius: sed et pping domesticos suos corrigere dicit
 C. de emendatione ppinguorum. l. vna. Et ha-
 bes dicit eadem glo. ex h. tex. sex casus in qbus
 corrigere pcutere clericum sine excoicatione: ut
 q. hnt offm in ecclesia seniores platus: mgt do-
 minus domus: 7 p sanguinet. Sntm 7 alij ca-
 sus vbi qd non incidit in canonem ut si iocosa
 leuitate clericum pcutit: et eo. c. i. Itē si inueni-
 at cū cū mfe filia vxore 7 sorore. Itē si vim vi-
 repellat incontinenti. et eo. c. si vo alie. §. 2.
 7. 3. Itē clericus si post trinā correctionē nō se
 corrigat. pcutit hoc beneficium. et eo. dūgit. 7
 c. in audientia. Nec oia in glo. p dicit in. c. p/
 dicto cū volūtate. de senē. exco. Dic potes tu
 multā practicā colligē si volueris: ut ex dictis
 satis cernit. Tertio fallit in casu iocositatis.
 et de sen. exco. c. i. vbi dicit sic tex. Sup. vero
 eo qd consiliū postulasti: 7 infra. Qd si clerici
 infra puberes annos se se adinuicē: aut vnus
 ad alter pculserint nō sunt ad aplicā sedē mit-
 tendi: q. eos etas excusat. Nec clerici si si ple-
 ne etatis: 7 non odio vel inuidia vel indigna-
 tione: s. leuitate iocosa se ad inuicē pcutē pti-
 gat. Nec mgt scholarē clericū intuitu discipli-
 nae vel correctionis pculserit: q. non pōt in ipis in-
 iectio manū violenta notari. Ceterū si ex o/
 dio idē scholares vel scholares clericī sese per-
 culserint p sua absolutione dnt ad aplicā sedē
 venire: hec ibi. Alex. 3. Et glo. sup. vbo ex/
 cusat dicit. Excusat qdem nō ab excoicatione:
 sed qd ad h. q. non sunt mittendi ad curiā p ab-
 solutione: ut p3 extra eo. c. quis. 7. c. vlti. Et
 multa ponūt in glo. q. concordāt cū supradictis:
 qre 7c. Et sic habes pīmū punctū declaratū q
 ad vituperationē personarū eccle. Et ad
 sūm punctū qd ad honorē psonarū eccle. spe-
 ctat v3. An furantes vel occulte religas scōz
 accipientes: ut secretiori 7 honorabiliōri mō-
 7 loco confuent sacrilegium committant. Et
 dico breuiter q. cū sacrilegiū fiat qū accipit sa-
 crū de sacro: ut dictū ē. §. in. c. si qd suadente
 17. q. 4. q. tales reliquie transportari non pos-
 sunt sine lnia pape: vel epōz vel sancte synodi
 de pfe. dist. i. c. corpora. Et quomodo fieri de-
 beat ibidē notat. Ad ultionem enim sancti vi-

tissimū locū sibi in sepulturā eligunt: 7 qsqz h
 qd tr. laferre curauerit: aut transportati ad p/
 priū locū redeūt: aut se moueri non sinunt.
 Et in pīmpu est de beato Philippo nostri
 ordinis cum florentini a tuderto noctu aspor-
 tarent: infantes clamare ceperunt. Corp⁹ phi-
 lippi virginis gloriose fuit asportatur 7c.
 Ad tertū punctum de religis reuatiis in do-
 mo seculari vel portatis ad collū. Dico sūm
 btū Thō. fa. q. 96. q. eadē ē rō de religis
 7 verbis scriptis. Nam si relige portentur ob
 maiore scōz fiduciam: non erit illicitū. Si au-
 tem circa hoc aliquid vanū 7 superstitiosū at-
 tenderet: vtpota q. essent triangulares: 7 h⁹ i
 quod non pīnet ad sanctoz reuerentiā sed su-
 perstitiosam vanitatē erit oīo illicitū. Si au-
 tem queras qd sit attendendū in verbis scri-
 ptis: ne superstitiosū qd fiat: ait idem doctor:
 q. pmo cauendū est qd scribatur vel pferatur
 ne. s. aliquid sit ad inuocationem demonū p-
 tinens: vel falsitatem continens. Secdo ne ca-
 racteres illis misceant. Tertio ne in scriben-
 do ponatur superstitio: ut cum calamo tali vl-
 ligetur cū filio tali: 7 dic tali: 7 similia de qbus
 ad plenū. 26. q. 5. c. non liceat: 7 alijs pluribus
 capitulis: q. de hac materia ad plenum tractat
 ibi Brianus: qre 7c. Nūc videamus ali-
 quas psumelias q. sunt circa ecclesias dei. Et
 p videam⁹ in qbus casibus ecclesia xpiana vi-
 oletur ita q. debeat reconsecrari. Et dico q. in
 tribus casibus reconsecranda ē. v3 in casu de-
 structionis partis: qd in casu destructionis toti⁹
 7 in casu dubitationis. Pīmū igit casus
 est in destructione partis. Vnde posito casu q.
 ecclesia combusta sit: 7 parietes sint in totum:
 vel in maiori parte destructi tunc reconsecran-
 da ē cū fuerit repata: ut p3 de conse. di. i. c. ec-
 clesijs. Si vō solū tectū vel aliq. ps. consumpta
 esset: non d3 reconsecrari: extra de con. ec. vlt.
 alta. c. lignis: vbi dicit sic tex. Lignis edifi-
 cijs ecclesie v3 casu psumptis: parietib⁹ iū il-
 lehis ac mensa pncipalis altaris in sua extre-
 mitate mod. cā passā facturā. Et infra. Inqsi-
 tionī tue talit durtin⁹ rñdēdū q. cū parietes in
 sua integritate permanferint: 7 tabula altaris
 mora vel enormiter lesa non fuerit ob cām p/
 dictā: nec ecclesia nec altare debet denuo con-
 secrari: h. ibi. Alex. 3. Et glo. sup. vbo pīctes
 ait sic. Quādiu pīctes integri sūt: nō ē ecclesia
 recc. sectanda. q. in parietibus consecratur

ecclia et non in ecclesia: aut si successiue repati eunt
 de pfe. di. i. de fabrica: et adducit caplin pposui/
 sti. et c. et eo. ti. et dic q. ea q. dea sunt ibi pnt di/
 ci h. c. i. de sic. Ad hoc si altare motum fuerit
 aut ille lapis solummodo suppositus q. sigillu pntine/
 tis e pfractus: aut et diminutus: d. denuo con/
 secrari. **P**ropter hoc neq. q. reiterare sua pfe/
 cratione ecclia pfueuit: s. id q. d. canones inue/
 re videant: h. ibi. **I**stud caplin rñdet an ecclia
 debeat recōsecrari: qñ solū altare vel lapis cō/
 tinēs sigillū qd. s. sit in ipso lapide i psecratōe
 altaris: erit destructū enonimū itellige: vt dicit
 et glo. Et dic h. caplin q. nō d. recōsecrari ec/
 clelia: s. altare nū h. dicit in finia h. caplin. **D**e
 lo h. notare q. ponit glo. i. **E**xponit enī altare
 i. mēsa altaris. Sic enī dicit et exponit d. psec.
 di. i. c. si motū. **Q**uā tabula psecrata d. loco ad
 locū mouet: nec tñ psecrat d. pfe. di. i. c. cōce/
 dim. **E**t qd. dicit motū. i. mutatū q. ad sōmā. i.
 q. formā amiserit pp diminutionē vel augmen/
 tū: cū h. sit forma rei. ar. r. q. 2. §. huius. idēz si
 mēsa altaris sit enonimū fracta: q. psecratū est
 altare: vt p. c. eo. ti. c. qd. in dubijs. et d. c. li/
 gncis. **C**ōsecratio altari pēpue itelligit i pui/
 ctiōe mēse. s. lapidis supioris et structure inferi/
 oris: et ita si mēsa fuerit mota: vel aliq. d. lapi/
 dib. tāgēs ipam mēsa exeratū ē altare: et debz
 iterū cōsecrari. **S**i si aliqd. addat altare si re/
 cōsecrat: s. facz trahit ad se nō facz: vt in. d.
 c. qd. i. dubijs. eo. ti. h. glo. illa. 1. **H**oc at vlti/
 mū dēm. s. sacrū trahit ad se tē. dicit **H**ostia. q.
 h. locū i. liqrib. et i. his q. pmitit d. pfūdū alā
 sec. **P**lura h. dicē possēm: s. accipiam. fm
 casū. 2. cāus i. q. ē recōsecrāda ecclia ē in cāu
 destructiōis totū: vt qñ tota ecclia vel maior p/
 destructa ē. **S**i pone q. h. d. lapidib. recedifi/
 caref: nūqd. recōsecrabit. **D**ico q. sic vt d. pfe.
 di. i. de fabrica. **S**i pone q. pēcie successiue re/
 parēf: qd. dēm. erit ne alia ecclia. **D**ico q. non
 s. intelligit eadē: et iō suffic. q. tñ recōciliat cū
 aq. exorcizata: et cū solēnitare misse. 3. cāus ē
 in cāu dubitatiōis: vt qñ dubitat an fuerit cō/
 secrata: nec ne: aut qñ n. appet aliq. pbatio d. h.
 s. qñ psumit psecrata. **D**ico qñ d. h. appet ali/
 q. scriptura vel i. isto donatiōis: vel i. li. ecclie:
 vel in colūna: vel i. tabula marmorea: et h. i. vt
 et si appareat vn. tēctis d. visu vel auditu. d. cō/
 se. di. i. c. solēnitates dedicationū. **E**t intelli/
 gas tales semiplenas pbatioēs sufficē vt i. n.
 cēt d. h. pntio pquā tolleraf illa pbatio: vt

q. fieret alii pēiudiciū: vt. c. pposuisti eo. ti.
 et de adul. c. significasti. qre tē. **N**ō ad hoc
 gl. se. 2. videam. qñ ecclia recōciliari et n. re/
 cōsecrari d. z. **E**t h. ē i. multis casib. p. pp. ho/
 micidiū vel enōmē sanguis effusione i ecclia
 cōmissa. et d. pfe. ec. vel altaris. c. pposuisti.
 qd. et superi allegauim. vbi dicit sic ter. **P**ro/
 posuisti q. venientib. ad eccliam bti. **I**aco. ex/
 diuersis regiōib. pegrinis et volētib. ali. fab/
 alijs p. p. cōtiones vel ritas altaris d. nocte cu/
 stodiā vēdicat homicidia ptingūt inidū et ali/
 qñ vulnera inferi. **E**t infra. **P**ratinitati tue
 breui rñdem. q. manēre ecclia vel altari ipa re/
 cōciliari potit p aquā cū vino et cinē bñdicta.
 h. ibi. **A**lex. 3. **E**t nō q. aq. d. bñdicti p epm: vt
 c. aq. p epm. et eo. ti. **D**olo notem. glo. ibidē
 q. fac multū ad supdicta. dicit enī sic. **M**ota q.
 ecclia d. recōsecrari vel recōciliari p. si dubitare
 tur an sit cōsecrata. **I**dē d. altari qd. pp. dubiū
 d. recōsecrari. d. pfe. di. i. ecclie vel altaria: q.
 nō d. iteratū qd. nescit et fēm d. pfe. di. i. c. so/
 lēnitates. **I**te si ecclia est exalta tota: vel maior
 ps d. itex psecrari. d. pfe. di. i. ecclies et c.
 semel. **S**i vo. tectuz corruit et parietes et illesi
 remanent vel etiam modicū de ipsa parietib.
 bns destructū fuerit non d. ppter hoc conse/
 crari. extra eo. c. lincis. **E**t si tota ecclia siml
 destructa ē vel maior ps d. cōsecrari si succes/
 siue: sufficit aspicio aq. de pfe. di. i. c. de fabri/
 ca. **P**ro remotione altaris vel fractura eo. nū
 nō recōsecrat ecclia: sed altare: vt dēm. i. c.
 i. extra eo. ti. **P**ro sanguis effusione et adul/
 tio d. tñ recōciliari: vt p. i. d. c. pposuisti et d.
 adul. c. significasti: et extra eo. c. vl. tē. vides
 qñ h. gl. cōfirmer. et i. q. dea sunt: qre tē. **Q**ua/
 re pcludam. q. ppter homicidiū vel et enōmē
 sanguis effusione recōciliāda ē ecclia: sed si le/
 uis effusio fuerit: vt si casus sanguinis enū/
 teref d. narib. vel si le nō ē recōciliāda. **S**ed
 casus ē. ppter adulteriū vel semis effusione vt
 i. d. c. significasti. extra de adul. **I**f. acit et dēm.
 c. vl. et. de pfe. ec. vel altaris tē. **S**ed amore
 dei ante q. vltieri. pcedam. declarā mibi h. p.
Ambro. an q. cū q. semis effusio recōciliāda
 faciat eccliam. **D**ico q. nō. **N**ū gnālū non d.
 reconciliari nisi p adulterio fornicatione so/
 domia: et filibus inhonestis. d. con. di. i. i. ec/
 cleijs et et eo. ti. i. vñ pp. pollutioz n. ē recōc/
 liāda: et et p supdictis n. ē recōciliāda qñ sūt de/
 culta: s. solū qñ sūt manifesta: vt. d. c. f. significa

fi extra d'adultis. Idē dicit Jo. an. in. i. c. ex-
tra d' p'se. ec. li. 6. S3 ponam⁹ p' q' q's in loco
sacro suā vrozē carnalit' cōg'scat: r' cōciliabit ec-
clesia. Dico q' credo q' sic: vt i3 Joā. an. q're
zē. Terti⁹ casus ē qn excoicatus fuerit in ec-
clesia sepultus. de p'se. di. i. c. eccliam. z' ex eo
dē. c. cōsuluiti. vbi dicit sic text⁹. Cōsuluiti
z' infra. L' imiteria in qbus. excoicatoz. corpa
sepeliri p'ungit recōciliāda erūt asp'sione aq' so-
lenni b'ndicte sic in dedicatiōib⁹ ecclay⁹ p'sue-
uit: h' ibi. Alex. 3. vbi glo. i. sic ag'. Sicut q' ec-
clesia recōciliat: ita z' cimiteriū cū sit p'secratū:
vt hic p3. Et illa corpa si discerni poterūt sunt
exhēda: z' extra cimiteriū eiciēda extra de se-
pulturis. c. sacris. Et cadē gaudet eccl'a z' ci-
miteriū in unitate. i7. q. 4. c. si q's p'tumar. z'
c. se. z' ita idē iuris ē in accessorio z' p'ncipali:
extra de offō delegati. c. prudentiā. §. vl. cū su-
is p'cordātijs hec p'dicta gl. i. Quart⁹ cāus ē
si eccl'a: ab epō publice excoicato p'secrata sit.
Mā fin d'ost. si corpus excoicati eccl'iā pol-
luit: multomag' vbi ipsa p'secratio p' os z' ma-
nus excoicati pficit: q're zē. Vbi gnāl' acci-
pe istā regulā q' eccl'a p'secranda z' recōcilian-
da ē p' man⁹ episcopi dioec'fani: vel per alium
de licentia dioec'fani: per simplices sacerdotes
non pōt etiam si sit consuetudo extra d' conse-
ec. vel altaris. c. aq. Dicit tñ Inno. q' ex cō-
mis. dñi pape sacerdotes simplices pñt eccl'iā
recōcilare: aq' tñ pus p' epm benedicta. Et vt
scias qd dicit p'dictū. c. aq. audi dicit. enim sic.
Aqua p' epm benedicta eccl'iam posse recōcili-
ari p' aliū epm nō negam⁹: p' sacerdotes sim-
plices de ceto fieri. phibētes: nō obstante con-
suetudine. p'uincie Biacharensi: q' dicēda po-
t⁹ ē corruptela: q' i3 epō cōmittere valeat q' iu-
risdictiōis exstāt q' ordis ep'alis tñ sūt nō pōt i-
ferior⁹ gradus clericis demādare. Ad at mā-
dātib⁹ ep'is sup' recōciliatione scñ ē hacten⁹ p'
eosdē misericordiā tollerant: hec ibi. Dlo.
ponit p'cordātijs d' p'suetudine: z' q' sunt illa q'
sūt iurisdictiōis z' nō ordis vt iudicare p'g're d'
causis: b'nficia p'serre: z' silia: q' pōt epō p' sim-
plicē sacerdotē opari: vide ibi: magna glo. ē
q're zē. Et ad tertiū punctū circa eccl'ias
v3. Vtrū loca ibi sepulta fuerāt corpa pagano-
rū possint p'secrari. Dico vt ex d'icis p3 q' sic
dūmō pus deā corpa exhumēt z' p'iciat: vt
cadauera canū z' aialū b'utoz. extra de sepul-
turis. c. sacris. vbi dicit sic tex. Sacris cano-

nonib⁹ ē insitūtū: vt qbus nō cōicauim⁹ vi-
uis nō cōmunicem⁹ defūctis: z' vt careāt eccl'e-
siastica sepultura q' pus ab eccl'iastica vnitāte
p'cisi: nec in articulo mortis eccl'ie recōciliati
fuerint. Vñ si p'ungat interdū q' vel excoica-
toz corpa p' violentiā aliq'z vel alio casu in ci-
miterio eccl'iastico tumulēt: si ab alioz cor-
porib⁹ discerni poterūt: exhumari dñt: z' p'cul-
ab eccl'iastica sepultura iactari: q' si discer-
ni nō poterūt expedire nō credim⁹: vt cū3 ex-
coicatoz ossibus corpa extumulēt fidelium.
Lū i3 nō iustis sepultura nulla v' vilis: ita i-
pijs tā celebris vel speciosa nō p'sit. h' ibi. In
no. 3. S3 ponam⁹ q' an mortē tales excoicati
recōciliari p'at: nec p' ipsos steterit: ita ex-
coicati mortūtur: qd faciēdū: dicit glo. i. ibidē3
q' absoluedi sūt p' mortē: z' adduc. c. a nobis
extra d' sen. ex. vbi d' hoc. z. 26. q. 9. c. q' ree-
dūt: Lū p'dicto vbo speciosa. p'cordat. c. aie d'
functor. i3. q. 2. Et hec volo sufficiāt q'stū ad
eccl'as. Circa res eccl'ie mobiles z' imobi-
les: tria alia puncta subiungam⁹. P' d'ic. n.
querit an mulieres abluendo vel alit' tangen-
do res sacras mortali p'ccēt: z' sacrilegium
cōmittant. Et quantū ad hoc dico tres regu-
las. P' d'ima regula est q' res sacrate vt cor-
poralia altariolū: calices z' huiusmodi nō sūt
abluende p' laicos: nec etiā per mulieres san-
criminales: sed hoc pōt⁹ spectat ad officium
diaconi cū humilibus ministris. de p'se. di. i.
c. nemo. Seda regula ē q' aliud ē dicē res
sacra z' res sacrata. Res sacra est omnis res
cultui diuino dedicata. Sed res sacrata ē res
exorcismo consecrata: vt calices altarioluz: z'
h' i. Dis enim res sacrata est sacra z' nō epō
Ex qua sequitur tertia regula q' res sacras
pñt mulieres tangere z' tractare: sicut lauare
camisas: tobalias: z' h' i. Sed bene dicerē q'
cum pannis mulierū nō imiscerēt si possibile
esset: qm sacra cū sacris non bene conueniūt
z' p' p'ns relinquant q' non peccant. Seda q'
ritur an vasa sacre mantilia z' huiusmodi pos-
sint in v'sus laicos sine p'ccato conuerri. Et
dico q' non: immo dico q' quicunq' hoc faci-
unt mortaliter peccant: vt communiter docto-
res dicunt. Sed quid agendum quando sunt
consumpta z' inutilia eccl'ie. Dico debēt cō-
burri: z' cineres in eccl'ia reponi. i9. q. 3. q'
semel. z. c. qm de conse. dist. i. c. alta. S3 po-
namus q' non sint consumpta: sed reparētur

nungd debent reconsecrari. Dico q. nō q. vt
dr in. c. qd in dubijs. c. de p. se. ec. q. sacru tra
bit ad se nō sacru. Et lz intelligat d. nō ligdis
z cōmisticibilibus: vt dicit D. osti. z ē capitulū
oñdu. d. Mon negam? qn oleū nō psecratum
psecrato possit oleo cōmifecri: tñ facit ēt ad p
posiū: q. cōter doc. dicūt q. si talia repōnar ēt
manente sba: q. reittrato consecrari nō o. z ēt
si ptes plures reficiant: secus si tota forma si
mnl solueret: q. tunc reconsecrari dñt. Sz
occurrit dubiū an res sacre vendi possint. di
cunt doc. q. sic: pp nēcitem: z b dū in cadē for
ma alteri ecclesie vendat: sed qñ penitus con
fracta sunt cuilibet vendi pñt. de conse. dist. i.
c. ligna. Sed p arguo sic relige scōz vēdi nō
pñt. c. de re. z ve. scōz. c. i. z de cel. mis. c. cū
marthe. vl. z. C. de sacrosan. eccle. l. nemo
Et rō istoz vt dicit glo. sup. d. c. i. de religis
z ve. scōz ē ista: q. res sacra non recipit est
mationē. ff. de re. diui. sacra leca. §. vl. Et vē
ditio nō pōt ēt sine precio: vt in t. i. i. de em
ptione z ven. §. precii. z. ff. eo. l. sine precio. g.
p. nōs concludat q. spūalia vendi nō pñt: vel
ēt spūalia annerū. extra d. simo. c. qrelam. z de
iure patronat. c. de iure. imo dicūt docto. q. q.
spūalia venderet crimen capitale cūz sinonia
cōmittit. i. q. i. c. q. studet. Et iō dēñ. c. i. de re
ligis. phibet ne relige vēdi possint: b dñc dēñ
glo. Dico q. similitudo non t. z. q. corpa scōz
d. gbus dicta iura loquunt ē sunt scā z scñ est
mari nō pōt: vt dēñ ē. Veltes aut sacerdo
tū pallia mantilia planete non sunt sancta: lz
sunt sancto cultui dedicata: nec sunt sacrata per
exorcismū: qre zc. Circa tertiā difficultatez
q. inuestiganda ē circa res ecclesie. qñ qz gra
ue sit corz pem q bona ecclesie vsurpāt. Deu
aia mea dic qso: si tā graue pem ē res ecclesie /
stias paruz venerari z ipudice z sine reuerē
tia tractare: qz graui delinquent q bona eccle
denorant z vsurpant. Audi. c. q. rapit. i. 7. q.
4. Qui rapit inqt pecuniā. pñm sui inigtatē
facit: q aut pecuniā aut res eccle abstulerit sa
crilegiū facit. beccibi Anacletus papa. Idē. x.
q. 2. c. scōz patz. z. c. hanc pñctudinē. z. c. q.
sacerdotes. Audi pulcherrimū caplin: z sunt
Abba barbari Adico. ad Damascenū papam
Quia inqt sacerdotes p ppo orare dñt qruz
oblationes z elemosynas accipiūt: q fronte p
sumūt laici oblationes qz xpiani p pīs suis
offerunt: vel ipsi comedere: vel alijs pcedere

cū ipsi nō dēant p ppo orare. hibi. In d. h. i.
excoicatur hoim gen^o ab eccl. a. Audi. c. scō
rū patrū super allegatū. Sz. d. x. ingt patrū ca
nonib^o cōsona sancientes oblationes d sacra
tissimo altari bñi Idē. z. Pau. apli: z saluato
ris: z sancte marie rotunde: aut de alijs ecclia
rū altarib^o: siue crucibus a laicis auferri peni
tus interdiciū: z sub distratone anathema
tis prohibemus z ecclias a laicis incastellari:
aut in simutē redigiaūcē aplicā. phibemus:
hibi L. alixus papa. Quid hic dicā de his q
filijs hñt: z aiunt. Volo q. isle filius me^o effi
ciat clericus. z induat illū bitu clericali: q sub
simulata veste canonicatū qruunt: z sic p lūmīs
annis viuunt d primonio crucifiri. Lūqz tē
pus nubendi se offert aliū filiū filiū minorem
clericū substituūt: z sic de gnē in gen^o oēs pñ
monii paupculi deuorāt crucifiri. D. pdonef
o fures: o aiarū mraz z pauperū crastatores:
nōne cernitis eccliam dei vos destruere z psu
mere: quō ad veniā z celestē patriā festinabi
tis. Nō eni remittit pem nisi restituat ablatū
extra d. vsuris. c. manifestū. li. 6. Et pnia nō
agit: sz simulat si res aliena non restituat. i. 4.
q. 6. c. si res aliena. Sed d. b. satis ad pñs: q.
re ex his nouē dubijs satis satis p. 3. veri. fa
pncipalis huius pñe pñonis terte pñiderari
onis. Qñ ad tertiā vi. dico q. sume peccāt
q corz filias p capz volūtātē monacas faciūt vt
expensas nobiles vitent. Hec sūt q ecclias z
monasteria scādalizāt: z alijs pñent ex^m delin
quendi. Si qs cet. e scīrē qzras de^o maledicti
ones iminet talib^o: nō dico monacas turpiter
agfere: sz nec qdē aspiceret: nisi facie velata.
Audi q noie pñctas vocet ecclia. Veni inqt
spōsa xpi: accipe coronā zc. Ergo q tales vio
lat xpi sponsā rapit: z p nōs dignus grādi pe
na: imo maiorē qz in lege vcti: vbi adultera la
pidabatur. Et q. c. ria cōmittat h^o mōi gen^o nō. i.
g. o. in. c. v. gimb^o. 17. q. i. Et quō puniat mu
lier p. 3. in. c. de filia. z. c. deuota peccante. cadē
cā z qōne: quō aut puniat vir: ponit i. c. si qs
eps. cadē qōne vbi dr sic. Si qs eps aut pñby
ter: aut diaconus: aut lector: aut psalmista: aut
hostiari: cū muliere scificata deo mechat^o sue
rit deponat: qz xpi sponsaz corripit. si vo sit
laicus excoicet: hibi. Idē. opterea in. c. i. d. re
ligiosis domib^o. li. 6. ponit regula gnālis q.
moniales monasterij clausuras exire nō liceat
nec alij ad illas intrare: nisi cā legitima z licē

tia superioris intueniat. Et q̄z graui ipe pec-
cer p seculariū domos discurrētes: clare p̄z in
p̄ndicti capli: q̄z. f. graui deū t suā religio-
nē offendūt. Et si cēt p̄sueudo i d̄rū: nō va-
let cōsuetudo talis. Cōsuetudo enī q̄ i picu-
lū aīa x induc̄ suari nō d̄z: vt. c. i. de cōsuetu-
dine. lib. 6. t in. c. mala. di. 8. Et q̄z a honesta-
te viuē d̄beat: nō. i. clemē. c. 2. §. i. d̄ sta u mco
Et aliq̄ bona notant in glo. ibidē. Et nō q̄
ē monacis t religiosis nō l̄z p alienas disc̄ur-
rē domos: vt in. c. placuit. 17. q. 1. t i. c. ma-
gnope. t i. c. su. spec. ne d̄ci vel monaci. ib.
6. Mā sic p̄fēis sine aq̄ vita caret: ita monac⁹
sine monasterio: vt d̄c. d. c. placuit. Et rē in-
fandā l̄gi. c. i. d̄ religiof̄ domib⁹. glo. i. i. cle-
mē. vbi d̄r q̄ monialiū monasteria qdā sūt q̄si
p̄stibula. Et si lōgī p̄cedē vellē: mura audire
m⁹: vide d̄ h. is. q. 2. c. offiniuiū. t. c. i. deci-
ma. Et h̄ sufficiant q̄z iud̄ p̄sonem p̄nam.

De pena sacrilegij. Conclusio secunda.

Ecipe fam p̄sonē v3. Sic act⁹ ibidē
stī in tēplis dei sci i decēssimū t plēi
dedecore sūt ita t p̄a turpissima illa p-
petrātes p̄cedi sūt. Vbi tres ingram⁹ veri.
v3. p̄ ve. ē. An p̄m sacrilegij sūt vñ l̄ plu-
res. 2. ē. Qua pena p̄cedi sūt sacrilegij. 3. ē.
ve. ē. Quis ē q̄ absoluat a sacrilegio. Et tū
ad p̄mā ve. dico q̄ sacrilegiū nūq̄z cōmitti pōt
qn̄ plā p̄cā cōmittant: t ad min⁹ duo: Vbi ḡra
tufornicari i eccl̄a: h̄ duplex ē p̄m v3 forni-
catio: q̄ m̄l e sp̄ p̄m ē. Vñ fornicari nūq̄z l̄z
t ois fornicator: si b̄nficiat⁹ ē: p̄uad⁹ ē b̄nficio:
et d̄ cobi cle. t mu. c. si at cū gl. Et q̄z h̄z ci-
uiles leges simplex fornicatio crīmē nō sūt: nū
fm̄ canones crīmē ē. 32. q. 4. c. nō. cū gl. Lō-
currit ḡ p̄ fornicatio q̄ ē p̄m. t postea p̄currit
irreuerētia: quā exhibes locis t religis s̄is t
sic d̄ alia. Vb̄ quā cām recolo me consuluisse
nūmā n̄fam fragilitatē attēdēs: ne relige por-
tarēt ad collū: ne aliq̄ mō sacrilegiū iurram⁹
Et h̄c nō reg. gnālē: q̄ tāto graui⁹ ē p̄m sa-
crilegij: q̄to res i quā peccat maiorē obtinet
s̄ritatē. Vñ si sacrilegiū p̄mittat i p̄sonā t i lo-
cū sacz graui⁹ crūt i p̄sonā q̄z i locū sacz: q̄ s̄ti
t as loci ordinat ad s̄ritatē p̄sonē. Et sic ē p̄pā
do p̄sonas ad p̄sonas: t locū ad locū. Si vō
sacrilegiū in alias sacras res cōmutat: tūc di-
uerfos h̄z gradus fm̄ sacrarū rerū diuersitatē
Vñ q̄s sumū gradū obtinēt sacra q̄b⁹ h̄o s̄i fi-
cat q̄rū p̄cipuū ē eucharistie sacm̄: qd̄ cōtinet

ipm̄ sacrū xpm̄. Et iō sacri⁹ qd̄ i ipm̄ cōmittit
grauissimū ē: possi h̄ p̄mū obtinēt locū vasa
p̄secrata ad ipor sacroz susceptionē p̄b̄ ima-
gines sacre: i q̄b⁹ qdāmō ip̄e p̄sonē s̄c̄e venerā-
tur: deido sub̄sequit q̄ p̄m̄ ad eccl̄e ornamē-
tū vel mistroz s̄s̄tētiōz ordiata sūt: siue fm̄
mobilia siue imobilia. Quo ordie attēto colli-
gē possum⁹ qd̄ sit sacrilegiū mai⁹ qd̄z min⁹
Et sic p̄z p̄ ve. Et tū ad fam ve. dico q̄ t i
pler ē pena sacrilegij. f. ciuil canonica t dina.
L̄iul ē q̄ ex atroci iuria p̄f̄ ne eccl̄e illata ca-
pital s̄ua erat. C. d̄ epi. t cle. l. si q̄s in h̄ gen⁹
Si vō atroc iuria nō ē: aut alio mō sacri⁹
cōmittēbas. tūc arbitrio iudicis cōsiderata q̄lita-
te p̄f̄e loci ip̄s: p̄suetudis r̄l̄nq̄bas ff. ad. l.
iulīa pecu. l. lege. §. i. t l. sacrilegij. Pena
fm̄ canones duplex ē. f. sp̄ualis t tp̄alis. Sp̄u-
alis ē excoicatio: s̄ grad⁹. Mā p̄ sacrilegio in
p̄so nā eccl̄astica ē excoicatio maior ip̄so iure
17. q. 4. c. si q̄s suadēt. qd̄ ē t̄sup̄er⁹ ad l̄iam
notauim⁹ i p̄ma p̄sonē h̄z p̄m. P̄mo reb⁹
at eccl̄astico ē minor excoicatio. Sūt uñ aliq̄
casus i q̄b⁹ ē cadit maior vt cū q̄s incēdit vel
fragit rē eccl̄astica: d̄ q̄ ē cāus. et d̄ sen. exco.
c. cōq̄st. vbi d̄ q̄b̄dā cōfr̄igētes eccl̄as qdā
regni ep̄atus sic d̄c̄it̄. ad l̄iam p̄az p̄ p̄m
Qm̄ ingt grauiā sūt nec claud̄ d̄t̄ ocul⁹ p̄teri-
ri: mādānt q̄ten⁹ si ita ē: memoratos sacrile-
gos excoicatos nūc̄ etis t facians sic excoica-
tos acti⁹ euitari: donec passis iniuriā congrue
satisfaciāt: t dāna data r̄s̄tāt: t cū l̄ris v̄ris
rei veritatem p̄tinentibus ap̄lico se cōspectui
rep̄ntent: h̄ ibi. Elemens⁹ sup̄ q̄. c. glo. i. sic
ait. Ergo vt ex hoc q̄ ip̄so iure sint excoicati
Qd̄ v̄x ē d̄ violatorib⁹ eccl̄az seu incēdar̄ia
xi. q. 3. c. canonica. t 17. q. 4. c. oēs eccl̄ie
Alij vō nō sūt excoicati ip̄o iure: s̄z excoicādi
t allegat qd̄ d̄r sup̄. c. tua nos. eo. ti. vide iñā
glo. in fine h̄ p̄sonis. Si vis scire cāus exco-
municatiōis maioris t minoris: vide in p̄sa
nella excoicatio t abso⁹ tē. Pena vō cano-
tp̄alis ē pena pecuniaria. 17. q. 4. c. q̄sq̄ vbi
d̄r sic. Quisq̄s inuentus fuerit reus sacrilegij
ep̄is vel abbatib⁹: siue p̄sonis ad q̄s q̄rimo-
nia sacrilegij p̄uenerint: libras examinati ar-
gētī purissimi. 30. cōponat. Et h̄ intelligē fm̄
varietatē p̄sonaz i q̄bus cōmittit sacri⁹ vt si
q̄s subdiaconū occiderit 300. solidos compo-
nat: q̄ aut diaconū. 400. q̄ vō p̄byter. 500.
Idē in. c. i. si q̄s in atrio. t. c. n̄ quis p̄uincat

27
 r. c. si qd deiceps. In qd capitul diuerse po-
 nunt pecuniarie penes qm quantitate cris lo-
 ci psona et pfuctudis ipone de st. Idem in. c. q
 diaconu: r. c. q occiderit. Et no q solid acci-
 pit p ducato. r. c. ducati vna libra auri copo-
 nit. Pena vo dina fuit lep: vt patuit i Dic-
 zi suo. Maaman gre rē. Qu ad itia vi.
 dico reglr q inijctes man⁹ violētas i clericos
 nō pnt nisi a papa absolui: vi i. d. c. si q suade-
 te. 17. q. 4. Itē r a legatis d latere pape nū-
 sis ad aliquā puincia: vt pz i. c. ad eminentiā
 extra d sen. excō. vbi dī sic. Ad eminentiā se-
 dis aplice r infra. Sic er pte tua nris ē aurib⁹
 iūmanū vbi extat dubiū vtrū absolutōis bñfici-
 um assequant⁹ q p iunctionē manū in dicos
 vltas r religiosas psonas excōicatos iur rerūt
 r a legatis cardinalib⁹ q a latē Romani pōtū-
 cis dēstmanē: p tpe absoluunt cū hi delegati
 mādā^m sup h nōndāt expōsū. Sup q ita rē vo-
 lum⁹ obfuarī: vt eos hēas absqz oī excōicatio-
 nis scrupulo absolutos: qz pōtū a talib⁹ bñ-
 ficiū absolutōis adeptos: h ibi. Et gl. iup v-
 bo p tpe. dic q illā autē bñt legati a latē dñi
 pape postqz egressi sūt: vrbē quousqz reuerfi
 sūt: i iurisdictionē nō hēant: nisi i ea puincia q si
 bi decreta ē. Et iō licz cis ex offō legatiōis vi i
 iūne qūqz veniētes possūt absolue: lz d h nō
 hēant spāle mādā^m. Et allegat h glo. ad h. c.
 qzuis: r. c. ea nō scit cō. n. Et q possint ab-
 solueredicti legati excōicatos vñcūqz veniant
 pz cō d offi. legati. c. excōicatis. i. gl. vbi dī sic
 ter. Excōicatis p ifectione manū violēta ec-
 c. Ro. legati q d pīus latē nō mittūt ex puincia
 hoi cōmissa: vlt ibidē. i. i. puincia si hmoi ma-
 nuū in ectores illuc pīgat accēdē aliūde: r qui
 ecclay suay pteru legatiōis sibi vidicāt digni-
 tatē ēt subdit⁹ qzuis in sua puincia exiētes bñfi-
 ciū absolutōis imptrī nō possūt: nisi d spālī grā
 illi⁹ r isti⁹ apl⁹ a sede apl⁹ ca pcedat h ibi. gre/
 9. Eff. c. i. i. capli ē q legati q nō mittūt d la-
 tē dū sūt cōtīninos puicē sibi cōmissi: tales ex-
 cōicatos absolue nō pnt: s; dū sūt infra līmos bñ
 absolue pnt excōicatos h tēcētes tñ p. puin-
 cia sibi cōmissa: nō at aliūde accēdēt. At i vo
 locales: q ex puicēgio ecclē sue hñt legationēz
 vt cōs Larturiēsis r siles h facē nō pnt nisi d
 spālī mādato dñi p tpe. Sup q. c. g. i. dīc. Se-
 cus si legat⁹ miss⁹ fuerit d latē pape: qñ tales
 oēs pnt absolue in cūdo r redeundo: qñ h ex
 offō legatiōis legat⁹ d latē licz. Et adduc. c. su-

peditū ad emīnētiā: r. c. qd trāstlationē. d offi.
 legati. Ad hā circa hāc mām dicēda cēna: r est
 gl. magna sup. d. c. excōicati. Adde mī istd
 nō bile ad dca q illi q sūt excōicandi r nō sūt ex-
 cōicati: ipo iure an dēnūciationē scām pnt ab-
 solui a suo cō. S; dēnūciatōe scā siue i gnālī
 siue i spālī: nō pnt absolui nisi p papā. Hoc po-
 nit. c. tua nos cō d sen. excō. r bñ ibidē dīc gl.
 vide ibi si placet. Ter. dīc sic. Tūa nos duxit
 fratinitas pfulēdos. Et infra. s; rānitati sue
 tal: i rīdem⁹ q nō solū hī q i l. eos tēnerari-
 as man⁹ inijciūt: s; ēt incēdarij: ex q sūt sūt p
 ecclēsniam publicati p absolutōis bñficio
 ad sedē aplicaz sūt mittēdi: h ibi. Vbi dīc gl.
 sup vbo publicati: recitat⁹ qūdā dictis sic.
 Mō credo q oēs incēdarij gnālī sūt: ipo iure
 excōicati: nisi de incēdarij ecclay: cū d alijs nō
 inuentiā. Et p hāc decretalē nō pbat q ipo iu-
 re sūt excōicati: s; illis p excōicatis ab epīs pu-
 blicatione secuta r dēnūciatōe: papa p hāc de-
 cretalē sibi refuat cōz absolutōnem: vt dixi:
 alias oēs incēdarios cōi absolue pnt: cō cō. c.
 nup. h dicta glo. Et q pz q incēdarij sūt ab-
 soluendi p apāni: r q non.

Dē nobilitate ecclē Romane. Lōclū. 3.

Lcipe itā psonē v3. Et si in oib⁹ ec-
 clesijs dē offendi pēssa: tñ in ecclē-
 sia Romana qd in bonēte fiat graui⁹
 pensat. Vbi tres ingram⁹ v. v3. Ista ve.
 ē ista. Que ecclēsia est pncipalis in toto orbe
 Sēda v. c. ē. An oēs ecclē mūdi hā cant.
 hanc immunitatē: vt effugiētes ad eccliam libe-
 rent. Tertia vi. ē. Quo tpe fuit ecclēia ro-
 mana pstructa. Qu ad pīmā pono tres con-
 clusiones. Ista pōlō ē. I. int oēs mūdi ec-
 clesiās Romana ecclēsia ē oīus ecclay caput
 mī r mgra. Sēda pōlō ē. II. Romana ec-
 clēsia a xpo iha hāc pēminentiam ē pscuta.

Tertia pōlō ē. III. qūqz dīc Romana sedē
 nō ē caput oīum: vel nō posse canones pde
 ē hereticos. Ista pōlō ē ista. II. Romana
 ecclēsia ē oīum ecclay caput: mī r mgra. Et
 p q sūt caput oīdū Brattā⁹. n. di. p totū: et
 q p ipam seqūt ibidē ēt notat. Vñ sic pērus
 ē oīum clericōz caput: ita sedes Romana q ē
 sedes Petri ē oīum ecclay caput h pz. 3.
 q. 6. c. dudū. r ibi p glo. r. n. di. sacra. post
 qz ecclēia Lōstantinopolitana pīmū obanet lo-
 cū eadē di. n. c. renouā. f. andi. c. Dū dū
 dū a his apl⁹ s. successib⁹ hūbz cōz ant. i. qz de

cretū ē statutis: q̄ba tenus scā et vniuersalē ec-
clesia et aplica: non oportere sine snia Roma-
ni pontificia p̄cilia celebrari: vel ep̄m dānari.
Quā scām Romanā eccliam m̄sem oīum ec-
clesiarū cē voluerūt. Et sicut bñs p̄p̄s. apls
p̄mus fuit oīum ap̄loz: ita et hec scā ecclia suo
noie p̄secrata dño instituēte p̄ma sit et caput oī-
um ecclesiariū: et ad eā q̄si ad m̄res et ap̄icē oēs
maiores ecclesie cā et iudicia ep̄oz recurrant:
et iuxta sniam ei⁹ sumā sumāt nec eē Roma-
nū q̄q̄z ex his decerni debere pontificem et c.
Iul⁹ papa orientalib⁹ ep̄is. Glo. sup verbo
voluerūt. dicit. Sic q̄ p̄cilia dederūt p̄matum
Romane ecclie qd̄ vix ē secundario: s; ip̄e xps
p̄ncipalit. ii. di. c. q̄zuis. i. 7. dist. h̄nc et. 9. q.
3. c. alioz. h̄ glo. ibi. Sed d̄ h̄ dicim⁹ i fa ve.
Hoc ē d̄c ter. c. sacrosan. 22. dist. circa si. vbi
d̄c sic. In b̄d̄s ap̄los qd̄ fuit discretio p̄at̄s
et l; oēs cēnt apli. Petro m̄ p̄c̄lū ē a dño: et
ipsi voluerūt in se idipm: vt reliqs oībus pre-
esset aplis: et cephas. i. caput et p̄ncipatū tenēt
ap̄lams. Qui in eādē formā suis successorib⁹
et reliquis ep̄is tenendā tradiderūt. Et nō solū
in nouo testō ē hoc p̄stitutū: s; et in veti. fuit.
Vñ scriptū ē Moyses et Aaron sacerdotib⁹
eius. i. p̄mi inter eos fuerunt. Et post pauca.
Hec vo aplica sedes caput et cardo vt p̄fesa-
tum ē a dño: et nō ab alio instituta ē. Et sicut
cardine hostiū regit: sic h̄ scē ap̄lice sedis au-
toritate oēs ecclie dño disponēte regūt et c. A-
nactus papa. Qualit̄ aut̄ Moyses et Aarō
cēnt p̄mi sacerdotes. glo. in p̄dicto. c. sacrosā.
in vbo Moyses declarat: sic. d. Licet Moyses
et Aarō p̄mi et sumi dicti sint sacerdotes:
tñ Moyses fuit maior Aarō in administratiōe
sed non q̄ ad faciēdū sacerdotalē: in b̄ enī ābe-
pes fuerūt. Moyses tñ hostias nō offerēbat
p̄plo: vt. 36. di. c. si quis vult. et. 88. di. c. de-
creuit. Sic in hoc erat maior Moyses q̄z A-
aron: q̄z instruebat eū: et redarguebat eū rāq̄z
minore. vt de pe. di. c. 3. in b̄ bircū. h̄ glo. ad
ad. l̄iam. Et q̄ ecclia Romana sit et m̄r et ma-
gistra: p̄ extra de fo. comp. c. si. vbi circa me-
diū d̄c sic. Quia tñ oīum eccliaz m̄r ē eadez et
magistra rite cēpelli potuit et c. Et cōstāti-
nopolitana ecclia sit p̄ma p̄ Romanā. p̄ 3. di.
22. c. renouātes: vbi dicit sic ter. Renouāt a
scī Constantinopolitani p̄ciliū decreta petim⁹
vt Constantinopolitana sedes ista p̄uilegia q̄
istior Roma h̄z accipiat: nō tñ i ecclasticis re-

bus magnificet vt illa: s; vt h̄ fa p̄ illā cr̄is
p̄usq̄ Alexandria sedes numeret: deinde An-
tiochena: et postea Hierosolimitana. Hinc
d̄c intelligi q̄ Alexandrina ecclia d̄ fa sit scā
ina: et Antiochena d̄ itia sit scā q̄ta: nisi forte
qs duas p̄cedat cē sedas. vt Constantinopoli-
tana et Alexandrina parē sue dignitatē velit lo-
cū obtinē. h̄ ibi. Archidiacon⁹ sup vbo iseri
ordic q̄ ē iserioz situ loci nō dignitate. Hoc
statutū scū fuit i feta sinodo: alit̄ in ordo ista-
rū eccliaz ordinabat: vt p̄ 3. sine dicti capli sa-
crosan. vbi d̄c sic. Hec autē Alexan⁹ ecclia
fin a p̄ locū h̄re cēfē. s; postea in Constantinopoli-
tanā sinodo ecclia Constantinopolitana fin
ab aplica sede locū accepit: h̄ ibi: et postea po-
nit statutum. c. se. q̄re et c. Et sic patet p̄ma re-
regula. Scda regula ē ista q̄ Romana ec-
clesia a xpo ihu h̄c p̄mitatē accepit. p̄ 3. h̄ re-
gula. ii. di. c. in nouo testō: et p̄lib⁹ seq̄ntib⁹ ca-
pitulis. et. 22. di. c. sacrosan. vbi d̄c sic. Sacro-
sancta Romana ecclia nō ab apostolica: s; ab
ip̄o dño saluatore n̄ro p̄matū obtinuit: sic b̄d̄
Petro ap̄lo dicit. Tu es petrus et c. Adhibi-
ta ē societas in eādē Romana vrbe beancti-
mi Pauli apli vasis electiōis: q̄ vno die eo-
dēq̄ tpe cū Petro gl̄osa morte coronatus est
et ab oī scām romanā eccliam p̄secratur et c. Et
h̄ idē gnālia p̄cilia approbarūt. vt p̄ 3. di. 17. c.
p̄cilia. Nō pono ter. q̄ p̄lir⁹ ē. s; acit ad h̄. c.
i. d̄ translatione ep̄i. Et glo. i. ibidē adducē
cordātiās. c. i. nouis. et. c. q̄zuis. di. 21. et p̄dit
vnū pulcherrimū de m̄. d. q̄ i b̄ differt impiū
a papatu: q̄ ip̄ator suā iurisdic̄tōz habz a p̄plo
vt instituta. de iure nationū. §. s; qd̄ p̄ncipi. et
C. de veteri iur̄ enucleādo. l. i. §. tum. n. S; 3.
Romane ecclie iurisdic̄tō voce dñi tñ plata ē.
vt p̄ 3. i. d. c. i. et. 21. di. c. q̄zuis. h̄ glo. ibi. et sic
p̄ 3. fa regula. Accipe tertiā regulā. v. 3. q̄ Ro-
manā ecclia d̄c nō ē caput oīuz eccliaz: vel
nō posse canones p̄dere ē h̄nc. Hec regula
p̄ 3. 19. di. c. nulli. i. gl. vbi gl. sup vbo. p̄stra-
tus sic d̄c. Hic vt q̄ oīa q̄ nō obediūt statutis
Romane ecclie: sit h̄nc. Et varios modos
heresis nōm̄. 24. q. 3. §. q̄ vbo et c. qd̄. s; in-
telligas q̄ hic d̄r. q̄ q̄ dicit Romanā ecclia nō
ē caput nec posse cōdē canones: ille ē h̄nc. 23.
vt. 22. di. c. i. et. 25. q. i. c. violatores et. q. 2. c. si
qs dogmata. s; siḡfāt trāsgredit̄ cōmādata nō
ē. p̄pterea h̄nc. s; peccet̄ de rescriptis. c. si
q̄n hec glo. ad l̄iam. Et notem⁹ solū ad l̄iam.

c. si q's dogmata. vbi dicit sic. Si quis dogmata
interdicti madata sanctos v'l decreta, p' catho-
lica fide: v'l ecclesiastica fide: v'l ecclesiastica di-
sciplina, p' correctiões ininētū vel futuro: nō
malox ab apl'ice sedis p'sule saluabit, p'mulga-
ta cōtēnterit: anathema sit h' ibi. Et sic p' ista
p'ma v'itas. Quātū ad sam. vi. dico q' q'stū
ad inūitātē oēs eccl'ie h'ac dignitatē h'nt. vt
cōfugiētes ad eas saluentur p'ter in casib' sup
nōtis in fa pte hui' f'mōis. vñ oēs homicide
et rei ad ipsas cōfugiētes saluant. et vltra ter.
sup' de hac mā notatos duos subiūgam'. Et
p. ter. i. q. 4. c. rēu. vbi dicit ter. Rēu ad ec-
clesiam fugiēte nō abstrahere audeat: neqz
inde donare ad penā. s. compale vel ad morte
vt honoz eccl'ie seruet. S' rectores. s. eccl'ie
pacem ei' et vitā et mēbra obtinere studeāt tū
legitimē cōpenat q'dcūqz fecit. h' ibi. vbi mo-
uer h'ac difficultatē. Mūgd talis liberat' pote-
rit postea accusari de illo crimine: si nō pōt. et
go crimina manebūt impunita: q'd ēē non d'z
et de sen. excō. vt fame: et sic p'uilegiū eccl'ie
cēt multis occasio delinquēdi. Et soluit dicēs
q' q'dā dicit p'pter hoc q'd dēu ē q' ipsi ab oī-
bus accusari pnt: p'ter illos q' p'miserūt indē-
nitatē. S'z dicit q' h' nō ē v'p. q' hoc cēt contra
p'uilegiū eccl'ie quod est in iustiz vel hereticū.
vt. 2. di. c. oīs. Aliqd enī ipetraret eccl'ie ei vi-
tā si postea p' codē crimine decapitād' cēt. Vi-
cat q' q' h' ē p'uilegiū eccl'ie q' talis āmodo nec
vitā nec mēbra pdat: s' q' alias pecunialit fa-
tiffaciat vel si nō pōt f'uat ei p'petue quez lefit:
vt. 36. q. i. c. de raptorib' h' d'ā glo. fm caplin
ad hoc p'positū vltra sup' d'ā ē. 25. q. 5. c. reos
sanguis vbi d' reos sanguis defendat eccl'ia:
ne effusione sanguinis. particep' fiat. et hec
sufficiant p' p'nti v'itate. Quātū ad tertiā
vi. dico q' Roma p'ngentos ānos p' obli-
dionē trojanā p'structa fuit. vt p'z. ff. d' postu.
l. i. §. casū in glo. Ad cui' declarationē nō.
q' Romani ciues sūt oēs subditi impio. ff. de
his q' sūt sui vel alieni iuris. l. nā ciuiū in glo.

Sed nō q' oēs Rome habitantes sūt libe-
ri licet alibi cēt serui. ff. de fia. ho. l. in vrbe
p' glo. Tertiū. i. q' Romana ciuitas ē pa-
pe nō in paroris. 25. q. 8. c. igit. in glo. vbi dicit
sic. Ciuitas Romana ē apl' et nō iparoris. nā
imperator p'cessit ei ciuitatē cū ducatu suo. vt
65. di. c. ego et 96. di. c. Lōstātū. S'z impe-
rator ē aduocat' ibi. vt c' de electiōe. c. v'ne-

rabilem. hec glo. Quāto nō q' Rome sta-
re ē sanū. 7. q. i. c. q'liter. in glo. vbi dicit sic gl.
I'dotius debuisset ep's iste fuisse Roman' p' sa-
nitate recuperanda sicut cōs filius. 23. di. c.
cōmunis. Et est hic argumētū q' Rome est sa-
num morari. hec glo. I'doc tū iudicio oīz est
cōtra experientiā cōmunē. Quāto nō q'
Romanā sedē illegit' occupās ē expellēd'
p' violentiā. vt. 3. q. i. §. finali vbi sit mērio de
his qui expulsi sūt a scabibus suis et q' restitui d-
bent et q' nō. 22. Sexto notādū q' nō ē licitū
aliud docere v'l sentire q'z eccl'ia Romana sen-
tiat. 24. q. i. c. rogāms. et c. sequēti. vbi dicit
ter. Rogamus vos dilectissimi fratres vt nō
aliud doceatis neqz sentiat' q'z q' a b'ō I'de.
apostolo. et reliquis apostolis et p'rib' accipi-
tis. Ipse enī ē caput totius eccl'ie cui ait do-
min'. tu es I'de. et sup' h'ac petrā edifi. abo ec-
clesiā incā. Eius. n. sedes p'mitus fuit apud
nos que postea iubēte d'no Rome translatā ē
quā ad inculatē gratia d'na hodierna posside-
mus die 22. Adarcellus vniuersis ep'is p' An-
tiochiam constitutis. Et rō dictoz. quia eccl'e-
sia a Romana sēp ab heresi fuit imaculata ca-
dem di. et q. c. hec est fides circa fidem. vbi sic
dicitur. Item sancta Romana eccl'ia q' sēp
imaculata permansit d'no p'vidente. et b. I'de
trō apostolo opem ferente: in futuro manebit
sine vlla hereticoz insolūtione atqz firma et i-
mobilis oī tempore persistet. hec ibi. I'de p' te
rea decretū est per cōcilia sacra: q' consuetudo
Romane eccl'ie q'z tū ad ea que ad finē per-
tinent seruent ab omnib'. In alijs v'o nō op-
porret: vt notat glo. de sūma trinitate. c. i. sup
verbo docuit. l. 6. facit. c. 2. glo. si c' de ferijs
quare 22. Et hec volo sufficiant pro presentī
cōcl'one. et sine hui' sermōis Domus ergo
mea dom' orōnis vocabit. hic per grām et in
futuro per gloriā sempiternā. Amen.

I'feria tertia quat te d'ice quadragēsimē de
temerario iudicio sermo in ordine. 28.

Molite iudicare se

cū dū faciē: s'z iustū iudiciū iudica-
te Jo. 7. c. Saluberrimā aham
hodierna die xpi ihu doctrinam
hēm'. nā est suspitōes vitae ē nō possim' teme-
rarie tū quēpiā iudicare nō debem'. Jo ait.
Molite iudicare s'z faciē. faciēs h' accipit p' si-
gno exteriorū vt sit sensus. Mol. te iudicare s'z

faciē. i. s. signa exteriora: supple sp. qm qnqz talia sū bona sūt et pscia mala. Sed qm hodiernis repositib⁹ hūana negtia pñior ē ad facta alioz qz sua iudicare: vt plures iudices in factis alioz qz notarij repñant. Itē in pñti fmo ne de temerario iudicio videam⁹. vbi tres cōsideratiōes more solito faciam⁹. v3. Qualiter pñptio nra temerarie iudicat circa deū. Qualiter pñptio nostra temerarie iudicat circa se ipsū. Qualiter pñptio nostra temerarie iudicat circa proximiū.

De temerario iudicio circa deum.

Cōsideratio prima.

Valiter pñptio nra temerarie iudicat
q 5 deū vel circa deū pmo videamus.
vbi tres pñones faciam⁹. v3. Pñia pñō ē ista. Nonnulli sūt adeo mēte capti: vt de diuina potentia iudicēt valde inordinate. 2ª pñō ē ista. Nō solū diuā potentia qdā vsurpant: s. etiā diuā sapia falsissime iudicant. 3ª pñō ē ista. Quidā sic insatiānt: vt dei clemētia: qd oīz pecc⁹ ē calūntent.

De dei potentia: et quō quidā de ipsa false iudicant. Conclusio prima.

Accipe pñā pñōne. v3. vt. ē. vbi tres ingram⁹ vi. v3. Pñia vi. est ista. Quot mōis accipit h⁹ nomē potentia sine posse aliqd. 2^a vi. est ista. Quot plex est potētia dei. 3ª est. Quot mōis errari potest circa potētia dei. Et ad pñā vi. dico fm canonistas: vt nō ē de re scriptis. c. scilicet tatus. glo. i. q. potentia siue posse aliqd dicit qnqz modis. scilicet aut ego modos ex ipsa colligā vñ vsus. Pñesse qdē reb⁹ dant ius nā pñas. Officij meritū qntū diuā volūtas. Sic verus ponit in dicta glo. Et declarat singula mēbra. Mos vñ ad practicā descēdētes: dicam⁹ q. potētia quedā dī iuris quedā nāe: quedam pñas quedā potētia meritū: et quedā diuē volūtas. Accipe pñā. Pñmo inqz dicimur aliqd posse de iure. Vñ qd dubitat q. ego possum dare aīam meā inimico hūane nāe p salute vel vilitate alicuius: nō tñ de iure bono. 17. q. 7. c. faciat. vbi dicit ter. f. aciat hō qd pēt p salute hominū. cū aut ad id peruentum fuerit: vt tali saluti nisi peccando p salutare non possit: iam se existimet homo nō habere quid faciat. hec ibi. f. acit ad hoc. c. agatosa. in fi. 27. q. 2. Scdō dī potētia siue aliqd posse natura: vt cū qd est in etate pubertatis dicim⁹

q. pōt gnāre. et de dīpō. impu. c. puberes. c. a nobis. Capitulū puberes. dicit sic. Puberes a pube sūt vocati. i. a pudētia corporis nūcupati. q. hec loca pmo lanuginē ducūt. et pone sic. q. hec loca supple que deberēt ēē pudica pmo lanuginē. i. pilositatē ducūt. Quidā tñ ex annis pubertatē existimāt. i. cū esse puberes q. 14. annos impleuit: qzuis tardissime pubescat. i. signa pubertatis ondat. Certum est aut cū puberē ēē qui ex habitu corporis pubertatē ondit. et generare iā pōt. Impuberes sūt que in ān's puerilib⁹ partiūt. i. cōcipiūt vel cōcipere possūt. ita expone. hec ibi. Sic tamē btūs Bieg in dialogo. et notat. 9. q. 1. in summa q. sufficit ad hoc vt qd pubes dicat: vt cōcipiat vel cōcipere possit: etiam si ānos nouē tñ haberet. Volo tñ q. hic notemus qd dicit glo. ibi sup. Vbo generare. et vigore nālī non ex annoz numero cōprobaf. Et dīc q. b⁹ vñ est quo ad matrimoniū cōtrahendū: vt. xi. di. c. de illis. et c. vbi malitia supplet etā. vnde si quis etā cōpleuisset. 14. annū. et cōcipe non posset: et tñ matrimoniū nō teneret vt dicit ibi glo. 2. cōcordās cum glo. 3. cū matrimoniū bona tria sūt. scilicet fides. ples: et sacm. Et sic patet q. matrimoniū ex vbertate tñ pñderat: nō ex numero annoz. S3 pubertas quo ad tūclam vel curā ex numero annoz pñderat. et allegat cōcordānas ibidē. q. re. et c. Et tñ potētia siue aliqd posse pñte. sicut pñtrus et succesorē possūt pñte a dño sibi tradita ligare et solvere in celis et in terra. xi. di. §. i. ar. vsus si nem: vbi dicit q. pñtr⁹ p oib⁹ clauēs regni celoz acceperit. De hac potētia q. onit ex potestate tradita siue accepta legi ter. extra. de cōsan. et affi. c. in fi. vbi dicit sic. Ceterū tuā prudentia volum⁹ nō latere q. nō sūt cause matrimonij tractāde p que libet: s. p discretos iudices qui pñtem habēt iudicādi: et statuta canonum nō ignorent. hec ibi Alex. 3. Et bene de hoc in glo. super verbo pñtem. Duo enī dīc ibi glo. erigunt ad cognoscendū et iudicādū in causa matrimoniali. scilicet sciētia canonum: et q. hēat iurisdīctiōne ordinariā vñ delegatā et c. 4° potētia siue posse dī officia de qua ēē de ma. et obediētia. c. cū inferior. vbi dīc sic ter. Cū inferior potiorē solue nēqat vñ ligare: s. potior in seniorē liget regulari et ab soluat. et sat absonū videat vt fili⁹ hēat pñtē in pñces et c. De hac

etiam potentia loq. di. 21. c. inferior. vbi hec ca/
 dez finia habet. Ergo inferior nō pōt absol
 uere superiorē: s; e contra est potestas officij.
 Unde regulariter qui potest absolvere: pōt li
 gare. sed de hoc in glosa. ibi. Quinō dici
 tur potentia meriti. de qua. 3. qōne. 7. §. tria:
 Vbi. idē testat ibi cuius vita rē. Sēta poten
 tia dī diuine voluntatis: de q. 1a d. pe. di. 2. §.
 charitas. Et hec volo sufficiant p pīti veri.
 Et ad hanc ve. dico q. de dei pīte possu
 mus loqui duplr: aut vt pērnit diuinitatē tñ
 aut vt cōcernit diuinitatē vnitā humanitatē i
 xpo. Si accipiat potentia dei vt pērnit diuini
 tate tñ: sic dico q. potentia dei duplr appel
 lat. Aliqñ dī potentia dei ipsa cēnta dei. ps.
 Potentia tuā r iusticiā tuā de⁹ vsq; in altissi
 mus q. fecisti magnā. Aliqñ potētiā dei accipiat
 p est. trib⁹ ei. Adar. 12. r Luc. 7. Quis pōt
 dimittere pēā nisi sol⁹ de⁹: de pe. di. 1. verbuz
 Aliqñ accipit p manifestatōne dei. Adar. vi.
 Data ē mibi pīas oīs i celo r in tēra. Et hī s; q.
 q. hō: s; fin q. de⁹. Si vo accipiat potētiā vt
 pērnit diuinitatē vt i xpo sic potētiā xpi inūplīr
 oñdī. pīo p modū sblinatōis. vñ xps ēt fin
 q. hō habuit quādā potētiā sup oēs creaturas
 d. q. Daniel. 7. dī. Pīas ei⁹ pīas eterna q. nō
 auferet r regnū ipsi⁹ q. nō corrūpēt. Quā q.
 dā potētiā in trib⁹ pīpue oñdī. Pīo ad pu
 gnādū. Luc. xi. cū fortis armat⁹ custodit atriu
 in pace sūt oīa q. possidet cū at fortior eo supue
 nerit r vicerit eū rē. ps. Dñs fortis r po. do.
 potēs in plio. Adar. 4. vade retro satanas.
 2° oñdī in miracula faciēdo. Jo. x. Pīatē
 hēo ponēdi aīaz meā: r itēz sumēdi eā. i. mor
 tuos suscitare. 3° ad gen⁹ hūanū saluādū. ps.
 Excita dñe potētiā tuā r veni vt saluos nos fa
 cias. Quā igit xps tā s; q. de⁹ q. s; q. hō potē
 tissim⁹ ē: r null⁹ potētiō: eo. iō sēi clamāt vna
 nūmca q. oīs potentia cōicata creaturis a dño
 ihu xpo ē. ad Ro. 13. Qui pīatē resistit dei or
 diatōi resistit. h^o idē ps. 23. q. i. c. q. d. culpatur.
 Inde xps Pīlato rñdī. Jo. 19. No hēres i
 me pīatē vllā nisi tibi dāu cēt desup. Ex q. cō
 cludī q. nō solū boni s; ēt mali cēt pīatē quā
 hñt i mūdo a deo r bñdō ei⁹ filio xpo ihu acci
 piāt. si Herodes in puerō seuit a deo pīatēz
 accipit. s. Pīlat⁹ r sumi sacerdotes in xpm a
 deo h accēperit si tyrāni i xpi disciplos r cōs
 kōs a deo pīatē accēperūt. r sic de alijs: vt bñc
 uirer pcludat q. oīs pīas a dño deo ē: vt cla

mar Paulus ad Ro. Nec mix. qm de⁹ vt ge
 neralis, puifor bonū vniuersi attēdit: r nō tñ
 pīulare. Vtilis. n. alijs fuit pīsecut. o talis: r
 multa sūt inde bona exorta vt alias oñdīmus.
 In fine tñ qd talibus accidat. audi Sap. 6. c.
 Potētes potēter tormēta patiēt. r Jsa. 5. c.
 De q potētes estī ad bibēdū vinū: r viri for
 tes ad mīscēdā ebrietatē. Luc. i. Deposuit p
 depōet potētes de sedē: r erant hūiles. ps.
 Quia liberauit paupē a potēte r paupē cui n
 erat adiutor qre rē. Et ad h. 3. vi. dico q.
 r si multis mois false de dīna potētiā sēiri pos
 sit hos tñ duos reducāt. v3. aut ad posse facē.
 aut nō posse facē. Mā si deū posse peccare iu
 dicarem⁹ qd facē nō pōt oīo false iudicarem⁹.
 Jo. 8. Quis ex vobis arguet me de pēō. Et
 de pe. di. 2. §. vi. Mīcro. ait. Sol⁹ ingi de⁹ oī
 potēs ē. q. cū oīa possit h solū nō pōt. h ē pecca
 re. Quare at xps peccare nō possit dicet dñica
 sequēt. Ex qb⁹ gnāt accipe illā regulā q. deū
 facē posse q. dictionē implicāt temerariū iudi
 ciū ē. Implicare at dīctōz ē duplr aut ex pte
 dei: aut ex pte creature. Ex pte dei: vt facē alte
 rū deū: aut posse peccare. r h^o i. Ex pte creatu
 re: qñ repugnāta ē in creatura vt corruptam
 vginē facē qd de⁹ oīs facē nō pōt. audi barba
 tū Mīcro. 32. q. 5. c. si Paul⁹. Lū de⁹ igit oīa
 possit. h solū nō pōt vginē. s. suscitare p rui
 nā: r sic de alijs. Sīr temerariū iudiciū ē: cū
 dicim⁹ deū facē nō posse qd pōt sic qdā ponē
 tes in celū os suū facē solet dicētes nō pōt facē
 de⁹ q. sic sit. r h^o i. qd gen⁹ blasphemādī deū ē
 negatiue. s. q. ei negam⁹ qd puenit. r sic deuz
 plurimū offēdūt. qd lōge gūit ē qz tpālē offen
 dere maiestātē. cē d hē icis. c. vergēns. S3 q
 tpālē maiestātē offēdūt gūit punit. cē de male
 dicis. c. i. cū glo. Ergo a fortiori gūissime pu
 niēdi sūt: qm maiora delicta maiorb⁹ pēnis
 sūt puniēda. In autentica. vt fratrum filij.
 colla. 9. versus sunt. S3 de hoc alias dicim⁹
 ad plenum.

Qualiter temerarie iudicamus circa sapiē
 tiam dei. Conclusio secūda.

Leipe faz pēlonē. v3. Nō solū dīnā
 a potētiā qdā vsurpāt s; ēt dīna sapia
 falsissime iudicāt. vbi tres igrām⁹ vi
 tates. v3. Pīa vi. ē. vix de nēuare credē
 debeam⁹ q. de dīna sapia dicūt. Sēda veri. ē
 An errātes circa dīnā sapiām solu⁹ s; lū cui
 sapia atū ibim⁹ peccēt. Tertia vras est illa.

Quorū modis de dei sapia temere iudicare pōt
 Quid ad p̄mā vi. pono tres regulas gnā /
 les. vj. Prima regula ē ista. Nullus infidelis:
 et intelligo infidelē q̄ nūq̄ fidē xp̄i p̄fessus ē: in
 iurē credē cōpellendus ē. Secūda regula est ista.
 Quis q̄ fidē xp̄i p̄fessus sūt credē et tenē obligat
 sic et edicere et tenet scā m̄r ecclia. 3^a regula est
 ista in his q̄ articulos fidei nō cōcernūt: nō te /
 net q̄s credē si i suū iudiciū vgeret. Accipe
 p̄mā regulā. vj. q̄ nullus iurē credē cōpellitur.
 Ista regula p̄z ē de bap. c. maiores. §. pe. vbi
 dicit sic ad lram. Tertū id ē religiōi xp̄iane p̄riū
 ut sp̄ inuit⁹ et penit⁹. Iudicēs ad recipiendā et ob
 suandā xp̄ianitatē aliq̄s cōpellat. et. vbi glo.
 sup. vbo p̄riū. dicit sic. Nullus ad fidē cōpelli dicit
 iurē: s; sic libera, volūtate perijt: ita libera vo /
 lūtate cōuertat. 4i. di. c. qd̄ de iudiciis et. c. q̄
 sincera. et. 23. q. 5. c. ad fidē. Et adducit glosa
 ista ar. §. se. 33. q. 6. c. i. vbi dicit q̄ p̄dau. coact⁹
 venit ad fidē. Rñdet glo. q̄ illud dīno iudi /
 cio factū fuit: cui⁹ factū ad p̄nam trahi non dicit
 et sp̄ale in ipso p̄dau. fuit. Vel dicat sic dicit
 glo. q̄ q̄uis p̄dau. xp̄m p̄legret: tñ in fla /
 gella murat⁹ ē: et factus ē volens. 23. q. 4. c. di
 spliet. Vbi. quare p̄dau. et est hec glo. Tam
 credi. Sed de ista m̄a notam. s. feria. 6. tertie
 dñice in p̄mā p̄sideratiōe et cōclusiōe tertia vi
 de ibi. Et nō q̄ sane dixim⁹ in regula hac itel
 ligo infidelē q̄ nūq̄ fidē xp̄i p̄fessus ē: p̄pter
 vnū casū vel simīlē. Vñ ponam⁹ q̄ q̄s terro /
 ribus aut supplicijs violēter attrahat ad fidē
 et ne detrimētū incurrat baptisimū suscipit sacm̄
 et nō postea liberat⁹ fidē xp̄i nō seruat: ē ne iste
 cogendus. Casus iste ē in sup̄dicto. c. maio /
 res eo. §. pe. vbi exp̄sse determinat q̄ sic. vbi
 sic dicitur. Talis supple q̄ sic baptizatus est
 ut positum est in casu: sicut et is q̄ fide ad ba /
 ptisimū accedit: et abaracterē suscipit xp̄ianita /
 tis impressū. et ipse tanq̄s conditionaliter vo /
 lens: l; absolute nō velit cogendus ē ad obser /
 uantiā xp̄iane fidei. Et rōne assignat. in fine
 §. dicēs. Me nomen dñi blasphemet. et fides
 quā suscepit cōceptibilis hēat. Et glo. sup.
 vbo. volēs dicit. Et l; tertū p̄z q̄ coactio con /
 ditionalis nō impedit sacm̄ baptisimū: sic nō im /
 pedit sacm̄ ordinis. 74. di. c. vbi ista didici /
 m. et. 45. di. c. de iudiciis et. S; ponamus q̄
 nūq̄ fidē xp̄i p̄fessus sit tūc nō est cogendus.
 Et si cogit⁹: et tñ oīno p̄dicit: nō recipit chara /
 cterē ut in codez. §. in fine. vbi dicit sic. Ille

Vo q̄ nūq̄ p̄sentit: s; penit⁹. P̄dicit: nec rē nec
 characterē suscipit sacri: q̄ p̄l. ē exp̄sse p̄dicit
 q̄z mīne cōfessurē: sic nec ille notā alicui⁹ rea /
 tus incurrit: q̄ p̄dicit penit⁹ et reclamās thū /
 rificare idolis cogit violēter. h. ibi. S; qd̄ de
 amētib⁹ et dormiētib⁹ q̄ baptizāt. dico q̄ cas⁹
 ē in dco. c. maiores. §. vi. et breuiter soluit sic:
 q̄ si an̄ cathecumini fuerūt q̄z demētiā vlt̄ dor /
 mitationē incurrerēt: et hūissent p̄positū bap /
 tizandi tūc suscipiūt characterē si baptizāt: cum
 obicē baptisimū. P̄rie nō inuenit obicē. Qui
 vo sp̄ inuiti fuerūt et p̄dixerūt nō suscipiūt esse
 cū sacri. Vñ in tali casu adhuc p̄sumūt iurē: et
 nemo ad fidē iurē cōpelli: ut. s. dñm̄ est. q̄re
 et. Sic etiā rñdet glo. ibidē p̄ h. vba q̄ nō ai /
 mus. Et sic p̄z p̄mā regulā. Ista regula est ista
 q̄ oēs q̄ fidē xp̄i p̄fessi sūt tenē et credē obligat
 sic credit et tenet scā m̄r ecclia. Hec regula p̄z
 ē. de here. c. cū xp̄s in glo. Vbi nō fm̄ p̄di /
 ctā glo. et allegat. c. firmiter. et de sūma trini /
 et fide ca. Et illd̄ qd̄ credit scā m̄r ecclia sūt ar /
 ticuli fidei: et ad illos indistincte tenēt tā cleri /
 ci q̄ laici. Clerici tñ magis q̄ legē scrutabili /
 scire tenēt: 38. di. c. oēs p̄sallētes. et. 24. di. c.
 qñ ep̄us. Et p̄cludit glo. q̄ glibet credē tenet
 fm̄ q̄ credit scā m̄r ecclia et h̄ sufficit in talib⁹
 articulis: dūmō nil in p̄riū sentiāt. et de here.
 c. ad abolendā. Et h̄ q̄s cōtrariū sentiret ē be /
 reticus et excoīcat⁹ ut in dicto. c. ad abolendā.
 Nō pono tex. ad lram quia plurius ē. Ter /
 tia regula ē ista q̄ in his que articulos fidei nō
 cōcernūt: nō tenet q̄s credere si in suū iudiciū
 rvergeret. P̄dono casū. dicit q̄ p̄detro audiui
 te in ecclia cathedrali excoīcari: an̄ teneat cre /
 dere. Dico q̄ nō: q̄ nō dicit quis ita facili⁹ oīa
 credere. ut notat per Jo. 86. di. c. si q̄s. Vñ
 gl. pe. sup. c. illud de ele. exco. q̄ fama alicui⁹
 rei p̄ se nō p̄bat aliqd̄. 4. q. 3. c. sepe. Et intel /
 lige fama paucorū. et de accusatiōib⁹. c. in qui /
 sitionis. in fi. Vñ talis nō tenebat credere: l;
 diceret ei ab aliq̄b⁹. Et allegat glo. cōcordan /
 tibus. xi. q. 3. c. nō solū. et. c. in cūctis. et. 23. q. 4.
 c. q̄z magnū. et. ff. q̄ cum falso tutore. l. 2. et. 3.
 Intellige tñ q̄ licet a paucis diceret et signa cla /
 ra essent cū vnusq̄sq̄ in sua cā obeat et p̄uid⁹
 et attētus: tūc teneat credē et fama paucorū
 iurē p̄bat q̄z tñ ad ipsū. Sed si siḡ et vba dubia
 eēt tūc stādū ē regule capli. illud ē. de cleri.
 excoī. sup̄ allegati: q̄ talis ē q̄ i dubijs via ē
 auctor eligēda. Que etiā regula p̄z ē p̄ spon /

salibus. c. iuuenis. et extra de homicidio. c. si
gnificasti nobis. Et glo. sup verbo. in h' du/
bio. idem dicit et allegat concordantias. de reg.
iur. c. 2. et extra. de homic. c. penul. et c. ad au/
dientiam. Unde melius est quod credat dictis illoz
et si in sacris est: et quis dicat quod excoicatus est.
Quis dubitet in dictis: in potius debet absti/
nere quod sacramenta ecclesiastica pertractare. h'
dicit predictum. c. illud de cle. excom. in lra. que
est. Et sic patet prima veri. Quantum ad fam
veri. dico quod sicut notat glo. di. 25. c. qualis. quod
pena quodammodo est in premissis quodammodo in spiritu
sancto. ubi dicit sic glo. super yho. blasphemia
Qui peccat per impotentiam dicit peccare in pa/
trem. quod patri attribuit potentia. 23. di. c. qui
episcopus. in quo. c. ponitur examinationes
que fiende sunt quando quis debet ordinari episcopus
et presertim si credit patrem: et filium: et spiritus
sanctum unum esse deum. et circa humanitatem si
credit filium solum humanatum esse. Qui vero per
ignorantiam dicit peccare in filium: cui attribuit
scientiam. 38. di. c. si iuxta ubi dicitur. Si iuxta
apostolum Paulum Christus dei Filius et sapientia est:
ignorantiam scripturarum ignorantiam Christi est. hec
ibi Hieronymus in ysa. Ut quasi arguas sic ut dicit
ibidem glo. Eiusdem scientia est. ergo quod igno/
rat scientiam ignorat Christum: et intelligit de errante
qui continet discere. Qui vero peccat ex contem/
ptu dicit peccare in spiritum sanctum: cui supple ar/
tribuit charitas et benignitas: ut ille qui est ob/
stinatus in peccato: et illud dicit irremissibile. i.
non ita de facili dimittit sicut precedentia de pe.
di. i. c. penul. Paulus verbum ponit de pe.
di. eadem. c. que penitet ubi dicit sic. De enim
quod misericors et iustus est: sicut conservat misericor/
diam in iustitia: ita et iustitia in misericordia. Opus enim
est misericordie peccati peccata dimittere: sed oportet
ut iustus iuste misereatur esse. hec ibi. Quare
concludit quod si enormius ex malitia peccat ita
difficilius ex divina iustitia peccata relaxantur que
est. Quantum ad tertiam veri. dico quod et si de di/
vina sapientia multipliciter male sentire et iudi/
care possit: tamen tres ad presens modos pena/
mus. v3. Primus dicit curiositatis. Se/
cundus dicit iniquitatis. Tertius dicit maligni/
tatis. Primus modus dicit curiositatis:
ut quando divinam voluntatem in his que opus non
sunt superstitiose inquirant dicentes. Namque
deus si prouidebat angelos casuros: siliter et hu/
manam naturam: quare non creabat eos. impecca

biles. Siliter si prouidet animam dari quando
cam in corpore infundit: quare creat: et infundit:
et sic de alijs. Contra quos dicit Prover. 26.
Ne respondeas stulto iuxta stulticiam suam: ne
efficiaris ei similis. responde stulto secundum stulticiam
suam: ne sibi sapiens esse videatur esse. Secunda
modus dicit iniquitatis: ut cum dicimus. Aut
deus bene prouidit: aut male. non male. ergo
bene. Si bene: impossibile est divinam sapien/
tiam falli: cum tamen non aduertat quod ad perfectio/
nem vniuersi de necessitate requirant non so/
lum cause necessarie: sed etiam contingentes: et
vtraque sub divina prouidentia. ut notat beatus
Thomas. parte. i. q. 23. Et ad plenum declarauimus
dominica secunda. Tertius modus dicit
malignitatis: ut cum dicimus divinam prouiden/
tiam non curare de inferioribus istis: aut si curam
habet imperfecte erit ut quare permittat cre/
bro flagellare infantes. Non intelligentes quod
si deus aliquem puniat sine culpa: non tamen sine
grandi et rationabili causa: ut dicit glo. c. 2. de
constitutis: ut supra ostendimus dominica prece/
denti in tertia consideratione. ps. Iudicia dei aby/
sus multa. Et adduco exemplum ad hoc notabi/
le. Ipsi uir quidam heremita qui semel quendam
transientem mercatorem per nemus ubi ei erat
heremus a quibusdam occidi clare vidit: au/
fugit homicidia officiales assunt: et forte fortu/
na quendam alium inde transiuntem capiunt: liga/
tum mittunt et tandem tormentis victus se illum
occidisse prestatur ad mortem condemnatur: et
suspenditur. Heremita miratur factum: et deum
iniuste existimans murmurans decambulabat
Astat angelus in forma iuuenis factum turba/
tionis seiscitat pandit omnia heremita. paulisper
de iudicijs dei eum instruit et fodere cum subter/
fugas fecit: et ibi cadaueris ossa reperit: et an/
gelus ad eum. Vides tu inquit istum scelestis/
simum suspensum virum. Video inquit. At an/
gelus ad eum. Iste hoc in loco huc quem vides
mortuum interfecit: et dei iudicia occulta cum h'
in loco suspendi fecerunt non propter quem vidi/
sti suspensus est: sed propterea huc hic miserrime
iacentem: et sic disperuit angelus: et heremita
edificatus ad heremum rediit. que est. Et ideo
Paulus clamabat. O altitudo diuinarum sapi/
entie et scientie dei quod incoprehensibilia sunt iudi/
cia eius: et inuestigabiles vias eius. Et ista suf/
ficient pro presenti conclusionem.

De erroribus circa diuinam clementiam.

Conclusio tertia.

Leipe tertiā cōclonē. v3. Quidam sic infatuant vt dei clementia qđ oīum mai⁹ est calūniē. Vbi tres vitates inqran⁹. v3. Prima vi. est ista. Quō dei clementia pueros decedētes sine baptismo puniat. Scđa vi. ē. Quō dei clemētia oīdīf in hoc mūdo circa pctōres. Tertia veri. est Quot modis error cadere pōt circa dinā clemētia. Quātu ad pma⁹ vi. dico qđ de h canoniste tractant. de cōsc. di. 4. c. 3. cum glo. 7. c. regenerāde. cū glo. 7. extra de bap. c. 3. §. f. d. adhuc. sup vbo carētia visionis. Audi. c. 3. de cōsc. di. 4. 7. sunt vba Aug. ad Petru⁹ diaconū. Irmissime inquit tene 7 nullaten⁹ dubites omnē hoīez qui per cubitū viri 7 mulieris concipit cum originali pctō nasci impie tati subdituz mortiqz subiectū: 7 ob hoc nālī nasci filium ire: de qua apls ait. Eram⁹ enim nā filij ire sicut 7 ceteri. A qua null⁹ liberatur nisi p fidem mediatoris hoīs Jesu xpi. Irmissime tene nō solū hoīes rōne viētes: verū etiā paruulos: q siue in vtero matrū viuē inci pūt 7 ibi moriūt siue iā de matrīb⁹ nati sine sacramēto baptismi qđ dāt in noīe patris 7 filij 7 spūs sancti de hoc seculo trāsierint: sempit⁹ no ige puniendos. qz th pctū p ppe actionis nullū hnt: originalis tñ pcti dānationē carnali cōceptōelex natiuitate trāserūt. hec ibi. S3 cōtra vī q ex vbiis istis h⁹ pueri puniāt pena ignis: qđ vī p cōdem theologoz scōlā: q dicūt eos mitissima pena puniri. Dicis breuiter. q Aug. accepit largo mō ignē: vt sit sēsus igne sempiterno. i. pena sempiterna. qz semp in tenebris erūt. i. p uati sp vifcōe det. de cōsc. di. 4. nulla. Hoc etiā sentit glo. sup deo. c. firmisime. Quod aut mitissima pena puniāt. f. in cōmpatiōe ad dānatos ostendit dēū. c. rege/nerante. vbi dicit sic. Regenerāte tñmō car/ne trahit originale pctū. regenerāte autē spū nō tñ originalitū: s3 etiam volūtariōz syremis fio pctōz. Proinde recte dici pōt paruulos si ne baptismo decedētes in mitissimā oīuz futu ros penā glo. f. respectu aliaz psonaz. 7 erit h pena. qz erūt in tenebris. 7 carebūt visione dei. Et allegat h glo. duas concordātiās. f. c. nulla eadēz di. 4. 7 extra de bap. c. maiores. Epistolā nulla diē sic. Nulla pter baptismū pmitit infanrib⁹ solus. qz infantes si p sacm qđ ad hoc diuinū ē institutū: in credentiā nu

merū nō transeant in tenebris manēt. hec ibi Aug. de baptismo puuloz. Vlo. sup vbo. manent. ait. i. carēt visione dei. Et h ē pena 7 ignis afflictio de q habes. s. c. firmissime. 7 glo. 7. c. maiores. c. de bap. §. f. adhuc queritur. vbi dī sic ad lrām. Dicterea pena origi nalis pcti est carētia visionis dei. ac ualis vero pena pcti ē gehēne ppetue cruciat⁹. h ibi. Et glo. sup vbo. carētia visionis. adducit dēā ca/putula p cōcordātijs: vt. c. nulla. c. regenerāte eadē di. 7 tñ sempitna erat illa carētis: vt i. c. firmissime. 7 tñ mitis respectu alioz: 7 qzuis mitis tñ mozo ppetua dī. 30. q. i. ad limia bti De. 7 glo. Et sic p3 pma vi. Qñ ad sam vi. dico qđ dīna clemētia sic se h3 circa pctōres vt qñcūqz mutauerit pctō vitā mutat de sen tentiā: p3 h de pe. di. i. c. nouit. vbi dī sic. No uit de mutare sniam si tu noueris mutare p/positū siue delictū. hec Ambro. Et plures ibi auctes notāt ad ppositū in ter. audi Micro. sup Anos Si agam⁹ pniaz ipsū q3 penitebit siue pmitit pspira si pniām egerim⁹. cti negligētia dissoluāt. 7 illū penitebit spōsiōis. pmissa q3 mutabit. Lūi⁹ rei exēplū Samariā 7 Hierlm hīe possum⁹ qz alij de iminentib⁹ supplicijs liberati sūt alij q patrib⁹ pmissa siue erāt pdiderūt. Et idē sup Danicē. Probre inq⁹ piliū meū placeat tibi: 7 pctā tua elynis redime: 7 iniquitates tuas misericordijs paupe⁹ si forte ignoscat de⁹ delictis tuis. Si pcedit sniam q mutari nō pōt: qdāmō bonat ad ely mosinas paupū 7 mīam vt dei snia pmutet Qđ facile soluit exēplo regis Ezechie quem Isa. dixit eē morituz: 7 Miniuitaz qđ dēū fuerat. Adhuc qdraginta dies sūt: 7 Miniue s: buertetur: 7 tñ ad peca Ezechie 7 Miniue de snia cōmutata ē. 7 f. acit ad hoc multū ad ppositū. c. importuna. de pe. dif. i. vbi dī sic. Importuna in euāgelio multipliciter tādē me ruit exaudiri. 7 clauso cū suis hostio media lz nocte ab amico panca amic⁹ accepit. deus ipse q null⁹ intra se supari vir⁹ pōt publicani p/ cibis vincit. Miniue ciuitas q pctō corrui fle tibus stetit. Idem Micro Sed cōtra hoc ar/ guit Bratianus eadē di. i. §. q. autem. vbi di citur. Quod autem oī peccāti auctoritate Am brosi venia promittit falsum videt. Quibus dā enī venia dnegat: aut ex magnitudine pec cati: aut ex gradu efficij. Vnde Joānes i epi stola ait. f. epistola. i. c. 5. in fine. Est peccatuz

ad mortem: quis orabit p eo. Item si sacer-
dos peccauerit. quis orabit p eo. Et exponit
Batanus istas et similes auctoritates: dicens
q nō semper hⁱ interrogatiōes negatiōe in-
ferūt s; potius difficultatē vel raritatē notant:
vt est illud euangelij. Quis putas est fidelis
seru^s et prudēs. Nō enī intelligit. negatiue: vt
quasi null^{us} talis sit: sed difficile vel raro. Sili-
et h. Quis orabit p eo: quasi difficulter vel ra-
ro eradiūt tales. De peccato autē ad mortē
exponendū est de finali impnia: q; q in carne
venitā non pmeruit: nec etiā post vitā psequē-
de pe. di. i. c. multiplex. Et glo. h. s. pōt. sup
vbo cū: dicens Ignosce illis p: q; nesciunt qd
faciūt. f. Luc. 23. c. Que vba xpiciā ponunt
23. q. i. c. parat^{us}. Et quib^{us} satis p; q; omnib^{us}
pctorib^{us} demēs est de^{us} exceptis finaliter ipe-
nitētib^{us}. Nā q mīam in carne noluit: iustū ē
vt nec post vitā hāc moralē illas hēat. Et hoc
ppe est peccatū irremissibile. i. qd nullo mō se-
cum cām remissiois ponat vt theologi oēs ex-
ponūt. S; ad declaratiōē ist^{ius} mae postq; in-
gressi ipsam sum^{us} ē notādū q; varia fuit do-
ctoꝝ opinio qd eēt illud pctm qd dicim^{us} pctm
in spm scō. Nā qdā dixerūt q; oē pctm morta-
le ē pctm in spm scō q; vna psona offendit
sitr et aliā offendit de pe. di. 3. s. cū g. Lū g igit
q criminaliter peccat charitatē nūq; habuisse
pbat. Quidā dicūt q; pctm in spm scō spā-
lit et odio l malignitate peccat. Nā spūs scūs
ē amor et benignitas. Quidā dicūt q; ē mētis
obstinatio ē aut mētis obstinatio in pctō eadu-
rare pūacacia: quā impnia cōmitat. Idoue-
nit aut interdū hⁱ obstinatio ex desperatione:
vt cū qs credit suoz magnitudinē delictozum
dīnā mīam excessisse. et ob hoc de vitis ascen-
dit ad vitā iuxta illud Lain Bēn. 4. Adaior
ē ingtas mea q; vt veniā merear. de pe. di. i.
s. deniq; vbi dī Lain q; cū p. ne puaricatōi q;
f. oia ē inī gentes fratricidiū addidisset: filiū
a dīo de culpa requisit^{us} ē cū dī ei. vbi ē Abel fr-
tu^{us}: S; q; supb^{us} pctm suū pfiteri noluit: s; po-
tius mēdaciē negādo fallere dīm conat^{us} ē: di-
cēs. Nūqd custos frīs mei sū ego: indign^{us} ve-
niā iudicat^{us} ē. Nā in despōitōis pfūdū lapsus
est dī aut. Adaior ē ingtas mea q; vt veniā

merear. Vagus et profugus exijt a facie dīi
significans eos qui peccatum suū confiteri
dissimulant respectu diuine miserationis in-
dignos haberi. hec ibi. Quandoq; obstina-
tio et presumptione prouenit vt si quis secur^{us}
delinqt tāq; de^{us} nō sit p ipali flagitio eternuz
supplicium daturus. In quo pcti gnē refert
Adiero. se. Qrigenē de pphēdis: q post mortē
anathematizat^{us} ē 24. q. 2. c. vl. S; de h. Vita-
te sequēti. Quidā dicūt q; pctm in spm scō est
inuidētia fraterna: vt cū qs de grā alicui adeo
cōcessa inuidet: ne talis sibi pferat. argu. ad h
di. s. c. qui cōtempta. Quidā dicūt q; ē blas-
phemia in psonā spūs scī. de psc. di. 4. hi vo-
heretici. Vltimo aut: et h^{oc} ē ppū pctm in spm
scō dico q; ē finalis impnia. f. finalis at ipnia
dupliciter pvideri pōt. f. q; aut h; ppōsitum
nūq; penitere. et istud ppositū q; diu viuit hō
relinquere pōt. et nō ē irremissibile simplici^{us}.
Aut q; cū tali pposito morit^{us}: et hoc non est re-
missibile: neq; in hoc seculo neq; i futuro. Et
ppterea dī pctm ad mortē. Adai. 12. Est pec-
catū ad mortē qd nō remittit neq; in h seculo
neq; in futuro. hec oia tāgit et ter. de pe. di. i.
c. de^{us} q; filis tibi. vsq; ad. s. et his itaq; appet-
et glo. ibi q; hec oia tāgit. qre rē. Et ruz ad
tertiā veri. dico q; licet multisimodis dei cle-
mentia temere iudicare possimus: tres tamen
ad pscens colligam^{us}. Pdm^{us} dī irrisiois.

Secūdos presumptionis. Et terti^{us} dīcūt
neglectionis. Pdm^{us} modus dī irrisiois
cum qs post grām remissiois pctor ad vomi-
tum redit. de pe. di. 3. c. irrisor. et sūt vba Jsi
dori de sumo bono. Irrisor inquit et nō peni-
tens est qui adhuc agit quod penitet: nec vide-
tur deum poscere subditus: sed subfanare su-
perbus. Lanis reuersus ad vomitū: et peni-
tēs ad pctm. Sed audi qd dicat dīs puer. i.
Ego q; in iueritu vō ridebo et subfanabo
vos cū ingruerit sup vos calamitas. Et. ps.
Qui hitat in celis irridebit eos: et dīs subfa-
nabit eos. Irridere fm Breg. ē pfusionem
eternā p pctis iuste infligē et subfanare ē ei^{us}
irribile facie pctorib^{us} ostēdere. Et rīcē dei est
afflictioi maloz nolle misereri. 2us mod^{us} dī
psumptionis. Sūt enī qdā q; adeo in dīnā mīa
narant: vt cōtinue peccātes separēt e lacu pec-
catoꝝ illa tabula euadere possē. dicētes. Da-
bit nobis de^{us} lumen in fine vite sicut et latroni
fecit: oremus nos nūc floribus et gaudeamus

nullū sit p̄atū qđ non transeat luxuria n̄ra. de
pe. di. 3. inter hoc bircū. vbi dī sic. Mō pecca-
re solt̄ dei ē: emēdare sapiētis: s; raro iuueis
q se corrīgat rara t cōfessio peccati: rara p̄nia.
Repugnat nā. s. cor̄ t verēcūdia: q; obnoxia
culpe est oīs caro: t qsq; erubescit p̄m cōfi-
teri: dū magis p̄nia q; futura cogitat tē. Et q
dam qđ infan̄ ē temere fatent̄ in fine seculi:
vt dei mīa sūme ostendat̄ oēs saluari debere:
de cui op̄inione dixim⁹. Digenem fuisse qui
post mortē excoīcatus ē. Vñ notabilis tex. ad
hoc ponit. 24. q. 2. c. vl. vbi sic dī. Sane pro-
fertur a qbusdā q dicūt oportere post mortem
hereticos anathematizari: t seq in hoc doctri-
nā scōz patz q non solū viuētes hereticos cō-
denantur: sed etiā mortuos: sic eos q iniuste
dānati sūt reuocauerūt post mortē. t in sacris
i. in matriculis dicticis scripserūt: qđ factū est
in Joāne t in s̄ lauiano religiose mēorie epi-
scopis Lōstantinopolitanis tē. long⁹ tex. est.
In q̄ textu etiā vī ibi dī glo. pbat qnta syno-
dus hereticos post mortē excoīcari possit. S;
dubitat. quō inges mortui excoīcari possunt.
Nā admonitio sp̄ dz pcedē vindictā. 12. q. 2.
c. indigne. s; mortui nō pnt̄ admoneri. q̄ non
pnt̄ excoīcari. Itē absens nō pōt excoīcari. 3.
q. 9. c. absens. S; mortui sūt absentes. q̄ non
pnt̄ tē. Blo. in. c. penl. 24. q. 3. duplī soluit.
Prima solutio ē istud q. s. excoīcari p̄ mor-
tem ē sp̄ale in hēticis. Scda solutio ē q̄ satis
in vita heretici fuerūt admoniti a canone: t h
sufficit. 23. q. 5. administratores h̄ ad dūcit gl.
Tert⁹ modus temere iudicādī dīnā bonitatē
dī neglectiōis. Sūt. n. quidā oīuz p̄dictoz si-
bi p̄p̄is immaniores q̄ dicūt oīno curā nō ēē po-
nendā nisi in voluptatibus. qm̄ mortuo corpe
moritur aīa: qz op̄inio q; sit detestabilis alibi
ōīdem⁹. t ista sufficiāt p̄ p̄ma pte h⁹ fmoīs.

De temeratio iudicio circa seipsū.
Consideratio secunda.

Secundo loco

qua-
liter
I p̄sumptio n̄ra temerarie iudicet
circa seipsū videamus. Vbi
tres p̄lōnes subiūgamus. Ad
quarū declarationē ē p̄mo notādū q̄ triplex ē
iudiciū hoīs de seipso. Prīmū iudiciū dī
rectū. Scdm̄ iustū. Et tertū dī p̄sūptuo-
sum. Rectū iudiciū ē cū q; bona t mala fa-
cta sua in p̄cīa p̄p̄ia examinat. i. Cor. xi. Si

nosip̄os iudicarem⁹ nō vtiq; a dño diiudica-
remur. Iudiciū iustū est cum mala p̄ nos co-
gnita t facta diligēter corrigim⁹. ps. f̄eci iu-
diciū t iustitiā. Iudiciū in discernēdo iustitiā
in puniēdo. Iudiciū p̄sumtuosū triplex est
s. vanū superstitiosū t fatuū. Vanū vt cum
q; seipsū iustificat: vt pbarisē. Supersti-
tiosū qm̄ quis sc̄m t sp̄ualē iudicat. t ē de facto
f̄atuū qm̄ nō est. s; oīdit eē. Et iuxta h̄ tria
mēbra n̄ras tres bonas ponam⁹ p̄lōnes. v3
Prima p̄lō ē ista quisq; de se sentit t iu-
dicat aliud q; in rei v̄itate sit sup̄stitiosus est t
temerari⁹ iudicator. Scda p̄lō ē ista. Quis-
quis t seipsū iudicat t alijs iudicari vult q; sit
vanus ē t fumo t vento plen⁹. Tertia cō-
clusio est ista. Quisquis alios spernit t habi-
tu se fingit qđ nō est: superstitiosus perfidus t
p̄sumtuosissimus est.

De temerario iudicio sup̄stitioso p̄lō p̄⁹.

Ecipe p̄mā cōclonem. tē. vi. s. Vbi
a tres ingram⁹ v̄itates. Prīma v̄i-
est. An sit temerari⁹ iudiciū in suis
bonis operib⁹ aliquē suā spem ponē. Scda
est. An humilitatis cā dicēs se p̄cōrē temē iu-
dicet de seipso. Tertia v̄i. ē. An aliquo mō
q; pōt iudicare de seipso qđ est. Quantum
ad primā v̄i. dico q̄ nullus ex suis operibus
bonis p̄sumē dz se i grā eē stabilitū nec d̄ illis
gl̄icē. t h̄ tripli rōe. v3. rōe incertitudis: rōe
ex̄p̄licatiōis: t rōe ruinatōis. Prīo rōne
incertitudis. Incert⁹ est. n. hō an opa illa ex
grā gr̄uatiōe q̄ necia ē ad salutē p̄uēiat: nam
ex v̄itib⁹ acquisitis. Ecclesiastes. 9. Sūt iusti
atq; sapiētes t opa eoz i māu dei: t n̄ nescit
hō vix odīo vel amore dign⁹ sit: s; oīa i futurū
suā incerta eo q̄ vniuersa eā eueniāt iusto t
ip̄io bono t malo mūdo t imūdo imolātī vi-
ctimas t sacrificia p̄tēnēt tē. Inde r̄ps disci-
pulis suis dixit. cū h̄ fecerit⁹ dicite fui inutiles
sum⁹. Scdo rōne ex̄p̄licatiōis. Interroga
Paul. an de seipso p̄sidēt. audi qđ ait. i. Cor.
4. Nihil mihi p̄sci⁹ sū. i. nō hēo p̄scīaz alicui⁹
p̄cīi mortal: s; i h̄ iustificat⁹ nō sū. i. ex h̄ nō de
deo me iustificare. possēt. n. i me qđā p̄cīa la-
tere. iō subdit. q̄ at me iudicat dñs ē. audi pul-
cherrimū tex. 31. q. 5. c. si Paulus. t sūt v̄ba
Diero. ad Eustochiū. si Paul. igr̄ vas electō
nis t p̄parat⁹ i euāgeliū xpi h̄ carnis aculeos
t icēna vitioz corp⁹ suū ref̄mit t i fuiturē s̄b
ijcit. t tñ aliā legē videt. i. s̄fualitatē v̄l p̄cupi

28
 fecerit i membris suis repugnare legi mentis
 sue. Si p nuditate ieiunia: famē: carceres. fla
 gella supplicia in se reuerfus exclamabat. In
 scilicet ego qd me liberabit d corpe mortis hui⁹
 tu te putas securū ēē. Et. lōgus ter. p colūnam
 vnā: qsi dicat. Moli te iustificare et d tribulati
 onib⁹ non pqraris. Blo. sup. Vbo aculeos.
 dicit q aculei sūt pmi motus: d qbus timebat
 cadere in scdōs. Et glo. sup. Vbo tu te putas
 dicit q h ē argm q paul⁹ fuit Vgo: cū fiat com
 paratio int eum: et Eustochiū q fuit Vgo. 3^a
 rō dī ruiatidis: qm qzuis qd iustus fit: ea def
 tū pōt. Qui enī putat stare videat ne cadat
 Et sūt Vba Pauli de h ad plenū dirim⁹ dñi/
 ca fa i h pte pdece fa ibi: si d h bōe auctes vi
 de ibi. Qñ ad fam ve. vī q sit temerariū iu
 diciū cā hūilitatis se pōz dicē et reputari vel
 le. Aut enī Breg. di. 5. c. ad et in fi. Bona
 rū ingt mentū ē: ibi et culpas suas cognoscē:
 vbi culpa non ē: et certe hūi hūc difficultati rñ
 det glo. sup. c. cū hūilitatis cā. 22. q. 2. d. In ge
 nere qd dicere pōt se pōtē ē esse: q nemo sine
 eric viuit. 25. d. istin. 5. c. ris et recognoscendo
 in se clpā n peccat: dūmō in h casu credat vez
 ēē: vt dī. 40. disti. c. an oia. 7. q. 7. c. quēqz in
 glo. Sed spālū dicēdo aliqd pōm de se cuius
 pñū ē verū mortaliū peccat. Et obijcit h d fa
 cerdores q dī et pñet d se oia cūa et soluit. d.
 q illud facit in persona ecclie. Nullū enī vitiū
 ē qd non repertat i aliq mēbro ecclie. Vel dic
 fm Augu. q in vno pō mltā pā pñt notari.
 Lū enī qd mortaliū peccat cōmittit homicidiū
 occidēdo aīam suā: cōmittit furtū q se subtra
 bit deo adulteriū: q recedit a deo et for nif euz
 diabolo pñriū: q fidē pñissā i baptismo nō
 fuit. Et qñ dicit se peccare in oibus vitijs i q
 bus miser homo peccare pōt: ibi cōprehendū
 tur genera singulorū: et non singula generum
 Tres enī sūt modi peccandi. s. delectatione
 consensu et ope: de pe. di. 2. c. sicut. Quare cō
 cludamus q nunqz qd fateri et in seipso iudi
 care d3 aliquod pñ qd sit certe nō hē. Hanc
 cōclusionē expōtē potuit dñi. c. cū hūilitatis.
 22. q. 2. vbi dī sic. Lū hūilitatis cā mētiris n
 efas peccator: antequāz mētiris mentien
 do efficeris qd cuitaueras: Vitas vite non est
 nisi ita te dixeris peccatorem: vt etiam ēē co
 gnoscas. Veritas autem ipsa est vt quod est
 dicas. Mā quō ē hūilitas vbi regnat falsi
 tas: h ibi. Aug. d Vbis apli. Qñ ad terti

am ve. dico q si hō scit se ēē pōtē: pōt se iudi
 care pōtē: et si nesciret in quo genere pñi sus
 scit q generalit dicat se peccatōrē: sicut dice
 bat Aug. scribens Valeriano epō: et ponit in
 decretis di. 40. c. ante omnia. in fine. vbi dī
 sic. Quia aut sit modus supple in isto mūdō:
 vl statu: nec a pueritia nec ab adolescētia mea
 didici corpe quo discere ceperā: vis mihi scīā
 ē merito pōtē meorū. Si sine pōtē mortali
 d facto es: et ita te cognoscis: et h iudicare po
 tes: s3 caue ne labaris: et d eo qd tibi ex grā cō
 talu deus ne extollaris. Qñ qzto qzqz maio
 ri grā fungit: tāto postea peccans graui⁹ pec
 cat d pe. di. 5. c. pñdēt vbi pñes circūstanc pō
 nūt aggrauātes pñi: et due ponūt in. c. hō/
 mo xpianus. di. 40. vbi dī hō xpianus fortit
 i. grauius cadit in pñi: aut ppter magnitudi
 nē pñi: aut ppter altitudinē dignitatis: h ibi
 30. Liso. Et sic p3 pñs conclusio.

De iudicio vano suūpñis. Conclusio. 2.

Lcipe fam pñonē v3. Quisqz et se
 ipm iudicat: et ab alijs iudicari vltra
 qz sit van⁹ et vñō plenus. Vbi tres
 ingram⁹ ve. v3. p^a veri. ē. An sit curandū
 hē bonā famā vel an sufficiat bōa pñcia ad re
 cte viuendū. 1^a ve. Quō vitanda est fama.
 3^a ve. ē ista. Quanta mala faciat mala fama
 Qñ ad pñā ve. dico q sūmope curandū
 ē d bono noīe. Duo enī h sunt necia ad recte
 viuendū in vita hac. s. bona pñcia ppter te: et
 bona fama ppter primū. Audi Aug. xi. q.
 3. c. nō sunt audiendi vide. s. seria qrra cinez
 in consideratione tertia pñone pñia in fi. Et
 dic sicut ibi natatum ē. Qñ ad faz ve.
 dico q fama q ppter arrogantia et superbiaz
 qñt oīo vitanda ē. Vbi nō q tñ plures sint
 modi false fame et glorie vanc: tres tñ ad pñs
 di/curramus. Primus dicit falsus. Secun
 dus cecus. Tertius famus. Primus dī fal
 sus: vt cū qd librorū numerosā copā et varia
 rū materiāz cōpositionē ad mundi pompam
 pōt se relinquere conat: de quorū numero se
 ondit cē. Quidius dū in fine lib. methamor
 sic ait. Jamqz opus exegi qd nec iouis ira nec
 ignis. Nec poterit ferrū: nec edax abolere ve
 tustas. Dū volet illa dies que nil nisi corpo
 ris huius. Jus h3: incerti mihi spaciū fini
 at cui. Partetū meliore mei sup astra phen
 nis. Alta ferar: nomēqz erit indecibile nostrū
 Quaz patet domitis Romana potētia trīs

L

28
tuo. s. viros: de qua agit. ff. de obsequiis. lib.
i. l. l. l. c. 7. s. q. i. sunt plimi vputa qñ lefa ē
fama alicui? ppter scñ qd cōmūit apd bonos
7 graues viros. In famia iuris: 7 h ē qñ ppi
aliq cñia aliq repellūt ab aliqbz iurib? vī q
nō sit testis pcurator: 7c. vide in. d. gl. 7c. Et
hec volo sufficiant p pñā conclusionē.

De iudicio psumptuo so fūtiūpius. Conclu
fio tertia.

Ecipe tertiam conclusionē em videlz.
a Quisqz alios spūit: 7 habinū se fin
git qd non ē: supstitiosus: pfidus: 7 p
sumptuosissimus ē: vbi tres ingramus veri.

73. Prima veritas est ista: vtrū simulare
se bonū sit pñ. Secda ve. an simulare 7 oñ
dere facere aliqd vltra pphas vires sit pecca
tū. Tertia ve. ē: qz magis delingit an simu
lans: an manifeste peccans. Qñ ad pñā
ve. dico q triplex ē simulatio qdam circa actū
tñ: qdā circa habinū tñ: 7 quedā circa vtrūqz

Circa actū tñ: 7 hoc tripliciter: aut qz simu
lat actū qz sit: vī morē cuius vel aliud piculū
aut vī instruat 7 edificet: aut vī decipiat. Si p
modo adhuc distingui: aut talis simulationis
actus ē Prius fidei: aut non. Si non: tunc nō
sp ē pñā mortale: 7 hoc nō. David simula
uit regi Achis se stultū cē. i. Rē. ii. Et d hoc
poeta ait. Stultitiā simulare loco prudētiā sū
ing ē. Aut ē Prius fidei: vputa cū qz in infir
deles vī morē vel aliud piculū euadēt: se infir
delā simulauit: 7 h sp ē pñā mortale. 2. q. 2. fā
ctius. inq. Aug. ē fame mori qz idolatriā ve
sci. 7. xi. q. 3. c. nō solū. Mō solū abnegat xpm
q dicit cū nō ē xps: s; ille ē q cū sit negat se cē
xpianū. Dñs enī nō ait Petro. f. Luc. 22. di
scipulū mēte cē negabis. Negauit q xpm cū
se negauit et? cē discipulū. Quid at aliud isto
modo negauit: qz se xpianū cē. Timendo mō
tē carnis tue dabis morē aie tue. Quanta enī
vita ē pñā xpm: tāta mors ē negare ipz 7c.
Aug. Et glo. mouet istā difficultatē. d. Mon
vī q negans ore tñ: 7 nō corde re? sit 7 peccat
qm vīc a ex corde pcedūt. 15. q. 6. c. i. 7 de? cor
interrogat. 14. q. 5. c. f. qd in fine. Et rñdet gl.
q bis nō obstantibus talis mortalit peccat: qz
nulla pditione d3 se induci. 2. q. 2. pñmū.
Mā si nō vlt negare xpm vult: tñ istud ppi
qd negat ipm. f. vitā. 15. q. i. c. merito. 7. c. no
luc cadē cā. xi. q. 3. dī sic. Nolite timere eos q
occidūt corp. f. Mathei. x. Ne sone ppi nō

rē moris libere dicatis qd audistis: nec fiduci
ali pdicetis oibus qd in aure. i. in secreto so
li audistis. Sicut q istis vbiis offidit: nō soluz
ille pditōr ē veritatis q transgred ēa verita
tē palā p veritate mendaciū loqit: s; 7 q libere
nō pñunciat veritatē quā libere pñunciare o3
aut nō libere veritatē defendit quā libē defen
dere puenit: pditōr ē veritatis 7c. S3 d h als
dixim? Conclūde q actus filationis si sit fi
dei Prius sp ē mortale pñā. Idē 7 bñs tho.
fa fe. q. 24. Et sic p3 pñā membrū filatiōis i
actu. Aut actus cru filatiōis: vī illo primū in
struam? 7 aliqd multūcū oñdam? 7 h filatō fā
cta ē: vī xps q se finxit longē ire. Luc. 24. aut
simulat vī decipiat: 7 h ē pñmū. Inde Ga
lomo ait. Vnusqz a primo suo se custodiat
qm oīs hō supplantato: ē: 7 oīs si fraudulent
icedit. ps. loquūt pacē cū primo suo: mala at
in. c. e. 7c. Vī Jude par q dixit xps. Ave ra
bi. Secdo mō filatio pōt ēē circa bñā tñ. Et
in hac simulatione inuolupē mīlites a planta
pedis vsqz ad. Vīcē. de qb? Amb. 7 ponit au
gu. 4. de doctrina xpiana. Quē iudicē inquit
vīore ingrim? deformitatē tue qz te ipsa si pul
chra es: qd abscederis: si turpis es: cur te for
mosā mētiris. Quid dicā d mīb? q filias do
cent i simulationib? audaces: vī eas nuptui tra
dāt: 7 aliqū iuuenē decipiāt i ptofa mercā
tia: 7 qd deteri? 7 negas ē. cū d vīore aliquez
iuuenē decipiūt: ne dū pñā pñungūt: immo
putāt magnū obsequē se pñare deo: s; d h als.

Tertio filatio pōt ēē i actu 7 i bitu: 7 hī fī d
qb? i euāgelio. Mat. 5. dī. Eximināt enī fa
cies suas 7c. Et Mat. 7. Attēdite a falsis p
phetis 7c. Vñ Bern. Hippocrite ingt hūiles
cē volūt sine despectu: paupes sine defectu:
bñ vestiri sine sollicitudine: bñ vefci sine labō
re: alijs adulātes alijs detrahētes: mordaces
vī canes: doiosi vī vulpes: supbi vī leōes 7c.
Multa d eis dic. Et h sufficiāt p pñā verē.

Qñ ad fam ve. dico s3 bñm tho. fa fe. q.
130. q sp d se pñmēs vltra debita rōnē qñ d
ordinē nālē crñs sine dubio peccat. Vñ si qz
op? aggreditur quod sue pñfertur virtuti: si
ne dubio pñsumptuosus est. Et dicit beatus
Tho vt. s. q? pñmcre d se ipso pōt duplici cē
Aut in excessum. 7 fm hoc opponit vīū
magnanimitatis. Et ideo pñs. 4. cñbi. dic q
pñsumptuosus pñter exteriorē fortunā fuit de
spectatores: 7 iniuriatores alijs: 7 talis pñū

ptio sp ē pēn. Vñ vocabulū ex se sonat q̄ p /
 ſupio nihil aliud ſit niſi vitra q̄ vires ſuppe
 tunt a iqd intendere. Secdo pſumptio pōt cō
 ſiderari ſin defecū: et ſic ei opponit pūllani
 mitas: et ſm h̄ dicit bñs Tho. ſa ſe. q. 33. q̄ ſi
 cut pſumptuoſus ē pcedit pportione ſue po
 tentie dñi nitiſ ad maiora q̄z poſſit: ita et pūll /
 lamina deſicit a pportione ſue potētie dñi re /
 cuſat i id tendere qd ē ſue potētie cōmeſura
 ſū: et iō ſic pſumptio ē pēn: ita pūllanimitas
 q̄ ē ſ nālē ordine q̄ vnaq̄z res nālū inclināſ
 ad exequendā actionē ſue potētie cōmeſura
 tā. Et dicit bñs Tho. q̄ iter hec duo vitia. ſ.
 pſumptionē et pūllanimitatē vitia media ē
 ſ. magnanimitas. q̄re rē. Et ad ſiñā Vi.
 dico q̄ duo ter. vidēt ſibi pñs repugnā. vñ
 ter. ē. 32. q. 4. c. nemo. vbi circa mediū capli
 dī ſic. Tollerabilior ē ſi lateat culpa q̄z ſi clpe
 vſurpēt auctes. Alii ter. ē. 12. q. 1. c. certe ego
 vbi circa mediū capli dī. Molo bñe hypocri
 tas: malū enī cē q̄s neſciat ſupple h̄ qd ē ha
 bere hypocritas: malū eſt cadere a ppoſito: et
 pēus ē ſimulare ppoſitū. Et poſt pauca. Si
 nō ſuat foris ſcitātē dimidi? cecidit: ſi int? ha
 buit ſimulationē totus cecidit rē. Et ſtam ſrie
 tatē l3 glo. in. d. c. certe. ſup vbo ſcitātē. breui
 ter ſoluat: clar? tñ loquit glo. ſup. c. nemo. et
 dicit q̄ ſm diuerſos reſpect? vñ alio dī pec
 care magis. Mā occulte peccās magis peccat
 i. piculoſius q̄z manifeſte peccās: q̄z neminez
 h̄z corrigentē. 32. di. c. crudelitatē. et. 6. q. 1. c. ſi
 oia. Et ſic p h̄ qd ponit ex de ſtatu mona.
 c. 2. vbi dī. De ſoli: q̄ ſi ceciderit nō ē q̄ ſuble
 uet eū. Allegat ibi glo. cōcordātas. 7. q. 1. c.
 illud. et. 81. diſt. c. in oibus. vbi d̄ h̄. Sed alio
 mō publicē peccās dī magis peccare: et h̄ duo
 b̄ modis. p q̄ h̄ peſſimū eſt vt q̄s manifeſte
 peccet: et adhuc vult rōnibus et auctib? defen
 ſari ſicut illi q̄ ponit in. d. c. nemo. 32. q. 4. q̄
 erāt adulterātes: et tū volebāt rōnib? et legib?
 oſendere ſe nō male facē ſ q̄s ſic dīc ter. Mō
 ſibi d̄ legib? hoium blandiā: oē ſtuprū adul
 teriū ē: nec licet viro q̄ mulieri nō l3. Et adē a
 viro q̄ ab vxore debet caſtimonia rē. Secun
 do magis peccat: q̄z plurib? ex m̄ peccādi pre
 bet. xi. q. 3. p̄cipue. Itē ē et ſi ſi ſi reſpectus qm̄
 occulte peccās magis peccat. q̄z in h̄ vī ſciēt
 et nō ex igrantia peccare ſed manifeſte peccās
 pſumit ex igrantia et errore peccare. ff. d̄ ritu i
 pe. l. vi. Nec d̄ intētiōne dicte glo. Et ſic p3 i

tellectus dictorū ter. et p pñs dicta vitas. Et h̄
 ſufficiant p pñi cōſideratione: q̄re rē:
 De temerario iudicio circa primū.

Conſideratio tertia.

Terio loco uidea

mus q̄l: pſumptio nra temera
 rie iudicet circa primū. Vbi
 tres p̄locos ſubiūgam? Ip̄a
 p̄lo ē iſta. Qñcūqz ex dubijs incerto leuib?
 q̄z ſignis primos nō recte iudicam? temera
 rij iudicij i crimē icurrim? 2^a p̄lo eſt iſta.
 Non ſolū ex leuibz ſignis primū q̄z i rei ve
 ritate ſit alit iudicare: ſ3 et ex eiſdē pſumē alit
 q̄z ſit grauit peccare. 3^a p̄lo ē iſta. Qñcūqz
 fuerit nebula pſumptionis excecatus: ſp i iu
 dicare alioz facta eſt p̄mpius.

Quomodo facta proximi iudicamus.

Concluſio prima.

Ecipe p̄mā p̄lonē v3 vi. ē. vbi tres
 ve. ingram? v3. p̄^a ve. ē iſta. Que
 ſūt ſigna p q̄z mouet ad alioz ſcā iu
 dicandū: vel ſic. Quor ē fundamētū p̄p qd
 alioz facta iudicam? 2^a ve. ē. An aliq opa
 tōes humāc ſint ſp male. 4^a ve. ē. Quor ino
 dis alioz facta p̄ ſum? iudicare. Et uz ad
 p̄mā ve. dico q̄ q̄tuor: ſi ſigna ſine fundamēta
 p q̄ ad iudicandū alioz facta mouemur. p̄m
 ſignū dī violentiū. 2^m dī p̄babile. 3^m dī ſe
 ue. 4^m dī temerarium. Primū dī violē
 tū: ita q̄ ce gimur ad alios iudicandū: et h̄ eſt
 qm̄ in primoz facta nullū bonū ſignum appa
 ret. Et pono de hoc tria exempla. p̄m ponit
 3. rñ. 3. d̄ illis duabus meretricib?: qm̄ vna p
 pñū filiū ſuffocauerat: et an regē Salomonez
 litigantes. vna earū dixit. Vñc mi rex: muli
 er hec et ego habitam? ſimul i domo vna: nul
 luſqz alit nobiſcū: et peperī apud hāc: mortu
 uſqz ē fili? huius mulieris hac nocte: dormiēſ
 ḡppe oppreſſit eū: tulitqz filiū meū d̄ latē meo
 et collocauit i ſinu ſuo: et ſuū poſuit i ſinu meo
 Rñdit altera. Mō ē ſic: meus filiū viuū et tu
 us mortuus ē. Econtrario at illa dicebat. Di
 xit aut rex. affer tē milibz gladiū: et diuidite iſa
 tem viuū: et date dimidiam partē vni: et dimi
 dia p̄tem alteri. Connumota ḡppe ſunt viſcera
 matris: et dixit. Obſecro mi dñc: date illi iſa
 rē viuū: et nolite interficere illū. Econtrario at
 alia dicebat. Nec mi: hī nec tibi: ſ3 diuidatur
 Reſpondū at rex. Date hūc infantē vinum

hec enī ē mī ei⁹. Dicite q̄so dilectissimī: vñ s̄
 ctus iste rex recte iudicauit. Certe q̄ hēbat si/
 gnū violētans sic d̄ tali meretrice iudicandū:
 qm̄ si p̄ma infantis mī fuisset: nālī viscera in
 diuisione filij mota fuissent. Sedz exemplū
 ponit p̄ba in lib. d̄ cōmixtione elementorum.
 q̄ dicit q̄ si alie⁹ homicida sup̄ cadauer occisi su
 puenit: vulnera cadaueris sanguinolentāt
 Et h̄ p̄ba diuersas assignant rōnes: tñ theolo
 gi dīni iudicij signū cē aiunt. Inde Ven. 4.
 de Lam̄ dicit. Vox sanguis fr̄is tui clamat vī
 dictū ad me. Adan: festū enī signū ē illū homi
 cidā cē: ex q̄ illo sup̄ueniente vulnera sangui
 nolentant z nō altero veniente. Tertiu⁹ ex/
 emplū ē hoc ponam⁹ q̄ plures sint in cecacō
 qdā: z vnus eoz ciphū siue paterā argenteaz
 fuit in sinu suo abscondat: z dñs oēs p̄sen
 tes corā se accersiri iubet q̄ungz innocēs fuerit
 lecta p̄manet z int̄ repida fronte. s̄ ur aūt̄ t̄repi
 dat: ora pallent: tremula voce r̄ndent zc. Di
 cite q̄so: nōne hoc signū violētū ē: vt iudicet
 hic ē latro. Certe sic. Nō dicam⁹ in alijs. Se
 cundū signū siue fundamentū dī p̄babile: vt
 qm̄ apparent aliq̄ signa boni z multo p̄la ma
 li. Exemplū. Est iuuenis qdā alacer z robu
 stus: q̄ dicit se ieiunare nō posse: p̄fecto h̄ sunt
 signa plura mali: vñ possum⁹ iudicare q̄ falsū
 dicat. Itē ē vnus vsurarius q̄ incōfessus vel
 nō restitutus vsuris: mox si iudicamus q̄ est
 dānatus. p̄babile signū ē intellige tñ q̄ ad iu
 dicandū p̄babilia signa quēpiā. oz vt signa
 illa p̄sone pueniant d̄ q̄ iudicas. Si enī p̄ se
 creto in loco cū filia loqueret z oscularetur: s̄
 sit p̄babile signū mali in altero nō p̄iūcto: nō
 tñ in p̄se: q̄ p̄i nō p̄bat malignitatē vlla m̄.
 Et d̄ hoc ponit. q. 6. i. c. tanta. pulcherrimuz
 ex⁹ vbi dicit sic tex. Tāta negrit̄ in aures me
 as d̄ senectute tua puenit: vt cā nisi adhuc hu
 manitus pensarem⁹ fixa iā maledictiōe ferire
 mus. Et qdē pene fuerat in te sn̄ia iaculanda
 s̄ qm̄ simplicitatē tuā cū senectute cognouim⁹
 interi tacem⁹. Greg. Januario ep̄o. s̄ uerat
 enī Januari⁹ ep̄s Gregorio accusat⁹ de p̄ctō
 carnis: qm̄ p̄pter senectutē int̄ duas iuueni
 las dormiebat. Hec enī erāt signa mali: tñ q̄
 p̄sone nō pueniebant iudicare: malū opus nō
 erat. Hec tñ a nris senib⁹ declinandā sunt cū
 nris t̄pibus non tales sanctitate z simplicitate
 pollētes reperiant. s̄ poti⁹ cū senib⁹ Susānā
 Dān. s̄. in malicia senescūt: Tertiu⁹ signum

dī lene: vt qm̄ multa signa boni pauca vō ma
 li apparent. Ex⁹. Accidit ad eccliam mulier
 cōposita ornata: honesta tñ z vruosa nec p̄cat
 nec q̄q̄z facit ibonesti. Hec enī s̄ videatur
 vana: tñ p̄pter alia signa plura bona in bene
 sta iudicanda nō ē. Impudic⁹ enī ocul⁹ ipu
 dici cordis nūcius ē. 32. q. 5. c. nec solo. Ergo
 a p̄rio sensu pudic⁹ ocul⁹ pudici cordis nūcius
 ē. Quartū signū dī temerariū: vt qm̄ nulla
 signa mali apparēt: s̄ oia boni: z tñ ex mui
 dia aut alia mala intētiōe alioz facta iudica
 mus: dicētes aut p̄pter ypocrisim: aut alia cā
 non bona ea fieri. Ex⁹ pharisei murmurāt
 d̄ Adagdālena. Luc. 7. z phariseoz murmu
 rantū d̄ xpo plerūq̄ vt euāgelia testant. De
 qbus ait ap̄s ad Cor. 1. Neq̄ murmurauē
 ritis sicut qdā eoz murmurauerūt: z pierūt i
 eximinatorē. Et h̄ i a cōiōne z societate alioz
 repellī dñt. 90. di. c. alien⁹ vbi dī. Alien⁹ s̄ra
 fratrū. i. xpianoz vnitatē q̄ murmurat: z op⁹
 ei⁹ abiciat q̄ murmurās extiterit z adduc⁹ v
 ba p̄dicta bti p̄danti zc. Itē ad sam. vi.
 dico q̄ qdā actus hūani sūt q̄ d̄ se z fm̄ se mali
 sūt: z tanta eoz malicia ē: vt nulla bona intēti
 one fieri possint: vt sūt blasphemia dei z scōz
 adulteriū: vberatiō p̄ris z mris zc. d̄ h̄ ē ex
 p̄sse tex. extra d̄ iurciurā. c. z si xps. i. 3. colū.
 vbi dī sic. Quedā enī p̄hibent: q̄ p̄ se mala
 sūt vt furtū adulteriū z h̄i: q̄ nō sūt aliq̄tenus
 faciēda. Quedā vō p̄hibēt ex cā: q̄ nō p̄ se
 mala sūt: s̄ q̄ si fiant frequent z multū ex his
 mala sequūt: vt vinū qd̄ p̄ se malū nō ē: z tñ
 p̄hibet ap̄s. d. Nolite ieb̄ari vino i q̄ est lu
 xuria: qm̄ ex frequēti z imoderata vini potatio
 ne luxuria gnāt. Sic z iura⁹ p̄ se malū nō est
 cū sit p̄firmatio v̄tatis: p̄hibet tñ ex cā: qm̄
 ex frequēti iuratiōe p̄iurū p̄tingit sic in eccl̄ lasti
 co legit. s. 13. c. Vir multū iurā replebit iuga
 te: z n̄ discedet a domo e⁹ plaga. s. p̄ci monal
 zc. Hec d̄ iura⁹ ē mā toti⁹ illi⁹. c. q̄re sufficit
 ad p̄positū n̄m q̄ qdā sūt adeo malignantis
 nāe: vt nulla bona intētiōe fieri possit vt su
 p̄ dicta. Addat his qdā mechanice artes: q̄ nū
 q̄z siue piculo aie ex creteri p̄nt vt ars taxilloz
 naiboꝝ arte su⁹ ationū z h̄i. Et dic bti s̄ tho.
 fa fe. q. 169. i. si. ar. 2. q. artifices ornamentozū
 peccāt iuueniēdo aliq̄ sup̄flue curiosi zc. S̄z d̄
 h̄ alā diffusi⁹ dicet. Aliq̄ sūt actus hūani q̄ de
 se z fm̄ se s̄p̄ sunt boni: tñ fieri p̄nt mali ex intē
 tione mala vt merari z elp̄nā facē. s. 8. c. for.

nicari vbi dicitur. Fornicari sp. boib. nō licet
 negociari siue mercari aliqñ l3: et aliqñ non l3
 qñ ex mala intentione supple mercari nō pōt.
 Vñ accipe rglam q. pōt. et consideranda cā fcti
 q3 ipm scñ ar. 20. q. c. i. in fi. 2. 16. q. 8. c. occi
 dit: et c. d. accusari. c. cū dilectus. 2. ff. d. fure
 l. verū. Ter. occidit. dicit circa mediū capituli
 Mō solū respiciam. ad opa s3 ipse: ad cās et ad
 volūtātē et c. Et concordant huic ter. 15. q. 6.
 c. i. in fi. Mō tñ inq. atendēda sūt q. sūt: q3/
 to quoue aio sūt: ampli. eni de. respicit ad co
 gitationes et spōtancas hominum volūtātē q3
 ad act. q. p. simplicitatē vel nēcitātē sūt: h. ibi
 Alex. papa. Aliq. sū tactus hūani q. fin. et i. se
 boni sūt: et bona intentionē cōit sūt: vt semina
 tio agri: plāatio vinee: arbor et filia: q. actus
 si a casu aliqbus noceat nō sūt repēndēdi: d.
 gbus Aug. 13. q. 5. c. d. occidendis. Vñ si.
 vbi dī sic. Ad sit vt ea q. ppter bonū ac licitū
 faciunt aut habem. q. d. p. h. pter nraz volūtātē
 cuiq3 mali acciderit nobis imputet: aliqñ nec
 seramēta domestica vel agrestia sūt hūda: ne
 q3 ex eis vel se vel aliū infūmat: nec arbor est
 plantāda: ne q3 se inde suspēdat: nec fenestra
 faciēda: ne p. hāc q3 se p. cipiet. Et qd plu
 ra cōmemorē. Quid ē in vsu boi bonū ac lici
 tū: vñ non possit p. nicias irrogari: qñ dicat ni
 hil: h. ibi. Et glo. sup. Vbo bonū dicit q. hic ē
 arg. q. si q3 dat opam rei illicite si aliqd. ma
 lū idē sequat nō ē ei i. putandū. vt. 50. di. c. se
 pe. 2. c. qd. at. et di. 6. c. testm. Mā dā inspe
 ctō: ē cordis: et nō opis. 15. q. 6. c. i. Et concordat
 huic glo. ter. in. 4. q. 5. c. si qd. inuenisti. 2. c.
 fer. ipm: qre. et c. Et ad fam. ve. di. q. opa
 tiones et acti hūani tribus modis iudicari pōt
 boni vel mali cū pō vel sine pō. Vno. cū qd
 certū et euidēs ē: certū et verū iudicam. simili
 ter qd. falsū ē falsū iudicam. Et. Scimus q.
 blasphemare ē p. m. si iudicam. blasphemius
 ē p. m. qd. nūc rectū iudiciū ē. Et si p. oppo
 sitū iudicāre: iudiciū p. m. ē. 2. c. q. 3. Si q.
 dixerit iniustū iustū et iustū iniustū: abhominabilis
 ē vterq3 apud deum: silt. q. dicit scñ nō scñ: et
 rursum nō scñ asserit scñ: vterq3 abhominabi
 lis ē apud deū. Et glo. sup. Vbo abhominabi
 lis: dicit q. mortalit. peccat. Et psonat ei qd. dicit
 Aug. sup. p. m. eplam ad Lō. q. errare in re
 bus ē mortale p. m. s. cū putat qd. id opus esse
 bonū qd. ē malū v. l. ep. Mā glibet adultus te
 nec scire b. cē bonū illud v. malū h. glo. In.

de Isa. c. 3. et ponit. xi. q. 3. clamat alta voce.
 De q. dicitis bonū malū et malū bonū: ponen
 tes tenebras lucē: et lucē tenebras. Scdo.
 pñ iudicari hūani actus boni vel mali: cuius id
 qd. ē incertū et dubiū tanq3 certū et clarū iudica
 mus. Audi. Psau. ad Ro. 14. Qui nō man
 ducat: manducatē nō spnat. s. iudicādo ipsū
 pēdē cē vel iniustū: et q. māducat nō mādu
 catē nō iudicet. s. tanq3 hypocrītā vel supstīti
 osū. Vbi accipe vñā rglam gnālez q. qñcunq3
 actus hūani sūt dubij vel incerti sp. i. meliorē p.
 tē interpretent. et d. re. iu. c. estote. vbi dicit sic
 Estote misericordes et c. Hoc loco nihil aliū p.
 cipi estimo: nisi vt ea facta q. dubia sūt: quo aio
 fiant: i. meliorē parentē interpretemur. Quod
 eni scriptū ē ex fructib. eoz. cognoscetis eos:
 d. manifestis dēi ē: q. non pñt bono aio fieri:
 vt stuprū: blasphemia: furta: ebrietates: et filia
 d. gbus nobis p. m. iudicare: h. ibi. Veda i.
 omel. Adeli. eni ē vt dicit glo. sup. Vbo in me
 liorē: vt valeat res q3 p. ear: et d. vbo. signi. c.
 abbate sci Siluestri: et d. fide instr. c. in di.
 lectos et plures p. cordantias allegat ibi glo. fa.
 Ad declarationē istius regule: v3 q. i. dubijs
 melius ē sp. p. interpretanda. volo notem. ex
 positionē bti Tho. fa. sc. q. 6. et dicit q. i. melio
 rē p. tē interpretari in rebus dubijs pōt du
 pliciter fieri: aut ex p. suppositione: aut ex dēmi
 natione. Si ex p. suppositione: tūc sp. debem. int
 pretari pēdē partē: et q. deteri. ē. et adhibere
 remediū p. posse: vel causū boiem facē: qñ re
 mediū qd. ē circa maius malū multo magis erit
 p. minus. Et. Video aliquod opus qd. sic
 ri pōt in malā p. tē: et tñ dubiū ē an talis illo re
 spectu id faciat: tunc q. natura ē magis p. cli
 ua ad malū. debeat p. supponere q. si talis illud
 faciat illo respectu q. fieri potest in malū q. ma
 lū sit illud facere: et sic remediū adhibere si p.
 sona corrigibilis ē: Ideo Job. ait. Verebar
 oia opa mea: et vidēs p. sonā ignotā p. cliuam
 ad malū: tollā ante cū qd. possit furari: vel vñ
 possit male agē: nō iudicādo. s. determinate
 ipm cē malū: s3 ex p. suppositione q. cē possit:
 et iō remediū adhibebo. Alio. dubia sūt inter
 ptanda i. meliorē p. tē ex determinatione: quo
 niā qd. dubiū ē malū cē: nō determinate iudicā
 dū ē malū: silt. qd. dubie bonū ē: nō ē dēmi
 te iudicandū bonū. Et sic intelligenda ē regu
 la q. dubia semp. in meliorē p. tē sunt interpre
 tanda. Hec regula et ponit. et d. homi. c. ad

audientiam: ubi dicit sic. Ad audientiam apla-
tus nri puenit qd cu qda pbrt volens corriger
quendam d familia sua cingulo q cingi solebat
ipm vberare tepalset: ptingit q cultellus de
vagina q cingulo adhibebat elapsus: cu i dor
so aliquantulu vulneravit. Postmodu vo cu
ille vulneratus aliqz diu vixisset z qualuisset a
vulnere grauiori: vt dñ infirmitate pcussus vi
am e viuere carnis ingressus. Quia vero
vtru occasione vulnere decessisset dubiu habe
tur: vñ duxim discretiõ rñdendũ: q cu i du
bijs sentia debeam eligẽ tutorẽ vñs puenit
iungẽ pbrtero memorato vt i sacris ordib
submisit: iniuncta tñ pma pgruenti potis cõ
cedẽ vt fit in minorib: ordinib: pñent. Si ve
ro ex alia infirmitate ille obierit. potit sicut erat
solutus dñs officia ministrare. Et glo. sup. v
bo in dubijs: allegat multas pccordantias: vt
et d spõ. c. iuuenis. z et d homi. c. significasti
el. pe. c. z et d de. ecclõ. c. illud. Et ponit illaz
aliã rñam. Tene certũ dimittẽ incertũ: de pe.
di. z. c. si qs positus. in fi. z. ff. de re. iu. l. i. am
bigus. Et aliã regulã subiungit v3 q i re du
bia certa nõ pñt ferri snia. xi. q. 3. c. graue e. z
30. q. vl. §. vl. z. c. Acc glo. Sz dubitat. Nã
iudiciũ d3 et d his q i plurib: accidit: sz i plu
rib: accidit q hoies male agunt. Ecclõ. i. c.
Stultoz ifinitus e numerus. i. pcõp. z Den.
6. Pñoni sunt sensus hoies: z cuncta cogitatio
ad malũ ab adolescentia sua. Ergo qñ aliqd
signum mali apparet in prio: lz fit dubiũ d3
pñt in malum q3 i bonum iudicari z intpre
tari. Sic rñderbtus Tho. sa. fe. q. 6. ar. 4.
q3uis. pñni dubium factum in bonum inter
ptando frequẽtĩ hõ fallat: z accidat in plurib
illud dubiũ in malũ: tñ nõ debem illud dubiũ
dẽtĩnate iudicare malũ: qñ meli e q hõ fre
quẽtius fallat in bonã opinionẽ habendo d ho
mine bono: q3 q dubia i peiorẽ pñt intepretẽ
qz nulla iuria fit cuius malũ dubiũ interpã
do bonã bonũ sz bñ dubiũ malũ certũ iudicãd u
malũ. Et subdit q falsũ iudiciũ hois bñ iudĩ
cãis d malo nõ pñnet ad malũ ipm itellectus
fit nec ad pfectionẽ eius pñnet cognosceẽ ve
ritatẽ singulariũ pñgentiũ: sz magis h pñni
net ad effectũ hois bonũ sz charitatẽ. i. Lor.
iz. Charitas nõ cogitat malum. s. de. primo.
Quare p3 quod actus hñani iudicãt scdo mō.
Accipe tuũ modũ. s. qñ actus hñani pñt iudĩ
cari boni vel malũ. Et h e qñ nõ solũ ex dubi/

so z incertis: vñ et oculis. primos nros su
dicam qd gen iudi. ij e tolle deo qd suũ e ipe
eni d oculis iudicare h3. di. 32. c. erubescant
in fi. vbi dñ sic. De manifestis qdẽ loquimur se
cretor at cognitor z iudex e de: h ibi. Et ad
Heb. 4. c. in fi. Dia nuda z apta sũt oculi ei
Et h in mod e. Et h volo sufficiãt p pñti cõ.

De presumptione pessima in iudicãdo ali
orũ facta. Conclusio secunda.

Cipe sam pñonẽ v3. Nõ solũ ex le
uib signis. primũ q3 in rei vitate sit
ali iudicare: sz et ex aliẽ pñmẽ aliter
q3 sit e temẽ iudicare. Vbi tres ve. igramus
v3. 1^a ve. e. Vñ ex qb causis iudiciũ te
merariũ ouit. 2^a ve. e. An oēs sint i pñppo
nẽdi boni. 3^a ve. e. Qto tpe stare o3 anteqz
scã primor nroz iudicem. Pñt ad pñmã
ve. dico fm bñm Tho. sa. fe. q. 6. q iudiciũ te
merariũ z pñmptuosũ ouit ex trib: pmaxime
v3 ex pñpã malicia: ex mala affectiõe: z ex lon
ga expiẽna. Pñio ex pñpã malicia. Nã cuz
qs ex se mal e ex h q ipe e pñt malicie sue fa
cilit d alũ: vt ipse et sentit. Ecclõ. x. Stultus. i.
peccator: i via abulãs q ipe fit insipies oēs ex
istimat isipies auar oēs iudicat auaros: lu
ruiosus oēs iudicat suo vnusqz i crie: i q
ipse e. Et illi surdi q arbitrabat oēs eẽ sur
dos z c. Scdo ouit ex mala affectiõe. Diffi
cult eni ait Lrifo. bñ sentim d his q3 odi
mus. ps. Tota die iniusticiã cogitauit lingua
tua: sic nouacula acuta fecisti dolũ dilexisti ma
liciã sup benignitatẽ: iniquitatẽ magis q3 loqui
egritatẽ. Pñio ex de deitruet te i finẽ: eucl
let te z emigrabit te d tabernaculo tuo: z radi
cẽ tuã de tra viuentũ. Nota q3o aia mea ista
vba pñbe. Ait eni p tota die vt innuat q de
his q3 male sentim dñ die mala referim. Se
cũdo au lingua tua cogitauit: qñ nõ fit offiũ lĩ
gue cogitare: sz h ait vt ondat q3 cũo d primo
aliqd malũ in mētẽ venerit: tã cito detrahẽdo
euomũt. Tercio ait sicut nouacula acuta feci
sti dolũ. Nouacula dñ raso: iũ qd ab inouãdo
dñ: qz nouacul barbitores hoies qñ iuuenes
reddũt. Pñio hois spũales fama bõa e quã lĩ
gue detrahẽtiũ eradẽ conãf. 4° ait dilexi
sti maliciã vt ondat h eẽ pñm i sp3 scñi: qz ma
licia opponit hõitati q attribuit spũ scõ vt. s.
dñ e i 3ª pñone pñme pñsideratiõis h pñmõis
Et d hac malicia iterũ. ps. ait. Ds tuũ habũ
dauit maliciã z lingua. i. c. d. Sed es aduers

242

frēm tuū lēq̄baris: ⁊ aduēc fū filiū matris tue
ponebas scandalum ⁊ c. 3° rē tēmerarium
iudiciū ex lōga expiētia. Inde. ⁊. etbi. dī q̄ se
nec sūt maxie suspitiosi ⁊ facili iudicāt: q̄ ali
os defēctus plurics sūt expit: q̄re cē. Et tū ad
fam ve. dico q̄ sacra. primoz q̄ trahi p̄nt ad
bonū ⁊ ad malū sp̄ sūt supponēda p̄nt bōa q̄z
mala p̄ r̄lam superi^o datā q̄ dubia sūt i meliōre
p̄tē int̄pretanda. Mō tū q̄ facia dīcoz ⁊ deo s̄
uientū sp̄ accipiēda sūt i bonā p̄tē: vñ glo. i. c.
absit. xi. q. 3. ponit vñ mirabile vñ. d. Si
cleric^o āplectit mulierē int̄pretat q̄ b̄ cā bñdi
cēdi eā faciat. Et adducit. c. i. scripturis. 45.
di. audi. c. Absit inq̄ vt q̄q̄z sinistrū d̄ his ar
bitremur q̄ ap̄lico gradu succedēs xpi cor
p^ore p̄ficiūt: p̄ q̄s nos xpiani sum^o q̄ clauca
regni celoz h̄ntes an iudiciū diē iudicant ⁊ c.
S̄z itelligēdū h̄ arbitro: sic sup̄ diximus q̄ q̄n
scā i bonā vel i malā p̄tē accipi p̄nt: tū sp̄ i bo
nū int̄pretet: q̄d at dixim^o d̄ āplecti. itellige q̄
dēminatē n̄ dēm^o i malū int̄pretari: s̄z sup̄
p̄tē q̄z bonēst: ne malū ex h̄ accidē posset vo
lo remediū adhibē oēs ex charitate teneāt p̄
ximū cor̄rigē ⁊ reddē d̄ mal̄cautū ⁊ auisatū
Et tū h̄ puto itelligēdū ter. i. oppositū addu
cū in glo. sup̄dicta sup̄. c. absit. vbi diē glo. q̄
canō q̄q̄z solā p̄fabulationē muliez cū clēcis
int̄pretat i deteriore p̄tē. allegat. 27. q. i. c. nec
aliq̄ putet. vbi dicit ter. Nec aliq̄ putet se pos
se hac excusatiōe defēdi q̄ sp̄iciat p̄bari pos
sit q̄ vgo sit cū man^o obstetriciū ⁊ ocul^o spe fal
lat: ⁊ si icorrupta regta fuerit ea p̄tē q̄ m̄lr cē
p̄tē: p̄nt tū ex alia corpis p̄tē peccasse q̄ corū
p̄i p̄tē: ⁊ tū sp̄ici p̄tē certe ip̄e p̄cubit ip̄e com
plex^o ip̄a p̄fabulatio ⁊ oflārio ⁊ p̄iacētū duo
rū turpis ⁊ fida dormitio q̄z tū. i. multū dede
coris ⁊ eris p̄tenti cē. De p̄batōe tū ista quā
faciūt mulieres expiētes an aliq̄ sit vgo. glo.
ibi plura d̄: vbi exponit singulas p̄tēculas i l
l^o ter. vide ibi si placet. Et h̄ sufficiant p̄ p̄nti
ve. Et tū ad fam ve. dico q̄ gram pede a n̄
subito scā. primoz iudicare debem^o. It̄ ad
h̄. c. de op̄p̄tēs. 2. q. i. De inq̄ op̄p̄tēs vt
nos a p̄cipitandē snie. platione p̄p̄cēt: s̄z oia
nuda ⁊ apta sūt ocul̄ci^o. Adala tū Sodome
noluit audita iudicare p̄nt q̄z manifeste coq̄
skeret q̄ dicebāt. Vñ ip̄e ait. Defendā ⁊ vide
bo vtrū clamec q̄ venit ad me ope p̄plenit it
an nō ē ita vi sciā. De op̄s em̄ nihil ē abscon

dinū: sed oia ei manifesta sūt anteq̄z fāt. Mō
iō h̄ mala multa ob. p̄litarē caplū iherulm^o
p̄ se ingre dignat^o: nō q̄ ea ignaret. s̄z vt nob̄
ex^o daret ne p̄cipites i discunēdis ⁊ iudican
dis negocijs cēm^o. Et ne mala. primoz p̄nt
q̄q̄z p̄sumat credē q̄z p̄bare. Et ex^o monē
mur: ne ad p̄ferendā sniam vñq̄z p̄cipites si
mus: aut temē indiligētiq̄z idiffusa q̄quo mō
iudicem^o: dicēte veritatē voce. s. 21. d̄atbe. 7.
Molite iudicare vt nō iudicemini: in q̄ eni iu
dicio iudicaueritis: iudicabimini ⁊ reliq̄. Et
parū infra. Si eni deus oium cognitor. So
domoz mala: q̄rū clamoz vñq̄z ad celū p̄uene
rat: oia sciēs p̄us nec credē nec iudicare vo
lūit q̄z ip̄e ea cū fidelib^o it̄tib^o diligent̄ inuesti
gans: q̄d audierat ope cōprobaret. Mos q̄ su
m^o hoies ⁊ p̄cōres q̄b^o ignorat occulta iudi
cia dei h̄ p̄cauētes: nullū an verā iustiq̄z p̄ba
tionē iudicare aut p̄dēnare debem^o ⁊ c. h̄ ibi.
Euaristue papa. Et glo. ibi sup̄ vbo p̄us q̄
q̄z ponit istā r̄lam q̄ quēlibz p̄supponē dēm^o
cē bonū allegās. c. absit. xi. q. 3. Et cē d̄ p̄sū.
c. dudū. Sed itellige istā p̄supp̄tionem vñ p̄sup
p̄tionē d̄ reb^o q̄ p̄nt trahi ad bonū ⁊ ad ma
lū: vt dicit glo. super dicto. c. absit: quare ⁊ c.
De promptitudine iudicandi alioz facta.

Conclusio tertia.

Ecipe tertiā p̄clonē vs. Quicūq̄z fue
a rit nob̄la p̄supp̄tōis exccat^o sp̄ in iudi
cando alioz scā ē p̄mpt^o vbitres i
gram^o ve. v3. Istā ve. ē ista. An alioz
facta iudicātes sp̄ mortalit̄ peccent. Secun
ve. ē an istam suspitōnē malā de fact. alioz
vitare possim^o. Tertia ve. est ista. Quot
mala faciūt q̄ alioz facta iudicare sūt prompti
Et tū ad p̄mam ve. dico q̄ r̄ntio accipit ex
vno vbo posito i. d. c. de op̄s. 2. q. i. vbi dī.
In quo enim iudi. to iudicaueritis: iudicabi
mi. Et q̄ accipe istā r̄lam q̄ si illd q̄d ē i p̄ri
mo veniale mortale cē iudicas: mortalit̄ pec
cas: ⁊ si neutrū ē ⁊ neutralit̄ peccas: ad Ro.
s. In q̄ aliū iudicas te p̄m cōdēnas. Vñ i vi
tū patrū legū d̄ duob^o germanis in deſtro deo
fuentib^o: q̄ ad tantā mētis puritatē deuene
rūt: vt ad sui libi tū alt̄ alteri^o gram viderēt p̄
splēdore quēdā cē refulgentē sup̄ eos. Dūq̄
dic q̄dā p̄ deſtrū p̄fēs vīſitaret: accidit vt mi
nor ex eis vidēt vñ ex ill^o p̄rib^o ſeria ſerra co
medētē hora itiaz: ⁊ mor i mētē illū tanquā
iciūm i r̄āſgreſſore iudicauit: q̄d tūc hēbat vt

preceptū. Reuerfusq; ad cellā ppriā: interea
fra et maior solitū sup cella frīs splendorē nō
videbat. Et eo accersito si aliqd i pscia remoz
dens hber: postulauit qm solitū lūmē vidē nō
poterat. Ille admirās psciam discutiēs nullū
aliud se hber afferuit qz id qd de scō illo viro su
spicauerat. Qui ille. Adale ingi fecisti si forte
cām legitimā hēbat: vt hora none expectare nō
posset. ille suā culpā cōfessus: et solitū splendorē
redijt. Aliud exēplū de duobz socijs bti. Ipsi
lippi ordinis nri: q semel dū quādā scām muli
erē visitassent: et recedēb? illis: illa coz iuue
tutē piderās q seruare castitatē nō possent in
dicauit. Que cū in ofone solitā dulcedinē nō
haberet dolēs plurimū gloriōsā vginē iuoca
bat. Que nocte sequēti in visio illi tota turba
ta apparēs: ait. Nōne sufficiēs sū frēs meos i
pūrate seruare: vñ scias hac d cā te solita dul
cedine cē puatā. Que cuiq; lās ingemuit: et cō
fessa delictū: in pstinū statū est restituta. qre tē
Quā ad sam vi. dico q suspitōes vitare nō
possum: q: hoies sum? iudicis m diffinitiuas
qz scias cōtinere debem. Intellige tū q du
plex ē suspitio. s. velox et deliberata. Velox su
spitio est pū motus: et pmos mo? vitare nō
possum: et venialia sūt: s? deliberatiōis cō
sensū moralia sūt. Difficile. n. ē posse deter
minare iudicare facta alioz sine pccō mortali
et h pp diuerfitatē operuz hūanoz. Vñ nō q
opez hūanoz qdā sūt q apparēt mala in pnci
pio tū: aliq in medio: et aliq in fine: et iō diffi
le ē de talibz iudicare. Exēplū de his q appa
rent mala in pncipio et tū in fine sūt bona. pai
corrigēs et vberās filiū: et de domo expellēs
et filia: vñ in pncipio crudelis: tū q: bono re
spectu et cā legitima id facit: op? illud erat bo
nū. Silt cō. si solū corrigia castigaret et mode
ste: act? iste vñ bon? tū si a casu gladi? ex vagi
na ad corr: giā pendēte eruerit: et illū occide
rit: talis actus mal? ē. Silt qz coopit domū: et
signa debira appositū vt cauerēt trāscētes iste
actus ē bon? honest? et nēcūs qdā tū incau
te inde trāscēs occidit iste act? reddit mal?. Si
militer qz in qdragesima nō ieiunat. iste act?
videt mal? in pncipio: s? tū q: licita cā id facit
act? reddit bon?. Et cō. qz facit vñā elemo
sinā: iste act? videt bon? s? q: illā facit vt bon?
iu dicet aut aliquā paupculā mulierē decipiat
ille act? reddit mal?. Exēplū de his q sūt ma
la in medio. Tu aliqd boni facis et bona inten

28
tione: iste actus ē bon?. tū in pccū ipis eris
male pient? illud bonū fecisse ille act? mō effi
citur mal?: et postea eris pient? ille act? eff: cū
bon?. Exēplū de his q mala sūt in fine: vt
p3 de illis q toto tpe vite sue deo fuerūt: et in
fine male finūt vt inig se laqō suspendūt in se
nece vte et tū in iūctute boni fuerūt. Quertat
a me et oib? meis oipetēs deus: et ab oib? rpi
deuotis. Exobē his et similibz piculosū est de
alienis factis iudicare qre tē. Quā ad tūaz
vitatem dico qz alioz facta iudicantes plu
rima mala faciāt. tria tū ad pns ponam. p1/
mo qz quodlibet etiā minimū pmi factū scēp
agēt: et de festuca trabē scidūt: et d pulice equū
Contra quos ait dñs Adab. 7. Quid vides
festucā in oculo fratris tui trabē aut tuā nō cō
sideras. hypocrita eijce p mū trabem de oculo
tuo: et tūc videbis eijcere festucā de oculo frīs
tui. Versus Tollere festucā si vis de frīs ocel
lo. Que tua cōturbat nimia tolle trabē. audi
Aug. in smone dñi in mōte. Cogitem? cum
aliquē repēdere vos nēcitas coegerit vtrum
tale sit vitū qd nūqz hūm? et tūc cogitem? nos
hoies cē: et hber potuisse: vel tale qd habuim?
et tū nō hēm? et tūc tūgat memoriā cois fragi
litas: vt illā correctionē nō odiū: s? mīa prece
dat: si aut nosincipios inuenerim? in tali esse
vitio nō obiurgem? s? ptemiscam? et ad cōl
puniēdū iuitem? h ille. Scdm malū qd faci
unt ē qd ceteris spētis se sanctiores cetis pu
tant. Contra qz Ber. ait noli cē aliene vite cu
riosus inqutor: nec temerari? iudet. Duo eni
sūt piculosi modi. s. i maiorib? et minorib?. In
maiorib?: et h duplr. Quia aut maiores iudi
cas cē meliores te: et tūc iuid? es. audi peiores
te et tūc i supbiā cadit. In minorib? silt duob?
mōis. Aut. n. minores iudicas meliores te et sic
teipsū pfidis: et eis in iudicis. Si peiores: tūc
in coz pteptū ruis i murmuratoz. Tertium
malū qd faciūt talioz facta iudicātes ē q: pul
uerē alioz defectū ligua mouēt et illam i suis
oculis sufflāt. xi. q. 3. c. in vba. circa mediuz
capli. Quid ingralis detrahētes faciūt: nisi q
i puluerē sufflāt. et in oculos suos terrā exci
tant. vt inde puluerē detractōes pflāt. ide ma
gis nihil vitat? videāt et c. hec volo sufficiant
p pnti mā. nolite q hoies iudicare s? facie. i.
s? extrifeca tū s? rectū iudiciū iudicate. vt et re
cte a dño iudicem: h in pnti p grām: et in futu
ro p glā. Amē. finis h? smonis Romē āno

an. l. 453. die. 13. febr. et fuit dies carlsprunij. et
fa et suu qdragesima i q pdicauit in puetu nro
ad dei et gloriose virginis honore: et oiu3 scōz
rome in scō marcello. pcurator tunc ordinis
mei. f. fuoz beate marie amen.

¶ Feria quarta dnice qdragesime de flagel/
lis dei sermo in ordine. xxix.

Alister quis pecca/
uit hic

aut parietes ei? ut cecus nasceret
Jo. 9. Singularis. n. hec disci/
puloz petio ē qf. n. iuste n. mira

ret h' cecū nati occasione. Aut. n. dn̄s Ezech.
is. f. illi nō portabit iniquitatē p̄ris: nec p̄r iniq/
tatez filij. Et alia ex parte ait dn̄s Exo. 20. c.
Ego sū dn̄s de' tu' fortis et zelote: visitās in q/
tatem patrū in filios vsqz in tertiā et quartā ge/
nerationē eoz qui me oderūt. et faciēs miseri/
cordiā in milia his qui diligūt me: et custodiūt
p̄cepta mea. et c. et Job. 17. c. Non peccaui in/
quit. et in amaritudinib' amozat oculus me': et
m̄ non sine cā facit de'. et qd facit recte facit.
Inde discipuli cām cecitas a magistro ingrūt
dicētes. et c. Vbi tres faciam? Consideratōes v3.

Qualiter flagellat hūanū gen' a deo spūali
er. Quātr flagellat hūanū gen' a deo corpora/
li. Quātr flagellat hūanū gen' a deo spūalr.

Quali hūanū gen' flagellat a deo spūalr.
Consideratio prima.

¶ Primo videam' qualiter humanū ge/
nus flagellat a deo spūalr. Vbi tres
p̄sones faciam'. v3. Prima p̄cto est
Ra. In oī flagelloz diuerso' gnē flagella spi/
ritualia dicūt excedere. Scda p̄cto est ista.
Quidā sic sūt spūalr flagellati: vt nūqz emen/
dent: nec videant' castigati. Tertia cōcto est
ista. Iusto dei iudicio sic qdā dicūt spūalr fla/
gellati vt vnū pctm̄ eoz sit alteri' pcti pena.

Que sūt flagella spūalia. Cōcto p̄ma.

Ecipe p̄mā p̄sonē. et c. vt. s. Ad cui'

a declaratiōe tres ingramus v̄itates.
v3. Prima v̄i. ē ista. Ad istoz du/
orum per respectū ad aīam h3 magis rōnem
mali et flagelli: an culpa in quā hō peccando
incurrit: an pena quā p pctō sustinet. Scda
veritas. est. An oē malū et flagellū spūale qd
accidere pōt aīe suff' cēter diuidat p culpam
et penā: ita q' dicat oē malū aīe aut ē culpa aut
pena. Tertia veritas ē. An oīa mala culpe
sint cōp̄ia et paria ita q' vna culpa sit alii cōp̄is.

¶ Ad p̄mā v̄i. dico f3 bñi Tho. in qōn i/
bus de malo q' culpa magis h3 rōnē mali q3
pena. Et h' qdrupliciter rōnē. Primo ratiōe
cōtaminationis. Scdo ratiōe alienationis.

Tertio ratiōe cuitatiōis. Et quarto ratiōe
ostensiois. Primo culpa magis h3 rōnem
mali q3 pena rōnē cōtaminationis. vñ arguit
sic p̄dictus doctor. D ē qd facit subiectum tale
q3 illud qd subiectū facere nō pōt tale. Vñ sic
et meli'. Qñq3 aliqd inest alicui: et denemiat
illud tale. magis est tale q3 illud q' nō determi/
nat illud tale. Manifestum est aut q' ex malo
culpe qd dī malus: nō aut ex malo pene iqtū
pena est. g. et c. Adāior nō ē. Adāior ē Diony
sij. 4. de diuis noib' dicēti. Puniri nō ē ma/
lū: s3 fieri pena dignū. Scda rō dī alienatiōis
Vñ arguit sic. Et o aliqd ē magis alienum a
deo: tanto magis h3 rōnē mali s3 magis alie/
num a deo est culpa q3 pena. ergo magis h3
rōnē mali culpa q3 pena. Adāior p3. qz quāto
magis qd alienū ē a deo: tanto magis a sumo
bono cū de' sit ipsa eēntia bonitatis: et per p̄is
magis hēbit rōnē mali: cū bonū et malū sint
opposita. Adāior aut pbat qm̄ deus ē auctor
pene: et nō culpe. g. culpa ē qd deo mag' alie/
nū q3 pena. Qd aut de' nō sit cā culpe: ostēd'
ā. seria q̄rta cince in itia Consideratōe et p̄cone
p̄ma. vide ibi. Tertia rō dī cuitatiōis: vt ar/
guat sic. Qñcūq3 aliqd cuitat' ppter aliqd: il/
lud est magis malū q3 illud pp qd cuitat'. Vbi
grā. Si cuitaret aliqd fiēdū pp hoc. qz plura
inde mala sequūt. manifestū ē q' illud est ma/
ximū: s3 culpā cuitam' pp penā: imo precipit
de' cā cuitadā. Job. 19. f. uigite a facie iqtat'
qm̄ vltor iniquitatis ē gladi'. et. i. ad Thi. 4. c.
Vindex ē dn̄s de oībus his. ergo et c. Et cō/
firmat. qm̄ iō pctm̄ p̄mā gūissimū dicim' per
cōfusiōnē et Consideratiōe ad xpi passionem.
Tren. 3. Attendite et videte: si ē dolor similis
sic dolor me'. Quarta rō dī ostēdōis. Mag
malū culpe p̄sistit in opari malū aut pene cōfi/
siū in malū pati: qd aut patit malū nō pp hoc
ostēdit malū: s3 ē qf via qdā ad malū: q' aut qd
opef malū bñ ostēdit mal' Adāb. 7. A fructi/
bus eoz cōfiscetis eos. qre et c. vñ regula gnā/
lis ē q' ex eo homo culpabilis ē q' agit actōez
nō ordinatā ad debitiū finem. Et hec regula sa/
tis est clara si etiā dicti p̄bi. et p̄bificoz antēda/
mus. Aut. n. p̄bs q' pctm̄ cōtingit in his q' sūt
fm̄ naturā: et in his q' sūt fm̄ artez et b' qm̄ nā

vel ars nō sequit̃ finem ppter quē operatur.
 Et aut natura vel ars finē nō cōsequat̃ ē quā
 do op̃ in s p natura vel artem declinat a mēsu
 ra vel regula debite opationis. que qdē in nā
 lib⁹ est ipsa nāe inclinatio p̃s aliqua formaz
 in artificialib⁹ vo ex ipsa regula artis. Sic t̃
 in pposito p̃cto duo p̃siderāda sūt. s. recessus
 a regula vl mēsurā t̃ recessus a fine: t̃ ptingit
 vñū cē fine reliq̃ ṽputa recessū a fine. t̃ nō re
 cessū a regula vl mēsurā. Exēplū in nālīb⁹ po
 sito q̃ ponat̃ in stomaco aliqd̃ idegestibile: vt
 ferrū vel lapis: p̃z q̃ erit recessus a fine t̃ nō a
 regula t̃ mēsurā digestiois. Exēplū in artifici
 alib⁹. posito q̃ medic⁹ fm artē det in firmo po
 sitionē: t̃ infirm⁹ nō sanat̃: vt q̃ morib⁹ incurā
 bilis ē: aut q̃ infirm⁹ aliqd̃ cōtra sanitatē agit
 p̃z q̃ h̃ ē recessus a fine. s. a sanitatē t̃ nō a re
 gula t̃ mēsurā q̃ mediat̃ medic⁹ intēdit̃ finem
 vñ q̃zuis infirm⁹ sanuat̃ nō p̃scq̃. q̃ medic⁹
 nō declinavit a regula artis nō crūt p̃ctōr̃ medi
 cus ipse: s̃z posito q̃ recederet a regula t̃ mē
 sura medicē. t̃ infirm⁹ sanitatē p̃scq̃ref̃ nibilo
 min⁹ medic⁹ peccasset. Et q̃ p̃z q̃ megis ē de
 rōne p̃cti regulā actōis p̃terire. q̃s ab actionis
 fine deficē: t̃ sic siue in nā siue in arte siue i mo
 rib⁹ de rōe p̃cti ē declinare a regula actōis. q̃re
 t̃. vide sic pl̃z bñi Thō. in q̃onib⁹ de mala. t̃
 h̃ sufficiat̃ p̃ p̃ma ṽitate. Et ad fam ṽi.
 dico fm cūdē ibidē: q̃ l̃z oīa bonū appetat̃: vt
 p̃z p̃ ethicoz m̃ nā rōnalis sp̃l̃t q̃dā modo
 se h̃z ad bonū t̃ ad malū. Et rō. Pl̃a oīs alia
 creatura in p̃ticulare bonū nātr̃ inclinat̃. So
 la aut̃ creatura rōnalis bonū apphēdit̃ p̃ intel
 lectū sub rōne cōi: t̃ mouet̃ p̃ appetitū in ipsuz
 bonū cōe. Et q̃z malū opponit̃ bono: t̃ maluz
 culpe t̃ pene nō repit̃. p̃pe nisi in rōnali crea
 tura vt p̃z p̃ Aug. li. 8 fide ad 1° De. Deminū
 ingit̃ ē creature rōnalis malū vñū quo volūtas
 deficit a sūmo bono. s. culpa altēz q̃ in ṽita po
 nit̃. s. pena. iō malū creature rōnalis sufficēter
 diuidit̃ in malū culpe t̃ malū pene. Et q̃ seq̃
 q̃ de rōne culpe ē q̃ sit fm volūtātē. volūtas
 aut̃ in sola creatura rōnali inuenit̃. q̃re t̃. ex
 q̃ insert̃ q̃ impossibile ē q̃ idē fm idē sit pena
 t̃ culpa. q̃ impossibile ē q̃ idē fm idē sit scōm
 volūtātē t̃ cōtra volūtātē. s̃ fm diuersa nihil
 phibet idē cē culpā t̃ penā: s̃ de hoc in tertia
 sequēti p̃fione. Ad declarationē m̃ h̃ ē no
 tandū q̃ ista tria. s. malū. p̃ctm̃: t̃ culpa se h̃nt
 ad inuicē sic mai⁹ cōe t̃ min⁹ cōe. Nam malū

cōmuni⁹ ē. In quocūq̃z. n. sit siue sublecto: si
 ue in actu p̃uatio forme aut ordinis aut mēsu
 re debite male rōnem h̃z. s̃z p̃ctm̃ dicit̃ aliquid
 debito ordine aut forma siue mēsurā carens t̃
 fm hoc pōt dici q̃ tybia curua sit mala tybia:
 nō t̃m pōt dici q̃ sit p̃ctm̃ nisi forte eo mō loquē
 di quo p̃ctm̃ d̃r effect⁹ p̃cti: sic ipsa claudicatio
 p̃ctm̃ d̃r. Ex quo seq̃t̃ q̃ qlibet act⁹ inordinat⁹
 pōt dici p̃ctm̃: vel nāe vel artis vel moris: sed
 rōnem culpe nō h̃z p̃ctm̃: nisi ex eo q̃ ē volun
 tatiū. Nulli. n. imputat̃ ad culpā aliq̃s iō: dia
 tus act⁹ nisi ex eo q̃ ē in ei⁹ p̃rātē. null⁹. n. bo
 nus nec bñus. nō volēs. 3. ethicoz. Et ecōtra
 t̃ sic p̃z q̃ p̃ctm̃ in pl̃ se h̃z q̃s culpa l̃z h̃z cōem
 modū loquēdi thcoloꝝz vñū. p̃ altero sumat̃
 Et p̃ h̃ac distinctionē saluat̃ diuersi mōi dicē
 d̃r circa mām istā. q̃re t̃. Quātū ad tertiam
 ṽi. dico h̃z cūdē q̃ opinio stoicoz fuit omnia
 p̃ctā paria cē. vñ secuta fuit q̃rūdā h̃eticoz pe
 ssa quedā dicētiū nullā ineq̃litatē cē: nec int̃
 p̃ctā nec inter merita. s̃r̃ nec int̃ p̃mā nec int̃
 supplicia. stoicoz aut̃ hoc fundamētū sui t̃ rō
 q̃ vñūq̃d̃z ideo h̃z rōnē p̃cti: q̃ ē p̃ter rectitu
 dinē rōnis esse aut̃ p̃ter rectitudinē rōnis dicē
 puationem quādā: puatio aut̃ nō videt̃ susci
 pere magis t̃ min⁹. vñ si aliqd̃ sit malū. p̃pter
 puationē alicui⁹ nō ṽt ibi aliq̃ d̃ria cē ql̃tercū
 q̃z p̃uct̃ dūmō p̃uct̃. Quocūq̃z g̃ fiat aliqd̃ p̃e
 ter int̃entionē siue m̃lū siue q̃z q̃stū ad illd̃ nul
 la d̃ria cē videt̃. Qd̃ certe fūdamētū si intelli
 gat̃. videt̃ q̃ tota vis in h̃ p̃sistat̃: q̃l̃t in his q̃
 fm puationē dicūt possit magis vl min⁹ re
 riri. Et iō notādū fm cūdē q̃ puatio duplex ē
 q̃stū ad p̃positū spectat̃. q̃dā. n. ē puatio pura
 quedā nō pura. Puatio pura est que nihil
 sui oppositi relinq̃t: sicut tenebra q̃ nihil lucis
 relinq̃t: t̃ sicut mors que nihil vite relinquit.
 Puatio nō pura est que aliqd̃ sui s̃r̃ij re
 lingit̃ vt egritudo q̃ nō tollit̃ totā sanitatē que ē
 illi opposita. quocūq̃z. n. priuant̃ aliquo bo nō
 p̃ma puatioē. nō refert̃ quocūq̃z modo p̃uct̃
 vñ nō min⁹ mortu⁹ est q̃ vno vulnere interiit̃
 q̃z q̃ plurib⁹ nec doim⁹ d̃r min⁹ tenebrosa si can
 dela ṽelef̃ vno velamē q̃z si plurib⁹: dū t̃m p̃
 vñū velamē totalit̃ tenebret̃. non sic aut̃em in
 his que priuantur aliquo bono per secundaz
 puationem. quia cum in t̃p̃s totalit̃ illud
 bonum non corrūpat̃ur: patet q̃ illa poterunt
 dici magis vel minus priuata vñdē vñū cor
 pus dicit̃ magis eg̃z nūc q̃z pus sicq̃z de alijs

Ad ad ppositū cū duo sint gnā pctōz. s. omis-
sionis et transgressionis accipiāt pctā ommissionis.
nō. n. ommittere pceptū facit pctm magi vlti-
mus: s. diuersa dignitas pceptis: vlti auctas:
aut neccitas pceptoz facit ommissionē maiorem
vltiōrē. Et dō exēplū ponam q tibi pceptat
vt vadas ad ecclīā: tu vō nō obedis. In hoc
pctō ommissionis nō antēdit vtz sis ppe ecclīam
vltiōge dū ad ecclīā nō vadas nisi forte p acci-
dēs inqstū. s. ommissio illa rōe alicuius adiacet g/
uioz cēt: vtpota qz recipet maiorē vel minorē
cōtēptū: s. gūitas hō ommissionis antēdit penes p-
cipiens dignitatē rē. Siltz qzuis pcepta om-
tunt nō tñ sequit q pctā illa ommissionis sin: pa-
ria. qz pcepta disparia sūt: vel habent diffe-
rentiā pipientiū sūm pātē vel dignitatē vel et
pceptoz necessitatē. et sic pz in quo cōstat gra-
uitas pcti ommissionis. Accipiant mō pctā tras-
gressionis. s. qñ qd nō sciendū sit. et tūc dico q
pctm trasgressionis cōsistit in deformitate ali-
cuius actus que qdē deformitas nō tollit totum
rōnis ordinē. s. aliqd eius: vt si qs comedit q
non debet: vel qñ nō debet. pōtū in co hō re-
ctitudinis remanere: qz comedit vbi debet vlti
simile. et per pñs actu remanēt ita deforma-
to nō pōt totaliter rōnis pportio tolli. vñ pñs
in 4° cthicoz ait q si malū sit integrū impor-
tabile sit et seipsū destruit. quare igit pcluda-
mus q sicut nō oīs corpis deformitas equalis
ē: s. alia maior: et alia minor sūm q: pñs pluri-
bus ad decorē pñbus. ita nō oīs spūalis defor-
mitas vel iordinatio actus ē cōlis: s. qdā maior
et qdā minor: et p pñs oia pctā paria nō sūt vñ illi
insinuare vidēt. S. dices pater Ambz. dic
quēdō quō intelligit illud Jacobi apli. Qui i
vno offendit factus ē oīus reus. Hieronim⁹
enī super ecclīastē hoc vñ exponēs. v3. qui
in vno offendit multa bona pñt. ait sic. q vñ
subiacet merito oib⁹ subiacet. g nō videtur q
vñ pctm sit altero mai⁹. et pfirmat rōnib⁹ ar-
guo. n. sic. Sicut mors corpis vna nō ē ma-
ior alia: sic nec mors anime vna d3 ē maior
alia infirmitas aut aie est pctm mortale. g rē.
Itē vñ i infinitū nō ē mai⁹ alio qdlibz pctm ē
infinitū. g rē. Itē si vñus pctm alio grauius
cēt seqret q aliqd pctm cēt simplr malū. sic si
duo alba cōparet i albedie: seqt q repiret ali-
qd albiū. s. nihil ē adeo simplr maluz qd
careat ei bono. g nullū pctm erit mai⁹ altero.
et p pñs oia pctā paria. Rñde mibi ad hec p^r

Ambro. ero cōtēta inqta aia. s. faciā libētē ala-
mea. Et pmo dico q auctoritas illa Jacobi nō
cōcludit q sint paria: s. ostēdit q qui in vno of-
fendit: ita pene eterne reatu incurrit sicut si in
oib⁹ offenderet nō tñ seqt q in oib⁹ offendat
vel equaliter cū in qlibet trasgressionē pcepti sit
alia et alia deordinatio volūtatis. De hac mā-
erit alia supia tetigiz⁹. quare rē. Siltz et illud
Hieronimi intelligēdū est. Ad illud de mor-
te d3 q pctm nō ē cēntialiter mors aie s3 effe-
ctiue. pctm. n. cēntialiter et ppe ē act⁹ de formis
vltiōdinat⁹: vt dñi ē. et iō nō seqt arg^m. Ad
aliū d3 q qdlibz pctm cēntialit est finitū: s3 bēat
aliquā bitudinē ad bonū infinitū. Ad aliud d3
q i pñtatis aliqd nō d3 magi vltiū⁹ tale p
accessū finitū s3 magi p recessū. vñ ad h⁹ q ali-
qd dicat magi pñtū⁹ malū nō requit q ali-
qd sit simplr malū s3 aliqd sit simplr bonū ali-
cui⁹ recessū magi vltiū⁹ inēfuret malitia il-
lius qre rē. hec ē tāgūt scūs Tho. i qñib⁹ de
pctō qre rē. Et hec sufficiat p pñi pclusione.
De obstinatione quorundā peccatorum.

Exclusio secunda.

Ecipe fam pclonē. v3. Quidā sūt sic
simplr flagellati vt nūqz emendēt nec
vñqz videant castigati. Vbi tres inq-
ram⁹ vitates. v3. Prima vi. ē quō volūtas
efficit obstinata. Secda vi. ē qre sūt spēs ob-
stinatōis. Tertia vi. ē qre peccare ex mali-
tia d3 peccare iū spm scñ. Itū ad pñā re-
pono tres regulas. Prima regula ē ista. q
volūtas ē de sui nā libera. Secda est. q l3 sic
libera poterit tñ vinculari. Tertia est. q volū-
tati solum imputat meritū vel demeritū. Acci-
pe pñā regulam. v3. rē. Audi dñm illā pbā-
tem. Gen. 4. Subter te erit appenit⁹ tu⁹: et tu
dñaberis illi⁹. vbi nō sūm ingrin fa. di. 22. c.
ē aut libertas. q triplex ē libertas. s. coactōis
pcti et misie. libertas coactōis ē qñ qs cogi nō
pōt: et h mō volūtas sp libera ē. s. itaz an pctm
qz post pctm. Audi Ber. in quodā sermone
Quare inq peccas. qz nescis qd facias: absit
qz cogēris vt facias: absit: s3 qz pl3 vt sic faci-
as. Libertas aut pcti ē qua qs est imin⁹ a cul-
pa. de qua. 2. L. 2. 3. Vbi spūs dñi: ibi liber-
tas. Et rō hui⁹ ē: qñ sicut pctm seruitutē indu-
cit. Jo. 8. c. qui facit pctm seru⁹ est pcti. ita di-
citur. Lū renūciat iprobūti. i. vitio statiz ossi-
stuit virtus. Egressus enim malicie vñtis

opat ingressu eodēq; studio q̄ crimē excludit
 innocētia copulat. h̄ ibi. libertas aut̄ a miseria ē
 tñ bñōz. vbi ē tñōz oīuz bonoz aggregatiōe
 pfect̄. et sic p̄ p̄ma regula. 2ª regula ē q̄ l̄
 volūtas sit libera. pōt tñ vinculari. vbi nō q̄
 tria sūt q̄ ligant volūtātē. v3. p̄tñ mortale ha
 bit̄ p̄tñ mortalis: et ipsa obstinatio. *Prīmū*
 inq̄z vinculū dī p̄tñ mortale. nā sic in via er
 rans hac et illac discurrūt: sic errās in via dei
 exccas vī nesciat q̄ vadat. *Inde* *Erīso* sub
 typo nauis. *Ambr.* sub fouee exēplo *Breg.*
 sub typo carceris p̄tōrē nōnt. andi *Erīso* sic
 inq̄ nauis ei⁹ gubnaculo fracto sub p̄tāte ven
 toz remanet: sic et miser p̄tōr dei grā amissa
 rētatōnū flantib⁹ q̄sland⁹ relinq̄t. audi *Ambr.*
 de libero arbi. Si datū inq̄t sūt volūtati posse
 stare ne caderet. nō tñ resurgē si caderet. non
 enī q̄s ita fouē facili⁹ erit: sic in cā labitur.
 audi *Breg.* sup̄ i. lnd *Job.* 12. Si inclusit
 hoīez null⁹ ē q̄ apiat. vbi sic ait. *Q̄* is hō q̄ ma
 le agit. qd̄ sibi aliud q̄z p̄tē carcerē facit. q̄re
 2^a. 2ª vinculū volūtātis dī bit⁹ mortalis p̄tī.
 bituatis. n. in malis opib⁹: ad oppositum nā
 qd̄amō assueheri nō pōt. q̄s *Ap.* 4. et bicozū
 incōtinētes vocat. q̄ tñ q̄nqz aliqd̄ bonū desi
 deriū habeāt. ex malo tñ habitu se a vitijs con
 tinere nō valēt. inde vitijū sūt sup̄ me. *inde.* *Alber*
 tus. 4. et bicoz. dīc q̄ iuuenes ab hīs p̄marie
 vitijs: in q̄b⁹ talis etas implicari pōt. vī gula
 luxuria et h⁹ i cauere debēt et abstinē. q̄z qd̄ no
 ua testa caput inueterata sapit inde *Anselmus*
 h⁹ de simbolo inq̄t. In iuuenē tria nōnt q̄b⁹
 ad p̄tātē vēnūt p̄noscit. h̄ aut̄ sūt taciturni
 tas: corpis cōtinētia et verecūdia. audi et *Erī*
 prianū de. 12. abusiōib⁹. Sic fructus inq̄t nō
 iucnūt in arborē in q̄ p̄ flos nō appuit: sic i se
 necrute honorē legitimū p̄sq̄ nō poterit: q̄
 in adolefētia discipline alie⁹ excitatiōe nō labo
 rauerit. et p̄tā alia nōnda ibi dīc. Et hīs dīctis
 adberet *Assiodor* in qd̄ā eplā. diuine inquit
 senū nō sūt canices capitis: s3 industrie iuuen
 tūtis nec pluriū ānoz circūl⁹. h̄ labor p̄terito
 rū sp̄tēdij mēnēde. et *Sap.* 4. senect⁹ vene
 rabilis ē nō diuturna neqz nūcro ānoz cōpu
 tata. can. n. sūt sensus hoīs et etas senectutis
 p̄tā imaculata. Et de scdō vinculo. 3^m vin

culū dī ipsa obstinatio et h̄ p̄pe in ipsa dāna
 tis ē q̄z volūtas adeo in p̄tīs obstinata ē: vt
 solui nō possit. audi *Aug.* in li. d̄ fide ad *He*
 trū. *Ep̄* inq̄t acgrēdi vitā etnā: tñ in hac vi
 ta hoīb⁹ dedit: vbi et volūtā p̄niam eē fructuo
 sam. iō h̄ p̄niam fructuosa ē. q̄z p̄t h̄ bō depōsi
 ta negtia bñ viuē. et mutata volūtate fil opera
 mutare et ea gerē q̄ deo placēt qd̄ q̄ in hac vita
 nō fecerit hēbit qd̄ p̄niam in futuro seculo de
 malis suis: et indulgētiā i p̄spectu dñi nō iue
 niet. Quia et si ibi erit spūs penitūdinis: nlla
 tñ erit ibi correctio volūtātis. A talibus. n. ita
 culpabit iniquitas sua: vt nullaten⁹ possit diligi
 vlt̄ desiderari iustitia volūtātis. n. illoz talis erit
 vt hēat in se sp̄m suā malignitatis supplicij nūqz
 tñ possit recipere bonitatis affectū. Et sic illi q̄ cū
 xpo regnabūt nullas i se male volūtātis reliq̄as
 hēbūt: ita illi q̄ erūt i supplicio ignis eterni cū
 diabolo et angelis ei⁹ deputati sic nullā hēbūt
 vlt̄er⁹ req̄: sic nullaten⁹ bonā poterūt h̄re vo
 lūtātē: et sic cōbēdib⁹ xpi dabit p̄fectio gr̄e ad
 eternā gloriā: ita p̄fortib⁹ diaboli donabūt ip̄a
 malignitas penā. q̄n exteriorib⁹ deputati tene
 bus: nullo vlt̄er⁹ illustrabūt interiori lumie
 ritatis. h̄ ille. *Ista* eadē vba ponit magr. in
 4. di. vl. c. h̄ out̄ qd̄. Et bñs *Tho.* 2^a. 2^a. q. 13
 ar. q̄re 2^a. Et sic p̄z fa. regula. Accipe tertiam
 regulā. v3. q̄ soli volūtati iputāt mer itum vlt̄
 demeritū. vbi nō q̄ si actiōes sint suppositoz.
 2° de aīa: tñ q̄ suppositi nobilissima p̄s ē aīa
 et nobilissima aīa p̄s sit volūtas: et ad ipsā p̄ri
 neat applicare alias aīe et corpis vices ad ope
 radū p̄p̄ finē: vt dīc etiā *Tho.* p̄ma fa. q. 16.
 necesse ē q̄ illi iputent opatiōes bone et male
 vñ si recte applicuit opatiōes ad finē. tunc me
 rit. si aut̄ male tūc demeret de hac et mā dīxi
 mus seria. 4. se dñice. q̄re 2^a. Et tū ad f3z
 vi. dico fm̄ *Aug.* de. 12. abusiōib⁹. q̄ tres sūt
 obstinatoz sp̄s. *Prīma* sp̄s ē eoz q̄ corre
 ctio p̄ficiāt. fa eoz q̄ ex cōmonitiōe detiores
 fiūt. 3ª eoz q̄ cōmēdationē p̄mittūt: s3 ū faciūt
 Et correctiōe manasset fact⁹ ē melior. *Abal*
 ex cōminatōe fact⁹ ē deterior. h̄ vlt̄. Nos aut̄
 ad hōz declarationē de fa tñ exēplū sumētes
 d̄ obstinatōe *Pharaōis* aliq̄ vidcam⁹. *Ad* i
 so. n. moysē ad *Pharaōē* p̄dīm et p̄mo sig
 virge in serpētē v̄se dato: et man⁹ leprose: vt
 p̄z *Exo.* 4. et 7. caplis. nec dei p̄p̄m liberum
 abire p̄mitteret: decē plagis dñs *Pharaōē*
 flagellauit. *Prīma* plaga dī rubens vnda.

Exo. 7. dixit dñs ad Moysen: Tolle iugū tuum: et extēde manū tuā sup aq̄s egypti: et sup riuos eorū et fluuios: et paludes: et oēs lacūs aq̄z et vīat in sanguinē: et sit cruor in oī terra egypti tā in lignis vasis q̄z in sarcis. Et ecce rūtq̄z ita Moyses et Aaron sic p̄cepit eis dñs et eleuās v̄gā p̄cussit aquā fluīs corā Pharaone et suis ei⁹ q̄ v̄se sūt in sanguinē et pisces q̄ erāt in flūie mortui sūt. cōputrūtq̄z fluui⁹ et nō potuerūt egypti bibere aquam fluīs: et fuit sanguis in tota tra egypti. hec fuit p̄ma plaga

Secūda plaga dī rauar copia. Exo. 8. dixit dñs ad Moysen. Et extēde manū tuā sup fluuios et sup riuos et paludes: et educ ranas super terrā egypti: et ascēderūt rane opuerūtq̄z terrā egypti. et infra vocauit autē Pharaon Moysen et Aaron et dixit eis. Date dñm vt auferat a me ranas et p̄plo meo: et dimittā p̄p̄m vt sacrificet dño. Et cētq̄z Moyses iuxta verbūz Pharaonis et orauit ad dñm. et deleuit ranas vidēs autē Pharaon q̄ data cēt reges: indurauit cor suū. et nō audiuit eos: sic p̄cepit dñs. et hec fuit s̄ca plaga. 3ª plaga dī cymices tristes Exo. itē. 9. c. dixit dñs ad Moysen. Loq̄re ad Aaron. Et extēde v̄gā tuā et p̄cute puluerē terre: et sint cymices in vniuersa terra egypti. fecerūtq̄z ita. et extēdit Aaron manū v̄gā te/nens: p̄cussitq̄z puluerē terre et fuerūt cymices in boib⁹ et iumentis. Oīs puluis terre v̄sus ē in cymices p̄ totā terrā egypti. Et ceterūq̄z sūt malefici incantatiōib⁹ suis: vt educerēt cymices et nō poterāt: et dixerūt malefici ad Pharaonem. digu⁹ dei ē iste. Induratūq̄z ē cor Pharaonis et. Sūt autē cymices musce valde exiles et. Et hec fuit tertia plaga. 4^a dī musca nocentior p̄mis. Exo. ibidē dixit dñs ad Moysen. Et surge diluculo et sta corā Pharaone: et dicēs. hec dīc dñs. dimitte p̄p̄m vt sacrificet mihi: q̄ si nō dimiseris eū. Ecce ego imittā in te et in fuos tuos et i p̄p̄m tuū: et in domos tuas oēs genus muscāz: et implebūt oēs dom⁹ egyptiorū muscis diuersi generis. et infra. et venit musca quissima in domos Pharaonis et seruoꝝ ei⁹: et in oēm terrā egypti: corruptaq̄z est terra ab h⁹ muscis et. 5ª plaga dī pecudū strages. Exo. 9. dixit dñs ad Moysen. Ingredere ad Pharaonē et loq̄re ad eū. hec dīc dñs de hebreorū. Dimitte p̄p̄m meū vt sacrificet mihi: q̄ si adhuc renuis et detinco eos et erant manūs mea erūt sup agros tuos: et sup eq̄s

asinos et camelos et oues et boues pestis huius valde. et infra. Adornaq̄z sūt oīa aiantia egypti oīū. de aialib⁹. Vofilioꝝ isrl̄ nihil oīno perijt et misit Pharaon ad videndū: nec erat quicq̄z mortuū d̄ his q̄ possidebat isrl̄ in gnatūq̄z ē cor Pharaonis: nec dimisit eos et. 6ª plaga dī vchicari tumor. Exo. ibidē dixit dñs ad Moysen. et Aaron. Tollite man⁹ p̄enas cineris de camino: et sp̄rgite eū corā Pharaone in celū: et fecerūt ita: et facta sūt vlcera vesicaru turgentū in boib⁹ et iumentis. indurauitq̄z cor Pharaonis: nec audiuit eos et. 7ª plaga dī grādo magna. Exo. ibidē. dixit dñs ad Moysen et Aaron. Adane p̄surge et ista corā Pharaone: et dicēs ad eū. Adhuc te tines populū meū et nō vis eū dimittere. En plū hac ipsa hora cras grandinē multā nimis: quā nō fuit in egypto a die q̄ fundata ē vsq̄z ad p̄ns t̄ps et infra. Et extēditq̄z Moyses v̄gā i celū et dñs dedit tonitrua et grādinē ac discurretia fulgura sup trā: et p̄cussit grādo in oī tra egypti cū: cū q̄ fuerūt in agris ab hoīe vsq̄z ad iumentū. Misit Pharaon et vocauit Moysen et Aaron dicēs ad eos. p̄caui et nūc dñs iust⁹ ē et ego et p̄p̄s me⁹ ipi. orate dñz vt defināt tonitrua: et grādo et dimittā vos. et ait Moyses. cū egres sus fuero d̄ v̄be extēdā palmas meas ad dñz et cessabūt tōitrua et grādo nō erūt: vt scias q̄z dñs ē tra: q̄d et sc̄m ē et idurātū ē cor pharaonis nec dimisit p̄p̄m dñi et. 8ª plaga dī bruce nocēs. Exo. x. di. do. ad Moysen. Ingredere ad pharaonē ego. n. indurauit cor ei⁹ et fuor ei⁹ vt faciā siḡ mea h̄ i eo. et infra. Introierūt ergo Moyses et Aaron ad pharaonē: et dixerūt ad eū h̄ dīc dñs de hebreorū. vsq̄z nō vis subijci mihi dimitte p̄p̄m meū vt sacrificet mihi. Sinauit et resistit et nō vis eū dimittē. ecce ego introducā cras locustas si sinec tuos q̄ opiat supiciē terre vt comedat q̄d residuū fūit grādinē q̄d sūt fa cū ē: s̄ cepit rogare Pharaon vt oraret et. et sic f̄m ē. vñ nec vna locustaz remāsit sup trā et. et idurātū ē cor pharaonis nec dimisit. 9ª plaga dī sol obfcurtas. Exo. ibidē. di. do. ad Moysen. Et extēde manū tuā i celū et sint tenebre sup trā egypti tā dēsi vt palpari q̄ant. et ita sc̄m ē: et idurauit et. Dixitq̄z Pharaon ad eū Recede a me et caue ne vltra videas facie meā Quocūq̄z die apparueris mihi morieris. Rñdū Moyses. ita fiat vt loqu⁹ es: nec videbo vltra facie tuā et. Decia plaga dī pesti mag

solū cōcurrūt ipsa potētia volūtatis. s; etiā hū?
q̄ interi⁹ inclinā p modū cuiusdā nāc: vt pz in
telligēti. Hōc sic notatō ad vitatē nostrā ve/
niam⁹ ad quā lōgo pcessū bñis t̄bo. vt. s. sic
rūct dīcēs q̄ de mā hac doctores multiplici
locuti sūt: doctores qdā scī q̄ añ Augustinū fue
rūt: vt Hilari⁹. Amb. Hiero⁹. ⁊ Eriso⁹. dī
xerūt pētm i spm scm cē. qū pssm scm blasphem
mat siue spūs scūs cēntālī accipiat. pu i totā
trinitas dīcī pēt spūs scūs siue psonālī. pū ē
tūa i trinitatē psonā ⁊ hoc fatiā euāgēlio cōfo/
nare vidēt. vñ h q̄ sumū originē. nā cū pha
risī dixerūt xp̄m in pncīpe Bēlschub cīcē d
moia: ⁊ dīnitatē xp̄i ⁊ spm scm p quē xp̄s opa
bāt blasphemābat: pncīpī demoniōz attribue
tes qdō xp̄i vñm aut dīnitatē arbitū iure debe
bāt. Et quo seq̄ q̄ sm hoc qm̄q; blasphemā
rent spm scm aliqd. s. attribūtes dīnitatē: aut
remouētes qdō incōueniē puenit: in spm scōz
peccatūt. S; h hoc obijci Aug. in li. d vbi
dñi. dīcēs q̄ cū pētm i spm scm nō remittat nec
i h s̄lo neq; i fūfo of saluatorī. Ad ar. 12. seq̄/
rēt q̄ qm̄q; dīnitatē blasphemāret remissionē
i h s̄lo nūq; hīre possēt. Dñs s; ē qm̄ tā iudeis
q; pagāis ⁊ hēnē xp̄i dīnitatē blasphemāb⁹
nō negat baptis. i q̄ sūt remissio pētoz. de p̄se.
di. 4. c. regnāntē. iō aue. ille docto: pēz spm
i scm s̄lrigē vrad ē scm q̄ p̄gnitā vīuat ⁊
factoz sūscēptōz: spm scm nō solū. vbo blasphe
mātes: vñ iūdelis s; et vñ corde iūdelēs vīta
tē ⁊ grē q̄ a spūs scō: vñ et ope īpugnātes. nec
obitat q̄ pharīscī qb⁹ nā talia loquebāt īstī/
deles crāt nodū fīdēī sacris ībūt. qm̄ dñs eos
in spm scm peccatē nō intēdebat oīdere: seu
manebat ne blasphemādō vñ solebāt qm̄q; ad
gradū īremissibīlis pēti puenīret. S; h hāc
fīnīaz oīcēt vñ iō Aug. in li. de vbi dñi: dī
cens q̄ dñs nō at q̄ qm̄q; blasphemāuerit in
spm scm nō accipiat pētoz remissionē in bapti
simo. s; q̄ nō fiet ei remissio neq; in hoc seculo
neq; in futuro qm̄q; mō ⁊ p oīs hoc pētm nō
magis ad baptizatos q; ad alios pūncē vñ.
Lū mū nullī penitētiā vēntā denegēt. ⁊ iō īrlī/
bro retractatiōnū p̄dicatī snīam retractat: dīcēs
q̄ tūc solū īpugnatoz agnīte vītatīs ⁊ īmū/
dens īfīne grātīe dī peccare in spm scm qm̄. s.
in hoc p̄secrat vsq; ad mortē. S; de h fīnīoe
p̄cedenti in tērtia cōclōne p̄mīe cōsideratiōis
quare rē. Et sic patet scdā cōclōsio.

Quaer vnū petm̄ su p̄a aliū peti. Lōclo 3^a

Accipe tertiā pōnē. v3. Iusto dei iudicio sic qdā dicunt spālī flagellari: vt vnū pctm̄ eoz sit alteri pēa pcti. Vbi tres ingram⁹ vītaes. v3. Prima ē ista. quō pctm̄ pōt eē pena pcti. 2ª Vitas ē. an idē pos sit eē pctm̄ et pena pcti. 3ª Vitas. qre de⁹ rue re in peccatīs finit. Qm̄ ad p̄mā vi. dico fm̄ bñm̄ Tho. in qñib⁹ de malo q pctm̄ ē puniti/ uum alteri⁹ peccati dupliciter. s. intrinsece et extrinsece. Intrinsece p penam criminis et re inordinatā p̄. i. e. de qua pena Aug. lio cōfessi. Iust fisti inquit dñe vt pena sibi sit ois. anim⁹ inordinat⁹. Et b̄ remorsus nūq̄ exstinguit durāte pctō mortali. Ista. vl. Verius eoz nō moriet⁹ tē. Sic. n. dina iustitia erigit: vt ait Aug⁹ in encha. vt nec etiā vno momēto ipis sit dede/ cus pcti sine decore iustitiē. ps. Appone ingt iniquitatē sup iniquitatē eoz et nō intrēt in iusticiā uā. i. p̄m̄te vt p supueniētē iniquitatē pcedēs iniquitas punitat. Alio mō pōt eē pena extrinsece vt sit sensus q oēs exteriores pene qb⁹ hūa nūq̄ gen⁹ qñdie arterit: ex pctō vl nō vl parē/ tū ortū hñt: quē sensū ponit Aug. n. de ci. dei. Dicere. 5. Iniquitates nre declinauerūt hoc: et pctā nra phibuerūt bonū a nobis. Adag⁹ tū sniaz. 2. di. 36. p totā hāc mām inuestigat: et ponit duas opiniōes. Prima opinio dicit q pctm̄ nō ē pena pcti eēntialiter siue s3 illud qd ē: s3 ē pena rōne illi⁹ qd cōmittit vl cōseq⁹ sic infamia ē vindicta pcti occulti: nō rōe trās/ gressionis. s. ne p̄ximo tuo detrahas: s3 rōne illi⁹ qd p̄seq⁹. s. diffamatio quā de⁹ infligit p pctō occulto vel pōt dici q qlibet pctm̄ sit pe/ na pcedētis culpe rōne leſionis quā infert et ita pctm̄ eēntialiter ē culpa et cāliter pena pcti Ite ē p̄m⁹ mod⁹ dicēdi. S3 q fm̄ hūc mo/ dū pctm̄ posset etiā dici pena snipsi⁹ cū ois pec cans seipsū ledat qd vt cōueniēs. Iō daf ali⁹ modus a ingiō: et dic q pctm̄ non solū ē pena cāliter et extrinsece: s3 etiā eēntialiter et intrin/ sece. Mā pēa duo dic⁹. s. dānu et malū qd isert et ordinē ad pcedēs meritū. Ex q seq⁹ q pctm̄ se quēs in eo q pctm̄ ē homini nociuū: et nō solū nocet: s3 facit hoīem mereri: vt a deo pmitat in aliud labi et fm̄ istud meritū dī pena pcti p cedentis. Apoc. vl. Iustū ē vt q in sordib⁹ ē fordescat adhuc. Et si dices ingt ingt quō ē possibile q pctm̄ sit pena. nā de rōe pene ē q sit inuolūtaria: et de rōne peccati est q sit volū tatiū. Ista videt implicare dictionē. Adā

gister. rñderet dupliciter. Primo negādo q de rōne pene sit q sit inuolūtaria: s3 sufficit q sit cōmodū nature. Vel pōt dici q peccatū pōt dupliciter p̄siderari. Vno mō inq̄tuz dic⁹ ad ordinationē quādā a rectitudine et iusticia. Alio mō inq̄tū ordinat ad culpā pcedētē de merito cōgrui. p̄mo mō ē p̄pe pctm̄. 2° modo pena pcti. Vñ mgt sic ait. Iusto iudicio de⁹ cor pctōis obnubilat: vt pcedētis pcti merito in aliud ruat siue cadat. Et idē sentit Ansel. dicēs s3 acit de⁹ quosdā peccare in qb⁹ et alia pctā p̄cesserāt: vt iusto iudicio merēt in dete/ rias ire. Itē et Greg. Peccatū inquit qd per p̄niam nō delet mori i aliud trahit. Et hec suf ficiat p p̄mā vītae. Et tū ad p̄mā vi. dico breuiter q pctm̄ inq̄tū est quedā inordinata actio h3 rōne culpe: s3 fm̄ q agēs incurrit de/ bite opationis impedimētū: h3 rōne pene. ex q seq⁹ q idē pōt eē pena et culpa: s3 nō fm̄ idē vt p3. Ista ē cōia snia theologoz et ponit ean dem rñsionē bñs Tho. in qdā qñe d malo. Et tū ad tertiā vi. dico breuiter q iō ruere pctōres in alia pctā finit: aut ad eoz dānatio/ nē: aut ad saluationē nre ad eoz ē dānationez cū incorrigibiles sūt. sic de p̄pharaone supra dixim⁹. et de Aniocho: et alijs plurib⁹ cerni/ mus tam in nouo q3 veteri testō. Tūc ad eoz est salutē cum corrigibiles eos cernit de⁹. Mā plurimos ruere in pctā grauissima permittit q ardentiores sūt per p̄niam ad grām reuocati. Salobrius. n. Petrus sibi displicuit quādo fleuit q3 snipsi placuerit qñ xpm̄ negauit. Si militer dicere possum⁹ de Adagdalenā tē. et hec sufficiant p p̄mā p̄sideratiōe.

De flagellis corporalibus et eoz origine et differentia. Consideratio scda.

Secundo loco

qualr⁹ huma num gen⁹ corporaliter flagellet⁹ videamus. Vbi tres cō. lones subiūgam⁹. v3. Prima p̄lo ē. si

cut h nō misero corpe carnali multīs modis deū offendim⁹ sic et i ipō iusto dei iudicio pelli lentie morbo multipl⁹r atterimur. Secunda p̄lo ē ista. Et si flagella corpis nociua videat⁹ multe tñ erinde vilitates gnānt. Tertia cō elo. Et si plerūq3 corpāliter vicia corpis pu niant nō tñ recta p̄na semp est: vt oēs sic fla/ gellati peccatores iudicentur.

De flagellis epidimiaz. Cōcl⁹ o prima.

Ecce pma pelsonē v3 vt ā. Vbi tres
 ingramus ve. v3. Prima ve. ē ista
 Quot sunt flagellorum pncipia gene
 ra. Secunda ve. ē ista: vñ generant et oriū
 tur pestilentie. Tertia ve. ē ista: quot sunt re
 media pestilentia. Et ad pma ve. dico
 q: sicut sūt tria pncipalia pca: ita sūt tria pnci
 palia flagella. Primū pñ supbia ē. Se
 cūdu auaritia ē. Tertiū luxuria: vide d h. ā.
 feria secūda pme dñice in pma pelsonē prime
 pñsideratiōis in pma ve. Et ad famā veri
 tatē dico ad pñs q: pestis ex tribus causis acci
 dere soler: v3 ex cōiunctione planetarū: ex di
 uina voluntate: et ex aeris pñaminatiōe. 1°
 inq3 pestis pñgēre soler ex planetarū pñiunctio
 ne. Vbi nota q: septē sūt planete siue erraticę
 stelle: q: planete suū celū pñclari hñt: p qd suū
 q3 cox cursū fac: hi sūt plāte. p luna. 2° mer
 curi. 3° ven. 4° sol. 5. mars. 6° iupit. et 7° sa
 turn. Altiō: istis ē octaua spera: vbi sūt oīa
 sidera fixa: et cū ista sidera pñstantissima corpa
 sint: et superiora inferiora regāt: necesse ē vt cor
 pora illa suas influēcias hñant et virtutes q3 i h
 inferiora corpa influāt. Hanc expñse sniam ē
 ostēdit bñs Tho. pma pñc. q. iij. ar. 3. et 4. et
 6. dicit q: hñt scie iuētores q: qñcūq3 saturn^o
 cū marce: et ē ioue pñungit: nisi diuina volūtas
 impediāt: necesse ē vt hñ effectus q: pestis dñ sub
 sequat. Et hñ ē pma cā. Secda cā dñ diuina
 volūtas: et hñ ē ppe cā qre tot annis hanc mi
 serā Italiā hac plaga flagellauit: nā cernēs de
 us cā in luxurie fece imbrodiatā: iratus a deo
 vt qñ diceret: penitet me hoīem redunisse ab
 annis dñi. i. 448. vsq3 ad gnquagesimū et vl
 tra: dñā qdā peste flagellauit. audi Mañ pro
 phetā. c. 3. ad te dicē. De ciuitati sanguinū
 i. carnaliū lasciuarū: et sequit. Corruēt i cor
 poribus suis ppter multitudinē fornicatio
 nū: et tñ nihil aut parū conuersa ē Italia a vi
 is suis pessimis: imo qdā duriores more pha
 raonis effecti sūt. Apoc. i6. Et stauerunt inqt
 hoīes estu magno: et blasphemauerūt nomen
 dñi habentis prātē sup has plagas et. Inde
 dñs habentis prātē sup has plagas et. inde
 dñs Numeri. i3. ait. Vsq3 quo detrahet mibi
 oīs populus iste: et seq. f. et iā igit eos pesti
 lentia atq3 pñmā. Et qdā vice vt dñ. i. pda
 ral. xi. Adit dñs pestilentia in isrl: et cecide
 rūt dñ israhel. 70. milia viroz. Q Italia audi
 dñs Adiere. 29. pñdēq3 eos i gladio et fame

et pestilentia: et dabo eos in vexationem. Et
 Ezech. 5. c. Pestilentia fames et sanguis trā
 sibi p te: et gladiū inducā sup te: et c. it. idem
 ait. Relinquā ex eis viros paucos a gladio a
 fame: et pestilentia: vt enarrēt oīa scelera eoz
 i gentibus. Et. 28. c. Immittā ei pestilentia et
 sanguinē in plateis ei^o et c. Et qñ hec cā cōcur
 rit: pax valēt sidera. Dicere. x. A signis celi
 nolite timere: sic gētes q timēt: qñ dñs misit
 pestē i isrl. Q maledicta luxuria. Audi Gre
 go. lib. moral. Et q inqt luxuria mentē alicu
 ius occupauerit: vix eū bona desideria cogita
 re pñmittit: s3 qd agendū. Audi dñm. 2. pal. 7.
 c. Si clauso inqt celū: et pluuia nō fluxerit mā
 dauero et pcepēro locuste vt deuoret trā: et mē
 sero pestilentia i pplm meū. Conuersus autē
 pplm meus sup quē iuocatū ē nomē meū: dēp
 catus me fuerit: et exstiterit faciē meā: et egerit
 pñiam a vijs suis pessimis: et audiat d celo. et
 pñt ero pñte eoz: et sanabo terrā eoz: ocu
 liq3 mei erit apti: et aures mee erecte ad orōnē
 ei^o et c. Tertia cā pestis ē aeris pñaminatio.
 nā cū aer sit elementū valde alabile et putrefa
 cibile: et nos aialia spirantia sim^o. s3 q3 et alta
 aialia pulmonē hñtia: vñ nō hñc pulmonē est
 cā qre aial nō respirat. dicit dñ. 2. postle. necesse
 ē vt aer ille putrefactus attractus interiora eoz
 rūpat: et q: aliq corpa magis aliq mñ^o dicunt
 disposita: id aliq moriūt et aliq non: qre et c.
 Et ad tertiā ve. dico q: tria sūt remedia sin
 gularissima pestē. Primū ē fuga. Scd3 est
 rectificatio aeris. Tertiū ē rectificatio corpoz
 Remediū pñmū pestē dñ fuga. Et nō q: hñc
 loqmur de remedijs nālibus: qñ supnale re
 mediū ē eē i grā xpi. Et sp pñtitionē et pñfessio
 nē purgare. Sap. i6. c. Neq3 herba. f. zedua
 ria: aut tremētilla: neq3 malagina sanauit il
 los: s3 tu^o fino dñc q sanat oīa. ps. Adit ver
 bñ suū: et sanauit eos et c. Mālit q loqudo dico
 q: sunt supdicta tria remedia. Primū ē fuga
 vt. f. cū pestis incipit. vt hoīes fugiant ad loca
 sana: in qbus nondū fuerit pestis nec appareat
 vel ad loca sana i qbus p plures mēses pestis
 cessauerit. Itam fuga sit anteq3 aliq mō sint
 infecti. nā si in eis eēt aliq apparēs macula vl
 ēt occulta ab infectis acqñta vel aere infecto. i
 possibile ē q: tal dispō ducat ad ac tū qñtūq3
 fugerint ad loca sana: fugiāt qñtūq3 incipit pe
 stis: et cū fugerit pñmū plimoz euitēt: et spā
 lit illoz q sñt fugerūt ad dicta loca sana ne fo:

se sit inter eos aliquis quidam maculatus oculis
 quod alios inficere possit. Sed ponam quod talis su-
 ga sit impossibilis sic accidere solet tunc est finis remedi-
 um. scilicet aeris rectificatio. Idem est aer rectifi-
 cari duobus modis: aut vltimo aut particulariter.
 Vniuersum scilicet hoc modo ut pluribus diebus accendatur
 ignis inane et sero. Et quod ista rectificatio sit bo-
 na: apparet de mente Valerij in libello de como-
 ditatibus triace sic dicentis. Quod circa laudo mi-
 rubilissimum propter aerem qui pestilentia illa quod po-
 enia ad Elinos attrahit non aliter curauit nisi
 tenens aerem et alterans precipiens ne attraheret per
 respirationem aerem sic infectum. Iussit enim in qua-
 libet ciuitate accendi ignem non simpliciter materiam ignis
 habere: sed flores et fructus odorabilissimos oleum
 bat esse: bene ignis: et ipsum infundens pigmentorum
 pinguiissima et odorem bonum habentia: ut ita
 parum acrem respirarent hominem ad eorum
 liberationem. Et tenens hoc oium medicorum
 saluberrimum remedium est: ut non solum hiemali tem-
 pore et estiuo ignis clarus flammefiat: et ille marie
 quantum ad faciem hominis appropinquat: laudo et ut huius
 a bona memoria magistri artium et medicorum pelaris
 finis doctoris magistri Antonij cermisone quod mu-
 dens strata a fumo rebusque alijs aerem inficenti-
 bus quantum est possibile. Et hec quantum ad rectifica-
 tionem in generali. Nunc vero ponam rectificatio-
 nem aeris in speciali: ubi tale regulam ponam: quod quicun-
 que in domibus eorum ipse pestis particulariter pueri-
 tant. prout ante omnia mane et sero cum itur ad get-
 sopore ignis modo quod in eorum cameris accen-
 dat: optimum quod est ut ignis superponatur ibus:
 lignum aloes: gari: filix: mastix: trementina: ci-
 pressus: iuniperum: laurus: et huiusmodi bonum odorem
 habentia. Item aceto aut solo aut permixto a qua-
 rosata camphora: vel et aqua simpliciter camere
 profundantur. Item camere in estate specialiter in locis de-
 clium et depressis: et ab impressione celesti remo-
 tissimis eligantur: et fenestre a parte septentriona-
 li eligantur: et et orientali: quod bonus aspectus est.
 3° conficiatur istud pomum artificiale: et certe in
 plures preciosissimos medicos fideliter rogauimus
 diu gratum prestari: quorum huiusmodi est. Recipe stora-
 cis calamite. 3. i. ligni aloes. 3. i. 5. laudani spi-
 ce. 3. i. 5. galange: nucis muscate. 3. 4. 5. ma-
 sticis. 3. 15. ambre crude. 3. 5. gariofilorum. 3. 2.
 5. macis. 3. i. 5. pice storace: laudanum: et ma-
 stice cum modico olei de spica. Deinde tere in mor-
 tario cum pistello cauido: et per se super eos pulue-
 res calidos. scilicet ligni aloes alspice galange et ga-

riofilorum et macis: et misce cum eis: prout huiusmodi super
 eos glutinis alborum. id est trementine gummi ara-
 bici quantum sufficit: et misce ceterendo. Deinde
 malasa cum ambra dissoluta cum modico olei ma-
 ardini mala satione multa. vltimo vero aroma-
 tizentur cum 3. 5. musci et camphore et aqua rosata
 et fiat pomum quod porcet in manibus et assidue o-
 doretur: et hec quantum ad secundum remedium.
 Tertium remedium de rectificatio corporum et huiusmodi sit dupliciter
 vno modo per debitum vite regimen. alio per debitam
 euacuationem. Primum ad primum nota resam huiusmodi
 eosdem quod debita regimen debet ad siccitatem et frigi-
 ditatem quod possibile est declinare: oiaque huiusmodi
 cibaria declinare: ut pisces omnes fructus dul-
 ces et recetes propter acetositas. filix et carnes hu-
 midas ut porcorum agnorum castorum et oium ani-
 um agnorum vltimum carnis bis ut sunt pullus
 gallina iuncois vitelli hedi leporis caprioli tur-
 di pedices sassani auicule metes bitantes. Et
 hec carnes cum aceto aut agresta aut succo limo-
 ni aut ut succo granatorum aut arantij per dantur.
 Laudaturque magis ipse tali aceto bonum quod a-
 crium: quoniam acris non sic corruptione peruat nec
 sic proficuum a nocuo diuiditur: nec sic humorum
 nec spirituum inflammationem extinguunt. Quia tem-
 peramento tamen videntur et per dante carnes comedantur
 tur potius asse quam elixir per dantur et cum mirbo vel
 sumach pete aromatarios. Item cerula sunt le-
 ticule cum aceto per dante prulaca cucurbita iactica
 per data cum aceto vel agresta: cappares cum aceto
 optimi sunt. Ad perfectionem vero melle abstinentiam
 est nisi in casibus generaliter oia dulcia sunt vitanda
 Idem autem sit vinum bonum non dulce: quod pessimum est
 et permisceatur aqua frigida. Item potus aque frigi-
 gide permixte cum aceto vel agresta: vel succo gra-
 natorum: filix plimi sirupi acerosi mista aqua permixta
 ab auctoribus medicis laudantur. Nota tamen quod quoniam
 diximus vinum esse bonum non intelligas potetere et vino
 suum: ut sunt maluatice cretense varnata et filia: quoniam
 talia nocua sunt: sed intellige bonum. id est boni odoris
 et coloris et non putrefactum. Ad coitum oino absti-
 nendum est. et a balneo aqua calide. Item cauendum est
 a laborum nimio: et a mora in sole. Item neque famel
 neque sitis tolleranda est. Et sic per se rectificatio
 corporum. Secundo corpora rectificantur per euacuaciones
 Vbi nota quod medicine quibus tripibus dantur: que
 dantur sunt corpus euacuantes a multitudine humorum
 et quod corpus alterantes et prohibentes humores
 a corruptione et venenositate. Euacuantes in
 duplici dicitur sunt: quod dantur enim sensibili euacuatur: ut

29
Robotomia: farrantia et gargarisma: et filia
q̄daz insensibilis: ut fricatio pectus et h̄i

Etum ad p̄mas p̄filiū p̄tor in arte hac est:
ut corpa calida humida et sanguinea: et q̄ sunt
caloris viuidi: et p̄filiū iuuenes et qui vtunt
carnibus et vino sepe flobotomia v̄tā plus vel
minus fin repletionē et sanguis multitudiez:
et crans p̄ditionē: et rō est q̄ corpa talia maiōi
subiacēt piculo cētis parib⁹: qm̄ corpa humōes
putredini magis p̄ati sunt. Itē sepe vtant eua/
cuatioēs p̄ farrantiā cū pillulis q̄ statim describē
tur. Alia vero corpa q̄ nō sunt talis cōpleri
onis nec etatis nec regim̄is flobotomia n̄ v̄tā
tur: s; euacuatione v̄tā singulis dieb⁹: aut sal
tem d̄ itio in itū cū b̄mōi pillulis: q̄ a doctoz/
bus oibus p̄ cētis farrantiis i p̄fuatione a pe
stiliētia marie cōmēdant. Descriptio h̄ ē. Re
cipe aloes sulcultrini p̄tes duas croci mirre añ
ptē vnā inco:porē cū pauco vino albo odori
fero: et foment pillule: de qbus corpa robu
sta et repleta assumāt. 3. i. minus v̄o repleta et
solubilia facile assumant. 3. 5. aut tertia. Nec
pillule humiditates cēticas euacuant: et a pu
trefactione humores bonos p̄fuant. Euacua
tis autē supfluitatibus p̄me digestiōis et s̄ de
puocent̄ s̄ternutationes tres vel q̄tuor cum
pulvere elebori p̄iretri et cubebaruz añ. 3. 5. et
miskeant. Item fiant gargarismata omni ma
ne et post dormitiōē diurnā p̄fuctis dormire
de die cū aqua frigida et aceto p̄mitta: p̄ narcē
autē attrahat aq̄ rosata cum pauco aceto: et cā/
phora p̄mitta. Et h̄ de euacuationib⁹ sensibili
bus. Euacuationes v̄o insensibiles sūt frica
tiones q̄ fieri dñt p̄ totū corp⁹ et marie ad dor
sū et brachia añq; de lecto surgant. P̄dectinati
ones lōge sūt postq; surrexerint: et supfluita
tes depossuerint. Et hec de medicinis corpus
alterantib⁹ et euacuantib⁹. medicine v̄o alte
rātes et a corruptione p̄fuentes sunt: sic tyria
ca magna andromaci: q̄ nō dz cē recēs nec ve
rusta sed mediocris. Iuuenilis recens ē vsq;
ap̄ tres annos. p̄ v̄o triginta annos vetusta
dr: et de hac quisq; sepe sūmat. De vsu autem
tyriace inē alios auctores inq̄t Valien⁹ q̄ qui
cūq; hac arbidota sepe v̄tā: pestilētie piculū su
gū: et i libello d̄ tyriaca ad p̄dāp̄bilū asie p̄nci
pē in titulo: multas d̄ tyriaca p̄ pestilētiā lau
des describit. Simili et Auicenna in suo de
vtutibus cardinalib⁹ tyriacā plurimū p̄ pestē
cōmēdat. Nota tñ q̄ nō ē s̄amēda tpe ma

gni caloriz: et si necessitas cōpelleret et sūmer
tur sūmatur cū succo arātij: aut cum vino gra
natoz doz ci⁹ sit. 3. i. l. 3. i. 5. Et h̄ sufficiat q̄z
tūm ad hanc ve. q̄nā puto notandū: qm̄ illaz
approbanissimā summi medici aiunt: et v̄tra
diderunt rescripti. Quomus tñ b̄ndictū Ihe
sum et eius dulcissimā matrem omnesq; ci
ues celestes: vt talib⁹ nō indigam⁹: q̄re et.

Et flagella vilia sint. Conclusio scda.

Leipe fam p̄clonē v̄z. Et si flagella

a cō: pib⁹ nocua videāt: m̄lre tñ ex ide
vilitates generant. Vbitus ingra
mus ve. Prima ve. ē ista. Vñ oriū infir
mitates corporales. Scda ve. an impacien
tes increantur aliquid apud deū in suis infir
mitatib⁹. Tertia ve. ē ista. Quot sunt bōa
que consequūt pacientes in suto infirmatū/
bus. Et tū ad p̄nam l̄z p̄fisci in p̄ncipij
egritudinū ostendēt p̄līmū elaborēt: tñ fin
verā thelogozum doctrina dīcīm⁹ p̄t i s̄imaz
cām corporalū infirmatū aie cē egritudinez
facit. c. cū infirmitas. de pe: et re. vbi dī. cum
infirmitas cō: palis nō nunq; i. aliqñ ex p̄cō
pueniat dicte dño languido. vade et ample
noli peccare: ne deteri⁹ tibi p̄tingat et c. Et re
cte dicit aliqñ siue nōmūq; qm̄ non sp̄ infirmi
tas corporalis et p̄cō puenit: sed ex pluribus
occultis iudiciis. 7. q. i. cū percussio. vbi dī
cū percussio venit: an p̄ vindicta: an p̄ purga
tione aie i h̄ dei iudiciū igrat et c. s; d̄ h̄ p̄fide
ratōe seqnti: Relinqt ḡ p̄ p̄clonē q̄ infirmi
tat⁹ corporal potissima causa ē infirmitas ale
et p̄pterea i codē. c. dī: vt cessāt cū cesset effe
ctus qd̄ ē vulgari⁹ puerbiū: et ponit i. c. cum
cessāt. cē d̄ appella. Vñ nō. doctrina colligit
q̄ ad sanitatē corporis recuperādā: p̄ sanitas
aie iducēda ē: et rō ostēd̄ i. d. c. cū infirmitas
i fi. vbi dī. Et cū aia sit m̄lto p̄ciosior: cor
pori sub iurminatiōe anathemat⁹ p̄hibēus
ne q̄s medicoz p̄ corporali salute aliqd̄ egro sua
deat qd̄ i piculū aie puertat: h̄ ibi. Et h̄ eadē
rō. s. q̄ aia ē p̄ciosior corpe h̄ ē. i. q. i. c. p̄ci
pim⁹. et. 23. q. 4. c. si h̄ēs. et. C. d̄ fa. san. ec. l.
fācīm⁹. i. fi. Et dīc̄ Inno. h̄ q̄ h̄ statutū nulla
p̄t p̄ria p̄fuctudine tolli: cū p̄ternat aie salutē: et
p̄ p̄nā trāsgressor mortali⁹ peccat vt i. c. illud
d̄ maio. et obe. Et ad h̄ facit. c. solite benigni
tat⁹ affectu d̄ maio. et obe. vbi sic dī i fa col.
Nō negam⁹ qm̄ impator p̄cellat i tpalib⁹ illos
dūtatar q̄ ab eo recipiāt tpalia: s; i spūalib⁹ p̄ d̄

D ?

rifer antecellit q̄ t̄āto sūt ipalibus digniora q̄z
to alia preferit corpori t̄ē. b̄ ibi. Et b̄ sufficiat p
p̄ma veritate. Et ad sam ve. l3 d̄ b̄ s̄ di
rectum b̄reuit̄ in istā s̄māz ponit b̄mā Tho.
t̄ cōit̄ oēs q̄ tribulationes dū sūt aliqd̄ patiē
tēs meriti rōnē h̄nt: nō at̄ si nō h̄nt: vide de b̄
s̄. Et ad tertiā ve. dico q̄ l3 viri patiētes
ples colligāt ex infirmitatib̄ eoz fructus tamē
tres ad p̄s̄a describam̄. Prim̄ enī fruct̄
d̄r aie p̄seruatio de pe. di. i. dicis. documentū
habet: qd̄ nocet corp̄i inuat sp̄m: t̄ q̄ inuet ibi
dē oñdū. Egritudo inqt̄ carnis p̄ctm̄ expellit
i. a p̄o p̄suat. Audi pulchrū dēi Aug. lt. d̄
aia. Quosdā inqt̄ p̄s̄a s̄ da multa peccat̄ pos
se: flagellat̄ eos infirmitate corp̄is ne peccent:
vt eis vitilus sit frangi laborib̄ ad salutē q̄z re
manere iculumes ad dānationē. Et Breg.
vt p3 de pe. dif. i. si p̄ctm̄. David in fi. sic ait.
Ab electis enī suis inqt̄atū maculas studz tē
porali afflictione tergere q̄s i eis i p̄pctū nō
vult videre: h̄ ille. Sed s̄ fruct̄ d̄r p̄suatio
q̄ infirmitas hoīem in dei gr̄a p̄suat. a. l. oī.
i. audi. Iudulū. Libent̄ inqt̄ gloriabor in in
firmitatib̄ meis: vt inb̄iet i me v̄tus x̄pi: et
ibi. nā v̄tus i infirmitate p̄ficiē. Tertī fruct̄
d̄r expurgatio. Audi aug. lib. d̄ decē cordis.
Melior inqt̄ ē modica amaritudo in faucib̄:
q̄z eternū tormentū i viscerib̄: q̄z si dulcia q̄ri
mus necē ē vt amara tollerem̄. audi t̄ bern.
Passiones inqt̄ huī t̄p̄is nō solū nō sūt p̄di
gne ad p̄mā q̄ expectam̄ se nec ad purganda
p̄cā q̄ cōmissimus: nec ad cōpensanda b̄nficia
q̄ recepim̄: nec et̄ ad redimēdas penas quas
meruim̄ h̄ ille. Nec sufficiant ad p̄s̄a: qm̄ et̄
in seq̄ntibus aliqua subiungem̄: q̄re t̄ē.

Quod non oēs corporali flagellati dicen
di sunt peccatores. Conclusio tertia.

Ecce tertiā cōclusionē v3. Et si ple
a ruz vitia carnis infirmitatib̄ puniāt
recta in p̄s̄a sp̄s̄ ista nō ē. Istos aut̄ il
los cernim̄ corporali flagellari: q̄ oēs p̄ctōres
d̄nt iudicari. Vbi tres in gram̄ ve. v3. Id̄
ve. ē q̄duplex ē tribulatioz gen̄. Secda ve. ē
an d̄ oib̄us q̄ accidūt sit reddēda rō. Tertia
ve. ē q̄re potius corporali flagellent̄ bōi q̄z ma
li. Et ad p̄mā ve. dico q̄ mgt̄ t̄ doctor n̄
oēs nos ad iuitās ad p̄secutiōes t̄ passiones
p̄simas tollerandas ait. Ad al. i6. Qui vult
venire post me abneget semetip̄m: t̄ tollat cru
cē suā t̄ seq̄t me. Sup̄ q̄ vbo. b̄ ē diligenti nō

tandū q̄ q̄duplex ē hoīum gen̄ x̄pi crucem
portānū. qdā enī illā portāt inuolūtariē: qdā
ipatient̄: qdā patient̄: s̄z p̄digne: qdā patient̄
s̄z inocent̄. Quidā dico crucē x̄pi portāt: s̄z
involūtariē: t̄ hi i Simone circonco figurāt. vñ
t̄ illū angariauerūt: vt tollerēt crucē eī vt aut̄
euangelistē oēs: t̄ hi sūt incipietes q̄ delectati
onib̄ mūdi offuscati deuī a tremue recto: cō
scie stimulis crebrisq̄z angelicis t̄ diuisio lustra
tionib̄ cōmoti quodāmo angariant̄ vt christi
crucē tollant̄: audi Breg. n. pastoralī. Via in
qt̄ dei inchoantib̄ angusta ē: t̄ p̄fecte iā vñ
tibus lata. Et dura sūt q̄ vñ sp̄ualit̄ aio p̄o
ponim̄: t̄ m̄ onus dei leue est: postq̄z b̄ se re
ceperim̄. h̄ ille. Ad al. i6. Augū enī meū sua
ue ē: t̄ onus meū leue. Quidam scdō loco
x̄pi crucē ferūt ipatient̄: affines latroni puer
s̄: t̄ hi p̄ctōres oēs sūt dēi in eoz infirmitati
bus blasphemantes. ps. Acuerūt linguas su
as sicut sp̄entes t̄. t̄ idē posuerūt in celo os
suū. s̄. dēi t̄ scdō blasphemando: t̄ lingua eoz
transiit in tra. s̄. diē t̄ horā maledicendo: d̄ q̄
rū puer sa p̄ditione t̄ culpa. audi Augu. sup
illud Ad al. 26. blasphemauit. Nō minus iqt̄
peccat̄ q̄ x̄pi blasphemant̄ regnantē in cel̄ q̄z
q̄ crucifixerūt cū ambulāt ē i tris t̄. Qui
dā crucē ferūt patient̄: s̄z p̄digne: vt latro bo
nus: t̄ hi sūt oēs p̄ficiētes. audi Breg. in li.
mora. s̄. lagella inqt̄ bonoz: aut vitia p̄petra
ta purgāt: aut q̄ poterūt p̄petrari futura deui
tāt. Quarto qdā fuerūt patient̄ t̄ inobedi
x̄pi affines effecti: t̄ hi oēs p̄fecti sūt. audi bie
ro. Quis inqt̄ sine patia coronatus ē: t̄ parū
infra. Ecce abel iustus a fr̄e L̄ain iniq̄ occidi
tur. Isaac ab Ismabele filio ancille p̄secutōz
patit̄. Joseph. inocēs i lacū mittit̄: t̄ affib̄ ne
q̄ter vedit̄. Moyses p̄fuḡ t̄ p̄egrin̄ i aliena
tra morat̄. David p̄secutionē a Saul iuidia
stimulātē grauāt t̄. t̄ plures tā noui q̄z vete
ris testi enūerat̄ b̄ flagella inocēt̄ tollerasse:
q̄re t̄ē. Et sic p3 p̄ma ve. Et ad sam ve.
dico q̄ h̄ac difficultatē tangit̄ glo. in. c. si q̄n d̄
referip. sup̄ vbo rōnabile cām. i fine. vbi sic
ait. De oib̄us rō reddi d̄z si pōt: sed q̄nq̄z p̄i
potentiā alio p̄tingit̄: vt. l. nō oīum. ff. d̄ legi.
23. q. 4. c. nabuchodonosor: aut q̄ non iniecit
nra qualiscūq̄z sit rō illa: vt. 23. q. 4. c. d̄ t̄r̄ijs
t̄ dicto. c. nabuchodonosor. Nos vbo p̄dicta
vba glo. pōderātes: ita d̄ mēte doct. decreta
lium dicim̄. Primo q̄ d̄ bis q̄ ad diuinā

spectat paise volutate cāc rō reddēda nō ē vī i
 d. c. nabubodonofor. in glo. alleg. 2° nō co
 gimur reddere rōnē d' his q' i pncipis volūta
 te: s; sufficit p rōne volūtas: vt. l. 2. ff. d' pñi /
 tutionib' pñi. 7 ita loquit lex. nō oīum. ff. de
 legib'. vñ h' regula sumit q' supior q'stū ad ea
 q' ad suū offm spectant pōt sine cā pēipe. vanū
 enī ē 7 ridiculū dicē superiorē sine cāc reddūt
 one pēipe nō posse vt dicē Inno. i. c. ad aures
 d' pñibus ordinandoz. 3° dicim' q' d' his q' i
 ingenio vel rōne nālī pñstūt. rō reddēda ē:
 7 sic intelligit caplm si qñ d' rescrip. vbi aler.
 3. sic epō rauenēsi scribū. d. Si qñ aliq' ruc fra
 turian dū iugm' q' aiūm tuūz erat pare vident
 turhari nō debes: 7 infra. Qualitatē negocij
 q' tibi scribif diligenti pñderās: aut mādatum
 nīm diligenti adimplēas: aut p lras tuas: q're
 adimplere nō possis rōnabilē cām pñendas: qz
 pacienti sustinebim'. si nō feceris qd' pua nob
 fuerat isinuatiōe suggestū: h' ibi. Ecce quō his
 vñbis papa ondit reddēda ēē rōnē. f. d' his
 q' ingenio vel rōne nālī cōprehendūt: ita cōit
 doc. erponūt dēū. c. si qñ. d' rescrip. Vñ crē /
 pli cā ponam' q' q'rat q're introducta ē vsuca
 pio. rō i p'mptū ē. f. ne dina sint i icerto: vt. l.
 i. ff. d' vsucapio. L' d'istit enī rō h' i rōne nālī.
 Sed si q'rat q're pñstū fuit triennū: 7 nō mat'
 vel minus tps: certe h' rō reddi non pōt: q' in
 pncipis pñstūt volūate. ad h' lex. i. §. pueritiā
 ff. d' postulando. Sic d' oibus filib' intelligen
 dū ē. Et h' sufficiat p pñti ve. Qm' ad tñaz
 ve. dixim' plura i h' ope. rōnē tñ. Gregorij i
 lib. moral. audī. Pēna inqt inrogat si quis
 qetē vacū amat. Mā vt f' fido. d' sumo bono
 ait. In pspitate incerta amicitia ē: qm' in pspi
 tate tñ diligit: nescit an psona: an pspitas di
 ligat. Et Bern. ait. L' grūdines corpōz ex
 pimenta sūt mentiū: 7 pā. Qui seminat inqt i
 lachrymis i erul. me. 7 recte seminant ait: qm'
 semē l' i se parue sit q'stūtatīs. Vtute tñ sol' ad
 intū i magnā videm' crescē plantā: sic 7 egri
 tudo 7 alia quis tribuatio: l' i se breuius 7 tran
 sitoria sit: Vtute tñ solis spūalis q' xps ē i arbo
 re grādē crescēs: celū scandē facit. Audi apl'z
 ad 1° cor. 4. c. qd' inqt i pñti nob momentancū
 ē 7 leue tribulatiōis nre: sup modū cñne glo
 ric pond' opaf i nobis: qd' 7 xps discipul' edo
 cuit. Jo. i. 6. d. Mūd' gaudebit: vos vō cō
 tristabimini: s; tristitia v'ra v'iet in gaudium
 Et Adar. 5. Beati inqt q' psecutionē pacium

tur ppi iusticiā: qm' ipōz ē regnū ce. q're 2°.
 Et hec sufficiant p pñti conclusionē.

De flagellis tpalibus. Consideratio. 3.

Ertiloco quali

ter hūanū gen' tpalit' flagellam'
 videam'. Vbi tres more solito
 pñones subiungam' v3. 1° d'
 d'co ē ista. Sic corp' alit' peccātes deus iusto iu
 dicio corp' alit' flagellat ita: 7 tpalib' abutētes:
 tpalit' guerris. f. 7 spolijs iustissime castigat.
 Scda d'co ē ista. Mō ē icōueniēs dīno iudī
 cio vt filij puniāt ppter pctā pentū. Tertia
 d'co ē ista. Iustos scōsqz dei amicos debem'
 deuote orare: vt talib' tpalibus deū depcētur
 vt nos pñores cesset flagellare.

De guerris 7 depopulationib'. L' oclū. i.

L' cepe pñā pñone v3. Sic corp' alit'
 peccātes 2°. Vbi tres ingram' veri.
 v3. 1° d' ve. ē ista. Quō tpalib' reb'
 abutētes iusto iudicio castigant. Scda ve. ē
 ista. Quare de' tantā stipendarijs tribuit pñā
 tē. Tertia ve. ē ista. An dñi adinuicē bellā
 tes mortalit' peccēt. Qm' ad pñmaz ve. dico
 q' 7 si generalit' oēs tpalib' abutētes guerr'
 7 subuersionib' alijqz tpalib' telis castiget: tñ i
 ter oēs hāc misā Italiā in stipendarioz ma
 nus annis iā plurimis letabil' tradidit. Ad
 cui' ve. declarationē ē sciendū q' sum' misā
 corp' de' multis iā seculis hāc miserā Italiā
 cernēs in tot tantisqz vanitatib' obutū: vt in
 balcijs 30 nectis trūpalis cāpanulis 7 h' i quo
 sit vt plurimū offendat: 7 maxie i tēplis 7 die
 b' sacris nō pñnuat tñ in ira mias suas: s; cū
 plures sue Vtatis buccinatores vanitatū oī
 um cateruā explozantes: 7 eoz scīs pñicatiōi
 busa mentib' excecatis extirpātes: 7 ad verā
 honestatē vñbis 7 fact' iuitātes p hāc ipsā misā
 rimā Italiā seminavit: s; cū vñbis nō pñcēt:
 7 subfanari suos ei' cernēt pcessu dñs ad v
 bera: 7 caipsa i pie vbi maiores repit vanita
 tes: habundanti' guerrarū multiplicauit acer
 bitates. Q infelices ppli vbi h' sūr: pulsant 7
 obaudiūt: expurgiscūt 7 obdormiūt. Isa. 28.
 Māda remāda: māda remāda: expecta
 reexpecta: modicum ibi modicū ibi. i. nullum
 apparet penitūdis signum. Q ciuitas. M. o
 pplē supbe. o gēs sine fide audi 7 erige aures
 ad Isa. vba. 47. Audi inqt h' delicta bitans
 pñident: qz dicit corde tuo ego sū: 7 nō ē pter

mortali culpa excusant. 13. q. i. c. qd culpā in
fi. et si vbi Aug. 3. māchecos vbi sic dr. Vir
iust? si forte ē sub hoīe sacrilego militet recte
p̄ illo iubēte bellare: eiusdē pacis ordinē ser
uās: qz sibi iubet: vñ cē 3. dei pceptū: certū ē
vel vtrū sit: certū nō ē: ita vt fortasse reū faciat
regē iniquat. ipandi. Innocētē at milicē ostē
dit ordo fuit di: h ibi. Seda vi. ē q. qñcūqz
bellātes iussu dñi: et sic i gref. si recta in iten
tione mouent: vt pacis acqrede et reipublice cō
fua de sp meret. 13. q. i. c. qd culpā: et sūt
vbi Aug. vbi s. Quid iniquitē nāl mortaliū
paci accommodat? h poscit: vt suscitandi belli
auctas atqz filius penes pnceps sit: ereqndi
at iussa bellicā militariū dēant paci salutiqz cōi
h ibi circa mediū capli. Tertia ve. ē q. acqre
tes spolia i bello iusto nō tenet rellōni: ex q leg
tur q. si bellū sit iustū: et notū sit iustū cē qeqd
ex s. olys recepit reititue s̄b pene dānationis
eīne tenet: nec eos excusat obediētia pncipis
qz o3 deo mag. obedire qz hoib? sec? at in du
bitis vbi. s. dubitat an illō bellū licitū sit. nam
pp̄ dñi obediētia excusaf: l3 dñs male p̄cipiē
de peccauit: vt p3 ep̄sc̄ i. d. c. qd culpā i fi.
Et hec tibi anima sufficiant pro presena con
clusionē.

De pena filiorum. Conclusio secunda.

Ceipe fam p̄lone v3. Nō ē icōuēi/
a ens dñe iudicio. vt filij puniāt pp̄
pcā p̄ntū: vbi tres ingram? veri. v3.
p̄d? ve. ē ista. vtrū pcā p̄ntū et prior? ori
ginalit i posteros trāscāt. 2^a ve. est vtrū filij
iuste pūiāt: vñ pūiri possit pp̄ pcā p̄ntū. 3^a
ve. ē ista: qz si cāe ppter qz qz puniri et flagel
lari pōt. Quid ad p̄mā ve. dico. q. l3 h mā a
doctorib? nris vñtlet: et dēa mgi sniaz. dist.
21. secūdi vsqz ad dist. 30. describē conetur: et
plura plures posteris i doctrinā relinqrunt m
ad p̄ns qdā dēā bñ Thō. in. q. d. p̄cō mibi p/
fecto grauisima notare dēreui. Est q. nōndm
fm cūde p q. gnāns vniucūz nām suespēi
cōicat gnāto. h p3. 2. d. aia vbi dī. Mālis? mūz
enī opū qñqz nō s̄t orbata: neqz gnātionem
spontaneā hñtia ē gnāre sibi alter? quale ipsūz
ē: vt hō hoīem: planta pl antā. Et notant dī
generās vniucū pp̄ equoca: q. talia nō gene
rāt p se: s3 p accūs: vt colligit a cōmētatore ibi
de cōmentio. 33. Vbi nota fm cōionē p̄ hōrū
doctrinā q. dupliciū sumit generatio. vno mō
ex aliena mā et extrinseca s̄bā sic ignis ex cōbu

stibili gnāt ignē: et dē hac nō itelligit hec. Alio
modo ex propa materia et intrinseca s̄bā vni
te aie ua q. vniute aie illa materia subitātia ti/
at semē generationis. Et hoc pot ē trib? mo
dis. Vno? vt accipiatur ista generatio ppa
gatione illius materie per motum localem: et
fā hunc modum coitus potest dici genera
tio. Alio modo potest accipi p dispone pp̄
goni: sic illa q. sit in matrice: Alio p aie iro
ductione: et ista p̄prie dī gnātio. Et i qñbz
hōrū modorū pcurrit vniū vegetaria. p nāqz
vegetaria p̄ris s̄pat supflūū alimētū: et ipsūz
collocat i determinato loco. 2° vegetaria mris
cū adiutorio qñtāt et vniū exīnū i semine: et
ino iroductio seq̄ forme: s3 ista omittam? h
posui ad clariorē notitiā generati vniucū. ex
q seq̄ q. generās vniucū ē: qñ generās et ge
nitū s̄t s̄lia i spē: et generās equocū qñ dīsum
lia sūt d vniucūz ḡ itelligēcū ē h. 2° nō s3
eunde bñ Thō. ibidē q. generās vniucū si
cut cōicat gnāto s̄ā spēm: ut hō hoī: plāta plā
te: sic cōicat vñ oia accūs q. p̄. quā ip̄z. Vñ
sic hō gnāt hoīez: ita risibil? risibilē. Et li repi
atur hō for? nāc. i. q. vñ gnātis sit potēs et
vigorosa gnābit hoīem s̄ilem nō solū i spē: s3 et
qñtū ad qñtates corpis: vt alb? hō albū gnābit
hoīez: et magn? magnū: et sic d alijs: vt frequ
ter p̄git. Et notat dī qñtū ad qñtates corpis
q. generās nō cōicat genitū qñtates aie: nō enī
grāmanc? grāmancū: aut phisic? gnāt phisicū
et sic d alijs. Adis sic notat accipiat p̄ stat? p/
rū p̄cū i statu inocētē. s̄ ut enī i p̄mordio cō
ditiōis hūane gratū qdā domū p hōi diuini
tus datū: nō rōne p̄fōe sue tñ: s3 rōe totū hūa
ne nāc ab eo deriuāde: qd donū iusticia origi
nāl dicebat: q. q. d. vñ seu iusticia nō solū in
aia intellectiua s̄debat: s3 diffūdebat i vñtes
s̄cūtiuas: ita q. nō solū vires aie inferiores rōi
obediebāt. i. p̄i supiori: s3 et oēs vires corpis
eidē subijciebant: vt qeqz nec vellēt aut erq/
rerēt qd rōni supiori derogasset. Q. felix iste
stat? Et q. seq̄ q. h iusticia origial duplici rō
ne trāsisset i posteros. p q. h donū ex dei mu
nē nāc p̄ois seq̄bat: l3 nō ex ordie nāc. 2° q.
trāsibat vsqz ad corpis vires: qd p gnātionē
tradūcīt: vñ si adā i statu inocētē filios gnāt
set iusticia illa repta i carne i ip̄os vñqz descē/
disset. Et q. filij p p̄m dono illo sublato rōna
bilit acū ē: vt et p̄m corp trāscait in posteros.
Adō ad p̄positū nre ve. dico q. nullum pec

Ecce tertia de nonē. v3. Iustos scōs /
q3 dei amicos debem⁹ deuote orare vt
talib⁹ ipib⁹ deprecant⁹ deū vt nos cesset
flagellare. Vbi tres ingram⁹ vi. Prima
vi. est ista. an mali sp sunt a bonis tollerandi.
2^a vi. est ista. an sp appetit⁹ vindictā sit petitiū
morale. 3^a vi. est ista. an sci vnq3 d iurijs
vindictā fecerint. Quid ad pma dico f3 b m
Tho. fa se. q. i. os. q. male sp a bonis tollerari
di sūt: in eo q3 ab eis iurias pphas patiēter su/
stinēt fm q3 os. Hoc etiā dcm pbat p glo. sup
illud Lant. 2. Sic lilii inter spinas vbi sic dī
nō sūt q bon⁹ malos tollerare nōn potuit. Et
notāter dī pphas iurias: q3 de iurias tollera
re nō debem⁹. audi Criso. sup Mat. h. In in
iurijs pphs cē quēpiā patiēte: laudabile est:
Iurias at dei dissimulare nimis ē ipiū audi
bonū ter. 23. q. 3. c. si ea. vbi dī. Si ea q3 de⁹
offendit: inseq vel vltis differrim⁹ ad irascē
dū vnq3 diuinitatis patiētiā puocam⁹ et idēz. c.
ea vindicta. Et ppter hanc cāz de⁹ ipse multū
delectat in correctōe maloz: vt in. c. si q3 ea /
de cā. et qdē. et bona regula ponit eadē cā qdē
qnta in. c. nō ē. et in. c. q malos. q qūq3 iuste
malos occidit dei mīster ē. audi ter. q malos
et sūt vba Hiero sup Ezech. Qui malos iqt
peccat i eo q mali sūt. et h3 eam in dēcōis. i. po/
testatē vt occidat pessimos dei mīster ē. Illū
mī oēs iusticiā mīstrātes diligēt antēdāt: vt. f.
pessimos corrigāt et iudicēt sine aīo vīdicādi.
In nullo. n. pncipe vīdicā laudabilē ē. d postu
latōe plator. c. i. sup vbo vltis. i. gl. vbi gl.
ponit hec vba ad lraz. Vñ dcm est de cesare.
Qui vicijs sp: vt vicijs peccare possis. Parecere
pstrat⁹ sit nobilis ira leōis. tu q3 fac hīc: q3 q3
dnāris i orbe. h ibi. Regula igit i hac vitate
accipiam⁹ q pphas iuria svt pphas nūq3 vin/
dicare debem⁹. S3 dicas o pr Amb. dic mibi
Iste mibi tāta dāna iulit: et q3 p me vīdica
bit. Queris a me h aīa mea. audi Pau. i. ad
Ro. 12. Da mibi vīdiciā et ego retribuā dicit
dn̄s. et pma ad Thi. 4. vider ē dn̄s de oibus
his. et hec volo sufficiāt p pma vi. Quātū
ad sam dico fm bñ Tho. vbi s. q3 si intētiō
vīdicātijs vī vīdiciā appetētijs: vī malū im
precantijs pncipaliter ferat in malū alterius de
q. f. vīdiciā sumit: vel appetit vī impet⁹ et in
hac ipsa intētiōe pstat: cū hoc ad odiū pūeat
et charitati repugnet: claz est q talis mortali
peccat. si vō ei⁹ intētiō in aliqd bonū proximi

ferat: vīputa ad emēdationē vī peccātijs corre
ctionē et ad iusticie pseruationē et ad dei bono
rem et sibi alijs circūstātijs poterit tūc vīdici
ta fieri et optari. S3 de hoc clare in sequēti ve
ritate. Quātū ad tertiam vītate dico q sic
Audini voces scōz Apoc. 6. Vidi sub altare
dei aīas infectorz ppter vbu dei et ppter testio
niū qd habebāt. et clamabāt voce magna dicē
tes. Vsq3 quo dn̄e scūs et verus nō iudicas et
nō vindicas sanguinē nostrz de his q habitāt
in terra. i. inter terrenas affectiones. Et date
sūt illis singule stole albe. et dcm ē illis vt rege
scrēt adhuc temp⁹ modicū: donec cōpellantur
cōserui corz et fratres corz q interficiēdi sūt hī
illi zc. Ecce his vbis audis scōz voces sub
altari. i. sub altare que xps ē vīdiciā in stan
postulātes. Et vt aliquoz etiā hac in vīta ex
empla videam⁹ lege. 4. Reg. 1. itelliges Ade
liam sup eos q ipsum cape venerāt ignē scēt/
se descendere. Et. 4. Reg. 2. Heliseus ppe
ris. ipsū deridentib⁹ maledixit. vide historias
Siliter et Siluester papa eos q ipsū in exiliū
destinauerāt exēdicauit. 23. q. 4. c. Vulfari
vbi dicitur tertus. Vulfisani patrici milib⁹ mā
dauit. i. rogauitne ad se venire pacifice p q
busdā ecclesiasticis dispōmb⁹ in pallatiū pnci
pis. Et ad pmi et fm velū. i. camerā retinuit
oēm clerū et pplm q mecū veniebant. et nulluz
pmisit introire nisi me solū et Vigiliū diacnū
nfm me vō vī retēto: et an p dicitū Patricium
deducto miserāt me exiliū: in q sustēto: mō pa
ne trbulatiōis et aq angustie ego m nec dimisi
nec dimitto. ppeca offm meū: s3 cū epīs q3 cō/
gregare potui eos q talia erga me egerūt exēdi
caui. h ibi. Plures alios posset adducē text⁹
et exēpla ista mī ad pns sufficiāt gnālē m hāc re
gulā pono q qūcūq3 iuria ppe psonē i dei ec
clesie et pimi correctōe redūdaret pculdū: io
vīdicare licēt vt i deis exēplis si pscruterē: li
qdissime pstatbit. Inde. ps: aiebat. O de⁹ iuc
niat man⁹ tua. f. vltrix oib⁹ inimicis tuis. de
xtera tua iueniat oēs q te onderunt: a q liberet
nos ihs xps h p grāz et i futuro p glā. amen.

¶ **E**ria 5^a ante dn̄ice vmo i ordie trigēsim⁹.

Ecce defunctus

efferebat fili⁹ vnicus matr⁹ sue
Luc. 7. Si ptes optimi i supio
rib⁹ rex materijs diligēt i fuda
uim⁹ in hac de q ad pns vmo hīd⁹ ē tāto autē.

ius imorādū arbitro: q̄sto p̄ccis p̄mescēda
ē. hic oēs tā diuites q̄ paupes: docti ⁊ ignari
potētes ⁊ ibecilles: ⁊ vniuersa viuētū gnā si
nē suū p̄cipiēt: ⁊ diuersū cognoscēt exiū: testā
te p̄pha. Quis est hō q̄ uiuit ⁊ non videbit
mortem. Audi Bernar. in sermōe de morte.
Quid inq̄t in reb⁹ humanis certū morie. qd
hora mortis incertū: nō miseret cuius nō di
uitias reueret. nō generi cuiusq̄. non morib⁹
nō ipse deniq̄ parit etati: nisi q̄ senib⁹ ē i ia
nuit: iuuenib⁹ aut in insidijs. hec ille. Inde i
hui⁹ rei signū ⁊ doctrinā: i hodierno cū āgelio
adolescēs mortu⁹ portat⁹ ad tumulū lachrymā
tibus oib⁹: ⁊ p̄sertim vidua m̄re: miro q̄dam
mō describit⁹ cū dī. ecce defunct⁹ ⁊ c. In quib⁹
quidē vbi de flagellis corporalib⁹ vī sūt in
firmitates corporis. ⁊ ipsa mors agendū duri
mus. vbi tres p̄siderationes faciamus. v3.
Mortis tremebundam obscuritatem.
Mortis stupendam nunciabilitatem.
Mortis prudentissimā studiositatem.

De tremebunda obscuritate mortis p̄side
ratio prima.

Rimo inq̄s mortis q̄ ē corporis vltimū
p flagellū tremebundā obscuritatē videā
mus. vbi tres p̄lones more solito fa
ciamus. v3. p̄ma p̄lō ē ista. Esti hō post
petnū p̄ime sint inflite pene ⁊ corporis āgustie
mors tū ē inter oēs acerbissima. Scda cōclō
est ista l3 homo semp fuerit mortalis: nūq̄ tū
mortu⁹ fuisse si in eo māsisset iusticia origina
lis. Tertia p̄lō ē ista. p̄dostq̄s hō perdidit
sua culpa iusticiā originālē: q̄stūq̄s de ligno
vite comedisset: vitam nunq̄s fuisse cōsecut⁹
immortalitatem.

De acerbitate mortis. Lōclusio prima.

Ecipe p̄mā p̄lōnē. v3. vī. s. vbi res
a ingram⁹ vī. p̄ma vī ē ista. quotu
pler ē mors. Scda vī ē ista. quotu
pler ē figura mortis. Tertia vī ē q̄re mors
certa est ⁊ dies mortis incertus. Quantum
ad p̄mā dī: o q̄ triplex ē p̄ncipalis mors. v3.
corporalis spūalis ⁊ tp̄alis. Adors corporalis est
cōiūctōz sepatio. duo aut maxime cōiūcta sunt
aia ⁊ corp⁹: q̄ aie ⁊ corporis sepatio mors est de
quo ap̄s ad Heb̄ic. 9. c. ait. Statutū est hōi
semel mori. ⁊ Ecclesiastes. 9. Nemo ē qui sp
vinat. ⁊ c. 2. Adonū inq̄t doct⁹ p̄ter ⁊ indoct⁹
⁊ idcirco tenuit me vite mee vidētē mala vni
ueri l3 sub sole. ⁊ Ambrosi⁹ in examerō. Mu

di nascimur oēs nudī morimur nulla discre
tio inter cadavera mortuoz. nisi forte q̄. 19
fecerit diuīū corpa distēta luxuria ⁊ c. Simili
tudine aut hāc intelligas q̄stū ad corpus disso
lutionē: nō q̄stū ad aiam rōnālē: vī quidā dēū
non timentes asserere videntur: vī alias oñ
demus. Scda mors dī spūalis qua. s. mori
unt oēs dānati. ps. Adors p̄ctōz pessima. ⁊
puer. 6. Adors p̄ maliciā occidit aiam suam. ⁊
Ezech. 18. Aia q̄ peccauerit ipsa moriet. in q̄
ne p̄iret hortabat⁹ p̄pha dicēs. Ne p̄das cum
ip̄is de aiaz meā ⁊ cū viris l3guinū vitā meā
⁊ c. 3. mors dī tp̄alis ⁊ hac morte ip̄te q̄sq̄
religios⁹ mōach⁹ ⁊ q̄sq̄ deo i scā obfuitia mi
litas mori studeat ⁊ p̄uret. O fr̄es mei. o ve
ri religiosi vos ipsos in h̄ mūdo pinute vī iter
nū viuatis. ⁊ triplici vos gladio p̄cutite videlz
gladio castitat⁹. 3 vitā luxuric: gladio paup̄
tis 3 vitā auaritie gladio obediēcie 3 vitā sup
bie vīa. n. oīz inq̄z i istis trib⁹ consistit. 1.
Jo. 2. Omne qd est in mūdo. i. in mūdānis
hoib⁹ aut est p̄cupiscētia carnis ecce vīa luxu
ric: aut concupiscētie oculorū. ecce vīa aua
ritie: aut supbie vite. ecce vīa supbie. Audite
religiosi mei aplm ad Lolo. 3. c. Si cōsurre
xistis cū xp̄o que sursum sūt querite vbi xp̄s ē in
dextera dei sedēs q̄ sursum sūt sapite nō q̄ super
terra. Adonū cni estis ⁊ vīa vīa abscondita
est cū xp̄o. Lū aut appuerit xp̄s vīa vīa: tunc
⁊ vos appebit⁹ cū ip̄so in glia. Adonūficate er
go mēbra vestra que sūt sup terrā fornicatōz
imūdicā libidine cōcnpiaui malā auaritiā q̄ ē
idoloz seruirus p̄pter que venit ira dei super
filios diffidēcie in quib⁹ ⁊ vos ambulastis ali
qn cū vīuerens in illis nūc aut ⁊ vos deponi
te oīa iram indignationē malitiā blasphemā:
turpē sermonē de ore vīo ⁊ c. Durū p̄fecto q̄
busdā videt⁹ paup̄tatē sectari ⁊ p̄p̄iū nō h̄re.
Audiāt tū textū in decretali cū ad monastēriū
de statu regulariū. vbi dī sic. Lū ad monaste
riū sublacēse. ⁊ infra. firmiter inhibemus: ne
qs de cetero monacoz lincis cam. scis vīerēt
⁊ infra. p̄dohibem⁹ quoq̄s districte in vīute
obīe sub obestatiōe diuini iudiciij: ne qs mo
nacoz p̄p̄iū aliq̄ mō possideat. s3 si q̄ mona
coz aliquid habet p̄p̄iū totū in cōtinenti refi
gnet. Si vō post hec p̄p̄iatē aliquaz fuerit
dēphensus. s. de facto supple habere regulari
monitione premissa de monasterio expellatur
nec recipiat vīter⁹ nisi penitēcat h3 monasticā

disiplinā. Et si pphetas apud quēq; in mōaste
rio inuēta fuerit i more ipsa cū co i signū pdi/
tōis ē monasteriū i sterqlinio subterē: s; q
b. Breg. narrat in dialogo se fecisse. vñ si q
q; fuerit alicui spāl̄r destinātū nō psumat illud
accipere: s; abbat vel pōr: aut cellario assignet
et postea ponit de silērio et mltis alijs pulcher/
rimis pñōnib; q oia cā breuitatē omitto et in
fine capli sic pcludit. Nec estimet abbas q su
perbūda ppetate possit cū aliq monacho dispē
sare. q; abdicatio ppetatis sic et custodia casti
tatis adeo ē āncta regula monachali vt p cas
nec sum pōnser possit licentiā indulgere. hec
ibi. et sūt vba Jnno. 3. Et glo. ibi sup verbo
expellat. ponit aliū puniēdi modū dicens: vel
pōr mitti in arctū monasterij ne euaget. et sic
peniteat et restituat illud. ar. 16. q. 6. c. de la/
pñis et 27. q. 1. c. si qs rapuerit. hec gl. Et sup
vbo in morte. glo. dic. Secū si in vita: q tunc
d; querit i vilitatē ecclē s. de officio ordinari
c. q̄to. r. is. q. 2. c. abbates. Et glo. sup vbo
in sterqlinio. dat rōnē qre h fieri d; r dic q iō
ē. q; decessit in pctō mortali: vt p; i. c. mōachi
et c. sup qdam canonico de statu regula. Et h
duo capla ēr glo. pñm allegat: qñ faciū: mltū
ad ppositū. Et cōcordat bis caplis capl; placuit
et c. nullū mōachū. 2. q. 7. Nullū inq mōachū
talīa vñq; arripiat: nec seclaria aut ecclēastica
negocia p̄urbare psumat: q; mortua ē i talib;
vita cor; rē. et sūt vba palagij pape. et glo. fa
dic mortuos cē qzū ad ciuiles act; et enā qzū
ad dīnos: vt sūt baptizare. sepelire pñiaz dare
et h; i. 16. q. 1. c. q. Ve. s; sp̄ flere debet: h glo. cō
cordat ēr bis. c. qñ velia: velia ē nomē pluriū
ecclēiaz. vt dic glo. et c. q; tua frinitas. et c. se.
et c. nolo vt aliq. et c. se. et c. nō dicat. vbi di
cit ter. nō dicat vos hēre aliqd ppū: s; sint vo
bis oia cōia rē. et sūt vba Aug. de cōi vita cle
ricor. h oia capla pñf. i. q. 1. q. cā breuitatē n
fieri ibo. Hec qzū ad gladiū pauprat; pñet q
oia vā sūt de iure et regularit. Sup q in volo
vt fiat aia mea q mona: h ille d; hēre pprium
cū aliqd retinet sine licētia sui supioris: vt p; i
d. c. cū ad monasteriū de statu regu. sup; nō
tato. s; qñ aliqd retinet de licētia sui supioris p
vñm. iā illud nō d; pprium. et iō in hui; rei si
gnū qñ mor i monachus oia bona illi; repta
duoluūt ad monasteriū. quod nō fieret si illi;
propria fuissent. qñ aut ad affines. aut sic le/
ga fieri deuoluta fuissent. Et hoc videt; sat; oñ

dere dēū. c. cū ad monasteriū. ibi q si pprie/
tas rē. s; hec subtiliori igenio relinqm. Suf
ficiat q q religiosi oēs regulariter viuētes
debet; vñ avariciē se gladio pauprat; occi/
dere. Secū gladi; d; obediētia vñ regula
gnālis accipiat q qlibet p̄fessus in religione
ppū arbitriū in manib; sui supioris ponē d; z
diuinijs: honorb; atq; vniuersis mundi deli.
tijs sp̄ctio. p; hec regula in. c. q̄rūdā. in pñ.
de electōe. l. 6. Obediētia. n. melior ē q; vi/
ctima. de maiortate et obediētia. c. illud et p
pñā nō obediēs plato censet ei; inimicū. dis.
50. 6. ecce in glo. vide de h. s. q. i. c. sciēdū. et
hec sufficiat p gladio obediētiē q supbia extin
guēt. Terti; gladi; religiosor; p vñā luxu/
rie ē ipsa castitas. de q; Micro. in qdā epla. et
quacuq; virtute pollcat; qñscūq; opib; niteat;
si cingulo castitatis carcat; oia p terrā trahis
s; ne sim longior: ista dēā sufficiat qzū ad pñā
veritatē. Quātū ad secūdā dico q multipli
citer mori ē appellāt quidā finē cursus: quidā
falcē qdā vaporis aut nubis iminuz. et vt aliq
sanctoz dēā colligam. audi Job Dies mei
velociorez fuerūt curfore. fugierūt et nō audie
rūt bonū. p̄trāsierūt qñ naues poma pōrātes
Audi. ps. Adhuc sic herba trāscar: mane flo
reat et trāscar: vesp̄ decidat: induret et arescar.
qd; Boe. qnto de pñ. pñ. 6. p̄firmat dicēs
Nihil ē in tpe p̄stitutū qd; sic vitē iminū pos
sit amplecti. tāta ē. n. rex subiecta velocitat; vt
nulli reiternin; dari possit. audi apl; Jaco.
c. 4. Quid ē vita nra: vapor ad modicū parēf
audi illū moralissimū Senecā ad Lucillū epla
4. Et q inq nat; ē ad mortē ducetis. h et h; i
aio vñanda sūt si volum; illā hōi placide ex
pectare: cui; mei; oēs alias iniquitates facit. h il
le. Et ad eūdē epla. 24. sic ait. Admim inq
te illū locū aliq tractasse: nō repēte nos i mor
tē incidē: s; minutat; pcedē: q̄tidie morimur
q̄tidie demit aliq ps vitē. et tunc quoz cū ere/
scimus vitā dēfci ēscit. infantia amittim; dein
de pueritia deinde adolescentia vsq; ad exte/
mū. Quicquid trāsiit tps ipis hūc tps quēz
agimus diē cū morte diuidim; hec ille. et hec
sufficiant pro pñt veritate. Quātū ad tñā
vi. dico q; de hoc plene direximus s; fmo/
ne. 16. tñ tres rōnes assignabim;. pñā rō d; p
ptinua p̄solatio. Secū d; p̄tinua obseruatō
et tētia d; cōtinua meditatio. p̄tina rō d; cō
tinua p̄solatio. audi. Breg. in mox. ad b

252

aut dñs nō latere nos voluit sine nrm diem
 qz nre mortis eē incōgnitū vt dñs sp ignoratur
 sp prim⁹ eē credat. ⁊ tñro qsqz sit seruētio: in
 opatione quāto ⁊ incert⁹ ē de vocatōe: vt dñm
 incertū sumus qñ moriamur: sp ad mortē pa/
 rati venire debcam⁹. hec ille. audi ⁊ Senecā
 ad lucillū. epla. 66. Adors inqt oīuz par ē p q
 venit diuersa sūt. mors nulla maior aut minor
 ē hz. n. eūdē modū in oib⁹ finisse vitā ⁊c. 2^a
 rō dñ cōtinua obfatio: audi Ang. in epla q/
 dam Latet inqt vltim⁹ dies: vt obfuent oēs
 dies. sero parant remedia cū mort⁹ iminet pī
 cula. h. ille. audi ⁊ Senecā ad lucillū epla. 72.
 Nihil meli⁹ cernā ler fecit qz q vnū introitū
 ad vitā dedit: ⁊ multos erit⁹. Et ibidē ingra
 rex inqt oīuz rō docet facti varios eē accessus
 finē eūdē ⁊c. 3^a rō dñ pīnua meditatio. au/
 di eūdē Senecā epla. 114. Nihil inqt tibi tam
 eque pfuit ad tēpantiā oīuz rerū qz frequens
 cogitatio breuis cui: ⁊ h⁹ incert⁹ respicere ad
 mortem: ⁊ iō dñ sapiēs memorare nouissima
 tua. ⁊ in cernū nō peccabis: an nos pñs me
 hores sum⁹ antiq⁹. Mō. n. Alex. ceteriqz im/
 patores toto suo cū impio mort⁹ pualuerit. Sa
 lomon. Plato. Aristoteles: Anaxagoras:
 Anaximāndros: Pythagoras: Cicero: Gene
 ra: Scru⁹: Lato: Iuuenalis: Virgili⁹ ⁊ ce/
 teri eloquētia flores argumentis mortē de/
 mulcere nequerūt: nec Alida vir ille ditissi/
 mus suis cū thesauris ⁊ oēs diuinaz amato/
 res mortē decipe potuerūt. vbi nūc Sanfon:
 Aiax Olixes: Hector: Antenor: Priamus
 Paris Hercules: Eneas: Aescan⁹ ceteriqz
 fortissimi: vbi Absolon iuuenū pulcherrim⁹:
 Pāthasilea Helena ceteriqz fortissime mul
 cres: vbi potētia Octauiani ⁊c. S; qd antiq⁹
 trāsurrim⁹: nōnullos q nris seculis claruerūt
 vbicos repis vbi cernis in fouca i fouca i fo/
 uca ossib⁹ vmbib⁹ ⁊ puluerib⁹ plena. D qz bñ
 barbar⁹ ille Hiero⁹. in suo trāsitu clamat dñ/
 cēs vitā mūdi nō vitā. s; mors vitā fallax vitā
 honesta trāsticijs imbecillis ⁊ vmbra: vitā
 mēda. nūc flores ⁊ statū arefcis ⁊c. ⁊ ifra. D
 vitā plena laqueis qñ hoies mūdo illaqas qñ iā
 p te sustinet tormēta ifernalia ⁊c. In Augu. i
 qdā finē de morte cuiusdā pñdēm d Lefare
 loquētis ponit dñs. Intuit⁹ sū cadauer Le/
 faris i sepulchro ⁊ vidi cū limido colore ornatū
 putredine circūdatū ⁊ vtrē ei⁹ vndiqz dirru/
 ptū discurretes vidi p corp⁹ cateruas vermiū ⁊

duo famelici pascēbāt i foucis oculorū. ⁊ ri/
 nes nō adherēbāt capiti dñes patebāt labijs
 sup̄nē ⁊ dixi vbi Lefar corp⁹ puellaz magnū
 tūdo dñiaz mltitudo dñiaz: caterua baronū
 acies militū canes venaces eq veloces: aucē
 rapaces thalam⁹ depict⁹ lect⁹ eburne aureum
 artū mutatoria vestimēta diuersa cibaria can
 ticū lire. organoz sonit⁹ odor aromatic⁹. te ve
 nerabāt reges timebāt pñces colebāt orbes.
 vbi ē tāta potētia tā pclara magnificētia ⁊ rñ/
 dit mibi. hec oia defecerūt: qz deficiit i me spūs
 me⁹: ⁊ relinquerūt me in sepulchro circūvolu
 tum putredine carnis mee. hec ibi.

De mortalitate ⁊ immortalitate hoīs. 2° fa.
 Ecipe faz pñonē. v3. 13 hō sp suc/
 a rit mortalis nūqz in mortū fuisset h i
 eo māfisset iusticia originalis. vbi tres
 ingram⁹ vi. v3. 13 Dia vi. ē illa. an homo i
 statu innocentie erat immortalis. 2^a vi. q ē illa
 iusticia originalis in q hō in statu innocentie
 erat tā regalis. 3^a vi. Qualiter hō effect⁹
 est mortalis. Quātū ad pñā tria notāda po
 nam⁹. v3. pmo notādū fin bñi Tho. prima
 pte. q. 97. q alig dñ incorruptibile tripliciter
 s. ex pte māt. ⁊ ex pte forme: ⁊ ex pte cāe effici
 entis. prima ex pte māt. i. eo. q. nō hz māt de
 gnē molis: ⁊ h mō de⁹ ⁊ āgel⁹ dñ incorruptibi/
 lis. ⁊ si repiret alig qd hret māt: ⁊ illa nō eēt
 i potētia nisi ad vnā formā: illud ē cēt incor/
 ruptibile: ⁊ sic corp⁹ celeste s; suā nāz ē incor/
 ruptibilis. Alio mō dñ incorruptibile s; formā
 q. s. illi inheret aliq forma siue dispō p quam
 illud tale a corruptione totalitē phibet: ⁊ s; hoc
 illud erit incorruptibile fin gloriā ⁊ nō s; nām
 Tertio mō ex pte cāe efficiētis. ⁊ h mō i statu
 innocentie hō fuisset incorruptibil⁹ ⁊ immortalis: qz
 nāc aīc iberebat qdā vis supnālī data p quaz
 poterat corp⁹ ab oi corruptione pseruari qz dñ
 deo subiecta extitisset. Et rō hui⁹ ē: qñ rōna/
 lis aīa corpālis māt pportionē excedit: ⁊ ideo
 pueniēs sūt vt in pñcipio ei qdā vñs super
 nālīter donaret q posset corp⁹ sup nām corpa/
 le pseruari: s; de h clare in fa vi. Et iō mag⁹
 finiaz. di. 19. c. solet hic qñ. mouet hāc difficul
 tatē. dicēs. An immortalitas pñi hoīs in statu
 innocentie cēt a nā vñ a grā dei solū ⁊ tandē mul
 tis interpositis cōcludit q fuit a grā dei solū
 Dñs aut Bonauen. in suo secūdo in hac di/
 stinatōe dic q immortalitas illa poterat dudicē
 considerari. s. absolute ⁊ ex suppositōne ab

solnte duob⁹ mōis: aut nā ipsi⁹ tū cōsiderata:
aut nā ipa cū dono collato. Si cōsiderat nā ho
minis tū. tūc dī q⁹ hō fīm nām erat mortal⁹:
qm̄ cōpositū ex q̄mōr elemēt⁹ t p p̄is ex p̄ijs
z sic corruptibilis. vñ i tali inocētie statu si hō
in puro suo nālī cē relic⁹ fuisset: elemēta se in
uicē: alterassent alteratiōe nō solū cōseruatiua
s; etiā corruptiua. Si vō nā ipsa cōsiderat vt
dotata dono dei: tūc dī cū tale donū cēt illi cō/
creatū t p p̄is cōnaturaliter extēdendo hō nomē
nālē ad id qd q̄s in p̄ncipio sui cē cōseq⁹: pōt
dīci q⁹ hō natura. i. nālīter immortalis erat: na/
turaliter. i. ex dono sibi cōnaturaliter infuso si
ue a deo cōcesso. Et sic p̄m⁹ mod⁹ accipiēdi
mortalitatē z immortalitē. Si autē immortalitas sū
mat. 2° mō. s. ex p̄ditione vel ex sup̄pōne: tūc
dī q⁹ homo erat mortal⁹ z immortal⁹: mortal⁹
q⁹ poterat mori: immortal⁹ q⁹ poterat nō mori:
z p̄pter h⁹ vltimū v̄bū subiūgan⁹ nōbile fīm
Nō q⁹ vō vt colligē de mēte m̄grī: vt. s. q⁹
duplex ē immortalitas: vna fīm quā q̄s dī non
posse mori. alia s; quā qd dī posse nō mori. vñ
Scotell⁹ hic dīc q⁹ h⁹ v̄bū pōt z h⁹ infinitū mo/
ri pōt determinare actū v̄l potētiā. si potētiā
tūc ē sensus q⁹ Adā i statu inocētie hēbat pos/
se vt illud corp⁹ dissolueret. z hic sensus ē ve/
rus z catholic⁹ vt cū approbat hic m̄grī in l̄rā.
Si āt referat ad actū: tūc sens⁹ q⁹ Adā poterat
dissolui in statu inocētie ita q⁹ sil⁹ cēt pena cor/
ruptiōis z innocētia. z q⁹ ista repugnāt. ideo
h⁹ sensus ē falsus. Ex q⁹ colligē possumus q⁹
hōi in statu inocētie pueniebat posse nō mori
z in statu gl̄e ei tū puenit nō posse mori. z nō
posse nō mori puenit ei in statu nāe corrupte.
Et dī h⁹ pōt ter. i. decret⁹. de p̄sc. di. 5. c. pla/
cuit vbi dī sic placuit q⁹ si q⁹ dixerit Adā p̄mū
hoies mortalē scī vt siue peccaret siue nō mo/
reret i corp⁹. i. corpālī. nō p̄ti merito: s; ne/
cessitate nāe anathēa sic zc. 3° nōndū q⁹ ista
p̄ia nō. v3. mortale z immortale sūt due differē
tie oppositē sic rōnale z irrōnale. sed rōnale z
irrōnale d eodē sil⁹ respectu eiusdē v̄ficari nō
pūt vt p3. g⁹ nec mortale z immortale t p p̄is fal/
sum ē q⁹ hō cēt mortal⁹ z immortal⁹. Et rō q̄re
ista p̄ia nō v3. ē qm̄ immortale qd p̄uat actum z
hitū bñ oppōit mortali. simplr: s; immortale qd
p̄uat actū z nō hitū nō oppōit mortali s; qd
vñ si aliq⁹ cēt immortalis actu. tñ hitū mori pos/
set. h⁹ cēt mortale fīm qd: z ita mortale z immor/
tale s; qd nō oppōit. Et si dicēs p̄r Ambz.

maior h⁹ gnādifficultas. dic q̄so. dicēs p̄r ar/
guo sic. sic se h3 simplr ad simplr ita s; qd ad
s; qd. s; mortale simplr oppōit immortali sim/
pliciter. g⁹ mortale fīm qd oppōit immortali fīm
qd. Dico aia mea q⁹ dicēs v3: si mortale z
immortale s; qd dicēt de eodē cadē rōne z re/
spectu qd nō ē i p̄posito nfo. Nā hō erat mor/
talis p nāz z immort⁹ p grāz mō mortale p na/
turā z immortale p grāz nō oppōit bñ āt mor/
tale p nāz z immortale p nāz z mortale p grāz z
immortale p grāz oppōit: q̄re zc. Et h⁹ volo tñ
bi sufficiāt p p̄. na vñ. Et tū ad faz dico fīm
cōz theologoz scholā q⁹ iusticia origial nō ē
aliō nisi qdā hitualis q̄litas q̄a solo deo dabat
z p̄seruabat p quā appetit⁹ sensitiu⁹ siue iserio
res aie vires nō pualebāt rōnē nec repugbāt
dē rōnis sup̄ioris. si āt q̄rī vbi ista q̄litas
subiectiue fudaret diuersitas ē doctorz. quidā
dñt in volūtate: qm̄ volūtas istū hitū acceperat
vt p ipsā sensualitas rōni subderet. Aure. āt
z alij nōnulli aiūt q⁹ erat subiectiue i sensualita/
te. q⁹ Bēn. 3. dī. Erāt nudi ābo: nec crube/
scēbāt. z Aug. 3 iulianū dīc hoies pp p̄m h⁹
uatū cē illa obediēcia q̄ erat i mēbris ei⁹. Alij
dñt q⁹ p̄ncipalr erat i volūtate. z p̄nter in sen/
sualitate. S3 doctor subtilis p̄mū mōz dicēdi
inseq⁹. S3 qm̄ h3 h⁹ fuerit: sufficit q⁹ ista ori/
ginalis iusticia merat hōi p̄uq3 deo rebellis
fieret q⁹ p̄nat⁹ ē pp p̄m. S3 dic q̄so p̄r Amb.
an ista iusticia originalis restituat nobis p ba/
ptismū. vñ. n. q⁹ nō. q⁹ adhuc p̄ baptismū vi/
res iseriores z sensualitas d rōnē militant ad
Ro. 7. video aliā legē i mēbris meis repugnā
tē legi mētis mee: z captiū me ducētē in lege
p̄ci. Dico aia mea q⁹ i baptismō restituit iusti/
cia origialis q̄stū ad h⁹ q⁹ sup̄ior: ps aie p̄uigē
deo p̄ p̄uatoz ierat culpē reat⁹ s; nō restituit
q̄stū ad h⁹ q⁹ vires iseriores subiiciāt rōni z h⁹
ē ex defectu p̄cupie q̄ remanet p̄ baptismū: z
fīm h⁹ dī etiā q⁹ l3 in baptismō restituat iusti/
cia originalis i q̄stū sup̄ior: ps deo cōiūgē non
tñ restituit q̄stū ad h⁹ vt dē aie v̄nus per quā
possit p̄seruare corp⁹ absq3 corruptiōe. vnde
manet p̄ baptismū necitas moriēdi pp p̄cupi
scētiā remanēt ē p̄ baptismū. q̄ est mālē p̄ci
origialis s; bñm Thō. i 2° s̄niāz. z i q̄oib⁹ de
p̄ciō. S3 q̄so vñ aliō v̄bū nō. n. mibi vñ iu/
ridicū q⁹ pp p̄m Ade z Eue debē tota nā hu/
mana p̄uari ista iusticia origiali. nā corruptio i
seriou nō corrupit superi⁹. nō. n. seq⁹ hō non

est g' aial nō est: s; poti' c'3: mō nā hūana ē su-
perius ad quācūq; psonā hūane nāc. q're seq'
q' psonalis infectio ipi' Ade nō potuit cor-
rūpere totā nām humanā pctō originali. Aia
mea hoc arg'm facit būs Tho. in d'ctis qōnib'
de pctō. vbi q'rif an pctm Ade originali t se-
minali: et d'ct ē dat in posteros. t q' ē bona rñ
fio. tōpono cā ad lram. d'ic. n. būs Tho. ibi/
dē. q' l; nā humana absolute accepta in pl' se
bēat q's psona: tñ nā humana tota aut inclusa
in vna psona: sapit nāz psonē. i. includit ifra
līmites psonē nec in plus se h;: t q' nā hūana
sic erat i Adā potuit: pē corūpe totā: cū oēs
ab eo femialr descēdētēs ipsā hūanā nāz acci-
piāt. sic si aliq' corūpet in sōte corrupto deue-
niet ad totū riuulū descēdētē ex fōte: t h' itelli-
ge nisi i aliq' fciāl' descēdētē cēt data aliq' pser-
uatio sic tenem' d' v'g'ie glosa h; verā opionē
quā sequor t sp' seq'r. q're tē. Q'tū ad tertiam
vi. dico q' triplex fuit occasio mort'. s. diuina
lex diabolica inuidia. t humana inobedientia.
Prima occasio fuit dina lex. Statuit. n. deus
p'mo hoi q' si de ligno qd erat in medio paradisi
comederet morerē. S; de h' statū mouebo ali-
q's difficultates. 1^a occasio fuit diabolica inui-
dia. ait. n. Ber. sup illud Jone. 3. Propter
me venit hec tēpestas q' diabol' vidēs i dina
eētia dū adhuc angel' cēt sibi reuelatū q' ver-
bū hūanari d'bebat supbiuit. t vltcri' p'piciēs
t vidēs q' illi hūane nāc a vbo assūpte incli-
nari debēt: ferre nō valēs: a deo cū itia ange-
loz pte rebellauit: t p' ei' deiectionē videns
hoiez creatū: cui antea nouerat inclinari se de-
bere tentare illū pcurauit: t ide bellū sūmens
vñ debiliozē inspiciēbat introitū mulierē tāq;
infirmiozē aggressus tētauit t deuicit: t p illā
virū supauit. t sic mors inuasit. Et fm h' mors
a mortu d'ci pōt: eo q' mortu ligni vetitū mort
introduca ē. ad Ro. 5. c. Idē vñū hominē
mors introiuit i oib' trax. Et q' b' seq'r tertia
occasio mort'. s. hūana inobediētia vt p; intu-
enti. S; circa istā mām q'ro p'mo an alia incō-
moda t mala q' q'die patimur sint secuta i pe-
nā pcti originalis. 1° q'ro q're de' mētionē nō
fecit de aliq' pcepto morali: s; solū istud pceptū
cerimoniale dedit ne. s. comederet de ligno sci-
entia boni t mali. 3° q'ro q're solū pceptū cir-
ca actū gule dedit t nō de alijs: cū aliter etiāz
peccare posset q; p esū pomi. 4° q'ro an quid
opportuit pceptū dare vt de alijs arborib' pa-

radisi comederet cū ad hoc nāl'r inclinaret: t
etiā ad suā ppetuationē esus ligni vīte suffice-
ret. 5° q'ro q'lr hoc sibi pcepit an voce sensibili-
li: an p angelū vel quō. Volo q' ista qnq; vi-
deam'. Q'tū ad p'mū dico h; b. Tho. vbi. s.
q' pena q'dā ē tarata: q'dā cōcomitās. Vbi grā
posito q' iudex p aliq' crimine excecari quē dā
sentēciat certe excecatio pena tarata est a iudice
p crimine. alia aut que sequit' excecitate incō-
moda: vt medicare t h' i sūt pene: cōmitātes
penā taratā sic t in pposito. nā hoi i p'mordio
suo data fuit iusticia originalis: vt dictum est
in pcedēti vītate: p qā poterat se ab oib' in-
cōmodis q' nūc patimur pseruare q' iusticia p-
uatus. tarata pena fuit mors ex q' alie pene sūt
innumerabiles cōsecute. q're tē. Quantū ad
h; dico q' n' fuit op' hoi mortalia pcepta dare:
qm p nālem fil' t vītualē sue rōni t volūtatis
nec nō t sensualitatis rectitudinē sufficēter in-
clinabat t instrucebat. Vedit aut de' ei h' pce-
ptū cerimoniale ad p'ns p'p'ia. Primo p'p'e
mai' hoi meritiū t altioris exercitij maiorē m-
ornatū vt. s. alti' d'ine volūtati subiaceret tam
mēte q; co:pe t volūtate p'p'a p dina i dei ob-
sequiū captiuaret. vñ g' sic hō p'stitutus erat ex
co:pe t intellectū: sic debuit h; vītāq; naturam
illūiari intellect' q'dē hūit' cōcreatis scūsus pre-
cepto sensibili: t sic fē totū ielligē pōiat capti-
uādū in obsequiū dei. 2° p'p' hoi inexcusabile
rōnē. si. n. grādē rē pcepisset de' forte excusa-
tionē hēnt: s; q' rē tā modicā pcepit: si prece-
ptū negligēt: clarissimē cernerēt se excusatō-
nē nō hēre. Vnde Maamā sirus cū ad Deli-
seum p sanāda lepra accessisset. t Delise' di-
xisset. Vade t laua te septies i iordano t mū-
daberis. t dēu' p'p' hē subfanasset: dicēs melio-
ra ēē balnea: egypti fui ei' dixerūt ei. Si rem
grādē pcepisset tibi p'p'ha facē debuisses: q'zto
mag' q' dixit. Vade t laua te septies t mūda-
beris q' si dicē vellēt. n' hēs excusatiōis rōnem
sic t i pposito. 3° p'p' xpi singlar' obediētie
triūphatiōē. h. n. lignū figura erat altissimi
mysteriū cruc' vt sic p trāsgressionē ligni ve-
titi hō vincēd' t dei grā p'p'ad' erat: ita p obe-
diētā ligni cruc' recupād' t in dei grā restitu-
end' erat. Vnde tpe passiōis xps cū amaritudi-
nē ligni crucis oppositā dulcedini ligni vetiti
an oculos cernēt clamare cepit. Idē in si pos-
sibile ē tē. vñq; fiat volūtas tua. Quantūz
ad tertiū dico q' iō de esu siue gustu mētionē

fecit pceptū dādo: vt mīstice intelligeret nullū corruptibile eligēdum deo sp̄cto. Solū. n. se hoi de du saporādū & degustādū: & finalit fructū. & nō aliquā creaturā i gustū cibi vetitū noīe de ip̄e pdocuit oēs creaturā nō eē degustādā ipso sp̄cto. Ad q̄rtū dī q̄ q̄uis p̄m̄ hō nālī ter ad esū alioz lignoz induceret cū se cibo et alimēto indigē videret vt vita ei cōseruaret: tū agnū fuit de illis facere pceptū vt comedere. vt intelligeret se facillime ab esū ligni vetitū abstine possē: cū tantā alioz bonoz fructuū copā comedēdi h̄ret. Vel pōt dici si opio Aug. v. a. ē. s. q̄ in ligno vite nō solū qdā veri vite nālīs erat s; etiā occulta qdā & sacralis eritēria dīne vtutis ad quā ptingē hō nō p̄tāt nisi p spālē reuelationē. & iō pceptū vt comedere de ligno vite: vt maximā ligni vtutē p spālē reuelationē intelligeret &c. Ad q̄ntū dī q̄ ex textu Ven. q̄ illorū v̄l alioz modoz sic: ret tale pceptū nō clarescit: modū in et omnib; puenientior fuisse videt vt sic hō fuit ex aīa & corpe. & plusstrat lūe nāc & grē. & sub angelo custodia deputat: q̄ per angelū a deo & p vocem sensibile & intelligibile hoc pceptū accepit S; an Adā deū viderit p eēntiā ad p̄is relinquam. Nāc si māz ingrederemur. op̄ esset vt diuersas doctoꝝ op̄inōes ponerem. & iō gius q̄ expedir h̄ n̄ fmo. p̄grederet. Quare sufficiant tibi aīa mea h̄ p p̄nti cōlone.

De esū & natura ligni vite. Lōco tertia. Ecce tñā p̄lonē. v3. Postq̄ hō p̄didit sua culpa iusticiā originālē: q̄tū cūq; de ligno vite comedisset: vitā nūq; fuisset p̄secutū immortalē. vbi tres ingramus vi. v3. Prima vi. ē ista. ad qd fuit op̄ ad vitē p̄m̄ hoiis sustētatoꝝ vltra alioz padisi deliciaz fructuū comestione ē comedē d̄ lig vite.

2^a vi. ē. ponam q̄ hō post p̄ctm̄ de padiso expulsus nō eēt: an p esū ligni vite ppetuari potuisset. 3ª est. posito q̄ nō peccasset: an obisset si de ligno vite nō comedisset. Quātū ad p̄mā dico q̄ hō in statu innocentie duos effectus hēbat nāles vt dīc dñs Bonauē. p̄mus erat humidi radicalis p actionē caloris nālīs dep̄ditio. Secūdū erat vigoris nālīs debilitas ex comestione cēnci pueniēs. Vñ ex snia Aristotēl. p̄. de gnātioe qñ aliqd generātur ex aliq̄ extraneo alimēto adiūctū ei qd p̄us erat humido p̄sistenti: minuit vtutē actiuāz spūs vbi grā. Si aqua mīstecā vino. nā q̄zto

plus aque vino cōmīstet: tanto vinum magis in vtute minuit vt tandē vinū aquosūz sit: et eius spūs & vtus amittit. Sic etiā a fili est in sūptione cibi. nā q̄zuis p cibum replet humidū radicale: nō tñ in vigore poris. vñ sit vt fina liter soluat vtus ille: ex qua seq̄ senectū & de crementū: & tādē corpis dissolutio. De q̄ glori osus tāq; verū p̄uīso: talib; defectib; puidit & p̄mū p esū alioz lignoz padisi subuenibat. Contra sūm vō per esum ligni vite. habebat enim lignū vite vtutē qndā fornicandi vigorē spūs. & per p̄is debilitatē ei restaurans nec semel tñ comest id fecisset: s; necesse erat iterata comestio: vt rō illi tūc ip̄is p̄suasisset. & rō est. q̄ vtus cuiuscūq; corpis ē finita. & lignū illud corporeū erat: & per p̄is finite vtutis quo sit vt semel sūptū vitā p̄tpe infinito dare non posset. seruabat aut vitā vsq; dū hō ad gloriā trāslat eēt. q̄re &c. Et ad tñā vi. dicit dñs Bona. di. i9. secundū sui q̄ ea lege q̄ dina iusticia nō parit innocentē puniri & mori: nō patit etiā malū impunitū p̄trāfire: & iō diuī nū decretū fuit q̄ si hō dinū mādātū p̄teriret: vitā corpali p̄uaret. vt sic volūtas a deo recederet: sic aīa in vitā corp̄ deserēt. Lū aut dinū decretū inuolabile eēt: hic ē q̄ postq̄ hō peccauit q̄stūcūq; de ligno vite comedisset nūq; eua dere mortē potuisset. Dicere tñ possumus q̄ maiorē ei vite diuturnitatē p̄tulisset: s; si vite ininmutabilitatē. q̄re &c. Quātū ad tñā di. co q̄ si hō in statu innocentie p̄durasset: esū ligni vite nūq; reliq̄isset cū illud de dēdisset i mādātis. Et dāro etiā q̄ a deo de hoc pceptū nō habuisset: cū p̄fecte suos cognosceret defectus de q̄b; in p̄ma vita te hui; p̄lonis dirimimus: nā ipsa ditasset vt de ligno vite accepisset & comedisset. Et iō dīc m̄gr snia: vbi sup. q̄ posito q̄ nō comedisset oīno mortu; esset si q̄: mors esset aī p̄ctm̄: s; q̄: nō comedisset aut dinū aut nature dictamē trāsgressus eēt: & p̄is mor taliter peccasset. p̄pter qd mortu; esset. Vtrūq; autē mors sit p̄se pena p̄cti ad p̄is relinqua mus. audi ḡ Aug. sup Ven. ad trām & allegat a m̄grō. di. vi. s. c. de hac vō hoiis immortalitate &c. Laro inq̄ Adā an p̄ctm̄ ita imōtalē creatā ē vt p alimētiā. s. lignū vite eēt mortis & doloris ex p̄s. sic ḡ imortalis & corruptibilis cōdita est caro hoiis. vt suā immortalitatē & incorruptionē p obseruatiā mandatoꝝ dei p̄sto direct in q̄b; mādātis hoc p̄tinebat: vt de illis

lignis concessis māducaret: et B supple. q̄tū ad
mādanū nāc: et ab infidē abūderet: et h supple
q̄tū ad mādatū discipline. et p hōz p̄cessorū
eduliū immortalitatis dona cōseruaret donec cor
poralib⁹ incrementis p̄duct⁹ ad etatē q̄ cōditori
placeret multiplicata p̄genic ipso iubēte sum
meret de ligno vite. q̄ p̄fecte immortalitatis faci
alimēta nō viteri⁹ regreter. h Aug. ex q̄b⁹ ver
bis fat⁹ appet q̄ caro p̄mi hōis immortalitatis i se
habuerit q̄ p̄ alimōiā ciboz p̄seruaret vsq; ad
t̄ps trāslatōis sue i meli⁹ q̄n d ligno vite come
deret et fieret oīno immortalis ita vt non posset
mori. hec sūt vba m̄gri i s̄a. Et hec sufficiāt
p̄ presenti materia. quare t̄c.

De stupēdij⁹ nūcijs mortis cōsideratō fa.

Secundo loco mortis

supē
dā nūciabilitatē videam⁹. Vbi
tres alias p̄clones subiūgamus
q̄z p̄ ē ista. Diuersi et inuērales
iopinati cas⁹ q̄s idies plurib⁹ cernim⁹ p̄tingē
p̄culdubio posteris vidētib⁹ silēz mortis eue
tū vidēt nūciare. 1^a p̄clo ē ista. i s̄militates
corpales q̄b⁹ iuste flagellāt mortē nob nūciāt
vt corrigamur. 3^a p̄clo ē ista misera senect⁹
quā si diu viuim⁹ nō possum⁹ declinare mortē
salē q̄ vita n̄a succidat vidēt apporitare.

De diuersitate fortuitoz. L̄clusio p̄ma.

L̄cipe p̄mā p̄clonē. vs. diuersi et inuē
rabiles t̄c. vbi tres igrāz⁹ v̄itates
vs. p̄ma v̄i. ē ista. q̄ sūt diuersi vi
te nostre fines. 1^a v̄i. ē. q̄re de tot diuersos
mortis finit p̄tingē fines. 3^a v̄i. ē ista. an ma
lus vite finis sit signū c̄ine dānatōis. Et tūz
ad p̄mū dico q̄ p̄d̄rosp ad h̄ m̄det dicēs. s̄ er
ro peste fame vincul⁹ algore calore mille mōis
miseros mors capir vna hoies faciunt ad hoc
auctes Seneca sup̄ allegatē i s̄a p̄clonē et 3^a
v̄itate p̄me p̄sideratōis h̄ finon̄is. Vbi aia
attēde f̄mōib⁹ m̄cis et p̄ regula tene v̄nūquē/
q̄z. s̄. in hac vita diuersi et inuēris piculis sub
iectū: s̄ h̄ sumope cauendū ē: ne si corp⁹ nouo
gnē mortis vitā finiat. aia ad min⁹ i baratrum
piditēf sempit̄nū. audī moralissimū Senecā
ad Lucillū eplā. 72. L̄ici⁹ igr⁹ mori aut tardi⁹
ad rē nō p̄tinet. b̄n̄ at mori aut male ad rē p̄ti
net. b̄n̄ at mori ē effugē male vinēdi piculum
itaq; effeminatissimā vocē illi⁹. R̄hodij̄ exi
stimo q̄ cū i caueā p̄iect⁹ cēt a tirāno et t̄q; se/
rū aliq; aial aleret suadēti cui dā vt abstineret

a cibo. oia igr⁹ hōi dū vinit sp̄ada sūt et. h̄ ille.
Dis tu aia mea q̄sdā ne dū bonoz vex ēt ma
loz diuersos et iopiatos dicā fines. Mōne. 3.
Regl. scribit de q̄dā scō viro et p̄p̄a postq; a
deo de idolatria Hieroboā correct⁹ et incre
pat⁹ cē domū rediēs a leone extitū strāgula
tus. Mōne Josias inccēs et dei fidelissim⁹ et
optim⁹ fū⁹ i egypto a rege isideli i bello occi
sus ē. Mōne iuuenis q̄dā vt B̄reg. refert. 4
li. dialogoz i s̄militate accerrima ḡnar⁹: p̄ ca
p̄is m̄ib⁹ lacrat⁹ et morib⁹ p̄p̄is dilla
niat⁹ interiit. S̄l̄r de q̄dā matrona legimus q̄
cū p̄p̄i filiū i bello occisū audisset q̄d tū m̄ime
vex erat p̄ magnitudie doloris die q̄dā domū
veniēs filiū domi repiens p̄ gaudio crepuit et
morta ē. Et vt de scelerat⁹ aliq; dicā. Mōne
Antioch⁹ de q̄. 2. Adacha. 9. legit. q̄ non po
tuit obtinē q̄d voluit p̄ tristitia et dolore mor
tuus ē. Sifara crudelis tirān⁹ p̄ manū femine
clauo et malleo inisect⁹ ē. Judicū. 4. Saul q̄
crudeli⁹ David p̄secut⁹ ē p̄pe se gladio inter
emit. i. Reg. 21. Adolofernes pessim⁹ p̄ ma
nū f̄ris capite ē trūcat⁹. Judicū. 2. Herodes
de q̄ d̄r Act. 12. Adisit herodes rex manus vt
affligēt q̄sdā de ecclā t̄c. ab āgelo dei p̄cuss⁹ et
p̄supt⁹ a v̄mib⁹ expirauit vt ibidē d̄r i fine ca
pituli. In fin ta fere possent adduci exēpla: s̄
ista sufficiāt ad p̄ns. ex q̄b⁹ satis p̄z q̄tū ad p̄
positū dēi Seneca q̄dā in eplā ad Lucillum
70. in mediū adducē possum⁹. Nihil ingt me
lius et̄na lex fecit q̄z q̄ v̄nū itroitu ad vitā de
dit et erit⁹ multos q̄re t̄c. Quātū ad 3^a v̄i.
ē notāda q̄dā doctria b̄i Tho. p̄e p̄ma. q̄. 12.
q̄ oipotēs de⁹ cū sit c̄iuz entū p̄uisor ḡnālis
ad ipsi⁹ p̄uidētū p̄tiet vt p̄mittat q̄sdā defect⁹
cē et p̄tingē i p̄ncularib⁹ q̄busdā reb⁹ ne bonū
vniuersi p̄secutū ipediat. Si. n. oia mala ipedi
ret de⁹ m̄ta bona deessent i vniuerso. nō eniz
esset patiētia martirū si nō cēt p̄secutio tirāno
rū. v̄n̄ d̄r Aug. in Encha. q̄ nūq; de⁹ p̄mit
teret aliq; defectū icurrē nisi ex illo bonū ali
quē effectū eliceret s̄z de h̄ fat⁹ dixim⁹ s̄ d̄n̄ica
sa vide ibi. Ex his accipe aia regulā: q̄ si di
uersos eue⁹ et iopinatos aliq; accidē cernis
tibi itidē p̄tingē posse aīo reuoluas. Errāt. n.
ait Boetij⁹ q̄ oēs ipet⁹ fortune credunt: Audi
Senecā ad Lucillū eplā. 4. Memine ingt eo
fortūa puerit vt nō tū illi miaret q̄tū p̄mi
serat: nolli huic trāglitātē p̄fidē. Admemento:
mare euertit eodē die vbi luserit nauigia sor

bēl: et idē epla. 74. *De* imaginē igit aīo tuo
ppone ludos facē fortunā: et in hūc modū nō
salūtē: cūq; honores: diuitias: grām exultare.
Quoz alia iter diripientiū man⁹ scissa fut: alia
i fida societate diuisa: alia magno detrimento co
rū i q̄s deuenerūt ipensa. Et idē epla. vi. Ante
rū ingēb mōrde: h tene. Aduerf nō succūbe:
let⁹ nō crede: oēs fortune lūam in ocul habe:
tanq; q̄qd pōt facē factura sit: q̄qd expectatū
est diu leuē credat. et h sufficiat p ista vi.

Ad ad fam dico q; malus finis nō est horri
bili aliq morte finire: s; i pōtō mortali decedere
Audi Jh. de sū. bono li. 2. Illi ingē deplorān
di fut in morte q̄s mīfos infern⁹ ex hac vita re
cipit: nō quos letificādos celest⁹ aula icludit. h
ille. *De* error maxim⁹ onf quorū dā scā: alizā
tū scīpos cū vires optios et scōs horribili et stu
pēda morte finire cernūt: eos horribiles iudī
cāt pēdōres. s; errāt nimis cū fm Aug. *De* a
la mōrē dicēda nō sit cō bonā vita pēssit. Mon
ne et dō pī filii ppiū fm carnē moriendū tur
pissime mortē cernūt: et quo ista elē gās cō
clusio iferri pōt. q; tāta e: mēbra q; sunt xpi fid
les oēs efficiunt sibi filioz: q̄to horribili⁹ vt
ita dicā mō: tū⁹ viā finiūt. Qui. n. ppiū filio
nō pepcit. signū nō pect: vt ait deuot⁹ Berni.
Mō. n. baptisē pepcit: s; capite ab Herode a
grippa truncat⁹. Mō pētro dilecto suo pa
stor: s; resupin⁹ cruce ascēdit. Mō electo suo p
dicato: i paulo: s; capite romē truncato vita fi
niuit: et sic de alijs. Ergo pcludam⁹ q; bon⁹ et
iustus q̄cūq; morte corpali evia ista migret
nō ē reprobatiōis signū. Et ex⁹ adduco tibi
aīa mea valde notabile qd Robertus p sue sa
pie narrat. f uir nāq; qdam vir in eius studio
repentia morte obisse a sribus repts: et nō pa
rū scādalizat eū aut pēdōrem iudicabāt: aut deū
nō recte agere circa seruos suos. Lūq; sic per
borā pferret: dū illā totlere vellēt vt lauarēt et
sepelirēt: nec a libro quodā vbi digitū exten
sū tenebat villo pacto potant remouere: qd ituen
tes digito demonstrantē uersum istum cernūt
Iust⁹ i q̄cūq; hora mortu⁹ fuit i refrigerio ēit
qd cū legissent edificatū ipm honorifice sepelie
runt. Jn barbatus ille Hierony. ad Helio
dōz de hac mā scribēs ait. Si possemus in
q̄m tale ascendere specular: de quo uniuersā
terram sub nostris pedibus cernerem⁹ iā tibi
cūderem toti⁹ mūdi ruinas: gētes gentibus
egna regnis collisa. alios tō: q̄ri. alios nece /

ri alios obrui fluctibus: alios ad fuitutē trahi
h nuptias hec planctum illos nasci illos mori
alios affluere diuitijs alios medicare. et parū
infra. Redeamus igit ad nos et q̄si e celo de
scendēs paulisp videam⁹ nra. Sētis ne ob
secro te q̄n infās q̄n puer q̄n iuuenis q̄n robu
ste etatis q̄n senex factus sis q̄tidie morimur
q̄tidie cōmutamur: et tū eternos nos cē cre
dim⁹ h ille: q̄re et. Et hec sufficiant pro pma
ista conclusione.

Quo ifirmitates mortē nūciēt. *Eccl.* 2.
Ecipe fam pēlonē v3. Ifirmitates
a corpales qbus iuste flagellamur mō
tē nobis nūciat vt corrigamur. Vbi
tres ingramus ve. v3. *Id.* ve. est ista. An
longiore vita q̄s nos viuerēt antiq. 2^a ve. ē
An mors cū venit acceptanda sit. 3^a ve. est
Quod ē magis p̄rium bonē mortī. *Id.* tuz
ad pma ve. dico fm Mico. dīr. sup. c. quito
et sexto Bern. q; ppter ser rōes ātiq longiorē
ducebāt vitā q̄s nos. *Id.* ex bonitate com
plexionis p̄rū parentū. nā cū ipsi fuerint a deo
immediate formati: et p p̄ns oēs pfecte pplexio
nati: et illa bonitas magis in p̄p̄nquos vt fu
erūt antiq q̄s in remotos vt sumus nos descē
derit p feminale gnerationē: equū ē vili lon
giorē vitā supuenirent. Secdo ex mō viuēdi
temparissime enī illi viuēbāt. nūc at vt plimū
ipatiū. *Eccl.* 37. *Id.* opī crapulā multū pie
rūt. Inde dñs ait. Luc. 21. Laue grauent⁹ cor
da v̄ra crapula et ebrietate. Tertio ex boni
tate nutrimentū. an enī diluuiū meliora fuerūt
ire nascētia: et ideo melioris nutrimentū. Et
rō ē hec q̄m diluuij inundatio ex ags oceanū fu
it ex magna pie: et q̄m fesse sunt inducūt steri
litate. Quarto ex scā Ade. Adā enī cūm
nālū rex pfectā dī habuisse notitiā. et p p̄ns
herbaz vires et lapidū vtutes q̄ plurimū sa
ciūt p p̄seruatione vite cognouit et successores
docuit: et sic et posterū vtebant. Quinto ex
dina dispōne vt. s. p longā hoīum vitam cito
multiplicaret humanū genus. Sexto ex bo
no aspectu siderū sup regionē illā. aspect⁹ nā
q̄z celi multū faciūt ad vite diuturnitatē. *Id.*
d n̄tentione pfati doctoris. Ego tū in hac pte
nescio qd dicā: qd ad rē q̄ illi centū et ultra su
puxerint annis: et tandem vt nos mortui sint
oēs. Audi Genecā ad Lucillū epla. 71. *Id.* re
nauigam⁹ ingt Lucillū vitā et quē admodū
i mari vt ait Virgilius n̄r. Terre vrbēq; re
E

cedūt sic i occursū rapidissimū p̄is. p̄mū pueri
tā abscedim⁹ de iude adoleſcētā de iude q̄qd il
lud ē inf̄ iuuenē t̄ senē medlū i vtriusq; cōſi/
nio positi: de iude ip̄os ſenectutis optimos an
nos nouissime incipit oñdi public⁹ ſinis gene
ris humani tē. Et idē ad eundē eplā centēſi /
ma. Dimidiū ingt vite dormit ad hęc labores
luctus picula: t̄ intelliges nouissima vita mi
nimū eē qd̄ viuif. hec ille. Vide ē d̄ hoc. s. ſe
ria q̄nta ſcde dñice in ſcda p̄ſideratiōe: q̄r tē.

¶ Ad fam ve. duo q̄ mors pōr dupl̄r cō
ſiderari. vno modo vt corruptio vite t̄ puatō
boni nālis: t̄ vt ſic nō h̄z appetibilitatis rōnē
Et ſm hoc eadē rōnē q̄ hō viuere cupit nālit
mortē fugit t̄ curat: q̄ a p̄ncipio generi aian
tiū oī ē a nā tributuz vt ſe vūa corpufq; tueat
declinet q̄ nocitura vidēt. t̄ q̄ ad viuendū ne
ceſſaria ſūt ingrat t̄ p̄z vt ait. Tullī⁹ p̄ d̄ offici
is. Alio modo pōr p̄ſiderari mors vt quedaz
p̄ditio nature t̄ ordo dei: t̄ ſic cū venit accep
tanda ē: qm̄ ſic ſtatutū ē hōi ſemel mori. t̄ ſm
hoc intelligunt plura deā moraliffimi Senec
ce. audi cā eplā ad Lucillū. 98. Oia ingt ad
q̄ genit⁹ t̄ expauiffim⁹ tributa vite ſūt. Et q̄
ſi ſtati oia iſta in lōga vita ſūt: quō in lōga vita
ſunt puluis t̄ lutum t̄ pluuia. Et eplā. 83. ait
Mors inter illa qd̄ ē q̄ mala nō ſūt. h̄z tamē
ſpēm mali. ſui qd̄m amor ē t̄ p̄manendi p̄
uandiq; inſita voluptas atq; aſpnatio diſſo
lutionis. q̄ vt nobis multa bona eripe. t̄ nos
ex hac cui aſſueuimus rex copia educere illa
ad q̄ tranſituri ſumus. neſcim⁹ qualia ſūt t̄ hō
rem⁹ ignota. nālis ē tenebrarū ē metus in q̄s
aditura mors credif tē. Adulta enī de hoc di
cit in hac eplā. Et idē eplā. O biurgamus igt
q̄tūdie ſarū q̄r ille nō rapif: q̄r ille in medio
cui ſu raptus ē: q̄r ille nō rapif: q̄r ſenectutē
t̄ ſibi t̄ alijs granē extendit: vtrum obſcero te
eq̄s iudicas tenē: an tibi pere nām: qd̄ autē
intef t̄ cito exeat: vñ tibi q̄nq; exundū eſt:
nō vt diu viuam⁹ curandū ē: ſ; vt ſatis. nā vt
diu viuas ſato opus ē: vt ſatis aio. ſ. opus eſt
Et hec ſufficiant ad p̄is q̄zuis ad h̄ p̄poſituz
multe ſint auctes. ¶ Ad tertiā ve. dico q̄
P̄mū bone morti ē mortale p̄mū. Mō enī dicif
bene mori q̄ male vixit. male at̄ vixit q̄ i mor
talibus culpis vūa finiuit. Audi cundē Se
necā ad Lucillū eplā qdam. Ante ingt diem
mortis moriant vicia: dimitte iſtas voluptates
turbidas. Mō enī tantū v̄ture nocēt: ſ; p̄teri

te t̄ recte d̄ ante diē mortis: qm̄ vt bi ait Leſa
rius t̄ Aug. in ſimōc inocētū: p̄cunt hac aīa ad
uerſione p̄ccator: vt moriens obliuiſcat ſui q
dū viuere obliuiſcē deī. Iſtis vitarib⁹ ſic de
ductis exemplo p̄bare poſſum⁹ infirmitates
corporales nuncios mortis eē. Iſa 38. E gro
tauit Ezechias vltq; ad mortē. ecce q̄ infirmi
tas nuncius mortis ſuit. t̄ de Lazaro Jo. xi.
d̄. Vñ ecce quē amas infirmatur: t̄ ſic d̄ ali
i 3. Mori tū q̄ ſ; infirmitas mortis ſit nunci⁹
non tū ita neceſſari⁹ nunci⁹: vt ea poſita mors
ipſa ponat: ſ; ita intellige vt mors nō pōt cui
p̄ iā nālit p̄tingere ſiue p̄cua infirmitate. au
diter. ſ. q. i. ſ. vt itaq; Infirmitas ingt que
p̄prie carnis d̄ ē que elementoz ſeu humoz
p̄cordia p̄urbata: caro ipſa affligit: t̄ tandem
diſſoluif. vide q̄ſo calamitatē nrām. vix enim
q̄ſpiam reperit q̄ non ab vicio mortis aliqua
depoſet infirmitatē: q̄ tandē grauatus p̄ illaz
perit. qdam illoz infirmitatē qdam colicā qui
dam podagrā qdam p̄dopiffimū tuffim vel pa
lipſim patiunt. plurimi torquent dolore capi
tis vel ſtomaci. t̄ ſic d̄ alijs. vnde q̄zuis medi
cine auctores multa ſuis in libris remedia ſcri
pſerint: mortis tū remediū adiuuere neque
ru nr: q̄r tē. Nec ſufficiant p̄o p̄mū p̄lone.

¶ Ad ſenectus ē nūc⁹ mortis. Conclu. 3.
Ecipe tertiā p̄lone v3. Ad ſia ſene
ctus quā ſi longo viuim⁹ t̄pē: nō poſ
ſumus declinare mori: ſalcē q̄ vita nō
ſtra ſuccidat vñ denunciare. Vbi tres ingra
mus ve. v3. ¶ Prima ve. eſt iſta. q̄ ſunt p̄dit
ones miſere ſenectutis. Scda ve. ē iſta: ve
ra t̄ ſancta ſenectus q̄zuiq; debet honorari.

¶ Tertia ve. ē. quō ſenectus ē nuncius mortis
¶ Ad p̄mā dico q̄ tres ſunt p̄ncipales
p̄ditiones ſenectutis naturalis quodāmodo:
v3 antecedentes concomitantes t̄ ſubſequen
tes. Antecedentes ſūt i triplici gradu. qdam
ſunt circa intellectum: qdam circa memoriā
t̄ voluntatem: t̄ qdam circa omnia corporis
membra. Circa intellectum ſit mentis aliena
tio. circa voluntatem t̄ memoriā ſit obliuio. t̄
non p̄tentatio. t̄ circa corporis membra ſit do
lor. Dico p̄ q̄ circa intellectū ſit mētis aliena
tio. vñ ſ; intellectus non ſit potentia organica
nec organo corpis affita: vt patz. 3. d̄ aia. vbi
dicif p̄bo ſic ad lram. Dico aut̄ intellectū quo
opinatur t̄ intelligit aīa nūc⁹ ē actu coꝝ q̄ ſit
ante itelligere. vñ neq; miſceri ē rōnabile ip̄z

corpore. Quia enim aliquis utique fiet aut calidus
aut frigidus, si organum aliquod erit sicut sensiti-
uo. nunc autem nullum est. scilicet calidum aut frigidum etc. tunc
dum homo senescit experientia teste adeo in pluribus
debilitatur intellectus: ut plerumque quasi ad pueriti-
am deducatur: sicut dicit Alberto magno legimus
quod sumus sicut pueri: sicut de alijs. Quedam fi-
unt circa memoriam et voluntatem. facilius enim
senes obliuiscuntur: et cum difficultate contenta-
tur: nescientes quod sibi velint: et vnum quodque
et minimum illis impedimentum prestat: satis ista
nota sunt. Tercio loco aliquae conditiones circa
omnia corporis membra sunt. deficiunt enim
in senectute crura: ut non dum currere: sed nec pas-
sim ambulare possint. dentes marcescunt: et pau-
latim cadunt. oculi caligant et sepe excecant. au-
res surdescunt. male digerunt propter calorem na-
lis defectum quo fit ut plurimum frigidi fiant sicut
de David. 3. Reg. i. dicitur. Rex david senuerat
habebatque cratis primos dies. Tunc operi-
ref vestibus: non calciebat. vnde nec Albase su-
namque cognoscere potuit male insuper dormi-
unt propter frigiditatem et humorum siccitatem.
Frigescit enim sanguis et humore siccato ex
nutrimenti paucitate: ad cerebrum pauci vapo-
res ascendunt qui fit ut parum dormiant. Quid
plura: dolent in senectute ossa: dolent nervi. ve-
rant membra cuncta. hoc: hoc damant. ps. Su-
per leuam doloris eius vasti omnes infirmitates
eius. Et hoc dicitur. Secunda senium conditiones con-
comitantes dicuntur. Etsi quodammodo infirmæ
sunt: tamen sunt principales. Prima est in
defectu vrine. Secunda in corpore stiptico. Ter-
tia in virtute augmentativa et nutritiva. Pri-
ma inquam est in defectu vrine. Vbi nota quod vest-
ica est vrine receptaculum procedens ab epate et
vrina est colamentum sanguinis et aliorum humo-
rum quod ab epate tanquam a fonte in totum corpus proce-
dit. vnde si fit corpori vrilis: multoties in senectute
emitti non potest: vnde corrosio sequitur et innu-
rabiles infirmitates etc. Secunda est in corpore
stiptico: magna enim cum difficultate egerunt: et
ut plurimum stiptici sunt. Tertia est in augmen-
tativa et nutritiva. senes enim non crescunt: sed
decrescunt: parum nutriunt et parum generant.
Hec satis nota sunt: quare etc. Tercie conditiones
dicuntur subsequentes: et hec etiam si in triplici gra-
du. prima dicitur putredo. secunda corrosio: et
tertia vilis estimatio: et dicuntur subsequentes.
scilicet mortem: quod postquam senes in miseria vixerit:

tandem mors vitam eorum tollit: vnde sequit-
ur corporum putrefactio. Job. 15. Homo pu-
tredo et filius putredinis: caterua vermium
corrodentium oritur. Eccle. 10. Cum dormie-
rit homo hereditabit bestias et serpentes: et tan-
dem sequitur vilis estimatio: quoniam nihil vi-
lius caduere hominis. Isa. 33. Interfecti co-
rum proicientur: et de cadaueribus eorum
ascendet fetor etc. Et sic breuiter senum trans-
currimus conditiones. Sed quia forte senes
hic dicere possent pater Ambrosi nos sic ho-
die despectos ostendis quod lapidabitur nostrum
quod is. adiuvam nos precamur: ideo ad secun-
dam veritatem transcamus videlicet: quan-
tum vera senectus sit honoranda. Ad id ad
secundam veritatem dico quod propter seruitutes
senes sunt plurimum honorandi. Primo quod
senes in rebus diuinis sunt doctiores: tunc quod
frequentius predicationibus operam dant tunc
quia frequentius seruos dei visitant: et de di-
uinis inquirunt: et in libris sacris libenter le-
gunt: quod raro in iuuenibus accidit. Se-
cundo quia sunt in rebus regendis idoneiores
Exemplum dicitur romanis et de filio illo quod patres se-
nem non occidit. Job. 12. In antiquis est sapien-
tia: et in multo tempore prudentia. Tercio quod eo-
rum consilium sanius est. Vnde dicitur ut Adryses
bonum populum regeret. Numeri. xi. ait ad eum. Quod
grega militum. 70. viros de senioribus israel quos
tu nosti quod senes populi sunt ac magistri: et duces
eos ad hostium tabernaculis federis: faciesque ibi
stare tecum ut descendam et loquar tibi: et auferas
de spiritu tuo: tradasque eis ut sustentent tecum
omnes populi: et non tu solus graueris etc. Quarto
quod purius viuunt. Sap. 4. Lani enim sunt sen-
sus hominis: et vita senectutis vita immacula-
ta. Quinto quia compositius loquuntur: et
ideo iuuenes silentium tenere debent. Eccl. 13. A
dolescens vir loqure i tua causa cum necesse fuerit
si bis interrogatus fueris: caput habeat rufum
tuum. In multis esto quasi nescius: et taudita
ces simul et quiesce: et loqui in medio magnato-
rum non plurimas: et vbi sunt senes non multum
loquaris etc. Et Leui. 19. Coram cano capite co-
surge: et honora personam senis. Certo et vi-
tino sunt honorandi: quod sunt aliorum exemplum.
Vnde Hieronimus in epistola ad Nepotianum. Id est
quod ostendit iuuentutem multa bella corporis sustine-
re de sensibus ait. Senectus vero eorum quod adole-
scentiam suam honestis artibus instruxerunt:

E 2

et in lege domini meditati sunt die ac nocte: etate sit
doctior: usu tritior: processu temporis sapientior: et ve
terum studiorum dulcissimos fructus mentis. Unde et
sapientis ille vir grecie Demosthenes cum exple
tis centum et septem annis: et senem cernenti dixisse
fert se dolere: quod tunc egredere et vita quam sapienter
incepisset. Plato octuagesimo et nonagesimo
anno scribens mortuus est: et Socrates nonagin
ta et novem annos in docendi scribendi que labore
consumulit et cetera. Ecce quod pulchre vita senem addu
cit nobis in exemplum: quod et cetera. Et hec volo suffici
ant per presentem rem. Et tunc ad tertiam rem. Soli audi
viam pulcherrimam Hugonis auctem in libro
de claustrum anime. Inter abusi deos seculi hu
ius sola maior est senis obstinatio: quod mori pri
mus mortis non abhorret aduentum: quod quasi ad
hostium mundi huius positus foris expectat.
Nec tamen vite presentis attendit egressum:
nec future sperat ingressum. Audit nuncios
mortis: et credere non vult eis. Tres enim sunt
nuncios mortis: casus: infirmitas: et senectus.
Casus dubia: infirmitas grauias: senectus cer
ta nunciat. Casus enim nunciat mortem latenter:
infirmitas apparenter: senectus presentem: et in
certitudine mortis timor: et infirmitatis graui
tate dolor: et certitudine senectutis non obsta
tio. sed afflictio: et humilitas sequi debet: h
ille. Et hec sufficiant ad presentem per ista conclusionem
De prudentissima studiofuitate mortis.

Consideratio terna.

Tertio mortis prou

dentissima studiofuitate videam?
Vbi tres perconce subiangam?
v3. Prima perconce est ista. De
necali oēs quos videmus et vita transire debe
mus maxima cum moderatōe deslere. Secunda
perconce est. Tunc quod periculū mundi succubat:
nūquid tū veniat mortē percurare debet. Ter
tia perconce est ista. Illi sunt maxie dehlendi quod cer
tis coactim signis quod in infernū erūt cruciadi
De fletu mortis: Conclusio prima.

Leipe prima perconce v3 generalitōe
et cetera. Vbi tres ingram? v3. Pri
ma rem. est ista. Quod sine per mortuos
nōs flere possum? Secunda rem. est ista. Que
sūt remedia vi pariam i morte hūc possumus.
Tertia rem. est ista. An ordinate mortuos flē
domeamur. Et tunc ad primam rem. pono tres
regulas. Prima est ista quod multiplex est fletus

Secunda est quod tres additiones regunt in ordinato
fletu. Tertia regula quod sine per mortuos
mortuos nostros flere. Et tunc ad primam regu
lā est notandū quod triplex est principalis luctus: qui
dam bonus: quidam malus: quidam indifferens.
Fletus bonus est triplex. scilicet compassio: iocū
dationis: et peregrinationis. Fletus compassio
nis est quod de mori et vel aliquo alio. primi in
comodo dolemus: et ex charitate plangimus.
David enim non solum mortem sui dilectissimi Jo
nathae: sed et Saulis inimicissimi miro modo
descluit: et per ipso ieiunauit: v3. Reg. i. legi
mus. Sacerdos Ambrosius mediolanensis episcopus
et ecclesie doctor cum bonū virū mortuū audiebat
amarissime flebat: tū quod ad presentem per esset:
tū quod a fidelibus tū sublatū cetera auxiliū. Quid
dicit de ipso Ihesu. nō quod inter medias laudes
Abus hiclin. primus passionis asinus super
sedens lacrymabiliter fleuit. similiter et i mor
te Lazari fleuit. Audi senē Hiero. in episto
la ad Thalsiuz in quod pluribus rōnibus pforat
cū de morte filie sue in cetera h dicit. Placē La
zarū mortuū fleuit: sed non tuas lacrymas flu
dit. Resurrectionis. pmissor dolorē docere nō
poterat ne fidē pfidiā fa. Et quā decebat. Do
luit Lazarū nō dormientē: sed resurgente: et
flebat quē cogebatur ppter saluandos alios
seculo reuocare. Hanc vitā dñs danē in ge
meflebat quā tu quales es sublatā. Cetera la
cymas et pugnant lacryme tue: et amor tū
us amor ei? nō puenit: h fletus nō h3 pietatez
Ille nolebat redire dolorib? quē dilexerat: et
amare credis te cui dolori volebas adhuc pre
stare tormenta. Cetera si putas cū Lazarū do
luisse: aut nō pmississet erire quod repellere pote
rat mortē: aut certe nō fletet quē mortuū resu
scitare postmodū habuerat pratem. vñ appa
ret solū cū hac d cā fuisse comoni: quod ad hostilē
vitā carissimū euocare denovo: et ppter credi
turos alios: et confundendos incredulos vr
gebat: hec ibi. Inde et senis Job. 30. ait. f le
bam quendā super eo quod afflictus erat: et cōpa
tiebat aia mea pauperi. Et Hiero. in trēs. c.
2. ait. Desceerūt pre lacrymis oculi mei: pcur
bata sūt viscera mea. effusus est in ira iecur meū
super pationē filie populi mei cū deficeret p
uulus et lactans in plateis oppidi. Et sic par
pmus luctus bonus. Secundus luctus bo
nus dī iocundationis: et hic accidit in deside
rio celestis patrie: et contemplationis exanctōe:

et in dolore patri. de p. audi. ps. Sup flumina
 babylonis illic sedimus et fleuimus dum reco-
 darent tui spon. De secundo audi Brego. super
 illud holocaustum tuum pingue fiat. Holocaustum
 inquit siccu est bonu opus quod orationis lachryme non
 infundunt holocaustum pingue est: quoniam si quod bene
 agitur corde humili est per lachrymas irrigat. Et
 Aug. lib. 8. ciui. de ci. Quanto igitur est quod factio
 tanto citius in orando fletus uberior est. De ter-
 tio audi Ambrosio. super Lucam. Fleuit inquit
 Petrus amare ut lachryme lauarent delictum
 Tu similiter lachrymis dilue culpam non inuenio quod
 dixerit: sed quod fleuit. Et Bern. de contemptu
 mundi. Fleuices inquit lachryme quas benigna ma-
 nus peccatoris abstergit: et bene oculi qui in talibus
 laqueis elegerunt: quas eleuari in superbia: quas o-
 culi sublimis videre: quas auaritie et petulantie famu-
 lant. Et Cassiodorus super illud fuerunt mihi la-
 chryme mee sicut panes die ac nocte ait. Fle-
 tus est cibum aiarum corrobore sensum absque peccato
 rum refectio mentium lauacrum culparum est.
 Tertius luctus bonus dicitur peregrinationis. ps.
 Pecuni mihi: quoniam incolatus meus prolongatus est.
 et Psal. ad Ro. 7. c. Infelix inquit ego homo: quod
 me liberabit de corpore mortis huius? Et talibus
 dominus ait. Luc. 6. Beati qui nunc fletis: quoniam ride-
 buntis. Et Jo. 16. ait. Amen dico vobis quod plo-
 rabis et flebitis vos: mundus autem gaudet et
 tristitia vestra fiet in gaudium: quare etc. Sed
 principalis luctus dicitur malus: et hic est triplex. scilicet
 damnatorum desolato et hominum mundanorum.
 Luctus damnatorum describit. Mat. 13. Ibi erit
 fletus et stridor dentium. et Apoc. 18. Plangent
 se super illam. scilicet bestia omnes reges terre: quia cum ea somni-
 cati sunt. et Sap. 5. Videntes turbabunt timore
 horribili: et mirabunt in subititudo in spate
 salutis dicentes intra se penam agentes et per an-
 gustiam spiritus gementes etc. Fletus deslatorum
 est ut Jude Mat. 26. Pecuni trades sangui-
 nem iustum: et abiens laqueo se suspendit. Luctus
 mundanorum est quoniam diues plorat et amissa pecu-
 nia: et sic de alijs: et hoc satis practice ostendi potest.
 Tertius principalis luctus dicitur indifferens: et
 dicitur indifferens: quoniam ex se nec bonus nec malus est:
 sed ad utrumque flecti potest: ut si nalis: quod dolcat de
 temporalibus incommodis si deum in tali luctu laudat
 bonus est: si non: sed murmurat de deo et filia: tum
 malus est. Et sic per p. reg. huius ve. Accipe
 fam. 7. quod tres additiones reperiunt in ordinato
 fletu: vix ordo debitus: electio superflui: et ordina-

ta supportatio. Primo ordinatio lachryma-
 rum debita siue debitus ordo lachrymandi. Ec-
 cle. 38. In mortuum producat lachrymas: et quasi
 dira passus incipe plorare: cogit namque ut quicquid
 incommodis doleat. Bern. 43. Erupiebant lachry-
 me: et introiens in cubiculum fleuit: et charitas
 flere cogit in dantis primorum. Eccl. 22. Super mo-
 tuum plora. deficit enim spiritus eius. Audi Senecam
 ad Lucillum epla. 99. Excidit inquit et retinenti-
 bus lachryme: et animi perfuse leuant. Quid er-
 go est pinxit illas: non impemur: fluant in
 quantum affectus eiecerit: non quantum posset inuitato
 Et. 63. ait. Nobis ignosci potest plapsis ad la-
 chrymas si non nunc decurrunt: si ipsi illas de-
 pressim: nec sicci sunt oculi amisso amico nec
 fluant lachrymandus est non plorandus: si ille

Secundo requirit superflui eiectio. id est ita lachry-
 mas fundamur tanquam desipantes. i. Thesa. 4.
 c. Non tristestimini sicut et ceteri qui spem non habent
 Eccl. 38. Me dederis in tristitia cor tuum: si re-
 pelle eam a te: non enim conuersio est ad vitam. et hu-
 ic. scilicet mortuo nihil proderis. Tertio requirit
 ordinata supportatio: sed de hoc veritate se. Et
 sic patet secunda regula huius prime ve. Tertia re-
 gula est quod sine peccato possumus mortuos no-
 stros flere: de hoc audi Jobem criso. in epla
 ad hebreos positum in decretis. 13. q. 3. c. ubi
 cumque. 8. hoc autem in si. ubi sic dicit. Dictatis namque
 quod affectu et humanitatis intuitu mortuos lu-
 gere non prohibemus: sicut nonnullos sanctorum alio-
 rum exequijs pijs lachrymas impendisse legi-
 mus: hec ibi. Et hec sufficiant per prima veri.

Ad secundum fam dico quod decem sunt principalia re-
 media ad habendam pacem in morte aliquorum
 vix. Dine voluntatis inspectio. Dine iustitie
 meditatio. Humane necessitatis consideratio.
 Faterne utilitatis inspectio. Dine disponis
 aiaduersio. Inutilitatis attentio. Idoprii in-
 esse cumulatio. Utilitatis prope consecutio. Re-
 surrectionis certificatio. Et stultorum confusio.
 Ista breuiter videamus. Primum inquit reme-
 dium dicitur dine voluntatis inspectio. audi Psal-
 ro. ad Timotheum de morte filie sue consolato-
 riam eplam scribentem: quod dederat inquit ab-
 stulit qui creauerat: comodauerat ut haberes
 quodcumque tempore voluisset: et cum vellet rursum ou-
 ferret. nihil abstulit tuum quod recipe dignatus est
 proprium reditu suum decessit recipe creditorem et
 nihil aliud decet quam creatori sue gratias agere mu-
 tuanti: sicut Job legimus deuotissimi vocem

dicentis dñs dedit dñs abstulit: sicut dñs pla/
cuit ita factū ē: sit nomē dñi bñdictū: h̄ ille. au/
di 7 Eyprianū decretis. 13. q. 3. c. q̄s p̄posse/
rū. vbi dī sic. q̄s p̄posse rū ē q̄s p̄s p̄s cum
dei voluntate fieri possumus q̄n vocat nos 7
accersit d̄ hoc mūdo: nō statī eius volūtatē i/
perio paream⁹. 7c. h̄ ille. audi 7 Jo. m. Liso.
in eplā ad hebr̄eos allegatū in decretis. vi. 8.
c. immediate sequenti vbi dī sic. Vbi q̄s sepe/
lamur dñs ē terra 7 plenitudo eius. f. qd̄ oī si
eri efficiat. Lugere autē 7 deplorare 7 lamen/
tari eos q̄ de hac vita decedūt ex pusillanimita/
te p̄tingit: h̄ ille. audi 7 moralissimū Seneca 3
ad Lucillū eplā. 101. Quid ingit ē Iulius: il/
lud vno die factū qd̄ oī die fieri pōt. stat qdem
iminus nobis viliū fatōz incrozabilis neces/
sitas h̄it: sed nemo scī nīm q̄s p̄p̄e. Vt ter/
minus. sic ḡ formemus aium tanq̄ ad extrēa
ventū sit: h̄ ille. Et idē eplā. 78. f. ara ingit de
orū fixa sūt 7 magna atq̄z cūa necessitate du/
cuntur. eo ibis quo oīa cūnt. Quid tibi novi
7c. Scdm̄ remediū dīne iusticie meditatio
¶ Donit enim a beato Dionisio d̄ ecclesiastica
hierarchia. c. 5. Regula qdam gnālis q̄ infe/
riora p̄ sua superiora sursum agant. i. ad finē p̄
priū pducant. Corpa enī clementata. i. ista cō/
pora inferiora p̄ corpa supercelita in suū finē
deducunt: v̄ ait Grego. sup̄ Job. 7 poten/
tie rōnales tanq̄z superiores potentias: aīales
tanq̄z inferiores in suū finē d̄. rigunt: v̄ oīdit
br̄s Aug. 11. de p̄ceptis v̄ginali 7 angeli infe/
riores p̄ superiores sursum agunt in deū: v̄ do/
cet beatus Dionysius d̄ angelica hierarchia
p̄ totū: cū autē gloriosus deus oībus rebus su/
perior sit: necesse ē v̄hoīem quē ad finē bea/
titudis creauit ad se p̄ mortē trahat: 7 p̄ p̄s
iustū ē v̄tal iusticie ordo p̄fect̄ q̄rēt. Ter/
tiū remediū ē necessitatis p̄sideratio. audi p̄/
phetam. Quid ingit ē homo q̄ viuūt 7 nō v̄/
debit mortē. audi 7 Ambrosi. Quid ingit ab/
surdū q̄s qd̄ scis oīb⁹ ē p̄scriptū quasi sp̄a/
le deplorēs: aut qd̄ impudētius q̄s qd̄ fatu/
rū scis id cū acciderit ferre non posse. audi 7
Seneca ad Lucillū eplā. 78. Quid ingit tū
bi noui ē: ad hanc legē natus es: hoc p̄ri tuo
accidit: h̄ matri: hoc maioribus: hoc oībus an/
te te: hoc oībus post te 7c. Quartum reme/
diū ē fratne vilitatis inspectio. Quid enī est
mors nisi finis oīum laborum. audi Hiero.
in eplā ad Tirasū de morte filie sue. Addit i

quit p̄solationis alia p̄udentia que facto or/
bitatis. i. mortis occurrat. ¶ Dlangere debui/
mus a seculo recedentes si seculi inimicitias
7 nos mīme sentiremus 7 plangimus dñi be/
neficia q̄ nouit infirmitati nostrē qd̄ p̄stetur
¶ Driduari volebat adhuc q̄ dolet aliq̄e mo/
rientē: 7 in fructus vite p̄ntis videre cupie/
bat miserū laborare talib⁹ ac tantis tempesta/
tib⁹ diaboli: tot corpōz bella. tot seculi clades
euasit. 7 lacrimas fundis quasi nescias quot/
tidie qd̄ i teipso patiaris p̄pter qd̄ dñs animo
uct ap̄los suos dicens. Si dixerit me gau/
debitis vtiq̄z: q̄ vado ad p̄rem 7c. h̄ ille. Adic/
de miserijs 7 periculis huius seculi dicere po/
tes 7c. Quintū remediū ē dispōnis aīaduer/
sio. audi Aureliū Aug. in soliloquijs. Monit
ingit dehis q̄s diu expedit boī viuē 7 q̄n mori
d̄ salute corpōis mei q̄s diu qd̄ mihi v̄tile sit:
nescio: tibi dñe hoc cōmitto. Et ¶ Den̄ ap̄lus
i. ¶ Pe. 7c. ait. Omne sollicitudinē v̄ram p̄ici/
enes in cū: q̄ ipsi ē cura de vobis. audi 7 au/
gu. in soliloquijs. Constat ingit deo crede/
ciq̄z te totū cōmitte q̄s tu potes: noli ēē q̄si p̄/
pus in tua p̄tate: sed eius clementissimū 7 v̄ti/
lissimū dominū te fauim̄ ēē p̄stere: ita enim te
ad se subleuare non desinet: nihilque tibi cue/
nire p̄mitter: nisi qd̄ tibi p̄sit etiam si nescias.
audi 7 Bern. sup̄ illud q̄ hitat in aduortio al/
tissimi: vigilat ingit sup̄ nos indefessus. 7 p̄u/
gil ille singularis clemente oculus nō dormit
neq̄z dormitatq̄ custodit isrl̄ 7c: h̄ ille. Ser/
tū remediū dī v̄tilitatis attentio. Quid q̄ flere
nō cessas: si vsq̄z ad diē iudicij i fleru p̄seueres
an mortuū reuocabit ad vitā. Rūde q̄so. audi
Barbatū Hiero. vide ingit si dolori d̄z aliqd̄
p̄cedi vbi sine remedio pot aīus fatigari. h̄ ē
qd̄ Dauid d̄ filio defuncto iam desolatus ait
¶ Nunq̄ cum potero reuocare: ego magis ad
eū vadā: ille vero non reuertet ad me 7c.
Septimū remediū dī p̄p̄ij intē cumulatō:
inordinate enī flere tā corp̄ q̄z aīe nocet. pro/
uer. 31. Sicut tinea vestimento 7 v̄mis igno/
scit illud viri nocet cordi. Et Eccl̄. 30. Tri/
sticia ingit ne d̄s aīe tue: 7 non affligas tēmet/
ipm̄ i p̄silio tuo. Jocunditas cordis h̄ ē vita ho/
minis: 7 thesaur⁹ sine deflectione sanctitat: et
exultatio viri ē lōg euitas misere aīe tue pla/
cēs deo 7 p̄ine 7 p̄grega cor tuū in f̄itate ei⁹
7 tristitia lōge expelle a te. multos enī occidit
tristitia: 7 nō ē v̄tilitas in illa. Et Eccl̄. 38. A

tristitia inquit festinat mors et cooperit virtutē et tristitia cordis fleuit ceruicē. i. abductioe p manet tristitia: et sba iopis fin cor ei⁹. Me de deris i tristitia cor tuū: s; repelle eā a te: et me mēto nouissimorū noli obliuisci: neq; enī ē cō uersio et a morte resuscitatio: et huic. s. mortuo nihil pderis: et teipm pessumabis. i. pessimuz facies. Et Pau. 2. ad. Ro. 7. Que inq; fin deū tristitia ē pniaz in salute stabile operatur seculi aut tristitia mortē opat rē. Quauz re mediū dī uilitatis pprie psecutio. audi Hiero. nrm de paciētia et fortitudine. pnera. Q d inquit gaudiū estimatē: cū multa habetis i seculo obprobria et aduersitatē: sciētes q; fortitudo et paciētia ex ipsis oriū: patia āi pfectū op bz. Probant āi virtutes i hoīe p patiā tāq; aux p ignē. Qui ceteras bz virtutes sine patiētia: aurū in vasis scilicetibus ponat: in sola di cebat saluator: i patiā vīa possidebit ani. ve. fortitudo pnera ē aio q; paciētia morte ter ret: ut susus in lachrymas. is. annoz spacio pcellet ad vitā. Petrus apłs dñi passiōe cō titit: ut amare scens audiat. Pake oues me as. Paul⁹ lupus rapax et Geniam adolecē tulus adolescentior: extasi excecā: ut videat: et repentinō tenebrarū horrore circūdatus dñz vocat: quē dudū ut hoīem psequēbāt: ita nūc mea Marcella Blesilla nrām videm⁹ ardo re febriū per. 30. ferme dies iugit estuare. ut sciret rei⁹ iēdas delicias corpis: qd paulo p⁹ vermib⁹ exarandū su rē. inde illa tuba mag na. Pau. 2. Ro. 1. i. ait. Ne magnitudo reue lationū extollat me: datus ē mihi stimul⁹ car nis in ce angel⁹ satbanē q me colaphizet: ppē qd ter dñz rogauit ut discedēt a me: et dixit mi hi. sufficit tibi grā me. nam xp⁹ in infirmitate pifici: libent⁹ igit gloriabor i infirmianb⁹ me is: et inhiēt in me vtus xpī. ppter qd placeo mihi i infirmitatib⁹ meis i cōmelijs in neces sitatib⁹ i psecutionib⁹ in angustijs p xpō rē. Audi et Senecā ad Lucillū epla. 67. cū aliq; tormēta fortit patit inq; oib⁹ virtutib⁹ virtutis fortitudo vna i pmpu sit: ut maxime appeat patiā ceterq; illic ē fortitudo: cui patiā et ppef sio et tollerātia rami sūt. Illic ē prudētia sine q nullū inuit piliū: q suadet q; effugere nō pos

sis q; fortissime ferre: illic est pstantia q; dei cū loco nō pōt et ppositū nulla vi extorq;re dimi tit rē. h ille. Monū remediū dī resurrectionis certificatio. audi Hiero. ad Theodoram de morte Vicini. Aduersus inq; mortis duriciā et crudelissimā necessitatē: h solatio erigimur q; i breui reuifuri sum⁹ eos q; dolent⁹ obruē tes. neq; enī mors s; dormitio et sōn⁹ appella tur. vñ et bñs apłs vetat d dormientib⁹ piri stari: et q; dormire nouimus suscitare postea credam⁹: et p⁹ digestū soporē vigilare cū scis et cū angel⁹ dicere: glia i exelcelsis deo. et i ter par rē. In celo vbi nō ē pēn: glia ē et ppetua laus: et indeffa psonia. In tra āi vbi sedino et bella atq; discordie: par impēanda ē: nō in oib⁹ s; in his q; bone volūtatis sūt: et saluatio ne audiūt apł cam: grā vobis et par a deo pa tre et domino Ihesu xpō multiplicetur ut i pa ce sit locus eius et habitatio eius in syon rē. et idē ad Tarfū d morte filie sue parū p pnci piū. Resurgere inq; credim⁹ nros et plangi mus qd facerem⁹ si moritūmō pēpet den s: volūta s ei⁹ vtiq; sola sufficeret ad solatiū: cui nullū pponere iubem⁹ affcū rē. h ille. et i fi ne huius eplē sic peludit: nūc autē d luctū su mēda sūt arma ut spes nra possit hēre victoriā et adducit ter. apłi. Molo vos igrare fies de dormientib⁹: ut nō pstristemini sicut et ceteri q spē nō hnt. Si enī credim⁹ q; Ihs mortu⁹ ē et rursus exiit: ita rē. hec ille. Audi pulcherrimū ter. is. q. 3. habent forsitan illi lōgi doloris iu sta excusationē q vitam altēram nesciūt: q de hoc seculo ad melius esse transitū nō pfidunt. Mōs āi q; hoc credimus et docemus: cōtrista ri nūm de obcuntibus nō debem⁹: ne q; ma gis apud alios pictatis t; spēm hoc nobis ma gis i culpa sit. nā diffidentie quodāmod genus ē hoc: qd q; pdicat q; re iusticiā amās d i cēre apło. Molumus vos igno:are d dormie ubus: ut nō pstristemini sic ceteri q spē nō hnt. hec ibi. Et sūt vba Anastasij: qre rē. Decū mū remediū dī stulto: p sūfio. audi Cipria nū in li. de morte. Nō sunt inq; lagendi frēs nrī accersione diuina d seculo liberati cū sciam⁹ eos nō admitti sed pmit et occasione nō ēē dā dā gentib⁹ ut nos merito rephendat: q; quos apud deū viuere dicim⁹ ut extictos aut perdi tos lugeam⁹. nihil enī pdest pferre virtutē et factis destrue: vitatē: h ille. Et sic pz ista ve. Qm ad tertiā vi. patet ex dictis i p⁹ ve: G.

enī lugeamus ordinate et i charitate: nihil ob
stat qn aliq subsequat merces. Nec te moue/
at q aliq in vcti testō inordinate luxerunt: nec
tū oburgati sūt. 70. enī dieb⁹ filij isrl⁹ mortem
patriarce planxerunt: vt pz Bcn. 50. c. 2. 30.
dieb⁹ mortē Adm⁹. Deut. c. vl. sicqz d alijs
qm vtrū Bratian⁹. 25. q. i. Multai vcti re/
stamēto pmittebant tāqz iperfectis q tpe grē
nō licent. Inde dñs Luc. 7. vidue cui vnic⁹
filius mortuus fuerat aī. Noli flere: qre zc.
Et ista sufficiant pro presentii conclusione.

Quod ppter mundi mala mors querēda
non est. Conclusio secunda.

Ecce fam pelone v3. Quātūcumqz
qs piculis mudi succubat: nūqz tū vt
euadat mortē pcurare d3. Vbi tres i
gramus ve. v3. Prima ve. ē ista. si picula
mundi vincere volumus qd ē qd magis atē
dere debeam⁹. Secda ve. ē ista. vñ accidit q
boles i tribulationib⁹ desperat. Tertia ve. ē
an liceat in aliq casu mortē cōponis pcurare

Prū ad pnam ve. pono hanc regulā gnā
lem q qzū ad aīe salutē spectat: nō pñderare
necesse ē qles fuerimus in sanctitate: sed qua
les erimus. Audi Jldo. de sumo bono. i vi
ta hoīs finis qrendus ē: qm deus nō respicit
qles anteā fuerimus: s3 qles circa finem vite
erim⁹. 25. di. qlis. qlis ingt vnusqzque hinc
egredif. talis in iudicio apparebit zc. Quid
pfuit Jude aplatus gradū tenuisse: et Mico/
lao aduene scām electionē habuisse et male fi/
nisse. Mō q a bono ope cessandū ē: lz imune/
ra occurrat ipedimēta. Thobias enī lz plaga
cecitatis feriret. a timore tñ dñi non recessit.
Thobie. 2. c. Nec Daniel deū vez adorari re
ligi: qzūis Darius rex edictū in pñū fecisset
Daniel. 6. Rōstati Susanna duob⁹ senibus
resistens in pposito sancte castitatis pñuera/
nit. Dan. 13. Elazarus p noie dñi oīa tormē
ta pñuera sustinuit. 2. Adacha. 6. idē patet
et d septe fratribus. 2. Adacha. 7. c. et sic d ali
is. Et diligēt antedictē regulē nostre anima
mea attende sensū. Mō enī coīpso qd dixim⁹
qzū ad aīe salutē spectat: nō opus ē qles fue
rimus in sanctitate: s3 qles erimus cōsiderat
vt p hoc peccandi materia def: vt dicas possū
ego aliquo tempis intervallo mūdānis frui
delicijs et iocis: et postea finem bonū facere.
Sūma enī deceptio h ē. Audi Mico. nostz
d sero penitentibus. Sed forte ingt qs iterū

dicat q vir q toto tpe q vixit male fecit: i mor/
tis articulo accepta pñia a deo veniū obrebit
Deu qz vana suspicatio et falsa cogitatio vir
d centū milib⁹ hoīm qm mala sp fuit vita me
ret hñc a deo indulgētia vñ vir tot⁹ i pcia ge
nitus et nutritus: q nec deū vidit: nec cognō/
uit: nec deo audire voluit: nec se peccare co/
gnoscit: nec fit qd sit pñia: nisi forte dormien/
do nouit. Totus adhuc secularib⁹ inodat⁹ ne
gocijs: quē angustia pñit filioz quos deserit
quē infirmitas pñit: quē dolor dñitiarum et
bonoz tpa liū pñit: quā acceptā a deo accipi
et pñiam: quā nō accipit si adhuc se posse sal/
uari crederet: certe vez pñidā q dū sanus ē
et iuuenis deū effendē non formidat in morte
nō merchif diuinā obtinere indulgētia. q di
lectissimū pñia quā solū qs accipit: q se viuē/
re ampl⁹ nō posse cernit q si ex infirmitate cō
nalesceret peior qz pñs fieret: h ille. Et sic pz
pma ve. Prū ad fam ve. lz de hac materia
plurica in hoc opere dixerimus: tñ ad pñā di
co fm bñm Tho. 2a se. q. 20. q desperatio ori
tur ex falsa estimatione. falsa ē estimatio ē in
dicare rem aliter esse qz sit: quo fit vt falso rez
iudicātes in desperationē inducimur. Idē
quo notandū fm pñm. 6. ethico. q illud qd in
intellectu ē affirmatio vel negatio in appetitu
ē fuga vel persecutio: et qd in intellectu ē vez
vel falsū in appetitu est bonū vel malus. Ex q
sequit q omnis motus appetitiuus cōformit
se habens intellectui falso ē fm se malus et cō
formit se habens intellectui vero est bonus.
Ad hoc sic notato pono per casū q quis mōtaliē
peccet: si intellectus estimat q peccatorib⁹ dā
ad pñiam redeunt deus veniam largiū: in/
xta illud. Ezech. 18. c. Molo mortem peccato/
ris. sed magis vt conuertatur et uiuat: sūcta
lis intellectus dicitur verus. si autē estimet de/
um talibus peccatoribus veniā denegare: ta
lis intellectus dicitur falsus. Ex qbus sequit
talīs regula q sicut motus spci q cōformiter
se habet ad estimationē verā est laudabilis et
vrtuosus ita motus desperationis qui est illi
oppositus cōformiter se habens ad estimati
onē falsam est vitiosus: et per pñā peccatum.
Sed qrit predictus doctor ista falsa estimatio
vnde habet ortum: estimatio enim falsum intel
lectus: an qz non credit et est infidel: an quem
Et ridet q ista falsa estimatio orit circa parti
cularia: remanente tñ vā estimatione i vni/
uersali

uerfali. Pro quo sciendū q̄ nō credere siue i
fidelitas pertinet ad intellectū ⁊ desperatio ad
vīm appetitiuā. Intellect⁹ autē ē vniuersali⁹
⁊ appetit⁹ mouet ad p̄cularia. Est enī inquit
p̄ba in. 3. de aia. in fine mor⁹ appetit⁹ ab aia
ad res que in se p̄culares sūt. mō planū est q̄
cōtingit aliquē h̄re rectā estimatiōē in vli: ⁊
circa motū appetitiuū nō recte se h̄re corrupta
ci⁹ estimatiōē in p̄culari. q̄ necesse ē q̄ ab esti
matione in vli ad appetitū rei p̄cularis pue
riat mediante estimatiōē in p̄culari: vt p̄. 3.
de aia. Sic a p̄pōne vli nō inferit cōdō p̄icu
laris nisi assumēdo p̄pōne p̄cularē. Et vt
intelligat quōd pōt h̄re vā estimatiō in vli: cor
rupta tñ vā estimatiōe in p̄culari: accipe ex
emplū. nā ille q̄ fornicat eligit fornicatiōē vt
bonū sibi vt nunc. i. vt p̄colare bonum: ⁊ tñ
vā remanet in eo estimatiō in vli. s. q̄ forni
catio est p̄ctū mortale. ⁊ sic de auaritia ⁊ alijs
p̄ctis: mō ad p̄pōitiū poterit q̄s in vli h̄re hāc
vā estimatiōe. s. q̄ in ecclesia est remissio
p̄ctōr: ⁊ tñ poterit h̄re motū desperatiōis. s. q̄
nō sit speranda venia corrupta in tentatiōe cir
ca p̄cularia. Et quo p̄. 3. dicit iste doctor q̄
pōt eē desperatio sine infidelitate sic ⁊ alia pec
cata moralia. S; parū iste pater Ambro. dic
queso qd̄ istoz est graui⁹ p̄ctū: an desperatio:
an infidelitas. Dico q̄ p̄ctā q̄ opponit v̄tuti
bus theologicis sūt fin suū gen⁹ alijs p̄ctis
grauiora cū v̄tutes theologicę deū habeāt p
obia: ⁊ p̄ctā per p̄ns eis opposita auersionem
a deo directe ⁊ p̄ncipaliter importāt. ⁊ fin istā
rōnē. s. auersionis a deo ois p̄cti moralis gra
uitas cōpensat. q̄ si posset eē cōuersio ad com
mutabile bonū sine auersione a deo q̄uis talis
iordiat eēt: nō eēt tñ p̄ctū mortale. Auersio
ergo a deo facit eē p̄ctū mortale. si sic sequit̄
q̄ illud qd̄ p̄mo ⁊ per se hāc auersionē h̄z erit
inter oia p̄ctā moralia grauiſsimū. Accipiant
mō ista tria p̄ctā. s. infidelitas: odiū dei: ⁊ de
speratio. Infidelitas opponit fidei: odiū dei
charitati ⁊ desperatio sp̄ci. Si igit̄ infidelitas
⁊ desperatio adinuicē cōpōnt fin eoz rōnem
specificā sic infidelitas graui⁹ p̄ctū ē despera
tione. infidelitas enī ex hoc puenit q̄ hō ipsā
dei v̄tutē nō credit: desperatio autē ex h̄ q̄ nō
sperat se bonitatē dei p̄cipare. ⁊ q̄ mai⁹ pec
catū est nō credere dei v̄tutem q̄s nō sperare
cōsequi posse gloriā ab ip̄o. q̄ infidelitas p̄pe
fui se ē p̄ deū: ⁊ desperatio nō nisi fui q̄ ē bo

nū p̄cipatū a nobis: iō infidelitas graui⁹ p̄ctū ē
sistr ⁊ odiū dei graui⁹ ē desperatiōe p̄p eandē
cām. q̄ graui⁹ ē odire deū q̄s nō sperare cōse
qui bonitatē dei. Si autē dei fiat cōpatio infide
litas ⁊ desperatiō q̄stū ē ex p̄te n̄ra: tñ despa
tione est p̄ctū graui⁹. nā p̄p sp̄em gl̄ie reuoca
mur a malis ⁊ puocamur ad faciēda bona: ⁊
iō sublata sp̄e irrefrenate labimur in p̄ctis: ⁊ a
bōis retrahimur nō sic at̄p̄ sublationē fidei. ⁊
hui⁹ siue cōcordat glo. sup̄ illud puer. 24. c. si
despaueris lapsus in die angustie minuet for
tudo tu: vbi sic ait. Nihil ē execrabili⁹ despa
tione. H̄oc etiā ponit b̄r̄s Tho. vbi. s. ⁊ ista
tibi aia sufficiat p̄ scda v̄i. Q̄ntū ad tertiam
v̄i. dico q̄ nullo mō sibi ipsi p̄curare necē.
hinc Saul reddidit cōdēnatus. q̄ sibi ipsi mor
tem p̄curauit. i. R. vl. c. ⁊ Judas. Act. p. c.
⁊ sic de alijs. Audi t̄x. 23. q. 4. §. Itē h̄ dicit̄
mus. vbi sic d̄r. Item hoc dicim⁹: hoc asseri
mus. hoc modis oib⁹ approbamus. neminē
spontaneā mortē sibi inferre debere. velut su
giēdo molestias ip̄ales: ne incidat in p̄p̄tias
s. molestias: hoc ubi de hoc sup̄ plene notū.
seria gnta secūde diuice in terna p̄lone secūde
p̄tis. Mora n̄ regulā generalē. q̄ s; non sit
cuius cōcessū mortem p̄p̄iā p̄curare ⁊ in
ferre tñ dum ab alijs inferit p̄pter v̄tutē con
seruandā: ⁊ fidē tuendā hilariet̄ oia pericula
⁊ ipsā etiā corp̄is mortē aggrediamur. Audi
barbatū Hieronymū in exhortatiōe ne perse
cutio timeat. s. ilij inḡ dilectissimi accingim̄
potētia: estote filij potētes ⁊ nolite hoz misero
rū diuinū q̄ iam tantā oīdīm̄ ibecillitatem ⁊
miseriā eē q̄stā nō diceret lingua potētiā forni
dare in op̄ado iusticiā. g. n. p̄p iusticiā p̄secu
tione patit̄ b̄r̄s ē ⁊ b̄n sibi erit ⁊ si mortē beati
or p̄ciosa n̄pe ē in p̄spectu dñi mors scōr ci⁹
si cupis vitā tenere cū x̄po mortē noli timere
p̄ x̄po. Non enim potes illa sustinere p̄ x̄po q̄
sūt cōdigna ad futurā gloriā que reuelabit cū
apparuerit gloriā n̄ra q̄ sursum ē nō q̄ sup̄ terrā
Mō sp̄et mercedē q̄ nō laborat nō sufficit solā
xp̄iani nomē. xp̄ian⁹ es imitare xp̄m. s. frustra
xp̄iani h̄z ille nomē q̄ diabolū seq̄. quāto xp̄i
anus oīno nō ē: s; antix̄ps: iuxta illud euāgeli
ste Joānis. audistis q̄ antix̄ps venit nūc anti
xp̄i multi facti sūt. Dis g cū x̄po regnare cum
x̄po mala tollera. Si xp̄s dñi ⁊ regē cui ē no
mē sup̄ oē nomē opposuit pati: ⁊ ita intrare i
gloriā suā quā s̄duciā habem⁹ nos intrare si

ne labore. Q̄q̄ stulti sumus & tardi corde ad
credēdū volum⁹ hic gaudē cū seculo: & postea
cū xp̄o. Dñs nud⁹ igredit⁹ & suus supfluitate
donus⁹ vestīū auri & gemarū intrabit. Ille ie/
iun⁹ iste crapula & luxuria plen⁹ ille i cruce pro
nobis moriēs iste i lecto delicate dormiēs. qd
dñs nō facit: sū⁹ faciet. p̄mittit de⁹ zebedi si/
lij⁹ regnū suū si calicē quē bibitur⁹ erat possēt
bibē & isra⁹ vsus sinē seq̄. nō. n. q̄ dico vobis
vba accepi ab hoīe nō p̄ hoīez didici s; p̄ euā
gelīū suū. itaq; oīo o; nos p̄ mltas tribulacōes
acqrē reg⁹ dei crātī viā p̄ delicias & diuitias
pparat⁹ ire. Signū m̄isse dānatōis ē i h̄ mū
do sua b̄placita asseq; & i mūdo gl̄ari o; libet
gl̄iemi i tribulacōib⁹ & aduersitatib⁹ vris zc.
h̄ ille. Et h̄ vbi aīa sufficiat p̄ p̄nti p̄lone.

Qui sūt in morte deflētī. L̄clusio itia.

L̄cipe tertiā p̄lone. v; illi sūt marie
deflētī quos certis cōfscimus signis
q̄ i infernū erūt cruciadi. P̄ ista cō/
fco: qm̄ hō i morte siḡ offit dānatōis. vi sp̄nē
i cruce & filia certe illa aīa ad mortē etnā festi/
nant & a sine ad quē creata ē discōdat. & p̄ p̄f
rōabilr ei⁹ p̄ditio flēda. audi⁹ Diero. n̄m in
eplā p̄solatoria ad p̄paulū de morte Blesille
ad h̄. n. iqr̄nati sum⁹ vt maneam⁹ cini. Abra
hā: Isaac: Adōp̄es: Joānēs. p̄paul⁹ vas cle
ctōis. & sup oīa fili⁹ dei moriē: & nos idigmur
aliq̄ exire de corp̄e q̄ ad h̄ fortitā rap⁹ ē ne
malicia mutaret mētē ei⁹ placita. n̄ erit dō aīa
illi⁹ & isra⁹. Reuera si seculare desiderīū: & qd
de⁹ auertat delicias h̄ vite cogitātē mors ima
tura rapuisset plāgēda erat & oī fōtē lachryma
rū iugēda nūc vō cū p̄pitiō xp̄o an̄ q̄tuor ser/
me mētēs zc. long⁹ fmo ē. q̄re zc. Adinc in
gram⁹ tres vi. v; p̄dīa vi. ē an liceat int̄
rogare moriētē vt reuelet statū suū p̄ mortē.

2^a vi. ē ponam⁹ q̄ q̄s a mortuis resuscitē
facta q̄ habebat pus in vita an̄ deleta sint per
mortē: & p̄ p̄f resuscit⁹ o; ne sacra reitēra/
ri. Tertia vi. ē. an religiosus resuscitatus
teneat redire ad religionē. Quātū ad p̄mā
dico fin̄ b̄m̄ Thō. in qdlibet q̄ nulla inordi/
natio vī si q̄s regrat a moriētē cognoscē ē statū
suū post mortē subiiciēdo tñ hoc dīno iudicio
s; q̄s tñ h̄ faceret q̄ dubitaret in fide de statu
s. futuro hesitās p̄culd vbiō peccaret. talis. n̄
inq̄stio n̄bil aliud ē q̄s qdā tentare deā. vbi
nō f; b. Thō. fa se. q. 77. ar. i. q̄ tētare deū
st̄ exp̄imētū sumē de aliq̄ re qd fieri pōt du o/

bus modis. s. vbiō & factis. Verbis vt cum
p̄blema facim⁹. s. vix hoc possit ēē: vel vtrū
h̄ cōtingat zc. Et talia p̄blemata p̄nt adhuc fi
eri duob⁹ modis. s. aut vt sciam⁹ aut vt insidie
mur. si vt sciam⁹ nō ē p̄m̄ imo v̄tus. N̄bil
eni pōt p̄fecte sciri nisi pus dubitē. & oīs p̄pō
v̄scibilia est p̄m̄o p̄pō dubitabilis. iō p̄bus
2° posterior⁹ dīc q̄ q̄nca sūt eq̄les nūero bis
que v̄scim⁹. q̄rim⁹ aut q̄tuor. s. si ē: q̄ ē: qd
est: & p̄pter qd ē. Si aut q̄rim⁹ insidiose. s. nō
vt sciam⁹: s; vt calūniem⁹: manifestū ē ēē pec
catum. & hoc mō p̄lūq; iudei insidiabāt xp̄o
Adar. 22. V̄iez censurā dari L̄sari. an nō. & de
muliere cōp̄chēsa in adulterio. Jo. 8. etiā ex
emplū p; s. actio etiā deū tentare dupl̄ pos/
sumus. Vno mō vt sciam⁹ & nām rei cogno/
scam⁹ vt medicū artifices facere solēt. & talis
tētatio dū in p̄m̄i detrimētū nō redūci nō
est illicita nec p̄m̄. Alio mō vt calūniem⁹ nām
& nō vt sciam⁹ quō iudei signa a xp̄o petebant
dicētes Adar. 12. Adagīster volum⁹ ate signū
videre. & hec tētatio pessima ē Adar. 12. Be
necratio praua & adultera signū q̄rit zc. Qui/
bus sic notatis satis p; qd dixim⁹ in hac veri/
tate. Quātū ad fam̄ vi. pono istā regulam
q̄ ea in qb⁹ cōfert grā mortē nō delent. Sūt
aut̄ tria p̄marie sacra in qb⁹ grā p̄fert. s. bapti
smus: p̄firmatio: & ordo: m̄fimonīū aut & alia
h̄i nō p̄ferūt grām. hoc p; 32. q. 7. c. licet di
mittit vroz. in glo. Et iō baptism⁹ p̄firmatio
& ordo p̄ mortē nō delent: & p̄ p̄f nec p̄m̄o:
tem reitērāda. de hoc exp̄sse h̄ ter. 1. q. 1. c. q̄
qdā. & de p̄se. di. 5. c. dēn. & c. d. hoīe. & nullū
sacramētō faciēda ē iniuria: que fieri dī q̄ nō
reitērādū reitērat q̄si p̄ma collatio nō value/
rit. de hoc ē ter. 1. q. 1. c. sacramenta. & de p̄se.
di. 4. c. cōndit. vbi hec mā bñ vētilat vbi paz
p̄ p̄ncipiū sic ad lram dī. Itē sacm̄ baptismi
ē qd h; q̄ baptizat & sacm̄ dādi baptismū ē qd
h; q̄ ordinat. sicut enī baptizatus si ab vnitate
recesserit sacm̄ baptismi nō amittit: sic etiā
ordinatus si ab vnitate recesserit sacm̄ dandi
baptismū nō amittit: nulli enī sacm̄ faciēda est
iniuria. si discedit a malis vtrūq; p̄manet. sic
ergo acceptat baptism⁹ quē nō potuit amittē
qui ab vnitate discesserat: sic acceptandus est
baptismus quē dedit illi qui sacm̄ dandi cum
discesserat nō amiserat zc. h̄ ibi. & sunt verba
Aug. Et rōnē aliā addūt thelogi q̄re hec tria
reitērāda nō sūt. qm̄ in quolib; illoz triū col/

latione imp'mis in aia character q' p' morte ab
aia separi nō pōt. In alijs aut' sacris nō imp'
mis character. et iō post mortē nō remanēt. et
p' p'na recitari pnt. gl. at sup deo. c. licite. 32.
q. 7. dic' aliā rōnē. v3. q' p' baptisimū i mortale
imortali copulat. s. aia deo s3 per m'rimoniu3
mortale mortali. s. corp' corp' cōiūgit: mors
aut' nō h3 p'tatē in aia nec in deo: s3 bñ in cor/
pus: ideo matrimoniu3 morte dissoluit nō aut'
baptisimus. Inde notauit Dugolin' q' Aza
rus de q' d' i enāgelio sequū. s. Jo. xi. c. p'p'
resuscitationē suā vroz suā repetere nō potu
isset: nec cōtra s3 si iungit in m'rimonio voluit
fer: opportuisset illos denuo d'bere. Et hāc sē
tentia approbat cōter theologos oēs. quare rē
Quātū ad tertiā. v3. dico q' de h' sūt diuer
se opinioes. Quidā dicūt q' sic: et rō h' ē qm' q'
cūq3 imaterialia et icorruptibilia vniūf inālib'
et icorruptibilib' illa p' mortē nō sepant: sed p'
religionē xpianā suoz dei claustralū aia vni
tur deo q' sūt icorruptibilia et cōtra q' ipsa p' mor
tē nō pot' erūt separari. Ista rō sumit ex glo.
sup. c. licite. 32. q. 7. q' ad maiorē: s3 minorē, p'
bant. v3. q' aia deo cōiūgat: nā aia q'stū ad rō
nale cōiūgit deo p' obiam q'stū ad irascibile3 p'
paup'iatē. et q'stū ad cōcupiscibile3 p' castitatem.
Lū ergo mortuo religiosi corp' aia imortalis
remancat. sequit' q' remancāt oia que erant in
ipsis potentia aie. et per p'ns in rōnali rema
nebat obedientia rē. Ista rō paru3 valet. qm'
non oportet oia que in vita p'nt aie inferūt p'
mortē repiri in ea: qm' aliū h3 essendi modum
post vitā pntē q3 in vita: vt dic' b'ns Tho. pte
1. q. 89. Nec compango baptisimū et alioz duoz
sacroz. s. cōfirmatiōis et ordinis et religionis
valet qm' in illis imp'unt in aia character ide
bilis nō sic in assūptione habitus religionis: et
q'zuis aia per religionē deo cōiūgat talis tamē
cōiūctio nō est nisi p' statu vic vnde m'lia sūt
in via quib' aia iungit deo que tñ nō remanēt
in aia post mortē. sicut p3 de fide et spe et alijs
multis. Et rō est q' talis cōiūctio nō ordinat:
nisi p' statu vic. Iō est alia opinio. v3. q' reli
giosus resuscitatus nō tenet redire ad religio
nē cum illud vortū dūtarat dū vixerit sic emul
sū. et iō absoluit p' mortē. Ad dūm q' talis ing
tissimus cēt si vcllet seculo deseruire redeat g'
talis ad primam vel etiā regulā artiorē q're
rē. Nos supplices deum exorabimus vt in
resurrectione futura cum videre per gloriam

possimus: et hic per gratiam. Amen.

¶ Feria sexta quartē dominicē de amore ser/
mo trigessimus primus.

Diligebat autem

Ihs Aldartha et Aldaria sorore
ei et Azaz. Jo. xi. c. Quāvis
in opib' dei erga humanā nām

sūmope dei amor clarescat: tñ hodie na sancti
enāgelij lectide amor qdā p'icularis osidit dū
d' diligebat Ihs rē. Et h3 multa exordiri pos
sum' in breuitatis cā in p'dictis verbis tres de
amore cōsiderationes cōtemplemur. v3. amo
ris dñi siue xpi Iesu feruentissimā cōicatio
nē. Amoris p'pui inuilem fructificationem.
Amoris p'pui singularē ordinationē.

De diuino amore et Iesu dulcissimi dilecti
one. Consideratio p'ma.

¶ Primo dñi amoris siue Iesu xpi ser/
uentissimā cōicationē videam'. Vbi
tres cōclones more nro faciam'. v3.

¶ Prima p'lo ē ista. 13 dñus amor equali
ter in oib' d'fudat sūq' in dñi amoris nō eqli
ter in oib' repiūt. Secda cōclō ē ista. Amor
diuin' adeo ē pfect': vt amantē trāsfouet. et
plures in eo generat effect'. Tertia cōclō ē
ista. Diuinus amor h3 vndiq3 diffundatur in
voluntate tñ humana quicrat.

De dño amore i se: et ei' signis. Cōclō p'
13 dñi amor

¶ a cqlr in oib' d'fudat signa tñ dei amo
ris nō cqlr in oib' reperiunt. Vbi
tres inquiram' veritates. v3. ¶ Prima vi.
est an de' oia cqlr diligit. Secda vi. est
q' ē in hac vita a xpo Iesu magis dilect'. 3^a
vi. que sūt signa dñi amoris. Quātū ad
p'mā dico q' dei amor ē duplex. nō tñ realiter.
s3 rōne vel formāl' diff'res. v3. amor absolu
tus et amor respectiu'. Amor absolut' ē dina
volūtas p'formata itellecui dño p'atico. et tal
amor respicit ordinē nāe create absolute put
a deo p'dita ē. et q' q'qd creauit de' bonū est. et
vnuq3q3 p'cipat nāz boni vt sic. iō de' vt sic
cqlr oia diligit nec i h' ē d'finitio iudei greci.
xpiani: et sic de alijs. Sap. xi. Dia diligit q' s'
et nihil odisti eoz q' fecisti. Amor respectiuus
respicit ordinē nāe cōformat cū volūtate dei. et
q' nō oēs cōformat cū dina volūtate sic n' oēs
cqlr amat ipso testante q' fecerit ingt volūta
tem patris mei q' in celis est: ipse me' p' nāt

et foris. Et bec finia colligit a Damasceno super
 illo vbo apli. i. *Et bi. i. De* vult oēs hoēs sal
 uos fieri. s. inges p. Amb. ista sūt mibi valde
 dubia. et volo tibi onde q. de nō amet ista inse
 riora volūtas. n. ei vilesceat si amaret ista trā
 sitoria sic intellect^{us} dīn^{us} vilesceat si h singularia i
 telligeret: vt ait Auerrois. Arguo igitur sic.
 Vbiqz nō reperit^{ur} pditionis veri amor^{is} ibi
 nō repit ppe amor: s. i deo nō repit^{ur} pditiones
 veri amor^{is} q. nec veri amor. Nā nō cū maio
 ri. Minor aut pbat aucte Dionysij de diuinis
 nob^{is}. c. 4. vbi dīc. Ver^{us} amor amātē eē se po
 nit. et cū qdā mō i amātū trāssert s. icōueniēs
 ē vt de^{us} eē se sit posu^{it} et i alia trāsserat q. tē. itē
 amor dei ē etern^{us}: s. alia a deo nō sūt eterna q.
 si illa amat nō amat nisi vt i seipso. s. q. cūqz sūt
 in eo nō sūt alia ab eo. q. de^{us} nō amat alia a se
 ipso. Itēz si amat creaturas: aut amat amore
 pcupie: aut amicitie. Nō cōcupie. q. nullo in
 diget vt p. ait. Dñi ē terra et. nec amore ami
 citie. q. talē ad creaturas irrōnales hēc nō pōt
 q. nō amat oia. Itē arguo aucte. ait p. D. di
 sti oēs q. opā iniquitatē et. q. nō oia amat. Alia
 mea bñ dīc. m. rām hāc accipe gnālē q. amor
 nō ē sic amor dei. nā volūtas nra nō ē cā bo
 nitatis rex: s. ab ea mouet sic ab obiecto. vñ
 bonitas rei fm nām. vñ estia bōitas mouet
 volūtatē nram vt alicui bonū velim^{us}. s. amor
 dei ē causans et sūdās bonitatē in reb^{us}. et ideo
 volūtas dei. q. oia bona sūt: oia absolute cāl
 amat. et iō ad tuā rōnē intellige sē sū Dionysij
 nihil. n. ē aliū amātē eē se poni et trāsserri in
 amātū. nisi amato velle bonū: et p. puidētiam
 suā opari sic et sibi et h ē cōpetit amore diuino
 oib^{us}. n. vult absolute aliqd bonū: et puidētia
 suā opat in oib^{us} absolute. Ad fam tuā rōnē
 dico q. h creature nō sūt etne nisi in deo: m. q.
 sic ab etno nās oīuz rex in ppo eoz gnē et cō
 ditōe cōgnit eadē rōe amauit exēplū. Mā nos
 p siliudies rex q. i nob sūt cōscim^{us} res in se
 ipis etnēs et cognūas amam^{us} sic et de^{us} p sili
 tudies et ideal rex cōgnit oia ab etno: et vidēs
 eaz bonitatē ab etno oia dilerit. Ad tertiam
 dico q. de^{us} nō pōt amare creaturas irrōnales
 amore amicitie: q. amicitia nō pōt hri: nisi ad
 rōnales creaturas in qb^{us} puenit eē reamatio
 nē et cōicationē i opib^{us} vite. i. qb^{us} cōtingit bñ
 vñ male euenire fm fortunā vñ felicitatē. irrō
 ualia aut reamare nō pnt deū nec hēc cōicarōz
 vite q. de^{us} viuūt vt p. et cū amor pfecte diuidat^{ur}

in amorē amicitie et pcupie et de^{us} creaturas nō
 amet irrōnales amore amicitie: relinqt q. eas
 amet amore pcupie nō q. eis idigeat: s. i qz sūt
 eas ordi net ad rōnales creaturas et ad seipsoz
 et hoc facit ex plenitudie sue bonitat^{is}. nō indi
 gentie. Ad vltimā tuā rōnē dico q. nō ē in
 cōueniēs vnū amare et odire diuersis respecti
 b^{us}. Sic. n. ait Aure. Aug. Diligēdi sūt hoies
 vt eoz nō diligāt erroref. sic de^{us} ptores amat
 i qz sūt nā ab ipso sūt: s. i qz sūt ptores ab ipso nō
 sūt: s. ab ipso deficiūt et illos odit. Lōetor igit
 aia de hac qōne s. valde dubio de pncipali ver
 itate. vñ. an eāl oia amet. h mibi videt q. nō
 amet aliq mō oia eāl. Mā Aug. sup. 3oh. sic
 ait. Oia diligi de^{us} qfecit. et int cas magis di
 ligat creaturas rōnales et de illis apli^{us} que sūt
 mēbra vnigeniti filij sui. et mto magis vnige
 nitū suū. h ille. ecce qz clare ponit ineqūitatem
 amor^{is} dīni. Dico aia mea q. de^{us} nō amat vnū
 magis qz alter. i. maiori intēsiōe act^{us} amoris
 imo vno et simplici actu volūtat^{is} vno mō se sp
 hntis oia amat. s. ineqūit^{as} intelligit amare quia
 mai^{or} bonū vult vni qz alteri. vni autē cū vult et
 nō alteri: s. q. repit i illis pfirmitatē i amore
 sui. et sic intelligit auctes hōndētes. vnde hō
 bonū qd ē dare vitā etnā vult dare. Petro qz
 repit cū cōformē sue volūtat^{is}. s. signi et Joāni
 nō vult dare h bonū q. nō repit cū sic disposi
 tū. et iō xpm deū sup oēs creaturas dilexit q. ei
 maiora bona cōtulit. s. nomē q. ē sup oē nomē
 itē eē victorē diaboli. Isa. 9. fact^{us} ē pncipat^{us}
 sup humez ei^{us}. Itē q. eēt hūanitas in ipso vñ
 ta dinitati. et sic de alijs. Hec etlā ponit beat^{us}
 Tho. pma pte sūme. q. 12. et duab^{us} qōnibus
 sequentib^{us}. Ista tibi sufficiāt p pma veritate.
 Quātū ad fam vitatē dico q. qtuor sunt
 genera hoīuz in hoc mūdo quos de^{us} pmarie
 diligit. vñ. ptores. et hi figurant p Lazarum
 secūdo incipiētes: et hi per aplos. s. pscientes
 et hi p Adarithā. quarto pfecti. et hi p Adariā
 designant. Primo inquā diligit de^{us} pto
 res figuratos per Lazaz. Mā Lazar^{us} velatā
 habuisse faciē describit: ligat^{us} man^{us} et pedes.
 qriduan^{us} et ferēs velatā qdē faciē ptoz hz cū
 nec deū quē offēdit nec penā quā incurrit: nec
 bona q. pdit pssiderat ps. Moluit intelligē vt
 bene ageret. Isa. 6. c. Exceca cor populi hui^{us}
 et aures ei^{us} aggraua. et oculos ei^{us} claude ne for
 te oculis suis videāt. et corde suo intelligat: et
 puerit^{as} et sanē eos. et. 59. c. ponit qd inde tali

S. do Lazarus ligatus erat manus et pedes
sic peto: in oib⁹ opibus bonis. Sap. 17. vna
cathena tenebatur oēs colligati erāt. In 3a. f.
8. ait. Si abstuleris de medio tui cathenā: t
deficiēs dīxītū erētēdē: t loq qd nō pdest. cum
effuideris cūrīctū aīaz tuā: t aīaz afflicta reple
ueris: oriet in tenebris lux tua: t tenebrē tuā
erūt sic meridies: t regē tibi dabit dīs de⁹ tu⁹
semp t replebit splēdorib⁹ aīam tuā t ossa tua
lberabit. t eris q̄si ornis irrigu⁹: t sicut fons
aq̄z cui nō deficiēt aque t c. 3o Lazarus q/
triduan⁹ erat: t peto: q̄riduan⁹ efficit in con/
suetudine peti. p̄m. n. dies ē delectatio pecca
ti sedā p̄sensūs p̄c. t. terti⁹ opatio p̄c. t q̄ntus
p̄suctudo. h̄ ē t ille lapis q̄ hodie suppositus.
Lazarus des̄cribit. vñ gl. sup illo vbo t lapis
supposit⁹ erat ei: ait. difficulter surgit quē mo/
les finale p̄suctudinis p̄mit. 4o Lazar⁹ se
tens erat q̄ petā nra fecit apud deū t flos. ps
Dispererūt in endor: scī sūt vt sterc⁹ terre en/
dor: dīc glo. fons gnātōis carnalis ē: t me/
rito facti sūt vt sterc⁹ terre: qm carnalib⁹ dediti
nihil aliud q̄ fecūditatē carnalit⁹ pducunt
audi. Eccl. 9. Mō des p̄tātē mlieri aīe tue ne
ingredia. in v̄tute tua t p̄fidaris. Ne resp
cias mulierē multicolā ne forte icidas i laq̄os
illī: cū saltatrice ne assidu⁹ fis nec audias illā:
ne forte p̄cas i efficacīa illī: ne des fornicarijs
aīaz tuā i villo ne p̄das te t hēduarē tuā. Moli
circūspicē i vicis ciuitatē ne oberraueris i pla
teis illī. Auerte faciē tuā a m̄iere cōpta t ne
circūspicias sp̄z alienā pp sp̄z. n. mlieris m̄l
ti p̄ciūt t ex h̄ p̄cipia q̄si ignis erat des̄cūt. oīs
mlier q̄ fornicaria q̄si sterc⁹ i via ab oib⁹ p̄/
tereūtib⁹ p̄cukabif. sp̄m mlieris aliene n̄ lī
admiratī sūt t reprobi fī sūt t c. In. 22. dacha.

10

visc tennū. Quid aliud q̄ penas itollerabi
les iucnics. p̄. Ego i laborib⁹ a iuuenite mea
audi Aug. q̄nq̄ hēses. Lū cēt igr iūic⁹ p̄fi
recōcillauit te p̄ me. Lū iter siluas ⁊ mōtes cr/
rars⁹ q̄siui te humeris meis opposui te: labo
raui: sudauit: caput meū spinis opposui: man⁹
meas clauis obieci: lācia lat⁹ meū p̄forauit: vt
iūgerē te mihi ⁊c. inde p̄ Dau. ad p̄ dcbf. 2. de
buit igr p̄ oia frīb⁹ similari vt misericors fieret
⁊c. 4. au. Nō habem⁹ pontificē q̄ nō possit
cōpati ifirmatib⁹ n̄ris tētati p̄ oia ⁊c. exēplū
iudicis crudelissimi p̄p̄ ierpiciā tōrmentorū.
q̄re ⁊c. et sic p̄ p̄mū hoīuz gen⁹ amatoz a xpo
Accipe. 2. gen⁹ ⁊ bi sūt incipietes in via dei
ambulare significati p̄ ap̄los. Audi qd hodie
dicat dñs. Lazar⁹ mortu⁹ est ⁊ gaudeo p̄pter
vos vt credat. ecce iā gaudet dulcissim⁹ Jcs⁹
de signo qd factu⁹ erat quo sciebat ap̄los ani
mari ad inceptū opus in via dei: f̄ acit enī dñs
cū incipietib⁹ sic capitanē cū militib⁹ nouis:
ponit enī illos i armoz pulcherrimis p̄telijs
vt animet. demū cū edocti fuerit atrocissima
p̄telia ordinat ⁊ in illis innisct: sic ⁊ de⁹. p̄mo
enī incipientib⁹ pulcherrima scōz gēsta ante
oculos ponit: vt exēplo coz animet velle po
stea qñ expediēs fuerit p̄ xpo mori. In p̄de.
paratue sū ingt in carcerē ⁊ in mortē tecuz ire
⁊ alij discipuli: eam⁹ ingūt ⁊ moriamur cū eo
fz de h̄ infra dicem⁹ ⁊c. Tertiū gen⁹ amato
rū a xpo sūt p̄ficiētes in p̄darta figurati. vi
dens enī de⁹ aīam iā i suo amore seruētē: iam
circa illā ampli⁹ nō laborat: fz i illa tm̄ delectat
exēplo capitanei milites suos iā exproa ⁊ p̄bos
signis ⁊ clamorib⁹ excitat cū xpo aīati fuerit: ⁊
viriliter cōs agē cernit p̄mū cōgaudet Luc.
15. Baudū ē āgelis dei ⁊c. 4. gen⁹ ama
toz a xpo sūt p̄fecti: lz rari sint. ⁊ bi figurāt p̄
p̄daria d̄ q̄z nūero cātādo ⁊ p̄fallēdo dicebat
ap̄los ad Gal. 2. c. Vno aut̄ iā nō ego viuūt
āt i me xpo. inde. c. 4. cadē epla ait. Si spū vi
nim⁹ spū ⁊ ābulē⁹ q̄re ⁊c. Et h̄ sufficiāt p̄ fa
vitate. p̄mū ad itia vi. dico q̄ sic sūt q̄tuor
gnā hoīuz q̄s i h̄ mūdo diligit xps ita cuilz gnī
spālia fig dim amor⁹ assigni p̄nt. Quatuor. n.
sūt fig amoris in petōib⁹. p̄mū ē cognitio pcti
p̄m detectio vulneris. itū satisfactio. ⁊ quartū
scā puerfatio. p̄mū inq̄z signū dī cognitio
pcti. audi Senecā ad Lucillū cpla. 28. In itū
igr salus ē cognitio pcti. Egregie mihi Epi
cūris h̄ dūisse v̄f nā q̄ peccare se nescit corrigi

nō vult. dephēdas te oīz ānq̄z emēdas. Audi
Aug. in p̄hemio q̄nti de trini. Laudabilior in
gt aīm⁹ cui nō ē ifirmitas p̄p̄a q̄z q̄ ca nō respe
cia mentia mūdi vial fidez sudamēta terraz ⁊
fastigia celoz scrutat. h̄ ille. audi ⁊ Breg. 55.
moralis. Q̄to q̄a ingt min⁹ se videt tāto mi
nus sibi displicet. ⁊ q̄to maior lūnē grē reci
pit: tāto āpli⁹ rep̄hēsbilē se cē cogitit. Audi ⁊
p̄ Aug. li. suo p̄ d̄ aīa. f̄ frustra. n. ait cozdis eri
git oculū ad vidēdū q̄ dū nōdū idone⁹ ē ad vi
dendū seipsū. p̄mū. n. ē vt cogscas iuisibi
lia spūs tui q̄z possis cē idone⁹ ad cogscēda in
uisibilia dei: ⁊ si n̄ potes te cogscē nō p̄sumas
app̄hendē ea q̄ sūt s̄ te. p̄dicipuū ⁊ p̄ncipale
speculū ē ad vidēdū deū ai⁹ rōalis iuēies scip
sūm. Ad elior es si teipsū cogscas q̄z si te negle
cto cursus fidez vireas herbaz p̄plexiōes ho
minū nās aīaliū celestij hoīuz ⁊ trestriū sciam
h̄res nūti. n. mltia sciūt ⁊ seipsos nesciūt: cū tñ
suma p̄ba sit cognitio sui. h̄ ille. 2. fig. amo
ris dei i pctōe ē detectio vulneris: nō enī suf
ficiit suā nouisse ifirmitatē nisi q̄stōi⁹ possibile
fuerit illa medico spūali ondat: cū oib⁹ circūstā
tijs opporūnis de pe. di. 5. c. consideret. p̄s.
Qm̄ iūgtatē meā ānūciabo ⁊ cogitabo p̄ pctō
meo. Et idē dixi p̄stebor aduersū me iusticiā
meā dñō: ⁊ tu remissiisti iūgtatē pcti mei. audi
Breg. i pastoralī. Vulnera igr clausa p̄i⁹ cru
ciāt. nā cū putredo q̄ i int⁹ seruet ciuit ad salu
tē dolor ap̄it. ⁊ Amb. sup bñ imaculati. cessat
ingt vidicta dina si p̄fessio p̄curat hūana ⁊c.
3. signū amoris dī satisfactio. ⁊ qd sit audi
Aug. in solilegis. Satisfactio qd est: ē cās pec
catoz excidē: ⁊ suggestiōib⁹ eaz aditū nō idul
gere. ⁊ h̄ ē vnus mod⁹ fz Aug. audi Breg.
in pastoralī. Mcq̄z igr satisfactiō⁹ si ab iūgtate
cessat⁹ nisi voluptates q̄s q̄z dilexim⁹ cōrio
oppositis lamētis scq̄mur. h̄ ille. ⁊ h̄ est alius
mod⁹ f̄ in Breg. audi ⁊ Leonē papā in smo
ne de ieiunio. Dñi ingt p̄piciatio dei q̄rif.
ieiunia cōcupia carnis extinguit elyis pctā
redimūt filqz p̄ oia dei magno in nob̄ renoua
tur. h̄ ille. Et iste ē ali⁹ mod⁹ satisfaciēdi spāli
or. 4. signū dī scā puerfatio. qm̄ vt f̄ fido
rus li. 2. soliloqoz ait. Scā puerfatio p̄fundit
iūmicū edificat. p̄mū ⁊ glorificat deum. audi
Senecā ad Lucillū. Nulla ingt res mag⁹ ani
mos iduūt honestos dubiosqz ⁊ i pūū declina
biles reuocat ad rectū q̄z bonoz viroz cōuer
fatio. p̄paulatim. n. descēdit i pectora: ⁊ vīm

preceptorum obtinet frequenter aspici si frequenter au-
diri. et si sufficiat quatuor ad primum genus. Accipia-
mus si ubi non quod alia quatuor sunt signa quod unusquisque
quod via dei ambulare incipiens cognoscit. v. xpm o-
bus rebus apponere se vult reputare: mundum et su-
as diuitias sperne crucem et per in corde retinere. Ipsi
mundi tres signa et xpm omnibus rebus apponere. et ratione
assit. Et Ambrosius in quodam sermone. Quia inquit habemus
in xpo et oia in nobis rebus. si vulnus curari deside-
ras medicus? et si febris? estuas sors est si guaris
iniquitate iusticia est: si idiges auxilio. virtus est
si mouet times vita est si tenebras fugis lux est: si
celum desideras via est: si cibum quies alimetur est bil-
le. Unde ille magnus. Psalms. ad psalmum 3. ait. Quia
arbitror ut stercorea ut xpm lucrificam. Accipe
si signum. v. se vult reputare. Ecl. 3. Quia es
magnus? bilitas te in omnibus. et coram deo iuuenis gra-
tia. ps. De iuuenem facit suum apud te. Unde aia
clamat ad dominum tremor. i. c. Vide domine et fide-
ra: quoniam sciam tuum vilius. s. per amorem tuum. et Dester
s. c. Tu scis inquit dominus firmitate et necessitate me-
am quod ab hominibus signum superbie et glorie mee quod
est super caput meum in die ostentationis mee. Ac-
cipe 3^m signum. s. mundum et suas diuitias sperne.
audi Hieronymus de diuitibus ex suis diuitiis gloria
queritibus. ubi sic ait. si quoniam mihi nunc de his quod in
caducia suis diuitiis gloriamur: quod quidam scinde
carnis postmodum in cinerem reuerfunt. nobilita-
te potentia. et dignitate vna et leui signum aurius
quod rudis stultorum hominum insufflatione extollunt: et
alios pretenedentes deprimunt ac se ob hoc credunt illas
attingere gloriam quam solis homines? et mundi ceterum
propter pius dominus prepaui. sermo est: quod de his ut
conuenit differat: ne vos ad celorum regna diuitia-
rum itinere festinatis. quoniam facilius est transire came-
lum per foramen acus: quam diuites intrare in regnum
celorum non mea verba sunt: sed xpi. Si hec reuoca-
bilis est sententia iustus oino deus non est. Et clu inquit
et terra transibunt: verba autem mea non transibunt. vlu-
late vos o miseri vento instabilis fortune no-
biles et potentes: quod alios tamquam ignobiles contul-
catis: quod huius mundi vanitatem honorumque et sal-
sarium dignitatum fastis obcecatis cum vite vite bre-
uissima tela succidet. Et multa pulchra po-
nit quod cum diuite. Epulor in inferno cruciabitur.
Unde propheta ad diuites clamat diuitie inquit si af-
fluat nolite cor apponere. audi cuncti Hieronymus. in
exhortatione de paupertate imitanda. Imitatores i-
que paupertatis estote: ut sequamini vestigia eius qui
cum in forma dei esset posuit oia verba diuitis sue

in cuius domo sunt diuitie et gloria semetipsum crea-
uit formam sui accipiens et pauper et inops fuit.
nat? pauper et plusquam inops fuit quilibet virtus pa-
primus mortuus? et sepultus est. v. vulpes inquit id est
foucas huius: et volucres celi nidus filii? et homines
non habet ubi caput suum reclinet. Aplos et inbet ut
portare sacculum neque peram et iuueni? consuluit videri
quod habebat et pauperibus interrogare. Si xpm deum cre-
ditis. et non falli posse cum creditis ipsum sequimini
impossibile est diuitiis fluere et xpm sequi. na-
negat ut prius misericordiam non possumus deo seruire
et mammonem: aut ipsi in fine decipiuntur: aut ego. sal-
lor. qui non credunt mihi cum diuitie sue transferunt
in egestatem sentiet. Diues habet quidam splendide
epulabat induit purpura et bisso: sed mortuus? quod
Adorpsi et propheta noluit credere: et tormentis po-
situs sensit. Nec militans deo implicet se nego-
ciis secularibus? non saluabit rex per multam poten-
tiam suam nec diues in diuitiis suis. Nunc diuitiis
coniuncta est supbia. et ubi supbia est ibi perit? nonne
oia omnia mala ex supbia tamquam vna radice. Lu-
eni diues factus est homo: et cum multiplicata fuerit glo-
ria domus eius? nonne superbit: et cum superbit. nonne
polluitur vie eius? in omni tempore. Et tunc sedens in insidiis
cum diuitibus in occulto cogitat ut inficiat inno-
centem oculi eius? in pauperem respiciunt: et insidiatur
in occulto ut rapiat cum tamquam leo in cubili suo et
hec ille. Accipe 4^m signum. v. crucem xpi in
corde tenere. Exemplum illi? matrone que ad sepul-
chrum domini per gaudium mortua est et tamen in corde eius
reperit et litteris aureis scriptum Ihs amor meus. ite
exemplum tyranni quod dum in persecutorem christianorum de corpore
constantia miraretur tandem corde christiani cuiusdam
apro sculpta inuenta est crux xpi. Et sic habes quod
tuos signa incipientium. Accipe genus dilecto-
rum a xpo. s. perficientes. In his quatuor alia signa
sunt divini amoris: tamquam 4. sagitte corporis: cor vulne-
ratus. v. augmentatio charitatis appetit? inten-
sio cordis dulcedo et mentis transformatio.
Primum signum amoris tamquam prima sagitta vul-
nerans. perficientes de charitatis augmentatio.
ubi accipe istam. v. quod quanto quis in via dei perficit
tanto magis in eo charitas crescit. ad Ro. 5. cha-
ritas dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctum quod
datur est nobis. et. i. ps. 4. Audi oia charitatem
continua habentes: quod charitas operum multitudinem
propter. et ad psalmum 11. ait. Quia ut charitas ma-
gis ac magis habundet in scientia et in omni sensu: ut
probetis portiora: ut sitis sinceri et sine offensa
in die iudicii: repleti fructu iusticie per

Iesu xpm in gloria et laude dei. Sed quod chari-
 tas auget. an. f. fm sua cētia: an fm suā exi-
 stentiā. an fm depurationē a suo priore: et an p-
 cipitationē sui subiecti maiore. magne ēē dif-
 ficultatis. Sed vide in cōstanti f. rancisci maro-
 nis. di. 18. q. 1. qm pulchre tēgūt istā māz. 2^m
 signū dī appetit. f. hūdi charitatē affectio. ps
 Suiuit aia mea ad deū fontē viuū. Jē quem
 admodū desiderat ceru⁹ ad fontes aqz. ita de
 fiderat aia mea ad te de⁹. Sed h qm pōt an sit
 de necessitate ponere charitatē creatā in aia no-
 stra. vide de h in f. rancisco di. 17. q. 1. de hac
 mā notauim⁹. s. feria sexta scē dñice. Accipe
 terciū signū cordis dulcedo. audi Aug. li. con-
 fessionū. Ver⁹ inq^r amor nō sentit amaritudi-
 nē s; dulcedinē: q; soror amoris dulcedo. sicut
 soror odij ē amaritudo. h ille. gustato. n. spū
 desipit ois caro. Quartū signū ē mētis trās-
 formatio. nā fm Dionysij de dinis nomib⁹.
 Amor dñi ē extasim faciēs q trāsformat amā-
 tē in amatū. audi Aug. sup. ps. Duas inq^r ci-
 uitates duo faciūt amores. Hierlm fac amor
 dei. Babiloniā facit amor seculi. Interoget^r
 se qsqz qd amet et iueniet. vñ sit ciuis. h ille. Et
 hec sufficiāt q ad terciū gen⁹. Quartū gñi s
 qtuor sūt alia signa dñi amoris. v3: cordis liq-
 factio. cē corpis sensus subleuatio: pñua me-
 ditatio: āgelica visitatio. Accipe pñū. f. cor-
 dis liqfactio. Cant. 5. Aia mea liqfacta est: vt
 dilect^r meus locut^r est. et. c. i. ait. Indica mihi
 quē diligit aia mea: vbi pascas: vbi cubes in
 meridie etc. Et. ps. f. actū ē cor meū tāqz cera
 liquefēs in medio vētris mei. Secūm sig^m
 ē extra sensus corpis subleuatio: et hoc pprie ē
 extasim facē. i. raptū. Rapt⁹ autē s; theologos
 est eleuatio mētis ab eo qd ē fm nām in id qd
 est s nām vi vel vtutē supioris nāe. Primo
 dicū: q ē qdā mētis eleuatio: vbi nō q triplici-
 ter pōt mēs eleuari a sensibilib⁹ istis. v3. ex in-
 firmitate: ab opatiōe diabolica: et a vtute dei.
 Primo ex infirmitate: sic accidit in frenetis-
 cia et mē c capris: et talis ppe nō ē eleuatio: s;
 a sensu et intellectu alienatio et hi qñqz vā di-
 cit^r ppter fantasie inoccupatū exercitiū: quo fit
 vt fides impñōes facili^r suscipiāt a qb⁹ depen-
 dent mor⁹ corpore nāles. Secūdo pōt eleuari
 ab opatiōe diabolica. pōt. n. diabol⁹ pstringē
 sensu hū mox: et aliq fictiua ostendere intellectui
 sicut accidit istis strigis q aiunt se uisse in for-
 macarnis vl filē cū dñā accursij vl cubiana:

vel quō alio vocabulo noiet. qd sub pcti mor-
 talis pena ē ab ecclia phibitū credere. 26. q. 5.
 per totū. Et talis visio nō ē pprie mētis eleua-
 tio sed poti⁹ deceptio et deceptio. Tercio pōte-
 uari vtute dina et in tali eleuatiōe s; mēs a sen-
 sibus corpis alienet. et in cōtēplatiōe rerū occul-
 tarū elueat nō tñ h ē s nām aie: s; sit sup nām
 nāle. n. est mēti hūanc dina et alta mysteria cō-
 templari. Et fm dicēs deū in vīa hac posse
 videri per cēntiam o3 dicere qtuor cōclusiōes
 Prima ē q in tali eleuatiōe o3 mētē eleua-
 ri a cognitiōe sensitua. id p dñi⁹ i raptu suo
 dicebat siue i corpore siue cē corp⁹ nescio de⁹ sic.
 Et rō ē q sensitio ē corpore tñ: de⁹ autē ē incor-
 pore⁹. 2ª pōlo ē q o3 mētē cē eleuatā ab oī
 fantasia et imaginatiōe qm q p imaginatiōe
 videt. p aliquā spēm videt s; deū fm suā cēn-
 tiam nulla pōt cē spēs repñatiua. 3ª cōclō
 est q o3 q sit abstracta et eleuata ab oī spē in-
 telligibili. q cū oīs spēs intelligibilis sic crea-
 ta: et p dñā finita nulla talis poterit dei esse re-
 pñatiua. Et posito q cēt aliq spēs creata nulla
 videt melior q spēs sui ipsi⁹ aie. s; claz ē q p
 sūā spēm deū nō videt. g rē. Quarta cōclō
 ē q h de lege ordinata de⁹ in carne mortali p
 essentiam videri nō possit: tñ pōt de pñilegio
 spālificari. Et in carne mortali h fieri nō possit
 p3 Ero. 33. Mō videbit me hō et viuēt. et Jo.
 i. c. Deū nō vidit vnqz. Et aut de pñilegio
 possit. apper in Adorfen et p dñi⁹ pñ sen-
 tire videt Aug. sup. Ben. ad lram. et in li. de
 vidēdo deū d Adorfen hñ Nūeri. 12. De loqr
 ei aut dñs ad Darō et palā: nō p enigmata et si-
 guras s; clare et māifeste hñic ē btus Tho. p
 te. i. q. 12. ar. 5. i solōne scdi argumētū dicēs q
 de⁹ pter o3 ordinē mētis aliqz in carne viuē-
 tiū: s; nō sensib⁹ corpis vsqz ad visionē sue es-
 sentie eleuauit et ista ē cōis opio. aliq tñ oppo-
 sitū tenet p deū Dionysij d mīstica theologia
 q indoctos appellat q nolle dñi cū q opposuit
 tenebras latibulū suū. et h⁹ opiones sūt Du-
 rad⁹ et q3 ples asserētēs q quāqz mēs a pēpla-
 tiōe pferat nō puenit ad cognitiōz dei. Sed b
 h dñm⁹ feria. s. pñe dñice. Ita sufficiāt ad
 pñs. Tercii signū vñ pñua mediatio. f. su-
 phoz irenoz et ifernoz supiora appetit^r cna
 spñit et iferna metuit. ps. Aditatio cordis
 mei in aspectu tuo sp. s; d h pñone sequenti.
 Tercii signū est angelica visitatio: vt p3 de
 p dñi in carcere visitatio et alijs. quare etc.

De effectibus diuini amoris. Linc. 2.

Cipe fam pcone vz. Amor dinus
adeo ē pfectus vt amantē trāformet i
amatū. 7 ples in eo gnet effect⁹. Vbi
tres ingram⁹ ve. vz. pda ve. ē ista quomō
amor vnit amantē cū amato. Scda ve. quō
amor trāformat amantē i amatū. Tertia ve
ri. q sūt effectus q̄s causat dei amor in amantē
Et tū ad pma dico q. Aug. s. d tri. pōit hāc
doctrinā. d. Amor ē quasi iuctura qdam duo
aliqua copulās: vel copulare appetens. Duo
āt sū h amās 7 amatū. Ad c⁹ decla. nō q du/
plici vnit amans cū amato: aut fm effm: aut
fm affectū. p vnit amās cū amato fm effm:
7 tunc amor regit pntiā amati. Adouet enim
amor amantē ad qrendū 7 desiderandū pntiā
amati: q̄s sibi dūenit: 7 ad se pūit. Lāt.
i. Indica mibi quē diligit aia mea 7c. Mōne
h expictia discim⁹: cū q̄s amam⁹ abntes habe
m⁹ d dīe i diē suā pntiam affectam⁹ 7 visosū/
ope letamur. certe expior idies. Audi pulcher
rimū dñi Seneca ad Lucillū q. frequē mibi
scribis. grās ago. Mas q vno potes te mibi
ōndis: nūq̄ eplam tuā recipio vt n. pnt⁹ vna
fm⁹. Si imaginatiōes amicorū abntiū nobis
iocūde sūt q mēoriā reuocāt: 7 desiderū absē
tiū falso atq̄ iani solatio leuāt: q̄z iocūdiorē
sūt lre q vā amici abntis vestigia vās notas
sūt: nā qd i p̄pectu dulcissimū ē: id amici
man⁹ eple ipressa pstat agtē. h ille. Et rō qre
amor fm effectū regit pntiā amati ē: vt dicit
phs pō politice. qm amātes desiderāt ex duo
b⁹ fieri vnū: s; qz ex h accidēt aut ābos aut al/
terz corūpū: q̄runt vnionē qndā q eos decet 7
pūenit: 7 h ē sil puerfari: sil colloq 7 bis filia
Et q̄ ista fieri n pnt sine pntia amatoz: ideo
amor fm effm regit pntiam amati: nec sic sic
ri pnt vnū nisi sint pntes. Et h ē ppus effect⁹
amoris. In aug. 4. li. p̄f. ait quēdā bñ dīrīf
sc d amico suo dimidium aie. Scd⁹ amor
vnit amantē cū amato fm effectū: 7 tē tal⁹ amor
n regit pntiā corpale: vñ ē q̄s nūq̄ vidim⁹
mouēur vt diligam⁹ vt dicit Tuli⁹ d amicitia
h mō p̄dau. ad philip. dicebat eos sp hre i cō
de: l; pntiā nō hēret. ait eni sic. Dīas ago dō
mco i oī memoria vñ sp i cūct⁹ oīoib⁹ meis p
oibus vob. Lū gaudio dēpatoz faciens sup
cōicatiōe vñ i euāgelio xpi: 7 p̄tia diē vñ nē
p̄fidēs h ipm: q̄ cepit i vob op⁹ bonū p̄fici/
7 vñq̄ i diē p̄hū xpi sic ē iustū h sēire poib⁹

vob eo h habeā vos i corde 7 i vinctis meis
7c. Et tū ad fam dico q duplex ē trāforma
tio amātis cū amato. qda ē fm vi apphēsiuaz
qdā s; vi appetitiuā. vñ aliqñ amatū trāffert
i amāre: 7 aliqñ cō: 7 h duob⁹ modis. Acci/
pian⁹ p trāfformatiōē q amatū trāfformat i
amāre: 7 dico q h p̄t ē aut fm vi apphēsiuā
aut fm vñm appetitiuā. fm vi apphēsiuā trāf
format qñ amatū imorāf i apphēsiōe amantē
fm vi appetitiuā qñ i affm amātē ē qdā p̄pla
cētia respectu amati: vt q̄ delectat d eo: vel de
bonis ei⁹. siue h pūngat amore amicitie siue
p̄cupie: vt cū q̄s desiderat alicui bonū pp al/
terū: aut nō pp alterz: s; pp p̄placētiā amati in
teri⁹ traditā. Silr amās i amatū trāffert du/
plici: aut fm apphēsiuā: aut fm appetitiuā
Scdm vi apphēsiuā ē qñ amās nō ē p̄ctus
sup finali apphēsiōe amati: s; nūq̄ singla qad
amatū i trāffert pūit ex qre: 7 sic ad intiora ei⁹
igredit sic d spū scō dī q ē dē amor. i. L. 2. 2.
q̄ fuan⁹ ē p̄fida dei. Scdm vi appetitiuā
7 h duob⁹ modis: aut. s. p̄ amorē p̄cupie: aut
p̄ amorē amicitie. Amor p̄cupie n̄ regescit i q̄
cūq̄ extrileca aut supiciali adep̄ōe vñ fructio
ne amati s; q̄rit amatū p̄fecte hre q̄s ad intima
illi p̄ueniēs: 7 sic h amore appetitus p̄cupie
amās dī i amatū trāfformat⁹. Amor āt ami/
citie sic trāfformat amāre i amatū in q̄tū bōa
oia vel mala reputat sic sua: 7 volūtātē amici
sic suā vt q̄s in suo amico videat bona vñ ma/
la pati vcl affici: 7 pp h dī. s. ethi. q̄ amicorū
ē idē velle 7 idē nolle: 7 i eodē tristari 7 gau/
dere. Et ponam⁹ fontes diligit platonē tāto
actali effectū: vt ei vellet oē bonū: 7 abesse oē
malū: q̄ cernit ex Sorte mltā adīpisci sibi bo
na: h amor dī pp alterz 7 nō p̄pē ē ver⁹ amor
s; dī amor p̄cupie: qm p̄cupiscit bona amico
euenire: qz vñle etiā sibi: sed si Sorte diligit
p̄latonē: qz appetit ei oē bonū: nō pp aliud:
s; pp quādā interi⁹ amici p̄fectā cōplacētiā: h
amor ver⁹ ē: 7 dī amor amicitie: sed ē ifra dī
cem⁹ i trā p̄sideratione: audi Senecā ad lucil
lū epla. 6. vz. Illa ingēvā amicitia ē quā non
spes: nō timor: nō vilitatis sue cura diuellit:
cū q̄ 7 pp quā hoīes moriūt. 7 epla. 3. ait. Si
aliquē amicū existimas: cui nō tm credis q̄stū
tibi: vehemēt erras: 7 nō satis nosti vñm de
amicitie. Pōnit āt ibi vñā pulcherrimā regu
lā. d. Oia cū amico delibera: s; dīpso h post
amicitia credēdū ē an amicitia iudicādū. Isti

No pposere officia pmissent qd pcepta theo-
 phaltri: cu amauerit iudicari: et no amat cum
 iudicauerit: et infra. Diu delibera an aliqui
 bi i amicitia vlt re piciendū sit: et cu placuerit
 fieri illū toto pectore admittat: tā audacē euz co-
 loqre qz tecū. Tu at ita viue vni ibi tibi pmit-
 tas nisi qd ēi cōmutē inimico tuo possis rē. h
 ille. Et tū ad tertiā ve. dico qz mlti sint di-
 uini amoris effec: tū iuxta scptē spūs sci do-
 na scptē amoris ponam⁹ effec⁹. 1° d^r medi-
 tatiū⁹. 2° d^r opatiū⁹. 3° d^r sepatiū⁹. 4° d^r
 supatiū⁹. 5° d^r rutilatiū⁹. 6° d^r exēplificati-
 uis. 7° d^r psecratiū⁹. Nos scptē affect⁹
 oñdū se hīc aīa philocapra. cat. 8. c. vbi sic ait
 Donec me vi signaculū iuxta cor tuū: et vi si-
 gnaculū iuxta brachiū tuū: qz foris est vi moris
 dilectio tua: dura sic ifern⁹ emulatio tua: lāpa-
 des ei⁹: lāpades ignis atqz flāmax: aq multe
 nō potuerit extingūe charitatē. Accipe igit⁹
 p⁹ effectū amoris q d^r meditatiū⁹: qz ait. Do-
 mīne pone me vi signa⁹ iuxta cor tuū: supple
 vi d^r te amor me⁹ possit meditari qd significat
 signa⁹ iuxta cor: nisi assidua meditatio dei. ps.
 Meditatio cordis mei i ppe. tuo sp. b. at fac
 spūs scūs i aīa p donū sapie. Sapia at pōt tri-
 pliciter piderari: cōit. ppe. magis. ppe. Lōi
 sapia dicta dīc qz dā cognitiōe dinax atqz hūa-
 narū rēp f3 Aug. 4. d tri. vbi ait. Sapiēs di-
 uina et hūana rimat: et fm aplin. Sapiēs ē q
 oīa nouit. Sapia ppe dicta ē cīnax rēp tantū
 cognitiō qdā. d q d^r. i. Lōr. 13. Alij dat p spm
 sapie. Adagis ppe dicta ē cognitiō qdā dei cū
 suauit et expimētalī degustatiōe suauitat⁹ dei: et
 h ac⁹ pīnet ad itellectū: et pīnet ad effectū. vi
 pz. nā inchoat i itellectu. f. deū intelligēdo: et
 psumat i affectu. f. degustādo et saporando: et
 sic loq^r Ricar. dscō Victor. d. Amor ē dulce
 do saporis intimi: et qzto ardent⁹ amat: tāto su-
 auit⁹ gustat. Et ad hāc sapiāz q nībil ali⁹ ē qz q
 dā sapida scia hōrat. pau. ad Col. 3. Que sur-
 sū si sapite: nō q sup trā. S3 p igēs pī Amb.
 ait enī ppba. Vultate et videte qm su. ē do.
 Itē puer. vi. Vultate et videte qm bona est
 negociatio ei⁹. et i. rñ. 14. d^r. Vidistis inquit
 Jonathas q illuminati sūt oculi mei eo q gu-
 stauim⁹ paululū d melle isto. Ecce q sapia ista
 pus gustat: deinde cognoscit et intelligit: et iu-
 dicio q sapia i itellectu inchoat et i affectu psum-
 mat. gustauit pus Jonathas: et pus illumina-
 ti sūt oculi ei⁹. Dico aīa mea q duplex ē cogni-

tio. f. recta et reflexa: vi ita dicā. Manifestū ē
 at q gustare nō possum⁹ qz nī pns p cog-
 scat: vi ait Aug. Inuisa diligē possum⁹ inco-
 gnita neqz. pus q oz q cogscat diligibile quo
 cognito amam⁹: q amato et degustato iterum
 speculamur: et illius bonitatē pideram⁹ attē-
 tius. De pma q cognitiōe itelligit qd superi⁹
 dixim⁹. d fa aut intelligit pte auctes. qre
 rē. Ait g aīa. Donec me dñe vi signaculū iux-
 ta cor tuū. i. da mihi dñe hūc amorē tuū: vi p
 donū sapie meditari possit et gustare suauitatē
 tuā. nā sicut p fig⁹ aliq d digito vel brachio al-
 ligatū rei memorā ducimur frequētiōe: sic p
 cognitiōe alissimax et dinax rēp ducimur i
 meditatiōe frequētiōe dei i sua bonitatē: et
 illā saui⁹ degustam⁹: qre rē. 2° effect⁹ amo-
 ri d^r opatiū⁹: qz aīa ait: et pone me vi sig-
 naculū iuxta brachiū tuū: p brachiū enī op⁹ de
 signat: qz amor dei nō est decissus: vcniat illa
 amorosa Adagdadena sollicita i qredo ama-
 tū. audi glo. sup illud Jo. 20. Si tu sustulisti
 cū dico mihi: nō dicit quē: qz h agē solet i aīa
 vis amoris: vi quē sp cogitat nullū ignorare
 credat: h glo. Hūc at effectū opat⁹ i aīa spirit⁹
 sanct⁹ p donū pietatis. Et circa h querit dñs
 Bonan⁹. hāc difficultatē: vi donū pietat⁹ cō-
 sistat in religiōe respectu dei: an in cōpassiōe
 respectu pximi. Et dīc q cū pietas multiplici-
 ter dicat fm aug. in pñ. r. d ciui. dei. d^r enī
 pietas erga deū: erga pntes: et erga quēcūqz
 hoīem: oz q pietas fm qd ordinat erga deūz
 n sit nomē dñi: h magi sit idē qd latina. Sedz
 at q ordinat erga pntes nō ē rōnē domi⁹ h
 pot⁹ ē spēs vtrius iusticie. nā fm ordinem et
 regulā iuris nālis vnusqzqz p⁹ cē d3 i pen-
 tes marie cū necitas inuenit: et fm h dicebat
 aplos. Qui suor et marie domesticorū cūrā
 nō bz fidē negauit. Scdm at q ordinat erga
 quēcūqz pximū: sic est vnū d scptē donis. Et
 talis pietas et amor p loco et tpe quadruplici-
 venit in actum scilicet condelectādo et congau-
 dendo. 1° compaciendo. 3° excusādo. et 4° bo-
 na tribuēdo. p delectādo et pgaudēdo. ad
 Ro. 12. Gaude cū gaudentib⁹: et tāto magi de-
 lectat⁹: qz to magis pximū cernit de deo ardē-
 tissime philocapū: et h ē illa scā charitas q nō
 emulat fm aplin. i. Lōr. 13. 1° cōpariēdi. ad
 Ro. 12. p lere cū flētib⁹: et qnqz adeo ista pie-
 tas accēdit vi pot⁹ hō eligēt pari qz cōpati. 1.
 Lōr. 12. Quis infirmat et ego nō infirmor. qz

kandalizat et ego non vrori tē. 3° excusando
exēplo xpi. Luc. 23. *Id* ignosce illis: qz nesci
unt qd faciūt. ecce mira excusatio. Et rō h^o est
qz charitas nō cogitat malū: vt ait apłs. i. Cor.
13. 4° bona tribuēdo. ps. 21. Danus suas apu
it inopi tē. Et Job. 27. *f* lebā quoddā *f* super
eo q afflic^o erat et cōpaticbat aia mea paupi:
qre tē. Accipe itū effectū amoris q dī se/
panu^o: qz ait aia. *f* oit^o ē vt mors dilectio tua
vide mirabilez dīni amoris effm. nā sic mors
a mūdi bitatiōe ppināz dilectiōe: et terrenoz
dulcedie sepat trisurcato ictu sic et dīn^o amor
mētē quā igredit spat a mūdo pētib^o: et oib^o
tpalib^o. In Breg. i omel. xi. ait. *f* oit^o ē vt
mors dilectio tua. qz sic corpus ibumat. sic ab
amore tpaliū cina charitas occidit. mā quē pfe
cte absorbit ad irena foris dīderia vclut in/
sensibile reddit. n3 scūs qz mori p dño potuif
set nisi h^o a irenis dīderijs i mētē mortu^o fuif
set. h ille. h aut facit spūs scūs i aia p donū cōsi
lii. vbi nō qz pñliū dīe bitū q expedit et dirigit
aiāz ad eligēdū cā q psequēda sūt et ad vitādū fu
giēda. et tal^o bit^o pōt ē duplex. *Id*io respectu
eligibiliū q sūt dī neccitate salut^o et h ppe ē prudē
tia q ad alia dirigit min^o excellēt qz donū kic.
In tali gippe electiōe h3 eligē hō qz qd f3 rām
iur^o nālis prudētia gignit. 2° h bit^o pōt ē re
spectu agibiliū arduoz et difficiliū q sunt neccia
vlt^o neccia ad salutē et h ppe ē donū pñliū et tē
h bit^o dirigit aiāz f3 rām iur^o dīni. vñ donūz
pñliū ppe dirigit i electōz scqndoz fugā vitā/
doz et sic p3 qz prudētia et pñliū sūt id īcēntia f3
pñliū suphabūdat prudētia i vno articlo. f. qz
cū ē ipare. f3 ista reliqm^o. Sufficē gū illigē q
pñliū h3 dirigē boiez i electōz agēdoz psequē
doz vlt^o fugiēdoz q sūt spāl arduitat^o. et h f3 re
gulā iur^o dīni. audi pñliū. Si vis pfect^o cē va
de et vde oia q hēs et dā paupib^o. qz tē. 4°
effect^o amor^o dī supatiū. qz aia ait. Dura sic
infern^o emulatō. i. stimlatio tua. Est. n. stimu
latio dīni amoris qdā ardēs desiderij bñ sp
opādi. et nūqz talr pñlocaptō qz appet incc
pisse boni f3 sp aut nūser qñ icipiā bñ agē. Ista
g stimlatio ist dī gēs et scrues desiderij pfecte
opādi dura ē sic infern^o qñ sic infern^o nullip
cit: nec tps pñsiderat qle sit vt qz ver aut estas
tē. f3 sp siue papā siue alios qscūqz vorare pa
ratus ē. sic et amor nulli tpi nulli etati nulli p/
fecto pñditiōi pñt: f3 sp opari bonū facit. Audi
Petru rauennas in quodā sermōe. Nihil in

qz dux nll amarū nll graue nll letale cōputat
vt amor: qd ferrū q vulnera q pēa q mors
amor ē pfectū pualēt supare. Amor ipenetra/
bil^o lorica ē respuit iacula: gladiū excutit: picul^o
isultat: mortē irridet si amor ē viciō oia. *Id*uc
ait effm amor^o o pat spūs scūs i aia p donū for
titudis. Vbi nō qz fortitudo q ē virtus moral^o
et fortitudo q ē donū dīnt ab inuicē. Mā ppe/
ti passionē vel ardua aggredi pōt hō duplr:
vel pp iustitie et honestat^o psumatōez: et sic est
virtus: qz hoc ē de dictamine iur^o nāl: vlt^o pp pfe
ctā imitationē et sic ē donū: et h ē dī dictamine
iur^o dīni. Mā enī fortitudo q ē virtus ē pari
enī tollerare aduersa: f3 nā donū ē gaudē pñ
te et expedite aggredi passioēs: et ardua cū su/
puenerint libentissime tollerare. vñ facit hoc
donū i aduersitatibus iocūdari. Act. 5. *Id*uc
apłi gaudentes a cōspectu cōsiliū: qm. d. b. f.
p. n. i. p. t. p. tē. Quis effect^o dīni amo
ris dī rutilatiū: qz ait. *Id*apades ei^o *Id*apades
ignis. lāpas enī diuini amoris ē cor hūanū: i
q oleū dīni amoris ardet. Luc. 20. c. *Id*onne
cor nūm ardens erat: et Jo. 17. *Id*gnē vñ mīr
tere i trā i cui^o misterium. *Id*cui. 6. c. dī. *Id*g/
nis in altari meo sp ardebit quē nutriet sacr
dos: subiiciens ligna p singulos dies: altare
vtiqz mens humana ē qñ alia ref. alta nempe
res ē aia nra ad imaginē et similitudinem dī
creata. In hac ignis dīni amoris sp ardet d3
quē sacerdos. i. illuminata rō nutrit et p sua
et subiicit ligna cū quottidie bñficia magna si/
bi a dīna grā collata rememorat. In altari vñ
qz cinis erat qd p cnerē nisi vñ hūilitas defi
gnat: qz sicut i cinē pñuat ignis: sic dī amor
pñuat in hūilitate et iuuenescit. *Id*uc aut effm
amoris operat i aia spūs scūs p donū intellect^o
Eccl. 2. Diligite dñm: et. i. c. v. *Id*lūinat ar do
nū intellect^o aiam spālī ad tria. f. ad cognitiōez
dīni sui et vniuersi. p ad cognitiōez dīni. vbi nō
qz triplici pōt aia illūinari q ad cogn. dīni. f. p
simplicē assensū: p rōnis admiculū et p simplici
pñtū. p p simplici assensū: et h facit fides.
nā fides fm Aug. ē credē qñ vides. et Eccl.
xi. Dulce lumē et delectabile ē tē. 2° cōgñat
p rōnis admiculū: et h fac donū intellect^o: ē
credita p rōnē intelligē: amor. n. p h donū illu
minat intellectū dādo ei lucidā et pñdā ifinita
rā rōnū pñtione: pp qñ dēū diligē debem^o
Ite illūinat p ea q scripta pñt qz dē sit vñ
trin^o imēl^o iercat^o iūmortal^o tē. ad Ro. 15. qñ
f. 2

L'cipe itia p'cone v3. Diuin^o amor
 a h' vndiq3 diffundat: i volutate m' hua
 na q'at. Vbi tres ingran^o veri. v3
 D'ia ve. e. Qd' e amoris obiectu. 2^a ve.
 e. Qd' e amoris subiectu. 3^a ve. e. Vtru i di
 lectione et amore dei sit m'fura et mod^o. Q
 tu ad p'mam dico fm b'm Tho. i. fe. q. 27. q.
 bonu e obm amoris: et p' p'ns id qd' in appe
 titu amoris causat e bonu. Ma obm copat ad
 potentia sic ca mot^o vel actus ipius: et p' p'ns il
 lud e ca amoris qd' e obm amoris: obm autem
 amoris e bonu: q' ca amoris e bonu. Et ro est
 h. q' amor iporatur quandā p'nalitate vel p'pla
 centia amant^{is} ad amatu. e' aut p'nale aliqd
 ali v' coplacet e quoddā bonum: et p' p'ns bz
 rone appetibilitatis. i. etbi. Dia bonu appe
 titu: q' legi q' r'ato mag^{is} vel min^{us} bonu mone
 bit potētia appetitiuā ad amorē: q'nto mag^{is} v'
 min^{us} int' potētia et obm recipit p'nalitas et co
 placētia. vñ duo hoies siles se mag^{is} amant q3
 dissiles vñ: r'ator aliū amat rē. Et si dicis cā
 tot amabit scriptorē: q' ibi p'nalitas: dico q' ibi
 attendit p'por ois silitudo. f. h. q' v'q3 bz qd'
 p'cūit ei bz suā artē. Et h' e vna p'or s'ia rō q're
 deū: sup oia diligē dē m^o: q' mag^{is} vnusq3q3 si
 mil' e dō q3 cātor: cātor: scriptor scriptori. fēc
 eni nio ad imagine et silitudinē suā. Dēi. i.
 et po. Signatu e sup nos lumē vult^{us} tui dñe
 rē. glo. signatū dirit: qm tāq3 denari^o signat^{ur}
 imagine reg^{is} scūe e hō ad imaginē dei: q' pec
 cādo corūpū: renascēdo signat^{ur}: h. gl. Et cō
 firmat. nā et q' bonū cāt i volutate amorē: fēq
 or q' vbi e malū bonū ibi maior amabilitas:
 t' huc amabilitat^{is} rō: f3 dō e sūmū bonū: q' e cē.
 Q' sat p3 quō bonū mouet volutate ad amo
 rē: et quō e cā ctus: p'perea p'ns. i. etbi. dicit.
 Vbi bñ ānūciauerūt bonū eē dicētes: qd' oia
 appetūt. Nec e instantia d' gbusdā q' appetūt ma
 lū: qm malū nō appetūt nisi sub rōne boni in
 q'stū. f. estimat illud eē bonū: et sic. itentio eoz
 p se fert ad bonū: f3 p accūs circa malū. Q' at
 dicit p'ns oia bonū appetūt: dicit bñs Tho. ibi
 dē i' expōitiōe l're: nō e intelligendū solum d'
 hñibus cognitionē q' apprehendūt bonū: sed
 et d' reb^{us} carētib^{us} cognitio dē: q' nali appetitu
 tendūt i bonū: nō q' cognoscāt bonū: f3 q' ab
 aliq' cog'scente mouēt ad bonū. f. ex ordinatōe
 dñi intellect^{us}: ad modū q' sagitta tēdit ad fig^m
 ex directiōe sagittant^{is} ipam aut rē dē i bonū e
 appetē bonū: q're rē. Q' tu ad fami vñ. dico

fm bñm Tho. p'ma fe. q. 26. q. subiectū amo
 ris e appetit^{us}. vñ segt q' fm d'ram appetit^{us}
 erit d'ia amoris. Vbi nō q' triplex e appetit^{us}
 qdā p'ns app'hensionē alt'ri^{us} et nō suā: et h' d'
 appetit^{us} nālis. q'libet enim res appetit qd' sibi
 fm suā nām puenit: nō p' p'p'ia app'hensioē
 f3 p' app'hensionē istius^{us} nām. f. intellect^{us} d'
 uini: vñ dicit^{ur} e i p'cedēti vñ. i. fine. Quidā ap
 petit^{us} e p'ns app'hensionē ipsius appetit^{us} ex
 necitate: et nō libero iudicio: et tal' est appetit^{us}
 sensitiu^{us} i brutis: qm i hoib^{us} aliqd p'cipat li
 bertat^{is}: inq'stū. f. obedir rōni. 3° appetit^{us} est
 p'ns app'hensionē appetent^{is} fm libe^{re} iudiciū
 et talis e appetit^{us} rōnalis siue intellectiū^{us} q' d'
 volūtas. Scdm igi^{ter} diuersitatē hōz appetit^{us}
 uum fūdat diuersitas amoris: et amor e p'n^m
 motiū i amatu hōz appetitiū. vñ i appetitu
 nāli p'n^m hū^{us} mor^{is} e p'nalitas appetent^{is} i illud
 qd' appetit vel intēdit. Et h' pōt dici amor nāl
 vñ dyonisi^{us}. 4. d' dñis noib^{us}. Q' ibi q' e pul
 chru et bonum amabile: cū vnaqueq3 res h'eat
 p'nalitatē ad id qd' e sibi pueniēe fm nām. si
 cut ipa p'nalitas co'p'is grauis ad locū mediū
 e p'pter gravitatē in ipō formalit^{er} extē. Sitr
 coplacetia alie^{us} boni e i appetitu sensitiu^{us} vñ rō
 nali: et talis coplacetia d' amor: vñ coplacetia
 siue amor sēfitiu^{us} e i appetitu sēfitiu^{us} coplacetia
 siue amor intellectiū^{us} e in appetitu intellectiū^{us}: et
 p' p'ns amor n' erit i volutate nra sic i fbo. i. n
 Aug. d' vā reli. sic ait. Bona volūtas e q' ap
 petit^{us} recte honesteq3 viuē: et ad sūmā sapiām
 puenire. Q' tu ad tertiā ve. vidēt rñdē au
 gu. li. d' diligēdo deū. Et Bern. co. lib. et in
 lib. ad frēs d' morte dei. Eā diligēdi deū aut
 ipē de^{us}: et mod^o e sine mō: q' ex his v'bis appet
 q' dilectio dei e sine mō et sine mēfura. Sed
 quō p' d' amb: h' p' e v'z: nā rō boni p'sistit i
 ordie spē et mēfura: vñ dicit idē Aug. d' nā bōi
 f3 dilectio dei e qd' optimū: q' d' h're modum et
 mēfurā. et idē Aug. 4. sup. Dēi. ad l'raz dif
 finiedo qd' sit mod^o dicit. Qdod^o est quē vniciū
 q3 p'p'a mēfura p'ficiat: f3 mēfura volūtatis hūa
 ne q' e fm amoris: vñ dēi i p'cedēti ve. est
 ipa rō: q' volūtas regulat a rōne: q' o3 dilectio
 nē eē regulatā a rōne. Aia mea tria volo q' h
 iuestigem^{us} v3. p' q'liū intelligūt ista v'ba deū.
 6. c. Diliges dñm deū tuū et rō corde tuo rē.
 2° volo q' videam^{us} qd' sentit^{ur} doc. i. ista ve.
 3° Scordabim^{us} arg^{us} fca. Q' tu ad p'mū sūi
 aliq' notāda et pulcherria qdē. Q' d'io notan

dū ē q̄ rō intellectus duplex. s. supior: et inferior:
 Supior: tēdit i res imāles et cīnas. Inferior:
 i res mālēs et corruptibiles. h̄ āt duo. s. mālia
 et imālia cōpanf ad cognitionē h̄ mō: q̄ via i
 uentōis p res mālēs deueniū? i cognitionē
 rcrū imāliū. via āt iudiciū p imālia iā cognita
 d materialib? iudicam? et h̄ m rōnes et norū
 corruptibilia disponim? vñ hū? cognitionis
 supior: dī sapia et hitus cognitionis inferioris
 dī scia vt p3 p phm. 6. et h̄. Et null? istoz h̄
 tuū mouet hoīem ad fugā l psecutionē cū sint
 hitus solū speculatiui iclināres i scire et non in
 opari. 2º nōndū q̄ appetit? nī sensitiu? ad h̄
 vt pti supiori aīe pformet necē ē q̄ p volūta/
 tē moueat: qñ sic spā supior: suo motu iserio/
 res mouet: sic et volūtas appetitū sensitiuū vt
 p3. 3. d aīa. vide. ā. d h̄ seria. 4. sc dñice. 3º
 nō q̄ sic pncipia speculabiliū sī nob mālī idē/
 ta: ita et pncipia opabiliū: q̄ sic intellectus nālī
 fert i ista pncipia d q̄z ē l n̄ ē: et d nullo ambo
 sī: ita et nālī fert i pncipia opabiliū: q̄ sī oē bo
 nū ē faciendū: et nullū malū ē opandū. nec co
 gnitio actual? taliū pncipioz ē potētia: s. soluz
 hitus acq̄si? tuic intellect? agēt? q̄z p m? vocat
 intellectus iclinās ad sciam et retrahēs ab i grā
 tia. Et scd̄s dī findēs i opatio ē i stigare ad
 bonū: et retrahē a malo: et sic p m? hit? n̄ mo/
 uet: ita nec scd̄s ad fugā l psecutōz: q̄z vñ nō
 mouet n̄z mouet: sic nec gnāt nec gnāt. p
 d gnādoe. Adis sic notat veniam? ad peticam
 theologica: et dico q̄ gliosus d̄s vidēs q̄ hōi
 infra erat a nā cognitio vñ et falsi boni et mali
 et q̄ a nā h̄z iclinās ad bonū et retrahēs a ma/
 lo: et q̄ volūtas mouet h̄z inferiores potētiā vo
 lēs hoīem i lare vt ad finē tēdēt ad quē crea/
 uit illū: dedit i lāz talē. d. Diliges dñm deū tu
 uz ex tō. c. t. q̄ vba l̄z mltos habēt exponēdi
 modos: ē tñ ad pñs tāq̄z clariōres videam?.
 1º dñm? mod? sic exponit: diliges dñm. d. t.
 ex. t. c. t. id est ex volūtatē eliciēte ita q̄ volun/
 tas tua nihil eliciat qd sit dñe eppositū volū/
 tati: et designat h̄ act? i corde: q̄ sic cor oīuz vi
 riū corpis ē pncipale motiū sic volūtas vt di
 xim? i notabilib?. Et ex tota mēte tua. i. ex vo
 lūtatē ipante: ita q̄ volūtas iseriorib? potētis
 nihil ipect qd dñe dēroget dignitati: et h̄ actus
 pgruc i mēte signat: q̄ mēs ab eminēdōd cā
 ē: et volūtas ipās ē oīum viriū aīe regia: et ex
 tota aīa tua et ex tō fortitudie tua h̄ prier ad oēs
 aīe vires et corpis: vt sit sēsus: sic te ordines.

vt nulla aīe vñs: aut corpis passio deū offen
 dat: iste ē vñ? modus. Scd̄a expō ē Aureliū
 Augustini dicēt q̄ ista totalitas: q̄ dī ex toto
 corde et ex tota mēte et. alr accipiēda ē put cō
 petit statui pñe: et alr put cōpetit statui vie h̄z
 q̄ cōpetit statui pñe ista totalitas sic intelligit
 vt oēs mor? aīe totalitē i deū vel ad deū referat
 et h̄m h̄ i via pceptū et rla talis ipleri n̄ pñ: et h̄ i
 telligit Aug. i li. d pfectōe iusticie: et m̄z sūa
 rū i. 3. di. 27. Et si dicēs q̄re pceptū qd ipleri n̄
 pñ: q̄s enī i vita hac tñ deū diligit: vt nihil de
 sit qd ad talē dilectionē regrit. Rñdet Augu.
 q̄ iō pceptū: q̄ nō recte currit: si q̄ recurrēduz
 sit nesciat. quō āt sciret si null? pceptū oñderet
 Itē i pcepto affirmatiuo potuit pcepti qd n̄ pōt
 i via ipleri. nō enī q̄s tenet. pceptū affirmati/
 uuz finare sp et ad sp: s. vt ipleat loco et tempe
 In Bern. Adā data iqt impossibilita n̄ fecerunt
 trasgressores: s. hūiles. Si āt pñcta rla atten
 dat h̄m q̄ cōpetit statui pñtis vite: sic ista tota
 litas intelligit: vt. s. null? mor? sit i aīa amori dī
 3º: et q̄ nihil deit d cōpetēt ad talē dilectōz
 q̄zū supple hūana fragilitas finit. Et h̄m h̄ pñ
 ē hō pfectus i via i dilectōe dei vt ponit bñs
 Tho. 1a 2a. q. 18. 4. ponēs distinctionē d pfe/
 cto: quā ponit pbs. 3. et h̄. d. q̄ pfectū duplici
 capi pñ. 1º dñm? vt dicat illud ē pfectū: cui ni
 hil deest d pfectōe sibi possibile. Alio? vt nī/
 hil sibi deest d pfectōe sibi cōpetēt: sic hō medi
 ocris stature pfecte dī q̄z titat: q̄z uia n̄ hēat q̄z
 titatē gīgātā. q̄re et. Tern? mod? exponen
 di ē. d. q̄ affect? human? ad tria diuidi et affici
 pōt. p ad res extiores. 2º ad res intiores. 3º ad
 res supiores. p i q̄z pōt affici ad res extiores
 ē mōi sī oīa sensibilia: et h̄ affect? i corde signa
 tur. Est enī cor domitiliū vite et pñ? mor? et sē
 sus aīalis: et ē organū irascibilis et cōcupiscibi
 lis. Dicē q̄: diliges dñm deū tuū ex tō corde ē
 hūanā volūtatē ab oībus sensibilib? eleuare i
 deū: ita q̄ nullo affectu ob rē sensibilib? a dño
 amore quolibz retardet: s. pot? p h̄ sensibilia
 i cor opificē eleuet. ex? p pñe dicēs. In toto
 corde meo exsiui te. 2º afficit hō ad res ite
 riores vt ad pñiā vitā l ad scipm: et tal? affe/
 ct? i aīa signat. aīa enī ab aiando dcā ē. q̄ aīat
 corp? affectu nālī quē h̄z ad ipm. Diligē q̄ deū
 ex tota aīa ē respectu dñi amoris despice et p
 pñā vitā. Jo. 12. Qui amat aīam suā. i. vitāz
 pñctā. 3º afficit hō ad res supiores: vt pñt
 ad res intellectuales: et tal? affect? i mēte signat

mens enim ab eminando dea est. i. mensuram quod nota sunt
prioris aie passibilis intelligitur: quoniam ipsa eminet
vultus spiritualibus cognitis: cum sit circa divina et e
terna. videtur enim. Diligere deum ex tota mente est oia
intelligibilia despicere respectu divini amoris. Be
atus in Dreg. i. expone predictorum verborum dicit
quod est quidam verborum perculatio id est caritatem divini amoris
excellenter. sic est in magis de quod gaudium si gaudio
magno valde. Nunc videamus quantum ad finem
vnde quod circa modum diligendi deus sentiat docto.
Modum enim declaratum est an deus diligendus sit sine
modo ita quod totum cor tota anima. tota mens sine
modo diligat deum: an in ista totalitate intelligat
modum et mensuram et ordo debet. Dicamus ergo in
brevi Theologia. scilicet. quod cum modum nihil aliud i
potest nisi quando mensura siue quando mensura
determinatione: ut patet per Augustinum. ubi. scilicet. determina
tio aut mensura sit essentialiter i mensurante: et re
spective i re mensurata ad ipsam mensuram: id in
re quod mensura est non potest aliquid inveniri i modifica
tione: cum sit aliorum mensura essentialiter. In re aut men
surata bene potest aliquid repiri i modificatione: ut pu
ta si res mensurata excedat vel deficiat per respec
tum ad ipsam mensuram. modo ad primum. Ad desu
ra cum in humanarum actionum et omnium volitionum est
ipsa mensura. unde quicquid amamus: quicquid volu
mus: huiusmodi et mensuram finem proportionem finis.
Appetitus aut finis i oibus actibus est absque fine et ter
mino: ut dicitur per philosophum: scilicet. eorum quod sunt ad finem est
aliquid imminutionis et finis. et ut clarum intelligamus.
Natura medicorum sanitati nullam finem aut finem po
nit: sed per se facit ea perfectiora in quantum potest. his autem quod
sunt ad finem ut medicis: bene ponit modum et finem
quoniam non tantum medicina datur quantum dare potest: sed so
lum finem proportionem. unde si excedat vel deficiat imo
derata est. si finis aut omnium naturarum volitionum est
dilectio dei per quam immediate atingimus ultimum
finem: et idem dilectione dei quod est mensura non potest
accipi modum: sic sit i re mensurata. imo quantum pl
atingitur finis tanto melius est: et hoc est quod dicitur Au
gustinus. scilicet. quod dilectio dei est sine modo. et sic patet finem.
Quantum ad istum patet per argumentum i oppositum sic patet per
dari: sic dicitur quod actus interior charitatis non me
suratur nec modificatur: quod est mensura aliorum: sed bene
actus exterior: quod ad finem est per finem quod est re.
De amore proprio. Consideratio. 2.

Secundo loco amoris
in
utili fructificatione videamus
Ab istis rationibus more solito

subiungamus videlicet. Prima conclusio est
ista. Post verum et scilicet dei amor: nullus verior
amor atque perfectior: quam amare seipsum. 2^a conclusio est
ista. Est amare seipsum per deum verus sit amor: tamen
si inordinatus fuerit: vitiosus erit atque infructu
osus. 3^a conclusio est ista. Verus et perfectus amor ad
seipsum plura autem oculos ponit meditando in no
stri corporis speculum.
Ad primum dei amor: amor ad seipsum est primum et secundum. i.
Ecce prima conclusio videtur. ubi tres rationes
a. in. v. v. p. v. c. ista. quod est amor per
primum. 2^a v. c. ista. quod est amor dei est pri
mum: et amor sui est secundus. 3^a v. c. quod utilitas est a
moris proprii. Et ad primam v. dico quod amor
proprie est appetitus procurare et facere ea quod ad proprium
et particulare suum bonum spectat. Ad eundem declaro
non quod triplex est species amoris proprii una sine peccato
veniali et mortali. alia cum peccato veniali tamen. 3^a cum
peccato mortali. Ad species est sine omni peccato proprio. scilicet.
tamen veniali quod mortali: et huius amor nihil aliud est
quam quodam naturalis inclinatio cuiuslibet creature rationali
ad eo ista. quod unusquisque ad bonum sibi convenientius
et delectabile procurandum inclinatur per deum. i. ut
deotantem suum sine fruatur. Natura sic i intellectu est quod
dum naturalis inclinatio quod unusquisque i summam verum. itelli
gendam fert per metaphisicam. Quod est hoc non scire defini
derat: ut i voluntate est quodam naturalis inclinatio qua
unusquisque i summam bonum amandam fert per ethicam.
Quia bonum appetitur: hoc est appetitus amandi seipsum
cum sit naturalis: et in his quod naturaliter sunt. neque laus neque
vituperium est: et per hoc sequitur quod i amore non erit
peccatum. unde. 7. ethicorum. dicitur. Alio manentibus
nobis ad fortes cupias venia debet malicie autem
naturae. Ex his soluitur una quodam fieri solet vnde: quod
re non est daturum preceptum diligendis seipsum quod. scilicet.
naturalis inclinatio ad nos ipsos amandos inclinatur.
Et eadem ratione penitus non est daturum i mandatis
ut suos filios amemus: quoniam cum filii sint aliquid per
centum. scilicet. prius et minus naturali dilectione in illos dili
gendos scribitur filii autem non sic: quod non ipsi parentibus
dederunt: sed ipsi a parentibus habent acceptum: et ideo
sciatur se ab aliquibus penitus habent accepisse et sic
naturaliter deberent illos diligere tamen ignorat se ab
his vel ab illis: sed ita credunt ut audiunt vel
probabilem rationem credendi habent se ad hoc vel
ab illo habent coram deo accepisse et ideo eis datur pre
ceptum: ut diligant penitus suos: sed penitus certe
sciunt hos vel illos suos esse filios: non naturam i eos
diligendos scribitur: et per hoc si eis preceptum datur ut fi
lios diligant. Ad propositum ergo talis appetitus videtur.

266

lendi faciendi et percurandi sibi bonum cum sit naturalis non erit vicio sua: et per se sine omni peccato. Secunda species est que cum peccato veniali: ut cum aliqui nobis ipsi appetunt percuram? facim? nobis utilia bona et honesta et vite nostre necessaria: parum tamen aut excedi magis aut deficim? .i. quod aut talia nobis appetim? percuram? vel facim? nobis utilia et. maiori delectatione quam expediat aut minori diligentia quam sit opus: non tamen cum intentione offendendi deum nec periculum. Et ad huius declarationem accipiamus unum pulcherrimum nobile philosophum. 7. ethicorum. c. quod aut sunt quedam ubi ponit istam pulchram distinctionem. d. quod delectabilia quedam sunt delectabilia secundum naturam. quedam non secundum naturam: et eorum que delectabilia sunt secundum naturam quedam sunt delectabilia omni homini sensui: ut puta dulcedo quod est delectabile naturali omni homini gustui. quedam autem delectabilia quibusdam differunt aialium non et hominum. Alii enim cibi sunt naturali delectabiles aialium: hoc comeduntur carnes: alii comeduntur fere. Sicut in hominibus. nam in hominibus celeritatis delectabilia sunt naturali frigida: quia temperant eorum compleriones. per legumaticis vocalida propter eandem rationem. Eorum vero que sunt delectabilia non naturali quedam sunt delectabilia propter orbitates. .i. propter aliquas supervenientes et egritudines corporales: vel etiam propter tristitiam aiales ex quibus transmutatur natura ad aliam dispositionem de omnibus dabitur? ex. quedam sunt delectabilia propter mala consuetudinem que sunt quedam natura. Et quedam sunt delectabilia propter peccatiosas et malas naturas. Ex his que sunt in naturali delectabilia propter orbitates. .i. propter aliquas egritudines: puta propter malitiam quedam egritudo est: vel furia: alia egritudo est aut aliqd? .i. sicut exemplificat. Ar. i. ter. de quodam. propter egritudinem manie. quod in rem sacrificia vit et comedit. et occidit suum suum et cedit ei? Ista enim in naturali delectabilia sunt: sed sunt delectabilia propter egritudines. Ex his que in naturali delectabilia sunt ex consuetudine ut euellere pilos corrodere ungues: comedere carbones: et terram et filia verum est quod ista etiam peccata accidunt ex tali naturali plerique: quia a peccato acceperunt vel etiam ex aliquo inferiori egritudine quod idem est quod vna consuetudo mala. nam dicit philosophus hic quod mala consuetudo quedam egritudo aialis est. et sic ista delectabilia sunt duo principia vix compleriones et consuetudinem. siue egritudinem interiore quod idem est secundum philosophum hic. Ex his que in naturali delectabilia sunt propter peccatiosas et malas naturas. ut puta quando homines corruptas sunt et pueras corporis compleriones que sunt bestiales: propter enim eorum malas compleriones

bestias assimilant ut quedam homines de quatuordecim pignantiu mulieru scidebat: ut pueros in ventre coepios deuoraret. Sile est de illis que in tali bestia delectant quibus delectantur boies quedam siluestres. vnde quedam circa mare ponticu comorantes comedunt carnes crudas quedam carnes humanas: quedam sibi inuicem ad celebranda conuiuia suos filios accommodant: et sicut de quodam crudelissimo tirano: qui in ipsis cruciatibus hominum delectabatur. Qui igitur sibi delectantur corruptas sunt compleriones et bestias similes sunt. hec omnia erant ponit philosophus in ista ubi. 5. Et nota quod vltimum hoc hominum genus non solum affectus sensibiles corrumpit: sed et puerissimas habet apprehensiones et imaginationes. Insequitur enim intellectus sensus corporis: id si corpus est bestiale. sicut et sensus et si sensus bestialis. sicut et intellectus: et si intellectus bestialis. sicut et affectus: quoniam affectus seque inrell? et. Dimittam? nunc delectabilia innata: et dicamus de naturalibus: et ponat regula talis. quod quicquid nobis aliquo bona delectabilia concupiscimus percuramus et facim? non ut deum offendamus nec primum: sed in modo aliquo excedimus tunc est amor proprius cum peccato veniali. de quibus Augustinus. di. c. vnu oratu expresse ponit. ubi dicit quatuor. aliqui in cibo vel potu plene accipiunt necesse est: ad imminuta peccata nouerit peccata quatenus plene quod expedit vel tacet: quatenus pauper ipso ex aspectu quatenus cum sit sanus prope alius ieiunantibus pendere voluerit: aut somno dedit? tardus ad ecclesiam suam: quatenus excepto filiorum desiderio uxorem suam cognouerit: quatenus in carcere positos tardus ingesserit: si discordes ad concordiam reuocare neglexerit: et multa alia que ibi ponuntur ad minuta peccata nouerit peccata: et intellige omnia ista nisi in consuetudinem mittat? quoniam consuetudo morum talia ea reddit. et. q. 2. non est. Non est inquit propter peccatum dei iurare: sed dum iurandi usus facimus propter iurij crimen incurrimus? quare et. Tertia species amoris proprii est cum peccato mortali: et habet quatuor diuinitas et ecclesiasticis preceptis et admonitionibus spiritus nostri in se voluntate adimplet contemnimus. de quibus apostolus. 2. ad Thimotheum. 3. c. aut. Hoc autem scio quod in nouissimis diebus. .i. tempore antichristi: instabunt ipsa periculo: et erunt boies scipos amantes cupidi elati superbi blasphemantibus non obediens ingratum scelerati sine affectu: sine pace: creatores incogniti: nentes imites: sine benignitate. perditores. perterui tumidi ceci voluptatibus amatores magis quam dei homines quod species peccatorum. Vtuntur autem ei

abnegātes. et hos deuota. hec ille. Sedes ista
 ppriū amoris ē dñā carnalitā que sp cōcupi/
 scit aduersus spm. hec ē illa bestia terribilis et
 fortis nimis: dentes ferreos hīs: magna co/
 medena atq; cōminuēs tē. pedib⁹ cōculcans
 Dan. 7. c. Terribilis inq; et fortis ē amor p/
 prius. qz ascendit vsq; ad cōtēptū dei. vt dixit
 Aug. s. qz amor surfacit ciuitatez babilonia. et
 amor dei ciuitate scām hierusalē. vñ vulgarit
 mgr Joānes qualglia ordinis mior in tracta/
 tu de cōstitū virioz sic cantat. Mō cura amo/
 re. ppo che dio sia desprezato: pur chal mon/
 do possa hauere alguno honore. Et hūno
 reputa de saper puato. Se solo reputa degno
 de grā splēdore. s. acit hic amor: pdere intelle/
 ctū. ps. Mō cū in honore cēt nō intellerit tē.
 et sic de alijs. Inde clamat dñs Joh. 12. Qui
 diligit aiam suā pdet eā. Breg. Noli amare
 ne pda. noli amare in hac vita ne perdas in
 alia vita tē. et hec sufficiāt. p pma Vi. Et tuz
 ad faz Vi. dico qz amor dei ē pñ qm bonū est
 oīm amoris: vt dixim⁹ in pma cōsideratiōe: et
 in deo ē oīs rō boni. q in ipso d; ē rō mouen/
 di appetitū ad amādū ipsū bonū: et sic erit pri/
 mus amādus. vbi nō qz qm amor: sūdat sup
 bono delectabili: et vocat amor: cōplacētē et qz
 in deo ē oīs rō boni delectabilis iō in ipso sū/
 me cōplacet et delectat. ibi. n. ē sūma pulchri/
 tudo dulcedo saporositas tē. Quqz amor sū/
 dat sup bono vili. et hic amor dī pcupit: et qz
 aia in deo repit oīm vilitatē: iō ipsū sumope
 amat. ps. Diligā te dñc fortitudo mea dñs fir/
 mamentū meū et refugiu meū et liberator meus
 qm ait xps discipulis: misi vos sine sacdo et pe/
 ra: nūqd aliqd defuit vobis: at ille rñderūt ni/
 hil. Quqz amor: sūdat sup bono honesto: et dī
 hic amor amicitie. et qz aia cernit eē qd bone/
 stissimū vt de⁹ amēc tāqz creator redēptor gu/
 bernator: et glorificator: iō sumope diligit illū.
 Sub hoc triplici bono sūdat oīs amor: oē enī
 qd amat: aut iō amat. qz delectabile: aut qz vti/
 le. aut qz honestū: et iō oportet dare vnū pñm
 bonū delectabile: vnū pñm vtile vnū pñm
 honestū qd bonū pp se amēc et non pp aliud:
 oia aut alia bona amat pp ipsū. et hē ipse de⁹
 q est finis grā cui⁹ oia alia appetūt. s. acit. n.
 phap cithoꝝ volēs pbare q in reb⁹ hūanis
 oportet eē aliquē finē optimū hāc rōne qm qz
 finis ē talis q alia volum⁹ pppter ipsū: et ipsū
 volum⁹ pp seipsū: et nō pp aliud. ille finis nō

solū ē bon⁹. s. optim⁹ s. necē ē talē finē eē. q
 in reb⁹ hūanis ē aliqz finis bon⁹ et optim⁹.
 maior ē manifesta. qm sp finis grā cui⁹ aliq si/
 nes querūt ē pncipalior: vt pz in pñ pñi cith
 coꝝ. Mōre aut pbat phap rōne ducētē ad
 ipossibile sic: vn⁹ finis pp aliū desiderat: vt p/
 bavit in pñ libri. aut q ē deuenire ad aliquē si/
 nē q nō desiderat pp aliū finē: aut nō si sic: hē
 ppositū. si nō q erat pcessus i infinitū: s. b est
 ipossibile. qd pbat sic. si pcedat i infinitū i de/
 siderio finis: vt. s. vn⁹ finis desideret pp aliū
 in infinitū. segt q nūqz hō in desiderio suo de/
 ueniet ad fines desideratos: et pñs frustra
 eēt tale desideriu: s. tale desideriu ē nāle. vt p/
 bavit in pñ dicēs: oia bonū appetūt. q deside/
 riū nāle eēt inane et frustra h aut ē ipossibile qz
 nāle desideriu nihil aliud ē qz inclinatio qdaz
 reb⁹ inherēs. ex ordinatiōe pñi mouētis: q nō
 pōt eē frustra. q ipossibile ē in finib⁹ pcedere
 in infinitū: et sic ē necesse aliquē finē vltimū
 ponē p quē oia alia desiderāt: et tpe nō deside/
 rat pp alia s. ppter se: et ita ē necē aliquē finē
 eē optimū humanoz actū. et ē optimū necē
 ē vt sit sūme delectabile: sūme vtile: et sūme bo/
 nestū: et pñs sūme appetibile et sic sūme ama/
 bile. qre satis pz q pncipalior amor est amor
 dei. Quare aut amor sui sit scda pz. qm p⁹ ei
 bonitatē nulla ē nobis magis bona qz bōitas
 ppria vtilitas ppa. s. bonū qz magis bo/
 nū nobis tāto magis mouet appetitū. qre tē.
 Quantū ad tertiā Vi. dico qz satis ex vbiis
 apli. fa ad Thi. 3. supi⁹ allegari pōt p oppo/
 sitū colligi vtilitas amoris pprii boni et nō ma/
 li. v3. q nō sūt cupidi. nō clati non supbi. tē. et
 vtilitas pprii amoris mali ē illa quā enūmerat
 ibi. inde Breg. i moralis: aut. Carnales ho/
 mines pñt vitā diligūt. qz quāta sit eternitatē
 gloria nō attēdūt. et dū pēbēnitatis dulcedi/
 nē nō cōsiderāt: cursū stationē lapsū sū. mū ha/
 bitaculū arbitrant. hē cille. Et hec sufficiāt p
 prima conclusiōe.

De iordinatiōe amoris. Lōctio scda.

Ecce faz pelonē. v3. Et si amare se
 a ipsū p⁹ deū ver⁹ sit amor et bon⁹. nū si
 erit iordinat⁹ vitiōsus erit atq; infu/
 ctuosus. Vbi tres igrām vitates. v3. pñia
 Vi. ē ista. qtr pōt hō deordinari circa corp⁹ p/
 priū. Scda ē ista. qtr pōt hō deordinari cir/
 ca aiaz. Tertia ē ista. qtr pōt hō deordinari
 in amore circa bona ipalia. Et ad pñā di/
 347

co q^o deordinat hō in amore p^oprio circa corp^o
p^opriu trib^o modis p^oncipaliter. v^oz. circa orna-
tus circa gūlā: et circa actū venereū. Primo
circa ornatū. et circa querūt n^oia. Quid an i
exteriori apparatu vestiu possit eē v^ol^o et vitiū.
Secdo an in illicito ornatu sit sp^o mortale pec-
catum. Tercio an cōstitutis in dignitate li-
ceat v^ol^o p^onciosiorib^o vestib^o. Quātū ad pri-
mū rīdeo fm bñm Tho. fa se. q. 169. q. in ex-
teriorib^o reb^o pōt eē p^onciū imoderatē dupliciū
Vno mō p cōpationē ad p^osuetudinē hoīum
cuz qb^o vīuit. Alio mō p cōpationē iordinati
affect^o. Si p^omo mō tunc ponit regula gūalis
q^o hō fm sui stat^o cōditionē p posse nitat vesti-
bus fm p^osuetudinē loci et patrie. Audi Aug.
3. li. cōfessionū. q. ingt^o mōres hoīum sūt flā-
gita p mōx dīuersitate vitāda sūt vt pactū intē
se ciuitatis et gēis p^osuetudine vel lege firma-
tū nulla ciuis aut pegrinū libidie violēt. Tur-
pis ē. n. ois p^o vniuerso suo nō p^ogruēs. hec
ille. Alio mō pōt p^osiderari q^ontū ad inordinatū
affectū vbi alia regula dat. v^oz. q. q^o cūq^o q^o ex
teriori vūl ornatu siue s^o p^osuetudinē eoz cuz
qb^o vīuit: siue p^oter eoz p^osuetudinē et hēat mē-
te cōtaminatā: talis ornat^o ē vitiōsus. Hoc autē
fieri p^otingit dupl^o. v^oz. aut p suphabūdantiā
aut p defectū. Per suphabūdantiā et h tripl^o:
aut supbiat aut vt delinās hēat: aut vt nimis
in illis studeat. Quid vt supbiat et gl^o hoīuz
q^orat. et h est p^onciū audi B^org. in omel. de di-
uite Epulone. Sūt ingt nōnulli q cultū subti-
liū p^onciosarūq^o vestiu nō putāt eē p^onciū: qd v^oz
si culpa nō esset neq^oq^o s^omo dei tā vigilāter ex-
primeret q diues q torq^obat apud inferos bis-
so et purpura indut^o fuisset. Nemo qppe vesti-
mēta p^oncipua et p^onciosa. s. excedentia statū. p^onciū
nisi ad inanē gloriā querit. hec ille. et Inno. d.
vtilitate cōditionis humane. Supbus ingt vt
magnific^o videat^o sagit vestiri duplicib^o: in-
dūi mollib^o p^onciosis ornari. S^o qd ē o hō p^oncio-
sio: ornatus nisi sepul^oz foris dealbat^o: intus
autē spuriciū hyacinthus purpura croc^o et bis-
sus in limo putrefcūt aurū et argentū: lapides
ū gēme in limo sordescūt dignitas et p^onciū i pul-
uere. bonor et gloria mala sedēt in cinere. hec
ille. Secdo pōt bñ appetit^o inordinat^o p sup-
habūdantiā vt delicias habeat et h ē cūā ma-
lūm. audi B^oer. in epla qdā. Adollia ingt in-
dūmēta ai mollitiē indicāt: nō de tanto cura-
ret corp^o cultu nisi p^onciū neglecta fuisset mens

inculta Vntibus. hec ille. Tercio vt nimis in
illis studeat. et tunc q^o nimia sollicitudo appo-
nit^o: q^ouis nō sit alius mal^o finis: talis inordi-
natio mala ē. inde Hiero. Si vir igt v^ol^o mu-
lier se ornauerit et vult^o hoīuz ad se puocauit
et nullū idē seq^o dānū iudiciū tū patiet^o cūm:
q^o v^ocnū attulit si fuisset q^o videt^o. h ille. Audi
Amb. li. p de David Sāson ingt valid^o et for-
tis leonē suffocauit s^o amorē suū suffocare nō
potuit vincula soluit hostiū: s^o suaz non soluit
nerus cupiditatū melle incendū alienas: sed
vni^o ipse mulieris accēsus igniculo melle sue
Vntis amisit. h ille. Quāta autē mala ex iordia
to cultu muliez q^ondic oriat^o alias dicet. Et sic
p^oz q^ol^o iordinat^o cult^o q^o ad suphabūdantiā dīca-
mat^o. Ex p^ore q^oz defect^o pōt dupl^o fieri iordia-
tio cult^o v^ol^o fm affectū. Vno^o ex negligē-
tia hoīs q^o nec studium nec carā aliquā adhi-
bet vt exteriori cultu v^ol^oat fm q^oz et h ē vitiū.
v^ol^o p^onciū. 7. ethicoz dīc q^o ad mollitiē p^onciū q^o
q^o p^o terrā vestimētū trahat ne labore et fa-
get in eleuādo ipsū. Sūt. n. q^ondā hoīuz gūā
adeo spurce viuēt vt porc^o siles. et dnt se nō
curare de istis pōnciis et c. q^oz ē pessima cōditio
Secdo mō pōt defectus cōtingere fm affectū
ingtū talē finē et abiectū ornatū ordinat ad in-
anē gloriā. v^ol^o Aug. in smone dñi in monte.
Mō in solo ingt corp^oz et nitorē atq^oz pōpa-
s^o et in ipsis sordib^o et humosis eē posse iactan-
tiā. et eo p^onciosior ē q^o sub noie sūritū dei de-
cipit. Et idē de cohabitātōe clericoz et muliez
grauē ingt inuiciū. s. mulierē forata ē castitas
cui nō solū resistēdū ē: s^o dimisso freno longi^o
fugiedū nec eo min^o timēde sunt. q^o religiose
vident^o. q^o tāto cū^o alliciūt. et sub p^onciū p^onciū
tis latet v^ol^o libidinis. v^ol^o b. Tho. vbi. s. q^oz
an liceat v^ol^o v^ol^o dīc q^o h fiat pp iactantiā
v^ol^o supbiā aut vt se cctis p^onciū: tūc vitiū supbi-
tōis ē si aut h faciat vt carnē donet. et spū hu-
miliet tūc ad v^ol^otem t^onciū p^onciū. et p^onciū
his cōp^onciū v^ol^o q^o alios v^ol^o et exēplo ad
p^onciū hortant^o. sic sucrū p^onciū de q^oz ap^onciū
ad Hebr. xi. ait. Circuierūt i melioris et i pel-
libus caprim^o egentes angustiat^o afflict^o q^o
dign^o nō erat mūdus. et glo. sup Adath. c. 4.
ait. Quā p^onciū p^onciū p^onciū p^onciū p^onciū p^onciū
Et sic p^onciū p^onciū p^onciū p^onciū p^onciū p^onciū
querēbat an in illicito ornatu sit semper mor-
tale p^onciū. Rīdeo fm bñm Tho. vbi. s. q^oz or-
natus cultus in mulieribus viros ad lasciuā

puocat. puer. 7. Adulter occurrat illi ornatu
 meretricio ppata ad capiedas aias. et tō mulie
 res q viros nō hnt nec intēdūt hē nō pnt abf
 qz pnt appetē viros aspectib⁹ placē ad cōcupi
 scēdū: qz h ē dare eis peccādū incēdiū. Si aut
 fiat ex qdā lenitate vel ēt ex qdā vanitate ppi
 qndā iactātiā nō sp ē pētm morale: s; qnqz ve
 niale. et eadē rō qstū ad h ē de viro. h dīc ille
 doctor. S; qstū h dēn sit sane itelligēdū: et cū
 maria maturitate pēdicādu tuipse lector crece
 gita: et iudicio maioruz dēmināda relinq. qre
 et. Qm ad itū dico s; eadē vbi ē. q. p. s. i. u.
 ris in dignitate et altari ministrātib⁹ vti pēosiori
 bus vestib⁹ nō ē vitiōsi. s; poti⁹ debuit ad sui
 misterij excellentiā vīdini cult⁹ onēdā. s; de
 hac mā dixim⁹ s; feria 3^a sc dñice. De amore
 indordinato circa actū gule infra dr. s. feria 3^a
 dñice de passiōe in 3ª pte pēlone fa. de amore
 indordinato circa actū venerēū dicef in eodem
 f. mōc i pma pte pēlone fa. qre et. ista sufficiāt
 qstū ad pma vi. Quāni ad sam vi. dico q
 qstū ad aias in amore pōt hō dēordinari multū
 plic: s; ad pns dico q marie indordiat p pētm
 negligētie. vñ s; bñm Tho. fa sc. q. 54. Ne
 gligētia nihil aliū ē qz dēfect⁹ debite sollicitudi
 nis aliqd agēdi qd sit bonū: vñ remonēdi ali
 qd qd sit malū. et h; h possit ēt itelligi imo ēt de
 facto itelli zat s; negligētia sollicitudis q qz
 obligat⁹ tenet ad curā alior: tñ ad pns solū de
 negligētia quā h; hō circa seipsū itelligamus.
 Pma g regula talis pma q qnqz ē circa sa
 lutē aie sue negligēs adiplē aliqd bonū: talis
 iordiatū suūpfi⁹ h; amorē. Scda regula ē ista
 qnqz ē circa aie sue salute negligēs cōtādū ali
 qd malū: ille suūpfi⁹ indordiatū h; amorē. Ac
 cipe pma regulā. qnqz et. dicitōrā. vbi nō q
 talis negligētia. s. nō adiplēdi aliqd bonū aut
 est circa bonū legis nāc aut circa bonum legis
 scripte. negligētia circa bonū legis nāc ē qn
 gs op⁹ nāc qd de leui facere possēt in salutē aie
 negligit adimplē. exēplū. I; nūc ieiunare non
 obliget tñ cerno q si ieiunare ē ad extinguedaz
 libidinē mihi vtile cēt. et si facio. h dr negligē
 tia circa op⁹ nāc. Silr I; non obligeris media
 nocte surgere ad matutinū: tñ cernis q si sur
 geres tibi multū ad tue aie deuotionē et salutē
 pficeret: et nō facis. hec ē negligētia circa op⁹
 nāc silr dr de co q negligit sumere cibum pro
 vita necessariū: aut dormire nō vult: sed vltra
 debitū vigilare et. similiter et de alijs. Se

cūdo pōt et negligētia boni nō adimplēdi
 qd sit bonū legis scripte vt cū negligimus qd
 dina nobis pcepta mādāt. Idē de pceptis ec
 clestie ad hoc redducit⁹ vota emissa: s; de hoc
 dicem⁹ in sequenti vitate. Accipe s; regu
 lā. v3. Quicūqz et. dicitōrā. Ad negligētia
 similiter fieri pōt aut circa bonū nāc: aut circa
 bonū legis scripte. Circa bonū nāc: vt cū q
 aliqd bonū siue sit corpale siue tpale siue spūa
 le evitare cōtēnt qd certissime cernit in nocu
 mentū nāc cōverti. vt sūptio cibi: et sic de alijs
 discurras tu p singula. Circa bonū legis scri
 pte: et h; pōt duob⁹ modis ptingere: aut qz ne
 gligit bonū cōcernēs pceptū affirmatiuū: aut
 negatiuū. Si circa negatiuū vputa non occi
 des et. tūc si homo negligēs fuerit talia phi
 bere ne fiat pferit⁹ officiales qd⁹ ex officio hoc
 icūbit: pculdubio peccāt. vt p3 ex regula de
 creti. s. 6. di. c. faciētes. et et d homicidio. 6. sic
 dignū. inde Mācri. 25. dr q ppli dei s; pcept
 ptā legis comedūt et bibūt cū pagania et sēbim
 qz pncipes ppli corrigere neglexerūt. vñ secu
 tū ē vt ppli audaci⁹ comederet et tādē ppli
 nepharie cōmiserūt cū mulierib⁹ mobabitaz
 quē postea deū belphegor dēu moab adorare
 fecerūt. ppter qd pceptū dñs Adopsi vt pnci
 pes ppli quoz negligētia id secutū fuerat ptra
 orientē in patibulis s. spēderēt vt ab oib⁹ vi
 derent. De negligētia correctōis sat⁹ dixim⁹
 sup feria tertia tertia dñice. Scdo talis ne
 gligētia pōt fieri circa pcepta affirmatiua. vt
 cū q negligit honorare parētes et filia. Sed
 quero an talis negligētia de q d ixim⁹ semper
 sit mortale peccatuz. Dico fin bñm Tho. vbi
 sup q in negligētia duplt pōt ē mortale pec
 catū vno mō ex parte eius qd p negligentiam
 ptermittit. alio mō ex pte cause. si pmo modo
 et illud sit de necessitate salutis siue sit act⁹ siue
 circūstantia semp talis negligētia erit peccatuz
 mortale. si secundo mō tunc si voluntas tñ sit
 remissa circa ea que dei sunt vt totaliter a dei
 charitate deficiat et pēpue qñ facit ex cōtemptu
 talis negligentia semp citā erit pētm mortale
 Si aut negligētia cōtigat in pēmissiōe aliē
 act⁹ vel circūstantie que nō sit de necūate salu
 tis. nec id ex cōtemptu fiat s; ex alio feruoris de
 sectu q inidū ipedit p aliqd veniale. talis ne
 gligētia nō erat pētm mortale. Inde Seneca
 ad Lucillū. Turpissima inqreos ē q p negli
 gentiā venit. qre et. Et si parz quō hō deo:

dinat circa aiam ppiā. Quid ad tertiā ve.
 Videam⁹. 1. quō de ordiat hō circa res tpales.
 Et circa h tria ingram⁹ pūta. Primo an res
 tpales sint sub pte humana. Secō an nimia
 sollicitudo circa res tpales sit vitiosa. Tercio
 an debeam⁹ expectare vt de nobis pūdeat:
 et sollicitudinē istoz frenoz psterbare. Quid
 ad pūmz dico fm bñm Tho. fa. re. q. 66. q.
 res tpales et extiores pnt triplici⁹ piderari. s.
 qstū ad nām: qstū ad gubernationē: et qstū
 ad vñ. Quid ad nām nulli mali pñi subdunt
 nisi dinine: cui oia famulant et ad nutū obedi
 unt. ps. Dñi ē ira et plēitudo ei⁹. Quid ad gu
 bernationē nō nñ dñe: s; ē humane subdun
 tur pñi. Dñi. i. Dñi mini pñib⁹ maria et
 volatilib⁹ et bestijs. vni. t. rē. hūc enī ordinez
 posuit dñs vt inferiora p supiora: et ipseca p p
 fectiora regāt: vt diximus fmone pcedē. Et
 fm h pñs p suo politice pbat q possessio rez
 extioz ē hōi nālis. s; q nālit aliq sūt fñi et ali
 q dñi: qm quecūq; ex plurib⁹ pñiuta sūt i his
 ē aliq pñcipat⁹: et aliq subiectū nālit: s; hō/
 minū multitudo ē pñiuta ex plurib⁹: s; nāle
 ē et expēdē q aliq pñcipet et aliq subijciat
 maiorē pbat pñs plurib⁹ expēlis vt armonie
 et corpis humani: et alioz aialū. in armonia
 enī ē aliq vor q aliq pñcipat⁹: in corpore huma
 no aia pñcipat⁹: in aialib⁹ aialia digniora pñ
 cipant⁹: et sic d alijs: minorē relinqt pbat⁹ et
 dicta i eodē pmo politice. hō enī ē aial politi
 cū: et iō ē nāle: vt ex multis hoibus vna mul
 tiitudo pñiut. Ita relinqm⁹. secō pñiderat
 qstū ad actū gubernandī: et qstū ad h dina p/
 uidētia statuit q vnusq; ppias possessiōes
 custodiat: et vnicuiq; liceat ppiā hñe tāq; hu
 mane vite necessariū: et hoc triplici respectu et
 rōne ordiauit. Primo q vnusq; ad pcurā
 dū mag⁹ sollicit⁹ ē qd sibi soli pñit qz q pluri
 bus. 2o q recti mūdus disponit cēt. n. pñ/
 fio qdā si qlibz indistincte qlibet pcuraret. 3o
 q hoies pacifice viuūt expētia. n. didicim⁹ q
 q indistincte aliqd possideret frequēt irascūt: et
 iurgia nō pua nascūt inī cos. 5o res extiores
 pnt piderari qstū ad vñ. Et tūc dñc pñat⁹ do/
 ctor q nō d; hō res extiores hñe vt pñas: sed
 vt cōes. vt. f. ea de facili i necessitatib⁹ cōiect alio
 rū. Unde dñc. i. tractatu mortis. Si vesti/
 mētū ingt vel aliqd vltra necessitatē possides: et
 paupi idigēti nō subuenis fur es et latro. Et
 Amb. i. omel. Mō min⁹ ingt pñm ē insupba/
 būdācia paupi nō dare qz cū possis et habuit/
 dans denegare. Et furientiū panis ē quē tu de/
 tines. Mudoz vestimentū qd recludis. Ad istē
 seroz redēptio et absolutio ē pecunia quā tu i
 terrā defodis et. 47. di. c. sicut bi. Et ppter
 hūc cām necessitas excusat a furto. extra de fur
 tis. c. 3. in glo. Necessitas. n. nō h; legem. et
 d pñe. c. qz. 10. et d pñe. di. 5. c. discipulos i gl.
 S; dices. In deliciis inopia nō excusat. n.
 q. 2. fraternitas. cū glo. s; inopia ē qdā neces/
 sitas. Itē pot⁹ d; homo mori fame qz peccare
 mortaliū. 32. q. 4. sic sancti⁹ et oia mala suf/
 ferre. 32. q. 5. ita ne. et. 22. q. 2. faciat. s; furari
 ē pñm mortale qz pceptū dñi. dñc. q si est
 mag⁹ inopia excusat. s; illa sūt pua: vt dñc gl.
 in. d. c. fraternitas. Ad alia dico q nō ē ppe
 fartū. qz in necessitate oia sūt cōia. vt p i. d. c. di
 scipulos cū glo. sup. vbo fame. allegat caplm
 sic bi. 47. di. qz. rē. Quid ad fm dubiū dicit
 b. Tho. fa. re. q. 55. q sollicitudo tpaliū tripli
 cit⁹ pñt ē illicita vno ex pñe ei⁹ de q sollicitamur
 vt. f. si tpalia tāq; nñm finē gram⁹. vñ Aug.
 in li. de opib⁹ monacoz ait cū dñs dñc. Molite
 solliciti ēē et. h dñc vt nō ista intucamur et p p
 ista faciāt qdā i euāgelij pñcarōe facē iubent
 Alio ē illicita pp supflū studiū qd apponit
 ad tpalia pcuranda: pp qd hō a spūalib⁹ gb⁹
 pñcipalr inferuire d; retrahit. Et 5o rōe timo
 ris supflui. qñ. f. timem⁹ ne nobis necia defi/
 ciant qd dñs dñc. 6. triplr excludit. Molite
 solliciti ēē et. ego at ad hūc difficultatē dico sic
 q i ordiaria tpaliū sollicitudo circa tria pñcipali
 ter pñari pñt. f. circa māz circa formā et circa p
 ciū. Circa māz. i. qñ mā circa quā pñat hois
 sollicitudo ē i debita sic sollicitudo vēdēdi ta/
 xillos tabuleria: et alia h⁹. i. q sine pctō ererenti
 nō pñt. Circa formā et h qdruplici. i. pñu. f.
 vsurario i pñu ē pñis et vēditōis et i pñu cā/
 bioz et i pñu fiducijs. de qb⁹ alio dicemus
 circa pñiū vt qñ res extimat pñ aut min⁹ qz va
 leat. pñiū at ē triplex. f. nāle rōnale et acciāle.
 Nāle ē qñ res valz suā nām an nobilitatē. vt
 valor gēmax et silij. Rōale ē qd accidit cōpu
 tatū ctpētia laborib⁹ salarijs. et h⁹. i. Acciāle
 ē qd h; tres s; pñ ē cursū. Et qb⁹ seqt q res
 nō sp vendi vel appñari d; fm pñiū nāle: quia
 sic miq; qdā res pctōe vēdi possent. vñ si mi
 nus emat qz valeat pctō nāli nō errat. nec s; pñi
 pctō rōale. qñ. f. p maria ē penuria et pñe idis
 positōe. sic estis ipib⁹ accidit dñs florentinis

propter obfessionem regis aragonum. 1453. Reliquum quod res appeti debent secundum partem accensile supple-
dum non fiat in frande: sic fieri solet quando homines vi-
cinalia tenent illa abscondita: et sic penuria suboritur
et tunc res cariores fiunt. quare etc. Item ad tertium
dubium quod a ignavia pleni dunt non esse curadum de
istis erroribus. et ideo pariter aut et nihil defatigant. et
hinc ostendit per plures rationes. Prima ratio sumitur ex parte
dine pudentie. dicitur enim de alijs creaturis si ne-
corum studio puidet. ergo a fortiori et nobis. Addu-
citur dicitur saluatoris. 2. ad Thim. 6. nolite solliciti esse aie-
re vite vestre quod manducetis aut corpus vestro quod indui-
mini. nonne anima plusquam estis: et corpus plusquam vest-
rum est. Respicite volatilia celi quoniam neque serunt
neque metunt neque congregant in horrea fructus et per
non celantur pascat illa. et de vestimento quod solliciti
estis. Respicite lilia agri quod crescunt: et tamen non se-
runt neque nent. Amicus dico vobis quod nec Salomon
in omni gloria sua invenit? est sic vestrum ex illis. et per. ait. Ita
et cogitatum tuum in domino et ipse te enutrit. nonne
aiunt illi dominus populum israel. 40. annum. manna in deserto
pavit. et panes subministravit et vas aquarum. Melius per
angelum misit ut in fortitudine cibi illi ambularet
cibus Danicli in lacu leonum extitit. nonne per aban-
chuc misit. nonne per colubam cibavit. Paulus per
benedictam. Adagaldenam in deserto. 30. annum. nutritus
uit Katherine in cathenis non dereliquit. et sic de
alijs. Inde concluditur dominus vbi scilicet. Scit. n. per non
quoniam his operibus beatissimis. et Luc. 7. dicitur. Si vos cum fi-
lis mali nostis bona dare filiis vestris quoniam
magis per vestrum dabit spiritum bonum petentibus. 2.
ratio sumitur ex parte restauracionis sufficienti. Paulus
enim inquit Bocchus per de pro. minimis non pten-
ta est. et Paulus. homines inquit alimenter quod legamur
his credentibus sumus. et Salomon id sibi dari dominum
orabat dicens. Divitias et paupertates ne dede-
ris mihi: sed tamen victui meo tribue necessaria. Et
Eccl. 4. c. Respondebunt istos sollicitos dicens. co-
sideras reptalia vanitatem. unde et hoc non habet et tamen
laborare non cessat: nec fatigatur oculi eius divitijs nec
cogitat dicens cui laboro et fraude animarum mearum bo-
nis in hoc certe vix est puerbum quod alius est quod seminat
et alius est qui metit. quare etc. 3. ratio sumitur ex multitudine
dine scelere. pcedere. audi Innocentium de utilitate
producis humane. Radix igitur omnium malorum est cupi-
ditas. id est inordinata sollicitudo. hec enim sacrilegia
comitatur facta rapinas exercet et perdat. bella ge-
rit et homicidia spemontace emit et vendit. Iniqui-
petit et recepit. iniuste negociatur et fenerat. In-
stat dolis et imminet fraudibus: dissolvit pacem et

violat iuramentum corrumpit testem et pervertit iudi-
cium. hille. et Digenes in omel. 19. super illud. Le-
viticus. Deuoravit eos ira ait: an tibi non videtur a
ira deuorari iste qui spiritus de ira cogitat qui spiritus terre
nos habet affectum? et actus qui de ira loquitur de ira lingat
terram desiderat. et omnes spiritus suos ponit in terra: qui
ad celum non respicit qui futura non cogitat: qui iudi-
cium dei non metuit: nec bona ei promissa desiderat
sed spiritus putibus cogitat: et ad eterna non suspirat. Ta-
le cum videris: dic quod deuoravit eum terra. hille.
Sed audi quod de talibus propheta dicat. Dices cum
dormierit nihil secum affert appiet manus suas et
nihil inueniet. et ideo dormierunt iniqui sonum suum
et nihil inueniunt omnes viri diuitiarum in manibus
suis. His igitur rationibus commotis talibus auctibus
aut ociosis et accidiosis non esse fatigandum: sed vivere
in spe domini. Sed anima mea non est sic: nec sumus nos
beatijs filijs qui nec serunt neque metunt. Alia enim
ecce cum sint determinata ad unum de illis. puidit de
vestimentis et armis. dabo eis cornua: ungues
pilos. et alia huiusmodi. Nam autem rationalis vir homo cum non
sit determinata ad unum non habet determinatum ve-
stimentum: nec determinatum cibum: sed de illi intellectu
cum dedit per quem diuersas potest excogitare artes
quod de vestimentis et cibis puidet per circa
illa sollicitari. sed cum sit rationalis de talis sollicitu-
do rationalis est. Non ergo dominus prohibet sollicitu-
dinem rationalem cum sit pars prudentie. imo si quis quod
arte et non habere posset deum expectaret sibi pro-
videntem. ipsum profecto deum tentaret. sed sollicitu-
dinem inordinata prohibet ipse sicut et alie auctes
adducte. Et hoc ostendit ipse. 2. ad Thim. 6. c. per an-
dicta verba dicens. Querite ergo primum regnum
dei. et iusticiam eius: et hec omnia adiacent vobis si
primo querendum est regnum dei. ergo et secunda-
rio bona temporalia rationem quod amminicula quod est ostendit
dominus 2. ad Thim. 6. Panem enim quotidianum da nobis
hodie per panem omnia vite nostre necessaria intelligunt quare
etc. Et ista sufficiat quantum ad presentem conclusionem.

De conditionibus bonis proprijs amoris.

Conclusio terna.

Accipe tertiam conclusionem. 13. verus et p-
fectus amor ad seipsum plura ante oculos
ponit meditando in cordis nostri
speculum. Vbi tres ingramus veri. 13. Prima
vi. est ista. quo regulatur proprius amor. Secunda
vi. que sunt signa veri et perfecti amoris proprii.

Tertia vi. quod inducitur ad amorem proprium bonum
verum atque perfectum. Item ad primum dico quod tres
sunt regulae quod ordinantur circa seipsum. 13. primo

diuina pcepta. 2° diuina pcepta. et 3° ecclesiasti-
 ca institutio. Prima inqz regula diuina p-
 cepta. Math. 19. Si vis ad uitā ingredi sua
 mādata. Sūt. n. decē pcepta qñ decē viuendi
 regule. Exo. 20. Locut⁹ ē dñs cūctos fīdēs
 bos. Ego sū dñs de⁹ tuus q eduxi te de terra
 egypti: et de domo fuitutis. Non hēbis deos
 alienos corā me: nō facies tibi sculptilie: neqz
 similitudinē q in celo ē: neqz in ira deorsū: neqz
 corz q sūt in aqz sub ira: nō adorabis ea neqz
 coles. Ego sū dñs de⁹ tu⁹ zelotes uisitās iniq-
 tatē parz in filios i tertiā et qrtā gnationē bis
 q diligūt me et custodiūt pcepta mea. Nō assu-
 mes nomē dei tui in uanū. nec. n. hēbit in fon-
 tem dñs cu⁹z q assūperit nomē dei sui frustra.
 Admēto ut diē sabbati scifices: sex dieb⁹ opa-
 beris et facies opa tua. septio autē diē sabbatu⁹
 dñi dei tui ē. nō facies in eo oē op⁹: tu et filius
 tu⁹ et filia tua. Sex. n. dieb⁹ fecit de⁹ celū et irā
 et mare et oia q in eis sūt et reguit diē septimo
 Idcirco bñdixit dñs diē sabbati: et scificauit
 eū. Honora psem tuū et mēm tuā: ut sis lon-
 genus sup irā quā dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi. Nō
 occides. Nō mechaberis. Non surtū facies.
 Nō loqris p primū tuū falsū testimoniū. nō
 cōcupisces uxore primū tui. Nō desiderabis
 domū primū tui: nō seruū nō ancillā nō bouē
 nō asinū: nec oia q illi⁹ sūt et c. His decē regu-
 lis ordinauit uitā dñs vniuscūsqz recte uiuē
 volēt. et recto amore seipsū amāt. Et ita ipso
 rū ordināt aiam q ad deū: et septē q ad primū
 Et pmo declarē quō ordinē q ad deū. vbi
 nota q triplici respectu creatura rōnalis refer-
 tur quo ad deū. pmo sub respectu creationis:
 q creatura relatiua dī ad creatorē. et c. relatio
 intrinsec⁹ adueniēs. q: positis extremis insur-
 git relatio talis. Secō refertur sub respectu
 gubernatiōis: q de⁹ nō solū creat: s; etiā crea-
 ta cōseruat et gubernat. Q is. n. creatura de se
 in nihilū tenderet nisi bonitate cōditoris pser-
 uaret: ut diē Aug. in plurib⁹ locis. et Damā-
 scenus ait. Q ē creabile vribile ē ad Deū.
 i. Pōtās oia vbo vritutis sue. et Breg. 23.
 moral. Quid. n. sum⁹ si p ditor⁹ nre pte de-
 serimur. et infra. Nō g alicui⁹ vritutis se exi-
 stimet etiā cū qd forner pōt quē si diuina pceptio
 deserat: ibi repēte obruit vbi se valenter stare
 gloriat. hec ille. Tertiū refert sub respectu
 glorificatiōis: q oia que creauit de⁹ creauit p-
 pter seipsū. i. ad suā laudē. s. aut immediate: aut

mediate: mediate qd oia nō rōne viciat. Im-
 mediate vbo oia rōne viciat. Scdm igit⁹ hos
 tres respectus ordinat hō quo ad deū ut recte
 viuat. et sic insurgūt tria pma pcepta. Nam qz
 sue sumus creature merito debem⁹ ei cultum
 et famulan⁹. et ideo dicit. Nō habebis deos ali-
 enos corā me et c. Secō qz de⁹ nos guber-
 nat et pseruat merito ei debem⁹ sui nois san-
 ctificationē: iō ait. Nō assumes nomē dei tui
 in uanū. Tertiū qz nī ē gloriator merito
 debet alicui⁹ ipis dedicatio: iō ait. Admēto
 ut diē sabbati sanctifices. Et sic habent tria p-
 cepta. Alijs septē ordinat hō circa proximū et
 qñ deo excepto a quo pncipaliter a bona cun-
 cia pcedūt: parētes nostri fin obtinēt graduz
 a qbus corp⁹ et bona temporalia suscepimus.
 iō ait. honora psem et c. Et qz nō sufficit tñ ad
 bene viuendū ordinari in parētes: s; etiam in
 alios primos: iō alia sex nos in primos alios
 ordinat. duplici⁹ aut possum⁹ amare primos
 aut nō nocēdo: aut bonū pcurādo. nō nocē-
 do tripl⁹. s. ope vbo et corde ope tripl⁹. s. i p-
 sonā ppā cōiūctā: et rē ppriā. Et iō ne in pso-
 nā ppriā offendam⁹ ait. Nō occides. ne in p-
 sonā cōiūctā ait. Nō mechaberis. ne in rē p-
 priā ait. Nō surtū facies. Secō ne ore of-
 fendam⁹. iō dicit. Nō falsū testimoniū dices.
 3° ne corde offendat: dant alie due regule.
 s. Nō cōcupisces uxore primū. et nō desidera-
 bis rē eius. Ecce hic decē regulas habes qb⁹
 hō regulat in seipso ut bñ viuat. Diffusus de
 his dixim⁹ in nostro dñicali sermone. 12. 2^a
 regula qua hō circa seipsū regulat diuina cōsilia
 dicūt. Est. n. pceptū mel⁹ oris boni discreta p-
 suasio ad qd null⁹ de necessitate obligat nisi il-
 lud pōte expisse vel tacite seruare promiserit.
 14. q. 1. c. qd nullū vbi dī. vbi consiliū dat of-
 ferentis est arbitriū. vbi pceptū necessitas ser-
 uientis. et sunt vba Breg. et epī ponam⁹.
 nam l3 v ginitas sub pcepto nō cadat: sed
 sub cōsilio. 32. q. 1. integritas tamē voto emis-
 so tacite vel expressa de v ginitate seruāda ip-
 sa pfecto sub pcepto cadit. et transgressor
 mortaliter peccat: sed differenter. Nam solē-
 niter vouens et votum frangens triplici⁹ pec-
 cat. s. in deum quez derisit. in ecclesiam quam
 sprenit et in primum quē scādalizauit. E re-
 bro enī ego ipse vidi quasdā fatnas mulie-
 res effici bizochas et mantallatas et postea ma-
 ximo certe cū populi scādalo nubūt. credū. n.

deū nō videt e q cuiuslibet religio ē pncipale
fundamētū: s; mibi credat q vider ē dñs de
oib; his. i. ad Thl. 4. c. Des. n. h; i persone
in mortali pctō vñt: nec matrimoniū illud te
nent. 27. di. vouētib; 27. q. i. per totū. Ille
aut; g simplr vouet deū in offendū si voti nō
seruat. Nec obstat illud qd dñs bñs Tho. fa
se. q. 88. v3. q. vota simplex nō min⁹ obligat
q; solēne qm illud sic intelligit. f. q. vtriusq;
trāsgressor mortaliter peccat: l; graui⁹ peccet
solēne votum nō seruās q; simplex. inde. ps.
Vouete inqt ⁊ reddite. ⁊ Eccl. 5. Si qd voui
misi deo ne moreris reddē. displicet. n. si infu
delis ⁊ stulta. pmissio. infidelis ē qñ n̄ fuaat stul
ta quādo aliquid ridiculosū pmittit⁹: vt nō
cōmēdere de capite rē. Silr dicam⁹ de alijs
bonis que sub pctō nō cadūt. ⁊ sic p; scūda
regula. Tertia regula ē eccliasica institutio.
Ad bene aut; bñeq; viuēdū nō solū regit ob/
seruatiā dīnoꝝ pceptoꝝ: ⁊ dīnoꝝ cōsilioꝝ: s;
etiā eccliasicoꝝ institutioꝝ. Nā si ecclia p/
cipit. vt in quadragesima ieiunes de pse. di. 3.
c. non licet. ⁊ c. nō oportet necesse ē te ieiuna/
re legitima cā nō obstatē silr pcepit vt ieiunes
quorū rpa. 76. dif. c. statuimus. Item vigilia
aploꝝ illis exceptis q infra paschalia veniūt. cē
de obfuatione ieiunioꝝ. c. cōsiliū. Itē vigiliās
natiuitatis ⁊ pentecostes. 76. di. c. necessario
itē vigiliā assūptōis. cē de obfuatione ieiunioꝝ
c. i. ⁊ sic de alijs. Si saluari cupis te oꝝ anima
mea ieiunare. Silr ecclia pcepit vt quolibet
die dñico missa ppij sacerdotis audiat de cō
se. di. i. c. missas. si nō fuas mortaliter peccas
Itē ecclia pcepit vt semel in āno cōfucaris.
cē de pe. ⁊ re. c. ois vtriusq; seruus. aia mea si
nō seruas mortaliter peccas. ⁊ sic de alijs qre
cōcludam⁹ quātū ad pīmā vītātē q ver⁹ sui/
ipsius aie amoribus optimis supradictis re
gulis h; ordinari. qre rē. Quātū ad fāz vi.
dico ad pñs q septe sūt signa veri ppij amo/
ris. f. pudor: dolor: horror: rigor: vigor: turbatō
⁊ discretio. Pñmū inq; signum pfecti ppij
a moris dñi pudor. facit hic. n. amor aiam totaz
verecūda ex suoz pctōꝝ multitudie turpitudi
ne ⁊ gūitate. ps. Iniquitates mee supgreffe sūt
caput meū. ⁊ sic on⁹ graue grauate sūt sup me
⁊ bācipsā aiam iste amor: cū filio p dīgo asfo/
ciat exclamare facit. pñ peccati in celū ⁊ coram
te rē. Luc. 18. Itē associat cū peni: ēte manas/
se ⁊ clamat. Peccavi sup nūmeꝝ arene mari

⁊ multiplicare sūt iniquitates mee. 2. Adarali. vt
tino. Itē cū publicano ⁊ clamat. Propitius
esto mibi pctōri. Luc. 18. itē cū ppheta ⁊ cla/
mat. Misere mei rē. fuerūt mibi lachryme
mee panes die ac nocte rē. silr cū oib; alijs pe
nitentib; vt Adaria magdalena rē. Hoc ē p
mū signū. Scdm signū dñi dolor: dolē enīz
facit hic. ppius amor: q de deo ⁊ ppiā salute
parū aut nihil cogitauit. Bernar. in qdā ser/
mone. Trāseūt inqt dies salutis: ⁊ nemo te co
gitat. nemo pire sibi diē cēlebū ⁊ nūq; reditu
rū: s; sicut capill⁹ de capite: ita nec momentūz
pibit de tpe. audī ⁊ Aug. de claustro aie. Sic
inqt nullū momētū ē quo hō nō fruāt vl vīaf
dei bonitate ⁊ mīa: sic nullū debet ēē momen/
tum quo cū presentē nō hēat in mēoria. q tem
pore de deo nō cogitas. hoc te cōputa pdidisse
hec ille. Inde Aug. sup eplam Joānis. c. 8.
ait. Agnosce cū q s te ē: vt cognoscāt te q isra
te sūt. Ideoq; cū Daniel agnoscit s se deum:
agnouit cū infra se leones. hec ille rē. 3^m
signū dicit horror. facit. n. hic amor: horre cūz
cōsiderat qñ sub pctō erat nibil in ea fuisse ps.
Inflamātū ē cor meum. f. ad amorē mei. ⁊ re
nes mei. i. sensus mei cōmutati sūt. f. ad bono
rē mei. ⁊ ego ad nihilū rdact⁹ sū ⁊ nesciui. f. ali
qd boni in me ēē. Itē horridā aiaz facit dū tā/
tā dei patiētā ad sua pctā p dīderat. itē offensi/
ones tā crebras. Itē dinas voces: bonas in
spirantes. rē. filia considerare facit: ⁊ horret
aia sua tā negligētiā ⁊ frigiditatē adeo intē/
sam habuisse. ps. Infusus sū in limo pfundū
⁊ nō ē sba rē. Quartū signum dñi rigor. facit
cni h amor aiaz rigidā p corp⁹. ⁊ illud castigat
p auaritiā ⁊ luxuriā q i mūdo regnāt. Paul⁹
Castigo corp⁹ meū ⁊ in seruitutē redigo. i. ad
Loz. 9. Itē refrenat ⁊ repmūt pñs mor⁹ ps.
Bñs q tene. f. rigorē mētia ⁊ allidit puulos
suo. i. pñs isurgētes mor⁹ ad pctā q ē xps.
puer. 12. Qui custodit os suū ⁊ linguā suā cu
stodit ab infidijs aiaz suā. ⁊ Eccl. 22. Quas da
bit ori meo custodiā ⁊ sup labia mea signaculū
certū vt n̄ cadā ab ipso ⁊ lingua mea pdat me.
⁊. pl. Done dñe custodiā ori meo ⁊ hostiū cir
cūstātic labijs meis hostiū diē ⁊ nō mup vt oñ
dat q ē ps tacēdi ⁊ loqndi. Eccliasico. 3. rē.
5^m signū dñi vigor. Reddit. n. aiaz vigoro
sā. i. vigilātē fac circa vires itiores ⁊ extiores
Interiores vt circa intellectū. ⁊. Loz. x. In ea
pñuitatē redigētes oēz intellectū in obsequiū xpi

Itē circa volūtātē faciēs eā seruētē in amore
Ant. 8. *P*ulcare me florib⁹ qz amore languet
itē memoriā i dina spe. ps. Quis spe. in do.
z cōsu. ē. Silr aiaz vigilātē reddit circa Ves
extiores gust⁹ qdē dei suauitatē degustat ps.
Bustate z videte qm suauis ē dñs. audī⁹ in
dñoz atūctiōē infurgit. ps. Audīā qd loq̄t i
me dñs de qm rē. O dñor clamat illd Lāf.
p. Trabe me p⁹ te. currem⁹ in odorē ynguen
toz tuoz tac⁹ ait. Adibi ad herē a dño deo bo
nū ē. z ponē in deo meo spē meā. Et breuiter
ille ver⁹ amor pp⁹ totā aiām z totū corpus i
ppriā salutē sollicitat. Inde Paul⁹ ad Ro
ma. 12. O besco itaqz ingt vos frēs p miam
dei: vt exhibeatis corpa vestra hostiā viuētē.
scām deo placentē: rōnabile obsequiū vestruz
z nolite pformari huic seculo. sz reformamini
in nouitate sensus vestri vt pbetis q sit volū
tas dei bona z beneplacens z pfecta. z infra.
Sollicitudinē nō pigri: spū seruētes dño ser
uientes spē gaudentes in tribulatiōe patientes:
ofoni istātes necitātib⁹ scōz cōicāres: hospita
litatē sectantes bñdicite. psequētib⁹ vos bñdi
cite z nolite maledicē rē. Septimū signū est
turbatio duplex aia mea turbatio ē sz Bieg.
in fine decimi qmilibz moralis p ma turbatō
dr vitiosa. Scda dr gratiosa. Prima dr vi
tiosa. Job. 5. c. Virū stultū interfecit iracun
dia. z paruulū occidit inuidia z adeo bec ira
cūdia turbatio nequā ē vt hoicm aīqz occidat
stultū z insanū reddū z iō Job iracūdo stultū
vocat. Impedit. n. aīuz ne possit cernē veruz
ait poeta. Audi Bieg. li. moral. Quāta sit i
qt iracūdie culpa pēlare possum⁹: p quā patie
tia pdiū vt qd que ordine sit agendū oio nescia
tur: qz nūtrū intelligētū lūmē subtrahit cum
mētē pmonēdo cōfūdīt. z idē ibidē. Per irā
ingt iusticia relinq̄t. q: dū pturbata mēs iudi
ciū sine rōe craspat oē qd furor suggerit rectū
putat p irāz grā vīe socialis amittit: q: ex q se
būana rōe nō tēpat necē ē vt bestialiter viuāt
p irā māfucendo amittit: p irā pcordia rumpi
tur p irā lux Vitatis amittit: q: cū mētē iracū
dia. p fusiōis tenebras incurit huic de⁹ radium
sue cognitōis abscōdit. h ille. 2⁹ turbatō dr
gratiosa. ps. Irascini z nolite peccare. Ira
scimi inqz vobismetipsis pp pcta vfa z apl⁹
nolite peccare rē. 7^m z vlamū signū dr di
skretio. qm vt Ber. ait. Diskretio Vitutib⁹ o:
dinē ponit: modū tribuit: decorē z ppetuitatē

cōfert. Ex q seqt q discretio nō tm Vi⁹ est sed
Vitutū moderatrix ordinatrixqz affectuum. z
moz magistra. Tolle hāc. z Vitus viriū erit
ipsaqz affectio nālis in pūrbatiōez magis cō
ueriet extimīniūqz nāc. h dic idē doctor. z idē
sup cantica. In cūctis nobis sp dz pesse discre
tio: z qm moderādo singulas discernere volū
tates: ne opinio verissimilis fallat: ne sc̄ipiat
fmo Vitutis. i. astut⁹ ne qd bonū ē malū: nec
qd malū est bonū cē credat. hec ille. Et sic pz
fa Vitas. Quātū ad tertiā Vi. breuiter dico
q tria pncipālī ad seipsū amādū mouent v3.
Nobilis aīe p ditiō. 2⁹ corpis z aīe stupenda
vniō z tñio corpis z aīe pfecta geratio. sz qz hec
diffusam iustigationē ingrūt: ad pñs nos ad
alia trāfferamus. quare rē.

De amore primoz.

Lōsideratio tertiā.

Terio loco amoris pri mi singularē

ordinationē. videm⁹. vbi tres
cōcl⁹ nes subiūgam⁹. v3. Prima
cōcl⁹ ē ista. Sūmo ardētīqz z re
gulato amore filij z parētes se amēt z diligant
cū seruire. 2⁹ cōcl⁹. Adaritati z gnālī oēs
vrozati debent in amore cē sūmoze regulati.
3⁹ cōcl⁹. Oēs qz primos appellam⁹ diligē
debem⁹: z illis qz nū possum⁹ recte vniam⁹.

De vto pentū z filioz amore. Cōcl⁹ pma
Lcipe pma cōcl⁹. v3. vbi tres mo
re solio Vitates ingram⁹. v3. Prima
Vi. est ista. qz veras parētes debent
habere cōditiones vt filios suos bñ z sine pec
cato possint amare. Scda Vi. qz p ditiōes
debēt filij habere vt parētes suos recte dicant
amare. Tertia Vitas. an filij sp peccēt mor
taliē si pētīb⁹ pēpiciētib⁹ nō sp obediāt. Quā
tum ad pma dico q tria pmaxime in vto filio
rum amore p sderanda sunt. v3. scā monitio
Vitiosa correctio. z discreta castigatio. Prio
inqz cōsideranda est sancta monitio. Et enīz
iuuētus tenera tāqz vitis nouiter trāplanta
ta. q nisi ordine recto dirigat atqz tpe debito
putez siluestre nām induit. Eccl. 7. c. Filij ti
bi sūt crudi illos z curua eos a pueritia coz si
lic tibi sūt serua coz illaz z nō oñdas bilare
faciē tuā ad illas tradē filiam z grāde opus se
ceris z homi sensato da illam. o mala merces
lōgo tpe in domo tenēda. Audi eūde sapien
tissimū Salomonē. Eccl. 42. f illa ingt pñs
abscondita est: vigilia z sollicitudo sua aufert

fic fm diuersitatem graduū & psonarū scitatz
Deinde post sacra int res ecclesiasticas f3 lo/
cū tenent vasa sacra apta ad sacroꝝ susceptioꝝ
Et imagines scōꝝ & reliq; sacōꝝ: i qbus quo
dāmo ipse psona scē venerant vel debonōrāt
Tertiu locū obtinent ea que p̄tinent ad ecclie
ornamentū vel mīstroz. Quartū locū tenent
ea q ordinant ad ministroꝝ sustentationeꝝ
siue mobilia siue imobilia sint. Circa hec oīa
pnt cōmitti plura indigna & inhonestā De q
bus oībus aliqua videam⁹. Et p̄ circa pso
nas ecclesiasticas. Scdo circa loca & tēpla
sacra. Tertio circa res ecclesiasticas. Et
tū ad p̄ querit an sp iniiciendo man⁹ in cleri
cos sacrilegiū cōmittat. Scdo q nī an furas
tes vel accipientes occulte reliqas: vt secretio
ri loco & honorationi locent sacrilegiū commit
tāt. Tertio an portantes reliqas alicui⁹ sci
ad collū mortali peccēt: & in crimē sacrilegiū i
currāt. Circa eccliam & loca sacra qrit ista
Prmo in qbus casib⁹ ecclia violat: ita q debe
at recōsecrari. Scdo in qbus casib⁹ violat:
vt debeat recōsecrari & non p̄secrari. Tertio
an loca vbi pagāoꝝ cōpa seplia fuerūt possint
consecrari. Circa res ecclie qrit ista. An
mulieres tangendo tobalcas & p̄amenta: &
alia h⁹ vel lauādo: vñ alio mō peccent: & sacri
legiū cōmittāt. Scdo an res ecclie vt vasa
sacra: palle altarū vestes sacerdotū: & filia pos
sint pueri in vsus laicoꝝ. Tertio qrit pec
cent hi q bona ecclie vsurpant. Qia ista sigil
latim discurrem⁹: qm p pulchra sūt. Et tū
ad p̄nu dīco. q. c. si q suadente. i7. q. 4. su
per allegatū nō h⁹ vñ vitatē. Vñ reglā ge
nerat ē q non semp iniiciens man⁹ i clericos
mortali peccat: nec sacrilegiū cōmittit. Fallit
enim in multis casibus: sed tres ad p̄ns vide
am⁹. Prmo casus ē i casu i grantie. Scds in
casu discipline. Tertio in casu locositat. p^a
In casu ignorantie: vt si ignorabat illū clericū
eē: & adhuc distingue fm Ray. q aut tal i g
rantia fuit i psona aut in q̄litate & p̄ditiōe per
sone. Si i psona tūc non incidit i canonē: nec
incurrit sacrilegiū crimē: do ex^m: fontes inten
dit pcutere platōē: sed accidit q pcutit cice
ronē: & cicerō cleric⁹ ē non incurrit i canonē
sed h̄ intellige si nō discernebat ciceronē esse
clericū: n̄ si discernebat q cicerō eēt cleric⁹ et
nō laic⁹: incidit i canonē: q̄uis nō intenderet
pcutere ciceronē. Si vñ error nō sit in p̄soa

sz i q̄litate vbi gra. Quidā cleric⁹ erat idutis
habitu seculari: & qdā vberavit cū putās ip̄s
eē secularē: hic nō incidit i canonē. De h̄ est
ter. in. c. si vñ. q. 2. de sen. excō. vbi dī sic. si
vñ aliq; in clericū nutritē comā man⁹ iiecer
rit violētā: ppter h̄ nō dī se aplico p̄stare cō
spectū: nec etiā excoīcatōe notari: dūmō ip̄m
eē clericū ignorauerit: vel si h̄ dubiū fuerit: &
p̄pā manu dūtarat p̄stare iuramentū q: cū esse
clericū i grasset. Ab eo aut si p̄stare noluerit iu
ramentū: q q violētā man⁹ p̄stat eū in cleri
cū iniicisse: sic ab excoīcato: donec d̄ mandato
sumi pontificis absoluat p̄uenit abstineri: hec
ibi. Alex. 3. Vide d̄ h̄ i pisanella: irregulari/
tas. i. absolū. 2. fallit fo i casu discipline: vt
cū q; discipline & eruditōis cā: cū discretionē
tū clericū vberat: si incidit i canonē. Et d̄ se.
c. cum volūtate. 5. fi. vbi sic dī. Si q vñ rōne
officij qd in ecclia obtinet: aut etiā clericū senio
res zelo denotiōis pueros vel adolefcētes in
minorib⁹ ordib⁹ p̄stitutos turbātes dīnū offi
ciū: & hi q obitō platōis & magisterij subdi
tos & scholares correctōis cā leuifortē pcut
serint: excoīcatōis sniam nō incurrāt. Qd de
his etiā dōm ē q aliq; de familia sua vel p̄pin
quos inferior graduū fili mō: vt cohibeant a
suis isolētis. & scia bonisq; morib⁹ informet
duxerint corrigēdos: h̄ ibi. Et glo. sup illo v
bo i minorib⁹ ordib⁹. dicit sic ad lram. Ergo
nō pnt sic p̄secere p̄stitutos i sacris ordibus
lz turbent officia: q: es q p̄mittit spālī d̄ istis d̄
alijs phibet: sic qd d̄ vñ negat d̄ alio p̄cedi
tur. 25. dī. q̄lis. & et d̄ p̄sump. c. nōne. Et quia
nobiliora mēbra exceptis grauiorib⁹ culps v
berib⁹ subijci nō dnt. 45. dī. cū bñis. Prmiā f
g alijs admonitionib⁹: & si se nō correxerint:
pnt suspēdi et de ce. mis. c. dolētes ar. Bern.
& glo. super vbo platōis: sic dicit. Si q̄ pla
lati pnt corrigere subditos: & pcutte leuif si
ne metu excoīcatōis cā correctōis: & non ex
odio et eo. ti. c. ex tenore. Leuif eni h̄ facere
dnt: q leuif castigat reuerentiā exhibet casti
gati. 45. dī cū bñis. Et glo. sup vbo magiste
rij: adduc p̄cordantiā. c. i. d̄ sen. excō. Et dī
cit q modica & leuis castigatio pmissa ē docto
ri. ff. ad legē ag. l. 50. i. fi. Et dī eē doctria ma
gistri bñis. de mai. & obe. c. bñis vbi p̄les
p̄cordatias iuenies ad h̄. Et nimia scueritas
culpe p̄numerat. ff. ad. l. agl. l. p̄ceptoris. Et
glo. sup vbo de familia dīc sic. Nota q q

familiā suā corrigē d3: cū ei spectat iure patrie
ptatis. 23. q. 4. c. duo ista. 7. 45. di. 5. Salo/
mō. 7. c. disciplina. Et q. suoz domesticoz cu
rā nō h3 fidē negavit. 47. di. 5. necesse. ad si/
dē. 7. C. de p̄ia p̄tate. l. si filius. Et nō solum
p̄: sed et p̄ping domesticos suos corrigē dñr
C. de emendatione p̄pinqoz. l. vna. Et ha
bes dicit eadē glo. ex h̄ ter. ser casus in q̄b^o l3
corrigē 7 pcutere clericū sine excoicatione: vt
q̄ hñt offm̄ in ecclesia seniores platus: m̄gr do
minus domus: 7 p̄sanguinea. Sūstñ 7 alij ca
sus vbi q̄s nō incidit in canonem vt si iocosa
leuitate clericū pcutis: c̄ eo. c. i. Itē si inueni
at cū cū m̄re filia vxore 7 sorore. Itē si vñ vi
repellat incontinenti. c̄ eo. c. si vñ alie. 5. 7.
7. 3. Itē cleric^o si post trinā correctionē nō se
corrigat. p̄dit hoc beneficiū. c̄ eo. p̄iungū. 7
c. in audientia. Nec oia in glo. p̄dictis in. c. p̄/
dicto cū volūtate. de sentē. exco. Hic potes tu
multā practicā colligē si volueris: vt ex dictis
satis cernit. Tercio fallit in casu iocositatis.
c̄ de sen. exco. c. i. vbi dicit sic ter. Sup̄ vero
eo qd̄ consiliū postulasti: 7 infra. Qd̄ si clerici
infra puberes annos se se adinuicē: aut vnus
ad alter p̄cusserint nō sunt ad aplicā sedē mit
tendi: q̄ eos etas excusat. Nec clerici si si ple
ne etatis: 7 non odio vel inuidia vel indigna
tione: s3 leuitate iocosa se ad inuicē pcutē p̄i
gat. Nec m̄gr scholare clericū intuitu discipli
ne vel correctiōis p̄cusserit: q̄ non p̄t in ipis in
fectio manū violenta notari. Leterū si ex o/
dio idē scholares vel scholares clericū sese per
cusserint. p̄ sua absolutione dñr ad aplicā sedē
venire: hec ibi. Alex. 3. Et glo. sup̄. Vbo ex/
cusat dicit. Excusat qdem nō ab excoicatione:
sed q̄ ad h̄ q̄ non sunt mittendi ad curiā. p̄ ab
solutione: vt p3 extra eo. c. q̄nis. 7. c. vlti. Et
multa ponūt in glo. q̄ concordāt cū sup̄dictis:
q̄re 7c. Et sic habes p̄mū punctū declaratū q̄
ad vituperationē personarū eccle. Et tū ad
p̄m punctū qd̄ ad honorē p̄sonarū eccle spe/
tat v3. An furantes vel occulte reliq̄as scōz
accipientes: vt secretiori 7 honorabiliōi mō/
7 loco consuēt sacilegium committant. Et
dico breuiter q̄ cū sacrilegiū fiat qñ accipit sa/
crū de sacro: vt dictū ē. 5. in. c. si q̄s suadente
17. q. 4. q̄ talia reliquie transportari non. pos
sunt sine lnia pape: vel ep̄oz vel sancte sinodi
de p̄se. dist. i. c. corpora. Et q̄uomodo fieri de
beat. ibidē notat. Alduloricens enim sancti vi

lissimū locū sibi in sepulturā eligunt: 7 qñq; si
q̄s tr̄s ferre curauit: aut transportati ad p̄/
p̄riū locum redeūt: aut se moueri non sinunt.
Ex^m in p̄mptu est de beato Philippo nostri
ordinis cum florentini a tuderto noctu aspor/
tarent: infantes clamare ceperunt. Corp^o phi
lippi virginis gloriose sui asportatur 7c.
Ad tertū punctum de reliq̄is reſuatis in do
mo seculariū vel portatis ad collū. Dico sim
btm̄ Tho. 2a 2a. q. 96. q. eadē ē rō de reliq̄is
7 verbis scriptis. Nam si reliq̄e ponentur ob
maiorē scōz fiduciam: non erit illicitū. Si au
tem circa hoc aliquid vanū 7 superſtitioſū at/
tenderet: vt puta q̄ essent triangulares: 7 h̄ i
quod non p̄inet ad sanctorū reuerentiā sed su
perſtitioſam vanitatē erit oio illicitū. Si au
tem queras qd̄ sit attendendū in verbis scri/
ptis: ne superſtitioſū qd̄ fiat: ait idem doctor:
q̄ p̄mo cauendū est qd̄ scribatur vel p̄feratur
ne. 3. aliquid sit ad inuocationem demonū p̄
tinens: vel falsitatem continens. Secūdo ne ca
racteres illis misceant. Tercio ne in scriben
do penatur superſtitio: vt cum calamo tali v̄l
ligetur cū filio tali: 7 die tali: 7 similia de q̄bus
ad plenū. 26. q. 5. c. non liceat: 7 alijs pluribus
capitulis: q̄ de hac materia ad plenum tractat
ibi Brianus: q̄re 7c. Nūc videamus ali/
quas p̄uincias q̄ sunt circa ecclesias dei. Et
p̄ videam⁹ in q̄bus casibus ecclesia xp̄iana vi
oletur ita q̄ debeat reſanctari. Et dico q̄ in
tribus casibus reſanctanda ē. v3 in casu de
structionis partis: in casu destructionis totū
7 in casu dubitationis. Primus igit casus
est in destructione partis. Vnde posito casu q̄
ecclesia combusta sit: 7 parietes sint in totum:
vel in maiori parte destructi tunc reſanctan
da ē cū fuerit repata: vt p3 de conse. di. i. c. ec
clesijs. Si vñ solū tectū vel aliq̄ ps̄ consumpta
esset: non d3 reſanctari: extra de con. ec. v̄l
alta. c. lignis: vbi dicit sic ter. Lignis edifi
cijs ecclesie v̄se casu p̄sumptis: parietib⁹ vñ il
leſis ac mensa p̄ncipalis altaris in sua extrer
mitate modicā passā facturā. Et infra. Inq̄
stioni tue talē dixim⁹ r̄ndē dū: q̄ cū parietes in
sua integritate permanserint: 7 tabula altaris
mota vel enormiter leſa non fuerit ob cām p̄/
dictā: nec ecclesia nec altare debet denuo con/
ſanctari: h̄ ibi. Alex. 3. Et glo. sup̄. Vbo p̄ietes
ait sic. Quādiu p̄ietes integri sūt: nō ē ecclesia
reſanctanda: q̄ in parietibus conſanctatur

ecclia ⁊ nō i tectis: aut si successiue repati eēnt
 d' p'se. di. i. d' fabrica: ⁊ adducit caplin. p'posui/
 sti. ⁊. c. c' eo. ti. ⁊ dicit q' ea q' d'ca sūt ibi p'nt di/
 ci h. c. i. dicit sic. Ad hec si altare motum fuerit
 aut ille lapis solūmē supposit⁹ q' sigillū p'ine/
 tis ē p'fractus: aut ēt diuinit⁹: d'z denūo con/
 kerari. Ipsi h' vo neq'q' reiterare suā p'se/
 crationē ecclia p'suevit: id q'dā canones inue/
 re vident: h' ibi. Istud caplin r'ndet an ecclia
 debeat recōsecrari: q'n solū altare vel lapis cō/
 tinēs sigillū q'd. s. sit in ipso lapide i p'secratōe
 altaris: erit destructū enōmē itelligit: v'dicit
 ēt glo. Et dicit h' caplin q' nō d'z recōsecrari ec/
 clesia: s'z altare t'n h' dicit in snia h' caplin. Vo/
 lo h' notare q' ponit glo. i. Exponit enī altare
 i. mēsa altaris. Sic enī dicit ⁊ exponit d' p'sec.
 di. i. c. si motū. Q'n tabula p'secrata d' loco ad/
 locū mouet: nec t'n p'secrat d' p'se. di. i. c. cōce/
 dim⁹. Et q'd dicit motū. i. mutatū q' ad fōmā. i.
 q' fōmā amisit pp diminutionē vel augmen/
 tū: cū h' sit forma rei. ar. r. q. ⁊. s. h'ius. idēz si
 mēsa altaris sit enōmē fracta: q' p'secradū est
 altare: vt p'z c' eo. ti. c. q'd in dubijs. ⁊. d. c. li/
 gnis. P'secratio altaris p'cipue itelligit i p'iu/
 ctis mēse s. lapidis supioris ⁊ structurē i feri/
 oris: ⁊ ita si mēsa fuerit mota: v' aliq' d' lapi/
 dib' t'gēs ipam mēsa extrahi ē altare: ⁊ debz
 iterū cōsecrari. S'z si aliqd addat altare n' re/
 cōsecrat: s'z facit trahit ad se nō facit: vt in. d.
 c. q'd i dubijs. co. ti. h' glo. illa. i. Hoc āt vlti/
 mū dēi: s. sacri trahit ad se. dicit Hosti. q'
 h'z locū i liq'rib' ⁊ i his q' p'mixtōe p'sudat als
 sec⁹. Iplura h' dicit possem⁹: s'z accipiam⁹ fm
 casū. 2⁹ cāus i q' ē recōsecrāda ecclia ē in cāu
 destructiōis tot⁹: vt q'n tota ecclia v' maior p'
 destructa ē. S'z pone q' h' d' lapidib' recedifi/
 caref: nūqd recōsecrabit. Dico q' sic vt d' p'se.
 di. i. d' fabrica. S'z pone q' p'ietes successiue re/
 parēf: q'd dōm erit ne alia ecclia. Dico q' non
 s'z itelligit eadē: ⁊ iō suffic' q' t'n recōciliat cū
 aq' exorizata: ⁊ cū solēnitare misse. 3⁹ cāus ē
 in cāu dubitatiōis: vt q'n dubitat an fuerit cō/
 secrata: nec ne: aut q'n n' appet aliq' p'batō d' h'
 s'z q'n p'sumit p'secrata. Dico q'n d' h' appet ali/
 q' scriptura v' i i'sto donatiōis: vel i li. ecclie:
 vel in colūna: vel i tabula marmorea: ⁊ h' i v'
 ēt si appareat vn⁹ testis d' visu v' auditu. d' cō/
 se. di. i. c. solēnitates dedicatiōnū. Et intelli/
 gas tales semiplenas p'batōes sufficē vbi n'
 ēt d' h' p'entio p'quā tollerāt illa p'batō: vt

q' fieret alii p'judiciū: vt. c. p'posuisti eo. ti.
 ⁊ de adul. c. significasti. q're ⁊c. Ad hoc
 gl. se. 2⁹ videam⁹ q'n ecclia recōciliari ⁊ si re/
 cōsecrari d'z. Et h' ē i multis casib'. p' p'p ho/
 micidiū vel enōmē sanguis effusione i ecclia
 cōmissā. c' d' p'se. ec. vel altaris. c. p'posuisti.
 q'd ēt superi' allegauim⁹: vbi dicit sic et. I'dō
 posuisti q' venientib' ad eccliam bti Jaco. ex/
 diuersis regiōib' p'egrinū ⁊ volētib' ali. fab/
 alijs p' p'etiones v' r'ras altaris d' nocte cu/
 stodia v'edicat homicidia p'ingūt inidū ⁊ ali/
 q'n vulnera inferūt. Et infra. s' r'atnitati t're.
 b'z enī r'ndem⁹ q' manēt ecclia v' altari ipa re/
 cōciliari potit p' aquā cū vino ⁊ cinē b'ndicta.
 h' ibi. Alex. 3. Et nō q' aq' d'z b'ndicta p' epm: vt
 c. aq' p' epm. c' eo. ti. Volo notem⁹ glo. ibidē
 q' fac' multū ad sup'dicta. dicit enī sic. Mōta q'
 ecclia d'z recōsecrari v' recōciliari p' si dubitare
 tur an sit cōsecrata. I'dē d' altari q'd p'p dubiū
 d'z recōsecrari. d' p'se. di. i. ecclie vel altaria: q'
 nō d' iteratū q'd nescit ēē fm d' p'se. di. i. c. sō/
 lēnitates. Itē si ecclia est crusta tota: v' maior
 ps d'z iter p'secrari. d' p'se. di. i. ecclies ⁊. c.
 semel. Si vo tectus corruit ⁊ parietes ⁊ illesi
 remanent vel etiam modicū de ipsa parieti/
 bus destructū fuerit non d'z p'pter hoc conse/
 crari. extra co. c. lincis. Et si tota ecclia siml'
 destructa ē vel maior ps d'z cōsecrari si succē/
 siue: sufficit aspicio aq' de p'se. di. i. c. de fabri/
 ca. I'dō remotione altaris vel fractura corū
 nō recōsecrat ecclia: sed altare: vt dēi ē i. c.
 i. extra co. ti. I'dō sanguis effusione ⁊ adul/
 tū d'z t'n recōciliari: vt p'z i. d. c. p'posuisti ⁊ d'
 adul. c. significasti: ⁊ extra co. c. vl. ⁊c. vides
 q' tū h' gl. cōfirmet oia q' d'ca sūt: q're ⁊c. Qua/
 recludam⁹ q' p'pter homicidiū v' ēt enōmē
 sanguis effusione recōciliāda ē ecclia: sed si le/
 uis effusio fuerit: vt si casus sanguinis emit/
 teref d' narib' v' si le nō ē recōciliāda. Sed s'
 casus ē p'p adulteriū vel semis effusione vt
 i. d. c. significasti. extra de adul. s' acit ēt dēi
 c. vl. c' de p'se. ec. vel altaris ⁊c. Sed amore
 dei anteq' vltet' p'cedam⁹ declara mibi h' p'
 Ambro. an q'cunq' semis effusio recōciliāda
 faciat eccliam. Dico q' nō. Q'n gnātū non d'z
 reconciliari nisi p' adulterio fornicatione so/
 domia: ⁊ si h'bus in bonestie. d' con. di. i. i ec/
 clies ⁊ c' eo. ti. i. vñ p' pollutioz n' ē recōcili/
 liāda: ⁊ ēt p' sup'deis n' ē recōciliāda q'n sūt de/
 cūtra: s'z solū q'ntē manifesta: vt. d. c. f. gnificasti
 B?

Si extra d'adultis. Idē dicit Jo. an. in. i. c. ex-
 tra d'pse. ec. li. 6. Sz ponam⁹ p^r q⁹ q⁹ in loco
 sacro sua v^rore carnali cog⁹at: recōiliabit ec-
 clesia. Dico q⁹ credo q⁹ sic: vt i³ Joā. an. q^re
 rē. Terti⁹ casus ē q⁹ excoicatus fuerit in ec-
 clesia sepultus. de p^rse. di. i. c. eccliam. z et eo
 dē. c. cōsulisti. vbi dicit sic text⁹. Cōsulisti
 z infra. L' imiteria in qbus excoicatoz corpa
 sepeliri p^ringit recōiliāda crūt asp^rione aq⁹ so-
 lennt^r bñdite sic in dedicatōib⁹ ecclaz p^rsue-
 uit: h' ibi. Alex. 3. vbi glo. i. sic ait. Sicut g^r ec-
 clesia recōiliat: ita z cūmteriū cū sit p^rsecratū:
 vt hic p³. Et illa corpa si discerni poterūt sunt
 e^rhēda: z extra cūmteriū e^rhēda extra de se-
 pulturis. c. sacris. Et eadē gaudet ecclia z ci-
 miteriū i³mmutē. i⁷. q. 4. c. h' q⁹ p^rumar. z
 e. se. z ita idē iuris ē in accessōio z p^rncipalit:
 extra de off⁹ delegati. c. prudentiā. §. vl. cū su-
 is p^rcordātijs hec p^rdicta gl. i. Quart⁹ casus ē
 si ecclia: ab ep^o publice excoicato p^rsecrata sit.
 Mā fm⁹ Hosti. si corpus excoicati ecclia pol-
 luit: multomag⁹ vbi ipsa p^rsecratio p^r os z ma-
 nus excoicati p^rfici^r: q^re rē. Vbi gnāl^r acci-
 pe i³ta regulā q⁹ ecclia p^rsecranda z recōilian-
 da ē p^r man⁹ ep^oscopi diocessani: vel per alium
 de licentiā diocessani: per simplices sacerdotes
 non pōt enīam si sit consuetudo extra d' conse-
 cr. vel altaris. c. aq⁹. Dicit^r Inno. q⁹ ex cō-
 mis. dñi pape sacerdotes simplices pōt ecclia
 recōiliare: aq⁹ tñ pus p^r cpm benedicta. Et vt
 scias qd dicit p^rdictū. c. aq⁹. audi dicit enīam sic.
 Aqua p^r cpm benedicta eccliam posse recōili-
 ari p^r aliū cpm nō negam⁹: p^r sacerdotes sim-
 plices de cōio fieri p^rhibētes: nō obstante con-
 suetudine puincie Bracharensi: q⁹ dīcēda po-
 n⁹ ē corruptela: q⁹ l³ ep^o cōmūtēre valeat q⁹ iu-
 risdīctōis exi³st^r q⁹ ordi³ ep^oalis tñ sūt nō pōt i-
 ferior⁹ gradus clericis demādere. Ad āt mā-
 dātib⁹ ep^ois sup^r recōiliatione scñ ē bacren⁹ p^r
 eosdē misericordiā tollerant⁹: hec ibi. Blo.
 ponit p^rcordātijs d' p^rsuetudine: z q⁹ sunt illa q⁹
 sūt iurisdīctōis z nō ordi³ vt iudicare p^rg^rē d'
 causis: bñficia p^rferre: z s^rlia: q⁹ pōt ep^o p^r sim-
 plice sacerdotē opari: vide ibi: magna glo. ē
 q^re rē. Et ad tertiū punctū circa ecclias
 v³. Vtrū loca ibi sepulta fuerāt corpa pagano-
 rū possint p^rsecrari. Dico vt ex dictis p³ q⁹ sic
 dūmō pus deā corpa exhumant^r z p^riciat^r: vt
 cadauera canū z aīaliū brutoz extra de sepul-
 turis. c. sacris. vbi dicit sic text⁹. Sacris cano-

nib⁹ ē institutū: vt qbus nō cōicauim⁹ v³
 uis nō cōmunicem⁹ defūctis: z vt careāt ecclie
 sastica sepultura q⁹ pus ab ecclastica v^ritate
 p^rcisi: nec in articulo mortis ecclie recōiliari
 fuerint. Vñ si p^ringit interdū q⁹ vel excoica-
 toz corpa p^r violentiā aliq⁹ vel alio casu in ci-
 miterio ecclastico tumulē^r: si ab aliq⁹ cor-
 porib⁹ discerni poterūt: exhumari dñt: z p^rcul
 ab ecclastica sepultura iactari: q⁹ si discer-
 ni nō poterūt expedire nō credim⁹: vt euz ex-
 coicatoz ossibus corpa extumulē^r fidelium.
 L' l³ nō iustis sepultura nulla v³ vilis: ita i-
 p^ris tā celestis vel speciosa nō p^rsit. h' ibi. In
 no. 3. Sz ponam⁹ q⁹ aū mortē tales excoicati
 recōiliari petāt: nec p^r ipsos steterit: z ita ex-
 coicati moriūt^r: qd faciēdū: dīc^r glo. i. ibidē
 q⁹ absolue^r di sūt p^r mortē: z adduc^r. c. a nobis
 extra d' sen. ex. vbi d' hoc. z. 26. q. 9. c. q⁹ rece-
 dūt: L' p^rdicto vbo speciosa. p^rcordat. c. aie d'
 functoz. i³. q. 2. Et hec volo sufficiāt q⁹ nū ad
 ecclias. Circa res ecclie mobiles z i³mobili-
 les: tria alia puncta subiungam⁹. Pri⁹. n.
 querit an mulieres abluendo vel aliū tangen-
 do res sacras mortalit^r peccēt: z sacrilegium
 cōmittant. Et quantū ad hoc dico tres regu-
 las. Prima regula est q⁹ res sacrate vt cor-
 poralia altariolū: calices z huiusmodi nō sūt
 abluende p^r laicos: nec etiā per mulieres san-
 ctionales: sed hoc pōt^r spectat ad off⁹ cium
 diaconi cū humilibus ministris. de p^rse. di. i.
 c. nemo. Secda regula ē q⁹ aliud ē dīcē res
 sacra z res sacrata. Res sacra est omnis res
 cultui diuino dedicata. Sed res sacrata ē res
 exorcismo consecrata: vt calices altarioluz: z
 h' i. Dis enī res sacrata est sacra z nō ep^o
 Ex qua sequitur tertia regula q⁹ res sacras
 pōt mulieres tangere z tractare: sicut lavare
 camisas: tobalias: z h' i. Sed bene dīcē q⁹
 cum pannis mulierū nō i³miscerēt si possibile
 esset: qm⁹ sacra cū sacris non bene conueniāt
 z p^r p^ris relinquunt q⁹ non peccant. Secdo q⁹
 ritur an vasa sacre mantilia z huiusmodi pos-
 sint i³ vsus laicos sine peccato conuerti. Et
 dico q⁹ non: immo dico q⁹ quicunq⁹ hoc faci-
 unt mortaliter peccant: vt communiter docto-
 res dicunt. Sed quid agendum quando sunt
 consumpta z inutilia ecclie. Dico debēt cō-
 burri: z cineres in ecclia reponi. i³. q. 3. q⁹
 scmel. z. c. qm⁹ de conse. dist. i. c. alte. Sz pō-
 namus q⁹ non sint consumpta: sed repa^rciur

xerint z duxerint in vxores: quod agunt in re-
 missionem proficiat peccatorū. h. ibi. Et qd sit
 meretrix declarat gl. fa. dicēs q meretrix dī
 q multoz libidini pz: vt. 34. di. c. iudici vī q/
 rum publice venal ē turpitudi. vt. 32. q. 4. c.
 meretrices. z q meretrices sint accipie de i vxo-
 res declarat glo. vl. dicēs q intelligit de illis
 q definit meretricari. secus de alijs. Sūt enī
 cōpures q poptarentur turpitudine si que
 inuenirēt eas velle acciperē in vxores. z d his
 intelligit tex. vt dicit ista gl. Et nota q ista gl.
 secunda in pncipio q nulla necessitas excusat
 meretrices z allegat cōcordantias multas qre
 zc. Et h in nomine Iesu z eius matris suffi-
 ciant pro prima veri. Et tū ad fam verita-
 tatem pono similit aliqz reglas. Prima re-
 gula ē ista. Nō nullus necessitari dz sberē ma-
 trimoniū. Scda regula matrimoniū pbi-
 betur inter aliquos lege diuina z inter aliquos
 lege humana. Tertia regula matrimoniū
 sberentes scienter in gradu pibito dotē pdūt
 z donatione ppter nuptias z applicatur fisco.
 Quarta regula marito absente vxor sberē
 nō dz. nisi certificata de eius morte. Quinta
 regula maritus ppter vxoris sterilitatez ex
 ancilla filios qrere nō pōt. nec propter longaz
 eius absintiaz vel vxoris infirmitate alterā cōg/
 scire. Sexta regula marii nō debz dehone-
 stare vxorē prima nocte post benedictionē cōg/
 scere. Septima z vltima regula. oēs sūt vī
 maritati q sunt sanimentē z in forma ecclesie
 sberunt. nec hnt aliqd sberendi impedimentum.
 Accipe primā rglam vī nullus necessitari
 dz matrimoniū sberē. pōit hec regula extrā
 despon. c. de muliere. cū glo. vbi dicit tex. de
 muliere. q inuita tradita ē viro z detēta. cū in
 vīū z vīz sit dīa. z virū postea cōsensus inter
 cesserit certū nobis nihil inde expressisti vnde
 tibi possim? rñdere. hec sit vba tex. Vbi gl.
 sup vbo inter vīz dicit. h ideo dicit q duplex
 est vīs siue metus. vnus qui cadit in pstantez
 virū. z ille metus excusat. nisi postea cōsenti-
 ret extra de spon. impu. c. de illis. Alius ē me-
 tus boni siue vis z ille n̄ excusat cō. n. c. veni-
 ens z. c. pultentiōi. hec gl. Et sup vbo certū
 dicit glo. qz nesciuit papa q violētia fuerit illa
 re certe nō poruit dare rñsum. q graue est vī i
 re dubia certa possit dari snia. xi. q. 3. graue. z
 30. q. vlti. c. vlti. z in d. c. veniens de p. rē.
 Et sic patet prima regula. Accipe scdām vīz

matrimonii p̄hibet inter aliquos lege diuina
 ⁊ inter aliquos lege humana. Hec regula p̄
 ex de resti. spo. lras super verbo diuina lege i
 glo. vbi dicit glo. dina lege. vrin Luitico. c.
 32. Idcirco qđ p̄pter hoīnū raritatē tñ due
 p̄sone excludēbant a coniugio vt nec filius m̄r̄s
 nec filia p̄r̄s duceret. sub lege excipit. i. s. ma
 trē nouerca fororē neptē amāta matertrā vx
 rē p̄r̄s vxorē fratris. h̄b̄ recipit dēfinitatē
 nē. s. q. i. c. olim puigna filia priuigni vel pu
 uigne fororē vxoris paucas vxo exclusit vt m̄l
 tiplicarent boies. Sub grā vxo plūne excludū
 tur vt locū hēret p̄nēcia ⁊ nō p̄numerat vltē
 rius. Et quō eccl̄ia disp̄set in talibus cōdibus
 vide ibi. n. n. vñ fuit mibi ad p̄s tñgē vltē
 terius hanc mām. quare ⁊ c. Nota it̄ q̄ matri
 monij p̄hibitio hodie. n̄ excedit quartū gradū
 p̄sanguinitatis ⁊ affinitatis de p̄sang. ⁊ affi. c
 non d̄. Et sufficit q̄ vnus sit in q̄no gradu a
 s̄p̄ite. vt in. c. fi. extra eo. vñ si vir distat a si
 p̄ite q̄to gradu. ⁊ mulier ex alio latē distat q̄
 to licite p̄nt m̄rimoniali cōpulari. De hac m̄
 vide in pisanella impedinētū p̄ totū ⁊ sic patet
 scda regla. Tertia regula matrimonij cō
 trahentes sciēt in gradu p̄hibito dotē p̄dūt
 ⁊ donationē p̄p̄ nuprias ⁊ aplicat fisco pater h̄
 regula extra nota inter vix ⁊ vxorē. c. i. i. gl.
 i. sed melius notar glo. c. ii. c. ⁊ si necesse. Et
 recte dicimus p̄hentes sciēt q̄ si ignoranter
 h̄ esset nihil perdūt vt dicūt dicte glo. ⁊ intelli
 gūt dicūt aplū p̄mū de dona. inf. vi. ⁊ vxor. dic
 cni si c̄ter. Adulieres cō p̄ aliq̄cā licita a p̄p̄s
 viris fuerint separate totā dotē p̄cipimus sibi
 reddi. h̄ tex. ⁊ glo. i. exponēs q̄ sit illa legitti
 cā dicit vt p̄sanguinitatis ⁊ c. Quarta regla
 ē marito abūte vxorē p̄here nō debet nisi certī
 ficata de viri morte. Hec regula p̄m̄ c̄ de
 sp̄o. c. i. p̄n̄a vbi dicit tex. In p̄n̄a n̄ra q̄siu
 si quid agendū sit de mulierib⁹ q̄ vros suos
 cā capnuitatē vltē p̄grinatōis abn̄tes vltra sc̄p
 tēnū p̄solat fuerint nec certificari p̄nt v̄ta
 vel de morte ip̄orū licet sup̄ h̄ sollicitudinē ad
 hībuerint diligētē ⁊ p̄ iuuenili etate scu fra
 gilitate carnis nequeūt p̄tine p̄ctores alijs ma
 trimonio copulari p̄tentiō tue tridē q̄ q̄nū
 q̄ annoz nūcro ita remaneāt viuētib⁹ viris
 suis nō p̄sit ad alioz p̄sotiū canonice p̄uolare
 nec autē eccl̄ie p̄mittas p̄here tales donec
 certū nūciū recipiāt de morte vxoris. h̄ ibi. gl.
 m̄ sup̄ vxo viuētib⁹ dic̄ sic vbi tñ v̄similē

psumit d' mortefi mulier nubat excusaf. ⁊ vi/
 ro reuerfo nifi sponte redeat ftati ad viruz est
 reuocanda. h. glo. vii pofito cafu q' talis muli
 er nubat alii. ⁊ vir prim' reuertat reddenda
 e' pmo. vt expffe notaf. 34. q. 2. in finia. ⁊ cogē
 da est. fi nō vellet. vt ibi notaf. Accipe qn /
 rāy3. maritus ppter vxoris ftirilitatē ex ancil
 la filioa querere non pōt nec p longā ei' abfti
 niā vel vxoris ifirmitatē aliā cognofcē. Pri
 ma pars h' regule patet. 32. q. 4. in finia. Se
 cūda pars p3 cadē cā. q. 5. c. fi vxorē. vbi dicit.
 Si vxorē q's habeat ftirile ftue corpe defor /
 mē ftue debile mēbris vel cecā vel furdam vl'
 claudam vel figd aliud ftue morbis vel dolori
 bus vel laboribus pfectā: ⁊ q'qd excepta for /
 micationis cū cogitari pōt uehement' horribile
 pro focietate fideq3 fufineat. hec Aug. Et ad
 de q' pofito q' vir efficiat castratus. non prop
 ter hoc diffoluit matrimoniu. eadē cā. q. 7. c.
 hi q. vbi. vbi dicit tex. Ad i qui matrimonium
 fani p'xerunt: ⁊ vni ex duobus amentia aut fu
 roz aut talis infirmitas accefferit ob hāc infir
 mitatē iugia taliū folui nō pōt: filr est fciē /
 dū de his qui ab aduerfarijs erceant vl' mem
 bri struncant: aut a barbaris effecti fuerit: h
 ibi. Sexta regula est: maritus nō d3 de ho
 neftate pma nocte pof bñdictionē vxorē car
 naliter cognofcere: p3 hec regla. 30. q. 5. c. fpo
 fus. vbi dr. Sponfus ⁊ fponfa cum benedi
 cendi funt a sacerdote a pētib3 vel a panim
 p'bis offerant i ecclia facdōti: q' cū accipiunt be
 nedictionem eadem nocte pro reuerentia be /
 nedictionis in virginitate permancant ibi.
 Septima regula fatis patet: ⁊ patet fecūda
 re. Q' ad tertiā re. dico q' feptē pncipali
 ter regunt ad bene vxorari ⁊ maritari videlz
 Primo voluntas dei. Secundo volūtas
 ptis. Tercio cā iufta. 4° cōltas honefta.
 Quinto pēnitiā bonitas. Sexto prudēf
 honeftas. Et feptio mutua fidelitas. Pri
 mo inq3 requiritur voluntas. 28. q. 1. c. non est.
 Non est inq3 Aug. ratū matrimoniu: qd' fi
 ne deo est: tunc aut' dei interuenit volūtas qñ
 dōmib3 a deo maritus vel vxor pcuratur: q'
 aut' ⁊ incarnatione ftenonitiū vxorari querunt
 nō dei: fed diaboli volūtas intermediat. Itēz
 figs occulte nubat non fuato ecclie ordine:
 ibi diaboli etiā volūtas intercedit. iñ. 30. q. 4.
 c. nullus. vbi fic dr. Nullus fidelis cuiuscūq3
 ditiōis fit occulte nuptias faciat: f3 bñdictionē

accepta a sacerdote publice nubat in dño. idēz
 in. c. n'fates. ⁊ c. nullū. §. his oibus auērib3
 idē extra de clādeftia de fpoftatiōe. c. ihibitio.
 Cū ihibitio inq3 copule iugal fit i vltis trih'
 gradib3 reuocata cā i alijs volum' diftrictē ob
 fuari. vii pdeceffoz n'roz veltigij3 ibereudo
 clādeftia iugia peni' ihibem' p'hibētes etiā
 ne q's facdōs talib3 intec psumat. ⁊ ē. ⁊ poftca
 ponit modū fuandū. Vbi gl. fup vbo clāde /
 ftina fic dicit. Lādeftinū infimoniu d' tribus
 modis. Vno' cū nō hēntur testes. extra co. c.
 qd' nob. 1° cū nō fit cū folēnitare. 30. q. 5. c. af
 3° qd' fit p' tenorē h' p'ftitutōis ⁊ ē. Et de h' est
 plen' tot' mūd' vt ita loqr ⁊ ē. 1° requiritur vo
 luntas p' is. f. mutuu p'fenfus. f3 de hoc di
 xim' in pma vi. 3° requirit cā iufta. dñc. n. fūt
 infimonij pncipales cāc ⁊ inulte fcdarie. Lāc
 pncipales fūt fufceptio foboj3 ⁊ vitatio forni
 catiōis. 32. q. 2. c. fic nō ois. §. his itaq3 rñdē
 vbi dicit fic textus. Ad if itaq3 refpondetur. q'
 pria pftitutio iugij i padifo facta est vbi effer
 imaculatus thorus ⁊ honorabiles nuptie. 1°
 pp illicitū motū eliminādū. i. cohercendum:
 vel vitandū extra padifum facta ē vi ifirmitat
 pna i ruinā turpitudis honeftate excipef con
 iugij. vii apl' fcribēs ad cor. f. 6. c. ait. Propē
 fornicationē vnufq3q3 fuā vxorē ⁊ vnaq3q3 fuū
 virū habeat ⁊ ē. Ex qbus ver bis fat' appet q'
 q' n' pp p'dictas cās f3 ex p'de libidīs cā inicez
 copulant. q' tale infimoniu pōt' fornicatio est
 q3 infimoniu. Auditet. 32. q. 4. origo. Vrgo
 inq3 qdem hōefta erat amor' f3 magnitudo d'
 fornis. Nihil at' iteft ex q' honefta cā q's infa
 niat. vñ ⁊ Sixt' in fen. Adulter inq3 ē in fuā
 vxorē amator ardētior. In aliena q'ppe vxor
 ois amor turpis ē ⁊ i fua nimi' sapiēs iudicio
 i. difcrutōe d3 amare iugē nō affectu. f. ex /
 p'de libidīs nō regnat i eo ipetus voluptat'
 nō pccs fcrf ad cohitum. nihil ferid' est q3 a
 mare vxorē qñ adulterā. h. ibi. Lāc at' fcdarie
 plures funt. vi pacis reformatio. 32. q. 2. c. fol3
 qri. qre ⁊ ē. 4° requirit honefta equalitas. vi
 fidelis cū fideli. f3 de hoc vide fup a feria. 6. 3
 dñice. Itē equalitas etatis. q' daf iuueis feni
 custodiat illum deus. fepe. n. tales ifignia por
 tant brachiū de montono. Item propofse fer
 uetur equalitas fortune. vi diues nō def pau
 per' aut ecōtra. q' nūq3 ibi par ē. Item equali
 tās nāc vi pulcher nō accipiat turpē ⁊ ē. In
 hui' fignū de' mulierē de cofta viri creauit vi

equalitas ostenderet. p[ro]p[ri]a Adam mox aut b[ea]t[us] est
os ex ossib[us] meis: et caro de carne mea. per q[ue]
v[er]ba quidam dicunt tunc institut[um] e[ss]e matrimo-
niū: et aliqui aiunt q[uod] per illa v[er]ba L[ex]cite et
multiplicamini. 27. q. 2. c. lex dina et de voto.
c. i. li. 6. et ibi per docto. lic[et] Ber. d[icit]ur extra
de frigidis. c. si. gl. antepe. vñ p[ro]p[ri]a ista sūt
v[er]ba illi[us] glo. Et q[uod] d[icit]ur vi. f. Joā. tan-
credus et d[icit]ur. q[uod] his v[er]bis sūt institut[um] ma-
trimoniū. Hoc nūc os ex ossib[us]. 27. f. 3. v[er]ba il-
la prolata sūt ab Adā vt ei[us] d[icit]ur bigamis. c. debi-
tus. vñ vt verius q[uod] p[er] illa v[er]ba L[ex]cite et mul-
tiplicamini ab ipso d[omi]no prolata. S[ed] certe p[ri]ma
opinio v[er]o: vt p[er] 3. ex de voto. c. vno. li. 6.

Quinto requirit[ur] parit[er] bonitas: q[uod] ore sal-
uatoris. Nō p[otes]t arbor bona fructus malos fa-
cere et si q[ui]q[ue] ex malis paritib[us] b[ea]t[us] filij g[er]m[en]t[ur]
b[ea]t[us] est ex d[omi]ni inen[si] bonitate et g[ra]tia: sed heu t[em]p[or]i-
bus n[ost]ris nō parit[ur] b[ea]t[us]: s[ed] marcupi[us] g[er]m[en]t[ur]
q[ui]squis hodie puellā bonis ort[us] natalib[us]: for-
mosam v[er]uosa et pauperē in vxore accipit et si
q[ui]q[ue] id accidat: nūq[ua]m t[ame]n paup[er]cula iuuenis pa-
cebz. semp. n. aiunt: et quid potuisti 27. Se-
cto regit[ur] prudēs honestas: et sup[er] h[uius] sūme iui-
gilandū est. puer. is. Domus et diu[er]te dant a
paritib[us]. a d[omi]no aut vxor bona et prudens. Et
puer. 31. si allax inquit ē imago: et vana ē pul-
critudo. Mulier timēs d[omi]n[u]m ipsa landabit. In
bonctus eni orn[atus] mulier[um] Salomonem ad
idolatriam traxit. 32. q. 4. c. Salomon. vbi d[icit]ur
textus. Salomō q[uod] p[er] immoderatu[m] v[er]su[m] aiq[ue] assi-
duitate mulierū ad hoc v[er]su[m] p[er]ductus ē vt tem-
plū idolis fabricaret et qui p[er] creatori tēplū p[er]-
struxerat assiduitate libidinis et p[er]fidie subtra-
ctus: idolis p[er]struere tēpla nō timuit: h[uius] ibi. Et
sūt v[er]ba Brego. Septio et vltio requit[ur] mu-
tua fidelitas. Vbi nota q[uod] tria sūt bona matri-
monij. f. fides proles et sac[ra]m[entum]: extra q[uod] filij si-
legittimi. c. per venerabilē. cū glo. sup[er] v[er]bo d[icit]ur
tribus b[ea]tis et allegat p[er] cor. 27. q. 2. c. de itaque
et. 32. q. i. c. nō. n. in sola. si fides intelligit[ur] quo-
ad thoz vt nullū adulteriū p[er]mittat. vt in. d. c.
nō eni p[er]les intelligit[ur] generatio filio[rum]. sac[ra]m[entum]
intelligit[ur] vt nullū diuortiu[m] fiat. Tria eni sacra
signat m[ati]moniu[m]. f. m[ati]moniu[m] spūale inter
xpm spon[su]m et ecclesiam spon[sā] et m[ati]moniu[m]
spūale int[er] xpm et aliam et in er diuinitatē et hūa-
nitatē. In q[ui]tū inter p[er]bētes ē mutu[us] cōsēsus
p[ri]ma vniō significat. f. xpi et ecclesie q[ui] amorē
et charitatē ardore xpus adamauit in q[ui]tūz int[er]

eos inuenit carnal[is] copula significat vniō di-
uinitatis et hūanitat[is]. In q[ui]tū int[er] illos debet
esse mutus amor significat vniō a et xpi per
g[ra]t[ia] ad ephe. 5. viri diligite vxores v[est]ras sic
xpus dilexit ecclesiam. Sic g[er]m[en] in sepabilit[er] vniuit
xpus sibi ecclesiam et de hūanitatē sic et m[ati]moniu[m]
nūq[ua]m d[icit]ur separari p[er]sumatū. Aldar. 19. Quos de
p[er]iurū hō nō sepet. et p[er] Lor. 2. d[icit]ur q[uod] m[ati]monio
iuncti sūt p[er]cipio nō ego. s[ed] d[omi]n[u]s vxorē a viro nō di-
scedē. In q[ui]tū aut casib[us] liceat vxorē dimitte[re] q[uod]
ad thoz. vide. 32. q. 7. c. licite dimitit[ur] vxor ob
cām fornicatiōis. et vide. 28. q. i. c. idolatria. et
et d[icit]ur diuor. c. d[icit]ur illa q[uod] viro ter. nō pono cā breui-
tatis. De g[ra]t[ia] amorē. L[ex]clusio tertia.

Ecce n[on] d[icit]ur d[omi]n[u]s v[er]o d[icit]ur q[uod] p[ri]os
appellam[us] diligē debem[us]. et illis nos
ip[s]os q[ui]tū possum[us] recte vniam[us]. Vbi
tres ingramus vt. 32. q. 1. d[icit]ur v[er]o. i. ista q[ui]tū regit[ur]
tur a d[omi]no amorē v[er]o g[ra]t[ia]le oium. p[ri]mo x. 2.
vt. est ista. an debeam[us] diligē d[omi]n[u]m et scōru[m] re-
belles. 3. d[icit]ur v[er]o. est ista an teneamur diligere
inimicos. Et tum ad p[ri]mā dico q[uod] sepe er-
ga quēlibet p[ri]mū in amore p[er]siderāda sūt v[er]o
pia p[er]passio. dulcis p[er]gratulatio. trāquilla sup-
portatio. benigna p[er]uersatio. humilis honora-
tio. cordialis vniō. et amorosa sui ipsius obla-
tio. Nō t[ame]n q[uod] iste p[er]ditiōes fuari d[icit]ur fm g[ra]t[ia]z
p[er]sonaz. Accipe p[ri]mā p[er]ditionē q[uod] d[icit]ur pia cō-
passio vt. f. vt ita dolo[re] de mal[is] alienis in cor-
de s[er]uias sicut de tuis. p[er]p[er]is si paciā malum
corporale cōpatere aia illi. i. Lor. 12. Si q[ui]s pa-
tiē vnu[m] mēbru[m] p[er]patiant[ur] ei oia mēbra. Et ad
hebre. 12. Vincit p[er]passi estis. Itē si patit[ur] malū
ip[s]ale aia p[er]patere illi ex. Necne. c. 2. q[uod] d[icit]ur
bat. Quare nō mereat vultus me[us]. q[uod] ciuitas
dom[us] sepulchro[rum] p[ri]us mei d[icit]ur ē et p[er]tine ei[us]
cōbuste sūt igni. D[icit]ur italia gladijs stipendiario[rum]
p[er]sternata q[ui]nta. p[er]passione digna es 27. Item
si p[ri]mus tuus patitur malū q[uod] pessimū ē in
oia aia p[er]patere illi. ps. Infirmitas ē i paup[er]e
te v[er]us mea. f. p[er]pter cordiale p[er]passionez vo-
cat aut h[uius] p[er]p[er]a cordiale passionē defectū v[er]o
tū. D[icit]ur q[ui]ta cōpassione nūc dignū ē vniuer-
sus mūd[us] p[er]siderata in q[ui]lib[et] statu paup[er]tate di-
uine cognitiōis. dilectionis et timoris ex hac
eni cōpassione lacrymatus ē inansuet[us] agnus
Iesus xps. Luc. 19. Vidēs ciuitatē fleuit sup[er]
illā. et nūc vidēs ciuitatē. i. Italia totā multitu-
dine. magnitudine et t[er]rititudine p[er]ccato[rum] ob-
rutā flet sup[er] illā d[icit]ur. si cognisses et uca q[uod] ad

pace tibi: nūc autē abscondita ab oculis tuis. Et
hāc aia generalit oibus tuis p̄mis in suis in /
firmatibus cōpari dēas: rō tñ nālis dīctat: vt
illis magis cōpariar: q̄ tibi qdā forte iungunt
vñ vn̄ frat̄ vn̄ religiois eiusdē religiois alii
firi cōpari d̄z: s̄l̄r de fr̄ibus carnalib⁹: de mer /
catorib⁹: artificib⁹: et de alijs s̄l̄ib⁹ discurras.

Sec̄do regr̄it̄ p̄gratulatorio: vt. f. sic de eorum
malis tanq̄z p̄pis doluisti: ut d̄ bonis eorum /
dē tanq̄z p̄pis p̄gratuleris. Si enī audis im /
patorē recte mundū gubernare: et papā sancte
ecclesiam regere: d̄m̄l̄ d̄n̄at̄ nē tuā iuste rē /
publicā tractare gaudeas aia mea: ad Ro.
12. Vaudere cū gaudentib⁹: s̄l̄r mercator de
lucro alteri mercatoris gaudeat: et sic de alijs
gradibus et p̄sonar̄ cōditiōib⁹ dicendum est.
Sed p̄r Amb. sufficit nū corde gaudē aia nō
s̄z qd̄ agendū dico q̄ ore simul et ope gaudeas
Ecce Luc. 1. qd̄ d̄r. Et audierunt vicini et co /
gnati ei⁹: et cōgratulabant̄: q̄ bon⁹ hō d̄bo /
no thesauro cordis sui p̄fert bona. Hi gau /
debāt corde et ore. S̄z Thobie. xj. audi qd̄ d̄r.
Fecerūt achior et Mabothe cōsobrini Thobie
gaudiū magnū de oibus bonis q̄ circa illum
ōnderat d̄r: et septē dieb⁹ epulantes cū eo leti /
ciā maximā ōnderunt: hī dīlexerūt corde: ore:
et ope. O infelicitissima tpa n̄ra: ab his tantis
bonis aliena: h̄ ē amor n̄r: hec dilectio nostra
gaudere de p̄mi scādalo: et tristari de bono:
tu ipsa aia mea discurre oia potes: et cernes
ex p̄tētia q̄ nūc audīdo cōsideras: q̄re rē.

3° regr̄it̄ trāglla sup̄portatio: difficilimū q̄p /
pe ē i cōuersatione humana pua.: aut ēt mag /
na scādala nō oīrī. Tū ex ignorantia: tum ex
fragilitate: tū ēt ex malitia q̄ i p̄nti seclō regnāt
Ideo ille magnanim⁹ et v̄tuosus ē q̄ scit sup /
portare cū p̄udētia. Alī alteri inq̄t p̄dau. ad
Bal. O nera potestate: et sic adiplebit̄ legē xp̄i
Et ad Ephe. 4. c. Estote inq̄t inuicē benigni
mīsericordes: donātes. i. p̄ccentes inuicē: sicut
et de⁹ donauit vobis. i. p̄ xpm vobis. pepercit.
O p̄r Amb. si accepit famā meā quā qui ne /
gligit crudelē sibi ipsi. O. xpe et tu quali vo /
catus es stultus: blasphem⁹: transgressor legis
hypocrita: famariūan⁹ et tñ i cruce pēdēs pe /
percit et p̄ ip̄sis exorauit. Mey p̄r Amb. depda /
ta sūt bonis meis iniuste expellata. Aia mea
cernit parūp̄ tuū dilectū xpm: q̄ hīs vestib⁹ qui
bus p̄rectū erat illud sc̄tissimū corp⁹ crudeli ra /
pina p̄uatus ē: et ita sic d̄v̄tre m̄ris exiuit fmi

Amb. i cruce posuē: et tñ sup̄portauit. Inde
apls ad heb. 9. c. ait. Rapina bonorū v̄rorum
cū gaudio suscepistis. S̄z dices o p̄r vna pau /
perula vidua illa alia vetula illi ppli ista hospi /
talia et filia derobā: vt ita loq̄r. deuorā et ma /
le tractant: qd̄ ē meli⁹ an petē suū p̄ vnūquēq̄z
sic molestari an sup̄portare. Dico aia q̄ gbus
dā ē p̄missū: qbusdā p̄ceptū petē sua: obligan /
tur manq̄z petē bona furata et fraudata oēs ho /
spitalarij: ecclesiar̄ rectores: tuores: t̄ctōz ere /
cutores: et oēs bona aliorū gubernātes. sed su /
puent pessima in hac Italia misēdā d̄n̄io
vt si abbas prior: v̄l alijs sup̄radictorū res s̄b
eorū cura assignatas ingrāt: mor̄ iniuriant: in /
farnant et insidiant: et dīcūt ē vn̄ ribald⁹: et fu /
rat bona monasterij: et. Audi diabolicū d̄m̄
ga bona q̄rit ecclesie: d̄r q̄ furat et vn̄ ribaldus
et ego dico tibi q̄ si nō facerēt mortaliter pec /
carent: et si sua negligentia talia bona p̄deren /
tur i p̄scia tenendē suo satisfacē extra d̄ iurijs
et dāno dato. i. c. si culpa. vbi dīc̄ sic ter. Si c̄
pa tua datū ē dānum vel iniuria irrogata: seu
alijs irrogatib⁹ opē forte tulisti: aut h̄ imp̄tia
tua fere negligentia euenerūt: iure sup̄ his satis /
facē te oīz nec ignorantia te excusat si scire de /
buisi ex facto iniuriā verisimilit̄ posse contin /
gere vel iacturā et. ter. isle optie fac ad p̄posi /
tū vt cernere potes. Et d̄cordat̄ insufficientissime
glo. fa et ita in. c. sicut. extra de testib⁹. cū suis p̄ /
cordantijs. Nota tamen vt notatur extra d̄ in /
iurijs et damno dato in. c. in nostra. in glo: q̄
damnum quoddam est circa rem et illud tene /
tur restituere qui est auctor damni quoddam
extra rem et illud nō tenetur restituere. Et q̄
glo. ista clare dīcūt pono v̄ba eius. quoddam
inq̄t damnum siue intēcē d̄r circa rē. puta subtra /
xisse infra q̄b⁹ possessio ecclesie firmat vel alte /
rius teneris qd̄ illud dānuz qd̄ ēt p̄tingit p̄p̄
abstītiā inf̄torū. i. q. 2. sigs de clericis. Quod
dā d̄r ē rē. puta debui tibi frumētū. et q̄ non
dedi suo tpe familia fame p̄ijt. istud dānuz nō
p̄leq̄ris. s̄z p̄ciū frumētū v̄l vini. et allegat vnāz
p̄cordantiā iur̄ civil. h̄ sūt v̄ba dīc̄e glo. Et
s̄at p̄z ex dictisq̄ si hī g obligāt nō sup̄portare
q̄n bona male tractant. Illis at̄ p̄missū bona
sua petē. q̄z bona p̄p̄a sūt: vñ v̄lic. de lira ait
q̄ i illar̄ dānis p̄sclanda cū iuria et offēsa. offē /
sa. n. sūt rei corp̄alis v̄l sp̄ualis vel ēt sp̄ualis. vt
tame ablatōe s̄z iuria sūt p̄p̄e q̄n ex dāno illa /
to patia lodiū i mēte iuriat̄ gnāt. iuria gōs

neccitate salutis remittenda ē dānū āt. ppū nō : f3
iuridicer sine pctō satisfactōz pctē potēs . si āt
patiām hēs h pfectōis ē nō neccitat. . ⁊ his pū
ti fmdō suadēm⁹ vt suppoztēt ⁊ patiām habe
ant qre tē. 4° requir benigna puerfactō . i. in
vbiā factis ⁊ gestis . ver⁹ . n. ⁊ bonus amor ex
benigno ⁊ amoroso corde eēbit grōssissimā v
ba. 2° Mat. 12. Ex habūdātiā cordis oēs loquū
tū. 3° ē hbit benigna ⁊ saluifera opa. 2. Lōz. 9.
Milarē datorē diligit de⁹ . vñ f3 gl. Bēigni
tas nihil aliō ē q̄ largitat qdā rex q fieri dōēt
cū dulcedie ai q bonitas nūcpāt. 3° haurit
ex benigno corde benigna gesta i visu gestit
⁊ statu ⁊ oī deniqz motu corpis. ad Ephe. 4.
Et note iuicē benigni. s. i puerfactiōe vīa ⁊ vi
tā. qre tē. 5° requir humilis honoratio: vbi
nō f3 Alex. de ales. in. 3. q. duplex ē f. minē
tia: vna creata ⁊ alia increata. Increata ē ipse
de⁹ i q̄ aia tria p̄sidera . i. potētiā sapiāz ⁊ cleu
tiā. q̄ potētiā creat. cū sapiā p̄fuit. ⁊ cum cle
mentia gubernat. ⁊ iō sume meret honorari .
Deut. 6. ⁊ 2° Mat. 4. Dñm deū tuū adorabis
⁊ illi soli serues. 2° p̄minētiā dī creata q̄ cuz
pma p̄cipāt f3 diuici oēs hoīuz stat⁹ . Aliq. n
p̄cipāt p̄ncipiū dei. i. rōnē p̄ncipiā dī dei. al
q sapiāz ⁊ aliq bōitatē. hi q p̄cipāt rōnē p̄nci
piādī ⁊ potētiā dei sūt i triplici dīa vs. p̄fēs cor
pales p̄fēs spūales ⁊ p̄fēs ipales. 1° p̄fēs co
pales vt p̄fēs. q nos genuerūt. ⁊ hi honore dī
gni sūt. Exo. 20. honora p̄fēs tuū ⁊ mīfēs tuā.
f3 de h s. dixim⁹ p̄ 2° p̄fōne h⁹ p̄siderationis.
p̄fēs spūales sūt oēs fācdores. i. tbi. 5. p̄fēs v
teri duplici honore digni sūt. sūt. n. oīuz fide
lium p̄fēs. di. 96. c. 98 dubitat. de q̄ mā fāt dīxi
m⁹ s. feria 5^a fē dīfice. p totū. 1° p̄fēs ipales sūt
oēs ciuitatū rectores ⁊ dñi. i. 1° p̄fēs. 2° Deū tū
te regē honorificatē p̄ quē regimē ipale deno
tat⁹ sic p3 q p̄cipāt potētiā dei. 2° qdē p̄ci
pāt sapiāz dei ⁊ hi sūt i duplici gradū. 1° p̄mi
sūt oēs senes ⁊ hi honore digni sūt. Leuit. 19.
Lōz cāo capite p̄furge ⁊ honora p̄sonā sc̄nis
Sc̄dī sūt oēs p̄bi ⁊ sapiētes viri. ⁊ hi maximo
bonoz digni sūt: qm oī sapiā a dño deo ē. sap
i. c. 3° aliq p̄cipāt bōitatē dei: ⁊ hi sūt f3 i du
plici gradu. qdā p̄cipāt illā actu qdā bitu. p̄ti
cipant actu oēs veri sūt dei. p̄cipāt actu oēs
mali q q̄z diu viuūt efficiūnt meliores. i. 1° p̄fēs.
2° Deū honore. ⁊ ad Ro. 12. Honorare iuicē
puēntēs qre tē. 6° ad hūc v̄x amorē requir
cordialis vnio. i. q̄ q̄zū ex te aīa ē cū oīb⁹ pa /

cē tē vntatē retinēs. ad Ro. 12. Si sīcī pōr qd
 er vobis ē pacē cū hoīb⁹ hñies. ⁊ Aldarci. 19.
 ¶ Pacē hñie in vōs. ⁊ ad Epb. 4. Solliciti s
 uare vntatē ī vīculo pacis. ⁊ Act. 4. Multū
 dñis credētū erat aīa vna ⁊ cōvñū tē. 7.
 ⁊ vltio ī noīe dei ⁊ Agis glōse regis amoros
 sūpī sū soblato. vi. f. aīa mea sū pata sū ozare
 ⁊ laborare. ⁊ ēī cōpīs vītā pōnē vī oēs tpo
 iulserē. ⁊ tps ī cīa vbi nō qmīpl⁹ pūgtū. p
 pmo vītā pōnē corpālē. p. p. cī vītā corpālī.
 2° p. cī vītā spūālī. 3° p. ecclīa gnālī. ¶ 1° p
 cī vītā corpālī. ⁊ hoc nō ē de nēcītate pceptī
 fē de pfectōe pñlī. nō. n. dīxī dñf. dūlgēs. p
 mū tuū pl⁹ qz teipm sū sīcī teipz. 3° fī qd eligeret
 moīz. p. p. vītā corpālī pfectō ē cī pñlī nō p
 cēptī. 2° p. cī vītā spūālī. ⁊ ī bē dīstīguēdū. nō
 aut māīfēstē pculā aīe. p. mī vīputa ⁊ abne
 gat fīdē sī me nō oppōno cū māīfēsto perīcu
 lō tūc de nēcītate salutis obligo vītā meaz po
 nere corpālē. p. fūāda vītā p. mī spūālī. aut ī
 īmīnē pculā. ⁊ tūc ē pñlū nō pceptī. ⁊ pfectī
 onīs ⁊ nō nēcessitatī. Jo. 15. ¶ Dīcīo ē charīta
 tē nemo hzy aīam suā pōnat qz p amīcīs su
 is. 3° p. ecclīa gnālī. sic. b. Thō. carnū sī ē
 passus hñc bñtūs amb. Theodosīo ipatozī dī
 xit. Si rapīs sī duozas. sī accēpīs sustīno. sī
 atī extēdas manū ad sanctuarīū dei ī me īuēēs
 sacerdotū. ⁊ pōnīt. 23. q. 8. cōmūno. īpse a cō
 mūnō ⁊ c. longū capīm ē qñ p colūnas duas:
 īn quo Ambro. onīdū p dēfussio ecclīe. sē oīa
 īcōmoda velle sūbīre. qre ⁊ c. de fā ⁊ tertia ve
 rītatē vīde scīa sexta fē dñīe ī fā pñderatīoē
 Gaude īgīt aīa mea ⁊ tuū sup oīa spōsū īcū
 xpīn ama ⁊ teipā ⁊ p. mīos tuos. vī tādē cuz
 Lazaro a pñī morte resurgas p grām ⁊ cū co
 dē spōsō celā ascēdas p glōrīā Amen.

Sabbato q̄rte dñice quadragesime de virgi
ne gloriosa sermo in ordine. 32.

go sum lux mun /

di. Jo. 8. Tāta aia mea ē vnitas
 vginis gl'iose ad dulcissimū xp̄z
 vt dignitates q̄ xp̄o pueniūt per

nāz ȳginſ puenſiſ pigrāz. De dignitatibꝫ lo
quor: q̄ nō p̄c̄rniſ gniſ biuſi redēptoz ꝑ
ſic ſic bodie r̄p̄s ꝑ nām aīte go ſūlur mundi
ſic ȳ go ſiſlo ꝑ grāz diſcē ꝑor: ego ſū lūx mū
di. audi Bcr. Q̄ M̄daria inq̄r tu ȳtutā a deo
ibi iditaz magnificāz exēpl̄s ad imitandz tui
nos puozas: ſicq̄ nām noctē illūiāz vīq̄i

vias tuas isecur⁹ fuerit nō ambulat i tenebr⁹ s³
hēbū lumē vite. h ille. Quid qđ nos nisi ob
tenebrati in hui⁹ seculi nocte facerem⁹ si tā ly i
dā lucernā. si tā luminosā colūnā nō hērem⁹.
qd. n. tot⁹ valēt mūd⁹ si solē nō hēret audi Ber.
Tolle h corpus solare qđ mūdūz illuminat vbi
dies tolle hāc mariā maris stellā qđ nisi calig
inuoluēs z vmbra mori⁹ ac dēfissimē tenebre
relinquēt h ille. Adcritō q̄ ait ego sū lux mun
di. In qb⁹ sacratissimis vbi tres d glōsa v
gine considerationes faciam⁹ v3. Qualit⁹ v
go glōsa ē lux mūdi q̄tū ad aiām. Qualit⁹ est
lux mūdi q̄tū ad corp⁹. Qualit⁹ ē lux mūdi q̄
tum ad gloriā in corp⁹ z anima.

De glōsa vginis illuminatione q̄tū ad aiāz
Consideratio prima.

Valit⁹ vgo glōsa sit lux mūdi q̄tum
ad aiām pmo loco videam⁹ vbi tres
p̄lones more solito faciam⁹ v3. Pri
ma p̄lō est ista. Q̄tū ad intellectū vgo glōsa
fuit p̄fecte illuminata. 2^a p̄lō ē ista q̄tū ad ef
fectū vgo glōsa fuit p̄fecte iſlāmata. 3^a p̄lō ē
ista q̄tū mēoriā vgo glōsa fuit p̄fecta stabilita.
Qualit⁹ vgo glōsa fuerit illūata quo ad in
tellectum.

Locutio prima.

Ecipe p̄ma3 p̄lōnē. v3 q̄tū ad intel
lectū vgo glōsa fuit p̄fecte illuminata
vbi tres ingram⁹ vi. v3 Prima vi.
est q̄t fuerūt res q̄s vgo glōsa intellexit. 2^a
vi. est an oia futura vgo glōsa cōgnerit. 3^a
vi. est an vgo glōsa sue b̄titudinis certa fuerit
sicut z ſci in p̄ria. Quātū ad p̄mā pono oēs
iſtas regulas z vi. v3. Prima vi. ē ista. adeo
cinū vbiū g ē ſūma ſapia p̄ris vgis aiāz irra
diavit. vt nām oēm terre cōgſceret. v3 quō ſu
erit p̄ducta. Quō diuerſoz genēz enīa mi
ro qdā mō p̄ducit. Itē p̄fectiſſimē cōguit nāz
oium herbaz plantaz fructūz radīcū z flōrūz
oium lapidū gēmaz plāz auri argēti eris plā
bi z oium metalloz z breuiter oium terre na
ſcētū nāz p̄fectiſſimē cōguit. 2^a vi. ē ista idē
vbum adeo vginis intellectus irradiavit. vt
oēm aque mar⁹ fluminū fontīū torrētū z oīūz
piſcīū z ſpēs coz z oium rex in aqua naſcētū
z de aqua viuētū nām p̄fecte cōgſceret. 3^a
vi. ē ista. Idē vbiū ſic eam irradiavit vt oēm
aeris nām cōgſceret z q̄tum rarus eſſet res
pectu aque z terre z quantum denſus reſpectu
egni. Et cōguit nām oium ventoz ſtatuum z
ioz generatōez z quā vtrūqz hnt. Quarta

veri. ē ista. Idē vbiū ſic eā illuminavit vt cōg
ſceret nām ignis z eius ſpere. z eius ambitūz
z virtutē eiūz ſubtilitatē z incēdiū. Quia
vi. ē ista. Idē vbiū ſic eā illuminavit vt nām
p̄ditionē z numēz oium aiāz cōgſcet z oium
indivīduoz aiāz z q̄t d oibus vni crāt z q̄t
mortui quot ſalvi z q̄t dānati. Secūda vi. ē ista
Idē vbiū ſic vginē illuminavit vt nāz oibis
lune oibis mercurij veneris ſolis martis Jo
uis z ſaturni z ſp̄ſſitudinē coz z influētiā. Itē
nām firmamentū z oium ſtellarū. Itē celi chry
ſtalini celi empirei. z coz p̄p̄tate z vtrūqz p
fecte cōgnoſceret. Septima vi. ē ista. Idē vbiū
ſic vginē illuminavit vt nām vtrūqz numerū.
z diſtinctionē officiāz oium angeloz z archā
geloz p̄ncipatū p̄tātū. vtrūqz dñationum tro
no3 cherubin z ſeraphiz p̄fecte cōgnoſceret.
Octava vi. est ista Idē vbiū ſic vginē illu
minavit. vt p̄fectiſſimē cōgſceret trinitatem. ſ.
quō p̄r ē a ſe. z quō p̄ intellectū cū actu dicēdi
filiiu generet. z quō ambo p̄ actū ſpirandi. p̄du
cāt ſp̄m ſc̄m. Nonā vi. ē ista Idē vbiū ſic v
ginē illuminavit. vt nām numerūz officiā pe
nas z cruciat⁹ oium demonū p̄fecte cōgnoſce
ret. Item z quot aiāz poſſidebāt i inferno quot
in purgatorio quot in limbo pucroz quot i ſi
nu patrū z in toto breui⁹ inferno. Decia vi
tas ē ista. Idem vbiū ſic vginē illuminavit
vt oīūz vtrūqz z vitioz nām z grauitatē. z diſ
ſerētā. z quid eligēdū qdue fugiēdū cēt p̄fecte
cōgſceret. Et vt ſingulā p̄p̄hendā. hec b̄ndēa
virgo rex oīūz tā ſupioz q̄z inferioz z interi
orūz z extioz p̄fectā cognitionē hūane naſe
poſſibilē a ſuo dilectiſſimo filio plenīſſimē ſu
ſcepit. O virgo glorioſa q̄z mirabilia dicta ſūt
de te cluitas. Nec hoc iniuria p̄ſes q̄s. n. hec
z maiora a virgie tanta negabit q̄ eſt m̄r dei q
bus enī te laudib⁹ neſcio q̄z quē celi capē ſi po
terāt tu i gremio p̄tulisti ait ſc̄us ille Drego.
Verūm aiā mea tribus tibi rōib⁹ p̄dictas vi
tates p̄ſuadebo. Prima rō eſt hec ſi in lumie
ſolis multa videntur quo ſine minime vidēre
tur. lumē. n. vt dī 2° de aia. facit potētia colo
res actu colores. i. actu viſibiles. Quid obſtat
q̄ in lumie Jeſu q̄ ē lumen illuminās oēm bo
minē veniētē i hūc mundū. Jo. i. m̄r dei oia
ſūp̄dicta cerneret z videret oēs enīz doctores
n̄rī p̄cedūt q̄ ex q̄ vgo incipit eſſe m̄r dei : q̄
fuit ſinitis illis verbis. Ecce ancilla dñi z c
mox in illa oēs ḡſe neſcibiles hūane creature

cū bñdicto Vbopariter descenderūt. vñ si itel
lectus seraphin cognoscit nām sui ordinis filz
et de alijs. et supsi nām celi et planetarū et stella
rum aquarū cursus et nām cognoscūt aut omēs
aut aliq qd hāc vñ negabit. Lumē g' illō sū
ctissimū dñi verbi in q' oia reducunt in vñro
Vginis psonalit' crñs in gl'iofā Vginis aiam
oia p'dicta redūdauit. ex q' seq' q' recte dicē po
terat illō Lātī. 4. Ego dormio et cor meū vigi
lat. Scda rō ē ista. De q' min' vide finesse et
inest g' de q' magis. s' Joānes in vētre mris
i vñte illi' p'clarissimū luis dñi vbi ipmz ver
bū p'cognouit. et tāq' futurū ei' p'curfor in vē
tre Elisabeth exultauit. Luc. i. Ergo a forūdi
Vgo gl'iofā que in vētre p'dictū lumē realiter
portabat debebat i virtute illius luis oia p'e
dicta cognoscere que multa differētia dūtant
ab ipso verbo. qm omnia illa creatura dei sūt
et receptis illis que dixim' in octaua verita. ver
bum aut creatura nō est s' creator. inde Amb
sup Lucā. Vocē ingt p'ius Elisabeth audiuit
s' Joānes prior grām sensit illa nāe ordie au
diuit ille exultauit rōne misterij. illa Mdarie.
iste dñi sensit aduentū. h' ille. Tertia rō est
ista. si legim' aliq's scōs in cor' pueritā mira
bili lumē plustratos q'zto magis potiori mō
illō decedim' virgini gl'iofē q'zto effecta est mī
dei. legim' n. de b'to Nicolao q' bis i cōdōma
da ieiunabat. dieb' n. mercurij et sabbati se
mel tñ mris fugebat māmas. bñdictus i pue
ritia miracula faciebat. ab ore Amb. in cuna
bilis apes cantādo eribāt. et sic de alijs. quare
nihil obstat qn sue dulcissime mri verbū cñm
oēm cognitionē creature possibile ex dono et
spāli grā p'cesserit. q're et. Et sic p' pma ver.
Et tūm ad scdām veritatem dico q' virgo glo
riosa oēm modū possibilem ad futura cogno
scenda a verbo suscepit. vbi nō sūm Isidorum
q' septē sūt visionū gnā p' que futura et alta dei
ministeria cognoscere possum'. Isidmū gen'
ē vidē p'f. nū sic p' sonū Jacob scalā angelicā
vidit. Bēn. 23. et Joseph vidit suū pncipatū
Bēn. 28. vidi solē et lunā et stellas adorār me
et Joseph virginis spōsus i sonis vidit p'secu
tionē xpi p' Herodē. Mdar. 2. c. Scōz gen'
ē extasis sine mētis rap'. sic p' de Isidmō. q'
vidit archana dei et. Tertiu gen' dñi p'pe vi
sio. Bēn. 15. s' act' ē sermo dñi ad Abraham
p' visionē dicēs. Moli timere ego p'ccator tu'
sū. et Bēn. 46. audiuit Jacob dñs p' visionē

nocte uocātē se. et Isa. i. dñi. Visio Isaic pro
phete filij Amos quam vidit super Iudam
et Hierusalē et Eze. i. cū eēm i medio captio
rū iuxta fluuiū chobar apri sūt celi et vidi visio
nes dei et. Quartū gen' ē vidē p' spūs sācti.
replenōne sic p'dicatores et p'pbe futura p'ca
cūt. Quintū gen' ē vidē p' nubē sic ad moy
sen et scñ Job p' cor' plagas locutus ē deus.
Ero. 33. et Job. 38. Sextū gen' ē p' vocē de
celo: sic qñ Abrahā audiuit. Me credas ma
nū tuā sup puer. Bēn. 22. et tres apli in trāsfi
guratiōe audierūt testi' dei. q. s. xps erat fili'
dei. Mdar. 17. Hic ē fili' me' dilect' in q' mihi
bñ cōplacui et. Septimū gen' ē p' pabolam
sic apud Salomonē i puerbis et apd balaam
sic idē Isidor' ponit exēplū. Hic igit' sic no
tatis cū virgo gl'iofā magi disposita fuerit ad
susceptōz cuius uqz illuatiōis qz aliq's p'dicōz
seq' q' si in ipso p' ptes fuerit q' i Mdaria tota
fuerit oīz illoz moy p'fecta ifusio et accōmo
datio q're fa veri. p'z. Et tū ad itā veri. dico
q' sic vbi nō. tripli q'a de futura bñtudine po
test certificari v'z. aut p' p'missionē dei p'dictio
nale aut p' s' g'z di noticiā expimētalē aut p' nu
dā reuelatōz spālē. Isidmō p' dei p'missionē cō
ditionalē et h'mō credo i scriptura sacra multa
dina verba debē itelligi v'z. sub p'dictōe. vt. s.
si sic feceris: si sic p'seueraueris et filia. vñ sel' ait
dñs ad Moē. s. audiuimū. crūt dies hoīs cētū
20. an. et tñ n' fuerit nificētū quō itelligit g' dom'
dei. an de' mēdat ē. absit. s' sic itelligit supple
si hō p'seuerauit i hac malitia. s' si eā dimisit:
crūt ples si at creuerit erūt pauciores. itē Isi.
38. dixit dñs p' Isaiā Ezechie regi. Dispone
domui tue. q'z moueris tu et nō viues: et tñ non
fuit ita. s' itelligit si i talivita p'seuerauit. et q'
vñt facie suā ad p'ctē. et fleuit dixit dñs p' Isa
iam. audiui orōnē tuā et vidi lachrymas tuas
p'p'ea adijcias sup dies tuos. is. an. itē Jone
sel' ait dñs. vade i ninuē ciuitatē magnā. et p'
dica ibi Vbū et. et ingressus ciuitatē clāmāre ce
pit. Adhuc q'dragita dies et ninuē subuertet.
et tñ q' p'niaz fecerit i p'dicatioe Jone nō fuit. ita
itelligit g' si p'seuerauerit i malo. itē xps sel'
oib' discipul' ait. Vaudete et exultate. q'z noia
vra scripta sūt i cel' et tñ nomē Jude fuit scriptū
i inferno. itelligit g' si p'seuerauerit i hac voca
tiōe. filz et vita eterna p'mittit oib' xpianis Jo.
3. Misi q's renatus fuerit denuo non intrabit
regnum celoū. ergo a p'prio sensu q' renatus

fuerit denuo intrabit in regnū celoz. et tū d' scō
nō oēs intrāt q' intelligit dicitū cū p'ditōe. s. si
bñfecerit et p'seuerant in tali fide. et h' mō q'libz
d' sua bñtudine cert' ē. Adat. x. q' p'seuerauerit
vsqz i finē h' salu' erit. 2° mō q's p'et certifica
ri p' signoz dei noticiā exp'mētalē vt q' libent
vba dei audit v'l mori p' r'po desiderat. et sic d'
alijs de qb' signis dixim'. s. i' f'a dñica. 3°
p'et certificari p' nudā reuelatōz spālē et h' sc'i p'
marie hñt in p'ia ifundit nāqz i ei' de' ipe lu
mē q'ddā vt nūqz nō dico dubitatio. s. nec q'dē
qō aut aliq' titubatio d' coz bñtudine i mēte coz
oziri aut cadē possit. et h' mod' i via nemī ē cō/
cessus nisi soli v'gini gl'ose rōe m'itāt'. qz. s.
erat m'r dei et p' p'ns magis vnita cū ip'o deo qz
alijs bñoz. Et ai' v'go sue bñtudis certitudi/
nē hñerit. p' mō nō ē dubiū. Et p'fectissimū
signū bñerit p'z qm' ex q' icēpit eē m'r dei sic se i
gra p'firmatā sensu vt nullo' peccat' possz et p'
p'ns nec a dei grā cadē et sic se eē i'fallibilē oz/
dinatā ad gl'ia. Et h' vltra lumē spālē i cā isu
dit de' vt h' certa reuelatōe cognoscit. Et re p'clu
dam' si alicui scō h' i via p'cessa sūt aliq' p'f'a sig'
salutis illa in sumo v'gini gl'ose accommodabi/
m'. vñ si Adagdalēa p'rigita ānos septies i
die ab angel'a tra leuabat' p'fecto et v'go altio
ipsa fuit. Et si p' Paul' in exasiz p'f'ct' alta m'y
sterta vidit sane hec nō solū vidit s. expta est et
sic de alijs. quat' satis claret p'ns v'itas. Et sic
patet prima conclusio.

Qualit' v'go fuit inflāmata q' ad affectum.

Conclusio secunda.

Accipe fam' p'clonē. v'z qm' ad affectuz
v'go gl'iosa fuit p'fecte inflāmata. Vbi
tres ingram' v'i. v'z. Prima v'i. cū
ista qualiter v'go fuit affectu i inflammata.

2^a v'i. q'd signū oñdū q' fuit inflāmata. 3^a
v'i. si aliq' res c'p'posita potuissz repiri ipediēs
ei' affectū ne tū cēt inflāmata. Et tū ad p'mā
v'i. dico q' v'go gl'iosa hñt in corde septē flā/
mas p' frigiditatē septē mortaliz p'etōz. Et s'
.n. oē frigidissimū venenū cor ate idurās sup'
petram. Prima flamma dicitur humiliās.
Secda d' ardēs. 3^a d' supportūs. 4^a d' de
paupans. Quinta d' sobriās. 6^a d' solli
citās. 7^a et vltia d' mūdificans. Prima
flāma ē p' supbia. Secda ē p' inuidiā. 3ª est
p' iram. Quarta ē p' auariā. Quinta p'
gulam. Sexta p' accidiā. Et 7^a p' luxuriā
et ad declinē istoz nō q'd s'it vñq'dqz p'dicōz

petōz. put hēs. s. seria gnta cīncz i tertia p'fi/
deratiōe p'clonē fa vbi pulchre de h' dicitur.
Quib' s'c' notat'. Accipe p'mā flāmā q' d' bu/
miliās habuit. n. v'go gl'iosa p'f'idissimā hu/
militatē et h' p' supbia. Ecce humiliās grādis
ecce ancilla dñi. et c. Luc. i. c. o' Adarie p'f'ida
hūilitas angel'. n. et nō de mioribus sed d' ma
ioribus cā alloquit plena grā d' subuēctio spūs
sancti p'mittit'. Adaria i m'rem dei assūmitur
Adaria iā oib' creatis aū p'f'it. Adaria iā celi
et ira dñi efficit et p' hīs oib' nulla supbia ex/
tollit s. i oibus m'ra hūilitate dep'mit dicēs:
Ecce ancilla dñi nō dicēs: ecce m'r dñi nō dñi
mūdi s. q'd a dñi cara. ecce ācila dñi. et c. Su
p' q' v'bo ait. Secda Adaria neqz s'c' dñs cele
stib' q' h' a se eēt extulit s. vi magis ac magis
dñs eēt apta dñis in custodiā hūilitat' mētis
gressū fixit archāgelo rñdēs. Ecce ancilla dñi
h' ille. d' hac hūilitate dixim' in sabbaro p'cedē
ti q're et c. 2ª flāma d' ardēs et h' ē p' inuidiā
Quis q'so v'gis ardētē charitatē i deū et i. p'ri
mū exp'ne possz. q'd q'so tenellā hāc puellā ex/
urgere i mōtanaqz abir cū festinatōe cogebat
q'd labia ei' mouit vt tā dulcēt Et sabet saluta/
ret q'd illā trib' mēsib' vt in partu ei' d'cfuaret
nisi seruēs i corde ei' charitas igēs amor et ar
dētissim' feruor ait. n. Bre. q' p'batō dilecti
onis exibiū ē opis. 3ª flāma d' supportūs
et h' p' irā nā s. passio sui dilectissimū filij cor ei'
vulnerauerit. vt Simeō p'p'bavit et tuā ipsius
aiam p'trāsibit gladius ipsa tñ p'odiū nec occi
dū nec p' impatiētiam sauciavit. O mira pa
tiētia Adarie et māsuetudo nō. n. solū patiētis
sima fuit dū in eius pñtia su' pamar' fili' cru/
cifixē. sed et dū in ei' pñtia vilipēdet'. h' d' ir/
risionib' mult'. Iesu xpi aia p'f'a p's. d' ēs vi
dētes me deriserūt me locuti sūt labijs et mo/
uerūt caput. Vbi nō q' derisio et subfatio n'
sūt idē nā derisio ē act' ouis q's itēdit p'fusio
nē et erubescētiā i aliū iducē. vñ qñ aliq' dici/
m' f'ue ore aliq' signa facim' vt primū p'f'ida
m' vtridēdo v'l labia torquēdo et filia h' irrifio
d'. In dñio a risu d'. Subfatio at ē act' o/
ria cū naso rugato et eleuatiōe capitis vt dñe gl.
sup' p's. Conueniunt ista duo i fine. qz vterqz
intēdt. primi p'f'usione nō solū aut v'go vidit
filiū suū irrideri. s. et subfari hic aut xps m'e
tionē facit de derisione cum ait. Oēs vidētes
me deriserūt s. h' locuti sūt labijs et mouerunt
caput mētionē facit de subfatione. Et dici

salibus. c. iuuenis. et extra de homicidio. c. si
gnificasti nobis. Et glo. sup verbo. in h du/
bio. idem dicit et allegat concordantias. de reg.
iur. c. 2. et extra. de homici. c. penul. et c. ad au/
dientiam. Unde melius est quod credat dictis illoz
et si in sacris est: et quis dicat quod excommunicatus et c.
quis dubitet in dictis: in potius debet absti/
nere quod sacramenta ecclesiastica pertractare. h
dicit predictum. c. illud de cle. excom. in lra. que
et c. Et sic patet prima veri. Quantum ad fam
veri. dico quod sicut notat glo. di. 25. c. qualis. q
petit quiddam in prem quiddam in filium quiddam in spiritum
sanctum. ubi di. it sic glo. super yho. blasphemia
Qui peccat per impotentiam dicit peccare in pa/
trem. q. patri attribuit potentiam. 25. di. c. qui
episcopus. in quo. c. ponitur examinationes
que fiende sunt quando quis debet ordinari episcopus
et presertim si credit patrem: et filium: et spiritum
sanctum unum esse deum. et circa humanitatem si
credu filium solum humanatum et c. Qui vero p
ignorantiam dicit peccare in filium: cui attribuit
scientiam. 38. di. c. si iuxta ubi dicitur. Si iuxta
apostolum Paulum Christus dei Verus et sapientia est:
ignorantia scripturarum ignorantia Christi est. hec
ibi Hieronymus in Isa. Ut quasi arguat sic ut dicit
ibidem glo. Christus scientia est. ergo qui igno/
rat scientiam ignorat Christum: et intellige de errante
qui contemnit discere. Qui vero peccat ex contem/
ptu dicit peccare in spiritum sanctum: cui supple at/
tribuit charitas et benignitas: ut ille qui est ob/
stinatus in peccato: et illud dicitur irreversibile. i.
non ita de facili dimittit sicut precedentia de pe.
di. i. c. penul. Dulcius verbum ponit de pe.
di. eadem. c. que penitet ubi dicitur sic. De enim
qui misericors et iustus est: sicut conservat misericordi/
am in iustitia: ita et iustitia in misericordia. Opus enim
est misericordie peccati peccata dimittere: sed oportet
ut iustus iuste misereatur et c. hec ibi. Quare
concludit quod sic enormius ex malitia peccat ita
difficilius ex divina iustitia peccata relaxantur que
et c. Quantum ad tertiam veri. dico quod et si de di/
vina sapientia multipliciter male sentire et iudi/
care possit: tamen tres ad presens modos pena/
mus. 13. Primus dicit curiositatis. Se/
cundus dicit iniquitatis. Tertius dicit maligni/
tatis. Primus modus dicit curiositatis:
ut quando divinam voluntatem in his que opus non
sunt superfluo inquiramus dicentes. Namque
deus si puidet angelos casuros: siliter et hu/
manam naturam: quare non creabat eos. impecca

biles. Siliter si puidet animam dani quando
eam in corpore infudit: quare creat: et infudit:
et sic de alijs. Contra quos dicit Prover. 26.
Ne respondeas stulto iuxta stulticiam suam: ne
efficiaris ei similis. responde stulto sed stulticia
suam: ne sibi sapiens esse videatur et c. Secundus
modus dicit iniquitatis: ut cum dicimus. Aut
deus bene previdit: aut male. non male. ergo
bene. Si bene: quod impossibile est divinam sapien/
tiam falli: cum tamen non advertat quod ad perfectio/
nem universi de necessitate requirant non so/
lum cause necessarie: sed etiam contingentes: et
vtraque sub divina providentia. ut notat beatus
Thomas. parte. i. q. 23. Et ad plenum declaravi/
mus dominica secunda. Tertius modus dicit
malignitatis: ut cum dicimus divinam puiden/
tiam non curare de inferioribus istis: aut si curam
habet imperfecte erit ut quare permittat crea/
torem flagellare infantes. Non intelligentes quod
si deus aliquem puniat sine culpa: non tamen sine
grandi et rationabili causa: ut dicit glo. c. 2. de
constitutis: ut supra ostendimus dominica pceden/
ti in tertia consideratione. ps. Iudicia dei aby/
sus multa. Et adduco exemplum ad hoc notabi/
le. Fuit quidam heremita qui semel quendam
transcuntem mercatorem per nemus ubi ei erat
heremus a quibusdam occidi clare vidit: au/
fugit homicidia officiales assunt: et forte for/
na quendam alium inde transcuntem captum: liga/
tum mittit et tandem tormentis victus se illum
occidisse prestat ad mortem condemnatur: et
suspendit. Heremita miratur factum: et deum
iniuste existimans murmurans decambulabat
Astat angelus in forma iuuenis factus turba/
tionis seiscitat pandit oia heremita. paulisper
de iudicio dei cum instruit et fodere cum subter/
furas fecit: et ibi cadaueris ossa reperit: et an/
gelus ad eum. Vides tu inquit istum scelestis/
simum suspensum virum. Video inquit. At an/
gelus ad eum. Iste hoc in loco huc que vides
mortuum interfecit: et dei iudicia occulta cum h
in loco suspendi fecerunt non propter que vidi/
sti suspensus est: sed propter huc hic inferrine
iacentem: et sic disperuit angelus: et heremita
edificatus ad heremum rediit. que et c. Et ideo
Paulus clamabat. O altitudo divinarum sapi/
entie et scientie dei que incoprehensibilia sunt mai/
cia eius: et inuestigabiles vias eius. Et ista suf/
ficient pro presenti conclusionem.

De erroribus circa divinam clementiam.

Conclusio tertia.

A capite tertia cōclonē. v3. Quidam sic infatuant vt dei clementiaz qd oīum mai⁹ est calūnient. Vbi tres vitates ingram⁹. v3. Prima vi. est ista. Quō dei clementia pueros decedētes sine baptismo puniat. Secūda vi. ē. Quō dei clementia osidit in hoc mūdo circa pēiores. Tertia veri. est Quot modis error cadere pōt circa dinā dēmentia. Quātū ad pūiaz vi. dico q. de h canoniste tractant. de cōsc. di. 4. c. 3. cum glo. 7. c. regenerāde. cū glo. 7. extra de bap. c. 3. §. 1. d. adhuc. sup. vbo carētia vifionis. Audi. c. 3. de cōsc. di. 4. 7. sunt vba Aug. ad Petruz diaconū. Irmissime inquit tene 7 nullaten⁹ dubites omnē hoīez qui per cubitū viri 7 mulieris concipit cum originali pēō nasci in pie tati subdituz mortiqz subiectū: 7 ob hoc nali nasci filium ire: de qua apls ait. Eram⁹ enim nā filij ire sicut 7 ceteri. A quā null⁹ liberatur nisi p fidem mediatoris hoīs Iesu xpi. Irmissime tene nō solū hoīes rōne vīctes: verū etiā paruulos: q siue in vtero matrū viuē inci piūt 7 ibi mortuū siue iā de matrū nati sine sacramēto baptismi qd dat in noīe patris 7 filij 7 spūs sancti de hoc seculo trāserint: sempit⁹ no ige puniendos. qz 7b pētiū pprie actionis nullū hūt: origenalis tñ pēti dānationē carnali cōceptiolet natiuitate trāserūt. hec ibi. S3 cōtra vī q. ex vbiis istis h⁹ i pueri puniāt pena ignis: qd vī 5 cōm theologoz scolā: q dicūt eos mitissima pena puniri. Dicūt breuiter. q Aug. accepit largo mō ignē: vt sit scsus igne sempiterno. i. pena sempiterna. qz semp in tenebris erūt. i. pūati sp vifioe dei. de cōsc. di. 4. nulla. Ad eā etiā sentit glo. sup. d. c. 3. firmisime. Quod aut mitissima pena puniāt. i. in comparatōe ad dānatos offendit dēi. c. rege/nerante. vbi dicit sic. Regenerāte mūdo car/ ne trahit originale pētiū. regenerāte autē spū nō tñ originalitū: s3 etiam volūtarioz sūremisio pēioz. Idcirco recte dici pōt paruulos si ne baptismo decedētes in mitissimā oīuz futu ros penā glo. s. respectu aliaz psonaz. 7 crit b pena. qz erūt in tenebris. 7 carebūt vifione dei. Et allegat h glo. duas concordātiās. s. c. nulla eades di. 4. 7 extra de bap. c. maiores. Capitula nulla dīc sic. Nulla pter baptismuz pmitit infantib⁹ salus. qz infantes si p factū qd ad hoc diuinit⁹ ē institutū: in credentiā nu

merū nō transcant in tenebris manēt. hec sibi Aug. de baptismo puuloz. Dlo. sup. vbo. manent. ait. i. carēt vifione dei. Et h ē pena 7 ignis afflictio de q habes. s. c. firmissime. 7 glo. 7. c. maiores. c. de bap. §. s3 adhuc queri tur. vbi dī sic ad irām. Idcirco pena origi/ nalis pēti est carētia vifiois dei. ac ualis vero pena pēti ē gehēne pperue cruciat⁹. h ibi. Et glo. sup. vbo. carētia vifiois. adducit dēā ca/ pitula p cōcordātijs: vt. c. nulla. c. regenerāte eades di. 7 tñ sempitna erat illa carētia: vt i. c. firmissime. 7 tñ mitis respectu alioz: 7 qzuis mitis tñ mors pperua dī. 30. q. i. ad lūmā bti De. 7 glo. Effic p3 pma vi. Etū ad fam vi. dico q. dina clementia sic h3 circa pēiores vt qncūqz mutauerit pēioz vitā mutar de⁹ sen tentiā: p3 h de pe. di. i. c. nouit. vbi dī sic. Mo nit de⁹ mutare sniam si tu noueris mutare p/ positū siue delictū. hec Ambro. Et plures ibi auctes notā ad ppositū in ter. audi. Diero. sup. Amos. Si agam⁹ pniaz ipsū q3 penitebit sue snie. pmutit pspira si pniām egerim⁹. cti negligētia dissoluā. 7 illū penitebit pspira. pmissa q3 mutabit. Lū⁹ rei exēplū Samariā 7 Adierim hre possum⁹ qz alij de iminentib⁹ supplicijs liberati sūt alij q patrib⁹ pmissa sue erat pdidērūt. Et idē sup. Danielē. Qob: em inqt pssiliū meū placeat tibi: 7 pēti tua clynis redime: 7 iniquitates tuas misericordijs paupēz si forte ignoscat de⁹ deilectis tuis. Si pcedit sniam q mutari nō pōt: qdāmō hortat ad ely mosinas paupū 7 mīam vt dei snia pmutet. Qd facile soluit exēplo regis Ezechie quem Isa. dixit cē mortuū: 7 Minuitur qb⁹ dēi fuerat. Adhuc qdraginta dies sūt: 7 Minue subuerterur: 7 nō ad pēos Ezechie 7 Minue de snia cōmutata ē. s. acit ad hoc multū ad ppositū. c. impotuna. de pe. di. i. vbi dī sic. Impotuna in euāgelio multipliciter tādē me ruit exaudiri. 7 clauso cū suis hostio media s3 nocte ab amico panes amic⁹ accepit. deus ipe q null⁹ intra se supari vir: b⁹ pōt publicani p/ cibis vincit. Minue ciuitas q pēō corrūit fle tibus stetit. Idem Diero Sed cōtra hoc ar/ guit Bratianus eades di. i. §. q. autem. vbi di citur. Quod autem moi peccati auctoritate Am brosi venia promittit falsum videt. Quibus/ dā enī venia dnegat: aut ex magnitudine pēe cati: aut ex gradu officij. Vnde Joānes i epi stola ait. s. epistola. i. c. 5. in fine. Est peccatuz

ad mortem: quis orabit p eo. Item si sacerdos peccauerit, quis orabit p eo. Et exponit Brathanus istas et similes auctoritates: dicens q: nō semper h' i interrogatiōes negatiōe in serui s; potius difficultatē vel raritatē notant: vt est illud enangelij. Quis putas est fidelis seru' et prudēs. Mō enī, intelligit negatiue: vt quasi null' talis sit: sed difficile vel raro. Silr et h. Quis orabit p eo: quasi difficulter vel raro exaudiūt tales. De peccato autē ad mortē exponendū est de finali impnia: q: q in carne vniā non pmeruit: nec etiā post vitā pseq de pe. di. i. c. multipler. Et glo. h. s. pōt. sup vbo ad mortē allegat Aug. dicentē: Tanta est labe hui' pcti vt humilitatē pnie subire nō possit. Vnde nec xps dicē glo. in passiōe, p talibus orauit: s; p cis qui ignoratē crucifigebant cū: dicens Ignosce illis p: q: nesciunt qd faciūt. s. Luc. 23. c. Que vba xpiciā ponunt 23. q. i. c. parat'. Et quib' satis p3 q: omnib' pctōib' clemēs est de' exceptis finaliter ipe nūctib'. Mā q miam in carne noluit: iustū ē vt nec post vitā hāc mortalē illaz hēat. Et hoc ppe est peccatū irremissibile. i. qd nullo mō se cūi cām remissiois ponat vt theologi oēs ex ponūt. S; ad declarationē illi' mae postq; in gressu ipsam sum' ē notādū q: varia fuit doctorū opinio qd cēt illud pctū qd dicim' pctū in spm scū. Mā qdā dixerūt q: oē pctū mortale ē pctū in spm scū q: q vniā psonaz offendit silr et aliā offendit de pe. di. 3. s. cū g. Cū g igit q criminaliter peccat charitatē nūq; habuisse pbat'. Quidā dicūt q: pctū in spm scū spā: sit ex odio l malignitate, peccat. Mā spūs scūs ē amor et benignitas. Quidā dicūt q: ē mēis obitinatio ē aut mēis obitinatio in pctō ebdy rare p iacacia: quā impnia cōmitat'. Idouērit autē interdū h' obitinatio ex desperatione: vt cū qd credit suoz magnitudinē delictorum dinā miam excessisse. et ob hoc de vitis ascēdit ad vitā iusta, illud Lain Ben. 4. Maior ē ingtas mea q; vt veniā merear. de pe. di. i. s. deniq; vbi d' Lain q; cū p. ne puaricatōi q; s. orta ē int gentes fraticidiū addidisset: sicut a dño de culpa regit' ē cū d' ei. vbi ē Abel fiput'. S; q: supb' pctū suū pfiteri noluit: s; potius mēdavit negādo fallere dñm conat' ē: di. cēs. Mā qd custos fira mei sū ego: indign' venia iudicat' ē. Vñ in despatōis, pfūdū lapsus est dñs ait. Maior ē ingtas mea q; vt veniam

merear. Vagus et profugus exijt a facie dñi significans eos qui peccatum suum confiteri dissimulant respectu diuine miserationis indignos haberi. hec ibi. Quandoq; obstinatio ex presumptione prouenit vt si quis secur' delinqt tāq; de' nō sit p ipali flagino eternuz supplicium daturus. In quo pcti gnē refert Hiero. se Digenē dephēdisse: q post mortē anathematizat' ē 24. q. 2. c. vl. S; de h vita te sequēti. Quidā dicūt q: pctū in spm scū est inuidētia fraternā: vt cū qd de grā alicui adeo cōcessa inuidet: ne talis sibi pferat. argu. ad h di. s. c. qui cōtempta. Quidā dicūt q: ē blasphemia in psonā spūs sci. de pfe. di. 4. bi. Vo hereticū. Vltimo autē: et h' ē ppū pctū in spm scū dico q: ē finalis impnia. p finalis at ipnia dupliciter pferari pōt. s. q: aut h; pp. situm nūq; penitere. et illud ppositū q; diu viuut hō relinquare pōt. et nō ē irremissibile simpliciter. Aut q: cū tali pposito morit': et hoc non est remissibile: neq; in hoc seculo neq; i futuro. Et ppter ea d' pctū ad mortē. Adat. iz. Est peccatū ad mortē qd nō remittit neq; in h seculo neq; in futuro. hec oia tāgit et ter. de pe. di. i. e. de' q filis tibi. vsq; ad. s. ex his itaq; appet et glo. ibi q; hec oia tāgit. qre et. Quidā ad tertiā veri. dico q: licet multisimodis dei clemētia temere iudicare possimus: tres tamen ad presens colligam'. Prim' d' irrisiois.

Secūdu presumptionis. Et terti' d' neglectionis. Prim' modus d' irrisiois cum qd post grām remissiois pctōr ad vomitum redit. de pe. di. 3. c. irrisor. et sūt vba Ipsi dori de sumo bono. Irrisor inquit et nō penitens est qui adhuc agit quod penitet: nec videtur deum poscere subditus: sed subfanare superbiis. Lanis reuersus ad vomitū: et penitēs ad pctū. Sed audi qd dicat dñs. puer. i. Ego q; in interitu vřo ridebo et subfanabo vos cū ingruerit sup vos calamitas. Et. ps. Qui bitat in celis irridebit eos: et dñs subfanabit eos. Irridere sūm Dieg. ē pfusionem eternā p pctis iuste infligē et subfanare ē ei' tribile facie pctōib' ostēdere. Et ridē dei est afflictioi maloz nolle misereri. 2' mod' d' psumptiois. Sūt enī qdā qadeo in dñā mianatant: vt cōtinue peccātes separēt e lacu peccatoz illa tabula euadere posse. dicētes. Dabit nobis de' lumen in fine vite sicut et latroni fecit: oremus nos nūc floribus et gaudeamus

nullū sit p̄tū qđ non transeat luxuria n̄ra. de
 pe. dī. 3. inter hoc bircū. vbi dī sic. Mō pecca-
 re soli dei ē. emēdare sapiētis: s; raro iuueis
 q se corrigat rara et cōfessio peccati: rara p̄nia.
 Repugnat nā. s. eoz et vtrcūdia: q; obnoxia
 culpe est ois caro: et q; q; erubescit p̄tū cōfi-
 teri: dū magis p̄nia q; futura cogitat et. Et q
 dam qđ infanti ē temere fatent in fine seculi:
 vt dei mīa sūme ostendat oēs saluari debere:
 de cui opinione dixim⁹. Digenem fuisse qui
 post mortē excoīcatus ē. Vñ notabilis tex. ad
 hoc ponit. 24. q. 2. c. vl. vbi sic dī. Sane pro
 fertur a qbusdā q dicūt oportere post mortem
 hereticos anathematizari: et seq in hoc doctri-
 nā scōp patz q non solū viuētes hereticos cō-
 denantur: sed etiā mortuos: sic eos q inuiste
 dānati sūt reuocauerūt post mortē. et in sacris
 i. in matriculis dicticis scripserūt: qđ factū est
 in Joāne et in p̄ lauiano religiose mēorie epi-
 scopis Cōstantinopolitanis et. long⁹ tex. est.
 In q̄ textu etiā vbi ibi dī glo. pbat qnta syno-
 dus hereticos post mortē excoīcari possit. S; dubitat.
 quō inges mortui excoīcari possunt. Nā admonitio sp dz pcedē vindictā. 12. q. 2.
 c. indigne. s; mortui nō pnt admoneri. q non
 pnt excoīcari. Itē absens nō pōt excoīcari. 3.
 q. 9. c. absens. S; mortui sūt absentes. q non
 pnt et. Blo. in. c. penl. 24. q. 3. duplī soluit.
 Prima solutio ē illud q. s. excoīcari p̄ mor-
 tem ē sp̄ale in hēticis. Scda solutio ē q satis
 in vīta heretici fuerūt admoniti a canone: et h
 sufficit. 13. q. 5. administratores h adducit gl.
 Tert⁹ modus temere iudicādi dīnā bonitatē
 dī neglectiōis. Sūt. n. quidā oīuz p̄dictoz si-
 bi ipsi inaniorez q dicūt oīno curā nō ēē po-
 nendā nisi in voluptatibus. qm mortuo corpe
 moritur aīa: q; opinio q; sit detestabilis alibi
 ostēdem⁹. et ista sufficiūt p̄ p̄ma pte h⁹ p̄mōis.

De temeratio iudicio circa seipsū.

Consideratio secunda.

Secundo loco

qua-
 liter
 p̄sumptio n̄ra temerarie iudicet
 circa seipsū videamus. Vbi
 tres p̄lōnes subiūgamus. Ad
 quarū declarationē ē p̄mo notādū q triplex ē
 iudiciū hoīs de seipso. Prīmū iudiciū dī
 rectū. Scdm iustū. Et tertū dī p̄sumptio
 sum. Rectū iudiciū ē cū q; bona et mala fa-
 cta sua in p̄scia p̄p̄ia examinat. i. Cor. xi. Si

nos ipsos iudicarem⁹ nō vtiq; a dño diiudica-
 remur. Iudiciū iustū est cum mala p nos co-
 gnita et facta diligēter corrigim⁹. ps. Feci iu-
 diciū et iustitiā. Iudiciū in descerhēdo iustitiā
 in puniēdo. Iudiciū p̄sumtuosū triplex est
 s. vanū superstitiosū et fatuū. Vanū vt cum
 q; seipsū iustificat: vt pbarise⁹. Supersti-
 tiosū qn quis sc̄m et sp̄iale iudicat. et ē de facto
 fatuū qn nō est. s; ostēdit eē. Et iuxta h tri-
 mēbra n̄ras tres bonas ponam⁹ p̄lōnes. v;.
 Prima p̄lō ē ista quisq; de se sentit et iu-
 dicat aliud q; in rei vīta sit supstitiosus est et
 temerari⁹ iudicator. Scda p̄lō ē ista. Quis-
 quis et seipsū iudicat et alijs iudicari vult q; sit
 vanus ē et fumo et vento plen⁹. Tertia cō-
 clusio est ista. Quisquis alios spernit et habi-
 tu se fingit qđ nō est: superstitiosus perfidus et
 p̄sumtuosissimus est.

De temerario iudicio supstitioso p̄lō p̄a.

Lcipe p̄mā cōclonem. et. vi. s. Vbi
 a tres ingram⁹ vītales. Prima vi.
 est. An sit temerari⁹ iudicium in suis
 bonis operib⁹ aliquē suā spem ponē. Scda
 est. An humilitatis cā dicēs se p̄tōrē temē iu-
 dicet de seipso. Tertia vi. ē. An aliquo mō
 q; pōt iudicare de seipso qđ est. Quantum
 ad primā vi. dico q nullus ex suis operibus
 bonis p̄sumē dz se i grā eē stabilitū nec d illis
 gl̄icē. et h tripli cōc. v; rōc incertitudis: rōc
 exēplificatiōis: et rōc ruinariōis. Primo rōc
 incertitudis. Incert⁹ est. n. hō an oīa illa ex
 grā ḡnificiēte q necia ē ad salutē p̄ueiat: nam
 ex vītib⁹ acquisitis. Ecclesiastes. 9. Sūt iusti
 atq; sapiētes et opa eoz i māu dei: et tñ nescit
 hō vix odio vel amore dign⁹ sit: s; oīa i futur⁹
 suāt incerta eo q; vniuersa eē cūeniat iusto et
 ipio bono et malo mūdo et iūdo iūolātū vi-
 ctimas et sacrificia p̄tēnēti et. Inde xps disci-
 pulis suis dixit. cū h feceritis dicite fui inuiles
 sum⁹. Scdo rōc exēplificatiōis. Interroga
 p̄dau. an de seipso p̄sident. audi qd ait. i. Cor.
 4. Nihil mihi p̄sci⁹ sū. i. nō hēo p̄scia; alicui⁹
 p̄cti mortal: s; i h iustificat⁹ nō sū. i. ex h nō de-
 beo me iustificare. possēt. n. i me qdā p̄ctā la-
 tere. iō subdit. q at me iudicat dñs ē. audi pul-
 cherrimū tex. 31. q. 5. c. si p̄dau. et sūt vba
 Hiero. ad Eustochiū. si p̄dau. igit vas electo-
 nis et p̄parat⁹ i euāgelii xpi h carnis aculeos
 et icētiua vitiōz corp⁹ suū respicit et i futurē s b
 iūcit. et tñ aliā legē videt. i. sēualitatē vl⁹ p̄cupi

Ubi tres ingram^{us} ve. v3. *Prima* ve. ē ista. de q̄ tribu *fin* carnē descendit. *Virgo* gl'osa. *Secunda* ve. ē ista. quot fuerūt nobiles a quibus descendit *brā* *Virgo*. *Tertia* ve. q̄re *Adathe* *us* euangelista q̄ istam *Ygis* nobilitatē inter ceteros euangelistas lucidius ostendit. *Dauid* *Abrahe* pposuit cum *Abrahā* p̄us tpe su erit q̄s *Dauid*. *Quia* ad *pinā* dico q̄ *Dama* *scenus*. li. 4. c. 6. dicit *Yginem* fuisse de tribu eadē q̄ *Joseph* vir eius. *Joseph* autē fuit de tribu *Dauid*. vñ ait *Dama* *scen*. *Joseph* at ex *dauidica* tribu descēdēs *z* iust^{us} *cris*. h̄ enīz ipm testat dñi euangelii. nō vtiq̄z scām *Yginē* ad desponsationē duxisset nisi ex cui^{us} se / p̄tro descendisset: h̄ ille. Sed si q̄ris q̄re acce / pit eā in vxorē *Joseph* cū esset antiqu^{us}: *Virgo* iuuenis. *Respondent* theologi vt *Dama* *scenus* *Hugo* *z* alij: q̄ cogebat ex lege *Virgo* vnū ex tribu sua i virū accipe. *Dñs* lex volebat q̄ qñ vir decederet sine ma^{cul} relatis filiabus: ne bēditas i aliā tribu descēderet: q̄ vñ d̄ eadēz tribu vnā illarū in vxorē acciperet. *Lū* q̄ *Joa* / *chīm* p̄ *Ygis* *z* *Anna* ci^{us} gl'iosa m̄ aliū filiū vel filiā nō hērent. ad *Yginē* tota trāsiuit be reditas. Et q̄ *Joseph* erat d̄ eadē tribu *z* p / pingor virgini quodamō coactus est eā acci / pere i vxorē: *z* ob h̄ ēt *virgo* cū *Joseph* iuit i *bet* *hleē* ciuitatez *Dauid*: vt cū co p̄fiteret. *Lūc*. 2. c. *Et* si dicis quō *virgo* fuit ex semine *Dauid*. Dico q̄ *Dama* *scen* vñ. ē. hoc ostēdit d. sic. *Et* cathena *Marhan* filij *Dauid*. *Leui* genuit *Adelchī* *z* *Panthēra*. *Panthēra* autē genuit *Barpanthera*: ita denoiatū hic *Bar* / *panther* genuit *Joachim*. *Joachim* autē genu / it scām dei genitricē. *Ista* sūt verba ad litterā *Dama* *scen*. *Quō* autē *Joseph* fuerit ex tribu *Dauid*: ipse etiā declarat. d. q̄ *Idely* *z* *Iacob* fuerūt fr̄es: *z* *Idely* mortuus ē sine liberis: *z* accepit *Iacob* vxorē eius: *z* suscitauit semen fr̄i ei^{us}: *z* genuit *Joseph*. *lex* enī erat sine semi ne viro deficiente: hui^{us} fr̄em defuncti vxorēz m̄rimoniū ducē *z* suscitare semē fr̄i. *D* autē pariebāt *fin* nām qd̄ s. di. s. generant^{ur} erat *fin* legē aut defuncti: h̄ ille. *Et* sic q̄ *virgo* gl'osa fuit de tribu *dauidica* *fin* carnē q̄re *z* c.

Quia ad *fam* ve. dico q̄ *fin* doctrinā euan geliste. *Adat*. 41. nobiles viri eximii: vñ sic auter. *Adat*. c. i. *D* ēs itaq̄z gnātiōes ab *Ab* *rahā* vsq̄z ad *Dauid*. gnātiōes. i. 4. *z* a *Da* *uid* vsq̄z ad trāsinigraonē *babylonis*. gnāti

ones. i. 4. *z* a transmigratione *babylonis* vs / q̄z ad *xpm*. s. inclusiue gnātiōes. i. 4. *Et* q̄b^{us} verbis p̄z q̄ *virgo* fuit *fin* carnē p̄mo ex. i. 4. patriarchis. *z* ex. i. 4. regibus. *z* ex. i. 4. ducibus *z* p̄ncipibus. *Et* tāta fuit hec uobilis parētuz dignitas q̄ tota notabilitas indeoz exhausta ē: *z* in *xpo* *z* *Adaria* gl'osa m̄se ei^{us} fininara: ex qua postea ois nobilitas *z* dignitas xpiano rū oztū sumpsit. *Q* autē iudeis fuerit ablata expiētia p̄z: qm̄ a *xpo* citra: iudei: neq̄z p̄phat neq̄z duces neq̄z reges habuerūt. *Dei*. 49. *M*o auferet sceptrū d̄ *Juda*: *z* dux d̄ femore ei^{us} donec veniat q̄ mittend^{us} ē. *Et* *Dauid*. i. 9. c. *Lū* venerit scūs scē *z* cessabit vnctio v̄sa. *Iñ* *Idau*. ad heb. 7. *Quosdā* heb̄eos xpianos factos legē suare volētes: vt sabbatū custodi ri *z* circūcidi *z* c. acrit̄ rephendit. d. *Trāslato* sacerdotio necē est vt legis translatio fiat. *Et* *Aug* sup h̄ verbo rōnē assignat. d. q̄z enīz si mul *z* ab eodē *z* sub eadē sp̄ensicōe viraq̄z da ta si: *z* qd̄ de vno d̄r necesse ē vt de altero itel ligat. *Et* ponunt h̄ eadē verba in. c. *u* *aslatō* de p̄. *Itm*: in decretali. quoz verbox expofitiō onē posuim^{us} seria tertia se dñice: quare *z* c.

Quia ad tertiā ve. dico q̄ ing^{ressus} *Hugo* sup ma theū q̄ tuoz assignat cās. vt ex dicit scōz colle / gi. *Primo* vt recit^{ur} *z* puenient^{ur} gnātiōib^{us} ordō exeret: q̄ sic a radice v̄sio nominata in choat. *Secdo* q̄ *Dauid* p̄cōz *z* *Abrahā* iust^{us} fuit. *z* *Dauid* facta ē m̄ia: ex q̄ ostēdit q̄ ip̄s ex sola m̄ia natus est *fin* carnē. *Ad* *Titū*. i. *Ap* paruit benignitas *z* hūanitas saluatoris n̄i dei: nō ex operibus iusticie q̄ fecim^{us} nos: sed *fin* suā m̄iam saluos nos fecit. *Hic* pōt arg^{um} sumi q̄ v̄ita actiua significata p̄ *Dauid* p̄po nit p̄replatue significatē. p̄ *Abrahā* *z* fili^{us} q̄ peccator p̄ponit iustō. *Tertio* q̄ firmū *Da* *uid* facta ē p̄missio cū iuramento. ps. *Iura* / uit dñs *Dauid* veritatē *z* nō frustrabit cū de fructu v̄etris tui ponā sup sedē meā: d̄ fructu v̄etris tui: *z* nō femozib^{us} tuis subtilit̄ air: vt ostē deret *xpm* de mul̄ ere nasci sine viro. 4° p̄ p̄ter regiā dignitatē. *Mā* *Dauid* rex exim^{us} fuit *z* p̄pha: nō autē sic *Abrahā*: s̄ q̄re *Ada* / *theus* ait *xpm* ēē filiū *Dauid* *z* *Abrahā*. ait enī sic. *Liber* gnātiōis *Ihesu* xpi filij *Da* / *uid* filij *Abrahā*. *Criso*. sup *Adat*: d̄ ē h̄ ideo scām ēē vt xpi ostēderet dignitas. *Tres* enī di / gnitates xps h̄re debebat: q̄z debebat ēē rex. p̄ pheta *z* sacerdos: q̄z rex noiāt cū filiū *Dauid*

H

q: ppheta & sacerdos vocat cū filiū Abrahā.
Abrahā enī ppheta fuit & sacerdos: q: fuit p
pheta p3 Ben. 21. Redde vrozē filio suo: q:
ppheta ē: q: aut sacerdos p3 Ben. 22. qñ arie
tem pro filio suo obtulit: qre &c.

De puritate virginis qñ ad originale pec
catum. Conclusio secunda.

Leipe fam psonē v3. Sic pma mu
a lier fuit creata sine pco originali: ita V
go gloriosa fuit in sua gnatione pfer/
uata a pena tali. Vbi tres ingramus veri. v3.
p3: ia ve. est. qd est pco originale. Scda
ve. quō p3 pco originale. Tertia veri. an
Vgo fuerit infecta a culpa tali. Et ad p3/
ma ve. dico q: de hac mā tā antiq q3 moderni
multa scripserūt. Et dimissis opinionib3 here
ticoz quas mgr fuit in. 2. di. 30. c. i. repro/
bat. Et sicut dimissis diffinitionibus illis quas
mgr ponit ibidē in. c. sup ē nunc videre: vt q:
pco originale sit fomes cōcupie. lex membro
rū: languor nature & trānus: solū aliquas fa
mosas opiniones & modos declarandi videa
mus: & tñ oēs tres pncipales videam3. p3
ē hū Anselm in li. de pceptu Vginali. c. 27.
dicentis sic. Hoc ingt pco qd originale dico
aliud intelligere nescio i ipsis infantibus: nisi
factā p iobediētiā Ade iusticie debite nudi/
tatē: p quā oēs ab eo descēdētes cōcupiscētia
lis geniti efficiūt filij ire: h ille. Et ista diffiniti
one tria colligunt deā. Prīmū est q: pco
originale nō ē aliqd formalit ppositiū: s3 solū
p3uatiū: q: dicit qd ē iusticie originalis nudi/
tas. Muditās enī p3uatiō dicit. vñ l3 p3t p3/
uationē iusticie i nobis fuerit inordinata p3u/
piscētiā & fomes & appetitus sensitū: h tñ nō
ē q: ista sint formalit originale pco: s3 iō sūt i
ordinata: q: p3uatio iusticie tollit ab ipsis fre/
nū. s. iusticiā originālē p quā talia moderabāt
& rōni subdebant. Et sic p3uatio illius iusticie
originalis erit pco originale. Ex quo seq3
correlariū. s. q: pco originale nō ē p3uatio q:
liscūq3 iusticie: sed iusticie originalis. Ex quo
sequit q: post baptisimū ista p3uatio originalis
iusticie nō ē pco originale: q: tollit illud debi
tū p xpi mortē & grām baptisimālē. nō enī su/
mus ampli3 debitorē illi iusticie: q: meliores
bitū recepim3: vt ait p3au. Tertiu dictū est
q: ista nuditas nō ē qñcūq3: sed nud. t. scanta
ta demerito sic p iobediētiā Ade p quā p3ua/
nū se & suā posteritatē iusticia originali per qd

deū seq3 aliqd v3: q: qñis fuerit iusticie origi
nali p3uatio. ppter cor3 iobediētiā: nō nō fuit i
eis pco originale: q: nō fuit i eis transfusa p
aliquos. iō qd i nobis dī pco originale i ipsis
fuit pco actuale. Et sic p3 pma discretio: qre
&c. Secundus modus dicendi est Aureoli
dicētis q: pco originale dupli3 p3 p3iderari. s.
māl3 & formalit. Materialit sic diffinit: pco
originale ē qdā qñtas morbida in carne siue i
appetitu sensitū. p quā sit qdā difficultas
ad bonū: & inclinatio qdā ad malū & declaratur
exemplo. Mā sicut leprosus gnāt qñtatē qñ/
dā infectā i sba gnāt p quā ē leprosus: sic ex p
pagatiōe pco gnāt qdā qñtas infecta i car/
ne gnāt p quā reddit filius ire. & qñ caro ag
grauata tali pondē ē. iō aiam reddit difficilez
ad bonū: iuxta illud sapientis. Corpus quod
corrupti3 aggrauat aiam. s. formalit at pco
originale fm ipm ē deformitas q sit in actu p
moz pco i rōne displicibil3 deo ab ipsis pen
tib3: i oēs posteros suos trāsfusa. S3 ista opi.
cōit nō tenet vt videbit in seqnti ve. Ter/
tius mod3 dicendi & melior oib3 iudicio meo
ē q: pco originale ē carētia iusticie originalis
& reat3 aie. i. obligatio ad penā dāni. pueniēs
ex transgressiōe pmoz pco & decreto dīno.
sic enī statuit d3 vt oēs descēdētes p carnalēz
p3ubitū obligent ad penā dāni. i. visionis di
uine: sic lex statuit q: spūs ordinari nō possit:
q: talis dignitas vilib3 psoni. pcedi nō d3 cē
d ex poli. pla. c. inter dilectos. Ex hac diffiniti
one sequūt duo dicta. Prīmū q: qd repe
rit sub pco originali p toto tpe illo v3: ē di/
cē q: illud ē i p3tē diaboli: p3 q: si mori dā/
nat3 ē. Scdo seq3 p3uatio Iuliani apostate
arguebat. n. sic. Non peccat ille q nascit non
peccat ille q p3didit: p q3 igit minas i tot inno
centi p3idia p3i singis ingressū: p3 q: illud nō
v3 sic p3 i spurijs. Q3 pcludit q: pco origia
le ē carētia illa iusticie originalis ex pco p3u pē
tū: & decreto dīno pueniēs qre &c. Et ad
fam ve. o3 i p3mis aliq nōre. p q: pceptio tri
plicit accipit. Vno3 p semis susceptiōe: iur il/
lud ad heb. xi. Sara sterit i pceptu vtutē se/
mis accepit. 2o3 p formati cor3is figuratiōe
& lineatiōe iur illd Sap. 7. In vētē m3is si/
gurat3 sū caro. x. m3sū tpe coagulat3 i sūguie
ex sanguine hois ex delectamēto seni pueniē
tis. 3o3 p aia rōnalis infusiōe: iur illd Ben.
35. Dedū dīs pceptū Rabecce: & collidēbāt i

32
 vñ. ci. pñuli: z qñ vsqz ad horā illā q̄ aīa cor
 poris ifundit nō dī sc̄. ppe aīatus aut hō fm
 ve. ppe dī i ipsa hora ifusiōis hō p̄cipi. Dul
 garis tñ fmo pceptionē accepit. p ipa seminis
 fufceptione. 2° notandū q̄ p̄m originale nō
 ip̄mif a deo creāte aīam: q̄ q̄qd dō facit est
 valde bonū. Itē neca p̄e gnante: q̄ nēo dat
 qd nō h̄z. p̄ i ar̄fuit i bābifino ab originali pur
 gatus nec a m̄re cadē rōe. Itē nec ab āgelo
 bono cū ip̄i malū facē nesciāt: itē neca dēmo
 ne cū nō possint pcurrē ad aīe creationē z ifu
 sionē. Itē nec a carne. p̄pa ignante: q̄ infectō
 corporalis nō agit i spūale cōgnādo tēste sal
 uatore: nō q̄ intrat p os coīnquinat aīam. Et
 Bern. in lib. d. pceptione aīe z corp̄is sic ait.
 Caro p se malū nescit: caro p se mortua gescit.
 Ecclō ḡ ē q̄ p̄m originale p̄bit i ipa vnio
 ne aīe z corp̄is ex decreto dīno. Nā cum ista
 duo pcurrāt i pceptione hōis. f. aīa z caro: z aīa
 aīqz vniat pura sit: nō p̄bit secq̄ maculā talez
 filr nec mā aīqz illi aīa vniat nō ē tali macula
 infecta: q̄ mā n̄ ē f̄m p̄ci q̄ casu p̄: f̄bili pos/
 to q̄ aīa i illa mā nō introducet: ita q̄ fieret
 abo tus: p̄z q̄ tal mā nō subderet pene p̄ci ori
 ginalis. f. puatōi vifiōis dīne. Cōtrahit ergo
 ipsa macula i p̄ instanti pceptionis hōis: f̄z nō
 p̄ q̄cūqz signo. Diuidit. n. istas pceptōis p̄ q̄t
 tuor signa nāc. In p̄ enī signo forma f̄balis
 corp̄is organici generat aīa aīe creationē quia
 mā p̄cedit suā formā ordine nāc. In sc̄do si
 gno aīa creat a deo: q̄ daro: formariū a q̄ est
 ista forma pducit formas fm dispōnē mārū:
 vt p̄z. 2. d. aīa. In tertio signo aīa corp̄i vniat
 q̄ cuilibet forme p̄tate nāc p̄us ē suū cē q̄z
 suū inēc. In q̄rto signo p̄bit p̄m originale:
 nisi dīnū decretū fuerit sublatū grā spālī de q̄
 decreto sapius dixim⁹. Unde Bern. in glo.
 sup. Ezo. ait. D̄s ex carnis delectatōe p̄ce/
 pti culpā originale nobiscū traxim⁹. Et aug.
 in li. d. fide ad p̄detrū. f. i. mīssime tene z nul
 laten⁹ dubites hōiēm q̄ p̄cubitu hōis z mu
 lieris p̄cipi cū p̄co originali nasci. vide sab/
 bato p̄medīce q̄re rē. Q̄m ad itia ve. q̄m
 due ad huc famose opi. d. hac mā mīlītāt q̄ruz
 q̄libet in itis optimis fundamentis: id regem
 vñū z iudicē p̄stituam⁹: q̄ rōnibus p̄tū audi
 tis teneat z diffiniat qd rectū videbif. Illi enī
 opinioni standū ē q̄ plimoz testīmōio cōp̄o
 bat vt ponūt dñi iurisse ff. d. effō q̄stōis. l. i.
 dū tñ aliā cōis opi. nō p̄staret: q̄ tūc cōi opi.

standū eēt: vt i. l. athletas. ff. de his q̄ no. ifa. z
 l. inter oēs. ff. q̄ satisfda. cog. Sed d. opi. istis
 dicet in f̄mone de Magdalena. In hac igit
 ve. adducemus p̄dictarū opinionū rōnes. Et
 vnus argumēta soluent. Accedāt igit in
 mediū rōnes opinionis dicentis. Vgine i p̄co
 originali pceptā: f̄z tñ subito sc̄ificatā: q̄ sc̄ifi
 cavit inq̄t. p̄p̄ba tabernaculū suū altissimis.
 P̄ria ḡ rō ē hec. audi p̄p̄ham. D̄s enī inq̄t de
 clinauerūt: simul iuriles facti sūt: nō ē q̄ faciat
 bonū: nō ē vsqz ad vñū. f. xpm fm glo. z per
 p̄ns Vgo aliqñ declinauit z inutilis fuit. Et
 apls ad Ro. 3. D̄s peccauerūt z egēt grā dī
 Et Eccl. 7. Virū vñū d. mīlīb⁹ repi: m. lierē
 ex oibus nō iueni: vir vnus xpus est. Et ad
 Ephe. 2. Eram⁹ nā filij ire. glo. in hac ira oīs
 hō nascit. Itē z mgr̄ sniāz. in. 3. di. 3. c. l. sic
 ait. Quicūq̄ ē de carne vbi: an p̄usqz cōcipe
 tur obligata fuerit p̄co: z an talis assumpta fu
 erit a vbo. Sane dici pōt z credi oīz iux̄ scōz
 attestatōis puenientia ipaz p̄us p̄co fuisse ob
 notia sic reliqua Vginis caro: f̄z spūs sc̄i opa
 tione mundata: ita vt ab oī p̄tagione immūis
 vniret verbo: pena tñ nō necitate: f̄z volūta/
 te assumēntis remanēt. Adariā q̄z totū spūs
 sc̄us in eā pueniēs a p̄co. p̄sus purgauit: z a
 fomite ē p̄ci liberauit: vel fomite p̄nit⁹ eua/
 cuando vt q̄busdā placet: vel sic tēnuādō z
 debilitādō: vel ei postmodū occasio nullaten⁹
 extiterit zc. Adulc sūt alie auctes: f̄z iste suffi
 ciāt. Sc̄dā rō est ista. Vgo gloriosa fuit per
 xpi passionē redēpta: q̄ incōueniēs eēt ipam
 tāto bono fuisse puatā: f̄z nō pōt intelligi re/
 dēpta z liberata nisi a p̄co: ḡ fuit pcepta i p̄co
 Itē p̄ ter. mgr̄ allegatū i Adaria p̄ spm sc̄m
 superuenientē in ea fomēsu. t̄tincta p̄ci fo
 mes ar̄ ē aut originale p̄m aut sequēs. i. effe
 ctus ei⁹ ḡ rē. Itē mors ē pena p̄ci originalis
 Ven. 2. In qua iūqz hora comederitis mōre
 moriemini: f̄z mortua Vgo est: ḡ p̄pter p̄m
 originalē p̄cū. Itē si aī xpi passionē mortua
 Vgo fuisset cū cetis p̄rib⁹ ad limbū descēdis
 set: f̄z p̄res sc̄i nō ob aliā cām ad limbū descen
 debāt: nisi p̄pter p̄m originale ḡ. Itē caro
 Vgis fuit idifficta i lūbis Ade. ḡ erat sicut z
 aliq̄ subiecta p̄co. Tertia rō ē ista. Sol⁹ xps
 fuit pceptus sine p̄co originali: z nihil qd nō
 ē xps fuit sine p̄co originali: f̄z Adaria ē aliqd
 qd nō ē xps: ḡ nō fuit sine p̄co originali. p̄z
 p̄na. qm si solus xpus ē sine culpa. p̄z q̄ nihil

qd nō ē xps est sine culpa: quā qdē exduſuaz
 poant Aug. li. 2. de baptismo puuloꝝ. 7 i. li.
 Julianū hereticū. 7 Ambro. sup. Lucam. 7
 Hiero. sup. illud. ps. De manu canis vnicaꝝ
 meā. Et Breg. lib. moral. 7 Anselmus. 4.
 finiaz. Et Bern. i. epla ad canonicos lugdu
 nenses 7 multi alij: qre tē. Quarta rō ē di
 cē Vginē nō fuisse culpā originalē ē hēncuz
 7 expresse fide: q nō tenendū neq; p dīcādū
 aīis. pbat: qm dīcē talia ē affirmare f dēā scō
 rū q ecclia approbavit: vt p. 15. di. c. scā Ro
 mana. nā multī fci Vginē dixerūt conceptā in
 pco originali: q tē. Inde aug. li. 8. fide ad pe
 trū sic ait. Petre si quē f h pīnacē cognoue
 ris tanq; peſtē fuge 7 hereticū abijce qre tē.
 Iste rōnes sufficiat. p pma opione. Nunc
 rōnes se opinions videam. f. coꝝ q dicunt
 Vginē nō fuisse pceptā i pco originali: f. p p
 uilegiū spale fuisse pſuata. Id rō ē ista. do
 mū tuā dīcē decet scitudo in longitudine dīcē
 7 q ē hec domus nisi Vgo bndicta. Eccl. 2. 4.
 Qui reaur me requit in tabernaculo meo.
 Et merito dīc scitudo: qz qd ille ē nisi sit min
 hoīs q domū fordidatā nō fugiat aut qd nī
 dā 7 ornata habitare nō studeat. de q fci sum
 ē: quō i verū Vginis tanq; i ppiū habūacu
 lū aliqñ sedatū: 7 a pco originali deuolutū ba
 bitasset: absit. vt scūs scōꝝ nō nisi fctū voluc
 rit 7 elegerit habitaculū. Ean. 3. Tota plēbra
 es 7 macula nō ē in te. Et Sap. 7. Lādor lu
 cis etne: 7 speculū sine macula. Itē audi An
 selmū de pcepto Vginali. Decuit inqt virgo
 glīosa ea puritate niteret: q maior sub celo ne
 q i intelligi. Et q maior: hac puritate repiri pōt
 qz ab oī pco pſuari. nā si Vgo semel fuisset de
 turpata: 7 postea scificata: nō maior: fuisset pu
 ritas q possit intelligi: f. maior: ē ab oī culpa p
 ſuari: 7 confirmat. Mōne pstanti 7 nobili ē
 nūq; i luto cecidisse: f. se a casu pſuasse: qz sel
 cecidisse: 7 postea cultello se pfecte mundasse.
 qd hoc ignorat pstanti cē. sic ad ppositū i V
 gine. Inde aug. in li. 8. nā 7 gra: vt etiā ad su
 um ppositū adducit mgt in tra m. 3. dist. 3. c.
 2. Excepta inqt scā Vdaria: d q ppter bonorē
 dñi nullā pſua cū d pcis agit: hī volo qstio
 nē. Inde enī scimus q plus grē ei sunt colla
 tū ad vincendū oī ex p c pñ: qz pcepe 7 pare
 re meruit quē cōstat nullū habuisse pñ. hac
 q Vgine excepta si oēs fci 7 scē pgregari pos
 set: 7 qreſ ab eis an pñ haberēt: qd respō

suros putam: nisi qd Joan. ait. Si dixerim
 qm pñ non habem: ne ſinctipſos ſeducim
 tē. hec ibi. Itē audi Hiero. in ſinone aſſam
 ptionis. Quicqd inqt humanis p dīci Vbis
 min ē a laude Vgis: 7 p oīs oē pūilegium:
 oīsq; pꝛogatiua Vgini pcedi dīz: qd 7 Breg.
 pfirmat in pſa. f. dīc inqt nanq; es Vgo ma
 ria: 7 oīa lude digniſſima. 7 in alia pſa ait
 Quib; te laudib; referā. nescio tē. Secun
 da rō ē ista. deus aut potuit pſuare Vgines a
 culpa originali: aut nō. ista patet p pñū pñ
 de qlibet ē vel nō ē: 7 d nullo abo ſimul: nō ē
 dōm q nō potuit. Audi ſcñ Job. 13. c. Quis
 poteſt facē mundū de imūdo pceptū ſemine:
 nōne tu q ſolus es. Si q potuit aut voluit aut
 non: nō ē dicendū q nō. qm nō cā pfecte dīe
 xiſſet: ſi eā potuiſſet pſuare 7 noluiſſet: ſi q
 potuit 7 voluit: q fecit: qz niſi ſcñ ei d vel
 le: 7 illa potentia fruſtra fuiſſent. ſed dices nō
 luit eā pſuare qz nō decuit. Contra Sic de
 cuit filiū hīe pſem ſine mīe in celis: ita decuit
 cū hīe mīem ſine pſe in terris q ſicut in celis
 nulla purior: ē generatio: ita decuit vt in terris
 nulla eſſet purior: ſed ſi eā nō pſerucaſſet non
 fuiſſet purior: oī poſſibili puritate: q tē. Ter
 tia rō ē ista: qd ē ſub peccato originali. p il
 lo tpe p quo ſubest: illud ē ſub pſe diaboli.
 7 ſubiectus pene etne: f. h incongruit mīe cīni
 dei: 7 redēptoris generis hūani: q tē. Inde
 Bern. 3. dīc dñs ad ſpētē. Ipſa pteret ca
 put tuū. 7 Brego. illud exponit d bñ Vgine
 q tē. Quarta rō ē ista. ipatoꝝ 7 papa legib;
 qd faciūt nō ſubdūf. ff. d legi. l. pnceps. 7. 8.
 q. 3. c. cūta. f. Vgo glīosa ē ſūma impatrit: q
 nō debuit ſubijci legib; quas fecit fili; ſuus: 7
 pfirmat: q facit legē circa illā pōt diſpenſare:
 ſed de fecit illā legē ſupius allegatā: q potuit
 circa illā diſpenſare: f. nō vt decens vt cum
 alio diſpenſare debuerit qz cū glīosa ei mīe:
 q tē. Nec igiſ aīa mea ē illa colūba bndicta:
 nō tangens putredinē aliquā f. reuerſa ad ve
 ſperā ramū portauit oliue: qm Vgo nō ſunt cō
 tamina a. f. filiū ſuū pacis ramum portauit:
 mūdo dedit: vñ 7 angeli. Vñ in excels; deo
 Et in tra tē. cantauerūt. Item h ē illa arca a
 dīui pſuata in q humanū gen; pſeruātū ē ne
 piclaret. Itē hec ē Vga illa aaron q a moſi
 b; ſpētū Vdaraōis fuit pſuata: aīa mea iſta
 ē puriſſima colūba quā dō. p honore mīnita
 tis ſic generari voluit. ſuaui enī dō ppl; ſuū

Sub aq̃s maris rubi: et p. 40. annos eoz ve/
stimenta et calciamēta ille sa pfuauit: et hoc p/
pter dignitatē ppli fuit: et quō mēim ppaz ab
oi macula nō pfuasset ppter dignitatē mēni/
tis sue: q̃re et. Q̃ p̃r Ambro. qd hic facien/
dū. Dico atq̃ ista q̃ ista q̃ aut intelligitur de lege
cōi aut speciali: de lege cōi debuit Vgo cōcipi
i p̃cō originali: et sic ille p̃me op̃iones intelli/
gunt: nullā enī legē spālē i Vgine p̃siderarūt
s; lege cōem tñ: et iō fm legē cōem locuti sūt:
nō at lege spālē p̃siderarūt: q̃ forte nō curarūt
cū cēt dubiū: nec adhuc aliqd i oppositū hēret
aut q̃ d̃s talib⁹ noluit adhuc tale reuclaf secre/
tū. voluit enī d̃s vt tales scī pus illuminarēt
ad cognoscendā Vginis p̃tionē fm cōez le/
gē et ostēderēt i cōz scriptis celeberrimā spūs
scī scificationē a culpa quā p̃here debebat fm
cōem legē: s; postq̃z d̃s reuclauit grande se/
cretū v; q̃z v; et q̃z illi scī dixerūt q̃ vir/
go de cōi lege debuerit eē subiecta p̃cō: tñ ipe
voluit ppter filij sui dignitatē eā ab oi culpa
pfuarc. Unde ppha ait. Reuclauit d̃s con/
densa et i tēplo cōis dicit gliaz: qm̃ vt mor/
patefacta ē talis bñdicta p̃ceptio i ecclia dei fa/
cta ē letitia magna et oīm pulcherrimū de ea i/
stinuū: et tandē pla sunt inde miracula p̃secu/
ta. Que diuersi doc. audītes de hac bñdicta
p̃ceptione pluria notabilia scripserunt qd nob
posteris legenda relinq̃rūt: vt Alex. de aless.
Nico. d̃lir. Petrus de cādia Aureolus Sco/
tus Francisc⁹ maronia Builhelmus Dar/
ro et multi alij: quoz alig ad plenā scripserūt
ipam nō fuisse i originali p̃cō p̃ceptā: alig qui
oppositū dixerāt: et retraherūt: et nisi plixitat
me sangasset oia ostēdisse ad plenū. Adis audi/
tis vos in hac cā iudices eritis. Ego aut dico
ipam oio ab oi culpa fuisse immunē. nā cū iura/
ptiū obscura sūt: reo pot⁹ saucendā ē q̃z actori
vt ponūt dñi canonisse de regu. iur. lib. 6. Ad
argu⁹ et auctes p̃me opinionis dilucidare in/
tēdo: ne qs illis puincere credat simplr: s; tñ
d̃ cōi lege. vt dictū ē. Propterea p̃ dico q̃
oēs ppōes vles ille adducit vel silles q̃ addu/
ci possent vt q̃ oēs peccauerūt: oēs declinaue/
rūt et. q̃ posite sunt i p̃ma rōne p̃me op̃ionis
distingui debent: qm̃ aut intelligunt d̃ vli sim/
pliciter: aut de vli accommodato: sicut distinguit
i p̃ sniaz. dī. 46. c. 5. Vle simplicit̃ oia distri/
buit: vt ista oia q̃ voluit d̃s fecit i celo et in tra/
Vle accommodatū distribuit tñ fm qd: vt hic

d̃s illūinat oēm hoīem venientē in hac mūdē
qd̃ intelligit d̃ oib⁹ illūiatie fm Aug. nō q̃ il/
le vles simplr de sūt: s; fm qd vt oēs pecca/
uerūt. q. f. sub tali lege nati sūt et nō pfuati. q̃/
re et. 2º dico q̃ Vgo sume p̃ xpm̃ fuit redē/
pta: quoniam pfuata ē illam passionē: et ita
pōt dari duplex redēptio. f. pfuāa et eleuans
pfuante Vgo redēpta ē: eleuāte oēs celi: et p̃
p̃ns p; q̃ nō ois redēptio ē ex culpe cā. 3º di/
co q̃ rō cālis nō includit rōnē formale vt p/
bat mgr sniaz in. 2. dī. 31. c. fi. vbi ponit puer/
peritū i p̃ceptu hīc rōnē cālē p̃ci original: et si
formale et sic pōt intelligi. Adariā hūile somi/
tē p̃ci. f. in p̃ceptu q̃ ad legē ppagantiū sub/
q̃ fuit cōcepta: s; nō hūit formū formali i p̃ri/
mo cōceptu s; mīs euz caro ppagat nec in fo/
cū forma hūani corpis recipit nec i tūo: vt in/
isufide aic. vñ fm legē ppagantiū tā caro xpi
q̃z Vginis fuit sba p̃cō: vt p; i. 3. sniaz. dī. 3.
c. i. sed fm legē plis ppagate: nec caro Vgi/
nis: nec xpi fuit sba p̃cō. 4º dico q̃ mors nō
sp̃ ē effectus p̃ci: s; tñ i illis q̃ peccauerūt vñ
p̃cis nascūt. vñ si xps morte crucis nō vitā su/
isset: senio decessisset: sic ait aug. 2. d̃ baptismo
puulox. Et posito q̃ d̃s alitū hoīem d̃ trafor/
maret: nullū dubiū q̃ sue nāe relictus inoziret
q̃: oē cōpositū ex q̃tuor elementis alig corū/
p̃et: vt p; ex p̃ d̃ gnātōe. imo Adā ipe i statu
inocētie p̃ nām moral erat: s; imozal p̃ grāz
vt oñs ē in feris quia p̃ced nte q̃re et. 5º di/
co q̃ Vgo si añ xpi passionē decessisset: ad lim/
bū iuisset: n̄ ppter p̃m originale: s; ppter aliud
decretū qd̃ fecerat d̃s. f. vt nullos celos ascen/
dēt p̃us q̃z sili⁹ et p̃ mortē crucis ianuas aperī/
ret. Diero. Sāguis xpi ianua padisi ē. Jo.
x. c. Memo ascēdit i celū nisi q̃ et descendit. si/
lius hois q̃ i celo ē et. 6º dico q̃ vitare non
possum⁹ q̃ Vgis caro nō fuerit i lūbis Ade
et p̃ d̃s ab alijs indistincta: sicut ē caro xpi
vt dīc mgr vbi. s. Ad ad saluādū oio illā bñ/
dictā carnē dicam⁹ q̃ d̃s añ sēla p̃scīs et oino
volēs in carnari in lūbis Ade. q̃ndā carnis
portumculā d̃ statu inocētie huc pfuauit quā
postea d̃ gnātōe i gnātōz descendē fec vqz
ad Adariā. Mā mgr i. 3. dī. 16. Distinguens
d̃ q̃druplici hois statu f. añ p̃m p̃ p̃ci: sub/
grā et sub gl̃a: et tandē doc. cōcludūt q̃ Vbz
de quolibz statu hois asūpfit: et p̃ d̃s de sta/
tu inocētie: qd̃ nō fuisse si ois caro i lumb
Ade: cōtaminata fuisset. Unde aug. sup illo
Ad 3

Abbo Joan. q. de sursum venit sup oēs ē: ait xpm
venisse de sursum. i. de altitudine humane nature
an pñ. Nec oī dicere q. iō dī de altitudine hu
mane nature carnē assumpsisse: q. de statu in
nocētie: s. siml. statui in nocētie: q. fuit illa caro
anteq. assumere pfecte purgata: ita vt siml.
ēē carni in nocētie: sic vt dixisse Bona. in. 3.
di. 3. qm pfectionis maioris ē: t xpo puenien
ti: vt illa caro dicat pfecta vsq. ad gnationes
Virginis q. q. semel fuerit infecta t postea p
uata. Et ex his limitat qd dēū ē in terno nro
dicto h. qre. rē. 6. dico q. exclusiua ē duplex
s. simplex t accommodata: siue fm qd. Si plex
ē ista: solus xps ē sine peō pceptus de iure t d
facto: sed nō solus de facto: accommodata ē vt
illa. nemo nouit filiū nisi p. rē. p. 3. q. quō itel
ligit dicta exclusiua superi. facta. 7. nota q.
l. ecclesia approbet dicta scōz q. non sūt retra
ctata: nō tñ in oī sensu quē faciūt. Inde aug.
ad Vincentiū. Hoc genus inq. scripturar. 3.
a canonicis scripturis distinguendū ē. nō eni
ex eis sic testimonia pferūt: vt Trīū sentire n
liceat. s. dē scōz nō sūt tāē auctis qn liceat
sentire Trīū in his q. nō sūt p sacrā doctrinā
determinata. Ista aut dicta scōz alteri. opniōis
nō sūt adhuc determinata: licet sint canoniza
ta. Iō sentire Trīū nō ē hereticū: t i dubijs be
nignior interpretatio ē faciēda. ff. de his q. in te
stamēto delegant. l. 1. p. tme. t c. d. reg. iur. c.
estote. t. si dicta glo. d. p. se. di. 3. c. i. t. di. 4. c.
2. p. Iō anē ponūt pceptionē nō ē celebrāda
Dico q. sic intelligūt. i. nō ponūt neq. cōmune
rat inī festa celebrāda p annū d. q. d. d. cōse.
di. 4. c. i. Et rō q. nō apparet adhuc expssa de
iminatio ecclē: iō nec eos redarguit q. nō cele
brāt: nec eos q. celebrāt qre. rē. Dnū mibi di
cūt p. Ambro. solue t teneo opi. fam: scifica
ri p supponit culpā: vt oēs pcedūt: s. Vgo su
ū scificata: g. a culpa: s. nō nisi originali: g.
rē. Dico aia q. fuit scificata t purgata: non a
peō qd. insue: s. qd. insuisset: nisi pfecta fuisset
ad modū loquēdi m. g. r. t. snia. di. 9. vbi dicit
q. angelice cederūt d. ordib. nō q. iessent: sed
in q. insuissent: si nō rebellassent. Iubilem
goēs cū Vgine glo. riosa: t ci grās p soluiam
vt ipsa p nobis incedat ad dilectū suū filium
Amen. Et sic patet terna veritas.

De contaminatione carnis gloriose virgi
nis. Conclusio. 3.

Cape terna p. l. nē v. 3. sic Vgo glo.

riosa fuit in sua gnācōe pfecta in culpa origi
nali: sic ei. bñdicta caro ab oī ptagiōe t corru
ptione carnali. Vbi tres ingram. ve. videlz.

1. ve. ē ista quō ē possibile q. Vgo pariat
t sp. virgo remaneat. 2. ve. ē ista quare Jo
seph virginē carnalit nō cognouit. ex q. inuē
eos erat v. x. infimōiū. 3. ve. qre virgo an
fuit desposata q. de spū scō pceptet. Et v. 3.
ad pñā ve. dico q. tres fuerūt scēte virginita
ti glōse virginis detrahētes. 1. d. ē bionita
dicentū xpm et semine Ioseph fuisse pceptū
t ita virginitati ei. derogāt an pñ. 2. scēta est
phōz dicentū q. duo corpa i eodē loco ēē n. pñ
t pñs xps nō potuit exire de vētre mris in
tegritate manente. 3. scēta ē Eluidij bēti c. 3.
quē bñs Hiero. lib. 2. pposuit t fuit vn. idio
ta sacerdos: q. loquūtē sacundā estimās acce
pra mā disputandā a blasphemis glōse matris
dei incept. d. cā q. Ioseph post pñ fuisse cō
gnitā: t ita pñi virginitati mris dei derogāt
an partū scōi i v. t. t. t. pñ. Et b. maledi
ctus Eluidij filij pditionis: vt suas blasphemias
coloraret q. bñdā rōnibus t auctib. pposi
tū ostēbat: q. n. aliquas audiamus t recte fm
verā doctrinā soluiam. Et p arguit ex aucte
Abar. i. c. Ioseph accepit t iugē suā t nō cō
guit cā donec peperit filiū tuū pgenitū. Itē idē
Abar. ibidē ait. Lū desposata esset maria mī
Iesu Ioseph ante q. pueniret iuētā ē in vīo
bñs de spū scō. Itē rōc sic arguebat. I. d. ioge
nit. d. r. respectiue ad secūdos natos. s. xps dē
pgenitus: g. respectiue ad secūdos natos: s.
virgo alios natos de spū scō nō habuit q. xps
g. habuit alios ex Ioseph. Itē xps hūit frēs:
iuxta illud. Ecce mī tua t frēs tui foris stant:
s. nō potuit hīc frātēs nisi ex matrimōio Jo
seph: cū: cū nullibi legat alteri desponsata aut
puncta: g. rē. S. q. irrōnabile t indignum
sit vt benedēm illud vasculū: quē celi t tra ca
pe nō pñt in se veracit cōtinēs: postea virili
fuerit paminatū semine: vos oēs iudices eri
tis. I. d. i. m. ē q. bestialit loquāt satis ē notū
cū oīs scriptura tā noui q. v. t. testi xpm cō
ceptū d. spū scō affirmet. I. d. h. aut v. x. dicerēt
si pñ. virgis nātis fuisset: s. nō sic: s. fuit mī
raculos: t sup nām: s. nō p nām. Aliq. m. di
cūt vt dīc bñs Tho. in. 4. di. 30. ar. vi. q. xps
nascēs accepit dorē subtilitat. s. dīc ipse q. me
lior ē expō pñia. Et p rōnib. Eluidij ē notā
dū q. ista dictio donec aliqui significat tps quo

transfacto sit aliqd: sicut si diceret: nō comedi
donec hora tertia ēēt sensus ē q̄ hora tertia tras
acta comedi: aliqn accipit p̄ sp̄: vt in ps. Di-
xit dñs p̄r dño meo. s. xpo. sede a dextris meis
donec ponā inimicos tuos sca. pe. tu. sicut nō
ē q̄ postq̄ inimici xpi erāt sub ei⁹ pedib⁹ posi-
ti. s. in die iudicii q̄ tūc sedere ad dexterā p̄ris
desinet. i. ampli⁹ nō sedebit: q̄ xps rinalit se/
debi ad dexteram dei patris: accipitur ergo
donec: p̄ semper. Similis scūs est Veni. s.
Zoruu nō ē reuersus donec sicarent aque
sup̄ terrā. nō enī postea reuersus ē: sicut pona
m⁹ ex m⁹ q̄ nbi donare vellē aliqd t̄ nūq̄ repe-
tere: nōne dicerē: teneas illud donec repetam
i. sc̄p. q̄ nūq̄ repetā. p̄ igit modo nō intelligit
sūctas p̄ma p̄ Elu dium adducia: s. fo mō
Ad sam autem dico q̄ ista p̄na nō valet:
anteq̄ puenirent: inuēta est in vīo hñs de spū
scō: q̄ hostea conuenerūt: sicut nō sequit̄ iste nō
penituit an̄ morte: q̄ post mortē sensus: q̄ est:
iste non penituit ante mortem: q̄ a foriori nec
post mortē. Et sicut hic si ante nō puenerunt.
q̄ a foriori nec postea: q̄ cognouit mysterium
incarnationis filij dei. Ad rōnem de p̄mo
genito. dico q̄ p̄genitus nō dī sp̄ respectue ad
secundos natos: s. aliqn dī p̄genitus an̄ quez
nullus alius nat⁹ ē. als vnigeniti vni p̄geni-
ture non haberent: nec debuissent in lege of-
ferri. qd̄ est fallū. Ad illud de fratrib⁹ dico:
q̄ intelligit sūm cognationē: q̄. s. erat d̄ eadez
familia. sic enī Loth t̄ Abrahā dicunt̄ fr̄es.
Ben. i. 7. fr̄es. s. sūm cognationē: q̄re t̄c.
Ad ad sam ve. dico q̄ doctores diuersas
cās assignant. qdam dicūt q̄ ex facie v̄ginis
radius vn⁹ splendēs eribat sicut tpe Adorpi i
monte sinai. vñ t̄ Joseph se illi p̄sortio indi-
gnū reputans: voluit occulte diuinitē eā nec h̄
n̄ incōueniēs. si enī ex locutione quam fecerat
Adorpes cū ip̄o deo: tant⁹ ex ei⁹ facie splēdor
eribat: qd̄ facē debēt in v̄gine q̄ ip̄m portabat
in ventre. Et sūm hūc sensū ista p̄dicta v̄ba ex-
ponūt: t̄ nō cognouit eā. s. in facie p̄p̄ dictas
rationē. Quidā dicūt q̄ nō cognouit eā q̄ vī
q̄ v̄gininitatē fouerat: vt expo. i. i. m. s. sab-
bato p̄me dñice. Quidā dicūt q̄ mos iustoz
erat nō subito m̄mōniū p̄sumare. s. p̄us per
dies aliq̄t ofoni istabāt: vt p̄z Thobie. 4. Tu
āt cū accepis eā trib⁹ noctib⁹ ofonibus vacas
tertia at̄ nocte accipies v̄ginē cū timore dñi
Sūt d̄ Joseph cū iust⁹ cēt arbitrandū ē: t̄ in

ip̄a of- ne putādū illi fuisse reuelatū q̄ Adar-
am i v̄ginitate p̄fuaret. qm̄ Idceēs t̄ i p̄sonā
videbat vt vīp voluptatē: castitas plurimā
icorruptio p̄ corruptionē nasceret: vt dicit au-
gu. in sūmone nati. dñi. q̄re t̄c. Et ad ter-
tiā ve. duo q̄ bñs Amb. circa h̄ plēs rōnes
assignat: q̄n aliq̄s accipiam⁹. 1⁹ rō dī cui
tatio suspitōis: nā si oppositū actū ēēt: rōnabi-
lī d̄leissim⁹ Iesus sic illegitim⁹ a iudeis po-
tuisset repudiari: t̄ nō sic xps t̄ ver⁹ messias
acceptari. 2⁹ rō dī dispō. p̄uissōis. nā cū tāta
pueroz stragez p̄ Herodē ascalonitā futura
ēēt ob quā cām xps i egyptū deportand⁹ erat
q̄ oia deo p̄ntia erāt: t̄ ab ip̄o necio. p̄uidēda:
Joseph ab h̄ tanq̄s p̄gruentissimū mediū ele-
git: vt dū sponfus ei⁹ fieret oī suspitione fēmo-
ta xpm̄ fugare posset: t̄ alia q̄ muliebus sexus
facē nō potat: aut nō licet: ip̄se p̄sūt. 3⁹ rō
dī p̄uatio integratōis infamā enī nō p̄u-
icurrisset v̄go: si grauida sine m̄mōnio iue-
ta ēēt. Dñi Amb. Adaluit mgt d̄s d̄ sua dñi
tate q̄z m̄ris d̄ integritate dubitari. leui. xi. Scō-
tū t̄ vile p̄stibulū nō ducet vxorē nec eā q̄ re-
pudiata ē a marito. 4⁹ rō dī m̄a certificatōis
nā sic cātricū palpatōe mag⁹ p̄ Tho. q̄z p̄ ce-
teros de xpi resurrectione certificant. vt Bre.
ait pl⁹ enī Tho. ifidelitas p̄fuit q̄z fidelitas dis-
cipuloz t̄c. ita de v̄gis integritate t̄ virginitate
mag⁹ p̄ Joseph q̄z p̄ cetos sūmus certificati.
Lū enī eā grauidā cernēt t̄ deficiētib⁹ argu-
ment⁹ qb⁹ fori⁹ argui solet: sola remāebit ap̄d
deū dñe gr̄e suspitio: vt L̄riso. ait sup̄ math.
an̄ mag⁹ virgis castitati credidit q̄z vētri: pl⁹
gr̄e q̄z n̄ae. 5⁹ rō dī artificū occultationis: t̄ ē
rō Damasceni lib. 4. c. 6. vbi sic ad l̄sam ait.
Quia enī obfuebat v̄gines n̄e salus iūni-
c⁹ pp̄ Isaiē p̄dicationem. Ecce virgo p̄cipiet
t̄c. vt decipiat cū q̄ sapia sp̄ extollit. Ita q̄ ap̄
p̄bēdit sapiētes i astutia corz ordinauit: vt in-
dēspōsatōe puella Joseph a sacerdotib⁹ trade-
rēt. Despōsatio at̄z custodia virginitatē extitit
obf̄. q̄n virgines deceptio: q̄ h̄ despōsatio fa-
cta fuit vt hostis hūani gn̄is deciperet: t̄ adeo
h̄ bñ dicta incarnatio occulta fuit vt ait Bern.
sup̄missus ē q̄ archangelo Gabrieli excep-
to oīum rex nūci⁹ extitit: nulli alī p̄uq̄z vir-
gini fuit reuelata. S. bñs Tho. vbi. s. mo-
uerit istā difficultatē. d. Mōne diabol⁹ sciebat:
q̄ illa q̄ Joseph nupta ē v̄go erat t̄ h̄ cernē
potat si Joseph illi cānalit cōmisset: nō ergo

¶ *q. ppter ei^m infimomū Vginitas occultet.*
Et rñdet. d. q. d. factio diabolⁱ cognitione nāli
de Vginate. Adarie Vgis ppendiss^z: q̄uis nup
ta eēt nisi dō cū a diligēti exāminatōe q̄ circa ip
sā erat p̄hibuiss^z. Silt^r dici p̄t q. miracula Vgi
nis potat eā cōgscē m̄fēz deicē: nisi dīna v̄tut
eū a cogitatōe diligēti retraxiss^z. q̄re rē. Et h
sufficiāt pro p̄senti p̄sideratione.

Quali^r gl̄iosa virgo sit vera lux in anima et
corpe in empyreo celo. Consideratio t̄ria.

Ertio loco Quali^r glo
riosa virgo
sit vera lux in corpe et aīa videā/
mus. Vbi tres conclōnes more
solito subiungam^z. v3. *Idia*

conclō est ista si vnq̄z alicui creature data est in
celo corona p̄fecto virgini gl̄oriose data est su
p̄oia pulcherria. 1^a Conclusio est ista. si frui di
uina eētia et deū vidē facie ad facie sūma et opti
ma res ē p̄fecto in h̄ virgo gl̄iosa sup̄p̄ma est.
3^a con. est ista si pro consolatiōe sanctorū de
recluentia in sua eētia ip̄is cōdicat: p̄cul dubio
virgo gl̄iosa sup̄ oēs illa considerat.

De corona Vginis in celo. Conclu. i.

Leipe p̄mā cōclōne. v3. vbi tres ing
ram^z v3. Prima ve. ē ista: q̄ est
illa corona qua beati in patria coronā
tur. Secūda ve. ē ista. si oībus dat ista coro
na. Tertia ve. quomodo sup̄ omnes virgo
gl̄iosa fuit coronata. Et ad p̄mā dico
q. corona sc̄d̄p̄ est aliqd̄ auree sup̄additū qd̄
sancti aureolā appellāt. Ad cuius declara
tionē est p̄mo sciendū qd̄ est aurea. Sc̄do qd̄
est aureola. Tercio an corona ista det solū be
ne opantibus. Et ad p̄mū dico q. aurea
nihil aliud est q̄z gl̄ia s̄balis beatorū q̄ in maie
state: bonitate: et veritate dei fundata est. vñ
tres aīe doct̄e resultant. sc̄lara visio: firmatē
tio: et cōsummata et p̄fecta di'lectio. Clara visio/
ne informat intellectus q̄ in hac vita fide illu
minabat. f̄ firma tentiōe q̄ sepe in hac vita in
formabat memoria. f̄ dersec a dilectiōe volū
tas q̄ in hac vita in dilectiōe dei et p̄mū tep̄/
de mouebat p̄ficiat. Clara visio inḡt Ricar. d.
media villa est qd̄am habi^t luminosus in in
tellectu quo eleuat ad deū clare videndū: sicuti
est p̄ Lor. 15. Videm^z nunc p̄ speculū i enig.
fa. ad fa. Dilectio p̄fecta et p̄summata est diuine
bonitatis p̄fecta fructio. f̄ ruitio aut̄ vt idē Ric
ardus et cōiter oēs aiunt: est sūm^z bono clare.

visio p̄fecto amore inherere ppter sc̄ipm. Del
pōt dici qd̄ est p̄fectus charitatⁱ bitus q̄ ala f̄ ui
tur ipo deo. Vñ dicit Ric. in. 4. di. 49. vbi h
mā ventilat^r: q. l3 d. In gl̄ia sit b̄tōū p̄ncipale
obz n̄būmin^z f̄liq̄ vt illi p̄iūcta vidēt ad gl̄iaz
s̄bālem p̄tinere. vñ de p̄fectione charitatⁱ ē dili
gere deū p̄p̄ sc̄ipm. et oēs v̄tutes illi p̄neras.
Item humanitatē xp̄i vt illi cōiunctā. f̄ oēs
b̄tōs inq̄z tum amorosissimō dei amore pleni s̄t
et vnū cor^p collegij a deo et in deo constricti et
colligati. f̄ firma aut̄ tentio est sempiterna securi
tas iamissibilis dignitatⁱ. Dicit tñ Ric. q. fir
ma tentio a duabus p̄cedētibz nō ē dissoluta:
q. f̄m p̄dapiā tenere nihil aliud sonat q̄z habe
re vel possidē. S3 meli^z ē dicē q. p̄p̄ loq̄ndo
firma tētio sit bitus qd̄ quo itelligit et vo
lūtas s̄t p̄fecte secure de tentiōis p̄p̄tuitate.
Vñ aug. 1. d. trini. c. 8. ait. Imposs^z ē aliq̄e
eē b̄nū nisi sit secur^z d̄ sue b̄titudis p̄p̄tuitatē
Et dicit dñs Bona. in. 4. q. isti tres habitus
s̄t inuicē ad eō cōnecti et cōiuncti: vt q̄cūq̄z p̄/
fecte videt: p̄fecte amet: et p̄fecte possideat. Et
h̄ d̄ p̄. Et ad f̄m dico f̄m Ricar. Tho. et
cōiter oēs in. 4. di. 49. q. aureola ē qd̄dā gau
diū de opibz a se factis rōne excellētis. Vito
rie. nā pugne debet corona. et. Vbi. 2. Ad co
ronabit nisi q̄ legitime certauerit: q̄ vbi ē spe
cialis ratio certaminis ibi d̄z esse specialis co
rona: sed in aliq̄bus opibz ē sp̄alis ratio cer
tandi: vt videbit in fa veritate: q̄ p̄ alijs aliq̄z
debet b̄re coronā: et hec vocatur aureola.
Et ad tertiū dico q. solū an opantibus et nō
tñ bene opari opantibus et volentibz. vnde
si vnus appetit mori p̄ xpo et martyri fieri: si
cur de beato Martino legi^t: et cū illo bono p̄
posito: et in gr̄a dei moriet^r: nō tñ aureolā co
ronaret. S3 inges qd̄ q̄ p̄mū dabit tali volū
tati. Dico q. dabit p̄mū qd̄ d̄ palma. vñ de
beato Martino caniat ecc̄la: quē si gladi^z p̄se
cutoris nō abstulit: palmā tñ martij si ami
sit: et sic p3 p̄ma ve. Et tum ad f̄am dico q.
tria s̄t gn̄a boiū qbus aureola d̄t s̄uē co/
rona v3: Vgines martyres et doctores: Vgi
nibz q̄z vicerūt carnez: martyribz q̄z vicerunt
mūdū docto. q̄z vicerūt diabolū. Quilibz eniz
hōz i signū victorie xpo dona obtulit: Vgines
carnē p̄riā icorruptā et sc̄am. martyres susti
nentia mortis p̄ acerbā penā. doctores et p̄di
catores et sacri p̄fessores verā fidei doctrinā
et p̄p̄loz cōuersiōez. Rō igit q̄re Vginibus

corona dā ē pp victoriā carnis. qm̄ vbi ē pre
cellēs rō victorie debet aliq̄ spāl corona. s; p
v̄ginitatē excellēs victoria h̄r s; carnē p̄tra
quā cōtinue bellū gerit. vt p; ad Bā. 5. Er
go vincētib; carnē spāl corona debet. Nō
tū fm̄ bñm̄ Tho. in. 4. di. 49. q; v̄ginitas q; z
tūm ad suū mālē. s. inq̄zū nobis nāscit a natu
ra. q; a natura oēs v̄gines sum; nō h; meritū
aureole. s; solū q̄zū ad suū esse formale qd̄ est
ppositū firmū nūq; experiendi delectationes
carneales ppter deū z hō venit ex munere grē
dei siue illud ppositū fuerit voto firmatū siue
nō. S; hic ponam; duos casus. Primus
ē iste. vñ vñ vñ firmiter ppositū fuare v̄gi
nitatē pp deū. s; tū in p̄cessu ipis penituit se il
lū hūisse ppositū. hic morit; qrit an aureolam
pdat. dic̄ bñs Tho. q; si p̄rit; ē de malo ppo
sito z carnis integritas remāserit: aureolā nō
pdat; q; v̄ginitas mētis recuperari pōt; vt ex
p̄sse etiā pbat. in. 4. di. 33. Inde Aug. super
ps. Quid pdest inq; integra caro mēte corru
pta meli; ē humile z iugū q; supba v̄ginitas
hec ille. S; ponam; q; carnis v̄ginitatē pdat
nūq; possit de; carnis integritatē restituere.
audi bñm̄ Hier. ad Eustochiū scribētē. Au
dacter inq; loquar: cū oīa possit de; suscitare
v̄ginē nō pōt post ruinā. valet. n. liberare de
pena: s; nō vult coronare corruptā. h̄ ille. Se
cūdus casus ē qd̄ de illa p̄f Amb; q; violētē
oppressa v̄ginitatē carnis amisit nūq; coronā
p̄lī. dico s; bñm̄ Tho. z Ricar. in. 4. di. 49.
q; siue p fide siue p q̄cūq; alia cā violētē vir
go corripit. nō p̄dit aureolā: dū tū ppositum
firmū maneat: nec illi actui oīno consentiat
q; nō pōt cor; corripit. s. quo ad meritū vñ de
meritū: nisi de cōsensu mētis 31. di. 5. c. non
pōt z iō mēte icorrupta durātē carne violētē
corrupta nō p̄dit meritū 31. q. 5. c. mag; timea
mus. Nō tū p diff̄rētia ē inter corruptā vio
lētē p fide. z p alia cā. qm̄ que p fide corru
pit meritū ei duplex pparat. Inde scā Lucia
dicit. Si me inuitā violari feceris mihi casti
tas duplicabit ad coronā. non q; duas habeat
v̄ginitatis aureolas: s; q; duplex pmiū repor
tabit vñ p v̄ginitatē custodita. aliō p inui
ria quā ē passa. z hoc ad gen; martyri; p̄tine
bit. si tū p alia cā corripat meritū v̄ginitatis
nō p̄dit martyr. in nō ē: nec coequabit prime
corrupte in m̄tis donis. Et si dicis o p̄f. z vi
due q; multā carnis tēnationē patiūt z carnē

vincūt qd̄ reportāt. Dic̄ bñs Tho. vbi s. qe
qd̄ sit de pugna carnis. qm̄ possibile ē viduaz
aliquā mag; tētari q; v̄ginē. Certū tū ē q; p
secior est victoria v̄ginū q; viduaz. qm̄ p̄f
ctissimū victorie gen; ē nūq; cecidisse. corona
aut nō debet pugnē: sed victorie de pugna. iō
v̄ginib; corona. i. aureola nō viduis datur.
Quid aut reportēt. dī s; Bona. in. 4. di. vt
s. dī pōtāt sexagesimū. in q; nūcro sex vicibus
numer; denari; repit; vt sex opa oñdāt in qb;
vidue vñ se exercere debēt. vñ reddē vicē pa
rentib; instare orōnib; filios educare si habēt
paupes hospitio acceptare scōz pedes lauare
z tribulationē sustinentib; subministrare. Hac
tū nra etate. qm̄ dies mali sūt cū magna prudē
tia talia exercēda sūt. Quanta aut dignitas sit
cōseruade castitatis: oñdāt in collationib; san
ctorū patrū pmaxime in duob; dictis. Primū
dictū ē. mai; miraculū ē de ppria carne formi
tem luxurie eradicare q; inuēdo s; spūs de cor
porib; alienis expellere. Scdm̄ p̄m̄ ē ma
ior v̄tus z sublimior grā ē internā libidinez
carnis extingūē q; neq̄tias demonū extriscē
irruētēs signo dñi ac v̄tutis altissimi potētia
subiugare. hec ibi. Et hec dicta sint q̄zū ad co
ronā v̄ginū. Nunc rōnez videam; quare
martyrib; corona siue aureola def. Vbi notā
dum est fm̄ beatū Tho. vbi s. q; sicut pugna
quedā cōtra interiores concupia inest spiritui
ita z quadā pugna hōi inest contra passiōes
illatas exterius. Et sicut victorie carnis debet
triūphus ita z victorie passiōnū exteri; p̄cipuū lo
cum mors tenet. sicut inter oēs passiōes in
teriores p̄cipuū locū tenent venereoz cōcu
piscētie. vt ait Aug. Inter duriora certamina
duriora sūt certamina castitatis. z ideo sicut p
victoria passiōnū interiorū carni; debet coro
na: sic z p victoria passiōnū illatarū exterius:
quaz p̄cipua ē mors p gloriofa xpi noie. Tria
enī vexz martyre efficiūt volūtāt. p̄m̄p̄ra: cā in
sta. s. p xpi fide: z acerba pena. Alib; ita: qui
vult venire p me abneget semetip̄m; z tollat
crucē suaz z sequat me. S; h̄ q̄rūt duo p̄cta.
p̄m̄ū ē. ponam; q; q; p̄f fidez vuln; mortale
accipiat vt sup̄uiuat ē ne martyr dicit beatus
Tho. q; sic sic p; de bñā Ecclia q; triduo sup
uixit. z de mulas sanctis q; in carcerē defuncti
sūt. S; ponam; q; vuln; nō fuerat mortale: tū
ex illo ppter negligentiam mortui sunt nūq;

apreola hnt. Quidā dnt q nō. q. ex eoz incu-
 ria et negligētia mortui sūt. bñs Tho. dicit q
 si fuerit negligētia q culpā mortālē inducāt au-
 reolā nō meret: s; si nō totalis aut aliqñs fue-
 rit: qñtūq; puā negl. gētiā habuerint illā nō
 pduc. vñ grūdā s; oīz martyria i ecclia celebrāf
 q in carcere mortui sūt aliqb⁹ vulnerib⁹ longe
 qñ susceptis: sic p; de Adarcello papa. Vñ p
 regula accipe q si qs p fide xpi siue imediate
 siue p aliq vulnē puo vel magno libet et vo-
 luntarie suscepto morit: ille martyr ē: et aureolā
 meret. s; si infinitas iniurias et pculsiones ha-
 buisset nec tñ mortu⁹ est: nō ē martyr. sic p; de
 bñs Siluestro de quo nō solēnizat ecclia sic de
 martyre. q; in pace vīa finiuit: quīs p xpo ali-
 q; penas sustinuerit. hec bñs Tho. Idē pre-
 miū psequit q rē publicā ab hostiū impugñōe
 defendūt q xpi fide corrūpe moluit et in tali de-
 fensioe moriūt. Intellige si sint sine pctō mor-
 tali q; martyr pēnā mortale non pugt. vi p; 3.
 90. di. c. neq; cū glo. 2. i. q. i. c. vide. et ibi per
 Jo. et h de p pūcto. Sēda pūct⁹ ē qd dō de
 innocētib⁹ xpo p occisib⁹ habuerūt et ipsi coro-
 nā. dicit bñs Tho. vbi s; q qdā dixerunt q sic
 q; dina vīte fuit in eis vsus rōis accelerat⁹
 sic et Joāne baptista adhuc crñtū in vīro ma-
 tris. Aliq dicit q fuerūt martyres actu et non
 volūtate. distinguūt. n. triplē gen⁹ martyruz
 v; martyr volūtate tñ. vi Joānes euāgelista
 ope tantū: vi innocētes. volūtate et ope vi Ste-
 phan⁹ et ali; mlti. Et hoc videt sentire Ber-
 nardus q hāc distinctionē ponit. Vera tamē
 opio est q nō ptingūt ad pfectā rōnē martyrij
 s; aliqd martyrij hnt ex h q p xpo passi sūt. et
 iō dicit bñs Tho. q sic nō pfectā rōnē marty-
 rij hnt. sic et aureolē pfecte rōnē nō hnt: s; solū
 fm qndā picipationi inq; s. gaudēt se in xpi
 obsequio occisos fuisse: sic etiā pueri decedētes
 cū baptismo aliqb⁹ gaudiū habebūt de innocē-
 tia carnis integritate. et hec sufficiāt qñ ad co-
 ronā s; oīz martyz. Mūc de scis picatorib⁹
 rōnē videam⁹. vbi nōndū s; bñs Tho. vbi s;
 q sic et victoria carnis p viginatē et ex victo-
 ria mūdi p mortē: ita et victoria diaboli p fidē
 plicata meret aureolā. picatorēs. n. nō solū
 a se diabolu expellūt et vincūt: s; etiā suis scis
 pditionib⁹ ab alijs supare docēt. Et audi no-
 tabile vñ dei doctoris. Nec ē dicēdū inquit
 v; qdā aut q aureolā nū pclatā debet qbus
 ex officio pdicare icūbit et docē: s; qbusq; q

licite hunc actū exercēt nec ipsi plicatō dāt nisi
 actu pdicēt: s; ex officio pdicare teneāt q; coro-
 na nō debet habitui: s; actuali pugne. 2. Thi.
 2. Mō coronabit et. et in fine h⁹ qōis sic a t cñ
 dī q doctrine debet aureola: intelligēdū ē de
 doctrina que ē de pñcētib⁹ ad salutē p quā dia-
 bolus a corporib⁹ hoīz expugnat sic Paul⁹
 ait. 2. Cor. 1. Arma militē nre nō sūt carna-
 lia. s; spūalia. si qs aut pdicaret pp pōpā et scilicet
 samā: qui ppter dignitates acqredas amē di-
 co vobis recepit mercedē suā. qre et et h suffi-
 ciant p sēda vi. Quātū ad tertiā dico q de
 corona et aureola vginis plures sūt mōi dī-
 di. Quidā aiunt q vgo glōsa p vginatē
 pmo nō hūit aureolā: vi aureolā ppe accipit
 qñ talis corona debet pugnātib⁹ et carnem et
 vincētib⁹: s; vgo glōsa nullā carnis pugñā
 hūit: et p pñs nec victoriā: s; hūit alia pñia vi
 mres dei decet. Alij dicūt q s; vgo carnis pu-
 gnā nō senserit nī aliquā pugñā hūit. nō sensit
 aut illā ex vehemētia vtuns et charitat⁹ p quā
 caro rōni subdita erat. et sic talis pugna quodā
 mō insensibilis erat. Ita opio falsa ē: qñ vir-
 go imunis ab oī fomitis inclinatioe fuit. vīte
 nēt cōiter oēs: et oñdū mgt in. 3. di. 3. et p pñia
 in ea nō fuit talis pugna cū oīs talis ex fomitis
 inclinatioe pueniat vi receptatio q fuit a carne si
 ne pctō ēē nō possit. vi p; 3. p glōfā sup illud. 2.
 Cor. 12. dat⁹ ē mibi stimul⁹ et. Jo ē ali⁹ mod⁹
 dicēdū q ē bñs Tho. vi. s. q vgo glōziosa p o-
 prie aureolā hūit: vi in hoc alijs mēbris ecclie
 cōfirmaret in qb⁹ inuenit aureolā: et qñs nō
 habuerit pugñā ppe carnis habuit mī pugñā
 p tentationē hostis q nec etiā ipsuz xpm reue-
 ritus fuit. vi p; Math. 4. c. Scz certe iudicio
 meo nō saluat rōnē aureolē ppe date in pñiā
 p vginatē. cū talis corona debeat p victo-
 ria carnis vi sup⁹ dñi ē. Jo dico q iō datur
 ei aureolā p victoria carnis nō quā hūit: s; ha-
 buisset nisi scificata et ab oī culpa pseruata fuis-
 set. Sile dicē possum⁹ de innocētib⁹ q cis de-
 bet aureolā p victoria volūtaria martyrij:
 nō quā tñ haberēt cū carerēt rōnis vsu s; quā
 habuissent si vīrissent. Dicās tñ vi plag. Suf-
 ficit q si cuiptā glōziosa data ē corona q vgo
 sup oēs excellit. fuit nāq; et coronata corona
 vginū. q ipsa ē regina oīuz vginū. Est coro-
 nata corona martyz: q ipsa sūme coipe et mē-
 te passa ē. Est coronata corona picator. q in
 ipsa sola remāsu siliij sui fides. Inde. ps. De

ca carat in spu. Atque regina a dextris tuis in
vestitu deaurato circumdata varietate. Et Jo.
Apoc. ii. ca. de ait. Mulier amicta sole et lu-
na sub pedibus eius. qd auctes deo duce in fimo
ne sue assumptionis exponem. Et ad hoc suffi-
ciant p presenti conclusionem.

De fructu virginis in pria. Loco scda.
Ecce haz p. l. onē. v. si frui dina cēn-
tia et deū vidē facie ad faciem suā et
optima res ē pfecto in h vgo glosa
supma ē. vbi tres ingram? vi. v. Prima
vi. ē ista. vix vgo glosa deū intuituē vidē-
do cū cōphēdat. Scda vi. vix inferiores
a vigne clari? deū videat vn? altero. s. Ter-
tia vi. an vgo clari? oib? videat. Quz ad
pma dico pmo q cōphēdē vi vis vocabuli so-
nat ē sū totū phēdere. i. cape. ita q nō sit ma-
ior qzitas cōphēsi q cōphēdēis: sic dicim? d
cōtētu et cōnente. Scdo dico q cēntia dei
ē infinite virtutis: alii nō cēt de. Tercio di-
co q vgo qzuis cēt mī dei: tū creatura dei est
et finite virtutis. Tūc dico ad vitarē q cum
dei quantitas virtutis sit infinite: et qlibz intel-
lectus et ocul? corporis sit finite virtutis q glorio-
sa vgo lz clarissime ultra oēs: vt videbit i ter-
tia vitarē deū videat: tū neqz ipsū cōphēdit
nisi cōphēdere accipiat largo mō p ipsa feli-
citate sicut ait apls. i. Cor. 9. Sic currit vt cō-
prehendat. Vñ accipe istam regulā q vgo
gloriosa totā dinā cēntiā videt: q ipsa ē indi-
uisibilis. tū nō totaliter. ita mī intellige istud to-
taliter. nolo. n. dicē q sit aliq mod? i deo quē
non videat neqz q sit aliq mod? in intellectu
viginis q nō cōuertat ad deū: s; sic intelligit
q mod? q ipsa cōuertit ad deū cognoscēdū nō
est eqlis mō quo de? ē cognoscibilis. Vñ er-
go dico cēntia dina nō totaliter videt a vigne
h aduerbiū totaliter nō dīc modū vidētis ab-
solute neqz modū absolute rei vīse in se: s; mo-
dū vidētis p cōpationē ad rē vīsam: ita q hoc
aduerbiū totaliter dēminat ipsā visionē s; q
cōpat vidēs ad vīsu: et h voluit itelligē Aug.
in li. de vidēdo deū: cū ait. Dei plenitudinem
nō sol? ocul? corpis: s; nec ipsa mēte qzqz ali-
qñ cōphēdit. Et Damascen? li. p. ait. Incō-
prehensibilis ē dei substantia his q dīc credūt
scripturē et fornicat rōne. nā oē qd totalitē cō-
prehēdit aliqd ē mai? vel eqle illi. s; null? intel-
lectus creat? ē maior deo: vel eqlis q nō potest
ipsū totaliter cōphēdere. Et sic p; q vīso que

causas ab cēntia dina intellectu creato nō mē-
surat fin in dū infinitū: q ē ipi? cēntie fin se
s; fin modū q intellect? ptingit ad hoc q ipsuz
pficiat. qre tē. Et sic p; pma vi. Quz ad
haz vi. dico q sic intellect? possibilis p intelle-
ctū agētē sit cognitiū? rez nāliū cōgscibiliū: qz
intellect? ē sic qdā lumē irradiās intellectum
possibilē. vt intelligat res nāles: vt patz. 3. de
ala: ita lumē glorie in pria supadditū vītu in-
tellective irradiat intellectū ad vidēdū dinam
cēntiā. et iō cū istud lumē fin mag? et min? pti-
cipet a scis fin q cor? merita pcessit ut in vīsa
necē ē vt vn? alio dinā cēntiā clari? intueatur.
Quz aut in luie glorie dinā cēntiā videam? au-
di ppham. In luie ingt tuo videbim? lumen
Quz aut pncipet fin mag? et min? audi eplaz. i.
Cor. 15. Sic stella a stella differt a claritate sic
erit resurrectio mortuoz. claritas aut cor? poris
claritate videbit mentis. q quidā clari? vide-
būt dinā cēntiā. Itē hoies assuinūt in gloria
fin sōre angeloz qui cōruerūt fin totā ibco-
logiam: s; supiores angeli clari? deū vidēt qz
inferiores fin Dionysiu de celesti hierarchia
qz hoies quidā clari? videbūt dinā cēntiā mī
intellige q nō erit in vno tenebra aliq: imo q
libet clare videbit: ita q mod? videndi incus
mibi erit clarissimus q possit inesse mibi: et ita
tuus tibi et sic de alijs. mī cōpādo postea lumē
glie vt pncipatū ab h et vt pncipatū ab illo erit
tūc disparitas nō ppter defectū obi qd ē dina
cēntia: nec ppter defectū luis glorie qd qzuz
ē in se: est maxime latitudinis: s; hoc pūctit
et diuersa dispōne capacitatis hūane q causa/
ta est ex diuersa dispōne meritor. qre scgt q
illud aduerbiū mag? s. in hac ppōne vn? ma-
gis clare videt dinā cēntiā: nō dēminat dinā
cēntiā. qz vt sic nō ē dīa: s; dēminat modum
ex pte vidētis. Quz ad tertia vi. dico q sic
et h pmarie triplici rōne. Prima rō dī meri-
toz vbertas. 2^a dī grē fertilitas. Et tertia
dī loci sublimitas. Prima dī meritor vber-
tas. vñ arguat. Ita sūt opa meritoria tāta dz
cē merces. qz vnusqzqz suā mercedē accipiet
pnt gessit in corpe suo siue bonū siue malū. et
iō xpi discipul? ait. Gaudent et exultate qm mer-
ces vīra copiosa ē i celis. Sap. i. Reddet de?
mercedē laboz suoz. ps. Labores manū mī
arā. qz māduca bñs es et bñ tibi erit. s; vgo
glosa pfectora opa meritoria oib? pūit. q sup
oēs sūt pfecte bñ. in vā aut bñitudine ponit

clara visio: ut dixim⁹ in alia p̄lōe. q̄ ip̄a clari⁹
oib⁹ deū videt. p̄bo nūc. p̄l⁹. n. meruit glori-
sa vgo in vno solo p̄sensu p̄ceptōis filij dei
q̄z oēs creature siue sint āgeli siue hoies. quid
eni ipsi ex suis bonis actib⁹ meruerūt vltra q̄z
gloriā felicitatis eīne fm̄ eoz diuersos q̄dus:
s; vgo gloriosa in illo solo humillimo p̄sensu
ecce ācilia dñi: fiat mihi fm̄ vbu tuū meruit p̄
matū orbis mūdi dñm̄ scep̄rū regni plenitudi-
nē oīuz grāz oīuz v̄tutū oīuz donoz oīuz
britudinū oīuz fructū spūs. Et sit porta celi.
stella maris: mī mīc: et q̄d oīa. excedit q̄ eēt mī
dei. q̄ q̄ rō q̄ sup oēs nō debēt p̄mari. et rō
dī grē fertilitas. vñ arguat sic. Et si fuerit grā
aīe in p̄ia tāta erit lūis glie p̄cipatio. s; vgo
fuit vltra oēs tā in mūdo q̄z in p̄ia plena grā
q̄z ceteris p̄ p̄tes. in Maria aut tota se infudit
grē plenitudo. ut Hiero. ait q̄ debuit et debet
v̄gini dari vltra oēs lūis glie plenitudo. p̄ia
nō. et maior p̄bat ex dñis in p̄cedēti v̄itate qm̄
ita lūmē glie infudit: sic ē p̄paratio subiectoz
et. mīoz p̄bata ē q̄ et. Tūc vltra. Virgini ac
cōmodat lūis glie plenitudo sup oēs creatu-
ras. q̄ seq̄ q̄ ē vltra oēs creaturas clari⁹ deū
videat. et ip̄o fruāt p̄fecti⁹. p̄z p̄ia q̄ ista clare
cernit de⁹ sic accōmodat lūmē glie et p̄ hoc di-
rim⁹ in p̄cedēti v̄itate q̄ vnus scūs clari⁹ alio
deū videt. Tertia rō dī loci sublimitas. di-
cimus. n. ex snia bñ Dionysij de angelica hic
rarchia q̄ q̄sto vnus angel⁹ et vna aīa altiori
fungit loco: tāto clari⁹ deū videat: s; vgo glo-
riosa altior ē oib⁹. q̄ exaltata ē sup choros an-
geloz ad celestia regna cātat ecclesia. q̄ ip̄a cla-
rius deū videt. audi bñ Hiero. qd de v̄gie
dicat. Eleuat ingt sup oēs choros angeloz ut
possit spēm vultūq̄z vidē saluatoris quē ama-
uerat cupierat ex toto desiderio cordis. Audi
Aureliū Aug. Adaric ingt aīa claritate frui⁹
xpi et gl̄osia ei⁹ p̄spect⁹ bñ sp̄ p̄ns. sp̄ cōspiciens
sp̄ vidē sitis iestimabilis pascit et. audi et glo-
rioso Bernardū. Profundissimā ingt dīne sa-
pientie vltra q̄z credi valeat penetravit abissū
et q̄stū sine p̄sonali vnione creature p̄ditō pa-
tī. lūc illi inaccessibili videt inccēsa. h̄ ille q̄re
et. Et hec sufficiāt p̄ p̄nti p̄lōne.

De p̄sideratōe ideaz. Cōclusio tertia.

Ecce tertia p̄lōne. v̄z. si p̄ p̄lōatōe
scōz de⁹ relucētia in sua cēntia ip̄s cō-
municat: p̄culdubio vgo gl̄iosa sup
oēs illa p̄siderat. v̄bures ingram⁹ v̄i. videt;

Idia v̄i. ē v̄tpe vgo nūc in p̄ia cēntia f̄aīa
et corpe videat deū oculis corpis sic videt ocu-
lis sp̄alib⁹. Scda v̄i. ē: an vgo gl̄iosa vi-
dendo deū videat oīa relucētia in eo. Tertia
v̄i. ē. an vgo reuelat aliq̄ de inferiorib⁹ spi-
ritib⁹ q̄ in cēntia dīna cernit. Et ad p̄imā
v̄i. dico q̄ p̄ se et imediata: nec vgo nec aliq̄
scūs deū oculis corpis vidē p̄t. Et h̄ p̄bo sic
nā si a sensu remoueat id qd p̄uenit sensui in
q̄stū sensus nō erat sensus. Et si si a visu re-
moueat id fm̄ qd ē visus nō erit ampl⁹ visus
cū q̄ sensus inq̄stū sensus p̄cipat sensibilia cō-
munita p̄ se ut magnitudinē motū mīez et. ut
p̄z de aīa. Et sensus visus inq̄stū talis sen-
sus p̄cipat colorē impossibile ē q̄ sensus p̄ci-
pat aliq̄ qd nō ē magnū: nec vīl⁹ p̄cipat ali-
qd qd nō ē coloratū: s; i p̄ia ē idē visus et idē
sensus qd h̄ in v̄ia. l̄ p̄fectior mō in h̄z eandē
rōnē formale. q̄ in p̄ia deū p̄ se nec ocul⁹ cor-
poris. nec aliq̄ sensus corpis deū videt. Dir-
go āt gl̄iosa h̄z in p̄ia idē corp⁹ qd h̄ in mū-
do. q̄ ip̄a deū p̄ se vidē nō p̄t. Idē tñ videri
de⁹ oculis corpis p̄ accūs. vidē. n. p̄ accūs ē
vidē aliq̄ qd ē cōiūctū ei qd est p̄ se visibile sic
dicim⁹ video hoies viuē. q̄ video corp⁹ qd est
sensibile p̄ se moueri. et sic aīam videm⁹ quia
corp⁹ videm⁹. si oculi v̄ginis et alioz scōz
vidēt deū p̄ accūs. q̄ vidēt gl̄iosū xpi corp⁹
qd ē sensibile p̄ se sub q̄ est ip̄a dīnitās q̄ xps
de⁹ et h̄ ē. Et q̄ seq̄ q̄ aīa v̄ginis p̄fecte bñ
ficat in cōtēplādo dīnā cēntiā. et corp⁹ in cōtē-
plando corp⁹ sui dilectissimi filij. Et hac rōne
dixit Aug: deū hoies scē esse: ut h̄ intus et cē
pascua inueniret int⁹ in cōtēplatione creatoris
et in hūanitate saluatoris. Nec oīa etiā ponit
bñs Tho. in snia. in. 4. di. 49. S; in quies
p̄ Ambro. audi erp̄sse Job. 19. qd dicat. scio
ingt q̄ redēptor me⁹ viuūt. et in carne mea vi-
debo deū saluatōrē meū et. Item et ip̄e de se
ait. 39. c. dicēs. Audiu auris audiui te. nunc
aut ocul⁹ me⁹ vidette: sed oculus glorificatus
maioris est v̄tutis. q̄z nō glorificat⁹. ergo i pa-
tria deū videre poterit. Itē q̄ est differētia cor-
poraliū ad incorporalia cadē ē cōuerso. s; ocu-
lus incorporē corpalia videre p̄t. q̄ ocul⁹ cor-
porē incorporalia. et p̄ p̄ns deū q̄ sūmē incorpo-
reus. Dico aīa mea q̄ oēs auctēs q̄ dicūt deū
vidisse vel videre: intelligūt de oculis spūs et
nō carnis de q̄ oculis loq̄r ap̄lus ad Ep̄s:
i. Illuminatos habere oculos cordis vestri.

Ad rōne dico q. similitudo nō tenet q. ad oīa. si
enī ocul' corp'is h'et vim & dispōne. ad viden
dū spūalia sic oculis spūalis ad vidēdū corpa /
lia similitudo tenet. s. nō sic ē. qm mālitas ipe /
dit oculū corp'alē. s. oculū spūis nō impedit cū
sit spūalis. s. forma. n. qzto ē magis abstra- ta
tāto magis ē cognitōis pncipiū. & iō qm est in
mā nullo mō pōt ēē cognitōis pncipiū. Et q.
p3 q. mā ē ipedimētū cognitōis. & pp hoc dāt
intellect' agēs s. pboz vt abstrahat spēs a mā
sensibili. vt p3. s. de aia. Qzobrē ocul' spūal' cū
ab ipso reinoueat cognitōis ipedimētū p' t vi
dere rē corp'alē. nō aut sic oculis corp'alib' cū p /
ticipet de mā pōt vidē rē spūalē. Sufficiat tibi
aia p ista Vitate. Qzū ad fam vi. dico q.
būa Tho. pma pte. q. 12. art. 1. breuiter hāc
qōnē tangit. Et breuiter dīc. cū oīa q. sūt in dīna
essentia relucētia nō videāt singula p singu /
las similitudines: s. oīa p mā cēntiā dei: nec ē
v: bī singula sūt videāt r nō successiue. Et re
uerā multū arguūt cōtra istud dēi onēdes q.
successiue pnt aliqua videri. q. si nō certum est
q. pnt reuelatōes & illuatiōes angelice. &
multa alia incōuenientia. Idpropterea ego ipse
legēs eūdē in. 4. s. n. 12. di. 49. in hac qōne:
iudicio meo sam' loquit. & ponā vba eius ad
lram. Rndēdo igit ad qōnē postqz duo dicta
dicit rñdet ad ppositū. Qzūm dēi ē nulli
dubiū q. intellect' dīn' intelligit oīa q. relucēt
in dīna cēntia pntia pterita. & futura. Scdm
dēi ē h. & sūt vba ei' ad lram. Impossibile ē
aut q. aliq. intellect' creatus cognoscat oīa vi /
dendo dīnā cēntiā que deus pōt facē. Et ratō
q. qzto aliq. pncipiū pfecti' cognoscit. tanto
plura sciūt in ipso: sicut in vno demonstratiōis
pncipio ille q. ē spicatiois ingenij plura cō /
clusiōes videt qz ali' q. ē ingenij tardioris. cū
q. quantitas dīne potētie antēdat finē ea in q. ipa
pōt si aliq. intellect' videt in dīna essentia q. oīa
dēi pōt facē eadē ēēt qzitas pfectiōis intelligē /
do q. ē qzitas dīne potētie in pducēdo effect' /
& ita apphēderet dīnā cēntiā qd ē impossibile
oī intellectui creato. Illa aut oīa q. dēi sūt noti
cia vīsiōis: aliquis intellectus creat' cognoscit
in vbo. s. aia xpi. vt i. 3. li. di. 14. dēi ē. Qdō
sequit ad ppositū. & sic aut. s. de alijs vidētib'
dīnā cēntiā ē duplex opinio. Quidā. n. dicūt
q. vidētes dīnā cēntiā vident oīa q. dēi videt
scia vīsiōis: s. h. repugnat scōz dēi q. ponūt
āgelos aliq. igrare: q. m. pnt finē fidē omnes

deū p cēntiā vidē. & iō alij dicūt q. alij a xpo qz
uis videāt deū p cēntiā nō in vident oīa q. dēi
videt: eo q. cēntiā dīnā nō cōphēdūt. nō enim
ē necessariū q. scia cām sciat oēs affect' eius
nisi cām cōphēdat: q. nō ppetit intellectui crea
to & iō vnu. s. qz deū vidētū p cēntiā tāto plu
ra in ei' cēntiā cōspicit qzto clari' dīnā cēntiā
intuēt. & idē ē q. vnu pōt aliū istruē. & sic ange
loz scia & aia: s. qz pōt angeli vīqz ad diē iu
dicij sic & alia q. ad pntiū accūale pnt. s. vlt
rius nō pfecti: q. tūc erit vltim' stat' rex. & in
illo statu p. sibile erit q. oēs oīa cognoscant q.
dēi scia vīsiōis cognoscant. Ista ē rñsio ei' ad
lram. Ecce qz in h. vltio vbo se modificat: dī
cēs q. possibile erit in illo statu rē. & nō dīc q.
de facto sic sit. vel erit. Et ponit vnu nōbile v
bū in rñsioe s. dī argumētū. dīc. n. sic expōnēs
illā auctatē bti Breg. in. 4. dialo. dīcētis. qd
ē qd nō videāt q. vident oīa vident. ex illo v
bo Breg. onēd. q. in illa bti vīsiōe ē sufficien
tia ad oīa intuēda ex pte dīne cēntie q. ē mediū
q. videt p quē dēi oīa videt. S. q. nō oīa vide
ant. h. ē ex defectu intellect' creati q. dīnā cēn /
tiā nō cōphēdūt: Et seqt in terna rñsioe aliud
bonū dēi dīcēs. Intellect' creat' nō videt dī
uinā cēntiā fm modū ipsi' cēntie: s. s. modū
pnti' q. finit' est. vū nō oīz q. ei' efficacia in cōg
scēdo ex vīsiōe pdicta ampliet in infinitum ad
oīa cōgscēda. h. ille. Et ad vltimū arg' mīra
bilius dīc & clarissime. nescio q. pacto qdaz la /
trent h. h. s. m. doctore in h. passu. dīcūt ergo
sic. Nihil phibet dīc q. p. dīc iudicij quando
gloria angeloz & hoīz erit pnt' cōsumata q.
oēs bti sciet oīa que dēi scia vīsiōis nouit ita
tū q. nō oēs oīa vidēbūt in dīnā cēntia: sed
ania xpi ibi plene videbūt oīa. sic & nunc v det
alij aut videbūt ibi plura vel pauciora s. qdū
q. deū cognoscēt. & sic aia xpi de oīb' q. pte alijs
videt in vbo oēs alios illuabit. A pōc. 21. dī
q. claritas dei illuāt ciuitatem btoz. & lucerna
ei' est agn'. & s. h. alij supiores illuabūt inferi
ores. nō qdē noua illuatiōe. vt scia angelozū
inferioz augeat cōtinuatōe illuatiōis sic si in
telligat q. sol gēscēs illuāt aerē. hec ille ad lū /
terā. Quō g. vix ē q. brūs iste doctor vt qdaz
aiunt dixerit q. vidēs cēntiā videt oīa q. sūt in
cēntia. bīc onēd. pntiū cū sentire. S. dicere po
tes in istis suis vbis ē implicatio. dīcūt enī in
vltima ista rñsioe q. bti oīa videbūt post diē
iudicij que dēi videt scia vīsiōis & postea dīc.

ita tñ q: nō oēs oīa videbūt in dīna cēntia ista
 Yba implicat q: oēs oīa videbūt z q: non oēs
 oīa videbūt. Dico q: ambe iste pōnes si Ye
 Sensus pme pōnis ē iste: q: oēs oīa vide/
 būt referēdo singula singulis vt q: iste ista vi/
 debūt. z iste ista alia videbūt z sic de singulis. g
 oēs oīa videbūt. sic etiam apud vulgares di/
 ci solet. oēs hoies omnia sciūt: sensus ē q: iste
 vnā rem scit: z iste vnā aliā: z sic de singulis.
 z sic bene sequit q: oēs hoies sciūt omnia. filr
 scda ppo Ya ē. q: nullus intellectus creatus
 aliquoz scōz pōt scire oīa: vt pz ex Ybis eius
 Quare satis pz q: glosa Ygo cū alior sit oib⁹
 alijs creaturis clari⁹ videt dīnā cēntiā. z per
 pns plura qz alijs scōz. nō tñ oīa: vt pz ex di/
 ctis. qre zē. Qñ ad tertiā dico q: lz ex dictis
 in fine pcedētis Ytaris apparcat q: Ygo glo/
 sa illuat z reuellar scis z etiā āgelis aliq q no
 uist in dīna cēntia siue in Yba. tñ volo adducē
 vnā optimā rōnez quā facit b. Tho. pma pte
 q. io 4. ar. 4. dicēs. Dēs creature ex dīna bo
 nitate picipāt vt bonū qd hnt in aliā diffūdāt
 nā de rōne boni est q: se alijs cōicet. Et inde ē
 q: agentia nālia similitudinē suā alijs tradūt qz/
 tum possunt. quāto igit aliqua agentia magis
 in diuine bonitatis picipatione cōstituit. tan
 to magis perfectiones suas nitut in alijs trās/
 fondere quantū possibile est. vnde pder⁹ mo
 uet eos diuinā q: bonitatem picipant. dicēs. i.
 pde. 4. Vnusquisqz sicut accepit gratiam in
 alerutru illā administrātes sicut boni dispēsa
 tores multiformis gratiae dei. ergo mltio ma
 gis angeli qui sūt in plenissima participatione
 bonitatis dīne. quicqd adeo picipiūt. subditis
 impartiūt. nō tñ accipiūt ab inferiorib⁹ ita excel
 lenter sic ē in supiorib⁹. z iō supiores sp rema
 nent in alior ordine. z pfectā scīaz habentes
 sicut vnā z eandē rem plen⁹ intelligit mgr qz
 discipulus q ab eo addiscit. z sic intelligit q: sci
 entia supior est cōior. s. quo ad enūtiōtorem
 modū intelligendi. Quare ad ppositū nostrū
 cū glosa Ygo nō solū aīas scōz: s: etiā ange/
 los excedat in picipatione diuine bonitatis per
 grām nō p nām appareat q: ipsa nō dz ē aua/
 ra in cōicando suas pfectōes qz accipit a co/
 gnitōe diuine cēntie oib⁹ inferiorib⁹. Bene
 igit in pncipie nri sermonis dēiū est. Ego sū
 lur mūdī. Ita nobis grām largiat vt eā facit
 ad faciem in gloria videamus. Amen.

Dñica de passione sermo in ordine. 33.

Mis ex uobis ar

q guet me d pto. Si Vitare dico.
 vobis: qre nō credit mibi Jo. 8
 c. Si modū redēptōis nre pau

lis per aīa mea repetē volum⁹ pfecto cū totū in
 bellis z militiā fore pstitutū repiem⁹. nā cū sal
 uatōr nri p mū carnē assumēs i hūc mūdū qñ p
 egrin⁹ aduētauit illico cū pncipib⁹ z p dūssī/
 mis hoib⁹ bella atrocissima hīc cepit. z p totā
 vitē suē decursū cū sceleratissimis z nepharijs
 iudeis: cūqz ēt ipō demone ifernali p nra salu
 te dcertauit. inde hodie euāgelica tradit hīsto/
 ria rpm insultātib⁹ iudeis vt se vex dēi oñde
 ret: ait q: ex vobis arguet me de peccato.

In quibus sacratissimis verbis tres consi
 derationes faciamus. v3.

Christi Iesu carnis perfectionē.

Christi Iesu carnis z aīe incōtaminationē.

Christi Iesu carnis z anime conditionem.

De pfectōe carnis xpi. Lōsideratio pma.

Christi Iesu p carnis pfectōez videat
 m⁹. vbi tres pōnes in ore solito po/
 nam⁹ v3. p dīa pōlo ē ista. Tñ fuit z
 ē nobilis xpi caro vt nūqz aliqd idiuiduū hūa
 nū sit vl' erit vl' possibile ē ēē nobili⁹. Scda cō
 cō ē ista. Sic nulla caro ē pfectior aut possibi
 lis ēē ita nulla pfecti⁹ i suo supposito opata est
 sic cō glosa caro. 3. pōlo ē ista. Sic nulla ca
 ro pfectius opata est: ita z nulla vnqz gratioz
 deo ē aut vnqz crit. z magis honorāda.

De nobilitate carnis xpi. Lōcō pma.

Ecipe pma pōne zē. vi s. vbi tres

a ingram⁹ vi. v3. p dīa vi. ē ista de q

statu hūane nāe erat xpi caro. 2. vi.

ē. an tote tres pōne dīne potuissēt accipe can
 dē carnē z aīaz. i. eādē nāz hūanā. 3. vi. ē q
 re tñ Ybū voluit nobilitat istā carnē sibi vni
 endo hypostance z nō ita p r spūs scūs. Qñ
 ad pma dico s: mgrm finīaz in. 3. di. i6. c. z h
 ē notādū. vbi sic dic' ter. Et ē h notādū rps de
 oī statu hoīs carnē accepisse q oēs vēt saluare
 Sūt. n. 4. stat⁹ hoīs. p dīm⁹ aī penū. Scōs
 p pctū z aī grām. Terti⁹ sub grā. Quart⁹ in
 glia. De p statu accepit imunitatem pcti. vū
 Aug. illd Jo. euāgeli. exponēs q d fū sū vēt
 sup oēs ē dic' rpm venisse de sur sū. i. d altitu/
 dine hūane nāe aī penū. q: de altit⁹ dic' illa af/
 fūpsit Ybū dei hūanā nāz dū nō affūpsit culpā
 ē affūpsit penā. S: pēaz affūpsit d fō statu: z

alios defectus. De tertio. Vo gre plenitudinē.
De q̄to nō posse peccare et dei pfectā cōtēpla
tionē habuit. n. s̄ bona qdā vic: qdā ē bona
prie sic et qdā mala vic. h̄ ille. de hac altitudine
hūane nāc dicitur sabbato pcedēti in fa p̄side
raūde. S̄ vitimū dēn m̄grī vbi ait xpm
fuisse viatorē et cōphēforē arguo sic. pena et
glia repugnāt: et s̄ in eodē subiecto eē nō p̄nt
nā beatitudo est stat⁹ oīuz bonoz aggregatōe
pfect⁹. q̄ ibi nulla pena: xps autē pēnā assū
psit. quō q̄ erat cōphēfor: sive pfect⁹ b̄tūs. Di
co q̄ pena et gloria in eodē s̄m eādē nām s̄l eē
nō p̄nt. S̄ in xpo. ppter duas nās saluāt in
ipso illa duo. q̄ n̄ inq̄tū de pfecte b̄tūs erat cū
semp esset in p̄re. et p̄ in eo. S̄ inq̄tū homo
nōs defect⁹ habebat. q̄ sue nō derogabāt di
gnitati. Qd etiā pop̄tine notat⁹ glo. in cle. p̄
na de sūma trinitate. sup. vbo possibile. Sed
ista clari⁹ patebūt in sequētib⁹. Quā. ad faz
vi. dico q̄ de hac sūt varie opinionēs. Prima
opio ē dñi Bona. in. 3. di. i. q̄ ples p̄sone nō
p̄nt vnū et eūdē hoīez assumē nō pp defectum
potēne assumētis. s̄ pp repugnātiā p̄dictōis
implicitē. Qd si pbat. aut talis assūptio termi
naret ad vnitatē nāc aut ad vnitatē p̄sone: aut
ad vnitatē indiuidui. Si ad vnitatē nāc. sequit⁹
q̄ ex vnitatē nāc dīne et hūane p̄stituit vna ter
tia nā. et p̄ nās in xpo nō esset distinctio assumē
tis et assūpti. et sic nō esset vā assumptionis: si ad
vnitatē p̄sone: seq̄ q̄ plures p̄sone cōicantur
in vna p̄sone. et sic plures p̄sone nō eēt ples
p̄sone: qd est p̄dictio. Si ad vnitatē indiuidui
cū talis vnitās sit ex pte assūpti et nō assūmen
tis: seq̄ q̄ assūptū traheret assūmentē ad nām
suā qd est falsū. Et sequeret q̄ nā dīna nō assū
meret nāz hūanā. s̄ pot⁹ eē dūci sō. q̄ assūmē
tū vim vocabuli ē ad se sumere. Et sic prop̄
hāc p̄ditionē ponit idē doctor q̄ ē impossibi
le ples p̄sonas eādē nām nūero assumē. et in
telligit h̄ dēn put icarnatio vbo fac ydioma
tū cōicationē p quā s̄l dēi fact⁹ ē hō. sic oñdit
b̄tūs Anselm⁹ li. cur. de hō. c. 9. vbi dīc ples
p̄sone nequeūt vnū et eūdē hoīez assumē. nec
ppter h̄ excludit dīc idē doctor oīs ali⁹ mod⁹
assūptōis. q̄ cū multa de⁹ possit facere que in
tellect⁹ n̄ negr̄ intelligere. q̄s audebit asserere
q̄ tres p̄sone nequeūt vnū et eūdē hoīez assū
mere. Nihil. n. videt⁹ impedire q̄ tres p̄sone p
grām possint illud efficē vt sūt p̄sone vni⁹ sin
gularis nāc in tpe cū illa nā sit possibilis et oīo

obediēs respectu cuiuslibet p̄sone in trinitate
Sic intelligendo q̄ illa assūptio nō terminat⁹
tur ad vnitatē indiuidualē ex pte assumētis. q̄
hoc esset s̄ dēi. s̄ vult dicere q̄ ille tres p̄so
ne in vnū hoīez assumerēt. essent ille tres p̄so
ne vn⁹ hō s̄m quē sensū vcz est q̄ tres p̄sone
possent assumere vnū hoīez in vnitatē indiui
dū: ita q̄ in illis tribus personis eēt cōis vni
tas singularis nāc assūpti. dato q̄ nō esset cō
munis vnitās in vnitatē p̄sone. et sic intelligit
iste doctor. Alia opinio beati Thō. pte. 3. q. 3.
arti. 6. q̄ licet plures p̄sone nō poss. n̄ assūmē
eandē numero hypostasim. bene tū p̄nt assū
mere eādē nām. Et hanc opinionē sequitur
Guilhelm⁹ varro. li. 3. q. 4. et pbat per hoc
q̄ natura est prior supposito mō multiplicato
posteriori nō seq̄ necessario multiplicatio po
ris: s̄ suppositū vt supponit est posterior: nā
ergo multiplicato supposito nō oportet multi
plicare nām. et sic eādē nā p̄nt esse in pluribus
suppositis. Itē eādē aia p̄nt eē in plurib⁹ par
tibus corp̄is nāliter. et idem corp⁹ in pluribus
locis supnāliter ergo multo magis in plurib⁹
suppositis eādē nā. Tertia opinio est Scoti
distinguentis et dicētis sic. Aut ponit q̄ eētia
sit termin⁹ formalis illi⁹ incarnatōis aut ppe
tas relatiua v̄l p̄sone. Si essentia tūc concedit
q̄ plures p̄sone mediātē eētia p̄nt assumere
eādē nām nūero. Si autē termin⁹ ē p̄p̄tas
relatiua vel persona hoc eē nō p̄nt. Ita sunt
valde ardua s̄ aia cara valde vilia nec oībus
p̄dicāda. vcz dīcis p̄r Amb. s̄ si auditores ita
subtilis ingenij nō eēt qd facere debeo. po
tes aia mea mouē hāc difficultatē v3. quō est
possibile q̄ de⁹ potuerit vniri carni hūane. sed
aduerte si illa vi. ingris ponas cā p̄ p̄ma ve
rita. et p̄mā quā posuim⁹ p̄ra ponas. Et tūz
q̄ ad vi. hūc dico aia aut tu q̄ris istā possibili
tatē p̄ fidē aut p̄ rōes. Si p̄ fidē cū fides nihil
ipossibile ponat simplr credē o3. fides aut cla
mat v̄bū caro s̄m ē. q̄ credē o3. et ap̄s idē s̄
nat ad Gal. 4. Lū venit plenitudo t̄pis misit
de⁹ filiū suū natū. i. na scendū sub lege: vt eos
q̄ sub lege erāt redimeret. Et Jo. 3. Sic deus
dilexit mūdū vt vnigenitū suū daret. Ex q̄ si
des t̄pi h̄ ponit possibile eandē fidē credere
simplr p̄t̄eri o3. de hoc tex. di. 1. c. 1. in p̄n⁹ et
23. di. c. 9. c̄ps. s̄ fides at n̄ra ē q̄ cōtinēt i sūm
bolo. 34. q. 1. h̄ ē fides. Et i simbolo ponit ista
possibilitas. ibi. Qui cōcepit⁹ de spū sancto

nat⁹ ex maria *U*rgine g⁹ hac credē oz. Si at⁹ hac
 possibilitatē ex rōe gr̄is. *U*ic nulla rō nāl ad
 h⁹ suppetat. qz pter rōnē ē. imo nōnulli qz rōnī
 bus nālīb⁹ hoc intelligē nō poterāt diuersi di
 uerſa dixerūt. Quidā autē corp⁹ attulisse de celo
 qdā carnē nō eē verā. s; fantastica z filia. pro
 pterea talia dixerūt qz intellectu nālī cōphēde
 re nō poterāt quēadmodū ocul⁹ gross⁹ qz rem
 subtilē nō intueſt firmit⁹ asserit⁹ rē illā nō esse.
 Possūm⁹ tñ aliq⁹s pſuasinas rōnes adducere
 s; doctrinā doctorū ab ecclā approbatoz do.
 Bonauē. in. 3. fac has rōnes. oīa illa attribu
 enda sūt dīne potētīe q⁹ sibi nō drogāt. s; dīnā
 nām vniri posse dīne potētīe nō derogāt q⁹ tē
 mior⁹ pbat. nā dīnā nāz posse vnire humane
 nūbilitatē ē qz dīnā psonā q⁹ fuit hypostasis di
 utine nāc ab etno eē hypostasim hūane nāc in
 tpe h⁹ aut nō dīc aliquā ipſectōz. s; pot⁹ digni
 tatē. g⁹ tē. z pbat h⁹ p qndā ſititudine dīcēs. sic
 de⁹ cū sit bon⁹ ab etno in nullo dīne bōtati ſit
 drogatio dū ē cā bonitatē. orate in tpe. qz uis
 bōitas creata lōge ſit iſerior bonitate icreata.
 Sic cū psona filij dei ſit hypostasi iſelectual
 z ſpūalis z icreata ab etno i nullo ſibi drogāt
 ſi ſit hypostasis rōnalis creature in tpe. Scdo
 arguit ſic. Quēadmodū de⁹ de nō creante ſit
 creās in tpe ſola mutatiōe facta ex pte creature
 ſic psona filij dei q⁹ nō erat hypostasis hūnāc
 nāc in actu h⁹ eē ei⁹ hypostasis ſola mutatiōe
 facta ex pte nāc aſſūptē. 3° ſic. Sic de⁹ cū ſit in
 creatura p eētīā pūnā z potētīā. in nullo tñ d
 pender a creatura: s; pot⁹ econuerſo creatura
 ab ipō tāqz a cōſeruātē z ſuſtētātē. ſic de⁹ cū ſit
 in nā rōnali p vnionē nō depēdet ab ipſa: ſed
 pot⁹ econuerſo nā rōalis depēdet ex hypostasi
 dīnā. z h⁹ ſuſtētīficari i illa hē nā ſuſtētīficat i
 pſona. qre tē. Quidā alij doctores ſic vītātē
 illā pbat. *I*dius pōt ſeparl a ſuo poſteriori.
 s; ſingularitas nāc pōt eſt pſonalitate vel ſup
 poſito. g⁹ pōt ab eo ſeparl. z p dīnā ab alio ſup
 poſito ſuſtētari. qd factū ſuit in incarnatiōe: qz
 nā hūana aſſūpta a *U*bo ſuit abſoluta a pſo
 ſuppoſito z ſuppoſitata ſuppoſito dīnō. Alij
 ſic pbat. Qd pōt creatura facē z bñ pōt z crea
 tor: s; creatura rōnalis. ſ. ſuppoſitū hūanū po
 teſt ſuſtētare nām hūanā. g⁹ z ſuppoſitū dīnū
 h⁹ aut ſuppoſitatio ſuit in incarnatiōe. qre tē. z
 ne tibi ſitūdiū generē. alios mōs relinqm⁹.
 Qm qd doctores ſuper 3° ſnīaz ſcripſerūt tot
 ſūt rōnes. Et multa pulchra ponit bñs *U*bo.

in. 3. pte ſūme. Et hec ſufficiāt p pñū veritate
 Quātū ad ſnīā *U*i. dico s; dīnū Bonauē.
 in. 3. di. i. q⁹ de hac incarnatiōe log poſſumus
 dupl⁹. ſ. aut q⁹ ad ipſas pſonas dīnas: aut q⁹ ad
 nām hūanā lapſā. Si pſiderat q⁹ ad pſonas di
 uinas: tūc dīc q⁹ triplici rōne cōgruit verbum
 pot⁹ icarnari qz aliquā aliaz pſonaz. *P*rio
 q⁹ fili⁹ ē imago pſis. Scdo qz eſt *U*bū pſis.
 Tercio qz ē fili⁹ pſis. *P*ria qz ē imago pa
 tris. Nā cū hūana nā eſſet aſſūpſibilis a deo
 rōne dignitat⁹ imaginis. z nulla alia pſona ſit
 imago pſis niſi fili⁹. ergo cōgruū ſuit vt ſol⁹
 fili⁹ iūgeret carni hypostance. 2° qz fili⁹ ē *U*bū
 pſis. Nā ſic ad māiſtationē *U*bi intellectual
 oz qz ipſū copuleſt *U*bo vl⁹ voci ſenſibili: ſic ad
 māiſtationē *U*bi eterni pſis congruū ſuit
 vt vniret carni ſenſibili. tertio qz erat fili⁹ pa
 tris. Et hanc rōnē tangit mſr in. 3. di. i. c. i.
 vbi ſic ait. Qd iō factū eſt vt q⁹ erat in dīnitatē
 dei fili⁹ in hūanitatē fieret fili⁹ hoīs. Nō p⁹ vl⁹
 ſpūs ſcūs carnē induit ne ali⁹ in dīnitatē ſūius
 eſſet ali⁹ in hūanitatē. Et ne idē eſſet p⁹ fili⁹
 ſi de⁹ p⁹ de hoīe naſceret. inde Aug. li. de ec
 cleſiaſticis dogmatib⁹. nō p⁹ carnē aſſūpſit ne
 qz ſpūs ſcūs. s; fili⁹ m⁹ vt q⁹ erat in dīnitatē dei
 fili⁹ ipſe in hoīe fieret fili⁹ hoīs. *A*le fili⁹ nomē
 ad alt⁹ z trāſit g⁹ nō eſſet in trinitatē cīna filius
 h⁹ ille. Si at⁹ pſiderat incarnatiō q⁹ ad nām la
 pſam: tūc ē t⁹ trib⁹ rōnib⁹. pbat q⁹ 2° congruū ver
 bū carnē aſſūpſit qz p⁹ vl⁹ ſpūs ſcūs. *P*rio ex
 pſideratiōe hoīs lapſi. Scdo ex pſideratiōe
 mōi repandī. 3° ex pſideratiōe fruct⁹ repatōis
*I*dius ex pſideratiōe hoīs lapſi. nā ſi cōſide
 ram⁹ hoīs lapſus p⁹ ipſū corruille: qz ſitūdi
 nē dei appetit z cōlītātē. vt p⁹ mſr in. 2.
 di. 22. S; fili⁹ eſt ſitūdo patris z cui p⁹ p⁹ie at
 tribuit cōlītās. 2° congruū g⁹ ſuit vt inde aſſumēſ
 repatio. vñ hō aſſūpſit ruine occaſionē. *A*d
 ſnīam ponit Bernar. ſup illud *I*one. 3. c. p
 pter me venit hec tempeſtas. Ait. n. qz domo
 pſūpſerat dei ſimilitudinē dirrecte contraſi
 lium peccauit: ideo merito ſilio z vindicta z i
 dulgētia magis cōgruebat. *I*dē ſonat z bñs
 Anſelm⁹ li. cur de⁹ hō ingt p quo erat oratu
 rus z diabol⁹ quē erat expugnatur⁹. falſi dei
 ſimilitudinē pſūpſerant z iō ſpālīus ad: et ſū
 filiū peccauerūt. Scda rō ſumit ex pſidera
 tiōe mōi repandī. Repati. n. ſum⁹ p obiam me
 diatoris z eius ſupplicatiōē. ſ⁹ illo aut magiſ
 congruū ſupplicare z p⁹ obedire ergo filius

pot. voluit carnari. hoc ostendit Anselm. vbi
dicit. Conuenienter sonat filium supplicare pri
us alia psona. 3. nō sumit ex p̄sideratione fru
ctus repatiōis. Ad h. n. carnatio ordinat ut fi
m. filij dei. et cū oē posterī redueat ad suū pri
us: sgruū fuit vbi pot. carnari q. ē p̄m. nāl
fili. h. ē ostēdit bñs Aug. 3. de tri. vi hō ingt
ex deo nascēt. p̄ ex ipso nat. est de. Oportuit
n. vi p̄ illū efficerent filij adoptiui q. ē fili. nāl
q̄re tē. Si at a me aia interrogas et dicas. tu p̄
Ambrosi hō ubi vī. q̄re dic mibi pot. vbi in
carnari voluit q̄s aliq. alia psonarū. B: cui
dico q. si alia psona carnē affūssit p̄sa icōuē
tia secuta cēnt. P̄rio qdā trinitat. p̄fusio: dū
p̄les filij i trinitate dicēnt. 2. q. nascēt qdā cūli
tati dinutio: dū duo filij cēnt i trinitate q̄rum
vñ h̄et excellētiore nobilitate alio. 3. q. et na
scēt qdā oppositorū indistinctio: q. tūc idē fili
genit. et nō gēit. dicēt vī p̄. et sūt multa alia i
cōueniētia secuta cēnt: iō sgruū fuit filij in
carnari. q̄re tē. et ista sufficiāt p̄ p̄nti p̄loc.

De p̄fectissima operatione carnis xpi.

Conclusio secunda.

Cipe sam p̄sonē v3. Sic nulla caro
ē p̄fectior aut possibil. ē ita p̄fecti in
suo supposito nulla op̄a ē sic ei. glo
sa caro. Vbi tres igrat. vī. v3. P̄rio vī. ē
ista. Quis suū mediū et mediator ad faciēduz
pacē inī deū et hūanā nāz. an. s. xps fm q. de
an xps fm q. bō. 2. vī. ē. Que fu i p̄cipua cū
ist. icarnatio. 3. vī. ē. Quare tū distulit in
carnari. Et ad p̄mā dico fm Bona. i. 3. di.
i9. q. aliud ē cē mediū: et aliud ē cē mediatorē
Mediū. n. dīc cōicānā cū extrēis mediator at
nō. s. dīc officiū recōciliatoris. Si q̄ q̄ris q̄lī
xps suū mediū distiguēdū ē. q. aliqd ē medi
um īplicit p̄tingit. P̄rio q. dñe nāc cōcurrāt
i vñā nām: ita q. ex ill. duab. naturis fiat vñā
tīa nā: et h. nō nec xps nec q̄q̄s aliud mediūz
ē p̄t inī dinā et hūanā nām. 2. q. due nāc cō
currāt i vñā sic i vñā psonā: et h. mō xps dī
mediū inq̄rū ipse ē vñā psona i duab. nāis.
3. q. due p̄p̄tates p̄formēs duab. nāis i vñā
p̄currāt: et h. ē mō xps ē mediū inī nāz dināz
et hūanā. Sūt. n. duas p̄p̄tates h̄et. s. mor
talitātē et b̄itudinē. mortalitātē qdē cū hōib.
b̄itudinē vō cū deo ipso cōueniētiar. et sic patē:
quō xps suū mediū inī hūanā nāz et dinā. Si
at q̄ris fm quā nāz xps suū mediator. dico q̄
q̄ mediator dīcat offm recōciliatoris vī dñi.

Et recōciliator dīc differre ab hīs q̄s recōciliat
xps nō erit mediator fm nāz dinā: q̄ fm illā
ci sūt recōciliā. s. fm nāz hūanā i q̄ p̄t recōci
liare fm p̄p̄tates diuersas i q̄b. cōicāt cū deo
ipso et hōic. Iusticiā. n. h̄ebat et inocētiā i q̄ cō
ueniebat cū ipso deo et mortalitātē i q̄ p̄uenie
bat cū hōic. Et dū mors iusticie p̄iugit i codē
hō p̄tior et mortal. p̄siderat cū deo iusto et iūst
tali. In aut ap̄s ad Ro. 3. Lū cēm. inimici re
cōciliati sum. deo p̄ morte filij ei. q̄ vba ingt
fina. i. 3. di. i9. sic exponit. i. c. q. solus. vbi sic
ait. qd nō sic intelligēdū ē q. ei nos sic recōcili
auit xps vī icipet amare qd oderat sic recōcili
at inimic. inimico vī deinde sint amici q. an se
oderāt. s. nos iā deo diligēti recōciliati sum.
S3 quō diligēti nos deo recōciliati sum. Re
spōdeo. p̄p̄t p̄tū cū cō h̄ebam. i. iūmicias qui
h̄ebat erga nos charitatē: et cū iūmicias exē
cebat. aduersus eū opando iniquitatē. Itā q̄ i
iūmiciam deo sic iusticie sunt inimica p̄tā et
iō i cōmissis p̄tīs tales iūmicie finiant et re
cōciliant iusto q̄s ipse iustificat. xps q̄ dī medi
ator: eo q. medi. inī deū et hōies ipsos recōcili
at deo. Recōciliat. n. dū offēdicta hōiūz ab oca
lis dī tollit. i. dū p̄tā de q̄b. de offēdebat: et
nos iūmicie ei. erant. h. ille. S3 iquidē ingt p̄
p̄dē vba mouet istā difficultatē. Lū p̄tā de
leat nō solū fili. s. et p̄t et sp̄s scūs q̄z delecto
nīa ē recōciliatio ad deū: q̄re q̄ solū fili dī me
diator. Aut. n. ap̄s. i. Cor. 5. deus erat i xpo
mūdū sibi recōciliā. cū igr recōciliat. q̄re q̄ nō
dī mediator. Et rīdet q. iō p̄t nō dī mediator
q. nō fuit medi. inī deū et hōicm: nec hūit illa
sacta q̄ fide et imitātōe iustificāremur. i. recōci
liāremur deo. Recōciliāuī q̄ nos tota trinitas
vntis vñ. s. dū peccata delect: s3 fili. h. i. p̄le
uoc obic in q̄ parrata sūt fm hūanaz nām. p̄ q̄
credētes et imitantes iustificāmur. s. oī malit
g ad dub iū dī q. ista tria nōia mediator redē
p̄tior et p̄ciliator diuersimode de diuinis perso
nis dicūt. Nā ille termin. mediator solū dī s
filiū dei fm hūanitatē et nō fm diuitiatē: q. si
ē mediator inī deū et deū: q. vñ ē de. et h. tan
git ingt in. 3. di. i9. c. vnde et mediator. Redē
p̄tior aut et cōciliator p̄t cōuenire alijs psonis
p̄p̄t vsum p̄tāno. nō aut p̄p̄t exhibitiōē hūi
lītatis et obic. Et q̄ seq̄ q. de redēptōe possu
m. duplici log. v3. q. tal redēptio conueniat
xpo vī p̄ncipali agenti aut vī p̄ncipali exēcuto
ri. Si vī p̄ncipali agenti: sic redemptio conue

nit in trinitati: qm̄ tota simul trinitas p̄ncipa
le agens auctoris fuit redēptōis: q̄ induit
fuit op̄a trinitatis. Si aut̄ vt p̄ncipali creatori
sic respicit hūanitatē que assumpta ē a solo v̄bo.
et sic p̄p̄nt soli filio. Sic dicim⁹ q̄ passio attri
buit soli x̄po: sed op̄atio v̄tutis toti trinitati.
gre. 7. Et ista sufficiant p̄ ista v̄tate. Q̄tū
ad hanc v̄tate dico q̄ ē diuersa doctorū op̄io.
būis Tho. p̄te. 3. q. 1. ar. 3. dīc q̄ p̄cipua cā in
carnatōis fuit redēptio hūani gnis. Et p̄ n̄l
p̄cludit q̄ si hō nō peccasset fili⁹ dei incarnat⁹ si
fuisse. Et p̄bat p̄l b⁹ scōz auctib⁹. Mā p̄io
Ambrosi⁹ de incarnatōe v̄bi sic ait. Que nāq̄
erat cā incarnatōis nisi vt nā q̄ peccauerat redi
m̄et. Et gl. sup. j. eplā p̄duli ad Abi. j. vbi
p̄duli ait. ip̄s iesus v̄it i hūc mūdū p̄dōres
saluos facē dicit glō. Nulla cā v̄tē dī fuit x̄po
deo n̄ro: nisi p̄dōres saluos facē tolle vulnera
et nullā ē cā medicīne. et si v̄ba Aug. sup. Jo.
3. ite Aug. de v̄bis dñi sic ait. Si p̄o nō peccas
set de⁹ nō venisset. Et Leo papa i s̄mone. Si
hō ad imaginē et similitudinē dei faci⁹ i suo bo
noze m̄asisset creator creatura faci⁹ n̄ fuisse. et
ap̄l ad Gal. 4. Eū veniū plenitudo ip̄is et
3. ite et idē Aug. magn⁹ igit̄ venit medicus: q̄
magn⁹ iacebat egr⁹. Multe alie s̄ auctes ad h̄
3. ite sufficiūt. Secūste v̄o dicit q̄ p̄cipua in
carnatōis rō et cā fuit hūanē nāe p̄fectio. nā cū
hō et duplici s̄ba p̄ponat intellectuali. s. et s̄cua
lit: et s̄m v̄tāq̄ b̄nificabilē existat: et nō possit b̄n
ficari i dīnā vidēdo eēntiā s̄m p̄tē s̄cibile p̄
ip̄o p̄p̄tōez vitalē imutatōis ad obm̄ p̄gruū
fuit aliqd̄ iueniri i q̄ p̄s s̄cūtu gescēt vltiare.
h̄ ar̄ cā p̄sū dei v̄nigeniti assumpta hūanitas.
Quare aut̄ dei p̄fecta op̄a eēnt. Et si i inoētie
stati p̄m̄i hoies p̄stīnisset ad hūc v̄bū hūanitas
fuit qd̄ et s̄cūre aureli⁹ Aug. v̄i i li. 8. spū et aia
p̄p̄tē ingēde⁹ scūa hō vt toti hoies b̄nificaret
i s̄cūre int̄ et et p̄sua iueniret. Et i carne sal
uatoris. 3. ite i deitate creatoris. Et p̄firmat
et deo cū s̄cū. 3. de trī. vbi sic ad h̄ram dīc. qd̄
n. s̄m n̄cariū fuit ad crīgēdū sp̄e n̄tam m̄etēq̄
mortalit̄ p̄ditōe ip̄s mortalit̄. abiectas ab
imortalē desp̄atōe liberādas q̄z vt dīmōstratē
nob̄ q̄z nōs pendēt de⁹ q̄z tūq̄ diligēt. h̄ ibi.
Sūgū ex h̄o v̄b̄ de assūptōe hoies vt nōs ad
sui amorē elictē: et q̄z q̄ si hoies istan̄ inoē
tē assūpsisset maḡ nōs ad suā dilectōez m̄as
set. Et sic h̄s aia mea duas famulos op̄ioes.
Ego aut̄ mediātē gr̄a sp̄ūs sc̄i et deis alioz do

ctorū p̄ de cordātia istarū opinionū pono h̄c dī
stictōez q̄ de incarnatōe dupl̄r loqui p̄sūt aut̄
q̄z tū ad s̄baz aut̄ q̄z tū ad effectū passibilitatis.
Si 2. ite p̄cipua rō incarnatōis fuit redēptio
hūani gnis et sic itelligūt p̄m̄i. Si p̄o tunc p̄ci
pua rō fuit p̄fectio v̄niuersi et sic itelligūt sc̄d̄i.
Quattuor. n. sūt mōi deducēdi hoies i eē. s. d.
viro et muliere vt nūc. Sine viro et muliere vt
adā. de viro sine muliere vt eua. Restat q̄t⁹
mod⁹ vt p̄fecta sint op̄a dei. s. de muliere sine
viro: qd̄ s̄m fuit i hac b̄n dīcā incarnatōe. P̄d̄
distictionez s̄cū dñs Bona. i. 3. di. j. q̄rē 7. c.
Et tū ad tūā v̄i. dico s̄m Bona. v̄i s̄ q̄z d̄r
plicatōe tū distictū icantari v̄i. vt dīnā iustitiā
dēmōstraret vt hūanā ip̄otētiā idicaret vt eīnā
dispōez approbarz: et vt hūanū amorē accēdēt
Q̄ dulcissime de⁹ cur tot ānoz curricula p̄trā
sisti: qd̄ tū aures tuas dulcissimas a vocib⁹ h̄o
rū p̄rūz dedisti tūq̄z hac n̄ra tūcā m̄otali v̄e
stiri velles. Ecce oēs clamāt vt distrūpes celos
et descēdes vsq̄ ad ima t̄rē. Adīte quē missu
r̄es. Cur obaudis. s̄ cū igit̄ de⁹ aia mea vt tū
stictiā meā dēmōstraret. nā si mor̄ aut̄ p̄o i t̄pe
hūanassē leue p̄ctū p̄moz p̄ctū credidisses:
et rigore dīne iusticie n̄ itellerisses: sed dū tāta
t̄pa p̄trā s̄ra cernis arguē potes p̄moz p̄ctū
p̄cti gūitātē et dīne iusticie rigore: q̄ nil i vltū
abire p̄mittit. p̄s. Iust⁹ do. et iust. dīc. eq. vi.
vult⁹ cū. 2. aia tū distictū vt tūā ip̄otētiā et car
nis tue quā iformas v̄ndere. s̄cū. n. Quic⁹ po
terat cū tot sc̄os p̄res ad ierna descēdē cernē
bas. nullā i te aut̄ carne tua potētiā eē ad dīnā
iusticiā p̄soluēdā. Et v̄c dīcē potas qd̄ scribit
2. pal. 2. c. Eū i gram⁹ qd̄ agē debēam⁹: h̄ s̄o
lū recludi h̄m̄: vt oculos n̄ros figam⁹ ad tē.
Nec tū putes talē mōzā sc̄is p̄rib⁹ fuisse mole
stā: cū dīne eēnt volūtati. p̄cordes. p̄s. Iust⁹
dñi recte lenificātes corda. s. sc̄oz patz. 3. ite
distictū vt eīnā dispōez approbarez. oia. n. s̄m
tēp⁹ h̄nt. cū aut̄ venit plenitudo tēporis missi
liū meū. Et dīnā dispositio. Abundus. n. i se
to mense. s̄m martij s̄m cōm̄ opinionē: et die se
cto fuit p̄firmat⁹. ergo congruū fuit vt in se
cto mēse: et sexto die: et sexta etate repararetur
p̄dīma ctes est ab Adā vsq̄ ad Noe: sc̄dā
Noe vsq̄ ad Abrahā. Tertia ab Abrahā
vsq̄ ad Moysē. 4. a Moysē vsq̄ ad Dauid
5. a Dauid vsq̄ ad x̄p̄s. 6. a x̄p̄o vsq̄ ad finē
mūdi: s̄ d̄ h̄alia dīctm⁹. q̄z tūq̄ distictū i car
nā. vt te i amorē meū accēdēt. nā si v̄p̄ ē q̄

nisi carnis qd pbat ppar: pfecto ut tñ ac tale
bñficiu incarnationis qñ hñt: pgruum fuit vt
mñtis precibz pparet. qre rē. Et h sufficiant
p pñi delutione.

De adoracione. Conclusio tertia.

Ecce tertia pñone v3. Et multa ca
a ro pfecti opata ē: ita r nūqz aliq cari
or do ē vt fuit vt erit r magis honorā
da. Vbi tres ingram v1. v3. pñia v1. ē ista
D cñe de pñqz carnē xpa tā carissimā tibi
fecisti vt eā tibi vnēdo hō appuisti qō grāuz
actōes r honorē tibi p tāto bñficio facē dēm
2ª Vitas ē. D cñe de pñqz debem ne carnē tuā
fuit hūanitatē eadē adoratiōe adorare sic tuā
scāz dinitatē. 3^a V1. ē. ne penū eterne de vna
gines adorare q in ecclia filij tui qñdic depin
gunt. Vt igit mibi pñū pñ scē quō te adora
bunt r quē honorē tibi faciem p tanto officio
Mā Abete adorauit muneribz. Enoch filio
scit tuū nomē pñus vocauit Noe Abrahāz
Moyse sacrificijs r decimis r alij sci pñes
fili te honorarūt rē. Rñdeo ad istā tuā pñiaz
Vitate aia cara loco dei. Et dico q btūs Tho
sa se. q. 74. pñ illud Vbū Jo. r. venit hora
qñ vī adoratores rē. mouet hāc difficultatez.
vtz adorat o pñstiat i actibz infioribz i extiori
b. xps. n. ibidē. Jo. r. dic q veri adorato
res adorabūt spū r Vitate. qñ actibz extiori
b: s3 tñ i spū adorād est de. Et Paulus. j.
Cor. i4. ait. Vabo spū orabo r mēte. Itē ar
guis sic. Acti extiores pñēt ad cognitiōē r
motū sensibilibz: s3 de atigñ pñ p actū sensibi
lē. q nō d3 honorar pactus sensibiles. Et rñ
det idē doctor q sic hō et duplici sba cōponit
māli. s. r intellectuā sic r nāli r spūali dēuz
bonoret. māli cū extioribz actibz. spūaliter
spū r mēte. sed h ordine vt qd exteri facimus
ad mēte r spū referam. Mā p signa q corp
aliū exhibem aini ardētius in deū subleuat.
Cōnālis. n. nobis modē: vt p sensibilia ad i
telligibilia pcedam. p pñsi. Innata ē. n. no
bis via ad certio a nob r intioza nāc pcedē. r
p posteroz ois doctrina r ois disciplina sit ex
pñstiat cognitiōe. s. sensitiua exponit doctōes
pñfici. r. 3. de eia. nō ē itelligentē fātalimara
speculari. r i li. de sēsu. Nihil ē in intellēu qñ
pus fuerit i sēsu. q p sensibilia r pñat extiores
manuducim: ut i spūalē dulcedine dei: r cogni
tiōez: r spūalē bonore: r ad ofonē. Et iō qñtū
ad ofonē r bonore spūalē nō requit ali loc:

nisi mēs r spūs. S3 qñtū ad ofonē r honorez
corpale requit locus corpā scūs. ps. adorabo
ad tēplū scm tuū. loc. n. scūs vt ecclia sic r ce
teri mor spūales corpā extitāt spm in pñp
tione creatoris sic ondūm scia. 5. cñex. Nō
tñ q honor r dei cultē vt dicū dñs Bona. in
3. di. 9. pñt pñderari triplr. Vno mō vt qdaz
acti i deū directi sub rōne vltimū finis. r sic ta
lis honor ē cōis vñtibz oibus qñ omni actu
vñtis honoram deum. 2° mō vt acti in de
um directus. non solū in rōne vltimū finis. s3
in rōe subiecti: r sic tal honor cōis ē tñ tribus
vñtibz theologis. s. fidei spei r charitāt: qñ
fide r spe r caritate deū diligim r honoram.
3° vt ē qdā acti i deū directi n solū i rōe finis r
obiecti: s3 i rōe honoris r sic tal acti ē spūalis
adoratiō latre q nihil aliud ē nisi culti soli dō
debit. vñ l3 i oī actu vñtoso relato i deū bo
norez de tñ latia vēdicat sibi spūalē pñgatiūā
vt sit culti r honor soli dō debet vt ait Aug. s3
vt clari aia mea cñno pñi bonore qñ debeas i
pēdē pp tñ ac tale bñficiu incarnationis filij ei i
telligas diligenti aiaduere q ois honor q dō
attribui pñ: aut pñt ad dñā potētiā: aut ad dī
nā sapiāz: aut ad dñā clemētiā. Et iō h tria pñ
cta videam p qñ bonore facē dēm dō pp ei
ifinitā potētiā. 2° qñ bonore pp ei ifinitā sapiāz
3° qñ bonore pp ei ifinitā clemētiā. Et iō ad
pñū dico q triplr honorād ē adoratiōe. s. ero
ratiōe r veneratiōe. Adoratiōe qdruplr. s. iclia
tōe mētis: icliatiōe capitis: genuflectiōe corpis r
torali pñtratiōe. p adorād ē mētis icliatiōe i fig
hūilitatē ex pñarifici. Luc. 18. q oculos suos n
audebat ad celū leuare: s3 pñtichat pect suuz
dicēs. ppñi esto mibi pñtū. Itē Grego. li.
mox. Ille igit v3z orōez dō exhibz q semēti pñz
q puluis sit hūit v3: q sibi nihil vñtis tribuit
q bona q agit eē de mīa dei agitat. h ille. 2° ad
oratiōe icliatiōe capitis qñ. s. audis nomē dñi nñi te
su xpi: sic hñ de imūitate ecclay. li. 6. c. decz. d
q dñica sequēti diect ad plenū. Itē qñ dñ glia
pñt laudē cātari. 3° genuflectiōe corpis. s. qñ ele
uat corp xpi. genuflectē. n. dēm vñbo gēua. ad
pñbi. 2° In noie iesu oē gēu flectat rē. ad dñi
a3 pape ipator r alioz ingroz. dñse. di. j. c.
qñ at stam. 4° i tōli corpis pñtratiōe. ps. ador
m r p. an cū. qō sacri magi xps honorarūt iqñtū
deū. Adar. 2. c. r pñc. ado. cū. Gñt r xps iqñtū
hō hōronit pñez. Adar. 26. pñgressus pñfillū. p
cidit i facie suā orās r. d. pñt mñ si pos. ē. i. a

3 2

me calix iste. Sicut et Petrus ipse inquit deus
honoravit. Luc. 5. Ad cuius videtur Petrus. s. mul-
titudine piscium, peccidit ad genua iesu dicens. exi-
a me dñe qz hō pccōr sū. Et de illo qz hēbat de
mōiū. Adā. 8. scribit. Currat ille hō qz hēbat
demoniū. et ifra. 38. vi vidit iesu. peccidit an il-
lū. Luc. 5. c. dī de leproso. Ecce viū plen⁹ lep-
vidēs iesu. pccidēs in faciē suā rogabat eū dī
cēs. dñe si vis potes me mūdare. qre tē. 2. hō
norat de qstū ad suā potētiā exorāōe. Triplē
qstū dñā potētiā exorāō. s. p. o. r. o. z. de pccatōz
sacrificatōz. p. o. r. o. z. Adā. 9. p. n. r. tē. In q
nāria tā corpis qz gē postulantur. ps. Vba
mea aurib⁹ pcepe dñe: intellige clamorē meū.
Intēde vocē orōis mee rex me⁹ et de me⁹. In
Ber. qñ igr f. del. z hūil. z seruēl fuerit orō: ce-
lū sine dubio penetrabit. vñ certuz ē qz vacua
redire nō possit. h. ille. 2. p. de pccatōz qstū p ma-
mal amouēdiā: sic Thobias fecit p. plaga ceci-
tat. amouēda. z Sara p. obprobrio viroz oc-
cisoz. Tho. 3. Et seqz qz illo tpe exaudite sūt
pces aboz i pscū glē sūmi dei. ps. de pccat⁹ sū
faciē tuā in toto corde meo: misere mei z exaudi
me. 3. p. sacrificatōz. Sacrificiū. n. dī qstū sacz
faciēs. iter ā oia sacrificia scā sacrificiū corpis
rpi ē mariz de p. dī. 2. c. nihil i sacrificiū ma-
ius cēpt. vt plene dñica seqnti. 3. h. honorat dñs
qstū ad potētiā veneratōe. veneratio āt sūme
potētiē dei oñdī i sacz tēpl. Ad veneratōē āt
deū i sacz locz tria pmaxie regnūt. s. p. o. vt tē-
plis ipse mariz exhibeat honor. qz tota ibi ē
trinitas: tota celestis curia tē. ps. dñs i loco sūo
suo. In 2. figura Jacob dū a somno vigilat
ait tribulē loc⁹ iste. Ve nō ē h. aliud nisi domus
dei z porta celi. Gen. 28. 2. regit mūdiciā
mistroz. qz scā a scis tractari dñt. Audi Aug.
p. 1. qz placet deo latrat canū mugit⁹ bou: gro-
nituzqz porcoz qz cāt⁹ clicoz luxuriātū. Isa.
l. Lauami: mūdi estote tē. 3. regit vasoz
nārio: decetia vt i apparu vasoz lūinariuz:
vestimētoz z hōi: qz oia mūstāt z oñdunt
glām z magnificētiā dei. qz tē. Accipe nē ho-
norē quē dō facē dēm⁹ pp. ei⁹ ifinitā sapiām.
Triplex. n. ē tal honor. s. tior pudor z dolor.
Prim⁹ ē tior dei. ps. Intū sapiē ē timor dñi
intellect⁹ bon⁹ oib⁹ faciētib⁹ eū. Et h. duo bona
oriūt. s. stupor dñi iudicij z tremor cōni sup-
plicij. de p. oia iudicia ei⁹ i pscū meo. Et dī
cō oia: qz p. siderare aiaz spūalē oz iudiciū āge-
lēz: bñtane gnāōio sodoine z gēioire z filia

In Petrus aplo. Si de agelis nō pepcāt. tē.
Eccl. 17. Cogite iusticias z iudicia dei vt ita
deas. s. peccare i dñā sapiāz. de 2. ps. tior z
tremor: venerūt sup me tē. Adā. 25. Itē ma-
ledicti tē. 2. honor qz debet dñe sapiē dī pudor
qz. s. omīssa pccāt z omīssa bona pōderam⁹ z pē-
sam⁹. ps. cogitauit dies an iqs z ānos cōnos i
mētē habui. Et qz duo aia bona oriūt. s. Vccū-
dia z omīssa culpe z erubescētia satisfactōis futu-
re. de p. o. ex. de magdalena qstū retro tē.
Luc. 7. de 2. ps. multa fla. pcc. spe. aut i do-
mia circūdabit. 3. dñe sapiē honor dī dolor.
s. qz omīssa dēgat. ps. Dolor me⁹ z gē me⁹ in
pspe. t. ē sp. Et qz duo bona oriunt. s. cōfessio
z satisfactio. de p. o. dī. i aduer. me p. s. iū.
meā do. z tu re. ipi. pec. mei. de 2. ps. Labo-
raui i gē. meo: laua. p. sin. no. lac. meū: la. me.
stratū meū rigabo. z h. de honore qui attribuit
deo rōne sue infinite sapiētiē. Accipe mō hō-
norē qz attribuit deo rōne sue infinite bonitatē z
clemētiē. Et h. sūt triplex. s. gēitudo deuotōis
pmpitudo dilectōis: z rectitudo intētiōis.
Prim⁹ est gēitudo deuotōis. s. circa dei bñficiā
qz nob ingtis z idignis sua dona nō cessat qre
die mltipli largiri. ps. qdāt oib⁹ affluenter.
Et hui⁹ honor. 4. cōrūdet opationes quas
spū scō grāz dñaz largitōi p. solue debent.
s. grāz actio. s. recogscēdo bñficiā. ps. Lāta-
bo dñō qz bona tribuit mibi. Et dīc bona i p. s.
qz de ipse dat bona t. palia z spūalia.
Ja. 1. oē datū optimū z oē donū pfectū de sur-
sū ē de fēdēs a p. lūmā. 2. cordia z oia bñ-
dictio. ps. Bñdica dñz i oī tpe: sp. laus ei⁹ in
ore meo. z Apo. 2. dī de bñis. Bñdictio i sa-
piētiā z grāz actio honor. 3. fortitudo deo
nro i scā scloz amē. 3. cordia z oia magni-
ficatio. ps. magnificate dñm meū z glōsā vir-
go ait. Magnificat aia mea dñm. 4. bñfici-
oz diuulgatio. ex. cecinati. j. Thi. j. regi sclo-
rū i mōtali iustibili tē. Et h. ē p. m⁹ honor. 2.
honor dī pmpitudo dilectōis. s. circa bēignā
gēitudinē suā qz nob pccā idulget. Et hui⁹ ad-
lectōis qstū sūt h. s. s. cor. p. flagellatio. ad
Bal. 5. Qui xpi sūt cāne suā crucifixit cū vi-
tios z occupat⁹. ps. Disciplina tua correxit
me i finē: z disciplina tua ipa me docebit. 2.
el yna z largitio. ps. man⁹ suas apuit inopi z
palmas suas extēdit ad paupes. 3. scōz loco-
rū z idulgētiā z visitatio: vt ire Romanū tē.
4. desiderij moriēdi p. xpo: ex. Pauli dīc

filio. Infelix ego qm me liberabū de corpore mor-
tis hō. Cupio dissolui & cū rpo. 3° bonor
dī rectitudo intērdīs. Adat. 6. Si ocal^o tu^o. 1.
itērdio tua simplex fuerit totū corp^o lucidū erit.
Et hūic recte & simplici itērdioni cōfīdēt qntu
o^o opatiōes. s. patiētie dei cōsideratio q. s. tāto
tpe nos ad pntiaz expectat & iūtat cū brachijs
expāsis in cruce. In aīa inamorata qrit qd sūt
plage istē i medio manū tuar. Zacha. 13. Et
dicit. s. rps hīs plagat^o sū i domo eor q dilige
bāt me. Plagat^o. n. ē dulcissim^o iesus i mani
b^o & pedib^o. ps. s. odert man^o meas & pedes
meos. plagat^o in do. so. ps. sup dorū meū sa-
bricauerūt pctōres. Plagat^o ē in latere. Job.
22. vulnera nēst me lācea piderūt me vulnere
sup vultū. Et breuī in toto corpore. Isa. 53. A
plāta pedis vsqz ad Vntē nō ē iūcta i eo san-
tas. Et tān dolores extēst vi rps i cruce cla-
met. Teno. 3. Q vos oēs q trāsīt p viā antē
dite & videte si ē dolor filijs sic dolor me^o & c. 2^a
opatiō dī i bonis exercitio: qm in bñ agendo
sp piculū ē in mora. Breg. i pasto. c. 41. Se-
pēcū oportune q agē possum^o nolun^o: paulo
post cū volum^o nō valem^o. 2. ad 2°. 6. hor-
tamur vos ne i vacuū grām dei rēpiat^o & c. &
ad Gal. 5. dū rps bēm^o opemur bonū. 3ª opa-
tiō est piclor declinatio. i. Jo. 5. tot^o mād^o in
malo ligno posūt ē. 4^a dī eīnoz affectio. ps.
quē ad modū desiderat ceru^o ad fōtes aqru ita
desiderat aīa mea ad te de^o. qre & c. Et ista aīa
tibi sufficiāt p pnti vitate. Et ad sam vi.
dico fm dñm Bona. & Scorelluz i. 3. di. 9. q
duplex ē adoratio qntū ad ppositū spectat: qdā
ē adoratio p se. qdā p accūs. Adoratio p accūs
sūt qnqz modis. Vno^o rōe significatiōis & sic
adorat^o sacra: q sūt signa sacre rei & vba sancti
euāgelij: q sūt sūg scitatis. 1° rōne imitatiōis
vlt^o repntatiōis: & sic adorat^o imagines scōz & p
scriti vgis glōse: s. de h i seqnti vitate. 3° rōe
pntēcie: & sic adorant spēs i sacro altari ad-
oratōe hypduliae. Silr & vgo maria: q pntiuit
deū vuz i vīo suo. Silr crux xpi i q rps pepē
dit. alie ā crucēs q sūt sē i mēōiaz crucifiri nō
sūt adorāde. 4° rōe nālis decimatiōis vlt^o com-
plectiōis. & sic adorāt mēbra scōz & cadauera
eor. 5° rōe ptractatiōis: & sic sup oēs adorāt vir
go q sepi^o ptractauit corp^o xpi. Itē & sē sacer-
dotes q eor manib^o glōsū rpi corp^o tractanc
rūt. Adoratio p se duplex ē: qdā p se & p p se
qdā p se & nō p p se. Adoratio q ē p se & p p se

dī latia: & ista soli deo cōpetit & trinitati: qz so-
lus de^o ē vltim^o finis p se & p p se adorandus.
Adoratio āt p se & nō p p se ē qn p p a^o quid ei
pntiū aliqd adorāt vi rpi hūanitas vīa vbo.
Que nā pōt tripl^o accipi pōt. Vno^o inqz nūm
sustentificat supposito diuino. 2° inqz nū vni-
ta diuinitati. 3° inqz nū vnta p dona gūita.
Si p mō sic adorāt latia. Si scdo mō hypdu-
lia. Si 3° dulia q cū adoratiōe adorāt qlibet
scūs & qlibet pura alia creatura. Ista distictio
scorelli ē. Alii āt declarat dñs Bona. pēcām
difficultatē dicēs q caro rpi & hūanitas pōt dī
ci tot^o ille hō. iū illud Jo. j. Vbū caro scū est
& h mō caro rpi & hūanitas adorāt adoratiōe
latie rōe psonē: q ē sūna psona & nō ples pso-
ne. 2° pōt cōsiderari vt noiat ipaz pte hūa-
nitatis p se: nō vt vntam & sic debet ei dulia.
3° put noiat ipsā nām creatā vt dīnitati vni-
tā: & tūc debet ei dulia dignior: q hypdulia dī
fm qsdā. Alii tū dicūt q sic cōsiderata vt vnta
dīnitati in rōe psonē q latia adorari dī: qz la-
tia nō debet pti rōe pti: s. rōne tot^o. & c. aut
rps ē psona xpi. S. forte qz interrogabit qd est
latia: dubia: & hypdulia. & h multa dicēda
ēnt. breuī tū dico fm Bona. vt. 5. q latia
inqz nū vlt^o ē hūi^o inclinās hoīem ad exhiben-
dū deo obsequz debitu i rōe vltis dñij. dulia ē
hūi^o inclinās ad exhibēdū obsequz hoīb^o ad ho-
norē debitu. hypdulia est obsequz qd debetur
alijs psonis excellētib^o: vt rpo hōi & vgl
ni. Ita q latia soli deo: dulia pure creature:
hypdulia excellēti creature debet. Et scias q
p obsequz i elligo serui utē. vt exponit Aug.
li de tri. Et h sufficiāt p pnti vi. Et ad itī
am vi. dico q pma facie vī q nulla imago vlt^o
sculptile adorari deat. Et p qī doctrinā & p
ceptū dei. dicit. n. de^o. Ero. 10. Nō facies tibi
sculptile neqz oēm similitudinē. s. dei q qdē ihi-
gurabilē. Si q aliq dī imago fieri nī dī: g nec
adorari. Et pfirmat p Damascenū. c. de ima-
ginib^o. li. 4. vbi sic dī. Inspiciēte igil sūme &
ipictat^o ē figurare qd dīnū. i. qd dīnū ē. Itē
arguit 1° sic. Mobilior ē creatura viuēs & dī-
gnior oi creatura nō viuēte: qz mag^o sūis & p
pingor ē sūme vlt^o q ē ipse de^o. s. oīs imago vlt^o
pictura l sculpta ē qd nī viuū. q i g billor & indi-
gnior. & p pñs si muscā asinū & canē nī adora-
m^o: nec p pñs imagines adorāt dēim^o. Itē aīa
rōnal ē imago dei: & tū nī adorāt: q a fortiori
nec imago hoīs. Itē aīa mea hīs tuis difficul-

tantū qm̄ fides nra nūq̄ idignū aut male scū
 tāq̄ digm̄ et bñ scū pntat. Damascen. n. vbi
 ē: Et dic Bona. i. 3. di. 9. ponūt hāc p̄loz q̄
 cuīq̄ imāgi talē exhibendū bonoz q̄lis dēt rei
 ē imago: vñ imāgini xp̄i latia reddat: ima
 gini vñ h̄p̄p̄dulia: et imāgi alioz scōz dulia
 q̄ndi Dama. vbi. s. Qm̄ q̄ aduersū nos p̄q̄rū
 tur adorātes et orantes saluatoris nri et regine
 nre et dei genitricis imāginē apli. et reliq̄rū
 scōz et mīstroz xp̄i audiāt q̄ a p̄n de hōc s̄z
 p̄p̄az imāginē fec. Lū. i. gr̄a nos ad iuicēz
 adorāz nifi q̄ fm̄ imāginē dī fci sum. vi. n.
 ait dei for. et magn. i. dīnis basilis imāgis ho
 nor ad p̄otipū pūct. i. exēplar. Idototipū at
 ē qd̄ imāgiat. ex qd̄ deriuat sit. h̄ ille. Ad q̄
 rū declarātes nōndū q̄ imāgies scōz triplici
 rōe iuēt s̄. i. p̄p̄simpliciū ruduarē p̄p̄ deuoti
 onis tepiditatē et p̄p̄ mēorie labilitatē. Id. p̄
 p̄ simpliciū ruduatē: vi. i. simplices q̄ lras ne
 sciūti picuris et sculpturis tāq̄ i scripturis si
 dei nre misteria legē possint. hāc rōnem tāgit
 Dama. vi. s. di. c̄s sic. Qd̄ p̄p̄ vīscera mie
 sue fm̄ vīscerē fciū ē hō. p̄p̄ nram salutē nō vt
 Abrahāe vīsus ē in sp̄e hōis: nō vt p̄p̄ his: sed
 s̄z s̄z vēr. fact. ē hō: et p̄bulauit irā et cū hōi
 b. p̄uerfat miracula fec. crucif. ē: p̄p̄ s̄s ē:
 resurrexit: assūpt. ē: et oia fm̄ vīscerē fciū sūt et
 vīsa sūt ab hōib. Scripta sūt qd̄ ad memoriā
 et doctrinā nraz nūc n̄ p̄ntū vñ vīdētes audie
 tes et credētes potiū bñtudine dñi. q̄. Vñ
 oēs noscūt lras n̄ lectōi vacāt. p̄res excogita
 uerit velut q̄sdā triūphos i imāgib. h̄ scribē. h̄
 ille. Nec ē rō tāgit i decret. de p̄se. di. 3. c. p̄
 latū. vbi dī si circa mediū capli. Aliud ē. n. p̄
 cturā adorāz. aliud p̄ picture bñloriā qd̄ sit ado
 rādū adif. Mā qd̄ legētib. scriptura h̄ idio
 tie p̄stat pictura cernētib. q̄ i ipsa i gr̄ates vi
 dēt qd̄ seq̄ dēant. In ipsa legūt q̄ lras nesciūt
 vñ et p̄cipue legē nesciētib. p̄lectiōe pictura ē
 h̄ ibi. Et si vba Breg. 2. iuēt s̄ imāgies p̄
 p̄ deuotiōis tepiditatē. Excitā. n. ad deuotiō
 nē mēt xp̄i fideles p̄siderātes ex talib. picu
 ris q̄ et q̄ta de. p̄p̄ nos fec. et c. 3. iuēt s̄ p̄p̄
 mēorie labilitatē. bis. n. recordātur p̄ntoz sic
 rēne sicbāt archi triūphales i mēoriā alie. ma
 gni viri. Nec rō tāgit i decret. de p̄se. di. 3. c.
 venerabiles vbi dī sic. Venerabiles imāgies
 xp̄iani n̄ deos app̄ellāt n̄z sūt eis vt dījs: n̄z
 sp̄e salutē ponūt i eis: n̄z ab eis spectāt futurū
 iudiciū. Sz ad mēoriā et recordatōz p̄mūnoz

venerāf eas et adorāf. h̄ ibi. Hīs sic declarat
 ad obiecta rīdeam. Et p̄ ad p̄mā rōnez q̄ rō
 an̄ icarnatōz dei imāgies fieri p̄hibitū est: q̄
 tūc de. fm̄ p̄p̄ā nām ifigurabil erat. s̄z postea
 qm̄ carnē assūpsit figurabil extitit fm̄ ipsā nāz
 assūptā. Et fm̄ nām dīnā itelligit dñm Dam.
 q̄ ip̄ie sūme et ip̄ietatē ē figurare qd̄ dīnū ē.
 Hic in vci testō n̄ erat assūpt. imāgis vsus.
 Ad hām rōez dico q̄ creatura viuēs nobilior
 et dignior ē n̄ viuā nobilitate reali: s̄z imāgis
 et pictur significatōe: q̄ res pui valoris qm̄z rē
 optimā r̄p̄ntāt. vñ Dam. vbi s̄. Quapropt̄ n̄
 fm̄ mētē h̄ntes dñi passiōez. i. nō recordātes
 imāginē xp̄i crucifixiōis vidētes et salutarē pas
 siois i remēoratōz vēiētes p̄cedētes adorāz.
 n̄ mām s̄z imāginatū quēadmodū n̄z euāgelij
 māz n̄z cruci māz adorāz: s̄z tipomā. i. figu
 ratōz. Silr et dei gēitricis imāgis n̄ māz: s̄z si
 gurā adorāz. bono. n. q̄ ad ipsā ad cū q̄ cū
 q̄ et ipsa icarnat. ē reducat. Silr et scōz certa
 uia erigētia nos ad fortitudinē et imitatōz et
 zelū vīrtū eoz et glāz dei. bono q̄ ad deuoti
 onē p̄nos dei h̄z demōstratōz beniuolētie q̄ ē
 ad cōez dñatorē et imāgis bonof ad p̄otipū. i.
 exēplar pūct. h̄ ille. Lū q̄ adorāf imāgo: n̄ ad
 orāf rōe sue realitatē: s̄z rōe sui significati. Et
 si abijctas create oēs s̄ vestigiū dei: et tñ n̄ ado
 rant imāgies et pictur n̄ s̄ vestigiū dei: q̄a for
 tior n̄ dēnt adorari. Dico q̄ p̄mā n̄ vñ: q̄ oēs
 creature intellectui nro p̄ r̄p̄ntāt se: deū deū:
 ē s̄ vestigiū. n̄ sic atī figurē et pictur: an̄ n̄ p̄
 se: s̄z figuratū r̄p̄ntāt. Inq̄stū. n. rec si qd̄az
 res bñ se p̄ r̄p̄ntāt: s̄z i q̄stū figure s̄ r̄p̄ntāt.
 p̄ cū cui figure s̄: et iō ipe adorāf: n̄ ille. Silr.
 dī ad illud de aia qm̄ pus suaz enitātē q̄z dei
 imāginē r̄p̄ntat. et iō nō ē s̄lle. q̄re et c. Et ista
 suff. ciāt p̄ p̄mā p̄loz et p̄ma p̄e hui. p̄monis.
 De incōtaminatōe carnis xp̄i. p̄sidera. 2.

Secūdo loco cri

sti iesu carnis incōtaminationē vi
 deam. Vbi tres p̄loes subiū
 gam. vñ. Idia p̄lo ē ista. Ta
 li ac tāto i sua p̄ceptōe fuit xps iesus p̄uilegio
 decoar. vt oī plenitudie gr̄e fuerit redinar.
 2. p̄lo ē. et si xps fuerit oī gr̄a decoar. nūq̄
 fuit tñ scificat. 3. p̄lo ē. Tāta fuit ipsa gr̄a xps
 fortificat. vt nūq̄z ullo vitio fuerit p̄taminat.
 De plenitudie gr̄e xp̄i. Lōlo p̄ma.
 Lape p̄mā p̄loez vñ. Vbi tres ingra.

he acceptiois fuit plen⁹ oi gratia ⁊ oi lapia: et
 oi virtute: p³ q³ fm cā p³ficē nō potuit. Unde
 p³au. In ipōigt ft oēs theſauriſa, ⁊ ⁊ ſcē dī
 abſconditi. ⁊ cōcō ē q³ q³ aīa xpī p³ficē ⁊ creū
 f³ ſclāz acq³ſitā. vbi nō ē t³ ipō fuit duplex nā.
 ſ. dīna ⁊ hūana: v³z. ⁊ ſc. dī. 5. ⁊ p³ Dam. li. 3.
 ⁊ cē d³ hēb³. c. cū⁹. Inq³ ſi igr hō p³ficē nō ē
 vt hēat virtutē ⁊ p³fectōē ad hōis rōēz ſpectā
 tes. Intellect³ āt agēs ē hōis p³fectio: v³z. ⁊. 8.
 aīa g³ nō ē hūit ēt i³ r³. Cū ārlum intellect³ agen
 tīa nū ſi ordie finit ad fantafinata illumināda:
 f³ cōz³ p³hiāz: ⁊ cā d³putare a p³duō³ mālīb³.
 Ergo cū in t³tal³ v³ut ēt: p³ q³ ſic i³ cō ordina
 ri p³gnēbat. Alī aliq³ p³fectio rālis r³ defuiſſz.
 qd ē erronea. Quā cū p³ tale lum r³ nō potuit
 f³ ſikōia ſcīre. q³ ſuccellue. Iſta rō ē bti Tb. p.
 ſc. 3. q. 9. ar. 3. ⁊. 4. Dñl³ Bon. in. 3. dī. 13. dīē
 gloſādō auctēz Amb. dicent³ r³ p³uiſſe ſz hu
 manū ſenſus. q³ ſenſus xpī extior³ vaciet. p³ficē
 q³z tūm ad cognitiōēz expīritālē. Et h³ vt i³ cō p³
 bare³ vītas hūane nāe. Vū q³z iūm nō poſſz r³
 p³ficē q³z tūm ad cognitiōēz ſimplicis notīe: tū q³
 ſus extior³ ad aliqd de nouo p³uerēbat ad qd
 ſus p³uerſus nō ſucra cognitiōē expīeēt dī p³
 ceſſiſſe. h³ inuitaple et hīs r³ dīdicū et hīs q³ p³
 ē ob. i. exp³us ē. q³re ⁊ cē. Etū ad ſua vī dī:
 cō q³ mgr ſen. in. 3. dī. 14. mouet iſtā difficulta
 tē. d. ſc. Si hō q³ritur q³ rps nō dedit cī p³ā
 tem faciēdi oīa vt ſcīā. Rñd erī pōt q³ nātr cā
 par eſt ſcīe: ⁊ iō cognitiō data ē cī ſine mēſura.
 Mō eſt ſi dātr cī poſſe ſa³ oīa q³ deus facit: ne
 opō ⁊ p³ h³ deus putare. h³ ille. Vñlz de³ de pō
 abſoluta pōmiffet ſp³erre r³ pōtentiā talē: nō
 tū pōmiffet iſtā ſuſcipe xps inq³z creatura. vñ
 nō fuit in potētia et p³te dei: ſed et p³te xpī inq³
 tum creatura. Sz dicēs ⁊ Luc. i. dī q³ crīta ma
 gnus ⁊ ſilī³ altīſſimī vocabīb³. Iſta magnitudo
 nō pōt ēt aī p³um vīrgis: q³ aī magnus erat
 g³ dīcīt btiūs Amb. ſup³ Luc. q³ illa auctās ſcī
 tellīguū. erat magn³: q³ potēntiā quā dei fili³.
 nātr habuit hō erat et p³te accepturus. Ecce q³
 Amb. exp³ſſe dīcīt ipm inq³ztuz hō accepſſe po
 tentiā quā dei fili³ nātr hēbat. Vñc difficulta
 ti rñd t³ mag³ dicēns q³ illa verba referenda ſſ
 ad p³ſonā v³erbi. nā cum vna in xpo. p³ſona ē
 q³ inq³ztuz p³ſona dei ſemp ⁊ nātr oīpōtentiam
 hūit. ſed inq³atūm hōis nō ſemp fuit opō: ſed
 et tpe. Et ſic intelligunt oēs auctēz q³ rps oīpō
 tentē dīcīt. Et iſta ſufficiā p³ p³ſone.
 Deſcīrate chriſti. Concluſio ſecunda.

De salute christi. Conclusio secunda.

Accipe fam. **De** honore. **v3.** **Est** xps fuerit
oigra decorat? nūqz m fuit scificatus
Ex bitrefingram? **vi. v3.** **Prima** vi
tas ē ista. vix xps fuerit vñqz scificat? **2^a** ve
ritas ē ista. Si aliq pura creatura in hac vita
possit adorari vi bona & scā. **3^a** Vitas est ista.
an sit peccatū ppter deuotionē & scitatem por
tare reliqas scōz ad collum. **Ad** pñmaz
pono vnā distinctionem quā facit bñs Dio/
nisi? li. de diuis noib? c. 12. q aliud ē scificari
& aliud scm ēē. Nā scm ēē dicit negatōne ois
inuidie p oī tpe. vñ sic ibidē scitates diffinit.
Scitas ē vt fz nos dicēz q ab oī pollutiōe ē li
ba & pscā & ois inuolata puritas. Scm q ē qd
p nullo instāi vix ē dīcē q illud culpe sit sub
iectū. S3 scificari siue scificatū ēē p supponit a
liqñ i subiecto maculā fuisse & postea mādātū
Ex his segtur q cū xps nūqz fuerit subiectus
pctō: & p pñs nūqz scificat? s3 sp fuit est & erit
scūs. ps. inst? dñs i oib? vñs suis: & scūs i oī/
b? opib? suis. In ysa. 6. dīc scm seraphi cla/
marc alta voce. scūs: scūs: scūs: dñs de? faba/
oib. **Ad** qz declaratōz nō q scificari duplī
piderari pī. vno mō qñ ex scō sit scm. alio mō
qñ ex nō scō sit scm. **Primo** mō qñ ex scō sit scz
Et h? fieri pōt duob? modis. vno mō qñ ex mi
n? scō sit magis scm: & h? mō xps p discipul su
is pñm orauit. Jo. 17. c. pī scifica eos i vñta/
te. i. qz uis sint scī: magis ēē scificata. **Et** sic nūqz
xps dī scificat? vt. s. immediate an h? dicat m n?
scūs: & immediate p? h? magis scūs. **2°** ex scō
sit scm fm qz dā pñuatoz scitatus: fuata tñ q/
dā pñuitate scitatis. **Et** h? mō pōt dici xps scī
ficat? Quō itelligit illud Jo. 1. quē pī scifica
uit & misit i mūdū. i. fm plenitudine scitatis cō
secuit. **Et** illud Jo. 17. scifico incipm. i. i scita
te pseruo. **2°** mod? scificatōis ē qñ ex nō scō sit
scm. **Et** h? filz pīgit duob? mōis. vno mō pua
tiue. alio mō negatiue. Scificari puatiue ē qñ
aliq subiectū ē puatū scitate: & postea i co isū
dī: si de peccate mortalit? & postea pūito & cō
fesso: cui p grāz isū dī scitas fact? p3. **Et** h? mō
nūqz xps fuit scificat? qz sp xps fuit hō & scūs
hō & nūqz puatū scitate. Scificari negatiue sit
duob? modis. vno mō: si rōne scitatis create:
tūc xps pī dī scificat? i. scūs scit? hō. **Et** itez
fm hūc scū pōt itelligi pdcā auctō quē pī scifi
cauit & misit i mūdū. s. scm hoies scē & misit i mūdū.
S3 rōe si itat? icreate: tūc dico q eodē
mō dī xps fact? scūs: quō dī hō fact? ē de? q

locutio min? falsa ē qz ista: de? fact? ē hō. s3 de
h? ista. qre zc. **Et** sic p3 h? vi. **Ad** ad faz
vi. dico q aut loquimur de creatura viuēte aut
mortua. Si de viuēte dico q: nulla creatura vi
uēs ē adorāda vt scā: qñ nullus viuēs scūs ē
s3 sit bon? nisi forte accipiēdo scitatē largo mō
vt illud **Leui. 19.** scī estote qñ ego scūs sū. qz/
diu: n. qz viuūt pctō: ē. j. Jo. 1. Si dixerimus
qñ pctm nō hēm? zc. scitas at o3 pūitat? macu/
lā excludit vt patuit pcedēti vñtate. **Et** at loq
mur de creatura viuēte iā & postea mortua tūc
dīc Inno. q si morit? aliq scā psona cui? vita ē
tibi nō: potes eā occulte & nō publice venerari nō
adorare. **Et** nōnī dico occulte: q publice nō li/
cet nisi sit ab ecclā canonizata & approbata. qz
uis ē ille scūs miracula facēt: vt p3. j. q. 1. c. te
neam? vbi sic dī teneam? vñtate ē fref mci pī
vñtate ē q fac miraculū nihil est. In vñtate
erat ppls isrl? & nō faciebat miracula. **Primo** vñ
tate erat magi pharaonis & faciebāt filia moy
si. ppls isrl? vt dīxi nō faciebat miracula. an erat
saluādi apud deū q faciebāt miracula: qz nō fa
ciebāt. **Primo** aplos resuscitauit mortuū. sūmō
mag? scē multa. **Et** at qdē xpīanī q non pote
rāt facē qd faciebat **Primo** nēc qd faciebat si/
mō: s3 m gaudebāt q noia eoz scripta erāt in
celo. h? ibi. Aug. **Ad** dāgi. n. pharaonis mira
cula fecerūt. filz & simon mag? Quattuor tñ re
grūt ad h? vt aliqd sit vix miraculū. **Primo** vt
nō ex arte: s3 vñtate spūs scī fiat & pp h? miracu
la magoz miracula vā nō sūt. **2°** vt fiat sup nāz
qz qd vñtate nāc sūt nō ē miraculū: & h? diabol?
p icātatōes opat? qz ipse isūm spēt? antiq mī
ta diabolica facē: & illa p vñtates hbarz: qñ oīa
nouit: occulte opat? effect? **3°** vt nō fiat vi v/
boz tñ: s3 merito hoīs & grā dei & sic trāsba/
tio pātis & vini nō ē ppe miraculū: qz i vboz sit
vt Aug. ait. **Accedit** vñtate ad elemētū & sit sa/
crām. **4°** vt ad cōreboratōz fidei fiat. **Ad**as p dī
tōes pōit **Dof.** i sūma sua. s. de reli. & ve. scā.
Et qñ ista discernē nō par? diff. cile ē rē ecclā
statuit nullū corp? a xpīcol pblīce venerari nisi
sit scit? approbat? ab ea & cadizat? **Et** sol? pa/
pa cadizat? pī: vt no. Jo. and. de reli. & ve. scō
rū. c. j. li. 6. **Et** pces scē tal. scō v3: h? papa i ca
nonizatōe errauit. **Et** mīa d cāonizatōe ibi
dē pōit Jo. an. **Et** h? suff? ciant p pñū vñtate.
Ad ad tñā dico q eadē rō ē de religio scōz:
sic de vñbis scriptis vt dīc bñs **Tho.** sa se. q.
69. **Nā** si ponat? ex dei fiducia & scōz qñ sūt

si erit illicitū. Si autē circa hanc edat aliqđ vanū
ut q. vas sit triangulare et hmoi oio erit illicitū.
Et diligētē aduertē: ut clare scias illas ēē reli
gas scōz ab ecclia approbatoz: q. si nescires
ēē cēt: aut an ab ecclia approbat? i. errorē fa
cili icurrē posset ut. i. portatū rīgas vni? sus
pēss aut hoīs male vuc. Sic expse ē cas? ēē de
reli. et v. scōz. c. i. vbi dīc sic ter. audiuim? q.
qdā int? vos diabolica fraude decepti: hoicm
quēdā i potatōe et ebrietate occisū. qm scm mor
i fideliū venerat. cū vir p talib? ebrietatib? per
cimp? ecclia pmittat orare. Dicit. n. apls. s. i.
ad Cor. 6. ebriosi regnū dei nō possidebūt. Gl
lud g nō psumat? de cetero colere: cū t si p cū
miracula fierēt nō licēt vobis ipsū p scō absqz
aucte ecclie romāe venerari. h ibi. Et gl. sup
vbo. miracula dīc sic. qm miracula ēē p malos
fiūt. i. q. i. c. teneam? Jō nō dīz teneri p scō qz
gs miracula fac: nisi ab ecclia romana pus fu
erit p legitimos testes sup vita et miracul appro
bat? ut dicit. c. primū. et s. de testib? c. vene
rabilī. Quē. n. ecclia reprobat reprobād? ē. et
quē approbat approbād? 24. q. i. hec ē fides
et c. qm vct? et q. 2. c. sane pofertur hec glo.
qz et. et sic p ista pma conclusio.

De inspectabilitate christi. Conclusio 3^a.

Ecce pma psonē. v3. Tāta fuit ipsa
grā xps fornicat? ut nūqz aliq? vitio fu
erit pmiat? Vbi tres ignāns vi.
v3 p^a vi. ē vtrū de? potuisset pposset facere
creaturā rōale inspectabilē p nāz. Scda vi. est
an ista ppositio sit vā de? scūs ē hō: et hō fact?
ē de? Tertia ē. an xps fm illā nāz hūanā qua
hō vct? nō potuerit peccare. Et uz ad pma dico
q. cōit oēs theologi pte negatiua pcedūt. s. q.
nō. p pp deū dīcro. i. tractatu de filio p dīgo
dicētis q. sol? de? ē i quē p m cadē nō pōt. Et
Anselm? li. cur de? hō. qz ē hō qōnē dicit de
us hoiez ipeccabilē facē nō potuit p nāz. qz non
potuit ipsū facē deū. ppriū. n. dei ē q. nec mu
tat nec mutari pōt: ut pbat magi p plures au
toritates li. i. di. s. audi Jaco. i. cplā canōica /
c. i. apud quē nō ē trāsmutatio neqz vicissitudo
nis obūzatio. Et dauid mutabis ea et muta /
būt et. Et mgi oīuz creaturā mutabilitatez
onidē sic ad līaz vbi s. ait. nā āgeli peccauerūt et
demōes facti sūt: qz ē diabol? pnceps. Et q nō
peccauerūt peccare potuerūt. Et cuiqz rōali
creature prestat ut peccare nō possit: h nō ē nāc
ppe. s. dei grā. Et dicit q. de alijs creaturis et

de eoz mutat de facē itēdūt: qm lōgū ēēt de ill
disputare: qz reliq? q. nulla creatura rōnalis
fm suā nāz pōt inspectabilis ēē. Sz dices p p^a
Ambro. arguo sic: sic ē hz corp? ad motū: ita
sc hz volūtas ad velle. Sz de? pōt facē corpus
sp ordinatū i suo motu. sic p3 de celo. q. pōt fa
cē volūtātē sp ordinatā i suo velle. s. sp ēē ordi
natū i suo velle ē ēē ipeccabilē. g. Jte de? pōt
facē q. aliqd sit sine eo qd nō ē de eēntia ei? s. sz
posse peccare nō ē de eēntia volūtāt? cū nō sit
libertas nec p3 libertat? p Aug. s. de? poterit
creare et facē creaturā rōnalē ipeccabilē. Ad
pma aia breuī tibi dico q. illa sitū? in tua aīe
cedēte nō t3. qz celū opat ad motū nō ut cā liba.
sz volūtāt? opat ad suū velle ut cā liba. id argu
mētū non t3. Ad hāz dico q. posse peccare pōt
accipī p eo qd significat: i. p eo qd denoiat. si
p eo qd significat: tūc dicit respectu ad actū: et
sic ppe nō ē posse: s. deficē: et sic itelligit aug.
q. nō ē libtas neqz p3 libtat? Si vō accipit p
eo qd denoiat tūc denoiat p priū fudamētū ei i
cūtiū ad? et ut sic ē libtas. qz et. et h sufficit p
ista vi. Et tū ad hāz vi. dico q. sūt diuī si mo
dī rōndēdi. s. duos tū ad pna dicam? p^a dīm?
ē mgi i. 3. di. 6. c. i. vbi qrit vi. istaz pponū:
de? fact? ē hō. fili? dei fact? ē fili? hoīs et. Et re
citāt mlt? opioīdib? tādē snia pcludit q. ista
ppositio de? fact? ē hō. h3 tres scūs. p^a dīm?
ē. de? fact? ē hō. i. fact? ē ut de? ēēt hō. et ē scns?
ver? qz h factū ē i incarnatōe. Scds scūs est
de? fact? ē hō. i. de? ē hō qd ē hō fact? ē sine p
duct? et h ē ēt ver? Terc? scūs est. de? fact? ē
hō. i. de? fecit semetipsū hoiez p hūanitat? affū
ptōz et h scūs ē magis p^a dīm? Sz ista ppo hō
scūs ē. de? nō ē vā nec 2^a nec i 3^a sensu. s. tū i
p^a ut sit sensus. hō fact? est de? i. factū ē ut hō
ēēt deus. Ista ē snia mgi. Ali? mod? rōndēdi
et clarissim? ē q. si factū aut detriminat deuz aut
hoiez. si detriminat subiectū. s. li deū sic ppo est
falsa: qz i deo nulla cadit factio. Si detriminat p
dicatū. s. li hō: tūc ppo ē vā. et ē scūs. deus fa
ct? ē hō. i. de? hō factus ē. et sic cātat ecclia. Et
pōt dari alius modus q. qm ponit vna ppo d
2^a adiacēte: tūc dicit ēē l nō ēē simplr. ut hō ē l
nō ē. Sz qm ponit vna ppo de 3^a adiacēte: tūc
dicit ēē l nō ēē fm qd. ut hō ē alb? l nō alb?: n
n. dicit simplr hoiez nō ēē: s. i ēē talē. i. albū
Silt ista ppo. deus factus ē. ē falsa. qz signifi
cat q. de? simplr accipiat ēē: s. dīcēdo de? fact?
ē hō sign: s. cat q. de? accipit tale ēē. s. ēē hūanū

q̄t. 27. Et ad iua. vi. dico q̄ m̄gr̄i i. 3. di. 12.
 c. 3. bā c difficultatē q̄rit. vbi sic ait. iō si imeri
 to q̄rit vtz ille hō poterit peccare l̄n cē deus
 Si. n. potuit peccare potuit damari. si potuit
 dānari potuit nō cē de. q̄ si potuit peccare po
 tuit nō cē de. q̄ cē deū z possit velle iūgatē sit
 cē nequeat. h̄ distictōe op̄ est vtz de p̄sona. f.
 dina agat: an de nā. f. būana. Si. n. de p̄sona
 agat: manifestū ē q̄ peccare nō potuit. Si vō d
 nā: distiguēdū ē vtz agat de ea ut vbo vnita
 an de ea tāq̄z n̄ vnita vbo. Nō ē ābiguū aiaz
 illā entē vnita vbo peccare nō posse. Et sine
 ābiguitate verū ē: eādē si cēt nō vnita verbo
 posse peccare. h̄ sūt vba m̄gr̄i. Ad q̄z declara
 tionē pono duas p̄clōnes. Prima p̄clō ē. q̄
 aia xpi ut vnita vbo peccare non poterat pp
 plenitudinē gr̄e. Secda p̄clō ē. aia xpi ut vnita
 vbo peccare non poterat. q̄ erat p̄fecte beata
 Et pōt addi tertiā q̄ aia xpi i puris suis nālī/
 b̄a vbo derelicta peccare poterat. Et tū ad p̄
 mā nōndūq̄ gr̄a i xpo q̄stū ad p̄ns spectat ba/
 buit mea respect. f. cōiunctiōis p̄fectiōis z effi
 ciēns. P̄dico habuit respectū cōiunctiōis. qm̄
 xps nō solū dilectōe cognitiōe l̄ fructū deo cō
 iūci erat: s̄z hypostatice. ita q̄ aia nō erat p̄sōa
 s̄z vbu erat hypostasis. i. p̄sona nāc dine z hu
 mane. q̄ suppositiō nāz s̄z b̄m̄. Tho. p̄te. 3.
 q. 2. ar. i. z i. 3. s̄nīaz. di. i. z dñm Bona. ibi
 idē. s̄līs ē suppositiōi q̄ sūt p̄ insertōz. Mā si
 cēt vn̄ n̄c duos ramos dīcīfari nāz sūt
 tat insertos. sic dina p̄sona duas nās. Et sic
 rami illi duarū nāz duas nō faciūt arboreē: s̄z
 vnā: sic due nāe i vna p̄sona tāq̄z i vno trūco
 iserte nō faciūt plura supposita: s̄z vnū. Et s̄z
 hāc p̄iūctōz xpm̄ dicim̄ cē deū. q̄ vna ē i xpo
 p̄sona dei z hoīa. Secda respect. dī p̄fectiōis.
 Mā sic de rōe fore ē p̄ficē suū subiectūz: sic de
 ratione gr̄e cū sit qdā forma. plenitudo āt gr̄e
 erat i xpo. Jo. i. plenū gr̄e. q̄ ipsū p̄fecte p̄ficie
 bat. p̄fecta āt p̄fectiō nō solū i positōe vniūz
 z p̄fectiōe vsus eaz s̄sūt: s̄z ē i remotōe oīs i
 p̄fectiōis actual z habitual: q̄ sit ut xps nō solū
 vtrū oīnz habūdāria plen̄ cēt. s̄z ē ab eo ali
 ene crāt oēs īp̄fectiones actuales z bimales.
 Tertiū respect. dī efficiēti. tāta. n. fuit gr̄e ple
 nitudo i xpo ut ēt effectiue i alios habundaret
 Jo. i. de plenitudine ei⁹ oēs accepim⁹. Et q̄b⁹
 p̄z q̄ pp̄ p̄mū gr̄e respectū xps peccare nō po
 terat: q̄ cū sic cēt de⁹: z p̄m̄ n̄bīl aliud sit nisi
 recessus a deo. q̄ si sic peccare potuisset: seq̄t q̄

a seipso recessisset. Sicut pp̄ fm̄ respectū peccā
 re nō poterat. qm̄ ex quo i ipso gr̄atic erat ple
 nitudo seq̄t q̄ ab oī actu z habitu vitioso erat
 alienus. z p̄ p̄ns nō solū erat in actu z vsu pec
 cati p̄uatus: s̄z etiā ap̄titudine ad illud. i. De.
 i. q̄ p̄m̄ nō fecit: nec inuētus ē dolor in ore ei⁹.
 Inquāti etiā tertio loco plenitudinē gr̄atic in
 alios effectiue peccare nō poterat. qm̄ si p̄ gr̄am
 nos q̄ partē gr̄e habem⁹ efficiamur īpeccabiles
 a fortiori ipse i quo ē gr̄e plenitudo. Adic qdā
 hāc gr̄atic plenitudinē p̄siderātes aiūt qd̄ hō
 ra s̄cta i cruce p̄dēs cū sol retro spatulas xpi
 existeret vmbra xpi causauit ex parte dextera.
 q̄ tante refragātie fuit latrone a p̄te illa tangēs
 gratiā quandā in eius aia īp̄cessit ut mor in se
 reuersus clamaret memēto mei dū veneris in
 regnū tñū. Et tū ad hāc cōclōnē ē nōndūz q̄
 tota humana nā in p̄mo īstātī p̄ceptōis assū
 pta ē a vbo. z p̄ p̄ns vnita vbo fm̄ se totā ut
 dicit m̄gr̄i in. 3. di. 3. z iō aia eius ut sic vnita
 erat p̄fecte beate. beati āt peccare nō possunt.
 q̄ nec xps. ps. beatus quē elegisti z assūpsisti.
 illud relatiuū quē būanā nāz refert. Inde da
 masceen⁹. li. 3. ait. q̄ xpi corp⁹ z aia q̄si diuinita
 tis organa fuerūt. z iō sic ea dirigebat ut nullo
 mō peccare possent. Tertiā cōclō p̄z ex dictis
 m̄gr̄i: ut. s̄. 3. m̄gr̄i in. c. qdā mouet vnū du
 biū dicēs. Quidā tñ p̄bare cōstāt eā etiam:
 vnitū vbo posse peccare. q̄ liberū arbitrium
 h̄z. z ita pōt flecti i vtrāq̄z p̄te. z rñderi imedia
 te dicēs. q̄z s̄riolū ē: cū z āgeli libez arbitri
 um hēant. z tñ gr̄a a deo sūt p̄firmati ut pecca
 re nequeā q̄zto magis q̄ ille hō cui spūs dat⁹ ē
 sine mēsurā. h̄ ille. Vbi nō q̄ liberū arbitriū
 nō ordinat ad peccādū: imo p̄m̄ icidit ex defe
 ctu ei⁹. z iō peccare nō specificat potētiā liberi
 arbitrii. vn̄ dī b̄: potētiā h̄z ad peccādū. n̄ itel
 ligat q̄ pp̄ h̄ b̄at libez arbitriū. s̄z q̄ b̄at ipm̄
 ordinat ad peccādū: ita ut peccare possit quā
 obre sic xps peccare nō potuit: ita nec hūit po
 tētiā ad illud. videbim̄ Tho. i. 3. di. 12. s̄z p̄
 Ambro. si xps peccare nō potuit. q̄ nec mereri
 Audi Ecl. 31. c. q̄. potuit igit trāsgredi z nō ē
 trāsgressus: facē mala z nō fecit. iō stabilia sūt
 bona illi i dño. m̄gr̄i soluit dicens q̄ h̄ auctas
 accipienda ē fm̄ mēbra: vlp̄ de capite z parti
 de mēbris. de capite illud: nō ē trāsgressus: n̄
 fecit malū. de mēbris illud: potuit trāsgredi z
 facē malū. Ista sūt vba m̄gr̄i. Ego āt dico q̄
 duplex ē ipotētiā. f. cōactiōis z euacuatiōis.

Coactiois qñ qñ cogit ut sic faciat lñ faciat. et
h tollit rōz meriti lñ denegit. vñ si qñ coactus
sacrificet nō denegit: et filia. Impotentia tua
cuatiois ē ab aliq tollit ipseccōes oēs: et pñ
cū oēs iñdūt. et tñc dico cū posse peccare si
sit posse s; de hñc rōnabilr tollit a xpo pp grē
plenitudinē. Et qñ sic pñct: exatit et viator: iō
persecutōne meruit. quare rē. Et ista suffici
ant. pro presenti consideratione.

De coactioibus corpis et aie xpi pñde. 3.

In tertio loco

de coactioibus corpis et aie xpi vi
deam. vbi tres pñones lñuāga
m v3. pñde ista. sic xps ver

hō fuit: ita veras hoīs penitates hñt. 2.
vñ. l3 xps pñctus ē dē: hō: non tñ oia sp
voluit qñ ipse de. 3. condō ē. l3 volūtas xpi
aliqñ a dei volūtatē discordat: nunqñ tñ ipse
qñiūcūq; pñctur turbatus ē aut rebellauit

2. xps assūpsit penitates hñanas pñp.

Et cipe pñā pñone. v3. sic xps fuit ve
r hō. ita vñ hñt hoīs penitates.

vbi tres ingram vñ. v3. pñde vñ. est

vñ xps s; qñ hō oēs hñz dñct hñanos. 2.
vñ. est. an qñ hñntas patiebat: dñntas qñ illi

vnita erat aliqñ nō patet. 3. vñ. est. an passio
et chñsti dolor: fuerit s; rōz: an s; sensualitatē.

Et ad pñā vñ. paucis vñis ingi i di. 15. c.
i. rñdet dñct. Suscepit at chñstus sic veram

nāz hoīs. ita et vñs defectus hoīs: s; nō oēs.
Assūpsit. n. defectus pñe: s; nō culpe. nec oēs dñ

fectus pñe: s; eos oēs qñ hñt cū assūmē expe
diebat: et sue dignitati nō drogabat. et pñat l3

c. se. dñct. n. n. assūpsit i grānā aliqñ. cū sit i g
rānā qñ dñct ē. et postea succēssue i capi

tul sequētib; pñclut dñct. vñs i gñ hñt defe
ctus sic et nos: s; nō cadē cā. Mos. n. ex pñcō

originali hos defectus pñimus sic apñs iñnuat
dñct. corpus qñ pñ pñm mortuū ē. i. necessi

tatē moriēdi hñz i se xps atñ ex pñcō hñmōi hñt
dñct. qñ sine pñcō ē pñcept et natus i tñis cō

uersat: s; ex sola volūtatē misfatiois de nño i
se trāstulū verā iñfirmatē. sic sine oī iñfirmatē

te assūmē potuit sic absq; culpa cadē suscepit.
Hñc si vñba ei. i. c. hos atñ defectus. ad qñ de

claratōz ē nōndū qñ qñā si passiones hñane qñ
pñcipalr fluūt et deriuāt a cāne: et redundāt i

aīaz. qñā qñ pñcipalr fluūt ab aīa et redundāt i
corp: pñe. s; qñ fames s; hñt et hñmōi: nā bas pas

siōes sēnt aīa i corp: et nñs qñ sine corp: nñ sēnt
et: et iō fames: s; hñt et hñmōi. pñe dñtur passio

nes corpis. passioes atñ ab aīa fluēt et i corp
redundāt a se dñlō et tristitia gaudiū et hñmōi.

Nā aīa ē sine corp: tristat dolet et gaudiū. l3
et qñā dolores sēnt p corp: tāq; p iñstrumētū

Ita qñ qñā dolores sēnt p corp: tāq; p iñstrū
qñā vñ nñ. hñc dñctōz dñ passioib; pñt ingi

vbi s. c. i. l3 i gñt xps fuerit vñ hñ supñctas
passiones vñsime assūpsit. qñ rē. De hac mā

vide. s. sabbato tñc dñct i tñia pñsideratōne. si
qñ aīa mea aliqñ pñqñeris dñct. fames valde

aut sitio: lñ fatigata tota plena sudore: tñc mō
tē et hñmōi. Et xps ait. ego aīa hñ oīa pñe fñse

pi. audī Aug. l3 de cathetizādis rudib; xps i
qñesuruit qñ pñct. s; nñt pñ quē cātur oīs

potus. et qñ panis esuricū fñs; sitientū ab
it nē terrellrī fatigatus ē. qñ se nob vñā sēc i cē

lū velut ouis obmñuit et obsurdit corā pñi
tñābus pñ quē mutus locutus ē et s; dñct au

diuit. vñct ē qñ de i s; rñmātū vñculis nos sol
uit. flagellat: et qñ oīz flagella dolor ab hoīs

corpibus expulit. Et rñctus ē qñ oēs suscita
uit. hñc. In 3. s. 80. dñ. vñe lāgores nños

ipse tullit: et dolores nños ipse portauit et. Et
hñ sufficit pñia vñtate. Et ad fñz bñuē

Damasceus. l3. 3. c. dñ passioes corpis oñi nñi
icū xpi. rñdet sic ad lñz dñct. Scīdū at qñ

deū qñ carne passū aimus. i. dñctus deitatē
at carne passū deū p carne passū neqñz. Et dñ

clarat pñe dñct. Quēadmodū. n. iñ ligno
supñctē sole. si securis qñā icidit lignū: icidit

bil et ipassibil pñanet: sol mñto magis ipassibil
bil vñ dñntas s; hñpñstas vñnta carni: car

ne patēc pñanet ipassibil. Et quēadmodū si
qñ ignitō ferro supñsuderet aquā. Qñ qñē na

tū ē pati ab aq: ignē dico extinguit. Innocenz
at pñanet ferrū. n. aptū natū ē. n. ab aq corū

pi. Ad l3 plus carne passa: sola ipassibil dñntas
tas passionē nñ suscipit: et iñscipal ab ipñ pñma

nēs. hñc. Et dñct i sine qñ exēpla oīo filia
reptiri nñ possint. suffic tñ qñtū ad pñpñtū faci

unt illa adducē. qñ rē. et sic pñ ista vñtas. Et ad
ad tñā vñ. dico s; Aug. dñct. dñct qñ duplex ē

iñ aīa dolor. vnus qñ icit aīe s; mñ se. alius nñ s; mñ
se: s; s; mñ corpus rñsultās ex vñdō vñtūq; si

loquimur dñ dolore pñ mñ: tñc dico qñ xps passus
est s; rōez. nulli dubiuz qñ passus est et doluit

pñctis nñis: et ille dolor iñ rōnali voluntate
ex pñsideratōne iñ oīa pñcessu scilicet ex pñsidera

hōe pcedē nroꝝ. pp qd sup Adierusale fluit
Jo. 19. Siloquimur de dolore ex carne. pnciē
te i aiaz: tūc dico q aia pōt pſiderari ut rō r ut
nā. si ut rō tūc pſiōes q aie attribuit delibe/
rationē psequit. r sic aia xpi n patiebat corpi
ei pſenti. s. letabaf. qm multū caripēdebat q
corp⁹ qd iſormabat p hūani generis salute pa
teret. Si at aia pſiderat ut nā sit cū habeat nā
le: inclinationē r appetitū ad corp⁹ sic pſectio
ad suū pſectibile: sic cōpatebat carni patienti.
Anima. n. nō ordinat ad corp⁹ p m potētiās
sensibiles tm: q: h ēt brutis puenit: s. ordinat
s. se totā: r p pſiōes oēs potētiās r p pſiōes pp
talē pſiōis r appetitū ad corp⁹ necessario h
ad ipsā delectatiōis: tristitiā: pſiōis r hmoi
Ex q seqt q aia xpi ppatiebat corponi ut nā. r
n cōpatebat eidē ut rō. Itē q gaudiū aie xpi
ut rō erat pp pſiōis gratiā cū ipsa diuini
tate: s. dolor pp nālem coniunctionem ipsius
cū carne. Hoc sentit dñs Bonauē. in. 3. di.
16. Et hec sufficiat p fa cōclusionē.

De diuersitate volēdi in xpo. Conclo fa.
Lcipe faz pſiōis. v. 3. xps pſe a
cēt de: n m sp oia voluit q ipse deus.
vbi tres ingram? vi. v. 3. sp est ista:
vix i christo cēt plures volūtaes sic sūt nāe
plures. 2. ē ista. an sp christi voluerit inqstū
hō oia q voluit de? 3. ē ista: an christi sp iqz
tū hō obtinuerit q a deo postulauit. Qm ad p
mā nūdeo s. mgr s finiaz i. 3. di. i. c. i. vbi di
cit sic. qcirca abigēdū nō ē diuersitas in christo
fuisse volūtaes iur duas nās. s. volūtatē dinā
r hūanā. r hūana volūtas ē effect⁹ rōis l'affe/
ct⁹ sensualitatis. r ali⁹ ē affect⁹ aie fm rōis ali⁹
s. sensualitātē viqz tū dī hūana volūtas. Et i
fra. ideoqz sic i nob ē duplex affect⁹. s. mētis r
sensualitatis: ita i christo debuit ēē gemin⁹ affe/
ct⁹. r mltis auctoritatib⁹ pbat i capitul' seqnē/
tib⁹ i christo fuisse duas volūtaes. s. dinā r
hūanā. Dñs at Bona. i. 3. di. 17. sic pdictas
volūtaes ordinat. qm affect⁹ rōis dīne or
dinat ad actū cognitiōis intellect⁹ dīne r affect⁹
volūtatē hūane ordinat ad actū cognitiōis i
tellect⁹ hūani. Cognitiō. n. a. intellect⁹ affect⁹
affect⁹ volūtatē. Hoc at diuersitas potētiā: s. su
mū ex diuersitate nāz: ut p p dicta. In Ma/
maken. li. 3. qz iqr substantia. i. nā ē eadē hōz
volūtas ē eadē: qz xpo diuersa volūtas hōi
diuersa sba. s. i christo fuerūt due diuersē nāe
s. dinā r hūana. q due diuersē volūtaes. s. di

uina r hūmana. Quidā at distinguūt q volū
tas pōt triplr pſiderari. s. ut volūtas: ut potē/
tia: ut actus volēdi. vide s. f. r. a. 4. 2. dñice i
fa pſideratiōe pſiōis p. Et ista sufficiant qz
tū ad istā vītātē. Qm ad fam dico fm Bo.
ut s q cōformitas volūtatē ad volūtatē i duo
bus cōstitit. In volito r in rōe volēdi. L. o. for
mitas i volito ē qm diuersē volūtaes vnum r
idē volunt. L. o. formitas in rōe volēdi ē qm
diuersē voluntates idē eodē mō volūt: vel al
tera illarū si ē inferior vult illud co mō q supi
or ad ipsā vult cā velle. L. o. formitas in volito
nō ē s. necessitate: ita q si volūtas supior vult
velit illud de necessitate voluntas inferior velle
debeat. imo qm velle r iū. s. sufficit pſormi
tas i mō volēdi dico q ad pſiōis q oēs volū
tates i xpo pſormes erāt i mō volēdi: s. discor
datēt i volito. vnaqz. n. volūtas qd suū erat
volebat. vñ ut dicit Hugo dina voluntas qd
iustū erat voluit. volūtas rōis iustū ē pſentit
r iustitiā approbavit. volūtas pietatis pſolu
it miserie: r volūtas carnis iustitiā hō accusa/
bat: s. penā recusabat. Nec m seqt q dato q
aliud r aliud velle: essent iste voluntates sint
plr discordates. qz pueniebāt i rōe r mō volē
di. qm volūtas inferior co mō volebat quo mō
volūtas supior. s. volūtas rōis r volūtas dina
volebat cā velle. Qz magi finiaz i. 3. di. 17. p
plures auctates ondit. Audi. Aug. sup illud
ps. qd dufqz iustitiā puerat: rps iqr i pſiōe
duas expellit voluntates in se fm suas nās.
Ait enim p si fieri potest transcat a me calig
iste. ecce habes hominis volūtatē. Quam cō
tinuo ad dinā dirigēs ait. verūm nō sicut ego
volo. s. sic tu vis. h ille. audi r Ambro. li. de
tri. Scriptū ē iqr p si possibile ē trāffer calicē
hūc a me. Vba xpi s. qz qd r i q forma dicant
aduerte hōis sba gerit hōis supsit affectū. n. q
qsi de? s. qsi hō loq. Suscepit qdē volūtatē
nāz mea ē volūtas qz suā dixit cū ait. n. sic ego
volo s. sic tu. cū at dixit oia q bz p: mea s. qz
nihil etcipit sine dubio: qz bz p cādē r filius
bz volūtatē. h ille. Audi r ipsā vītātē Jo. 16.
Nō veni facē volūtatē meā: s. voluntatē ei⁹ q
misit. qz. rē. Et h sufficiat p pñi veritate.
Qm ad triā vi. dico q i bis q petijt xps volū
tatē sensualitatis non sp sūt exaudir. ut p de
oratiōe scā i ozo. s. q petijt volūtatē rōis sp su
it exaudir. vñ dicit magi ut s. ait. Et affect⁹
hūano sensualitatis qdē nō rōis illud voluit

et petijt qđ nō impetravit. Et sic qñ nō rō scie
bat sensualitatē et audierat nō cē. qđ orare ta/
lia pmissit. Ad hoc rñdet mgi dicēs. Ad quid
ergo petijt: ut mēbris forā pberet imminente
turbatōe clamādi ad dñm et subiciendi volū/
tatē suā dñe voluntari: ut si pulsante molestia
tristē p eiusdē amonitōe orent. Si nequeunt
vivare dicāt qđ ipse xps. h ille. Vide h supra
seria. 4. 2. dñice in ea cōsideratiōe. quare rē.
Et hē: sufficiat. p presenā cōclusionē.

¶ xps nunq turbatus ē. Conclusio itia.
Ecipe tertiā psonē. v3. 23 voluntas
hois xpi aliqñ dīna volūtate discorda
ret nūqz tā ipse qđ tūcūqz patetē tur/
batus ē aut rebellavit. Vñ tres ingram? vi.
v3. 13. ita est ista vtrū in xpo fuerit rebellio cā
nis ad spm. Secda ē vtrū xps aliqñ fuerit i mē
te turbatus. Tertia ē quē fuit in xpo turbatio
spūalis et itēior tristitia quā habuit. ¶ Itū ad p/
mā dico qđ i xpo nō fuit rebellio carnis ap spm
Audi magis in suaz. i. 3. di. 17. c. i. nec tū i eo
caro p spm als dēu pcupiscēbat. qđ ut ait aug.
li. 19. de ciui. dei. c. 4. Mōnullū ē vitū cū ca/
ro pcupiscit aduersus spm. Caro āt dēa ē pcu
piscē. qđ h fm ipsā agit aia. sic aia p aurē audit
p oculū videt. Caro. n. nihil nisi p aiaz pcupi
scit. S3 pcupiscē dī cū aia carnali pcupiscētia
spūi relinquit. hñs carnalē dīlectatiōē d carne
et ad carnē aduersus dīlectatiōē quā sps bz.
Ipsi āt carnalē pcupiscētia nō ē aia sola: nec id
carne sola. Et vñ qz. n. fū. qđ sine vñ qz de
lectatiō al nō fēit. Tal g riva atqz pectatio i aia
xpi ē nō potuit. qđ pcupiscētia carnalē ibi cē ne
quit. h ille. S3 de hac mā dicem? i fm dē d ma
gdalena p dīlectatiōē fa. qđ rē. ¶ Itū ad secūdā
vi. dico fm dñm Bona. di. 15. et cōit ita ē do
arina scōz qđ turbatio i ira pñt p dīlectare. 4.
mōis. p mō ut dicit effm dīlectatiōis alie? ma
li vel apparētis mali. Et h turbatio ē i oibus
bonis q turbat cū detestāt malū. pō. Aia mea
turbata ē valde: s3 tu dñe vñ qz q. et ysa. 21. ho
minē cū audierit turbat? suz cū viderē. Et dicit
idē doctor qđ h turbatio i ira potuisset adē fista
tu inno. fa ille. Secdo mō ut dicit motū dete
statiōis malicū qđ a turbatōe et igratiōe priis
sēfualibz aliq turbatōe mētē s huc rōnis.
Et h mō pūrbat fuit sci i coz psecutiōib? et tē
poralibus opprēssiōib?. 2. Cor. i. Sūp modū
grauati sum? ita ut tederē et nā. nos vivē. et de
Adclia. iij. rñ. 19. scribitur qđ petiuit aie sue ut

mōrēff. et ait sufficit mihi dñe tolle qñeso aiaz
meā. neqz. n. melior fū qz partes mei. Et hoc
mō plures turbat? ē xps i sua psecutiōe et mō
te. Jo. 13: cū hēc dixisset. Iesus turbat? ē spū.
et dixit Amē amē dico vobis qđ vñ? ex vobis
me tradet. et Mat. 26. Assupto petro et duob?
filijs zebēdē cepit cōtristari et mētē cē. et ait il
lis. Tristis ē aia mea vsqz ad mortē. Et. Jo.
2. iterū scribit. Dixit iesus. nūc aia mea tur/
bata ē. Tercio mō ut dicit effectū detestatiōis
cū p motōe et pūrbatōe nō solū pūis sēfual: s3
et rōnis ad breue tēp?. et h mō sepe turbat? fū
cū de qb? Bre. ait qđ mētē turbata. pscit ut cla
resca. Sic ocul? p colliriū inissuz ad tempus
turbat ut postmodū clarior efficiat. Quarto
mō accipit turbatio ut dicit affectū detestatiōis
cū cōmōrōe sēfualitatis et mētē p tps et animi
indignatiōe. et h mō ē pñm mortale qđ indignā
tur et turbat oēs inig. Mat. 2. c. audicns autē
Herodes rex. turbat? ē et ois hierosolia cum
illo. Vbi Bre. ait. i omelia. Maio. n. rege ce
li rex tūc turbat? ē: qđ nimirū trena celitū cō/
fudif cū celestis altitudo agit. Quare satis et
bis p3 respōsū ad vñtē. qđ rē. ¶ Itū ad terti/
am veritatē dico qđ duplex fuit in xpo spū alis
tristitia et dolor. i. passiōis p pñe pñe. et cōpas
sionis nre calamitatis. Et qđuis magna effect
cā dolēdi in sensualitē pp sepiationē aie a car/
ne: et magna ēt dispositiō cēt ad dolēdi pp cō
plexiōē cōpif optimā. In tristitia tū et dolo
re cōpassiōis āplio: erat rō dolēdi pp in bono
rationē et a deo nřaz sēpationē maio: qđ etiam
erat ad dolēdi dispositiō pp dilectiōes habū/
dātā. s3. n. qđ dilectiō maio: s3 h plage p pas
siōis maio:res fuit. Lū gñt xpi p passio oēs ex
cellerit p passiones: nec ē cā intēfissimā fuisse
qđuis et passio sua grauissima cēt. Adāc āt cō/
passiōē triplici signo ostēdit v3 signo sepiatō
nis: lachrimatiōis: et prestatiōis. Ipsiō signo
sepiatiōis. maluit. n. aiaz suā a corpe sepiati qz
nos a deo sepiatos cē. Secdo signo lachrimatiō
nis: qñ flevit p pñtis nřis: nō tū. p pñtis cor/
palib? cū ad Heb. 5. clamore valido et lach:
pñtis offerēs et audu? ē p sua reuerētia. et Lu.
23. Clamās iesus ecce magna aut: pñ in man?
tuas pñmē spm mēu. Et Mat. 27. Iesus aut
iterū clamās voce magna emisit spm. Vbi aia
nota qđ. 12. rationib? xps clamavit in cruce.
¶ Itū dī rō pñatiōis. nā cū ver? de? cēt ut vidi
m? pñtita pñtia et futura oia habebat nā cēt

109. Et ideo quod tot aias cernebat quod infinitum est numerum dānari debet: ideo lachrimas clamare cepit. Audi Ambrosio. Tristi erat et tristis appebat in tantum pro sua passionem: sed pro nostra tantum vite pñatione. Et tanta fuit illa pena: quanta est glorie magnitudo. Quod puari oēs tales cernebat. 2. clamauit pro magna obligatoz. tanta. n. doluit quanta erat pena oī unī dānatoz pñatoz pñitū et futuroz ab initio inūdi vsqz ad finē cūsdē: quā cernebat esse dānatos vsqz ad finē cūsdē. 3. collocauit me in obscuris et tenebrosis infra mortuos sepulchros. Tercio clamauit pro sepatoz tanta. n. erat xpi pena quanta erat multitudo quā sciebat rescindēdi a corpore ecclesie pro eoz falsos errores. Nam cū scimus quod oēs iūce mebia et xps oīnz corp⁹ tot dolore habuit quod inbia cernebat debet ab eo separari. 4. clamauit pro martyz psecutiones. vñ tantum ideo dolore fuit quod cernebat flagella martyru et scōz psecutiones. 5. clamauit pro deformatiōe. tanta. n. fuit eius pena quā aias xpi anōu cernebat deformari et pde ymaginē eius et ipi ymaginē spētis. vñ ppha quō igit. denigrata est facies tua super carbones. 6. clamauit pro offensione. vñ tanta eius erat pena quāstas offēsas fieri cernebat deo pñi. ps. Et irā dedit me dolores mortis. 7. considerādo offēsas illas deo pñi. 7. clamauit pro creatōz. vñ tā fuit eius dolor quanta cernebat indeoz cecitate cū eis tot et tāta miracula bonaqz fecisset. 8. clamauit pro discipuloz derelictōz vñ tā fuit eius dolor quā ēat amō quē hēbat ad discipulos suos quā postea cernebat fidē pdituros etc. 9. clamauit pro pditione. 10. clamauit pro omnium derelictione. 11. clamauit pro acerba passionem. Duodecimo clamauit propter matris sue mortuā passionem. Ista oīa pñatice exponas: quare etc. Et sic pro secundum signum quo ostendit christus cōpassionem: quam erga nos habuit in cruce pedēs. Terciu signū dī pñestatiōis: ut propter in resurrectione Lazari. Jo. xi. Infremuit et turbauit semetipsū dicens. vbi posuisti euz. et lachrimatus est Iesus etc. Aliter igit cum dulcissim⁹ Iesus pro nobis tāta fecerit: ipsum eē mūdū puz et nitidū ab oī malitia oportebat vñ nō iniuria dicē poterāt. qd ex vobis argueret de peccato. quēz suppliciter exorcinus. ut per hanc suā gloriōsā puritatem nos per gram huius purificet. et tandē in sācta glā sacrificet. amen.

1. feria secunda dominice de passione de indulgentijs sermo in ordine. 34.

Quis sitit ueni

at ad me et bibat. Jo. 7. In his vñbis glōsus xps gte sue pñititudinē de quā hēc dēti fmoē dicitur

m⁹ ostendit. Nam nos ad celariū scdm ci⁹ munitat qd scā ecclesia catholica ē: ut bibam⁹ et sitim extinguiamus. In hoc. n. benedicto cellario indulgentiarū infinitā multitudinem posuit: ut qui in hac vita pro peccatis satisficere nō sufficim⁹ per indulgentias iunaremur. Alit ergo si quis sitit. s. hie i indulgentia suaz culpaz veniat ad me. i. ad ecclesiam meā corde cōrito et pñessione facta: et bibat. i. imporet effectū indulgentiaz. In quibus sacramentis vñbis de indulgentijs tres pñedicationes faciam⁹. vñ.

Indulgentiarū specificationem.

Indulgentiarum derivationem.

Indulgentiarū si uctificationē.

De indulgentiaz specif catione consider⁹ p⁹.

Primo indulgentiaz specif cationēz vñdico m⁹. vbi tres more solito pñones faciam⁹. vñ. 1. p⁹ cōlo est ista. Quia vñ in vita de peccatis satisficere possumus: merito in indulgentia dant ut nos adiuuem⁹. Secūdo cōlo ē. Indulgentia ēz martine sicut vñtis: hñt m debita rōnem sue latitudinis. Tercia pñō est. 2. indulgentie finitū peccatoz remediū suūz m⁹ pñiū requirūt actum.

2. indulgentie peccatoz remediū dāt pñō p⁹.

Lape pñā pñone. vñ. Quia vñ in vita de peccatis satisficere possum⁹ merito indulgentie dāt ut nos adiuuem⁹. Vbi tres igrām⁹ vñ. 1. p⁹. 2. vñ. 3. ista qd ē indulgentia. Secūdo ē. an valeat in foro ecclesie. Tercia ē. quō aiaz soluūt. 2. m⁹ ad pñā dñs f rā cise marōis i fmoē. qd cūqz ligaueris. dic sic Indulgentia ē remissio peccatoz quo ad illa qd pñsusceptū pñic scdm remanēt de peccatis. Ego aut dico sic. Indulgentia ē penie relatio quā qd iū se pro culpa pñiis facē debuisset: de thesauro ecclesie ad dñā iusticiā pñoluendā supra in hac diffinitōe pñit aliqd loco gener⁹ et aliqd loco dñic. 2. loco gener⁹. i. alie mag⁹ cōis pñit relatio. qz oīs indulgentia ē qdā relatio: et pñecō uerso. sumēdo pñit indulgentia. 2. loco dñic ponit pñe: ad dñam relatiōis culpe qd sit pñit i diffinitōe pñmo remissio peccatorum deus n. effectiue dimittit culpam. de pe. di. i. e. vñ.

sz gra formalit' lauat in p'ridē. 33. q. 3. in snia
 sic ponit qz qz iuste et ad d'ias penaz inu
 ste istituarū. Sic ponit de thesauro eccle: ut oñ
 dat q' indulgētie nō sūt simplr' gratuite sz etiaz
 eccleia soluit. Et sic patet prima veritas. Quā
 tum ad scēdā veritatē dico fm domnū Bo
 na. in. 4. di. 20. et beatum Tho: ibidē q' quo
 rundam opinio fuit q' huiusmodi indulgētie
 sūt solū in foro ecclesie et nō in foro dei. Nā
 sacri canones p' mortalibus culpis graues et
 distictas penas taxarūt. et per vnū quodcūq'
 qz mortale septenariū vel eo amplius fm q' g
 uius ē q' p'ntē. vir in hac vita fieri pnt: id eccla
 remediū indulgētiarū adhibuit: ut ois p'ntia ar
 bitraria eēt. et de residuo qd canones taxarunt
 fieret relaxatio p' indulgētiis. Idia nāqz fa
 cie appet q' opio mltā pbabil' sit. Sz in rei vi
 tare falsa ē i eo q' nō vult indulgētiis efficaciaz
 remissionis habere: nisi in foro ecclesie: et non
 in foro dei. Et enim ecclesia penam relaxaret:
 et deus nō: potius deceptio fidei eēt qz veritas
 Et ut dicit beatus Tho: expresse militat cōtra
 p'uitētiū. Idetro datum: ut quod in terra re
 mitteret in celo remitteretur. Ideo aiunt p'ce
 dicti doctores q' indulgētie que ab ecclesia dā
 tūr valent ad relaxationem penarum quā qz
 p' culpis p'p'is potare incurrerēt etiam in fo
 ro dei. Ita q' qd ecclesia donat p' donato ha
 bet: et si partem donat: partem accipiat deus.
 Et p'bat hoc per glo. super illud. 2. Cor. 2.
 Nam et ego qd donauit: si quid p'pter vos do
 nauit in persona xpi. glo. aut ac si xps donasset
 sed xps poterat relaxare absqz omni satisfaci
 one peccati penam. ergo similiter et Paulus
 Et per consequēs etiam papa pōt cū nō sit mi
 noris p'ntis in ecclesia qz Paulus. Et autē
 xps penam potuerit omnes relaxare sine satis
 factioe: p' de muliere adultera. Jo. 8. c. Et si
 dicis pater Ambro: Quō inferior pōt absol
 uere ab eo qd supior: ligauit. et de etec. c. inno
 tuū. si par in parē iperū nō hz: nec inferior
 a foriori supiorē: sz de absolucio a culpa li
 gat ad penā tpalē: ut dicit Aug. de scō Victo
 re q' nullus hō pōt absolue a penā illa aliqd di
 mittēdo. Et p'firmat. 12. di. c. inferior. vbi dī
 Inferior sedes pōt solue nō pōt. Dico aia q'
 accipies indulgētiā nō simplr' absoluit qz: sz
 dat ei de thesauro eccle vñ satisfac. q' i xpsau
 ro dicem' fa p'sideratiōe. Quid ad ita vi. di
 co fm Bona. vbi. s. q' sic trib' modis bonū

adipisci possum' ut trib' modis malū a nobis
 amoue possum'. Adipisci. n. possum' bonū
 aut merito p'po gra informato: aut merito xpi
 aut merito eccle. Ad merito p'po p'io. cū bonū
 gruitū. i. dei gra informatū facim'. Ista. 3. dicit
 te iusto qm bñ qm fructū adiuconū suaz co
 modet. Et ps. 93. Reddet illis iniquitates eoz
 et i malitia eoz dispdet eos. et Hier. 25. Red
 dā eis fm opa eoz. et fm facta manūum suaz
 rum. Et trenoz. i. Reddās eis vicem domi
 ne iuxta opa manū suarū. et 2 sec. 12. Iuxta
 vias ei' et iuxta adinuētēdēs ei' reddet ei. et inat.
 12. de oi vbo ocioso qd locuti fuerit hoies sup
 trā. i. die iudicii reddēt rōs. et. c. 16. Ili' hois
 vctur' ē i glā p'ris sui cū āgelis suis: et tūc red
 det vnicuiqz fm opa sua. et. c. 20. Voca ope
 rarios et redde illis mercedē suā. et Apoc. 22.
 Ecce venio cito: et merces mea mecū est: dare
 vnicuiqz fm opa sua et. Et aut merito xpi mlt
 ta bona adipiscamur: hui' fideliū i'grat. Jo.
 i. de plenitudine ei' oēs accepim' gras. Et aut
 merito eccle adipiscamur. audi Aug. li. de pe.
 Nō pōt digne penitē que nō sustineat vniū
 eccle: Et de pe. di. 6. Laboret igit penitēs ad
 vniūatē eccle reuertit. qz nisi peccator vniū
 eccle succurrat: et qd sibi deest sua opatōe co
 plet. d. manib' inimici nō eripit. h. ibi. Silt et
 malū trib' modis a nob possum' amoue. i. aut
 p' meritū p'pū aut p' meritū xpi aut p' meritū
 eccle. Id merito p'pū dei gra informatū li
 berāur a pēa cōna. Id merito xpi ab aliqz
 pēa: sic i sacris opat' et clauū p'atē: i q' dinitat
 ps pene. Id merito et eccle gūi a pēa libera
 mur. vñ i istis liberationib' sit qdā mutatio
 maioris i min'. vñ p. pēa cōna mutat i penā
 tpalē. et cū h remittit culpa mortāl. Secō pēa
 tpal' magna et. s. viret ad quas qzqz remanet
 obligat i penā maiore et virib' nris pperentē
 mutata et h i sacerdot' absolutōe. de residuo
 at penē ad qd hō tenet p' p'p'is culpis qd nō su
 it i p'ntia iūctō: siue iūctū et nō satis actū. de the
 sauris qz rpa ei i tris reliqz dīne iusticie satisf
 aciat. Et h p'ntē indulgētia dī. Et sic p' quō
 indulgētie aia saluāt. qf et.

De latitudine indulgētiarū p'lo fa.

Ecce fāz p'clōnē. v3. Indulgētie sz
 maxie sūt vtutis hñi sūt debitū rōem
 latitudinis. Vbi tres i'gram' vtutēs
 v3. I. p. vi. c. an indulgētie se extēdāt ad cu
 pa: an solū ad penā: an ad vtrūqz. Scūda

Vi. Et quā pene indulgētia reuelat. Tertia Vi.
 ē. an indulgētia putatur hēant aliquā latitudi-
 nē. i. an qd indulgētia cōfēt. vbi dī qd ē talis i
 indulgētia talis qd i vitate nō ē ita. Et tūz ad
 pma dico qd indulgētia nō se extēdit ad culpā
 sed ad penā. Vbi nō fm f rancif. maronis.
 vbi s qd quattuor sūt i pctō p sderāda. s. actual
 culpa qd peccator. Jaco. i. cōcupiscētia pīi pēn
 Sedo habituālis macula derelicta ex actu pcti
 inclinās ad malū. Jo. 8. qd facit pēn suus est
 pcti. qd. s. scrui malo habitui inclināti ad ma-
 lū. Terno reatus ad penāq remanet actu ma-
 lo transiente. de q Lu. 7. ait xps remittuntur
 ei peccā multa. Quarto reatus ad dinā offen-
 sam qd de odio bz pctores. Sap. 12. Altissim⁹
 odio habet peccatores. His sic notatis dico
 qd indulgētia nō est remissio quātū ad actualē
 culpā. qd cū illa sit totaliter in contritiōe et cō-
 fessione deleta. amplius abstergeri nō potest.
 Itē nec ē quantū ad habituāle maculam: qd p
 vni actū indulgentia acquiri tū habituālis
 macula vno actu nō carpit nec eradicatur: qd
 adhuc pronitas ad malū remanet experientia
 teste. Itē nec qd ad dinā offensā: qd cū ante
 indulgētia illa sit remissa in actu contritionis
 vel p fessioe. pō Dix cōfitebor aduersum me
 in iustitiā meā dño. et tu remisisti impietates pcti
 mei. et p pns apli⁹ remitti nō pōt. Et pfirmat
 qd culpā mortālē et dinā offensā tollit solus de-
 us. et de p f. di. 4. nō tollit peccā nisi sol⁹ deus
 de pe. di. i. c. vbi. et p pns nō tollit p negligē-
 tiā. Relinquitur ergo qd erit relatio pene tm.
 Ex his tria iserūt documēto. Prīmū ē qd sic
 facim pnie directe respicit culpā: ita bñficiū
 indulgētie directe respicit penā. Et sic p pnie
 facim deo recōciliamur et penā recipim⁹ sic. p
 bñf cū indulgentia iam nobis per pniā re-
 cōciliatis aliqua pena dimittit aut totalitē eua-
 luat. Secundū documētū ē qd nulla indulgen-
 tia directe pōt esse a pena et a culpa: licet vul-
 gus hoc affirmet: qd ut dixim⁹ sicut pnia dire-
 cte respicit culpā: sic indulgētia adeqte respicit
 penā: Et pp hoc ecclesia nūq vnī tali forma:
 ut. s. dicat indulgētia dari a pena et a culpa qm
 si tali videretur forma: videret euacuari facim
 p fessiois. Quod cē nō pōt. s. de necessitate sa-
 lutis: qd ē p oēm theologicā disciplinam. et p
 ecclis vtriusq seruo. de pe. et re. Tertius do-
 cūmētū mē qd i sacramēto penitentie non
 fiat absolutio pene: tamen si quedā pene trās-

mutatio: quia cum peccator ante confessionē
 obligatus esset ad penam eternam: in cōfessi-
 one inuitatur in penam temporalem: cui⁹ pene
 iudex et arbiter est ecclesiastic⁹ sacerdos. ut ps
 4. sniaz. Sed de hoc vltimo etiam dicitur ve-
 ritate sequenti. Quam ad secundam vitate
 dico qd ē duplex reatus ad penā. vnus ad pe-
 nā eternā. ad quā obligat peccator an pniā
 Et ad hāc tollendā nō valēt indulgentie ut di-
 ctū ē. Aliud reat⁹ ē ad penā tpālē que in sacra-
 mēto p fessiois suscipit: aut infligit i purgato-
 rio si in mūdo nō fuit plene satisfactum. Et ad
 hāc se extēdit indulgētia. tollit ergo indulgentia
 penā tpālē: vel totā vel saltē pte ut videbit⁹ in
 serius. Et p suluū Jo. an. i. c. qd at. et de pe.
 et re. qd peccatores seruēt indulgētiās qd accipiunt
 i purgatorio: et i hac vita adimpleant pniās sibi
 iniūctas. Et huic snie de duplici reatu concor-
 dat gl. c. de pe. et re. dicto. c. qd at. i. vbo pō
 finit. circa si. et qd gl. bōa ē pono ipsā ad hāc
 dic. n. sic. Nā p oī. s. pctō mortali duplex pēa
 debet. s. tpāl et cōna. de pe. di. i. si pēn David
 et c. sic bñf. s. p p fessiois pena etna dimittit⁹
 de pe. di. i. vbi dicit. tpāl vbo p satisfactioe: vbi
 c. p dicto. si pēn. Et p ista pena qlicūqz satis-
 faciat ecclie dū tū nō dāpiat. s. qd minor ē ei pnia
 imposita qd exigit pcti qd tas suffic. Et abso-
 lutus ē quē absoluit: et ligat⁹ ē quē ligat. 24.
 q. i. qd cūqz. s. si imposita ē alicui septē nīs pnia
 datis septē denarijs: bz septē ānos valituros
 sibi pcepto iponētis sibi pniāz. Nūqd ieiuna-
 re tenet. Rñdeo qd si i vitate satisfecit ecclie
 non tenet ex nēcitate ieiunare s. ex honestate.
 Et si p fessit peccat⁹ mortali pp p fessum. De-
 bet. n. sp dolere de pecc. de pe. di. 3. c. pducto
 qd nescit an sint ei dimissa peccā. ar. de purgati-
 one canonica. c. vl. ibi et simpli sacro et. cum
 suis p cordāijs. Et si pōt cōmode adēq i pēa
 cū pcedētī culpa saltē d. vñ apli⁹. s. ad Ro.
 7. sic exhibuisti mēbra et. 47. di. c. oēs h⁹ se-
 culi: et punire i se qd deligt. de pe. di. i. si pēn
 Et de pe. di. 3. c. pnie ē h glo. Tancredi. In
 gl. optia ē: s. i h qd dicit qd indulgētia non opat⁹
 nisi arbitrio sacerdotis iniūgens pniāz: ut sic
 expresse sacerdos dicat qd illi p fessit p ficiat in
 indulgētie: et p pniāz redimat p indulgētiās i to-
 tū vñ pte. Jo. an. h hāc glo. reprobat. Et rō-
 sua ē. qd ea que posita sunt in thesauro ecclie
 nō sunt determinate in specie p aliq reposita.
 s. cōuer. p oibus. Et talia destruant⁹ fm vo-

Actum
 Habundus
 Actum
 pnia
 odit

lūatē p̄fideiō. ⁊ sic pape pōderat iūctio: vel
 illi q̄ h̄z p̄fidei ab eo pcedēdi indulgētiā: iō
 pderūt tales indulgētiē sine p̄fessoris p̄fessio
 ne. h̄ ille. Sanū tū p̄filiū ē q̄ de licētia p̄fesso/
 ris q̄ v̄at indulgētijs p̄fessis i iudicio meo. q̄
 re ⁊c. Et addit idē Jo. and. q̄ effusio sāguis
 xp̄i ē thesaur⁹ p̄fidei i scrinio ecclē: cui⁹ clauēs
 h̄z vicari⁹ xp̄i: ⁊ q̄ vult ap̄t ⁊ cōicat. q̄ non d̄z
 eē i arbitrio p̄fessoris q̄zū remissio idulgētiā
 rū op̄et. Et dat p̄filiū v̄t dixi i p̄ncipio hui⁹
 v̄itatis q̄ tales indulgētiē referunt i purga
 torio. Et nō redimat penitēs p̄niam iūctā p̄
 indulgētiā: s̄z faciat i charitate p̄nias iūctā
 Mā ex vno p̄ctō mortali multa sequunt⁹ ⁊ clu
 dunt⁹: v̄t i fornicatōe mendacio ⁊ p̄iurio: ⁊ l̄
 p̄p̄t circūstantias p̄cti q̄b⁹ p̄ctū sp̄ aggrauātur
 v̄t i. c. ois. de pe. ⁊ re. q̄re ⁊c. Et h̄ sufficiat p̄
 p̄nti v̄itate. Q̄tū ad t̄iā v̄i. dico q̄ est du
 plex opinio. Prima dicit q̄ tales indulgētiē
 valēt i grantib⁹ illas esse fictas. Et h̄ p̄p̄t eius
 fidē: q̄ fides ē ianua oīz indulgētiāz ⁊ oīz
 sacroꝝ ecclē. eē de p̄b̄ptero nō baptizato. c. 1.
 2^a opinio dicit q̄ nō valēt cum sint in dece/
 ptione aīaz. Nō in t̄do istā mām vētilare p̄
 p̄ter quorūcūq̄ ecclās q̄ h̄mōi indulgētiāz non
 habēt nisi s̄m cōm opinione vulḡi. q̄re ⁊c.
 De actu p̄p̄o indulgētiāz. Lōcō iūia.
 Leipe iūia p̄lone v̄z. 2^a indulgētiē
 a sint i p̄ctōz remediū suū: n̄ p̄p̄t re/
 grūt actū: v̄bi tres ingram⁹ v̄itates
 Quaz p̄ma ē ista. V̄trū indulgētiē regant
 actū an sufficiat sola volūtas. 2^a v̄i. est an va/
 leant indulgētiē quas vnus p̄ alio acc̄ p̄t. 3^a
 v̄i. est. an s̄licitū facere indulgētiāz p̄ tp̄ali
 subsidio. Q̄tum ad p̄mā dixerunt q̄dam q̄
 q̄n q̄ impotens ē ad faciendū illud q̄d indul/
 gētiē sonant q̄ excusāt: ⁊ sufficit ei bona vo/
 lūtas. sed ista opinio non ē vera: vnde bea⁹
 Tho. in. 4. di. 20. ar. 5. q. 3. dicit q̄ non er̄nte
 p̄ditiōe nō p̄sequitur illud q̄d sub p̄ditione dat⁹:
 v̄n cū indulgētiā dat⁹ sub hac p̄ditione q̄ aliq̄s
 aliqd faciat vel det: si illud nō exerceat indul/
 gētiā nō p̄sequitur. Et dñs Bona. i. 4. di. 20. ad
 dūc h̄c rōez: q̄ q̄n ē aliq̄s act⁹ q̄ ad meritiūz
 respicit volūtatē ⁊ actū: nō sufficit ad illud me/
 ritū p̄sequēdū solā volūtatē h̄re. v̄bi gr̄a: hoc
 mādatū: honora p̄rem ⁊ m̄rem regit volunta/
 tē ⁊ actū. si q̄ solū volūtatē honoret n̄ i p̄ctū mā/
 datū: nec p̄seq̄ meritiū impletionis mandati.
 Cū autē indulgētiā respiciat volūtatē ⁊ actū: nisi.

alia cōditio apponāt: p̄z q̄ nō sufficit sola volū/
 tas. Nec sequitur q̄ debeat ibi valere cū ali⁹ fa/
 cere nō p̄t. q̄n paup̄ ē: iō elemosinā dare nō
 potest: aut iūctim⁹: iō p̄sonalit accedere non
 p̄t: q̄n null⁹ h̄z arbitriū. s. volūtatē institue/
 ris: ⁊ p̄ p̄ns ei⁹ volūtatē ad aliū sensū mutare
 nō p̄t. Si q̄ istuēs dixerit q̄ q̄cūq̄z ierit l̄ sic
 fecerit ⁊c. nō valēt indulgētiē nisi sic faciēti ⁊ n̄
 volēti tū. Et si q̄ris ad q̄d q̄ valet tal⁹ bona vo/
 lūtas dicit p̄dictus doctor q̄ valet ad augmē/
 tū charitatis: ⁊ p̄ p̄ns cōtritionis ⁊ dimissiois
 pene: s̄z nō illi q̄ indulgētiāz s̄z vulgares p̄/
 dicatores oppositum p̄dicēt. Et bea⁹ Tho.
 v̄bi sup̄ facit hanc rōem. Remota causa re/
 mouet effectus. Si q̄ aliq̄s non facit pro quo
 indulgētiā dat⁹: q̄d ē indulgētiē ea: indulgē/
 tiā non p̄sequitur. cōcordant cōiter oēs. Q̄/
 tum ad s̄m v̄i. dico q̄ aliqui dixerunt q̄ sicut
 vnus p̄ alio satisfaccere p̄t. ita indulgētiā
 accipe. p̄z p̄ns: quia sicut satisfactio ita indul/
 gētiē ordinant ad satisfaccionē p̄ctōz. Q̄d tamē
 improbat oēs. Et rōem aff̄gnat b̄ns Tho.
 v̄bi sup̄ dicēs q̄ p̄p̄m opus potest q̄ p̄ intē/
 tionēz cuiusq̄z voluerit applicare. satisfactio
 au: em cum sit p̄p̄m opus: poterit quis cui
 voluerit per intentionem suam applicare ⁊ sic
 p̄ alio satisfaccere. Indulgētiā autē nō est. p̄/
 p̄m opus: sed eius qui dat indulgētiā q̄d
 opus ipse applicat p̄ intentionē ad hūc v̄l illū
 q̄ sic fecerit ⁊c. ⁊ p̄ p̄ns non p̄t q̄ h̄c intenti/
 onem ad alter⁹ trāsferre. Si tū sic fieret indul/
 gētiā: v̄t p̄ h̄ fac: v̄l p̄ q̄ sit: valebit certe indul/
 gētiā. h̄ ille. q̄re ⁊c. Q̄tum ad t̄rtiāz dico
 s̄m b̄n Tho. v̄i. s. ar. 3. q. vl. q̄ tp̄alia ad sp̄/
 ritualia ordinant: q̄ p̄p̄t sp̄ualia tp̄alib⁹ v̄t de
 hemus. Et iō p̄ tp̄alibus simplr indulgētiā
 fieri non potest: s̄z p̄ tp̄alib⁹ ordinatis ad sp̄/
 alia. Et p̄p̄t hoc patet q̄ nō est simonia: q̄ nō
 dat sp̄uale p̄ tp̄ali: s̄z p̄ sp̄uali. Et aliq̄n ē dat⁹
 indulgētiā p̄ sp̄uali bono sine h̄ medio tp̄aliū
 bonoꝝ sic cōit indulgētiā dat⁹ p̄dicatib⁹ cruce
 sic cruce accipitib⁹. h̄ b̄ns Tho. L̄ aueant tū
 p̄dicatores ne indulgētiāz idiscreras p̄dicēt: v̄t
 p̄z in clemē. 1. de p̄uile. religio. v̄bi sic dicitur.
 Quibus. s. religiosiis etiā i v̄tute scē obediē/
 tie ⁊ sub interminatione maledictiois et̄ne di/
 strictius inhibemus ne i sermonib⁹ suis ecclā
 rū plaris detrahāt: aut ē retrahāt laicos ab ec/
 clēsiāz suāz frequentia v̄l accessu. seu indul/
 gētiāz p̄nūcient indiscreras ⁊c. h̄ ibi. S̄z q̄d dicē

dum de istis q̄stuarijs q̄ hac illacq̄ discurrunt
p̄dicādo indulgētiās nescio q̄les. Dico vt po
nūt in. c. cū ex co. c. de pe. r. re. q̄ tales nō de
bent admitti nisi habeant veras lras pape v̄l
dioce sani: r q̄ nihil pponāt nisi q̄stā i lris p̄ti
nēt. Dicit. n. fiet. Lū ex co r infra. Et sy
nax q̄stōres q̄z qdā se alios mētendo abufio
nes nōnullas i sua p̄dicatione pponūt admitti
nisi aplicas vel dioce sani cpi lras veras exhi
beant p̄hibem⁹. Et tūc p̄ter id qd in ip̄sis p̄ti
nēt lris nihil p̄p̄o pponere p̄mittant. formaz
vō quā cōter talib⁹ aplica sedes indulget: du
rimus exp̄mendā rē. ponit formā lraz. Idez
ponit in clementinis de pe. r. re. c. abufiōib⁹.
Et ponit p̄hibitionē ne ip̄si p̄dicēt suas idul
gētiās: s; iū cgaritativa subsidia petāt: r idul
gētiās si q̄s hūit expōnāt vbi dicit fiet. Abu
sionib⁹ q̄s nōnulli clynarum q̄stōres i suis po
nit p̄dicationib⁹ r simplices decipiāt r auruz
subtili r fallaci pon⁹ ingenio cto: q̄ant ab eis dē
Lū in aiaz tendat piculū r scādalu plurimoz
viā. put ē nobis possib le p̄cludē cupiētes iux
ta statutū p̄lij gnālis durim⁹ p̄hibēdū distri
cte. Nec q̄stōres aliq̄ nisi aplicas vel dioce sani
cpi lras exhibuerint q̄mōlz admittant nec p̄
mittant. Lū solū ip̄s cōperat indulgētiās sibi
p̄cessas i sinuare p̄p̄o: r charitativa postulare
subsidia supplicat ab eodē nullaten⁹ ip̄i p̄p̄o
p̄dicare: nec aliud expōnē q̄s qd i lris p̄tinebit
s. d. c. lras q̄s aplicas dioce sani cpi. ne quid
fraudis p̄mitti valeat p̄ eos dē: aūq̄s admittāt
q̄stōres etiam nēt diligēt rē. Et postea p̄hi
beāt ne idulgētiās p̄p̄o motu suo p̄p̄o de scō
p̄cedāt r q̄ nō possint disp̄sare sup vōs nec
absolue a p̄iurij homicidijs r alijs p̄cis p̄fi
tentes sibi. Nec male ablata icerta data sibi ali
qua pecunie q̄ntitate remittere cūā aut q̄rtā p̄tē
r h̄mōi de p̄iurij inuictis relaxare: nec aiaz vt
mōdaciū asserūt de purgatorio cōbē. nec plenā
petōz remissionē indulgē nec a pena r a cul
pa absolue rē. Et si de h̄ h̄eat p̄uilegia dicit
Lēmes q̄ vult illa oīno nulla r abolita cē rē
Et cū quāta hōcstare r modestia clynas petē
debeat. ponit dē. c. cū ex co. de pe. r. re. vbi
dicit fiet. Qui āt ad acgrēdas clynas desti
nant modesti sint r discreti nec i tabernis aut
locis incōgruis hospitent: nec utiles faciant
aut sup̄uofas expensas: cauētes oīno ne false
religionis habitū gestēt. h̄ ibi. Et h̄ sufficient
p̄ p̄uilegiū rē r p̄clusionē.

De origine indulgētiar. Cōsidera^o 2°.

Ecūdo loco indulgentiarum deri

uationem videmus. Vbi tres cō
clusiones faciam⁹ v3. 1^a Dicitur con
clusio est ista. tanta ē potētia aucta

tis p̄cesse a xpo pastorib⁹ ecclie in terra: vt nul
lo modo limitari possit: aut cē per aliquaz cre
atam potentiam occupata. 2^a p̄clo ē. A su
perabūdātib⁹ scōz meritis indulgētiē robur
sumūt r iudamētū. 3^a p̄clo ē. Sicut fin ec
clesie scē diuctoz statūū p̄ditionem indulgē
tiē extēdunt: ita sue p̄cessiōis hūit rōem.

De potestate pape. Conclusio p̄ma.

Cape p̄mā p̄clonē v3. Vbi tres inq
ramus v̄itates v3. 1^a Dicitur v̄i. est
ista. Dicitur papa possit p̄clare ab oī pe
na animam in hac vita absolue. 2^a v̄i. est
plati alij vltra papā q̄t indulgētiās dare p̄nt.

3^a v̄i. an legatus de latere possit indulgen
tiās concedere sicut r papa: r quantū durāt.

Et tū ad p̄mā v̄i. ponos tres regulas.

1^a Dicitur ista q̄ auctoritas pape ē illimitata.

Sedā regula ē q̄ quē simplr absoluit ime
diatē si mouit ad celos v. lat. Tertia regu
la est q̄ debet esse multum p̄nus ad miam pec
cato: ibus faciendam. 1ª Dicitur regula p3 per
glo. i. c. q̄to. de trāslatiōe cpi vbi dī q̄ h3 ple
nitudinē p̄tatis de q̄ dixim⁹ seria tertia se dūi
ce. Vñ tāta ē ista p̄tās vt que vident referua
ta deo videāt: etiā referuata vicario eius. Et
fallit regula in dissolutione m̄rimoniū corpo
ralis: quod dissolue nō pōt nisi solus de⁹ vt
p3 in deo. c. q̄to. r. c. in corpalia r sp̄ualia cā
cognouim⁹ dīaz i ter. r glo. Ad q̄tū decla
ratōez nōndū q̄ illa v̄ba addat. is. Qdūq3 li
gaueris rē. q̄ p h̄ q̄ rps ait. qdūq3. cū sit v̄le
affirmatiuū nō impedito aliq̄ alio signo. clare
oīdū q̄ auctoritas biō p̄deto p̄cessa ē illimi
tata: dūmodo exerceat illā in cā iusta. vñ glo.
sedā i. c. n̄ ē voti trāsgressor. vbi de disp̄latōe
voti tractat: dīc sic. Mō ē secur⁹ q̄ ad deū cum
q̄ papa dispensat: nisi subit iusta cā disp̄sidi.
Et illud qd dī q̄ in his q̄ vult papa ē ei. p rōe
volūtas iustitū de iure nāl. s. s; qd p̄ncipi.
Intelligit i his q̄ si iur⁹ posuim⁹: nō q̄ sū iur⁹
diuini. fac ad h̄. c. nō ē de voto: r. c. bone me
morie. de p̄fir. vii. vel inuui. Et dīc glo. sup
dicto. c. q̄to. de trāslatiōe q̄ tāta ē ista pape au
cto: ita vt nemo possit dicē pape. cur ua facia

de pe. r. re. di. 3. q. ex psona. Intellige nisi in
 cidat in berehim: ob quā pōt argui r deponi p
 pōitū gnāle: vt. 40. di. si papa. Et plura pōit
 pōicta glo. de hac pape aucte. Lum g auctori
 tas pape sit illimitata: p3 q: pōt se extendere ad
 oēm penā: r ad ptem put sue placuerit volun
 tati. In Hicro. sup. vbo illo. tibi dabo clauces
 regni celoz. ait q: clauis h ē pās ligādi atq3
 soluendi. q dignos dz recipe: r indignos ex
 clude a regno dei. Et q vbo format argumē
 tum a maiori. Si. n. de pape pcessit qd mai
 est. f. excludē aliq3 a regno dei: a minori pōt
 qd min⁹ ē. f. pcedē indulgētiā q sumūtur ex
 thesauro ecclē: e⁹ ipse dispensator est: vt dicit
 Idetrus de arāfasio i. 4. di. 20. Nō dubites
 de allegationib⁹ factis: q: oia vidi i fonte. r sic
 habes pīmā regulā. 2^a regula p3 ex p^a: qm
 si quē ab omni pena absoluit: nihil obstat qn
 volet ad celum incedere: itellige si fuerit cōtri
 tus: q: nisi a deo pena cōna remittat. pena tpa
 lis p papā nō tollit: cū vna psupponit alteraz.
 qre rē. Et dicit Boffred⁹ q: decretal: cū d pe.
 r. re. qd aut. q dicit q indulgētie nō valēt nisi
 subditā r ill ad quos eoz volūtas se extendit
 nō h3 locū indulgētijs pape: q: tales indistin
 cre oib⁹ psumt. c. cū sit dñs omniū in terris rē
 3ª regula sic pbat: omnis iudex subordiā/
 tus dz se volūtatī pmi pncipis cōformare: sed
 xps ē pmi pnceps: r papa ei⁹ vicari⁹. extra de
 trāslatiōe epi. c. in corpalia. r de homicidio. c.
 p hūani. li. 6. g. o3 ipsum conformari volūta/
 ti r morib⁹ xpi. sed xps pmpitissim⁹ fuit ad mi
 sericordiā: vt p3 de adultera. g. rē. In argue/
 bat dñs pbariseos. Mat. 23. ve inqt vob scri
 be r pharisei hypocrite. q clauditis regnū ce/
 loz an hoies. ipfi at nō introitis. r Mat. 23.
 ve vobis scribe r pharisei q decimatis mentaz
 r ciminū: r reliquistis q grauioza sūt legis iudi/
 ciū mīam r fidē rē. Et ista sufficiāt p p^a vīta
 re. Et ad fam vī. pono istā regulā q ar/
 chiepi pnt pcedere indulgētiā p totā puiciā
 suā. r epi p totā diocēsim suaz tm. Inferiores
 aut istis nō nisi ex pūlegio. Nec regula colli
 git. c. penul. ex de pe. r. re. cū glo. r clarissime
 ista pōit. Vñ abbates r alij inferiores pcelati
 qstūcijs fuit exēpti: r nō pgnoscat aliū supio/
 rē nisi romanū pōtifice. nō pnt tm hmoi indul
 gētiā pcedē nisi ex spālī pūlegio sedis aplice
 glosaz ego nō pono ad lram cā brenitatis: Si
 aut qris q indulgētiā pnt isti plati pcedē sic

hū pñarca archieps vlt pps r alij plati inferior/
 res papa: q indulgētiā dare pnt. Dico q: in
 tā ponit dñm. c. cū ex eo. de pe. r. re. dicēs q in
 die dedicatiōis cuiuscūq3 ecclē basilice: orato/
 rij vel altarij vnū annū indulgētiā ad plus
 pcedere pnt. In alijs aut dieb⁹ qbuscūq3 vnā
 quarātenaz r nō vltra. Solus aut papa q ple
 nitudinē pñtis h3 pōt indulgētiā plenariā
 r in qciq3 numero sibi placuerit pcedē: vt di/
 citur est in pcedenti vīate. Dicit. n. f. iter. ad
 lram. Adhuc: q: p indiscretas r supfluas in/
 dulgētiā qd ecclāz plati facē nō verēt: r
 clauces ecclē pnt nūnt: r penitentiali iustitia/
 cio enervat. decreuim⁹ vt cum dedicat basili
 ce. Basilica ppe dñ ecclā psecrata. cū de religi
 osis domib⁹. c. j. nō extendat indulgētia vl
 tra annū: siue ab vno solo: siue a plurib⁹ dedi
 cetur. Ac deinde in anniuersario dedicatiōis
 tpe. 40. dies de inunctis penitētijs indulta re
 missio non excedat rē. h ibi. Et sic p3 ista vī.

Et ad tertā dico q legatus de latere pōt
 gnāles indulgētiā in sua puincia pcedē: r du
 rāt ppetuo: etiā postq3 fuit ē sua legatōe. hoc
 bñ in. c. vlti. ex de officio legati. ex ter. r glo.
 Tertius. n. dicit sic. Memini dubiū ē volu/
 mus qn legatoz apostolice sedis statuta edita
 in puincia sibi cōmissa durēt tanq3 ppetua: l3
 eadē postmodūz sint egressi rē. h ibi. Et glo.
 mouet difficultatē de indulgētijs r diē. Nun
 qd r indulgētie p cos pcesse erunt ppetue. Et
 pcludit q: sic: q3 l3 administratio sit tpa: illud tm
 qd p cū factū ē: ē ppetuū. vñ q facit incidit in
 penā: siqua pena appōita ē. h glo. Et ista suf
 ficiāt p pnti pclusionē.

De thesauro ecclē. Conclusio 2^a.

Ecipe scdam pconem v3. A sup ha/
 a būdantib⁹ factoz meritis. indulgētie
 robur sumūt r fūdamētū. Vbi tres i
 quiram⁹ vī. v3. Iduna veritas ē ista. Quis
 est iste thesaur⁹ ecclē: vñ iste indulgētie sumū
 tur. Scda est. vñū papa vel ali⁹ platus exi/
 stens i pto mortali possit de thesauro ecclē ac
 cipē r dare idulgētiā. Tertia ē. an sacer/
 dos prochiā possit de isto thesauro dare suis
 prochiānis. Et ad pīmā dico fm eoz the
 ologoz scolā loquentiū in materia indulgēti
 rū: q thesaurus ecclē vñ indulgētie sumūt:
 cui⁹ clauces h3 sumus pōtifer: est quadruplex.
 v3: meritiū supabūdāz pass. ois xpi. Adertūz
 pūdiissimū vgis gloriose. Adertūz largissi/
 R 2

mū sanguinis martyrum. Et meritū excellēs ca-
 sitatis virginum et austeritatis scōrum p̄fessorum.
 Primus inq̄z thesaur⁹ ē meritū supabūdās
 passionis xpi. Lū. n. meritū illi⁹ bñdici sāgu-
 nis esset infiniti suppositi: sufficiens erat ad i-
 finitos hoīes redimēdos: vī dicit Ansel. lib.
 cur deus homo. et Hosti. in sūma de remissio-
 nib⁹. s. penul. et vī. dicit. n. Hosti. Ad minima
 guta sāguis ē sufficiens ad remissionem oīum
 peccatorū de h̄ thesauro iogtur etiaz Jo. an. c. qd
 aut. cē de pe. et re. Scd̄ thesaur⁹ ē meritū p-
 sudissimū virginis glōse. Nam cū nūq̄ fuerit
 subdita peccatis: et multas illā legim⁹ tribulacōes
 et passiones p̄trāsisse: qb⁹ vltra supabūdātem
 gram fructuosissime p̄meru. t. merito nos q̄
 digem⁹ ab ipsa plenitudine necessitatē n̄fraz ac-
 cipim⁹ p manus sumi pōnsificis. Tertius the-
 saurus ē meritū largissimū sanguinis martyrum.
 Mā cū scī martyres et eorū sanguinis effusio-
 p̄ xpo plus meruerunt q̄ ad salutē eorū opus
 esset: illud plus ponit in serinio ecclesie: et de
 ipso indulgētie concedunt. Quart⁹ thesaurus
 est meritū excellēs castitatis virginum et au-
 steritatis scōrum p̄fessorum. Hosti. n. bñdica
 societas cū longe multo maiora merita habue-
 rit q̄ eorū salutē s̄bisset nēcariuz: de illo pluri
 reposito i ecclesia indulgētie sumunt. Ista est snia
 vī dicit cōf oīuz theologorū. Et bñdixit Tho. in
 4. dt. 2. ar. 3. q. 1. dicit sic. Rō autē q̄re indulgētie
 valde p̄t ē vnitas corporis mystici: in q̄ multi i
 opib⁹ p̄tē suberrogauerūt ad mēsuram de-
 bitorū suorū: et multas tribulacōes iniuste susti-
 nuerunt pacient p̄ q̄s multitudo penarū pote-
 rat expiari si eis debet. Quorū meritū tāta ē
 copia q̄ oīem penā debitā nūc viuentib⁹ excedūt.
 Et p̄cipue p̄p̄ meritū xpi qd̄ et si in sac̄mentis
 opat nō in efficacia ei⁹ in sacris includit. s. vī
 ex sacro virtutē nō hēat: s̄ sua infinitate effica-
 ciā sacrorū excedūt. dicitur est. s. q. vnus p̄ alin
 satisfacere pōt. Sacti autē in qb⁹ supabūdantia
 oporū satisfactionis iuenit non determinate pro
 isto q̄ remissioe indiget h̄mōi opa fecerit. alias
 n. absq̄ oī indulgētia remissionē p̄sequerē: sed
 cōiter p̄ tota ecclesia sic ap̄l̄d̄ tē se iplere ea q̄ de-
 sunt passioi xpi i corpore suo p̄ ecclesia ad quā scri-
 bit. 2. Lox. j. Et sic p̄dca merita sūt cōia totū
 eccle. Et aū q̄ sūt cōia mltitudie alie⁹ distri-
 buunt singuloe mltitudie fm arbitriū eius q̄
 multitudini p̄est. vñ sic aliq̄s p̄sequerē remissi-
 onē pene si ali⁹ p̄ eo satisfecisset: ita ei si satisfi-

catio ali⁹ p̄ eū q̄ pōt distribuaf. h̄ si vba ei⁹ ad
 lram. q̄re et. et sic p̄ ista vī. Q̄tū ad sam
 vī. dico fm bñm Tho. vi. s. ar. 4. q. vlt. q̄ fa-
 cere indulgētiā p̄inet ad iurisditōz. p̄ p̄m at
 mortale n̄ amittit iurisditio. et iō indulgētie eq̄
 valēt si h̄at ab eo q̄ ē in p̄tō mortali sic s̄ficeret
 a vō sc̄ssimo. Lū n̄ remittat penas ex vī suo
 rū meritū: s̄ ex vī meritū recōditōz i eccle-
 dei. Et redo in q̄ q̄uit peccet. S̄ dices p̄ Am-
 brosi⁹ arguo sic. Adat⁹ ē indulgētiā facē q̄s
 recipe: sic agens est nobili⁹ paciēte. 3. de aia.
 s̄ etia i p̄tō mortali nō p̄seq̄ indulgētiā: q̄ a
 formoz q̄ ē in p̄tō mortali nō pōt illas facē. di-
 co aia mea q̄ mai⁹ ē indulgētiā facē q̄s recipe
 q̄tū ad p̄tāre. S̄ ē mun⁹ q̄tū ad vtilitatē p̄p̄
 am. et iō nō seq̄. Et sic p̄ ista vī. Q̄tū ad
 etiam vītātē dico fm eūdē q̄ cū facē indulgē-
 tiā seq̄ iurisditōem: si sacerdotes simplices
 aliā iurisditōem nō h̄nt n̄ p̄t indulgētiā facē
 Mā h̄ sub se hēant curā multarū aīarū in nō si
 plan: s̄ q̄si coadiutores p̄torū suorū. p̄p̄ autē
 plati sūt ep̄i q̄ sol⁹ tāq̄ p̄nceps sue diocēsis
 annulū eccle. recipit et p̄orat. Et si q̄rit an q̄ n̄
 est sacerdos vī diacon⁹ subdiacon⁹ et. possint
 indulgētiā facē. Dico q̄ sic i iurisditōem
 h̄nt vī cōmissā sicut legati vī ordinariā sic ele-
 cti. Nec seq̄tur si tales possunt indulgētiā facē
 q̄ et absoluerē: qm̄ facē idū gētiā seq̄ iurisdic-
 tionē. Absoluerē autē clauē ordis. q̄re et. Et
 ista sufficiat p̄ p̄nti p̄elone.

De rōne p̄cessionis indulgētiarū. p̄elo 3.
 Lcipe triā p̄elōne v3. Sic fm eccle. s̄
 a cte diuerforū statū d̄ditōez indulgētie
 extēdūt ita sue p̄cessionis h̄nt dēmina-
 tā rōez. vbi tres ingram⁹ vī. v3. p̄dca vī. est
 q̄ sūt q̄re indulgētie p̄cedūt. Scd̄a vī. ē. quoz
 cause regunt ex p̄te recipiētis vī sibi valeāt.
 3. vī. est an hō scire possit qm̄ sibi valuerint
 apud deum. Q̄tū ad p̄nam vī. dico q̄ dñi
 decretaliste n. c. qd̄ aut. cē de pe. et re. sup vī
 bo i edificatōib⁹. colligūt duas ēē cās p̄p̄ q̄s
 indulgētie p̄cedunt v3. p̄p̄ fabricā ecclesiarū
 et aliorū pioz locorū. 2. p̄p̄ edificatōem ponti-
 um: quia p̄ntes p̄maxime sunt necessarij per
 totū orbē p̄p̄ itinerātes: et intellige de pōtib⁹
 sine qb⁹ itinerātes trāsire n̄ p̄nt. Et q̄uis po-
 nāt illas duas cās: idē in intelligendū ē i oib⁹
 alijs pioz opib⁹. p̄nt. n. indistincte ab epis idū-
 gētie p̄cedi vī i. c. cū ex eo. cē de pe. et re. ibi p̄
 q̄busz cās aliq̄tē p̄cedūt. idistincte. n. loq̄ vī

32
 p3. Et ponunt vba in fi. capli. qre rē. Et sic
 p oī pio ope indulgētiā dari pūit. qre rē. Et
 tū ad sam. vi. dico q se rē cāe q regnat vī idul
 gētiē valeat. Prio regit pias pcedēt v3.
 vī pserēs indulgētiās sit ordinari in sua dio
 cēsi. Mā inferior ab epō i diocēsi sua nō pōt in
 dulgētiās dare: vī i. c. accedētib. c. de cēf.
 plato. vbi dīc sic tē. Accedētib. ad nos de di
 ueris mūdū pūibz epōz qre: itellerim gra
 nes t grādes qūdā abbatū cēfessu: q suis si
 nib. nō pōtenti: man. ad ea q sūt epālis dignita
 tis cēfessu de causis infimomialib. cōgēdo:
 inuigēdo publicas pūias. pcedēdo ē indul
 gētiāz lras. t filia psumēdo. vī cōtingit in
 dū q vī sit epā auctoritas apud multos. vo
 lētes igit i his t epōz dignitati t abbatū. pūi
 dere saluti: pūti decreto firmit. pūibem ne q
 abbatū se ad talia psumat cēfessu si pūvoluc
 rit pūali cuitare. Mā forte qsqz cor spāli cō
 cessio vī alia cā legitima sup hmoi valeat se tu
 eri. h ibi. Inno. i gnāl pēlio. Itē regit nō
 solū q sit ordinari i sua diocēsi: s. ē q cōcedat
 indulgētiās i sua diocēsi: q cē suā diocēsim nō
 pōt ligare vī solū. c. de p. e. t. r. c. qd autēz.
 vbi Alexander papa tēti i diffinitiuā snia illi
 capli. dīc sic. Adie volūm tuaz firmitatem tenē
 q cū a nō suo iudice ligari null. valeat vī ab
 solui remissiones pdcās. pdesse illi qmōdo ar
 bitramur qb. vī pūint. pūij iudices specialit i
 dulserit. h ibi. f. acit ad h. c. vī aiarus. in fi. de
 pūstutōnib. li. 6. facit fū iuristas. l. extra ter
 ritoriū. ff. de iurif. om. iudi. Et sic p3 pma cā.
 2. requiritur bñlitas t necessitas ex pie ac
 quirere volētis: vīputa: q: ieiunare nō pōt vī
 iniunctā pūiam cēfē. 3. discretio: vī. s. cum
 magna discretioe dent t a suscipiētib. opent.
 4. deuotio t fides: vī. s. credat accedēs i il
 lo loco indulgētiā talē esse: t epm hē pūatem
 5. pūritio t pūfessio ex pie suscipiētis de ne
 cessitate: t ex pie cōfētis de honestate. 6.
 loci nēitas: ita q appeat euīdēs nēitas loci: t
 nō siāt. pūi amicitia illi vī illi. qre rē. Et
 tū ad inā vi. dico q hō in hac pūti scire nō po
 test an sibi indulgētiē valuerit: t qz nō: nisi sue
 rit i dīpū. rēclatū. Et rō qz indulgētiē tū
 sonēt vī mille annos rē. sic valebunt puterit
 deuotio pūitēis. de p. e. di. 4. c. qris. t di. 7.
 c. nō mediocrit. t de p. e. di. j. c. quem penitet.
 Quis ā ille ē q scire possit mēsurā charitatis i
 q ē: t deuotōis. Quis scire pōt qū annos obti

net apud deūz p pūis. Lerte null. nisi fuerit
 ci diuini rēclatū. qre rē.

De vtilitate indulgētiāz. Cōsideratio 3^a.

Consequenter de

indulgētiāz vtilitate videamus.

Vbi tres pūoces subiūgam. v3.

Pria 2° ē. Quisqz rēcedit ad
 indulgētiāz loca: plurima scā bona reportat.

2^a pēlo ē. Quis indulgētiē hēant i se ma
 ximā vtilitatē: nō tū oēs accedēs illā repoz
 tāt. 3^a pēlo ē. cōit vī theologoz t doctoruz
 schola tradit indulgētiē tū valent sup terras
 t non sub terra.

De mūltiplici vtilitate indulgētiāz. pēlo p^a.

Lape pūā pēlonē v3. Quisqz recte

a rē. Vbi tres ingram. vi. v3. Pria

vi. ē: an vltra tenorē lraz indulgētiē
 deuote accedēs alia bona reportet 2^a vi. est
 vīz indulgētiē valeat aliqd dān t pcedēt. 3^a

vi. ē: vīz valeat cēfessu i monasterio illius
 eccle vbi sit indulgētiē: vī alijs i talib. ecclyz re
 fidētiā faciētib. Qū ad p^m dico q deuote
 t i grā dei accedēs ad loca vbi indulgētiē pce
 dūt vltra bona q i tenorē lraz pūncē qūtoz a
 lia pūpua bñficia reportāt. Pūmū ē qre au
 gmentatio. meret. n. charitas augeri ait Aug.

qū opa bona isomata sūt: vī qzto qz cū ma
 iori fide t deuotōe aliqd bonū fac: tāto magis
 charitas auget. 2. ad l. o. xi. Augēbit iremē
 ta frugū iusti vīre. 2^m bñficiū ē glie dilatio

Mā cū indulgētiē sine fide hri nō possint vī vīfū
 ē t fidei dēf. p pūmo clara vīfio merito fidei ē

indulgētiās vīfītātes: glie clare vīfōis meret
 augmentū. ps. Adiplebis me i leti. cū vul. tu.

faciabor cū appuerit glā tua. pleni. n. s. f. ex grē
 habūdāria: t adiplei ex glie augmentatōe: 3^m

bñficiū dī pene i hac vita remissio. nā cū qd
 bonū grā isomatu i hac vita dīne iustit pro
 pūis nris debitū soluat. nē ē vī illa scā opa

vītra illū numerz indulgētiāz ex grē plenitud i
 ne: si aliqd residuū fuerit p indulgētiā n relara
 tū: relaratōem opef. 4^m bonū dī remissio pe

ne i alia vita. p3 qū si n plenarie satisfecit p in
 dulgētiās aut p pūiaz hac vita: scā illa opa ad

iūuāt i alia vita. qf rē. Qū ad faz dico q
 sic. qz cū indulgētiā pcedat p modū cuiusdā di

spēlatōis: pōit hō i seipm illā exercē. vī l3 hō
 iurisditōis actū nō possit i seipm exercē: tū eis

qūatē iurisditōis alijs dāt. pōt ēt plat. tū in

KK 5.

spualib⁹ q̄s i spualib⁹ p seipso vñ. Sic p̄ de sa/
 cerdote q̄ alijs encharistia dat: q̄ t ipse vñ pot
 Et ita ep̄s pot sibi accipe suffragia eccle q̄ alijs
 disp̄lar: q̄ effect⁹ immediat⁹ e remissio pene p
 idulgentias t n iurisdicōis: vñ l3 idulgentia reg
 rar hñe iurisdicōne vt patuit: nō tñ dat p mo
 dū iurisdicōis: s3 p modū cuiusdā disp̄latōis
 Et p h3 solutio vñ argumētū qd cōit sit v3.
 Sic hō nō pot seipsū ligare p excoicacōez: ita
 nec solue p idulgentias. p3 q̄ nō valet: q̄ excoi
 catio p̄fert p modū sñe quā null⁹ i seipsū ferre
 pot: ee q̄ i iudicio. nemo pot ee iudex t re⁹. in
 idulgentia ā p modū disp̄latōis: quā hō pot fa
 cē a seipso. q̄re tē. h bñs Tho. i. 4. di. 20. ar.
 5. q. 6. Qñ ad itā fm eūdē dico q̄ ita pte/
 quā idulgentias sacerdotes t clici t religiosi il
 li p̄ci vbi idulgentie pcedūt sic t remouit: t q d
 lōginqs p̄b⁹ veniūt. Idē dīc dñs Bona. in
 4. di. 20. Et ponit idē Tho. vñ bonū dēz di
 cēs: q̄ p idulgentias nō dimittūt pene q̄ sibi i
 iugū i caplo q̄ i caplo agit for pot iudiciale
 q̄ p̄niale: s3 absoluit a pena iniuncta l debita. p
 p̄tis i foro p̄niali. Itē pot aliud dēz v3 q̄ reli
 giosi magi mēnt religionē suā fūado q̄stū ad
 p̄mū vite etne q̄ idulgentias exgrēdo q̄z uis mi
 n⁹ mereāt q̄stū ad dissōz pene qd ē min⁹ bo
 q̄ p̄mū vite etne: q̄ tē. h sufficiāt p p̄mū p̄e.
 Qñ nō oēs idulgentias reponāt. p̄cō 1.
 Accipe fam p̄conē v3. q̄zuis idulgen
 tie hēant tē. Vbi tres igrām⁹ vñ. v3
 p̄ria vñ. ē quō itelligūt āni dies tē.
 q̄ i lris ponūt idulgentiaz. 2. vñ. ē. q̄ si ipedi
 mēta idulgentiaz. 3. vñ. ē. an q̄tēs iur ad i
 idulgentiaz locū tōtēs idulgentie reuertentur.
 Qñ ad p̄maz vñ. dico q̄ cōiter ponit vna
 regula q̄ idulgentie tātū valēt quātū sonant.
 Vbi nō q̄ aliqñ idulgentie sonāt numex die
 rñ: vt qñ dī. q̄cūq3 icrit tē. hēat. 40. dies de i
 idulgentia. Aliqñ sonāt numex annoz vt cū di
 cīt. q̄cūq3 icrit tē. habeat duos annos de in
 idulgentia. Aliqñ sonāt p̄e p̄cōz: vt cū dī. q̄cū
 q3 icrit sic fecerit: bēat suoz p̄cōz tñe vñ q̄r
 te p̄e remissionē. Aliqñ sonāt plenariā remis
 sionē: vt cū dī. q̄cūq3 icrit vñ sic fecerit bēat su
 oz p̄cōz plenariā remissionē. si idulgentie so
 nāt numex diez tūc tal idulgentia d3 sic itelligi
 q̄ si alicui eēm. 40. dies i p̄nia iniūcti. 40. di
 es de idulgentia ipaz p̄niaz euacuāt. Ita. n. dī
 in forma l̄rāz. 40. dies de iniūctis sibi penitē
 tijs misericordit relaxam⁹. Si sonāt numex

annoz: tūc sñr itelligēdū ē vt q̄ p̄niaz i p̄fessio
 ne vñ āni iniūctā vñ ann⁹ idulgentiaz sol
 uūt. Et si dī ponam⁹ tāta mibi non fuit afflīta
 p̄nia: ut cōit sñ. qd dicēdū. Dico q̄ tibi i pur
 gatorio recōp̄sabit ac si illā fecisses t tibi in
 iuncta fuisset. vñde posito q̄ q3 p decenniz
 i purgatorio stare deberet. t ipse septē annos
 de idulgentia in vita habuisset: certe solū p
 triennū in purgatorio puniretur. q̄ quod se
 mel fuit relaxatū āplī a xpo non repetit. alit
 sequeret q̄ opinio illa dicēs idulgentias nī
 bil valere in foro dei vera esset: quā tamē oñ
 dimus falsam. q̄ xps ait. qd cūq3 solueris sup
 terrā erit solutū t i cel. 24. q. i. c. qd cūq3. Si
 ā idulgentie p̄ez p̄cōz sonāt: tūc tān valēt ac
 si q3 p̄niaz illi p̄nia suoz p̄cōz fecisset. Et si
 tal i gra decedēt: manifestū est q̄ i purgatorio
 nisi p residuo puniret. Si plenariā idulgen
 tia sonāt: claz ē q̄ plenaria ei pena relaxatur
 Et si illo iūcti moriret absq3 addicōne noue
 culpe. pculdubio si fuisset p̄cōz maxim⁹ ad ce
 los euolaret. t si aliq3dū supuiueret: t vñz
 vñ duo vñ tria p̄cā fecisset: t p̄rit⁹ moriret si
 ne p̄nie satisfactiōe: certe: p illis tñ ipur gato
 rio puniret. Qd. n. semel relaxatū ē: ut dīc
 nō repetit. bñ. p̄cōto dixit Iesus p̄etro tibi
 dabo clauēs regnī celoz. qd t d oib⁹ suis suc
 cessorib⁹. Vitatē h3. ē d trāslatōe p̄latoz. c. q3
 to. vbi pax p̄ p̄ncipiū dīc sic tex. p̄tātē trāsse/
 redī p̄dificēs ita sibi retinuit dñs t magi: q̄
 soli bñ p̄etro vicario t p ip̄sū successorib⁹
 suis speciali p̄uilegio p̄buit t p̄cessit tē. Qd.
 n. factū ē a papa ut a vicario xpi censet factūz
 t a deo locū t3 papa i tris: ut i dicto. c. q3 to
 t. c. āncedenti: qd incipit. In corpore alia tē.
 Qñ ad fam dico q̄ q̄tuor sūt ipedimēta i
 idulgentiarū. Prīmū dī incredulitas: q̄ sine
 sine ipossibile ē placē deo. In Aug. li. de do
 c̄ria xpiana. xps ingt clauēs eccle dedit: vt q
 nō credēt i ea sibi dimitti p̄cā: nō dimitterent
 q̄ āt credēt idulgentiā p̄cipet. 2. est mortale
 p̄cū. Mā vt dēz ē in p̄a p̄sideratiōe: idulge
 tia resp̄cē penā: t pena culpā. q̄re seqt q̄ cui nī
 remittit culpa: nec pena. t p p̄ns nec idulgenti
 a3 h̄re pot. Et fortificat: qñ mēbz mortuū ab
 alijs m̄bris viuis influētia h̄re n̄ pt. cr̄ns aut in
 p̄cō mortali: m̄bz mortuū ē. q̄ n̄ pot influētiaz
 suscipe meritoz m̄broz viuoꝝ. Et si dicēs. i
 idulgentie dāt vbi ē i mag nēitas: s3 cr̄ns i p̄cō
 mortali ē in mag nēitate sic dicebat. p̄pha. aia

mea sic ira sine aq̃ tibi. supple qñ ē i pctō mor-
tali. Dico q̃ l3 sit i mag̃ nūtare: m̃ ē i mag̃ nō
capacitate: q̃ nō ē capax dīne gr̃e p quā expel-
lit culpa. 7 p pñs nec dimissiois pene q̃ sit p i
dulgētiās. 3^m impedimētū dī pñsio: vi. f. qñ
q̃ ē pñsio ab ecclā: vi p excoicacōem vñ alio^o
Vñ dñi decretalite excoicacōis diffiniūt. Excoi-
cacio ē a q̃l3 legitiā cōione fidelīū 7 legitio actu
sepacio. s3 de h dicitur i supiorib⁹ fmonibus.

4^m impedimētū ē taciturnitas siue pñsiois
defectio. Sic. n. lre indulgētiar sonāt vñ pe-
nitentib⁹ 7 pñsiois. qñ 7c. Et tū ad inā vi. dico
fuit bñm 7 bo. i. 4. di. 20. q̃ aliqui indulgētiā
deimnata ē ad tps: vi qñq3 vadit ad tale locū
vñq3 ad tale tps hēbat tñ de indulgētiā 7 tūc in-
telligit sel tñ. Aliqñ ē pñsiois sic in ecclā bñ
Petri rome: 7 tūc qñcūq3 vadit tōnēs pseq-
tur. Et h sufficiant p ista pñsione.

Et indulgētiar valent sup irā. pñsio 3^m.

Ecce inā pñsione v3. Et tū theologo

rū scola tradit q̃ indulgētiā nō sub irā:

s3 sup irā valēt. vbi tres ingram⁹ vi

tates v3. 1ª dīa ē an indulgētiā valeat defū-
ctis i a q̃ p defūctis accipi possint. 2^a vi. ē
an indulgētiā se extēdāt ad forefēs: q. f. si sit il-
li⁹ dioecsis aut puicē vbi indulgētiā dāt sunt
3^a vi. ē an ipa si iussit ad indulgētiā effecū
indulgētiar hēssit. Et tū ad pñā dico q̃ duc-
si famose opionēs. 1ª dīa dīc q̃ nō se extēdūt
nisi ad viuos tñ. Et h pñsio⁹ rōib⁹ pbat. 1ª dīa
mo sic: Nullus a suo nō iudice ligari p̃t. cē de
pe. 7 re. qd̃ āt. cū alijs p̃cordātijs q̃ p̃fite sint
in tñā pñsioe pñsiois h. S3 papa nō ē iu-
dex defūctor. 24. q. j. qd̃cūq3 igaueri sup irā
g. 7c. 3ª dīa cū par i parē ipā hē nō possit. cē de
electio. c. innotuit. a fortiori nec minor i maiorē
S3 papa ē minor deo l3 sit deū in tñā repñtās
cē de trāsa. c. in corpalia. 7 i. c. q̃to. 7 de⁹ in
purgatorio cūl3 aīc penā taxauit. Apō. is. q̃z
tū gl̃ificauit se: 7 i delinjs sūt iāto illi dare tor-
mentū 7 lucrū: g̃ p papā tal nō pōt pñsiaz reuo-
cari. Et pñsiois sic. papa ē xpi vicari⁹ vi i. d.
c. q̃to. 7 i clem. pastorat. i si. de re iudi. s3 vi-
cari⁹ nō pōt i fngē legē dñi sui: nec p̃ ei⁹ faciū
vñre vñ allegāt dñi iuriste i. l. si hoies. ff. mā.
7 l. formā. C. de off. p̃fē. p̃to. orientis. 7 nō. i
c. 2. 7. c. de his. de maio. 7 obe. li. 6. g̃ nō pōt
facē p̃ fām dei pene tarate i purgatorio. 3ª dīa p
qd̃ indulgētiā sonāt facē nō pñt: indulgētiās nō
psequunt: vt ex p̃cedētib⁹ p̃s: s3 mortui id facē

h pñt. p̃bo q̃ dī i l̃r̃is: vñ p̃tētib⁹ 7 pñsiois.
q̃ mortuū facē nō pñt sic nec alia faciat eis dare
possum⁹. g. 7c. 3ª dīa indulgētiā acgrat p modū
meriti. mortuū sit et statū merēdi. g. 7c. 7 hanc
opioez defēdi dñs p̃ rancisc⁹ maronis ordis
mior⁹ i lectura sup decretales firmit⁹ credim⁹.
7. c. cū marthe. 7 i fmoē qñ. de indulgētijs edi-
dit q̃ icipit. qd̃: q̃q3 ligaueris. Adūte si adhuc
alie rōes: s3 ille ad pñs sufficiāt. 2ª opio dīc
q̃ ē defūcti pñt. 7 pbat auctē rōe 7 ex^o. Au-
ctōritate sic. aut. n. apls ad Val. Sine ego si
ue alij apli: siue ēr angel⁹ euāgelizaueris: vbi
alr q̃ euāgelizatū fuerit: anathēa sit. Si g̃ ex
his vbi paul⁹ sup angelos h3 pñt: q̃ eos a
nathematizat. a fortiori 7 sup aīas defūctor.
Auct⁹ āt 1ª pauli nō ē maior q̃z alioz sūmox pō-
tifiū: g̃ i ipsi talē auctōritatē hñt. Rōe pbat
sic. nā cū suffragia 7 elemosyne 7 ofoes q̃s p
defūctis dam⁹ aut faciū⁹ eis valeāt. 13. q. 2. c.
nō ē negādū. vbi dīc. Nō ē negādū ingr aīas
defūctor pietate suoz viuētū releuari posse.
Et h idē pbat aure⁹ Aug. i encheridion. c.
12. Et ingr inīaz i. 4. di. 47. c. 2. g̃ a fortiori si
p aīab⁹ defūctor i via laboro ecclās visitādo
7 indulgētiās accipiēdo eis debēt ille indulgētiā
valē. 2ª dīa⁹. n. bonū est lassitudo corporis q̃ iū-
nctādo causat q̃z leuis oris fiat⁹ orādo vñ pe-
cūia de mar supio. Et h ista mīna pñt a fortio-
ri 7 maiora 7 meliora. 3ª dīa ex^o pbat sic. Ecclā
mortuos sepultos i excoicacōe recōciliat. s3 ex-
coicatio nō ē in corpore: s3 i aīa: g̃ ecclā h3 aucto-
ritatē sup illas aīas. Et sic hēs aīa duas opio-
nes. ego āt qd̃ possū dīna grā suffragāte qd̃ sit
fētiēdū sūgā. vbi aīa nō q̃ tā theologi q̃z ca-
noniste p distictōis modū pcedūt. Et de nūer-
ro theologoz dñm Bona. i. 4. di. 20. accipia-
mus q̃ sic ait. Indulgētiā pōt dupl⁹ pñsiois
ri. aut p modū suffragij 7 adiutorij. aut p mo-
dū iudicij. Si pmo mō tūc dīc q̃ cū aīc i pur-
gatorio exstēs rōne charitat⁹ i q̃ sūt idonee
repiant 7 disposite ad recipiēdū spūalia bñfī-
cia: si q̃s p aīab⁹ suoz defūctor indulgētiās
accipiat 7 dicat dulcissime iesu meritum qd̃ ha-
berē in has ecclās visitādo: p suā mīam ta-
li aīc tribue nihil obstat deū pñsiois grāz orā-
ti pcedē si sit in grā. Si pñsiois p modū iu-
dicij qd̃ ppe ē de rōe indulgētiā. cū indulgētiā
sic sup̃ta dicat aliquā pñsiois i penā volūta-
rie assup̃rā: qd̃ defūctis puenire nō pōt ināse
stū ē sic defūcti indulgētiās nō valē nec p eis acci-

R. 4

pi posset. Dñi autē decretalite sic distinguunt. Qdā sūt q nō depēdēt a iurisdīcōne: s; ab alio charitativo subsidio vt oīo cly sine sacrificiū z hñdī. Et oīa talia pñt pñcē defunctis. z ad h faciūt oēs isti ter. 24. q. 2. c. 1. et. 13. q. 2. c. 1. pō. z. c. aie. z d. pe. di. 6. §. j. Mō ē. n. rō qre ecclā nō possit hñdī thesaurū defunctiā dispēfare: p marie cū adhuc sint mēbra corpīs mīstici p g/ tiā i qñt. Et fecit ad h nōta i. c. a nob. el sedo. cē de se. ex. p. Jo. an. sup. vbo. sup. irā. vide eūdē in. c. qd. aut. de pe. z re. sup. vbo. nō suo iudice. Quedā sūt depēdēt a foro z iurisdīcōne. sic ē cōcessio indulgētiarū qdā nō pñt nisi ab ordinarijs locoꝝ vt a papa vñ legato de la tere epō archiepo: vt pñt in. c. accedētib. cē del excessi. pñt qd. posuim⁹. s. in 2.º pñdicatione. Et ista defunctiā pdesse nō pñt. s. p modū iudi cij vt dñm ē. qre z c. Et sic pñt ista vi. Qñ ad fam. vi. dico breui⁹ q indulgētiarū epōꝝ z iserioꝝ a papa tm̄ subdūt. pñt z nō aliq: nisi ad alioꝝ psonas volūtas eoꝝ accedat. de h ē ter. extra de pe. z re. i. c. qd. aut. qd. s. posuim⁹ in tñā 2.º sē pñdicationis. Et q: tñ colligam⁹ tres regulas. Pñā ē ista: sic pñs iurisdīcōis limitat ad subditos: vt. l. extra tritorij ff. de iur. om. iū. z l. c. vt aīaz. i. si. de pñtū tionib⁹ li. 6. Ita ē pñs fori pñal. extra d. pe. z re. c. oīs. 2.º regula ē ista. qñ pñs fori cō tētiōis pñstī i absolutō z pñdādo: vt in. §. diffinitiva. 2. q. 7. z l. j. ff. de re iudi. ita z potestas fori pñal. 24. q. 1. c. qd. aut. 3.º regula ē q indulgētiarū pcesse a dioecesanis tm̄ subdūt. p sūt. z nō extraneis alteri⁹ dioecesi: nisi ipsi dio cesani illorū forē suz eis licentiā dederēt. Ita q dicerēt dam⁹ vob licētiā vt indulgētiarū ali orū locoꝝ accipiat. Nec oz licētiā spālē bñe i li⁹ vñ isti loci. s; s; licētiā gnāl. Et tñ h di ligeni nōndū q de indulgētijs posuī z ordina tis a legato de latē vñ archiepo idē sēntēdū ē sic de indulgētijs ordinatis a papa qñt ad h. l. q nō requir̄ licētiā epī dioecesanī vñ sui pñssoris Et de legato de latē ista ē rō: qñ repñnt psonā pape: vt i. c. j. de officio legat. li. 6. z. c. abba te. de electōe codē. li. De archiepo ista rō cē pōt: qñ ipe ē maior plat⁹ in sua pñcia: z p pñs subdūt suffraganci epī pōt acqñre indulgētiarū ab archiepo datas sine licētiā ipsi⁹. qre z c. Et h sufficiāt p pñt vñtate. Ita ad tñā vi. di. co breui⁹ q xps mei misit indulgētiarū n̄ sibi s; nob: cū indulgētiā pene absolutōz dicat z pene

absolutio culpā pñsupponat: vt ex dñs pñ. In xpo autē cū nulla culpa ē: nulla p pñs poterat ēē absolutio pene: s; ipe ē sōs i q oēs lanāt pe ne: z oēs sūtētes bibūt vt hodie clamādo aīr. Si qñs sūt veniat ad me z bibat: h p grām: z i futuro p gloriā. Amen.

De diuersis abusionib⁹ christianorū seria tertia dñce de passione. sermo i ordine. 35.

De ascendite ad

diē festū hñc: Jo. 7. Tñā. n. ē demonū negitiā ac nocēdi cupiditas: vt qñqd a deo p salute aīaz institutū ē z ad ei⁹ honorē totū i obp: obzū dñe dilectōis z i dētrīnētiā nre salutis conēct cuer tē. Mos vñ z pñrtm̄ talici i tāā ibecillitatē z pueruatē deuenim⁹: vt nec diabolo resista mus: nec ad viā vitas venīre curem⁹. Statuit nāq: de⁹ dies festos celebrādos: i qñ nil aliud qñ sūt agēdū voluit. Mos vñ pñs in uoluntātē dñe festos i pñs erpēdim⁹: et horribilia illi dñb⁹ acinosa pñctram⁹ pp qñ Jsa. i di pñma. c. j. pñt dñce: calēdas vñas z solēnuates vñas odiū aīa mea. z Amos. 5. Q di z pñci festiuitates vñas: z n̄ capiā odorē ceruū vñorū. Hec magna xpianorū confusio. Iudei adhuc tāā cū diligētiā sabbatū custodi unt līale z xpīcole isēlati tāā sēlertitā pollūt sabbatū spūale. Trenoꝝ. j. Videri cā hostes z deriserūt sabbatā ei⁹. hīc aīa cara xps figura nfoꝝ tēpū ad pñtē sinophegie iudeoꝝ festiui tatē accēdē noluit i publico vt cñdēt publica i talib⁹ dieb⁹ pñt pñnti: s; qñ i ocllo: qñ oclle p grāz ad bonoꝝ z iustoꝝ festiuitatē ascēdit. aī g. vos ascēditē z c. Vbi tres pñdicationes de abusionib⁹ qñ dieb⁹ festis sūt more solito faciam⁹ vñ. Qñ horribiles abusiones sūt i dieb⁹ festis circa opa culpe. Qñ horribiles abusiones sūt i talib⁹ dieb⁹ circa opa fornice. Qñ horribiles abusiones sūt i talibus diebus circa opa nature.

De abusionib⁹ qñ sūt i dieb⁹ festis circa opera culpe. Consideratio pñma.

Prim⁹ qñrum horribiles abusiones si ant i dieb⁹ festis circa opa culpe vidēa Et volo aīa scias q omnes abusiones spūales sūt tria horrēda pñt ordinamus de qñ. j. Jo. 2. scribit. Qñ qñ ē i mūdo aut ē cō pupiscētiā cānis aut cōpupiscētiā oculoꝝ aut su pbia vite. Secūdū qñ sit ista pñma pñdicatione.

Supbia iniqui q̄ nō curat ut de^o negligat mēte f
xpianor̄ errecat. ut i diebus festis magis q̄z
alio tpe de^o bñdici cū vātarib⁹ offendat. 2^a
p̄clo ē. Lururia fīra dulcedo sic oculos xpia/
noꝝ fuscāt ut magis i dieb⁹ festis deū cū libi/
die offēdāt. 3^a p̄clo ē ista. Sinitūda auaritie
cupiditas q̄ nūq̄z p̄tēat i auaror̄ mētib⁹ sic
estuat: ut deū magis i diebus festis offēdat.
De vanitātib⁹ mulierum. Cōclo p̄ma.

Accipe p̄mā p̄clōz. v3. Supbia iniqui
tē. vbi tres ingram⁹ vi. 1^a p̄clō. vi. est.
an a supbia nīa vīna oriāt. 2^a ē. an va
nitas sit p̄mā de militā supbie. 3^a an vātas
sp̄ sit p̄mā morale. P̄mā ad p̄mā vi. dico fin
gl. i. c. nā p̄cupiscētia. cē de p̄stī. sup vbo oriū
tur. q̄ duplex ē origo p̄tōz. s. gnāl⁹ tē spāl⁹. ge
nerāl origo vī oīa vīna oriā sī ex p̄cupia p̄mi
pentis iordiatā. qm̄ sī iordinatē nō p̄cupiscēt nec
nos peccatū. 5. di. c. ad e^o p̄cupitū in fī. vñ
Bre. Caro nōa lēta trahit ad culpā a fīctā re
durit ad vītā. Ex q̄ qdē p̄cupiscētia gnālī oriā
ē i nob p̄cupia iordiatā t appetit⁹ irreglar⁹ vñ
septē vīna capitula i nob enūc vel oriū p̄nt: ut
supbia. ira. ac idia. inuidia. gūla. lururia t ana
ricia. Digo spāl⁹ p̄tōz multiplex ē. aliqñ. n.
cupiditas dī radit eīuz malor̄ de p̄. di. 2. qz
radix aliqñ dī q̄ auaricia siue amor pecunie ē
mā oīuz cūmīnū. ut i aut. ut iudices sine q̄quo
suffragio. 5. cogitātō. vñ si. collator p̄: 2. 22.
di. 5. his igr. 53. Dost. aliqñ dī q̄ ebrietas est
sometū eīuz vitiōz. 40. di. c. oī oīa. aliqñ dī
q̄ igrātia ē mī oīuz error̄. 38. di. c. igrātia. t
dicit gl. p̄dā q̄ hñmōi locutōes p̄bēdūt gnā
singulor̄ t nō singula genor̄. ad hūc sensū q̄ nō
ē aliqd gen⁹ malī qd qñz nō poss⁹ tōrri aut ex cu
piditate: aut ex auaritia: aut ex ebrietate: aut ex
igrātia: t sic de alijs. Ex q̄b⁹ p̄z q̄ supbia ē ori
go spāl⁹ qdā vñ oīa gnā p̄tōz oriū p̄nt. Ad
e^o declaratōz ē nōndū 53. bñm Thom. fa. fe. q.
14. q̄ supbia 53. vñ accipit duplr. Vno^o ut est
dine regle volūtari⁹ qdē p̄tēpt⁹. qd nībil aliō
ē nisi qdā dēpnatā voluntas: qdīnā volūtate
t eī⁹ volūtate adiplē p̄tēnt. Eccl. x. Initiū m
pcti ē apostātare deū. t sic oē p̄m nascit ex su
pbia qm̄ gl3 moralī peccās dīnā negligit vo
lūtate t p̄cepta ei⁹ p̄tēnt. t 53. h Aug. i. li. d nā
grā describit p̄m dīctō q̄ p̄m ē volūtās cōse
quēdi t rīnēdi qd iusticia vetat. i. velle qd de^o
nō vult: t nolle qd de^o vult. In Eccl. 29. dī. in
itiū oīa p̄cti supbia ē. 2^a mō accipit supbia p

ut ē. p̄p̄ excellētie iordinat⁹ appetit⁹. Vbi nō
53. bñm Thom. fa. fe. q. 47. ar. 4. q̄ appetit⁹ p̄o
p̄ excellētie p̄tē p̄siderari duplr. Vno mō ut
ialis appetit⁹ p̄p̄ excellētie sit regulat⁹ a rōne
ut. s. appetat excellētia p̄p̄ p̄sone: aut suor̄ tā
tū q̄stū p̄tēnt t virtutū luc p̄gruit. 2. Lor. x. nōs
āt nō i mēsu glābiur: 53. 53. mēsurā q̄ mēsu fest
nobis de^o. 2^a p̄tē talis appetit⁹ excellētie nō ē
regulatus a rōe qñ. s. appetit dignitatē l excellē
tēnā suo gduī l p̄dīnōi nō p̄gruentē. Et sic sup
bia p̄tē sic describi. Supbia ē qdē iordiat⁹ ap
petit⁹ q̄s appetit⁹ vñ q̄rit alijs p̄esse l dñari que
suo statu t p̄dīnōi nō p̄gruit. In Bre. li. mo
ris. Supboꝝ igr mēs ē sp̄ ad irrogādā vali
da a d tollerādū i fīrma: ad obediēdū pigra ad
lascēdos aliqñ i p̄tūa: ad ea q̄ facē d3 t pualz
ignara. ad ea āt q̄ facē nō d3 nec pualct pata. h i
eo qd sp̄tē nō appetit nullis exhortatōib⁹ fle
ctit. Ad h āt qd latent desiderat q̄rit ut cogat.
qd dū metuit ex desiderio suo velle ē optat viz
i tna volūtate tollerare. h illas. In Aug. 14.
de ciuitate ait. Supbia ē puerse celsitudinis
appetit⁹. 2ª dīstī. n. supbia i appetitū sūi vo
lūtate sic t cēta peccā. Ex q̄b⁹ conclarie seq̄ q̄
appetit⁹ p̄tē ad excellētiā iclinari triplr. Vno
mō ut appetat excellētiā ad debītū finē t cū de
bitis mōis. t h p̄ntet ad vī utē magnanimit
tatis. Aliqñ appetit⁹ talis defici t se totālī re
rabit ab ope magno t honorabili sibi p̄p̄tō
tatio t h p̄ntet ad vītū pusillanimitatis. Ali
qñ excedit debītā regulā rōis: ut qz glāz q̄rit nō
ad debītū finē: nec sibi p̄p̄tōnātā. t h p̄ntet
ad vītū supbie. Mā supbia ut dñm ē nō ē aliud
q̄z excedē mēsurā p̄p̄az i appetitū t excellētiā
In supb⁹ dī qñ sup id qd ē vadēs. Et sic p̄z q̄
mā ē. quā supbia vadit excellētiā ē. sicut pecu
nia si p̄quā auaritia t delectatio venēfā lu p̄qz
luxuria vadit. Ad e^o ē p̄tē bñm Thom. fa. fe.
q. 102. 53. p̄r Ambro. p̄tē duo mibi p̄cia de
clara. Intellecti. n. qd sit supbia: t qñ sit origo
p̄tōz. Nūc p̄m mibi declarā q̄stū supbia sit
gūe p̄m. 2^a q̄t si ei⁹ sp̄s. Et ē. vñ tertiū. s.
an vana glā t supbia realit dīstīgnāt. L dīen
tor aīa. Ad p̄mā mā dñbutatōz dico q̄ supbie
guitas ex duob⁹ oriūdi p̄t. s. rōne aduersiōis t
acerbe p̄uinōis. P̄tē ex rōe aduersiōis. nā
l3 oē p̄m sit auersio ab icōmutabili bono t ad
besio ad cōmutabili bonū: ut Aug. ait. supbia
q̄stā ad p̄uersionē cōmutabilis boni nō ē maxi
mā p̄m oīuz p̄tōz. qm̄ supb⁹ p̄p̄tē ut dñm ē

Inordinate excellētia appetit qđ n̄ h̄z maximaz
repugnātia ad bonū virtutis. S; supbia qđrūm
ad euerfionē sic h̄z maximā gūatē. Mā i alijs
peccat̄ hō a deo auertit̄: aut ignorātia aut fra
gilitate vel pp̄ occupat̄ alic̄ alteri boni: s;
supbia se a deo totalit̄ auertit̄: dū ei subijci nō
vult i p̄ceptis ei. In Bre. in li. mox. Tolle
rabilis igit̄ deo ē ut infirmitate atq; ignorantia
qđ cū hūilitate iacat qđ cū elatiōe alta p̄p̄bē/
dat. 1° oñdit̄ et p̄t acerbe puniōis. Rōgū
q̄ppe aia ēēt oēs q̄ pp̄ corū supbiā conuerunt
narrare. in aliquos p̄ n̄ra eruditōe trāscurre
m̄. Habes. n. p̄mo ex^m luciferi Isai. i. q. quō
cecidisti de celo lucifer q̄ mane oriebaris: cor/
ruiſti i terrā q̄ vulnerabas gētes. q̄ dicebas in
corde tuo. i. celū p̄cedā. sup̄ astra celi exaltabo
solū meū. sedēbo i mōre testamēti i laterib; ag
lonis. ascēdā sup̄ altitudinē nubiu. et ero siliis
altissimo. v̄x in ad infernū detraberis i p̄fun
dū lacu rē. 2° habes ex^m p̄mo parentis. vñ
Aug. sup̄ Bēn. ad l̄fraz. Mūq; ingt̄ diabolus
p̄mos p̄ntes deiecit s̄et: nisi p̄us qđā elatio in
mente corū p̄cessisset. Tercio habes exēplum
de edificatib; turrim babel: ut a deo se defen
derēt: s; deus aq̄s diluuij āplius super terras
iducere vellet vbi ligē p̄fne sūt et op̄ in con
pletū remāsit. Bēn. xi. Quarto habes ex^m de
Pharaone in mari rubro submerso. Ero. p
plura capla. Quito habes de Datan et Abi
ron q̄ et sup̄bia Moysi rebellātes. et ei p̄nci/
patū p̄tēntes terra eos viuos deglutiuit. Nu
meri. i. Serto habes de Roboam filio Sa
lomonis. q̄ dixit. Adinimus digitus me^o gros
sor ē do: so p̄ris mei. pp̄ qđ recesserunt ab eo
decē tribus: et aliū sibi regē p̄stituerūt. s. Dic
eroboa. 3. regū. i. Septimo habes de Sēna
carib rege affiriozum. de quo. 4. Regū. i. 9. et
Isa. 27. d̄f. Supbia tua ascēdet i aures meas
ponā ergo circulū i auribus tuis et frenū in la
bijs tuis: et reducā te p̄ via qua venisti. Et se
ḡt q̄ āgelus dñi i nocte vna. is. milia sui erer
eūt inter fecit: et tandē ipse reuertēs in nimuez
ciuitatē trā suā: a filijs suis occisus ē i templo
dei sui. Et Nicola^o de l̄ra sup̄. i. 2. p̄phas hūc
locū sic exponit. Supbia tua q̄. s. p̄dicta attri/
buiti virtuti tue: ascēdet in aures meas: qđ di
cat tps ē te puniēdi et rep̄mēdi. ponā circulū i
aurib; tuis. s. sicut fecit Babilis: ut iugo sup̄
ponā: et frenū i labijs tuis. s. sic ego i dominis
et reducā te i trā tuā. s. velis nolis. qđ factū ē:

ut p̄. c. sequēt. Quarto exēplū habes de Ma
buchodonosor. Daniel. 5. de quo infra dicet.
Mōno de Boloferne et exercitū ei. q̄ et sup
bia dixit postq; Achio: locut̄ est collaudā il
lū pplin et deū suū: ut oñderet qđ nō ē ali^o deus
nisi Nabuchodonosor: postq; p̄cusserim euz
qđ vñ hoies: tu ēt cū eis gladio iterabis. Ju
dith. 6. S; tādē āpurato ei capite a Judith
capitū ē. Decio habes de Amā: q̄ pp̄ ei su/
p̄rbiaz pati non potat q̄ Adardochus cum
nō adoraret sic hoies ceti. q̄ tandē suspēsus est
i ligno qđ paucrat Adardochus p̄ patibulo et
oēs inimici ppli iudeoz occisi sūt a iudeis die
illo: data licētia sup̄ h̄ ab assuero r̄ge. Adest
p̄ totū. Undecimo habes de Antiocho rege.
2. Macha. 6. d̄ q̄ d̄r q̄ Anthio^o sup̄be locut̄
ē: audies q̄ exercitū ei fuerat a iudeis deuict^o
dicēs se v̄turū hierosolimā: et p̄gerē sepul
chū eā facturū: s; post modicū tps v̄sicerū do
lor eū app̄chēdit. et tantus feto: de ei cor p̄ore
scaturit: v̄mib; exhorat: q̄ non poterat euz
exercitū tollerare. Duodecimo hēs d̄ Herode
q̄ iacobū aplm decollari fecit. Actū. i. 2. s; dis
finitus i historijs scolasticis h̄t. Decio hēs
de p̄plo iudeoz q̄ pp̄ suaz supbiā crebro fuit a
dño flagellatus: q̄ adhuc p̄ mūdū disp̄si sunt.
Et si oīz antiquoz et modernoz volumia
discurrē volum^o i finitā. qđāmo ad h̄ exēpla.
h̄nt. Et qđ p̄z grauitas h̄ peccati. 2° addaz
fam dubitationē aia btās Bre. i. 4. li. mox
r̄ndet dicēs. Quatio: sūt sp̄s qđ omnis tu
mo: arrogātiū demonstrat: ut cū bonū aut a se
metip̄s h̄re se existimant. Aut si sibi datū de
sup̄ credūt: et p̄fuis meritis se h̄ accipisse putāt
aut certe cū iactāt se h̄re qđ nō h̄nt: aut despectē
ceteris singularit̄ videri h̄re appetūt qđ h̄nt. h̄
ille. Inde. ps. Dñe ingt̄ nō ē cor meū exalta/
tū. s. appetēdo excellētia iordinate: tanq; mea
virtute putās h̄re illā: neq; elati sūt oculi mei:
i. vltra modū leuati putās bona mea meritis
a te h̄re. Meq; i magnis. s. magnificando me
h̄re qđ n̄ hēbā aut plusq; hēbā. Meq; i mira/
bilib; sup̄ me. s. ābulauit alios despiciēdo et me
sup̄ alios extollēdo. Et ut clari^o h̄c intelligam^o
accipe p̄mā sp̄z. s. q̄ sup̄b^o se existimat bona q̄
h̄z a deo nō h̄re. Vbi nō finitū Tho. fa. fe.
q. i. 62. et i 2° s̄nia. di. 42. q̄ extimatio rōis du
p̄l̄r corūpi p̄t. s. i v̄l̄i et p̄icuari. Inde v̄l̄i.
qđ bonū qđ v̄l̄ter h̄z a deo se n̄ h̄re existimat.
Et h̄ p̄tinet ad isideliatē: q̄ recta fides h̄z q̄ a

deo oia bona pcedūt. Iaco. i. Omne datum
optimū ē. 2º corūpi pot in particulari. et h
pp aliqz passionē offuscātē rationē ipsā. sicut
qz fornicationē nō ēē malū existimat. qz dele/
ciabilis sibi lz iuli de iudicer oēs fornicationē
pōt ēē. Et h mō dīgit error i oī peccato mor/
tali. Ista g existiatō supbi q existimat bona q
h3 a seipso nō a deo hñe. ē falsa i particulari nō
i vniuersali. bñ. n. scit oia a deo ēē: s3 supb⁹ ira
se magnificādo extollit ac si bona illa a seipso
habuisset nō a deo. Et h de pma. Accipe s3
speciem qua superbus bona a deo dicit se ha/
bere: sed sua virtute et meritis. Inq3. Dela/
gius incidit cum dicit vitam eternam posse cō/
sequi sine gratia dei. Hac vulneratus est na/
buchodonosor rex qñ i pallatio suo sedens di/
xit. Nōne h ē babilō magna quā edificauī. i.
āplauī i robore meo. Et hūliant illū dñs in
beluā pueritē q septe ānis pmedit senū. q mu/
ratio nō fuit s3 s3as: s3 s3 apparētā: q sic sibi et
alijs videbat ut cōit exponit. de q vide. i7. q.
4. c. minor. vbi dicitur. cū ca mediū capli. sed
et si de pte psumit: nabuchodonosor intēde
q ex sua supbia i bonē ē ex hoīe cōmutat⁹ et.
h ibi. Aug. ad Bonificiū gl. dicit. In bonē
i. i bouinā mentē. 23. q. 4. nabuchodonosor.
In historiā. n. scholasticā dñs q capie v3 ad
corpi mediū bos et residuū ut leo videbat. et
sic p illud tps regnū amittit et p sa pīetes ciuita/
tis regebat. et ipse deo sic disponēte cū fertis in
desertis habitabat: nec ledebat: vide historiā
Dan. 5. Et ponit et Bre. i moralib⁹ ex^m illi⁹
sci viri q a leone strāgulat⁹ ē. 3. R. i4. c. et dicit
Bre. q qdā occulta supbia mentē ei⁹ obnubi/
lauit suis meritis illa magna opa q faciebat si
bi ascribēs. ob quā eāz dat⁹ ē. Paulo stimu/
l carnīs. Accipe tuā spēs. qñ. n. i hāc icidūt. aut
s hñe se pñctēs qd nō hñt: aut mag⁹ q3 hēant
h. n. sapiētior: h pulchrior: h dūtor: h nobilitior
existiat seipso qd m i vitate non est. Lōra q3
Hieronimus ait. Nos pulices et vermiculi
nostrā debem⁹ sciaz in sciam pñcti. In hanc
pestē icidit Dauid cū ait. Ego ait dñi i habun/
dātia cordis mei nō mouebo i cñū. et tande3
iacantā habuisse pñcti: cū ait. Auertisti faciē
tuā a me: et fact⁹ sū pñctus. hoc pñitur. vi.
q. i. imitare. In hāc icidit Idet⁹ cū ait. Et si
oēs scādāzati fuerit et ē. ibidē. Et adeo h pñ/
fina fera ē ut et boni et mali deuorēt: s3 differē/
ter quoniam boni cito in seipso reuertuntur

mali autem vir aut nunq3. Inde Bre. in
moz. Solent etiam electi in quibusdam su/
is cogitationibus et actibus superbire. sed quia
electi sunt cunctis diebus superbire nō pñt. qz
pñt qz vñā finiat ab elatione ad hūilitatē corda
mutāt. Impt⁹ vñ cunctis dieb⁹ supbit. qz sic
vitā iminat. ut tñ ab elatōe nō recedat: circūspi/
cūt qz ipalē floret i vita carnis fiducia ponit eā
q3 diu pmanē existimat quā ad pñt3. Solida/
tur i elatōe anim⁹. In despectu adducit oīs. p
pinqu⁹ q3. p qñtū repētina mors subrepat non
pñderat et ē. Accipe quartā spēs h⁹. ex^m habes
pharisei q dicebat. grās tibi ago dñe et ē. Lu.
i7. Inde Bre. in fine. 34. moz. ait. Supbo/
cūta q ab alijs bñ agūt: displicet et sola ei que
ipse vel pñe egerit placet. Semp aliēa opa
despicit. sp mirat qd facit. qz qd egerit egisse
se singularit⁹ credit. Et cū se in cūctis transen/
dere ceteros existimat: p lata cogitationum spa/
cia secū de ābulas: laudes suas tacit⁹ clamat. h
ille. Exēplū illi tyrāni q de oib⁹ libris in suis
terris reptis fecit cradi versū illuz. Deposuit
potētes de sede. et tādē cū ad balnea iuisset: et
i camera expoliatis vestib⁹ i lecto dormiret an/
gel⁹ dei formā illi accipies: et ei⁹ se vestib⁹ idu/
ens: famulos puocat. panē eq. ad ciuitatē per/
gūt igredit⁹ pallatiū ut dñs. credūt sic oēs. Eni/
gilat dñs. clamat vestib⁹ suis nō reptis dñm se/
dicit. Irredet ab oib⁹. et vili veste indut⁹ ciui/
tatē igredit⁹. mirat q nō agnos. it. pallatiū vi/
sitat. famulos noiātm vocat. se dñm dicit. r/
dēt oēs ei illudūt et dñō quē credebāt factū nar/
rāt et tādē cū sic p dies aliqt illusius manifestet.
dirit angel⁹ famul. Vocate ad me illū fatuū q
se dñm facit. et cū i camera itroducēs acerrime
rephēdit. et sic ei factū narrauit. exuit vestib⁹ i/
duit ille recessit āgel⁹. et ille i timore dei deim/
ceps viuēs bñ finit et ē. Et tū ad tertiā tuā du/
bitationē dico q q3uis supbia et vana glā idē
ēē videat. pp qd qdā doctores cā vñā cū sup/
bia pñt ēē posuerūt. Tñ h3 Bre. 31. moz. et
h3 Tho. 3a sc. q. cij. diuersa sūt et realit⁹ distin/
cta. qz supbia appetit⁹ excellētē e: s3 anis glā
iph⁹ excellētē manifestatio. Vñ supb⁹ inordi/
nate excellētē appetit: et vna glōsus inordina/
te appetit q manifestet. Et qz null⁹ excellētiaz
appetit nisi ut alijs manifestet. i. o ipsa p⁹ filia
supbie ponit. qñ et ē. Et hec sufficiāt qñtum ad
pñā vi. Et tū ad sam vi. dico q nulli dubiū
q vanitas ē de malit⁹ a superbie. Inde Salo

300

mon ille dicitur opib⁹ et cuncta q̄ desiderauerat sū
mo culmic p̄trigēs. cū cū iudem p̄siderasset
dixisse legi. Cū me p̄uerissē ad oīa q̄ fecerāt
man⁹ mee. et ad labores in q̄b⁹ fr̄ ultra sudaue
rā: vidi in oib⁹ vanitatē et afflictōz spūs. Est ḡ
vanitas sup̄bie comes: imo origo sup̄bie ipsa
Vbi nō ad p̄ns q̄ lex s̄i fōtes vñ scaturit pessi
ma sup̄bia aq̄. Dñs. n. q̄qz sup̄bia ex gr̄a q̄n
qz ex scia. q̄qz ex corpis pulchritudine. q̄qz
ex vanitate vestium. q̄qz ex dignitate. q̄qz ex
sanguis nobilitate. Accipe p̄mū fōtem. Scatu
rit. n. q̄qz sup̄bia ex gr̄a occasionalr. Vbi nō
fz Bona. in p̄ sniax di. 66. q̄ aliq̄ oriūf ab ali
quo triplr. s. aut sicut a cā: aut sic a casu: aut sic
ab occasioe. Ita. n. tria a se inuicē differunt. s.
cā. casus. et occasio. Mā cā p̄ se dicit q̄ circa il
lud circa qd̄ ponit̄ p̄ducēs et itēdēs. Et casus
puat itentōz: sed n̄ operationē. sicut p̄z de fo
diēte terrā q̄ p̄ciē intentionē sui fodientis iue
nit thesaurz: ut p̄z 2º phisicor. Occasio at̄ pri
uat vtrūqz. s. opationē et itentionē. sicut cum
aliquis ex vbo iniurioso audito aliū p̄cussit ver
bū auditi. fuit occasio: n̄ efficiēs p̄cussioz: nec
coopans efficiēti: s̄ qd̄ nō afficiēs. Et h̄ occa
sio duob⁹ mōis ēē p̄t. q̄n quēdā bz rōz actiui
i. quodā mō mouet efficiētiē. sicut malū exem
plū mouet hominē ad p̄ccādū. Quēdā habet
rōz passiui: ut illud ex q̄ aliq̄ sumit rōez. sicut
aliquis ex malo alteri⁹ se excitat ad faciendū bo
nū. Et hoc mō gr̄a ē sup̄bie occasio: q̄ ex ple
nitudine gr̄e sumit quis mentis elationē et su
p̄bit. Qui at̄ de gr̄a sup̄bit: crede mihi q̄ vitā
aie i mortē cōuertit. Sicut. n. aia ē vita et act⁹
corpis 2º de aia: sic ipsius aie vita est gr̄a. ad
Gal. 2. In fide viuo filij dei. Et redarguens
sup̄biētes ait ad Corint. scribens. Quid hēs
qd̄ nō accepistis. Dñs. n. lz p̄spiciū et diapha
nū de se m̄ radiū n̄ gingit: s̄ accipit a sole 2º de
aia. Lumē ē act⁹ diaphani fz q̄ diaphanum.
Ber. Quis crederet p̄ciē si se dicat radiū solis
genuisse. In Aug. gr̄az diffinies dīc q̄ est do
nū dei sine meritis. Et vñ dicit bonū hūi
mētis quē dñs opaf i nob sine nobis: q̄ lz co
openus gr̄e l̄ vñ motu liberi arbitrij: crea
re m̄ eā n̄ possunt n̄z isidē. q̄ 2c. Scd̄a fons
vñ sup̄bia oriūf ē scie lipiditas. Actū. 26. Di
xit quidā p̄ Paul. apostolo loquēti regi Agrip
pe q̄ ipse nō fuerat incredulus celesti visione
et q̄nt bis q̄ hierosolimis i bis q̄ erat damasci
et p̄ oēs regionē indee. amūciafct ut p̄niaz age

rent et cōuerterent ad deū. digna p̄nia opa fa
cientes 2c. dixit ille. Infans p̄ Paul m̄sc l̄re
ad infania cōuertit. Non infans ingt optie
f̄ este: s̄ vitaris et sobrietas vba loquor 2c.
Inde p̄sido. de sumo bono. p̄sleriqz ingt ac
cepta scia l̄raz: nō ad dei gl̄az: s̄ ad suā laudē
vtunt: dū de ipsa extollūt: et ibi peccāt vñ p̄cā
anēdare debuerūt. hec ille. S̄z dē h̄ ad plenu
dixim⁹ prima dñica. s. q̄ 2c. Tertius fons est
corpis pulchritudo. p̄rouer. 31. f̄ allat ē gr̄a
et vana ē pulchritudo. mulier amens deū ipsa
laudabit. Et p̄rouer. xi. Circulus aureus
in narib⁹ suis mulier pulchra et fatua. Inde
p̄dicte. 49. c. ait. Ecce q̄n leo ascēdet pulchri
tudo de sup̄bia iordanis ad pulchritudinē ro
busā. Nicola⁹ de lira sic expōit. Ecce q̄n leo
ascēdet. i. rex babilonis q̄ designat noie leo/
nis eo q̄ habebat signū leois i verillo. de sup
bia iordanis. i. ad similitudinē iordanis intu
mescētis: q̄ tūc opit terrā tuē postā. i. rex babi
lonis venit cū tanta uultitudine: et potestate
ut absorbiat idumēā. i. gentē idumeorū siue ci
uitates eorū. qd̄ denotatur p̄ h̄ qd̄ dicit ad pul
chritudinē robustā eo q̄ pulchre ibi erāt ciui
tates et fozes. h̄ ille. Hec ē positio l̄ralis. Tu
at̄ expone fin sensū allegoricū siue moralē ad
p̄positū tuū. De hac corpis pulchritudine dice
tur satis vitate sequēti. Quart⁹ fons vñ sup
bia oriūf ē ex p̄ciositate et ornatu vestij. Unde
Liso. Si cui⁹ p̄ciosaz vestij culpabil nō cēt
nūqz diues q̄ purpura et bisso inducat apud
inferos torqueret. et h̄ dixim⁹ seria sexta q̄rte
dñice. Audi Jac. c. v. Agite nūc diuites plo
rate in miserijs vris q̄ adueniēt vobis diuitie
vestre putrefacte sunt: et vestimēta v̄ra a tine
is comesta sunt. Aurū et argētū v̄rū crugina
uit. et erugo eorū i testimonij vobis erit. et mā
ducabit vos sicut ignis. thesaurizans vobis
irā i nouissimis dieb⁹. Ecce merces oparioz
q̄ messuerūt regiōes v̄ras que fraudata ē a vo
bis clamat. et clamor eorū i aures dñi sabaoth
irouit. Et pulant estis sup̄ terrā: et in luxurijs
nutristis corda v̄ra. i. dic occisiōis adduristis et
occidistis iustū et n̄ restitit vobis 2c. In Ber.
O belua hō q̄ gl̄aris in vestib⁹. nō. n. tibi cō
creata ē p̄ciōsa vestis s̄ aliunde mutuo accep
ta. Zanā habes ab oue: a florib⁹ terre colorē.
A terra linū: ab aialibus corcū. vñ viuēs su
p̄bis cū inter oīa aiantia pauperior nascaris.
Mudus et gemēs et iporēs et plorās 2c. Inde

Micro. **P**uer igitur natus statim plorat, propter calamitatis sue. q. d. qd. d. vulva egressus fuit. 5. fons dicitur preeminencia dignitatis. Audi Amb. **H**ec est cathedra peccatorum. i. amor dandi q. aliquis vir nunquam carere potuit. audi Aug. **V**alde pauci sunt q. non magis peligant peccare quam p. des se. Et idem b. docuit dominus declinare fugias ne rapere i. regem. f. Jo. 6. **S**poite mihi se obtulit dum q. rere ad morem. Jo. is. Sap. 6. **P**otentes poterit totum metra patietur et. audi Ber. in quodam finio. **P**otestas ingratum ab initio angelum angelica felicitate puauit. Scie appetit hominem immortalitatis gloria spoliavit. **M**o enim b. desiderat: mihi matorum destituerat obliuio: sed p. missio bonorum ab initio illecebrata decipit. Et idem Aug. **Q**uoniam homines preesse desidero: totiens deo meo preire predo et. **S**extus et ultimus dicitur nobilis pentela sue sanguis nobilitas. audi in oia lissimu Genes. **Q**uid est igitur dominus: qd. est seruus qd. est libertinus: hec. n. oia ex ab initio vel iuria nata sunt. **M**o. n. fecit dominus ab initio unum hominem aureum argenteum: alium luteum: ut primi dicantur nobiles: et secundi ignobiles: sed oes ex vii terra. audi Boc. de p. sola. **E**unctorum ingratum prius est. **N**ullus degener extat. **I**n Micro. i. epla ad Eclatiam. **N**ullus ingratum unquam de generis nobilitate proponas: nec obscuriores quasi bet ex humili loco natus i. inferiores putes. **M**elior religio nras personas nec p. ditiones hominum. et discipulus in se quoniam audita ipi passionis: q. in ter eos videret esse maiorem: ipse idem ait. **I**psi ep. gentium dominum eorum et. **S**cis tu aia mea q. est v. nobilitas. audi L. rifo. sup. **A**dat. **I**lle inquit clarus: ille sublimis: ille nobilis: ille tunc integritate nobilitate sua putet: si dedignat deferuire vitis: et ab eis non separari. Et idem ibidem. **Q**uid. n. p. des ei que sordidat mores gnatio clara aut qd. illi noceat gnatio villis: que mores adornat. **I**pse. n. se vacuam a bonis opibus ostendit q. gloriatur in prius. **Q**uid p. suum L. am q. sunt **M**oc fili. non ne separat de medio filiorum: q. f. carnem fratris sue rat natus f. animam facit: f. fuus: nec familia sancta potuit defendere ipsos mores. Et idem ibidem. **Q**uid **T**him. nocuisse credis q. fuit ex p. ge tili: aut quid nocuit **A**brabe q. p. rem habuit. **T**harat lateo deorum cultore. **M**one separatus a genere suo posuit: et caput fidelium: ut iam non dice recti filii peccatorum: sed p. scorum. **N**ec potuerit gloria a sordidare prius errores. h. ille. Et b. sufficit p. prius vitare. **A**ui ad itia vi. dico q. q.

uis d. b. ad plenum dictum sit feria sexta quarte dñice
 p. sideratione fa et p. clone fa i p. vi. m. quicunq;
 q. vestib. vnt ut supbiar: aut carnalit placeat
 aspiciend. et se osteter: sp. e. pan. mortale. **Q**uoniam
 felices mulieres quanta supbia: quanta inuidia
 i vos regnat. **E**l. illa ex vobis q. maiori ex
 cessu i dieb. festis bellu ordinar. **D**eu. **I**n sano
 studio altera altera supare i p. p. et v. tatib.
 p. dedit. **I**sa. iij. **I**psa eo q. eleuate si filie syon
 et abulauerunt extero collo: et nutib. oculorum ibat
 et plaudebat: et abulabat pedib. suis cōposito
 gradu icedebāt: declauabit dñs verticē filiarū
 syon: et dñs crinē eaz nudabit. **I**ndic illa a u
 ferret dñs ornamenta calciamēte et lunulas et
 mitras et discriminalia: et perichelides alis ethi
 chelidas: et murculas. et olfactoriola: et iāures et
 ānulos: et gēmas i fronte pēdētes: et matoria
 et palliola: et linteamina: et ac. et specula: et sin
 donces: et vittas: et terristra. **E**t erit pro suau
 odore fetor: p. suau zona funicul. p. crit panti
 crine caluiciu. et p. fascia pectorali cilitu. h. ibi
Que vba **M**ic. ola d. lra sup. xij. p. p. h. sic ex
 ponit. **E**leuate si filie syon. f. eleuatoe mētis et
 abulauerunt extero collo: qd. est iudiciu inferioris
 clatōis. **E**t nutib. oculorum ibat. f. ipudice respiciēdo.
Et plaudebat. f. dissolute ludendo. **E**t
 abulabat. pedib. suis. f. curiose et lasciuie icede
 do: p. q. puocant hoies ad luxuriā. decalua bit
 dñs vñicē filiarū syon auferēdo. f. nāle ornamentū
 tā q. crines dan sunt a nā mulierū ornamentū
 iō subdit: et dñs crinē eaz nudabit. f. declaran
 do falsitatē capilloz extraneoz. **I**n die illa. f.
 diuine punitionis aufert dñs ornamentū calcia.
 mētoz q. mulieres secularib. cariosis vtebāt
 et lunulas. i. icidōes factas ad modū lune i so
 tularib. ut dicūt qdā. **A**lij v. dicūt q. lunule
 erāt qdā pue lune auree depēdētes circa collū
 et mītras. i. cucufas. et discriminalia. i. pectines
 et ethichelidas q. sunt ornamenta brachioz p. p. e
 manū. et murculas q. fiebāt in sinibus velli
 mētoz p. terte ex diuersis colorib. iō vocātur
 murculule. et olfactoria. i. vasa parua argētea
 vel aurea vbi reponēbāt redulētia ad magis
 hoies puocādū. **E**t i aures. i. ornamenta anri
 um. et ānulos. i. ornamenta digitorū. **E**t gēmas
 i fronte pēdētes. **I**debāt. n. scita i q. erat gē
 me posite pēdētes i fronte. **E**t matoria. i. di
 uersa vestiu paria. **E**t palliola. i. exteriora ve
 stimenta. **E**t linteamina. i. interiora int carnē.
 et ac. et speculum infra sunt cū qbus mulieres

aptabāt ornāmēta corpis sui. Et syndones. i. subtilia velamina q̄ coopertūt humeri i ira illa. ⁊ vitas. i. pepla. ⁊ teristrā. Est autē teristrū vestis linea qua vtunt mulieres in estate. Et erit. s. illis mulieribus. p̄ suauio odore fetor ex infirmitate ⁊ miseria qm̄ ille mulieres de q̄ p̄ pheta loq̄t fuerūt ex ipsis multe icarcerate in locis scendis. Et p̄zona funicul⁹: q̄ ligat ut ca p̄tine. ⁊ p̄ crispā crine caluitiū. q̄ trabebātur p̄ capillos: ⁊ ita tā ex illo q̄s ex infirmitatib⁹ ea pilli cadebāt. Et p̄ fascia pectorali ciliciū. Est autē fascia pectoral⁹ vitā tenuis ⁊ delicata. cum q̄ stringūt māmille ne ex sua grossitie turpitudi nē ingerāt. Q̄ iā. n. ista inflata sūt mulierib⁹ captiuitatis babilonice. hec Nicola⁹: s̄ ut ad n̄ras mulieres veniā: q̄sta fatuosa pompa ice dāt marie pulchriores. q̄s dicē ⁊ enarrare sufficit. Quid dicā de m̄rib⁹ illarū. Q̄ ifelices m̄res q̄ ut filie v̄re placeāt aspiciētib⁹ cūcū: q̄sta solertia iugilatis: ut vltra illa formosa q̄ filia / b⁹ v̄ris nā p̄cessit alia industria v̄ra supadda / tis. Si. n. solito macilētiore sūt: facitis ut cō medāt. panē ipaslatū: ut ita loq̄r cum sumani qd̄ ē q̄ddā semē. Si fr̄tē puū hnt: illas depi / latis. Si pallide sūt: mille fucatiōib⁹ illas pin / gitis. de p̄se. di. v. c. fricari. ⁊ ricari ē se comē tis i succo palliare seu iniūgē: ut rubicūdiore v̄l albior videat. Quid multis moroz tanq̄s hec nobis cognita sint. Q̄ parentes dementes vos ne i fontes abire sinā: iā p̄p filias v̄ras ad ite ritū p̄ditiōis eterne curritis: illas vobiscū tra / bentes. Q̄ genitores carnis: ⁊ aiarū v̄rarū ⁊ suarū crassatores. Q̄ paupes ipsa grā dei q̄sta affectōe diuitias cumulare studeatis: quot furti / quot rapinis: atq̄ alijs iniustis lucris satagi / tis aliā sbaz p̄gregare: ut filias v̄ras cūz doti bus āplis alte locetis: nō curantes an nuptui tradant v̄surario: siue raptorū tē. Q̄ paupcu / la vita v̄ra. Q̄ inc o ita late de cernēs tāta su pbiar vanitate discurrete tot tātisq̄ seculis gu erit⁹ ⁊ epidimijis flagellauit. Nec ad finis aut b⁹ liberi explicū: Eircūspicite quēdō hāc n̄fam lōgobardiā ab hostib⁹ occupatā. q̄ nulli p̄cete etati v̄l sexui: imo oīa q̄ ad ipietatē spectare vi dent exercēt. Ab eis. n. hec vidue polluntur v̄gines corūpūt: tbori iura frāgunf: oīa adul terijs debonestāt multoz s̄gūis innocenter effūdīt: vastāt p̄dia: depopulāt regiones: do m⁹ fūdītus euertunt. Quid plura. Ipe sacre edes ac sumi ac optimi dei tēpla multis i loc

facta sūt militū hitacula: reuoz stabula. hec scel⁹. hec abbōiatio i tēplo dei. In p̄ Sopho: c. i. dñs ait. Distabo sup p̄ncipes ⁊ sup filios regis: ⁊ sup oēs q̄ iduti sūt veste p̄gria. Tūc p̄parent vestes longiores ⁊ vestientes lutū ⁊ paup̄rē reliquentes nudū. Tūc marie expā / dūt largaz ⁊ magnaz manichaz ale: ut. s. ci tius ad infernū volūēt. Adiere. 2. In alijs tuis inent⁹ ē s̄gūis aiaz paup̄rē ⁊ innocentū. Q̄ si p̄cmerent tales ale q̄ztns sanguis de rapina paup̄rē ⁊ exuiseccatoz pupilloz ⁊ viduarum ide egrederef. S̄z n̄ sic ipij: non sic. Audite o m̄res Erisostimā i sm̄oe de silije zebedi sup illo v̄bo. Dic ut isti duo filij mei: vn⁹ sedeat ad dexterā tuā: alt⁹ ad sinistrā tuā i regno tuo. Nō s̄tēbat igit illa sic ceterē m̄res: q̄ corp⁹ suo rū natoz amāt: aiaz āp̄tēnūt. desiderāt illos valē i seculo isto: ⁊ nō curāt qd̄ sine passuri in alto p̄ditionē illoz cū magis p̄cio p̄pant ⁊ sa / lutē illis dono accipere nolūt. Si. n. viderint illos panges tristāt ⁊ suspirāt. si aut viderūt col peccātes n̄ attristāt: utq̄ndāt q̄ parentes sunt cozpoz n̄ animaz. hec ille. Adulta h̄ dicenda essent: sed ista ud p̄cens sufficiāt. q̄ tē.

De luxuria. Conclusio secunda.

Ecipe fam p̄doce. v̄s. Luxuria ficta dulcedo: sic xp̄ianoꝝ ocuios offuscat: ut magis i dieb⁹ festiuis deū cū cū libi die offendar. vbi tres ingram⁹ vita. v̄s. p̄. Vi. est ista. Quid est luxuria. 2. est. q̄ztn sit o testabile ⁊ graue p̄cni. 3. est. quest abusiōes b⁹ p̄ci. Q̄tū ad p̄mā dico s̄z Hugo. q̄ v̄nus siue luxuria ē illecebrosa voluptas: adulter ina iocūditas. q̄ mel bz i ore ⁊ sel i corde: aculeum v̄o i dorso. ⁊ Adiere. i. eplā. Q̄s ingt ē acer b⁹ luxurie fruct⁹ amari⁹: felle ⁊ crudelior gla / dio. Q̄ mag⁹ Troia testim⁹ p̄hibe q̄ p̄p vni⁹ mu lier⁹ sculcā rabiē d̄structa ⁊ fūdīt⁹ cuersa ia / ces. Iā seges ē cātar Quid i eplis. vbi troia fuit i secādagz salce. diuidit āt h̄ pest⁹ i sex sp̄s s. i. fornicatōz stupz adulteriū i cestū raptū ⁊ v̄ni um p̄ nāz. s̄ ornicatio p̄pē ē illicit⁹ coit⁹ soluta rū. Large m̄ ois illicit⁹ coit⁹ p̄t dici fornicatō Stupz p̄pē ē illicita v̄ginū defloratio. Adul teriū ē alieni tbori. i. vxoris viola. Incest⁹ ē p̄sāguineaz lāssiniū abusus: aut ē iktimonia liū. Rapt⁹ ē cū puella violenti ⁊ p̄ci p̄pentuz voiūtatē educit: ut corrupta i vxorē habeatur. 36. q. i. c. cū g. vel ut etiam habeat in p̄cubinā ef de rap. cum causam. V̄tū p̄ nām ē maris

ad mare. vel maris cum femina abusus carnis.
ut qui mas cum mare. vel mas cum muliere in loco
idebito turpitudine opat. Et si quis quod illos
est g. aut. Dico f3 bñm Th. fa. q. 154. q. int
oia grauissima est vitia nāz ut et ondu Aug.
de adulterio iuglio. Et rō qz trāsgredit il
illd qd f3 nāz detinuat ē tāqz pncipiū f3 vñ
venereū. Post h ē i. cñ. qm ē reuerētiā qz
pñonis nobis pñtis exhibē debem. pñoni
ratio simplex mima ē int spēs luxurie. Adul
terii gñis ē qz stuprū. qz magi abusus fit z ma
ior iniuria i cognoscendo carnalit mulier ē al
teri pñti subiectā. qz ad vñ gnātiōis qz co
gnoscendo mulier ē suē pñti subiectā. vñ aut
aggrauat pp violentiā. Et iē rapr. Xginū gra
uior ē qz simplex stuprū. z rapr. vñ qz ad
ulteriū. De dñia illoz petōz hēm. 36. q. i. c.
lex illa. s. cū g. Et f3 legislas. s. ad legē iuli.
de adul. sup. h. q. 17. Et ad f3z vi. dico q
detestabilitas h pñti ex qñtuor fudamēris ondi
pōt. v3. pñtio qz deo multū displicet. 1. qz p
prio subiecto nocet. 3. qz pñtio damnu infert
4. qz diabolo multū placet. pñtio dico qz deo
multū displicet. qd pñti triplici rōe. pmo rōe
pñti iōis rōe nunticis: z rōe electiois. pñti
mo rōe pñti iōis multiplici deus luxuriam
pñtiuit. p. Exo. xx. Nō mechaberis. nō me
mechie oēs luxurie spēs itelligē fin doctorēs.
Et X. cū. 19. Vocat ē dñs ad moysen dicens
Loqre filiis isrl: z dices ad eos. Estote sancti
qm ego scōs sū. Et postea circa medium capli
pñti luxurie pñtiuit. Et melius. Exo. 22. lege
textū. Et tādē circa finē dicit sic. Si dormierit
vir cū vxore alteri vñqz moriet. i. adulē z adul
tera z auferēs malū de isrl. Si puellā Xginē
despōderit vir: z iuenerit eā aliqz in ciuitate z
cōcubuerit cū illa: educes vñqz ad portā ciui
tatis illi: z lapidibz obruent. pñti puella qz nō cla
mauit: cū ēēt in ciuitate vir qz hūiliauerit vxorē
pñti sui. z auferēs malū de medio tui: Si at
in agro reperis puellā qz despōsata ē. z apphē
dēs cōcubuerit cū illa: ipse moriet sol. puella
nihil pariet: nec ē rea mortis. qm sicut latro cō
surgit fratrē suū: z occidit aīaz ei: ita z puella
ppcisa ē. Sola erit in agro z clamauit. z null
affuit g liberare eā. Si iuenerit vir puellā vir
ginē qz nō h3 sponsū. z apprehendēs pñtiue
rit cū ea: z res ad iudiciū venerit: dabit qz de
mierit cū puella pñti ei. l. fides an gēti: z hēbit
cā vxorē. h ibi. Adulteri ad h. tex. Adieci. etiā

iiij. arguit somnare Iudā dicens. In facili
te fornicatiois sue staminanerit ira. Itē Eze
chi. is. Prohibet dñs oēs inuidiciā z abhomi
nationē luxurie. Itē Dan. 13. Sacerdotes in
terfecti sūt qz i pñti ficiāz Susāne exar seī z c. z
i nouo testō pñti ad Cor. 6. ait. Neqz forni
carij: neqz adulteri: neqz turpia facientes re
gnū dei possidebūt. Et ad Gal. 6. Adultera
si opa carnis qz inuidiciā. fornicatio z c. z ad
dit qz talia agūt regnū dei nō pñti. qz z c. 2.
onidit qz tale pñti deo displiceat rōe pñti iōis
pp h. n. pñti de mūdo deluuiū iduxit: z dele
uit oēs carnē octo pñtis exceptis. Gen. 6. itē
torā pñti poliz igne z sulphur pñtiuit. Vñ.
19. Itē Amō pp sororis violentiā ab absalone
fuit i pñti occisus. 3. h. 13. Et ut ista ānqz reli
qm satis quidā mala ut pestilētia z h mōi
qb de hac miseria carnē flagellaridicāt. qz tuz
h vñti detestaf de. In pñti pulcher tex. 32.
q. 7. c. flagitia: vbi dr. flagitia igt qz nāz sūt
vbiqz ac semprepudiciā sūt ac puniēda qñia
sodomoz fuerit. Que sioēs gentes facerent co
dē crīs reatu dīna lege tenerēt qz nō sic fecē ho
minē. ut se illo vterent mō violat pñti ipsa so
cietas qz cū deo nobis esse d3. Et eadem nā c
ipse auctor est libidis pñtiuitate polluit. h ibi.
Aug. li. 3. pñtiuit: Audalium tex. i. c. cle
rici de exce. pla. vbi dr. Clerici z isrl. Quicū
qz illa icōtinentia qz nām ē pp quā ira dei ve
nit i filios diffidēne: z qñqz ciuitates igne cō
supsit depñti fuit laborare. Si clerici fuerit
deiciāt a clero vel ad agendā pñti in mona
sterijs detrudāt. Silaici excoicatioi subdāt: z
i aceto fidelū hāt pñti alieni. h ibi. Alex. iij.
z h fin canones. Et oēs vo leges ciuiles capi
te puniri debent: ut in aut. ut nō luxuriēt pñti
nāz. circa fi. col. 6. vbi legf de ciuitatibz h enu
meratis. de qb etiā habet de pe. di. i. c. 15 z cō
tinuo. z numerat etiā in glo. sup dicto. c. cleri
ci. i. vbo. qñqz. qz c. 3. pñti qz deus h vñti
detestet rōe electiois. qm mīez nō corrupta: sed
Xginē elegit: z sup oēs creatā potē iā Xginē
ea in pñti atqz post pñti finauit. qz z c. Scdō h
pñti pñti pñti nocet. z h taz ex pñti corpis qz
ex pñti aīe. Et pñti corpis satis notū ē: cū dñi
nuat ps nobilissima substācie. s. sāguis. pñti.
n. decisio qdē ut pñti aīe i tali actu ex oibz iun
cturis z venis z muscul corpis. S3 qz aīe no
ccat: audi pñti. 6. Mō pñtiuit pulchritu
dinē mīeris cor tuū ne decipiaris nūb3 illi

Secundū p̄m vir ē panis vni⁹: p̄dofā aīaz vīri
mulier rapit. Et recte dicit: vir vni⁹ ē panis q̄
vni⁹ panis reficē p̄t hoīez per. 24. horas diei
nāl. vna fornicatio vir sufficit ifelici leccatori
p̄ duas vel tres horas. Et idem. s. c. Mulier
occurrit viro iordinatu meretrico p̄parata ad
capiēdas aīas. 7. Eccl. 7. c. Inuenio amariore
mōte mlierē. verior amarior mōte ē. qm̄ mors
nāl solū corp⁹ occidit. 7. mulier qnqz 7. corpus
7. aīaz. Itē vna mors vni⁹ corp⁹ occidit: muli
er qnqz corpora parit 7. aīas. Et Prover. 23.
p̄ ouea p̄fida ē meretric. 7. p̄nte agust⁹ vxor
aliena. Et Eccl. 9. c. Ne des mlieri p̄tāre aīe
tue: ne ingrediat i p̄tāre tuā 7. p̄fundaris. Ne
respicias mulierē multiuolā: ne ote icidas i
laqueos illi⁹. Cū saltatrice ne assidu⁹ sis: nec
audias illā: ne forte pereat i efficacia illi⁹. Ne
des fornicarijs aīaz tuam i vllō ne p̄das te 7.
aīaz tuā 7. bēditatē. Auerte faciē tuā a mulier
cōpta: 7. ne circūspicias spēs alienā. pp̄ spēm.
n. mulieris mlti p̄ierū. 7. ex h̄ p̄cupiscētia q̄si
i gnis etardescit. 7. mltā alia de mulierib⁹ 7. eas
vane aspiciēb⁹ dicit. q̄ 7. c. Ob hāc cā 3. mira
bant discipuli xp̄i: q̄ ipse cū muliere sa. marita
na loqr̄t. Jo. 4. Et sic p̄ quō nocet luxuria
p̄pe p̄sone. q̄ at noceat substantie dom⁹ tuipse
p̄sidera. In scripturis hēs er m̄ de filio. p̄digo
q̄ diss. pauit oēs sbaz suā viuē luxuriose. Pro
uer. 29. Qui nutrit fornicatū p̄det sbaz suam. Et
Hiere. 2. Q̄ v l̄scā ē nimis iterās vias tuas
7. c. 3. nocet h̄ p̄m. prio ut visum ē. qm̄ abo
luxuriātes mortali peccāt: corp⁹ p̄sumūt. picu
lis se exponūt: 7. alijs malū er m̄ p̄bēt. de h̄ dis
fusi alibi dicem⁹. 4. diabolo mlti placz. In
gl. sup̄ Leuit. Cū de oī inq̄ p̄tō gaudeāt de
mones: p̄cipue p̄gaudent fornicatiōi. q̄ 7. c. 7.
sic p̄ 2. vi. Q̄tū ad tertiā vitatē dico q̄ tres
sūt marie abusiōes luxurie q̄ sūt p̄marie i die
b⁹ festis. s. i. visu: i ore 7. tactu. Pro est i visu
cū i eccl̄ijs. p̄cāf. q̄ ipudic⁹ ocul⁹ ipudici cōdis
nūc⁹ ē. 22. q. v. c. nec solo. p̄s. Auerte oculos
tuos ne videāt va. 7. c. Et Bre. Pensandū
ē q̄zū debem⁹ visu restringē q̄ mortali viuiū
q̄ m̄ viuētū p̄ oculos ad mortē venit. Quid
de porcis luxuriosis q̄ i dieb⁹ festib⁹ cū se i luxu
ria deuoluūt oīa verenda 7. turpia cū oī. p̄cina
7. execrabili p̄placētia speculant. q̄. n. dubitat
hūc eē eff. catū 7. ibidestū vltra limites infimo
nī xp̄iani aspectū. O ifelices. o cecī. o ibrodia
ti: qd̄ turpi⁹ q̄s amare vxorē q̄si adulteraz. 32.

q. 4. c. orlgo. 7. q. 2. c. pudor. In dñs Mat.
v. Si ocul⁹ tu⁹ scādēlizat te cruce cū 7. p̄ice abs
te. Adeli⁹ ē. n. tibi cū vno oculo intrare in regnū
dei. i. min⁹ malū: q̄s duos oculos h̄nt m̄ti in
gebēnā ignis. 7. meli⁹ ē tibi o dñā frōte sa te pa
ti vba 7. vbera mariti q̄s vel ipudicis aspectū
b⁹ ei⁹ p̄fēire 7. c. Seda abp̄oiatio ē i ore: nō so
lū iboneita vba iuicē p̄mētantes: vep̄ ē tur
pissimis ocul⁹ 7. lingua se iuicē aburētes stu
pore p̄fudor dū hēc mēte reuoluo. vnde bñs
Tho. fa. fe. q. clūij. ponit vñā regulā: q̄ q̄nq̄
q̄s oculū āpler⁹ 7. tact⁹ manuū sunt cā libidīs
sp̄ ē mortale p̄m. Sz si n̄ sūt libidīs n̄ ē p̄m.
sic ē p̄suetudo i aliqb⁹ ciuitatib⁹. q̄ 7. c. Inde
Seda sup̄ Paral. Qui iqt meretricē oscula
tur pulsar inferni ianuā. Tertia abp̄oiatio ē ior
diato tactu: n̄ solū circa faciē: s̄ ē diuersaz p̄i
um corpis loca. 7. qd̄ pudet ē dicē pudenda i
prudētissime p̄tractāt. Sz d̄ b̄ satia. 7. iō ecclia
ut hoīes cauerēt i dieb⁹ p̄marie festis talia ex
ercē: p̄dit vñū decretū. 34. q. 4. c. q̄nēscūqz. sic
dicēs. Quotiescūqz natal dñi aur relique festi
uitates aduenerit: n̄ solū ab ifidelib⁹ p̄cubinaz
s̄ 7. a p̄p̄ijs vxorib⁹ abstinere. 7. s̄ vba Aug.
Et i. c. si cā idē p̄firmat. vbi d̄r sic. Si cā p̄re
andor filioz ducit vxor: n̄ mltū tps videt cō
cessū ad ipsū vsū. q̄ 7. dies festi: 7. diea p̄cessio
nis: 7. ipsa ratio p̄cep̄ 7. part⁹ m̄ legē cessare
vsū carnis his debē t̄pib⁹ demonstrat. 7. sūt v
ba Ambr. Et ista quā dicit Leui. i. 7. is. re
p̄it. Sz qd̄ dicēdū si alē dieb⁹ festis debūt p̄e
t̄t. dico q̄ peccat mortali si libidīs cā fac̄ p̄etēs
Reddēs at q̄ sui corpis p̄tāre n̄ h̄z nō peccat
p̄ aciat tū q̄zū p̄t sine peccato ne p̄fēiat. q̄rit
btūs Tho. fa. fe. q. 24. vix p̄fēi d̄lectationē
sit p̄m mortale 7. dicē q̄ sic. 7. allat Aug. 12. de
trini. dicētē q̄ pp̄ p̄m cogitaciōis ē sine volū
tate p̄ficiēdi s̄ cū volūtate obiectādi: tot⁹ bō dā
nabit nā q̄ aliq̄s i talē venercā d̄lectatiōz cō
fēiat: nihil aliud ē q̄z onādē q̄ effect⁹ su⁹ ē iclia
7. 7. parat⁹ ad fornicationē. 7. nō vñā regulam
gnālē s̄ ipsū ibidē q̄ illa d̄lectatio iellr̄ ce mō
tal qm̄ mortosa ē. nō at mortosa s̄ diuturnitatē
t̄pib⁹ ex eo q̄ rō delib̄rā circa cā imozaf nec
cā expellit: tenēs 7. libet volēs ea q̄ ut statī anti
gūt aīuz i sp̄ui debuerit. ut dicē Aug. 12. de tri.
Dolo aīa mea q̄ ista tibi sufficiāt. p̄ ista p̄l de
De aurina. Conclusio tertia.

Ecce tertiā p̄lōnem. v3. Sittibūda
auaritie cupiditas: q̄ nūqz p̄ntat: in

aurorum mentibus sic estuat videri magis in
diebus scitis offendat. vbi tres ingram⁹ vi. v3
P⁹ima vi. e ista. quid e avaritia. 2^a vi. est
ista. quot mala facit avaritia. 3^a e ista. q⁹ sunt
illi q⁹ dānant p⁹ avaritiā. P⁹imū ad p⁹mū
dico fin Aug. 14. de ciui. dei. Avaritia est im
moderata libido. i. amor habēdi. v⁹ sic. Aua
ritia e multa acgrere et sup⁹ ua paupib⁹ nō er
rogare. vel sic fm p⁹m. Avaritia e gl⁹ siue q⁹
rūlibet rex isatiabil⁹ et ibonestia cupido. Et dr
auar⁹ q⁹si auid⁹ auri. In Aug. vbi. e. Mō e m
q⁹ avaritia auri vinū: s3 boia puer se amā⁹ au
rū. vbi nō fm b⁹m Tho. fa. q. 29. q. ille a/
mor b⁹ndici pōt dupl⁹ p⁹viderari. Vno mō vt
tm crescat q⁹ charitati p⁹ferat ita q⁹ p⁹ p⁹ndas
diuinas q⁹ nō curat an sit p⁹ dilectōez dei et p/
rimū: et quōl⁹ lucret⁹ nō curat Et ille amor p⁹m
mortalē ē. Et de hac loq⁹ Aug. li. de v⁹ b⁹ndi.
Que ē ing⁹ ista auidias p⁹cupiscie cū et ipe be
luc modū hēant. Tūc. n. rapiūt q⁹ esuriūt. p/
cū v⁹o pede cū seferit facietatē. Insanabil⁹ ē so
la avaritia diuitū. sp⁹ rapit et nūq⁹ faciat. Nec
deū timeat: nec boiem reueret: nec p⁹ri p⁹at: nec
mez cog⁹scit: nec f⁹ obipar: nec amico fidē se
uat: viduā opp⁹mu: pupillū luadit: liberas in
fuitatē reuocat: testimoniū falsū. p⁹fert: res mor
tui occupatur: q⁹si et q⁹ faciūt nō moriant⁹. q⁹ ē il
la aīoz isan. a: amittē vitā: appetē moriē: acq
rere aux: p⁹dē celū et. h⁹ ille. Et de h⁹ iordiato
amore b⁹ndi itelligūt oia q⁹ i hac p⁹loze sequent⁹
S3 si tal⁹ inordiat amor b⁹ndi deū et p⁹imū nō
offēdat: et res p⁹ales amo: e dei et p⁹imū nō p⁹se/
rat ita q⁹ si c⁹et⁹ c⁹et⁹ tonū inādū lacrarū cūz p⁹ctō
nō facit. tal⁹ certe l3 sit cupid⁹ b⁹ndi nō erit p⁹ctū
mortale. et h⁹ sufficiat p⁹ b⁹ vi. P⁹imū ad fam
dico q⁹ i toto h⁹ volumie nō scriberet⁹ p⁹plete ma
la q⁹ ex avaricia p⁹uēiūt: tū aliq⁹ nūcrem⁹. P⁹u
mū malū ē q⁹ honore dīnū tollit: q⁹ ē pessimū
in oia. Mā de⁹ cū sit sūme bon⁹: sūme amād⁹
ē. bonitas. n. cā amoris ē: et p⁹ p⁹is sūma boni
tas sūmi amoris. de⁹ at ē sūmū bonuz: q⁹ sūme
amād⁹. Et mis⁹ auar⁹ v⁹nū obulū amoris dīno
gāponit. Jo Eph. 5. dī idoloꝝ fuuiz. Quō
n. auare mis⁹er deo fuiz: quō amas sup⁹ oia.
Audi p⁹ceptū dīni. Diliges dīnū deū tuū ex to
to corde tuo: et tota aīa tua: et ex tota mēte tua
Ex toto corde vt Aug. exponit. i. ex tota ielle
ctu sine errore. Ex tota aīa. i. ex tota volūtatē
sine p⁹dictōe. Et ex tota mēte. i. ex tota memo
ria sine obliuioe. Mōne mis⁹ dīnū ordinatōne

et ordinē nāe p⁹uēiūt. Celū. n. elemēt⁹: et elemē
ta elemētatis et trena siue his inferiōib⁹ p⁹po
nūt. et tu i trena sur sū local⁹ et celū dei cū ad ima
Mā docet irā et q⁹ ex ea nascūt irēda p⁹uēiūt cē
et mis⁹ auar⁹ cā sup⁹ caput suū ponit. In i p⁹mū/
tua cēla q⁹ ad xpi fidē p⁹uerrebant oia vēden
tes ad pedes discipuloꝝ p⁹ctū ponebāt: vt māi
scite oñderēt terrena pedib⁹ p⁹culdāda cē. In
ira a tēro ter⁹ dī: q⁹ terit pedib⁹: vbi spes tua
mis⁹er auare. In la roba frat⁹ Ambrosi. vbi a/
mor tuus. In la roba. Et dic q⁹lo: si videres
paupem famelicū nuduz et. daret illi de tuo.
Timeo ista tpa fr⁹ Ambrosi. Res cūctse sunt
nollē depaupari. Adis⁹er quō p⁹imū tuū dū/
gis sic teip⁹uz. audi Aug. P⁹roximū nō dili
git q⁹ eius necessuari nō succurrūt. Et. 1. Jo. 3.
Qui habuerit s3 h⁹ mundi: et fri indigēt nō
subuenit: quō charitas dei ē i illo. Q⁹ p⁹ Am
brosi p⁹ma charitas incipit a seipso. v⁹z dicis
si indiges. S3 si sup⁹abundas. qd de h⁹ facis.
Q⁹ mis⁹er audi P⁹iero. Si vestimētuz ing⁹ v⁹
aliquid vltra necessitatē possides: et paup⁹ indi
genti nō subuenis sur es et latro. audi Amb.
in bomelia. Nō min⁹ ing⁹ p⁹ctū ē in abundā
tia paup⁹ nō dare q⁹ b⁹ndi tollere. Et ē bonus
tertus i decretis. 47. di. c. sic hi sunt. Et ē ali⁹
tex. 86. di. pascē. vbi dīc. P⁹asce inquit fame
morientē: si non paucis o. cidisti. Quid ad h⁹
dicis in se fare. Timeo ego ne dicat mihi o p⁹at
Ambrosi. audi Jsa. 56. Q⁹ es i viā suā declia
uerunt. vnuq⁹q⁹ ad avaritiā suā a sūmo vsq⁹
ad nouissimū. audi et P⁹iere. 6. c. A minore
vsq⁹ ad maiore omnes avaritiē student. aud i
Amos. 9. c. Avaritia i capite oīum. S3 ve ve
q⁹ p⁹gregat avaritiā domui sue. Abachuch. 2.
Et ibidē: ve q⁹ p⁹gregat nō sua. Et Luc. 6. ve
vobis diuitib⁹ q⁹ hētis h⁹ p⁹solatōem. ve vobis
q⁹ saturati estis: quia esuriētis. ve q⁹ nūc ridet⁹
qm lugebitis et flebitis. P⁹ peiores iuda. Ju
das. n. xpm vēdidit. 30. argētis Jach. 11. At
ipsi tulerūt. 30. argētis: p⁹ctū qd app⁹at⁹ suz
ab eis. Et tu mis⁹er auare p⁹ vno denario xpm
vendis et tradis. Judas semel xpm vendidit
tu milles: ve inquit Jsa. c. 5. Qui coniūgit⁹
domū ad domū: et agz agro copulat⁹ vsq⁹ ad
imū loci. Nūqd hitatis vos soli i medio ire
vis vidē oēs auari a dō diffitūdiez. de⁹. n. oī
h⁹ reb⁹ creatis fm eoꝝ cē suā bonitatē cōicat
Adat. 5. Solē suū et. Sed maledict⁹ auarus
nūq⁹ suarum rez quēpiā p⁹uēiūt nisi in

A

morte: qz aliū facē nō pōt. Et qūqz ē celat z fō
 terra abscondit vt diuine sue dent antipō i sub
 fidū pugne. Ipm: vt manifeste se ostēdat non
 ē amicus xpi sed diaboli z filioz ei. Job. 5.
 Vident fūctes diuitias ei: z edent famelici
 melle ei: ipm qz rapiet armat. Siniētes sūt
 parctes ei: z famelici oēs heredes inq diuitū
 mortez sūt. audi Eccl. 4. c. Cōsidera regi
 z aliā vanitatē. en. ē: z fin nō bz: nō filiū nō
 fi ēz z m laborare nō cessat. Nec cogitat dicēs
 Quī laboro z fraudo aiam meā bonis. Inde
 Aug. i qdā sermone. Auarus ingratūqz lucrē se
 ipm pdit. z anqz aliqd capiat caput. Et h de p
 malo. Secundū malū ē: qz cū laz spm. ecclā
 n. qdā festiuitates statu: celebradas z scilicet
 das z maledicti auari ad tāta infantiā pueniūt
 z diabolus ita eos demētiat qz qh nullū cristi/
 mna lucz: nisi qd in festiuitatibz cumulant. i
 mo ad extremā paupertē d. uenire se credunt
 nisi lucrēt in diebus festis. Sepeqz vidibi /
 tis hoīem iā decrepitū z capite tremulū di/
 uitijs plenū p sanguineis deolatū pene in ba
 bitachio solū: z tamē in diebz festis tantis ex/
 ercijs tot anxietatibz: tot sollicitudinibz la/
 borare: qh videatur sibi deficere mūd. O sto
 lidi z insensati z aiaz vfarum crassatores zc.
 Sap. 15. Oēs ingi inspicētes z infelices sup
 modum anime sue supbi sunt inimici ppli tui
 zc. Tertiū malū ē: qz scipm pdit z infatuat
 Eccl. 2. Lūcti dies ei doloribz z erūnis ple/
 ni sūt: nec ēt p noctē mente qesit: vis tu avaro
 rā audire infantiā. Mōne isan. cēt p nouos so
 tulares hūs in sinu repositos: z p loca arida z
 spinosa icedēs pedē cū gūit lchisset gaudius ē
 qz solutares illos p uassat. Sic z auarus ei le
 fioni corpis z aie se exponit: vt res suas pser/
 uet illesas. Mō. n. ire lōga formidat itincra: n
 maris picula: nō corpis supplicia. Et tādē ni
 bil anar. ē qz bursa pncipū: cellariū latronum
 rira potētū: z libul. oīuz: vt Bre. ait. Pro
 uer. 22. Qui calūniat pauperem vt auget diui
 tias suas dabit ipse ditioni z egebit. Mōne filr
 stultissim. hoīuz cēt q naufragiū paties mer/
 gūqz deberet si saccul. argenti z auri adbererz
 qd traheret i pfūdū: z tabulā spētē vl remuz
 in qbz supnatarct z euadēt. Sic miser avarus
 in h mudo pceloso maritabulā pnie spm: z
 de reme bonoz epez pnicurat qbz pmonēt
 hō qh nauigio i vitā etnā. Itē nōne stult. ē cēt
 qvmbz vidēs hoīez armatū credēt. Sic z mi

ser auar. sp timer: sp titubat: z mimā vmbraz
 furē suspicat. Job. 15. Son. t rōis sp i auri
 b. ei: z cū par si sp i sicias suspicat. In ppha
 recte ait. Diuitie si affluar nolite co: apponē.
 Quartū malū ē: qz ex h pctō mltia mala ori
 unt vt fraus dol. inuicicie lites. mēdactia pū
 ria furta vsurc symonie homicidia zc. hmoi.
 In puer. 11. Qui p. dir ingi i diujs: corruet
 i. pp multitudinē pct. 12. Iustū āi qh virēs so
 liū germinabūt. In Eccl. 13. dr. Bona ē sba
 cui nō ē pctm i pscia. Et puer. 16. Adeli. ē cū
 iusticia pū qz mlti si uet cū ingrate. Et. ps.
 Adeli. ē modicū iusto sup diuitias pctōz nū
 tas. Quidū z vltimū ad pns malū ē: qz tan
 dem diuitijs sibi ifernū emūt: z moriētes ni
 hil nisi pctā iueniūt. ps. Domierūt sonū suū
 z nihil iueniūt oēs viri diuitiaz in manibz
 suis. Et Sap. 5. Quid nobis psumt supbia:
 aut qd diuitiaz iactantia pūit nobis. Trāscē
 rūt oia ista tanqz vmb. In Apo. 18. dr. Vē
 ciuitas illa magna q amicta erat bysso z pur
 pura z croco z deaurata ē auro z lapide pco /
 so z margaritis: qm vna hora destruitē si iā
 re diuitie. Audi finem tuum auaie insensate.
 Job. 20. c. Diuitias ingi qz deuorauit cuomz
 z de ventre eius extrahet eas de. Et infra:
 Reuelabūt celi ingratez ei: z tra p surget ad
 uersus eū. apū erūt germen dom. ei: detrabe
 tur i die furoris dei. Cōsiliū q sapiētissimi sa
 lomōis accipe. Eccl. 5. c. Moli ingi cē anri.
 in diujs iniustis. nō. n. pderūt i die obducti
 onis vidē. gre zc. Et ista sufficiāt p pniū vi.
 Et tū ad trā dico qz boz ē multitudo mag.
 ad pns m aliqz nūcrem. P.rimi. n. g dānā
 tur si fures oēs. Sz anqz vlti. pcedam. vna
 pōam regulā gnālē v3. q. nūqz qz penitē nec
 absoluti v3 pōt: qz p se l p alios dānū ali qd sci
 ent v3 negligētia crassa intulerit: nisi dānifica
 to p se l p alios satisfaciāt. Idz h reglā. 14. q.
 6. c. h res. vbi dr. Si res aliena non restituat
 pnia nō agif: sz silat. z pfirmat reglā p ter. d
 vsu. c. mātēstū. li. 6. Itāc rla p supposita acci
 pe pmoa q ex aua. dānā v3 oēs fures. ē. n.
 furtū sz leges. pōio rei aliene mobil. z corpāl
 fraudolosa iūto dño lucrificēdi gra siue ipi
 rei siue ēt v3 possessioe vēdūt. z pōit h diffi.
 si. d fur. l. 1. i hac diffi. pōit dō: qm sine ea
 furtū nō ē. vñ si iteruēiat volūtas furadi l vbi
 ita qz vbafe. et i velle h furari l illud ēc h erit
 furtū. p solā m volūtatē erit qz ali. pceptū trās

gressor: ut *Mō* pūpiscere pūi tui. Itē dī rei
aliene. qz in re ppa nō pūit furtū. Intelligē
nisi qz in re illā aliqd ius hiet: vīpūta si qz rē
ppam p pīgre datā furaret fur cet. ff. de fur.
l. si res. §. j. r. l. si qz rē. in pñ. Itē dicit bñs
Tho. fa. fe. q. 71. Itē dī mobil' r corpāl: qz
in reb' imobilib' vt i agro domo: vel i reb'us
eo: palib' vt iur actioes r scruturce nō pūit
tur furtū eo qz talia ptractari nō pōt. Itē dicit
fraudolosa: qz forte aliqz rē nō suā credēt esse
suā: vel si erat sua credēt qz ab eo qz ius i eaz
hēbat accipere possēt. in talib' nō pūit furtū
l. 3. als teneatur. Itē ponit iur dñs: qz si cre/
debat dñm pmissurū: r subest iusta cā credē/
di nō pūit furtū. Sec' si cā iusta nō subest.
ff. de fur. l. si is qz rē. Et dī dñs inuit' etiā si vi
deat dñs rē auferri qz ius nō pūcat. ff. co. l. pe
nul. Si aut putat facē inuico dñs: ē tñ dñs vlt
furtū qdē facit qz ius ad intēdē: s; non tenet
ad restitutionē: nec dñs pōt pēte obstante sibi
sua volūtate. ff. co. l. int oēs. §. penul. Itē dī
lucrifaciēdi gra: qz si qz alienā ancillā rapuerit
cā libidinistū nō pūit furtū. ff. eodem. l.
vex. Itē dī siue ipsi rei siue vsus poss. sso/
nis: qz nō solū pūit furtū qz rez dñi vult sibi
lucrari: s; etiā qz vult de ipsa re lucrī vsū r pos
sessionē: dī. l. c. qz sacru. r. ff. co. q. iurita. Itā
ponitur i pisanella siue i magistratū. c. furtū
Sed ad declarand' istoz qz qd dīcēdum
de eo qz rē suā vel debitū suū rehabe nō pōt: vt
qz ipotēs ē cū maiore pēdere: vel qz nō pōt sua
pbare: aut qz iusticia mīme ei i iudicio mīstra
tur pōt ne furtine rē suā accipe: r p debito suo
sibi ipsi satisfacē. Dicit bñs Tho. fa. fe. q. 66
qz si qz rē suā iniuste detētā furtim accipit pec
cat: qz contra cōem iusticiā facit dñi sibi vsurpat
sue rei iudiciū iuris ordine pīermisso: nō tñ te
net reim restituere. Si tñ in de aliqd scandalū
ortū est: det opam vt sedet. Sed si fecit qd po
tuit. p viā iusticie: nec rē suā hē pōt: qd si acci
pit furtū. Dicit Henric' de gandano: qz qñ p
publicū iudicē qz pēllē nō possit aliū ad resti
tutionē tūc singulari pfone dī eē cessū r sic i
tali casu pōt p scipz recuparē rē suā. Adun' snie
vt Aug. i. q. 5. c. nō sane. vbi dī. Mō sane
qz ab initio sumit iniuriōse auferit. Alz qz
pīqz nec medicō volūt reddē hōz suā: nec
opario mercedē: nec tñ hōmō qz ab iniurō acci
piūt p iuriā accipiūt. h ibi. Alz ista saluari po
sunt: dico tñ qz facē nō dī: ne mā dicēdi vnicui

qz furi vel raptor dī. Ego nō rapui vt fura
r' suā: s; qd mibi debebat immō mibi solui. Itē
posset ex h scandalū facili' oriri. Itē piculū ista
mie r forte pfone vt vīc: qz si p testes effiacit
pbaret tanqz fur iuste pūri pōt. Itē si ci facē
mētū daret: de facili possz i pūriū icidē r filia
Sūt in duo cas' i qz pōt hō sibi ipsi satisfacē.
Itē si ipsi dñi effiacit dispēfator. 1° qñ res
debitoris ad ipsū p aliā viā licite venit: vt qz ca
su aliquā rē illi' iueni. In alijs at casib' nō lē
r si faciūt sp peccāt r pñaz facē obligāt: nō tñ
restituere obligātur nisi pl' sibi etoluisent: vt
aliqd scandalū iminēt. Et rō oluz pēcōz ē qz si
sic retinēt vel s; se vel p pūmū puerit iusticiā
nālē. Eū. f. pp rē palē postponēt rē maiore. f
samā. aut ēi ppa vitā. qz. Sed qz ex auaricia
dānant s; retores. Rapina at ē rap' violēt'
rei vt pfone aio ppeuo retinēdi vt ad placitū
dissoluēdi de re rapia: l' de ci' vsu. Itē diffi'
pōit. 36. q. j. c. ex hac auēte. Itē h qd dī pfo
ne nō intelligit qz rap' sit soli' v' gis. s; ē de vi
dua r scimoniali. 36. q. 2. c. raptōres. r. c. si qz
nō dicā rape. Rapina rē ē qñ qz p violētiā
res alienas capir: h dīc de sicarijs r soldat' r
silib' pfonis. S; qñ an i spōsaz ppa pūit
rap' Dico qz fm leges ciuiles nō distinguūt
vix violēter qz rapiat iurā spōsā alienā vt p
paz pingatā. C. de rapu v' g. l. raptōres. fm
candēs at nō cadit rap' i ppa spōsa. 36. q. j. c.
lex illa. r et de rapto. c. cū cā. nec ē in alienaz
vbi cōsensu pberet: vt in. d. c. cū cā. Et de h
optime in glo. Non pono tex. cā breuitat'. 2°
qñ qd est grau' peccatū: an furtū: an rapina
Dico fm Tho. fa. fe. q. 66. qz rapina grau' ē
r h pōt duo que in rapina r nō in furto rcur
rūt. Itē ppter violentiam r ppi iniuriā
qz inferit pfone cui rapit. S; s;uales tñ homines
magis verēcūdiāt de crimie furti qz rapine
h ille. Tertū sūt oēs symoniaci. Et s; at symo
nia studiosa cupiditas vendendi vt emendi a
liqd spūale vel spūali annexū. Itē diffi'
nitio. j. q. j. c. qz studz: Et h ē mō diffiniūt ipsā
theologi i. 4. sniaz. dī. 25. r bñs Tho. fa. fe.
q. 100. Et dūit aut triplex fm glo. j. q. j. c. j.
r fm Dīeg. sup' ista. 33. Qui excutit manus
suas a munē. Adun' at aut ē a manu aut obse
quio: aut ligua. A manu vt pecunia r oīa res
spalis siue mobiliē: siue imobilis. j. q. 3. c. to
tū. Ab obsego ē seruit' idēbit ipēsa. Adun'
qz ligua ē fauor. j. q. j. c. sūt nōnulli. vbi dīc te/
2

etiam. Sunt nonnulli qñmox qdem pñia ex
ordinatione nō accipiūt: et tñ sacros ordies p bu
mana grā largiunt: atq; de ipa largitate laudif
solūmō retributionē qñunt. Ad i et nūmō qd g
tis accipiūt gratiā grām nō tribuūt. h ibi. Sub
munere ab obsego pprehenditur ois labor in
debito ipensus. Sub munē a lingua pprehēn
ditur oē verbū pro indigno platūm. i. q. i. d. or
dinationibus. extra de eta. et quali. c. tuam. i. q.
i. c. latorē et extra de symonia. c. mandato. et. 8
q. i. c. in scriptur. Et collige q istā pñem q
symonia pmitit nō solū pecunia: s; et qñ sanō
obsequiū vñ mun⁹ inuenit: nisi mun⁹ sit prius
vt in. d. c. si nōnulli. cū glo. et. c. se. Et nō qñ i
tueniunt pces etiā p cōsanguinitatē nō inueniunt sy
monia si sūt dig ni. p. 3. s. q. i. c. Moyses. per
Joan. et. q. 2. in snia. extra de symonia. c. cum
cēt. Et qñtum ad b dñm ē q bñ notant p gl.
in. c. tuā. de eta. et. qñ. Et volo notare h vba
h glo. Dicit. n. sic. Mō. n. pces carnale d; re
spicē ordiatio: s; tñ merita et puidentiā ordi
nādi. i. q. i. c. qbusdā. et. 8. q. i. c. Moyses. et
c. si g. Et iō nō q cū q eligūt ordiatio: aut suis
pñibus iterueniētib; aut alienis b sit. Si suis
dicūt qdaz et hugolin⁹ cū cis q qñtūq; sit ido
neus symoniā cōmittit. ar. 8. q. i. c. in scriptu
ris. et. i. q. 7. sicut is. et. q. i. ordinationes: et d iu
re pñat. c. p nias. Idez credo si est idign⁹
fm q dicē Tancred⁹. S; si est idign⁹ pñt pre
ces porrigere supiori cū indiger: q tñ nō psu
mūt ambitiosus: s; pot⁹ p pñtūatē vel necessi
tatē: aia pñt dici q symonia esset ar. i. q. i. s. n
taq; et de symonia. c. tua. Si pces q; pro se
porrigat ambitiose sūt et illit. ar. i. q. i. c. nñ
Si vñ b sit pñibus alteri⁹ aut pces sūt carnale
aut spūaleq. Si carnale et hant pro idigno. sy
monia cōmittit. i. q. i. de ordiatioib; q; succe
dūt loco pñi. i. q. i. c. si nōnulli. Si pro digno
dñmō supiori nō hēat respectū ad pces sed ad
meritū pñone licite possunt admitti. vñ in tex
tu. et. i. q. i. qbusdā. Si vero pces sūt spūales
admitti possunt et nō inducunt symoniā. i. q. i.
c. latorē. h ad lram ponunt in glo. Et ē gl. Jo
ānis glofator. S; q ista mā ē multū diffusa
ista sufficiant ad pñs. Quartū q pp auaritiā
dñant sūt oēs vsurarij. Et qñ ista mā multū
necessaria est. iō tria de vsura videam⁹. vñ vsu
re diffinitionē. vsure declarōnem. et vsure die
stationē. Pñio vsure diffinitionē. Et h aia
nō q tanta est hui⁹ vñij pñuūas vt oēs doc. d

et pñ loquunt. Et pñmō mgi snia in. 3. bi. 37
in declaratiōe qñt pcepti se tabule. s. non fur
tū facies. dicit sic. h etiā vsura pñibet que sub
rapina continet. vñ Adiero. vsuras qñere aut
fraudare aut rape nihil interest. Et modā fra
tri tuo et accipe qd dedisti: et nihil supfluū qñas
q; suphabūdantiā in vsura computatur. Et
n. vsura vt ait Aug. s. sup. ps. Nō defecit de
placis ei⁹ vsura et dolus. Et q; pl⁹ erigit i in
iuria vñ qñlibet re quā accepit. h mgi. Idē dicē
btūs Adiero. sup. Ezech. li. 6. sup illo vbo. et
ad vsurā nō accōmodauerit. c. 18. Putant in
quit quidam vsuram esse tñ in pecunia: qd p
uidens ecclā omnia rei aufert suphabūdantiā
vt plus nō accipiat q; dedistis. Et infra. Alij
p pecunia feneratora solent munuscula diuerfi
generis accipe. Et non itelligūt scripturā vsu
ram appellere et suphabūdantiā qñqd illud ē
fiab co quod dederunt plus acceperunt. S; q
lū ista intelligant apparebit in fa pte. Ad idē
pñmat btūs Amb. et pñit. i. q. 3. c. pleriq;.
vbi dñ. Pleriq; refugietes pñia legis cum
dederint pecuniā negociatioib; nō in pecūia
vsuras erigunt: s; de mercib; eoz tāq; vsura
rū emolumenta pñiunt. Ideo audiāt qd lex
dicat. Neq; mgi vsuras et rapas accipies: neq;
oium rex. h ille. Sed q sunt pñ Amb. ista pñe
pta legis. audi Xcui. 25. c. Time decum vt vi
uere possit frater tuus apud te. pecuniam tuā
non dabis ei ad vsuram: et frugū suphabū
dantiā non eriges. audi et Deut. 33. Nō fene
rabis si i tuo ad vsuram pecuniā: nec fruges
nec quāq; aliā rē. Hoc idē pñmat Aug. et
ponit. i. q. 3. c. si fenerator is: vbi dñ. Si fe
neraucris hōi. i. si mutuo tuā pecuniā dederis
et a q pl⁹ q; dedisti expectas: nō solū pecuniā:
s; qñqd pl⁹ q; dedisti: siue sit trincū: siue vinū:
siue oleū: siue qd cūq; aliud: si pl⁹ q; dedisti ex
pectas accipe feneratoris. et i b iprobād⁹ et nō
laudand⁹. h ille. In Amb. vbi ē ait. Et scā vsu
ra ē: vestia vsura ē: et qd cūq; forti accidit vsu
ra est: et qd cūq; vel ei nomē iponas vsura est
h ille. Hoc idē pñmatuz ē ex pñilio Agastē
si. i. q. 3. c. vsura. vt. s. quicqd vltra fortē cri
gitur vsura sit. In. c. tñ consuluit. et. c. si. extra
de vsuris. pñit vñ alia diffinitio tal. Vsura
est qñqd forti accidit intēdē vel pacto pñeden
te. Et qua due pñusiones sequuntur: Pñia
q sola intentio facit hominē vsurariū. Et cō
firmat decto saluatoris. Xcui. 6. Adutuū dātes

nihil inde sperantes. qd̄ intelligit̄ fm̄ glo. et do-
ctores in. d. c. p̄sultat. cū cā mutui i spe mutui
p̄ncipalit̄ eradicat̄. Nā si p̄ncipalit̄ ad muta-
andū moueret̄. p̄p̄i charitatē: et tñ credit q̄ ille
reidueret: nō erit v̄siosū neq; malū. ar. 56. di. c.
qd̄ p̄derit. et. 67. di. c. in singul. et. 59. dist. c. si
officia. 2^a p̄cto est ista: q̄ si qd̄ ḡtis offerat̄ et
accipiat̄ etiā int̄tōe p̄cedēte. dū tñ p̄mo ex cha-
ritate mutuet̄: non p̄mittit̄ vsura. Nā mutui
dans liberalit̄ scire p̄t debitorē sibi nālī obli-
gari ad antidota. et de testis. c. cum in officijs
vbi dī. Lū in officijs ingt̄ charitatis p̄ loco ill
tencamur obnoxij a q̄b̄ dñficiū nos cogit̄
recepisse et. vbi glo. sic ait. Donarari. n. do-
natori nālī ē obligat̄ ad antidota. et allegat̄ cō-
cordatias. Quare igit̄ ex dictis p̄cludam̄ gnā-
lit̄ q̄ ois supadditio vltra fontē vsura est: siue
p̄sistat i pondere: siue in numero: siue in mē-
sura: vt dicit̄ glo. in. d. c. si sceneraucris. i. q. 3.
et. 3. f. acit ad b. p̄p̄e dicit̄ et multū p̄cordat. qui
iurat ingt̄ p̄rio suo et nō decipit: q̄ pecuniā suā
nō dedit ad vsurā: et munera sup̄ innocentē non
accepit. De hac m̄a copiosissime tractat̄ Alex.
de ales in. 3. sniaz. di. 37. et b̄tus Tho. fa fe
q. 88. Et h̄ sufficiat̄ p̄ isto p̄ p̄cto. Scd̄us
p̄ct̄ est vidē vsure declaratōez. Qm̄ sup̄ dca
nō parūā intelligentiā etgrūt: ppulchra qd̄az
sunt ponenda notāda. P̄rio nōndū est q̄
vsura p̄p̄e bz esse in p̄ctu mutui. In p̄ctu aut̄
mutui duo p̄ncipalit̄ p̄currunt. P̄rio q̄ sit
gratuitus. Luc. 6. Adutuz dātes nihil inde
sperātes. Scd̄o q̄ si dāt aliquid: aut ḡtis: aut
ex pacto trāssert̄ dñiū illi: dāt a dante in reci-
piētem. Nā ois volūtaria datio fac̄ trāsserri
dñiū: et cū vsure datio sit qd̄ā volūtas p̄diti-
onata ideo in ea trāssert̄ dñiū. Vult. n. aliq̄s
vltra fontē aliquid dare q̄z mutui nō accipe. Et
ista ē opinio Duil. et p̄cordat glo. i. q. 4. c.
si qs vsurā. 2° nōndū q̄ sit vsura p̄p̄e dca
bz ē solū in p̄ctu mutui: ita se bz solū in pecu-
nia. p̄s. Qui pecuniā suā nō dedit ad vsurāz.
Quis in alijs d̄ctib̄ et alijs reb̄ possint mul-
te vsure fieri: sic p̄z. c. cōsuluit. et. c. navigant
vel cūi ad nūdtinas. et de vsu. et. In v̄die/
ro. sup̄ illud Ezec. 18. Ad vsurā nō accom-
modaueris: sic ait. Scd̄m etiā bebraicā Vita/
et cūctaz sp̄ez vsura p̄hibet̄. cū m̄ dicat̄ p̄p̄ a
i p̄s. Qui pecuniā suā nō dedit ad vsurā. s: b
dens et munera sup̄ innocentē nō accepit. h̄ ille
Qualit̄ aut̄ i alijs reb̄ q̄z pecuniā p̄mittat̄: vt

vino ḡno oleo et filib̄: vide i p̄flancella. c. vsu-
ra. 3° nōndū q̄ qdam sunt res que p̄p̄e lo-
quendo nullū vsū h̄nt sic pecunia q̄ ob h̄ iucta
est vt mediū in p̄mutationib̄ quoddā eēt re p̄
ipsaz q̄ vsū h̄nt. Et iō p̄p̄e pecunia v̄di nō
potest nec emi nec locari nec p̄ducī: s; solū ma-
tari potest deponi et p̄mutari. Quedā sūt res
q̄ h̄nt vsū. sed eaz qd̄ā si a q̄b̄ separi p̄t vsus
ita q̄ vsus p̄t separi ab ipsa re vt dom̄ vinea et
h̄mōi. Et h̄ p̄nt v̄di emi et locari: et ex locatōe
vtilitas p̄cipi: vt do vel loco sibi vsū vinee
mec̄ p̄tato et. filr de domo et filib̄. Quedaz
sūt quaz vsus separi nō p̄t: vt vinū ḡnū oleū
caseus et filia q̄ vsu p̄sumunt. Dic. n. beatus
Tho. fa fe. q. 87. q̄ si qs in talib̄ vsū ab ipsa
re scorsū p̄putare vellet: certe nām violētaret
vt si qs scorsū vinū ab vsu vini v̄dē vellet: p̄z
q̄ vel v̄dēt id qd̄ nō est vel bis eādē rem qd̄
est iniustū. In talib̄ q̄ nō p̄t fieri v̄ditiō vel
emptio vel locatio vsū sepando a re. sic p̄t in
domo i agro. Vñ referuato mibi dñio dom̄
possi de vsu ei accipe p̄ctū: vt p̄z et de loca. p̄
totum. 5° nōndū q̄ duplex ē vsura. s. rea-
lis et mentalis. Realis ē q̄n aliquid mutuat̄ ex
pacto vel cū infinuatiōe plus accipiēdi ita q̄
ille qui mutuat̄ alias non mutualet nisi certus
esset aliquid lucrari. Mentalis ē q̄n mutuat̄ si-
ne pacto vel infinuatiōe plus accipiēdi: tñ itē
tio ei adhuc fert̄: nec mutualet nisi speraret
aliquid accipe vltra fontē. Nec. n. sola int̄tō
hoiem vsurariū facit: vt in. d. c. p̄sultat. et de
vsuris. cū glo. Et adductū. d. c. p̄sultat. textum
euā gelij. Date mutui nihil inde sperantes.
Luc. 6. Et si qd̄ vltra fontē accepit restitue ob-
ligat̄: vt i. d. c. p̄sultat. cū glo. 2. Vltio no-
tādū q̄ vsuras solue nō ē p̄ctm̄: s; accipe sic vt
p̄z et de iurciur. c. debitorēs. glo. si. et. c. j. cū
glo. c. debitorēs. dicit sic. Debitorēs ad solue-
das vsuras in q̄b̄ se obligauerāt: cogi nō de-
bēt. Si v̄o de ipsaz solutione iurauerit. s. ipsi
debitorēs cogendi sūt dñio reddē iuramētum.
Et cū vsure solute fuerint creditorēs ad eas re-
stituendas sūt ecclesiastica seueritate p̄pellēdi
h̄ ibi. Et sūt v̄ba Alexā. di. 3. et. c. p̄mum die
sic. Et administrationis et ifra. Adandam̄ q̄
ten⁹ creditorēs ad iuramēta sup̄ vsuris soluē-
dis p̄stita relaxāda ecclesiastica districtione coga-
tia. h̄ ibi. Et si v̄ba Greg. 3. Et glo. expōit
illud v̄bū iuramēta dicēs. Iuramēta. s. rece-
pta a debitorib̄ p̄ soluendis vsuris creditorē

bus: que videntur in preiudiciu aiaz q ad credi-
tores seruari nō pūt: t iō rōne peccati pcellūt
creditorēs hūmāi iuramēta relaxare: vt de iu-
dicijs. c. nouit. sed qstū ad iurantes nō est pec-
catū: vñ soluerē tenent tē. h. glo. Sed glo. in
c. debitorēs. sup. vbo cogēdi. arguit q nō sūt
cogendi. etiā qstūqz iurauerint. tū qz vbi sol-
uit indebitū sciēt non repetit. tū qz tal nō vi-
det a iuramēto liberat: vt. f. soluat vt repe-
tat. t facit multa argumēta q cā breuitatis ob-
mitto. Et tādē duplī soluit. Et p dicit sic. Ad
huc dicas q vsure indebite sūt iure canonico
t diuino. t iō solute repeti pūt tanqz indebite
Mō obstat eo qd dī. Indebitū sciēt solutū
nō repetit. qz h sit metū iuramēti: vnde sibi n
preiudicat qd p metū facit. Ista ē pūa rñsio.
2° respōdet sic dicēs q ipse debitor vno in-
re soluere tenet. p t iuramēti. Et alio iure re-
petit: qz indebitū soluit: t sic hz d. bitū actionē
ad repetēdū solutū: sic hz actionē aduer^o cre-
dito: ē vt cū liberet a iuramēto. Et qd dī cogē-
di sūt: intellige cū nō poterāt absolui a iuramē-
to. hec glo. Multa h dicēda esset: sed cā breui-
tatē obmittam. Et hec sufficiāt p scūdo pū-
cto de mā ista. Terti^o pūctus ē ostēdē de te-
stationē t grauitate istius peccati. Quidō autē
tibi anīma grauitatē huius peccati ex septē rō-
nib⁹. Septē enī leges vsuras detestant v3. lex
naturalis: lex mosaica: lex pphetica: lex euan-
gelica: lex apostolica: lex canonica: t lex politi-
ca. Primo enim vsuras detestatur lex na-
turalis. quonīa i naturam ē vt pecuniā pecu-
niā pariat. Si enim pecuniā ad lucrandū
hoc modo dare liceret: quāta queso mala sub-
sequerent. ad aliud enim hoīes non intrēde-
rent nisi alit facere nō possent: t sic agricultu-
ra t machanicæ artes deficerent: quo sit vt ca-
ristia t penuria rep supueniret: t exinde pau-
peres fame perirent. Et isto q: paupes labo-
rare vellent: certe nō possēt. qz instrumēta ne-
cessaria hīe nō possent. pbo. qz cā a scīpīs hīe
non possent: quia paupes sūt. non a diuitib⁹.
quā pot⁹ diuites ponere suas pecuniās vel-
lent in vsuras qz alia instrumēta fienda que
non sunt tanti lucri. Et dato qz hīs aliqui ex-
penderent: tamen ita cara virtualia essent vt
paupes emere nō possent: t sic fame perirent
Propīea David cū a dño sibi daret vt vnū
ex trib⁹ diligeret: aut. f. septē annis fame pate-
retur in terra sua: aut tribus mensib⁹ psecut i

onem hostiū perpeti: aut trib⁹ mensib⁹ pesti-
lentiam habere. Tandē inquit melius ē mibi
incidere in manus dī qz in man⁹ hominū
Et sic pestilentia qz cōis erat diuiti t pauperi
pot⁹ eligi qz famem que m pauperi cōis erat
vt ps. 2. Regū vlti. vbi patet q in trib⁹ dieb⁹
mortui sunt septuaginta milia virozū tē.
Secūda lex est mosaica. audi Exo. 22. Si pe-
cuniam inquit mutuam dederis populo meo
pauperi qui habitat tecum: non vigebis cum
quasi exactor: nec vsuris opprimēs eum. au-
di Leui. 25. Si attenuatus fuerit frater tuus t
infirmus manu: t susceperis eum quasi adue-
nam t peregrinū: t vixerit tecum: non accipi-
as vsuras ab eo: nec amplius qz dedisti. Et i-
fra. pecuniam tuam non dabis ei ad vsuram
t frugū suphabundantiam non eriges. audi
Deut. 23. Non fenerabis inquit fratri tuo ad
vsuram pecuniam: nec fruges: nec quamlibet
aliam rem: sed alieno. Alexander de ales i. 3.
di. 37. dicit q illud non fenerabis tē. est pre-
ceptum: sed illud sed alieno est permissum.
Idemissum est enim eis propter eorum ma-
gnam cupiditatem vsuras ab extraneis acci-
pere. t precipue ab his qui terram eis debita
inhabitabant. Sicut dicimus q eis libellus
repudiij fuit permissus propter eorum crude-
litatem. f. ne vxoriciidia ppetrarent. Et beatus
Tho. fa sc. q. 88. dicit q ideo permissē sunt
eis vsure. vt mala grauiora vitarentur. Adi-
nus enī malum erat si ppter eoz cupiditatez
satiari non possent: qz ab extraneis. f. nō vex-
decum colentib⁹ vsuras erigerent qz a iudeis
q vex deū colebāt. Et Eldaric⁹ dicit q tal ex-
actio vsure pot⁹ erat recuperatio sue rei qz vsu-
ra: qz eis tanqz verum decum colentibus vni-
uersē terre dominum competebat. Et sic ps sc
suo illius mosaice legis. Tertia lex vsuras
phibens est lex pphetica. audi Meemīa. c. 5.
Increpauit optimates t magistrat⁹: t dixi eis
vsuras ne singlīa fratrib⁹ vris erigatis. Et i-
fra. Centesimaz pecunie frumenti vini t olei
quam erigere solebatis ab eis date p illis. au-
di David. domine quis habitabit in taberna-
culo tuo: t infra. qui pecuniam non dedit ad
vsurā. Et idem pcepit domine t diuide lin-
guas eoz: qm vidi iniquitatē t contraditiōez
i ciuitate die ac nocte circūdabūt cā sup muros
eius iniquitas t labor in medio ei⁹ t iniusticia.
t non defecit de plateis eius vsura t dolus.

Audi Salomonem. puer. 18. Qui congregat sine coacervat diuitias vsuris et fenore liberali: i pauperes eas congregat: quasi dicat. sic ex malis lucris dirat. ita cito depauperabit. audi Ezechiel. 18. Aia que peccauit ipsa morietur. Et vir si fuerit iustus et fecerit iudicium et iusticiam: et non dum epuerit vestimento et ad vsuram non accommodauerit: et amplius non accepit: hic iustus est vita viuere et non morietur. Et. 22. c. ait. viuraz et supabundantiam accepisti: et auare prios tuos calumniabaris: mecum obligatus es: ait dominus minus deus. Ecce compleri inane in eas super auariciam tuam quam fecisti: et super sanguinem effusus est in medio tui. Et. 28. c. ait. n. de manu ut dicit Nicolaus de lira. quasi homo pro dolore tantorum peccatorum. Et tribuit dominus vsurariis in hoc caplo dominatur. vide si placet: vide Ezechiel. 20. Hodie fenerat quis pro inopia. Et. 2. c. 29. Adulti in causa negotii non fenerati sunt. Et. 3. c. 24. c. Ecce dominus dissipat terram. Et multe sunt alie auctoritates que cum breuitatis omittit. que et. Quarta lex. est lex euangelica. Luc. 6. Adhuc tuum date nihil inde sperantes. Et. 2. c. 1. Gratias accepistis: gratis date. Satis. n. iesus auaritia detestari ostendit quando cathedras et mensas ministrorum euerit. Ioh. 2. Ite de illo diuite Luc. 12. cui dicitur in nocte. Stulte hac nocte morieris: et aiam tuam repetet a te. et qui parasti cui erunt. Ite de diuite epulone. 2. c. 1. uisus est diues: et sepultus est in inferno. Luc. 19. Et. 2. c. 19. dicit: facilius est camelum per foramen acus transire quam diuite introire in regnum dei. In Luc. 6. dominus clamat. De vobis diuitibus qui habetis consolationem vestram. De vobis qui saturati estis. De vobis qui ridetis nunc. Et concordat his euangelicis dictis optinet. 47. di. c. omnes. ubi dicitur. Omnes huius seculi dilectores in terrenis rebus fortes sunt. In celestibus debiles. Nam per ipsam gloriam de sudore vsque ad mortem appetunt: et pro spe perpetua nec parum quidem in labore subsistunt. per terrenis lucris quaslibet iniurias tollerant. et per celesti mercede tenuissimi verbi contumelias ferre recusant. Terreno iudici toto die assistere fortes sunt. In oratione vero coram domino in hoc momento lassant. Sepe nuditate deiectionis fame: per acquirere diuitias atque honoribus tolerant: et carum sperant cruciantur ad quas adipiscendas festinant. Supiora autem laboriose que: tanto magis dissilant: quanto magis ea tribui tardius

putat. h. ubi. Et sunt verba Breg. O maledicti auari faciamini unusquisque no. 47. di. sicut. ubi dicit. Sed nec facietis nec finis aderit unusquisque cupiditati. et sunt verba Ambrosii super Luc. 2. et idem ibidem assignat glo. dicens quod totum mundum nec obulus versus auaro. 14. q. 4. c. quod dicitur. qui et. 5. lex est applica. audi apostolum ad Eph. 4. Hoc igitur dico et testifico in domino: ut iam non ambulatus sit et gressus ambulat in vanitate sensus seu obsecramus homines intellectum: alienati a via dei per ignorantiam que est in illis. propter cecitate cordis ipsorum. Qui despantes semetipsos tradiderunt in pudicicie operam inmundi et ois in auaritia. Vos autem non ita didicistis christum. Et idem. c. 5. Fornicatio et ois inuidia aut auaritia nec nominetur in vobis sicut decet sanctos. Hoc autem si forte intelligentes: quod ois fornicator aut inmundus aut auarus quod est idolorum seruitus non habet hereditatem in regno christi et dei. 2. j. 2. h. vlti. Est autem iniquitas quibus magnus pietas cum sufficientia. Nihil. n. titulum? in hac mundum: band dubium quod nec auferre quod possumus homines aut alimenter et quibus regamur his pietati famus. Nam qui volunt diuites fieri incidunt in reationem et in laqueum diaboli et desideria multa inutilia et nocua que mergunt homines in infinium perditionis. Radix. n. ois malorum est cupiditas quam quidam appetentes errauerunt a fide et inseruerunt se doloribus multis. Tu autem homo dei huius fuge. et. Et pluribus alijs in locis ostendit apostolus auaritiam detestandam esse. qui et. 6. lex est canonica. Et haec mea plures ad hoc textum habent. anditer. 46. di. c. seditionarios. ubi dicit. Seditionarios statui non quos ordinandos clericos sicut nec vsurarios vel iniuriarum suarum vitores. et. c. se. dicitur. Non licet fenerari in ministris altaris vel in sacerdotali ordine constitutis. et. c. finali dicit. Nec suo nec alieno nomine quod clericorum exercere senu attendat. et. 2. 47. di. c. j. dicit. Quod autem sine huius capli vsurarii ordinari prohibentur: inde est quod vsurari ex recetes cupiditatem deuiare prohibent. Et breuiter per totam illam distinctionem suam magna detestatio vsurari per clericos ordinatos vel ordinandos. Sed dices amore dei patet Ambrosii. Iustus est deo seruientes negocijs secularibus non iniuri. Proba miti: qui per legem canonum vsurari sunt etiam laici prohibent. si aciam libent animam meam. Dico tibi quod dissuasi prohibito habent. 14. q. 2. c. j. 2. 3. et per totam questionem fam. Ite et. 14. q. 4. c. j. per totam questionem vsque ad finem. audi Ambrosium. 14. q. 4. c. si quis vsu

ram. Si quis inquit usuram accipit rapinam
facit vta non vivit. Et Aug. c. qd dicit ibidē
An ingit crudelior ē qui subtrahit aliquid: vel
arripit diviti: vel q trucidat fenore pauperem
Textus alios non pono ad lraz: qz maiora vi
dere habemus. Veniāt usurarij oēs ⁊ audi
āt vt hoster. decretaliū. Audiāt p caplm secū
dū de usuris. vbi dī sic. Quā nō solū vīr ec
clesiasticus: s; etiā qbuslibet alijs periculōsū ē
usurariū lucris intendere: auctoritate pntimū
diximus iniungendū vt eos q de possessioni
bus vel arborib⁹ quas tenere i pignore nōcū
tur: solum deductis expēsis receperūt: ad ea
pignora restitueda sine usuraꝝ extractiōe ecclā
stica districtiōe pcellas. h ibi. Et sunt verba
Alexandri tertij. Et idem aīdus ptra usura
rios insurgendo in concilio lateranensi cōsti
tuit magnam penam usuraꝝ: vt pz eo. ti. c. qz
in omnibus: vbi dicit. Quia in omnibus se
re locis crimē usuraꝝ inualuit vt multi alijs
negocijs pmissis quasi licite usuras exerce
ant: ⁊ qūter vtriusq; testamēti pagina pncē
nequaq; attendant. Ideo statimū vt usura
rij manifesti: nec ad cōiōnē admittant altaris
nec xpianā si in h decesserint accipiāt sepultu
rā: sed nec oblatiōes eoz qsq; accipiat. Qui
aut accipit aut xpiane tradiderit sepulture: ⁊ q
acceperit reddē pcellat: ⁊ donec ad arbitriū
sui epi satisfaciāt ab officij sui maneat executiōe
suspēsus. h ibi. Et glo. sup vbo reddē: dicit
eui. Alan⁹ dicit qz epi loci. S; pot⁹ credo illi
q dedit: ⁊ ipse postea restituat illi a q accepit. h
glo. ⁊ idē Alexander in. c. pteea sic statuit di
cens. Preterea proebianis suis usuras recipe
intēdicas. q si ptere pēpserint. si clerici eos
ab officio bñficioq; suspendas. si laici vsq; ad
dignā satisfactiōem ipsos vinculo excoicatiōis
astrigas. h ille. Et nō solū actuali usuras ex
ercere ecclā phibet: imo ⁊ hīc volūtati oīno
vetat: vt pz p vbanū tñū i. c. pñluit. eo. ti.
Iā certe decessus sū tanta scribere. S; vt cla
rissime phibitio usuraꝝ videat adducantur
tex. sexti decretaliū ⁊ clemētine. Inā Diego.
x. in gnālī pñlio Lugdunēsi expsi⁹ cum gra
uamine penaꝝ pēpserint usurariū pñtātē sta
tutus vt nec collegiū nec aliqua vniuersitas
vel singularis psonē cuiuscūq; dignitatis pñ
tionis: vel stat⁹ existat: alienigenas ⁊ alios nō
oriūdos de terris ipsoꝝ publice pecuniā sene
bre exerceas aut aut exerce volētes: ad h do

mos in tris suis pducere vt pductas habere
aut alias habitare pmittant: sed oēs hmoi usu
rarios infra tres menses de terris suis expel
lant nunq; de cetero tales admissuri. Memo
illis ad fenus exercendū domos locet. vel sub
alio título quocūq; concedat. Qui vbo pñce
rit si persone fuerint ecclesiastice vt sunt patri
arche epi archiepī suspensionis: minores vbo
persone singulares excoicationis: si aut colle
giū seu alia vniuersitas interdicti sniam ipso
facto se nouerint incurfuros ⁊ c. qz pñuntur
in. c. j. de usuris. li. 6. Et nota qz l; pñctum ca
pitulū pñmū loquat de alienigenis ⁊ non idē
genis: tamen si indigne crimen pñmiserint usu
rarum: alijs penis p usurarios institutis pu
niri debent. Et dicit ibi glo. qz isti alienigene
etiā si ciues cēt vel incole bz locū pñctā con
stitutiō. Est aut alienigena quasi aliūde geni
tus. Et idigena qsi inde genitus. Et tādē in
c. qz qz de usuris. eo. libro. statuitur qz testamē
ta manifestoz usurariōꝝ q in vita satisfecerit
vel de satisfac endo. p suaz viriū facultate sdo
neā cautionē nō prestauerit sint ipso iure nul
la. Et ponūt multa p usurarios i. d. c. qz qz
Quid multis moroz: nō solū tex. nō decreta
les: nō decreta: s; etiā clemētine p usurarios
expse loquunt: ⁊ illas phibēt. Et de h ē nō
tabilis textus in. c. ex graui. de usuris. vbi dī
sic. Ex qz ad nos insinuatione puenit qz qñ
dā cōitates locorū in offensa dei ⁊ pñmi ⁊ p
iura dina pariter ⁊ humana usurariā quodaz
modo approbātes pñtātē: p statuta sua iu
ramēto qñq; firmata usuras exigi ⁊ solui: ne
dū pcedūt: sed ad soluēdū cōsdē debitorē sci
ent cōpellūt: ac iuxta ipsoꝝ pñtentiā statutoꝝ
grauia iponendo plerūq; usuras repetētib⁹
onera. Alijsq; viendo sup his diuersi colōib⁹
⁊ fraudib⁹ exqstis repetitiōē ipediunt cerū
dem. Mos igit pñticiōis his ausib⁹ obuiare
volētes sacro cōcilio approbantē statim⁹ vt
quicūq; cōitātū ipsaz potestates capitanci re
tores consules iudices consiliarij: aut alij q
uis officiales statuta hmoi de cetero facē: scri
bere vel dictare aut qz soluant usure: vel qz so
lute cū repetēt nō restituant: plene ⁊ libere sci
enter iudicare psumpserint sniam excoicatiōis
incurrāt. Eādē etiā sniaz. incurfuri nisi hmoi
statuta baten⁹ edita de libris cōitātū ipsaz si
sup h pñtem habuerint infra tres menses de
lcuerint: aut si ipsa statuta siue constitutiōes ef

secu eoz hñes quodamō presūperit obfua /
re. Et infra paz. Sane si qd illū errorē incide /
rit: ut pertinacit affirmare presumas exercere /
vsuras nō ēē pñi decreuimus cū velut here /
ti. ū puniendū. **L** eoz nīlomin⁹ ordinarij /
z heretice prauitanti inglorib⁹ districtius inui /
gentes: ut **C** os quos d' errorē hñōi d' flama /
tos inuenerit aut suspectos: tāqz d' diffamatos /
vel suspectos de heresi pcedē nō obmittant. h /
ibi ad l'raz. Et hec sufficiat quātū ad legē cano /
nicā. q' r'z. Septia z vltia l'et vsurās d' dēnās /
ē l'et politica: nā l'z leges ciuiles pmitāt mode /
ratas vsuras: ut p3. ff. z. C. de vsuris. Atm /
de iure autenticoz. ut autētica de ecclesiasticis /
titulis. §. i. phibēt vsure. Et qua autētica cū /
fi de vltimis factis apparet quasi penitere cū /
q' vsuras prius pmisserat. Et posteriora priori /
bus derogant. ff. de legatis. p. l. si mihi z tibi /
§. si. Nec obstat huic opinioni in autētica de /
vsura nautica q' ē posita i aut. de ecclesiasticis /
titulis. q' pmitit vsurā. q' spālē ē in nautica in /
qua ē iure veteri multa crāt spālīa pp piculū /
qd' subijci creditoz. Et qd' nullo pacto sine li /
pulanōe debent. ut ff. de nautico senore. l. pi /
culi. z i eo. l. eos. §. i. Et dñs Baldus de pu /
fio in pma q' sup autētica. ad h. C. de vsu. dic /
sic Quero nūqd' vsure q' hodie iure dīno ph /
bite sūt: sint pcedē phibite an nō. Sedz teno /
rē h' autētica mediocriter sūt pmissē. Et dicit /
q' ista autētica ē conēcta p ius diuinū. q' in ius /
diuinū fit mai⁹ ius. p ius humanū tolli nō pōt /
z q' qd' ē ius diuinū est pñi. Et sine dubio /
lex euāgelica vincit legē Cēsaris. q' debet le /
ges sacros canones imitari: ut in aut. ut cleri /
ci apud p'rios cpos. in fine. col. ij. vbi dicit. /
Nre leges nī dēdignāt sacros imitari canōes /
vñ dīne auctes allegāt tanqz leges scripte in /
corpore iuris. ut nōt in aut. ut iudices sine q' /
quo suffragio. §. cogitatio. in vbo sacroz elo /
quioz. Et h' tenet Inno. in. c. q' pleriqz. i. si. /
et de emunitate ca. r'az. Et arguit dñs Bal. /
z dānat opinionē Nicolai de matrellis q' dī /
cebat legē dīnā distingui p humanā. z sic intē /
debat vsuras aliquo mō pcedēdas p dictā au /
ten. que opinio falsa est: ut inq' dñs Bal. z ab /
oib⁹ canonistis reprobat. Quia qd' ex diuina /
institutiōe phibitū ē z dīno iudicio: hñana rōe /
pmitit non pōt. Et cā ē. q' talis rō nī ē rō: s' ab /
nfio. cū se dīne volūtatī nī pformet. q're ex q'ita /
deo placuit aliā rōnē q're nī debem⁹. Istas

leges a mēpso nī habui: s' a doctorib⁹ famofis /
simis ipsas accepi. **M** lo. n. talib⁹ dēdi operā: s' /
ab eis ingreō vītātē: talia ex eoz documētis /
accepi z ista sufficiāt qz tū ad pñtem māz. Qui /
ti q' pp auaritiā pereūt sūt oēs iudices male iu /
stitiā mīstrantes. ut. f. qñ iudices ordinarij id /
qd' debēt gratis ipendē: venale p'statuunt. vbi /
nō q' quuoz mōis oē hñanū iudiciū puerit v'z /
timore: odio: dilectiōe: z cēsu. Timore dū me /
tu p'tatis alic' loq' vītātē p'mescim⁹. Cupidi /
tate dū p'mio aiuz alic' corrupim⁹. Odio dū /
quēlibet aduersariū molimur. Amore dum /
amico l'ppinq' auxiliū p'stare intēdim⁹. vñ v /
sus. Quatuor ista timor odiū dilectio census /
Sepe solēt hoīuz rectos puerit sēsus. Et po /
nūt ista. xi. q. ij. c. q' tuoz modis. Diligēt igit /
oēs iudices ordinarij attēdāt: ut i p'cupiendis /
ferēdisqz sententijs dēū solū p ocul' bēant. Vñ /
statutū ē i. c. statutū. §. i. sup. d' rescriptis. li. vi. /
q' iudices delegati caueant ne aliqd' enseriū p /
faciēda iustitiā accipiāt: nisi cēt puū z qd' pau /
cis dieb⁹ p'sumi posset. z si accipiūt magnū ad /
restitutōz teneāt. z si iniuste iudicanerit: tenēt /
leso ad oē mēse. Et nō q' h' ter. loq' d' iudice /
delegato. Sec⁹ de ordinaro q' h' ordinata supē /
dia. Licet i alijs possit moderate oblata accipe /
s. di. c. d' cnlogijs. z f'z legistis. ff. de officio p /
fidis. l. solēt. vñ accipe regulā q' q'sus iudex sit /
q' male iustitiā sciēt mīstrauerit: qui d' vñia /
puniri. Si sc'laris ē ei pñia tanqz p' quissimo /
erie iponi d'z. xi. q. ij. c. q' uqz. Si ecclesiasticus /
suspēsus ē p' anū ab exēcutiōe officij. z si suspē /
siōe durāte igeffit se dñis efficiit irreglaris: a /
q' nī nisi p papā potū libari: ut p3 d' snia z re iu /
dicata. c. cuz cñis. li. vi. Et btūs Tho. fa fe. /
q. c. dic q' vēdēs q' uqz spūalia ad q' tenēt ex /
officio simoniac⁹ ē. argu. c' de simoni. c. nēo. /
S'z si ē iudex laic⁹: z sup re ipali nī ē simoniac⁹: /
s'z hñe pñi. i. q. i. c. iudicm⁹. S'z ponam⁹ q' i'g /
rāt iustitiā nī r'cte mīstrauerit. si fuit i culpa ut /
q' scire debuit se i sufficiētē. z iudicare p'supfit /
qd' nesciuit. certe i bona p'scia tenēt lesio ad oē i /
teresse. S'z ponam⁹ q' cēt sufficiēs: s'z mī negli /
gūt studē z merita cāz ut debuit ingre. Dico /
q' mitti agēdū ē cū eo qz cū sciēt male iudicā /
te. Bene igr aiaduertāt iudices ne male iudi /
cādo ipsi postea a dño Iesu bñ iudicēt. z q' iu /
dicāt: s'z iura z nī f'z sēsu suū iudicēt. ut i. c. i. de /
p'stitiuōib⁹. cū gl. Dicit. n. ter. sic. Canonuz /
statuta ab oib⁹ custodiāt. z nēo i actiōib⁹ v'lin

iudicijs ecclesiasticis suo sensu vras. h. ibi. s. i. sta
sufficiat ad pñs. Sertū gen⁹ q. ex auaritia dā/
nat si oēs aduocati male aduocātes: et pcura/
tores male pcurātes. O aduocati dicite mihi
q̄so. Est vn⁹ cui n̄ fauerius: et vult facē līcē cū
tali līali: et vos illi pfociniū dabitis: et vestris
caute līniustū p iusto obtinebit: tenemini ne le
so ad oē dānū. Certe sic. q. q. cāz dāni dat dam
nū dedisse videt. c. de i. dā. dato. in. c. si cōpa.
O aduocate erige aures. Si appellasti i snia
iuste lata: et i appellatōe pcedis: teneas ad oē
dānū lesi. Itē si leges falsū mō allegasti qbus
iduristi iudicē ad falsā sniaz dādum. Itē si fal
sos pduxisti testes: lī falsū docuisti dicē testio/
niuz. Itē si pte docuisti vītātē negare. Itē si
cās plongas q̄s in breuitē possis expēdire.
Itē et pp pecuniā lī senentiā i iustitia deuias et
q bz ius dānificat i tāto. et breuit si culpa vīa
q̄s dānificat: q̄ sine nō ē dānificat teneas ad
oē iūctē dānificati. Hoc exp̄sse t. J. d. de
pe. et re. s. q. pēa. v. si. qd de aduocatis. O pau
per. o vidue. o pupilli. o. nesciētes loq: q̄li di
laniati estis i pallarijs s̄loz iudiciū. Audi pul
cherimū ter. xi. q. iij. paup. vbi dī. paup dūz
nō bz q. offerat non solū audiri p̄tēnē: s. et
vītātē oppmīt. Cū violat auro iustitia nul
lāqz re p̄mēscit culpā quā redimē nūmis er
istiat. h. ibi. Audi qd dicant isti rabidi canes
Sap. ij. c. O p̄nam pauperē iustū: et n̄ p̄ca
m⁹ vidue nec veterano. nec reueremur cāos
m̄lti t̄p̄s et. et ps. Ut decipiāt pauperē et ino
pē: ut trucidēt rectos cōde. Et Job. 34. O es
vias dei itelligē noluerāt: ut puenire facerent
ad eū clamorē egeni: et audiret vocē pauper.
Et idē. 24. Subuenterūt inq. panper viā op
presserūt puer māfucos terre. Agrū nō suuz
demitūt. et vineā ei⁹ quē vi oppresserāt vinde
miāt. Mudos d̄minūt boies idumēta tollē
tes: q̄b nō est operimētū i frigore: q̄s h̄mbres
mōnū rigāt. et nō h̄ntes velamē āplerāt lapi/
des. Vm fecerūt depredātes pupillos: et vul
gū pauperū spoliauerunt nudis et incedentib⁹
absqz vestim: et esuriētib⁹ tulerūt spicas. et m̄
ta alia ibi de eis dicit. S. ve ait dñs Isa. x. c.
q. dīūt leges iniqz et scribentes iniustitiā scri
pserūt ut opprimerēt i iudicio pauper. et vim sa
cerēt cāe hūilū ppli mei. ut essent vidue preda
eoz et p̄p̄os dirriperēt et. Jñ Ber. ad L. n/
geniū li. p. c. 9. ait. Adīro: nāqz quō religiose
ures tue sustinent h̄mōi disputatōes aduaca

toz et pugnas vboz: que magis ad subuerfi
onē qz ad iuentonē pficiūt vītās. Nihil. n.
ita absqz labore manifestā facit vītātē līcē bre/
uis et pura narratio. Precide g. linguas vani
loqz et labia dolosa claudē. Vbi sunt q. docue
rūt līguas suas loq mendaciuz: disertī aduer
sus iustitiā. eruditī p falsitate. Sapientes sūt
ut faciāt malū: et loquentes ut i pugnent veruz
hec ille. Jñ Salomō Ecclesiastes. 4. c. Ver
ti me ad aliā et vidi calumnias que sub sole ge
runt. et lachrymas innocentum et solatorem
nemine: nec posse resistere eoz violentie cū
eoz auxilio destitutos: et laudauī magis mor
tuos qz viuētes. et feliciorem virūqz iudicaui
q. nec dū nar⁹ ē: nec vidit mala q. sub sole sunt
Silt dicim⁹ de pcuratorib⁹ q. q. i aliq. scienti vī
ignorātia crassa dñm siue c. gra pcurat in ali
quo leferit: tenet ad dānū ad iūctē qd sua cul
pa infuenit. Et noīe pcuratoris itelligim⁹ do
ctores qddā gnālē nomē se extendens ad oēs
q. aliena scā et res administrāt. Nec refert qbus
vbi p̄stituat dñm appareat de iūctōe istitu
entis. ut ē casus in. c. q. i casus. et c. p̄titio ve
stra. c. de pcuratorib⁹. cū gl. Et idē dīc gl. ij.
c. dilect⁹. vbi dicit sic glo. Jdōt q. q. p̄stitue
gnālē pcuratorē ad oia: tā ad iudicia qz ad ne
gocia. Et dīc q. glibet absens tenet dūmē p
curatorē. alias pcederet ā absente. et allat cō/
cordātia. Ad hā dīsta mā dīci possēt: s. h̄ tū
sufficiat ad pñs: ut pcuratores oēs diligēt attē
dāt: ne eoz defectu: ut q. nō pparēt t̄p̄e d̄bito
aliqz mō suos dños dānificēt. q. tenet satis/
facē. q. q. cāz dāni dat et. Septimū q. ex auar
tia damnat si oēs falsi notarij. Veni notarie
fecisti nūqz iūctimētū vsurariū: aut chartas d
duplo vl de triplo. Audite oēs notarij q. q. cū
qz talia iūctimēta sciēt pficiūt si vsurarij non
restituūt ipsi restituē tenent. Et rō q. eoz in/
iūctimētū ē efficax cā ad h̄ ut vsurario tales sol
uāt vsure. Et itelligē si faciūt talia iūctimēta et
chartas d̄ duplo nō expmēdo q. fiat ex vsura.
s. tāqz vā iūctimēta cēntscribūt vbi gra Jo. mu
tauit. x. titio. et dicit q. vult viginti et. et de. h̄
facit chartā. si notarij scient illā faciūt regula
nā. Si vbi i charta lī iūctimēta ē exp̄ssa facta
mētio de vsura: tūc nō tenet s. Jñ dīcū odo
nēsem. S. s. Jdōst. ipsi si p̄uiri. q. cū creant
iūctimēta talia nō p̄t. ē iūctimēta. Et p̄ pñs de cere
ro publica iūctimēta p̄t. nec testificari.
extra de testibus. c. ex parte. et c. vlt. et vltia

B si ifames. ut in. c. l. ex qdā necessitate eo. n.
 et foui ff oēs excoicati. ut i. c. ex qui sup⁹ alle
 gato. de vsur⁹ i de mē. Qd es istas reglas colli
 gat. nōri. Ipd⁹ q. si i exatōe test iū n recte scri
 bit⁹. vputa q. p⁹ i min⁹ q. testes dixerit addi
 tis i minuit⁹. vñ scriptura vñ vitiosa ē i dā
 nū alie tenemini ad i stitutōz i solidū lefo. 2^a
 si i itētōz testatoris aliq⁹ i ribit⁹ vñ scribitis
 3^a si pēc i pecūia itētōz testatoris mutat. 4^a
 si facit⁹ testm⁹ i n sit sane mēt⁹. Et mlie alie re
 gule possēt dari tencmini sp ad satisfaciēdū le
 fo p regulā. q cāz dāni dat rē. ff. d dā. i. no
 uella. §. si ali⁹. 2. §. iū cū eo. c. ff. d iniurijs. l.
 n solū. i. pñ. 2. §. cū mādato. Et itellige i oib⁹
 dicit⁹ qñ notari⁹ cēt cā efficat illi⁹ dāni. Ita q
 illd dānū n inueniss⁹ nisi opatōe sua i scripto
 suo. Sz nūqd p⁹ Ambro. tenēt nōrij restitutē
 denarioz q. p suo labore accipit⁹ p scriptura
 Dico q n. q. quis ille labor sit illicit⁹. n tñ illi
 cita merces: sic d eo dicim⁹ qd dāt meretrici q
 turpit⁹ agit: nō tñ turpit⁹ accipit. Mā illud ex q
 notari⁹ lucrat⁹ ē l. si illicitū. l. act⁹ fraudolēt⁹
 ipsa tñ acq⁹ sitio. l. meretricū i notarioz n ē illi
 cita. Nec ppetit repetitio. de q satis p autem
 Aug. i. 4. q. 5. c. sane. i. fi. 2. ff. de p ditiōib⁹ ob
 turpē cāz. l. i. 2. ij. 2. qñ p totū. 2. f. bñm Tho.
 fa. ff. q. 22. 2. 72. qñ rē. Q tautū q ex auaritia
 dānant sūt oēs officiales terraz q nō recte rē
 pu. defendūt. Adai⁹ pfecto malū ē rēpu. dā
 nificare qz psonā picularē. q. bonū cōc ppon
 dcrat bono piculari. Si g dānū psonē ptiū
 lari i ferēt tenet lefo: qñto mag⁹ rēpu. dāni fi
 cās. Q officiales si mala pōdera iucit⁹ falsas
 mēsuras i filia. 2. pp aliquā vñaz pnatā vitlūa
 tē penā p tēnit⁹ statutoz. 2. ille rē n soluit. si sci
 ent opat⁹ certe dānū i ferēt i rēpu. 2. tencmini si
 aliū n sit satisfactio vñ pñi satisfacc. Idē dī de
 rectorib⁹ q n pñiūt f. statuta: f. arbitrio suo i
 tellige qñ statuta penas iponūt: ut q blasphem
 mauit⁹ soluat tñ i filia: 2. pñas i ciuitatis re
 cor nō curat: aut medietatē pene accipit. Sz si
 statuta ponerēt penas i arbitrio eo: 2. tūc nō
 peccāt pñā i magnā penā iponētēs 2. exigētēs
 Antig. n. viri boni penas istas iuenerūt i sta
 tuerūt ut pena vñi⁹ met⁹ cēt mltōz. ut p. d co
 habitatōe clericoz 2. muliez. c. iij. i gl. fi. 2. al
 legat mltas cōcordantias rē. Et breuiter quō
 libet p officiales respu. dānificat tenēt in foro
 pscie satisfacc. Mono loco ex auaritia dānant
 oēs falsificatēs mōctas. Vbi nō q mlti mōis

fraudat⁹ 2. falsificat moneta. Ipdio qñ minui
 tur i pōdē vñ scādālū in pplis orit. Ita q. pñ
 cept⁹ lōns q facit fieri illā monetā: vult illā sic
 dimiūtā i pōdē expendi ac si legitima ē. de h
 ē casus i. c. q. 30. c. d iurciurādo. vbi Inno.
 iij. Illustri regi arogonum scribens in diffi
 nitōe casus sic dicit. L osulum⁹ 2. mādām⁹ ut
 reprobata moneta q a legitimo pōdere fuerat d
 fraudata alia sub noie pñis tui moneta cndat:
 quā ad legitimū pōd⁹ reducas f. z cū statū quē
 tpe pñis tui habuerit meliorē. Ita q. antiquā
 moneta q ab illo statu falsificata nō fuerat: cū
 ea parti expendat. pp qd dispēdiū vitari pote
 rit 2. iuramētū suari rē. b ibi vbi doctores no
 tāt q rex l pñceps i pñiudiciū ppli n pōt aliqd
 statuere sine ipsius pñsensu 2. sine iusta cā: f. si
 iusta cā cēt: pōt de facto statuere i pñiudiciū
 populi: ut notatur extra de constitutionibus.
 c. que in ecclesiis. Et per Hosti. in sum
 ma de penis. super verbo: sed pone q guerra
 vbi dicit q dominus faciendo pacem: non po
 test remittere damna data 2. illata subditis. nī
 si quando aliter par fieri non possit. 2. expedi
 ret populo pacem fieri. becille. I⁹ acū ad hoc
 quod notat Inno. de iniurijs. c. olim. Item
 ex hoc textu colligunt doctores q moneta mi
 nua i pōdere pōt dici falsa. Itē q moneta an
 tiq bona māutenenda 2. expēdēda ē. c. de cēfi
 b⁹. c. oli. 2. hñt ad h legiste leges suas. Itē fal
 sa moneta qñ tōdīt ab istis bācherijs vel ab
 alijs. Itē faciēdo monetas alchimicas 2. fias
 Et h ē pessimū gen⁹. Et pñiūt tales f. z leges
 ciuiles i pñficiatōe oīuz suoz bonoz: ut i. l. ij.
 C. de falsa moneta. vbi dī sic. Si qz nūmos
 falsa effusione formauerit: vniuersas ei⁹ facul
 tates fisco nō adijci pñipim⁹ rē. 2. tñ solū pñf
 cāt bona sua: f. z vltio supplicio pñit. nī. C.
 de falsarijs. l. i. Et cremari hñt oēs hñdī fal
 sarij: ut i. l. ij. ibidē. vbi dī. Illico. n. dillatōe
 semota flāmaz exultōib⁹ mācipet. I⁹ acū ad
 h. ff. de falsarijs. l. q. 3. Et nō solum pñit
 falsari⁹: f. ē ille i c⁹ domo falsa moneta cudīt:
 l. h i gre t. C. de falsa moneta. l. i. Ista habuit
 dñs iuristis. qñ rē. Decio loco dānāt falsum
 testificatēs. qd ē h legē dñi. Exo. xx. Mō leq
 rīs pñmū tuū falsū tēstimonitū. Et tencī ad
 oēm satisfactiōē dāni primo illati p ipsuz p
 regulā. q cāz dāni dat rē. sup⁹ allegata. 2. n
 solū dī falsus testis q falsū dicit: f. ē q vñatē
 tacet induc⁹ in testem. xi. q. iij. c. nolite. vnde

Origen. sup. *Leuitikū*. Si qd es q vidit i pti
mi sui delicto vlt nō idicat: vlt i testimoniū vo
catus nō que vera sūt dixerit: peccatū qd pmi
sūt ille qui celat ipse suscipit: et pena cōmisi re
uerteretur ad cōmū. hec ille. Adde etiam poni
tur extra de crimine falsi. c. i. vbi sic dicit. f. falsi
dictus testis tribus psonis est obnoxius. pmius
deo cuius p̄sentiam contemnit: deinde iudi
ci quem mentiendo fallit: postremo innocen
ti quem falso testimonio ledit vterq; reus est:
et qui veritatem occultat. et q mendacium dicit
Quia nille pdesse non vult: et iste nocere desi
derat. Et glo. super verbo ledit: dicit q in tri
bus offendit: triplex ei pena debet. pmo quia
deū offendit septēns sibi iniungit pnia p pū
rio. vi. q. i. c. quicūq;. Quia iudicem deludit i
fama bit. 22. q. v. c. si quis cōiunctus. et verbe
ribus castigabit. v. q. v. c. illi g. vel cō ordinē
et iudicis arbitrio puniet cō de officio delega
ti. c. de causis iūta gl. Et quia proximū lefit
iūta modū lesionis puniet. ar. iij. q. ix. c. ni
bilominus. s. ibi non loquat de tali pena. s. ibi
vñ restituet dāna et interesse lēso: sicut de alijs
supra dictū est. p regulā. qui cām dāni dat et c.
Et aiaduertue oēs testificātes q tñ meram et
purā veritatē dicē debetis: nihil de vñ adijciē
tes nec velate dicentes: ut p3. 4. q. x. c. pura et
simplex. Et reijciēdi sūt si nō pueniūt de loco
ipe et die: et q pntes erāt. et si variāt eorū testio
niū ē iualidū. ut in dicto. c. nihilominus. 3. q. 9.
Et adeo ē gūe pēn falsū testimoniū: ut q̄tieno
qs i ipm fuerit. plapsus: toties xpm negat. xi.
q. iij. existimāt. vbi dicit ter. Existimāt qdā in
eo tñ deū negari si i psecutōe qs a gentib⁹ cō
p̄bēsus ē: se p̄fiteri renuū xpianā. Ecce apls
oib⁹ q pueris sūt facta debēt negari xpi sapien
tia et iustitia veritas scitas et fortitudo. negat p i
sapiētiā sapiētiā. p iniquitatē iustitia. p mēdaciū
veritas. p turpitudinē scitas. p ibecilitatē animi
fortitudo. Quotiescūq; vincimur vitijs atq;
p̄ctis: toties deū negam⁹ et c. h. ibi. Ad h gen⁹
reducūt oēs piurij: siue p sacm falsū accipiūt
qd pēn ē gūius hōicidū. ut dicit bñs Tho. i
q̄libet. et fa se. q. 13. Et p̄nt assignari tres rōes
p̄ntia quāto maior ē dignitas p̄sone offēse tā
to gñior culpa: s. maior ē dignitas dei qz hois
s. magis offendit dignitas dei in piurio qz in
hōicidū. ut p3 g et c. minor ē fatia rō. qz magis
dirigit⁹ deū piuriū qz hōicidū. ut p3. 2. sic
Strict⁹ obligāt p̄cepta p̄me tabule qz scde et p

Ins peccas p̄cepta p̄me tabule gūi⁹ peccat.
et rō. qz mai⁹ bonū p̄tēnit. S3 piuriū ē p̄p̄e
ptū p̄me tabule. hōicidū p̄p̄eceptū se tabule
g et c. Tertio sic. gūiora sūt p̄ctā spūalia qz cor
palia. piuriū ē p̄ctū spūale. hōicidū corpale. g
et c. Ista sufficiāt ad p̄ns de h. Unde dicit dānā
tur oēs vsurpātes bona ecclīaz. 17. q. 3. c. oēs
vbi dicit ter. Oēs raptōres ecclīe atq; saculta
tū suaz alienatores: a luminib⁹ eiusde mris
ecclīe anathematizant⁹ aplica aucte p̄pellim⁹
dānatos atq; sacrilegos ciudicant⁹. Et n solū
s. et oēs p̄sentientes eis. Quia n solū q faciunt
rei iudiciā: s. et q faciētib⁹ p̄sentiant. p̄dar. n.
pena agētes et p̄sentientes p̄p̄chēdit. h. ibi. De
hac mā bñ notauim⁹ feria fa q̄re dñice i itia
p̄sideratōe et p̄ia p̄clone. vide ibi. Duodeci
mo dānāt oēs emētes et vēdētes idebite: ut si
rē snratā emis vel vendis. vbi regulā accipe
gnālē: q si qs rē p̄datā vel furatā mit. et ene
tur ad restitutiōē rei empte et oīuz fructuū iū
sequentiū: deductis tñ expēsis. et restitūda est
i bono statu. c. de resti. spol. c. gūis. vbi dicit
ter. Brauis nos q̄rela. et isra. Ad adam⁹ q̄re
n⁹ si vobis p̄stiterit de p̄missis p̄d ictā archi
epm oblata p̄mo iati monasteris fratrib⁹ cū i
tegritate restitue: et dāna plenaria refarcire: et
de illatis iniurijs p̄petēti satisfacc p̄pellatis. p
uisuri et nō hñ fruct⁹ a nouo et violento p̄ore p
ceptos: s. qs si eis p̄chēdi fuisse licitū: p̄ores
vctēs p̄cepissent: reddi faciant eisdem. h. ibi.
Celestin⁹ terri⁹. Et q p3 qz violēt⁹ possessor n
solū tenet ad fruct⁹ p̄ceptos: s. et ad eos q p̄
pi potuerit. et intellige d possidore malefici et
dolofo. S3 quō p̄ Ambrosi cognoscā rē esse
furtiuā. Dico q diligēt respicias si se res q in
p̄mercio hoīuz cadē n p̄nt: ut sē cruce p̄amē
ta: thurribila. et alie res ecclīastice. Itē p̄fide
ra p̄sonā q vēdit et tēp⁹. ut si ē sacoman⁹ et vē
dit capras boues tobaleas liteamīa et c. Itē si
ē tēp⁹ guerre l pacis. et alia filia onidū rē esse
furtiuā. sed de h alio. Deciotertio sūt oēs falsi
mercatores. s. de his i sequenti p̄sideratione.
Itē. 13. q. 2. c. clerici. vbi dicit. Clerici l seculares
q oblatiōes defūtorū retinēt: et ecclīe tradere
demonst: ut ifideles ab ecclīa se abijciēdi. s. p
excoicationē. Nā rape qz furtū ē. ecclīaz de
fraudare sacrilegiū ē. h. ibi. Alibi de h dixim⁹
Decimoquinto loco nouē sūt a genera perso
narū que ex auaritia dānant. Et p̄ntē i his

25
 Ero. xx. et dicit. Admemoro ut die sabbati scilicet. Ser dieb' opaber' et facies oia opa tua septio at die sabbati dñi dei tui ē. Non facies qd op' in co: tu et fili' tu' et filia tua: frui tuus et ancilla tua: iumentū tuū et aduena q' ē i tra portus tuas. Ser. n. dieb' fecit dñs celū et terram mare et oia q' ei' sunt. septimo at die requieuit. Adcirco bñdixit dñs diem sabbati et scificauit eū. h. ibi. Dugo i expositioe noui et veteris testamenti dicit q' alig dicit q' h' pceptū ptim ē ceremonialē. et ptim morale. Admorale ē in quatuor vna die ebdomadale pceptū scificari. In quatuor vno pceptū septimā diē ē ceremonialē. Et q' tū ad h' cessu et nō fuit: s' dies dñicus loco ei' accipit. Aduatu est at sabbatū in diē dñicu triplici rōe. Prima rōe pfecte imitatiois. 2. rōe mirabilis opatiois. 3. rōe mystice figuratiois. Primo rōe pfecte imitatiois. Nam an verbi dei humanone et in pncipio mudi: gl'ius de op' creatiois in die sabbati f. nē dedit: et i me rito scificā et custodiēd'. Post q' arcam hūanā iduit ut hoies reformaret q' p culpā ruerat op' redēptionis in die dñico pfect. f. dñs resurrexit. ut dicit Paul'. resurrexit pp iustitiam rationē nostrā: et mortu' ē pp scelera nra. ideo iustū ē ut h' dies scificet et bñdicat. 3. de cōse. di. iij. c. sabbato. Innocēt' papa ait. Diē dñi cam ob venerabilē resurrectionē dñi nri iesu xpi: nō solū pasca celebram'. vix ē p singulas ebdomadas iphus diei pimagīe frequentam'. In xpo nēpe residet exemplar et causali tas resurrectionis gnāl. Et iā in ipso sicut i ca pite glorificata regescit hūana nā. Et Joānes damascen' ait. Celebram' resurrectionis diē in q' dñs Iesus vīc pnceps et saluator hos q' deū spūalr colūt i pmissā hereditatē introduxit sup ple i spe. Precursor nē itrauit et resurgens a mortuis ap'is ei celestib' portis in dextera patris corpali sedet. vbi et q' spūalē legē seruāt in roib' h. ille. Et h' p' dñi int sabbatū et diem dñicā. q' sabbatū bñficiū creatiois: dñica redēptiois respicit. Et q' dei ceteri vbi bñficiū redēptiois lōge a beneficō creatiois distat: ideo maxime colendus dies ille. Nā creādo dixit et facta sunt: sed recreādo multa dixit fecit et sustinuit. Et h' p' pma rō. Secōdo rōe mirabilis opatiois. Nā diē dñico gellū est q' d' a domi no insigne pstitūtū ē. Inde Leo papa: et ponitur. 75. di. c. q' diē dñica. in si. ait. Dñica dies tātis diuinaz dispēsaionū mysticis est cōse

crata. ut quicquid a dño insigne ē cōstitutū in huius diei dignitate sit gestū. Et i hac die mā du sūp'it exordiu. In hac per resurrectionē et mors interitū et vīta accepti pncipiū. h. ille. Alias dicemus omnia que in diē dñico pfecti deus. Tertio rōne mystice figuratiois. Nam l' sabbatum requiē animaz et corp' signifi caret vltimā pfectiōē. f. i septima etate. tamen q' ab illa p p m' cecideramus quasi cessauit illa mystica figuratio. Quia vō p xpi passionē et resurrexione resurreximus at statim q' gra tie releuati: ipse dies dñs sūme venerari in quo resurreximus. sed hoc fuit in diē dñico p xpi resurrexit. ergo dñs dñicus nobis valde honorāndus colendus et sanctificandus ē. Inde p' Petri p dr. Benedicet' deus. p' dñi nri iesu xpi: q' hui' omnē misericordiā suā regnā uit nos in spem vīuā per resurrectionē. Iesu xpi. h. ille. Ep'ma Cor. xv. Quomōquidam dicit in nobis qm' resurrectio mortuoz nō est si at resurrectio mortuoz non ē: neq' xpus resurrexit. Nunc autē xps resurrexit a mortuis primū domum. qm' quidē per hominē mors: et p hominē resurrectio ē mortuorum. Recte igit' dies dñica nobis celeberrima est et multū venerāda. Inde de p'se. di. iij. c. sabbato sup' allegato dr. Tal' es celeberrim' nec i ipsa die scā aliq' opatio agat: sed tū h'ymnis psalmis: et canticis spūalibus illa dies trāseat. Dicit tñ btus Tho. fa fe. q. cxij. q' obserua tio diei dñice suo edit loco sabbati. nō ex vi pcepti: s' ex p'stitutioe ecclie et p'suetudine populi xpiani. Ideo non est a deo orta. phibitio diei dñice sicut sabbati. sed quedam opa pcedunt que phibeant die sabbati. ut decoctio ciborum et h'mōi. de p'se. di. iij. c. peruenit. in fine. hoc c. ponitur in sequēti p'sone. Et etiā i gbuldā operibus phibitis facilius dispensat in noua q' i veteri lege. sicut patet de piscatioe. i. c. l3. c' de feriis. vbi dicit rex. in sūma. q' in diebus festis ppter necessitatez licitū ē piscari. Et dat exemplū de allecib' q' d' gen' ē piscis. Vñ ppe dicit sic ter. Indulgemus ut liceat prochanis vris dieb' dñicis et alijs festis p'etq' in maiorib' anni festiuitatib': si allecia terre se iclina uerint cox captiōi incōgruēte nēcitate mēdē uia q' faciā capturam eccl'is circūpositis et xpi paupib' cōgruā faciant portionē. h. ibi. Allecia gen' piscis est qd raro et certis dieb' sp'ua ret. Ideo q' p' necessitate facili' indulget: p'ut

Diebus officiis capiti itē dicitur: exceptis festis maio-
 ribus. ut natiuitatis dñi: epiphanię. pasce: pen-
 tecostes. h. g. rē festo assumptionis sūm qñdam
 Et sic p. 3. p. 1. q. 1. in diebus festis mercari nō l. 3.
 Secūdo mercari nō l. 3. i diebus festis. q. 1. ē p. pceptū
 ecclie oppositū facē. ut p. 3. c. de feriis. c. oēs di-
 es. vbi dicitur. Omnes dies dñicos a vespa
 in vesperā cū oī veneratōe decreuim⁹ obserua-
 ri: et ab oī illicito ope abstinere: ut mercatū in
 eis minime fiat neq. placit: ūneq. aliq. ad mō-
 tē l. ad penā iudicet. Nec sacra nisi p. pace v. l.
 alia necessitate prestat. h. ibi. Lon: ordat huic
 c. 2. quest. 2. eo ti. et ipsū allegat gl. in p. dicto. c.
 oēs. De h. qd dicit a vespera i vesperā n. sua-
 tur qm ad cās: iino pōt iudex pcedere vsq. ad
 illā horā q. possit p. ficere qd incipit an noctis
 tenebras. de offi. delegati. c. 2. sūlūt. s. qm ad
 celebrationē officior. h. dī: ut p. 3. i. c. qm i pte.
 de feriis. h. dicit gl. i dicto. c. oēs. Et sic p. 3. q.
 dies dñicos incipit et finit a vespa in vesperā.
 Et incipit dies sabbati et finit in vesperis dñice.
 2.º p. 3. q. i diebus festiuis n. liceat mercari: litiga-
 re: iurare. nisi iure p. pace l. alia necessitate.
 q. 1. 2.º mercari nō licet: q. 1. ē p. debitum nāe
 Mā cū hō ex duplici sba pstat. s. aia t. corpore:
 et qdlibet eor. suū debitū hīre debeat iustū ē ut
 si fer diebus hebdomade p. corpe opamur q.
 ad min⁹ vno die p. aia aliquid faciam⁹. q. 1. 2.º.
 Ad hōz clar iore noticiā mouet tria dubia. p.
 mū ē an phibitio superi⁹ seā i. c. oēs. c. de se-
 rijs. se extēdat ad alias festiuitates: cū ibi nō
 stat mētionis de die dñico. 1.º an mercari i n.
 diebus festis sit i necessitate licitū: sicut piscari et
 alia opa necessitatis. q. i dicto. c. nō ponit nisi
 de iuramento: an. s. licet iurare p. pace et alia
 necessitate. 3.º an docto: ibi et scholarib⁹ liceat
 i diebus festis studē et scribē. Et tū ad p. mām
 dico breuiter q. sic. et licet i dicto. c. nō fiat mē-
 tio nisi de dñica: alibi tñ sit mētio. ut in. c. con-
 qstus. de feriis. et. c. pñciandū. de conse. di.
 iij. vbi ponit dies feriādi: ut natalis dñi scti
 Stephani et. c. ponere textū. s. cā breuitatis re-
 linquo. q. 1. 2.º. Quantū ad fam dico sū qñda
 q. mercari pōt hō triplici rōe. s. rōe cupiditatis
 rōe necessitatis: et rōe nālis vilitatis. P. dō
 rōe cupiditatis. et hō oī ē p. mō mortale siue in
 festis siue nō. ut p. 3. i. t. 2.º aditione p. mō pris-
 bim⁹ s. monis. 2.º rōe necessitatis. et tū si est i
 enitabilis necessitas nō ē p. mō. sicut sunt qdā
 artifices qui aliud tēp⁹ hñt ite ad mundinas

nāi dies festos: quos alijs diebus laborare:
 ut sibi et sue familie victū quomidianū acgratū
 bidū tñ missā audiant. et horā aliquā accipiat
 si possunt ut diuinis vacent: nō ē p. mō. 3.º rōe
 cōis vilitatis. Aliqua. n. sunt vilitati corpis
 deficiētia: ut emere vendere q. sit necessaria
 victui corpis. et tunc si alijs ipibus emi n. po-
 tuerūt n. peccāt in emēdo l. vedēdo ut panē vi-
 nū. carnes. pisces. et hñmōi. q. 1. 2.º. Quantū ad
 tertiu dico q. sūt varij mōi rñdendi. Domin⁹
 Joānes Andre. super dicto. c. oēs. de feriis
 dicit q. h. licitū: cū sit opus licitū. Dñs Anto.
 dicit q. sit licet forte cā expēdiēdi foreces de lon-
 gin⁹ venientes: l. nisi cēt studiū i sacra pagina
 l. alia re spūali. alias dicit vacādū ē p. teplatio-
 ni: et alijs diuinis officijs. Alia dicit q. dum
 audiant missā n. ē illicitū leges et iura studē ma-
 rie cum ipator in pēnio. s. hōz. statuit studētē
 sedulo studere. s. aiaduētic. Itē cū leges di-
 cātur sacre: et doctores enā legū vocent facer-
 dotes. v. p. 3. i. eodē. pēnio: videt rōnabile q.
 sic p. mittit studiū i sac. pagina ē diebus festis. sit
 etiā p. mittit in iure. S. tñ aduerte q. h. n. fiat
 p. teplatiōe p. cū: nisi forte p. expēdiēdo foreciuz
 v. l. alia iusta cā seu cā intēniente. Itē nō. n.
 docto: et studentūz p. ncipal esse d. 3. cult⁹ iusti-
 tie et disciplinē: merces autē et p. mium ex p. nti.
 Tutio: v. opinio Antonij. q. 1. 2.º. Et h. suffi-
 ciāt p. p. nti conclusionē.

De opib⁹ forūe i diebus festis phibit⁹ 2.º 2.º.
 Cape fam cōclōem v. 3. Et si nēctas
 a legē nō hēat: aliq. tñ opa ser uilia face-
 re illa non obstat aiam multum gnat
 vbi tres ingram⁹ vi. Prima vi. ē. vix neces-
 sitas non habeat legem. 2.º est vix necessitas
 excuset ab oī opere humano. 3.º est: q. rō non
 custodimus sabbatum sic diem dñicū. Et tñ
 ad p. mām dico q. quedā est lex diuina: quedā
 nature: quedam moris: et quedam ab homie
 facta. Adodo dico q. contra legem diuinā nec
 moris nec nature nulla necessitas vim habet
 quia contra istas leges facere est peccare mor-
 taliter: modo nulla necessitate mortaliter pec-
 care debemus: et per consequens nulla mala
 cōsuetudo p. tōrem excusat: facit. 25. q. 2. c. ita
 nos. et. c. de epali audi. l. iij. vnde nunq. forni-
 cari aliq. necessitate licet. s. s. dist. c. fornicari.
 Et ratio: quia est contra legem moris nature
 et dei. Vnde glo. i. c. 3. extra de furtis. q. 1. q. rō
 mulier p. p. tōr necessitate famis fornicari nō

potest. et dicitur quod mulier potius omnia mala sustine-
re debet quam fornicari: vt. 32. q. 5. c. ita nec. Et ratio:
quia est semper peccatum mortale. Sed dices quod
non licet: quia furari necessitate famis non est
peccatum mortale: et tunc deus precipit. Non fur /
tamen facies. Dicitur glo. ibi quod non est sic: quod propter
necessitatem bona temporalia sunt communia. non autem sic bo-
na corporalia. 42. di. 5. j. et in c. quod autem. 23. q. 3.
Et intelligitur quod illa necessitas quoniam omnia fiunt communia
et furari tunc licet debet esse magna et non parua: vt in
d. c. 3. c. de fur. in glo. Et tamen teneantur restituere
cum ad pigriorem fortunam peruenierint. Inno. ibi /
dem notant dicitur quod sic: 13. a. per. excusantur. et
ratio est: quod talis permissio licita est propter necessitatem
que facit omnia ipsa communia: cessante tali necessitate
cessat illa permissio. Et si non restituerit quoniam pote-
rit. dicitur Inno. ibidem quod ille mortaliter peccat.
Et vt clarius hec materia habeatur est notandum quod
necessitas est duplex. scilicet absoluta et ex supposito
ne. Necessitas absoluta est quoniam nec potuit: nec
poterit aliter esse: vt iusta propositio debet esse. Necessi-
tas ex suppositione est quoniam posita aliter in esse et
postea alia ad illam sequitur per modum contrarii: vt po-
sita in veritate ista. propter. for. currit: de necessi-
tate ad illam sequitur per modum contrarii. et mouetur. hec
autem habet tria membra. Primo modum dicitur necessitati
vni sine quo nullo modo possumus vivere: vt nu-
trimentum quo ad vitam corporalem. et sacra ecclesie quo
ad vitam spiritalem. 2o modo dicitur necessarius sine quo
possumus vivere. sed non bene. et propter dicitur ne-
cessarius causatiuum. et potest esse ista necessitas vt
gras et magna leuis et parua. et tunc. Infirmum ne-
cessaria est medicina et opus medicum: 13. siue medi-
cina quoniam habet bonum sanctorum. 3o modo dicitur necessarius
coactum et violentum vt quoniam vi cogor aliquid fa-
cere: vt in c. sacris. c. quod me: cau. vbi dicitur textus.
in summa quod excoicatus non est qui absolute coactus
cum excoicatio coicetur. secundum si coactio fuerit ad irri-
nalem. et glo. ibi de cordibus allegat. Ad hoc sic notetur
pono aliquas regulas facientes ad propositum. Primo
ma regula est quod necessitas vim legis habet et debet alte-
ra legem. patet per regulam. j. q. 5. si quis. vbi. si non dicitur
vbi dicitur sic textus. Sed non dicitur est quod sacrorum alia
sunt necessitatis. alia dignitatis. Quia. n. ne-
cessitas non habet legem: sed ipsa facit sibi legem: illa sa-
cra quod salutem necessaria sunt: quod iterari non possunt: cum
sint vbi auferri vel dimitti non debent et c. et de
obsequio. i. c. 2. in glo. super verbo puniendos. vbi
dicitur sic glo. Et sic necessitas excusat quod legem non
habet. de precepto. di. j. c. sicut. et de precepto. c. quod 10. et al.

legat etiam. c. vl. eo. n. et sic per prima reglam. 12a
regula est ista: quod necessitas legem humanam tollit et
vincit. et sic tollit ius positum. Et ratio. quod neces-
sitas non est sub lege humana: sed super legem. Adde
reglam per de precepto. di. 5. c. discipulos. in glo. et i
c. 3. c. de fur. in glo. Vbi si videretur erit neces-
sitas tota legem positam tollit: quoniam sic illa neces-
sitas siue absoluta: siue ex suppositione. Si autem
sit lenis: delictum quod excusat: sed non tollit. vt est
casus in d. c. 3. de fur. vbi dicitur sic textus. Si quis per
necessitatem famis aut nuditatis furatus fuerit ci-
baria vestes vel peccatum: peniteat per ebdomadas
tres: si reddiderit non cogatur ieiunare. h. ibi. et
glo. ibi super verbo peniteat. dicitur. Et eo quod prima
ipsonum colligit quod modica fuerit necessitas. Si
n. magna fuisset non imponeret penam. h. glo. et al
legat multa iura: et quod sequitur aliquam correla-
ria. Primo est quod si quis necessitate vigeret vi-
olat ieiunium vel quadragesimam excusat in totum.
et de reg. iur. quod non est legem licet ius necessitas licitum
facit. Si autem sit parua non excusat: sed delictum alle-
uiat. 2m correlarium est quod necessitate vigeret
iudicis licet cibum sumere. sicut ab alijs infidelibus:
vt non. glo. in c. q. sit. glo. penult. et de iudicis.
D. c. n. ibi textus. Excusamur vobis his cibis cum
modestia et gratia actione seruata temporis quod tunc
sunt sacrosanctas canonicas vti liceat quod vobis ab ipso
infidelibus apponuntur et c. vbi glo. super verbo ap-
ponuntur. dicitur sic. Quoniam quod apponuntur vti possunt
nisi deum sit quod fuerit idololatra: vt. j. q. 4. 5.
vlt. et 26. q. 2. c. si de area. Tunc. n. est factum mo-
ri fame quod idolatriam vestit. vt. 32. q. 4. 5. sic san-
cti. h. glo. Et quod per quod necessitatis omnia quod ap-
ponuntur nobis comestibilia comedere debemus nisi
sit idololatra: quod tunc facit legem dei quod precipit
de idolatriam non vestit: et legem dei nulla valet
necessitas. vt dictum est in principio huius. Vbi. quod
et c. Plura alia correlaria iduci possent. 3a lo-
giorum est. 3a regula est. quod si per non habet vni viuam
tpe famis et necessitatis potest filium propter videre.
textus. et i. l. 2. C. de preceptis quod filios distraxerit. Adde
dicitur glo. et quod si videret eos licet multo magis eos
pigrare licebit. 4a regula est quod per necessitatem potest
quod absolui ab excoicatio de a quod quod dato quod cessat
te necessitate non possit absolui nisi a papa. Ista re-
gula per. 17. q. 4. c. si quis suadente. et de precepto. di. 4.
c. scilicet. et de offi. or. c. pastoralis. 5. j. Ista autem ne-
cessitas intelligitur: vt i mortis artum. Adde dicitur
de penam. quod i necessitate per quod a quod quod absolui. et
de fur. c. fures. vbi dicitur textus. si fures et latrones

210

si in furado et depellado occidunt: visu e, p eis si
e oradu: sed si pphesi aut vulnerati pphero
vel diacono pphesi fuerint coione eis no nega
m. h ibi. 7 glo. ibi sup vbo: diacono. dicit in
necessitate: et is laico d psc. di. 4. c. scilicet. de pe.
di. j. que penitet. v sus si. 7 di. 6. c. j. circa pn.
h glo. 5^a regla e q l3 dicitu sit q nulla neci/
tas val. t ius dinu intelligit vbi nuqz repit
q nec in veteri nec in nouo testō fuerit aliqu di
spensatu. sic de adoratoe alteri dei. de no assu
medo nome dei i vanu. no mechari 7 sibi.
S3 si repiat dispensatu a deo tunc non sp e petm
faci ptra lege dei: vtpz de futu. p nctatis
vt. s. dicitur. Itē de homicidio ppe necessita/
tis: vt dic glo. d. c. 3. cē de fur. Itē in multis
alijs vt patebit in sequenti vitate. qre 7c. Adul
ta. n. de^o ex his q in veteri testō statuerat mu/
tauit in nouo: vt p3 extra de p3. 2. affi. c. n d3.
7 de pe. di. j. c. noui. de^o. 7. 22. q. 4. c. icōmu/
tabil. 7 ille dnc pcorarie allegant in. d. c. nō
d3. in glo. 2. Et ista sufficiat ad pns. Et tuz
ad sam. vi. dico q l3 dices festi debeant absolu
te celebrari. vt. c. fi. de fer. 7 de psc. di. 3. c. p/
nūciadu. 7. l. dices festos. C. de ferijs. 7. l. j. ff.
eo. ti. tū necessitate cogere nō ē petm multa opa
absolute pphibita facere: sic dicitu est sup de pif
catione: vt nō. in. c. l3. extra de ferijs. Itē col
ligē granū vinū reponere senū 7 de sibi^o idē
ē iudiciū. qf 7c. Et tū ad itia dico q l3 gbus
dā 7 nō sane videt a xpianis ē sabbatū obf
uari debē cū 7 ipsi deo obligent ppi bnficiuz
creatio: tū ne iudicare videamur f3 Adst.
in sabbatis marie e pari debem^o. de h ē ter. d
psc. di. 3. c. puenit. vbi dic ter. Peruenit ad
me qsdā pucifi spūs doies pua inī vos aliq 7
scē fidei aduersa seminaffe: ita vt i die sabbati
aliquid opari pphiberēt: qsd aliud qz pdicato/
res antūpi diceri: q veniēs diē sabbatū atqz
dñicuz ab oi faciet ope custodiri: qz. n. se mori
7 resurgē simulat bri vult i veneratoe dñicuz
diē: 7 qz pphm iudicare pphellū vt exterie: 7
ritū legis puocet 7 sibi iudeoz pphidiā subdar:
coli vult sabbatū. h ibi. qre 7c. Et ista sufficiat
p pñi pclusionē. De ludo. Exclusionē tertia.
Lape tertiā pclusionē v3. Quia licet i
a terdictū curis hūanis solaciū iniponē
tū ē graue petm in dieb^o festis ludere
vbitreo ingram^o vi. v3. p^o vi. ē ista. Que
sūt solacia licita in dieb^o festis accipiēda. 2^a
ē qf lud^o alcaz 7 hmoi nō ponit in solacia li

cita. 3^a vi. ē ista qf sūt abusioes ludī. Et
tū ad pñiā dico sūm bñm tbo. fa se. q. 68. q
sic hō indiget corpali refocillatioe: qz quidiē la
borare nō p: ita ē ex pte aie indiget qete 7 so
lacio: qd sūt pludifica 7 tocefa. Itē poeta ait.
Intpone tuis intēdū gaudia curie. Et ea qui
dē solacia accipiēda sūt qlicita sūt. Ac ira autē
sūt q dinā maicllatē nō offēdūt. Sūt aut qn/
q3 q solacia illicita faciunt. Prīmū qñ in sola/
tio 7 tripudio vba turpia 7 inhonestā pferat
sic cantilene inhoneste. de qb^o dr. tch. di. c.
in scā. deū manib^o stimulat qui pphm vecib^o
delectat. 2° qñ in tripudijs 7 solacijs turpia
sūt 7 opant: sic sūt larue inhoneste 7 hmoi: 7
pmaxie laruātes se i habiub^o religiosoz. 7 de
bē tales qñ pūiri sūm leges: vt in aut. de scis
simis epif. 5. fi. 3° qñ in solacijs aliq sunt
hono: ē comodū 7 vilitatē pñi vt stātes su
pra portas domoz vt faciūt mulieres vrad ea
rū fenestras stantes illudentes hūc vel illū v/
illā: qd ē cōtra charitatē. filr iuvenes irrident/
tes paupes vel senes 7 religiosos transcūtes
dicētes o dñe 7c. filr numerantes inuicē. Itē
cūtes ad vineā 7 hortū alioz sine licētia. h 7
filia sūt 7 ordinez charitatis 7 legis nature q
ait Ad ubi nō vis fieri alijs nō facito. 4°
qñ solaciuz sūt tpe non debito: vt tpe auditiois
misse 7 vbi dei gs venatū vel picanū vadit 7
filia. 5° qñ facere talia solacia pfone nō pue
nit. 23. di. c. his igit. vbi dr. Adis igit lege pa
trum cauet vt a vulgari. i. laicali vita seclusi
mūdi voluptatib^o se abstineāt: nō spectacul^o nō
pōpis inisint: pñiua publica fugiāt: pñata nō
tm pudica: sed ē sobria colant: vsuris nequa
quam incūbāt: neqz turpiū occupationib^o lu/
croz fraudib^o cuiusqz studium non appetant
amorē pecunie qñ mām cūctoꝝ ci minū fugi/
ant: secularia officia negociaqz abundāt. i. re
nūciēt: honoꝝ gdu p ambuionē nō suscipiāt
7c. Adulta alia pulchra ibi vide si placet. Et
loquitur de clericis. Iga sōtionē 7 religiosi mi/
nus puenit. ffect multū ad pposiū. c. cleric
de vi. 7 hone. cle. vide ipsū supferia fa se dñi
ce in itia pphideratoe pldoe pma i fi. Et pēt ad
di fertū qd solaciū fac illicitu v3. qñ sūt in loci
nō debitis. extra de vi. 7 hone. cle. ca. cū deco
rē. vbi dr. Lū decoꝝ dom^o dei. 7 infra. Int/
dū ludi sūt in eccl^o iha beata lege: 7 nō soluz ad
ludib^oz spectacula itroducūt in eas mōstra
laruaz: vcz ē in aliqb^o festiuatib^o diaconi:

p[ro]p[ri]o teri subdiaconi infanie sua ludibria erer /
 cere p[ro]sumit. et infra. s[ic] imitati tue m[er]itam[us] q[ui] /
 ten[et] ne p[ro]m[od]o turpitudine eccl[esi]e ingnes ho /
 nestas: p[ro]hibita ludib[ri]o[rum] p[ro]fuerit vel poti /
 us corruptela curetis a v[est]ris eccl[esi]is extirpare. /
 h[ic] ibi. vbi glo. sup[er] v[er]bo mostra laruar[um]. sic di /
 cit. p[ro]hibitu[m] e[st] etia[m] ludib[ri]i v[er]bi habitu mo /
 nacali vel alio religioso: et g[ra]t[is] punit q[ui] h[ic] fa /
 cit v[er]bi in aut. de scissimis ep[iscop]is. §. vlti. Non t[ame]n /
 p[ro]hibet h[ic] rep[re]sentare p[re]sep[er] d[omi]ni: herode[m] magos /
 et q[ui]li[us] Rachael p[ro]curabat filios suos: et cetera q[ui] /
 tangunt scitu[m] r[ati]ones illas cu[m] talia pon[unt]ur inducant /
 ho[m]ines ad p[ro]p[ri]etate[m] q[ui] ad lasciuia[m]. Et q[ui] h[ic] pos /
 sunt fieri e[st] arg[um]e[n]t[um] de p[re]f. di. 2. c. semel. et di. 4. c. /
 q[ui]ris. v[er]sus fine[m]. Et q[ui]libet festu[m] e[st] signu[m] et re /
 p[re]sentatio p[re]terito[rum]. 75. di. c. q[ui] die d[omi]ni. h[ic] glo. /
 ibi. Et si diceret: o p[er] Ambrosi ista p[ro]fuerit /
 e[st] hic et. Dico q[ui] glo. vlti. in. d. c. cu[m] decor[em]. /
 n[on] ibi r[ati]o et dicit q[ui] turpis p[ro]fuerit potius d[icitur] /
 corruptela q[ui] p[ro]fuerit q[ui] corruptus e[st] extirpada /
 s[ic] di. c. mala p[ro]fuerit. et extra de p[re]f. c. cu[m] in /
 ter vos. c. venerabil[is]. et de excess. p[re]f. c. in /
 dilectos. h[ic] glo. q[ui] et. Sed ad clariore[m] noticia[m] /
 quero v[er]bi vide[re] ipsa p[re]fuerit sit p[er]tin[et] mor /
 tale. Et h[ic] s[un]t due opinio[n]es. p[ri]ma dicit q[ui] sic. /
 Et p[ro]bat p[er] ter. q[ui] die. de p[re]f. di. j. et p. c. q[ui] ve /
 natorib[us]. 16. di. ter. q[ui] die. d[icitur] sic. q[ui] die sol[us] p[er] /
 termino ad p[re]fuerit vadi exco[m]m[un]icet: s[ic] exco[m]m[un]i /
 cat null[us] nisi p[er] p[er]to[m] mortali. g[ra]t[is] talia videt[ur] e[st] pec /
 catu[m] mortale. Text[us]. q[ui] venatorib[us]. d[icitur] sic. v[er] /
 dent ho[m]ines venatores et delectant[ur]: s[ic] ve m[er]se /
 ris si se n[on] correxerint. videb[un]t. n. saluatores /
 i iudicio et p[er]istabun[ur]. h[ic] ibi. et s[un]t v[er]ba Aug. /
 sup[er] psal. c[on]tra. s[ic] ve s[un]t in d[omi]no. ip[s]e d[omi]n[u]s d[omi]nati /
 on[em] eter[n]a[m] que d[omi]n[u]s p[er] p[er]to[m] mortali m[er]it[us]: g[ra]t[is] talia /
 videt[ur] e[st] mortale p[er]tin[et]. Alia opinio h[uius] p[ri]ma /
 e[st] Alberti sup[er] 4. s[un]t v[er]ba. vbi dicit q[ui] p[re]fuerit /
 siue iu[st]a s[un]t ad remouendu[m] tedi[um]: siue ad sola /
 ciu[m] p[ro]fuerit: q[ui] m[er]se habeat vanitate[m] annexa[m] sup /
 ple n[on] ibone[m] n[on] s[un]t mortalia nisi s[un]t t[em]p[or]e in /
 dicto vel loco sacro. h[ic] ille. It[em] v[er]bi s[un]t t[em]p[or]e b[ea]t[us] /
 Tho. sa. fe. q. 68. Ego aut[em] de p[re]fuerit p[er]ito[rum] /
 viro[rum] dico sic. q[ui] aut p[re]fuerit rep[re]sentatua s[un]t /
 p[re]fuerit rep[re]sentatua: v[er]bi adoratio mago[rum] et. et h[ic] et eo[rum] in /
 p[re]fuerit deuotio licita s[un]t: s[ic] o[mn]ia vana et turpia a /
 talib[us] r[ati]ficada s[un]t: v[er]bi. c. cu[m] decor[em]. sup[er] alle /
 gato. Aut talia p[re]fuerit n[on] s[un]t rep[re]sentatua vi /
 a[rum] rep[re]sentatua. et t[ame]n distiguit. aut talia a iure ex[em]p[te] p[ro] /
 hibita s[un]t v[er]to: ne am[er]ita: duellu[m]. extra de ro: ne. /
 p[ro]p[ri]o. et bis s[un]t. v[er]bi q[ui] q[ui] in q[ui] inu[n]t v[er]te

p[er]icul[um] vel notabilis l[es]io: et t[ame]n dico q[ui] exco[m]m[un]i /
 citu[m] ho[m]i[nu]m sp[iritu] mortale e[st]. Inspecio at[em] n[on] v[er]bi n[on] /
 tale nisi q[ui] ita inordinata s[un]t ad aspectu[m] q[ui] /
 etia[m] si p[ro]hibere n[on] desist[er]et q[ui] videt[ur] velle. et h[ic] /
 intellige de s[un]t v[er]bi: v[er]bi d[omi]n[u]s e[st]. Aut talia /
 p[re]fuerit n[on] s[un]t ex[em]p[te] p[ro]hibita: t[ame]n si turpia et /
 inhonesta multu[m] rep[re]sentat[ur] ea exco[m]m[un]i mortali /
 ter peccat. et inspecio volu[n]taria mortale e[st]: q[ui] /
 ibi n[on] e[st] nisi i turpib[us] delectatio. n[on] etia[m] q[ui] p[er]icu /
 lo tentato[rum] se exponit et sic it[em] s[un]t Aug. 8. d. /
 vena. Si aut[em] talia vana et solacio[sa] ad s[un]t laci[us] /
 rep[re]sentat[ur]: et n[on] fit i opprobriu[m] eccl[esi]e vel cleri et /
 religio[n]is: n[on] e[st] p[er]tin[et] mortale: v[er]bi aspiceret lar /
 uas co[n]u[er]te[n]tes saltate[m] curr[en]tes ad brauiu[m] i pa /
 lest[ra] et s[un]t h[ic] q[ui]s i eis sit amissio p[er]is. p[ro]f /
 fer t[ame]n ibi esse mortale p[er] acc[us]i v[er]bi p[er] malu[m] sup /
 uenies vel mala i[n]te[n]tione vel dignitate p[ro]fue /
 re cleri vel religio[n]is q[ui] p[ro]f[er] sc[un]da[m] talia af /
 pic[er]e n[on] s[un]t. D[omi]n[u]s in. c. n[on] op[er]et[ur]. et c. se. d[icitur] q[ui] /
 n[on] p[ro]m[ittit] laruas a[n] se fieri. h[ic] d[icitur] s[un]t saluo /
 sp[iritu] iudicio meliori. q[ui] et. Et ista sufficiat p[ro]p[ri]a /
 vi. Et t[ame]n ad sam vi. dico q[ui] lud[us] alcar[um]: ta /
 rillos naib[us]: et o[mn]ia ad q[ui] i[n]t[er] fortune e[st] il /
 licit[us] et a lege p[ro]hibet[ur]: q[ui] e[st] p[ri]ncipalit[er] p[er] se p[er]tin[et] /
 auaricie siue rapine. 2o q[ui] ibi s[un]t multe de /
 ceptio[n]es v[er]bi tarilli falsi: v[er]bi et v[er]bi dolose p[er]iculi. /
 3o q[ui] tal[is] lud[us] e[st] et blasphemiar[um] d[omi]ni et v[er]bi /
 gliose et sc[un]da[m] et multo[rum] alio[rum] mo[rum]. D[omi]n[u]s p[ro]f /
 talis ludus ponit p[er]tin[et] mortale p[ro]p[ter] p[re]fuerit /
 cia. p[ro]p[ter] f. fundamentum ex quo oritur /
 f. auaricia: et p[ro]p[ter] mala que inde sequuntur /
 Unde ludentis i[n]te[n]tio e[st] s[em]p[er] v[er]te et so /
 cium spoliare: q[ui]od de se est mortale peccatu[m] /
 Unde Buil. querens an sit ludus s[em]p[er] pec /
 catum mortale: d[icitur] q[ui] sic. f. quando ex auari /
 tia ludit. quia auaricia est peccatum mortale. /
 et p[er] consequens ludus ille. Et p[ro]p[ri]e ludus /
 alcar[um] et similitum est ille qui tenetur in ba /
 ratarijs in tabernis in lobijs et locis p[ri]uatis /
 et domibus etiam p[ro]p[ri]is vbi congregantur /
 ludores ad se inuicem deprecand[um]. Et circa /
 hec d[icitur] p[er] p[re]fuerit et ciuitatu[m] rectores magna in /
 quisiio fieri et punitio v[er]bi patebit v[er]te seque[n] /
 ti. Et de h[ic] p[ro]p[ri]e loquuntur leges: et b[ea]t[us] Tho. /
 sa. fe. q. 32. S[ed] dubit[ur] n[un]q[uam] pecunia q[ui] p[er]di /
 tur in alca p[ot]est repeti. Ad dubitatio[n]es in ouet /
 glo. in. c. cleri. de vi. et ho. cleri. i v[er]bo alcas /
 et r[ati]o d[icitur] d[icitur]. Dic[un]t q[ui] d[icitur] q[ui] n[on] s[un]t paup[er]ib[us] pe /
 cunia illa eroganda e[st]. ar. i. 4. q. 5. c. n[on] s[un]t. /
 et h[ic] s[un]t opinio p[ri]ma. Alij d[icitur] q[ui] possit repeti

oēs pariter osum criminā q̄ ibi patrant parti
cipēs sūt p̄ dictā regulam: q̄ cām dāni dat rē.

6^a abusus est oium inspicientiū: q̄ oēs mor
talit̄ peccāt. Nam si mortale ē fornicātes duo
aspicere: et cū delectatione illa ibonesta vidē:
quāto magis ludēt si q̄ inspererit et cū dele
ctatione imorauerit mortaliū peccabit: et tāto q̄
ui⁹ peccabit quāto maioris reputatōis erit. In
oib⁹ clericis Innocēti⁹ terti⁹ in cōsilio gnālī
mādauit et statuit vt nec ep̄i luderent: nec ludē
tib⁹ altaret: vt no. in. c. clerici. de vi. et bo. cle
ri. vbi sic dī. Ad aleas et tarillos nō ludant:
nec hmoi ludis inſint. et glo ibi dicit. h phibe
tur clericis in nū q̄ publice alcator est: repel
litur a p̄mote. extra de excessi. p̄clato. c. in
dilectos. nec debent esse inspectores ludorum
hmoi: vt in aut. de sanctis. ep̄is. s. interdicim⁹
hec ibi. In Thobie. 3. dī. Nunq̄ cum luden
tib⁹ miscui me: neq̄ cum his qui i ciuitate am
bulant p̄cipem me p̄bui. quia supple. Cum
sancto sanctus eris: et cū p̄uerso p̄ueteris.
q̄re rē. Septima et vltima abusus est coru
q̄ denarios pignus vel aliqd p̄stant vel mu
tuat vt ludat. hi sūt omniū criminū p̄cipēs si
unt p̄ eādē regulā. Que oia et alia mala non
essent si tales maledictōes de medio ppli xpi
ani tollerent: qm̄ remota cā remouet effect⁹ d
pe. et re. c. cū infirmis. et c. de iureiur. c. est
xps. ad fil. q̄re rē. Et h sufficiat p̄ p̄nti p̄clōe et
fili p̄ fa p̄t fmonia.

De abusionib⁹ q̄ sūt circa opa nāc. 2° 3°

Estat nunc tertio

loco quantū horribiles abusiones
fiāt in dieb⁹ festis circa opa nāc.
vbi tres alias p̄sones more soli
to subiūgamus v3. P̄ria p̄clō ē ista. Sicur q̄
dam opera nature tpe legis scripte ne in die
bus festis fierent. p̄hibita sūt: sic et spūaliū illa
intelligendo i nostris festiuitatib⁹ cauenda su
giendaq̄ sūt. 2^a p̄clō h3 bibere et comedere
sit opus nature: in dieb⁹ in festis tabernas q̄z
tum possumus et licitū ē debem⁹ fugere. 3^a
p̄clō ē ista. q̄zuis mēbra corp̄is bñani sint da
ta in officiū nāc: nī p̄ illa male opantes nihil a
lud ē q̄z deū q̄uit offendere.

De opib⁹ nāc. p̄hibitis i dieb⁹ festis. 2° p̄^a.

Lape p̄mā p̄clōnē rē. vi. s. vbi tres
ingram⁹ vi. v3. P̄^a vi. ē. que sunt
opa nature q̄ in lege scripta p̄hibita

sūt. 2ª vlt. est. quō illa spūaliū apud nos sit
genda sūt. 3^a ē: q̄d illoz i dieb⁹ festis magis
fugiendū est. Quamū ad p̄mam dico bre
uit q̄ nouē sūt opa nature in lege scripta p̄bi
bita v3 onera portare: ignē succendere: vnas
calcar: debita repetere: cibos emere: cibos co
quere: et plus q̄z mille passus ire: ligna colli
gere: et opera fūilia facere. q̄re rē. P̄mā ad
fam dico q̄ p̄dicta nouē sic breuit spūaliter in
telligenda sūt. P̄rimo in diebus festis one
ra non corporalia: s3 spūalia portanda nō sūt.
onera aut spūalia p̄tā mortalia sūt. que h3 sp
fugienda sūt: p̄cipue tamen in dieb⁹ festis
cauenda sūt. ps. Iniquitates mee supergreſse
sunt caput meū: et sicut onus graue grauate sūt
super me. Secūdo ignē non debem⁹ succen
dere: nō mālēm: spūalem. Ignis spūalis ē ira
que sūm cius diffinitionē formale est appetit⁹
vindictē: vt p3 fo de aia. vnde h3 nunq̄z odiū
ad p̄mū habere debeam⁹: p̄cipue tamen in
dieb⁹ dñicis cum audiunt diuina officia et oī
dñi ca: dī. ibi. dimittite nobis rē. relinquendū
est. quia ait dñs. dimittite et dimittet vobis. qz
nisi parua a nobis fratrib⁹ dimittant: magna
vniq̄ nobis a deo non dimittent. vt ait Ber
nardus. 3° non debemus vnas calcare nō
tpales: sed spūales. vne spūales sūt bona spi
ritualia q̄ tunc calcam⁹: qm̄ p̄pter eas bona cō
palia aut tpalia p̄stergam⁹ P̄rouer. 27. Aia
saturata. s. mundanis calcabit fauuz. i. spūalia
que dulcia sūt sicut mel et fauuz: vt ps ait. 4°
nō debem⁹ debita repetere. et h3 ē de corpa
lib⁹ et tpalib⁹ intelligat: de corporalib⁹ vt debi
tum matrimonium. 33. q. 4. c. quoriscunq̄
De temporalibus vt debitu creditori debendū
extra de ferijs. c. omnes dies. et c. vlti. tamē
de debitis spūalibus etiā intelligunt. Debita
aut spūalia sūt dāna spūalia a mal illata: vt i
famatio: detractio: et hmoi: que h3 teneamur rē
per parcere: p̄cipue tamē in dieb⁹ festis nō sūt
ad mētē reducēda. Et dicuntur debita: qz illi
q̄ infamāt et detrahūt: tenent illa ab infamatis
p̄ eos tollē et bonā famā reddē. In Eccl. x. dī
D is iniurie primi tui ne memneris: et nihil
agas i opibus iniurie. 5° non debemus ci
bos emē: nō corporales: s3 spūales. cibi spūales
nō emēdi sūt delectatōes sensuales. Vñ h3 sp
hō fugere debeat hmoi: p̄cipue tñ i dieb⁹ festis
vt auertē oculos a vanitatib⁹. ps. Auerte ocu
los tuos ne videāt vanitatē. Aures ne audi

ad 3

ant mudanas cūlenas. os ne vane loquat rē
ps. Dixi custodiā vias meas: vt nō delinquā
in lingua mea. 6° nō debem⁹ cibos coqre:
non corporales: sed spūales: q⁹ ponam⁹ q⁹ illos
emerim⁹ p aliquē illo⁹ sē suū: nō tū eos coq/
m⁹. i. i mēte diu teneam⁹: s; cito deiiciam⁹. nā
sic cib⁹ coq⁹ i stomacho: r puerit⁹ i nām aliti. ex
2° de aia: sic vane delectatōes diu i mēte reten
te puer: unī malā p̄suetudinē. Job. 5. Adul
tificate sūt puaricatōes eoz: p̄suetate sūt abu
siones eoz. In Ezech. 18. ait. P̄dijcite a vo
bis oēs puaricatōes v̄ras in qb⁹ puaricati estis
r facite vobis cor nouū. 7° nō debem⁹ pl⁹
q̄s mille passus ire. non. s. hac illac discurrē
tes: r vcnatū cūtes diuinis sp̄ritis officijs. vt
discurfus spūalis ē qn̄ aia pillicūos actus dis
currir: mō in vnū: mō in altē p̄ctm̄ labens.
ad quā Dicre. 31. dī. Reuertere Vgo isrl. i. i.
aia p̄destinata ad fidē: ad ciuitates istas. i. ad
ecc̄lām militante r triūphātes que ciuitates di
cūt in nēuo r vesteri testō: vsq; q̄ delicijs
s. carnalit⁹ vinēdo: dissolueris filia vaga. s. p
diuersa vitia. 8° ligna colligere nō dēm⁹:
nō qdē mālia: sed spūalia: q̄ sūt vanitates mu
liēz q̄ mētes aspicientiū succēdūt. Sap. vlti.
Ignis in aqua ardebat sup virtutē suā. p̄der
quā intellige hoies q in aspectu mulier⁹ mol
les sūt. puer. 6. Ignis abscondi nō pōt in sinu
nisi p̄burat vestimenta: i. nō i secreto mētis re
tinet luxuria nisi p̄sumat oia spūalia bona rē.
9° nō debem⁹ opa frutia facē. opa frutia fa
cit q̄ q̄ mō deū offendit. Gen. 33. Om̄e
opus frutle nō facietis. i. nō p̄petrabitis aliqd
p̄ctm̄ mōtale. Jo. 8. Qui fac p̄ctm̄ serū ē p̄cti
q̄re rē. r sic p̄ ista vi. Q̄tā ad inā vi. dico
q⁹ Izab oib⁹ sup̄dēis in dieb⁹ p̄maxie festis su
mope sit cauendū: sup oia m̄ sensus corpis re
frenādī sūt. vbi nō sūt b̄tū Tbe. fa. se. q. 168
q⁹ cognitio sensitiua tā in nobis q̄ in brutis ad
duo p̄ncipalit⁹ ordinat. Vno mō ad corpis su
stentationē: in q̄stū. s. p̄ ea hoies r alia nocua
oia vitant r nēcāria ad sustentationē p̄uertūt
sic hō: r ouia lupū vidēs fugit: r filia. Alio⁹
ordinat ad cognitionē p̄cticā vel speculatiuā
Vbi gr̄a. Adedic⁹ vidēs berbū ordinat illam
ad medicinā: r hō p̄ alios corpis sensus sc̄tiel⁹
r vidēs rex creatur pulchritudinē r virtutē
surgit i laudē creatoris. Vñ ex magnitudine
reze dei magnitudo: r p̄petuitate eaz dei eter
nitas r ex virtute eaz dei p̄fectio: r ex pulchri

tudine eaz dei sapia cōgscit. Adis sic nōt ac
cipit istā reglām gnālē: q⁹ q̄ncūq; studiū sē suū
nroz opi adaptam⁹: vltra illos duos mōs an
dictos. s. aut ad nēcessitatē sustētatiōis: aut ad
intelligendā v̄tatē p̄fecto oculos nros. i. sen
sus nros ad vanitatē declinam⁹. In Aug. i
libro p̄fessionū se peccare facit: si canē curren
tē p⁹ leporē aspiciet eo q⁹ h̄mōi aspect⁹ crebro
ab vili p̄sideratōe r speculatōe distrahē p̄ue
uit. Mōne q̄so q⁹ ponū nra p̄ma m̄ inordinā
te respexit: mortē sibi r posteris suis inulit.
Bene. 3. Mōne i p̄ma mōdi erat: q⁹ viderūt
siliū dei filias hoīz q⁹ cēni pulchre: eligerūt si
bi vxores ex oib⁹ q̄s viderāt: r tādē int se tur
pitudinē opantes irat⁹ ē de⁹. Ben. 6. r dixit.
Delebo hoies que formau i facie terre ab ho
mine vsq; ad aiantia rē. r ita diluuio hoiez de
struxit. Mōne Sāson dū in muliere alienige
nā oculos fixisset ei finalit⁹ adherens sibi ipsi
mortē intulu de⁹ euulsi ocul⁹ r more asini mo
lā ducēs. Iudic. 16. Mōne David sac⁹: ga
Bersabee lauātē se i pomerio inordinat aspe
xit adulteriū r homicidiū p̄misit. 2. Reg. 11.
Itē Amon ei⁹ fili⁹ maior: dū pulchritudine
p̄p̄e asperisset sororis r eā adamasset: r carna
lit cognouit: nē ne a fre suo. s. Absolone inise
at⁹ ē. 2. Reg. 12. Sili⁹ r senes i p̄cupiscētiā su
sane ardētēs: q⁹ eā in pomerio lauātē viderūt
mōstradit si. Dan. 13. Et vt i breuit⁹ peludā
accipe regulā vnā gnālē. q⁹ sere p̄tā oia p̄ por
tā oculo⁹ n̄ recte custodiā ingredit⁹: r sic aiaz
dep̄dant. Treno. 3. Ocul⁹ me⁹ dep̄dat⁹ est
aiam meam. In Aug. 32. q. 5. c. nec solo ait.
Nec solo tactu r affectu: s; aspectu q̄d appe
tit r appetit⁹ p̄cupiscētiā sc̄m̄iaz. Nec vos di
catis h̄re aios pudicos si habetis oculos ipu
dicos. q⁹ ipudic⁹ ocul⁹ ipudici cordis nūc⁹ est
Et rō q̄re pot⁹ p̄ oculos q̄s p̄ alios sēsus p̄tā
h̄nt ingressū ē: q⁹ alioz sensū obiecta non ita
sūt in p̄mpu. Lin. n. visus suo obiecto p̄u
git q̄s ceti sensus. P̄dip̄ca qdā sūt p̄ cū se
mel a qdā romano nobili vt ad ei⁹ domū p̄ sa
nitare fac vxoria accedē rogaret: rūdīr. Mon
cures p̄mā h̄re suoz dei: s; tū eoz oīcos ex
gre. Et vos insane mulieres q̄tidie bibigiat
vt ita legr: nō finitis in v̄faz r suaz aiaz p/
ditionē. Septica. n. mulieris laque⁹ diaboli ē
q̄ aspicientes caput r illaqat: vt Salomon ait.
Si q̄ aia oī tpe sup̄dēta p̄iculo sūt r fugien
da q̄s dubitat q⁹ i dieb⁹ festis magis sūt p̄cauē

da. In de pte. di. j. i. diebus festis spectacula p/
hibent in. c. q die. ubi dicit. q die soleni ptermis/
so ad spectacula vadit et cetera. Et q sequitur q/
qui ad talia spectacula vadit mortaliter peccet. q/
nullus ppre et cetera dicitur: nisi p pto mortali.
Sed h no vi vex: qm spectacula siue ad tediū
remouendū: siue ad solaciū prestandū inuēta
sunt: et qz uis uanitate annexa habeat: nō tamē
mortalis sūt: nisi fiat tpe infideli et in loco sa/
cro: ut dicit Alberi. i. 4. sniaz. et bñs Tho.
sa se. q. 168. Ego dico in hac pte q si specta/
cula sūt. ppi deuo iōne et c. sine laruis et alijs
inhonestis: nō ē illicitū illa videre. Si autē
ad uanitatē et piculū corporis et aiax: ut tornea/
menta basiludia et hmoi sūt a iure oino. pbi/
bita et talia opantes mortaliter peccāt: nō tñ vi/
dere sp est ptiū mortale. tūc enī mortale ē qn
tenacianimo ita illi afficit: ut si etiā phiberent
oīno ad videndū accederent: ut qn turpis de/
lectatio in illis ponit. Si autē tñ solatio se vidē/
tur et nō cū turpi delectatione: nō erit mortale
intellige de scārib: tñ: qz dīno cultui dedicat/
illa videre ē illicitū et hmoi sūt a iure oino. pbi/
clutione se cōsideratōis huius sermonis. Sed
dic p Ambrosi: correa est ne semp peccatum
mortale. dico fm Alanū in. 4. di. 16. q correa
de se mala nō est: qz pōt bñ fieri. s. triplia cau/
sa mala erit. p qn ad puocandū libidinē et hu/
iustmodi sūt. 2. qn pfone nō ueniūt: ut cleri/
cis et religiosis. 3. qn tpe indebito ut tpe pnie/
vel fili sūt. Si autē ppi honestā cām fiant et su/
pdicta nō inueniāt nō erit ptiū mortale: nisi
forte p accūs in qz tū qz sūmit occasione male/
cogitatōis et delectatōis periculosa sūt. au/
di Hiero. in qdam homel. Non credo in q/
viro si dicit se ille sū euasisse a spectaculū talium
cum David ex eo q uidit Bersabee lauātē se
ad libid inē puocat. ē. h ille. Et nō q illicitas
correas dūcētes semp mortaliter peccāt: ut dicit
Buil. q. 22. Et h sufficit p ptiū pcone.

De tabernis. Conclusio scda.

Lcipe fam pconem v3. 23 bibere et
comedere sint opa nāc: in diebus m
festis tabernā quantū possum? et ē lici/
ū debem? fugere. ubi tres ingram? vi. v3.
p. vi. ē ista. qre taberne sūt institutē. 2. ē
quod ē graui? ptiū q in tabernis fiat. 3. ē
an sp ire ad tabernas sit ptiū. Et ad pri/
mam dico q taberne prius inuente sunt ppi
forenses et trāseūtes: ut modcrate possent in

eis comedere et bibere: sed hodie taberne fa/
cte sunt ad bene potandum et meli? comedē/
dū inordinate. Et circa qd tria puncta qro. Pri/
m? ptiū est an semp bñ comedere et cpulari et
bñ bibere sit mortale. 2. ptiū ē: an facē pui/
uia sit mortale. 3. ptiū ē: qd mala ptiū ē
ex indebita et inordinata comestione. Et tū
ad pmiū punctū dico q bona comedē et bo/
nū vinū bibere non est ptiū. sed inordinate sic
vnde inordinat? appetit? edendi vel comedē/
di ptiū mortale facit. ubi nō q tal inordina/
tus appetit? ad tria pōt bñ respectū. s. ad rem
comestibile ad comedē et ad effectū gule. Si
ad rē comestibile: tunc h pōt ēē duob? modis
qz aut appetit nociuā rē aut phibitā. Si noci/
uam et sciēter non dubiū q peccat. vñ Aug. i
quadā epla. Non pōt in q fieri comestio noci/
uoz sine cupidinis vitio vel voracitatis. Si
phibitā sicut carnes et lacticia tpe qdrages/
me quib? vsci nō licet. de p. sue. di. 3. c. nō 13. et
c. nō 03. et 79. di. statim? māifestū ē q tal
appetere est ptiū. et intellige necessitate nō ob/
stante ut sūt infirmi et similes. et de obseruari/
one ieiunioz. c. p. filii. 5. vlti. ubi dicit. Pre/
terea de ill q i qdragesima vel in alijs ieiunijs
solēnib? ihermanē et petū sibi esum carnū in/
dulgeri rīdemus q cū non subiaceat legi ne/
cessitas: desiderū infirmoz cū vigena neces/
sitas erigit supportare potes et debes ut mal?
in eis periculū euitet. hec ibi. et sunt verba In/
nocentij tertij bracharancensi epo. Et sic p3 p/
m? respect? 2. respect? ē ad comedē et tūc
dico q qnqz modis pōt ēē inordinatio in co/
medēte: ut ponit bñs Breg. in li. mox. vñ
dat talis vñs. p. prope: laute: nimis ardē/
studiose. p. m? mod? dī. p. p. i. cū quis
horā comedēdi preuenit. vñ Jonathas sniaz
mortis meruit: qz gustū mell? pstitutus tpe an/
cesserit: ut dicit Breg. sup. j. Reg. i. 4. sup. h
vbo. Jonathas aut intinxit sūmitatē virge in
faumellis. In Isa. 15. De inq qui surgitis
mane ad ebrietatē sectandā et potādū vsqz ad
vespam et c. 2. mod? dī laute: ut cū quis ni/
mis delicata cibaria querit: ut de filijs isrl? legi/
tur Numeri. 11. Qui scebant p desiderio car/
niū. In Breg. ait. De egypto duct? ē popu/
lus et in heremo occubuit qz despecto māna ci/
bos carnū petij qz lautiores putauit. Diues
et epulo p dēnat: qz quotidie splēdide epula/
bat. Luce. 16. In Seneca. p. Salatū tuū exci/
210 4

ut fames: non fapores. 3 quos dicit Iob. i.
Mulate oēs qui bibitis vinum in dulcedine
qm̄ perijt. i. peribit: de ore v̄ro. ex^m abbatis fa
stidit cunctis ad balnea p̄ recuperando appe
titu q̄ p̄phenfus a tyrāno ⁊ in carcerem reclu
sus sanatus est comestione sola fabar. q̄re ⁊ c̄.

Tertio mod⁹ dī nimis. s. sumēdo cibum.
Ezech. 16. Nec fuit iniquitas sodoine fororis
tue saturitas: panis habūdātia ⁊ ocium. audi
Greg. Sodoma inq̄ salutē pdidit: q̄ supbie
vitio inēsurā moderate refectōis excessit. In
Isa. 5. De q̄ potentes estis ad bibendū vinū
⁊ viri fortes ad miscendā ebrietatē ⁊ c̄. Inde
Hiero. Illa inq̄ pluuia opria ē q̄ sensū defecē
dit. Subdit⁹ autē ⁊ nimis p̄ceps mber arua
subuertit: sic ⁊ nimis cib⁹ nocet. Quartus
modus dicit ardentē vt cū q̄s auidē ⁊ cū iglu
uie cibū sumit: sic p̄ de E. sau. q̄ p̄ fame se q̄si
morientem reperauit. Ben. 15. In Bre go.
E. sau inq̄ p̄mogen: tox glām pdidit: q̄ ma
gno esau desiderij lenticulā p̄cupiuit. In Ec
cl. 37. Moli inq̄ cē auid⁹ in oi epulātōe tua:
neq̄ te effūdās sup oēm esū. Et Bernar. de
mō sumēdi cibū dicit. Ad sanitatē corpis q̄ro
cib⁹ honest⁹ ⁊ ordinat⁹ ingredis tanto facili⁹
⁊ salubrius digeris ⁊ c̄. Quint⁹ modus dī
studiose. i. cū q̄s nimia solertia cibum parat.
Meui. n. quēdā frem: q̄ q̄n aliqd p̄ comestio
ne pabat tāto studio id faciebat ⁊ igluuie q̄ cē
ries spuebat anteq̄ sinē darct. In filij heli qui
cāne crudā rapiebāt a p̄plo vt cā delicate sibi
p̄pararent redarguti sūt. i. Reg. 2. c. In Bre
go. Et eo filioꝝ heli culpa suborta ē: q̄ puer
carnes crudas q̄reret q̄s curati⁹ exhibēt. Au
di Ihdoy: Tota inq̄ die epulas ruminant q̄
ad explēdā gulā vesp̄e delicias parāt ⁊ c̄. Et h̄
de fo respectu. Tertio respect⁹ ē ad effectū
gule. i. p̄nt tal inordinat⁹ appetit⁹ p̄ducū ior
dinatum effectū gule. Et sic gula toti se dese
ctus amplectit⁹ q̄ mala p̄ducit. de qb⁹ ifra di
ect. Et sic p̄ p̄mus punctus p̄me p̄sideratōis
S3 an sup̄dicta sint sēp moralia: dicit beatus
Tho. 2a 2a q̄. clxviii. q̄ talib⁹ p̄p̄ vinū gule i
hereat taq̄s sinī p̄ quē deū p̄tēnt par⁹ p̄ dei pre
cepta agere vt delectatōes h̄mōi assequit⁹ sic ē
moralē p̄ctm̄. Si v̄o in talib⁹ comestōib⁹ sit
inordinatio fin ea q̄ sunt ad finē: vt q̄ nimis
p̄cupiscit delectatōes cibōꝝ: s3 n̄ p̄p̄ aliqd facē
p̄ legē dei sic ē veniale. q̄r ⁊ c̄. Et tū ad sum
punctum dico q̄ p̄uicia q̄tuor de causis fieri

p̄nt v3. p̄p̄ dei honorē: p̄p̄ amicitia. p̄pter
remunerationem: p̄p̄ malignatōem. p̄p̄
mo fieri p̄m̄ p̄uicia ad dei honorē. Luce. 14.
Cū facis p̄adiū aut cenā noli vocare aicos tu
os neq̄ fratres tuos: neq̄ vicinos dimites ne
fore ⁊ ipsi te reuinuēt: ⁊ fiat tibi retributio. s3
cū facis p̄uicium voca paupes cecos debiles
claudos ⁊ bt̄is eris. q̄ nō h̄nt rē: ibue tibi ⁊ c̄
Qm̄ q̄cūq̄ potū dederit vni ex minimis istis
q̄ i me credūt ⁊ c̄. ait dñs Aldar. 1. Sic faciebat
bon⁹ ille thobias. Thob. 2. c. Cū cēt dies se
stus dñi: ⁊ factū ēēt p̄adiū bonū i demo tho
bie: dixit filio suo. Vade ⁊ adhuc aliq̄s de tri
bu n̄ra timētes deū vt epulēt nobiscū ⁊ c̄. 2°
fuit p̄uicia p̄p̄ amicitia ⁊ beniuolētia amico
rū aut p̄p̄ tractādā pacē ⁊ concordia q̄ ē valde
meritoria vt Aug. ait. Et h̄ mō fecit Isaac cō
uiniū trib⁹ suis inimic⁹ vt dī Ben. 26. p̄ cē eis
Isaac p̄uiciū. s. Abimelech ⁊ Eozath ⁊ p̄p̄
col ⁊ p̄ cibū ⁊ potū surgētes mane iurauerūt
sibi mutuo. s. se inuicē nō offendere. Dimi
sitq̄ Isaac eos pacifice i locū suū ⁊ c̄. 3° p̄p̄
remunerationē sic Balthasar rex fecit Dan.
5. c. vbi dī. Balthasar rex fecit grāde p̄uiciū
optimant⁹ suis mille. vt. s. remuneraret eos in
p̄e ex b̄nificijs suscep̄t⁹ ⁊ c̄. 4° p̄p̄ maligna
tionē: vt. s. inuicē lasciuēt ⁊ v̄trē impleāt. p̄p̄
uer. 23. Moli ēē in p̄uicijs p̄cōꝝ q̄ carnes cō
fecerūt ad vescēdū ⁊ c̄. Vt igit in p̄uicijs de
bita regula ⁊ forma feruet nō istos vsus. Sit
timor in dapib⁹ b̄nificio lectio t̄ps. Sermo
breuis vult⁹ hilaris: p̄a def egenis. Absint
delinē detractio crapula murmur. Ebrietas
nimis affect⁹ ⁊ histriōat⁹. p̄ inuicēq̄ cibo red
dat grā r̄po. De p̄ dī Eccl. 9. Viri iusti sint
tibi p̄uice ⁊ i timore dei sit tibi glatio ⁊ i s̄cū sit
tibi cogitat⁹ dei ⁊ ois enarratio tua i p̄cept⁹ al
tissimi. de 2° ex^m xpi. Vndixit ⁊ fregit. Et ce
tera q̄re i sumeta de vitijs. Et tū ad triū pū
ctū dico q̄ nō sufficiunt mala q̄ ex iordinata co
mestōe p̄ueniūt nūerare. al. q̄ n̄ ponamus
p̄p̄o. n. ex gula perijt gen⁹ h̄manū. Ben. 3.
Item filij isrl̄ carnes desiderātes i furore dñi
p̄sup̄i sūt. Mūeri. 11. Itē filij David i p̄uicio
Absalonis interfecti sūt. 2. Reg. 24. Itē filij
Job p̄ qb⁹ ardentē orauit p̄ i p̄uicio fr̄is p̄ge
nit⁹ a saiban p̄culli sūt: ⁊ m̄tra alia ⁊ c̄. Itē i no
uo testō Joānes bap. i p̄uicio a puella saltatri
ce mortē accepit. Aldar. 14. Itē i cena dñi itra
uit sat̄a i cōde. Iudce Jo. 15 Itē diuēsculo i

inferno sepeliet. *Luce. 16.* Et sic de alijs diffu-
sius qre i suma d vitijs. qf rē. Et ista sufficiat
qñ ad pñā vitatē. Qñ ad fam. dico q tria
sē gñissima pctā que i tabernis fiūt. v3. ebrietas
lud⁹ et blasphemia. Primū ē ebrietas. Est at
ebrietas ut dicit bñs Tho. 2a. 2a. q. 1. in o-
rat⁹ vsus vini. et pōt tripliciter fieri. Vno mō
qñ ignorat potū imoderatū ēē et iebriare potā
tē: et sic pōt ēē sine pctō. sicut qdam credūt de
Moe qñ plātauit vineā et bibēs vinū iebriat⁹
ē. Secūdo mō qñ qd potū imoderatū esse pcpit
nō tñ existimat iebriari posse. et sic pōt ēē pñm
vniatē. Tercio mō qñ scit potū imoderatū: et
iebrari nō curat. et tūc ē mortale. S3 ponam⁹
q. vñ ebri⁹ aliq mala sinitat: nūqd pp ebrie-
tatē excusabil⁹. Dicit Ray. q. si sine sua culpa
ebrietatē icidit et oīo fiat mēte alien⁹ excusatur
xv. q. 1. Sec⁹ si culpa sua: aut nō oīo alienatus
fuerit. S3 d mā pñctū ad h dicit finēe seque-
ti. Mō q dñi a ē intē crapulā et ebrietatē. Cra-
pula. n. dñ qñz ad supfluitatē ciboꝝ. Jñ cra-
pula qñ cruda epula dñ. Ebrietas vñ dñ qñz
ad potū. Jñde ebrietas dñ ab e q ē sine et bñe
qd ē mēsurā. inde ebrietas qñ sine mēsurā. et
p pñs ebri⁹ dñ q sine mēsurā bibit. Vñ dñ o-
rat⁹. Jf ecclīa calices quē n fecē dñs. Hec
ponit gl. i. c. crapula. dñ vi. et. ho. cleri. ad lraz
Et dicit Ambro. q ebrietas ē vile sepulchru:
rōnis. Et hec sufficiat p pñi vitatē. Qñ de
ludo dñtū ē s. de blasphemia et satis ē euiden-
tia in pñm: et alibi diffus⁹ dicit. qf rē. Qñ
ad tertiā vi. dico q gñāl ire ad tabernas sñ
necessitate et debita moderatā ē oīo illicitum
et qñto psona ē gñonis etatis et reputatiōis: tā-
to magis deforme frequentare tabernas. Jñ
clerici et religiosi psonis pñbet ad tabernas
ire sine grādi necessitate. in. c. clerici. de vi. et
ho. cleri. vbi dñ. Et tabernas pñsus cuitē: ni-
si forte necessitatē scā i itinē pñturi. Lēcordat
64. di. c. clerici. Et nō solū tabernas declinare
dñt: s3 ē i domib⁹ eoz et alioꝝ moderate come-
dāt et bibāt. ut i. c. a. crapula. de vi. et. bone. cle-
ri. vbi dñt sic tē. A crapula et ebrietate oēs
clerici diligēt abstīnēt. vñ vinū sibi tēpent
Nec ad bibēdū gñiā incitē: cum ebrietas et
mēns iducat exiliū: et libidinis puocet īcen-
diū. Vñ illū abusiū penit⁹ decreuim⁹ abolēdū
quo i qbusdā pñb⁹ ad pot⁹ aqles suo mō se ob-
ligāt poratores: et ille iudicio taliū plus lauda-
tur q pluris iebriat et calices secūdiore ex

haurit. Si qd sit sup hīs culpabilē se extēdu-
erit nisi a supiore pñoni⁹ sanissecrit: ab offi-
cio vel beneficio suspēdat. Hec tibi. Jñno-
in consilio gñāl: et sic patet ista pñclusio.

Qualiter in diebus festis decum cum mē-
bris cor poris offendimus. Pñclusio tertia.

Cipe tertiā pñones. v3. Qñ vñs mē-
bra corp⁹ hū ani sint data in officiū:
nāc: tñ p illa mala cperātes nihil ali-
ud faciūt qz deū grauit⁹ offendē. vbi tres inq-
ram⁹ vi. v3. Jñra vi. ē ista. qñ mōis offendi-
tur de mēte. 2. ē. quot mōis offenditur ore.

3. ē. quot mōis offendit epe. Qñ ad pñaz
dico q gñāl loquēdo oīa ista sūt peccata cor-
dis. v3. cogitatio. delectatio. pñsus. deside-
riū malū. voluntas puerfa. infidelitas. inde-
uotio. pñptio. desperatio. timor: male humi-
lians. amor: male inflāmās. Inspitio. inuidia
ira. odiū timor. fūlis. crulatio i aduers⁹ pñi-
mi. pñpt⁹ paupeꝝ vñ pctōꝝ. pñonaz acceptio
pñidia. affect⁹ iordinat⁹ parētū carnaliū. iēpta
lecticia. seculi tristitia. ipatiētia. auaritia. super-
bia. accidia. pñeritas. obstinē. o. malitia. tediū
boni. iēstātia pñie. penitētis dolor. qñ nō se-
cit āpl⁹ mala solita. hypocritis. amor. placēdi
timor: displicēdi. verecūdia de bono ope. amō
puar⁹. sensus singularis. ābitio dignitatū. va-
na glā de bonis fortune et glorie. verecūdia d
paupertate. pñptus admonitiōnū. et appetitus
iniuriādi. Ista sūt peccata cordis quasi capita
oīum q dependent inordinate a corde. qf rē.
Qñ ad fam dico q sūt ista. v3. Lēbra iura-
tio. pñritiū. bla sphenia. nomen dei irreuerēt
noiare. Vitatē pugnare. deū spernere. dēū
murmurare. irreuerēt loqui. adulario. men-
daciū. vituperatio. maledictio isamano. cōten-
tio. murmuratio. ipugnatio agnūe Vitatē. i
uidentia fraternē charitatis. feminatio discor-
die. pñitio. falsū testimoniū. malū pñliū. deri-
sio. dñctio. iobediētia. inerte l'irritare bōa
scā i ecclesijs placita. ad irā quēqz puocare. re-
phēdere i eo qd ipse fecit. vaniloquiū. stultilo-
quiū. multiloquiū. turpiloquiū. scurrilitas. p-
ferre vba iocosa ociosa et curiosa. iactatio ver-
boꝝ. paliatio pctōꝝ. defensio clamor risus dis-
solut⁹. cachin⁹. lenonitiū. cāt⁹ vanus cātilena-
rū seculariū. cāt⁹ diuin⁹ i nota seculari. vba di-
uina magis frāgere qz deuote pñuciare. in in-
iustitia cā aduocare. bonū spernere. vñtice d
testare. qf rē. Quantū ad tertiā dico q sūt

ista. v3. luxuria. gula. ebrietas. sacrilegiuz. sp
monia. forilegiu. violatio festiuitatuz. idigne
coicare. votoz fractio. apostasia. dissolutio in
dino officio. scadalizatio. malo ex^o priuū cor
rūpe: ledē hominē reb^o: i psona l i fama: fur
tū: rapina: vsura: decceptio lud^o: vēditio iusti
tie: ibolonea iniusta: auscultare mala: ioculato
rib^o donare: necessaria subtrahē sibi l alijs. su
pflua sumere: vltra vires q: piā aggredi: p sue
tudo peccādi: simulatio: tenere expensas ad q
nō sufficit: l q sine peccato n̄ exiret: corizare:
nouitatū iuctio: maiorib^o rebellare: minores
oppinere. delin jre visu: auditu olfactu: gu
su r tactu: osculū: lucta: iunera nocua: r mā
datis resistere. Istis addit: peccata ommissio
nis ut de deo n̄ cogitare. deū n̄ timere: deo g
tias de bñficijs agē l reddē: bona opa ad deū
n̄ referre. de pctis sic oz nō dolē ad grāz pēpi
endā nō se pparare: grā accepta n̄ vti: l cā nō
pseruare: ad inspirationē dei se non puertere
volūtātē suā dīne nō pformare: ad horas di
cēdas n̄ attendē ofones debitas ommittere l
negligent pfoluere: ca q tenent ex voto l pce
pro l officio negligē: p fessionē r cōionē semel
tāno ad min^o pte l recipe pētes n̄ honorare
seipsuz nō cognoscē r repbēdē: p fiam negli
gere: eccliaz. missas: r predicatōes fugē: pten
tatiōib^o nō resistere: pñias iniunctas ptenne l
ommittere: ca q statū fienda sī differre: de bonis
pximi nō gaudē de mal^o eius idem nō dolere
iniurias nō remittere: fidē pñio n̄ seruare: bñ
ficijs pximi n̄ rādē: deliquētes nō corripē: li
tes nō sedare: i grātes nō iustruere. afflictos n̄
psolari: r admōitiōib^o nō acqescē. hec sī capi
ta oīum peccatoz. Et si queris vñ accepi ista
rū pctōz ordo. Dico q: peccā cordis pñt accipi
ex vñs apostoli ad Gall. v. c. ibi manifesta
sī opa carnis. Scda ad Ro. i. ibi dicentes se
re sapiētes stulti facti sī: r mutauerunt icorru
ptibilitatē dei i similitudinēz ymaginis corru
ptibilis hominū voluerū. qdrupedū: r serpen
tū. pp qd tradidit eos de^o in desideria cordis
eoz. Tertia. ij. ad Thim. iij. ibi hec sī scitote
q: in nouissimis dieb^o rē. Et qm h r oia que
dicta sī i b s mone vinosa magis in dieb^o festis
q: alio tpe sunt. mystice dñs bodie ait. Vos
ascēdit ad diē festū hūc: ego at nō ascēdā. qz
supple istas festiuitates odini. s; ad festa suor
dei ascēdit qm i oculo ne ipsi inanit extollāt.
Sic ipsū orem^o ut descendat per gratiam i cor

da nostra: ut nos tandem ad ipsum ascēdam^o
per gloriam. Amen.

¶ eria quarta dñice de passione d actibus r
operibus humanis per se r per respectum ad
voluntatem sermo in ordine. xxxvi.

pera que ego fa

o cio ipsa testimoniū phibēt d me
Joānis. x. c. Lū. n. aia cara vo
ces sint cap q sī i aia passionū no
te: ut dr p periarmentias: psequēs satis videt
ut bona vba bone sint voluntatis signa: ut ē
Aldat. xij. Aldagister n̄ itendit dicēs: q bon^o
hō de bona cordis sui pferit bona. r alia hoīs
opa sint signa boni l mali hoīs. Aldat. vij. A
fructib^o eoz cognoscetis eos: qm valde p exi
ora cogitū iteriora. Et p pñs hz leges dr q n̄
ē vir bon^o q faci aliquid penale. i. dignū pena
ut. l. si pēdētes. s. si. ff. de vsufructu. In glo
sus Iesus ut sue itentiois r volūtatis recitū
dīne cōsideret ope r suor bonitatē aīponit di
cēs. Op q rē. In gb^o fac rissimis vñs tres
p fideratiōes faciam^o. v3. Actuum r ope r xpi
q: tū ad vo lūtātē dīnā in xpo exītem pfectiōz
Actuum r operum humanorum testificatōez
Actuum r operum humanorum p firationez.

De actibus xpi quantum ad diuinā volū
tatem in ipso exītem. Cōsideratio pma:

¶ Rimo actū r ope r xpi q: tū ad volū
tātē dīnā i ipso exītem pfectionem. vi
deam^o. vbi tres p fones ponam^o: v3
¶ Pma p fō ē ista. Quis dñitas i xpo sub car
ne lateat. nō tñ dīnā voluntatē i eo exīte ipsa
caro hūana coarctat. 2° p fō ē ista. Sicut di
na voluntas i xpo sub carne late libera ē: r ca
ro ipsā n̄ arctat: ita ipsa dīna volūtās n̄ am vo
luntatē nō necessitat. 3° p fō ē ista. Licet nec
dīna voluntas necessitetur: nec ipsā n̄ am vo
luntatem necessitet: tñ qm diuina voluntas in
xpo aliquid deliberat necesse est ut eueniat.

¶ Qm diuina voluntas latens in xpo non ne
cessitatur a carne. Cōclusio prima.

¶ Cipe pma p fōnē rē. ut s. vbi tres i
gram^o vñs. v3. ¶ Pma vñ. ē ista vñ
dīna volūtās exīns in xpo de necessita
tate velit qeqd vult. 2° vñ. ē. vñ: qm xps Je
sus dīna voluntate vult illud velle sit cā rei ut
sit. 3° vñ est. An qm Iesus aliquid diuina vo
luntate vult possumus assignare causam qm sic
vult. Quantum ad pma dico q: hoc clare intelli

gere nō possum? nisi p inferiora iuuenmur. Ac
cipe igit hūanā volūtātē: tūc dico fm beatuz
Tho. p. pte. q. xix. ar. iij. q. volūtas humana
pōt duplr pñderari: aut p respectū ad obiectū
i rōe finis. aut p respectū ad ea que sūt ad finem
Et tūc dicit q. volūtas p respectū ad obiectū in
rōe vltimū finis nō essitat. q. volūtas nra vult
de necessitate suā beatitudinē: sicut ⁊ quelibet
alia potētia necessariā habitudinē hz ad suū p
pñū ⁊ pñcipale obiectū. ut visus ad colorē. q.
de ei⁹ rōe ē ut i illud itēdat. Si āt pñderat p
respectū ad ea q. sūt ad finē nō de necessitate il
la volum⁹ volētes finē: nisi sint talia sine qb⁹
finis nō ēē pōt. sicut volum⁹ cibū volētes pñ
uationē vite. ⁊ nauē volētes trāscitare. Nō
sic ex necessitate volum⁹ ea sine qb⁹ finis ēē po
tēst: sicut equū ad ābulādū: q. sine h. possum⁹
ire. ⁊ sic de alijs. Itē nō q. necessitas ē duplex
s. absoluta: ⁊ ex supposito. Absoluta ē q. n. alr
ēē n. pōt: nec potuit nec poterit. ⁊ hec dī abso
luta simplr. Alia ē absoluta fm qd. ut q. n. non
pōt alr ēē: nec poterit: h. potuerit. Et h. fit du
ob. mōis. aut q. pñdicatū ē i diffinitōe subiecti
⁊ sic ista ē necessaria. hō ē aial: aut q. subiectū
ē d. rōe pñdicatū. ⁊ sic ista ē necessaria. numer⁹
ē par lipar. Necessitas ex supposito ē suppo
sitio q. ita sit illud tale ēē necesse ē dū sic est: ut
dū sones sedet necesse ē ipsū sedē dum sedet.
Hōis s. notatis dico q. dina volūtas si pñde
rat penes suū obiectū. qd ē bonitas dina q. est
finis oīuz ⁊ ex. sic de necessitate vult q. qd vlt
q. de necessitate fert i dina bonitatē. Si āt cō
siderat p respectū ad ea q. sūt ad finē. s. p respectū
ad creaturas q. ordināt ad bonitatē dei tā
q. ad pñcipū finē: tūc nō vult ea de necessitate
absoluta. Dū q. n. aliquid extra se vult de⁹: non
iō vult ut sit mediū ad psequēdū bonitatē suā
tanq. vltimū suū: s. vult tanq. aliquid ordinā
tū ad pñcipādū suā bonitatē ut finē vltimū illi
us rei. vñ nō pñcipit illud volūtū mouet ei⁹ vo
lūtātē ut velit: q. sic esset ipsecta: s. mouet a p
pria bonitate q. facit ut illud velit. vñ sic alia i
telligit itelligēdo suā essentā: sic alia a se vult
volēdo suā bonitatē. Itē tū aliquid velle ex
necessitate supposito: ut supposito q. h. velit
tūc nō pēt nō velle. q. n. mutari ei⁹ volūtas nō
pōt. Ex qb⁹ inferūt aliq. correlaria. Itē dī est
q. h. de⁹ ex necessitate velit bonitatē suā. nō tū
de necessitate vult illa q. vult. Et rō q. ei⁹ boni
tas pōt ēē sine alijs reb⁹: s. n. pōt ēē volūta si

ne dina bonitate: q. ē ei⁹ obiectū. Scdm est q.
velle alia a se nō ē dine volūtati nāle. q. sic de
necessitate velle: nec ē ēt s. suā nām: s. ē volū
tariū. Tertiū ē q. si de⁹ n. vult ex necessitate alia
a se: h. n. ē ex ipsectōe ei⁹: s. ex ipsectōe rei. q.
s. talia tale ēē hnt ut sine ipso possit ēē ⁊ sit bo
nitas dei. Et p. pñia s. q. si volūtas dei vult
aliquid ēē se nō inclināt p illud ut illud velit: s. d.
bonitas dina determinat illā ad illud volūtū ad
qd nō hz nēciāz bitudinē. Quartū ē q. h. diuī
nū ēē ⁊ dinū velle finit idē realr: tū nō fm rōz
formalē t. modū itelligēdi. ⁊ pp. h. nō seqt ista
pñia. De nō ē aliud a se. g. non vult alia a se
q. i h. q. dico deū ēē nō iporāt aliq. bitudo ad
aliquid ēē ipso: s. dīcē dū deū velle h. iporāt ali
q. bitudo ad id qd vult. ⁊ iō nō seqt. Quintū
conclariū ⁊ vltimū ē. q. h. dinū itelligē alia a
se sit necessariū: nō tū dītinūz velle. Et rō. q.
scia habet de reb⁹ s. q. si i sciēte. voluntas āt
pparat ad res voluntas fm q. si i seipso. ut dīc
phus. vi. methaphice. Vex vlt falsū sūt in aia
bonū ⁊ malū sūt i reb⁹. Quia g. oia alia a
deo fm q. si i deo hnt necessariā bitudinē ad
deū: iō talia itellect⁹ dīn. nēcio itelligit. Et ca
dē s. q. si i seipso sūt hnt nēciāz bitudinē ad ipsū
Itē de⁹ q. cūq. scit ex nēciāz scit: nō āt q. cūq.
vult de necessitate vult. Illa tibi aīamea clario
ri mō q. pōt apui. h. sic pñt. Itē doctor nō loq. ē
Et hec sufficiāt. p. p. vi. Nō posui tibi subri
litarē scotizātum. v. An volūtas necessitati
possit ab obo. q. n. ista dicta b. i. Tho. si clariora
ad pplz. Et tū ad fm dico q. diuersus dīcendi
mod⁹ repit. Quidā dīcūt q. sola volūtas ē p
ma regula oīuz rei tā necessariāz q. pñgētiū
ad ēē. Q. n. s. Aug. de tri. dina volūtas ē oī
mū q. sūt pñia i suma cā. ⁊ pñia cā ē p. regula
g. dina volūtas eoz q. sūt ab ēē ē p. cā ⁊ p. regula
la. Alij dīcūt q. nō vñ necessariū dina volū
tatē pcurrē tāq. cām circa ista inferiora. q. vbi
cūq. inueniāt sufficētes cāe respectu aliq. effe
ctū n. o. ad alias cās recurrē: s. i creaturis re
perūt sufficētes cāe aliquo effectū. sic ignis
sufficēti pñet calorē: ⁊ sol sol⁹ effect⁹. g. non
vñ nēcio dina volūtatē pcurrē ad tales eff. cr⁹
Itē modus ē hēne⁹ ⁊ a doctorib. rēp̄batus
in pñia. di. 44. Itē oīb. alijs dīcēdi mo
dis ommissis dīcūt fm bñm Tho. vbi s. ar.
iij. ⁊ fm cōf. loquētes q. de⁹ ē ea rerū pñtel
lectūz voluntatē. p. itellectū quidē tanq. pñ
pñia. p. voluntatem āt tanq. determinans. ⁊

et determinat opat. Et ideo ppria voluntas
determinata dei est cā re x. Et q. oīum rerū sit
cā dīna voluntas pbat auctē rōe et ex. Auctē
qdā tā noui qz veteris testi. Audi p. Deuter.
8. c. Dñe ingt de rex oīpotēs. i. dīctōe. n. tua
cuncta sunt posita. et nō est q. possit resistere vo
luntati tue. Si decreueris saluare isrl pūno
liberabit. Tu fecisti celum et terrā et q. celi
ambitū pīnēt: dñs oīū es: et nō est q. resistit
tue maiestati. Luncta tu nosti et c. Audi et In
dub. 8. c. Mō. n. q. si hō de^o sic cōminabitur.
neqz sicut filius hoīs ad iracūdiā inflāmabit.
iō humilicū illi aiās nīas. et i spū hūilitatē ser
uantes illi dicam. fientes dño: ut fm voluntatē
suā sic faciat nobiscū misericordiā suā et c. Au
pi Danielē. 4. c. iux voluntatē suā facit tā i
tūtib^o celi qz i hītorib^o terre. et si ē q. resistat
manui eius: et dicat ei. q. fecisti et c. Audi. ps.
67. Plūniā voluntariā segregabis de bere
ditati tue: tu vero psecisti eā. Itē idē. De aut
i celo oīa quēcunqz voluit fecit. In illi sci ma
chabei scribētes iudeis q. erant p egyptū sic di
xerūt. 2. Machab. 1. Bñfaciat vobis de^o et me
mincrit testi sui qd ab abrahā Isaac et Jacob
locut^o est frōz suoz fidelitū: et det vobis cor oī
b^o ut faciat isrl voluntatē corde et aio volenti.
Adapiat cor vīm i lege sua et i pceptis suis: et
faciat pacē. Et audiat orōnes vīas: et recōlicet
vobis: nec vos deserat i tpe malo et c. h. suffici
ant p veteri testō. p. dno nouo testō. Audi pri
mo Aplm ad Iphīl. ij. c. De^o ē q. opat in no
bis et velle et pficere p bona voluntate. Et ad
Ro. ix. Mō volentis ingt neqz currentis: s. z
dei miserentis. Et Jacobi p. Voluntarie. n.
genuit nos vbo vītatīs: ut sim^o iniciū aliqd
creature ei^o: et Mat. 6. p. iat voluntas tua sic
i celo et i terra. Et ut clarissimū ter. intelligas
audi Aug. li. iij. de tri. c. vi. Et allegat a ma
gistro i p. di. 65. Volūtas dei pma et sūma cā
ē oīū spēz atqz motiōnū. Nihil. n. sit qd nō
de supior atqz itelligibili aula sūmi impator
egrediat fm ineffabilē iustitiā. vbi. n. nō opa
tur qd vult dei oīpotens sapiētia que pūgit a
sine vsqz ad finē fortiter et disponit oīa suauit
et nō solū ea que pseuerātia pfectudinis admi
rationē nō admittunt: s. et ea que pp raritatē
et insolitū eu entū mira vident: ut sūt defectus
luminariū. et terremotus: et mēstruosi animā
tium partus: et his similia: quoz nihil sit nisi
dei voluntate. Itaqz nō nisi dei volūtas cā p.

ma et sanitatis: egritudinis: premioz atqz pe
narū et retributionū. hec igit sola ē vī oīū est
q. c. et i p. nō est oīa. s. c. cina. h. ille. Et nō
q. de^o disponit oīa fortiter quo ad dānatos in
qbus exerceat iustitiā. Et suauiter quo ad saluā
dos qbus exerceat suā misericordiā. Itē nō q.
p. dīca auctoritas sic allegata magis: et finis ē
Aug. in. c. 4. 5. et 6. de tri. Et hec sufficiāt qz
tum ad auctoritates. Scdo q. vīas pbat
rōe sic. Illud est cā alicuius: quo posito poni
tur illud: et quo remoto remouet illud: s. pos
to velle diuino ponunt res: et eo remoto non
ponunt res. q. diuinū velle ē cā q. res sunt. mū
no: p. p. auctore de causis pma p. d. vbi ait
q. pma cā p. influit i effectū qz scdaria. In
fluere aut nō ē aliud qz dare eē. q. de^o imediate
cōcurrit ad oēs res. Nec dedit de^o vīutē agē
di causis secundis tanqz sine iphis agere non
posset. s. ut bonitatē sue causalitatis creaturis
cōicaret: ut dicūt oēs doctores nīi. q. et c. 3.
h. pbat ex^o triū pueroz in fornace ardēt. Mā
ibi agit agēs dispositū ad cōburēdū: et passum
d. p. positū ad cōburi. vñ q. ille si hūmū in for
nace erūtes dño decēbat. Certe nō pp aliq
nisi q. subtraheret eos diuina voluntas. Et
sic fieret i oībus alijs rebus: q. ipsa nisi cōcur
reret nihil fieret. q. et c. Et hec sufficiāt p pūti
vītatē. Et tum ad tertiā vī. dico s. Aug. 83.
q. et magist. finiaz. in. i. di. xlv. q. eni. et btm
Tho. ut sup. art. v. q. dei volūtas nō hz aliaz
cāz. vñ licet debeamus si scire volū^o effectus
inquirere cās illius: ut p. p. posterioz scire est
re p. cām cognoscere et c. Et quattuor sint cāe.
s. mālīs: formālīs: efficiēis: et finalis. et vna p.
alterā demōstret: ut p. p. posterioz: et secūdo
de aio excepta cā finalis: m. vltra illas cās cum
querim^o de sine quare sic ē talis finis: vel q. re
illi rei talis ē finis et c. nullā aliā cāz habemus
nisi diuinā voluntatē que sic statuit pp ordinē
vniuersi. Et si vltimus querere volū^o quas
de^o sic voluit: nulla ē alia cā nisi ipsa sua ppria
volūtas: q. s. sic placuit et sic placuit. q. sic vo
luit et sic voluit: q. sic placuit. audi Aug. ut s.
Qui ingt querit quare voluit de^o mundū facē
cām querit volūtatē dei. Q. is aut cā efficiēis
maior ē eo qd efficiē. nihil ē maius ē volūta
te dei. nō q. cā querenda ē. h. ille. q. 28. Idem
cōfirmat Aug. Manicheos li. i. p. p. post pū
cipium. vbi sic ait. Si qui dixerint quid. i. cur
placuit deo facere celū et terrā: respondendūz

est eis q volūtate dei desiderāt nesciē cās r vo
lūtate dei scire querunt: q volūtas dei oīum
que sunt ipsa sit cā. Si. n. hz cāz volū as ē ali/
quid qd antecedit volūtatē dei. qd nephas
est credere. Qui g dicit. quare fecit de^o celum
r terrā. Rndēdū ē qz voluit. volūtas enī dei
cā est celi r terre. r iō maior ē volūtas dei qz
celū r terrā. Qui āt d. cit qre voluit facē celū r
terrā: mai^o aliqd querit qz est volūtas dei. Nil
āi mai^o inueniri pōt. L onpēt. at g se hūana te
meritas r id qd nō ē nō qrat: ne id qd ē nō in
ueniat. h ille. Et mgr vbi. s. ait. Qui. n. cius
cāz qrat aliqd mai^o ea querit: cū nil maius ipsa
sit. h ille. f. acūt ad hoc auctō ille supra posite
in secunda dñica. 40. f. dñica dñica. qd. qf
rē. Et hec sufficiāt. p pñenti pñone pma.

q diuina volūtas humanam volūtatē
non arctat. Conclusio secunda.

Lcipe faz pñonē. v3. Sicut dīna vo
lūtas i xpo sub carne latēs libera est r
caro ipsa nō arctat. ita pñ dīna volū
tas nostrā volūtas ē nō necessitat. vbi tres ing
ram^o vitales. v3. f. dīna vī. ē ista. v3. volū
tas dīna i xpo latēs sit cā maloz. 2^a vī. ē v3
possum^o cognoscē qñ aliqd ē de ei^o volūtatē di
uina. 3^a ē. v3. dīna volūtas necessitatē ipo
nat. qñ ad pñā vī. dico s3 magistru sniaz
in pñā di. xlvī. c. idē qz. qz s3 pñet oīa bona q
sūt ei^o volūtatē fieri: q si fieri nōllet nullatenus
fierēt. valde tū dubiū ē an oīa mala q sūt siue
sint tpalia: siue corpalia. siue spūalia: ei^o volū
tate fiāt: r eo nolēt nō fiāt. Et circa h sūt aliq
notāda. Est igr notādū q malum ē triplex. f.
malū nāc: ut qz qd cē^o f. elaud^o f. silis nācatur
Sedō malū pene. quo qz pñit. Tertiū malū
culpe qz qd reprobāt. Et qd dīco tres pñones
f. dīna pñō ē ista. q. de^o nō pōt velle malū ab
solute loquēdo de malo sub rōe mali. Et rō qz
illud nō pōt cē a deo volūtū qd ē r rōnem ob
recti volūtatē: s3 malū sub rōe mali ē cē rōne
formalē obiecti volūtatē. igr nō pōt cē a deo
volūtū. Vñ dñs Egidi^o in pñāz di. xlvij. r
Dionisi^o. 4. de dñis nōib^o aut q. qd volū
tatē mouet: nedū dei s3 ē nām sp ē bonū: vel
sim^o r vel appens. Quī fm pñm. iij. de aīa.
qd ē motiū appetit^o nō refert v3 sit bonum
sim^o r vel bonū appens. Et Dionisi^o ut s3
ait. Nullus aspiciēs ad malū. f. inqz tū maluz
facit id qd facit. Adalū. n. ē cē rōez volūtatē.
Et iō nunqz aliqd monē volūtatē posset nisi

apprehēderet sub rōe boni. Nisi forte cēt ali/
q s error vñ nesciētia aliq in rōe. Quare cū in
diuino intellectu nō possit cadē ei rōz aut nesci
entia. qz sibi repugnat: necesse ē pcedē qz nun
qz aliqd malū inqz tū malū ē a deo volūtū: r ita
malū fm qz malū pñet dīnā volūtatē fieri. Se
cunda pñō ē ista. qz malū nāc r malū pene pōt
dcus velle p accūs. Et rō qz illud pōt cē a deo
volūtū p accūs qd facit ad mai^o bonū vniuersi
f3 et malis vniuerso. pñit maius bonum. g
rē. minor p3. r p de malo nāc. qz et corruptōe
vni^o sequit generatio alteri^o in vniuerso. 2°
p3 qz de malo pene. pñit in vniuerso diuine
bonitatis r iustitie veneratio. Et h est qz dicit
biūs Tho. p^o pñ. q. 22. q. de^o ē. pñit: vniuers
sal: r sinit aliq mala nāc r pene fieri. ut guer
ras r hmoi. qz hec faciūt ad bonuz vniuersi. r
de h dīxim^o s dñica fa in fa pñideratōe pñā
sione pñā. Mas duas pñones ponit et i snia
biūs Tho. pñā pñ. q. xix. ar. ix. in nñs dē arti
culi sic dīcēs. Cū boni sit rō appetibilis: malū
opponat bono: i possibile ē qz aliqd malū inqz
tū malū appetat: neqz appetitū nālī. neqz ap
petitū aīalī: neqz appetitū intellectuālī qd ē vo
lūtas. Et pñnet ad pñā pñonē. deinde segt.
S3 al qd malū p ac. s3 inqz tū. f. illud pñet
aliqd bonū pōt hē rōez appetibilitatis: sic ap
paret in qlibet appetitū. Mā agēs nālē inten
dit pñationē l corruptionē fm formā cui pñun
git pñatio alteri^o forme: r gnatio illi^o q est cor
ruptio alteri^o. Vñ et leo occidēs ceruiz inten
dit cibū: cui pñungit occisio aīalis. p3 qz leo ap
petitū aīalis occisione appetat ceruiz inqz tū cō
segt bonū sibi. f. cibū. r bonuz illud p ei^o mo
uet appetitū. s3 r p3 i appetitū rōali. Mā formi
cator: intendit delectatōez cui pñungit maluz cul
pe. Et h pñnet ad faz pñonē. Tertia pñō est
vna difficil rō. v3. Vñ de^o possit velle qz ma
luz culpe fiat. Et hic ē opinio duplex famosa.
f. Hugonis r mgr: sniaz. Hugo. n. dicit qz
malū culpe ē a deo volūtū p accūs. f. inqz tū p
tinet ad decentiā vniuersi. Vñ i pñ. 4. c. 22.
s3 i li. de factis dīc q. de^o pñet qd erat be nū
singul: s3 pñit qd erat bonū vniuersi. r hoc
apñt et t3 li. i. sniaz. c. v. Et q segt qz licet de
us velit malo culpe fieri qz pñnet ad bonum
vniuersi: nō tū de^o vult ipsa mala. f. inqz tū ma
la s3. Alia ē opinio mgr: ut s3. qz malū clpe nec
p se nec p accūs ē a deo volūtū. Et h pñbat ma
gister rōez r auctē. Rōe sic. si. n. de^o vult mala

fieri fecit: faceret vltq; ea fieri vlt esse: et ita esset
auctor malorum. *Mō* ē auctor malorum: ut san-
ctorum prestant auctores. nō ē ei⁹ voluntate sunt
mala. Itē si nollet mala fieri: vel vellet nō fie-
ri: et tñ fieret sequeretur qd oipotens nō ē: cum
ei⁹ volūtas hūane volūtatū effectū impediret. qd
nō ē pcedēdū deū velle mala fieri: ne malorum
auctor intelligat: nec o; eum velle mala nō fieri
ne ipotēs videat. Scdō h; pbatur auctoritate
Mā deū diuinū bonorum ē auctorem euāgelista
Joānes ostendit dicēs. *Quia*. s. bona p ipsū facta
sūt: et sine ipso factū ē nihil. i. p m. *Mō*. n. di-
xit p eū factū ē. l. eo nolēte vlt iūto: s; tñ sine
eo. i. sine ei⁹ volūtatē: qd nō ei⁹ volūtatē sit p m
Mō qd volēte nolēte: s; nō volēte mala sūt
qd nō subest dñe voluntati: ut malum fiat vel
nō fiat. i. nō vult male fieri: nec vult mala nō
fieri. et sic nec velle dei predicat de eo qd ē ma-
la fieri. qd nec h; ē volūtū a deo: et iō neutrum sub-
iicit diuine voluntati. Et pōt fieri vna alia rō
formis. cā rōne mgti sic. voluntas volens ma-
lum culpe siue p se siue p accūs ē obliq; et torta
s; diuina volūtas nullatenus torta est et obliqua
q nullatenus pōt velle multum culpe siue p se
siue p accūs. Et pp hāc rōne voluntas nra nō
erectat a culpa. qd s; fornicationē appetat non
simpliciter: s; p accūs. s. sub rōne boni ut sibi tñ: qd
deordinata ē et torta: iō peccare dñ. h; at nullo
mō deo puenire pōt ut appetat malū fieri siue
velit sub rōne boni. qd qūta sic vellet. tñ orta
ē et obliqua. qd tenēdū nō ē. Idē sentit bñs
Tho. in pma pte ut. s. Sūt at moderni quidā
dicētes qd de⁹ nō vult malū volūtatē efficaci: s;
vult voluntatē pmissiua. qd pmissiua. s. illa fieri
Quo quidem mō intelligit Aug. in enchari-
dion dicēte qd malum fieri bonum est. Nec si
nerent mala ab oipotēti bono fieri h; esset bo-
nū ut ea eēt: nō. n. h; voluit dicē Aug. qd ma-
lū culpe habeat rōne boni aliquo mō. qd ut ait
bñs Tho. vbi. s. malū culpe priuat ordinem
ad bonū diuinū. et p pñs de⁹ nullo mō pōt illud
velle. S; ideo malū illud dñ bonū. qd deus ex
malo bonū elicit: qd quia malū nō voluerit: s; p
miserit ē l; fieri. Et sic deus pmissit psecutōes
xpianorum et suorum seruos fieri: que inferentibus
nocebant et nocent ad aīa; eorum pditionem. ut
alijs h; bonū eliceret. s. ipsis sustinentibus qd ē
dare eis vitā eternā. Quo quidem mō dicitur
Apl; ad Ro. 8. intelligitur. v3. Scimus quā
diligentibus deū omnia cooperant in bonū. s.

Et mala qd eis inferunt. Et sic d; intelligi oīs ter.
sacre scripture vbi dñ qd malū ē bonū ē et siliā
Intelligit. n. sic qd ex pmissiōe diuina illi⁹ ma-
li: deus ex malo elicit aliqd bonū. Hoc videt
deīminatū ēi decretis. 7. q. i. c. siscitaris. per
Joāne. Si g; ar opinionē mgti tenere vellet
dicere h; qd malum culpe nō pñet ad decen-
tiā vñ iuerfi. et sique auctes id sonare viderēt
intelligat de malo nāe l; pence: et nō de malo cul-
pe. qd tē. et hec sufficiat. Ricardus tñ in p di.
46. declarare conat quō malū fieri sit bonū: et
dicit qd h; duplici pōt intelligi: vlt qd illud malū
sit bonū simpliciter. et h; ē impossibile. qm malū sub
rōne qua formalit ē malū. i. sub rōne illi⁹ defor-
mitatis qua res formalit ē mala sic malū est. p
pñe deficere: ut Aug. ait. xij. et xij. de ciui. di.
c. vij. Alio mō pōt intelligi malū nō ē bonum
simpliciter: s; alicui. et h; pōt ē dupliciter. s. p se vel p
accūs. Malū fieri nō ē alicui bonū p se s; per
accūs sic. vñ qñq; tale ē bonū faciēt: ut qñ ex
illo malo qd ē supbiere cognoscit qd malū sit
et nō attentiū ē ad ea qd ad aīe salutē spectant et
sic hūilio; resurgit: et in dei seruitiū su seruēti-
or. Aliquā tale malū nō erit bonū faciēt: s; ex
illo de⁹ bonū aliqd elicit: sicut dictū est. Et fm
istā expositionē dicat qd malū culpe nō ē de p
sectione cēntiāli vñ iuerfi: s; accūsali tñ ad ser-
uū datū. Et h; sufficit. p pñti vi. Et tñ ad fam-
dico qd duplex ē dei volūtas formalit: vlt rōne
distincta. s. volūtas signi: et volūtas bñplaciti
Volūtas bñplaciti ē dei volūtas efficax respe-
ctu cuiuscūq; effectus producibilis l; producti.
Volūtas signi est voluntas dei cuiuscūq; p-
ducibilis vel producti nō efficax. Et exemplum
de rege. nā qñ conat pro viribus aliqd adim-
plere. tūc dñ eius volūtas efficax. Si at nō co-
nat aliqd facere: s; vellet h; vlt illud fieri: et dat
leges suas quibus se ostendit sic velle. h; dñ volū-
tas signi. sic et de voluntate dei. Nam qñ dina
volūtas deīminat ad h; vlt illud. pducibile: tūc
talī volūtas ē beneplaciti. Et h; hac dñm qd
nō ē inquirenda cā vlt rō qd h; facit vlt illud. qd
talī volūtatē facit h; vlt illud. qd sibi placuit. Et
hāc alr cognoscere nō possumus. Si loqmur
de voluntate signi: sic possumus cognoscere qd
velit deus. Sūt at quinq; p que dinā volūta-
tē cognoscim⁹. qd ponit mgti i p. di. 45. v3. p re-
ceptū. phibit iō: consiliū: pmissiō. et opatio.
Hec tñ qñq; nō sūt qñq; dei volūtatē sed si-
gna. quinq; diuine volūtatē: licet aliquādo in

Scriptura dicant voluntates. ut. ps. ait. **A**li-
 gna opa dñi ergita i oēs volūtares ei⁹. plur a
 hī dīci volūtares. qz diuersis mōis p̄cipit di-
 uina volūtas. sicut a fili dicim⁹. misericordi-
 as dñi i etnū carabē: qzuis nō sū nisi vna mi-
 sericordia dei. sinulr dicim⁹ iustitiae dñi recte:
 qzuis nō sit nisi vna iustitia dei. sed plurali di-
 cū. qz plures sunt misericordie dñe i iustitie
 effect⁹ p̄ q̄s misericordia dñi i iustitia cogno-
 scim⁹. sic plures dicim⁹ dñe volūtares. qz pluri-
 b⁹ mōis p̄cipit vna dīna volūtas. l. ē qz pluri-
 b⁹ signis cognoscit. **I**psio p̄ceptū dñi dei volū-
 tas. i. signū dñe volūtares. de q̄ itelligit illud
Matth. vi. f. iat volūtas tua sicut i celo i ter-
 ra. i. sicut p̄cepta tua implent i cel: ita i plean-
 tur a nobis in terris. dedit. n. nobis de⁹ decē
 p̄cepta ut suā volūtatē cognoscant q̄sum in
 ipso ē. 2^m signū dñi p̄hibitio. qñ. f. aliqd p̄hi-
 bet ne aliquid faciamus. Et accipim⁹ p̄hibitiō
 largo modo. vnde quolibet aliqd p̄hibeat: di-
 cere possumus dei voluntatem sic ēē. Aliqn̄
 enim prohibet deus malum fieri qñ nō dat po-
 testatem creature faciendi illud pro semper ita
 qz nunqz talis habet potestatem faciendi illud
 malum. Aliquando p̄hibet nō dādo potesta-
 tem faciendi pro aliquo tempore. aliqn̄ p̄hibet
 malū. quia qzuis aliquis habet potestatem fa-
 ciendi illud: p̄hibet et tamen ne faciat illud v̄l
 cohibendo voluntatem ne faciat illud: vel vo-
 luntatem mouendo ad aliquod bonū opposi-
 tū illi malo: v̄l tenendo voluntatē ne illi malo
 cōsentiat: qzuis nō moueatur ad bonū oppo-
 situm illi malo. Et sic de alijs mōis quib⁹ de⁹
 prohibet ne mala fiant. **N**ota tamen vnūz bo-
 num dictum m̄gri ut supra qz qzuis deus ali-
 quando aliquid p̄cipit: non tamen volunta-
 tis sue ē ut illud fiat. Nec semp quando aliqd
 p̄hibet sue voluntatis ē ut nō fiat. **I**ps̄ p̄cepit
 enim deus **Abrahe** immolare filium suū: nec
 tamen voluit: nec deo p̄cepit ut id fieret: sed
 ut **Abrahe** probaretur fides. i. **Matth. s.** **I**ps̄
 cepit leproso sanato ne cui diceret. ille autē p̄e-
 dicauit vbiqz. intelligens deū nō ideo p̄hibi-
 buisse quin velle opus suū p̄dicari: s̄ ut daret
 formā hōi laudē humanā declinādi. **T**ertium
 signū dñi cōsiliū. ut qñ dñs p̄ suasionē aliqd
 suadet vel dissuadet. **Apoc. iij.** Suadeo tibi i a-
 me emere aurū ignitū p̄ba: ut locuples fias
 Et illud si vis p̄fectus ēē: vade i vende oia q̄
 habes: i da pauperibus. **N**ota tamē qz sub h

nomine p̄ceptum: cōtinet affirmatio i nega-
 tio. i. ira. p̄hibitiō i cōsiliū. qz i. **Quar:** tū
 signū dñi p̄missio. **D**e quo **Aug.** in encharidi-
 on ait. qz deus mala non facit sed finit fieri.
Quintū signū dñi opatio. ut qñ ipse aliquid
 operat bonum. **V**nde deus dñi velle mala: qz
 finit illa fieri. bona autem velle: qz illa opatur
Vnde **Aug.** ibi ait. **N**on sit aliquid nisi oīpo-
 tens fieri i velit: vel finendo ut fir vel ipse faciē-
 do. **N**ec dubitandū ē deum facere bene: etiaz
 finendo fieri quēcūqz sunt male. **N**on. n. hoc
 nisi iusto iudicio finit. **E**t p̄fecto bonum est oē
 quod iustum est. **I**n quibus v̄bis manifeste
 habes dei voluntatem appellari ipsius opatio-
 nē vel p̄missione: cum dicit non fieri aliquid
 nisi omnipotens fieri velit. vbi includū bo-
 na i mala omnia que sunt. i. ne cadē rōe itel-
 ligeremus deum bonat mala velle: immediate
 subdit. vel finēdo ut fiat. vel ipse faciēdo. p̄ h
 qz dicit finēdo: mala q̄ sunt includū. p̄ h qz di-
 cit. vel ipse faciēdo: bona que sunt ostendit.
Alida. n. finit: s̄ nō facit: ut dictū ē. bona **Xo**
 ipse facit. **H**ec de intētiōe m̄gri vbi supra. i.
 beati **Tho.** vbi supra. Et hec sufficiant p̄ p̄iū
 v̄itate. **E**tum ad tertiā v̄itatem dico fin bea-
 tum **Tho.** vbi supra. art. s. qz dīna voluntas
 adeo est efficacissima causa ut nō solum fiant
 que fieri vult. s̄ etiam eo mō quo vult. **V**olu-
 it autem deus ordinis cōplemētum in rebus
 ut aliqua fierent necessario: i aliqua p̄tingen-
 ter. **I**llis q̄ voluit i vult necessario fieri: alii/
 gnauit causas necessarias qbus illa de necessi-
 tate fierent. **I**llis autē que voluit p̄tingenter
 fieri. cās assignauit p̄tingentes qbus illa co-
 tingenti fierent. **S**icut liberum arbitriū quod
 ē causa secūda cōcurrentis ad salutem nostram
 p̄pter quod nostra salus p̄tingens ē. **Q**uia q
 fecit sine te: nō saluabit te sine te. **C**ontra in-
 quies pater **Ambrosi.** **A**it enim sic **Aug.** in
 encharidion. **N**ullus sū saluus nisi quē vult
 de⁹ saluari. i. ideo rogād⁹ ē ut velit. qz necessē
 ē fieri si voluerit. **I**tē arguo rōne. **V**oluntas
 dei nō pōt i: ediri. qz oia quēcūqz voluit fecit.
 q̄ ipse necessitatē reb⁹ iponit. **A**nima mea di-
 co qz p̄ illā auctoritatē nō itelligit **Aug.** dīnaz
 voluntatē iponere necessitatē absolutā in re-
 bus creatis. s̄ sufficit qz iponat necessitatē
 diuinalē. ut sic dicēdo. **S**i deus vult h fieri: d
 necessitate fiet. **V**n̄ res talē hūit necessitatē q̄lez
 de⁹ vult. f. aut absolutā: aut p̄diuinalē tū. **E**t

hic nō oīa sūt nēcīa absolute. ad s; dico q; ex h; q; dīne volūtas nūbīl resistit. seq; q; nō solū sūt ea q; de^o vult fieri: s; et sūm modū q; vlt fieri. et h; ē pūgēti nēcīo. q; rē. et h; sufficiat p pūti pēlōe

De efficaci velle dīne volūtatē. pēlō itia. Cape tertiū pēlōz. v; 3. Nec dīuina volūtas a carne nēcessit: nec ipsa nō strā volūtatē nēcessit: tū qū dīna volūtas i xpo aliqd deliberat nēcessē ē ut eueniat. Vbi tres ingram^o vi. v; 3. pēlōia vi. ē. vtrūq; dīna volūtas i xpo sit mutabil. 2^a ē. vtrum dīna volūtas sp impleat. 3^a ē. vtrū aliqd bonū volūtū a deo p malos possit impleri. Et tū ad pma vi. dico q; dīna volūtas ē oīo imutabilis. iux illud Boetij. Q; ppetua mundū rōe gubernas rē. Vbi nō s; bñm Tho. p^o pte. q. x. ar. vii. q; aliud ē mutare volūtatē et aliud velle rex aliq; mutare. pēlōt. n. q; cadē volūtatē imobilr pmanēte velle q; nūc fiat h; et q; postea dīr uz fiat. S; tūc volūtas dīr mutari qū aliqd incipet velle q; pū^o nō voluit qd cē nō pōt nisi supposita mutatiōe ex pte cognitio nis. l. circa dispositōes substantie volentis. cum absq; mutatiōe ei^o cē nō possit. S; cum tā scia dei q; ei^o s; ita sit oīo imutabil: nēcessē ē volūtatē ei^o oīo imutabilē ēē. Mutari āt dīr sūm vārietatē cāz s; dīaruz. vñ aliqū de^o vult aliq; fieri sūm cās supiores: q; nō vult fieri sūm cās inferiores. sic resuscitatio Lazari. Vñ aliq; respiciens ad cās inferiores dīcē poterat. Lazar^o nō resurget. et idē respiciens ad cās supiores dīcē poterat. Lazar^o resurget. et vtrūq; deus vult. s. qū aliqd est futurū sūm aūs supiores: qd nō ē futurū sūm cās inferiores. et cōuerso. Et sūm istā distictōes verificāt ppharuz dicta. Aliqū n. de^o pñciabat p pphas aliqd futurū s; q; cōtinēbat i ordine cāz inferioz: vputa s; dispositiōē nāe vel meritorum qd tū non fiebat q; aliū erat i ordine cāz supiorū. Ecce exēpli grā Isa. c. 38. Ezechie dicit. Dispone domui tue q; morieris tu et non viues. qd tū nō euenit. imo. xv. supuitit ānis. et rō. Quia alī erat ordinatū i mēte dīna. Et sūm h; dicit Bre. De^o imutat sniaz: s; nō imutat pñliū. s. volūtatē sue. et sic de alijs. De h; ē dictum est sup seria gnta se dñice in fa pēlōne se pñsiderat iō. vi de ibi. Antiq; tū imutabilitatē dei ostēdere volentes distinguūt de dīna volūtatē. qm qdaz ē signi quedā beneplaciti. Et volūtas bñplaciti est duplex. s. āncedens et pñs. Volūtas

āncedēs ē absolute: et respicit nām creatam absolute. Volūtas pñs ē dēminata: et respicit psonas et modos i qb^o reperit. Volūtas signi diuidit i qnq; s. pēpū. pñbiōz. pñliū. pñmissionē. et opatiōz. Et sic p hāc distictionē ad vītāc mīdēt dicētes q; volūtas dei aūs sp ē imutabil. q; oē iūsecū deo est imutabile. volūtas aūs ē hñmōi. g rē. 2° dicit q; volūtas pñs ē mutabil: nō ex pte ipsi^o dei: s; ex pte creature quā respicit sūm modū i q reperit. Et sic de^o vult pēlōtū saluare p aliq; nunc. vputa qū ē in grā: quē nō vult saluare p aliquo alio nunc. vputa qū nō ē in grā. Et ppe volūtas dei pñs est pñditionata volūtas. q; sic statuit. s. ut dīr Math. xix. Si vis ad vītā igre dīferua mādāta. Et q; seq; si pēlōt^o ea seruat. et sit i statu gīe q; de^o vult illū saluari. si nō seruat vult cū dānari. Et sic toties volūtas dei mutabil erit quoties psona ad culpā mutabil et ad grām. quō intelligit dictum illud. Mouit deus mutare sniaz si tu noueris mutare ppositum. 3° dicit q; volūtas signi similr nō ē imutabil. et h; nō p respectū ad ipsum deū: s; p respectū ad creaturā quē mutabil ē. q; rē. In Joānes glosator: decretorū. 22. q. 4. c. icōmutabil. dicit vñ bonū dictum. de^o inq; sepe mutat quē cōmonēdo l cōminādo dicit: s; nō quē dicit asserēdo. vide ibi. Et hec sufficiat p pma vītate. Et tū ad sam solet p doctores bñeuer rñdēri q; volūtas bñplaciti dei sp impleat. volūtas āt signi nōp; q; nō sp eius pēpū. pñbiōes et pñlia sēuam^o. Ille ē vñ modus dīcēdi. Magister āt sniaz in p. dī. 47. dicit q; et nō ē simplr verū volūtatē signi nō impleri sp. Et dicit q; volūtas pñmissiua dei semp impleat. Ita sunt vba ei^o. Multa. n. fiunt ptra dei pceptū l pñbiōnē: quē tū nō fiunt pceptū pñmissionē. ipsius nāq; pñmissione oīa fiunt mala: quē tū pter eius sempiternā volūtatē sūt: s; nō pter eius pñmissionē rē. Et breuiter in illo. c. et sequēti pcludit: q; s; multa sūt ant pceptū dei volūtatē. nō tū p ei^o volūtatē. Et q; volūtas dei absolute quē nō hīl ē q; ipsemet i nullo cassat: s; sp impleat. Nō āt volūtas cōditionata. s. signi excepta pñmissione. q; dīuina nūq; frustra pmissio. Vñs Tho. i pma parte. ur. s. arti. vi. notabilr dicit: et ponit regulā gnālē q; volūtas dei semp impleat. Ad cuius euidentia ponit vñū notabile: i quo mltū se fūdat qū de dei volūtatē: gubernatione et prouī

contra loquit. Considerandū inq̄ est q̄ cū ef-
 fectus p̄formet agentū sū suā formā: eadē rō
 est i causis agentib⁹ q̄ in ē causis formalib⁹. In
 causis autē formalib⁹ tal' ordo est q̄ l3 aliquid
 possit deficere ab aliq̄ forma p̄ticulari. a forma
 tñ vli nēq̄q3 deficere pōt. ex^m. potest. n. aliqd
 deficere a forma hoīs vel asini ⁊ siliū: ut a q̄
 pōt esse q̄ non sit hō nec asin⁹: vt p3 in mon-
 stris plūmis: nō m̄ pōt deficere a forma vli. s.
 entis: q̄ nō pōt esse qn illud tale sit ens. Sile
 erit in causis agentib⁹. pōt. n. aliqd fieri cē or-
 dinē cā p̄ticularis agentis. nō autē cē ordinem
 cāe vli sub qua oēs cāe p̄ticularis cōprehē-
 dunt. Mā si aliq̄ cā p̄ticularis deficiat a suo effe-
 ctū: h̄ ē. p̄t aliquid aliā cāz p̄ticularē ipeditē
 q̄ cā p̄ticularis cōtinet sub ordine cāe vli: q̄
 tñ effect⁹ nō deficit ab ordine illi cāe vli. Vñ
 ponam⁹ q̄ vna cā p̄ticularis nō possit pducē
 effectū suū: vt in monstris p3. p̄t aliquid aliam
 cām p̄ticularē ipeditē. illa cā p̄ticularis ipē-
 diēs reducet illū effectū in ordinē p̄ticularē vti
 q̄zuis cā p̄ticularis p̄ticularis cū aliq̄ causis p̄ticulari-
 bus ad aliq̄ effectū: q̄ nō pōt pducē p̄ticulari-
 bus cāz p̄ticularis ipeditēs: tñ illa cā vli nō
 frustrabit suā intētiōē: q̄ p̄ticularis cū illa causis
 secundis ipeditentibus illas p̄ticularis cāz p̄ticularis
 ēēt intētiō suā. Cū igit dīna volūtas sit cā om-
 niū rē: ipossibile ē dīnā volūtatē suā ef-
 fectū nō p̄seg. vñ qd̄ recedē vī a dīnā vo-
 lūtatē sū vñ ordinē relabī in ipsā sū aliū
 ordinē. vñ p̄tōr quātū in se ē peccādo a dīni-
 na volūtatē recedū: q̄ tñ incidat in ordinē dī-
 vine volūtatē: cū p̄ticularis iusticiā puniat. Et
 alia reglāz subiūgit faciēs ad p̄positū q̄ vñ
 qd̄q3 rei q̄ ē bonū sic ē volūti a deo. Bonū
 autē rei ē duplex. s. absolutū: ⁊ sic vñq̄q3 res
 positiua bōa ē. aliud ē bonū p̄ditionatū ⁊ sic n̄
 oīs res positiua bōa ē. vñ exis i p̄tōr mor-
 tali: l3 absolute bon⁹ sit: nō tñ p̄ditionate: q̄ il-
 le p̄ditionatū bon⁹ ē q̄ ē in grā dei. Si igit ali-
 quid p̄ticularis bonū absolute: nulli dubiū q̄
 de illud bonū oib⁹ gnāliter vult: ⁊ sic ista vo-
 lūtas semp̄ impletur. ⁊ sic intelligit illud. p̄ma ad
 Thī. 2. De⁹ vult oēs hoīes saluos fieri. quia
 gnālī q̄tū in se est vult oib⁹ h̄ bonū qd̄ ē pi-
 ta cīna. Si autē aliq̄ bonū p̄ditionatū p̄ticularis
 nulli dubiū q̄ nō implet dīna volūtas nisi in ill
 qui in illa p̄ditione sūt: ⁊ sic nō vult oib⁹ da-
 re vitā cīnā: s3 tñ ill q̄ p̄ditionatū boni sūt. s.
 qui sūt in grā. Et accipe ex^m. bonū ē. n. hoīes

viuere absolute loquēdo: ⁊ hoīem occidere ē
 malū sū absolute cōsideratiōē. S3 si addat
 circa aliq̄ hoīem q̄ sit homicida vel viuens
 i piculū ⁊ dānū multitudinis sic bonū ē hoīes
 illū occidē: ⁊ malū ē ipsū viuē. ponam⁹ q̄ in-
 det velit ipsū interfici p̄ticularis: tal' iudet crū iu-
 stus ⁊ bonū fac. vñ si ipse quātū in se ē velit
 hoīem quēlibet viuē absolute: nō tñ p̄ticularis
 ter vī p̄ditionatū. s. homicidā. Sic ⁊ de abso-
 lute saluari vult oēs: s3 si rep̄t hoīcīdā aīe sue
 illū vult dānari. q̄rē tē. Et tñ ad tñā vī. dī-
 co sū m̄grm in p̄ticularis dī. 48. q̄ bona volū-
 tas dei q̄q3 p̄ malā hoīa volūtatē implet: vt in
 crucifixiōe xpi scī ē quē de⁹ bona volūtatē vo-
 luit mori: ⁊ iudei cū ipā volūtatē crucifixerūt
 voluit. n. deus xpm debere pati s3 nō malā vo-
 lūtatē. Iudei autē malā volūtatē impleuerūt: vñ
 de⁹ passionē xpi voluit. sed iudeoꝝ actū deoꝝ
 dinatū noluit. Sed 3 inq̄ m̄gr. Si. n. de⁹ vo-
 luit vt xpus pateret: aut voluit vt paterent a
 iudeis: aut nō. Si voluit vt nō pateret a iude-
 is: ⁊ tūc ab eis passus sit: sequit q̄ factū sit qd̄
 deus voluit nō fieri. Si vō voluit q̄ a iude-
 is pateretur. ergo voluit cum a iudeis occidi
 ⁊ sic factum est. Ad quod respondet magister
 q̄ simpliciter concedendum est q̄ deus voluit
 christum pati ⁊ mori: quia ei⁹ passio bona fuit
 ⁊ causa nostre salutis. Cum vero dicitur si de-
 us voluit christum a iudeis pati. ergo voluit
 eum a iudeis occidi. Adic distinguit magister
 dicens. si intelligitur q̄ deus volebat christus
 debere passionem sustinere sūc crucifixionez
 a iudeis illatā vt scī ē sensus. Si autem in-
 telligitur sic. voluit deus vt iudei crucifigerēt
 cū ⁊ occiderēt: falsus ē sensus. Nō. n. voluit
 de⁹ actionē malā iudeoꝝ: sed voluit xpi passio-
 nē bonā: ⁊ h̄ volūtas p̄ iudeoꝝ malā volūtatē
 implet. In dīci solet. Actio displicuit: passio
 grā fuit. audi Aug. i encheridion allegatum a
 m̄gro ibidē. De⁹ inq̄ quas dā volūtatē suas
 vñq3 bōas implet p̄ maloz hoīz volūtatē ma-
 las sic p̄ malivolos iudeos bona volūtatē p̄ticularis
 xpi p̄ nob occis⁹ ē: qd̄ tñ bonū fuit vt apls ⁊ e-
 trus qn id fieri volebat sathanas ab: p̄o q̄ occi-
 sus ē diceret. h̄ ille. Adic. n. volūtatē erat q̄
 xpm pati ⁊ mori volebat. s. volūtas trinitatis.
 volūtas iudeoꝝ volūtas Iude: volūtas p̄ticularis
 volūtas p̄p̄loꝝ. S3 de oēs dōdīato affec-
 tū volebat excepta ē intētiō volūtatē. p̄ticularis h̄
 bonū facē potes si exp̄ es i modis p̄dicādī.

n

De rectitudine operum humanorum. considera^o 2^a.

De rectitudine operum humanorum. considera^o 2^a.

die huanox actuu videam⁹. Ob

2. act⁹ hūani ex hōa volūtate rectificā. 2°. 1

2° requiritur rectus finis: ut .s. intendamus quod opus

1911

35
 boies vt amuz bonuz itelliger: itelligedo ama
 rer: amado possider: et possidendo fructus. et io
 ies⁹ q rectissim⁹ erat: iudeos et phariseos pfer
 tim q cuncta q faciebat ad laudem pua⁹ faciebat
 redarguit dicēs. **Mat. 23.** Oia opa sua faci
 unt vt videant ab hōib⁹. et **Mat. 5.** regula
 dat dicēs. Tu aut cū ieiunas vnge caput tuuz
 i. hab eas deuotōem i mente tua: et facie tuā la
 ua. i. psciam purga ab eib⁹ pdicis mal⁹ cogita
 tionib⁹: ne videaris hōib⁹ ieiunās. i. ne vide
 aris appetere meritū et pmiū in hō mundo et.
 5° regit pfeuerantia: vt. s. ntendar pfeue
 rare in opib⁹ bonis. **Mat. 1.** Qui pfeuerauit
 rit vsqz in finē h salu⁹ erit. Et **L. rifo.** Mon q
 bñ cepit: s; q bene pfeuerauerit h laudand⁹ ē.
 Et **Idor⁹** de sumo beno. Tunc ingt placet
 deo nra puerlatio: qñ bonū qd inchoam⁹ pfe
 uerāi sine cōplemū. **Ex^m** de Juda et **Alco**
 lao aduena: quib⁹ nūqz pferit bñ incipisse: qz
 nō pfeuerauerit: s; male finierit. Ista sūt qnqz
 q regunt ad rectitudinē bone intētiōis. Sed
 p⁹ **Ambrosi⁹** vñ mibi arāde dubiū i mētem
 venit. Dicis. n. q nō sūt faciēda mala. p⁹ ali
 quā bonā itētiōem. **L. oth** arguo sic. **L. oth. n.**
 vir ille scissim⁹ et deo grat⁹ in subuersione so
 dome et gon⁹ ore: ne gomorreani angel⁹ abute
 rent duas e⁹ silias stuprandas obtulit: vt p⁹
 i. d. c. qd ait. Stupr⁹ āi ē pētm vt oēs decedūt
 et tñ finis et intētiō eius bona fuit. q⁹ et. Item
Ador⁹ dū dñm cernēti ratū s; pplm⁹ et cum
 vellet p⁹ suis destruere: ait **Ador⁹** **Ero. 12.**
 Aut pcc p⁹ tuo: aut dele me de li⁹ vite. **Ec**
 ce q delectio de vite libro malū ē et itētiō bona
 f. vt pētm p⁹ suo. Itē iudei xpm crucifixerit:
 et tyrāni scōs ei⁹ trucidarūt: credētes obsequi
 se p⁹ stare deo: s; videt ex his q nō sūt malū facē
 bona tñ intētiōe et sine fit illicitū. **Aia** mea bñ
 dic⁹. hīstū rñdeo: iudicio sp saluo meliōi. Ad
 pmiū q in **L. oth** duplex fuit volūtas. s. delibe
 ratōis et pōnis q voluit angelos ab iniuria so
 domitar⁹ liberare: et h bona volūtas ē. alia vo
 luntas fuit p⁹ turbatōis ex subreptōe qdā pue
 niens: q **L. oth** i mēte decreuit illā remouē in
 iuriā p duar⁹ filiar⁹ stupratōis. et h nō oia bōa ē:
 excusāda m qm subdita fuit. et nō dliberata. qz
 sup hūcipsū modū vlti⁹ nō p⁹ siderant⁹ q. s. mō
 gomorreanos a tali iuriā liberaret. Si āt hūc
 modū p⁹ siderasset: et mēte decreuisset p illā iu
 riā illā tol⁹ ē cū mod⁹ sit oio illicit⁹ nō ē dubiū
 q mortal⁹ peccasset. qd nō ē asserēdū in tanto

suo dei forte ā: dicam⁹ illū venial⁹ peccasse. q.
 re et. **Dec** solu⁹ pōit in glo. in. d. c. qd ait. i. 4
 di. s; nō uā ordiate: tñ finis ē ista de **Ador⁹** et
 dico q moyses nō itellerit p deleri de libro vi
 te glā cinā. vt sit sensus pon⁹ dānā me i cinā
 qz irascaris p⁹ tuo et p⁹ das. qz aie. p⁹pe saluo
 cūctis reb⁹ pponēda ē. 22. q. 2. c. faciat. s; faciat
 ingt hō p ipali salute hōiū qd pōt. S; cū ad
 hoc veniū fuerit vt tali salutē nisi peccādo con
 sulere nō possit: iā se existit hō nō hē qd faci
 at. h ille. et sūt vba **Aug.** intellexit āt **Ador⁹**
 scs p deleri de libro vite p⁹ solatōis aliqz qz a
 dñō h recipe debebat. vt sit sensus: aut aufer
 a me p⁹ solationes quas mibi dare in hac vita i
 tuo libro vite scripsisti: aut parce p⁹lo uo. De
 duob⁹. n. malis minus est eligendū. **Adin⁹**
 n. malū erat **Ador⁹** n talib⁹ in vita p⁹ solationi
 bus priuari qz populū q forte penitē poterat.
 totaliter delere. Ad illud de indeis p⁹ rñsum
 in tria p⁹lu. h⁹ p⁹me p⁹is in si. qre et. **Mō** enī
 c bsequim se prestare deo credebāt: sed p⁹linu
 diā illū occiderūt: vt **Euāgeliste** narrāt. qre et
 Et tum ad fam⁹ ve. dico q in actib⁹ hūanis
 sine volūate est pētm vel meritū et p⁹licū pōt i
 telligi. Aut q volūtas circa talē actū oio p⁹di
 cat: aut qz oio ignorat qd facit: aut qz est negl
 gens cōsiderare circa ipz. Si cōsiderat act⁹ hu
 manus vt ei oio voluntas p⁹dicat et oppōit: tñ
 datur regula generalis q si p⁹dicat actui malo:
 tunc certe actus ille qz uis⁹ in se sit malus⁹ inqz
 tum. s. includit deformitatē quādam: tñ p⁹ p⁹ rē
 pugnantia volūtat⁹ nō erit demeritū. **Eff** vo
 luntat⁹ cōtradict⁹ actui bono nō erit similē me
 ritū. **Mā** ad h q actus sit meritor⁹ vel demeri
 tor⁹ oq q sit voluntari⁹: et nō q volūtas ei p⁹di
 cat. Audi **Idoro**. cōtra **Iovinianū**. **L. ibi** ar.
 igt nos p⁹didit p⁹: nec ad vtutes uel uicia tra
 himur. aliqgn vbi necessitas nec corā. Audi
Amb. 15. q. i. nō est. **Mō** ē ingt iustū q cuiqz
 nram ascribam⁹ erūnā. i. culpā nisi nre volū
 tati. **Memo** nrm tenet ad culpā nisi p⁹pria volū
 tate deflexerit. uolūtariū. n. milite eligit sibi p⁹
 uoluntariū suū diabolus actionat. i. emit uel
 p actionē petit. **Ben. 4.** **Dicit** dō⁹ ad **L. aim**
Subi te xrit appetit⁹ tu⁹ et. **Ec. 15.** **Deus**
 ab initio et. Si. n. liber hō nō eē oio lex ei im
 possibilis ē: et lex at⁹ p⁹possibilis ē nō d⁹. d. cō.
 di. 4. est āt lex ubi d⁹: est āt lex: nec ita poss⁹ bil
 sm naturā. i. sm nātem rōem s; cōsuetudinē
 p⁹fic. i. hūitū locot⁹ p⁹qz pueniē. qz. s. i. aliq⁹

Locis aliqd statuit qd alibi nō tenet. 21. di. c. an
 2. c. alr. Necessaria qz nō nisi instāte necessita
 te d3 institui. 29. di. c. regule: vnalis manifesta
 q3 ne. f. aliqd in obscuritate in captione pte /
 at. nullo pūato pmodo: s3 p cōvilitate cūinz
 pscripta h ibi cū expōe glo. sue ibidē: 7 multa
 alia iconueniētia seqrent si hois volūtas libēa
 nō eēt: vt alibi oñdūm: qre pro regula nra cla
 re pcludat q null' act' mai' h3 rōem dmeriti
 si oio illi volūtas dissentiat 7 pdeat. Silr nec
 vllus actus bonus est meritor': si illi oio volū
 tas pñet 7 dissentia. Et qbus sequit' due ve.
 1ª est q si vgo violenti itupret. ita q oio tale
 actui venereo dissentiat 7 renuat: certe n pec
 cat. nec pmiū vgnitatis pdit. 32. q. v. c. nō pōt
 Mon pōt ingt corpus corūpi nisi de consensu
 menti. Et rō qz nec pēem nec iustitia sine vo
 lūate pficitur. 32. q. 5. sicut. n. pēem. vbi sic di
 cit ter. Sicut. n. pēem opus sine volūate nō fa
 cit: ita iustitia ex ope nō psumat nisi volan
 tas affuerit. Adulr i qdem castitati corpe studēt
 adulterium aut pmitunt volūate: cūz dñs di
 cat. Qui viderit mulierē ad pcupiscendū eam
 iam mechat' ē i corde suo. g' volūtas sine ope
 freqnter peccat. Ista ē g' glōsa pñetia quaz
 trāsgredi nō pōt nēctas debilitati corpis: sed
 quā plectit' volūtas scilicet ppositū. h ibi Erisol.
 sup. Math. Ande brā Lucia pascasio dixit.
 Si me inuūā feceris violari castitas mibi du
 plabit. ad coronā. Mō. n. coingnat corp' nisi
 de pñsensu menti. 2^a vi. ē q figs vi thura po
 nat: 7 vi dijs 7 nō deo sacrificet n peccat. Silr
 figs inuit' baptizat nō meret: Silr si inuit' p
 xpi fide occidat non meretur. qm deus cor in
 terrogat. nō manū. 32. q. 5. c. i. §. i. vbi sic dī.
 Et at pudicitia violenti erripi nō possit mltor
 autib' pbat. Est. n. pudicitia virtus animi
 q violentiā nō sentit. Corpi nāq3 vis infer nō
 aie. Vñ q3uis corp' violenti corūpat: si pud
 icitia mentis fuerit illesam. tñ castitas duplicat. i
 maior reddet: sicut brām Lucia ferf dixisse pa
 casio. Si inuitam me feceris violari castitas mi
 bi duplabit ad coronā. De sensib'. n. i. de in
 tentiōib' 7 volūtatib' iudicat dñs: h ibi. Et
 ples ad h ibi adducunt fauctes: q3 cā breuitatis
 omitto. Et. is. q. 6. ponit bon' ter. c. i. i. fi. vbi
 dī. Mō tñ attendēda sunt q sunt q3rum q aio
 fiant. Ampli'. n. dñs respicit ad cogitāōes et
 spontaneas hoium volūtates: q3 ad act' q per
 simplicitatē vel necessitatē sunt h ibi Alex. pp

Vide de h seria. 3. qrtē dñce in 2ª Alde pñe
 pñde. qz bñ facit ad ppositum Et nō q qñ die
 mus aliqē cogi itelligim' de coactōe vbi fuit
 metus iust' mortis. f. q cadit in pñstantē virū.
 Et nō q3 q' sit coacta volūtas cōditional: qm ta
 lis nō excusat. Coacta volūtas cōditionalis est
 vt figs iroib' supplicij 7 minis ad dijs sacri
 ficandū trahat. 7 ille ne icurreret detrimētum
 thuris cauit. Dec volūtas coacta pro volūate
 bētur: 7 sic itelligunt q dicit q coacta volūtas
 est volūtas. S3 coactio simp' sit dicta est qñ nec
 minis nec supplicij nec mortis pñia g' timet
 7 immobilis ē: 7 tandē vi cogitaliqd facit. tñ ibi
 est coacta volūtas: 7 talis nō habet pro volun
 tate. Vñ ponit gl. i. c. 3. c. de baptis. c. pe. sup.
 vbo volēs. q sit coacta volūtas 7 q nō vide ibi
 7 nō u aliq dñte glo. in dicta seria. 3. qre 22.
 Et his igit p3 qñ act' humani sunt meritorij vel
 demeritorij volūate pñcente 7 renuente.
 Plurimū de 1° respectu: qñ. f. act' humani
 sint meritorij vel demeritorij volūate ignorā
 te vel nesciēte ita q ignoret q3 illd qd agit. Et
 tñ ponat talis regula general. q null' vfu rō /
 nis carente iputaf act' mai' ac detrimētuz. nec
 actus bonus ad meritiū. Et circa hoc querunt
 tria pulcherria pñta. 1ª pñta pñta est qñ
 in pueris dī cē rōnis vsus. 2^a ē q ē g' pue
 ris valet ad meritiū susceptio baptisimi nō bñt
 rōis vsū. 3ª pñta ē. ponam q puer an rō /
 nis vsū aliqd malū faciat vt homicidiū furtū 7 c.
 nūq3 peccat 7 puniri d3. Et addam qñ pū
 ctū v3. An q3 demēs furiosus 7 ebri' pmut
 res aliqd malū peccet 7 iputet ad penā. Et nā
 ad pñmū pñtū dī q cōit rōis vsus solet accipi
 qñ q3 ē doli capax. Est at doli capax cū ē pri
 m' pubertatis: vt oñdet i 3ª sequēti pñto. Pu
 bertatis at tps i scia accipit a 12. anno ita q ci
 pueril' etas durat vsq3 ad. 12. ānū. quo finito ē
 pubes 7 viripotes. In masculo at accipit pu
 bertas a. 14. āno. ita q ci' pueril' etas durat vs
 q3 ad. 14. ānū. 7 i. 14. ē pubes: h bñ ē de de /
 spon. ipu. c. puberes. 7. 20. q. j. c. j. 7. 22. q. 5.
 c. parvuli. 7. j. q. j. c. pueri. 7 c. de tēpo. or. c.
 vlt. nō ē ppos. 7 c. de delictis pueror. c. 2. Et
 dñe gl. sup. vbo pubelē. i. c. j. de delictis pue
 roz q an. 14. ānū psumēt nō ē pueros sciam n
 posse cogitē. Doctores tñ dicūt q nō ē h sem
 p vcr: vt patuit de salomone g in. 11. āno ge
 nuit filiū. vt dñe Jo. an. post Boffe. i. c. fi. d
 eo q cogit pñ. vxo. sac. In qbusdā. n. mali

etia: et non excedit metas suas: ut in .c. a. nob. et
 de despo. ipu. et i. c. puberes. Et dicitur b. Bre:
 quidam puer noue annorum nutritus sua unip/
 gnauit: vide glo. 20. q. j. in summa. et dicitur Ho/
 sti. in .d. c. fi. de visu se repisse in quadam castro sa/
 cti Michaelis schariethis diocesis quendam
 puer. rj. vl. iz. annorum mulierem impgnasse. Et
 ro forte est: quod aliqui tanta est malicia in pueris ut
 tracent et mutant faciem quod adhuc non patitur. ex
 tractatione assidua accelerat forte i eis usus
 coeundi. ad hoc facit text. in .c. iuuenis. et de spo.
 ubi dicitur text. Iuuenis quod pueri non dum septemne
 dunt: quis etas repugnare: et humana transi
 galitate forsitan tetrauit quod implere non potuit
 et. Sz dicitur glo. per Ambrosium quod in mulieribus
 accelerat tempus pubertatis. Dico quod quesui et
 interrogavi super hoc dominus legistas: Ipsi mihi o
 derunt has rationes. Et prima ratio est: quod mala herba
 cito crescit. et hoc hec ratio in glo. in .l. 2. C. de his
 quod venia etatis impetrantur. 2^a ratio est: quia ci
 tius saganior est aut scia quod masculus. 3^a ratio est
 quia femina cito efficitur viripotens quod masu
 lus. Et adducit hoc scribentes super .c. lras. de des
 pon. Ipu. dicitur quod ratio est: quod cito calidior efficitur
 Et hoc ratio non habet. per al. quod tanquam debilius: secus
 tunc minor viuit: quod minor calor nalem habet:
 et minor humidus radicalis. et ideo sic citius finit
 citius perficitur. sicut apparet in plantis. quod et c.
 Et sic per primam puer. Et tunc ad finem dico bre
 uiter quod hoc est et spali munere dei quod non debet trahi
 ad argumetum in oibus carentibus rationis usu: quod mo
 tui per christum sunt et spali privilegio aureola marty
 rij eis data est. Dicit de summo Augustini i secundo
 corinthios: quod est pulcherrimum fmo. quod et c. Et tunc
 ad tertium punctum dico quod tunc puer vel puella pec
 cat et puniatur per culpa quam est doli capax. Et tunc
 oem delictum. scilicet quando puer est doli capax cadit
 in puerum propter carnis delictum: ita dicitur gl. fi.
 in .c. j. et de delictis pueroz: et allegat concord/
 danias. et mouet ibi questionem et soluit. Sed
 difficilis est apud iuristas et decretalistas quod: quod
 si puer dicatur doli capax. Et quis gl. per .i. d. c.
 de delictis pueroz dicitur quod doli capaces sunt .7.
 annorum. quod tales metiri et dicere vix: potest et
 negare potest. Tunc doctores contra dicunt quod doli ca
 par est quod est primus pubertatis. et allegant multa
 iura: videtur. i. l. i. puberes: in pn. ff. de fur. et in/
 fi. de fur. §. penul. et text. i. l. excipiunt. ff. ad fil
 kianum. et in .l. hereditas. in .j. ff. de dolo. Et

ita de eliminant glo. 2. in .c. exhibita. et de ho
 mi. et etia voluit glo. in vbo pueroz. i. c. ecce
 j. q. j. Et facit etia text. in .l. i. punitas. C. de pe.
 et instituta de inutilibus stipulationibus. in .j. pen.
 et in .l. apud. §. si tutor. ff. de doli excep. et ali
 as concordat. Sed si quis quod sit ille quod est primus
 pubertatis. dico quod circa hoc habui a dominis legistis
 tres famosas opiniones. Prima opinio dicit quod
 ille est primus pubertatis qui est in medio pu
 eritatis: et sic ille quod est natus annos decem cum dimi
 dio erit primus pubertatis: Et hoc opinio est glo. in
 l. j. in fi. ff. de nouationibus. et in fi. de obliga
 tione que ex quasi contractu. §. si. et in fi. de in
 utilibus stipulationibus. §. j. et opinio dicit quod
 puer dicitur primus pubertatis quod nunc cum ingres
 sus est ita quod quibus .13. annos cum dimidio et non
 ante pubes est. Et hoc per text. nota. in .l. exci
 piunt. ff. ad filianum. ubi dicitur text. quod tunc puer
 debet puer qui non nimis distat a pubertate. Et per
 aliu text. non in .l. 3. §. si. ff. de liberis exhiben
 dis. qui dicit quod tunc puer dicitur esse primus puber
 tatis quod nunc cum ingressus est: quod text. videtur dñi
 iuriste multum poterat dominus Bal. Et tunc tamen
 opinio prima videtur verior. propter iura superius al
 legata. scilicet quod ad hoc ut puer puniatur de delicto. vñ
 primus pubertatis dicitur quod est in medio sue pueri
 tatis: et sic poterit in tali etate puniri de delicto. iu
 ra autem allegata per aliam opinionem intelligunt in
 scribis. ita exponunt defendentes opinionem
 primam. Quare relinquitur quod pueri peccantes super
 primam opinionem possunt puniri cum habent decem an
 nos cum dimidio: quod tunc est in medio pueritatis sue super
 opinionem secundam non possunt puniri autem .13. annorum cum
 dimidio. 3^a opinio est abbatis siculi dicens
 quod doli capax dicitur quod est post septennarium. i. a se/
 ptimo anno usque ad .14. et illa per se vocat pueri
 etas: videtur per text. et de etate et qualitate. c. 2. glo. j. et al
 legat concordantias plures: et ita in illa etate pos
 set delicto puniri. unde Bre. i. dialogo nar
 rat quodam puerum quinquaginta annorum propter blasphemiam
 fuisse a demone transportatum. Sz dubium mihi
 grāde oritur per Ambrosium. Ego non curo an pu
 er sit ingressus nunc cum sit in medio: siue sit se
 ptennis: dic mihi quod per quod delictus debet puniri:
 an puerum per quod quibus .13. annis. Dixisti. n. §. glo. vl. i. c.
 j. de delictis pueroz tenet quod pueri puniuntur per
 quod quibus delicto si sunt doli capaces excepto deli
 cto carnis. Et ne hoc vltius verum quod pueri doli
 capaces excepto delicto carnis pro quodlibet alio
 peccato puniantur. Rudeo tibi aia finem doctores quod

quā dicim⁹ puerū puniri p delicto: intelligit de
delictis q̄ consistunt in faciendo ⁊ omittendo.
vt in perurio homicidio furto ⁊ h̄mōi. S3 p
delictis que consistunt in omittendo seu negli
gendo. vt si omittat p̄fici semel in anno: vel
aliud ad qd̄ tenet puer: quātūcūq3 doli capax
⁊ p̄m⁹ p̄b̄tati nō puni⁹. ter. ē in. l. j. § j
p̄b̄es. ff. ad si. l. i. n. i. Et ita confirmat dñs
Bartho. in. d. §. i. p̄b̄es. facit ad h̄ ter. i. l. 2.
C. si aduersus delictū. Et rō hui⁹ est: qz mai⁹
ē delictū in faciendo q3 obmittendo. vt. l. solt. C.
de liberali cō. iūcta. l. 2. cū glo. f̄ia. C. de libe
ris ⁊ eoz liberis. Et aut p̄ucri debeant puni
ri si doli capaces sūt p̄libet delicto in faciendo
i. qñ faciūt aliqd̄ delictū: ē apud decretalistas
ter. in. c. j. de delictis pueroz. vbi dicit sic ter
Pueris grādincul p̄ctū nōlūt attribuerē q/
dam: nisi ab ānis i. 4. cum p̄b̄ckere ceperūt.
qd̄ merito crederem⁹ si nulla cēt p̄ctā nisi que
mēbris genitalib⁹ admittūt. i. cōmittuntur.
Quia vō audeat affirmare furta mendacia ⁊
piuria nō ē p̄ctā. At hīs plena est pueril̄ etas
q̄zuis in eis nō ita vt i maiorib⁹ puniēda vide
ant. h̄ ibi Alexander. 3. Ecce h̄ ter. iuncta
glo. vlii. p̄cludit qz impuberes cū sint doli ca
paces delinq̄re p̄nt in oī p̄ctō p̄ter q3 i vitio car
nis: ⁊ ita si delinq̄runt puniunt: l3 leui⁹ q3 ad
ulti. Et si dicēs h̄ vī p̄ra capl3 inmediate huic
supradicto sequentē. vbi dicit qz in pueris re
ling solt multuz qd̄ in alijs p̄uictoris etatis
hūane leges dicūt seueri⁹ corrigendū: ita dīc
ter. ille ad l̄fam. Dico qz glo. ibi sup. vbo in
ultū. dicit qz h̄ intelligēdū ē de eo qz nō est doli
capax. vñ expone inultū. i. nō p̄fecte vltū: vt i
dicto. c. pueris. nūc allegato. ⁊ allegat glo. ibi
multas p̄cordātiās. Multa b̄ kribēda occur
rūt. h̄ ista sufficiāt p̄terio p̄cto. Et tuz ad
quartum p̄ctum de amentibus furiosis ⁊ de
ebrijs doctores distinguere solēt: qz aut tales
ex sua culpa inciderūt in amētiā furia ⁊ ebrie
tatē ⁊ tūc mala q̄ faciūt imputant eis aut non:
⁊ tūc nō imputant. Alia ē opinio qnā cōit in
sequūt oēs v3 qz in s̄libus p̄sonis culpa se
quens nō imputat: l3 culpa p̄cedens magis ag
greuet ex mal̄ que inde sequūt. vñ si ebn⁹
adulteriū p̄mittat ignorans qd̄ faciat nō impu
tat ei i p̄ctū adulteriū: l3 ebrietas illa aggra
uat. Similit̄ si amēs vel furiosus hoīez inēfi
ciat nō imputat homicidiū: l3 p̄p qd̄ i amētiā
vel furia venit aggrauat. p̄p i homicidiū se:

quēa. h̄ opinio ponit. i. 5. q. j. c. merito q̄rit. §
l3 obijct. circa finē. vbi dī sic. Ad dñs vō alie
nata furore cū sui compos nō sit eoz q̄ admitt
tit reatū nō p̄bit. qz facultatē deliberādi nō ha
buit. vñ ⁊ pupillo ⁊ furioso hōi in maleficijs
subuenit vt eis nō imputet ad penā: qz ex mētis
deliberandē non p̄cesserunt. hec ibi. p̄dōt tñ
ad cautelā talib⁹ imponi aliq̄ pena. nō qd̄ fa
cto oporteat. vt. i. 5. q. i. c. si q̄s infamē si q̄s
ingit infamēns aliq̄ occiderit. si ad sanā mē
tem p̄uenit. lenio p̄nia imponēda ē. f. q̄stuz
ad cautelam. ⁊ iudicandus ē in codē statu in q̄
fuit ante furia vel amētiā. ē de bap. c. maio
res ad finē. vnde si quis aī amētiā voluit
⁊ petijt baptizari. ⁊ postea in amētiā p̄trahat
si de p̄ma bona intētiōe cōstiterit. d3 oīo bap
tizi: ⁊ charactēre suscipit sacri. p̄pter p̄mā bo
nā intētiōē. q̄re ⁊ c. Et sic p̄z m̄sio ad p̄dā
Et p̄ p̄ns ad fam p̄tē p̄ncipalē. v3. qd̄ dicēdū
de actib⁹ hūanis qñ volūtas ē ignā ⁊ nescit qd̄
faciat. Tertio loco videam⁹ de 3o respectu
hūanoz actū. f. qñ volūtas ē negligēs circa
ipsos. Et tūc dico qz volūtas negligēs ⁊ cōso
pita circa actū hūanū p̄tē dupl̄ p̄fiderari. aut
enī ē negligēs ex certa scia: aut ex certa igrā
tia. Si ex igrātia tūc ē distiguo. qz aut ē igno
rātia iuris aut scī. Si iuris itē distiguo. quia
aut p̄tinet ad p̄sonā scire illd̄ ius: aut nō. si nō
illa igrātia excusat. si sic: nō excusat. i. q. 4. §.
vl. vbi daf̄ hec distiguo de igrātia. idē p̄dan.
i. ad t̄bi. i. ait. Ad dñam p̄secut⁹ sū. qz igrās fe
ci ⁊ Aug. ait. Illis oīo ignōsci nō poterit: qz
q̄ discit ēt coplā h̄ntes opā nō dederūt. f. qñ ta
li p̄sone incūbit legē scire. Exēplū. Si q̄s offi
ciū dīnū dīminueret dū ē in sacris ignorās se ad
illud dicēdū obligatū: nō excusat. qz o3 ⁊ p̄tiet
ad ipsū h̄ scire ⁊ dūc̄ ē de cel. mis. c. volētes ⁊
di. 37. §. vl. Ad q̄z declaratōz ē sciēdū qz alr
obligat ius nāle alr ius ciuile: alr ius diuinū
alr ius canonicū: ⁊ alr ius morale. Ius dīnū
oēs doli capaces adultos gnāl̄ obligat. cū sit
lex scripta in cordib⁹ n̄ris. i. q. 4. §. vl. ⁊ recte
dī doli capaces. qz ⁊ si furiosi ⁊ amētes adulti
sint nō tū doli capaces. Ius dīnū sic sūt pro
p̄betie euāgelia aplice doctrine. ⁊ h̄ i. Dñs p̄
lati ⁊ marie curā aiāz h̄ntes tenēt scire: ⁊ igrā
tia ei⁹ magis platos accusat ⁊ qz curā aiāz ha
bent sic d̄ magno p̄ctō mortali h̄ Bonauē. ⁊
Alex. de ales m̄ r̄ sniax. Simplicis vō sa
cerdotes ⁊ q̄ aiāz h̄nt. qz cū potuissent adificē

noluerit accusat sic d' gni veniali. Aacos vo i
 nullo accusat qz ad ipsos n' p'inet dūmō n' eōe
 nāt. tenet. n. laici ad noticiā decalogi q' cor' q'
 p'inet ad fidē. put' p'inet i' simbolo aploz' v'
 dic' idē Alex. r' igrātia iuris dini q' ad qdā lai/
 cos simplr' excusat: r' q' ad qdā accusat a tāto lz
 nō a toto. h' ē f3 eōdē Ius civile solos iudi/
 ces accusat. vñ i' p'dcō. §. nōndā d' sic. Ius ci
 vile alijs p'mittit igrare alijs vo nō. ius canōi
 cū r' p'ines morales p'stōnes ad d'icernenda
 p'etā oēs sacerdotes curā aiaz hñtes r' oēs cō/
 fessores accusat r' p'sertū ea q' ad absolue dū r' li
 gādū r' suspēdēdū pueniūt. q' vo curā aiaz n'
 hñt excusat a tāto lz nō toto. vñ h3 q' d'ic' Alex.
 o'ales nō oēs efici tenet ad noticiā q' r' dā teneat. De
 h' ē h' ter. 24. q. i. c. si q's dederit vbi glo. sic
 ait. Arg' h'ic elicit q' ignorātia iuris p'rim ex
 cusat: s3 nō ex toto. Reuelat. n. p'nam. s3 non
 absorbet culpā. Sile inuenit dif. 72. c. pluri/
 mos. r' di. 28. c. p'sbyterū. r' di. 8. c. p'suetudo.
 Itē. 30. q. i. d'his. itē di. li. c. i. r' de p'sc. di. 4.
 reculerūt. Hec oia ponit dicta glo. Ultra di/
 cta nō regulā gnālē q' oēs q' fugiūt p'dicādoēs
 r' suoz dei bōa p'silia si p'ea igrāt viā saluis
 talis igrātia cos nō excusat: s3 sūme grauat. i.
 20. i. 4. Si q's ignorat igrabit. r' di. 37. q. ca
 vbi d'ic' ter. Qui ea q' dei sūt capitiūt. s3 nō r' ope
 a dño sapiūt. i. approbāt. r' q' ca q' dei sūt nesciūt
 a dño nesciūt. i. reprobāt. Paulo attestāt: q'
 ait. Si q's igrat igrabit. i. reprobabit. Idem
 Qui stult' ē in culpa. s. euitāda nēcia ad salu/
 tē. sapiēs erit in pena sustinēda. s. h' ibi. Con
 cordat p'dict' bñs Tho. fa. h'c. q. 76. S3 audi
 paulisp' p' Amb. dicit. n. q' ius nāle oēs ad/
 ultos r' doli capaces gnāl' obligat. d'ic' mibi.
 Filie Loth p'rez inebriātes vt ex eo cōciperēt
 q' totū mūdū subuersū putabāt excusant ne a
 pctō pp' ignorātiā iuris nālis. qd. s. d' erat nō
 ē succubēdū p'ri. Dico q' nō excusantur ne a
 pctō lz mlti diuersis vijs dicē velūt. ego ai di/
 co q' n' excusāt. de h' ē ter. 15. q. i. c. iebriauerit
 vbi d'ic' ter. Inebriauerit Loth filie ei': r' se ne
 sciēti misceūt. quapp' culpādus ē qdē nō tñ
 q'stū ille incest' s3 tñ q'stū illa ebrietas meret'.
 h' ibi. Blo. sup' vbo nescienti d'ic' sic. Vide t'
 h' q' peccat q' nesciens r' inebrietas aliqd' facit.
 vt d'ic' r. 30. di. c. sexto die. S3 d'ic' q' Loth nō
 erat hic nesciens. Mā eni nō panit q' aliquis
 nesciens coeat. s3 d'ic' nesciens. q' nescieba

illas ē fūras suas. Credebat. n. ēē vxorē suā
 p' ac ter. i. c. i. lectū. 34. di. h' ibi. Et sup' vbo
 n' tātū q'stū ille incest'. gl. d'ic' q' b' tripl'r exponit
 Quidā sic exponit: q' panit p' incestu r' p' ebri/
 etate. Vel alit' n' panit q'stū incestus meret'. s. si
 esset p'missus ex deliberatōe. Alij d'ic' q' nul
 lo mō panitur p' incestu: sed tñ p' ebrietate. q'
 ebrietas ē tātum p'cū veniale. di. xxv. §. cri/
 minis. hec glo. ad l'ram. q' r' c. Et sic p3 quali
 ter q's peccat r' excusat ex igrātia iuris. Māne
 vo videam' si igno'ātia facti excusat a pecca/
 to l' accusat. Idonam' q' q' aliq's aliquod malū
 faciat: r' volūtas sit negligēs p'fiderere factum
 an talis ignorantia facti excuset. Dico q' h' di
 stinguendū ē sicut ponit di. l. c. de his. r' ē de
 homicidio. Joānes. r. c. quidāz ut esseris. q'
 q's i' facto qd' agut aut dabāt operā rei licite au
 illicite. Silicite tñc itēz distinguēdū ē. q' au.
 adhibuit debitā digētiā: aut nō. Si nō: nō ex/
 cusat a peccato. Vt si q's coopiere domū sigm'
 nō apposuit. r' tegula hominē infecit. Si ad/
 hibuit debitā diligētiā: r' ide malū ptingat cer
 te nō imputabit ei. ut di. l. c. sepe. r. xv. q. i. c. si
 q's nō irat'. Vñ r' Jacob excusat q' cognouit
 Liā q' non erat vxorē eius loco Rachel vxoris
 sue. Lapsum sepe sic d'ic' sepe ptingit dū q's
 opi necessario. i. vultū licito inficēs arbore i
 ciderit ut aliq's subtus ipsā veniēs dep'maf. r'
 id circo si volūtatē negligētiā icidētis arbore
 factū ē. ut hōicida p'nie oio d3 submitti. Qd' si
 nō voto s3 incuria illi': nō hec cū finia ptingit
 Si. n. dū illi opi necessario fortasse incūbēt: r'
 iste inspat' occurrēt sub arbore r' sub ipsa op.
 pressus ē: scilicet arbore n' tenet. hōicida. i. i.
 q3 hōicida. h' ibi. Si ut dabat operā rei illicitū
 ut cū q's solaciā in aliq' ludo piculoso vñ seg
 more l' mutilario. l' cū deric' lapidē l' sagittas.
 h'ic r' hōiez inficūt: l' sanguinē fūdūt: tales nō
 excusāt a culpa r' a pena. Mā h3 hōicidium v'
 aliud malū nō veller: tñ voluit op' illicitū. r'
 tale malū subsecutū est. di. l. c. derico. Vñ L
 mech qñ Laim interficit putās eum ferā esse
 nō excusāt a culpa. Et sic p3 qñ act' hñani sur
 p'm cū volūtas ē ignorātia iuris v' facti pec
 cat. Sil'r d'ic' dū ē de opib' bonis. vñ qñ sit al
 qd' bonū ex ignorātia iuris l' facti: nō habetur
 meritū illi' boni. q' ibi volūtas r' intētiō nō ca
 dit actualis v' habitualis. Vbi g'ra. Das pro
 elyna vñ ducatū ei edēs dare solidū vel bolo
 nenū: tal' tñ meret' ac si solidū vñ dedit. Vñ

Amb. *Mō satis est ingratū facere nisi ex bono fonte. i. ex bona voluntate p̄ficiat. de pe. di. i. voluntas remunerat; nō opus. i. voluntas facit opus remuneratōe dignū. 7. 15. q. i. c. siq; nō iratus. vbi dī. Siq; nō iratus: sed pp̄ disciplinā palmā alicui dederit: 7 casu occiderit: vt sic ri solet. q̄z tū ad grām inocens est: q̄z s. deus nō punit cū pp̄ tale peccm: q̄z voluntatē nō op̄ regit. s. p̄ncipalit̄. Et tū at ad leges. s. p̄ motionis reus ē: q̄z opa q̄rit lex. Itē si in p̄secutione virgo fuerit oppressa: lege. s. p̄secratio nis repellit: q̄z opus inspicit nō voluntatē. In grā aut q̄si vgo suscipit: q̄z non opa querit: s. voluntatē: h̄ ibi. Et sunt vba Hiero. Et sic h̄es quō voluntas se h̄z q̄n est negligens circa opus bonū vel malū. Sed ponamus q̄ voluntas nō esset negligens: nec ex ignorantia: sed ex certa scientia circa op̄ hūanū versaret: tunc dico q̄ siq; bonū agit voluntate negligēte non accipit meritū. ex^m datur infideli electio: vt aut baptizet aut occidet vel perdet bona sua. Itē eligit baptizari certe nō meret grām pp̄ defectum intentionis. ar. de pe. di. i. c. tres actōes. vbi dī q̄ oīs qui sine voluntatis arbitrio est p̄stitutus nō pōt nouā inchoare vitā nisi cū peniteat veteris vite. 7 sunt vba Aug. li. de grā 7 lib. 7. De opibus aut malis nō est sic dicendum: q̄n q̄s ex certa scia malū opat: s. voluntas non intēdat illud malū vt demeritorium est: s. illō intēdat vt aliqd malū euitet certe nō excusat. Et^m q̄s p̄iurat ne suā rem p̄dat nō intendens tū deū offendē: certe talis moraliter peccat. Audi Aug. Si diligens ingratū inspiciat forte ip̄m peccare nemo vellet. sed pp̄ aliud qd̄ vult peccat. Et q̄s p̄p̄e hoies q̄ scienter faciūt: qd̄ nō licz vellent licere: vsq; adeo ip̄m peccare nemo appetit pp̄ hoc ip̄m: s. pp̄ aliud qd̄ ex eo sequitur: h̄ ille. 7 ponitur. 15. q. i. c. merito: Idcirco illa nobilissima Lucretia Romana: q̄ filio Targnijan adulterū p̄sensit ne infamiam incurreret: quā filiū Targnij minabatur: vt etiā facere solent discipuli iuvenes paup̄culas decipientes: nō excusat a peccato cū seipam corā suis sanguinibz infecerit. Idcirco etiam regula gnālis q̄ potius q̄s d̄z oīa mala sustinere q̄s cō sentire pctō. 32. q. 5. c. ita ne q̄re 7 ē. Satis ar. bitroz aīa mea h̄c maī ā enucleatā esse. 7 iō tibi ista sufficiat. Vnū tū facere volo: q̄n p̄dictū c. ita ne sepius allegari in supioribus: volo ip̄sum ad iram recitare. dicit. n. sic. Ita ne alit̄*

quē polluat aliēa libido metuit. Nō polluit si aliena erit. si at̄ polluit. s. p̄ consensū nō aliena erit. s. cū pudicitia. s. mētis virtus sit animi cōmūtē q̄z h̄eat fortitudinē. pot̄ q̄libz mala tollere q̄z malo p̄sentire determiat. Nullus aut magnanimus 7 pudicus i prāte h̄z qd̄ de sua carnesat. sed tū qd̄ annuat mentē vel renuat. s. h̄ est in prāte h̄ ibi. Et p̄cordat h̄is. c. illa. 15. q. i. vbi dī. Illa cauenda sunt q̄ ex nra voluntate p̄deunt: delicta inuētū: 7 irrōnabiles corpōis passionēs. Quoz igit nos sum⁹ dñi corz p̄ncipia. i. cās exiūs nō ingratū: nec deriuem⁹ in alios. i. nō ascribam⁹ alijs sicut fecit Adā: sed agnoscam⁹ ea que pp̄rie nra sunt q̄ possumus nō facere si volum⁹: huius electionē mali potius debemus ascribere q̄z alijs. Itē in iudicijs h̄mōi voluntarios reos n̄ ex nēcitate. s. absoluta cōpulsos culpa astrigit: pena p̄denat. Itē q̄z siq; per furorē aliquē inocentē p̄māte obnoxi⁹ ē mortū: q̄netiā ip̄ius dñe legis oraculo. i. n̄iso. s. Deut. 18. Illuc. pe. 7 Josue. 20. i. p̄n. Si. n. p̄ imprudentiā intulit necē: accipit ip̄iū n̄itū: spem; 7 refugij facultatē vt possit euadē h̄ igit de eo qd̄ pp̄rie malū videt dictū ē. Adā. la. n. nō sunt q̄ nec erit mētē ip̄icāt nec p̄sciētiā ligant. 7 ē. Et sūt vba Aug. in exameron. Idis p̄cordat. c. sacris. qd̄ mer⁹ ēā. q̄ 7 ē. Et sic p̄z fa vi. p̄me p̄ctōis p̄me p̄sideratōis. Et tū ad itā vi. s. vix voluntas p̄ scō reputet. di. co q̄ archidiacon⁹ sup. c. q̄ bona. 17. q. 1. op̄ime hanc māz tāgit. Et cui⁹ deis colligā tū q̄ ad p̄dicatōis p̄p̄e finitū spectat. q̄ vt clari⁹ habetur videam⁹ ser p̄cta v3. Idūm⁹ p̄ct⁹ est an voluntas bona p̄ scō reputet q̄ ad deū. 2° p̄ct⁹ ē an voluntas bona p̄ scō reputet q̄ ad ecclāz in foro p̄ctōso. 3° p̄ct⁹ an voluntas bona p̄ scō reputet q̄ ad ecclāz in foro p̄niali. Sūt alia tria p̄cta d̄ mala voluntate videam⁹. Idūm⁹ ē vix mala voluntas p̄ scō reputet q̄ ad deum. 2° vix quo ad ecclāz in foro cōtentioso. 3° ē vix quo ad ecclāz in foro p̄niali. Et tū ad p̄mūz s. vix bona voluntas p̄ scō reputet quo ad deum. Et dico aut queris de p̄terito: aut de p̄sensit: aut de futuro. Si de p̄terito: dico q̄ bona voluntas apud deum pro facto non habet. Exemplum. voluissz nunc quia scnu iussu ad iubileū: q̄dragēsimas ieiunasse: ecclāz visitasse: elemosinas fecisse: 7 similia. Ette tal voluntas apud deum p̄ facto non habetur. i. non remuneratur acsi fecisset. Similiter si q̄

ris de futuro: dico q. nec etiam bona voluntas
 apud deū p. facto reputat. i. nō remunerat ac
 si fecisset. *Ex^m* ppono quadragesimā futurā
 ieiunā: i. i pasca vestire vnu suū dei. tal. volū-
 tas nō hētur p. facto. imo si qd possum? omitt
 tim? peccam? audi Bre. sup. *Ezec.* Qui bo-
 na inq. agūt: meliora agē. pponunt: si ca non
 agūt i. i bonis priorib? psecrēt: i. cōspectu tū
 dei ceciderūt. i. moralr l' venialr peccauerunt
 f3 qritatē boni. ppositū qd omittunt. Adortat
 qdēq. p. osuit facē aliqd necessarij ad salutrē
 qm si vctū dū pōt nō ipler moralr peccat. Ve-
 nialr at qm pponit aliqd facē nō necessariū ad
 alutē: ut facē talē deuotōez l' talē: dum tamen
 inō vouat: s3 tm pponat. q. si voueret cē sic in
 p. casu. q. ppha ait. Vouere t reddite dño deo
 vřo oēs q in circuitu eius asseritis munera. Et
 idē. Vota mea dño reddā in p. spectu timentū
 um cū. Et idē. Immola deo sacrificiū laudis
 t. redde alt. s3 mo vota tua. Et sic hēs q. volū-
 tas bona apud deū. p. facto nō habet rel. ctu p.
 teriti t futuri. Si quis d. pñi: tūc distigueduz
 ē: aut tal. volūtas pōt ipleri aut nō. Si pōt im-
 plet: i. t nō iplet: tūc distigueduz ex ne-
 gligētia l' alia cā possibili vitiosa: aut ex ipso
 bilitate. Si p. mō p3 q. p. scō non hēt. *Ex^m* ha-
 beo volūtatē docēdi officiū. t. ex negligentia l'
 ex fili nō dico. certe nō habet. p. scō acsi dixisset
 s. di. Nō satis ē bñ velle: s3 ē bene facē. Et si
 vba Ambro. i. nō sufficit bona volūtas sine
 ope dum facultas adest. Si vō nō iplet ex im-
 possibilitate: tūc talis volūtas reputat. p. scō in
 genere boni qm ad glāz psequēdā: t. ad pe-
 nā eternā cuitādā: s3 nō qm ad quāritatē pre-
 mij accidētāl: ut aureole. l' qm ad euasione
 pene tpāl. p. petis suis. *ex^m*. L' upio baptizari:
 cōfiteri: cōcari: t. nō possum. q. aut mister ab-
 est: aut aliquid necessarium ad talia sacra non
 habet: l' sile. Si morior: tal. bona volūtas p. fa-
 cto habet quo ad glām t. cuitationē pene eter-
 ne: s3 nō tpāl q. i purgatorio soluēda ē: nec tm
 cōit premij cōsequit accitāl sicut si ope bonam
 voluntatē cōpleuisset. Silr si q. cupet marty-
 rizari. p. xpi noie t. nō haberet moduz: valet il-
 la volūtas q. ad glāz essentialē: s3 nō q. ad aure-
 olā q. actui pugne dat t. non volūtas i. tm. ut di-
 cū ē sabbato pcedēti i. 3. p. sideratōe. i. t. hi. i. j.
 Nō coronabit nisi q. legitime certauerit. Silr
 vna bona verba. cupit venire ad eccl. iazriaz
 ut accipiat indulgentias a sumis pōntificib? nris

ecclesia p. scō: t. nō pōt q. i. i. ma l' sile. p. se-
 cto tal. volūtas p. facto reputat q. ad acq. rendā
 grāz: l' augmētandā quā h3: s3 nō quārit ad cō-
 sequēdū indulgētiā illas q. solū dāt accedētib?
 t. nō tm volentib? nisi h. i. forma l' rāz p. tineret
 ut. dirim? seria. i. j. pñi dñice. t. sic p3 lōk ad p.
 mū pñtū. Et tū ad f3 dico b. cui q. bona volū-
 tas q. ad eccl. iaz i. foro cōtentioso nō hēt. p. scō
 er^m. Joānes fuit exdīcat? t. q. sicut ab solut? t. nō
 potuit. certe si moris eccl. iaz carebit sepultu-
 ra. q. nō valuit illa voluntas q. ad eccl. iaz: nec
 o. solēnis. p. eo fienda ē donec sit absoluit? qd
 fieri pōt. si eccl. iaz p. aliq. extrinseca signa p. siterit
 de bona voluntate t. diligenti sollicitudine ab-
 solutiōis. Ille tm dñat? nō est. q. de? g. ē inf. e-
 cto: cordiū bonū voluntatē acceptant: Ad ac-
 ceptaret at eccl. iaz si aliq. mō p. signa exteriora
 de bona volūtatē nō p. siterit. q. i. foro p. tention-
 so eccl. iaz ac? extrinsecos tm p. siderat. xv. q. i. c.
 si q. nō irat? q. t. c. t. sic p3 scōs pñtū. Et tū
 ad tertiū dico q. voluntas p. facto reputat q. ad
 eccl. iaz in foro pñali. *ex^m*. Et vñ q. nūq. i. vi-
 ta sua p. scōs ē. more p. uentus confessione t.
 petit t. sacra. Inica dñ accersit sacerdos h. mo-
 ris. certe si p. siterit de bona volūtatē t. diligen-
 tia p. scōis pe. ite eccl. iaz cum susce. pit: nec care-
 bit eccl. iaz sepultura. Mā eccl. iaz oēs q. p. si-
 gna exteriora cogit et ē i. p. cō moral: t. sic sine
 aliq. sig. exteriori pñic mortu? cē: p. uat eccl. iaz
 ca sepultura. ut si fures t. latrōes. c. de tur. c.
 fures. vbi dñ. f. ures t. latrōes si i. furā? t. d. pre-
 dādo occidat: visu ē. p. eis nō cē orādum gl. q.
 eos i. mortali p. stat decessisse. 23. q. v. c. placuit
 Itē t. eos q. mouit i. torneamētis c. de torne.
 c. i. Itē t. raptores. c. de rap. c. sup. co. Non
 pono capla distictē ad l' rāz breuitatis cā. Itē
 oēs q. scip. sos inficiunt. 23. q. v. c. placuit. Et
 breuit oēs q. i. mortali p. cō p. stat decessisse. 13.
 q. ij. c. extimem? t. c. p. obcuntib? t. et oēs q.
 p. mouit p. nūc de heresi. Qēs istos pōit gl.
 in. c. ex pre. el. scō. c. de sepul. Silr q. p. stat
 aliq. sig. exteriori nō cē mortuū i. p. cō mortali: l3
 aliq. casu fortuito sine p. scōis decesserit: eccl. iaz
 scā suo i. gremio accipit: nec eccl. iaz p. uat a
 sepultura. ut est casus i. d. c. ex pre. vbi dñ sic.
 Et pre. pñtū. Ad. nob. ē i. i. matū. q. cū nobis
 vir dū mala cidē posuisset i. i. dñas: t. ip. la gartō
 nib? q. cā rape nitebāt sup. quēdā p. cō occurre-
 ret: tādē fugiēs man? illoz i. an. nē. i. i. flum. i. d.
 pōte cadēs. fuit cā i. i. mē. fa. q. circa mādām?

Quoniam cum illa non sponte precipitauerit se de sponte: si
sic superius est expressum casu ceciderit: corpus eius traditum
est ecclesiastice sepulture. preterea cum ex honesta causa fu-
gisse noscat: et cui concubitus uiuenti concubitus sit iura
deficere. h. ibi. ecce quod ex uicio h. ubi pro supposito
iura non fuisse illa. Ad mortuam in peccato mortali. quod
et sic patet tria puncta quod ad voluntatem bonam
Nunc videamus ad primum punctum de voluntate mala
Dicitur. scilicet mala voluntas apud deum pro facto reputetur.
Et dico distinguere. quod aut talis mala volun-
tas est deliberata ad tale malum: aut non. Si non: cum
ad illam non accedat consensus rationis. claret quod pro facto
non habebitur apud deum. de pe. di. ij. Nequaquam
mentis cogitatio non inunda maculat cum pulsatur:
si non hac delectationem supat. scilicet per dissensum rationis.
Si autem voluntas est deliberata: tunc dico quod siue sit
de presenti: siue de preterito. siue de futuro: talis vo-
luntas apud deum pro facto reputatur quantum ad grauita-
tem peccati mortalis in generali: et non in speciali. id est ex illa
mala voluntate ac si ope presumasset: gehennam
ignis mereretur. non tamen tanta plecteretur pena ac si se-
cisset quod male appetiuit. Et ratio quod contra actum volun-
tatis augeat inordinationem voluntatis: et sic intel-
ligitur textus. de pe. di. i. homicidiorum. ubi dicitur homicidio
rati tria si generalia. scilicet odium: detrahentia: et actualiter
occidentia. et quod coram pena est equalis. scilicet quod ad damnandum
quod uicque mortaliter peccat: quod et sic per primum pun-
ctum de voluntate mala. Quantum ad secundum. scilicet mala
voluntas pro facto reputatur quod ad ecclesiam in foro preterito
foro. et dico quod non. quod non debet puniri in foro preterito/
foro quod sola voluntate peccauit quod ecclesiam: ac si et ope
et voluntate peccasset. 33. q. i. c. porro. ubi dicitur quod
christiana latentia peccata vindictam non habent. sed
quod sola voluntate peccat deum tamen habet ultorem
ut dicitur in eo. c. porro. Et quod iste textus. est notabilis.
audi quod ad litteram dicat. Porro inquit illi quo/
rum peccata humana notitia latent: non ab eis co-
fessa: nec ab alijs publicata. si ea preteriti remen-
dare noluerint deum quem habent testem: ipsi bituri
sunt et ultores. Et quod eis predestinatum humanum iudicium
vivere: cum si in malo suo perseuerent ituri sunt in eter-
num deo retribuente supplicium. quod si sui iudices
fiat: et veluti sue iniquitatis ultores: h. id est in mun-
do isto in se voluntaria penam seuerissime aia
aduersionis exerceant: temporalibus penis mutabunt
eterna supplicia. Et lachrymis ex hoc cordis
perpetuacione fluentibus restringetur cinis ignis incen-
dia. h. ibi. et sunt verba Iherosolymitici. Quare delu-
de quod peccata occulta in iudicio vindicari non possunt
quod sic ignota sunt. ita probari non possunt. In iudi-

cio autem proceditur per allegata et probata. item. q. l. no. s.
Mosinger in quibus iniam ferre non possunt
nisi primum aut sponte presens. Qui si non fuerit
primum aut presens liberati restituenda. item. q. i.
nota sit. et c. iudex. et c. p. m. et c. nihil. quod
et c. Si dubitat. pono quod Io. habuerit animam
et voluntatem de facto: ad id. Ad. Agitur et ipse exi-
nit in actum. puta quod locutus est cum ea et perierit facta et
nugra reputabitur pro facto. Dico quod Ioannes autem non
presens est cum effectu voluntate illa mala. quod eum
penituit. aut quod aliter facere non potuit: tamen libenter
illud facere procurauit. si desistit quod penituit: non re-
putatur voluntas pro facto. si quod aliter facere non potuit:
et quantum in ipso fuerit ut adimpleret fecit quod potuit:
sic voluntas presens habebitur et ab ecclesia puniri
debet. Et sic intelligitur. c. si quis. de pe. di. i. ubi dicitur
textus. Si quis quidem per pulsat non si. i. Verberatus: ve-
rum per in manu aduersus eum leuatur. scilicet sumit et sepe
territus quasi vapulatur: non tamen percussus. scilicet in
iuriarum actione tenetur. scilicet quod facit h. h. ibi. Et de h.
habetur lex. C. de furtis. l. quod suo. Ad declara-
tionem tamen istorum non dicitur doc. quod aut pene imponitur ab
hoie: aut a canone. si a canone: tunc est regula ge-
neralis quod consideratur effectus non affectus. Vbi gra-
Io. decreuit clericum verberari et solummodo insultum
facit et eleuat manum ut percuciat: non tamen clericum tan-
git: non per h. pene canonis. scilicet excoicationis subde-
tur per. 17. q. 4. c. si quis suadere. ubi dicitur. Si quis
suadere diabolo h. sacrilegij crimine incurrit quod
i clericum si monachum violentas manus iniecit:
anathematis vinculo subiaceat. et nullus eorum
illum presumat absolueret: nisi mortis verge per
culo: donec apostolico precepto spectetur: et contra ma-
data suspiciat. h. ibi. Ex quod sequitur quod si manus non in-
iecit: sed insultum fecerit: non subit tali pene. id est
i. c. si aliquis. et de homi. Si autem pena imponatur ab
hoie: tunc dico quod si male voluntatis apparent
aliquod exteriora signa: tunc voluntas et ad desin-
natio considerabitur. Vbi gra. Iudex ordinarius
dicit excoicare te si eligis: et tu continentem te paras
ad eligendum: quoniam ope non compleueris illam malam
voluntatem: nihilominus iudicis in canone. ut non.
Inno. et de appel. c. p. tercia. et secundo. Et ratio
quod voluntas non presens perducta ad actum pro facto ha-
beat in penis spiritualibus datis ab hoie est. quod tales
penae medicie sunt spiritualis. item. q. i. c. multi corriguntur
In penis hoc perditionibus iudicialibus secundum dicitur
est quod illis consideratur iuris effectus: non affectus per
destinatio. et de sponte. c. vlti. item. ubi conatur in gl.
Et ratio quod penes potius emoliente quam exasperande

de pe. di. i. s. pene. qf. r. t. sic p. secundum pactus
de mala voluntate. Vide gl. in. d. c. vlti. que
tagitar gumeta bona qn voluntas accipit p. fa /
cto r. qn no. s. argumenta no soluit. qf. r. t. Et tu
ad tertium punctum. s. an mala voluntas p. sco
reputet q ad ecclesiam in foro penitentiali: r.
dico q. no. Nulli. n. dubiu q. no rata debetur
pena. p. pcto soli voluntatis quanta deberet. p.
sco r. voluntate. vñ pnia septenis q ab ecclesia p.
crib. mo: talib. tarat: cõter iponit. p. actib. ex
teriorib: s. illa mala voluntas sufficiat ad ci /
num interitum. de pe. di. i. si cui. vbi dr. si cui
et no ptingat facultas concubendi cu pinge ali
ena: plane in aliq mo sit cu cupe: r. si ptas da /
ret ee factuz no min? re? e qz si i ipso dephen
deret. s. cum effectu. h. ibi. vbi glo. ait sic. Re
vera magis re? e si op? adhibeat: s. h. q ad suf
ficiencia eterne interit? accipe. Vel dic no mi /
n? e re? i. n. bilomin? e re? qzuis ad factuz no
pueniat: n. qn pl? peccet. ut ibi si op? sequat qd
p. q. p. b. ibi t. e. malu voluntate i op? p. ducet. h.
gl. Et cipiut symonia r. vsura. na cu sola spes
q e pncipal ad lucrũ i mutuo hoiez symonia /
cu reddat. r. tal spes icludat voluntate delibera
ta fm Archi. r. cõit oes doctores hic e q. talis
voluntas i foro pnciali p. sco reputada e. Silt d
vsuris vt. r. qz. n. studiosa voluntate p. munit. ee
de symo. s. i. t. p. munit. Et si vterqz ex tali ma
la intentione aliqd recipiat i foro penitentiali
ad restitutione coged? e. Et h. q. dicim? q vo
luntas tal. p. sco reputat: itelligit qz ad culpã
no at quãtũ ad aliquã censurã ecclesiasticã l. de
positione. ee de symo. c. vlti. qf. r. t. Et h. dicta
sufficiat qz ad pñe vitatē. r. sic p. 2o pma.

De circumstantijs que requiruntur ad bo /
nitatē actuum humanorum. **E**clusio fa.

Cu pe. faz. delez. v. 3. Et uia opariões
humane a bona voluntate egredierit.
ut n. sufficit h. nisi alie circũstancie appo
nãt. vbi tres ingram? vi. v. 3. p. vi. e. ista qtu
plex e huanor actũ bonitas. 2o e q. circũstancie
requit ad bonitatē moralē huanor actũ. 3o e
an vn? act? huan? sit melior l. peior alio. Et ruz
ad pma vitatē dico q. huanor actũ duplex e
bonitas s. moralis r. nãlis. Bonitas nãl fm
bñm Tho. p. 4o. q. is. est ex bonitate cendi. ex
quo seq? q. qz tñm vnumquodqz hz d. entitate
nãl: tñ hz d. bonitate nãl. Bonuz. n. r. ens
p. nertat p. methaphice. Et silt p. qz aliqd de
ficiat ab entitate nãl: tñ deficit a bonitate nãl.

Et de carētib? mēbris. ut oculo. naso. manu
r. silib? que nō sūt i spē sua entia pfecta. r. p. pñs
nec pfecte bona bonitate nãl. Moralitatis boni
tas e ex virtute. Vñs. n. e. quedã bona qñtas
mētis q recte viuūt. ut Aug. air. r. que bonum
reddūt hñtē. s. moralit. Et diligenti nō q. qñ di
cim? vñq d. qz tñ e bonũ nãl qz hz de ent /
tate. intelligim? de entitate p. gruete illi speciei
Mā mōstra q suphabundat i qñtitate vocatur
apud pñm 2o phicoz pñtã i nã. r. pñt iñtione
agēt nãl fñt. r. p. pñs a casu. Necesse. n. e. di
cit phus ibi. q. i nã aliq fñt a casu. vñ sic i arti
ficialib? pñgit aliqñ error: r. defect? ita i nãl
b? Mā grāmatic? qñz scribit nō recte. r. medr
c? qñqz potauit portionē nō rectã. Ita r. nã qñ
qz nō recte pñt. ut qñ sit hō cū duob? capit
b? r. silia. Peccata at nō sūt bona. imo mala. q
illud dicit bonũ nãle r. nō pñt qd hz qñtate
debitã r. p. gruete illi spēi. Si at aut min? aur
pl? qz expedit ad talē spēm i diuiduũ qñtitat. f
habeat nō erit bonũ i nã: s. defect? nec e ens
bonũ nãle: s. pñt r. malum nãle. Mō tñ fm
Burleum in 2o phicoz. c. penl. q. mōstrum
dupliciter consideratur. v. 3. Aut p. illo indiui
duo substantie qd e subiectum illi? dispõis dif
cõueniētis. Aut ut totũ illud aggregatũ ex idi
uiduo sube r. illa dispõe discõueniēte. Si p. mō
tūc nullũ mōstr? e pñt in nã: nec fit a casu: qñ
tale idiuiduũ be e p. se i gener? l. b. r. nullas ba
sit a casu. ut p. p. mētatorē. s. phicoz. r. vi.
methaphice. Si 2o mō tē vñ e q. mōst? sit pñtã
i nã r. fñt a casu. r. hz hō mōstruosus r. hō
ñ sūt i eadē spē: qz tale aggregatũ ñ e i spē nec i
gnē. r. p. h. soluit ar? qd cõit sit. v. 3. Impossi
bile e q. eadē spēs sit a casu r. a nã. ut dic cõmē
tator. s. phicoz pñcto. 46. s. hō mōstruosus
e eiusedē spēi cū hoie ñ mōstruoso. q. sic hō mō
struosus nō sit a nã: s. a casu: ita nō mōstruo
sus: l. cõuēto. Patet q. nō sūt eiusedē spēi: ut
hō mōstruosus accipit p. illo aggregato ex idi
uiduo sube r. illa dispõe incõueniēti. S. pñ
Ambrosi i surgit mibi vna grandis dubitatio
Si mōstra nō sūt a nã: s. a casu. seq? q. nã nō
itēdit illa. r. p. pñs vñ q. nō pñuabit pductio
nē mōstri. vñ si nã nō itēdit fñm digiti i hoie
stati sco qnto digito qd pducē itēdit cessaret a
pductōe fñm digiti quē ñ itēdũ. p. 3. ita pñtã. qz
q. fñt a casu: fñt pñt iñtione agentis: ut dic
idem phus. 2o phicoz. mōstra at fñt a ca
su p. te. q. nō incēduntur a nã. nō itēduntur

3
quoniam ad sumum bonum. et malitia per contrarium distan-
tia. Nam sicut Augustinus. penitus nihil aliud est quam auersio
ab incommutabili bono et uersio ad commutabile
bonum. Et per hoc quod magis aia auertit a su-
mo et incommutabili bono: tanto magis ipse auertit me-
ritis. Auersio autem sit per delectationem: consensum per
seueritatem: iperitiam: obdurationem: et finalem i-
penitentiam. Et quibus sic practica habes predicam-
di satis dilata et manum potes. placeat tibi quod ista
sufficiat quantum ad primum conclusionem.

¶ Nunc quod ad bonum agendum cessandum est: per conclusionem 3am.

Ecce tertia conclusio. v. Et si homo se per
sentit esse scire: nunc quod in bono ope cessa-
re deberet. ubi tres in gram. v. v. v.

¶ Prima. v. Et ista. An per scandalum bonum operari sit
relinquendum. 2. v. Et. an per bonum operari reliquendum
do sit peccatum. 3. v. Et si scio me peccatum debere per
bonum operari. Et tunc ad primum parebit veritas in quod
busdam ista dicendum. quod ut magis pateat aliqua
puncta videamus. ¶ Primum punctum est. quod est scandalum

2. an bonum spiritualium sit peccatum dimittere per scandalum
3. an sacra doctrina sit dimittere per scandalum
Et quartus est an iustitia sit dimittere per scan-
dalum. ¶ Tunc ad primum non quod duplex est scandalum
scilicet necessarium: activum: et passivum. Scandalum ne-
cessarium quod est de necessitate evenire pertinet.

¶ Dat. is. Necessarium est ut scandala veniant. et Lu-
ce. 17. Impossibile est ut non veniant scandala.

Ista autem necessitas triplex potest intelligi. Vno modo
ut sit sensus. necesse est: i. non potest nec potuit.
nec poterit aliter fieri quam scandala oriatur. Et si
sensus est falsus. quod in his que veritate non possu-
mus venia debenda est. v. Et ratio. Nullus inquit
accusatur cum quod de necessitate talis est sicut per de
cero a natura. 2. modo potest intelligi ex quodam supposito
ne ut sit sensus. necesse est scandala ori data ta-
li conditione vel supposito: et si sensus est verus.

¶ Nam supposito quod quod male vivat: necesse est ut
male finiat. quod ipse possibile est male vivere et bonum mo-
ri. 3. modo ut intelligatur necessitas quedam vili-
tatis: ut sit sensus. necesse est ut scandala veniant: ut
quod vni nocivum est alteri fiat vtile. et si modo etiam est
sensus verus: quoniam divina per istum ne multa ma-
la fiunt: que alii sunt vilia. et ex illis de bonum
elicit: ut dictum est in prima parte huius conclusionis.

Et sic per quod est scandalum necessarium. 2. scandalum
dicitur activum: quod nihil aliud est quam dictum factum
vel signum quod in mente turbat. v. Et sequitur scanda-
lum passivum: quod nihil aliud est nisi animi commotio
quedam ex dicto facto signo non grato. et si potest

fieri in tribus modis. scilicet in gratia: fragilitate: et mo-
liria. vltimum pessimum est: et in peccatis non est. aliquid
duo modi est bonis provenire possunt: scilicet cum sine
peccato mortali: veniale erit: non mortale. et sic per primum
punctum. ¶ Tunc ad secundum punctum. scilicet an bona spiritualia
sint dimittere per scandalum: dico secundum beatum
Thomas. 2a 2ae. q. 43. quod bona spiritualia aut sunt ne-
cessaria ad salutem. et si nunc quod omittenda sunt per
scandalum: quod non possunt omitti sine peccato morta-
li. peccatum autem mortale nullo respectu fieri debet. igitur nec
per scandalum vitandum opera spiritualia ad salutem neces-
saria sunt omittenda. imo predictus doctor vnum
notabile dictum ponit: quod et nullus debet vnum peccatum
veniale committere: ne alius mortale committat
Et ratio sua est. quod non debet quod offendere deum parum
ne quod cum offendat multum. Nam si liceret veniale
committere ut mortale vitaret: sequeretur quod peccatum venia-
le non esset peccatum. quod si licet aliquid illud non est peccatum. et
ita peccatum non esset peccatum. quod est contradictio. Si opera spua-
lia non pertinet ad salutem: distinguitur: aut scandalum
oritur in mente eorum ex ignorantia: aut ex fragilitate:
et aut ex malitia. Si bona spiritualia quod ex mali-
tia scandalizant: tunc non est cessandum et sic erat scan-
dalu phariseorum quod quod ipse ait. Mat. xv. Sinite
illos. quod ceci sunt et dices cecorum. si autem ex fra-
gilitate aut ignorantia. dicitur predictus doctor quod super
per sedendum est a tali opere bono vel occulte fiat
quousque reddita ratione huiusmodi scandalum cesset
Et hoc dicit scandalum pusillum. Si autem postea red-
dita ratione adhuc scandalum duraret: tunc per quod ex ma-
liria tunc fieret. nec est a bono tunc opere cessandum
sed conscientiam suam habeat in testem. ij. Cor. i. Glo-
ria nostra habet testimonium conscientie nostre. et. q. ij. sen-
ti. Senti inquit quicquid velis de Augustino so-
la me conscientia oculis dei non a. cuset. Et si hic igitur
faciamus tres regulas generales. ¶ Prima est quod nunc quod
per vitandum scandalum aliud malum: per consequen-
dum aliquid bonum et omittendum aliquid bonum necessa-
rium ad salutem anime per primum: nec committendum aliquid
salutem eiusdem. Ista regula optime per i. c. cum ex
iniuncto. de no. ope. nunci. iter. et gl. In ter. est
vna pericula quod sic dicitur. Quia illa quod sine mortali
peccato committi non possunt vitando scandalum non sunt dimittenda:
nec ea debent per scandalum committi: quod sine peccato
mortali committi non possunt. h. ibi. Et gl. allegat mat-
tas concordantias. et de his quod v. l. me. ea fiunt
c. sacris. i. fi. et de sic. ¶ Secunda regula est ista. quod cum
quod per sine peccato committi possunt. per scandalum cui
tandem committenda sunt committenda sunt. ¶ Tercia regula

in. d. c. cū ex inlūcto. vbi post illa vba q̄ dicitur
Imediate ista subdūf. Ab his tñ que sine pctō
pmiti pñt pñt et dimitti: sic p scādalo tollē cef/
tandū ē: ut et eis p vitādo scādalo ē ifistēdum
Dñ aplūs. i. ad Cor. 8. c. i. fi. supplc. Si scan
dalizaf frat nō comedā carnes i etnū. Et dñs
i enāgelio. f. Mat. 18. 5. eos q scādali māz pre
stāt. De ingt bōi illi p quē scādalu3 venit. et lz
maioz sit scādalu3 vitādū: vitādū ē et scādalu3
pufilloz luxta testi^m. Vitatis. Qui scādalizaue
rit ingt de pufill istis q i me credūt. et h ibi. h
idē pfirmat gl. cuz p cordātis suis ibidē. et est
gl. penf. et idē pfirmat. c. nisi. de renū. Silr et
gl. ibidē. Tertia regla ē q si scādalu3 pufilloz
durat data eis rōe et cā q̄ illa bona sūt pp qd
nō dñt scādalizari: tūc illud scādalu3 nō est apli
us pufilloz. s. i. iniquoz. et sic pp eoz scādalu3
nō omittat bona. q̄ rē. Ista regla p3 ex sup/
dicti. q̄ rē. et sic p3 2ª pñc^a. Et tuz ad 3^m. f. an
fac doctrina sit dimittēda pp scādalu3. Rñdeo
fm bñi Tho. vbi. s. q. circa doctrinā duo pñ
derādē si. f. Vitās que docet: et ipse ac^o docen
di. Veritas q̄ docet de necessitate salutis. et ista
nūq3 pp scādalu3 omittēda ē. ita q pp vitādūz
scādalu3 prium et oppositū Vitatis p dicitur
aut docet. audi Aug. li. de libero arbitrio. si
de Vitate ingt scādalu3 sumit vtili^o pmitit nāf
ci scādalu3 q3 Vitās relinq̄. Que vba ponūt
i decretali de reg. iur. c. q scandalizauerit et.
Qui scādalizauerit ingt et. vtili^o scādalu3 nāfci
pmitit q3 Vitās reliq̄. imo^o poti^o oia tollerā/
da si: q3 oppositū Vitatis p dicitur aut docet. 22.
q. v. ita ne. f. acit. c. sacris. de his q̄ vlt me. cū
sūt et alie p cordātē q ponūt i gl. i. d. c. cuz ex
inlūcto. i. vbo nō sūt p vitādo scādalo dimittē
da. Mūq3 ingt Vitās fliquēda ē. S3 ac^o docē
di cū regrat tps debiti. et circūstātiū audiciūz
idoneitatē: et debitiā dispōem: n̄ erit icē ueniēs
p tpe aliq̄ a p dicitōe cessādum: qufuz reddita
dispōe audiciūz et tps idoneitatē: docet p dicit
re possit. Si at sp tal idispōitio duraret: cum
cēt 3 āiaz salutē: nullo pacto a dīna doctrina
cessādū cēt. et gl. i. c. nisi. f. p gñi. sup vbo di
stignēdū. declarat qñ pp idispōem audiciūz
et tps icōgruitatē ab actu p dicitōis et d. scipli
ne sit cessādū et dicit q tūc ē qñ mltitū^o peccātū
cēt in cā: dū tñ illa mltitudo peccātū nō velit
defendē malū qd facit. ar. 44. di. c. p mēfario /
neq. vbi de h. et l. di. c. ut cōstitueret. et c. de
cleri. exco. c. latrores. vbi dē de mltitudine pec

cātū tpe iterdicti. si vō defendē voluerit ma
lū qd facit: et excusare illud qñ ex aucte. tūc mlt
titudine peccātū peccādū nō ē pp scādalu3 de pe.
di. vi. c. l. in fi. ar. 52. di. c. plūmos et. Et hec
dicta gl. q̄ rē. et sic p3 3ª pñc^a. Et tuz ad q̄ru3
dico q p iustitiā duo possum^o itelligē aut ipsā
Vitātē iustitiē: aut penā q daf p iustitiā. Veri
tas iustitiē nūq3 defendā est cū pñcat ad sic
salutē. et h ponit gl. sup dicta. i. c. nisi. f. co. de
renū. Si at p iustitiā intellr pena. tunc dē fm
bñi Tho. vbi. s. q. penāz iflicio i tñ h3 rōz
iustitiē i q3 tū p eas peccā cohibēt. vñ si p iflicio
onē penāz manifestū pfa. et maiora seq peccā et
mala: tūc penāz iflicio sub iustitiā nō pñcē
et h casu a pñtōe cessādum ē. h ille. Et hūc
dicto p cordat gl. i. c. sane. de tēpo. ordi. sup v
bo mltitū^o. vbi dicit q mlti^o dispōfariōz obtinet
Et allat ibi mlti^o p cordātis pñt postea istud
dictū: et dicit sic. Et ita pp scādalu3 aliqd dimittit
ipuntū. qd alias nō ē omittēdū. Et itelligē in
ill penā i q3 dispōfari pōt. Quia ius cōe qd
idispōfabile ē nō ē omittēdū pp scādalu3. ut dē
cū gl. i. c. q scādalizauerit. de reg. iur. f. ius cōe
qñ dispōfabile ē: tūc pp scādalu3 recedit a iure
dōi. ut p3. di. l. c. ut pñtueret. et i. q. vl. c. dis
pōfariōes. et c. erigūt. h ponit dicta gl. et gl.
Ber. et sic p3 q p vitā^o scādalo sepe rigo: iustiti
e cessat: lz ipsa iustitiā nūq3 cessare debeat. q̄
et. hec sufficiāt ad pñtōz qñ ad istā vi. Et tūc
ad fam^o vi. dico q trib^o mōis a bono ope sine
pctō cessare possum^o. v3. qñ nō ē necessarium
qñ nō puenit opāti. et qñ nō h3 bonū finē. p^o
qñ nō ē necēz. nā lz hō de necitate salutis tene
at sp ē par^o velle poti^o mori q3 fidē negare cuz
piculū iminēt: tñ cū piculū nō iminēt a tali bo
no ope cessare nō ē pñt. et sic de alijs. f. acit
p h iura sup^o allata i pcedēti vi. 2° qñ opāti
nō puenit. vbi grā. hō hōicm ex malignitate
occidit. et cū iustitiā poscat q p pñtēz p dēncēf
ad mortē: tñ ille hōicida ipune vadit: et cū exul
cē debēt libē ibitat citatē. ecce q. i. h iustitiā pñt
nulli tñ lz ne iustitiā peat abfz aucte iterimē ta
lē: nā lz mereat ille hōicida mortē: nō tñ nisi a
debito iudice et debito mō occidi d3. et de pe.
et re. c. qd at pñtūfili. et c. di. c. at si. cleri.
cū glo. nā et q iustitiā p dēnat et iniustū sine iuris
ordie: vq3 mortāl^o peccat. nō. n. si: f. hō bonuz
agē: nisi ēt bñ agat. ut dictū ē i pcedēti p dō
ne. Silr neq3 ē iustū pñtū dñō seculari vel
iudici religiofuz vel clericū delinquentem: ne

In ista vita peccata in ista ordine premissa pueri et co-
 denari: hanc superiorum suum non corrigat. aliter non est co-
 rigere mala: sed ad deum mala malum. Ma si impius est
 clericus et religiosus operari scilicet iniquum quod est per suum
 superiorem non puniri certe nec iniquitate caret tale co-
 denari per illud ad quem non pertinet assignare scelus.
 Deut. 23. non mittat falcem in messe alienam. unde per
 rita ponit generaliter clericus aut illicite per a iudice se-
 culari: de iuribus autem denerari: nec civiliter: nec cri-
 minaliter aliquid non potest. ut per de clericis. et de li-
 vi. Et si prescriptum fuerit iudex ut iudicare per
 sapienter. pueri: de officio iudicandi ij. q. i. c. m. l.
 ti. nec valebit contra ipsos. ut i. d. c. atque cle-
 ricus. et c. cum non ob hoc. et de iudi. Et sic bene est
 quod non puniatur per sonem hanc illud bonum facere non
 peccat si desistit. sed an spectat ad suos et subdi-
 tos corrigere deos suos superiores. vide 3. ser-
 3. d. i. c. 3. primum non est per a bono opere. de-
 sistit: quod bonum finem non habet. Vbi gra. Vita. v. q. 3.
 si se fecit: et tunc sepe dicitur vixit et valde malum. quod
 ipsa tacet et tunc loquendi. unde dicitur Eccl. i. in tunc l. 3. vi-
 q. 3. dicitur medietatem. 22. q. 2. per tunc in occultare vi-
 tare quod l. 3. et non dicitur vitare quod tunc est malum. Sil-
 verum unde predicatio id est de deos platos cleri-
 cos et huiusmodi. et dicta sua auctoribus rebus et ex-
 ceptis optimis confirmabit: et vitare dicitur. et tunc quod poti-
 us scilicet aliquid bonum peritabit: si desisteret
 tali modo dicitur vitare si peccaret. imo melius faceret
 In dicio. frustra vitare. i. conari: nihil aliud quod
 odiu quod extreme demittit. et alibi. n. regunt
 et faciunt circumstantie ad hanc bonum opus si tunc factum
 ut dicitur est. Et tunc ad ista vi. dico ad per quod quod
 vis hanc scire se esse peritum se bene agere debet per
 decem rationes. Primo ratione dicitur ordinaris. De. n.
 ut dicitur b. i. a. i. per pre. non solum. perducit res i-
 ce et ad debitum finem: sed et sic vnuquodque ordinavit
 ut ad finem debitum per debita media perveniat. Vi-
 ta autem est na et dei perfecta fruitio secundum Augustinum. et finis
 hominis. quod 3. ut hominem sic ordinavit: ut ad de-
 bitum hunc finem per debita media perveniat. Ad dicitur
 autem est bene operari nunc. Eccl. xv. De. ab initio
 constituit hominem et c. quod necesse est ut homo bene agat
 ad hanc ut ad finem istum perveniat. unde per in epla
 ait. Satagite ut per vram bona opera certa vram vo-
 cationem faciat. Sed dices per Ambrosio. Ita ego
 presupposui quod ego scire me esse peritum: quod quod
 poterit per ista media pervenit ad istum finem. Dico
 quod esse peritum potest intelligi duobus modis: aut in
 sensu positivo: aut in sensu negativo. In sensu co-
 positivo dicitur quod nunquam homo vivit esse peritum ad

hunc sensum: ita quod nullo modo dum vivit possit salu-
 ti. quod licet erit arbitrii nos perdidit deus: nec ad vi-
 tutes vitam trahimur. quod dicitur. n. vivit homo neque
 de salute sua desperandum est. ut in superioribus f. 3.
 in omnibus ordinum. i. scilicet autem diviso bene per quod scire
 se esse peritum. ut quod homo est in peccato mortali potest bene sci-
 re si hanc vivit quod dicitur. tunc non est ita ligatus quod
 non possit salvari. si per aliquid tempore scire se esse peritum
 tunc bene facit. quod mutabit de finem si tu non eris
 mutare. perpositum. ut dicitur est in per pre hanc monitionis.
 Prover. ij. Si sapientia inducaveris. et sic the-
 sauros effoderis illi: tunc intelliges iustitiam et in-
 dicitur: equitatem et omnem semitam bonam. et c. in. Ad i-
 sercordia et vitas non te deserat. circunda eas
 gutturi tuo. et describe in tabulis cordis tui: et in-
 venies gratias et disciplinam bonam coram deo et homi-
 nibus. 2. bonum agere debemus ratione maiorem alle-
 viationis. divina. n. sic in ista ordinavit ut quod
 fuerit culpa: autem debeat in alio mundo assignari
 pena. Si ergo hanc bene agis positum est quod denerari de-
 beres: mitior certe erit tibi assignata pena in in-
 ferno quod si nunquam bene egisses. unde hanc regulariter
 tunc meti quod percupiscia hanc facit in peccato mortali
 licet non est sic accessus sic in nunquam bene facit: nec ita gra-
 via si peccata beneficentia in peccato mortali: nec ta-
 to cum despectu dei: sicut non beneficentia. Et
 per rationabiliter si vixit cor mortuus in inferno:
 disparerit erit in pena quod ad cruciatum: l. 3. v. i.
 quod cina sit. Isa. v. c. Verminis cor non morietur
 et ignis cor non extinguet. Et hanc est per gl. i. c.
 quod qd. et de pe. et re. et allegat text. c. v. l. i. quod i-
 cipit si quod aut de pe. di. iij. quod re. 3. ratione maio-
 ris punitionis. vbi non quod quod hanc cunctis punien-
 tur quod ad glaz substantiali. Adat. xx. Acceperit
 et ipsi singulos de variis: tunc quod per imitantia
 glaz essentiali est diversitas in manifestis: quod ita magne
 et per accipit sicut fuerunt merita. peria cum
 gra dei. Quis igitur dubitat quod si sint duo peccato-
 res per hanc et iusti benefacientes in gra vnuus
 asperit alio: quod quod magis asperit peria l. plura
 et maiora bona facit: manifeste clarior accipit i-
 pria. In Bre. Sicut electus: hac vita fuit dis-
 cretio operum: ita in alia vita. perculdubio erit dis-
 positio punitionum. Et sicut hanc alii operum de tras-
 erunt: ita illi alii alii glazificat percedet. quod
 re. Quarto ratione perfectionis. v. q. 3. n. restitue
 ordinem suppositum: ut quod imperfectionem est in
 suo genere appetat per se cibi. Quia bonum ap-
 petit: et illi quod agunt quod agunt finem nunc. per
 rea ex doctrina per philosophorum dicitur quod magis

Quis vna forma formata sit: ut e.g. bōla Yafi /
 ni: sp. in i alia tendit et appetit. nō pp corrupti
 onē forme sub q̄ ē: s; ut magis pfectionē. vñ
 qñ ē sub forma embriōis vñ i alia forma ap
 petit: et sic successiue: et h̄ appetit ē rōe pfectionis
 sicut i actib; moralib;: cū virtutes bonū faciāt
 habentē. q; vñ ē q̄litas mentis bona: q̄ vnus
 qsq; bonū moralit̄ efficit. Iñ a nā cū intellect⁹
 ē informat⁹ vna virtute alia appetit. q; oēs ho
 mines nā scire desiderāt. p̄ metaphisice. et per
 pñs intellect⁹ nō gescit sub vna speculatiōe: ut p
 sectionē. q; scia ē pma pfectio intellect⁹ s; com
 mētariorē s; o aia. sicut deberet facere hō i ope
 rib; bonis. Nā q; vñ bonū op⁹ egit gescit nō
 d; sub illo: s; vñ bñ opari: ut ex illis assue
 ris et frequētatis actib; plures et magni virtus
 si hñ i aia generet. ps. Sitiuit aia mea ad de
 um fontē viuū qñ veniā et apparebo añ facie.
 dei. I f uerūt mibi lachryme mee panes die ac
 nocte. ad Bal. vi. Bonū faciētes nō deficiā
 m⁹. tpe. n. suo merem⁹ nō deficiētes et. Qui
 rōe retributiōis. Nullum. n. gñ iñ cetera
 pētiā ingratitudine: cū su vñ deficiās fontem
 dine bonitatis. ut Bernar. aū. cū g de q̄ntidie
 suorū donoꝝ larga nobis dēferat bñficia. Mō
 ne ingratis m⁹ cēt hō si retribuēt ipsi deo ma
 la. p bonis. ps. Quid retribuā dñio. p oib; q
 retribuī mibi. audi Criso. i tractatu d̄ simbo
 lo Adinonco vos inq; ut dñm deū sp bñdica
 tis. Si veniūt mala: bñdicate et dissoluet. si p
 spa bñdicate et pseuerabūt. audi Ber. Dñi re
 pēdi q̄q; grati⁹ ab accipiēte nō pōt q; si gñtum
 habuit qd grati⁹ accepit. Nā spiritui grē stu
 meliā facit q bñficia dñi grā mēte nō suscipit
 hille. Sēto bñ agēdum ē rōe oppugnatōis
 Ad. n. ē rōne hōis: illud ē rōne nām hōis. ut
 dicit bñs Tho. p̄ fe. q. 7. ar. 1. Sed viuē rōne
 rōne viuē ē sine rōe et pecudum more. ut dicit
 Criso. Quid bestialib; hōie rōne hñt et rōne
 nō vtente. g viuē sine rōe ē viuē rōne nām hōis.
 ps. Mō q cū i honore cēt nō intellexit. ppat⁹ ē
 iūmentis insipientib;: et filis fact⁹ ē illis. Vñ de
 Nabuchodonosor: dñ Dan. v. c. Eleuatum ē
 cor nabuchodonosor. cor ei⁹ cū bestiis posit⁹
 est: et cum onagris erat bitatio ei⁹. Habitauit
 nepe cū bestiis. q; pēn bestialē hominē reddidit
 Dan. 4. Eijciēt e ab hōib; et cum bestiis et se
 nis erūt bitatio sua et. Septio bñ agēdū ē rōe
 nālis inclinatiois. Vñ quodq; n. a nā h; ut
 declinet nociua pscuazq; intēdat. Vñ Tullius

p̄ d officio. pncipio generi animatiōis oī ē a nā
 tributū ut se vitā corpūsq; tūcat: declinet q̄ no
 citura vident: et que ad viuendum necessaria
 sunt inquirēt et paret. Peccatum autē est val
 de anīne corpūq; nociuum: ut satis ps. qñ
 anima que peccauerit ipsa morietur. Ezechiel.
 xvij. Ergo peccatum tanq; nociuum fugien
 dum est: et bene semp agendum. Inde Jac.
 4. dñ Sciēt bonum et nō facienti pēn est illi
 Et Paulus ad Ro. xv. c. Volo vos sapien
 tes ēē in bono et simplices in malo. Et. c. xij.
 Reformamini in nouitate sensus vñ: ut pbe
 tis q sit volūtas dei boni et bñplacēs atq; pē
 cta. et ifra. O dicentes malū et adherētes bono
 et. O crāuo bñ agēdū ē ut bona tpalia obtine
 ant et obiecta custodiāt: et custodiā multiplicē
 ut ps de pe. di. 3. cauēdū. et. 22. q. 2. si q̄libet cul
 pa. Mō pono alia practica qñ facile ē. Mono
 bñficiēdum ē ut de cūius illustret cor eius ad
 verā pñiam. de pe. di. v. c. fallas. Etēpla plā
 bñe potes. Has duas vltimas rōes ponū gl.
 in. c. q; qdaz. de pe. et re. et. Et de Cornelio
 Decimo bene agendum est rōne durationis.
 Nullum. n. opus pfectum erit nisi vsq; ad fi
 nē p duat. A simili nulla erit pfecta hominis
 opatio sine pseueratiā. Mat. x. Qui pseuer
 uerit vsq; i finē hic saluus erit. Inde Act. p̄
 dñ. Erant omnes vnanimiter pseuerātes in
 oīe cū mulieribus. et Maria matre Iesu: et
 fratrib; ei⁹. Et Act. 2. dñ. Erāt at pseuerā
 tes i doctrina aploꝝ et cōione: et fractiōe panis
 et oronibus et. Vbi nota q; quedā opa huma
 na obligāt hominē semp: quedā sepe: quedā
 raro. Illa obligāt actu vel habitu que ad man
 datoꝝ dei obseruantiam pertinet. Quoniam
 semp actu vel habitu obligatur homo dei i
 plere mādāta ps. Prouidebam dñm in con
 spectu meo semp. Illa obligāt sepe: ut hore ca
 nonice ad quas quotidie dicendas obligat q
 libet in sacris existens. cē de celebra. mis. c. i.
 et allegat ibi dicit⁹ pphc. f. Septies i die laudē
 dixi tibi et. Illa obligāt raro: ut pfectio ānu
 lis et eucharistia. de pe. et re. c. oīs vñusq; se
 rus. et auditio misse oī die dñico. de cōse. di. i.
 c. missas. q; et. Breuiter ista scribo. q; p̄a
 ctica satis cōmunis est. Et sic habes decē rōes
 quare bene agendum est. et tota fa pars hui⁹
 sermonis satis paret. q; et.

De contrarietate humanorum actuum
 Consideratio tertia.

Terzio loco

Humanorum actuum contra rationem videmus. ubi tres peccata sub iugam v3. Prima peccata est ista. Sicut bonitas actuum humanorum ex pluribus oritur: ita coram malicia ex pluribus oppositis causatur. 2^a peccata est ista. quoniam operatione humana esse recta vel non recta dubium est: se oportet nos adiuuare. Tertia peccata est ista sicut in actibus humanis est deordinatio: sic et ipso: ut actuum erit plurificatio.

De malicia humanorum actuum. Loco 1°.

Cipe prima peccata et. ut. s. ubi tres ingram v3. Prima v3. Et homo in hac vita a deo possit esse peccatus ut se bene agat. 2^a vitas est. ubi est quod vnu peccatum est: aut altero. 3^a an ois operatio humana mala peccat ex inordinata voluntate. Et ad prima pono tres regulas. Prima regula est quod non potest in hac vita aliquid ita perfectum quod sit peccabilis. p3 p3o. prima cpla. c. j. Si dixerim quod quoniam peccatum non habemus nos ipsos seducimus et vitas in nobis non est. Et si firmat per clemens in finalis. de hereticis. in glo. sup. vbo ipeccabilis. et filii in glo. sequenti. 2^a regula est ista quod non est ita perfectum quod teneat ieiunare: et alia precepta ecclesie observare. p3 p3o. hanc regulam in eadem clemens. in glo. sup. vbo ieiunare. et vbo eccle. 3^a regula est quod non est ita sanctum in hoc mundo quod teneat dicere orationem dominicam. p3 hanc regulam in eadem clemens. in glo. sup. vbo orare. que et. Et ad hanc dico quod vnu peccatum est gravius altero multis modis. Primum modus dicitur facilitatis. ubi ponatur talis regula quod ubique est maior resistendi facultas: ibi maior ut plurimum redditur peccati gravitas. Plus. n. scilicet in luxuria peccat quod iuuenis: quod minus impulsu et maior est huius resistendi rationem. Maior tamen dicitur iuueni quod seni imponi penitentia. Quia penitentia iuueni non solum in purgationem peruenit: sed etiam in remedium futuri datur. Sanguis. n. bullit et scaturizat iuuenem repentinus est: et refrigerandus foris medicina: ut ieiunio et abstinentia et. quod non est sic in senibus: id scilicet penitentia leuiori plectendū est: gravius tamen in inferno vel purgatorio punietur. ex multis de senibus. Sufane. Dan. is. Si in seniore magis diues peccat quod pauper eadem ratione: et sic de alijs. ubi. Hic de summo bono. Quanto quod ingratum in superioribus sit: tutus est loco: tanto in maiori est periculo: et quanto splendoris honore celsior quisque est: tanto

delinquit peccator maior est. Potentes. n. potentia tormenta patient. hille. 2° modus dicitur affectionis. ubi ponitur secunda regula talis quod tanto grauius peccatum est quanto in se magis huius voluntarij rationes quoniam peccatum id dicitur peccatum: quod voluntarij ut ait Aug. Plus. n. inde in christi passionem quod pilatus erraret ore saluato: is. Qui tradidit me tibi maledictum peccatum huius ubi. s. et ponit. is. q. 6. c. si a sacerdotibus. in fine. non tamen ingratum attendenda sunt quod sunt quantum quod aio fiant et. 3° modus dicitur rationis. ubi ponitur regula ista. scilicet ubique est maior rationis deordinatio: ibi certe peccatum grauius. Tria. n. sunt in anima bona: ut dicitur per eib. scilicet bona fortune: moris et nature: et finem hominum diuersitate offendit deus di recte vel indirecte. In bonis fortune offendit deus multipliciter. Primum quoniam auferit res a proprio inuito: ut in furto. Item usurpando bonum aliorum ut viduam orphanorum pupillorum et filium. Item tenendo pauperum mercedem: et sic de alijs de quibus ponit beatus Thomas. fa. fe. q. 7. et i. l. ciuili. C. de furtis. l. j. et de his et Hugo. li. 3. de sacris. In bonis nature offendit deus: ut in homicidio mutilatione primi et. et oibis cuius in quo inflicti potest: aut in propria persona ledi ut per venenum vel filie. et de homicidio. c. si aliquis. In bonis morum offendit deus in tantummodo: falsum imponendo: detrahendo: falsam doctrinam seminando et. Ad propositum dico quod si quis in bonis fortune alterum offendat grauius peccat. sed grauius quod in bonis morum: quod danna morum ad animam reus ipsalium longe distat: ut. Reg. ait. 6. q. j. c. sunt plurimi et. sed grauius in persona propria. scilicet in homicidio et.

4° modus dicitur corruptionis. ubi alia datur regula v3. ubique est magis corruptionis excessus: ibi grauius imputatur peccatum. ubi. v3. Aggrauat ordo locus persona scilicet tempus. Et asconditio numerus mora copia causa. Est modus in culpa status altus: lucta pusilla: vide. s. i. do minica 2^a. 5° modus dicitur transgressionis: ubi ponitur regula ista. quanto aliquid diuine bonitati magis opponitur: tanto peccatum grauius redditur. ubi tres persone vna et equali sunt bonitate essentialiter bone appropate: tamen bonitas tertie persone est attributa et proprius spiritus sancti. Si quis ignorans peccat filium appropate loquendo offendit. si quis fragilitate premit. si quis malicia spiritum sanctum: et huiusmodi grauius predictis omnibus est. Dat. iz. Peccatum blasphemie non remittitur neque in hoc seculo neque in futuro: quod quilibet intelligat in precedentibus ordinibus finis. De hoc tractat magister in secundo d. 43. Et no

D

tat Joānes. 25. di. c. q̄lis. 2. de pe. di. j. c. de.
 vsqz ad. §. ex his uaqz. cū glo. q̄r. 2. 6. mo
 dus dī p̄pationis. vbi alia dat regula q̄ i eo
 de3 genere pei ē maioritas 7 minoritas sicut
 7 in diuersis. vnde p̄m luxuric ē vnū pecca
 toz genus 7 in h̄ genere q̄ui ē p̄m 5 natu
 ram: vt Aug. ait. i. l. de adulteris 7 iugis.
 post hoc incestus qui cōmittitur cum personis
 cōiunctis. 7 tanto p̄m tale grauī erit: quāto
 persone sūt magis cōiuncte vltimē. 7 hoc de
 consanguinitate tam spūalibz q̄z corporalibus.
 post hoc adulteriū. 7 post hoc stuprū. 7 post h̄
 simplex fornicatio quod est minimū inter om
 nia. de alijsqz peccatis similiter dicendum est.
 de luxuria dixim⁹ sermone p̄cedenti in prima
 consideratione. Septimus 7 vltimus mo
 dus ad p̄sens dicit nobilitationis. vbi dat a
 lia regula. Q̄to nobili⁹ ē obiectū i qd cōmittit
 culpa: tanto peccatū ē ḡuius. hec regula est sa
 tis clara. Consideratis dignitatibus 7 nobi
 litatibus obiectoz in quibus peccatum cōmit
 titur discurrendo in politia mundana de per
 cutiente seruū 7 dominū. Item in hierarchia
 ecclesiastica de percutiente clericū 7 sacerdotē
 7 sic de alijs. Et h̄ fundat vna rō quare p̄ pec
 cato mortali assignatur in inferno pena infini
 ta: qm obiectū quod offendit ē dignitatis infi
 nite 7c. vt alibi oīdim⁹. Et hec sufficiāt p̄ p̄ti
 vitate. Et tunc ad tertiam dico h̄ deordina
 tio voluntatis circa actū sit maxima ratio pecca
 ti: tamen dico q̄ alique sunt opatōes humane
 que de se 7 fm se male sunt: vt blasphemia p̄
 iuriū 7 b̄stilia. talia. n. nulla bona itēde fieri
 possunt. Alique sunt operationes hūane ma
 le de se: sed non fm se: vt furtum 7 homicidi
 um: quia h̄ furtum vt furtum 7 homicidium
 vt a deo p̄hibitum sint mala de se: tamen non
 fm se: quia possunt bona intentione fieri: vt
 tempore necessitatis 7 iusticie vt ostendimus
 sermone p̄cedenti in p̄ma p̄sideratione. Aliq̄
 aut sūt q̄ nō de se nec fm se male sunt vt opati
 ones indifferētes: sed fiunt male ex inordina
 ta voluntate: de hoc tangit glo. sup̄ vbo mul
 eris osculum. in cl. si. de hereticis. q̄re 2c. Et
 hec sufficiāt p̄ p̄ma p̄lone.

De operationibz dubijs. 2. c. 2.

Cipe sam p̄lone v3. An operationē
 a cē rectā vel non rectā dubitā⁹: arti
 sciose oz nos adiuuem⁹. vbi tres inq̄
 ram⁹. vi. v3. Prima ē ista: qn in aliq̄ ope dubi

tam⁹ qd remediū h̄re debem⁹. 2. vi. est ista
 qn duplicitas ē in vbiis: quā viā tenē debca
 mus. 3. vi. est. qn mēs dubia ē: qd faciendū
 nobis est. Q̄tū ad p̄mā dico q̄ qn in opibz
 dubitā⁹ tria remedia h̄re debem⁹ v3 cōsiliū:
 orōne 7 expiētiā. Primo p̄siliū peritoz 7 ser
 uoz dei ingrain⁹. 2. c. 32. Sine consilio ni
 hil facias: 7 post factū non p̄ueniet. vnde cō
 siliū a Tulio 2. rhetoricoz sic describit. Con
 siliū est examinandaz gubernandarūqz cōrū
 subtilis animi p̄spect⁹. Et quale cē debeat. au
 di Amb. li. 2. de officijs. Aduertendū est i
 quirendis consilijs q̄ multū valet vite p̄bitas
 vniū p̄rogatiua: benivolēte vsus: facilitatis
 gratia. Quis. n. in ceno fonte regit: quis de
 turbida aqua potū petet. Itaqz vbi luxuria ē
 vbi intemperantia. vbi vitioz confusio. q̄s inde
 bauriendū sibi aliqd existimat: q̄s vtilē iudicet
 aliene cause quē vidit iutilē vite sue. Quō. n.
 potero cū iudicare p̄silio sup̄iore quē vidco
 moribz inferiorē. Sup̄ me d3 cē cui me con
 mitē paro. An cū idoneū putabo q̄ mihi dat
 cōsiliū qd non dedit sibi. 7 infra Tal d3 cē q̄
 p̄siliū dat vt scipsū formā alijs ad ex^m bonozū
 opuz exhibeat i doctrina 7 integritate 7c. audi
 Thob. 4. c. 2. Cōsiliū semp a sapiēte pquire. 7
 Eccl. 8. Cū fatuis n̄ hēas p̄siliū. n. n. poterūt
 diligē nisi q̄ eis placēt. 7. c. 37. c. hironice loq̄
 Cū viro irreligioso tracta de scitate. 7 cū inu
 sto de iustitia: 7 cū muliere de his q̄ emulat. et
 cū timido de bello. 7 cū negociatore de traicci
 one. i. mercium transportatione. Cū empiriōe
 de venditōe. cū viro liuido de granjs agendis
 cū impijs de pietate. cū ihonesto de scitate. 7c.
 Et sic a viere i p̄mīs i rebz dubijs sano 7 bo
 no p̄silio. Et de hoc dicim⁹ infra feria. vi. p̄ti
 tis dñice. 2. remediū est orōnis subsidium
 Qm vt Aug. ait. oratione meli⁹ solui⁹ dubia
 q̄z ingitacione. Et. 2. Paral. 2. Cū ignoram⁹
 qd agere debeam⁹: hoc solū residui hēim⁹: vt
 oculos n̄ros dirigamus ad te. 2. Multū. n. va
 let gnālis clamor 7 oratio vniū populi cū in
 magno discrimine est: 7 ignoret qd eligendūz
 sit. Judith. 4. Et lamauit oīs populus instātia
 magna: 7 humiliauerūt aīas suas ipsi 7 mulie
 res eoz. 7 induerunt se sacerdotes cilicijs: 7 in
 sanctos p̄strauerūt p̄ra faciē tēpli dñi: 7 altare
 dñi operuerunt cilicio: 7 clamauerūt ad dñm isrl̄
 vnanimiter ne darent in p̄dam infantes eoz:
 7 vxores in diuisione: 7 ciuitates eoz in exer

minia: et sancta eorum in pollutione. Tunc Ebraei
 ubi sacerdos domini magnus circumfuit omnem israel. lo-
 cutusque est ad eos dicens. Sciote quoniam exaudivit
 preces vestras: si manentes pseueraveritis in ie-
 iuniis et orationibus in conspectu domini quare etc. 3°
 remedium est de expectantia sine expectantia temporis spa-
 cium. Nam ut Seneca ait: marie sunt tria consilio
 festinatio et ira. velox consilium segitur penia. Multa
 namque efficit tempus que perficere non potest ingenius
 aut voluntas aut humana celeritas. Tempus clari-
 ficat turbatum mare ad maturitatem producit fructum
 Quoniam quicquid vult deus non per angelum seu per alium
 modum sed per medium temporis nos clarificare de cel-
 gendis: marie si pseueraverimus in oratione
 Multato namque tempore cum eo mutantur multa: imo et
 omnia mutantur tempore: ut ait philosophus. per methau. Eccl. 3
 Quia tempore habetur: et suis spatiis transiunt vniuer-
 sa sub sole. et per. Pro hac ingratum. anima orabit
 ois sanctus in tempore opportuno. Et Lantico. 2.
 Flores appuerunt in terra nostra: tempus pu-
 tationis aduenit. quare etc. Et si sufficiens pro pri-
 ma veri. Et tum ad secundam veri. dico quod quoniam est
 verborum duplicitas potest excusari in meliore prece
 ut dicitur glo. vi. 2. vij. in. c. cum dilecti. extra de
 accu. Et duplicitas verborum est quoniam talia verba
 sunt que ad bonum et ad malum possunt retorqueri ut di-
 citur predictum. c. cum dilecti. Et allegat predicta
 glo. concordantia: ut. c. estote. extra de reg. iur.
 et. c. vii. de trasactioe. et. ff. de reg. iur. l. si in du-
 biis. h. glo. j. Caplin estote sic ait. Estote mi-
 sericordes etc. Hoc loco nihil aliud nobis precipi
 existio nisi ut facta quod dubia sunt quod a se fieri in meli-
 orem prece interpretentur. Ad. n. scriptum est. Et fructus
 eorum cognoscetis eos. de manifestis dictum
 est que non possunt bono a se fieri: ut stupor blas-
 phemia furta ebrietates: et his similia: de quibus non
 his permittit iudicare. hec ibi. Et glo. ibi hoc
 in loco exponit dicens quod intelligit de ipsa aucto-
 ritate quod sequitur in codice. c. estote misericordes: et
 dicitur quod est illa quod dicit: Nolite iudicare et non iudi-
 cabimini. Sensus est: ut quoniam actus humani du-
 bi sunt non licet iudicare de illis: sed in meliore prece se
 interpretari. et. c. vii. de trasactioe. dicitur sic circa fi-
 nem. In his vero super quibus ius non invenit ex-
 pressum prece das equitate servatur per in humaniorem
 prece declinatio finem quod personas causas loca et tem-
 pora videris postulare. h. ibi. quare etc. Quia
 tertia veritate dico regulam generalem quod sic in du-
 plicitate verborum per retorquendum est in meliore
 prece: sic quando animus perplexus est: vel ut

da dubia est in se tutorem prece eligere debe-
 mus. Patet h. regula. et de homi. c. ad audi-
 entiam. cum glo. unde ter. dicitur sic. Et in dubijs
 seminum debeamus eligere tutorem etc. et gl. ibi
 allegat. c. iuvenia. extra de spolia. et eo. ti. f. de
 homi. c. significasti. et. c. penul. et. c. illud. de
 cleri. exco. muni. Ergo tene certum et dimitte in
 certum. de pe. di. 4. c. si quis. et. ff. de reg. iur. l. i
 ambiguis. Et in re dubia certa non potest dari sententia.
 xi. q. 3. c. que. et. 30. q. vi. §. vi. Unde et quicquid per
 per ambiguum dupliciter ponitur penia. extra de his
 quod filios occi. c. vlti. h. glo. Et isti ter. in glo. al-
 legati valent ad multa deca. videamus eorum litteras qui
 ter ait. Caplin iuvenia. circa medium dicitur sic. Et
 in his quod dubia si quod certum estiam tenere debemus
 et glo. au. Et si per quod in dubijs certum est tenendum:
 de pe. di. 7. c. 2. vbi dicitur. Tene certum et dimitte in
 certum. et allegat alias concordantias. c. significasti
 longum est. sententia et sumarij et est: quod quod ad legem per
 mortis h. percutis. per homicida: decum vulne-
 re an fuerit letale vel non scire non potest: si ab eo per
 cussus ab alio fuerit occisus. Unde ter. in diffi-
 nitua prece dicitur sic. quod si discerni non potest ex cuius
 ictu interijt. in dubio tanquam homicida de his sa-
 cerdos. Et si forte homicida non sit: a sacerdote
 tali in officio de abstinentia cum in hoc casu cessare sit
 tutum quod temere celebrare pro eo quod in altero. f. in
 cessando nullum: in reliqui. f. in celebrando magnam per-
 culum timeat. Et eadem verba dicit. c. penul. vbi dicitur
 sic. Ad adam quoniam si de insectioe cuiusque sup-
 ple prece facta: ut exponit Vinceti in illo scriptu
 tua prescia te remordet: a misterio altaria absti-
 neas reuerent: cum sit consultum in huius dubio ab-
 stinere quod temere celebrare. h. ibi. Et. c. illud. longum
 est. vbi circa medium sic ait. Et aut in hoc non vide-
 at oio culpabilis existisse: quod in dubijs via est tu-
 rior eligenda: et si de lata in cum sententia dubitaret: de-
 buerat tamen potius abstinentia quod sacra ecclesiastica pra-
 ctare etc. h. ibi. Alia dimittam ad prius. Et sic
 h. sufficit ad prece vi. quare etc.

De plurificatione humanorum actuum. Loco 3°.
 Capite ita de deo v3. §. i. in actibus huius
 a. nis erit deo: ordinatio: sic et iporum actuum
 erit purificatio. vbi tres igitur vi. v3
 per vi. est an in eadem deo: ordinatio voluntatis possint
 esse duo actus mali. i. duo peccata. vel an quilibet actus
 malus requirat suam deo: ordinatio voluntatis. 2° vi.
 est. An finem deo: ordinatio actus sit assignanda pena
 3° vi. est. An per actum criterionem graue deo: ordina-
 tio voluntatis. Quia ad primam dico quod quilibet
 2

bet actus malus requirū suā deordinationē duz
 glibet est diuisus. si autē est pūctus cuz alio erit
 vna deordinatio formalr: l3 sunt plura deordi
 nata malr. Erv me itelligas scias aia cara q
 a nigro sen. in fo di. 42. Adouetur ista diffi
 cultas: an actus exterior et interior sunt duo pec
 cata vel vnu. Et ponit ibi mgr duas opinioes
 et se magis fauet q3 prime. Doct. aut vt mām
 dilucidant dicunt q actus interior et exterior
 possunt duplr p̄siderari. v3. aut inq̄zum sūt
 diuisa: aut inq̄zum sunt pūcta. Si vt diuisa
 et h̄ duplr fieri pōt: aut vt diuisa sunt in pluri
 bus aut in vno tm̄. Si vt diuisa in pluribus ita
 q vt duo sint quoz alter voluntate tm̄ alter ope
 et voluntate peccet: nulli dubiū esse q duo p̄ctā
 sunt. Si aut vt diuisa in vno tm̄ ita q vnus ali
 qñ voluntate tm̄: aliqñ voluntate et ope peccet. :
 claz est etiā q sunt duo peccata. Si ē vt pūcti
 cti: dicunt q nō sunt duo peccata formalr: sed
 et rō: q in ipis nō est nisi vna deordinatio et v
 na puerior auersio. Mā voluntas est illa que
 p̄empto bono icōmutabili ad bonū p̄mutabi
 le se puerit. Et ideo cum vna sit prima deor
 dinatio voluntatis actus interioris et exterioris
 erunt tm̄ vnu p̄ctm̄ formalr. Et notanter di
 co formaliter. q l3 ibi sit vna formalia deor
 dinatio: sunt tm̄ plura deordinata. Nec val3 ista
 p̄na. sunt plures deordinati actus: q p̄ctā plu
 ra et diuersa. q vt dicit mgr in lra: opus exte
 rius nō est p̄ctm̄ nisi der actū interiorē qui so
 lus h3 rōnem voluntarij: vt pluries diximus
 qre rē. Et tum ad scdam dubitationēz dico
 vt colligiter tex. c. vl. de trāfac. et ex glo. ibidē
 in vbo psonas et cās. Et in oibus penis inse
 rendis quatuor principalit consideranda sūt
 v3 persona causa locus et tempus. Primo i
 q3 considerāda est persona. et rō dicit glo. ibi
 dē est ista: q alit p̄cedit in maiorib3: et alit in
 minorib3. et de offi. dele. c. sane. el secundo. et
 c. pastoralis. et. 45. di. cū beat. et. 24. q. j. qui
 3. et de symonia. c. per tuas: Et breuitatis
 alit capla nō pono. 2o p̄siderāda ē cā. extra d
 voto. c. magne. in fi. et extra de accusationib3
 cū dilectus. et. 23. q. vlti. c. occidit. et. ff. de furt
 l. vxz. et. 21. q. 7. c. j. in fi. 3o p̄siderāda ē lo
 cus. arg. extra de rescriptis. c. nōnulli. q3 cō
 suctudo loci attēdit3. di. 4. c. crī aut lex. et. 31.
 di. c. an trīcniū. et. c. aut. et extra de cleri. p̄iu.
 c. cū olim. 4o considerandū est tempus. q3 ē
 icpus tacēdi et icpus loquendi. 36. di. 8. ecce.

vide ista oia in p̄dicta glo. dicti. c. vlti. vide 8
 hac mā in p̄disantilla. c. pena. qf rē. Et tum
 ad tertiā vi. dico fm̄ doctores oēs q actus ex
 terior addit3 voluntati deordinate aggrauat a
 ctū interiorē: vñ l3 dicat ore saluatoris: qui vi
 derit mulierē ad p̄cupiscēdū cā iā mechatur sit i
 corde suo: tm̄ si p̄cupiscit et actu p̄plet p̄cupiscē
 tiam illam aggrauat ille actus interior: ex illo
 actu exteriori. His igit oib3 consideratis p3
 q recte mgr nō dicere poterat. Et pa q ego fa
 cio ipsa testimonijz phibent de me: q in ipso
 nulla erat deordinatio voluntatis. et iō nec vlla
 opatio deordinata. Restat gvt ipse rectissim3
 nram sua misericordia dirigit voluntatez: vt
 cum mortalit offendere caueam3: h3 p grām et
 iu futuro p glām. Amen.

Et eria qnta de gloriosa Magdalena sermo
 in ordine. 37.

Alchrymis cepit

rigare pedes ei. Luc. 7. Ad a
 gne peccatrice aie fore lachry
 maz hodie ingressuri sum3 aia

mea. Et vt fm̄ oib3 Breg. in hodierna home
 lia vtar: cogitāti mihi de marie magdalene pe
 nitētia: flere magis libet q3 aliqd loq. Eui cū
 vel fateū pectus ele hui3 peccatrice lachryme
 ad exēplū pnie nō emoliāt: vñ exclamare lib3
 Et magnū diuine misericordie vasculū: qd di
 uina fuisse grā replētū. In magna p̄ctōribus
 magna diuina misericordia respēdet. Et vasculū san
 ctuz ab oib3 criminalib3 culpis hodie purifi
 catū. Illā. n. mariā eē credim3. de qua Adar
 cus septē demonia ciecta fuisse testat: p que se
 ptem mortalia tria designant. Septē qdē de
 monia habuit: q3 septē mortalib3 culpis a capi
 te vsq3 ad pedes plena fuit: et tm̄ tāta hodie di
 nū grāz ex xpi pedib3 exhaustit vt audire mere
 ref. Mulier remittant tibi p̄ctā tua. Mō. n.
 cam ppo appellauit noie: sed femina tm̄: qm̄
 non cor respōdenti opere suo noi sēp vixerat:
 qm̄ maria illūinata in p̄ctat: et ipsa nō vt illu
 minata: s3 vt ceca et obscura sēp vixerat. Et iō
 post q3 illuminata est clarissime vixit: ita vt ei
 tāq3 illuminatissime an illi q3 discipul3 post re
 surrectionē suā xps apparuerit. Lumē aut ho
 die tale a xpo qui ē vix lumē accepit. Accepit
 aut cū vas suū. i. p̄sciam suā lachrymis lauare
 cepit. Habuit aut aquā cū lachrymis fundēs
 quam salutarem a xpi pedibus exhauiuit: ait

n. text^o hodiern^o. Zachymis cepit rigare pe
des ei⁹. Et q^d de ipa variis opinionib⁹ ut vide
bit. tres eia p^o dca vba p^o sideratōes faciam⁹ v³
Docto⁹ t^o scō⁹ variā in eo⁹ dictis opinionē.
Docto⁹ circa magdalēnā variā affirmatōē.
Docto⁹ circa p^o niaz magdalēne t^o g^o f^o p^o lo⁹
De dca t^o opinioib⁹ docto⁹. p^o sidera⁹ p^o a.

Rimo docto⁹ t^o scō⁹ variā opinionē
videam⁹. vbi tres p^o doct⁹ subiūgam⁹
v³. p^o dca p^o lo⁹ ē ista. L^o d^o t^o t^o dca de
cto⁹ sūt singularib⁹ opinioib⁹ p^o ferēde.
1° p^o lo⁹ est ista. Nemo d^o cē tā dure ceruicis:
ut suā opinionē alijs opinioib⁹ asponat. 3°
conclusio ē ista. Opinio illa sequēda ē: acve
ra iudicatur: que plurium doctorum opinioni
bus conformatur.

p^o dca t^o dca decto⁹ p^o p^o s^o t^o singularib⁹
opinioib⁹ sūt p^o ferēde. L^o dca p^o niaz.

Ecipe p^o niaz p^o lo⁹ v³. L^o dca t^o dca decto⁹
decto⁹ sūt singularib⁹ opinioib⁹
p^o ferēde. Istā p^o lo⁹ ē sumariū. c. ne
initari⁹ prudētie tue. extra de p^o s^o t^o. vbi d^o c^o ter.
Ne initaris prudētie tue. p^o prudētie sue inni
tū q^d ea q^d sibi agēda vel dicēda vidēt⁹ patruz
decretis p^o p^o nit. Et sūt vba Hiero. in para
bolis Salomonis. Ad cui⁹ declarationē tres
ingram⁹ v³. p^o dca v³. ē ista. v³ dca san
cto⁹ sūt sūmū tenēda. 1° v³. ē. v³ t^o q^d san
cti in dictis discordant liceat oib⁹ tenere q^d san
placet. 3° v³. ē. cum quattuor sint eccl^{ie} docto
res. s. Hieronym⁹. Gregori⁹. Augustin⁹. t^o
Ambrosi⁹: cui illo⁹ ē magis credēdū. Et tū
ad p^o niaz v³. dico q^d cōter regula gnālis dā⁹
q^d dictis factoz patrū t^o alio⁹ sanctor⁹ ab eccl^{ie}
sua approbato⁹ standū ē. Et qui dicunt q^d t^o
ip⁹ aiūt non possunt de temeritate redargui.
Vnde t^o in decretis di. 15. c. si. dicit⁹ q^d dicta q^d
tuor docto⁹ sūt tante efficacie q^d seruari debēt
vsq³ ad vltimū iota. t. 25. q. j. c. sūt gdam. dicit
tur q^d dicta eorū dēz desēdere debem⁹ vsq³ ad
sanguinis effusione. Vbi nota q^d q^d q^d condi
tōes p^o niaz regrū ad b^o v³ dicta scō⁹ sint
firmū tenēda v³. p^o dca regrū p^o cordāna: ita
q^d p^o cordēt t^o nō discordēt in corū dictis t^o sic
p^o p^o intelligit illud. c. finale. di. 15. 2° requirit⁹
autenticatio. i. q^d eo⁹ opuscula sint ab eccl^{ie}
autenticata: ut p³ di. 9. c. noli. 3° notificatio
i. q^d eo⁹ dicta sint nota: quoniā si de eis dubi
um eēt excusaret nō seruās. p³ arg. c. pastora
lis. extra de s^o t^o. istru. t. l. cū plar⁹. ff. d^o re iudi.

4° regrū nō retractatio: ita q^d eo⁹ dicta ipse
met doctores sci nō retractauerūt: q^d tūc ill⁹ stā
dū nō ē. v³ t^o Aug. ll. retractationē mltā sua
dicta retractauit. p^o dca n. q^d opinioē mutat⁹
quā diu tenuisset: ut l. diuī frēs. ff. de iurepa.
t. 23. q. 5. c. vides ut opinio. t^o ibi glo. dicit q^d
Augustin⁹ nō fuit heretic⁹: q^d mutauit opini
ones falsas t^o 5° regrū nō correctio. i. q^d co
rum dicta non sint p^o eccl^{ie} retractata: q^d si p^o
eccl^{ie} correcti sunt ill⁹ standū nō ē: ut p³ di. 16.
di. c. j. t. 2. t^o di. 22. c. j. Quare concluditur q^d
q^d in dictis scō⁹ p^o dicta q^d q^d seruati: tūc illis
dictis standū ē: t^o seruanda sūt vsq³ ad vltimū
iota ut dcm ē. q^d re t^o. Et ad sam v³. di.
co breui⁹ q^d quādo eo⁹ dicta discordant t^o sint
approbata ab eccl^{ie} t^o nō retractata: q^d cuilibet
licet eā que sibi placet opinioē seq⁹ vbi g^o a.
De Salomone est opinio diuersa apud do
cto⁹. Quidā dicit q^d est saluar⁹. quidā q^d est
reprob⁹. Augustin⁹. n. aperte dicit q^d salua
tus est: ut p³ di. 32. q. 4. c. Salomō. in glo. t^o de
pe. di. 2. c. si enim. circa finē. v³. salomō. Si
militer de gloriosa v³ gine tēp^o hieronymi sūt
maxima dubitatio an eēt simul assūpta in aia
t^o in corpe: t^o in aia t^o n. Dicit⁹ Hieron⁹. q^d cō
munis opinio ē nunc t^o approbata: q^d corpus
virginis sit assūptū in celis: ut p³ p^o dca Hiero
n⁹ymi in epistola ad Paulam t^o Eustochi
um: t^o p^o approbationē eccl^{ie} q^d tale festū solēni
zat t^o feriandū p^o cipit. extra de feriis. c. p^o s^o t^o
vide Inno. in. c. ne initaris. de p^o s^o t^o v³.
qui idem dicit: t^o ideo de ipsa a nobis nō ē ali
ter tenendum. Sed de Salomone t^o alijs opi
nioib⁹ sanctor⁹ doctorum ab eccl^{ie} approba
to⁹: donec nō appareat veritas in p^o niaz: licet
cuilibet tenē quam vult opinioē. 22. q. 2. c. i
quibus. In quib⁹ ing⁹ reb⁹ nihil interest ad ca
pescendum regnum dei: v³ t^o credātur: aut nō
t^o v³ t^o vera putent⁹: an falsa. In his errare
id ē aliud p^o alio putare non est arbitrandum
esse peccatū: aut si ē minimum esse atq³ leuiss
imum. hec ibi. p^o dca beatus Tho. in q^d
libet querens hanc questionem v³ t^o scola
res tenentes suoz magistrorum diuersas opi
niones a peccato excusentur: sic soluēdo disti
guit dicēs: q^d opiniones diuersę docto⁹ que
ad fidem t^o bonos mores non pertinent abs
q³ periculo v³ t^o q^d opinioem sequi possunt
Adic enim dictum p^o dca ad Ro. 14. verita
tem habet vbi dicit⁹ q^d vnusquisq³ in suo sēsu

habundat. Et simili illud qd dicit de Hse. di.
4. sicut in sacramentis vbi dicitur. Quot sunt
capita tot sunt sententie. In his vo que ad fi-
dem et bonos mores pertinent nullus excusa-
tur si magistri sui opinionem erroneam sequat
nec ignorantia eos excusat. alioqui qui opinio-
nem Arii. Alostori. Sabelij. et aliorum heretico-
rum secuti sunt non peccassent. In talibus enim
dubijs non est de facili prestaudus assensus.
Sed ut dicit Aug. 3. de doctrina xpiana: con-
sulere debet qd regulam fidei quas de scriptu-
rarum plantioribus locis et ecclesie auctoritate
perceperit. qre 22. Concordant Adonaldus
Builhelmus Viderius et Hostiensis. et eorum
doctorum sententia. Et ad istam vi. dico fm
glo. di. 9. in. c. veterum. q quando quatuor pre-
dicti ecclesie doctores discordant. Aug. in dis-
putationibus magis fauendum est. Dico. 1. trans-
lationibus et interpretationibus. et Grego. i.
moralibus. De Ambrosio non facit mentio-
nem. et dicere possumus Ambrosio i iudicijs
magis fauendum esse. quare et. Et hec suffi-
ciant pro prima conclusione.

¶ nullus debet suam prudentiam super ali-
os extollere. Conclusio secunda.

¶ Lcipe sedas psonem v3. Memo de/
a bet esse tam dure cervicis ut sua opi-
nionem omnibus alijs opinionibus
anteponat. patet ista conclusio p supradictum
c. ne innitatis. extra de constitutionibus. et fa-
cit. c. j. eo. ti. Ad cuius declarationem tres in-
gramus vitates v3. Prima vi. est ista vtru
opinio et dicta Brani sint ab ecclesia appro-
bata. 2. est cui standum est quando decretum et
decretalis discordant. 3. vi. est an quis peccet
quando habet vnam opinionem: et tante se re-
putationis existimat q negligit instrui et edo-
ceri et petere scientem. Et tum ad primum di-
co vt colligit ex dictis Jo. and. in. c. ex parte.
extra de iudi. et c. debui. extra de bigamis. q
aut loquimur de dictis Brani vt suis. i. in qtu
loquitur vt doctor. aut de dictis scorum canoniza-
torum in suo decreto. Si loquimur de suis deis
distingue. aut de dictis scorum canonizatorum
in suo decreto. Si loquimur de suis dictis: disti-
gue: aut illa dicta sunt in decretalibus: a sumis
pontificibus approbata: aut solum remanent i vi-
tate sua sicutiple notauit. Si sunt approbata tunc
deis Brani istudum est. nec vt sic pot dici opinio
Brani: s pape approbata. arg. c. aplice. de

prebend. li. 6. et l. j. §. q oia. C. de veteri iure
civileado. Si aut loquimur de deis Brani vt
suis et vt loq tanqz mgr: tunc dico q aut dea ei
dubia sunt. ita q n reperit q sint approbata ab
ecclesia vt non approbata: et tunc va sunt. aut dea ei
piderat vt sua opinio tui. Si aut vt sua opinio
tunc si non est decretalis pot teneri et non te-
neri. Ma i his q mgralit et vt doctor locut est
pinnue reprobata: sic mgr snia: vt dic Jo. an
vbi. 5. Si at decretal cet suis deis i oppositu
tunc decretal tenenda est: vt idem dic. et Hosti. i.
c. pastoral. de decimis dic q et deis pape non est
stadium si loq vt mgr: q ei opinio non arctat: sic
nec opinio vni alteri doctoris. di. 9. c. noli.
et c. neq. Lapz neqz dicit sic. Neqz quilibet
disputat de qz suis catholicorum et laudatoz hoi
nu velut scripturas canonicas hie dem vt no
bis non liceat salua honorificetia q ill debet ho-
mibus aliqd i eoz scriptis reprobare aut respu-
ere: si forte iuenerim q alit sentit qz vitas
bz dno adiutorio vel ab alijs intellecta vt a no-
bis. Talis ego sum in scriptis aliorum qles volo ee
intellectores meoz: hie ibi. Augu. in epla ad
i fortunatu: et ponit glo. pma notabile vbum
dicet. Mo coips loedit fama alicui q expro-
bat testimoniu suu. extra de excep. c. deniqz h
glo. Si aut loqref vt papa tunc ei opinio est ista
du: ita q dicetur sentim: vt p3 in. c. ficutatus
es a nob. extra de scriptis. vbi dr. nos vo ita
sentim q: ra de iure qz de facto illa it oetia ee
scat et. vñ p illud vbu sentim apparet q pa-
pa loquitur vt papa: et sic ei opinio facit legem
Si aut dicta Brani sunt dubia ita q nec ab ec-
clesia approbata nec approbata reperiuntur:
nec pinnet dea scorum patrum: tunc duplex opinio
vna Jo. an. et dñi Antonij referenti ei dea q
decretorum dicta non sunt approbata ca loq vt do-
ctor et dicta doctoris non arctant vt dictu est. §. non
sunt approbata. Itē Brani leges pendendi pta-
tem non habuit q soli pncipi datur: vt extra de
psti. c. traslato. et l. fi. C. de legibus. et non psumit
pccessa nisi pbe: vñ pemo sexti. vñ. nos ad
apice. Nam vt qz possit respondere de iure oz
vt sibi pias demadet: vt l. 2. §. penulti. ff. de
origine iuris. Et ad pbadu illa buisse pntem
regrit scriptura: vt l. j. C. de madat pncipiu.
Itē rubice decre. i non sunt filii approbate: vt
no. Jo. an. i pemo sexti allegado h dicē Jo
anne monachi. 3. q. 9. in. c. charte. et Specu-
latores de disputationibus et allegatib in fine.

77
 Alia ē opinio multorum modernorum in opposi-
 tum v3. q. d. a. Brani in generaliter dicta: quibus ex-
 plicite non sunt in decretalibus: aut aliter p. f. dem
 applicata approbata: q. implicite sunt approbata.
 Et p. h. patet ex auctoritate doctorum qui illam glossa
 uerunt: a q. b. nō ē absurdū arguere: vt. l. septi-
 mo mēse. ff. de statu hominum. fac. q. d. no. Bar. i.
 l. j. ff. si certū petat. vbi multa de istis legibus
 ponit. 2. q. liber decreti ischiel cōi legit: et i
 iudicijs allegat. Ad h. penitū ferti. et ele. in fi.
 Item mutata nō sunt q. lōgā p. f. uetudine et in-
 terpretatione habuerūt: vt in. c. diuturni. 12. di.
 et. l. munimē. ff. de legibus. Diuturni mores
 videntur p. f. sensu approbati legē imitant. i. p. le-
 ge habēdi sūt. h. ibi. et h. est bonū arg. 3. Iud
 fuit seruātū i iudicijs. q. ē approbatum et p. le-
 ge habendum: vt in iustitia de satisfactionibus
 §. fi. et. c. et lris. extra de constitutionibus. 3. Ite
 quia non solum decetiales pontificum: sed et
 am leges imperiales decretum imitari nō de-
 dignantur: vt in aut. de monachis. §. fi. et in
 aut. v. clericis apud p. p. o. s. p. o. s. finali. et in
 aut. de ecclesiasticis titulis. §. i. 3. Itē et papa
 tollerat librum decreti legi in scholis et in iudi-
 cijs allegari. Ideo propter bonum publicū
 videtur ille liber approbatus. Talis enim pa-
 cientia et silentium pape p. o. consensu haberi
 debet: vt in. c. continebatur. extra de his que
 fiunt a prelato. faciunt notata per Johannem
 and. in. c. illud de presumptionibus. et quod
 habetur in. l. 2. ff. de a. quirenda possessione.
 et quod notat Baldus in. l. siue possidens. C.
 de probationibus. p. acit in simili quod notat
 Baldus in proemio feudorum circa illum ar-
 ticulum an liber feudorum sit approbatus et ē
 Et sic ex his concludunt decretum eē appro-
 batū. Ego tamen dico q. dicta Brani non
 vident approbata: nisi aliqui canones faciāt
 de eis mentionem: vt est glo. notabilis in. c.
 pmo. super verbo contractus. de reb. ecclē.
 nō alienan. li. vj. posuissē illam ad lram: s3
 longa ē. Et sic patet quid dicendū sit de dictis
 Brani inq. tū sunt dicta sua. Si autē confi-
 derent dicta Brani inq. tū sūt dicta scōz
 sic sunt approbata: et nō inq. tū dicta Brani:
 vt p3 i. d. c. ne interis. extra de cōstit. ar. ad
 h. l. 2. in p. n. et §. postea. ff. de orig. iur. Et sic
 intelligendū est leges et decretales seq. canōes
 s. inq. tū sūt dicta sanctorum. Et p. m. i. f. legi in
 scholis et allegari inq. tū. s. in decreto p. tinent

dicta sanctorum approbata. Sed in his fin opinio
 onē p. p. nā loquitur p. m. u. reprobatum. sicut etiā
 dicta magri sen. q. re satis patz ad p. d. tam ve-
 ritatē. q. re et ē. Q. m. ad scōam ve. dico bre-
 uiter fin Jo. an. vbi. s. q. q. n. dicta Brani dis-
 cordant a decretalibus: tūc decretali standū est et
 nō decreto. S3 ponam q. repiatur diuersitas
 inter dicta sanctorum approbata ab ecclia et inter
 sumos pontifices: q. bus tunc dictis standū ē
 Dico fin doc. q. in expositione scripturaz stā-
 pam est dictis sanctorum. In decisionibus autē cau-
 sap standū est dictis sumorum pontificum. 20. di. c.
 i. et ibi glo. in summa. Et huic insioni adde vnū
 granū salis: q. h. v. est. s. q. in expōe scriptura-
 rā standū est dictis sanctorum patz: supple. nisi tra-
 ctatē de expōitōe sup. sacris vel articulis fidei:
 q. tunc standū est pape: q. pape et nō scis data
 fuit p. as interpretandi legē dubiā: vt in. c. p. ve-
 nerabilē. c. q. h. i. sint legitimi. vbi quasi circa
 si. c. d. r. sic. In q. bus cū aliqd fuerit difficile vel
 ambiguum ad iudiciū est sedis aplice recurrē-
 dū. cuius finiam q. supbiens p. tēp. fit obfuarē:
 mori p. cipitur. i. p. excoicationis finiam velut
 mortuus a cōione fidelitū separi. Paulus etiā
 vt plenitudinē p. as exponeret. ad L. o. s. i. c.
 6. in princ. pio scribens ait. Mescit qm ange-
 los iudicabū: q. n. to magi scclaria h. ibi q. re et ē
 Et nūm ad finiam dico q. q. libz siue sit prelat
 siue nō: tenet tenet obligat de his q. ignorat
 petere et discē: nō solū a maiore s3 et a minimo:
 dū tū sit erudit. Q. si cec. ceco ducatū presta-
 ret ambo in foueā caderēt: vt dicit saluator n. r.
 In. 38. di. c. nullus d. r. Nullus episcopus p. p.
 opprobriū senectutis vel nobilitatē gnis a p. uul-
 eruditus et nimis: siqd forte est utilitatē et salu-
 tis ingrens negligat. Qui cum rebelliter vi-
 uir et d. fieri et atq3 bona recusat: magis diaboli
 membz q3 christi esse obendit. et pon. infidel
 esse monstret. h. ibi. Et glo. ibi altat Augu.
 Audi Augu. Ego sener a iuvene ac collega
 nudum ab anniculo patus sum edoceri. 24. q.
 3. c. si habes. hec glo. Et idem Aug. di. 37. §.
 ultimo. Illis omnino inquit ignosci non pote-
 rit qui a quo d. f. erent copiam habentes op. rā
 nō dederunt. h. il. e. q. re et ē. Et sic p3 p. d. c. a. p. o

Que opinio sequenda sit vbi sunt m. i. e. opi-
 niones. Conclusio tertia.

Lipe finiam p. f. onem. v3. Opinio illa
 sequenda ē ac vera iudicatur que plu-
 rum doctorum opinionibus p. f. ormat. vbi tres

ingram? Vitates v3. *Prima* vi. e. ista. *Primum*
 multitudo opinionum doctorum plurium opinionum/
 b? paucorum preualcat. 2^a e. quid tenendum sit
 quando doctores discordant. 3^a vi. e. an opi-
 nio antiquorum sit modernorum opinionibus prefe-
 renda. *Primum* ad primam dico quod ceteris pa-
 ribus multorum opinio prevalere debet opinioni-
 bus paucorum. arg. ff. de acquir. her. l. cum
 quidam. §. quod dicitur. et ff. de ventre inspi-
 ciendo. l. j. §. i. Illi. n. opinioni stat que plu-
 rium testimonio probatur. ff. de officio questoris
 l. j. Et h? intellige quando non constaret de coi-
 lege: quia si constaret de comuni lege illi stan-
 dum esset: ut in l. athletas. ff. de his qui no-
 tantur infamia. et l. in oēs. ff. qui satisfada. co-
 gantur. Item e? verum nisi illa cōs opinio no-
 torie falsa eēt: ut nobilit? puicatur: ut l. j. §. 3.
 neq3. C. de veteri iure enucleando: et qd notat
 glo. in. c. 3. extra de p̄suetu. vbi glo. sup. vbo
 qritur. dicit sic. Mō phibet h? qd a plurib? in-
 gra? q: facili? iuenit qd a plurib? sapiētib? qri-
 tur. 20. di. de quib? et C. de fideicomis. l. vlti.
 ad fi. Et qm illiterati hnt aliquādo causaz pe-
 ritiam. C. de iudi. certi iuris. et aut. de iudi. §.
 q: nō. colla. 6. S3 h? solū reprobat h? q: eoz rñ
 sum p snia teneatur. Et q: ita sit audi ter. ibi/
 dem. Ad nrām ingt audiētiam noueris pue-
 nisse q: in tua diocefi etiā i causis ecclasticis cō-
 suctudo min? rōnabil? habeat: q: cū aliq? causa
 tractat ibidē allegatōib? et qrelio vtriusq3 p̄s
 auditis a p̄ntibus l̄ratis et ill̄ratis sapiētib? et i
 sapiētib? qd iuris sit qrit. et quod illi dictaue-
 rint: vel aliqs eoz p̄ntium p̄silio req̄sito p sen-
 tentia teneat. Nos igit attendentes q: p̄sue-
 tudo q canonici obuiat institutis nulli? deat
 esse mōmētū: cū snia a nō suo iudice lata nullā
 obtineat firmitatē: ut i causis ecclasticis subie-
 ctōz tuoz postq3 tibi de meritis eaz cōsiterit
 sniam pferre valeas sicut postulat ordo rōnis
 auctoritatem tibi p̄ntiū pmissa consuetudine non
 obstante concedim? facultatē. h? ibi. Et q ter.
 habes h? bonum dictum p̄iuncta glo. q non ē
 malū pferre de meritis causaz cū l̄ratis et ill̄r-
 ratis: l3 nō teneant eoz p̄silia sequi. sed dimi-
 tamus ista. A pparct igit q̄liter opinio multoz
 p̄fertur opinioni paucor. qre et. *Primum* ad
 secundam dico quod tam in iure canonico q3 civili qñ
 recipitur doctorum opinio diuersa: decisio spectat
 ad papā. Et decisio iuris canonici ad papam
 spectat: p3 in. c. sup. l̄ris. extra de rescriptis. vbi

dr. Sup. l̄ris que ab aliquibus ex malicia et a nō
 nullis ex ignorantia tacita veritate: vel sugge-
 sta falsitate impetrant a nobis: diuersas intel-
 ligim? sentire diuersa. Alijs asserētib? eas de-
 bere p̄suis carere oī cōmodo l̄raz: cū mēdaz
 precator debeat carere ipetra?is. Alijs vō di-
 centibus q: et si forma carere debeāt in l̄ris no-
 stris exp̄ssa: nihilominus iuxta rigorez iuris
 sit a delegato iudice in negotio pcedendum.
 Nos igitur inter eos et. vbi papa determinat
 quid sit tenendum. Et determinatio ē tal? q ex
 p̄mens falsum vel tacēs verū in rescripto ca-
 rit impetratis: s3 si fecit p simplicitatē: tūc aut
 als nō obtinuiisset rescriptū: et sic etiā caret im-
 petratīs. Aut als obtinuiisset et sic im iur? or-
 dine pcedere d3 delegat? nō seruata sp̄ali for-
 ma rescripti et. Illud est sumariū hui? tex. l3
 alij alit sument. Quolibet sit p3: q: qñ opinio-
 nes doctorū in iure canonico sūt diuersae q de-
 cisio spectat ad papā. Et aut in opinionib? le-
 gistaz diuersis ē decisio. spectat ad papā: p3
 exp̄sse i. c. p venerabilē. extra q filij sint legū:
 et p̄sertim si decisio fieret vacante iperio. arg. c.
 licet: de foro ppe. vbi dicit ille tex. q laic? laicis
 sup re ciuili coram iudice ecclastico conue-
 nire non pōt nisi in defectu iusticie secularis:
 vel nisi cōsuetudo h? habeat et. In theologia
 vō sup his q spectāt ad articulos fidei et facti
 decisio spectat ad papā qñ opinioes theologo-
 rū ab ecclā approbatoz essent diuersae. In a-
 lijs at standū ē dēterminationib? scōz. Et si di-
 uersi in se: et tñ nō facit ad fidē nec ad aīe sa-
 lutē: tūc possum? tene qd volum?: sic p3 de cō-
 ceptōe v̄ginis: q adhuc questio decisio non est
 p ecclām: vnde papa nō ita facili? et leuī re-
 probat opinioes doctor. extra de restitutione
 spoliatoz. c. l̄ras tuas. et de cele. mis. c. cū mar-
 the. si duo magni ter. Audi qd dicat i. c. l̄ras.
 recitatis plurib? opinionib?. Nos ingt autē
 ad p̄ns nullaten? de p̄dictis scētis reproba-
 mus: nec cuiq3 eaz ex nostra rñsione volumus
 aliq3 p̄iudiciū generari et. Et ista suffici-
 ant p p̄nti vi. *Primum* ad t̄riā dico quod sunt due
 opinionces. Vna dicit q opinioes antiq3 poti-
 q3 nouorum sequende sunt: et maxie si illa opi-
 nio antiquorū diu sustentata ē. et facit p h? ter.
 in. sic viue. iō. q. j. vbi dicit glo. q scholares
 debent intrare cū senioribus: doctoribus: et q
 seniores doctores et magni sūt audiēdi. Alia
 opinio dicit oppositum. et facit p ipsa de. j. de

sūma trini. vbi idē sic. Nos attēdetes gnāles
efficaciā mortis xpi: qui p baptisina applicat
oib⁹ pariter baptizatis: opinione fām que dicē
tā paruulis qz adultis pferri in baptismo ifor
mantē grām et virtutes: tāqz pabiliorē dictis
scōz ac doctorū modernorū theologie magis cō
sonā et cōcordē: sacro approbātē p cilio dicim⁹
eligenā. hec ibi ad lraz. Ego vō dico qz si lo
quant⁹ doctores de fide p tinentib⁹ ad illā et fa
lutē aie: illi opinioni magis fauendū est qz ma
gis determinatiōib⁹ scōz doctorū et ecclesie ad
heret. Si at de alijs reb⁹: nūc illi fauendū ē: qz
melioribus rōib⁹ et clariorib⁹ p cōnib⁹ robo
rat. Et de ferijs. c. capellanus. vide in hac mā
notata p Hosti. in. c. qzto. de trālla. et in. c. i.
de sacra vncione. Et ista sufficiāt p pñi con
clusionē. Et sic patet pñā consideratio.

De diuersa doctorū opinione circa peccata
Mārie magdalene cōsideratio fa.

Secundo doctorū

circa Māriā magdalēnā variā
affirmationē videam⁹. vbi tres
p cōnes sūūgam⁹. v3. p^o ē
ista. Tāta cecitate aī puerfionē magdalēna te
nebat: ut oīum peccatorū mortaliū tenebris fu
scaret. 2° ē ista. Nihil pibet oēs ruinan
di occasiōes magdalēnā habuisse qbus dī ita
horribilit⁹ p deū pñm et seipsā peccasse 3^a
p^o ē ista. Mā sēra magdalēna nō solū fuit mē
tali contaminatione polluta: sed etiā corporali
corruptiōe contaminata.

De peccatis Mārie magdalene.

Conclusio prima.

Ecipe pñā cōclonē et. ut. s. vbi tres
ingram⁹ v3. p^o ē ista. vix pec
catum bona nāc diminuat. 2^a ē ista

vix pñm bona nālia totalit⁹ corrumpere possit.
3^a ē. vix magdalēna oīa pñā mortalia habu
erit. Et ad pñā dico fm bñm Tho. in que
stionib⁹ de malo: qz nullū pñm diminuit bona
nālia qz tū ad substām. qm ut dicit bea⁹ Dio
nysius. iiii. de diuinis nōib⁹. Bona nālia i de
monib⁹ manent integra: nec diminuta sūt per
pñm. minuit at quātū ad habilitatē: qm vīres
aie nō ita sūt in bonū prompte et. vbi ē notā
dū fm ipsū ibidē qz cū diminuerē sit quoddaz
agere: nō possum⁹ recte intelligere peccatū nā
lia bona fm substām nō diminuerē: s3 fm ha
bilitatem: nisi pñs declaremus quid sit agere

Agēs q duplex ē. s. verū et abusiū. Agēs ve
rū ē illud qd pñe pducit actū. Agēs abusi
uum est quo agēs vix actū pducit. vbi grā
pñior parietē albū facit. pñior ē agēs: verū
qz ipse pducit hunc effectū. s. parietē albū. S3
qz ipse pñior albū parietē facit per albedinem
dicemus qz etiā albedo facit parietem album.
et sic dicitur agēs abusiuum. quoniam ipsa
albedo nō facit parietem album: sed illud quo
mediā: ē pñior: hoc facit. Secūdo nota qz agēs
verum duplex est. s. agēs per se et agēs per
accidens. Agēs per se est qd agit propriam
formam. Agēs per accidens est qd remouet
prohibens. Et m. Sol per se illuminat domū
sed aperies fenestram que erat obstaculum lu
minis est agēs verum per accidens illi⁹ illu
minationis. Tertio nota qz agēs per se agit
duobus modis. s. primo et principaliter et secū
dario et consequenter. Et m. generans fortem
primo et principaliter dat formam forti. secūda
rio aut et consequenter dat motū et omnia que
sequuntur ad formam. Quarto nota qz sicut
remouens prohibens. id est obstaculum lumi
nis dicitur agēs verum per accidens illumina
tiōis domus: et ipsa remotiō obstaculi ē agēs
p accidens abusiū cuiusdem illuminationis: ita
ponens obstaculum prohibens illuminationē
est agēs verum per accidens ipsius obscuri
tatis: et ipsum obstaculū quo mediante agēs
verū per accidens domū offuscat et tenebro
sam facit est agēs per accidens abusiū eius
dem obscuritatis. Quinto nō qz sicut lumen i
acere a sole diffunditur: ita gratia a deo anime
tū i nā aie vel cuiuscūqz creature rōnalis ē ap
titudo quedā ad grē susceptiōis. et p grām susce
ptā aia ipsa fortificat i debitis acnibus. Sexto
nō qz sicut fenestra clausa ē obstaculū pñibē
lumen ingredi domū: sic pñm ē obstaculum p
hibens ne grā ingrediatur ad aiam. 3ª lxx.
Iniquitate vīe diuise rūt inter vos et deū vīū
Et rō ē qz sicut interior: ac dom⁹ nō illumina
tur a sole nisi directe respiciat solē. hūc at dire
ctū aspectū solis obstaculū inpositum ipedit.
Ita aia nō pōt illuminari a deo p grē suscepti
onē nisi directe cōuertat i ipsū. Hūc at puerfi
onē ipedit pñm qd cōuertat aias in oppositum
In bñ dixit Aug. qz pñm ē auersio ab incōnu
tabili bono: et cōuersio ad mutabile bonū qd.
s. ē pñm dei. Hūc sic notatis apparet quō

pctm minuat apti: adine nãc aie. Mā obfclaci
 lū aie? pfectiois aut forme nō folū hoc facit q
 excludit formā vel pfectionem: ſ; ē facit ſuſce
 ptivū illi pfectiois vel forme minus aptum vel
 habilē ad forme ſuſceptionē. Et ulterius etia
 p pñs impedit effectū forme vel pfectiois i ſub
 iecto: ⁊ maxime ſi obfclaculū fuerit aliqd actu
 vel habitu. vnde māfclū ē q illud qd moue
 tur vno motu non ſit mouet pñs: ⁊ ē min⁹
 aptū vel habilē ut motu pñs moueatur. Ex^m
 Ad enī ē calidū nō folū puat forma frigidita
 tis. ſed etia minus ē aptū inſrigidari: q diffi
 cilis frigidū imprefſionē ſuſcipit. Silr g i p/
 poſito pctm cū ſit obfclaculū grē ut viſu ē: nō ſo
 lū excludit grām: ſ; etia minus habilē vel
 aptū facit ad grē ſuſceptionē. ⁊ pñr minuit in
 oia aptitudinē vel habilitatē a bono ad grām.
 Et cū hmoi habilitas ſit quoddā bonū nãc: p
 q pctm diminuet bona nãc. q grā nām pficit
 qñtū ad intellectū ⁊ voluntatē. ⁊ qñtū ad inſeri
 ores aie ptes obedibiles rōni dīco irafclibilem
 ⁊ cōcupiſcibile. Peccatū at grāz excludendo
 ⁊ diminuendo hmoi auxilia nãc dicit vulnera
 re nām. vnde ignorātia malitia ⁊ hmoi ſūt. q
 dā vulnera pſequentia ex pctō. qñ ⁊ c. Quantiū
 ad hanc dico q nō ē pua difficultas. Mā ſi tol
 liat p pctm habilitas ⁊ aptitudo aie ad grām:
 cū talis aptitudo ſit finita videt q p continuaz
 diminutionē totalr illa aptitudo deficē poſſit.
 Itā puano totalr tollit aptitudinē in ſubiecto.
 Ex^m. Ecce nullo mō ē aptus natus ad vidē
 dū. Itē licet ſe hz bonū grē ad malum nature
 ita ſe hz malū culpe ad bonū nãc: ſed per grāz
 excludi pōt totū malū nature. i. ſomes q ē ichi
 natio ad culpā: ut pñ in beatis. Ergo p malū
 culpe pōt tolli totū bonū nãc qd ē habilitas ad
 grām. Et ſic alia plura media fieri poſſet ad h
 ppoſitū. Sz qñdū manet voluntas: tamdiu
 manet voluntas ad bonū: ſ; pctm nō tollit nec
 anihilat voluntatē: imo in ipſa pſiſt it. g nō po
 terit ita multiplicari q tollat totā habilitatē na
 ture ad bonū. Ad enī declarationē ratā ſū fm
 Tho. vbi. ē. q aliquā aptitudinē ⁊ habilitatē
 diminui i aliq ſubiecto pōt intelligi duplr. aut
 p ſubtractionē aliē pñs: aut p appoſitionē ali
 cui⁹ pñs. Ex^m pñi. Accipiat vnū corp⁹ calidū
 in hoc corpore cauido ē quedā habilitas ⁊ apti
 tudo ad calefaciendū: ſubtrahat aliq ps illius
 caloris per quē tale corp⁹ eſt habilē ad calefaci
 endū: pñ qñto magis auferet aliq ps illius ca

lorizante magis auferet illa aptitudo ad cale
 faciendū. Ex^m ſecundi. Accipiam⁹ aqñā cale
 fa. tā. In ipſa enī eſt habilitas ⁊ aptitudo que
 dam ad inſrigidationē: nūc apponāt duo gñs
 caliditatis ſup eos quos hz in dicta aqua: certe
 minuit talis aptitudo ad inſrigidationē. ⁊ ſic
 ſi apponāt duo. tres. quoz. ⁊ ſic de alijs gra
 dib⁹. Pater. n. q qñto plures ponit⁹ gradus
 caliditatis: rāto illa minuit⁹ habilitas. Ad duo
 modi qñs recipiri poſſint tam i potentis acti
 uis qñ i paſſiuis: p pñt pñm modus reperit i
 potentis actiuis. ⁊ ſecund⁹ in potēte paſſiuis.
 His ſic notatis dico q habilitas ⁊ aptitudo q
 eſt p ſubſtractionē pōt totalr auferri ablato eo
 qd habilitatē cauſabat. Quādo habilitas mi
 nuit⁹ p appoſitionē pñs: tūc ſi pñs illud appo
 ſitū pōt corrupē ſubiectum: poſit ſilr habilitas
 illa totalr tolli. qñ ſubiecto corrupto corrupit ⁊
 accñs exñs i illo ſubiecto. Ex^m. Pñt. n. tānq
 auger calor i aq q corrupet aq: ⁊ p pñs corrup
 et habilitas aq ad frigeſciendū q habilitas cō
 ſeqbat ſpēs aque. Si at p appoſitionē pñs quā
 tūcūq multiplicet nō poſſit ſubiectū corrupi
 pñ q non corrupet totalr habilitas exñs in illo
 ſubiecto. Mā qñdū manet ſubiectū tādiu ma
 net nālis aptitudo pñs nãz ⁊ ſpēs illi⁹ ſubiecti
 Et p pñs multiplicato oppoſito minuet: nō pñ
 totalr corrupet pñ pmanenti talis ſubiecti
 quo radicat talis habilitas. Ad ad ppoſitū
 habilitas nãc rōnalis ad grāz ē ſic potēte ſuſ
 ceptiue ⁊ nō actiue. Que quidē habilitas non
 diminuit p remotionē pñs ſubiectioni: ſ; p
 appoſitionē pñs: qd nō corrupit ſubm. Appo
 ſitio at pñs ē auerſio a deo ⁊ cōuerſio ad bonū
 qd ē ſ legē dei. Et cū nā rōnalis ſit corruptibil
 qñtūq pctm multiplicet: nō corrupit habilitatē
 ad bonū grē: ſ; minuat p ipſū. Pñt. dederet q
 arg pñm ſi bonū i ac diminueret p ſubtractō
 nē ſic ē dicū. Silr ⁊ puatio que totalr tollit po
 tentiā totalr tollit aptitudinē exiſtente i illa po
 tentia: ſ; nō ſic ē in ppoſito. Ecce n. totali
 ter corrupit potentiā: ⁊ p pñs totalr aptitudinē
 ad viſionē. Ad aliud dī q pñitas ad malū q
 dī ſomes nō conſequit nām ſicut habilitas ad
 bonū: ſed conſequit corruptionē nature que ē
 ex culpa. Et deo ſomes totalr per gratiam tol
 li pōt: non autē bonū nature per culpam. Sz
 dicēs: pater Ambroſi vnde eſt q in damnatis
 totaliter habilitas ad bonū eſt ablata. ita q im
 poſſibile eſt q diſponatur ad bonū gratie. Di

eo q̄ hoc nō est ex totali subtractione habilita-
tis naturalis ad bonū sed ex obliuione vo-
luntatis in malo: et ex inobilitate diuine mie.
Et p̄ oīs p̄ p̄ p̄ creaturā rōnālē ē statū
nature totaliter nō ponit: s̄ extra ei⁹ p̄fectionē
P̄terea paupercula magdalena s̄ multu-
dinē peccatorū p̄meret: nūq̄ tamē habitas
et ap̄tudo ad bonū gr̄e fuit totalit̄ extincta. s̄
milis et i alijs peccatorib⁹ viuētib⁹. Nec ē de
peccatoris salute p̄ hāc habitatē q̄s diu est in
p̄nti vita desperandū. q̄ ē. ut sepe oīdīmus
Quanti ad tertiā vitatē dico q̄ triplici via
oīdī magdalēnā oīuz peccatorū labefuisse pol-
lutā. s̄. aucte. et rōe. et ex. Auctas est satis cla-
ra Bre. q̄ de ipsa ait. Hāc credim⁹ illam ma-
gdalenā ēē: de qua septē demonia p̄ septē
mortalia peccā designāt eicetacē Lucas testat.
Et textus hodiernus ait. Ecce erat mulier i ci-
uitate peccatrix. Vbi tria horrendissima d̄ ipa
paucis his in verbis oīdī. s̄. peccatorū magni-
tudinē p̄ h̄ aduerbiū ecce: q̄d est aduerbiū de-
monstrādī: ac si digito mōstraret eā dicēs. ecce.
illa vana. illa inhoneſta. illa luxuriosa mulier:
et inuerecunda. 2. oīdī peccatorū certitudinē
q̄ dicit m̄ ciuitate: q̄si dicat. tū erat peccatorū
magnitudo eius nota et certa ut per tota esset
ciuitatē diffamata. In phariscus eā dānās in-
tra se ait. Si h̄ ēē p̄pha sciret vtiq̄ que et q̄lis
ē mulier que eū tāgā: et imēdiate subdit: quia
peccatrix ē. O res inuatiōe digna: ut mulier
tā diues: tā nobilis: tā elegans: tā facunda: ad
tantā demeritiam deueniret ut publica meretrix
diceret. vñ de ipsa dici p̄t illud Jsa. Vbi dō
dilecta mea posita ē mibi in miraculū babilon
cōfusio gētiū in p̄ictat. 3. oīdī peccatorum
turpitudinē in p̄dicto vbo peccatrix. Misi. n.
turpissima et horrendissima illi peccā fuissent n̄
ita eā ap̄erto vocabulo peccatricē nominasset
Jñ Aug. de ipsa ait. Quia. n. hec mulier tur-
pitudinis sue maculas asperit lauāda ad fontē
misericordie cucurrit. q̄ ē. 2. h̄ idē p̄t oīdī
rōe sic. Quicūq̄ aliquid p̄p̄t alicui p̄ excellēti-
am: videt et minora que cōsequūt illi cōpetē
sed magdalena p̄ excellētiā publicā peccatrix
appellabatur. ḡ videt illi cōpetere minora que
ad publicā peccatricē cōsequunt. oīs at inho-
nestas turpitudō. inuerecūdia. et oīa peccā mo-
ralia cōsequūt publicā peccatricē. ḡ et i magda-
lena locū habuerūt. vñ sic bñficiētib⁹ oīa co-
op̄at i bonū: ita male faciētib⁹ oīa coop̄ant in

malū. 3. h̄ idē p̄t ex. Mā ista signa exteriora
ra q̄ ip̄o hodie exhibuit magdalena. s̄. stare ve-
tro: plorare: extergere capillis: vngē vngue-
to: et h̄mōi. q̄d aliud indicāt q̄ magdalēnē pec-
catorū multitudinē: turpitudinē: et horribilitatē
Mō. n. tā publicā p̄ntiaz fecisset: nisi et publicā
peccatorū multitudinē habuisset. q̄ ē. Et ista
sufficiat p̄ p̄nti conclōne.

Et in magdalena fuerunt omnes occasiōes
ruinādī.

Conclusio secunda.

Ecce fam p̄clōne. vñ. Mibi p̄hibet
oēs ruinādī occasiōes magdalēnā ha-
buisse. q̄b⁹ d̄ ita horribilit̄ d̄ deū. p̄ri-
mū. et seipsā peccasse. vbi meā ingram⁹ vi. vñ
Jñ. ē ista. vñ p̄ p̄dicturas possit ēē p̄p̄i-
cua. p̄batio. seu p̄spicue apparē. 2. vi. ē. vñ
p̄ntē a carnalib⁹ acub⁹ sit difficile. 3. vi. est.
vñ q̄s exultet ab icōtinētia. q̄ ē nālis opatio
Et tū ad p̄mā dico q̄ d̄it iuriste cōt̄ d̄it q̄ p̄
p̄dicturas d̄ ligda. p̄batio vñ p̄spicue aliqd ap-
parē. allegār. l. luc⁹. s̄. lucius. ff. de le. ij. et d̄
cūt q̄ istā ligdā p̄batiōne admittit. p̄batio in
Jñi s̄. Val. i. l. p̄uētulā. C. d̄ ep̄is. et cle. et
addūt q̄ ē ex p̄p̄is p̄dicturis d̄ ligda volū-
tas. p̄batio. ut p̄. l. l. ip̄ator. ff. de le. i. et l.
fi. C. de p̄ba. et l. si q̄s locuplex. ff. d̄ māumif-
sis i testō. Silt dicunt q̄ p̄batio p̄sup̄a d̄ lig-
da. ut ē gl. nobil. i. l. si iud. C. de p̄culo mto-
rū. q̄d marie vñ ē in p̄batiōe doli. ut p̄ glo. et
Ange. i. l. apud cellū. i. p̄n. ff. de exceptiōe do-
li. et l. pulcin. s̄. adco. ff. ex q̄b⁹ caus⁹ i posses-
sionē cas. Mō in q̄ vbi ē certus modus p̄-
batiōis assignatus. ut p̄. i. c. cū p̄tingat. et de
rescriptis. tū p̄batio est p̄dicturus nō suffice-
ret. ar. d̄icti. c. cū p̄tingat. et facit tertius p̄uicia
glo. inſtituta de inutilibus stipulatiōib⁹. s̄. ut
vboz. ad p̄positū ḡ nō q̄. ruij. sūt p̄cipue cō-
iecture q̄b⁹ argui p̄t oēs mulieres illas seque-
res conuere cē necesse. Septē quidē sūt ex par-
te mulier. et septē ex parte hominū. Prima
cōiectura ruine mulier d̄ focatio. i. q̄n muli-
er in depilatiōib⁹ et fucatiōib⁹ delectat et vitur
illis assidue. q̄d est graue p̄m. de conse. di. v.
c. fricari. vbi d̄. si ricari figmentis quo vñ ru-
bicūdio et cādidior appareat: adulterina falla-
cia ē: quali nō dubito ēt ip̄os maritos se nol-
le decipi. s̄. a mulieribus q̄bus solis sunt p̄mit-
tende semine ornari s̄. veniā nō fin imperiū
Mā verus ornat⁹ et marie xp̄ianorū et xp̄iana-
rū nō tū nullus fucus mendat: vñ nec auri

qdē vestisq; pompa: s; mores boni sunt rē. h
ibi Aug. 2ª ruine cōiectura est capillos alie/
nos portare sicut hodiernis temporibus mu/
lieres nostre portare solent in balcijs et tricijis
scapillatis: ut ita dicā: ut publice ostendāt sue
impudicie signum: et damnationis manife/
stū indicū. O infensate. si dareis vobis in pe/
nitentia ut minimū mortui os super caput por/
taretis: pro suis penitentia illā recusaretis: ta/
men ad vanitatem et perditionem vestra ostē/
dendam crines et capillos mortuorum sine timo/
re desertis. Isa. iij. Decalvabit dñs verticem
filiarū syon: et crinem earum nudabit. et erit p/
sua vi odore fetor: et p zona funiculus: et p cri/
spani crine caluicium et c. de quo ad plenū di/
rimus feria tertia hui⁹ dominice. Tertia rui/
ne cōiectura est cantilenarum captus: q cer/
te nihil aliud ē q; iuuenum trāseuntium ignis
et quando etiam filando mulier de suo amoro/
so cogitat cantare incipit: et sic etiā se in ignem
q vrit projicit: quod multum deo displicet: et q;
viter eū offendit: ut. lxiij. di. c. in sancta. vbi di/
citur. Cum manibus stimulat qui populum
vocibus delectat. de quo dixim⁹ in feria qnta
cincru. Quarta ruina est ipudic⁹ oculus q ni/
hil aliud q; inspicientiū et inspector ardens lu/
xuriosa sagitta. 32. q. v. c. nec solo. Nec solo in/
gřactu et affectu: s; aspectu quoq; appetitur et
appetit pcupiscia feminarū. Nec vos dicaris
bre aios pudicos si habetis oculos ipudico s
Impudic⁹. n. ocul⁹ ipudici cordis nūci⁹ est. h
ibi Aug. Et Trenez. iij. Ocul⁹ me⁹ depda/
r⁹ ē aiaz meā. Quinta ruina ē supbia et pulchri/
tudinis reputatio. Isa. c. iij. Eleuare si filie sy/
on: et abulaueit extēto collo. et nutib⁹ oculorū
ibāt et plandeāt et abulabāt pedib⁹ suis et con/
posito gdu icidebāt et c. Vide s i dicta feria. 3.
pñtis dñice i p⁹ pte. Sexta ruina ē ad loca scā/
i dieb⁹ festis: nō deuotiōis: s; ibōestatis et phi/
locaptiōis cū cū grādi dei et scōz pfusiōe libē/
ter et sollicitē tre. ps. Deloces pedes eoz ad ef/
fūdēdū sāguinē: q. s. aiaz aspiciētiū pñt et suaz
occidit. puer. v. Acuta qsi gladi⁹ biceps spe/
cies mlieris. De h ē i dicta feria dictū. Et idē
dico de philocaptiōib⁹ q fiūt ad fenestras et c.
Septia ruina mulier⁹ plectura ē cū mulierib⁹
v alijs psonis lenonicia sedula puerfatio: cū
n. mlier gūlenonib⁹ auditū pber: certe māise/
stū sue ruine qñdit piculū. Et iste sūt septē con/
iecture ruine mlier⁹ ex pte ipsaz. Septē alie sūt

ex pte inueniū. Prima ruine plectura ē false di/
lectiōis demonstratio. Incipiunt nāq; iuuenes
talib⁹ lasciujs dediti hāc illā arare stam: et si/
gnis mēdacib⁹ se hāc illā fingūt diligē mulie/
rē: s; tu mlier esto prudēs: q; si eris vna bestia
ad barbā hēbis. Sap. xvi. Maloz. s. iuuenis
amatores digni sūt morte: et spem hnt i talibus
et c. Secda plectura ē fictio honesti vbi. Qm
se fingūt vñū vñū honestū ei dicē velle. Sed
tu mlier fuge nec credas vñis illi⁹. qm ut ps.
ait. Pacē loq; tecū occulte pōit fidias. Et p/
uer. vi. Simulator igr ore decipit amicū suū
et c. Et idē. xxi. Mō q blādis fictisq; fmōib⁹
loq; amico suo recte expādit gressib⁹ ei⁹. Ter/
tia plectura ē ficta taciturnitas. s; fingūt eni se
factū nemini dictū os: s; ne credas fmōib⁹
ei⁹: q; soci⁹ locio facta cōicat. Qm ait Seneca
Dia cū aico delibera: s; de ipso pus. Et si ē
secretū apud hoies teneat ore saluatoris de⁹
facta et dicta nudabit: q; nihil occultū qd nō re/
uelat. Quarta plectura ē ficta sba. qm fingūt
se diuites: et qm dicē gressib⁹ et anulis se ornant
q; accipiūt sub vrsu. S; q facit credit leuis
ē corde: ut dic Salomō. Et te ar idies paupcu/
le mlieres sic decipiāt: nūpse excogita. Quin/
ta plectura est larga pmissio. Aditūt eis bur/
sas: bursellos: pectines: manichas: trāpalos.
ut esca decipiāt latentē hamū: et h p mediū ve/
tulaz l puerorū opā. Et h faciūt: ut q blādis
fmōib⁹ capē n pñt: saltē munerib⁹ decipiāt.
Qm mlieres sp auidas cernūt ad amādas las/
ciuas. Adunca crede mihi placāt deos pñt et
hoies. puer. xix. Diuitie addūt aicos pñmos
a paupe at et hi q; hnt sepāt ab eo. Sexta cō/
iectura ē ficta accusatio. Furāt. n. et piurāt illas
accusare et dicē pentib⁹ et affimb⁹ p cor⁹ p san/
guinē sic faciā l sic. diffamabo te p totum: s; tu
forti aio esto. q. s. n. bona vita iustificat aliorū
mala dcā ne timeāt: ut dixim⁹ feria 4ª cinerū.
Septia et vltia ruine plectura ē ficta spōfatio.
s; igrūt. n. et pmittūt illā accipe i vxorē seq; nul/
lā aliā vnq; bñe: tūc mag⁹ caueas: q; aut n faci/
unt qd pmittūt: aut si faciūt nūq; ēit int cos par/
q; d filib⁹ ad filia sp arguūt. sic credidisti ingūt
mihi et fecisti qd volui: sic et alteri facē potuisti.
nūq; int cos nisi discordia manet. q; et c. has
igr plectas si vāitatē magdalene attēderimuf
oēs i ea peludem⁹: ut apparebit i seqnti pte de
Qñ ad sam vāitatē dico q; pñtē difficile est:
ut ponū glo. ij. cē. de pur. cano. c. vi. vbi glo.

p̄dicta dicit sic. Sine viuo carnis pauci inueniuntur di. l. c. q. tua. vbi p̄p̄e sic d̄r circa finē. qd. n. ē ḡn̄ carnale d̄ictū p̄mūt sine q̄ pauci inueniunt: aut dei filiū iurādo negat. 2. c. Drego. qz difficile ē p̄tinere: ut dicit h̄ gl. sup̄ vbo pauci allegat. 28. di. c. de his. 7. 33. q. v. c. quesiuit. Nec tñ p̄ hoc dicit ista glo. minus ē delictuz ij. q. i. c. multū. in fi. 7. 32. q. 7. c. flagitia. Et l̄ istud sit n̄alē: nō tñ excusat. ff. ad. l. a. gl. l. si seruus seruū. §. fornicari. hoc dicit gl. Et h̄ vlt. facit p̄ sequenti v̄itate. In Triso. sup̄ d̄at. ca sitatē dicit āgelicā v̄itatē cē. Oēs igit v̄tutes sp̄uales res sūt āgelice. p̄cipue tñ castitas res angelica ē. P̄der h̄ac. n. solū singulari hoies angel̄ s̄ilant. 7. v̄incit nā v̄tutib⁹. Et idē illa ingt̄ gl̄oriosa p̄t̄ntia: nō quā gr̄āsgredi non p̄t̄ necessitas vel debilitas corp̄is: sed quā cōplecti voluntas sancti p̄positi 7. c. h̄ ille. Et l̄ tñ in v̄itis qz in feminis difficile sit castitatem seruare: difficult̄ tñ ē i mulierib⁹. ut p̄s. 31. di. c. i. p̄ Joannē. 7. cadē di. l. c. q. tua. q̄ 7. c. 2. 7. 3. ad tertiā breuē dico q̄ non excusat hō de v̄itio carnis eo q̄ dicit q̄ gn̄atio sit n̄al dicente p̄ho 2. p̄hicoz. M̄lissimū. n. op̄e v̄inentiū q̄cūqz nō sit or̄bata n̄ gn̄ationē sp̄ōneā h̄ntia ē ḡna re alterz quale ipsū ē. ut hō hominē. planta plantam. Quā l̄ gn̄are sit opus na: nre: nō tñ quēpiā violētās. Vnde si ars nāz corrigi f̄m p̄biam verā: a fortiori 7. v̄tutes illā corrigent Vñ de p̄ho illo c̄ siluado offensa est p̄hisono mo d̄r: q̄ cum p̄hisonomus dixisset P̄latonē vel quidā aiunt ē de Socrate esse luxuriosuz 7. p̄uorū vastatorē: 7. p̄ discipulos platonis irridere qui nouerāt cōtinentiā eius. P̄lato talia illis verba respondit. Talem me natura genuit: sed prudentia fecit me castum: 7. studiū ingeniosuz. Et q̄ nullus in hoc excusetur ostendit Joannes in dicto. c. q. tua. cadē di. ut notatū ē in p̄cedēti veritate. q̄ 7. c. 3. di ces pater Ambrosi si sūt tot laquei miseris puellis parati 7. extenti ut superius in p̄ma huius conclusionis veritate demonstrasti: que erit tā prudens puella que castitatem seruare possit. Que nāqz illa que tot iuuenū p̄odimenta discernat: ben me miseraui: quia mundum vidi. Me desperes aīa mea. q̄tuor. n. singularissi/ma remedia tibi Aug. i li. de decē cordis adinuenit. P̄rimū nāqz remediū ē timor dei. qm̄ q̄ timēs deū erit honestatē suabit. 7. suata honestate: suabit 7. integritatē. Mā sicut oppositū

opposito: ita p̄positū in p̄posito. In honestas n. honestati d̄ia ē: 7. inhonestas est cā p̄cipitiij ḡ honestas erit cā salutis. P̄ autē honestas sit cā p̄cipitiij. audi ter. 32. q. 4. c. salomon. Salomon quippe immoderato vsu atqz assiduitate mulierz ad h̄ vsqz p̄duct⁹ est ut tēplū. idolis sacrificaret. 7. qui prius tēplū p̄struxerat: assiduitate libidinis 7. p̄sidie subtrahit: idolis p̄struē tēpla nō rinuit. h̄ibi. Bre. 2. remediū ē timor mundi. s. infamie. qm̄ q̄ negligit p̄p̄iam famā crudelis est 7. vna bestia. ut d̄r in p̄mio decretorū sup̄ vbo p̄diga. 7. xi. q. iij. nō si audiendi. Mō sūtingt audiendi siue viri: siue femine: qm̄ rep̄ebēdunt in aliqua negligentia p̄ quā sit ut in malā veniāt suspitionē. vñ suā vitā lōge abesse sciunt: 7. dicūt corā deo sibi sufficere p̄sciam. Estimationē hominū nō solū im prudent verū etiā crudelis cōtinentes: cū occidāt aīas aliorū blasphemārium via dei. 7. parū infra. P̄roinde si q̄s a crimib⁹ flagitiorū atqz facinorū vitā suā custodit sibi b̄n̄facit. q̄s autē ēt famā custodit. i alijs ē misericors. Mobilis est necessaria vita n̄ra: alijs autē fama n̄ra. h̄ibi. Aug. 3. remediū ē timor pene. antiquus. n. adultere lapidabāt. X̄euit. 22. vbi d̄r. Si me chat⁹ q̄s fuerit cū vxore. primi sui: 7. adulteriū p̄petrauerit cū piuge. primi sui: moriatur nec chus 7. adultera. 7. f̄m canones detrudūt i monasterio. ut dicit glo. in. c. tnc. c̄ de p̄curatoribus. vbi dicit sic glo. P̄der leges veteres p̄niebat mulier p̄uicta de adulterio ad penā s̄āguis. C. de adul. l. castitati. 7. ēt f̄m legē mosaicā. 33. q. v. h̄ imago. Hodie v̄o detrudūt i monasterio. ut i. c. gaudem⁹. de p̄uer. piuga. 7. p̄t vir vxorē cōiūctā de adulterio retinere si vult 7. vxorē viz. ut. C. de adul. āt. s̄z hodie. h̄ gl. vñ p̄t vir vxorē suā de adulterio c̄ialit accusare: 7. ad separationē thori. s̄z mulier nō accusat viz c̄ialit. C. de adul. l. i. S̄z ad separationē thori sic. ut lite nō p̄te. c. i. Et ad lucrādum denationē p̄p̄ nuptias. c̄ de dona. in virū 7. vxorē. c. plerūqz adultera ēt p̄dit dotē. ut. d. . c. plerūqz. vbi dicit. plerūqz. 7. infra. Si mulier ob cāz fornicatiōis iudicio eccl̄ie aut p̄p̄a volūtate a viro recesserit: nec reconciliata postea sit eidē: dotē l̄ dotaliciū repetē n̄ valebit. h̄ibi. 7. erponit gl. tres intellect⁹ qd sit dotaliciū. P̄rim⁹ intellect⁹ ē q̄ dotaliciū sit donatio p̄p̄ nuptias. sed non placet glo. qz donatio p̄p̄ nuptias d̄z redire ad virū: sicut dos ad mulierem: ut

in. c. vlti. eo. li. in fi. et ita non posset perdere do-
talitatem: et alias post separationem: 2° intellectus
subinfert immediate dices: si potest intelligi cum
mulierem lucratur donationem propter ex pacto: ut in di-
cto. c. vlti. eo. li. et sic illam donationem quam ex pa-
cto habuisset propter perdere debet. 3° intellectus est ut
prodotalium intelligatur res parafronales ad quam
restitutionem maritus tenetur. C. de pactis pue. l.
vlti. h. illa gl. ad l. fraz: si ista relinquitur. vides quod
quantitas penis subdat adultera. Quartum reme-
dium est ut se a malis puerificationibus custodiat iuxta
psalmum sapientis. si ille si lactauerint peccatores
ne accedat eis: et non abules cum eis: pedes. n.
eorum ad malum currunt: et festinant ad effundendum sa-
guinem. O iuueculum misere: et vos presertim quod so-
lute estis: et non habetis quod vos regat hanc auctoritatem
quatuor specula quotidie consideretis: et scilicet et caste
vultus. Periculum est. n. mulierem esse pulchram et
vanam. malum periculum cum est sola. et super omnia quoniam cum
mala societate pueris: propter quam multi perierunt.
quod et psalmus. Ego scilicet scilicet eris: et cum innocere innocens
eris: cum pueris pueris: et cum docto doctus
eris: cum leproso leprosus efficitur pueri sanus: cum
fabiolo doctus: scilicet scilicet macula corporis eius
et. Et ista sufficiant pro hac conclusione.

¶ Magdalena fuit corpe corrupta 2° 3^a.
Ecce tertia persona. v. 3. Ad ista Mag-
dalena non solum fuit mentali contaminata
sed et corporali corruptione
contaminata. ubi tres ingratum. vi. v. 3. Istud vi.
est ista. vixit ex vno et eodem delicto et vnicuique pectus
permisso omnia diuersa crimina. 2^a est. vtrum sola ma-
la fama faciat plenam fidem male vite et criminis. 3^a
est. an magdalena publica hodie in euangelio vo-
cata peccatrix fuerit corpe corrupta. Et tunc ad hoc
magis dico breuiter quod sic. et hoc tibi declaro per
¶ Donatus quod carnalis cognoscat uxorem per sanguinem
neque sui nulli dubium quod duplex delictum committit
scilicet adulterium et incestum: ut patet ex diffinitionibus corun-
dem: ut posuimus super 3^a peritum dicitur. Allegatur ad
hoc legiste. l. si adulterium cum incestu. ff. de adul.
Ite posito quod vnicuique carnalis miscetur cum vna mo-
naca: patet quod hoc ad minimum triplex delictum committit. scilicet
adulterium quod est deo desponsata. Ite incestum quod co-
gnoscat sponsam patris sui. scilicet dei. vnicuique est. n. per vi quod est
in criminis: aut saluator. et xij. q. ij. quod abstulerit. ubi
dicitur. Iste non sine dubio est deus quod nos creauit. mir-
abilis est ecclesia que in baptismo nos regnauit.
Ite committit sacrilegium: quod deo dedicata est et pro-
fessio. de hoc non. 27. q. i. c. v. gib. p. Joannem. Et

de pena eorum satis ponitur i. c. si quis episcopus. et c. si quis
rapuerit. eadem ratione et causa. Nunc a filiis tuipsum aia
mea considera quanta mala ex honesto mulierem
habitu: locutionibus vanis: et filibus oriat: nam in me-
te ipsarum quod in mente aspiciunt. audi et riso. super
Adat. Quid est igitur mulier nisi amicitie inimica:
effugabilis pena. necessarium malum: nam tentatio
desiderabilis calamitas: domesticum periculum ma-
i: nam boni colore depicta. si dimittit illam pec-
catum est: tenere autem viro tormentum est: necesse est ut
aut dimittit adulterium faciamus: aut tenemus
quod diuina pugnas et amaritudines habemus
Et idem sermo inquit mulieris icant et molles est. In
caut quod quod non omnia quod videt aut audit eorum sapia
et roe considerat. mollis autem quod facile flectit: de ma-
lo ad bonum de bono ad malum. h. ille. O misere
mulieres si quis a nam periculosa est vna perditio quod est
dicitur in illis quod periculum male quod amodo fucameta capil-
los alios suos et alia vantar. propter ruie euidet
tissima si quis supaddit. audi de talibus in quod a episcopo
biero. loqueretur. Janua igitur diaboli via iugitatis
scorpioidis percussio: nocivumque genus scia est. Eum pro-
riat ut stipula incedit ignem. nam migo igne pen-
nit periculis propter bitans: exuriturque sudamta meti-
us. h. ibi. O paupercula magdalena quod aias tuis
vanis oculis et cecis tuis vanitatibus amoris sagit-
ta vulnerasti: quanta peccata et ipsa cumulaisti. O
propter Amb. iugitates nunc supergressus fuit caput me-
um et. Ecce qui in celum peccauit non audeo leuare
oculos meos ad celum terram perstrata intucor: quod
terra sunt: et in terram considero me propter furam. Sed
oculos mentis ad christum Iesum meum leuo quoniam amo-
rum diligito. quod tota mente percipisco. quod et. Et
tunc ad hoc dico quod fama sola non facit plenam fidem: sed
bonum presumptio: quod presumptio inducit purgationem. Nec
de paucorum isamatur: scilicet maioris vltimorum propter quod
nie. patet hoc ex de accusa. c. igitur. §. vi. ubi
dicitur sic. Quod si iustus est quod statui debeat si nihil pro-
certa scias: si per famam et eorum quod fuerit igitur credu-
litate iurata pergerit iucuri. Et vix aliquis super
eo criminis reputari debeat isamatur: de quod ipsum
duo tres aut plures dixerit isamatur: sed de ipso
nihil finit: in publico audiat. Ad quod est nra rati-
o quod per famam et deponentium credulitate: dicitur
rat hoc excludit famam aliorum per hoc quod dicitur dicitur
nec erit ad depositionis finis. pcedendum: sed isama-
to canonica posuit iudici purgatio si arbitrium iu-
dicatis: quod per de paucorum cum isamatur reputare
non debet: cum apud bonos et quos lesa opinio non
existit. h. ibi. Inno. 3°. In hoc. §. ponunt due

Dubitatioes. **I**tem an sola fama et testium credulitas plena fide faciat. et huic rñdet papa ibi. ad qd nra rñ. vbi dñe qñ: nec dñs qñ pñri dñi nñ de qñ nñ pñat fama et testium credulitate. In dñit mñ illi purgato fñ arbitriū iudicāt. et du bitatio ē an deā paucoz sint sufficiens cā isa/ maroīs. et huic rñdet papa dñes qñ: fñ regrit tota l'maioz pñ vicinie. ibi. q pp dñā. Et hñ nō gl. vl. dñes qñ deā paucoz nñ ifamāt: huic ifa miā nñ ifucit. vñ pñat pñ hñ nñ mouebit ad iq rñdñ. Pñ ama. n. dñe pñ villā l'pochiā ad hñ ut fiat iqñitio. ut i. c. qñr. co. ti. et qñr deā gl. qñ dñ cāt pauci ex qbñ nō pñt oñi ifama. et dñit sic. **I**tem pauci dñr. xl. et de clerici. ex dñ. c. latores pñti nñ et alias pñdñas pñti. et suā opt. pñt dñes. Et rñdo qñ maioz pñ vicinie regrit. qñ fama lo ci regrit nñ fama aliqñ. de pñ. c. illud rñ. hñ ibi vult. n. i. effcū pñdñ gl. qñ ifamia sufficiens qñ reg rit i cā iqñitio ad hñ ut fñ crīm iqñi possit dñe ad mñ pñces maioz pñ vicinie vñ loci vñ viget ifamia. et sic nñ suffic ifamia qñ ē apñ duos l'tres de paucina. Circa hñc vñmā pñt dubi tat qñ faciēdū si pñchia nñ hñ nñ duos l'tres do mos seu fami liat. **I**tem dñe dñe opt. 3o. dñmo. dñe qñ cū ius vñuicritat remācat i duobñ l'tri bñ. ut nñ. i. c. i. dñlec. vñ qñ dñi possit qñ apud duos l'tres possit tal' ifamari. qñ soli l'i i pñchia et sic sufficiens ifamia ad hñ ut possit iqñi. Alia opt. ē qñ qñ l'i ita pauci i vñ pñchia qñ possit i famari apñ alias pñchias. ita qñ aliqñ alias pñ/ chiaz pñt ēē testes illi' ifamie: qñ ē apud eos ē et hñ opt. ē 3o. an. et do. Ant. allant. c. sup eo. de cñfi. et c. sup. de cogna. spī. Nec opt. imolē sis vñ hñ cū sit icōparabile qñ apud duos l'tres sit ifamia sufficiens ad iqñitioz. Nec ob. qñ dñe qñ ius vñuicritat remācat i duobñ l'tribñ. qñ illud pñcedū qñ ad fauorē vñuicritat: et i hñ qñ pñcedū pñt vñuicritat. iō hñ opt. vñō ē ten. ēda. et hñ sufficiat pñti vñ. Tu at pñtis ex hñ dñis pñcludē qñta erat ifamia magdalene: qñ nñ pñ maioz pñt pñchie l'pucinie: fñ pñ totā citatē erat diffamata: qñ dñ. Erat mñter i citate peccatix. qñ rñ. et tñ ad fñā vñ. pono aliqñ reglas. pñ rñ ē ista qñ notoria crimia nñ idiget accusatore. **I**tem rñ pñ. i. c. euidentia. et dñ accu. vñt dñe sic ter. Euidentia patratī sceleris nñ idiget clamore accusatoris. vñt gl. scel' iqt qñ notoriū ē opñ cui dñtia. et ē vñ mod' notoriū: ut hñ dñ coha. cle. et mulie. c. vl. Alia. n. iura clamāt qñ notoria dñcta nñ idiget pñatōe. Et lamat cā. ij. q. v. p. to

tū: et q. l. ea. cā. c. de mñifesta. et dñ purga. cāo. cū dilect. gl. v. de ele. c. bone. el p. Et lamat. c. pñno. et dñ dñor. gl. i. clamat expñse. et ad nñaz el 3o de iure iur. vñt pñe dñe sic. vñt qñ fñ tra dñtioes canonicas mñifesta. fñ delicta accusatōe. nñ idiget: nec i eis ē ordo iudiciari' obfñuād' qñ dñ i alijs obfñuari rñ. Et lamat gl. ij. in. d. c. ad nñaz. cū pñcordātijs. **I**tem tñ qñ notoria accusati one nñ idigeāt nec pñatōe: mñ i ill' regrit citatio ut in. d. gl. c. ad nñaz. el 3o de iure iur. et ē valde notabil' illa gl. et pñ nobili allegat. Gl'is gl. ē i c. cū dilect' filijs. de purga. cano. i vñbo idicē da. et altat pñcordātijs. et ē bona gl. de ista mñi satia plene tractāt dñs Anto. et 3o. de imo. i c. ad nñaz. Mos. gr' nñ hñ accipim' qñ ad nñm fa ciūt pñpñtiū: et sic pñ pñ rñ. S. da regula ē ista Sñia pñ suū iudicē lata sic nec pñfessio seu ali us pñfessio corā eo hñ nulla ē. **I**tem hñ l'la ē dñ iudi. c. atñ clerici. cū gl. et i. c. qñ dñ pñfessio. dñ pe. et re. et ē de pñue. ad nñaz. et i mñtis alijs lo cis. In dñs Deuī. 23. Mñō iqt mittat falcē in mñessē alienā. Sufficiēt ē de hñ pñ fñmōe pñcedē ti i 3o pñone se pñfideratiōis i 2o vñtate. vide ibi. In qbñ casibñ fallat rñ ista: vide i gl. fi. c. ad nñaz audiciā. 3o rñ ē ista. i foro iudiciali eccl'ia quēpiā ex sola volūtatē iudicāt aut pñdē nare nñ pñt. **I**tem ista rñ fñmōe pñcedēti fa con clone se pñt i 3o vñ. i vñ pñtato. et bñ ibi decla rat: vide ibi. Et qñ reliqñ qñ pñt qñ mñ mente fit a solo deo pñnt: ut ibi dñ. 4o rñ ē qñ eccl'ia fia i foro iudiciali nisi crimia notoria sint: ut in pñ rñ dñctū ē: nñ pñt quēpiā pñdēnare sine ac cusatore et alijs fñ iuris ordinē regrit. **I**tem hñ rñ hñ i. c. i. et ij. et de officio iudicis ordinarij Caplin pñmā dñe sic. pñiciofā. et ifra. **I**tem abeāt l'gr' epī singulariū vñbiū i suis diocētibñ liberā pñtē adulteria et scelera iqñre vñfici et iudica re fñ qñ canones cñfēt absqñ ipedimēto alie. et cū opñ fuerit publicū puocēt auxiliū nñ ad pñe iudicādū: fñ pñt ad ea qñ dñfūt pñsequēdū. hñ ibi Et gl. sup vñbo canones circa mediū sic dñit. **I**tem ex eo qñ hñ dñe. ingre vñfici et puniri fñm qñ canones cñfēt: ē ar' qñ iudex iudicare dñ fñm allegata et fñm canones et leges: et nñ fñm pñciaz ut expñse dñ. xi. q. iij. c. sumope. et. iij. q. vij. c. iudicet. et alias mñtas pñcordātijs adducit. Et arguit 3o pñura iura. vñt pñat qñ iudex pñt iu dicare fñm qñ putat. Et tñdē rñdē pñt duas rñfionēs. et fa ibi pñ. **I**tem prima dñit qñ qñ iudex alr hñ in conscia et alr pñpñationes legutimas

stat ipse dicitur alij iudi. i. casz delegare. alia opio
dicat hanc approbat qd iudex alij heat in pscia
sua qd stat p allegata dicitur iudicare fz qd e fa
cta sibi fides iudicio p iura dca sibi p. r no dz
psciam sequi: qd no scit illa tanqz iudex: fz tanqz
de? supple si in cōfessione illud sciret vltiqz pua
ta psona nec peccat nec dī facē psciam. Et
ita nec cōdēnando nec absolūdo seqt psciam
suā. r qd ita sit. pcedendū p3. Mā dñs oia scie
bat. r tñ nullū voluit cōdēnare: nisi pbanoni
bus cōvinceret. r. q. i. de? oipotēs. h in. d. gl.
S3 de h doctores faciūt pulcherrimas inqsiō
nes. Ista tñ est va snia que dca ē. Et de h ē
notant dñs Anto. r Joānes caldrini in. c. pa
storal. §. qd vo de officio delegati. fz hā mām
dimittam. Caplin scōs supi allegati in pba
zione isti regle dic sic. Sacerdos si sciat p certo
aliquē eē reū alie? tris: vlti confessus fuerit r
emēdare noluerit nisi iudiciario ordie qd pro
bare possit nō dz cū noiatim arguē: fz iudex
minate: sic dicit rps vn? vrm me traditur? est
S3 si ille cui dānū illatū ē petierit iustitiā: pōt
eccōicare auctore dāni: lz an ei pcessus sit: sed
tñ nō noiatim pōt eū remouere a cōione: lz scit
at eū eē reū qd nō vti iudex scit: fz vti de? sed dz
cū amouere ne se ingerat. f. ad cōionē. qd nec
xps Judāa cōione remouit h ibi. Ex qd ter. p3
qd si qd scit aliqd crimē vti iudex allegata r pro
bata seq dz r nō psciam suā. Hoc expsse dicit
c. pastoral. §. qd vo. de officio delegati. vbi i? sū
ma dī qd iudex ordiari? ad mādātū delegati ere
quat sniam: lz scit eā iustā. f. aciat tñ ordiari?
que nouerit sniam eē iustā: vti delegat? eū ab
illo onere absoluat. si nō possit tūc dic ter. cum
ordiario delegati nō cognitio cāc: fz executio
tñ demādet qd ordiari? teneat obseq delegato r
si sciat illū sniaz iustā ereq nihilomin? teneat
eādē. nisi apud eū possit efficere vti ab h onere
ipsū absoluat. h ibi in. d. §. qd vo. r in vbo r
si sciat ē vna glo. ingrat r bona r lōga s quas
multa scribūt p doctores. Accipiam? nos illa
qd ad nrm ppositū sūt. Nec cadē rla nra habz
multa capla. p se. fa. q. i. vti. c. nos. c. iudex. c.
nihil. c. pmates. c. nos sic dic. nos i quēpiam
sniaz ferre nō possum? nisi pūctū aut spōte cō
fessū. caplz iudex dic sic. iudex criosū discutiēs
.i. examians si an sniaz pferat qd aut reū ipse se
psitcat aut p inocētes testes. i. si falsos aut su
spectos puicat. h ibi. r. c. nihil. dic sic. Nihil
p quēlibet accusatū absqz legitiō r idoneo a c

cusatore fiat. Mā dñs nī ihs xps Judāa furem
sciebat: fz qd nō ē accusat? iō nō ē cieat? Idē
dic breuit. c. pmates. f. aciat mlti ter. ad pro
positū: fz isti sufficiāt. r sic p3 qrtā rla. 4ª rla
ē ista qd ecclia sic scōs p? cox mortē honorat sic
in vira xpo fūierit. vti p3 de psc. di. 3. c. pñciā
dū glo. i. Et qm aliq pñciādo xps mūdō circui
erūt: vti apli aliq p ei? noie martires effecti sē
aliq in vgitate aliq in aspa pnia deo fūierit. r
salui facti sūt. iō ecclia offm vite cox ppositio
natū istituūt: vti offm aploz martiy vginū vi
duay r corruptay r scōz pscloz istituūt. Mā
qd apla grece latine interpret misus. qm apli
p mūdū euāgelizare a xpo missi sūt: iō ecclia
in cōi eos solēnizat r canit in maturimis. ecce
ego mitto vos rē. De qb? tñ in ecclia fac offm
pūp rōe alie? spāl pūilegij. vti p? pp pūile.
dignitat. p? paulo qūis nō sit de. n. aplos pp
pūilegiū pñciatōis r societat. p? petri Joanni
pp pūilegiū amoris: seu vgitatis. Andree p
pter pūilegiū crucis quā ita ardēter pñciatū r
cōcupiuit. p? post hos ecclia honorat euāgeli
stas q nō tñ pñciatū: fz ē euāgelia scripserit
r qm tñ sūt. qd Ben. 3. dī qd fluui? q egre
diebat de loco voluptat? ad irrigādū padisuz
diuidit i quatuor capita. f. pñson: gion tygrim r
euftrat. fluui? allegorie scā pñciatō ē qd rpo
pcedit a q gnāl? ois voluptas emanat. Albat.
xj. Vēte ad me oēs q laborat? r onerati estis
r ego reficiam vos. ps. Bullate r videte qm
suavis ē dñs. r recte scā pñciatio fluuiū affimi
lat: qd lauāt purgat r secūdat irā. ps. In oēm
ter. eri. so. co. rē. diuidit ar i quatuor capita qd lz
mlti euāgelia f. ripserit. vti Nicodem? r alij n
tñ nisi quatuor ab ecclā recepta sūt. r h triplici rōe
p pp pñciatū vti testi? r noui tanqz duoz te
stū fidei xpi. nā i veti lege vn? fuit legislator.
f. Moyses r quatuor maiores pphe. f. Isā. Ja
charias. Ezech. r Daniel. r. i. miores pphe
r mlti alij sapientes: vti Job. dd. Sal o. p? h
Girach rē. Silr i nouo vn? ē legislator: f. xps
quatuor euāgeliste. i. apli. r alij sapientes. vti
p? dicro. Bieg. Aug. r Amb. 2° pp figurā
rote Aminadab. de qd ait aia i cātica. Aia mea
turbata ē pp qd rigas aminadab. Aminadab
spōtane? interpretat: r xpm significat q se spōte
obtulit. Isā. 53. Oblat? ē qd voluit ad pñl. 3.
p? uiliant semetipsū rē. Lūi? qd riga. i. euāge
lica doctria vchit p vniuersū mūdū quatuor ro
tis. i. quatuor euāgelistis. 3° vti qd triplicē mouē

officiat: a q̄ liberati sum⁹ p̄ xpm̄. s. ignorantie: simplicitatis negligētie ⁊ malignitatis. Adis n. modis peccam⁹ ⁊ morimur: s. p̄ ip̄i p̄dica/ tione q̄drupl̄ci liberamur. s. p̄ verā xp̄iscia; sapiāz sollicitudinē ⁊ bonitatē. q̄re ⁊c. s. igu/ ratur i diuersis formis: ut figura doctrinē co/ rum corrūdat. Joānes itaq̄ aq̄la ali⁹ ceteris ironuū dicēs. In p̄ncipio erat v̄bū. Adā hē? tanq̄z bō: q̄ de hūanitate xp̄i bñ scripsit. vñ in p̄ncipio ait. V̄bū gn̄atōis iesu xp̄i ⁊c. Lucas: q̄ xp̄i pass⁹ onēz lat⁹ declarauit i forma bouis ābula. Adā r⁹ i forma leonia: q̄ xp̄i resurre/ ctionē bñ ondit: ⁊ cū euāgelii i die resurrectō nis legi. Multa cir. a b̄ dici possēt: s. trāscā/ m⁹. Ipost euāgelistas bonitate ecclā marty/ res. Adā r⁹ grece latine dī trīstis: q̄ p̄ xpo multas tristitias passi sūt. Et iō offm̄ martyriū ordinauit qd̄ ē cōe oib⁹: q̄ oēs cōit. p̄ xpo pas si sūt. Aliqb̄ āt officia p̄pā deputauit rōne ali cui⁹ p̄uilegi: vt Laurētio Stephan o Joāni bap. ⁊ alijs q̄busdā. Ipost hos bonitatē p̄fesso res. i. dei laudatores. s. n. tā martyres q̄z vir gines ⁊ oēs s̄i possint dici ⁊ sint dei laudato/ res. n̄ isti p̄pē p̄fessores diuī: q̄z nullo alio⁹ vitā p̄ xpo cruerit nisi i laudādo psallēdo ⁊ de cātādo dinas laudes. ⁊ h̄i s̄i cpi ⁊ p̄sbyteri ad q̄s sup oēs dicē dīnū offm̄ spectat. ⁊ iō aliq̄ di cū p̄fessores maiores vt cpi. aliq̄ minores vt sacerdotē. Ipost hos sequit̄ v̄ates q̄ vigor castitatē ⁊ integritatē carnis secure s̄i agnū q̄cūq̄z iuit: q̄z sic xps i aia ⁊ i corpe iteger fuit ⁊ castus fuit: sic ⁊ v̄gines p̄pī ei⁹ amorēf rmo. p̄posi to nūq̄z expiēdi delectatōēz carnales s̄i secutē s̄i e dēp̄tōē: ⁊ ita ecclā eis offm̄ vite corrūdēs o: dīnauit i cōit: s. aliqb̄ p̄p spāle p̄uilegiū i spāli offm̄ ordinauerit. Ipost hos seq̄ offm̄ viduaz ⁊ corruptaz q̄ p̄nīaz d̄ corruptōē corpis faciē tes: p̄ quā corruptōēz mētē recuperat r̄p̄z se cure s̄i ⁊ iō tale offm̄ p̄i cōicat cū offo v̄ginū: vt p̄z: ⁊ n̄ i totū: qm̄ ipse v̄gitate mētē tñ xpm̄ i scā castitate secutē s̄i. q̄ ⁊c. Dis sic regul de clarat̄ formāz qnq̄z rōes q̄re. magdalenā dici m⁹ nō tñ mētē: s. corpe fuisse corruptā. Ipost rō ē ista sūdata i p̄a reglā. Crimīna notoria n̄ indigēt aliq̄ p̄batōē: s. ab oib⁹ p̄cedūt. s. mag dalena fuit publica ⁊ notoria peccatrix: q̄ aut rēc hodiern⁹. Erat mulier i citate peccatrix: ⁊ si i ciuitate: q̄ i maiori p̄te: ⁊ p̄ p̄ns ab oib⁹ ē cō cedēdū illā fuisse p̄blicā peccatice. Vbi nō q̄ aliud ē dicē mulierē ēē p̄blicā peccatrice: ⁊ ali/

ud publicā meretricē. Ipost publica meretrix dī q̄ mltioz libidini: p̄z. 54. di. c. vidua ē c⁹ ⁊c. vbi dīc̄ ter. Vidua ē c⁹ marit⁹ mortu⁹ ē. Meretrix q̄ a marito viuēte p̄iēc̄. meretrix q̄ multoꝝ libi dini p̄z. h̄ ibi. Adīro. ⁊ ibi p̄ Jo. Ipost publica pec catrix ē q̄ vñ tñ publice p̄fēt: v̄l aliqb̄. ⁊ iel ligo p̄blice qm̄ nō curat vt publice sciat. Abst̄ vt magdalenā tā nobilē tā diuītē ⁊ prude. illi/ mā dicā p̄blicā mētricē: vt qdā asserit: s. cā pu blica peccatrix ē d̄ cīm⁹: q̄ publice vñū amato rē forte ⁊ n̄ p̄les hūit cui ad placinū succūbebat Vel pōt ēr dīcā mētricē p̄blice venalē turpi/ tudo: vt. 32. q. 4. c. mētrices. vbi dīc̄ ter. Adē trices ēē ⁊ ad mētrices accēdē. p̄hibet dñs q̄z publice venalē ē turpīudo. In decalogo autē mechie noie n̄ videt̄ h̄ apte p̄hibuisse. qm̄ me chia n̄ nisi adulteriū itelligit̄ solet. h̄ ibi Aug. i q̄onib⁹ deuterio. qd̄ nec de magdalena asserē/ dū ē cū diues ēēt: nec alioꝝ indigēt mēcede: q̄ re publica peccatrix ⁊ nō p̄blica mētric erat. 2. rō ē ista. Null⁹ a n̄ suo iudice p̄dēnā d̄z. Ista p̄z i 2. reglā. s. ecclā hodie p̄dēnat magdale/ nā p̄blicā peccatrice. Ergo aut ē ver⁹ iudex: ⁊ sic snia v̄a: aut n̄ ⁊ sic ecclā peccat sniando quā nō d̄z: aut mō q̄ n̄ d̄z qd̄ ē erroneū dīcē. 3. rō ē ista. qui tñ volūtate peccauit h̄z aliū iudicē n̄ si deū. q̄ si magdalena tñ volūtate carnaliē pec casset ⁊ nō ope: deū tñ h̄rēt vltorē. s. ecclā illā publicā peccatrice dānat. q̄ n̄ de carnali corru p̄tōē mētali: s. corpa itelligit̄. Ista rō sūdata i 3. reglā. 4. rō ē ista. q̄ n̄ sūt ecclē nota: s. oc culta: ab ecclā dānari publice n̄ p̄t. itellige in spāli ⁊ n̄ i gnālī. In gnālī. n. ⁊ indeiminare ⁊ nō i spāli ⁊ dēterminare poterit ecclā iudicare ⁊ p̄dēnare: vt amonēdo ⁊ excoicādo: vt p̄z i. d. c. sacerdotes. de offi. iudi. ordi. sup̄ allegato i 4. reglā. s. ecclā magdalenā p̄blicā peccatri cē p̄dēnat i euāgelio. q̄ d̄ p̄tōē carnis nō rō n̄ i ḡro. Corruptio mētē ē p̄tōē ecclē i ḡrū: q̄ ipsa nō h̄z de eo iudicare: s. iudicat eā. q̄ de carnali icōruptōē. ⁊ p̄firmat p̄ter. 32. di. c. erubescāt. si. vbi dī sic. Secretor̄z aut cognitor̄ ⁊ iudex ē de⁹. h̄ ibi. vbi glo. sic ait. Er h̄ p̄z q̄ ecclā n̄ iudicat de occultis. sic. 32. q. 6. xp̄iana. 2. q. 5. p̄suluisti. Et ē ar. p̄ opiniōē illoꝝ q̄ dīcūt ocl tā delictū n̄ irrogat irregularitatē: qd̄ ē hodie exp̄ssū i extranagātē. de tēpo. or. c. vi. h̄ glo. c. xp̄iana. dīc̄ sic. xp̄iana religio adulteriū i viro q̄z seru parit rōne p̄dēnat. s. viros su os mu lieres n̄ facile d̄ adulciō accusāt: ⁊ n̄ h̄u latētia

h̄p

p̄tā vidictā. vñr̄ āi rē. h̄ ibi. Et allegat ibi gl.
 c. sup̄dictā. erubescāt. dicēs. Ecclā nō iudicat
 de occultis. r. c. p̄sultū. diē sic vñs sinem.
 Sp̄tanea. n. p̄f̄it̄ de veltēstū approbatione
 p̄blica delicta: hito p̄ ocul̄ dei timore p̄missa si
 regimi meo iudicare. Ecclā vñ r̄ icognita il
 li si relinquēda q̄ sol⁹ nouit corda filioz hoīuz
 rē. h̄ ibi. Stephan⁹ q̄nt⁹ magistino ep̄o M̄u
 berto. Quō ḡ ecclā magdalēnā publicā pecca
 tricē p̄dēnabit si solū mēte corrupta fuit. q̄ rē
 5^a rō ē ista. Talis ecclā scōs honorat q̄nt̄ xpo
 fuit̄ r̄ p̄ p̄tō vñt̄ sinicit̄. S̄z ecclā magda
 lenā vt corruptā honorat: nō vt v̄ginē: vt p̄z i
 eius officio. ergo ipsa non fuit virgo: sed cor
 rupta. Et confirmat ista ratio. A magdalena
 sep̄tē dēcētia eicta f̄ vt Breg. ait. S̄z p̄ septē
 dēcētia p̄ eūdē septē mortalia p̄tā designant.
 ḡ ab ip̄sa septē mortalia p̄tā eicta s̄. Inē h̄ se
 p̄tē āt p̄tā luxuria ē vñū. ḡ ab ea eictū ē p̄tā
 luxurie. s̄z p̄tā luxurie n̄ p̄sistit i sola corrupti
 one mēt̄: s̄z ē i corruptiōe carnis: ḡ ipsa fuit
 corrupta carne. R̄z āt luxuria n̄ fit corruptio mē
 tis: s̄z corruptio carnis appet p̄tā luxuria. Pa
 fe. q. diiij. vbi p̄nūerat spēs luxurie: q̄ spēs n̄
 dicit̄ corruptiōe mēt̄: s̄z corp̄is. vñ si q̄ mēte
 desiderasset carnalit̄ masculū n̄ dicit̄: vt sodo
 mita. Itē si q̄ mēte carnalit̄ d̄siderasset: aliquā
 p̄sonā sibi p̄iūctā certe n̄ p̄missit. p̄p̄e icēstū ni
 si q̄ ad deū. r̄ sic de alijs sp̄cib⁹. s̄z a magdalēa
 eictū ē p̄tā luxurie. ḡ n̄ sola mala cogita: s̄z
 macula turpis act⁹ carnal̄. Et p̄firmat sic: lig
 de p̄ieture faciūt ligdā p̄batōez: vt p̄z i fa p̄o
 se p̄sideratōis h̄ p̄monis. S̄z oēs p̄ieturas
 ruine carnal̄ hūit paup̄cula magdalena: ḡ eaz
 p̄blice r̄tinatā carnalit̄ ecclā iudicauit: i e^a fig^m
 bodie pharise⁹ aū. Si h̄ eēt. p̄pha s̄ct̄ereti⁹ q̄
 r̄ q̄tis ē mulier q̄ cū t̄gīt: q̄ peccatrix ē: n̄ q̄dē
 t̄m mēt̄: q̄ phariseo de ei⁹ mēt̄ n̄ cōstabat: s̄z
 co: p̄e q̄d erat publicā i ciuitate q̄ rē. Et ita sū
 h̄ op̄inōis r̄ ero donec viuas i p̄iū n̄ p̄stabit
 magdalēnā co: p̄e r̄ nō t̄m mēte carnalit̄ fuisse
 corruptā. Et rede t̄m sic vñ n̄ sic n̄ ē arcul⁹ f̄ d̄ci
 nec spectās ad nētarē salutis. Et h̄ n̄ derogāt
 dignitatē ei⁹: q̄ magnis p̄tōib⁹ maḡ reducit
 grā dei. r̄ audicēs eā sic publicā fuisse pecca
 tricē: r̄ dei grāz accepisse ē nob̄ grāde ar^m spe
 rādū i mīa ei⁹. q̄rē rē. Et h̄ sufficiāt p̄ 2^a p̄f̄o^e

De p̄nia M̄arie mag. p̄f̄o^e 3^a.

Errio doctorum

Circa p̄niā M̄arie magdalene r̄ consecuta
 grām mirabilē p̄clonē v̄ eam⁹. vbi tres cō
 clusiones subiūgam⁹ v̄z. 1^a p̄clō ē: sic M̄a
 ria aū p̄uersionē fuit p̄fusio oīuz p̄tōz: sicut
 p̄uersionē fuit mirabile speculū dīnoz donoz
 2^a p̄clusio ē ista. sicut p̄uersionē pauli in nume
 ro viroz: sic p̄uersionē magdalene est gloriof̄is
 sima in numero mulierū. 3^a p̄clō ē ista. sicut p̄
pter peccatoz multitudinē fuit magdalena dei
 p̄f̄ida inimica: sic p̄tā p̄niā facta est christi
 vera discipula.

R̄ magdalena p̄ p̄niā facta ē dīnoz do
 noz speculū. Cōclusio p̄ma.

Ecipe p̄mā p̄clonē v̄z. sic M̄aria aū
 a p̄uersionē rē. vbi tres inq̄ram⁹ v̄ita
 tes v̄z. 1^a v̄ia v̄i. ē. quō xps iesus ma
 gdalenā ad se vocauit. 2^a v̄i. quō magdalēa
 suā vitā emēdauit. 3^a v̄i. q̄s grās magdalēa
 i lach: p̄mis ad pedes xpi aduenit. R̄tū ad
 p̄mā pono vñā regulā gnālē q̄ ad p̄uersionē
 p̄tōis de necessitate regit grā dei hūanā p̄e
 ueniēs volūtātē. p̄s. M̄isericordia dñi p̄eue
 niet me. Et Aug. de p̄destinatōe sc̄loz dē
 est q̄ iustificat ip̄m nō p̄uenit p̄bana volūtātē:
 sed ip̄se p̄ueniēs humanā volūtātē sua mīa.
 Tres ḡ ḡfē p̄ueniētū magdalēnā vt se ip̄sā
 cognosceret. vñā illustrās ip̄sā. 2ª iñlāmās. 3^a
 fortificās. 1ª fuit grā illustrās. audi Aug. i
 p̄solodion. c. 5. Si volūtātē sua p̄sumat pec
 cato: mūdari nō pōt nec ex corde cōpungi: q̄
 nisi dñs p̄petum aspexisset nunq̄ p̄nia du
 ctus amare fleuisset. Tria autē bona causauit
 in aīa magdalene. h̄ p̄ma grā. f. cognitionem
 sui cognitionē culpe: r̄ cognitōez dīne iusticie
 In p̄ma cognitōe cognit se ēē dei creaturam
 ad imaginē r̄ silitudinē ei⁹ sc̄āz: rōnalē r̄ mō
 talē: ad dei fruitiōnē eternā ordinatā. r̄ h̄ p̄ma
 cognitō ē p̄m⁹ gradus sc̄ādendi celuz. Audi
 Augonē li. de aīa. frustra inq̄ cordis erigit
 oculū ad vidēdū deū q̄ nondū idone⁹ ē ad vi
 dendū sc̄ipsū. 1^a d̄m⁹. n. ē vt cogscas inuisi
 bilia sp̄s tui q̄z possis idone⁹ ēē ad cogscēdū
 inuisibilia dei: r̄ si nō potes teip̄sū cogscē non
 p̄sumas app̄hēdē ea q̄ sūt sup̄ te. p̄cipuū cī
 r̄ p̄ncipale speculū ē ad vidēdū deū aīm⁹ rōna
 lis iuueniēs sc̄ipsū. melior es si teip̄sū cogscas
 q̄z si te neglecto cursus fidez: viros barbarū:
 p̄plexiōes hoīnz. nās aīalū: celestīū oīuz r̄ ter
 reitū sciam haberes. M̄ulti. n. multa sciunt
 r̄ sc̄ipsos nesciūt: cū t̄m sūma p̄bia sic cognitio

sui. h. ille. Immediatē p^o h^o seq^o fm bonū qd i
 aia magdalene ex p^oma grā gnatū ē. f. cognitō
 culpe: in q^o cognitōe vidū cū ingratitudinē tā
 toz donoz dei. f. nāc i q^o formosa. sana rē. r
 fontanē q^o nobiles diues r bone pentie rē. r
 spūs vt bonū r sanū intellectū rē. Itē cognit i
 grantudinē tantē patitē dei r miseri. ordissi
 me expectatōis ei. r i corde suo mor cū paulo
 ad Ro. 2. exclamare cepit. O misera magda
 lena an i grās q^o paciētia dei ad p^oiaz te addu
 cit. Itē cognit multitudinē turpitudinē r cer
 titudinē suoz p^otoz. r cū p^oba exclamauit in
 corde. Misere mei de^o fm magnā miaz in
 am rē. dic aliq^o illoz v^oluū: q^o ad p^opositū faci
 unt. Nec mīz si sic paup^ocula magdalēa excla
 mat. qm vt Breg. ait i noz. q^oto q^o min^o se
 videt tanto min^o sibi displicet. r q^oto maioris
 grē lunē p^ocapit tāto apli^o rep^ohēbilē se cē co
 g^oscit. Immediatē bonū itū seq^o. f. cognitō dī
 uine iusticie i q^o cognit q^o nil iultū abice p^omittit
 s; oib^o tribuit fm opa sua. p^o. Reribuet mi
 hi dñs fm iusticiā meā: r fm puritatē manū
 meaz reribuet mihi. Et sic paucitatē merito
 rā: r mltitudinē p^otoz i aio reuolūes: r dīltri
 cū iudiciū exame cū p^oba clamabat. Dñe ne i
 furore tuo arguas me: neq^o i ira tua cor: p^ost
 me. Et sic p^o grā p^o. 2° grā dī i^oflāmāis. Al
 lūinatio nāq^o intellectū i cognitōe sui p^o r dei
 f^obitō i^ogrēdit dīn^o aino: volūtātē i^oflāmāis. p^o.
 Inflāmātū ē cor meū r renes mei. i. affect^o cō
 mutā: i f. Et immediatē tria bona i volūtate ma
 gdalene h^o grā i^oressit v^o. odiū mūdanoz: desi
 deriū eter noz: affectū dīnoz mādatoz. Itū
 mo i^oressit odiū mūdanoz. q^o cognit eoz ista
 bilitatē: piculū r decepiōē. Et immediatē cepit
 lachrymare dicēs. O aia nica: misa magda
 lēa qd tibi r huic labili mūdo. Cur tot delictis
 dissolueris. Cur os r ligūā i tāl^o offēsiōib^o cre
 atorū rui colgnas. Cur tā vano capilloz orn a
 tu decipis. Cur tot aīas a deo tuo p^o celesti re
 gno creatas iacul^o oculoꝝ tuoz i f^o cīs r ad tar
 tareā regna ruere facis. Cur cor p^o iūū corrodē
 dū a v^omib^o tāto fastu r p^opā deo tuo i^ofinio
 p^oponis. Cur tu misa r misabil valde ex nobi
 li p^ogēie orta: corpe tā sāosa: nālī sapia illustra
 ta: i tāta turpitudie demerita es: r tāq^o sua i vo
 luntabio luti i oēz carnis spurciā abiq^o rubo
 re lapsa es. Quid frustra decipis. Bō q^o dili
 gē frāstroria sūt. Bona q^o neglig^o etna sūt. Al
 la spūa bestijū. ista āgel. ista trena. illa celestia

Mōne dñm audio. Mēre. 3. Tu fornicata es
 cū ama. re. mī r e. su. te. rē. Et immediatē post h^o
 supuenit desiderū cīnoꝝ. ps. Sitiuit aia mea
 ad deū. rē. Et h^o cognouit cīnitatem cor: anie
 nitatē insatiabilitatē. rē. Et cū p^oba. clamat.
 Cupio dissolui. rē. qm vt ait Bern. in scr. cui
 xps icipit dulces. ēncē est amare. ē mundū rē
 p^oba h^o q^o ad salutē r dei amicitia p^ouā dīnoꝝ
 mādatoꝝ p^ouenit. Māt. 9. Si vis ad vitā i^ogre
 di fm. mor in mentē ei^o i^ogre dīsa affect^o i^onan
 di mādata dei. r h^o p^osiderauit q^o volētī nūll^o est
 difficile. Jugā. n. meū. ait r^o Māt. 11. suauē ē
 to. m. lē. f. volētī. L^o p^osiderauit q^o sicut p^ouā i
 obediētē sue p^oditōis cā cīnitatē: ita per obediē
 tiā salutē obtinēt. Cognouit se libeꝝ ar. h^ore.
 r cū p^oba clamabat. Vtinā dirīgā vic m. ad
 c. iu. t. Et recte h^o dicebat. qm vt ait Aug. li. de
 grā r libero ar. ait. c. 24. r ponit de p^oci. di. i. c.
 tres actōes. Ois q^o sue volūtātē arbit^o est p^osti
 ut^o nō pōt nouā inchoare vitā nisi cū v^octis p^oi
 te peniteat. h. ille. Et sic p^o 2° grā. 3° grā ma
 gdalene p^ouerēs eā sūt grā firmā. f. in bono
 p^oposito. p^oica ait ter. hodiern^o. nāl. f. firma in
 bono p^oposito. Et h^oic tria alia bona s^osecuta sūt
 p^oba sue bone volūtātē ad dñm p^ondatio. bo
 ne volūtātē accelerata opatio. r ton^o sue v^oie
 emēdatio. p^oba. n. suā volūtātē bonā dñō p^o
 mēdauit. Et ait illō Bern. 3. Respice dñe ad
 me sicut respexisti ad Abel r mu. c^o. Resp^o
 rit. n. dicit ter. dñs ad Abel r mu. c^o: ad La
 im aut nō respexit. Respice dñe ad me sicut re
 speristi ad Bedeonē cui dixisti Judi. 6. Da
 de in hac fortitudie tua liberabiq^o isrl de manu
 Mādaiā. Et cum p^oba dicebat. Exaudi me
 dñe qm ben: gna est misericordia tua: r fm mlti
 tudinē m^ostionum tuaz respice in me deus
 meus. ne elongaueris a me dñe in auxiliū me
 um redieret. 2° hūic bono s^osecuta est bo
 ne volūtātē accelerata opatio. Quia mor
 vt xps predicationi s^one dedit ad quam quasi
 vi per quandam bonam vetulam conducta est
 tota vanitatibus plena. In qua predicatione
 istas predictas gratias accepit: domum cito p^o
 terit: r fractis ampullis r vasis s^o cationū su
 arum humili veste induta ad domum p^obari
 sei perrexit r sola: vt videbitur in se. veritate.
 Et sic tertū bonū s^osecutū est s^o ton^o v^oie sue
 emēdatio: q^o lachrymis cepit rigare pedes iesu
 xpi: vt videbit^o nē: q^o rē. Itū ad s^ondaz
 veritatē dico q^o finita p^oditione xpi domū p^o

gl' ad deposit' p'p'is hūilib' vestita p'nis xpm
ingrē cepit: et v'ndiuit q' i domo pharisei dis
cubēt: isalutato hospite domū ingredit' et xpm
discubētē accedēs: crinib' sparsis sicut retro
sec' pedes ei' et cepit rigare illos: et capill' capi
tis sui t'gebat illos et osculabaf et vnguctio vn
gebat. Septē. n. modis p' septē pctā mortalia
satisficē. Idam' mod' fuit fortitudo p' fragili
tate et labile luxuriā ei': q' dr i euāgelio. stās
s. firma et fortis p'ponēs nūq' apli labi. ps. Ju
raui et stantius t'odire iudicia iusticie tue. 2° dr
hūilitatē: et h' p' suā supbiā. q' dr. stās retro: et
p' v'cūdia multitudis suor' pctōz cū manasse.
z. p' darat. vi. dicebat. Mō sū dig' vidē altitudi
nē celi p' m' pctōz incoz. 3° mod' dr p' hūi
onias: et h' p' accidias. Hodie nūq' p'strata ad
xpi pedes erat: q' suis pedib' i bñficiēdo acci
diose vixerat: et dē plurib' modis offēderat.
D' bñdī et scī pedes: si mariā hodie q'ris vbi
es magdalena: ad xpi pedes. Et qñ m'gr tuus
crucifix' ē vbi eras magdalena: ad xpi pedes
i cruce aff' ros. Et qñ deposit' de cruce ē vbi
eras: ad xpi pedes. Et qñ tibi appuit p' resur
rectionē qd magdalena fecit: p'stravi me ad
xpi pedes. Et nūc i celo vbi nūc glificata ma
nes vbi manes. Ad pedes xpi s' Amb. mise
ricordīa dei p' pctōib' quā ego ipsa p'scūta sū
istat' pctēs et c. 4° mod' dr lau. tōis. q' dr. et
lachrymis cepit rigare pedes ei'. Et h' p' iras
q' ei' cor obcecauerat vñ n' posset discernē verū.
D' maria qd ploras: q' drū meū offēdi. Et in
passiōe m'grī qd ploras: q' cū iuuare n' possū: q'
p' me tāta dig' ē pati. Et ad monumentū qd
ploras: q' video an' orē meū q' mea vita ē nūc
p' me vitā spōte dedisse. Et i resurrectionē quid
ploras: p' desiderio spōsi mei iesu resuscitati q'
me resuscitauit ad vitā. Et nūc magdalena in
celo an' ploras: ploro qd ē: s' qd ploras: in g'ritu
dinē xpianor' q' v'cū: t'gū et n' faciē ad dñm
meū et obli' ist' mādator' ei' et c. 5° mod' dr sa
tisfactōis. q' dr. capill' capitis sui t'gebat. et h' p'
auaritiā. Que. n. pp' suas faciēdas pōpas pau
pib' sua bō negauit: et multa iustitia lucē fecē: vt
suis vanis aīo satisficēt hodie ad xpi puolura
pedes: n' tñ lachrymas pedib' xpi dedit. s' ca
pill' capitis ist' m'lt' in pōsis mētalib' spūalib'
q' v'bis q' tu ipsa aīa excogitare potes et c. 6°
mod' dr affectōis. q' dr. osculabaf pedes ei'.
et h' p' inuidiā. Mā q' de alienis honorib' et bo
nia inuidia fuit: hodie ad xpi pedes p'strata ex

grādī amore osculabaf pedes xpi. 7° mod' dr
vinctōis: q' vnguctio vngēbat: et h' p' pctū gu
le: vt q' pūs gulose vixerat et sapōrib' et odorib'
b' et p'guēdie carnē ip'guauēat: hodie ad xpi
pedes puolura vnguctio purgaret. q' et c. D'
speculū pctōz oīuz. o singulare decē et ornamē
tū xpiane religiois. o fiducia maria ipetrandi
venīā. o doctria scā q's te fugiet: q's asp'nabit:
q's n' amabit. o pctōres hūc accedite. hūc festia
te. cū magdalena ad xpi pedes vos ipsos p'ster
nite: et xpi misericordes lauate pedes et mēbris
oib' q' b' dēu offēdūt satisficite. audite Aug.
li. de p'nia. Ad ageādā ing' p'nia n' sufficē mo
res i meli' p'mutare et a mal'icis recedē nisi ēt
d' bis q' scā si deo satisfactas per p'nic dolorē p'
hūilitatē gemūt: p' p'itri cordis sacrificiū coo
pantib' et p'nis et c. h' ille. Et ista sufficiāt p' p'ni
ti vi. Et nūc ad tñā dico q' ad xpi pedes mag
dalēa tria bōa recepit. P'rio pctōz r'missio: q'
q' remittit tibi pctā tua. ps. Laboraui i gēni
tu mco: lauabo p' singulas noctes lectū meū: la
chrymis mēis strāu' meū rigabo. Et audiuit
dñs vocē flet' mei. D' si nūcra' possem: q' tñ
i veti' q' i nouo testō lachrymas dei grāz ade
pti s' p'fecto et n' s' p' sine i' m'issio: lachrymas
fādēm'. s' ilij ist' pctā sua et i g'itudinē fleue
rūt: vñanimit' eoz voces leuātes: et grāz dei i
uenerūt. Judi. 2. c. p' dōnē qd ē ad l'raz ter. s' z
lōgior' eē: q'z vellē. Itē Ezecias rex iude cū
audisset p'minatōes scriptas i li. legi dñi ppē
pctā sua: scidit vestimenta sua et fleuit et placuit
dño. 4. Reg. 20. et Isa. 38. s' leuit' Dauid p'
singulas noctes et de lachrymis lauac' fecē vt
ipse testat': et lachrymas cibū et potū suū ait. s' u
est mibi lachryme mee panes die ac nocte. vñ
v'sus. Ad uic lachryme lauac' p'nis potus q'z
fuerūt. Ad magdalēa q'z n' fleuerūt audist' p' dē
recognita trina negatōe fleuit amare. Lu. 22.
et sic d' alijs. In Ber. de p'tēptu mūdi. D' iqt
felices lachryme q's benig' man' p' ditoris ab
sterget. D' bñ oculi q' i talib' liq' fieri eligerūt q'z
auaritiē et petulācie scāulari. h' ille. 2° r'la quā
magdalēa ad xpi pedes puolata recepit ē aīe
sue clarificatio: q' sic ātea p' pctū tota tenebro
sa extiterat: sic p' p'ruōz et dei grāz pctō expul
so lucidissima remāsit. In L'ris. sup' Albat.
Sic p' vehemētes ibres act pur' ac mūd' effi
ciē: ita p' lachrymar' pluuias fenitaf mēat' atq'
trāglitas seqt. h' ille. 3° grā fuit ad gl'iam p'de
statio: q' cā dñs p'destinauit ad vitā. Ad Ro.

19. Quos p̄destinavit hos ⁊ vocavit ⁊ q̄s vo-
cavit hos ⁊ iustificavit. q̄re ⁊c. Et ista sufficiat
p̄ presenti cōclusionē.

¶ Puerfio Magdalene fuit glōsissima p̄ 2^a.
Ecce hanc p̄clonem v3. Sic puerfio
Pauli i nūcro viroz: sic puerfio ma-
gdalene glōsissima fuit i nūcro mulie-
rū. vbi tres igrat⁹ vi. v3. P̄ria vi. ē q̄m
plex ē puerfio. 2^a vi. ē an oēs puerfi cū ma-
gdalene stēt ad pedes xpi. 3^a vi. ē q̄ hōi hac
vna p̄ria ne possit ad deū puerfi. Q̄tū ad
p̄mā dico q̄ triplex ē puerfio p̄ncipal. s. dei iu-
sti ⁊ diaboli. 1^a puerfio est puerfio dei. vbi
nō q̄ aliqui de⁹ puerfi boiez. aliqui puerfi ab
hoie. ⁊ aliqui puerfi ad hoiem. Puerfi boiem
dū illū. p̄ ḡaz iustificat. p̄s. Sup aquā refec-
tis educauit me: aiaz meā puerfi. Et ibidē.
Cōverte nos de⁹ salutar⁹ n̄r: ⁊ avertit irā tuā
a nob. ⁊ b̄ mō samaritanos xps puerfi q̄n ad
Abū mulieris exiit ad ipsū: ⁊ mulieri dic-
bāt. Jā n̄ pp loq̄lā tuā credim⁹ tibi. ipsi ei au-
diunt de ore eius. Jo. 4. ⁊ sic de alijs. Aliq̄n
de⁹ puerfi ab hoie vt hō puerfi ad ips. Jac.
p̄. Cōverte dñe ⁊ eripe aiaz meā. saluū
me fac pp mīaz tuā. Jñ Minuūt dixerit Jo-
ne vlt. Quis scit si puerfi ⁊ iustificat de⁹ ⁊ re-
uertat a furore ire sue: ⁊ n̄ pibim⁹. ⁊ sic d̄ alijs
Aliq̄n de⁹ puerfi se ad hoiez ipsuz. s. p̄iēdo.
Jsa. j. Cōvertā manū meā ad te ⁊ crecoquā ad
pur scorā tuā. Sic ad p̄mos p̄ntes se puer-
tit q̄n vocavit eos. Adā vbi es. sic puerfi q̄ti
die italiā flagellādo: sic plur⁹ es oñdīm⁹. ⁊ sic
p3 p̄ma puerfio. 2ª puerfio d̄ cōversio iusti.
Triplex puerfi iust⁹. 1^a de vitijs ad v̄tutes
p̄s. Cogitavi v̄tas meā ⁊ puerfi pedes meos
i testionia tua. Ezech. is. Mūgd volūtat⁹ mee
ē mors ipij dic dñs: ⁊ n̄ vt puerfi a v̄ijs suis
⁊ vivat. Sic ad p̄dicatōes aploz vna die con-
uerfi si tria milia: ⁊ alia die q̄nq3 milia: vt i a-
ctib⁹ aploz legim⁹. p̄s. Ex dñi ima. Puer. a.
testi. dñi fide sapiāz p̄stāf puul. Cōverso pec-
catores faciūt: q̄m a v̄tutib⁹ ad v̄itia puerfi
p̄s. Cōvertat oēs p̄ctōres i infernū oēs gētes
q̄ obliuiscūt deū. Jñ ait dñs Jsa. 303 Cōverti
mīad me ⁊ salui eris. ⁊ Tren. vi. Hrlz birlz
puertē dñm deū tuū. O ciuitas. M. puertere
ad dñm deū tuū. q̄ n̄ puerfi fueris gladiā
suū vibrauit: arcū suū tēdēt ⁊ pavit illū ⁊c. 2°
puertit iust⁹ ad alios viros bonos ⁊ iustos p̄

erthoratoz. Lu. 22. Et tu aliq̄n puerfio p̄hr-
ma fies tuos. 3° puerfi ad p̄ctōres p̄ p̄dicari-
onē. Dicere. 3. Vade ⁊ clama f̄mōes istos p̄
aglonē ⁊ dices. Reuer ē aduer fatir ihi l̄ ait
dñs ⁊c. 3ª puerfio ē puerfio diaboli. Cōuer-
tit. n. retrorsū diaboli q̄n videt n̄ posse obtinē
q̄d voluit. p̄s. Incōvertēdo int. me. ret. isir.
⁊ pi. a. sa. tua. q̄r ⁊c. Et b̄ sufficiat p̄ p̄ma vi.

¶ Q̄tū ad faz vi. dico q̄ n̄. s. sic st i ḡa ⁊ in
bono p̄ficiūt: ita ap̄d xp̄uz morāf. Sūt. n. tres
ḡd⁹ puerfoz. s.icipiētū. p̄ficiētū ⁊ p̄scōz. In-
cipiētes ad xp̄i pedes cū magdalena. p̄ coz cul-
pis veniā petūt: ⁊ mīaz clamāt. p̄s. Voce me-
ad do. cla. ⁊ exau. me de mō. san. suo. ⁊ idem.
Ego cla. q̄m exau. me de⁹: icli. au. tu. mibi: ⁊
exau. v. mea. ⁊ idē. Exaudi do. vo. me. q̄ cla-
ma. ad te: mif. mei ⁊ exau. me. ⁊ idē. Dñe de-
us cla. ad te ⁊ sa. me ⁊c. 2° p̄ficiētes stāt ad
xp̄i man⁹ ḡaz postulātes vt p̄seuerēt dicētes.
Cōf. rma b̄ de⁹ q̄d opat⁹ es i nobis a tēplo scō.
mo. Jñ Apl̄s. j. ad Thes. 3. i fine. Vos at̄m
q̄ dñs mltiplicet ⁊ habūdare faciat charitatez
v̄faz i inuicē ⁊ i oēs: quēadmodū ⁊ nos i vob
ad cōfirmāda corda v̄ra sine q̄rela i scitate an-
deū ⁊ p̄rez n̄m i aduētū dñi iesu cū oib⁹ sc̄is
ei⁹ amē. h̄ ille. 3° p̄sci stāt ad os xp̄i dinā p̄-
tiā postulātes. s. vt cito ad eū vidēdū valeāt p̄-
uenire. p̄s. Desideriū paupū exaudiuit dñs:
p̄parēf cordis coz audiuit auris tua. ⁊ paul⁹
ad J̄d̄bil. j. Adibi ingt viūē xps ē ⁊ mori lu-
crū. ⁊ ad colldē. 4. c. ait. De⁹ at̄ me⁹ ipeat oē
desideriū v̄m fm diuitias suas i glā in xpo ie-
su ⁊c. Q̄tū ad itā vi. dico q̄ plura st ipedi-
entia puerfionē: de q̄b⁹ ad p̄ns trāscam⁹: vnū
q̄n ponētes ipediētū. s. ligua d̄trahēt. Dic.
i4. mox. T̄iore ligue d̄trahēt mlti d̄fistūt a
bono ope q̄d cepāt. Quidā. n. p̄ctōres elpas
p̄mōz. at̄. q̄dā d̄fistādēt dicētes. ha chetāto bē
⁊c. q̄dā d̄eridēvt focij. q̄dā iudicāt dicētes cē
hipocritā ⁊c. Ecce hodie magdalēa plorās n̄
solū a phariseo p̄blica peccatir iudicaf: s. ē ⁊ d̄
xpo murmurat dicēs sic. Si b̄ cēt. p̄pha sc̄iret
v̄tiq3 ⁊c. Adic sci oēs ⁊ viri boni gaudeāt si d̄
se aliq̄ n̄ v̄a d̄ici audīūt: q̄ si arido b̄ faciūt i vi-
ridi q̄d fiet. Q̄ta at̄ fuerit singlar⁹ p̄nia ⁊ puer-
fio magdalene p3 in legenda ⁊c. Et ista suffici-
ant p̄ p̄nti cōclusionē.

¶ Magdalēa fuit xp̄i p̄scā discipula. p̄ 3^a.
Ecce itā p̄ctōz v3. Sic p̄ p̄ p̄ctōz
a mltitudine fuit magdalena dei p̄fida
3

nitica: sic p pnam facta ē pfectissime xpi dis
cipula. vbi tres ingram? Vl. vj. p dñia ē. vix
magdalene lachrymē p fuerit i remediū pctō
rū suor. 2^a ē: quē pterogatiuis t pūlegijs
xps magdalenam decorauit. 3^a ē. quō finita
hac vīa glaz eternā ē psecuta. Et ad p mā
dico q n sp magdalēa fleuit pp sua pctā: s; ali
qn pp h fleuit vt. s. sibi pctā soluent. aliqn ex
nālī icliatōe. aliqn ex mag dēfiderio t amore.
p dñio vt sua pctā dissoluent fleuit: sic hodie.
Vbi nō q ista ab invicē distāt. s. pctm delictū vi
tū crīmē facin^o scel^o t flagitiū. p dñm ppe ē
cū sūt nō fīda. inde pctm qñ fugiēs pacum.
Vñ dñ Levi. 26. Stimētes me i pceptis meis
Abulauerit t mādāta mea custodierit t fece
rit ea: dabo vob pluuiā t pib^o suis. t terra gi
gnēt germē suū. t pomia arbores replebunt.
Concedetis panē vīm i saturitate. absq; pa
uore habitabitis i tēra vīa. dabit^o pacē i sinib^o vīf
do: mīet^o t n erit q extreat. Et si nō timuerit
deū: t n audierit me: nec fecerit mādāta mea
si spuerit^o leges meas: t iudicia mea p tēpse
rit: t n feceritis ea q a me pstituta sūt: t ad irri
tū puocetis pactū. ego qz h faciā vobis. Vñ i
taba vos velocit^o n frigore t ardore q p ficiat
oculo vīfōs t psumat aīas vīas. p dñā faciē
meā p vos. fugiet^o nemine psequēte. Ex qb^o
p; q pctm n ē nisi fractio pacti. i. facē n fīda:
Delictū ē p oppositū. i. qñ fīda n sūt. inde de
licū qñ delēs latū. i. pceptū. p. Lanū mādātū
tū mīuīs Audi Bieg. i homel. 3° ingt in
ter pctm t delictū distāt: qz pctm est malū facē.
delictū vō t dēreliqrē. 4° dñ vīuī qd idē so
nat qd aīuz vīcēs. Vīcīt aut aīm^o p suctudī
ne peccādi peccādi: vt glo. aut sup illud Jo. xj
Lapis supposit^o erat ei. Difficili ingt surgū
quē meles male p suctudis pmit. t Bieg. 5.
moz. Tenēt pūe p suctudis quē semel cepūt
atq; qñdie duriores exīstūt: t n nī cū pctōres
vīā finīunt. Crīmē dñ qñ mētē cremās t ē
ppe mala itērio faciēdi malū nō deducta ad ef
fectū. nō qdē pp bonitatē dei pctōris: s; pp bo
nitatē dei peccādi potētā aut modū subtrabē
tis: q ipo: etiā cremas mēs pctōris: qz facē nō
potuit qd pūe effectauit. p acin^o dñ qñ cenū fa
ciēs: qd ppe ex frequētātib^o mal^o actib^o cāf. vñ
aīa tota vīf t cenosa effīcīt. Dicte. 2. Et vīlīf
scā es nimis itēras vīas tuas. Scel^o idē dñ
qd i lino sedēs: t ē ppe qñ oi vīcūdia postpo
sita n curat de hoīum īfāmia: qd marie sūt in

magdalena: qm publice diffamata ē: vt. 8. on
dūm^o. p flagitiū ē qñ flagrās vītū. i. cūstās
pctm: qd ppe ē cē i pctis obstiatū qd pessimū
ē inī oīa. h at oīa magdalena i se fuisse aīo re
uolūēs lachrymare t flere ad xpi pedes vt ista
lauent hodie n qēfūt. Aliqn magdalena fleuit
ex nālī icliatōe: vt i morte xpi. Jo. xj. Aliqn
ex grādī ppassiōe: vt i morte xpi. aliqn ex grā
di gaudīo t dēfiderio amoris: vt i xpi resurre
ctiōe. In p fletu xps cā consolauit cū audīuit.
Mulier t mīutāt tibi pctā tua. In 2° fletu fēc
suscitauit. In 3° p solauit illā sue mīfī associā
do. In 4° cā p solauit p sibi appendo. Jo. 20.
qñ tē. t sic p p^o vī. Et ad hāz dico q ista
sī magdalēe pcpna pūlegia. p dñm t spāt pro
gatiua amoris. Jo. xj. Dilgebat iesus mariā
Mārtā t Lazarū. iō i resuscitāōe lazari ex te
neritate cordis xps lachrymarē. 2° ē xpi ad
uocā: qz cā p lamētātē sororē dēfēdit. t fact^o
ē marie aduocāt^o q iuder fuerat īnpellat^o. s. fīr
t i euāgelio hodierno p murmurātē iudcū ex
cusauit. ibi. Symō hēō tibi aliqd dicē tē. 3°
ē vgis glōse feciā: qz p mōrē xpi sp i domo
ei^o vgo maria hospitata ē. 4° ē aplāt^o 3° d^o:
qz ipsa vt aplī faciebāt pblīce p dīcauit: t i mar
silia mīos puerit. 5° ē xpi p^o appitio vt dēz
ē. 6° ē septies i die p āgeloz mīstēriū i acre
elcuatio: vt pzi legēda. 7° ē p tōnū mādūm
laudatio: qz ait. Vbicūq; p dīcatū fuerit euā
gelīū istud i toto mūdo dicet^o t qz h fecit i me
mōriā ei^o. qre tē. Et ita sufficiāt p pnti fīmone. Tu igit^o
glōse sēsu xpe da nob grām vt nīa pctā dēfīca
m^o t a te dicē audiam^o. Vē ite bñdī pīs mei
qz remittunt vob pctā vīa amēn.

p feria sexta dñice de passiōe de p silio fimo i
ordine trigēsimus octauus.

Ollegerunt pon

uīfices t pharisei p siliū t dicebāt
qd facim^o: qz h bō mīta fīg facē.

Jo. xj. Hec sane iniqz est puer
sa p suctudo vt quē vīmosē vīnē p spiciūt illi sp
oppugnēt: t qto opa optima p spererint tāto
duriores sūt. Iudurāt. n. qñ lapis t strīgūt
vt malleatorio tē. Ecce hodie bi pueri pōnīfī
ces opa optia xpi i corz saluē t vīlītatē scā i pe
iore pctm accipiūt dicētes. Dīchō mīta fīg fa
cīt: si dimittim^o cū sic tē. t tādē i b p silio xpi
esse rē mōrtis iudicāt. Que vt clari^o intēl.

Magl. B.6.23

ad pñliū gnāle. De gnālib⁹ ifra dicit 2° 3^a.
De duob⁹ pñis dico q. qñ hō a seipso igred⁹ do
de aliq re opabili pñliū fac qñt debeat facē tē
tres pñtōes hñe d3. 1° ē vt p ingrat an illd
qd i mēte veniū sit bonū vl malū. si malū nō a /
liud pñliū faciat: s3 illud tanq3 nociuū fugiat.
Mā omis p cñtiatū. i. p vñe quādā nālē vi
det lupū veniēte t fugit. Si āt illud sit bonū:
tūc ingrat media p q possit ad illud bonū pue
nire: t tūc habet ill pñliū ingrat p qd illoz
meli⁹ possit ad illud bonū puenire. ista ē pma
pñsideratio. 2° pñdēt t ingrat an illud bonū
qd itēdū sit bonū vl meli⁹ bñti. Aliqd. n. crit
bonū: n. in meli⁹ ad itelligēdū. ex^m. Jobānes
dubitat an dcat mñmoniū pñt: an solut⁹ i scla
sol⁹ rēanē: t tūc ipse ingrat si mñmoniū eligo
tāta si onera c^o q dñis t aie mee saluti vacat
nō poio. si ero solut⁹ null⁹ nisi meicurā hēo t
deo aicq3 mee poio defuif. Et alia pte discū
rit t ait. S3 nūqd qñ ero solut⁹ potero carnis
molctias sustinē: ita vt a carnalib⁹ desiderijs
t opib⁹ pñsum pñt. ē. h mō stat electō mñmo
niū i ccculatio. si videt se pñtē posse: n. nubat:
q. melior ē sibi i ligiōis igress⁹ q3 vxorari. si āt
nō pñt nubat i noie i sū xpi: q. s3 religio meli⁹
sit bonū q3 mñmoniū absolue: n. in pñtē nō
valēt. vñ mñmon. n. meli⁹ ē illi t pñt eligē
dū: t sic de alijs. 3° pñdēt q. possq3 p pñliū
qd meli⁹ sibi ē aduenit: silt t media p q ad il
lud bonū possit puenire: tūc data opoznitate
nō tardet illud bonū exq. Eccl. 5. c. Me tar
des pueri ad dñm t ne differas de die in diē.
In Aug. li. pñf. de seipso ait. Mō erat qd rñ
derē tibi dicēti mibi: o de⁹ me⁹: surge: qd dor
mis: nisi vbasenelētia t lēto mō: cras: cras:
sine mō: sine paululū. s3 illud mō n. hēbat mō
dū. t illud paululū ibat i lōgū. h ille. Et q3uis
iste tres pñtōes dicat: t pñlij interioris: in
puenit in oib⁹ pñlijs. 2^a. 2^a. 3. c. bñcoz idē
ponit q ad aliq: t diē q supposito aliq sine pñt
quē hō itēdit aliqd opari: tūc pñtōliū tria q /
rēda sūt. 1° pñtō q motu: quauē actiōe ad illū si
nem pueniū pñt. t pñt p q iñsra o3 i sū
moueri vl agē ad finē. Vbi grā. Mō meli⁹ ē p
equū vl tanz t sila. 1° pñtōis. n. pñuerare di
uerfa iñsra p q possit pñt i ad finē alie opis
vl art. 2° pñtōis ingredū ē. Si videt q
q. p plura media t ista vl p plures actōes ad
ad aliqū itēdū finē pueniū pñt tūc ingrat p qd
coz meli⁹ ē facili⁹ pueniat: t h pñt ad iudiciū

in q qñq3 alig deficiūt hñ se hñca i vñuētōe
rū ad finē. 3° regrit. vt si pñt q p vñū so
lū iñsra vl p vñū motū vl vñū actionē optie
pueniat ad finē: tūc pñt qñt p h ad finē p /
ueniat. t h regrit pñtāia t sollicitudo circa il
lud iñt dicit apli. Sollicitudine nō pigri spū
sci vñtes tē. Sed posito q. t lud p qd ad finē
deueniēdū est hñ nō possit ita i pñtū t sub
ito: tūc ingredū ē p qd hñ possit. t sic de i lo
queusq3 pueniat ad cām q pñt i pma i opā
do q est vñtā i inuētōe pñlij. qñt h intelligat
stat dicit. 1° pñtōis ingrat pñlij ad id qd
pñt opari o3 puenit: tūc si illud erit iposibile
hñ: discedē o3 ab illo negocio qd itēdebamus
vbi grā. Si ad pñtōdū hñ vel illd o3 me hñe
pñtū: nec al i hñ pñt: certe negociū dimittē
o3. Dicit āt qd iposibile dupli. aut q. fm p /
pñtā potētiā n. pñt hñ illud: vt q. paup ē illud
hñ n. pñt: qñ pñtū illud hñ itēdū. Aut ē
fm potētiā aicoz hñ n. pñt: vt q. n. solū ille pe
cuniā hñ n. pñt: q. paup ē: s3 ē q. null⁹ amic⁹
illā pñtāi aut alio mō dēre vult: t tūc pñtāia
erit iposibile paup fm sū t alioz potētiā ad
pñtōdū effectū quē itēdit. Et iō g talibus
medijs caret si agat p alia media nūq3 pñt
ad finē: cñ n. sint cāe ad illū effectū ordiat. 3^a
la. n. q. p aicos nros facim⁹ p nospōs facē vi
demur: i qñt. f. pñt hñ ē i nob pñt ipi itū /
tu nri hñ facit. Si āt appat q. illud mediū qd
ē itēdū pñlij sit pñtibile: aut p nos: aut p a
micos nros: tūc stat ab illo icipiēdū ē opari t
sic illud qd fuit vñtū i inētōe ē pñt i opatōe
Et rō ē ista vt diē pñt i bñ. Mā q. q. pñtāi vt i
qui ē p modū resolūtōis cuiusdā. Vñ qd ali
itēdit q. opari pñlij ingrat cās p q. illud
possit. vñde necesse ē vt resolūtō illū effectū
quē itēdit i illas cās o3 q. pñtāi ad illd pñt
qd nō ē ampl⁹ i resolūtōe i aliud: t ab illo pñt
ans icipit opari. Et dat ex^m i pñtāi bñtōe: i
cēs dñtāi mātā. i. de diffinitōe grāmāte: i
qñ q. pñtāi itēdit aliqā pñtōe: o3 pñtōe
resolūtōe i pñt q. s3 pñtāi ad pñt pma ide /
mōstābilia. oē āt pñtāi qdā qd. i. ingrat qdā
ē vt patuit ex dñs. Et q. pñtāi resolūtōe ing
rat nē ē q. ei⁹ ingrat pñtāi ad illd qd ē pñt
in opatōe. 1° dēc i finā oia pñt pñt i. 3. c. bñ /
coz. ibi. 2° dñtāi āt n. de finib⁹. 1° dēc. n. cō
ditōes 2^a. in oib⁹ pñlijs fñāde sūt: t pñtāi
me in duab⁹ pñtis. f. i pñtōe iternali t pñtāi
ri. Aliq āt pñtāi pñtōes pñt i pñtōe gnāli

q^r r^e. **¶** Tū ad iⁿia vi dico q^d p^r oñdim⁹ de q^b
 nō ē cōsiliū. 2° de q^b est. **¶** Tū ad p^rimū pono
 p^res cōsiones negatiuas: q³s colligo de mente
 A². 3. c^oib^o x^o. 7. p^r rethoricox. **¶** P^ria ppō est
 ita. Nihil ē cōsiliabile q^d cōsiliādū p^rit infipi
 ens. s. is q^b 3 rōm v^olū: s³ p^ruerfū v^olū iⁿan⁹ q^a
 ret tota^r ipso. Mā h^omōi n^o recte p^rit n^o recte
 r^ridēt. p^ruer. i. Stulticia q^d sibi notia si cupient
 7 ip^rudētes odibūt sapiāz. Et. c. xv. **¶** Abia fa
 p^retū diffemiabūt sciaz: cor stultoz d^r s^rifa erit
¶ P^ria p^ris ut. s. hāc q^dem iustigās. s. v^olū
 de oib⁹ reb⁹ possū⁹ b^re cōsiliū. p^r r^ridens dicit
 Dicēdū āt forsan cōsiliabile n^o p^r q^d cōsiliabit v^o
 q³ aliq^s iⁿspiciēs iⁿan⁹. s³ p^r q^b iⁿtellectū h^ois.
 hec p^ris. Et sic p^r p^ro. S^rda ppō est q^d nō
 ē cōsiliū querēdū de reb⁹ eternis. i. de his que
 sp^r si 7 sine motu. Et h^o si iⁿ duplici d^ria. **¶** P^rio
 sunt illa q^oz s^re motui nō subdūnt sicut sunt
 s^re separe 7 ipsa mūdi v^olūctas. 2° sūt illa
 que s³ iⁿ m^oz cē sūt iⁿ m^o mobit: iⁿ s^rim rēz
 a m^o abstrahūt: ut sūt mathematice. Et ponit
 exēplū p^ris de diametro q^d d^rat 7 cōsta. i. late
 re c^o. **¶** Q^uis cōsiliabit an diam^o iⁿ q^d d^rat fit cō
 m^o furabil⁹ costē. **¶** Patet. n. h^o ad sēfū q^d n^o. ecce
 l^ra p^ris. De c^onis āt nullus cōsiliabit. puta de
 mūdo diametro l^r cōsta. q^m iⁿcōn. ē furabilis.
 h^o ille. Tertia ppō ē q^d de his q^d subdūnt motui
 7 tū cōz mot⁹ sp^r ē v^olūctas: nō ē querēdū
 cōsiliū. Et h^o iⁿ tellige siue v^olūctas mot⁹ eo
 rum sit ex necessitate: ita q^d ex nā sua hūt q^d v^o
 forūm⁹ moueāt. sic de q^d n^o c^ocia iⁿ sc^rip^ra. siue hec
 v^olūctas mot⁹ sit p^r nāz cōzpoz mobiliū
 siue p^r aliq^s aliā cāz separe. ut sūt be^o iⁿmināles
 mouētes orbes. de q^b iⁿ l^ra exēplū. cat p^ris di
 cēs sic. S³ neq^s de his q^d iⁿ motu: sp^r āt s^rim eadē
 sc^ris: siue ex necessitate: siue nā: l^r p^r aliq^s aliāz
 cāz: puta sol⁹ v^olūctas iⁿ orb⁹. i. d^r circularib⁹
 motib⁹ sol⁹ 7 orb⁹ et⁹. Et sub istis duab⁹ p^ro
 finib⁹ p^r p^redūt oia n^o c^ocia siue illa sint necessa
 ria simpl^r siue ex suppositione: 7 oia q^d ali⁹ fieri
 nō p^rit. sūt 7 oia possibilia. Mā de his q^d n^o c^ocia
 aut ipossibilia sūt nō o³ cōsiliari. **¶** Hoc exp^resse
 pōit A². p^r rethoricox. c. 7. vbi d^ric sic. **¶** P^rio
 q^d ē igr accipiedū circa q^ua bona aut q^ua ma
 la deliberās p^rul. q^m n^o circa oia. s³ q^uāq^s p^rin
 cip^ris: ē iⁿ fieri. **¶** Quēcunq^s āt ex n^o c^oitate: aut
 fūt: aut crunt: aut possibile ē: aut fieri de his
 nō ē cōsiliū. h^o ille. **¶** Q^uis. n. tā stult⁹ ē q^d cōsiliū pe
 teret: an comedē deberet. q^m certū h^o ā 7 n^o du
 biū. 7 an p^ris nascāt iⁿ aq^u. Sūt quo ad aiaz.

Nōne stultissim⁹ cēt q^d cōsiliū peteret: an tpe d^r
 p^rcepta obseruare deberet: certū. n. 7 necessari
 u³ ē q^d sic. **¶** Dat. xix. Si v^olū ad vitā iⁿgredi ser
 ua mādara. Seruare mādara est necessariū ex
 suppositōe: ut supposito q^d vel saluari: tunc ne
 cesse ē mādara seruare: 7 sic de alijs. Quarta
 ppō ē ista q^d neq^s de his cōsiliādū ē que iⁿ mo
 tu cōsiliūt: nō tū sūt necessaria: s³ ut iⁿ plurib⁹
 eodē mō fiunt. sicut sunt siccitates que ut frē
 quēt⁹ accidūt iⁿ estate. 7 h^ombres que ut plur
 mū accidūt iⁿ hyeme: s³ q^uāq^s al^r cōiungat. Mā
 q^m aliq^s ut plurimū sic eueniūt q^d ut c^ota. sic
 7 de certis nō ē cōsiliū querēdū. v^olū p^ris sic
 ait ut. s. s. in. iij. c^oib⁹. q^m p^rinuat iste ppōnes
 ad inuicē iⁿ l^ra sua. neq^s d^r his q^d altia al^r sup
 ple euenire p^rit ut iⁿ pauciorib⁹: puta siccita
 tib⁹ 7 h^ombrib⁹. h^o ille. Quia ppō ē ista q^d ne
 q^s cōsiliū ē de his q^d a fortuna fiunt. sicut de re
 iuētōe thesauri. Mā sicut illa q^d ante dixim⁹ s
 iō nō sūt cōsiliabilia. q^d nō sunt ex op^rate n^o a
 q^m ut videbūt paulopost: q^uāq^s cōsiliabilia sūt
 debēt ē iⁿuos. i. h^o p^rincipium iⁿ nobis: ite q^d
 possint a nobis fieri iⁿ fieri. ita q^d a fortuna sūt
 ex n^o a p^rncipitate ē nō p^rit. q^d sunt p^ret v^olū
 7 p^ret iⁿuētōz agentis p^ricularis nō āt v^olūctas
 salis q^d e ipse d^r. v^olū p^ris idē. Neq^s de his q^d a
 fortuna. i. cōsiliū nō est de his q^d a fortuna fiunt
 puta thesauri iuētōe. h^o ille. ut d^ric p^r rethori
 cox. Sexta ppō ē q^d nō solū cōsiliū querēdū
 nō ē de his q^d a nā l^r fortuna sūt: s³ ē nō ē que
 rendū cōsiliū de oib⁹ c^oib⁹ h^oanis. i. de his q^d
 fieri p^rit a nobis: sicut lac edemoni: nō cōsiliant
 qual^r s^ripbe q^m sūt ab eis valde remou⁹ optime
 debeāt p^rnerari. Et rōnē oib⁹ illor⁹ sup^rdicto
 rū A². aff^r g^redicens q^d nihil cōz q^d sūt necessa
 ria: l^r q^d nālia: l^r a fortuna: l^r que p^r alios hoies
 fiunt: a nobis fieri p^rit: 7 iō cōsiliari non o³.
¶ Ex. d^ric sic. Neq^s de hūanis oib⁹. s. cōsiliā
 dū ē: puta q^uāq^s S^ripbe: gens q^dā be iⁿz ē optie
 cōuerfē: null⁹ lacedemonioz cōsiliat. Mō. n.
 fiet v^olūctas cōz p^r nos aliqd. h^o ibi. Septia ppō
 ē q^d nō est cōsiliādū de his q^d fieri p^rit a nobis:
 h^ontib⁹ iⁿ ab arte quādā d^r iⁿminationē. i. certū
 modū opandi ab arte datū. **¶** Ex^m nō ē cōsiliā
 dū qual^r l^re scribūt. q^m ab arte hūt sūt d^rer
 minatū modū scribēdi. 7 nō pōt ali⁹ fieri ut s^r
 l^re. quēcunq^s āt ali⁹ fieri nō pōt: p^r ex dictis q^d
 cōsiliabilia nō sūt. i. de eis nō ē querendū cōsiliū
 vbi ter. sic d^ric. Et q^d ē circa certas 7 sufficiē
 eis disciplinas: nō. n. ē. cōsiliū puta de l^ris: nō

n. dubitamus? Quiter scribendum: s; quicquid sunt p nos. h. ille. Quidam ppō ē q; nō ē pñliāduz de bis que p nos rarissime sūt. v. p. p. si ē pñliā dū si pons lapide? p que transitur? es cadat. q; alit hō nūq; aliqd oparet. Ter. dicit sic. cōsilia ri o; ēt in bis que ut sepi? .i. fiunt. q; supple de bis que raro veniūt nō ē petēdū pñlium. h. ibi Mono. ppō est q; nō ē cōsiliādū de rebz par vis: s; magis qm nō credentes nobis ipsis ut si m? sufficientes ad discernendum qd opoveat nos facit. Auditer. Cōsiliatores at assumim? in magna discernentes nobis ipsis veluti non sufficientib? dinoscē. h. ille. Decia. ppō ē q; nō ē pñliū querēdū de fine. Et rō. q; i opabilibz finis ē sic pñcipiū. qm ex fine depēdet necessitas opabiliū: ut p; 2° phi. 7 cū cōsiliū sit circa ea que opari pnt a nobis: p; q; i pñlijs finis p supponēd? ē. Et dicit pñs q; de finib? nō cōsili amur: s; de bis que sūt ad finē sic i speculativis nō ingrim? de pñcipijs: s; de cōclonibus. Q; n. an oēs demonstratiōē pgnosce. q; ē 7 qd ē. q; est pñcipioz 7 ē. ut p; p posterioz. Sic si militē nō o; i opabilib? ingre pñcipia coz ne q; de cō pñliari: s; nū de bis que sūt ad finem Mō. n. ingrit medic? an debeat sanare isrmū s; qñt 7 q; medijs. nec rethorice? an debeat p/ suadere. q; hoc intendit rāq; finē: s; ingrit qñter aut quō p suadendum sit. Jtē politic? .i. re cto: civitatis nō pñliat an debeat facē pacē: q; se bz ad civitatē sic sanitas 7 corp? boīs. qm si cut corp? sanitas i debita p cordātia hūoz cōsi sit: sic par incōvenientia volūtatum. Et sic bre/ nit de alijs opantib? q; null? pñliat de fine: s; solū qñt 7 quō possint puenire ad illum finem Ter. ē iste. Cōsiliamur at non de finib?: s; de bis q; ad fines. Mcq; n. medic? pñliat si sana bit: neq; rethor? persuadēbit: neq; politic? si pñt facit: neq; reliq; aliq; de fine. s. cōsiliabit. s; ponētes finē aliq;: 7 p que erit itēdūt. 7 si p plura qdē videat fieri: p qd facilius 7 optie in tēdūt. Si at p vñū pcurat: qñt p b crit. 7 illū p qd quicq; vñq; veniāt ad pñm cāz q; i intēdōe vñia ē. h. ibi. Jsta vñia vñba declarāt cōditio nes trca vñias q; posuim? in pcedēti vñate. Jdis. ppōib? negativis suppositis 7 declaratis ponit vñia. ppō affirmativa de intēdōe A; vñi. s. v; q; pñliabile ē cōtigēs qd ē aptū na tū reduci i nos: cōgnātiōis pñcipiū i nobis est Jd ac diffinitōz pñliabilis ponit pñs p rethori coz. in q; diffinitōe pñgēs ponit loco generis

alie. at pñs loco dñe. Cōtigētiū ē pñliū ē: 7 si necessarioz i pñliū: 7 qñ cōtingētia mltia sūt. 7 nō circa oia ē cōsiliādū: iō ponit dñe de clarātes que cōtingētia sub pñlio cadūt. Cōn tingētia at quedā si a nā. ut canescē i senectute 7 apponē barbā i tpe debito: 7 hñdī suas cās bñt i nā: ita q; pñcipia taliū effectū sūt in nā Sūt et cōtingētia que sūt a fortuna: que filij bñt cās suas i fortuna. Jt oñtūoz. n. nō sum? nos cā nīp accūs Jder h; q; dicit q; pñliā bile ē pñgēs qd ē aptū nāz reduci i nos. 7 q; bz cāz i nobis: excludūt q; a fortuna sūt. qm talia nō reducūt i nos: s; i fortunā tāq; in fināz cās. Et p h qd dicit cōgnātiōis pñcipiū in nob ē. i. in nro ptāte ē ut faciam? illud nī faciamus excludūt ea q; sūt a nā i nob. vñ canescē s; bñt cās suā i nob: nī tñ a nobis: s; a nā. Et quo scq; q; illa solū si cōsiliabilia que cadūt sub nā vo/ lūtate q; nos dñi sum? ut illa faciam? nī faciam? ita q; pñliabilia nī sūt a nō s; a nā volūtate 7 lā bero arbitrio nro. Et hec pñe dñr opabilia a nobis. 7 de opabilib? a nobis ē hñdū cōsiliūm itel: i q; que dubitabilia sūt nō certa: ut dictum est. Et addit pñs. iij. cñi. ibi. Mcq; vñq; sū singularia 7 ē. vñū bonū vñū. dicēs q; d; ē stā? i nīnglūsiōe cōsiliū. ex pte singulariū instro? q; vñimur in opatiōib? nīs sicut q; bñdā me dijs ad pueniēdū ad finē vñi grā. Mō ē que redū cōsiliū si h qd pñonit sit panis i si ē coct? l? pñt? sic o; q; h discernit sensus. q; sic cēt p cessus i i finitū. qd sub rōe cadit. 7 pñs neq; sub cōsilio. qd ē quedā rōcinatiua i qñtio ut di/ ctū ē. Ter. dicit sic. Mcq; vñq; singularia: pū ta si panis h l digest? ē ut o; l? fact? ē ut o; s. Et sus. n. h ē enunciatibil. Si at cōsiliabil? nī i sūa tū veniet. h. ibi. Et notāt dicit sensus h ē enun ciabil: ut ostēdat de q; singularib? nō sit cōsiliū q; nō de ill? que apte 7 clare cognoscunt p sen/ sus: s; de illis que dubia sūt o; pñliari. Opera tiōes. n. nīc circa singularia sūt. ut dī. tūm est in pñma veritate. 7 cōsiliūm est de bis que sūt vñ fieri pñt i nobis: q; de illis cōsiliandū. Et sic p; de quib? singularib? loquat A; n. non ē cō siliū querēdū. Jdūro satis hāc mās dillucidat iō tibi hec sufficiāt p pñū cōclōne. q; 7 ē.

Et pñliū nī sp obligat ad pñciēdū 2° 2°.

Ecipe faz pñtōne. v; 2; 3 cōsiliū agē/ dia sit optimū remediū: nō tñ sp obli/ gat ad pñciēdū. vbi tres ingram? vñ/ tates. v; Jdūia vñ. ē. vñ sit aliq; cōsiliūm

de necessitate sequendū. 2^a ē. vix a maioribus
tū ē a minoribus querendū cōsiliū. 3^a ē. an
cōsiliū recte peti hēat si aliter euenit q̄ cōsile /
et. Et ad p̄mā dico q̄ h̄ cōsiliū i nris agen /
d̄s peti debeam⁹: oñdentes q̄ nō debeamus
cōfidere i nosip̄s. ut dicitur a. iij. et. i. p̄ce
dētū v̄tate declarātū ē: nō tū sp̄ obligamur se
qui illud cōsiliū. Ista ē doctrina decretalium in
c. cū i veteri. iūcta gl. et de elec. itē i. c. cū oli. d
arbi. iūcta gl. itē i. c. vno. cūz gl. ne sede vacā
tē. li. vi. Caplm cū i veteri. i. summa dicit q̄ cūz
cōsilio aliquorū p̄latūz eligē tenet i tractatu ele
ctiōis illoz cōsiliū regere debet: et cōgruo tpe
r̄sum̄ expectare. Et quo ter. cū glo. doctores
eliciunt hāc v̄tate q̄ vbi erigit cōsiliū ab eo
q̄ nō ē p̄nceps officij: h̄ i subsidij possit eē: q̄
tūc sufficit cōsiliū peti et cōgruo tpe expectare
r̄sum̄. s̄z tū necessarius illud seq. vñ vñ iudex
delegat⁹ si vult aliquē p̄itūz p̄suler sup aliq̄ cā:
certe p̄or: s̄z nō tenet p̄nūciare s̄z illud cōsiliūz
si nō vult. Et recte dī si nō ē p̄nceps officij. q̄
si p̄nceps eēt opposeret illud cōsiliū seq fin
Bar. i. l. i. s̄. si plures. ff. de exercitoria. multa
possēt notari circa hāc m̄z s̄z iuristas et cano /
nistas: m̄ q̄ ista intelligūt p̄or i iudicijs q̄z i fo
ro p̄scie: idō dico q̄ si p̄siliū acceptū sit de cōcer /
nētib⁹ salutē aie oio sequendū ē. Si at ad bñ ē
et possit fieri sine scādalo faciendū ē. et intellige
sine scādalo sui aut p̄ximi. Quia nō s̄t faciēda
mala ut inde eueniant bona sic dictū feria q̄rta
h⁹ dñice. Vide i. c. nup. gl. ij. et de sen. excō.
Illa nō dillato breuitatis cā. q̄z et. Et tū ad
h̄z dico q̄ ab oib⁹ querendū ē cōsiliū. q̄z q̄nqz re
uclat minorū qd̄ nescit maior. et de cōsue. c. ad
n̄rāz. cū. gl. i. et. ij. Et de h̄ et dixim⁹ in finone
p̄cedēt p̄sideratōe p̄mā. in. iij. conclusōe. et po
sui ibi ad l̄rāz. d. c. ad n̄rāz. Et cōcordat qd̄ dixi
m⁹ i. iij. v̄tate ante p̄dictā conclusōe. q̄z et. Et
Et ad p̄tā v̄tate q̄ q̄nqz q̄z alijs cōsiliūz p̄
bet iuxta sua mētis incitōne bonā atqz rectāz
si alit̄ fore fortuna q̄z cōsultū fuerit eueniet: et
si graue ille q̄ cōsiliū petijt dānū incurrisset: neq̄
q̄z cōsultor i putabit ad culpā: q̄z nulla ē ibi rō
iputadi. Unde. 25. q. v. c. de occidēdis. Vfus
finē dī sic. et sūt v̄ba Aug. Absit inq̄ ut ea q̄
pp bonū aut licitū faciā⁹ aut habem⁹: sigdem
h̄ p̄et n̄am volūtate cuiq̄z malī acciderit nob̄
ip̄tes. Alioquin nec ferramenta domestica et
agrestia si h̄nda ne q̄s ex se v̄l ex eis v̄l alterū
incurimat: nec arborē p̄latāda ne q̄s ex inde su

spēdat. Et qd̄ plura cōmemorē: cū ea cōmemo
rādo finire nō possū. Hec ibi. vbi glo. sic ait.
Hic ē ar. q̄ si alijs dat operā reilicite q̄ nō ē
ei iputādū si aliqd̄ ei malī inde seq̄. dī. l. sepe
q̄ de⁹ inspector: ē cordis nō op̄is. xv. q. vi. c. i.
et. h̄ gl. Et p̄ oppositū ponam⁹ q̄ alijs ē frau
de l̄ negligētia. aut ierpientia: ierpientia finad /
uertētia sua cōsiliū aliqd̄ ded. rit cuius vñ scā
dalū l̄ aliud malū secutū sūt: p̄culdnob̄ illi ipu
tabit ad culpā et satisfactōz dāni: ut i. c. si culpa
de iniurijs dāno dato: qd̄ sic intellige de satisf
factōe q̄n illud dānum sine tali cōsilio nō in
teruenisset. q̄z et. Et hec sufficiāt ad p̄sens.
Et vniuersitati sit valde vtile cōsiliū 2^a 3^a.
Ecce tertiā cōclōz. v̄z. Nihil tā vni /
uersitati ē vtili⁹ sic cōsiliū dāni sanius
Ecce aīa cara vtilitas sani cōsiliij: s̄z
oib⁹ sit p̄ficua: sumope tū i vna ciuitate vbi est
ppl̄i n̄lītudo ē nēcia. Mōne Salomon bene
rexit: q̄ sapientissimos cōsiliarios habuit: q̄z cō
silia. Roboā sūt⁹ eius defūcto p̄e q̄z noluit et
sp̄cū bonā sui regni p̄e amittit. Silt et Ma
buchodonoso: sup̄bissim⁹ cōsiliū h̄uit cū maior
b⁹ natu. Iudic. 2. c. Romāi q̄z ifideles et idola
tre suo p̄silio totū mūdū suo ip̄io subegerūt. s̄l̄r
et appl̄i q̄n p̄ fide aliqd̄ iudēbāt oēs conuenie
bāt i vñ. Act. xv. et ob hāc cāz statuta sūt p̄ci
lia i eccl̄ia oei. Et cōcl̄ia. n. gnālia i cepunt a tpe
Cōstātini: s̄z sp̄alia a tpe Clemē. xv. dī. l. c. i.
cū gl. i. Et q̄ s̄t q̄uo: p̄cilia p̄ nō i. d. c. i. et. ij.
et de alijs p̄cilijs q̄ tpe et sub q̄ papa quodlibet
eorū ē celebratū nō. xvi. dī. p̄ tom. Itē i religi
onib⁹ gnālia atqz puicilia cap̄ia i iustura sūt ut
p̄ gnālia saluti fidelū: et p̄ puicilia regionū
augmētātō p̄curef. Quia igit bñ regunt bono
cum cōsilio. vbi tres i. gram⁹ v̄ritates. v̄z.
I^a v̄i. ē ista. Quas conditiones debēt h̄re
cōsultores circa bonū cōitatis et regim̄is. 1^a
est. de q̄bus maxime ē cōsiliādū ut cōitās con
seruet. 3^a ē. Quō cognoscere p̄t cōsiliantes
si res vna dubia sit bona l̄ mala p̄ statu illius
cōitatis. Quātū ad p̄mā dico q̄ tria p̄maxime
sunt in oib⁹ vniuersitatū cōsilijs obf̄uāda. s̄.
recta intētiō: taciturnitas: et executio. I^a recta in
tētiō ut. s̄. p̄p̄iēpassiōib⁹ nō loquantur
nec p̄sonas hominū considerēt. s̄z tū qd̄ vtile
cernūt cōitati. Mā talis cōgregatio vocat cōsi
liū q̄si cōsiliū: q̄z. s̄. simul mēte sedere debēt. i.
mēte gēscere: passiōes aie oio vitātes. Unde
Dreg. in regisro q̄i. Nullus v̄im neglecta

340

utilitate cōi suo lucro pspiciat. ⁊ Ambro. li. de
officijs. Qui pfecte ingratū sapit nescit sua specta
re cōmoda: s; ad illud qd eternū ē. qd qz deco
rū atqz honestū: toto affectu intēdit querēs nō
qd sibi vtile ē: s; qd oib⁹. Itē ⁊ leo papa i ser
mone. Publica inq; pferēda sunt. pprijs ⁊ ibi
intelligēda ē pcpua rō utilitatis vbi inuigilat cu
ra cīs. h. ille. Hoc idē pz i. c. l3. an finē. de re
gularib⁹. vbi dicit ier. Ne forte angeli saba
ne in lucis angelū se trāsfomeret. illa sp regula
inuolabiliter obseruata: ut nulus absqz licentia
romani pōtificis psumat occasiōe q̄cunqz de
ferrere p̄sultat⁹. qm̄ sicut maius bonū minori
bono pponit: ita cōis utilitas spāli utilitati pre
feret. In hoc casu recte preponit doctrina scilē
tio: sollicitudo p̄replatiōis: ⁊ labor quieti. ad qd
vtrqz designādum vnigenit⁹ dei filius Iesus
xps nō de Rachel s; in carnē nat⁹ ē: s; de Lya
Nec legit cū i domū suā excepisse mariaz: sed
marthā ⁊ c. Vlo. exponit qd intelligat p Rachel
⁊ Lya. ⁊ dicit qd p Rachel intelligat vta p̄repla
tiua: qz ipsa formosissima fuit. p Lya atē intelli
git vitā actiua que secunda i sobole. ⁊ tō pfer
pulcritudini Rachel. cū de renūciā. nisi cum p̄dē
bec gl. Itē hoc ipsū dicit glo. in vbo utilitas
⁊ adducit p̄cordātiās. ⁊ exponit qd publica va
litas pferet puate qm̄ publica nō impedit puate
qz ordinata charitas a se incipit. 23. q. 5. c. si nō
l3. ⁊ de pe. di. iij. c. q. vult. 19. q. ij. c. due. xliij.
di. qd ait. bec glo. ⁊ publica utilitas sit p̄se
renda puate: pz ē cū de postulatiōe platoz. c.
iij. cu gl. iij. vbi dicit sic glo. sup vbo utilitatē
cōcū. ⁊ ut publica utilitas p̄feret puate. 7. q.
i. scias. ⁊ allegat leges ciuiles. ⁊ declarat q̄liter
h sit verū dicēs. Lū i cōi utilitate puate inclu
dit: sicut sit i platina. alias q̄libet dz. ppriā uti
litate p̄ferre cōi ar. xij. q. ij. c. due sunt inqz.
⁊ 23. q. v. si nō l3. Sic g pz publica utilitas
p̄feret puate. qf ⁊ c. Scdō in cōsilijs requirit
taciturnitas: ita qd illud qd in cōsilijs dī nec
lris: nec alio mō denudet. puer. xi. Qui fide
lis ē celat amīcis cōsiliū. In Valerio li. fo ait
Cōsule nre vrbis adeo magna patrie chari
tate tenebāt: ut archana patrum cōscriptorum
multis seculis nemo senatorū enūciauerit. Sz
taciturnitate optimū acutissimū rex admini
strāda: viculū i p̄silijs arbitrātes: nūqz labe
factari. i. maculari l' cōmūpi voluerit. Et idem
qd dā ex^m ponit qd cū de more romanorū esset
ut p̄scent patres i cōsilijs suo cōducere natos

dū paruuli essent. Accidit qd qdā ei⁹ filium par
uulū i cōsilio cōduxit. in quo decretum ē ut qd
diffinierāt sub silentio teneret. Redcunte at
illo vna cū p̄re domū. mī ei⁹ qd sēm dictūqz sit
diligenter inquirir. ille at ait. sic decretum ē ut
qd ibi dictū ē nulli p̄deref. At illa adhuc mu
licib⁹ more cupiēs scire qd dictum esset bladi
t ijs: minis vberibusqz puer stimulauit. Pu
erul⁹ at volēs officioso mēdacio mī celare de
cretū ait. Sic decreuerūt ut oēs romani duas
posset tenē vxoren. qd illa credēs: mor oib⁹
alijs matronis idicauit. diuulgat p vrbē dies
suat ut viros suos i p̄silio suo simul possint p
uenire. Et statuto die adeunt qdā cap spetio
fissimē mulieres. sibi qz tāqz iustū p̄sunt: ut ⁊
ipse duos possint viros h̄re. cū ⁊ p̄si sic statue
runt ut possit h̄re duos vxores. Adū at oēs. ⁊
vñ oīm h̄ sit diligēt igrūt. ⁊ facto repto nullūz
deinceps puerū i cōsilio intrare voluerūt nisi
illū tñ qd artificis: so mō mī factū occultauit
rat ⁊ c. Tercio regit debita executio. ut. s. ordi
narunt crequāt. Dicit. n. bñs Tho. fa. se. q.
96. q. talia cōsilia si recta sunt ab oib⁹ subditis
obseruāda sunt. In regula gnālis ē qd multa
mala tā corpalia qz spūalia in regimib⁹ acci
dūt. qz statuta ⁊ leges municipales sūma cum
maturitate p̄fecta mūne executiōi mādāt. In
p machabioz. v. dī. q. Iosephus ⁊ Azarias
qz nō suauit p̄siliū: ut. s. i inimicos nō exirēt
ad plū debellati sunt suo de exercitu duob⁹ mī
lib⁹ occis. Et notā dī si talia p̄silia ⁊ statu
ta recta sunt. qz ut dicit bñs Tho. vbi. s. si re
cta nō sunt: seruāda nō sūt. Qñ inges nō sunt
recta p̄ Ambro. Dico qñ sunt aut s legē dei:
aut s bonos mores. ⁊ tunc nullo pacto valent
nec obseruāda sūt. ut pz. s. di. q. s mores. 32.
q. 7. c. flagitia. ⁊ di. 6. s. his ita rñdēt. Audi
bonū dictū Aug. di. it. c. i. Quicūqz legib⁹ im
patorū qd p dei vitate. s. p̄cepti l' p̄bibiōis de
fendēda serunt: obreperare nō vult acqri grā
de supplicii. i. dz acriter puniri. Quicūqz le
gib⁹ ipatorū que s dei volūtātē serunt. obrepe
rare nō vult: acqrit grande p̄mium. bec ibi.
Et in signū qd impiales leges dīne p̄dicere nō
debēt ⁊ fidei xpi: impator coronā ⁊ vñctiones
a romano pōtifice accipit iurās nec p se: nec p
suos fidei ecclie p̄ric. ⁊ se totis virib⁹ eccliam
defendere pollicet. De h̄ cit ter. bon⁹ in de. i.
de iurciur. vbi dī sic. Romani p̄ncipes orbo
dore fidei p̄fessores sacrosanctam romanam

ecclesiam cuius caput est xps redemptor nr: ac romanu
pontifice eiusdem redemptoris vicarius seruoze fidei
et clare deuotionis proprium venerantes eide
romano pontifici a quo approbationes persone
ad impialis celsitudinis apice assumende: necno
unctione psecratione et impij coronā accipiūt
sua submittere capita nō reputauerūt indignuz
seque illi et eide ecclesie q̄ a grecis impij translu
lit i germanos: et a q̄ ad ceteros eoz pncipes
suis et p̄as eligēdi regē i impatore postmodū
p̄mouēdū puenit astringē viculo iuramenti
putā mos obfuationis atq̄ nouissimis t̄pib⁹
renouare: quā forūā iuramenti hui⁹ sacri infra
canonib⁹ manifestant et c. 30. iura ab anti
q̄s ipatorib⁹ etiā obfuant est. Obfuaui illud
rex Otto Lodo. et alij. Et nouissimis t̄pib⁹
anno dñi. 1453. ipator: f̄ ederic⁹ quē vidi p
p̄ijs oculis vna cū ipatrice Rome coronatū
De h̄ habet ter. 93. di. c. tibi dñō. et c. ego lo
donic⁹. Tibi dñō Joāni pape igitur. ego rex
Otto p̄mitte et iurare facio p̄ p̄m filiu et sp̄m
sc̄m: et p̄ lignū viuifice cruci: et p̄ has reliq̄
as sc̄oz: q̄ si dñō p̄mitte romā venero sc̄am
Ro. ecclesiaz et te rectore ipi⁹ exaltabo fm̄ meū
posse: et nūq̄ vitā aut mebrā: neq̄ ipm̄ hono
re quē hēs mea voluntate: aut meo p̄sensu aut
meo p̄silio: aut mea exhortatione pdes. Et i ro
ma nullū placitū: aut ordinatōz faciā oib⁹ q̄
ad te aut romanos p̄tinent sine tuo p̄silio. Et
q̄qd d̄ ira sci Petri ad nr̄am p̄tate p̄cūit red
dā tibi. Lūicq̄ regnū itālicū p̄mfo iuraf̄ sa
ciā illū vt adiutor: tui sit ad defendendā terraz
sci petri fm̄ suū posse. h̄ ibi. Ista fuit p̄stitutio
Ottonis ipatoris. Et dic̄ gl̄. q̄ ipiū p̄ fuit fr̄a
coz. postea theonicoz f̄mis v̄tutib⁹. Et c.
ego lodonic⁹ dic̄ sic. Ego lodonic⁹ roman⁹ ipa
toz angust⁹ statuo et p̄cedo p̄ h̄ pactū p̄firmatio
nis n̄re tibi b̄to p̄dero principi et p̄ te vicario
tuo dñō p̄dicali sumo pontifice et successoribus
ei⁹ p̄petuū sic a p̄decessoribus nr̄is vsq̄ nūc i
vr̄a p̄tate et dictioe tenuissis et disposuissis ciui
tate romanā cū ducatu suo: et suburbāis atq̄ vi
culis oib⁹ et territoriis ei⁹ montanis atq̄ mariti
mis: litorib⁹ et portub⁹ seu cūctis ciuitatib⁹: ca
steis oppidis: ac villis tuscie p̄tib⁹ et c. Et ista suffici
ant p̄ p̄. Vi. Q̄m ad faz dico q̄ h̄ p̄siliatores
sumope oia p̄ficua recipi. debeāt ingre. et noci
ua p̄ virib⁹ remouē: q̄nq̄ tū inf̄ oia nēcia sūt.
ut collr de mēte d̄ p̄. p̄thoricoz. v3. de p̄uēti

h̄ de bello et pace. de custodia regiōis. de his
iferūt et ducūt et de legislatioe. vñ dicitur fier
f̄ ere. n. de q̄b⁹ p̄siliat oes et circa q̄ p̄uētiat d̄
liberates marie q̄nq̄ existūt nūc o cūta. De
at si d̄ p̄uētib⁹ de bello et pace de custodia regi
onis. et de his q̄ iferūt et ducūt. et de legislatioe. h̄
ille. Et sufficiētia istoz q̄nq̄ f̄z dñz et gidiū or
dinis hēmitaz ibide accipit sic. Q̄m p̄siliū nō
ē nisi de bono. et si q̄nq̄ de malo hēat p̄siliū h̄
n̄ ē nisi inq̄tū fugiēdū. Malū at fugē h̄z aliq̄
mō rōez boni. Quat o3 distigui p̄siliabilia f̄z
distictōz bonoz. Bona at diuidūt. q̄m quēdā
sūt intrinseca. et q̄dā extrinseca: f̄z bona extrinseca
accipiūt tria p̄siliabilia. et f̄z bona intrinseca duo
P̄siliabilia sūt ista. p̄uēti. h̄ nores. libertates
dñationes et h̄mōi. p̄der bellū. n. intelligunt et p
pacē honores. lictitates et dñationes. et cetera
h̄mōi. q̄ bellū et par ad h̄mōi bona ordināt. et
ternū est municio ciuitatis p̄ quā custodiunt tā
p̄uēti q̄z honores et dignitates. Mā cū p̄serua
tiū hēat rōez boni: o3 de custodia bonoz esse
p̄siliū. P̄siliabilia f̄z bona intrinseca sūt d̄ uo. i. q̄
iferūt et ducūt. et legislatio. Mā cū bona boiis q̄
dā sint co:pis. q̄dā aie. f̄z bona co:palia ē p̄sili
liū h̄ndū de alimēto. q̄d iō vocat intrinsecū. q̄ ali
mētū p̄uertit i nāz alit: ut p̄z 2. de aia. fm̄ bo
na aie ē p̄siliū de legislatioe. Ista q̄nq̄ sūt cōia
p̄siliabilia: et ad ipsa oia alia reducunt. De oī
b⁹ aliq̄ videam⁹ fm̄ p̄m ibide. et t̄ p̄ videam⁹
quō de p̄uētib⁹ sit h̄ndū p̄siliū. Et dicit p̄bus
q̄ eos q̄ volūt p̄siliari de p̄uētib⁹: p̄ eos oppor
tebit scire itroui ciuitatis. et q̄ si q̄z ad nume
rū. et q̄z si q̄z ad magnitudinē: ita q̄ si q̄
itroui deficit apponat. si minor ē angust. bis
n. duob⁹ mōis defraudat ciuitates. q̄ aut non
dat tributari⁹ tributū q̄b⁹ d̄z: aut si dat non tri
buit q̄z d̄z. Et docet quō augēt p̄uēti. et dicit
q̄ angent p̄ expēfaz subtractioz. Et ad h̄ faci
endū o3 nos scire oēs expēfaz ciuitatis. et ita si
alique supflue sunt auferāt. et si que maiores
minores fiāt. Vnde duob⁹ modis aliq̄s pl⁹ ex
pēdit q̄z d̄z. ut q̄ expēdit vbi nō d̄z. et tūc expē
se ille sūt subtrahēde. Si at vbi d̄z: tūc cū mino
rib⁹ expēfis id facere posset. et tūc expense anse
rēde nō sūt: f̄z minorande. Q̄dis. n. mōis dicit
ipse d̄tāt ciuitates. i. multiplicado i roit⁹ et sub
trahēdo expēfaz. Sic. n. alie ciuitates dicit lo
cupletate sūt. q̄ et nos sic faciam⁹. Textus ē iste
Quare de p̄uētib⁹ q̄dē debētes p̄siliari oppō
tebit. vtiq̄ itroui ciuitatis scire. et q̄ i q̄z: q̄ten⁹

si qd deficit apponatur. et si qd minor augeatur. Ad
 bucat et expelas citates oēs qten? si q supflue
 auferat. et si q maiores minores fiat. Mo eni
 solū apponentes ad extētia ditiores sūt: s; et
 auferetes ab expēsis. Mo et at nō solū ex ea que
 circa ppa expētia ptingit spicē: s; necessariuz
 et iucioz apud alios scientē eē ad eā q de h de
 liberatio. i. nō tm oz nos spicē q ita nos effi
 ciemur diuites i ppijs: s; et vidēam? q oēs ci
 uitates q ditate si et dūt hūc suauert modū et
 seruāt. Et sic pz qliū fm pām piliari debem?
 de puctib?. Et b n alias ciuitates in exēplū ad
 ducit. q expētia ē rex mgra. Scdo vidēdū ē
 qliū sit piliadū de bello et pace. s; an oia intelli
 gam? nō eē h intelligēdū de bello et pace put
 doies illa int se hnt: s; ut hnt cū extrisecis. Mā
 sp ciues int se pacē hēre debēt. et h ē finis legis
 latoris. Qm sicut medic? de sanitate corporuz
 piliū n bz: s; circa ea q sanitate pferūt: ita nec
 ciuitatis rector de pace ciuiū piliūz piliari bz
 s; de his que sūt ad illā. Didēdū ē qliū piliari
 oz de bello et pace hndis l n hndis cū alijs q nō
 sūt sub illo dño. Tripl? ē de eis piliadū est
 pmo vtz bellū l par deat hēre cū illo dño vel
 ciuitate. Vtrū ciues sint apti ad piliū. Ter
 tio quāta ē potentia aliaz ciuitatū que bellane
 runt. Ista tria ponit phus in lra ut videbitis.
 Primo ē si volumus scire consiliari de pace
 et bello: dico q oz nos scire quāta est potentia
 nre ciuitat. et quanta sūt p pterito. et quanta
 est possibilis fore. i. quanta pōt esse: qn aliqū ci
 uitas p se et sine auxilio amicoz possit tpe bel
 li qz alijs ipibus maiores habere potentiam.
 Et vterius videndum est vtrum sit ista potē
 tia militū vel pedū. et cōsideret quanta poten
 tia possit euenire p amicos. Ecce tex. de bello
 sit et pace scire oz potentia ciuitatis quāta est: et
 iā quāta cōtigit fore: et qlis: quedā et que existit
 et que pōt aducire. h ibi. et sic pz quō cognos
 cere possum? et piliari p cōsiderationē potētie
 ciuitatis an debeamus bellare: an pacē facere
 Scdo si volumus piliari de bello et pace: tūc
 oz rimari vtz ciues sint apti ad bellū. vtz. s.
 sint aiōsi i bellis. et nō dico solū q sint animosi
 bellare int se: sicut Bononienfes. pderusini
 Januēses: et plures alij: s; et qliū sint animosi
 p alios i bellis et expi. et vterius considerare
 an sit dubi? euēt? vl nō dubi? et cum qb? vide
 rint hēre nō posse honorē: sic bellum fugiant
 tanqz cox vituperiū. si at vidēt honorē cōseg

posse bellare possunt si expediens fuerit. Au
 di tex. adhuc at bella que et qlier piliari sūt:
 nō solum at ppiie ciuitatis: s; et p aliū hoc nē
 cessariū scire. Aut et ad quos dubius euentus
 sit pugnare: quaten? q uidē ad meliores pacēz
 habeat: ad deteriores at i ipis sit pugnare. i. si
 illi p quos bellū intendūt sūt meliores pugna
 tores: et dubiū sit an honorē consequi possent:
 tūc pacē cū illis habeat. si deteriores. s. non i
 aiōsi pugnatores et sperat honorē pseg: nec du
 biādi cām hnt: tunc in ipis. i. in sua potestate
 ē pugnare. Tercio si volum? cōsiliari de bello
 oz videre quanta ē potentia aliaz ciuitatū que
 bellauerunt: et tunc vidēamus an ille potētie
 sunt similes: aut dissimiles. ppiie ciuitat. et po
 tentie cum qua bellare intendimus. qm aliqū
 p? excedit ciuitas ppiia ciuitatē resistentem qz
 vincēs ciuitates ciuitatē motā. adqū at minus
 Et sic fm pportionabilitatē que ē int ciuitates
 olim bellātes et ppiia ciuitatē cū alia de bello
 consiliari oz. i. dare cōsiliū. Et addit dicens
 q necessarium ē cōsiderare nō solum piliā p
 priie ciuitatis: s; et ea que alioz. q? de similib? a
 debem? similia iudicare. Tex. ē iste. Et potē
 tie vtz similes aut dissimiles. Et n. et his ex
 cedere et minorari. Necessariū ē ad h nō solū
 tua piliā cōsiderasse: s; et ea que alioz qliū cō
 ueniunt. A similib?. n. similia fieri nota sunt.
 h ibi. Mo qd de similib? similia sequi natū ē.
 est vna ppositio deuulgata et vna maxima. eē
 de cōsti. c. trāslato. in fine. qd de vno dī neces
 se est ut de altero intelligat. Et gl. ibi ait. q? de
 similib? idē ē iudiciū. v. di. ad cius. et. q. di. c.
 deniqz. xvi. q. vi. et hoc dixim? et. i. q. iij. si qd
 obiecerit. et de transla. c. int corporalia. et c? de
 rescriptis. c. int ceteras. i. sine. vide quāte vir
 tutis vbi illud ē: ut tātū tex. illud affirmēt. Et
 sic pz qualiter sit cōsiliandū de bello et pace.
 Si vellemus ingredi fm canones māz de bel
 lo et fm iura longus pcessus esset. Sufficiens
 hec dicta fm mētrā pbiām. Tercio ad cōsiliā
 dū de custodia et munitōe ciuitatis: et ad h l i
 re oz. pmo multitudinem custodie. vtz. s.
 tres quattuor vel decē sint custodie muniēde
 Scdo spetie custodie. i. qualē munitōe vo
 lunt hmoi custodie. vtz militū pedūz vel na
 uiū. Tercio cōsidera loca munitiōni. et vide
 que egent custodia et que nō et q magis et q mi
 nus. Et si minor sit custodia apponatur et super
 na auferatur: et sic loca magis idonea pseruet.

Audi ter. adhuc de munitione regionis nō la-
tere qualiter custodiet: s; multitudinē oz scire
custodie: et spēz: et loca munitionū. Hoc aut in
possibile nō erit erit regionis. vñ si minor
sit custodia apponatur: et si qua supflua auferat
et loca idonea obseruent magis. h; ibi. Quar-
to vidēdū ē qualiter sit cōsiliādū de alimentis
et victualibus ad cōseruādū statum et regimē
ciuitatis. Et dico fm pñm vbi. s. q; p cōside-
rādū ē quātū ad alimētū sit necessariū ciuitati.
Secūdo quātū alimētū ciuitas pōt habere in se
Tercio quantum ē adducibile p alios. Quar-
to quoz inductiōe pōt tale alimentum induci.
Et hec bene sciāt cōsiliātes: ut ad hec et similia
fiant statuta. put fuerit expediens ciuitati. Et
addit phus q; bene attendant ut stent in pace
cum potentioribus et cū illis qui victualia por-
tare possūt. Hic est ter. Adhuc aut d alimēto
quantus sumptus sit sufficiens ciuitati: et quā-
tū ibidē factū: et quātū adducibile: et quoz idu-
ctiōe indigēt: et quoz inductiōe. ut ad hec et si-
milia statuta fiāt. Ad duo. n. necessariū est ci-
ues cōsiderare sine querela. s. ad potentiores:
et ad eos q; ad ista sunt viles. ad securitatē oīa
q; de hec necessariū est cōsiderare. h; ibi. Quin-
to videndū est qualiter sit cōsiliandū cir-
ca legislationē. Et dico fm pñm q; circa talia
cōsiliari ē valde vile. q; in legib; ē salus ciui-
tatis. et ad hoc faciendū pmo cōsiderare op-
portet ea que sunt ciuitatis ppria. 2° cōsidera-
re ea que sunt ciuitatis aliorū. Quantum ad
pñm est notandū q; multe sunt species ci-
uitatis: ut dī. 4. ethicorū. et 7. politicorū. naz
in aliqua ciuitate dominatur vnus: in aliqua
pauci: in aliqua multi. exempla satis nota sunt
expñs: cum dominatur vnus si ē bona domi-
natio: et ppter bonū subditorū illa policia dī
regnatua. si autem sit mala: et dñans pprium
intendit bonum: non autem illozū quibus
ē: tunc dī: rānydes. Et enī h; differētia inter
tyrannū et regem. quia rex intendit bonum
subditorū. tyrannus bonus propriū. Si
vñ i ciuitate dñant pauci: et tales pauci sūt bo-
ni. tal dñatio dī aristocratia: siue pñcipat⁹ vir-
tutū. si vñ mali: tunc illa policia dī obligar-
bia. Si in ciuitate dñantur multi et sunt boni
illa policia dī cymocratia. si mali: tūc dī temo-
cratia. Et q; iste ciuitates differūt spē: sic nō sūt
eadē sana hominī et leoni. et res nāles spē dif-
ferētis a diuersis pñcipijs sumū originem: et

diuersitate saluāt et cōseruāt in eē: sic isteciu-
tates. cum ciuitas sit aliquo mō quid naturale
ut pbat p politicoz: nō eodē mō habent fieri
et corrumpi. Et quia non possumus bene dare
cōsilia de positiōe legum in aliqua ciuitate: nisi
sciamus qualis sit ciuitas illius ciuitatis: et a
qbus habet fieri et corrumpi talis ciuitas. 3°
phs ait q; si volumus eē boni pñcipiū ad ta-
lia: scire nos oz q; sūt spēz ciuitatis: et qles le-
ges cōserunt vnicuiq; ciuitati. et a qbus pprijs
ciuitatib; et a qbus pñijs ciuitati: hñōi ciui-
tates sunt apte nate corrumpi. Et exponit quo
mō ciuitates corrumpātur p ppria: et quomō
p pñia. Declarabim⁹ nunc quid de hoc dicere
velit. audi ter. quo ad istā partē. Nō minimū
ingit ē de legislatione audire. In legibus. n. est
salus ciuitatis: quare necessariū ē scire quos sūt
ciuitatis spēz: et quales pferūt vnicuiq; et a q-
bus corūpi nate sunt: et pprijs ciuitatibus et
pñijs. Dico aut a pprijs corrumpi. q; excepta
optima ciuitate: alie oēs et remisse et intēse cō-
rumpunt. puta temocratia nō solū remissa sit
et terminabit in obligarchia. s; intensa valde.
sicut et aglitas et simitas: nō solū remisse in me-
dium veniūt: s; et valde agla facta et sima: ita
disponūt: nāz ut nāz nāz videat eē. Hec ibi
quantum ad ea que cōsiderare debemus quā-
tum ad ciuitatem nām. Ista mā delatiōe le-
gis difficilis ē ad pñcipiū fm istā lram: tñ q;
dubium est quōd ciuitas corūpa ē a pprijs: et
quōd a pñarijs: est sciendū q; qzto magis vna
ciuitas assimilāt vniuerso: tāta magis est re-
cta. q; vniuersum ē rectum et rectissime ordina-
tum. Tres aut ciuitates ut dictum ē. s. in qua
dñatur vnus: in qua dñant pauci: et i q dñant
multi. Ista ergo ciuitatum illa rector erit q;
magis assimilabit rectitudinī vniuersi. Recti-
tudo vniuersi ē q; regit p vñū: ut pz. xij. meta-
phice. vnus ē pñceps. Ergo ciuitas q; regit
p vñū est magis recta. alie aut erūt obliq;. Hec
aut ē differentia inter rectū et obliqū. q; rectus
ppe sumptū nō intendit neq; remittit. Pro-
pterea hñ dictū ē q; recto nihil rectū obliqūz
aut intendit et remittit. Et quo segt q; qñ aliqd
est in sua spē p rectitudinē: nō pōt corūpi p p-
pñia: s; bñ p pñaria. Vnde vna linea recta p
ppria. i. p illā rectitudinē siue augeat siue mi-
nuat. sp erit recta. Non sic aut in obliquo. q; si
aliquid reponit in sua specie p obliquitatē po-
erit illa species corrumpi per ppria et per con-

trario. Vbi gra. Accipiant iste due spes nasi.
aglin⁹ & sim⁹. Idcirco q^o isti ponit i spe nasi p
curuitate & similitate qst oliq. & abliquu e⁹ prius
recto. Quod g^o pnt coruipi iste due spes. Dico
duob⁹ modis. na agilitas e⁹ nasi curuitas. curui/
tas ista nasi poterit coruipi p. ppria. & p⁹ pria.
Idcirco ppria. q^o illa curuitas poterit in tantu au
geri q^o no erit species nasi. q^o poterit facere re
specifica & circulari e⁹ que n^o erit forma nasi. Itē
poterit coruipi per pria: vtpote per rectum. q^o
illa curuitas si rectificet: no erit ap⁹ius illa spe
cies nasi. Rectitudo autē nasi no pot⁹ tolli nisi
vno modo. s. p⁹ prium. Nam si obliquaret na
sus no esset rectus. Idcirco ppria at coruipi non
pot⁹. imo q^oto magis rectificet magis rec⁹ cet
Adodo ad ppositu: cum ciuitas illa in qua re
gnat vnus sit magis recta diano. Alie autem
vtpote in q^o aut pauci aut multi dñant sūt ci
uilitates oblique. & p⁹ prius regnatiua. i. ciuili/
tas vbi regnat vn⁹ poterit tñ coruipi p vnū
p⁹ priu: & no p. ppria. Q^o es at alie pnt inendi
& remitti. Nā q^oto magis regnatiua ad vnū
dñm & pncipatu vnū appropinquat: tanto ma
gis pficit. Coruipi at pot⁹ p⁹ prium ut p addi/
tione obliquitatis. s. multoz vel paucor. Nā
si ciuitati vbi regnat vn⁹ addat vn⁹ ali⁹ sic co
rumpet⁹ regnatiua: & fiet obligarchia. i. dñatō
vbi regnat pauci. Et si augmētāt dñi illius ci
uilitatis: tñ fiet temocratia: que est dñatio in q^o
regnāt multi. Sed p. ppria nunq^o corumpetur
pprium est rectitudo vnitatis. i. vn⁹ q^o domi/
natur multis. q^o vn⁹ solus in ciuitate sine sub
ditis non pot⁹ ppe dici dñs. q^o dñs relative dñ
ad suum & subditū. Alie at ciuitates & p. ppria
& p⁹ pria corumpi pnt: ut satis p⁹ expro. Ado
u ciuitas. Nā atēde si es i ciuitate vbi regit
vn⁹: attende ne corumparis: ut a paucis vel
a multis domineris. Si tua ciuitas e⁹ sub dñā
tione paucor: attende ne mlti dñent: aut vn⁹
dñs fiat: quia leuiter in pyramidem incurres.
Si tua ciuitas e⁹ multoz. ut e⁹ venetorum: vi
deas ne corumparis in multitudine vel pau cita
te. Idcirco n. tñtū inēdi mltitudo dñoz: aut
pauci aut multi subditi remanerēt. Istas g^o ci
uilitates in dñāis naturis & legib⁹: ad h^o ut sta
tū ciuitatis pseruet. oz p⁹ siderare. Secdo loco si
volum⁹ in dñāis legib⁹ bñ p⁹ siderari: oz alias
p⁹ siderare ciuitates: qles. s. dederint leges: ut
p eas & nos ipsi discam⁹ quales reges ppe ciui
tati pponere debeamus. Vñ sicut alioz gesta

valent ad gesta nra: ita & alioz leges ad leges
nostras. Ecce tex. Vñle at ad legislatōes no
solū attendere que ciuitati expedit: ex p⁹ etc/
ritus p⁹ sideranti: sed & eas que apud alios scit
quales q^o congruāt: Quare palā q^o ad legis/
lationem quidē terre descriptōes sūt viles.
Idcirco enim e⁹ accipere gentium leges: Ad ciui
lia autem p⁹ silia historia scribentū gesta. Dia
at hec politice: sed no rethorice opus est. h^o ibi
Et hec sufficiant p⁹ secunda veritate. Quā/
tum ad tertiam dico q^o hanc difficultatem pri:
mo rethorizoruz. c. it. diligenter inquirat. & p
diuersas p⁹ p⁹ sitiones ostendit qualiter in re
bus dubijs sit consul ndum. verbi grātia. po
namus q^o dubitemus an assumere bellum sit
bonū l⁹ malū. Ecce poterimus certificare mul
tis modis. Idcirco mō p⁹ assignationē pri. ut ar
guat sic. illud e⁹ bonū e⁹ priū e⁹ malū. si g^o bella
re e⁹ malū. hñe pacē erit bonū. Vbi no q^o ista
ppō: illud e⁹ bonū e⁹ priū e⁹ malū: ista. si h^o est
bonū ei⁹ priū e⁹ malū. itelligit cū reduplicatiōe
id est quātū talia: ut sit sensus. bonum si iatur
malo inq^otu malū. Aliqd. n. malū e⁹ e⁹ con/
trariū malū e⁹: sed non inq^ostum tale. Vbi gra.
Auaritia. n. est pria. pdigalitati. & auaritia est
mala & pdigalitas mala. in auaritia nō e⁹ mala
inquātum cōtrariat⁹ & opponit⁹ pdigalitati: s⁹
put deficit a largitate que e⁹ v⁹ rē. & mod⁹
est p⁹ cōsiderationē inimico: um: ut arguat sic.
Illud e⁹ bonū cui⁹ cōtrariū expedit inimicis: s⁹
ponam⁹ q^o inimicis nris expedit e⁹ timidos
manifestū e⁹ q^o torritudo e⁹ marie bona & pficia
nobis. Et dicit Ar. ibidē q^o vnuer salū h^o ve
rū e⁹: ut q^o volunt inimici: aut in quo q^o gaud.
q^o prium eius nobis bonū & pficuum erit. In
de bñ dictū est apud grecos q^o gauderet pri/
amus. Idcirco n. istud p⁹ uerbum apud gre
cos: q^o qñ sapiētes grecoz ipsis aliqd dissuade
re vellēt: tanq^o malū dicebāt q^o si illud facerēt.
Idcirco quis erat inimicus eoz gauderet p
pter q^o prium bonū videbat eē. Et dicit p⁹ s
q^o ista. ppō e⁹ vera. s. hoc est malū inimicis nris
g^o cōtrarium e⁹ nobis bonū. vel eōuerso h^o vi
tatē ut in plurib⁹. q^o multotiens idem erit bo
nū l⁹ malū tā amicis q^o inimicis. nā hñe iustitiā
& facere expedit tā amicis q^o inimicis. vñ hñc
nō valeret dicta p⁹ p⁹ sitione iustitiā expedit inimi
cos nros hñc. q^o inu⁹ itā vos hñc oz. p⁹ p⁹ crea
dici solet q^o male p⁹ gregant boies inimicos qñ
idem est pficuum vñ nocuū eisdē. Similiter si

dicerē deprecare scōs: expedit inimicis nr̄is:
 vt iuuent: g̃ non deprecare nobis expedit ne
 iuuemur. certe non valet. imo p̄ in oib⁹. r̄cine
 dñs ad deū p̄ auxilio recurrēdū ē: r̄ orōni/
 bus clamādū. Et rō. qm̄ vt dicit apls ad He
 bre. 4. Deus nouit oia anteq̃s fiant: r̄ nō est
 vlla creatura inuisibilis i p̄spectu eius. oia. n.
 nuda r̄ apta sūt oculis ei⁹. r̄ p̄ p̄ns in dubijs
 nr̄is recte poterūt cōsiliari. Et iudith. c. 4.
 Clamauit ois ppl̄s ad dñm instantia magna
 r̄ humiliauerūt aias suas ipsi r̄ mulieres co/
 rru: r̄ induerūt se facientes cilicij: r̄ infan/
 tes p̄strauerūt faciem iēpli dñi: r̄ altare domi
 ni operierūt cilicio: r̄ clamauerūt ad dñm isrl̄
 vniformit̄: ne darent in pdā infantes eorum:
 r̄ vxores in diuisione: r̄ ciuitates eoz in exter
 miniu: r̄ sancta eoz in pollutione. tūc Elysa/
 chim sacerdos dñi magnus circūiuit oēs isrl̄.
 locutusq̃ ē ad eos. d. Sciote qm̄ exaudiuit
 dñs preces vras: si manentes p̄seuerauerit i
 ciuijs r̄ orōnibus in conspectu dñi r̄c. De h
 vide seria. 4. p̄cedenti in tertia consideratōe
 r̄c. Tertius modus quē ponit A. p. est iste
 Illud ē bonū vbi superhabundantia non est
 nec eē pōt. g̃ vbi ē vel esse pōt ē malū. p̄ super
 habundantiā intellige qñ aliq̃s hz ali qd plus
 qz oporteat certe h̄re plus qz oporteat certe ha
 bere plusq̃z oz malū ē. Quartus mod⁹ est
 iste. illud videt̄ esse bonū. p̄ quo multa elabo/
 rata r̄ expensa sūt. nā qñ p̄ aliquo elaboram⁹
 r̄ multas expensas facim⁹. vī h̄re rōnē finis
 r̄ finis ē bonus. iō illud erit bonū. Et quo se
 quunt̄ multa. puerbia. vt dedit gloriā p̄dria/
 mo: in quo ondit̄ victoria Troie. p̄ qua tante
 expense facte sunt. Itē r̄ sufficere diuturnū la
 bore: r̄ non h̄re inuentū turpe est. Itē r̄ in ia/
 nua ē p̄dria qñ dicat p̄ habenda aq̃ nō ē ma
 xime laborandū. qz in ianuis ē p̄dria. i. ē ma
 xima copia aque. In oib⁹ bis puerbijs p̄hs
 nil aliud intendit nisi qz qñ maximos h̄mms
 labores r̄ expensas: illud ondit̄ hoc magnus
 eē bonū: qz p̄ re pua nō multū laboram⁹ r̄c.
 Quintus mod⁹ ē iste. illud ē bonū qd multū ap
 petit: r̄ apparet certū pugnabile. i. apparet qz
 p̄ co hūdo hoies pugnare deberēt. r̄ rō: quia
 bonū ē qd oēs appetit: r̄ ideo illud qd multi
 appetit vī eē bonū. De istis qnqz modis p̄/
 ba p̄bi audiam⁹. In dubijs aut̄ ex his. si logis
 mus fiunt cui⁹ p̄driū malū r̄ hoc bonū. Et cui⁹
 p̄driū inimicū expedit. puta si iunidos eē maxie

inimicis. palā qz fortitudo marie. p̄ficna ciui/
 bus r̄ totalit̄ qd inimici volūt. audi in q̃ gau/
 det p̄driū hūc p̄ficnū vī. pp qd h̄n dictū ē: p̄fe
 cto. i. certe gauderet p̄driam⁹: ē aut̄ nō sp̄. sed
 h̄ vī frequē. nūb̄l̄ c̄nt̄. p̄hibet aliqñ eadē expe
 dire p̄dria. vī dē qz mala p̄gregant hoies. qñ
 idē ē nocuentū ambob⁹. Et cuius nō ē sup
 habundantia h̄ bonū. qd cūqz aut̄ qd fuerit ma
 ius qz oz malū. f. ē. Et cui⁹ g̃ra multa labora
 ta sūt. aut multa sūt expensa. apparet eni bo/
 nū iā r̄ vī finis. iā qd tale existimat̄ r̄ finis mī/
 tor. finis aut̄ bonū. vī. f. puerbia dicta sūt. de
 dū gliaz p̄driam⁹. r̄ turpe r̄ diuturnū suffer/
 re r̄ puerbiū. qñ in ianuis. p̄dria. Et qd multi
 appetit r̄ circūpugnabile apparet. qd eni oēs
 appetit h̄ bonū erat. multi aut̄ velut oēs videt̄
 tur. hec ibi. videam⁹ alios modos. Sextus
 mod⁹ ē iste. illud cui debet̄ laus ē bonū. g̃ cui
 debet̄ vituperiū ē malū. Et rō: qz nullus lau/
 dat nisi bonū. Lā at̄ qre solū bona sunt lauda
 bilia ē. qz bona ordinant̄ ad rōnē boni. mala
 aut̄ nō. h̄z dicit̄ p̄uationē ordinis. r̄ qz ordo in
 finē bonū claudis in laudē. vī p̄z ex p̄ ethico.
 iō sola bona sūt laudabilia. r̄ ondit̄ quō intell
 git̄ ista laus. Et dicit qz p̄ sic pōt argui. illud ē
 bonū qd inimici laudant. silt̄ qd r̄ p̄ui laudāt
 nā h̄z inimici sp̄ odiāt aduersarios suos. r̄ p̄ui
 diligāt pua qz qñs vnusq̃qz ē. talis finis vī ei
 qd isti laudāt. est tamē bonū: qd iā velut oēs
 p̄sunt̄ eē bonū. silt̄ r̄ qd infanti laudāt vī esse
 bonū. silt̄ r̄ qz laudāt prudentes videt̄ eē bo
 na. r̄ breuiter vult dicere A. p. qz qñ aliquid ē
 ita euident̄ ab omnibus tam sapientibus qz
 insipientibus. tam amicis qz inimicis. illud ap
 paret manifeste esse bonū. qz ab oibus laudat̄
 qre r̄c. Audite r̄ laudabile. Nullus enim
 nō bonū laudat. r̄ qd inimici r̄ p̄ui laudāt ve
 lut omnes iā p̄sunt̄. r̄ si qd male passi. i. i. i. i.
 ni p̄pter euidentia eni p̄sunt̄ sicut r̄ p̄ia/
 ui quos amici vituperāt. r̄ boni quos inimici
 laudāt. h̄ ibi r̄c. Septim⁹ mod⁹ est. illud ē
 bonū qd ē eligibile r̄ possibile. g̃ illud qd ē eli
 gibile r̄ possibile ē malū. vī malū nō h̄z rari
 onē eligibilitatis. Vñ si qñqz malū eligam⁹
 h̄ nō ē vī malū. sed vī illi p̄iunc̄ ē aliq̃d bo
 num. Bonū eni mouet appetitū sicut verum
 mouet intellectū. Et cū eno r̄ bonū p̄uertant̄
 sequit̄ qz illud qd nō h̄z rōnēz entis vel saltem
 possibile esse non h̄z rationem boni. r̄ p̄ con
 sequens nec rationēz appetibilitatis. r̄ h̄i sūt

impossibilia. Aliquas etiam alias propositiones
bidem A. y. ponit quas nunc breuitatis cau-
sa transcamus. qre rē.

De consilio pessimo iudeorum. Consi. 2.

Secundo loco iudeo- rum ini-

quam pueritatem videamus.

Ubi tres pñones faciam⁹ v3.

Prima pñō ē ista. Dulce ē tpe
instantis passionis xpi voces: q̄ altis clamorib⁹
bus xpin petebant ad mortē. 2ª pñō ē ista.
Tanta erat veritas conditionis humane i xpo
vt de necessitate oporteret q̄ aliqui moreretur.

3ª pñō est ista. Quis mors xpi fuerit eter-
no patri multū gratissima displicuit: tamen ei
mors tam acerbissima.

De multiplicibus clamorib⁹ xpin ad mor-
tem petentibus. Conclusio pma.

Quia hāc pñō accipiam⁹ v3. Dul-
ce sunt rē. dic totā pñō. vbi tres in-
gramus ve. v3. Prima ve. ē. quot

fuerūt illi q̄ xpin petebant ad mortē. 1^a ē ista
an oēs volentes t petentes xpi mortē in mō
volendi pñones essent. 3^a ē. an omnes pec-
carēt tūc tps xpin clamantes ad mortē.

Et tū ad pñā dico q̄ decē erāt voces tpe instantis
passionis xpi: ipm clamātes ad mortē. S3 ista
rū pñō sola decima vortepide t submisit.

Alie aut ingentib⁹ clamorib⁹ xpin clamabāt ad
mortē. 1^a v3. v3. ē cini pñis. 2^a ē benedicti
ei filij. 3^a ē dulcissimū spūs scti. 4ª est oium
angelorū. 5^a ē oium spiriūū reprobōrū. 6^a
ē oium iustorū. 7^a ē oium iudeorū. 8^a
omniū elementorū. 9ª Jude pñoris. 10^a

v3. v3. gloriose virginis. Accipe pñā vocem

v3. eterni pñis. Clamabat enī pñ cñus. moria
tur filius meus xps. Efdre. c. 3. Adoriat quia
venit hora eius. Et qre sancte pñ vis tuā dile-

ctissimū filiū mori. An in aliquo tuā maiesta-
tem offendit: aut tuum vsurpauit honorē aut
inobediēs fuit: qre pñ sancte vis filiū mori an

nō diligis illū: aut de eo pñicuras. Nō frater
Amb. non me in aliquo offendit: qz pñā non
fecit. nec inuentus ē dolus in ore ei⁹: nō meuz

vsurpauit honorē: qz nō rapinā arbitrat⁹ ē se
ē equalē deo. ad pñb. 2. Semp enī me com-
mēdat t laudat. Jo. x. Ego honorifico pñem
meū: t vos inbonorastis me. Nō mihi iobe-

diens. imo sp. sct. iat voluntas tua. Nō ve-
ni facere voluntatē meā: s3 voluntatē eius q̄ uni-

st me. Sūme et: t ipm amo: qz ē filius me⁹ dī
lect⁹ in q̄ mihi bene cōplacui. Adar. 17. Qua-
re ḡtā fortis clamas pñ sancte. moria fuit me-
us xps. Clamo s3 Ambrosi. ppter nimiam. l.

maximā charitatē quā ad humanas bēo nām
ne ipsa suo fine frustret a q̄p inobedientiā cē-
cidit. Jo. 3. Sic deus dilexit mundū vt vnū
gentiū suū daret. Null⁹ enī ē q̄ possit facē pa-

cē int me t humanā nām. nisi fili⁹ me⁹ quē s3
tua carne celauit: vt in carne q̄ offendit: patiat⁹
t moriat⁹. Inde apls ad Ephe. 2. c. ait. Vos

q̄ aliqui eratis longe. s. p. culpe inimicitia: facti
estis ppe. 1. p. pacē verā t vniūā i sanguie xpi
Ipse ē par nra q̄ fecit vtrāqz vnū t infra. per
crucē inficiēs inimicitias in seinctipo. Vnde

accipe hanc rām q̄ q̄tū laborare necessē ha-
beret brachia fortissimi pugilis volētis celoz
sublimitatē ad imā inclinare: t ire pñderosi

ratē lenare ad alta: atqz in medio spacio in pa-
cis osculo puenirēt tñ. imo magis incōpabi-
lī necesse fuit xpin 3m deifiliū laborare in

hac vita: vt rigore altissimū pñne iusticie ad
imā deflecteret: t pñā nre grauissime culpe
ad alta leuaret. ps. Iusticia t par osculate sūt

s. cū rps i cruce dixit. Pñā ignosce illis: qz ne
sciūt qd faciūt rē. Seda vox est bñdicti filij
cni patri. t qd clamat. Volo mori. ps. La-

mas facit sunt rauce fauces mee. Et quas rpe
vis mori. an licet cuipia pñā desiderare ne-
cem. an tu inūdo piclitarī times. aut suis Ha-

qis inodari: qre mortē clamas: an despar⁹ es
qs tibi nocere pñt. Nōne i ditiē tua cūcta sūt
posita: t nō ē q̄ tue possit resistere voluntati.

Desert. 13. c. qd igit mortē vocas. Clamo s3
Amb. qz nullo alio pñgruentiori mō honor pa-

tris mei recuperari: aut humana nā saluari pñt
Nōne equū ē vt q̄tū ex culpa humanā nāe pa-

trē meū inbonoratu cerno: tñ oī via qna pos-
sū illū recuperare: t tñ ardentī mō id faciā qz
to amore t charitate illū diligo. Honorē autē

pñā recuperare non possū nisi ego in carne
etnā pñius amore inbonorationib⁹ t passioni-
b⁹ diuersis succūbā. Infinituz vsurpauit sibi

būā nā honorē peccādo. infinitā debonora-
tionē t penā o3 humanas nām subire pñā
cu/pa satisfaciendo. Māna aut ipa nā h. facē
nō pñt: t tñ d3. t ego inq̄tū dā possū t nō de

beo. s3 verus de⁹ ho in carne hac intendo inq̄z
ū hō tradi: pñti: ligari: flagellari: cōdenma-
ri: t mori. Inde Basilus in regula monaco-

saluari et ordinari dicitur. id opus est ut et nos homines
deficientes pariter clamemus christum ad mortem et.

Mona vox est Jude scariothis. quod dicitur tu
o Jude de tuo bono ingratum a quanta suscepisti
bona. Crucifige: crucifige eum. et quod tibi mali fe-
cit. perdidisti propter ipsum triginta argenteos. et id
quod oportunitate ut eum morti tradas. et super eius
barbam recuperabo. 30. argenteos. **Dei Ju-**
da miser et miserabilis hominatio: incopabilem
thesaurum. 30. argenteis postponis. quod tibi iu-
dei magnificum pro christo eum dare poterant. an hic
rusaleem cum samaria tibi sufficeret. certe si celum
angelicorum nam: mundum et quod mundi sunt spon-
derent non recenserent valori imine per christum
qui in ipso sunt omnes thesauri sapientie et scientie dei ab-
sconditi et. an si ad eius misericordiam gloriosam vir-
gine accessisset: et. 30. argenteos postulasset pu-
erum quod a Magdalcna Lazaro et Martha: quod
ditiissimi erant: mutuo aut potius dono non ha-
buisset. quod igitur clamas ad mortem: ad mortem: non
facias miser. crucifige eum. **O paupercule christe**
o es tuam mortem sustinuit: et ardenti animo petuit. quod fa-
cieo. an restat tibi amicum. an refugium aliquod ha-
beo. per Ambrosium. non habeo nisi meam dulcissimam
misericordiam quod me genuit: lactavit: et aluit. **Decia**
vox est virginis gloriose. **O dulcissima virgo vis**
quod tuus filius moriatur. hem diram me filij Ambro-
si arbitraris misericordiam. Quod filium sine peccato et gratia
spiritus sancti genuit: quem tantis cum periculis nutritum
ad mortem iudicabo. **Mone benedicta virgo es co-**
recta quod humanum genus propter ipsum saluet. sic filij mi-
sericordie. an nescis sine eius morte id fieri non pos-
se. ita filij mei. scio omnia ista. **Luc. 2. Maria aurem**
peruabat omnia verba hec. Et quare non clamas ad
mortem. **Memento mihi animus filij ad hoc ferri potest.** sed
si oportet voluntas dei. **Inde Origenes in expo-**
sitione illius dicit. **Luc. 2. c.** Et tuam ipsius animam
per aspidem gladii. sic ait. **Nulla docet historia be-**
ata maria ex hac vita gladii occisione migras-
se. per christum cum non anima. sed corpus soleat inificari. unde
restat intelligi gladium illud id quod dicitur. **Et gladius**
stabiliis ipso. hoc est dolore diuine passionis animam
et pertransisse. quod et christum. reputa dei filium spiritum
et propria voluntate mori: et morte ipsam non dubita-
ret esse deum. tunc: ex sua in carne percussam non si-
ne doloris affectu potuit videre crucifigi. hec
ille: quare et. **Quid ad fam dico quod lites oes super**
deum christum clamaret ad mortem: et ita reformaretur
in voluit: non tamen in ratione volendi. **Quoniam alia ratione**
voluit propter et filium et filium et filium. si bene supradicta conside-

ras videbis rationibus diuersis affectasse. **Inde**
Aug. in ench. et allegat a magistro in per dicitur. 48. sic ait
Quasdam voluntates suas utique bonas implet pro
malorum hominum voluntates malas: sicut pro mali-
uolens iudeos bonam voluntate peris: christus pro no-
bis occisus est: quod tantum bonum fuit ut apostolus **De-**
quoniam id fieri nolebat: sathanas ab eo quod occisus est
diceret. hoc ille. **Ex quo soluit quoniam dicit ibidem**
magister quia queri solet utrum uiris scitis placere de-
buerit quod christus pateret ut occideret. **Debit.** nam.
eis placere intuitu nostre redemptionis: sed non intui-
tu eius cruciat. **Voluerunt quod ac vehementer cupie-**
runt christum mori propter liberationem hominis: et impletionem
diuine voluntatis: sed non uoluerunt delectationem ipsius
afflictionis et. **De hoc etiam dicitur in scriptis quanta prede-**
ti. quare et est. **Quoniam ad inam per risio breuiter**
quod tamen illi peccauerunt quod mala intentio et voluntate
christum ad mortem clamauerunt: ut per ex dictis. **Et**
ista sufficiant. pro presenti conclusionem.

De necessitate mortis christi. Conclusio
secunda.

Ecce secundam personam v. 3. Tanta erat
vitae conditio humane in christo: ut de
necessitate opponeret quod aliqui morirentur
ubi tres inquiramus v. 3. Prima v. est
Quoniam sumpta est et sumit ista necessitas moriendi
1. an christus si non fuisset mortuus ligno cruci-
cia: mortuus aliqui fuisset morte naturali. 3.
De per fuerit necesse quod christus haberet omnes naturas pe-
nalitates. **Quoniam ad primam dico quod necessitas**
moriendi sumit ex tribus. ex causa substantie. et virtutis co-
poris. **1. in nobis de necessitate est duplex. scilicet**
culpa prioris peccati: et peccato naturalis. **Magis id de**
necessitate sumitur moriendi: quod peccatum originale habi-
mus: et quod ex christi inuicem agentibus et patienti-
bus possumus sumus. scilicet igne aqua acre et terra.
De autem ex quatuor elementis possumus aliqui corru-
pti. ut dicitur in libro de generatione. Antequam peccatum huma-
na natura committeret: mortalitatem quidem erat: et de necessi-
tate moritura secundum naturam composita ex quatuor. **Sed**
illi immortalitate ex gratia donauerat deus in statu
tu innocentie perdurasset: sic tamen ex una causa mori-
talitatem erat. nunc vero et necessitate naturae et necessitate culpe
contrahere necesse est ut moriatur: ad beatus. 9. Statutum
est homini mori. per Quia est homo quod vi. et non vi. modo.
De hoc ad plenam dicitur in scriptis. 5. quare dicitur in per-
ma confide. 1. a mortis ex subiecto est duplex. scilicet
ex parte nature: et ex parte persone. Nam siue confi-
deres naturam humanam in Platone siue in
personam. Plato de necessitate morietur. per.

Adane sic herba transeat: mane floreat et tra-
seat. vespere decidat: induret et areseat. Ter-
ma cā sumit ex virtute corporis: et hoc etiā duo-
bus modis: aut ex pte nāe: aut ex pte volūta-
tis morimur: qđ ex pte nāe qđ ex pte volūtatē
qđ velim⁹: nolim⁹: mori nos oī: nec aliqđ v-
lūa nāe: aut ē ipsa volūtas mori. Idicere po-
test: vt pz qđ rē. Et ad fam ve. dico qđ
hoc sunt due famose opiniones. Quidā enim
dicere vident qđ xps si morte crucis: aut etiā
alia pegrina morte nō obijisset: nālter mortu-
us nequaquā fuisset. Primo quia cā mortu-
us fuit pēn. Bēn. 2. c. In quacūq; hora comedē-
ris: morte moriemini. Et hoc idē pbat bea-
tus Tho. 2a 2e. q. 164. S; i xpo nō fuit aliqđ
pēn: vt pz in. 3. di. 16. Ergo si pegrina mor-
te nō obijisset: morte nāl nō obijisset. Itē non
minoris pfectiois fuit xps qđ Adā i statu ino-
cētie. S; Adā i illo statu i mortal erat vt pz in
1. snia. 2. di. 19. Ergo xps a fortiori i mortal
erat. Et hanc opt. publice tenuit Jacōb⁹ de
marchia ordinis minorū dū ibi p qđragesima
pdicasset. Quidā autē oppositū sentiunt: qđ sic
pbat. Qđ cōpositū ex quatuor elementis infra
spēra actiuorū et passiuorū aliqđ corrumpit: vt
pz ex. 2. d. generatōe. Et rō vbi dī ē: qđ ele-
mentis cōsint inuicē actiua et passiuā: et dīcē ele-
mentis i corporib⁹ mixtū quatuor qđitates corre-
spondēat. I. sanguis flegma coiera et melanco-
lica: qđ colera h; qđitate ignis sanguis aeris fle-
gma aque melancolia ēre. pz qđ ex actōe et rea-
ctione inuicē ipsoz fit despatio qđā: et p pñs
egritudo: et subsequēti mors. Et p pñs d neces-
sitate tali ex pñs cōpositū oīz corūpi et mori.
De h ē etiā ter. 15. q. 1. c. merito querit. S; vt
itaq; vbi sic dī. Infirmitas qđ ppe carnis dī
ē qđ elementorū seu humorū pcordia pūrbata
caro ipsa affligit: et tandē ipa dissoluit. Tūc
vltia. Tū xps ver⁹ fuerit hō: et p pñs ex qtuor
elementis cōpositus: necesse erat ipm qđtuor
ex pte nature aliqđ mori: nō supueniēte aliqđ
grā pseruatiua: qđ ipm a corruptione et morte p-
seruaret. Secūdo arguit sic. E; calor nālīs
quotidie agit in humidū radicale: et restau-
tur per humidū cibale: ex. 2. de aia. sequit qđ
vbi reperit talis actio et restauratio sublatō a-
limento: corpus de necessitate interiret nisi ēēt
aliqua grā pseruatū: sicut fuit in xpo tpe ieiunij
sui. Adat. 4. c. et in Adetia: et multis alijs: sed
in xpo fuit talis actio et restauratio: et p pñs b

lato cibo mortuus nālī de necessitate ēēt. Ad
vī cōfirmare Aug. 2. de baptismo puulorum
vbi expressecludit: qđ si xps nō fuisset morte
crucis interfectus: senio certe defecisset. Et b
ppter conditionē humane nāe quā i veritate
accepit: vt pz in. 3. di. 15. Mutus opinionis
vī dñs Bona. in. 3. di. 16. Et qđ bec opinio
vī verior: ponā aliqua dicta dñi Bona. ibidē

Prima dñi ē qđ necessitas moriedi i xpo
nō fuit oīo filis nre necessitati: s; aliqđ mō simi-
lis: et aliqđ mō dissimilis. Similis qđ ex pte
nature cōpositus: qđ eius corpus cōpositū erat
ex quatuor elementis sicut et nrm. Dissimilis
qđ nō ex pte culpe: qđ nulla in eo erat macula
cra pēi: vñ mori necessitate. Itē filis ex pte
nāe: sed dissimilis ex pte psonē. qm fm natu-
rā humanā mortalē erat: nō autē fm psonam
qđ vna ē dca et hōis in xpo psona. Itē similis
qđ ad virtutē corpis nālē: sed dissimilis qđ ad
ad voluntatē: qm velim⁹ nolim⁹ morimur: vt
dictū ē in pma veritate: sed xps si voluisset nō
obijisset: et h ē qđ dicit mgr in. 3. di. 16. Xpus
necessitate moriedi non habuit ex necessitate
sue pditionis: qđ a pēo iunius: s; ex sola vo-
lūtatē accepit de nra infirmitate ponēs taber-
naculū suū i sole. i. sub tpali mutabilitate et la-
bore: h ille. Ad idē dicit Damascen⁹ i. 3. li.
qđ et si passiones in xpo fm legē nāe fierēt: nō
tū coacte s; volūtarie. 2ª dñi ē qđ necessitas
moriendi i xpo nō fuit dca: s; assumpta. i. qđ ve-
ritatē hūanc carnis assūpsit mortū subiectam
d necessitate: et h p pprā volūtatē: qđ. i. sic vo-
lūtatē illā carnē assūmere et vnire eā sibi. Jo. 2.
Pono aiam meā. i. nō coactus. Isa. 53. Ob-
latus ē: qđ ipse voluit: et nō aperuit os suū.

Tertiu dñi ē qđ i xpo ex pte nāe neces-
sitas fuerit moriedi: nō tū sequit: s; passus ē ve-
lit noluit: qđ illa nā a vbo assūpta nō erat pñs
volūtatē: nec sequit si necuare nāe xps mortu⁹
ē: qđ nullū ex tali morte psecut⁹ ē meriti. 3^a ma-
gistrū i. 3. di. 18. qđ tali morte pcurrit sua vo-
lūtas: qđ nō coacte. s; volūtarie passus ē. vbi ē
rō merendi. Et pōter^m hñs Ansel. d co qđ
se ad opa superrogatōis obligauit rē. 4^a
dñi ē qđ pēn nō ē talis cā mortū nisi in generē
mortis. In gnē āt nāe ē cōpositio ex pñs po-
nam⁹. n. qđ vñū hominē sit: et de⁹ ira crearet
certe s; h eiuslē speciei ēēt cū Adā nō tū ab eo
defecēdes p gnationē: et p pñs nec pēn oīgi-
nalē pñsset: et tū nū p grām pseruaret d neces-

tate morietur p compositione ex iij. **Q**uoniam
tum dictum est qd Adā immortalis est in statu in
nocentie & rps mortalis esset: nō in Adā pfe/
ctio: xpo erat: qz immortalis eius erat p gratiaz
non p naturam vt patet ex dictis. Et hec suffi/
ciant quantū ad istam vcri. **Q**uā ad tertiā
dico qn querit: vtrū necesse fuerit qd xps assū/
meret & haberet oēs nras penalitates q neci/
tas pōt sumi quadruplici f m q qtuor sūt ge/
nera causā. f. mālīs: formālīs: efficiētes & fi/
nalīs. Dico q q nō fuit in xpo aliqua necessi/
tas ex parte forme: sicut dicimus necesse ē ca/
lidū p suā formā calefacere: qm in xpo nullā for/
ma erat: f m quāz d necessitate oportet q ha/
beret omnes penalitates nostras. Scdō nō
fuit in eo necessitas ex parte materie sicut dici/
mus: necesse est calidū in summo conuerti in
igneū: qz in eo non fuit humane nāe corrup/
tio. Tercio nec f m causā efficiētē f m quam
dicim: q lapidē forti impulsu pīcū necē est
moueri: qz nullus de necessitate eum coegit vt
nostras assumeret penalitates. f nūc hoc autē
necessariū necessitate finis: vi. f. in illa natura
q peccauerat pateret q sine nris penalitatib⁹
fieri nequaquā potuisset: vt declarat būs An/
selmus. Et hec sufficiant p pnti dclōne.

Quod mod⁹ passionis xpi displiceat cōno pa/
tri. **C**onclusio tertia.

Cip: tertiā dclōne v3. **Q**uā moro
a xpi fuerit cōno patri multū gratissima
displicuit tñ ei moro tam acerbissima.

Et h3 ista conclusio correlarie ex pcedentibus
sequat: tñ ad clariorē intelligentiā tres ingra/
mus v3. **P**⁹ v3. est ista. Quot mod⁹ in
dei pugnaverūt xpm. 1⁹ est. An omnes in
hodierno consilio pugnaverūt xpm. 3⁹ est
Vtrū omnes ibidem existentes & consencien/
tes xpm mortali peccauerint. **Q**uā ad p/
mā dico q iudei triplici pncipali modo pug/
naverūt xpm. f. mendaciter accusando gra/
uter vulnerando & crudeliter occidendo.

Primo mendacit accusando. **M**at. 26. Sū/
mi sacerdotes & oēs consiliū qrebant falsū testi/
moniū f xpm vt eū mortitraderent. Contra
enī summā veritatē falsū volebāt testimoniū:
sed mentita ē ingrat sibi. **M**at. 14. Eorum
testimonia puenientia non erāt. p. f. ilij alie/
ni mentiti sunt inibi: alieni qdē filij fa cū sūt iu/
dei: dereliquerūt deū: blasphemauerūt scū isrl'
alienati sunt retrorsū: ptereuntes enī blasphe

mabant cū mouentes capita sua. **M**entiti sūt
autē ei triplici. f. falsa crimina imponendo dei
tatem abnegando: & falsa promissa pollicēdo

Primo falsa crimina imponendo: qz nō/
uisime venerunt duo falsi testes: & dixerunt:
hic dixit: possū destruere templum hoc: & post
tridū reedificare illud. **M**at. 26. f. falsus. n.
testis est vt dicit: Hieronymus q in eo sensu
verba refert quo nō dicunt. **I**hesus autē locu/
tus fuerat d tēplo cordis sui. vñ dixerat. Sol/
uite templū h. isti autē dixerūt. hic dixit possū
destruere templū dei. **I**tē xps soluite inquit
vos nō ego: sed ego i triduo suscitabo illud. &
isti autē reedificabo illud: vt ppe de tēplo iu/
daico dixisse vident. **I**tē dicit mētiendo q.
Iddicit cesari: & q se regē fecit. qz ipse fuit i mō/
tē qn turba eū regē facere voluit. **I**o. 6. **E**ri/
so. hic ait. Vnde iudei habet h dēmonstrare:
an a purpura diadēmate: curru: an a militib⁹
Mōne sp solus cū duodeci ei⁹ discipulis ince/
debat. &c. **I**tē mentiti sunt ei dinitatē eius re/
gando. aiunt enim. **R**eus ē mortis: qz filium
dei se fecit. Audi hic amb. in fmone. Audite
inquit o iudei: & diligēt discūte qd de eius
diuinitate sit compertū. **E**cce visū surdis au/
ditū claudis gressū: mutis donauit eloquium
f ebres abegit. dolores resoluit. demonia cie/
cit. mortuos suscitauit. ventis & mari impera/
uit. Quid ergo iudei de filiatione filij dei cō/
tra eū causamini: qd celestia psequimini. Vob⁹
enī p stare potuit deū esse quē videbatis faci/
entē qd null⁹ creaturē vute noueratis fieri
potuisse. **I**tē mentiti sūt ei falsa pollicendo: di/
cunt enī q si de cruce descenderet i eū credere
vellent. Audi **L**eonē papā. De quo erroris
fonte iudei de quo inuidie lacu talium blasphe/
miarū venena potastis. qz vobis mgt tradi/
dit. q doctrina suauit vt illū regē isrl' filium dei
credetis q se crucifigi nō sineret: aut pfixiōe
clauorū liberū corpus excuteret: nō hoc vobis
legis mystēria. nec vlla pincerūt vobis ppha/
rū ora. Illud **V**o egissis. **C**orp⁹ meū dedi per/
cutientibus & genas meas velantib⁹. faciem
meā non auerti ab increpantib⁹ & pspuentib⁹
i me. & iterū. f. oderūt manus meas & pedes
meos. **M**unqz legistis q deus descenderet de
cruce: sed legistis q regnauit a ligno: h ille.
Et **H**iero. ait. Quid enī pl⁹ ē viuente d cru/
ce descendē: vt mortuū de sepulchro resurgē
resurrexit & nō credidistis: & si de cruce descē

deret nō crederetis: h ille. Et sic p3 quō iudei
p xp̄m pugnauerūt grauiū vulnerando. Scdo cō/
tra eū pugnauerūt grauiū vulnerando. Die/
re iz. dicei ei. Que sunt plage iste i medio ma/
nuz marū: et dicit. Hīs plagatus sū i domo
eoz. Vulneratus ē enī dulcissimus xps vi/
uus. vulneratus est mortuus. viuus clauis.
mortuus lancea. ps. Sup doloze vulnez me
omz addiderūt. Et Job. 16. Conciderūt me
vulnere sup vulnus: qz vulnerib⁹ clauoz ad/
diderūt lancee vulnus zc. Terno pugna/
uerunt p eū grauiū occidendo. Luce. 20. Hic
est heres venite occidam⁹ eū. Et in euangelio
hodierno. Si dimittim⁹ eū sic. Veniet roma/
ni: et tollēt locū nrm z gentē zc. Et hec volo
sufficiant p pma ve. Et ad fam breuiter
p3 q oēs in hodierno p filio p xp̄m pugnaue/
runt. sed sup oēs pugnavit Laiphas cuz ait.
Vos nescitis qcz nec cogitatis zc. Quz
ad tertiā dico q qdam dicere voluerūt q iudei
p dēnantes xp̄m ad mortē z crucifigentes nō
mortalit⁹ peccauerūt. Et rō pma ē. Quicunqz
dei voluntatē facit: non peccat. iudei talia faci/
entes fecerūt dei voluntatē. q zc. minor ē no/
ta p dicta in duab⁹ pcedentib⁹ pconibus. ad
Ro. 8. Qui p p filio suo nō peccat. sed pro
nobis oibus tradidit illū: maior clarissima est
qre zc. Scdo sic. Quicunqz rē deo gratam
facit non peccat. Iudei xp̄m occidētes rē deo
gratā fecerūt: q nō peccauerūt. Itē sic erat p
pbetariū: q necesse erat id fieri. vbi aut⁹ necessi/
tas ibi nec pccm q zc. Itē p p hoc venit i mū
dū vt pateret. Quare q si sic oportuit fieri: vt
z ipse ait. Oportet scripturā impleri in me. Et
Luc. 24. Oportuit xp̄m pati: z sic intrare in
gloriā suā. miseri illi iudei mortalit⁹ peccauerūt
dānati sūt. Sed certe aīa mea his rōnib⁹ non
obstantib⁹ h celo sanctissima ē q quolibet iu/
dei: aut aliq alij. vt Pilatus in xp̄i mortē p fē/
serūt: grauiū peccauerūt. Quoniam nec vt dei
voluntatē: nec vt gratū deo qcz facerent: vel
aliqua bona intentōe xp̄m occiderūt vel in ei⁹
mortē p fēserūt. Sed Judas avaritia iudei
odio z inuidia christum exarserunt. Sciebat
enī Pilatus qm per inuidiā tradidissent cuz
Crede mihi si vt dei voluntatē faceret christū
occidissent vel aliquo illoz respectuū sup radi/
ctor. pfecto uō peccassent. Nam Abraham
vt dei volūtatem faceret: filiū voluit imolare.
Ben. 22. Sed nō sic miseri iudei fecerunt: vt

dictū ē. s. acit ad hoc ppositū ter. de pe. dist. i.
c. pculose vbi dī sic. pderia sole se decipiunt
q cristimant eos nū homicidas cē q manib⁹
homine occidūt. z nō potius eos p quoz con/
siliū z fraudē z exhortationē homines occidū/
tur. Mā iudei dūm nēqz p p ijs manib⁹ inē/
fecerūt: sicut f. riptū ē. s. Jo. 19. Nobis non
licet interficere quēqz: sed tamen illis domini
mors imputat. qz ipsi cū lin gua interfecerunt
dicētes. Crucifige: crucifige eū. Vnde vnus
euangelista. s. Marcus dicit dūm crucifixum
ē hora tertia. aliū. s. Joan. hora sexta. qz in
dei cum crucifixerūt lingua hora tertia. mili/
tes hora sexta manib⁹. Qui ergo hoīem tra/
didit. interfecit eam dicente dī o. Māi⁹ penā
h3 q tradidit me tibi. Vnde psalmista. s. filij
hoīum dentes eoz arma z sagitte z lingua eo/
rū gladius acutus. Subijciant q se pnie quoz
p filio sanguis fundit si veniā pmereri volu/
erint. h ibi Aug. qre zc. Et hec sufficiant pro
presenti consideratione.

De imperturbatione consilij iudeorum.
Consideratio tertia.

Tertio loco Consilij iu/
deorum di

uinam imperturbationē videas/
mus. vbi tres conclusiones mo/
re solito subiungamus v3. Pri/
ma conclusio ē ista. Quis humanū gen⁹ per/
dei potentia misericordiā z clemētiā sine mor/
te xp̄i saluare potuisset. deuit tamē vt morte
ei⁹ ordo diuine iusticie saluaret. Secunda cō/
clusio ē ista. Multas z graues passiones in/
ius z ei⁹ xps debebat sustinere. ad hoc vt ve/
rus redēptor possit apparere. Tertia conclu/
sio est ista. Christus Iesus p quē oīa recte gu/
bernant noluit vt in consilio suo iudei hodie
disturbarentur.

Quod deuit humanū genus per Christi mor/
tem saluari. Conclusio prima.

Capite pma pconē zc. vi. s. vbi tres
ingram⁹ ve. v3. p d ve. ē ista. qre no/
luit deus alio mō qz p filij sui mortē
humanū gen⁹ liberare. Scda ē. quō pena z
passio xp̄i humanū gen⁹ liberauit. Tertia est
ista. qre sol⁹ p dī q tradidit eū. vt dictū ē. s.
ad Ro. 8. Qui p p filio nō pccat. s3 p oī/
bus nobis tradidit illū. Et ad pma dico
q: h3 alio modo id fieri potuisset. p mortē xp̄i
in imago deuit. vt no. mgr in. 3. dj. 20. c. i. z

24

Hugo li. i. pte. s. c. r. et Augu. in de trini. c.
 13. Et h' marie ppter ea rones. 1° ut sua
 charitate oñderet. 2° ut nos a terrenis eleua
 ret: et ad se totū amandū inuaret. 3° ut suū
 ingens desiderū oñderet. De h' ē infra dice
 m⁹ feria sexta futura. 1° ut inqz ut sua cha
 ritate qsta ē nobis oñderet. Audi Breg. 10.
 mox. Lū posset de cñā nō moriēdo succurrē
 voluit tū boibus moriēdo subuenire: qz nos
 v3. min⁹ amaret: nec vim dilectionis nob oñ/
 deret: nisi h' qd a nobis tolleret. ad ipsa ipse su
 stineret. h' ille. Inde ait. Jo. 15. Maiorē cha
 ritate nemo h3 ut aiam suā ponat qd p amicis
 suis. Et ad Ro. v. c. Lū adhuc essem⁹ inimi
 ci xps p nobis mortuus ē. grādia nēpe chari
 tas ē. p amicis mori: s3 maior p amicis et in
 iuncis. Inde deuotus Bern. ait. D' bōe Je
 su qd tibi et mori. Nos debuim⁹ et tu soluis
 nos peccauim⁹: et tu his opus sine exemplo.
 grā sine merito: charitas sine mō. nec enī gra
 tiā nec alit⁹ nec arct⁹ dina grā potuit cōmēda
 ri. q3 qd dei filius p nra instructione assūme
 ret carnē: et p nra edēptiōe ascēdēte cruce tē.
 h' ille. Sedo fuit pueniēti xpm mori ut nos
 a irenis eleuaret: et ad se totū amandū inuaret
 Audi Bern. Sup oia te mihi amabile reddi
 o bone Jesu calix quē bibisti op⁹ redēptionis
 nre. h' enī oio totū nrm amorē tibi vēdicat. h'
 nram deuotionē blādi⁹ alliciat: iusti⁹ erigit: ar
 ct⁹ stringit: vehemens⁹ afficit. h' ille. Ter
 tio ut suū ingēs desiderū oñderet. Sūmope
 enī xps nram salutem desiderauit. ppter ea in
 cruce pendēs aiebat: filio. Bern. Ergo bōe
 Jesu te pl⁹ cruciat sitis q3 crux: qd de cruce sci
 les: et de sui clamas. Sūmo inqz vram fidē: si
 tio vram salutē: vrm gaudiū: p⁹ aiaz vram
 sal⁹ q3 corp⁹ incircuiat⁹ me t3 vira xpi p⁹ fuba
 et mors expectabat. hō n⁹ querebat. id ipse cru
 ciabatur: et dicebat filio tē. Q⁹ tū ad fami pre
 suppono vnā regulā quā p⁹ supponit⁹ Alanus
 d' regul' theologie li. 3. i. ppōne. 4. s. q⁹ satiffa
 ctiō p pco sine q⁹ hō nō potat. liberari: debuit
 ēē equal dilcō sue maior. Itē debuit ēē p
 ria. qz p⁹ p⁹ iuris curant. ut vira p⁹ vites. si
 cut oñdit b⁹ Breg. in q⁹ a homel' a mari p
 rū. Hoc p⁹ suppositio accipiam⁹ p⁹ p⁹ penū
 q⁹ sē sup⁹ avaritia et inobediētia et gula. Ad
 sanandū illa o3 ut sup⁹ b⁹ p⁹ humilitatē. avari
 tia p⁹ largitatē. inobediētia p⁹ obediētiā. gula
 p⁹ abstinentiā sanaret. et p⁹ p⁹ p⁹ regulā data3

o3 ut humilitas sit maior aut eq⁹lis supbie. lar
 gitas maior aut equalis avaritie. et sic de alijs
 duob⁹. Et ideo ut supbia sanaret. humiliavit
 semetipm. factus obediens vsqz ad moriē. ad
 Phil. 2. Semetipm exinanivit. i. ab inuisibi
 litatis sue magnitudine se visibilem demōstra
 uit: formā sui accipiēs in similitudinē hoīum fa
 ci⁹ et hitu inuentus ut hō tē. S3 forte dices si
 aī xpi passiōē p⁹ humile incarnationis myste
 riū dei ira placata ē. q⁹ xps frustra mortuus ē.
 Itē si p⁹ xpi humilitatē supbia p⁹ penū laus
 ta ē: et ira dei placata. ut q⁹ ianua celi patefieri
 et a⁹ deberet. qd tū factū nō ē nisi p⁹ xpi mones
 ut p⁹ in. 3. di. 20. Ad h' dubiū rñdet venera
 bil⁹ Linconiensis sic. d. Ad illū regni celest⁹ ex
 pco p⁹ penitētiā duob⁹ v⁹ctib⁹ nobis clausū fu
 it. p⁹ suū in ira diuine offense. scōs in reatu
 pene satisfactorie q⁹ p⁹ pco exolucenda erat. Et
 ideo h3 p⁹ xpi maximā humilitatē ira et nī pa
 tris placaret. qz nī aliud remāsit impedimētū
 s. reatus satisfactorie pene xps hūdi. tus illud i
 arca crucis p⁹ nob⁹ p⁹ soluit. 2. Petri. 2. Pec
 cata nra ipse p⁹ uult in corpore suo sup lignū ut
 p⁹is mortui iusticie viam⁹. Sili ut avaritia
 p⁹ penū sanaret xps eius p⁹riū accepit. i. su
 m⁹ largitatē. avaritia enī et largitas maxime
 a se distant ex. 2. et bico. et ideo q⁹ illi peccan
 do cupierūt. necesse fuit ut xps tantū satisfaciē
 do donaret. Lupierūt autē dei diuinitatē. Be
 ne. 3. Eritus sicut di3 scīētes bonū et malū. q⁹
 oportebat ut et diuinitate3 nobis donaret. h'
 autem scēu humanando. qz verbū caro factus
 est et habuit in nobis. et in die passiōis lar
 gissima dona fecit. Anime enim se dedit in ci
 bū et potū. d. Accipite et comedite hoc ē corp⁹
 meū. corpus crucifixoribus. dorsū flagellato
 ribus. facie cedentibus et conspuentibus. ge
 nas p⁹cutientibus. vestes lusoibus. sanguinē
 rcis. sudorē isirinis. lachrymas penitentibus
 Simeō cyreneco cruce. disciplo m⁹ez. padisū
 latroni. vulnera in remedium. brachia in re
 frigerium. cor in amoris iudicium. spincam
 coronā in ornamentū. vitam et mortem in ex
 emplum et vltimo dedit animam patri. Inde
 Bern. ait. D' bone Jesu qz dulciscum homi
 nibus conuersatus es. qz magna et habūdant
 cia largitus es. qz dura et aspera p⁹ eis passus
 es. dura verba. duriora verbera. et durissima
 crucis tormenta. Mesciui g⁹ ut tantum me⁹ dū
 goret d⁹ s. an plura m⁹la vult esse nō debeo

qui deū p me crucifigi et mori cōspicio: q tan-
tum ei placui vt pro me non eligeret ne me p-
deret et c. hec ille. Sicut vt inobedientia prima
curaretur de sumam obedientia accepit. Ad
Phil. vi. 5. Et per pñs per obedientia cru-
cis inobedientia primorū parentum tollit et la-
uatur. Luce. 24. Oppositū xp̄m pati et sic in-
trare in gloriam suā. Inde Aug. in li. de vir-
ginitate ait. Inspice vulnera pendētia. sāgui-
nem inuētis. precii redimētis cicatrices re-
surgētis. Caputbz inclinātū ad osculandūz
cor apertū ad diligendūz brachia extēsa ad am-
plexandū totū corp⁹ expōsitū ad redimēdū.
Hec quāta sint cogitate. hec in statera cordis
vri appēdite: vt tot⁹ vobis sigat i corde q tot⁹
p vobis sit⁹ ē in cruce. hec ille. qre et c. Et nū
ad tertā dico q ista traditio nō dī ppe de pte
sz appropriatē. Quia sic quedā attributa. dina
toti trinitati cōia distinctis appropriant perfo-
nis: ita interdū act⁹ exteriores toti trinitati acti-
ue cōes attribuūt alicui persone vt spūi sancto
xp̄i cōceptio: verbo ipsa incarnatio: et pñ ipsa
missio. Essentialiter tñ ista toti trinitati cōia sūt
vt ex dictis sacre skripture colligim⁹. qre et c. et
ista sufficiant p pñti cōfōne.

De passiōib⁹ et dolorib⁹ xp̄i ihu. Cōclo fa.
Eccepe hanc pñonē. v3. Ad hanc et g.
ues passiōes int⁹ et c. xp̄s debebat su-
stinere ad h vt ver⁹ redemptor posset
appere. vbitres igrām vi. v3. Pñia vi.
ē ista. Quare passiōes xp̄i q̄s p nobis susti-
nuit fuerūt ita graues. 1⁹ ē ista. Que fuerūt
iste tā graues passiōes. 3⁹ ē ista. vtz sint pas-
siones grauiorē. Et nū ad pñā dico q pas-
siones xp̄i fuerūt ita gues ppter qtuor. Pñio
ppter inferētū pñioz. 2⁹ pp pene gñalita-
tem. 3⁹ pp patiētis pñexionē. Et 4⁹ ppter
suffragij derelictōz. Pñio inqz xp̄i passiōes
grauissime fuerūt ppter inferētū cōditionez.
Res certe grauis ē ab extraneo pati. grauior
a pñanguine et cōpatriota. Itē gñis ab iūni-
co gñior ab amico. ps. Si inuicē me⁹ maledi-
xisset mihi sustinuisse vñqz xp̄s aut a cōpatrio-
tis: amicis et affinitib⁹ suis tradit⁹ ē. vt dīc D i
genes sup Adab. vñ L āt. i. f ilij mris mee
pugnauerūt pñe. Adater xp̄i fm carnē ē sy-
nagoga. sz fm spūm sancta mater ecclie ē eius
sponsa. Et qz mater et vxor alicui⁹ sit adinice
socrus et nurus. ideo Adab. x. dicebat xp̄us
Veni separe nurū aduersus socz suā. quē dī

die passiōis factū ē qñ sanguis de eius latere
fluxit quo formata ē ecclesia. et sic synagoga est
ab ecclesia separata. Inde. ps. 38. Amici mei et
primi mei aduersū me appropinquauerunt et
steterūt. Et idē. ss. Elongasti a me amicum
meū et primū meū: et notos meos a miseria.

Scōo penalitates xp̄i gñes et acerbē fuerūt
ppter pene generalitatē. Qm a planta pedis
vlgz ad vñcē nō est inuenta in eo sanitas. La-
put erat densitate spinaz perforatū. facies ad
modū latronis velata. man⁹ et pedes cruce affi-
xi. aures plene cōiūtijs et iurijs blasphemijs.
qz. cor ei lancea pforatū. os felle et aceto plenū
totū corpus flagellis celsū. et c. Audi deuotum
Ber. Caput inqz angelicis spūitib⁹ tremebū-
dū densitate spinaz pūgit facies pulchra p si-
lijs hoīuz spūis iudeoz quīnat. oculi lucidio-
res sole volant: et in morte caligāt. os qd po-
pulos doctrinabat: felle et aceto potat man⁹ q
celos fabricauerūt in cruce extendunt. pedes
quoz scabellū adorāt: clausi in cruce affigunt
latus lancea perforat. totū corpus crudeliter
verberat. Quid plura. nihil remāsu in eo so-
nū nisi ligua vt p pñtib⁹ exoraret: et matrem
discipulo cōmēdaret. hec ille. et ps. f oderunt
man⁹ meas et pedes meos. dinumerauerunt
oia ossa mea. dederunt in escā meā fel. et in siti
mea porauerūt me aceto. et Isā. 65. Expandi
man⁹ meas tota die. s. ab illa hora qua passus
sū vlgz ad vespē ad populū incredulū. s. iu-
deoz. vel etiā falsoz xpianoz. Et pādū. p xp̄s
dulcissim⁹ in cruce pro nobis patrē orando:
dicens. Pater ignosce et c. Itē expādū vt dul-
citer nos amplexaret et paccinū illo facerem⁹
Itē expandit extra man⁹: vt intus ei⁹ arden-
tissimā charitatē cernerem⁹. audi L hūitū dul-
cissimuz Trenoꝝ. 3. Recordare paupertatis
mee: absceintib⁹ et fellis et c. Tertio penalti-
tes xp̄i fuerūt acerbē et graues ppter patiētis
cōplexiones. Tota enī xp̄i complexio delicata
erat: et ideo ois pena illi grauissima. Vñ legē
q sicut nunqz fuit cōplexio delicatior. ita nec
vlla pena ipli grauior. audi Aug. Jacet pro
cōdolor extensus ante hoīem de⁹. et supplicū
patit rei. in quo null⁹ peccati vestigiū potuit
inuēiri. et Bernar. ait. Q vos filie hierusa-
lem videte regē Salomonē sanguine cruetū
tum spinis coronatū percussioib⁹ lividū pur-
pura illudum gestis derisū verbis cōtūmēlio-
sum: spūis maculatū non imperio claz. sz ob

probrio plenū: in oib⁹ abiectū: et insup⁹ ad cru-
delcm mortē cōdēnatū. hec ille. Quarto sue-
rū grauiissime, ppter suffragiū subtractōz, nul-
lus vnqz fuit tā in veteri qz in nouo testō q in
suis penalitatib⁹ aliqd refrigeriū nō habuerit
pter xpm. Inde in cruce clamās dicebat. In-
te sperauerūt ptes nři: et liberaſti eos clamaue-
rūt a te et nō sūt p̄fusi. Tres pueros in camino
ignis illeſos pseruaſti machabeos p̄foraſti et
innocētes in passionib⁹ suis aliq mō refrige-
raſti. me autē in tā crudeli morte oīno reliqſti:
et cām qrit dicēs. Deus de⁹ me⁹. vt qd dereli-
ſti me. vbi Augo. li. 2. de ſacris. pte p̄ma. c.
x. ait. Quidā putāt diuitatē in morte a xpo re-
ceſſiſſe. qz dīc Amb. Clamar hō ſepatōe diui-
nitatē moritur⁹. Deitas humanitatē tunc inq̄
deſeruit: inq̄stū v3 p̄tā inimicōz cā expōſitā
ad ſēp⁹ nō deſcendit. nō deſeruit inq̄stū etiam
tunc ab ea p̄ maiestatis p̄ntiā nō receſſit. dere-
liquit illū: ſ3 cā nō dereliquit. dereliquit. quia
auxiliū nō cōtulit. nō dereliquit. qz p̄ſentia
nō abſtulit: ſubtraxit p̄tectionem: ſ3 nō ſolu-
uit vnionē. h ille. Sed qre ſubtraxiſti auxiliū p̄ſ-
ſe. audi Iſa. liij. ¶ Propter ſcel⁹ p̄p̄li mei per-
cuſſi eū. Amb. de vīa btā h vba pertractans
ait. ¶ Percuſſit p̄ filiū vt alienigena adoptare
tur p̄cuſſit ſolē: vt nobis ei⁹ lux cōdicaret. p̄cuſ-
ſit celum: vt nobis aperiret p̄cuſſit paſtorē: vt
grex ſaluaret p̄cuſſit agnū. vt lupus caperet.
p̄cuſſit pellieanū: vt ſanguine ei⁹ ſuſo: pullus
ei⁹ viuificaret. p̄cuſſit dñm: vt ſuus redime-
retur p̄cuſſit regē: vt p̄p̄ls dñaret. p̄cuſſit iudi-
cem vt re⁹ abſolueret et. multas ibi p̄cuſſiōes
cōnumerat. qre et. Et hec ſufficiāt p̄ p̄ſenti
vitate. Quātū ad fam vīratē licet in aſſe-
dentib⁹ aliq dixerimus: nī ad p̄ns dico q dñ-
plex fuit xpi penaz diuerſitas. quedā exterior
et quedā interior. De penis exteriorib⁹ nō lo-
quimur hic: ſ3 de interiorib⁹ tñ. vñ dico q qn
q3 fuerūt acerbiffime pene xpi interiores. v3.
¶ P̄ia dī p̄iuatōis. nā cū xpi aia oīa i vbo
cerneret. ſ. p̄ntia p̄terita et futura: vt dīc ſco-
tus in. 3. dī. 14. Tantus in xpi corde cauſatus
eſt dolor: quanta erat viſio oīuz quos dānari
cernebat. ſ. ſarracēnoz iudeoz hereticōz pa-
ganoz: et oīuz infidelīū xpianoꝝ et latitudo iſti-
us doloris tāta erat qnta erat amenitas et dul-
cedo paradīſi vbi iuuēt⁹ ſine ſenectute: ſanctas
ſine ſaſtidio libertas ſine ſuitute pulchritudo
ſine deformitate: impaſſibilitas ſine mortalita-

te: babūdātia ſine indigētia: pax ſine turbatio-
ne: ſecuritas ſine timore: cognitio ſine ignorā-
tia: gaudiū ſine triſticia. ſūt. n. bi duodeci fru-
ctus btitudinis: vt alibi oñ dīm⁹. Et quo ſe-
quit⁹ q tama p̄mo erat xpi interior p̄na quāta
erat imēſitas btitudinis et glorie. Inde Am-
bro. Trīſtis inquit erat et trīſtis apparebat nō
tñ p̄ ſuā paſſionē ſ3 p̄ n̄fz tāte vīe. p̄uatoz

¶ Scdā dī acquiſitiōis tantus. n. erat in cor-
de xpi dolor: q̄ta erat cognitio imēſitatis pe-
narū: q̄s tāta dānatoz multitudinē habitura
cernebat. vbi nō niſi ſletus et ſtridor dētiū et.

¶ Tertia dī deſpōſitiōis. ponam⁹ p̄r caſu aia
cara q ſit mulier qdā impatoris ſeroz prudēs
ſapiēs diues elegans facida: et oī elegātia re-
dimita. Hec amore carnali adamauit iuuenē
quedā iprudētē ignaz paup̄tē. et oī vīſio ple-
nū. auſugū h cū viro h. et Romā venit gratia
erēpli. Accidit vt fili⁹ qdē regis inde trāſituz
faciēs: vt viſā mulierē adamarēt: et petijt cam
an vxor: ei⁹ fieri veller. aſſentit illa. ille autē cau-
tam illā facit ne ampli⁹ talia faceret ſpōdet illa
oīa ſe facturā. Accepit illā veſtimētis ornat: i
domū triūphātē collocat ſuis et acillīs comita-
tā: et ſic cautā de honeſtate pluriel faciēs vſus
p̄p̄a remcauit. ſpōdēs illi in breui ad cā ſe re-
uerſuz. et cū honore ad p̄tes ſuas p̄ducturam
interca iſta p̄mo adheſit leccatoz. et omīa cōs
ſuſpit. Redijt iuuenis factū reperit. de illa cō-
querit urb em hec ne fides quam dediſti. vbi
tāta vī tua vt p̄bīas. illa illū ſpernēs coram
eo leccatoz oſculat āplexat et ſtringit. quātuz
q̄ſo putas iſti⁹ magni iuuenis eē dolorē. Sic
et in p̄poſito xps vnuscuuſqz aiaz dīpōſauit i
fide. ¶ ſec. 2. c. Deſponſauit mihi in fide et i
baptiſmo p̄mittim⁹ cū diabolo nūqz adultera-
ri. et renūciam⁹ oib⁹ p̄p̄is ei⁹. de p̄ſe. dī. 4. c.
puuli. vbi dīc text⁹. ¶ Paruuli fideles recte cre-
dūt q fidē p̄ vba geſtantū quodāmō p̄ſentē
et p̄ eoꝝ vba diabolo et mūdo viuēdo abre-
nūciant. et hoc ſit vī ſacri et dīne grē quā dedit
de⁹ eccleſie paruul⁹ aut qui baptizāt ſi ad annos
rōnales veniens nō crediderit nec ab illicitis
abſtinerit nihil ei. p̄deſt qd paruul⁹ accepit. ſ.
quātū ad vitā eternā. hec Aug. ¶ Eñ qrit qre
o3 eos tenere ad qd per alios obligant. Dico
q pueniēs ē q q p aliū liberaſt: p aliū obliget
de cōſe. dī. 4. c. queris a me. bem nobis miſe-
ris an faciū⁹ quaſi in pre mīma qd p̄miſim⁹
¶ Conſederamur p̄fecto cum diabolo. et xpi

quotidie blasphemam: et ipsi indices luxurij
et alijs malis opibz et iniurijs offendim: et ita
per denario vno dei perdim: an credis quod hic
sit magnus dolor propter totas animas cum labore re
deptas. Audiamus erras benigni sponsi tui
Iherc. 3. Tu fornicata es cum amatoribus multis
reuertere in ego suscipiam te. Quarta pena de
pacificationis ponamur. Et vni magnus po
tenstas dominus qui maritimo cum exercitu castrametatur
est hanc. M. ciuitate: ut suditus cum euertat et
igne consumat: oesque in habitates sine misericordia peri
mar. Interca, filius eius compassione illius ciuitatis
motus. patre genu flexo exorat ut misereatur
populo illi. O bicta mihi cum difficultate pace: ingre
ditur filius ciuitate inermis. at ille populi tremu
lentum alloquitur: quid facitis miseri. clamant oes
misericordia. misericordia. quibus ille. Eritis boni filij et
veraces prius in seruitores: autem vnanimit
ter: ita: ita: ita. Sic inquit ille cum benedictione dei
quod agendum dicitur. veniat libere pater tuus sine
comitibus et accipiat dominum ciuitatis. quibus ille.
Laetetur ne faciatis. dominum. tandem ingreditur
inermis pater. cui obuia oes venientes. clamant.
viva: viva: viva. cumque ad plateas applicuisset:
clamat vnanimit populus: arme. arme. arme. ca
piunt virosque. et filium in praesentia prius mebranz tru
cidarunt. quem hinc putas autem virosque fuisse do
lorem. A fili eterni pater mundum finire decreuerat.
filius pro populo orat. placat deum. nunc prope clama
re ceperunt. veni. veni. signore. et noli tarda
re. relaxa facinorosa plebis tuae. At cum venit pleni
tudo ipse misit deum pater filium suum natum in mun
du: ut viuam per eum. et tunc intraret filio dei in
carne ciuitate hierusalem. obuia illi venerunt cum
oliva in signum pacis: et palma in signum victoriae
et clamabant. osanna benedictus qui venit in nomine
domini. Et ut filij eterni prius degeneres. prope tu et
legitimum filium apprehenderunt. et alij palmas in sa
cies ei cedentes: alij sputis ingnantes. et. ipsum
in praesentia prius crudeliter in medio duorum latro
num occiderunt. et mortuum relinquerunt. Adiciam
co gita si christus pro eterni dolore debebat. pro. Et
ciderunt in dolore mortis. si considerando in
iurias dei multiplices et iudeorum tam ingentes
ingratitude. quare. Accipe ultimam ad prius
penam christi: qui de mutue passionis. Reuera supra
dicta ingerere tristitia in christi corde causarunt: sed qui
lem eum putas habuisse dolore: quoniam prius iuxta cruce
cernebat lachrymam et semper mortuum. Et tunc
intrinseco cruciabat dolore ut amplius sufferre

non potuisset: sed eam discipulo commendauit: dicens
Ecce mihi tua. Sed de huius sermone sequenti. quare.

Ad tunc ad tertiam dico quod non sunt possibiles maio
res: sed ceteros: si carne supple assumeret passibi
le reliqua aliarum personarum. quod quous sit possibile ut
in antecedentibus ostendimus: non nunquam fieri: quod non ex
pediat. Satis. n. propter petram propter quolibet propter nam re
surgere potest. ut patet Ezechiel. 18. et ideo non est aliam
assignare aut repere viam. quod non fuit in primis
pariter: sed eorum patrum quod in ipsis mortale fuit
in nobis fuit originale. et sic eorum patrum non tunc
propter personam: sed etiam tota humana nam respiciebat
ut deo duce clari ostendimus. seria sexta sequenti.
quare. Et hec sufficiat pro praeteri conclusionem.

Deus noluit disturbare consilium iudeo
rum. Conclusio tertia.

Accipe tertia conclusionem. v. 3. Christus iherusalem
propter quod oia recte gubernat noluit ut in
consilio suo iudei hodie disturbarentur.

ubi tres ingram. vi. v. 3. Iherusalem. vi. est ista. quare
sunt male consiliantes. 2. est. Quare noluit ho
die huius consilium disturbare. 3. est. an iudei alia
consilia christi fecerit. Ad tunc ad primam dico quod mal
ti sunt male consiliantes. Iherusalem vane et puerse mu
lieres. 2. mali subditi. 3. puerse hoies. 4. sapietes mundo et non deo. 5. cupidi et auari.
et tot possent multiplicari: qui sunt hominum artes de
puate et officia male data. sed istorum quous tunc de
prauati consilij videas. Iherusalem male consiliat va
ne et puerse et luxuriose mulieres. et huiusmodi
na lenocinia ventalum pro aure vana mulierum
voluerit quod probatio non indiget: non vide in testamento ve
teri quanta mala pro malis mulierum consilij secuta
sunt. Propter malum. n. Eia consilium totum genus hu
manum perit. Bc. 3. Domine cui Ioseph furebat
persuadebat ut fugaret et castitate pederet. Bc. 39.
Consilium mulierum puerse est cor Salomonis:
ut deo spreto idolatraret. 3. R. 2. Adat Ezechiel
chie regis Iuda viam ingressa domus Achab i
pulit eum ut male ageret. 2. pal. 22. et Salsi Da
lida persuasit ut capillos tederet. Iudici. 16. et sic
de alijs. In nouo testamento pro Herodiadis ma
lum consilium cum filia saltatrix dicitur. quid petat. Ioa
nes bapt. decollat. e. Adat. 14. et. Secundo
male consiliant subditi. Inde populus consulens A
arod. ut eis vitulum aureum faceret adoraret eum pu
nit. Exo. 32. filij Aaron male consulerunt re
gi suo: ut debonestaret nuncios Dauid. Et sic
omni est in deos reges odium maximu. 2. R. 12.
Et si tempus aut licentia daret dicendi: ostenderet

rana dñoy a fnoy fubduoy maloy pñlio fi/
 ne pñuafioe vi plimū bre oñā. qre rē. 3° ma
 le pñulū pñerfi hoies: sic Balaā pñulū Ba
 laach qñ filios dei faceret fornicari t irā dei in/
 currere. Numeri. 14. Benadab iniquū cōfi
 lū dedit Amon: vt violaret Thamar fororez
 suā. 2. R. 13. Amici Aman male pñuluerūt vt
 parēt fufpēdiū Adardocheo in ei⁹ dānū. De
 ster. 5. itē i rēfō nouo cū Barnabās t Pau.
 in multo honore cēnt: qdā pñuaserūt pplis vt
 eos lapidarēt. Act. 14. Quō ē mō pñerfi pba
 nlei t sacerdotes pñuaserūt pplis vt Barrabā
 pñulat dimitteret. t ibim cruce traderet: sic d
 alijs. 4° male cōfultū sapiētes h⁹ mūdī: qñ
 de⁹ stultū sapiam ferit. t sic Archibphel Ab/
 saloni pñerfū cōfiliū dedit. 2. R. 16. t tñ eius
 pñliū ita sanū putabat: achi dei nō hois eſſet.
 Sapiētes male pñuluerūt Pharaoni. Isa.
 19. Sapiētes t rectores ppli cōfultuerūt Sede
 chie vt Babiloniam occideret. Biere. 38. Et
 bodie ad cōfiliū Laiphe dicētis: Vos nescitis
 qdā rē. oēs dixerūt rē ē mortis rē. 5° ma
 le cōfultū auarū t cupidū. Et de hoc ē plen⁹ to/
 tus mūdus. quo t in laqueo cecidit Judas di
 ceno. Quid vultis mihi dare rē. t hec suffici
 unt p pñiū vi. Quātū ad fam vna tñ tñbi
 rō sufficiat. Maz cū vnicuiusqz artificis sit
 pñiū res in suo cē t ordine cōſeruare. t de⁹
 fit fōm⁹ oīuz artifex cōgruū fuit vt boiem i cē
 t ordine ſuo cōſeruaret in q ipſum creauerat.
 Creauit cū libez. qñpñ fñ ſuū libez arbitriū
 opari pñmittit. Ex q poſtea de malo de⁹ tanta
 bona collegit. qre rē: Quātū ad tertiā pla/
 nū ē q plura cōfilia iudei fecerūt p rēpm. Et h
 ſufficiāt p pñiū fñmone. Cōfiliū g⁹ collegerunt
 phariſei vt rēpm occiderēt: cuius morte ſanari
 vita noſtra debebat: t ſic ad paradīfū euolare
 hic per grām. Amen.

Sabbato dñice de paſſione de Vgine glo/
 rioſa ſermo in ordine trigefimus nonus.

Alter clarifica no

me nū. Jo. i. i. i. cū xps ſue mor
 tis pñia cerneret qdā die in p/
 ſentia diſcipuloy t turbe ait. aia
 mea turbata ē qd dicā. pñ clarifica me. t infra
 pñter clarifica nome tuū. cui pater in voce
 rñdit. Et clarificauit t itez clarificabo. ſ. in re
 ſurrectōe. Laro. n. xpi pp mortalitātē: aia pp
 paſſibilitātē: deitas pp occultationē: obſcura

videbāt. Sz in reſurrectōe caro clarifica p l
 mortalitātē: aia ipaſſibilitātē. deitas p claram
 manifeſtatiōe t nudabilitātē. t cū Vgo glioſa
 ſit in hac dilecti filij ſui plurimū paſſide cruciā
 da. t mario cū virupio a indeis deridēda t re
 ſpuēda ipſa ē clamare pōt ad pñez eiū. pñ
 clarifica nome tuū. cui t ipſe rñdit. t clarificauit
 t itez clarificabo. clarificauit qd ē i tua pceptio
 ne qz āgel⁹ ad Joachi ait. ecce Anna vxor tua
 pñet tñbi filiā t vocab⁹ nome ei⁹ Adariā. t clari
 ficabo i tua aſſūptōe. ps. A ſtuit regia dextris
 tuis i veſtitu deaurato circūdata varietate De
 q Vginis clarificatiōe allq in hoc ſimōe videā
 mus. vbi tres pñideratiōes faciam⁹. v3.
 Qualiter glorioſus pñ Vginē clarificauit.
 Qualiter bñdictus filius matrē lucidauit.
 Qualiter ſpūs ſanct⁹ Vginē perluſtrauit.

De clarificatiōe Vgis p pñez eiū pñdēa p⁹

Qualiter glorioſus pñ Vginē clarifica
 uit pñmo videam⁹. vbi tres cōclones
 faciam⁹. v3. pñia Adagnā eiū pñ
 Vginē pñulit pñatē: vt ipſa multuz poſſit apud
 eiū maieſtare. 1ª eſt iſta. ſicut nome ihus p
 eternū patrē multū fuit clarificatū: ita nomen
 Adaria per eiū cē extitit pluſtratū. 3ª eſt iſta
 ſicut Jeſus ſm carnē fuit a pñe dignificat⁹ ita
 t glioſa Vgo fuit ſm carnem magnificata.

Quō eiū pñ ſuā potētā Vgi cōcauit. p⁹ p⁹

Lape pñā pñone. rē. vi. 8. vbi tres
 ingram⁹ vi. v3. pñia vi. ē. vtz potē
 tia ſit tñ attributū pñis. 2^a ē. quō pñ
 eiū ſuā potētā cōcauit Vginē glioſe. 3^a ē. q/
 re illi tantā potētā cōcauit. Quātū ad pñ/
 mā dico q oē qd dñ absolute de dñis cōe eſt t
 vnū in trib⁹ pñonis: t ſolū illud ē. pñiū pñone
 qd ad relationē originis pñinet. pñotētia g⁹ cū
 ſit quid abſolutū nō pñtinent ad relationem
 originis erit cōis trib⁹ pñonis t vnū i illis:
 Inde Athanaſius in ſimbolo. O ipotēs ingt
 pñ: oipotēs filius: oipotēs ſpūs ſcūs. t tñ non
 tres. oipotentes. ſ3 vnus oipotens. Appropa
 te in ſepius diximus aliqd dñ de vna pñona qd
 nō dñ de altera cū cadē limitatione. pñperea di
 cimus q potētā attribuiſ pñi ſic ſapiētia filio
 t clemētia ſpūi ſcō de hac in pñcedētib⁹ ſabba
 tis dictū eſt. qre rē. Quātū ad fam dico q
 pñ etern⁹ Vginē cōcauit potētā ſuā nō per
 eſſentia. ſ3 p participationē. ſicut diximus de
 diuinitate: que per participationē nō p eñtia
 nobis cōicat. ps. Mōne diri dij eſtis t filij ex

celi oēs. vñ cōcludamus q̄ talē Vgini potē-
tia; siue hic siue in stellifero celo p̄tulit vt nul-
lus aut spūs angelic⁹: aut human⁹ tante sit sue-
rit ⁊ erit potentie: sicut fuit ⁊ ē gloriofa virgo
nōne bec fuit mag⁹ potētia in terris: vt ipsa so-
la celos aperuerit: ⁊ filiū dei in terris hūanan-
dū dēfēdere fecerit. qd nulli scōz patz p̄cessū
ē. Aperuit autē celos qñ ligua sua illa septē ver-
ba potentissima protulit. Ecce ancilla dñi fiat
mibi s̄m Vbū tuū. que fuerūt tante potētie vt
i eodē instāti de⁹ dēfenderit: ⁊ carnē ⁊ aīaz si-
mul in vētre suo sumpserit. vt p̄z in. 3. s̄niaz
di. 5. q̄re rē. Quāti ad tertiā dico q̄ triplici
rōne ad p̄ns etern⁹ p̄r tantā p̄tātē contulit siue
potētiā. Primo q̄ elegerat cā vt esset regina
celi. nam si Salomō Bersabee mīe sue dixit.
Hec mī mea. neqz. n. fas ē vt auctā faciem
tuā q̄to magis cēnū parrē decebat: vt nullam
sue potētie p̄tātē oñderet ei quā elegerat esse
reginam celi. ps. Assit regina a dextris tuis
rē. ⁊ cī tantā potētiā cōtulit: q̄ p̄ illā grā p̄-
p̄tū p̄dita reinueniri debebat. Luc. i. Inue-
nisti. n. grām apud dñm. perdidderat. n. illam
antiq̄ mī nra. ⁊ qñqz mīlī⁹ ⁊ vltra ānis i p̄di-
tione p̄durauit. s̄ Vgo gloriofa cā adinuenit cū
āgel⁹ dixit ei. Aue grā plena. iuuenisti. n. grāz
apud deū. Ber. iuuenisti ingt grāz apud deuz
grāz vtiqz quā q̄rebas. 3. tāta potētiā cōtulit
q̄ magna r̄po cī filio ipsa cōferre debebat. ⁊
adeo mag⁹ q̄ nō ita grādia bñficia hūano gnī
a p̄ncipio sue creatōis p̄tulit de⁹: deus nāqz
hoīez de limo terre formauit Vgo deū de suis
purissimis sanguinib⁹: ⁊ cī purissima caro p̄-
ualet oib⁹ reb⁹ mūdi. Itē de hoīez d̄ fructib⁹
paradiſi edūcauit. ⁊ Vgo vberē de celo pleno:
cui⁹ lactis vna gutta p̄ualet oib⁹ lignis paradiſi:
fructibusqz cibis totū mūdi. Itē de hoīez
pollicea induit veste: ⁊ Vgo gloriofa xpm suis
paup̄imis pāniculis. ⁊ p̄ ea tunica in p̄stui-
li: q̄ p̄ualet oib⁹ tunicis mūdi. ⁊ sic si discue-
lum multa āpliora bñficia p̄tulit Vgo r̄po q̄z
de hoī in sue creatōis p̄mordio: q̄ vi facere ⁊
impēdere sine defectu posset etern⁹ p̄r sue po-
tentie largit⁹ ē plenissimā quā decebat p̄tatem
q̄re rē. ideo in cantico suo ait. q̄ fecit mibi dñs
magna: q̄ potēs est ⁊ sanctum nomen eius.
Et bec sufficiant p̄ prima p̄dusione.

De clarificatōe nois M̄arie cōclōe fa-
ciat. Ceipe fam cōclōnē. v3. Sicut nomē
iesu rē. dic̄ notā. vbi tres ingram⁹ vi.

v3. Prima vi. est quāta ē dignitas ⁊ virt⁹
hui⁹ nois M̄aria. 2. ē an hoc nomē sit di-
gnius nomen in oib⁹ creatis. 3. an demo-
nes audientes hoc nomen tūcant ⁊ fugiant.

Quāti ad p̄mā dico q̄ sic bñdictū nomē ie-
sus ex qñqz lris cōponit ex maximo mysterio
sic ⁊ nomē dulcissimū M̄arie. de noie iesu di-
cetur simone sequētī: Habet igit M̄aria qñ-
qz lras: vt qñqz virtutes M̄arie p̄cipue oñdāt
Prima lra dr. m. ⁊ virtutē fidei in Vgine po-
tissime oñdūt. nā bec lra. m. ex trib⁹ nuicē. i.
colligatis cōponit: vt oñdāt Vgine p̄fectissi-
mā trinitatis noticiā. ⁊ fidē habuisse vñ sicut
tres. i. inuicē colligati vñā lram faciunt. s. m.
sic tres p̄sone dine inuicē p̄ processione ⁊ gnā-
tione colligate vñū deū oñdūt. Ecce persona-
rum ligatura. p̄r a nullo est fact⁹ nec creat⁹ nec
genitus. filius a patre solo est: nō factus nec
creat⁹: s̄ genitus: spūs scūs a p̄re ⁊ filio nō fa-
ctus nec creatus nec genit⁹: s̄ p̄cedens. vnus
ergo pater. nō tres patres. vñ filius. ⁊ nō tres
filij. vñ spūs scūs ⁊ nō tres spūs scī. ⁊ in hac
trinitate nihil p̄us aut poster⁹. s. tpe nihil ma-
ius aut min⁹ s̄z tote tres persone coeterni sibi
sūt ⁊ coequalē. Hoc etiā expresse ponit in de-
cretali firmiter credimus. de sūma trini. ⁊ si
de catholica. s̄ firmiter ingt credimus ⁊ sim-
pliciter cōfitemur q̄ vnus ē solus ver⁹ deus
eternus ⁊ inēsus: incōmutabilis: oīpotens
incōprehensibilis ⁊ ineffabilis: pater ⁊ filius
⁊ spūs scūs. tres q̄dez persone ⁊ vna essentia
substātia seu natura simplex oīno. p̄r a nullo
fili⁹ a p̄re solo: ac spūs scūs pariter ab vtroqz
absqz initio: semper ac sine fine: p̄r generans
fili⁹ nascēs: spūs scūs p̄cedens cōsubstātiales
coequalē: cooīpotētes. ⁊ coeterni. vñū vniuer-
sorum p̄ncipiū oīum visibilū ⁊ inuisibilū spī-
ritualū ⁊ corporalū rē. Et seq̄ de creatione
hoīs ⁊ lapsū ⁊ redēptiōe ei⁹ p̄ xpm. ⁊ de resur-
rectiōe de iudicio rē. Et pollicea q̄ ecclia fidei
um vñs ē vna extra quā nemo saluat. ⁊ de sa-
cramēto eucharistie ⁊ p̄nie. ⁊ tandē p̄cludit q̄
oēs saluant in hac fide credētes rē. Quare
p̄ma lra nois Vginiā q̄ ē. m. Vgine p̄ncipali-
ter ⁊ sup̄me fidē habuisse trinitatē oñdūt. Pro-
pterea dr q̄ tpe passiōis fides in ipsa sola re-
mansit. Dū. n. oēs xpm reliq̄ssent: ipsa sola in
tra crucē stabat lachrymosa vbi p̄debat fili⁹
rē. Secda lra est. a. ⁊ significat virtutē sp̄ci.
Nā sic bec lra ē a similitudinē apta ⁊ capite curuo

et a dextris clausa: sic scilicet spes est qua animus a
 sinistris. id est a tribulationum parte exterioris leti vultu:
 capite clino et humiliter totum se apertum ostendit: ad omnia
 per dei amore supplicia perferenda. et a dextris clau-
 dit: quia nullis gratiarum dei donis extollitur. Audi
 Ber. Si mihi prima promittuntur per te obtrahenda
 sperabo. si insurgunt aduersum me plura. si seuiat
 mundus. si fremat malignus si ipsa caro aduersus
 spiritum concupiscit in te ego sperabo. et Breg. in mo-
 ral. Spes in civitate animus erigit. et idcirco nul-
 la mala que exteriori tollerant sentit. Quanta autem spe
 homo fuerit redimenda tu ipsa anima considera. an cre-
 dis quod ei potuerit unquam aliquod aduersitate tur-
 bari an multitudine obrui. Certe illi merces nu-
 quam aliquod mundi seueritas fauciat: aut quis modo
 disto: fit. ut ut de die possit. Si possint ad-
 versum me castra non timebit cor meum. Tertia
 littera est. et significat virtutem charitatis quam. sic et du-
 os totos facit: ita charitas. Vnde dei et primi
 dilectione se extendit. quam in his duobus mandatis
 tota lex pendet et propter. Audi Breg. in home-
 lia super Jo. cum cuncta sacra eloquia et. que in home-
 lia apostolorum. et dicenda. O charitas virginis quanta
 tuus amor: ad deum cumque animis. Adhuc significat anima mea
 dominus et exstavit et. o servitissima charitas quanta
 eras in ca ad primum. Ecce quod ait. Et huius beatam
 me dicet omnes generationes. Quarta littera est. et signi-
 ficat rectam humilitatem et non fictam. quia humilitas rectam
 boiem facit. sic superbia cum reddit obliquum. unde
 Breg. in moral. Tanto fit vniuersusq; vilior deo
 quanto preciosior sibi. et tanto preciosior deo quanto vilior
 sibi. et Hug. de sancto Victor. si homo inquit principis
 est: huius diabolus non timeat: quia ipse mulierem nunquam co-
 gnouit. Si ieiunat. huius non timeat: quia ipse nunquam ci-
 bum sumit. si vigilat. huius non timeat: quia ipse nunquam
 dormit. si humilis est et mansuetus. huius plimum expaue-
 scit. huius ille. Si quanta fuerit virginis humilitas audi
 Quia respexit inquit humilitatem ancille sue et. De
 quo in superioribus sabbatis diximus. Et rogamus de
 humilitate mentionem facit. cum tamen et alias plurimas
 dicit virtutes: et ut dicit beatus Breg. in moral. Qui sine humilitate
 virtutes congregat. in ventum
 puluerem porrat. Quanta humilitate Ber. circog-
 latus ait. O humilitas que deum hominibus peperit: vitam
 mortalibus edidit celos inuolauit mundum purifica-
 uit paradisum aperuit: et hominum animas liberauit. Et cum est
 Maria humilitas scala celestis per quam deus descen-
 dit ad terras huius. Quanta et vltima littera est a qua vir-
 te largitur ostendit. quia sic a littera aperta est manus quam
 porrigit a sinistris. ut sic fouet a sic et homo

omnibus volentibus eam se habundanter. Audi
 Ber. De plenitudine eius ostendit capitiuus
 redemptor eger curatores. tristis solatione: per
 veniam iustis gratiam angelis letitiam totamque trinitatem
 gloriam. ut non sit que abscondat a calore eius quare
 et. Istas virtutes breuiter traheo: quia in superioribus
 multis de virginis diximus quare et. Et in ad-
 ad hanc dico quod nullum est nomen in creaturis purius
 excellentius. Adhuc. unde sic in officio et dignitate
 nulla est creatura maior matris dei: sic decem est ut
 nullum sit excellentius nomen nomine Marie. Sed di-
 ces. si tam excellens est: quare in annunciatione illud an-
 gelus tacuit. dicit Albertus ordines heremitarum in po-
 stilla sua super hunc passum quod huius factum fuit triplici
 ratione. v. primo propter virginis excellentiam. Ex-
 cellentes. n. personas cum salutem nomine propter
 missio dicimus. Ave rex. salve pater. Sic et in pro-
 pposito angelus eam plenitudine gratie nominavit. quia per
 gratiam et vitam saluos nos fecit: quia habundantissimam
 me fuit in virginem. hoc ait. Ave gratia plena. 2o
 quia cum aliis ad aliquod officium eligitur: nomine officij et
 non proprio vocatur. ut papa prior abbas et. Et ideo
 quia virginis aduenerat omnium plenitudinis gratie auge-
 lus ab officio eam vocat. dicens. Ave gratia plena. 3o
 quia non venerat angelus ad eam salutandam tan-
 quam Maria: sed tamquam gratia plena. Ecclesia vero ad-
 didit Maria: dicens. Ave maria gratia plena quia
 multis tribulationibus: tam tunc iudeorum: tam tyranno-
 rum: tam hereticorum quassata fuit: ut ostendit Aug. 18.
 de ci. dei. et quia Maria interpretatur amarum mare
 ideo ecclesia ab ea captanda beniuolentia ut ore
 per ecclesia dei. ait. Ave maria gratia plena. quam
 dicat. Tu gloriosa homo quam amaritudine plena
 fuisti tunc passionis tui dilecti filij: et tunc eras ple-
 na gratia ora pro nobis fidelibus tuis. amen. Et hec
 sufficiant ad presentem vitam. Quantum ad itaque
 dico quod duo sunt nomina que maxime demerent. scilicet no-
 me Iesu: et nomen Maria. O Iesu dices homo
 ne sequeris. de Maria autem satis per. Vnde. 3.
 in figura dei est serpenti: ipsa ceteret caput tuum
 quare et. Et sufficiat pro presenti solutione.
 De dignitate virginis huius carne. Locutus tertia.
 Incipit tertia personam. v. Sic gloriosus
 Ihs et. dicit tota. ista personam satis de-
 clarauimus in superioribus: ideo eam tamquam no-
 tissimam relinquit. Lege si non piget tota bibliam
 a principio usque ad finem. et certe ut Maria. c. i. in
 sinuat ab Abraham si inceptis patriarcha usque ad
 David regem virginem ex semine. id est patriarcha iue-
 nies ostendit. a David usque ad transmigrationem

babilonis. i. q. fuerit gnatores. i. q. reges d. q. r. gnatores sui h. regia vgo. a. transmigratione at ba bilonis vsqz ad maria fuerit. i. q. duces: de q. p. filii stirpe sui h. bndca puella. qre. r. c. vide d. h. sabbato pccent in secunda consideratioe. Et bec sufficient p. p. sententi consideratione.

Quali filii m. rez plustrauerit. Considerato fa.

Secundo loco

dictus filii m. rez lucidant vide amos. vbi tres p. clones subin gam. v. 3. p. dia p. clo e. istantanto cin? filii? voluit v. gine clarificare vt ea sibi in matre placuerit approbare. 2. p. clo e. ista. p. q. z. filii? dei bndicti? v. gine sibi i m. rez approba/ vit: ea e. sibi i t. plu. p. seclauit. 3. p. clo e. post q. z. etern? filii? v. gine sic cōsecrauit ea plenissi/ ma cognitiōe z sapientia decorauit.

q. filii? cin? v. gine i m. rez elegit. p. clo p. ma.

Ecipe p. ma cōfōne. r. c. v. r. s. vbi tres breues v. itates videam? v. 3. p. prima v. i. e. An in testō veteri fuerit demō/ stratu q. filius de v. gine velle b. uanari. 2. a. est. Quare de statu v. ginal? voluit incarnari. 3. a. est. Si v. gine in matre elegit: qre q. vo/ luit eam maritari. Quam ad p. ma dico q. sic. audi i. sa. c. vij. Ecce vgo p. cipit z parit filium. z vocabit nōmē eius Emanuel: qd est nobiscū deus. b. uas v. gine. sup. i. sa. sic dicit in hoc passu. Scio iudeos opponere solere i be/ breo v. b. u. alina non virginē sonare: s. q. adole scentulā: z reuera vgo p. p. e. betula appellat: adolefcētula vel puella nō alina d. f. s. nuara. Quid e. q. qd significet alina nisi absconditā v. gine: q. nō ois vgo absconditā e. r. c. Et ibi oī dicit b. uas v. gine. p. p. ham p. alina v. gine intel lexisse. z hoc p. bat p. q. de Rebecca in Bene si scribit. vbi dicitur. z dicit d. n. de d. n. mei Abraham: si tu dirigis viā meā per quam ego ingredior. Ecce d. l. stero sup. fontē aque vgo que egrediet vi hauriat aquā: z dixerō ad eā. Da mihi paululū aque z bibā de p. d. ria tua. r. n. derit. z tu bibe z camelis tuis hauriaz hec erit vox quā p. p. parauit d. n. s. filio d. n. i mei In co. n. loco in quo ait vgo q. egredietur vi hauriat aqua: in hebreo scriptū e. alina. i. vgo secreta nimia diligētia parētū custodiū. Ecce q. p. m. v. gine. q. alina ibi p. o. i. p. virgie i. t. e. p. o. d. i. c. sic v. gine. v. g. d. i. c. i. t. m. i. b. i. f. i. u. d. e. i. v. b. i. b. o. c. v. b. o. a. p. p. e. l. l. e. n. t. z n. u. p. t. e. z i. p. e. r. u. i. a. cō. s. e. c. e. b. o. r. b.

ille. q. si dicat. in testō veteri nullibi legit q. al/ ma ponat p. corrupta. q. d. z. intelligi p. virginē Itē si alina nō accipit p. v. gine. qre filius dei maritatā aut viduā nō elegit i matre. v. gine. i. b. i. d. e. Si nō p. f. e. t. u. r. n. u. p. t. i. s. v. g. i. n. i. t. a. s. i. s. i. b. i. q. n. i. i. s. a. i. t. e. c. c. e. a. l. i. n. a. i. p. s. e. nō i. n. t. e. l. l. i. g. a. t. d. e. v. g. i. n. e. s. p. u. s. s. c. i. u. s. c. u. r. m. a. r. i. t. a. t. a. u. t. v. i. d. u. a. z. nō e. l. e. g. i. t. nā i. l. l. o. i. p. e. r. a. t. a. n. n. a. f. i. l. i. a. i. s. d. a. n. u. e. l. i. s. d. e. t. r. i. b. u. e. s. s. e. r. i. n. s. i. g. n. i. s. p. u. d. i. c. i. t. i. c. z. s. e. p. v. a. c. a. n. s. o. f. o. n. i. b. z. z. i. c. i. u. n. i. i. s. i. n. t. e. p. l. o. d. e. i. s. i. c. o. n. u. e. r. s. a. t. i. o. t. m. z. b. o. n. a. o. p. a. z. i. c. i. u. n. i. a. a. b. s. q. z. v. g. i. n. i. t. a. t. e. s. p. u. s. s. c. i. a. d. s. e. m. e. r. e. t. a. d. u. e. t. u. p. o. t. u. i. t. z. i. t. a. e. e. m. d. n. i. h. e. c. i. l. l. e. v. g. i. n. e. r. e. a. s. i. a. l. m. a. p. v. g. i. n. e. nō i. n. t. e. l. l. i. g. e. t. q. d. nāqz m. a. g. n. u. n. o. u. u. c. e. t. v. i. v. i. d. e. r. e. z. i. c. a. i. t. n. o. u. u. f. a. c. i. e. t. d. n. s. s. u. p. t. e. r. r. a. m. u. l. i. e. r. c. i. r. c. u. d. a. b. i. t. v. i. r. u. s. s. i. m. u. l. i. e. r. c. o. r. r. u. p. t. a. p. l. e. m. g. i. g. n. a. t. n. o. u. u. e. r. g. o. m. a. g. n. u. e. s. i. m. u. l. i. e. r. i. n. c. o. r. r. u. p. t. a. g. e. n. e. r. e. t. z. p. a. r. i. a. t. z. p. o. s. t. p. a. r. t. u. v. g. o. p. e. r. m. a. n. e. a. t. s. i. c. u. t. d. i. c. i. m. u. s. d. e. v. g. i. n. e. h. a. c. e. t. i. a. n. a. t. i. o. n. e. z. f. a. c. i. t. i. b. i. d. e. v. g. i. n. e. r. e. r. g. o. p. z. q. v. g. o. i. n. t. e. s. t. o. v. e. t. e. r. i. s. u. i. t. d. e. c. l. a. r. a. t. a. q. e. e. t. m. i. m. e. s. s. i. e. i. x. p. i. i. e. s. u. s. a. l. u. a. t. o. r. i. s. q. u. a. r. e. r. c. Q. u. i. d. a. d. f. a. z. d. i. c. o. q. t. r. i. p. l. i. c. i. r. o. n. e. v. o. l. u. i. t. d. e. v. g. i. n. e. n. a. s. c. i. t. v. t. d. i. u. i. n. a. v. o. l. u. n. t. a. s. o. r. d. i. n. a. u. e. r. a. t. v. i. d. e. p. p. h. a. m. l. e. z. e. c. h. x. l. i. i. j. v. i. d. i. t. p. o. r. t. a. c. l. a. u. s. a. l. e. g. e. i. b. i. v. i. d. i. r. a. b. i. l. e. z. v. i. s. i. o. n. e. l. e. p. o. t. e. e. p. m. a. r. o. p. r. i. o. r. d. e. d. i. g. n. i. t. a. t. a. s. i. c. n. d. i. n. e. c. o. g. r. u. e. b. a. t. d. i. g. n. i. t. a. t. i. v. t. e. i. m. i. v. g. o. e. e. t. i. t. a. q. s. i. c. u. t. e. o. i. n. t. e. r. r. i. s. n. u. l. l. u. s. r. e. p. e. r. i. t. f. i. l. i. d. i. g. n. i. o. r. i. t. a. n. u. l. l. a. r. e. p. i. t. e. i. m. i. c. p. s. t. a. n. t. i. o. r. i. n. d. e. v. e. r. v. g. o. i. n. q. u. i. t. v. g. o. s. u. b. l. i. m. i. s. p. s. t. a. t. i. o. r. c. u. i. t. i. s. s. a. c. t. i. o. r. v. n. i. u. e. r. s. i. s. o. v. e. r. e. l. i. g. n. u. z. v. i. t. e. q. d. s. o. l. u. f. u. i. t. d. i. g. n. u. p. o. r. t. a. r. e. f. r. u. c. t. u. s. a. l. u. i. s. p. t. e. a. c. c. e. s. s. u. h. a. b. e. m. a. d. f. i. l. i. u. o. b. n. d. i. c. t. a. i. n. u. e. r. i. t. i. e. g. r. e. g. e. n. i. t. r. i. x. v. i. t. e. m. i. s. a. l. u. t. i. s. p. e. r. t. e. n. o. s. s. u. s. c. i. p. i. a. t. q. u. i. p. e. r. t. e. d. a. t. u. s. e. s. t. n. o. b. i. s. s. e. c. d. o. h. o. c. v. o. l. u. i. t. r. o. n. e. s. i. m. i. l. i. t. u. d. i. n. i. s. i. t. a. q. e. i. g. e. n. e. r. a. t. i. o. t. e. p. o. r. a. l. i. s. e. x. m. i. c. s. i. n. e. p. r. o. e. s. s. e. t. a. l. i. q. u. o. m. o. s. i. m. i. l. i. s. g. n. e. r. a. t. i. o. i. c. i. u. s. e. t. e. r. n. e. e. x. p. a. t. r. e. s. i. n. e. m. a. t. r. e. z. e. s. t. r. o. d. a. m. a. s. c. e. n. i. l. i. 4. T. e. r. t. i. o. h. o. c. v. o. l. u. i. t. r. o. n. e. i. n. c. o. g. r. u. i. t. a. t. i. s. n. o. n. p. h. a. s. e. r. a. t. v. i. v. i. o. l. a. r. e. f. i. n. t. e. g. r. i. t. a. s. a. b. e. o. q. u. i. v. e. n. e. r. a. t. s. a. n. a. r. e. c. o. r. r. u. p. t. a. v. i. d. i. c. i. t. b. u. s. a. m. b. r. o. s. u. p. e. r. l. u. c. ā. z. p. o. t. a. d. d. i. q. u. a. r. t. a. r. o. v. t. q. z. h. o. c. v. o. l. u. i. t. r. o. n. e. p. e. r. f. e. c. t. i. o. n. i. s. q. m. s. t. a. t. u. s. v. i. r. g. i. n. i. t. a. t. i. s. e. s. t. n. o. b. i. l. i. o. r. z. p. r. e. s. t. a. n. t. i. o. r. a. l. i. s. g. r. a. d. i. b. v. i. p. a. r. e. t. i. n. p. a. r. a. b. o. l. a. s. e. m. i. s. q. a. l. i. o. f. e. c. i. t. f. r. u. c. t. u. t. r. i. g. e. s. i. m. u. a. l. i. u. d. s. e. r. a. g. e. s. i. m. u. a. l. i. o. c. e. t. e. s. i. m. u. p. t. r. i. g. e. s. i. m. u. i. n. f. i. m. i. o. i. u. p. s. e. r. a. g. e. s. i. m. u. v. i. d. u. i. t. p. e. c. e. s. i. m. u. v. g. i. t. a. s. i. n. t. e. l. l. i. g. e. t. p. z. d. n. s. i. l. l. a. v. b. o. e. t. i. n. o. p. o. t. i. p. u. c. i. t. q. z. p. s. e. c. t. i. s. s. i. m. a. i. l. l. i. a. c. t. r. i. b. u. e. d. d. e. m. i. n. d. e. a. m. b. a. u. 32. q. i. c. n. u. p. t. u. e.

Muptie inq̄ terrā replent: Vginitas paradisu
vbi glosa sic ait. Mō ideo hoc dicit: vt sole Vgi
nes habeant paradisu: s̄ q̄ facili⁹. ar. 33. q. 5.
q̄ fuit. vel q̄ Vginitas ē s̄or angeloz. h̄ ille.
z bñs Hiero. sup̄ Isa. c. 7. p̄ndit Vginitatē
ēē p̄lāiorē alijs statib⁹ qm̄ si nō def̄ oppositū
z tūc pono p̄ casū q̄ vna Vgo z vna corrupta
baptizent. tūc si Vginitas nō sit p̄lāior: posu
to casū q̄ ambe baptizate moriāt: seq̄ret q̄ cor
rupta equaret in b̄itudine Vgini: qd̄ ē s̄ oēs
cū aui eola Vginib⁹ non corruptis def̄. Audi
Hiero. si. n. int̄ Vginē z viduā baptizatas ni
hil inesset: q̄ baptisima nouū boiez facit. eadē
dit̄ ioc z scōta z p̄lūta si fuerit baptizata V
ginib⁹ coq̄būt zc. z sic patz fa Vi. Q̄tū ad
ternā Vi. q̄re sabbato p̄cedēti i fa p̄sideratōe.
Et hec sufficiāt quantū ad p̄mā cōclusionem.

¶ Virgo facta est templū dei cōclōe fa.

Lcipe fam p̄clonē. v3. P̄dōtq̄z fili⁹
dei b̄ndict⁹ Vginē sibi i matrē appro
bavit: eā etiā sibi in tēplū consecrauit
vbi tres breues Vi. videam⁹. v3. P̄dōtq̄z fili⁹
ista. quid est dicere templū. 2⁹ est. quō virgo
fuit dei templū. 3⁹ ē. Qm̄ fuit facta dei tēplū.

Quantū ad p̄mā dico q̄ templū idē est q̄ te
nens amplū. vel d̄r templū q̄i tenet amplū. z
sic oēs sancti p̄nt dici templū dei: q̄i tenentes
deū amplū z magnū p̄ grām. i. L. 2. 3. Tem
plū dei sc̄m ē qd̄ estis vos. z. i. L. 2. 6. An
nēscitis q̄ mēbra vestra templū spūs sc̄i qui in
vobis est. Item z corp⁹ xp̄i d̄r templū eadem
rōne. Jo. 2. Soluite templū hoc: z in tribus
dieb⁹ excitabo illud. Itē templū dicebat locus
vbi sacerdotes z iudei intrabāt ad orandū. in
quo tēplo xp̄s multa fecit. Sup̄auit. n. diabo
lū: qm̄ cū assūpsit z portauit sup̄ pinaculū tēpli
Adath. 4. Assūpsit diabol⁹ xp̄m in sanctā ci
uitatē: z statuit eum sup̄ pinaculū tēpli. Idem
Luc. 4. c. z Jo. 2. Itē de eo eiecit vendentes
z emētes. Adath. 21. Intrauit ihs in templū.
z eiecit oēs emētes z vēdētes in tēplo. Idēz
Adarci. 11. In hoc tēplo sepe cū iudeis dispu
tauit: vt p̄z Luc. 2. Cū fact⁹ cēt ihs ānoꝝ duo
decz zc. Itē z Adarci. 11. Cū ambularet ihs
in templo accesserunt ad eū sumi sacerdotes: z
scribe z seniores: z dicūt illi. In qua prāte hoc
facis. Item ibi predicabat. Jo. 7. Jā die fe
sto mediāte ascēdit ihs in tēplū z docebat. z
is. c. Ego sēp docui in synagoga z in tēplo
quo oēs iudei cōuenerāt: z in occulto locū⁹

sum nihil. In hoc Judas. 30. argenteos p̄ie
ciū. Adath. 27. P̄dōtq̄z argēciis in templo
recessit. z abiens laqueo se suspēdit. Item tpe
passiōis ei⁹ velū tēpli scissū ē. Adath. ibidem
Velū tēpli scissū est in duas p̄tes a sumo vsq̄z
deorsū. z sic multa alia mysteria xp̄i facta sūt in
tēplo. q̄re zc. Et hec sufficiāt p̄ p̄mā Vi. Q̄tū
ad fam Vi. dico q̄ Vgo d̄r dei tēplū: q̄ dum
amplum in vtero portauit. z ex vtero genuit.
Eck. 34. Qui creauit me regēuit i taberna
culo meo. Sic Isa. c. xi. p̄phauit: dicēs. egre
diēt Vga de radice iesse: z flos de radice eius
ascēdet q̄ ē xp̄s: Vga Vgo ē. idē Heg. Scā
z immaculata Vginitas qd̄ te laudib⁹ referā ne
scio. q̄: quē celi cape nō poterat tuo gremio cō
tulisti. Adalachie. 3. Stati veniet ad templūz
sc̄m suū. i. ad Vginē d̄nātor quē vos queritis
z angel⁹ testi quē vos vultis. ps. Suscepim⁹
deus miam in medio tēpli tui. qm̄ carnē assū
psisti in medio vteri Vginalis. q̄re zc. Q̄tū
ad tertiā dico q̄ tunc facta ē templū dei qm̄ fuit
plena grā. Luc. 1. Ave grā plēa. Et qm̄ spūs
sc̄us eā obūbrauit. Luc. ibidē. Spūs sc̄us sup̄
ueniet in te zc. Et qm̄ Vbz dei de ea carnem
assūpsit. ibidē. Qd̄. n. ex te nascet sc̄m: voca
bit fili⁹ dei. Jo. 1. Verbū caro sc̄m ē. Quare
āt p̄cepit de spū sc̄o: dicet in tertia p̄te sequētī.
q̄re zc. Et ista sufficiāt p̄ secūda cōclusionem.

¶ Virgo fuit illuata. Conclusio tertia:

Lcipe tertiā p̄clonē. v3. P̄dōtq̄z cū
fili⁹ Vginē sic p̄secrauit eā plenissima
cognitōe z sapia decorauit. Adē p̄clō
plenissime pbat sabbato p̄cedenti in p̄mā cō
sideratione: z etiā aliqua ponūt in sabbato
cinerum. vide ibi. quare zc.

Qualiter spūs sanctus virginem lucidauit
siue clarificauit. Consideratio tertia.

Tertio loco qualiter spi
ritus sanct⁹

virginem plustrauit videam⁹
vbi tres cōclones subiūgamus
v3. P̄dōtq̄z p̄clō est ista. Ad i
rabilliter spūs sc̄us Vginē clarificauit: qm̄ ei⁹
p̄cupie estū vmbra mīstrauit. Sc̄ba cōclō ē
Adirabilit spūs sc̄us Vginē decorauit: qm̄ illā
p̄ oē p̄ctm̄ fortificauit. Tertia cōclō est ista.
Adirabilit spūs sc̄us Vginē plustrauit qm̄ cā
oium donoz suoz dispensatricē ordinauit.

De vmbra quā ficit spūs sc̄us Vgini p̄tra
concupiscentie illum. Conclusio prima.

Ecce pma psona v3. Mirabilis et.
vbi tres ingram ve. v3. pma ve. e
illa, q fuit illa vmbra q spūs scūs v
gine obumbravit. 2^a e. Quare potius spūs
scūs qz alia duarū psonar. 3^a e. Quare non
dī xps fili spūs sci. Quid ad pnam dico q
 vmbra illa nihil aliud fuit qz grā spūs sci i ipa su
 puenies: vt i pceptione vbi vgo nō pcurre
 ret cū aliq ardore libidis in q oēs nos papi/
 mur: vt dicit Anno. d vtilitate p ditiōis hūane
 Hoc p3. Luc. i. Mā cū peteret vgo modū q
 pcepe debeat filiū dei. angel' illi rñdit. Spūs
 scūs supueniet i te: et vrus altissimi obumbra
 bit tibi. i. vmbra faciet p libidis estū et ei? vtu
 te pceptus ē vt dicit articū fidei: et declarat a
 ingro. 3. di. 4. et ponit in decretali. firmū cre
 dū de cūmātrini. vbi dī sic. Et tandē vnige
 nū dei fili' rps vbs a tota trinitate cōit icar/
 nat' ex Maria sp vginē spūs sci obūbratide
 pceptus ver' hō scūs ex hūana carne et aia rō
 nali cōpositus. vna i duab' natis psona viaz
 vite manifest' demonstravit et. h ille. Et glosa
 sup vbo a tota trinitate. dicit sic. Hoc dīc:
 qz inseparabilia sūt opa trinitatis. d psc. di. 3. c.
 vl. in fi. et. 48. q. i. c. si enī neqz. circa pñm per
 mediā colūna: nec sūt p se facē qz nī qd
 videri pñm facientē d psc. di. 5. c. saluator. i
 fi. S3 diceo. Eredo p Amb. q pcepit d spū
 scō: s3 quō: an substantia spūs sci puer sa ē i car
 nē xpi: vt qsi spūs scūs fuerit vginē p se. di
 co aia mea q aliqd fieri ex alio p intelligi du
 ob' modis: sicut dicit mgr sniaz vbi. s. Vno
 mō q fiat ex ei' substantia: sic fili' sit ex substan
 tia pñs. Alio mō vt fiat ex ei' vture: sicut dicit
 n' q hō sit ex sole. 2. pph. Sol et hō generat
 hoīem. Cōcept' ē g d spū scō: nō q spūs scūs
 fuerit vginē p se. qz d suba spūs sci seie p
 vgo nō accipit: s3 pcept' ē de spū scō: qz p gra
 tiā dei et opationē spūs sci vbi d vginē car
 nē assūpit. Inde Amb. li. 3. de spū scō ait. c.
 5. Qd ex aliq ē: aut ex suba: aut ex pñte eius ē
 Ex suba sicut fili' q a pñ. et spūs scūs q a pñ
 filioz pcedit. Et potētia sicut ex deo aia. quō
 g et in vō Maria habuit de spū scō: si qsi ex
 suba. q spūs scūs i carnē et ossa puerus ē. nō
 vūqz. Si vō qsi ex opatione et pñte ei' vgo
 pcepit: ne qz negabit spū scū dñice incarnati
 onis auctore. h ille. Dñs aut Bona. in. 3. in
 hac di. hanc pponē dupl' exponit. Vno^o vt
 dicat vbi incarnatū mediane spū scō sanqz

vinculo interueniente. et hic sensus ē falsus:
 qz nullo mediante dina psona carni vnita est
 Secdo mō. vt mediane spū scō intelligat tā
 qz pncipio disponente et efficiente. et hie sen/
 sus ē verus. qre et. Quid ad fam ve. vide
 sabbato tertie dñice et ingrm in. 3. di. 4. Q
 tid tertū ē rñsio fm ingrm vbi. s. dicit enī
 sic ad lram. Nunqd dicturi sum' pñm hoīs
 christi ē spū scū vt de' p' vbi genuit. spūs
 scūs hoīem. et q vtraqz suba christ' vn' ēēt. et
 dei pñs fili' fm vbi. et spūs sci fili' fm hoīez
 Q cū spūs scūs tanqz p' ei' d vginē genuit/
 ser: qz hoc dicē audebit. cū h ita absurdū sit: vt
 nulle valeant aures sustinere. et tandē pcludit
 q nō oē qd de aliq nascit ē fili' illi: sicut pilul
 sudor et h' nascit de hoīe: et nō nō sit fili' ho/
 minis. quare pcludamus q verbū fm q hō
 natus ē de spū scō. i. virtute spūs sci: qre et.
Definitio ratione vginis. Conclusio.
Ecce fam psona v3. Mirabilis spū
ritus scūs vginē decorauit: qñ illam
p oē pñm fortificauit. vbi tres ingram?
ve. v3. pma ve. e. Quid fuit vginis zel
ad dcū. 2^a e. Quanta fuit fortitudo vginis
p pñtā. 3ª est. Quid fuit vginis pñtia i pas
sione. Quid ad pñm vt nē? intelligamus.
 sciendū q duplex ē zelus. s. zelus dei et zelus
 hoīs. Zelus dei ē duplex. vnus dulcis et vn'
 amar'. Zelus dulcis ē amor et tēneritudo illa
 dilectōis qua creator diligit et zelat creaturas
 suā. Isa. 43. Nunqd pōt obliuisci mulier in/
 fantē suū: vt nō misceat filio vteri sui. et si illa
 oblita fuerit. ego nō obliuiscar tui. Et quia
 glosus deus matre nos amat amore: iō vō/
 care nos ad se nō cessat. Hier. 3. Tu forni/
 cata es qm amatoribus mult': reuertē. nō et ego
 suscipiā te. Et Isa. 30. Reuertere reuertē su/
 namitis: reuertere reuertere et intueamur te.
 Nos nō pueri filij vba ei' ponim' p' terguz
 puer. i. Vocauit et reuulstis extēdi man' me
 as: et nō fuit q aspiceret et. Et dñs in euange
 lio. Hierim hierim q occidis pphetas et lapi
 das eos q ad te missi sunt. quoties volui pgre
 gare filios tuos quem admodū gallina pgre
 gat pullos suos. s. balis et voluisti. Zel' amar'
 ē indignatio et vindicta dei. Ezech. 5. Lōple
 bo furore meū et regere facia indignationē
 meā in eis: et solabor: et scient: qz ego dñs lo
 cutus sū i zelo meo. Et Sopho. i. Effundetur
 sanguis eoz sicut hum': et corpa eoz sic fiet.

cora: s; et argenti eorum et aux eorum non potuerunt liberare eos in die ire domini. in igne celi eius deorabit omnia terra: quia presumatione cum festinatione faciet. Vbi accipe istam regulam generalem quod ut plurimum omnia dei flagella usque ad diem iudicii veniunt: ut emendemus vitam sceleratam: in qua non deus offendimus. ps. Quod admodum pater misereatur filio: misertus est dominus timentibus se. puer. 3. Disciplinam domini filii mihi ne abicias: nec deficias cum ab eo corripieris. quem enim diligit: deus corripit: et quasi pater in filio complacet sibi. Et Eccle. 30. Qui diligit filium assidue illi flagella. Et puer. vi. a. Quis est filius quem non corripit pater. Et ps. Misisti puerum fueris: gladium suum vibrabit. Et idem Vgatua et baculus tuus ipsa me consolata sunt. Et huiusmodi pro celo. Secunda zelus est zelus hominis. Et hic est triplex. scilicet bonus malus et pessimus. Zelus bonus est seruos et accessio dilectionis et amoris diuini: qui accessus homo inter dum est perfilius in vindictam pro honore dei. 3. Re. 19. Quid hic agis Delia. At ille respondit. Zelo zelatus sum pro domino deo exercituum. Et Isa. 46. Zelus domus tue comedit me: quod zelo christus motus cecit ementes et vedentes de templo. Item huiusmodi zelus Johannes baptista iudeos de incredulitate arguebat. Luc. 3. Benimini viperarum quia vos docetis fugere a ventura ira: etiam lecturis ad radicem arboris posita est. Item et huiusmodi zelo arguebat Herodes: quod tolerat uxorem Iphippii fratris sui: et non cessauit usque ad caput truncationem. Item propter huiusmodi zelum eremit gladium et pectus auricula Malchi. Jo. 18. Item propter huiusmodi zelum ebat Symeon magus: et ipsum cum sua pecunia tradidit perditioni. Act. 8. Item propter huiusmodi zelum Paulus fornicatore corinthios excoicauit. i. cor. 5. Tradidi huiusmodi boicem satan in vincula carnis: ut spiritus saluus fiat in die domini. Silr et act. 23. Dixit summo sacerdoti hypocrite perueniat de pedibus dealbare. Silr et sancti apostoli ardentes huiusmodi zelo tyrannis et persecutoribus dicebat. ois deo magis obedire quam hominibus. Non possum non loqui quod vidi et audiui. Act. 5. O pastores ecclesie ubi zelus vestri: ubi amor Iesu christi: ubi zelus domus dei: quare obmutescitis. et tanta pecunia non latrat. Ezech. 34. De pastoribus istis qui pascebant semetipsos. Nunc greges a pastoribus pascentur. Nec comedebatis et laqueis opiebamini: et quod crassum erat: cedebatis. gregem autem meum non pascebatis. Quod infirmum fuit non consolidastis: et quod egrotum non sanastis. quod fractum non alligastis: et quod abiectum non redu-

xistis: et quod pierat non consistis. Quis autem exurgat domino aduersus malignantes: aut quis stabit secus aduersus opantes iniquitate etc. hille. Secundus zelus est malus: et est inuidia et emulatio hominis. ps. Mole emulari in malignantiis etc. Et Sapie. 3. Mole zelare mortem in errore vite vite: neque acgrat perditionem in opibus manuum vestrarum. quoniam deus non fecit mortem: nec letat in perditione viuorum. Et Eccl. 30. Zelus et inuidia minuunt dies: et ante tempus senectutem adducunt cogitatus. Item Psalms. ad Sal. 5. Si mordetis videte ne inuice pernamini. Tercius zelus est pessimus: et est zelus per iram: quod ira impedit animum ne possit cernere verum. Ad ephe. 4. c. Sol non occidat super iracundias vestram. id est non perdurabit in ira usque ad occasum solis. Hic zelus adeo pessimus est: ut inde ois blasphemie scelerum et scelerum dei omnia odia: inimicie rite ceteros: odos homicidia et alia innumeralia mala oriatur. silr et ois fidelium persecutio. Act. 5. Exurgens autem princeps sacerdotum et qui cum illo erat. repleti sunt zelo. et iecerunt manus in apostolos. Et Act. 13. Sequenti sabbato pene innumera ciuitas conuenit audire verbum dei. Videntes autem turbas iudei repleti sunt zelo: et dicebant his que a Paulo dicebant blasphemantes etc. Hic sic declarat modum clarescere per quod nullus malus fuit in origine: nec pessimus. sed in bonum quoniam si unus quisque deus dei honorem zelat: profecto cum spiritu sancto plenitudine suorum donorum in origine infuderit ut ois sit in alijs sabbatis: et dicet ceteris tertia se. ipsa super ois zelata est: et seruientior fuit: ita ut dicere posset. amore laqueo etc. Item ad fam. ve. dico quod spiritus sanctus in gini decessu armaturas spirituales conlir: quod si peccata vincit fuit: ut nunquam et a minimo superari posset. Quare quique sunt intrinsece: et quique extrinsece. Item armatura fuit ardensissima charitas. Item tota anima in dei charitate seruientior: tanto ab ea clausalior. Item de sero huiusmodi ignito tepido et frigido muscis volitantibus. quoniam musce super ferro frigido gescunt. super tepido modico: super ignito nihil. sed fugiunt. Adia autem in gis super ois in dei charitate inflamata fuit: et idcirco in ea peccata aliqui gescere possunt per. Inflammati est cor meum etc. Et can. 2. Introduxit me rex in cel. vi. et ordi. i me cha. In qua est cel. ap. i ebraia. scilicet. vii carat ecclesia. Ad huiusmodi modum reputat quod spiritus repleuerat. et idcirco illa inebriatio nunquam peccata mortale eos introitu huiusmodi potuit. sed quod non erat retali ebraia aliqui ventali peccabant. i. io. i. Si dixerit. q. p. n. b. Vgo autem glossa solum ebraia fu-

ita ea nulla hñt aliqd pñt in vigore vt Aug.
 ait. Qñ de pñs agit nulla rñ. 2ª armatura ē
 inordinata sensualitas. Vñ. n. ad pñm nos
 inclinās est sensualitas: et sp̄ aduersus sp̄s pu
 gnat: vt Pau. ait. Caro cōcupiscit rñ. 3^a tā
 ta fuit Vgini collata: vt oīo cōfospita cēt: et p
 pñs ad peccatū stimulare si potat. 3ª armatu
 ra est singularis mīritas. Tanto. n. ex h̄ bene
 ficio mīritatis deo se obligatā cet nebat: vt ex
 pte liberi arbitrij et rōnis semp ne deū in aliq
 offenderet assidue iugilaret. Luc. 1. Cōfide/
 rabat oīa verba h̄ offerens in corde suo. Et m̄
 filiū impatoris deponantis virginē paup̄u/
 lā. rñ. 4ª armatura erat sup̄ma bonitas.
 Vbi accipe regulā generalē q̄ Vgo gloriosa
 dormiēdo: vigiādo: cundo: stando: et q̄cūq;
 opulsi faciēdo semp vigiās orat: ne illā in ali
 quo offenderet. ps. Statui supra petrā pedes
 meos. et nō sūt i firmata vestigia mea. 5^a ar
 matura est sua p̄siderata pūtas. Ler c̄ aia ca/
 ra si h̄ p̄sideraret qualis cōcipit et generat: et
 q̄s dñi alitur in ventre mris nutritio: et ad q̄t
 nascit labor: et ei nuditate: aliq; ex pte diui
 na bñficia idies illi p̄fecta p̄fecto caueret a pec
 catis: sed stultus nō intelligit hec. i. peccator:
 vt Salomō ait certe suā p̄tatem cū diuitate p̄
 ferens cuius m̄at vere facta est: adeo se deo obli
 gatū p̄cludebat: vt merito cauere deberet: ne in
 aliq; dinaz maiestate offenderet. ps. Oculi mei
 semp ad. d. qm̄ ip̄e eucl. de la. pe. me. Non a
 laqueo certe quo ipsa aliqñ inciderat: sed a la/
 queo in quo incidisset: nisi sp̄s sc̄us tantaz ei
 grām et bonā armaturā p̄tulisset. Vñ qnq; ar
 matore sunt inferiores. Alii aut qnq; sunt exte/
 riores. P̄tia armatura exterior est angeli/
 ca. p̄fectio. Vñ accipe regulā q̄ q̄sto q̄s est
 in maiori dignitate: tanto plures angeli ei ad
 custodiā dantur: l̄ vnicuiq; p̄o p̄sona p̄i
 culari datur vnus angelus ab ortu p̄ceptionis
 sue h̄ue natiuitatis. vt p̄ in. 2° di. ri. Vñ plu
 res angeli dantur pape ad custodiā q̄z atq; p̄
 latis. plures impator: q̄z aliis baronibus. In
 cuius vgnuz: q̄ xps maior oīum erat multitudo
 angelorū gloriā in eius natiuitate decantauit.
 Luc. 2. Jit et in pugna facia in p̄ima dñica q̄
 dragcine cū demone et b̄ita victoria dicit ter.
 mri. Añterunt angeli et ministrabant ei. Sed
 cum nulla maior in creaturis cē possit digni/
 tas q̄z esse reginam celi et m̄icm̄ dei: con. lu/

dedū ē Vgine multitudie angelorū fuisse comita
 tā. ps. Angelis suis de^o mādauit dñe vt custo
 diāt te i oib⁹ vijs tuis. 2ª armatura fuit expul
 sio dimonū. ps. Lādēt a latē tuo mille. et decē
 milia a dextris tuis: tibi aut nūq; appropinq;
 bit. A sinistris cadūt demōes ex odore bōitatis
 p̄p̄e Vgis q̄ sc̄issima erat. A dextris ex odore
 bōitatis dinitatis: quā nouē mētib⁹ portauit i vē
 tre. 3ª armatura ē virtutū exercitatio. q̄ oīū ē
 pabulis tētationa. inde Ber. Sēp aliqd facito
 vt diabol⁹ te occupatū videat. Et Vgo glōsa
 panē ociosa nō cōmedit. Vñ enī gnāt ex fre
 quētatis actib⁹ ex: et m̄icor. Que p̄ca q̄litas
 ē de difficili mobilis: vt dñi i p̄dicamēto d̄ cōlita
 te. Et p̄ pñs q̄ sp̄ i bōis opib⁹ delectat d̄ difficulti
 in pñm cadit. et p̄ oppositū q̄ i malū delectat d̄
 facili ruūt. ps. Nō ē de^o i p̄spectu ei⁹ ingnat
 sut vie illi⁹ in oī tpe. 4ª armatura ē p̄ctōz ab
 hominatio nec inmerito. qm̄ nāz p̄cti p̄fecto cogē
 scbar: vt q̄d aiaz grā dei p̄uat mortuū fac: sit
 pulā ignis inferni et filia fac. Quia ille infan
 p̄siliū accipet dicēt. Turri hāc scāde et p̄ijce
 te deorsū. et tñi qm̄ p̄cti aiaz ledit. et iō sumope
 a p̄ctis dedinabat. 5^a et vltia armatura ē m̄u
 di despectio. ad Phil. 3. c. Vñ m̄ia arbitror vt
 stercorea vt xpi lucifaciā. q̄d pouissimū fuit in
 Vgie pp grē plenitudinē. q̄re rñ. et h̄ sufficiāt
 q̄z ad pñtē Vi. Et tñ ad tñā dico q̄ sp̄s sc̄us tā
 ctus tātā Vgini totitudinē i filij passioe p̄u
 lit: q̄zta possibile ē alicui creature cōicari. q̄: sic
 nulla m̄i i p̄cipiēdo gnādo alēdo et nutriēdo
 filiū fuit Vgie glōsa p̄stātor: ita nec i ei⁹ passio
 ne fuit aliq; m̄i amarior. et p̄p̄ca Vgine glōsa
 sci plusq; martyre appellāt. vñ Ber. dñ p̄so/
 rat igt lācca ille tu⁹ ihs oīuz gdē: s; sp̄alr tuus
 ip̄i⁹ aiaz n̄ gladi⁹ p̄rāsiuit h̄ tuā. vñ te plusq;
 martyre p̄dicam⁹. h̄ ille. et Vñ dñro. q̄: igt mēn
 te passa ē plusq; martyr fuit. Alij. n. martyres
 l̄z corpe paterēt mēte tñi et aio gaudebat. et tan
 tus i ea fuit h̄ mētal dolor q̄ cor ei⁹ crepuisset
 nisi cā Vñ sp̄s sc̄i roborasset. xps aut ei⁹ fili⁹
 mortu⁹ ē ex dolore mētis. iō clamāa expirauit
 s; alios martyres et xps relinqm̄. Audi qd d
 martyrio Vgis dicat bon⁹ ille Thobias. x. c.
 s; lebat g m̄i eius irremediabilib⁹ lach: ymis.
 vbi grāde martyriū Vgis ex duob⁹ onditē.
 v; et grādi dilectioe: et ex magna afflictioe. p̄
 Vgis martyriū fuit magnū ex grādi dilectioe
 q̄: flebat m̄i eius. s. ihs xpi cru. i. xi. Luc. 19.
 Stabat iuxta crucē iesu mater ei⁹ et soror ma/

tris ei. **I**nde **B**rego. ait. **Q**ue enī ardēter diligim⁹ grauit⁹ suspiram⁹ ablata. **Q**uā autē **V**go filiū suū diligēret. tu ipsa aīa excogita. 2º **V**ginis martiriū grande fuit ex magna afflictione. qz ait irremediabilib⁹ lachrymis. **T**re nox p. **P**lorās plorauit in nocte. et lachryme ei⁹ in maxillis ei⁹. et nō ē qz solēt eā ex oībus caris eius tē.

De apparenti grāz spūs sancti multitudi-
ne in virgine gloriosa. **C**onclusio tertia

Cipe tertiā pconē v3. **A**mirabiliter spūs scūs **V**ginē plustrauit: qm oīum

suoz donoz eā dispensatrice ordina-
uit. vbi tres ingram⁹ v3. **P**ria v3. **A**n

esset i **V**gine aliqd euidēs signū sue plenitudi-
nis grē. **S**cda est. an oēs grē spūs scī: et oīa

dona transēat p manus **M**arie. **T**ertia est.
Quare multi ab ipsa grām petūt et nō habent

Quā ad pīam dico qz sic. **E**t in cetera di-
uine grē signa hoc maximū fuit qz nullus qz

tūcūqz luxuriosus et vanus ē. potuit e3 car-
nali concupiscere. imo ex eius aspectu luxuri-

am extinguebat. **E**t hoc maxie ppter qtuor q
spūs scūs operabatur in ea. **P**rimo qz spālē

donū **V**gini spūs scūs tribuere voluit. v3. s.
null⁹ eā posset carnali concupiscere. **E**t do tibi

ex^m satis huic mīe pformē. **J**oannes scotuz
nutrit et vrozē bz longe pīaniorē et pulchriorē

scoto. et in vrozē videre nō poterit. et apparēt
i li mulierū oīum turpissima. scotū aut libenē

videt: et vī illi oīum mulierū speciosissima. vñ
hoc nisi: qm oculis illius scelerant diaboli⁹ i

primū sue maledictionis officium: et vrozē sa-
ciat turpissimā et odiosā. vñ ex opposito argu-

am⁹. **S**i diabolus tante potētie ē vt faciat hoī-
bus vrozēs turpissimas et odibiles apparere.

A fortio: oipotens de⁹ potuit tantā bndictio-
nē **V**gini marie infundē: vt nullus eā respici-

ens ad concupiscētiā moueret tē. **S**cda rō
erat honesta puerfatio. **S**i qz enī alterā cha-

ritā scām haberet an oculos et videret illā ho-
nestissimā in oībus dictis et scīs suis: et ptem-

plari et eleuari a terra eam cernēt: qz ille tam
surbundus q illā ad concupiscēndū moueret

Considera nunc honestatē **V**ginis: et pclude
ppositiū. **T**ertia rō ē scā occultatio. **S**ic enī

xps vñte diuina videbat **M**agdalene hoz-
tulā: et tamen nō erat. et discipul⁹ cunctib⁹ in

Emaus pegrinus. qē tū nō erat. **Q**uid ob-
stat qz idē xps potuit diuina vñte sic suā pēio

assimā mīem facere apparere: vt scupisci in
ordinate nō posset: qre tē. **Q**uarta rō ē ir-
radiatio. **E**x **V**ginis nanqz oculis: vt scī autē
claritas qdam exibat irradians: vt inuentiū
oculos aīosqz pfunderet. adeo vt null⁹ eā po-
tuit inordinate scupiscere. **Q**uā cām vo-
luit **J**oseph vir eius occulte dimittere eam vt
Bern. ait. **T**anqz se indignū suo arbitratus
psortio. **I**nde **D**ugenes. **S**i suspitionē i ca-
nō habebat iustus: quō erat vt imaculā di-
mitteret. **J**ō qz dimittē volebat: qz magnū i ca-
sacm eē cognoscebat. cui appropinqre se indi-
gnū cristiabat. bec ille. **E**t bec sufficiat qz ad
pīā veritatē. **Q**uā ad sam dico breuiter qz
Micro. **B**er. et oēs scī clamāt qz nulla gratia
descēdit de celis ad terras nisi trāseat p man⁹
Marie. qre tē. **Q**uā ad tertiā dico qz defec-
t ex pte rogantiū. et nō rogati opponim⁹ enīz
nubē ne trāseat oīa nra. **I**nde **B**er. **S**olus
ille o **V**go tñas laudes scilicet. qre fideliter in-
uocatā senserit in aliquo defuisse. qre tē. pra-
ctic a multa ē: et poteris impedimēta oīo ali-
qua ponere. **E**cce igit qz recte **V**go glōsa et
bndicta a tota sūt trinitate clarificata: quaz
p grām dic et in futuro per gloriā ingenti cla-
ritate fulgentē videre possum⁹. **A**men.

Dñica in ramis palmarū de gloria et trium-
pho **J**esu xpi sermo in ordine. xl.

Sanna filio da uid.

Mathei. 21. c. **E**t tanta cēt xpi
psecio et clara noticia: vt ab aliq-
bus an ei⁹ passionē ver⁹ saluator

mūdi cōgsceret. tñ f3 **B**ona. in. 2. di. 8. super
lram. **I**psa passionē et crucez meruit sui noie

clarificatōz et exaltationē. **J**o. 12. **E**n exaltatus
fuero a tra oīa trahā ad meipsū. in h. n. clarifi-

catio icu xpi pstitit qz cōit oēs nouerūt illū q in
hūana carne apparuit eē filiū dei et xpm icu3.

Hinc hodie aīa cara vt se deū glōrificādū lau-
dandūqz clare cōsideret: appropinqre tēpore

passiōis. et loco voluit passiōis appropinqre. et
iussu ei⁹ p discipulos asina et pullo adduct⁹ ve-

tus nouūqz testm significatib⁹ pānis supposit⁹
xps illos ascēdit: et xpus sic ciuitatē **H**ierlm

multa de regno dei discipulis differēs venire
cepit. **A**udit h turba et oīs ppl⁹ illi obuiā ve-

nūtū pp **L**azari resuscitationē: tū dīna spīra
nōc: tū vt cōsuderēt in lege peritū: tū vt adim-

pleret **Z**acharie dām. 9. c. **I**llia spō. 1. o. b. c. 13

ecce rex tuus venit tibi mansuetus sedēs super
asina et pullū. Et illi spō Hierlin appellat qm̄
subest Hierlin mōi syon: vt qm̄ mōs ille ciui
tatē piegeret videat: sicut mī filiū. P̄dima at
turba. i. hoium simpliciū humiliū pauperūq;
strauerūt vestimenta sua i via. s. ex magna de
uotione. Alij ramos cedebāt d arborib⁹ ster
nentes p viā: et in manib⁹ portantes in sume
lentie signū. Turba at pcedebat xpm̄ p̄m. et
p̄m sequebat. Pueri at: qz ex ore infantū et
lactentiū p̄fecisti laudē dicit p̄pha. clamāt vo
cibus altis. O sanna filio dauid: bñdictus q
venit in noie dñi. O sanna enī nomē hebreū
ē et integro et corrupto, p̄positū. s. ex osi et āna.
O si enī hebraice latie salua. Et āna inieccio
obsecrātis ē: sicut pape admirantis et atar ex
pauciscentis: et heu dolēti et. vt sit sc̄sus. Sal
ua nos obsecro. Vñ aia cara tant⁹ p̄uorum
clamo: vñ illoz vboz formatio: nisi a spū sā
cro. q velut infra qdā dīne laudis labia corū
mouēs: xpm̄ vix cē saluatore. p̄fiteri faciebat
Mos vō hodie aia cara illis iungētes in tā
tis p̄culis p̄stituti p̄t clamem⁹. Salua nos o
iesu xpe fili dauid. In qbus sacratissimis v
bis tres faciamus. de honore et laude iesu xpi.
considerationes v3.

Quā sit sublime et altū nomen xpi.

Quā sit gloriosū et magnū nomen iesu.

Quā debeat honor nomini iesu xpi.

De dignitate et nobilitate hui⁹ nois xpus.

Consideratio p̄ma.

Quam sit sublime et altū nomē xpi: p̄

q videam⁹: vbi tres cōclones more soli
to faciamus v3. 1^a p̄clo ē ista. Et
multis noib⁹ verus saluator: appellet⁹: nī xpus
et ihs p̄p̄e de saluatore dicūt. 2^a p̄clo est ista
Nō sine magno respectu dñitus ordinat⁹: vt
saluator: mūd: xpus appellaret. 3^a p̄clo ē. qz
xps ē mensura oīum noīum nostre fidelitatis
inde omnes xpiani sunt appellati.

Q Iesus xps p̄p̄e de nro saluatore dicunt
Conclusio p̄ma.

Cipe p̄mā p̄clonē et. ut. s. vbi tres

ingram⁹ ve. v3. P̄^a ve. ē. Quid so
nat in effectu h nomē xps: 2^a ē. An
alig alij a saluatore vocent⁹ xpi. 3^a ē. Que sūt
nota q̄ p̄ueniūt saluatori. P̄m ad p̄mā di
co q xpus nomē grecū ē. Latie at sona idē q
vnc⁹. qm̄ messias inuisibili vncōe sps sci vn
gi dēbat. Isa. xi. Reges et sup̄ cū sps dñi sps

sapie et intellect⁹ sps scie et p̄ctat⁹ sps p̄siliij et for
tis: dñs: et p̄plebit⁹ tū dñs p̄ditiō: dñi vt vide
bit in fa p̄clonē se. Messias hebraicū ē grece
sōr: latine saluator dñ. Vbi nota q xps vn
ct⁹ fuit q̄drupl⁹. s. vt sacerdos. vt rex vt sc̄us
et vt plen⁹ oī grā: P̄dio iqz xps vnc⁹ fuit vt
sacerdos. ps. Tu es sacer. i eter. se. or. mel.
S3 Paulus ad Hebr. 7. c. mouet hāc qōnē
dicēs. Si cōsumatio p sacerdotū leuiticū erat.
p̄p̄a enī sub illo legē accepit qd adhuc necūz
fuit fm̄ ordinē melchisedech: aliū surgē sacer
dotē. et nō fm̄ ordinē Aaron. Trāslato. n. sa
cerdotio necē ē vt et legis translatio fiat. In q
h dicūt de alia tribu ē: de q null⁹ altario p̄cello
fuit. Et rñdet dicēs. Manifestum ē enī q ex
Iuda om̄s sit dñs n̄r: in q tribu nihil d sacer
donb⁹ Adopses locut⁹ ē. q̄ supple cu xpus sū
mus deberet cē sacerdos recte dī sacerdos s3
ordinē melchisedech. Ita ē vna rñsio: Alia
rñsio ē ista fm̄ cū dicentē sic. Amplius adhuc
manifestū ē: si fm̄ similitudinē melchisedech. ex
urrerit ali⁹ sacerdos. s. xps q nō fm̄ legē man
dati carnalis: s3 fm̄ virtutē vite insolubilis: cō
testat⁹. qm̄ tu es sacerdos in etnū s3 ordinē mel
chisedech. Reprobatio qd ē sit p̄oris mandati
p̄ infirmitatē ei⁹. et inutilitatē. Nihil ad p̄fectū
adduxit lex. Introductio vō melioris p quas
primam⁹ ad deū et q̄tū ē nō sine iureiurando
Alij aut sine iureiurando sacerdotes facti sūt h
aut cū iureiurando p cū q dixit ad illū. Iurauit
dñs et nō penitebit cū tu es sacerdos in etnū
In tātm melioris telli speciosior: fact⁹ est nunc.
Et alij qdē plures facti sūt sacerdotes fm̄ legē
Idcirco q morte p̄hibet pmanē. hic at eo q
manet in etnū sempiternū h3 sacerdotiū. vñ et
salutare in p̄petuū pōt accedēs p semetipsū ad
deū sp viuēs ad interpellādū. p nobis. Talis
enī decebat vt nobis cēt p̄nifer sc̄us: innocens
ipollut⁹ segregat⁹ a peccatib⁹ et excelsior celis sa
ctus q nō h3 q̄tidie necitatē quē ad modū sacer
dotes pus p suis delictis hostias offerre deū
de p̄p̄lo h. n. fecit sel se offerēdo. hec ille. Si
bñ vba notas subtilis rñsio ē. qre et. Sedo
vnc⁹ fuit tāqz rex. Apoc. 19. Dab3 in femore
suo scriptū. Rex regū et dñs dñantiū. Mat. i.
Liber gn̄atōis iesu xpi et. vbi p3 q fuit vlti
mus iudeoz rex. Ven. xlviii. Non auferet
scept⁹ de iuda et dux de femore ei⁹ donec veni
at q m̄itēdus ē. Daniel. 9. Eū venerit sanc⁹
scōz cessabit vncio vīa et. Terno vnc⁹ est

R 3

ut scūs. Act. 3. c. De^o Abrahā. de^o Isaac: de
 us Jacob: dē patre nroꝝ glorificauit ihm quē
 vos tradidistis et negastis an facie Pilati iu
 dicāte illo diuini. Vos autē scī et iustū nega
 stis et petistis vix homicidā donari vob. Au
 ctore vō vire infestis: quē deus suscitauit a
 mortuis: cui⁹ nos testes sum⁹ et. Et mltā ibi
 notant. 4° fuit vnct⁹ vt plen⁹ oī gfa. Jo. 3.
 Mō enī ad mensurā dat de⁹ spm: p⁹ d. ligu si
 liū: et oīa dedit in manib⁹ ei⁹. Et ad fam
 dico q⁹ multi i scriptura scā vocati sūt xpi. Et
 p⁹ sacerdotes oīa. ps. Nolite tāgere xpos me
 os et. Itē et reges dicūt xpi. i. Re. 24. Pro
 pīa⁹ sit mibi dñe de⁹ ne faciā hanc rē dño meo
 xpo dñi: vt mītā manū meā i eū: qm̄ xps dñi
 ē. Et fuerūt vba Dauid qm̄ in spelūca potuit
 inficē Saul psequēte eū legē historiā: q⁹ pul
 chra ē. Vocant autē tā sacerdotes q⁹ reges xpi:
 q⁹ vngēbant. Lege Leui. 8. Tulit vncionis
 oleū q⁹ liniuit tabernaculū cum oī suppellectili
 sua: qd⁹ fundēs sup caput Aarō vnxit. eū et.
 Et. i. Reg. 16. Scificauit et Isai filios eius:
 et vocauit eos ad sacrificiū. Lūq⁹ ingressi cēt
 vidit Eliab et ait. Mū corā dño ē xps ei⁹: di
 xit dñs ad Samuelē. Ne respicias vultū ei⁹.
 neq⁹ altitudinē stature ei⁹: qm̄ abieci eū. Et
 postea infert d⁹ vncōe Dauid. Et ait dñs. sur
 et vnge eū: ipse ē enī. Tulit igit⁹ Samuel cor
 nu olei: et vnxit eū i medio fratrū ei⁹ vide hīsto
 riā. 2. 2. Re. 2. d⁹ Venerūtq⁹ viri Juda et vnre
 rūt ibi Dauid vt regerēt sup domū Juda. 2. 2.
 Re. 5. Venerūtq⁹ seniores de isrl ad regem
 Ebro: et percussit eā cis Dauid sed⁹ corā dño
 vixerūtq⁹ Dauid i regē sup isrl. Et. 3. Re.
 i. Imponit Salomonē filiū meū sup mulas
 meā: et ducit eū in Syon: et vngat eū ibi Sa
 doch sacerdos. et Mathā ppheta in regē sup
 isrl. Et sequit⁹. Sumptūq⁹ Sadoch sacerdos
 cornu olei de tabernaculo et vnxit Salomonē
 et. vide et. 4. Re. 9. 3° vocant xpi et sanc i.
 Abachuch. i. Existi i salutē ppli mei vt saluos
 facias xpos meos. Vncti autē sūt ab inuisibili
 et spūali vncōe. i. Jo. 1. Vnctionē quā acce
 pūstis ab eo maneat i vobis: et nō necesse ha
 bebūtis vt aliq⁹ doceat vos: s⁹ sicut vnctio ei⁹
 docet vos d⁹ oibus: et verū ē: et nō ē mendaciū
 Et sicut docuit vos: manet in eo: vt cū appa
 ruerit habeam⁹ fiduciā: et non confundamur ab
 eo i aduētū ei⁹. Et. i. De. 2. Vos estis gen⁹
 electū: regale sacerdotū: gēo scā: ppl⁹ aegritū

onis: vt virtutes eius annūciatis: q⁹ de tene
 bris vos vocauit i admirabile lumē suū et.
 et Isa. 41. de se dicebat. Spūs dñi sup me eo
 q⁹ vnxit me et. Quarto d⁹ xps saluator:
 n⁹ de quo infra. vñ semel interrogans salua
 tor discipulos suos: quē dicūt hoīes eē filium
 hoīs. Rñdens autē Petrus i psona oīum ait.
 Tu es xps filius dei viui: vbi duas i xpo nās
 pñet. s. humanā cū ait. Tu es xps. i. vnctus
 Nā fm̄ q⁹ hō vnctus ē oleo leticie p⁹ pñcipib⁹
 suis. i. aplis et cetis scīs: diuinā cū ait filij dei
 viui. Et dicit viui ad dñm deoꝝ q⁹ pagan i
 singebāt: q⁹ simulachra gentiū argenti et aur
 opa manū hoīum. Os hñt et nō loquēt et.
 q⁹ sequunt⁹. Isti sūt q⁹ imago accommodatē dicit
 tur xpi. Alij autē si q⁹ dicerent xpi i pñe eē: q⁹
 re et. Et hec sufficiat q⁹ ad hāz ve. Et
 ad tertiā lz ē de hoc dicem⁹ i fa⁹ pñderatōe se.
 Ad pñs tñ dico q⁹ multa sūt noīa saluatoris.
 Primū nomē ē ihs. Luc. i. Vocab⁹ nomē
 ei⁹ ihm. Ipe enī saluū faciet pplm suū a pctis
 eoꝝ. Itē vocat Emanuel. Isa. 7. Ecce vgo
 pñpiet et. p. f. 2. v. n. e. l. Cuius inipratiō
 ponit. Adat. i. qd⁹ interpretat nobiscū de⁹. Sed
 quō nobiscū dñs. sensus ē q⁹ de⁹ ē nobiscū. i. in
 hoīe de⁹. Audi Baruch. 3. Hic est de⁹ vñ: et
 nō est inabil aliud de⁹ pñer eū. Hic inuenit oēs
 viā disciplic: et tradidit illā Jacob dilecto suo
 et isrl pūero suo. Et post h⁹ in terris vñsus est.
 et cū hoībus pñeratus ē. Jo. i. Verbū caro
 scū ē et. Itē d⁹ oriēs. Zacha. 6. Ecce vir ori
 ens nomen eius. Et d⁹ oriens q⁹ inf densissim
 mas tenebras ortus: sūc lucis radiū sancti. pa
 tribus et sūc ecclesie catholice expādīt. ps. Ex
 ortū ē in tenebris lumen rectis et. Et Isa. 6.
 Surge illuminare. Dicit lz: q⁹ venit lumē tuū
 et glo. do. sup te or. ē. Et. c. 9. ait. Ippls q⁹ am
 bnlabāt in tenebris vidit lucē magnā: habitā
 tibus i regione vmbre mortis lux orta ē eis.
 Itē Isaias iposuit illi aliud nomē. s. rex iu
 deoꝝ. Jo. 19. Erat autē et supscriptio scripta su
 p eū lris grecis hebraicis et latinis: hic est rex
 iu. Et Adat. 15. Erat titul⁹ cāc eius inscrip
 rex iudeoꝝ. Ideo ante q⁹ sniaret illū ait i Pi
 latus iudeis. Ecce rex vñ. At illi clamabant.
 Crucifige: crucifige eū: ait ill⁹ Pilat⁹. Regē
 vñm crucifigā. Jo. 19. Itē Isai. 9. c. Multa
 noīa simul ponit. d. Idaruulus natus ē nob
 et filius datus ē nobis: cui⁹ imperiū sup hume
 rū eius: et vocabit⁹ nomē eius admirabilis (o

filius deus fortis p[ro] futuri seculi: et p[ri]nceps
 pacis. Et alibi ista no[m]ia exposuerimus: t[ame]n ad
 p[ri]us sic exponam[us]. I[te]m eni[m] x[ristu]s admirabilis
 q[ui] deus et h[oc] creator et creatura simul in vnu[m]
 diues et paup[er]. Ad antea fuerat inauditu[m]: et i[de]o
 admirabil[is]. I[te]m mirabil[is] fuit i[n] miraculo[rum] ope-
 ratione. Luce. 5. Vidim[us] mirabilia hodie. I[te]m
 mirabilis in sua ascensione. I[te]m. 63. Qui est
 iste q[ui] venit de edon tinctis vestibus d[icitur] bosra.
 Et. ps. Quis est iste rex glorie. I[te]m f[uit] fo[rm]osus
 a[n]i[m]o q[ui] alto dei p[re]s[entis] et suo p[re]silio opatus e[st] salu-
 tas n[ost]ra m[yster]iu[m]. Ad Ro. xi. O altitudo diui-
 tiaru[m] sapie[n]tie: et scie[n]tie dei. I[te]m p[re]siliarius: q[ui] p[re]silia
 dedit salutis. Mat. 19. Si vis p[er]fectus e[ss]e: va-
 de et vende o[mn]ia q[ue] habes: et da paup[er]ib[us]: et tu veni
 sequere me. Apoc. 3. Sua deo tibi em[en]da me
 aurum ignitu[m] p[ro]batum v[est]i locuples fias. I[te]m
 tertio de[us]: q[ui] x[ristu]s v[er]u[m] e[st] h[oc]: erat t[ame]n etia[m] ve-
 rus de[us]. Jo. 17. Hec e[st] vita e[terna] ut co[n]scent
 te v[er]u[m] de[us]: et que[m] misisti i[n]m[un]dum x[ristu]m. et Jo. 9.
 x[ristu]s ait. Tu credis in filiu[m] dei: et q[uo]d est d[omi]ne vi-
 creda[m] in cu[m]. A illi i[st]is. Et vidisti cu[m]: et q[uo]d loq[ui]t[ur]
 tecu[m] ipse e[st]. Ille ait. Eredo d[omi]ne. Et p[er]d[omi]nans
 adorauit eu[m]: et fuit iste cecus natus. I[te]m q[ui] r[ati]o
 fortis. Mat. 3. Ego baptizo vos in aqua
 in p[en]it[entia]. Qui aut[em] post me v[er]turus e[st]: forti-
 or me e[st]: cu[m] no[n] su[m] dignus calciameta[m] portare
 Luce. xi. Et fortis armatus custodit attritu[m]
 suu[m] etc. Ecce magna fortitudo. q[ui] manu[m] in-
 mit et affixa cruce debellauit aereas p[ro]p[ri]etates: ut
 ait Aug. et Jo. 12. Nunc p[ri]nceps huius mundi
 ei[c]iet foras. Et q[ui]no p[ro] futuri seculi. i. p[er] ip[su]m
 habem[us] futuru[m] seculu[m]. Jo. x. Ego vita e[terna]z
 do eis: Et Luce. 22. Ego dispono vob[is] sicut di-
 sposuit mihi p[ro] regnu[m]: ut edatis et bibatis in
 regno meo: et sedetis sup[er] thronos iudicantes
 duodecim tribus isrl[ael]. et Mat. 25. Venite b[ea]ti
 ci patris mei percipite regnu[m] etc. Q[ui] cu[m] sexto
 p[ri]nceps pacis. Ad Ephe. 2. Ipse e[st] pax n[ost]ra q[ui]
 fecit v[est]ra q[ui] vnu[m]: q[ui] reconciliauit nos deo et an-
 gelis. In cuius signu[m] in sua natiuitate canta-
 uerunt angeli. Gloria in excelsis deo etc. Et
 post resurrectione[m] sua[m] ante q[ui] celos ascende-
 rit: erat istud mellissimu[m] verbum in ore eius
 pax vobis: et in p[re]cepto et test[ame]nto ca[m] reliquit. En-
 ce. x. In quacunq[ue] domu[m] intraveritis p[ri]mu[m]
 dicite. Pax huic domui: et Jo. 14. Pax e[st] re-
 linquo vobis. pax mea do vobis etc.

Et non sine magno m[yster]io saluator vo-
 catus e[st] x[ristu]s. Conclusio secunda.

Ecce tam p[er]sona[m] v[er]a[m]. Non sine ma-
 gno respectu diuinitus ordinat[ur]: ut sal-
 uator mundi x[ristu]s vocare: vbi tres in
 gram[ma] v[er]a. v[er]a. p[er] v[er]a. e[st] ista. Quare saluator
 mundi appellatus et vocatus e[st] x[ristu]s. 2^a est.
 p[er]sona e[st] v[er]a huius no[m]is x[ristu]s. 3^a e[st]. An ista
 duo no[m]ia x[ristu]s et i[esu]s sint no[m]ia sy[m]onyma. i.
 id e[st] imp[er]antia. Et ad p[ri]mam dico q[uo]d cu[m]
 x[ristu]s dicat vinctus: et q[uo]d saluator e[ss]e debebat ne-
 cesse erat gra[ti]a sp[iritu]s sc[ilicet] vngi. Quia no[n] p[ro]p[ter] me-
 rita n[ost]ra: s[ed] p[ro]p[ter] sua[m] m[er]ita[m] saluos nos fecit. me-
 ritop[ro]p[ter] antonomasia[m]. i. p[er] excellentia[m] et sup[er]habu[m]
 danu[m] vinctio[n]is sp[iritu]s sc[ilicet] dictus x[ristu]s e[st]: q[ui] o[mn]es
 sc[ilicet] f[aci]m[us] p[er]tem: ip[s]e v[er]o f[aci]m[us] plenitudine[m] a sp[iritu] sc[ilicet]
 gram[ma] accepit. imo ab ip[s]o ceteri gram[ma] accepe-
 runt. i. Cor. 15. B[ea]ta dei su[m] q[uo]d su[m]: et gra[ti]a eius
 in me vacua no[n] fuit. Jo. 15. Sine me nihil po-
 testis facere. I[te]m. 16. O[mn]ia bona n[ost]ra opat[ur] es
 in nobis Iaco. 1. O[mn]e datu[m] optinu[m] etc. In. i.
 Plenu[m] g[ra]t[ia] et v[er]a. Et r[ati]o: q[uo]d in o[mn]i ordine r[ati]o
 e[st] dat[ur] vno p[ri]mu[m] q[uo]d sit metr[u]m et mensura alio[rum]
 Et i[de]o in ordine vincto[rum] datur vno p[ri]mu[m]. et h[oc]
 e[st] x[ristu]s i[st]is. q[ui] r[ati]o etc. Et ad p[ri]mam dico q[uo]d sicut
 gra[ti]a in x[risto] r[ati]o[n]e suppositi e[st] infinita. ita v[er]a
 tus etus e[st] infinita. Unde tanta v[er]itas in ea
 e[st] ut in hoc no[m]e credentibus o[mn]ia fiant. Audi
 Petru[m] Act. 3. c. Argentu[m] et auru[m] no[n] est mihi
 quod aut[em] habeo hoc tibi do. In no[m]e ihu x[risti]
 surge et ambula. et de Paulo audi. Act. 16.
 Quia liberauit quanda[m] puella[m] a sp[iritu] vbi dicit.
 Volens aut[em] Paulus et puerus dixit sp[iritu]i
 Precipio tibi in no[m]e ihesu x[risti] c[on]tre ab. ea et
 c[on]tr[ari] cad[ere] hora. Et multa alia miracula fecerit
 in v[er]itate no[m]is x[risti]. Mat. vi. In no[m]e meo de-
 monia ei[c]ient etc. et i[de]o Paulus multomagis
 co[n]ualecebat et p[ro]fundebar iudeos affirmans.
 q[ui]m hic e[st] x[ristu]s. Act. 9. q[ui] r[ati]o etc. Et ad terti-
 am dico q[uo]d ista no[m]ia no[m]ia o[mn]io non id e[st] ip[s]e
 q[ui]m hoc no[m]e x[ristu]s dicit humanitate q[ui] f[aci]m[us] q[ui]
 h[oc] et non f[aci]m[us] q[uo]d deus vinctus e[st]. ut et dicit p[er]
 Iesus aut[em] idem est q[uo]d saluator. ut dicit co[n]fi-
 deratione se. Saluare aut[em] co[n]p[er]it illi f[aci]m[us] q[uo]d de-
 us. et non f[aci]m[us] q[uo]d h[oc]. ideo vocatus e[st] x[ristu]s. I[te]m
 i. h[oc] e[st] saluator. i. deus. q[ui] r[ati]o etc.

Et a x[risto] o[mn]es su[n]t dicti x[ristiani. Concl. 3.
 Ecce tertia p[er]sona v[er]a. Quia x[ristu]s e[st]
 mensura o[mn]iu[m] nomina[m] n[ost]re fidelitatis
 inde x[ristiani] o[mn]es fueru[n]t appellati. vbi
 tres inquiramus v[er]a. v[er]a. p[er] v[er]a. e[st]. Quia
 credentes in x[risto] vocati sunt x[ristiani. 2^a e[st] q[ui]

modis efficiat qd xpianus. 3^a ē. Qui sūt bo-
ni et veri xpiani. Quia ad primam dico qd
xpianū nomen p̄mū Antiochie ē inuentum.
Antea autē credentes oēs discipuli vocabant.
Act. xi. Peruenit fino ad aures ecclesie que
erat Hierosolimis sup istis: et miserūt Bar-
nabā vsqz Antiochiā q̄ p̄fect⁹ ē Tarsū: vt q̄-
reret Saulū. quē cum inuenisset p̄dixit An-
tiochiā: et annūtorū pueri sūt in ecclesia: et do-
cuerūt turbā multā. ita vt cognominarent p̄-
mū Antiochie discipuli xpiani h̄ ibi. Et sic po-
stea deinceps oēs vocati sunt xpiani. De h̄ i
antecedentib⁹ etiā dixim⁹. vt reperire poteris i
tabula nra: q̄re et. Et ad hanc dico qd du-
obus modis efficiat qd xpianus. s. p̄ baptisimū
et p̄ patientiā et operationē. Prīmū p̄ ba-
ptisimū. Act. 8. vbi ponit qualis Eunuchus
cādacis regine factus ē xpianus p̄ Philippū
baptizantē cū. vbi dī. Aperies autē os suū. s.
Philippus euangelizabat illi ihm: et cū irēt
p̄ viā venerūt ad quandā aquā. Et ait Eunu-
chus. Ecce eq̄: qd phibet me baptizari. Di-
xit autē ei Philippus. Si credis ex toto corde
tuo: h̄ et r̄is ait. Et credo: et iussit stare currū: et
descenderūt vterqz in aquā et baptizauit cum
et. Et ibidē etiā dī. Philippus autē descēdēs
i ciuitate samarie p̄dicabat illis ihm. Cū autē
credidissent Philippo euangelizanti de re-
gno dei: et noie iesu xpi baptizant et. Et deni-
qz oēs nōs xpiani sum⁹: qz baptizati sum⁹ in
noie p̄ris et filij et spūs sci: sū forma traditā a
xpo. Mar. vi. Baptizantes eos in noie p̄ris
et. Secūdo xpiani sūt p̄ patientiā i aduersi-
tati⁹ et opationē bonā. i. De. 4. Nemo autē
v̄m pactat q̄si homicida: aut fur aut maledi-
c⁹: aut alienorū appetitor. Si autē vt christian⁹
nō crubescat: gloriasset autē deū in illo noie et.
Inde xps discipulis dicebat. Luc. xi. Eritis
odio oib⁹ hoib⁹ p̄pter nomē meū. Et hic d
p̄secutionib⁹ potes dicere xpianorū. ad De-
bic. xi. Sci p̄ fidē vicerūt regna: opati sunt iu-
sticiā et. Act. 4. Ibāt apli gaudentes a cōspe-
ctu cōsiliij et. Et ad tertiam dico breuiter qd
xpianus ostendit Mathei. 7. Qui sint hi veri et
boni xpiani: dicens. Non omnis qd dixerit mi-
hi dūc dūc intrabit in regnū celorū: sed qui se-
cerit voluntatem patris mei qui in celis est. et
ibidē ait. A fructibus eorū cognoscetis eos
De hoc vide supra vt in tabula notatur. Et h̄
sufficiant q̄tum ad primā considerationem

De dignitate et nobilitate huius nois ih̄s.
Consideratio secunda.

Secundo loco

ritu⁹ et magnū nomen iesu vide-
amus. vbi tres p̄cones subinn-
gam⁹ v3. Prīma p̄co ē ista. Xp̄s
christo plura noia attribuant. Ihs tñ sup oia
cōpetit ei ex cel⁹ cpi. Secūda p̄co ē ista. Ihs fit
mirabilis nominis iesu altitudo: ostendit et de-
clarat mirabilis p̄positio. Tertia p̄co ē ista.
Non fuit hoc nomen Iesus a peccatorib⁹.
adeo depressū qn magis a deo sit sublimatum
Et nomē ih̄s super oia nomina conuenit
christo.

Conclusio p̄ma.

Ecce p̄mā p̄conē v3. Xp̄s xpo et.
dicitorā. vbi tres ingram⁹ v3. p̄-
ve. ē ista. Que sūt noia q̄ magis accō-
modant xpo 2^a ē ista. Quid interpretatur hoc
nomē iesus. Tertia ē. Quare h̄ nomē ies⁹
magis p̄ueniat xpo. Et ad p̄mā dico qd ali-
q̄ noia p̄ueniunt xpo sū qd de⁹: et aliq̄ sū qd
hō: inq̄tū d̄s ifinita ei q̄dāmō noia p̄ueniunt
Et rō qm xps inq̄tū d̄s ē ifinit⁹: iō et ei ifini-
ta noia accōmodat⁹: qz p̄ finita explicari n̄ p̄t
vbi nō ad p̄is qd aliq̄ noia xpo p̄ueniūt. rōne
deitar⁹: aliq̄ rōne attribuitis: et aliq̄ rōne p̄so-
nalar⁹. Ista ei noia p̄ueniūt rōne deitar⁹: vt
thetabagramatō: qd ē nomē dei magnū: et rōne
sue magnanimitat⁹ iudei i lamina aurea scul-
ptū i frōte pontificis appēdebāt. qd et Alcan.
hierlin intrās adorauit. Qui cū sup h̄ a suis
militib⁹ argueret⁹: r̄ndit: nō hūc: s3 p̄ deuz illū
reptatū adorauit. Sic. n. hac nocte supna pie-
tas mihi i visioe demonstrauit. Et tñ sōat hoc
nomē thetabagramatō qd apud nos p̄m⁹ vite
et mortis. Ite p̄uenit ei h̄ nomē adonai qd idē
sonat qd d̄s. itē h̄ nomē otheos: qd idē ē qd
de⁹. itē h̄schiros qd idē qd fort⁹. itē athana-
ros qd idē ē qd monas: itē agios qd idē qd s̄-
ci⁹: itē sabaoth qd idē qd d̄s exercitū: itē
p̄tagrathon qd idē ē qd p̄ p̄fecte disponens
itē homosiō qd idē ē qd vni⁹ cēntic: itē kyrie-
leisō qd idē est qd d̄ne miserere. Deest noia
q̄ p̄ueniūt xpo rōne deitar⁹. Rōne 2^a attributio-
nis ista ei noia accōmodat⁹. Et dicūt attributō-
nis qz illi attribuit rōne quarūdā virtutū et op̄-
tionū xpi. Quidditas. n. sū p̄m p̄ virtutē co-
gnoscat x̄p̄ per opationē: opatio autē p̄ experi-
entiā. Ex quo sequit⁹ qd per exp̄ientiā op̄erum

dei deuenimus in cognitionē virtutū dei: et
 cognitionē virtutū dei deuenimus in cognitionē
 diuine essentie. Nota igitur quatuor sunt diuine
 operationes maxime note. scilicet potentie: sapie: mi
 sericordie: et iusticie. Operatio potentie est no
 bis maxime nota in rerū creatione. ps. Dia
 qui cūq; voluit fecit in celo et in terra. Ad Ro. 9.
 Voluntati eius quia resistit: et finem hoc dicim⁹
 deus ē creator: factor: principius: et huius. Et finem
 noia potentie dei scū et terribilis. ps. Sactū
 et terribile nomē eius. Operatio sapie maxime
 claret in mundi ordinatione et gubernatione. Nō
 solū enī de⁹ principio creauit celū et terrā: lucē
 et tenebras stellas et planetas aquā aerē ignē
 et terrā hominē alia angelos arbores: et alia q
 bñe eē p ei⁹ potentiā cernim⁹: scietia talia re
 ce ordinauit distinctū et gubernauit: gubernat
 et gubernabit. vt in Beati. i. 2. et 3. c. Et p au
 gu. ibidē scribentē. Et finem noia sapie dei deus
 sapiens illuminator: cōseruator: gubernator: et
 ductor: et huius. Et finem noia sapie dei admirabile
 nomē ei⁹. ps. Dñe dñs nr qd admī. ē no. tuū
 in vni. ter. Operatio misericordie maxime claret
 in pōp supportatione. Et finem h deus dei pater
 mīe patēs simulans dormiēs et huius. Et finem h
 noia dei amabilis. ps. Blosiabū ite oēs qui
 diligūt salutare tuū. Operatio iusticie maxime
 claret in pōp punitione. i. Thimo. 4. Vin
 dex ē dñs oib⁹ hīs. Et finem h dei deus vici
 secus puniēs cīmīnās. Et finem h noia ē deus
 formidabilis. ps. Deus vltionū de⁹ et. In d
 Dau. ad Ro. 1. clamabat. Inuisibilia dei p
 ea q facta sūt intellecta aspiciunt. Et fido. d
 sumo bono. Sicut ar. in laudē artificis: rior
 quē: sic creator in sua creatura laudat. Et sic
 p q noia pueniant deo ex rōne attributionis
 3. aliq noia pueniūt xpo vt de⁹ rōne psonali
 tat. Et h sūt pmaxie p filius et spūs scūs: que
 sūt tria noia diuinarū psonar. Vñ p sic ē p
 q nō fili⁹: et filius sic ē filius q non p rē. Et
 xpo puenit fili⁹. i. h nomē filius et non p nec
 spūs scūs. vñ Hilari. 7. d trini. sup illo ver
 bo. Jo. 6. Sic me misit viuēs p: ita ego vi
 un. p p p rē. sic ait. viuēs de⁹ ex nā viuētis
 cina ptā ē. et 9. d trini. Aug. ait p dīcam⁹
 ex deo p rē eiusdē gnīs genitā nām nātū in se
 gignētē hūisse nāz. h ille. Xps g ē ita fili⁹ dei
 q n. p. iō sepi⁹ vt hāc psonalē distinctionē ostē
 deret. rogabat p rē. Jo. 22. p d r si possibile ē
 rē. et Jo. 17. p d clarifica filiū tuū et. et sic p

que sūt noia que cōueniūt xpo rōne deitatis. i.
 inqstū de⁹. Videam⁹ mō q noia ei cōueniant
 rōne hūanitat. i. inqstū hō. Et dico q qdā ei
 pueniūt rōne infirmitat: qdā rōne placabilitatis
 qdā rōne similitudis et p p rē. et qdā rōne tā hūa
 nitatis qz dinitatis. Scd⁹ passibilitatē dei xps
 mortalitatis passibilis paup mēdie infans. et. et
 sic p tot vocari noib⁹ quor infirmitates nras
 accepit. vt p i. 3. filiaz. di. 15. c. i. et Isa. liij.
 Derelangores nros ipse tulit et. Scd⁹ pacē
 et placabilitatē dei recōciliator. vñ Bona. i. 3.
 di. 19. ait. Si querat finem quā nām debeat dici
 xps mediator cū mediator dicat offm recōcilia
 toris: et recōciliator debeat differre ab his qz
 recōciliat. et xps finem nām dīnā sit cui sit recon
 ciliatio. manifestū est q finem nām dīnā recōcili
 ator dici nō pōt. Et cū nulla alia vltra dīnā
 nām sit in xpo qz nā humana. necesse ē dicere
 q xps finem nām humanā ē recōciliator. Inde
 Apl⁹. Recōciliati sum⁹ per mortē fili⁹ eius.
 Ad abebat. n. dulcissim⁹ Iesus p p rē: ali
 quas quib⁹ cū deo et hōie cōicabat. h iustitiaz
 et inocētā cū deo cōueniebat. et finem mortalitā
 tē cū hōie. dū g mors iugit iusticie in ipso xpo
 p fēderat hō mortal cū deo iusto et immortali. et
 bñ nota hanc regulā qz tota trinitas pncipa
 lis fuerit nre redēptōis actor: m sic creator: i
 finem humanā assūptā nāz cōuenit xpo et. Ad
 de intēctione p dīcti doctoris. Scd⁹ similitudinē
 dei petra lapis angularis rōne ecclie q sup hu
 meros xpi fūdā ē: sic sup durissimos lapides
 Ite dei leo. rōne fortitudis. Ite sol rōne clarit
 tatis. et sic de alijs. Rōne vtriusqz nāc nul
 lū inter oia noia sic ei accommodat sic istud no
 mē Iesus. de quo in sequētib⁹. et ista sufficiāt
 p p rē. Et ad hāc vi. dico q. Adīcro.
 in interpretatiōib⁹ suis dīc h scīssimū nomē ihs
 qdruplicē hñe significatōz. Dī. n. sal⁹. saluta
 ris salutare et saluator. Dī. n. nra sal⁹. quia in
 nullo alio noie saluati sum⁹. Act. 4. Non est
 aliud nomē datū hōib⁹ sub celo i q oporteat
 saluos fieri credētes. et Jo. 17. bec ē vita eter
 na vt cōgkāt te vēr deū et quē misisti Iesum
 xpm. ps. Dīc dñs sal⁹ tua ego sū. idē p rē
 do mea et laus mea dñs et fact⁹ ē mibi i saturē
 ps. Dñs ē sal⁹. et sup pplin tuū bñdictio tua.
 idē. Dediti mibi pccatōz salutē tue et dextera
 tua suscepit me. idē. Dñs illuatio mea et sal⁹
 mea quē timebo. idē. Intēde i adiutoriu meū
 dñe de⁹ salu⁹ mee et idē. De⁹ aut rex nr an kta

operatus ē salute i medio ire. Et ad Heb. x.
Semel oblat⁹ ad multo⁹ exhauriēda pctā. 2°
sine pctō appēbit expectātib⁹ se in salutē cor⁹ p
fidē. 7. Apoc. 7. Sal⁹ deo nro q sedet sup tro
no 7 agno rē. Itē ibs dī salutaris. qz p mo
dū salutaris cōcept⁹ ē. Luc. i. Ave grā plena
Itē p modū salutaris a pplis honorabatur.
Mat. 9. O is pplis vidēs ihm stupefact⁹ est
7 recurrētes salutaverūt cū. Itē p modū saluta
ris fuit a iudeis illus⁹. Mat. 26. c. Imponūt
Iesu plectētes coronā spinā: 7 ceperūt saluta
re eū. Terti⁹ ibs dī saluator. Mat. 2. Ipe
enī saluū faciet pplm suū a pctis cor⁹. ps. Dir
rige me in veritate tua: qz tu es de⁹ saluator me⁹
7 te sustinui tota die. Isa. 45. Reverte celi de
sup 7 nubes pluāt iustū: apert⁹ tra 7 germinet
saluatorē. 7 ibidē. Ve tu es de⁹ abscondit⁹: de⁹
ist⁹ saluator. 7 Daniel. 6. Ipe ē liberator atqz
saluator faciens mirabilia 7 sig⁹ in celo 7 in tra
q liberavit Danicē de lacu leonū. 7 Zacha. 9
Exulta. fatis filia sp⁹ iubila filia hierlm. Ecce
rex n⁹ venit tibi iustus 7 saluator. 7 Luc. 2.
Ecce euāgelizō vobis gaudiū magnū. qz nat⁹
ē nobis hodie saluator mūdī: q ē xps dñs i ci
uitate David. 7 Jo. 4. Ipsi audiui⁹ 7 scim⁹
qz hic ē saluator mūdī. 2 ad Tim⁹ p. Apparui
grā dei 7 saluator⁹ n⁹ oib⁹ hoib⁹ erudiēs nos
vt abnegātes ipicitatē 7 secularia desideria: so
brie pie 7 iuste viuam⁹ in h⁹ seculo expectantes
beatū spem 7 aduētū magni dei saluator⁹ n⁹ i.
7. c. 3. ait. Appuit benignitas 7 hūanitas sal
uatoris n⁹ i dei: nō ex opib⁹ iustitū q fecim⁹ s;
s; suā miām saluos nos fecit. 7 ad Eph. 3. sal
uatorē expectam⁹ q reformabit cor⁹ p⁹ hūilitatē
n⁹ cōfigurātū cor⁹ p⁹ claritatē sue. Alexander
tū de ales. in. 3. dīc qz Ihs tripliciter pōt dici
saluator. s. a potētia saluādi ab hitu saluādi. 7
ab actu saluandi. Si cōsiderat vt a potētia sal
uandi: tūc dīc qz hoc nomē Iesus conuenit ei
ab eterno. Si ab habitu saluādi: tūc cōuenit ei
ex pte: 7 ipositū fuit ei ab angelo. Luc. i. Do
cabis nomē ei⁹ Iesum: qd vocatū ē ab ange
lo p⁹ s; in vtro cōcepit. Si ab actu saluan
di: sic puenit ei ex tpe: s; i oppositū ē ei a Jo
seph. Mat. 2. Docabis nomē ei⁹ Iesū. Ipsc
enī saluū faciet pplm suū a pctis cor⁹. qre rē. 7
hec tibi sufficiāt. p pnti vi. Quātū ad tertiā
vi. dico qz magis hoc nomē Iesus conuenit
qz nullū aliud tā dīne 7 humane nāe dignitatē
ostendit sicut hoc bñdīctū nomē Ihs. Sed de

hoc in cōdōsione sequēt. Ipe rē.

Decōpōne h⁹ nois Ihs. Cōlō secūda
Ecce fam cōdōne. v. 3. Quātū su mī
a rabilis nois ihu altitudo: ostidit 7 de
clarat ei⁹ mirabilis cōpositio. vbi tres
inquiram⁹ vi. v. 3. Prima vi. est ista. Ex
quor⁹ syllabis cōponit⁹ hoc bñdīctū nomē Ihs.
Secūda est. Ex qb⁹ lris cōponat⁹. Tertiā ē
An aliq alij repiant vocatū hoc noie Ihs. Et
tū ad p⁹ mām dico qz hoc nomē Iesus hz dñas
syllabas: vt ostendat qz in xpo sūt due nature.
s. humana 7 dīna. Dīuina ex patre de q natus
est sine matre. Humana ex matre de q natus
est sine matre. Audi naturā humanā. Verbū
caro factum ē. 7 habitauit in nobis. audi nām
dīuinā. In pncipio erat verbū. 7 verbū erat
apud deum. Item audi naturā humanā. Pa
ter maior me est. audi nām dīnam. Ego 7 pā
vnum sum⁹. Item audi nām humanā. Tri
stis ē anima mea vsqz ad mortē. audi naturā
dīnam. Potestatis habeo ponendi aiām meā
7 iterū sumēdi eaz. Sicut ergo due syllabe sūt
in vno noie ita due nature suppositant⁹ in vno
supposito. qz non due psone. s; vna sub duab⁹
naturis in xpo existit. vt patuit supra sabbato
tertie dñice. in p⁹ mā cōsideratione. Vis tu aia
cara videre magnitudinē huius nomis. Ihs
declina illud. O grāmaticē: quō declinat Ihs
dicit ipse qz Doctrinale dicit. Dat Iesus vn
quarto. v reliquis semper habeto. In nomie
dei declina illud. Ecce. Noianuo hic Iesus
Venitū huius iesu. Datūo huius iesu. Ac
cusatiūo hunc iesu. Vocatiūo o iesu. Ablatiūo
ab hoc iesu. Tres ergo inflectiones habet. s.
Iesus iesu. 7 iesu. Prima finit in. s. 2° in. v.
tertia in. m. Junge mō simul litteras has. s.
s. u. m. quid queso sonat. Sum. iesum. i. ego
sū deus. Je. n. apud hebreos idē sonat quod
de⁹. Je. igit⁹ sum. i. ego sū de⁹. Nulla. n. res
dicere potest sū in veritate p⁹ p⁹ia: nisi sol⁹ de⁹
quia omne tēp⁹ deo p⁹esens est. nec in eo p⁹
teritū aut futurū cadit. Successiua enī tēp⁹
porē mensurant⁹. quia tēpus est mensura mo
tus. 4. phisicor⁹. Permanētia aut mensurāt⁹
eū: Quodlibet. n. p⁹inens siue sit substantia
siue accidēs dūmō a mutatione quacūqz p⁹ē
scindat⁹ mēsurat⁹ eū. ita qz subm cui ē cui ter
nū. vñ Vocat⁹ 3° de p⁹so. O qz p⁹etua mūdū
rōne gubernas. Tetraz celiqz sator qui tēp⁹
p⁹ ab eū. Ipe iubes. stabiliqz manēs das cū

20
 cta moueri. Eternitate vero mēsurant que ū
 habēt pncipiū neq; finē. Et hec sunt tūmo/
 do diuina. Inde Vocit⁹ vbi. ē. Eūnas ingt
 ē interminabilis vite simul: et semel tota posi
 tio. Successiua g̃ habuerūt pncipiū: et habe
 bāt finē. pmanētia habuerūt pncipiū: s; nō
 habebūt finē: vt angeli: et aīc rōnales. Eūna
 aut ut ipsa diuina nō habuerūt pncipiū: neq; ha
 bebūt finē. Quā? cludam⁹ q; successiua dicē
 nō pnt ego sū: cū sūi semp in pmanēti motu: et
 hinc ē q; qdā pbi dixerūt q; nō possunt⁹ de ea
 de aqua nūcro currenti bibere. ppi pmanētiū
 flutū. Inde instās pns ē q̃si ipcepibile. Itēz
 nec pmanētia dicē pnt: ego sū: q; aī istans i
 ceptionis sue ista ppō ego sū fuit falsa. g̃ solū
 mō dīnis psonis puenit hoc vbi sūi: q; sēp
 de eis verū sūi dicē: ego sū: et nūq; sui vel ero
 nisi p respectū ad nos. Itē in credo legimus.
 Cū dñs Adoylen ad ppharaonē mitteret vt
 dimitteret pplin isrl: ait. Illi dicas. Ille q est
 misit me. Et rps ait. ego sū q sū. Vbi enī sub
 stantiū ē: qre rē. Itē ad fam dico q hoc
 nomē iēsus h; qnq; lras: ex qbus tanq; ex qn
 qz ptiū integralib; cōponit: qz tres sūt voca
 les et due sūt psonantes. vocales sūt. i. e. et
 u. psonantes sūt. s. et m. Vocalis sū grāma
 ticos ē q dat sonū de p se. pōt enī cē pfecta ps
 vni⁹ dictionis: vt ista lra. a. ē pfecta ps h⁹ v/
 bi aīo. Cōsonans aut nō reddū sonū de p se:
 q; nō pōt sine vocali cē pfecta ps alicui⁹ di
 ctionis. s; bñ iūcta cū vocali. Ista oīa patēt ex
 ptis i grāmatica. Quid g̃ significant i h no
 mine ihus due psonantes: et tres vocales. Ler
 te due psonantes i vno noīe significāt hūanita
 tē xpi i vna psona. hūanitas. n. et aīa et corpe
 ē: et rps verā hūit hūanitatē. g̃ verā aīaz et car
 nē: vt cō dhere. c. cū rps. Et rō ē: q; sicut con
 sonās nō sonat de p se: ita aīa nō sonat psonaz
 de se: nec corpe psonā de se. Et ē sic si psonantes
 simul iungāt nō sonāt de p se: s; bñ iūcte cū voca
 li: ita aīa et caro nō pstituerūt vnā psonā i xpo
 q; tunc fuissent due psonae. S; bñ iūcte cū pso
 na dina: nūc ille hō dicit ē vna psona. Nā pso
 na dina abstulit ab illa cōposicione aīe et cor
 pis vīz psonalitātē: q; sufficiēs erat psona ipa
 dina sūstētare duas in xpo nās. s. diuinā et hu
 manā. In nob āt psonalītas surgit ex ipsa vni
 onē aīe et corpis: q; aīa nō ē psona p se vt di
 cūt theologi p mātzi. et sniax. Trece āt voca.
 i vno noīe significāt tres psoas i vna lra quē

admodū Abrahā tres vidit et vnū adorauit. et
 Aquilinus ille discipulus clamat. tres sūt q te
 stimonīū dant in celo: pī vbi. et spūs scūs. et
 bī tres vnū sūt. Et sic q̃libet vocalis dat sonū
 de p se. ita q̃libet psona dat sonū de p se. s. pī si
 lius et spūs scūs psona. n. ē rōnalis sūba per se
 sonās. Quare cōcludam⁹ q; ibi inquātū de
 p se sonat nō aut inquātū hō. q; psona dina vī
 psonalitatis ab hūanitate retinuit vt dictum ē
 Et nō vltēr⁹ q; hoc bñdictū nomē Ihs habz
 illas easdē lras q; h; h nomen Iehuue. qd
 dicit iudei nomē ineffabile. vñ nec illud pfer
 tur audēt: s; loco illi⁹ scribunt et proferunt hoc
 nomē adonai. Reuera illud ē ineffabile: non
 quidē quātū ad sonū: s; quātū ad intellectū: qz
 tres ille vocales in vno noīe trinitatē psona
 rū in vna sūbā designāt. Et tante vītutis ē h⁹
 nomē Iehuue. vt peritissimū asserūt hebreox
 q; si distinguat in tres dictōes: q̃libet illaz si
 gñificat idē qd totum Iehuue. vt si dicat. Je.
 hu. ue. q̃libet illorū ē nomē dei. Je. enī ē qd
 de⁹ sicq; de alijs. vt inuaf q; q̃libet psona dīni
 na sic et ipsa nā ē vn⁹ de⁹. Adēdā aut lra. s. c.
 geminat. q; media tñ psona geminū h; in di
 uinitate respectū: qm fili⁹ est a pte: et ab ipso fil
 cū p se spūs scūs. O mira et p fūda sapiā dei q; s
 ppulchre et subtiliter redemptori nro fm duas
 nas vnū nomē adinuēt. Quis ille tā prudēs
 qui ab altitudine istī⁹ bñdicti noīs nō p fūdaf.
 qre rē. Quātū ad tertiā vī. dico q; tres alij
 pcepue vocati sūt in veteri testō hoc nomine
 Ihs. p dīo Josue q dī ihs naue. Eccl. 46.
 Vir fortis in bello Ihs naue. Scdo dī Ihs
 fili⁹ Iodech. vt p; Aggei. 2. Tercio Iesus fili
 us Sirach. Eccl. 46. et in istī nō fuerūt tātē di
 gnitatis sic rps. S; hoc ideo factū ē vt essent
 figura verī Iesu. Nā Josue vir fortissimus
 fuit q filios isrl introduxit exirpatis cananeis
 in terra pmissionis: qd fuit figura fortissimī
 athlete xpi q sua fortitudine et potentia debel
 lauit aereas pates: et tādē debellato sathana
 introduxit nos in eternā glā: vt dcm ē. s. q
 saluator nī ē. Itē iesus filius Iodech fuit sa
 cerdos q edificauit tēplū. Et h in figurā sūmī
 sacerdotis xpi: q semetipsū obtulit. Ihs. liij. ob
 latus ē: q; voluit. Itē ihs Sirach fuit doctō:
 exim⁹ in figurā verī doctōis xpi q sua do
 ctia totū vniuersū plūstrauit. et h iō q; adhuc
 tenell⁹ in medio doctōz interrogantē et rūdē
 tē inuenerūt illū parentes ei⁹. Et sic siqui alij

repiat h' noie vocati: illud figurā dicam? Vi ie/
su xpi. qre rē. et hec si sufficiat p' sa cōdōne.

De sublimatōe h' nois ihs. Eclō terttia.

Ecce tua dēfōne. v3. Mō fuit h' no/
mē ihs a pctōib' adeo dēp'sū qn ma/
gis adeo sit sublimatū. vbi tres igrā
mus. vi. v3. P'ria. vi. ē ista. Qui sūt illi q
mag' nomē iesu xpi sublanauit. 2^a ē. Quō
sci illū honorauerūt. 3^a ē. quō p'f' et fili' et spūs
scūs illū exaltauerūt. Et ad p'mā dico vt sub
lanatōes iudeoz relinqm' q' nūq' fuit fili' dei
xps ihs sic sublanat' sic sit hodie a m'is xpiā
nis. Mā si diligēter oēs mūdi stat' p'fiderabi
mus: nō nisi xpi iesu irrisores repicm' heu p
chdolor: tot' mūdis in malo ligno positus ē.
Recessit enī a sacerdotibus iusticia a p'ncipi
bus p'siliū a seniorib' fides a p'pō: amor a pa
rentib' reuerētia a subdit' charitas a plati: di
sciplina a doctorib' studiū a scholarib' religio
a monacis: deuotio a monialib' honestas a iu
uenib' timor a p'uitozib' fidelitas a militibus
p'cordia a ciuib' cōuicinitas a rusticis: Viras a
mercatorib' largitas a diuinib' paciētia a pau
perib' castitas a vginib' timor a viduis: pud
ritia a p'ugas. et tota italia iā corrupta ē et se
ret vsq' ad nates dei. de qb' aliq' dixim' sup in
fmone de abusiōib' mūdi. Longior enī q' in
stūm fmo cēt: si oīz p'riculariter stat' discū
rere vellē. Mō. n. hodie ē vt q' faciat bonū nō
ē vsq' ad vniū. Ista. i. Derelinquerūt dñz bla
sphēmauerunt sem' isrl alienati sūt retrosum
et. ad phil. 2. Oēs q' sua sūt q'rūt nō q'. ihu xpi
et dicit. 2. Derterūt ad me tergū et nō faciē
et in tpe afflictōis sue dicēt: surge et libera nos
Et. 32. ait. Derterūt ad me terga et nō facies
cū docerē eos diluculo et. et h' sufficiat p' p'mā
vi. Et ad fam dico q' sci q'tuor mōis ma
rūne nomē ihu venerati sūt. s. iuocatōe cōfes
sione b'ndictōe et inclinatioe. P'rio iuocatōe.
Paul': Oia q'cūq' facis in vbo aut in ope i
noie ihu xpi facite. 2^a p'sessioe. Ista. 2. Orde
enī credis ad iusticiā ore aut p'sessio sit ad salu
tē. ad phil. 2. Ois lingua p'sucat. q' dñs no
ster ihs xps in gl'ia ē dei p'ris vide ē fmōe. 9.
3^a b'ndictōe. ps. Sit no: ei' b'ndi. in sec. idē
B'ndicā dñm in oī tpe sp' laus ei' in ore meo.
idē Benedicā te in vita mea et in noie tuo le
uabo man' meas idē. Cantate dñō et b'ndicite
noi ei' annūciate de die in diē salutare ei'. 4^a
in inclinatioe. ad phil. 2. In noie ihu et genu

flexat celestiu terrestriu. et infernoz. S3 de h
p'fideratioe sequēti. quare et. Quātum ad
tertā dico q' I Paul' satis ondit illud ad phil.
2. c. P'p'pter qd ingt exaltauit illum et dedit
illi nomē qd est sup eē nomē. s. hoc nomē ihs
Exaltauit illū aut tripliciter. s. quo ad scōs suos
quo ad ecclēsiā. et quo ad gloriā. S3 de hoc in
tota p'fideratioe sequēti. Mō in q' sū ad p'is q'
xps exaltat' ē qnq' mōis. P'rimo exaltat' est
in cruce. Jo. 3. Sic exaltauit Moyses serpe
tem in heremo: ita exaltari o3 filiū hois. Et. c.
xij. Ego si exaltat' fuero a terra oia trahaz ad
meip'sū. Scōdo exaltat' est in resurrectioe. ad
phil. ij. Exaltauit illum et dedit illi nomen et.
Tertio in aetē hōe. ps. Elevata ē magnifi
cētia tua sup celos. Quarto in gēnū cōuer
sione. ps. Exaltabo: in gentib' et exaltabor i ira

Quito i extrema retributioe. Ista. lij. Ecce
iesu tu exaltabit' et eleuabit' et erit subli
mis valde. Mat. 16. Annū videbitis filium
hois veniēti i nubib' cell et. Et i hac vltima
exaltatioe qdā crūt cū xpo iesu cātātes qdā plo
rātes. P'lorātes qdē crūt dānatiōes. Sap. 5.
Dicēt intra se p'ntam. s. infructuosā agētes: et p'
āgustia spūs gemētes. h' sūt q's aliq' habuiz
i derisu. et i similitudinē ip'z p'ij. nos isensari vi
tā illoz estabaz i sanie. et finē eoz sine hono
re. Ecce quō cōputati sūt i filios dei. et i nī scōs
fors illoz ē. Lātātes crūt oēs iusti. Ista. lj. Et
nūc q' redēpti sūt a dño. s. ihu reuertēt. s. ad deū
a q' p' creatōz habuerūt et. et veniēt i syō. i. in ec
clēsiā triūphātē laudātes. qz. s. hec ē vita eoz
laudare deū. ps. Vti q' habuit i domo tua in
seclā seclōz laudabūt te. et leticia sempiterna sup
capita eoz. ad Ro. 8. Mō sūt p'digne passio
nes h' seculi ad futurā gloriā. Ista. 35. Veni
ent in syon cūlande et leticia sempiterna sup ca
pita eoz gaudiū et exultationē obtinebūt. et seqt
i' ugiēt dolor et gēnū dolor. s. ois mali intrin
seci. et gēnū. s. ois mali extrinseci. Ego ipe
cōsolabor vos diē dñs. 2. Cor. i. P'f' mīarū et
deus tot' p'solatiōis. Dupl'r p'solāt sci. s. i vi
dēdo deū et xps hoiez. Jo. 17. Nec ē vita eter
na: vt cognoscant te verū deū. et quē misisti.
Iesum xpm et. Ista sufficiant.

De honore ihu xpi et gl'ia. Cōsideratō p'mā

De honore et reue

d rētia ihu xpi tertio loco videam
vbi tres alias p'fōes s'biūgam

v3. Nūq̃z fuit iēsus in cruce a iudeis tñ vītu
patus. qñ mīto magis fuerit a discipulis exal
tat⁹. 1^a p̃clō ē. Nūq̃z fuit iēsus a iudeis tñ
derisus in synagoga ⁊ eoz tēplo qñ mīto ma
gis in ecclā xpīana sit honorat⁹. 3^a p̃clō ē ista
Nūq̃z fuit in mūdo iēsus tñ sp̃itus: qñ mul
to magis sit in gloria celesti sublimatus.

Qualr a discipulis xps fuit in eoz p̃dicatōi
bus ⁊ dictis ⁊ factis exaltat⁹. 2^a p̃clō p̃ma.

Accipe p̃mā p̃clōnē ⁊c. vi. s. vbi tres
igram⁹. vi. v3. p̃ma vi. ē ista. An
crux xpi q̃ fuit ei⁹ grāde supplicii fuit

p̃ nomē iēsu aliq̃ mō exaltata. 2^a vi. ē ista.
Quot mōis fuit ibi⁹ in cruce sublanat⁹. 3^a ē
Quō a discipulis fuit iēsus exaltat⁹. Quoz
ad p̃mū dico q̃ p̃pter iēsu nomē crux q̃ erat la
tronū supplicii decē modis p̃ncipaliter fuit ex
altata. v3. In alta ⁊ stupēda figuratōe. In mī
rabili formatōe. In ornata decoratōe. In ma
gni mystērij cognitōe. In miraculoz opatōe
In p̃dicatōis laudatōe. In singulari imp̃ssio
ne. In hostiū delectōe. in adoratōe. Et i hūili
assumptōe. p̃mo nobilitatē scē crucis ostē
dit alta ⁊ stupēda figuratō. p̃ma. n. ei⁹
figura ab ip̃o initio nascētis mūdi precessit: qñ
formauit de⁹ hoīez de limo terre. Quid. n. ip̃
sa statura hūana exp̃āssimānib⁹ ⁊ brachijs ostē
debat nisi exp̃isse formā crucis: v3 p̃ eā v3 for
mā intelligeret reformādus: in q̃ homo fue
rat format⁹. Scōdo figurat in arca quā trecē
torū cubitoz cōposuit: in qua saluata ē hūana
nā. Gen. 6. Quid. n. iste numer⁹ ostēdit nisi si
gnū crucis: q̃ p̃ma ei⁹ ista tau ē qd fuit sig^m
crucis: ⁊ per ipsam saluati sum⁹. p̃ma p̃de. i.
Mō coruptibilib⁹ auro v3 argēto redēpti est⁹
s3 p̃ciolo sanguine iēsu cōiūsi agni imaculati.
Apoc. ii. Lauit nos a p̃ctis nris in sanguine
suo. Tercio figurat p̃ scalā Jacob: p̃ quam
angelos ascēdētes ⁊ descendētes p̃spexit: et
cui⁹ cacamē celos tāgere videbat. Gen. 28.
p̃ter hāc aīc a p̃ctis liberate mysterio āgelo
rū descēdētū portāt ad ecclā. p̃ter hāc glōsūs
Stephan⁹ ascēdit vidēs celos aptos: cum ait.
Dñe iēsu accipe sp̃m meū. Act. 7. Quarto
figurat i limōe quā faciēbāt filij isrl⁹ exitu de
egypto. nā sup virāq̃z postē ⁊ sup limiare do
mū tingētes sanguine agni pascat formā cruc⁹
depingebant: p̃ quā liberati sūt ab exterminato
re. Exo. 12. Quā si nos sup postē cordis ⁊ oris
sup liminare cordis tñxerim⁹ sanguine cruci

fici liberabimur ab illo exterminatore q̃ ē mal⁹
leus vniuersē terre. Quinto figurat in ofo
ne Moysi. Moysē nāq̃z orāte in mōte erien
sis brachijs ⁊ manib⁹ in formā cruc⁹ vincebat
p̃pls dei. Exo. 17. Sic ⁊ iēsus in cruce expan
sis manib⁹ orāte: p̃pls xpian⁹ victoriā salutis
obtinuit. Sexto figurat in arbore iuniperi
sub vmbra cui⁹ p̃telias sedūt. 3. R. 19. Sic ⁊ i
oib⁹ tribulatōib⁹ crucis vmbra refrigeriū p̃re
stat. L. ii. 2. Sub vmbra illi⁹ quē desiderat⁹:
rā sedūt ⁊ fruct⁹ ei⁹ dulcis gutturi meo. O dul
cis aīa q̃ in illi⁹ caduci mūdi ardore ardes: ⁊
sudore caloremq̃ bonoz ipaliū plena es: ⁊ p̃p
eoz amissionē affligeris. veni sub vmbra h⁹
scissime crucis ⁊ refrigeraberis. Si tribular⁹
crucē hāc respice: ⁊ in ea pendētē p̃sidera: an
ipse p̃ te magis an tu p̃ ipso magis patiari cō
puta dolores tuos cū suis. Si enere p̃ctoz q̃
uaris sub vmbra hac q̃esce. ⁊ ne desperes. Ec
ce in ea p̃dēs nō vindictā: s3 pacē clamāt di
cens p̃r ignosce ⁊c. Quid erras nullū salubri
us remediū ligno crucis ⁊c. Quid in tātis si
guris moror. Breviter h̃ bñ crux ē lapis ille
erect⁹ in titulū sup quē n̄r Jacob. i. Iēsus ele
um mic sudūt. Gen. 28. Hic ē loc⁹ vbi fies
Ioseph tñxerūt tunicā ei⁹ in sanguine hēdi.
Gen. 38. Hec ē lignū missū in aq̃s marath
⁊ dulcorate sūt. Exo. 15. hec ē vga q̃ p̃cussa pe
tra dedit aq̃s in habūdātia. Mūeri. 21. Hic est
Paul⁹ in q̃ erecte serpēte enco: oēs q̃ in euz a
spicebāt: a morsib⁹ serpētū liberabāt. Mūeri
21. Hec ē cythara in q̃ n̄r David p̃uīfens nra
lignoz sp̃rituū impet⁹ refrēnebat. i. R. 16. ⁊
vlti. Et sic de alijs. Lerte aīa tot sūt h⁹ iudici
ligni figure q̃ stupore cōfūdor. q̃ p̃fecto altitu
dinē ⁊ nobilitatē ei⁹ ostēdūt. Et sic p̃ exaltatio.
2ª exaltatio crucis ē in mirabili ei⁹ formatio
ne. Quatuor. n. ligna iēsu crucē p̃struxit. s.
palma cyp̃ressus cedr⁹ oliua. vñ ṽsus. Qua
tuor ista ligna cedrus cyp̃ressus: oliua. Lū q̃
bus ē palma si crux cōponit alma. Nec sanc
h⁹ sine magni mystērij significatōe. Palma
eni signū victorie ē: q̃ antiq̃ victores corona
bāt. Et vbi ē tanta victoria q̃nta ē victoriā cru
cis in q̃ David n̄r. i. Iēsus p̃uīs ⁊ inermis.
Doliath ingēū turba minū armit⁹ potētē
deiecit. t. R. 17. Et ad Col. 2. ca. Debellaui
acreas p̃ctes: delēs ingi: ibi apls qd aduersus
nos erat cyregraphū decreti. s. mortis qd erat
p̃mū nobis: ⁊ ipsū tūit de medio affigēs illud

cruci expoliās pncipat⁹ ⁊ patescēt. Lp̄sūg
arbor boni odoris ē. Et certe nō est odor sicut
odor crucis: cuius odore multa corpa scōz qui
dormierāt surrexerūt ⁊ venerūt in scām ciuita
tē ⁊ apparuerūt multis. Adat. 27. Oliua suo
liquore q̄ ceteris supenatat. ⁊ vbi melior liquor
mā dei: quē samaritan⁹ infudit vulneribus
sauciati. Luc. x. c. Cedr⁹ arbor iputrescibilis
ē. Et crux scā ab oī nos putrefactiōe pseruat.
Act. 5. Filie mūdās corda ipsoz: ⁊ ipsa incor
ruptibilib⁹ vsqz ad diem iudicij perseuerabit.
Adat. 24. Apparebit signū sūij boīs i celo ⁊ c.
De istis q̄mōz lignis notat etiā glo. i. de
summatrini. sup. Vbo cruci. q̄re ⁊ c. 3. exaltatō
ē in ornata decoratōe. Māqz. n. aux argētuz:
lapides p̄ciosi. ⁊ q̄qd in ornatu alicui⁹ rei accō
modari pōt: nū ornare aliqd p̄r: sic sanguis ⁊
mēbra xpi cruce scām ornauerūt. vñ in hymno
cantat ecclia. Arbo: decora ⁊ fulgida: ornata
regi purpura: electa digno stipite: tā scā mem
bra tāgere purpura regi: sūt sāguis xpi nudo
xpi corpi faciēs vestimētū. purpura. n. i qdā
ialis sanguis tingit. q̄re ⁊ c. Quarta exalta
tio est in magni mystērij cognōde. Si. n. lin
guis hominū loqueret ⁊ angeloz crucis my
steriū exprimere nō valerē. Admirabilē certe sa
cta ē scia ista: p̄fuzata ē ⁊ nō potero ad eā: vñ
nā cōprehendere possemus cū oībus scis q̄ sit
istius scē crucis latitudo ⁊ longitudo sublimi
tas ⁊ pfundū. Tanta nēpe ē latitudo ei⁹ ut ex
tendat eius charitas vsqz ad inimicos dicēte
dño. Adat. 5. c. Diligite inimicos v̄ros bñ
facite his q̄ oderūt vos. Et ipse yhs expāsio
manib⁹ p inimicis exorauit. d. p̄ ignosce il
lis. Luc. 23. Tantaqz ei⁹ ē longitudo: vt in ei⁹
fide necesse sit p̄seuerare vsqz ad mortē. Ad
thei. r. Qui p̄seuerauerit vsqz i finē: h saluus
erit. Sic ⁊ xps cū dilexisset eos: in finē dilexit
eos. Jo. 13. Sūmitas ei⁹ i celū tāgēs: vt nos
nō terrēa: s; celestia doceat amare. ad Col. 3.
Que sūt sūt q̄rite: nō q̄ sup trā. Sic ⁊ xpus
volūtate p̄ris sue p̄tulit volūtati. d. verūtamē
nō sicut ego volo: s; sic tu. Adat. 16. P̄posu
ditas ei⁹ ē. p̄fuditas iudicioz dei: vt q̄re hunc
vocat: illū reprobāt. vt cū Paulo dicamus ad
Ro. 11. D altitudo diuinitaz sapie ⁊ scie dei q̄z
incōprehēsbilia sūt iudicia ei⁹ ⁊ inēstigabiles
vie ei⁹. q̄re ⁊ c. 5. exaltatio ē i miracloz opa
tiōe p̄s. Exaltabor i gētib⁹: ⁊ exaltabor i ira.
vide miraculū mortui suscitātē i inēdē scē cru

cis. 6. exaltatio ē i p̄dicatōis laudatōe. Isa. 13.
Sup̄mōrē caliginosuz leuate signū ⁊ exaltatē
vocē. i. L. or. i. c. Iudei sūg petūt: greci sapiāz
q̄rūt. Mos at p̄dicam⁹ xpi ibm crucifixū iude
is qdē scādaliū gētib⁹ at stultitiā. ipis at uocāt
iudeis atqz grecis xpm dei virtutē ⁊ dei sapiāz
q̄r qd stultū ē dei: sapiētē ē hoib⁹. ⁊ qd ifirmū
ē dei. fori⁹ ē hoib⁹ ⁊ paz isra. Infirma mūdi
elegit d̄s: vt fortia q̄qz p̄fudat: ⁊ q̄ stulta sūt mū
di eligat d̄s vt p̄fudat sapiētes. ⁊ i ḡbilia ⁊ p̄rē
piabilia elegit: ⁊ ea q̄ n̄ sūt: vt ea q̄ sūt destrueret
vt n̄ gl̄iet oīs caro i p̄specu ei⁹ ⁊ c. 7. ē i sin
glari ipressiōe: q̄ signū qd p̄us erat latronuz
ip̄m̄it i frōtib⁹ ipatoz: vt n̄ crubescam⁹ ēē sū
deo i carne crucifixo. ad Gal. vi. Adibī abste
gliari nisi i cruce dñi n̄rī iesu xpi. Luc. 12. qui
cū erubuerit corā hoib⁹ erubescet ⁊ ipe cū corā
p̄re suo. ⁊ p̄. De. 3. Parati sum⁹ reddē rōez
oī p̄scētī d̄ca q̄ nobis ē fide ⁊ spe ⁊ c. Octaua
ē in hostiū delectōe siue spūaliū siue corpalū.
Dr spūalib⁹ inimicis L. r. so. ait. Diabol⁹ ti
met cruce in q̄ letale vuln⁹ accepit. ps. 134.
st̄timētib⁹ te signatiōē vt fugiāta facie arē
i. cruci. De iūm̄is corpalib⁹ p̄s q̄n dñi est.
L. ostānino. L. ostānino i h signū vices. ps. Fac
mecū signū i bono: vt videāt q̄ me oderūt ⁊ cō
fūdāt: q̄m tu dñe adiunxisti me ⁊ p̄solat⁹ es me
Et xps d̄ diabolo cū d̄ ipotūphauit. ps. Dñs
regitū a ligno. Isa. 9. f. ac⁹ ē pncipat⁹ sup hu
mex ei⁹. Et q̄ i h signo paucāt demōdes rep̄it
in scripturis: s; nō auctēncis. Domniētē quē
dā iudeū q̄ in casu h signo crucifiscē figuerat ve
rare nō ē ausus spūs malign⁹. s; dixisse legi
Das vacuū ē: s; signū. Mona exaltatō ē ado
ratōis. q̄r adorāt qd p̄ spernebat. s; q̄re non
adorāt ita afina d̄ de p̄sc. di. 3. c. cruci. ⁊ q̄ ad
oratōe adorēt dixim⁹ in supiorib⁹. Exēplū scī
Andree dic q̄r eā adorauit. Decia exaltatō
ē in hūili assūptōe q̄r multi tā viri q̄z semic my
steriū crucis sentīētes: p ipsa mortē elegerūt.
Adat. 16. Qui vult venire p̄ me abneget se
menip̄sū ⁊ tollat cruce suā ⁊ sequat me. Per
cruce intellige quācūqz aduersitatē quā pariet
p ei⁹ amorē portam⁹. quia: vt Breg. ait. nos
sine ferro martyres ēē possum⁹: si patiaz i aīo
tolleram⁹. q̄re ⁊ c. ⁊ h sufficiāt p p̄. Vi. Et tū
ad sam vi. dico q̄ tu ipsa aīa mea si gesta pas
siois p̄siderabis ifirmatā qdāmō sublanatōē
repies. ps. Sublanauit me s̄lanatōe. Dice
bāt. n. alios saluos fecit: seip̄sū saluū facē n̄ p̄.

90
Sed ve vobis miseris iudeis. qm̄ vt ait. ps. Qui habit in celis iridebit eos. ⁊ dñs. subfana-
bit eos. puer. i. Ego q̄s i iteru vro ridebo.
et. Et ad ita dico vt de cetera ita. Paulus
gloriosus ita h̄ nōm̄ iesus magnific. vt p
ip̄o mortis i ore ibi sp̄s h̄et. ⁊ q̄t salū fecit ei⁹
gloriosus caput tot fontes dñi grā scaturierūt vt
p̄ Rome ad aquā salū. vbi h̄t eccl̄ia triūfon-
tiū. Et tñ nōm̄ h̄ in vita dilexit. vt ip̄s circa
q̄dringentas vices suis in epl̄is cōm̄m̄oret.
In epl̄a. n. ad Romanos p̄. c. qnq̄ vicibus
cōm̄m̄orat. dicēs. Paul⁹ su⁹ Iesu xpi vocat⁹
ap̄l⁹. ⁊ seq̄t ex resurrectione mortuorū ibi xpi p
quē accepim⁹ grām ⁊ apl̄atū ad obediēdū fi-
dei in oib⁹ gētib⁹ in q̄b⁹ estis ⁊ vos vocati ibi
xpi rē. Itē Brā vobis ⁊ par a deo p̄c nro ⁊
dño iesu xpo. Itē p̄mū grās ago deo meo per
ibm̄ xpm̄ p̄ oib⁹ vobis: q̄ fides nra ānūciat i
vniuerso mūdo ⁊ h̄ in. c. i. In 2. c. semel tñ
noiat iesu dicēs. In die q̄ iudicabit dñs oc-
cultā cordiū hoīūz fm̄ euāgeliū meū per iesu
xpm̄. In 3. c. trib⁹ vicib⁹ cōm̄m̄orat. dicēs
Iusticiā autē dei ē ex fide iesu xpi sup̄ oēs q̄ cre-
dūt in eū. itē. Iustificati p̄ redēptōz q̄ ē in xpo
iesu. itē. Vt sit ipse iust⁹ ⁊ iustificā cū q̄r fi-
de ē iesu xpi. In 4. c. cū semel. Reputabit
inquit ad iusticiā credētib⁹ in eū: q̄ suscitauit ie-
sum xpm̄ a mortuis. In 5. c. septies. Pro-
iustificati inq̄t ex fide pacē hēam⁹ ad deū per
dñm̄ nrm̄ ibm̄ xpm̄. itē. Vt qd. n. christ⁹ cū ad
huc infirm⁹ essem⁹ fm̄ tēp⁹ p̄ ip̄is mortu⁹ est.
item. Si cū adhuc p̄dōres essem⁹ fm̄ tēp⁹ xps
p̄ vobis mortu⁹ ē. itē. Multo igit magis iu-
stificati in sanguine ip̄i salui erim⁹ ab ira ip̄i
sum. item. Gloriamur in deo p̄ dñz nrm̄ iesu
xpm̄ p̄ quē nūc reconciliationē accepim⁹. Item
grā dei ⁊ donū in grā vni⁹ hoīs iesu xpi i p̄les
habūdauit. itē. Habūdātiā grē ⁊ donationis
accipiētes in vita regnabūt p̄ vñū ibm̄ christū
itē. Brā regnat p̄ iusticiā i vitā eternā p̄ ibm̄
christū dñz nrm̄. In 6. c. noiat q̄ter. Primo
inq̄t. Quicūq̄ baptizati sum⁹ i xpo ibi i mor-
te ip̄i baptizati sum⁹. cōsepulti. n. sum⁹ cū illo
p̄ baptisimū i mortē: vt quō surrexit xps a mor-
tuis ita ⁊ nos i nouitate vitē ābulē. itē. Si
autē mortui sum⁹ cū xpo credim⁹: q̄ filietā vi-
uem⁹ cū eo. Sciētes q̄ xps resurgēs ex mor-
tuis iā nō morit⁹. itē. Estimāte vos mortuos q̄
dē cē p̄cō: viuētes autē deo in xpo iesu. Item
Stipēdiā. n. p̄cō mors. grā autē dei vitā etna i

xpo iesu dño nro. In 7. c. noiat bis. Pro-
dicēs. Mortificati est⁹ legi p̄ corp⁹ xpi. itē. In
felix ego bō q̄s me liberabit de corp⁹ mort⁹ h̄
grā dei p̄ ibm̄ christum dñm̄ nrm̄. In 9. ca-
nonies. ⁊ p̄. Nihil inq̄r dñatōis ē h̄is q̄ sūt in
christo iesu q̄ nō fm̄ carnē ambulant. itē. Lex
enī sp̄s vitē in christo iesu liberauit me a lege
p̄cī ⁊ mortis. itē. Si q̄s sp̄m̄ xpi nō h̄z: h̄c nō
ē ei⁹. s. christ⁹. Itē si xps in nobis ē corp⁹ qdē
mortuū est p̄pter p̄c̄m̄. sp̄s vō viuīt p̄pter
iusticiā. Item. Si sp̄s ei⁹ q̄ suscitauit iesum
habitāt in vobis q̄ suscitauit iesu xpm̄ a mortu-
is viuificabit ⁊ mortalia corp̄a v̄ra p̄pter iha-
bitantē sp̄m̄ eius in vobis. itē. Ipse. n. sp̄s
testimoniū reddit sp̄ui nro q̄ sum⁹ filij dei. Si
autē filij ⁊ heredes. heredes qdē dei. coheredes
autē christi. item. Quis accusabit aduersus ele-
ctos dei. deus q̄ iustificat. q̄s est q̄ cōdēnet. ie-
sus christ⁹ qui mortuus est. imo q̄ ⁊ resurre-
xit: qui ē ad dexterā dei. q̄ etiā interpellat pro
nobis. item. Quis nos sepabit a charitate xpi
tribulatio rē. itē. Let⁹. n. sū q̄ n̄z mors. n̄z vi-
ta n̄z āgeli. rē. posīt nos sepāre a charitate dei
q̄ ē in xpo iesu dño nro. In 9. c. ter noiat. ⁊
p̄. Veritatē inq̄r dico i xpo ⁊ nō mēior. testim-
mibi reddēte p̄scia mea in sp̄u scō rē. itē opta-
bam ego ipse anathema ēē a xpo p̄ frīb⁹ meis
itē. Et q̄b⁹ xps fm̄ carnē qui ē sup̄ oia in sc̄la
benedict⁹ In decimo cap̄ter noiat. ⁊ p̄. finis
enī legis christ⁹ ad iusticiā oī credēti. itē. Ne
dixeris in corde tuo. q̄s ascēdet in celū. i. xpm̄
deducere. aut q̄s ascēdet in abyssū h̄ ē christū
ex mortuis renouare. itē fides ex auditu: au-
ditus autē p̄ vñū xpi. In duodecimo semel tñ
qm̄ in. xj. c. nō exp̄ess. tñlū. ⁊ dicit sic Adul-
tū. vñū corp⁹ sumus in christo: singuli autē alter
alteri⁹ membra. In decimotertio cap̄ter sc̄
mel tñ dicens. Abijciamus ḡ opa tenebrarū
⁊ induamur arma lucis: sic vt in die honeste
ambulem⁹. Nō in cōm̄satiōib⁹ ⁊ ebrietatib⁹
Nō in cubilib⁹ ⁊ ipudicijs. nō in cōtētiōe ⁊
emulatōe. s̄ induimini dñm̄ nrm̄ iesum xpm̄.
In. i. q. c. q̄ter tñ. Primo oēs stabim⁹ an
tribunal xpi. item noli cibo tuo illū perdē. p̄ q̄
xps mortu⁹ ē. itē qui enī in hoc tps fuit placet
deo. Itē vñūsq̄q̄. primo suo placeat i bonū
ad edificatiōē. et enī christ⁹ nō placuit sibi rē.
In. i. q. ca. xj. vicib⁹ nominat. Et p̄ de in-
quit patiente ⁊ solati dei vobis idip̄sū sapere
n̄ adulterium fm̄ iesum xpm̄ vt vñūq̄q̄

uno ore honorificetis deū et patrē dñi nři iesu
xpi ppter qđ suscipite inuicē sic et xps suscepit
vos. Dico. n. xpm iesu mīstz fuisse circūcisio
nis ppter vītātē dei ad pfirmādas pmissio
nes patz. Quattor. n. vicib⁹ in hac auctē no
mīnat iesu xpm. Itē pp grām qđ data ē mibi a
deo vt simi mīster xpi iesu in gentib⁹. Itē hēo
igit gloriā in xpo iesu ad deū. Mon. n. audeo
aliqd loq corz: qđ me nō efficit xps. In obiaz
gentiā xbo et factis i virtute signoz: et pdigio
rū in virtute spūs sci. ita vt a Hierlm p circui
tū vsqz ad illirici repleuerim euāgelū xpi. sic
autē h p dīcāu euāgelū: nō vbi noiat ē xps: ne
sup alienū fūdamētū edificare. In hac auctē
enā qter xpm iesu noiat. itē vltio. Scio āt qm
venies ad vos in habūdātia bñdictiōis xpi ve
niā. O bñficio g vos frēs p dñm nřm iesu xps
vt adiueri me. Sic duab⁹ vicib⁹ cū noiat et.
In ca⁹ vltio vndecies noiat. Et p. Saluta
re pscā et aglā adiutores meos in xpo iesu. itē
salutare ephenerū dilectā mibi qđ ē pmitiū asie
in xpo iesu. Itē salutare androniū et tulīa co
gnatos et cōcaptiuos meos qui sūt nobiles in
aplis: qui et an me fuerūt in xpo. Itē salutare
virbanū adiutorē nřm in xpo iesu. Itē saluta
re appellen probū in xpo. Itē salutāt vos oēs
ecclie xpi. Itē rogo vos frēs vt obseruetis eos
qui dissensioēs et offendicula pter doctrinam
quā vos didicistis faciūt: et declinate ab illis h⁹ i
enī tpo dño nō scruiūt: s; suo ventri. Itē grā
dñi nři iesu xpi vobiscū. Itē grā dñi nři iesu
xpi cū oib⁹ vobis. amē. itē ei aut glia et honor
q potēs ē vos pformare fm predicationē iesu
xpi. Itē soli sapienti deo p iesu xpm cui honor
et glia in seclā seclor. amē. Explicīt allegatio
iesu xpi in eplā ad Romanos nūc ad eplām p
mā ad Corinthios trāscām⁹. In p. c. noiat in
is. vicib⁹. Et p. ait. p dñm vocat apls xpi ier
sū p volūtātē dei. et sostenes fr ecclie dei que
est corinthij scificatio in tpo iesu cū oib⁹ q in
uocant nomē dñi nři iesu xpi grā vobis et par
a deo pte nřo et dño iesu xpo. gratias ago deo
meo in grā dei: qđ data ē vobis in xpo iesu: qz i
oib⁹ diuices facti estis in illo in oi scia et in oi
xbo sicut testimoniū xpi pfirmatū ē in vobis
ita vt nihil desit vobis expectantib⁹ reuelatōz
dñi nři iesu xpi: q et pformabit vos vsqz i finē
sine cōsumine: in die aduēt⁹ dñi nři iesu xpi. p i
delis de⁹ p que vocati estis in sociatē filij ei⁹
dñi nři iesu xpi. O bñficio vos frēs p nomen

dñi nři iesu xpi: vt idipm dicatis oēs: et nō sint
in vobis scismata et. In hac auctē decies xps
noiat. Itē h aut dico. qđ vnusqz vřm dicit.
Ego qđ sū p dñm. ego aut appollo: ego xbo
ephe: ego aut xpi. Diuisus ē tps. Aliquid
p dñm crucifix⁹ ē p vobis aut in noie p dñm
li baptizati estis. Itē nō. n. mīst me xps bap
tizare. s; euāgelizare. Mō. n. in sapia verbi: vt
nō euacuet crux xpi. Itē nōs qđē predīcām⁹
xpm crucifixū. Iudcis qđē scādālū: gētib⁹ autē
stuiticiāz: iphs aut vocatis iudcis atqz grecis
xpm dei virtutē et dei sapiā. bis bis nomiat
itē vltio sic ait. Et ipso āt vos estis in xpo iesu
et. et h qzū ad p mū caplz. In 5o caplo ter tñ
noiat. et p ait. annūciāns vobis testimoniū xpi
nō. n. iudicāu me aliqd scire inter vos nisi ie
sum xpm et hūc crucifixū. Et in fine capli ait.
Nos āt sensū xpi habemus. In 6o caplo ter
noiat. Et p rāqz p uulis in xpo lac dēdi vobis
potū nō escā. itē fūdamētū. n. aliud nemo pōt
ponere pter id qđ positū est qđ ē xps iesus. itē
oia. n. vřa sūt: vos aut xpi: xps aut dei. In 4o
caplo. 6. vicib⁹ noiat. Et p. sic nos existit hō
vt mīstros xpi. et dispēsatōres ministror dei.
Itē nos stultī pp xpm vos āt prudētes i xpo
itē nā si decē millia pedagogor hēatis in xpo
s; nō multos pces. Mā in xpo iesu p euāgelū
ego vos genui. rogo igit vos imitatorēs mei
estote. sic et ego xpi. iō mīst ad vos et hūnotē
q vos cōmonefaciat vias meas q sūt i xpo iesu
sic et vbiqz i oi ecclia doceo. In hac auctē qter
noiat. In 7o caplo gnges noiat. Et primō
ego qđē absens corpe pñs āt spū: itē iudicāu:
vt pñs cū q sic opat⁹ ē in noie dñi nři iesu xpi.
Cōgregatis vobis et meo spū cum virtute dñi
nři iesu xpi: tradē h⁹ i boiez sathane intcritum
carnis vt spūs salū sit in die dñi nři iesu xpi.
In hac auctē ter noiat. itē expurgatē vci⁹ ser
mentū: vt sitis noua cōspersio: sic estis azimi
eteni paska nřm imolat⁹ ē xps. In 8o caplo
ter noiat. et p iustificati estis in noie dñi nři
iesu xpi et in spū dei nři. itē nesci⁹ q corpa vřa
mēbra sūt xpi. Tollēs q mēbra xpi faciā mem
bra mēretriciis. absit. In 9o caplo nō noiat
In octauo caplo ter noiat. et p nobis vnus est
de⁹ p ex quo oia: et nos in illo: et vn⁹ dñs ihs
xps p que oia. et nos p illū. Itē. et p bñt ifirm⁹
in tua cōscia frater: ppter que xps mortu⁹ est
sic aut peccantes in fratres et percutiētes con
scientiā eorū infirmā in chūsū peccatis:

Quapropter si scandalizat esca fratres meum
non manducabo carnes in cinu: ne frez meū
kandalizez: hec ille. In hac aucte bis nomiat
In nono capitulo quater noiat. Et pmo.
Mōne sū liber: nōne sū apls: nōne xpm dñm
vidi. Itē oia sustinemus ne qd offendiculum
dem euangelio xpi. Itē factus tanqz sine
lege esse: cū sine lege dei nō eēm: s; in lege es
sem xpi: vt lucrifacerē coa q sine lege dei erāt
et factus sū infirm: tanqz infirm: vt infirmos
lucrifacerē oia oibus factus sū: vt oēs facerez
saluos. Via aut facio ppter euangelii xpi: vt
pnceps ei efficiar: h bis noiat. In. x. ca.
ter noiat. et p. Bibebāt aut d spitali psequēti
eos petra. petra aut erat xps. Itē neqz tene/
mus xhm: sicut qdā eoz tentauerūt: et a spen
ab pierūt. Itē calx bñdictiōis cui bñdicim?
nōne cōicatio sanguis xpi ē. In. xi. c. quat
noiat. et p. Imitatores mei estote sicut et ego
xpi. itē. Volo aut vos fratres scire q ois viri
caput xpus ē. Caput aut mulieris vir. caput
aut xpi de. itē. Ego aut accepi a dño qd et tra
didi vobis. qm dñs ibs in q nocte trad. batur
et. In. ii. bis tm noiat. et p. Sicut enī cor/
pus vñ ē: et mēbra hz multa. oia aut mēbra
corpis cū sint multa: vñ corpus sūt: ita et
xps. itē. Vos aut estis corpus xpi: et mēbra d
mēbro. In. iij. et iij. non noiat. in. iij. ca.
iij. vicibus noiat. et p. Tradidi vobis i pñs
qd et accepi. qm xps mortuus ē p pñs nris.
itē. Si xpus predicat quō surrexit a mortuis:
quō qdā dicit i vobis. qm resurrectio mor/
tuoz nō ē: neqz xps surrexit. Si aut xps nō
resurrexit: inanis ē qdā dicit nra: inanis ē et
fides nra. inuenimur aut et falsi testes dei qm
testimoniū dixim? aduersus deū. qm suscita/
uit xpm quē nō suscitauit. N: si mortui nō re/
surgūt: neqz xps surrexit: q si xps nō resurre/
xit: vana ē fides nra. q et q dormierūt in xpo
pierūt. Si in hac vita tm in xpo spantes su n?
misabiliores sum? oibus hoibus. Nūc autez
surrexit a mortuis pñis dormientū. qm qdē
p hoicm mors et p hoiez resurrectio mortuoz
Et sicut in Adā oēs moriunt: et in xpo oēs vi/
uificabunt. vñsqz s; aut in suo ordine pñie
xps: deinde hz q sunt xpi: q in aduentu ei? cre/
diderūt. In hac aucte duodecies noiat. item
Quotidie morior ppter glām vram fratres
quā habeo in xpo ihu dño nro. item. Deo āt
grās q dedit nobis victoriā p dñm ihm xpm.

In. c. iij. ter noiat. et p. Si qd nō amat dñz
nrm ihm xpm sit anathema. itē. Vra dñi nri
iesu xpi vobiscū: Caritas mea cū oibus vo/
bis in xpo ihu dño nro. amē. Explicit prima
epla ad Corin. incipit sa ad cosdē. In p eniz
c. octies noiat. et p. Paulus apls xpi iesu ec/
clesie dei q ē in Corinthia grā vobis et par a
deo pñe nro et domino ihu xpo. bñdictus de?
et p dñi nri iesu xpi et. In hac aucte ter noiat
itē. Sicut habundant pñs xpi in vobis
ita et p xpi habūdāt p solatio vra. et h noiat bis
itē. Vra vra nos sum? sicut et vos nra in die
dñi nri iesu xpi. itē. Dei enī fili? ibs xps q in
vobis p nos pñcar? ē: nō fuit i illo ē et nō: sed
ē in illo fuit. itē. Qui aut pñmat nos nobi/
scū in xpo: et q vñt nos de? In. x. c. quat
noiat. et p. Cū venissē troadē p euangelium
xpi et. itē. Deo aut grās q sp triūphat nos in
xpo iesu: et odorē noticie sue manifestat p nos
in oī loco: qz xpi bonus odor sum? in his q sal/
ui sunt et in his q piunt. itē. Nō enī sum? sic
plimi adulter ātes vñ dei: s; et sinceritate s;
sicut ex deo corā deo in xpo loquimur. In. ij.
c. ter noiat. et p. Qm epla estis xpi ministra/
ta a nobis: et scripta nō atramento: s; spū dei
viri: nō in tabulis lapideis: s; in tabulis cor/
dis carnalib? s; iduciā autē: lē habem? p xps
ad deū: nō q sumus sufficētes cogitare aliqd
a nobis tanqz ex nobis. s; sufficētia nra ex de
ē. itē. Idipm velamē i lectione vñt testi ma/
net nō reuelatū. qm in xpo euacuaf. In. ij. c.
c. octo vicib? noiat. et p. De hui? seculi exce/
cavit mētes infidelū: vt nō fulgeat in eis illu/
minatio euangelij glie xpi q ē imago dei. Nō
enī nosmetipsos pñcam? s; ihm xpm dñz no/
strū: vos aut suos pñs p ihm. qm deus q de
tenebris dixit lucē splendescē: ipe illuxit i cor/
dib? nris ad illuminationē s; ic claritatis dei i
facie ihu xpi. itē. Sēp mortificationē ihu xpi i
corpe nro circūferētes: ita vt et vita ihu in cor/
pib? nris manifestet. Sēp enī nos q viu/
m? i morte tradimur p ibz: vt et vita ihu mani/
festet i carne nra mortali. itē. Idrop qd et lo/
quimur scientes: qm q suscitauit iesu: et nos cuz
iesu suscitabit. In. v. c. nonies noiat. et p.
Dēs nos manifestari oz ante tribunal xpi vt
recipiat vñsqz ppha corporis put gessit siue
bonū siue malū. itē. Caritas eniz xpi vñget
nos existimantes hoc. qm si vnus p oib? mō/
tu? ē: q oēs mortui sunt: et p oibus mortu? et

359

xps: vt & q uiuunt sibi nō uiuant: s; ei q pro
 ipsis mortuus ē: & resurrexit. Itaq; nos ex h
 nemine nouim? fm carnē: & sic cognouim? s;
 carnē xpm: s; nūc iā non uiuim?. Si q; i xpo
 noua creatā: uetia trāsierūt ecce facta sūt oia no
 ua. Quia it̄ ex deo q recōciliāuit nos sibi p xps
 & dedit nob̄ misteriu recōciliatiōis. qm̄ qdē de
 us erat i xpo mūdū reconciliās sibi. it̄. Pro
 xpo legatōe fungimur deo exhortante: p nos
 obsecram? p xpo recōciliāmi deo cū q nō no
 uerat pēn tē. In. 6. c. sel tū noiat. & p̄ dīc
 Que uentio xpi ad Belial: aut q par fidelis
 cū infideli. In. 7. c. nō facit mentionē.
 In. 8. c. bis facit mentionē. & p̄. Sciū enim
 grām dñi nri ihu xpi. qm̄ pp̄ uos egen? factus
 ē cū cēt diues it̄. Apli eccl̄iaz gl̄ie xpi tē.
 In. 9. c. bis noiat. & p̄. Vltimates dñi i obe
 diētia p̄fessiois v̄re in euāgelio xpi. it̄. Ego
 Pau. obsecro uos p māsuetudinē & modestiā
 xpi: q i facie qdē humilis sū in uos: abñs aut
 p̄fido i uobis. In. 10. c. ser uicib? noiat. Et p̄.
 In captiuitatē redigētes oēm intellectū in
 obsequiū xpi. it̄. Si q; p̄fidi sibi xpi se cēt: h̄ eo
 giter uerū apud se: q; sicut ipse xpi ē ita & nos
 it̄ vsq; ad uos. n. p̄cūimus in euāgelio
 xpi nō i uensū gloriantes i alienis laboribus
 tē. In. 11. c. sep̄ies noiat. & p̄ despondi enī
 uos vni uirō Vginē castā exhibē xpo: it̄ tico
 ne sicut sp̄ens. Eū seduxit astutia sua: ita cō
 rūpant sensus v̄ri: & excidāt a simplicitate q ē
 in xpo ihu dño nro. Mā si q; uenit aliū xpm
 p̄dicat quē nos nō p̄dicauim? aut aliū spm̄ ac
 cipitis: quē nos accepistis: aut aliud euange
 liū qd nō recepistis: recte pateremini. it̄ ē Vi
 tas xpi i me. qm̄ b̄ gloriano nō iūfringē i me
 i regioib? Achate. it̄ nā cuiusmōi p̄seudo apli
 sunt opartj subdoli: trāsfigurātes se in aplos
 xpi: & nō mirū. Ipse enī satbanas transfigura
 uit se in angelū lucis. Mō ē g magnū si mini
 stri ei? trāsfigurent in mīstros iusticie: quorū
 finis erit fm̄ opa cor. it̄ mīstri xpi sūt & ego
 & multa narrat picula & dāna q passus. it̄ de
 & p̄ dñi nri ihu xpi scit q ē b̄dictus i sēla q n̄
 mēior. In. 12. c. tribus uicib? noiat. Et p̄.
 Scio hoīem in xpo añ ānos. 14. siue in corp̄e
 siue ex corp? tē. it̄. Libenī ḡhabor in infir
 mitatib? meis: ut in habuerim me uis xpi: p
 pter qd̄ placeo mibi in infirmitatib? meis: in
 p̄secutionib?: in angustijs p xpo. In. 13.
 ter uñ noiat. Et p̄. An expimentū q̄ritis eius

q i me loqr̄ xps. it̄. Quia xps iesus in uob ē:
 nisi forte reprobi estis. it̄. Vra dñi nri ihu
 xpi sit cū oibus uobis. amē. Explici t̄a epla
 ad Corin. Incipit epla ad Gal. In p̄ enī
 c. ad Galathas sep̄ies noiat. Et p̄. Paulus
 ap̄lus: nō ab hoib?: neq; p hoīem: s; per ihu
 xpm & dñū p̄m q suscitauit eū a mortuis. & q
 mecū sūt oibus eccl̄ijs galathe grā uob & par
 a deo p̄re & dño nro ihu xpo. it̄. Adīro: q sic
 tā cito trāsferimī ab eo q uos uocauit in grām
 xpi in aliud euāgelū qd nō ē aliud nisi sint ali
 q q uos turbant & uolūt pueriē euāgelium
 xpi. it̄. Si adhuc hoibus placere: xpi finis sūt
 cēm. Notū enī uobis facio euāgelū qd enī
 gelizatū ē a me. qm̄ nō ē fm̄ hoīem. neq; enī
 ego ab hoīe accepi illud neq; didici: s; p reue
 lanonē ihu xpi. it̄. Erāt aut̄ ignotus facie eccl̄
 ijs iudee q crāt i xpo tē. In. 2. c. octo uicib?
 bus noiat. & p̄. Propi subintroductos falsos
 f̄res q subintroierūt explorare libertatē n̄rā
 quā habem? in xpo ihu. it̄. Sciētes q nō iū
 stificat hō ex opibus legis: nisi p fidē ihu xpi:
 & nos in xpo ihu credimus ut iustificemur
 ex fide xpi: & nō ex opibus legis. ppter qd̄ ex
 opibus legis nō iustificabim? oīs caro. Et si q
 rētes iustificari in xpo: inueni sum? & ipi p̄cō
 res. nūq; xps p̄ci minister ē: absit. it̄. Ego
 enī p legē legi mortuus sū: ut deo uiuā. xpo
 p̄fixus sū cruci. uiuō aut̄ ita nō ego. uiuūt aut̄ i
 me xps. it̄. Si enī p legē iusticia: q xps gra
 tis mortu? ē. In. 3. c. nouē uicibus noiat.
 & p̄. Insciat galathe q uos fascinauit non
 obedire uitati. añ quorū oculos xps ihu p̄scri
 ptus ē: & in uobis crucifixus. it̄. Xpus nos
 redemit de maledictōe legis: factus p nobis
 maledict? sicut scriptū ē. Maledict? oīs q p̄cā
 det in ligno: ut in gentib? b̄ndictio fieret. Ab
 rat in xpo ihu. i ē. Mō dicit in feminibus q̄si
 in multis: s; q̄si in vno & semī tuo q ē xps. it̄
 p̄clūsit scriptura oia sub p̄cō ut pmissio ex si
 de ihu xpi dare credentibus. it̄. Itaq; & lex
 pedagog? n̄ fuit in xpo: ut ex fide iustificer.
 At ubi uenit fides iā nō sum? sub pedagogo
 Q̄s enī filii dei estis p fidē q ē in xpo ihu.
 Quicūq; enī in xpo baptizati estis xps induit
 stis. Q̄s enī uos vñū estis in xpo ihu. Si
 at uos xpi: g Abrae semē estis fm̄ pmissio
 nē heredes. Et simi. c. b. In. 4. c. trib? uicib?
 noiat. & p̄. Pa p̄des & tentationē v̄ram in
 carne mea nō sp̄cūistis: sed sicut angelū dei

excepistis: me sicut ihm xpm. itē. si illi mei:
qs iterū pūrio: donec forme xpus in vobis.
itē. Itaqz frēs nō sum? ancille filij: s; libere: q;
libertate nos liberauit xps. In. 5. c. gñges
noiat. Et p. Ecce ego Paulus dico vobis. qm
si circūcidami: xps nihil vobis pderit. item.
Euacuati estis a xpo: q in lege iustificamini:
a gfa excidistis. Item nā in xpo iesu neque
circūcisio aliqd valet: neqz pēpuciā. itē. Di/
co aut in xpo: spū ābulate et desideria carnis nō
piciatis. Caro enī pēpiscit aduersus spū: et
et spūs aduersus carnē. hēni sibi inuicē adue/
sant: vt nō quēcūqz vult illa faciat. itē. Qui
ār sū i xpi carnē suā crucifixerūt cū vitijs et cō/
cupiscētijs. In. 6. c. gñges noiat. et p. Al/
ter alteri onera portate: et sic adimplebit legē
xpi. itē. Quicūqz volūt placere in carne hīco/
gūt vos circūcidati: v: crucis xpi psecutionē
nō patiant. itē. Adibī aut absit gloriari nisi in
cruce dñi nri iesu xpi: quem mihi mundus
crucifixus est. et ego mundo. In xpo enī iesu
neqz circūcisio aliquid valet: neqz pēpucium
sed noua creatura. item. Bñ dñi nri ihu xpi
cū spū vro frēs. amen. Explicit epla ad Ba/
lthas. Incipit epla ad Ephesios. In p
g. c. eplē. ad Ephesios nouem vicib⁹ noiat. et
p dicit sic. Paulus apłs xpi iesu sanctis oib⁹
q sunt ephesi et fidelibus in xpo iesu. gfa et par
vobis a dco p rē nro: et dño nro iesu xpo. Be/
nedictus deus et p rē dñi nri iesu xpi: q bñdi/
xit nos in omni benedictione spūali in celesti/
bus in xpo. item. Qui predestinavit vos in
adoptione filioz p iesu xpm. itē. p dōposu/
it i co in dispensatione plenitudinis xporū istau/
rare oua in xpo q in celis et in terra sunt i xpo
Itēz vřsum⁹ in laudē glie ei⁹: q ante sperau/
mus in xpo. Itē p pterea et ego audies fidez
vřam: q est i xpo iesu: et dilectionē i oēs scōs
nō cessō gfas agēna p vobis memoriā vřfa/
ciēs in oronib⁹ meis: vt deus dñi nri iesu xpi
p rē glie det vobis spm sapie et reuelationis in
agnitionē eius illuminatos oculos cordis vři
vt sciatis q sit spēs vocationis ei⁹. Itē quam
opat⁹ ē i xpo: suscitans cū a mortuis rē. In
2. c. 8. vicib⁹ noiat. Et p. Deus aut q diues
est in sua mīa pp nīmā charitatē suā qua dile/
xit nos: et cū cēmus mortui pēis puiuit
nos in xpo. cū gfa estis saluati: et p rē suscita/
uit et p sedere fecit in celestib⁹ in xpo ihu: vt oñ
deret in secul⁹ supuenientib⁹ habūdantes diui

tas gres sue in bonitate sup nos in xpo ihu. itē.
Ipius. n. sum⁹ factura: creati in xpo ihu in opē/
b⁹ bonis: q p pauer dā vt i illis ābulēm⁹. item.
Qui cratis in illo tpe sine xpo alienati a puer/
satione isrl. Et seqt. Nūc āt in xpo ihu vos q
aliqui cratis lōge: facti estis ppe in sanguie xpi
item. Ipso sumo angulari lapide ihu xpi in q
rē. In. 3. c. nouē vicib⁹ noiat. Et p. Ad
rei gfa ego Paulus vincit xpi ihu p vobis ge/
tib⁹. itē. p dicit potest legētes itelligē p rē/
dētiā meā in misterio xpi: qd alijs gnātib⁹
nō agnitū filijs hominum sicut nūc reuelatū ē scil/
apłis ei⁹ et pphīs in spū: cē gentes coheredes
et coepales et cōpicipes pmissiōis i xpo ihu. itē.
Adibī oīum scōz mīmo est data gfa hī in gen/
tibus euāgelizare itelligibiles diuitias gracie
xpi. Et seqt. Quā fecit in xpo ihu dño nro. itē.
Adibī rei gfa flecto gēna mea ad p rē dñi nri
ihu xpi ex q oīs p rē nitas in celis et in ira noiat
vt det vob fin diuitias glie sue vtutē corrobō/
rari p spm ei⁹ in interiori boie xpm habitare p si/
dē in cordib⁹ vřis. itē. Scire ēt supeminētem
scie charitatē xpi. itē. Ipi sim glia in xpo ihesu
in oēs gnātionēs seculi seculorū. amen. In
4. c. servitib⁹ noiat. Et p vnicuiqz āt nri⁹ da/
ta est gfa fm mensurā donatiōis xpi. itē. De/
dit quosdā qdem apłos: qsdam aut pphas: ali/
os vō euāgelistas: alios aut pastores et docto/
res in edificationē co: p rē xpi dōce occurrant
oēs in vřitatē fidei et agnitionē filij dei: in vřz
psecuti i mensurā etat⁹ plenitudinis xpi. itē. De/
ritatē aut facietes in charitate crescam⁹ in illo
p oia qui est caput xps. itē. Vos aut nō ita di/
dicistis xpm. itē. Sic de⁹ in xpo donauit vob. In
5. c. x. vicibus noiat. Et p. Ambulare in di/
lectōe sicut et xps dilexit vōs. itē. Adibī scitote
intelligentes q oīs fornicatores aut in. aut aua:
qd ē ido. f. nō hz hē. in reg xpi et dei. itē. Sur/
ge q dormis et exurge a mortuis: et illuminabit
te xps. itē. Bñ agētes sp. p oibus in noie. d.
n. i. xpi deo et p rē subiecti i uicē in timore xpi.
item. Vir caput est mulier: sicut xpus caput
est ecclē. item. Sicut ecclia subiecta est xpo:
ita et mulieres vřis suis in oibus. viri diligēte
vřores ve. si. et xps di. ec. et seipsum iradidit
pro ea. item. Nemo vnqz carnem suam odio
huit: sed nutrit et fouet eam sicut chrisť ecclias
item. Sacramē magnū est: ego aut dico in xpo
et in ecclia. In. vj. ca. qter noiat. Et p. Ser/
uiobedite dñis carnalibus cum timore et tre/
S 2

more et simplicitate cordis vři: sicut et xpo. nō
ad oculū fuientes qđi hoib⁹ placētes: s; vi fui
xpi faciētes volūtatē dei ex alio cū bona volū-
tate. itē. Pax frīb⁹ et charitas cū fide a dō pa-
tre dño nřo iesu xpo. grā cū oib⁹ q diligunt
dñm nřm iesu xpm in corruptione. amē. Ex-
pliciteplā ad eph. Incipit eplā ad phil. In
p̄ g. c. 16. vicib⁹ noiat. et p̄ Paul⁹ et Thimo. f
ui iesu xpi oib⁹ scis in xpo iesu q sūt philippis
et cū epi⁹ et diaconib⁹. grā vobis. et par a deo
pre nřo. et dño iesu xpo. itē. Deprecationē fa-
ciēs sup cōicationē vřaz i euāgelio xpi p̄fides
hocipm: q; q cepit i vobis op⁹ bonū pficiet vř
q; i diē iesu xpi. itē. Testis enī ē mibi dñs quō
cupiā oēs vř i viscerib⁹ iesu xpi. itē. Ut sitis
sinceres et sine offensa i diē xpi: repleti fructu
iusticiep̄ ihm xpm. itē. Ut vincula mea mani-
festa fierēt in xpo. itē. Quidā ppter bonā vo-
luntatē xpm predicāt. qđā aut ex p̄tentionē xpm
annunciāt nō sincere et. Et infra paz. Xps
annūciat. itē. Et subministratiōē spūs iesu
xpi. itē. Semper magnificabit xps i cōpe meo:
siue p viā siue p mortē. Adhibēni vinē xpus
ē: et mortē iuctū. itē. Desideriū hñs dissolui et
cē cū xpo. itē. Et gratulatio vřa habūdēt i xpo
iesu i me. p meū aduentū iterū ad vos. m̄ di-
gne euāgelio xpi pfuamini. itē. Vob⁹ donatū
ē p xpo et. In. 2. c. 1. et vicib⁹ noiat. et pmo
Si q; g solatio in xpo. si qđ solatiū charitatis
et. itē. Hoc enī sentite i vobis qđ et in xpo ie-
su et. itē. Et ois lingua pfiteat: q; dñs nř ie-
sus xps in glia ē dei p̄ris. itē. Verbū vite cō-
tinētes ad glia meā i diē xpi. itē. oēs q sua sūt
qrūt. nō q iesu xpi. itē. P̄p̄ opus xpi vřq;
ad mortē accessit. In. 3. c. 9. vicib⁹ noiat. et
p̄. Nos enī sum⁹ circūcisio q spū deo fuim⁹ et
gliamur in xpo iesu: et nō i carne fiducia hñ-
tes. itē. S; q mibi fuerūt lucra hic arbitrat⁹
sū pp xpm detrimēta: veratū existio oia detri-
mentū pp eminentē sciam iesu xpi: pp quem
oia detrimētū feci et arbitror: vt stercora vt xpm
lucrifaciā: et iueniar i illo n̄ hñs iusticiā q ex le-
ge ē: s; illā q ē ex fide iesu xpi. itē. Seq̄r aut si
p̄prehēdā i q et cōprehensū sū a xpo iesu. itē
Ad destinātū psequor. brauiū supne vocatio-
nis i xpo iesu. itē. Multū enī ābulāt q; sepe di-
cebā vob. nūc at et fides dico inimicos crucis xpi
itē. Mra puerlatio i celē. vñ expectam⁹ dñm
nřm iesu xpm: q reformabit corp⁹ hūilitatē nře
pfiguratiōē corp⁹ claritatē sue. In. 4. c. q̄ter

noiat. et p̄. Pax dei q erupat oēs sensū custo-
diat corda vřa et intelligētiās vřas i xpo iesu
dño nřo. item. Deus me⁹ impleat desideriū vřz
fin diuitias suas i glia i xpo iesu. itē. Saluta-
te oēm sc̄m i xpo iesu et. itē. Vřa dñi dñi tibi
cū s. vñ. amē. Expliciteplā ad phil. incipit
eplā ad collo. In p̄. n. c. 8. vicib⁹ noiat et p̄
Paul⁹ ap̄ls iesu xpi. et seq̄. Et fide. ib⁹. frīb⁹
in xpo iesu. grā vob⁹ et par a deo p̄re grās agi-
m⁹ deo et p̄ri dñi nři iesu xpi. sp. p vob⁹ oītes
audiētes fidē etiā vřam in xpo iesu. itē. Qui
ē fidelis p vob⁹ mīster xpi iesu. itē. Adpleo
ea q deli passionū xpi i carne mea et. itē. Ad
ē xps i vob⁹ spes glie quē nos annūciam⁹ cōi-
piētes et docētes in oī sapia vt exhibeam⁹ oēs
hoīem pfectū in xpo iesu. In. 2. c. 7. vicib⁹
noiat. et p̄. In agnitiōē mystērij dei p̄ris et xpi
iesu: in q sunt oēs thesauri sapie et scie dei ab-
scōdi. Itē gaudēs et videns ordinē vřz et fir-
mamētū ei⁹ q ē in xpo fidei vře. Si ē g accepi
stis xpm iesu dñm nřm: i ipso ābulāte radicari
itē. Videre ne q; vos seducat p phias et ianē
fallaciā fin traditionē hoīuz s; elemēta mūdi
et nō fin xpm. q; in ipso inhabitat ois plenitudo
dinitatē corp̄is: et est i illo repleti q caput
ois pncipat⁹ et p̄tatis. In q circūcisio est circū-
cisio ē n̄ māufacta n̄ expoliatiōē corp̄is carnis s;
in circūcisioē xpi. itē. Mō vos iudicet in cibo
aut in po u aut in p̄re dei festi: aut neomenie:
aut sabbatoz q sūt vmbra futuroz: corp⁹ autē
xpi. itē. Si g mortui estis cū xpo et. In 3. c.
octo vicib⁹ noiat. et p̄. Si cōsurrexistis cū xpo q
sursū sūt q̄rite: vbi xps ē in dextera dei sedens
que sursū sūt sapite nō q sup terrā. Adortui. n.
cistis et vīa vřa absōdita ē cū xpo in deo. Lū
enī xps apparuerit vita vřa: tūc et vos appare-
bitis cū ipso in glia. itē. Sup h oia charitates
habete qđ ē vinculū pfectiōis: et par xpi eruliet
in cordib⁹ vřia. itē. Verbū xpi habet i vobis
habūdāter. itē. Q ē qđcūq; facitis i vbo aut
in ope in noīe dñi nři ihu xpi facite: gratias a-
gentes deo et p̄ri p ipm. itē. Dño iesu xpo fui-
te. In. 4. c. bis tñ noiat. et p̄. Dīates siml
et p nob: vt dñs aperiat nobis hostiū fm̄is
ad loqundū mystēriū xpi. itē. Salutat vos epa
phas q ex vob ē fr̄us iesu xpi. Expliciteplā
ad colloce. incipit eplā ad thesalonizēses. i.
In pmo. c. tribus vicib⁹ noiat. et p̄. Paulus
et Silvan⁹ et Thimothe⁹ ecclie thesalonicēsiū
i deo p̄re et dño iesu xpo. itē. Ad mores fidei

nre et laboris et sustinētie dñi nři iesu xpi. itē:
 Quēz suscitauit ex mortuis ihm. In. 2. c.
 tribus ē viciū noiat. Et p. Neqz qrentes ab
 hoibus gloriā neqz a vobis neqz ab alijs cū
 possemus vobis oneri ēē sicut xpi apli. item.
 Vos enī inuitatores scī estis frēs ecclīaz dei
 q̄ sūt i indea i xpo iesu. itē. Que ē. n. nra spes
 aut corona glīe. Mōne vos aū dñm nřm ihm
 xpm estis i aduētū ei. In. 3. c. tribus ē viciū
 bus noiat. et p. Ad istos Thimoteū frēm no
 strū et i nstrū dei in euāgelio xpi. Itē dñs ihs
 xps dirigit viā nram ad vos. Itē i aduētū
 dñi nři iesu xpi. In. 4. c. qngcs noiat. et p.
 Rogam⁹ et obsecram⁹ vos i dño ihu. itē. Si
 enī credim⁹ q̄ ihs mortuus ē resurrēxit: ita
 et de⁹ eos q̄ dormierūt p ihm adductum eo.
 itē. qm ipse dñs in iussu et in voce archangeli
 et in tuba dei deſcēdet de celo: et mortui qui in
 xpo sunt resurgent pmi. itē. Smul rapiemur
 cū illis obuiā xpo in aera. In. 5. et vl. c. q̄
 ter noiat. Et p. Mō posuim⁹ nos de⁹ i itā: s; in
 acq̄sitionē salutis p dñm nřm ihm xpm. uen.
 Nec ē enī volūtas dei i xpo iesu i oib⁹ vobis
 itē. In aduētū dñi nři iesu xpi itē. Bñā dñi
 nři iesu xpi vobiscus. amen. Explicū epla p^a
 ad thesalonicēses. Incipit. 2. epla ad colōdē
 In p. c. sex viciū noiat. et p. Paul⁹ et Sil
 uan⁹ et Thimote⁹ ecclīe thesalonicēsiū i deo
 pte nro et dño iesu xpo. grā vobis et par a deo
 pte nro: et dño iesu xpo. itē. In reuelatōe dñi
 nři iesu xpi de celo. itē. Qui nō obediūt euā
 gelio dñi nři iesu xpi. itē. Ut clarificet nomē
 dñi nři iesu xpi vobis: et vos in illo sūm grāz
 dei nři et dñi iesu xpi. In. 2. c. bis tm noiat
 et p. Rogam⁹ ar vos frēs p aduētū dñi nři
 iesu xpi. i ē. Vocauit vos i euāg^m nřm i acq̄
 sitionē glīe dñi nři iesu xpi. itē. Ipse aut dñs
 iesus xpus et deus p nř q̄ dilexit nos. et dedit
 nobis p̄olationē eīnā et spē bonā in grā: ex
 bonet corda vřa et pfirmet in oīpe et finone
 bono. In. 3. c. qngz viciū noiat. Et pmo
 dñs aut dirigit corda vřa in charitate dei et
 sapia xpi. Vinuam⁹ at vobis frēs in noie
 dñi nři iesu xpi et. Et iterū circa finē eadē v
 ba dicit. itē. In fine grā dñi nři iesu xpi sit vř
 oibus vobis amē. Explicū epla p^a ad thesa
 lonicēses. Incipit epla p^a ad Thimoteum
 In p. c. septies noiat. Et p. Paul⁹ apłus
 iesu xpi sūm imperiū dei saluatoris nři ihu xpi
 spei nři. Thimoteo dilecto filio in fide grā et

mīa et par a deo pte nro et ihu xpo dño nro.
 itē. Vřas ago ei q̄ me p̄orauit in xpo iesu.
 itē. Suphabūdauit grā dñi nři iesu xpi. item.
 s; idēis sūmo: et oī acceptatiōe dign⁹: qz xpus
 venit in hūc mundū peccatores saluos facere
 qz p̄mus ego sū. S; iō mīam p̄secut⁹ sūz: vt
 in p̄ oñderet xps oēm patiām ad informatiō
 nē eoꝝ q̄ credituri sūt illi in vitā et nāz. In
 fo. c. bis tm noiat. et p. Vñ enī deus: vñ me
 diator dei et hoīuz hō xps iesus: q̄ dedit semet
 ipm redēptionē p oibus. itē. Veritatē at di
 co in xpo iesu. In. 3. c. semel tm noiat. et p.
 Quib⁹ mīstrauerūt: gradū bē nři sibi acq̄rēt
 et multā fiduciā in fide q̄ ē in xpo iesu. In
 4. c. semel tm noiat vs. Nec pponēs sribus
 bonus eris minister xpi iesu. In. 5. c. bis
 tm noiat. et p. Adolescentior ē sāt vidu as dēui
 ta. Lū enī luxuriatē fuerint in xpo nubere vo
 lūt itē. Testor corā deo et ihu xpo. Adic bona
 dicit de viduis. In. 6. c. ter tm noiat. et p.
 Si q̄s alii docet et nō acq̄scit sanis s̄monib⁹
 dñi nři ihu xpi. iupbus ē et nihil sciens. item.
 Incipio tibi corā deo q̄ viuificat oīa in xpo
 iesu. itē. Vřas mandātū sine mala irrep̄e
 densibile vsqz in aduētū dñi nři iesu christi.
 Explicū p^a epla ad Thimoteū. Incipit scda
 epla ad eundē. In p. c. octo viciū noiat. et
 p. Paul⁹ apłus iesu xpi p volūtātē dei sūm p
 missionē vite q̄ ē in xpo iesu. Thimoteo caris
 simo filio. grā et mīa et par a deo pte et iesu xpo
 dño nro. itē. Moli itaqz erubescere testimoni
 um dñi nři iesu xpi. itē. Vocauit nos vocatio
 ne sua scā: nō sūm opa nřa: s; sūm ppositū suūz
 et grām q̄ data ē nobis in xpo iesu ante tempa
 secularia. manifesta ē aut nūc p illuminatiōz
 saluatoris nři iesu xpi. itē. s; oīmā habet sanox
 xboꝝ q̄ a me audisti in fide et dilectione i xpo
 iesu. In. 2. c. qngz viciū noiat. et p. Tu g
 fili mi p̄orare in grā q̄ ē in xpo iesu. itē. Et
 alios docere labora sicut bonus miles ihu xpi
 Ademor: esto dñm nřm ihm xpm surrexisse a
 mortuis ex scie David sūm euāg^m meū in q̄ la
 boro vsqz ad vincula q̄si male opans. S; ver
 bū dei nō ē alligatū. iō oīa sustinco pp electos
 vt et ipsi salutē p̄seq̄nt q̄ ē i xpo ihu cū glīa ce
 lesti. In. 3. c. bis noiat. et p. Quē q̄ pie vo
 lūt vinē in xpo p̄secutionē patient. Adali aut
 hoīes et seductores p̄ficiet in p̄errātes et in
 errore mittētes. itē. Ab infātia sacrasctas ne
 si q̄te p̄t instruce ad salutē p̄fidē q̄ ē in xpo

S 3

ihu: et dicit ibi dōa d' kripfa sacra. In. 4. c. bis tñ noiat. et p. Testificor corā deo et xpo ie su q iudicatur ē viuos et mortuos. itē. Dñs nr. i. c. cñ spū tuog fa vobi. amē. Explicē epla ad Tbimo. Incipit epla ad Timz. In. i. c. bis tñ noiat. et p. Dau. fu' dei et apo. ihu xpi itez. Tito dilecto filio gra a deo pte et xpo iesu sal. nro. In. 2. c. ter tñ noiat. et p. Appuit enī gra dei et sal. nri oib' boib' et c. itē. Expe / ctātes beatā spē et aduētū glie magni dei et sal ua. nri ihu xpi. itē. Declogre et exhortari in xpo. i. d. n. In. 3. c. sel tñ noiat. d. Appuit benignitas et hūanitas sal. nri dei. n. ex opib' et c. et seqt. Quē effudit in nob' habūdē p iesum xpm sal. nrm et c. Explicē epla ad Titu. Inci / pit epla ad Philemonē. In. i. c. 8. vici' noiat. et p. Dau. vince ihu xpi et c. Vsa vob et par a deo pte nro et dño ihu xpo. itē. Audi ēs charitatē et fidē quā hēs i dño iesu. itē. In agnitōe ois opib' bōi i xpo ihu. itē. Multā fi ductā hūs i xpo iesu ipadi tibi qd ad rē p. ier. itē. Nūc āt vict' xpi iesu. item Refice viscera mea in xpo. itē. Salutate Epaphras: capti u' me' i xpo iesu. Explicē epla ad Philemo nē. Incipit epla ad Heb. In. i. c. 2. c. nō noiat. Et i. 3. bis tñ noiat. et p. Moyse qdē fidel' erat i tota domo ei' itē qz famul' xpi vo ta nqz fili' i domo sua: itē. Participes enī xpi effici sum'. In. 4. c. sel tñ noiat. d. Dñ tes g pōtificē magnū q penetravit celos iesu xpm filiū dei. In. 5. c. sel tñ noiat. d. Xps nō semetipm clarificauit vt pōtifer fieret et c. In. 6. c. et tñ sel noiat. d. Quapp intimiten tes inchoandis xpi smonē et c. In. 7. c. 8. caplis nō fac' mentionē. In. 9. c. tertantuz noiat. et p. Xps afflētō pōtifer futuroz bono rū et c. itē. Qto mag' sāguis xpi emūdabit cō sciam nram ab opib' mort' et c. itē. Xps semel passus ē ad multoz exhauriēda pēa. In. x. c. bis tñ noiat. et p. Scificati sum' p oblatiōz corp' ihu xpi sel. i. ē. Dñtes itaqz fies fiduciā i introitū scōz in sanguie xpi. In. xi. c. sel tñ noiat. Ad maiorē diuitias estimās thesau ro egyptioz ipropriū xpi. In. ii. non facit mētiōē. In. 13. c. ter tñ noiat. et p. Iesus xps berit et hodie: ipē et i sela. itē. De' āt pacis q eduxit d' mortuis passorē magnū ouū. d. n. i. x. itē. Quod placeat corā se p ibm xpm: cui laus et glia in sela seculorū. Amen. De bonore q ipēdit ab ecclia ihu xpo. Et. 2.

Ecce sam personē v3. Mūqz fuit ibs i synagoga: et cor tēplo tñ derisus: qñ mltō mag' i ecclia xpiana sit hono rat'. vbi tres igrām' ve. v3. p' ve. ē. q3 ē honor ab ecclia ipē' nōmī magno iesu. 2^a ē. qre ecclia nō iesu tñ hōnōrē ipēdit et nō xpo 3^a ē. quā vilitatē h3 ecclia d' hōnōrē iesu. Q' tū ad p'mā dico q reuerētiā quā iesu exhi bēdā docet et p'cipit: docet i. c. decet domū dñi d' emu. ec. li. 16. vbi dicit sic ter. Decet domū dñi scitudo: vt cui' i pace loc' facit? et cultus sit cū debita veneratōe pacificus. Et itaqz ad ecclias hūil' et deuot' igrēssus. Sit i eis qcta cō uersatio: deo grata: ispicieñb' placita. Qui cō siderātes nō solū iſtruat. s. p bonū et m' refi ciat. s. p doctrinā. E dūcētes ibid nōmē iſtō qd ē sup oē nōmē: a q aliud sub celo nō ē datū boib': i q saluos fieri credētes oporteat. nōm v3 iesu xpi q saluū fac' pplm suū a p'cis eoz. eo tñ exhibuōe reuerētie spāl' attollat: et qd gnāl' scribit' vt i nōie iesu oē genu fle. singuli singu larii i ipis iplētes. Precipue qñ agūt missaz sacra mysteria: gl'iosū illud nōmē qñcūqz re / colit: flectat genua cordis sui: qd caput inclina / tōe iſtent. Attēdētes i loc' eidē intēti p'cordi is sacra solēnia deuot' caus et o' oib' iſſistat. Null' i loc' eidē i qb' cū pace ac qte conuēit vota celebrari: seditionē excitet et clamatiōē moueat ipctūe p'mittat. Et essent i ill' vniuer sitatū q'ulibz philia p'etiōes et publica plamē ta. Et essent vana et mltō fort' scda et pphana colloqa. Et essent fabulatiōes quōlibz. p' do / stre mo qūqz alia q dñū pnt p'urbare offiū: aut oculos dñe maiestati offēdē ab ecclijs p' sus et nea: ne vbi p'cōz ē vema postulāda pec candi det occasio: aut dephendat pēa p'mitti. Et essent in ecclijs earūqz cimiterijs exercitati ones nundinarū ac ferie cuiusqz tumultus. D is i eis seculariū iudicioz strepit' p'qescat. Nulla ibi cā p laicos criat marie agitat. Sint loca cadē a laicoz cognitionib' aliena. D: di narij locoz h' faciāt obſuari: suadēda suadēat Inidicta hui' canonis auēte p'pescant. Ad h' et alios in ecclijs ipſis magis assiduos: et ad p'missa idoneos deputando. Nihilominus p cessus iudiciū seculariū ac spāl' plate snie i eis dē locis oī robore careāt firmitat' h' ibi ad lit terā. Quattuor p'ces h3 h. c. v' dicit gloſa. p'p'ia p' ē i q ponit p'stūtiōis cā: vſqz ibi sit itaqz. Scda p' ē i qua ponit qualis hoies de

30
 beāt in ecclesijs: et agbus abstineret: vsqz ibi.
 ordinarij. In tertia pte ponit q ordinarij per
 se et p alios hec faciāt obſuari: vsqz ibi: q vo
 In qta pte pminat penā i pñi facientes ibi
 q vo. vsqz in fine. Tu vo q sūt hic paſſi.
 tot facias regulas: et ſim practicā bonā decla
 ra. Et tū ad ſam dico q iō ecclia de icſu
 xpſta et nō de xpō facit mentionē. qz icſus dñ
 ſaluator qd e p pñi dei. ps. 44. Ego ſū dñs
 et nō eſt pter me ſaluator. Xps at dñ vñc: qd
 ppe cōuenit hoi: nec icſus dñ vñc: inqz dñs
 ſz inqz tū hō. Deo at ppe debet adorari: nō
 hoi. Nec xps i qz tū hō deberet adorari lauria
 qz ſolū talis cultus deo puenit: vt in ſuperioribus
 ſepe oñdimus. igit ecclia recte dñ icſu facit ſpā
 lē mentionē et nō dñ xpō: Et l3 vbi cūqz audiat
 ſoluari h pñioſū nōm icſus: debeam caput cū
 matia reuerentia inclinare: h in pñipue eſt ſic
 dū in ecclia: pñm cū celebrant miſſarū ſolen
 nia. qz dicit ſupdictus rex. q in ecclia eſt pñm
 vñcia pſtulanā: et iō nō dñt ibi pñā cōmitti.
 Tres at ſūt rōnes ſim dñm Joannē an. in ſu
 pñcto. c. qre nōm Jeſu ſup oia alia nōia ex
 tollit: et d3 ſpāl reuerentia a tolli v3. et p. pñ
 ipſius pñtate: qz ſuit añ oia. Jo. i. In pñ
 erat vñ. 2º pp ipſius excellentiā cū ſi oipo
 tēs et etn: et ineffabilis. 3º pp affectionē quā
 nobis oñdit in creando: paſcendo: redimēdo
 et nobis grām pparando. Ipſi pñt remanet
 obligatio nō modica i hoi: et ideo ſumē e colē
 dñs: honorand: vt pz. c. i. de reliquijs et ve
 ne. ſcōz. vbi dñ honorē apłoz: doctoz: cōſeſſo
 rū: et alioz ſcōz pñchre declaraf in. 6. decre.
 talū. iūcto. c. ſimū. dñ. tri. et ſi. c. Et tal po
 nor q debet ei duplex ē. ſ. interior et exterior.
 De interiori pz ibi in tex. cū dicit ſupdia tertus
 ſic etat gēna cordis ſui. De exteriori pz ibidem.
 qd caput inclinatione teſtent: qre et. Et tū
 ad tertiā dico q tria pñipue bona ecclia ſcā ex
 nō mie pñioſo icſu reponat. ſ. benignā inſeſ
 ſionē: gratā exauditiōnē: et audacē pñationē
 p reponat fideles et inuocatiōe et reuerētia
 huius nōis icſu benignā inſeſſionē. pñma Jo.
 i. Aduocati habem apud pñm icſu xps iuſtū
 q inſpellat p nobis. Jo. i6. Ego rogabo pa
 trē p vobis vt ipſe vos custodiat. et Bern.
 Quis ingt pctōz audeat inuocare deū vltio
 nū dñm exercitiū: vt in veti teſtō. Mūc ppe
 ē nom dñi Jeſu: qd qūqz inuocauerit ſaluus
 erit. Act. 5. Nō eſt datū aliud nomē et. 2º

fructus ē grāte exauditiōis. Jo. i6. Si qd pe
 tieritis pñm in noie meo dabit vobis. Nota
 iſtoz vboz pñdum ſenſuz. Primo enī
 dicit ſi qd. i. aliqd. Qia enīz terrena certe ni
 hil dñ pñt in cōpatione cine bñtūdis. q cum
 ait ſi qd inuit q tñ vñā etnā et non iſta ipſia
 petere debem. Eſi aliqñ ipſia petē poſſim
 h ideo ē: vt poſſim illis vñere: et gloriā ſua
 grā mediante pmereri: vt dicit bñs The. ſa
 ſe. q. 82. In L rīſo. ſup Aldat. ait. Si petis a
 deo terrena aut difficile ipetras aut ſi ipetras
 quō enī tibi illa pñtat nō bñtū: q ſi habes admo
 net vt cōtēnas. 3º ait. petas. vt inuñat bonā
 a deo petenda eſte: et nō ab incantatorib. In
 de. 4. Re. i. de Ochoſia rege iſrl dñ q dñ ſu
 p infirmitate ſua deū acharon cōſulendū mi
 ſiſſet: dñs ait: pp h moriet. et p. Parat. x. c.
 dñ. Adoratus eſt Saul ppter iniquitates eo q
 pñtoniſſā cōſuluerit: nec ſperauerit in dño p
 pter quod interſecit cū dñs et trāſtulit eius re
 gnū ad David filiū Iſai. et ſic dñ alijs. 3º ait
 in noie meo. i. in grā. q enī ē in pñm mortalit
 totus eſt extra nomen xpi. Inde Ambz. ſup
 bñ imaculati. Volare ingt facit orōnē: bona
 vita: et dat alas pñibus ſpūales: qbus ſcōz ad
 deū vebat orō. Inde Hiero. ſup li. 2. Hiero
 remie ait. Precipitur Hieremie a dño. Tu
 noli orare p pñlo iſto: qz nō exaudiat. Ex qui
 b dñm ſuſtra aliquem orare p alio: cū ille
 nō mereat accipere q rogaf deus: hec ille.
 3º ex magno noie Jeſu fideles reponat auda
 cem pñationem vt exhortaf petr bonus pa
 ſtor: pugnate igit cū antiq ſpente. et Aldar. vl.
 In noie meo demonia eiſciēt et. Et hec ſuffi
 ciāt quātū ad pñtē cōcluſionē.

De honore Jeſu in celis. Cōcluſio itia.

Ecce tertiā pñonem. v3. Mūqz ſuit
 a xps Jeſus in h mūdo tñ ſpñt. quin
 mto magi ſit in celeſti glā ſublimar
 vbi tref igram vi. v3. Pñia vi. ē. Quō xps
 i celos glōſi aſcēdit. 1º ē. quō a ſcīs i cel ho
 norat. 3º ē. Quō apd pñez ē exaltat. Et tū
 ad pñā vtclari iſta mā itelligaf oia iſta videā
 m. Et p qñs aſcēdit xps i celū. 1º qre et ad qd
 aſcēdit. 3º q aſcēdit. 4º qñ aſcēdit. Et qnto qñ
 vidētib aplis. Et tū ad pñā dico breuit q
 aſcēdit in corpe et aia ſine pctō. et glōſus. i. i
 paſſibilis imortal et. Et breuit cū oibz adoti
 b corpiſ glōſi xps ihs nñ aſcēdit. ad pñm
 3. Qui reformabit corpe bñilitatis nñe pñfigu

ratu corpi claritas sue: nō tū eodē mō vi dicit
 brās Tho. in. 4. di. 49. Quia corpus xpi erat
 gloriōsū p nām dicitur q illi vniebat. i. nob aut
 nō sic: vt pz itelligēti. Et ad fin dubiū di
 co q mu tiplici rone xps ascendē voluit. p^o
 vt scōs ptes q̄s de limbo extraxerat in locum
 cine pacis adducēt. ps. A scēdēs xps i altum
 captiua duxit captiuitatē. i. scōs q captiui deni
 nebāt. 2° vt ne b viā salutis oīdēt locū parēt
 Adicbeas. 2. A scēdit iter pandēs aī eos. ad
 Heb. x. c. Hōtes itaqz fiduciā introitū scōrū
 i sanguine xpi. qm vi ait Adā. 14. c. Obicun
 qz fuerit co. p^o: illic pgregabūt r agle. 3° vt
 p suis redēptis apud p̄em aduocaret. i. Jo.
 1. Si q̄s peccauerit aduocatū hēm ap̄ p̄em
 ihm xps iustū. r ipe ē p̄p̄iatō p̄cis nris: r n
 p nris iū: s̄ ē rōn mūdi rē. Ad hū dico
 q ascēdit i nube. Act. i. Et nubes suscepit eū
 ab oculis eoz. Ad q̄rtūz dico q qdragesima
 die a sue resurrectiōis die ascēdit. Ad q̄n
 tū dico q vidētib illis ascēdit. Primo vt
 ascēsiōis ei testes eēt. Act. i. Erūis mibi te
 stes i oi iudea r samaria: r vsqz ad vltimū ter
 re. 2° vt eā seq desiderarēt. In stupescitū sta
 bant admirātes. Act. i. Viri galilei qd statim
 aspiciētes in celū rē. Decbeant dī: qz satis
 cōia sūt q̄re rē. Et ad hū ve. dico lege
 Jo. Apoc. 5. c. aīcni. Et vidi r audiui vocē
 angeloz multoz i circuitu throni r aīaliū r se
 nioz: r erat nūerus eoz milia milia dicentūz
 voce magna. Dign^o ē agn^o q occisus ē acci
 pe vīuē r dīnatē r sapiām r fortitudinē r
 honorē r glīam r bñdictionē. Et oēm creatu
 rā q i celo ē: r sup irā r subī terrā r mare: r q
 i co sūt: oēs audiui dicētes sedēti i throno r a
 gno. Bñdictio r honor si glīat p̄as i sēla se.
 r. 24. Seniores ceciderūt i facies suas: r ado
 rauērūt viuētē rē. h ibi. Que sacratissima v
 ba aīa lōgiori s̄ nōne declarabim^o. Ad p̄is
 nī nō q triplex ē honor ihu xpo i celā scia da
 r. Idim^o dī singularis p̄tēplatiōis. 2° sin
 gularis dilectiōis. 3° dī singularis honoratio
 nis. Idim^o inqz dī singularis p̄tēplatiōis
 Quatuor p marie scī i celū ihu xpo p̄tēplā
 s. qonatiōē. passiōē bñtudinē r amorē. m.
 Idim^o p̄tēplā dōnatōz. Quilibz enī scūs enī
 minim^o i p̄tēplādo illā scīssimā faciē: ap̄e cog
 cit q oēs alij bti sūt iūcti p sua salute n tū po
 fuerūt nec ponē possēt q̄stū p illo posuit solus
 sc̄ps. Jo. x. Amāz meā pōnō. p ouib^o meis.

2° p̄tēplā illi bñdīce carnis passiōz. vñ glī
 bet scūs: vt dīxi ēt minim^o clare itelligit q oēs
 alie creāe n portarēt nec portarēt potuissēt p sua
 redēptiōē tū ac talē dolorē r penā: q̄stū p illo
 sol^o portauit ihs dulcissim^o. Trōp. i. D vos
 oēs q trāsist p viā: attēdite r videte si ē dolor
 sic dolor me^o. 3° p̄tēplānt bñtudinē. vñ glī
 bet scūs p̄tēte itelligit q ihs glīosus inqz
 tū hō plus excedit i bñtudinē oēs bñs sūt iū
 ctos qz circūscētia celi minimū centrū suum
 ps. Eleuata ē magnificētia. i. s. c. Ad philip.
 2. Idim^o qd r de exaltauit illū rē. 4° cōtē
 plant scī Iesu ardentissimū amorē. vñ glībet
 eoz p̄tēte itelligit q xps ihs pl^o amauit i vi
 ta: r amat in celo illos: qz ipi oēs sūt iūcti
 aut amēt ipm. Et sic pz p̄m scōz honor. 2°
 dī singularis dilectiōis. Tātā. n. ē dilectiō scōz
 tāntūqz amor ad dulcissimū ihm q si ab vna p
 te statūēt oīs amor q ē iūctē dīligūt crea. oēs
 tā h qz i patria. Inī nos ēt p̄ntā^o vgis glōse
 q̄lectiōis actiua r passiua. i. quā spīrat i oēs be
 atos: r oēs bti in eā. Ex alia pte statuat amor
 vni^o minimi scī ad xps. p̄tēte sic circūscētia
 suū excedit eētz: sic r amor illi^o minimi scī oēs
 illos amores. Ex p̄tēplādo ēt q̄mōz p̄dictoz
 oīs h tāt^o amor. 3° honor dī singularis hono
 ratōis. s̄m. n. Alex. de ales. gloria ab honore
 differt: qz p̄pe glā ē i se ad alios. honor vō in
 se ab alijs. Vñ seqz r̄a ista. qz ex glā quā bñdī
 ci ihs alij scīs i patriacōicat: oīs postea amō
 in ip̄is: r honor q xpo exhibet ab ip̄is. Ado
 no: at f3 eūdē ē p̄tēstatio qdā alie p̄minētie
 i aliq exhibitiōe illi q honorat. Quid ēt scī xpo
 exhibeāt nōi Jo. Apoc. 7. vidi igit turbā uia
 gnā quā dēnumerare nō potat ex oib^o gētib^o
 r tribnō: r p̄p̄is: r līguis: stātes aī thronū in
 p̄spectu agni: amicti stōl albis: r palme i māi
 b^o eoz. r clamabāt voce magna dicētes. Sal^o
 deo nro q sedet sup thronū r agno. r oēs āgeli
 stabāt i circuitu throni r senioz: r q̄ntoz aīaliū
 r ceciderūt i p̄spectu throni i facies suas. r adora
 uerūt eū dicētes. Bñdictio: r claritas: r sapia
 r grāz actio: honor: vñ. r fortitudo deo nro
 i sēclā sēcloz amē. rē. Et Jsa. vi. Vidi dñm
 sedēte sup solū exēlsū r elēuātū. r plena erat
 dom^o a maiestate ei. r ea q sub ipso erāt r̄ple
 bāt tēplū. Seraphin stabat subī illō: r ser ale
 vni: r ser ale alier i duab^o velabant faciē ei^o. r
 duab^o velabāt pedes ei^o. r duab^o voibāt. Et
 clamabāt alter ad alter^o r dicebant. Sanctus

sanctus dñs de exercitū. plena ē oīs terra
glia ei⁹ rē. hec illa. Dulchra certe aia in ea vi
ho Joānis ē: s; hec Jsaie n̄ min⁹: Illa decla
rat honore scōz: illa honore āgeloz. q̄z uis ē
Joānes de āgelis faciat mētionē: nō tñ ita p
fide. itē Apoc. 4. c. ppukh: e hoc etiā decla
rar. vñ in fine. c. diē sic. Et cū darē illa q̄mō:
aialia glia r honore: t bñdictionē sedenti sup
tronū viuēti in scla scōz pcedebāt. 24. senio
res aī sedēt in trono: t adorabāt viuēte i se
cula scōz: t mitebāt coronas suas aī tronū:
dicētes. Dign⁹ es dñe de n̄r accipe glia r ho
nore t virtutē. q; tu creasti oia. t pp voluntatez
tuā erāt t creata sūt. hec ibi. Et h̄ sufficiāt q̄z tū
ad fāz vi. Et tū ad tertiā rñder JPaul⁹ ad
Hebr. i. qui cū sit splēdor glie. t figura sube
ei⁹ portās oia Vbo virtutis sue: sedet ad dextrā
maiestatē in excelsis. sic t Stephanus glōsus
cū la diparet vidit cū. Act. 7. Ecce video inqt
celos aptos. t i h̄m stātē a dextris virtutis dei.
Sic t ipse ihs dicit. Mat. 26. Aminō videbi
tis filiū hoīs sedētē a dextris virtutis dei. Sic t
Luc. 22. ait. Erit filiū hoīs sedēs a dextris vi
tutis dei. Sic t illū q̄r inuitat nos JPaul. ad
Coll. 3. Que sursum sūt q̄rite vbi xps ē i dextē
dei sedēs rē. Vbi nō q; sedē ad dextrā possu
mus ad hūanā vñ dñā nāz referre. Si ad hu
manā: tūc dicēdū ē s; Aug. li. de symbolo: q;
nō sic intelligēdū ē: vt de p̄i hūanitatē xpi ad
suā dextrā collocauerit. qm̄ de mēbra nō hz:
vt dici possit cū h̄re dextrū vel sinistrū: s; me
thaphoricus s̄mo ē. Nā sic in dignitatib⁹ hūa
nis null⁹ apud regē vel dñm p̄tātor t hono
rator dī: q; q; ad ei⁹ dextrā sedet: sic vt oñdā
xpi hūanitatē sup oēs creaturas eē deo gra
tiore t sublimiore: ait q; ē ad dextraz virtutis
dei p̄ris. vñ est sensus. xps ihs sedet ad de
xterā dei. i. illa hūanitas ē sic apud deū exal
tata: q̄z tū sit possibile aliquā creaturā exaltari:
nec vnq; alia sic exaltabit. ps. Vñ t honore
coronasti eū dñe. t cōstituisi eū sup opa ma
nuū tuaz. Si ad dñā nām referas: tūc p de
xterā intellige eq̄litate. Me. n. q; crederet dei
filiū ppter hūanitatē assūptā minore eē patre
s̄m dñitatē: iō dī sedere ad dextrā p̄ris. i. ad
eq̄litate p̄ris. Et hec sufficiāt quātū ad p̄ntem
mām. Et p̄ dñs nō imerito nos hodie dulcis
simo Jesu laudes possum⁹ decantare t eum
bortari vt nos hic saluet p gratiaz t in futuro
per gloriā. Amen.

scriba palmarū de aia s̄mo in ordine. xij.

Mus impleta ē

ex odore vnguētī. Jo. in. Tant⁹
vndiq; bñdici ihs vnguēt⁹. i.
p̄ciosissimis grāz suaz odorib⁹
vndiq; per aie n̄re partes diffusis. dom⁹ tota
.i. aia ipsa int⁹ t extra impleta ē ex odore vi
guenti: ita vt cū glorioso Bernardo dicē pos
sit currim⁹ in odore vnguētōz tuoz. Nobis
lissima. n. forma: nobilissimū regit subiectus
oia autē grā nobilissima forma ē. i. Cor. 13.
Silinguis doct⁹ loqr rē. q; regit nobilissimū
subiectū. h̄ autē ē ipsa aia. vt p̄z in li⁹ de aia. li.
p. Bonoz honorabiliū rē. Vbi dicit p̄i qd
cia de aia excedit oēs scias nobilitate subiecti
pter dñā. Jō ad p̄ns de aia ipsa s̄monē facia
mus. vbi tres p̄sideratōes videam⁹. videlz.
Qualiter a deo aia intellectiua sit p̄fecte creata.
Qualiter a deo sit optime custodiā.
Qualiter a deo sit imense honorata.

De creatione aie. Consideratio prima.

Qualiter aia sit a deo p̄fectissime crea
ta p̄mo videam⁹. vbi tres concludōes
more solito faciam⁹. v3. P̄ma p̄c
ista. Aia rōnalis sit act⁹ corpis hūani: nō tñ
ē de potētia m̄ac educta: s; a deo p̄fecte creata
1⁹ p̄c est ista. Etsi aia rōnalis sit a deo p̄fecte
creata: ē tñ in p̄ncipio sui eē tāq; tabula rasa.
3⁹ p̄c ista. Etsi aia rōnalis sit corpis hūani
act⁹ corrupto tñ corpe ipsa remanet immortalis.
Aia rōnalis n̄ educit d potētia m̄ac. p̄p.
Ecce p̄mā p̄conē rē. vt. ā. vbi tres
ingram⁹ vi. v3. Jdria vi. ē ista. vix
aia sit a deo de n̄bilo facta. 2⁹ vi. ē
ista. An aia h̄eat eē aī corp⁹ vel sit cū corpore
vel post formationē corporis. 3⁹ vi. ē ista.
An de aias mediantib⁹ angelis formet. Et
tū ad p̄mā pono tres regulas. v3. Jdria regu
la ē ista q; aia rōnalis ē imālis t incorporea.
2⁹ regula ē q; aia nō ē de substantia dei. 3⁹
regula ē q; aia est a deo creata de n̄bilo. Jdri
ma regla nō solū a tbeologia: s; ē a p̄bis exp̄s
se tenet. vñ Alx. in tertio de aia in p. c. ponit
quorū cōclōes: vt p̄z ituenti ter. Jdria cōclō ē
ista. Intellect⁹ human⁹ de se t i actu nullā bz
speciē intelligibilē: s; ad quālibet talē ē penit⁹
in potentia. 2⁹ cōclō est. Intellect⁹ human⁹
est imālis t incorporeus t imixtus. 3⁹ con
clusio. ē. Intellect⁹ humanus non ē aliq; vna

determinata hā: s; solū h; possibiliter recipiē
di oēs formas mālēs. Quarta cōclō ē. In/
tellect⁹ human⁹ possibilis aū intellectiōe nul/
latenus est in actu. Et seqt ista pōlō correlative
et tertia. S; alijs omīssis ad pñr: qñ lectio po/
tius q; pōcatō effec solā fam cōclōne breuit/
assūmam⁹. quā d; pbat in vbiis illis dum/
dic. Necesse itaq; est: qñ oīa intelligit intelle/
ctus human⁹: ipsū inmixtū esse rē. Que verba
Auerrois eius cōmētator in cōmēto qñto sub/
aliter rē bene exponit. Ergo aut vthic breuit/
sime dicā ex dicis tā pñ q; Auerrois quatuor/
colligā rōnes regulā nram pbatā. Prima
rō ē ista. r sumit ex pte obiecti determinati: vt
arguat sic. Quolibet potentia mālīs h; obie/
ctum determinatū: s; intellect⁹ human⁹ nō h;
obiectū determinatū. ergo nō ē potētia mālīs
pñā nō cū minori ad sensū. Videm⁹. n. r ex/
perimur q; intellectus tam mālīs q; imālīs in/
telligit. Adinor aut ē nō inductiue. Nā visus
percipit solū colorē: audit⁹ solū sonos olfact⁹
odores: r sic de alijs. qre rē. 2^a rō est ista. r
sumit ex parte actus cognoscendi: vt arguat
sic. Nulla potētia materialis percipit differen/
tiam inter vñ r particulare. Intellectus hu/
manus huiusmodi differentiaz percipit. ergo
regula nostra vā. pñā nō cū minori ad expe/
rientiā. Experimur. n. nos intelligere dñam
causē vel effect⁹ vñs: r causē vel effectus par/
ticularis. 1° pñbicoz. Sol r hō generāt hōies
sol vt cā vñs. homo vt cā particularis. Et q;
seqtur q; si intellect⁹ humanus intelligit vñ/
uersale r particulare: poterit per pñs differen/
tiam ponere inter illa. Hoc aut repugnat om/
ni vñtuti mālī. vt p; per singulas materiales
vñtutes discurredo. qre rē. Et pōt cōfirmari
ratio sic. Nulla potētia mālīs cognoscit se aut
suos actus. vt p; ex 1° de aia. s; intellect⁹ hūa/
nus cognoscit se r actus suo. vt experiētia in/
dicat. qre rē. 3^a rō est ista. Et sumit ex par/
te modi agēdi vel patiēdi: vt arguat sic. Mul/
la vñtus mālīs dū a suo obiecto patit: h; reagē/
di vñtutē in illud. Sed intellect⁹ human⁹ dum
a fantasmatib⁹ patit: h; in illa vñtutē reagēdi
q; rē. pñā nō cū maiori inductiue. Adinor est
Auerrois in dñō cōmēto. 4. vbi in finē dñ q;
dū a fantasmatib⁹ intellectus possibilis mouet
intellect⁹ agens illa monet. qre rē. Quarta
rō ē ista. Et sumit ex parte organici sumit: vt
arguat sic. Oīs vñ⁹ mālīs h; instrū organi

cū. Intellect⁹ hūan⁹ h; nō h;. g regula nostra
vā. pñā nō r maior p; inductiue in oib⁹ sensi/
bus mālīb⁹. Adinor aut pbat: q; oīs vñ⁹ hñs
instrū organicū corrūpit ad corruptionē illi⁹
vt p; ad experiētiā. s; intellect⁹ hūan⁹ ē ingene/
rabilis r incorruptibilis: vt p; p pñm in lra:
dicēte. sepat h; ab h; tāq; ppetuū a corruptibili/
r etiā diffusius infra pbat. in. 3. cōclōe se/
quēti. g regula nra vā. Molo phisice aliō po/
nere. ne sit ubi aia rediū in speculādo tā excel/
sa. s; si phiam degustares dulcia essent h; fauci/
bus tuis sup mel ori tuo. Et cōtōr ingt ania pñ
Ambro. de regula pñm. Accipe igit aia mea
fam regulā. s. q; aia nō ē subā dei. s; uerū. n.
qdā vt ait ingt sniaz in 1° di. 17. q; heretice di/
xerūt aiam esse de subā dei: ppter id qd dicit
Dei. 1. Inspiraui in facie ei⁹ spiraculū vñe.
fact⁹ ē in aiam vñetē. S; spiratio ē p egressiā
alicuius ab extrinseco. r pñs q; spirat aliqd a
se emittit. ergo aia erit de statu dei. s; lat⁹ dei ē
subā dei. ergo aia ē de subā dei. Dic tñ magi
eos sensū nō accipe scripturaz. vñde sensus p
dicōz vñboz est. Inspiraui vñl inspiraui r ē
.i. aiaz hōis scē q; spūs scūs ē. vñ 3ª Isā. Spūs
ingt a facie mea egrediet⁹: r stat⁹ ego faciā. Et
brūs Aho. in pñm pte. q. 88. ar. 1. dic sic Spi/
rare nō ē accipiēdū corpāl: s; idē ē deū inspi/
rare qd spm facē. Licet etiā hō corpl⁹ spirans
nō emittat aliqd de subā sua: s; de nā extranea
hec ille. S; nō faciū ad ppositū creplū: qñ ni/
hil h; de⁹ extraneū qd emittat. Nō sūt g audie/
di: dicū mgt in lra vbi. s. q; putant aiam ēē p/
tez dei. qñ oē qd ē de subā dei: nec a se nec ab
alio decipi pōt: nec ad malū faciendū vel panē/
dum cōpelli: nec in meli⁹ vel deteri⁹ mutari.
que supple oia aie rōnali cōuenire pñt. Et sub/
iūgit immediate nram tertiā regulā dicēs. s; la/
tus g q; hōiem aiaui fact⁹ ē a deo: nō de deo:
nec de aliq; mā: s; de nihilo. hec ille. Et si dicis
Sicut corp⁹ humanū pbat de terra ēē: quia i
terrā reuertit⁹: sic aia dicet ēē de subā dei. quia
ad deū reuertit⁹. Dico q; nō ē silitudo. qñ cor/
pus redigit in puluerē: r sic in puluerē reuer/
ti dñ aia aut nō sic: s; redit ad deū qñ ad getē
tñ. r nō resoluit in substantiā dei. Et dic brūs
Aho. vt. s. r cōter dicūt oēs. r Aug. fatē cla/
re in li. de duab⁹ aiaib⁹: q; hāc stultā doctrinā
semitaret Adanichei. Et ista sufficiāt p regu/
lā nra scda. Accipe tertiā regulā. videt⁹. q;
ania rationalis est a deo creata de nihilo. Ad

cul' declaratoz sic dicitur bñs Tho. vi. s. arti. 2.
Aia rōalis nō pōt fieri nisi p creationē. qd nō
ē vtz de alijs formis. rō ē. qz cū fieri sit via
ad esse: seqt qz h mō alicui cōpetit fieri sic ei cō
petit ēē. Illud aut dī. ppe ēē: qd hz ipsū ēē qsi
inesse subsistens. rō sole subē. ppe dicūt esse
accntia aut nō hnt ēē p se subsistēs: s; fz ea ali
q d icūt talia. vñ albedo nō ē ens p se: s; ē vli/
qd fm qd aliqd dī albū. r sic de alijs accntib.
Propter qd r pbs ait in methaphica. Accntis
nō ē ens nisi qz cñtis. Et eadē rō est de oibns
alijs formis nō subsistētib. r illis ppe puenit
fieri. qz cōposita subsistētia fiāt. Aia aut rōalis
est forma subsistēs. r p pñs illi. ppe cōpetit ēē
r fieri. Et qz nō pōt fieri ex mā piacente. s. nec
corpali: qz sic cēt nāe corporee: nec spūali: qz sic
spūales subē inuicē trāsmutarent. nec ē dicē
q nō fiat nisi p creationē. vñ h est dīa in gnā
tionē r creationē ad pñs. qz agēs p motum re
ducit aliqd de potētia ad actū. s; agēs sine mo
tu: vt de nō reducīt de potētia ad actū: s; facit
esse actū: qd fm nām ē in potētia ad esse r bñ
deductio ad ēē dī creatio. Ista dicta sūt valde
subtilia r egent grādi locutiōe. s; suffiāt p
pñi regula. inde Damascen' in 2° li. c. i3. sic
ait. Qd didit hoies de' ex inuisibili r visibili nā
pprijs manib' fm imaginē r silitudinē suaz
Et terra qdē corp' blasinās: aiaz aut rōnalē r
inelligibilē p familiare īsufflatiōē dans ei
qd vtiqz dinā imaginē dicim' rē. Et infra po
nit pulchra aie diffinitionē dicēs. Aia ē subā
viuēs simplex r incorporea: oculis corp'alib.
fm ppā nām inuisibilibs: imortalis rōnalis r
intellectualis: r īsfigurabilis: organico vtēs
corpe: r huic vite: augmētatiōis r sensus r ge
neratiōis tributa: nō aliū hñs pp seipsā intelle
cū: s; r pte suipsi' purissimā. Sic. n. ocul' in
corpe ita ē i aia ē intellect' arbitrio libera est:
volūtate vñibilis. qm r creabilis. Qia hec ex
ei' q cā cōdidit grā suscipiēs. Ex q r ēē r nāe
ita ē suscepit rē. hec ille. r Augu. li. de spū r
aia ait. Rōnalis siqd ē aia nra vt sciat discer
nere inter bonū r malū. Et ē cōcupiscibilis
r irascibilis vt bonū amare possit r malū odi
re. hec ille. Et idē ibidē. Aia ingnec elemētū
nec ex elemētis est. s; de nībilo facta. r soli
creatori suo cognita. Et qre cā creauerit deus
idē cōdidit in eodēz. Ex corpe ingt r aia cōstat
bō. r qeqd oculis corp'is videt: pp corpe' fm
aia aut pp deū. Aia vñ corpe' est vita aie

deus. hec ille. S; dices. Intellecti pater Am
brosi. aiam de nībilo factā. S; dic queso qua
liter sit creata. Audi rñsionē. Faciam' inquit
deus hoīem ad imaginē r silitudinē nostram
Que vba qtr intelligāt. vide bñs Tho. in p
ma pte. q. xci. p totū. r m grm sniaz di. i6. s; dī
Et rpositionē magrī vide in nfo scripto sup
2° sniaz. di. i6. Pposuisset etiā hic diffuse illaz
materiā. s; cā breuitatis omisi. Dicta tñ qdaz
Aug. li. de spū r aia notemus. c. xliij. r. xliiij.
Magna qdē ait silitudo est inter aiam r deuz
Et de ei' intentiōe aliqz cōnūerem'. Ppūa
enī silitudo ē q sic de' vñ est. ita aia ē vñ. r
nō solū in se: s; etiā aliud viuificās: vt corp'.
2ª sicut de' crescentib' creaturis nō crescit:
nec decrecentib' decrescit: ita aia nec minuit
mēbris diuinuit: nec idē auctis augetur.
3ª est sic fili' a patre generat'. r spūs scūs ab
viroqz. ita intellect' a memoria. r volūtās ab
viroqz. pcedit. Et sicut p' est de' filius ē de'
spūs scūs ē de'. r tñ nō tres dii: s; vñ ē deus
Ita intellect' ē aia: volūtās est aia: memoria ē
aia. r tñ nō tres aie: s; vñ est aia. 4ª silitudo
est q sicut de' vnus semp' vñqz est totus oīa
viuificās: mouēs: r gubernās: sic aia in suo
corpe tota est. r tota in qlibet parte viuificans
mouēs: r gubernās eia. Nec ē in maioribus
sui corp'is mēbris maior: nec in minorib' minor
s; in maiorib' tota in minorib' tota vt pz ex sen
tentia pbi' de aia. Et ait in corpe diuersa of
ficia. vt p oculos videt: p aures audit rē. Et
sic aia ē tota in suo corpe fm ēē suū: sicut deus
ē in toto mūdo. Nec mīx. vt Aug. ait. c. xliiij
qz aia creata ē a deo: vita a vñ: simplex a sim
plici: imortalis ab imortali: magna a magno
recta a recto rē. vñ breuit' pcludam' q sic de'
simplex ē in nā: sic r aia. Et sic de' videt r nō
videt sic r aia rē. ide Aug. vi. s. c. xliij. Quia
ingt maior honor ēē potuit: qz vt ad silitudinē
sui p ditor' pderet. r eiūsdē vñū ornamētū
ornaret vestiret qb' r p ditor' rē. Et h sufficiāt
p pma vi. Et tū ad sam vi. dico qz qd pōt
duplr fieri. v3. aut de aia Ade aut d alia aia
b' aut de ania. Euc. Si qrif de aia Ade: dicit
magr i 2° sniaz. di. 7. qz int' doctos scrupulosa
qd ē. Mā Aug. videt in li. 7. super Gen. ad
brām dicē r approbare caniam cū angelis sine
corpe fuisse creatā postea vñ ad corpe' accessit
se. Nec cōpulsā ē incorpuri: sed nāl illud vo
luu. i. sic creata fuit vt vellet sic nāle est nobis

velle viue: male at velle viue nō nāe: s; volū/
 tatis ē pue. bec mgr. Et videt bec opio. pbabi
 lla rōe t aucte. Aucte qdē. Ven. p. Mā p ait
 de. faciam? hoiez ad imaginē t siluudinē no
 strā: qd intelligit de ania: vt exponit Aug. t
 cōuer oēs: postea dr. formauit de? hoiez de li
 mo terre qd intelligit de corpe. vt pz Rōne ei
 videt. pbabilis. pmo vt oñderet cā a corpore
 nō d: pendē: s; p se subsistē posse. t vt oñdere
 tur cōformitas quam cū angelis hēbat: tū in
 capacitate rōis p quā aia ē imago: tū in hūmā
 nis capacitate ad quā angel? t aia ordiari hnt
 t sic de alijs. Alij aut dicit aiam pmi hois in
 corpe fuisse creatā vt colligi p̄t ex textu. Ven.
 2. Inspirauit in facie ei. i. in corpe spiraculū
 vūc t scūs ē hō in aiam viuētē: accipit. n. ibi
 facies p̄toto corpe: vt pz p mgrm in lra. vbi.
 3. Et cōter doctores hāc faz opinionē tenēt.
 Et dicit Augustinū nō assertiue s; dubitatiue
 dixisse. vñ bñs Tho. vt. 8. arti. 4. dicit q; l3
 aia sit immortalis per nām: t s; hoc cōueniat cū
 angelis: t sic debuisset creati cū angelis. tū qz
 ipsa nō facit p se spēm: s; ē ps spēi t est forma
 corpis magis p̄tinet ad gen? aiatoz vt forma
 le p̄ncipiū. t p p̄ns n̄ dūbit formari aī corpe
 s; in corpe. Alig tū hic se nō determinat. Et
 bec sufficiat quā ad creationē Ade. Et tūz
 ad aiam. Et ue mgr finiaz in 2o di. is. adducit
 opinionē quādā erroneā dicētū q; quēadmo
 dū mulieris corpe de viri corpe traductū fuit:
 ita ipsi aia de viri aia p̄pagatā fuisse q; tū ma
 gister reprobāt ex dēis Aug. in li. de eccliaſti
 cis dogmatib? vt videbit hic infra. Et tūm
 aut ad alias aias dico q; plures fuerūt fantasti
 ce opiniōes q; breuiter finiaz videam? Qui/
 dā. n. simplr dicūt nullas aias creati: s; id qd
 in corporib? hūanis aias dicim? spūs repro/
 bos aiunt. Includūt. n. in corporib? hūanis an
 geli apostate. i. demōes: vt p̄niaz agāt. Et sic
 successiue p̄nt in diuersis corpi? ingredi: vt si
 nō agāt p̄niaz in vno corpe agāt in alio. Isti
 tris falsa ponūt. s. demōes p p̄niaz saluandos
 ēē: t aias nō ēē t demōes in creatos ēē in
 corpi? humanis. Idmū d̄struit xps M̄dat.
 25. Ite maledicti in ignē eternuz: q parat? est
 diabolo t angelis ei? fm M̄dat. 11. Et inuenie
 tis requiē aiab? vñs. t. 16. c. Quid p̄dest hōi
 si vniuersū mūdū lucret: aīe vñ sue detrimētū
 patiat: aut quā dabit hō cōmutionē p̄ania
 sua. Et insic sūt auctoritates tū p̄boz q; noui t

veteris testi. 3m ēi q; sit erroneū tūpfa ania
 mea excogita. Stultū q̄ppe ē dicē vt i mēbris
 vbi hitat spūs scūs demōes icarceret. i. L. or.
 14. An nescitis q; mēbra v̄ra tēplū sūt spūs scī
 Aliq aut aias creatas ēē cōcedūt: s; oēs q; fue
 rūt: sūt t erūt fil fuisse creatas cū angelis: quia
 eiusdē nāe sūt. Et addūt q; ille anie ad sugge
 stionē dñi tenebraz peccauerūt: t q; hāc cām
 illas in corporib? hūanis esse detrusas tāq; in
 carcerib? quibusdā vt p̄niam agant: t cū pur
 gate fuerint ad celestem patriā reuocēt. q; opi
 nio Adanicheoz fuit. Et hoc pōit mgr in lra
 vbi. 8. t reprobat cā. vt dicit infra. Que for
 te opio sūdat in dēo illo. Ec. 13. Qui viuit in
 eternū creauit oia fil. qd vñ ē q; tū ad dei sciē
 tiā. qm de? fil oia apphendit. t ita vocat ea que
 nō sūt tāq; ea q; sūt. Vel intelligit fil oia creat
 se. s. celū empirreū angelos ips lucē: t matiaz
 quoz elemētoz. Alij dicūt nō fil eas creatas:
 s; cōtinuo de nouo ēē: s; hoc p traditionem vt
 aia traducat ex anima. sicut caro ex carne. Et
 hanc etiā reprobat mgr. vt. 8. quō. n. qd est
 simplr simplex pōt ex alio traduci. Aia ē sim
 pliciter simplex. l3 nō simplicissima. q nō pōt
 ab aia decidi: cū ē sit idiuisibilis. audi mgrm
 vt. 8. in. c. quēadmodū. Catholica ingt ecclia
 nec fil nec extraducte factas ēē aias docet. S; in
 corpi? p cōitū semiatas atq; format? ifun
 di. t infūdēdo creati. vñ Aug. in eccliaſtici
 dogmatib? aias hoīz nō ēē ab initio creatas
 inter ceteras intellectuales nās: nec fil creatas
 sicut. Origenes singit dicim? Neq; cū corpo
 ribus per cōitū seminari. sicut luciferiani. t
 Cirillus. t quidā laginoz p̄sumproes affir
 māt. S; dicim? corpe tūm per cōiugij copulā se
 minari. creationē vñ anie solū creatorē nosce
 eiusq; iudicio corpe cōagulari in vulna t cou
 pingi atq; formari. Ac tormato iā corpe aiam
 creati t infundi vt viuat in vtero hō ex aia cō
 stas t corpe: t egrediat viu? ex vtero plenus
 hūana subā. h ibi. Et q; vñ appet vñ opi
 nio. s. q; aia nō semiat: s; formato corpe aia a
 deo creat t creādo infūdīt t infūdendo p̄du
 cit? nō p̄us tpe. s; nā. Et bec sufficiat p p̄nū.
 vi. Et tū ad tertiā dico fm bñm Tho. vbi. 8
 arti. 3. q; opinio quorūdā fuit q; angeli fm q;
 operāt in v̄tute dei causant aias rōales. Et hī
 dixerūt q; vñ illa dei dicētis faciam? hoīem
 t ē. Dixit de? ad ipsoz angelos: vt pz p magi
 strū in 2o finiaz. di. 16. qd tū ē impossibile. Id: fo

q: creatio est solus pmi agēis: q: nullū aliud agēis pot agē nullo alio p̄supposito: nisi p̄mu agēis qd est ipse de⁹ alia aut agēia sūt agēia secundaria. et agēis fm scip̄s p̄supponit aliqd a p̄mo agēte. Ad aut aut aliq p̄supposito agit trāsmutādo. et p̄ p̄ns oē agēis citra deum agit trāsmutādo. creatio aut nō ē p̄ trāsmutationē cū sit de nihilo. et aia hēat eē p̄ creatōz vt visus ē. p̄ q a nullo alio agēte qz a p̄ ponit suū accipere eē. et h̄ dicit bñs Tho. ibidē. 2° h̄ ē im possibile. q: dei et angeloz nō pōt vna eē in a go. vt dicit Beda. et allegat in. 2. et. 3. c. di. i6. mgt̄ finiaz. Et iō vt dicit dñs Bona. eadē di. i. 2^a ē hec q: imago dicit ordīnē in mediā ad illō cū ē imago. Impossibile ē aut aliqd in mediā te ordīnari ad deū et ad angelū. q̄ impossibile ē p̄ dicta vba dei dca fuisse ad āgelos. Quare relinqt q̄ aie nec creati sūt: nec creabuntur: nec creati in mediā angelis: s; nū vltū dei inmediate. qre et. Et hec sufficiat p̄ p̄ma conclusiōe.

De intelligētia aie. Conclusiō secūda.

Ecce fam p̄sonē. v3. Et si aia rōnalis sit a deo p̄fecte creata ē tū in p̄ncipio sui eē tāqz tabula rasa. vbi tres in gram⁹ vi. v3. Prima vi. ē. An aia intellectiua fm suū eē nāc sit a deo creata intelligēs vel ignorās. 2^a vi. ē. vtz intellect⁹ hūanus impediāt p̄ ligamētū sensus. 3^a vi. cū ista vtz intellect⁹ hūanus possit intelligē tūra

Quātu ad p̄mam dico q: tā p̄bi qz theologi ponūt aiam s; nām nō h̄c aliquā spēm intelligibile in actu. et p̄ p̄ns eē intelligibile. i. potentia intelligēre et nō in actu. Quā vltatē ponit p̄ns in 3° de aia in. c. i. vbi dicit sic ter. Et hic intellect⁹ nūb̄l ē actu coz qre sūt aū intelligē et p̄bat Auerrois eā sic cōmēto 4° ibidem. Ita scbz intellect⁹ in gnē formaz speculatiua rū sic p̄ma mā in gnē formaz māliū. S; p̄ma mā an receptionē formaz māliū totaliter ē in potētia et nō in actu. q̄ et intellect⁹ an receptōz sp̄ez intelligibiliū erit totalit̄ i potētia et nō in actu: p̄na nō cū maiori ex suff. ciēt̄ sit. iudine. Quā sic mā p̄ma ē p̄m⁹ graa⁹ in gnē entiu māliū. ita intellect⁹ n̄ in gnē intelligētiāz. Ad iō rē vō declarat p̄ns p̄ ethicor. dicēs mām p̄mā nullā formā h̄re: s; eē purā potētia. et ad hoc p̄positū ponit idē Auerrois bonū dictūz in cōmēto q̄to ibidē: dicēs qd diffiniō mālis intellect⁹ ē q: est illud qd in potētia ē ad oēs i tentiōes formaz māliū vniuersaliū. et nō ē in

actu aliq⁹ entiu aūqz intelligat ipsā. Ex qbus vbi duo bona dca colligūt. Prima est q intellect⁹ n̄ possibilis tā a sensu interiori qz exteriori differt. qm null⁹ sensus formas vles recipit nec vlr: nec p̄ cōceptū vlem cōgscit. 2^m dcm est q intellect⁹ n̄ differt ab alijs intelligētijs abstractis qm dato q: aliq̄e intelligentie nūqz intellexissent: nihilomin⁹ haberēt hitus cognitionis imatos: qz intelligentie sūt plene formis: vt dicit auctor in li^o de causis. Aut si nō haberēt spēs vel habit⁹ tales: eēntiam tam haberēt q̄ eēt spēs intelligibilis rep̄ntatiua oīum inferior. vt collr de intētiōe Auerrois. i. methaphisice. Quare ḡ aia mea nō creauit nos de hūiles vel sup̄bos. vmosos vl vito / sos s; ad hec sum⁹ nā apri. i. nālīt in potētia et nō in actu: et hec sufficiat p̄ p̄ma vi. Et tū ad fam dico fm bñs Tho. p̄ma pte. q. 32. ar. 8. q: cū modus intelligēdi n̄ sit p̄ sensus certe riores. vt p̄ ex 3° de aia. Parz q: si sensus ligant nō poterit eē rectū iudiciū intellect⁹. Et pp̄ hāc cām in dormiēdo ea q̄ s̄ licitos mores ptingūt nō impurāt ad p̄ctū. vt Aug. dicit. i. sup̄ Bēti. ad hām. Et rō h̄ ē. qz impedit rōnis vsus ligamētū sensuū in dormiēdo. Ligatur enī sensus in dormiēte pp̄ euaporatōes q̄ dā in fumositates resolutas: vt dī in li^o d somno et vigilia. Et iō fm dispōnē h̄ euaporatio nū puenit eē ligamētū sensus mai⁹ vel min⁹. Quā. n. mult⁹ fuerit mor⁹ ligat nō solū sensus s; etiā imaginatio. ita vt nulla appareāt fantas mata: sic p̄cise accidit in p̄ma dormiēte bñ potantis et comedētis. Si aut p̄dict⁹ vapor moztus al quātulū remissio: fiat incipiūt apparere fantasimata: s; distorta et inordinata: sic febricitantib⁹ accidē solet. Si vō adhuc talis mor⁹ magis remutat: tūc apparēt magis fantasimata ordiata. sic accidit in dormiētib⁹ p̄ digestiōnē: et in hoib⁹ sobrijs habētib⁹ forte imagiatuā. Si aut talis vapor modic⁹ sit. tūc nō solū imaginatio libera ē: s; ipse sensus cōis ex pte soluit ita vt hō iudicet dormiēdo ea q̄ vidit sōnia eē q̄si diuicias inter res et rez. s; vndi / nes tū ex alia pte sensus cōis ligat⁹ remanet. ita q: sp̄ aliq̄ mō decipit. Propt̄ qd ligamētū etiā intellect⁹ a vō iudicio rez ipedit. vñ sepe dormiētes fillogizant: q̄ tū exp̄gefaci se in ali q̄ cernūt defecisse. h̄ de inētiōe p̄dicti doctoris Sz inges p̄ Amb. tria mihi puncta declara. Prima ē. nō bñ intellect⁹ quō ligat⁹ vlti sen /

lya. et p pñs intellect⁹ in dormiendo. dic mihi
 modici clarius qñ ista sōnia gnānt. 2º ē an
 sōnia sint pñsagia et signa futuroꝝ. 3º ē. quōi
 sōnijs peccam⁹. Libēter faciā ania mea. Ad
 pñm dico pñm in liº de sono et vigilia: q som
 nia sūt ppter ligamētū sensuū. qd sūt in sono
 Sōnus aut fm pñm ibidē causat ex ppuisōe
 caloris nālis ad interiora aialis. quo fit vt mē
 bra extiora frigida sūt interiora aut calida. Et
 cōmētator ibidē dīc. Sōn⁹ sūt p recessū caloris
 nālis a mēbris extiorib⁹ et p cursū ipñ⁹ calo
 ris ad cor. Qd mā ad salutē aialis scit. vñ ma
 gis aialia dormiēdo qz vigilādo nutriūt vt di
 cit ibidē pñs. In vigilia. n. sensus dissoluūt. et
 et qñbz suā opatōz hñs calor nālis dispōit. et p
 pñs alimētū nō ita bñ in nāz aliti puerit. In
 sono aut oēs sens⁹ gescūt et qdāmo ligāt: ita vt
 suas opatōes nō exerceāt. et p pñs calor ad in
 teriora opat⁹ hñs calor et. Calor nālis i dor
 miēte ad interiora se strigēs: vt cibū i nām aliti
 resoluat fumositates ascēdē incipiūt: et vadunt
 ad cerebr⁹. et illis infigidat⁹ descēdūt: et tunc
 sōnia causant⁹ ppter qd dīc pñs ibidē q pueri
 pp morū nimīū et vehemētē caloriē q in eis est
 nō somniant. si sōni sūt intellige. et cōmētator
 dīc ibidē q mēlācolici marie somniāt. qñ ma
 gni caloris nō sunt. Quapropter euaporato ci
 bo infigidat⁹: et sōnia inde causant⁹. Infrigi
 dant aut iste euaporatōes pp frigiditatē cere
 bri. qz cerebrū hoīs int cetera ē frigid⁹ et hñs
 diuis: q fit vt hō ē magis dormiat qz cetera aia
 lia. medietatē. n. vite in dormiēdo expendit. et
 sic pz pñm pñt. Ad fm pñtū dico q aut nāli
 ter loq volum⁹: aut fm fidē. Dīc. n. Lōmen
 tator vt. s. q nūqz sōniau⁹: qñ sōniū aliqd nō
 bñs futur⁹ oñdat. Et allegat ibidē dñm vulgi
 dicētis. Sōnia sūt ab āgēlis: diuātē a demo
 nibus: pphic aut a deo. Et pñs ēt codē libº
 sentire videt q sōnia qdā pñsagia sunt. vñ aut.
 Sōnia qdā sūt futuroꝝ sig: qdā vñ sūt eorum
 accētia. hec ille. Si aut fm vītātē et fidē loqua
 mur: dicam⁹ q cū sōnia et ciās nālib⁹ oriāt⁹ et
 fusa nra sint i nra prāte māifestū ē sōnia nō ē
 futuroꝝ pñsagia. Mō dico de reuelationib⁹ q in
 somnijs sūt a deo vel ab angelis: q talia sunt
 futuroꝝ pñsagia: vt pz ex dictis sacris. Si at
 pñm et cōmētatorē saluare vellem⁹ eos nō af
 ferunt: s; opinatiue dixisse fatēdū ē. Si aut af
 fertine. tunc neganda est doctrina. Et si qñqz
 eueniat qd somniam⁹: hec iō sūt. qz de his ma

xime somniam⁹ que in mēoria detinem⁹. vt
 puta qz de illis vltimate cogitauim⁹ aut locuti
 sum⁹ et. Quātū ad fm pñtū cōiter dicunt
 doctores q si cām nō dedim⁹ non peccamus.
 inde Isidor⁹ li. iñiax ait. Mō ē pñm qñ nolē
 tes imaginib⁹ nocēnt illudimur: s; tūc ē pñm
 si anqz illudamur cogitationū affectib⁹ pueni
 mur. luxurie quippe imagines qñ in veritate
 gessim⁹: sepe dormiētib⁹ in aio apparēt. Sed
 inortie sūt si nō cōcupiscēdo occurrit. hec ille.
 Et vt istoz somniōz aliquā distinctionē habe
 amus. nō dñm Aug. in li. de spū et ania. c. 29.
 Distōiū inquit que sibi videre vidēt dormiē
 tes qñqz sūt gñs. s. oraculū: somniū in
 somniū fātasima vel fātasia. Oraculū ē cū in
 somnijs parēs vt aliq fāta grauisqz persona
 siue sacerdos vñtā de cūctuz qd vñ nō eue
 turū faciēdū vñ nō faciēdū euītādū vñ nō euītā
 dā denūciat. Distō aut ē cū qz videt qd codes
 mō apparauerat enenire. Sōniū est figuris ta
 ctū: et sine interpretatōe intelligi nō pōt. In sōniā
 ē qñ id fatigauerat vigilāte ingerit se dormi
 ent. sicut est cibi cura vñ pot⁹ vt aliq studia vt
 artes vt infirmitates. Scdm nāqz studia que
 qñqz exerceūt infomniat. et solioꝝ actū sinu
 lacra in pñtia in pñsā apparēt infomnijs. Ju
 ra et infirmitatū diuersitates diuersa accēdūt
 sōnia. Et h; moꝝ et hñoz varietates variant
 et sōnia. Alia. n. vidēt sanguinei: alia colerici
 alia flegmatici: et alia melancolici. Et illi vidēt
 varia et rubra isti alba et nigra et. fātasima
 ē qñ qz vir cepit dormire: et adhuc vigilare se
 existimare spicē vt irruētes in se: vt passim va
 gātesqz formas discrepātes et varias letasqz et
 turbulētes. Qd nihil aliud ē qz qdā fumositas
 a stomacho vñ a corde ad cerebrū ascēdēs et ibi
 viz aialē opprimēs et. Et nō ad tertiā vi.
 dico fm bñm Tho. pre pº. q. 84. arti. 4. q. su
 tura duplī cognosci pñt. vno mō i seipsis alio
 mō in suis causis. In seipsis qdē futura cogā
 sci nō pñt nisi a deo. cui nō sūt tam ea que sunt
 qz ea q nō sūt: s; pñt sūt in suis causis a nobis
 cognosci pñt. et pñatime vt sūt in causis necē
 sarijs. vñ si ex causis necessarijs aliq effectus
 de necitate seqt in oib⁹: tūc futura cognoscēt
 p sciaz vt astrologi. Si tales effect⁹ pueniant
 et talib⁹ causis vt in plurib⁹: s; nō in oib⁹: tūc
 futura scire poterim⁹ ex cōiecturis. qre et. nō
 itelligo te pñ Amb. dic dñm. Dico q futura
 pñt cognosci duplī. vnoº i sua cā. aliº i seipsis

Si in sua causa tunc dico quod futura quod ex causis suis de necessitate pueniunt per certam scientiam cognoscunt: ut si loquor cras. Si futura vero quod ex causis suis pueniunt: ut in pluribus non per certitudinem sed per pietatem rationis cognoscunt a nobis. Sic medicus instruit sanita-tem per cognoscit. Que vero pueniunt ex causis suis ut in paucioribus. penitus sunt ignota: ut causalia et fortuita. unde datur antiqua regula quod futuro con-tingentium non est determinata veritas. Alio modo futura cognoscuntur per se ipsas. hoc est per primum dei: siue res eueniat de necessitate siue ut in plu-ribus: siue ut in paucioribus: ut fortuita et causalia: quod omnia deo videntur in sua eternitate quod est sum-plex totius temporis: et ipsi concludit. et dicitur. Vnde scriptum est in omnia que aguntur per totum tempus. quod est. Et hoc suffici-ant tibi per primum conclusionem.

De immortalitate anime. Conclusio tertia.

Luce tertia conclusionem. v3. Est anima ratio-nalis sit corporis humani actus: corruptio in corpore ipsa remanet immortalis. ubi tres ingrami v3. Prima v3. est ista. vix anima rationalis conuenienter corpori humano vnatur. 2^a est. vix vnatur mediantem aliquo accedente. 3^a est. vix corrupta ad corruptionem sui corporis. Quatuor ad primam dico secundum beatum Thomas. i. p^o pte q. 74. ar. 5. et in suis questionibus de anima. Ad cum ma-rit per formam et non educendo. 03 ex parte anime ac-cipere quod debeat esse corpus cui vnatur. Et cum ipsa sit infima in ordine intelligibilium subiectum sic ma-ritima est infima in ordine sensibilibus rebus: non habet anima rationalis intelligibiles species sibi naturali inditas quibus in operibus propria quod est intelligere exire possit: sic habet superiores subiecta intelligibiles: sed est in potentia ad eas: cum sit tanquam tabula rasa in qua nihil est depic-tum: unde dicitur: et per primum 03 quod species intelligibiles a rebus sensibilibus accipiat mediantibus potentibus sensitiuis que sine organis operationes proprias habere non possunt. quod ob hoc necesse est animam humanam corpori vniri. Tunc ultra. si propter hoc anima humana corpori vnibilis est. quod indiget accipere species intelli-gibiles a rebus mediantem sensu: necesse est quod cor-pus cui anima rationalis vnitur tale sit ut possit esse aptis-simum ad recipiendum species sensibiles ex quibus species in-telligibiles intellectui resultant. Et per primum 03 quod tale corpus sit perfectissime dispositum ad sentien-dum. Quia autem plures sint sensus: vnus tamen est qui est fun-damentum aliorum. scilicet tactus in quo principaliter tota natura sensitiva consistit. ut patet 2° de anima. Et experientia hoc est. quod immobilis hoc sensus: ut in somno ac-tu videtur omnes alii sensus non solum solui ab excelsu

lectia propriorum sensibilibus. sic visus a rebus multis fulgidis et auditus a maximis sonis: sed et ab ex-cellentia secundum tactum: ut a forti calore vel frigore: quod si anima est vnibilis corpori optime disposito ad naturam sensitivam: necesse est ut sit convenientissimum organum sensus tactus. Ad organum autem sensus tactus requiritur quod sit medium inter tria que sunt calidum et humidum: frigidum et siccum: et filia. quorum est sensus tactus apprehensio. Ad alium sensum non habet: quod nullum organum sensus habet actu tria: sed est in potentia ad illa ut possit ea recipere: quod recipiens debet esse denudatum a recepto: ut patet 3. de anima. Organum enim visus caret omni albo et nigro: et vlti om-nis coloris: et filia est in auditu et in olfactu. Hoc autem in tactu non est: quod tactus est cognoscitum eorum ex quo habet necesse est ponere corpus aialis. scilicet caloris et frigo-ris: humidum et siccum: et per primum organum tactus impossi-bile est esse denudatum omni a genere sui sensibilibus. sed 03 quod sit reductum ad medium: et sic est in potentia ad tria. Vnde regula generalis est quod quod organum tactus ma-gis fuerit reductum ad medium per equitatem complexionis: tanto preprobilior erit sensus tactus. i. magis tria percipiet. Tunc ultra. si corpus cui anima intellec-tu vnitur debet esse convenientissimum ad sensum tactus ne-cesse est quod tale corpus sit maxime reductum ad medium per equitatem complexionis. Hoc autem est corpus humanum. Et ratio est: quod videmus naturam operationem gradum precedere a simplicibus elementis commiscendo ea quas per-ueniat ad perfectissimum commixtionis modum quod est in corpore humano. Et propter hoc habet inter cetera aialia est melioris tactus. Et inter homines qui sunt melioris ta-ctus sunt melioris intellectus. Ad hoc quidem carne aut philosophus 2° de anima. aptos natos ad scientiam dicimus. Quare satis notum quod anima convenienter corpori humano vnatur. Sed si inges per Ambrosium. Ad-tertia debet proportionari sue forme. anima intellecti-ua est forma incorruptibilis. ergo non convenienter vnatur maxime corruptibili. Sic nobilissimo modo-ri debet nobilissima instrumeta. et optime disposita et ad eius operationem obia. Anima autem intellectiva in-ter motores inferiores est nobilissima ergo ei debet corpus maxime obediens. hoc autem apparet in nobis sic non esse. quod caro concupiscit aduersus spi-ritum et spiritus aduersus carnem quo fit ut anima non faciat quod vellet bonum ut apostolus ait. g. 26. Hec for-me simplici debet maxima simplex. corpus humanum non est simplex. sed ex quatuor elementis compositum: ergo 26. Hic tribus argumentis respondeas. et contentor: pater Ambrosius. si anima anima mea Et hic multa dicenda essent: breuiter tamen

dico ad p^mu arg^m q^d op^e vⁱ ex^emplo artificiali
 ponam⁹ q^d vⁱ arⁱfer intēdat ex aliq^a m^a p^r
 ducere aliquā formā: vt faber ex ferro p^rducē
 z fabricat e cultellū vel serāz. In hac m^a ferri
 sūt due dispōnes. P^rima ē q^d iste faber elegit
 ferrū vt serā faciat: z hec d^r durities, q^d si fer
 rum molle cēt nō aptū cēt ad secādum dura.
 Alia dispō est in m^a que cōsegt nām m^ac: vt
 rubiginari vel file. Et hāc dispōne nō p^rsice/
 rat arⁱfer: cū cōg^reat rubiginē ferri cōsegt nāz
 ferri. Et h³ cōg^reat ferrū posse rubiginari: nō
 tū illō spernit h³ p^rditionē z dispōne h³ ad op^e
 q^d intēdu p^rgruētē. S³ si possēt rep^rri ferrūz
 q^d nō rubiginaret. pon⁹ eligēt illud: s³ q^d hic ē
 defect⁹ nāc. iō de hoc nō curat. Sic ad p^rposi/
 tū glōsus de⁹ intēdēs p^rducē spēm hoīs z fa/
 cere formā q^dndā spūalē q^d deberet regē mām
 hoīs accepit mām cōueniētissimā ad opatōes
 sensitiuas. z hoc fuit corp⁹ humanū. Nullum
 enī corp⁹ ē ita dispositū ad opatōes sensitiuas
 vñ ipsa aia debebat spēs intelligibiles recipe
 z habituari sic corp⁹ humanū. z p^r p^rns tanq³
 cōueniētissimū elegit ad spēm humanā de⁹ ip
 se glōsus. Et aut hoc corp⁹ sit corruptibile: vt
 sangabile: vel hñs aliq³ defectū h³ est ex p^re
 m^ac: q^d cū sit cōpositū ex p^rijs necē ē ipsū ali/
 q³ cor^rūpi. Et si dicis. Mōne poterat de⁹ ali⁹
 facere. rñdet bñs Tho vbi. ē. z bñ dicens q^d
 in instōne nāc nō querit q^d de⁹ facē possit. sed
 q^d habeat nā vt fiat: vt dic⁹ Augu. sup^r Beñ.
 ad l^ram. i. q^d cōueniat nāc rex vt fiat. Mō tū
 q^d in remediū sup^rad cōp⁹ defectū de⁹ p^rulit iu
 sticiā originalē hoīs: p^r quā corp⁹ oīo aie subie/
 ctū esset: q^d diu deo subderet. ita q^d nec moro:
 nec aliq³ defect⁹ ipsi corp⁹ accideret: nisi aia
 p^rus a deo separet q^d scñ ē p^r p^rctū. Quia aia
 a deo p^r p^rctū recedente mor corp⁹ tali bñficio
 p^ruatū ē: z p^rdictis d^rectib⁹ succubuit. Et sic p^rz
 ad p^rmū. Ad scōm dico q^d pugna q^d ex p^rijs
 cōcupiscētijs ē in hoīe p^ruenit ex necitate m^ac
 Mā necesse fuit si hō hñt sensus q^d sentiret de
 lectabilia. z p^r p^rns cū cōsequeret cōcupia dele/
 ctabiliū: q^d p^rerūq³ repugnat rōni danū ē tū illi
 remediū in statu innocētie: vt d^r m^ac ē q^d z per
 p^rctū perdidit. Et sic patz q^d corruptibilitas z
 ali⁹ defect⁹ cōsequūt corpus humanū ex neces
 sitate m^ac: z maxime post p^rctū. q^d ab illo grē
 donū subtrahit. Ad tertiū dico q^d corp⁹ hūanū
 nō potuit esse simplex vt est corp⁹ celeste p^rpi
 impassibilitatē organoz sensus z p^rcipue tact⁹

Nec potuit ēē corpus simplex elemētare quia
 in elemētis sūt p^ria in actu. In corpore autēz
 humano reductū ad mediū. q^d sic ordo rex ex
 poscebat. Vel dicat q^d l³ aia sit in cēntia sim/
 plex est tū in vⁱte multiplex: z tāto magis q³
 to crit p^rfectior. P^robrem etiā regit corpus q^d
 sit dissimiliū p^rtiū. q^d multas z dissiles vⁱtes
 h³ q^re zē. Et hec sufficiāt p^r p^rima vi. Et tū
 ad hāc vⁱte dico fm bñm Tho. vbi. ē. q^d si
 aia vniret corpori solū vt motor nihil p^rhibe/
 ret. imo magis necessariū esset aliq³ dispōes
 esse medias in aiam z corp⁹. Ex parte quidēz
 aie necessaria esset potentia per quā moueret
 corpus. Et ex parte corporis aliq³ habilitat
 per quā corp⁹ esset ab aia mobile. Sed si aia
 vnietur corpori vt forma substantialis sic cōiter
 tenetur: impossibile est q^d aliq³ dispō accidē
 talis cadat inter aiam z corpus: vel inī quācū
 q³ formam z mām suā. Et rō est hec. q^d cū m^a
 sit in potentia ad oēs actus ordine quodā: o³
 q^d illud q^d est p^rmū simpliciter in actib⁹ p^rmo
 in m^a intelligat. P^rimū autem inter oēs act⁹
 est esse impossibile. ergo ē intelligere mām p^r/
 mam pus esse calidā aut quārā: q³ ēē in actu
 Et ē aut in actu h³ m^a p^r formā substantialē que
 facit ēē simpliciter. vñ impossibile ē q^d q³cuq³
 dispōes accidentales p^reristant in m^a an⁹ formā
 z per p^rns neq³ an⁹ aiam. vñ nō q^d inter omnia
 esse ē illud q^d immediatius z intim⁹ conuenit
 reb⁹ vt d^r in libro de causis. vñ o³ q^d cū m^a ha
 beat esse actu per formā: q^d forma dana ēē ma
 terie an⁹ oia intelligat aduenire m^ac. z imedia
 tius sibi inesse. Et aut p^rptū forme substantia
 lis q^d det esse simpliciter. q^d ipsa ē p^r quā res est
 ipz q^d est: per formas aut accidentales nō h³ esse
 simpliciter: s³ fm q^d puta ē magnū vⁱl colora/
 tū: vel aliqd tale. Et q^d seq³ q^d si qua forma ē q^d
 nō det ēē m^ac simpliciter: s³ adueniat m^ac iaz
 extitit in actu per aliā formā nō erit forma sub/
 stantialis. Et per p^rns p^rz q^d inter mām z formā
 subālē nō cadit aliq³ forma subālīs media si ut
 quidā posuerūt dicētes q^d fm ordinē generuz
 quoz vñ sub alio ordinat: est ordo diuersarū
 formaz in m^a. vt si dicam⁹ q^d m^a fm vñā for/
 mā est in actu: z fm aliā sit corpus: z fm aliāz
 sit aiatū corpus q^d si verū esset sequerē q^d so/
 la p^rima forma q^d facere ēē substām in actu. s³ et
 forma subālīs: alie aut oēs essent forme acci/
 dentales: q^d sola forma subālīs est illa que facit hō
 aliquid vt cōiter tenet. Quare p^rcludit q^d ea

de numero forma sit p quā res bz ēē q sit sub
stantia: q sit in vltima specie spālissima: et i oi
bus inimedij generibus. Sz qz ista p dican
da nō sūt: id ista relinquam. O pteret eniz
hic q rere an plures forme subāles sint in com
posito que est grandis difficultas nondū de/
minata. Si vis ista videre lege doctore palle
gatus et scribentes circa libz d aia: qre et c.

Et ad tertiā ve. dico q sicut paucos ptingit
hoies sine naso respiri: ita pfecto paucos iue/
nies sine errore: qz ois hō mendar. Et lz ab
hoibus decipi possis: nō tū a vitate: qm vi/
tas ē adequatio rei intellecte ad intellectu. Et
qm plūm circa aie immortalitē errarūt: vt vi/
tas pateat aiam immortalē ēē triplici pbar ad
pns intendim: v3 aucte rōne et ex. Aucte q
de p dine scripture. et p vctis testi. Audi Ec/
cle. 9. c. Sūt inqz vlli atqz sapientes: et opera
eorz in manu dei: et nō nescit hō virū amor v/
l odio dignū sit: sz oia infutur fuanē incerta: co
qz vniuersa cū eueniant iusto et ipio: bono et
malo: imolanti victimas et sacrificia ptenenti
sicut bonus: ita et p dō: vt piurus: ita et q ve/
rū dicit: hoc ē pessimū in oia q sub sole fiunt
q ca cūctis eueniūt. vū et corda hoium iplent
malicia: et pceptū in vita sua: et p hēc ad infe/
ros deducunt. Qd nō pōt verificari d corpe
cū sit corruptibile: sz d aia ē et c. Itē Job. 21.
Vaudēt ad sonitū organi: ducūt in bonis. di
es suos: et in puncto ad inferna descendūt: qd
de necessitate nō d corpe: sed d aia intelligi dz
Et dauid. Nisi inqz qz dñs adiunxit me paulo
min⁹ habitasset in inferno aia mea. Inde Ec/
cle. vt. 3. ait. Quātūcūqz pōt man⁹ tua facere
instanti opare: qz nec op⁹: nec rō: nec scia. nec
sapia valet apud inferos quo tu pperas: h il/
le: p3 d aia intelligit: et nō de corpe. Et idē. c.
x. in fine. Si annis inqz multis vixerit hō: et i
his oibus letus fuerit: meminisse dz tenebrosi
tpis et diez multoz: q cū vnerint: vanitatis
arguent pterita. Et hec sufficiant p vcti testē
Auctates noui testi clare sūt. Audi saluatores
21 dat. x. c. Nolite timere eos q occidūt corp⁹
aiam aut nō pnt occidere. Et Jo. 5. Proce/
dent q bona fecerūt in resurrectionē vite: q ve/
ro mala egerūt in resurrectionē iudicij: et ma/
thēi. 25. c. Itē maledicti in ignē eternū: q pat⁹
ē diabolo et angelis ei⁹. Et Luc. 16. Adorm⁹
ē diues: et sepultus ē in inferno. Inde glorio
sus Paulus. i. ad Thēsa. 4. ait. Itē res nolu

mus vos ignorare de dormientib⁹: vt nō cō.
tristemini sicut et ceteri q spē nō hnt. Si enim
credim⁹ qz hō mortuus ē et resurrexit: ita et de
us q dormierunt p. Itē adducet eos cum co
et c. Sed dimittam⁹ qz scripturas fidei nostre
ad scriptas paganoz: qz null⁹ xpm vidit ve
niam⁹. Audi p. 2. de aia. in. c. ille. de itel
lectu agente et c. De intellectu ingt agente: et
ppectia potētia: q ē intellectus possibilis nūq
adhuc manifestū ē: sed vt gen⁹ alterū aie esse:
ppter sui incorporeitātē: et h sup gen⁹ intelle/
ctiuoz ptingere: separi vt ab alijs potētijs:
sicut ppetuū a corruptibili: hec ille. Vbi cōmē
tator cōmento. 22. dicit qz ex verbis 2. p3 q
alij ptes aie nō sunt abstracte a subiecto. imo
generant cū subiecto et corruptū co corrupto.
Intellectus autē ē abstractus a subiecto: et non
generat nec corruptū cū illo. Vnde intelligen
tie celī simplr sunt abstracte a corpe. qz nec in/
formant corpus: nec corpori inherēt. Itē orme
No educte de potentia mae sunt corpi simplr
iuncte. s. p inherentiū et informationē: et id
corruptibiles sunt. Aia aut intellectiua medio
modo se habet: qz aliquo mō p iungit corpi
s. p informationē: et aliquo modo abstrahitur
ab illo. s. p inherentiā. Hec ē bona phia. qd
vult ergo d icere phis: separat hoc ab h tāqz
ppetuū a corruptibili: nisi qz aia corrupto cor
pore remanet incorruptibilis. Itē idē phis
dicit. i. d aia q intelligere et considerare corū
pnt interiori quodā. i. fantasmate psumpto
ipm aut intellectuz impossibile. s. corūpi. Et
paulo post ait. Intellectus autē diu: nū et impas
sibile ē. s. passione corruptiua. Et idē. xi. me/
tha. ait. qz si aliqua forma manet tpe p⁹ ināin:
illa nō ē nisi aia rōnal. Et exponēdū ē si p qz
Et cōmentator dicit ibidē qz aia rōnalis ma/
net post mortē: et finis pspertatis eius erit si
coniungat p motori. s. deo. Itē Alga zel in
suo tractatu d nālibus ait: qz cū aia scpata fue/
rit a corpe durabit ei⁹ coherencia cū intelligen
tia agente: et delectabit delectatide cuius ēē ex
plicari nō pōt. Quid ē hoc dicere nisi qd ocu/
lus nō vidit: nec auris audiuit: nec in cor ho/
minis ascendit: quē pparauit de diligētib⁹
se. Itē idē Alga zel in. 2. sue methaphi. et tra
ctatu. 2. dicit sic. Aia scpata a corpe p mortē
pcepit se ptingisse dolorē p ignorantia si fuerit
ignorās et mala. Et pcepit se delectasse in sapi
entia si fuerit sapiens et bona. Quid multis
T

maior Bonus et diuinus ille Plato: cui da-
 ta fuit intelligentia ut quod si totum. In primo erat
 huius in suo libro scriberet. sicut Augustinus de ciui-
 dei narrat. Mone libellum de aie immortalitate com-
 posuit. Quo factum est postea: ut multi phosum ad co-
 fusionem christianorum dicentium quod mortuo corpore mo-
 ritur anima et sibi ipsis mortem procuraret: ut alia vi-
 ta citius potiret. unde et Auicenna. 5. metha. sue
 sectator Alachumetis sic legem eiusdem ait. Ver-
 nam quam dedit Alachumetis non solum ostendit
 perfectionem felicitatis et miserie que sunt in corpore sed
 etiam aliam felicitatem que apprehenditur intellectu. Et
 Albertus magnus dicit animas hominum post mortem
 ad celos redire et frui vita eterna: maxime illas
 que iusticia amauerunt: sed anime dano obscuris. i. x.
 tibus et petis sunt comprehensibile in mundo inferiori.
 Et breuiter fere pagani omnes animam rationalem dicunt
 immortalem. Nunc eadem deo probabitur ratione. et
 per hoc. Nullum nunc est frustra: ut per per philosophum. 3. de
 anima. Et per Themistium super perhemium de anima. Et
 per Auerroem super perhemium metha. Sed anima nunc bea-
 tificari desiderat: ut omnes scripture clamant. et
 ergo oportet quod illud desiderium non frustretur. sed frustrare-
 tur autem nisi esset perpetua. quoniam quod tempore est vere bea-
 tum et felix esse non potest. ergo et cetera. Item nobiliori rei no-
 bilior datur ordinatio. Sed spiritus est nobilior corpore: et
 tamen aliquod corpus sunt incorruptibilia. ergo a fortiori
 spiritus et anima. Item forma aliquis rationes que trahuntur
 ex dictis Auicenne lib. sua de anima. Et per arguitur
 sic. Nulla virtus organica sive materialis potentia
 est sui organi comprehensiva: ut per in potentia vi-
 sua: que non potest videre se nec suum organum et instans
 sed anima nostra seipsum et omne instans corporum com-
 prehendere potest. Unde philosophus in. 3. de anima ait. quod in his
 que sunt sine materia: id est intelligentia et intellectu. id est
 quod intelligitur. ergo anima et intellectus non est organica
 non affixa: et per animam immortalis et corruptibilis.
 Item nulla potentia organica potest discernere per
 propria qualitate suo instans rationalem: nec et aliam sibi
 oio similem. sicut appetit in sensu tactus: quod sua ca-
 liditate non sentit nec etiam alienam sibi oio similem. Et
 licet enim calida non sentimus: dicit philosophus. 1. de anima.
 Sed intellectus formas quas in se habet cognoscit si-
 cut hitus sciatum et virtutum et nam eorum. ergo intelle-
 ctus non est immortalis et incorruptibilis. Item
 nulla potentia organica reflectitur super seipsum in-
 tellectus autem sic: quod intelligitur se reflexe: vel per line-
 am specularem: ut per. 3. de anima. ergo et cetera. Et breuiter
 per deinde ordinatio virtutum et potentiarum materia: et vi-
 debimus animam intellectualem longe ab illis distare.

Et per animam concluditur quod si intellectus non habet nam
 ab illis valde distante et tria que et habere essen-
 tiam valde distante et tria. Sed ille potest et
 virtutes materiales sunt secundum nam et eorum centum cor-
 ruptibiles: ergo intellectus erit incorruptibilis et
 citius a per per: quod a per animam solus deus citius est.
 Item potest sic argui. Quod forma cuius operatio est
 in materia et dependet a materia est corruptibilis. id est corrup-
 tibilis corrupta materia. Sed anima nostra non est in materia subie-
 ctive: nec dependet a materia: sed est quod a materia separa-
 ta: ut per. 3. de anima. ergo ipsa non est corruptibilis. Ad-
 idem est manifesta. Materia incisa platura vel arbor sci-
 dit anima vegetativa illi. Sicut corruptio corpo-
 re animalis bruti corruptio eius anima sensitiva: et
 sic de alijs. Et non propter aliam causam: nisi quod sunt
 forme educte de potentia materie. Non sic autem
 anima rationalis: quod non est corpus nec virtus in corpore. s.
 organica et educta de potentia materie. id est incor-
 ruptibilis. Et hoc corruptio humanum in forme: non
 tamen illi inheret sicut alie forme materiales: id est incor-
 ruptibilis. Et hoc satis ex luminis clarescere
 potest. Materia luminis transiens per vitrum vel cristallum opa-
 tur in illo et illuminat illud. quoniam lumen est actus de
 aphanis secundum quod diaphanum est. 2. de anima. quod tamē
 fracto lumine in illo extrinsecus non frangitur. Et ratio: quod
 non dependet a materia et cristallo: nec est subiective in
 illo: sed est quod separat ab illo et a sole dependens.
 Sic et anima rationalis a deo solo dependet. Ad hoc ratio-
 nes ad hoc fieri possent: sed ille ad animam sufficiat
 quantum ad rationes naturales. Nunc hoc est perhemium
 secundum rationes supernales et theologicas. Et summa
 ratio a divina iusticia et cetera. Vide. s. seria. 2. perhemium do-
 minice in perhemium de lone perhemium considerationis que et cetera. et
 ultra predictas addat ille duc. Una summa a di-
 uina sapientia: alia a divina potentia. A divina sapientia
 sic. Summa sapientia falli nec fallere potest. ista est ma-
 nifesta. Sed christus est summa sapientia. id est. 1. cor. 1. Nos
 predicamus christum ibi dei virtutes et dei sapientiam. et
 ad 1. cor. 2. In ipso sunt omnes thesauri sapientie et scientie
 dei absconditi: ergo nos fallere nec falli potest. Item
 autem in plerisque locis hoc ostendit. d. Qui odit animam
 suam in hoc mundo in vitam eternam custodit eam. item.
 Gaudete et exultate: quoniam mercedem vestram habetis. et cetera.
 Venite benedicite patris mei. item. Quid potest
 homini vniuersum mundum luere: anime vero sue detri-
 mentum pati: et sic de alijs que et cetera. Sed ratio su-
 mma a divina. Materia si deus mundum de nihilo creauit
 id est. materiam primam: et per virtutem eiusdem in sacro altari
 transubstantiatio subest in substantiam: quod obstat quod anima
 immortalis facere non potuerit: maxime cum hoc esset

necessariū ad pfectionē vniuersi. Nā sūt qdā
entia imobilia z icorruptibilia sē pmiū celum.
Quedam mobilia z corruptibilia vt plante z
aialia bruta. Et qdaz mobilia z icorruptibilia
vt octaua spera. Quedā imobilia z corrupti/
bilia vt terra.oportuit g dare aliquā mediū
int ista. s. qm sit mobile: z pti imobile: pti
corruptibile: z pti incorruptibile: z hic est hō
q fm corp⁹ ē mobil⁹ z corruptibil⁹: z q ad aiam
ē imobil⁹ z incorruptibil⁹: qre zc. Tercio h
ve. pbat ex⁹. Veniat i mediū p aia pueri per
Adeliā resuscitati. 2. Re. 17. Et lamauit Adeli/
as ad dñm z dixit. Reuerat obsecro aia pue
ri h⁹ i viscera ei⁹: z seq. Reuerat est itez aia
pueri z reuixit. Hēia adolescēs fili⁹ vidue a
xpo resuscitat⁹. Luc. 7. Veniat Lazar⁹ q tri/
duan⁹. Jo. xi. Et sic d alijs mortuis ēt p fcs
resuscitati. Quō h va eēt: fraia rōnal mor
ta eēt. O xpc qre tā acerbissimam sustinuiſti
mortē: pp aiam inq. Jo. x. Aiam meā pono
p. o. m. Et potēs mysteria passiois trāsur
rere. Sed certe fraia mortāl eēt: xps grātis mō
tuus eēt: qd est inconueniēs: qre zc.

Quatr aia sita dō pfecte custodita. Lōsi. 2.

Secundo loco de

s aie custodia videmus vbites
pdonec subiungam⁹ v3. 1p^a
pcto ē ista. 13 āgelī sūt nobilit^r
fime entitatis tñ. tñ gloriōsus de⁹ aias rōna
les amat. vt sepe eos ad ipsas mittat. 2ª con
clo ē ista. sic deus aias nras magnificat z cari
pendit: vt singulis ab ortu natiuitatis āgelos
in custodia dedit. 3^a p^o ē ista. tantā in ipsa
custodia aiaz āgelī sumūt ad ipas dilectioz.
vt vehemēt dolcant de earū pditione.

De missioe angeloz ad nos. Lēclu. i.

1p^a pmiā cōclonē v3. 13 āgelī sūt
a zc. vbites ingramus ve. v3. 1p^a
ve. ē. vtrū āgelī z aia differant spē.
2ª est. an āgelī realit mitant ad nos: ita q
de celis ad frās descendāt. 3^a ē ista an in illa
missione dina p uenit visione. Et ad pri
mā ve. pono tres ppōnes vas v3. 1p^a p/
positio ē ista. āgel⁹ z aia dñt spē. 2ª est ista
vārius mod⁹ ē doc. quō āgelus z aia dñant
spē. 3^a ē. q āgelus est nobilior fm nām oī
aia rōnal. Accipe pmiā cōclonē v3. āgel⁹
z aia dñt spē q sic pbat. Quicūqz aliq forme
sic se hnt q aliqd per se cōpetit vni: z illud. qē

p se spugnat altī: illa dñt spē: s āgel⁹ z aia s:
h^o i. g zc. pñā nō cūm maiori: mior at pbat.
qm aie p se cōpetit iformare corp⁹: vt p3. 2. de
aia. Angelo āt hūm repugnat: vt pcedūt oēs
z clare p3 i. 3. sniax. di. 8. g. ppō va. Itē illa
q hnt diuersas diffinitōes hnt diuersas spēs
qz sola spēs diffinit p 1p^a dōphiriū. āgelus z
aia s h^o ip3: qm āgel⁹ ē subā itelligibil creatā
corpi n vmbil. aia vō corpi est vmbil. g pñā
va. Itē qzto forma creatā ē nobilior: tanto in
ples grad⁹ pfectionis distinguit specificē: s ān
gelī z aie si lōme nobilitate: g o3 q specificē di
stinguant. qre zc. Et hāc expse cōclonē ē po
nit m3 i fō. di. i. vñ. c. vi. sic aut. Et ex pmiss
appet rōnalē creaturā i āgelicā z hūanā fuisse
distictā: qz aia tota ē spūalis. i. āgelicā. alia
ex pte corpālis z ex pte spūalis. l. hūanā zc hōc
ille. Et in c. solet ēt queri. ibidē magis ingrit q
reoluūt de aiam vñri corpi. Et dicit sic. So
let etiā queri: cū maior dignitat esse uideret
aia si abiqz corpe pmanisset car vñtas sit corpi
Ad qd p^o dicim⁹: qz de⁹ voluit: z voluntatē
cā qrenda nō est. 2° āt pōt dici q iō deus vo
luit cū corpi vñre vt in hūana pñone offen
deret nouum ex^m bñ vñionis q est int deus z
spūm q ūlligit ex toto corde: z videt facie ad fa
cie. 1p^a utaz. n. creatura se nō posse vñri crea
tori suo tāta ppingtate: vt cū tota mēte dilige
ret z cognosceret nisi videt spūm q est excellentissi
ma creatura tam infime rei. i. carni q de terra
est in tanta dilectione vñri vt nō valeat arctari
ad h vñellet cā relinqre: sicut apus ondit. d.
Nolum⁹ corpe expoliari: sed supueſtri. ppi
qd. i. ppter quā vñionē in nālī affectioe ondit
spūm creatū spūi increato inestābilit amore vñi
ri. 1p^a exēplo igitur future societatis que in
ter deū z spūm rōnale in glorificatione eiusdē
pficienda erat eam corporeis indumentis z ter
renis mansionibus copulauit: tuncqz nāz scē
ad vite sensum vegetare: vt sciret hō qz si po
tuit dō tā disparē nām. s. corpi z aie i sedatōz
vñā z i amicitia tantā cōiūgē: neqzqz ei ipossi
bile fore i futurū rōnabil creatā hūilitatē: l3 lō
ge inferiorē. ad sue glorie picipationē sublima
re. Quia g zc. h ibi. Et sic patet pma nra
cōclō. Accipe sam nostrā cōclonē videlz
Vārius modus ē doc. quō āgel⁹ z aia diffe
rāt spē. Vbi nō q qdā dixerāt q rō hui⁹ disti
ctiois specificē ē vñtas ad mām q cōpetit aie
z nō vñtas ad mām q comperit āgelo. vñd

z 2

q: aia ē vnibilis ad mām: angelus aut nō: iō angelus ⁊ aia distinguunt specie. Adic mo / dus vnā māmā includit difficultatē. Vnde ē enī sentire q: materia sit cā distinctionis for / me: qd cōter nō tenet. Mā forma ē finis mae vī p3. 2. phis. g. distinctio materie ē ppter di / stinctionē forme ⁊ nō cōp. Itē mā fin q: mā ē vna numero in oibus compositis naturali / vt dicit cōmētator p phis. Et Burleus expo nēs dicit q: ē vna nūero p puationē distinctio nis formalis. Ita q: oia illa dicunt eadē nūc / ro que sunt eiusdē nature: ⁊ nō sūt forme nec habentes formas qbus distinguant. Ergo mā nō erit cā distinctionis alicuius forme spe cifice. Sed istas dubitationes relinquamus. Sufficit q: isti istius opi. dicit q: talis distin / ctio inter angelos ⁊ aias accipit p vnionem ad mām q: competat aie ⁊ nō p vnionē ad ma teriā q: cōpetit angelo. Et huius opi. fuit dñs Bona. in. 2. di. 3. Alius modus dicendi est bñ Tho. ⁊ p maxime in suis qstionib⁹ d aia. vbi late hanc qōnē mouet: vbi adduc modos diuersos v3 q: cā huius specificē distinctionis est diuersitas graduū pfectiōis. Et ponā ver ba eius ad lram. Post illos nanq3 diuersos dicendi modos sic immediate subiūgit. Adic at pnes qd differant p fiderandū restat. V por ter aut in cognitionē subārū intellectuāliū p cō siderationē subārū māliū puenire. In sub stantijs aut mālibus diuersus gradus pfecti onis nāe diuersitatē spēi instituit. Et hoc qdē faci e p3 si q: ipa gnā subārū māliū p fideret. Ad manifestū ē enī q: corpa mixta supgradiunt ordine pfectiōis clā. P planta aut corpa mine ralia: ⁊ aialia plantas: ⁊ in singulis quib⁹ fin graduū pfectiōis nālis diuersitas specier⁹ iue nit. Mā in elis terra infimū graduū. ignis ve ro nobilissimū t3. Silr in mineralibus fin di uersos gradus pfectiōis in nā reperit diuersi tas specierū: ⁊ nobilissimū graduū ebunetau3. In plantis ascendit vsq3 ad spēm arbor⁹ pfe ctar⁹: ⁊ in aialibus vsq3 ad spēm: cū tū qdam aialia sint planns, ppingissima: vt aialia q: ha bent tactū solū. Et silr qdā aialia sint in aialis ppingissima: vt p3 p phm in lib. de vegetali / bus ⁊ plantis. Et ppi b phm in. 8. metha. ait q: spēs rerū nāliū sunt sicut nūeri. qm sic vni / tas addita vel subtracta spēm variat: ita ⁊ in spēbus rerū nāliū. Itaad, ppositū in substanti is imālibus diuersi gradus pfectiōis nāe fa /

ciūt diuersitatē in specie: s3 qm ad aliquid dif ferent se hū spēs in subijs mālib⁹ ⁊ imālibus Vbi nō q: vbi cūq3 ē diuersitas graduū o3 q: grad⁹ p fiderent p ordinē ad aliqd vñū pñū. Vnde in subijs mālibus diuersas spērū at / tendet fin diuersitatē graduū pfectiōis p re / spectū aliqd ⁊ pñ: vt pte ad mām. Inō ē q: pñe spēs sūt iperfectiores ⁊ posteriores ⁊ p / fectiores: ⁊ hoc p additionē se hñtes ad pñas Sicut corpa mixta hñt pfectiorē spēm q3 sint spēs eloz. qm corpa mixta hñt in se qgd hñt elā: ⁊ adhuc amplius. Et silr ē cōpatio plan tarū ad mineralia: ⁊ aialium ad plantas. In substantijs vero imālibus ordo diuersoz gra duū nō attendit fin cōparationē ad mām: quia mām nō hñt: sed p cōparationē ad pñū agens qd o3 ē pfectissimū. Et iō pñas spēs in eis est pfectior. q: ē similior p agentī. ⁊ sic dā dimini tur a pfectione. ⁊ sic dēnceps vsq3 ad vlti / mā eaz. Sūma at pfectio pñi agentis in hoc pñit. q: in vno simplici oimodā bonitatē ⁊ pfectionē. vñ q3to aliq subā imālis fuerit p agentī pñiquior. ita oī sui nā simplici habz pfectionē bonitatē: ⁊ min⁹ idiger inberentibus formis ad sui ppletionem. Et hec qdem gra datim, pducit vsq3 ad aiam humanā que in eis tenet vltimū graduū sic mā p⁹ in gnē rex sensi / biliū. Vñ i sua nā nō bz pfectōes itelligibiles s3 tū est in potētia ad itelligibilia sic mā p⁹ ad formas sensibiles. Et iō ad b vt f at i actu itel / ligēs o3 vt acgrat a reb⁹ extiorib⁹ per potētiās pñitūas. Et cū opatio sensus extior⁹ sit p orga nū corpale ⁊ ipa aia ex p dūōe sue nāe bz q: vñi at corpi o3 q: sit spēi hūane ps nō hñt i se spēm plectā: ⁊ sic p pñs ab angelo differat s3 q: ipa ē ps spēi hūane ab ipa spē angeli q nō ē p f alie⁹ corp s. b ille. Et in rñsione ad primū arg. dñ. q: cū itelligere aie sit a fantasmatib⁹: ⁊ itelli gere āgeloz sit p spēs inatas q nō sūt eiusdē spēi cū illis. manifestū est q: aie ⁊ āgeli differāt spē. Et ex b puenit dñ h q: angeli itelligūt sine dis cursu: aie aut cū discursu. Itē āgel⁹ bz itellec tū deiformē fin Dionysiu: ⁊ oia videt simplici aspectu. aia at bz itellecū possibile acqñitiūz. siue collectiūū. iō aia ⁊ āgel⁹ differāt spē. Sed scotist⁹ hoc vltimū nō placet. Nam si itelliger cū discursu ⁊ sine discursu diuersificat spēm: cū ipsa aia pncipia prima itelligi sine discursu: ⁊ p dōnes cum discursu sequit q: aia differat spē a seipsa. S3 certe b nihil valet: q: aia siue inel

ligat pncipia siue pñones: ipsa intelligit p spe-
cies abstractas a sensibilibus: angeli aut nō
sic: qz vt dñ in li. d. caus. Qis intelligentia est
plena formis: iō nō facit ad ppositū. Et hoc ē
vnū fudamentū optimū p opi. bñ Tho. Et si
dñ aie in patria vident sine discursu sicut ange-
li. qz in pñā nō dñt spē. Dico qz illud intelli-
ge re ē sup: a nām aie: nō aut fm suā nām: et ideo
dñ eis in pñā lumē glorie dās illā virtutē vt
possint videre et intelligere deū sine discursu
non tñ ppter hoc tollit spēs eius sicut ignis
in ferro nō tollit nām ferri: et sic pz qz p h non
habet ppositū. Et certe si ista opi. bñ intelligat
videbit gloriofima: tñ vt diri scotistis non
placet. Ideo ipsi sic aiūt qz angelus et aia dñt
spēs: nō ppter aliqū actū scdm. sed ppter actū:
pñū inqñtū. s. aia ē talis nā: et angelus talis
nā. Vnde angelus et aia spēs dñt p pñas ef-
fectivas: et nūcro dñt p suas dñas vltimas: nō
tñ distinguunt sicut spēs et spēs: s. sicut spēs
et ps spēs. Vbi diligētē notandū ē qz mā vel
forma specifica nō pñt eē cā indiuiduatiōis. et
rō: qz que sūt de qdditate spēs nō constituūt rē
in esse indiuidui: s. mā et forma sunt de qddita-
te spēs. qz non pñt rē in esse indiuidui. ma-
ior ē nota: minor pbat p pñm. 7. metha. vbi
architecta pñendat qz diffiniūt p mām et for-
mā. Et hoc etiā innuit cōmē. i. plogo phisi.
vbi spēs attribuitur duplices ptes. s. fm fidem et
fm imaginationē. p cās fm fidez intelligens
mām et formā: p cās fm imaginationē qñtus
et dñam: qz intellectus facit genus et dñas: qz
uis ipa sint ptes reales ipsius spēs. Scdus
notandū qz vnaqz res ē indiuidua et singula-
ris p aliqū gradū entitatis positū p se deī/
minantē nām specificā ad singularitatē qz gra-
dus cōi noīe baptizant dñe indiuiduales: vel
dñe vltime: vel heccitates: vel entitates hypo-
retice: vel qdā gradus incōicabiles et pncipia
indiuiduationis: vel ptractiua nāe specificē.
Et hoc nō vocat eos. Alpharabius i logica
sua. vñ habuit Scoti opinio orū. Et qbus se-
quit qz in angelis ē qdā modū intrinsecus fm
quē hic angelus ē hoc indiuiduū: et non illud
Sillr aia bz in se gradū qndā entitatis fm quē
ipsa ē hec et singularis ppter quē h aia nō est
illa. Et quo appet qualis angelus non solū spēs:
s. etiā nūcro differat: qre pñā satis clara.
Vtrū aut ples angeli solo numero differētes
possint eē in eadē spēs: sic dñ ab opz: vidē i nō

scripto sup 2° sen. di. 3. Ista sufficiat pro pñi p-
ñone. Accipe itam. vñ qz angelus qñbz est
nobilioz fm nām oī aia rōnali. vt. s. aia est ps
ppositū nālis. Hāc pñone expñe pbat Aug.
11. de ci. dei. c. 16. vbi sic ait. Angelica nā quaz
dñ pñit nāe dignitatē pcellit. Itē et bñs Di-
ony. 5. de di. no. bñm pcludit. Itē et Bie. in
moz. sup illo vbo Isa. 14. Tu signaculū fili-
tudis sic ait. Vñ hō ad similitudinē dei factus sit:
in angelo tñ mā aliquid tribuens nō eē ad fili-
tudinē pñitū: s. ipm signaculū similitudis dicit:
vt qz subitū est in nā: et illa similitudo dei plenius
credat expñe. Et pbat et pōt rōe vt arguat
sic. Vñ aliquid actualit^o est: tāto pñect^o est: s. an-
gel^o ē actualior aia. qz c. maior ē nō minor pba-
tur: qz angel^o nullo^o est māc vñbil^o vt forma. ai-
ma aut sic. et pñs aia ē mag^o qd potentiale qz
angelus. et pñs min^o est actus qz angelus.
Et si dñs aia tñ et vñs s. nobiliores in pñā
oibus angel. Dico qz h ē vñs s. nō pñs: sed
p grām tñ qre rē. Et h sufficiat qñtus ad pñm
vi. Qñtum ad scdaz dico qz cōit de h s. dñe opi-
nionē: vt plane mag^o in 2° sen. di. r. ostēdit.

Id^o opi. dicit qz nō oēs angeli mir^o ut: s. ali-
qd m. Vñ sic mag^o ad lram ait. Quidā putāt
aliqñ in illa multitudie esse qz foras p offō creāt
alios qz sp int^o assitūt. Sic scriptū est in Dan.
milia milliū mīstrabāt ei. et decies cētena milia
assitbāt ei. Itē Diony. in hierar. qz sacer pñ
cipatus dñ de platione spūm ait. Supiora il-
la agmā ab iūmīs nāqz recedūt: qñ ea que p
eminēt ad vñ extior^o officij nūqz hñt h ille. Et
sic pz s. vba mñi qz pp pñctas duas auctōs
hi pcludūt nō mitti oēs: sed qñdaz. 2° opim.
dicit qz nōl icōgruit oēs mitti. Et rō qz Isa.
6. dñ Volauit ad me vñ de saphi. ordo at hñc
alijs supior est: iō si de illo ordie vñus ad Isa.
mīstrū nō est abiguū qñ etiā de alijs mittantur.
Itē aplos ab Heb. pñt. Qz sunt ad mīstrato-
rij spūs in. m. m. g. rē. Itē pñone dñe mittat
qz fili^o et spūs scūs dicunt mitti. ad Bal. 4°.
Lū venit plenitudo ipis mīstr dñs filiū. rē. Et
Jo. 15. Lū venerit pacif^o quē ego mit. v. a p.
rē. qz a fortiori et angelos oēs nō icōuenit mitti
Itē angelus missus ad Vginē cū ad maria
nunciāda secreta mitteret pñonū sat^o apppet vt
de maiorib^o cēt. Et certe aia cara mñ vñ. in hac
qz incōminate trāsīt. h vt mñi videt se mag^o
faucat opinioi qz pñe: et pñe ē modernū sām
approbat opi. B. Tho. pte. i. q. 90. ar. 2. pñm
Et 3

i nsequit opⁱ. d. q^u fauendū ē Diony. q^u ait su-
 p^{er}iora illa agmina rē. Nihil enī dīcē est ita
 magnū i mīsterijs dīnis qd p inferiores ordi-
 nes exerceat nō possit. vñ Breg. dīc q^u q^u sūma
 annūciat archangeli vocant. hic ē q^u ad mari-
 am Vgīnē mittit Gabriel archangel^{us}: quare
 rē. Nec obstat illud Isa. 6. c. Qm vñ ex se-
 raphin nō fuit. s; vñ ex minorib^{us}: offm tñ ex-
 ercēs seraphin. nā supiores an telt sua iserio-
 rib^{us} doue cōicāt: p illos tales effect^{us} pantur
 Sic igit vñ de seraphin labia Isaie incendio
 purgasse dī: nō q^u h ipse imediate fecerit: sed
 q^u inferior angel^{us} vñte ei^{us} hīpm fecerit. r iō
 ille inferior angel^{us} dictus ē seraphin. sic papa
 dī aliq^uē absoluerē etiā si p aliū bñficiū abso-
 lutōis ipendat. Si q^u tñ vul. saluare p dīctas
 opⁱ. sic dīstīguē o^{mn}es: ut collīgīt ex vñbis mgti
 vi. s. in. c. q^u aut oēs angelos rē. cū etiā dīstīn-
 ctioni fauerēt^{ur} Tho. vi. s. Duplex. ē mī-
 sio. s. interior: r exterior. Exterior ē q^u ad nos
 realit^{er} descendit ad aliq^u mīsteriū circa aliqua
 corpalia exībēda: r sic inferiores angeli mit-
 tunt^{ur} tñ. Interior: mīssio nībil aliud ē q^u illūi-
 natio qdā superioris angeli ad inferiorē: que
 fit ppter nos. Vnde supimus ordo medīos il-
 luminat sūm q^u dīuinū cernūt imperiū: r medij
 inferiores. Inferiores aut ad nos descendūt:
 r nobis dīna mīsteria nūciāt: r rōnib^{us} ordīs
 ē: vt dīc bñs Tho. vi. s. q^u dīna, puidētia sic
 totū ordinauit vniuersū: vt iserīora p superio-
 ra regāt: nec h ordo vnq^u in angel^{us} pīermittit^{ur}
 Hac igit dīstīctiōe pmissa sic dicam^{us} oēs an-
 gelos mitti. s. aut mīssioe infīori aut exteriori.
 infīor tñ supm r medij: extīori aut infīores
 tñ mitti dīcūt. Et sic cōit doc. circa hanc trāse
 unt dīfficultatē. Sed dices p^{ri} Amb. si iserio-
 ra p superiora regunt: nec ē pcedere oēs an-
 gelo sinuti. pbo. Mā sicut in reb^{us} corp^{or}alib^{us} ex
 dīna dīspensatiōe ab eoz nā recedīt: ita etiā in
 spūalib^{us} fiet. nā q^u cec^{us} nat^{us} illūinat^{ur} snerit: r
 Lazar^{us} suscit^{us} itat^{us} absq^{ue} aliq^u corp^{or}is celestīū actō-
 ne: s; a deo imediate actū ē. ita etiā in spūalib^{us}
 vt fieri posse. vt. s. de^{us} sine aliq^u medīate possit
 aliq^u nobis reuclare: r sūp^{er}iores absq^{ue}
 infīorib^{us} angel^{us}. Dico q^u h deo posse facere
 nō repugnat: tñ h nō facit^{ur} q^u nō expedit i cor-
 palib^{us} aut si h facit: certe expedit^{us} fuit: aut ad
 fidei nre pfirmationē: ad quas nībil valeret si
 pmitteret^{ur} angelic^{us} ordo: cū h a nobis capi
 nō possit: tū q^u nībil ē tā grande mīsteriū qd

p angelos inferiores exerceat nō possit vt dī-
 ctū ē: aut etiā h sit ad maioris gfe manifestatio-
 nē. Et a enī sup^{er}ior ē ad nām: iō q^uq^{ue} ad gfe
 manifestationē pmittit^{ur} ordo nāc. Vdo autē
 gfe aliū nō h; sup^{er}iore ordinē ppter quē pte-
 mitti debeat: r ordo angeloz accipit^{ur} f. nō dōa
 gfarū talis ordo nunq^u pmi tñ. Et h iudicio
 meo ē vna bona rñsio: qre rē. Et hec suff. cū
 p pñti ve. Ex qua tres infīro psones. P^{ri}
 2^a ē ista. Quis psonē dīne mittant ad cē: nō
 tñ vniuoca: s; equoca ē angeloz mīssio. i. non
 eodē nō psonē dīne r angeli mittunt^{ur}. pbat^{ur}:
 qm sūp^{er} r spūs scūs sic mittunt^{ur}: vt in nō aliud
 vbi forīant^{ur}: i q^u pūs nō fuerūt: q^u vbiq^{ue} sunt:
 cū sint vnus de^{us}. ps. Et lū r trā ego ipleo. uē
 Si ascendero in celū tu illuc es: si descendero
 ad infīrnu ades. Et r igit dīuinariū psonaz
 mīssio nībil aliud nīsi nou^{us} mod^{us} cēndi i crea-
 turis. Vñ filius dī mīssus i carnē: q^u nouum
 modū cēndi accepit in carnē: i q^u pūs non fuit.
 Et sūp^{er} spūs scūs mittit^{ur}: q^u p scificationē i ali-
 q^u creatura incepit cē in q^u pūs sic non fuit. An-
 geli aut sic mittunt^{ur}: ita vt nouū forīant^{ur} vbi in
 q^u pūs nō fuerūt. Et rōnē ass. gnat bñs Tho.
 vbi sup^{er}. d. sic. Dei enī ē p pūū cē vbiq^{ue} q^u
 cū sit vñ agens ei^{us} vñs oīa entia attingit: et
 iō in oībus ē. Vīrtus aut angeli cū sit pīcula-
 re agens nō attingit totū vniuersū: s; sicut at-
 ringū vñ q^u nō aliud ita ē hic q^u nō alibi: qre
 rē. Scda 2^a ē ista. Quis angeli supiores
 a de^o mitti ad nos possint: tñ q^u nō expedit p i-
 feriores tñ circa nos sua mīsteria ipier. Ita
 2ª satis ex dīctis vñ: r cā expīse ponit Breg.
 in homel. 33. cor^{us} Vba etiā refert Diony. que
 s. addat^{ur} vñ. Supiora illa agmina rē. Ter-
 tia 2^a ē hec. Quis deus p se r imediate possit
 oīa pīcere q^u rōnē pīficiendi hnt. congruū tñ ē
 vt p cūs scdās operet^{ur}: r p angelos circa nos
 sua mīsteria iplcat. Et inter alias rōnes acci-
 pe istā q^u sūmīt ex imensitate charitatis: vt ar-
 guat^{ur} sic. Ille modus agendi r opandi ē con-
 gruentissim^{us} ex q^u bonitas r imēstas charit^{atis}
 nis oñdīt: s; i mīssione angeloz h pīcipue oñdē-
 dīt: q^u r ē. Pñia nota cū maior: minor pbat^{ur}.
 qm in tali mīssione oñdīt imēstas charitatis
 dei. charitatis angeloz: r charitatis humane
 Dei nāq^{ue} qm sit tā nobīles spūs ad nos mit-
 tūt q^u rū minīm longe f. m nām pīstantior ē q^u
 aīe oēs: r q^u eidē sūma charitate iungunt^{ur} pīe
 c to grāde amoris signū ē nre salutis. Ob quā

etiam cum misit per eternus suum filium in terris: quod
re re. Et tunc ad tertium. Vi. dico quod coit tenetur
quod non puer divina visione. Et tunc in assignat
bitus. Tho. vi. s. d. quod in nobis exterior occupat
tunc puritate ipedit contemplationis: quoniam actio est
res infirmis: quoniam actio est cum interducat: actio est
reluctue virtutis retardant. Unde aug. i. d. trini.
Et contemplatio inquit est illa species quod rapit omnem animam
desiderio sui auditoris: tanto ardenter: quanto magis
dior: et tanto mundior: quanto ad spiritualia resur/
genter: et tanto ad spiritualia resurgenter: quanto carnali/
bus desiderijs: et terrenis affectibus morientem
hille. Unde Greg. in lib. mox sic inquit. An/
geli foris erant ut in fine contemplationis gaudijs
non puer. Nec recessus eorum ab empirico ce/
lo indignitate inducit: aut eorum gloriam minuit.
An in idem scilicet ait: locus empirici celi ad eorum
pertinet dignitate finem quondam congruitate. quod re.

De custodia angelorum. Conclusio. 22

Ecce hanc deinde v3. Sic deus aias
nras magnificat et caripedit ut singul
ab ortu naturae angelos in custodia
dederit: ubi tres ingram. ve. v3. **P**o. vc. e
ista. Vtrū hoies ab angelis custodiant. 1^a e
ista. An incipit angelorum custodia. 3^a e ista. an
tū custodia ad solū vltimū angelorum ordinē pri
neat. Et tunc ad primā pono aliq. ppones ve
ras. **P**o. e ista. quod in statu puris vie e tū cu
stodia angelorum necia. 2^a ppo e ista. nō soluz
vn^o spci hūane: s; cū singuli angeli singulis
hoib^{us} i custodia deputant. 3^a ppo e ista. an
geli nō cessant hoies sibi i custodia deditos il
lūare. 4^a ppo e ista. angeli aliqd effectiue
cānt i intellectu custodiū. 5^a ppo e ista. sicut
i intellectu custodiū aliqd cānt: ita et voluntatem
aliq. mō pnt imutare. Accipe primā pponē
v3 quod i statu puris vie re. Nec p^o sic pbat. In
illo statu e apponēda custodia vbi d aie timet
plicitatē: s; in statu vie hūm timet. q hūm est
necia custodia. pna nō cū maior: quod custodia
nō pp aliud dat: nisi pp aie salutē: q tū a mun
do: tū a carne: tū a diabolo ipedire pōt testāre
Jo. i sua epla canonica. De qd e i mudo: aut
est cupia carnis: aut oculos aut supbia vite.
In scūs ille. Dico. aiebat. s. Treno. 3. c. O
cul^{us} me^{us} de p^o datus e aiam meā. q se q^o q^o mag
e h custodia bnda. Adio: at pz. qm i p^o pp co
rū firmā tēionem nō p^o hūm timor d aie pcli
tatē. Isa. 50. Mō decider vltra sol tu^{us} et luna
tua nō minuet. q dñs erit tibi i lucē sēpitā: et

Spicbat dies lucis tui re. ps. Replebimur in
bonis. d. i. Itē nec i inferno e tal^{is} tior. qm iam
plicitate sūt paupcule ille aie damnator. ps.
Dones eos ut clibanū ignis i tpe. vul. i. re.
Itē nec in purga^o q: tales in xpi grā decesserūt
et cū sint et tūmos merēdi l demerēdi ab ipa
grā nullaten^{us} pnt resi^{re}: et iō null^{us} plicitatio/
nis timor. ps. Vbi q^o remis. sūt ini. Beatus
vir cui nō impu. dñs pec. q relinq^{it} q tal^{is} tior
solū e in pūti vita. ps. In via hac qua ambu/
labā re. et iō hie sūma diligentia et sūma custo
dia necia e. Sed p^o p^o Amb. arguo p sic. Xps
fuit pfectus viator: ut oēs pcedūt: q pte opoz/
tūi cū angelū hūe custodē: s; h e incōueniēs:
tū q de plicitatē aie ei^{us} nō erat timendū cum
eēt pfecte brā: tū q xps lōge nobilior erat oi/
bus angelis: et p^o nō relinq^{it} q nō cūlibz in
statu vie est angeloz custodia necia. Itē adā
in statu incōtē erat viator: et tū nō indigebat
angeloz custodia: quod i tali statu null^{us} sūdebat si
ue angustabat pcul. q nō erat ei necia custo
dia. Itē iō rō pncipal^{is} qre dat angeloz custo
dia e ut illuminet ad faciendū opa remuneratio
ne digna ad vitā etnā: s; pōt oio ut sic sūta
tali sine excludi. q nō o3 ut ab angel^{is} illuminet
et custodiant. Vbi aia mea arguit. tū his nō
obstan. cōcto nra. Ya e. Mō eni rō pōt qre
angel^{is} ad hoium custodiā deputant e iplūmare
ne in pcul ruat: aut ut ad finē vi^{ti} pūciat: sed
h rō tū i his vi. h3 q tū pnt aut saluari. Sūt
eni et alij ples angeloz effca^o p respectū ad cu
stodiā hoium: s; ista sit pncipal^{is} ut dicef infra.
Et pp h facile rñdet ad ar^m. Dico eni q xps
angelos ples hūit i obsequiū. Adat. 4. Accesserūt
angel^{is} et ini strabāt ei. nō hūit i custodia. qm
scūs ille hō imediate a xpo regulabāt: et eius
aia erat pfecte brā: iō nō est eadē rō custodie in
xpo et i nob. Custodiebāt. n. xpm angel^{is} s; ut
illi mīstrarēt et obedirēt. custodiūt nos ut illūi
nēt ad vitā: et a pcul pūer. De adā d^o q ei
necia fuit i illa statu angeloz custodia: nō pp
pculū qd habet a pte intioricū intiora oia. re/
gulata eēt et rōi sbiecta: s; pp pculū a pte exti
ori. s. i sultatōes dmo. q illi statū sūme inderūt
Itē l3 bene in tali statu regulatus eēt: tū quia
cadē potat ut postea factū e: necessaria illi fuit
angeloz custodia. De pōt aut dico q l3 nō
illuminet qz ad vitā etnā: tū illuminant ne
in tant^{is} malis et pōis ruant: sic suadet antiqui
hostis malicia: et patif hūana fragilitas. s; de

h' et dicit in fa ve. terti' p'clonis sc. Et sic p3
p' nra p'o. Et b'us Tho. pte. i. q. cxi. ar. 4. eā
ex p'se pōit: et ad illa arg' r'ndet v'audist' q/
re rē. Accipe sam cōclonē v3. Mō solum
rē. Hāc p'pōitionē ponit mgr in. 2. finiaruz
di. xi. i. c. lōq3 dicit v3. Et rō s3 b'm Tho. vbi
s. c. 2. ē: q' talis custodia d'et: q' aliū s' b3 circa bo/
mines: et aliter circa alias res corpales. Q' ē
eni res corpales incorruptibiles s' fin speciez
tū et loqr d' reb' corp'alib' q' subdunt mōm al
teratōis et corruptōis. fin aut' indiuuū cor
ruptibiles sūt. bo aut' nō solū ē incorruptib' s3
spēm: s3 etiā fin indiuuū. v3 fin nobiliorē
et p'tē q' ē aia rōnalis. iō dīna. puidētia reb'
corruptibilib' angelos i custodia dediti spē.
ka q' vn' angel' p' l' b' indiuuū eiusdē spē i
custodiā dāt. boi at dāt angel' i custodiā nō so
lū fin spēm: s3 etiā singulis hoib' singuli āge
li deputant: sic singuli singulas hnt aias rōna
les. Et si dicit mgr finiar' ibidē: quō b' pos
sibile ē cū plures sint aie q' fut fuerūt et erūt q3
sint angeli. Dicit mgr q' l3 b' v'p' sit: nūq3 m
sūt tot s' hoies actualit' exītes q'sūt angeli bo
ni. iō sufficit numer' angeloz. vt vnusq3q3 an
gelū hēat sibi deputatū. vno eni hoie decedē
te angel' sibi i custodia dāt' alii assignat' succe
dēt. Et nō q' l3 cuilib3 vn' angel' deputet' in
q'stū. s. q'libet ē p'sona p'ticularis: mō nō icōuēit
eidē boi p'les angelos deputari: vt dicit beatus
Tho. vi. s. 2. b' fin dignitatē et grām dei ma
iorē vel minorē ab aliq' p'cipatū sic cuiq3 aia
mea pōis p'sonaruz dīcurrē stat' q're rē.
Accipe tertiā p'clonē v3. Angeli rē. dicit totaz
Hāc p'clonē ponit b'us Tho. pte. i. q. cxi. ar.
ii. i. 2. Dionys' 4. celestis hierarchie. Et rō
fin b'm Tho. ibidē ē b. qm' ordo dīne. puidē
tie sic statuit vt actonib' supior' iferiora sub/
dāt. iō sic iferiores angeli a supiorib' s'icho/
mies ab iferiorib' angelis illumināt: vt dēm
ē i fa ve. pcedent' p'clonis: s3 differēt. nam
angeli sicut illumināt: vt nudā possint accipe
reuelatā vi. hoies at nō: q' nō nisi p' puerficez
ad fantasmatā. Et rō ē: q' cōnālis mod' itelli
gendī aie ē p' cōuersionē ad sanata smata: et iō
intelligibile veritatē sub s' liudib' rerū sensu/
biliū hoib' angeli. pponūt: et itellēnū hūanuz
iuuāt: et fortificāt: vt illa rep'ntata intelligāt: q'
re rē. Accipe q'rtā cōclonē v3. Angeli rē.
dicit totā. Ad decia. b' nōndū q' illa q'stio. v3.

An angeli possint cāri spēm intelligibile in in
tellectu nro: ita q' nūc itelligam' aliqd p' illū /
nationē angeloz mō. qd p'us nō itelligēbam' /
pōt b're duplicē sensū. Vno q' v' q'ram' d' ange
lis: vt appen' nobis i corpib' assumptis. aut de
angel' absolute sup'is. Et p' mō d'ay ē q' in ill'
corpib' apparentib' nouas spēs i sensib' nris
cānt: qb' spēs' diuersa postea itelligimus: vt
p3 p' totū lib' Tho. b'ic de angelo Raphaelē.
Si aut' itelligim' s' dō mō: sic pono duas con
clones. s. 1. p' cōclō ē ista q' angeli sic abso
lute sup' nō pnt effectiue cāre spēm i intellectu
nro. 2. cōclō ē. q' angeli sic absolute sumpti
pnt cāre dispositiue spēm i intellectu nro. p' d'i
mā cōclonē. p'bo sic. act' actiūoz sūt i p'ntie
bū disposit' to. ex so d' aia. s3 itellēct' nri corpori
vnit' nō ē disposit' imediate spēm intelligibile
ab angelo suscipe: q' rē. p' nō cū mater' mī
nor p3 ex. 3. d' aia. necē ingtē p'bas itelligētē
fantasmata speculari: et in li. d' sensu ait. nihil
ē i intellectu qn' p'us fuerūt in sensu: q' itellēct'
nō pōt imediate spēm intelligibile suscipe sine
fantasmate. ista cōclō ē satis clara. Ex q' satis
p3 falsitas opī. Quicēne. 6. nālū ponentis q'
aia dū itelligit b3 spēs ab itelligētia. Ipse. n.
ordine posuit i itelligētis: et dicit q' vltia itel
ligētia ifluebat spēz intelligibile: dū erat actu
alis itellēctio sup' itellēctū nrm. Et ita sic p'ir
lato posuit q' p' cōiunctionē itellēct' nri ad p'dcā
alicut' rēi notitiā illi' rēi hēbam'. sic Quicē.
posuit q' p' p'uerfionē itellēct' nri ad illā vlti
mā itelligētā rēz notitiā hēbam': s3 d' b' al'is.
Accipe sam p'clonē v3 q' angeli rē. ista
p'o satis p3. qm' angeli pnt mor' sensatiuos qe /
tare: q'rū cōmotiōe ipedūt cognitio nra: et dō nō
bi ex'm. Ad q'ni mota i ea imaginēs nō appēt
ed min' distincte: q' getata mor' distincte appēt
ita ēt mor' spiritūū hūanoz rēz ipediūt cogni
tiōez distinctā: q'z sedatio distinctā fac' cogni
tiōē. cū igr angel' possit illū motū sedare: p3
q' ad distinctā rēz cognitionē iuuare poterit.
Quid p' tanta vagamur. ista sūt p'o q' angeli s'
pt p' se mouere intellectu nrm dū ē in vīa: nisi
mediantib' reb' sensibilib': q' sic itelligere ē
boi p'nāle. s. itelligere p' fantasmatā: q're rē.
Ex q' p3 veritas q'ntē cōclonis. qm' imutāt vo
lūtātē angeli simplicī nō pnt. qm' h' sol' dei ē
angeli aut' ex cōitate pnt volūtātē ad aliqd volē
dū: vt p'suadēdo l'et cōcītādē passiōes q' s' cir
ca appetitū sensitiuū: nō tū d' nēcitate. qm' volū

hoc pmarie debuit eē. s. mysteriū incarnatiōis:
 s; hoc nō igraverūt pbo q; Aug. ait. s. super
 Ven. ad lram. sic fuit h mysteriū. s. incarna-
 tiōis absconditū a seculis. i. a seculor creatur
 vt m̄ innotescēt pncipib; et pntib; in celestib;
 a pncipio. qre et ē. Alia opinio dic q; hūdie vs
 q; ad diē iudici; in scia pñciēt. ait. n. Jsa. 64.
 c. ex psona āgelor xpi ascēdētis magnificētiā
 admiratiū. Quis ē iste q; venit d edon tinctis
 vestib; de bosra. edon inīptat īren; vl sagui-
 ne;. et significat mūdū. bosra ē ciuitas: vt dicit
 glo. q; nec in edon nec in tra pmissiōis sita ē:
 s; in moab. vñ ē ciuitas moabitaz. itē et po. ait
 Quis ē iste rex gl'ie. ex qb; vbi appet q; an-
 geli mysteriū incarnatiōis nō plene cognuerūt. et
 h ē expse pōit b. Hiero. li. 2. sup eplā Pauli
 li i eplā ad Epb. 3. vbi apls sic ait. Que sit di-
 spēsatio sacri. s. incarnatiōis absconditi a seclis
 idest oīuz scloz creaturis in deo: vt innotescat
 m̄ inforūis sapia deip ecclā pncipib; et pntib;
 in celestib;. vbi Hiero. in snia; au āgelicæ di-
 gnitates pstatū mysteriū ad purū n̄ intellexisse
 donec ipleta ē passio xpi et aploz pñcatio per
 gētes dilatata. qre et ē. Et hanc opionē inseqt
 mgr sniax. vt. s. ponens qndā distinctionem
 baymonis dicens sic: attende lector q; vident
 dissentire in hac snia; illustres doctores. Jd q;
 vt oīs repugnātia de medio tollat: pda vba
 baymonē sequētes ita defmiam;: vt illis an-
 gelis q; maioris dignitat; sūt et p q; ministeriū
 illa nūciata sūt ex pte cognita a seclis fuisse: vt
 pote familiarib; et nūcijs. Illis vō q; minoris
 dignitat; sūt icognita extitisse dicam; vsq; quo
 ipleta sūt: et p ecclā pñcata. et tūc ab oib; āgel
 pfecte fuerit cognita. hec ille. Ex qb; p; āgelos
 in dinor; mysterioz cognitōe pñcisse. Illud
 at Jhidori i alia opinioe allegatū. Soluit i ca;
 qb; m̄ videt obuiare. et dic q; Jhido. p illa v-
 ba nō oñdit vēs āgelos oīa pfecte scir. et dicit
 Greg. dic accipit dō eē circa ea q; ad mysteriū
 ciuitat; et vnitatis pñcēt fm q; quisq; bñs dī
 et bñs et ho. p; p. q. 56. ar. vl. ad rñsionem
 scdi argumētū dic q; l; angeli dinā sapiāz cōtē
 plent; nō tñ eā cōphendūt. et iō nō oīz q; cogno-
 skant qdā in ea later. h; ppe sūt vba ei; ad
 lram. Ego hāc mām clare oñdē volens dicta
 dñi Bona. sup 2. sniax. di. ri. nōre decreui l;
 etiā bñs et ho. vt. s. hāc quā scribaz ponat di-
 stinctionē in aliq; pte. dic g dñs Bona. sic q;
 eo gnitiō in angel; duplex ē qdā a nā. et qdā a

grā. Cognitiō a nā duplex: qdā nālī inserta et
 qdā p potētiā nālē acq̄sita. Pñcia cognitiō est
 eo; q; sūt de pma cōstitutiōe mūdi. et fm hanc
 neq; pñciūt: neq; deficiūt: q; a pñ; sue creatio-
 nis oīuz habuerūt creatoz spēs nālī insertas
 vt expse declarat di. 3. scdi. Scda cognitiō est
 circa ea q; de nouo sūt. et s; hāc cōtinue pfecte-
 rūt et pñciūt vsq; ad finē scli. q; cognitiō nīl
 aliud ē nisi qdā expimētalis pñderatio siue cō-
 uersio sup his q; de nouo sūt. et sic p; p m̄ mem-
 brū ist; diuisiōis. cognitiō a grā sūt ē duplex:
 s. qdā a grā fixa: qdā a grā influēt. Grā fixa
 ē grā pñmatōis. Grā influēs ē grā illuatiō-
 nis q; inferiorēs a supiorib; illuānt. cognitiō
 g; pñciēs a grā fixa ē visio ei; ne lucis: in qua
 nec pñciūt nec deficiūt. cognitiō vō a grā in-
 fluēt ē ipa cognitō reuelatiōis et n̄ dī influēs eo;
 q; sp de; influat et mysteria reuelēt: s; q; loco et
 p hoc facit. et fm hāc pñciūt indices. nō quia
 apri nūc heri vbi videāt: s; q; aliq; reuelatiō
 noua facta ē eis in vbo. qm̄ speculū eternū est
 speculū volūtariū. iō est ipsi intellect; volūta-
 rie directiū. hāc tñ vītate doctores circa dif-
 ferētiā scdi sniax subtilit; iustigāt: de q; ad ple-
 nū dīxim; in nfo 2. di. eadē. qre ibi si placet. b
 volo sufficiāt q̄ntū ad p m̄ pñciūt. Quātū ad
 fm pñciūt p; q; si loq̄mur de cognitōe vcl
 etne: q; eo; cognitio ē bñtudo initiatiue. s. sed
 cōpletive ē eo; amor: in deus. Et sic intelligit
 dñm Pauli et Aug. q; visio ē tota merces in-
 choatiue: s; fructio cōpletive. Mā q̄ntū q; cōg-
 scit tñ amat et q̄ntū amas tñ es pfecte bñs. iō
 aucta cognitio amore auct: et amor auct; bñ-
 tudinē. et pp b; q; in patria est pfecta visio. est
 pfecta amor: et p pñs pfecta bñtudo. Si aut lo-
 q̄mur de cognitōe angeloz circa secundaria
 obiecta: apparet q; talis cognitio nō ē eo; bñ-
 tudo neccā. qre et ē. Quātū ad tertiū pñciūt
 mgr sniax dif. ri. c. Alij aut dīcūt. positis pñs
 duab; opiniōib;. vt p; in. c. pterea. cū sequen-
 tib; sic rñder: dicēs q; āgelī p eo; pñmatōes
 q; eo; charitas augeri apli nō pōt neq; q; pñt
 in meritis pñcē. s. q̄ntū ad vim merēdi: s; pro-
 ficiūt: vsq; ad iudiciū q̄ntū ad nūc meritiōis.
 plura. n. scerūt bona postea q; tūc. h ille. vis
 g merēdi. s. charitas siue ipsa dilectio ex chari-
 tate nō ē aucta: s; opa tñ nec mīx si multiplicāt
 opa siue multiplicatiōe virtutis a q; emanat et di-
 cūt. qm̄ ignis vn; et idē nūcro plures calefacit
 et hoc ēi mō dī de meritis xpi: vt p; dif. is. tū

nec illi⁹ curā hñe: inqñtū hoiez aliq̃ mala culge
 vl penē pati finit. sic ē xps ait in cruce. pēdēs.
 De⁹ de⁹ me⁹ vt qd derelicti me. s. in tāta labi
 niala: nec auxiliū pbes. Et silr dicim⁹ d̃ āgelis
 Māqz. n. hoiez totāl̃ dereliquit. qm̃ diabolus
 die noctuqz circuit q̃rēs. quē deuoret. iō grādi
 indigem⁹ auxilio. S; derelinq̃re dicūt inqñtū
 nō impediāt qn aliqd pētm vl aliqū tribula
 tionē incurrāt fm̃ ordinē dīnoꝝ iudicioꝝ quō
 intelligit illō. Hiēre. l. j. vbi ex psona āgeloz
 dī. Curauim⁹ babilonē: ē nō ē curata dereli
 qm̃ eā. Jē ē illud Jsa. 5. Auferam⁹ sepē ei⁹
 ē erit i pculcatōe. glo. i. āgeloz custodia. Silr
 ē alie auctōes. h̃ f; bñm̃ Tho. 2⁹ rñsio est dñi
 Bona. in 2⁹ di. xj. q̃ respectu hoīs duplex est
 āgeloz custodia. Vna ex pte corpis: q̃ i hosti
 repulsiōe pñstū: ne. s. corpa oppmāt. Alia est
 ex pte spūs ne illū spūs malign⁹ pueriat. Et
 tū ad pñm̃ nūqz hoiez vsqz ad vitē finē dere
 linquūt. qm̃ nō patiūt cū a demone oppmī vel
 occidi nisi alr snia dñi iudici expōscēt. sic de
 viris Sarc pz. Et tū vō ad custodiā spūs qñ
 s. hoīs obstatōz cernūt qm̃ frustra illoꝝ cētū
 loisatio a tali se subtrahūt custodia. dīc nō pñ
 ctus doctor q̃ ista rñsio nō ē sufficiēs. iō aliaz
 adducit dicēs q̃ āgeloz custodia aut ē respcū
 bōi pñuadi: vl acgrēdi. vl augēdi. aut respcū
 mali deferēdi: vl cuitādi: vl minūēdi. Et dīc
 q̃ āgelī obstatōs deserūt qñtū ad actū bonum
 qm̃ frustra cēt act⁹ eoꝝ f; nō qñtū ad actū ma
 lū. qm̃ sp̃ hoiez ne labat i pētrahunt. Et tū
 enī qñqz peior ē tāto ad malū pñtor. ē qñto p
 nioꝝ tāto magī idiget retrahēre. ē hāc custodiā
 sp̃ hñt. qm̃ adhuc obstat⁹ dū aura potit morta
 li pñerti pōt ē p pñs de ei⁹ salute nō est totāl̃
 diffidēdū. Exēplo medicū q̃ neminē nisi de c⁹
 totāl̃ salute despat derelict. q̃rē ē. Et tū ad
 itnā pñsideratōz dico f; cū dē q̃ q̃druplex solet
 assigri angeloz effect⁹ circa aias q̃s custodiūt
 pñm̃ ē vt aia pñficiat in bonū grē: ē hūc nō
 hñt circa obstatōs. 2⁹ vt nō cadat in malū
 culpe. ē hūc circa iustos exercēt. 3⁹ ē vt si ca
 dit postmodū resurgat: ē h̃ in penitētib⁹ opāt
 4⁹ ē ne toties aut in tantū malū ruat quoties
 vel qñtū aduersari⁹ incitat. Et hūc in oēs tam
 obstatōs q̃z penitētes: vl aliq̃ mō ruētes i cul
 pā exercēt qñdiu viuūt in mūdo. q̃rē ē. Et h̃
 sufficiāt quantū ad sam pñtē pñsiderationē.

Quāter se habeāt aie p⁹ corpōꝝ mortē.

Consideratio tertia.

Incertio loco

n q̃lra aia rōalia sit a deo imēso ho
 norata videam⁹. vbi tres p̃clo
 nes more solito faciam⁹ v3. p̃p̃
 2⁹ ē i^a. Quāto aia maximā hēat cū corpe affi
 nitatē tñ p⁹ sui corpis corruptōez h̃z intelligēte
 nobilioꝝ dignitatē. 2^a p̃cō ē ista. 2ª āgelos
 f; nāz aia⁹ ip̃s dicam⁹ nobilioꝝ tñ f; grāz
 ē glā possibile ē aia⁹ cē excellētiōes. 3^a p̃cō
 ē aie f; grāz ē glā possint i celo ēpirreco exul
 tāi tñ si mēnt potēt p dīnā iustitiā i cē cruciāi
 Quātr aia p⁹ corpis mortē intelligāt p̃p̃
 Ecipe pñm̃ p̃clonē ē. vt. s. vbi tres i
 a gram⁹ vi. v3. p̃p̃ia ē ista. An aia a
 corpe sepata possit intelligē cū ex sni nā
 hēat vt intelligat p̃fatasmata. 2^a vi. ē ista. an
 hūc scie acq̃sūt i hac vita i aia sepata remāeat.
 3^a vi. ē ista. an distātia localis ipeditat cogni
 tionē aie se pate. Et tū ad pñm̃ tria pñcta vi
 deam⁹. p̃p̃m̃ pñci⁹ ē. vtz aia sepata possit
 intelligē. 2ª pñci⁹ ē. p̃dofito q̃ intelligat que
 rimus an intelligat substātiās si parat. 3^a pñ
 ctus ē. An intell gat alia entia nālia. Quātr
 ad pñm̃ dico q̃ fūdamē ū illi⁹ diffcultans ē p
 p̃i vñū dñm̃. p̃h̃i 3⁹ d̃ aia. vbi sic ait intelligē cor
 rumpit interi⁹ quodā corrupto. f; oia interio
 ra hoīs corrupūt p̃mōꝝ. ergo intelligere aie
 corrupēt: depēdet. n. intelligē aie a fantas
 tiab⁹ vt pz p̃p̃m̃ ibidē. ē sepe ostēdim⁹. cū
 ergo p̃mōꝝ corpis fantasari nō possit: quia
 nō h̃z organa sensus ē imaginatōis. q̃b⁹ me
 diātūb⁹ spēs māles abstrahūt a reb⁹. nec valz
 si dicere q̃ intelligit p̃ spēs pus abstractas ē in
 aia cōseruatas. qm̃ sic aie pueroꝝ nihil intelli
 gerēt p̃mōꝝ q̃d ē incōgruū. q̃rē ē. Et iō ad
 clare hāc mām intelligēdū videre op⁹ est qua
 de cā sensus sūt necessarij ad intelligere ip̃s
 aie. Et obzē aia nō q̃ platonici dixerūt q̃ sen
 sus tales necessarij nō sūt ad aie intellectiōez
 p̃ se: ita q̃ ex sensib⁹ causēt intelligē: f; p̃ acci
 inqñtū. s. p̃ sensus aia nra ad intelligē excita
 tur ad rememōrādū q̃ pus nouit. ē q̃z sciam
 nāl̃r inditā h̃z. p̃dofuit. n. p̃dlatō spēs rex se
 patas substātiēs ē acru intelligibiles q̃s ideas
 appellauit p̃ quaz p̃cipitationē ē quodā mō in
 flutū posuit aiam intelligēte ē scientē cē. ē hac
 scia an corpōis vnionē libere poterat vñ: f;
 per vnionē ad corpus quodā mō vinculat: vt
 eoꝝ que pus sciūt reminisci videat. excubab

aut quodammodo p sensus ut ipsoz reminisceret
 qru pus innata sciam habuit: sic et in nob ac/
 cidit infda: vt. s. ex qru dā sensibilia ispectio
 ne manifeste reminiscamur aliquoz quoz ob
 liti videamur. Sed si hec opi. veritate habet
 nescio q de ea oportuit aiam vniri corpori: nō
 enī ppter seipam: cū suā pfectā opationē hē
 nō possit: et tal vnio potē ē aie nociua qz vtil
 Itē nec potē dici q vnias ppter corp: qm aia
 nō ē ppter corp: s; corp ppter aiam: sic forma
 nō ē pp mām. s; eo: cū aia sit nobilior corpe
 Videt etiā q talis vnio nō ēēt nālis: qz qd ali
 cui nāle ē nō īpedit ei opationē nāle: si igr tal
 vnio īpedit aie intellectūs: vt q. q. n. sit illi nāl:
 s; potē ē ei nām. et per pns hō q pstituit i cē
 p vnionē aie ad corp: nō erit qd nāle: qd ē ab
 surdū. Auicēna autē dixit posuit. n. ipse qndā
 intelligētia separā quā intellectū vī intelligentiaz
 agētē appellauit a q dicit spēs intelligibiles p
 quas intelligim: emanare in intellectu nro per
 sensus at exteriorē et p opatōz sensitiue pns.
 i. imaginatiuā et alia hōi pparabat intellectus
 nro: vt se ad illā intelligētia agentē puerteret:
 et ab ea spēs intelligibilium influentiā accipe
 ret. s; hec positio nulli sane mētis grata ē. Et
 iō omissis circa hāc mām errorib: dicam: fm
 vītātē q potētie sensitiue sūt aie ad intelligē/
 dū necesse: nō p accūs tāqz eritātes vt ī plato
 posuit: neqz vt disponētes tū: vt ait Auicē
 na. s; vt repitantes aie intellectuē ppū obie
 ctū qd ē quidditas rei mālīs fm btū Tho. vo
 lo qz relinquam: diff. cultates scotistaz in hac
 pte: qz in hoc loco sniam sequimur eiusdem. Et
 qz difficile ē videre quō aia separata intelligere
 possit s; illā posuīde. iō videb. Tho. i. q. 87
 arti. i. in corpe qmōis q: nihil opat nisi inqzū
 est actu. vū dāt talis reglā q mod: opādī vni
 uscuiusqz rei cōsēqē modū essēdi eiusdē. et qz
 aia aliū hz essēdi modū cū corpe vnita ē aliū
 qm qm ē ab eodē separata necesse est vt aliā habeat
 intelligēdi modū dū corpi vnita ē et aliū dū ē
 a corpe separata. dū igr corpi vnita ē p se sibi
 et corpeas res intelligit. qm intelligētē necesse ē
 fantasmatā speculari 3° de aia. Dū autē ē a cor
 pore separata intelligit p puerfionē ad ea que
 sūt simplr intelligibilia. sic et alie subē a corpe se
 pare ita q ipsa nō intelligit p spēs inatas: nec p
 spēs qz tūc abstrahit: nec p spēs cōsuatas nec
 p cēntiā suā nec p cēntiā ex intellectaz: sed
 p spēs ex influētia diuiniū picipatas: qz aia

sit pnceps sic et alie subē separe qzūis inferiora
 mō. vū cessante puerfioe ad corp: ad supiora
 cōuertit. nec tū pp h cognitio h nō ē nālis: qz
 de auctor nō ē solū gratui lūis: s; nālis. d. b
 et vide. s. sabbō dñice qdragesime p fideratio
 ne. i. in 3° peloe. Et bonū dcm addit ibidē p/
 dict: doctor dicēs q sic vniri corpi ē aie nāle:
 et nō vniri ē pter rōnē sue nāe: ita et intelligē p
 puerfionē ad fantasmatā ē aie nāle et intelligē
 sine puerfioe tali ē pter nām ei. Et l3 simplr
 intelligē sine fantasmatā sit nobili: et meli: qz me
 diatib: illis nō tū aie vt aia ē: qz pfectior mo/
 dus intelligēdi aie vt aia ē intelligē p puerfio/
 nē ad fantasmatā sic pfectior ei essēdi mod: ē
 vniri corpi. et ex qz p3 qtr vba pbi. s. intelligit
 s. corripit intelligē iteri: qdā corrupto. i. cor/
 rupto fantasmatā corripit intelligē aie. p3 qd
 intelligit et intelligē aie ppo qd ē p puerfionez
 ad fantasmatā: s; nō de intelligē ei: put ē itelli
 gentia qdā separata qd ē intelligē sine fantasma
 te. Et h ē p fideratio methaphici et nō nāl. Et
 si qrit qre intelligē p fantasmatā ē aie nāl. di/
 co q autor et rex oīz p ditor sic voluit: et sic or
 dinauit: vt aie sic nāl: voluit corpi: vt vni/
 rent et essent forme specificē cōiūde: ita voluit
 vt et eaz intelligē a corpi: depēderet et accipe
 rent. et pp h vocat vltia in ordine intelligētia
 rū. et de q oia intelligit p cēntē suā ē intelligen
 tiarum pma qre et ē. et sic p3 fm puct. Et
 tū ad fm puctū dico quantū ad ea q fides tenet
 q aie separe cōsēqūt subāo separas. Subē enī
 separe dicūt āgētī boni et de mōes: in qz so/
 cietate deputāt aie separe boiuz bonoz vī ma
 loz pabile at nō videt q aie dānatoz dmo
 nes igrēt qz societati deputant: q ipfis aspe/
 ctu terribiles eē dicūt. Et multo min: pbabi/
 le est qd aie bonoz angelos ignorēt qz socie/
 tate letant. Dū igr aie vnite sūt corpi: nec in
 sui vī alteri: cognitioē deueniēt nisi inqzū
 hnt respectuz ad spēs intelligibiles a fantasma
 tib: abstractas vt dcm est ī pcedē puncto. qm
 aut sūt a corpi: separe aspect: eaz non ordi/
 nat ad aliq iferiora vt ab eis cognitōz accipiāt
 vū vt sic nō intelligūt p puerfionē ad fantas/
 mata: s; ad ea que sūt p intelligibilia. et aie sic se
 pare pūnet ad gen: subāz intelligibiliū l3 sint i
 finite in ordine illo nāl. Et aut cōe ei subē in
 tellibili cōsēqere essētiā suā et essētiā aliaruz
 subāz intelligibiliū p inuisionē essētiē sue p
 pice: inqzū. s. est in eis ali: subē aliq sītudo

cogitatio p hoc q aliquā influentiā suam ab ipa
 vlt ab aliq alioz suba recipiūt. Aia igit sepata
 dirrecte suā essentia intueo cogitatio alias sub
 nātiā sepatas: s; influentiā ab eis accipiet vlt a
 supiori cā. s. deo: nō tñ pfecte eas cogitatio nāli
 cogitatio: cū sit infirma subā in ordine intelligi/
 biliū: s; seipsas iūce aie nālī cogitatio: q; pti/
 pant in eodē mō essendi: et sūt in eodē mō in/
 telligēdi. et iō de aia bñ pfectā cognitionem
 de āgelis at ipse ita intelligēdo de cogitatio nālī
 q; de cogitatio glie ē alia rō. Quare satis pa/
 ter q aie septe seipsas p suas cēntias cogitatio
 āgelos. Vt p sūtudies diuūt impssas. et hoc
 ipse qm aie nāe āgelis inferiores sūt vt dcm
 ē. Hec de intēdo bñ Tho. pre p^a. q. 57. ar.
 2. et i qōib⁹ de aia. qre rē. Et ad tñ pūctū
 dico s; eūdē ibidē ar. 3. q; aia sepata vt dcm ē
 intelligit p influentiā spēs a subijs supiorib⁹. et
 p pñs o; q nālī vlt cognoscat et in cōfuso: q;
 p dicit spēs a subijs supiorib⁹ infuse min⁹ vlt
 recipiūt ab aia q; sūt i ipis subijs supiorib⁹.
 Et rō: q; vlt aie intellectiue nō ē tāta vt possit
 illas spēs dēmiatē cognoscē. Hāc at cogitatio
 nē acgrūt aie subito p modū influentiā et nō sūt
 et sūt p modū istructōis. vt Origenes dicit.
 Hec sūt vba eiusdē doctoris in qōib⁹ de ania
 in pñi mā. Dicam⁹ q; aie septe nālī cogi/
 tiōe oia nālīa in vlt cognoscat: nō at simplici
 vñq; q; de cogitatio aut quā bñt aie ex grā
 est alia rō. put. s. oia vidēt in vbo sic et lei an/
 geli. s; dices p Amb. si aia solū vlt nālīa co/
 scit appet q nālī i pñā nō cognoscat aliq; sin/
 gulare: s; h est incōueniēs. q; q pōt vlt in se/
 rior: pōt et supior: s; sensus singlaria cognoscat
 et est inferior: itellectu. q; a fortiori aia. S; forte
 dices q; h arguit in aia cōiūcta corpi. Sū cōtē
 ta inq; aia. s; ter. euāgelicus Luc. i6. de diuīte
 ostēdit q; etiā p corpi mortē singlaria cogno/
 scit. vnde ait. Hec n. hic qnq; frēs rē. Dico
 aia mea s; bñm Tho. vt. s. ar. 4. et in p dicitis
 qōib⁹ de aia. q; nec ē dicē q; aia sepata singu/
 laria cognoscat. nō tñ oia. vñ accipe hāc rām
 q; aia sepata cognoscat singlaria qdā q; pus
 cognitionē accepit dū corpi vnirent aliter nō
 recordaret cor que gessit in vīa. et p pñs ab
 ipsa paret vermis pscie: qd ē erroneū dicē. vt
 infra ostēdet. Sūt et cognoscat quedā singu/
 laria q; cognitionē post separationē accepit at
 nō affligēt ab igne et ab alijs corpalib⁹ penis
 que in inferno cē dicūt. Et ē rō: q; cū deus sit

cā oīz rex p intellectū: necesse ē cōcedē q; nō
 solū p suū intellectū pducit formas ex qb⁹ sum/
 mit rō vlt: s; etiā fm formā in mā que est cā
 indiuiduatōis siue pncipiū. Et p pñs de⁹ per
 suā artē q oia fabricat tā vltā q; singlaria co/
 gnoscit. et cū de⁹ sit pñū lūmē oīz intelligibi/
 liū cō mō spēs rex affluēt i subas sepatas quō
 causant a deo. et cū causent et pducāt. nō solū
 fm formas vlt: s; etiā pnculares: eo mō etiā
 cognoscat ab ipis: nō tñ cognoscat p spēs pñ/
 culares: s; p spēs vltē q; idcas vocam⁹. que
 spēs sūt sūtudines rex: non solū fm formam
 vltē: s; etiā s; formā pncularē. Nec ē incon/
 ueniēs formā q; ē factua rei q; sūt i mālīs cē
 sūtudine rei q; sūt ad ambas illas formas: q;
 sp in aliq alioz ē aliq vniformis q; sūt i in se/
 riorib⁹. Alr tñ circa cogitatio singlariū se ha/
 bēt āgelī et aie septe. Mā vñtis intellectiue
 efficacia q in āgelis ē vñuersitatē formaz inel/
 ligibiliū i eis existētiū pportōata est. et iō āgelī
 p h⁹ i formas vltē cognoscat oia ad q se exten/
 dūt. vñ sic cognoscat oēs spēs rex nālīum sub/
 generib⁹ exites: ita cognoscat oia singlaria
 rex nālīū q sub illis spēs cōtineat. Efficacia
 aut vñtis intellectiue aie septe nō ē pportio/
 nata vltati formaz infusaz: s; magis ē ppor/
 tionata formis a reb⁹ acceptis: cū nāle sit anie
 vñiri corpi. Et iō aia sepata nō cognoscat oia
 nālīa etiā s; spēs dēmiatē et cōplete: s; hāc q;
 dā vltate et pssioe. s; tñ h⁹ i spēs infuse dicit/
 minant in ipsa aia ad cogitatio aliquoz singu/
 lariū ad que ala h; aliq; ordinē spālē. vlt idi/
 nationē sic ad ea que patit vel ad ea q afficitur
 vel quoz aliq; impssioes vel vestigia i ea re
 manēt. Dē n. receptū determinat in recipien/
 te s; modū recipiētis: et nō s; modū rei recepte
 ex s; de aia. Quare satis p; q; aia sepata intel/
 ligit singlaria p spēs infusas. dū aut ē corpi
 cōiūcta intelligit singlaria reflexe et nō recto
 aspectu. Et rō ē. qm pncipiū indiuiduatōis re/
 rā nālīū est mā: s; intellect⁹ nō intelligēda ab/
 strahit a cōditionib⁹ mālīb⁹. qre rē. Hec om/
 nia ponit btūs Tho. in qōib⁹ de aia. q; vā sūt
 et in eis nō ē aliq; difficultates nisi forte circa il/
 lud qd dicit q; pncipiū indiuiduatōis ē mā. sed
 hoc intelligit in indiuiduis rex nālīū cōpositis
 ex mā et forma. nō aut de oib⁹ indiuiduis. vt p;
 de āgelis. Dixim⁹ tñ circa h supra in p^a p dicit
 h⁹ se p dicitatōis. qre rē. Et vā aduertit q; pre/
 dicare in fēdis q; nālīa in hoc mōe nō vñm⁹ po

tius necessaria ad mām dilucidā qđ pđican
dā: accipe qđ placet. Et hec sufficiat qđ ad p
mā vi. Quā ad fāz vi. tria sūt pūta in
gram⁹. v3. pđim⁹ pūta⁹ ē. vtz aia remīscat
post mortē corz que gessit in vita. 2⁹ pūta⁹ est
An scia quaz acq̄sūt in vita hac remaneat p⁹
mo: tē in aia: discurre in diuersis sciētijs. 3⁹
pūta⁹. Quō pueri intelligūt q statim cū egre
diūt ex vtro mortuū. Quā ad pīnā nīl
aliud ad pīs: s3 dic sic notauim⁹. s. in sabbō
q̄re dñice in 3⁹ pđone pđideratōis pīne. Et
tū ad fīm dico q si volum⁹ pđideratōis sciaz qđ tū
ad ea que h3 in potētijs sensitīuis 7 organis
afficijs: sic est forma cogitatīa quā dī. vocat i
tellectū possibīlē: hīs determinatū organū in
corpore: s. mediā cellulā capitis vt exponit. cō
mentator in 3⁹ de aia. sūt 7 de alijs vīutibus
seu virib⁹ sensitīuis. māifestū ē q scia nō erit i
aia sepata. Mō. n. habebit organa aliq̄ vī san
tasīnata aliq̄ sup q cōuertat 7 intelligat. quia h
mod⁹ intelligēdi est pōit⁹ aie vt vnite corpōi
S3 si scia pđiderat quātū ad hīū: p⁹ ea q repo
nit in intellectu possibīli: qui ē quedā vī anie
in q recipiūt oēs spēs intelligibiles s3 ē spūa
le: quē intellectū dī. 3⁹ de aia locū dīc cē spēs
abstractaz. māifestū est q talis scia remanet i
aia sepata. Et rō pōt assignari ex dco qdā que
ponit dī. in līo de longitudine 7 breuitate vi
te. vbi dī q aliq̄ forma dupl⁹ corrumpi pōt. s.
aut per sui subiecti corruptionē. aut p suū pīū
Si corūpūt p suū pīū: tūc corūpūt per se: sic
qñ calidū corūpūt a frigidō: vī ē. Si p suis b
iecti corruptionē: tūc corūpūt p accūs. Lū igit
tur scia sit qdā forma māifestū est q p sui sub
iecti corruptionē nō tollit: cū subiectū sit icor
ruptibile. s. aia siue intellect⁹ possibīlis: vt oñ
sum est in pcedētib⁹ in hoc fīmonē. Sūt nec p
suū pīū corūpūt q intentiōi intelligibīli nī
bil est pīū. 7 pferim quātū ad simplicē intel
ligentiā: q aia intelligit i sū qd qd ē. i. quiddi
tatē 7 essentiā rei siue diffīnitōne. S3 quantū
ad opatōne qua intellect⁹ nī cōponit 7 diuidit
vī etiā rōcinat: sic innēct pīctas in intelle
ctu: sic dīcīm⁹ q fallū in ppōne vī argumēta
tione ē pīū vī. quō interdū scia in aia corū
pūt. vt cū q p fallā argumētationē a scia ab
ducit vīutis. Et tō pīs ibidē duos pōt mo
dos qb⁹ scia p se corūpūt. Vno mō p obliuio
nē ex pte mēorie. Alio mō p deceptionē ex
pte argumētatōis falsē. s3 h nībz locū i aia sepa

ta. Et sic appareat q rēmanet scia in aia post
mortē. S3 dicēs quō pī Amb. intelligitur qđ
Apłs. i. ad 2⁹ cor. 13. aut. s. scia destruet. dico q
intelligit de scia quātū ad actū nō qđ ad hīū
qđ etiā ipse oñdit ibidē dicēs nūc aut ex pte co
gnoscim⁹ rē. Vel dicat q corūpūt scia qđ tūm
ad ea q h3 in potētijs sensitīuis: nō aut quantū
ad ea q sūt in intellectu possibīli. Sed dicet dic
mibi an min⁹ bon⁹ sciēs sit in pīa pīstatio: qđ
magis bon⁹ nō sciēs sic est hic in vita. dico de
facto q sic: s3 tū h qñ nībil erit p respectum ad
alias progatiuas qđ hēbūt magis boni nesciē
tes. 7 h sufficiat qđ ad istū pūctū. Quantū
ad tētiū breuī dīco q cū pueri tales nullā acce
perint spēm a sensatis vel sensibilibus: 7 ipsa
aia sit tāq̄ tabula rasa in q nībil ē depictū: vt
supra oñsū ē: necē ē cōcedē aias taliū nullā ha
bere intellectōne nālē: s3 corz cognitio tū erit
p spēs ex influētia dīni lūis coopāre mīsterio
angeloz. Ita dīc būs Tho. in. 4. di. 5. 7 hec
sufficiat quātū ad sam vī. Et ad tērtiū
tria sūt pūta in gram⁹. v3. pđim⁹ pūta⁹ ē. an
distātia localis impediāt aie cognitōne. 2⁹
pūctus ē. An aie sepate sciāt qđ agat hic i vi
ta. 3⁹ pūctus ē. An aie dānatez videāt bōz
aias. Et tū ad pīū dīco q distātia localis
requirit in aia ad cognitōne qñ est vnita cor
pō: q tūc nō intelligit nīl mediātū spēs si
ue fantasmatib⁹ a reb⁹ sensibilib⁹ accepti: 7 tō
cū sensus regrāt inter alias pđitōes debitam
distātiā: vt vult pīa tota. hic ē q distātia talis
ipedit aie cognitōne. S3 tū ē a corpe sepata nī
intelligit eo mō: s3 p spēs infusas: aut p spēs
reseruatās q nō indigēt organ⁹ aut sensibus
Et q dīnū lūmē quo mediātē influūt spēs in
telligibiles: in eis eq̄līter se h3 ad pīnquū 7
distans: iō distātia localis nō ipediāt aie co
gnitōne. Ita ē in snia mīder būs Tho. in p
pte. 87. q. art. 8. 7 in. 4. di. 1. qre rē. Et tū
ad fīm pūctū dīco q aut loqm⁹ d cognitōne
nālī aut supnālī. Si de nālī. s. que ē p spēs ab
stractas a reb⁹ sensibilib⁹: tūc dīco q cū tal⁹ co
gnitō solū aie vt vnite corpōi pueniat: nulla p
fectio aia sepata q h agūt agnoscat. Si āt d co
gnitōe supnālī intelligam⁹ q ē p spēs infusas
a dīno lūie: vī p aliū modū q cōpetit aie sepa
te: māifestū est q cū aie sepate singularia cog
scant: vt in supiorib⁹ dīxīm⁹ ipas nō ignorare
qā hic agatur. Aliter tū aie bōz. 7 aliter aie
in purgatorio. 7 aliter aie in inferno exilēz

tes, hec nra facta cogit. Ale. n. bñdix p cōtē/
plationē dñe effemie in q oia sūt relucētia no
stra scā pñderāt. ⁊ h ē snia Brego. 12. li. mo/
rā. vbi dīc q cū aīe bñdix inuis dīnā claritatē
videant: nullo mō credendū ē q que sūt foris
ignorēt. Aug. n. in li. de cura agēda. p mor/
tuis: tenet oppositū. vbi sic ait. Nesciūt mor/
tui etiā scī qd agant vni etiā eorū filij: vt bñ in
glo. sup illo vbo. Abrahā nesciuit vos Iſa.
64. s. bñs Tho. pma pte. q. 87. arti. 8. dicit
Aug. nō assertiue: s; dubitatiue dixisse. et si ē
assertiue diceret: magis in Gregorio fauēdus
est p b q ait nullo mō tē. Et sic p qñr aīe bñ
rū nra scā sciūt. Ale at purgatorij vñ inferni p
intuitionē dñe cēntie: qñ illā nō vident b qd
agat scire nō pñt. Silt nec p seipſas. q: sunt a
cogregatiōe fidelijū septe. vñ Brego. vi. s.
Adonni inq vitā in carne viuētū: p qñr di/
ſponat nesciūt. q: vita spūs lōge est a vita car/
nis. ⁊ sic corporea ⁊ incorporea diuersa sūt ge/
nere. ita sūt distincta cognitioē. ⁊. Aug. vi. s.
Ale inq defūctorū reb⁹ viuētū nō inter sūt ⁊c.
Quare apparēt q: p seipſas ista nō cognoscūt
Sūt nī aliq diuersi mōi qb⁹ bec scire pñt. Idri
mus mod⁹ ē qñ ex dīnā pmissiōe nobis appa/
rēt: ⁊ tūc ad ppha loca redeūtes q viderūt ⁊ au/
dierūt alijs anīab⁹ pñt referre. Diuerſimode
nāq apparēt nobis. Aliqñ. n. apparēt fm q
corpa assūmunt. Sic legit in. 4. dialogorū. de
aīa Dascali: q bño Bermano in balneo pro
loco purgatorij sibi assigno appuit. ⁊ dīc Ale/
linādus i cronicis suis q aīe defūctorū penas
lūctes suoz criminū in hūm q pus vitā duxit
nobis apparēt frequēter. Et exemplū adducit
cuiusdā clerici: q p mortē tunica vel clamide
siue pluuiāle plūbei coloris indut⁹ Adenrico
aurelianēsi epō appuit: illū orās vt sibi succur/
rere dignaret: co q in magnis cētorumētis.
cui ille. Quotiq tā pulchrā cappam hēs si in
tormentis vims. At ille rīdit. Lappa bec que
aspectu pulchrā ē gūior mibi ē qz rurs⁹ pigma
nēs si mibi supposita ēēt. Idulchritudo autē
ei⁹ spes ē vñe quā in vita p pñsionē sū cōfē
curus: sūt succurrat mibi. Ette inq eps sue
currātūbi. Et sic post pauca disparuit. Silt ⁊
Idetr⁹ damian⁹ de Bñdicto papa iuniorē ne
pote maiori Bñdicti refert: q p mortē cui
dā noie Varsus iuē Adediotanni in spē aīalī
mōstruosi appuit. Lmus canda ⁊ aures asini
erāt. cētia vñ vñ. Lūq Varsus pterrit⁹ su/

gā arripet clamauit mōstr⁹. Moli inq vir ex/
paucē. Scito me sic tu es hoīes fuisse. S; qz
bestialiter viri bestie spēs p mortē pferre me
rui. At ille. Quisnā fuisse. Ego igit solo noie
Bñdict⁹ fui: q nup aplīcā sedē indign⁹ obti/
nni. cui Varsus. Quid hēs retributiōis. cui
ille. Vsq ad diē iudicij pñallētia ⁊ sulphu/
rea loca fētētia ⁊ bulicētia vchor. p vñ iudi/
cij diē silt cū corpe in baratz sempiternū cruci/
andus cā. i. ibo vbi nulla mibi vñqz spes ex/
cūdi erit. ⁊ sic disparuit. Id erat. n. tēte Da/
miano hic bñdict⁹: s; pot⁹ maledictus ab ipso
pontificat⁹ sui pñordio vsqz ad vñc finē i lu/
xurie ceno conuersat⁹: ⁊ iō aures ⁊ caudā asini
nas descrebat ⁊c. Nec aut similiaqz dīnā p
missiōe sūt vñ ad fidei certitudinē: vel aliorū
exēplū: vñ aliq alia rōnabili cā. Diligēt in hic
aiaduerte q angeli boni in psona animaz cor/
porib⁹ cōpētētib⁹ assūptis nobis frequēter ap/
parēt. qdē mō credo apparēt in sōnis i figu/
ra xpi. Sicut ⁊ angel⁹ in veteri testā loqbat⁹.
Adoyfi in psona dei. Silt ⁊ angeli mali. Sic
d Samuelc q Sauli apparuit p. 18. 28. Quē
Aug. diabolu dicit fuisse nō Samuelem. ⁊ sic
p pñus modus. Aliqñ aīe defūctorū facta
nostra sciūt p angeloꝝ reuelationē bonorū si
ue etiā malorū. Aliqñ p aīas hic ad illas trās/
euntes. Aliqñ p pñe allucinationē vel citaz p
pñe emulationē. vñ Brego. in homelia diui/
tis ait. Seruat diuini ad penā: ⁊ cognitio pau/
peris quē despectit. ⁊ mēoria fratꝝ qz religit vt
⁊ de vñs glia despecti. ⁊ de pena inutiliter ama/
torū aplī⁹ torqat. bec ille. ⁊ filia. De qbus in
tex. ⁊ glo. 13. q. 3. s. de mortuis. ⁊. c. sc. vbi dīc
si tex. ad lraz. De mortuis etiā qñf. vñ sciāt
ea que hic a viuis gerūt. Iſaias ex psona pplī
f. ait. Abrahā pater nī nesciuit. Augu. quoqz
in li. de cura agēda. p mortuis: illud id ē restat
dicēs. Id atendū ē nescire qdē mortuos quid
hic agat dū hic agūt. postea vñ possūt audire
ab eis q hinc ad eos moriēdo pergūt. Mō qdē
oia: s; que sinuūt etiā isti meminisse: ⁊ q illos
qb⁹ bec iudicant oꝝ audire. Idossūt ⁊ ab āge/
lis qui reb⁹ q hic agunt presto sunt audire ali/
quid mortui: qd vñquēqz illoꝝ audire debē
iudicat: cui cūcta subiecta sūt: bec ibi. vbi glo.
sic ait. sup vbo. vñ sciāt. Adali inq nesciūt
nisi eis qñen⁹ scire pñtūt. Silt boni q sunt i
igne purgatorij q adhuc nō fruuntur visione
dei. vt ista co. c. fātēdū. Boni vñ q iā fruūt

visio dei sciunt qd hic agat. iuxta illud Bre
go. Quid e qd nesciat q videntem oia vident
Alij dicut q boni dicu f scire oia. i. q sut eis ne
cessaria: hec glo. ibi Joan. Ex qbus pz q co/
gnitioe nali nulle aie q hinc agunt agnoscent
sed cognitioe supnali bti cognoscut in dina ef
sentia: alic aut aie p alios modos d qbus dem
e: quare re. Et ad tertiu punctum dico q
aie danatoz vsqz ad die iudicii videbnt aias
beatoz: eoz gliam in vli: et non in particula/
ri. Videbnt eni eos i magna gloria: s; no i q/
li. Que visio ponit e p modu argumentatiois
et cogitationis qz visionis. Sicut paupes ex/
tra domu delectationes comedentiu cogitant
tu in pnculari qd comedat nesciut. De h^o aut
visione non letant: s; tristant. tu ppter iudiciu
aliene felicitatis: tu ppter carennu ppe bti/
dimis. Post iudiciu aut ira ad pphas penas
eoz cogitatio defleat qd scopz glia no pote/
rnt cogitare. Hec rnsio e de intentioe mgti i
4. di. i. in fine. Et filii btiis Tho. ad hanc dif/
ficultate rridet: et eis opinio doctorum.

De gloria animarum separataru in emp
reo celo. Conclusio secunda.

Ecce fam psones. v3. Et angelos
fm nam aiabus ipsis dicam nobilio
res: tu fm gram et gliam possibile est
aia esse excellentiores: vbi tres ingram ve.
v3. Id^o ve. e ista. Quid sit va btiudo. 1^a
e. In qbus pstat va aie btiudo. 3^a e. An
tozporib^o btiis det aliq spalis btiudo. Q^u tu
ad pnu qrun plura puncta. Prim^o punctus
e. vtru deus sit va aie btiudo. 2° punct^o vtru
btiudo sit ide qd vita etna. 3° e. vtru in va
btiudine includat suma par. 4° punct^o vtru
btiudo sit ide qd hie regnu dei. 5° punctus
e. an beatitudo vera possit reperiri i btiis cre
atis. 6° punctus e. an va btiudo possit hri i
hac vita. 7. punctus e. an oes appetant ve/
ra btiudine. Q^u tu ad pnu dico duas pso
nes v3. Id^o 2° e ista. Deus e ipa suma bti/
tudo p centia. 1^a 2^a e. Aie scilicet angeli sancti
et corpa sancta sunt bti: no p centia s; p pticipa
tione. Ad quaru declaratione e notanduz fm
bnu Tho. in. 4. di. 49. q. bonu qd oia cupi/
kut e ee: vt pz p Boetiu li. 3. pso. Ex quo se/
qt q vltimu desideriu ab oibus e esse pfectum
fm q e possibile in na illa. Et p pns cludat
q oe qd esse ab alio accipit: filii et pfectione sui
ee ab illo bz. Et robus pns e. qm tato pfe/
ctius ee accipit vnqz qz. qsto veni^o diuiguar
essendi pncipio. vn inferiora corpa ppter lon
ge distare a pmo p^o hnt corruptibile esse: vt
pz in. 2. de generatione. Qu igit de a nullo ha/
beat ee: s; sit ipm ee p essentia: a nullo accipiet
pfectione: et p pns nec btiudine q e stat^o eius
bonoz aggregatoe pfectus: s; ipemer crit ipa
suma pfectio et btiudo p essentia. Alia aut ab
ipo deo q btiudinis capacia sut: sicut hnt esse
no p centia sua: s; p participatione: ita habet
pfectione et btiudine: no p centia: s; p pticipa
tione. S; dices pf Amb. Habeo igit ex tu
is psonibus q aia bti no e bti p essentia: s;
p participatione. S. Quicqd no est de essen/
tia hois e accidens eius. Sed btiudo no est
de centia hois: q sic ois ho sp btiis esset: g tal
btiudo in nobis erit accidens. Sed accidens
no pot ee finis sube: cu suba sit nobilitas: accid
te. g impossibile e btiudine ee aliqd in nobis
Dico h duo dicta. pnu e q btiudo e duplex
vna in opatione que. f. e vltima eius pfectio:
ad qua possibile e nos puenire: et h btiudo e
creata. Alia e in obiectione ee: p cui^o pinctio/
ne btiudo creata in aia causat: et h e beatitu/
do icreata q e ipse deus. pma btiudo e i nob:
et causat ab obiecto dinitatis: vt dictu. fa btiu
do e ee nos: q est ipse deus. hec e sumu bonu
simplicit: illa aut no. 2^a dictu e q s; ee acci/
des in qz n accides sit suba ignobilis: tu ali/
qd accides qz n ad alia pot ee suba dignius.
Vn vt formalit^o rridcam: dictu q accides
pot duplici considerari. vno fm inheretiam
ad suu subiectu: ex q inheretia ppe dr accides:
et no e p se ens: s; ens: vt pz. 2. metha. et vt sic
oe accides indigni e suba. Alio pot considera
ri qz n ad aliq q copetut acciden ab ee: et tuc ali
qd accides pot suba nobili^o et digni^o ee: vt pu
ta qn p aliqd accides suba vniret siue cōiunge
retur alicui nobilitati. Et h mo dicim q be
atitudo gra et aliqua h^o i sunt aliqd nobili^o aia
cui inheret. Et sic pz rnsio ad dubiu. De s;
etia dici q: oe accides copariu ad subam cui i
beret bz rone actus: et suba rone potetie. mo/
do act^o nobili^o e potentia: et p cosequens vt sic
accides crit nobili^o aia: qre re. Q^u tu ad fm
punctu dico duas ppōnes. Id^o ppō e q vi
ta pot duplici considerari. Vno p ipso ee vt/
uent: sicut. 2. d aia phs ait: vinere vincitib^o
e ee. Et sic no accipit h: qm btiudo nra n co
sistit in eendo: s; in opando: vt aut idem phus

p' ethico. Alio mō p' motu aliq' viuens: ita q' illud dicat' v' iucens qd' pōt seipm mouere fm aliquā actionē. Et fm hoc plante dicunt' vine ex hoc: q' mouēt se fm augmentationē. ⁊ aia lia dicūt' viuere ex h': q' mouēt se fm locū: ⁊ in q'su mouēt se ad sentiendū. Vnde dicit' ar' dicunt' viuere inq'su se mouere p'nt ad intelligendū ⁊ volendū: ex q' sequit' q' nomē vite trāslatū est ad significandū opationē ad quā aliq's seipm mouet: vñ sic sentire dī vita aīalis: ita intelligē vita hoīs. Et fm hunc modū vnusq'sq' illam opationē sibi vitā p'natie r'putat: cui sumope intendit: q' ad h' suū sit ordinatū totale cē: sic cōit dicit' soler: iste ducit talē vitā. Et h' expresse dicit' ar'. p' cibico. ⁊ vna vā p'pō habet. s. q' illud ad qd' vnusq'sq' maxie afficit suā r'putat vitā. ⁊ sic philosophari vitā p'bi ē: ⁊ venatori venari: ⁊ sic d' alijs ⁊ breui. Illud grā cuius in oī negotio ⁊ arte oīa sunt: ē vitā illi. Vnde ortū accepit d' felicitate opi. diuersa: q' cū illud cul' grā oīa sūt i aliq' arte vel negotio sit vltim'us finis: ⁊ hō ad vltimū finē maxie inclinet ⁊ afficiat' illi: necesse ē q' vite diuersificent' s'z diuersitatē vltimū finis. finis aut' h'z rōnē boni. bonū aut' in tria diuidit'. s. in vtile: delectabile ⁊ honestū. quoz duo. s. delectabile ⁊ honestus hnt rōnē finis: q' vtrūq' appetibile ē, p'p' se / ipm. honestū aut' dī bonū fm rōnē: qd' qdē h'z aliquā delectationē annexā. vñ delectabile qd' h' honestū diuidit' ē delectabile fm sensū. Rō aut' ē ⁊ speculatiua ⁊ practica. Et fm h' dicim'us q' vitā voluptuosa ē q' finē p'stituit i voluptate sensus. vitā vō ciuili q' finē in bono p'atice rō / nis p'stituit: v'puta i exercitio v'uosoz opex vitā at p'p'latiua ē q' finē p'stituit i bono rōis speculatiue. s. in p'p'latiōe v'e. Et dīc' idē p'hs q' vitā ⁊ felicitatē ponētes i voluptatib' ⁊ finē eoz circa delectationē sensus sunt oīo bestia / leo q'si talē vitā eligētes: v' optimā in q' pecu / des nobiscū coicāt. Si enī i hīs hoīs felicitas p'sisteret: pari rōne ⁊ bestie felices eē dicerent' tibi fructes delectatiōe ⁊ coim. sed ista ad p'ns relinq'm' d' h' enī ad plenū dī p' ethi. ⁊ p' polit. Sufficit h' intelligere q' vitā b'ā nō accipit p' cē hoīs viuētis: s'z p' p'fectissima opatione p' p'ter quā iungit' sumo bono: v' videbit' i'sra. Secda p'pō ē istaq' eternitas nō ē hōi cōicabil' na q' sit ciuis mensura adequata vel alicui' qd' in ipo ē: est tñ hōi cōicabilis fm quandā p'ci pationē: ita q' sicut bō sit p'iceps diuine opati

nis in videndo deū: sic fiat p'iceps eternitat' q' diuina operatio mensurat'. nā visio dei que ponit' esse b'itudō hoīs: v' infra dicit': nō pōt cē actio t'pe mensurata fm seipaz: cū nō sit opa tio successiua. nec ex p'ie ipsius vidētis: nec ex p'ie v'is: q' v'itūq' est cē motū. oīa enī opatio q' t'pe mensurat': iō ta i mensura mensurat': q' iungit' motui. Quā obre opationes ille q' nō adiungunt' motui: s'z immo motus nō mensu rant t'pē s'z instanti. v'p'z d' illuminatiōe. ⁊ de aīu. Si igit' accipiat' operatio q' motū trāscēdat p' seō nō mensurabit' t'pē: s'z alia mēsurā q' est sup' ips. Et p' p'ns clara visio dei nō mensura bit t'pē: nec ē i'stātū: qd' est i'min' t'p'is. Nec ē p'it mēsurari. qm' cū pur ab eternitate distin guit' p'iner ad creaturas etiā mutabiles s'z na turā. Visio aut' dei oēm nāicm creature potē tiā excedit: cū ad cā ex puris nālib' puenire nō possit: q' sit v' lumine glorie indigeat: ⁊ p' p'ns oīz v' eternitate mēsuret'. Ex q' b' p'p'ib' p'z q' / li visio dei q' est p'fectissima opatio ē vā b'itu do ⁊ felicitas ⁊ vitā cīna: q're tē. Et tū ad iū punctū dico q' cū dictū sit in p'cedenti p'cto q' vitā cīna ē vā beatitudo: ⁊ demones ⁊ dā / nati vitā cīna etiā potiant': necesse ē v' istud aliō supaddat'. In vā b'itudinē. s. vitā cīna cū su ma pace. Mā tūc vere dicim' boiem h're pacē qñ nihil ē in eo qd' rectū sue volūtat' ordinēz p'turbet. Silt' vñ ciuitatē dicim' h're pacē qñ inī ciues illi' nihil ē qd' intrūpat rectū ordinē ei' q' ē ex volūtatē gubernatois illi'. Vñ obre oīz q' opatio in q' b'itudo p'sistit nō sit aliq' mō ipedita aut p'turbata. Qm' delectatio q' optimā ⁊ p'fectā opationē cōseq' ex opatione nō impe dita causari h'z: v' p'z. 7. ethico. Impedimētū enī aliqd' p'fectiōis ab opatiōe tollit. Quā sic peludam' q' ad verā b'itudinē requit' scā par nō q' sit ipsa cēntia b'itudinis: s'z sicut remouio qdā eoz que verā b'itudinē possent impedire Et p' p'ns sicut qui' q'z nāli verā appetit b'itu dinē: sic etiā nāliter b'itudinis ipedimenta re fugit: qd' nihil aliud ē nisi pacē nāli affectare Vnde. ps. I'dosuit' sinec suās pacē. nō q' par sit cēntialit' ⁊ p' se ipse finis q' ē b'itudo n'ra: s'z q' ē q'si qdā p'pinq'issima dispositio ad sinez ⁊ p' p'ns oīa pacē dēsiderant: nō sicut finē: sed tanq'z id sine quo finis talis b'ri nō pōt. Et sic finis rerū ē diuersus: ita par eaz est diuersa. quā doc. sic diuidit' v'z. Aliq' dī par corporalis aliq' dī par aīe rōnalis. aliq' dī par aīe ⁊ corp'

aliqua dñ par hois et dei. aliq dñ par hominuz
inter se. aliqua dñ par demonis. aliqua dñ par
vniuersitatis ciuitatis vel oppidi. et aliq dñ
par seā celestis: de qbus bñeui aliq videam?
¶ Pro quoz fundamento ē sciendū q talis
diuisio pacis sumit ex dictis Aug. 19. de ciui.
c. 13. Nā vt ibidē dñ par absolute sumit p o/
dine quodā que hñt aliq ad inuicē. Et pñs
quot modis aliq ad finē aliqē ordinant: tot
modis dñ par. Et qbus pñt talis diffinitio ge
neral pacis assignari. ¶ Par ē tranquillitas qdam
ordis aliquoz in finē intennū. Quid autē ē pa
riū dispariūqz rerū sua cuiqz loca tribuens di
spositio. Accipe g pñā pacē: et sic dñ. ¶ Par
corpis ē debita pñū eius tranquillitas fin ordinē
que nā instituit: ita q ocul⁹ suo in debito loco
ponat i corpe: et sic de alijs mēbris. Qd si fec⁹
hieret nō par: sed discordia et monstrū i corpe
eēt: vt p. 1. pñsi. ¶ Par aīc irrōnalis ē debita
tranquillitas appetit⁹ nālis. Et q seqt q vnaque
qz res nālit dñ pacē hñe qñ nō ipedit ab inclina
tione nāli quā in suū finē hñz que nālit appetit.
¶ Hoc potes exēplificare p singula. Tercia
par ē viriū corpis et aīc debita tranquillitas fin
ordinē dictam rōnis. Et pñs si appetitus
sensitiuus a rōne discordat: erit ini aīam et cor
pus nō pua discordia. Jō Augusti. vi. s. ait
¶ Par aīc rōnalis ē cognitiois actioisqz ordia
ta pñsio. tūc enī ē cognitiois recta pñsio.
qñ rō recta ē: et qd rectū ē iudicat. Lō pñsio. aīc
recte actiois ē qñ actus ē recta rōne regulatus
Et quo sequit q volūtas iordinate appetens
et virib⁹ inferiorib⁹ pñsiois efficit viciosa. vt
¶ Paul⁹ in cor pñsio ad Ro. 7. ait. Ego autē
carnalis sibi veniā dñ sub pñsio. Qd enī oporor
nō itelligo. nō enī qd volo bonū h ago: s; qd
nolo malū et. Et ad Gal. 5. Caro inqt pñ
pñsi et aduersus spm: et sps aduersus carnez
¶ Hec enī sibi inuicē aduersant: vt nō qñqz
vultis illa faciatis: de quo in superiorib⁹ satis
dixim⁹. Quarta par ē aīc et corpis q nūbil
aliud ē qz qualitatū pñmaz debita dispō facies
p cōsuatione vite corpis et iformatiois aīc ad
id ipm corpus. Vide seria gna se dñice in fa
cōsideratione et cōclōne fa. Quinta par ē
hois et dei. de q glo. ad Ro. 5. ¶ Pacē inqt il
le hñz cū deo q aduer ū mandata ei⁹ pñia volū
tate nō ligat: q sequit iussa dñi et ad oē pñe
ptū diuinū suū flectit arbitriū: h ibi. Et dicit h
glo. q hanc pacē hñe fides facit. ¶ Quic paci s

rial sp par huius mudi: q sp amicat vicijs: e
a deo discedit: quā rps nō venit mūtē: s; tollē:
vt ipse ait. Nō enī venit pacē mūtē: s; gladiū
ps. Zelauit sup iniqs pacē pñoz vidēs. Inde
Cassiodor⁹ sup illud. ps. s; actus ē i pace lo
c⁹ eius. ¶ Par inqt va ē hñe cōcordia cū mo
rib⁹: et ligare cū vitijs. Et Leo papa i quo
dā sūmone. Hec inqt ē va par a dei volūtare
nō diuidit: et in his q soli dei sūt delectari. qñ
enī sensualitas nulla pñe resistit volūtati: et vo
lūtas nulla pñe dñi rōni tūc ē serenitas mē
tis: et tūc ē regnū dei: hec ille. Et Greg. nazā
zenus in apologion. Ad elioz inqt tal pugna:
que deū pñmū facit: qz par illa que sepat a dō
hec ille. Sexta par ē hoium in se. Jō. 1. 14.
¶ Hoc mandatū dō vobis vt diligatis inuicē
Et Mar. 1. ¶ Pacē habete inī vos. Et Luce
1. In quacūqz domū intraveritis pñmū dicitē
¶ Par huic domui. Et Mar. 4. Beati paci
fici: qñ filij dei vocabūt. Et apłus ad Ro. 12.
Si fieri pñt qd ex vob ē pacē cū hoibus hñi
tes. Et ad Ephe. 5. Solliciti suare vnitates
i vinculo pacis. Et Aug. vt sup. ¶ Par ho
minū inqt ē cor ordinata cōcordia. Et recte:
qñ iordinata ciuium cōcordia n par ē: vt p. 1
partialitatib⁹ et peccatū multitudinē: d qbus
alt. Inde Grego. i pastoral. Si dei vocā
filij q pacē faciūt: pculdubio saluati sūt
q cōfundūt. In aug. 2. d ciui. dei ait. Tale est
bonū pacis vt i reb⁹ creat⁹ nūbil grauius so
leat audiri: nūbil delectabili⁹ cōcupiscit: vel in
utili⁹ possideri. Et idē d vbi dñi. ¶ Par inqt
ē serenitas mentis: tranquillitas animi: simplici
tas cordis: vinculū amoris: cōfōrtiū charita
tis. h ā q lites tollit: bella cōpescit: iras cōpñ
mit: supbos calcat: hūiles amat: dif. ordēs se
dat: iunecos cōciliat: cūct⁹ ē placida: nescit ex
tollit: nescit inflari. hāc q accepit teneat q pñdit
repetat q amisit exgrat. qñ q i cadē nō erit in
uctus a pñe abdicat: a filio exhereditat: et ni
hilomin⁹ aspū scō alien⁹ efficit: nec ad hēdita
tē dñi potit puenire q testm pacē noluerit obf
uare. Audi et dulcissimū Amb. g. p falsitate i
qt relinqt vītātē: et p cupiditate dirumpit et
odit pacem: nūbil aliud facere vt qz lapidare
crucifigere et occidere xpm. Sed igea hein pñ
Amb. debeo hāc pacē cū inimicis meis hñe
qd enī dementius qz gratū et bñuolū se vñ
dere his q nobis lingua corde et ope die noctu
qz infidiant. Audi aīa mea sal. tuū. Mar. 5.

D 2

Diligite inimicos vros. hñs: cite his q odest
vos: vt sitis filij pñs vñi zc. De hoc q e feria
setta fe dñice in fa consideratōe: cōclone fa.
Ex^m de illis q ob amorē passionis xpi iniuri/
as parūt cōsiderantes xpi brachia in cruce ce
tensa: clamantis pace: pace: pace: pñ eterne
ignosce illis: q nesciūt qd faciūt zc. **A**dic mul
ta dici possēt: sed ista ad pñs de hac pace suffi
ciant. **S**eptima par dñ par domus: dñ q au
gu. vi. s. f. i. g. dñi. **I**dar dom^e ordinata i/
pandi obediendiqz cōcordia cōbitantiū: de q
apłus ad **E**oll. 3. **A**dulieres subdite estote vi
ris sicut oñ i dño: viri diligite vros: vñas: z
nolite amari esse ad illas. **I**f ilij obedite pñti/
bus p oia. hñi placitū est i dño: pñs nolite
ad iracundiā puocare filios vros: vt non pu
sillanimes fiant. fui obedite p oia dñis carna
libus: nō ad oculū fientes qñ hoibus placē
tes: s; in simp icitate cordis timētes dominuz
Tolle igif discretione i pandi a superioribus
z discretā z ordinatā obedientiā ab iseriorib⁹
vñi dom⁹: vñi familie: qd aliud ē dom⁹ illa:
nisi iseri⁹. **O**ctaua par ē demoni. **A**poē.
6. **D**atū est ciui sumat pacē dñi. pacē. f. dei
z suā ponat. de hoc als. **M**ona par dñ cele
stis: de q dictū ē in pñ hui⁹ puncti. ps. **I**n pa
ce in idipm dor. z re. **E**t hec sufficiant qñ ad
pñtē punctū. **E**t ad quartū punctum dico
fm bñm **T**ho. in. 4. di. 49. vbi etiā oia ista pñ
ta collecta sunt: q nomē regni a regendo su/
ptū ē: regere aut pñdientie actus ē: z fm hoc
hic regnū hñ q sub sua pñdientia aliquos tñ.
Ad pñdientia aut pñnet res in debitū finem
ordinare: vt dictū ē in fa dñica. **I**n finē autē
ordinant duo. f. ea q distant a fine fm q pdu
cunt ad finē: z ea q assecuta sūt finē fm q i fi
nē cōsuant: z iō illa pfecte pñdientie subsunt
q i ipso fine collocant: z pñs illis nihil ab or
dine dñe pñdientie pōt ē alienū. illa at q a fi
ne distant fm q: magis vel min⁹ a fine distāt
sic magis vel minus diuine pñdientie subsunt
ppingissima aut fini sūt: q sunt in via q duc ad
finē. via aut hec ē fides p dilectionē opñs. z p
ñs hñ oibus creaturis datū sit: vt p diuinam
pñdientia dirigant in finē: tñ rōnalib⁹ creatu
ris datū est: vt nobilissimo quodāmo ad finē
vltimū valcāt puenire: z cognoscāt rōnez illius
ordis z vltimū finis. **N**ñ sicut in ordinante est
qdam lex ex qua recurdo ordinis procedit: sic
in ordinato est qdam lex per quā fit vt rectitu/

do ordinis nō defatur. que regula causat ordi
nationē in finē. quā Dionp. 22. de diui. no. oñ
namentū appellat dice ns. **R**egnū est ois finis
z ornat⁹ z legi⁹ z ordi⁹ distributio. **E**t q dñ ap
paret q deus oibus creaturis pñdicta distribuit.
z sic regnum accipitur. put significat multitudi
nem a pñdientia gubernatā. ad cu⁹ actum ista
tria regunt. f. finis. ordo ad finē: z regula or
dinis: q duplex est: vna in ordinare: alia in or
dinato vt dictū est. **S**z accipiendo regnū magis
stricte: vñ. vt illa tria cōcant mō quodā rōnalib⁹
bus creaturis. **E**t hñ duob⁹ moīs pōt pñderari
Ono⁹ vt regnū dicat ipa eoz pgregatio. q ui
per fidē ad finē vltimū ambulant. quō ipa ec/
clesia militās regnū dici pōt. **A**lio⁹ pro colle
gio illoz qui iā fine stabiliti sunt. quō ecclia tri
umphās regnū dei dñ. **E**t q sequitur q esse in
regno dei idē est q esse in bñitudine. **N**ec dis/
fert hoc mō regnū dei a bñitudine: nisi sicut di
fert bonū cōe rōnis multitudinis a bono fin.
gulari vnus cuiusqz. **2** sequitur q beatitudo
nō subest dñe pñdientie quasi ad finē ordiata
sed q ad ipsā alia ordinant. qñ nō solum que
ordinantur ad finē: sed etiā ipse finis dñe p
ñdientie subdunt. **3** sequitur q regnū dei im
ponat pfectionē in regēte z i recto. s; in regē
te sicut in pñcipio pfectionis q suā rectitudinē
alijs iponit. in recto at tanqz i accipiente ab alio
pfectionē. z hñ pp ordinē dñe pñdientie. z hñ
mō scū dicunt hñe in pñia regnum. **A**dath. 5.
Beari qui pfectionē patiunt zc. **E**t rō est qz
ipsi etiam a diuina prouidentia accipiunt vt fi
bi vel etiā alijs pñdentes fiant: vtputa fm q
ipsis oia alia subiecta erunt: quo fit vt non so
lum ad regnū dei pueniant: vt exñtes sub re/
ge: s; et vt reges sub vno sumo exñte rege. **A**
poē. 5. **I**f ecilli nos deo nostro regnū z sacer.
z re. su. trā. qre zc. **E**t ad gñtum z sex
tū punctū dico q **V**a bñitudo nñ pōt hñe in reb⁹
creatis: nec i pñti vita. z hñ pp varias mutabili
tates qb⁹ z hñ: z ois res creatā biact i hac vi
ta. z iō oñ vt vera beatitudo sit post hñc vitam
Et rōnez hñc assignat pñdictus doctor: scūs vt
supra dicens q sicut in rebus nñlibus se habz
motus ad terminū: ita in voluntarijs se habz
appetitus respectu finis: z eoz q pñi finē ap
petuntur ad cōsecutionē ipsius finis. **I**n re/
bus autē naturalibus habito termino cessat
motus respectu illius termini: vt tota phia oñ
dit. **I**ta similū z voluntas eqm habz qd qñr:

Virtudo igitur va cum sit finis ad quem referuntur
 oia desiderabilia: oia quod sit tale bonum quo habi-
 to cesserit oia appetitus: quibus autem non in bono quod
 adeptus est permanere desiderat: id est oia quod beatitu-
 do perpetuat habere et immobilitate. In rebus
 autem creatis in hac vita habere reperiri neque quod nec
 va beatitudo. De hac tamen perpetuitate et immobi-
 litate diuersi diuersa dixerunt: vbi ponit sanctus
 Thomas. Non negamus tamen quod aliqui beatitudinis princi-
 palis in hac vita habere possit: secundum quod bonum perfectior est
 in bonis rationis speculative principalis: et in bonis
 rationis practice secundario: de qua philosophus in ethico. ad
 plenam. Beatitudinem autem post hanc vitam nec negat
 nec affirmat: ut patet inueniunt. Et quibus apparet
 quod intelligit beatitudo quam ponit Augustinus. c. c.
 Vbi pauperes spiritus: et sic et alius beatitudinem ibi
 de notatis. Patet quod de beatitudine intelligit
 secundum quandam participationem. Unde tales beatitu-
 dines nihil aliud sunt quam quod actus perfectus
 virtutis: secundum quos actus sumus in quadam participatio-
 ne et similitudine vere beatitudinis quam in alia vita
 futura est. Et sic etiam omnes philosophi aliam vitam igno-
 rarunt beatitudinem in rebus creatis posuerunt. Et
 maxime peripatetici qui felicitatem in speculatione po-
 suerunt: ut infra in sequenti vita dicitur: et habet secundum
 beatitudinem per quandam participationem intelligi-
 mus. Quare igitur concludamus quod propter rerum tran-
 suam mutationem in hac vita: nec in rebus creatis
 potest va beatitudo reperiri. Vnde si daret vnus per-
 fectus in omni scientia et virtute: qui perfecte hominem in hac
 vita beatum faciat: certe propter incertitudinem sue
 perfectiois perfecte beatitudinem dici non poterit. Multosque
 enim philosophos viros vidimus insaniam deuenire
 et perperam non fuisse vere felices. Propterea il-
 le tubicem David clamabat. Non habemus hic
 manentem civitatem: sed futura inquam. In hoc
 enim per de consilio. Quid me felice tonitrua iacta-
 stis amici. Quicquid stabili non erat ille gra-
 du. Et hoc idem. de consilio. tribus principalibus
 rationibus probat in hoc mundo hominem felicem
 esse non posse. Primo ratione defectus: dicens
 Quis est tam compositus felicitatis: ut non in aliquo
 te sui status qualitate riceat. Nam diues se felicem
 esse non putat: quia filios non habet. Alii si res et fa-
 milia optima habent: sed diuitijs caret. Quidam
 lamentantur de socro: quod dicitur nouerca: quod dicitur ma-
 rito celonpo: quod dicitur de infirmitate etc. In ista
 i. 4. si orrido ingratum fouea et laqueus super te: qui
 habitator es terre. Dic de pulchris multis ver-
 mibus etc. Unde Jacobus in sua vulgari dice-

bat. O vita penosa continua battaglia. con qua
 ta travaglia la vita de menata. Secundo ratione
 defectus. Unde idem Boetius ibidem ait. Vnde
 ne felicitatis dulcedo: quam multis amaritudinibus
 resperfa est. Ecce. 43. Qui nauigant mare nar-
 rent pericula eius. Nota de beato Antonio qui mu-
 dum laqueis plenum vidit. Dixit enim hodie aliqd
 fuisse sine peccato: et quatuor navibus vna perit. 2. cor.
 xi. Periculis fluminum: periculis latronum etc.
 Tertio ratione timorositatis. Vnde idem Boetius
 ibidem. Quae ingratum infelicitas vehit: aut scit
 aut nescit illa esse mutabile. Si nescit quod non beatitudo
 fors est potest ignorantie cecitate. Si scit ut metuat
 necesse est: quod continua timor non finit cum esse felices.
 Et Ihdorus de summo bono. Qui bona multum
 diligit: velut vel nolit timoris penae succumbit
 Et cerdonis habitatio sub scala diuitie: qui
 erat pauperum et spiritus catabat. et piecra per diuitem
 clam pecunia morcam dimisit et cogitabat. Ali-
 ter expendere posset. Qui diues. Quare ingratum
 apostolus non catas. Da pecuniam meam quia illa est causa
 doloris. cui ille. Recte ais. quod ex quo illa repe-
 ri vna diem felice non habuit. quod etc. Et Bual-
 fredus in poetria capto. vij. sic ait. Hoc vnum
 prescire potes quod nulla potestas. Et sic morosa
 potest: quod res fortuna secundas. Imperat esse
 diues. si vis exempla priores Respice fortunas
 emarcuit illa priores. In lorida prosperitas: minus
 subuertit atthenas. Ilion atrides: magne car-
 thagini arces Scipio. In rome multi sunt alea-
 fari. Tempore versa breui. habet ille. si elix igitur qui
 ponit mutare ruinam: ut ait Lucanus. li. p. qd. p
 fecto huius in hac vita non potest. quod etc. Vnde ad vltimum
 patet hinc vitatibus dico quod non est adeo pura res
 a deo creata: quod suam beatitudinem non appetat suo
 modo. Et hoc habet Thomas. ut. s. e. quoniam oia quicquid
 creata sunt a deo ipso ingratum bonum est creata sunt. ut
 Augustinus et Dionysius etc. ut ait. Bonum autem est
 obim appetitum: sed contra loquens. Id est oia quod oia cre-
 ata sunt in impressione a creatore recepta in bonum
 appetendum secundum suum modum inclinatur: ita ut in rebus
 sit circulatio quedam: ut. s. a bono egredientes in
 bonum iterum tendunt. Verum est quod ipsa circulatio in
 quibusdam creaturis perfecta est: in quibusdam vero re-
 manet imperfecta. Creature enim ille qui sic a diuina
 prudentia ordinate sunt: ut ad illud bonum a quo
 processerunt non pertranseant: sed solum secundum quandam si-
 militudinem qualicunque. perfectio circulationis per-
 fecta non habet: ut sunt oia creata propter homines et ange-
 los. Angeli vero et homines cum sic ordinantur ut ad

ipm bonū a quo pesserūt ptingere possint p
fectā hnt circulationē. Perungūt aut p co/
gnitionē et amorē: et infra videbit. Quare cō/
cluditur qd sic: ois res nālī suū bonū appetit
ita enā qlibet rōnalis creatura suā bntudinem
appetit. Aliarū aut creaturarū affectio sui bo/
ni nō ppe bntudo ē: s; fm quandā similitudinē
vt pz. Sed quōd hoc vcz ē p Amb. qm pauci
falsant: tū qz verā bntudine nō intelligunt: et
iō illā nō appetūt: qz appetitus fert in bonum
cognitū. tū qz verā bntudine peccādo spnunt
Dñ Aug. pcm diffinies ait: qd pcm nil aliud
ē qd spcto icōmutabili bono rebus cōmutabi/
libus adberere. Lara aia mea hoc nō ē qd de/
cipiant et nō intelligant verā bntudine: vñ in
vñ illā sciūt: sed in particulari ignorant: quia
ignorare volūt. Molūt enī intelligere vt bene
egant. Audi Augu. Illis oio ignoici nō po/
terit: q a quo discerent copā bntes: opam nō
dederūt. De qua ignorantia satis dem ē dñica
pma et seria qra cinerū. Silr d pcoib: dī q
nō decipiunt in appetendo verā bntudine: s;
i b qz rec cōmutabiles tanqz veruz appetibile
eligunt: in illis felicitatē ponūt. Quibus Ista.
ri. c. ait. De q dicitis bonū malū: et malū bonū
faciūt tñ res cōmutabiles ad verā bntudinem
sicut instrumenta qdaz. vñ et appetere illas lz:
vt illis mediantibus tanqz instris ad veram
felicitatē puenire possim: vt dictū ē seria qn/
ta cinex. Sed p Amb. Si res cōmutabi/
les licz appetere tanqz qdam instra ad bntudi/
nē psequendā: et media qdā: sequerēt qd sicut
bō nālī desiderat beatitudinez: ita etiā nālīter
desideret oia media: et instra q faciūt ad illum
finē. Sed pñs ē falsū: qm cū mors sit quoddā
tale mediū: vt pz in scis martyrib: seq̄et q
mors nālī appetibilis ē: qd ē oino falsum.
Diciterea si oēs nālī beatitudinē desiderant
vt dicit: sequitur q nulla in tali desiderio erit
merces: qz in his q a nā sūt neqz ius neqz vi/
superiū. Itē oēs cōit tenent q ex pps virib
mereri vitā eternā nō possunt. Delagium
s; ex pps virib nālībus: vt dicit beatitudi/
nē appetim: q ex pps viribus illā et mereri
valēm: qd ē absurdū. Aia mea bñ arguis tu
Dō b subtili intellige. nō. n. necessariū ē: vt si
cui nālī desiderat finis: ita desideret nālīter
ea q sunt ad finē. nā finē nālī desideram: sed
ea q sūt ad finē nō nālī: s; p consiliū diligēt
inquirimus et clicim: q magis ad finē illā cose /

quendū faciūt: vt pz. 3. ethi. Et plene notauit /
mus seria ferta dñice de passione i p^a pside-
ratione. Quod aut dicitis d morte: dico q mors
vt puar ē a nullo appetibilis ē: sed inqzū cō/
iungit aliquo bono rōne appetibilitatē hz: vt
puta qz tollit impedimenta ad psequendā vi/
tā eternā: vel qz carere facit aliq malo: qd fm
nām cuiuslibet odiosū ē. Carere enī malo bonū
ē: vt pz. 9. ethico. et p gl. Dicit. sup. Dicit.
c. 10. D b quā cām dicit Aug. li. de libero ar/
bitrio. q nullus hō pōt velle ēē mis: qz misia
iplicat onē mali: et iō nō pōt vt bona desidera-
ri. Nullo enī malo misia carere facit: imo ma/
lū apponit: et iō nālī appetibilis nō ē. qd n hz
locū i morte et alijs sibi. Ad illud qd dicitis d
merito nulli dubiū qz nālī bona nō sufficiant
ad vitā cinā merendā. vt pz p aplm. i. Cori.
13. Silinguis hominū loqr et. et ē cōis scōm
schola. iō ex hoc q appetim nālī bntudinem
nō mereamur: s; i b ē meritū in mō volendi.
qz possū cā appetere modo q appetenda nō ē.
Ad dñm aut q appetenda ē: est ipa grā dei: grā
aut dei nō ē ex libero arbitrio: vt pz seria ferta
cinex: sed ex solo deo venit volentibus acce/
ptare. Iō ppter b adiunctū i tali appetitu est
rō merit. Ex quo seq̄ q qn appetu rōnalis
ē rectus: tūc meret: et qn nō ē rectus demeret.
Tūc qd ē rectus ē qn ibi beatitudinē appetit:
vbi vā beatitudo ē: et mō quo appetenda est.
Tūc vō appetitus nō rect: et puerus qn ap/
petit bntudine vbi vere nō ē: aut mō q nō dz
i. sine grā dei. In p ē meritū: in 2° nō. Se/
cūdo nō seq̄ q lz ex nālī inclinatioe voluntas
beat: vt i bntudine ferat fm cōem rōne: tñ q
ipā i hāc vel illā beatitudinē ferat nō est ex in/
clinatione nāe: s; p rōnis discretionē: q ad iue/
nit in hoc vel illo sumū bonū hois constare. et
iō qn aliquis actuali bntudine appetit: diu-
gunt ibi duo appetitus. s. appetit nālī et ap/
petit rōnalis. Et pte appetitus nālī sp est re/
ctitudo. et nūqz decipit: et nec gētilis nec aliq
decipit i appetendo beatitudinē. qm glibz fm
quandā rōne cōem bntudine appetit. Sed ex
pte appetitus rōnalis q rōne seq̄ aliqñ est ex /
ror: et aliqñ nō: tūc ē error. s. qn ibi bntudinez
appetit vbi nō ē: vel vbi ē: s; tñ mō q nō dz: q
ē grā dei. S; nō ē error qn ē p oppositū: sicut
in pcedenti correlario dem ē. Tertio seq̄tur
q ideo in appetitu rōnali ad verā bntudinem
appetendā ponit grā dei: qz ex puris viribus

nō ē sufficiēs: et iō ex munē dei h accipit. De
h qre ad ppositū seria serā cūqz i fa pōne
in fine et in fa pōderatione. Etum ad hāz
veritatem alia septem puncta pōderanda sūt.
Primum pōctus est. vtrū bñtudo pōstiat in
actibz volūtatis vlt intellectus. Scdō ē. vtrū
pōstiat in actibus intellectus pōctici vlt speculati
ui. Tertio ē. vtrū locus empyrei faciat ad ve
rā bñtudinē. Quartus ē. vtrū bñtū deū vide
ant pēctiā. Quintus ē. vtrū ex puris nālū
dina cēntia possit videri. Sextus ē. vtrū i
cēntia sci simul oīa videant. i. vno actu. Se
ptimus et vltim⁹ ē. vtrū i hac vita dina cēntia
videri possit. Etū ad pñm dico q null⁹ act⁹
volūtatis aut intellectus pcurrit ad bñtudinē
verā: nisi put diungit vltimo fini q ē de⁹. Et
cum ipsa voluntas non possit vltimo fini pñ
gi: et in illo getari: nisi ipsa moueat a fine ipso
primo cognito: q inuisa diligere possum⁹ in
cognita nequaqz: necesse ē vt actus intelle
ctus cōcurrat ad talem getationem. Ex quo se
quitur q ipsa beatitudo siue ipsa fruitio dei nō
ē ens per se vnū: s. d ē qd includens dilectio
nē et cognitionē. Et hoc colligit ex snia Aug.
x. de trini. si ruimur inq bonis cognitis in q
bus volūtas p se delectata congescit. Vbi vā
pōlo accipit q fruitio pmo et inītiatiue est in i
tellectu: sed cōpletiue est in voluntate. Vñ be
atus Tho. ad hanc questionē rīdens in fine
notandi sui dicit sic. Vltimus finis hoīs est i
actu intellectus: et ita beatitudo que est vltim⁹
finis hoīs in intellectu consistit. nī id qd est ex
pte voluntatis: quod est quietatio ipsius i finē
quod potest dici delectatio ē qsi formalis con
plens rationē beatitudinis: sicut supuēmens
visioni in substantia beatitudinis consistit vt
sic voluntati attribuat: et pma bñtudo ad finez
fm q assēcutionē finis appetit: et vltima etiā
bñtudo fm qd in fine iam assecuro getat. De
rū est qd ipsa vltima eius dicta aggrauat dif
icultatē quibuldā: sed sinamus ad pñs. Vñs
Egidius in pñiarum. di. i. dicit sic. si rui aut
dicit actū quo attingit finis separatus pñs nō
bitus: et sic fruitio ē actus intellect⁹: q p itelle
ctum pñs attingit obiectū beatificū. Aut dic
actū p quē attingit finis iā bitus. et sic ē actus
volūtatis. h ille. Tencas q tu q inītiatiue frui
tio ē ex pte intellect⁹. Cōpletiue vō ex pte vo
lūtatis qm ea que sūt pōra cognitiōe sūt posse
riora pfectione. ex. i. a methaphice. Ista ē po

nū Petr⁹ de aquila ordinis minor. Etis m
opinio ponit totale rōnē bñtutinis intellectu
cōstare: s. tanqz in aliquo supueniente et deco
rāte cōstare in volūtate. Hoc insequit beatus
Tho. vi. s. et pñs in 4° ethi. dicens q felici
tas i speculationē pōstiat. Et Jo. xvij. Hoc est
vita etna vt te cognoscāt vpx deū: et quē mī
si iesu xpī. S. q sequit doctrinā minor dī
cū sic dictū ē i pñcipio. q. rē. De hoc notat
aliq sup seria q ita se dūce in pma pōne pñ
me pōderandis. q. rē. Etū ad fm dico q bñs
h mīta pōderada cēnt: tñ ad pñs dico q bñs
Tho. vi. s. dicit q pōstiat i actu potius specula
tiuo qz pōctico. et nisi qz cerno mīz pñaz esse
posuisse opiniōes diuersas: s. nūc ita leuē trās
eam⁹. Etū ad tertū punctū tria vidēda sunt.
Primo quod sunt celi. Scdō vnde sumit funda
mētū q sūt plures celi. Tertio ē rīstio ad questi
tū. Quantum ad pñm rīdeo q gnālī f. n di
uerfū modū accipiēdi celū quadruplex est. v. z.
Celū māle. celū spūale. celū celeste. et celū i fer
nale. Celū māle triplex est. s. Celū empyreu
sydereū et aereū. Pō ē celū empyreu. Vñ.
p. In pñcipio creauit deus celū et terrā. et Ra
banus de celo empyreo exponit: q celū fm dñz
Bo. in. 2. di. 2. tres hz pōitiōes. s. luciditatē
et vñiformitatē. 1° imobilitatē. 3° quandaz
spālē dignitatē. Prmo hz luciditatē et vñi
formitatē qz ē totū lucidū et vñiforme: nō hñs
ab alio corpore luciditatē: cū sit de se lucidissi
mū. Sol enī h multis corpibz luciditatē red
dat: vt lune et alijs. tñ cū sit inferior empyreo ce
lo n pōt vltra suas vires agē. Vñ sic ignis cū
puenerit ad orizantē stat: nec vltra pgregit:
et silt fra cū puenerit ad centrū: ita radij solē
firmamentū nō pgregiunt: qz ē lucerna hui⁹
visibilis orbis. Ad qd celū dicit Damascen⁹
li. p. c. 19. q creatū fuit sine stellis et spifome.
Hoc mī intellige q sic celum decorat astris: ita
empyreā sic angel. iurta illud. Vbi eras cū
me laudaret astra et iubilaret oēs filij dei. 2^a
cōditio ē imobilitas: qz imobil ē ei⁹ nā. vñ sic
fluētiadei mouet firmamentū. ita getat celum
empyreū. vñ qzuis p motor: i magi appropin
quet: nū h vt m tor: s. vt stabilis ē. 3ª con
ditio ē qdā spāl dignitas. qm loc⁹ ē scōz oīus
et sedes magni dei. ob qz cām valde creatori
suo vltis ē in cēdo: q sume stabil et imutabil
ē: alia aut corpa deo i cādo assilant: qz p ex
coz ifluētia aliqd gnāl et corrupit. Ex q leg

car q' celū empyreū nō hz influentiā aliquā in
 istis inferioribz: hz sit pfectissimū z nobilissimūz
 corpoz supcelestiū. Et rō est vt dicit p'dic' d. c.
 torqz celū empyreū solū pp pfectionē vniuersi
 vt cēt b'tōz locus creatū est. Nec est ad obsequiū
 hoīz in p'na: sed in futurūz ippeuū. z id recte de
 us ipm stabile lucidū z amenissimū creauit: qz
 puenit statui z geti b'tōz. Nec oīa de intentiōe
 p'fati doc. quare z c. 2^m celū dī firmamentū.
 Ben. p. fiant luminaria in firmamento celi
 De quo magister sen. i. 2°. dī. i. 4. duas opini
 ones p'nat. Vna opinio dicit q' illd firmamē
 tum est celum stellatum: in quo sp'dera fixa sūt.
 cui suppositae sunt aque que sūt in acre vel in
 terra: z supraposite sūt alie aq. p'e. Qui tegis a
 quis supiora cē? Et dicit Beda q' b' firmamē
 tum factum est ex aq's: z est de nā aque. nō qui
 dē fm suā fluxibilitatē z ponderositatē: s' h'z su
 am p'gelatōē z soliditatē: sicut dicē solem q' lō
 ga p'gelatōē aque cristall' efficit. Aug. aut est
 alteri' opi.: vt p'z 2° sup Ben. ad l'ram. Et di
 cit q' hoc celū est de natura ignis: de quo dicit
 omnia luminaria factacisse. vt exp'esse ostendit
 magister in l'ra: quā lege. Et querens aliam. q'
 stionē. s. vtz hoc firmamentū moueatur vl' stet
 Et p'cludit mag' q' nō dī firmamentum eo q'
 stet: sed p'z p'et firmitatem: qz firmum est non
 labile. vt qz in ipso p'fixus est terminus aqua
 rum quoniam transgredi nō possunt. Et figs etiā
 dīcere vellet q' etiā staret: dicit magister q' nihil
 impedit celū stare: z sp'dera in eo fixa moueri:
 z circuire: h' in snia m'gr. Vt autē scias qd te in
 hac parte opouet tenere animaduerte q' op'is
 p'hoz: vt in li. de celo z mundo. ē q' vltima q'z
 tuor elementa est quinta essentia. z q'ntum cor
 pus simplex: quod ē ingenerabile z incorru
 ptibile ab omni p'ietate z transmutabili mu
 tatione remotuz: z p' p'ns est alterius nature a
 quattuor elementis. Et rō: q' elementa sunt ad
 inuicē transmutabilia: z habēt diuersos z op
 positos motus nāles: mouet autē firmamentū
 orbiculari: z sic non mouent ipsa. Sacti autē
 dicit q' est de natura ignis: aut ipm elementū
 ignis: cū de natura ignis nullibi sacra habeat
 auctoritas. Vna. dī. i. 4. in. 2. q. 2. ar. i. p'cor
 dat oēs. Et ait q' Aug. z alij dicētes firmamē
 tū de natura ignis esse: ignē a natura lucis de
 nominant. Et q' natura lucis tam in elemēto
 ignis qz in corpore quinto qd dī firmamentū
 reperitur: ideo aiunt illud de natura ignis ēē

non qdem q' habeant vnā z eandē specificaz
 formā: sed q' nām lucis participat fm quā daz
 analogiā: siue fm magis pfectū z minus pfe
 ctum. Vbi aut nām ignis a caliditate accipi
 unt. z cū ignis p'ietatē habeat z firmamētuz
 a p'ietate sit alienū. id nō est de natura ignis:
 sed alterius nature. Et dicit idē doctor q' tale
 firmamentū ppter cōuenientiā maximā quaz
 habet cū igne in natura lucis nō erit incōueni
 ens q' dicat ignis. Vñ sūt nomē aq' intelligē
 celū cristallinū ppter puenientiā aq' p'gelate
 nō tū ē d nā aq. Ita noie ignis pōi itell. gi fir
 mamentū ppi maximā puenientiā quā h'z cū nā
 lucē q' repit i igne z firmamēto. vtrūqz. n. illoz
 est formatū lucidū. Et ita appet q' est p'p'ic qn
 tum corpus qd nō est aliq' ex q'muor elementis.
 Nec valet si dicat q'tuor sunt q'itates p'me. s.
 q'tuor corpoz p'ma: qm vtz est q' q'tuor sunt
 q'itates p'me actiue z passiue fm p'ietatem: nō
 aut simplr. quare opinio p'horum magis vera
 Collegi ista breui' q's potui: z sic hēs hōz celū
 3^m celū dī acreum. Luc. 18. Volueret
 celū comederūt illud: sed de h' infra hic videbit.
 Et sic p'z p'mū memb'z diuisionis. Accipe
 scdm memb'z. z dixim' aliqd dīci spūale celū.
 Et h' sūt triplex est. s. scī angeli z oēs aīc b'tē.
 2° oēs apli. 3° scrip'ta sc'ta. 1° angeli z anie
 b'tē. ps. Vñ si celo sedes cī. z Sap. Aīa iusti
 sedes ē sapie. 2° apli. ps. Celi enar. g. d. 3°
 sacra scriptura. Isa. 24. Celū vt liber gl' cabit
 3^m celum dī celeste. z est triplex. s. deus. pat
 ps. A sumo celo egressio ei'. Et de' filius. ps.
 Celū celi. Jte z hūanitas xpi. Isa. 66. Celuz
 mihi sedes ē. 3^m celū dī infernale. z ē simili
 triplex. s. supbia siue iactātia supboz. Isa. 14.
 Ascendā i celū z ero gl'is altissimo. Item scia
 hereticoz. ps. Vñ osuerūt in celū os suū. Jte
 z malicia phariseoz. Job. i. Ignis de celo ce
 cidit sup eos z c. Vñ isti nūc nūerati celi dicūt
 fm qndā similitudinē z metaphorice. Et tō oī
 bus omīssis d' nūero celoz mālū videndū est
 vt patebit in sequēti puncto. Et tū ad fm pō
 ctū est notādū: vt ponit b'tūs Tho i. i. pte. q.
 67. arti. 4. q' circa nūmex celoz inī Basiliū
 z L'iso. fuit nō pua diuersitas. L'iso. enim
 vnū tm celū ponit. Et qd plālū i scrip'ta dī. ce
 li celoz: h' ē p' lingue hebrece. p'petatē. In q'
 cōsuetū ē vt celū plālū significet. sic z i lingua
 latina mltā habēt noīa q' carēt singlari vt De
 netie Vñe Gene z c. Basili' aut z Damascē

nus et cōiter oēs plures cē celos affirmāt. S3
bñs Tho. eos cōcordat dī. cē q. L'riso? celus
noīat totū corp⁹ qd ē sup terrā et aquā ob quā
cām aues q p acē volāt volacres celi dicūt
Et qz in h corpe plures sūt distictōes. iō ples
cē os alij ponūt pp qd diligētē p'fiderā q ce/
lū tripl' accipit i scriptura. f. celū f3 nāz: celum
f3 p'cipatōz: et celū f3 m. methaphorā. celū f3 m
nāz ē aliqd corp⁹ subline et lūosū actu vel po
tētiā et incorruptibile p nām. Et h' tres s'fpe/
cīs. P'p'mū ē total' lucidū. qd empyreū ve/
teres nri vocāt. Scdm ē total' diaphanū: qd
dicūt celū aquū v' cristallinū. Tertiū p'ri dia/
phanū: et p'm lucidū actu et h' fiderū celū dī. et
diuidit in nouē speras stellarū. et septe s'feras
planetarū. et de qb' nūb' ad p'ns. Scdm celum
dī p' p'cipatōz. f. alie' p'p'etatis corp' celest'. f.
f3 m sublimitatē sine altitudine et lūositatē
actu v' potētiā. et sic tonū illud spaciū qd est ab
ags vsqz ad orbē lune. Damaſcen' ponit vnū
celū noīans illd aerū. et sic f3 cū tres sūt celi. f.
fiderū: aerū: et ēpyreū. S3 qz illd spaciū duo
p'inet elemēta. f. ignē et aerē: et in viroqz illo
rū ē supior et inferior regio. Raban' h in qm
or celos distictū. Supiorē ignis regionē celū
igneū: et inferiorē celū olympū noīans ab alti
tudine cuiusdā montis q vocat olymp⁹: v' ē
Seru' exponit qd sit olymp⁹. Supiorē vero
aeris regionē celū ethereū p'p' inflamatōz noī
uit. Inferiorē v' regionē celū aerū dicit. qre
istos qmō: cū trib' p'cedētib' sūt iūgētes septe
in vniuer so cōnūcrabim⁹ celos. Tertiū celum
dī methaphoricū: de qd dēū ē in p'cedēti pūcto
et hoc suff. ciāt qz tū ad f3 m pūctū. Et tū ad ter/
tiū qd fuit tērnū p'ncipale: dico q celū ēpyreū
nō facit ad essētiā brutūdis: s3 ad p'gruētiā
vide in h' f3 mōd' in p' p'clōne s'f p'fideratiōis i
3. Viūte in fine. qre rē. Et tū ad qm pūctū
dico q qdā sic dixerūt q vnūqz qz cōg'scibile ē
cōg'scibile f3 m qd ē in actu. et cū de' sit act⁹ pur⁹
ab oī p'mixtione alien⁹ inqz tū in se ē maxime
cognoscibilis. S3 qd ē maxime cognoscibile
in se ab aliq cōg'sci nō poterit infra se pp' excel
sū intelligibilis ad in ellectū. er' de sole relpe
ctu visus q pp' excessū lucis a vespilione vide
ri nō pōt. et p' p'ns cōcludūt q de' pp' ei' lucem
inaccessibile ab intellectu creato p'cētiā suaz
mīme videri p't. S3 h' valde absurdū dicim⁹
nā cū p'fecta hoīs b'itudo in p'f. ctissima eius
op'atōe p'sistat: p'fctissima aut ei' op'atio ē iūcl/
ligere: s'f q si p'cētiā dēū videre nō possit
q nūqz erit p'fctē bñs. aut si p' aliquā sp'ēz vi
deat cū illa sit creata. seq' q b'itudo erit ex bo/
no creato. et p' p'ns in alio qz in deo. Va b'itudo
do p'sistat. qd est absurdū dicē cū ipsa sit vltia
creature rōnalis p'fctio. vnūqz qz. n. p'fctus
tū ē qū suo iūg' p'ns: et ei' tāqz suo vltio iūg'it
fini qd ē nō possit si de' oīo p'cētiā videri nō
posset. qre p'cludit bñs Tho. in. 4. dī. 49. l3
et de hac mā in p' p'ie. q. n. arti. p. aliq'le faciat
mētōz. q nec ē dēū p'cētiā ab intellectu cre
ato videri nō qd ē p' qd d'itates abstractas a re/
bus v' dixerit Alpharabi' et Auēpacē: volen
tes q p' abstractōz h' v' illi' qd d'itāt ab hac et
ab illa re: et sic de alijs et tādē cū nō sit p'fctus i
i n'finitū p'ueniet ad sūmā abstractōz qd d'itatis
cuiuscūqz intelligibilis. et tūc intelligem⁹ qd qua/
tē subē separe. Silt nec p' aliquā ip'sioni d'ere
lictā a suba separe i intellectu nostro: v' posuit
Auicēna in sua methaphica dīcēs q subē se/
pare intelligūt a nobis p' intētiōē suaz qd d'
tātū: que sūt qdā ip'saz f3 lūidines non ab eis
abstracte: qz ināles sūt: s3 in nobis ab ip'sis i/
p'fctē. nō. n. p'mu stare pōt. qz tūc de' p' genū
cognitiōis remonissimū cognoscere: et nō per
aliqd sibi p'pū: qd ē cognoscere p' effectū: et v'
in speculo. Nec ē r' mō: qz tūc in aliq' creato
cēt v' hoīs b'itudo: v' cū sū est. qre o3 q sine
aliq' rep'itante: s3 p'cētiā p'p'riā de' beatificē
videat. S3 dīcēs p' Amb. tu tuas facis rōes
S3 nīde paululū dēis scōz et qbusdā rōib' fa
ciā. dic v' placz. audi p' L'riso. sup illd Jo. p.
Dēū nēo vidit vnqz. dēū iqt nēo vnqz vidit:
nec ipe ē celestes cēntic ipsa dico cherubi et se
raph: n dēū vnqz videre poterūt. q a fortiori:
nechoies. P'p' eterea Dionys' i p. c. d' d'nis
noib' de deo inqt. Neqz sensus ē: n3 fantasia:
neqz op'io: neqz rō: neqz scia q nullo mō v'is/
bilis ē a nobis. Itē arguit idē sic ibidē. L' o3
gnitio nō ē nisi existētiā oē aut ex'ns finitū est
cā sit in aliquo gnē determinatū. De' aut est i
finitus et nō ex'ns: s3 sup oīa existētiā. ergo nec
cognoscibilis: s3 sup oīa cognoscibilia et super
oēm cognitionē. Itē idē in eplā ad Bapum
monacū ait. q supposuit dēi tenebre q's babū/
dantiā lucis appellat cōoperiūt oī lūi et absō/
dūt omni cognitioni. Et siqz intelleru se vi
disse deum: nō ip'sū: s3 aliquid eoz que sūt ei'
vidit ergo rē. Itē Paulus dicit q habitat lu
cem inaccessibleē quā nūqz quis hoīum vidit.

¶ Dicte rea arguit rōe sic. Ex intellectu et re in
tellecta sit vnū: vt pz 3° d^o aia. Sz ex dina cēn
tia et intellectu nō pōt fieri vnū. qz marie
distat. g. 7c. Item infinitū inq: tū infinitū est
ignotū. 3° phisicor. sz de^o est in finitū. g. iq: tuz
infinitū est ignotus. Item oē qd recipit: reci
pitur sz modū recipiētis. 3° de aia. Ergo de^o
finitū et nō infinite cognoscat. Itē qd videt p
aliqd mediū nō videt per cēntiam: sz deus in
paria videt per mediū: qz per lumē glie. ergo
nō p essentia. Item qd videt per essentia co
gnoscitur quo ad suū qd quid est: sz hoc ē im
possibile intellectui creato. pz per Dionysiu
Damascenū et alios: qui dicūt qz de^o non cog
scit qd est: sz quid nō ē. ergo 7c. Itē pl^o distat
de^o ab intellectu nō qz intelligibile a sensu: sz
sensus nullo mō pōt videre creaturā spūalem
ergo nec intellect^o nō diuinā essentia. Itā suf
ficient. rīde pater si placet. Subtiliter pfecto
aia mea arguis. Ego in vi meis dictis credas
rectius loquar. nō meis: imo determinationi
eius sanctorū: habeo etiā auctoritates et rōnes
Audi p apm pma L 01. sz. Videm^o nunc per
speculū in enigmate: tūc aut facie ad facie: sed
hoc est videre per essentia. Item Jo. 3. Cum
apparauerit inquit filius ei erim^o: et videbim^o
euz sicuti est. ergo per essentia. Et alie plures
sūt auctoritates. et vnā facio rōnē. Nō ē equū
sanctorū desiderium frustrari. sz ipsi dei facie
videre desiderant. Exo. 33. Descende mihi te
metipsū aut Moyses ad dñm. et ppha Descen
de nobis facie tuā et salui erimus 7c. Ergo cō
clusio nostra Pa. pater Amb. nō curo de rō
nib^o tuis: sz ad meas queso rīde. faciā anima.
Vbi nō vt colligit ab Augustino li^o de vidē
do deū qz oēs auctoritates qz deū inuisibilem.
dicūt per cēntia tripliciter intelligi pnt. Vno
modo vt excludat visio corporalis: qua vnqz
deus quis videbit aut vidit. Alio mō vt exclu
datur visio dei per essentia hīs qui in hac mor
tali carne viuāt. Alio mō vt excludat noticia
et visio cōprehensiois: que intellectui creato ē
impossibilis vt patz sabbato quarte dñice quō
vt plurimū exponitur oēs auctoritates. Ad
rōnes aut tuas dico. Ad pma qz in visioe qua
de^o videt per essentia nō opponit qz intellect^o
noster et dina essentia fiant vnū simpliciter: sz
solū quantū pertinet ad actum intelligendi. Et
hiet dina essentia et intellect^o maxime distent se
cundū essentia: in qz ipsa est purus act^o et maxi

me intelligibilis: nō inducunt qz ipsa sit quasi
forma intellect^o creati. Vnaqueqz enī res est
intelligibilis secundū illud qd est in actu: et nō
secundū illud quod est in potentia. vt pz. 9. me
thaphisice. Et hec est rō ostensius huius. qm
omne spēm intelligibile opponit a mā et om
nibus conditionib^o abstrahere. vt pz. 3° d^o aia
Lum aut essentia diuina sit puriss^o actus vt
dictum est: poterit esse forma qua intellect^o in
telligit: et hec erit visio beatificans. quare 7c.

Ad aliaz dicit vno modo qz infinitum fin
quantitate est ignotum. et de hoc loquit phis
non aut de infinito virtutis. Et si dicit quodā
qz accipitur: finitū ad infinitū nulla est ppor
tio. Dico qz si pportio accipiat p habitudine
vnius quantitatis ad alteram secundū qz dupluz
triplum et equale sunt spēs pportionis: tunc
ppositio illa habet veritatē. Sed si pportio p
qualibet habitudine inter aliqua existente ac
cipiatur: sicut pportio extenditur nomē ppor
tionis. sicut dicimus materia esse debere p
portionatā forme. idest habere debitū habitu
dinem ad formā: tunc nihil inducunt finitum
esse pportionatū infinito: quō creatura ppor
tionatur deo. i. habitudine habet ad deū: sicut
effectus ad causam: aut potentia ad actū. et sic
intellectus noster est pportionatus ad viden
dum deū per essentia. Ad aliam dico qz nō
opponit qz aliquid recipiat fin omnē modū
recipientis: sz fin quē recipiens est capax vel
disponitur ad capacitātē: sicut est in proposito.

Ad alteram rōnē dico qz mediū est triplex
videndi aliquid. i. mediū sub quo. mediū quo
et mediū in quo. Ad mediū sub quo ē quoddā
generale lumē nō determinans visū ad aliqd
spāle obiectū. Et sic cū visio sit duplex. i. mā
lis et spiritalis. mediū erit duplex. i. materiale
et spūale. Materiale ē lumē de qz Aristoteles.
2° de aia. Lumē potentia colores facit actu co
lores. i. actu visibiles. Spūale ē lumē intelle
ctus agēis. de quo phs 3° de aia dicit qz ali^o ē
intellect^o qui dī oia facere. et hic est intellectus
agens. ali^o oia fieri. et hic est intellect^o possibilis.

Secundū mediū dicit quo et hoc mō spēs in
telligibilis ē mediū intelligēdi. vt pz 3° de aia
et in li^o de sensu et sensato. Tertiū mediū est
in quo. sicut speculū est mediū videndi figurā
meā. et videndo imaginē ducimur in noticia
imaginari: quō effectus ducit in cognitionem
sue cause. Et quib^o patet qz diuina essentia nō

visibilis per spem aliquam sui: cum ipsa sit ma-
xime abstracta. nec spēs talis possit recipi suf-
ficiēs cū creatū qd esset. Itē nec tertio mō: qz
per spēs relucētes in dīna cēntia nō ducitur
intellectus in noticiā ei⁹ pfectam: s; cōfusa qd
nō requirit ad pfectā visionē. Relingitur g
q; s; lū hoc erit pmo mō. qz lūmē glorie eleua-
bit intellectū ad dispōnē talis visiois. quō itel-
ligit illud Jo. Videbim⁹ cū sicuti est. i. inq̄tū
erit possibile et debitu visioi beatificē. Et q
p; q; si res visibilis mālīs videt mediāte me-
dio spēi. hoc ē q; ppter ei⁹ mālitate nō pōt sen-
sui cōiūgi qui spūaliter recepit rē visibīlē. de
aut cū sit imālīs. poterit per cēntiā suā intel-
lectu creatō cōiūgi. et hec visio dī imēdiata: quā
Paulus facie ad facie vocat. Est lūmē glie
occurrat hoc ppter nō ē tāq; mediū q; regraf
inter visu et rē visam. s; tāq; cōserēs. Vitam
vidēti et intelligenti. Ad aliud dico q; sic ele-
uat per lūmē glie. ita cognoscit qd est. Aliū
dī q; illa p; h; Vitatē qn id qd videt p cēn-
tiam videt fm oēm modū cogniti: s; nō ē: sed
sufficit tm quantū expedit ad bītudinem. Ad
vitam negat similitudo. Aliū dī q; duplex est
distantia vna fm cōuenientiā in nā: et hoc mō
magis distat de ab intellectu creatō qz intelli-
gibile creatū a sensu. Alio mō fm pportione
et bītudine: et tūc cōuerfo: qz sensus nō ē. p/
portionat⁹ ad cognoscēdū qd cūq; imālē: qd in
cōuenit intellectui. qre et. Amore dei illa suf-
ficiat. defatigor. n. nō parāia cara. Conēio:
ingit: s; alia psequere. Pn ad qntū pūctum
dico s; bñ Thō. i. 4. di. 49. s; aliter i nēcat i
p⁹ pte. q. 12. ar. 4. q; null⁹ intellectus creat⁹ pōt
videre aut intelligē deū ex suis puris nālīb⁹ s;
cēntiā suā. Et rō ē. qm p nālīa dona pueniri
nō pōt ad id qd in pmiū beatificū dat: s; visio
dei p essentiā dat in premiū bītificū. g ad ipsam
pueniri nō pōt p nālīa dona: pna nota cū ma-
iori. minor p; Jo. 17. Hec est vita erna vt
cognoscāte et quē misisti Jēsu xpm. et Jo. 14
Si q; diligit me: diliget a pte meo: et ego ma-
nif: itabo ei in seipso g et. Itē nā cū grā forior
est q; nā solū: s; s; in limbo exētes q; uis gra-
tiā haberēt deū in nō videbāt per cēntiā. vt p;
Job. 5. c. Quale gaudiū ē mihi qui i tenebrs
sedeo et lūmē celi nō video. g a forior: nec ex
puris nālīb⁹ deū quis videre pōt fm cēntiā
S; si dicis illa iposs: bītās est ne ex parte dei:
aut ex parte intellectus creati. Dico predictus

doctor q; h; ipedimētū nō est ex defectu diuine et
sentie: qm ipsa nō sit de se intelligibilis in actu
sed est ex pte intellectus creati: cui⁹ facultas de-
iminata est ad ens creatū. Nec valet si dicat:
q; ibi est pns diuina essentia et intellect⁹: qz ip-
sa sit pns: tm nō sic ē pns vt sit tanq; forma in-
telligibilis cuiuslibz intellectui: s; tm intellectui suf-
ficiēt dispositio: qd nō pōt fieri p vires nāles
qm diuina claritas. i. essentie diuine oēm pfe-
ctionē et vim creatā excedū: et p pns regrit q;
supnālū eleuet ad deū vidēdū p cēntiā: qd sit
p lūmē glie. Nota tm q; alī h; defect⁹ in boīe et
angelo recipitur fm sua nālīa dona. nā in itelle-
ctu angeli nō recipitur aliq; defect⁹ fm rōnem
sui generis: s; p pportione ad intellectū qui est
ex genus suū. i. ad diuinū. nā intellect⁹ angelic⁹
oēm pfectionē h; que regrit ad intellectū crea-
tū. intellectus aut i creatus est extra gen⁹ suū:
sed intellect⁹ humanas defectū patit cū s; rō-
nē sui g: ner: qz in eo est lux intelligibilis obum-
brata. et iō nō solū p pportione ad excellentiā:
diuine essentie: sed et p defectū sui lūmīs ad deū
videndū p cēntiā ex pns naturalib⁹ suis pue-
nire nō pot. Et si dī is nunqd est angelo pna-
le vt intelligat deū p similitudinē ei⁹ in ipso ange-
lo resurgente. Dico q; sic. Dñ Dionp. 4. de
di. no. sic ait. Angelus est specuū pure clarif-
simum suscipiens totā h; fas est dicere pulchri-
tudine dei. h; ille. S; tm cognoscere deū p ali-
quā similitudinē creatā nō est cognoscere deū p
essentiā: cū nulla similitudo creatā sit ad h; suf-
ficiēs: qre et. Et ista sufficiant q; ad illū pū-
ctū. Et tum ad sextū pun. dico plurib⁹ mo-
dis dicendi omniū q; videntes deū p essen-
tiā: ideas et relucētia in diuina essentia vna
simul visione cernūt. Vb nōndū fm. b. Th.
pte p. q. 12. ar. 3. q; iō nos nō possum⁹ sic nā-
ta intelli gē. i. fil: vno actu: qz multa p diuer-
sas spēs intelligim⁹: diuerf aut ipēb⁹ nō pōt intel-
lect⁹ vn⁹ fil in actu informari ad intelligendū p-
cas. sicut nec vnū corpus pōt simul diuerf i-
gurari figuris. vñ puenit q; qm multa vna spē
pnt intelligi fil intelligūt: sic diuerf ptes alie iō
n⁹ si single p pnt spēs intelligāt successiue intel-
ligūt et nō fil. S; cū illa q; in cēntiā diuina vidēt
singlā p singlās spēs: s; oia p vnā cēntiā vi-
dēt. iō fil et nō successiue vidēt. Et q; p; q; i
telligat illū pbi. 2. tep. pūcit mltā fil: intelligē
at vnū. Sēp n. talē vnū intelligim⁹ i q; vna
spē intelligim⁹ s; mltā vna spē intellecta fil itella

habet sic i spe docto intelligim⁹ aial r rōale r i spē
dom⁹ pletē r rectū. vñ correlarie segt q angeli
qñtū ad cognitōz nālē q res p diuersas spē s ill
inditas cogscūt id nō sūl s succēssive fiet. r sic
mouēt s i intelligētā p ipō: s i qñtū illas i vbo
vidēt s i p s f cernūt r nō succēssive h scūs p dī
a⁹ doctor. r sic p s sēx⁹ pūct⁹ l3 mltā dicēda se
offerāt. Et tū ad septimū pūctū vide feriā 5^a
pūct⁹ dñice: r feriā sexta qñte dñice. ibi sāt clā
re dēñ ē. Et bñcuī dico ad pñs q in hac pñti
vita null⁹ pōt deo tā grat⁹ rēpiri q dēñ pōmēt
p cēntiā vidē: qñuis miraculose r sup naturā
de Moysē r Paulo dicam⁹ deus sic egisse vt
dēñ p cēntiā viderit. vñ b. Tho. in. 4. di. 49.
sic ait. Et dñgit aliqñ dīna vñtū q aliq rēf in
aliqd miraculose pducit: in qd nullo mō p ali
qñs dispōnes sibi iberētes pōt vt q vgo piat
q ignis i aq cōburat. r s i līa. S i līr miraculose
fieri pñgit q aliqñ intellect⁹ creat⁹ nō hñs nisi
dispōnci vñtas dīnā cēntiā ad vidēdā eleuet
sic Aug. sup Bēñ. ad līrām. r i līo de vidēdo
dēñ sēnsisse vidēt de Moysē q sūt mgr iudeo
rū. r d⁹ Paulo q sūt mgr r doctor gētiū. Nec
tñ simplr dēñ sūbri: s i tñ s i qñ in qñtū. s i actu
bōz cōcauerit. r possum⁹ exēplificare de cor
pib⁹. p dōr. n. aliqd corp⁹ in statu gñitat⁹ exñs
miraculose de actu leuitat⁹ r ipassibilitat⁹ pñ
cipare. Sic de Abachuc legīt Dañ. vl. Et de
trib⁹ pueris in fornace ab igne miraculose cōf
uat⁹. Dañ. 3. nec tñ cor⁹ corpa erāt gliosa. Ea
eni q miraculose sūt nō dicūt possibilia s i nāz
in qñtū: s i s i vñtū faciētis tñ. Mō. n. pñe
dicim⁹ q cēc⁹ possit fieri vidēs: s i q dē⁹ cecum
facē vidētē pōt. Et s i līr dico q nulla creatura i
statu vie exñs pōt dēñ p cēntiā vidē: s i b⁹ pōt
facere dē⁹. Et b⁹ i dñe sūrbone rōnes. p dīa
rō est. qz mod⁹ cognitōis pñqñt modū nāc. aīa
aūt in viro hac mortali bz cē vñtū māt corpa
li: vt dēñ ē in pñma pñsideratōe b⁹ fñmōis. ergo
oz q mod⁹ cognitōis ei⁹ in sēqñt cēntiā in mā exi
stētia. vñ nā iter nō cognoscit nisi ea que for
mā hñt in mā vel que p alias formas exñtes i
mā cognosci pñt. quō cognoscit dē⁹ vt pñmus
motor. s. pñsicoz. De aūt nō sic bz formam
i mā sūc cēntie rēpñtatīnā. Et si p spē s r alia
rū rēpñtatīnē cogscit. talis pñfecto cogñi
tīō nō ē p cēntiā: vt cēntiā pbat bñs Tho. pte
p^a. q. i. ar. 2. qñ rē. S i dā rō ē. qz vidēre
dēñ p cēntiā pñt vñ bñtudo aīe rōalis r se
licitas. s i oz q aīa illi obiecto p aliquā dispōnē

sibi inherētē iungat q dispō lumē glīe ē: qd
nō habet in vita. Nā hō in statu vie exñs per
oēs dispōnes qñs bz nō pōt in aliqd āpl⁹ nisi
q p spē s a sēnsu abstractas intelligat. s i antal
mata. n. sūt in intellectu. sic sēnsibile i sēnsu 3°
de aīa. De aūt nō bz spē m rē. iō p dēñ nra vñ
Et si aliqñ scōs legam⁹ dēñ in hac vita vidisse
intelligē pñt iudicē aliquā creatā: q nō ē visio
dei p cēntiā. vt dēñ ē. S i s i a. c. 6. qd aīa. vi
di i ngr dñm sedētē sup solū exēlsum r eleuatū
r plena erat oīs terra maiestate eius. vide ibi.
S i pñarca Jacob qd aīa. vidi dēñ facie ad fa
ciē. r salua facta ē aīa mea. Et s i līr alios addu
cere potes. qñ dñz visio de corpalī spē in qua
appet dē⁹ vel cēntiā angelus loco dei vel de visi
one spūali qua scōz mētes cēntiā in via a vñtū
purgate dēñ cōtēplāt: vel de vñsione imagi
naria intelligit: qd nō ē vidēre dēñm p cēntiā
qñ rē. Et sic p s i a vñtas b⁹ s i cōclōnis. S i
bñdictus dē⁹ r eius glorioza mī. amē. Et tū
ad tērtiā vñ. s i pñtē pñcta ingram⁹. v3. pñdu
mus pñct⁹ est. vñ in cor⁹ pñb⁹ gliosis s i pñtē
de dōtes. 2° est. an dos quā aīa dat xpo s i hñ
spōsa suo s i r idē qd bñtudo: 3° pñctus est. an
xps ingrediēs celū suo cēnto pñtē aliquā dēñt
dōtē. 4° pñct⁹ est. an angeli s i pñtē trinitati dēñ
aliquā dōtē. 5° pñct⁹. vñ tres tñ s i pñtē aīe do
tes. 6° pñct⁹. vñ s i pñtē qñtū tñ cor⁹ pñb⁹ dōz
dōtes. 7° ē. qñtā ē dēlectatio bñz in celo em
pyreo. Et tū ad pñmū dico q dōz bñz ad s i lī
tudine dōtis mñmonij corpalis accipit. vñde
dos i mñmōio dāf duplici respectu. s i o nālū
r i remediū oner⁹ mñmōij. vñ dos sic a dñis
iuristis diffinit. dos ē q rāf viro a mñicre pro
onere qd de mñmonio sustinet. q tādū durat
sic r mñmōiū eoqz soluto soluit. qz sine eo ē
nō pōt. ff. de iure dōtū. l. 3. r dīc bñs Tho. i
4. di. 49. q solatiū r ornamentū matrimonij
ē pñtē dōtis: r cōuenit illi pñtē: s i pñtē ei cō
uenit remouere onus mñmonij. r dat exēplū
de grā dei. Bñs. n. dīc ipe pñmo r p se bz facē
iustū: s i pñtē ei cōuenit q d i pio iustū faciat
Ex qb⁹ dōe cōclōnes eligūt. v3. pñdīa cō
clūso est. q dōz bñz cōuenit cū dōte mñmo
nij quātū ad ea que cōueniūt dōri p se. S i dā
cōclō est. q dōz bñz nō cōuenit cū dōte ma
trimonij quātū ad ea que dōti cōueniunt p ac
cidens. pñdīa cōclō satis clara est qñ s i
mulier qñ ducit in domum sponi datur spon
sō dōs que matrimonij ornamentū r decor

fic in spūali mīmonio qm̄ aīa traducit in spōsi
sui domū. s. ihu xpi dat sibi dos vt ornamētuz
sit et decor mīmonij spūalis. In h̄ m̄ differūt
qm̄ dos mīmonij corpālis ē de bonis extērio
rib⁹. dos aut mīmonij spūalis ē de bonis i
teriorib⁹. p̄a. S. is glia ei⁹ silic regis ab intus
et. vñ dos spūalis sic describi pōt. Dos spūa
lis est p̄p̄t⁹ aīe et corpis ornat⁹ vñ sufficēs.
in eterna bītudine iugit p̄seuerās quā pōit et
bītus. Tho. .vi. s. S. p̄ inges p̄ Amb. Maz
dos in mīmonio corpāli dat a muliere: vñ ab
aliq loco ei⁹ spōso suo. s. qd dare nos xpo spon
so nro possum⁹. imo et ipse sponfam accipit⁹
dotat. Jsa. lxj. Induit me velimētia salutis q̄
si spōsam ornatā monilib⁹ suis. An ipsū dice
mus raptorē et aīe violatorē vt opponat ei⁹ al
signare dotē. absit h̄ aīa mea a spōso tuo. Nō
enī spōsā accipit nisi p̄sentitē. nō qd in inho
nestissimo et turpi actu: s. in mīa et glia. Nā et
fm̄ canones nō dī raptor: qm̄ ei puella cōsentit
et de rap. c. pe. cū glo. vbi ponit glo. casū i ter
minis sic dicēs. Quidā miles volēs p̄bere cū
puella qdā parēs cā illi dare nolēbāt: tādē
de cōsensu puelle cā rapuit: et cū cā p̄xit et car
naliter cā cognouit: q postea mōasteriū intra
uit: miles tāqz suā vxorē p̄tē: q sine licētia sui
post carnalē copulā intrare mōasteriū nō po
tuit. dicebat. Vgo q nō tenebat ei⁹ tāqz viro ad
herē q: cā rapuerat. et raptor cū rapta p̄bere nō
pōt. Ad hoc rīdet papa q nō fuit rapt⁹ cū ipa
cōsensit. et p mīmonij p̄tū et cōsumatū re
ligionē intrare nō potuit viro inuito: licz ra
pta fuerit. qre si hoc cōstitit dī ei restitui. hec
glo. ibi ad lrām. Quare ad p̄positū nō te aīa
mea. spōsus dulcissim⁹ xps vnqz rapiet si non
cōsensit: s. si p̄sentia te libētē accipiet i vxorē
S. sec. 2. Despōsui te mihi in fide: despōsui te mi
hi in sempiternū et. Propterea aīa nō q licz
hoc sit vxor de cōi iure: q dos a sponsa: vel ab
aliq ei⁹ nōte sponso dēt: qnqz tñ cōuenit econ
uerso. et hoc p̄maxime qn grādis ē amor spōsi
ad spōsam. et spōsa paup sit. vñ et sponfus illā
dotat: quam diē a spōsu accepisse et cōtentat de
dote. sic et p̄posito ex grandī amore sponfi ad
spōsā fidelē dat dos a xpo: et cōtentat. cūz ad
ei⁹ honore ē et gloriā cedat. Apoē. iy. c. Vnde
amys et grilem⁹ et dcm⁹ gloriā ei: qm̄ venerit
nuptie agni: et vxor ei⁹ pparauit se et datū ē illi
vt cooptat se bīssino splēdēte et cādido. Bīssī

nū. n. iustificationes sūt scōr. h̄ ibi. qre et. Et
sic p̄ p̄ma nra cōclō. et breuiter p̄z. qm̄ in fe
lici gloria et spūali mīmonio nō sūt aliq onera
et p̄ p̄is dos bītā nō dat in subleuamētū ene
ris mīmonij. Apoē. 21. Absterget de⁹ oēs la
chrymā ab oculis eoz et mors nō erit vltra ne
qz luct⁹ neqz clamor neqz dolor erit vltra q p
ma abierūt. et dixit q sedebat in trono. ecce no
ua facio oīa. qre ista sufficiāt p̄ p̄mo puncto.
Et ad fm̄ dico s. bñ Tho. vbi. s. q. d h̄
duplex ē opinio. Quidā. n. aiūt q dos et bīt
tudo nō realiter: s. rōe tñ differāt. nā dos re
spicit spūale mīmonij: qd ē inter xpm̄ et aīaz n̄
āt bītudo. s. p̄ diē p̄dict⁹ doctor bītudo. n. i
optia hoīs opatōe p̄stitit q iūgū aīam suo vlti
mo sint: nō aut dos. qm̄ dos ē hī⁹ l. dispositio
vñ alia queuis q̄litas que ordinat ad h̄ p̄fctā
opationē: ita q dos pot⁹ ad bītudine ordicē
qz sit bītudo vel ei⁹ p̄s. S. p̄ inges: nā visio
dei clara. ē anie bītudo: vt ex p̄cedenti v̄itate
appet. s. vñ ē vna dos aīe: vt videbit etiam
infra. q. et. Dico q visio dupl⁹ p̄siderat. vno
mō p ipso actu visiois. et sic nō ē dos: sed ipsa
bītudo. Alio mō. p bītū a q talis opatio clicat
i. p ipsa glie q̄litate q aīa dinut⁹ illustrat ad deū
clare vidēdū. et sic ē dos et p̄ncipiū bītudis nō
aut ipa bītudo. Silt cēt rīdēdū de fructōe: q
p actu accepta ē ipa bītudo: s. p bītū. i. p di
uina charitate q cleuat ad deū toto corde dili
gendū: sic ē aīe dos. qre et. Et ad tertium
dico fm̄ cū dē q xpo nō cōpetit h̄re dotē: non
qdē put de⁹ vt māifestū ē: nec ē vt hō: qm̄ in
ter sponfū et spōsam requir⁹ distinctio p̄sonarū
s. xpi hoīs et xpi dei vnā ē p̄sona. vt p̄z p̄ hūa
ritū. di. 5. g. ibi nō ē dos. nō g cōueniunt dotes
xpo sub rōe dotis. n̄ q dotes dicūt ei excellen
tissime cōueniūt. Ex q appet q hūana nā pp
cōiunctionē ad dinā pōt dici spōsa dei: cū nō sit
ibi p̄sonaz distinctio q de necessitate requir⁹ in
ter spōsū et sponfā. et si qnqz spōsa dicat: hoc ē
pp aliq q spōse accidūt. vt sic spōsa suo sponso
vñ: sic et hūanitas illa inseparabiliter ē vnita
dine p̄sone. Itē sic spōsa sponso inferior ē et a
sponso regit⁹: sic illa hūanitas vbo inferior ē
et a vbo regit⁹. Et sic p̄z q visio fructio et del
cātio in xpo sūt in cō p̄fctissime: s. nō sub rōe
dotis nec hūt nōmē dotis. Et ad qrtū silt
dico q angelis p̄pe nō pueniūt dotes: cū ipsi
nō hēant rōnē sponfē. inī sponfū: n. et spōsam
ē nāe p̄sonitas. et iō hūana nā dē spōsa xpi qz

puenitū xpo in nā assūptā: et sunt eiusdē spēi
āgeli at nec f3 dīnā nec f3 hānā nāz dīci pnt
p sōmes in nā. g nec spōse dei. et p nās nō cō
penit etā rō dōis. nō sūt g sponse dei: f3 sōda
les spōsi. Ita dicit O rigenes sup cantica vbi
q̄tuor psonas distinguit. s. sponfū et sponfam:
adolēscētulas: sponse. et sōdales sponfi. pōt nī
vt dīc bñs Tho. cū ēt puenire dos largo mō
et ipsope: inq̄zū. s. āgeli pfecte vniūf deo per
amōrē et dīlectōz. q̄re tē. Q̄tū ad q̄ntū et se
rū vide in q̄dragesimali de religiōe cōdīto per
deuotissimū dei suū sc̄m Bernardinū i f̄mōi
bus de b̄titudine d̄ gl̄ia subāli et cōsubāli. Lo
plōssimē. n. ibi hēc mā ventilat. ita q̄si vt nī
bil mcl̄ vide ibi. filr et de 3° pūcto vide ibidē
in f̄mōe d̄ gl̄ia accitālī in 2°. c. p̄me p̄l. q̄re tē
ista volo sufficiāt q̄zū ad p̄mā. V. et sic p3 2°

De pena dānatoz. Conclusio tertia:

Līpe tertiā p̄clonē. v3. L3 anīc f̄m
grām et gl̄ia possint in celo empyreo
exaltari: tū si merēt: petierunt p dīnā
iustitiā in eternū cruciari. vbi tres ingramus
vi. v3. p̄mā vi. ē ista. an aīc p^o corpis sepa
rionē habēat dēmiāta loca. 2^a ē. vix aīc pos
sint aliq̄ mō iuuari. 3^a vi. ē. vix aīc in infer
no patiāt ab igne corporeo. Quātū ad p̄mā
dico q̄ scī cōiter dīcūt q̄ sic. audī p̄dulum. 2.
Cor. 5. Si terrena inq̄ nra habitatio dissolua
tur: domū bēm^o nō manufactā p̄uarā in celis
pp q̄d et ip̄e ad p̄dū. p. clamat. Lūpio dissol
ui et cē cū xpo. Ex q̄ vbo Breg. 4. dialogoz
sic au. Qui ergo xp̄s in celo cē nō dubitat nec
p̄dū aliam esse in celo negat. Et de inferno
dī. Luc. 16. Adortū^o ē diues et sepult^o ē in in
ferno. Vbi diligēter nō q̄ q̄uis subē spūales
f̄m suū cē a corpe nō dependēt: ipsa tū corpa
lia a deo medātib^o spūalib^o gubernāt. vt Au
gu. 3° de trini. et Breg. in. 4. dialogoz dīer
mināt. et iō inter subās corpales et spūales p
p̄gruētū quādā quēdā edueniētia ē: que talis
est: vt digniorib^o substātijs spūalib^o dignio
ra corpora deputent. vñ et p̄bi f̄m ordinē cor
porū mobilitū subāz sepatāz ordinē posuerūt.
Quāis g aīab^o post mortē nō assignent aliq̄
corpa q̄z ip̄i sūt forme vlt determinati moto
res determināt in eis quēdā corpalia loca pp
p̄gruētū quādā. vt. f. f̄m dignitatis gduz
in quō sūt: sic et loca eis deputēt. vñ f̄m q̄ ma
gis ad p̄mā subām accēdūt: ita et superiora lo
ca deputent. et iō aīas que sūt in participatiōe

dimitatis pfecta in celo empyreo cē aīat. et que
longe ab hac ipsa pfectione distant in inferno
esse dicūt f̄m magis et min^o. Et ita f̄m q̄ aīc
se in locis deputatis vidēt: sic eis gaudiū et me
ror generatur. ps. Etabor et exultabo in te:
psallā nomini tuo altissime. q̄re tē. S3 dīc q̄
so p̄ Amb. quot sūt ista loca aīaz post mortē.
Secūdo quero. an aīc p^o corpis mortē statī euo
lent ad celū. vlt ad infernū. Tertiū q̄ro an pos
sint de p̄dictis locis exire. Dico ad p̄mū q̄
aīaz receptacula f̄m cap stat^o diuersos distin
guūt. Duplex ergo ē stat^o aīaz. Vñ ē status
merēdi. ali^o accipēdi mercedē meriti vel de
meriti. Stat^o merēdi est hic in via: vt cōiter
tenet Status accipēdi meriti est p^o corporis
vītā. Vnde quēdamodū ignis sua nā sursum
tendit nisi impediāt: sic aīa eruta a corpe sua
nā imēdiare celos penit nisi impediāt. et hic ha
bēt vñ locus q̄ dī celū empyrēū. Si autē ip̄e
dīat. et hoc duob^o modis: aut hoc ē ppter de
fectū p̄foc: aut nāc. Si p̄foc. Et h3 duob^o mo
dis: aut talis defect^o tolli non pōt. et sic ē infer
nus qui ē locus dānatoz ppter culpā eorum
mortalē: in qua aīa reperit post mortem. Aut
tollī pōt et purgari. et tūc ē purgatorīū in q̄ de
rinent vt penā luant. Si autē ē ppter defectum
nāc. et hoc duob^o modis aut ē in finali retribu
tione aut solū ad tēp^o. Si in finali et tūc dī lim
bus pueroz. Si ad tēp^o. aut an xp̄i aduētū
aut p^o. Si an xp̄i aduētū: et sic dicebat f3 cōit
loquētes limb^o parz in quo scī patres pp hūa
ne nāc reatū q̄ nōdū poterat expiari dētinēbāt
ne gloriā cōsequerēt. Si p^o i p̄i aduētū: et tūc
non ampli^o assignat aīc talis loc^o. Et q̄ p3 q̄
culpe actuali assignat duplex loc^o. s. infernus et
purgatorīū. Et culpe originali etiā duplex. s.
limb^o scōz parz et limb^o pueroz. vñ corpe
larie satis cōcludi pōt q̄ sūt q̄nq3 loca animaz
post hāc vītā. s. paradīsus. infern^o. purgatorīū
limb^o parz. et limb^o pueroz. Nec valet si ob
iact de paradīso terrestri. qm talis loc^o nō ē scūs
p̄ finali merito hoīs: f3 poti^o ē loc^o viatoris. si
mīlīter et aer caliginosus in q̄ dēntōes hītare
dicūt vlt ad dīc iudicij. In eo. n. nō cōllocāt
p̄ finali merito: f3 magis ad exercitiū nostruz
purcoz cōperit officio. Nec in snia b. Tho.
in. 4. di. 45. Q̄tū ad f̄m dico f3 bñm Tho.
vi. 8. q̄ sic in corpi^o gūitas vel lenitas repit
q̄ ip̄a corpa sūt sū vlt deo: sū ferūt: tāq̄ ad cor
p̄p̄ia loca: q̄ sūt sine ip̄soz. et hoc imēdiare:

nisi fuerint ipedita: vt dñi ē ita meritiū vel de
meritiū in ipſis aiab⁹ ſūt due ſpūales p⁹diuōes
qb⁹ aīe ad pñiū v⁹l penā mediate ferūt tanq⁹
ad ſines p⁹pos ſuar actionū niſi aliq⁹ mō ipe/
diant. Et q⁹ ſeq⁹ q⁹ cū loc⁹ aiab⁹ deputet ſz cō/
gruētiā premiū v⁹l pene: ſtatim aīe cū a corpo/
rib⁹ abſoluūt: v⁹l ad infernū tendūt: v⁹l ad celū
euolūt: niſi aliq⁹ mō impediāt: q⁹ ſit vt oppoſite/
at reatiū p⁹ purgari aīq⁹ euolūt vt aīe ſeri/
pture canonice māſeſte teſtāt. ſiſt⁹ r⁹ ſcōz pa/
trū documēta. Et pñiū tenē ē heretici: vt p⁹z
4. dialogoz r⁹ in l⁹ de eccliaſticis dogmatib⁹
q⁹re rē. Qñ ad tertiū dico ſm eūdē q⁹ aīas
exire de padiso vel de inferno pōt intelligi duo
bus modis. Vno ſimplr vt padisus v⁹l iſer/
nus eaz apl⁹ nō ſit loc⁹. r⁹ ſic nulla aīa i padi/
ſo vel inferno deputata idē eribit. vt exp⁹ſe col/
ligūt ex ſua qñt ſniaz. di. 46. Alio ſm qd. i.
ad tēp⁹. r⁹ tūc aut loq⁹ intendim⁹ ſm ordinē na/
ture: aut ſz ordinē dīne puidētie. Mā ſz Au/
gu. in li. de cura agenda p mortuis aliq⁹ ſūt li/
mīes dīanaz rex. r⁹ alia dīnaz ſig⁹. Alia ſunt
q⁹ nāl⁹: alia q⁹ mirabili ſūt. Si loq⁹mur ſz nāe
ordinē: ſic a locis ei⁹ deputat⁹ nō recedūt. Si
ſcōd mō: nihil p⁹hibet aīas a ſuis receptaculis
egreſſas aspectib⁹ hoīuz pñari. ſic Aug. vt. 5.
de felice martyre narrat: vt etiā in. 4. dialogo
rū Breg. kūs oñdūt. Adc m⁹ inter ſcōs r⁹ dā/
natos intēſt: qñ ſci cū volūt viuētib⁹ pñt appa/
rere. Siē. n. ſci in carne viuētes p donū grē
gratis date accipiūt: vt ſanitates r⁹ ſig⁹ pſiciant
q⁹ nō niſi dīna vīte ſūt nec a carētib⁹ dono
pſici poſſūt: ſic nec inēduētiē eſt vt ex glorie
vīte aliq⁹ ſcōz aiabus poteſtas detur p quā
viuētib⁹ mirabiliter pñt apparere cū votunt
q⁹ dānati nō poſſūt niſi aliqñ interdū diuina
puidētia permittūt. Adc exp⁹ſe ſniam ptra
Vigilantiū concludit barbar⁹ Hiero⁹ in cpla
quā Vigiliatio miſit. in qua multos eiūſdē cō/
ſut errores. r⁹ int cetera ſic ad lſam ait. De⁹
Abrahā: de⁹ Iſaac: de⁹ Iacob: nō ē de⁹ mortu/
orū ſz viuorū. Si ergo viuūt honeſte iuxta te/
cārcere nō includant. Aī. n. v⁹l in ſinn Abrahā:
de: vel in loco refrigerij r⁹ ſubter arā dei aīas
aploz r⁹ martyz conſolide: nec poſſe ſuis tu/
mulis r⁹ vbi voluerint adeſſe pñtes. tu deo le/
ges ponis: tu aplis vīcula inicijs: vt vſq⁹ ad
diē iudicij teneāt i custodia nec ſint cū dño de
qb⁹ ſcripſi ē. Sequūt agnū qñq⁹ icrūt ſi agn⁹
vbiq⁹ ē. g⁹ r⁹ bi q⁹ cū agnō ſūt vbiq⁹ pñtes ſi: cū

diabol⁹ r⁹ demōes toto vagē oībi r⁹ celeritate
nimia vbiq⁹ ſint pñtes. Martyres p⁹ effuſio/
nē ſanguis ſub ara exponēt inclufi: r⁹ idē exire
nō poterūt rē. Ergo ſupple rediculū ē diē q⁹
aīe defūtoz a ſuis receptaculis nō recedant.
Hanc etiam aīe Hiero. addnē b. Tho. in
4. di. 45. r⁹ de hoc Breg. in. 4. dialogoz. vt
dirim⁹ p⁹la pñtactat. q⁹re rē. Et ſic p⁹ pñia vi.
Qñ ad ſz vi. dico q⁹ opio Vigilantiū ſūt
vt Hiero. pñi cpla illi miſſa oñdūt q⁹ nos dū
viuim⁹ poſſum⁹ nobis iuicē ſuffragari. dū aut
mortui ſum⁹ nec ſci p nobis qñq⁹ pñt: nec nos
p ipſis. Quā opinionē idē ſcūs doctor elini/
nat dicēs. Dicis i libello tuo q⁹ dū viuim⁹ ora/
re mutuo p nobis poſſum⁹: poſtq⁹ ſūt mortui
fuerim⁹ nulli ſit p alio eraudiēda oſo pſertim
cū ma t⁹res vñonē ſui ſanguis obſecrātes i/
petrare nequerūt. Si apli r⁹ martyres i corpi/
b⁹ cōſtituti pñt oīare p ceteris qñ pſe adhuc d
bēt eē ſolliciti: qñ tomagis p coronas r⁹ triun/
phos. vn⁹ hō Adopleo ſecrētis milib⁹ arma/
toz ipetrata deo vñiā. r⁹ Stephan⁹ imitator
dñi r⁹ pñi martyr i xpo veniā pſecutorib⁹ dep/
caf. r⁹ poſtq⁹ cū xpo eē ceperūt min⁹ valebunt
rē. Vera igit ſua ē aīa mea q⁹ nos dū viuim⁹
r⁹ dū corpe morimur nos iuicē iuuare poſſum⁹
niſi dſec⁹ ſit ex pte nſa. audi aplin. 2. Adach.
22. Scū ergo ſalubria ē cogitatio p defunctis
crozare vt a pctis ſoluant. audi r⁹ Auguſtinū
in libro de cura agenda p mortuis. Mō pua/
ing⁹ eſt vniuerſe eccleſie que in hac pſuetudine
claret auctoritas: vt pñb⁹ ſacerdotib⁹ q⁹ dño deo
ad ei⁹ altare fundāt. locū ſuū habeat etiam cō/
mendatio mortuoz. hec ille. Que quidē pſue/
tudo ab aplis inchoauit: vt dicit Damascen⁹
in quodā ſmōe de ſuffragijs mortuoz. audi
vba ei⁹ Adpſterioz ing⁹ pſciſi diſcipuli ſalu/
toris r⁹ ſacri apli in tremēdis r⁹ vniſic⁹ myſte/
rijs mēoriā Perī corz q⁹ fidelr dormiēt ſācēt
ſille. idē diē Dionyſi⁹ d eccliaſtica hierarchia
e. vlti. r⁹ rō q⁹re mortui p viuos iuuari pñt eſt
charitas. vn⁹ b. Tho. vt. 5. ſic ait. charitas. n.
viuic⁹ corpiſ n⁹ ſiniſ. i. 2. 13. c. charitas nūq⁹
excidit. ſiſt⁹ r⁹ mortui i mēorijs hoīuz viuūt. r⁹
ſō itētiū viuētū ad eos dirigi pōt. q⁹re duplici
rōe ſuffragia viuoz mortuis ſic viuis pñt p
pp charitatis. vñonē. 2. pp viuoz ad eos di/
rectā intētiōz nō tñ ſic eis ſuffragia viuoz va/
lere credēda ſūt vt ſtat⁹ corz mureſ de miſeria
in felicitatē r⁹ ecōuerſo: ſz valent ad diminutio

nē pene vñ aliqd bñ qd mortui statū n̄ trāsmu-
 tat. h̄ ille. Et qd̄ seq̄ q̄ aīe defūctor̄ non sūt
 simplr in statu vic: s; quātū ad aliqd tñ: i q̄zū
 s. cor̄ p̄gressus ab vltima retributiōe retar-
 dat. et iō per nulla opa n̄a iuuari p̄nt vt trāsl-
 murēt ad statū felicitatis vñ miserie: q̄zuis q̄n
 tū ad h̄ q̄ ab vltia retributiōe decinēt: possint
 p̄ viuoꝝ oñones iuuari: q̄z quātū ad h̄ i via s̄.
 Secōdo seq̄ q̄ q̄zuis cōicatio ciuiliū op̄eꝝ eē
 nō possit inter viuos et mortuos: vt ēt dīc phs
 p̄ et̄hicoꝝ. tñ op̄eꝝ spūaliū cōicatio q̄ ē p̄ chari-
 tatē ad deū cui mortuoz spūs viuūt: pōt eē int̄
 eos. gr̄e tē. S; p̄ Amb. audi Dionisiūm
 in. c. sagi allegato. St. n. inquit retributiōes
 recipiat vnusq̄q; a dīna iustitia cor̄ q̄ in p̄nti
 vīa bonoz et maloz pegit: finiūt aut̄ fm̄ hanc
 vītā. p̄pas op̄atōes q̄ dormiūt: quō p̄ quandā
 sum̄ sacerdos orōne in alterā regē transuchet
 vltā dignitatē ei: hec ille. Et q̄ aucte arguat
 sic. dīna iustitia vnicuiq; tribuit s; merita p̄.
 Tu reddes vnicuiq; fm̄ op̄era sua. Apoc. 13.
 Opa illoꝝ sequūt illos. q̄ ip̄ossibile ē illos no-
 stris iuuari suffragiis. p; 2̄na. q̄ tūc dīna iu-
 stitia deficiēt. Itē apls ad Gal. 6. ait. Que se-
 mīauerit bō hēc et metet. quō ergo mortui col-
 ligent alioꝝ semina. Itē meritorū induit rōnē
 volūtarij. ps. Volūtarie sacrificabo tibi. quō
 ḡ eis p̄derūt q̄ nō sua: s; alioꝝ volūtate op̄at̄.
 His tuis argumētis aīa hāc tene cōclonē: q̄
 nulli op̄atio alteri valere pōt ad statū gl̄ie cō-
 sequēdū p̄ modū meriti. Sor. n. gl̄ie s; mē-
 surā accipientis reddit. et p̄ p̄ns nulli dat̄ vita
 eterna p̄ meritis alteri. vñ h̄ q̄ in purgatorio
 sūt iā ad vītā cīnā dispositi sūt: et illā p̄ merita
 p̄pria meruerūt: l; aliq̄ mō p̄pter suoꝝ p̄tōꝝ
 satisfactiōē ad illā ascēdere differāt. vt dīc b.
 Tho. in. 4. di. 45. et idco q̄zū ad hāc retarda-
 tiōē per vīā intercessiōis et orōnis nulli du-
 biū q̄ iuuari mortui a viuis p̄nt. Et rō q̄ o-
 m̄s ipetratio ad dei sumā libertatē p̄tinet. et iō
 orōnis ipetratio ad oīa illas extēdē pōt: q̄ sub-
 dunt dīne ordinate p̄tati. S; de h̄ vide i p̄di-
 sanella ca. suffragiū. et iō ad tuū arḡm̄ rīdens
 dico q̄ intelligit̄ auctas illa de p̄mis vīe cīne
 qd̄ p̄ modū meriti per aliā h̄ri nō pōt: ita q̄ vt
 ex his q̄ op̄eror p̄ mē iā defuncti mereri vītā
 cīnā possit: s; p̄ mē adhuc viuāt: et viuāt p̄e-
 cor: in cīnā scilicet: tñ per ea q̄ op̄or possū dīnam
 poscere bonitatē vt ei pena subleuet̄: aut mī-
 nuat̄: q̄ nō exīte iādē euolabit ad vītā. Btūs

etiā Dionysii illa vba arguitūe ponit: vt p; 3
 ibi. vñ ēt pōt dīc q̄ cū mortui in charitate exi-
 stēs sint mēbra eccl̄ie: p̄pa opa n̄a sua siant
 p̄pter charitatē vñionē et faciēs intētiōes.
 Et sic dicēdū de volūtario: et de alijs que huic
 n̄re cōclonē oppugnare vidēt̄. q̄re tē. S; q̄n
 h̄ m̄a vilia ē aliq̄ pūta videam. p̄m̄ pū-
 ctus ē q̄ sūt suffragia qd̄ aīe defūctor̄ iuuari
 p̄nt. 1. pūct̄ ē. vñ p̄nt exītib⁹ in inferno.
 3. ē. vñ exītib⁹ in p̄ria. 4. ē. vñ exītib⁹ in
 limbo. 5. ē. vñ p̄nt faciētib⁹. 6. ē. vñ ruz
 magis p̄nt illi vñ illis p̄ qd̄ sūt: vñ an oēs
 equaliter de illis bonis participant. q̄. ps. ait.
 Particeps ego sū oīus tūctū te. 7. ē. an
 suffragia que sūt p̄ plurib⁹ tantū ē āngulis
 p̄nt. 8. ē. a qd̄ facta suffragia p̄nt. 9.
 pūct̄ ē. vñ solēnitates et funeralia defūctis
 p̄nt. Decim⁹ pūct̄ ē. an indulgētie defūctis
 p̄nt. Et tū ad p̄mū dico q̄ oīa opa q̄ ad cha-
 ritatē p̄tinet: et q̄z intētiō faciēs se extendere
 pōt ad illos: illis p̄nt et valēt p̄cipue tñ in opa
 oīa tria h̄ sūt. s. oīo. missa. et clyna. Ieiunium
 aut̄ l; sit maxime afflictīuū faciēs: nō tñ transi-
 vñ transire p̄pe pōt fm̄ intētiōē faciēs ad
 alioꝝ: nisi forte extrinsece. s. in q̄zū est ex cha-
 ritate fm̄. Dicam⁹ q̄ q̄zuo: sūt p̄cipue op̄era
 suffragioꝝ. s. oīo. missa. clyna. et ieiunū. h̄ po-
 nit in decretis. 13. q. 2. c. aīe. vbi dī. aīe defun-
 ctōꝝ soluit̄ q̄zuo: mōis aut oblatōib⁹ sacerdo-
 tū: aut p̄cib⁹ scōꝝ q̄. s. sūt in eccl̄ia: aut carozum
 clynis aut ieiunio cognatoꝝ. et de h̄ sūt plura
 capla ibidē q̄ cā b̄rcuitatē omīto. Quātū
 ad s; videt̄ op̄io q̄rūdā fuisse q̄ sic moti q̄bus
 dā scōꝝ dīc̄ et exēplis. audi Aug. in enchari-
 dion allegatiōe a m̄gro in. 4. di. 45. c. 1. Quib⁹
 ingt. p̄sūt vñ ad h̄ p̄sūt vt sit plena rēmissio: vñ
 certe vt tollerabilior sit ip̄se dānati. h̄ ille. Sed
 solū q̄ sūt in inferno sūt dānati. ḡ exītib⁹ in in-
 ferno suffragia p̄sūt. ut. 2. Adacha. 12. dicitur
 Judas duodeci milia dragma argētī misit hi
 erosolimā offerri ibi p̄ p̄tis mortuoz. Et n̄
 stat at̄ illos mortuā peccasse p̄ legē agentes: et
 sic imortali decessisse. q̄re tē. qd̄ aliqd̄ q̄rūm̄ nō
 ne scūs Adachari caput gētilis i heremo ad-
 inenit q̄ ei dixit p̄ suas et alioꝝ oñones iuuari:
 vt ēt referi Damascen⁹ in finōe suo. iē hēm⁹
 de Traiano ex. p̄ Bieg. oñones a penīs in
 ferni liberato: s; nūqd̄ et nūc h̄ fieri p̄nt aut nō
 sūt amplī serui dei: aut nō ē abbreviata man⁹
 dñi vt saluare neqat. q̄re tē. o sultoz op̄io nū

quid et diuinit in tormentis gutta denegat aque;
 Et in inferno dicimus q nulla e redemptio: quod
 quicquid tollitur pena nisi prius lauta sit culpa
 quare cum culpa continue maneat in danatis
 continue erit eorum pena taxata: et ideo recte p
 eis non orat ecclesia. i. q. 2. p obediens: vide
 ter. s. feria quarta cinerum. Ad illud qd dicit de
 Augustino: dico q accipit danatorem large. s.
 p qd qz punitioe. De machabeis dico q ma
 chabei illi in pugna videntes sibi piculum ini
 nere de pcto doluerunt: et p pns non fuerunt da
 nati. De capite machabei dico q non intelligit
 q orare Machabio eorum pena tolleret: s. q: il
 li o foris merito pcedebat illi vt se mutuo spsi
 cent: et sic du eorum affectus iplebat qd dā nō di
 cā vix: s. fantastici gaudiū oriebatur: sic et deo
 nes cū hoies peccare faciunt gaudē dīcūt: qzuis
 in nullo eorum pena minuat. s. h. angloz gla
 in nullo minuit: qzuis nris mal' pparat. De
 Traiano hz sunt plures rñsōes: dico tñ q alia
 sunt q lege cōi accidunt: et alia q ex pūlegio ali
 gbus concedunt. nō. n. h. trahēda sūt p regla
 gnali. De hac mā vide. s. feria qrtā cinerū i vl
 tima pōlone smentis. Et tū ad tertū dico q
 cū suffragia sint iuuamēta quedā: et iuuamētū
 defectū pūpponar: p q vbi null' ē defect' nul
 lū debeat poni iuuamētū. sci aut sunt hmoi. g
 et. In iuriā. n. fac martiri q p martyre orat.
 extra d cele. mis. c. cū marthe. vide. s. feria qn
 ra cinerū. Ad 4^m dubiū dico q aīe puerorū
 in limbo iuari n pnt ppi defectū grē a q pua
 ti sūt pctō pmi penitis: et ideo cū sint in statu am
 pli' acqrendi grāz nō posse: merito iuari nō
 pnt. Quare oīa pdicta dubia in vbi paucis
 pcludam: vt colligat de mēte Aug. i encheri
 dion: et ponit a mōio i. 4. di. 45. ar. j. et. 4.
 Dicam' q sic. Ad oruoz qdā sūt baptizati: h
 qdā v nō. Nō baptizatis ecclē suffragia n p
 sūt cū illi nūqz fuer: et vnti. Baptizati aut qdā
 sūt valde boni: vt glorificati: et istis nō pūfuf
 fragia: q: nō hnt vñ debeat' ill' ppati et mife
 reri. Quidā sūt valde mali vt dānati: et istis si
 milit' nō pūfuf: q: sic i vita mortali egerūt vt nō
 mereant adiuari. Aliq sūt mediocri boni:
 vt purgātes eoz pctā: et isti iuari pnt cū i grā
 viuāt. De pueri at i limbo nullā faciūt mēto
 nē qz tū ad h: sed dīcas vt dōm ē. qz et. vide fe
 ria qrtā cinerū. Ista ē cōis snia theologoz. s.
 dicce: ponam' q suffragia fiāt p aliqb' quib'
 pdesse nō pnt. Dico q si certe scim' aliqz ta

les eē: tūc male facim': cū dīn ordīnat' sēu
 facim': et dī statim ecclē scē. Si dīgram' illi
 saluati sint: tūc qdē ill' suffragia n pūfuf: s. qdā
 nō obligant orare p suffragia. Si dī dānati
 sūt oro tua i sinu tuo pueriet: vt ppha ait. qre
 et. Ad qntū dī sūm btm Tho. vt. s. q. s. q. s. q. s.
 fragia inqz tūm imponant rōnem cuiusdā re
 cōpensatiōis pene que sit in satisfactiōe: sic facti
 entī nō pūfuf: ita q eoz pena nō minuit si mo
 rierent' in purgatorio ecclē. Inqz tūm vō sūt
 qdam opa scā et charitate pcedētia: sic p mo
 dū meriti facientibus pūfuf. Inde Damascē
 nus in qdam sūmone ait. Quēadmodū vngue
 to vel alio oleo scō circūlinire volēs infirmū
 p ipe linēs pūcipat vñctionē: deinde sic pun
 gū laborātem. Sic et qūqz p pūmī salure ago
 nizat pūmī sibi pdest: deinde pūmo. Franc.
 de maronis in lectura sup. c. firmis. et. c. cum
 marthe. de cele. mis. sic ait. Suffragia ex chari
 tate facta cū opa sint magne mīe faciētib' eter
 nali pūfuf: sed recipiētib' ipaliter tñ. bec ille.

Et tū ad scrtū btis Tho. vt. s. duas opi.
 ponit. P^o opi. est ppositiū q suffragia nō
 magis pūfuf bis pro qbus fiunt: sed bis q ma
 gis dispositi sūt. Et 2° de candela q pro diuine
 accendit q nō min' ibidē alijs crītib' pdest
 qz diuini. et forte etiā mag' alijs si bēant oculos
 clariores. Et si obijceret q in h ecclē ordīnatio
 vana eēt: que spāl'r pro aliqb' orat dicbat q
 h ad fidelīū mētes excitādas ad suffragia isti
 euit. qm pūptiores sūm' ad spāl'a qz cōia: et ser
 uenti' pro ppinge qz pro extraneis oramus.
 Alij aut dīcūt q mag' valēt bis pro qbus fiūt.
 S; pdictus scūs doc. dīc q vtrāqz opinio ali
 qd vītāt hz. Nā valor suffragioz ex duob' pē
 sari pōt. Vno ex pte charitatis que facit oīa bo
 na cōia. et sūm h vix est q illis magis pūfua
 sunt q sūt magis charitate plenī: qzuis pro eis
 mime spāl'r fiāt. Alio ex pte itē tōis suffragāf.
 et sic nulli dubiū q magis pūfuf bis pro quib'
 fiunt. et pūprie ipis valēt ad pene remissionem.
 et sūm h 2° opi. Vior ē. Et q sequit' q suffragia
 ex pte charitatis valēt qz tūm ad' intiorē letitiā
 inqz tūm. s. vnus in charitate exīe pūsolatur de
 bonis aliterius qz tūm ad' dīmiutionē pene. Et
 ita tanto maior letitiā hz qzto magis ē in cha
 ritate. et qz tūm ad hoc suffragia sūt sūlia lumi
 ni māli: vt dīcūt est. s. inqz tūm sunt qdam sa
 tisfactiones p intentionē faciētia applicate ad
 būc vel ad illū nō sūt sūlia luminī: s. mag' solu

X

tioni cuiusdā debiti. Et si in hō nō ē necesse ut
si debiti p vno soluit q ex h alioz soluat de
bitū. s. rancise aut maronia: vt. s. in. 4. ar. i
mā suffragioz dicit sic: q aut suffragiū sit idif
ferent p oib: sic oō gnālis. et tunc pl⁹ pdest
meliorib: qm hec ē regula distributiue iusti
cie: vt pl⁹ meliori def: qd videt sentire Aug.
de cura agēda p mortuis. Suffragia inqt p
sūt s. m qd vnusqz meruit in hac vita vt ei p
desse. Et sic intelligit pma opinio q sūt ppo
sitū et sequentiū. Aut sit determinate p aliq vel
aligb: et tūc indubitan il magis pdest cū oē
meritū alienū dirigat s. m intēdē merēt vt
dictū ē: sic int. ligit opinio fa. Intētio. n. ē ve
racircūstātia i oī acu meritorio: vt pz i 2° sen.
di. 45. Ad 7^m breuiter dico q bona q sunt
p cōpnt dupl^r p considerari. Vno mō vt bonū
ecclē vt missa: vt vt bonū ex charitate pueniēt
et sic tūc pdest singul^r acti p vnoqz singulari fe
ret: supple si eqū^r cēt dispositi. s. h nō ad pe
ne delectōez: sed q ad gaudiū interi⁹ vt dictū ē.
q mō intelligit ter. de pte. di. 5. nō mediocriter
orat. et de h in glo. in. c. s. finitātē tuā. cē de se
pulturis. et m. c. non estūnen⁹. i. q. 2. cū glo.
Secōdo p considerari pnt vt sūt bona s. p pccula
rē plenā: et vt satisfactōes qdā p intētionem
satisfactientis trāstare i mortuos: cū intētio ei⁹
ad qd ē illi placet dirigī possit: manifestū est q
valet tānū quānū ē intētio suffragātis: et sic mis
sa tānū valet i illi p quo fit oō. s. ad pene libe
ratōem palē: q forte nō itēdu illā p oib: sed
p vno tūc. Sed dices ponam⁹ q nūc ego pro
plurib⁹ defūctis celebrē: et intētio mea sit p oī
b: nūqd tānū valet illa oō cōis: acti p vno
quoqz die rē. Dico qz uia ex pte dei h non sit
difficile cū ita pccā absoluerē multos sicut et
vnū tūc ex pte suffragātis: cū ipsa suffragia ha
beāt rōnē satisfactōis et s. m finitē vntis: nō po
terūt i a multis suffragari sic paucis vel vno
tūc. Mā si tūc duob⁹ vel trib⁹ vel qtuor pdest
sent sic vni eadē rōe possēt et i finitū: et sic vno
die poss⁹ purgatoriū spoliari. pz: q nō ē maiō
rō de vno qz de alio. et p pñs suffragiū finitū
valore hēt: i finitū: qd ē icōueniēs. vñ i. m. s.
fa sit in se infinite vntis: ē tūc determinati effe
ctus ad quē illud sacrificiū ordinat: et p pñs n.
o. 3. q. p vnū sacrificiū m. a. t. a. t. e. t. a. pena cox q
sūt in purgatorio expiet. sic nec vnū sacrificiū qd
quia p satisfactōe in sua vita offert: liberat a
tota satisfactōe debita p peccatū. Vnde cre

bro p satisfactōe vni⁹ pti plures misse a con
fessore iniūgūtur. h. diē bñs Tho. i. 4. di. 45
Et ē snia Aug. in li. de cura agēda p mortu
tūz. et bñ Brege. ad Bonificiū. et cōiter sic
tenet et pfirmat. nā si vnū sacrificiū et vnū suffra
giū cōe p oib⁹ impensū liberarent aqliter oēs
a penis: vana eēt ecclē institutio: q suffragia
spālia ordinauit. hic diligēt ai aduertant qui
plures clynas pccularit^r suscipiāt p missis p
ccularit^r dicendis. apparet. n. ex dictis q per
vnā missam cōem p oib⁹ dictā non satisfaciūt
p omnibus in purgatorio expectantib⁹. Sed
nūqd possūdicere i vna missa plures oōes
spāles et valere. Dicit bñs Tho. ibidē in qdā
rñsione q cū p vno missa dī nō ē icōueniēs
vt oōnes p alij ctiā fiat. Māz alie oōnes q
supaddūt nō iō dicunt vt satisfactio vni⁹ sacri
ficii ad alios pccipalit^r determinet: s. vt oōes
iuse p ipis: ill^r ei pñt. hec ille doctor. q. 7. c.
Ad octauū dubiū dī q quattuor sūt genera
viatoz. Quidā sunt in grā baptisinali q nūqz
mortalit^r peccauerūt. Quidā in grā penitenti
ali: quia post lapsū surrexerūt. Quidā i culpa
mortalit^r: delecto tū pccō originali: cuiusmodi sūt
fideles sine grā dei. Quidā sūt in culpa mor
tali actuali et originali sic infideles oēs q nō sūt
baptizati. De pñis aut^r et secūdis satis pñt q
coz suffragia pñt: cū sint i grā pñtū: et p
pñs cox opa deo grata. De qñtis ē t. 3. q. nō
valent: q infidelib⁹ nihil est mundū: vt dī ad
Titū p. c. De iñs. s. fidelib⁹ baptizatis cñti
bus in pccō mortali ē d. difficultas: an. s. cox suf
fragia pñt. Et quātū ad h bñs Tho. in. 4.
di. 45. sic distinguit dicēs: q suffragia q per
malos sūt pñt dupl^r p considerari. s. vt op⁹ opa
tū: et vt op⁹ opans. Si vt op⁹ opatū vt nra sa
cra: et pñtū eucharistia: sic ipsa nō ex opere
opantis: sed ex seipsis siue ex grā dei efficacit
būt. et p pñs p qñs nūqz mñtrent valent. Si aut^r
pñderent vt op⁹ opans: distingue uer⁹ qz cōsi
derant: aut vt ē op⁹ ei⁹. s. ipsi opantis: et vt sic
nec sibi nec alteri ei⁹ opatio meritoria ē pōt
aut vt ē opus vt pñone cōis: sicut est sacerdos
dum crequias mortuoz facit in ecclēsia: et q
talit^r actus intelligit fieri noīe vel vice cui⁹ sit
vt dicit Dionys⁹ in. i. 3. c. ecclēsia hierarchie.
inde ē q suffragia tal^r sacerdotis qñtis sit i pec
cato mortali defunct⁹ pñt. Itē pōt pñderari
ri talit^r operatio vt pñone particularis iñstiat^r
et nūc ea iñstiat agat in vntē pñcipalit^r agentis

posito q^o p^oncipale agēs sūi statu grē: et p^osona
instrumētalis sit in p^octo mortali: nihil obstat q^o
suffragia p^oderūt defunctis. Vñ si aliq^o in cha-
ritate decedens p^ociat sibi suffragia fieri: vel
alius etiā p^ociat illa fieri: p^oculdubio defū-
cto p^oderunt q^ouis illi p^o quos sūnt sūnt in pec-
cato mortali. et^m: vt si seruus in p^octo crīs ex
p^ocepto sūi dñi charitatē hñtis aliq^o misericor-
die p^o faciat: p^o q^o nō obest in h^o p^octū sūi vt
et^m deo sit grata: qm̄ ipse nō tāq^o p^o p^osona
sed vñ in instrumētis opat. Mōm q^o magis p^odes
sent si in charitate fieret: q^o tūc c^opa illa ex dua-
b^o p^oitib^o meritoria essent. Et sic p^o q^o peccato-
ris opus q^ouis nō sit vñ vt est eius. est tñ vt
nūm vt ē alterius. Ista ē snia p^odicti doctoris.
regre de h. s. scria q^onta cinex in 2ª cōsiderati-
one p^onc p^olonis in 3ª vitate. Sz dices quō
est possibile p^o Ambrosi p^o sacerdos celebrās
in p^octo mortali p^ost illis pro quibus celebrat.
Jo. 9. Scim^o qm̄ deus peccatores non exau-
dit. Dico q^o nō p^odest vt bonū p^osonē: q^o sic c^o
act^o est mal^o: vt dictū est: sed p^odest vt bonum
ecclesie et c. Et tñ ad punctū de exequiis mō-
tuorū dico de intentione Aug. de cura agēda
p^o mortuis q^o pompa exequiā: curatio fune-
ris: et p^odictio sepulture magis sūnt viuos fo-
lata q^o mortuorū subsidia. eadem vba ponit
Breg. i. 4. dialogorū. Mōndū tñ q^o in erro-
res paganoz h^o erat vñ. s. q^o sepultura ad h^o i-
uētā ē vt aie defūctoꝝ q^oet acciperet. Mō. n.
credebant aīam quietē posse accipere aīq^o cor-
p^o sepeliret: q^o oīno ē ridiculū quoddā. Vñ
theologi aīūt q^o sepultura innuētā ē et p^o p^o vi-
uos et p^o p^o mortuos. p^o p^o viuos q^o dē ne. s. se-
tor eademq^o inficeremur: et tāta turpitudine
corpoꝝ cōsūderemur. turpissimū. n. ē hoīem
mortuū cernē. Ip^o p^o mortuos vñ vt. s. cor-
memoria in mētib^o habere f^odeliū. et sic p^o ill^o
orarēt et c. 2° notādū q^o sepultura fin^o Bos-
fredū q^oq^o accipit p^o ipso officio q^o p^o cor-
p^o sepeliendis ipedit q^o vñ nō pōt. extra
de symonia. c. nō sat. et. 13. q. 2. c. p^ociendū. et
j. q. j. dictū. Mō pono tex. ad l^oram p^o p^o b^oenū-
tatē. Aliq^o sepultura d^o ipa terra: q^o sic est de
cūmterio: vel sūit ibi aliq^o sepultus sūi vñ
nō pōt. ff. de rei vñ. que religiosis. 3° ac-
cipit p^o ipsa tumba marmorea vel lapidea. et
ista vendi potest si in ea nullus sepult^o est. ali-
oquin locus sac^o est religiosus et vñ nō po-
test 13. q. 2. c. quēsta. et. c. postq^o. 4° dicitur

q^oq^o ipa ira pura que deputata est ad vsum &
pulture: et h^o vendi dōt. 13. q. 2. c. aurū. Sz vñ
aliq^o possit erigi pro sepultura. vide in. c. sua.
et. c. ad aplicam. extra de simonia. h^o ad p^ois di-
mittant^o. Ad p^opositū ergo nūm dico sic: q^o ali-
ue est loqui de sepultura: et aliud de his q^o ad or-
natum sepulture exhibentur. Sepultura enī
loci sacri mortuo q^odem p^odest: non ex ipso ope-
opate: sed magis ex ipso opere opante. Dum
s. vel ipse defunct^o vel alius disponēs in vira
in loco sacro tumulari patrocīno alicuius san-
c^o i euā p^omitti: p^ociat cuius ē edendum est
illum iuvari. Vel etiā patrocīno eorum qui
in loco sacro deserviunt: qui pro simularis ap^o
eos frequentius et specialius orant. Illa antez
que ad ornatum sūnt defunctis q^odem p^odesunt
nō q^ode p^o se: sed p^o accūs. dum. s. homines
inspicientes ad p^opassiones excitant: et sic pro il-
lis orant. Vel etiā inq^oum ex sumptibus se-
pulture paupes fructū accipiunt: vt ecclesia de
coratur. Et fin^o hoc Sapīē. 3. c. sepultura inter
ceteras elemosinas p^oputatur. Et ita solūtur
omnia argumenta in oppositū. Dicit tñ Au-
gu. p^o de ciui. dei: q^o propter fidem resurrectio-
nis astruendam sepulture inuente sūnt. In h^o
enim t^o statur curam corporum defunctorum
habere tanq^o sperantes eorum meliorem vitā
Et quibus plures conclusiones sūnt potius
correlaria colligamus. 1° p^oimum correlari-
um est q^o sumptus funerum qui a parentibus
sūnt: si nō propter iactantiam: sed vt inde ec-
clesia et paupes subleuentur: p^odesunt defunctis
sicut et cetera pietatis opera. 2° correlarium
est. q^o locus sepulture sacre defunctis p^odest:
nō p^o se: sed meritis sanctorum ibidem sepul-
torum aut suffragioꝝ que ibi sūnt. Hec est sen-
tentia Aug. de ciui. dei. lib. primo. 3° cor-
relarium est q^o parentum pompa defunctis non
obest: qm̄ pater nō potat iniquitatē filij. Eze-
ch. 18. Ip^o sset tñ obesset si quis hoc i vira or-
diaret: vt puta q^o iuxta corp^o vñ martiris po-
neret. posito etiā q^o nō fieret. Quartū cor-
relariū ē. q^o ceremonie ecclesie rōnabili sūnt
ab ecclesia innēte: vt sūnt pulsatio cāpanarū of-
ficioꝝ decāatio: ceterorū illūinatio: aque be-
nedicte asperisio: et thurificatio. Similit^o et alia
que ecclesia facere i talib^o dieb^o cōsuevit. Hec
enī spūalia designat: vt ostendit Dionys^o de
ecclesiastica hierarchia. c. vij. Hec oīa facta cla-
ra sūnt inspiciētib^o et intelligētib^o que in pre-

X 2

ecidentib⁹ notata sunt. q^{re} rē. Q^uā ad vlti/
mū pūctū satis dicū est sup^a feria 2ª dñice de
passione cōsideratione tertia p^olōeq³ vltima.
vide ibi. Lūi⁹ snie ē etiā bñs Thō. in 4° di.
45. Et ista sufficiāt p^o pñi vī. Q^uā ad tñā
vī. nihil aliud ad pñs dico: Satis. n. in hoc
aperte diximus: vide in tabula. c. de dñari.
A quo³ confortio liberet nos iesus glōsus q³
repleat domū cōscientie nostre hic odore vn/
guento³um: gratie sue: vt ipso in eterna gloria
potiamur Amen.

¶ Feria dñice in ramis palmarū sermo in or
dine q^udragesim⁹ secundus.

Memoriam fecit

mirabiliū suoz miscors et mi
serator dñs. p^o. Adira altaq³
bñficia sumā gñitudine exigit
atq³ tāto altiore q^uto de⁹ ipse

q^u nob⁹ mag⁹ stult modū gñitudis oñditi sui ve
ri corpis et sanguis cōione. Vex. q^u tā mira/
bile sacm⁹ non creaturā rerum more cogi/
tandū est: vno sermone enucleari nō pōt. In
his nāq³ reb⁹ q^u in hoc corpe pñtū qdāmō
cogitamus: non nihil fortasse nostrū valet in
genium. ¶ acile. n. corpe corpalia scēm⁹: q^u
nihil int⁹ aiantia atq³ viuētia inueniri pōt: q^u
non alicui nostro³ sensuū subiectum sit. Sed
cum de cognitione diuinitatis q^u tanto i⁹ h⁹ sacm⁹
mento later ingrimus: pñsus oīs spes pñtura
videt⁹. Quāobrem cautiissime incedēdū ē dū
tāte rei psequimur vestigia. Eya igit⁹ aīa mā ai
mum tuū auresq³ mas vt soles erige: mecūq³
ora amāntissimū xpm glōsamq³ eius genitricē
vt de tanto ac mirabili sacramēto vñlia qdāz
in medium pferamus. Adiuerte saluatoris
elementiam: q^u vt nos ad se trahēt atq³ ex bōi/
bus deos facē: factus ē homo. Excogita eius
ad nos ardētissimā charitates: qui cū imortal⁹
esset: et in nullo pati posset: in crucis ara p no
stra salute sese obtulit deo pñt: q^u vt sempitē
na memoria tenerem⁹ corpe⁹ seu in cibū et san/
guinē suū in potū nob⁹ fidelit⁹ reliq³. Q^u clemē
tiā admirabilē atq³ oī laude decorandā. ¶ Dñi
m⁹ nāq³ bō esau ligni vctitide⁹ fieri voluit.
deus aut⁹ vt boiem: dñi faceret ē factus bō. Il
le paradisi voluptatis peccato amissit: iste at
sui regni nos voluit fieri coheredes. Ille nā
q³ inobediētia mortē incurrīt: iste aut⁹ vt nos
facere: imortales turpi morte dñari voluit.

Quid mltis moroz. Memoria fecit mirabilē
um suoz. Adirabile certe ē q^u corpus dederit
mirabilē q^u velatū accidētibus. Aliud cñi est
q^u cernit⁹ et aliud q^u credif. Cernit tñmō pa
nis et vini spēs: sub qua tot⁹ ver⁹ xps credif.
Valde mirabile ē q^u corpe⁹ dederit in cibū qui
plene reficit: vere nutrit: sūneq³ ipinguat nō
corpus: sed cor: non vētrē: sed mētē: non car
nem sed aīaz: vt Urban⁹ q^urt⁹ ait. Mō. n. car/
nes thauroz aut vituloz: vt olim in lege nob⁹
p^oposui: s³ se vex⁹ deū sub spēsbus panis et vi/
ni mirabiliter occultatum. Que vt magis elu
cescant tres in h⁹ pmo s³imone pñsideratōes mo
re solito faciam⁹ v³. ¶ Dñio corpe⁹ et sāguis
xpi in sacro panis et vini singularē nobilitatē
2° corpe⁹ et sanguis xpi in sacro dati singula/
rem figurabilitates: 3° corpe⁹ et sanguinis xpi
mirabilem rñsibilitatē.

De nobilitate eucharistie. Cōfide⁹ p^oma.

¶ Primo corpe⁹ et sāguis xpi i sacro pa/
p^o nis et vini nobis dati singularē nobi
litem videam⁹ vbi tres p^olōes mo/
re solito faciam⁹ v³. ¶ Dñia 2° ē ista. In oīa
sacra corpe⁹ et sāguis xpi sacz supercellit vñ
uerfa. 2° ē ista. in sacro altaris pculdubio
vex corpe⁹ xpi et sāguis pñtē. 3° p^olo ā ista
¶ Quis corpe⁹ xpi et sāguis sit sacro velata nihil
tū icōuenit si aliqui in forma pueri vel alterius
speciei videatur.

¶ Tū sit nobile sacm⁹ eucharistie. 2° p^oma.

¶ Cipe pñā p^olōnē rē. vt. s. vbi res
a ingram⁹ vī. v³. ¶ Dñia vī. ē. qd ē sa/
c^om. 2° vī. ē. an eucharistia sit vñum
sac^oz v³ plura. 3° vī. ē. an eucharistia sit no/
bil sacm⁹. ¶ Q^uā ad pñā vī. dico q^u quoz si
sacri pñcipales descriptōes. ¶ Dñia ē Aug.
1. de ciui. dei. Sacm⁹ ing⁹ est inuisibil⁹ gñē vi/
sibil⁹ forma. q^uo³ verbis mag⁹ snia⁹ in. 4. di.
8. c. nūc qd sacm⁹ sit. duo addit dicēs. vt eius
silitudines gerat et cā existat. ¶ Dñia. n. illa. i.
spēs panis et vini visibil⁹ similitudinē gerit i/
uisibil⁹ gñē. i. latēntis gñē sub accidētibus ill⁹
¶ Nūc sic oculis corpe⁹ nō nisi accidentia pa/
nis et vini mālīs cernimus: et nō substātiā cū
ēt vñuscuīq³ minimū entis subā sit isensibi
lis: s³ nūc intelligibil⁹: vt tora clamat phia: sic i⁹ h⁹
sacro sola accidētia cernim⁹: et nō carnis sbaz
et sāguis nec diuinitatē. 2° diffinitio ē eiusdē
magistri in q^uto di. p^oma dicit⁹. Sacm⁹ ē sa/
cer rei sig⁹. Aug. li. de doctrina xpiana. et pñt

de pfe. di. 2. c. signū. declarat qd sit signū: dī-
ces. Signū ē res q pxi spēs qingerū sensib?
aliquid aliud extra se in cognitionē faciēs veni-
re. Sicut. n. circū? an tabernā est spēs qdam
visibil' vltra sui cognitionē in nouiciū vini de-
uenire faciēs: qd in vinū transeūb? oīno in-
uisibile ē. sic sub spēs? visibil' panis et vini sa-
cralis inuisibil' xpi carnē et sanguinē honora-
mus. Audi. c. panis. de pfe. di. 2. [Panis in
q in altari visitat? i. cō s an vba sacroz. vbi
accessit consecratio: de pane sit caro xpi. h ibi.
Audi. c. an bñdictionē. an inquit bñdictionēz
alia spēs noiat? post psecratōem corp? xpi si-
gnificat. Audi. c. nos. n. nos. n. inqti spē pa-
nis et vini quā videm? res inuisibiles. i. carnē
et sanguinē honoram? et. Tertia diffinitio ē ei?
dem Aug. dicēti. Sacram ē illud in q sub te-
gnitō rerū visibilū diuina virt? secret? salu-
tem opaf. Et hū h m sonat sacram: acti dica-
m? sacram est sa. rū secretū. Et adeo certe secre-
tū vt nisi sola fide intelligat? vt sit mediū qd
dā magni meriti: cū n co nullū cadat experi-
mentū: sic cantat ecclā. pstat fides supplemen-
tū se suū defectui. Quarta diffinitio ē Augo-
nis de scō victore li. suo de sacris. li. p pre. 9.
c. 2. dicēti. Sacram ē mālē elementū extrinsec?
ocul' suppositū ex insitūōe significās: et si
multitudine repñtans: et ex seificatōe aliquā in-
uisibilē grām conferēs. Et illa ē ppleta didini-
tio sacri: vt dicit bñs Tho. [Prō dicit q est
mālē elementū foris sensibili. ppositūz vbi dīc
bñs Tho. in. 4. di. 1. q. clemētū ponit. p qua
cūqz re sensibili: siue sit elementū: siue elemen-
tarium. Vt aut hoc vbo ppter dictū Aug. 1.
q. 7. dicēti. accedit vbum ad elementū. et sit
sacram. detrabe vbu: qd ē aq nisi aqua. Vbi
nota q i aliquib? sacris mālē ipsoz ē simplex
elementū: vt in baptismo aqua. In aliqb? ē ele-
mentatū: vt in eucharistia panis et vinctōe ex-
trema oleū: et sic de alijs. Scō dicit ex institu-
tione significās: qm h sacram i memoriam sue
future passionis xps in cena instituit. 25
Albari. 14. Luc. 22. 8. q in sequētib? Tercio
dī aliquid ex similitudine repñtans. Ecce similitu-
dinis repñtatio: qm sicut xps i mysterio sue i-
carnatiōis accepit carnē nostrā ad dinū sup-
positū: sic i mysterio hui? cōsecratōis ei? car-
nē in spūa: ē cibū accipim?. Audi Dionysius
de angelica hierarchia circa pncipiū. Sūptio
in q diuissime eucharistie imago ē illi? bñfi-

ce fructū qgetabuntur cū illud prophetia p-
ficiet i nobis. Sacram: cum apparuerit gla-
tua: sicut dicit glo. ibidē. Quarto dicit ex san-
ctificatione aliquā inuisibilē grām pferēs pñt
quā partē sacram nihil aliud ē qz sacras mētē.
Et hū h Augonius diffinitio pferet: idē
sonat cū diffinitioe mgti et Augu. h pmo loco
posita duob? excepis. nā mgti aut. Sacram ē in-
uisibil' grē visibil' forma. Et Augo ait. Sa-
cram est mālē elementum ocul' suppositū. i. vi-
bil' et sensibil' rei forma. i. similitudo ex instituti-
one significās. i. inuisibilē grām. Magister di-
cit vt imaginē gerat. Et Augo dicit ex similitu-
dine repñtās: qd idē ē q imaginē gerēt. et ma-
gister dīc. et cā existat. et Augo dicit. ex seifica-
tione inuisibilē grām conferēs: qd idem est
In h ergo diffinitioe dicta corp? qz Augo expō-
sit eam significationis. et dicit q h est ex insti-
tutione. et eam efficiētē. i. effect? sacri. et dicit
q hoc erat ex sanctificatione. qz et. Et sic p-
p? Vitas. Et ad faz dico vi. q. xpi corp?
et sanguis sūt vnū sacram et nō plura. Vbi nō
qz cū vnū pōt intelligi trib? modis. s. vnitāte
indiuisibilitatis sicut pñctus et vnitās. q nec
actu nec potentia pñt cēt eē multa. 2o vnitāte
pñuabilitatis: sicut linea pedat que est vna
actu. et multa i potētia. Tercio vnitāte itēgra-
bilitatis: sicut domus ē vna p itēgriōne suarū
partiū: q actu et potentia sūt plures. Sili for-
tes vn? ē homo p itēgriōem suaz pñtū: sicqz
de alijs. Adodo corp? xpi et sanguis sūt vnum
intēgritate et vnitāte itēgriōis. pbat: qm h sa-
cramētum ex dina institutionē ad cibatiōē spūa-
lem deputatū est: q figit p corpālē cibatiōē
Et qz cibatio corpālīs duo regit. s. cibum et
potū: iō ex dina institutionē ad cibatiōē spūa-
lem al: qd p modū cibi et aliquid p modū potus
ordinat. p modū cibi corp?. per modū po-
tus sanguis xpi ē. Ex qbus p3 q qm dī in col-
lecta. Purif. cēt nos qsum? dñe sacramēta q
sumpsim? et. q illa pluralitas mālū ē intelli-
gendā. qm in qlibet sacro plura mālū cōcur-
runt. Corpus g et sanguis xpi i plura mālū
ter: s. vnū vnitāte itēgriōis. 2o sequit
q totalis cibatio spūalis: nec ē per corpus m
nec p sanguinē tñ: sed p vtrunqz. 3o seqt
q hz sūt in hoc sacro due forme. s. panis et vi-
ui vt per se considerant: m vnaqueqz illarū
nō corrūdet toti sacro: sed vna vñgit: et elia
aleri: que simul vnum sacramētum faciunt.

Quarto sequitur qd ista duo non sint vnā
vnitate generis vel speciei. sūtū vnū p relati
onem ad vnā opationem ex q vnitate sumit
vnitas sacramenti. Quinto sequitur qd ista xps
sub vtrāqz specie sit: tñ non est quo ad diuer/
sos vsus. Vnde tot⁹ xps ē sub specie panis:
sed quo ad vsū cibi: et tot⁹ xps ē sub spē vini:
sed quo ad vsū potus: qui duo vsus vnū ci
bū spūalē: et vnū sacm efficiūt. Et pfirmatur
hec snia. Quicūqz ordinant ad idē significā
dū et perficiendū pertinet ad vnū sacm. s. om
nia que in eucharistia sūt pertinet ad idem si/
gnificandum seu repitandū. s. mortem xpi: et
idem efficiendū. s. grām p quam homo corpo
ri mystico incorporat: s. sunt vnū tñ sacm. Itē
si plura essent sequeat q sacramēta noue legis
plura eēnt qz septē contra determinationē ec/
clesie. de trāsactionib⁹. in. c. veniens. glo. j.
In q glo. ponunt que sunt sacra necessitatis:
et que voluntatis. Et ponit qz qz sunt necessi/
tatis et duo voluntatis. s. mīrmonū et ordo: qz
sine his duobus saluari possum⁹. Et glo. ij.
in. c. j. qd incipit. dignū est et c. et de pūgio.
feruorum. oīa septem sacra cnumerat. qre et c.
Idem quantū ad oīa que dicta sunt dicūt bñs
Tho. et Petr⁹ de tarāstio. 1. 4. di. 8. qre et c.
Et tñ ad tertiāz veritatē dico q Alexan/
der papa qnt⁹ a Petro aplo: vt notat de pse:
di. 2. c. nihil. docet q nullū sit h sacro nobili⁹
vbi sic dicit ter. Nihil in sacrificijs maius esse
pōt qz corpus et sanguis xpi: nec vlla obla/
tio hac potior est. sed hec oēs pcellit: que pura
conscientia dño offerenda ē: et pura mēte su/
menda: atqz oībus veneranda. Et sic potior
ē ceteris: ita pot⁹ extolli et venerari dē. h ibi.
Et glo. ibi sup vbo. qz corp⁹ xpi. dicit. Id est
nullum sacm dignius ē isto quantū in se est.
Quattuor. n. modis vnū sacm alio dignius
est. s. rōne efficacie vt baptisim⁹. rōne sanctita
tis vt eucharistia. rōne significatōis vt coniu
giū. quidam tñ remouerunt istuz modū. et rō
ne conferentis vt pfirmatio. h ibi glo. ad lras
Et bñs Tho. et Petr⁹ vt. s. dicūt qd ista alia
sacramēta causent in aīa sanctitatem mō quo
dam cōi: tñ hoc sacramentum continet totius
sanctitatis auctorē: et ideo ceteris prestanti⁹ est
et excellentius. vñ de hoc pōt dari iste versus.
Maior in effectu est baptisim⁹: corpus in esse
Coniugiū signo maiori crisma ministro. De
h. s. feria sexta p̄me dñice p̄dole et ite p̄fide/
rationis. Et h sufficiat p̄ma p̄dole.

Et vix xpi corpus est in sacramento alta/
ris. Conclusio scda.

Ecce fām p̄dolem v3. In sacro al
tari s: multi heretici latraverunt: ve/
rum xpi corp⁹ et sanguis dī cōtineri.
vltres ingramus vi. v3. Prima vītas est
vtrū verus xpi corpus contineatur in altari.
2⁹ vi. est: vtrū contineat fm totam suā quā
titatem. 3⁹ est: vtrū cōtineat tñ caro xpi et
non aīa. Et tñ ad p̄mam dico q magister
in. 4. di. x. recitata opinione quorundam be/
reticorū dicentium ibi cē corpus xpi tñ i signo
et tñ in signo manducari a nobis: occasionez
sui erroris a verbis xpi sumentes: cum dixit.
Nisi quis māducauerit carnē meam et bibe/
rit sanguinē meū nō habebit vitā eternā: nō in
telligētes dixerūt. Durus ē h sermo: quis po
test cum audire: et abierūt retro: sū. quibus di
scedentib⁹ duodecim discipulos instruxit qui
remanerāt dicens. Spūs est q viuificat. caro
autē nihil pdest. verba que locutus suz vobis
spūs et vita sunt. spiritualiter intelligūt que lo
cutus sum et c. vide in textu vbi plures aucto/
ritates adducūt. Et declaratis intelligentie
eaz sententiis: mox in. c. hec et his similia no
stram quā scripsim⁹ p̄dole ponū: et confir
mat sermonib⁹ xpi qui ait. Accipite hoc ē cor
pus meū. Et similiter alijs auctoritatib⁹ et ra
tionib⁹: que legere tūpse potes: que cā breui
tatis omitto. Ad quorū declarationēz audi v/
ba bñi Tho. in. 4. di. x. arti. p. Sub sacramē
to inquit altaris cōtinetur vix corpus xpi qd
de virgine traxit. Et contrariū dicere est here
sis: quia derogatur veritati scripture: qua do
minus dicit. Hoc est corp⁹ meū. Idem dicit
in. c. omnia quecūqz voluit fecit dominus in
celo et in terra. de pse. di. 2. Et ratio qre opo
ret q in hoc sacramento christus contineatur
est: quia. s. non ita perfecte nobis xps pūnge
retur si sola illa sacra haberemus in quib⁹ cō/
iungit nobis xps per virtutem suam in sacra
mentis illis participatam. Et iō oportet ē ali
quod sacramentum q xps non participatiue:
sed per suā essentiā contineat: vt sit pfecta con
iunctio capitis ad mēbra. Et consequūt et iā
alic vtilitates sicut offensio maxie charitatis i
hoc q seipsum dat nobis in cibum: et subleua
tio spei ex tam familiari coniunctione ad ipsū:
et maximū meritiū fidei in h q credūt multā in

hoc sacro que non solū p̄ci rōnem sunt: s; cū
am p̄tra sensum: vt apparet. Et multe alie vi
litates que sufficienter explicari non possent. h
ille ad istam. S; dices op̄ Ambrosii: certe du
rus est h sermo. Nōne maria irreuerētia est
vt more pecudū herbā manducātiū xpm mā
ducem? Quid n. imani? q̄z carnē hoīs mā
ducare et sanguinē ei? bibere. Nōne et xps ait
Jo. 6. Caro nō pdest quicq;: g nō dz esse i h
sacro vera caro: sed solū spūalis v̄tus. De
mū panis ille prius nō erat xps: et post p̄sēra
tione fact? est xps. g nūc incepit xps esse in ali
quo loco vbi prius nō fuit: qd derogat digni
tati ei? vel erit in ipso mutatio. Q p̄ Ambro
si quō est i celo et idē numero i altari. Dia. n.
corpa hūana hnt determinata loca: s; termini
cuiuslibet corpis locati sunt simul cū terminis
corpis locantis. g nullū corpus i vno loco po
test esse extra terminos illi? loci. Et p̄firmat:
q; corp? xpi in q̄zū corp? nō hz ēē in pluribus
locis: q; sic cuiuslibet corpis pueniret: nec etiā in
quantū vnitū diuinitati: q; vniō tal non ponit
cū ēē iminos suos. i. cū limitē corpis: g nullo
mō sibi puenit. q; tē. Alia mea nihil obstat q
spūs malign? varias hereses in mētib? homi
nū fouet: et totis conat virib? verā fidē obte
nebrare: et crebro p̄sus eradicare. Recte ar
guis: et euidentes tue apparent rōnes. Confi
dera imensū dei largitatē: qui cū corpis nro oē
scimen affectū fructū nobis in cibū dedū: et ne
aia fame periret: seipsū i cibū et potū dedū: nō
carnē: vt in p̄ncipio dixim? s; spm̄ impiguās
nec h irreuerētie aut horribilitati ascribi p̄t:
sed vere charitati. vep id esset qd arguis si xpi
gloriosissimū corp? seu corporalis cibus mādu
catur: dilaniaret et dentib? pmeret. sed si sic
manducat: sed integer sub q̄libet diuisionis p
ticula perseverat: vt infra dicet. Et aut aia ca
ro nō pdest quicq;: vep dices si caro corporali
manducaret: sed valde pdest sacraliter mādu
cata. P̄i. n. g retrosum abierūt qn xps q̄u: ca
ro mea vere ē cibus et. intellexerūt vt Aug.
ait: sic esse de xpi carne: sicut de ipsa q̄ in cada
uer vertit: et in macello dilaniat: nec aia mea
tibi se in cibū p̄tulit: quia aliter puidere tue sa
luti nō posset: sed quia hic ē modus congruē
tissimus: sicut de mō incarnatōis dicim?. Ad
aliud dico q nō sp̄ o; id qd nūc est vbi prius
nō fuit: localit? esse mutatu: q; pōt aliqd in ipsū
conuerti. cū. n. ac in ignē puerit non expe

dit ignē localit? esse mutatu: sed nō mutatur nū
tatione gnōis. et h accidit: quia ignis in illa
conuersione nō est termin? generationis: sed
p̄positū ex suba generatōis. s. ex mā et termin?
nō g ē forma itroducta: ex quib? sit totū cōpo
sitū. forma. n. que ē termin? gnationis per se
non generat. 7. metaphisice. Vnātur autē p
accidens: q; non ē per se subsistens: sed est in
alio: quo mutato dicit et ipsa mutari. Corpus
g xpi ē in altari vbi p̄t? nō fuit. et tñ nō localit?
mutat nec aliq mō: q; panis puerus ē in ipm
ita q; totū corp? est termin? p se conuersionis
sicut ibi erat forma. nō tñ est ens in alio sic for
ma: sed per se subsistens. et p p̄ia nō o; q; sit
localit? mutatu: nec p se generatu: nec per acci
dens. Ad vltimū dico q; nullū corpus ppa
rat ad locū nisi mediantib? quantitatibus di
mensionib?. Et ideo tunc corpus ē p̄prie i lo
co qn̄ dimensionēs eius cōmensurant dimensionē
onibus loci. ideo p̄s ait q; locus est equalis
locato. Corpus g xpi nō ē nisi in vno loco. s.
in celo. Sed qn̄ sit panis puerus i corpus xpi
qui panis prius fm̄ suas dimensionēs in h erat
de terminato loco. et iā panis suba nō erit re
manēt diuina v̄tute dimensionēs ille: et p p̄ia
loc? ambiens ipsas. et cū ibi sit vep corpus xpi
sub illis. s. dimensionib? quantitatis talis lo
cus ambiens illas dimensionēs. ad corp? xpi or
dinē immediate nō hz: q; nō subiectiue sūdant
in corpore xpi. Et iō corp? xpi non ē p̄prie i lo
co p se loquēdo: sed ē vt in sacro non solum si
gnificante. sed p̄tente vep xpi corpus ex vt
vbox. Et sic p; q; corp? xpi erit i altari. i. i il
lo loco: q; dimensionēs panis i ipsū puerfima
nent in loco: sub quib? ipsum corp? latet. Et
ergo fm̄ p̄pas dimensionēs in celo empyreo: s;
in plurib? altarib? et locis fm̄ dimensionēs re
manentes panis et vini trāsubstantiati in xpi
corpus et sanguinē. Ad cōfirmationē dico q
ēē in plurib? locis vt ē expositū nō puenit cor
pori xpi vt corpus: neq; vt glorificatū: neq; vt
dinitati vnitū: sed inquantū est termin? puer
fionis. vū silr accideret de corpore lapidis: si
deus simili mō subam panis in lapidē puer
teret. qre tē. Et si alique rōnes nāles adduce
rent de situ partū in loco et depositionē et fili
bus: dicas h nō esse fm̄ nām: sed supra nām.
Et bñ nō istas rōnes et tene mēti: quō xps
est in vno loco in fm̄ proprias dimensionēs
et in plurib? fm̄ q; dictū est. qre tē. Et tūm

ad sam vi. dico triadicta. Primum est q. suba
panis que couertit in xpi corp⁹ nō hz aliquaz
pporionē similitudinis ad quantitatem xpi:
vel ad alia ei⁹ accidentia: sed tñ ad substantiā
corp⁹is xpi. Et id cum nihil de pane in corp⁹is
xpi conuertat nisi suba pan^{is}. qz nō acciden/
tia ei⁹ cū maneat vt pus. patet q^o couersio illa
terminat ad substantiā et nō ad quantitātē vel alia
accidentia corp⁹is xpi: et p^o p^ois ex vi sacri non
est in sacro nisi suba corp⁹is xpi. quantitas autē
eius ē ibi ex cō. nimitantia sicut aia eius. quia
in vbiis sacri nō fit mentio de aia. et iō ē ipsa
ex vi sacri nō ē ibi: sed p^o cōcomitantia tñ. silt
in pposito. Et vt clarius intelligas nota hoc
diligent^{er} q^o in sacro altaris aliqua continentur
ex vi sacri: et aliqua ex naturali concomitantia
Et vi sacri continet illud ad q^o conuersio ter/
minat: et h^{oc} est in hostia suba corp⁹is xpi: et i ca/
lice sanguis. Illa. n. i forma vbi⁹z ondit. qz i
vna sit metio de sanguine: in alia de corpore
Et nāi autē concomitantia et quali p^o accidens
continetur illud q^o per se nō est terminus cō/
uersionis: sed sine quo termin⁹ puerfiois esse
nō pōt. Et q^o b^o segtur q^o cū aia xpi nō pueniat
vbi huius sacramenti: qui ē māducare et bi/
bere et vbi pfectiois de ea metione nō faciāt:
ad ipas non terminabit^{ur} puerfio panis et vini
sed ad corp⁹ et sanguinē. cū tñ corpus sine aia
vire nō possit: et ibi aia ex cōcomitantia nā
lit: et p^o p^ois si in triduo illo mortis xpi fca fuit:
fci puerfio panis se vint: claz ē q^o ibi fuisse cor/
pus sine aia. Silt d^r de quantitāte: qm cū cor/
pus humanū et organizatum sine quantitāte cē
non possit: manifestum ē q^o i sacro altaris erit
quantitas corp⁹is xpi. nō ex vi sacri. sed ex cō/
comitantia nāli. Non vti tñ xps ipsa quantita/
te occupando locū: sicut etiā sua non tñ cla/
ritate illuminādo acere: vt dic^o beatus Tho. in
4. di. r. et p^o detrus de rarantio ibidē. Et sic
patet p^o dictū. 2° dicum est q^o cū quanti/
tas xpi nullā habeat habitudinē ad quantitatem
panis: non o^z partes corp⁹is xpi i hostia si/
tuari sū quantitātē panis. Vñ i⁹ corp⁹ xpi di/
stictas habeat ptes: et debet situatas sū nāli:
nō tñ est assignare i dimensionib⁹ panis: vbi
sine corp⁹is ptes situent^{ur} sūe ponant^{ur}. Nec
tñ segtur q^o corp⁹ xpi p^o fū sit: qz p^o partes ordi/
nem habent i se nālem. sed sū hūc ordiēz cō/
paratur: nē ad dimensiones et ceteros. Et q^o se/
gatur q^o quantitas panis nō applicat quantitati

corp⁹is xpi: qz nec est aliq^o mensuratio q^ozita/
tis ad quantitātē: qz vt dictū est quantitas in sa/
cramēto nō imediatē ordinat^{ur} ad corpus: sed
sū cōcomitantia nālem. 3° dictū ē q^o sicut
illa que nō habent quantitātē possunt indiffe/
rent sub magna et pa^u quantitātē repiri: sic
de aia p^o: que indifferēt reperit^{ur} in magno
paruoq^z corp⁹is: ita illud q^o in aliquo p^otinetur
nō rōne sue quantitatis poterit indifferēt sub
pua magna q^z quantitātē p^otineri sic est in ppo/
sito. q^o tē. Nec in snia b^ois Tho. vi. s. Et
q^o b^o p^o rñsio ad tñā vitarē.

De formis diuersis apparentib⁹ in sacra/
mento. Conclusio tertia.

Ecce terna p^oloc⁹ v^o. Quis corpus
a xpi et. dic^o tō. vbi tres in gram⁹ vi.
v^o. p^o dia vi. ē ista. Vtrū i sacro xps
q^oz apparet i specie carnis cruetate: vel in
specie pueri appareat i p^o specie. 1° vi. ē
p^o dono q^o sacerdoti volēt cōicare appetit i
sacro spēs illa carnis: nūq^z debet illā sumē
3° vi. ē. Vtrū oculis gloriatus ipsū v^oz
xpi corp⁹ videre possit. Et ad p^o m^o dico
sū b^ois Tho. in. 4. di. r. q^o q^oz in sacro
appet caro vel species pueri: p^oculdubio v^oz
xpi corpus ē q^o ibi apparet. sed an illa spēs sit
p^o corpus xpi. ff. cū ē iudicare. Quid am
n. aut^{em} q^o spēs illa apparet ē in oculo viden/
tis ex diuina virtute causata ad p^o solatōz vidē/
tis vel alia legitima cā: v^oputa ad corroborā/
tionē fidei et. Nō quidē modo nō ab oib⁹
sed ab aliquib⁹ tñ videbitur: put diuine pla/
cuerit voluntati. Quidam dicūt nihil esse i. o
ueniens q^o talis spēs sit extra visum illum in/
mutans: qz in p^ote corp⁹is gl^osi est: vt se on/
dat quo modo placet. Beatus Tho. dic^o q^o
illa non ē spēs p^o corpus xpi: sed acciden/
tib⁹ p^o p^oz circūfundant alia accidentia diuina
virtute. put placet formare spēm: v^oputa car/
nis vel pueri. Vñ q^oz in xpi signō videat^{ur}
tur. nō tñ in p^o specie. Et quib⁹ patet q^o q^o
sit alia apparitio nō corrupat species panis
sed alia circūfundunt diuina virtute. q^o po/
lica ablatis remanebit spēs panis. Sed seg/
tur q^o h^{oc} ille species carnis. prius in sacro nō es/
sent: tñ ad fidelē corroboratōem et fidelit^{em} deuō/
tionē: vt dictū ē sunt sup^oinducte. Tertiū seg/
tur q^o illa spēs nō debet adorari adoratiōe la/
trie cū sit q^o d^o nouiter p^oductū: et per p^ois creatu/
ra. q^o tē. Tu mām amplia vt placet. q^o tē.

Quantū ad sam veritatem dico q. vñs sacra
mēti debet pueniri cū materia sacri. vñs autē
huius sacramēti ē ut comedat et bibat. et cum
caro cruciata vñ spēs illa pueri comestioni nō
cōgruat: nō videt rationale ut sumatur. S3
quid tunc faciendū. Dico q. aut ab oibz sic
videtur: aut ab aliquibus. Si ab aliquibz tunc
sumatur ab aliquo illoz q. cum in specie panis
videt. Si at ab oibz: tunc nō sumatur ab ali
quo: sed in loco solenni p. maxima reliquia po
natur. Huius snie est btās Thō. ut supra. Et
ratio huius ē. q. qñ sic apparct: certe hoc p. po
nitur non ad manducandum: sed ad vñcrā
dum. Sed dices ist. vera sunt pater Ambro
si quādo alijs apparent huiusmodi spēs. Sed
si sacerdos celebrā et cōicāt ista apparent.
nō habet locū ista respōsiō. Dico ad hoc q. q.
dā dixerunt q. suffi. iñspūalis manducatio. q. a
hec in paucioribz accidit: ppter qd nō ē legis
ecclesie trāsgressor: que consideret ea que ut i
pluribus accidūt. Quāda autem dicunt q. de
bet itez celebrare. et si iterū sic appareat: iterū re
incipiat. s3 hoc mihi nō placet. q. potius eēt cō
fessio q3 deuotio. ut pater. Quantum ad tertā
dico q. nihil videtur corporali visu: nisi q. oculo
visidentis mouetur ab obiecto fm similitu
dinez coloris in ipso erūit: que qdē fil. tudo
pus sit in medio: deinde in sensu visus. Cor
p. at rpi nō habet ordinē ad spēs sub qb. ē rō
ne quātitatis sue. et ideo nō pōt similitudo coloris
sui in aere generare cōtingentes species. Et h
duplici rōe. Primo quia actio corporalis cō
tactū requirit. cōtactus autē corporalis conse
quitur quantitatem. q. nihil aliud est q3 p. iun
ctio terminoz duarum quantitātū. et quia cor
pus xpi non contingit aerem circumstantē: iō
non potest in ipso sui coloris similitudinē ge
nerare. Secunda ratio est. quia color consequit
quantitatem: cum immediatū eius subiectum
sit superficies. et quia corpus xpi ad hūc locum
ordinē nō habet ratione sue quantitatis: iō nec
ratione sui coloris. Et ideo sicut nō cōiungit
aeri circumstanti fm quātitatē: sic nō assimilāt
sibi ipsuz sui coloris similitudinē aggenerādo
in eo. Ex quibz sequitur q. posito casu q. ocul
xpi esset extra species sacramēti ipse nō videt
substantiam suam infra species contentam ex
nā glorie nisi forte miraculose. P. d. op. qd cō
cluditur q. oculus gloriozus nō videt rpi cor
pus in sacro sub proprijs speciebz nisi forte mi

raculose. Secundo sequit q. qzuis beati nō vi
deat illud visione corporali: videt tñ plenaria
visiōe intellectuali. ppter qd nō sequit q. de co
nō habeat fidē s3 plenā cognitionē. sicut etiaz
in sabbato quat te dñice dictum ē: q. ocul⁹ cor
poris nō videt essentia dei: s3 oculus mentis:
ut et dicit Augu. libro de vidēdo deū. Tertio
sequitur q. qzuis intellectus nñ possit in via de
cipi i videndo corp⁹ xpi nisi fides pñct supple
mētū. tñ in glā nullo mō deceptio. cadit: cum
ibi plena sit cognitio. et qzuis oculo corpis bñ
corp⁹ xpi nō videat: tñ ipsum plene aspiciunt
oculo mētis. ut dictum ē. Et ita patet q. qzuis
corp⁹ xpi i sacro ipse beatus nō sit visibilis oculo
corporali: est tñ visibilis oculo intellectuali.
Et si dicit: nūqd corp⁹ xpi ab āgelis videtur.
Dico q. sic oculo mētali: tñ qd ē accipiendo spēs
a sensibilibz: s3 p spēs inatas qzū ad ea q. nāli
cognitionē itelligūt. velp verbū qd v. dēt quā
tum ad ea que supra naturālē corp⁹ cognitionē
sunt. sicut sunt oēs articuli fidei. Vnde dicit
beatus Thō. ut supra sicut articuli fidei sūt su
pra naturālē cognitionē hominis: ita et āgelo
rū. et p pñs angeli nāli cognitionē corpus
xpi in sacro nō vident: s3 solum cognitionē bea
ta. S3 quid de demonibus. Dicit idē doctor
q. nullo mō vident: s3 credūt et cōtē emiscunt.
Et hec sufficiāt p pñti cōclōne.

De figuris corpis xpi i sacro pñsidera⁹ 2^a.

Et cūdo loco cor

poris et sūguis xpi i sacro nobis
dati singularē figuratiōe vide
am⁹. vbi tres pñones subiūga

m⁹. v3. 1ª pñō ē ista. Quāto h sacram alijs
ē pñtius. tāto figure illud significatū excel
lēt⁹. 2ª pñō ē ista. 2ª tēpus grē tēpus dicat
veritas: tñ hoc sacram datū ē rōe magne necc
sitatis. 3ª cōclō est ista. 2ª deo sit possibile ut
substantia panis et vini nō possit remanere: si
tñ fuisset equū nec laudabile sustinē.

Et sic hoc sacram ē alijs excellentius: ita et si
figure illud significatū excellentius. pñō p^a

Et cipe pñā pñōne. v3. Quāto h sa
crām et. vbi tres ingram⁹. vi. v3. 1^a p^a

vi. ē ista. Cū tpe vñtatis debeat cessā
re figura. querit quare hoc sacram datū sub figu
ra. 2^a vi. ē. verū hoc sacram i veteri lege fuit
figuratiū. 3^a vi. ē. verū crp⁹ cessā fuerit hoc sa
crāmēti in lege 2^a d. op. li figuratiū q3 i lege na

ture. Quantū ad p̄mā dico q̄ hoc sac̄m ē ve-
ritas figurarū antiquarū: et est figura veritatis
vite beate. vide d̄ hoc feria sexta p̄me dñice cō-
sideratione prima in sa conclone in p̄ dubio.
Mora n̄ hic s̄z inḡm in quarto di. viij. c. nā
qd̄ rē. et in. c. cū marthe. de cele. mis. q̄ in hoc
sac̄o. aliqd̄ d̄ sac̄m: et aliqd̄ res et sacramen-
tū. et aliqd̄ res im̄. Id qd̄ est sac̄m est panis et
vini species. Sac̄m et res ē ipsa caro xpi et sā-
guis. Res et nō sac̄m ē mystica ei⁹ caro. Ac-
cipe p̄mum. s. id qd̄ ē sac̄m tū. Idan̄ enim
et vini species sac̄m ē id est sacre rei signū. qz
preter speciem quā sensibus ingerit aliqd̄ ali-
ud facit in cognitionē venire. Sac̄m et res ē
ipsa xpi caro et sanguis. Sac̄m quidē ē. qz ut
corpus xpi ex multis mēbris purissimis et im-
maculatis cōstat. sic societas ecclesiastica ex m̄-
tis personis a criminali macula liberis p̄stis
In cui⁹ signum facta ē arca dñi de lignis Se-
ibin: que sūt imputribilia et albe spine similia.
Res aut̄ et nō sac̄m ē xpi mystica caro. i. vnitas
ecclesiastica. i. cētusioium fidelium. qz sicut ex m̄-
tis granis conficitur vnus panis: et ex pluri-
bus racenis vinū conficitur: sic ex multis fide-
um p̄sonis vnitas ecclesiastica cōstat. ad Ro.
xij. et ad 1 Cor. x. c. Vn⁹ panis et vni⁹ corpus su-
m⁹ oēs q̄ de vno pane et de vno calice p̄cipa-
mus. Et quibus sequit̄ q̄ in hoc sac̄o duplex
ē res. s. res cōtenta et significata: altera signifi-
cata et nō contenta. Res contenta et significa-
ta est ipsa xpi caro quā de virgine traxit et san-
guis quē p̄ nobis effudit. Res aut̄ significata
et nō cōtenta ē vnitas ecclesiastica in predesti-
natis: vocatis: iustificatis: et glorificatis. ut apō-
stolus ad Ro. viij. ait. Nec ē illa duplex caro
xpi: d̄ qna Hieronimus sup̄ eplaz ad Ephe.
libro p̄mo. super illo verbo. in quo habemus
redēptionē. Dupliciter inquit intelligit̄ caro
xpi et sanguis. Vel illa que crucifixa est et sepul-
ta: et sanguis q̄ militis lancea effusus est. Vel
ipsa spiritalis acdivina. de q̄ ipse ait. s. Joā.
vj. Caro mea vere ē cibus. et nisi mādūcaue-
ritis carnem filij hominis nō habebitis vitā
in vobis. h̄ ille. Quantū ad fam̄ vitā dico q̄
tres pulchre figure inter ceteras hoc mirabile
sacramentum precesserūt. v3. Vna figurā sta-
it tēpore Melchisedech. s. ante legē Moysi.
Que at̄ alie fuerunt tēp̄ legis Moysi. De p̄-
mo sic loq̄ magister sententiarū in quarto di.
9. dicēs. Melchisedech enim sacramenti ritū Mel-

chisedech ostēdit id est figuravit. s. Gen. i. 4.
c. vbi panē et vinū Abrahę obtulit. Vñ Am-
brosius ait. Intelligi dat̄ anteriora esse sac̄a
xpianorū q̄z iudeorū. h̄ ille. Vbi nō q̄ quando
Abraham fratrē suū Loth de manibus eri-
puit inimicorū: qui contra regē Sodomorum
venerāt et. cū victoria rediens capta hostiqz
preda in valle mambre. Melchisedech sacer-
dos magn⁹ illi obuiā veniens panē et vinum
obtulit. Quod certe signū et figura fuit huius
benedicti sacramenti in memoriā victorie Iesu
xpi in ara crucis obtente p̄tra acceas potesta-
tes. Jo. xij. Nūc p̄nceps huius mūdi ei⁹ cie-
tes. et. Secūda figura est manna que pluit
patrib⁹ in deserto. Exodi. xvj. De qua etiam
maḡ ponit differentia vbi supra. Et notat̄ et
de cōse. di. 2. venera. vbi dicit̄ sic textus. Re-
uera mirabile ē q̄ manna plueret deus patri-
bus in deserto: et quotidiano celi. i. aeris palce-
bat̄ alimento. Vnde dictū ē. Ip̄e angelo-
rum mādūcavit homo. sed tamen panē illum
q̄ mādūcaverūt in deserto mortui sunt. qz sci-
licet indigne sūpererūt oēs: duob⁹ exceptis sci-
licet Caleph et Josue: ut dicit̄ glosa. Ista aut̄
esca quā accipitis ē panis viuus q̄ de celo de-
scēdit: vite eterne substantiā administrās. et q̄
cūqz hunc panē mādūcaverit nō morietur in
eternū. Considerat̄ nūc utrū p̄stātor sit pa-
tris angelorū. i. māna: an caro xpi. vtiqz corpus
est vite māna illud de celo. hoc super celum. il-
lud celū. i. aeris. hoc domini celorū. illud cor-
ruptiōi obnoxū: si in diē alterū seruabat̄ inue-
niebat̄ plenū vermicibus. hoc alienū ab omni
corruptiōe semp̄ inuenitur. Et pax̄ isra. s. for-
te adhuc dicerēs. Aliud video quomō tu mi-
hi dicis q̄ xpi corpus accipiam. Et hoc nobis
adhuc superest ut p̄bemus. Quāto igit̄ vtimur
exemplis ut p̄bemus. hoc nō ē qd̄ natura for-
mauit: s̄z benedictiō cōsecrauit. Ad aior. i. 14. qz
vis ē benedictiōis q̄z nature. qz benedictione
etiā ipsa natura mutatur. Virgā pieciū Moys-
es et facta ē serpens. et in virge naturā reuer-
nit̄. Vides ergo. p̄phetica gratia bis naturā
ēē mutatā. s. serpentis et virge. Et multa alia
ibi exēpla ponit ut sunt p̄ueri et sanguinem et
ecōuerso. Exo. 7. et 8. Et de sepatiōe aquarū
in modū muri dū sūgerent iudei p̄pharaonē
Exo. xv. vide si placet: s̄z de his dicem⁹ infe-
rius in tertia cōsideratiōe sequenti in 2. p̄lone
Vbi anima nota q̄ hoc beneficiū māna d̄ ce-

lo inuisibiliter descendeat. cuius forma erat alba in modum pruni vel rosis: habes grana in modum coriandri. signa quoque alia vbi haec. Per noctem primo presens status signat. Non enim status nostre fidei est sicut lux clara deificae visionis sicut in celo: neque obscura tenebrositas carnis damnationis sicut in inferno: sed est nocturna lux lunari illuminata splendor. Scia. n. aia mea ut ex 2° aia didicisti lunam parue aut quasi nulle de seluciditate esse. Sic et fidei status non perfectus est illuminatus: sed sub enigmatibus hoc presens sacramentum ostendens sub speciebus panis et vini. De celo manna descendeat in terram: et verbum eterni patris non est designatum in veterum descendere matris. Io. p. c. Verbum caro factum est. Manna in modum coriandri quod est stomaci confortativum descendit in caltris filiorum israel venientium in terram promissionis. Et hoc benedictum manna in deserto presentis vite tendentibus nobis ad terram promissionis eterne aie confortativum datur. Propterea viaticum dicitur. quia viatoris tantum cibum. Exemplum de Helia fugiente a facie impiissimi Jezabelis quiescente sub iuniperi umbra et dormiente. Qui angelus ait. surge etc. et invenit sub cineribus panem. et abulavit i fortitudine cibi illi. xl. diebus et xl. noctibus. etc. 2° fl. xix. Juniperus pungentia habens folia Christi crucem significat: sub cuius umbra viator quiescit a tribulationibus mundi fatigatus. Quia si passio Christi ad memoriam reducitur: nihil est quod equo animo non tolleretur. Panis sub cineribus conditoris et confortans corpus Christi est sub cinere amare passionis decoctus etc. moraliza tu ut melius scias. Et sic patet secunda figura. quare etc. Tertia figura est agni pascalis. de qua vide supra secunda prima dominice in tertia conclusionem prime considerationis. quare etc. Quamvis patet Ambrosii recte dixeris: tamen dubia aliqua in mentem veniunt. Primo de figura Melchisedech. Nam in hoc sacramento deo aliquid offertur. Melchisedech nihil deo. sed Abrahe tantum obtulit. ergo figura non convenit. Secundo de manna arguo sic. Manna omnium saporem habebat suavitatem. hoc sacramentum non habet omnium saporem suavitatem. Probo quia non habet aliorum sacramentorum suavitatem. quia si sic tunc alia sacramenta superfluerent. ergo hec figura huius sacramenti non convenit. Tertio arguo de agno pascali. hoc sacramentum corporis Christi post baptismum datur. sed agnus pascalis transi-

tum maris rubri quod baptismum figurabat precessit. ergo agnus pascalis non est congrua figura. Quarto arguo de omnibus simul sic. Nobilioris rei in lege gratie debet correspondere nobilissima figura in lege scripta. Sed nobilissima res et nobilissimum sacramentum in lege gratie est sacramentum corporis et sanguinis Christi. ergo debet habere nobilissimam figuram in lege veteri. sed consequens est falsum. Probo. quia circumcisio est figura baptismi: ut patet in quanto inquit dicitur. i. c. queritur aure. in fi. et habet de cetero. dicitur. quarta. c. apud. vbi dicitur. Apud nos valet aqua baptismi. quod apud veteres valet in circumcisio. sed circumcisio est nobilissima figura. Probo. quia circumcisio laudatur peccatorum originale: ut est in prima communis. In alijs autem figuris non. ergo ista potius huic sacramento debuit assignari quam aliqua aliarum. quare etc. Ad id non obstantibus anima veritas nostra manet. Et ostendat fundamentum quare ille tres figure potissime sunt. Nam aliquid potest esse figura aliterius quattuor modis. Aut. n. illud figura est alicuius: ut signum et causa eius. et secundum hoc dicimus quod sanguinis et aque effusio fuerit huius sacramenti figura. Aut in quantum est figura tantum et sic fuit oblatio Melchisedech. Aut in quantum est res et sacramentum. et sic fuit agnus pascalis. Aut in quantum est res tantum. et hoc modo manna fuit figura huius sacramenti. Quia sicut manna habebat omnem suavitatis saporem: sic et gratia que est res tantum huius sacramenti habet omnem spiritalem saporem. Hanc distinctionem sane intelliges si precedere veritatem perlegeris. Ad rationes tuas ergo sic respondemus quod si figure huius sacramenti figurabat hoc sacramentum quantum ad usum fidelium. quia usus huius sacramenti est ut offerat populo ad ipsius assumptionem: ideo Melchisedech Abrahe panem et vinum obtulit. et nihil obtulit deo. Ad illud de manna sunt plures responsiones. Alii dicunt quod hoc sacramentum continet omnem aliorum sacramentorum suavitatem in quantum continet omnis gratie fontem. i. Jesum Christum: quod non ordinat eius usus ad omnes effectus sacramentalis gratie. Alii dicunt quod continet omnem suavitatem in reficiendo. quia hoc solum per modum refectiois operatur. Alii dicunt quod continet omnem aliorum sacramentorum effectum: in quantum hoc sacramentum est perfectio omnium aliorum habens. i. in summa omnia que alia sacramenta habent sigillatim. Tunc que placet. De agno dicitur quod si baptismi et

huius sacri esset tunc una figura argumenti pre-
deret: sed quia habent figuras plures: ideo non
est inconueniens aliquam figuram baptismi precedi
ab aliqua figura eucharistie. ut ab aliqua pre-
cedat: sicut precessit agnus paschalis transitum
maris rubri: et sequitur circumcisiōe. Ad vltimū
dico quod baptismus cum sit necessitatis quantum
ad effectum et eucharistia est necessitatis quantum
ad finem eius quod representat. scilicet opus nostre redem-
ptionis: ideo oportuit quod baptismus corresponde-
ret. figura quantum ad effectum et non eucharistie.
Nō tunc intelligo pater Ambrosius. Erige aures
Scitis quid est dicere hoc est necessitatis quantum
ad effectum. hoc est quod baptismus delet peccatum ori-
ginale quo in aia remanente non est salus. Et
oportebat in veteri lege quod esset aliqua figura
huius effectui correspondens: quod fuit circumcisio. sa-
cramentum autem hoc non est talis necessitatis in omnibus: ut
patet. et ideo non oportuit quod haberet figuras re-
mediū prebentes: sed significantes tantum. quod et cetera. hoc in
finita beatus Theodosius. quarto. d. viij. Illa tibi sus-
ficiat presentem veritatem. Et tunc ad tertiam vi-
dico quod huius benedicti sacramenti expressior fi-
gura fuit oblatio Melchisedech quod figure le-
gis Moyse. et hoc quantum ad id quod in hoc sacra-
mento est signum tantum. Nō enim potuit clarior figura
dari. Species enim panis et vini in hoc sacro ut di-
ctum est sacramentum est. et huius figura optima est obla-
tio illa. sed quantum ad id quod est res et sacramentum expres-
sior fuit figura legis Moyse. quia expressius
christi passum significabat: ut patet. Et quibus
sequitur quod sacerdotium christi magis conuenit cum sacerdo-
tio Melchisedech quod cum sacerdotio leuitico. quod
magis ad ritum et signa exteriora conueniunt: et
etiam quantum ad conditiones Melchisedech. de
quibus Apostolus ad Hebræos. vij. loquitur. In
de prophetam ait. Tu es sacerdos in eternum secundum
ordinem Melchisedech.

De necessitate huius sacramenti. Secunda.
Accipe fam pelsonē. v. 3. et c. pus gre-
te p dicitur. Vultis: tunc hoc sacramentum datur
est ratione magne necessitatis. Vbi
tres ingram veritates. v. 3. Prima veritas est
ista. Que fuit necessitas instituendi hoc sacramentum
Secunda est ista. Quo tempore fuit institutum. Tercia
veritas est. Ex quo hoc sacramentum est memoria pas-
sionis christi. quare post passionem non fuit institu-
tum. Quantum ad primam dico ad presens quod tripli-
ci de causa oportuit hoc sacramentum institui. v. 3. propter
diuine providentie mirabile executionem propter

beneficiorum dei debitam recordationem. et propter
peccatorum necessariam purgationem. Idem modo pro-
pter diuine pudentie mirabile executionem.
Ad diuinam enim pudentiam que est illa ipsa ratio in
summo omnium episcopo constituta qua cuncta dispo-
nit. ut dicit Boetius in quarto de consolatio-
ne. omnes creaturas in tribus gradibus di-
stinxit. quoniam aliqua est corporalis tantum: ut bruta et
omnia sensibilia et vegetabilia et tamen habentia esse.
Alia spiritualis tantum: ut angelici spiritus omnes
Alia mixta. scilicet parti corporalis et partem spiritualem
ut homo. secundum quos gradus eadem diuina pudentia
omnibus illis et presertim viuētibz de eorum vita pro-
vidit. Angelis enim et cuilibet creature spirituali ci-
bus spiritualis est suauitate plenius tribuit: quod est diuina
videre claritatem. et ea frui. et in ea quiescere in ef-
fectu. per. Sanabor cum apparuerit gloria tua. In
mentis vero alii. scilicet irrationalibus animalibus prepa-
rauit de viuentibus herbas et fructus. Vnde.
per. Dedit vobis omnem herbam afferentem seminem suum
super terram et vniuersa ligna que habent in semet-
ipsis seminem generis sui: ut sint vobis in escam
et cunctis animalibus terre omnique volucri celi. et
vniuersis que mouentur in terra: et in quibus est anima
uiuens: ut habeat ad vescendum. Ex quibus ver-
bis satis apparet quod diuina pudentia vniuersam et cum
dem brutis et irrationalibus cibum simul et homini ad
vescendum tribuit. sed brutis secundum se tota cibum ma-
le tribuit: quod eorum est et quantum ad formam et quan-
tum ad materiam est male. Est enim talium singulorum forma
extensa ad extensionem materiam: et corrupta corrupta
materia. Homini autem cum sit mixtus ex substantia spirituali et
corporali: ut patet inueniri: non nisi ex parte corpo-
ris et materie pudentia diuina cibum tribuit.
Nō enim paschalis spiritus terreno cibo. quod igitur necesse
fuit ut de cibo spirituali quod anima rationalis reficeretur
diuina pudentia homini prouideret. quod certe se-
cit quoniam hoc sacramentum instituit. Jo. vi. Ego sum pa-
nis vitæ quod de celo descendi. si quis manduca-
uerit ex hoc pane viuat in eternum. quod nisi de vi-
ta spirituali veritatem habet. 2. n. baptismus vi-
ta anime spiritualis presertim: nullum tamen suo principio omnia pro-
fectionis ita coniungit sicut hoc sacramentum. Libus enim
corporalis in naturam aliam conuertitur. 2. de anima. et 2.
de generatione. Et quibus sumus nutritur. sed iste
cibus spiritualis nos in semetipsum conuertit. Vnde ait
Job. vi. Qui manducat carnem meam et bibit san-
guinem meum et cetera. Secundo hoc sacramentum instituit
propter beneficiorum dei debitam recordationem. i. Cor.
xi. Ego enim accepi a domino quod et tradidi vobis

qm dñs nŕ Iesus xps in q nocte rē. vsqz ibi. i
meā cōmemorationē. audi Eusebiū. de cōse.
di. ij. c. q. corpus. quia inquit assumptū domi
nū ablatus erat ab oculis r illatur? sūderib?
necessariū erat ut in die cene sacm nob sui cor
poris r sanguinis pŕecaret ut offerret iugū
p mysteriū qd offerebat semel in precii. r pen
nis victima viueret i memoria r sp pñs esset i
grā. h ille. Lōfirmaŕ. Eccl. xxi. Nam fide
iussorū tui ne obliuiscaris. dedit. n. aiām suā
p te. s idciussit. n. p nobis xps qñ debui sol
uit rē. Lōcordat. c. q. morte. de pŕe. di. ij. vbi
dŕ. Quia morte dñi liberati sum? hui? memo
res in edēdo r potādō carnē r sanguinē que
p nobis oblata sūt significam? hec Aug. Lō
cordat. ē ca. q. semel. r. c. q. māducat. vbi dŕ
Qui māducat me viuet ppter me. Non ergo
timeam? fratres hunc māducare panē: ne for
te siniamus illū r postea qd māducem? nō in
ueniamus. Māducat xps vinit māducat? qz
surrexit rē. Tercio ppter pctōz necessariā pur
gationē. Audi Ambrosiū li. de sacramentis.
Iste panis quotidian? sumit in remediū quot
idianē infirmitatis. s. pctōz venialiū. De ve
nialib? n. nō est dubiū hoc sacramentum eoz
ēē medicinā cū etiā oratione r aqua benedicta
venialia delectant. De mortalib? autē dicit glo.
sup verbo illo ambrosij. Qui māducauerit h
corp? sicut ei remissio oim pctōz. dicit sic. veni
aliū vel etiā mortaliū. Ad cui? declarationem
ē notādū fm Ricardū in qro. q. triplici? hō i
pctō mortali potest hoc sacramentū suscipere.
Quia aut scit se ēē in culpa mortali: r tunc la
queū sue dñatiōis accipit. i. Lō. xi. Qui mā
ducat r bibit indigne rē. Lōcordat. c. audas.
c. q. scelerat. r. c. sancta. de quo in sequētib? di
cet. Secūdo aut nō est i peccato mortali: sed ti
met se aut credit. r tunc iste cum contra con
scientiam facit que edificat ad gehennam: ma
nifestū ē q discrimini se cōmittit. ideo iudiciū
sibi māducat r bibit. Et de his duobus mōis
nou intelligit pŕedita glo. Tercio aut ē in pec
cato mortali: r tamen hoc ignorat. r tunc si tal
ignorātia ex sua negligentia veni. ut qz nō p
meditauit r recogitauit. aut confessorē idone
um n quæsit: vel sūta. r sic iŕeparate eucha
ristiam sumit: pculdubio tali iudiciū sibi man
ducat r bibit. xxxvij. di. s. vltio. Illis omnio
ignosci non poterit: qui a quo discerent copā
habētes opēā nō dederūt. aū Aug. Si at tal

ignorantia veni? ex ppria non recordatiōe ta
men quantum in se est opēā dedit: ut memo
rie mādaret. pculdubio in sumptōe h? sacram
ti benedicti oia lauant. Et sic intelligit pŕes
glosa. Sed pono casū q. talis ad cōmunionē
accedēs interea dū parat sacramentū recolat
vnius peccati mortalis. Lōscientia vna ex pte
timet si surgit ne circumstātes scādalizet. Aliā
ex parte timet in tali peccato sumere tātum sa
cramentū. Hic dicit Scotus q. talis contraŕ
r cordialit? peniteat cū pposito qz tot. us pete
rit confitendi. Et hac prudenti cautela euadet
homo animi pplexitatē. qz rē. Et hec suffici
ant quātum ad pñtem veritatem. Quātū ad
fam dico q. hoc sacramentū die iouis hora cō
pletorij fuisse institutū. Et recte die iouis. qz
hoc ipso die creauit deus volucres celi r pisces
maris. Ven. p. Itē virgo gloriosa filiū in tē
plo obtulit. ut ex s? de trinitate colligit. r h die
xps celos ascēdit: que omnia ad ppositum fa
ciunt. Qm soli homines cōŕeplatiui designati
p aues s? Bre. r penitētes designati p pisces
in maris amaritudine viuētes: h? sacramenti
picipatiōe sunt capaces. Virgo xpm mortale
in tēplo obtulit: sacerdos imortalē i sacrificio
offert. Xps celos ascēdit: r ipse sunt cōcantes
celestes facit. Et hora cōpletorij recte qdē. qz
bac hora videtur mūdum fuisse creatū. qz p
ma dies dominica. p facta ē ex vespere: secūdo
ex mane. Ven. p. r iō a vespere incipisse pu
tat fm Aug. libro de trini. Itē bac hora fuit
Lūbus annunciat? ut sancti patres tradūt.
In cuius signū eadem horā virgo cū saluē re
gina salutā. Et ordinis nostri sancti patres cō
stituerūt: ut cadē hora oēs fratres i ecclia con
ueniāt: r saluē regina deuote decārent. Item
bac hora xps tradit? ē sepulture: nec h vacat a
mysterio: qm sicut vetus testamentū a mundi
creatiōe incipit. ita nouū a xpi ānunciatōe. Et
sicut in sua incarnatiōe fuit sensibil? demōstra
t? ita i hac pŕecatiōe ē sensibilib? spēs? degu
status. r sicut in hac hora fuit sepultus: ita r i
bac hora fuit hoc sacramētū institutū. i. Lō.
xi. Mōrē domini annūciabit? donec veniat
Ex quib? sequit? pmo q. hoc sacramentum aū
xpi aduētiū institutū nō erat equū. qz cū hoc sa
cramentū verbum incarnatū realiter cōtineat
nō docuit: imo nec potuit aū incarnationē ist
tū. Secūdo etiā nō decuit q. institueret tēpore
xpi alia hora qz die r hora supradictis. Et rō

quia quando xps presentia corporali euz disci-
pulis quotidie conuerfabat: non oportuit sui
ipsius dare memoriā. Sz quādo in vltima ho-
ra cum apostolis cōuersaturus erat: et quia da-
turus erat hoc sacramētū in specie panis et vi-
ni. ideo in vltima cena illud instituit. Jtē qz h
sacramētū est memoriale passionis xpi: con-
gruit in vltima hora dari tempore opportuno.
qz que vltima sunt magis memorie mādāmus
Et hec sufficiant p pnti veritate. Quantum
ad tertiā breuiter dico q cum hoc sacramētū
sit summe charuatis signū: oportuit tūc istū
quādo maior impiū affectio i amicorū mēte
Sed grādis affectio impiū quādo amicus
ab amico recedere intendit. Quos. n. ardēter
diligimus. grauiter dolemus quādo recedunt
sic in pppito applica. qf tē. Et ut supra. Et h
sufficiat p pnti pclatione.

De impossibilitate substance panis et
carnis vini et sanguinis. Conclusio tertia.

Accipe tertiā pclōz. v3. Az deo sit pos-
sibile tē. dictōtā. vbi tres ingram? Vi-
tates. v3. Jp? vi. ē. vtz post cōsecre-
tiōis vba suba panis remaneat. 1^a est ista.
Vtrum hec ppositio sit vera panis sit corpus
xpi. 3^a est ista. vinū ista sit vera de pane sit cor-
pus xpi. Sili de vino et sanguine. Quantū
ad pnti Innocentius de officio missę. pte 3^a.
c. xvi. tres opiniones ponit. Jpima opinio
dicit q suba panis et vini remanet: et q corpus
xpi et sanguis simul euz suba panis et vini sub
eisdē accētib? manet. Quā qdē opinionem re-
pbat mgr i qrtō. di. xi. et doctores nri heren-
tē eā dicunt. esset. n. idolatrie occasio si hostie
veneratio latric exhiberetur suba panis ibi re-
manere: nec vlti? in hac opiniōe intēdo qm
eā oēs theologi dānāt. sufficiāt nobis illorum
bte sniaz. Scda opinio dicit q suba panis vel
resoluit in piacentē māz: vel totalit? anihilatur
solis accidentibus remanentib? ut pns: sub q
bus postea later verū xpi corpus et sanguis. et
hac opiniōe qdā sustētabile dicit. Sz beatus
Tho. in qrtō. di. xi. eā falsaz ē offidit. Et pmo
arguit q nō possit resolui in piciacentē mām.
qm si h possibile ēēt. h altero istoz modoz fie-
ret. Vno mō q resolveret in piciacentē māz
ita q ēēt in mā sine oi forma. et hoc ē impossibīle
ē p miraculū fieri. mā. n. ē cns potentia: et for-
ma est act? eius. Si g pōneret mā ēē actu sine
forma: pōneret actio mā ēē et nō ēē. qd impli-

cat cōtradictiōem. Alio mōpōt intelligi q re-
soluat in mālā clemēta. et hoc nō. qz illa mālā.
clemēta aut remanēt in eodē loco. et sic crit ali-
ud corpus qz corpus xpi: et sequit error pntus
et p pns illud mālē corpus erit sub dimēsiōi
bus panis. vel nō essent in eodē loco. qd ēē n
pōt: q tunc illud mālē corpus moueret locali-
ter: et tū illud nō sentirem? qz ē impossibile q
ēēt talis localis mutatio: et nō sentiret pnti
cū motus localis sit successiōis. et p pns acqui-
sitiō partis post partē. quare necesse ēē. ut illud
mālē elemētū relinqueret pns vna pte hō: iē
qz aliā. qd fieri nō pōt sine sensu. qf tē. sed nō
arguamus nunc. Accipe tertiā opiniōem ca-
tholicā quidē et approbatā. et hec dicit q suba pa-
nis et vini que antea nō fuerūt corpus et sāguis
xpi celesti sit corpus et sanguis. sz de hoc in
sequenti fmōe. qf tē. Quāntum ad fam verē-
tatē dico q ista. ppō panis sit corpus xpi de vir-
tute fmōis ē falsa. Et rō ut dicit bñs Tho. in
qrtō. di. xi. ē. qz oē fieri terminat ad factū esse
sz h nūqz erit vera. panis est fact? corp? xpi. qz
qd factū ē ē panis. panis at nūqz ē corp? xpi. g
tē. Jtē qn dī panis sit corp? xpi: imponat vni-
tas subiecti. sicut cū dicim? h albū sit nigrū. in
hac at puerfide nō ē vnitas subiecti. et pp hoc
differt ab alijs mutatiōib?. qz in oib? nālibus
mutatiōibus subie. tū ē cōe. ut pz p phisicorū
in hac at nō. qz tota suba panis: et partes ei? q
sunt māt forma cōuertit in corpus xpi. h bea-
tus Tho. Sz J Ambrosius libro de sacramē-
tis sic ait. Qd erat ant cōsecrationē panis scdū
ē p cōsecrationē corp? xpi. Et Damascen? sic
ait. xps fecit ea. s. panē et vinū corp? suū. pterea
qd cōuertit in aliud sit illud. sz suba panis con-
uertit in corpus xpi. qf su illud. Ad hec tibi atz
mea rñdeo q vbi Ambrosij sic exponēdū est
qd erat panis ē corpus xpi. i. qd ē sub spēbus
panis: pmo fuit panis et postea corpus xpi: ita
q sensus sit de suba panis et nō de subie. cio pa-
nis. noie. n. panis intelligit nō solū ei? suba: sz
ipsum totū subiectū. et ideo sensus ē falsus. Si
militer exponat Damascenus. et ois p similibus
auctoritas. Ad rōnē dico q longe distāt he. p-
positiones a se inuicē. s. panis sit corpus xpi: et
panis cōuertit in corpus xpi. qm dicim? panis
puertit in corpus: nihil aliud iporat nisi ordo
vnius termini ad aliū terminū illius puerfio-
nis. s. substantie panis in corp? i hac at. ppōne
panis sit corp? xpi. ē sensus q illud subiectum

qđ dī panis sit corp⁹ xpi. et h̄ ē falsū: ut p̄s intu
enti. Mō. n. ē vnitas subiecti i hac cōuersiōe:
ut dictū ē supra. qđ et. Quāru ad tertiā verita
tē dico qđ hec dictio de p̄prie importat cōsubstā
tialitatem rei. vñ sic dicēdo. de pane sit corpus
xpi est sensus qđ de suba panis sit corpus xpi. et
hic sensus ē falsus. qđ de nulla suba sit corpus
xpi. tñ qñqz dponit p. et. et per p̄ns sicut aliqñ
hec pōt cōcedi ex pane sit corpus xpi: ita hic de
pane sit corp⁹ xpi. Vbi nota qđ ista p̄pō ex qñ /
qz importat ordinē terminorū tñ: absqz hoc qđ
ipoteat subiectū. ut cū dicimus mane sit meri /
dies: sensus ē qđ post mane sit meridies. et sim
hoc ista p̄pō ē incōgrua: panis sit corpus xpi:
ut p̄s: s; ista ex pane sit corpus xpi erit vera: dū
li ex dicat ordinē terminorū p̄uersionis adiuicē
et nō ordinem subiecti. qđ sic esset falsa sicut il /
la de pane sit corpus xpi. qđ et. Et ista sufficiāt
p̄ p̄nti vitate et p̄lone: hui⁹ se p̄sideratiōis
De mirabili cōfusiōe corp⁹ xpi p̄sideratiōis.

Terio loco corpo

ria mirabilē mutabilitatē videā
m̄. vbi tres more solito p̄lones
subiūgm̄. v3. Hec panis i xpi
corp⁹ et vini i s̄guinē benedicta p̄uersio nō ē
alicui⁹ speciei motus naturalis aliqua muta /
tiō. 2^a p̄lō est ista. Quia dei opa sunt mirabilis /
sima: hec tñ benedicta cōuersio ē super oia ex /
cellētissima. 3^a p̄lō est ista. Sicut hec benedi /
cta p̄uersio ē mirabilissima: ita digne gustā /
tibus est fructuosissima.

De p̄uersiōe panis in corpus xpi et vini i san /
guinē. Et cōclusio p̄ma.

Ecce p̄mā p̄lōnē. v3. Hec panis i
xpi corpus et vini i s̄guinē et. dicta tōtā
vbi tres ingram⁹ vitates. v3. 1ª dīa
xi. ē ista. Vtrū i: a benedicta p̄uersio sit aliq
mutatio de sp̄e mot⁹. 2^a ē ista. Vtrū sit subita
mutatio. 3^a ē ista. Quot sūt credēda i hac bñ
dicta p̄uersiōe. Quantum ad primā pono
hāc p̄lusionem. v3. qđ hec benedicta p̄uersio
sub nulla mutationum naturalium p̄tincē: s; ab
oib⁹ lōge distat. Ad cuius declaratiōem
est notādū s; bñ Tho. i quarto di. xi. et 1^a de
trū de Landia in q̄rto. et cōt oēs qđ multiplex
ē sp̄s motus siue mutatiōis nālis. Aliqua. n.
mutatio ē s̄m quā nihil variat ei⁹ qđ rei ē iūri
secū: s; solū id qđ ē extrinsecū. et hec dī motus si
ue mutatio localis. Aliqua est mutatio in qua

solū id variat qđ inest rei accidētāliter: vtp̄
quantitas vel qualitas. et hec dī augmētatio p
respectū ad quantitātē. et alteratio p respectum
ad qualitātē: que sunt due sp̄s mutatiōis: ut
ponit. 2^a in postpredicamētis. Aliqua ē mu
tatio que p̄tingit vsqz ad formā substantialem
sicut generatio et corruptio. generatio est aliq
nō entis ad eē. p̄ductio. corruptio ē alicui⁹ en /
tis i nō ens mutatio. et sūt due alie sp̄s motus.
Et recte dīri qđ he sp̄s motus p̄tingūt vsqz
ad formā substantialem. qm̄ nālis mutatio non
pōt p̄tingere vsqz ad variatiōnē m̄e. qm̄ talis
mutatio ex suppositiōe m̄e op̄rat. i. in op̄a
tione sua m̄am p̄suppōit. Sicut qđlibz agēs
s̄m op̄rat suppositis bñ que sibi a p̄mo agē
te data sūt. ut patet p̄ pbicoz. Et quo sequitur
qđ si ē aliqđ agēs qđ p̄tingat vsqz ad variatiōnē
m̄e. ita qđ hec materia imēdiatē fiat alia: il
lud nō erit agēs naturale. o3. n. p̄ncipia ma
terie et nō variari: dicit p̄bus ut. ē. cū qđ mā pa
nis fiat corpus xpi. et mā vini fiat s̄guis: ap /
paret qđ ibi mā nō manet sub vtr⁹qz termino
trāsmutatiōis. et p̄ p̄ns talis op̄atio nō erit so
li⁹ dei. Et cōfirmat. nā hec benedicta p̄uersio
p̄mo nō ē generatio. qm̄ in generatiōe gnā /
tū simpliciter accipit eē post nō eē: sed hoc nō
cōuenit huic cōuersiōi. p̄bat. nō quidē corp⁹
xpi nec aliquid aliud absolūtū: ut patet. qđ non
est generatio. Similiter nec corruptio. qđ non
ē ibi aliquid absolūtū qđ simpliciter corrupat.
Sic nec augmētatio nec diminutio. qđ corp⁹
xpi nec maius nec minus efficit qđ p̄ ē. Item
nec alteratio. qđ corp⁹ xpi ē corpus ipsabile: et
alterari ē quoddā pati. Itē nec ē mutatio s̄m
locū qđ corp⁹ xpi nō localitē mutat. vñ q̄uis sit
i hostia: nō tñ deserit celū: ut patebit inferi⁹. qđ
s; quif cū nō sint alie sp̄s mutatiōis. qđ nō erit
hec aliqua predicta. Scđo notādū qđ hec bñ
dicta cōuersio in quattuor p̄ditiōib⁹ differt
ab oib⁹ naturalibus p̄uersiōibus. Et p̄. qđ
hec cōuersio p̄tingit vsqz ad materie variati
onē: ut dictū ē. Scđo qđ in naturalibus muta
tiōibus materia est subiectū primū: et ipsius
nihil aliud ē subiectū: ut p̄s p̄ pbicoz: sed hec
p̄uersio subiectū nō habet. in o ipsa mā panis
mutat et variat: et fit corp⁹ xpi. Tercio qđ in nā
libus mutatiōib⁹ tōtū cōuertit: n totum: non
āt partes essentialē: in partes totius. nā totus
aer cōuertit in aquā: nō materia aeris. nō cōn
uertit in aliquid. qđ eadē mā est subiectus vtri

usq; nec est forma conuertitur: q; illa adueniente
 forma et introducta in m^a alia corrupit: sed in
 hac benedicta conuersio tota conuertit in totu
 q; panis totus fit corpus xpi. sicut et p^{re}ces conuer
 tuntur. q; materia panis fit materia corporis
 xpi. et forma substantialis panis fit forma que
 est corpus xpi. Quarto q; in naturalibus con
 uersionibus tam illud qd conuertitur q; illud i
 quod conuertitur transmutatur. Illud quidem
 quod in alterum conuertitur semper transmu
 tatur corruptione. sed illud in quod aliquid na
 turaliter conuertitur: siquidem erit simpliciter trans
 mutabitur per generationem. sicut cum aqua ge
 neratur ex aere. Si autem sit conuersio ex ad
 ditione ad aliquid preexistens: illud cui addit
 m^a transmutatur sⁱⁿ augmentu vel saltim per
 restorationem deperdit: sicut accidit in nutri
 mento: sed in hac benedicta conuersio illud i
 quod sit conuersio erat preexistens et ei non ad
 ditur. quia illud quod conuertitur conuertitur
 in ipsu et sⁱⁿ totu et sⁱⁿ oes eius partes essen
 tiales. vnde hic illud ad quod conuersio finia
 tur. s. corpus xpi nullo modo transmutatur. s;
 solum panis qui conuertitur. Hic sic notatis
 satis clara est hec nostra posita conclusio huius
 prime veritatis. Quantum ad secundam veri
 tatem dico q; sⁱⁿ finem p^{ro}bi in multis locis du
 plex est principaliter transmutatio. s. instantanea
 et successiva. Instantanea est que fit in instanti.
 Et huius sⁱⁿ enim quinto phisicor. due sunt
 species. s. gnatio et corruptio: qm vtraq; ipsa
 rum fit in instanti. Successiva autem est que fit
 partibiliter et successiue et in tempore. Et causa
 tur ut dicit Commentator quarto phisicor. et re
 sistentia medij: vel ex resistentia mobilis l^o vtri
 usq;. Sed q; hec benedicta conuersio no est ge
 neratio vel corruptio: ut dictum est in preceden
 ti veritate: ideo non potest esse instantanea mu
 tatio que fit phisice considerationis. Et cu no
 possit etiam dici mutatio successiva. q; nihil est
 quod diuine voluntati contradicat aut repugnet
 relinquitur q; erit instantaneamutatio theolo
 gice considerationis. Et autem hec conuersio
 dicatur mutatio: patet. quia illud quod immedi
 ate post hoc est tale: et immediate an hoc no fuit ta
 le: patet qd dicitur mutatum. S; substantia pa
 nis immediate post plationis verba vim conse
 cratiuam habentia est corpus xpi. et immediate an
 te predicta verba non erat corpus xpi. s; ibi est
 taliqua mutatio. q; autem sit instantanea pba

tur maioris virtutis est potentia increata q; cre
 ata: s; sol. pducit formaz luminis in medio sci
 licet in aere in instanti: ut patet secundo de ani
 ma per philosophum contra Empedoclem: et
 supra ostensum est in prima dominica. Et ra
 tio est. q; nihil est repugnans tali forme presente
 sole. s; a fortiori potentior erit deus in hac be
 nedicta conuersione: cuius nutui omnia sub
 ditur creatura: ut statim fiat substantia panis xpi
 corpus. Vbi accipe hanc regulam generalem
 q; quicunq; deus sine creatura operatur: pfer
 tim cum modum naturalem non seruat opera
 tur in instanti. Cum autem hoc modum natu
 re no seruet. quia pncipia nature transmutat. s.
 materiam panis: qua oportet manere. ut d^{icit} p
 phicor. sequitur q; hec conuersio subita erit mu
 tatio et no instantanea. Sed contra patet Am
 brosi. impossibile est esse in eodem instanti aliqd qd
 sit panis et corpus xpi. ergo no est idem instans i
 q; sit corpus xpi et panis. sed inter quocunq; in
 stantia est tps mediu: ut p. vi. phicor. s; conuer
 sio hec panis in corp^{us} xpi erit successiva. et non
 subita. It^{em} mipse dicit q; i hac conuersio aliqd
 est nuc tale qd p^{ri}us non fuit: s; vbiq; est p^{ri}us et
 post^{er} hoc mo ibi erat tps. et p^{ri}us successio.
 It^{em} ex v^{er}boz sit talis conuersio: ut dicitur et
 rei v^{er}itas: sed verba successiue pferuntur q; et
 Alia inca tagis no pua difficultate: oportet cer
 te multa declarare: qm de h instanti diuersi di
 uerfa dixerunt. Quidam dicunt q; est vnu instans s;
 re differens in rone. Quidam q; h conuersio no s;
 dicitur motui celi: et p^{ri}us nec tpi. et sic multi in
 ta p^{ro}firmat. et ini ceteros docto. xpi b^{ea}tus Tho. i
 4°. di. xi. poptime hanc mam tangit: et p^{ro}dicto
 ru dicta p^{ro}ut. It^{em} ei^{us} dicta colligam^{us}. Aut. n.
 sic. q; in hac benedicta conuersio no est dare vlti
 mu instans: sed b^{ea}tus vltimu tps in q; est panis. Et
 ponit hac regulam q; inter tps et instans no n^{ec}io
 cadit tps mediu: sicut cadit inter duo instantia.
 Et ro est qm p^{ro}bs. s. phis. d^{icit} q; qm ex albo fit
 nigrum: in toto mensurante motu alterationis:
 erat albu: sed in vltimo instanti illi tps est nigrum
 ex p^{ro}sequitur q; no est dicendu neq; danduz q;
 in vltimo toto illo tpe sit albu: sed in toto tpe p
 ter vltimu nuc illi tps. Et q; an vltimu nunc
 alie tps no est accipe penultimu: sicut n^{ec} ante
 vltimu linee punctu penultimu. id no est acci
 pere vltimu instans in quo erat albu: sed vltimu
 tps. Et sicut est de alijs mutationibusque sunt
 termini motus. sicut generatio est terminatio

nia. Al
 alterant
 dignis.
 nulloca
 uerho fi
 xpo: et
 mu in ita
 p^{ro}mu:
 no p^{ro}mu
 q^{ui} ce con
 tpe pceder
 one q^{ui} d^{icit}
 deni est in it
 accipe ali
 p^{ro} xpi q;
 no hec el
 et deo xpi
 instanti.
 p^{ro} m^a nec
 m^a p^{ro}mu
 mo: sⁱⁿ m^a
 est q^{ui} et m^a
 p^{ro}mu
 alio q^{ui} d^{icit}
 d^{icit} q^{ui} lang
 via. Ter
 q^{ui} q^{ui} alia m
 q^{ui} est forma
 m^a est v^{er}bo
 p^{ro}mu
 p^{ro}mu
 m^a est c^{on}com
 mota. Sⁱⁿ est
 motu sit lang
 languine factu
 p^{ro} et c^{on}com
 d^{icit} languine
 sⁱⁿ et c^{on}com
 p^{ro}mu. Quat
 omnia remota
 his aliqua com
 et his d^{icit} sⁱⁿ
 p^{ro} xpi sⁱⁿ p^{ro}
p^{ro} xpi sⁱⁿ p^{ro}
languine sum
 i. Sed q^{ui} p^{ro}
quid^{am} d^{icit} m^a
 b^{ea}tus facit
 q^{ui} in c^{on}tra d^{icit}

nis. Nam cum ex aere fit ignis: in toto tpe pceden
 alterationis erat aer pter vltimū instans in q
 ē ignis. Et sicut est in illuminatiōe respectu mo
 tus, localis. Ad dō ad ppositū cū hec bñdicta cō
 uersio sit terminus cuiusdā motus, s. platōis
 vboz: in tota tpe pcedere erat panis pter vlti
 mū instans in q erat corpus xpi: qz p3 rñsio ad
 pñmū. Ad aliud dico q ad hanc puerfionez
 nō pñet nisi illud nūc in q dñfuit cē panis z i
 cipit ē corpus xpi: s; illud pñmū pñet ad totū
 tpe pcedens qd mensurabat totā vboz, plati
 onē qdā mō hanc efficit puerfione. Nam sicut
 dñm ē in sūam panis z sūam corpis xpi nō ē
 accipere aliqd mediū qd magis ppinquū sit cor
 pi xpi qz sūc panis. Ad aliud dico q muta
 tio hec est in instati: s; motus pcedens ē in tpe
 z deo vba pñcta efficacitā nō hñt nisi in vltio
 instanti. Ista aia mea sunt valde subtilia, acci
 pe mī necesse ē hanc doctrinā ppter pfectionē
 mae pñtis, qz rē. Et tūm ad tertiā dico q qz
 tuor sunt in h sacro credenda. 1° credendūz
 ē q ex vi vboz ibi sit verū corp⁹ xpi: qz vba
 pñcationis de corpore faciunt mentionē. Se
 cūdo q ibi ē sanguis xpi ex cōcomitātia ime
 diata: qz sanguis imediate disponit corpus ad
 vitā. Tercio q ibi ē aia ex cōcomitātia ppin
 q: qz l3 aia nō viuificet nisi sanguine mediate mī
 qz ē forma pficiens corp⁹: z ad eandē nām p
 tinēs: iō ipa cōcomitāt corpus ex cōcomitātia
 ppinqua. Quarto q ibi ē deitas ex cōcomi
 tantia remota: qz l3 deitas cū trib⁹ pcedentibus
 vnū faciat suppositū: mī qz nō pñet ad eandē
 nām. iō cōcomitāt pñcta tria ex cōcomitātia re
 mota. Sicut z decalice dicat suo mō: vi qz pñ
 mo ibi sit sanguis: qz vba cōsecratiōis solū d
 sanguine faciūt mentionē. Secūdo q ibi sit cor
 pus ex cōcomitātia imediata: qz corp⁹ ē ime
 diatū sanguis receptaculum. Tercio q ibi sit
 aia ex cōcomitātia ppinq: qz ad eandē nām
 pñet. Quarto q ibi sit diuinitas ex cōcomi
 tantia remota: qz pñet ad idē suppositū. Ex
 his aliqua correlaria pcludam⁹. 1° enim
 ex his dictis seqt q pplus cōicans in die sacro
 pake vel alio tpe: l3 vinū nō pñeratū post cor
 pis xpi sūptionē sūmar: nō mī seqt q corp⁹ fine
 sanguine sūmar: qm cōcomitāt corp⁹: vt dictū
 ē. Sed qre pñ Amb. sacerdotes corpus z san
 guine distinctis modis sūmūt. Ertē aia cara
 b ideo faciūt: qz cū xpi locū i tris teneant: ritū
 xpi in cena datū cū sacerdotes instituti si fuerit

qui pmo panē in sui vez corp⁹. de cū vinū i sui
 sanguis vitatē pñeratū. vñ posito q sacerdos
 cōicaret se vt pñonā puatā. vñ puta in infirmitate
 tūc ei dat sacm sūc z laicis qre rē. 2° ex supra
 dictis seqt q si btūs pñetr⁹ in triduo mortis xpi
 missā celebrass; cū in cena sūc cū alijs fuerit sa
 cerdos ordinat⁹: i hostia p cū pñerata duo mī
 credita fuissent. s. corp⁹ z diuinitas z nō aia qz in
 triduo ille vere fuit mortu⁹: z p pñis illi nō pño
 mitabāt. Sicut nec sanguis q effusus erat super
 trā. corpe in sepulchro z aia in inferno exstib⁹
 Et iō cū sanguis z aia nō sūnt in corpore nisi p cō
 comitātia: vt dictū ē: necesse est pcedē q tūc i ho
 stia pñerata p pñetr⁹ aia z sanguis nō fuissent
 Quare at diuinitas ibi tñ cū corpe credita ē: ē
 qz ipa nūqz fuit a corpe xpi sepata: vt ē cōst the
 ologia. z iō ipa ex cōcomitātia ibi fuiss;. 3° seq
 tur q si btūs Jacob⁹ qui primo missā ordinauit
 in illo triduo celebrasset in calice nō fuisset nisi
 sanguis. qz nō corp⁹ cū ēt ab illo in illo triduo
 separatū. similiter nec anima eadē ratione. si
 militer nec diuinitas. qz non fuit deitas ita vni
 ta sanguini sicut z carni: qz non remansit cōica
 no idiomatū que puenit ex tali vnione. vt ha
 betur primo de trinit. Non enim erat verum
 dicere sanguine xpi fuso hic vel ille sanguis est
 deus: sicut dicim⁹ de corpe eius deum esse se
 pulchrum z non in cruce remansisse sicut reman
 sit sanguis. Et ratio est qz corpus est pars prin
 cipalis hominis z nō sanguis. qre rē. Ista et
 am duo correlaria ponit f ranciscus maronis
 in sermone corporis christi. s. memoriam fecit
 z cetera. Et sic patet ista conclusio.

Ista mira res res sit puerfio sacri. Lō. 2
 Ecce scdm pñonem. vñ. Quis dei
 opa rē. dic totā. vbi tres ingram⁹ ve.
 1° pñmave. est ista. Vtrum hec be
 nedicta puerfio sit miraculosior oibus mirabi
 libus dei: 2^a ve. est. Quor sunt mirabilia hu
 ius benedictie conuersionis, 3^a ve. est. Quā
 tum sit meritum huius benedictie conuersionis
 Et tūm ad primum dico q tres sunt pñari
 me miraculose. s. creatio mudi. incarnatio ver
 bi dei. z hec benedicta puerfio. Duo prima iō
 sunt miraculosissima z mirabiliss. ma. qz dei oī
 potentia vsqz ad variatōem materie pertingit
 que in oibus nālibus mutatiōibus debet ē su
 biectū z semp pmanere z nō corrumpi cum sit
 ingnābilis z incorruptibilis p pñificorūm. Et
 magi miraculosi. z est creatio qz hec benedicta

conuersio quahū ad hoc. qm̄ p creationē sba
et cēda matie accipit et simplicit: sed p hanc
conuersionē sba matie in alius matie subam
conuertit: sed incarnatio miraculosior ē si mu-
tatio illa confideret ex pte eius ad qd ē muta-
tio. Quid enī mirabilius qz qd deus hō fieret
et hō deus: non q nā dei i nām hōis conuer-
teret: sicut fū in hac bñdicta mutatiōe panis in
corpus xpi: et vini in sanguinē: s q psona v-
bi dei q ab etno fuit hypostasis diuine nate scā
fuit hypostasis humane nate in tpe. Si autem
hec benedicta conuersio confideret qstū ad
eius cognitionē nālem: tunc ipsa ē miraculo-
sior di alia mutatione. qm̄ intellectus nū confi-
derans in hac benedicta mutatione ex aliquo
aliquid fieri pter modum aliarum mutationū
nāliū difficilius illi assentit: qre rē. Nū ad
hanc ve. dico q nouē si int cetera huius bñdi-
cti sacramenti mirabilia v3. celeritatis stabili-
tatis solidaritatis subiectiuitatis cōsuabilitatis
vmbilitatis incorruptibilitatis conuertibilita-
tis et diuine periniscibilitatis. Accipe p mū
mirabile qd dī celeritatis. Vbi hanc accipe re-
gulā q pstat a sacerdote sacramenta talibus
vbi: tanta ibi dīna habet potentia: vt mox
panis ille eadē ipsa caro xpi Iesu: que in ara
erucis extitit imolata efficiat. Et hāc ara de
hoc supra dictū sit in pte: in p huius rēle nre
fundamento diligēt nota q sacerdos in hoc
conficiendo sacro: nō sūp s3 smonibus vntur
xpi. Hoc fundamentū habet de pte. disti. 2. c.
panis. vbi dicit sic ter. Vbi sacm̄ conficit. iaz
ne suis smonib⁹ sacerdos: s3 vnt. smonibus
xpi: g3 sūo xpi hoc efficit sacramentū vt sic qd
erat ante psecrationē panis post consecratiōez
xps vere marie filius fiat. Hoc p supposito
nram regulā tibi pbo aucte: rōne et exemplo
Aucte qdem p decre. extra d sum. tri. c. fir-
mū credim⁹. vbi quasi circa finē capli sic ad
lram dī in. 5. vna. Vna ingt ē vltis fidelium
ecclesia: extra quā nullus oīno saluat: in q ipse
idē sacerdos ē sacris ciū Iesus xps. Quē cor-
pus et sanguis in sacro altaris sub spēbus pa-
nis et vini veracit conuincit: itā substantiat pa-
ne in corpus et vino in sanguinē potestate di-
uina: hibi. I ē scdo. pbat aucte decretoz.
Audi Aug. in. q. i. c. detrahe. Detrahe ingt
vbi ab elo qd est nisi aqua: accidit vbum ad
elm̄ et fit sacm̄: h ē verū dei. Et de. pte. disti.
2. idē ait. Hoc ē ingt qd oibus modis ppare

ptendim⁹ sacrificiū ecclesie ex duob⁹ cōstare. I.
visibili eloꝝ spē: et inuisibili carne xpi et s3 qui
ne: sicut psona xpi constat ex deo et hoīe. hille
Itē Amb. de pte. di. 2. Parcm̄ inquit istum
quē sumimus in ministerio: vtiqz illū intelligo
q manu spūs sancti formatus ē i vō virginis
et in igne passiois decoctus in ara crucis. Pa-
nis enī āgeloz facit ē cib⁹ hoīs. Itē magnū
atqz pauendū ē mysteriū: qd aliud vī et aliud i-
telligit figura panis et vini vī: et faciente dño
corpus et sanguis xpi intelligit hec ille. Itē
tertio pbat aucte magistri in. 4. dist. xi. c. p
quod incipit. si aut querit. vbi ad lram sic dī.
Si autem querit quā sit illa cōuersio an for-
malis: an subalis: vel alterius generis: diffi-
nire non sufficio: formalē tñ nō cē cognosco:
qz species que ante fuerunt remanent et sapor
et pondus. Quibusdā vī subalis: dicentibus
sic subam conuerti in subam: vt hec essentia
figilla. hec ibi. Et declarando subsequenti di-
cit sic. Non eadem ratione dī confici corpus
xpi vbo celesti q ipsū corpus in conceptu v-
ginis formatū: deinceps formet: sed qz sba pa-
nis et vini que antea non fuerunt corpus vī s3
guis vbo celesti fiat corpus et sanguis. hibi
Itē qd plures auctes qrimus. Audi xpm̄
Jo. 6. Caro mea vere ē cibus: et sanguis me-
us vere ē potus. q manducat meā carnē et bi-
bit meū san. rē. Inde Eusebi⁹ et pōnit de cor-
se. di. 2. c. qz corpus. pax post pñm̄ sic ait. Re-
cedat ergo oē infidelitatis ambigū: qz qdem
q auctor ē muneris ipse ē testis vitanis: quia
ait caro mea rē. hec ibi. Scdo hec nra regu-
la pbat rōne: et p sic. Sūma veritas falli nō
pōt: s3 xps ē sūma veritas: ergo falli nō pōt:
pna nota cū maiori: qm̄ si fallere vel falli possz
iā sūma nō esset. minor pbat. Jo. 6. Ego sūz
via veritas et vita: ergo nec fallere nec falli po-
tēst. Sed ipse ppo ore ait. Caro mea vera est
cibus rē. Itē scdo sic. Dis xpianus q sa-
cro sancta ecclesia catholica sentit sentire. obli-
gat: sed ecclesia hoc sentit: vt patuit in auctori-
bus allegatis: ergo rē. Et pfirmat hec minor
extra de here. c. ad abolendā. vbi dī sic. Ad
abolendā. et infra. Vniuersos q de sacro cor-
poris et sanguinis domini nri Iesu xpi: vel d
baptismate seu peccatoz cōfessione: matrimo-
nio: vel reliquis ecclesiasticis sacris alit sentit
vel docere non inuenerint qz sacrosāta roma-
nā ecclesia predicat et obfuar. Et gnālū quos

eunq; eadem rōmā ecclesiā: vel singuli epi:
 p̄ dioceſes ſuas cum cōcilio clericorū: vñ clerici
 ei ipſi ſede vacante cū p̄ſilio ſi oportuerit victi:
 noꝝ ep̄oꝝ hereticos: indicauerint vinculo p̄
 petuo anathematis inodamus: h̄ ibi vñq; ad
 p̄miſſe ſequente. ſ. q̄ ex hoc ſequit̄ q̄ aliū de hoc
 facio ſentiens q̄ ſentiendum ſit eſt hereticus.
 Tercio arguitur ſic: Et eſt ratio magiſtri
 4. diſtinc. x. Sit tanta inquit viſ eſt in ſimoni
 bus dei vt incipiant que non erant: quāto for
 tius mutare poteſt quod erat. In p̄ncipio enī
 mundū ex nulla p̄ciacente materia creauit: ſ.
 ſolo verbo: cur ergo non poterit aliquid i alī
 ſid p̄uenerit. maius enī ē de nihilo aliqd̄ face
 re q̄ de aliquo aliquid: ſed in p̄mā creatione d̄
 nihilo aliquid fecit: ergo a fortiori panē in car
 nē et vinū in ſanguinē poterit cōmutare. Au
 di vñ magiſtri. De tribus inq; operib; mūdi le
 giſ: q̄ ipſe dixit et facta ſunt et c. Sermo igiſ q̄
 potuit ex nihilo facere qd̄ non erat: nō pōt ea q̄
 ſunt ad id mutare qd̄ nō erat. Mō enī ē min⁹
 dare q̄ mutare nouas creaturas rebus: h̄ ille
 et eandē ſniam per alia verba in eodem caplo
 cōfirmat. Et he rōnes ſufficiūt q̄tū ad p̄ns.
 Viſ tñ aliā bonā rōnem eiſde; magiſtri. audē
 qd̄ dicat. Sit tñ inq; valūt ſmo Helie viſg/
 nē de celo deponeret: non valebit tñ ſmo xpi
 vñ ſubam mutet. hec ille. Tercio hec n̄ſa re
 gula p̄bat̄. Et p̄ exemplis nālibus. 1. ſup
 nālibus. 2. artificialibus. Tria ad p̄ns
 accipe exempla nālīa. Prīmū ē d̄ calor nālī
 li. Nā ſi nā natūſata vt loquar more ſcōti pōt
 vñ ſubam in aliā conuertere q̄zomat̄is nā
 naturans. Dic q̄ſo. Mōne deus aīalib; cūct̄
 vñtū calor̄is nālīis dedit q̄z omne in humidū
 agit naturale. qd̄ niſi per hūidū cibale reſtan
 raret: corpus penitus inſicret: vt pz. 2. de aīa
 c. de alimento. Indiget enī qd̄libet aīale ali
 mēto extrinſeco. Accipe igiſ tu panē et come
 de. Mōne calor̄ nālīis illū in carnē et oſſa con
 uertet. Accipe vinū et bibe: nōne i ſili mō. tuū
 ſanguinē mutabit: qd̄ de h̄ dubitat: exp̄ientia
 docet id iſdes fieri: q̄r ergo id facere poſſe di
 uinā nām negabimus. Itē nōne mirabili na
 turali artificio natura ſbam vñius oui vñ plu
 riū in diuerſam aīū ſbam cōmutat. Itē apes
 nōne occulto nature myſterio flores in cere et
 mellis nām p̄uertunt: Itē adde q̄ nā ex pul
 uere pulceſ: et ex ſudore aīalis diuerſa gene
 rat aīalia. Itā ſufficiant ex p̄ſentē. Acci

pe ſup̄naturalia exempla. nōne de et vñſco
 ſtā: Enā ſubito formauit. nōne Loth vño: p
 pter iobedientia de: i ſtatū ſalis conuertit:
 et virgā Moſes in ſerpentē et c. eadē vñ
 te conuertit. Et alia plura pōſſunt adduci ex
 pla que ponit glorioſus Amb. lib. de ſacramē
 tis. et notant de conſe. di. 2. c. reuera. Tercio
 h̄ patet exemplo artificiali. nā vitriſer cinerez
 alumenq; ſuū in lucidū notabileq; vitrū mu
 tar. Quāobz multo magis ſmo xpi panē i ſu
 um corp⁹ et vinū in ſanguinē ſuū cōmutabit.
 Audi Eccl. 8. c. Sermo illius poteſtate plen⁹
 hec dicere ei quiſq; poteſt. quare ita facis. In
 de Eufebius et notat de conſe. di. 2. Inuifi
 bilis ſacerdos. ſ. xps viſibiles creaturas i ſbam
 corporis et ſanguinis in vñ ſuo ſecreta p̄a
 te cōmutat: hec ille. Et hec tibi aīa ſufficiā: q̄z
 tū admirabile p̄mū. Accipe ſz mirabile. ſ.
 ſtabilitatis. Vbi hanc regulā accipe: q̄ q̄uis
 totū xpi corp⁹ ſinit a ſacerdote debita vñoz
 ſorma ſit in q̄libet hoſtia vñcūq; conſecrat: et
 quonēſcūq; tñ n̄ ē ſic ibi vt eclū d̄ſat. Ad cu
 ius decla. tria aīa mea nota. Prīmū enim
 nota q̄ de rōne dei ē q̄ ſit vñq; hoc ſat in ſu
 ſupiorib; declarauim⁹. Scdō nota q̄z de
 ſit vñq; ſingulari tñ modo ē in tribus locis
 ſ. in celo empyreo per gloriſicationē: in aīa in
 ſi p̄ gr̄e ſanctificationē: et in eccleſia catholica
 p̄ ſingularē repr̄ſentationē. De iſtis trib; vide
 ſup̄ ſeria ſa quarte d̄ſice in p̄mā cōclōne. vñ
 bene de hoc. Tercio nota q̄ xpo nō cōpetit
 vñq; eē p̄ et principalit̄ per humanitatē: ſed p̄
 diuinitatem et concomitante per humanitatē
 q̄r ex quo verbū factū ē nō ſuit inſtans in quo
 eēt xps hō: et non deus: vt ē ſuīa magiſtri in 3. di
 ſtin. 2. in ſine. et oīū theologorū. Audi magiſtri
 et adducit Aug. li. 8. trim. Mō aut̄ in vñ inq;
 vñis p̄us caro cōcepta eſt: et poſtmodū diu
 nitas venit in carnē: ſz mox vt verbū venit in
 vñū ſuata vñate p̄prie nature factū ē carō
 et p̄fectus hō. p̄ in vñate carnis et aīe natus ē
 hec ille. Et quo ſequit̄ q̄ cū illa diuinitas illi
 humanitati ſit inſeperabiliter vnita: et diuini
 tatē cōpetat eſſe vñq; vt oīſū ē q̄ et hūanitas
 erit vñq; Qd̄ vt veri credas his ſic p̄ſuppo
 ſitis probō auctoritate rōne et exemplo. Au
 ctōritate ſic. Audi Origenē ſup̄ Mat. Dei i
 q̄t filius veniens in vñe tot⁹ remāſit apud
 patrē: vt nō dimidius eſſet apud eū et dimidi⁹
 apud vñe: ſicut vñas quā mente ſcipi. n̄

nostre regule ē clara ex snia *Ax.* vbi dictū est
 Propter quod concludit q. sola suba est ens
 simplicitē et p se stans. accidens autē ens fin
 qd et alii inherens. ob quā cām diffinitōes ac
 cidentū dant p addimenta: q. pncipia sbe sūt
 etiā pncipia accidentis: qre et. Scda aut ps
 declaratur auctē rōne et exemplo. Auctori
 tate qdē. audi Augu. in finone corporis xpi.
 Accidentia inqt in eodē sine subiecto existunt
 vt fides locū habeat dū inuisibile p visibile sū
 mif aliena spē occultatū: et sensus a deceptōe i
 munes reddant: q d accitibus iudicat sibi no
 tis. h ille. Concordat tē. in. c. cū marthe. de
 cele. mis. post medietatē capli. vbi dī. Dicitur
 tū hoc sacm mptertū fidei. qm aliud ibi credi
 tur qz certat. et aliū ibi cernit qz credat. Et
 nif ibi spēs panis et vini: et creditur vitas. s.
 carnis et sanguinis xpi: ac vrus vnitas et cha
 ritatis hecibi. Scdo rōne pbat sic. pla bz
 deus facere qz nif intellectū intelligere: s. itel
 lectus nif h itelligit: g h et de facē pōt. Adio:
 ē Hillarij i. d trini. Itē potentia qzto est spū
 alior tanto ē potentior. qm intellectus pla facē
 pōt qz sensus: vt nra pbia dicit. Quia intelle
 ctus spūalior ē qz sensus. S. potētia dina est
 abstractior et imalior qz sensus: g pla pōt qz in
 tellectus: s. itellectus h itelligit. g et dens h fa
 cere pōt. Itē si accidentia illa cē et aliā sfo ma
 gis ducerēt in cognitionē sui subiecti qz corp
 xpi: et p pns ad idolatriā. Nec pōt dici q. sint
 subiecti in corpe xpi: q. tūc de minimarēt cor
 pus xpi vt oñsum ē in 3. p. dēne pme p fidera
 tionis. et h ē falsū. qre et. Et si qris qre h de
 facit. Dico vt fides locū habeat. q. si h. pbari
 p pncipia nālia posset. itaz illud scia cēt et nō si
 des. Salus aut nra nō sub scia s. sub fide est:
 vt p. 3. p. btm Tho. fafe. q. 2. vbi pbat p tres
 rōnes. qre notitiā diuinor voluit ēē sub fide:
 qre et. Preterea quis qso ē ille sensus corpo
 ris q subam sensare possit. certe pbi radunt s
 tantia insensibile ē. an g q. s. bām nō cernis:
 negabis s. bām ibi nō ēē. A sili si via nāli itelli
 gere nō potes accis ēē in h sacro sine subiecto
 negabis diuinā potētiā q ordinē cuilibet nāc
 concessit hoc facere nō posse. Tercio h nra
 regula p. 3. exemplo. Nā in generatione nulli
 ex ouo: remanet extrinsecū ouū. i. spēs ouis: et
 in adhuc nō nato pullo dices te nō nisi ouis
 videre et nō pullū. A simili remanet i h sacro
 spēs illa panis: sba puerit et aliā sba: quare

et. Ex his inferūt aliq. conelaria. Primū est
 q. dina dispositio que aliq. ordinat fm legē cō
 munē ē sibi aliq. refuat pter legē cōez faciēda
 et hoc nt pūilegium pūcularis grē alicui cōiect
 Vbi qzuis accidentia nō possint de lege cōi sta
 re sine subiecto: pnt m de lege spāl grē: qd sit i
 hoc sacro. Scdo sequit q. de suba rei ad sensū
 iudicare nō pnter: s. ad itellectū. cui obiectus
 est ipsam qd quid est fm cōmunē opinionem
 et est snia pbi. 3. de aia. Tercio sequit q. h in
 tellectus iudicat accis ēē i hoc sacro sine sub
 iecto pter oēm nāc cursū: nō tū seqt q. errer:
 q. iuuat fide sicut iuuat et i alijs q. ci virtutem
 nālē excedunt. Multa alia colligi pnt: sed ista
 sufficiāt ad pns. vide btm Tho. in. 4. di. xij.
 Accipe gntū mirabile. s. pseruabilitatis. Vbi
 accipe hanc regulam. v. 3. q. h nāliter sit valde
 difficile duo corpora ēē in eodē loco: in hoc tū
 sacro nihil icouenit id fieri virtute dina. Vbi
 aia nota q. pbia nō pcedit duo corpa simul in
 eodē loco ēē posse pp impossibilitatē penetratō
 nis corpoz ad aures tū eiusdē nō pūgit: si ali
 qd cor p sit tate vrus ut ad libitū sua vras qn
 titate: q. illud cū alio corpe sit poterit in eodem
 loco locari: itē de scō h ē in sacro: ut. s. corpus
 vrū xpi cor p de genere quātitatē. s. ipa tri
 na dīmēso sint i eodē loco. Quidā tū exēplo
 h pūader de ciato cinerib. pleno et supfusa aq
 erunt cineres: et aqua in eodem ciato: qd tū tū
 valet ad ppositiū quantum pōt. q. et. Accipe
 sextum mirabile. v. 3. vnibilitatis. Vbi accipe
 regulam talē. s. q. h in pluribus mundi parti
 b. et ecclesijs simul plures hostie et calices cōse
 crenf: vnū tū simul ē cor p xpi in oibus illis et
 pona ex m ut placer. Nec regula pbat auctē
 rōe et exēplo. Auctē p sic. audi Malachiaz. c.
 p. ad iudeos dicētē. Nō est mibi volūtas in
 vobis dicē dñs: et munus nō suscipiā d mām vīa
 Ab ortu. n. solis vsqz ad occasū magnū est no
 mē meū i gētib. et i oi loco sacrificat et offert
 nōi meo ablatio mūda et. Ecce plura loco et
 vnā mūdā oblationē expmit. Item audi dñm
 Exodi. xx. c. In oi loco in quo fuerit memo
 ria nominis mei veniā ad te et benedicā tibi.
 Memoria nois dei ē h glōfū sacrificiū: qd in
 sui mēoriā i oi loco cōficiat xpiano. De h est
 bou. ier. de p. se. di. 2. c. qd sit circa medietatē
 capli. vbi sic dī. Tāta videt ēē vntas et tē in
 xpo: ut vnus vbiqz sit panis corporis xpi et
 vnus sit calix sūgimus eius. Calix nāqz que

sacerdos catholicus sacrificat nō ē nisi ille quē
 dñs aplis tradidit: q̄ sicut dicitur Vbi vita ē q̄
 totū mundū implet: ita s̄ multis locis et inuē-
 rabilibus diebus illud corpus p̄secrēt: nō tñ
 sunt multa corpa xpi: nec multi calices: s̄ vnū
 corpus xpi: et vnus sanguis cū illo qd̄ sumpsit
 in v̄ro virginis: et qd̄ dedit apl̄s. Diuinitas
 enī vbi replet illud qd̄ vbiq̄ ē: et iungit et f̄c
 vt sicut ipsa vna ē ita corpi xpi et vnū corp⁹ ei⁹
 sit in v̄itate et. h̄ ibi. Et sunt vba Gregorij
 in homelia pascale. Hoc idē cōfirmat mgr̄ in
 4. di. 1. d. Veritas eius. i. diuinitas vbiq̄ ē:
 v̄itas enī eius. i. verū corp⁹ in oī altari ē vbi
 cūq̄ celebrat. Idē p̄ de cōse. di. 1. c. mutat. et
 c. vbi patet. Et idem mgr̄ in. 4. di. 11. sic ait.
 Sicut diuinitas vbi totū implet mundū: ita in
 multis locis illud corp⁹ consecrat: nec sunt m̄
 multa corpa: s̄ vnū corp⁹ et vn⁹ sanguis. h̄ ille
 Et ille auctoritates sufficiant ad p̄ns. Se-
 cūdo hoc pbat rōne. Mā def oppositū: seq̄ q̄
 ples essent p̄sone vbi: p̄ns ē f̄a. sū: q̄ et. seq̄la
 pbat: qm̄ iā oēs p̄cludūt vnā p̄sonā cē i xpo:
 q̄re seq̄ q̄ si multiplicat suppositū multiplicat
 et p̄sona: qd̄ c̄ falsū. Secūdo arguitur sic. p̄ten-
 sio ē virtus increata q̄ virtus creata. s̄ vna
 virtus creata iam est tota in toto: et tota in q̄li-
 bet parte: vt ostendit p̄bus. et de anima. dices
 q̄ est tota in toto et tota in qualibet parte. ergo
 a formiori virtute dei erit vnum et idem corpus
 in pluribus locis. Tercio hoc patet exēplo
 Et primo de voce vna predicatoris que est in
 pluribus auribus. Secundo de vna specie in
 pluribus existens oculis distantibus. Tercio
 de quodā indeo nouit ad fidē cōuerso: q̄ cum
 semel hac intentione ad ecclesiā accessit vt tot
 lapillos in bireto poneret: quot hostias illo die
 elcuari cerneret. cū sic fecisset: tandē dum eos
 numerare veller: vnum solū lapideū ex illis
 oībus integratū reperit: q̄re et. Accipe
 septimū mirabile. s̄ incorruptibilitatis. vbi ac-
 cipe hanc regulam v̄. q̄ et si dentibus corpus
 xpi p̄mat: ille sum tñ semp̄ refuatur: quam tñ
 bi p̄bo auctoritate rōne exēplo. audi Au-
 gu. Quid inquit hoc sacramento mirabilius.
 In ipso nanq̄ panis et vinū in corpus xpi: et
 sanguinē s̄aluer conuertunt. Ideoq̄ xpus et
 homo manducat itaq̄ a fidelibus: sed minime
 laceratur. quinimo diuiso sacramento integer
 sub qualibet diuisionis particula p̄seuerat et.
 Et hoc p̄pul. b̄ie tangit magister in. 4. di. 11.

vbi positis pluribus opinionibus de fractiōe
 hostie veram ponit opinionem dices. Sed q̄
 corpus xpi incorruptibile ē: sane p̄dici fra-
 ctionem illam et partitionem non in suba cor-
 poris: sed in ipsa forma panis sacramentali si-
 cri: vt v̄a fractio et partitio sit ibi: q̄ sit non in
 suba: sed in sacramento: id est in specie et. lon-
 guis textus est. Et allegat apl̄m. i. ad Cor. 10.
 Idan̄s inquit quem frangimus: quia forma
 panis ibi frangitur. et in partes diuiditur xps
 vero integer manet: et totus est in singulis p̄i-
 bus. Itē allegat Aug. s̄ in smone quodā de
 v̄bis euangelij: et p̄nit de cōse. di. 1. c. iui-
 tat. et in glo. super illud Cor. 10. Idan̄s quē
 frangimus. Secūdo probatur hoc rōne sic.
 Qd̄ est frangibile est passibile: sed corpus xpi est
 impassibile cū sit gloriosum: q̄ et. Et vt intelli-
 gatur ista species fractiō et nō corp⁹ xpi. Mo-
 tandū ē q̄ sicut dē est in p̄cedentib⁹ corp⁹ xpi
 non cōparatur ad sp̄s sub quibus p̄inet me-
 diantibus suis dimensionibus: imo eius dimē-
 siones sunt ibi q̄ ex p̄nti vt enī dicit b̄r̄s Tho.
 in. 4. di. 11. Et ideo qd̄ p̄uenit corpi xpi me-
 diantib⁹ dimensionib⁹ suis nō p̄uenit ei fm̄ q̄
 ē sub sacro. Cū ergo diuisio q̄statiua ei p̄ue-
 nire nō possit nisi mediante dimensionē p̄pa
 cōstat q̄ fractis illis sp̄sibus nō frangit corp⁹
 xpi: s̄ ē impassibile et in frangibile: q̄re et.
 Tercio h̄ pbat exēplo. Mā aia ē tota i toto:
 et tota in q̄libet pte vt dē est: et tñ si inciditur
 digit⁹ nō inciditur aia: q̄re et. Accipe octa-
 uū mirabile. s̄ cōuertibilitatis. vbi accipe hāc
 regulā q̄ tanta ē hui⁹ sacri v̄boz v̄tus: vt q̄z
 vis xps vere comedatur: nō tñ i s̄bam come-
 dētis p̄uertitur sicut de alijs cibis dicim⁹: vt
 p̄. 1. de aia. s̄ p̄nti comedēs i comestū p̄uer-
 tur p̄ gram. Hec v̄ snia Aug. i lib. 2. p̄fessio-
 nū. Satis hec regula clara ē: ex q̄ infertur que
 d̄cia sit inter digne sumētē et indigne. De di-
 gne sumētib⁹ veritatē h̄z regula n̄ra. de p̄se.
 di. 1. c. qd̄ ē. Quid ē inquit illā māducare ekā
 et illū bibere potū: nisi in xpo manē: et illū ma-
 nentē i se h̄ere. De indigne sumētib⁹ dicitur
 infra ser. 5. q̄re et. Accipe nonū mirabile. s̄
 digne p̄missibilitatis. vbi accipe hanc r̄lam. Et
 v̄x xpi corp⁹ sit i hostia p̄secrata tñ si a mure l̄
 cane l̄ alio aiali comederet nō xps: s̄ sp̄s tñ
 sumeret. Hāc r̄lam ex p̄se mgr̄ snia p̄nit i
 4. di. 13. c. soler q̄ri. i. hinc. vbi sic ait. Illud ē
 sane p̄dici q̄ a brutis aialib⁹ corpus xpi non

sumit: etiam si videat quod ergo sumimus vel non
ducat de nouit. hille. Et ro. qre non sumitur a
brutis corp' xpi est talis fin bñm Tho. in qro
di. 9. qm nulla ē ordinatio bruti ad corpus xpi
vt. s. possint rpo incorporari. et id non sumitur irra
tionalia corpus xpi nisi p acciō: inqstū. s. sum
mūt illud in quo est corp' xpi. i. spēs illas. Ista
ē cōis opinio. Et hec volo suff. ciāt. p secūda
veritate. Quātū ad tertiaz veritatē satis p3
q' est magni meriti tam conficiētibz q3 sum
mentibz. sed de hoc in sequentibus.

De utilitate corporis xpi et sanguis. Eccl. 3.

Ecce terna p'elone. v3. Sicut h bñ/
dicta puerio rē. vbi tres ingramus
ve. v3. Prima ve. ē. Vtrum hoc
benedictū sacm p'st bñs ad augment glorie.
2^a ve. ē. Que est utilitas sumentibus digne
in hac vita hoc bñdictū sacm. 3^a ve. ē. Si
p puulis celebrari debeat hoc bñdictū sacra
mentū. Et ad p'mā dico q' sacra ecclie nō
p'sunt aliquid nō sit i statu p'ficiendi. Quare
cū scī i p'ria exites nō sint i h statu: quia sunt i
p'feciōis termino: nō v' q' eis talia sacra pro
fiant. vbi nota fin bñm Tho. in. 4. di. 12. et fin
cōiter loquentes q' gloria scōr' p'p'endit p'c
mū corundē. P'p'mū aut est duplex. s. cēti
ale et accidentale. Essētiāle est qd' h3 de dīni
tate. Accidentale qd' hnt de quocūq3 bono cre
ato. Quātū ergo ad p'mū essētiāle fin
cōm opī. corū gloria nime augeri pōt. sed q3
tū ad p'mū accidentale vsq3 ad diē iudicij au
geri pōt. aliqñ tunc nō augeret de gloria cor
poris xpi. Vnde de oibz opibus bonis scīs
eis gl'ia accrescit. Luc 15. Gaudio ē angelis
dei rē. Et ita de oibz q' in dei honore sunt
gaudēt et marie de his i qbus de eoz gl'ia deo
gras agimus. vñ simplr loqndo hoc q3tū est
ad essētiā glorie hoc sacm gl'iam nō auget
s3 q3tū ad accētiāle auger. Ista ē cōis opinio.
Exordat ter. capli cū marthe. cē de cele. mis.
vide ferna qnta cinex p'sideratōe 2^a p'elone p/
ma: vbi ē ter. ad lram. Est allegat Inno. in
collecta vbi dī. P'p'it hec oblatio aīe famuli
tui. leonis rē. dī q' intelligit sic: vt p'p'it. s.
vt magis ac magis glorificet i terris. qre rē.

Quātū ad fam Vitatē dico q' tria sunt per
maxime bona que digne hoc sacm sumentes
colligūt in hac vita. P'p'mū dicitur virtutū
augmentatio. Scdm p'cōr' venialū remissio
Tertū est peccatorū in mortalium cancellatio

Prima inqz bonū est virtutū augmentatio
Probat duplr. P'p'mo sic. nūb p'ficiē spūa
liter nisi p augmentū virtutū. Sed h bñdictū
sacm virtutē h3 p'feciōā fin Dion. 9° effect⁹
ci⁹ est virtutū augmentū. 2° p'bat sic. Effectus
h3 bñdicti sacri ē plenitudo grē: s3 ad plenitudi
nē grē p augmentū virtutū puenit q' rē. maior ē
nō in orde canōis. vbi dī. Quotq' ex hac alta
ris p'cipatōe sumit sum⁹ oī grā et bñdictōe p'ple
amur. Iñ ē bon⁹ ier. de p'c. di. 2. c. nō iūte. vñ
dī sic. Nō iste ē panis q' vadit in corp⁹: s3 p'p'is
vite cōis q' aīe nre sbām sūcit. Iste panis q' nō
d. an⁹ est. accipe quotidie vt quotidie tibi p'p'it
sic viuere vt quotidie increari accipe. Et. c. xps
dī. Xps panis est de q' g māducat viuūt i eter
nū. Et. c. credere dī sic. Credere in j h'm xps
hoc ē māducare panē et vinū: q' credit et mādū
cat iuisibil' saginā. S'lo. saginā. s. spūalibz
diuinis virtutibz et donis. rē. Vñ p'p'ius h3
sacri effect⁹ ē puerio hominis in xpm teste apl'o
ad Gal. 2. Vñ aut: tā nō ego: viui tāū i me
xps. Ad quē alij duo effect⁹ subsequūt spirita
lis quātitatis in augmentū virtutū: et rest aua
tio dep'ditōr in remissio nē venialū: vt rep'at
onē cuiuslibz p'cedentis defectus vt dicit be
atus Tho. i. 4°. di. 12. Et qbus seqtur q' p'it
te bñdictus abus est aīe nostre vita: qm sicut p
cibū mortiferum mors intrauit orbem terraz:
Vñ. 3. ca. sic per hunc cibū luciferum vite
restauratur: vt vnde mors oriebatur inde vi
ta resurgeret. et qui in ligno vincebat in ligno
quoq3 vinceret per Ch'istū dominum nō
strum. Jo. 1. Ego sū via veritas et vita. Et. c.
6. Caro mea est cib⁹ rē. vbi Crisostomus ait
P'p'at se nobis desiderantibz et palpare et co
medere et aplecti v'ificet snia saluatoris. Caro
mea vere ē ci. et s'a. m. v. ē pot⁹. 2° sequitur q'
hoc sacm est nostra cūz xpo incorporatio. Jo
6. Qui manducat carnem meam et bibit sagin
nem meam in me manet et ego in illo: Quā
drupliciter enim hoc sacramentum manduca
ri pōt. s. sacraliter. s. spiritaliter tñ. vtroq3
modo et neutraliter. P'p'mo qdā illud su
mūt sacraliter tñ. et isti sunt de Jude comitūz
vt sunt cum peccato mortali hoc sacm sumentes.
tes. audi ter. d' p'c. di. 2. c. sic iudas vbi dī. sic
iudas q' bucellā tradidit x' nō malū accipiendo: s3
bonū male accipiendo locū p'p'itū dīa⁹ sic idigne
q'sq3 sumēs corp' xpi eff'c aut q' mal⁹ ē malū sit
aut: q' si ad salutē accipit nūb accipit corp' xpi

Y 4.

et sanguis dñi nihilominus erat in eis qbus
dicebat aplūs. Qui māducat et bibit indigne
iudiciū sibi manducat et bibit. Idē in. c. q. lē/
lerate. et oēs pphā bñi maledicti. d. s. iat mē
sa eoz corā ip̄s in laqueū in retributionē: et i
scandalū. Obscurent oculi eoz ne videant: et
dorsum eoz semp incurua. Effunde sup eos
irā tuā: et furor ire tue apphendas eos. s. iat hī
ratio eoz defia: et in tabernaculis suis nō sūt q
inhabitet. qm̄ quē tu percussisti p̄secuti sūt: et su/
per dolere vulnē meoz addiderit. Appone
iniquitatē sup iniquitatē eoz: et nō intrent i iustiti/
am tuā. Delcant de libro viuentiū: et cū iustis
nō scribant: hec ille. In qbus sacratissimū v
bis. i. maledictōes enumerat supueniētes oī
bus indigne cōcantiū. d. q. b. alias. Se/
cūdo qdā sumūt spūalē nō. sicut deuote et sine
mortali culpa missas audiētes: in hō sacro fir/
miter credētes. de qbus ingt in. 4. di. 9. c. sic
ait. Et sic ingt due sūt res illi? sacri: ita et duo
modi manducandi. vnus sacralis quo boni et
mali edūt. Alii spūalis q soli boni manducant
vñ Aug. Quid ē xpm̄ manducare. nō ē so/
lū in sacro corpus ei? accipe. Multi enī indi/
gne accipiūt: s. i ip̄o manere et hīc ip̄m i se ma/
nentē. Spūali enī māducat q i vnitatē xpi et
ecclesie quam sacm̄ significat manet. Mā q di/
scordat: nec carnē xpi māducat. nec sanguinē
bibit: et si tātē rei sacm̄ ad iudiciū sui q̄tidie ac/
cipiat. Spūalē manducationē Augu. distin/
guens a sacrali ait. vt qd paras dentē et vētrē
erede et manducasti. Redē i eū hō māducare
panē et vinū. Qui credit in eū: māducat euz: h
ingt in lra. Hec ē snia ponit de p̄se. di. 2. ca.
vt qd paras. Tercio qdā sumūt viroqz mō
vt vere actualit sine p̄o mortali cōcantes. p̄s.
Panē angeloz māducauit hō oē delectāme/
tū et c. Quarto neutralit vt infideles et falsi
xpiani: q oīo sp̄ero dīno et ecclesiastico mādato
nec missas deuote audiunt: nec vnqz p̄sent
et xpm̄ sumūt. d. q. b. p̄s. ait. Delcant de libro
viuentiū: et cū iustis nō scribant. Tercio se/
q̄ q hoc sacm̄ ē nra defensio. Defendit autē
p̄marie a tribus: carne: diabolo et mundo. In/
q̄stū enī hoc sacm̄ ē signū passiois xpi p quaz
demonēs deuicti sūt et oīum sp̄itūū maloz
fugatiū. p̄s. Parasti in cōspecu tuo mensaz
aductus eos q tri. me. et idē. Dñs illūinatio
mēa et c. dic aliq̄ v̄sus. Secūdo inq̄stū in
hoc sacro miset aq̄ q ē clementū frigidū refri

gerana corpis estū oñdī efficacissimū reme/
diū et carnis incēdia. p̄s. Sup aquā refectio/
nis educauit me: aīam meā p̄uertit. s. ad spūa
lia bona. Tercio inq̄stū hō sacm̄ habitū gre/
bz ex q tanqz ex singulari medicina mors in/
terior et exterior supat. apparet q hō sacm̄ a mi/
sero nōs mūdo custodiat. p̄s. Si ābulauero in
medio vmbre mortis. s. hui? tenebrozū mundi
nō timebo mala: qm̄ tu mecum es. Si igit aīa
mēa hec et similia picula times. accede ad xpi
mensā: comede et bibe: securus accede ait Au/
gu. q panis ē nō venenū. p̄s. Illic trepidauē
rūt timore: vbi nō erat timor: qre et c. Sed
bonū dī venialiū remissio. audi Amb. lib. de
sacris. et ponit d p̄se. di. 2. c. si q̄tēs. Si q̄p̄o
ingt xpi sanguis in remissionē p̄toz effundit
debeo sp̄ accipe q sp̄ pecco debeo semp hīc me/
dicinā. Itē audiat augu. et ponit d cōse. di. 2.
c. vtrū sub figura. Iterat ingt q̄tidie hō obla/
tio: l3 r̄pa semel sit passus: q̄ q̄tidie peccamū
p̄tis sine qbus mortalis infirmitas viuē non
pōt: h ille. Et istas etiā auctes allegat ingt in
4. di. 2. Dicit tñ bñs Tho. ibidē q nō o3 sp̄
cia p̄ca venialia deleri: s. tñ fin mensurā de/
uotionis. posset tñ tāms cē ferno: vt etiā oīa
delerent. Idē dicit Petr? de tarasio. Mon
enī ē inconueniēs dicit bñs Tho. q aliq̄ ho/
ra hō sit absqz oī p̄ veniali: l3 p̄pter nram
fragilitatē diu durare nō possum? Tercū
bonū dī p̄toz mortaliū cancellatio. Duplici
enī p̄ca mortalia delet. s. aut que fuerunt obli/
ta: aut que in animam inirarent: nisi hō sacro
muniretur. Mō enī delet scēnter resuata:
q̄ cū vita sit aīe: et ipsa in mortali p̄o existens
morta sit: non poterit illud viuificare. h dicit
bñs Tho. vt. 2. qre et c. Et ista sufficiant pro
p̄nti vt. Sed dic p̄f amb. si p hoc sacm̄ veni/
alia dimittuntur: et hec quod iudicia sūt videt
omni die cōmunicandum esse. Dicit beatus
Tho. vbi supra q in recipiente hoc sacramen/
tum duo p̄ncipaliter requirunt. s. desiderium
cōiunctionis ad xpm̄: et hoc facit amor. Se/
cūdo regit reuerētia sacramenti. et hec ad do/
num timoris pertinet. Si parum p̄sideretur
certe incitabitur homo ad quotidianā cōmu/
nionem. Si considerat scdm̄: tunc retrahit.
Et idē o si aliqua experimentalit cognosceret
ex quotidiana frequentatione sup̄tionis amo/
ris augeri feruorē et reuerentiam nō minui. p
fecto talis quotidie cōuare debet. Si aut reue

93
rentiam minui & feruorem non multū augeri
sentiret: interdū abstinere deberet: vt postea
cū maior deuotio accideret. S; quantū ad
hoc vnusquisq; suo iudicio relinquendus est.
¶ Requēter tū quem petā inoralia, nō grauant
ēdicer. qm̄ sicut cibo corporali restaurat corp⁹
ita hoc sacramēto restaurat aīa. Vñ opponet
q; pluris deperditā restaurē: ne hō a deo to
taliter alienet. & hoc est consiliū nō preceptum
De cōione semel in anno preceptū est: s; de h
in sermōib⁹ sequētib⁹. Et accipe regulā Au
gustini dicēti. Si mens in affectu peccandi ē
grauari magis dico eucharistie pceptū ē q; pu
rificari. hec ille. Vñ clamat ⁊ Saul. i. 2. or. rj
⁊ dicit. Prober autē scip̄ hō. & sic de pane illo edat &
de calice bibat. Qui. n. māducat & bibit indi
gne tē. Et hoc sufficiat: q; tū ad fam Vitatem.
Quātiā ad tertiā dico sūm bñm Tho. in q̄rto
di. 13. q; p pueris baptizatis missā solēnia ce
lebrant: nō q; eis p̄sint ad alicui⁹ culpe remis
sionē: vel glorie augmentationē: s; ppter vi
uoz suoz solatiū. & vt ostēdat tales pueros ad
vniatē corporis mystici p̄tinere. & vt cū cō
mendet redēptiōis nre mysteriū: qd in hoc sa
cramēto cōmemorat: ppter qd hī paruuli sine p
prio merito sūt eternā gloriā cōsecuti. Bene
igit̄ xps memoriā fecit mirabiliū suoz: hic per
grām & in futuro per gloriā.

¶ Cria quarta maioris hebdomade d eadē
materia sermo in ordine q̄dragesim⁹ iertius.

Accipit Iesus

& gratias agens fregit & dixit.

Accipite & comedite: hoc ē corp⁹
meū. Luc. 12. & Math. 25. Jam

mirabilia huius benedicti sacri percurramus.
Nūc circa ea que ad hoc cōficiendū sacramē
tū requirūt accedam⁹: qm̄ diximus q; Iesus
panem accepit tē. Vbi tres considerationes
faciamus. videlicet.

De ministrāte hoc sacm̄ debitā requisitiōe.
De mīa reglita huius sacri rectā assignationē.
De forma necessaria hī sacri optimā reglatōz
De ministerio debite requisito ad cōficiendū
corpus dominici. Consideratio prima.

¶ Primo de ministrāte hoc sacm̄ debitāz
requisitiōe videam⁹. vbi tres cōclu
siones more solito faciam⁹. v3. ⁊ Di
na ē ista. Nō oīs psona pōt dñici corp⁹ cōse
crare. Scda cōclusio ē ista. Quāuis a per

sona idonea sit consecrari: nō tū ab omnibus
pōt rite esse dispensatū. Tertia conclusio est
ista. Inter oēs falsos ministros q; possūt cor
pus dñici psecrare: hereticos debem⁹ cuitare
Que sit psona idonea ad dñici corp⁹ conse
crandū. Conclusio prima.

Accipe p̄mā cōclonē. v3. Nō oīs pso
na tē. dic totā. vbi tres inquiram⁹ ve
ritates. v3. Prima ē ista. Quot req
runt quantū ad essentia & bene esse psonē que
d; hoc cōficere sacm̄. 2ª est ista. Vt simul
plures possint eadē hostiā psecrare. 3^a ē ista
Vtrum sit licitū ab hac psecratione abstinere.

Quātiā ad primā dico q; ad necessitatē aliq
pcurrit ad hī cōficiendū sacm̄: & aliq ad bñ cē.
Que sūt septē sunt p̄ncipales p̄ditōes. videlz

Prima p̄ditio ē. q; psona ad hī sacm̄ p̄fici
endū requisita sit hō. Scda q; sit hō mascul
lus. Tertia q; sit hō masculus & catholicus

Quarta q; catholic⁹ & rite ordinat⁹. Quin
ta q; sit psona nō phibita. Sexta q; sit ieiun⁹

Et septima q; nō sit cū p̄dix moraliū p̄scia
grauat⁹. Accipe p̄mā & dico q; ad cōficiendū
hoc sacm̄ requirit q; psona p̄ficiens sit homo
ex quo sequit q; si belua vba diceret sup debi
tā mām nō p̄ficere. Itē & null⁹ angel⁹ vlt spi
ritus bñs. Vnde exclamat bñs Bernardus
O p̄lara p̄tās vestrao sacerdotēs. vos pote
stis psecrare corpus & sanguinē dñi sup om
ni p̄uilegio & p̄tate. Super cor. mirat terra.
p̄tēmisit hō. reueret plurimū angelica celli
tudo. Et de hī possūt assignari tres rationes.

Prima rō est dina institutio: que solos ho
mines hui⁹ sacri voluit esse ministros. Vnde
cantat ecclesia. Solis p̄sbyteris dereliquit: qb⁹
sic congruit vt sūmant & dent ceteris. Scda
est sacri interpretatio. Appellat. n. hoc sacramē
tū viaticū. q; oib⁹ viatorib⁹ cib⁹ ē leuissim⁹ q;
in comedentē nō p̄uertit: s; cōduerfo: vt dictū
ē in p̄cedē sermōe. & id a solis viatorib⁹ p̄fici
& ministrari debuit: qd nec angelis: nec alijs
spiritib⁹ puenit. Tertia debita sacratio. Ad
ministrū. n. hui⁹ sacri o3 ē gradatū. s. in ordin
bus sacris. de p̄se. di. 2. trib⁹ gradib⁹. angelia
autē hī puenire nō pōt g nec hī p̄ p̄s p̄ficere sa
cramētū tē. Scdo requit q; ille hō sit mascu
lus. & p hoc mulieres oēs ab hac excludūt tur
p̄tate. Tū q; nobilissimū sacm̄ nobilissimū
d; hīe ministrū. nobilior autē ē masculus q; se
mina. Tū q; mulier multis ē nātib⁹ defectib⁹

subiecta: ut inestruo et h^oi. tū q^o sub viri p^oate
eam p^ostituit deus. B^oen. 3. Tū q^o character
ordinis nō suscipiūt: ut patuit. s. feria 3ª scde
dñice in p^oma p^osideratiōe p^olone 3^a. vide ibi
q^ore et c. T^oterio requir^o q^o hic hō mascul^o sit ca
tholicus. et p^opter h^o heretic^o et scismatic^o exclu
dūt. hec tñ p^oditio nō ē necessitatio. s^o p^ogruitat^o.
Nā h^oi si sacerdotes sunt: et in forma ecclesie
p^oficiūt: certe v^oz est sacm. qm character inde
lebilis est. cui^o rei signū est q^o redētes ad fidē
nō iterū ordinant^o. grauit^o tñ peccāt si p^oficiūt
aut ministrant. sūt. n. ab ordinū executione su
spensi. Nū btūs Th^o. 2^a 2°. q. 39. dicit q^o du
plex ē spūalis p^oas. s. sacralis et iurisdictionis.
Sacralis ē q^o aliquā p^osecrationē p^ofer^o et hec
fm essentia in hoīe manet q^odiu viuūt: siue in
scisma siue in heresi labat. vsū tñ p^oatē amit
tunt: ita q^o eis sua v^o p^oatē nō licet. si tñ vsū sue
vint effectū hūt in sacralib^o qm i bis hō nō opat^o
nisi v^o dei instrū. p^oas aut iurisdictionalis est q^o
ex simplici p^ouētiōe p^ofer^o: et iō nō imobilis ad
heret. et p^oas in bētiis et scismaticis nō māet
vñ nec absolue nec excoicare nec indulgentias
p^ocedē nec aliqd h^oi facē p^ont. et si fecerint nō ha
bebit p^o facto nec p^o rato: ut p^o 3. 7. q. i. c. noua
tiant^o. S^o q^o istex graui^o est p^octm: an. s. here
sis an scisma. dic btūs Th^o. vt. 8. q. simplici
loquēdo heresis graui^o ē. qm ē p^octm p^ora deū
ipsum fm q^o est sūma et p^oma veritas: cui fides
innit^o. Scisma aut est p^ora ecclesiastica vnita
tem que minus est q^o ipse deus. Ex aliqua tñ
circūstātia p^otingere potest q^o scismaticus gra
uius peccaret q^o hereticus. et h^o p^opter maio^o ē
p^oemptum vel maius periculum q^o inducit et
h^oi et c. Quarto requiritur q^o sit rite ordina
tus: et ex h^o excluduntur non debite ordinari.
Indebite ordinari p^ot dupliciter: aut ex parte
ordinantis. aut ex parte ordinandi vel ordina
ti. Et ex parte ordinantis contingit fieri quinq^o
modis. Primo si ordinatur a simoniac^o sci
enter. Secūdo a scismatico etiā sciēter v^o ex
coicaro. T^oterio ab heretico. Quarto ab
ep^o nō suo. Et q^oto ab eo q^o renūciāuit. Ex
parte ordinandi vel ordinati p^otingit sex modis
s. sū auerper saltū: extra t^opa debita in excoica
tione: in apostasia: et bis eādē ordinē suscipiē
do. Paulisper aīa patientiā habe: volo enī
eē p^odictes discurrere modos. Ex parte igit^o
ordinantis cōtingit indebite ordinari quādo
ordinans ē simoniacus. Dupliciter aut quis

simoniacus effici p^ot. s. aut circa ordinē et di
gnitatē. aut circa collationē beneficior^o et sacra
mentor^o. Exēplū p^omi: ut si ep^o suū cūat digni
tatē. Ex^o secūdo: ut si p^o collatiōe bñficior^o vel
ordinū tñ vult vel tñ. Si ep^o emitt suā digni
tatē: tunc tu qui ordinat^o es ab ipso: aut h^o sciē
fecisti et volūtariē: aut sciēter: s^o timore qui ca
dere p^ot in cōstantē vix: aut ignorāter. Si p^o
mū: tunc ordinē recipis: s^o exeq nō potes sine
p^octō mortali. vñ btūs Th^o. 2^a 2°. q. 100. dicit
q^o si scis ep^om simoniacū esse in ordine suscepto
siue sit occultus: siue notor^o: nullo pacto de
bes ab eo ordines suscipere: imo potius excoi
cari te permittē. argu. ad h^o. c. inquisitioni. cē
de sen. exco. vbi d^o q^o potius debemus suam
excoicationis humiliter suslinere: q^o p^o carna
le cōmērtium p^octm operari mortale. Et glo.
ibi allegat p^ocordantias. s. ca. lras. cē de resti
spo. v^orsus finē: vbi eādē vba ponūt. Et p^o
nit hanc regulā deā glo. q^o potius debem^o oīa
mala pati: q^o p^otra p^osciam p^octm operari morta
le: probat hoc per ca^om ita ne. 32. q. 5. et per ca^om
sacris: extra de his que vi v^ol metus causa sūt
vbi d^o q^o pro nullo metu debeat quis mortale
p^octm incurrere. Si v^o sciēter et coacte p^o me
tum qui p^ot cadere in cōstantem virū: tūc ordi
nem recipit et executionē sine aliqua dispensa
tione. i. q. i. c. p^ostat multos vim passos. Si ve
ro ignoranter: tūc ordi^o nē suscipit: s^o nō execu
tione sine ep^oi dispens. tione et hoc in detestatio
nē criminis. i. q. i. c. si qui: vbi d^o. Si quis a si
moniac^o nō simoniace ordinati sūt si quidem
hoc pbare potuerunt se cum ordinant^o nescisse
eos simoniacos: tūc p^o catholicis habent in
ecclesia ab ipsis. s. ep^ois: taliū ordinatiōes mise
ricorditer suslinemus: si tñ eos laudabiliter vi
ta cōmēdat. Qui v^o s^o iēter a simoniac^o p^ose
crari imo excecari permiserint: eor^o p^osecratōz
oīno irritam esse decernim^o. hec Urban^o pa
pa. S^o ponamus q^o ep^os sit simoniac^o in bene
ficior^o collatione: tūc distinguendū ē: vel ē oc
cultus: vel pene occultus vel notor^o. Si oc
cultus: tūc ordinē executionēq^o ab eo accipis:
cum talis ep^os nō sit suspensus nisi quo ad se et
quo est occultus. Si quasi occultus v^o notor^o
tūc si sciēter et volūtariē id facis nō recipis
executionē sine dispensatione pape. S^o si co
acte vel ignoranter executionem suscipis: de
bet tñ ordinandus ab ipso ep^oolicentiam pete
re ad cūndi aliū ep^om: quā si nolueris cōcedere

et ab ipso ordinari cogat secure ordinariis.
 hoc dñs Hosti. Et sic p̄ primus modus ordi-
 nandi quo ad ordinantē nō recte. Accipe s̄
 s. cum quis ordinat a schismatico vel excommunicato:
 et tūc si sciens ordinari ordinē s. scipis: sed
 nō executionē sine dispensatione pape lz enim
 tales p̄sone male faciunt et mortaliter peccant
 in cōfessōe vñ ministrando sacra tñ p̄fecerint
 vel cōtulerint erūt vñ sacra vñ dñi ē sup. et sa-
 cit ca^m dñs declarauit. i. q. i. et ca^m non nocet.
 Vbi dicitur. nō nocet malicia ep̄i ad baptismū
 infantis neq; ad cōsecrationē ecclesie. quia ba-
 ptismus dat a deo: nō ab hoīe venit. sic et eu-
 charistia et oīa quēcūq; in altari apponūt non
 ab hoīe: s; a deo scificationē accipiūt. h. ibi. Et
 sūt vba Greg. Et de h̄ plura notauim⁹. s. se-
 ria tertia 2ª dñice. Si vō ignorāter h̄ feceris
 o; in executionē h̄c dispensationē ep̄i et. Acci-
 pe tertiū modū. s. cū q; ordinat ab heretico: et si
 sciens et volūtariē: tūc ordinē si scipit: s; exe-
 cutionē nō sine dispensatiōe pape. si ignorāter:
 tūc indiget dispensatiōe ep̄i. L. bo. 2^a 1^a. q. 39.
 Petrus de tarasio et Boffredus. Quar-
 tus modus est cū ordinat ab ep̄o nō suo. s. si
 ne licentia pprii ep̄i. Et tunc si sciens vñ ig-
 nantia affectata h̄ ep̄s fecerit: tūc p̄ annū a col-
 latione ordinū suspensus ē. et interī clericū cū
 a vicinis ep̄is poterit sine eius licentia ordina-
 ri. de tempo. ordi. c. eo. s. li. 6. Ordinati vō ex-
 ecutionē p̄uant. in qua ep̄s poterit dispensare
 9. q. 2. c. lugdunēsis parochie clericos et. Si
 aut ignorāter hoc sit factū ex parte vñ usq; tūc
 ep̄s excusat: et ordinati q̄tū ad executionē ep̄i
 indigent dispensatione. Quintus mod⁹ cū
 quis ordinatur ab ep̄o renūciante. Et tunc di-
 stingue: aut renūciavit loco et dignitati: aut lo-
 co et non dignitati. Si primus: tunc distingue
 aut ab h̄ ep̄o suscipilli ordines maiores vñ mi-
 nores. Si minores: aut hoc fecisti cum licentia
 tui ep̄i: aut non. si cum licentia. non indiges
 dispensatione. si sine: tunc ep̄us potest dispen-
 sare. deberet tamen de iure cōmuni deponi vt
 patet. 7. q. i. c. ep̄s in diocesi. et nona q̄c scda.
 c. ep̄iscopum. si maiores: tūc si sciens factus est
 indiges dispensatiōe pape: si ignorāter: tūc po-
 terit ep̄s dispensare in fuerit ignorantia cras-
 sa et supina. et extra de ordinatis ab ep̄o q̄ renū-
 ciavit ca^o vnico. Si vero ep̄s renūciavit loco
 sed non dignitati: tūc si rogetur a proprio ep̄o
 potest omnes conferre ordines. Sed ordinā-

di debent ab ipso proprio ep̄o licentiam obti-
 nere: qd si nō fecerit de iure cōmuni deberent
 deponi: sed ep̄s pōt dispensare. Et sic p̄ qua-
 liter quis non rite ordinat quantū est ex parte
 ordinantis. Nūc videam⁹ ex parte ordina-
 di vel ordinati. Ser. n. modis pōt quis non
 debite ordinari. s. furtiue per saltū. et tempo-
 ra debita: in executionē. in apostasia. et his cū
 dem ordinē suscipiendo. Ados filiter cas⁹ aia
 mea patienter audi. Accipe p̄mū modū. s.
 cū quis furtiue ordinat. Tripliciter aut s; do-
 minū Hosti. quis dī furtiue ordinari. Vno^o
 cum quis sine sui pprii ep̄i p̄scia et sine exami-
 natione p̄mouet. 24. di. c. qñ ep̄s. Vbi dicit^r
 quando ep̄s ordinationes facere disponit oēs
 qui ad sacramēti ministeriū accedere volūt seria
 quarta ante ipsam ordinationē euocadi sūt ad
 ciuitatem vna cum p̄sbyteris qui eos rep̄sen-
 tare debent. et tūc ep̄s ex latere suo eligere de-
 beret sacerdotes alios prudētes viros gnatos
 id est sciētes diuine legis. et exercitatos in ge-
 clestasticis sanchonib⁹ qui ordinādoz vñ ge-
 nus id est an serui vel liberi: patriā citatem in-
 stitutionē id est titulū beneficij locū vbi educa-
 ti sunt: si sint bene litterati: si in lege dei instru-
 cti ante oīa diligenter inuestigent et. h. ibi. Et
 in hoc casu non prosūt lre archidiaconi. et de
 officio archidi. c. significasti. Secūdo ordina-
 tur furtiue si p̄ter p̄sciam ep̄i eodem die reci-
 pit minores omnes vel aliquos simul et sub-
 diaconatū: vel etiam duos sacros simul. et. de
 eo qui furtiue ordinem suscepit: capitulo cū h̄
 et capitulo innouit. Tercio quando gradu
 omisso facit saltum et de hoc statim dicit. Di-
 co ergo q; talis furtiue ordinatus: aut suscipit
 vnū ordinē vel plures. Si vnū tūc ep̄s potest
 dispensare in susceptis et suscipiendis. et eo.
 ca^o p̄. Si plures tūc distingue aut suscepit plu-
 res sacros simul aut vnum sacrum cū minorib⁹
 Si p̄mo inō tūc ep̄s nō pōt dispensare in rece-
 ptione sacroz ordinū: s; post susceptos potest
 dispensare. hec de mente Inno. et Hosti. et
 Boff. et de tēpo. ordi. c. dilecto. Si vō susce-
 pit simul vnū sacrum cū minoribus: sic ep̄us di-
 spensat vt ministrant in minoribus: et si intrat
 religionē: dispensat ep̄us vel abbas etiam in
 alijs. vt p̄ et co. c. vltimo. Secūdus mod⁹
 et indebite ordinari per saltum: vt. s. qñ vno
 ordine p̄termissō alioz ē ascēdit: et tunc dico.
 q; talis recipit characterē ordinis: nam de rigo-

re iuris debet deponi. Sz distingue aut talis
bº ex igratia fecit: tunc ex dispensatione epi poterit
ad ordinem ptermisso pmo: et interim ab
excoicatione superioris ordinis erit suspensus. di. 52
caº sollicitudo et cº de clerico pmo p saltum
c. vnico. Eodẽ mo poterit epi dispensare si in
terim ministravit in illo ordine ptermisso cre
dens qº gdatim vt debebat pmoº cºtº vt in. d.
c. 3. Si vo ex ppa malitia et scietº fecit: sic in
ordine suscepto potº p epi dispensari: sz nõ po
terit p epi dispensari qº vltiº ascẽdat: sz indi
get dispensatione pape. Et in hº pueniunt Hosti.
Inno. et Buil. de hac mª vide cº de clerico p
moto p saltu p totu. 3º indebitº qº ordiat: qñ
extra tpa debita ordinat. Ista eni sunt tempora
debita ad suspensionẽ ordinis deputata. A se
prensio eni vsqº ad duodecimũ annu potest qº
sursur et minores ordines accipere pter qº ac
colitatu: quẽ tñ post duodecimũ annu accipiet
vt p. 77. di. in singulis. vide supª tertia
secunde dñice in tertia cõclusionẽ pme cõsidera
tionis in secunda vitate. Si igitº qº extra tem
pora ordinatus est. quidã dicunt qº episcopus
potº dispensare in susceptis nõ suscipiendis. q
dam i vtroqº: sz nũc disputare nõ lig. Quar
to in excoicatione. s. existendo et tñ si sciebat se
excoicatu in perpetuo deponẽdus ẽ. Si vero
de facto nõ recordabatur p quo excoicatuº cºtº vel
si factu sciebat: tñ iuris ignarus nesciebat se ex
coicatu: tñ si sunt seculares ar. hicpi vel epi di
spensare nõ possunt absqº mado sedis aplice
Si vo sunt regulares tñ abbates eoruz post
inimicã pnam paractã poterunt cù eis dispen
sare nisi graue fuerit vº notabile factu. hec oia
patet. cº de sen. ex. c. cù illoz. longus textº est
ideo non pono ad lrãm. Quinto in apostasia.
Vbi nõ qº apostasia ẽ multiplex. Prima
dº apostasia a fide Ihu xpi et scẽ mris ecclesie
qñ. s. qº a xpi fide recedit: et hic ipso iure est he
reticus et excoicatus. cº de hereti. c. ad abolen
dam. Tertu notau in pcedenti smone in tertia
cõsideratõe. Et hi oes a dignitatibº repelluntº
et multis alijs: vt p. de iurciurando. c. querela
et. 6. q. i. infames. et de cõse. di. 3. c. celebritatẽ.
Nota tñ bonu vbi fm bñm Tho. 2º 2º. q. 24
et. 33. q. 4. c. sicut sanctius qº si qº interiº sunt si
deles: exteriº tñ ppter metũ quidã signa infir
mitatis oñi: vt reuerentiã idoli et filia. hi
apostate nõ sũt nec heretici: mortaliter tñ pec
cant qºz suscipiunt sũt iuri metus: qº sanctiº ẽ fame

mori qºz idolatris vesci. vt Aug. ait in illo. e.
sicut sanctiº. vbi dº. Sicut sanctiº ẽ fame mori
qºz idolatris vesci: ita sanctiº est defugi. i. mori
sine liberis qºz ex illicito cõcubitu stirpe querit
Vnde qºz aut nascut hoies si parẽtum vicia
nõ sectent et dcu recte colat honesti et salui erũt
Semẽ. n. hois ex qlicuqºz hoie dei creatura ẽ.
Et ea male videntibus male erit: nõ ipso aliqui
malu erit. hec Aug. de bono cõiugali. qre et cº.

Secunda apostasia ẽ ab ordine: vt qñ dimittit
corona tñsura vel habitº clericali. 2. q. 3. c. i.
et. 3. et cº de apostasis capitulo pmo et. 3. Ite
accipiendo vxore. cº. de clericis cõiugatis. c. ex
pte. Ite cõuertendo se ad negocia secularia. cº
de vita et hone. cleri. c. ex lris. cº. de sen. exco.
c. in audientia. et c. perpẽdimº. et hic si ẽ in sa
cris dz ab accusatõe et testimonio tñqºz ifamis
repelli. 3. q. 4. c. bñs. et caret interim pũlegio
clericali: ita qº cù verberas nõ incidit in cano
nẽ. hoc tñ intellige si trina amonitione facta p
epm nõ se correcerit vel seditionibº vel enor
mitatibº se inuiscat. et. eo. c. i. et cº. ex
co. cù nõ ab hoie. 3º apostasia ẽ a religione
vt qñ qº hitu suum temerarie dimittit ad se
cularẽ vitã trãsit. Qui si redierit recipit i mo
nasterio put in regula cõtinet supple si illud
monasteriu regulariter viuut. alii vt districti
monasteriu ingrediat cù oibº rebº suis qº ob
tulcrat piori monasterio. quo moruo ad pus
monasteriu redibit. 27. q. i. c. si quis a monacaz
et. c. si quis rapuerit. et. 16. q. 6. c. de lapsis aut
sacerdotibº. et. is. q. i. c. i. Quidam tñ dicunt qº
res simpliciter erũt secundi monasterij. Quar
ta apostasia dicit inobedientie: vt puta quãdo
quis dei siue canonũ siue ecclesie pceptis obe
dire cõtẽnit. qui velut ifamis a testimonio re
pellitur. et excoicari debet. 3. q. 4. c. si quis vo
a suo. et. xi. q. 3. c. si aut vobis epis et crescite cõ
tinuacia debet crescere et pena. cº vt lite conie
stata. c. qñ frequẽter. Iste ergo sunt quatuor
modi apostandi. et dimissis p. imo et quarto: o
tertio et secundo accipe hanc regulã qº si quis in
talibus apostasis ordinem suscipit: si ordo sa
cer est: non potest dispensari nisi per papam
cº de appella. c. vltimo. In executione tñ ordi
ni ante rite suscepto poterit epus dispensa
re. Si vero ordo susceptus sacer nõ sit: tunc
episcopus dispensabit: quia conditor cano
nis bº sibi non referuat. Et sic patet conditio
quarta requisita ad hoc vt quis sit persona

idonea ad hoc sacrum conficiendum. Accipe
 quintam conditionem scilicet quod persona non sit, phi-
 bita: ex quo omnes excluduntur excommunicati: suspensi: in-
 terdicti: degradati: et irregulares: qui omnes ab
 executione sunt suspensi: tamen cum in talibus cha-
 racter sit indelibilis si conficiuntur vere conficiuntur
 et moraliter peccent: ut dicit beatus Thomas in
 4. di. 13. Sexta conditio est quod sit ieiunus: ita
 quod nullum cibum vel liquorem antea sumpserit. 7. q.
 1. c. nihil. et de conse. di. 1. c. sacramenta. et de co-
 se. di. 2. c. liquido. Septima et ultima condi-
 tio est quod sit peccator moralis conscientia non gra-
 uatus. Unde accipe regulam generalem quod qui
 cumque in peccato mortali scienter ordinem susci-
 pit: vel quolibet alia sacramenta ministrat: siue
 sit occultum siue manifestum: semper moraliter
 peccat. hanc ponit beatus Thomas in 4. di. 24.
 facit capitulum multi sacerdotes di. 40. et di. 95.
 c. illud superfluum videmus adiectum. et xi. q. 3.
 c. Audi denique apostolum dicentem. non pono tex.
 ad litteram cum breuitatis. Et nota secundum beatum Thomam.
 ut. 8. q. sic ordinati in ordine iam suscepto non
 possunt: quoniam indigne sacrum pertractant. neque
 in hoc aliquis potest dispensare: quod de iure naturali est
 ut homo se a se pertractet. Et hoc intelligi ne-
 cessitate non obstante: quod cum etiam laico concedatur
 licentia baptizandi in necessitatis articulo a for-
 tiori huiusmodi personis quia characterem su-
 sceperunt licet sint in peccato mortali: et hoc volo
 sufficere quantum ad primam viam. Quam ad
 secundam viam dico secundum beatum Thomam in 4. di. 13.
 quod secundum morem quamdam ecclesiarum sacerdotes qui
 ordinantur concelebrant episcopo: et hoc ad represen-
 tandum quod quando dominus hoc sacrum instituit: et potestatem
 discipulis dedit simul cum eis cenauit. Sicut
 episcopus cum ordinatis presbyteris celebrat. unde
 sunt priores agentes materialiter: tamen quia
 omnia est una et eadem intentio erit una et eadem
 consecratio et non plures. unde Innocentius ait quod omnes ce-
 lebantes debent unam habere intentionem conse-
 crandi. et sic erit una consecratio. Alanus hunc dicit
 quod non possunt plures eadem hostiam consecrare. probabi-
 lius est deinde beatus Thomas. Sz quod de intentione fit me-
 moria: queritur an in conficiendo hoc sacrum sit neces-
 saria sacerdotis intentio. Magister sententiarum in
 4. di. 13. in ca. soler queri. circa finem dicit quod
 est sacerdos propter intentionem non haberet: dum
 tamen intendat ea dicere et agere que ab alijs geruntur
 implet mysterium. Circa que verba non quatuor
 documenta. Primum quod hoc sacrum perficiendum

non requirit intentio actualis. quoniam deo ut dicitur.
 ait nullum obligat ad impossibile. cum autem in nostra
 non sit potestas cum verba consecrationis prescriamus
 subito ab alia distrabi cogitatione et illam intēde-
 re: permixtissime in his qui circa plura distra-
 hunt et cogitant: consequens est ut nec subito pos-
 sint ad illam intēdere consecrationis intentionem.
 Secundum documentum est quod non requirit intē-
 tio habitualis. quod cum illa etiam in dormiente recipiat
 sicut et habitus: sequitur quod dormiens si debita ha-
 beret mentem et verba consecrationis diceret de sa-
 cramento consecraret. quod contra non conceditur. Tertium
 documentum est quod non requirit intentio spiritualis:
 ita quod conscientia intēdat bonum spirituale: propter quod
 secundum Dionysium de ecclesiastica hierarchia ca. 3.
 hoc sacramentum est institutum. unde si sacerdos co-
 sciens aliquid malum vel bonum spirituale intenderet
 nihilominus consecraret. Intentio enim mala ni-
 hil nocet factis: facit capitulum intra. c. cum seri-
 ptura. c. significastis. et c. non quales. Capitulum in-
 tra. dicitur sic. Intra catholicam ecclesiam in mini-
 sterio corporis et sanguinis domini: nihil a bono ma-
 ius nihil a malo minus perficitur sacerdote. quod non
 immerito prescribitur: sed in verbo perficitur creatoris et
 virtute spiritus sancti. beatus Augustinus de corpore christi. Capitulum
 cum scriptura dicitur sic. Cum scriptura testatur quod ad
 preces hieroboam ignis de celo descenderit. et
 rursum predicante Helia ignis missus est qui
 sacrificia consumeret: datur intelligi quod de meritis
 personarum non considerat: sed officia sacerdotum
 non tamen intelligas dicit hic glossa quod exemplum de
 Hieroboam et Helia ostendat quod ipsi vel aliter ipso-
 rum fuerit malus sacerdos: sed sufficit quod de meritis
 personarum non considerat. beatus glossa. Capitulum
 significastis dicitur sic. Significastis in super pre-
 teritis attendere multos in istis honoribus eccle-
 siasticis non congruenter vivere sermonibus
 et sacramentis que per eos populis ministrant
 O miseros homines qui eos intendo christum
 obliuiscuntur: qui etiam multo ante predixit ut
 legi dei potius obtemperet. quam unitandi videan-
 tur illi qui ea que dicunt non faciunt et traditio-
 nem suam tolleras usque in finem etiam euan-
 gelizaturum cum ceteris misit. Iacobianus papa
 episcopis orientalibus. Capitulum non quales
 dicitur sic. Non quales sacerdotes domini sunt
 sed quid de domino loquuntur: nobis magnopere
 precuidendum est. nec de vicariis beati Iohannis apo-
 stoli vobis attendendum est quid sint: sed quid per
 correctionem ecclesiarum et quid per salutem vestram

fatangāt. hec ibi. Nicolaus papa. De hac mā
 diximus supra feria tertia scōe dominice. **O**
 pater Ambrosi tu tuas semper facis rationes
 bonas: sed audi. Jo. Eristimū in decretis:
 qd. dis. c. multi. Multi inq. sacerdotes et pau
 ci sacerdotes multi nōmie et pauci in opere vi
 dere ergo quōd sedeat super cathedram. quia
 nō cathedra facit sacerdotem: sed sacerdos ca
 thedram nō locus sanctificat hominem: s; homō
 locū: non omnis est sacerdos sanctus: sed ois
 sanctus sacerdos: qui bene sedet super cathe
 dram honorē accipit cathedre qui male sedet i
 iuriā faciet cathedre. hec ille. **E**redis p. Am
 brosi tuo Hieronymo. **E**redo. audi paulisp
 qd in sua cōmunionē in trāsitu satur. **D**eu in
 quit dñe mi qd dicā. Quot hodie sacerdotes
 te comedūt in altari vt carnes pecudum et vo
 lucrū: imo pei nocte in multē fructu actu tur pī
 fumo. et te mae inafficādo comedūt vbi dñe la
 ritas: domis ne an vigiliis: est h oblatio quā
 eligisti: exaudis preces corū de celo et de sede
 maiestatis tue. Vere si hoc velles sacrificium
 et libamē et mendar fieres et peccator soci⁹ et
 Vere aia mea hi male faciūt. et certe ad sui pe
 nā et reatū itē rps ihz crucifigūt. vt dic. **I** Pau
 lo an Hieronym⁹ ibidē. S; nō m qsqz scōū
 populos docit nauit: eoz sacm in si in forma ec
 clestie fuerit cōsecrāt nō ē sacm. vñ Hieron⁹
 mus post vba q nūc p te adducis oppositū
 ondit dicēs. h tale ē impedimētū sacrificiū ne
 fiat: qsqz in se et nā sui sacrificiū bonum sit nec
 possit violari malis sacerdotib⁹. q: malicia nō
 diuocat sacrificiū. vnde huiusmodi sacrificiū
 fit ad sacerdotis piudiciū et dānationē. nec p
 quib⁹ sit pdest: imo vt verissime dicā q vitam
 sacerdotis cognoscit et eum pro se celebrare fa
 cit sit in eiusdē pctō cōf. ius: nēnō et pene parti
 cept. hec Hieronym⁹ ad lram ibidē. Quare
 pcludam q siue intētiō sacerdotis sit bōa siue
 mala nō puidicat sacrificiū. Quatū docu
 mentū q ad hoc confitendū sacramētū regit
 vtuālis intētiō: vt scilicet celebrare intendat.
 et ea intētiōne moueat vt secundū ritum et ec
 clestie scē ordinationem celebret atqz conficiat
 cū nō in sui: sed in xpi persona celebret et mi
 nistret: et hoc etiā dicit magister vt sup. **S**ecū
 tu. in 4° dis. is. ponit etiā ista quatuor docu
 mēta: sed textus illa que interposuimus. **E**t
 sufficiant quantū ad secūdā veritatē. **Q**uiz
 ad tertiā veritatē dico fm bñ **T**ho. in 4°

di. is. quod quidā dixerunt q qui populū ha
 bent cōmissum vel ex obedientia tenent pec
 cant a celebrationē cessando. Qui autem huic
 vinculo nō astringunt nō peccant si non cele
 brant. **S**ed hec non placet predicto doctori: et
 ait q cū augent dona. rōnes etiā crescunt
 donoz: vt grego. ait. **E**t sacerdonb⁹ nobilis
 sima sit data potestas: nisi illa ad dei honorē
 suūqz et populoz salutē vtiat: negligentie iu
 dicabūt rei. **I**uxta illud pma **P**etri 4°. vnus
 quisqz grām quā accepit in alterutru illā admi
 nistrantes sicut boni administratores in usoz
 mīs grē dei. hoc m intellige. nisi qd ex speciali
 spūs sancti instincto se a celebrationē contineret
 sicut in vitis patrū legif de quodā sancto patre
 qui postqz fuit ordinatus nūqz celebravit. **I**n
 de dñs sacerdotib⁹ in mādatis dedit. hoc fa
 cit in meam cōmemorationē. hoc idē sentia
 predictus doctor: in tertia parte. q. 80. **E**t ad
 dū hoc q saltem in pceptis scēuitatib⁹ cele
 brare tenent. et maxime in illis diebus in qui
 bus popul⁹ cōmunicare cōsueuit. hec ille. **S**;
 querit an debeat quotidie missa celebrari. **V**iz
 de in Bartholomeo de pīss. c. missa. vbi di
 cta sancti **T**hōme adducit. **E**t hec sufficiant p
 pūma conclusione.

De dispensatiōe eucharistie. **C**ōclō. kōa.
Ecce secundā conclusionē. v. q. quia
 hoc sacramētū a persona idonea sit
 cōsecrātū. nō m ab omnib⁹ potest rite
 esse dispensatū. **V**bi tres inquiram. veritates
 v. **P**rima veritas est ista. vtum lai⁹ pos
 sit dispensare corpus christi. **S**ecūda. vt v
 diaconus. **T**ertia vtrū mendicantes et alij
 religiosi et. **Q**uātū ad pūmā dico s; beatū
Tho. in 4° di. is. q. non. **E**t ratio: qm sicut in
 corpore naturali sunt quedam principalia mē
 bra per que virtutes et vite operationes ad vi
 te pīncipio ad cetera membra decurrunt: ita
 et in corpore ecclesie sacerdotes aliqz ministri
 sunt quasi membra principalia quib⁹ median
 tibus sacramenta vite spūalis populo dispen
 sari debent. **L**aicus ergo quantūcūqz sanctus
 sicut nec ordinationē: ita nec dispensationem
 huius poterit habere sacramēti. **N**on eni re
 quiritur soluz sanctitas virtutū et morum: sed
 etiā sanctitatis sacramentalis: et ideo in con
 ferente hoc sacramētū debet vtrūqz sanctitas
 reperiri. **V**nde potest sic formaliter argui. ad
 illos spectat eucharistia dispensare ad quos spe

erat christi esse ministros. huiusmodi non sunt laici. i. cor. 4. c. sic nos existimet homo ut ministros christi et ergo ad laicos non pertinet. Concedo inquit pater Ambrosi. et dignum et iustum est. ut tam et tantum nobile sacramentum nobile et sacramentum habeat ministrum. Sed dic peccor: pono quod per casum corpus christi reperiat in terra vel in loco immundo. et non appareat aliis quibus ministrorum poterit ne laicus illud tangere et ponere in loco honesto. Dico alia mea quod sicut ex officio baptismi conferre competit sacerdoti: in casu necessitatis si laicus baptizat non peccat: ita et tangere corpus christi ex officio competit sacerdoti: sed in casu necessitatis laicus potest et debet corpus christi tangere. etiam si sit peccator. Hoc etiam intedit beatus Thomas ubi supra. Quantum ad secundam veritatem vide in Bartolomeo de pisis. c. diaconus. Et de tertia veritate vide in eodem. c. absolutio primo. in secundo casu in clementinis: ubi ibi notatur: hoc sic noto propter brevitatem. quare etc.

De hereticis.

Conclusio tertia.

Ecce tertia personam. v. Inter omnes falsos etc. Dictoria. ubi tres ingram?

vi. v. Prima vi. e. qd est hereticus.

Secunda veritas est quod debet ingri hereticus.

Tertia vi. est quod dicitur puniri. de prima vide supra scilicet scilicet tertie dicitur. de secunda et tertia vi de Bar. c. hereticus primo. ubi de hoc. qre etc.

De materia sacramenti.

Consideratio secunda

Secundo loco

de materia

sacramenti videamur. Ubi tres

conclusiones more solito subiungamur.

v. Prima conclusio est ista.

Panis triticus est materia corporis christi in hoc sacramento atque debita dispositio. Secunda conclusio est vinum de vite aqua mixtum per ministrum est sanguis christi materia recta et debitum sacramentum.

Tertia conclusio est: quantum ad usum pertinet huius sacramenti nulle alie species congruentiores erant et magis apte omni digni fumentis.

Que sit materia corporis christi in sacramento.

Conclusio prima.

Ecce prima conclusio. v. Panis triticus etc. dictoria. ubi tres ingram? Veritates. v. Prima vi. e. ista. quia requiritur ad constituendum in sacramento verum corpus christi.

Secunda vi. est. quia qualitate habere debet iste benedictus panis ad constituendum corpus christi.

Tertia vi. est. quanta quantitas materia requiritur ad constituendum corpus christi. Quantum ad primam vi. dico quod materia corporis christi in hoc sacramento est panis triticus nullo alio admixtus semini immutanti eius speciem. hac veritate contra ponunt omnes doctores exponentes in primis in. 4. di. 11. Et hoc propter quatuor rationes. Prima propter dinam institutionem. Ipse. n. ut contra tenet et declarat beatus Thomas. vi. s. in hoc pane consecrat. quare et nos in illo debemus panem consecrare. Secunda propter proportionem effectus. Nam cum illud sacrum sit panis inpinguas mentis et non ventris: et aliam nutritionem ut ait Hieronymus? panis est ut in pane maioris nutrimenti in materialis consecrat. Sic autem est panis triticus: ut patet. Nam si alium panem aliquem comedimus: hoc non est quia sit maioris nutrimenti: sed alia inferiori causa. Tertia est propter eam utilitatem. Quia. n. panis tritici in usum cibi est quod alius panis cum aliis panibus propter necessitatem fiat. s. propter defectum tritici. Unde quando nominamus panem simpliciter et absolute intelligimus de tritico: sicut quando simpliciter oleum nominamus: intelligimus de olivis: quia oleum ex multis aliis rebus fiat. Quarta ratio est propter proportionem similitudinis. Nam cum christus veraciter in hoc pane sit: sacrum congruum est: ut alicuius speciei panis recte assumatur. Et pavit autem se deus christus Iesus grano frumenti. Iohannis. 11. Misi granum frumenti cadens in terram mortuorum fuerit: ipsum solum manet. Ubi Augustinus ait. Ipse dominus Iesus erat granum mortificandum et multiplicandum in fide populi: ergo congruum fuit ut in frumento panem hoc sacramentum conficeretur. Et hac veritate plura sequuntur correlaria. Prima est quod si panis ordeaceus vel alius asper panis magis ondat et repulset asperitatem christi in passione: tamen quod dulcissimi effectus fuit: recte in pane dulcissimo tritici conficiet hoc sacramentum: quod est memoriale sue scilicet passionis. 2^a correlarium est quod si granum speiete et sarri grano tritici sit valde in acutibus file tamen quod est diversum specie: sed substantia non erit materia hoc sacri. quod autem sit diversum specie: per quantum ubi unum vel alterum eorum seminatur alterum pro altero nascitur. Non ergo accipitur solummodo accinum sed substantia. Et hoc dicit beatus Thomas. in. 4. di. 11. et Petrus de tarantasio et communiter omnes. Tertium correlarium est quod si aliqua grana alterius speciei hanc materiam miscantur: dum tamen non mutantur species quod

fu qñ est aliud semen predominans vñ etiam
qñ esset spēs media: vñ qñ est vñus in vñroq;
nucibilia eq̄lis: nñbñ refert qñtū ad pñficiēdu;
hoc sacm. qñcūq; n. nō mutat spēs panis po
terit in illo cōfici. idē bñs Tho. Petr⁹ ⁊ alij

Quartū correlariū est. q. si hostia inciperet
corrūpi qñs cōtritiū panis: ⁊ in illa corru/
ptione spēs panis nō remaneat: ita q. liquefie
ret ⁊ in farinulā cōuerteret certe nō esset ma/
teria debita huius sacri. vñde dicit bñs Tho.
vñ supra q. hoc modo cognoscit quando spēs
manet: quādo. s. pñuitas nō ē solūta nec alia
accia omnia ablata. idē dicit Alarius. S;
cōtra inquit pater Ambrosi. Sicut. n. in oī
aqua naturali pōt baptizari: ne. s. ppter mae
defectū quisq; a pceptōe baptismi defraudet
sic ⁊ oīs panis debet esse mā huius sacramēti
ne inopia quēq; excuset. Dico q. nō ē simile
quia omnis aqua omni aque est eadē spēs fm
pñm: ⁊ ideo nō differt in quacūq; aqua bapti/
smus fiat: s; nō oīa grana ex quibus hoc sacm
cōfici solet eiusdē speciei sūt. Et etiā hoc sacra/
mentū nō est tante necessitatis simpliciter qñtū
est sacm baptismi: vñ patz in quarto p docto/
res. S; die pater Ambrosi. nūquid si ex fari/
na tritici ⁊ aq rosea vel hñ fiat panis: erit hui⁹
sacramēti mā. Hic sūt due opinionēs. Pñia
dicit q. aqua resoluī ⁊ nō manet in substantia
panis. ⁊ ideo poterit cū ea cōfici. Alij dicūt op
positū: qm partes pñcipales panis qui est mā
hui⁹ sacramēti sūt aqua naturalis ⁊ farina. Et
ideo si fiat panis cū aqua artificiatā nō erit mā
hui⁹ sacramēti. Et hāc opinionē magis appro/
bat bñs Tho. qre ⁊c. Pñtū ad hñ dico q. dū
qñtas spēm mutat nñbñ facit impedimētū. Et
ppter hñ pono vñā regulā gnālē q. pōt cōfici
tū in fermentatō qñ in azimis: q. oē fermentatū
vel nō fermentatū spēm nō mutat. Item ⁊ ipe
Xpñs pape in fermentatō legim⁹ ē celebratū
⁊ adhuc a grecis reseruāt. nec ppter hñ ecclia
ritueorū tollit. Pñstq; mñ azimis ecclia cōfi
ci statuit: cōficiens in fermentatō gñter errat
tanq; transgressor cōsuetudinis ecclie. Et ad/
dit huic dicto bñs Tho. in tertia pre. q. 84. q.
qñs apud nos cōsuetudo pñficiēdi in azimis
rōnabilis sit: peccaret tñ grec⁹ si in azimis cōfi
ceret tanq; transgressor sine cōsuetudinis ab ec/
clesia nō derogate. Et si qñs qre nos in azi/
mis cōf. tñ. Dico q. credim⁹ xpñm in azimis
celebrasse. Adat. 25. Pñma autē die azimorū

parauerūt pasca: ⁊ tali die erat phibitū sermē
tū i lege. ⁊ Exo. 12. Dñs Moysi pcepit in azi
mis comedi pasca: vt cñt figura pasce in q. de/
bebat xps hñficē sacm. Itē ⁊ xps fermentatū
sp in malā pñtē accepit. vñ ait. Accēdite a sermē
to phariseorū qñ ē hypocritis. qre ⁊c. Pñtū
ad tertiā dico fm bñm Tho. vñi s. q. quātitas
magna vel parua nñbñ ad hoc facit mñ necesse
est vt mā cōsecrāda sit corā sacerdote. vñde sa
cerdos in domo existens nō posset panē con/
secrare q. est in altari neq; in foro: s; quātitatē
q; sit quātitas panis coram sacerdote pposito
dū illū cōficere intendat de facto pñfici. Hec
idē bñs Tho. vñi s. Et recte dixim⁹ si intendit
cōficere. qm fm Alanū in lib⁹ de missa si aliq
hostie remaserūt i altari vel aliq ps ex obliuio
ne: ex q. illas psecrare nō intēdit nō erūt cōse/
crate. Et rō ē. q. fm Aug. sine intētiōe nñbñ
opaf in sacro. Et hec sufficiāt p pñti cōfione.

De mā sanguinis in calice. Lōco scda.
Līpe fam pñtōne. vñ. vñū de vñā
aqñ mñtū ⁊c. vñi tres igrām⁹ vñi. vñ.

Pñia ē ista. q. ē mā sanguis i hñ sa/
crāmēto. Scda ē. vñū sine aq. posset cōfici
sanguis. Tertia vñi. ē ponam⁹ q. sacerdos
an psecrationē sanguis perpēdat vinū in ca/
lice nō ē qd agendū. Quātū ad pñmā dico
fm ingrn in 4º di. xj. ⁊ oēs scribētes q. vinū
vitis ē. ppe mā sanguis: q. in eo xps cōsecrāt
vt pz i euāgelio. Nō bibā de hñ genimie vitis
⁊c. Et q. hñ solū ppe vinū ē ⁊ cōmuni⁹ in po/
tū sūmit. ex hñ sequūt plura correlaria. Pñi/
mū ē q. nō pōt pñfici in aceto. q. vinū ⁊ acetum
spē differūt. sic vinū a mortuo s; philosophibz
6º methaphisice. Scdo seq. q. si vinū est in
via fiedī acētū: tñ adhuc nō ē: s; pñficiat sacer/
dos: tñ mortālī deccat s; Alanū ⁊ bñm Tho.

Tertio seq. q. si vinū ē putridū ⁊ tēdēs ad
corrūptō: dū tñ vini nāz nō pñdiderit pñfici tñ
nō dñ sūmi pp irreuerentiā sacri. Et idē dicen/
dū de vino pñtico sine multā acri s; eundem.

Quarto seq. q. nō pōt cōfici de agresto: q.
s; sit i via gnātōis vini nō tñ habz spēm vini.

Quito seq. q. in musto pōt cōfici: q. cōple/
tā hñ vini spēs. hñ oīad intēdiōe doctoꝝ. qre ⁊c.

Quātū ad fam dico fm Petrū de tarenta
sio. in 4º dis. xj. ⁊ bñm Tho. ibidē. q. qñtū ad
mām hñ sanguinis aliqua sūt de necessitate ali
qua ad bñ cē. De necessitate ē vinū vitis: vt
dcm ē. ad bñ esse est aq. nālis illi cōmixta. ⁊ sic

intelligit. c. isacox: de psc. di. 2. vbi dicit sic. In
 sacrorum oblationibus que intra missarum solē
 nia dño offerunt: panis tñ et vinū aq̄ mixtū in
 sacrificiū offerant. Mō. n. d3 i calice dñi aut vi
 nū solū aut aqua sola offeri: s3 vtrūq3 p̄mixtū
 q3 vtrūq3 ex laic in passionē p̄fluxisse legif.
 h̄ ibi Alexander papa. Et q̄ p̄segtur q3 aqua
 misceat vīno ad significandū vñionē p̄p̄i xp̄ia
 ni cū xp̄o. qm̄ aq̄ multe p̄p̄i multi. Apoc. 17.
 Et de h̄ clare in. c. cū marthe. de cele. mis. vbi
 ē ponisita auctas. 2º sequitur q3 l3 mixtō aq̄
 sit ad hū esse: tñ q3 sciēt il ā om̄iteret mor̄ alr
 peccaret tanq3 transgresso: p̄suetudinē ecclē
 vt bñs Tho. dicit. 3º sequitur q3 opoz vt
 tanta apponatur aqua vt in speciem vīni tran
 seat: et in vīnum totaliter conuertatur. 4º se
 quitur q3 nō debeat apponi aqua rosca vel ar
 tificialis: si tñ apponeret conficeret: q3 ita cō
 uertret in vīnū sicut aqua naturalis. 5º se
 quitur q3 si esset regio aliqua xp̄ianoꝝ vbi nō pos
 set aliquo mō hēri vīnū: tunc p̄sulendus ē pa
 pa vt dispensaret vt corpus absq3 vīno p̄ficere
 tur: q3 corpus nō sine sanguine vt dictū est in p̄
 cedētī smone: Et h̄ fm̄ Alanū. Possent plu
 ra alia conelaria adduci: sed ista sufficiant ad
 p̄sens. Et tunc ad tertiā dico h̄ bñ Th.
 pte. 3. q. 53. q3 si sacerdos ante p̄secrationē de
 boc perpendit debet statim apponere et con
 secrare. Si vō post tunc distinguendū est. aut
 hoc perpendit ante sumptionem corporis do
 ruini aut post. Si ante tñ ponat et reiciat a
 verbis cōsecrationis sanguis: et sic sanguinem
 sumat. Si vero post: tñ dicit q3 debet apponē
 aliam hostiā simul cum sanguine consecran
 dam: et in fine iterū sumere hostiā p̄secratam
 cum sanguine. h̄ i. Alij tñ doctores in hac vl
 tima pte variant sed transcamus ad p̄sens.
 Et h̄ suff. ciant q3 tunc ad scdā conclusionē.
 De congruitate sp̄s hui⁹ sacri p̄cō tertia
 Lape tertiā p̄conem. v3. q3 tuz ad
 ad vsum p̄tinet 2º. Vbi tres ingra
 mus veri. Primū ver. est ista. qua
 re in hoc sacro de necessitate requirūt due sp̄s
 s. panis et vīni. 1º est ista. q̄re potius sub sp̄e
 cibus panis et vīni et nō sub alijs speciebus.
 3º est. q̄re voluit māducari et bibi carnem et
 sanguinē. Et tñ ad p̄mā colligo ex snia ma
 ḡi in. 4º. dif. xj. et cōuer scribentū q3 rē iste
 due sp̄s reguntur: et hoc p̄marime si confi
 derentur tria. Primū si p̄sideretur vsus bu

ius sacri: qui est māducatio et bibitio: et p̄ p̄ns
 debet confici in ea mā que magis huic vsui cō
 gruatur. et hic est panis et vīnū. 2º si p̄sideret
 significatio. nam cū significet mortē xp̄i i qua
 sepatus fuit sanguis a corpe: merito loco cor
 poris offert panis: loco sanguis offert vīnū.
 de psc. di. 2. q3 morte. vbi dr. q3 morte dñi li
 berati sumus: h̄ memores in edendo et potā
 do carnē et sanguinē que pro nobis oblata sūt
 significamus. h̄ ibi Aug. 3º si p̄sideretur ef
 fectus sacri. Mā cū ad salutē aie et corpis su
 mantur iō sub sp̄e panis ad corporis salutem
 ostendendam. et sub sp̄e vīni ad salutem anime
 illud sumimus. Et hoc tangit maḡ in lra. d.
 Panis: n: ad carnem refertur: vīnū ad aiaz
 q3 vīnū opatur sanguinē i quo sedes anime a
 p̄biscio esse dicitur. Iō in duabus sp̄ibus ce
 lebratur: vt anime et carnis suscepio in chr̄i
 sto: et vtriusq3 liberatio in nobis esse signific
 tur h̄ i. Et adducit Ambro. que tñ sunt ver
 ba glose sumpta forte de originali Ambro. q̄re
 2º. Et tunc ad scdā dico q3 sub his sp̄ibus
 datur potius q3 alijs triplici rōne. 1º p̄p̄
 ter p̄gruentiōē habilitatē. Sub nulla. n. sp̄e
 tam ex pte maḡantium q3 sum̄tium q3 pa
 nis et vīni poterat hoc confici sacm̄: tunc om
 ni tpe et omni vt plurimū habitabili xp̄ianoꝝ lo
 co tales sp̄s recipiuntur. tunc q3 meli⁹ boncti
 q3 tractari pōt in altari: tunc q3 p̄gruentius ob
 infirmis sumitur. tuz q3 p̄modius p̄seruatur.
 custoditur et portatur: et sic de alijs p̄moditati
 bus. 2º p̄p̄ter p̄gruentiōē significatiōem
 Nam cū sacm̄ bi sacre rei signū: vt dictū est
 in p̄cedētī smone: necesse est vt in cōgruē
 tioni specie ad significandū fieret. Signorum
 autē tria sunt genera: q̄dā naturale vt fu
 mus: qui naturaliter significat ignem. Artifi
 ciale: et hoc ita significat sicut placet artifi
 ci. Et est in duplici differentia: quoddam nō con
 tinet quod significat vt circulus vīni ante ta
 bernam quoddam quod cōtinet q̄d significat
 vt pastillus qui carnes significat et continet.
 Signū sacramentale fm̄ dei impositionē si
 gnificat. Et hoc similiter est in duplici differē
 tia. q̄dā nō continet quod significat: vt sa
 cramenta legalia sicut serpēs eneus erectus in
 palo significat. n. xp̄m et non p̄tinet euz. Mu
 meri. 21. Q̄dā continet q̄d significat: vt sa
 cramenta xp̄i: vt baptisimus: et sic de alijs septē
 sacramentis q̄ enumerat animus sermōe p̄e

cedenti. nam baptisimus significat anime purgationē: et pinet eā: quia efficit quod figurat. Sicut eucharistia significat christi carnes et pinet eam. Math. 26. Accipite istos panes et benedixit ac fregit. d. accipite et comedite: hoc est corpus meum panis. n. quem comedimus in carne nostram: et vinum quod bibimus in sanguine nostrum puerum virtute naturali: sic et hic in christi carne et sanguine virtute dei. 3° propter singularem proportionem: unde sicut ex multis granis unus panis conficitur: et ex multis racemis vinum perficitur: sic ex multis fidelibus in hoc sacramento fit unum corpus ecclesie. 1. Cor. xi. Unus panis et unum corpus multum sumus omnes qui de uno pane et uno calice participamus. quare et cetera. Et tum ad tertiam dico breviter voluit manducari et bibi: ut virtus spiritus sancti in ipso conferre ostendat. Unde sicut panis et vinum corpus sustentat et fortificat: sic hoc sacramentum animam roborat et firmat: sicut de hoc dictum est sano. quare et cetera.

De forma verborum huius sacri psal. 3^a.

Unde tertio loco.

de forma huius sacri videndum est. Vbi tres conclusiones subiungantur. 1^a prima conclusio est ista. Sicut ceteris sacris datur propria forma: ita et huic sacramento ceteris prestantiori debet aliqua propria assignari forma. 2^a conclusio est ista. Et si panis triticeus habeat: tamen si abest propria forma non consecratur. 3^a conclusio est ista: sicut panis et vinum sacramentum integrum sacramentum: tamen forma perficiendi in sanguine differt a forma perficiendi carne.

Et huic sacro debet assignari propria forma 1^a. i.

Accipe primam conclusionem. v. 3. Sicut ceteris et cetera. Vbi tres in gram. v. 3.

1^a conclusio est ista. Vtrum huic sacro debeat assignari propria forma. 2^a conclusio est ista. An possit sua forma mutari. 3^a conclusio est ista. In qua lingua fuit primo tradita forma huius sacri.

Quia tum ad primam dico quod de necessitate huic sacro assignatur debita forma. Et facit hanc rationem dominus Petrus de candida in quarto. d. non minoris perfectionis est eucharisticum sacramentum quam cetera sacramenta: sicut cetera certam formam quibus conficiuntur habent: sicut forma baptismi est. Ego te baptizo in nomine patris et filii et spiritus sancti. et sic de alijs. ergo a fortiori hoc sacramentum. hec satis clara sunt: ideo non ulterius dicam. Et tum ad secundam dico quod forma in 8. dist. 4. et per contrarium ibi sci-

bentes et presunt per Alanum in li. de missa: quod nullo modo debet forma mutari. imo si mutaretur: quod vis etiam eundem sensum habere videatur non cessaret: et sicut non debet aliquid minui: ut dicendo hoc est meum et cetera. quod remanet indeterminatum: tamen si aliquid adderetur quod significationem non mutet: nec in errorem inducat: erit consecratio: ut si dicatur hoc enim est corpus meum dilectum vel sanctum. errat. n. talis et increpandus est: h. Alanus.

Et tum ad tertiam dico quod forma huius sacri mentis primo tradita est in lingua hebraea. tali enim modo et christus et apostoli locuti sunt. 2° tradita est in lingua greca. per primo post hebreos greci ad idem pueri sunt. ut per Act. 6. c. de viduis grecorum. 3° in lingua latina. quia sic et beatus Petrus apostolorum princeps romanis tradidit. In cuius rei signum ipse titulus scriptus in his tribus linguis erat: ut consideres. res has linguas ad christi fidei pium esse pueritiam. Unde legimus formam hanc: de qua nunc dicitur in lingua hebraea a Mattheo apostolo. a Luca in lingua greca. a Marco in lingua latina esse traditam. Ioannes autem de hac forma nihil dixit. ut per eius dicta considerant. quare et cetera.

Que sit forma corporis in hoc sacro psal. 1^a.

Accipe secundam conclusionem. v. 3. Et si panis triticeus et cetera. Vbi tres in gram. v. 3. 1^a conclusio est ista quibus verbis panis consecratur in corpus christi. 2^a conclusio est ista. Vtrum illius forme pueritiam ponantur: 3^a conclusio est ista. Vtrum verba alia que forme tradite a christo superadduntur sint de necessitate sacri. Et tum ad primam dico finem magis et scribentes: et finem consuetudinem ecclesie quod forma perficiendi corpus christi potest duobus modis considerari. aut ut tradita a christo discipulis. aut ut tradita nobis per discipulos. Si primo modo dico quod hec erat forma hoc est corpus meum. Si secundo modo: sic est huius enim est corpus meum. quod addidit Petrus in maiorem reuerentiam. Et non est proprium li. n. de substantia forme: sicut in debet apponi per ipsum ecclesie suum a beato Petro. Ita dicunt doctores nostri dominus Petrus de candida dicit hic duo dicta. 1^a conclusio est quod puerio panis in christi corpus non perficitur in benedictione: ut dicere videtur Innocentius. Imaginat. n. ipse quod christus cum accepisset panem et benedixisset mox in signo benedictionis puerio panis in christi corpus facta est. et discipulis consequenter tradidit dicens. accipite et comedite et cetera. Quod in gram. psal. dominus Petrus hoc statim potest.

none et alia sacra cum benedictione fiunt. et cum
 vnicuique datur propria forma: a fortiori. et huic
 2° dicitur quod si ista verba dicerent sine pre-
 cedentibus nihilominus conficeretur. Et hoc
 dicitur pro opinionem Andulphi. qui voluit quod
 quod diceret hoc est corpus meum sine precedenti
 bus verbis nihil fieret. Si. n. bene aduertit
 mus ad verba illa: accepit Iesus panem et.
 certe dicit ipse nulla videtur forma clarior ap-
 paretur ad conficiendum quam illa. hoc est corpus meum
 Et si diceret tota illa oratio in confuso est forma
 sacramenti. Dicit dominus Iheronimus hoc stare non
 potest. quod alius sacramentum datur forma certa et non
 confusa. et hoc sacramentum non est ignobilius
 illis. ergo huic dabitur certa et non confusa for-
 ma. et non est alia clarior quam assignata. quare et.
 Doctor subtilis dicit quod per hec sola verba. hoc
 est corpus meum consecratio fieri non potest: quia
 illa verba sic sola absolute prolata ostendunt quod
 faciens suus vellet corpus consecrare: sicut et
 ipse fecit. et ideo dicit ipse panem et verba sunt
 de necessitate: ut inuatur quod sacerdos non in
 propria loquatur persona: sed christi. Si. n. i. per
 sona propria loqueretur: sermo ille falsus esset
 Incipiat autem panem et verba ibi. ut nobis cor-
 pus et sanguis fiat filij tui domini nostri Iesu christi
 qui pridie antequam daretur accepit panem et. ubi
 clare sacerdos ostendit personam christi loqui. h. i.
 Vnde Thome. ut supra: dicit quod in hoc sacro sicut in
 alijs duo sunt. scilicet consecratio matris: et usus matris
 consecrate. Consecramus. n. primo materiam: de
 mum utimur ea Et hec duo per verba domini ex-
 primuntur. In h. n. quod dicit accipite et manduca-
 te et hoc omnes precipitur usus sacri. In h. autem
 quod dicit hoc est corpus meum tradit matris consecra-
 tio. Et quod usus sacri non est de essentia sacri: si-
 cut et in alijs ista verba que ad usum pertinent non
 sunt de forma: sed ista illa que ad consecrationem
 matris pertinent. scilicet hoc est corpus meum. Et subdit quod
 si usus sacri non est de essentia sacri. non est ad
 complementum eius ipsius: in quantum pertinet ad hoc quod
 est institutum. Et ista quod dicitur esse de forma: non
 solum illa que pertinent ad consecrationem: sed et illa
 que capiunt usum. Et sic loquuntur Eusebius
 Ambrosius. et magister in littera. h. i. ad litteram. Quod ista tam
 opus est quod forma sacri sit hoc est corpus meum: ut
 patet de eccle. mis. c. cum marthe. de conse. dist. 2. quod
 corpus. et. accipite. Ex quibus patet ratio ad tria
 veri. De sa vide beatus Thome. in. 4. dist. 8. ar. 1.
 i. vi. q. ubi subtiliter de hoc ait. vide ibi si placet

De continuatione forme huius sacri. Deo tertio.
 Accipe tertiam conclusionem. 23 panis
 et vinum et. dicitur. Vbi tres inquit
 ramus veri. v. 3. Prima est ista quod
 est forma consecrationis sanguinis. 2^a est ista.
 utrum una forma expectet altam in conficiendo.
 3^a est ista. utrum alia verba que dicuntur in ca-
 none missae habeant vim conficiendi. Quod
 ad primam dico quod de hoc sunt duo opus. Quod etiam
 breuiter tangit sanctus Thome. in. 4. dist. 8. arti. 2.
 Prima opinio dicit quod h. non est forma san-
 guinis: h. est calix sanguinis mei: et hoc est forma
 vtriusque consecrationis sit consimilis: ut. s. sint.
 hic ista quodque verba. v. 3. hoc. p. nomen hic. et. do.
 hoc verbum substantiuum est. tertio nomen substantiuum
 tuum in recto. s. calix. quarto nomen substantiuum
 tuum in obliquo ut sanguinis. quanto nomen pos-
 sessiuum in obliquo. s. mei. Et dicit quod illa ver-
 ba que sequuntur. s. noui et eterni testamenti:
 qui pro multis effundetur in remissionem pec-
 catorum sunt potius additionis ad tanti sacra-
 menti virtutem ostendendam quam ad conficiendum.
 Et quid ista verba significant sic dicunt. nam
 noui testamenti exponit. i. noui pacti et eterni.
 quod promissis per ipsum nobis facta manet i. eter-
 num dicitur mysterium fidei: ut. s. per hoc cre-
 damus in remissionem peccatorum: quod lauit nos a
 peccatis nostris in sanguine suo. Hec opinio
 contra non tenetur. Sed communis opinio est:
 quod hec sit forma sanguinis. hic est calix sanguinis
 mei noui et eterni testamenti qui pro vobis et
 pro multis effundetur in remissionem peccato-
 rum. Hoc ponit beatus Thome. in quarto. Et
 pressum est declaratum in. c. cum marthe. de ce-
 leb. mis. In quo. c. nec questionibus archiepiscopi
 copus Angdunensis pape proposuit. Prima
 est de verbis consecrationis calicis. Se-
 cunda de mixture aque et vini. Tertia est de
 orationibus que fiunt in celebratione missae.
 De prima dicitur sic. quare beatissime pater. so-
 me quam christus dedit in consecrando suum
 sanguinem sunt alia verba: presertim. cum a
 nullo euangelistarum tradita reperiantur.
 Non. n. reperitur istud sequens. s. t. ouis et eterni
 testi: et. ergo videtur quod non debent in canone
 alia verba apponi. Respondet papa quod ca-
 non non solum illa verba apposuit: sed etiam
 ista eleuatis oculis in celum. et eterni testamē-
 ti: que tamen nullus euangelistarum posuit.
 Et ideo dicit ipse dupliciter potest responderi

manducatio et bibitio: et quia manducatio quod
bibitio in cibo et potu consistit: ideo diuissim si-
unt: quia non simul manducamus et bibimus: et etiam
a se ipsis signum passionis in qua illa duo sepe-
runt. Unde ex vi forme corporis non fit sanguis
in hostia. similiter nec ex vi forme sanguinis non
fit in sanguine corpus: tamen sunt ibi ex naturali
concomitantia ut omnium est in precedenti sermone
quare etc. Et ad tertiam videlicet dico secundum eundem
ubi supra quod aliquorum fuit opinio quod si omittatur quod
supradictum forme in canone: non erit consecratio;
sed hoc non est a doctoribus approbatum. quod enim
forme supradicta sunt: non sunt de necessitate
sacramenti: sed de solennitate: ideo sine illis co-
fici potest. grauius tamen peccat scienter omittens. Et
confirmatur: quia non est idem canon missae apud
omnes: et secundum diuersa tempora diuersa sunt in canone
supradicta: ut ostendit Archiepiscopus in rationali di-
uini officii. quare etc. Rogemus ergo etc.

Item quinta maioris hebdomade de eadem
materia sermo in ordine. 44.

Accipite et comedite

dicitur hoc est corpus meum. Matthei
26. Luc. 22. et Marci. 14. Jam
ad benedictam cenam in qua habundant
et in memoriale christi instituit appropinquimus
ubi discipulorum pedes tanta cum humilitate lauit
nobis prebens exemplum: ut sicut ipse fecit et nos fa-
ciamus. Non enim carnes hircorum aut thaurorum:
ut olim in lege: sed nobis in hoc sacramento proponit
verus deus. Ecce quod ait dominus. accipe etc. In quo
bus sacratissimis verbis tres more solito con-
siderationes faciamus videlicet.

Qualiter debeat sacerdos hoc sacramentum ministrare
Qualiter se debeat suscipiens hoc sacramentum preparare
Qualiter post susceptionem se debeat animam seruare
Qualiter se debeat habere sacerdos in ministrando
corpus christi. Consideratio prima.

Primo qualiter debeat sacerdos hoc sa-
cramentum ministrare videamus. Vbi
tres personae faciunt. Videlicet. Ista con-
clusio est ista. Non cuiuslibet petenti debet sacerdos
hoc sacramentum dare: sed diligenti inquit si recte pos-
sit ille manducare. Secunda conclusio. Et hoc sacramentum
sunt christi fidelibus dandum: non tamen nisi a pro-
prio sacerdote ministrandum. Tertia conclusio
est. Sicut ad sui iudicium et aie reatum hoc sacra-
mentum indigne sumens manducat: sic et ad
perpetuam damnationem quod illud indigne ministrant

proculdubio tractant.

Cui sit dandum hoc sacramentum. Conclusio prima.

Accipe primam personam. videlicet. non cuiuslibet etc.
dicta est. Vbi tres inquam veritates.

Prima est ista. videlicet. sacerdos dare de-
beat hoc sacramentum illi quem scit esse in mortali peccato.

Secunda est videlicet. debeat dare statim peccati. Ter-
tia est videlicet. in aliquo casu debeat dari hostia non
consecrata per consecrata. Quantum ad primam dico secundum
Ricardum et hunc Thomam. in 4.º dist. 9. quod si petens est ei
bus manifestum. et illi non constat quod sit confessus. non
debet eis sacerdos dare aliquod modum hoc sacramentum. Et
si secus faceret contra peccaret. audi do. Adat.
7.º. Nolite scire dare canibus. h. 3. n. 3. cum legiti-
ma exceptione quam sibi publice obijcere potest. et
intelligit manifestum: non quod per duas aut tres pro-
bati possint. quia hoc potius debet manifestabile quam ma-
nifestum: sed accipit manifestum per notitiam turis vel
facti id est per sententiam vel confessionem factam iudici aut
per rei euidenciam quam nulla tergiversatio de celari poterit.
de eoba. etc. et mulier. c. vl. Vbi accipit docu-
mentum quod si sacerdos parochianum suum scit esse in
culpa quam legitime debet perbare possit per duos
vel tres testes: nec aliter notitiam fieri potest vel
ficeret: si talis eucharistia publice petat: nullo
illi ea denegare debet. quoniam hoc nihil aliud esset quam
aut per actionem criminis penam inferre quod fieri non
debet. vt. 2. q. i. c. nos. et c. iudex. et c. nihil. et c.
primates. Item accit ad hoc. c. non prohibeat. de pfe.
di. 2. ubi dicitur sic ter. Non prohibeat dispensator
pingues terre mensam domini manducare. exactor est
i. petentem moneat timere. hoc ibi. Aug. pin-
gues terre glo. exponit. i. diuites in patria. id est
peccatores. et hoc si oculi sunt. hoc glo. Quod tunc sa-
cra ad hoc. c. sacerdos. etc. de offi. iudi. ordi. Si
vero petens sit occultus: tunc distingue aut petat in
publico aut in secreto. Si in secreto tunc non debet
illi ministrare: sed cum legitima exceptione h. 3.
et illi moneat ne publice petat. Si vero petat in
publico: cum non habeat legitimam exceptionem
et ea quam illi in publico possit obijcere: non debet
ei sacramentum denegare. extra de offi. iudi. q. di. c. si
sacerdos. ubi dicitur. si sciatur sacerdos pro certo ali-
quem esse reum alicuius criminis: vel si confessus
fuerit et emendare noluerit nisi quis iudicia-
rio ordine hoc perbare possit. non debet cum nomina-
tim arguere. i. monere: sed indeterminate sicut
dixit christus vniuersum vestrum me traditur etc. Sed si ille
cui dandum illatum est petierit iusticiam: poterit exequere
auctoritas domini: licet etiam ei confessus sit. f. i. foro

pñali: s; tñ nō notatim pōt cū remouē a cōio
 ne lz seiat cū cē reū: q; nō v iuder h scit: s; vt
 dēno: s; dz euz admonē nē se ingerat: q; nec
 rps iudā cōione remouit. hibi. Augu. dicit
 tñ Henrichus d gaudauo h va cē qñ qā ē p
 sbrro subdiuus. secus ē si est extraneus: q; p
 talē h; legitimā exceptionē. Inde de p se. di.
 7. c. tribus. pcpif ne extraneis de quoz p fia
 nubi pstat eucharistia detur. vbi circa finē dī
 ad lram sic. p d: recipimus etiā ne vnq; extra
 neo clerico ecclesie siue laico de fragmentis ob
 lationū dñi ad mensā ponat. vnde scis tu qui
 passim sanctuarij panes indignis impendis.
 vñ nosti si a mulieribus mundi sunt. S; po
 nam? q; talis publice pctens dicat se p fessuz
 absolutū teneē ne ei sacerdos prochiānus cre
 dere. Dicit bñs Tho. in quodā quodlibeto
 q; in foro iudiciali credif hoi p se 7 nō p se. 7
 p pñs dicamus q; si sit tale impedimentū qd
 ad forū iudiciale ptineat: vt ē excoicatio: nō te
 net sacerdos suo subdito credere quē excoica
 tum nouit: nisi ei de absolutione p fct. Si aut
 sit impedimentū quod ad forū pñic ptineat. s.
 pñm mortale: teneē ei credere 7 iniuste agi si
 ei eucharistia denegat. L dcorat p d: de ta
 rantasio. 7 Host. Et h sufficiat p pñti ve.
 Et tū ad fam dico q; aut ille q; penit ē pctōr aut
 suspectus de cric. si pctōr: aut ē occult? aut ma
 nifestus. Si occultus aut peti in occulto aut i
 publico. Si i occulto nō det illi: s; dz cū monē
 nei i publico petat: vñ dñ ē i pcedenti ve. 7 in
 publico: det illi: q; ois xpianus ius h; i corp
 xpi: 7 si etiā illi nō daret videtē sacerdos esse
 p ditor cric: nō corrector: Si vo sit manifest
 mō q; dñ ē: dz ei totalit denegare. Si aut nō
 sit pctōr: s; d cric suspectus. distigue q; triplex
 ē suspitio. s. violēta q; p facto reputat. vt si ine
 mat suspectus cū suspecta: nud? cū nuda: solus
 cū sola i codē lecto: 7 pp hāc sic pp pñm negā
 da ē cōio. qdā ē suspitio p babil: vt si iueniat
 hol? cū sola loq tpe 7 loco suspecto 7 frēqñt: 7 p
 pter hāc nō dz denegari: q; pñm nō infligitur
 vbi el pā igrat. Et h itellige si peti i publico: q
 dū ē p pñmofa: q; ex leui p iectura ē. 7 si i non
 denegat i publico: s; i occulto. Idē bñs tho.
 vt. s. qre rē. Et tū ad tñā dico fm bñm tho.
 vt. s. i. 4. di. 9. q. nō. p q; i sacro ve. nō dz
 cē aliq; fictio. 2º q; cū māducās adoret qd mā
 ducat vt dīc Aug. daret ei occasio idolatrādi.
 Dñ pulchra rla ponit cē d cele. mis. c. d boie

q; ē talī cāu pñti. Falsa s; abijciēda remedia q
 ver? si picul? gūiora. Dñ pon tibi vn? cāus d
 vno sacerdote q; sciebat se cē in pco mortali: 7
 hēbat d nccēitate celebrare. tñ stimulat? a p fia
 cogitauit pplō sanissacē: 7 celebrauit: nec tñ bo
 stia nec vinū p fctauit. Dīc ibi ter. in sūma q
 graui? peccat q; simulat se offerre 7 nō p fct: q; s
 q; celebrat vel p fct i mortali. Et pōit illā rlam
 quā posuim? p sūdamēro ist? rñsiois: 7 si v/
 ba Inno. itij: qre rē. S; dic p Amb. q; gra
 ui? peccat. an hō xpian? cōicās. an ifidel? i ter
 cōicās. Dico q; q; uis ifidelitas sit grauiusimū
 pco: tñ q; ifidel cōicās nō ptēnit simplr xpm:
 s; interpretat: in qñtū. s. nō credit xpm cē i sacro
 ex igrātia qdā: q; h nō excuset a toto? excusat tñ
 a tāto: iō nō tñ peccat sic xpian? male cōicās
 Dñ pctōr ifidel? idignior ē ad māducādū: sed
 fidel pctōr magi indigne cōicat. nō enī tñ pec
 cat i abusu ifidel? sic fidel? i pco sumēs. q; igrā
 tia ifideluat: q; uis nō excuset pñm sequens a
 toto tñ a tāto. ex m pz de crucifigēb? xpm. q; si
 coquissent regē glie nō crucifigissent. i. L oñ.
 2. h bñs Tho. vt. s. qre rē. J: cē dic p Amb.
 q; magi peccat. an indigne cōicās. an xpm re
 alit crucifigēs. Dico q; vñq; i xpi psonā pec
 cat. 7 vñq; cū crucifigit. vt dicit Hiero. 7 pba
 tū ē i pcedēti fmone. tñ q; realit crucifigēta i
 xpi psonā absolute. 7 illi nō absolute. sed vt in
 sacro. iō magi crucifigētes q; idigne sumētes
 mortalit peccāt. Itē dic q; pñ? peccat siue ma
 gi. an idigne cōicās. an xpm in lutū pñciens
 Dico q; vñq; xpm i lutū pñcit: h i male lutū.
 iste i spūale. in q; pñciēs i lutū. male magi ab
 vñs sacro. fm q; a debito vñ. sacri recedit quo
 ab hoie iusto sumēdus ē magi peccat q; man
 ducās pctōr: qre rē. Et h sufficiant p pñti vñ.
 Agbus sit hoc sacm sumendū. L oncl. 2.
 Ecipe fam pñonem. v3. 23 h sacm
 a rē. Vbi tres ingram? ve. v3. pñ.
 Vi. ē a quo debem? recipe h sacm.
 2º ve. ē. q; ē pñus sacer dos. 3º ve. ē an a sa
 cerdote malo sit h sacm recipiendū. Et tūz
 ad pñā dico q; accipiendū ē a ppo sacerdote
 vel ei? supiore siue alio de lnia sua. Dñ accipe
 istā rlam q; religiosi q; absq; lnia spāli ppi sa
 sacerdot? solemnizāt mñmonia: aut mñstrant
 sacra eucharistie 7 extreme vnctiois: sunt oēs
 excoicāt: 7 nō pñt absolui nisi p papā. suffic tñ
 lnia prochiālis etiā si nōdū ē sacerdos: 7 lnia
 illi? vicarij q; curā ordinariā ecclie regit. J: rē

lufficiū lnia dioceſani. vt nōi Jo. et de puile.
religioſi q in cleinē. vide in Barn. abſolutio
i. qre rē. Etū ad ſam veri. vide ſup dñica
tertia qdrageſime in pma pſideratioe cōclone
ſa. Etū ad tertiā vide. ſ. ſeria 3^a ſe dñice i
ſa cōſideratioe cōclone 3^a i ſa ve. qre rē.

De indigne miſtrātib⁹ ſacrā. Conclu. 3.

Ecipe tertiā pclonē v3. Sic ad ſui iu
diciū rē. dic. torā. Vbitres ingramus
ve. v3. **1^a** ve. ē an malicia ſacēdo
t⁹ noceat ſubdit⁹. **2^a** ē an ſacerdos mal⁹ poſ/
ſit celebrādo aliquē pdē. **3^a** ve. ē. qzta ſit cul/
pa ſacerdot⁹ male celebrāt⁹. Etū ad pma
dico ſin Jo. i gl. 2. 49. di. c. hic q vicioſi ſacer
dotes ſubdit⁹ ſuis noct. vñ n pnt offeri panē
dñō nec alioz pēā diluere: q i vctiſſo corpe
viciari repellbāt. et h pbat Breg. p duodeci
etēpla ibidē in ca⁹ hic eten⁹ ſcriptura. vbi Jo.
iſta notauit: q vicia ſūt: vt cē cecū: claudū: re/
miſſa hñs inan⁹: puo naſo: et hñs filia: q vi/
de in illo ca⁹ lōgū ē. qre rē. ſa ac optie auctas
Hiero: in ſimōe pcedēti pſideratioe pma i ter
tia pclone 2ª vitate in ſine: vide ibi. Etū
ad ſaz vi. dico q iā ātiq⁹ reptū ē qdā ſacer/
dotes adeo a via dei auerſos: ſicqz zelo iuidie
et odij rācore a rōe diſcordes vt qñ aliquē vi/
roz pdē volebāt miſſā. p ei⁹ ania celebrabant
qz maledictā ſctā cū aliſ nōnullis maleficijs
vctib⁹ ſacrū pclūū tollerantū cōdēnauit. vt p3
in ca⁹ gēuqz. 26. q. 5. Vbi cōnūcrat⁹ mltis ma
leficijs ſic tādē dr. **1^a** ſeriqz et ſacerdot⁹ ſau/
ciati inimicitie dolo miſſā. p rege dñicoz p mul
garā fallaci voto p viuū ſtudēt celebrare hoi/
b⁹: vt hñs p q offeri ſacrificiū mortis incurrat
piculū. **2^a** Proinde nre elegit vnitat⁹ pūer⁹: vt
ſi qz deinceps talia ppetraſſe fuerit deſect⁹ a. p
pñi dponat ordiſ gdu. et tū ipſe ſacerdos qz et
ille q cū ad talia pagēda icitaſſe ppēdit exiliū p
petui ergaſtulo relegēt. h ibi. qre rē. Etū
ad inā vi. dico q eoz cū pa ſuiffima ē. et qzto
altiori ſugūt g. tū tāto idigne miſtrātes ſuius
errāt. Mā certe ſi idigne ſumētes ad iudiciū
ſibi māducāt et bibūt pfecto h ſeptēupliciter
errāt et ſui dñationē tractāt. inde Jo. Crifo
ſtinus ait. Sic corpaliſ cib⁹ cū ventrē iuene
rit a diuerſis humozib⁹ occupatū ampli⁹ ledit
magis nocet: nullū pſtat auxiliū ita et ſpiritual
cib⁹ ſi aliquē reptit malignitate pollutū: magis
pdit: nō ſua nā. ſz accipiēſis vitiō. ſa ac ad h ca/
ſū ſic Judas. d pſc. di. 2. qd nōuit. ſ. ſeria. 3. in

vi. pclone. vide ibi. ſa ac. c. q diſcordat. vbi dr
Qui diſcordat a xpo nec māducet carnē ei⁹ nec
ſanguinē bibat: et ſciant ſe tante rei ſacrū ad iu
diciū ſue pñitiōis quotidie accipe. h ibi. ſa ac
et. c. et ſancta. vbi dr. Et ſancta malis poſſunt
obefſe. boni ſunt ad ſalutē: mal⁹ ad iudiciū. vñ
apls. Qui māducet rē. n q illa res mala ſit: ſz
mal⁹ male accipit qd bonū ē. Mō. n. mala erat
buccella q Jude data ē a dñō: ſalutē medic⁹ de
dit: ſz ille q indign⁹ erat accepit ad pñitiē. Et
mala pſunt bōis: ſic angel⁹ ſathane **1^a** Paulo. p
malū. n. ſit bonū cū bñ accipit malū. h ibi aug.
ſa ac et. c. q ſclerate. vbi dr. Qui ſclerate vi/
uunt i ecclia dei et cōicare nō deſinūt putantes
cōionem mūdari: diſcāt nīl ad emundationem
pſicere ſibi: dicēte ppha. Quid eſt q dilectus
m⁹ ſec i domo mea ſclera mītra. Nūqd cānes
ſctē auferrent a te malitias tuas. Et aplus ait.
2ª Probat ſcīpm hō rē. hcc ibi **1^a** Adomus.

De pparatione ſumētiū corpi xpi. **1^a** ſcī. 2^a.

Ecundo loco liter d

beatſe vñ uſqz ad digne ſuſcipi
endū h ſacrū ppare videamus.

Vbitres pclu. ſuūgam⁹ v3. p^a

1ª eſt i^a Ex pte dñi mādati p prophanos et p/
dicatores d3. pclamari et bñiri vt oēs xpīcole
doli capaces dēant cōicari. **2^a** eſt ſūma cū di
ligētia ſe d3 ppare qz qz vult digne cōicari. **3^a**
eſt qz ſit dñi mādatū vt oēs dēant cōica
ri ſi fuerit tñ aliqd obſtaculū licitū poſit abſtineri

De mandato cōmuniōis. Concluſio p^a

Ecipe pma pclu. rē. Vbitres igran⁹

vi. v3. **1^a** vi. ē. vñ i^a cōio ſacrū ſit

d nēitate ſalut⁹ ſimplr. **2^a** ē q tpe ē ſu

mēdū h bñdēm ſacrū. **3^a** ē q dicitur iouis ſcā
an i die paſce. Etū ad pma dico q: cōio h⁹
ſacrū n ē d nēitate ſalut⁹ ſimplr niſi ſpūalit. n
aut corpaliſ. Eſt aut d nēitate et ſuppoſitiōe:
viputa ſuppoſito d certo ecclie q: qz ſcienter
trāſgrediēs mortalit⁹ peccat. et q n ſit d nēita/
te ſimpliſ. pbo. oē illud ſine q p bñi grā n eſt
d nēitate ſalut⁹. ſcd ſine h ſacrō p bñi: q rē.
dñā nō cū maior. q: grā ē ſufficiēs cā glē. mī
no: p3 q: h ſacrū pſupponit baptiſmū. Et cō
firmat pueri baptizati glā pſequūt cū grā quā
i baptiſmo accipiūt et tñ nō māducāt corpaliſ
corp⁹ xpi q rē. ad h ſac ca^m. vt qd pas. d pſc.
di. 2. vt qd pas igr dētē et vētrē crede et mādu
caſti. **2^a** redē. n. i cū h ē panē et vinū māducare

q̄ credū in cū manducet eū: h̄ibi. Aug. ili. de remedio p̄nie. Sed p̄ v̄r Amb. nā d̄ bap/ tismo d̄r Jo. 3. Nisi q̄s renatus fuerit ex aq̄ et spū scō nō pōt intrare in regnū celoz. Et s̄lt̄ d̄ corpe xpi d̄r Jo. 6. Nisi mādūcauerit car/ nē filij hōis: et biberint ci^o sanguinē: nō ha/ bebunt vitā i vobis: s̄ p̄mū est de necessitate salutis. ḡ et fm̄. Itē p̄ h̄ sacm̄ xpo icorparimur s̄ d̄ necitate salutis oēs tenētur xpo icorpari. de p̄se. di. 2. c. ḡ discordat sup̄ius allegatū. ḡ et. Aia mea nō mireris q̄ si dixerit. Et etiā s̄ntia b̄ti Tho. in. 4. di. 9. Et ad tuas rōnes ita r̄si/ det q̄ illud Jo. 6. intelligit de mādūcatōe spū ali et nō corpali. Nec ē s̄lt̄ de baptismo: q̄ p̄ baptismū delect p̄m̄ originale et infundit in aia grā p̄ quā pōt eē sal^o: vt exēplificatū ē de pue/ ris. p̄der h̄ aut sacm̄ nō delect p̄m̄ originale q̄ nō ē ad h̄ a deo institutū. Sufficit ḡ mādū/ catio spūalis: vt in. d. c. vt qd paras. Silt̄ ad fm̄ dico q̄ sufficit spūalis icorparatio sine mādū/ catiōe sacrali. Et tū ad fam̄ dico q̄ q̄ttuor su/ erūt ip̄a in q̄b^o q̄ttuor sūt in ecclia oīta statuta. p̄dūm̄ ip̄s fuit i p̄mitius ecclia q̄n̄ fidei fer/ uor i mentib^o hoium buliebat: et deuotio sagui/ nis x̄i recent̄ effusi seruiebat: q̄ tpe statutu/ atq̄ decretū in ecclia fuit: vt oēs f̄deles in tā/ te dilectiōis dīne mēoriā dñicū oī die sūmerēt sacm̄. de p̄se. di. 2. c. pacta. vbi papa Anacle/ tus sic ait. pacta cōsecratiōe oēs cōicēt q̄ nolu/ erit ecclesiasticis carē lumib^o. Sic et apli statue/ rūt: et scā romana m̄r et ecclia: h̄ ille. Quāq̄ sic/ vuerēt seruo: p̄stin^o tēpekebat indies: et sic p̄/ ma dimissa cōsuetudine: nō q̄ttidie cōicabāt: et s̄m̄ ē fm̄ statu ū: vt p̄ de cōse. di. 2. c. q̄ttidie. vbi d̄r q̄ttidie eucharistic cōiōne accpe: nec laudo nec vitupo: oib^o m̄ dieb^o dñicis cōican/ dū hōtor et. et h̄ Aug. de ecclasticis dogmati/ bus. Tertiū ip̄s fuit adhuc detri^o: q̄ n̄ oī/ b^o dieb^o dñicis. s̄ ter tñ i āno statutū ē cōicari de cōse. di. 2. c. et si nō f̄eq̄nti^o. vbi papa i^o abi/ an^o ait. et si nō f̄eq̄nti^o: saltē ter i āno oēs cōi/ cēt. nisi q̄s forte maiorib^o crimib^o ipediatur. In pasca v̄z p̄the cōste et natale dñi. Et ex cō/ silio agatē. c. di. c. sc̄lares d̄r sic. sc̄lares q̄ na/ tale pasca et penthe. nō cōicauerit: catholici n̄ credant: nec in catholicos habeāt. h̄ ille. Et idē i. c. oīs hō. d̄r sic: q̄si i f̄i. Nec in catholi/ eos cōnumerabit q̄ i istis v̄z t̄pib^o pasca pen/ the cōste natale dñi nō cōicauerit: h̄ibi ex cōci/ lio belibertino. Quartū ip̄a adhuc fr̄igidū

subsecutū ē: i q̄ ad p̄nā militam^o i q̄ Innocen/ ti^o terti^o sic statuit et d̄ pe. et remis. c. oīs. vtri/ usq̄ serus. vbi sic d̄r. Q̄ is vtriusq̄ ser^o post/ q̄s ad annos discretiōis puenerit: saltē semel i āno cōfiteat p̄cā sua sua p̄pō sacerdoti: et de/ iniuncta sibi p̄nā p̄ v̄b^o s̄iudeat adimplere: s̄s̄ci/ piēs ad min^o in pasce eucharistic sacm̄. Et alia q̄ sequūt i seḡntib^o dicēt. Et idē d̄r in. c. p̄/ s̄b̄yteri. di. 88. Qui ingit semel i āno nō cōicat obdurat i corde. Q̄ ifelicissima ip̄a n̄ra. o cor/ da hūana p̄gelata: qd min^o statui potuit q̄s vt semel in anno i memoriā tāte passiōis xpi fide/ les cōicārēt. Ecce nūc p̄p̄s xpianus sine fide sine dilectione: senes sine prudentia: diuites si/ ne m̄ia: pauperes sine hūilitate: iuuenis sine reuerentia: m̄lier sine verecūdia: infirmus sine cōtinentia: cl̄ici sine honestate: religiosi si/ ne regularitate. plati sine diligentia: factiāte mūdū regētes sine iusticia: vt vere dici possū dñs p̄p̄erit sup̄ filios hoium: vt videat si est intelligens aut regrēs edū. oēs declinauerūt et. Vnū solū remediū h̄z dñs: vt modica hec fides i cordib^o hoium cōfueat. f. scōs p̄dicatō/ res: q̄m̄ certe nisi tale s̄m̄ nobis dñs reliquisset: q̄si i sodoma fuisset. Et ait dñs ad illos. Llama: ne cesses: et q̄si tuba exalta vocē tuā: et ānūciā p̄p̄lo meo scelera eoz: et domui Jacob p̄cā eoz. Isa. 58. Et q̄n̄ finiet p̄dicatō: clamō tūc finis erit seculi. Malach. i. Dñs egrediet̄ de celo suo et descēdet et calcabit sup̄ excel̄sa ter/ re: cōsumēt mōtes sub i cū: et valles scindēt si/ cut cera a facie ignis: f. ē aq̄ q̄ cōcurrūt in p̄cept̄. Et. c. 3. ait. Dies veniet die dñs exer. et nō re/ linq̄t in eis radicē neq̄z germē. S̄z h̄ dimittat/ m^o cōcedat ḡ am̄ mibi dñs: vt ver^o sim cius et sue genitricis fū atq̄z p̄dicato: maxim^o. amē. q̄re et. Et tū ad tertiā v̄i: dico q̄ aliqui dies s̄t ad p̄nā d̄ cōsilio et aliq̄ de necessitate. d̄ cōsilio sūt oēs dies sup̄dicti in dict̄. c. Qui aut̄ sunt di/ es d̄ necessitate ē h̄ grādis difficultas. Quidā di/ cūt q̄ ē iouis sc̄a. qdā q̄ ē dies pasce in q̄ resur/ rerit et volūt q̄ cōicari die iouis absoluerit. Mā datū capli oīs. d̄ pe. et fe. Et h̄ p̄b̄ar̄sic. Len/ suetudo hodie ē p̄ ecclā q̄ vt plimū tali die ho/ mines cōicēt: q̄ si nō liceret sacerdotē et s̄m̄ē res et plati nō corrīgētes peccārēt mortalit̄ cū n̄ suarēt p̄ceptū ecclie qd obligat ad p̄m̄ mōta/ le. Itē ad ecclē ā p̄tinet errores corrīgē et h̄ n̄ corrigit. imo Rome vt plurimū hodie omnes cōicāt. ḡ et. Et aut̄ ecclia corrīgē beat errores

p3 et d iudi. c. nouit. vbi i deiminatōe cāusar
guit q si dñs dicit. Si peccauerit in te fr tuus
rē. Quō dicit ibi papa. Mos q sum⁹ ad regi/
mē vñs ecclie supna bñdictiōe vocati. mādā
tū dñiū possum⁹ nō exaudire: vt nō pcedam⁹
fm formā ipsius. Itē ip̄s i h die h facz iſtitu
it. g r nos i codē die debem⁹ i mēoriā illud sū
mē. Ad h facit. de p̄sc. di. 2. c. In cena vbi
dī. In cena dñi a qbusdā pcepto eucharistie
negligit qm̄ i cadē die ab oib⁹ fidelib⁹ exce/
ptis his qb⁹ pp grauiā criā ihibitiū ē rēpe cor/
doris r sanguis dñi sacra nū recōciliēt. h ibi
Soter papa. Alij dicit q nō cadit sub pcepto
nisi dies pasce r surrectiōis. p q sic dīc. c. ois
de pe. r remis. 2. q glo. sup. d. c. in cena. oñ
dit q nō sit pceptū s3 p̄siliū. Vñ dīc sic ad lraz
Sic oli. mō nō sic: s3 monaci faciūt. Et dicunt
q illud aduerbiū ad min⁹ i pasce. positiū in
d. c. ois. de pe. r remis. nō ē ampliatiuū a pte
an: s3 deiminat ip̄s a pte post. ita q sit sent⁹
Si hoies trib⁹ nolūt cōicari dieb⁹ i āno: sicut
iſtituit papa f abian⁹. ad min⁹ semel in anno
cōicent. s. in pasca. pasca aut nō pōt nisi die dñi
co celebrari. de p̄sc. di. 3. c. noscē. r. c. celebra
tē. r. c. de obfuatione. g nendz nisi die dñico
cōicari. c. noscere dīc sic. Noscere vos volu
mus pasca domini die dñico ānis t̄pib⁹ cele/
brandū rē. c. celebratē dīc sic. L celebratē fci
pasce die dñico agi debere vt pdecessores nri
statuerūt: r ncl illud cadē die solēnit celebrari
mādān⁹: q nō decet vt a capite mēbra discre
pēt aut alit gerāt rē. Vñ p totū mūdū vbi xpi
ana fides ē vno die codēq3 tpe celebrandū ē
pasca: vt. c. pasce. r. c. de obfuatione. Pasce i
qt solēnitas vno die r tpe celebranda ē. Et. c.
de obfuatione sic ait. de obfuatione pasce dñi
ci statui⁹ vt vno die r tpe p oēm orbē obfue
tur. Si g dies pasce nō pōt nisi die dñico cele/
brari p totū orbē: r p̄dicū. c. Vñ vñs q3 se/
rus die pasce cōicandū p̄cipit: quō g soluit mā
datū q die iouis scā cōicat. Nec valēt rōnes al
teri⁹ opī. qm̄ p̄suetudo q tollit ecclie pceptū
ñ vñ bōa. Et pcedo q ecclie plati errores cor/
rigere p̄nt. nī qz ip̄s cōicandi dare ad papā pri
net: iō qā nō corrigit circa illos tacite dispēsat.
xi. q. 3 q tacet. r p p̄s nō seqt q die iouis sit
i q cōicandū sit. Nec o3 xpi oibus opib⁹ cōfor
mari. Mā sic ip̄s circūcisus ē: vt finē circūcisi
oni daret. ita die iouis pasca celebrant: vt illi
sinez iponeret. Ego aut saluo iudicio meliori

dico q si q3 cōmoditatē cōicandi h3 in pasca: r
nō cōicat: credo cū nō adimpleuissē mandatu3.
nec illa pmissio tacita locū h3 nisi i suis famul
r alijs legitime nō valētib⁹ tali die cōicare:
imo forti⁹ dico q si q h die cōicarēt: vt die dñi
co lasciujs r voluptatib⁹ liber⁹ vacarēt: non
solū mandatū nō iplēt: s3 graui⁹ peccāt r poti
us grauant q3 iuēt: vt p3 d cōsc. di. 2. c. qm̄ /
die. vbi peludit ille tex. r dicit sic. Quis quis
pco mordeat: peccandi tñ dēctio nō hēat volū
tatē: r cōicaturus facillaciāt lachrymis r oro
nibus: r p̄fides de dñi misatione accedat ad
eucharistiā intrepid⁹ r securus rē. Si tñ q3 h
bono aio faceret: vt. f. deuon⁹ accipet pp̄taciā
ecclie dispensationē: credo q nō peccaret. h
dixerim cum suppositione.

De diligētia cōicadi r dispōne. Lōclu. 2.

Cipe fam p̄lōnē. v3. Sūma cū dñi
gētia rē. dīc totā. Vbi tres ingram⁹
ve. v3. p̄d. ve. ē q sūt illa q ip̄ediunt
cōione. 2. ve. ē: q p̄p̄atio fieri d3 an cōione in
3. ve. ē. quō cognosc. i p̄t. argo fecit bonā p
parationē. Qm̄ ad p̄mā pono istā r lam ge
neralē q alig a cōione facit excludunt ex c̄pā
r alig sine culpa: s3 nō sine cā. Sine culpa r nō
sine cā excludūt. p̄ pueri non doli capaces. Fo
furiosi. 3. amētes r oēs gnālī vsu rōnes carē
tes. p̄d. excludūt pueri nō doli capaces. Et
q sint doli capaces. vide. s. seria q̄tra dñice de
passione in fa p̄sideratōe cōclōne p̄ma. Et rō
dīc bñs Tho. i. 4. di. 9. q̄re excludunt est: qz
distinguerē nō p̄nt int̄ cibū sp̄alē r corporalē
r p p̄ns deuotionē h̄re nō p̄nt. q̄ sumope at.
regit facim. S3 discretionē h̄re incipiētib⁹
ēt an p̄fectā ctatē: vt decez vel vñdecī annoz:
r signa discretiōis r deuotionis appareāt: po
terit dari h benedictū facim. Itē qm̄q3 mādū
cauerit h corp⁹ fiet ei remissio p̄coz. Augu.
idē in. r. cū cē. r allegat in glo. ibi. Et dīc gl.
p̄coz. s. venialū r moralū. s. oblioz. Itē
dñs Iesus xps. Jo. 6. dixit. Nisi māducaue
rit rē. ad h respōsū ē. s. i p̄. ve. p̄cedētis cō
clōnis. Vñde Aug. Boni. scribēs ait. Tū i
qd fidelissic corp⁹ r s̄gūis p̄cepta sit sp̄alī
qñ i baptismo mēbrū corp⁹ xpi efficit. h ille.
Iuxta g iudiciū boni viri tria i pueris p̄sent
p̄tas. s. r. vl. vi. an. 2. discretio: r p̄matie
vt sciāt discernē int̄ panē mālē r corp⁹ xpi. 3.
deuotio q signis aliqb⁹ appareat: q si repiunt
cōione n̄ puent nec cogāt: s3 inducāt. Lōclu.

alex d'ales bñs tho. pe. star. z cōit oēs. 2° excludit sine culpa furiosi durate. si illa passioe. si tñ hñt lucida itualia potunt cōicare: 3° amētes d'gbus sñt dō ē. 2° aliq excludit ab hac sacra cōione ex culpa. Vbi nō q' puari cōione ex cūl pa pōt itelli duob' mōis. aut p culpa q' iā isuit. aut q' nūc iest. Et pua p culpa q' iest qñ pa ē in pctō mor. d' q' apl'. i. cor. xi. ait. Qui mādu. z bi. zc. Et rō ē: q' h' oblatio cū pscia pura dñō offerēda ē. de pser dñi. z. c. nihil. Jñ leuī. z. i. si gura dr. Aia polluta q' ederit de carnib' hostie pacifico: q' oblata ē dñō: pibit d' pps suis. z q' tetigerit in munditiā hois vñmūti siue oīs rei q' pollutē pōt: z comederit d' h' i carnib' iteribit de pps suis. Vñ ab esu agni pascal' oēs imū di leprosi: mē vñuosi z siles repellēbāt. g' afor: tio: ab esu itati sacri repellūtoēs imūdi z sēdi in pctō mor. erūtes. Et si dñs qre i hac sūptōe nō regritēt mūdicia corpali cū h' sacz sit digni' q' esus agni pascal'. Dico q' cū iste cūb' n' sit cor poris: s'z mēt' vñ oīdūm' in pcedētib' mag' i e' sūptōe phiderēda ē dispō mēt' qz co: p: z iō di itignendū ē d' imūditia corpali: q' si sit ppetua siue diuturna ob h' abstīnē nō dz a cōiōe tāti sa cri: ne pp corp' imūditia eie fruct' pdat z sic ac cidit i leproz z siliib'. Si ar sit pal' z facile pur gabill' tē pōt ad tps ob reuerētā tāti sacri a cōiō ne laēdabilr abstīnē: tñ si fuerit mēt' puritas z deuotio qz uis corpe vñuati' pōt cōiōne salubri i accipe: sic p'z d' mulierib' mīstruof. fac ad h. e ad c' di. 5: S'z i qes dic p' Am. an possit lepro sus sacerdos celebrare. dico q' nō pp pps scan alū: puati tñ pōt si nīmīs d'formis nō sūt: in celebratib' suis mīstrat nō dz. ita dñe Vñl: p'z q' ex q' excludit a cōiōne ex cor' culpa q' in est ad pñs illis. Aliq at excludit nō ex culpa q' ad pñs istos q' iā isuit: Et hi distinguūt. qm ali q' excludit p breue tps. aliq p triennū aliq p q' dri. vsqz ad mortē aliq vsqz ad sēpitiū. Dico q' aliq excludit p breue tps: vt oēs psssi z cō i uti de cor' culpis q' pñt sumē sacz de pssilio sui sacerdot'. vt dr i. d. c. oīs. Et hi sūt oēs publici ptores vt meretrices lenones z h'. qbus non mox vt pueri sūt dz eucharistia dari. Et h' pp ria p'z vt cor' cōuersio an sit vñ vñ fiaa be' Adulti eni talū in pñ' seruētissimi s'z n' p durātes ad vomitū redeūt. 2° ne pñmū q' il los noscūt scandalizēt. qm iūma cordis eoz vñ videre nō pñt. 3° pp re. et dñi: tāti sacri: q' iū gē z pfecti ad sui sūptionē regrit dūponē. Et

notant dñi ad tps vñ p modicū tps: q' s'z possit de sui sacerdot' lñia pp dñs rōnes abstīnēt duob' vel trib' mensib': nō tñ vñra ānū liciū ē. plongare: q' facit d. c. oīs. Et dñe Ricar. 4. di. 9. q' in qbusdā canb' possit ēt subito illis dari h' sacri: vt si instaret mort' piculū: aut si religionē intraret: aut aliq pietas suadet zc. 2° aliq excludit p triennū: vt oēs micide z picide. maxie si sunt notoi: z manifesti. 33. q. 2. c. latozē pñtū: vbi ponit pena micide vñ vt p annū eccliam nō ingrediat: s'z sct ante fo res ecclie orās z de pās dñi: vt a tanto piculo eripiat: z cōpleto āno lñiam h'z it rādi eccliam s'z nō cōicet donec trēs fuerint transacti anni. Septē alijs annis stare dēat ne cōsterrat. z in his decē annis carnes nō cōedat nec vinū bi bat. excepti dieb' dñicis z festis: z a pasca vsqz ad pentecostē qñqz ire voluerit: nullo ve hiculo duat: s'z pedib'. pscificat arma n' ferat nisi pugnatur. Et paganos: ieiunct tribus dieb' p hebdomadā vsqz ad vespā: n' dz tñ a p pa puge separi ne fornicationē incurrai. h' in snia ponit i. d. c. latozē. Vñ tñ q' si tāta ei' ser uida pnia cēt: vt vñsimilit credat q' sit i pfecto statu dine grē: poterit tps i tpe dispensat vt p'z in sine dieci. c. latozē: qre zc. 3° aliq excludit p qdrēnnū: vt sunt bi q' p horridū sacrilegiū ecclia scādalizāt: vt si ecclias derobassēt: z ma n' polluas i sacri vñ iticessēt: z tabernaculis corpis xpi zc. bi ad pñiam redire volētes p q' tuor ānos cōiōne puat. vt ponit cāus. in. q. 2. c. d' viro nephādo. z. c. si q' elic'. 4° adā vsqz ad mortē cōiōne puat: vt oēs q' gladio l' ve neno l' qūbz alio deliberato mō p'pas vrozēz inficiūt vt p'z. 33. q. 2. admonere. vbi de pnia astulphi agit q' p'paz vrozēz infecit. non pono tex. breuiatū cā. z ēt d' pnia vrozicide agit i. c. qñqz. qd imediate pcedit. d. c. admonere. Si tñ tales religionē intrarēt: qd ēt dat eis p pssiliū i. d. c. admonere poterit: vt cēti de religioe cōi care: ita dñi. d. c. admonē. Ad idē dicendū ē d' monialib' q' manifestū dñerūt misionio q' nū qz cōicare dñt nisi i sine vñe: vel nisi defunct' fuerit cui nupserūt. z h' plāe oñdī i glo. 27. q. i. c. d' filia. Et rō ē: q' sp psumit cē i pctō morali. credom q' si ab adultio sepēt: cum debita pnia cōicare pñt. Ad h. c. q' xpo. ca. q. 2. z cā. vbi dr. Que xpo spūali nūbūt. si postea pu blice nupserit: nō cap ad mūdādas cē ad pniaz mili bi b' b' se iūxat d' medio recesserit. Si. n.

49
d'hoib' b' rō custodiū. vt dūqz viuēte viro al
teri nupit: adulā beatur. nec ei agende pnie
tia pceditur. nisi vn' d'his fuerit defunct' qz
romag' d'illa tenēda ē q' an' se immortali sponso
pūterat: et postea ad nuptias trāsmigrauit h
ibi. S'z q're p' maiora iure vrozicidii qz mri/
cidii assignat pnia. Dico q' h' fac. qz mag' in
cliat hō ad vrozicidiū: et iō maiora assignat pēa
vt magis caueat. Et l'z q' ad eccl'ia leui' pūiaf
mificida. qui' tū pūict' q' ad dēū. Inde aug.
li. d'libero arbi. ait. Et ista hūana q' i regen/
dis ciuitatib' l'et multa pcedit et impunita re
lingit: q' p'dinam puidentiā vindicant. h' ille.
Et h'is duas pponēs inferam'. p' ē q' oib'
exiitibus i p'co mortali notuo h' sacm negā/
dū ē. etiā in fine vite: cū tales sint finalit ipe/
tes: qbus nō misetur de' in h' seculo neqz in
futuro. 2^a ē ista. oibus. Ve penitētib' et p'sef
fis i fine vite h' sacm negādū nō ē. 26. q. 6. c.
si p'sbri. et di. 50. c. penitētes. et de raptō. c. su
p' eo. h' eni exp'se d'r i h'is. c. Et tū ad h'az ve.
dico q' p'ina p'p'atio d'r diligentiū i q'sitōis. Tā
ta nēpe aia cara d'z ē an' sup'ione hui' sacri di
ligēs i q'sitōis: vt null' relinquat angel' indi/
kussus. i. cor. xi. p'rober aut' rē. dic totum.
Negligētib' eni suā p'sciam discutē. nūqz di
gnat' de' sua spūalia dona largiri. Tria aut' di
ligent' ingredā s' et pensanda. 1° vita to/
ta. p'p'a: vt regimē statū gradū fortunā artē so
cietatē sp'a loca et filia: et i h'is p'set q'liē p'ster/
gatis d'nis p'ceptis et eccl'asticis institutis et vo/
tis dēū scipm et p'ximū offēdit. 2° h' oia ma
la et scelera mola p'ierat p'ritōis: ita q' etiā de
q'libet minuo doceat v'iali. Diere. 20. c. Vi
de vias tuas i. s. mētis et hūilitatis: et scito qd
feceris cursor i cūa. s. q' tā ipedimēta te ad cōi
orē cnrris. Mā sepe de p'ctis recordari maxi/
mū ē p' p'ca remediū. de pe. di. 3. c. Judas pe/
nituit. 3° postqz sit trita p'po sacerdoti p'si/
teatur. de pe. et re. c. ois. Et h' ex p'te scē mris
eccl'ie districte oib' p'p'icolis q' s' doli capaces p'
cipiunt'. Et si q's hui' d'creti trāsgressor fuerit
infra scripte pene subdat. 1° p'nuāciamus
illū excoicātū: et oēs curā h'ntes aiaz: illū d' eo
rū eccl'ie expellāt: s' p' illū oportune moneat.
2° oportune. s. i'ndieendo suspendendo et cre
scente p'tumatis excoicent. Audi tex. c. omnis
D'is ingt vtriusqz sexus postqz ad annos d'i/
rectōis puenierit: oia sua p'cā saltē s'cl' i anno
fidelit' p'ueat p'po sacerdoti: et iniunctam sibi

pniām p'p'is viribus adimplere studeat: s'cl'k:
p'ctis reuerent' ad minus i pasca eucharistie
sacm nisi forte de p'p'ij sacerdotis cōsilio ob
aliquā rōnabile cām ad tps ab h' p'ceptōe du
xerit abstīnēdū. aliq'n ab igressu eccl'ie arcea
tur viuēs: et monēs eccl'astica careat sepulcu
ra. Vñ h' salutare statutū frēqnt' i eccl'ia publi
cetur ne q'sqz ex ig'ratie cecitate vel amē excusa
tiōis assumat rē. Audi. c. si q's. de p'se. di. fa.
Si q's itrat eccl'ia dei et sacras scripturas adit
et p'luturia sua auertit se a cōione sacri: et ob
suandis myst'is declinat p'stitutā r'az disci
plic: istū talē p'icēdū d' eccl'ia catholica cē de/
creum'. dōec p'niaz agat et o'ndat fructū p'nie
sue vt possit cōide p'cepta idlgētā p'mereri ex
his accipe vnā regulā gnālē q' q' q's idigne i
eccl'astica sepul'ca quōlibz ponit illd' erit po
tius ad maiore dānatiōis penā qz refrigeriū.
p'3. q. 2. c. cū g'uis et c. q' b'. Et si sepul'ci sūt ex
humēt' si eoz ossa discer'ni p'nt. et de sepultu
ris. c. sacris ē canonib' institutū. Et eccl'ia illa
recōciliāda ē et de p'se. eccl. c. p'sulisti. et rō ē
q' deuote sepulture offm hōc fidei testm' ē. 13.
q. i. c. nō estimem' an' finē p'p'ica ne clerici sint
falsi testes aie ipenitētiā fāctū ē ne talitū inter
sint sepulture. extra d' rap. c. 2. Et q' ista capi
sūt optima. audir'. c. cū grauiā. Et grauiā igt
p'ctā dimissa sūt et nō dep'mūt tūc p'dest mortu
is si in eccl'ia sepeliāt: q' eoz p'imi q'ueno ad
cadē sacra loca ducenrunt: suoz quoqz sepul
turā aspiciunt. recordāt: et p' d'no cōsp'ct' sūdūt
i Mā q's p'ca grauiā dep'mūt ad maiore cūmu/
ū dānatiōis potius qz ad saluatōz eoz corpa i
eccl'is ponuntur. h' ibi. Breg. audī. c. qbus.
Quib' igt p'ca dimissa n' s' sacri loci postmodū
adinuari n' p'nt: q' q's p'ca g'uiora dep'mūt: si in
sacri locis sepeliri se faciūt: f' stat vt d' sua p'sup'ti
one iudicētur: q'ren' eos sacra loca nō liberāt:
s'z c'p'a temeritatis accusat. h' ibi Aug. audī. c.
sacris. Sacris igt ē canonib' institutū: vt qbus
nō cōicauim' viuīs n' cōicem' defunctis. et ut ca
reat eccl'astica sepultura q' p' ab eccl'astica vnita
tate p'cti nec i arri' mort' recōciliatiōis fuerūt.
vñ si p'ngat in dū q' v' excoicatoz corpa p' vi
olētā aliqz l'atio cāu i cimitio eccl'ast' tūmu
lēt. si ab alioz cor'pib' discerni poterit: exhūari
dēt: et p'cl' ab eccl'ia sepul'ca lactari q' si discer'
ni n' poterit expedit n' credim' vt cū excoicatoz
ossib' cōpa extumulēt fidelitū cū l'z n' obfit iuss'
sepultura nlla vt v' l' ita ipis m' celeb' l' l' specio

sa nō p̄sit. h̄ ibi Inno. lius. c. p̄suduisti. vide
ā. sc̄ia sa quare dñice in sa p̄sideratōe p̄clu-
sione p̄ma. Cap̄m sup̄ eo. d̄ rap̄o. nō noto. p̄
pter p̄lritatē. p̄cludit in illud qd̄ dixim⁹ quār
rē. Et sic p̄ p̄ppatio. Sc̄da p̄ppatio d̄ cha-
ritatiue obliuiois. vbi accipe r̄lam q̄ si q̄s vlt
digne cōicare t̄ in aliq̄ lesus sit. oio iniurie ob-
liuiscat. t̄ antēdar qd̄ ipse lecerit deo. nō qd̄ illi
fecerat hō: oculos claudat: aures sepat: mēor sit
vbi xpi. dimitte nobis debita n̄ra sicut t̄ nos
rē. xpm̄ sibi ex^m statuat. q̄ i cruce pendēs: p̄ce
p̄ce clamauit p̄r sc̄e rē. Laudat h̄ bon⁹ xpi m̄-
les. p̄ q̄tū ad illatas iniurias p̄pum cor. qm̄
q̄ odit fr̄em suū homicida ē. Jo. 3. t̄ de pe. di.
i. c. ois iniquas. t̄ iniustitia iudiciū sanguis est
q̄ l̄z ope nō inficiat. volūtate tū inficiat: 2°
os. t̄ linguā aperiat erga inimicū. qm̄ vt ait be-
at⁹ Tho. fa. se. q. 15. nō loq̄ alii n̄bil aliud q̄s
qd̄ rācor ē. Dñi si tu⁹ inimic⁹ tibi veniā pen-
tenter aḡscat: q̄ voces si eaz q̄ sūt i aia passionū
nore p̄parmenias. 3° t̄ illi hilari vultu oñ-
das. q̄ fm̄ Hiero. Simulacrū mētis facies
ē. seq̄re vt nō. sup̄ feria. 6. fē dñice confide. fa-
p̄lone fa. Et pone ex^m d̄ illo cui⁹ vxor adulte-
rata ē: t̄ filij interfecti oēs: t̄ ipse mēbrari si i-
cūsus: t̄ veniat q̄ bec sc̄e cū gladio cruentato t̄
veniā petū amore passiōis ibi xpi q̄rit. an de
necitate salutis teneat illi p̄cē. dico q̄ si illi iū-
riā nō petū: morit̄ dānat⁹. Dñi dīc Augu. q̄ si
sc̄i inimic⁹ suis iurias nō p̄p̄cisset neq̄q̄s ad
cīnas coronas: sed ad p̄petuas penas euolas-
sent. Inde idē ait i f̄mōe sc̄i steph̄i. Mēo in
q̄ se seducat q̄ vnū boiēm i h̄ mundo odio h̄z
q̄qd̄ deo i opib⁹ hoīs obrulit totū p̄dit h̄ ille.

Tertia p̄ppatio d̄ cōdigne p̄suauiois. Dñi d̄
cōse. di. 1. c. ois hō. vbi d̄r. Q̄ is hō an̄ sacram
cōionē a p̄pa vxor abstinere d̄z trib⁹ aut q̄tu-
or aut septē dieb⁹. h̄ ibi. t̄ l̄z gl̄. h̄ dicat h̄ cē cō-
siliū: n̄ p̄ceptū: alij tū sc̄e dīcūt. ut Bui. d̄ ere
mōa ep̄s papie f̄ i. 4. t̄ i. c. d̄ cūcharistia circa
fi. arti. p̄mi. vbi ait q̄ i crastinū cōicaturus ab
actu m̄rimoni abstinere d̄z maxie p̄p̄tria. p̄
q̄ mēs p̄ talē actū m̄ltū ab of̄oe d̄strahit. 33.
q. 4. c. sciat⁹. vbi d̄r. Sciat⁹ fr̄es charissimi q̄
q̄cūq̄ vxori obitū r̄ddidit n̄ p̄t vacat of̄oei. 2° q̄
m̄ltū d̄strahit a d̄bita f̄uerētia. 3° q̄ talē act⁹ lu-
mē intellect⁹ of̄fucat. h̄ oia secularib⁹ non sunt
vñ pōt fieri arg^m q̄ si oia p̄p̄m̄s vxorib⁹ ab-
stinē a fornic̄i ab oia alia sp̄e luxurie d̄ pollutōe

nocturna loq̄t̄ Jsi. li. f̄niaz d̄cēs. Mō ē petū
q̄n nolētes imagib⁹ nocturnis illudimur s̄ tū ē
petū si an̄q̄z illudimur cogitatiois affectib⁹ p̄c̄i
mur. luxurie q̄ppe imagies q̄s i v̄itate gessim⁹
sepe dormitib⁹ i aio appēt s̄ inorie si si n̄ p̄cu-
piscēdo occurrūt. h̄ ille. t̄ h̄ f̄udat̄ tota diffictio
quā fac̄ b. Tho. i. 4. d̄. 9. vide in Bartolo. c.
cōicare. 4^a p̄ppatio d̄r sc̄e credulitatis. Jf̄ irmi-
cni te credē ois te suscipe vxor xpi corp⁹ natū de
maria v̄gie sub accitib⁹ illis q̄ vides occulta
tū. nā qd̄ vides sac̄m ē. t̄ nō corp⁹ xpi qd̄ c̄i e-
dis ē v̄a res. i. vxor xpi corp⁹ ide Aug. Mibil-
roabili⁹ q̄s vt s̄āguinē sūmaz⁹ vt ita v̄itas n̄ d̄
sit t̄ ridiculū nullū fia: a pagāis q̄ cruore occi-
si hoīs sūmaz⁹. Ex his inferas aliq̄s v̄i. v̄3.
Jf̄d̄ia v̄i. ē q̄ n̄ ē sac̄s adorādū s̄b p̄ditiōe: vt
dicēdo adoro si ibi. ē corp⁹ xpi t̄ s̄āguis. sufficē
cni te sc̄i aio. p̄ponē nūq̄s hostiā vt calicē ado-
rare nisi vt p̄secrata. adorādo nūq̄s hac itētiōe
accidē nūq̄s idolatria p̄ vt p̄3 d̄ p̄f̄io n̄ bapti-
zato. c. ad aplicā. vbi dīc gl̄. q̄ sacerdos ille nō
baptizat⁹ saluat⁹ ē i fide q̄ credēbat se baptizantē
Et q̄ p̄cludit arg^m q̄ adorādo xpi i fide nō p̄t
cē idolatria. crede iqt̄ Aug. t̄ māducasti. Sic
ēt eccl̄ia d̄cīmiat q̄ vnusq̄sq̄ i fide saluat⁹: nec
d̄z d̄ictū sacerdot⁹ p̄plo iqr̄ati nocē sc̄e n̄ p̄p̄sa
id scire vt d̄claratū ē i p̄ia p̄sideratōe h̄ f̄mo/
nis p̄c̄oe 3^a. 2^a v̄i. ē q̄ l̄z n̄bil aliū sensib⁹
corpis q̄z sp̄s panis t̄ vini sc̄iat n̄ mētū m̄
q̄ d̄nr se vidisse corp⁹ xpi i m̄aib⁹ sacerdot⁹ qm̄
i fide vidit sic Ador̄ses dixit se deū i rubro vi-
disse: l̄z nō viderit. 3^a v̄i. ē q̄ nūq̄s sacerdos
d̄z ad hostiā icliari nisi p̄secratē sc̄a t̄ h̄ ē val-
de moderate ne videat calicē nōdū p̄secratum
adorare. Silt̄ p̄p̄s n̄ adoret an̄ adoratōz sacer-
dot⁹. 4^a v̄i. ē q̄ qm̄ sacerdos cōicat aliq̄e in
firmū t̄ dīc credis h̄ cē xpi ibz saluatōrē rē. q̄
nūq̄s h̄eat r̄spectū ad vlt̄ qd̄ ocul⁹ videt silt̄ nec
i firmū qm̄ idolatraret. silt̄ pōt dīci qm̄ d̄r i cōicā-
do dñe nō sū dign⁹ rē. 5^a p̄ppatio ē sc̄e chari-
tatis. vñ sic fidel⁹ intellectū ad cognitōz tāti sac̄i
illuīat. sic t̄ charitas affm̄ i flāmat: iō accedēs
ad cōionē fides cū genuflectat. t̄ sc̄a charitas
os ad apiat t̄ sumē faciat q̄z cib⁹ iste nō vadit i
ventrē s̄ in mētē. vt dīc Aug. 6^a p̄ppatio d̄r
deuote orōnis. Mā cū sūma mētis eleuatione
accedere t̄ sumē d̄z glibz hoc sac̄m. Et of̄o f̄z
Damaf. ē qd̄a pius mētis affect⁹ rēdēs in deū
iō p̄cūctissīma huic sac̄o. 7^a p̄ppatio d̄r
mētis firmatōis: vt. f. mēo p̄ tūc n̄bil aliud

70
cogitet nisi h bndictu sacm. Et his ppatib⁹
obfuat. Ve xps i nob erit: et nos i illo, vnam
pf Amb. amē amē. Et sic pz ista ve. Et tū
ad tertiā dico q l3 q9 p certitudine scire n pos
sit an sit ois inunis a pco. i. L. or. 3. Nihil mi
hi pferu: s3 i b iustificat n sū. p in aliquā hre
picetur q pmarie sūt qtuor. p cū qd cuore v
ba audit di. Jo. 8. qui ex deo ē vba dei audit
2° cū se pmpnū ad bñ opandū scit: q: vt dicit
Breg. p dbario dilectōis exbitio ē opis.
3° cū bz ppositū i futurū abstinentia ptiō. 4°
cū de ptiō dolet. In his eni vā pnia pstitit
fm Breg. Quisqz igit sic pparat: et bñ dispo
sit⁹ ē: audaci accedat ad mēsa dñi: q: si ēt mille
milliū mortaliū pctōz hēret obliuio: oia delue
rent i b bndictio allapto sacro. S3 dic p Am
brofi si esse i neccitate vt pssioz facē nō posse:
vt q: sū an sacerdotē vt cōicē et pōi mōrale mi
hi i mēte venit rē. Dico q: sufficit ptiō cū p
posito ptiō di: q: et facias qz citius potes. Vñ
p rla accipe gnali q nō sufficit sola ptiō ad
cōione qñ copia sacerdoti hñ p q si bñ non p
sufficit ptiō cū illo pposito. ita sentiūt cōiter
oēs. Et hec sufficiant p ptiō cōclōne.
An licitū ē a cōione abstinere.

Ecce tertiā pclōne. v3. qzuis sit diuī
nū mādatū rē. dic totā. vbi tres ingra
mus. vi. v3. p dīa vi. ē. vtz exñs in
pctō mortali sciet qñ? peccet eucharistiā sūmē
do in pascā vt obediat pcepto ecclie qz si absti
near vt alteri pcepto obediat. s. p dīa. i. L. or.
xj. pbet āt seipsū hō. Ambo. n. sū: duo ecclie
pcepta. si nō cōicāt efficit inobediēs ca^o omis
vriusqz ser⁹. Si cōicāt facē p aliū pceptū pbet
ā rē. qd b faciēdū. 2^a ē. Jo. ē i pctō mortali et
nō bz psciam formatā q sit in pctō mortali: an
iste peccet cōicādo. 3^a vi. ē. an ille q ē in pctō
mortali peccet nō dico cōicādo: s3 vidēdo cor
pus xpi ab alijs summi et a sacerdote eleuari.

Et tū ad pñā dico q q ē in pctō mortali et scit
se cē: caueat et itē caueat ne h sacm sūmat: qz
ad sui iudiciū et dānatōz sūmit. nec facē ppe p
pceptū q: illud pceptū pntētib⁹ et pssio vt dī
in. d. c. ois. qd nō faciēs nō trāsgredif. Vñ si
etiā pssio cēt et cōicare nō vellet sine alicui⁹
pssio pz q efficit trāsgressio: mādati. pceptū q
pauli ē modificatiū et declaratiū pmi man
dati. s. capli oia. Vñ accipe regulā si cōicaret
sic exñs in pctō mortali magi peccaret neccius
iur⁹ s3 gnat. et h pmarie pp tria. p dīo pp de

notione h⁹ sacri inqzū sacz ē. Mā cū pponat
in modū cibi. et cib⁹ nō cōpetat nisi viuēt exñs
aut in pctō mortali vita caret spūali. q si vñ h
sacro abuit illo. q: nō pcedit nisi viuēt: vt dī
cū ē. Scdo. ppter rē verā cōtentā i h sacro
que ē scissima ois. s. corp⁹ xpi: qd a scissimis
tractari et p pñs imūda accipies abuit h sacro

Tertio ppter rē misticā. Significat eni hoc
sacm vnitatē fidelīū p charitatē. vñ seqt q q
nō ē in charitate nō ē in xpo et p pñs suscipies
illud abuit eo. Et ppter hūc abusu dixim⁹ su
perius q q⁹ peccat q sciet illud sūmit i pctō
mortali qz infidelis. Et si dī medicina dz dari
infirmis. Luc. 9. Mō egēt q sani sūt medico:
s3 q male hñt hoc sacm ē sūma medicina. q nō
dz tolli ab infirmis exñib⁹. s. in pctō mortali:
qd sūma infirmitas ē. Dico q duplex ē me
dicina. qdā curās infirmū et disponēs ad sani
tatē. et hec tolli nō dz a qzqz infirmo. 26. q. 6.
c. si pspyer. di. 50. c. penitēs in fine: vt i pce
denti pclōne ē oñsū. hec autē medicina ē ptiō
pssio. et h⁹ i. qdā ē medicina pseruās ab ifir
mitate. et hec nō dat nisi sanis. et hec ē euchar
istia scā. qre rē. Vñ dic bñs Tho. in 4° di. 9.
q pen⁹ qz sufficit ex cōicātōz et oē malū qz ve
lit eucharistiā sūmere in pctō mortali. qre rē.

Quātū ad hām dico breuit⁹ q si talis debū
diligentiā fecit et nō ampli⁹ recordat. q fecit qd
potuit legē adimpleuit: et nemo ad impossibile
obligat tūc assumat cōiones. q: fiet ei remissio
ois pctōz. quō intelligit glosa. in. c. an bndi
ctionē. super vbo pctōz. de psc. dis. 2. de quo
diximus supra seria tertiā hui⁹ hebdomade cō
clusionē vltima circa finē. Quātū ad tertiā
dico q l3 sciet in mortali cōicans mortal. et
peccet. nō tñ corp⁹ xpi vidēdo. tñ si interdum
ppter humilitatē abstineat dic bñs Tho. in
4. di. 9. q laudandus est. Et Alanus dicit q
talīs modicū videat. et mor pecc⁹ grauit⁹ pen
tiat: q si se ostendens tali nō cē dignū vitionē
heretici tñ arcendi sūt a vitione. vt dicit bea⁹
Tho. ibidem. quare rē. Et hec sufficiant qzū
ad secūdā consideratiōe.

De cōseruatiōe cōscie post eucharistie sum
ptionem. Consideratiō tertiā.

Inimoloco de cōser uatōe

pscie post hui⁹ sacri sūptionē vi
dendū ē. vbi tres cōclōnes facia
mus. v3. p dīa cōclusio est

ista. Nō sufficit ad salutē studioso cu3 ingenio
et arte grām dei acq̄rē nisi etiā studeat illā ser-
uare. Secūda p̄lo ē ista. Si q̄s se inuicem
suauiter a p̄cto nullū p̄t p̄ aiab⁹ defūctorū of-
ferre salubri⁹ sac̄m. 3° cōclō ē. vt xp̄us suos
discipulos in passiōe adiuuare: corp⁹ suū vo-
uit in hac cena illis dare:

De mō p̄seruādi se in grā p̄ cōmunionē.

Conclusio prima.

Ecipe p̄mā p̄donē. v3. nō sufficit rē.

Ubi tres ingram⁹ vi. v3. Prima ē
ista q̄t mala incurrit q̄ p̄susceptū sac̄m
se a p̄ctis nō custodit. Scda vi. ē ista. quid
facere debēt qui dubitāt se nō posse abstinere.

Tertia vi. q̄luer facere debem⁹ vt sciamus
nos in grā cōseruare. Et tū ad p̄mā dico q̄
tria p̄ncipaliter incurrit mala qui p̄susceptum
sac̄m ad vomitū redit. s. p̄uersionis p̄diciōis
et p̄fusionis. Prīmū dī p̄uersionis q̄ ordinē
debite honestatis p̄uertit. v̄tūro. n. r̄cuerētā
p̄bet. et dū p̄is ē iniuriā facit. exēplo iudeorū
qui in ramis palmarū xp̄m cū magno suscep-
tū honore. et postea ceciderūt cū maximo dede-
core. Audi Iſido. de sūmo bo. Iſidorus inquit
rē. vide si p̄seria q̄ta. p̄me dūce p̄sideratiōe
scda et cōclōne secūda vitare. 3. Scdm ē p̄
ditionis. tales em̄ Iude sūt filies. dic vt placz.

Tertiū dī cōfusiōis. audi Breg. sup. Ezē-
chielē. Sicut ingt qui a fide recedit apostata ē
ita qui ad p̄uersionē opus q̄ deseruierat redit oī
potenti do absq̄z vlla dubitatiōe iudicaf. etiaz
si fidem tenere videat. hec ille. Et idē in regi-
stro. Admonis inquit excessus ē veritatē non
cognoscere q̄z post agnita reuorsū verti: siue i
p̄uita vitare nō manere. hec ille. quare rē:

Et tū ad sām dico q̄ hoc pertinet ad vitā
pusillanimitatis. ps. Ille trepidauerūt timo-
re. vbi non erat timor. Et sūt pusillanimitas: vt
dicit brās Tho. 2. 2. q. 133. defectus a p̄pono
ne sue potentie dū recusat inuid tendere quod ē
sue potentie cōmensuratū. et est p̄ctm mortale:
q̄ est cōtra nālem ordinem. hūo vnaqueq̄ res
nāliter inclināf ad exequendā actionē sue po-
tentie cōmensuratā. Inde seruus qui p̄pter ti-
more pusillanimitatis pecuniā abscondit in terra
nec ex ea operatus ē: ore dñi dānat in euange-
lio. Luc. 9. Et s̄ sine grā multa facere nō pos-
sumus. q̄ nō sum⁹ sufficientes aliqd cogitare
ex nobis rē. vt dicit apls. Tñ si volum⁹ possu-
mus dei grā adiuti nos a p̄ctis mortalib⁹ pre-

seruare. firmā igit̄ semp habem⁹ p̄positū non
peccandi: sc̄ viuiam⁹ et vitare hui⁹ sac̄i p̄seue-
rabim⁹. q̄rē rē. Et tū ad tertiā breuiter dico
q̄ h̄s tripl̄r. Prīmū p̄ vitioz p̄riā pugnatōz
cū oib⁹ ingt. Seneca pacē hēas cū vitioz bellū
Videl⁹ p̄ luxuriā accipe ieiuniū disciplinā rē.
ad Cor. 9. c. Castigo ingt corp⁹ meū et in serui-
tutē redigo. Lōtra superbiā dūilitatē honesta-
tē in vestimētis rē. et sic de alijs. 2° p̄ maximi
dāni incurfionem. vt. s. p̄sideres q̄z malū et q̄z
amaz sit incidē in manū dei viuētis et eterna
dānari. exēplū Hieronymi dicētis. Siue co-
medā siue bibā rē. 3° p̄ seruoz dei assiduam
p̄uersatiōz. q̄z cū scō scūs cris. 4° p̄ mali stat⁹
p̄sideratiōz. vt. s. p̄sideret q̄z i malo statu sp̄iaf
p̄dēs grām dei. Exēplū de filio p̄digo. Sūt et
alijs modi: sed isti ad p̄sens sufficiāt. q̄rē rē.
Et hoc sac̄m est singulare p̄ aiab⁹ defun-
ctorū remediū. Conclusio secūda:

Ecipe secūda cōclusionē. v3. Si q̄s se
inunē rē. Ubi tres ingram⁹ vi. v3.

Prima ē ista vix aie defūctorū pos-
sint a viuis iuari. Scda ē. quod mōis iuu-
ri possit. Tertia ē. quod ē inter oīa singulare
remediū. Et tū ad p̄mā ē opio q̄rādā q̄ post
q̄z hinc q̄s exiit: ita accipit i alia vita sic meruit
in hac vita. Adducit rē. 13. q. 2. c. in p̄nti. vbi
dī in p̄nti sclo scim⁹ siue oronib⁹ siue consilijs
iuicē nos posse adiuuare. Lū aū an tribunal
venerim⁹ nec Job nec Daniel nec Moer o-
gare posse q̄q̄z. s. scim⁹. s̄z vnaqueq̄z portare
on⁹ suū. h̄ ibi Hiero. Sic p̄firmat p̄ca^m q̄lis.
di. 25. vbi dī. Qualis hinc q̄sq̄z erit talis in iu-
dicio p̄ntat rē. Et certe ista opio ē falsa si simpli-
citer intelligit̄ de oib⁹ aib⁹ defūctorū. Et certe
ca^m in p̄nti. cā Brān⁹ q̄z glosa exponit q̄ in-
telligit̄ de morientib⁹ in p̄cto mortali. q̄b⁹ nulla
suffragia profuit. Capitulū qualis. exponit glo-
sa sua dicēs q̄ intelligit̄ de sūme bonis vt su-
me malis. q̄z neuter iuari p̄t: sūme boni: q̄z
nō indigēt: sūme mali: q̄z iuari nō merētur.
Illi ergo solū q̄ sunt in purgatorio iuari p̄nt
vt p̄z. 13. di. q. 2. c. pro obcūmbus. q̄d notauī. s̄
seria q̄ta cinēz cōsideratōe scda et cōclōne p̄ri-
ma in scda vitare. facit ca^m tēp⁹. cadē cā et q̄d
q̄rē rē. Et tū ad tertiā dico q̄ sūt quatuor. vt
p̄z. 13. q. 2. c. aie defūctorū. q̄d notauim⁹ seria se-
cūda hui⁹ hebdomade in cōclusiōe vltimā. vi-
de ibi satis ibi de hac mā dixim⁹. Diffusi⁹ uī
hic aliqua tangam⁹. Et dico q̄ decē sūt mō

di quib⁹ aie iuuari possūt in purgatorio. **P**ri-
mus est scōꝝ intercessione. **L**ives. n. superni
quotidie orāt p illis quos de primo cernunt
cociuas fieri. imo ⁊ āgeli eos sepe visitāt ⁊ cō-
forant **J**udith. p. Descēdit angelus domiad
locū flennū. **S**ecūdu⁹ ē pfectoꝝ vno: **V**n
oia bona que in hac vita a perfectis sūt cōicāf
illis. ps. **P**articeps ego sū oīum timentū te.
Tertius est meritoꝝ pfectio. vñ **A**ugu. in
encharidion. Qui in h scōlo meruit adiuuari i
alio amplius adiuuat vt si morit pauper ⁊ ha-
beat aliquid in alia vita purganduz si ofones
oblaciones vl alia suffragia p dūitē fiat pde/
rūt etiā paup. **Q**uart⁹ ē missaz celebratio.
iz. q. 2. temp⁹. §. nō ē negandū. sed de h infra.
Quintus est fidelīū oblato. 2. **M**at. in. **J**u-
das duodecim milia dragmas argēti. ⁊ cetera
Tria. n. requirunt vt oblato sit grata deo.
Primo vt offerēs sit sine mortali culpa: talis
ingr **V**ic. inquit ē ad orādū q sit idone⁹
ad placādū. **S**ecūdo vt offerat bonū ⁊ suum
dis. 49. c. **S**acerdotes. parū post pncipiū. Si
offeratis ecclā aial ad imolādū. nōne malū est
de hoc vide in tabula ca⁹ elemosyna. **T**ertio
vt bona intentione fiat. qz cordis est inspector
de⁹. vide in tabula. ca⁹ de⁹. ⁊. c. intentio. facit
ca⁹. **D**i. 24. q. i. vbi circa finē dī. **N**am nō
sacrificioꝝ magnitudinē sed offerentiū merita
causūqz diiudicat. vñ ⁊ vidua q in corbonam
duo minuta miserat. oib⁹ a salute pferet. quia
dñs nō ea que offerūt sed volūtate respiciū of-
ferentiū. **M**icro. super **A**mos pphētā. h ille.
Sextus mod⁹ est deuotoꝝ orō. ⁊ pmaxime
sacerdotis. vñ **M**icro. ad **D**amasū papam
Sacerdotes igit p oib⁹ orare debēt qz elynas
⁊ oblatōes accipiūt. **S**eptim⁹ ē elynaz largi-
tio. **E**ccl. 7⁹ **P**aupi porrigē manū tuā ⁊ mor-
tuo nō phibeas grām. s⁹ ē afflictio ieiunioꝝ
vñ si mortui ieiunare i vita vouerāt in p eis ie-
iuna. ad **B**al. 4. c. **A**lt alit⁹ onera portare ⁊ ē
9⁹ modos ē legatoꝝ executō. audi **l**ex. iz. q. 2.
clerici. vbi dī sic. **C**lerici vl scclārcs q oblato
nes parentū aut donatas. aut in testō rclitas
retinere pstituerint: aut q ipsi donauerint ecclē
suis vel monasterijs crediderint auferendum
sicut sinodus sancta cōstituit: velut necatores
pauperū quousqz reddant ab ecclēijs expellā-
tur ibi ex cōcilio agatēsi. vide supra feriā scda
q̄rte dominice consideratiōe tertia conclusiōe
pma. **D**ecim⁹ ē debitoꝝ restitutio vide s se

ria quarta tertio dñice in tertia consideratione
Et hec sufficiat q̄sum ad fam ve. **Q**uā ad
tertiā dico q inter oia iuuamenta sacrificiū mis-
se pcellit de conse. di. 2. **N**ihil vbi dī. **N**ihil i
sacrificijs maius ēē pōt qz corp⁹ ⁊ sanguis xpi
nec vlla oblatio hoc potior ē: sed hec oēs pcel-
lit: q pura pscia dño offerenda ē: ⁊ pura mēte
sumenda: atqz ab oibus veneranda. **E**t sic po-
rior ē ceteris. ita pot⁹ extolli ⁊ venerari dī: h
ibi. **A**lexander papa gntus. **E**t q ipso possū
aie defunctoꝝ iuuari. audi **A**ugu. in encharidi-
on. iz. q. 2. c. lps. §. nō ē negandū defunctoꝝ
aia pietate suoꝝ viuentiūz releuari: cū p bis
sacrificiū mediatoris offerit: vel elyne sūt i ec-
clesia ⁊ ē. bec ibi. **I**nde ecclia statuit de pfe. di.
i. c. vñ. vt in oibus missarū solennijs oratio-
nes fiant p defunctis: vñ pimi ⁊ amici de/
ficient in h ecclēsia suppleat. vbi dicit sic textus
Visu pcrea nobis ē vt i oib⁹ missarū solenni-
is p defunctoꝝ spiriūb⁹ loco cōpetenti: vt in sa-
crata ecclēsia dñm deprecet. **S**ic enī nulla di-
es excipit q nō p viuentiū⁹: ⁊ p gbulibz ne-
cessitatib⁹ de pfect: ita nimirū nulla dies excipi
dī qn p aiarū fidelīū defūctoꝝ pces dño i mis-
sarū solennijs fundant. **A**ntiquas enī hūc mo-
rem scā tenet ecclia: vt ⁊ missarū solennijs et
alijs pōib⁹ dño spūs gescentiū comedēt. dicen-
te bto **A**ugu. **N**ō sūt p̄mittēde supplicatiōes
p spiriūb⁹ mortuoꝝ: q̄s faciēdas p oibus in
xpiana ⁊ i catholica societate laudam⁹ ⁊ ē. h ibi
ex cōcilio gabilonensi. **E**x qb⁹ vbi sequū-
tur aliq ve. **P**ria ē q duplici rōne h sacm
pdest defuncti. s. inq̄stū ē sacrificiū: ⁊ inq̄stūz
ē sacm. **I**nq̄stū enī h rōne sacrificij signifi-
cat passionē xpi d pfe. di. 2. semel. ⁊ ad **E**ph.
5. **S**emenipm obtulit hostiā p nob deo pfi: ⁊
sic hz vi satisfactiū p peis. **I**nq̄stū hz rōnem
sacri: sic ē significatiū sacre rei. ⁊ p dñs habz
rationem satisfactiōis: ⁊ ad hoc institutū ē:
vt sit nutrimentū ⁊ auxiliū egenis. **I**nde dñs
ait. **H**ic est calix sanguinis mei noui ⁊ eterni
testi q p vobis ⁊ p multis effundet i remissi-
onē peccatoꝝ. **S**ecūda ve. ē q inq̄stū est sa-
cramentū: nō solū p gbus fit: sed etiā ipsis sa-
cientibus pdest in remissionē pctōꝝ. p. quia
dicit dñs q p vobis effundet. **T**ertia ve. est
q in hoc sacro magis attendit affectus offerē-
tis qz vritus sacri. qm cū eius vritus ifinita sit:
sufficit semel p omni pena mūdi. m ita non ē:
sed opat q̄zta est deuotio ⁊ charitas offerentiū

et per quod offertur. inde Breg. i. pastorali. Talis
ingit ingredus est ad orandum q. fit idoneus ad pla/
candum. q. cu is qui displicet ad intercedendum mit/
titur irati animus ad deteriora puocat. et Aug.
Iulus valet latratus canum. mugitus bouum.
groncus porcorum. q. canus clericorum luxuriantium
hec ille. Adiuua nos Iesu xpe in tantis peccatis
constitutos: vt te digne sumere et ministrare pos/
simus. Amen. Et sic p. 3. 2. conclusio.

De cena xpi. Conclusio tertia.

Accipe tertia p. con. v. 3. Vt xps suos
discipulos etc. dic. t. 1. vbi tres ingra/
mus vi. v. 3. Prima vi. est. An xps
coicando discipulis corpus impassibile dederit.

Secunda vi. e. An xps Iude vere suum corpus

dederit. 3. vi. e. An xps seipsu coicauerit.

Primum ad primam dico q. duplex e opinio. Prima
ma e Hugonis de se. victore q. xps existens
adhuc in carne mortali quicquid vna dicit quicquid
alia legit accepisse. Sicut claruit in transfigu/
ratione: subtilitate in nativitate: agilitate am/
bulando super mare. Et similiter impassibilita/
tem quoniam suum corpus dedit in cena. non q. sim/
pliciter esset impassibile: sed tamen q. dabatur
in sacro q. in aduocatione non ledebat: sicut q. se
etiam erat visibile: s. q. erat in sacro erat in/
uisibile et in palpabile. Alia opinio dicit q. h. non
e verum. Et ro. q. corpus xpi e eiusdem substancia/
titate in sacro et in specie propria: s. non fit q. q.
titate et alia exteriora: nam in spe propria e q. q.
quantitate et qualitate. in sacro autem non: q. non ha/
bet respectu q. q. quantitate propria ad suum partium
quantitatem in sacro. vt dictum est feria tertia huius
hebdomade. passibilis autem est proprietas
absoluta ipsius corporis. et per hunc cum in p.
propria specie esset passibile sic erat et in sacro: Ita
tenet beatus Thomas in 4. di. xj. Et si dicitur glo. sup.
illud Math. 17. Transfiguratus e ante eos dicit
illud corpus quod habuit p. nam xps dedit discipu/
lis in cena: non mortale et corruptibile. hec glo.
Dico q. intelligit non mortale et corruptibile q.
s. p. sacrale sumptione non patiebatur nec corrump/
ebatur. Ita opinio contra tenet. cu. n. v. 3. cor/
pus suum tradiderit. et illud erat passibile: videt
intento proposito. q. re. 2. Quam ad secundam dico
q. e contra opinio q. xps corpus suum et sanguinem
Iude etiam dederit. Ma cu xps ait. accipe ex hoc
omnes et comedite. Math. 26. p. 3. q. neminem ex/
cludit. Et ita p. claudit Aug. Dionysius et ceteri
sunt caplin. Sicut iudas. de p. se. di. 2. in p. ree

dentis fimo inde Dionysius. 3. ecclesiastice
hierarchie ait. Simbolorum coditor partit scilicet/
fima non omnimode ei sacre coenanti. s. inde. san/
ctissima appellat corpus et sanguinem suum: vt ibi/
dem p. 3. Et quibus sequitur q. xps non coicauit. Iu/
dam quoniam ei buccellam panis dedit. s. pus eum
cu ceteris coicauit: s. postea vt p. ditor ostendit de/
ret querentibus inter se discipulis: nuquid ego sum
dominus: ei bucellam tradidit: ita q. buccella purus
panis fuit. hoc dicit glo. sup. illud Jo. 13. Cui in/
tinctum panem etc. S. dicit Aug. dicit sic. et po/
nit de p. se. di. 2. c. et sancta. Mala erat buc/
cella que data e Iude a domino. Salute medicus
dedit: s. ille qui indignus erat accepit ad p. ditor/
ne. que vba non possunt intelligi de simplici pa/
ne: vt dicit beatus Thomas. vi. s. q. neie buccelle
corpus xpi intelligit. Vnde dicit q. si de buccel/
la intelligit: sensus e q. xps illi bucellam dedit
in remedium: vt ipse a proposito malo desisteret:
s. ille magis induratus e. et id accepit ad sui per/
niciem et hoc modo intelligit deum Jo. 13. q. p. sum/
ptam bucellam sathanas intrauit in cor eius. q. re
2. Secundo sequitur q. Iudas filius cuius alius sacra/
liter bibit et non spiritualiter. Vnde nec remissionem
peccatorum coiscuit e nec in regno patris secum bibit

Et hoc est contra opinionem. Et illi q. voluit

q. Iudas non sit sacramentaliter vltus corpus xpi.

Tercio sequitur q. 3. xpus precipiat Math. 7.

capitulo. Sanctum non debere dari canibus: q.
ipse fuerit transgressor sui mandati. quoniam Iudas
s. in occulto canis esset: non tamen in manifesto
vbi sumus argumentum eorum q. diximus in hoc ser/
mone in prima consideratione et conclusione prima
in veritate prima. q. re. 2. Quam ad tertiam di/
co q. contra omnes tenet q. xps etiam se coicauit. nam
sicut legitur baptizatus quoniam baptismum instituit.
ita et se coicauit cu hoc sacramento ordinauit. Et h.
expresse ponit glo. sup. Ruth. 3. c. Quicquid co/
medisset et bibisset etc. Non autem manducauit vt
aliquem effectum consequeret: s. vt aliis mandu/
candi exemplum daret: vt dicit beatus Thomas. vi. supra
Et ppter hoc diuersa fuit doctorum opinio. q. d.
dixerunt q. neq. sacramentaliter neq. spiritualiter et q.
da q. sacramentaliter tantum. Porro. n. hec
manducatio eruditio nostra fuit q. aliud intē/
deret. Bene ergo ait. accipite et comedite etc.
hic in presenti per gratiam et in futuro per glo/
riam. Amen.

ff. etia. 6. maioris hebdomade fimo in ordie.
45. de passione domini rubrica. de q. non sient alie

particiones et aduisiones: s; tñ qdā notabilia
ponem⁹ qbus ordinatis poteris p̄dicato: s; /
lum ad tui libitū passionis dñi ordinare.

Orior ppter gloriā
viam.

i. Cor. 15. c. Et lamāti ihs in cru
ce vba sua ista. Qui totū pro tui

amēf aia meā hodie se flagellatū
fentiēs nīl in sua hīs p̄tate p̄ter parū vocis
qm caput sp̄itus cōfodicbat man⁹ pedesq; cō /
firi: totū corp⁹ flagellatū in cruce erat extēsum
solū illa q̄ pōt voce a te aia mea clamat. Dem
aia mea p cui⁹ amore carnē assūpsi. et sp̄ te tri /
ginta trib⁹ annis cū diuidio querēs marimis
cū laborib⁹ iuent. Dem p te hodie morior: cū
nīl horū fecerim q̄ hodie falsa iudei pfidici /
lūiose cōposuerūt aduersū me. Ecce hodie aia
mea habeo caput meū multiplici sp̄inax denfi
tate vsq; ad cerebrū pforatū: ne mihi doleret ca /
put: ne tua vulneret intētio caligauerūt ocu
li mei: vt tui auerteret ne videret vanitatem.
Aures mee que in celis audiūt scūs scūs: ho /
die p te audiūt demonū insult⁹ clamātes cruci
fige crucifige: et hoc ne aures tue obtenderent
ad clamorē paupis. f facies mea hodie ē p te
velata: et sputis tignata: alaphisq; percussa: vt
tua facies illuaret et cōseruaret. O s meū pro
te hodie ē aceto et amaro felle potatū: vt os tuū
institiā et vitatē loqret. Adan⁹ extēse in cruce
vt tue ad paupes gratiose extendat. p̄des
cruci habeo affixos: vt tue ad vitā eternā velo
ces ficerent. Latus lācca pforatū: vt tuū ad
aperias cor oib⁹ te iniuriātib⁹. Dem aia mea
p te hodie morior: vt p mortē meā ad vitā ex
urgas a q̄ pctm̄ excidisti. O dulcissime ihu qd
hic miser pctōr agam: qd p̄pō tuo dicā: qb⁹ po
tero animi vestri ardorē accendere vbiis. vbi
solitā grām postulabim⁹ an xps illā dabit qui
oi videt hodie grā et auxilio destitut⁹: dereli
ctus a p̄re: derelict⁹ a discipulis: p̄dit⁹ a iuda
derisus a latrone: blasphemat⁹ a iudeis: et du
rissime extēsus in cruce. O maria locūda stel
la: an a te solitā grām impetrabim⁹: q̄ te hodie
noie dicā. Dem te video merore cōfūptā. au
deo te sanctissime vocis mugitum. sentio te oi
grā destitutā. Quid igit agā. tecū o maria la
chrymas fundā: tecū pctōr ondā: tecū iesū cru
cifixū aspici. tibi cōpatiar: meā maria veni. ac
cede dolorosa mihi desolata viduella. promi oēs
cā v̄gie gloriofa an cruce vna voce clamen⁹

25
Dio te salue croce tutta bagia del sācto san /
gue del dolce signore: de membri suoi sci tutta
domata: sollieni in te xpo redēptore. O dolce
croce de oio incoronata. p lo pctō del antiquo
errore sci per noi semp aduocata: denanzi idio
cū pfecto amore che grātia ce prestī cū saluārē
possa cōtare la sua scā passione. Amē. Nec
mireris q; ita vulgariter scripserim. Clarius
practica sic oñdit. quare tē.

Irea igit dñi passionē aliq̄ solū pūcta
c declarāda decreuim⁹. qb⁹ declarat⁹ po
teris p̄dicato: mām iur euāgelioz sen
tentia intrare. Sic. n. sp̄ p̄dicauim⁹. p̄m⁹
pūctus ē. an cōgruū fuerit q; humana nā repa
raret. Scds pūctus ē. Quis fuisset cōgruū
tior reparādi mod⁹: an per iustitiā q̄rere saul /
factionē: an per mīam facere plenā remissio
nē. Tertio pūctus. Quare nō potuit p purā
creaturā reparari. Quart⁹ pūctus ē. Quare
voluit tam crudeli morte humanā nām repa
rare. Quint⁹ pūctus ē. Quare hodie cāpane non
pulsant. Sext⁹ ē. Quare hodie altaria denudat
sunt. Sept⁹ ē. Quare matutinū cū clamorib⁹ et pulsa
tione et candelabū extingit⁹ p̄ter vnā celebra
tione. Oct⁹ ē. Quare hodie discaltrari crucem adora
mus. Non⁹ ē q̄ fuit occasio mortis xpi. Decim⁹. qua
liter xps p̄parauit se vt veniret ad passionē. et
sic deinceps fm q; sequūt euāgelia poteris in
hac nā pūcta cōsiderare. Et ad p̄mū pūctū
hāc cōgruentiā plures oñdant: tñ q; p̄ns die f
erposcit vt clara mīa p̄dicet. inter ceteros do
ctores dñm Bonauen. in 4° dis. 10. scribentē
in mediū adducē decreuim⁹. vbi ipse hāc con
gruentiā p septē rōnes ostēdit: q̄ quatuor sūt
ex parte dei: et quatuor ex parte humane nāe.
Quatuor p̄fias facit Anselmus. in l^o cur de
hō. Accipe igit p̄mā rōnē ex pte dei et arguat
sic. Nullaten⁹ decet sumā stabilitatē a suo pro
posito mutari: s; de ab eterno decreuerat ho
minē debere saluari. q̄ indecēs erat q; illuz in
tali statu relinqueret in q̄ nō posset saluari et per
p̄ns p locū a p̄ris decēs fuit illū releuari et re
parari. 2° arguit sic. Nullaten⁹ decet sumā
bonitatē p vnus hois culpa tantam pulcher
rimā p̄fioz parētū posteritatē pmittere eter
naliter dānari: s; nisi ad: vnata et reparata cēt
in eternū dānata cēt. q̄ cōgruū fuit ipsā repari
et adiuuari. Terna rō ē ista. Nullaten⁹ de
cet sumā sapiam tā nobilē creaturā p̄mitte suo
sine frustrari: sed nisi repata esset suofine itru

strata esset. ergo congruū fuit ipsam reparari.
 Et confirmat hoc rō sic. Homo. n. creatus est
 vt deū diligeret et illo frueret. vt dicit Aug.
 tūc sic. aut boiem de^o ad hunc finē adduxisset:
 aut nō. si nō igitur frustra creat^o est. si sic. cū iam
 lapsus esset per pctū necesse erat repari et ad/
 iuari. 4° arguit sic. Nullatenus decti sū/
 mā potestate suū ferunū permittere ab aliq
 alio iniuste in seruitutē detineri: s; nisi repata
 esset sumi dei q; plures serui fuissent in limbo
 a diabolo vinculati atq; in eternum detenti. g
 congruū fuit humanā nām repari et adiuuari
 ite sunt rōnes ex pte dei. Accipe mō rōnes
 ex parte humane nāe. et arguas sic primo. Di/
 gnitas hominis tanta erat vt ppter ipsū facta
 essent vniuersa: sed homine suo sine frustrata
 oia similiter suo sine frustrarent: pars. qm qd
 suū finē nō attingit frustra est. dicit phs. 2° phi/
 ficoz. ergo decens fuit vt humana nā reparet
 ne totus mūdus frustra esset. 2° arguitur sic
 Sicut humana natura peccauit diabolo sug/
 gerente: sic congruum fuit vt repararet deo re/
 leuante: et ista ē rō magistri in lra. 3° arguit
 sic. Calamitas hūana tanta erat vt merito mi/
 sericordiā postularet. g si decens ē nō obuide
 re aures ad clamorē pauperis: decens erat sū
 me pauperrimā humanā nām adiuuari et re/
 parari. quare rē. Sed pauli fuisse pat Am/
 brosi. vna grandis dubitatio mihi in mentem
 venit. Nā. n. angelica multo nobilior ē q; hu/
 mana. g si decuit pte hūanā nām repari: ma/
 gis erat decēs angelicā nām adiuuari. Quid
 dicis hic pf. Dico aia mea q nō ē hīc. Nā nā
 humana tota pietat. iō magis fuit decēs illam
 adiuuari: natura aut angelica nō tota: s; tertia
 pars in perierat. Item angelica natura. dece/
 pta est et nullo suggerente peccauit. natura aut
 humana nō sic. ergo magis decuit ipsaz repa/
 ri. Inde in Enchiridion Aug. ait. Placuit
 vniuersitati cōditoris. vt qm nō tota mltitudo
 angeloz deū deserēdo perierat: in eina dāna/
 tiōe remaneret et hoc tāgit mgt in lra dis. ii. 2°
 in iaz. c. 2. Itē decēs est vt de^o nām in eo eē cō/
 seruet quo illā creauit. aliqn nō eēt bon^o crea/
 tor nisi esset bon^o cōseruator: s; de^o sic naturā
 angelicā creauit vt status merendi et tēp^o me/
 riti angelis esset prefusus vsq; ad primā bonā
 operationē vt malā: nō q; tēp^o merēdi ptransit
 iō ampl^o bonā voluntatē habere nō possit. hu/
 manā nāz aut nō sic creauit: vt p3. qm si semel

peccat nō firmit malo adheret. Et rō ē. q; nā
 spūalis sp ē in actu suo. et iō cū p^o angeloz
 malo: act^o fuerit mal^o: sp hnt voluntatē obli/
 natā in malo. inde Aug. in li^o de fide ad I^o de
 trū sic in ingt. Et reauit de^o angelos: vt q; vellent
 ppetuo boni essent. et q; nollet nūq; dino mīe
 re reparant: et hoc satis apte oñdit Bonauē:
 in. 2. di. 7. Habes igit aia mea q; r^o congruum
 fuit hūanā nām reparare deberi. qre rē. 2° tū
 ad sum pūctū dico fm Bonauē. vi. s. in p^o
 allegatū. qd etiā sumit ex doctrina bñ Ansel/
 mi li^o cur de^o hō: q; magis congruū fuit vt per
 viā iusticie et p satisfactiōē hūanā nā iuuaret
 q; p viā totalis mīe et plenā donatiōē. Et hec
 cōgruitas ostendit tam ex parte dei q; ex par/
 te humane nāe. Ex pte dei arguas primo sic.
 Illud magis repationi humane congruit vbi
 magis seruat ordo dīne iusticie: s; cū culpa pu/
 nitur magis seruat ordo dīne iusticie q; re/
 linquat totaliter ipunita. g rē. 2° arguit sic.
 Illud magis cōgruit repationi humane p qd
 magis seruat ordo dīne sapie. s; p satisfactiōē
 magis seruat rē. ergo rē. 2° arguit sic. qm
 culpa fm diuinā sapiam ordinat ad penā et
 go dīne sapie congruit vt humanā culpā ordi/
 naret ad penam: sed si libere torā penam rela/
 xasset. talis ordo nō fuisset. ergo rē. 3° argui/
 tur sic. Illud magis cōgruit reparatiōi hūane
 quo magis seruat honorificētia dīne maiesta/
 tis: sed sine satisfactiōe nō reddit honor illi q
 offendit: q; inhonoramus deū cū peccamus.
 ergo magis cōgruit dīne honorificētie vt hu/
 mana natura per satisfactiōē q; per liberam
 laxationē repararet. 4° arguas sic. Vni/
 uerse vie dñi mīa et vītas. i. iusticia: s; libere
 culpam relatando veritas. i. iusticia: nullam
 partē i repatiōe hōis habuisset. ergo rē. Ex
 parte humane nature arguo pmo sic. Sic glo/
 riosus est vita acquirere eternā per merita q; s;
 sine meritis: ita gloriosius est recēdellari p sa/
 tisfactiōē q; sine satisfactiōe qd si libere do/
 nasset factū nō fuisset. qre rē. 2° arguas sic.
 Sicut homo recedens a deo deū inhonorauit
 per culpam: sic congruū fuit vt ad deū rediret
 et deū honoraret per penā. qre rē. Et ista suffi/
 ciant p presentī pūcto. Quātū ad tertiū dī/
 co q; nullo modo decuit vt humana nā p pu/
 ram creaturā iuuaret. Et hoc pbo quadrupli/
 ci rōne. Primo rōne impfectionis. vbi ar/
 guitur sic. Imperfecta satisfactiōe requiritur

q̄ fiat q̄zū ad iniuriā & q̄zū ad dānū qui. n. p
vno satisfaciō & nō. p altero nō erit. Vt satisfā/
ctio. ergo si aliqua creatura ponisset satisfāce/
re: opportuisset vt quo ad iniuriā dei & dānum
totius vniuersi satisfācisset. cū asit culpa innisi/
ta esset creatura aut finita: p̄ q̄ nō recte satisfā/
cere potuisset. S; dices & quōd hec rō valet.
Nūqd & q̄ nō mortaliter peccam⁹ deū in in/
finitū offendim⁹ & tū satisfācim⁹. nec eternalit⁹
dānamur. Dico q̄ nō tener similitudo. qm̄
pctm̄ tuū actuale mortale respicit volūtatis tue
deprauationē tū & nō isti⁹ vel illi⁹. q̄ sili⁹ non
portabit iniquitatē patris. nec pater iniquitatem
filij. Ezech. 18. Ipcm̄ aut p̄mi homin⁹ respicit
ordinē ton⁹ humane nāe. q̄ ergo pctm̄ actuale
respicit personā singulārē: vt ē quoddā indi/
uiduū. recōpensari pōt per vsū gratie gr̄m
facientis. que respicit psonā singulārē. Depra/
uatio aut humane nāe respicit ppagationē &
nām coem: ideo. p illo pctō nulla creatura po/
terat satisfācere. Porerea dic queso: qd po/
terat creatura. p pctō p̄mo deo dare in satisfā/
ctionē. cum quicqd sit pōt & habet non sufficiat
deo satisfācere. p beneficio creationis. Quid
enim aia deo dabis qui te ad suā imaginē &
similitudinē fecit. Erte quicqd es totū deo. p
hoc ipso solo debes. inde Bernar. in quodaz
sermone. Considera inq̄ septem in beneficio
creationis. v3. q̄ creauit te sine cōmodo suo cū
ps. ait. Bonoz meoz non eges sine merito
tuo. q̄: nihil ante promerui qui penitus nihil
fuit. Rogita quālē te fecit fm̄ corp⁹ egregiam
creaturā: fm̄ aiaz magis egregiā: vtpote ima/
ginē creatoris in signē. rōnis participem bri/
tutinis sempiternē capacē. considera & domi/
nationis potestātē. Terror. n. hominis super
cuncta animāia iminere decernit. Considera
ergo largitatis administratiōē quāta tibi lar/
gitus est ad sustentationē: quāta ad erudiōē
quāta ad p̄solationē q̄zta ad correctionē quāta
ad delectatiōē qd inde gratias ages. hec ille.
Alias tres rōnes vide scria 6^a cūqz p̄sidera/
tiōē. 2. p̄sone p̄ma. Ad q̄rtā rōnē adde hoc.
inde Hugo. 2. li^o de sacris. & Anselm⁹. vt. 3.
q̄ creauit te redemit te ne amorē tuū diuideres
p̄ creatori p̄temtribucis redemptori. Mota
tū q̄ ibi ille tres rōes breues sūt. tu vō ad mi/
nuā tūā cōposite dicas & pone casū i finis vt/
puta ponam⁹ q̄ pura creatura satisfāce potuisset
& ponam⁹ q̄ xps fuerit pura creatura tūc seq̄

hoc inconueniēs. s. q̄ creatura hūana magis
erit obligata creature q̄ creatori. pbat qm̄ s;
Breg. cū augent dona rōnes ēt crescit dono
rū: s; accipiamus ista duo dona. s. creationem
& redemptionē: & q̄ro qd istoz est maius: & p̄
q̄ redēptio. qm̄ in creatione cū alijs reb⁹ cōue/
niemus. Redēptio aut soli hūane nāe donata
ē. s; mai⁹ donū: & p̄ hūc creatura remanet ma/
gis obligata p̄ bñf. cio redēptiōis q̄ creatiōis
s; p te redēptia ē p purā creaturā: & creata est a
deo. s; magis remanet obligata pure creature
q̄ deo. nō bñ istā rōnē: q̄re rē. Hūana igitur
nā debuit satisfāce: s; nō potuit: de⁹ potuit: sed
nō debuit: s; de⁹ factus ē hō: vt inq̄zū de⁹ pos/
sit: & inq̄zū hō debeat: q̄re rē. Qm̄ ad quar/
tū punctū dico fm̄ mgrz in. 3. di. 20. & fm̄ cōfē/
scribentes: q̄ s; q̄zū ad deū absolute loquēdo
reparandi humanā nām possibilis alius mo/
dus fuerit: q̄ sicut solo nutu mentis & ip̄erno
volūtatis pōt & potuit de nihilo aliquid facē: sic
& p aliū modū: & aliquid aliud potuit reparare.
in mors xpi fuit p̄gruentissima: & q̄zū ad hūa/
nā nām necia. Luc. 24. Oportuit xpm̄ pati. &
sic intrare i gloriā suā: & nō solū i aia oportuit
vt xps morerē: vt vitā suā tibi morte donaret
s; etiam oportuit vt acerbissima morte: ita q̄ a
planta pedis vsqz ad v̄ticē in eo nō reperirē
sanitas vitā finiret. Et q̄re p̄r Amb. Aia. p̄
pter tres rōnes. P̄mo rōne maioris p̄fectio/
nis. 2° rōne maioris attractiōis. 3° rōne cō/
digne sepatiōis. P̄mo rōne maioris p̄fectio/
nis. Lūcni xps plen⁹ ēēt grā & charitate. Jo.
p. & p̄z i3. Iniarū. di. 31. seq̄ q̄ optimū op⁹ cha/
ritatis: & signū bñe debebat: q̄ p̄batio dilectio/
nis exhibitio ē op̄is. optimū aut charitatis si/
gnū: & op⁹ est. p amico & dilecto aiam ponē. i.
vitā. Jo. 15. Maiorē charitatē nēo h3 vt aiaz
i. vitā ponat q̄. p amicis suis: s; si ponēt vitam
p inimicis & oib⁹ p̄ccet. nōne mai⁹ signū dile/
ctiōis. 2. Mar. 5. Si diligis eos q̄ vos diligunt
quā mercedē hēbitis. Q̄ ibi qd signū ostēd̄ tue
dilectiōis aia i cruce morior. Et p̄ cui⁹ amore
Jesu dulcissime: p̄inimicis meis. Et q̄zū est
dolor tu⁹ & passio tua amor me⁹: aia nō ē filia
dolor sicut dolor me⁹. Et q̄re sp̄s me⁹: q̄ te
sūme amo: p te vitā pono: & sūme patior i cru/
ce. Magis cni cernit xpi amor ad nos acerbī/
ate passiois q̄ leuitate. Inde Bern. sup illo
verbo. copiosa apud cū redēptio ait. Copio/
sa qdē: q̄ nō gutta sanguinis: s; vnda fluminis

per quas partes corporis emanauit. Secunda
 ratio dicitur maioris attritionis. Lū enī sū Au-
 gu. 3. de tri. verbū eternū inter ceteras rōnes
 voluerit incarnari vt humanā nām ad suū
 amorem traheret: sequit̃ q̃ quanto maiora si-
 gna dilectionis ostenderet tanto magis attra-
 heret: sed qđ qđo ardentius signū ostendē po-
 tuit qđ capī ligari spūi flagellari nudari in me-
 dio duorū latronū crucifigi irrideri blasphemā
 riselle et acceto potari etc. Inde Bern. super
 omnia inquit te amabilez inibi reddidit o bone
 Iesu calix passionis tue: opus. redēptōis no-
 stre. Tertia rō dī condigne superationis:
 decuit enī xp̃m pro nobis tali morte mori qua
 si nullus aliū potuisset pro illo mori. Si enī
 leui morte xp̃s obiisset: cum plures sanctos le-
 gamus pro ipsius amore acerbissimis succu-
 buisse penis: sequeretur quodāmodo maior obli-
 gatio xp̃i ad sanctos qđ contra. Ideo aīa de-
 uit xp̃s tā acerbā morte mori. v. nullus ad eā
 attingere possit: et p̃p̃is scī xp̃o obligarent et
 nō eō. Inde aquilinus ille Ioannes aīarū
 martyriū in visione vidēs ait. Apoc. 6. Vidi
 sub altare dei aīas insectorū etc. Altare alta-
 res corp̃is xp̃i Iesu crucifigi. alta qđ ē: qđ nul-
 lus illi equalis: aut maior in passione. fuit iō
 subter altare stare deseribuntur. Inde clamat
 xp̃s hodie in cruce. V. v. s. q̃ transiit p̃ viā ar-
 tendite et videte si ē dolor filia sicut dolor me-
 q̃re etc. De hoc etiā diximus feria. 6. dñice de
 passione in. 3. p̃sideratione: q̃re etc. Et tūc
 ad quātū punctū dico qđ non sine grādi myste-
 rio cāpane hodie nō pulsant. qm̃ quatuor ho-
 die spūales cāpane siluerūt. Prima cāpana
 fuit oīs cōgregatio. i. discipulorū: q̃r vox et so-
 nus debebat intonare p̃ orbē: et hodie oēs sil-
 tacuerūt. nā et Petrus qui semel alte intonauit
 dicens: tu es xp̃i fili⁹ dei viui: hodie sonū perdi-
 dit: et se xp̃m nescire dixit. et anathematizando
 negauit. Siliter et ceteri xp̃o relicto oēs fugie-
 rūt. et vna inter eos campana crepuit et diffusa
 sūt viscera eius. Secunda cāpana fuit vniuer-
 sitas oīz creaturarū: que deū tripliciter laudat
 dei nāqz potentia ex sua magnificentia p̃dicant
 dei sapiam ex eaz ordine. dei bonitate ex eaz
 vilitate. qđ trib⁹ his vocib⁹ deū magnificant
 s. sua magnificentia: suo ordine: et sua bonita-
 te: sed hodie quasi oēs siluerūt. vñ Bernar.
 ad hoc p̃tū tota mūdi machina expabit: et se-
 re in antiquū chaos redacta sūt vniuersa: vñ

de vīsa generali edypsi. Dionysū ariopagitā
 dixisse legimus. aut deus nature patit. aut to-
 ta mūdi machina destruet. Tertia campana
 fuit xp̃s qui quotidie erat in tēplo decē et cla-
 mans si quis sitit veniat ad me et bibat sed ho-
 die septem vt ita dicā botos dedit. et in septio
 fracta ē. Primū intonauit vñus patrē et di-
 xit deus meus vt qđ derelinquisti me. Scđz
 intonauit matri dixit. mulier ecce fili⁹ tu⁹. 3m
 intonauit vñus pctōres et dixit. pater ignosce il-
 lis quia nesciūt quid faciūt. Quartū vñus
 latronem et dixit. hodie mecū eris in paradiso.
 Quintū vñus aīam dicens sitit. f. tuā sa-
 lutem. Sextū vñus p̃phetas et totū mun-
 dum dicens. cōsumatū est. Et septimū itēz
 vñus patrē dicens. pater in manus tuas etc.
 et inclinato capite fracta est hec campana bene-
 dicta. Quarta campana est virgo glorio-
 sa: que semel tā dulciter intonauit vt vñb⁹ etnū
 in eius vterum descenderet. Luc. i. Ecce an-
 nilla etc. sed hodie vocem perdidit et raucauit.
 Luc. 2. Tuā ipsi aīa p̃trahit gladi⁹. q̃re etc.
 Quantū ad sextū breuiter dico qđ altaria de-
 nudant: qđ alta res que xp̃i corpus est in cruce
 nudus extēditur. ps. Diuiserūt hī vestimē-
 ta mea. et sup̃ vestem meā miserunt sortē etc.
 Quantū ad septimū dico qđ percussio tabula-
 rū percussioes quas dulcissim⁹ xp̃s p̃ te aīa mea
 hac in nocte passus est significat que sūt spūali-
 ter loquētes fuerūt numero. 6666. Trib⁹ autē
 dieb⁹ pulsamus hoc modo: qđ p̃ tres horas sol
 obscurauit et xp̃i mortem stetit. vel aliter dicif
 qđ hoc sit tribus diebus vt ostendat qđ triplex
 creature genus xp̃i mortem plangit. sc̃. creatu-
 ra pure corporalis vt terra. sol et celi. Scđo
 creatur a pure spiritalis. vt ang. s. Tercio
 creatura partim corporalis et partim spūalis:
 vt vgo gloriosa: magdalena et alie mulieres.
 Dēs cādele extinguit vna crepta: qđ fides i
 oib⁹ extinguit ē p̃ter qđ in ṽgine sola. Quantū
 ad octauū p̃tū dico qđ cruce adorā. in me-
 moriā derisionis et subfationis quā xp̃s ho-
 die in ipsa p̃ nobis pertulit. vñ sicut ter aīqz
 cruce ascenderet xp̃us in hogoratus ē. Pri-
 mo ab herode illū veste alba remittēte ad Iudi-
 larum. Secūdo a militib⁹ illū spinea corona
 coronantib⁹. Tercio a iudeis illū super hu-
 moros cruce imponētib⁹ ita anima et nos i
 eius honore crucez adorā. Item sic hodie
 christus se humiliavit p̃ nobis vsqz ad mortē

in morte autē crucis. ad *Psalm.* 2. c. sic et nos ho-
die in fra. pistrati crucē honoram⁹. Et sicut be-
nedicta christi aia hodie sanctos patres visita /
uit. ita et nos altaria cū maxima deuotione visita-
mus. 2. c. Et tūc ad nonum dico q. tres fue-
runt occasiones mortis xpi. s. amor humane na-
ture. inuidia iudeorū. et auaritia Jude. Pri-
ma fuit amor humane nature: et de hoc dictus
est. Inde Aug. Admiramur inq. gratulēur
amem⁹. laudemus. oremus. qm̄ per redēpto-
ris nostri mortē de tenebris ad lucē. de morte
ad vitā. de corruptiōe ad incorruptiōē. de exilio
ad patriam. de luctu ad gaudiū vocati sumus.

2. cā fuit iudeorū inuidia et timor. Inuidi a
q. corū scelera arguebat. Nāq. hoc tpe Teren-
tius ait. Obsequium amicos. veritas odium
parit. Timor. q. xpi gratitudinē cernētes i po-
pulo timebant. ne eos populos vt sacrilegos
lapidaret. et tanto magis inualecebat quanto
ppter Lazarū suscitatiōē xpm̄ vndiq. seque-
batur. Inde mor in dñica de passionē philiz
fecerunt in vnū dicentes qd facimus. 2. c. Jā
n. regnū amiserunt. et a Romanis Hierusalem
regebat. et pontius Pilatus a Romanis ibi
ad regendū nō vt dñs. s. vt pcurator posuit est.
Luc. 3. Procurator pontius Pilatus iudeā. le-
ges tñ iudeorū et sacrificia nō turbabāt. Et iō
aiunt. Veniēt romani putātes nos xpm̄ velle
facere regē et tollēt locū nr̄m. i. synagogā et gē-
tē et obiam gentiū. Et tūc vnus eorū Lapphas
noīe nūdū dicens. nescitis qd qz 2. c. Iste Lapp-
phas et Anna ambitione sumus sacerdotiū eme-
rant a Romanis. vt dicit Criso. nec amplius
sacerdotes per vnctionē. s. per terrenā piatē
instituebant. vt vificaret qd dī Dauid. 9. Luz
venerit kn̄s sc̄orū cessabit vntio vestra. Et
hic p omnes snia Lapphe approbata decreue-
runt sub anathemate ne qs auderet xpm̄ accep-
tare. qd sigs faceret extra synagogā eijceretur
Inde ps. Aliterūt reges terre et pncipes cō-
uenerūt in vnū aduersus dñm et aduersus xpm̄
eius. 3. cā mortis xpi fuit auaritia Jude. s.
de hoc inferi dū seriē passionis enarrabis qre
2. c. Et tūc ad decimū dico q. dimissis sic p-
nūc iudeis ad xpm̄ veniamus q sciens oia que
ordinaria erant sup eum eum. q. nō dñm vene-
rat hora eius secessit in desertum locū p muliare
ab Heliū. qd dī effren. et ita euz discipulū ibi
occulte pmanfit. inc̄ signū cruce in dñica de
passione velant. et hoc vsq. ad sabbatū palma

rum. Die vō sabbati. s. añ ser dices pasce vēu
Iesus Bethaniā q distabat ab hierlin per mā-
liaria duo. et intrauit in domum Symonis le-
prosi. i. q leprosus fuerat. sed a xpo sanatus. et
erat p sabbatū Lazarū resuscitari. et iūtauit Sym-
on xpm̄ cū discipulis ap cenā. filii et Lazarū
aliosq. qz plures iudeorū. Et qz sic discubēt
supuenit Adagdala deferens alabastrū vn-
guenti preciosi et effudit sup caput recubēt xpi
Seque modo passionē fm̄ euāgelicos textus. h
cōis mā est. Ego autē hoc in loco solū que sdam
subtingam versus totā mām pūnetes. v3.

Precedente die. s. sabbato ramos q fuit ante
Pascha dies feri⁹ si nos numerem⁹ vt rung3.
Bethaniam venit. et Symonis cde comedit
Lazarus h resider. subuenit Martha Adaria
Vngit. sed Judas vt qd p dūo dicit.

Hoc totum factū est die sabbati antea /
nos palmarum.

Die dñica facta sunt hec. v3.
Bethphage m̄a venit. mittitq. duos ad asellā
Insidet. et plorat super iherlm. postea tēplū.
Arut et sicus prima feriā secunda.
Sic bis est dñs sicut vult glosa receptus.
Et bis cicit vendētes. stabit vt rung3
Donavides dicitq. plus paupercula misit
Dicitur ad quosdam pabola de phariseo.
Quos nunq. iustos in se conficere vidit.
Vespere Bethaniā rediens ibi nocte manebat
Et cunctus populus ad eum de mane fluebat
Multi credebant. qz multos sanctificabat.
Querunt gentiles si xpm̄ cernere possunt.
Tunc Iesu hora venit vt ipse clarificetur.
Sed prius erigitur vt granum mortificetur.
Princeps eijs mūdū. trahit oia xps.
Vespere Bethaniā rediens. in fine sequēti.
Hierusalem veniens. qrit baptisma Joānis
Vnde fuit votumq. patris qui filius implet.
Sensus est q. querentibus kribis et phariseis
in qua potestate eijceret de templo et predicar3
xps respondit. ab eis petens et dicens. in qua
potestate Joannem baptizat. et quasi dicat. si
ipse in potestate dei hoc facit. et ego qui sum fi-
lius dei nonne complebo vota patris mei.

Sequere modo versus tuos.
Dic heres. dicuntq. males q. male perdet. et
Aut absit. quibus opponit lapidē reprobatū
Admittit in tenebras nudus
Dic est pabola de nuptijs tunc herodiani
Decensu querunt Saducei de muliere

Sed de mandato pharisei verba loquuntur.
 Scriba Iesu dicit. iesus hinc viues facies bec
 Dic spoliat homo: pplus suspensus obaudit
 Cuius filius est querunt. dicunt pharisei
 David que dicunt facies. et est pater vnus.
 O cito neponit. totiens velut ante beaur.
 Impleuit mensurā patrū Ioiade Zacharias
 Filius hic moritur qui dicitur hic barachie
 Congregant et volunt in iudicioq; videbunt
 Post abscondit se cōmunita signa dat vrbis:
 Post euertere: que sunt seditio bella
 Est proprium signum cum desolatio fiet.
 Fidei gentes captiuabuntur in omnes.
 Descite ne sit bicims vel sabbata euz fugietis
 Signa dat aduentus que sol et luna notabunt
 Tunc attendite vos ne cūcis corda grauetur.
 Nemo diem nouit. de binis tollitur vnus.
 Conueniat vbi corpus erit peregre q; pfectus
 Janito: vt vigilet dicit: talentaq; tradit.
 Rex quoq; mias tradit cū regnū q̄rere vadit.
 Filius aduenit cum quando malos manifeste
 Dimidet a iustis opus iproperans rharitatis
 Nec omnia facta sunt a die dominico in ra
 mis palmarum: vsq; ad diem mercurij et ma
 is. Tu vo noli oēs historias dicere: sūm sc̄q
 re sicut repies signatū vnā descriptā inanuz
 Nec facta sunt die mercurij et maris.
 Tandem post biduum predicit pas a futuruz
 Vendit cum Judas. querit vbi pasca pabunt
 Pasca die martis pronunciat esse futurum
 Venditur a Juda luce sequente Iesus.
 Illi quattuor: versus idē sonant i die iouis
 Post cum discipulis discumbens ait illis.
 In desiderio fuit hoc mihi pasca priusq;
 Pro vobis patiā. surgensq; pedes ibi lauit
 Ex vobis vnus me tradet. ve tamen illi.
 Querunt nunqd ego. supra pectus recubēti.
 Discipulo dñs submissa voce quis esset.
 Dixit nam Petrus vt querecer inuuit illi.
 Egesso Juda se dicit clarificatum.
 Postea discipulis corpus cum sanguie tradit
 Quo simul est Judas non spiritualiter vsus
 Scandala predicit. ter Petrus nocte negabit
 Sermonem facit hinc. hic consolando qd illi:
 Desuit inquit. in geibsemani venit. orat
 Ter Petrus dormit. sanguis sudat. adestq;
 Judas cui dominus ait. ad qd amice venis.
 Auriculā sanat. trahiturq; ligatus ad Annā
 Appham. iuuenis fugit. Petrusq; negauit
 Petrum respexit dominus: qui postea fleuit.

Hec oia i die iouis. Hec ita sū die veneris.
 Adane duo surgunt testes. vestiq; sacerdos
 Scindit. et cū reum clamant: in eūq; spuētes
 Pilato tradunt: et Judas illaqueat se.
 Accusant: mortisq; reum non inuenit illum.
 Pilatus. regnum de mundo non habet istū
 Aditū. Herodi. sed in alba veste remissus
 Desup inqd habes qcqd potes: vro: ad illuz
 Aditū. et inuitus Pilatus tradidit illum.
 Induitur rubeis. illuditur angarizatur.
 Synon flet super hunc. et duz crucifigit orat
 Vestis diuiditur. titulus sit. latro meretur.
 Comendat matrem: post aer obtenebratur.
 Clamat heli: post h c sitio: cui fertur accum.
 Se quoq; commendat patri: sic spiritus erit.
 Petre scisse sunt et velum corpora surgunt.
 Presentes metuant. tamē a longe mulieres:
 Aspiciunt factum. dominus sepelitur.
 Custodes ponuntur.

Hec omnia facta sunt die veneris.
 Hos si bene noueris vsus seriem oēm hui?
 scissime colliges passionis christus Iesus no
 stra vera salus det nobis sua infinita clemen
 tia dona: v eum feliciter in celo aspiciamus.
 Et eius gloriosa mater interea oret ante cru
 cis signum suum de carne verum filiū dilectū
 vt recte viuam: et vitā eternā repiam. Amē
 De sabbā: oboc nihil aliud ad pñs: qm fa
 ctū in eo nihil aliud credim⁹ q; planctū. Sed
 de doloribus et passioe vgis sat i pcedētib⁹
 sabbat⁹ cōscripsim⁹. Pro die resurrectiois: et
 duob⁹ dieb⁹ seqntib⁹ p̄dicare potis de bñtūdie
 aie. Regre seria. 2. palmar. Ervide. 3. cōclu.
 vbi agit. Quasi aia sit a deo honorata et exal
 tata. Est. n. mā digna illis dieb⁹. Et si vis vīd
 ēt pñā et sedāz cōcl. vbi dī de immortalitate aie

Hoc opus diligentissime emēdatur p Re
 uerendū doctore sacre theco. magis Marcū
 Venenū ordinis suoz bñe Marie. Inp̄ssuz
 qz Venetijs p Vabrielē grassia de P̄apia.
 Anno dñice incarnatiois. 1485. xj. Aprilis.
 Sigo ades doctus Ambrosij nomē adorans
 Et libros properas velle videre nouos.
 Hos emē qz manibus noctuq; dieq; retēis.
 Ediscas. valeant quid documenta dei.
 Et quo predicanda medo sint nomina christi.
 Et quo te pariter virgo beata doceat.
 Cunctaq; preterea. que ad summi culmīa celi
 Deducunt: faciem: dantq; p̄cedētiq; vias

Registrum

a	l	r	t	sp
Incipit	est ordo	necessarium	bentur	on dat
quantum	ipi	enim	z in dolore	19. Quos
b	m	y	st	Q
i dicis	Iesus	lo modo	De effectibus	dicerem
inde	s. z	oculorum	accipe	2. Dane
c	n	3	B	R
ra nos	Loi.	tas ad	sonnu	accipe
supernaturale	crant	tolpensum	remit	acc rex
d	o	z	st	S
operibus	ginis	bodie	vlitres	Quapropter
Audi	lum	Secundo	sub aquis	nostre
e	p	2	3	T
gratia	tius	tripst	potius	de numero
gratum	spe	fio q	no. Intelix	ligat
f	q	z	R	D
Qui etiam	amiserat	deo	luntatem	visione
compatur	ca altaria	ulum	p3. Et	Beatitudo
g	r	A	z	I
ne lapsi	vicrum	in ps.	aurozum	quid z
elementaris	volitio	dictur	nihil inde	de conse.
h	f	B	2. B	Y
b. Si	plicia	sic fin	potest	nio Mam
nerant	quare	nunquid	omnes	nostre
i	t	E	M	3
peccato	ma virtutum	sentia	dentia loquitur	intelligitur
coniunctus	xpius	hec enim	tia z na	in educatio
k	u	D	D	p3. cura de
per translationes	tem	Accipe	Tertio loco	f. mis.
videtur	do. 3.	spectant	n. tertus	

